MISTERET E TOKËS, HËNËS DHE NJERËZIMIT

Përgatiti:
Shefki Ollomani

Editor:
Azam Dauti

Recensent:
Fatmir Beqir Limani

Lektor:
Gafurr Adili

MISTERET E TOKËS, HËNËS DHE NJERËZIMIT

Përgatiti:
Shefki Ollomani

SHKUPI
Shkup, 2023

Një Libër ndryshe

NJIHENI TË VËRTETËN DHE E VËRTETA DO T'JU BËJË TË LIRË

E tërë historia njerëzore është e mbushur me mistere të ndryshme. Shumë nga misteret u harruan apo u zgjidhën në kohë, por edhe shumë prej tyre mbetën mister, fhsehtësi deri në ditët tona.

Sa pak që e njohim hierarkinë e gjithësisë! Sa guxim duhet që të sfidojmë madhështinë dhe epërsinë e diturisë dhe të një krijimi të tillë?! Një milion botë mund të ekzistojnë ndër qiej…, përtej vendqëndrimit tonë. Secila prej tyre me qenie të gjalla, me sytë ndër qiej, e habitur mbi universin që s'mbaron kurrë. Ata mund të mendojnë gjithashtu se asnjë qenie tjetër inteligjente nuk ekziston…, përveç të tyres. Por ata mbase nuk ndajnë mes veti arrogancën e racës njerëzore. Ndoshta ata zotërojnë inteligjencë për të kuptuar se të gjitha gjërat janë të mundshme në këtë paanësi të përhershme.

Është e konceptueshme se kjo Toka jonë, e cila është vetëm një pikë pluhuri kundrejt shkallës së realitetit, është jo vetëm një krijesë e vizituar nga forma të tjera jete inteligjente, por po kontrollohet prej tyre. Le të mos jemi të verbuar nga arroganca jonë sa të dimë se çfarë është e mundur dhe çfarë nuk është e tillë. Sepse ne jemi fëmijë të parritur të krijuesit tonë.

Historiani profesionist kërkon të hetojë të shkuarën me mendjen e tij të përshpejtuar moderne, pa kuptuar se historinë e kanë krijuar njerëz mbi nivelin mendor të tij.

Historinë nuk e kanë bërë studiuesit e historisë, por ato që zotëronin mistere dhe të vërteta që nuk mund t'i përballojë dot historiani.

Këtu do të përmendim faktin që pikërisht për historinë ato nuk preokupoheshin fare duke e konsideruar si fushë ku nuk mund të transmetohen mesazhe të dobishme.

Misteri ishte dija e tyre e përcjellur në kode pikërisht që kureshtarë si profesorët e sotëm të mos e profanizonin e ta deformonin. Sekreti ishte mënyra e tyre për komunikim, sepse për të kuptuar të vërtetën kozmike duhet një përgatitje gati mbi njerëzore.

Mjafton të mendojmë se sot në erën e informacionit, opinioni publik di shumë pak për mekanizmat e vërtetë që lëvizin botën e sotme, për mos thënë që ka mekanizma të krijuar me qëllim që ta devijojnë e ta gënjejnë atë.

Sa zhgënjyese është ideja se ajo që manifestohet është e vërtetë, aq më tepër kur flitet për të vërteta historike. Historisë i mbetet vetëm pluhuri i ngjarjeve, hiri i asaj që ishte, dhe t'i besosh ose të mjaftohesh me historinë zyrtare, pozitiviste, do të thotë ta marrësh hirin për dru të padjegur.

Sot ekziston një okultizëm teknologjik, okultizëm bankar dhe monopolizëm shkencor, ky është misteri i kohës sonë moderne. Në Mesjetë dhe në Rilindjen Europiane ekzistonte një mister tjetër, ai i mistikëve, tempullarëve, alkimistëve dhe i ndërtuesve të katedraleve.

* * *

Shumica e Njerëzve dhe e Shqiptarëve tallen me gjëra të tilla. Në gjithë botën, veçanërisht në Perëndim, ku fenomeni i ***konspiracionit*** është shumë herë më i njohur dhe i studiuar, ka plot "qorra" që i kanë gjërat para syve dhe nuk duan t'i shikojnë.

Nuk i besojnë as sekretit dhe as mistikës që mbahet e fshehur nga qeveritë botërore, pra, nuk i besojnë së vërtetës që fshihet, që mbahet sekret nga qarqet antinjerëzore. Pakica janë ata mendjendritur, mendjemprehtë e mendjehapur që mendojnë seriozisht dhe besojnë në fenomene ufologjike, paranormale, mbinjerëzore, mbinatyrore dhe hyjnore.

Gjithmonë njeriu ka frikë të pranojë atë që nuk e njeh. Ai nuk i beson asaj që nuk e sheh dhe që nuk e prek. Instiktivisht e panjohura e përmasave të tilla ngjallë gjithmonë frikë tek njeriu mesatar, dhe mosbesim tek njeriu i nivelit mediokër, injorant e primitiv. Mjeti më i mirë për të mposhtur frikën dhe mosbesimin ndaj konspiracioneve e mistereve, është dituria dhe informacioni i bollshëm.

Është dëshira për dituri dhe informim ajo që sjell vetëdijësim e ndergjegjësim dhe njohje të realitetit.

* * *

Filozofia i kthehet jetës praktike duke hapur alternativë në njohjen e proceseve që e karakterizojnë kohën tonë. Detyrë kryesore që parashtrohet është mënyra se si të gjejmë alternativa të shumta për rrugët e jetës, si ta përmbajmë veten në këtë kohë të vështirë dhe me plot trauma. Si t'i largojmë dhe t'i zhdukim anët e errëta të jetës, si: xhelozinë, alkoolizmin, kokëfortësinë, lakminë, nënçmimin, përbuzjen, fanatizmin, gënjeshtrën, dyfytyrësinë, padituri në... etj., njëkohësisht t'i mbjellim dhe t'i kultivojmë anët e shndritshme të jetës: maturinë, sinqeritetin, optimizmin, dinjitetin, kulturën, barazinë, drejtësinë, diturinë, solidaritetin, paqën, lirinë,...

Ky qindvjeçar është shekulli i Internetit, Astronomisë, Ufologjisë dhe Nanoteknologjisë, që do ta ngrisin Njeriun nga një qenie primitive, në një qenie inteligjente dhe të ndriçuar. Vetëm me një Njeri të këtillë Jashtëtokësorët do të shprehin vullnetin dhe gatishmërinë për t'u takuar me ne. Vetëm atëherë kur Njeriu të hapi syrin e Tretë, shqisën e Gjashtë dhe të kalojë nga Dimensioni i Tretë në Dimensionin e Katërt të ndërgjegjësimit dhe të vetëdijes së tij. Deri atëherë duhet edhe shumë kohë, është një rrugëtim i gjatë dhe i mundimshëm i qenjes njerëzore, kundër të cilit janë vetë njerëzit dhe forca të tjera të padukshme antinjerëzore.

Pa marrë parasysh kushtet dhe rrethanat në të cilat po jetojmë, gjithçka është e mundur, andaj duhet të edukojmë veten dhe të kontribuojmë në arsimin e përgjithshëm. Sepse njerëzit me edukatë të mirëfilltë duhet t'u shmangen fjalëve të tepërta dhe mburrjes e zmadhimit të virtyteve të veta. Prandaj, një pedagog i vjetër me të drejtë ka thënë:

"Bima zbukurohet me lule, njeriu me mend, populli me kulturë, nëna me fëmijë dhe arsimi me dituri".

Ndërsa **Naimi Frashëri** thoshte se:

"Padituria, respektivisht mungesa e edukatës është burim i të gjitha të këqijave".

* * *

Kokëfortësia është një ndër cilësitë më të këqija të njeriut dhe shkaktare e shumë fatkeqësive që paraqiten në jetë. Kokëfortësia në esencë mbulon paaftësinë dhe padituri në e njeriut, karakterin e tij të dobët, sjelljet dhe marrëdhëniet në mesin ku jeton dhe vepron.

"Kokëfortësia është cilësi e budallait. Njeriu që nuk i ndërron qëndrimet e veta, nuk është qenie njerëzore, por përmendore", shkruante **Hajnrih Hajne.**

* * *

Ky libër është shumë kontradiktor. Në të ka të vërteta dhe të pavërteta, parashikime dhe spekulime, fakte dhe antifakte, shkencë dhe antishkencë, religjion dhe ateizëm, besim dhe mosbesim... Në të janë të gërshetuara realiteti me jorealitetin dhe përmban të dy anët e medaljes – të vërtetën dhe gënjeshtrën, të bardhën dhe të zezën.

Jam shumë i vetëdijshëm që materialet që do hasni në këtë libër do të jenë jo vetëm shumë të pabesueshme e tronditëse për ju, por edhe shumë larg imagjinatës suaj të deritanishme. Por, duke e lënë në duart tuaja si vlerësim, ju kërkoj që çdo gjë ta shikoni me sy analitik dhe mendje të hapur.

Nëse ky libër, pas leximit të tij, do t'ju bëjë që të zgjoheni, të kthjelloheni, të shihni pak më larg, të shihni më lartë e më thellë, nëse do t'ju bëjë që "ta vritni" mendjen, që të mendoni e të analizoni, qoftë edhe për disa minuta, atëherë qëllimi i këtij Libri është arritur.

Dhe mos harroni shprehjen e famëshme të Nikolla Teslla-s:

E vërteta shpesh është më e pabesueshme se fantastikja.

* * *

Përpara se të filloni ta lexoni dua t'ju kujtoj që të keni parasysh se materialet që gjenden në këtë libër janë të një natyre shumë të veçantë dhe shumë të avancuara për dikend që s'ka njohuri fare nga: misteret, enigmat, sekretet, astrologjinë, astronominë, religjionet, okultizmin, paranormalen, mistikën, ufologjinë, historinë parahistorike...etj., apo ka disa njohuri minimale.

Faktet dhe analizat, ngjarjet dhe zbulimet e bëra janë shumë shqetësuese, tronditëse dhe personat që e konsiderojnë veten me një nivel sensitiviteti e ndjeshmërie të lartë, me zemër "të dobët"..., do të ishte mirë ta shmangin leximin e këtij libri.

* * *

Nëse jeni plotësisht të qetë dhe të vetëkënaqur me këndvështrimin e veçantë e personal që keni për jetën, njerëzimin, historinë, fenë, botën dhe Universin në tërësi, mos e lexoni këtë libër. Ky libër nuk është për ata që i besojnë vetëm asaj që e shohin, që e dëgjojnë, që e prekin dhe që e shijojnë. Ka gjëra e fenomene që nuk i sheh, nuk i dëgjon, nuk i prek dhe nuk i shijon, por ata **ekzistojnë.** Ky libër nuk është për ata që verëbërisht i besojnë vetëm "shkencës" politike zyrtare.

Ky libër nuk është për të vetëkënaqurit, narcistët, për mendjemëdhenjtë, të gjithëdijshmit, për skeptikët kronikë e mendjefjetur.

Përndryshe, gjatë leximit të këtij libri, gjëja më e rëndësishme, që duhet pasur parasysh e në vëmendje gjithë kohën, është :

- të mbani një mendje të hapur e të ftohtë,

- të keni një zemër të fortë e të zjarrtë,

- të mos izoloheni pas një doktrine (dogme) të vetme,

- të mos shkëputeni nga realiteti,

- të merrni gjithçka me rezervë,

- të mos luhateni për asnjë çast në besimin tuaj në ZOT, në KRIJUESIN tuaj, në KRIJUESIN e Tokës, të Galaktikës sonë dhe të mbarë UNIVERSIT/GJITHËSISË.

* * *

Ai njeri e person, ai individ dhe lexues që e lexon deri në fund këtë Libër, jeta e tij do të ndryshojë për 180 shkallë në drejtim pozitiv, në ndryshimin thelbësor të pikëpamjeve të tij për jetën, për botën dhe për mbarë Universin. Mendja e tij do të

logjikojë krejt ndryshe. Zemra e tij do të rrahë me një intenzitet krejt tjetër. Ndjenjat dhe shqisat e tij do të hapen dhe do të aktivizohen maksimalisht. Injoranca dhe indiferentizmi për gjithçka që na rrethon do të zhduket përgjithmonë. Ai nga përfundimi i leximit të këtij Libri, do të transformohet në një Njeri tjetër, në një Njeri të vërtetë, plot personalitet e integritet individual e njerëzor. Shndërrohet në një Njeri me vizion, në një njeri që sheh përtej realitetit objektiv në të cilin jeton, në një njeri që sheh me sytë e Mendjes, me Syrin e Shpirtit, me Syrin e Tretë: sheh dhe ndjenë të vërtetën, të padukshmen, të paprekshmen, përjetësinë...

Pra, mos paragjykoni, por lexoni dhe mandej gjykoni!

* * *

Ky qindvjeçar është shekulli i Internetit, Astronomisë, Ufologjisë dhe Nanoteknologjisë, që do ta ngrisin Njeriun nga një qenie primitive, në një qenie inteligjente dhe të ndriçuar.

* * *

Lexoni, mendoni, logjikoni, analizoni, besoni, mosbesoni…, çdo gjë është në të drejtën dhe vullnetin tuaj.

* * *

SQARIM i termineve dhe emërtimeve që do të hasni shpesh gjatë leximit të Librit:

UFO = Anije Kozmike të Alienëve

ALIEN = I huaj, Nëntokësor, Jashtëtokësor, Qenie inteligjente...

PERËNDITË = Zotat, Jashtëtokësorët...

ZOTAT = Zotërinjtë, Mbretërit, Sundimtarët tokësorë e jashtëtoksorë

POPUJT YJE, KOMBET YJE, VIZITORËT YJE = Jashtëtokësorë nga planete të ndryshme të galaktikës sonë Rruga e Qumështit dhe nga galaktika tjera të Universit, që vizitojnë Tokën periodikisht dhe ndihmojnë në zhvillimin e njerëzimit.

- Ekzistojnë 2 lloje alienësh: Nëntokësorë dhe Jashtëtokësorë

- Alienët nëntokësorë janë dy llojesh:

1.Alienë nëntokësorë autoktonë, që mendohet se disa prej tyre banojnë në Tokë para njerëzve, dhe

2.Alienë nëntokësorë të ardhur në Tokë nga sisteme tjera diellore/yjore të galaktikës sonë dhe të vendosura me banim në brendësi të Tokës.

- Alienët jashtëtokësorë janë ata që kanë ardhur nga jashtë sistemit tonë diellor dhe nga galaktika të tjera. Disa nga këta jashtëtokësorë kanë ngritur baza nëntokësore në planetin tonë. Disa kanë ndërtuar baza në planetët tjerë të sistemit tonë diellor. Kurse disa nga ata janë kalimtarë dhe vizitorë të rastit e të përkohshëm në Tokë.

Kështu pra, planeti Tokë gëlon e gumëzhinë nga jeta dhe nga alienë nëntokësorë e jashtëtokësorë dhe nga ne njerëzit mbitokësorë.

Disa prej alienëve janë miqsorë e disa të tjerë janë armiqsorë ndaj njerëzve.

* * *

- Ky Libër nuk përmban: ***religjion*** e ***ideologji***, as ***politikë*** dhe ***ekonomi*** dhe as ***Iluminat*** e ***Masoneri.*** Shiheni vetë se çka përmban, duke e lexuar deri në fund.

Ky është Libri i Librave.

Me nderime,

Shefki Ollomani

I - MISTERET E TOKËS

1.*TOKA JONË*

1. **Krijimi i Tokës sipas Biblës**

ZANAFILLA, Kapitulli I shpallë:

1 Në fillim Perëndia krijoi qiejt dhe tokën.

2 Toka ishte pa trajtë, e zbrazët dhe errësira mbulonte sipërfaqen e humnerës; dhe Fryma e Perëndisë fluturonte mbi sipërfaqen e ujërave.

3 Pastaj Perëndia tha: "U bëftë drita!". Dhe drita u bë.

4 Dhe Perëndia pa që drita ishte e mirë; dhe Perëndia e ndau dritën nga errësira.

5 Dhe Perëndia e quajti dritën "ditë" dhe errësirën "natë". Kështu erdhi mbrëmja e pastaj erdhi mëngjesi: dita e parë.

6 Pastaj Perëndia tha: "Le të jetë një kupë qiellore mes ujërave, që t`i ndajë ujërat nga ujërat".

7 Dhe Perëndia krijoi kupën qiellore dhe ndau ujërat që ishin poshtë saj nga ujërat që ishin sipër saj. Dhe kështu u bë.

8 Dhe Perëndia e quajti kupën qiellore "qiell". Kështu erdhi mbrëmja, pastaj erdhi mëngjesi: dita e dytë.

9 Pastaj Perëndia tha: "Ujërat që janë nën qiellin të grumbullohen në një vend të vetëm dhe të shfaqet tera". Dhe kështu u bë.

10 Dhe Perëndia e quajti terën "tokë" dhe grumbullimin e ujërave "detë". Dhe Perëndia pa që kjo ishte mirë.

11 Pastaj Perëndia tha: "Të mbijë toka gjelbërimin, barërat të nxjerrin farë dhe drurët frutore të japin në tokë një frut që të përmbajë farën e tij, secili sipas llojit të tij". Dhe kështu u bë.

12 Dhe toka prodhoi gjelbërim, barëra që e bënin farën sipas llojit të tyre dhe drurë që mbanin fruta me farën e tyre brenda, secili sipas llojit të vet. Dhe Perëndia e pa se kjo ishte mirë.

13 Kështu erdhi mbrëmja, pastaj erdhi mëngjesi; dita e tretë.

14 Pastaj Perëndia tha: "Të ketë ndriçues në kupën qiellore për të ndarë ditën nga nata; dhe të shërbejnë si shenja, për të dalluar stinët, ditët dhe vitet;

15 Dhe të shërbejnë si ndriçues në kupën qiellore për të ndriçuar tokën". Dhe kështu u bë.

16 Perëndia krijoi pastaj dy ndriçues të mëdhenj: ndriçuesin e madhë për qeverisjen e ditës dhe ndriçuesin e vogël për qeverisjen e natës; ai krijoi gjithashtu yjet.

17 Dhe Perëndia i vendosi në kupën qiellore për të ndriçuar tokën,

18 Për të qeverisur ditën dhe natën dhe për ta ndarë dritën nga errësira. Dhe Perëndia e pa që kjo ishte mirë.

19 Kështu erdhi mbrëmja dhe erdhi mëngjesi: dita e katërt.

20 Pastaj Perëndia tha: "Të mbushen ujërat nga një numër i madh qeniesh të gjalla dhe të fluturojnë zogjtë lart mbi tokë nëpër hapësirën e madhe të kupës qiellore".

21 Kështu Perëndia krijoi kafshët e mëdha ujore dhe të gjitha gjallesat që lëvizin dhe që mbushin ujërat, secili sipas llojit të vet, e çdo shpend fluturues sipas llojit të vet. Dhe Perëndia e pa se kjo ishte mirë.

22 Dhe Perëndia i bekoi duke thënë: "Të jeni të frytshëm, shumëzoni dhe mbushni ujërat e deteve, e zogjtë të shumëzohen mbi tokë".

23 Kështu erdhi mbrëmja dhe pastaj mëngjesi: dita e pestë.

24 Pastaj Perëndia tha: "Të prodhojë toka qenie të gjalla sipas llojit të tyre: kafshë, rrëshqanorë dhe bisha të tokës, sipas llojit të tyre". Dhe kështu u bë.

25 Dhe Perëndia bëri egërsirat e tokës sipas llojit të tyre, kafshët sipas llojit të tyre dhe të gjithë rrëshqanorët e tokës simbas llojit të tyre. Dhe Perëndia e pa që kjo ishte mirë.

26 Pastaj Perëndia tha: "Ta bëjmë njeriun sipas shëmbëlltyrës sonë dhe në ngjasim me ne, dhe të ushtrojë sundimin e tij mbi peshqit e detit, mbi zogjtë e qiellit, mbi kafshët e mbi gjithë tokën, mbi rrëshqanorët që zvarriten mbi dhe".

27 Kështu Perëndia krijoi njeriun sipas shëmbëlltyrës së vet, sipas shëmbëlltyrës së Perëndisë; Ai krijoi mashkullin e femrën.

28 Dhe Perëndia i bekoi; dhe Perëndia u tha atyre: "Të jeni të frytshëm dhe shumëzohuni, mbushni tokën e nënshtrojeni, e sundoni mbi peshqit e detit, mbi zogjtë e qiellit dhe mbi çdo qenie që lëviz mbi tokë".

29 Dhe Perëndia tha: "Ja unë po ju jap çdo bar që lëshon farë mbi sipërfaqen e mbarë tokës dhe çdo pemë të ketë fruta që përmbajnë farë; kjo do t`ju shërbejë si ushqim.

30 Dhe çdo kafshe të tokës, çdo zogu të qiellit dhe çdo gjëje që lëviz mbi tokë dhe ka në vetvete një frymë jete, unë i jap çdo bar të gjelbër si ushqim". Dhe kështu u bë.

31 Atëherë Perëndia shikoi të gjitha ato që kishte bërë, dhe ja, ishte shumë mirë. Kështu erdhi mbrëmja dhe pastaj erdhi mëngjesi: dita e gjashtë.

2. Veçoritë e përsosura të Tokës

"Kushtet e veçanta mbi tokë që vijnë si rezultat i përmasave, përbërjes së elementeve të saj të përsosura dhe një orbitë gati rrethore në një distancë të përsosur nga një yll jetëgjatë, Dielli, bënë të mundur mbledhjen e ujit mbi sipërfaqen e Tokës." (Integrated Principles of Zoology)

Pa ujin, jeta në Tokë nuk do të mund të shfaqej.
Ekzistenca jonë kërkon një përpikëri të madhe. Shqyrtoni përmasat e Tokës dhe pozicionin e saj lidhur me pjesën tjetër të sistemit tonë diellor.

Askund në Univers nuk është gjetur ndonjë planet tjetër si Toka. Vërtet, disa shkencëtarë u drejtohen disa dëshmive jo të drejtpërdrejta se disa yje kanë objekte që sillen në orbitë rreth tyre, të cilat janë qindra herë më të mëdhenj se Toka.

Megjithatë Toka jonë ka pikërisht përmasat e duhura për ekzistencën tonë. Në ç'farë kuptimi? Po qe se Toka do të ishte pak më e madhe, graviteti i saj do të ishte më i fortë dhe hidrogjeni, një gaz i lehtë, do të mblidhej, duke mos pasur mundësi t'i largohej gravitetit të Tokës.

Kështu, atmosfera do të ishte jo mikëpritëse për jetën. Nga ana tjetër, nëse Toka do të ishte pak më e vogël, oksigjeni i domosdoshëm për jetën do të largohej dhe uji

në sipërfaqen e Tokës do të avullonte.

Toka është, gjithashtu, në një largësi ideale nga Dielli, një faktor i domosdoshëm për lulëzimin e jetës. Astronomi Xhon Barrou dhe matematicieni Frank Tipler studiuan "raportin e rrezes e të largësisë së Tokës nga Dielli".

Ata nxorrën përfundimin se jeta njerëzore nuk do të ekzistonte "në qoftë se ky raport do të ishte pak më i ndryshëm nga sa është vëzhguar". Profesori David Blok vëren: "Llogaritjet tregojnë se, sikur Toka të ishte vendosur vetëm 5% më afër Diellit, mbi të gati 4.000 milionë vite më parë do të kishte ndodhur një efekt serrë (një mbinxehje e Tokës) i pakontrollueshëm.

Në anën tjetër, sikur Toka të ishte vendosur vetëm 1% më larg Diellit, mbi 2.000 milionë vite më parë do të kishte ndodhur një efekt akullzimi i pakontrollueshëm (shtresa gjigante akulli do të mbulonin pjesën më të madhe të globit)".

Përpikmërisë së mësipërme mund t'i shtoni edhe faktin se Toka rrotullohet rreth boshtit të saj një herë në ditë, shpejtësia e duhur për të prodhuar temperatura të përshtatshme. Planetit Afërdita i duhen 243 ditë për një rrotullim të plotë. Vetëm mendoni sikur tokës t'i duhej po kaq kohë! Ne nuk do të mund t'u mbijetonim temperaturave ekstreme që do të rezultonin nga dita dhe net kaq të gjata.

Një hollësi tjetër jetësore është trajektorja e Tokës rreth Diellit. Kometat kanë një trajektore të gjerë eliptike. Fatmirësisht, nuk është kështu me Tokën. Orbita e saj është pothuajse rrethore. Edhe një herë kjo gjë na parandalon të përjetojmë ekstremet vdekjeprurëse të temperaturës.

Nuk duhet të shpërfillim as vendndodhjen e sistemit tonë diellor. Sikur të ishte më afër qendrës së galaktikës Udha e Qumështit, efekti i gravitacional i yjeve fqinje do të shformonte orbitën e Tokës. Në kontrast me këtë, sikur të gjendej tamam në skaj të galaktikës sonë, qielli i natës do të ishte pothuaj pa yje.

Drita e yjeve nuk është thelbësore për jetën, por a nuk i shton bukuri të madhe qiellit tonë natën? Dhe, duke u bazuar në konceptet e tanishme të Universit, shkencëtarët kanë llogaritur se në skajet e Udhës së Qumështit nuk do të kishte pasur mjaft elemente kimike të nevojshme për të formuar një sistem diellor si i yni.

3. Disa fakte interesante rreth Tokës

Planeti Tokë ka magjepsur njerëzimin që në fillimet tona. Përveçse është shtëpia jonë dhe vendi ku lindi jeta siç e njohim ne, ai mbetet i vetmi planet që njohim ku jeta lulëzon. Dhe gjatë shekujve të fundit, ne kemi mësuar shumë për Tokën, gjë që vetëm sa ka thelluar kureshtjen tonë. Ju keni jetuar në planetin Tokë gjatë gjithë jetës suaj, por sa dini vërtet për tokën nën këmbët tuaja? Këtu janë disa fakte më interesante rreth Tokës që mund t'i dini ose nuk mund t'i dini.

Toka është pothuajse një sferë

Shumë njerëz priren të mendojnë se Toka është një sferë. Por falë astronomisë moderne dhe udhëtimit në hapësirë, shkencëtarët kanë arritur që atëherë të kuptojnë se Toka në të vërtetë ka formën e një sfere të rrafshuar ose një sferoid i shtrirë. Kjo formë është e ngjashme me një sferë, por ku polet janë rrafshuar dhe ekuatori zgjerohet. Në rastin e Tokës, ky zgjerim është për shkak të rrotullimit të planetit tonë. Kjo do të thotë se matja nga poli në pol është rreth 43 km më pak se diametri i Tokës

përgjatë ekuatorit. Edhe pse mali më i lartë në Tokë është mali Everest, pika më e largët nga qendra e Tokës është në të vërtetë mali Chimborazo në Ekuador.

Toka është kryesisht hekur, oksigjen dhe silikon

Nëse mund ta ndani Tokën në grumbuj materialesh, do të merrnit 32,1% hekur, 30,1% oksigjen, 15,1% silic dhe 13,9% magnez. Sigurisht, pjesa më e madhe e këtij hekuri ndodhet në bërthamën e Tokës. Nëse vërtet mund të zbrisni dhe të provonit bërthamën, do të ishte 88% hekur. Dhe nëse keni marrë kampione nga korja e Tokës, do të zbuloni se 47% e saj është oksigjen.

70% e sipërfaqes së Tokës është e mbuluar me ujë

Kur astronautët shkuan për herë të parë në hapësirë, ata e panë Tokën me sytë e njeriut për herë të parë. Bazuar në vëzhgimet e tyre, Toka mori pseudonimin "Planeti Blu". Dhe nuk është çudi, duke parë se si 70% e planetit tonë është i mbuluar me oqeane. Pjesa e mbetur prej 30% është korja e ngurtë që ndodhet mbi nivelin e detit, prandaj quhet "korja kontinentale".

Bërthama e shkrirë e hekurit të Tokës krijon një fushë magnetike

Toka është si një magnet i madh i madh, me pole në krye dhe në fund afër poleve aktuale gjeografike. Fusha magnetike që krijon shtrihet mijëra kilometra nga sipërfaqja e Tokës – duke formuar një zonë të quajtur "magnetosferë". Shkencëtarët mendojnë se kjo fushë magnetike krijohet nga bërthama e jashtme e shkrirë e Tokës, ku nxehtësia krijon lëvizje të materialeve përcjellëse për të gjeneruar rryma elektrike. Jini mirënjohës për magnetosferën. Pa të, grimcat nga era diellore e Diellit do të godisnin drejtpërdrejt Tokën, duke e ekspozuar sipërfaqen e planetit ndaj sasive të konsiderueshme të rrezatimit. Në vend të kësaj, magnetosfera kanalizon erën diellore rreth Tokës, duke na mbrojtur nga dëmtimi.

Tokës nuk i duhen 24 orë të rrotullohet rreth boshtit të saj

Në fakt nevojiten 23 orë, 56 minuta dhe 4 sekonda që Toka të rrotullohet plotësisht rreth boshtit të saj, të cilën astronomët e quajnë Ditë Sidereale. Tani prisni një sekondë, a nuk do të thotë kjo se një ditë është 4 minuta më e shkurtër nga sa mendojmë ne? Por mos harroni se Toka rrotullohet rreth Diellit. Çdo ditë, Dielli lëviz në krahasim me yjet me rreth 1° , dhe kështu, nëse shtoni atë lëvizje të vogël nga Dielli që ne shohim për shkak se Toka po rrotullohet rreth tij, si dhe rrotullimin rreth boshtit të saj, ju merrni një total prej 24 orësh. Një Ditë Sidereale është koha që i duhet Diellit për t'u kthyer në të njëjtin vend në qiell.

Një vit në Tokë nuk është 365 ditë

Në fakt janë 365.2564 ditë. Janë këto 0.2564 ditë shtesë që krijon nevojën për një vit të brishtë një herë në katër vjet. Kjo është arsyeja pse ne vendosim një ditë shtesë në shkurt çdo katër vjet. Përjashtimet nga ky rregull janë nëse viti në fjalë pjesëtohet me 100 (1900, 2100, etj).

4. Toka ka formën e patates

Hulumtuesi i natyrës, Aristoteli, ishte i pari që qysh para 2.000 vitesh thoshte se Toka jonë nuk ishte një disk. Ne, në ditët tona, ka kohë që e dimë se jetojmë në një rruzull të madh. Ne udhëtojmë nga njëri cep i botës në tjetrin pa u shqetësuar se mos gremisemi në fundin e botës.

Por Toka nuk është kaq e rrumbullakët sa duket. Edhe sikur të gjitha malet apo thellësirat t'i barazonim me sipërfaqen e Tokës, përsëri Toka nuk do ta kishte aspak

formën e përsosur të një sfere. Mbështjella tokësore paraqet të futura dhe gunga të cilat janë krijuar nga shpërndarja jo e njëtrajtshme e forcës së rëndesës në sipërfaqen e Tokës duke ndikuar edhe në rrotullimin e Tokës rreth vetes si dhe në baticat e zbaticat.

Për të përcaktuar formën e saktë të Tokës, u dërgua në vitin 2002 një dyshe satelitësh të misionit "Grace" (Grejs). Nga të dhënat e nxjerrura, hulumtuesit përllogaritën shpërndarjen e forcës së rëndesës në planetin tonë dhe zbuluan diçka shtangëse:

Shmangia përmes ndryshimit të forcës së rëndesës arrin në thellësi apo lartësi deri 200 metra.

E parë nga hapësira kozmike Toka ngjan megjithatë si një top, kjo pasiqë në krahasim me madhësinë e planetit tonë të futurat dhe gungat nuk bijnë në sy. Përveç kësaj krijohen disa forca madhore përmes rrotullimit të Tokës - forca qendërikëse, të cilat sidomos në ekuator veprojnë në drejtim të kundërt me forcën e rëndesës. Topi tokësor u epet në pjesën më të madhe këtyre forcave duke u mufatur. Në këtë mënyrë rrezja e Tokës zgjerohet me deri në 21 kilometra.

Vende ku forca e rëndesës është më e ulët janë: pllaka kontinentale lindore e Kanadasë, rrafshnalta e Tibetit dhe fundari i thellësisë detare midis Indisë dhe Australisë Perëndimore.

Një njeri që diku tjetër do të peshonte njëqind kilogram, do të ishte 6 gram më i lehtë në vendet e sipërpërmendura. Në trevat ku forca e rëndesës është më e lartë - Azia Juglindore, bregu i oqeanit Paqësor në Amerikën e Jugut dhe vargmali në mesin e oqeanit Atlantiko-Verior - pesha e trupit është rreth 6 gram më e lartë.

Edhe Hëna ushtron një ndikim të madh mbi Tokën. Ky shkakton baticat dhe zbaticat në bregdete. Por edhe në stere mund të shkaktojë forca tërheqëse e Hënës një ngritje deri në 40 centimetra.

5. Të dhëna mbi rruzullin tokësor

Toka është planeti i 3-të nga Dielli dhe i 5-ti për madhësi .

Distanca: 149.600.000 km (1.00 AU) Nga Dielli
Diametri: 12.756.3 km
Perimetri: 24.901.5 miles
Sipërfaqja: 196.935,000 miles
Masa: 5.972e24 kg
Rrotullimi rreth Diellit: 365.26 dite
Rrotullimi Rreth vetes: 24 ore
Shpejtesia rretullimit : 29.783 km/s 107,200 km/h
Graviteti Ekuadorial ne Siperfaqe : 9.780327 m/s2 0.99732 g
Shpejtesia e Ikjes: 11.186 km/s
Tempratura: -89° C Posht Zeros deri ne 57.7° C
Përqindja e ujit në lëmshin e tokës: 70%
Përqindja e tokës, afërsisht 30%
Pika më e lartë Mali Everest 29, 028 mbi nivelin e detit
Pika më e ulët: Deti i Vdekur 1.302 m nën nivelin e detit,
Në 70% të ujit gjendet 97% ujë i kripur dhe 3% ujë i ëmbël

Pika më e ulët apo thellësia më e madhe në botë është në Oqeanin Paqësor në të ashtuquajturën Humnera ose Gropa Mariana që ndodhet në lindje të 14 Ishujve Mariana. Thellësia e saj është pothuajse 11 mijë metra ose që të jemi të saktë 10.900 metra dhe kjo përbën thellësinë më të madhe nënujore të njohur sot për sot në Tokë.

Toka është planeti i tretë në renditje nga Dielli dhe i pesti në renditje nga madhësia.

Toka sigurisht, mund të studiohet pa ndihmën e anijeve kozmike. Sidoqoftë, arritja e studimit të plotë në hartën e Tokës është përfunduar në shekullin XX. Fotografitë e Tokës të marra nga hapësira konsiderohen me një rëndësi të veçantë dhe ndihmojnë shumë në studimin e kohës, parashikimin e uraganeve etj. Kryesisht ato kanë një mrekulli të veçantë për nga bukuria.

Toka është e ndarë në disa shtresa të cilat kanë ndryshime kimike dhe zona sizmike. Thellësia në kilometra:

0-40 Korja e Tokës (Crust)
40-400 Manteli i sipërm
400-650 Rajoni i shndërrimit
650-2700 Manteli i poshtëm
2700-2890 Shtresa D
2890-5150 Bërthama e jashtme
5150-6378 Bërthama e brendshme

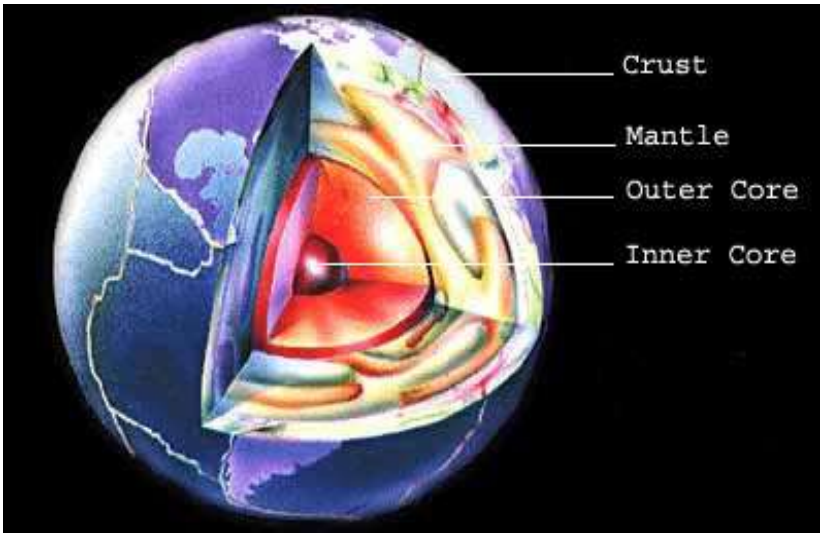

Korja e Tokës ndryshon shumë për nga trashësia, p.sh. është më e hollë poshtë Oqeaneve dhe më e trashë poshtë Kontinenteve. Bërthama e brendshme dhe Korja janë të ngurta, ndërsa bërthama e jashtme dhe shtresat mantel janë pothuajse të rrjedhshme. Temperatura në qendër mund të jetë deri në 7500 herë më e nxehtë se sipërfaqja e Diellit. Manteli i poshtëm mund të jetë i përbërë kryesisht nga silikon, magnez, oksigjen dhe pjesërisht hekur, kalcium dhe alumin. E gjitha kjo është bërë e ditur për ne nga teknika sizmike. Provat materiale të mantelit të sipërm arrijnë në sipërfaqe të Tokës nga llava e vullkaneve, por pjesa më e madhe e brendsisë së Tokës është e pa eksplorueshme. Korja është kryesisht kuarc (dioksid silikoni).

Atmosfera = 0.0000051
Oqeanet = 0.0014
Korja = 0.026
Midis Llaves dhe Kores = 4.043
Berthama e Jashtme = 1.835
Berthama e Brendeshme = 0.09675

Në formë të përgjithshme renditja e përbërjeve kimike të Tokës është si më poshtë:

34.6%...Hekur
29.5%...Oksigjen
15.2%...Silikon
12.7%...Magnez
2.4%.....Nikel
1.9%.....Sulfur
0.5%.....Titanium

Toka mund të jetë planeti me densitet më të madh në sistemin tonë diellor.

Plantët tjerë mund të kenë strukturë dhe kompozim të ngjashëm por me disa ndryshime. P.sh., Hëna ka bërthamë shume të vogël, Merkuri ka një bërthamë jashtëzakonisht të madhe (në krahasim me diametrin e tij). Manteli i Marsit dhe i Hënës janë shumë më të trashë.

Ndryshe nga planetët e tjerë territorial, korja e Tokës është e ndarë në disa të ashtequajtura pjata të cilat lëvizin sipër shtresës së mantelit. Teoria që merret me përshkrimin e tyre njihet si **Teoria e pjatave tektonike**. Kjo karakterizohet nga dy procese kryesore: Ndarja dhe bashkimi. Ndarja ndodh kur dy pjatat largohen njëra nga tjetra dhe hapësira që krijohet mbushet me magmë të re. Bashkimi ndodh kur dy pjjata tektonike ndeshen njëra me tjetrën dhe tehu i njërës përfundon i shkatërruar në brendësi të Mantelit.

Tani për tani njihen rreth 8 pjata tektonike kryesore.

1)- Pjata e Amerikës veriore: Amerika veriore, Atlantiku veri- perëndimor dhe Grenlanda.
2)- ***Pjata e Amerikës jugore***: Amerika jugore dhe Atlantiku jug-perëndimor.
3)- ***Pjata e Antarktidës***: Antarktida dhe Oqeani i jugut.
4)- Pjata Euro-Aziatike: Europa, Atlantiku veri-lindor dhe Azia (me përveç Indisë)
5)- ***Pjata Afrikane***: Afrika, Atlantiku jug-lindor dhe pjesa veriore e Oqeanit Indian.
6)- ***Pjata Indio-Australiane***: India, Australia, Zelanda e re dhe Oqeani Indian.
7)- ***Pjata Nazcka***: Pjesa lindore e Oqeanit Paqësor dhe një pjesë e Amerikës jugore.
8)- ***Pjata e Paqësorit***: Pjesa më e madhe e Oqeanit Paqësor dhe detërat jugore të Kalifornisë.

Ekzistojnë po ashtu rreth 20 pjata të tjera më të vogla ,si p.sh. pjata Arabike dhe ajo Filipine. Tërmetet janë shumë më të shpeshta në pjesët ndarëse të pjatave.

Më tepër rreth historisë së Tokës

Sipërfaqja e Tokës është shumë e re. Në një periudhë relativisht të shkurtër (me standarde astronomike) prej 500.000.000 vitesh, apo diçka e tillë, erozioni dhe proceset tektonike kanë shkatërruar dhe rikrijuar pjesën më të madhe të sipërfaqes së Tokës duke eleminuar pothuajse të gjitha gjurmët e historisë së hershme gjeologjike të sipërfaqes, si p.sh. krateret e meteoritëve. Krateret e historisë fillestare të Tokës

janë fshirë pothuajse plotësisht. Mosha e Tokës është mesatarish 4.5 - 4.6 miliardë vjet. Nuk ekziston ndonjë regjistrim i periudhës kritike kur ka filluar jeta në Tokë.

71% e sipërfaqes së Tokës është e mbuluar me ujë. Toka është i vetmi planet në sistemin tonë solar ku uji ekziston në formë të lëngëshme në sipërfaqe

Atmosfera e Tokës është 77% Nitrogjen, 21% Oksigjen, me gjurmë dioksidkarboni. Mendohet të ketë ekzistuar një përqindje tepër më e madhe dioksidkarboni në kohërat kur Toka është formuar. Por që atëherë është shndërruar në gurë karbonikë, një pjeëe e tretur në Oqeane apo e konsumuar nga bimësia.

Pjatat tektonike dhe proceset biologjike kontrollojnë vërshimin e vazhdueshëm të dioksidit të karbonit nga atmosfera në Tokë, dhe përsëri sipër. Një pjesë e vogël e dioksidit të karbonit që ndodhet i palëvizëshëm në atmosferë është jashtëzakonisht tepër i rëndësishëm në kontrollin dhe balancimin e temperaturës së sipërfaqes nëpërmjet efektit të quajtur Greenhouse (efekti serrë). Efekti serrë e ngre temperaturën e Tokës rreth 25 gradë C mbi atë temperaturë që do të ishe me mosekzistencën e këtij efekti (temp -21 gradë C deri në + 14 gradë C). Pa efektin Serrë Oqeanet e detërat do të ngrinin dhe jeta që ne njohim do të ishte e pamundur. Avulli i ujit është po ashtu një gas shumë i rëndësishëm që ndihmon efektin serrë.

Prezenca e Oksigjenit është tepër e shënuar nga pikëpamja kimike. Oksigjeni është një gaz tepër reaktiv dhe nën rrethanat normale mund të kombinohet shpejt me elemente të tjerë. Oksigjeni i atmosferës është prodhuar dhe mbajtur nën kontrollin e proceseve biologjike.

Ndërhyrja interaktive mes Hënës dhe Tokës ngadalëson rrotullimin e Tokës rreth 2 milisekonda për shekull.

Toka ka rryma magnetike të prodhuara nga rryma elektrike në koren e brendshme. Ndërhyrja interaktive mes stuhive solare, rrymave magnetike të Tokës dhe Atmosferës së Sipërme të Tokës krijon dukurinë e mahnitshme të Aurorave. Ç'rregullim i këtyre faktorëve shkakton lëvizjen e poleve magnetike në lidhje me sipërfaqen. Poli gjeomagnetik verior momentalisht është në Kanadanë veriore.

Procesi interaktiv mes rrymave magnetike të Tokës dhe rrymave solare krijon po ashtu rripin radio aktiv të njohur me emrin Van Allen.

Origjina e Tokës, fillimi i jetës në Tokë

Në fazën më fillestare të historisë së saj, planeti Tokë ka qenë një top gjigand, i zjarrtë, gurë të shkrirë, një oqean i tërë me magma. Nxehtësia është krijuar nga përplasjet e vazhdueshme të trupave shumë më të vegjël nga hapësira të cilat me kalimin e kohës janë bërë pjesë e Planetit. Me pakësimin e përplasjeve të këtyre trupave qiellorë, Toka ka nisur të ftohet duke formuar një kore të hollë në sipërfaqe. Me vazhdimin e ftohjes së Tokës, avulli i ujit filloi të largohet dhe të kondensohet në atmosferën fillestare të saj. Retë e formuara nga stuhitë kanë zbrapsur shumë rreshje në Tokën primitive duke e ftohur sipërfaqen edhe më tepër dhe duke formuar detërat.

Shkencëtarët janë akoma sot dhe kësaj dite në përpjekje për të nxjerrë në dritë një nga misteret më të mëdhaja të Tokës. Si u shfaq jeta fillestare në Toke dhe në ç'mënyrë? Është llogaritur se forma më e hereshme e jetës në Tokë ka qenë primitive, krijesë njëqelizore të cilat janë shfaqur rreth 3 bilion vite më parë. Dhe e njëjta formë ka vazhduar për pothuajse 2 billion vitet e ardhshme. Pastaj këto krijesa njëqelizore kanë filluar të evulojnë në organizma shumë qelizore. Disa krijesa janë larguar nga

detërat duke ju adaptuar jetës në Tokë, mbase duke u munduar t'u largohen krijesave grabiqare. Një mori formash jetësore të ndryshme njëra nga tjetra kanë nisur të shfaqen në Tokë.

Shkencëtarët po përqëndrohen në teori të reja mbi ardhjen e jetës në Tokë, duke studiuar brendësinë e Oqeaneve. Shkencëtarët kanë studiuar gurët duke përdorur analiza radiometrike për të përcaktuar moshën e Tokës. Fosile skeletesh të përmasave tepër gjigande me nofulla tepër të mëdhaja dhe dhëmbë, paraardhësit e lashtë për speciet e kohës moderne (si peshkaqenët) që kanë qëndruar virtualisht të pandryshuar për miliona vite.

Duke studiuar fosilet, shkencëtarët kanë arritur në konkluzione se Toka ka përjetuar klima tepër të ndryshme në të kaluarën, në fakt, konditat e përgjithëshme klimatike sëbashku me speciet ekzistente janë përdorur për të përcaktuar periodat e ndryshme gjeologjike në Tokë. P.sh., ngrohja periodike e Tokës gjatë periudhave të Jurassic dhe Crefaceous - krijon një perfusion të bimësisë dhe kafshëve që lanë pas materiale organike.

Alternativisht, klima e Tokës ka kaluar periudha jashtëzakonisht të ftohta, gjatë të cilave pjesa më e madhe e Tokës ka qenë mbuluar me shtresa të trasha akulli. Këto periudha gjeologjike të kohës janë quajtur **Epoka e Akullit** dhe Toka ka disa të tilla në historinë e saj. Të gjitha speciet e klimave të ngrohta janë zhdukur gjatë këtyre periudhave duke sjelle specie të reja me aftësi rezistuese ndaj kushteve klimatike ekstremisht të ftohta.

Periudhat gjeologjike të Tokës janë të grupuara ne 4 epoka kryesore:

1- Epoka e Prikambrianit

Kjo epokë i përket kohës që nga krijimi i planetit dhe deri në shfaqjen e formave fillestare të jetës. Më tepër se 80% e jetës së Tokës futet në këtë epokë.

2- Epoka Palezoike, ndryshe e quajtur **Epoka e Jetës së Lashtë**

Kjo epokë në vetvete ndahet në disa periudha:

1)- Periuda Kambriane
2)- Periudha Ordovikiane
3)- Periudha Siluriane
4)- Periudha Devoniane
5)- Periudha Misisipiane
6)- Periudha Pensylvaniane
7)- Periudha Permiane

Periudhat Gjeologjike të Tokës:

Periudha Kambriane (543-590 milion vite më parë)

Shënon një periudhë të rëndësishme në historinë e jetës në Tokë. Është koha kur shumica e grupeve kryesore të kafshëve është shfaqur në regjistrime fosilesh. Ky zhvillim, shpeshherë është quajtur ***Shpërthimi Kambrian*** për arsye të kohës së shkurtër gjatë të cilës këto forma jetësore janë shfaqur. Fillimisht është menduar se gurët kambriane përmbanin fosilet e kafshëve më të para dhe më të vjetra, por kohët e fundit të tilla janë gjetur në gurë më të vjetër.

Periudha Ordovikiane (590-443 milion vite më parë)

Periudha Ordovikiane fillon me përfundimin e periudhës kambriane dhe përfundon rreth 445 milion vite më parë me fillimin e periudhës Siluriane. Gjatë kësaj periudhe, pjesa veriore e tropikut ka qenë pothuajse komplet Oqeane dhe pjesa më e madhe tokësore e planetit ka qenë e mbledhur në një super kontinent jugor të quajtur

Gondwana. Përgjatë kësaj epoke, kontinenti Gondwana është zhvendosur në drejtim të polit jugor dhe një pjesë e mirë e tij është përmbytur nga ujërat.

Periudha Siluriane (443-417 milion vite më parë)

Është periudha gjatë të cilës Toka ka kaluar ndryshime të konsiderushme të cilat kanë ndikuar në ambientin dhe jetën brenda saj. Periudha Siluriane ka dëshmuar një stabilizim të klimës së përgjithëshme të Tokës. Koralet u dukën për herë të parë gjatë kësaj periudhe. Periudha Silurine shënon kohën e evolimit të peshqeve.

Periudha Devoniane (417-354 milion vite më parë)

Gjelbërimi në fillim të periudhës Devoniane konsiston kryesisht në bimë të shkurtëra, më e gjata vetëm 1 metër. Në fund të kësaj periudhe bimët e quajtura Bishtkali, seed, kanë filluar të shfaqen duke krijuar drurët e parë dhe pyjet e para.

Gjithashtu gjatë periudhës Devoniane, dy grupe kryesore kafshësh kolonizuan vendin. Të parët, katërkëmbëshat ose vertebrorët tokësorë, gjithashtu arthropodët e parë (lloj merimange), si dhe disa insekte pa krahë.

Gjatë periudhës Devoniane ekzistonin dy masa kryesore kontinentale. Amerika veriore dhe Europa kanë qenë sëbashku afër Ekuadorit. Ndërsa Amerika Jugore, Afrika, Arabia, India dhe Astralia kane qenë në hemisferën jugore. Një pjesë e Siberisë që njihet në kohët tona ka qenë në Hemisferën veriore. Si në këtë hartë:

Periudha Misisipiane (354-325 vite me parë)

Ashtu si me të gjitha periudhat gjeologjike të Tokës, koha ekzakte e fillimit dhe e mbarimit mund të jetë me saktësi jo të plotë që mund të ndryshojë dy apo tre miliona. Malet Apalakiane (Amerika Veriore) janë formuar gjatë kësaj periudhe.

Periudha Pensylvaniane

Kjo periudhe ka filluar rreth 325 milion vite më parë dhe ka mbaruar rreth 286 milion vite më parë. Hemisfera e jugut e cila ishe e dominuar nga kontinenti i madh i quajtur Godwana, ka kaluar një seri epokash akulli gjatë kësaj kohe. Epokat e akullit kanë ndikuar në mbledhjen e ujit gjatë ngrirjes dhe çlirimin e tij gjatë shkrirjes, duke shkaktuar ulje dhe ngritje të nivelit të oqeaneve.

Periudha Permiane (290-248 milion vite më parë)

Është periudha e fundit e epokës Palezoike. Dallimi mes epokës Palezoike dhe epokës Mesozoike është bërë në fund të periudhës Permiane, ku njihet regjistrimi i shuarjes së masës më të madhe të jetës në Tokë. Ky efekt ndikoi te shumë grupe organizmash në ambiente të ndryshme por në përgjithësi te jovertebrorët e ujërave. Disa grupe mbijetuan shuarjen masive te Periudhes Permiane, por në numër tepër të vogël për të mos arritur kurrë atë ekologji që kishin dikur, duke hapur një tjetër rrugë për jetë ujore. Ndërsa në Tokë, një pjesë mjaft e vogël qeniesh krijoi një rrugë të re për një formë tjetër jete, e cila do të shpiente në atë që e kemi quajtur ***Koha e Dinosaurëve.***

Epoka mesozoike ne vetvete ndahet në 3 periudha:

1) **Periudha Triasike** (245-208 milion vite më parë)

2) **Periudha Jurasike** (208-146 milion vite më parë)

3) **Periudha Kretakeosike** (146-65 milion vite më parë)

Kuptimi i fjalës Mesozoike rrjedh nga Greqishtja e vjetër dhe ka kuptimin ***Kafshët mesjetare*** dhe është koha kur fauna e Tokës ka ndryshuar në mënyrë dramatike me atë të kohës Palezoike. Dinosaurët, të cilët janë kafshët më të njohura nga koha mesozoike, evoluan në periudhën e parë të saj, ***Periudhën Triasike*****,** por jo

dhe aq të shumta deri në periudhën Jurasike. Perveç fluturuesve, Dinosaurët janë zhdukur diku nga fundi i periudhës Kretakeosike. Disa nga Dinosaurët më të fundit që kanë jetuar në fund të periudhës Kretakeosike janë gjendur të depozituar në Mountana të Amerikës.

Epoka Mesozoike ka qenë koha e zhvillimit të faunës.

Zhdukja e Dinosaurëve

Zhdukjen e Dinosaureve ja atribuojnë një fenomeni natyror. Ose më saktë kjo është hipoteza më e qëndrueshme, pra ajo e goditjes së nje asteroidi apo meteori të përmasave të mëdha. Gjurma e një përplasje të tillë me një trup qiellor është gjetur e qartë në ***Barringer Meteor Crater, Arizona, USA*** i cili ka moshën prej 65 milion vjetësh dhe që përputhet me teorinë e zhdukjes së dinosaurëve që janë zhdukur në fund të periudhës Kretakeozike.

Nga gjetja e eshtrave të Dinosaurëve në shtresat e gurta që datojnë nga koha mesozoike dhe kenozoike mund të arrijmë në konkluzion se Dinosaurët mund të jenë zhdukur 64-66 milion vite më parë. Ekzistojnë shumë ide dhe argumentime mbi arsyen e zhdukjes së Dinosaurëve, e megjithatë e vërteta ngelet e pazbuluar. Analizat karbonike mund të sjellin një rezultat të sukseshëm për materile organike jo më të vjetra se 50.000 vjeçare. Disa hipoteza mbi zhdukjen e Dinosaurëve mund të tingëllojnë mjaft bindëse dhe mund të jenë të sakta, por prap se përsëri nuk janë shkencore, kështu që nuk mund të vërtetohen apo mohohen. Shkencarët njohin disa zhdukje masive gjatë historisë së jetës në Tokë dhe vdekja masive e Dinosaureve nuk është nga më të mëdhajat. Më e madhja i bie të jetë zhdukja ”Permo-Trasik” kur 90% e të gjitha specieve që jetonin gjatë asaj kohe u zhdukën.

Disa Dinosaurë mund të kenë qenë
bashkëkohës me njeriun primitiv

Ndonëse njohuria e përgjithshme është që dinosaurët pësuan një zhdukje masive 65 milion vjet më parë (dhe detyrimisht të mbijetuarit mund të jenë zhdukur disa dhjetra vite më pas) përsëri sipas disa zbulimeve arkeologjike rezulton se njeriu primitiv mund të ketë qenë bashkëkohës me disa lloje dinosaurësh. Kjo do të thotë që njeriu nuk është 65 milion i vjetër, por që disa dinosaurë mund të kenë mbijetuar shumë më pas sesa mendohet.

Dr Javier Cabrera ka qenë profesor mjekësie dhe drejtuesi i departamentit në Universitetin e Limës. Ai është larguar nga ky pozicion dhe aktualisht është Antropologu Kultural për Ica, Peru. Në fillimet e viteve 30-të babai i tij gjeti të varrosur disa gurë ceremoniale në disa varre të vjetër inkase. Dr Cabrera vazhdoi punën e të atit duke arritur të mbledhi rreth 1.100 prej këtyre gurëve ku ka dhe një numër relativisht të madh që paraqet disa lloje dinosaurësh të llojit Triceraptos, Stegosaurus dhe Pterosaurus.

Fakti që këto gurë kanë të vizatuar dinosaurë bëhet akoma dhe më i çuditshëm kur shikon se figurat s’janë vetëm paraqitje të kafshëve masive por edhe të pranisë së njeriut në to.

Çudia shtohet edhe më shumë kur nga disa studiues të Amazonës dhe të xhunglës së saj në vitet 30, siç ishte i shumënjohuri Majori Foset, vjen informacioni për mundësinë e ekzistencës së një lloj dipllodoku që është parë jo vetëm nga vendasit por janë parë dhe gropat masive të hapura prej ëetyre kafshëve në zona të

ndryshme të Amazonës, madje në disa vende kanë shkaktuar dhe shembje masive të toëes.

Një tjetër lajm vjen dhe nga Afrika dhe pikërisht nga Kongo ku vendasit flasin shumë për ekzistencën e një kafshe të cilën ata e quajnë Mokele-Mbembe dhe që sipas përshkrimeve përputhet me një Pterosaurus.

Ka shumë të dhëna të tjera që flasin për shfaqje misterioze të dinosaurëve në vende të ndryshme të Tokës (përfshi këtu dhe disa raportime të kohëve të fundit të Pteranondoneve) dhe kjo mund të shpjegohet me faktin që disa lloje kanë mundur të mbijetojnë në zona të humbura të Tokës ku dora e njeriut nuk ka arritur ende dhe ku virgjëria e natyrës ka mbrojtur dhe këto specie të vazhdojnë ekzistencen e tyre të pashqetësuara nga bota e jashtëme.

Kjo gjë u vërtetua dhe nga Angel, piloti i cili u rrëzua në Venezuelë në vitet '30 dhe zbuloi të famëshmin Kataraktin Angel dhe që sipas raportimeve të tij zona ishte tërësisht e virgjër dhe dukej si pjesë e historisë së lashtë të tokës, me fier gjigand dhe me pemë që dukej sikur u përkisnin pyjeve të periudhës Karbonifere dhe me eshtra, dhe jo fosile, dinosaurësh që tregonin të ishin të freskëta.

6. Kronologjia e jetës në Tokë

Qeniet inteligjente si njeriu modern, dhe vendbanimet e para dhe komunitetet e zhvilluara që ata krijuan, u shfaqën në Tokë të paktën 500 milionë vite më parë. Burimet indiane thonë se tashmë kishte 24 qytetërime në Tokën tonë.

Për më tepër, argumentohet se sistemi diellor tani po kalon ciklin e plotë të 1002-të të zhvillimit të tij dhe ne nuk jemi shumë më larg se mesi i tij.

14.035 miliardë vjet para Krishtit - manifestim i universit tonë nga mosekzistenca. Vedat indiane japin një rend të madhësisë shifër më të madhe – 155.539 miliardë vite. Aktualisht është e vështirë të thuhet se cili nga numrat është më i saktë, duke qenë se shkenca moderne jep shifra për matjet kozmike me një mospërputhje prej qindra apo edhe mijëra herë.

8.105 milionë vite para Krishtit - shpërthimi i "supernovës" - Dielli i dikurshëm, me formimin e Diellit aktual. Yje të vegjël qarkulluan rreth Diellit - tokat e ardhshme, që flakërojnë ashtu si vetë ylli.

6.000 milionë vite para Krishtit- formimi i një kore graniti në Tokë. Në atë kohë, sipërfaqja ishte pothuajse e sheshtë, e mbuluar me fragmente gurësh - pothuajse e njëjtë me Venusin tani. Sipas moshës së shkëmbinjve më të vjetër të mbijetuar, shkencëtarët gabimisht datojnë moshën e vetë Tokës dhe të sistemit diellor.

2.800 milionë vite para Krishtit - koha e ekzistencës së insekteve inteligjente në Tokë. Vedat më të vjetra pretendojnë se Toka dhe Dielli braktisën qytetërimin misterioz të insekteve: tërmeti ndau kontinentet dhe zjarri diellor dogji gjithçka që mbijetoi në to. Kur vektori i zhvillimit të qytetërimit kaloi në procese të një natyre thjesht teknologjike, vetëdija kolektive e shoqërisë u pushtua nga një çmenduri degjeneruese. Shoqëria ka pushuar së rrituri dhe zhvilluari shpirtërisht.

1.900 milionë vite para Krishtit - ka pasur një shkëputje të guaskës së Tokës nga bërthama me përmbysjen dhe nxitimin e saj në drejtim të kundërt me rrotullimin e bërthamës - shpejtësia e rrotullimit të guaskës u rrit. Toka u zhvendos nga Dielli në një orbitë më të largët, ajo kishte një fushë të fortë magnetike dhe rripa rrezatimi, të

cilat mbronin planetin nga veprimi i rrezeve kozmike. Filloi formimi i pllakave kontinentale afër atyre moderne.

1.500 milionë vite para Krishtit - koha e shfaqjes së njerëzve të bardhë në Midgard (Tokë). Klima e Tokës nuk ishte ende e favorshme për kolonët e bardhë, kështu që në fillim ata vendosën hënat e tokave të Niya (Neptun), Stribog (Saturn), Perun (Jupiter), pastaj filluan të eksplorojnë Orey (Mars) dhe Dei. (Maldek, ishte midis Marsit dhe Jupiterit).

120 milionë vite para Krishtit - vendosja e Tokës nga kolonët e parë të bardhë. Në atë kohë, gjitarët primitivë dhe bimët e lulëzuara u shfaqën tashmë në planet, dhe kishte mjaft oksigjen dhe ozon në atmosferë. Disa herë ata u larguan nga Toka, por duke mos gjetur një planet më të suksesshëm, ata u kthyen përsëri, dhe në fund të periudhës Jurassic, banorët e tokës arritën të "nisnin" qytetërimin e parë shumë të zhvilluar në planet.

Pse vdiq ajo nuk dihet, vdekja e saj përkon me akullnajën globale të Tokës, e cila ndryshoi klimën e planetit në fund të Jurasikut dhe fillimit të periudhave të Kretakut. Natyrisht, kjo akullnajë ishte rezultat i një kataklizmi serioz planetar të lidhur me hapësirën. Në një mënyrë apo tjetër, por qytetërimi i parë në Tokë pushoi së ekzistuari plotësisht.

100 milionë vite para Krishtit - koha e shfaqjes në Tokë të racës së gjigantëve të kuq nga konstelacioni Sirius. Ata krijuan një sërë qytetesh të mbuluara me kapele transparente në bregun detar të kontinenteve antike, nga ku avioni i tyre çan qiellin e tokës dhe nxitoi në hapësirë. Trupat e gjigantëve të kuq u gjetën në akullnajat e Himalajeve dhe Cordillera - në shtresat e Pleistocenit. Ndërtimi malor ka ndodhur pikërisht në periudhën e Kretakut. Në Tibet, trupat e tyre u mumifikuan, u mbuluan me pllaka të holla ari dhe u fshehën në shpella nën tempullin e Dalai Lamës.

66 milionë vite më parë ka pasur një katastrofë apo luftë globale që vrau shumicën e gjigantëve të kuq dhe dinosaurëve. Sipas legjendave të indianëve të Amerikës, njerëzit e atij qytetërimi të lashtë e dinin për katastrofën e afërt dhe disa prej tyre arritën të largoheshin nga Toka, ndërsa pjesa tjetër vendosi të ndërtonte banesa nëntokësore dhe të presë atje derisa elementët qiellorë të qetësohen. Disa tekste të lashta egjyptiane pohojnë se njerëzit gjigantë me lëkurë të kuqe jetuan në Tokë për një kohë të gjatë pas katastrofës së zjarrtë. Ata bënë një jetë të izoluar dhe preferuan të mos komunikonin me racat e tjera tokësore.

Sipas Cabrero Lithotec, në atë kohë kishte edhe një racë njerëzish me kokë të madhe, nën lartësinë mesatare, me kokë të madhe dhe tipare të mëdha të fytyrës. Sipas teksteve budiste, lëkura e tyre ishte kafe e errët, vija e flokëve të zhvilluar. Imazhet në gur tregojnë jetën e tyre si në Kretakun ashtu edhe gjatë Paleocenit, deri në Miocen. Por në fillim të Pliocenit, rreth 5 milionë vite më parë, ata filluan të degradohen në mënyrë dramatike, dhe me sa duket u shndërruan në Australopithecus.

7. Tokë e panjohur

Nga erdhën gjithë këto të mira?

Hidhni një sy sistemit tonë diellor, dhe keni të drejtë nëse mendoni që tetë planetet e tij lëvizin nga pjesë krejtësisht të ndryshme të kozmosit. Megjithatë, ata

janë formuar të gjithë nga e njëjta re gazi dhe pluhuri që rrethonte Diellin më shumë se 4.5 miliard vite më parë.

Teksa graviteti bashkoi këtë re me Diellin në qendër, grimcat e pluhurit u përplasën dhe ngjitën me njëra-tjetrën, duke u rritur në madhësi dhe duke gjeneruar fusha graviteti edhe më të mëdha. Këta grumbuj u përplasën dhe bashkuan sërish, duke ndërtuar planetet që ne njohim sot.

Kjo është panorama e përgjithshme, por detajet e asaj që ndodhi në fazat e hershme të jetës së Tokës mbeten një mister.

Zgjidhja e tij është thelbësore për të kuptuar përse toka është kaq e përshtatshme për format e jetës.

Ne dimë që distanca e saj nga Dielli ofron sasinë e duhur të nxehtësisë dhe dritës për ta bërë planetin të banueshëm, por vetëm kaq nuk mjafton. Pa përzierjen e duhur të karbonit, hidrogjenit, azotit, oksigjenit, fosforit dhe squfurit që përbëjnë qeniet e gjalla, dhe pa ujin në sipërfaqen e planetit, jeta ashtu si e njohim nuk do të ishte zhvilluar. Nga pikëpamja kimike, Toka është thjeshtë më e mirëpajisur për jetën se sa fqinjët. Atëherë, si i kemi gjithë këto të mira?

Ajo që ne dimë është se, elementë të ndryshëm mund të jenë kondensuar nga retë në temperatura të ndryshme, që do të vareshin nga distanca e tyre prej diellit. Por ne nuk mund të dimë saktësisht se çfarë ndodhi më pas, për arsye se shkëmbinjtë e tokës janë ngjeshur, shkrirë dhe copëtuar disa herë dhe nuk mund të merren të dhëna për atë si janë formuar.

Dhe, përderisa shumica e planeteve në sistemin diellor nuk mund të arrihen, meteorët janë shpresa jonë më e mirë. Ata janë formuar në të njëjtën kohë si planetët, dhe që atëherë kanë mbetur kryesisht të patrazuar. Por për t'i studiuar, do të na duhet të presim që ndonjëri të bjerë nga hapësira.

Një klasë meteorësh të quajtur kondritë përshtaten me shumë aspekte të përbërjes së Tokës, gjë që lë të kuptohet se mund të jenë formuar nga e njëjta lëndë e parë. Megjithatë, ka disa ndryshime delikate që është e vështirë të shpjegohen. Për shembull, përzierja e izotopeve të oksigjenit në meteorët kondritikë nuk është si ajo e Tokës. Deri tani askush nuk e di përsenë, por përderisa oksigjeni është elementi më i bollshëm në koren e Tokës, duke zënë pothuajse gjysmën e masës së saj, ky është një mister që nuk mund të injorohet.

Një tjetër e panjohur e madhe është se si e ka siguruar Toka furnizimin me ujë aq jetëdhënës. Duke qenë kaq pranë diellit, ka qenë me siguri shumë nxehtë që uji thjeshtë të kondensohej nga retë e gazit teksa formohej planeti, dhe në qoftë se do të ish formuar me siguri do të kish avulluar shpejt gjatë përplasjes titanike që formoi Hënën.

Shpjegimi më popullor është se uji erdhi më vonë, në formën e kometave të akullta nga jashtë sistemit diellor që mbërritën në periudhën e njohur si "Bombardimi i Vonë". Megjithatë, deri tani nuk ka prova të forta që ky ka qenë burimi i ujit të Tokës.

Sigurisht, ne kemi nevojë për depërtime të reja për mënyrën se si formohen planetët. Teleskopi hapësinor Herschel i agjencisë Hapësinore Europiane mund të sjellë disa përgjigje. Ai do të jetë në gjendje të depërtojë thellë në hapësirë dhe të përdorë detektorët me rreze infra të kuqe, për të na dhënë një pamje të paprecedentë

të reve të pluhurit ku po formohen yje dhe planete të rinj, dhe ku plane të rinj mund të kenë po atë fat si Toka në fillimet e saj.

Çfarë ndodhi gjatë epokës së errët të Tokës?

4.5 miliard vjet më parë, teksa Toka e sapokrijuar po vendosej në orbitën e saj përreth diellit, goditi fatkeqësia. Planeti ynë mori një goditje të fortë nga një objekt me madhësi sa planeti Mars. Copëra pas përplasjes u derdhën në orbitën e Tokës për të formuar Hënën, dhe energjia e përplasjes ofroi nxehtësi të mjaftueshme për të shkrirë shtresat e sipërme të tokës, duke fshirë kështu të dhënat e mëhershme gjeologjike të planetit tonë.

Kjo ka lënë një humnerë të thellë në dijen tonë për 500 milion vitet e parë të planetit, një periudhë që është bërë e njohur si epoka Hadiane, apo epoka më e errët e Tokës. Ne nuk dimë pothuajse asgjë për të. "Koha zero" për sistemin diellor pranohet përgjithësisht të jetë 4.567 miliard vite më parë, dhe 4.55 miliard vite më parë pjesa më e madhe e Tokës ishte krijuar. Më pas, afro 20 milion vite më vonë, goditi objekti i madh, duke dërguar silikon të vaporizuar në atmosferë.

Ky u kondensua dhe më pas nisi të bjerë si shi llave, duke depozituar një det me shkëmbinj të shkrirë në një ritëm prej një metri në ditë. Toka u shkri deri në bërthamë, dhe procesi i krijimit të një sipërfaqe të ngurtë nisi sërish nga fillimi. Korja e Tokës sot është e përbërë pothuajse ekskluzivisht nga shkëmbinj jo më të vjetër se 3.6 miliard vite, kështu që gjurmët e mjedisit prej ferri të epokës së errët janë të përhapur në terren. Nga shkëmbinjtë e lashtë që mbetën, shumica janë modifikuar nga nxehtësia apo trysnia. Por falë kristalëve të vegjël elastikë, të quajtur zirkonë, ka disa të dhëna.

Zirkonët, të gjetur në Kodrat Jack të Australisë Perëndimorë, janë mineralet më të vjetër të Tokës. Ata janë të përbërë nga silikati i fortë i zirkoniumit dhe kanë një përqendrim të lartë uraniumi, gjë që lejon që mosha e tyre të përcaktohet nga sasia e radioaktivitetit që mbetet.

Dhe ndonëse ata gjenden edhe tek shkëmbinjtë shumë më të rinj, shumë zirkonë datojnë 4 miliard vite më parë. Ata nuk na e thonë dot saktësisht se çfarë ndodhi teksa Toka e shkrirë nisi të ftohet, por përbërja e oksigjenit tek ta tregon se janë formuar në ujë, gjë që lë të kuptohet se oqeanet e tokës kanë qenë po aty edhe 4 miliard vite më parë.

Kjo ngre pyetje të reja: oqeanët kanë nevojë të jenë mbi një sipërfaqe të ngurtë, atëherë si ishte kjo kore? Deri tani nuk ka përgjigje të qarta. Ndoshta vëzhgimi më i dukshëm për koren Hadiane është se ajo nuk ekziston më. Ndërkohë që të irriton, ajo është në vetvete një e dhënë: ndoshta veprimi i pllakave tektonike ka qenë shumë më i fuqishëm atëherë.

Ka dy mënyra të tjera si ne mund të mësojmë më shumë për atë epokë. Në Tokë, kërkimet e bashkërenduar për më shumë shkëmbinj apo minerale të lashtë, të kombinuar me metodat e përmirësuara të mikroanalizës, duhet të japin më shumë të dhëna se si ka qenë Toka teksa formohej për herë të dytë.

Së dyti, zbulimi i mineraleve në Hënë dhe Mars mund të zbulojë se si ka qenë Toka përpara ndikimit katastrofik - pasi copat e shkaktuara nga ipakti krijuan Hënën. Ndryshe nga Toka, asnjë prej këtyre botëve nuk është rishkrirë, kështu që ka shumë më tepër shanse për të gjetur shkëmbinj vërtetë të lashtë në sipërfaqen e tyre. Ne mundemi madje të arrijmë një supersukses gjeologjik dhe të gjejmë një copë të Tokës

Hadiane, që u shkëput drejt hapësirës dhe që më vonë mund të ketë zbritur në Hënë apo në Mars.

Nga erdhi jeta?

Duke lënë mënjanë mundësinë që jeta të ketë ardhur në Tokë mbi një meteor nga diku tjetër, ne duhet të supozojmë se ajo u shfaq nga çfarëdolloj kushtesh fizike apo kimike që kanë ekzistuar në fillimet e planetit. Eshtë problematike të gjesh, se cilët kanë qenë këta kushte, kryesisht për arsye se Toka ku jetojmë sot nuk ka pothuajse fare gjurmë nga ajo kohë. Sot, provat më të hershme të jetës vijnë nga shkëmbinj sedimentarë që janë 3.8 miliard vjeçarë. Të zbuluar në vitet nëntëdhjetë në Groenlandën perëndimore, këta shkëmbinj kanë një përpjestim pazakonshmërisht të ulët të izotopeve të rëndë të karbonit.

Kjo mendohet të jetë shenjë e mikroorganizmave në veprim, për arsye se izotopi më i lehtë kalon më me lehtësi përmes mureve të qelizave dhe kështu akumulon kudo ku ka patur mikrobe.

Këta shkëmbinj ishin krijuar në një kohë kur planeti po merrte veten nga impakti që krijoi Hënën. Po krijoheshin oqeanet dhe kontinentet, por procesi ndërpritej herë as here nga ndonjë asteroid i madh që godiste planetin dhe nxehte oqeanet. Darvini përfytyronte jetën që shfaqej në një "pellg të vogël të ngrohtë", në fakt pothuajse me siguri ka qenë një det i madh.

Ky është një mjedis shumë i ndryshëm nga ai ku jetojmë ne, por ndoshta kjo është e pritshme. Nuk ka momente të rregjistruara të një ngjarjeje të "origjinës së jetës" në Tokën moderne, kështu që ndoshta kushtet e duhura nuk ekzistojnë më. Ose ndoshta po ndodh në shkallë kaq të vogla saqë ne nuk e vëmë dot re.

Kushte analoge me Tokën e hershme ekzistojnë ende. Ata mund të gjenden tek rrethojnë gypat hidrotermalë në shtratin e deteve, aty ku aktiviteti gjeotermik hedh ujë të ngrohtë në oqean. Këto zona mbajnë koleksione të mëdhenj mikroorganizmash, shumë prej të cilëve me metabolizëm primitiv mbresëlënës dhe ku asnjëri prej tyre nuk varet nga drita e diellit për të marrë energji. Gjithsesi, nuk dihet nëse këto gypa hidroterikë janë origjinë e jetës.

Një tjetër vështirësi është të gjesh me saktësi se çfarë ndodhi që bashkoi kimikatet e pajetë për të krijuar organizma të gjallë. Këtu jemi përballë një situate si veza-me-pulën: që ADN të veprojë ka nevojë për proteina, e megjithatë projektimin për këto proteina e bën vetë ADN. Atëherë kush ka qenë e para? Përgjigja me më shumë gjasa është që ato mendohet të jenë zhvilluar në të njëjtën kohë përmes një rrjeti reaksionesh mes kimikateve më të thjeshtë. Kjo e bën dyfish të vështirë të kuptosh se kur ndodhi që organizmat e hershëm kaluan nga kimikate në një formë jete.

Gjeologët po shikojnë në Mars për përgjigje. Atje nuk ka pllaka tektonike për të shkatërruar provat, dhe mund të gjenden shkëmbinj sedimentarë me origjinë që nga koha e origjinës së jetës mbi Tokë. Shpresohet që ndryshe nga ata në Tokë, këta shkëmbinj ruajnë të njëjtat të dhëna të kimisë që kanë ekzistuar para se të shfaqej jeta. Eshtë e vështirë, por ata mund të rregjistrojnë edhe ndonjë ngjarje të origjinës së jetës që krijoi format e jetës, të cilat mund të jenë ndoshta të fshehura diku në Planetin e Kuq.

Përse Toka ka pllaka tektonike?

Pa pllaka tektonike, planeti ynë do të ishte një vend shumë i ndryshëm. Riciklimi konstant i kores së Tokës na ofron një klimë të qëndrueshme, depozita mineralesh dhe nafte si dhe oqeane me një ekuilibër kimikatesh që mbajnë në këmbë format e jetës. Madje, i jep një shtysë evolucionit një herë në disa qindra milion vjet. Toka është i vetmi planet që ne njohim që ka pllaka tektonike. Atëherë, çfarë shkoi mirë?

Modelet kanë treguar se, që pllakat tektonike të vihen në lëvizje, një planet duhet të ketë madhësinë e duhur: shumë i vogël dhe litosfera e tij duhet të jetë shumë e trashë. Nëse është shumë i madh fusha e fuqishme gravitacionale i mban ngjeshur pllakat me njëra-tjetrën. Edhe kushtet duhet të jenë ata të duhurit: shkëmbinjtë që përbëjnë planetin nuk duhet të jenë shumë të nxehtë, as shumë të ftohtë, as shumë të lagësht e as shumë të thatë.

Megjithatë, edhe nëse plotësohen këta kushte, ka një tjetër faktor që duhet të përmendet. Litosfera duhet që të çahet në një mënyrë të tillë që njëra copë të zhytet nën tjetrën. Sot këtë proces e shohim në skajet e shumë baseneve të oqeaneve, teksa shtrati i ftohtë i oqeanit rrëshket nën koren kontinentale. Megjithatë, Toka e hershme ka qenë shumë më e ngrohtë nga sa është sot dhe në vend të një koreje të brishtë ajo ka patur diçka më të fortë dhe ku të çarat e para mund të jenë shfaqur. Modele të shumtë kompjuterikë janë përpjekur të simulojnë kushtet në të cilat një e çarë në kore do të ndodhte në mënyrë spontane, por deri tani kanë dështuar.

Ndoshta shkaktari ka qenë një asteorid apo një kometë. Një tjetër e panjohur e madhe është se kur mund të ketë ndodhur kjo gjë. Ka shumë pak të dhëna në koren oqeanike, pasi pjesa më e madhe nuk është e vjetër sa duhet - zakonisht korja oqeanike shkatërrohet në zonat ku ndodhin rrëshkitjet. Megjithatë të dhënat nga korja oqeanike që ka shmangur rrëshkitjet ofrojnë disa ide.

"Ofiolitet" janë copa koreje të lashta oqeanike, që u vendosën mbi koren kontinentale në vend që të rrëshkisnin poshtë saj. Një studim i kohëve të fundit nxorri që një mostër e tillë e gjetur në Groenlandë ishte 3.8 miliard vjeçare. Cilado qoftë data e saktë e pllakave tektonike, lëvizja e tyre ka formësuar e riformësuar planetin tonë që nga ajo kohë.

Procesi riciklon ujë, karbon dhe azot, duke krijuar një mjedis që është i përsosur për jetën. Ai krijoi gjithashtu shumë prej depozitave të naftës, gazit dhe mineraleve që ne gjejmë mbi Tokë. Vullkanet që hedhin dioksid karboni në atmosferë dhe përplasja e pllakave tektonike punojnë bashkë për ta bërë klimën të jetueshme.

Lëvizja e pllakave bën gjithashtu oqeanet të hapen e të mbyllen, malet të ngjiten e të bien dhe kontinentet të bashkohen e të ndahen. Çdo 500 deri 700 milion vite, pllakat bashkojnë kontinentet për të formuar një superkontinent. I fundit, Panganea, ka ekzistuar 250 milion vite më parë, dhe pas afro 250 milion vitesh kontinentet do të përplasen sërish. Kur këta superkontinente ndahen ngadalë, duke ndarë tokat dhe krijuar dete të thellë, evolucioni merr superxhiro, duke krijuar një mori speciesh të reja që kolonizojnë habitatet e rinj.

Askush nuk është i sigurtë se sa kohë do të vazhdojnë pllakat tektonike, apo nëse aktiviteti do të ndalet para se planeti ynë të konsumohet prej Diellit. Por të mos shqetësohesmi shumë për këtë: kur kjo të ndodhë, me siguri qeniet njerëzore do të jenë një kujtim i largët në jetën e planetit.

Çfarë ka në qendër të Tokës?

Thënë me një fjalë: Hekur. Por nuk mjafton me kaq. Ka ende shumë për të mësuar mbi bërthamën e Tokës, si është ndërtuar dhe si u krijua. Ajo që dimë është se bërthama nis 2890 kilometra në thellësi dhe se ka një diametër prej 6800 kilometra. Përbëhet nga dy shtresa, bërthama e jashtme prej hekuri të shkrirë dhe bërthama e brendshme e ngurtë, e përbërë nga nikel dhe hekur dhe afërsisht sa madhësia e Hënës.

Nuk ka qenë gjithmonë kështu. Fillimisht planeti ka qenë thjeshtë një lëmsh gjigand pa një strukturë. Më pas, elementët më të rëndë, kryesisht hekuri dhe pak nikel, u zhvendosën drejt qendrës dhe krijuan bërthamën. Eshtë ende e debatueshme se kur ka ndodhur kjo me saktësi. Një ide është se bërthama u krijua krejt papritur, në një lloj orteku drejt qendrës.

Të tjerë besojnë se, hekuri u zhvendos me ngadalësi. Izotopët radioaktivë të matur në shkëmbinjtë vullkanikë, që e kanë patur origjinën thellë nën tokë tregojnë se, bërthama u krijua atëherë kur planeti ka qenë diku mes 30 dhe 100 milion vjeçar. 3.5 miliard vite më parë, lëvizjet në hekurin e lëngët kishin krijuar një fushë magnetike. Më pas, afro 1.5 miliard vite më parë, qendra e bërthamës u ftoh aq sa për t'u kristalizuar, duke krijuar një bërthamë të brendshme të ngurtë.

Një mister që ka të bëjë me bërthamën është zgjidhur kohët e fundit. Eshtë ditur prej pak kohësh se, valët sizmike udhëtojnë më shpejt në anën lindore të bërthamës se sa atë perëndimore, por askush nuk e gjen dot përse.

Tani simulimet kanë treguar se kjo me siguri ndodh për shkak të vorbullave të lëvizshme të hekurit të lëngët në bërthamën e jashtme që ulin poshtë materialin e ftohtë. Për 300 milion vitet e fundit, shumica e vorbullave të hekurit kanë qenë nën Azi, duke bërë që bërthama e brendshme të rritet me afro 100 kilometra në pjesën lindore më shumë se në atë perëndimore.

Kjo mund të ketë pasoja për fushën magnetike të Tokës që shkaktohet nga bërthama e jashtme. Disa studiues mendojnë se, trazirat e shkaktuara nga rritja e bërthamës së brendshme, mund ta bëjnë fushën magnetike më pak të qëndrueshme me kalimin e kohës, duke bërë që ndoshta polet magnetikë të Tokës të ndërrojnë vend.

Kur kjo ndodh, planeti mbetet përkohësisht i pambrojtur nga thërrmijat energjetike që dalin nga Dielli, e që njihen si era solare. Kjo do të na linte ne pa mburojë ndaj thërrmijave magnetike të erës solare. Një gjë e tillë me siguri do të na shkatërronte sistemet kompjuterikë dhe mund të rezultojë e dëmshme edhe për jetën. Sidoqoftë, askush nuk e di se kur mund të ndodhë.

Përse është kaq e qëndrueshme klima?

Toka s'ka qenë gjithmonë e vetmja botë ujore në sistemin diellor. Edhe Marsi e Venusi mendohet të kenë qenë fillimisht të lagësht, por me ndryshimin e kushteve ata humbën oqeanet. Atëherë, si mundi Toka të shmangë një fat të ngjashëm? Klima e planetit tonë është e qëndrueshme prej 4 miliard vitesh. Çelësi duket se është ndërveprimi mes pllakave tektonike, dioksidit të karbonit dhe oqeaneve.

Cikli nis me vullkanët që lëshojnë CO_2 në atmosferë, gjë që ndihmon për të mbajtur të ngrohtë planetin, falë efektit serë. Kjo ngrohtësi lejon ujin e detit të avullojë, duke krijuar retë dhe shiun. Duke qenë se shiu përmban CO_2 të shpërbërë,

ai është disi acidik dhe kështu krijon reaksion me shkëmbinjtë në sipërfaqe për të shpërbërë mineralet që përmbajnë karbon në ujë.

Kjo përzierje më pas shkon në det, ku mineralet riformohen dhe më pas precipitojnë për të formuar shkëmbinj të rinj me përmbajtje karboni në shtratin e detit. Herët a vonë, pllakat tektonike marrin këta shkëmbinj në një zonë mbivendosjeje, ku CO2 shkëputet prej tyre për shkak të nxehtësisë që vjen nga brendësia e Tokës dhe më vonë rikthehet në atmosferë përmes vullkanëve.

Ky cikël rezulton të jetë një termostat shumë efikas. Kur planeti është i ngrohtë, reshjet rriten, duke përshpejtuar ritmin e shkëputjes së CO2 atmosferik dhe ftohur planetin. Kur është i ftohtë, shirat bien, duke lejuar gazrat vullkanikë të grumbullohen në atmosferë e duke ngrohur planetin. Venusi dhe Marsi me siguri kanë patur termostatë të ngjashëm në fillimet e tyre. Por, Venusi ishte shumë pranë Diellit dhe nxehtësia e madhe e mbingarkoi termostatin.

Një atmosferë më e ngrohtë mund të mbajë më shumë ujë se sa një e ftohtë përpara se të duhet të bjerë shi, dhe përderisa uji i avulluar vepron si gaz serë, ai kontribuon për ngrohjen e mëtejshme. Këta faktorë me siguri që kanë çuar në mbinxehje dhe avullim total të oqeaneve. Në të njëjtën kohë, rrezatimi i lartë diellor në atmosferën e Venusit e ka ndarë ujin në hidrogjen dhe oksigjen, duke bërë që atomet e lehtë të hidrogjenit të largohen drejt hapësirës. Kështu, Venusi e humbi një herë e mirë ujin, dhe bashkë me të edhe kontrollin mbi termostatin e tij.

Marsi, nga ana tjetër, qe shumë i vogël për të ruajtur termostatin. Graviteti relativisht i ulët bënte të vështirë mbajtjen e gazrave që ruanin nxehtësinë në atmosferë. Ndërkohë që, me një raport më të lartë sipërfaqe-vëllim se sa Toka, bërthama ftohej shpejt, duke mbyllur kështu pllakat tektonike dhe eliminuar burimin e CO2 që ngrohte planetin.

Ftohja e bërthamës "fikte" dhe fushën magnetike të planetit - një nënprodukt kjo e një bërthame aktive. Pa një fushë magnetike, Marsi është i ekspozuar ndaj forcës së plotë të rrezatimit diellor. Ky shpërbën molekulat e ujit në hidrogjen dhe oksigjen, që sjell një proces të ngjashëm si ai i Venusit. Në Tokë, Hëna ka luajtur një rol shtesë në ruajtjen e klimës.

Ajo pengon lëkundjet që do të shkaktonin një anim të madh të boshtit të Tokës. Edhe lëkundje të vogla mjaftojnë për të shkaktuar epoka akullnaje, por ato që ne kemi përjetuar nuk janë asgjë krahasuar me atë që ka ndodhur në Mars, i cili anohet shpesh nën tërheqjen gravitacionale të Jupiterit.

Edhe jeta në Tokë luan rol. Shumë organizma detarë përdorin CO2 të shpërbërë në oqean për të ndërtuar skelete të jashtëm dhe guaska karbonati kalciumi. Pas vdekjes, këto fundosen në fundin e detit dhe me kalimin e kohës formojnë shkëmbinj të rinj të pasur me karbon. Ritmi i këtij procesi rritet nëse rritet CO2 atmosferik, duke shkaktuar një thithje të CO2 atmosferike në oqean.

Edhe qeniet njerëzore luajnë rolin e tyre. Ndryshimet që ne i bëjmë klimës duke djegur lëndë djegëse mund të zgjasin me miliona vite, por, pasi ne të kemi ikur, termostati i Tokës duhet të jetë në gjendje të rifitojë kontrollin. Gjithsesi, për këtë nuk ka garanci. Si Venusi, edhe Marsi kanë qenë të banueshëm dikur. Ndoshta duhet të marrim parasysh paralajmërimin e tyre dhe të kujdesemi më mirë për termostatin që planeti na ka dhuruar me aq bujari.

A mund të parashikojmë tërmete dhe vullkane?

Shpërthimet vullkanike dhe tërmetet janë provë që jetojmë në një planet të formuar nga pllaka tektonike. Përderisa shumica e lëkundjeve dhe vullkanëve ndodhin në skajet e pllakave, është e lehtë të parashikosh se ku do të ndodhin. Fatkeqësisht për njerëzit që jetojnë pranë tyre, të gjesh se kur është më e ndërlikuar.

Parashikimet afatgjatë të tërmeteve të bazuar në atë që ka ndodhur në të kaluarën e afërt nuk janë problem i madh. Njerëz që jetojnë në Gjirin e San Franciscos e dinë se ka 62% mundësi për një tërmet të madh atje në 30 vitet e ardhshëm. Paralajmërimet afatshkurtër - me sekonda - tani po bëhen gjithashtu të mundur.

Japonia lansoi kohët e fundit pikërisht një sistem të tillë që synon t'u japë njerëzve kohë të mjaftueshme për të gjetur strehë apo të futen poshtë një tavoline. Ndërkohë që këto lloj masash mund të shpëtojnë jetë, do të ishte më e dobishme të kishim paralajmërime para disa ditëve apo javëve, për të evakuuar zonat në rrezik. Nëse Toka jep paralajmërime të tilla, askush nuk ka ditur t'i lexojë deri sot.

Përpjekjet për të parashikuar tërmetet zakonisht përfshijnë modele të tensioneve dhe shtytjeve në një shkarje të caktuar, vlerësime se kur ka lëvizur për herë të fundit si dhe matje satelitore të lëvizjeve të terrenit.

Disa studiues besojnë se, turbullirat elektrike në skajin e atmosferës së Tokës mund të përdoret gjithashtu si parashikues. Ideja është që ndryshimet e tensioneve para një tërmeti mund të rrisin trysninë mbi shkëmbinjtë në mënyrë të tillë që të shkaktojnë rryma elektrike.

Kjo do të shkaktonte një lëshim gazi radon apo të ndryshonte temperaturat e sipërfaqes dhe më në fund do të kishte ndikim mbi fushën elektromagnetike të tokës në mënyrë të tillë, që të jetë e dallueshme prej satelitëve. Formimet e çuditshme të reve mbi shkarjet menjëherë para tërmeteve janë propozuar gjithashtu si shenjë e mundshme.

Ndërkohë që jemi ende shumë larg parashikimeve të saktë të tërmeteve, po bëhet gjithnjë e më e mundur të parashikohet se kur do të shpërthejnë vullkanet. Përparimet e kohëve të fundit në aftësinë tonë për të deshifruar shenjat paralajmëruese kanë çuar në një sërë evakuimesh të hershëm. Tre muaj përpara shpërthimit dramatik të Malit Pinatubo në Filipine në qershor 1991, për shembull, shkencëtarët dalluan dridhje në anët e tij. Menjëherë pas kësaj, vullkani nisi të ziejë dhe të nxjerrë re hiri. Teksa veprimtaria u rrit qeveria urdhëroi evakuimin e 60 mijë vetëve, duke shpëtuar mijëra jetë.

Ndërkohë që, jo të gjithë vullkanët japin sinjale kaq të qartë, edhe shenjat më të vogla mund të përdoren sot për të parashikuar shpërthimet. Ndryshimet lehtë në tingullin e oqeanëve u përdorën me sukses për të parashikuar shpërthimin e Piton de la Fournaise, në ishullin e Ribashkimit në Oqeanin Indian në Korrik 2006 dhe prill 2007.

Shkencëtarët, që monitoronin valët sizmike me frekuencë të ulët që prodhonte oqeani, duke goditur shtratin e detit kishin vërejtur se kur afrohej shpërthimi, valët e tingujve që kalonin nëpër dhomëzat e magmës ngadalësoheshin. Bazuar në këtë vëzhgim, vendasit u evakuuan disa ditë më herët.

Edhe të mbash një sy nga moti mund të ndihmojë parashikimet. Pavlof, një vullkan aktiv në Gadishullin Alaskian është më aktiv gjatë vjeshtës dhe dimrit. Një shpjegim është se stuhitë në këto kohë bëjnë rritjen e nivelit të ujërave përreth

vullkanit, duke shtyrë lart magmën si pastë dhëmbësh. Eshtë e mundur që ndryshimi i klimës mund të ketë një efekt të ngjashëm. Shkrirja e shtresave të akullit dhe rritja e nivelit të deteve do të ndryshojë shkarjet gjeologjike dhe anët e vullkanëve bregdetarë, dhe mund të rrisë numrin e tërmeteve dhe shpërthimeve.

Edhe më keq është mundësia e shpërthimit të një supervullkani. I fundit, 75 mijë vite më parë, e zhyti Tokën në një dimër vullkanik për qindra vite - dhe fshiu 60 përqind të popullsisë globale. Shpërthimet ndodhin një herë në disa qindra mijëra vite kështu që ne e dimë që një tjetër është duke ardhur. Dy kandidatët kryesorë po monitorohen - Yelowstone në Wyoming dhe Campi flegresi në Italinë jugore - por askush nuk e di se kur do të shpërthejnë. Ndoshta është gjë e mirë, pasi nuk ka asgjë që mund të bëjmë për t'i ndalur.

8. Shkencëtarët e Harvardit pohojnë se ekziston një Tokë e lashtë brenda planetit tonë

Një grup studiuesish nga Universiteti i Harvardit besojnë se kanë gjetur prova të mjaftueshme për teorinë se ekziston një Tokë e lashtë brenda planetit tonë. Termi antik nënkupton se ai e ka origjinën disa miliarda vjet më parë.

Studiuesit besojnë se marrëdhënia deri tani e pashpjegueshme e izotopeve nga thellësitë e planetit është në fakt një mbetje e Tokës së lashtë që nga koha para përplasjes me trupin gjigant qiellor që çoi në formimin e Hënës. Shkencëtarët e Harvardit besojnë se Toka e lashtë ka ekzistuar 4.5 miliardë vjet para përplasjes.

Origjina e Hënës dhe origjina e saj është një nga misteret më të mëdha shkencore. Ende nuk është e qartë saktësisht se si u formua Hëna, por ka disa teori që sugjerojnë se ajo u formua 4.5 miliardë vjet më parë kur planeti ynë u përplas me një trup qiellor me madhësinë e Marsit të quajtur Thea. Sipas asaj teorie, nxehtësia e krijuar nga kjo përplasje shkriu planetin, dhe mbetjet fluturuan larg dhe formuan Hënën.

Megjithatë, shkencëtarët e Harvardit të udhëhequr nga profesori Sujoy Mukopadej thonë se ka prova të mjaftueshme që vetëm një pjesë e Tokës është shkrirë dhe se një pjesë tjetër, e lashtë, ekziston ende brenda mantelit të Tokës. Me fjalë të tjera, diku poshtë nesh ka ende pjesë të Tokës së lashtë që është më e vjetër se Hëna jonë.

"Energjia e çliruar gjatë përplasjes së Tokës dhe Tejës duhej të ishte e madhe, e mjaftueshme për të shkrirë të gjithë planetin. Megjithatë, ne besojmë se energjia nuk shpërndahet në mënyrë të barabartë në të gjithë Tokën. Kjo do të thotë se një pjesë nuk është shkrirë fare dhe se ekziston ende", tha profesor Mukopadej.

Një ekip shkencëtarësh arriti në këtë përfundim duke analizuar raportin e izotopeve të gazrave të çmuar që ndodhen në thellësi të mbështjellësit të planetit tonë dhe duke krahasuar rezultatet me izotopet më afër sipërfaqes. Hulumtimi i tyre tregoi se raporti i He3 dhe Ne22 në pjesën më të cekët të guaskës ishte shumë më i lartë se në thellësi. Ky zbulim bëri që shkencëtarët të konsideronin dy materiale krejtësisht të ndryshme: një nga Toka e lashtë dhe një nga e reja.

"Kjo do të thotë se përplasja e fundit nuk e ngatërroi plotësisht mantelin dhe se ekziston një oqean i tërë magmatik mantelesh", tha Mukopedej.

Ajo që gjithashtu mbështet teorinë e tyre është analiza e raportit të Xeon 129 dhe 120, të cilët ndryshojnë gjithashtu në thellësinë e guaskës dhe në sipërfaqe.

"Gjeokimia tregon se ka dallime të mëdha midis raporteve të izotopeve në pjesë të ndryshme të planetit tonë dhe kjo kërkon një shpjegim. Ideja se planeti ynë nuk u shkatërrua plotësisht gjatë përplasjes më të madhe në historinë e tij nuk përkon plotësisht me kuptimin tonë të energjisë dhe formimit të planetëve. Nëse teoria jonë rezulton e saktë, atëherë është e mundur që të ketë ende pjesë të planetit tonë të lashtë brenda Tokës", tha profesor Mukopedej.

9. Çfarë na fsheh Toka, misteret e së shkuarës

Shumë nga kërkuesit mbi fenomenet e pashpjegueshme dhe UFO-t, nxjerrin shpesh herë në pah një fakt shumë të rëndësishëm që nuk mund t'i jepet një përgjigje e saktë.

Ndërsa mendohet nga shumica e shkencëtarëve që merren me kërkime të kësaj natyre, se, rastet e identifikuara si Objekte Fluturuese të Paidentifikuara ose UFO, janë nga burime jashtëtokësore ose janë projekte qeveritare, ka dhe një rrymë tjetër mendimi, që këto objekte të kenë lidhje me Indinë e Lashtë ose me Atlantisin. Ajo që dihet mbi mjetet enigmatike fluturuese në Indinë e Lashtë, vjen nga burimet e vjetra të literaturës indiane: tekste të shkruara, që kanë ardhur te ne nëpërmjet shekujve. Nuk ka pikë dyshimi se, këto tekste janë autentike dhe shumë prej tyre njihen si epikat indiane. Nuk ka pak, po ka qindra tekste të tillë. Shumë prej tyre akoma nuk janë përkthyer në anglisht që prej sanskritishtes së vjetër.

Perandori indian, Ashoka, krijoi një shoqëri sekrete të quajtur "Shoqëria sekrete e nëntë burrave të panjohur", të cilët ishin shkencëtarë që supozohet se kataloguan shumë shkenca. Ashoka e mbajti punën e tyre të fshehtë, pasi ishte i trembur nga përmbledhja e avancuar e shkencës, që bënë këta shkencëtarë duke iu referuar burimeve antike, mund të përdorej për luftë, ndaj të cilës ai ishte totalisht kundër. Ashoka ishte kthyer në një budist të devotshëm pasi kishte mundur një ushtri të madhe në një betejë shumë të përgjakshme. "Nëntë burrat e panjohur" shkruajtën një total prej nëntë librash, mundësisht nga një prej secilit.

Të dhënat

Një prej këtyre librave ishte "Sekretet e forcës gravitacionale". Ky libër, i njohur prej historianëve, por aktualisht i palexuar e i pagjetur akoma prej ndonjërit prej tyre, trajton çështjet e gravitacionit dhe të kontrollit të tij. Ky libër, mendohet se është diku i mbajtur fshehur, në ndonjë bibliotekë të Indisë ose të Tibetit (ose ndoshta dhe në ndonjë vend të Amerikës së Veriut…). Arsyet e Ashokës mund të kuptohen lehtësisht nga kushdo, pasi nëse dikush me qëllime negative do të mund të kishte në dorë njohuri të tilla, atëherë Toka do të kthehej sërish në një grumbull pluhuri. Ishin pikërisht këto armë e këto njohuri që shkatërruan perandorinë e lashtë indiane, Rama, disa mijëra vjet përpara se Ashoka dhe raca e tij të ishin aty.

Tekstet

Pak vite më parë, kinezët zbuluan disa dokumente sanskrite në Llahsa, Tibet dhe i çuan ato në Universitetin Chandrigarh për t'i përkthyer. Dr. Ruth Reyna, i këtij universiteti, deklaroi se, këto dokumente përmbajnë instruksione për të ndërtuar anije hapësinore për udhëtime ndëryjore. "Metoda e tyre e shtytjes, tha ajo, ishte e tipit "anti-gravitacional" dhe ishte e bazuar në një sistem analog "laghimas", fuqia e

panjohur e egos, që ekziston në psikologjinë e njeriut, "një forcë centrifugale e fuqishme mjaftueshëm për të mposhtur forcën gravitacionale". Duke iu akorduar Yogës Hindu, është pikërisht kjo lloj force ajo që lejon ngritjen në ajër dhe zhvendosjen e një personi. Dr. Reyna, tha se, në bordin e këtyre makinave, të cilat ishin të quajtur "Astras", në tekst, indianët e lashtë mund të kishin dërguar njerëz në cilindo planet, duke iu referuar dokumentit, i cili mendohet të jetë mijëra vite i vjetër.

Dorëshkrimet, u tha se ishin bartëse të sekretit të "antimas", "mbulesës së padukshme" dhe "garimës", si dhe "si të bëhesh i rëndë sa një mal plumbi". Natyrisht, shkencëtarët indianë nuk i morën këto tekste seriozisht, por u bënë më të ndjeshëm ndaj këtyre teksteve të lashta dhe vlerës së tyre, vetëm kur kinezët deklaruan se, studimi i këtyre teksteve ishte përfshirë në programin hapësinor që ata kishin. Ky ishte një nga rastet e para, kur një qeveri deklaronte se ishte duke punuar mbi projekte kërkimesh mbi anti-gravitacionalitetin. Dorëshkrimet nuk thonë përfundimisht nëse udhëtimet ndërplanetare u realizuan apo jo ndonjëherë, por përmend planifikimin e një udhëtimi në Hënë, megjithëse nuk është e qartë nëse ky udhëtim u krye apo jo. Megjithatë, një prej epikave indiane më të mëdha, Ramayana, ka në përmbajtje të saj një përshkrm të hollësishëm të një udhëtimi në Hënë, në bordin e një Vimana (ose Astra), dhe tregon një betejë të zhvilluar në Hënë me një Asvin (një anije e qytetërimit Atlantas/Atlantidas). Kjo është vetëm një evidencë e vogël në lidhje me kontrollin antigravitacional të përdorur në kohën e indianëve të lashtë. Që të kuptohet kjo lloj teknologjie, duhet të shkohet shumë prapa në kohë.

E ashtuquajtura Perandoria Rama e Indisë Veriore dhe Pakistanit, u zhvillua rreth 50.000 vite më parë në ndarjen kontinentale, që i përkiste Indisë dhe ishte një komb shumë i madh, me qytete të sofistikuara, shumë prej të cilëve vazhdojnë të zbulohen edhe sot në shkretëtirën e Pakistanit, në Indinë perëndimore dhe atë veriore. Rama ekzistonte paralel me qytetërimin Atlantas, qytetërim i cili drejtohej nga "udhëheqësit shpirtërorë të dritës", të cilët ishin dhe qeverisësit e qyteteve.

Qytetërimi

Shtatë qendrat më të mëdha të qytetërimit Rama, njihen në tekstet Hindu si "Shtatë qytetet Rishi". Duke ju referuar teksteve indiane, njerëzit kishin fluturuar me makina fluturuese të quajtura Vimana. Këto ishin me dopjo kuvertë, dritare anash dhe një kube qendrore dhe ngjanin nga forma me një pjatë të filxhanëve të sotëm. "Udhëtonin me shpejtësinë e erës dhe lëshonin një tingull melodioz"-shkruhet aty. Kishte të paktën katër tipe të ndryshme të Vimanas. Disa ishin si tip pjate, të tjera si cilindër (anije në formë cigarje). Tekstet e lashta indiane mbi Vimanat, janë të shumtë. Duhet të shkruash volume të tërë librash me përshkrimet që bëjnë ata. Indianët e lashtë i prodhonin këto anije vetë. Ata shkruajtën manuale të tëra mbi kontrollin e tipeve të ndryshëm të Vimanas, shumë prej të cilëve janë akoma në qarkullim dhe një pjesë e mirë janë përkthyer edhe në anglisht. Samara Sutradhara, është një traktat udhëzues me të gjitha detajet më të imta të një udhëtimi ajror në një Vimana. Ka rreth 230 strofa që tregojnë mënyrën e ndërtimit, lëshimit në ajër, udhëtimin me mijra milje, uljet normale dhe ato të detyruara e deri të përplasjet e mundshme me zogj. Në vitin 1875, Vaimanika Sastra, një tekst i periudhës së shek. IV p.e.s. shkruajtur nga Bharadvajy i Zgjuar (i cili u referohej disa teksteve akoma më të lashtë), u zbulua në një tempull indian. Ky dorëshkrim përshkruante operacionin e një Vimana dhe jepte

informacion në lidhje me drejtimin e timonit, masat e sigurisë për udhëtime të gjata, mbrojtjen e anijes nga rrufetë dhe mënyrën sesi t'i jepje këtyre makinave duke zëvendësuar enregjinë diellore me një lloj tjetër energjie, e cila është ajo anti-gravitacionale. Vaimanika Sastra ka tetë kapituj me diagrama, ku përshkruhen tre tipe avionësh, përfshirë aparaturat që mund të duheshin në rast zjarri apo prishje. Aty përshkruhen edhe 31 pjesë nga këto anije dhe 16 materiale me të cilët ishin ndërtuar këto anije. Këto materiale thithnin nxehtësinë dhe dritën dhe konsideroheshin të vlefshme për ndërtimin e Vimanave.

10. - 50 faktet për Tokën

Toka është një planet që në vetvete ka shumë mistere. Përveç të pazbuluarave në Tokë gjenden faktet që dhe vet njerzimi çuditet kur i dëgjon. 50 gjërat më të çuditshme për planetin duke filluar nga ndërtimi i tij deri te faktet e lindshmërisë dhe vdekshmërisë.

Gjithësia

150 miliardë ka qenë çmimi i ndërtimit të Stacionit ndërkombëtar të gjithësisë, që e bën objektin më të shtrenjtë në histori.

6 miliardë kilometra është distanca më e largët nga është fotografuar Toka.

10 ditë është koha që Tardigradi, krijesa më rezistuese në botë, mund të kalojë në gjithësi.

2 minuta është koha që njeriu mund të kalojë në gjithësi i pambrojtur,

Ndotja e madhe e ajrit në Kinë mund të shihet nga gjithësia, por s'mund të shihet Muri i madh Kinez.

Gjatë ditës kemi 24 orë – 23 orë, 56 minuta dhe 4 sekonda përbëjnë kohën e nevojshme që Toka të rrotullohet rreth boshtit të vet dhe kjo quhet dita yjore.

38.000 objekte që i ka krijuar njeriu sillen rreth Tokës nga lancimi i Sputnjikut më 1957.

Toka ka sipërfaqe që është më e lëmuar se që është sfera për lojën e sferave.

Malet e larta dhe oqeanet e thella përbëjnë 1/5000 pjesë të perimetrit të Tokës.

NASA vlerëson se çdo ditë në Tokë bie një copë mbeturinë e gjithësisë.

Rreth Tokës në këtë moment ndodhen 22.000 objekte që i ka ndërtuar njeriu që kanë perimetër 10 centimetra e më shumë .

100 tonelata meteoritë të vegjël, kryesisht fragmente pluhuri, çdo ditë hyjnë në atmosferën e Tokës.

Meteoriti më i madh që ka rënë ndonjëherë në Tokë nuk ka lënë krater pas veti, meqë meteori Hoba ishte petak, me siguri u refuzua nga toka si guri mbi sipërfaqen e ujit.

19 kilometra është lartësia në të cilën është e domosdoshme të mbahen rroba me presion. Nëse nuk mbahen rroba, uji fillon të vloj. Kjo lartësi quhet Limiti i Armstrongut.

Vrima e ozonit po ngushtohet. Më 2012 vrima në mbështellse ka qenë më e vogla në 10 vite.

4.3 kuadrilionë dollarë është vlera e atmosfera nëse merret që një metër kub CO_2 kushton 1.3 peni.

Tokën e godasin 8.6 milionë rrufe.

Dinosaurët kanë mundur të ekzistojnë vetëm pse atmosfera dikur kishte shumë më shumë oksigjen.

Deti

- Në Tokë 97 për qind e ujit është i njelmët dhe vetëm 3 për qind i freskët.
- Në Antarktidë ka më shumë akull se ujë në Atlantik.
- 1 litër ujë deti përmban pjesën e 12 miliardët të një grami të arit.
- 90 për qind e mbeturinave në oqeanet botërore përbëhet nga plastika.
- Çdo vit përshkruajmë 2.000 krijesa të reja detare.
- Oqeani paraqet 99 për qind të hapësirës për jetë në Tokë.
- Çdo vit nga sulmet e peshkaqenëve humbin jetën 8-12 persona. Çdo vit njerëzit vrasin 100 milionë peshkaqenë për shkak të fletëve të tij.
- Gati një milion lloje gjallesash jeton në oqeane nga të cilat dy të tretat duhet t'i përshkruajmë.
- 90 për qind e aktiviteteve vullkanike ndodhin në oqeane.
- Sikur gjithë ujin e botës ta mblidhnim në një top ai do të kishte diametrin 860 kilometra, sa hëna e akullt Tetus e Saturnit.
- Pjesa më e thellë e oqeanit është 10.9 kilometra dhe quhet kanali i Marianit nën Tokë.
- Toka është i vetmi planet në sistemin tonë solar që ka pllaka tektonike. Pa to karboni nuk do të mund të konsumohej dhe reciklohej dhe Toka do të mund të mbingarkohej.
- Elementet e rralla nuk janë të rralla. Luteciumi (Lu), elementi më i k rrallë, është 200 herë më zakonshëm në shtresën e Tokës se ari.
- 99 për qind e arit ndodhet në zemër të Tokës, që do të mjaftonte që rreth Tokës të bëhej një mbështjellës me trashësi 46 centimetra.
- 5.500 Celzius është nxehtësia e zemrës së Tokës, që është sa temperatura e Diellit.
- Në zemër të Tokës ndodhet sfera e fortë e hekurt me diametër 2.400 kilometra.
- Edhe pse për shkak të nxehtësisë është e bardhë, presioni është aq i lartë sa nuk mund të shkrihet.
- 55 tonë është pesha më e madhe e kristalit në Tokë që është gjetur në një minierë të Meksikës.
- Nën lumin Amazonë ndodhet 'lumi' Rio Hamza i cili në disa pjesë është i gjerë deri në 400 kilometra. Ai ec me shpejtësi një milimetër në orë nëpër shkëmbinj.
- 2.8 kilometra është thellësia më e madhe në të cilën është gjetur baktere. Ato jetojnë duke e shndërruar radioaktivitetin nga uraniumi në ujë e energji.

Toka

- 40 milionë tonë është sasia e pluhurit që bart era nga Sahara deri në Amazonë.
- Në Turkmestan ndodhet lokacioni i quajtur "Portat e ferrit". Bëhet fjalë për një vrimë të mbushur me gaz që ndizet pandërprerë tash 40 vite.
- 3.5 miliard vjet është mosha e fosileve të gjetura në Australi. Ato janë shumë më të vjetra se momenti kur atmosfera e Tokës kishte oksigjen.
- 57.8 gradë Celsius është temperatura më e lartë e shënuar ndonjëherë. Kjo ka ndodhur më 1922 në Libi.

- 90.2 gradë Celsius është temperatura më e ulët e shënuar ndonjëherë. Kjo ka ndodhur në Antartik.
- Kanë kaluar gati 2 milionë vjet qysh se ka rënë ndonjë pikë uji në vendin më të thatë në botë në Antarktik.
- Kontinentet lëvizin çdo vit nga 2 centimetra.
- 75 për qind e të gjitha llojeve të kafshëve do të mund të shfarosen gjatë 300 vjetëve të ardhshme.
- Vlerësohet se në Tokë janë identifikuar vetëm 14 për qind e të gjitha llojeve.

Njeriu

- Çdo ditë lindin 200.000 veta.
- Deri tash në Tokë kanë jetuar 106 miliardë njerëz.
- Deri në vitin 2050 në Tokë do të ketë 9.2 miliardë njerëz.
- 2 njerëz vdesin në çdo sekondë.
- Ende nuk është zbuluar prejardhja e njeriut.

11. Disa fakte befasuese për Tokën

Toka është planeti ku jetojmë ne njerëzit. Shkenca na ka mësuar shumë gjëra rreth planetit Tokë. Por, se kohët e fundit shkencëtarët kanë nxjerrë në pah edhe disa fakte të reja interesante lidhur me Tokën.

Ja 6 fakte interesante që nuk i keni ditur për Tokën:

1. Toka nuk është e rrumbullakët!

Nëse Toka është sferike, përpos kësaj, për shkak të fuqive gravitacionale të saj, nuk përbën një cikël perfekt. Në realitet ekziston një "gungë" rreth meridianit për shkak të saj. Rrezja polare e Tokës është 3.949.99 milje, ndërsa rrezja e meridianit është 3.963.34 milje.

2. Emërtimi "Earth" vjen nga Anglosaksonët me fjalën Erda.

Të gjithë plantët e tjerë të universit, e kanë marrë emrin e tyre nga perënditë e lashta, veç Tokës, planetit tonë. Fjala Angleze, "Earth" buron nga fjala anglosaksone Erda, që do të thotë "tokë, arë etj." dhe besohet se ka moshë 1.000 vjeçare. Por, si për ironi të fatit, planeti ynë mbulohet nga 71% e sipërfaqes së tij me ujë dhe është i vetmi planet në gjithë universin që njihet deri më sot që ka këtë elementë të çmuar.

3. Dita nuk ka 24 orë!

4.Njerëzit vazhdojnë të thonë se nuk kemi orë të mjaftueshme në dispozicion gjatë ditës dhe kanë të drejtë! Nuk janë 24 orë. Po, po, është e vërtet. Koha reale që i nevojitet planetit tonë për të kryer një rrotullim të plotë rreth boshtit të tij, është 23 orë 56 minuta dhe 4 sekonda. Kjo është ajo që ne e quajmë ditë yjore. Ditë diellore, koha që i duhet diellit që të kthehet në të njëjtën pikë në meridian, ndryshon shumë, thuajse 16 minuta gjatë gjithë vitit, për shkak të vendndodhjes së tij në orbitë.

5. Toka është planeti i vetëm me pllaka tektonike!

Shkencëtarët besojnë se Toka përbëhet nga 7 pllaka tektonike të cilat transferohen në drejtime të ndryshme, deri në 4 inç për vit. Kur përplaset njëra pllakë tektonike me tjetrën, sipas teorisë, krijohen male, ndërsa kur largohen nga njëra-tjetra, krijohen lugina.

6. Toka ka një planet binjak që quhet "Hyjnor"!

Shkencëtarët besojnë tashmë se dikur nuk kishim vetëm në orbitë rreth Diellit. Toka kishte një planet "binjak" me madhësinë e Marsit, që quhej "Hyjnor" dhe ishte

60 gradë, qoftë para apo pas planetit tonë. Por, para 4.533 miliardë vite dritë, ky planet u përplas me Tokën. Pjesa më e madhe e këtij planeti u bashkua me Tokën, ndërsa pjesa e mbetur krijoi Hënën.

12. Fusha magnetike e Tokës së shpejti do të ndryshojë dhe askush nuk e di se cilat janë pasojat

Ndryshimi i fushës magnetike nuk është diçka e re. Rreth 800.000 vite më parë, veriu magnetik ishte mbi Antarktidë, ndërsa renë jetonin në jugun magnetik. Polet janë kthyer disa herë në historinë e planetit Tokë.

Shkencëtarët vlerësojnë se cikli i rrotullimit fillon me dobësimin e fushës magnetike në periudha prej rreth 1000 vitesh, pastaj kthehet mbrapsht dhe fusha forcohet sërish. Megjithatë, një studim i ri tregon se herën e fundit cikli midis dy revolucioneve zgjati vetëm 100 vite.

Fusha magnetike e Tokës aktualisht është duke u dobësuar. Sipas të dhënave të mbledhura nga sateliti i Agjencisë Evropiane të Hapësirës (ESA) këtë verë, fusha po dobësohet 10 herë më shpejt nga sa mendonin shkencëtarët. Ata parashikuan që kthesa do të ndodhte pas disa mijëra vjetësh, por duket se ishte vetëm një vlerësim i lirë. Gjeologët janë ende të pasigurt se çfarë po shkakton ndryshimin e fushës magnetike të planetit. Bërthama hekuri e Tokës vepron si një magnet gjigant dhe gjeneron një fushë magnetike që rrethon planetin. Kjo ndihmon në mbrojtjen kundër rrezatimit që ndonjëherë vjen nga Dielli në drejtim të Tokës.

Dobësimi i fushës magnetike mund të prishë rrjetet e energjisë dhe komunikimet radio, me nivele jashtëzakonisht të larta të rrezatimit që prek planetin.

Studiuesit kanë gërmuar nëpër sedimente të lashta liqenore në ultësirat e Apenineve në Itali. Shtresat e hirit vullkanik janë përzier prej kohësh në sediment. Hiri është i përbërë nga minerale magnetikisht të ndjeshme që kanë gjurmë të linjave të fushës magnetike të Tokës dhe studiuesit kanë qenë në gjendje të matin drejtimin e fushës. Shtresat e sedimentit treguan gjithashtu se fusha magnetike ishte e paqëndrueshme për rreth 6000 vite përpara se të kthehej papritur.

Gjeologët nuk e dinë se në çfarë faze është tani fusha magnetike dhe nëse rrotullimi do të pasohet nga i njëjti model si rrotullimi i fundit. Përfundimi është se askush nuk është i sigurt se kur do të ndodhë kthesa.

Nëse ndryshimi i gjinisë mund të shkaktojë disa probleme teknike, shkencëtarët nuk kanë gjetur prova të katastrofave që mund të lidhen me ndryshimin magnetik. Thelbi është se askush nuk e di me siguri se cilat do të jenë pasojat në Tokë, të gjitha janë vetëm supozime.

I vetmi kaos mund të jetë ndërhyrja në rrjetin elektrik botëror.

Megjithatë, nëse fusha magnetike dobësohet aq shumë sa zhduket përkohësisht gjatë rrotullimit, Toka mund të ndikohet nga sasi të rrezikshme të rrezatimit diellor dhe rrezeve kozmike. Ekspozimi ndaj atij rrezatimi do të nënkuptonte që shumë njerëz do të zhvillonin kancer, megjithëse nuk ka prova shkencore për këtë.

Nevojiten më shumë kërkime për të kuptuar pasojat e mundshme të ndryshimit të poleve magnetike.

13. Toka fsheh një oqean të stërmadh

70 përqind e sipërfaqes së planetit tonë përbëhet nga uji, por akoma më shumë mund të strehohet nën sipërfaqe.

Pas dekadash studime, shkencëtarët kanë arritur në përfundimin se nëntoka strehon një sasi uji tre herë më të madhe se sa sasia e ndodhur në sipërfaqen e Tokës.

Kjo sasi ndodhet "e bllokuar" në 660 kilometra thellësi, thonë studiuesit. Ky zbulim mund të cojë në rishikimin e të gjitha teorive mbi mënyrën e formimit të planetit tonë.

Gjeofizikani Steve Jacobsen nga Northwestern University në Shtetet e Bashkuara, njëkohësisht bashkëautor i studimit thotë se zbulimi sugjeron se gjatë evolucionit të planetit tonë, uji ka dalë nga thellësia në sipërfaqe të Tokës dhe jo si pasojë e përplasjeve të kometave me akull, sic sugjerojnë pjesa më e madhe e teorive.

"Proceset gjeofizike në sipërfaqen e Tokës, si tërmetet apo vullkanet janë një pasqyrim i asaj se cfarë ndodh nën tokë, larg syve tanë", thotë Jacobsen.

Ai dhe kolegët e tij mendojnë se sasia e madhe e ujit ndodhet në një zonë që ata e kanë quajtur "zona e tranzitit të ujit", zonë që ka një shtrirje të gjërë nga Atlantiku në Paqësor, duke përfshirë edhe pjesën më të madhe të nëntokës së Shteteve të Bashkuara.

14. Vendi dhe bota në të cilën jetojmë nuk janë ato që ne mendojmë se janë

A keni menduar ndonjëherë nëse ajo që dimë për botën në të cilën jetojmë është e vërtetë? Kur mendojmë pak më mirë për gjërat që i pranojmë si të vërteta të pakushtëzuara, bëhet e qartë se ka shumë pyetje për të cilat nuk kemi përgjigje.
Le të fillojmë nga planeti ynë. Ne jetojmë në një planet për të cilin dimë shumë pak. Edhe fotografitë e Tokës nga hapësira nuk na japin një ide të vërtetë të Tokës. Në këto fotografi, Toka paraqitet si një sferë e përsosur, jo si një sferoid.

Gjithashtu, është e palogjikshme të shohësh kaq shumë ngjyra të gjalla të sipërfaqes së planetit tonë në imazhet e Tokës të bëra nga hapësira. A nuk duhet që ngjyrat të jenë më të zbehta për shkak të atmosferës së Tokës?

Ekziston një teori që boshti i Tokës synon gjithmonë një yll shumë të largët të njohur si Polaris.

Nëse marrim parasysh se Toka rrotullohet rreth boshtit të saj, dhe rreth Diellit, dhe se ajo lëviz në të njëjtën kohë me pjesën tjetër të sistemit diellor, si është e mundur që boshti i Tokës të jetë gjithmonë i drejtuar në mënyrë të përsosur drejt yllit Polaris, i cila është në një distancë prej 3 kadrilion kilometra?

Më pas, kur bëhet fjalë për Hënën, ndodh që në mes të ditës mund të shihni Hënën e plotë. Si eshte e mundur? Ana e Hënës që Dielli ndriçon në atë rast nuk është përballë Tokës, dhe për këtë arsye do të ishte logjike të shihej vetëm pjesa e gjysmëhënës e Hënës, jo Hëna e plotë.

15. - 20 fakte që do t'ua ndryshojnë mënyrën e të menduarit për ekzistencën e Tokës

Nëse ju vrojtoni yjet që mund të shihen më sy të lirë, ata ose janë shumë afër me planetin tonë ose përmasat e tyre janë gjigande. Imagjinoni rëndësinë e planetit tonë në univers, sesi mund të duket Toka nga një planet ose galaktikë tjetër.

Për të krijuar një ide sesa të rëndësishëm jemi ne në univers shikoni 20 imazhet e mëposhtme dhe do kuptoni parëndësinë tonë në univers.

Kështu që mund të merrni një ide më të mirë sesa të parëndësishëm jemi ne, sa larg kemi ardhur për të kuptuar ekzistencën tonë dhe si dukemi në zbrazëtinë e pafundme të Universit.

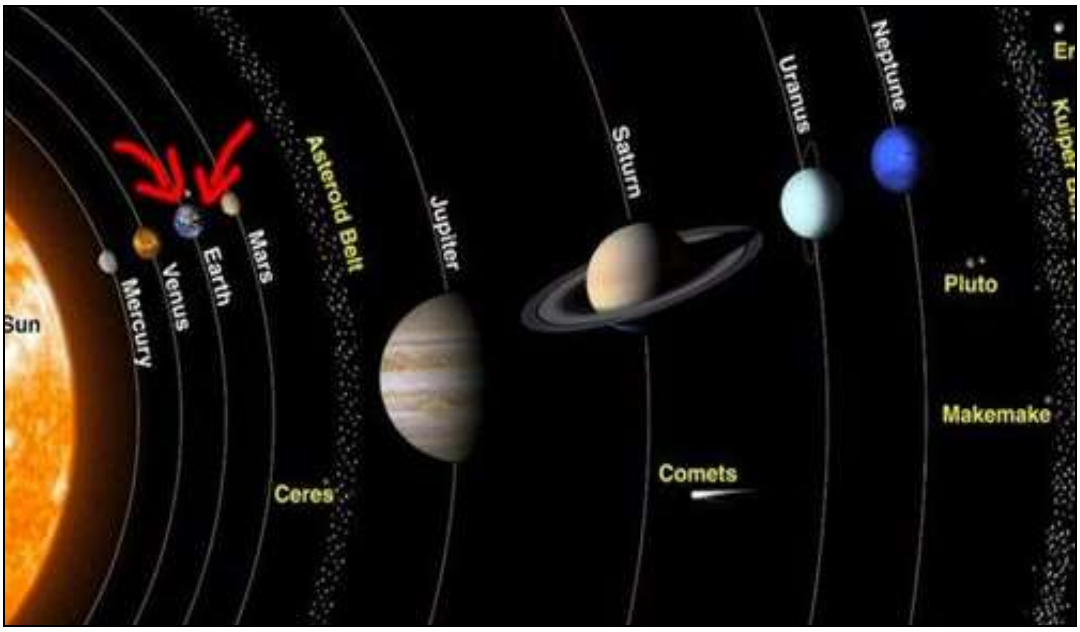

1-Vendodhja e Tokës në sistemin tonë diellor

2-Kjo është distanca (në shkallë) 384.400 km mes Tokës dhe Hënës.

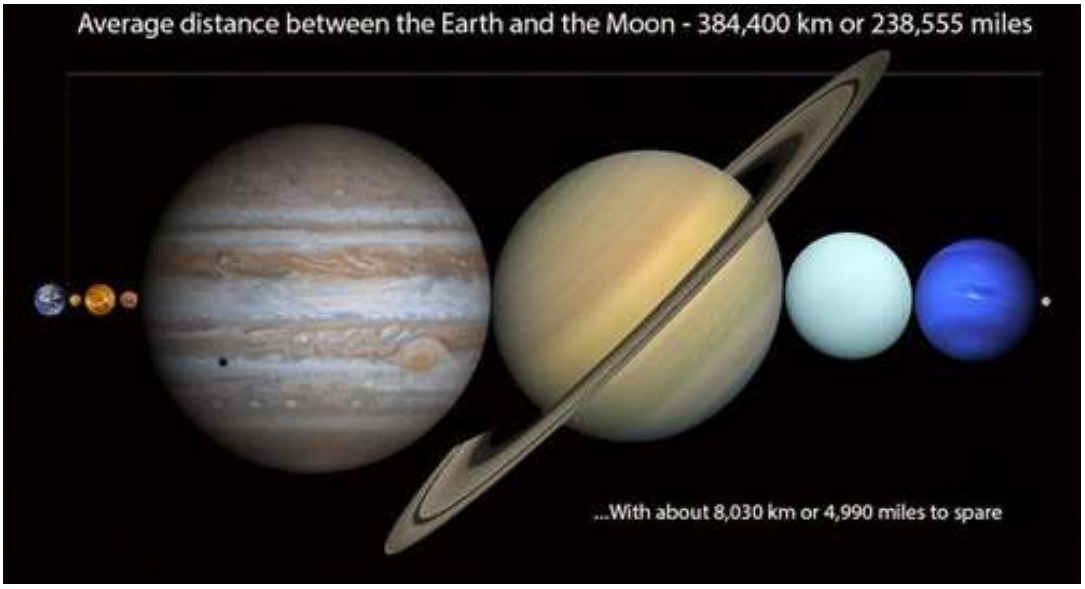

3-Mendoni përsëri. Ju mund krahasoni çdo planet në sistemin tonë diellor në atë distancë.

4-Dhe kjo shenjë e vogël e gjelbër është Amerika e Veriut, nëse ajo do të ishte në Jupiter.

5-Edhe gjashtë Toka së bashku nuk janë asgjë në krahasim me Saturnin.

6-Kjo është kometa 67p, e cila kaloi së fundmi pranë Tokës, por shikoni madhësinë e saj në krahasim me Los Anxhelos.

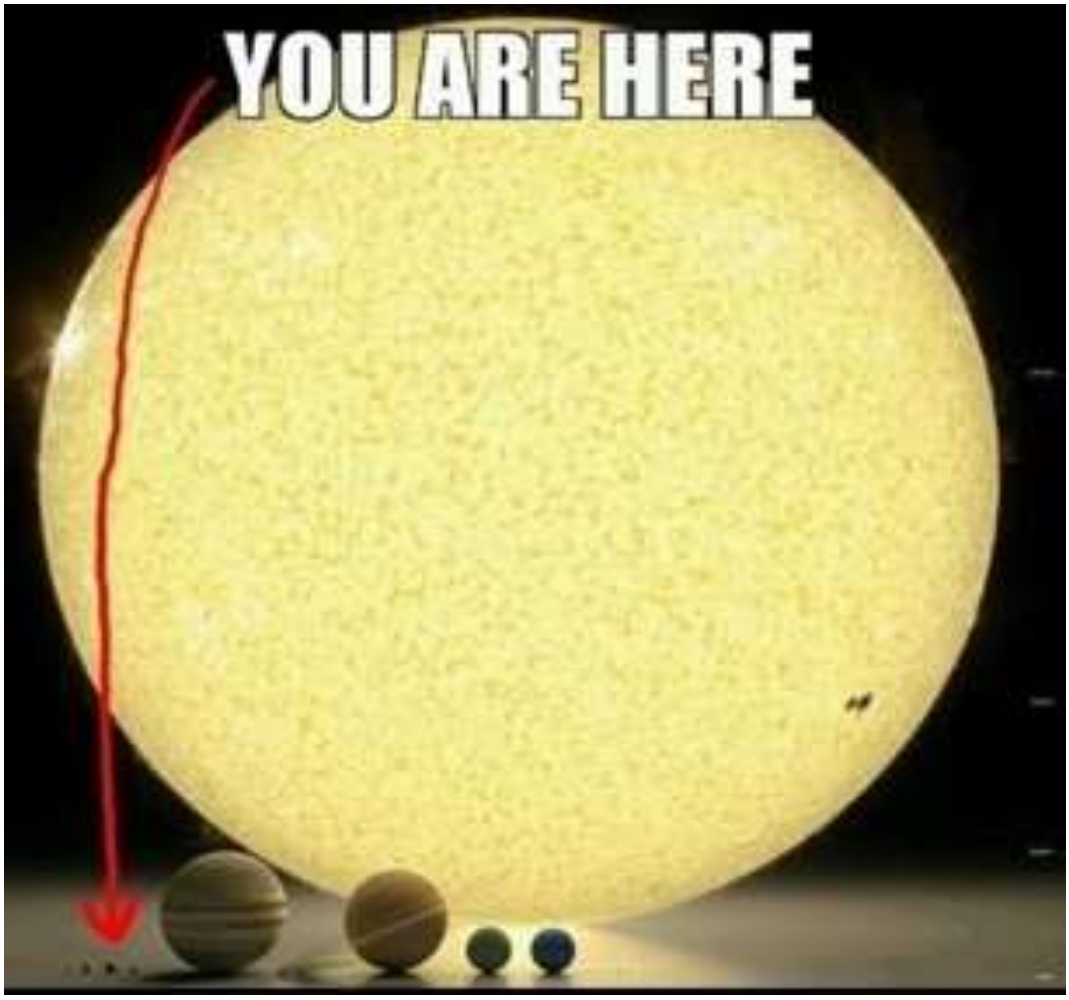

7-Kometa nuk është asgjë po të krahasoni planetet me Diellin, shikoni Tokën!

8-Ja si duket Toka nga Hëna!

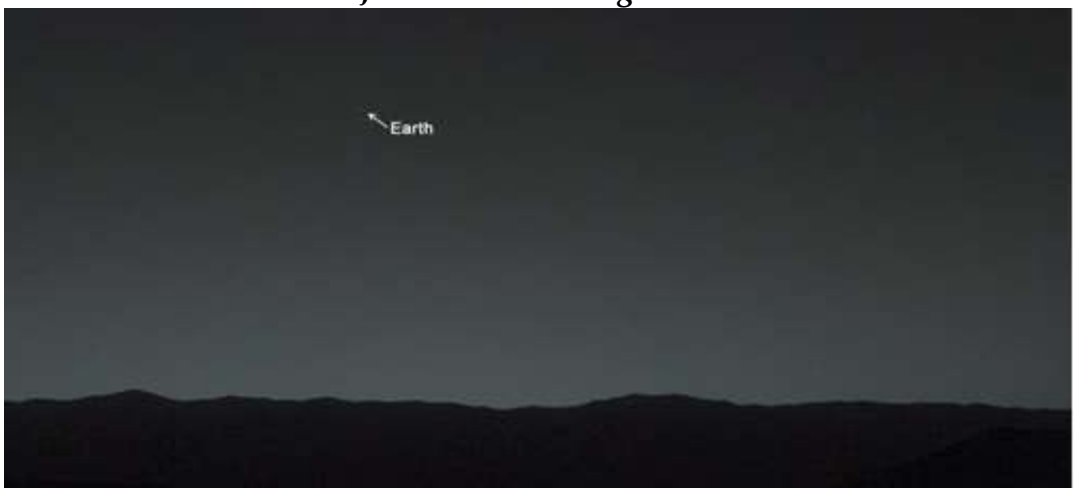

9-Ja si duket edhe nga Marsi!

10–Ja si duket Toka pas unazave të Saturnit.

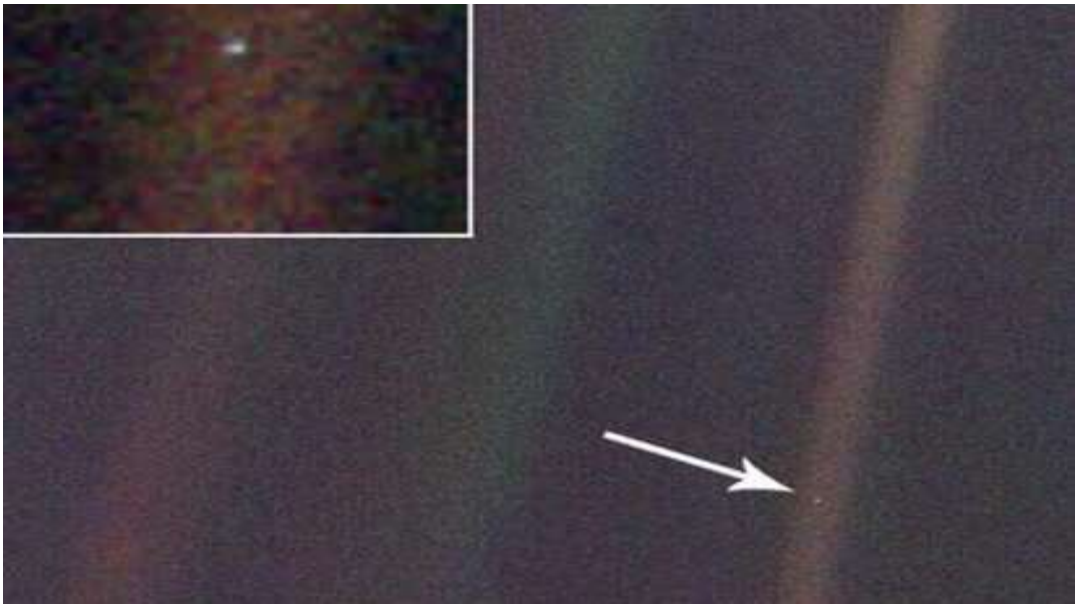

11-Dhe nga Neptuni 4 miliard kilometra larg.

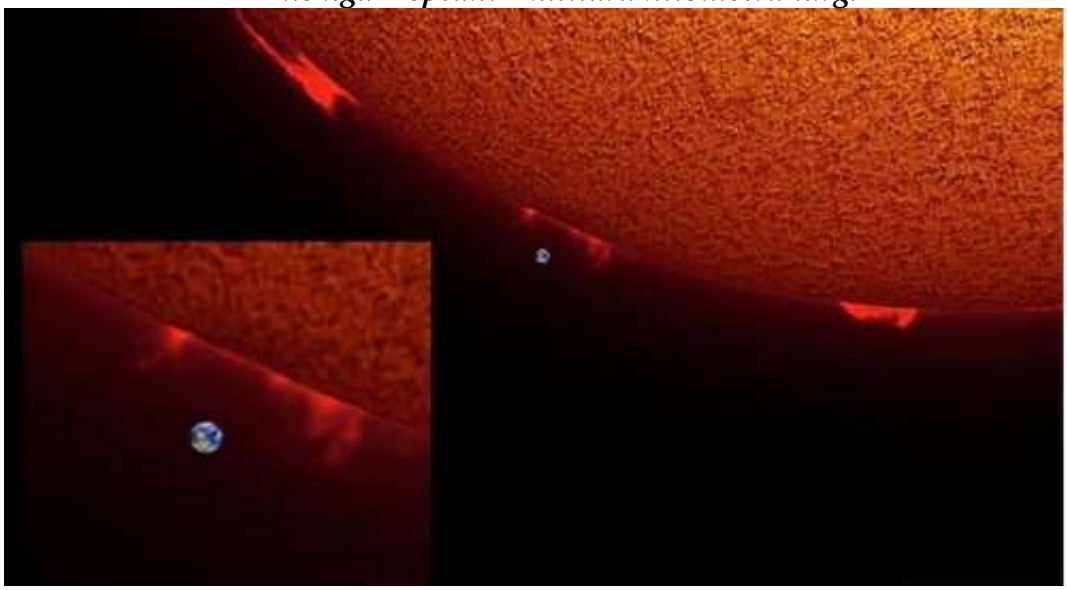

12-Largësia e Tokës nga Dielli e afruar.

13-Carl Sagan ka thënë se: Ka më shumë yje në qiell sesa kokrriza rëre në Tokë.

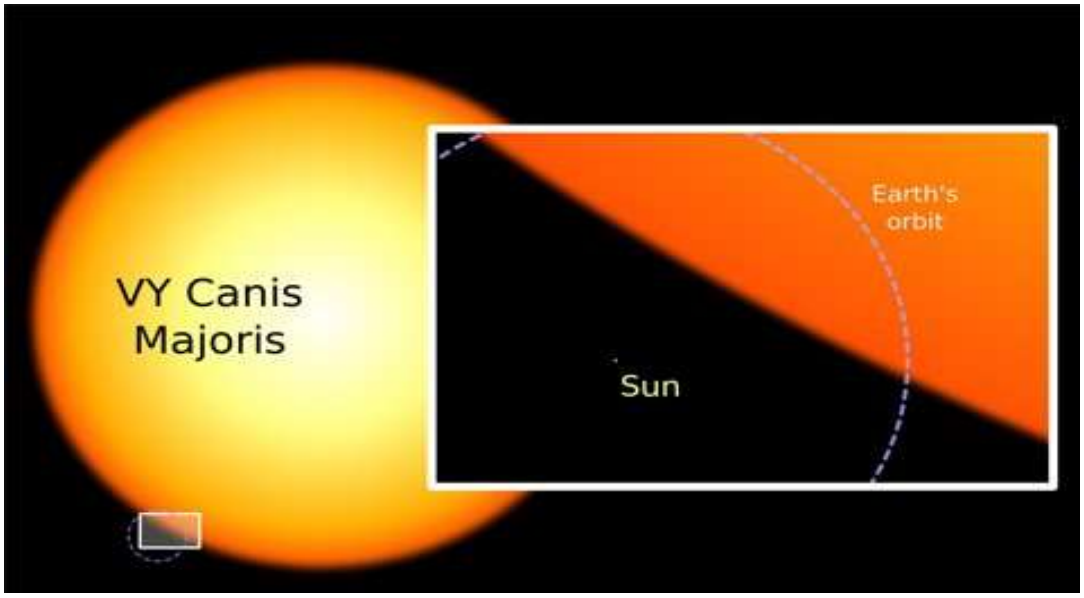

14-Ja një tjetër vështrim. Ylli më i madh, VY Canis Majoris,
është 1.000.000.000 herë më i madh se Dielli ynë.

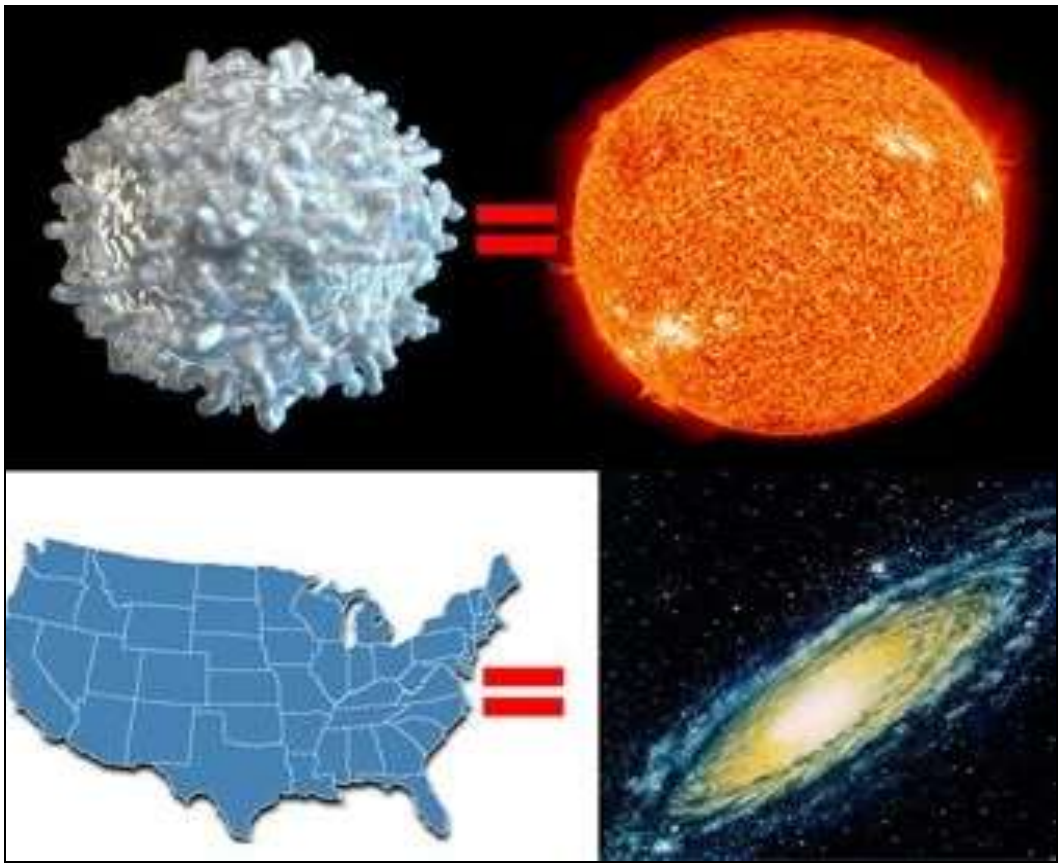

15-Por kjo nuk është asgjë po ta krahasosh me madhësinë e një galaktike.
Në fakt, në qoftë se ju zvogëloni diellin në madhësinë e një qelizë të bardhë
gjaku dhe galaktikën tonë duke përdorur të njëjtën shkallë,
Rruga e Qumështit do të jetë madhësia e Shteteve të Bashkuara.

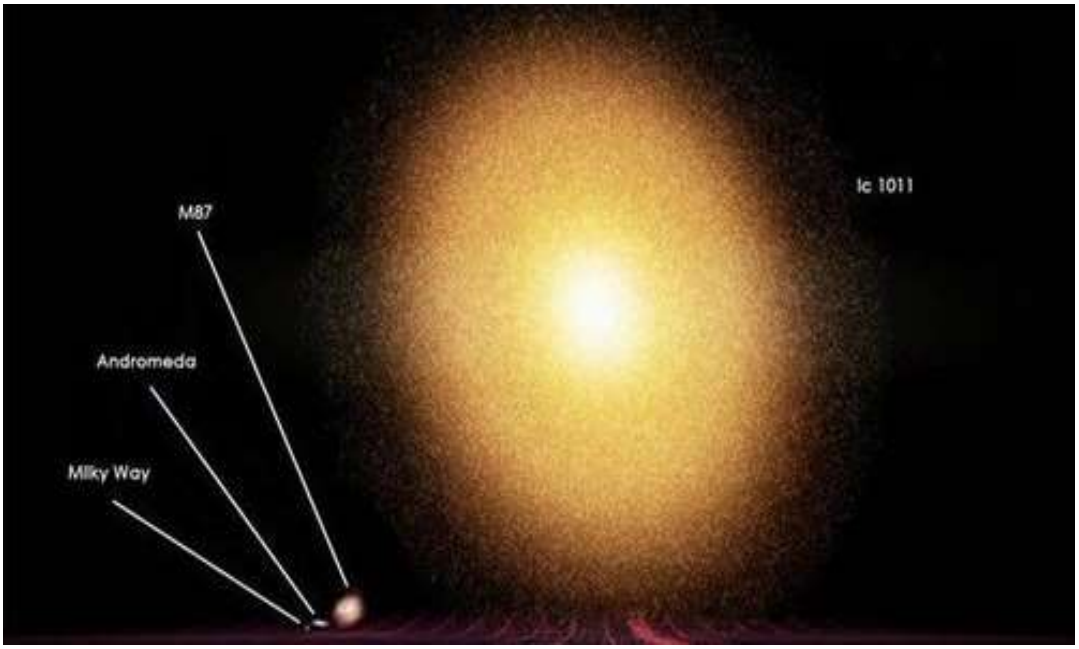

16-Dhe nëse mendoni se Rruga e Qumshtit është tepër e madhe, krahasojeni me galaktikën IC 1011, imagjinoni ndodhet 350 milionë vite dritë larg.

17-Këtu gjendet (përafërsisht) Toka në galaktikën tonë, Rrugën e Qumështit.

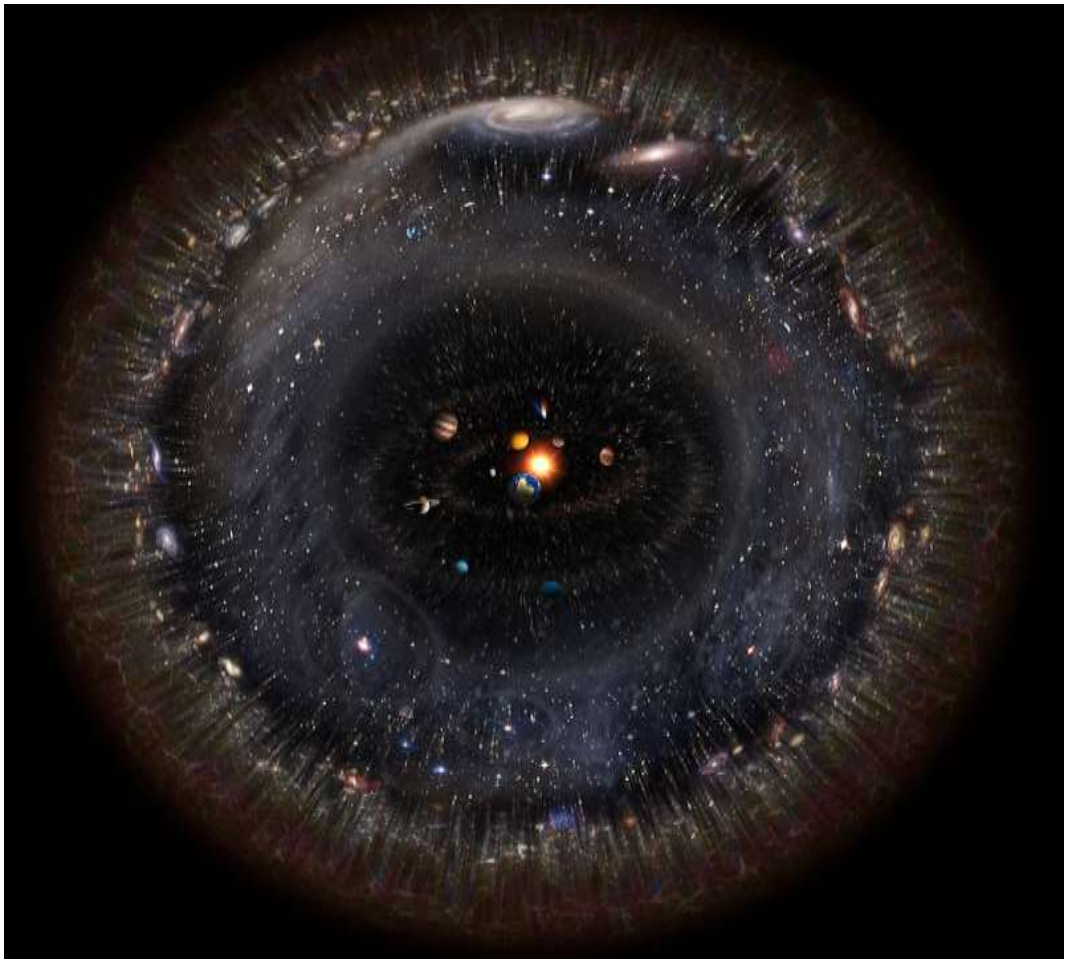

UNIVERSI

18-Por le të mendojmë përtej asaj që ekziston. Ne thjesht kemi marrë disa foto nga teleskopi Hubble, ku mund të vrojtosh mijëra e mijëra galaktika, secila përmban miliona yjësi, e secila me planetet e saj, duke formuar Universin, i cili thjesht është i pafund.

16. Përse nuk e ndjejmë rrotullimin e Tokës ?!

Ne nuk e ndjejmë rrotullimin e Tokës, sepse Atmosfera, Qielli dhe çdo gjë tjetër rrotullohen së bashku me Tokën me të njejtën shpejtësi konstante.

Është e njejta ndjesi me atë kur ne jemi në një makinë apo duke fluturuar me Aeroplan. Një aeroplan fluturon me rreth 800 kilometra në orë - pothuajse sa gjysma e shpejtësisë së rrotullimit të Tokës në ekuator.

Kur mbyllim sytë, ne nuk e ndjejmë fare që jemi duke lëvizur. Kur një stjuardesë vjen për të na mbushur filxhanin me kafe, kafja nuk fluturon mbrapa aeroplanit. Kjo ndodh për shkak se kafja, filxhani dhe ne lëvizim të gjithë me të njejtin ritëm si aeroplani.

Toka lëviz në një normë fikse, gjithashtu edhe ne të gjithë lëvizim së bashku me të. Tani imagjinoni sikur jeni përsëri në një aeroplan dhe imagjinoni çfarë ndodh nëse piloti papritur e rrit ose e ngadalëson shpejtësinë e aeroplanit. Ju menjëherë do e ndjeni këtë ndryshim, sikur po ndodh në ulësen tuaj. Në të njejtën mënyrë, nëse Toka papritur do ta rriste ose ngadalësonte shpejtësinë e saj, ju pa tjetër do ta ndjenit atë.

Për aq kohë sa Toka rrotullohet në mënyrë të qëndrueshme (njëtrajtshme), dhe lëviz në një normë konstante në orbitë rreth Diellit, ne si pasagjer të Tokës lëvizim së bashku me të.

Në qoftë se Toka papritmas do të shtonte shpejtësinë, ne do të rrëzoheshim prapa. Nëse Toka do të përshpejtonte mjaftueshem, për shembull: 1 rrotullim (rreth vetes) në 1 orë e 20 min, kundrejt 24 orëve, që rrotullohet momentalisht, atëherë ne do të fluturonim jashtë siperfaqes saj.

Njerëzit e lashtë vunë re se Yjet, Dielli dhe Hëna lëviznin të gjitha mbi Tokë, për shkak se këta njerëz nuk mund ta ndjenin lëvizjen e Tokës, ata logjikisht e interpretuan këtë fenomen duke thënë se, Toka ishte e palëvizshme dhe se Diell, Yjet, Qielli e gjithëçka po rrotullohet rreth Tokës, se Toka është qendra e Kozmosit.

Ideja e shkencëtarit të lashtë grek, Aristarkut, ishte propozimi i një modeli heliocentrik (Dielli në qendër) të Universit. Aristarku ishte shkencëtari i parë që propozoi diçka të tillë, por idea e modelit gjeocentrik (Toka ne qender), u la në fuqi për një kohë të gjatë. Ishte Nikola Koperniku ai që bindi botën, në shekullin e 16–të, duke propozuar modelin heliocentrik (Dielli në qendër), dhe duke u treguar të gjithëve se Toka rrotullohet rreth vetes, dhe gjithashtu rreth Diellit.

17. A po e pranon Bibla se Toka është e rrumbullakët dhe nuk mbështetet askund?

Në periudhën në të cilën u shkrua Bibla, bëheshin mjaft spekullime mbi faktin sesi qëndronte Toka në hapësirë. Disa besonin se Toka mbahej mbi katër elefantë, të cilët qëndronin mbi një breshkë të madhe deti. Megjithatë, në vend se të pasqyronte mendimet fantastike dhe joshkencore, të zakonshme për periudhën në të cilën u shkrua, Bibla pohon se në mënyrë te thjeshtë: "Ai (Perëndia) shtrin veriun në zbrazëti dhe e mban Tokën pezull mbi hiçin". (Jobi 26 : 7) Por, më shumë se 3 mijë vite më parë Bibla thoshte me saktësi që Toka nuk mbështetet mbi asgjë të dukshme, fakt ky që përputhet me zbulimin e bërë shumë kohë më vonë mbi Ligjet e Gravitetit e të Lëvizjes. "Se si arriti Jobi të njihte të vërtetën, tha një dijetar fetar, është një problem që nuk mund të zgjidhe lehtë nga ata që pranojnë frymëzimin e Shkrimeve të Shenjta".

Në lidhje me formën e Tokës, ***The Encyclopedia Americana***, thotë:
"Mendimi me i lashtë që kishin njerëzit për Tokën, ishte ai i një platforme të ngurtë në qendër të Universit. … Koncepti i një Toke sferike nuk u pranua gjerësisht deri në kohën e Rilindjes europiane".

Madje, lundërtarët e lashtësisë kishin frikë të kalonin kufirin e Tokës, të cilën ata e kujtonin të sheshtë! Më vonë, përdorimi i busullës dhe përparime të tjera bënë të mundur përballimin e udhëtimeve oqeanike shumë më të gjata. Këto "udhëtime eksploruese, shpjegonin një Enciklopedi tjetër, treguan se Toka ishte sferike dhe jo e sheshtë, siç kishte besuar shumica".

Megjithatë, shumë kohë para se të bëheshin këto udhëtime, në fakt gati 2.700 vite më parë, Bibla thoshte: "Është dikush që banon mbi rrethin e Tokës, banorët e së cilës janë si karkaleca". (Isaia 40 : 22). Fjala hebreje ***Chugh***, e përkthyer ***Rreth***, mund të nënkuptojë edhe ***Sferë***, siç tregojnë edhe vepra të tilla referimi si, Fjalori Analitik Hebre dhe Kaldeas i Davidsonit. Prandaj, versione të tjera përkthejnë: ***"Rruzulli i***

tokes" (Dio) dhe ***"Toka e rrumbullakët"*** (Moffatt). Bibla, pra, nuk u ndikua nga koncepti i gabuar i një Toke të sheshtë, i zakonshëm për kohën në të cilën ajo u shkrua. Ajo ishte e saktë, priste vetëm që njerëzit ta kuptonin.

18. Si u krijuan kontinentet

Një tipar shumë i rëndësishëm i Tokës fillestare për të cilën na tregon Bibla është se masa e ***steresë*** (Sipërfaqe e thatë toke e pa lagur nga detet dhe oqeanet) ishte e gjitha në të njejtin vend. Kur shikojmë sot hartën gjeografike të Tokës, është e qartë se masa e steresë është e ndarë në disa trupa kontinentalë. Le të shqyrtojmë shkrimet me qëllim që të zbulojmë më shumë për atë se si ishte Toka fillestare dhe të shohim ato ngjarje që ndodhën për të shkaktuar ndarjen e kontinenteve sic i njohim ato sot. Zbulesa që na jep Bibla në lidhje me formimin e masës fillestare të steresë pohohet:

Zanafilla 1 : 9-10 shpallë:

Dhe Perëndia tha: Le të mblidhen së bashku ujërat nën Qiell në një vend të vetëm, dhe le të shfaqet stereja e thatë: dhe kështu u bë. Dhe Perëndia e quajti sterenë e thatë Tokë; dhe grumbullimin së bashku të ujërave ai e quajti Dete: dhe Perëndia e pa se kjo ishte e mirë.

Nga këto dy vargje të Shkrimit biblik është e qartë se në kohën e Krijimit masa e steresë ishte një vend i vetëm.

Dëshmia nga gjeologjia

Për breza me radhë individët që kanë studiuar hartën e botës kanë vënë re se hemisfera lindore dhe ajo perëndimore përputhen bashkë si pjesë të një gjeagjeze sharre. Në fillim të viteve 1900-të, disa gjeologë propozuan se njëherë në historinë e shkuar të Tokës kontinentet kanë qenë të bashkuar së bashku. Ata vunë në dukje se vijat bregdetare të Afrikës dhe të Amerikës Jugore kanë shtresa të njejta gjeologjike që përmbajne fosile identike bimësh dhe kafshësh.

Zbulimet gjeologjike të bëra gjatë këtyre dakadave të fundit kanë konfirmuar se masa e stresë së Tokës në fillim ishte e gjitha bashkë në një vend të vetëm. Kjo natyrisht pajtohet me rrëfimin që na jep Bibla. Megjithatë, teoria gjeologjike për ndarjen e kontinenteve thotë se ka ndodë gjatë një periudhe kohe prej qindra miliona vitesh. Kini parasysh se parimi themelor i gjeologjisë moderne bazohet në supozimin se Toka ka një moshë prej miliarda vitesh.

Teoria më e mirënjohur e propozuar nga gjeologët për origjinën e kontinenteve është teoria e zhvendosjes kontinentale. Ky koncept, shpesh i quajtur lëvizja tektonike globale e pllakave, ka sfiduar konceptin evolucionar tradicional të një planeti të qëndrueshëm. Një teori e tillë do te hidhej poshtë krejtësisht në të kaluarën, megjithatë sot ajo pranohet gjerësisht si një e vërtetë gjeologjike. Koncepti i tektonikes së pllakave mbështet pikëpamjen që vijon për historinë e Tokës.

1. Korja e Tokës përbëhet nga disa pllaka ose pjesë. Këto pllaka mund të krahasoheshin me një lëvozhgë të thyer të një veze të zier fort. Pllakat lundrojnë mbi mantelin e shkrirë të nxehtë që është poshtë tyre. Sipërfaqja e steresë së Tokës dhe trupat oqeanikë qëndrojne mbi këto pjesë të korës së Tokës.

2. Afro 200 milion vite më parë masa e steresë së Tokës ishte e bashkuar në një vend të vetëm. Ky superkontinent shpesh është quajtur ***Pangjea***. Për një farë arsye, masa prej një stereje të madhe filloi të çahej e dalëngadalë të ndahej.

3. Gjatë miliona vitesh, të shtatë kontinentet dhe ishujt madhorë të panumërt që shikojmë sot lëvizin dalëngadalë drejtë pozicioneve të tyre të tanishme.

Çështja se si dhe përse kontinentet u ndanë më shumë se 200 milion vite më parë diskutohet shpesh. Science News, prill 1976, raportoi se një ngjarje e befasishme i ndau kontinentet njëri nga tjetri. Teoritë e kohëve të fundit kanë propozuar se në Tokë mund të jetë përplasur një objekt me origjinë kozmike, duke shkaktuar ndarjen fillestare.

Rrëfimi biblik i ndarjes së Tokës

Rrëfimi biblik i ndarjes së Tokës ndryshon nga teoria gjeologjike e ndarjes nga faktori i rëndësishëm kohë. Sipas Biblës, Toka u nda në ditët e një Njeriu të quajtur ***Peleg***, i cili jetoi shpejt pas periudhës së kohës kur u ndërtua Kulla e Babelit. Zanafilla 10 : 25 pohon: "Dhe Eberit i linden dy bij: emri i njërit ishte Peleg, sepse në ditët e tij u nda Toka".

Ngjarja e Kullës së Babelit përshkruhet me hollësi në Bibël. Në atë kohë po fillonte të ripopullonte Tokën, pas Përmbytjes globale të Noes. Zanafilla 11 p¨rrshkruan ngjarjet që ndodhën në tokën e Shinarit (Shumerisë) ndërsa njeriu u përpoq të ndërtonte një qytet e një kullë për të arritur qiejt. Perëndia e kishte udhëzuar njeriun të shpërndahej nëpër të gjithë Tokën, por njeriu zgjodhi të rebelohej kundër Perëndisë. Me qëllim që ti jepte fund ndërtimit të Kullës së Babelit, Perëndia ngatërroi gjuhën e tyre dhe i shpërndau ata gjithandej. Pas shpërndarjes së njerëzve nëpër sipërfaqen e Tokës, Perëndia e ndau masën prej një stereje të vetme., krijoi kontinentet. Kjo ndodhi gjate ditëve të Pelegut.

Fjala *Peleg* në hebraisht do të thotë një *ndarje e befasishme* ose një kanalizim me ujë. Sigurisht që një ndarje e tillë e masës prej një stereje të Tokes do të sillte ngjarje shumë të mëdha katastrofike. Ndarja fillestare e masës së steresë nuk do ti kishte ndarë kontinentet aq larg nga njëri - tjetri sa janë ato sot. Siç do të shohim më pas, rrëfimi biblik për historinë e Tokës përmend katastrofa të tjera të shumta globale që mund ta ndryshonin gjeografinë e Tokës në kohërat e reja historike.

19. Pangea

Në cilat kontinente u nda Pangea? A u nda superkontinenti Pangea?

Pangea është kontinent për të cilin ne njohim, duke u mbështetur vetëm në hipoteza dhe supozime të shkencëtarëve. Ky emër iu dha kontinentit që ekzistonte që nga fillimi i planetit tonë, i cili, sipas hipotezave të së kaluarës gjeologjike të Tokës, ishte i vetmi dhe u lag nga të gjitha anët nga një oqean i quajtur Panthalasa. Çfarë ndodhi me planetin tonë? Dhe si erdhën kontinentet që ne njohim? Ju do të njiheni me hipotezat e shkencëtarëve që u përgjigjen këtyre pyetjeve më vonë në artikull.

Çdo gjë në këtë botë është e ndryshueshme - edhe kontinentet, të cilat duket se janë ngrirë fort në vend, mund të ndryshojnë vendndodhjen e tyre.

Fjala ***"Pangea"*** në përkthim nga greqishtja e lashtë do të thotë ***"Gjithë toka e thatë"***. Sipas shkencëtarëve, Pangea është një kontinent që u shpërbë dhe u nda nga ujërat e oqeanit rreth 180 milion vjet më parë.

Ka sugjerime që para këtij fenomeni kontinentet ishin të ndryshme. Shkencëtarët argumentojnë se nën ndikimin e disa faktorëve, vendndodhja e masave të tokës dhe ujit në Tokë po ndryshon në mënyrë të pashmangshme. Kjo do të thotë

që pas një kohe të caktuar, vendndodhja e kontinenteve moderne të njohura për ne gjithashtu do të ndryshojë.

Mosha e kontinenteve, sipas ekspertëve që studiojnë të kaluarën gjeologjike të planetit tonë, është rreth 80 milion vite. Me kalimin e kohës, kontinentet, nën ndikimin e nxehtësisë që buron nga flakërimi dhe rrotullimi i vetë planetit, domosdoshmërisht shpërbëhen dhe formohen në një mënyrë të re. Ky është një proces ciklik që duhet të përsëritet.

Shfaqja e Pangea-s

Zona të mëdha të kores kontinentale u formuan në planet rreth 2.7 miliardë vite më parë. u bashkuan në një superkontinent të vetëm, duke formuar kontinentin e parë - Pangea. Ky ishte formacioni i parë i kontinentit, ku pushteti kore ishte pothuajse e njëjtë si në kontinentet moderne - 40 km.

Gjatë periudhës Proterozoike, plani strukturor i Tokës filloi të ndryshonte. Rreth 2.3 miliardë vjet më parë, Pangea e parë u shpërbë.

Pangea e re (e dytë) u formua në fund të Proterozoikut të Hershëm, rreth 1.7 miliardë vjet më parë. Pastaj zonat e ndara të tokës u bashkuan përsëri në një superkontinent.

Nën ndikimin e faktorëve të ndryshëm, korja kontinentale përsëri filloi të ndryshojë vendndodhjen e saj. Oqeani Paqësor u shfaq, skicat e Atlantikut të Veriut filluan të shfaqeshin, u përshkrua prototipi i Oqeanit Tetris, i cili ndau kontinentet në grupime jugore dhe veriore. Dhe gjatë Paleozoikut, formimi i Pangea-s së tretë u përfundua.

Laurasia dhe Gondwana - kush fiton?

Ekziston një version se Pangea është një kontinent që u ngrit gjatë përplasjes së kontinenteve të Gondwana dhe Laurasia. Në vendin e përplasjes, u formuan dy nga sistemet më të lashta malore: Appalachians dhe Urals. Kjo nuk mbaroi këtu, ata vazhduan të lëviznin drejt njëri-tjetrit, si rezultat i së cilës pendët e ish-kontinentit jugor lëvizën nën pjesën e tokës që ishte në veri. Këtë proces shkencëtarët e quajnë vetë-thithje.

Përplasja e dy super-kontinenteve më të fuqishëm krijoi një tension të madh në qendër të Pangea që ata krijuan. Me kalimin e kohës, ky tension vetëm u intensifikua, gjë që shkaktoi një çarje tjetër. Disa shkencëtarë paraqitën versionin se Pangea nuk ekzistonte - ishin Gondwana dhe Laurasia, të cilat u përplasën me njëri-tjetrin për më shumë se 200 milion vjet, dhe kur sipërfaqja nuk mund të qëndronte, ato u shpërbënë përsëri.

Karakteristikat e periudhës Paleozoike

Ishte gjatë periudhës Paleozoike që Pangea u bë një superkontinent i vetëm. Kohëzgjatja e periudhës është rreth 290 milion vite. Kjo periudhë u shënua me shfaqjen e organizmave të ndryshëm të gjallë, dhe përfundoi me zhdukjen e tyre në masë.

Të gjithë shkëmbinjtë që u formuan në këtë kohë i atribuohen grupit Paleozoik. Ky përkufizim u prezantua për herë të parë nga gjeologu i famshëm nga Anglia Adam Sedgwick.

Pangea është një kontinent me një temperaturë të ulët, sepse proceset që ndodhën gjatë periudhës së origjinës së saj çuan në faktin se ndryshimi në temperatura midis poleve dhe ekuatorit ishte i rëndësishëm.

Shfaqja e organizmave të gjallë

Pjesa më e madhe e organizmave të gjallë banonin në dete. Organizmat kanë përmbytur të gjitha habitatet e mundshme, duke kapur trupa uji të freskët dhe ujëra të cekëta. Në fillim këto ishin organizma barngrënës: tabela, arkeociate, bryozoans.

Gjatë kësaj periudhe, shumë klasa dhe lloje të qenieve të ndryshme të gjalla u ngritën. Në fillim, të gjithë organizmat e gjallë jetonin në dete, dhe më të zhvilluarit midis tyre ishin

Kur filloi periudha e fundit - Permiane - e Paleozoikut, gjitarët primitivë tashmë jetonin në tokë, e cila ishte e mbuluar me bollëk me pyje. Ishte në këtë kohë që zvarranikët e kafshëve me gjak të ngrohtë filluan të shfaqeshin.

Periudha e zhdukjes më të madhe të organizmave të gjallë

Në fund, erdhi faza e fundit e saj, periudha Permiane. Ishte në këtë kohë që ndodhi zhdukja, të cilën shkencëtarët e konsiderojnë më të madhën në të gjithë historinë e Tokës.

Para kësaj, Toka ishte e banuar nga forma të çuditshme të jetës: prototipa dinosaurësh, peshkaqenë dhe zvarranikësh me madhësi të mëdha.

Për arsye të panjohura, rreth 95% e të gjitha llojeve të gjalla të organizmave u zhdukën. Pasoja më e rëndësishme e formimit dhe shpërbërjes së Pangea ishte zhdukja e qindra specieve jovertebrore, të cilat krijuan ndryshime në popullatën e Tokës me lloje të ndryshme të bimëve dhe kafshëve.

Divizioni i Pangea

250 milion vite më parë, Pangea edhe një herë u nda në dy kontinente. U shfaqën Gondwana dhe Laurasia. Ndarja ndodhi në një mënyrë të tillë që Gondwana u bashkua në vetvete: Amerika e Jugut, Hindustan, Australia, Afrika dhe Antarktida. Laurasia përfshinte territoret aktuale të Azisë, Evropës, Grenlandës dhe Amerikës së Veriut.

Të gjitha kontinentet që njohim nga harta gjeografike janë fragmente të një superkontinenti antik. Për miliona vjet, copa e tokës vazhdoi të rritet në mënyrë të pashmangshme, duke çuar në formimin e kontinenteve moderne. Hapësira e formuar u mbush me ujërat e Oqeanit Botëror, i cili përfundimisht u nda në Atlantik dhe Indian.

E gjithë pjesa e sushi ishte ndarë në Amerika e Veriut dhe Euroazia, dhe midis tyre shtrihet ngushtica e Beringut.

Mister gjeografik

Nëse i hidhni një vështrim më të afërt globit, kontinentet në të formohen si fragmente të një enigme argëtuese. Vizualisht, ju mund të shihni se kontinentet në disa vende janë të lidhura në mënyrë ideale së bashku.

Hipoteza e shkencëtarëve se kontinentet kanë qenë një e tërë mund të verifikohet duke përdorur manipulime të thjeshta. Për ta bërë këtë, mjafton të marrësh një hartë të botës, të presësh kontinentet dhe t'i krahasosh ato me njëri-tjetrin.

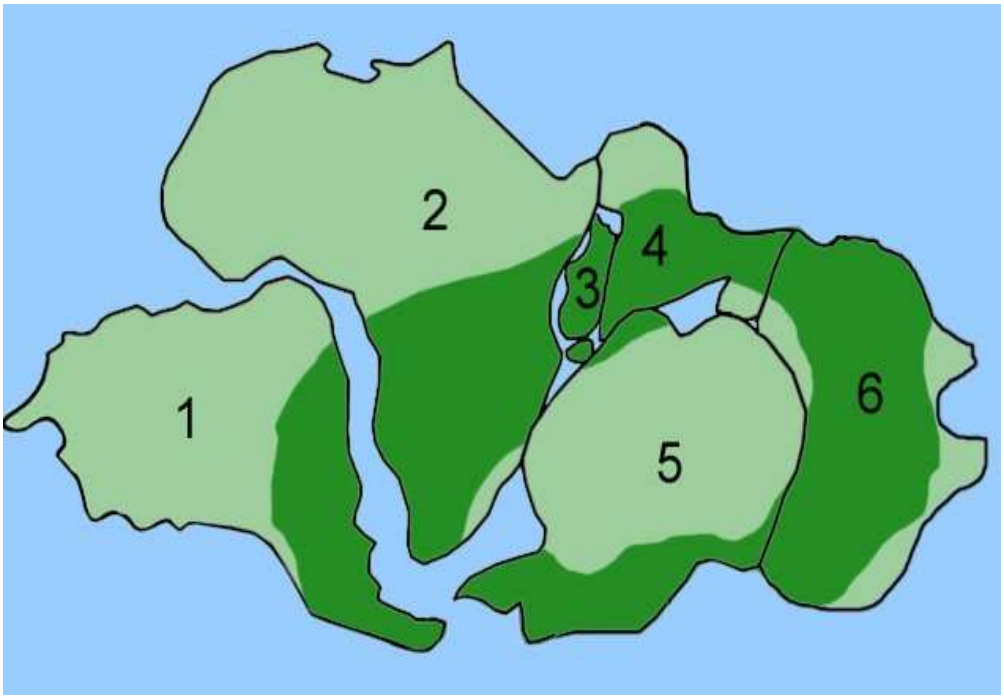

Harta e Pqangea-s

Kur bashkangjitni Afrikën dhe Amerikën e Jugut me njëri-tjetrin, do të shihni se konturet e brigjeve të tyre janë të përputhshme pothuajse kudo. Ju mund të vëzhgoni një situatë të ngjashme me Amerikën e Veriut, Grenlandën, Afrikën dhe Evropën.

Në vitin 1915, Alfred Wegener, një shkencëtar meteorologjik i cili kishte studiuar dhe analizuar të dhënat paleontologjike dhe gjeografike për shumë vite, arriti në përfundimin se Toka ishte më parë një kontinent i vetëm. Ishte ai që e quajti këtë kontinent Pangea.

Hipoteza e Wegner-it u injorua për shumë vite. Vetëm 40 vite pas vdekjes së shkencëtarit gjerman, supozimet e tij se kontinentet vazhdimisht lëvizin u njohën si shkencë zyrtare. Supercontinent Pangea me të vërtetë ekzistonte nën ndikimin e jashtme dhe faktorët e brendshëm ndarë.

Parashikimet e shkencëtarëve për të ardhmen

Kujtojmë që, sipas teorisë ekzistuese të shkencëtarëve, çdo 500 milion vite, të gjithë kontinentet ekzistuese formojnë një kontinent në procesin e lidhjes. Vlerësohet se gjysma e kohës që nga ndryshimi në vendndodhjen e kontinenteve ka kaluar tashmë. Kjo do të thotë që në rreth 250 milion vite, Toka do të ndryshojë përsëri: do të shfaqet një Pangea Ultiama e re, e cila do të përfshijë: Afrikën, Australinë, Euroazinë, të dy Amerikat dhe Antarktidën.

Nga sa më sipër, mund të konkludojmë se historia e formimit dhe shpërbërjes së kontinentit antik është një nga fazat më të rëndësishme dhe më domethënëse në të gjithë historinë e ekzistencës së planetit tonë. Ky proces ciklik përsëritet çdo 500 milion vite. Ne duhet të dimë dhe studiojmë historinë e ekzistencës së kontinentit të parë të Pangea në mënyrë që të kemi një ide se çfarë pret të ardhmen për Tokën.

Vrasësi i kontinentit

Në fillim të korrikut, një mesazh sensacionalisht i frikshëm u shfaq në pothuajse çdo faqe në internet që tregonte për zbulimet: shkencëtarët spanjollë kanë zgjidhur një nga misteret kryesore në historinë e planetit Tokë.

Në numrin e ri të revistës Nature Geoscience, ata botuan një material në të cilin iu përgjigjën një pyetjeje të kahershme për shkencën: pse protokontinenti Pangea u nda në dy pjesë, nga të cilat u shfaqën më vonë gjashtë kontinentet e njohura për ne? Çfarë është e frikshme këtu?

Version spanjisht

Sipas spanjollëve, veprimi madhështor u zhvillua rreth 150 - 220 milion vite më parë, kur superkontinenti i larë nga oqeani Pantalassa u nda në dy pjesë - veriore (Laurasia) dhe jugore (Gondwana).

Arsyet ishin të ndryshme - nga mbinxehja e mantelit, e cila shkaktoi lëvizjen e pllakave tektonike, te përplasja e planetit me një meteorit, i cili ra pikërisht në qendër të kontinentit gjigand.

Gabriel Guteres-Alonso i Universitetit të Salamanca dhe kolegët e tij i konsiderojnë këto teori të pabazuara dhe ofrojnë hipotezën e tyre.

Sipas versionit të pranuar përgjithësisht, kontinenti i Pangea në një kohë, rreth 350 milion vite më parë, vetë ka origjinën nga përplasja e dy kontinenteve - e njëjta Laurasia dhe Gondwana, të cilat më vonë u shpërbënë.

Në vendet e kësaj përplasjeje, u shfaqën dy sisteme antike malore - Uralet dhe Appalachians, të cilat atëherë ishin shumë më të larta se sot.

Sidoqoftë, përplasja nuk mbaroi: lëvizja kundërsulmuese e pllakave litosferike vazhdoi, si rezultat i së cilës shelfi kontinental i ish-kontinentit jugor shkoi plotësisht nën pjesën veriore të tokës. Në shkencë, ky proces quhet vetë-thithje.

Një rezistencë e tillë e fuqishme e dy kontinenteve shkaktoi një tension kaq të jashtëzakonshëm në qendër të kontinentit të ri që ata krijuan, sa që sipërfaqja e tokës nuk mund të përballonte dhe u përkul me një varg të ri malor.

Ishte fillimi i fundit: tensioni u rrit më tej dhe Pangea nuk mund ta duronte atë. Një përpjekje për të përthithur veten përfundoi në një çarje të re.

Mund të themi se asnjë Pangea nuk ekzistonte, vetëm Laurasia dhe Gondwana "u përleshën" në betejë për 200 milion vite, dhe pastaj u shkatërruan përsëri.

Ekziston një teori sipas së cilës rreth një herë në 500 milion vite, të gjitha kontinentet mblidhen në një superkontinent. Kështu që na mbetet rreth gjysma e asaj kohe para se Eurasia, Afrika, Australia, Antarktida dhe Amerika të bashkohen në Pangea.

Drejtimet e lëvizjes së kontinenteve që tani janë regjistruar tregojnë se kjo do të jetë kështu. Vrasësi i kontinenteve është gati të dalë nga toka.

Bombë nën këmbë

Në sfondin e historive piktoreske se si do të përmbytemi të gjithë, nëse më parë nuk do të shqyhet në copa nga përplasja me një asteroid, ky është një tjetër version i apokalipsit. Këtë herë mu nën këmbët tona.

Një "fund i botës" së re supozohet se po i afrohet njerëzimit ngadalë, por me siguri. Bomba me sahat është nën këmbët tona - në zorrët e tokës.

Që kjo forcë mund të jetë shkatërruese është e pabesueshme, e bindur nga tërmeti i fundit në Kinë. E ashtuquajtura shtresë D, e cila shtrihet në një thellësi prej 2.7 mijë km në kufirin e bërthamës dhe mantelit të tokës, shkencëtarët e quajnë varrezat e kontinenteve.

Meqenëse atje pllakat antike të kores së tokës përmbushën fundin e tyre, miliona vjet më parë, ata shkuan në këtë humnerë dhe u shkrinë me një substancë,

temperatura e së cilës është e krahasueshme me atë të Diellit. Dhe tani ata besojnë se një fat i ngjashëm pret Amerikën e sotme dhe Euroazinë.

Provat që toka është gëlltitur një herë nga magma vijnë nga mbetjet e kores së një toke antike, të hedhura në sipërfaqen e planetit së bashku me lavën gjatë një shpërthimi vullkanik në Hawaii.

Rajonet me aktivitet të shtuar vullkanik kryesojnë listën e kandidatëve të mundshëm për viktima të elementit nëntokësor.

Studiuesit kanë arritur në përfundimin se ndikimi i "botës së nëndheshme" në atë që po ndodh në planet është shumë më i fortë nga sa mendohej.

Lëkundjet e shtresës D, e cila është rreth 200 km e trashë, janë arsyeja e rritjes së aktivitetit sizmik në planet, dhe në një shkallë deri më tani të paparë.

Kjo nuk ka të bëjë me tërmete dhe shpërthime vullkanike. Bëhet fjalë për lindjen dhe vdekjen e kontinenteve. Kjo dëshmohet nga rezultatet e një eksperimenti kompjuterik.

Përveç Spanjollëve, një studim i ngjashëm u krye në Institutin Teknologjik të Gjeofizikës në Massachusetts nga Ulrich Hansen dhe Kai Stemmer.

Modeli i krijuar nga shkencëtarët bazohet në formula që përshkruajnë aktivitetin që zhvillohet në zorrët e tokës. Temperatura e saktë në këtë thellësi është ende e panjohur, kështu që studiuesit u detyruan të përgatisin disa opsione të mundshme.

Sidoqoftë, në çdo temperaturë që ndodh në shtresën D, sipas llogaritjeve, do të ketë luhatje në mantel. Ata po shkaktojnë një lëvizje që mund të çojë në pasoja dramatike për kontinentet.

Skenari duket i frikshëm: së pari toka do të kalojë nën ujë, dhe pastaj do të bjerë në zorrët e tokës dhe kontinentet e reja do të vijnë për të zëvendësuar Amerikat, Euroazinë, Afrikën, Australinë dhe Antarktidën. Por nuk do të ketë kush t'i emërtojë.

Britanikët janë të sigurt: Shtetet e Bashkuara do të jenë të parat

Njerëzit do të vdesin pas një shpërthimi të fuqishëm vullkanik, shkencëtarët britanikë u bëjnë jehonë kolegëve të tyre. Grupi Punues i Qeverisë së MB për Menaxhimin e Fatkeqësive arriti në përfundime të ngjashme pas kryerjes së një studimi.

Apokalipsi nuk është shumë larg, por në vetvete. Autorët e raportit argumentojnë se shpërthimet vullkanike që shkencëtarët kanë vërejtur deri më tani janë fara në krahasim me atë për të cilën është e aftë Toka e vjetër.

Shpërthimet qindra herë më të fuqishme kanë ndodhur në planet. Pas secilës prej tyre, territoret e mëdha dolën të jenë varrosur nën një shtresë të trashë lave, pluhuri dhe hiri u ngritën në atmosferë dhe parandaluan depërtimin e dritës së diellit.

Si rezultat, ajo u bë shumë më e ftohtë në planetin tonë. Hera e fundit që një shpërthim i një shkalle të tillë katastrofike shqetësoi planetin ishte 74 mijë vite më parë.

Ndodhi në Sumatra dhe përfundoi keq - erdhi një dimër vullkanik. U bë veçanërisht ftohtë në Hemisferën Veriore. Eshtë e panevojshme të thuhet, një histori e trishtuar.

Por bëhet edhe më trishtuese nga kuptimi se nuk ka asnjë mënyrë për të parandaluar përsëritjen e një katastrofe të tillë. Për më tepër, nuk është as e mundur të tregohet me siguri rajoni se elementët do të godasin.

Autorët e raportit supozojnë me kujdes se do të jenë Shtetet e Bashkuara. Ndoshta kjo hipotezë lindi sepse shkencëtarët e këtij vendi të veçantë kryen më së shumti hulumtimet themelore vullkanet vetanake dhe veprimtarinë e tyre.

Britanikët nuk kanë dyshime se një super-shpërthim do të ndodhë me siguri. Dhe pritja nuk është aq e gjatë. Siç kanë zbuluar shkencëtarët, vullkanet gjigante zgjohen rreth një herë në 100 mijë vite.

Nga rruga, planeti ynë takon meteoritë gjigantë pesë herë më rrallë - jo më shumë se një në gjysmë milioni vite. Këtu është një fat i keq: të gjithë po e përsërisin me zë të lartë, thonë ata, do të bëhet së shpejti, por askush nuk jep datën e saktë.

Pse u thye Pangea? Ku u zhduk Gondwana?

Në të kaluarën e largët, të gjitha kontinentet moderne përbënin një tërësi të vetme - superkontinentin Pangea (nga *greke* ... "E gjithë toka"). Ky kontinent i madh filloi të formohej rreth 300 milion vite më parë. Oqeanet e botës - Panthalassa - lanë Pangea dhe gjiri i tij i madh Tethys u zhyt thellë në tokë.

Por rreth 150 milion vite më parë, Pangea u shpërbë plotësisht. Çfarë e shkatërroi atëherë qiellin e madh tokësor? A është bërë kontinenti një "viktimë" e madhësisë së tij gjigande, e cila padashur e theu atë? Rreth 120 milion vite më parë, një kontinent i madh i vendosur në Hemisferën Jugore, Gondwana, gjithashtu u shpërbë. Si ndodhi kjo?

Shumë ekspertë besojnë se paraqitja e Pangea prishi ekuilibrin e masës në planet. Kjo çekuilibër madje ndikoi në rrotullimin e Tokës. Imagjinoni sa pabarabartë një rrotë do të rrotullohet nëse një peshë masive është e bashkangjitur në buzë. Diçka e ngjashme ndodhi me planetin. Në fund, mpiksja litosferike shpërtheu në copa - Gondwana dhe Laurasia, të cilat, nga ana tjetër, gjithashtu filluan të shpërbëheshin. Kjo ka ndodhur më shumë se një herë në historinë e Tokës. Një fat i ngjashëm pati edhe superkontinentet e tjerë që u ngritën shumë më parë se Pangea, të tilla si Megagea (Rodinia), Protogea dhe Archeogea.

Linjat e prishjes së Pangea besohet të kenë kaluar përgjatë zonave të pllakave litosferike të dobësuara nga përplasjet me pllaka të tjera, për shembull, ku një ishull i madh ose një kontinent tjetër u bashkua dikur me kontinentin.

Kështu duket - qartë dhe bindshëm - teoria e pranuar përgjithësisht. Sidoqoftë, gjithnjë e më shumë shkencëtarë janë të gatshëm të deklarojnë se gjithçka ishte e gabuar. Faktet tregojnë se një skenar tjetër është mjaft realist. Ndoshta, roli kryesor shpërbërja e kontinenteve nuk u luajt aspak nga proceset tektonike duke shkaktuar shtrirjen dhe çarjen e kores së tokës.

Gjeologët kanë tërhequr vëmendjen prej kohësh në kreshtën e ishullit që shtrihet në pjesën qendrore të Oqeanit Paqësor - Ishujt Havai. Një zinxhir vullkanesh shtrihet këtu për gati 3.500 kilometra. Më i riu prej tyre - Mauna Loa dhe Kilauea - ende lëshojnë llava; më i largti (dhe më i vjetri) i këtyre vullkaneve ishte aktiv mbi 40 milion vite më parë. Të gjitha këto vullkane u gjeneruan nga e ashtuquajtura "pika e nxehtë", ku një pjesë e nxehtë e materies ngrihet nga shtresat e thella të mantelit. Ajo pret një vrimë në litosferë. Një vullkan shfaqet këtu. "Pika e nxehtë" konsiderohet të jetë e palëvizshëm në mantel, ndërsa litosfera ngadalë lëviz mbi të. Gradualisht,

vullkani largohet nga dhoma e magmës dhe shuhet. Nga ana tjetër, një vullkan i ri shfaqet në anën e tij, ashtu si në një fletë letre, e cila ngadalë drejtohet mbi një qiri që digjet, shfaqet një zinxhir i shenjave djegëse. Kështu përgjatë kurrizit nënujor Havai, u formua një zinxhir vullkanesh të moshave të ndryshme.

Llava e lëngshme derdhet nga vullkanet e Havait me qetësi, pa shpërthime shkatërruese. Nuk paraqet ndonjë rrezik të veçantë. Ajo përhapet rreth kraterit dhe ngrihet në heshtje, pastaj shkatërrohet në shumë blloqe këndore, pastaj mbingarkohet me një kore të zezë të lëmuar. Sidoqoftë, vullkanet e tilla nuk ishin gjithmonë aq zemërbutë. Ka pasur kohë më të nxehta në historinë e Tokës. Shkencëtarët kanë zbuluar shtresa të lavës së ngurtësuar kilometër të trashë. Zona e tyre tejkalon zonën e Gadishullit Skandinav. Padyshim, vullkanet këtu nuk u ulën për disa miliona vite. Besohet se arsyeja për shpërthime të tilla të fuqishme ishin pjesë (blloqe) manteli me forcë të paparë, që digjeshin lehtësisht nëpër litosferë.

Çfarë mund të kishte gjeneruar këto avionë gjigantë? Me sa duket, zonat e ngrohjes anormale. Në fund të oqeaneve, korja e tokës është shumë e hollë - vetëm dhjetë kilometra. Shkëmbinjtë e nxehtë shtrihen direkt nën të, të cilët ngrohin mirë këtë guaskë të varfër. Por nën kontinentet, trashësia e kores arrin 30-80 kilometra. Një mburojë e tillë mbron me besueshmëri nga nxehtësia që mbretëron në zorrët e Tokës.

Sidoqoftë, nëse kontinenti arrin madhësi të caktuara - kritike, ai grumbullohet anomalisht poshtë. nje numer i madh i nxehtësia Një bllok i nxehtë i materies ngrihet nga manteli, por nuk mund të dalë përpara. Litosfera nuk e përcjell nxehtësinë mirë, dhe për këtë arsye është në të vërtetë një izolues i nxehtësisë. Pastaj substanca e shkrirë përhapet në anët. Formohet një rrjedhë konvektive horizontale. Ndërkohë, shkëmbinj të nxehtë po vijnë nga zorrët e Tokës. Më në fund, kjo rrjedhë e fuqishme megjithatë digjet përmes shtresës së sipërme të litosferës dhe derdhet. Për një kohë të gjatë ai nuk gjeti një rrugëdalje për veten e tij, por, duke minuar trashësinë e kontinentit, tani ai po e copëton atë. Fillojnë shpërthimet e gjata vullkanike.

Nëse kjo hipotezë është e saktë, atëherë shumë vullkane lindin përgjatë vijës përgjatë së cilës kontinenti ndahet. Gjurmët e shpërthimeve antike, pa dyshim, duhet të ishin ruajtur përgjatë një pjese të bregdetit Atlantik të Afrikës, Amerikës së Jugut dhe Evropës - aty ku ndodhej çarja që ndau Pangea. Në të vërtetë, përgjatë brigjeve të treguara Oqeani Atlantik duke shtrirë shtresa të mëdha bazalti që u ngritën pikërisht në atë epokë kur "e gjithë toka" gradualisht po copëtohej në dy. Sidoqoftë, faktet e mbledhura deri më tani janë shumë të pakta për t'i dhënë përparësi njërës prej dy hipotezave.

E njëjta gjë mund të thuhet për shembjen e Gondwanës. Isshtë kontinenti më i madh i vendosur ndonjëherë në hemisferën jugore të Tokës (emri i tij vjen nga emri i rajonit në Indinë Qendrore). Ai përfshinte Afrikën moderne, Australinë, Amerikën e Jugut, Antarktidën, Indinë dhe Madagaskarin.

Rajoni më i rëndësishëm i Gondwanës, zemra e tij e vërtetë, ishte Antarktida, e cila kufizohej me të gjitha kontinentet e tjera moderne që përbënin këtë kontinent antik. Me të vërtetë, nën fletën e akullit të Antarktidës, tabletat mbahen deri më sot, në të cilat kapet historia e Gondwanës, e paqartë deri më sot. Ajo ende nuk është lexuar nga brezat e ardhshëm të shkencëtarëve një ditë.

Rreth 160 milion vite më parë, Gondwana dhe Laurasia filluan të shpërbëheshin në kontinentet e njohura për ne, hapësira midis të cilave ishte e mbushur me oqeane

të reja - Atlantiku, Indiani dhe Arktiku. Harta e Tokës gradualisht fitoi një formë të njohur.

Arkipelagu Tristan da Cunha, i vendosur në pjesën jugore të Oqeanit Atlantik, ka tërhequr prej kohësh vëmendjen e gjeologëve. Vetëm treqind njerëz jetojnë këtu. Ishulli kryesor i arkipelagut është një kon vullkanik me përmasa 12 kilometra. Ndoshta ishte kjo pjesë e pa dallueshme e tokës që luajti një rol kryesor në zhdukjen e Gondwanës. Sidoqoftë, detajet e procesit që çuan në këtë janë kryesisht të paqarta.

Supozohet se nën ishullin kryesor të arkipelagut, si dhe nën ishullin e Hawaii, ekziston një "pikë e nxehtë". Ndoshta vullkanet e tilla dikur digjeshin fjalë për fjalë nëpër Gondwana, dhe qielli i dobësuar u shpërbë në fragmente të mëdha të veçanta. Në formuar kore oqeanikepa dyshim, ka gjurmë të atyre shpërthimeve madhështore - materiali i lavës i dëbuar nga vullkanet. Në fakt, në afërsi të arkipelagut shtrihet një kurriz nënujor - Kurrizi i Balenave. Problemi i vetëm është se sot nuk është vërtetuar përfundimisht nëse ishulli Tristan da Cunha është një "pikë e nxehtë". Dhe mbase aktiviteti vullkanik lokal ishte vetëm një pasojë e rënies së Gondwana?

Ky model mund të verifikohet vetëm duke shqyrtuar mjedisin nënujor të arkipelagut. Kjo punë sapo ka filluar. Në çdo rast, shembja e Gondwana ndryshoi në mënyrë dramatike pamjen e rrymave në oqeane dhe pati një ndikim të madh në klimën e planetit tonë.

Gondwana filloi afërsisht 530-750 milion vite më parë. Ajo ishte e vendosur rreth Polit të Jugut për një kohë të gjatë.

Në Paleozoikun e hershëm, ai gradualisht u zhvendos drejt veriut dhe u bashkua në periudhën Karbonifer (360 milion vite më parë) me kontinentin Amerikan Verior-Skandinav në protokontinentin gjigand Pangea.

Emri Gondwana u ruajt për një nga kontinentet, në të cilin u nda Pangea 180 milion vjet më parë.

Toka e Pangeas ishte kulmi i suksesit në lidhje me eksperimentimin dhe ndërthurjen e fijeve të ndryshme të ADN-së. Ky ishte parajsa ose "Kopshti i Edenit" i përshkruar në librat fetarë. Midis 200 dhe 20 milion vite më parë, pjesa më e madhe e Tokës ishte e mbuluar me xhungël tropikale. Provat për këtë mund të shihen duke shqyrtuar formacionet gjeologjike, veçanërisht në zonat e shkreta.

Në shumicën e vendeve, bota tokësore lahej me ujë dhe bimësi të dendur. Edhe rajonet polare ishin të mbushura me jetë.

Forma umanoid u mboll rreth 100 milion vite më parë, në mes të periudhës së xhunglës. Këto ishin grupe të vogla humanoide që jetonin në zona relativisht të vogla të Tokës. Humanoidët ishin qenie të dendësisë së shtatë me krahë dhe aftësi telepatike dhe psikike shumë të zhvilluara. Ata jetuan në parajsë.

As nuk merrnin ushqim direkt nga rrezet e diellit, por gëlltisnin ujë në poret e tyre. Ata nuk kishin nevojë për asgjë përveç njëri-tjetrit. Në shkrimet e shenjta fetare, kjo botë quhet Kopshti i Edenit.

Në atë kohë format e jetës ishin të larmishme dhe të bollshme. Rreth 60 milion vite më parë, dinosaurët u vranë kur kometa Arunatak bëri ciklin e saj 10.500 vite dhe u afrua shumë me Tokën gjatë kalimit të saj. Periudha e ftohtë që rezultoi shkatërroi pjesën më të madhe të bimësisë, por Toka, me aftësinë e saj të mahnitshme për të shëruar veten, ishte në gjendje të tërhiqej dhe siguroi një periudhë tjetër pjellore.

Në atë kohë kishte vetëm disa qindra mijë forma humanoide në Tokë, dhe shumica e tyre shkuan nëntokë, ku, me ndihmën e fraksioneve të ndryshme Pleiadiane, ata krijuan një botë nëntokësore me bukuri dhe kompleksitet të madh. Këtu zë fill legjenda e "tokës së brendshme".

Disa prej tyre kanë legjenda, përfshirë Pegasin dhe Centaurin. Disa krijesa po zbrisnin nga dinosaurët dhe zvarranikët e hershëm. Dragonjtë hynë në folklor nga dy burime - Pangea dhe pushtimi Drakonik. Dragonjtë e hershëm ishin krijesa zvarranikësh që evoluan së bashku me dinosaurët. Ata u manipuluan gjenetikisht nga grupe të ndryshme të të huajve. Më vonë, civilizimi i Dragoit erdhi në Tokë në formën e tij zvarranikësh, filloi të ndërthuret dhe të krijojë forma ekzotike dragoi.

Dobësimi i Pangeas ndodhi kur "Bijtë e Zotit" (Plejadianët të dimensionit të shtatë) u mishëruan në forma humanoide që zhvilloheshin në Tokë dhe harruan lidhjen e tyre hyjnore. Para, mishërimi i tyre u bë kur format humanoide zotëronin një vetëdije primitive, diku midis dimensionit të dytë dhe të tretë. Shkencëtarët evolucionistë e shohin ndryshimin e sjellë nga mishërimi Plejadian si një mutacion të pashpjegueshëm që shënon ndryshimin midis primatëve dhe njerëzve.

Plejadianët e ngulitur ndërthuren me krijesa të ndryshme; kështu u shfaqën gjysmë kuaj, gjysmë njerëz dhe shumë të tjerë. Mbretëria e zanave ishte një nga degët anësore të këtij kryqëzimi. Shpirtrat e dimensionit të shtatë "veshën" një formë humanoide me krahë. Kur ndërthuren me krijesa me katër këmbë, një nga rezultatet ishte Pegasus, ose kali me krahë.

Kur shpirtrat humanoid Plejadian u mishëruan me humanoidët primitivë të dimensionit të dytë dhe të tretë, atëher ranë dridhjet e tyre, krahët e tyre atrofizohen (stërtërkeqen, rrudhen), së bashku me aftësitë telepatike dhe të tjera. Gjithnjë e më shumë, ato u bënë të ngjashme me krijesat që zhvillohen në Tokë - më kafshë në natyrë dhe më pak të afta për të shprehur aftësi më të larta inteligjente të të menduarit. Gjatë kohës së Pan ose Pangea, siç quhet ndonjëherë, eksperimentet e ADN-së vazhduan dhe asnjë mbajtës nuk u ndërtua në "laboratorin e Tokës". Kjo do të thoshte që forma të ndryshme të jetës mund të ndërthuren dhe të krijojnë përzierje dhe hibride të tjera ekzotike.

Në atë kohë, bota jonë në Tokë ishte e banuar nga shumë krijesa të çuditshme, dhe të gjitha ishin rezultat i eksperimenteve gjenetike dhe kryqëzimeve të specieve.

Oqeani gjigand që la Pangea quhet Panthalassa.

Superkontinentet ekzistonin më parë, për shembull Rodinia, e cila u shpërbë 750 milion vite më parë.

Sipas disa parashikimeve, në të ardhmen kontinentet do të mblidhen edhe një herë në një superkontinent të quajtur Pangea Ultima. Pangea Ultima (Pangea e Fundit) është një superkontinent hipotetik, në të cilin, sipas disa parashikimeve, të gjithë kontinentet e tanishme do të bashkohen në 200 milion vite.

Termi i dytë "Pangea Ultima" dhe teoria e paraqitjes së tij i përkasin gjeologut amerikan Christopher Scotese, i cili studioi historinë e pllakave litosferike.

Kjo teori kryqëzohet me teorinë e Amazisë, kontinentin e ardhshëm nga Euroazia dhe Amerika e Veriut, e cila do të bëhet thelbi i superkontinentit të ardhshëm.

Teoria e shfaqjes së superkontinentit të ardhshëm bazohet në disa arritje shkencore.

20. Toka e Pangea-s

Gjatë lulëzimit të tij, nga 100 deri në 10 milion vite më parë, u shfaq një qytetërim, i cili u quajt Toka e Pan ose Pangea.

Gjatë kohës së Pangeas, eksperimentet e ADN-së u kryen intensivisht dhe rojet nuk u futën në "laboratorin tokësor". Kjo e fundit do të thotë se forma të ndryshme të jetës mund të ndërthuren dhe të krijojnë përzierje dhe hibride ekzotike fjalë për fjalë pa kufizime. Përveç formave të jetës që ngjajnë me një përzierje kuajsh, njerëzish dhe zanash, në botën tuaj enden krijime të tjera të çuditshme. Të gjithë ata ishin rezultat i eksperimenteve me ADN-në dhe kryqëzimin e specieve. Dy prej tyre janë pegasi dhe centaurë.

Kodet gjenetike

Çdo specie e Pangeas kishte një plan për evolucionin fizik të Krijuesit të Pafund të ndërtuar në të. Frymëzimi i Krijimit vë në lëvizje parimin e "sintropisë", e kundërta e entropisë. Kjo do të thotë se tendenca e natyrshme e krijimit do të jetë rritja e rendit, kompleksitetit, inteligjencës dhe vetëdijes. Gjatë periudhës së inhalimit, të gjitha format e jetës kanë një shabllon, seleksionimi natyror të koduara në krijesa. Ndërsa format e jetës Pan filluan të rriteshin në vetëdije, ato zhvilluan nivele të ndryshme inteligjence.

Kur Pleiadianët u mishëruan në forma të jetës në zhvillim, ndodhi një mutacion që lejoi organizmat të bënin një hap të papritur në vetëdije. Ata filluan të kuptojnë se janë pjesë e Krijimit dhe janë të lidhura drejtpërdrejt me Burimin. Kështu, evolucioni fizik dhe shpirtëror u bashkuan.

Si shkëndija e energjisë fillestare të padiferencuar të Burimit, shpirtrat e sapozgjuar ndjenin një dëshirë të zjarrtë për t'u kthyer te Burimi. Ata kuptuan se një pjesë e Burimit është ndarë nga gjerësia e Dashurisë dhe Dritës dhe kalon përmes përvojës së jashtme të mishërimit.

Këto forma jete", pjesërisht burri /gruaja u pajisën me mbretërinë e Krijimit në të cilën ata mund të mësonin të bëheshin perëndi me të drejtë. Ky nivel njihet si dimensioni i katërt ose sfera e mendjes, njohurive dhe imagjinatës. Shablloni i çdo forme jete njerëzore, përmban dëshirën për të krijuar si Krijues, pasi në çdo fëmijë të lindur nga prindërit shtrohen potencialet, shpresat dhe aspiratat e prindërve.

Duhet të theksohet se për t'u bërë mikpritës i përsosur për shpirtrat e Plejadianëve në hyrje, hominidi (primati i ngritur) u ndryshua në Homo sapiens. Hominidët e pandryshuar vazhduan spiralen e tyre evolucionare. Të gjitha format e jetës kanë thelbin e shpirtit, por thelbi i hominidëve në zhvillim është elementar në krahasim me Pleiadianët e mishëruar dhe formën e tyre të Homo sapiens. Antropologët tuaj janë të hutuar nga shfaqja e papritur e Homo sapiens miliona vjet më parë, tani ne mund ta sqarojmë këtë pozicion.

Le të përsërisim atë që ndodhi në Pangea. Ky qytetërim ishte rezultat i eksperimentimit me ADN-në e shpirtit Plejadian me densitet të 7-të, duke eksploruar dhe përhapur jetën në Tokë. Shumë forma të ndryshme jete janë krijuar nëpërmjet kombinimit dhe rikombinimit të vargjeve të ADN-së. Disa prej tyre ishin shumë ekzotike në natyrë, duke përfshirë centaurët (gjysmë njeri-gjysmë kalë), njëbrirësh dhe forma të tjera hibride. Në fillim, dukej si një eksperiment - për të parë se çfarë ndodh nëse kjo spirale lidhet me atë, e kështu me radhë. Disa forma jete kanë lindur

nga kryqëzimi i specieve, të tjera janë krijuar në laborator. Në këtë eksperiment, ne ishim arkitektë. Ndërsa përhapim shumë lloje të jetës në Tokën tuaj, kemi mësuar shumë për vetë jetën.

Është një grup specifik i Plejadianëve me densitet të 7-të që janë përgjegjës për këto eksperimente. Në shumë nga mitologjitë tona, një nga anëtarët e këtij grupi quhej "Zoti Pan", magjistari Pan ose engjëlli Pan. Në ditët e Pangeas, kjo krijesë e veçantë, kryesisht me natyrë mashkullore, thjeshtë shikonte përhapjen e specieve në botën tonë.

Eksperimenti përfshinte një sërë aspektesh që shkuan shumë keq.

Bota moderne, shumë shkencëtarë dhe inxhinierë kryejnë eksperimente jashtë kontrollit. Në disa raste, nëse reagimet nuk mund të kontrollohen, duhet të shkatërroni konfigurimin eksperimental. Të gjithë keni dëgjuar histori të shpikësve që shpërthejnë me laboratorë për shkak të përdorimit të kombinimeve të papërshtatshme të kimikateve në eksperimente. Kjo është pikërisht ajo që ndodhi me shumë shpirtra që punuan nën udhëheqjen e Panit në laboratorë të ndryshëm në Tokë.

Çdo pyetje e provimit mund të ketë përgjigje të shumta nga autorë të ndryshëm. Përgjigja mund të përmbajë tekst, formula, fotografi. Autori i provimit ose autori i përgjigjes së provimit mund të fshijë ose modifikojë një pyetje.

Për të shpjeguar dallimet në struktura e brendshme territore të veçanta, ju duhet të dini se si u formua dhe ndryshoi historia gjeologjike territori. Sekuenca e ngjarjeve gjeologjike në historinë e zhvillimit të Tokës, mosha e kores së tokës përcaktohet duke studiuar shkëmbinjtë që përbëjnë territorin. Bota organike u zhvillua së bashku me mjedisin në të cilin duhej të ekzistonte. Mbetjet e bimëve dhe kafshëve gjenden në shtresa shkëmbore, me anë të të cilave është e mundur të gjurmohet evolucioni i jetës në Tokë. Vladimir Kovalevsky (1842-1883) shtroi teorinë evolucionare, themelin e paleontologjisë. Kjo është shkenca e organizmave fosile. Gjurmët e para të mbetjeve organike u zbuluan nga gjeologët në vendburimet më të vjetra.

Epoka Proterozoike, që zgjati 700 milionë vite. Toka në atë kohë ishte pothuajse plotësisht e mbuluar nga oqeani, bakteret, algat më të thjeshta dhe kafshët primitive detare jetonin në të. Më pas, evolucioni vazhdoi shumë ngadalë, dhjetëra miliona vjet.

Epoka Paleozoike (kohëzgjatja prej rreth 365 milion vite) evolucioni vazhdoi me një ritëm më të shpejtë. U formuan sipërfaqe të mëdha toke, mbi të cilat u shfaqën jovertebrorët dhe bimët e para tokësore. Kafshët detare janë përmirësuar, janë shfaqur peshq të mëdhenj guaska. Në periudhën Karbonifer (Karbonifer), pyjet zhvillohen nga fieret e pemëve, bishtet e kalit dhe lira, shfaqen amfibët dhe zvarranikët. Në periudhën Permian, e cila i dha fund epokës Paleozoike, shfaqen zvarranikët. Bota e kafshëve dhe bimëve të Tokës filloi të zhvillohej më shpejt.

Epoka Mezozoike (rreth 165 milion vjet) - zvarranikët filluan të dominojnë tokën. U shfaqën gjitarët e parë - marsupialët. Pemët halore u përhapën, zvarranikët lulëzuan dhe u shuan, u shfaqën një shumëllojshmëri zogjsh dhe gjitarësh.

Epoka Kenozoike filloi rreth 70 milion vite më parë. Zhvillimi dhe përmirësimi i shpendëve dhe gjitarëve vazhdon. Flora u përhap me bimë me lule... Llojet e kafshëve dhe bimëve që jetojnë sot në Tokë janë formuar.

Epoka Kuaternare ose Antropogjenike filloi rreth 2 milion vite më parë. Ajo lidhet me shfaqjen e njeriut. Në një shkallë gjeologjike, njeriu është një fëmijë i përsosur. 2 milionë vjet për natyrën është një kohë shumë e shkurtër. Një ngjarje e rëndësishme në epokën kenozoike ishte shfaqja një numër i madh bimë të kultivuara dhe kafshët shtëpiake. Të gjitha janë rezultat i veprimtarisë krijuese të njeriut, një qenie racionale e aftë për veprimtari të qëllimshme. Rezultati i studimit të gjeologëve është një tabelë gjeokronologjike.

Toka - planeti i tretë nga Dielli në sistemin diellor - angazhohet në hapësirë **lëvizje komplekse**... Ai rrotullohet rreth Diellit në një orbitë eliptike me një shpejtësi orbitale prej rreth 30 km/s. Karakteristikat e rrotullimit të Tokës përcaktojnë kohëzgjatjen e ditëve dhe viteve anësore, shpeshtësinë e stinëve dhe ndryshimet në qiellin e dukshëm me yje. Toka gjithashtu ndikon në hapësirën përreth. Rrezja e sferës gravitacionale të ndikimit të Tokës mund të përfaqësohet ose si distanca në të cilën objektet mund të lëvizin ndërsa mbeten satelitë të Tokës (rreth 1.5 milion km), ose si rrezja e sferës në të cilën graviteti i tokës është më i madh. sesa tërheqja e Diellit (rreth 2.6 milion km).

21. Atmosfera e Tokës

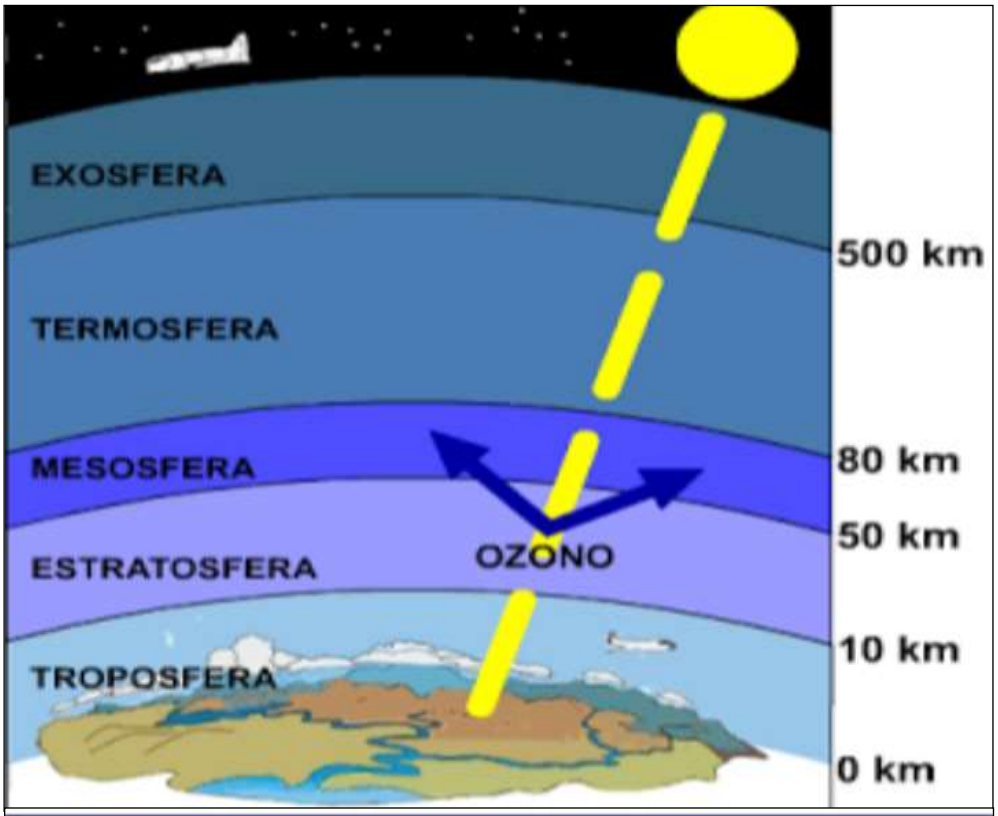
EXOSFERA
TERMOSFERA
MESOSFERA
ESTRATOSFERA
TROPOSFERA
OZONO
500 km
80 km
50 km
10 km
0 km

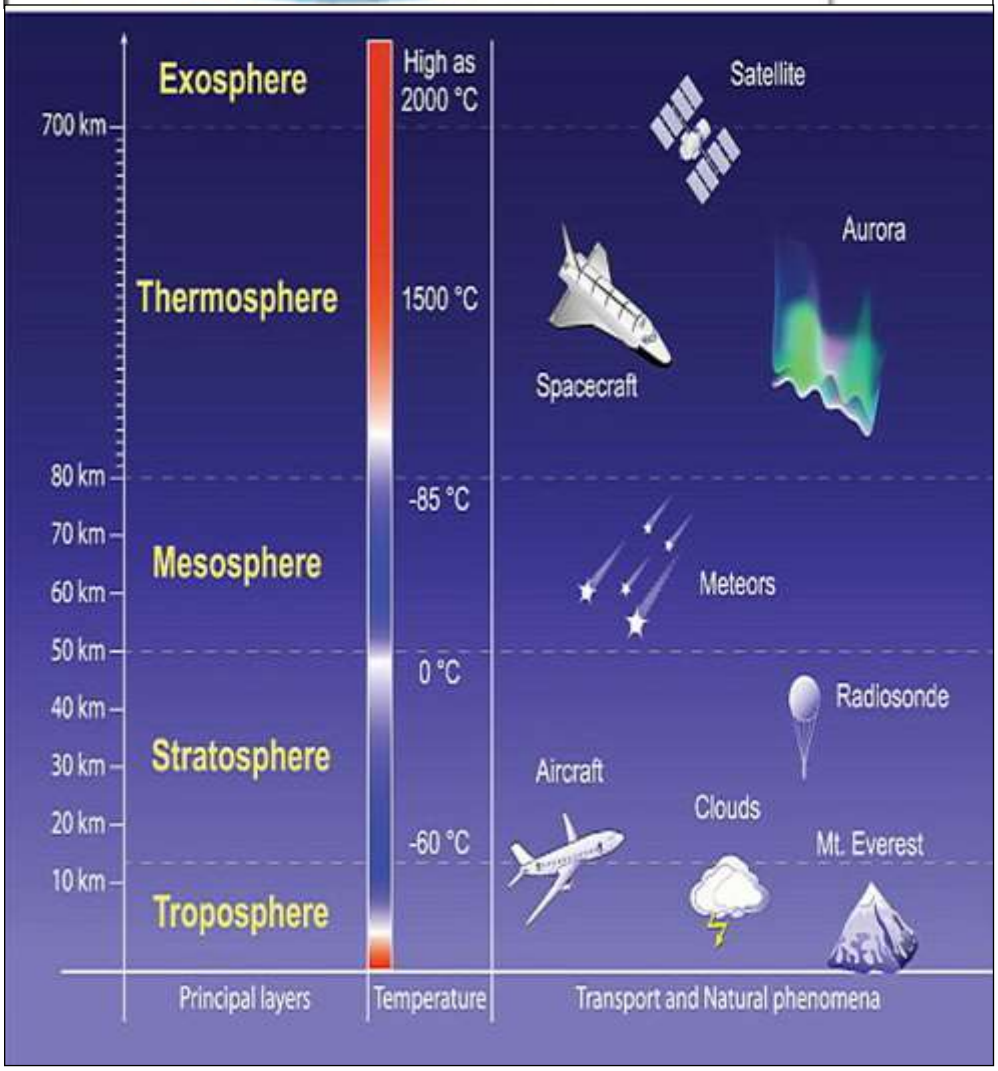
Exosphere
Thermosphere
Mesosphere
Stratosphere
Troposphere
700 km
80 km
70 km
60 km
50 km
40 km
30 km
20 km
10 km
High as 2000 °C
1500 °C
-85 °C
0 °C
-60 °C
Satellite
Aurora
Spacecraft
Meteors
Radiosonde
Aircraft
Clouds
Mt. Everest
Principal layers
Temperature
Transport and Natural phenomena

2.KRONIKA E TOKËS DHE PËRMBYTJA E MADHE

Sipas teksteve të Sumerëve Zecharia Sitchin ka përgatitur një renditje kronologjike të historisë së hershme të Tokës që e ka quajtur Kronika e Tokës. Shumë nga gjërat që ai ka përshkruar këtu, ndodhen edhe në Bibël.

1. Ngjarjet përpara Përmbytjes

450.000 p.e.s. Në Nibiru, një planet i largët i sistemit tonë diellor, jeta gradualisht po shkonte drejt zhdukjes, si rezultat i rrallimit të atmosferës së planetit.

I përzënë nga Anu (udhëheqësi i madh i Nibirut), Alalu ikën me një anije kozmike dhe gjen strehim në Tokë. Aty ai zbulon që Toka ka ar me shumicë, i cili mund të përdoret për të mbrojtur atmosferën e Nibirut.

445.000 p.e.s. Të udhëhequr nga Enki, njëri nga djemtë e Anu, Anunnaki (Anunak-i-ët=banorët e planetit Nibiru) zbresin në Tokë duke themeluar Eridu - Stacionin e Parë në Tokë, për të nxjerrë flori nga ujërat e Gjirit Persik.

430.000 p.e.s. Klima e Tokës zbutet. Më shumë Anunnaki arrijnë në Tokë sëbashku me Enlil-in (vëllai i Enkit dhe djali tjetër i Anu). Midis tyre vjen dhe motra e Enkit, Ninhursag me cilësinë e shefes si oficere mjeke.

416.000 p.e.s. Meqë prodhimi i arit bie, Anu vjen në Tokë sëbashku me Enlil. Vendoset që minerali jetësor të nxirret duke krijuar miniera në jugun e Afrikës. Enlil merr komandën e Misionit të Tokës, ndërsa Enki dërgohet në Afrikë. Gjate kohës që Anu largohet nga Toka, sfidohet nga nipi i Alalus.

400.000 p.e.s. Shtatë koloni në Mesapotaminë e Jugut që përfshinë dhe një kozmodrom (Sippar), një qendër Kontrolli Misioni (Nippur), një qendër Metalurgjike (Shuruppak). Mineralin e merrnin nga Afrika me anije dhe më pas përpunohet dhe niset në qendrat që orbitonin Tokën dhe që menaxhoheshin nga Igigi dhe më pas transferohej në anijet komzike që vinin në Tokë nga Nibiru në mënyrë periodike.

380.000 p.e.s. Duke fituar mbështetjen e Igigit, nipi i Alalut tenton të marrë komandën në Tokë. Enlilitët fitojnë luftën e ashtuquajtur Lufta e Zotave të Vjetër.

300.000 p.e.s. Anunnaki kanë nevojë për krahë pune. Enki dhe e motra Ninhursag krijojnë punëtorë primitivë nëpërmjet manipulimit gjenetik të një majmuni femër. Krijesat primitive bëhen forca kryesore e punës për Anunnaki. Enlil-i sulmon minierat dhe bie punëtorët primitivë në Edin, Mesapotami. Mbasi ju kishin dhënë mundësinë për të krijuar, Homo Sapiensi fillon të shumëzohet.

200.000 p.e.s. Jeta në Tokë pëson një regres si rezultat i një periudhe akullnajash.

100.000 p.e.s. Klima ngrohet përsëri. Anunnaki (Nefilim, sipas Biblës) për inat të Enlil-it, martohen me bijat e njerëzve..

75.000 p.e.s. Një tjetër periudhë akullnajash fillon në Tokë. Një specie regresive njerëzore popullon Tokën. I vetmi që mbijeton është Njeriu i Kromanjonit.

49.000 p.e.s. Enki dhe Ninhursag mbështesin humanët e krijuar nga bashkimi me Anunnaki që të drejtojnë në Shupparak. Enlil-i tërbohet dhe fillon planet për shkatërrimin e njerëzimit.

13.000 p.e.s. Duke konstatuar që kalimi i Nibirut afër Tokës do të shkaktojë një Valë Gjigante, Enlil detyron Anunnaki që të betohen të mbajnë të fshehtë këtë fakt nga gjithë njerëzimi.

2. Ngjarjet pas Përmbytjes

11.000 p.e.s. Enki shkel betimin dhe instrukton Ziusudra/Noah që të ndërtojë një anije të nënujshme. Përmbytja pushton Tokën dhe Anunnaki që nga anija e tyre që orbitonte Tokën janë dëshmitarë të shkatërrimit total.

Enlili bie dakort që t'i japi pjesës së mbetur të njerëzimit mjete dhe farëra. Agrikultura fillon në zonat pjellore. Enki ndërkohë merrej me zbutjen e kafshëve.

10.500 p.e.s. Pasardhësit e Noas vendosen në 3 rajone. Ninurta, djali i preferuar i Enkit krijon kanalizime dhe diga nëpër lumenj që të shndërrojë Mesapotaminë në një zonë të banuar. Enki deklaron krijimin e Luginës së Nilit. Gadishulli Sinai mbahet nga Anunnaki si një kozmodrom pas Përmbytjes së Madhe. Një Qendër Kontrolli ndërtohet në Malin Moriah (Jeruzalemi i ardhshëm).

9780 p.e.s. Ra/Marduk, djali i parë i Enkit ndan dominimin mbi Egjypt midis Osiris dhe Seth.

9330 p.e.s. Seth merr pushtetin e plotë mbi Luginën e Nilit duke mënjanuar Osirisin.

8970 p.e.s. Horus merr hak për babain e tij Osiris, duke nisur luftën që njihet si Lufta e Parë e Piramidave. Seth ikën në Azi, duke marrë nën kontroll gadishullin Sinai dhe Canaan.

8670 p.e.s. Duke kundërshtuar kontrollin mbi mjetet fluturuese kozmike nga pasardhësit e Enkit, Enlilitët fillojnë Luftën e Dytë të Piramidave. Fituesi Ninurta, boshatis Piramidën e Madhe nga aparaturat që kishte. Ninhursag, gjysëm motra e Enkit dhe Enlilit kërkon mbajtjen e një konference paqeje. Ndarja e Tokës riafirmohet. Mbretërimi i Egjyptit transferohet nga dinastia Ra/Marduk tek Toth/Thot. Ndërtohet Heliopolis.

8500 p.e.s. Anunnaki ndërtojnë pika ndalimi në daljet për në kozmos, Jericho është njëri prej tyre.

7400 p.e.s. Duke qenë se fryma e paqes vazhdonte, Anunnaki shpërblejnë njerëzimin me njohuri të reja. Fillon periudha e Neolitit. Gjysëm perënditë mbretërojnë në Egjypt.

3800 p.e.s. Civilizimi qytetar fillon në Sumeri pasiqë Anunnaki themelojnë aty Qytetet e Vjetra, duke filluar me Eridu dhe Nippur. Anu (udhëheqësi suprem i Nibiru-s) vjen përsëri në Tokë për një vizitë kortezie. Për nder të tij ndërtohet një qytet i ri që quhet Uruk (Erech). Aty, ai, tempullin e ndërtuar për nder të tij ja kalon të mbesës Inanna (Ishtar).

3. Çfarë force e shkaktoi Përmbytjen?

Çfarë force natyrore shkaktoi përmbytjen?

Pyetja është se cila forcë natyrore mund të shkaktojë këtë fatkeqësi?

Pas të gjitha forcave natyrore që njohim sot nga shkenca e fizikës, mendohet se forca shkaktare e Përmbytjes së Madhe mund të jetë "Forca e gravitetit".

Me pak fjalë mendohet se ndryshimet e gravitetit të Tokës shkaktuan përmbytjen me të gjitha fatkeqësitë e shënuara në pikat e mësipërme si tërmetet, shiu, dallgët etj.

Dihet se sumerët ishin një qytetërim shumë i zhvilluar që u shfaq papritur 6.000 vite më parë, dhe njohuritë e tyre astronomike ishin përtej koncepteve tona dhe se ata e njihnin më në detaje sistemin tonë diellor atëherë.

Sipas teksteve sumere, në sistemin tonë diellor ka 10 planetë, sot njohim vetëm 9 (Ndërkohë është vëzhguar një planet i 10-të, por madhësia dhe trajektorja e tij ende nuk janë verifikuar shkencërisht).

Sumerët theksojnë se planeti i 10-të quhet Nibiru dhe ka një orbitë shumë të gjerë eliptike që e lejon atë të bëjë një rrotullim të plotë rreth diellit çdo 3.600 vite. Dhe sumerët theksojnë gjithashtu se Zoti, i mërzitur nga njerëzit mëkatarë, nuk i paralajmëroi ata të ruheshin nga kjo fatkeqësi që po i kërcënonte, dhe kur Nibiru iu afrua Tokës, forcat e gravitetit filluan ta prekin atë, duke shkaktuar shumë fatkeqësi natyrore dhe duke ndryshuar këndi i rrotullimit, kjo solli Përmbytjen e Madhe në kohën e Noes.

Kjo ishte teoria sumeriane e përmbytjes, por nëse e vëzhgojmë me kujdes, vërejmë se kjo ishte hera e parë që Planeti Nibiru iu afrua tokës dhe kështu vërtetohet teoria e tokës së re, sepse nëse planeti ka një orbitë rreth diellit për 3.600 vite dhe nëse pranojmë teorinë se Toka është disa miliardë vite e vjetër, atëherë nuk do të kishte mbulesë uji pasi rrugët e dy planetëve do të ishin kryqëzuar disa mijëra herë dhe fushat e tyre gravitacionale do të ndikonin njëri-tjetrin, duke shkaktuar trazira e katastrofa të panumërta dhe çdo përplasje apo deorbitim të mundshëm.

4. Mbretërimi në Tokë

3760 p.e.s. Njerëzimit i dhurohet mbretërimi. Kish është kryeqyteti i parë nën mbretërimin e Ninurtas. Kalendari fillon në Nippur. Ndërkohë qytetërimi shpërthen vrullshëm në Sumeri (Rajoni i Parë).

3450 p.e.s. Drejtimi i Sumerisë i kalohet Nannar/Sin. Marduk shpall Babiloninë si Portën e Perëndive. Ndodh incidenti i Kullës së Babelit (Babilonisë). Anunnaki ngatërrojnë gjuhën e njerëzimit. Marduk/Ra kthehet në Egjypt për t'u hakmarrë, ul Toth-in dhe ngre në përgjegjësi vëllain e tij të vogël Dumuzi, i cili kishte tradhëtuar Inannan. Dumuzi vritet aksidentalisht. Marduk kapet rob dhe burgoset i gjallë në Piramidën e Madhe, nga ku arratiset nëpërmjet një dalje të fshehtë dhe largohet në mërgim.

3100 p.e.s. 350 vjet kaos përfundojnë me instalimin e Faraonit të Parë Egjyptian në Memfis. Civilizimi arrin në Rajonin e Dytë.

2900 p.e.s. Mbretërimi në Sumeri i kalon Erech. Inannas i jepet dominimi i Rajonit të Tretë. Fillon civilizimi i Luginës Hindu.

2650 p.e.s. Kryeqyteti i Sumerisë degradon dhe mbretëria përfshihet nga degjenerimi. Enlili humbet durimin dhe kufizon mundësitë dhe aftësitë njerëzore.

2371 p.e.s. Inanna bie në dashuri me Sharru-Kin (Sargon). Ai themelon një kryeqytet të ri, Agade (Akkad). Mbretëria Akadiane njeh fillimin e saj.

2316 p.e.s. Duke synuar mbretërimin në të katër rajonet, Saragon zhvendos Tokën e Shenjtë nga Babilonia. Konflikti Marduk-Inanna fillon përsëri. Konflikti përfundon kur në Babiloni vjen nga Afrika vëllai i Marduk-ut, Nergal-i. Ai i mbush mendjen Mardukut që të largohet nga Mesapotamia.

2291 p.e.s. Naram-Sin ngjitet ne fronin e Akkadit. Drejtuar nga luftënxitesja Inanna, ai depërton në Gadishullin Sinai dhe pushton Egjyptin.

2255 p.e.s. Inanna uzurpon pushtetin në Mesapotami. Naram-Sin strehohet në Nippur. Paria e Anunnakëve shkatërron Agade (Akadën). Inanna arratiset. Sumeria dhe Akkadia pushtohet nga ushtri të huaja, besnike të Enlilit dhe Ninurtas.

2220 p.e.s. Civilizimi sumer zhvillohet në maksimum nën drejtimin e Lagash-it. Toth-i ndihmon mbretin e tij Gudea të ndërtojë një tempull (faltore) për nder të Ninurtas.

2193 p.e.s. Lind në nje familje priftërinjsh mbretëror, Tera, babai i Abrahamit.

2180 p.e.s. Egjypti ndahet. Ndjekësit e Ra/Marduk marrin jugun ndërsa Faraonët që janë kundër tij marrin fronin në Egjyptin e Poshtëm.

2130 p.e.s. Ndërsa Enlili dhe Ninurta janë vazhdimisht të larguar, autoriteti qendror në Mesapotami bie. Inanna bën përpjekje të marrë mbretërinë e Erech, po kjo gjë nuk zgjat shumë.

5. Shekulli profetik

2123 p.e.s. Abrahami lind në Nippur.

2113 p.e.s. Enlili i beson Tokën e Shenjtë Nannarit. Ur bëhet kryeqyteti i mbretërisë së re. Ur-Nammu, i cili ngjitet në fron, quhet mbrojtësi i Nippurit. Një prift i Nippurit, Terah, babai i Abrahamit vjen në Ur për t'u bashkuar me oborrin mbretëror.

2096 p.e.s. Ur-Nammur vdes në betejë. Populli e quan vdekjen e tij të parakohëshme, si tradhëti nga Anu dhe Enlili. Terah lë qytetin dhe bashkë me familjen e tij shkon në Harran.

2095 p.e.s. Shulgi ngjitet në fronin e Ur-it duke forcuar lidhjet mbretërore. Ndërsa mbretëria lulëzon, Shulgi bie pre e hireve të Inannas dhe bëhet i dashuri i saj. Më pas ai shpërblen Elamitët, duke u dhënë Larsan në shkëmbim të ndihmës që i kishin dhënë ata me legjionet e tyre.

2080 p.e.s. Princesha e Tebës, besnike ndaj Ra/Marduk ushtron presion ndaj veriut ku drejton Mentuhotep I. Nabu, djali i Marduk-ut pushton toka në Azinë Perëndimore.

2055 p.e.s. Me urdhër të Nannarit, Shulgi dërgon ushtrinë e Elamitëve që të shtypë revoltat në qytetet e Canaanitëve. Elamitët arrijnë Portën e Gadishullit të Sinait dhe kozmodromin e tij.

2048 p.e.s. Shulgi vdes. Marduk lëviz në Tokën e Hititëve. Abraham urdhërohet të shkojë në jug të Kanaanit me një elitë ushtarësh dhe kalorësish.

2047 p.e.s. Amar-Sin (Amrafel) bëhet mbreti i Urit. Abrahami shkon në Egjypt, rri atje 5 vjet dhe kthehet përsëri, këtë rradhë me më shumë ushtarë.

2041 p.e.s. I drejtuar nga Inanna, Amar-Sin formon një koalicion me Mbretërit e Lindjes dhe fillojnë një ekspeditë ushtarake kundër Kanaanit dhe Sinait. Lideri i ekspeditës është Elamiti Khedor Omer. Por Abrahami ndalon avancimin e trupave tek dyert e Portit Kozmik.

2038 p.e.s. Shu-Sin zëvendëson Amar-Sin në fronin e Urit ndërsa mbretëria dalëngadalë po shkatërrohet.

2029 p.e.s. Ibbi - Sin zëvendëson Shu - Sin. Provincat perëndimore rrisin mbështetjen e tyre ndaj Marduk-ut.

2024 p.e.s. Duke drejtuar ndjekësit e tij, Marduk marshon drejt Sumerisë, vetvendoset në fronin e Babilonisë. Përleshtjet shpërndahen edhe në Mesapotaminë Qendrore. Shenjtëria e Nippur është prishur.

Enlili kërkon ndëshkimin e Mardukut dhe Nabu, Enki kundërshton, por djali i tij Nergal-i mban krahun e Enlilit. Ndërsa Nabu drejton ndjekësit e tij Kanaanitë për të pushtuar Portën Kozmike, Kështilli i Madh i Anunnakëve aprovon përdorimin e armëve bërthamore. Nergali dhe Ninurta shkatërrojnë Portin Kozmik dhe qytetet e hallakatura të Kanaanitëve.

2023 p.e.s. Erërat përcjellin retë radioaktive nëpër Sumeri. Njerëzit vdesin nga vdekje të tmerrshme, kafshët zhduken dhe ujërat helmohen. Sumeria dhe civilizimi i saj madhështor është në grahmat e fundit. Trashëgimia e Sumerisë kalon tek pasardhësit e Abrahamit, i cili në moshën 100 vjeçare vendos të përçoje rracën e tij me një krijesë: Isakun.

3. PËRMBYTJA E TOKËS

1. Bibla dhe të ardhurit nga Gjithësia

Sot dimë se shpjegimi biblik për Përmbytjen e Madhe është një version i shkurtuar i teksteve më të vjetëra dhe më të hollësishme nga Mesopotamia. Megjithatë, me gjithë shkurtimet, Bibla përmban disa elementë enigmatikë të këtyre teksteve më të hershëm. Kështu, ajo në një fragment na informon për kohën përpara Përmbytjes.

"…..djemtë e Perëndisë panë që vajzat njerëzore ishin të bukura dhe morën për gra të gjitha ato që zgjodhën vetë… Kishte gjigantë mbi Tokë në ato kohë, madje edhe më vonë".

Por cilët ishin këta djem të Perëndisë? Përse Bibla në versionin e saj hebraik i quan ata **Nefilim**, ndërkohë që Martin Lutheri përdori fjalën **"Gjigantë"** në përkthimin e tij, që fjalë për fjalë do të thotë: ***"Të zbritur nga Qielli në Tokë"***. Dhe çfarë roli, sipas Biblës, luajtën ata me përmbytjen dhe me shpëtimin e njerëzimit?

Më parë mendohej se Greqia ishte djepi i qytetërimit perëndimor, por më pas u bë e qartë se në Egjypt kishte lulëzuar një qytetërim akoma më i zhvilluar, më i hershëm, që zgjati disa shekuj, më saktë më tepër se dy mijëvjeçarë, përpara se grekët të zhvillonin në të vërtetë shkrimin e tyre. Atëherë udhëtarët europianë u turrën drejtë rrënojave të Mesopotamisë së dikurshme, të cilat dukeshin se vërtetonin njoftimet biblike lidhur me mbretëritë e mëdha të Asisë dhe Babilonisë. Megjithatë ç'mund të thuhet lidhur me pretendimin biblik që një herë e në një kohë kanë ekzistuar qytete të panjohura mbretërore si Erech (Uruku) dhe Uri (Qyteti i Abrahamit), shumë kohë më parë se të ekzistonte Ninivea dhe Babilonia?

Në vitin 1843 Paul Emile Botta drejtoi gërmimet e para sistematike në afërsi të Mossulit, në pjesën veriore të Irakut. Ato që zbuloi ai dolën se ishin rrënojat e qytetit mbretëror të sovranit asirian Sargon. Disa vjet më vonë, Henry Layard, zbuloi 16 kilometra më tutje gërmadhat e një qyteti shumë të madh. Pllakat e shkrimit dhe mbishkrimet treguan se emri i këtij qyteti ishte Ninive. Bëhej fjalë për kryeqytetin arsian, i cili përmendet edhe në Bibël. Më pas, gjatë gërmimeve u zbulua një qytet që

mbante emrin Nimbrud. Kështu dijetarët filluan t'i trajtonin informacionet biblike me më tepër rrespekt, pasi edhe Nimbrudi përmendet në Kapitullin e 10-të të librit të Zanafillës, së bashku me Ninivenë dhe të tjerë qytete të vjetër të mbretërive të vjetra gjer në vitin1914, kohë kur arkeologu gjerman, Valter Andrea Ashur, filloi germimet, u zbuluan të gjithë qytetet e përmendura në Bibël, njëri pas tjetrit! Në kohën kur Asiria dhe Babilonia hynë në një jetë të re, dijetarët filluan ta vlerësojnë sërish përmbajtjen e vërtetësisë së Biblës. Megjithatë, ajo përmendte emra qytetesh edhe më të vjetra dhe fliste për një vend të quajtur Shinear, i cili ishte teritori i parë në të cilin njerëzit ngritën qytete pas Përmbytjes së Madhe.

2. Qytetërimi më i vjetër në botë

Sa më tej shtyheshin arkeologët drejt jugut të Mesopotamisë, duke gërmuar në fushën e gjërë ndërmjet Eufratit dhe Tigrit, aq më të vjetra ishin gërmadhat që zbuluan ata. Gjithnjë e më shpesh ata gjetën, rastësisht, mbishkrime të cilat nuk ishin as asiriane dhe as babilonase, por që u takonin një gjuhe të huaj, në dukje shumë më e vjetër. Qyteti Erech (Uruk), u zbulua në fillim, pas tij Uri dhe akoma më tej u zbuluan edhe qytete të tjerë më të mëdhenj. Sipas atyre që dimë sot, ato janë mbetje të një qytetërimi, i cili në Bibël njihet me emrin ***Shinear***. Sot këtë vend ne e quajmë ***Sumer***. Qytetërimi sumer na kthen 6000 vite prapa. Pa një fazë të parë, si nga asgjëja, lindi një qytetërim i madh, në të cilin u ngritën tempuj, pallate dhe gjykata, ku lulëzoi tregtia, lundrimi, vaditja, metalurgjia, matematika dhe mjekësia, që përbëhej nga një popull, në gjirin e të cilit kishte mbretër, priftërinj, gjykatës, mjekë, kërcimtarë dhe muzikantë. Dhe para së gjithash, ky qytetërim kishte një shkrim, shkolla, universitete, një letërsi, epose dhe poema. Çdo aspekt i një kulture të zhvilluar, të cilën ne vetëm mund ta përfytyrojmë, e pati fillimin e vet tek Sumerët.

Por gjëja që habit më tepër ishin njohuritë sumere në fushën e astronomisë. Në të vërtetë të gjitha parimet e astronomisë sferike, domethënë, bazat e astronomisë moderne, vijnë nga Sumerët: koncepti i kupës qiellore dhe ndarja e boshtit të Tokës në 360 gradë, emërtimi i yjësive, ndarja e qiellit në dymbëdhjetë kostelacione, shenjat zodikale dhe emërtimi i tyre..., të tëra këto ne i gjejmë në pllakat astronomike të shkrimit të sumerëve. Në shkollë kemi mësuar se, i pari i cili mendoi se është pikërisht Dielli dhe jo Toka qendra e sistemit tonë planetar, ishte Koperniku në 1543. Por kjo është e gabuar, sepse janë zbuluar piktura të sumerëve, të cilat paraqesin Diellin dhe jo Tokën në qendër dhe përreth të gjithë planetët e njohur të këtij sistemi, plus një planet tjetër. Këta janë shënuar dhe përshkruar në shumë tekste astronomike, duke u quajtur "***Anëtarët e familjes diellore***", dhe numri i tyre, duke llogaritur bashkë me ta Diellin dhe Hënën, arrinte në dymëdhjetë. Vetëm në kohët moderne u zbuluan planetët përtej Saturnit. Urani u zbulua në vitin 1781. Kjo flet shumë për paditurinë tonë, nëse bëhemi të vetëdijshëm me faktin që, ndërsa Botta dhe Layard nxorën në dritë pllakat e shkrimit me gjithë ato informacione astronomike në Mesopotami, ne edhe Neptunin e njohëm së pari vetëm më 1846, ndërsa Plutoni, i ashtuquajturi planeti me i largët, u provua fillimisht matematikisht në vitin 1930, para se zbuluesi i tij, amerikani Clyde Tombaugh, ta vrojtonte atë me teleskop. Dhe, megjithatë, Sumerët i dinin të gjitha këto mijëra vite para nesh.

Si është e mundur që Sumerët i dinin këto para 6000 vitesh? Si mundi të lindte një kulturë e tillë e zhvilluar kaq papritur, si nga hiçi? Sumerët vetë iu përgjigjen këtyre pyetjeve: ***"E gjithë njohuria jonë"***, - shkruajnë ata, - ***"na u dha nga Anunnaki".***

Fjala **"Anunnaki"** do të thotë: ***"Ata që zbritën nga Qielli (Anu) në Tokë (Ki)".*** Këto qenie njihen si **"Hyjnore",** ato ishin **"Perëndi"**, të cilat nderoheshnin nga njerëzit në Lashtësi. Tekst pas teksti dhe tregim pas tregimi, ne gjejmë tek Sumerët përshkrime për këto krijesa të quajtura Anunnaki. Shumë prej tyre ishin të specializuar në fushat e shkencës dhe të teknologjisë. Ata i dhanë njerëzimit njohuri në bujqësi, vaditje, në prodhimin e tullave, në ngritjen e ndërtesave dhe shtyllave të tempujve, në tregti dhe lundrim, në ligje dhe gjyqe, në politikë dhe mbretëri, po ashtu, sa i takon të shkruarit, muzikës dhe arteve. Një tekst tjetër flet për më shumë se 100 fusha njohurishë, të cilat na tregojnë sot në thelb për një qytetërim modern dhe që i atribuohet vetëm ndërmjetësimit që bënë Sumerët. Ata i shënuan në lista këto "perëndi", iu vunë emra dhe i përshkruan me veshje astronautësh. Ata pikturuan avionët dhe anijet e tyre kozmike dhe përshkruan detyrat dhe funksionet e ndryshme.

Këtyre përshkrimeve befasuese të astronautëve të kohërave paraistorike, ju shtohet edhe statuja e një perëndeshe, e cila gëzonte popullaritet të madh në Lashtësi. Bëhet fjalë për statujën e mbretëreshës **Ishtar**. Ajo e paraqet "hyjninë" me kufje, me syza mbrojtëse dhe me një helmetë si një pilot i Luftes së Parë Botërore, si dhe një lloj paisje në zverk, e ngjashme me një kuadër shpërndarje. Një tjetër statujë, me madhësi natyrore, paraqet një perëndeshë tjetër, me një helmetë qartësisht të dallueshme dhe një kuti istrumentesh të lidhura me një kabëll në zverk. Shumë tekste përshkruanin se si Ishtari dhe motrat e saj fluturuan përgjatë qiellit. Madje ata përshkruajnë edhe shtatë objekte të veçanta për t'u pajisur, të cilat Ishtari duhet t'i merrte me vete para se të nisej. Edhe egjyptianët, qytetërimi i të cilëve lindi 700 vjet më vonë nga ai i Sumerëve, ishin të lidhur ngushtë me perënditë e astronautëve. Ata ua kishin vënë emrin ***Nater (Roje)***.

3. Nibiru - Planeti mëmë

Duke ju besuar Sumerëve, këta astronautë erdhën nga një planet i madh, ende i panjohur. Ata shkruan se ky ishte një planet, i cili depërtoi në sistemin tonë diellor para epokave kohore dhe që u detyrua të futej në një orbitë të përhershme përreth Diellit. Orbita e tij e gjërë eliptike e shpinte këtë planet në largësitë e Kozmosit, matanë Plutonit, por që e afronte atë edhe me Tokën, kur kalonte ndërmjet Marsit dhe Jupiterit. Sumerët e quajtën këtë planetë Nibiru, ndërsa babilonasit Mardok. Ne e quajmë me emrin ***"Planeti i dymëdhjetë"***, meqë ai plotëson sistemin tonë diellor.

Një tekst më i gjatë mesopotamik, i njohur si **"Eposi i Krijimit"**, e përshkruan shfaqjen e tij në sistemin tonë diellor, ndërsa ai ishte ende i ri. Atëherë ky planet ishte futur me forcë nga hapësira në sistemin tonë diellor. Ai ishte një planet, i cili kishte dalë nga orbita prej një katastrofe kozmike dhe që u fut më pas në sistemin tonë. Kur ju afrua planetëve të jashtëm, të cilët u emërtuan të gjithë sipas renditjes korrekte, ai u tërhoq nga forcat e tyre të rëndesës (gravitacionit). Përfundimisht u gjend në një betejë qiellore, pra bëhet fjalë për një përplasje kozmike me një planetë më të vjetër, e cila ndodhej ndërmjet Jupiterit dhe Marsit, dhe kjo shkaktoi shkatërrimin e tij. Njëra

pjesë e kësaj planete gjeti një orbitë të re dhe u kthye në Tokë, pjesa tjetër u shpartallua në miliona pjesë, të cilat formojnë sot brezin e asteroidëve që rrotullohen nëpër Univers si meteorë dhe kometa. ***Nibiru*** – ose ***"planeti i futur mes për mes"*** , simboli i të cilit, që prej asaj kohe, është kryqi (kryqëzim rrugësh – përplasje), hyri në një orbitë të gjërë eliptike përreth Diellit dhe kthehet afër Tokës, në vendin e "betejes qiellore", çdo 3.600 vite.

Nibiru solli me vete ***"Farën e jetës"***. Kështu ndodhi që të njëjtat forma jete u zhvilluan edhe në Tokë si në Nibiru. Para rreth 450.000 vitesh Anunnaki apo gjigantët e quajtur **Nefilim** erdhën në Tokë në kërkim të arit. Ata nuk e donin floririn për stoli apo për prerje monedhash, por për të shpëtuar planetin e tyre. Në bazë të shkaqeve natyrore ose në bazë të kushteve të ambientit, planeti i tyre ishte në rrezik të humbiste atmosferën apo nxehtësinë e brendshme. Atyre u nevojitej ari, për të pompuar pjesëza të tij si mburojë mbrojtëse nga rrezatimi kozmik mbi atmosferën e tyre. Grupi i parë prej pesëdhjetë astronautësh komandohej nga kryetari **Enki**, që zbriti në Gjirin Persik. Ata e ngritën koloninë e tyre të parë në bregun e këtij gjiri, në vendin që më vonë u quajt **Sumer**, pikërisht në Irakun jugor të ditëve tona. Por, meqë nevojitej më tepër ar, atëherë u nis drejt Tokës një ekspeditë e dytë, nën komandën e **Enlil**, vëllaut të gjetur të Enkit. Disa Anunnaki u dërguan në Afrikën juglindore, me qëllim që të kërkonin atje për ar nga thellësitë e tokës. Kur puna e rëndë e nxjerrjes së arit u bë e padurueshme, Enki krijoi ***"punëtorët primitivë"***, duke kryqëzuar gjenet e Anunnakëve meshkuj me qelizat vezë të humanoidëve femra, kështu pra, lindi **Homo Sapiensi**, Njeriu i Parë - **"Adami"**!

Pas një farë kohe, Anunnakët e rinj meshkuj filluan martesat me vajzat e Adamit, siç thuhet në Bibël dhe në tekstet më të hershme mesopotamike. Enlili u zemërua për këtë që ndodhi. Meqë ai kishte dijeni për katastrofën e afërt, pra, për Përmbytjen, pa këtu një rast të mirë për ta hequr qafe Njerëzimin. Tekstet e lashta përshkruajnë (më hollësisht Bibla), se si Enki nga mëshira për Njerëzit, të cilët ishin krijesat e tij, e prishi këtë plan dhe paralajmëroi nxënësin e tij besimtar Utanapishtim (Sipas Biblës: Noe/Noah/Nuhi,) dhe e urdhëroi që të ndërtonte **Arkën** dhe të lundronte drejt malit Ararat, me qëllim që fara e Njerëzimit të shpëtonte.

4. Çfarë ishte Përmbytja?

Ajo ishte një katastrofë natyrore, por që ishte parashikuar më parë. Shtresa antarktike e akullit u rrit në periudhën e fundit të akullnajave. Pesha prej miliarda tonësh uji të ngrirë ndodhej mbi një shtresë të shkëputshme llumi dhe balte. Çdo çrregullim do të bënte që kjo masë, me përmasat e një kontinenti, të përplasej në oqean dhe të shkaktonte Përmbytjen më të Madhe të të gjitha kohërave, duke krijuar një dallgë gjigante prej disa dhjetëra metra të lartë, e cila do të zhvendosej me mijëra kilometra mbi sipërfaqen e Tokës. Nefilimët kishin arritur të zbulonin së Tokës i kërcënohej një katastrofë e tillë. Planeti i dymëdhjetë filloi t'i afrohej ***perigjeut*** (pika më e afërt nga Toka në orbitën e Hënës) ndërmjet Marsit dhe Jupiterit. Forca e fuqishme tërheqëse e tij filloi të ndikojë mbi Tokë ngadalë. Nefilimët mundën të llogarisnin mjaft saktë se ç'forca të rëndesës duheshin për ta bërë që të rrëshqiste atë shtresë kolosale akulli. Për të bërë përgatitjet, ata u mblodhën të gjithë në aeroportet e hapësirës në Sumer, pikërisht në **"Qytetin e Zogjëve" - Sippar**. Në kohën kur Qielli

filloi të skuqej dhe Toka lëkundej, ata u nisën drejt hapësirës me anijet e tyre. Tekstet sumere përshkruan hollësisht nisjen, hyrjen në orbitën e Tokës dhe agoninë e Nefilimëve, kur ata vrojtonin se si Sumeria u shkatërrua nga valët e fuqishme që vinin nga jugu. Sipas fjalëve të shkruesve të Lashtësisë, ***"orteku i ujit " shtoi shpejtësinë, përmbyti male, dhe ra mbi njerëzit më të rrokullisur me kasaphane..."***.

Dhe më pas, kur shtrëngata jugore kishte kaluar, u vendos qetësia dhe i tërë njerëzimi u dëgjua përsëri. Me këtë ngjarje mori fund menjëherë periudha e fundit e akullit. Por kur Nefilimët u kthyen përsëri në Tokë, ata zbuluan se fara e Njerëzimit nuk ishte zhdukur plotësisht. Ata e bindën Enlilin, duke e zbutur atë, që të bekonte Njerëzimin dhe t'i jepte atij një qytetërim. Dhe, ashtu siç na e tregon edhe Bibla, pasardhësit e Noes zbritën në rrafshinën e Shinearit dhe ngritën qytetin e Sumerit.

Historia e Përmbytjes, e cila kujtohet nga Njerëzimi në mbarë botën, është lidhur ngushtë me njoftimet e vjetëra të Anunnakëve apo Nefilimëve. Si më parë, disa do t'i marrin këto njoftime për "mite" dhe fantazi të paraardhësve tanë. Megjithatë, këta skeptikë duan të gjejnë një shpjegim për njohuritë e habishme të Sumerëve dhe interpretimet e astronauëve dhe të anijeve të tyre kozmike.

5. Para Përmbytjes së Madhe, Toka drejtohej nga 8 mbretër për 241.200 vite

"Në 5 qytete 8 mbretër. Ata sunduan për 241.200 vite. Pastaj përmbytja përmbyti gjithçka…" shkruhet në pjesën e parë të Listës së Mbretit Sumerian. Por si është e mundur që tetë mbretër sunduan për një periudhë prej 241.200 vitesh?

Nëse shikojmë Listën e Mbretit Sumerian, do të gjejmë detaje magjepsëse që kundërshtojnë gjithçka që ata na kanë thënë për historinë tonë. Ky tekst i lashtë përshkruan kohën në Tokë kur perënditë sunduan njerëzimin për dhjetëra mijëra vite. Thuhet shprehimisht se para Përmbytjes së Madhe që përmbyti Tokën, tetë mbretër jetuan në Tokë dhe sunduan gjithsej 241.200 vite. Sot ky fakt historik hidhet poshtë si mitologji.

Shumë prej nesh do të pajtohen se detaji më konfuz në lidhje me Listën e Mbretit Sumerian është se ajo përshkruan tetë mbretër që sunduan planetin Tokë për një total prej 241,200 vitesh pasi mbretëria origjinale "zbriti nga parajsa", e cila zgjati deri në Përmbytjen e Madhe. E cila pushtoi njerëzimin dhe përsëri "mbretëria zbriti nga qielli" pas Përmbytjes.

Pra, si është e mundur kjo? Çfarë na mungon konkretisht këtu? Si do të sundonin tetë mbretër mbi pesë qytete për qindra mijëra vite? A ishin të pavdekshëm? A janë ata qenie nga një planet tjetër? Apo ka mundësi të kemi keqinterpretuar vitet për ditët? Apo, siç besojnë shumë, a kanë jetuar vërtet këta mbretër të lashtë gjatë një mbretërimi kaq të gjatë?

Sipas këtij teksti të lashtë, është e qartë: në pjesën e parë të Listës së Mbretit Sumerian shkruhet:

Pasi mbretëria zbriti nga qielli, mbretëria ishte në Eridug.

Në Eridug, Alulimi u bë mbret; ai sundoi për 28.800 vite.

Alaljar sundoi për 36.000 vite. 2 mbretër, ata sunduan për 64.800 vite.

Pastaj Eridugu ra dhe mbretëria u çua në Bad-tibir.

Në Bad Tibir, En-men-lu-ana sundoi për 43.200 vite.

En-men-gal-ana sundoi për 28.800 vite.

Dumuzid, një bari, sundoi për 36.000 vite.
3 mbretër sunduan për 108.000 vite.
Pastaj ra Bad-tibira. Dhe mbretëria u çua në Larag.
Në Larag, En-sipad-zid-ana sundoi për 28.800 vite.
1 mbret, ai sundoi për 28.800 vite.
Pastaj Larag ra. Dhe mbretëria u çua në Zimbir.
Në Zimbir, En-men-dur-ana u bë mbret, ai sundoi për 21.000 vite.
1 mbret, ai sundoi për 21.000 vite.
Pastaj Zimbiri ra. Dhe mbretëria u çua në Kurupag.
Në Kurupag, Ubara-Tutu u bë mbret, ai sundoi për 18.600 vite.
1 mbret, ai sundoi për 18.600 vite.
Në 5 qytete me 8 mbretër, ata sunduan për 241.200 vite.
Pastaj përmbytja përmbyti gjithçka.

Ekzistojnë më shumë se një duzinë kopje të Listës së Mbretit Sumerian, të gjetura në Babiloni, Sushi, Asiri dhe Bibliotekën Mbretërore të Ninevisë në shekullin e VII para Krishtit. Besohet se të gjitha vijnë nga një listë origjinale që besohet të jetë shkruar gjatë Dinastisë së Tretë Ur, apo edhe më herët.

Kopja më e ruajtur e Listës së Argjilës së Mbretit Sumerian quhet Weld-Blundell Prism, një prizëm kuneiform, i gdhendur vertikalisht i vendosur në Muzeun Ashmolean.

6. Tableta sumeriane e Nipurit, historia më e vjetër e Përmbytjes së Madhe

Shumë njerëz nuk janë as të vetëdijshëm për faktin se historia më e vjetër e Përmbytjes së Madhe në fakt e ka origjinën nga Sumeri i lashtë.

Sipas të dhënave të lashta, Eridu (Abu Sharein i sotëm në Irak) ishte qyteti i parë i krijuar nga perënditë në planet. Në atë qytet jetonte perëndia e lashtë sumeriane Enki, i cili e ndërtoi qytetin në vitin 5.400 para Krishtit.

Pllaka e lashtë sumeriane e Nipurit është burimi më i vjetër i historisë së Përmbytjes së Madhe dhe krijimit të njerëzve dhe kafshëve, por edhe i qyteteve paradiluviane në Tokë dhe sundimtarëve të tyre.

Sipas të dhënave të lashta sumeriane, Eris ishte shtëpia e mbretërve të parë: ”Kur mbretërit zbritën nga parajsa, mbretëria e tyre quhej Eris”.

Historia e Përmbytjes së Madhe dhe krijimit të botës dhe qyteteve përshkruhet plotësisht në tekstet e lashta sumeriane të quajtura Zanafilla e Eridu.

Zanafilla e Eridu, e cila besohet të ketë origjinën rreth vitit 2300 para Krishtit, është burimi më i vjetër në të cilin përmendet Përmbytja e Madhe.

Ky tekst i lashtë sumerian gjendet në një pllakë balte që ekspertët e quajnë pllaka Nipur sepse u zbulua në qytetin antik të Nipurit. Ai përmban gjashtë kolona të tekstit të lashtë me rreth 10-15 rreshta në secilën kolonë dhe është shkruar në gjuhën e lashtë sumeriane.

Ndër të tjera thuhet:

“Pasi Ana, Enlil, Enki dhe Ninursag krijuan zezakët, bimësia mbiu nga toka. U shfaqën edhe kafshë…”

"Pasi mbretëria u ngrit nga qielli, pasi froni dhe kurora e lartësuar u ngrit nga qielli, ai përsosi ritet dhe urdhërimet hyjnore… Ai themeloi pesë qytete në vende të pastra…"

"Me këtë përmbytje, ne do të shkatërrojmë farat e njerëzimit... Ky është vendimi i këshillit të perëndive". Sipas urdhrave të Anu dhe Enlil, mbretërisë së tyre do t'i vijë fundi ... ".

"Të gjitha stuhitë, tepër të fuqishme, sulmuan si një. Për shtatë ditë e shtatë netë, përmbytja e mbyti botën, vetëm një anije e madhe u tund mbi dallgë nën ndikimin e stuhive…".

7. Kodi kozmik: Përmbytja e Madhe ishte rinisja e Tokës, por çfarë ndodhi para kësaj?

Po sikur njerëzit të jenë vërtet tipi me amnezi? Po sikur të mos kujtojmë origjinën tonë të vërtetë? Cilat janë shanset që periudha kohore e harruar të ekzistojë në historinë tonë?

Shumë besojnë se një qytetërim i përparuar ka ekzistuar në Tokë përpara Përmbytjes së Madhe që përmbyti tokën. Shumë besojnë se Përmbytja e Madhe ishte në një farë mënyre një rifillim i Tokës.

Sipas shumë njerëzve, Përmbytja e Madhe ndryshoi përgjithmonë qytetërimin siç e njohim ne.

Përmbytja e Madhe i ka rrënjët në sumerët e lashtë. Nga atje, historitë e përmbytjeve kataklizmike u përhapën midis kulturave në mbarë botën. Pavarësisht se ku shikojmë, në Azi, Afrikë, Amerikë apo Evropë, do të gjejmë dëshmi të historive që përshkruajnë përmbytjen kataklizmike që përmbyti vendin.

Eris Zanafilla, që besohet të jetë krijuar rreth vitit 2300 para Krishtit, është tregimi më i hershëm i Përmbytjes së Madhe, që i paraprin Përmbytjes së Madhe më popullore të përshkruar në librin biblik të Zanafillës.

Por a keni menduar ndonjëherë se çfarë ndodhi në Tokë para përmbytjes? Shumë besojnë se ka pasur qytetërime të përparuara në Tokë përpara Përmbytjes së Madhe që përmbyti tokën. Shumë besojnë se Përmbytja e Madhe ishte në një farë mënyre një rifillim i Tokës. Në mënyrë interesante, Zaharija Sitchin përshkruan deklaratat para dhe pas Përmbytjes së Madhe në librin e tij Kodi Kozmik: Libri i Gjashtë i Kronikës së Tokës.

Ngjarjet para Përmbytjes

450.000 vite më parë

Në Nibiru, një anëtar i largët i sistemit tonë diellor, jeta po përballet me një zhdukje të ngadaltë ndërsa atmosfera e planetit prishet. I rrëzuar nga Anu, sundimtari i Alalu arratiset në një anije kozmike dhe gjen strehim në Tokë. Ai zbulon se Toka ka ar që mund të përdoret për të mbrojtur atmosferën e Nibiru.

445.000 vite më parë

Të udhëhequr nga Enki, djali i Anu, Anunnaki zbarkoi në Tokë, themeloi stacionin Eridu-Tokë, për të nxjerrë arin nga ujërat e Gjirit Persik.

430.000 vite më parë

Klima e Tokës po përmirësohet. Më shumë Anunnaki po mbërrijnë në Tokë, dhe mes tyre është edhe gjysmë motra e Enkit, Ninhursag, kreu i shërbimeve mjekësore.

416.000 vite më parë

Ndërsa prodhimi i arit dështon, Ana mbërrin në Tokë me Enlilin, trashëgimtarin. U vendos që të merret ari jetik duke shpërthyer në Afrikën e Jugut. Enlil mori komandën e Misionit të Tokës, Enkit iu dha Afrika. Duke u larguar nga Toka, Anua sfidon nipin e Alalus.

400.000 vite më parë

Shtatë vendbanimet funksionale në Mesopotaminë jugore përfshijnë Portin Hapësinor (Qipro), Qendrën e Komandës së Misionit (Nipur) dhe Qendrën Metalurgjike (Shurupak). Xeherorët mbërrijnë me anije nga Afrika, metali i rafinuar u dërgua në orbitat dhe më pas u transferua në anije kozmike që mbërrijnë periodikisht nga Nibiru.

380.000 vite më parë

Duke fituar mbështetjen e Igigi-t, nipi i Alalu-t përpiqet të pushtojë Tokën. Enlilitët fitojnë luftën e perëndive të vjetra.

300.000 vite më parë

Anunnaki që punojnë shumë në minierat e arit po protestojnë. Enki dhe Nnhursag krijojnë punëtorë primitivë përmes manipulimit gjenetik të gruas majmun; ata marrin përsipër zejtarinë e Anunnaki-ve. Enlil sulmon minierat, duke sjellë Punëtorët Primitë në Edin në Mesopotami. Për shkak të aftësisë së tyre për t'u riprodhuar, Homosapiens fillojnë të shumohen.

200.000 vite më parë

Jeta në Tokë është në rënie gjatë epokës së re të akullit.

100.000 vite më parë

Kondicioneri po nxehet sërish. Anunnaki (nefilimët biblikë), për pakënaqësinë në rritje të Enlilit, martohet me vajzën e Manit.

75.000 vite më parë

"Shuarja e Tokës" - fillon një epokë e re akullnajash. Specie regresive Njerëzit enden nëpër Tokë. Cro-Magnon mbijeton.

49.000 vite më parë

Enki dhe Ninhursag ngrenë njerëz me prejardhje Anunnaki për të sunduar në Shurupak. Enlil është i tërbuar. Ai komploton për të shkatërruar njerëzimin.

13.000 vite më parë

Duke kuptuar që kalimi i Nibiru pranë Tokës do të shkaktojë një valë të madhe, Enlil i kërkon Anunnaki-t të betohen se do ta mbajnë të fshehur fatkeqësinë e afërt nga njerëzimi.

Ngjarjet pas Përmbytjes

11.000 vite para Krishtit

Enki shkel betimin, urdhëron Ziusudra-n/Noah të ndërtojë një anije. Përmbytja po përhapet në të gjithë Tokën. Anunnaki janë dëshmitarë të shkatërrimit nga anija e tyre kozmike në orbitën e Tokës.

Enlil pranon t'i japë mjete dhe fara pjesës tjetër të njerëzimit. Bujqësia fillon në kodra. Enki zbut kafshët.

10.500 vite para Krishtit

Pasardhësve të Noeut iu dhanë tre rajone. Ninurta, djali i parë i Enlilit, ndan malet dhe zbraz lumenjtë për ta bërë Mesopotaminë të banueshme, Enki sjell

Luginën e Nilit. Gadishulli i Sinait u mbajt nga Anunnaki, një qendër kontrolli u krijua në malin Moriah (Jerusalemi i ardhshëm).

9.780 vite para Krishtit

Ra / Marduk, djali i parë i Enkit, ndan sundimin mbi Egjiptin midis Osiris dhe Seth.

9.330 vite para Krishtit

Seti mbyll Osirisin dhe vazhdon sundimin e tij të pavarur mbi Luginën e Nilit.

8.970 vite para Krishtit

Horus hakmerret ndaj babait të tij Osiris dhe fillon "Luftën e Parë Piramidale". Sethi ikën në Azi, duke pushtuar gadishullin e Sinait dhe Kanaanin.

8.670 vite para Krishtit

Duke kundërshtuar kontrollin e të gjitha stacioneve hapësinore në Tokë nga djemtë dhe vajzat e Enkit, pasuesit e Enlilit nisin "Luftën e Dytë Piramidale". Fituesi i Ninurtit zbraz Piramidën e Madhe dhe merr pajisjet.

Ninhursag, gjysmë motra e Enki dhe Enlil, drejton konferencën e paqes. Sundimi mbi Egjyptin kalon nga dinastia Ra / Marduk tek Thotët.

8.500 vite para Krishtit

Anunnaki vendos poste në hyrje të objekteve hapësinore. Jericho është një prej tyre.

7.400 vite para Krishtit

Ndërsa epoka e paqes vazhdon, Anunnaki i japin njerëzimit disa përfitime të reja; fillon epoka neolitike. Gjysmëperënditë sundojnë Egjyptin.

3.800 vite para Krishtit

Qytetërimi urban filloi në Sumer pasi Anunnaki rivendosën qytetet e vjetra atje, duke filluar me Eris dhe Nipur.

Anu po vjen në Tokë. Një qytet i ri, Uruk, u ndërtua për nder të tij, ai po ndërton një tempull për nder të mbesës së tij Inana / Ishtar.

8. Pas Përmbytjes

Shumë shpejt pasi ranë ujërat e përmbytjes, Anunnakit u kthyen në Tokë. Kur Enlili zbuloi se disa njerëz i kishin mbijetuar Përmbytjes dhe mësoi se i vëllai i tij, Enki, e kishte mashtruar, u tërbua dhe donte të vriste të gjithë Njerëzit e mbijetuari, por Enki dhe e motra ju lutën që të bëhej i arsyeshëm. Ata i thanë Enlilit se rraca njerëzore kishte shumë cilësi të admirueshme dhe duhet t'i jepet një shansë që të provojnë se ia vlen dhe se shumë shpejt ai vetë do mësojë t'i dojë ata. Së fundi, pasi Enki i tregoi vëllaut për vizionin hyjnor që e Njerëzve dhe i lejoi që të jetonin me bekimin e tij. Vetë Enlili u dhuroi Njerëzve përdorimin e farërave dhe mjetet e bujqësisë, ndërsa Enki mësoi Ziusudran dhe femijët e tij, si të bëjnë zbutjen e kafshëve. Në këtë mënyrë, për shumë vite rraca njerëzore jetoi dhe përparoi në paqë me Anunnakit.

Ndonëse një shkatërrim i madh kishte rënë mbi Tokë, po ashtu dhe një mrekulli ishte zbuluar: Kur ujërat ishin terhequr dhe Enki kishte vëzhguar Tokën me ***"Shtjellën"*** e tij, e përshkruar në tekstet si ***"Zogu i Zi i Qiellit"***, ai pa se ujërat e përmbytjes po ashtu kishin nxjerrë në sipërfaqe sasi të mëdha ari, të nevojshëm në tokën e re përtej detit. Sasi të mëdha u gjetën të grupuara në toptha dhe shumë prej

tyre mund të mblidheshin pa patur nevojë fare për t'i gërmuar dhe në këtë mënyrë u krijuan menjëherë koloni për të mbledhur arin dhe pë ta dërguar atë në Gjirin Persik, për ta transportuar më pas në Nibiru.

Më pas Enlili ndau tokat dhe u dha tre prej tyre pasaardhesve të Ziusudras për t'i kontrolluar. Gjatë kësaj kohe, djali i Enlilit, Ninurta, ndërtoi diga madhështore nëpër male dhe thau ujërat nga Mesapotamia, duke bërë kështu një zonë të tërë të re të banueshme përsëri, ndërsa Enki shpalli toka të reja në Luginën e Nilit. Anunnakit ruajtën kontrollin e Gadishullit të Sinait dhe ristabilizuan ish-portin hapësinor të tyre, vetëm se këtë herë ndërtuan një qendër kontrolli në Malin Moriah afër Jeruzalemit, pasi gjithë zonat e mëparshme tashmë ndodheshin nën shtresa të trasha balte të tharë.

Enki kishte gjashtë fëmijë. Më të shquarit prej tyre ishin, ai i quajturi "Marduk" (Perëndia Egjyptiane - **Amon Ra**), një i quajtur "Nergal", njëri i quajtur "Ningishzidda" (Perëndia Egjyptiane – **Thoth,** i mbiquajturi më vonë - **Thoti i Atlantidës**) dhe njëri i quajtur "Dummuzi". Marduk më parë ishte përgjegjës për Igigi-n dhe për drejtimin e stacionit tranzit në Lahmu (Venera/Afërdita), përpara Përmbytjes dhe i kishte mësuar Abael-it zbutjen e kafshëve. Vetë Enki, një shkencëtar i madh, u dha dijen e tij të gjithë femijëve, por njëri prej tyre, më i urti dhe më i mençuri nga të gjithë ishte Ningishzidda/Thoti (Projektuesi i Piramidës së Madhe të Gizës).

Për një farë kohe sundimi i rajonit të Nilit i ishte dhënë Marduk-ut (Amon Ra-së), i cili nëpërmjet disa grave dhe dashnoreve, po ashtu kishte shume fëmijë. Nga të gjitha ata, tre prej tyre qe kanë lidhje më shumë me rrëfimin tonë ishin: **Satu** (Perëndia Egjyptiane - **Seth**), **Asar** (Perëndia Egjyptiane - **Osiris**) dhe **Nabu**. Përderisa mbante ende sundimin, Marduk ndau kontrollin mbi territoret egjyptiane midis dy djemve të tij, Satu dhe Asar (Setit dhe Osirisit).

Gjatë kësaj periudhe, kur Anunnakit po ndërtonin qendra të reja në gji, ata kishin nevojë për një mal me dy kulme, që të përdoreshin si korridore të reja uljeje nga hapësira, kjo sidomos në zona ku nuk kishte relieve, por vetëm hapësire të sheshtë. Pra, thuhet se ata ndërtuan një mal artificial në atë zonë dhe e mbushën atë me aparatura të ndijshme dhe rreze të fuqishme kristali. Vendi u ndërtua të funksiononte po ashtu dhe si një fanar orientues, duke lëshuar një rreze shumë të fuqishme drejt qiellit nga kulmi i tij. Zona ku thuhet se u bë kjo ishte në ***"Tokën e Dy Ngushticave" (Lugina e Nilit).***

Fanari fillimisht funksionoi për të drejtuar uljen në portin hapësinor. Ai u quajt **E.KUR** - *"Shtëpia që është si nje Mal"*. Tekstet na thonë se fillimisht u ndërtua një model i vogël dhe më pas dy kulmet e mëdha, të cilat duheshin për korridorin e uljes. Ata na thonë se struktura kryesore, kishte një gur kristali në kulmin e saj që rrezatonte me forcë drejt qiellit. Rrezja që dilte nga kulmi i kristaltë, e merrte energjinë nga kristale të tjerë që ishin vendosur në brendësi të një galerie të gjatë. E gjitha kontrollohej nga "Guri Pulsues", i cili ishte vendosur në dhomën kryesore. Energjia dhe forca e kësaj rreze kristali më pas zmadhohej nga dhoma të veçanta boshe midis tij dhe kulmit. Hyrja për në ***E.Kur*** (aeroportin kozmik) thuhet se bëhej e mundur nëpërmjet një Guri Rrotullues sekret. Tekstet kuneiform dhe ato grafike, të gjetura në tabelat e argjilit të Sumerëve të Lashtë, tregojnë se të dyja, dizajnimi dhe ndërtimi i ***E.Kur***-it u realizua nga djali i Enkit, Ningishzidda (Thoth). Dokumentimi

sumerian, po ashtu, na thotë se për të festuar realizimin me sukes të kësaj kryevepre, u ngrit një monument në formën e luanit, i cili mbante fytyrën e Ningishziddas (Thotit) dhe që shihte drejt paralelit 30-të, drejt vendit ku uleshin anijet në Gjirin Persik. Tekstet thonë se forma e luanit u zgjodh me qëllim që ata që do të jetonin në të ardhmen, të mësonin se kjo vepër u realizua në Epokën e Luanit (rreth 10.500 vite p.e.s.).

(Pa dyshim këtu flitet për Piramidat e Gizës dhe Sfinksin. Siç është menduar prej kohësh, Piramida e Madhe ka patur në majë të saj një gur ose mjet vezullues, që quhej Ben-Ben. Dallohet qartë analogjia me Dhomën e Mbretit, atë të Mbretëreshës dhe dhomëzat e tjera të vogla, që janë të gjitha bosh dhe pa asnje funksion të kuptueshëm, pra funksionin e tyre si varre për faraonët. Po ashtu, përforcohet fakti i qenies së Thotit si arkitekti dhe zbatuesi i këtij projekti gjigant, si dhe koha e ndërtimit, 10.500 vite p.e.s., që është supozuar dhe përpjekur të argumentohet nga shumë studiuesë të pavarur).

Dy vëllezërit: Asar dhe Satu (Osirisi dhe Seti), u martuan me dy motra të quajtura: Asta dhe Nebat. Asari u martua Asta (Perëndëshën Egjyptiane - **Isis**) dhe shpenzoi shumë kohë në Abzu, me babain e tij, Marduk (Amon Ra), nga i cili iu dhurua dhe mbretërimi. Por Satu, i fryrë prej të shoqes, Nebat, synoi fronin dhe e mori pasi vrau të vellanë, Asar-in. Më pas Satu/Sethi mori në duar sundimin e Egjyptit.

Asta e mori trupin e të shoqit, Asarit (Osirisit) dhe me ndihmën e Enkit, të Ninmah-ut dhe Ningishzidda-s (Thothit), mbeti shtatëzënë me farën e Asarit (Osirisit). Më pas ajo lindi një djalë të quajtur **Horon** (Perëndia Egjyptiane - ***Horus***), i cili ishte djali i Asarit dhe që u përgatit shumë për t'u hakmarrë ndaj vdekjes së të atit. Satu/Sethi u sulmua nga Horoni/Horusi dhe u mund nga ***"arma hyjnore"*** e këtij të fundit, në një betejë ajrore. Arma thuhet të ishte një predhë e fuqishme, e njohur si ***"Arma e të Tridhjetëve"***, ndërsa në tekstet egjyptiane njihet si ***"Harpuni i Horusit"***. Më pas, Satu/Sethi u soll përpara Këshillit nga Horusi, por ai ia doli që të arratisej dhe të merrte kontrollin e Gadishullit Sinai, në Kanaan.

Pasaardhësit e Enlilit u tërbuan që një pasaardhës rrebel i Enkit tashmë kishte kontrollin e gjithë ndërtimeve të portit hapësinor në Mesapotami dhe djali i Enlilit, Ninurta, filloi një luftë për të rimarrë kontrollin e Gadishullit, luftë pas së cilës Satu sërish u detyrua të arratiset dhe të qëndronte përfundimisht brenda E.Kurit (Piramidave të Gizës). Aty ai, më në fund, ishte në gjendje të rrinte i qetë dhe i sigurt.

Pas pothuajse 30 vitesh, të lodhur nga lufta, Ninmah shpalli paqën. Pasardhësit e Enlilit ishin fituesit dhe shumë shpejt hoqën qafe Satu-n, ndërsa vetë Ninurta hoqi "Gurin Pulsues" nga dhoma kryesore dhe të gjitha aparaturat e tjera naviguese dhe armët nga E.Kkur (Piramida). E më pas, ai vetë hoqi kupolën prej kristali, në mënyrë që mos përdorej më si armë.

Me pas u bë ndarja e drejtë e tokës dhe e kufijve, dhe për tërbimin gjithmonë në rritje të Marduk-ut, u caktuan sunduesë të rinj. Duke pasuar turbullirat e shkaktuara nga Satu, kontrolli i Egjyptit kaloi nga pasardhësit e Marduk-ut (Amon Ra-së), në shtëpinë/fisin e Ningishziddas (Thotit) dhe prej tij filloi ndërtimi i një **"Qyteti Fanar"** të ri, zëvendësues, në **"Annu"** (***Heliopolis, On-i biblik***). Marduk-ut iu ngarkua drejtimi i qytetit të ri dhe në atë kullë ai vendosi Ben-Ben - seksioni i sipërm konik i ***"Anijes së tij Qiellore"***. U ndërtuan, po ashtu, vende roje në hyrje të portit hapësinor,

për të ndaluar hyrjet e paautorizuara. Njëri prej këtyre vendeve roje ishte qyteti i Jerichos. Për rolin e saj në vendosjen e paqes, Ninmah-ut iu dha titulli i ri: **"Ninhursag" – *"Paqëruajtësja".***

Rreth kësaj kohe, sigurimi i ndërtimeve të reja në portin hapësinor në Sippar, ju ngarkua heroit të Përmbytjes, Ziusudra. Periudha e paqes vazhdoi për shumë vite dhe gjatë kësaj kohe Anunnakit i dhuruan njerëzimit shumë teknologji të avancuar. Anunnakit sundonin Tokën me drejtësi e megjithatë ruajtën statusin e tyre si *"Gjysëmperëndi"*. Njeriut, sidoqoftë, iu dha e drejta e mbretërimit në Tokë, ndërsa djali i Enlilit, Ninurta, u ul në fron si kryesundues në qendrën e parë urbane të civilizuar, të themeluar në **Sumeri (*Rajoni i Parë)*** dhe kalendari filloi në Nippur në vitin 3760 p.e.s. Kryeqyteti i civilizimit të ri u quajt **Kish** dhe Anunnakit, po ashtu, rithemeluan ***"Qytetet e Arta"*** të tyre në Eridu dhe Nippur. Dhe pothuajse 100 vite me pas, i madhi **Anu** erdhi në Tokë për një festim dhe në nderë të tij u ndërtua një Tempull i ri ne **Uruk** (po ashtu i njohur si Erech). Anu mbeti i kënaqur me tempullin dhe e konsideroi si vendbanimin e ri të shumë të dashurës, mbesës së tij **Inanna** (e njohur ndryshe dhe si ***Ishtar***). Megjithë gëzimin dhe festivitetin e këtyre ngjarjeve, nga tekstet informohemi se për Anu-in ishte shumë shqetësues fakti që, ciklet e shkurtëra të Diellit, kishin ndikuar aq shumë tek Annunakit të cilët kishin ndejtur në Tokë për një kohë të gjatë. Ai ishte më shumë se i mërzitur nga pamja e dy djemve dhe vajzës se tij, të cilët kishin qëndruar këtu më shumë se kushdo tjetër. Megjithë jetëgjatësinë e tyre te madhe, të tre ata dukeshin shumë më të moshuar se babai i tyre.

Pas largimit të Anu-it, pozicioni i kryesunduesit në Sumeri iu transferua një pasardhësi të Enlilit i quajtur **Nanar** (po ashtu i njohur si ***Sin)***. Vendi në fjalë, në fakt, mban emrin e tij edhe sot e kësaj dite, Sin - ***Sinai***). Ndërkohë, Marduk kishte ide të tjera, dhe pas mbështetjes që kërkoi në rradhët e Igigi (Këshillit, Udhëheqjes), ai deklaroi veten si komandantin e ***"Portës drejt Perëndive"*** të re dhe urdhëroi ndërtimin e një qyteti dhe kulle të madhe në Babiloni, për të shërbyer si një zonë porti të ri hapësinor. Rrebelimi shumë shpejt u shtyp nga "Enlilites" (ushtria e Enlilit) dhe porti i ri hapësinor u shkatërrua totalisht në incidentin famëkeq të **Kullës së Babelit** (Kulla e Babilonit), që përmendet dhe në Bibël. Marduk, tashmë i hutuar dhe i refuzuar, me planet e grushtit të shtetit të dështuara, kthehet në Egjypt ku menjëherë i merr pushtetin vëllait të tij, Ningishziddas (Thotit) dhe merr po ashtu kontrollin e Egjyptit. Ningishzidda largohet nga beteja në kohë. Kurse, Dummuzi, vëllau më i ri i tij, vritet aksidentalisht. Dummuzi ishte i fejuari i mbesës favorite të Anu-s, Inanna.

I frikësuar për rolin që kishte luajtur në vdekjen e të vëllaut më të ri në moshë, Dummuzi-t, Marduk-u u fsheh në EKurin (Piramidën e Madhe) tashmë të braktisur, duke mbyllur veten në dhomën qëndrore nëpërmjet uljes së tre çelësave të gurtë, por ai u gjykua në mungesë për krimet e tij nga një grup i mbledhur posaçërisht. Në vend të vdekjes, grupi e dënoi atë me burgim të përjetshëm në Ekur, me kërkesë të Inanna-s dhe struktura u mbyllë nga gurë të mëdhenj në hyrje të saj. Sidoqoftë, dënimi i Marduk-ut u ndryshua, dhe ai u shpëtua përpara se të vdiste nga uria, nga një plan i hartuar prej Ningishziddas, që përfshiu përdorimin e planit origjinal të ndërtimit të Ekur-it dhe hyrjen nëpërmjet shpërthimit në njërin nga tunelet e emergjencës. Pas lirimit, Marduk-u sërish u zhduk në mërgim dhe u bë ai që njihet me emrin **Amen**, -

perëndia e padukshme. Inanna nuk ia fali asnjëherë faktin që kishte gisht në vdekjen e Dummuz-it dhe kjo do të ishte një burim i pashtershëm tensioni dhe shkatërrimi. Për 350 vitet e ardhshëm, sundimi i Egjyptit do të ishte kaotik dhe pa rend, por më në fund, ai u stabilizua me vendosjen e Faraonit të parë në Memphis, dhe ky ka qenë momenti kur civilizimi njerëzor erdhi/filloi në ***Rajonin e Dytë*** – **Egjypt**.

Në këtë kohë mbretërimi në Sumer-i u transferua nga qyteti Kish në Uruk, dhe Inanna-s iu dha kontrolli i këtij ***Rajoni të Tretë*** (në veri të Sumerisë). Pothuajse në këtë kohë filloi edhe civilizimi njerëzor në **Luginën Hindu *(Rajoni i Katërt)***.

Mesa duket, linja e mbretërimit filloi të degradonte, kryeqyteti mbretëror përsëri po devionte dhe për herë të dytë Enlil-i filloi të humbiste durimin me shumëllojshmërinë e zhurmave dhe mosbindjen e Humanëve/Njerzëve. Kjo ishte koha kur Inanna ra në dashuri me **Sharru-kin** (i njohur ndryshe dhe si ***Jargon***). Ata u martuan me një ceremoni të madhe dhe kryeqyteti i ri, që u themelua, u quajt **Agate**. Ky ishte fillimi i Rajonit të Tretë dhe lindja e **Perandorisë Akadiane**.

Rreth 60 vjet më pas, i fryrë nga Inanna dhe me synimin për të marrë kontrollin e katër rajoneve: Sumerisë, Egjyptit, Indisë dhe Akadisë, Sharru-kin hoqi ***"dheun e shenjtë"*** nga Babilonia, për ta sjellë në Agate. Marduk-u, i cili ndërkohë ndodhej i fshehur në Babiloni, u tërbua nga ky veprim dhe mosmarëveshja e vjetër midis tij dhe Inannas mori flakë sërish. Në tekst thuhet se vellau i Mardukut, Nergal-i, udhëtoi nga Afrika e Jugut në Babiloni dhe iu lut Mardukut të largohej nga Mesapotamia, pasi i trembej tërbimit të Anu-së, mbretit suprem të Annunakëve, që sundonte në planetin e tyre – Nibiru.

Rreth kësaj periudhe, për shkak të konfliktit në rritje, Enlil dhe Enki u këshilluan me njëri-tjetrin dhe vendosën të themelonin një port hapësinor të dytë në tokat e reja nga ku nxirrej ari me shumicë. Ata ranë dakort që ky port do të ishte i njohur vetëm për disa, në mënyrë që transporti i arit për në Nibiru të mos pengohej nga trazirat që mund të ndodhnin në Mesapotami. Kështu, u ndërtua një qytet buzë një liqeni, lart në male dhe një rrafineri xeheroresh. Këtu Ningishzidda kishte gjetur humanë (njerëz) të tjerë, pasardhësit e **Kain**-it, të cilët i kishin mbijetuar Përmbytjes, duke u fshehur në majat e larta të maleve. Ningishzidda, më pas, iu mësoi të mbijetuarëve nxjerrjen e metaleve dhe përpunimin e tyre. (Është interesante analogjia që përputhet me themelimin e qytetit Tiahuanacos në brigjet e liqenit Titicaca, lart në majat e Andeve, në kufirin midis Perusë dhe Bolivisë. Po ashtu, shfaqet qartë roli i Ningishziddas (Thotit) si civilizuesi i famshëm, që për vendasit njihej me emrin Viracocha/Virakosha ose Kecalkoatl).

Në mënyrë shumë domethënëse, na thuhet se ngarja filloi me prezantimin e veglave në një ceremoni speciale, që thuhet se u mbajt në një ishull të humbur, që ndodhet në një liqen, në malet e larta të Tokës së Re, toka ku u gjet ari. Shumë shpejt djali i Innanas, **Naram-sin**, hypi në fron dhe i shtyrë nga e ëma e tij, Inanna, e cila ishte bërë gjithmonë e më shumë luftarake, që nga ndeshja e fundit e saj me Mardukun, mori kontrollin e Gadishullit Sinai dhe pushtoi Egjyptin. Brenda 35 vitesh Inanna kishte marrë pushtetin në të gjithë Mesapotaminë dhe Naram-sin po sfidonte pushtetin e Ninurtas në Nippur. Por ata nuk kishin marrë parasysh tërbimin e madh të **Anu**-s dhe liderëve të tjerë të rëndësishëm të Anunnakëve, të cilët u përgjigjën me egërsi, duke shkatërruar totalisht qytetin Agate. Përpara se trupat besnike ndaj Enlilit dhe Ninurtas të merrnin kontrollin mbi Sumeri dhe Akadia,

Inanna ishte arratisur dhe kishte shpëtuar. Për të penguar çdo revoltë të mundshme, Anunnakët rivendosën veten e tyre si kryesunduesë të Tokës dhe filluan ndarjen e kontrollit të territoreve. Shumë shpejt, një qytet i ri, i quajtur **Lagash**, u ndërtua në Mesapotami dhe Sumeria filloi një epokë të re zhvillimi nën sunduesit e ndriçuar dhe ky civilizim arriti kulmin e tij në vitin 2193 p.e.s., kur një njeri i quajtur **Terah** lindi në familjen mbretërore të Nippurit. Tremëdhjetë vite më pas, Egjypti u nda. Ata pasuesë, të cilët ishin besnikë të shtëpisë së Mardukut, morën Egjyptin e Sipërm, ndërsa ata që kundërshtonin atë, morën fronin e Egjyptit të Poshtëm. Enlili dhe Ninurta mungonin vazhdimisht gjatë kësaj kohe, ndërsa Inanna bëri disa përpjekje pa rezultat për të rimarrë sundimin mbi Uruk. Por shumë shpejt konfliktet filluan të shkallëzohen, deri sa Toka u zhyt serish në luftë.

9. **Anunnaki dhe Përmbytja e Madhe**

Bazuar në zbulime të shumta arkeologjike: objekte arti, monumente dhe varre, besohet se Anunnaki (ose siç i quanin sumerët "Ata që zbritën nga parajsa") ishin një qytetërim jashtëzakonisht i avancuar nga një planet i pakapshëm në sistemin tonë diellor dhe të zbritur në Tokë. Zbarkuan në Gjirin Persik afërsisht 450.000 vite më parë.

Në dekadat e fundit, janë publikuar zbulime të shumta të diskutueshme që sfidojnë teoritë e studiuesve të zakonshëm dhe japin një perspektivë të re mbi historinë dhe evolucionin e racës njerëzore.

Kur shkruan për Anunnaki-t, njeriu has shumë shqetësime nga qarqe të ndryshme. Disa besojnë se Anunnaki as nuk ekzistojnë.

Por hulumtimet e fundit po tregojnë gjithnjë e më shumë se ato janë reale.

Shumë arkeologë besojnë se Iraku është në fakt djepi i qytetërimit dhe se shtëpia e qytetërimit të parë të madh ishte zona midis lumenjve Tigër dhe Eufrat.

Sichin shkroi shumë për temën e Anunnaki-ve dhe sumerëve të lashtë. Sipas tij, Anunnaki po kërkonin arin në Tokë sepse ata kishin nevojë për të për jetën.

Rreth 250.000 vite më parë, sipas Sitchin, Anunnaki kryqëzuan gjenet e tyre me gjenet e qenieve njerëzore dhe krijuan një racë hibride në Tokë - Homo sapiens.

Sichin e prezantoi zhvillimin e planetit tonë në këtë mënyrë:

Ngjarjet para përmbytjes

450 mijë vite më parë - në planetin Nibiru, Ana, sundimtari, u rrëzua dhe raca po përballet me zhdukjen. Ata gjejnë strehim në Tokë.

Në 445 mijë vite më parë, Ananuki kolonizoi Tokën dhe shfrytëzoi arin.

Për 430 mijë vite, klima e Tokës ka ndryshuar.

416 mijë vite më parë, prodhimi i arit është në rënie, ka gjithnjë e më shumë Ananuki në Tokë. Enlil merr kontrollin e misionit në Tokë dhe Enki merr Afrikën.

400 mijë vite më parë, shtatë vendbanime funksionale në Mesopotami përfshijnë portet hapësinore. Xeherorët mbërrijnë me anije nga Afrika. Ata më pas transferohen në Nibiru me anije kozmike.

380 mijë vite më parë, Alalu u përpoq të pushtonte Tokën. Ka një luftë perëndish.

300 mijë vite para manipulimit të parë gjenetik të njerëzve. Homo sapiens, një specie e re, është në gjendje të riprodhohet vetë.

200 vite kohë të ngrirë në Tokë.

Për 100.000 vite, klima ka ndryshuar përsëri. Enlil është gjithnjë e më i pakënaqur - Ananuki përzihet me njerëzit.

75.000 vite më parë fillon një epokë e re akullnajash. Llojet e mbetura enden në Tokë.

49.000 vite më parë, tërbimi i Enlilit është në kulmin e tij, njerëzimi po përgatitet të vdesë.

13.000 vitet më parë, Enlil mbajti premtimin e tij për rënien e njerëzimit.

Ngjarjet pas Përmbytjes:

11.000 para Krishtit - Enki thyen betimin e shkatërrimit njerëzor dhe lejon Noah të ndërtojë një anije.

10.500 p.e.s. - Pasardhësit e Noeut ndajnë tokën e Mesopotamisë dhe Enki përvetëson Luginën e Nilit. Sinai u mbajt nga Anunnuki si një port hapësinor dhe qendra e tyre e kontrollit ishte në Jerusalemin e sotëm.

9.780 p.e.s - Djali i madh i Enkit ndan pushtetin mbi Egjyptin midis Osiris dhe Seth.

9.330 p.e.s. - Seth bëhet sundimtari i vetëm i Egjyptit.

8.790 para Krishtit - Horus shenjtëron Osirisin dhe ikën në Azi. Lufta e parë e Piramidave të Mëdha.

8.670 para Krishtit - Lufta e Dytë e Madhe Piramidale.

8.500 p.e.s. - Sundimi i Anunnakit në Jeriko.

7.400 para Krishtit - Epoka e paqes vazhdon. Anunnakët i japin njerëzimit arritje të reja, fillon neoliti.

3.800 para Krishtit – Në Mesopotami, fillon urbanizimi dhe shfaqet një qytet i ri, Uruk.

Mbretëria e Tokës:

3.760 p.e.s. - Njerëzimit i jepet pushteti mbi Tokën. Qytetërimi po lulëzon në Mesopotami.

3.450 - Babilonia bëhet ”porta e perëndive”, Ananuki bëjnë një ndarje gjuhësore midis njerëzve.

3.350-3.100, faraonët e parë egjyptianë në Memphis.

2900 - Një mbretëri e transferuar nga territoret sumeriane në rajonin e Indus - zhvillohet një qytetërim i ri.

2.650 - Enlil humbet durimin me njerëzit.

2.371 - Kryeqyteti i ri Akad.

2.316 - Konfliktet midis perëndive, Marduk do të largohet nga Mesopotamia.

2.291 - Naram-Sin luftarak vjen në fronin e Akadit dhe depërton në Sinai dhe pushton Egjyptin.

2.255 – Uzurpimi i pushtetit në Mesopotami. Sumeri dhe Akkadi janë të pushtuara nga besimtarët e Enlil dhe Ninurtës.

2.220 - Qytetërimi sumerian ngrihet në lartësi të reja.

2.193 - Lindi Tara, babai i Abrahamit.

2.180 - Egjypti është i ndarë: ndjekësit e perëndisë Ra / Marduk mbajnë jugun dhe faraonët mbajnë pjesën tjetër.

2.130 – Autoriteti i perëndive bie dhe konfliktet nuk ndalen.

Të prishurit e njerëzimit

5 Zoti pa se paudhësia e njerëzve përmbi tokë ishte e madhe dhe se çdo mendim
i zemrës së tyre nuk synonte tjetër, por që të bëjë vazhdimisht të keqen. 6 Zotit i erdhi
keq pse e krijoi njeriun përmbi tokë. I erdhi keq thellë në zemër 7 e tha: "Do ta shuaj
prej faqes së dheut njeriun që e krijova: njeriun, bagëtitë, zvarranikët edhe shpendët e
qiellit - sepse po më vjen keq që i krijova".

8 Porse Noah gjeti hir para Zotit.

9 Ja historia e Noah:

Noehi ishte i drejtë dhe i patëmetë ndër bashkëkohës të vet; ecte udhës së Hyjit.
10 I lindën tre djem: Semi, Kami dhe Jafeti.

11 Toka ishte prishur para syve të Hyjit dhe ishte mbushur me dhunë. 12 Hyji e
shikoi tokën dhe, ja, ishte prishur - sepse sjellja e çdo njeriu përmbi tokë ishte sjellje
plot ligësi.

Përgatitjet për përmbytje

13 Hyji i tha Noas: "Për mua erdhi dita të shfaros çdo njeri. Toka është mbushur
me ligësi për shkak të njerëzve dhe, ja, unë do t'i shfaros ata nga toka. 14 Punoje për
vete një arkë nga druri rrëshinor. Ndaje në kthina dhe lyeje përbrenda e përjashta me
peshkve. 15 Dhe, ja, si duhet ta punosh: gjatësia e saj le të jetë treqind kutësh, gjerësia
pesëdhejtë kutësh, kurse lartësia e saj le të jetë tridhjetë kutësh. 16 Në arkë bëje një
dritare dhe mbaroje një kut nën majën e saj. Në krah lëre derën; bëje në të katin e
poshtëm, të mesmin e të lartin.

17 Dhe, ja, unë do të sjell përmbytjen me ujë mbi tokë për të mbytur çdo gjallesë
që ka frymën e jetës nën qiell: gjithçka është përmbi tokë, do të shfaroset. 18 Unë do të
bëj besëlidhje me ty. E ti hyr në arkë me bijtë e tu, gruan tënde e me ty gratë e bijve të
tu.

19 Prej të gjithë frymorëve, të çdo lloji, shtjeri në arkë nga dy - mashkull e
femër - që të shpëtojnë gjallë me ty. 20 Prej shpendëve, sipas llojit të tyre, prej bagëtive
sipas llojit të tyre, prej zvarranikëve sipas llojit të tyre le të hyjnë nga dy prej të
gjithave me ty që të mund të jetojnë. 21 Ti pastaj merr me vete çdo lloj ushqimesh që
mund të hahen dhe ruaj pranë vetes që të jenë ushqim për ty e për to".

22 Noehi bëri gjithçka si urdhëroi Hyji: pikërisht ashtu.

Noah kishte 600 vite kur ujërat e Përmbytjes vërshuan mbi sipërfaqen e Tokës

1 Atëherë Zoti i tha Noehit: "Hyr në arkë ti dhe gjithë familja jote, sepse ty të
gjeta të drejtë para syve të mi në këtë brezni. 2 Prej të gjitha kafshëve të pastra merr
nga shtatë e shtatë - mashkull e femër - kurse prej të papastrave dy nga dy - mashkull
e femër. 3 Po ashtu edhe prej shpendëve të qiellit shtatë e shtatë - mashkull e femër,
që të shpëtojë fara mbi mbarë sipërfaqen e tokës. 4 Sepse, edhe shtatë ditë e do të bëj
të bjerë shi përmbi tokë për dyzet ditë e dyzet net dhe do të shfaros çdo gjë të gjallë
që krijova mbi sipërfaqen e tokës. 5 Noehi bëri krejt ashtu si i urdhëroi Zoti.

6 Noah kishte gjashtëqind vite kur ujërat e përmbytjes vërshuan mbi sipërfaqen
e tokës.

7 Noehi hyri në arkë me të bijtë e tij, gruan e tij dhe gratë e bijve të tij për shkak
të ujërave të përmbytjes. 8 Prej kafshëve të gjalla të pastra e të papastra, prej
shpendëve dhe prej çdo gjallese që lëviz përmbi tokë, 9 hynë dy nga dy me Noan në

arkë - mashkull e femër, siç kishte urdhëruar Zoti. 10 Si kaluan shtatë ditë, ujërat e përmbytjes vërshuan mbi tokë.

11 Të gjashtëqindin vit të jetës së Noehit, në muajin e dytë, të shtatëmbëdhjetën ditë të muajit, plasën të gjitha burimet e humnerës së madhe e u hapën pendat e qiellit. 12Përmbi tokë ra shi për dyzet ditë e dyzet net. 13 Po atë ditë hynë në arkë Noah, Semi, Kami e Jafeti, bijtë e tij, gruaja e tij dhe me ta tri gratë e bijve të tij, 14 ata dhe çdo frymor, sipas llojit të vet, çdo lloj kafshe, sipas llojit të vet dhe çdo zvarranik që lëviz përmbi tokë, sipas llojit që i përket, e çdo fluturues sipas llojit, të gjithë shpendët dhe të gjitha kafshët që fluturojnë, 15 hynë me Noehin në arkë dy e dy nga çdo qënie në të cilin ishte fryma e jetës. 16 Ata që kanë hyrë, hynë mashkull e femër prej të gjitha qënieve të gjallë sikurse Hyji i kishte urdhëruar Noas. Zoti nga jashtë ia mbylli derën.

17 Atëherë u bë përmbytje mbi tokë gjatë dyzet ditëve e ujërat u shumuan dhe e ngritën arkën lart nga toka. 18 Sepse u rritën shumë dhe mbuluan gjithçka mbi sipërfaqen e tokës, kurse arka notonte përmbi ujë. 19 Ujërat u bënë gjithnjë e më të furishme mbi tokë, dhe u mbuluan të gjitha malet e larta nën qiell. 20 Uji qe më i lartë pesëmbëdhjetë kutë përmbi malet që kishte mbuluar. 21 Mbaruan të gjithë frymorët që lëvizin përmbi tokë: shpendët, kafshët, egërsirat, si dhe të gjithë zvarranikët që hiqen zvarrë përmbi tokë dhe të gjithë njerëzit; 22 gjithçka në tokë që kishte frymën e jetës sharroi. 23 Shfarosi çdo gjallesë që ishte përmbi tokë: prej njeriut deri në bagëti, deri në zvarranikë edhe në shpendët e ajrit; u shqimën nga faqja e dheut. Mbetën gjallë vetëm Noah edhe ata që ishin me të në arkë. 24 Ujërat e pushtuan tokën njëqind e pesëdhjetë ditë.

Uji fillon të bjerë

1 Hyjit i ra ndër mend për Noehin dhe për të gjithë frymorët e bagëtitë që ishin me të në arkë, solli erën përmbi tokë dhe ujërat ranë. 2 U mbyllën burimet e humnerës e pendat e qiellit edhe u ndaluan shirat nga qielli. 3 Ujërat u tërhoqën nga toka pak nga pak. Pas njëqind e pesëdhjetë ditëve ujërat filluan të pakësohen. 4 Të shtatin muaj, të shtatëmbëdhjetën ditë të muajit u ndal arka mbi malet Ararat. 5 Por ujërat vazhdimisht shkonin duke u ulur deri në muajin e dhjetë. Të dhjetin muaj, ditën e parë të muajit, u panë majet e maleve.

6 Pasi kaluan dyzet ditë, Noehi e hapi dritaren e arkës që kishte pasë punuar dhe lëshoi korbin. 7 Ky dilte: shkonte e kthehej derisa u terën ujërat mbi tokë. 8 E lëshoi edhe pëllumbin për të parë a është hequr ujët përmbi sipërfaqen e tokës. 9 Ky, duke mos gjetur ku ta pushojë këmbën e vet, u kthye tek ai në arkë: sepse ujërat ishin mbi mbarë tokën. Noehi e shtriu dorën, e kapi dhe e futi në arkë. 10 Pasi priti edhe shtatë ditë të tjera, përsëri e lëshoi pëllumbeshën prej arke. 11 Atëherë ajo erdhi tek ai në mbrëmje dhe e solli në sqep të vet një gem ulliri me gjethe të gjelbëra. Noah e mori vesh se ujërat ishin tërhequr prej toke. 12 Megjithatë, priti edhe shtatë ditë të tjera. Atëherë e lëshoi pëllumbeshën; kjo nuk u kthye më.

13 Ishte viti gjashtëqind e një, muaji i parë, dita e parë e muajit, kur ujërat u thanë përmbi tokë. Noah e hoqi mbulesën e arkës, shikoi dhe, ja, sipërfaqja e tokës ishte tharë.

14 Të dytin muaj, të njëzeteshtatën ditë të muajit, toka u terë.

Dalja nga arka

15 Atëherë Hyji i tha Noehit: 16 "Dil ti e gruaja jote nga arka, e me ty bijtë e tu e
gratë e bijve të tu. 17 Qiti me ty edhe të gjitha kafshët e gjalla të çdo lloji që i ke me ty:
shpendët, bagëtitë ashtu edhe të gjithë zvarranikët që zvarriten përmbi tokë, që të
shpërndahen e të përhapen përmbi tokë, të rriten e të shtohen e të shumohen mbi
tokë". 18 Doli, pra, Noehi e me të bijtë e tij, gruaja e tij e gratë e bijve të tij. 19 Po ashtu
nga arka dolën edhe të gjithë gjallorët sipas llojeve të tyre: bagëtitë, shpendët dhe
zvarranikët që zvarriten përmbi tokë.

20 Noehi ndërtoi në nder të Zotit një lter, mori prej të gjitha kafshëve të pastra e
prej shpendëve të pastër dhe i kushtoi fli shkrumbimi në lter. 21 Zoti i mori erë erës së
këndshme dhe tha në zemrën e vet: "Nuk do ta mallkoj më kurrë tokën për shkak të
njerëzve, sepse mendimi i zemrës së njeriut është i prirur kah e keqja që prej rinisë së
tij; nuk do t'i ndëshkoj më të gjithë frymorët si bëra.

22 Derisa toka të jetë mbjelljet dhe korrjet, të ftohtët e të nxehtët, vera e dimri,
dita e nata kurrë s'do të pushojnë".

Rendi i Ri Botëror

1 Hyji e bekoi Noehin dhe bijtë e tij e u tha: "Jini të pëlleshëm, shumohuni dhe
mbusheni tokën. 2 Jini tmerr dhe frikë për të gjitha gjallesat e tokës, për të gjithë
shpendët e qiellit dhe për të gjitha kafshët e gjalla që lëvizin përmbi tokë; të gjithë
peshqit e detit janë në duart tuaja. 3 Gjithçka që lëviz dhe gjallon do ta keni për
ushqim: jua jap të gjitha këto siç ju pata dhënë të gjitha perimet e blerta. 4 Vetëm mos
e hani mishin me shpirt që është në gjak. 5 Unë do të kërkoj llogari për gjakun e jetës
suaj. Do të kërkoj llogari prej të gjitha kafshëve; do të kërkoj llogari prej njeriut për
jetën e njeriut, prej secilit gjakun e vëllait të vet.

6 Kush derdh gjakun e njeriut, gjaku i tij të derdhet prej njeriut, sepse në
përfytyrimin e Hyjit Hyji e krijoi njeriun.

7 Jini të pëlleshëm dhe shumohuni, mbusheni tokën dhe sundojeni"!

8 Edhe këto i tha Hyji Noas dhe bijve të tij:

9 "Ja, unë po e lidh besëlidhjen time me ju dhe me trashëgimtarët tuaj, pas jush
10 e me çdo qenie të gjallë që është me ju, qoftë ai shpend, qoftë bagëti, qoftë egërsirë
e tokës që është me ju, me të gjitha gjallesat që dolën prej arkës me ju - me mbarë,
gjallesat e tokës. 11 Unë po lidh besëlidhjen time me ju: nuk do të sharoset më asnjë
gjallesë me ujërat e përmbytjes dhe nuk do të ketë më përmbytje që shkreton tokën".

12 Dhe Hyji tha: "Kjo është shenja e besëlidhjes që unë po e bëj ndërmjet meje e
juve dhe me çdo gjallesë që është me ju për të gjitha breznitë e ardhshme;

13 Ylberin tim do ta vë në re dhe do të jetë shenja e besëlidhjes ndërmjet meje
dhe tokës.

14 Kur me re ta mbuloj qiellin, në re do të duket ylberi im,

15 do të më kujtohet besëlidhja ime me ju e me çdo frymë të gjallë që mishit i jep
jetë, ujë përmbytjeje më s'do të ketë për të zhdukur mbarë frymorët.

16 Ylberi do të duket në re, atë unë do ta shikoj dhe do të më kujtohet besëlidhja
e përhershme që u lidh mes Hyjit e çdo gjëje të gjallë, të mbarë gjallesave që janë
përmbi tokë".

17 Hyji i tha Noas: "Kjo do të jetë shenja e besëlidhjes që e bëra ndërmjet meje e
çdo gjallese përmbi tokë".

11. Bibla: Prej Përmbytjes deri te Abrahami

Noehi dhe bijtë e tij

18 Bijtë e Noas që dolën nga arka ishin: Semi, Kami e Jafeti.
Kami është trungu i Kanaanit.
19 Këta tre janë bijtë e Noehit. Prej tyre u përhap tërë gjinia njerëzore mbi mbarë tokën.
20 Noehi që ishte bujk, nisi të mbjellë një vreshtë. 21 Pasi piu verë, u deh dhe u zdesh në çadrën e vet. 22 Kur Kami i ati i Kanaanit e pa d. m. th. të atin ashtu lakuriq, lajmëroi dy vëllezërit e tij që ishin jashtë.
23 Atëherë Semi e Jafeti morën mallotën, e vunë në krah, e duke ecur prapazi, mbuluan lakuriqësinë e atit të tyre duke mos e shikuar babain lakuriq. 24 Noah, kur e lëshoi pija e, si e mori vesh çka i kishte bërë i biri i vogël, 25 tha:
"Qoftë mallkuar Kanaani: Skllav, bir skllavi qoftë për vëllezërit e vet"!
26 E shtoi: "Qoftë bekuar Zoti, Hyji i Semit! Kanaani qoftë skllavi i tij!
27 Hyji e zgjeroftë Jafetin! Banoftë në tendat e Semit
e Kanaani qoftë skllavi i tij"!
28 Noehi jetoi pas përmbytjes edhe treqind e pesëdhjetë vjet.
29 Jetoi gjithsej nëntëqind e pesëdhjetë vjet e atëherë vdiq.

Toka popullohet

1 Këta janë pasardhësit e bijve të Noehit: Semi, Kami e Jafeti. Këtyre pas përmbytjes u lindën fëmijë.
2 Bijtë e Jafetit: Gomeri, Magogu, Madai, Javani, Tubali, Mosoku e Tirasi.
3 Bijtë e Gomerit: Askenezi, Rifati, Togormai.
4 Bijtë e Javanit: Elisai, Tarsisi, Cetimi dhe Rodanimi. 5 Prej këtyre u ndanë popujt nëpër ujdhesa në krahinat e veta, secili sipas gjuhës së vet dhe sipas barkut të vet, në kombësi të vet.
6 Bijtë e Kamit: Kusi, Mesraimi, Futi dhe Kanaani.
7 Bijtë e Kusit: Sabai, Hevilai, Sabatai, Regmai e Sabatakai. Bijtë e Regmait: Sabai e Dadani. 8 Kusit i lindi Nemrodi, i cili u bë sundimtari i parë në tokë 9 dhe me vullnetin e Zotit u bë gjuetar i vyeshëm. Nga kjo doli edhe thënia: "Nemrodi gjuetar si ai para syve të Zotit". 10 Mbretëria e tij filloi me Babiloninë, Arakun, Akadin e Kalaanën, në dheun e Senaarit. 11 Nga ky vend kaloi në Asiri e atje ndërtoi Ninivën, Rohobotirin e Kalenë;
12 Poashtu Resenin ndërmjet Ninives dhe Kalesë. Ky është qytet i madh. 13 Kurse Mesraimit i lindi Ludimi, Anamimi, Laabimi, Neftuimi, 14 Fetrusimi, Kasluimi dhe Kaftorimi, prej të cilëve rrjedhin filistenjtë.
15 Kanaanit i lindi Sidoni, djali i parë, dhe pastaj: Heteu, 16 Jebuseu, Amorreu, Gergezeu, 17 Heveu, Araceu, Sineu, 18 Aradiumi, Samareu e Emateu. Atëherë u shpërndanë fiset e kanaanëve. 19 Kufijtë e Kanaanit shkonin prej Sidonit në drejtim të Gerarës deri në Gazë, dhe në drejtim të Sodomës e të Gomorrës, Adamës e të Seboimit deri në Lesë. 20 Këta janë bijtë e Kamit sipas vëllazërive, gjuhëve, vendeve e kombësisë së tyre.
21 Gjithashtu i lindën fëmijë edhe Semit, trungut të të gjithë bijve të Heberit, vëllait të madh të Jafetit.
22 Bijtë e Semit: Elami, Asuri, Arfaksadi, Ludi dhe Arami.

23 Bijtë e Aramit: Usi, Huli, Geteri dhe Mesi. 24 Kurse Arfaksadit i lindi Saleu e
prej këtij i lindi Heberi. 25 Heberit i lindën dy djem: njëri quhej Faleg, sepse në kohën
e tij u nda toka, kurse i vëllai u quajt Jektan. 26 Këtij, Jektanit, i lindi Elmodadi, Salefi,
Asarmoti, Jareu, 27 Adurami, Uzali, Deklai, 28 Ebali, Abimaeli, Sabai, 29 Ofiri, Hevilai
dhe Jobabi. Të gjithë këta janë bijtë e Jektanit. 30 Vendbanimi i tyre shtrihej prej Mesës
në drejtim të Sefarit, mali i lindjes.

31 Këta janë bijtë e Semit sipas vëllazërive të tyre, gjuhëve, vendeve dhe
kombësisë.

32 Këta janë barqet e bijve të Noes sipas breznive të tyre dhe të fiseve.

Pas përmbytjes prej tyre u ndanë popujt mbi tokë.

Kulla e Babelit

1 Mbarë toka kishte vetëm një gjuhë dhe fjalët e njëjta. 2 Kur u çuan prej lindjes,
gjetën një fushë në dheun e Senaarit dhe aty ngulën banimin. 3 I thanë njëri-tjetrit:

"Ejani të presim tulla dhe t'i pjekim në zjarr".

Tullat i përdorën në vend të gurëve e bitumin në vend të llaçit.

4 Dhe thanë: "Ejani ta ngrehim për vete një qytet dhe pirg, maja e së cilës do të
prekë qiellin. T'ia rrisim vetes zërin që të mos shpërndahemi faqes së dheut".

5 Zoti zbriti përmbi tokë për të parë qytetin dhe pirgun që e ndërtuan njerëzit. 6
Zoti tha: "Njëmend qenkan një popull dhe paskan vetëm një gjuhë! Ky është fillimi i
veprimtarisë së tyre dhe tani e tutje nuk do ta kenë vështirë të kryejnë gjithçka të
synojnë. 7 Ejani, pra, të zbresim e t'ua pështjellojmë këtu gjuhën e tyre, që të mos
mund të merren vesh njëri me tjetrin". 8 Prej andej Zoti i shpërndau nga ai vend mbi
sipërfaqen e mbarë tokës dhe ata pushuan së ndërtuari qytetin.

9 Prandaj edhe quhet Babel, sepse aty u pështjellua gjuha e mbarë tokës dhe prej
andej Zoti i shpërndau mbi faqen e dheut.

Patriarkët pas përmbytjes

10 Këta janë pasardhësit e Semit:

Semi kishte njëqind vjet kur i lindi Arfaksadi dy vite pas përmbytjes. 11 Semi
jetoi, pasi i lindi Arfaksadi, pesëqind vite dhe i lindën djem e vajza.

12 Kurse Arfaksadi kishte tridhjetë e pesë vite kur i lindi Saleu.

13 Arfaksadi jetoi, pasi i lindi Saleu, katërqind e tre vite dhe i lindën djem e
vajza.

14 Saleu kishte tridhjetë vite kur i lindi Heberi. 15 Saleu jetoi, pasi i lindi Heberi,
katërqind e tre vite dhe i lindën djem e vajza.

16 Heberi kishte tridhjetë e katër vjet kur i lindi Falegu.

17 Heberi jetoi, pasi i lindi Falegu, katërqind e tridhjetë vite dhe i lindën djem e
vajza.

18 Edhe Falegu kishte tridhjetë vite dhe i lindi Reu. 19 Falegu jetoi, pasi i lindi
Reu, dyqind e nëntë vite dhe i lindën djem e vajza.

20 Reu kishte tridhjetë e dy vite kur i lindi Sarugu. 21 Edhe Reu jetoi, pasi i lindi
Sarugu, dyqind e shtatë vite dhe i lindën djem e vajza.

22 Sarugu kishte tridhjetë vite kur i lindi Nahori. 23 Edhe Sarugu jetoi, pasi i lindi
Nahori, dyqind vitet dhe i lindën djem e vajza.

24 Nahori kishte njëzet e nëntë vjet kur i lindi Tareu. 25 Nahori jetoi, pasi i lindi
Tareu, njëqind e nëntëmbëdhjetë vite dhe i lindën djem e vajza.

26 Tareu kishte shtatëdhjetë vite kur i lindi Abrahami, Nahori e Arani.

Trashëgimtarët e Tareut

27 Këta janë pasardhësit e Tareut:

Tareut i lindi Abrahami, Nahori e Arani. Aranit i lindi Loti.

28 Arani vdiq para babait të vet, Tareut, në vendlindjen e vet, në Ur të Kaldenjve.

29 U martuan edhe Abrahami e Nahori. Gruaja e Abrahamit quhej Sarajë, kurse gruaja e Nahorit Melhë. Ishte bija e Aranit, e t'et të Melhës dhe të Jeskës. 30 Saraja ishte beronjë dhe nuk kishte fëmijë.

31 Tareu mori të birin, Abrahamin, dhe Lotin, birin e Aranit, të birit të vet edhe Sarajën, renë e vet, gruan e Abrahamit, të birit të vet dhe i nxori nga Uri i Kaldenjve për të shkuar në dheun e Kanaanit. Arritën në Harran dhe aty ngulën.

32 Mosha e Tareut kapi dyqind e pesë vite e atëherë vdiq në Harran.

12. Historia e Abrahamit

Thirrja e Abrahamit

1 Zoti i tha Abrahamit:

"Dil prej vendit tënd dhe prej vëllazërisë sate, e prej shtëpisë së babait tënd në drejtim të një vendi që do të ta tregoj.

2 Prej teje do të bëj një popull të madh dhe do të të bekoj. Do ta bëj të madh emrin tënd. Ti vet do të jesh bekim.

3 Do t'i bekoj ata që do të bekojnë ty, do t'i mallkoj ata që do të mallkojnë ty. Në ty do të bekohen të gjitha fiset e tokës"!

4 Atëherë Abrahami u nis siç i kishte urdhëruar Zoti dhe me të shkoi edhe Loti. Abrahami kishte shtatëdhjetë e pesë vite, kur u nis prej Harranit. 5 E mori Sarajën, gruan e vet, dhe Lotin, djalin e vëllait të vet, si dhe të gjithë pasurinë e tundshme që kishte fituar po dhe njerëzit që kishte fituar në Harran dhe u nisën drejt dheut të Kanaanit. Arritën në dheun e Kanaanit.

6 Abrahami e përshkoi tokën deri te vendi Sihem, deri te Qarri More. Në atë vend atëbotë banonin kanaanët. 7 Zoti iu dëftua Abrahamit dhe i tha: "Farës sate do t'ia jap këtë vend".

Abrahami, në nder të Zotit që iu dëftua, e ndërtoi aty një altar.

8 Prej andej kaloi në malin që ishte në lindje të Betelit, aty e nguli çadrën e vet duke pasur në perëndim Betelin e në lindje Hajin. Edhe aty e ndërtoi një altar në nder të Zotit dhe thirri në ndihmë emrin e Tij. 9 Abrahami kaloi prej një vendi në tjetrin deri në Nageb.

Abrahami në Egjypt

10 Në vend u bë zi buke dhe Abrahami zbriti në Egjypt për të kaluar pak kohë atje: sepse uria në vend ishte shumë e rëndë. 11 Kur u afrua, para se të hynte në Egjypt, i tha Sarajës, gruas së vet: "E di se je grua e bukur 12 dhe se, kur të shohin egjyptianët, do të thonë: "Është gruaja e tij", mua do të më vrasin e ty do të lënë gjallë. 13 Po të lutem, pra, thuaj se je motra ime, që të sillen mirë me mua për shkak tëndin e të mos ma marrin jetën për shkakun tënd". 14 Kështu, pra, kur Abrahami hyri në Egjypt, egjyptianët panë se gruaja ishte shumë e bukur. 15 E panë edhe oborrtarët e faraonit dhe e lëvduan atë në praninë e tij. Kështu, gruaja qe marrë dhe çuar në shtëpinë e faraonit. 16 Abrahamin e morën me të mirë për shkak të saj. Ai fitoi bagëti të imëta e të trasha, gomarë, skllevër, shërbëtore dhe deve. 17 Por, Zoti i çoi faraonit dhe familjes së tij shumë të këqija për shkak të Sarajës, gruas së Abrahamit.

18 Faraoni e thirri Abrahamin e i tha: “Çka të bëj kështu kështu? Pse nuk më tregove
se është gruaja jote? 19 Për ç’arsye the se është motra jote dhe unë e mora për grua?
Tani, pra, ja, gruan tënde! Merre dhe shko!”. 20 Faraoni u urdhëroi njerëzve të vet për
Abrahamin, ata e përcollën atë dhe gruan e tij me të gjithë pasurinë që kishte.

Ndarja e Abrahamit dhe e Lotit

1 Abrahami prej Egjyptit u kthye në Nageb e bashkë me të edhe gruaja e tij me
gjithë ç’kishte dhe Loti.

2 Abrahami ishte shumë i pasur. Kishte bagëti, argjend dhe ar.

3 Pastaj prej në krahine në tjetrën, prej Nagebit shkoi në Betel, deri në atë vend
ku më parë kishte ngulur çadrën ndërmjet Betelit e Hajit,

4 në vendin e altarit që kishte ndërtuar më parë dhe aty e thirri në ndihmë emrin
e Zotit.

5 Por edhe Loti, që e përcillte Abrahamin, kishte shumë grigja delesh dhe shumë
gjedhe e çadra:

6 sikur të jetonin bashkë, as vendi nuk mund t’i zinte, sepse kishin gjë të madhe
e nuk mund të jetonin bashkë.

7 Këndej edhe shpërtheu grindja ndërmjet barinjve të grigjave të Abrahamit me
barinjtë e grigjave të Lotit. Aso kohe në atë vend jetonin kanaanët e ferezenjtë.

8 Prandaj, Abrahami i tha Lotit:

“Të lutem, të mos grindemi unë e ti ndër veti, të pushojnë grindjet ndërmjet
barinjve të mi e barinjve të tu, sepse jemi vëllezër!

9 A nuk e ke parasysh tërë këtë vend? Ndahu prej meje, po të lutem! Nëse ti do
të shkosh në të majtën, unë do të marr të djathtën, nëse ti do të zgjedhësh të djathtën,
unë do të shkoj në të majtën”.

10 Loti i çoi sytë dhe shikoi e pa se krejt lugina e Jordanit, që e tëra ujitej - para se
Zoti ta shpartallonte Sodomën e Gomorrën - ishte si kopshti i Zotit dhe si Egjypti,
deri në Segor.

11 Loti e zgjodhi për vete mbarë krahinën e Jordanit dhe shkoi në lindje; kështu u
ndanë njëri prej tjetrit.

12 Abrahami jetoi në dheun e Kanaanit, kurse Loti zuri vend në qytete të luginës
së Jordanit dhe çoi çadrat deri në Sodomë.

13 Sodomasit ishin njerëz shumë të këqij dhe mëkatarë të mëdhenj para Zotit.

14 Zoti i tha Abrahamit, pasi Loti u nda nga ai: “Çoji sytë e tu dhe nga vendi ku
je tani, shiko drejt kah veriu e jugu e drejt kah lindja e perëndimi:

15 Krejt tokën që po e sheh, do ta jap ty dhe farës sate për jetë e mot.

16 Farën tënde do ta shtoj porsi pluhurin e tokës: ai që do të mund ta numërojë
pluhurin e tokës, ai do ta numërojë edhe farën tënde.

17 Çohu dhe bjeri tokës për së gjati dhe për së gjeri, sepse do ta jap ty”.

18 Abrahami e çoi çadrën e vet e erdhi dhe e nguli te Qarret Mambre, që janë në
Hebron. Aty e ndërtoi një altar në nder të Zotit.

Luftimi i katër Mbretërve

1 Mirëpo, në kohën e Amrafelit, mbretit të Senaarit, të Ariohut, mbretit të
Elasarit, të Kodorlahomorit, mbretit të Elamit dhe të Tadalit, mbretit të paganëve,

2 këta nisën luftën kundër Barait, mbretit të Sodomës dhe kundër Bersait,
mbretit të Gomorrës, kundër Senaabit, mbretit të Adamës, kundër Semeberit, mbretit
të Seboimit dhe kundër mbretit të Belës, që është Segori.

3 Të gjithë këta u vendosën në luginën Sidim, që tani është Deti i Vdekur.
4 Dymbëdhjetë vite qenë nën skllavërinë e Kodorlahomorit, të trembëdhjetin vit bënë kryengritje.
5 Kështu të katërmbëdhjetin vit erdhi Kodorlahomori dhe mbretërit, që ishin me të dhe i mundën rafaimët në Astarotkarnaim dhe zuzimët në Ham, emimët në Savekariataim,
6 dhe korrenjtë në malet e Seirit deri tek Elfarani që është në shkretëtirë.
7 U kthyen prapa dhe erdhën te burimi Mesfat, që është Kadesi, dhe i shkretuan të gjitha trevat e amalecitëve dhe të amorrenjve, që banonin në Asasontamar.
8 Atëherë u çua mbreti i Sodomës, mbreti i Gomorrës, mbreti i Adamës, mbreti i Seboimit dhe mbreti i Belës - që është Segori dhe e drejtuan luftimin kundër tyre në luginën Sidim,
9 d. m. th. kundër Kodorlahomorit, mbretit të Elamit, kundër Tadalit, mbretit të paganëve, kundër Amrafelit, mbretit të Senaarit, dhe Ariokut, mbretit të Elasarit: katër mbretër kundër pesë mbretërve.
10 Lugina Sidim kishte shumë puse të bitumit, ndërsa mbreti i Sodomës dhe mbreti i Gomorrës u lëshuan në të ikur, ranë aty, kurse ata që shpëtuan, ikën ndër male.
11 Ata e morën gjithë pasurinë e Sodomës e të Gomorrës, të gjitha ushqimet dhe u larguan.
12 Rrëmbyen edhe Lotin, birin e të vëllait të Abrahamit, dhe të gjithë gjënë e tij. Ky banonte në Sodomë.
13 Dhe, ja, një i ikur, e njoftoi Abrahamin Hebre, që banonte te Qarret Mambre, të Amorreut, vëllait të Eskolit dhe të Anerit. Këta kishin bërë besëlidhje me Abrahamin.
14 Posa Abrahami e mori vesh se i ishte zënë rob Loti, i vëllai, i çoi në këmbë treqind e tetëmbëdhjetë njerëz të aftë për luftë - skllevër të lindur në shtëpinë e tij - i ndoq deri në Dan.
15 E pasi i ndau njerëzit e vet, i sulmoi natën, i mundi dhe i ndoq deri në Hobë, që është në veri të Damaskut.
16 E ktheu të gjithë pasurinë si edhe Lotin, me gjithë pasurinë e tij, gratë edhe njerëzit që i përkitnin atij.

Melkizedeku

17 Abrahamit kur po kthehej, pasi e mundi Kodorlahomorin dhe mbretërit që e shoqëronin, atij i doli para mbreti i Sodomës në luginën Save, që është lugina e Mbretit.
18 Ndërkaq Melkizedeku, mbreti i Salemit, prifti i Hyjit tejet të Lartë - i solli bukë e verë,
19 e bekoi dhe tha:
"Qoftë bekuar Abrahami prej Hyjit tejet të Lartë, që krijoi qiellin e tokën!
20 Qoftë bekuar Hyji tejet i Lartë që i lëshoi armiqtë e tu në duar të tua"!
Abrahami i dha të dhjetën e të gjithave.
21 Mbreti i Sodomës i tha Abrahamit:
"Mua më jep vetëm njerëzit, e pasurinë merre ti"!
22 Abrahami iu përgjigj: "Dorën time po e çoj lart kah Zoti, Hyji tejet i Lartë, Krijuesi i qiellit e i tokës,

23 s'do të marr asgjë nga ato që të përkasin ty: as një fije peri, as një lidhëse sandaleje, që të mos mund të thuash: 'Unë e bëra Abrahamin të pasur',
24 me përjashtim të atyre që hëngrën djelmoshat dhe të pjesës së presë të burrave që erdhën me mua, Anerit, Eskolit dhe Mambresë: ata do ta marrin pjesën e vet".

Premtimi dhe Besëlidhja

1 Pas këtyre ngjarjeve, fjala e Zotit i qe drejtuar Abramit në një vegim. I tha: "Abraham, mos ki frikë! Unë jam mbrojtësi yt! Shpërblimi yt do të jetë shumë i madh"!
2 Abrahami u përgjigj: "O Zot, Hyj, ç'më duhen dhuratat e tua, pasi shkoj i shuar pa pasardhës dhe trashëgimtari i shtëpisë sime do të jetë Eliezeri prej Damaskut".
3 Dhe Abrahami vazhdoi: "Ja, po sheh se nuk më dhe pasardhës dhe ja, një rob i shtëpisë do të më trashëgojë".
4 Atëherë Zoti i tha këto fjalë: "Ky nuk do të jetë, trashëgimtari yt do të jetë pinjolli yt që do të rrjedhë prej teje".
5 Zoti e bëri të dalë jashtë dhe i tha: "Shikoje qiellin dhe numëroji yjet, po munde"! Dhe shtoi: "Të tillë do të jenë trashëgimtarët e tu".
6 Abrahami i besoi Zotit dhe iu çmua për drejtësi.
7 I tha edhe: "Unë jam Zoti që të nxora nga Uri i Kaldesë për ta dhënë këtë tokë pronë".
8 Abrahami i tha: "O Zot, Hyj, nga mund ta di se ajo do të jetë prona ime".
9 Zoti u përgjigj: "Ma gjej një mështjerrë tri vjeçe dhe një dash tri vjeç, një turtull dhe një pëllumb".
10 Abrahami i mori këto të gjitha dhe i preu për mjedis dhe secilën prej gjysmave e vendosi përballë njërën tjetrës. Shpendët nuk i preu.
11 Shpendët grabitqarë lëshoheshin mbi kufoma, por Abrahami i dëbonte.
12 Në të perënduar të diellit, Abrahamin e lodhi gjumi dhe, ja, e kaploi një tmerr i madh dhe e mbështolli një errësirë e dendur.
13 I qe thënë: "Dije mirë që tani se pasardhësit e tu do të jetojnë në një vend të huaj dhe atje do t'i bëjnë skllevër dhe do t'i shtypin e mundojnë plot katërqind vite.
14 Përnjëmend, popullin, të cilit do t'i shërbejnë, unë do ta gjykoj dhe, së fundi, ata do të dalin me pasuri të madhe.
15 Ti do të shkosh tek etërit e tu në paqe, i varrosur në pleqëri të thellë.
16 Në të katërtin brez, pasardhësit e tu do të kthehen këtu: sepse ende nuk janë mbushur keqbërësitë e amorrenjve.
17 Kur perëndoi dielli, u bë një terr i zi, u duk një tangar i ndezur dhe flakadani i përshkoi ato pjesë.
18 Atë ditë Zoti lidhi këtë besëlidhje me Abrahamin:
"Këtë tokë do t'ia jap farës sate prej lumit të Egjyptit deri në Lumin e madh - Eufrat:
19 cinenjtë e cenezenjtë, cedmonenjtë
20 hetenjtë, ferezenjtë dhe rafaimët,
21 amorrenjtë, kananenjtë, gergezenjtë e jebusenjtë".

Lindja e Ismaelit

1 Saraja, gruaja e Abramit, nuk po lindte fëmijë. Mirëpo, ajo kishte një shërbëtore egjyptiane që quhej Agarë,

2dhe i tha burrit të vet: "Ja, Zoti më bëri beronjë. Fli me skllaven time, ndoshta prej saj do të kem djem". Abrahami e pranoi parashtrimin e Sarajës.

3 Dhjetë vite pasi që Abrami zuri vend në dheun e Kanaanit, Saraja e mori Agarën, skllaven egjyptiane dhe ia dha burrit të vet për grua.

4 Ai fjeti me të dhe ajo ngjizi. Kur pa se ishte shtatzënë, e përbuzi zonjën e vet.

5 Saraja i tha Abrahamit: "Po vepron keq kundrejt meje. Unë ta dhashë në gji skllaven time, e cila sa pa se mbeti shtatzënë, zuri të më përbuzë. Zoti gjykoftë ndërmjet meje e teje"!

6 Abrahami iu përgjigj: "Ja, - i tha - shërbëtorja jote është në duart të tua! Bëj me të si të duash!" Atëherë Saraja e mori aq me të keq sa që ajo u largua.

7 Engjëlli i Zotit e gjeti te një burim në shkretëtirë, te burimi në rrugën e Surit,

8 dhe i tha: "Agarë, skllave e Sarajës, nga po vjen dhe kah po shkon"? Ajo iu përgjigj: "Po iki prej Sarajës, zonjës sime".

9 Engjëlli i Zotit i tha. "Kthehu te zonja jote dhe ji e përvuajtur kundrejt pushtetit të saj"!

10 Dhe engjëlli i Zotit shtoi: "Aq shumë do ta shtoj farën tënde sa që nuk do të mund të numërohet fare"!

11 Dhe vazhdoi engjëlli i Zotit:

"Ja, se je shtatzënë, do të lindësh djalë dhe ngjitja emrin Ismael, sepse Zoti e dëgjoi vuajtjen tënde.

12 Ky djalë, bishë mali do të jetë: dora e tij kundër të gjithëve do të jetë edhe dora e të gjithëve kundër tij do të jetë! Do ta ngulë çadrën përballë të gjithë vëllezërve të vet".

13 Agara e quajti emrin e Zotit që po fliste me të: "Ti je Hyji që më sheh". Sepse tha: "Vërtet, këtu e pashë pas shpine Atë që më sheh"!

14 Këndej edhe quhet ai pus Lahairoi (*që do të thotë: Pusi i atij që jeton dhe më sheh*). Pusi është ndërmjet Kadesit dhe Baradit.

15 Agara i lindi Abrahamit djalë. Ai djalit të vet që e lindi Agara, ia ngjiti emrin Ismael.

16 Abrahami kishte tetëdhjetë e gjashtë vite, kur prej Agarës i lindi Ismaeli.

Besëlidhja e rrethprerja

1 Kur Abrahami i mbushi nëntëdhjetë e nëntë vite, iu dëftua Zoti dhe i tha:

"Unë jam Hyji i gjithëpushtetshëm! Ec para meje dhe ji i përsosur!

2 Po bëj besëlidhje ndërmjet meje e teje dhe do të bëj të shtohesh shumë, pa masë shumë"!

3 Abrahami ra me fytyrë përdhe.

4 Dhe Hyji i tha:

"Ja, marrëveshja ime me ty: Do të bëhesh trungu i popujve të shumtë.

5 Nuk do ta kesh më emrin Abram, por emri yt do të jetë Abraham, sepse të bëra babë të shumë kombeve.

6 Do të bëj të shtohesh shumë, tejet shumë, prej teje do të bëj të rrjedhin popuj, dhe prej teje do të lindin mbretër.

7 Do të bëj besëlidhje me ty ndërmjet meje e teje, dhe pas teje me breznitë që do të rrjedhin prej teje. Kjo besëlidhje e përhershme mua do të më bëjë Hyjin tënd dhe Hyjin e pasardhësve të tu pas teje.

8 Ty dhe pasardhësve të tu pas teje, do t'ua jap tokën e çojeve të tua, mbarë dheun e Kanaanit, pronë të përhershme. Dhe unë do të jem Hyji i tyre".

9 Hyji i tha përsëri Abrahamit: "Ti duhet ta ruash besëlidhjen time, po ashtu edhe pasardhësit e tu brez pas brezit.

10 Ja, besëlidhja ime që duhet ta mbani ndërmjet meje e juve, d. m. th. ndërmjet pasardhësve të tu pas teje: të gjithë meshkujt e tu do të rrethpriten:

11 do ta rrethprisni lëkurën e gjymtyrës tuaj, që të jetë shenjë besëlidhjeje ndërmjet meje dhe juve.

12 Foshnja tetëditëshe ndër ju le të rrethpritet: çdo mashkull brezni pas breznie si ai që lind në shtëpi si ai që blehet me para prej çdo të huaji, që nuk është i fisit tuaj.

13 Le të rrethpritet edhe skllavi i lindur në shtëpi ose i blerë. Besëlidhja ime do të bëhet në mishin tuaj, besëlidhje e përhershme.

14 Mashkulli, i cili nuk do të rrethpritet, le të shfaroset prej popullit të vet: ai e thyen besëlidhjen time".

15 Hyji i tha gjithashtu Abrahamit: "Sarën, gruan tënde, nuk do ta thërrasësh më me emër Sarajë, sepse emri i saj do të jetë Sarë.

16 Unë do ta bekoj dhe edhe prej saj do të të fal një djalë. Unë do ta bekoj dhe prej saj do të rrjedhin popuj; prej saj do të lindin mbretërit e popujve".

17 Abrahami ra me fytyrë për dhe dhe u qesh duke menduar më vete: "Vallë, a këtij qindvjeçari do t'i lindë djalë? Po a thua Sara nëntëdhjetë vjeçe do të lindë"?

18 I tha Hyjit: "E paça me jetë Ismaelin"!

19 E Hyji i tha: "Sara, gruaja jote, do të lindë djalë dhe ngjitja emrin Izak. Do të lidh besëlidhje me të, një besëlidhje të përhershme, si edhe me farën e tij pas tij.

20 Edhe për Ismaelin ta dëgjova lutjen: ja, do ta bekoj, do ta bëj të shtohet e të shumohet tesve; prej tij do të lindin dymbëdhjetë prijës dhe prej tij do të rrjedhë një popull i madh.

21 Por, besëlidhjen time do ta lidh me Izakun që do ta lindë Sara po në këtë kohë sot një vjet".

22 Kur Hyji e kreu bisedën me Abrahamin, prej Abrahamit u ngrit lart.

23 Atëhere Abrahami e mori Ismaelin, djalin e vet, dhe të gjithë ata që kishin lindur në shtëpinë e tij si dhe të gjithë ata që i kishte blerë: të gjithë meshkujt e shtëpisë: po atë ditë të gjithëve ua rrethpreu lëkurën e gjymtyrës së tyre siç i kishte urdhëruar Hyji.

24 Abrahami kishte nëntëdhjetë e nëntë vite kur e rrethpreu lëkurën e gjymtyrës së vet.

25 Ismaeli ishte trembëdhjetë vjeç kur u rrethpre.

26 Të njëjtën ditë u rrethpre Abrahami dhe djali i tij, Ismaeli.

27 Po ashtu edhe të gjithë meshkujt e shtëpisë së tij, qoftë të lindur në shtëpi të tij, qoftë të blerë prej të huajve: edhe ata u rrethprenë me të.

13. Atlantida dhe Përmbytja e saj

Pse Atlantidasit vendosën të mos shkatërronin planetin e vogël?

Ne po flasim për faktin se Atlantidasit e dinin për kataklizmën e ardhshme në formën e një rënie të një trupi kozmik, mund të parandalonin shkatërrimin, por

vendosën të mos e bënin këtë, duke sakrifikuar kështu shumicën e bashkëkohësve të tyre.

Mbi të gjitha, ata besonin me zjarr se shumica e tyre do të vdisnin nën zhurmën e zhurmshme të planetëve të çmendur. Fakti është se në një kohë ekstaze ndryshimi, njerëzit kishin rritur aftësitë ekstrasensore. Dhe ata ishin të lidhur drejtpërdrejt me shpirtin e tyre - superesencën. Atlas kujtoi gjithë jetën e tij të sforcuar, të lodhur në Tokë, ai e dinte qëllimin dhe kuptimin e çdo lindjeje dhe vdekjeje. Ai kujtoi gjithashtu jetën e tij të lumtur në botët delikate pas vdekjeve të dhunshme në luginën e të qarave dhe vuajtjeve. Një jetë e pastër dhe e lirë jashtë trupit fizik i dukej Atlantidës një parajsë, ku shpirti i rraskapitur, i ngritur nga arkivoli i trupit, më në fund u ndje si në shtëpinë e tij.

Por ai kurrë nuk mund të shkonte vullnetarisht në këtë parajsë, pasi ***vetëvrasja është konsideruar gjithmonë si mëkati më i keq***. Një person që nuk mori mësime në shkollën e Tokës, i cili nuk i dha provimet për jetën aktuale fizike, doli kundër superesencës së tij, që e dërgoi këtu me detyrën e tij specifike. Për vetëvrasje, Atlantida u ndëshkua me vuajtje të përsëritura në planin astral, mendor dhe fizik.

Të gjitha super-entitetet e Atlantidasëve u përpoqën të rriteshin shpejt dhe të futeshin në botë më të larta përtej mendjes, kohës dhe formave. Për të fituar përvojë të përshpejtuar në Tokë, ata mishëruan fragmentet e tyre në tetë ose dymbëdhjetë trupa njerëzish të fateve dhe specialiteteve të ndryshme menjëherë dhe i udhëhoqën si kukulla. Njëkohësisht me këto kukulla fizike, çdo shpirt kishte 13 kukulla të tjera në botët delikate. Këto kukulla jetojnë bukur dhe punojnë shumë në botët delikate, shkojnë për të vizituar njëri-tjetrin për të ndihmuar me durim të mbeten pas fragmenteve të thelbit të tyre për të përfunduar detyrat e tyre.

Këtu ia vlen të bëjmë një digresion lirik dhe të theksojmë faktin se sistemi i mishërimeve të njëkohshme me të gjitha pasojat që pasuan ishte i natyrshëm edhe në Lemuria dhe në të gjitha qytetërimet e tjera të zhvilluara.

Shpirti i një njeriu modern e ka të vështirë: telefoni mes kukullave është i dëmtuar, ata nuk vizitojnë njëra-tjetrën, sepse thjesht nuk besojnë në ekzistencën e dysheve të tyre. 800.000 vite më parë, lidhja midis fragmenteve të shpirtit nuk u prish, qindra mijëra atlantë të lodhur prisnin një mundësi për të lënë hapësirën tredimensionale përgjithmonë. Rënia e një planeti të vogël në majën konveks të Tokës për ta ishte një arsye domethënëse për pranimin e hershëm në Shkollat e Larta të Hapësirës. Shpirtrat e rinj brohoritën gjithashtu për Përmbytjen e ardhshme. Kaosi dhe rendi duhet të alternojnë gjithmonë, duke balancuar njëri-tjetrin. Kur rendi ekziston për një kohë të gjatë, ai merr forma të ngurta dhe nuk lejon që ndonjë gjë e re të rritet e të zhvillohet. Feja, morali, zakonet degjenerojnë, shkenca kthehet në një dogmë boshe. Kaosi gjithmonë dhe kudo vepron si një shkrirës i besueshëm i zinxhirëve të dogmave dhe rregullave të vjetruara, formave dhe normave fizike të vjetruara. Dita kthehet në natë, Yin kthehet në Yang, negativi bëhet pozitiv. Shumë shpirtra të rinj u braktisën nga super-entiteti "për vitin e dytë", por nuk donin të studionin sipas rregullave të vjetra të Tokës dhe prisnin një ristrukturim rrënjësor të të gjithë programit shkollor. Atlantët kaluan në botët delikate me vetëdije, pa humbur kujtesën, arsyen, ndërgjegjen dhe ndjenjat nyje. Vdekja ishte për ta një lindje në botën reale dhe lindja në Tokë ishte një vdekje e hidhur.

Shpirtrat e rinj zakonisht shfaqen në botën 3D me një trup fizik. Ata mësojnë ligjet e forcave brutale të Tokës me ndihmën e goditjeve të thjeshta por të besueshme

nga klubi i fatit. Njerëz të tillë e duan zhurmën, zhurmën, muzikën me zë të lartë, sportin, manifestimin e forcës dhe fuqisë. Shpirtrat e rinj zakonisht kanë trupa të bukur, muskuloz dhe të shëndetshëm dhe mendje primitive. Për të përshpejtuar procesin e të mësuarit në botën 3D, super-entitetet e tyre prisnin që dridhja e Tokës të ndryshonte. Dhe kjo ndodhi në drejtim të ashpërsimit në diapazonin 6,8 cm. Pas Përmbytjes, Atlantida e larë dhe e pastruar arriti një lulëzim të paparë. Nën-raca e tretë e Atlantidasëve - Toltekët, ka arritur lartësi të tilla të qytetërimit që sfidojnë përshkrimin dhe kuptimin nga mendja jonë.

14. Ja si duket nga afër Guri i Zi në Qaben e Shenjtë

Muzeu Britanik njoftoi se ajo zotëronte tri copëza të gurit të Zi nga Mekka. Ata copëza i solli një anglez, me flokë të bardha dhe një fytyrë të kuqe. Ky njeri nuk ishte musliman, por ai shkoi dhe hyri në Qabe, u soll përreth Gurit të Zi derisa i erdhi mundësia për të vjedhur atë. Duhet të dijmë se më herët përreth gurit të zi nuk kishte kornizë metalike.

Pastaj iku nga Meka shkoi në Xhide dhe atje gjeti strehim në Ambasadën Australiane ku dhe u prit si një hero i madh. Një Anije australiane mori atë nga Xhide dhe e çoi në Britani në Londër. Atje e solli në Muzeun Britanik dhe ata filluan ta studiojnë.

Por, cili ishte qëllimi i tyre? Qëllimi i tyre ishte për të provuar se ai gur ishte i thjeshtë nga Toka. D.m.th., se muslimanët të cilët e puthin këtë gur thjeshtë puthin një gur të rregullt si tjerët gurë nga Toka. Analiza tregoi ndryshe. Ata zbuluan se guri ishte një lloj gjysëm konduktor (përçues). Gjysëm konduktori çon në zhvillim elektronik.

Shkencëtari Karnar nga NASA tashmë i konvertuar në Islam morri prej Muzeut Britanik një cope të Gurit të Zi dhe atë e ngarkoi me 1 mil deri në 100 mil tela telefonike, por guri ato i përballoi. Ai gjeti se ky gur lëshon rrezatim invisible (të padukshëm). Një gur me madhësinë e një kokrre të fasules lëshon 100 rreze, dhe çdo rreze mund të kalojë 10.000 njerëz. Dhe në kontekstin e Karnar, Haremi (Qabja/Kaba) mund të strehojë 10 milion njerëz.

Imam Shafi, Allahu e mëshiroftë, thotë: Guri i Zi regjistron secilin vizitues në Haxh dhe Umre në Qabe, dhe në bazë aq sa rrotulloht (bën Tavaf) rreth Qabes, Guri Zi vë shenja në numrin e Tavafeve të Haxhiut. Poashtu edhe Karnar thotë se, Guri i Zi në Qabe regjistron emrat e Haxhive duke depërtuar me rrezet e tij ndërmjet Haxhive. Dhe ky depërtim i rrezeve ia mundëson të regjistron nga çdo kush që e ngrit dorën apo bën me shenjë drejt Gurit të Zi.

4. SIPËRFAQJA E TOKËS

1. Rrathët në grurë/drithëra (Crop Circle)

Gjeometria e Shenjtë

Janë përhapur thuajse në gjithë botën, por më tepër në Europë dhe Amerikë: në Angli, Itali , Francë, Zvicër, Slloveni, SHBA... Rrathët në grurë janë prej shekujsh.

Supozohet se origjina e vërtetë e shfaqjes së rrathëve në grurë të jetë viti 1590, kur edhe fillohet të flitet për Rrathët e Grurit (Crop Circles). Mënyra e tyre e shfaqjes dhe mesazhi që ato dërgojnë, na bën të mendojmë dhe të konkludojmë se ato mund të kenë një origjinë shumë më të hershme, bile edhe para erës sonë.

Rrethi i parë është regjistruar në vitin 1647 dhe më pas vazhdimisht ka regjistrime të tyre. Në vitin 1686 shkencëtari anglez Robert Plot publikoi një libër të titulluar: A Natural History of Staffordshire, i cili përmbante figura gjeometrike të cilat gjindeshin në atë kohë nëpër fushat e lëvruara. Ai përshkruan jo vetëm rrathë, por edhe spirale, edhe rrathë brenda rrathëve me përmasa 150 ft.

Numri i rasteve dhe përqindja e tyre në vende të ndryshme të botës, duket kështu:

United Kingdom 77 raste, 50.33%
Gjermani 20 raste, 13.07%
Itali 14 raste, 9.15%
Brazil 8 raste, 5.23%
Zvicër 7 raste, 4.58%
Kanada, Spanjë, Francë me nga 5 raste, 3.27%
Hollandë, Sh.B.A. me nga 2 raste, 2.61%
Kore, Poloni, Sllovaki, Ceki me nga 1 rast, 0.65%

Zona ku ka intensitet më të madh të shfaqjes së rrathëve në drithëra është ajo e Wiltshire-s, zona jugore e Anglisë, ku përfshihen dhe shumë rrethina të vogla që bëjnë pjesë në të njëjtën lartësi dhe gjerësi gjeografike, si Salisbury, ku është edhe e famshmja Stonehenge, Amesbury, Hampshire, Westbury, etj.

Teoria e Alfred Watkins, e quajtur Ley Lines, që trajton vendndodhjen e zonave të lashta dhe përzgjatimet e tyre nëpër territore, merr më shumë kuptim kur shikon shfaqjen e këtyre rrathëve, kryesisht në këto vende.

Po ashtu, teoria tjetër që mbështet idenë se Toka është e kryqëzuar nga një rrjetë vijash energjie të quajtura Earth Grid, merr kuptim edhe më shumë, po të kihet parasysh që përqëndrimi më i madh i këtyre vijave është në zonën ku shfaqen më shumë rrathët.

Kjo lloj njohurie na është transmetuar në kohë nga priftërinjtë mistikë dhe magjistarë të Keltëve, druidët, por është trajtuar gjithmonë si fantazi njerëzish primitivë, deri sa erdhi momenti që të meritonte një vëmendje më të madhe si teori.

Disa kohë më parë doli një teori për rrathët, duke pretenduar se ata vetëkrijoheshin në mënyrë gjeometrike nga vetë këto forca energjie të tokës (gjë që nuk është aspak për t'u çuditur, po të kihet parasysh që çdo formë jetësore ka në thelb të saj parime thellësisht gjeometrike në strukturë).

Me pak fjalë, teori ka shumë, siç ka edhe pretendime të shumta se nga kush krijohen. Ka patur raste që janë krjiuar nga njeriu, si dhe raste të shumta (pjesa dërrmuese) që nuk dihet se nga çfarë force apo qenie (inteligjente apo parafizike) krijohen.

* * *

Hulumtuesit më seriozë të Crop Circles pajtohen se shumica e këtyre formimeve nuk janë bërë nga njeriu, dhe duken të jenë mesazhe simbolike nga e panjohura, nga një intelegjencë e lartë. Ndër hulumtuesit përfshihen njerëz me një shkallë të lartë shkollimi në shkencë dhe inxhinieri.

Arsyetimi është se faktet mbështesin teorinë se është e pamundur që njeriu të ketë bërë shumicën prej nja 10.000 Crop Circles anembanë botës. Me siguri se njerëzit mund të bëjnë rrathë që duken të vërteta në shikimin e parë. Kjo është demonstruar më shume se 10 vite më parë. Faktet përfshijnë disa faktorë... Bimët brenda crop circles janë ndryshuar në atë mënyrë që është përtej aftësive të njeriut... Me pak fjalë, tregojnë për rrethin e gjetur që duket qartë që është i bërë nga njeriu, pasi që nuk tregon asnjë nga karakteristikat kur është i bërë nga forca e panjohur ose misterioze. E krahasojnë fillimisht me formacionet e bëra nga njeriu dhe më pas me ato që nuk dihet se nga kush bëhen. Realisht janë vepra të pazakonta dhe meritojnë një vëmendje më të madhe.

- Ka rrathë në grurë që bëhen nga njeriu me qëllimin për t'u argëtuar ose në formë arti.

- Ka edhe nga ato që bëhen me qëllim mashtrimi për t'u dukur sikur bëhen nga një forcë misterioze.

- Dhe ka edhe nga ato rrathë gruri që shkenca nuk është ende në gjendje t'i shpjegojë, pasi janë komplet jashtë spektrit të dy rasteve të para.

* * *

Disa rrathë në grurë janë krijuar nga njeriu. Rrathët e krijuara nga njeriu kanë këtë karakteristikë të veçantë: Përveç formës, që kurrë nuk është perfekte (si dhe madhësia e kufizuar), kallinjtë shpesh ose janë të prerë ose janë të përkulur dhe kur zgjaten përsëri, zgjaten vertikalisht siç duhet të rritet një kalli gruri. Ndërsa, kur bëhen nga ajo forcë e panjohur, ata nuk priten kurrë, vetëm sa pjerrësohen dhe vazhdojnë të rriten në atë menyrë (horizontalisht). Përveç kësaj, në vendet ku janë

bërë këto rrathë nga forca të panjohura (rasti i dytë), ka një energji të çuditshme që nuk lejon grumbullim dhe as qëndrim të dëborës, gjë që mund të shpjegohet me një sasi radioaktiviteti.

Analizat e bëra me kallinjtë e të dyja rasteve, tregojnë veçori komplet të ndryshme. Në rastin e parë (pra kur bëhen nga mashtruesit) lëvizja nëpër fushë dhe shkelja e kallinjve duket e qartë, si dhe orientimi i tyre. Po ashtu, në rastin e bërë nga njeriu kallinjtë nuk janë të dëmtuar nga brenda, siç ndodh në rastin e dytë. Specialistët që i studiojnë ose cerealologët e kanë të qartë dhe e kuptojnë menjëherë kur kanë të bëjnë me mashtrime të njerëzve.

* * *

Fenomen gjerësisht i pranishëm sot në realitetin tonë, por tërësisht i pakuptueshëm dhe i pashpjegueshëm. Është fjala për Rrathët në Grurë ose Crop Circle, që filluan të bëhen të njohur për masën e gjërë të njerëzve në kohët moderne.

Ka qenë pikërisht viti 1972 kur dy dëshmitarë: Arthur Shuttlewood dhe Bryce Bond, të ulur në njërën nga anët e kodrës Star Hill në Warminster, Angli, me shpresën për të parë një Objekt Fluturues të Paidentifikuar, prania e të cilëve e kishte kthyer këtë pjesë të Anglisë në një Mekë të UFO-ve për më shumë se një dekadë.

Por ajo që ata u bënë dëshmitarë nën dritën e Hënës, 100 këmbë më larg nga aty ku po rrinin, panë formën e diçkaje që filloi të ravijëzohej në fushë dhe një hapësirë e madhe në formë rrethore me bimësi të rrafshuara brenda 20 sekondave. Nga këtu u bë popullor termi **Crop Circle** dhe si fenomen u shpërnda në të gjithë botën. Ndonëse kjo nuk ishte hera e parë që ishte vëzhguar një fenomen i tillë, ky rast shënon, si të thuash, fillimin e popullaritetit të fenomenit në shkallë botërore.

Natyrisht që logjika të shtyn të mendosh që ky fenomen është shumë i vjetër, por mundësia për ta konstatuar është e vështirë për shkak të dimensioneve të rrathëve dhe grafikave që përbëhen.

Mënyra e shfaqjes së tyre dhe e larmishmërisë është e pafundme. Po ashtu edhe shpërndarja gjeografike është e madhe. Nga e gjithë bota vijnë raporte dhe foto të këtyre rrathëve (shpesh forma nuk është fare ajo e një rrethi), por në vend të parë është Anglia, sidomos një zonë e caktuar e saj që quhet Wiltshire, e cila është shumë e njohur sot në botë për shkak të këtij fenomeni.

Wiltshire është një nga vendet antike të Druidëve dhe po ashtu është shumë popullor pasi në gjirin e tij ka dhe të famshmin Stonehenge. Wiltshire, që ndodhet në jug të Anglisë, mbulon një zonë prej 4300 km katrorë dhe përfshin Kennet, West Wilts, North Wilts, Salisbury, South Wilts dhe the Borough of Swindon.

Por, le të kthehemi tek Crop Circle. Si thamë më lartë, gjeografia e pranisë së tyre është e larmishme në të gjitha kontinentet (ka mungesa raportesh nga Kina dhe Afrika e Jugut) dhe po ashtu edhe forma e tyre është e llojllojshme.

Ato bëhen, kryesisht, në fusha me grurë, misër, tërshërë, sojë, bar të lartë,… etj. Në përgjithësi ato paraqesin koncepte gjeometrike të realizuara në perfeksion dhe që presin të deshifrohen nga shkencëtarët e planetit që më kot hartojnë teori pas teorie duke u përpjekur fillimisht të gjejnë burimin që i krijon. Teoritë janë të shumta:

1- Energjia planetare
2- Energji plazmore, rrathë
3- Jashtëtokësore
4- Energji nga brenda tokës bazuar në teorinë Gaia mbi Linjat Ley të Tokës

5- Shpirtëra të natyrës

6- Vorbulla dhe fërkim që gjenerohet nga energjia plazmore

7- Të bëra nga vetë njerëzit (gjë që është vërtetuar për disa prej tyre)

8- Krijuar nga një satelit që orbiton Tokën.

Krijimi i këtyre rrathëve në grurë është shpesh i shoqëruar nga vëzhgime të dritave të pazakonta ose mjete fluturuese që ndriçojnë vendin, ku një ditë më pas gjendet Rrethi. Shumica e rrathëve krijohet gjatë natës, nga ora 11 deri në orën 4 të mëngjesit, por ka patur edhe formacione që janë shfaqur gjatë orëve të ditës.

Shumë shpesh formacione të tilla shfaqen aty ku linjat e fuqishme Ley ndërthurren me linjat e energjisë magnetike të Tokës. Dhe kjo ndodh shpesh në vende ku ka ndërtime megalitike si ai në Stonhenge.

Figurat që shfaqen janë shpesh të krahasuara me Krijimin, Trupa Qiellore, Çakra ose Gjeometria e Shenjtë.

Rrathët ruajnë fshehtësinë

Përbrenda çdo sipërfaqeje rrethore të përkryer, gruri ishte vetëm i paluar e jo edhe i thyer. Kallinjtë ishin të paluar në formë spirale, herë në drejtim të akrepave të orës e herë në anën e kundërt.

Duke i shikuar nga ajri do të mahniteshim me pamjet madhështore dhe shumë të ndërlikuara. Nëse rrethi është paraqitur në fillim të sezonës, pra sa është gruri i verdhë, atëherë kallinjtë prapë janë drejtuar dhe kanë vazhduar të rriten, kështu që rrethi shpejt ka humbur duke lënë vetëm një prerje në vegjetacion.

Kohët e fundit ky fenomen më së shpeshti paraqitet në Britani të Madhe edhe pse Piktogramet nuk janë të huaja as në vende të tjera si Australi, Amerikë, Kanadë, Çeki, Gjermani etj.

Hulumtuesit nga mbarë bota janë duke u munduar që të zbulojnë se kush apo çka është duke i shkaktuar këto fenomene.

Ata i kanë shkruar nga një turrë të librave, por në asnjërën prej tyre nuk ekziston ndoj shpjegim përfundimtar, kështu që ky fenomen ende është mister.

Penzionerët e paprituar

Kur para disa viteve u paraqitën dy farmerë dhe pranuan se ata ishin ata që i vizatonin këto vizatime u duk se misteri mori fund.

Por kur u munduan që para kamerave televizive të tregojnë procesin e punës kjo u duk më pak se modeste. Vizatimi i tyre vetëm në pamje të parë i përngjante atyre të vërtetave, por as për së afërmi nuk ishin të përkryera si ato.

Përveç kësaj, në fushat grurore të Anglisë në dy deceniet e fundit kanë lindë me mijëra vizatime, për çka ishte nevojitur një armatë e vërtetë e penzionerve të shkathët që i mundon pagjumësia.

Piktogramet për të vërtetuar, në të vërtetë për të hedhur poshtë teorinë se këto vizatime janë të bëra nga dora e njeriut, revista "The Guardian" e Londrës dhe "PM Magazin" gjerman e organizuan një konkurs për vizatimin më të suksesshëm në grurë. Në atë konkurs u lajmëruan 12 ekipe, të cilat kishin prej një deri në gjashtë anëtarë.

Në një mbrëmje korriku atyre ua dhanë nga një copë parcelë me grurë dhe pesë orë për ta kryer punën. Ata mundnin të përdornin çfarë do mjeti, por i cili nuk bënte zhurmë dhe dritë. Çmimin e parë prej 3000 funtave e fitoi një ekipë britanike nga Samerseti.

Edhe pse u krijuan disa rrathë bindës, juria kompetente i cilësoi ato si falsifikate pasi që kallinjtë ishin të thyer, deri sa te ato origjinale ato janë vetëm të lakuara. Shikuar më thellë, kualiteti i tyre nuk e arrinte përsosmërinë e formës së Piktogrameve të vërtetë.

Në natën e njëjtë në mëngjes në fushat e Anglisë gdhinë tre Piktograme dhe menjëherë lindi pyetja, kush mundi ato ti bëjë kur të gjithë falsifikatorët ishin të tubuar në një vend duke luftuar për shpërblimin joshës.

Kështu skeptikët heshtën por me të madhe filluan të flasin ata që e mbështetnin teorinë e jashtëtokësorëve dhe fuqive ezoterike.

Hieroglifet nga Gjithësia

Paraqitja e këtyre rrathëve shpesh përcillej edhe me paraqitjen e objekteve të panjohura fluturuese, edhe pse dëshmitë nuk ishin edhe aq bindëse.

Ishte kështu ndonjë inçizim nate, në të cilin shihej një njollë pezulluese me ngjyrë të bardhë apo portokalli e cila përcillej me ndonjë shushurimë.

Këto inçizime infra të kuqe tregonin se këto njolla humbnin shumë shpejtë, pa ndonjë paraqitje përcjellëse, praktikisht në asgjë.

Analizat laboratorike vërtetuan se fuqia që i bën këta rrathë duhet ti ketë disa veçori të caktuara: që kallinjtë të shtypen ashtu, duhet nxehtësi intenzive, e pastaj edhe një forcë centrifugale e cila i shtypë kallinjtë e grurit për tokë. Brenda këtyre rrathëve shpesh është zbuluar radioaktivitet i tipit alfa dhe beta.

Nga ana tjetër, disa dëshmitarë tjerë të cilët kanë qenë në afërsi të vendit të ngjarjes dëshmojnë se kanë parë drita në qiell apo edhe kanë dëgjuar fishkëllima, e disa të tjerëve iu ka fikur pa kurrëfarë shpjegimi motori i automobilave etj.

Ufologët këto i kanë marrë si dëshmi se qenjet intelegjente jashtëtokësore na i lënë porositë e shkruara me hieroglifet e veta.

Një nga këto vizatime sipas interpretimit të Hopi indianëve do të thotë: "Planeta është në rrezik, njerëzimi duhet të ndërmarrë diçka". Shkencëtarët, në anën tjetër, mendojnë ndryshe.

Vetëtimat sferike nga qielli

Në fillim, deri sa rrathët ishin të vegjël, u paraqit një shpjegim shkencorë sipas disa kushteve specifike klimatike në këtë pjesë të botës. Kjo teori, megjithatë, ra shumë shpejtë poshtë me paraqitjen e rrathëve më të mëdhenjë dhe forma më të komplikuara.

Rrethi më i madh i matur deri më tash ishte 600 metra në gjatësi dhe 200 metra në gjerësi.

Interpretimet më të reja dhe më të besueshme bazohen në teorinë e vetëtimave sferike dhe rrezatimit jonik.

Shkenctari britanik, Terens Miden, është autor i teorisë "plazmë vorteks", sipas të cilës në atmosferë akzistojnë vorbuj ajrorë të cilët i shtypin këto vizatime.

Kjo teori, megjthatë, nuk e shpjegon pse kjo ndodh në këto 20 vitet e fundit dhe pse format janë gjithnjë e më të ndërlikuara.

Një kombinim interesant i kësaj teorie dhe teorisë së shkenctarit gjerman, Burkhard Hajm, flet për atë se mendimi njerëzor në nivel të ndërdijes së thellë e drejton paraqitjen e vetëtimës sferike, e cila do ta shpjegonte paraqitjen "nga asgjë" dhe ndërlikueshmërinë e vizatimit. Por kjo është në nivel të spekulimeve.

Një çift britanik ka qenë dëshmitarë direkt i kësaj paraqitjeje. Sipas dëshmisë së tyre, ata shetisnin nëpër fushë kur papritur u formua një vorbull ajri mbi kokat e tyre.

E dëgjuan një fishkëllimë të fortë, njërit prej tyre iu ngritën flokët në kokë. Kur vorbulli ajror në vijë zigk-zake humbi përtej fushe, ata u gjendën në mes të një vizatimi të posaformuar në fushën grurore.

Tornadot apo diçka e ngjajshme

Në vazhdim do të njihemi edhe me disa interpretime të disa shkencëtarëve eminent të Anglisë dhe Amerikës.

Kolin Endrius, elektoinzhinier dhe funksionar shteti, thotë se: "Kjo është mister, nuk ka dyshim se ky fenomen është jashtë fizikës dhe shkencës çfarë ne e njohim. Në kohë të fundit po na paraqiten një numër i madh i të dhënave, të cilat na bëjnë të ditur për një formë intelegjente, – nuk po them intelegjencë jashtëtokësore, por edhe nuk po e përjashtoj atë mundësi ".

Si dëshmi për këtë koment të Endrius-it janë rrathët të cilët nuk janë kaotik duke e kaluar fundin e fushës, por ata janë shpesh të vendosur vetëm një inç buzë rruge apo kodrine.

Endrius bashkë me Delgadon me të cilin edhe e shkroi një libër në këtë temë, provoi që të hyn në sekretin e këtyre rrathëve me operacionin "Drapëri i Zi" i cili përbëhej me vrojtimin e përhershëm të fushës Selizbri ku edhe paraqiteshin më së shpeshti rrathët sekret.

Paisjet ishin kamera me rreze infra të kuqe, kamera me inçizim nën dritë të dobët, kamera termike dhe kasetofoni. Pas shumë netëve të vrojtimit deri sa Endrius ishte duke fjetur erdhi deri te një alarm i cili më vonë u pa se është i rrejshëm.

Kamera termike kishte regjistruar se diçka kishte ndodhur në fushë. Të nesërmën në mëngjes e panë se ata ishin disa të rinjë shakatarë, të cilët kishin ardhë në fushë dhe kishin shkrepur me fotoaparatin e tyre me blic në drejtim të kamerës termike.

Endrius pas kësaj e ndërpreu operacionin me fjalët se "Vendi ynë u bë shumë i njohur".

"Endrius dhe Delgado për mua janë ankth nate",- thotë Terens Mejden, fizicient atmosferik dhe themelues i organizatës për hulumtimin e tornadove dhe stuhive (TORRO) si dhe i grupit për hulumtimin e rrathëve sekret (CERES).

"Besimi i tyre në ekzistimin e paranormales, jo vetëm që i tërheqë mashtruesit, por edhe e pamundëson bashkpunimin me shkencëtarët botërorë, të cilët edhe ashtu nuk është lehtë për t'i bindur se hulumtimi i këtyre fenomeneve është diçka serioze", vazhdon Mejden.

Terens Mejden u mundua që këtë fenomen ta shpjegojë duke dhënë mendimin se Piktogramet i bëjnë tornadot dhe stuhitë dhe në këtë drejtim ai bëri hulumtime të shumta. Por kurrë nuk ia arriti që të marrë pjesë në procesin e vizatimit të Piktogramit nga tornadot.

Josuksesin e vet Mejden e shpjegon me fjalët: "Kjo është njëjtë sikur kur të doni të inçizoni fatkeqësinë e komunikacionit në momentin kur ndodhë".

Pas 10 vitesh hulumtimi Mejden erdhi në përfundim se sekreti i rrathëve magjik shtrihet në bashkpunimin e dritës dhe rrymave ajrore, të cilat i bën një shtresë e ajrit në kordinatat dhe fushat e rrezikuara.

Edhe shumë hulumtuesë të tjerë i bashkangjiten teorisë së Mejdenit, si Gjeni Rendles dhe Pol Faler, nga qendra e hulumtimit të UFO-ve në Britani.

Ata i kanë shkruar gjithashtu edhe disa libra në këtë temë. Ja komenti i tyre: "Me të vërtetë rrathët paraqiten afër vendeve të cilat potencialisht vizitohen nga objektet e pa identifikuara fluturuese. Por, në të vërtetë rrathët janë ato të cilat formojnë iluzione për fluturaket e jo e kundërta, pra, jashtëtokësorët që i lënë porositë e tyre duke shkarravitur në grurë. Deri tani kemi shumë dëshmitarë të cilët na raportojnë për vorbujt atmosferikë, të ngjashëm me tornadot".

Me këto shpjegime, natyrisht se nuk u kënaqën personat të cilët i japin përparësi teorisë mbi jashtëtoksorët.

Për këtë Gjeni Rendles thotë: "Neve na quajnë thyes të iluzioneve" dhe më tej vazhdon "rregullsia gjeometrike e rrathëve nuk është asgjë më fascinante se forma e ndërlikuar e fjollës së borës, por prapë se prapë njerëzit kanë dëshirë t'iu japim zgjidhje sa më fantastike".

Komentari i profesorit të meteorologjisë në Universitetin Perdju, Gjon Snou, pas një seminari që e dëgjoi për Piktogramet, ishte: "Ishte argëtuese t'i dëgjosh gjithë ata njerëz, shumë dikutime e pak dëshmi shkencore. Shumica e studimeve të këtyre vizatimeve në grurë, përfundojnë me vizitën e vendit ku është paraqitur ai vizatim dhe filozofimi rreth tij".

Ndërsa Kristofer Çerç, specialist për tornado në Univerzitetin Majami të Oksfordit në Ohajo, thotë: "Kam ardhur në përfundim se kjo është shumë bizare. Ata rrathë koncentrik nuk mund të shpjegohen me shkaktarë natyrorë. Mundeni ti quani si mashtrim por mundeni ti quani edhe vepra artistike".

Edhe Arçi Roj, anëtarë nderi në institucionin për fizikë dhe astronomi në Universitetin e Glazgovit, është përafërsisht i të njejtit mendim: "Ka 5 vite që jam hulumtues i këtij fenomeni dhe nuk besoj se ekziston ndonjë shpjegim real se çka janë ato dhe çka i shkakton".

Por shpjegimin më të mirë e dha shkrimtari dhe njëherit edhe hulumtuesi në lëminë e alkimisë, Patrik Harper, me fjalët e të cilit dua që edhe ta përfundoj këtë pjesë:

"Ato janë si edhe ëndërrat: t'i hulumtosh do të thotë ti shtyesh që të mashtrojnë, t'i interpretosh do të thotë ta errësosh begatinë e tyre, t'i shpjegosh do të thotë gabimisht t'i kuptosh... Rrathët në grurë janë sikur një gojë, e cila na flet për mrekullinë dhe thellësinë e çështjes, – i flasin më shumë zemrës se sa kokës, por më shumë shpirtit se zemrës"!!!

Vlerësimi

Kur ngjarjet e përshkruara në "Vlerësimi" dolën në dritë, në pjesën më të madhe, falë interesimit të komandantëve të NATO-s, të Shtabit të Përgjithshëm - SHAPE, një kërkim global dhe i plotë u ndërmor pranë SHAPE-s (Shtabi i Përgjithshëm Suprem i Fuqive Aleate Europiane).

Ishte 1961. Kërkimi u drejtua nga Mareshalli i Aviacionit, Sir Thomas Pike (Angli), që ishte efektivi SACEUR (komandant i dytë, shtabi i përgjithshëm Europa e Veriut).

Si Pike dhe gjenerali Lyman Lemintzer, i ushtrisë së Shteteve të Bashkuara, kishin të njëjtën gradë ushtarake me pesë yje.

Kërkimi SHAPE/NATO u quajt "një vlerësim" dhe u bë më i njohur si "Vlerësimi" me klasifikimin "Top Secret Kozmik", deri tani klasifikimi më i lartë i përdorur nga SHAPE/NATO.

Studimet u ndërmorën për shkak të mungesës nga ana e Washingtonit dhe Londrës të informacioneve rreth problemit të objekteve të paidentifikuar të parë shumë herë mbi Bashkimin Sovietik, mbi Europën Qendrore dhe mbi instalimet NATO-s.

Në raste të ndryshme formacione të mëdha objektesh në fluturim gati kishin bërë të përplasnin forcat e NATO-s me ata të Paktit të Varshavës.

Studimet e "Vlerësimit", më në fund, u publikuan në vitin 1964, por vetëm 15 kopje u stampuan.

E gjithë vepra me dokumentacionin e bashkëngjitur (me nje spesor gati 20 cm) përmbante dëshmi, intervista, fotografi, studime të thelluara historike, teologjike, fizike, atmosferike, astronomike, astrofizike, sociologjike dhe psikologjike.

Skenari i studimeve mbulonte të gjithë territorin e NATO-s, nga Norvegjia veriore, deri ne Turqi dhe Greqi.

Ishin fotografi mjetesh të precipituar, trupa të vegjël dhe disa analiza të "Plasti-Metal", mbi të cilin në 1964, nuk u mund të njihej natyra. Në vendet nuk u gjetën kurrë trupa humane, por krijesa të vogla gri, që bënë të dyshojnë personat që i analizuan.

Ishin parë dhe fotografuar krijesa njerëzore pranë anijeve, dhe ata kishin pasur kontakte me fshatarë, peshkatarë dhe me një oficer të aviacionit italian. Megjithatë, ata humanë nuk kishin kontaktuar me anijen!

U arritë kështu në konkluzionet impresionuese të mëpasme:

1- Planeti Tokë kishte qenë objekt i një vëzhgimi të plotë dhe të thelluar nga ana e disa qytetërimeve jashtëtokësore.

2- "Ata" kishin demostruar një teknologji shumë të avancuar, mbase superiore ndaj nesh, të vjetër mijëra vjet a më shumë.

3- Ishte duke u zbatuar një proçes ose plan. Studimi kishte demostruar që po u zhvillohej një proçes gradual. Në fillim një kontakt, pastaj dy, tri, më shumë, më pas do të prezantoheshin me anijet e tyre kozmike e me dhjetra persona. Më në fund do të bënin fluturime spektakolare, kështu parkim në Tokë e mbase do të pozonin për fotografët.

4- Evidenca e fakteve demostron që kjo ndodh prej disa mijëvjeçarësh.

5- Nuk shihet të qëndrojë asnjë rrezik ushtarak për t'u shënuar. Nëse "Ata" do të kishin pasur qëllime të këqija, nuk do të kishim pasur kapacitetin për t'u mbrojtur.

Mësimet e vyera të çdo mjeshtri shpirtëror shprehnin të njëjtin koncept dhe ky koncept ishte që ne jemi të gjithë një gjë e vetme.

Në faqet e çdo vepre klasike fetare tregohet e njëjta histori e bukur. Nga Bhagavad-Gita tek Bibla e Shenjtë, nga Zend Avesta tek Kurani ose tek Sutra e Budës, del e njëjta e vërtetë ndriçuese. Raca njerëzore është unike.

Diferencat tona tribale janë padomethënëse. Nuk ka rëndësi se në ç'kishë shkojmë, nuk ka rëndësi se ç'ngjyrë ka lëkura jonë, çfarë gjuhe përdorim dhe çfarë origjine etnike kemi, thjeshtë nuk ka rëndësi! Jemi të gjithë bij e bija të Zotit dhe jemi të gjithë pjesë e kësaj eksperience të quajtur Jetë.

Rezultatet e një sinteze të gjatë 30 vjeçare më kanë sjellë në konkluzionet që raca njerëzore është në fakt një racë hibride dhe jo vetëm që s'jemi vetëm në Kozmos, por s'kemi qenë asnjëherë vetëm.

Raca njerëzore ka pasur një relacion intim me qytetërime të ndryshme jashtëtokësore, shumë të zhvilluara dhe të avancuar teknologjikisht, për disa mijëra vite.

Në fakt, e tërë historia jonë dhe zhvillimi i madh dhe i pabesueshëm si racë, janë frut i një proçesi të ndërthur dhe intim të zhvillimit të relacioneve mes nesh humanëve dhe racave më të zhvilluara të Universit. Duhet të njohim madhësinë e kësaj të vërtete.

Dhe sa të vegjël jemi ne Njerëzit!

Pranimi i kësaj të vërtete, do të thotë një hap i rëndësishëm dhe i nevojshëm, nëse duam të piqemi si qytetërim dhe të përgatitemi që të marrim vendin tonë në një komunitet të pafund të Universit.

Pikëvështrimi im është që një kuptim i tillë do të sjellë një ekspansion më të madh të ndërgjegjes në banorët e këtij planeti, që do të na bashkojë dhe që shpresoj të parashikojë dhe të na japë një të ardhme të lavdishme.

Unë besoj që ky proçes të jetë një konstante universale.

Në një Kozmos të pafund jetësh, qytetërimesh, kulturash, racash të llojeve të pabesueshme, do të arrijë momenti në të cilin do të detyrohemi, edhe për nevojë mbijetese, të shpërndahemi tej kufijve të djepit të quajtur Tokë. Falimentimi në këtë sfidë, mbase do të na çojë në vetëshkatërrim.

Raca njerëzore ka arritur një pikë krize totale. Me arritjet tona teknologjike në armatime bërthamore, armë biologjike, e kështu me radhë, duhet të fillojmë të kuptojmë rolin tonë në këtë epope të quajtur Jetë.

Familja jonë kozmike ka hapur për ne një derë drejt një të ardhme të pafund e të lavdishme, por duhet t'i përgjigjemi thirrjes.

Ka ardhur momenti në të cilin duhet të lëmë pas krahve të kaluarën tonë të përgjakshme, të mbushur me persekutime raciale dhe fetare, intolerancën etnike, injorancën dhe urrejtjen e çdo lloji.

Një racë që don të meritojë të drejtën e ekspansonit në hapësirë, duhet të shkojë drejt të ardhmes me shpresë, bashkim, durim, tolerancë dhe mbi të gjitha me dashuri.

Për këtë, modestia dhe përulësia duhet të shoqërojnë pjekurinë tonë.

Duhet të jemi të përgatitur për të bërë hapat e parë në komunitetin tonë universal si një popull i vogël dhe planet i vogël, me një të ardhme të vetme ose, mos të provojmë aspak.

Çështja e UFO-ve, rrathët në grurë, shtimi kohët e fundit i shikimeve të "virgjëreshës", transmetimi i njohjes me anë të komunikimit ekstrasensorial, e gjitha bën pjesë në një tentativë kozmike për të shtyrë me forcë racën njerëzore drejt realizimit të unitetit tonë.

Duhet të përgjigjemi, duhet të piqemi dhe duhet të hyjmë në shekullin XXI me shpresën, dashurinë dhe shpirtin e unitetit. Nuk kemi zgjidhje tjetër.

Top Secret Cosmic - Robert O. D.

2.Rrathët në grurë/drithëra
– Hieroglifet moderne të Thotit të Atlantidës

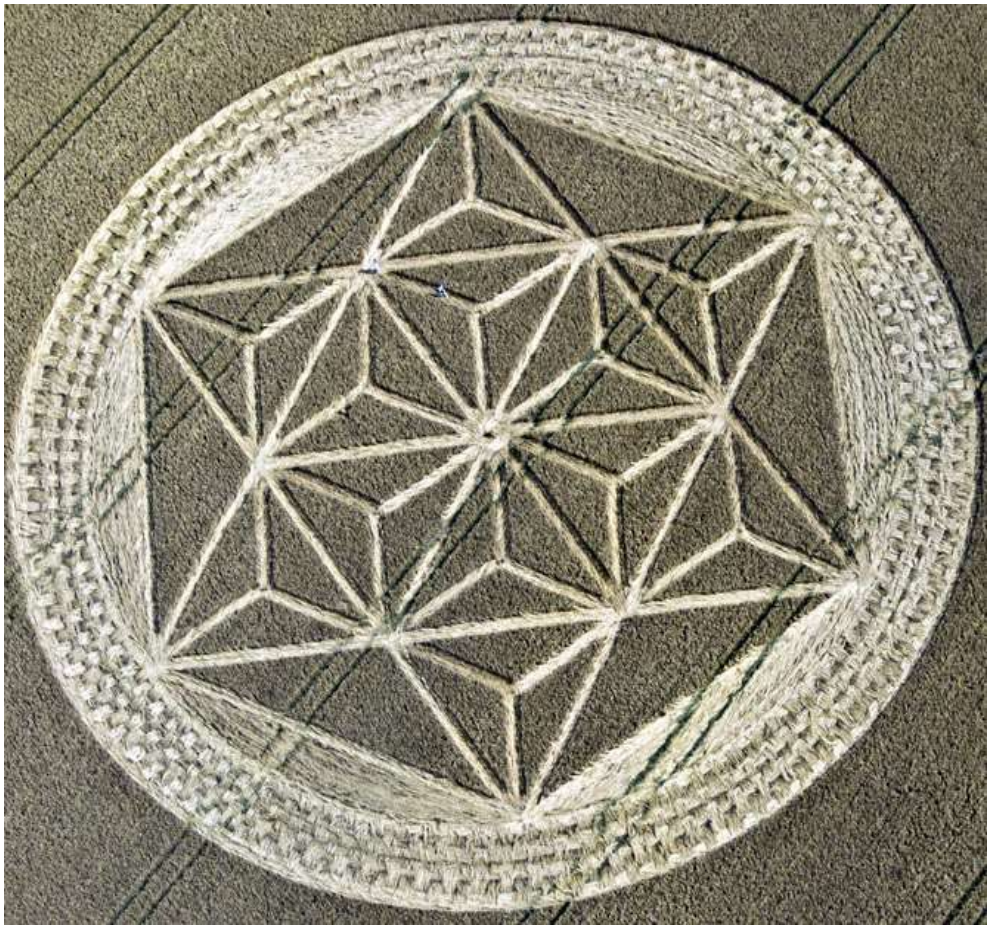

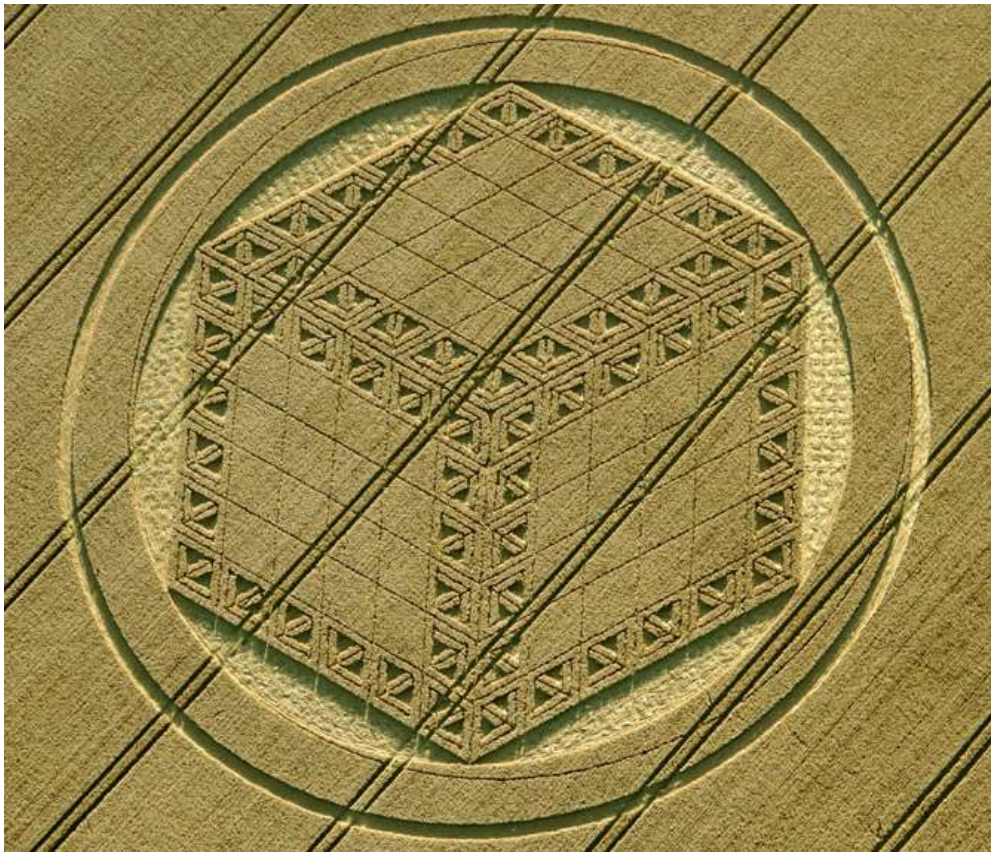

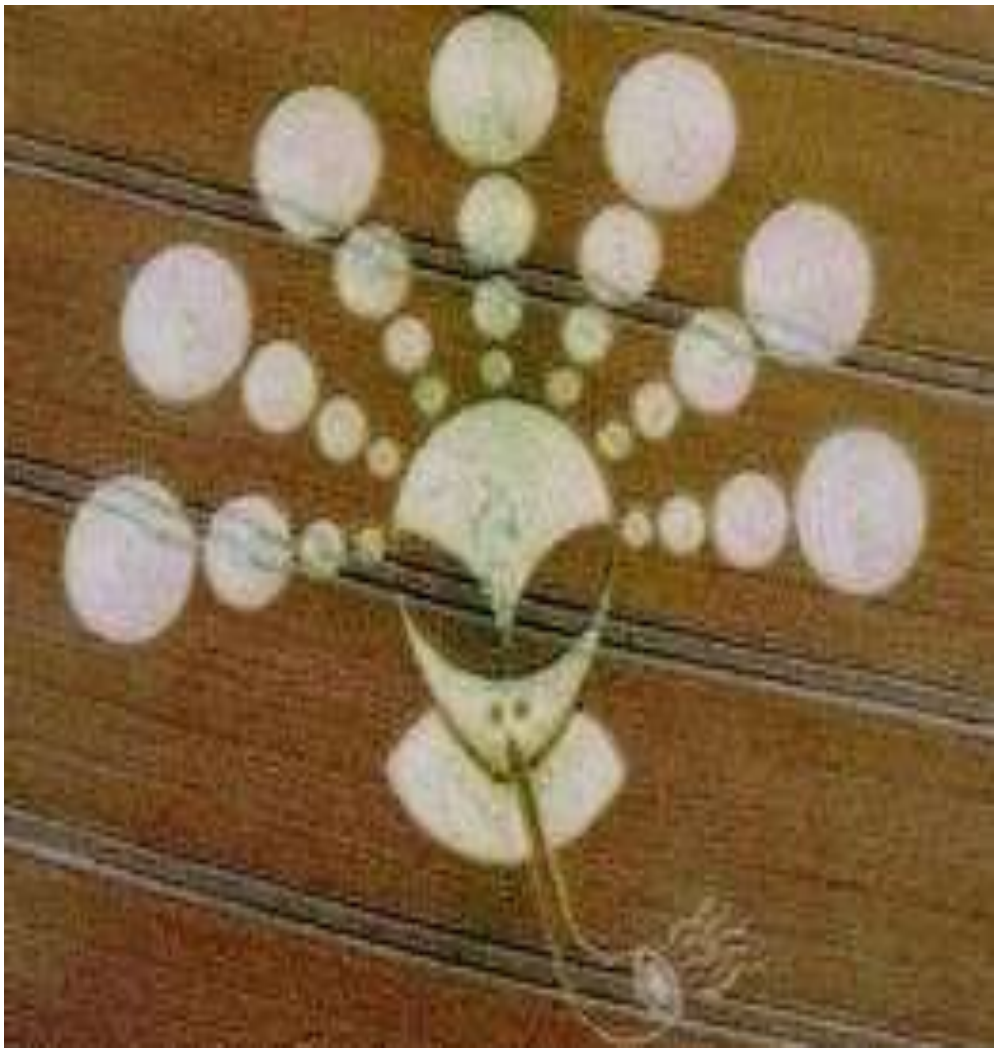

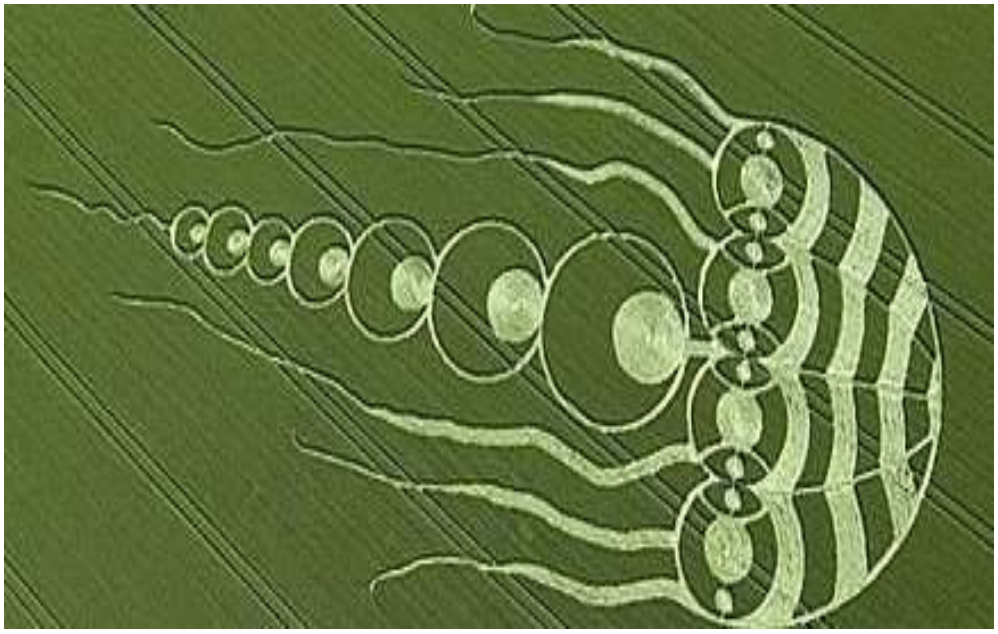

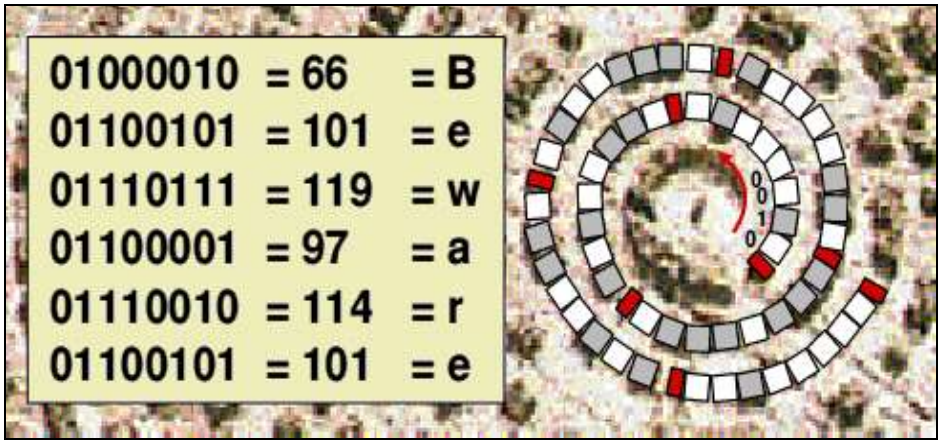

Rrethi (Crop Circle) më i pabesueshëm ndonjëherë, është ky i datës 15 Gusht 2002, i shfaqur në Winchester, Hempshire (me përmasa 120 m X 80 m). Kjo tregon se sa mirë na njohin neve vizitorët që vijnë nga qielli.

Ju mund të shikoni, në anën e djathtë të figurës, diskun i cili përmban segmente individuale të kodimit të, cilat japin një mesazh nëpërmjet numrave binarë.

Është bërë e qarë tani përmbajtja e diskut, i cili u dekodua nga Paul Vigay, Frank Drake dhe Carl Sagan. Pas konvertimit të të dhënave, doli texti:

"Beware the bearers of FALSE gifts & their BROKEN PROMISES. Much PAIN but still time. There is GOOD out there. We OPpose DECEPTION. Conduit CLOSING (BELL SOUND)".

"Ruajuni nga bartësit e dhuratave të rrejshme dhe premtimeve të thyera. Shumë dhembje por ende kohë. Është shumë mirë këtu. Ne e kundërshtojmë mashtrimin. Përfundim (Zë i këmbanës)".

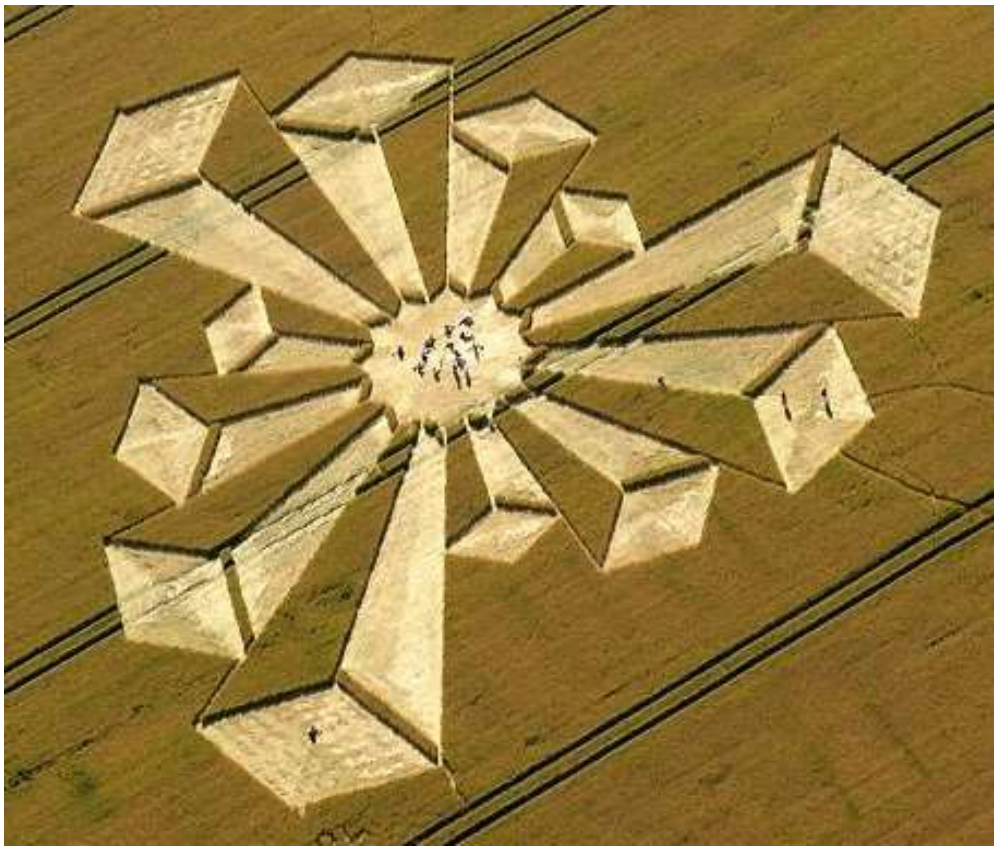

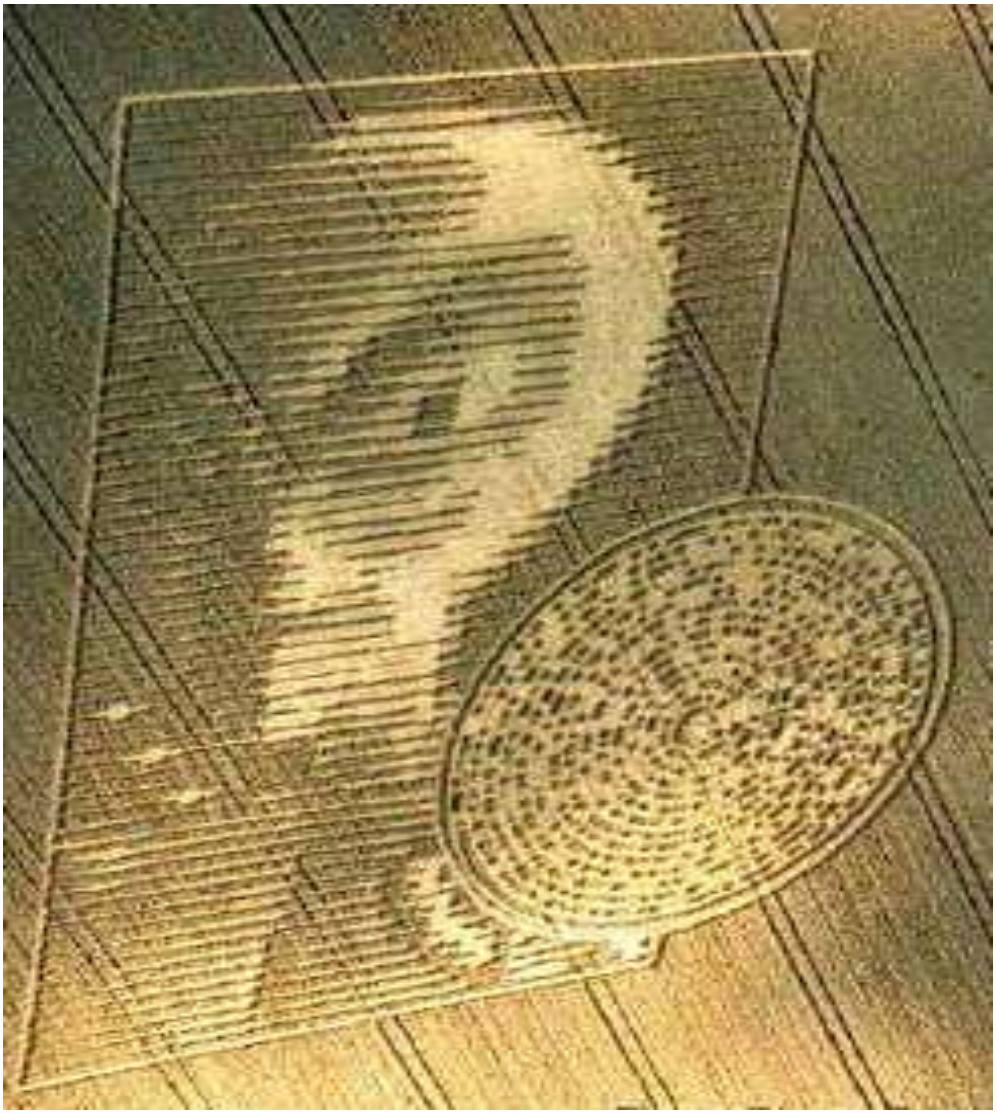

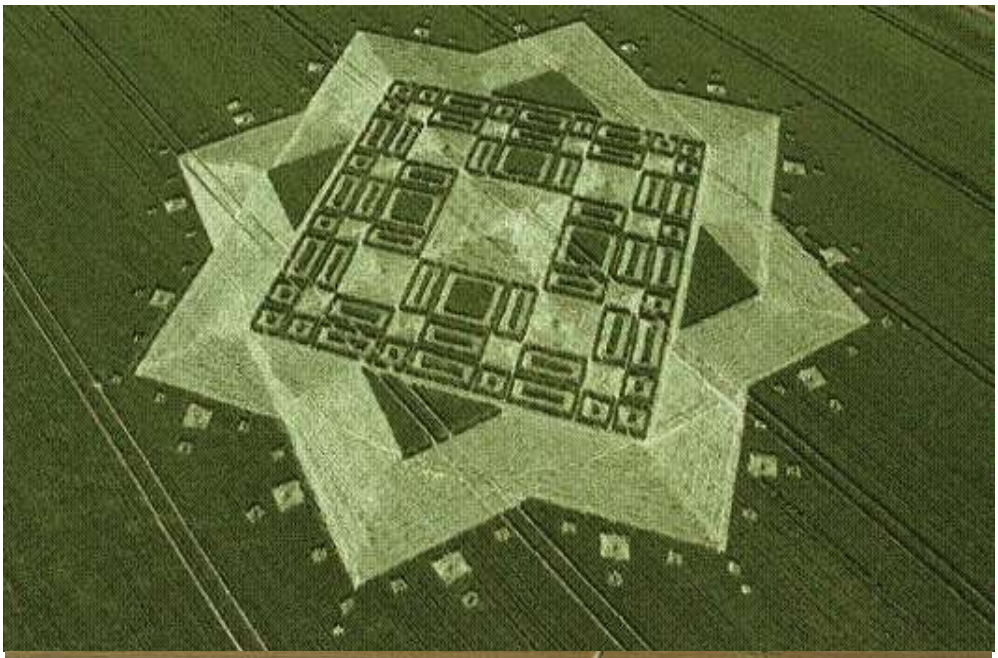

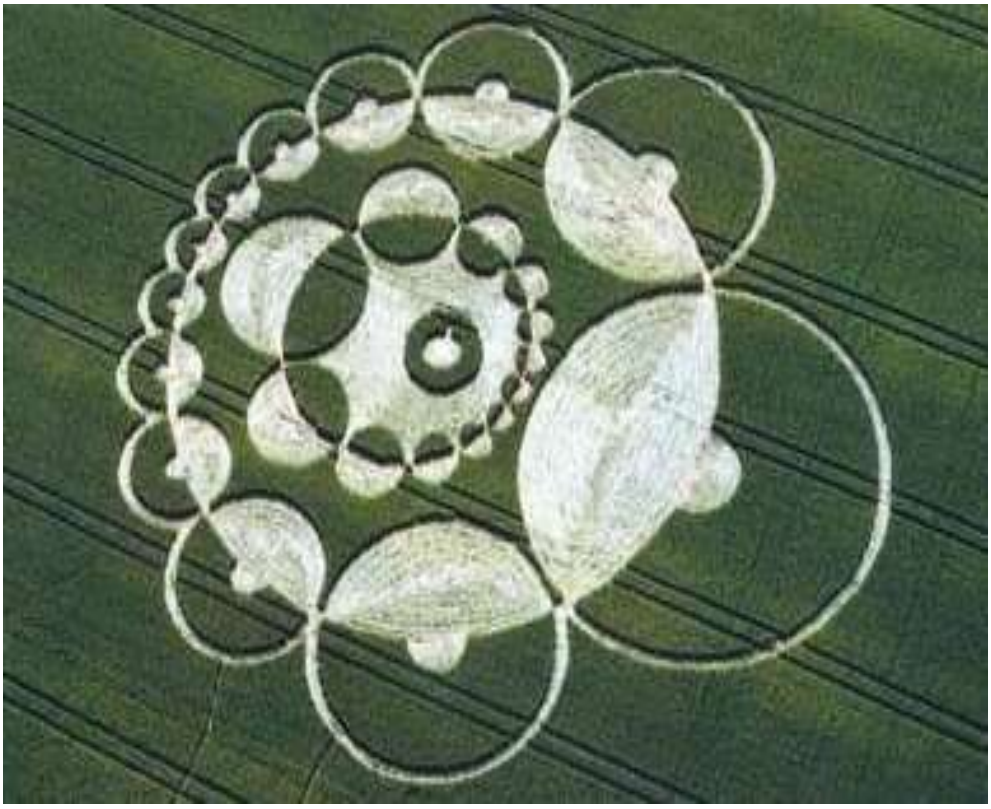

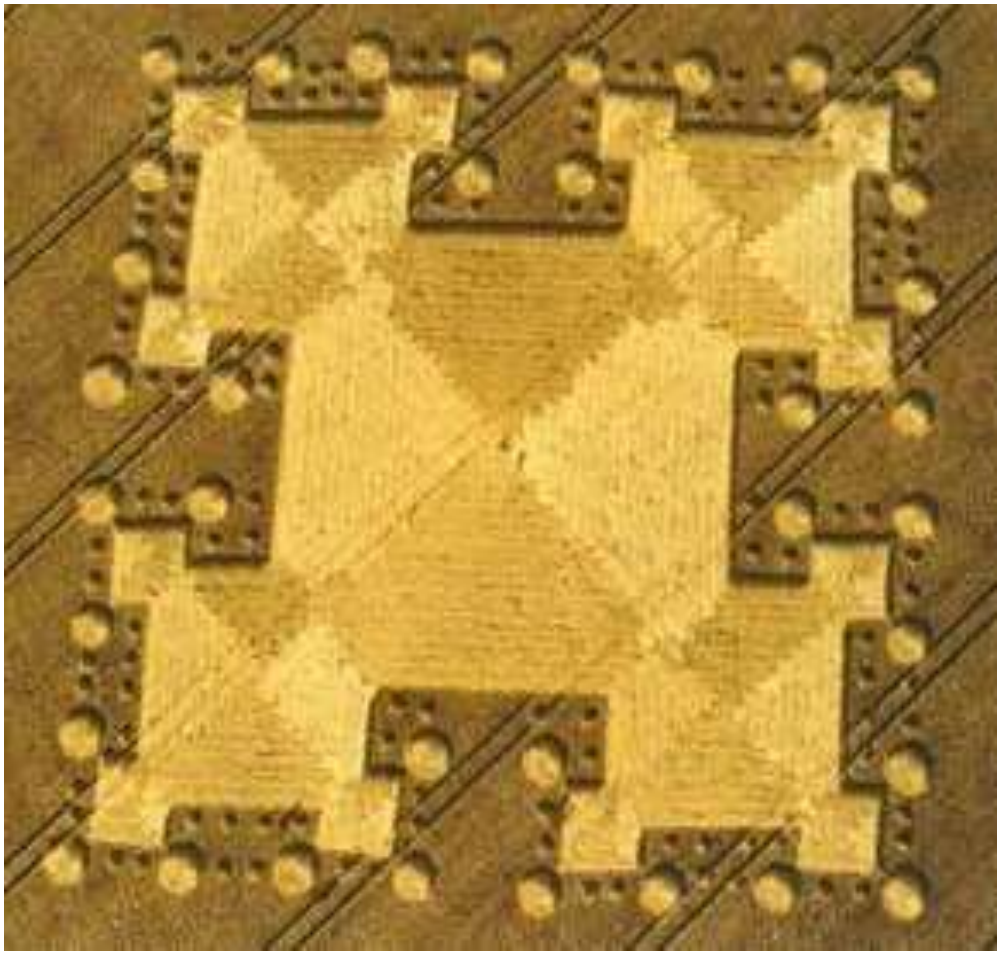

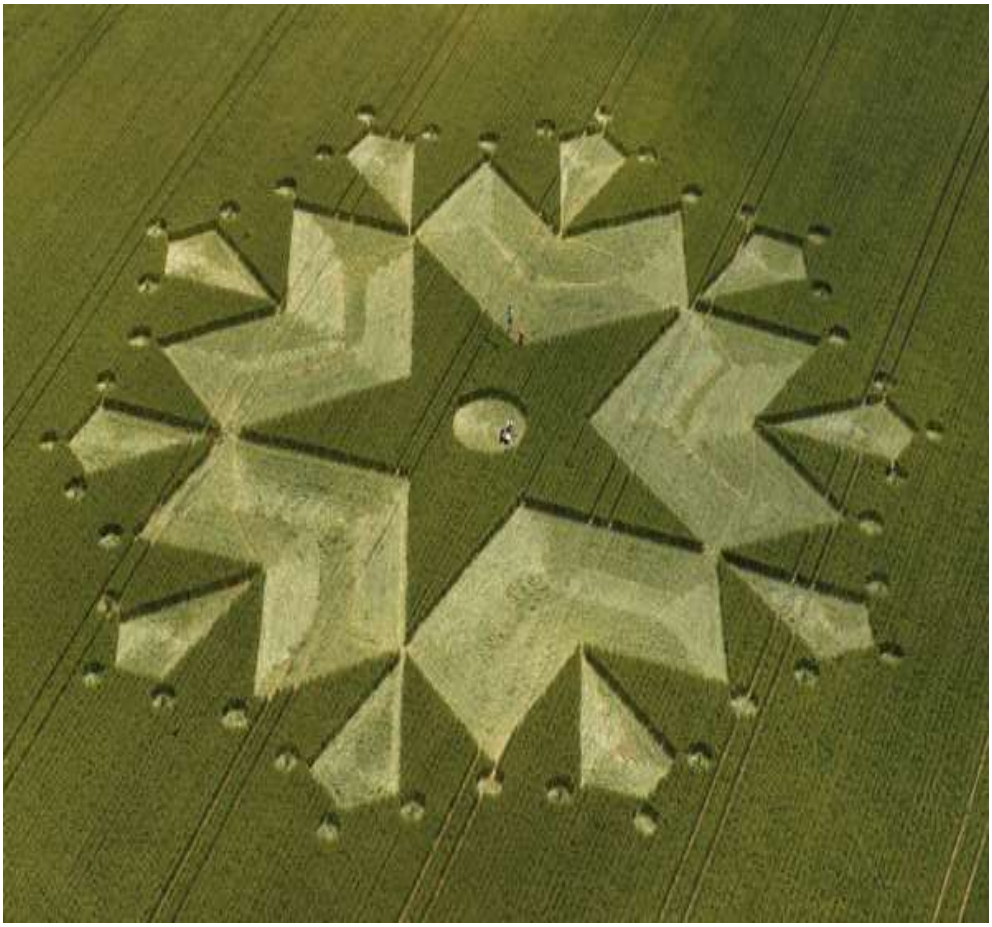

3.Alfabeti i Rrathëve

Bazuar në figurat gjeometrike që janë shfaqur nëpër rrathë në gjithë botën, studiuesit e fenomenit kanë krijuar një lloj alfabeti që e kanë mbiquajtur alfabeti i rrathve në grurë (më saktë: në drithëra).

Figurat gjeometrike përfshijnë që nga shkrimi i lashtë egjyptian, fenomenet qiellore, gjeometria e shenjtë, e deri tek simbolet më të fundit të ditëve të sotme.

Figurat e renditura më poshtë përbëjnë në esencë pjesën dërrmuese të të gjithë rrathëve të shfaqur në kohë dhe hapësira të ndryshme në planetin tonë.

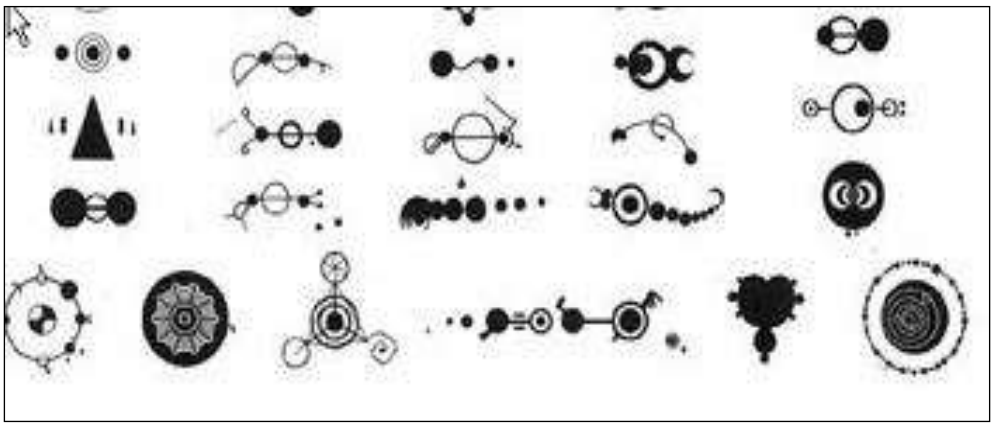

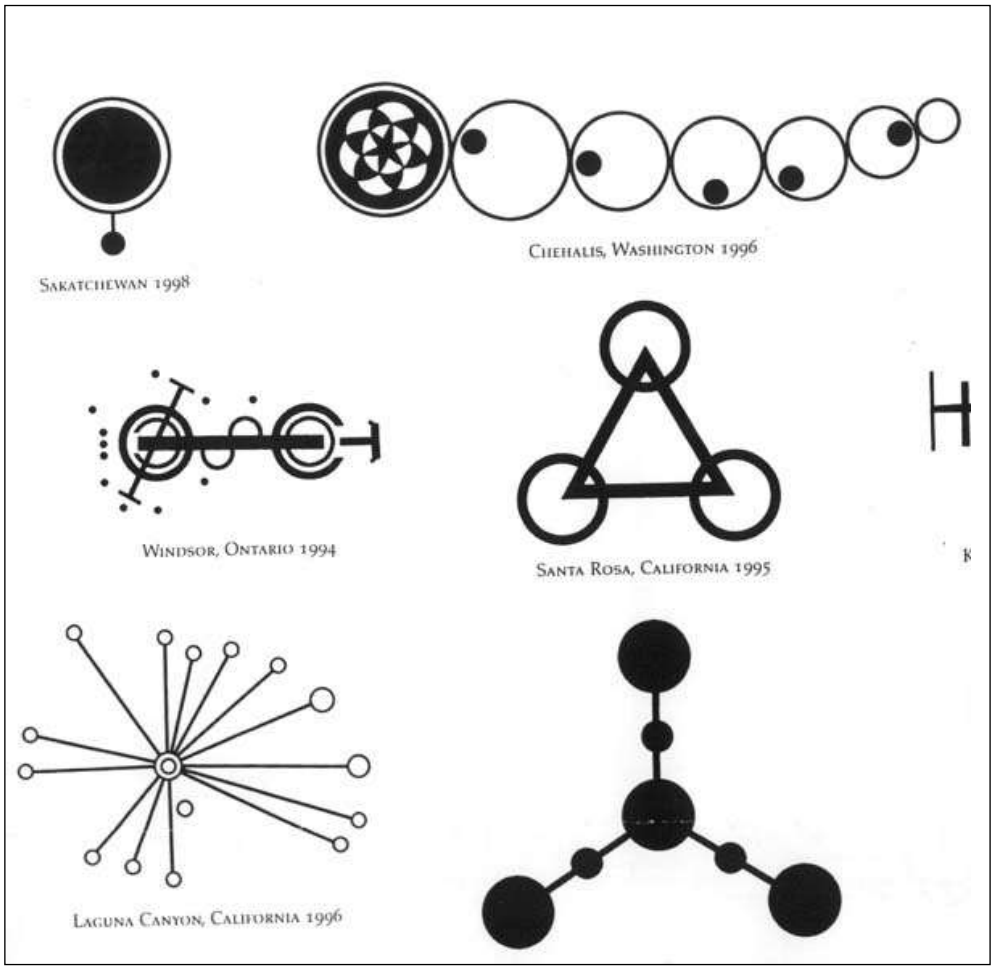

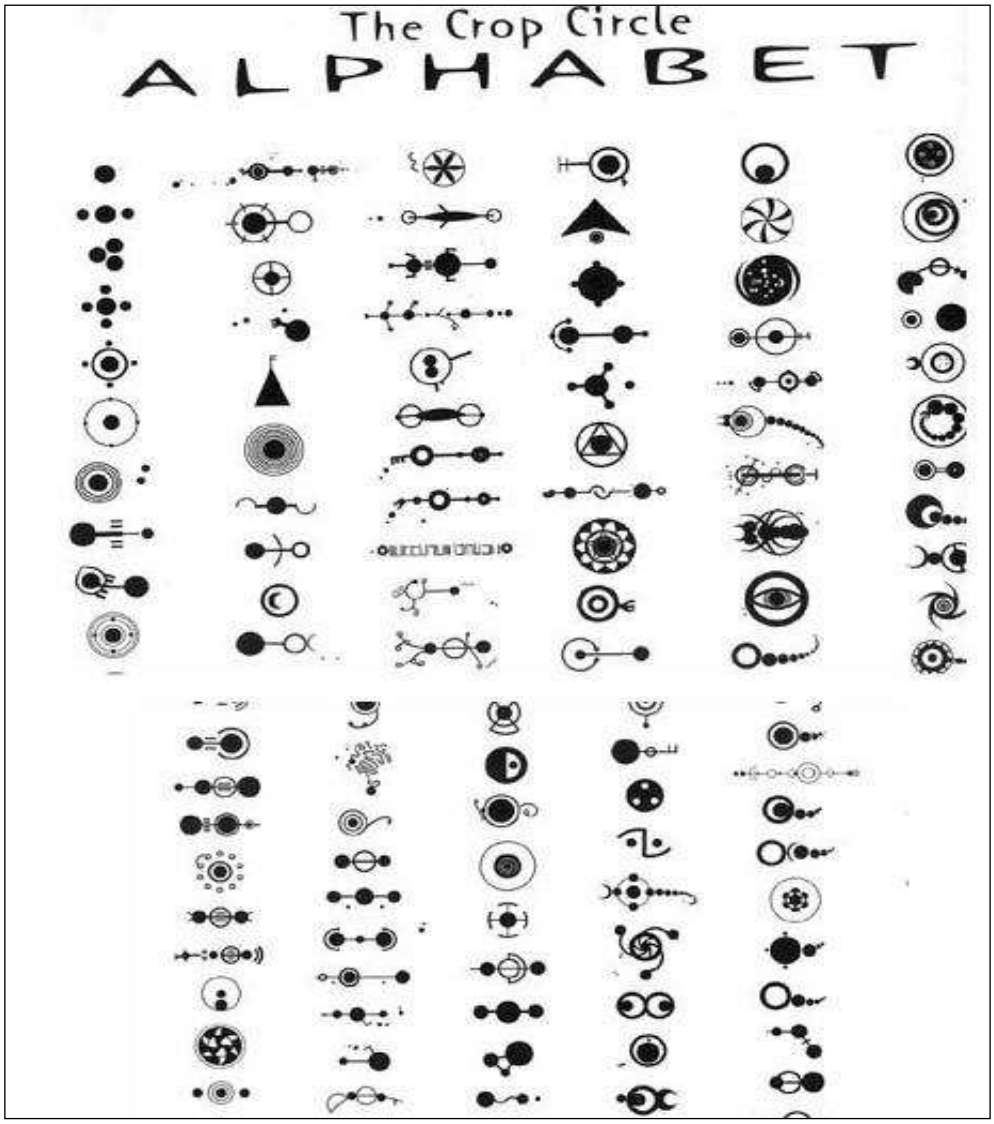

4.Trekëndëshi i Bermudeve

A)-Ç'farë është Trekëndëshi i Bermudeve?

Trekëndeshi i Bermudeve gjithmonë ka qenë një zonë e rrezikshme dhe e mistershme, nga që zhdukja e marinarëve, pilotëve dhe turistëve asnjëherë nuk ka qenë e zgjidhur.

Elementet e informacionit rreth kësaj zone janë intriguese: në një anë të oqeanit Atlantik oksidental, në forma pak a shumë trekëndëshe, ndërmjet Bermudeve, Floridës dhe meridianit 40, kanë ndodhur zhdukje gjatë 30 vjetëve të fundit të shumë avionëve, anijeve pa lënë asnjë gjurmë nga to, dhe që kurrë nuk janë gjetur pjesë apo të mbijetuar.

Çdo gjë që një herë hyri aty, kurrë më nuk u pa.

Zhdukje pa përgjigje!

Gjatë gjithë historisë ka patur raporte të zhdukjeve në Trekëndëshin e Bermudeve. Pjesa e mistershme është që asnjëherë nuk ka pasur copa në det. Nëse do ishte një anije, ekipet e kërkimit do kishin gjetur copa në det që të tregonin

ekzistencën e saj si, p.sh. veshje shpëtimi, vaj në ujë etj. Asnjëherë nuk është gjetur asgjë e tillë në kërkimet e tyre.

Mesazhet e disa avionëve, para zhdukjes nuk jepnin asnjë shenjë anormaliteti, në fakt në një moment të caktuar çdo gjë shkonte normal dhe një minutë më vonë çdo gjë ishte zhdukur pa më të voglin lajmërim.

Numri i zhdukjeve është impresionant dhe i tmerrshëm. Me misterioze është që rastet nuk ndodhën në një uragan apo ciklon, sepse shumica e zhdukjeve ka ndodhur në kohë të mirë. Sipas të dhënave të ditëve të lundrimit me vela, Bermudet dhe zona më në jug u braktisën nga lundrimi për rreth 100 vite nga që kishin ndodhur shumë zhdukje anijesh dhe mendohej që ndodhte nga anijet pirate.Vetëm në shekullin e 19-të dhe më shumë në shekullin e '20-të u qartësua që ndodhte diçka e pashpjegueshme, nga që nuk gjendej asnjë gjurmë nga zhdukjet.

Një numër i zhdukjeve prekte vetëm pasagjerët dhe gjallesat e tjera dhe anijet ngeleshin të braktisura, por në gjendje perfekte dhe në rregull, çdo gjë në vendin e saj.

Trekëndëshi i Bermudeve gjithmonë do të jetë një burim i pashpjegueshëm frike dhe enigme misterioze. Atëherë, nëse anijet, avionët dhe barkat nuk u zhdukën nga faktorë natyroë klimatik , atëherë çfarë ndodhi? Ku kanë shkuar gjallesat? Ç'farë ka ndodhur me anijet dhe avionët që janë zhdukur totalisht ?

Dhe pyetja më e rëndësishme është: Ku janë?

Disa shpjegime

Faktikisht Trekëndëshi i Bermudeve është një qendër energjetike, ajo nuk është thjeshtë një trekëndësh, por shihet në formën e një piramide. Shumë afër Trekëndëshit te Bermudeve është gjetur një vend ku personat zhduken fizikisht dhe shfaqen kohë me vonë, është i njëjti rast i personave që zhduken në Trekëndëshin e Bermudeve, hyjnë në tjetër kohë hapësinore, ndryshe nga e jona. Dhe mendohet se kjo piramidë kohore përdoret nga universe të tjera, si UFO-t, etj.

Trekëndëshi i Bermudes – Misteri tronditës!

Termi *Trekëndësh* ka lindur nga forma që ka hapësira ku ndodhin fenomene të pashpjegueshme. Në një linjë të drejtë nga Miami (Florida) në Porto Rico dhe përsëri një tjetër linjë nga Porto Rico në ishujt Bermude, linjë që më pas rikthehet nga Bermudet në Miami, të tria me një gjatësi prej 1000 miljesh secila, formohet ai që është quajtur prej shumë vitesh ***Trekëndëshi i Bermudeve.***

I ashtuquajturi Trekëndësh është bërë objekt i një numër shkrimesh sensacionale dhe i zhdukjeve të mistershme si dhe disa anomalive që është pothuajse e pamundur të shpjegohen shkencërisht apo brenda koncepteve tona për fizikën, kiminë dhe vetë kohën apo materien në të. Rasti zyrtar që e shndërroi Trekëndëshin në një nga fenomenet më të mistershme dhe të frikshme të globit, është ai i vitit 1945 me të famshmen ***Skuadriljen e 19***.

Në datën 5 dhjetor të vitit 1945, 5 bombardues të rëndë të tipit *Avenger*, rreth mesditës, nisen nga baza ushtarake e Fort Lauderdale, Florida, për një fluturim stërvitor. Koha paraqitej më se e përshtatshme për një fluturim të tillë dhe ekuipazhi përveç një piloti të ri, ishte me eksperiencë të mjaftueshme, duke patur secili të paktën 400 orë fluturimi. Pas pothuajse 2 orësh nga nisja e tyre, u kap një mesazh që mendohet se ka qenë midis komandantit të skuadriljes dhe njërit prej pilotëve, i cili i thoshte që kishte humbur orientimin. Instrumentat nuk funksiononin, ndërsa edhe

vetë komunikimi midis tyre kishte ndërhyrje të forta në frekuencë. Mesazhe të shkëputura u vazhduan të kapen nga kulla e kontrollit në Fort Lauderdale, Florida, dhe po ashtu nga disa drejtues anijesh të vogla private të ndodhura në afërsi. Nga përmbajtja e tyre kuptohet që të gjithë kishin humbur orientimin. Instrumentat keqfunksionin nga një lloj nderhyrje e fortë magnetike dhe vizibiliteti ishte pothuajse zero. Më pas sinjalet u ndërprenë dhe pati vetëm heshtje. Nga Fort Lauderdale u ngritë një avion kërkimi dhe menjëherë pas tij një tjetër në një distancë kohore të shkurtër. Kur avioni i parë iu afrua Trekëndëshit edhe u zhduk në një re të bardhë (nga e cila nuk doli më kurrë), kurse në kullën e kontrollit u kap një mesazh që thoshte:

"Mos ecë pas meje, o Zot, kjo nuk është tokësore...!"

Pas këtij mesazhi avioni i dytë i kërkimit u kthye, ndërsa i pari u zhduk, si të tjerët, për të mos u gjetur më kurrë. Çdo përpjekje për të gjetur ndonjë gjurmë nga skuadrilja e avionëve rezultoi e kotë, por fakti më tronditës për kërkuesit ishte ai që nuk u gjet asnjë gjurmë e vetme vaji motorësh, gjë që ndodhë zakonisht në raste rrëzimesh në det, ose ndonjë nga objeket e vetë avionëve, ndonje xhaketë shpëtimi, ose gjëra të tjera të kësaj natyre. Çdo gjë dukej sikur ishte përpirë nga uji.

Ky "aksident" ka të bëjë me faktin që prej asaj dite fama e Trekëndëshit mori përpjestime të mëdha dhe njohu një lloj zyrtarizimi, ndonëse nga organizma të caktuara të qeverisë amerikane, fenomeni kishte disa kohë që po studiohej.

Që prej asaj dite, numri i raportive për zhdukje anijesh dhe aeroplanësh, si dhe varkash të volga, apo anijesh të mëdha, është rritur ndjeshëm. Nisur dhe nga kurajo e njerëzve për të folur dhe më në fund thyerja e heshtjes prej disa nga dëshmitarë që kanë përjetuar situata të ndryshme brenda Trekëndëshit, lista e zhdukjeve fatkeqësisht është pasuruar ndjeshëm.

Studiuesë të ndryshëm të të gjitha fushave: fizikantë, kimistë, oqeanologë, gjeologë, arkeologë…, etj., i kanë kushtuar jetën dhe pasionin e tyre studimit të këtij fenomeni, dhe sot e kësaj dite, ndonëse kanë dalë shumë teori për atë që mund të ndodhë në Trekëndësh, asnjëra prej tyre nuk mund të quhet e provuar tërësisht. Një prej tyre, nga më prestigjiozët, Carls Berlitz, i cili është autor i shumë librave për këtë fenomen (njëri prej tyre i përkthyer edhe në shqip me titull: ***Pa lënë gjurmë***), ka mbledhur informacionin më të madh që ekziston për Trekëndëshin, duke e koordinuar punën e tij edhe me të famshmin ufolog, Dr. Carl Sagan, me Stanton Friedman dhe Allen Hynek, si dhe me studiues të tjerë të fushave të materies dhe fenomenve natyrale.

Në një pamje të përgjithshme për atë që ndodë në Trekëndësh, ata kanë dalë me një teori që deri tani është nga më të qëndrueshmet. Ana më pozitive e këtij studiuesi, në ndryshim me shumë të tjerë, është që ai merr në konsideratë çdo lloj teorie të paraqitur nga shkenctarë të ndryshëm, madje i përfshin ato në referimet e tij në të gjithë auditorët e botës.

Me pak fjalë, gjëja më e zakonshme që vërehet në Trekëndësh nga anijet dhe sidomos nga avionët, është ndryshimi i papritur i kohës /klimës. Nga një pamje e qartë dhe një qiell blu, papritur çdo gjë shndërrohet në një mjegull të dendur, në një të ashtuquajtur White Out (bardhësi e jashtme), që nga pilotët shpjegohet si bashkimi i qiellit me ujin, në kuptimin e orientimit, pra, mjegulla është aq e denduar sa nuk arrin të vërejsh se ku mbaron ajri dhe ku fillon uji. Kësaj i shtohet edhe

mosfunksionimi i plotë i instrumentave magnetike, si rezultat i ndërhyrjeve shumë të forta që shmangin çdo lloj orientimi, si dhe humbja pothuajse e plotë e komunikimit, si rezultat i daljes jashtë përdorimit të aparaturave. Një gjë tjetër që dëshmohet rëndom është dalja papritur e disa reve në formë konike dhe në momentin kur pilotët janë futur brenda tyre, është dëshmuar që për disa çaste kanë provuar një lloj ndjesie sikur kanë humbur gravitetin. Nga disa pilotë të forcave ajrore amerikan, gjatë një stërvitje në kohën e krizës së raketave, ose siç njihet nga të gjithë si *Konflikti Kuban*, është dëshmuar që janë "kapur" nga një re e tillë dhe ajo që kanë përjetuar është sa e mrekullueshme aq dhe misterioze dhe e frikëshme. Në momentin që grupi i avionëve futet në re, humbasin komunikimin me kullën e kontrollit, instrumentat fillojnë të keqfunksionojnë dhe ajo që i shtangu më shumë ishte humbja e gravitetit, si dhe pamja që kishin para syve. Në momentin që u futën në re, e cila nga larg dukej e nje përmase të vogël, qielli ishte i pastër dhe shume i qartë. Ndërsa në momentin që futen brenda resë, ajo nuk kishte të mbaruar dhe çuditërisht ndryshonte formë, duke u rrotulluar brenda vetes me shpejtësi. Nga të gjithë pilotët pamja e brendëshme e resë përshkruhet si në ngjyrën e aluminit dhe që zgjatohej në formën e tunelit. Në fund të tunelit shikohej tokë, por një pamje shumë e veçantë për pilotët, që e njihnin mirë atë zonë të bregdetit. Në momentin që skuadrilja del nga reja, rifitohet komunikimi me radio, busulla fillon funksionimin, por më shokuesja ishte që të gjithë avionët kishin përshkuar një distancë prej më shumë se 1500 miljes në një hark kohor prej 15 minutash. Gjë e pamundur për teknologjinë tonë, pa harruar që edhe sasia e karburantit të harxhuar ishte ajo që zakonisht përdoret për një fluturim rreth 100 mile. Për të mos harruar që grupi i pilotëve e pa veten e tyre shumë largt destinacionit dhe për këtë arsye ata nuk mund të njihnin bregdetin që panë gjatë kohës që ishin brenda resë. Natyrisht, kjo dëshmi është e atyre fatlumëve që i kanë përjetuar gjërat e tilla brenda Trekëndëshit dhe që kanë dalë gjallë prej tij, por shumë të tjere janë zhdukur pa lënë gjurmë.

Të kthehemi tek Berlitz dhe teoritë e tij. Ai mbështet fort teorinë që në zonën e Trekëndëshit ka një shmangie të fortë magnetike që krijon një lloj deformimi kohor, si dhe dimensional (sipas koncepteve tona për dimensionin dhe njohuritë që kemi për ekzistencën e vetëm 3 prej tyre). Një lloj force e pashpjegueshme ndodhet brenda Trekëndëshit, forcë e cila shpesh herë shpërthen, duke thithur anije, aeroplanë dhe njerëz për të mos i kthyer më kurrë. Nëse këta fatkeq në një mënyrë ose tjetër përfundojnë në një dimension tjetër, apo në një botë më të mirë, atëherë le t'i urojmë që të kthehen një ditë dhe të na tregojnë për ato që kanë parë. Është marrë shumë në konsideratë edhe teoria e ekzistencës në Trekëndësh të një lloj Star Gate (Rrugë Yjesh), ose një lloj "porte" për të kontaktuar botë të tjera. Nga të gjithë njihet teoria e famshme e bashkëveprimit ***hapësirë-kohë***, por brenda Trekëndëshit kjo duket sikur nuk po përfillet. Me pak fjalë, disa nga ligjet e fizikës që ne njohim, aty nuk përfillen, nuk vlejnë. Shumë anije kanë humbje në kohë, disa prej tyre përshkojnë distanca që nuk i justifikon as koha e shpenzuar, as karburanti dhe as teknologjia tokësore. Shumë prej tyre dëshmojnë për një betejë të vërtetë magnetike brenda Trekëndëshit të Bermudeve, që shoqërohet me shpërthime të forta elektrike, me erë sulfuri që është e zakonshme gjatë shpërthimit të rrufeve, si dhe praninë e mjeteve të panjohura fluturuese UFO, si dhe objektet të paidentifikuara lundruese detare - USO (Unidentifying Sea Object).

Për një stuhi të tillë magnetike ka dëshmi edhe nga kronikat e Kristofor Kolombit, në një nga udhëtimet e tij brenda Trekëndëshit, ku gjatë një stuhie magnetike ai humbi 6 nga anijet e tij të ngarkuara me ar dhe me sende te tjera te vyera. Shumë herë janë dëshmuar pamje të UFO-ve në këtë zonë, sidomos gjate stuhive të tilla magnetike, po ashtu edhe pamje të UFO-ve që zhyten me shpejtësi të paimagjinueshme nën sipërfaqen e oqeanit, pa bërë pikën më të vogël të zhurmës dhe pa lënë asnjë gjurmë në ujë. Një fenomen i tillë është parë më shumë ne Detin e Sargaseve, pjesa verilindore e Trekëndëshit, aty ku dhe aktiviteti magnetik është më i madh. Disa studiuesë e lidhin veprimtarinë e madhe magnetike në këtë zonë, si rezultat i efektit që krijohet nga sistemi i propulsionit që përdoret nga UFO-t dhe duke qenë se pamja e tyre brenda Trekëndëshit dëshmohet pothuajse nga të gjithë, kjo teori mbështetet si nga më të fortat për fenomenin. Shmangiet e pashpjegueshme në kohë, në distanca dhe çrregullimi tërësor i të gjitha aparaturave është gjithmonë i pranishëm.

Disa studiuesë mbështesin teorinë e ekzistencës së Atlantidës në zonën e Trekëndëshit. Të gjithë kemi dëgjuar për kontinentin e humbur, por edhe kjo teori është e lidhur me një aktivitet jashtëtokësor, pasi mendohet që nëse kontinenti i fundosur është brenda Trekëndëshit, atëherë ai në një mënyrë ose në një tjetër ka lidhje me një teknologji të panjohur nga shkenca jonë dhe që s'mund të shpjegohet ndryshe veçse me një prani aliene (jashtëtokësore).

Të shkruash për Trekëndëshin e Bermudeve, natyrisht do duheshin mijëra faqe për të thënë çdo gjë që dihet apo që supozohet. Ajo që ka më shumë rëndësi është që çdo gjë deri më sot nuk mund të provohet shkencërisht. Fenomenet që ndodhin akoma nuk mund të kuptohen nga shkenca jonë dhe sidomos nga botëkuptimi ynë për dimensionet dhe përkuljet e kohës. Teoria e fundit që po mbështetet nga një grup shumë briliant shkencëtarësh është ekzistenca e tuneleve në hapësirë që mundësojnë shkurtimin e distancave midis planetëve, sistemeve diellore dhe vetë galakësive. Trekëndëshi me fenomenet ëe ndodhin është një provë për këtë teori. Plus teoria tjetër për ekzistencën e një dimensioni të katërt, të cilin ne akoma nuk mund ta emërtojmë, sepse koncepti ynë është vetëm 3 dimensional. Pra: lartësi, gjerësi dhe gjatësi. Çdo gjë tjetër jashtë këtij trinomi akoma nuk mund të përceptohet nga të gjithë ne, sepse është jashtë botëkuptimit tonë për ambientin që na rrethon.

Qeveria amerikane (e shquar për fshehje informacioni, apo për tendence keqinformimi) e ka anashkaluar, të paktën zyrtarisht, atë që ndodhë në Trekëndësh, por nga ana tjetër ka filluar prej shumë kohësh ta studiojë fenomenin, madje shumë më përpara seç mund të mendohet.

Rasti më tipik është ai të ashtuquajturës ***Eksperimenti i Filadelfias***, i bërë në vitin 1943. Nëpërmjet krijimit të një rryme të fortë magnetike u arrit transportimi brenda çasteve i një destrojeri të marinës amerikane nga Philadelphia (Pennsylvania), në Norfolk (Virginia).

Anija USS Eldridge me një ekuipazh prej disa dhjetëra vetësh u teletransportua brenda disa çasteve në një distancë që do t'i duheshin orë të tëra navigimi. Fatkeqësisht eksperimenti pati pasoja shumë të rënda për ekuipazhin, të cilët gjatë teletransportimit u kthyen në një gjendje transparente dhe te tëmerrur shikonin gjymtyrët dhe pjesët e tjera të trupit të bëheshin të padukshme. Shumë prej tyre patën probleme mendore, disa vdiqën nga shkaqe të panjohura dhe disa u mbyllën

nëpër institucione speciale dhe kur dolën prej andej, askush nuk dëshironte më të fliste për atë që kishte ndodhur. Çdo gjë u mbulua nga heshtja dhe konspiracioni, dhe duket sikur qeveria amerikane e ka ndërprerë këtë eksperiment.

Për të mbyllur këtë shkrim dua të shtoj një tjetër fakt shumë të çuditshëm. Në të njëjtën formë dhe në të njëjtën zonë, vetëm se në anën tjetër të globit tokësor, ekziston një tjetër Trekëndësh në detin e Japonisë që quhet ***Trekendëshi i Djallit***. Çdo gjë këtu ndodh në të njëjtën mënyrë si në Trekëndëshin e Bermudeve, dhe fenomeni duket të jetë i njëjtë përfshi zhdukjet dhe anomalitë e tjera. Pas një studimi të detajuar, rezultoi që të dy Trekëndëshat përputhen plotësisht vetëm se në anë të kundërta të globit.

Më poshtë vijon lista (ndoshta jo eplotë) e anijeve dhe avionëve të zhdukur në Trekëndëshin e Bermudeve.

Anijet e zhdukura

1 – Rosalia - u zhduk në vitin 1840 në rrugën midis Havanës dhe Europës. Ishte një anije franceze që u takua e abandonuar në brendësi të Trekëndëshit, duke lundruar normalsht, me velat të hapura me ngarkesën të pa prekur, por ishte zhdukur çdo gjë e gjallë.

2 - Mari Çeleste - u zhduk rreth muajit Nëntor 1872, pasi doli nga porti i N. Yorkut, u takua më 4 dhjetor të po atij viti në Trekëndësh, pa asnjë në bord. Kishte pasur 10 persona në bord.

3 – Atlanta - u zhduk në janar 1880. Ishte një fregatë britanike që shkonte nga ishujt Bermude në Angli. U zhduk bashkë me 209 persona në bord, shumë afër ishujve Bermude.

4 – Freja - u zhduk më 4 tetor 1902. Ishte një anije e madhe gjermane me tre direkë, që u gjet në po këtë muaj afër Manzanijes, në Kubë, nga ku kishte dal në datën 3 tetor. Ishte zhdukur gjithë ekipi.

5 – Ciklopi - u zhduk më 4 mars 1918. Ishte një anije e madhe e marinës amerikane, 150 m gjatësi. U zhduk me 309 pasagjerë pa lëshuar asnjë mesazh ndihme. Në momentin e zhdukjes lundronte mes ishujve Barbados dhe Noorfolk.

6 - Raifuku Maru - u zhduk më 1924. Ishte një anije mallrash japoneze, kur u zhduk ishte duke lundruaqr midis ishujve Bahamas dhe Kubës. Kërkoi ndihmë me radio.

7 – Cotopaxi - u zhduk më 1925. Ishte një anije që udhëtonte midis Çarlestonit dhe Havanës. U zhduk afër Kubës.

8 – Stavenger - u zhduk më 1931. Ishte anije tregtare që nodhej afër ishullit Cat, ne Bahama , kur u zhduk me 43 persona në bord.

9 - John and Mary - U zhduk në prill 1932. Ishte një anije prej dy direkësh që u shfaq duke lundruar, pa asnjë në bord, rreth 80 km në jug të ishujve Bermude.

10 - Anglo-Australian - u zhduk në mars 1938. Ishte një anije që lëshoi mesazhin e fundit të saj nga ishujt Azore. U zhduk me 39 njerëz në bord.

11 - Gloria Colite - u zhduk në shkurt të vitit 1940. Ishte një jaht i San Vincentit në ishujt angleze Antillas. U shfaq pa asnjë në bord, por me të gjitha gjërat në rregull, duke qenë 320 km në jug të Mobile, Atlanta.

12 – Rubicon - u zhduk më 22 tetor të vitit 1944. Ishte një anije kubane, që u zhduk në qendër të Trekëndëshit. Më vonë u takua nga rojet detare amerikane përballë brigjeve të Floridas, pa asnjë njeri në bord, kishte shpëtuar vetem një qen, që ishte dëshmimtari memec i dramës.

13 – Sandra -u zhduk në qershor 1950. Ishte anije prej 106 m gjatësi që lundronte nga Savanah, Giorgia, në portin Cabello, Venezuela. Ishte ngarkuar me 302 tonelata insekticidesh për plantacionet. Kaloi në portin e Agustinës në Florida dhe më vonë u zhduk me gjithe ngarkesën dhe ekuipazhin.

14 - Connemara IV - u zhduk në shtator 1955. Ishte një jaht privat që u shfaq komplet vetëm, pa asnjë gjurmë të asaj që mund të kishte ndodhur. U shfaq 640 km në lindje të Bermudeve.

15 - Sulphur Queen - u zhduk më 4 shkurt 1963. Ishte një anije tregtare prej 130 m që shkonte nga Beaumont, Texas, në Norflok, Virginia. U zhduk pa lëshuar asnjë mesazh ndihme, me gjithë ekuipazhin.

16 - SNO'Boy - u zhduk më 1 korrik 1963. Ishte një peshkauese e vogël, vetëm 20 m dhe me 40 peshkatar në bord. Shkonte nga Jamaica në Cayo në verilindje kur u zhduk me gjithë ekuipazh.

17 – Witchcraft - u zhduk më 24 dhjetor 1967. Ishte një anije që bënte udhëtime turistike. Është një nga rastet më të çuditshëm të Trekëndëshit. U zhduk papritur me pronarin dhe një pasagjer në bord, kur bënte shëtitje në det, jo më larg se 1600 m nga Miami, në Florida.

18 – Anita - u zhduk në mars 1973. Ishte një anije tregtare me 20.000 tonelata ngarkesë dhe lundronte nga Newport News për në Gjermani. U zhduk në Trekëndësh me 32 veta në bord.

19 - Milton Latrides - u zhduk në prill 1973. Ishte anije që udhëtonte nga New Orleans për në El Cabo.

Avionët e zhdukur

1 - Super Contellaton - u zhduk më 30 tetor 1945. Ishte një avion i flotës amerikane . U zhduk me 42 persona në veri të Trekëndëshit.

2 - Martin Mariner - u zhduk më 5 dhjetor 1945. Ishte një hidroavion bombardues PBM i armatës amerikane me 13 persona në bord. U zhdukën të gjithë, pas 20 minutash udhëtim.

3 - C-54 - u zhduk më 1947. Ishte avion ushtarak i ushtrisë amerikane. U zhduk me të gjithë njerëzit në të, 180 km nga ishujt Bermude.

4 - Tudor IV - u zhduk më 29 janar 1948. Ishte një avion tregtar katërmotorësh Star Tiger. U zhduk me 31 pasagjerë dhe tre anëtarë të ekuipazhit, 600 km në veri të ishujve Bermude.

5 - DC-3 - U zhduk më 28 dhjetor 1948. Ishte një avion privat, në një udhëtim tregtar, që u zhduk me 32 pasagjeër dhe ekipin e tij në një pikë të papërcaktuar midis San Juan (Puerto Rico) dhe Miami.

6 - Tjetër Tudor IV - u zhduk më 17 janar 1949. Ishte një avion tregtar i quajtur Star Ariel (binjak i Star Tiger). U zhduk midis ishujve Bermude dhe Jamaica, 600 km nga Bermudet.

7 – Globemaster - u zhduk në mars 1950. Ishte një avion tregtar amerikan që fluturonte për Irlandë.

8 – York - u zhduk më 2 shkurt 1952. Ishte një avion tregtar britanik dhe fluturonte për Jamaika. U zhduk me 33 pasagjerë në bord, në veri të Trekëndëshit.

9 - Martin P-5M - u zhduk më 9 nëntor 1956. Ishte një avion amfib nga patrullat e marinës amerikane. U zhduk me 10 veta në ekuipazh, shume afër Bermudeve.

10 - Chase YC-122 - u zhduk më 11 janar 1957. Ishte një avion tregtar me 4 pasagjeë. U zhduk mes Palm Beach dhe Gran Bahama.

11 - KB-50 - u zhduk më 8 janar 1962. Ishte një avion tank i Forcave Ajrore Amerikane. U zhduk duke kryqëzuar Trekëndëshin nga Virgina për në Azore.

12 - Stratotankers KC-135 - u zhduk më 28 gusht 1963. Ishin 2 avionë katërmotorësh, totalisht të rinj, të Forcave Ajrore Amerikane. Shkonin në një mision sekret nga Bazen Homestead, në Florida , në një bazë tjetër sekrete në Atlantic, por nuk arritën kurrë, u zhdukën 480 km në verilindje të ishujve Bermude.

13 - Cargomaster C-132 - u zhduk më 22 dhjetor 1963, duke shkruar për në ishujt Azore.

14 - Flyng Boxcar C-119 - u zhduk më 5 qershor 1965. Ishte një avion tregtar me 10 pasagjerë në bord. U zhduk në juglindje të ishujve Bahamas.

* * *

Lista e zhdukjeve që ka paraqitur Era1 është vetëm maja e ajzbergut, në krahasim me listën që ka paraqitur Berlitz në librin e tij: ***Pa Lënë Gjurmë***. Ajo listë është të paktën 10 herë më e gjatë dhe që nga koha kur është botuar libri, (në mes të viteve '80-të), ka me qindra raste të tjera që, ndonëse janë raportuar, përsëri mbahen sekret nga masa e gjerë e njerëzve.

5.Bermuda – Pilotët që u rikthyen pas 45 viteve të zhdukjes!

Data e misionit të tyre ishte 27 janar 1945 dhe ishte i orientuar drejt ishujve të Bermudeve, në hapësirën e quajtur "Trekëndëshi i Bermudeve".

Dëshira e njeriut për të parashikuar të ardhmen, si dhe për të ndikuar në ngjarjet e së kaluarës, kanë qenë vazhdimisht preokupim i tij i fshehur. Duke filluar nga shkrimtarët e ndryshëm të botës fantastiko-shkencore e deri tek sharlatanët e shumtë, është munduar që t'i tregohet njerëzimit diçka në lidhje me ngjarjet dhe rrjedhën e tyre, në të cilat mund të ndikohet drejtpërdrejtë, duke përdorur të ashtuquajturën makinë kohore. Mirëpo, nuk janë marrë vetëm këta me këtë problematikë. Kjo çështje i ka munduar në njëfarë mënyre edhe filozofët e ndryshëm e madje edhe shkencëtarë të njohur të kohërave të ndryshme, duke u nisur nga Isak Njutoni e gjer tek Albert Ajnshtajni dhe shkencëtari i famshëm i kohës së sotme, Stiven Hawking. Problemi që kanë shtruar këta të tre dhe shumë të tjerë është zhvillimi i ngjarjeve dhe i dukurive natyrore në kohë dhe hapësirë. Në mënyrë më të moderuar këtë e studioi Ajnshtajni në "Teorinë e relativitetit", në të cilën i shpjegoi gjërat në katër dimensione (tri hapësinore dhe një kohore), ndërsa Hawkingu në librin e tij, "Bing Bangu" i studioi në mënyrë më të zgjeruar përmes 11 dimensioneve (7 hapësinore dhe 4 kohore).

Fakti që përmendet në studimet e tyre është i ashtuquajturi "dilatacioni kohor" apo "zgjerimi i kohës". Duke u nisur nga formula e njohur E=m x c2 është munduar të tregohet që materia dhe energjia janë të lidhura ndërmjet tyre në mënyrë të pandashme. Në një eksperiment që është bërë lidhur me këtë problem, është ai i matjes së kohës nga dy vështrues: njëri në lëvizje e tjetri në qetësi. Ndërkohë që i pari, me orën e tij, fluturonte me aeroplan supersonik, i dyti, qëndronte në tokë dhe nuk lëvizte fare. Me të zbritur në tokë u vërtetua se ora e të parit po ngecte prapa në

krahasim me vështruesin e dytë, i cili kishte qëndruar në tokë i palëvizshëm. Por, ç'do të ndodhte kur njeriu të lëvizë me shpejtësi të dritës prej 300.000 km/s apo përafërsisht sa ajo d.m.th. 298.500 km/s, pra, sa 99.5% e shpejtësisë së dritës?

Sipas Ajnshtajnit, njeriu do të plakej dhjetë herë më ngadalë se sa njerëzit e tjerë, që qëndrojnë në tokë. Kjo që u tha më lart nuk është teorikisht e parealizuar, por në kohën në të cilën jemi duke jetuar është teknikisht e pamundshme për shkak të problemeve të ndryshme të pazgjidhura. Pra, në këtë mënyrë të shqyrtimit të problemit u gjet metoda se si të parashikohet e ardhmja. Por si të ndikohet tek e kaluara?

Këtij problemi në mënyrë serioze i është përkushtuar Hawking, ku përmend "vrimat e zeza" që ndodhen në kozmos. "Me ndihmën e tyre", thotë ai, "është e mundur që të udhëtohet në kohë, pasi ato në një farë mënyre paraqesin tunelet kohore". Problemi qëndron në atë që nuk dihet se sa kohë do të kthehet njeriu prapa në kohë, pastaj problemi i paradoksit kohor ose në mënyrë të ndikimit të rrjedhës së saj për të ardhmen.

Hawkingu përmend një rast të pazakonshëm ku kishte marrë pjesë në rolin e ekspertit. Ngjarja kishte ndodhur në qershor të vitit 1990. Gjatë emetimit të programit amerikan CBS, papritmas u ndërpre programi për një lajm sensacional. Në bazën ushtarake amerikane kishin ateruar pesë aeroplanë gjuajtës - bombardues amerikanë të tipit "Spitfajer" të Luftës së Dytë Botërore. Me radiomarrëse ata lajmëronin bazën se, "kishin kryer misionin e tyre ushtarak me sukses dhe po prisnin leje për aterrim". Aterrimin e tyre e raporton kol. Benjamin Bruks dhe kapitenët: Antoni Reinhard, Benjamin Helg dhe Donald Viks. Zbritja e pilotëve i befasoi shumë ata, sepse shumë gjëra kishin ndryshuar. Lajmi me kaq u ndërpre në televizion, sepse autoritetet ushtarake ndërhynë dhe nuk lejuan xhirimin e mëtejshëm, me arsyetim se po xhironin sekretet ushtarake të bazës. Më tej, rrëfen Hawkingu, unë mora pjesë në të ashtuquajturën "operacioni i sigurimit", ku edhe pata kontakt direkt me ta. Pilotët në fjalë qenë tepër të shokuar nga ajo që u kishte ndodhur. Pas marrjes në pyetje arritëm që të kuptojmë se, ekuipazhi kishte pasur për detyrë që të zbulojë nëndetëset japoneze që lundronin nëpër Oqeanin Paqësor. Misioni i tyre kishte qenë tepër delikat, sepse ata kishin shfrytëzuar një korridor ajror fare pak të njohur për pilotët. Data e misionit të tyre ishte 27 janar 1945 dhe ishte i orientuar drejt ishujve të Bermudës, në hapësirën e quajtur "Trekëndëshi i Bermudeve".

Në fillim autoritetet ushtarake nuk u kishin besuar, duke menduar se bëhej fjalë për spiunë apo mashtrues. Lajmi për vizitorët e paftuar arriti edhe në Pentagon dhe hulumtimet lidhur me këtë rast i morën përsipër oficerët e lartë të Armatës Amerikane. Identiteti i pilotëve së shpejti u vërtetua: pilotët e eskadrilës ishin shpallur "të humbur në aksion" para 45 viteve dhe nuk dihej asgjë për fatin e tyre. Se si është e mundur që këta të shfaqen në këtë kohë, askush nuk ishte në gjendje ta tregonte.

Koloneli Bruks gjatë bisedës me Hawkingun rrëfen se atë ditë, gjatë fluturimit mbi zonën e përmendur, ata befas kishin humbur kontrollin mbi aeroplanët e tyre. Aparatet e navigacionit dhe instrumentet e tjera matëse tregonin shenja të mosfunksionimit. Ndërkohë që ata po mundoheshin të stabilizonin aeroplanët, u verbohen sytë nga një dritë e bardhë, e cila i gëlltiti dhe në atë moment ata nuk dinin asgjë për vete.

Stiven Hawkingu thotë se, rastet e zhdukjes pa gjurmë të anijeve dhe aeroplanëve, bashkë me personelin e tyre përcjellës dhe me pilotë, janë të dokumentuara, por rasti me të cilin kishin të bënin ishte unik. Në Pentagon, Hawkingu mbajti referat të gjatë me rastin e "ringjalljes" së pilotëve. Ai thotë se, "Trekëndëshi i Bermudeve" dhe drita e bardhë që buron nga ajo, në të vërtetë paraqet vrimën kohore, në të cilën pilotët kishin hasur rastësisht dhe pikërisht kjo u kushtoi atyre që 45 vite të gjenin rrugën e kthimit. ***Ajo çka është më interesante është se pilotët nuk ishin plakur aspak.***

Rasti i pilotëve të humbur është vetëm një nga rastet e shumta të zhdukjes së objekteve në të. Dokumentet e ndryshme që datojnë nga shekulli XVIII, tregojnë se aty janë humbur anije të ndryshme tregtare, e gjer në kohën e sotme kur kanë humbur fregata, tankerë e kush e di se çfarë tjetër. Se në çfarë kohe do të paraqiten ato është vështirë të parashikohet, pasi principi i punës së "Makinës kohore" nuk dihet, thotë Hawkingu, dhe vazhdon: - "Me rastin që kam studiuar është vërtetuar se, "Makina kohore" me të vërtet punon. Dyert e kohës, siç duket janë hapur, por nuk dihet se ku dhe nga të çojnë".

6.Trekëndëshi i Bermudeve ose vendndodhja e Atlantidës

Çdo gjë që sot paraqitet si një fenomen, për të cilin shkenca e mirëfilltë që njohim, ose nuk ka shpjegim fare, ose ka një shpjegim shumë të përciptë dhe të paqartë, ka mendimin ***pro*** dhe atë ***kundër.*** Pra, janë ata që besojnë dhe ata skeptikët, që nuk besojnë. Janë hartuar shumë teori që mundohen të shpjegojnë veçantinë e Trekëndëshit dhe atë që ndodh aty, por këto shpjegime sa po ngrihen, rrëzohen brenda pak ditëve ose muajve. P.sh., për fenomenin e ***White Out*** ose të ***Mjegullës së Bardhë*** dhe të dendur që krijon ç'orientim të pilotëve dhe marinarëve dhe ku humbet nocioni i drejtimit dhe i pozicionit, është ngritur hipoteza që mund të krijohet nga avuj dhe gazra të ndonjë vullkani aktiv të nënujshëm. Ky shpjegim është quajtur, deri diku, i arsyeshëm, por më pas është rrëzuar kur pas ekzaminimit të të dhënave gjeosizmike, s'ka rezultuar asnjë aktivitet vullkanik. Ose kur është raportuar nga pilotë (si në rastin e Bruce Gernon, i famshëm si i mbijetuar dy herë nga anomalitë e Trekëndëshit) që janë përfshirë nga avujt apo mjegullat jo të zakonshme dhe në momentin kur krahët e avionit kane prekur muret e brendëshme të këtyre reve, është provuar gravitet zero. Pra, është ngritur një teori, por që është rrëzuar menjëherë dhe me argumentin shumë të fortë që s'ka lënë vend për replika.

Ose rasti i vetë anomalisë magnetike. Është folur shumë për stuhitë magnetike (fenomen ky i njohur nga shkenca) dhe mendohet se ato janë pjesë e pandashme e Trekëndëshit, por këto stuhi s'kanë patur asgjë të përbashkët me atë që ndodh në Trekëndësh. Aty anomalia magnetike është shumë e pranishme, por ajo në një farë mënyre krijon një shtrembërim të kontiniumit hapësirë-kohë. Këtë fakt e provojnë fluturime avionësh, të cilët kanë përshkuar distanca shume të medha brenda një kohe të pallogaritshme dhe me një konsum karburanti minimal. Ose gjatë fluturimit, kur janë bërë objekt i anomalisë, kanë hasur pamje të tokave tashmë inekzistente, ishuj apo masive tokash që kur është analizuar dëshmia, kanë rezultuar se u përkisnin periudhave tashmë të kaluara gjeologjike. Pra, fitimi dhe humbja në kohë, spostimi dhe ndryshimi i papritur i destinacionit, graviteti zero, i njëjtë me atë që provohet në hapësirë, prania e çuditshme e currilave të ujit, që në fakt s'janë aspak currila por

masive ujore me një diametër gjigand qe ngrihen krejt papritur nga uji në lartësi deri ne 2-3 m dhe më pas zhduken duke mos krijuar as shkumën apo pështjellimin e zakonshëm të sipërfaqes. Pamja e USO-ve (Objekte të Paidentifikuara Detare) dhe UFO-ve (Objekte të Paidentifikuara Flutуruese) në raste të ndryshme, zhdukje misterioze në një numër fatkeqsisht të madh, pamundësia e gjetjes qoftë edhe të një gjurme të vetme ose mbeturine avioni ose anije, mungesa e njollave te vajit ose ndonjë xhakete shpëtimi ose mbeturine të mjeteve, objekte të zakonshme këto në raste aksidentesh, ose mjegulla misterioze që shfaqen krejt papritur nga asgjëja në mes të ditës me diell dhe në të njëjtën kohë asnjë stacion meteorologjik nuk arrin të regjistrojë apo të ketë të dhëna për ndryshim të kohës, gjetje të rastësishme të ndonjë anije të deklaruar të zhdukur në Trekëndësh, por pa asnjë pasagjer apo ekuipazh në të, qetësia e frikëshme që mbizotëron në momentet e shfaqjes së mjegullave të tilla, ose të fenomenit *whiteout*, mosfunksionimi total i të gjitha aparaturave të komunikimit dhe atyre elektrike, mjete që janë parë të futen në formacione resh dhe që s'kanë dalë më prej andej (edhe anije), etj., janë pjesë e anomalive që ndodhin në Trekëndëshin e Bermudeve.

Deri më sot, këtyre fenomeneve nuk u është dhënë asnjë shpjegim racional. Shkenca e sotme është përpjekur të ndjekë logjikën e përgjithshme të asaj që ndodh dhe është përpjekur, po ashtu, që të gjejë përgjigje të pranueshme për një pjesë të tyre, por ato shpjegime janë rrëzuar brenda një kohë shumë të shkurtër dhe fjala e vetme që mbetet për atë që ndodh në këtë Trekëndësh është vetëm një, - ***MISTER*.**

* * *

Tanimë të gjithë kanë lexuar e dëgjuar për ekzistencën e supozuar të një kontinenti të zhdukur, ***Atlantida***, që mendohet se është mbytur/fundosur brenda një dite dhe nate, rreth 12 mijë vite më parë. Nga shumë studiuesë, Atlantida është përcaktuar si vendndodhje në vende të ndryshme të botës: Oqeani Atlantik, Deti Egje, Deti Mesdhe, Oqeani Indian…, por teoritë më të forta mbështesin idenë e ekzistencën së Atlantidës në Oqeanin Atlantik, dhe pikërisht në zonën midis Floridës dhe Karaibeve, duke u zgjeruar më poshtë drejt Antileve dhe akoma më poshtë se gjiri i Meksikës. Madje, sipas kësaj teorie, Karaibet dhe Antilet janë mbeturinat e Atlantidës. Kjo teori vazhdon edhe më tej, duke gjetur mbështetje tek zbulimet arkeologjike në Amerikën e Veriut dhe atë të Jugut, me disa veçori të kulturës para Kolumbiane: Inkasit, Majat dhe Toltekët, mbishkrime që flasin për një kontinet madhështor në lindje. Zbulimi i një sistemi të lashtë tunelesh të nëndheshëm, ku gjetjet arkeologjike flasin për objekte që tregojnë një shkallë të lartë civilizimi dhe zhvillimi. Historia e pashkruar dhe gojëdhënat e kulturave të Aztekëve dhe Inkasve që flasin për Aztlanin dhe banorët e tij me lëkurë të bardhë..., të gjitha këto përbëjnë teorinë që Trekëndëshi i Bermudeve është si rezultat i vazhdimit të prishjes së balancave natyrore dhe eksperimentimit me magnetizmin dhe gravitetin që kanë kryer Atlantët e Atlantidës, gjë që shkaktoi shkatërrimin e kontinentit të tyre. Edhe kjo hipotezë përfshihet në gojëdhënat dhe gjetjet në kulturat e Amerikës. Është prishja e këtyre balancave, që në një farë mënyre ka mbetur e ngërthyer në atë vend dhe herë pas here shfaqet duke shkaktuar shtrembërimin në kohë dhe hapësirë, apo efektet e tjera anësore me karakter elektromagentik.

Në rastin e pranisë së UFO-ve dhe USO-ve gjigante që janë parë dhe raportuar në këtë Trekëndësh, nuk ka rëndësi asnjë hipotezë, sepse çdo gjë bëhet pjesë e mozaikut të përgjithshëm. Nëse pranojmë teorinë se elektromagnetizmi është përgjigja e shumë të panjohurave që lidhen me ***wormwholes*** ("vrimat e krimbit"), përkuljen e kontiniumit hapësirë-kohë, antigravitetin…, etj, atëherë, edhe prania e UFO-ve apo USO-ve është diçka që nuk merret si e shkëputur.

Në ndërdije njerëzit, në masë, kanë tendencën të refuzojneë atë që nuk kuptojnë, ose atë që ju shkakton frikë apo ankth. Në raste të tilla, të cilat psikologët i përkufizojnë si mohim kolektiv të realitetit, është më e lehtë dhe ngushëlluese të pajtohesh me një shpjegim edhe sikur ky të jetë fare i përciptë, mjafton që të jetë një plus në mohimin e përbashkët që i bëhet fenomenit në diskutim.

7.Hipotezat mbi misterin e Tekëndëshit të Bermudeve

Mbështetësit e **hipotezës së Atlantidës** pranojnë se nga rrënojat nënujore të kontinentit të humbur të Atlantidës dalin disa rreze vdekjeprurëse që sjellin dhe zhdukjen e anijeve dhe aeroplanëve. Thënë ndryshe, sipas këtyre autorëve, midis rrënojave nënujore të Atlantidës gjenden armë që u përkisnin atlantidasve dhe që janë akoma funksionale, dhe në momente të caktuara që nuk mund ta dimë kur janë, nga këto armë dalin rreze vdekjeprurëse, të cilat shkatërrojnë anijet dhe avionët. Një nga mbështetësit e kësaj teze, David Zink, u ka vendosur përkufizimin këtyre rrezeve si ***"zjarr kristali"*** dhe hipotizon që këto armë nga të cilat del zjarri i kristalit, aktivizohen kur bëhen bashkë një numër faktorësh të ndryshëm, në mungesë të të cilëve këto armë, edhe pse akoma në gjendje të funksionojnë, qëndrojnë jo aktive. Gjithmonë sipas Zink, është gjithmonë ky ***"zjarr kristali"*** shkaku i turbullimeve magnetike dhe anomalive gravitacionale që janë ndeshur në Trekëndëshin e Bermudeve.

Edgar Cayce: profeti i Atlantidës… dhe i shumë të tjerave

Lindi në Hopkinsville, në Kentucky, (SHBA), më 18 mars 1877. Ishte një person shumë i thjeshtë. Si zanat kishte fotografinë. U bë gati rastësisht fallxhori apo parashikuesi më i famshëm i fatit në Amerikë. Në moshë të re, ishte vetme 23 vjeç, u godit nga një forme e çuditshme ngjirje zëri që asnjë mjek nuk arriti ta kuronte, dhe zëri i tij u shndërrua në një pëshpëritje të dobët. Gjithsesi, kishte prej disa kohësh që jepte prova se ishte në qendër të disa fenomeneve gati të pashpjegueshëm: nëse flinte me kokën mbi libër, kur zgjohej dinte në mënyrë perfekte përmbajtjen e tij.

Mbi bazën e këtyre fenomeneve të pashpjegueshëm, u shty nga vetë familjarët e tij që të provonte mënyrën e autohipnozës, për të shpjeguar, të paktën, të gjitha dyshimet mbi origjinën psikologjike të sëmundjes së tij të zërit. Rruga e autohipnozës, Cayce (Kejs) i hapi dyert që asnjëherë nuk mund të imagjinonte. Ndërsa ishte nën hipnozë, zëri i kthehej normal por, ajo që ishte e habitshme, ishte se fillonte dhe fliste për argumente që nuk kishte patur kurrë dijeni. Dhe kështu, në njërën prej këtyre autohipnozave, Cayce autodiagnostikoi arsyen e ngjirjes së zërit të tij gati në heshtje, duke e përshkruar me terma mjekësore, në mënyrë aq teknike sa që mund të kuptoheshin vetëm nga një specialist sektori, dhe përmendi edhe ilaçet që duheshin perdorur për ta shëruar.

"Leximet" e Cayce

Kjo prirje nga autohipnoza dhe aftësia të profetizonte në këtë gjendje, fitoi pseudonimin - *"Profeti Gjumash"*. Cayce vazhdoi të binte në gjumë 2 herë në ditë për rreth 40 vite. Në çdonjërin prej këtyre seancave, jepte atë që mund të quhet një ***"lexim"*** rreth jetës së atij që e lexonte. Zgjidhjet e tij ishin gati gjithmonë efikase, dhe njerëz me kulturë dhe moshë te ndryshme filluan të viheshin në rradhë për t'u konsultuar këtë person kaq të veçantë. "Leximet" e Cayce, filluan shpejt të vinin në dukje një aspekt interesant dhe të veçantë. Ato nuk u referoheshin vetëm sëmundjeve apo patologjive pak a shumë të rënda që kishte personi që konsultohej, shumë herë Cayce diagnostifikonte probleme të natyrës psikologjike, që nuk ishin pasojë e traumave prezente apo të trashëguaran, por u referoheshin jetëve të mëparshme.

Disa nga profecitë e Cayce

Edgar Cayce në seancat e tij të shumta, ka thënë një mori profecishë, që, megjithëse, jo të gjitha plotësisht të sakta, qëndron gjithmonë fakti që një numër shumë i lartë i tyre ka ndodhur tamam siç e kishte parashikuar ai. Tha që mijëra vjet më parë lumi Nil rridhte drejt perëndimit, dhe ky lajm bëri shumë bujë, por akoma më tepër bujë bëri konfirmimi i disa gjeologëve, të cilët pranuan atë që Cayce kishte thënë pa e patur idenë.

Në seanca të tjera tha se, populli misterioz i Esenëve dikur kishte ndaluar në zonat përreth Detit të Kuq, fakt ky që aktualisht njihet botërisht me zbulimin, më 1946, të rulave të famshëm të Detit të Kuq (të njohur edhe si Dorëshkrimet e Detit të Kuq). Cayce bëri edhe parashikime në fushën e politikës dhe parashikoi, me sukses, që dy presidentë të SHBA-ve nuk do të mbaronin mandatin e tyre katërvjeçar: bëhet fjalë padyshim për Kennedy dhe Roosvelt.

Patjeter që mbetet një dyshim i madh, si ka mundësi që Cayce, në profecitë e tij ishte tepër i paqartë rreth luftërave botërore apo problemeve politike më të rëndësishme? Disa shohin në këtë provën që Cayce ishte thjeshtë një njeri që duhej të përmbushte një mision të caktuar nga kushedi cili popull apo qytetërim i humbur. Kushdo qoftë e vërteta, nuk mund të mohohet që "leximet" e Cayce bënë të lindte tendenca që synon të shpjegojë ose provojë ekzistencën e Atlantidës për shumë kohë, ndoshta e konsideruar si thjeshtë një fantazi.

Jeta sipas Edgar Cayce

Sipas Cayce, shpirti i njeriut është i përjetshëm dhe reinkarnohet (ri-mishërohet, jeton serish pas vdekjes në trup tjetër). Në Tokë shpirtërat jetojnë shumë jetë, me qëllimin të përmirësohen. Disa gjurmë prej jetëve të shkuara, gjithësesi ngelën dhe janë ato që Cayce zbulonte herë pas here dhe nëpërmjet këtij zbulimi arrinte t'i jepte atij që e konsultonte këshilla të çmuara, se si të modelonte jetën aktuale. Ky koncept i jetës së Cayce, është në themel të një kërkimi që merr shkas nga një arkiv prej më shume se 2500 "leximе" të Cayce, të gjitha të shënuara dhe të ruajtura me seriozitet. Ato përbëjnë dhe njëfarë referimi për të shëruar disa patologji të zbuluara nga Cayce dhe të shëruara në mënyrë të jashtëzakonshme. Rëndësia e puns së Cayce, shkon gjithësesi më tej, shumë më tej. Mjafton të reflektojmë mbi një pikë të thjeshtë: Cayce arrinte të lexonte një shpirt që kishte qenë në një jetë të mëparshme. Nëpërmjet këtyre "leximeve" është e mundur të rindërtohet, duke e kompletuar me lidhjet e rastit, një histori të një bote shumë të lashtë, e parë dhe e treguar ndryshe nga të tjerët, nga dëshmimtarë okularë. Shume prej këtyre "leximeve", kanë nxjerrë në dritë aspekte të tmerreshme të jetës Romake dhe Greke, mbi të cilat nuk kishim dijeni, por

që pasuria e informacioneve të dorës së parë, të dhëna nga Cayce, qendron në zbulimet që ai bën rreth kontinentit të humbur të Atlantidës.

Më poshtë kemi 10 Profecitë që i përkasin shekullit të 21-të:

1. Do të shfaqet një mjekësi e re, një lloj shërimi transformues që me bazën në olizëm e konsideron trupin si një sistem energjie. ***Çdokush nga ne ka një trup, një mendje dhe një shpirt të lidhur midis tyre.*** Mjekësia e re do t'i integrojë të tria këto, me trajtime fizike, për të favorizuar shërimin e trupit, me metoda për të transformuar sjelljet dhe emocionet, disiplinën dhe për të patur gjithmonë parasysh idealet dhe qëllimet shpirtërore.

2. Intuita dhe kapacitetet psikike do të jenë normale. Në gjeneratat që do të vijnë, individët do të kenë një lidhje direkte me botën shpirtërore, në një mënyrë që do të jetë e mundur të aplikohet praktikisht në jetën e përditëshme.

3. Shkenca dhe besimet fetare apo spiritualiteti, nuk do të jenë më të kundërta me njëra-tjetrën. Konvergjenca e këtyre dy rrymave të mëdha të historisë njerëzore do të transformojë kulturën. "Kërkimi" dhe "ndriçimi" do të bëhen aleate, duke bërë të mundur një shkencë të botës shpirtërore dhe një kuptim ndryshe të shenjtërisë së botës materiale.

4. Do të ndodhin ndryshime gjeografike botërore dramatike, ndryshime të rëndësishme do të përfshijnë skema meteorologjike. Në fakt është shumë e mundur që ajo që Cayce ka parë në shume nga "leximet", në Profecitë mbi Ndryshimet në Tokë, përsa u përket Tërmeteve dhe Përmbytjeve, mund t'i referohemi faktikisht si një ndryshim drastik në fushën meteorologjike që do të ndodhin në shekullin XXI dhe më tej.

5. Në nivel botëror do të ndodhë njëfarë "nivelimi" shoqëror. Ka mundësi që ky të jetë një proces i vështirë, i dhimbshëm dhe ndonjëherë i dhunshëm, por i domosdoshëm, sepse nuk mund të ketë më kushte ku "…kemi një mënyrë ndryshe vlerësimi për punëtorët nëpër fusha dhe një tjetër për punonjësit e bankave". Lidershipi (udhëheqësia) në skenën ndërkombëtare do të zhvendoset në Lindje, madje në qendër të Kinës. Kina një ditë do të bëhet zemra e Krishtërimit dhe "Qytetërimi do të ecë drejt perëndimit – dhe sërish Mongolia, një popull i urryer, do të duhet të ngrihet sërish".

7.Zbulimet arkeologjike mbi qytetërimet antike do të modifikojnë në mnyrë radikale historinë tonë njerëzore. Përveç kësaj, këto zbulime do të na tregojnë se si paraardhësit tanë antikë kishin gjetur mënyrën për të integruar shkencën me spiritualitetin.

8. Vazhdimësia e jetës do të pranohet plotësisht si një fakt i padiskutueshëm. ***Vdekja nuk ekziston, ajo është vetëm një tranzicion nga një gjendje ndërgjegjie tek një tjetër.*** Frika ndaj vdekjes nuk do të jetë më në qendër të mendimeve njerëzore.

9. Principi i unitetit do të bëhet shumë i rëndësishëm për njerëzit. Uniteti i Zotit do të udhëheqë të gjitha besimet tradicionale. Uniteti i Energjisë do të udhëheqë shkencën dhe Uniteti i të gjithë njerëzimit do t'i tregojë rrugën politikës.

10. Krishti do të shfaqet sërish në mënyrë të drejtpërdrejtë në jetën tokësore. E ashtuquajtura "Ardhja e Dytë" ndoshta nuk është e saktë, sepse ndërgjegjia kristiane nuk na ka lënë asnjëherë. Cayce parashikon shfaqjen në mënyrë fizike të shpirtit që jetoi para 2000 vitesh me pamjen e Jezusit. Nuk ka të dhëna të sakta për këtë, por kjo profeci shfaqet shumë herë në "leximet" e Cayce.

* * *

Mbështetësit e hipotezës së Atlantidës u japin një rëndësi shumë të madhe profecive të Edgar Cayce. Kur ai kalonte në gjendje transi, e kishte zakon të profetizonte gjëra të ndryshme, midis të tjerash dhe disa që kishin të bënin me Atlantidën, të cilën ai e quante Poseidonia, që ishte emri me të cilin banorët e kontinentit të humbur quanin Atlantidën. Cayce tregoi se në Atlantidë kishte qytete të mëdha, makina të mistershme që transportonin materien dhe kishte një gur të zjarrtë që ishte në gjendje të kapte dhe përdorte fuqinë e mrekullueshme të energjisë kozmike.

Gjithashtu Edgar Cayce formuloi, kur ishte në gjendje transi, një profeci shumë preçize më 1940. Ai parashikoi që një pjesë e rrënojave të një tempulli të Atlantidës, që ndodhej i varrosur nën baltën e Biminit, një ishull pak larg nga Florida, do të zbulohej 28 vite më vonë, d.m.th., në vitin 1968. Në fak,t më 1968, tamam në Bimini, disa zhytës zbuluan disablloqe gurësh që mund të ishin muret e një tempulli të rrënuar, si dhe rrënoja të tjera, që mund të ishin muret dhe rrugët e një qyteti të fundosur nën ujë shumë kohë më parë.

Zhytje të reja dhe foto nga ajri, duket se konfirmojnë ekzistencën e këtyre rrënojave. Gjithsesi duhet të themi se jo të gjithë oqeanografët janë të sigurtë se këto blloqe gurësh janë pjesë e rrënojave të Atlantidës. Duhet të themi se, edhe sikur të bëhej fjalë thjeshtë për shkëmbinj, siç thonë këta oqeanografë, këta shkëmbinj janë, pa dyshim, me një formë shumë të çuditshme, sa të japin idenë që mund të jenë rrënojat e një qyteti të fundosur.

Autorë të tjerë besojnë se zhdukjet e aeroplanëve dhe anijeve në Trekëndëshin e Bermudeve, janë si pasojë e prezencës, në këtë zonë gjeografike, të një ***dritareje ekstradimensionale,*** ose të një ***dritareje shumëdimensionale*** (dritaret ekstradimensionale vënë në kontakt dimensionin tonë, universin tonë, me një dimension tjetër paralel, kurse dritaret shumedimensionale vënë në kontakt dimensionin tonë me një numër universesh paralele dhe jo vetëm me një). Këta autorë pretendojnë se pështjellimet elektromagnetike dhe anomalitë gravitacionale që ndodhin në Trekëndëshin e Bermudeve, janë pasojë e kësaj dritareje ekstradimensionale ose shumedimensionale.

Mendimi ynë është që kjo hipotezë, sëbashku me atë ufologjike, që do të shtjellojmë më poshtë, është më e besueshme se sa ajo e Atlantidës, duke qenë se në disa raste të zhdukjeve së anijeve apo aeroplanëve, duket sikur ato janë transportuar pikërisht në dimensione të tjera.

Tani do të marrim në konsideratë hipotezën e tretë për të tentuar të zbardhim misterin e Trekëndëshit të Bermudeve: sipas kësaj hipoteze zhdukjet e anijeve dhe avionëve në atë zonë janë shkaktuar nga ***rrëmbimet e UFO-ve***. Autori që mbi të gjithë ka mbrojtur këtë tezë dhe ka kërkuar prova për t'a mbështetur, është ufologu amerikan Jessup, që harxhoi shumë nga koha e tij në studimin e lidhjeve të mundëshme midis UFO-ve dhe misterit të Trekëndeshit të Bermudeve. Për fat të keq, vendimi i Jessup-it të vetëvritej, e ndaloi ufologun amerikan në përpjekjen për të vazhduar hetimet e tij, si mbi raportin midis UFO-ve dhe Trekëndëshit të Bermudeve, ashtu dhe mbi elemente të tjera të fenomenologjisë ufologjike ("vetëvrasja" e Jessup-it është një vetëvrajse e mistershme dhe e dyshimtë, shkaqet e së cilës akoma nuk janë zbuluar).

Sipas Jessup, UFO-t shkaktonin zhdukjen e anijeve dhe të aeroplanëve në Trekëndëshin e Bermudeve, për të rrëmbyer qeniet njerëzore. Sipas ufologut, në ujërat e Trekëndëshit të Bermudeve duhet të ishte një bazë nënujore aliene, në të cilën transportoheshin njerëzit, anijet dhe aeroplanët që zhdukeshin në atë zonë. Jessup u jepte shumë rëndësi këtyre zhdukjeve, sepse konsideronte një fakt shumë shqetësues që alienët po rrëmbenin njerëzit, sepse kjo konfirmonte faktin që kishin qëllime negative kundrejt rracës njerëzore.

Duhet të kemi parasysh që në librat e tij Jessup ka vënë shpesh në dukje faktin që problemi më i madh që ufologët duhet të zgjidhnin ishte që të kuptonin cilat ishin qëllimet që kishin alienët mbi njerëzit. Shkurtimisht, Jessup pretendonte se, nëse alienët vinin në Tokë, duhet të kishin motive të vlefshme për të kryer atë udhëtim. Problemi ishte që të qartësonin nëse kishin qëllime të mira apo të këqia kundrejt rracës njerëzore. Nëse ata ishin pozitive, nuk duhet të shqetësonin njerëzit, ndryshe, nëse ishin negative, duhet të shqetësonin shumë njerëzit. Tani, nëse përgjegjësit e zhdukjeve të anijeve dhe aeroplanëve në Trekëndëshin e Bermudeve ishin alienët (jashtëtokësorët), kjo do të thotë, sipas Jessup, që ekzistonin mundësi që alienët të kishin qëllime të këqia kundrejt njerëzve, duke imagjinuar edhe pasojat e tyre.

Përveç këtyre, Jessup pretendonte së pështjellimet magnetike dhe anomalitë gravitacionale, prezente në Trekëndeshin e Bermudeve, ishin shkaktuar nga baza nënujore e ndërtuar nga alienët për të rrëmbyer njerëzit.

Sipas nesh, siç kemi thënë më parë, mendojmë se UFO-t janë shkaktarët e mundshëm për zhdukjet në këtë zonë, edhe pse nuk përjashtojmë as tezën që ekzistojnë dritare ekstradimensionale apo shumëdimensionale, të cilat aktivizohen në momente dhe per shkaqe që nuk dimë. Gjithësesi, ne jemi të mendimit që pas UFO-ve fshihen entitete/qenie/krijesa parafizike në pjesën më të madhe të rasteve, të cilat në mënyrë të qëllimshme bartin në dimensionet e tyre anijet, aeroplanët dhe njerëzit. Gjithashtu, mund të konsiderojmë si të vlefshme të dyja hipotezat, d.m.th., që ekzisotjnë dritaret ekstradimensionale ose shumëdimensional në Trekëndëshin e Bermudeve dhe krijesa parafizike që vijnë nga universe paralele, duke përdorur UFO-t, dhe shkaktojnë këto rrëmbime. Në fakt, pasi të pranojmë faktin që ekzistojnë universe paralele me tonin, është e mundur që të pranojmë edhe faktin që ekzistojnë dritare shumëdimensionale apo ekstradimensionale, sëbashku me faktin që ekzistojnë UFO-t, që vijnë nga universe paralele dhe drejtohen nga krijesa parafizike që rrëmbejnë qeniet njerëzore. E vetmja e dhënë që i jep prioritet hipotezës ufologjike është se, si në rastin e Ellen Austin, duket të kemi një plan të përpunuar nga krijesa inteligjente me vullnet, nga krijesa parafizike që kanë zgjedhur me vullnetin e tyre të rrëmbejnë përfundimisht vetëm njerëzit dhe jo anijet. Nëse zbulojmë që ka edhe raste të tjera (p.sh., ai i anijes Mary Celeste), në të cilat janë zhdukur vetëm njerëzit dhe jo anijet, na vjen spontan ideja që në shumicën e rasteve jemi përballë një veprimi të ketyre krijesave që kanë ardhur nga një dimension tjetër, të cilat veprojnë me ndërgjegje dhe zgjedhje të lirë, zgjedhje si ato që të rrëmbejnë vetëm njerëzit, por jo anijet në disa raste.

Le ta mbyllim këtë vështrim me disa fakte mbi vetëvrasjen e Jessup

Policia hapi një hetim të shkurtër për të vendosur motivet e vetëvrasjes së Jessup, të cilin e mbylli me shumë lehtësi dhe shpejtësi, duke thënë se Jessup u vetëvra, sepse ishte akoma i dashuruar me gruan, e cila ishte divorcuar nga

shkencëtari para disa kohësh. Sipas policisë amerikane, fakti që Jessup ishte vetëvrarë si shkak i dështimit të lidhjes martesore, ishte se ai vdiq pikërisht dias ditë pasi ish-gruaja e tij të martohej për herë të dytë. Shkurtimisht, raporti final mbi vetëvrasjen e Jessup thoshte se shkencëtari, duke mos u pajtuar në asnjë mënyrë që ish-gruaja e tij do të martohej pas pak ditësh, vendosi të vetëvritej, pikërisht ate ditë, sepse nuk donte të ishte gjallë ditën që ajo do të martohej.

Ky shpjegim mbi vetëvrasjen nuk arriti kurrë t bindte John Keel-in, kështu që ai filloi të hetonte personalisht mbi vdekjen e Jessup. Hetimet e ndërmarra nga John Keel vunë në dukje që kishin ndodhur disa fakte të mistershme dhe të frikëshme përpara vetëvrasjes së Jessup, kështu që ufologu amerikan Keel nuk pranoi dhe hodhi poshtë raportin final të hetimeve të policisë lokale.

Do t'ju tregojmë tani një nga faktet e frikëshme që dolën nga hetimet e John Keel. Ky fakt ndodhi dy dite përpara vetëvrasjes së ufologut amerikan Jessup. Keel arriti në këtë fakt, duke pyetur miqtë e ngushtë të Jessup, për të ditur nëse Jessup kishte përmendur diçka që mund të shpjegonte aktin e tij vetëvrasës. Këmbëngulja e madhe e Keel kur ai takoi një mik të afërt të Jessup që punonte si astrofizikant në Marinën Ushtarake amerikane, dhe si rrjedhojë përveç që ishte mik i Jessupit, ishte dhe një koleg i tij. Ai i zbuloi Keel-it se Jessup dy ditë para se të vetëvritej i kishte bërë atij një telefonatë, në të cilën i tregonte se kishte zbuluar gjëra të tmerreshme në lidhje me UFO-t dhe gjithashtu se prej disa kohësh nuk mund të flinte më i qetë, sepse në shtëpinë e tij ndodhnin gjëra të pashpjegueshme dhe të frikëshme. Miku i kërkoi Jessupit të shpjegohej më mirë, por ufologu amerikan i tha se nuk mund t'i tregonte më shumë në telefon, për këtë arsye e ftoi të takoheshin në shtëpinë e tij dhe të bisedonin personalisht. Duke qenë se miku i Jessupit në atë moment gjendej në një qytet larg atij ku jetonte Jessup, të dy ranë dakort që do të takoheshin dy ditë më vonë në shtëpinë e tij. ***Jessup mbylli telefonatën, duke i thënë mikut të tij astrofizikant, se nëse banorët e Tokës do të merrnin vesh informacionet e tmerreshme që ai kishte zbuluar mbi UFO-t, do të bëheshin viktima të një terrori të pakontrollueshëm.*** Për fat të keq, kur miku arriti në shtëpinë e Jessupit, pasditën e ditës së caktuar për t'u takuar, e gjeti të vdekur dhe policia i tha se ishte vetëvrarë në orët e para të mëngjesit.

Për fat të keq, ne nuk do të arrijme kurrë të dimë se çfarë gjëje të tmerrshme kishte zbuluar Jessup mbi UFO-t dhe nuk jemi as në gjendje që të bëjmë hipoteza mbi këtë gjë. Gjithësesi, jemi dakord me Keel se, ajo telefonatë tregon qartësisht dy gjëra: së pari, që Jessupi nuk ishte vetëvrarë për faktin se nuk pranonte martesën e ish-bashkëshortes; së dyti, është e mundur, ashtu siç pranon dhe Keel, se edhe Jessupi, ashtu si dhe ufologë të tjerë, ishte i persekutuar nga krijesa mbinatyrore, arsye për të cilën shpjegohet fakti se përse nuk arrinte të flinte gjumë të qetë natën, për shkak të fenomeneve të pashpjegueshme që ndodhnin në shtëpinë e tij.

Keel ka pranuar shumë herë, që në arkivin e tij ka mbledhur dëshmi të mbi 100 ufologëve, të cilët i kanë treguar që kanë patur probleme të këtij lloji me qenie mbinatyrore, probleme të cilat i kanë ndodhur edhe vetë Keelit.

8.Trekëndëshi i Bermudës ka piramida misterioze

Trekëndëshi i Bermudës është një ndër vendet më vdekjeprurës dhe misteriozë në historinë e njerëzimit që ende sot nuk po gjen një shpjegim logjik.

Janë gjetur dy piramida gjigante nënujore, të bëra prej qelqi, por se Ushtria amerikane ndaloi kërkimet e mëtejshme. E gjithë kjo thuhet te jetë të Trekëndëshit të Bermudës.

Këto ndërtesa të çuditshme, në një thellësi prej 2000 metrave, thuhet se janë identifikuar me sonar nga oqeanografi Verlag Meyer.

Bëhet e ditur se ushtria amerikane ka marrë rastin, përderisa të gjitha të dhënat janë bllokuar, kështu që kërkimet e mëtejme janë nën vellon e sekretit të rreptë ushtarak.

Nuk dihet se si piramidat janë bërë dhe me çfarë mjetesh dy kilometra nën ujë, por bëhet e ditur se kërkimet aty janë të pamundura për shkak të mungesës së teknologjisë.

Po ashtu bëhet e ditur se piramida është e gjerë 300 metra, e lartë 200 metra, pra më e madhe se Piramida e Keopsit.

Megjithatë, ka shumë teori misterioze për Trekëndëshit të Bermudës, ku shumë prej tyre shkencëtarët nuk i pranojnë.

Vendi ku janë mbytur qindra anije e avionë është prej kohësh i veshur me një tis misteri, të cilit shkencëtarët nuk po i japin ende zgjidhje.

Por kohët e fundit shkencëtarët pas studimit të piramidës nënujore kanë dalë në dy versione kryesore që po i studiojnë.

I pari ka të bëjë me një lloj teknologjie misterioze antike të zhytur në thellësinë e oqeanit.

Ndërsa teoria e dytë ka të bëjë me vendosjen e një teknologjie shumë të përparuar aliene.

Dyshimet janë përforcuar së fundmi pasi një grup studiuesishe francezë dhe amerikanë kanë gjetur pranë piramidës objekte që nuk u njihet prejardhja.

Vetë piramida e lartë rreth 100 metra është ndërtuar prej kristali dhe shkencëtarët janë të bindur se mud të jetë ndërtuar së fundmi nga njerëzit ose në kohë më të hershme nga alienët.

Gjithsesi, deri sa shkencëtarët të mund të vërtetojnë prejardhjen, misteri vazhdon…

9. Zgjidhet misteri i zhdukjes së objekteve në Trekëndëshin e Bermudës

Nën Trekëndëshin e Bermudës është zbuluar një piramidë prej kristali nën det, thuhet që ka madhësinënë e piramidave të Egjyptit.

Një ekspeditë u ndërmor në vitin 2012 nga një grup shkencëtarësh për të zbuluar misterin e kësaj piramide.

Të dhënat se çfarë kanë zbuluar nuk janë bërë akoma të ditura. Por një gjë dihet, që grupi i që ndermori këtë studim kishin përdorur disa mjete teknologjike që nuk njihen akoma nga njerzimi.

Piramida thuhet që është prej kristali dhe gjeneron një energji aq të pastër sa ne nuk mund ta preceptojmë dot fare. Në të ndodhet energjia e Universit.

Të gjitha ato objekte si avionë, anije lundrimi, varka peshkimi etj, mbase janë thithur nga energjia e kësaj Piramide prej kristali duke i çuar ato në një dimesion tjetër që ne nuk e preceptojmë dot.

Mbase jashtëtokësorët e knë ndërtuar për ndonjë qëllim të veçantë? Ndoshta Organizatat e fshehtë Botërore mund të ketë informacion mbi këtë gjë?

Këto informacione vështirë se do të na vinë ndonjë ditë, çfarë mund të kenë zbuluar vallë në atë piramidë që nuk na japin ne informacion?

Presim dhe të shohim se çfarë do të ndodhë, azgjë nuk është ashtu siç duket.

10.Ana tjetër e kohës

Një nga misteret më çoroditëse që ndodh brenda Trekëndëshit të Bermudeve, është humbja ose fitimi i rastësishëm në kohë, një dukuri turbulluese kjo në mënyrë të veçantë për një kulturë si e jona, e cila ka një besim të shenjtë dhe të palëkundshëm për ecjen përpara të kohës në mënyrë të matëshme. Këtë dukuri e kanë vënë në dukje kryesisht personelët e aeroplanëve, të cilët kanë një preokupim të kuptueshëm që kurse koha e fluturimit me aeroplan filloi të regjistrohet me kujdes, megjithëse mund të këtë lidhje gjithashtu edhe me zhdukjet misterioze (po ashtu edhe dukjet) të anijeve të vjetra e të reja, siç është raportuar gjatë viteve.

Arritjet e pashpjegueshme në aeroport para kohës së caktuar të aeroplanëve disa herë kanë ndodhur pasi aeroplanët kanë fluturuar përmës një reje ose mjegulle të dendur.

Kjo dukuri është e kuptueshme sigurisht kur ka erë jashtëzakonisht të fortë që fryn nga prapa aeroplanëve, shpejtësia e së cilës arrin ndoshta disa qindra milje në orë, megjithëse në shumicën e rasteve s'ka patur erëra të tilla. Një mundësi tjetër mund të jetë dhe gabimi në matjen e shpejtësisë ose funksionimi jo i mirë i intrumentave matëse, megjithatë ky nuk është një faktor i përgjithshëm në të gjitha rastet e dokumentuara. Për më tepër në disa incidente të kontrolluara me shumë kujdes, duket sikur për njëfarë periudhe koha ecën përpara, përmbyset ose projektohet në të kaluarën, apo ndoshta në të ardhmen, për aeroplanin dhe personelin e tij që fluturon për një farë kohe në një zonë të Trekëndëshit.

Brus Xhernon, pilot nga Boyton Beach, Florida, më 4 dhjetor të vitit 1970 kaloi një incident të jashtëzakonshëm gjatë fluturimit të tij nga ishulli i Androsit për në Palm Beach. Megjithëse sugjeron një shtrembërim të kohë-hapësirës dhe "kapje" prej një formacioni reje, këtë incident e dëshmon piloti, personeli i bazës, matësi i shpejtësisë, madje dhe fatura e karburantit. Brus Xhernon ishte një pilot me afro 600 orë fluturimi që shumicën i ka bërë midis Bahamas dhe Floridës. Në atë kohë ishte 29 vjeç, 180 cm i gjatë, me një trup të fortë dhe mjaft prozaik ndaj fluturimit. Ka një kujtesë shumë të mirë, veçanërisht për ndodhitë gjatë fluturimit. Ditën që ndodhi ngjarja, Xhernon ka qenë me të jatin si ndihmëspilot. Ata u larguan nga Androsi me aeroplanin "Bonanza A-36", duke fluturuar mbi brigjet e Bahamas për në drejtim të Biminit. Ndërsa po ngjitej në lartësinë e përcaktuar prej 10.500 këmbësh, vuri re, përballë vetes një mjegull në forme eliptike (vezore).

"Ajo rrinte atje pa lëvizur. Po merresha me drejtimin e aeroplanit kështu që nuk i kushtova vëmendje ose kujtova se ishte më lart. Fluturoja sipër saj, duke u ngritur 1000 këmbë në minutë, kur vura re se ajo ngrihej pothuajse me të njejtën shpejtësi. Disa herë kaloja përpara saj, por ajo më arrinte dhe më kapte përsëri. Gjerësinë e saj

e vlerësova afro 15 milje. Mendova të bëja një kthesë 180 gradë dhe të kthehesha në Andros. Më në fund e kalova dhe përpara doli qielli i pastër. Por kur ktheva kokën ta shihja përsëri, pashë se reja tani ishte bërë gjigante dhe lakohej në formë gjysëmrrethi të madh me njërën pjesë të saj që dilte para nesh dhe ishte afro 6000 këmbë e lartë. Fundi i rese dukej se shkonte drejt e në oqean dhe ajo nuk ngjante me retë e tjera grumbullore, të cilat kanë reshje dhe boshllëk nën vehte."

Xhernon u përpoq të fluturonte, duke i ardhur përqark, por për çudinë e tij, pa se tani ndodhej brenda ”gropës” së një reje gjigante si ”petull” . Duke vështruar se mos gjente ndonjë dalje, ai pa një si të çarë dhe u sul drejt saj meqë ajo ngushtohej gjithmonë e me shumë, derisa përfundoi në një vrimë cilindrike, ose tunel brenda të këtyre reve të jashtëzakonshme. Pas pak ai e arriti këtë vrimë, që tani qe ngushtuar deri në gjerësinë 200 këmbë dhe vazhdonte të ngushtohej ende, duke fluturuar me një shpejtësi 230 milje në orë.

"Më dukej sikur vështroja në kanalin e ngushtë të tytës së pushkës. Ishte një tunel horizontal afro 1 milje i gjatë dhe shënonte drejt Miamit. Në fundin e tij shikoje qiellin blu, që gjendej midis tunelit dhe Floridës..."

Xhernoni e futi aeroplanin përmes këtij tuneli me një shpejtësi kritike. Ai vuri re se muret e këtij tuneli shkëlqenin nga një dritë e bardhë. Muret, të cilët vinin duke u ngushtuar, dukeshin shumë qartë dhe përqark tyre rrotulloheshin më ngadalë, sipas drejtimit të akrepave të sahatit, re të vogla në formë pufke.

"Po të mos kishte qenë piloti automatik, që i mbante krahët e aeroplanit në nivelin horizontal, ndoshta do ta bëja edhe unë aeroplanin të rrotullohej si ato dhe do të fluturoja brenda mureve."

Gjatë 20 sekondave të fundit majat e krahëve të aeroplanit prekën muret nga të dyja anët. Në atë çast Xhernoni provoi një gravitet zero, që zgjati për disa sekonda. Kur doli nga tuneli ai e pa veten në mes të një mjegulle ngjyrë të gjelbërt të zbehtë, në vend të qiellit blu, që kishte parë pak më parë. Megjithatë, kufiri i shikimit qartë shtrihej disa milje.

"Nuk shikohej asgjë. Kudo po ajo mjegull e bardhë në të gjelbër."

Duke u munduar të përcaktonte pozicionin, ai pa se të gjitha instrumentat elektronike e magnetike funksiononin keq dhe nuk qe në gjendje të lidhej me qendrën e kontrollit të radarit. Sipas kohës së fluturimit të Xhernonit, ai duhet t’i ishte afruar Bimini Kays. Papritur, në mjegullën poshtë aeroplanit u duk diçka si njolla e një ishulli që kaloi me shpejtësi shumë të madhe. Pastaj u vendos radiondërlidhja me qendrën e kontrollit të radarit në Miami dhe ajo raportoi se po fluturonte një aeroplan mbi Miami duke u drejtuar nga perëndimi. Xhernoni i tha qendrës se ai duhej të ishte një aeroplan tjetër, meqenëse ”Bonanza”, sipas kohës së fluturimit, duhej të ishte ende mbi Bimini Kays.

Në këtë çast ndodhi një ngjarje e jashtëzakonshme:

"Papritur të çara të mëdha (në mjegull) u duken përqark nesh, njëlloj sikur të shikonim nëpërmjet perdeve veneciane. Ato shkonin paralel me drejtimin e fluturimit. E çara poshtë nesh bëhej gjithmonë e më e madhe derisa më në fund ne pamë plazhin e Miamit poshtë nesh..."

Pasi zbriti në Palm Beach, Xhernoni vuri re se fluturimi kishte zgjatur vetem 45 minuta, në vend të fluturimit normal që zakonisht zgjaste 75 minuta. Madje sasia e miljeve të përshkuara ishte edhe me e madhe, 250 milje në vend të 200 miljeve që është largësia normale, sepse fluturimi kishte qënë i tërthortë. Kështu u ngrit pyetja:

Si mund t'i përshkonte aeroplani 250 milje për 45 minuta, kur kishte fluturuar me një shpejtësi maksimale prej 195 milje në orë? Xhernoni u fut edhe më thellë në këtë çështje. Nga kontrolli i faturave të karburantit që kishte bërë në fluturimet e mëparshme, ai kishte nxjerrë përfundimin se për të njëjtin fluturim aeroplani konsumonte zakonisht 40 gallona karburant. (1 gallon është rreth 4 litra), kurse këtë rradhë qenë konsumuar vetëm 28 gallona gazolinë. Sipas fjalëve të Xhernonit:

"Ky kursim është për llogari të atij gjysëm orëshi të fituar, sepse me 10 gallona gazolinë, "Bonanza" fluturon rreth gjysëm ore dhe përshkon 100 milje".

Megjithëse nuk ka asnjë shpjegim të sigurt për këtë fitim në kohë, Xhernon sugjeron që ndërsa ishte në tunel, formacioni i resë mund të ketë lëvizur me një shpejtësi prej 1000 milje në orë, e cila, po t'i shtosh shpejtësinë e aeroplanit , do t'i jepte atij shpejtësinë maksimale prej 1180 miljesh në orë, gjë e cila shkon për llogari të kursimit të gazolinës.

Mbase është rastësi, por duhet të kujtojmë se fluturimi i Xhernonit ndodhi më 4 dhjetor 1970 në orën 15.00, kurse në orën 14.15 minuta të 5 dhjetorit 1945 u zhduk Skuadrilja e 19...

Ndryshime të tjera të pashpjegueshme të kohës së matur nga orët, disa herë janë më të gjata dhe disa herë më të shkurtëra se sa gjysëm orëshi i Xhernonit. Një incident, që unë e kam përmendur edhe në shkrimin e parë në këtë temë, ka të bëjë me një aeroplan të shoqërisë British Airways dhe National Airlines, që fluturonte për në Miami. Para se të fillonte manovrimet për të zbritur, ai u zhduk nga ekranet e radarëve për 10 minuta, pastaj u shfaq përsëri dhe zbriti normalisht. Pilotët të trembur nga autoambulancat, zjarrëfikset etj., që qenë mbledhur në aeroport, u pyetën nga personeli i kullës së drejtimit dhe i shërbimit të shpëtimit, nëse kishtin patur ndonjë vështirësi pasi qenë zhdukur nga radari. Sipas pilotit dhe ndihmëspilotit nuk kishte ndodhur asnjë gjë, përveçse ata kishin fluturuar 10 minuta në mes të një mjegulle. Në lidhje me çështjen e zhdukjes së tyre nga radari, pilotët bënë një kontrollë të orëve të tyre dhe gjetën se ata kishin mbetur prapa 10 minuta. Pastaj kontrolluan orën kronometër të aeroplanit, orët e personelit që shërbente në aeroplan, bënë fshehurazi edhe një kontrollë midis pasagjerëve dhe gjetën se të gjithë kishin humbur në menyrë të pashpjegueshme 10 minuta, aq kohë sa ishin zhdukur nga radari. Megjithëse ndonjëherë radarët pësojnë ndonjë avari në funksionim, unanimiteti i orëve sugjeronte që për njëfarë periudhe kohe të pezulluar, aeroplani dhe pasagjerët "qene" diku tjetër - ***në anën tjetër të kohës.***

Disa incidente të tjera që janë raportuar se kanë ndodhur brenda Trekëndëshit të Bermudeve, duket se reflektojnë ngjarje të së kaluarës (edhe zhurmat e tyre), sikur për disa momente koha projekton pjesë të shkëputura nga e tanishmja në të kaluarën ose në të kundërtën, e përkul kontiniumin e kohës në një mënyrë të tillë, duke përzier të kaluarën me të tanishmen, ndoshta edhe me të ardhmen. Megjithëse disa prej këtyre raporteve duken si fantazi, nuk duhet të harrojmë se ato janë parë qartë dhe janë raportuar prej dëshmitarëve të besueshëm, të cilët gjatë detyrës së tyre në det nuk kërkonin dukuri të çuditëshme, por thjeshtë vrojtonin atë çfarë dukej se po ndodhte.

Xhon Sander, kamarier në anijen "Mbretëresha Elizabeta 1", dëshmon për një incident të tillë që ndodhi në vjeshtën e vitit 1976. Ai thotë:

"Lundroja me anijen "Mbretëresha Elizabeta 1" përmes zonës së Trekëndëshit të Bermudeve. U nisëm nga Nasau për në drejtim të New York. Qielli ishte i pastër dhe

deti i qetë. Në ora 06.45 të mëngjesit po rrija në kuvertë duke pirë kafe së bashku me një kamarier tjetër, përpara se të fillonim punën tonë të përditëshme. Papritur pashë një aeroplan të vogël. Dukej si tip "Piper Comanche", afro 300 jard larg dhe në lartësinë 200 jard, i cili fluturonte duke ardhur drejt nesh nga krahu i djathtë i anijes. Ja tregova shokut tim. Krejt papritur ai u fut fare pa zhurme në det në largësinë 75 jard nga anija. Nuk u dëgjua asnjë zhurmë uji, vetëm se u zhduk brenda tij. Mua mu duk sikur deti i qetë u hap dhe e përpiu. Shoku im rrinte ende duke vështruar drejt atij vendi. Pastaj vura në dijeni oficerin e rojës. Anija u kthye dhe u lëshua një varkë në det, por atje s'kishte as njolla vaji dhe as mbeturina, asgjë. Ata nuk na besuan. Ajo që nuk arrij të kuptoj ende është pse nuk u dëgjua asnjë zhurmë. E kuptoj edhe unë se është pothuajse e pabesueshme, por si kristian i ndershëm, betohem për Biblën, se ajo që pashë ishte e vërtetë."

Një rast tjetër i dokumentuar shumë mirë për një aeroplan që zhduket, ndodhi mbrëmjen e 27 shkurtit të vitit 1935 në Daytona Beach, Florida. Ky rast u vrojtua jo nga dy por nga qindra dëshmitarë. Siç u raportua nga Richard Winer në librin Trekëndëshi i Djallit, një aeroplan ngjyrë argjendi me drita të kuqe dhe jeshile tek krahët, u pa të binte në det në vendin përballë hotelit të Daytona Beach në orën 22.00 të mbrëmjes. Aeroplani ishte kaq afër, sa dy dëshmitarët, zoti dhe zonja Forest Aditon, që po rrinin duke soditur detin nga ballkoni i tyre, menduan se ai po vinte drejt ballkonit. Të alarmuar prej shumë dëshmitarëve, anijet dhe aeroplanët e vegjël të Rojes Bregdetare, si dhe anije të tjera dolën menjëherë në kërkim, por pa sukses. Meqë aeroplani u pa të binte në det jo më larg se 100 jard nga bregu, ishte e pamundur të besohej që nuk u gjet asnjë mbeturinë e tij brenda zonës së cekët dhe të përcaktuar shumë mirë në atë det të qetë. Qindra njerez dëshmuan të njëjtën gjë dhe treguan po atë zonë. Sidoqoftë, përderisa kontrolli në aeroportin e Floridës, madje edhe ato të Georgias, nuk tregoi gjë për ndonjë aeroplan të humbur ose të vonuar në atë zonë, incidenti me një deshirë të nënkuptueshme për të sqaruar atë që smund të shpjegohej, u klasifikua më në fund si thashethem.

Ashtu siç janë parë aeroplanë të futen pa zhurmë në det, po kështu edhe nga kuvertat e anijeve të tjera janë parë vazhdimisht anije të shumta, shpeshherë anije të shekujve të kaluar, të dalin e të futen në mjegulla që vijnë përqark, disa herë madje edhe në kohë të pastër. Tregime të tilla sigurisht që kanë qenë fillimi prej të cilit janë thurrur legjendat e detit dhe anijet fantazëm të Trekëndëshit të Bermudeve dhe të Detit të Sargaseve që gjendet në pjesën lindore të tij; anije të cilat janë parë gjatë shekujve, duke filluar nga galerat fantazëm spanjolle e deri tek "Hollandezi Fluturues" i cili shikohet kudo. Disa herë këto pamje kanë qenë të pastra sa i janë raportuar Rojës Bregdetare, e cila megjithëse nuk beson në anijet fantazma, tregon interes për anijet e braktisura të çdo lloji qofshin, moderne apo antike. Hadley Dott, marinar në Marinën Tregetare të Shoqërisë së Bashkuar të Frutave dhe oficer i Marinës Mbretërore Kanadeze, pranverën e vitit 1946 bënte pjesë në ekuipazhin e anijes "Cyrus Field", e cila kishte si detyrë shtrirjen e kabllos:

"Ishin afro 15 milje larg bregut te Floridës. Nata ishte e pastër. Fare papritur u dëgjua thirrja "hard over hard", që do të thotë që anija të ndryshojë kursin sa me shpejt që të jetë e mundur. Roja kishte parë një anije me vela, e cila vinte drejt nesh për t'u përplasur tek kiçi. Atje nuk dukej njeri, por në kabinën e kapitenit kishte dritë. Ndryshimi i kursit u shënua në ditar dhe iu raportua Rojes Bregdetare në New York. Roja Bregdetare na tha se atë natë midis Bimint dhe Floridës kishte pasur edhe

incidente të tjera të ngjashme me këtë tonin. Nuk e vramë shumë mendjen për këtë incident, por pasi Roja Bregdetare na tha se nuk ishte në gjendje të zbulonte asgjë për atë anije, ne filluam të habiteshim. Ajo anije u shfaq nga asgjëkundi dhe po aq shpejt u zhduk atje".

Një nga incidentet më të jashtëzakonshme të tipit ***"anije fantazmë"*** u pa nga V.H Prosper në vitin 1972 në Trekëndëshin e Bermudeve, midis Eleuteras dhe Grait Abako në Bahama. Ndërsa të gjitha anijet "fantazmë" futen në kategorinë si të jashtëzakonshme, ajo që të çudiste në këtë rast të veçantë ishin përmasat vigane të anijes dhe shkëlqimi i koncentruar i dritave të saj që e bën Prosperin të kujtonte se ajo ishte anija "Holandezi Fluturues Hillton". Prosperi, siç thoshte për këtë incident të jashtëzakonshëm në revistën *National Fisherman 9, vëllimi 56, numër 5,* po drejtonte anijen e kërkimit 85 këmbë të gjatë *"Undersea Hunter"* nga San Crua për në Florida. Megjithëse radari i anijes e kishte siguruar që më parë se në hapësirën midis Abakos dhe *"Gjuetarit të Nëndetit"* nuk kishte asnjë anije tjetër, papritur ai u verbua nga një shkëlqim i fortë që vinte nga krahu i djathtë i anijes dhe që dukej sikur dilte nga një pasqyrë vigane. Atij i mbeti në mendje sikur ishte një lloj "hoteli klimaterik me disa kate", që përmbante edhe komoditete detare të tilla si "shezlonge, pishinë larje që ndriçonte etj.". Me qëllim që t'i shmangej përplasjes me këtë anije monstruoze, ai e mbajti pa lëvizur timonin e anijes së tij, duke patur kështu një drejtim paralel me atë shkëlqim vigan. Ndërsa Prosperi po përpiqej me nervozizëm t'i shmangej përplasjes, papritur vuri se re anija e panjohur u zhduk nga krahu i djathtë dhe doli menjëherë nga prapa, nga ana e kiçit, duke u shmangur kështu menjëherë 45 gradë. Pastaj vigani u zhduk në çast, duke lënë natën pis të zezë, si më parë.

Kjo shfaqje e jashtëzakonshme dhe pompoze, përmban edhe një element tjetër misteri. Me gjithë afërsinë e tij të madhe, nuk u duk për asnjë çast në ekranin e radarit të "Gjuetarit të Nëndetit". Po të qe e mundur, siç ka qenë teorizuar për disa zona, që koha të projektonte kapsula vizuale me kujtime të së kaluarës në kohën e tanishme, atëherë ato që mund të jenë përceptuar në rastet që folëm më sipër, kanë qenë ndoshta pamje të një anijeje ose e një objekti tjetër në të kaluarën, ndoshta në të ardhem, ose edhe kujtesa vizuale e një bregdeti të humbur ose e një kontineti të zhdukur.

Për disa transmetime të radios, koha ka mbetur e palëvizshme, disa emisione të radios, madje edhe një program televiziv i rastesishëm, janë kapur pas shumë vitesh pasi kanë qenë transmetuar, sikur tërë këtë periudhë kohe ndërmjetëse ta kishin kaluar duke u endur në kohë dhe hapësirë. Transmetime të tilla nga e kaluara, janë raportuar edhe nga radistë të Forcave të Armatosura të SHBA-së, që kryenin shërbimin në Vietnam, të cilët deklaronin se disa prej mesazheve që kapnin vinin nga aeroplanë që vepronin në një luftë të mëparshme, - në atë të Koresë. Mesazhe të tilla mund të vijnë prej shkaqesh të ndryshme. Do të ishte e vështirë të shpjegohej një incident i jashtëzakonshëm që ka të bëjë me një program televiziv që ndodhi në Angli më 14 shtator 1963. Në këtë rast telespektatorët anglezë, ndërsa shikonin programin e tyre, u çuditen kur vunë re se atje ndërhynte në mënyrë sporadike një program tjetër, që vinte nga stacioni TV-KLEE, i cili transmetonte nga Houston, Teksas. Të dy transmetimet përziheshin duke forcuar e dobësuar njëri-tjetrin, por në përgjithësi transmetimi nga Teksasi vinte me i fortë se ai anglez. Ky program i stacionit TV-KLEE, kishte qenë transmetuar para disa viteve dhe vetë stacioni në fjalë tani nuk ekzistonte më. Një shoqëri prodhimi e aparaturave elektronike u ngarkua që të

hetonte këtë incident, por nuk arriti në ndonjë konkluzion të kënaqshëm. Emri i kësaj shoqërie, që u caktua për hetim, çuditërisht mbante emrin "Atlantis Electronics LTD e Lancasterit".

Sidoqoftë, përderisa teoritë shkencore të së djeshmes shpeshherë marrin formën e fakteve që pranohen sot, ka mundësi që enigma e ngatërruar të bëhet përfundimisht më e kuptueshme. Ndoshta do zbulohen faktorë të tjerë që ndikojnë në përkuljen e kohës. Kushtet e kësaj përkuljeje mund të ekzistojnë jo vetëm në hapësirën e jashtëme (kozmos), siç e ka thënë Ajnshtajn e të tjerë, por madje edhe në disa pjesë të sipërfaqes së tokës. Dikur dukuritë e pashpjegueshme që kishin lidhje me gabimet në kohë u janë ngarkuar shtrigave dhe magjisë, kurse sot, në kohën tonë, klasifikohen si imagjinime të fantazisë shkencore dhe që bëjnë pjesë në një fushë të papërcaktuar të zbulimeve psiqike, por që të dyja e kanë parashikuar të ardhmen me një saktësi disi të çuditëshme.

Për rastin e fantashkencës ekzistojnë tregimet 100-vjeçare të Zhyl Vernit, ku nëndetëses ***"Nautilius"*** iu dhanë pothuajse me saktësi të njëjtat përmasa që kanë sot nëndetëset atomike. Ndërsa fluturimet nga Toka në Hënë përshkruhen se u bënë nga bregu lindor i Floridës 100 vite përpara se ato të kryheshin me të vërtetë. Bomba atomike dhe efektet e saj u përshkruan, madje, në karikatura përpara se të përdoreshin në këtë planetë. Përdorimi për qëllime lufte i dukurisë së ndarjes së bërthamave të atomeve dhe përshkrimi çuditërisht i saktë i efekteve të tij, përbëjnë një karakteristikë dalluese të MAHABHARATA-s, literaturës së shenjtë të hinduve, e cila u përpilua në Indi mijëra vite më parë dhe që u referohet ngjarjeve që kanë ndodhur mijëra vite përpara përpilimit të saj origjinal.

Është e qartë që Universi përmban mistere jo vetëm të pashpjegueshme për ne, por gjithashtu edhe të papranueshme për imagjinatën tonë. Disa prej mistereve themelore nuk gjenden vetëm në yjet e largëta, por edhe më pranë nesh. Këto mistere na interesojnë për shkak të kuptimit jo të plotë që kemi ne për materien, hapësirën, kohën dhe për marrëdhëniet që ekzistojnë midis tyre. Disa pyetje, qofshin të thjeshta apo themelore, nuk kanë përgjigje, por edhe në qoftë se ndonjëra ka, ajo na duket e papranueshme për konceptet që kemi sot. Në pyetje të tilla përfshihen: ***Ç'është koha? Kur filloi ajo? Kur do të mbarojë? Ku filloi hapësira? Ku mbaron ajo? Si ka mundësi që çdo gjë s'ka fund?***

Këto pyetje të shkurtëra dhe themelore na shqetësojnë, madje edhe na frikësojnë. Ne iu shmangemi atyre në mënyrë të pavetëdijshme. Ato janë bërë pyetje të "ndaluara" (për konceptet e tanishme që kemi për mjedisin që na rrethon) dhe janë të pakuptueshme për ne. Teoritë shkencore dhe dijet tona të përparuara vetëm sa i kanë ritheksuar këto pyetje pa përgjigje. Por ka mundësi që ato të jenë thjeshtë jashtë kuptimit tonë të tanishëm, ashtu siç ka qenë teoria atomike për magjistarët profetizues të Mesjetës. Me zgjerimin e njohurive dhe koncepteve tona, ndoshta ndonjë ditë kuptimi ynë do t'i kapë edhe këto pyetje.

Sidoqoftë, kur ne nxjerrim përfundimin se një iluminizëm (ndriçim i mendjes sonë) i tillë dhe kontrollë i mundshëm mbi hapësirën dhe kohën do të ndodhë, atëherë kur ne jemi në gjendje t'i kuptojmë marrëdhëniet e ndërlikuara që ekzsitojnë midis energjisë, hapësirës dhe kohës, ne ndoshta bëjmë gabim po të supozojmë se ne jemi të vetmet krijesa që do ta bëjmë këtë progres brenda pjesës tonë të Universit. Ka shumë të ngjarë që njohuri të tilla t'i zotërojnë krijesa të tjera, që janë adaptuar me to

dhe si rrjedhim janë të afta të drejtojnë sipas dëshirës në kontiniumin ***hapësirë-kohë***, për arsye të cilat mbeten ende të panjohura, megjithëse po rritet numri i teorive që bëjnë fjalë për vizitorë të huaj të ardhur nga planetët e tjera, nga botë me interdimensione. Objektet Flutуruese të Panjohura - UFO-t që gjenden kudo dhe që po shihen gjithmonë e më tepër në të gjitha pjesët e botës, duket se janë anijet kozmike të ketyre krijesave. Por çfarë do qofshin UFO-t, rast i thjeshtë gabimi në identifikim, ose zhvillim sekret i teknologjisë njerëzore, qoftë se vijnë nga jashtë, qoftë sondazh nga e kaluara apo nga e ardhmja, qoftë produkt imagjinar apo shpirteror i popullit…, duket se është mjaft e qartë që veprimtaria e tyre ka një lidhje me dukuritë e Trekëndëshit të Bermudeve dhe një ekzaminim i veprimtarisë së tyre në këtë zonë, mund të na tregojë një lidhje që më parë i është shmangur vrojtimit, ndoshta sepse ka qenë aq e dukshme.

Mos vallë Trekëndëshi i Bermudeve është një strehim kozmik?

Kur fenomeni u bë shumë i njohur në mbarë botën dhe zgjoi interesin e një numri të madh njerëzish, u bë i njohur gjithashtu një fakt shumë i jashtëzakonshëm. Një pjesë çuditërisht e madhe e letrave që vinin nga lexuesit, dëgjuesit e radios dhe TV-ja, nuk ishin thjeshtë siç mund të pritej, kërkesa për një informacion më të gjërë apo komente të shfaqjeve të ndryshme. Ato ishin më tepër raporte të vërtetuara nga njerëzit që kishin provuar vetë anomali të tilla në zonën e Trekëndëshit të Bermudeve dhe që ishin porositur nga eprorët e tyre që të mos e diskutonin në publik. Linja e përgjithshme e këtyre komunikimeve ka qenë e tillë:

"Kur kam qenë në shërbim, kjo më ka ndodhur edhe mua, (aeroplanit ose anijes). Ishim porositur nga eprorët tanë që të mos bënim fjalë me njeri, derisa ajo të hetohej. Nuk mora vesh kurrë se si u bë ai hetim. Më parë nuk kam diskutuar kurrë me njeri për këtë gjë, por tani që u largova nga sherbimi (Forcat ajrore, Roja Bregdetare, Marina Tregëtare) doja të flisja me dikë dhe t'ia tregoja atë që më ka ndodhur".

Këto komunikime kanë ardhur nga persona të tërhequr nga shërbimi në Forcat Ajrore e Detare të SHBA-s. Kanë ardhur nga ish-anëtarë të Forcave Mbretërore Detare dhe Ajrore të Kanadasë, nga anëtarë të marinave tregëtare të shumë shteteve të botës, por që nuk i kanë harruar ndodhitë e tyre të jashtëzakonshme dhe të pashpjegueshme në Trekëndëshin e Bermudeve.

Është e kuptueshme se operacionet e patrullimit ajror e detar duhet të kryhen me fshehtësi që të kenë efekt. Por censurimi ose mohimi i raporteve mbi dukuritë e kësaj zone pasi është kryer operacioni, ngre disa pyetje njëra prej të cilave mund të jetë nëse kjo zonë është zonë operative me një ndjeshmëri të veçantë apo raportet e zhdukjeve dhe të dukurive censurohen ose mohohen, sepse nuk ka ndonjë mënyrë për t'i shpjeguar ato.

Një shembull tipik është incidenti që u dëshmua nga ekuipazhi i destrojerit US DLG-27, në tetor të vitit 1969. Ato që vijojnë më poshtë janë vetë fjalët e Robert P. Reilling, që atëherë ishte oficer i klasit të tretë në specialitetin e punimeve operative me radar.

"Ishte fundi i tetorit të vitit 1969. Po ktheheshim nga një detyrë në Guantanamo. Po lundronim në veri të Kubës. Shumica e ekuipazhit nuk e dinte pozicionin e anijes. Unë e dija që ishim në Trekëndësh, sepse ndodhesha në postin e drejtimit. Data nuk më kujtohet me saktësi kurse ora po, ishte 23:45. Ura e drejtimit ka dy dritare dhe është 30 këmbë e lartë, rreth 10 metra larg Qendrës së Informacionit të Luftimit. Dëgjova zhurmë jashtë, kur pastaj dikush thirri se roja e bordit kishte

parë diçka. Një tjetër thirri: "Keni kapur gjë me radar? Jashtë ka diçka të çuditshme!" Ne dolëm për të parë... Është e vështirë ta përshkruash. Ishte diçka e ngjashme me Hënën që ngrihet në horizont, veçse ajo dukej njëmijë herë më e madhe, tamam si Diell, por që nuk lëshonte dritë. Vetëm ndriçonte po dritë nuk emetonte. Sa vinte e bëhej më e madhe.

- Sa larg ishte ajo?

- Po ngjitej mbi horizont afro 11 ose 15 milje larg. Ishte nga krahu i dajthtë i anijes po pak më përpara. Vazhdoi të zmadhohej për afro 15 minuta.

- Çfarë mendoi ekuipazhi për këtë dukuri?

- U duk si shpërthim bërthamor, por ajo vazhdonte të rrinte atje dhe të zmadhohej. Po të ishte shpërthim bërthamor do ta kishim kapur me radarin, i cili e kishte rrezen e veprimit deri në 300 milje.

- A e pa kapiteni?

- Ai u njoftua. Pastaj oficeri i kuvertës dha urdhërin që anija të kthehej. Ndoshta ai mendoi se ishte bombë.

- Sa veta e panë?

- Mund ta kenë parë afro 70-100 veta. Shumica nuk kishin punë.

Kështu do të kisha qenë edhe unë, po të mos kisha rojen. Në fillim na kapi një frikë sa që s'na ra ndër mend ta fotografonim. Pastaj disa nga djemte u kujtuan, por ishte vonë.

- Ku ishte Hëna e vërtetë?

- Ne qiell. Nata ishte e kthjellët. Ajo që pamë nuk ishte Hëna, - për këtë jam shumë i sigurt.

- Dini gjë nëse u mbajët ndonjë raport?

- Sigurisht. U shënua në ditarin e anijes. Sa herë që ndryshohet kursi aty shënohen arsyet. Por kur arritëm në Norfolk, në anije erdhën disa oficerë dhe e morën ditarin e anijes. Ajo që pashë unë në ditar ishte vetëm kursi i ndryshuar. Mendoj se oficeri i kuvertës mund të ketë mbajtur një ditar tjetër me arsyet e ndryshimit të kursit.

- A u tha ndonjë gjë më tepër?

- Sigurisht. Ditën tjetër dolëm në Norfolk. Të gjithë kishim në gojë vetëm këtë muhabet. Kapiteni na thirri të gjithëve dhe na tha të mos flisnim asnjë fjalë. Kështu që askush nuk foli më. Jam i sigurt se diku gjendet një raport për atë që ndodh"..

Përveç objekteve shumë të mëdha e të papërcaktuara dhe të reve që çohen nga deti edhe vetë deti i Trekëndëshit të Bermudeve është parë disa herë të ngrihet në një lartësi të madhe në një zonë shumë më të gjërë nga ato që zënë vorbullat dhe sigurisht në një formë tjetër. Është interesante që raporte të tilla të vrojtuara nga njerëz kompetentë dhe me njohuri në fushën detare dhe fenomene natyrore, janë marrë nga autoritetet përkatëse dhe janë zhdukur pa asnjë koment ose hetim të mëtejshëm.

Incidentet e shumta në të cilat ngatërrohen anijet, fillojnë me daljen jashtë kontrollit të radarit, radios dhe busullës dhe instrumentave të tjerë. Po ashtu gjatë vrojtimeve të dukurive të tilla në Trekëndësh pohohet për ndërprerje të shpeshtë të energjisë, për shterim të energjisë elektrike, për shtypje që ndodhin brenda kësaj zone dhe që shpeshherë veprojnë mbi anijet dhe aeroplanët e mëdhenj e të vegjël, civil e ushtarak.

Anijet detare, veçanërisht ato që lëvizin ngadalë në këtë zonë dhe që përshkojnë pjesë të ndryshme të botës, kanë konstatuar se në Trekëndësh atmosfera bëhet e çuditshme dhe zogjtë dhe kafshët zhduken përkohësisht atje gjatë periudhës që ndodh ndërprerja e radiokomunikacionit dhe funksionimi jo i mirë i pajisjeve elektronike. Gjatë kësaj kohe personelët e anijeve e kanë përshkruar detin si pasqyrë, pa jetë, pa praninë e zakonshme të zogjëve dhe peshqeve dhe njëkohësisht kanë vënë re praninë e një mjegulle të shndritëshme që sa vjen e shtohet. Dhe pikërsisht në momente të tilla shfaqen UFO që hyjnë dhe dalin nga deti dhe zhduken në mënyrë të papritur, sikur të hynin në një portë të padukshme nga syri i njeriut.

Një dëshmi e jashtëzakonshme dhe që tregon ndoshta jo vetëm për ekzistencën, por dhe që aludon për qëllimet e shumë UFO-ve të para në këtë zonë, ka qenë vrojtimi i tyre nga austronautët e raketave "Gemini" dhe "Apollo" që nisen nga kepi Kenedy. Po ashtu edhe gjurmimi i UFO-ve nga qendrat e kontrollit tokësor. Astronauti James Mc David fotografoi një UFO nga raketa "Gemini 4". Frank Borman dhe James Lowell, astronautë në raketeën "Gemini 7", vrojtuan me detaje dy UFO në formë kërpudhe me sistemet e tyre të propulsionit dhe gjithashtu i fotografuan me sukses. Astronautët Borman dhe Lowell në "Apollon 8" si dhe Staford dhe Young në "Apollo 10" u ndoqën përgjatë gjithë kohës nga dy UFO deri sa lanë orbitën e Tokës. Ajo që kanë të përbashkët këto raste, është që të gjitha UFO-t e vrojtuara ndodheshin në pozicionin që korrespondon me Trekëndëshin e Bermudeve në Tokë.

Në përfundim të hipotezës që ngrita është për t'u marrë ëe konsideratë fakti që prania e fenomeneve të pashpjegueshme ende nga shkenca jonë në Trekëndësh, pamja e shumtë e UFO-ve gjatë aktivitetit anormal si dhe zhdukjet e shumta që vazhdojnë sot e kësaj dite pa ndërprerje, përkrahin teorinë e ekzistencës së një porte për në Kozmos që shfrytëzohet nga UFO-t që në një rast të tillë, me një logjikë të thjeshtë i bie të jenë mjete fluturuese të një rrace inteligjente jo tokësore, që për një arsye ose tjetër, kanë krijuar një strehim komzik në zonën e Trekëndëshit të Bermudeve. Hipoteza do të mbetet e tillë përderisa nuk do të shndërrohet në një fakt të fortë të mbështetur nga shumë raporte që janë zhdukur apo fshehur qëllimisht nga agjencitë e inteligjencës amerikane apo Sigurisë Kombëtare, apo edhe raste të tjera që lidhen ngushtë me fenomenin e Trekëndëshit.

Një gjë është më se e sigurt. Në Trekëndësh ndodh diçka që injoron ligjet që njohim ne mbi fizikën dhe materien dhe që organe të veçanta të inteligjences së SHBA-s kanë njohuri dhe fakte për ta vërtetuar se çfarë është, por nuk duan apo nuk guxojnë.

5.BRENDIA E TOKËS

1.Teoria e Tokës bosh dhe Bota e nëntokës

Kjo tematikë është shumë e gjërë dhe kërkon një kohë relativisht të gjatë që të paraqiten të gjitha provat, faktet dhe teoritë për ekzistencën e një bote të nëndheshme dhe për vetë boshllëkun që mund të ketë globi ynë. Gjatë gjithë historisë së regjistruar të njerëzimit është folur për botën e nëndheshme, krijesat e saj dhe ferrin që përfaqëson kjo botë.

Është apo jo Toka jonë bosh? Çfarë janë faktet që mbështesin këtë teori? Ka apo nuk ka hapësirë që të mundësojë kushte për një shoqëri që të jetojë aty për qindra,

madje mijëra vite? A ka gjurmë dhe prova që dëshmojnë pro kësaj teorie? Kush janë qeniet që mund të jetojnë poshtë këmbëve tona dhe pse ato kanë bërë këtë zgjedhje? Kujt kulture i përkasin dhe çfarë lidhje kanë ato me të kaluarën e largët të njerëzimit, një e kaluar e cila nuk bën pjesë në historinë e regjistruar dhe që mund të shkojë prapa në kohë disa dhjetra mijëra vite?

Materialet janë të shumta, disa prej tyre të ngulitura thellë në mendjen njerëzore, disa në internet e disa të tjera nëpër libra. Por nuk ka rëndësi koha që do të duhet për të paraqitur sa më shumë prej tyre. Është e rëndësishme që në fund të jepet një panoramë e përgjithshme dhe mbase të ndihmojë në dhënien e disa përgjigjeve që mund të dremisin diku në cepin e mendjes sonë, por që s'kemi guximin t'i themi me zë të lartë. Në fund të fundit ky është dhe kalvari i vetë shoqërisë njerëzore, jemi gjithmonë në kërkim të përgjigjeve për pyetjet tona dhe nuk do rreshtim asnjëherë së përpjekuri për t'i gjetur ato përgjigje. Qëllimi i temës nuk është aspak të kundërshtojë linjën e përgjithshme të shkencës dhe as të përpiqet që të kundërshtojë idenë shkollore mbi përbërjen e planetit tonë.

Qëllimi është që të pasqyrohet ana e panjohur e brendësisë së Tokës, ajo anë që pështpëritet me gjysëm zëri nëpër bisedat e shkencëtarëve të rinj dhe atyre të mendimit alternativ, të studiuesve që kanë kaluar vite të tëra duke mbledhur fakte dhe duke u përpjekur të provojnë dëshmitë e ardhura ndër vite, të të kontaktuarëve dhe mendimtarëve mendjehapur dhe sidomos të asaj shtrese që konsiderohet si injorante dhe pa kredibilitet shkencor, por që në shumë raste ka rezultuar të jetë disa herë më e pasur shpirtërisht dhe mendërisht sesa shkencëtari më i afirmuar. Këta janë shamanët e çdo besimi, tribuje apo klani. Janë njerëzit e mbrujtur nga eksperienca dhe njohuria disa mijëravjeçare e transmetuar brez pas brezi dhe që bart atë të fshehtë të natyrës njerëzore, të cilën shkenca e sotme e injoron dhe nuk e quan aspak si të denjë për t'u trajtuar. Pra, janë zërat e të lashtëve në gojën e të tashmëve, të cilët përpiqen që të na zgjojnë nga gjumi letargjik dhe të na shkundin amnezinë që na ka pushtuar mendjen kolektive prej me shumë se 5.000 vite.

Nëse nuk kemi dëshirë apo vullnet t'i marrim në konsideratë, më e pakta që mund të bëjmë është t'i dëgjojmë se ç'kanë për të thënë, qoftë edhe sikur të qeshim e të kthejmë kokën mënjanë me mospërfillje e tallje. Sadopak do mbetet nga ato zëra dhe në rastin më të parë mund t'i sjellim ndër mend dhe të pranojmë me turp se paskan patur të drejtë. Dua të nënvizoj se s'kam aspak ndër mend të replikoj mbi saktësinë apo pasaktësinë e teorisë shkencore të Tokës Bosh. Mua më intereson subjekti **mistik** dhe **paranormal** i saj.

2.Përbërja e Tokës

Që të kemi një ide më të qartë le të fillojmë me disa të dhëna shkencore që dihen nga shumica, por që mund të ndihmojnë temën me më shumë informacion. Si trup qiellor Toka ka këto veçori:

Orbita: 149.600,000 km (1.00 AU) nga Dielli

Diametri: 12.756.3 km

Masa: 5.972e24 kg

Por në temën tonë na intereson brendësia e saj. Siç dimë nga shkenca e gjeologjisë, planeti ynë është një sferë solide e përbërë nga disa shtresa, të cilat

emërtohen në varësi të veçorive të tyre sizmike dhe kimike, trashësia është në kilometra:

Nga 0 – 40 km është ajo që quhet **Korja e Tokës**
Nga 40 – 400 km është ai që quhet **Manteli i Sipërm**
Nga 400 – 650 km është ai që quhet **Rrajoni Transitor** ose
Pjesa e Ndërmjetme
Nga 650 – 2700 km është **Manteli i Poshtëm**
Nga 2700 – 2890 është ajo që quhet **Shtresa D**
Nga 2890 – 5150 km është ajo që quhet **Bërthama e Jashtme**
Nga 5150 – 6378 km është ajo që quhet **Bërthama e Brendshme**

Shkencërisht këto shtresa të Tokës kanë tipare karakteristike. Në rastin e Kores ajo varion në trashësi, është më e hollë nën oqeane dhe më trashë poshtë kontinenteve. Bërthama e Brendëshme dhe Korja janë solide. Bërthama e Jashtëme dhe shtresat e Mantelit janë plastike ose gjysëm të lëngshme. Shtresat e ndryshme janë të ndara nga njëra tjetra nga boshllëqe ose mungesë vazhdimësie, të cilat bëhen më evidente në të dhënat sizmike. Ajo që njihet më mirë nga të gjitha është boshllëku Mohoroviciç, që ndodhet midis Kores dhe Mantelit të Sipërm. Pjesa më e madhe e masës së Tokës është në Mantel dhe shumica e pjesës së mbetur është në Bërthamë. Pjesa që ne popullojmë është veteëm një fraksion i vogël i tërësisë së saj.

Bërthama ka mundësi që të jetë e përbërë në pjesën më të madhe të saj nga hekuri ose hekur nikel, por ekziston mundësia që të ketë të pranishëm edhe elemente të tjerë. Temperaturat në qendër të Bërthamës mund të jenë të larta deri në 7.500 K (kelvin), pra më e nxehtë se sipërfaqja e Diellit. Manteli i Poshtëm mendohet se është në pjesën më të madhe të tij silikon, magnez dhe oksigjen i përzierë me hekur, kalcium dhe alumin. Manteli i Sipërm mendohet se është i përbërë në shumicën e tij nga oliveni, piroksen (silikate hekur/magnezi), kalcium dhe alumin. Shumicën e këtyre e dimë nga teknikat sizmike, mostrat që vijnë nga Manteli i Sipërm nëpërmjet shperthimeve vullkanike, por në tërësi pjesa më e madhe e brendësisë së Tokës është e pakalueshme ose e papërshkueshme. Korja në pjesën më të madhe të saj është e përbërë nga kuarci (dioksid silikoni) dhe silikate të tjera.

Këto janë të dhënat që na ofron shkenca e sotme mbi përbërjen e Tokës. Për një pamje më të qartë mund të konsultoni faqen zyrtare të USGS që është United States Geological Survey dhe që monitoron aktivitetin sizmik në gjithë botën, përpunon të dhënat që vijnë nga shpërthimet vullkanike dhe studion këto të dhëna për të shtuar informacionin mbi brendësinë e Tokës.

3.Toka bosh

Tani le të shikojmë anën tjetër të medaljes dhe të analizojmë atë që quhet Teoria e Tokës Bosh ose siç thuhet në anglisht Hollow Earth Theory.

Në fakt si term i saktë në shqip do ishte më i qartë të thuhej **Toka e Zgavëruar** ose me ***Hapësira Boshe***.

Astronomi britanik Edmund Halley (i famëshmi që i dha emrin Kometës Halley) ka hedhur idenë se Toka mund të përbëhet nga disa sfera koncentrike të vendosura brenda njëra-tjetrës në formën e një mozaiku kinez. Dy shtresat e brendëshme kanë diametër të krahasuar me Marsin dhe Venusin ndërsa Bërthama e

Brendëshme solide është po aq e madhe se planeti Mërkur. Por ideja më e befasishme që hodhi Halley ishte ajo që secila nga këto sfera të brendëshme mund të mbështesin ekzistencën e jetës. Sipas teorisë së tij ato mendohet së janë të mbushura me dritë të krijuar nga një atmosferë e ndritshme. Kur shikohej pamja jo e zakontë e ***aurora borealis*****,** Halley hodhi tezën se mund të jetë shkaktuar nga dalja e gazit prej brendësisë së Tokës drejt atmosferës. Kjo teori e Halley propozohet në shekullin e shtatëmëdhjetë kur njohuria shkencore mbi strukurën e Tokës ishte ende primitive. Me kalimin e kohës pamundësia e ekzistencës së një Toke tërësisht bosh u bë më së e qartë për shkencëtarët dhe studiuesit, por ideja u çua më tej nga shkrimtarët e zhanrit fantastiko-shkencor. Ju kujtohet libri i famshëm i Zhyl Vernit, ***Udhëtim në Qendër të Tokës*** i shkruar në vitin 1864, apo një cikël i tërë novelash me temë nga Toka Bosh e shkruar prej Edgar Rice Burroughs. Këta të dy, si dhe shumë shkrimtarë të tjerë u frymëzuan nga teoritë e një eksentriku amerikan të fillim shekullit të nëntëmëdhjetë të quajtur John Cleves Symmes. Ashtu si dhe Halley, Symmes mendonte se Toka është e përbërë nga pesë sfera koncentrike. Por ai shtoi dhe diçka tjetër. Sipas tij, në secilin nga polet ka ***hapje*** apo ***çarje*** të cilat u quajten **"Hapjet Symmes".** Oqeani hyn e del nëpër këto hapje dhe po ashtu brendësia e Tokës supozohej se ishte e banuar. Symmes ishte një kapiten i ushtrisë, i shquar gjatë Luftës së vitit 1821 dhe mbronte me fanatizëm teorinë e tij. Ai kreu shumë udhëtime nëpër gjithë vendin që të siguronte fonde për të organizuar një ekspeditë në hapjen e Polit të Veriut. Ai madje dërgoi dhe një peticion në Kongres me kërkesën që Kongresi të financonte ekspeditën.

Një doktor i pasur, në vitin 1824, financoi një ekspeditë në Polin e Jugut për të gjetur Hapjen Symmes. Por ekspedita nuk pati sukses dhe Symmes vdiq duke mos e parë të realizuar idenë e tij. Në vitin 1906 William Reed publikoi një libër të quajtur ***Fantazma e Poleve***. Titulli në origjinal është ***Phantom of the Poles***, ku deklaronte: ***"Jam në gjendje që të provoj teorinë time se Toka jo vetëm që është bosh, por e përshtatshme në brendësinë e saj që të mundësojë ekzistencën e jetës njerëzore me të njëjtën lehtësi si në sipërfaqen e saj. Numri i njerëzve që mund të jenë në gjendje të jetojnë aty i kalon miliardat".***

Teoria e Reed zgjoi pak interes në rradhët e një publiku skeptik. Por marshalli B. Gardner, i cili shkroi mbi teorinë e Symmes disa vite më pas, tërhoqi një vëmendje më të madhe. Ai kundërshtoi si absurde nocionin e pesë sferave koncentrike të Symmes, por në të njëjtën kohë u tregua entuziast mbi idenë e hapjes në pole. Sipas Gardner brendësia e Tokës ishte e ndriçuar nga një diell i vogël rreth gjashtëqind milje në diametër.

Gardner shkoi dhe më tej kur paraqiti aplikimin e zbulimit të tij në Zyrën e Patentave të Shteteve të Bashkuara. Ky është titulli origjinal i dokumentit të patentit:

United States Patent 1096102: The Hollow Earth

Pra, ky është rregjistrimi që Gardner bëri në datën 25 Nëntor 1912.

Tetëmëdhjetë muaj më pas, në 12 Maj 1914, Agjencia Federale i lëshoi zotit Gardner patentën e Shteteve të Bashkuara me numër 1096102, dokumenti i dytë më i rëndësishëm shkencor që është lëshuar ndonjëherë. Rëndësia e këtij dokumenti kalohet vetëm nga ajo e zbulimit të fluturimit prej vëllezërve Orville dhe Wilbur Wright në vitin 1903. Për arsye që Gardner nuk mund t'i kuptonte, por që tashmë në ditët tona janë më se të qarta, zbulimi i tij u shndërrua në sekretin ushtarak më të klasifikuar të të gjitha kohërave.

Është e paimagjinueshme nga njerëzit që nuk kanë njohuri se çfarë pune dhe informacioni është bërë dhe mbledhur në lidhje me këtë teori. Dokumentat dhe faktet nuk janë bërë masivisht publike dhe ka shumë njerëz, për të mos thënë pjesa më e madhe e tyre që nuk e kanë idenë se çfarë ka ndodhur, çfarë zbulohet dhe çfarë aplikimesh bëhen nga shkencëtarë e studiues të ndryshëm në të gjithë botën. Konkluzionet e Gardner si dhe të të tjerëve si ai ose ndrydhen ose anashkalohen dhe kjo lloj mënyre me sa duket ka rezultuar e suksesshme, po të shikohet apatia dhe injoranca totale e masave. Është e vështirë që në një temë të jepet çdo detaj, por është e rëndësishme të përmendet që nuk bëhet fjalë për fjalë për teori boshe. Në të kundërtën, bëhet fjalë për studime voluminoze, udhëtime dhe eksperienca të provuara të individëve, si dhe observime të mbështetura nga teknologjia e kohës.

Le t'i kthehemi zbulimit të Gardner. Gjatë viteve të tëra të studimeve dhe udhëtimeve të tij në rrethin Polar, mos harrojmë që ai është dhe zbuluesi i famshëm i Mamuthit të ngrirë në Siberi në vitin 1846 dhe është pikërisht ky zbulim që përforëcoi idenë e tij për hapjet në pole, pasi gjendja e përkryer në të cilën ishte trupi i ngrirë i Mamuthit, sugjeronte që ai kishte ngordhur para pak kohësh. Dhe e vetmja mënyrë që ai mund të ishte gjendur aty ku u gjet ishte ardhja e tij nga një afërsi, e cila është Poli i Veriut, pra nga hapja e tij. Kohë më pas, observimi i Gardner rezultoi të ishte me shumë vend, po të kemi parasysh udhëtimin e parë mbi Polin e Veriut, të kryer nga Stanley në vitin 1929 dhe që u transmetua direkt nga radio. Vazhdojnë ende të jetojnë njerëz të cilëve ju kujtohet komenti shqetësues që bëri Stanley kur u ndodh mbi Polin e Veriut dhe filloi të raportonte për një pamje të pabesueshme luginash të gjelberuara, lumenj, pemë të larta dhe mamuthe që endeshin lirshëm. Menjëherë pas këtyre fjalëve tranmsetimi u ndërpre dhe më pas nuk pati asnjë koment. Disa deklarata të mekura më pas e quajtën si një mirazh dhe komentet përfunduan këtu.

Ka një fakt interesant që Gardner nuk kishte dijeni për punën e William Reed dhe konkluzionet e arritura ishin komplet të pavarura. Por, nëse Reed e kufizoi studimin e tij thjeshtë në eksplorimet polare, Gardner shkoi më tej duke i zgjeruar ato dhe me astronominë. Dhe këtu ai e bazoi gjithë kërkimin e tij duke i dhënë baza të forta shkencore. Sipas teorisë së përgjithshme të krijimit të planetit, në fillim, pra 4-5 miliard vjet më parë kur Toka ishte ende një sferë gjigande gazi rrotullues shumë të nxehtë, gradualisht filloi të ftohej. Ligjet e fizikës thonë se gazet që ftohen kondensohen dhe në këtë mënyrë sfera e gaztë që rrotullohej me shpejtësi filloi të koncentrohej ndërsa vazhdonte humbja e nxehtësisë. Tërheqja gravitacionale e qendërsuar vazhdoi të reduktonte diametrin e sferës rrotulluese me material që po ftohej pak nga pak..., por kjo deri në një farë pike. Ky është ndryshimi i madh logjik midis teorisë së vjetër jo adekuate mbi formimin e planeteve dhe zbulimit të Gardner. Sipas nocionit të vjetër koncentrimi gravitacional vazhdoi parreshtur deri sa Toka u shndërrua në një llavë të nxehtë nën presionin e një shtypje të madhe gravitacionale. Nëse një skenar i tillë padyshim që ndodh në mënyrë rutine në evolucionin qiellor në disa trupa të veçantë dhe shumë të mëdhenj, si në rastin e yjeve, është padyshim jo e njëjta gjë me zhvillimin e disa planeteve tipike. Faktori kryesor është ai i forcës centrifugale. Që të mos zgjatem shumë me detajet teknike të teorisë, përfundimi i studimit të Gardner sugjeron se planeti ynë e përfundoi fazën e tij evolutive si trup qiellor kur u ngurtësua si një sferë e zgavëruar prej 8000 miljesh me një diametër prej

1400 milje Hapje Polare. Dhe në këtë pikë qëndron edhe avantazhi i Gardner nga Reed. Duke qenë i bazuar shumë në astronomi, dokumentimet e saj si dhe fotografi që lidheshin në mënyrë specifike me mjegullnaja dhe kometa, Gardner kuptoi gjithë të vërtetën. Pikërisht në mes të kësaj sfere (Tokës) është një sferë proporcionalisht e vogël inkandeshente (ndriçuese). Midis saj dhe kores së mjegullnajës ka një hapësirë boshe, e thënë me fjalë të tjera mjegullnaja është e zgavëruar, me përjashtim të sferës së ndritshme në qendrën e saj.

Për të vazhduar me materialet e tjera, po përmend 3 fakte që Gardner zbuloi në lidhje me Polet dhe hapjet në to.

1 - Një ndryshim dramatik klime, e cila bëhet më e ngrohtë sa më shume u afrohesh Poleve.

2 - Veçantia e madhe e të famëshmes Dritës së Veriut ose Aurora Borealis.

3 - Devijimet e çuditshme të busullës në lartësi shumë të mëdha.

Kjo mini histori mund të quhet dhe si fillesa e teorisë së Hollow Earth – Toka e Zgavëruar.

Në këtë moment të temës është me vend që të bëhet një lloj shkëputjeje nga kronologjia dhe të flitet për një person, i cili në llojin e personave të përmendur deri tani dhe ata që do përmenden në të ardhmen, zë një vend shumë të rëndësishëm, jo thjeshtë për deklaratat dhe dëshmitë që ka dhënë, por për rolin e madh që ka patur si eksplorator, ushtarak, pilot pionier dhe dëshmitar shumë i besueshëm. Është fjala për të famëshmin Admiralin Byrd, eksploratorin e Antarktidës, oficer i Marinës së SHBA-së, si dhe pilot civil e ushtarak. Le të flasim pak për Admiralin Byrd dhe të kuptojmë rëndësinë e madhe të dëshmisë së tij.

Richard E. Byrd lindi në vitin 1888 në njërën nga familjet më të vjetra dhe të njohura në historinë e shtetit të Virginia-s. Fillimisht ai synoi një karrierë në Marinën e SHBA-së dhe u diplomua në Akademinë e Marinës së SHBA-së. Por një varg dëmtimesh fizike e bënë të vështirë për Byrd që të shërbente si oficer i marinës në det, ku kërkoheshin orë të gjata shërbimi. Në vitin 1916 ai hoqi dorë nga Marina, por fillimi i Luftës së Parë Botërore e detyroi atë që të rifillonte shërbimin aktiv. Ndërkohë, ai, ndonëse aviacioni ishte në hapat e parë të tij, u bë një pilot i talentuar në Pensacola, dhe duke qenë gjithnjë i interesuar në aviacion, ndiqte me vëmendje teknologjinë e re të avionëve. Ky interesim i madh e ndihmoi shumë atë kur mbaroi lufta botërore. Ai planifikoi dhe fluturoi me grupin e flotës ajrore duke arritur të parët të kryenin fluturimin transoqeanik, duke përdorur avionë detarë në vitin 1919. Në vitin 1925 Byrd mori pjesë në ekspeditën e Donald MacMillan në Groenlandë. Më pas ai organizoi dhe vetëfinancoi ekspeditën private për të fluturuar përmbi Polin e Veriut. Në 9 maj 1926 Byrd lfuturoi sëbashku me Floyd Bennett duke pilotuar avionin e tyre dhe kryen udhëtimin e parë mbi Polin e Veriut në një afat kohor prej 15 orësh e 30 minutash. Ky fluturim i famshëm filloi nga King Bay, Spitsbergen, Norvegji dhe vazhdoi për në Polin e Veriut e më pas u kthye nëpër të njëjtin intinerar.

Për këtë arritje ai mori Medaljen e Nderit ndërsa Kongresi Amerikan e gradoi komandant. Në vitin 1927 Byrd drejtoi një grup që fluturoi një avion përreth Oqeanit Atlantik. Por arritjet e tij më të mëdha janë ato që kanë lidhje me Antarktidën. Byrd mori pjesë në pesë ekspedita të mëdha, madje ja doli mbanë që të mblidhte dhe para për të vetëfinancuar dy ekspedita të tilla private në atë rajon.

Admirali Richard E. Byrd i Marinës së Shteteve të Bashkuara të Amerikës fluturoi mbi Polin e Jugut në 29 Nëntor 1929. Ai si drejtues i avionit dhe tre pjestarë të tjerë të ekuipazhit, të cilët e shoqëruan atë, kreu një fluturim prej 19 orësh mbi Polin e Jugut. Gjatë ekspeditës së vitit 1928-1930 u ndërtua baza e quajtur Amerika e Vogël në shtresen e akullit Ross (Deti Ross ndodhet në pjesën veri-perëndimore të Antarktidës). Gjatë periudhës 1933-1935, kur u bë hedhja në hartë, eksplorimi shkencor si dhe shpallja e pronësisë tokësore, Byrd shpenzoi pesë muaj i izoluar në një stacion meteorologjik të njohur si Bolling Advance Base dhe arriti të shpëtonte pasi vuajti nga helmimi me karbon monoksidi.

Gjatë ekspeditës së quajtur US Antarctic Service Expedition, të organizuar nga qeveria amerikane në vitin 1939-1941, Admirali Byrd zbuloi ishullin Thurston. Ekspedita e ardhshme në Polin e Jugut, përsëri nga qeveria amerikane, u bë në vitin 1946-1947. Kjo ekspeditë u quajt Operation Highjump dhe ishte një ekspeditë e një shkallë të gjërë.

Mbajeni mend mirë këte emër ekspedite, si dhe vitin kur u krye, sepse këtu fillon dhe zyrtarizimi i misterit të madh të Nëntokës. Në këte ekspeditë u hodhën në hartë 573.000 milje katrore (1.390.000 km katrorë) të brigjeve të Antarktidës me ndihmën e anijeve bregdetare dhe avionëve. Byrd mori pjesë në të gjitha këto misione eksploruese.

Përveç përshkrimeve dhe dokumentimeve shkencore që ai la prapa (vdiq në vitin 1957), Byrd mbajti dhe një Ditar të detajuar të udhëtimeve të tij dhe pikërisht ky ditar është ai që vite më pas do bëhej objekt i një lajmi të një dimensioni të paimagjinueshëm. Shkrimet e Ditarit i referohen Misionit të vitit 1946-1947 dhe ajo që përshkruhet nga Byrd është sa e mrekullueshme aq dhe e pabesueshme. Kjo është pamja e plotë e Admiralit, i cili deri sa vdiq nuk foli e nuk tregoi se çfarë pa, por la prapa një Ditar të pasur me përshkrime dhe akuzë të fortë për qeverinë amerikane të asaj kohe, e cila e detyroi të mbyllte gojën dhe e denigroi edhe pas vdekjes. Sot e kësaj dite Ditari i Byrd mbi atë që ndodhi në ekspediten e tij të fundit në Antarktidë mbetet një dëshmi e fortë e misterit që na rrethon. Shumë janë munduar ta përgënjeshtrojnë, madje ta quajnë dhe falsifikim, ndonëse është provuar katërcipërisht që Ditari është i tij, shkrimi i tij dhe firma e tij. Sa për anën mendore të Richard E.Byrd ajo as që vihet në dyshim. Shëndeti i tij fizik e mendor ishin nga faktorët që e bënë njeriun më të arrirë si eksplorator të Poleve dhe falë këtij shëndeti mendor e fizik ai ia doli mbanë të përcillte mesazhin që mori në atë që i ndodhi. Tani le të flasim pak për ekspeditën e parafundit të Admiralit Byrd dhe çfarë përfaqësonte ajo në të vërtetë. Operacioni Highjump ishte as më pak e as më shumë një fushatë e pastër ushtarake dhe një nga operacionet ushtarake të shkallës më të gjerë përsa i përket pjesëmarrjes ndërkombëtare të kryer ndonjëherë në historinë e njerëzimit. Po kundër kujt dhe pse u krye ky operacion dhe pse pikërisht në Antarktidë?

Në vitin 1943 gjatë një fjalimi përpara një grupi të zgjedhur ushtarakësh nazistë, shefi i propagandës hitleriane Goebels bëri të ditur me entusiazëm se urdhërat e Fyhrerit për të ndërtuar një fortesë të pamposhtur naziste diku në një vend të panjohur të botës është bërë realitet. Tashmë Gjermania Naziste zotëronte një fortesë të tillë me pajisje dhe aftësi mbrojtëse të paimagjinueshme nga kundërshtarët e saj si dhe aleatët. Bëhet fjalë për të ashtuquajturën **Neuschwabenlandt (Shteti i Ri Gjerman)**, baza ose qyteti i nëndheshëm i ndërtuar enkas për të çuar përpara ëndrrën

naziste. Është një fakt i njohur që me ardhjen në fuqi të partisë naziste shkenëtarët, studiuesit, eksploratorët dhe pjestarët e çdo disipline të mundshme shkencore ishin përfshirë fuqishëm në zbulimin e mistereve nëpër botë dhe studimin e tyre. Eksploratorët gjermanë të asaj periudhe u panë nëpër gjithë botën: nga Europa në Amerikë, nga Tibeti dhe Egjypti deri në Meksikë, nga Peru në Argjentinë. Por, sidomos, prania e tyre është raportuar e fuqishme në Antarktidë.

Fillimi i vitit 1945 e bëri të qartë humbjen e luftës nga nazistës dhe gradualisht ata spostuan një numër të madh mjetesh ushtarake, pasuri minerale, aparatura dhe pajisje të tjera shkencore, si dhe një numër të konsiderueshëm njerëzish (llogariten rreth 200.000 veta), pjesë e madhe e të cilëve ishin klasa elitare gjermane, udhëheqja, shkenëtarët dhe studiuesit si dhe ushtarakë të lartë, për në bazën e Antarktidës. Shumë nëndetëse të famshme gjermane të asaj kohe të quajtura *U Boat* kryen udhëtime të rregullta duke transportuar materialet, përfshirë këtu dhe teknologjinë sekrete naziste, ku një vend kryesor zinte ***kugelblitz*** (mjeti fluturues gjerman në formë disku).

Forcat aleate ishin shumë mirë në dijeni të kësaj lëvizje, por ju ishte bërë e qartë që nëse afroheshin atëherë do përballeshin me forcën më të madhe shkatërruese që bota kishte parë ndonjëherë. Atë që Gjermania nuk pati mundësi ta përdorte gjatë Luftës së Dytë Botërore për arsye kohe, ajo nuk do të druhej aspak ta përdorte tani që lufta kishte mbaruar dhe ajo më në fund ja kishte dalë mbanë ta bënte funksionale këtë teknologji.

Pra, operacioni në Antarktidë nuk ishte aspak një ekspeditë shkencore, por një operacion i mirëfilltë ushtarak për të gjetur dhe asgjësuar bazën sekrete gjermane. Ky sulm u urdhërua direkt nga Sekretari i Shtetit për Marinën në atë kohë, James Forestal, dhe u mbulua nën velon e një ekspedite kërkimore për të gjetur depozita qymyrguri. Por, misioni ishte tërësisht ushtarak, ku morën pjesë mbi 13 anije të mëdha, përfshi këtu dhe një aeroplanmbajtëse, akullthyese, destrojerë dhe luftanije të fjalës më të fundit të teknologjisë ushtarake. Po ashtu ishin edhe 4.700 forca të armatosura deri në dhëmbë, të cilat në 2 Dhjetor 1946 do të nisnin një sulm mbi Antarktidë, nga e cila do të largoheshin disa javë më pas të mbuluar me turp dhe me humbje të thella. Forcat e tre vendeve: Amerika, Britania dhe Australia provuan kështu humbjen e parë të pasluftës nga një fuqi e cila ndonëse zyrtarisht ishte e mundur dhe e zhdukur, vazhdonte të ekzistonte më e fortë se kurrë në një territor që tashmë e kishte deklaruar si të paprekshëm.

Le ti kthehemi tani ditarit të tij dhe çfarë u shkruajt në të.

Konfrontimi me forcat naziste dhe përdorja e mjeteve fluturuese ***Kugelblitz*** (Disqe fluturuesë) prej nazistëve gjermanë shkaktoi disfatën e turpshme të forcave aleate, por në të njëjtën kohë zgjuan kureshtjen dhe dyshimin e madh te Byrd që diçka fshihej ne Pole. Disqet dukej sikur dilnin nga dheu dhe vrojtimi i bërë i bindi ushtarakët që ishin të aftë të fluturonin nga njëri pol në tjetrin, brenda një afati kohor shumë të shkurtër. Duke qenë se ishte e pamundur për Byrd të hetonte këtë pikë të Polit Jugor, ai vendosi të fluturonte në krahun e kundërt, pra në Polin e Veriut. Ishte pikërisht fluturimi në Arktik që ai bëri dhe zbulimin më të madh dhe konfirmoi teorinë e Gardner Reed apo të tjerëve para tyre. Por, le t'i kthehemi kronologjikisht Ditarit dhe me një mendje të hapur të lexojmë dhe kuptojmë atë që ka shkruar admirali i famshëm.

4.Brenda bërthamës së Tokës ka një bërthamë tjetër, më të vogël

Njëherë e një kohë, rreth njëqind vite më parë, thelbi i Tokës konsiderohej fusha e fantashkencës. Sipas një historie të njohur, për të arritur në thelbin, ishte e nevojshme të gjendej një kalim përmes një vullkani islandez dhe atje ishte një botë plot me krijesa të lashta. Personazhi kryesor i tregimit doli më pas në skajin tjetër, gjithashtu përmes një vullkani në Italinë jugore.

Megjithatë, e vërteta e vërtetë për bërthamën e Tokës është pak më e vështirë për t'u kuptuar. Një studim i ri, i botuar në Nature Geoscience, prezanton detaje të reja rreth bërthamës së Tokës.

Gjegjësisht, një ekip studiuesish nga Kina dhe Shtetet e Bashkuara, bazuar në gjurmët e valëve sizmike të tërmeteve, kanë arritur në përfundimin se brenda bërthamës së Tokës ekziston një bërthamë tjetër më e vogël.

Ata gjithashtu thonë se bërthama e brendshme mund të shërbejë si unaza pemësh. "Megjithëse bërthama e brendshme është më e vogël se Hëna, ajo ka disa karakteristika shumë interesante", tha Sijadong Song, një profesor i gjeologjisë në Universitetin e Illinois. "Ai mund të na zbulojë se si u formua planeti ynë, historinë e tij dhe proceset dinamike që ndodhën në Tokë".

Ajo që thonë shkencëtarët ndryshon opinionin aktual për bërthamën. Deri më tani, besohej se bërthama e brendshme, e cila ndodhet rreth 4500 kilometra nën sipërfaqe, është në fakt një top i fortë hekuri. Megjithatë, është pak më komplekse. Ekziston një bërthamë e brendshme, rreth dyfishi i diametrit të asaj të jashtme, e cila përmban kristale hekuri. Kristalet në bërthamën e brendshme janë të vendosura në lindje dhe perëndim, ndërsa kristalet në bërthamën e jashtme janë të vendosura në veri dhe jug. Shkencëtarët nuk mund të ekzaminojnë drejtpërdrejt bërthamën e Tokës, por mund ta ekzaminojnë atë vetëm në mënyrë indirekte duke përdorur të dhëna sizmike. Megjithatë, Song dhe bashkëautorët e tij kanë aplikuar një qasje më të re për kërkimin.

Ata nuk u fokusuan në valët sizmike të shkaktuara nga vetë tërmetet, por në ato që i bënë jehonë planetit pas kalimit të tërmeteve. Procesi është disi i ngjashëm me përdorimin e ultrazërit në ekzaminimin e pacientëve. Gazeta shpjegon: "Një tërmet mund të krahasohet me një çekiç që godet një zile. "Ashtu si dëgjuesi dëgjon një ton të qartë jehone, kështu sensorët sizmikë regjistrojnë një sinjal koherent kur një tërmet përfundon".

Song tha se ishte kjo jehonë që dha një pasqyrë më të mirë në thelbin e Tokës. "Sinjali koherent i përforcuar nga teknologjia është shumë më i qartë se vetë tingulli", tha Song. "Kjo ide ekziston prej disa kohësh dhe është përdorur në disa studime të tjera që lidhen me sipërfaqen e Tokës, por tani është aplikuar për herë të parë në bërthamën e Tokës".

Ajo që ata panë nuk ishte saktësisht ajo që prisnin. Kristalet e hekurit që përbëjnë bërthamën e brendshme duken ndryshe nga ato që përbëjnë bërthamën e jashtme. "Fakti që ka dy rajone krejtësisht të ndryshme mund të na tregojë diçka për evolucionin e bërthamës", shtoi Song.

Simon Redfern nga Universiteti i Kembrixhit beson se këto zbulime mund të çojnë në gjetje të reja. Nëse llogaritjet e Song janë të sakta, fakti që vetëm zemra e

Tokës ndryshon nga shtresa tjetër tregon se diçka shumë e madhe ka ndodhur që ka ndryshuar orientimin e bërthamës.

Tani lind pyetja, çfarë mund të kishte ndodhur?

5.Shkencëtarët kanë gjetur prova se dielli i brendshëm ngroh planetin

Studiuesit zbuluan kohët e fundit se ekziston një oqean i madh nën sipërfaqen e planetit dhe tani studiuesit italianë thonë se mbi 70% e nxehtësisë së Tokës vjen nga qendra e planetit tonë.

A e mbështet kjo teorinë e Tokës së zbrazët? A është e mundur që ka ndonjë botë misterioze nën sipërfaqen e planetit tonë?

Studimet italiane mbështesin mundësinë e një procesi të kalbjes radioaktive nën sipërfaqen e planetit. Ato mbështeten nga të dhënat e marra me detektorin e neutrinos Borexino, i cili është krijuar për të studiuar rrjedhën e neutrinos me energji të ulët të prodhuar nga prishja radioaktive e Diellit.

Shkencëtarët kanë treguar se Toka prodhon një valë nxehtësie, por origjina e saj nuk dihet. Sipas ekspertëve nga Italia, hipoteza më e mundshme është se burimi është i natyrës radioaktive.

Studiuesit zbuluan kohët e fundit se ekziston një oqean i madh nën sipërfaqen e planetit dhe tani studiuesit italianë thonë se mbi 70% e nxehtësisë së Tokës vjen nga qendra e planetit tonë.
A e mbështet kjo teorinë e Tokës së zbrazët? A është e mundur që ka ndonjë botë misterioze nën sipërfaqen e planetit tonë?
Studimet italiane mbështesin mundësinë e një procesi të kalbjes radioaktive nën sipërfaqen e planetit. Ato mbështeten nga të dhënat e marra me detektorin e neutrinos Borexino, i cili është krijuar për të studiuar rrjedhën e neutrinos me energji të ulët të prodhuar nga prishja radioaktive e Diellit.
Shkencëtarët kanë treguar se Toka prodhon një valë nxehtësie, por origjina e saj nuk dihet. Sipas ekspertëve nga Italia, hipoteza më e mundshme është se burimi është i natyrës radioaktive.

Megjithatë, jo vetëm që ka një "Diell" nën sipërfaqen e planetit, por ka edhe një oqean, 644 kilometra nën sipërfaqe.

Pas dekadash teorizimi dhe shqyrtimi të mundësive të ndryshme, shkencëtarët tani më në fund pohojnë se një oqean i madh është zbuluar brenda mantelit të Tokës dhe theksojnë se në fakt është një "rezervuar" i madh uji që mund të mbushë oqeanet e Tokës tre herë.

Ky zbulim tregon se uji në sipërfaqen e Tokës erdhi nga brenda "ciklit të ujit", dhe jo nga një kometë akulli disa miliona vite më parë.

Studiuesit kanë gjetur një diamant të vogël që tregon ekzistencën e një rezervuari uji nën mantelin e Tokës, rreth 600 kilometra nën sipërfaqe. Sipas autorit kryesor të studimit, Graham Pearson, zona e tranzicionit përmban më shumë ujë se të gjithë oqeanet së bashku. Ai tha se Toka është një planet dinamik pikërisht për shkak të pranisë së ujit brenda saj.

A është e mundur që ka diçka tjetër nën sipërfaqen e Tokës për të cilën ne nuk jemi në dijeni?

6.Teoria e Tokës së zbrazët - Jeta inteligjente brenda Tokës

Paraardhësit tanë - ose vetë ose me ndihmën e dikujt - kanë ndërtuar prej kohësh qytete në birucë, beson shkrimtari i famshëm ezoterik, një nga themeluesit e Shoqërisë Esoterike të Gjeorgjisë, Givi Alaznis Pireli.

"Ishte një qytet i pazakontë dhe një birucë e pazakontë", thotë ai. - Në Dhiatën e Vjetër, Moisiu raporton se dikur njerëzit ndërtuan Kullën e Babelit, por askund askush nuk mund të gjente mbetjet e saj. Pse? Po, sepse vetë ky ndërtim mund të realizohej brenda tokës së zbrazët, dhe aspak në sipërfaqen e saj.

Përveç kësaj, ai jep disa prova të tjera se hyrja në një zgavër gjigante mund të jetë e vendosur në Kaukaz. Kjo konfirmohet edhe në librin e Zhak Bergier dhe Louis Povel - "Mëngjesi i magjistarëve".

Aty thuhet drejtpërdrejt: "Hitleri besonte se kishte hapësirë jetese nën tokë. Dhe kjo është arsyeja pse ai ishte kaq i etur për Kaukazin. Ai donte jo vetëm të kapte naftën e Bakut, por edhe të depërtonte në sekretet e birucave Kaukaziane".

Gjëja më interesante është se ai ka shumë të ngjarë të mësojë për ekzistencën e një zgavër të tillë nga okultisti Georgy Gurdjieff, i cili emigroi nga Rusia në Perëndim pas revolucionit. Nga ana tjetër, Joseph Dzhugashvili-Stalin dikur studionte në të njëjtin seminar me Gurdjieff. Pra, është shumë e mundur që babai i të gjitha kombeve të ketë qenë i vetëdijshëm për ekzistencën e një biruce të tillë.

Sido që të jetë, të vjetërit kujtojnë se në fillim të shekullit të 20-të, Stalini është shfaqur disa herë në afërsi të qytetit të Nunisit, ku sipas disa burimeve ndodhet hyrja e birucës dhe është shoqëruar nga një burrë me mustaqe të mëdha - kjo është pikërisht ajo që ka veshur Gurdjieff.

Është gjithashtu e mundur që Stalini ka përdorur vazhdimisht shpellat malore si depo sekrete për pajisje dhe plaçkë, të cilat i ka marrë gjatë shpronësimeve dhe bastisjeve të shumta në banka. Në çdo rast, në vitet e mëvonshme, Stalini nuk i përmendi kurrë shpellat Kaukaziane edhe në biseda me njerëzit më të besuar.

Por Hitleri, përkundrazi, kujtoi vazhdimisht sekretin gjeorgjian. Në veçanti, në librin e Mikhail Kveselav - "Ditët e përmbytjes" thuhet drejtpërdrejt: Hitleri tha se, "në Lindje ekziston një qytet i shenjtë i fshehur i mbështjellë në mister". (Është fjala për Shambhalanë).

Hitleri gjithashtu besonte se "teoria e zgavrës së Tokës është shumë më afër së vërtetës sesa përçarjet e Ajnshtajnit". Dhe kjo histori është aq argëtuese sa ia vlen të flasim për të më në detaje.

Më 15 prill 1818, anëtarët e Kongresit Amerikan, drejtorët e universiteteve dhe disa shkencëtarë të shquar morën këtë mesazh: "Për gjithë botën. Unë deklaroj se toka është e zbrazët dhe e banuar nga brenda. Ai përbëhet nga disa sfera të ngurta koncentrike të vendosura njëra brenda tjetrës dhe ka hapje nga 12 deri në 16° në pole. Unë marr përsipër të provoj të vërtetën e kësaj deklarate dhe jam gati të eksploroj brendësinë e Tokës nëse më ndihmojnë në këtë ndërmarrje. Clive Simes, ish kapiten i këmbësorisë".

Pas kësaj letre, ish-luftëtari nuk u vendos aspak në një spital psikiatrik. Në fund të fundit, Simes, me spontanitetin e një amatori, e çoi vetëm në ekstrem mendimin e përhapur atëherë se planeti ynë është i zbrazët. Disa vite para tij, në fund të shekullit të 18-të, shkencëtari i njohur Leslie propozoi gjithashtu pajisjen e një ekspedite për të

kërkuar hyrje në botën e krimit. Ai besonte se zgavra e brendshme e nxehtë e Tokës ishte e banuar.

23 nëntor 1968 anije kozmike amerikane ESSA-7 (Administrata e Shërbimit të Shkencës Mjedisore - 7) bëri disa fotografi të Polit të Veriut. Këto imazhe tregojnë qartë një vrimë të zezë të madhe pranë polit. Publikimi i pamjeve i hodhi benzinë zjarrit të diskutimit në rënie se planeti ynë është i zbrazët, ka hapësira të mëdha brenda tij, ku, ka mundësi, ka një jetë tjetër.

Çfarëdo kundërargumentesh që ofron shkenca, ky version shfaqet sërish. Kohët e fundit në një nivel të ri cilësor. Versioni është i dashur për ne, është i bazuar në folklor dhe në një formë ose në një tjetër është i njohur për çdo komb.

Historia e udhëtimit të Orfeut në botën e krimit për Euridikën e tij luhet shumë herë në të gjitha epikat e botës pa përjashtim. Të gjithë u ngjitën thellë në Tokë - nga Aladdini, deri te "ushtari" i Andersenit.

Besimi se një planet i vërtetë mund dhe duhet të ketë në barkun e tij një tjetër, më të rehatshëm për banim, u pasqyrua në librin e preferuar të fëmijëve sovjetikë, Dunno on the Moon. Për brezin e vjetër, ekzistonte një version i rritur, i shkruar nga një shkencëtar serioz Obruchev - libri aventurë "Toka Sannikov", ku ndodhej hyrja në kontinentin nëntokësor të panjohur dhe pjellor, i cili është domethënës, i gjithë në të njëjtin Arktik.

Nuk ka asnjë shkencëtar në botë që nuk do të përkulej para gjeniut të Leonhard Euler. Por gjenialiteti duhet pranuar plotësisht. Pra, sipas një prej teorive të Euler-it, planeti ynë është i zbrazët, brenda tij ka një diell tjetër që shkëlqen mbi kontinentet e banuara. Ai njohu ekzistencën e një guaske të zbrazët, të ndarë nga një hapësirë e madhe nga thelbi. Kjo hapësirë, sipas tij, ka dalje në Polin e Veriut dhe Jugut. Sipas shkencëtarit, një pajisje e tillë e Tokës do të siguronte stabilitet më të mirë për planetin sesa disa hapësira.

I famshëm Edmund Halley, Astronom Mbretëror dhe zbulues i kometës së tmerrshme të Halley, besonte se brenda Tokës sonë kishte edhe tre planetë. Ai ishte një nga të parët që e mori seriozisht idenë e një Toke të zbrazët. Duke u përpjekur të shpjegojë lëvizjen e poleve magnetike të planetit tonë, ai sugjeroi një hipotezë kurioze. "Por, çka nëse brenda saj rrotullohen disa hapësira sferike, të futura njëra në tjetrën? Rrotullimi i tyre me shpejtësi të ndryshme mund të çojë në luhatje totale të fushës magnetike dhe, si rezultat, në zhvendosjen e poleve.

Euler dhe Halley ishin matematikanë të klasit të parë, ata nuk i ndërtuan teoritë e tyre mbi ujë dhe nuk i hoqën nga ajri: gjithçka konfirmohej nga llogaritje të rrepta, siç u dukej atyre.

Në shkurt 1947, një admiral trim transmetoi nga avioni i tij: "Do të doja të shihja tokën përtej Polit të Veriut. Kjo tokë është qendra e të panjohurës së madhe". Sipas disa hartave, mund të supozohet se rruga e Admiralit ishte në atë mënyrë që ai duhej të fluturonte 2.750 km në këtë drejtim. Disa entuziastë besojnë se Admirali Byrd njoftoi me radio se ai sheh një tokë ku nuk ka akull dhe borë, të mbuluar me male, pyje dhe bimësi të gjelbër, ku enden kafshë të çuditshme që ngjasojnë me mamuthët.

Sipas studimeve të tjera, ekspedita e vitit 1957 nën komandën e admiralit Byrd depërtoi thellë në tokë tashmë nën polin jugor në një distancë prej 3.700 km. Në të njëjtin vit, admirali vdiq, por ka dëshmitarë që dëgjuan historinë e tij për kontinentin e gjerë, i cili mund të jetë vendlindja e legjendës, të përshkruar në shumë, duke filluar

nga Babilonia, burimet e qytetërimit të zhdukur. Megjithatë, budistët ende besojnë se miliona njerëz jetojnë në një parajsë nëntokësore të quajtur Agharta...

Në fakt, beson amerikani Jan Lamprecht, duhet të ketë dalje relativisht të vogla në rajonin e poleve që çojnë në Tokë. Por për sa i përket Polit të Veriut, Arktiku konsiderohet i mbushur me Oqeanin Arktik dhe nuk duket se ka ndonjë "vrimë" në oqean! Sidoqoftë, Jan Lamprecht iu referua dëshmive të eksploruesve polare për vëzhgimin e tokave të panjohura në Arktik (midis tyre - Robert Peary, Frederic Cook, Donald Macmillan, Roald Amundsen dhe Sir Hubert Wilkins). Dhe Frederic Cook në 1908 madje fotografoi një tokë të tillë në horizont në sfondin e sajëve të tij. Fotografia është marrë në 84 gradë 50 minuta në veri dhe 95 gradë 36 minuta në perëndim, disa qindra milje nga ishulli Elsmar. Cook besonte se kodrat në horizont ishin 40 milje në perëndim të eksploruesve polare.

Robert Peary dhe Frederick Cook bënë ekspeditat e tyre polare çuditërisht shpejt. Ata kaluan xhaketa akulli të mbuluara me borë nga 20 deri në 40 milje çdo ditë! Sipas të dhënave të Robert Peary, ai arriti në Polin e Veriut dhe u kthye (që është 270 milje!) në vetëm shtatë ditë! Kjo arritje, natyrisht, nuk mund të mos shkaktojë habi. Natyralisti nga Arizona Dr. Russell Day u përpoq ta shpjegonte atë. Sipas supozimit të tij, udhëtarët nuk lëviznin përgjatë sipërfaqes sferike të Tokës, por përgjatë një sipërfaqeje konkave dhe, për rrjedhojë, në të vërtetë mbuluan një distancë shumë më të shkurtër! Për më tepër, ato mund të lëshohen nga busullat magnetike, të cilat humbasin besueshmërinë e tyre në gjerësi të larta. Në këtë rast, eksploruesit polarë do të duhej të lundronin pranë yjeve dhe më pas do të zbulonin menjëherë se kishin kaluar një distancë shumë më të madhe (pasi të dhënat do t'i referoheshin një pjese sferike të Tokës, dhe jo asaj konkave!) . Dr. Russell Day beson gjithashtu se eksploruesit polare imagjinuan konturet e tokave të panjohura, përndryshe ata mund të kalonin buzën e një vrime hipotetike në rajonin e Polit të Veriut dhe të binin në të!

Sa i përket "vrimës" ka prova më të qarta. Në vitin 1908 u botua një libër i Willis George Emmerson me titullin e çuditshëm - "Smoky God", i cili tregon për aventurën misterioze të norvegjezit Olaf Jansen dhe babait të tij. Ata lundruan në veri dhe... ranë në një vrimë afër Polit të Veriut! Udhëtarët e pafat e gjetën veten në një botë të panjohur të banuar nga një qytetërim shumë i zhvilluar. Banorët e "nëntokës" komunikonin pa fjalë (me telepati) mes tyre dhe lëviznin me shpejtësi të madhe në formë disku. Kishte edhe Diellin e tij, i vendosur në qendër të Tokës.

Babë e bir kaluan dy vite në botën "nëntokësore" dhe e lanë atë përmes një vrime pranë Polit të Jugut! Kur u larguan, i moshuari Jansen vdiq, por djali i tij mbijetoi dhe disi u kthye në Europë. Me tregimet e tij për të qenë në një botë të panjohur, Olaf Jansen solli dyshime për shëndetin e tij dhe përfundoi në një spital psikiatrik, ku kaloi 24 vite. Pasi u lirua, ai u transferua në SHBA, në Kaliforni dhe atje takoi Willis George Emerson, të cilit i tregoi në detaje për aventurën e tij Arktik-Antarktik. Olaf e mbështeti historinë e tij me ditarë dhe harta të rrugës së një udhëtimi të jashtëzakonshëm. Norvegjezi, deri në vdekjen e tij, i bindi të tjerët për vërtetësinë e asaj që i ndodhi atij dhe babait të tij.

Një variant i teorisë së "tokës së zbrazët" është hipoteza sipas së cilës unë dhe ti nuk jetojmë jashtë planetit, por brenda tij. Ky koncept i shkëlqyer erdhi në mendjen e fizikantit Cyrus Teed (1839-1908) pasi ai mori një goditje të rëndë elektrike gjatë një

prej eksperimenteve laboratorike. Kur erdhi në vete, ai papritmas kuptoi se njerëzit jetojnë në sipërfaqen e brendshme të një sferë, në qendër të së cilës shkëlqen Dielli artificial i krijuar nga qeniet e lashta. Yjet dhe objektet e tjera astronomike janë rezultat i thyerjes së dritës së saj, dhe graviteti i tokës është vetëm forca centrifugale që lind nga rrotullimi i sferës.

Një eksperiment i radarit që supozohet se është kryer nga flota gjermane në vitin 1942 pranë ishullit Rügen (Deti Baltik) shoqërohet shpesh me një teori të tillë. Gjatë tij, rrezja e radarit drejtohej drejt lart. Supozohej se do të pasqyrohej nga një sipërfaqe e caktuar dhe do të "nxjerrë në pah" flotën angleze, me qendër në Scapa Floy (Skocia veriore).

"Në fakt, shfaqja e modelit të Tokës së zbrazët u shkaktua nga nevoja për të shpjeguar disa fakte të pakuptueshme", shkruan gazetari dhe historiani i njohur Yu.F. Filatov. - Pra, Cormuls në 1816 besonte se depresioni midis Dover dhe Calais u formua për shkak të zhvendosjes së kores (rreth 500 km të trashë) të Tokës së uritur. Dhe profesori gjerman Steinhauser shpjegoi magnetizmin e tokës dhe ndryshimet e saj laike për shkak të ekzistencës së një planeti të brendshëm të caktuar Minerva, duke lëvizur ngadalë në një orbitë rrethore brenda zgavrës së tokës (një revolucion në 476 - 480 vite). Ky këndvështrim u bazua në deklaratat e ndriçuesve të tillë si Halley, Franklin, Lichtenberg. Por meqenëse Toka është e zbrazët, pse të mos supozojmë se ajo është e banuar jo vetëm nga jashtë, por edhe nga brenda? Pra u hodhën "teoritë", njëra më ekzotike se tjetra.

Gjëja e parë që të vjen ndërmend është udhëtimi në thellësi të Tokës, i përshkruar nga pena e shkëlqyer e Zhyl Vernit. Më afër ditëve tona, e njëjta ide u vërtetua logjikisht nga akademiku sovjetik V.A. Obruçev. Vërtetë, ai nuk e bëri punën shkencore, dhe në romanin "Plutonia". Protagonisti i romanit, profesori i astronomisë Trukhanov, rrjedh nga koncepti: bërthama e planetit përbëhet nga gazra të nxehtë, rrethohet nga magma dhe më pas një kore e fortë. Megjithatë, kjo ishte rasti deri në periudhën Triasik. Pastaj, dhe ndoshta edhe më herët, në fund të Paleozoikut, ndodhi një katastrofë gjigante: një meteorit me një diametër prej 250 km ra në Tokë afër Polit të Veriut. Ai depërtoi koren e tokës dhe mbeti brenda planetit. Gazrat shpërthyen dhe zgavra nëntokësore u fto. Përmes vrimës, flora dhe fauna Jurassic gradualisht u përhap në të. Roli i diellit nëntokësor - Plutoni - luhet nga një predhë e nxehtë qiellore.

Megjithëse V. Obruchev shkroi se ai e përdori këtë hipotezë vetëm për të treguar në mënyrë argëtuese për kafshën dhe florës kohët parahistorike, është interesante në vetvete. Dhe duke qenë se libri i Obruchev u botua në vitin 1924, pra në kohën kur të dërguarit e parë të Wehrmacht-it u shfaqën në territorin tonë, mund të ndodhë që kjo teori, së bashku me ta, të ketë emigruar më pas në Gjermani.

Në ditët e sotme, për disa arsye, pak njerëz kujtojnë se nazistët, ndër të tjera, kultivuan me shumë kujdes dy mësime - teorinë e botës së akullt dhe teorinë e Tokës së zbrazët. Ata i afruan përfaqësuesit e racës nordike me legjendat antike, mitet e justifikuara. Ata duhej të dëbonin nga vendi atë që ne e quajmë shkencë moderne dhe nazistët ia dolën: për një kohë, këto mësime mbretëruan në shumë mendje në Gjermani. Për më tepër, ata paracaktuan vendimet e famshme ushtarake të Hitlerit, herë pas here ndikuan në rrjedhën e luftës dhe padyshim kontribuan në katastrofën përfundimtare.

Teoricieni i doktrinës së akullit të përjetshëm ishte Hans Herbiger, të cilin Hitleri e mbështeti. Hëna, sipas doktrinës së Herbigerit, padyshim që do të bjerë në

Tokë. Për disa dhjetëra mijëvjeçarë, distanca nga një planet në tjetrin duket të jetë e pandryshuar. Sidoqoftë, spiralja ngushtohet, gradualisht Hëna i afrohet Tokës. Si rezultat, forca e gravitetit do të rritet.

Pastaj ujërat e oqeaneve të Tokës do të bashkohen në cunami të vazhdueshme, ato do të ngrihen, do të mbulojnë tokën, do të vërshojnë tropikët dhe do të rrethojnë malet më të larta.Të gjitha qeniet e gjalla gradualisht do të bëhen më të lehta dhe do të rriten në madhësi. Forcat kozmike do të bëhen më të fuqishme. Duke vepruar në kromozome dhe gjenet, ata do të krijojnë mutacione. Do të shfaqen raca të reja, kafshë dhe bimë, pyje gjigante.

Pastaj, ndërsa afrohet, Hëna do të shpërthejë nga shpejtësia e lartë e rrotullimit dhe do të bëhet një unazë gurësh, uji dhe gazi. Kjo unazë do të fillojë të rrotullohet gjithnjë e më shpejt dhe më në fund do të bjerë në Tokë. Atëherë do të ndodhë ***"Rënia"*** e parashikuar nga Apokalipsi. Vetëm njerëzit më të mirë, më të fortë, të zgjedhur do të mbijetojnë.

Dhe ata do të jenë në gjendje të presin të gjitha kataklizmat duke u fshehur brenda Tokës. Në fund të fundit, siç llogariti një nga bashkëpunëtorët e Herbiger-it, brenda është bosh.

Hans Herbiger vdiq në 1932. Megjithatë, mësimi i tij nuk vdiq me "profetin e akullit". Duke u bërë, nëse dëshironi, pothuajse një fe zyrtare, kjo çoi në një sërë hapash praktikë.

Pastaj, në vitet '30-të, sundimtarët e Rajhut të Tretë filluan të shfaqnin një interes në rritje për Antarktidën. Gjatë viteve 1938-1939, nazistët kryen dy ekspedita në Antarktidë. Avionët e tyre bënë fotografi të detajuara të territorit, plotësisht të paeksploruar më parë, dhe hodhën atje disa mijëra varëse metalike me shenjën svastika. Më pas, i gjithë territori i marketuar u quajt "Swabia e Re" /Gjermania e Re dhe filloi të konsiderohej pjesë e Rajhut të ri.

Komandanti i një prej ekspeditave, kapiteni Ritscher, duke u kthyer në Hamburg më 2 prill 1939, raportoi për përfundimin e misionit që i ishte besuar nga Field Marshall Goering. "Çdo 25 kilometra, avionët tanë lëshonin flamurë. Ne kemi mbuluar një sipërfaqe prej rreth 860.000 metra katrorë. Nga këto janë fotografuar 350.000 metra katrorë".

Në vitin 1943, Admirali i Madh Karl Doenitz hodhi një frazë shumë të mrekullueshme: ***"Flota e nëndetëseve gjermane është krenare për faktin se në anën tjetër të botës ajo krijoi një kështjellë të pathyeshme për Führer-in".*** Duket se nga viti 1938 deri në vitin 1943 nazistët ndërtuan një bazë sekrete në Antarktidë. Nëndetëset përdoreshin kryesisht për transportin e mallrave.

Kishte një lidhje top-sekret të nëndetëseve gjermane "Konvoji i Führerit". Ai përfshinte 35 nëndetëse. Në fund të luftës në portin e Kielit, armët siluruese u hoqën prej tyre dhe u ngarkuan me kontejnerë me ngarkesa të ndryshme. Në Kiel, nëndetëset morën pasagjerë misteriozë, fytyrat e të cilëve ishin të fshehura nga fashat kirurgjikale.

Komandanti i njërës prej nëndetëseve ishte 25-vjeçari Wilhelm Bernhard, familja e të cilit vdiq gjatë bombardimeve aleate të Berlinit. Në përgjithësi, ekuipazhi i nëndetëses u zgjodh nga ata detarë që nuk kishin familje ose të afërm të mbijetuar, dhe ata vetë morën një "betim të përjetshëm të heshtjes". Bernhard mori letra personale nga Hitleri dhe Doenitz me fjalë lamtumire. Dhe natën e 13 prillit 1945, U-

530 u largua nga Kiel. Në parkingun në Kristiansand, komandantit iu dha një paketë e mbyllur me udhëzime për rrugën e mëtejshme. Kur Bernhard e hapi, kuptoi se fluturimi do të zgjaste...

"U-530" arriti në bregdetin afrikan, më pas u kthye në Ishujt Havai të Jugut. Përpara ishte Antarktida. Pasi arritën në brigjet e tij, 16 persona nga ekipi, sipas udhëzimeve, gjetën ose ndërtuan një shpellë të përshtatshme akulli atje dhe vendosën me kujdes kutitë që përmbanin reliket e Rajhut të Tretë, duke përfshirë dokumente dhe sende personale të Hitlerit. Ka përfunduar faza e parë e operacionit, e koduar "Valkyrie-2". Tani ishte e mundur të ktheheshim dhe të dorëzoheshim në mëshirën e fituesve. 10 korrik 1945 "U-530" në pozicionin sipërfaqësor hyri në portin argjentinas të Mar del Plata.

Ekziston gjithashtu një supozim se nëndetësja e dytë nga kjo lidhje – "U-977" nën komandën e Heinz Schaeffer - transportoi hirin e Hitlerit dhe Eva Braun në "Swabia e Re". Pasi përsëriti rrugën e njohur të "U-530" me një thirrje për në Antarktidë, më 17 gusht 1945, anija mbërriti edhe në Mar del Plata, ku iu dorëzua autoriteteve argjentinase.

Sidoqoftë, ky version nuk ka gjasa t'u rezistojë kritikave serioze - në ditët e fundit të "Rajhut njëmijëvjeçar" vështirë se dikush u kujdes për eshtrat. Kishte gjëra për të bërë dhe ngarkesa më të rëndësishme.

Këtë e dëshmojnë të paktën prova të tilla rrethanore. Pas luftës, kapiteni i "U-977" Heinz Schaeffer shkroi një libër, i cili u quajt shkurt dhe konkretisht: "U-977". Ai u botua në vitin 1952 dhe nuk përmbante asgjë tjetër përveç asaj që kapiteni përsëriste ditë pas dite gjatë marrjes në pyetje të agjentëve të shërbimeve speciale amerikane dhe britanike. Por shërbimet speciale e dinin akoma punën e tyre dhe ... përveç shkrimeve zyrtare, ata gjetën letrën konfidenciale të Schaeffer drejtuar "shokut të tij të vjetër" kapitenit Wilhelm Bernhard, i cili, padyshim, ishte gjithashtu i përhumbur nga shkrimi i shkrimtarit.

"I dashur Willy, unë kam menduar nëse do ta publikoj dorëshkrimin tuaj në lidhje me U-530. Të tre varkat (U-977, U-530 dhe U-465) që morën pjesë në atë operacion tani janë duke fjetur të qetë në fund të Atlantikut. Ndoshta është më mirë të mos i zgjosh?Mendo pak, shoku i vjetër! Mendoni edhe për dritën në të cilën do të shfaqet libri im pas asaj që keni thënë? Ne të gjithë u betuam për fshehtësi, nuk bëmë asgjë të keqe dhe thjesht zbatuam urdhrat, duke luftuar për Gjermaninë tonë të dashur. Për mbijetesën e saj. Pra, mendoni përsëri, ndoshta është edhe më mirë të paraqisni gjithçka si trillim? Çfarë do të arrini kur të tregoni të vërtetën se cili ishte misioni ynë? Dhe kush do të vuajë për shkak të shpalljeve tuaja? Mendoni për këtë!

Sigurisht, nuk keni ndërmend ta bëni vetëm për paratë. E përsëris përsëri: le të flejë e vërteta me nëndetëset tona në fund të oqeanit. Ky është mendimi im... Me këtë e përfundoj letrën, shoku i vjetër Willy. Zoti e ruajtë Gjermaninë tonë. Sinqerisht i yti, Heinz".

Çfarë dihet tani në përgjithësi për misionin "U-530"? Çfarë kërkoi me këmbëngulje Heinz të mos zbulohej edhe pas 40 vitesh të "shokut të vjetër Willy"? Çfarë transportoi nëndetësja e tretë në kontinentin e gjashtë – "U-465" dhe nëndetëset e tjera nga kolona e Fuhrer?

Shumë ndoshta kanë dëgjuar tashmë se fundi i hetimit për aktivitetet e forcave të Rajhut të Tretë në Antarktidë ishte Operacioni ***"Kërcimi i Lartë"***, i kryer në janar 1947 nga Marina e SHBA nën komandën e admiralit Richard Byrd. Nga rruga,

përgatitja e planeve për operacionin për disa arsye përkoi në kohë me përfundimin e marrjes në pyetje të ish komandantëve të nëndetëseve gjermane...

Eshtë e panevojshme të thuhet se sa e indinjuar ishte shkenca zyrtare me ”marrëzitë” për Tokën e zbrazët! Duket se do të ishte më e lehtë për të marrë dhe kërkuar fotografi të rajoneve polare të marra nga satelitët artificialë për të konfirmuar ose hedhur poshtë këtë ide. Kjo është pikërisht ajo që bëri shkrimtari William Brien. Megjithatë, sipas tij, kërkesës së tij zyrtare drejtuar NASA-s i është përgjigjur: nuk ka imazhe satelitore të rajoneve polare!

Megjithatë, sipas Brian, një nga satelitët e Departamentit të Mbrojtjes të SHBA në vitin 1967 ”arriti” të filmojë zonën polare. Fotografia tregonte një vend të sheshtë me një diametër prej 1600 miljesh. Më vonë, e njëjta foto u gjet në bibliotekën e fotografive të një sateliti tjetër. Brian i krahasoi dhe doli në përfundimin se në këtë vend u regjistrua një depresion i qartë, i cili, ndoshta, thellohet poshtë në formën e një koni dhe, kështu, është ”hyrja” në botën e nëndheshme!

Meqë ra fjala, argumentet për Tokën e zbrazët, ndër të tjera, hapin shumë hapësirë për spekulime për origjinën e UFO-ve. Të krijuara nga inxhinierët më të mirë gjermanë, të fshehura në një bazë top-sekret të vendosur brenda Tokës në kontinentin e gjashtë, ato ende ngacmojnë imagjinatën tonë edhe sot e kësaj dite. Dhe vetëm ata do të ishin të mirë ...

Sipas shtypit të huaj, në mesin e vitit 1999, një ekspeditë kërkimore zbuloi një virus në Antarktidë, ndaj të cilit nuk kanë imunitet as njerëzit dhe as kafshët. Deri tani shkencëtarët po debatojnë se nga ka ardhur. Disa thonë se në akullin e përjetshëm format parahistorike të jetës janë ende të ruajtura, të tjerë besojnë se virusi mund të ketë hyrë në tokë ”në bord” të ndonjë meteori, nga të cilët ka shumë në sipërfaqe dhe në akullin e kontinentit të gjashtë. Epo, të tretët fajësojnë sërish për gjithçka drejtuesit e Rajhut të Tretë, të cilët sollën këtu, ndër të tjera, edhe armë bakteriologjike.

Megjithatë, nga erdhi ky virus tani nuk është aq e rëndësishme. Diçka tjetër është më e rëndësishme. ”Ne nuk e dimë se çfarë do të përballet njerëzimi në Polin e Jugut në të ardhmen e afërt për shkak të ngrohjes globale”, thotë eksperti i Universitetit të Nju Jorkut, Tom Starmerue. “Nuk mund të përjashtojmë kthesën më katastrofike të ngjarjeve, fillimin e një epidemie të paprecedentë. Viruset e veshura me proteina në permafrost (ngricë e përhershme) kanë ruajtur qëndrueshmërinë e tyre dhe do të fillojnë të shumohen sapo të rritet temperatura në mjedisin për shkak të ngrohjes globale”.

Shkencëtarët amerikanë nga ekspedita aktuale e Antarktidës po marrin urgjentisht mostra akulli, duke u përpjekur të gjejnë sa më shumë viruse të panjohura. Vetëm në këtë mënyrë ka ndonjë shpresë për të gjetur paraprakisht një antidot kundër tyre. Ndoshta nuk do të ishte e dëmshme organizimi i një ekspedite speciale për të kërkuar bazën e dikurshme naziste në kontinentin e gjashtë. Aty do të gjendet papritmas diçka shumë interesante?

Në mbështetje të ekzistencës së territoreve të gjera brenda Tokës, kërkohen shumë fakte: kur i afrohet poleve, ajri bëhet më i ngrohtë, druri që noton në ujë, sjellja e çuditshme e busullës dhe madje edhe aurora, e cila mund të konsiderohet. si dritat e një qytetërimi të nëndheshëm që reflektohen nga qielli. Në përputhje me tendencat e kohës, qytetet nëntokësore konsiderohen tashmë si baza ku ankorohen “disqet

fluturuese". Nga një port i qetë nëntokësor, ata lëvizin drejt nesh, dhe më pas zhduken me qetësi në barkun e Tokës. Dhe ne po vuajmë, nuk i gjejmë dot…

Problemi është se ditarët që Admirali Byrd mbajti gjatë ekspeditave të tij të shumta nuk përmbajnë asnjë dëshmi dokumentare të një udhëtimi thellë në Tokë. Fluturimi "përtej poleve" nuk do të thotë "poshtë poleve". Fotografia e bujshme e satelitit amerikan shpjegohet thjesht: kjo veti e mozaikut televiziv gjatë xhirimeve për 24 orë, kur për shkak të natës polare, zona pranë polit shfaqet e zezë.

Sipas sekretarit shkencor të Institutit të Fizikës së Tokës Sergej Yunga, presioni nën sipërfaqen e tokës rritet aq tepër sa asnjë kristal, madje as një diamant, nuk mund ta përballojë atë. Asnjë guaskë e vetme nuk mund t'u rezistojë kushteve të tilla. Prania e zgavrave të mëdha nën sipërfaqe nuk konfirmohet nga dinamika e kalimit të valëve sizmike - saktësia e studimeve topografike është shumë e lartë. Zgavrat e ndara janë të mundshme vetëm në thellësi 3-5 km, por më tej ato duhet të shemben në mënyrë të pashmangshme.

Pra, ideja e një toke të zbrazët është krejtësisht e çmendur. Por shkenca zhvillohet në një spirale. Është një ide e çmendur, sipas vërejtjes së Niels Bohr, që mund të dalë e vërtetë. Në vitet e fundit, në gjeofizikë, teoria e të ashtuquajturës strukturë fraktal të botës po bëhet gjithnjë e më popullore. Madje ka një revistë të specializuar për këtë temë që botohet në SHBA. Shembuj të një pajisjeje të tillë janë një tullë ndërtimi, një kockë, një dorë e hapur dhe korteksi cerebral. Kudo ka kavitete - natyra kursen në material, ky është parimi i saj. Por në fund të fundit, Toka është gjithashtu e ndërtuar sipas parimit fraktal. Dhe ekzistenca e "zonave të dobësuara" nën sipërfaqe tashmë është vërtetuar, që do të thotë se nuk përjashtohen boshllëqet në lëndën tokësore.

Shumë kanë qenë në shpellat karstike. Papritmas kjo është hyrja në zonat e dobësuara? Në shpellat karstike ka shumë çudira, madje edhe minjtë nuk zvarriten atje, por fluturojnë. Askush nuk arriti në fund të shpellave karstike. Kush tjetër fluturon atje është i panjohur për shkencën.

"… Më 30 qershor, në Murmansk, do të hipim në akullthyesin rus me energji bërthamore Yamal, anija më e mirë në botë për lundrim midis akullit, dhe do të nisemi për në Polin e Veriut. Udhëtimi do të zgjasë pesë ose gjashtë ditë. Aty, në rajonin e pikës më veriore të Globit, do të fillojmë të kërkojmë për një vrimë që të çon në kontinentin e brendshëm - në anën e largët të Tokës. Kur të gjendet kalimi, do të shkojmë me një hekurudhë në Qytetin e Parajsës, ku do të vizitojmë pallatin e Mbretit të Botës së Brendshme. Dhe ne do të vendosim kontakte me njerëzimin që jeton brenda planetit tonë ... "

Ky fragment nuk është nga roman fantastik, por një tekst mjaft serioz nga faqja në internet e Kompanisë Amerikane të Ekspeditës (Expedition Company). Pikërisht një vit më vonë, ajo planifikon të dërgojë një ekspeditë në Veri, në Oqeanin Arktik, në kërkim të kalimit legjendar në thellësitë e Tokës - ku jeton ose fisi i Hiperboreanëve të fuqishëm, ose nazistët që ikën nga ndëshkimi pas Luftës së Dytë Botërore. Në fund të fundit, nëse besoni një mit shumë këmbëngulës, atëherë planeti ynë është i zbrazët. Pothuajse si një glob. Dhe brenda saj, gjithashtu, ka jetë.

Një aplikim për marrjen me qira të një akullthyesi është tashmë në Kompaninë e Transportit Murmansk. Dhe kompania e spedicionit ka shpallur tashmë rekrutimin e aventurierëve vullnetarë.

Në romanin e tij fantastiko-shkencor "Plutonia", kushtuar gjithashtu Arktikut, gjeologu dhe gjeografi rus, Akademiku Vladimir Afanasyevich Obruchev shikoi ... në

thellësitë e Tokës. Dhe pashë që planeti ynë është i zbrazët nga brenda! Hipotezë e pabesueshme, apo jo?

Njolla në diell

Për çfarë flet romani? Në fillim të vitit 1914, gjeofizikani dhe astronomi Nikolai Innokentyevich Trukhanov, i cili nuk ishte ngritur nga karrigia për disa vjet për shkak të sëmundjes së tij, parashtroi një hipotezë sipas së cilës Toka ishte e zbrazët brenda. Në zorrët e tij ekziston bota e vet shtazore dhe bimore, e ndriçuar nga drita e vet. Për të vërtetuar këtë hipotezë, Trukhanov organizon një ekspeditë polare në "Tokën Nansen", ku, sipas llogaritjeve të tij, duhet të vendoset hyrja në nëntokën. Ekspedita përfshin një gjeolog, një zoolog, meteorologë, një botanist dhe një aventurier gërmues ari. Para nisjes, udhëtarët marrin një zarf të mbyllur nga Trukhanov...

Pra, ekspedita kapërcen vargun malor dhe fillon zbritjen. Pjesëmarrësit e saj e gjejnë veten në fund të depresionit dhe fillojnë të ngrihen përsëri. Por, duke gjykuar nga leximet e hipsotermometrit, anëtarët e ekspeditës nuk ngrihen, por zbresin në një thellësi të paparë. Dielli mbi to është në zenitin e tij dhe për disa arsye i mbuluar me njolla të errëta. Këtu, shkencëtarët hapin zarfin që u dha Trukhanov dhe zbulojnë se qëllimi i ekspeditës së tyre është të vërtetojnë se Toka është e zbrazët brenda dhe ka jetën e saj brenda.

Në romanin Plutonia, në sfondin e aventurave emocionuese, jepet një përshkrim shumë i detajuar i kafshëve të lashta me të cilat ndeshen udhëtarët dhe shkëmbinjve që ata hasin në thellësi të planetit. Bëhet interesante pse gjeologu, akademiku, drejtori i institutit dhe drejtuesi i ekspeditave të shumta V.A. Obruchev shkroi një roman kaq fantastik.

Ku rrjedh uji

Disa vjet më parë, rastësisht lexova një artikull të akademikut Yevgeny Vorobyov, ku ai shkruante se në vitin 1947, kundëradmirali i Marinës së SHBA-së Richard Byrd, gjatë një fluturimi kërkimor mbi Polin e Veriut, vuri re një pikë të çuditshme në akull nga ajri. Dhe atëherë iu duk se po shihte një mirazh: në vend të një shkretëtirë të bardhë të akullt, pyjet, lumenjtë, livadhet, ku kullosnin kafshë të ngjashme me mamuthët, shtriheshin nën aeroplan.

Kur ditarët e Richard Byrd u botuan shumë vite më vonë, ata, natyrisht, nuk u besuan. Dhe kjo nuk është për t'u habitur. Në fund të fundit, sipas koncepteve moderne gjeologjike, ekziston një mantel i kuq i nxehtë nën koren e Tokës.

Vërtetë, kishte shkencëtarë që dyshuan në të vërtetat e pranuara përgjithësisht në lidhje me strukturën e Tokës. Njëri prej tyre, astronomi anglez Edmund Halley, sugjeroi në vitin 1692 se sipërfaqja e Tokës është një guaskë rreth 1.000 kilometra e trashë. Dhe brenda është një bërthamë me madhësinë e Mërkurit, e cila ngroh pjesën e brendshme të planetit, ku ka jetën e tij. Dhe këtu është një tjetër deklaratë shumë interesante e astronomit. Ai shpjegoi efektin e aurorave me faktin se atmosfera "nëntokësore", duke shpërthyer në "mbi tokë", fillon të shkëlqejë.

Një bashkëkohës i Halley-t, matematikani i madh zviceran Leonhard Euler, një akademik i Akademisë së Shkencave të Shën Petersburgut, parashtroi një teori të ngjashme. Planeti ynë Tokë është i zbrazët dhe brenda tij është një diell tjetër që shkëlqen mbi kontinentet e banuara.

Kishte edhe shkencëtarë që jo vetëm parashtruan teorinë e një planeti të zbrazët, por gjithashtu u përpoqën të organizonin ekspedita për të depërtuar në botën e krimit. Në vitin 1818, John Cleaves Simms, Jr. propozoi hipotezën e tij për kongresmenët dhe shkencëtarët e shquar amerikanë: "Toka është e zbrazët, përmban disa sfera të forta, koncentrike, të shtrira njëra brenda tjetrës dhe ka vrima në pole ... Në të ne do të gjejmë toka të ngrohta dhe të pasura me fosile dhe kafshë të dobishme, e ndoshta edhe njerëz, sapo të kalojmë 82 gradë gjerësi veriore.

Hipoteza e "vrimave në polet ku rrjedh uji" është vlerësuar pozitivisht nga disa shkencëtarë.

Foto të çuditshme

Në BRSS, hipoteza e Obruchev për botën e nëndheshme bëri përshtypje jo vetëm për tifozët e letërsisë fantashkencë, por edhe për udhëheqjen e vendit. Sipas studiuesit V. Kreslavsky, veprimtaria e kërkimit sovjetik të Antarktidës në vitet 1930-1940 nuk shpjegohet asgjë më shumë se dëshira e autoriteteve për të testuar hipotezën "të çmendur" të shkencëtarit.

Nuk ishte vetëm qeveria sovjetike që u përpoq të depërtonte përmes hapjes në pol në Plutoniumin nëntokësor. Politikani dhe eksploruesi i njohur i Antarktidës Miguel Serrano, në një artikull të ribotuar në vitin 2006, shprehu besimin e tij të fortë në ekzistencën e botës së krimit: "ato shprehen në shumë mite dhe legjenda, të cilat janë thelbësore për njerëzimin ... "

Qëndrimi ndaj realitetit të ekzistencës së Plutoniumit ndryshoi në fund të shekullit të 20-të pas shfaqjes së imazheve satelitore të territoreve polare nga studiuesit. Mbi to, shkencëtarët panë një shfaqje shumë të çuditshme të dritave veriore dhe jugore. Për një kohë të gjatë, shkaku i aurorës konsiderohej të ishte shkëlqimi i shtresave të rralla të ajrit nën ndikimin e protoneve dhe elektroneve që depërtojnë në atmosferë nga hapësira.

Vërtetë, Nansen dhe eksplorues të tjerë të hershëm të Arktikut shkruan në kujtimet e tyre për vendet polare, për ndezjet e zjarrta të shkëlqimit që ngriheshin nga horizonti dhe ngjiteshin në zenit. Shkencëtarët seriozë nuk i kushtuan vëmendje këtij informacioni derisa, në vitin 1968, sateliti meteorologjik amerikan ESSA-7 transmetoi fotografi të çuditshme të Polit të Veriut në Tokë. Me mungesën e plotë të reve, gjë që është jashtëzakonisht e rrallë në imazhe të tilla, një vrimë e madhe është e dukshme pranë polit - një vrimë. Kjo foto është e vërtetë - ekzaminimet janë kryer në mënyrë të përsëritur.

Imazhe të çuditshme hapësinore janë marrë edhe në Antarktidë. Imazhet nga satelitët artificialë të NASA-s tregojnë qartë se aurorat vijnë nga brenda Tokës dhe formojnë një lloj unaze rreth një vrime pranë Polit të Jugut.

Mbështetësi amerikan i idesë së një Toke të zbrazët, Johns McNibbly, përmend tre shenja kryesore që vërtetojnë realitetin e ekzistencës së botës së krimit. Së pari, imazhet e Antarktidës tregojnë qartë se njëra anë e njollës, e interpretuar si hyrja në Tokën e zbrazët, po zvarritet nga poshtë me mjegull. Nga mund të vinte nëse nuk do të kishte një hapje drejt botës së nëndheshme? Së dyti, është nga pjesa e kontinentit të akullit ku ndodhet pika që hyrja në mbretërinë nëntokësore i afrohet oqeanit dhe aty formohen ajsbergë (blloqe akulli) të shumtë. Kjo është për shkak, sipas Johns McNibbly, për fenomenin e "daljes së akullit nga një zonë rrethore e errët, vendndodhja e së cilës mund të përcaktohet si 84.4 gradë gjerësi jugore dhe 39 gradë

gjatësi lindore". Së treti, nëse shikoni nga afër drejtimin e rrymave të ajrit, atëherë bëhet e dukshme se ato lëvizin drejt zonës që ndodhet më afër Tokës së Mbretëreshës Maud dhe, në përgjithësi, në anën afrikane të Antarktidës. Erërat lindin për shkak të ndryshimit të ajrit të ngrohtë më të lehtë që vjen nga nëntoka, i ftohtë më i rëndë.

Jones McNibbly madje arriti në përfundimin se planetët e tjerë në sistemin diellor janë formacione të zbrazëta. Si shembull, ai përmend një imazh infra të kuqe të Venusit të disponueshëm në internet, i cili tregon se temperatura e gazeve atmosferike bie ndjeshëm ndërsa i afrohet Polit të Veriut. Dhe pastaj befas, në qendër, zbulohet papritur një "ngrohtësi gri" - kjo është pika e polit gjeografik.

Unë vazhdoj të deklasifikoj informacionin e marrë nga dosja.

Në kohët e lashta, pothuajse të gjithë popujt ishin të bindur për ekzistencën e një bote të gjerë të krimit. Hadesi te grekët e lashtë, Sheoli te hebrenjtë, Agharti te budistët, Svartalfheim te normanët...

Filozofi i lashtë grek Platoni ishte i pari që parashtroi teorinë e një Toke të zbrazët. Astronomi dhe gjeofizikani britanik Edmund Halley, zbuluesi i kometës së famshme të Halley, në vitin 1692 propozoi hipotezën e tij për një Tokë të zbrazët.

Halley shkroi se Toka është një guaskë rreth 1000 kilometra e trashë. Dhe brenda saj është një bërthamë me madhësinë e Mërkurit, e cila ngroh brendësinë e planetit. Falë kësaj, atje u formua bota e saj e kafshëve dhe bimëve.

Dhe këtu është një tjetër deklaratë shumë interesante e astronomit. Ai shpjegoi efektin e aurorave me faktin se atmosfera "nëntokësore", duke shpërthyer në "mbi tokë", fillon të shkëlqejë. Pas 300 vitesh, astrofizikanët, duke parë imazhet e hapësirës, do ta mbajnë mend këtë teori.

Toka e zbrazët, a mund ta besoni?

Një teori e çuditshme e shprehur nga Ferdinand Ossendovsky, arkëtari në ushtrinë e Kolchak, i cili, duke ikur nga bolshevikët, u detyrua të ikte në Lindje, ku dëgjoi për herë të parë nga lamat mësimin se Toka është e zbrazët brenda dhe në brendësi të mantelit ka gjithashtu oqeane dhe kontinente, dhe popuj të paprecedentë jetojnë, shumë përpara nesh në zhvillimin e tyre humanist dhe shpirtëror - ata janë ende gjallë dhe kanë përkrahësit e tyre. Për më tepër, teoria e Tokës së zbrazët po studiohet në çdo mënyrë të mundshme nga autorë të pavarur dhe, pavarësisht nga fantasticiteti i saj në dukje, ka shumë fakte që konfirmojnë të drejtën e saj për të ekzistuar.

Një nga provat aktuale të Tokës së zbrazët mund të jenë hartat e bëra nga oficerët e njësive sekrete të forcave të armatosura të Gjermanisë naziste. Këto janë harta të Tokës së zbrazët, domethënë të relievit që ekziston atje - brenda - harta të oqeaneve dhe kontinenteve. Në kontinentin kryesor ju mund të gjeni emrin e bazës naziste. Më tej, në kontinente të tjera, sipas hartës, ndodhen qytetet, Asgard (Agharta) dhe Shambhala. Harta është marrë nga njësia Smersh e kundërzbulimit Sovjetik në muajt e fundit të luftës.

Ekzistojnë disa teori për një Tokë të zbrazët

Teoria mbizotëruese e Tokës së zbrazët sot e përshkruan planetin tonë si një guaskë, sipërfaqja e brendshme e së cilës është afërsisht e populluar sa ajo e jashtme. Brenda ka gjithçka të njohur për ne jashtë: oqeane, male, re. Një Diell në miniaturë rri pezull në qendër të të gjithëve, duke ngrohur hapësirën e brendshme dhe banorët e tij. Pak larg nga Poli i Veriut dhe i Jugut, ka hapje që lidhin botën e brendshme dhe të

jashtme. Qytetërimi i brendshëm është më i zhvilluar se i jashtëm. Banorët e hapësirës së brendshme përdorin disqe fluturuese për të fluturuar nëpër hapje, gjë që shpjegon fenomenin UFO. Vetëm qeveria i di për hapjet dhe fsheh me kujdes informacionin për të penguar qeveritë e tjera të pretendojnë të drejtat e tyre për territore të reja.

Por çfarë tani? Përkrahësit e Tokës së zbrazët përdorin tani imazhet satelitore të NASA-s si argumente.

Sipas shpjegimit të pranuar përgjithësisht, aurora është shkëlqimi i shtresave të rralla të atmosferës nën ndikimin e protoneve dhe elektroneve që depërtojnë nga lart nga hapësira, ajo zbret në pole nën ndikimin e fushës magnetike të tokës. Pamjet video të marra nga një server i NASA-s tregojnë qartë se aurora borealis po vjen nga një vrimë në kontinentin e Antarktidës dhe po formon një lloj unaze rreth vrimës pranë Polit të Jugut. Eksploruesit polarë Nansen dhe të tjerë kanë përshkrime të ngjashme të dritave veriore, të cilët shkruan se ndezjet e aurorës ngrihen nga horizonti dhe shkojnë lart.

Vrima, si një gyp gjigant me orë rëre, që shtrihet thellë në Antarktidë, ndodhet midis bazës amerikane McMurdo, Polit të Jugut dhe bazës ruse "Vostok" në rreth 84.4 gradë, gjerësia gjeografike jugore dhe 39 gradë gjatësi lindore. Është interesante se shkëlqimi pranë poleve është gjetur edhe në planetë të tjerë, ka fotografi të shkëlqimit të poleve në Mërkur, Venus, Mars, si dhe rrezatim nxehtësie nga polet në imazhin infra të kuqe të Venusit.

Lind një pyetje e arsyeshme, pse këto vrima nuk janë gjetur ende? Mbështetësit e hipotezës shpjegojnë se në fakt ato tashmë janë zbuluar - kundëradmirali Richard Byrd, tashmë i njohur për ne, shkroi për këtë në ditarët e tij, duke njoftuar se në 1947 gjatë një ekspedite në Arktik ai hyri brenda Tokës dhe zbuloi banorë të nëndheshëm. atje.

Admirali Zog - udhëheqës i shtatë ekspeditave shkencore në Arktik në 1926 dhe në Antarktidë, nga 1929 deri në 1957. Gjatë ekspeditës në shkurt 1947, ai gjoja transmetoi me radio se në rajonin e Polit të Veriut ai sheh pyje të gjelbërta dhe kafshë misterioze të ngjashme me mamuthët poshtë tij, dhe më pas ai madje zbarkoi në një botë të panjohur dhe u takua me banorët e saj. Ai tregoi për këtë në ditarët e tij, të botuar pas vdekjes së tij:

"11 mars 1947. Sapo i thashë Pentagonit takimin me mbretin e botës nëntokësore. Mesazhi është regjistruar. Kjo iu raportua presidentit.

Mjekët po më ekzaminojnë. Dhe gjashtë orë e gjysmë pas deklaratës sime, këshilltari i presidentit urdhëron, për të mirën e njerëzimit, të mos flasim kurrë për atë që pashë në Arktik. Më kujtohet se jam ushtarak dhe duhet të zbatoj urdhrat ... 30 dhjetor 1956. Gjithë këto vite kam mbajtur një sekret të madh, edhe pse nuk më ka pëlqyer. Tani vendosa që e gjithë bota të dijë për të. Në Polin e Veriut ka një hyrje në një botë tjetër!

Sa u përket vrimave në pole që janë të vështira për t'u zbuluar, përkrahësit e hipotezës gjithashtu argumentojnë, duke cituar një fotografi të rrallë nga Komanda e Mbrojtjes Ajrore të Amerikës së Veriut (NOPAD), se shtigjet orbitale të satelitëve që orbitojnë polin nuk kalojnë mbi ato më gjeografike. Poli i Veriut - të gjithë kalojnë në anën e shtyllës, duke e rrethuar atë. Zyrtarisht, zhvendosja shpjegohet me faktin se lehtëson gjurmimin, por mbështetësit e hipotezës janë të sigurt se satelitët e parë polare u rrotulluan pikërisht mbi polin, por kur kaluan mbi të, ata lanë orbitat e tyre dhe u rrëzuan.

Ngurrimi i qeverive për t'ua zbuluar këtë sekret njerëzve shpjegohet nga mbështetësit e Tokës së Zbrazët dhe mungesa e fotografive të poleve - vetëm retë e bardha bllokojnë plotësisht dukshmërinë. Ata e konsiderojnë të çuditshme që territori i reve fillon në 83 gjerësi gjeografike - nga ku, sipas mendimit të tyre, fillon vrima polare.

Sidoqoftë, më 23 nëntor 1968, anija kozmike amerikane ESSA-7 (Administrata e Shërbimit të Shkencës Mjedisore) bëri disa fotografi të Polit të Veriut në mungesë të plotë të reve. Këto imazhe tregojnë qartë një vrimë të zezë të madhe pranë polit. Fotografitë janë autentike - ekzaminimi është kryer në mënyrë të përsëritur. Publikimi i imazheve ka ringjallur interesin për teorinë se planeti ynë është i zbrazët dhe aty, brenda, ka mundësi që të ketë një jetë tjetër.

Ka shumë më tepër kundërshtarë të kësaj teorie të pabesueshme sesa mbështetës të saj. Shkencëtarët e hedhin poshtë atë, duke përdorur të dhënat në dispozicion të shkencës sot: në kalimin e valëve sizmike nëpër trashësinë e tokës, në densitetin mesatar të tokës, në forcën e shkëmbinjve të kores së tokës, bie ndesh me idetë moderne shkencore për origjinën e planetëve duke trashur një re gazi dhe pluhuri, bie në kundërshtim me teorinë e gravitetit ...

E megjithatë ... Siç vërejnë studiuesit, temperatura rritet ndërsa i afrohet poleve (më shumë - në Arktik, më pak - në Antarktidë), farat e bimëve notojnë në rajonin polar verior të oqeanit, ku nuk duhet të jenë fare. , dhe shpesh i freskët, dhe jo pas shumë muajsh lundrimi nëpër oqeane; insektet gjenden në një zonë të ftohtë pranë Polit të Veriut. Disa lloje zogjsh në hemisferën veriore migrojnë në veri para dimrit - duhet të ketë ndonjë arsye për këtë. Shumë lloje të kafshëve dhe zogjve të vegjël dhe të mëdhenj - foka, pata, rosat, lepujt, ujqërit dhe dhelprat - janë të pranishme në gjerësitë ekstreme veriore. Ajsbergët rreth Polit të Veriut përbëhen nga ujë të freskët të ngrirë dhe jo nga deti, përveç kësaj, në këto ajsbergë gjendet polen i kuq me origjinë të panjohur.

Drift Druri (duke përfshirë specie të rralla) gjendet me bollëk përgjatë brigjeve të Svalbard dhe Grenlandës, ndonjëherë deri në 5 metra të larta, dhe kjo është në 86 gradë gjerësi veriore. Mamuth, elefant, rinoceront, hipopotam, luan dhe hiena janë gjetur në akull pranë Polit të Veriut, dhe në bregun verior të Siberisë, një numër i madh gjigandësh. Në stomakun e mamuthëve të ngrirë, u gjetën bimë tropikale që nuk rriten në rajonet polare, dhe mishi i mamuthit ishte i paprishur.

Mistiku i famshëm tibetian Lobsang Rampa shkroi në librin e tij - "Twilight": ***"Në Budizëm ekziston koncepti i Botës së Brendshme. Madje ka një fjalë të veçantë për të - Agharta. Kjo fjalë përdoret shpesh në tekstet e shenjta budiste. Në traditën tibetiane, shumë më shpesh përmendet Shambhala, në të cilën jeton Mbreti i të gjithë botës, i fshehur nga miliona që jetojnë në sipërfaqe. Tibetianët besojnë me vendosmëri se Mbreti që jeton brenda botës nuk është një demon - ai është jashtëzakonisht i sjellshëm. Ky sundimtar shpirtëror ekziston përjetësisht në dy plane - fizike dhe shpirtërore. Natyrisht, në territorin e Tibetit ka tunele që çojnë thellë, thellë. Ka shumë legjenda për njerëz të çuditshëm që kanë ardhur nga këto tunele dhe kanë biseduar me lama të rangut të lartë... Ka disa vende në Tokë përmes të cilave iniciatori mund të shkojë në qendër të Tokës dhe të takohet me përfaqësuesit e qytetërimit të brendshëm".***

Sipas librave budiste, shumë mijëvjeçarë më parë, korja e tokës filloi të luhatet dhe ndryshimet klimatike filluan në shumë zona. Ky ndryshim i detyroi fiset të

largoheshin nga zonat e ftohta. Gjatë një udhëtimi të tillë, një nga fiset, rreth 25.000 vite më parë, arriti në vendin që ne sot e quajmë Poli i Veriut. Ata ecën dhe ecën derisa zbuluan se dielli ishte gjithmonë i varur mbi kokën e tyre, nuk ndryshonte kurrë pozicionin e tij, nuk lindte apo binte. Pas pak, ata kuptuan se kishin rënë në tokë dhe zbuluan se toka ishte bosh.

Ju siguroj se ka shkëlqim në shpellat, lumenjtë dhe liqenet nëntokësore të Nënës Tokë, përtej ëndrrave tuaja më të egra, si dhe rreziqet dhe forcat polare që krijojnë atë tension dinamik që ju e njihni shumë mirë. Ata prej jush që kanë arritur në tokën e Agharta-s në meditimin dhe ritualet Vesak e njohin këtë bukuri pasi e keni parë shkëlqimin dhe keni ndjerë dridhjen.

Në kërkim të së vërtetës

Në kohët e lashta, pothuajse të gjithë popujt ishin të bindur për ekzistencën e një bote të gjerë nëntokësore të quajtur Hades ndër grekët e lashtë, Pataala në Egjyptin e faraonëve, Sheoli midis Judenjve, Agharta midis budistëve, Svartalfheim midis normanëve...

Filozofi i lashtë grek Platoni ishte i pari që parashtroi teorinë e një Toke të Zbrazët. Astronomi dhe gjeofizikani britanik Edmund Halley, zbulues i kometës së famshme të Halley në 1692 propozoi hipotezën e tij të Tokës së zbrazët.

Halley shkroi, se toka është një guaskë për të 1000 kilometra. Dhe brenda saj bërthama me madhësinë e Mërkurit, që ngroh brendësinë e planetit. Falë kësaj, bota e tyre shtazore dhe bimore u formua atje..

Dhe këtu është një tjetër deklaratë shumë interesante e astronomit. Ai shpjegoi efektin e aurorave, se atmosfera "nëntokësore", duke ikur në "mbi tokë", fillon të shkëlqejë. Pas 300 vitesh astrofizikë, duke parë fotot e hapësirës, mbani mend këtë teori.

Tokë e zbrazët, mund t'a besosh?

Teori e çuditshme, shprehur nga Ferdinand Ossendowski— arkëtar në ushtrinë e Kolchak, të cilat , duke ikur nga bolshevikët, u detyrua të ikte në Lindje, ku dëgjova për herë të parë nga lamat mësimin e, se Toka është e zbrazët brenda dhe në brendësi të mantelit ka edhe oqeane dhe kontinente, dhe jetojnë popuj të padukshëm, shumë përpara nesh në zhvillimin e tyre humanist dhe shpirtëror— është ende gjallë dhe ka fansat e saj. Për më tepër, teoria e Tokës së zbrazët po studiohet në çdo mënyrë të mundshme nga autorë të pavarur, Dhe , pavarësisht se duket fantastike, ka shumë fakte, duke konfirmuar të drejtën e saj për të ekzistuar.

Hartat mund të shërbejnë si një nga provat aktuale të një Toke të zbrazët., bërë nga oficerët e njësive sekrete të forcave të armatosura të Gjermanisë naziste. Këto janë harta të Tokës së Zbrazët, domethënë ai lehtësim, që ekziston atje brenda - hartat e oqeaneve dhe kontinenteve. Në një kontinent të madh mund të gjeni emrin e bazës naziste. Me tutje - në kontinente të tjera, sipas hartës, ndodhen qytetet Asgard dhe Shambhala. Harta është marrë nga një njësi e kundërzbulimit Sovjetik "Smersh" në muajt e fundit të luftës.

Ekzistojnë disa teori të tokës së zbrazët

Teoria mbizotëruese e Tokës së zbrazët sot e përshkruan planetin tonë si një guaskë, sipërfaqja e brendshme e së cilës është e populluar afërsisht e njëjtë, si dhe ajo e jashtme. Brenda ka gjithçka të njohur për ne, jashtë: oqeanet , malet , retë . Një Diell në miniaturë rri pezull në qendër të të gjithëve., duke ngrohur hapësirën e

brendshme dhe banorët e saj. Pak larg nga Poli i Veriut dhe i Jugut ka vrima, që lidhin botën e brendshme dhe të jashtme. Qytetërimi i brendshëm është më i zhvilluar se ai i jashtëm. Banorët e hapësirës së brendshme përdorin disqe fluturuese për të fluturuar nëpër hapje., çfarë shpjegon fenomenin UFO. Vetëm qeveria i di për vrimat dhe fsheh me kujdes informacionin, për të parandaluar qeveritë e tjera që të pretendojnë territore të reja.

Toka e zbrazët - Është fakt apo trillim?

Por çfarë tani? Tani përkrahësit e teorisë së tokës së zbrazët përdorin fotografitë si argumente., marrë nga satelitët e NASA-s.

Sipas shpjegimit të pranuar përgjithësisht, aurora është shkëlqimi i shtresave të rralla të atmosferës nën ndikimin e protoneve dhe elektroneve, duke depërtuar nga lart nga hapësira e jashtme, duket se bie drejt poleve nën ndikimin e fushës magnetike të Tokës. Në videokasetat, marrë nga serveri i NASA-s, të dukshme qartë se aurora borealis vjen nga një vrimë në kontinentin e Antarktidës dhe formon një lloj unaze rreth vrimës afër Polit të Jugut. Eksploruesit polarë kanë përshkrime të ngjashme të dritave veriore.— Nansen dhe të tjerë kush shkroi, që shkreptimat e shkëlqimit ngrihen nga horizonti dhe shkojnë lart.

Vrimë, si një gyp gjigant me orë rëre, duke shkuar thellë në Antarktidë, ndodhet midis bazës amerikane Mack- Murdo, Polin e Jugut dhe bazën ruse "Vostok" për rreth 84,4 gradë gjerësi jugore dhe 39 gradë gjatësi gjeografike lindore. Interesante, se shkëlqimi pranë poleve u gjet edhe në planetë të tjerë, ka foto të shkëlqimit të poleve në Mërkur, Venusi , Marsi , si dhe rrezatimi i nxehtësisë nga polet në një imazh infra të kuqe të Venusit.

Lind një pyetje e arsyeshme, Pse nuk janë gjetur ende këto vrima? Përkrahësit e hipotezës shpjegojnë, se në fakt tashmë ishin zbuluar – këtë e shkruante në ditarët e tij sporteli i njohur—Admirali Richard Byrd i cili njoftoi se në vitin 1947, gjatë një ekspedite në Arktik, ai hyri brenda Tokës dhe zbuloi banorë të nëndheshëm atje.

Admirali Byrd është udhëheqësi i shtatë ekspeditave shkencore në Arktik në 1926 viti dhe Antarktida, duke filluar nga viti 1929 deri në 1957 . Gjatë ekspeditës në shkurt 1947 vit, ai dyshohet se ka transmetuar radio, që në rajonin e Polit të Veriut sheh poshtë tij pyje të gjelbërta dhe kafshë misterioze, të ngjashme me mamuthët, dhe pastaj ai madje zbarkoi në një botë të panjohur dhe u takua me banorët e saj. Ai tregoi për këtë në ditarët e tij, botuar pas vdekjes së tij:

"11 mars 1947, sapo i thashë Pentagonit për takimin me mbretin e krimit.. Mesazhi u regjistrua. I raportuan Presidentit.

Mjekët po më ekzaminojnë. Dhe gjashtë orë e gjysmë pas deklaratës sime, këshilltari i presidentit urdhëron, për të mirën e njerëzimit, të mos flasim kurrë për këtë, ajo që pashë në Arktik. po kujtohem se unë jam ushtarak dhe duhet të zbatoj urdhrat..., 30 dhjetor 1956. Gjatë gjithë këtyre viteve kam fshehur një sekret të madh, edhe pse nuk me pelqeu.Tani kam vendosur, çfarë duhet të dijë e gjithë bota për të. Në Polin e Veriut ka një hyrje në një botë tjetër!".

Ditari i admiralit Richard Byrd për vizitën e tokës së brendshme:

Rreth faktit se vrimat në shtylla janë të vështira për t'u zbuluar, argumentojnë edhe ithtarët e hipotezës, duke iu referuar një fotografie të rrallë të Komandës së Forcave Ajrore—mbrojtja hapësinore e Amerikës së Veriut (NOPAD), se trajektoret e orbitave të satelitëve, duke u rrotulluar mbi shtyllë, mos kaloni mbi polin më

gjeografik N - të gjithë kalojnë në anën e polit duke u përkulur rreth tij. Zyrtarisht, ndryshimi shpjegohet me, që e bën më të lehtë gjurmimin, por mbështetësit e hipotezës janë të sigurt, se satelitët e parë polarë orbituan pikërisht mbi pol, por kur kalonin mbi të, ata lanë orbitat e tyre dhe u rrëzuan.

Ngurrimi i qeverive për t'ua zbuluar këtë sekret njerëzve shpjegohet nga mbështetësit e tokës së zbrazët dhe mungesa e fotografive të poleve - vetëm retë e bardha, duke bllokuar plotësisht dukshmërinë. Ata e shohin të çuditshme, se territori i reve fillon me 83 gjerësi - nga ku, sipas mendimit të tyre, fillon vrima polare.

Megjithatë, 23 nëntor 1968 anije kozmike amerikane ESSA-7 (Administrimi i Shërbimit të Shkencës Mjedisore) bëri disa fotografi të Polit të Veriut në mungesë të plotë të reve. Këto imazhe tregojnë qartë një vrimë të zezë të madhe pranë polit.. Fotografitë janë autentike - ekzaminimi është kryer në mënyrë të përsëritur. Publikimi i imazheve ka ringjallur interesin për teorinë se, se planeti ynë është i zbrazët dhe aty brenda, nuk përjashtohet, ka një jetë tjetër.

Ka shumë më tepër kundërshtarë të kësaj teorie të pabesueshme., sesa mbështetësit e saj. Shkencëtarët e hedhin poshtë atë, duke përdorur të dhëna, që ka sot shkenca: mbi kalimin e valëve sizmike nëpër tokë, rreth densitetit mesatar të tokës, në forcën e shkëmbinjve të kores së tokës, ajo bie ndesh me idetë moderne shkencore për origjinën e planetëve duke trashur një re gazi dhe pluhuri, ne kundershtim me teorine e gravitetit...

E megjithatë ... Siç vërejnë studiuesit, temperatura rritet me afrimin e poleve(më shumë - në Arktik, më pak në Antarktidë), farat e bimëve notojnë në rajonin polar verior të oqeanit, atje , aty ku nuk duhet të jenë, dhe shpesh të freskëta., dhe jo pas shumë muajsh lundrimi në oqean; insektet gjenden në një zonë të ftohtë pranë Polit të Veriut. Disa lloje zogjsh në hemisferën veriore migrojnë në veri para dimrit - për këtë duhet të ketë disa- kjo është baza. Shumë lloje të kafshëve dhe zogjve të vegjël dhe të mëdhenj - foka, patat , rosat , lepujt , ujqërit dhe dhelprat janë të pranishme në gjerësitë ekstreme veriore. Ajsbergët rreth Polit të Veriut përbëhen nga uji i freskët i ngrirë dhe jo nga deti, përveç kësaj, polen i kuq me origjinë të panjohur i gjetur në këto ajsbergë.

Drift Druri (duke përfshirë specie të rralla) me bollëk përgjatë bregut të Svalbardit dhe Grenlandës, ndonjëherë arrin lartësinë e saj 5 metra dhe është në 86 gradë gjerësi veriore. Mamuth, elefant, rinoceront, hipopotam, luani dhe hiena u gjetën në akull pranë Polit të Veriut, dhe në bregun verior të Siberisë, u gjet një sasi e madhe fildishi gjigant. Bimët tropikale që gjenden në stomakun e mamuthëve të ngrirë, që nuk rriten në rajonet polare, dhe mishi i viganit ishte i paprishur.

Mistiku i famshëm tibetian Lobsang Rampa në librin e tij – "Twilight" (Muzgu, Mugëtira), shkroi: "Në Budizëm ekziston koncepti i Botës së Brendshme. Madje ka një fjalë të veçantë për të - agharta.. Kjo fjalë përdoret shpesh në tekstet e shenjta budiste.. Tradita tibetiane përmend Shambhala shumë më shpesh., ku jeton mbreti i botës, fshehur nga miliona, që jetojnë në sipërfaqe. Tibetianët besojnë me vendosmëri që Mbreti, duke jetuar brenda botës, ky nuk është një demon - ai është jashtëzakonisht i sjellshëm. Ky sundimtar shpirtëror ekziston përjetësisht në dy plane - fizike dhe shpirtërore.. Natyrisht, Në Tibet ka tunele, duke çuar thellë- thellë. Ka shumë legjenda për njerëzit e çuditshëm, që vinin nga këto tunele dhe bisedonin me lama të rangut të lartë. … Ka disa vende në Tokë, përmes të cilit iniciatori mund të

shkojë në qendër të Tokës dhe të takohet me përfaqësuesit e qytetërimit të brendshëm. Sipas librave budiste, shumë mijëra vjet më parë, korja e tokës filloi të luhatet, dhe ndryshimet klimatike kanë filluar në shumë fusha. Ky ndryshim i detyroi fiset të largoheshin nga zonat e ftohta. Gjatë një udhëtimi të tillë, një nga fiset, afërsisht 25.000 vite më parë, mbërriti në vend, të cilin ne tani e quajmë Poli i Veriut. Të gjithë ecnin dhe ecnin, ende nuk është zbuluar, se dielli i rri gjithmonë mbi kokë, nuk ndryshon kurrë pozicion, nuk ngrihet as nuk bie. Pas pak e kuptuan, që u fut në tokë dhe u hap, se toka është e zbrazët.

Ju sigurojmë se në shpella, shpella, lumenjtë dhe liqenet nëntokësore të Tokës Nënë ka shkëlqim, përtej ëndrrave tuaja më të çmendura, pasi ka rreziqe dhe forcat polare, duke krijuar atë tension dinamik, që ju e dini shumë mirë. Ata prej jush i cili arriti në tokën e Agharta në meditim dhe ritualet Vesak, njohe këtë bukuri, me që patë shkëlqimin dhe ndjeve dridhjen.

7.Toka e zbrazët:
Antarktida mund të jetë një portë për në një botë tjetër brenda Tokës

Teoria e tokës së zbrazët mund të vërtetohet një ditë nga provat shkencore. Ia vlen të kujtojmë se për një kohë shumë të gjatë kjo ishte një hipotezë e barabartë dhe vetëm përfundimet e nxjerra nga studimet sizmike çuan në refuzimin e saj.

Megjithatë, ndoshta së shpejti do të vijë koha për të provuar teoritë e njohura shkencore.

Struktura e planetit nuk mund të verifikohet empirikisht. Pusi më i thellë u bë nga rusët dhe arriti një thellësi prej vetëm 12 kilometrash.

Kjo është një gërvishtje në koren e tokës. Nuk kemi teknologji që na lejojnë të depërtojmë në shtresat e planetit tonë dhe nuk e dimë nëse një sipërmarrje e tillë është madje e mundur.

Për të përmbledhur, ideja jonë e zorrëve të Tokës është me të vërtetë vetëm një interpretim matematikor i të dhënave të mbledhura dhe asgjë më shumë, kjo është e njëjta hipotezë si teoria e tokës boshe.

Sipas disa hipotezave, penetrimi në botën e nëndheshme, që është nën sipërfaqen e planetit tonë, ndoshta në Antarktidë.

Sipas teorive mjaft të diskutueshme, një qytetërim ekziston brenda Tokës që është rezistent ndaj mangësisë së oksigjenit dhe temperaturave të larta, dhe madje edhe ndaj diellit të brendshëm, të cilin shkenca jonë e quan bërthamë.

Kjo botë e brendshme duhet të jetë plot me ujë dhe prova është se ajsbergët që dalin nga kapakët e akullit dhe që enden në det janë bërë me ujë të ëmbël.

Pse kaq shumë ujë i ëmbël? I vetmi shpjegim për këtë fenomen është se uji rrjedh nga toka. Nga vijnë kaq shumë?

Teoritë që lidhin Antarktidën me UFO-t tingëllojnë gjithashtu interesante.

Vëzhgimet e objekteve të çuditshme të paidentifikuara që fluturojnë mbi këtë kontinent janë mjaft të zakonshme.

Sipas përkrahësve të teorisë së portave në një botë tjetër, në Antarktidë këto makineri nisen dhe fluturojnë.

Megjithatë, edhe sot e kësaj dite, askush nuk ka arritur të gjejë një vend që është hyrja e kësaj bote.

8.Toka e zbrazët mund të ekzistojë:
Takimi i dyshuar i admiralit Byrd me qytetërimin e nëndheshëm

Imazhet satelitore të ESSA-7 tregojnë një vrimë gjigante në Polin e Veriut

Teoria e Tokës së zbrazët mund të vërtetohet një ditë nga provat shkencore. Ia vlen të kujtojmë se për një kohë shumë të gjatë, kjo më parë ishte një hipotezë e barabartë dhe vetëm përfundimet e nxjerra nga studimet sizmike çuan në refuzimin e saj. Megjithatë, ndoshta së shpejti do të vijë koha për të provuar teoritë e njohura shkencore. Struktura e planetit nuk mund të verifikohet empirikisht. Pusi më i thellë u bë nga rusët dhe arriti një thellësi prej vetëm 12 kilometrash. Kjo është një gërvishtje në koren e tokës. Nuk kemi teknologji që na lejojnë të depërtojmë në shtresat e planetit tonë dhe nuk e dimë nëse një sipërmarrje e tillë është madje e mundur. Për të përmbledhur, ideja jonë e zorrëve të Tokës është me të vërtetë vetëm një interpretim matematikor i të dhënave të mbledhura dhe asgjë më shumë, kjo është e njëjta hipotezë si teoria e Tokës boshe. Sipas disa hipotezave, penetrimi në botën e nëndheshme, që është nën sipërfaqen e planetit tonë, mund të jetë në Antarktidë.

Në vitin 1970, Administrata e Shërbimit për Shkencën e Mjedisit (ESSA) e Shteteve të Bashkuara botoi imazhe satelitore të Polit të Veriut, ku një fotografi tregonte një vrimë të përsosur të rrumbullakosur mbi Arktik. Kjo i nxiti teoricienët e konspiracionit të besonin në ekzistencën e qytetërimeve nëntokësore. Bota nëntokësore ndonjëherë është e lidhur me "Agharta".

Admirali Richard E. Byrd thuhet se shkroi takimin e tij me një qytetërim të humbur gjatë një ekspedite në polakët e veriut dhe të jugut. Sipas hyrjes së tij sekrete, ai u takua me racën e lashtë nën tokë dhe ishte dëshmitar i një baze të stërmadhe me kafshë dhe bimë që më parë mendohej se ishin zhdukur. Kafshët që pa përfshinin krijesa si mamuthët.

Gaia shkroi: "Avioni i Byrdit u ngarkua në mes të ajrit dhe u ul për të nga njerëz në qendër të Tokës, të cilët e kapën avionin e tij me avionë në formë salsi. Pas uljes, ai u prit nga emisarët e një qytetërimi shumë supozojnë të jenë Agharta mitike. Këta agrekanë të dyshuar shprehën shqetësimin e tyre rreth përdorimit nga njerëzimi të bombave atomike gjatë Luftës së Dytë Botërore dhe e punësuan Byrdin si ambasadorin e tyre për t'u kthyer në qeverinë amerikane dhe për të transmetuar ndjenjat e tyre".

Ai vërejti se e kishin urdhëruar të qëndronte në heshtje në lidhje me atë që kishte dëshmuar gjatë caktimit të Arktikut nga qeveria. Admirali Byrd shkroi në ditarin e tij më 11 mars 1947:

"Sapo kam marrë pjesë në një takim shtabi në Pentagon. E kam deklaruar plotësisht zbulimin tim dhe mesazhin nga Mjeshtri. Gjithçka është regjistruar. Presidenti është këshilluar. Tani më arrestuan për disa orë (gjashtë orë, tridhjetë e nëntë minuta, për të qenë i saktë.) Unë jam intervistuar me vëmendje nga Forcat e Larta të Sigurisë dhe një Ekip Mjekësor. Ishte një peripeci! Jam vënë nën kontroll të rreptë nëpërmjet masave të sigurisë kombëtare të këtyre Shteteve të Bashkuara të Amerikës. Jam urdhëruar të hesht në lidhje me gjithçka që kam mësuar, në emër të njerëzimit! E pabesueshme! Më kujtohet se jam ushtarak dhe duhet t'u bindem urdhrave".

Ka disa që përmendin botën nëntokësore në kultura të ndryshme të lashta. Për grekët e lashtë, është një vend i errët i mbushur me shpirtrat e të vdekurve. Në judaizëm, njihet si Sheol. Përveç kësaj, teoricienët e lashtë alienë kanë një besim të fortë se rajoni i Himalajave në Tibetin Jugperëndimor mund të kishte pasur një hyrje të fshehtë në një qytet të nëndheshëm mitik të njohur si Shambhala.

Rodni Klufi, autori i librit "***Bota më e fshehtë: Toka jonë është e zbrazët***", tha:

"Koncepti im për Tokën boshe, bazuar në kërkimet e mia, është se guaska e Tokës është rreth 800 milje e trashë, nga jashtë në sipërfaqen e brendshme". Ai tha më tej se, "i pezulluar në qendër të asaj zgavre është një diell i brendshëm që ndahet nga anët e ditës dhe të natës. Pjesa tjetër e teorisë së Tokës boshe është se pranë polit verior dhe jugor janë hapje thelbësore që të çojnë në brendësi".

Koncepti i Tokës boshe është fantashkencë për shumë njerëz. Është interesante se ajo mbështetej nga disa mendje të mëdha. Shkencëtari legjendar Edmond Halley, pas të cilit kometa Halley u emërua gjeti veçanti në fushën magnetike të Tokës. Ai fajësoi zbrazëtinë e Tokës për të. "Ne po qëndrojmë mbi një guaskë më të jashtme me tre predha më shumë koncentrike brenda. Dhe janë shtyllat e këtyre guaskave të brendshme që hedhin nga fusha jonë magnetike", shpjegoi ai. Ai mendoi se mund të ketë atmosferë të ndritshme midis çdo guacke, duke mbështetur jetën.

Teoria e Tokës boshe u mbështet më tej nga Leonhard Euleri në shekullin e 18-të dhe Sir John Leslie në shekullin e 19-të. Për më tepër, teoria vazhdoi të evoluonte. Në vitin 1818, John Cleves Symmes, Jr., një veteran i Luftës së vitit 1812 dhe tregtar botoi një memo ku ai deklaroi se, "toka është e zbrazët, e banueshme brenda dhe përbëhet nga një numër sferash koncentrike". Ai ishte i bindur, duke ndjekur teorinë e Halley se polet kanë qasje në një botë të fshehur. Teoria e tij ishte gjithmonë e papëlqyer nga publiku dhe komuniteti shkencor. Sidoqoftë, ai arriti të bindë mjaft njerëz për mundësinë e Tokës boshe. Në vitin 1822, së bashku me përkrahësit e tij, Symmes i kërkoi Kongresit të financonte ekspeditën e tij në Polin e Veriut. Kërkesa e tij u mohua, por ai kurrë nuk hoqi dorë nga besimi i Tokës së zbrazët dhe vazhdoi fushatën për të deri në vdekjen e tij në vitin 1949.

Sipas "***Live Science***", shkencëtarët zbuluan dy struktura gjigante brenda Tokës. Ato ndodhen në anët e kundërta të planetit tonë dhe madhësia e tyre mund të krahasohet me kontinentet. Secila nga këto struktura është pothuajse 100 herë më e madhe se mali Everest dhe ndodhet në bërthamën e Tokës, në një thellësi prej 2.900 km. Studimet sizmike tregojnë se formacionet e zbuluara kanë një përbërje të ndryshme nga pjesa tjetër e mantelit të Tokës. Për shumë vjet, teoria e Tokës së zbrazët është tallur si absurde, por e vërteta del gradualisht. Disa vite më parë, iu zbulua botës se thellë nën tokë, ka shumë ujë, më shumë se në oqeanet e Tokës.

Këto teori janë gjithashtu të lidhura me vullkanet sepse në afërsi të tyre mund të shihni edhe shumë UFO.

Ndoshta jo vetëm Antarktida është porta drejt kësaj bote të panjohur.
Kërkimi i provave që mbështesin vlefshmërinë e teorisë së një Toke boshe vazhdon.

Nëse do të mund të provohej, do të ndryshonte shumë teori shkencore dhe do të shpjegonte disa nga misteret e shkencës moderne.

Megjithatë, nëse del se ka vërtet krijesa atje, mund të jetë më mirë për ne që njohuria për to të mos bëhet informacion i disponueshëm publikisht.

9.Ekspeditë e madhe nga rusët,
për të kërkuar mbretërinë e nëndheshme Shambhala

Në disa tekste të lashta, ka histori për botën nëntokësore dhe rrjetin e madh të tuneleve nëntokësore që përhapen rreth Tokës. Ka shumë besimtarë të vendosur që mendojnë se ka shumë hyrje në botën e nëndheshme si Piramida e Gizës, Ujëvarat Iguaçú, shkretëtira Gobi, Andet, Himalajet, etj.

Teoricienët e lashtë alienë kanë një besim të fortë se rajoni himalajan në Tibetin Jugperëndimor mund të ketë një hyrje sekrete në një qytet mitik nëntokësor të njohur si Shambhala.

Sipas legjendave lokale, Shambhala është një mbretëri perëndish që ekziston si në planin fizik, ashtu edhe në atë shpirtëror. Në tekste të ndryshme të lashta përmendet edhe ky vend mitik. Në shkrimet bön gjendet një përshkrim i disa vendeve të njohura si Unaza e Mushkërive Tagzig Olmo. Përveç kësaj, Vishnu Purana, një tekst i shenjtë hindu, përmendi Shambhala si vendlindja e Kalki-t, avatari i dhjetë dhe i fundit i zotit hindu Vishnu.

Tibetianët besojnë se toka e perëndive ruhet nga njerëzit me fuqi të mbinatyrshme dhe shpesh është parë nga vendasit. Lama tibetiane kanë kërkuar Shambhala për shekuj me rradhë. Ata që kërkojnë mbretërinë ose nuk janë kthyer kurrë, e kanë gjetur ose kanë vdekur.

Historia e dy të çatdhesuarve rusë Nikolas dhe Helena Roerich është më magjepsësja. Çifti u përpoq disa herë të kërkonte Shambhala. Në fund të vitit 1923, ata mbërritën në Darjeeling, Indi, duke synuar të gjenin Shambhala.

Gjithçka filloi kur Helena Roerich u mahnit nga Shambhala e përmendur si një rrugë e shkurtër për ndriçimin nga Zonja Blavatski në librin e saj ”Doktrina e fshehtë”. Më tej, çifti evoluoi dëshira të forta për të vizituar tokën mitike pas kontaktit të supozuar telepatik të Helenës me një tjetër botë që ishte ”Mjeshtër Morya”.

Gjatë asaj kohe, Tibeti u mbyll për të huajt për shkak të rivaliteteve midis BRSS dhe britanikëve, por Roerichs arritën të merrnin leje nga autoritetet indiane për të udhëtuar nga Darjeeling në destinacionin e tyre. Por ata zgjodhën një rrugë të rrumbullakët, duke filluar ekspeditën e tyre nga Moska në vitin 1926 dhe udhëtimi i tyre u sponsorizua nga sovjetikët.

Ishte koha kur shumë studiues dhe studiues modernë rusë po kërkonin Shambhala-në. Për më tepër, disa qeveri si Kina, Mongolia, Japonia dhe Britania e Madhe gjithashtu u hodhën në këtë garë.

Më tej, një profeci e lashtë mongolo-tibetiane thoshte se, ”njerëzit e tokës do të ishin të bashkuar nën një mbret të lig, i cili së shpejti do të sulmonte Shambhala me armë të frikshme. Me kalimin e kohës, sundimtari i 32-të i Shambhalas do të triumfonte mbi mbretin e keq dhe do të sillte një epokë të re paqeje dhe harmonie”. Ai punoi si një shpërthyes në klimën politike.

Roerichs ishin besimtarët e vërtetë që nuk kishin lidhje politike dhe qëllimi i vetëm për të marrë ndriçimin duke gjetur Shambhala. Gjatë gjithë ekspeditës së tyre, ata udhëtuan nëpër terrene të ashpra, mot vdekjeprurës, u përballën me mungesë ushqimi dhe madje kaluan kohë në kampin e burgimit të qeverisë tibetiane ku

humbën disa nga anëtarët e tyre për shkak të kushteve të vështira. Megjithatë, Roeriçët mbetën optimistë.

I vetmi burim që konfirmon takimin më të afërt të Roerichs me Shambhala janë ditarët e udhëtimit të Nikolasit. Ai shkroi se kur ata ishin në malet Altai të Mongolisë, një "Besimtar i Vjetër" u tregoi atyre hyrjen e mbretërisë nëntokësore, por ajo ishte e mbuluar me gurë.

Një tjetër incident që nxjerr në pah praninë e Shambhalas është zhdukja e të gjithë popullsisë së popullit Guge. Arkeologët u shtangën pasi gjetën tunelet e ndryshme në qytetin Guge. Shumë teoricienë besojnë se këto tunele nëntokësore mund të kenë qenë një kalim për në Shambhala, dhe njerëzit Guge e gjetën atë dhe vendosën të largohen nga sipërfaqja. Është vlerësuar se rreth 100.000 njerëz u zhdukën pa asnjë gjurmë.

Nuk dihet nëse dikush arriti ndonjëherë në Shambhala, por ka disa histori që çuan në fillimin e ekspeditave në një kërkim të këtij vendi mitik.

10.Bota e fshehur nën Antarktik

Shkencëtarët britanikë kërkojnë për forma të jetës të fshehura para më shumë se 400.000 viteve nën akullin e Antarktikut

Shkencëtarët britanikë do të nisin njërin nga misionet më guximtare ndonjëherë, që të kërkojnë forma jete të cilat ka gjasa që kanë mbijetuar për miliona vjet në një "botë të fshehur" të ngrirë, nën një shtresë të lashtë të akullit.

Një ekipi të shkencëtarëve të Antarktikut i është dhënë leja të shpojnë shtresën e akullit të trashë dy milja, e cila ka mbyllur një liqe nën akull nga pjesa tjetër e biosferës për së paku aq gjatë sa "Homo sapiens-i" ka ecur nëpër Tokë.

Ata shpresojnë të gjejnë specie, të cilat kanë mbijetuar nën shtresën e akullit që nga formimi i saj, para midis 400.000 dhe dy milionë viteve. Gjetja e jetës në kësi mjedisi ekstrem do të ishte njëra nga zbulimet më të rëndësishme të shekullit, duke e ngritur mundësinë e kërkimit të jetës jashtëtokësore në Europa, një hënë e Jupiterit ku mendohet se ekziston jeta nën një oqean të ngrirë.

Shkencëtarët planifikojnë të përdorin një teknologji të sofistikuar të shpimit të akullit e zhvilluar në Britani për të depërtuar nëpër shtresën e akullit dhe për të hyrë në botën ujore të Liqenit Ellsworth në Antarktikun Perëndimor, njëri prej afro 150 liqeve nën glacialë që shkencëtarët i kanë gjetur me anë të radarit që depërton nëpër akull.

Liqeni Ellsworth, me madhësitë ngjashme me Liqenin Windemere, mendohet se është i thellë më shumë se 100 metra dhe fundin e ka të mbuluar me llum të trashë.
Shkencëtarët, të cilët e hulumtuan këtë, besojnë se është një kandidat i madh për jetë nën akull.

"Është një vend i errët dhe i ftoftë, i cili ka qenë i mbyllur nga bota e jashtme dhe ka gjasa se përmban forma unike të jetës", tha profesor Martin Siegert nga Universiteti i Edinburgut, hulumtuesi kryesor në projektin Ellsworth.

"Kjo është një gjë shumë e rëndësishme në eksplorimin polar: ekipi ynë do të jetë i pari që do ta eksplorojë këtë liqe të lashtë. Mikrobiologët mendojnë se liqenet e thella nën akullnaja janë mjedise unike ekstreme, ku mikrobet jo të zakonshme mund të adaptohen dhe të mbijetojnë.

Këto mjedise mund të jenë analoget më të afërta në Tokë me Europan, e cila ka një kore të trashë të akullit përmbi një oqean".

Ekipit britanik iu premtuan më shumë se 6 milionë sterlina nga Këshilli për Hulumtimin e Mjedisit Natyror dhe ekspertët po thirren nga një shoqëri e universiteteve, përfshirë atë të Bristolit dhe Edinburghut, dhe qendra specialiste si Qendra Kombëtare Oqeanografike e Britanisë në Southampton dhe Studimet Antarktike Britanike nga Cambridge.

Ata planifikojnë të çajnë drejt liqenit Ellsworth në verën antarktike të vitit 2012-2013 me disa sonde shkencore të dizajnuara që të gjurmojnë organizma që jetojnë apo shenja kimike të jetës.

Do të jetë hera e parë që ndonjë shtet ka eksploruar këto liqene misterioze nën akullnaja dhe sondat britanike janë të dizajnuara posaçërisht në atë mënyrë që të jenë sterile dhe të parandalojnë kontaminimin mikrobial nga sipërfaqja.

Problemet teknike kanë penguar një projekt të ngjashëm të Rusisë që të depërtohet nëpër një liqe shumë më të madh të quajtur Vostok në Antarktikun Lindor.

Projekti rus gjithashtu ngeci më kontroversi, sepse ishte i bazuar në një teknologji shpimi jo sterile, e cila përdor vajguri si lubrifikant dhe e cila shumë lehtë mund të kontaminojë mjedisin e pacenuar të Liqenit Vostok.

"Rusët nuk do të vendosin një sondë në Liqenin Vostok; ata vetëm do të shpojnë deri në ujin e liqenit", tha profesor Siegert. "Por, ata po kanë probleme me shpimin e akullit dhe kanë ndalur punën sërish këtë sezon. Kur është në pyetje çështja se kush po udhëheq shkencën e kësaj pune, atëherë është projekti ynë sepse është Britania ajo e cila po e vendos një sondë brenda dhe po merr matje direkte dhe mostra, si dhe po merr sedimentet nga dyshemeja e liqenit; kjo do të jetë hera e parë".

Një konkurrencë e shëndoshë në mes të Rusisë dhe Britanisë ka shtyrë që secila palë të përpiqet të jetë e para që hyn në një liqen nën akullnaja. Por, profesor Siegert theksoi se nuk ka të bëjë vetëm me atë se kush është i pari.

"Konkurrenca është ajo e cila i jep shtytje shkencës. Por, nëse gara është e vetmja gjë e cila na shtyn, ne do ta bënim deri tani. Ne kemi punuar në këtë projekt për 10 vite.Është me rëndësi për neve dhe natyrisht do të ishte bukur të jemi të parët, por shkenca ka shumë më shumë rëndësi sesa të fitosh një garë".

"Ekziston një garë dhe do të gaboja po të thosha se kjo nuk e bën interesante", shtoi ai. "Në disa mënyra është motivuese, por kjo nuk është arsyeja pse po e bëjmë. Caqet shkencore janë aty ku ne po e vendosim vëmendjen tonë".

Edhe pse liqenet nën akullnajat e Antarktikut janë të groposura nën një shtresë jashtëzakonisht të trashë të akullit, uji i liqenit mbetet i pangrirë për shkak të nxehtësisë gjeo-termale që vjen nga thellë nëntoka, si dhe nga shtypja tejet e madhe e akullit, e cila e shtyn ujin poshtë; uji mbetet i lëngshëm deri në minus 1 gradë C.

Shkencëtarët besojnë se çfarëdo organizma të gjallë të cilat kanë mbijetuar në këto liqeje pavarësisht errësirës totale e kanë bërë këtë duke konsumuar mbeturina organike dhe ushqime tjera të cilat janë akumuluar në tokën e liqenit para shumë mileniumeve.

Nëse këto mikrobe ekzistojnë, ata definitivisht kanë evolvuar në izolim pothuajse total nga pjesa tjetër e jetës në Tokë, dhe për një fat aq të gjatë kohor sa që tani mund të jenë të ndryshëm nga format e ngjashme të jetës jashtë në sipërfaqe.

”Ne shpresojmë të zbulojmë se si mund të ekziston jeta në mjedise ekstreme dhe se si ka ndryshuar Antarktiku në të kaluarën, gjë e cila mund të na ndihmojë që të kuptojmë më shumë rreth vendeve tjera në Tokë”, tha profesor Siegert.

Britania e para ka përdorur një teknologji të shpimit të akullit e cila përdorë ujë të ngrohtë për ta shkrirë akullin. Kjo ka përparësinë e sterilizimit të pajisjeve gjersa futet thellë në akull, por shkencëtarët gjithashtu planifikojnë të filtrojnë ujin që të largohen çfarëdo baktere të vdekura apo viruse të cilat mund të hyjnë nga sipërfaqja në birën e shpuar.

Kur të përfundon bira e gjerë afro 35 cm, shkencëtarët do të kenë 36 orë para se kjo të mbyllet. Sonda e parë do të kapë videoimazhe, mostra nga uji dhe sedimentet nga fundi i liqenit.

Një sondë e dytë ”e gravitetit” do të futet që të shpon dhe të merr disa metra të sedimentit nga dyshemeja e liqenit.

Profesori Martyn Tranter, nga Universiteti Bristol, i cili do të mbikëqyrë analizën e ujit, tha: ”Çfarëdo mikrobe që ushqehen me materialin në dyshemenë e liqenit do të japin një shenjë të posaçme kimike të cilën shpresojmë ta kapim në ujë.

Nëse gjejmë çka do që jeton nën akull jo vetëm se do të jetë shumë emocionuese, por mund të ketë implikime për jetën në mjedise të ngjashme të akullta, si ato në planete tjera.

Por çelësi i suksesit do të jetë dëshmia se çfarëdo mikrobe të marra nga liqeni janë banorë origjinalë, dhe jo vetëm rezultat i kontaminimit nga vetë shpimi”.

11. Atlantida e nëndheshme: Qytetërimi i lashtë pas Luftës Galaktike gjeti strehim në tunele të avancuara nëntokësore?

Disa ndërtesa mbresëlënëse megalitike në mbarë botën u ndërtuan nga qytetërimi i lashtë Atlantik.

Por jo vetëm kaq, në kohë kaq të lashta, kur bota ishte fizikisht e paqëndrueshme, kjo racë ndërtoi sisteme tunelesh fantastike në të cilat, nëse do të ishte e nevojshme, do të strehohej, si nga disa faktorë natyrorë, ashtu edhe nga sulmet hapësinore.

Të paktën kështu besonte ufologu William Francis Brinsley Le Per Trench (1911-1995), i cili shkroi librin - The Secret of Centuries: UFOs from the Inside of the Earth (Sekreti i shekujve: UFO-t nga Brendësia e Tokës), në vitin 1974, duke elaboruar këtë dhe pyetje të tjera në lidhje me hipotezën e Tokës së zbrazët. .

Si fillim, në librin e tij ai citon të famshmin Erich von Deniken dhe Arin e tij të Zotave për të treguar ”sistemin gjigant të tuneleve, mijëra milje të gjatë” që shtrihet poshtë Ekuadorit dhe Perusë. Ky sistem i shpellave dhe tuneleve të ndërlidhura u zbulua nga Juan Moritz në 1965.

Von Deniken tha se tuneli të çonte në një sallë të madhe që kishte objekte guri dhe metali, duke përfshirë statuja të shumë llojeve të kafshëve prej ari të pastër. Përveç kësaj, ekzistonte një bibliotekë metalike e përbërë nga pllaka metalike me mbishkrime në një gjuhë të panjohur, për të cilën Moritz besonte se përmbante historinë e njerëzimit dhe detaje të një qytetërimi të zhdukur.

Sipas autorit të cituar, "tunelet nën Ekuador dhe Peru kanë mure të lëmuara dhe shpesh duken të lëmuara", gjë që do të sugjeronte se ato nuk ishin prerë me mjete rudimentare, por me mjete shumë më të sofistikuara.

"... Nëse stërvitja godet shtresa gjeologjike jashtëzakonisht të forta, këto mund të shkatërrohen me disa të shtëna të synuara mirë nga arma. Shpuesi termalisht i blinduar më pas do të sulmonte blloqet rezultuese dhe do të ngrohte masën e rrënojave në gjendjen e lëngshme. Sapo të ftohej, shkëmbi i lëngshëm do të formonte një enë diamanti të fortë. Sistemi i tunelit do të ishte i sigurt kundër infiltrimit të ujit dhe montimet e kamerave do të ishin të tepërta".

Atlantis: Strehë nga lufta?

Në fund të librit të tij - The Gold of the Gods (Ari i Zotave), autori zviceran propozoi një teori shumë interesante në lidhje me arsyen specifike pse qytetërimet e lashta si atlantët - pasardhësit e drejtpërdrejtë të astronautëve të lashtë - ndërtonin tunele. Kjo është diçka krejtësisht e ndryshme nga rreziku i aktivitetit sizmik që e përmend edhe vetë Le Per Trench si kërcënim.

Von Deniken sugjeron se në kohët e lashta kishte një betejë kozmike midis qenieve njerëzore. Humbësit me sa duket u arratisën në një anije kozmike - megjithëse konti beson se kishte më shumë se një anije kozmike - dhe u strehuan në Tokë, ku u detyruan të mbanin "maska gazi" për të duruar dhe përshtatur me atmosferën e re - prandaj arti i gurit që përfaqëson qenie me "helmeta" dhe "aparatet e frymëmarrjes".

Më pas autori shprehet se këta të arratisur, të pajisur me të gjitha përparimet teknologjike, "u zhytën thellë në tokë dhe ndërtuan sisteme tunelesh" nga frika e persekutorëve të tyre.

Më vonë, për të fshehur më mirë pozicionin e tyre, ata krijuan stacione transmetuese në planetin e pestë të sistemit tonë diellor, i cili atëherë ekzistonte midis Marsit dhe Jupiterit. Armiku, dukshëm i mashtruar dhe duke besuar se sinjalet janë aktivizuar nga të arratisurit, bombardoi planetin e përmendur deri në shkatërrimin e plotë të tij.

Mbetjet nga bota e shpërthyer janë përhapur në atë që tani quhet brezi i asteroidëve. Kjo zonë përbëhet nga mijëra asteroidë dhe copa të vogla shkëmbi. "Planetet nuk shpërthejnë vetë, diçka i bën ata të shpërthejnë", thotë Deniken

Në librin e tij, Le Per Trench shton se, nëse skenari i përmendur është i mundur, armët e përdorura në ato kohë të lashta ishin edhe më vdekjeprurëse se sot. Përveç kësaj, ai thekson se shqetësimet gravitacionale të shkaktuara nga humbja e planetit të pestë në sistemin diellor ishin përgjegjëse për animin e boshtit të Tokës dhe përmbytjen e përgjithshme të përshkruar nga shumë kultura të lashta.

Shkrimtari arrin në përfundimin se Atlantidasit dhe pasardhësit e tyre ndërtuan sisteme tunelesh në mbarë botën për qëllime të ndryshme. Së pari, për mbrojtje nga sulmet e natyrës në formën e aktiviteteve sizmike dhe përmbytjeve, dhe së dyti, si mbrojtje në rast sulmesh hapësinore:

"Shumica e këtyre tuneleve fantastike janë ndërtuar në një mënyrë që i tejkalon aftësitë tona aktuale. Prej vitesh Anglia dhe Franca kanë diskutuar idenë e një tuneli nën kanalin anglez. Megjithatë, duket se njerëzit e lashtë ndërtuan tunele të pabesueshme të kohës së tyre si diçka e natyrshme, dhe në një shkallë të gjerë, për arsye të mira dhe të domosdoshme".

Tunele nëntokësore në Amerikën e Jugut

Ufologu i shekullit të kaluar citon pastaj gazetarin italian Peter Kolosimo dhe veprën e tij Toka e pakohë, ku ai përmend një sistem tunelesh që lidh Limën me Cuzco, dhe që nga aty vazhdojnë deri në kufirin bolivian.

Sipas Kolosimos, këto tunele paraqesin një problem arkeologjik magjepsës. "Studiuesit janë dakord se ata nuk janë prodhuar nga vetë Inkasit, të cilët i përdorën ata por shpërfillën origjinën e tyre. Në fakt, ata janë kaq imponues, saqë nuk duket absurde të hamendësosh, siç kanë bërë disa shkencëtarë, se ata janë vepër e një race të panjohur gjigantësh", — shkruan ai.

Nga ana tjetër, britaniku Harold T. Wilkins, në librin e tij Misteret e Amerikës së Lashtë të Jugut, ndoshta po përshkruante të njëjtin sistem tuneli kur deklaroi:

"Një nga hyrjet e tuneleve të mëdha ishte dhe është ende pranë Cuzco-s së vjetër, por është e maskuar që të mos zbulohet. Kjo rrugë e fshehur të çon direkt në një "metro" të madhe, e cila shkon nga Cuzco në Lima, në një vijë të drejtë, një distancë prej 380 milje! Pastaj, duke u kthyer në jug, tuneli i madh shtrihet në atë që, deri rreth vitit 1868, ishte Bolivia e sotme, rreth 900 kilometra! "

Wilkins gjithashtu iu referua disa tuneleve në Inditë Perëndimore:

"Tunele të çuditshme me antikitet të pabesueshëm dhe origjinë të panjohur tërhoqën vëmendjen e Kristofor Kolombit kur vizitoi Martinikën, në Inditë Perëndimore. Sigurisht, raca e bardhë e Atlantesë ndërtoi qytete të mrekullueshme në ishujt e sotëm të Indive Perëndimore, por që në atë datë të largët mund të kenë qenë pjesë e kontinentit tashmë të zhytur në ujë, emri i të cilit përkujtohet me fjalën: "Antilet".

Një traditë kurioze aziatike e botës së vjetër është se Atlantis i vjetër kishte një rrjet tunelesh dhe kalime labirinti që vraponin në të gjitha drejtimet, në ditën kur ekzistonte ura tokësore midis tokës së zhytur dhe Afrikës nga njëra anë dhe Brazilit të vjetër nga ana tjetër. Në Atlantis, tunelet u përdorën për kultet nekromantike dhe magjike të zeza.

Kolosimoja, nga ana e tij, vuri në dukje se sistemet e tuneleve gjenden në të gjithë botën. Përveç Amerikës së Jugut, ai renditi Kaliforninë, Virxhinian, Havain, Oqeaninë dhe Azinë. Në Evropë, ka tunele në Suedi, Republikën Çeke dhe Sllovaki; dhe, në zonën mesdhetare, në Ishujt Baleare dhe Maltë.

"Një tunel i stërmadh, rreth tridhjetë milje nga i cili janë eksploruar, shkon midis Spanjës dhe Marokut dhe shumë besojnë se kështu erdhën në Gjibraltar 'majmunët barbarë', përndryshe të panjohur në Evropë," shkroi ai italiani. Madje është sugjeruar që këto galeri ciklopiane të formojnë një rrjet që lidh pjesët më të largëta të planetit tonë".

AgarthaAgharta

Wilkins ka më shumë për të na treguar për sistemet e vjetra të tunelit:

"Midis fiseve të Mongolisë së Brendshme, edhe sot, ka tradita rreth tuneleve dhe botëve nëntokësore që tingëllojnë po aq fantastike sa çdo gjë në romanet moderne. Një legjendë- nëse kjo është! - thotë se tunelet të çojnë në një botë të nëndheshme me prejardhje antediluviane, diku në një qoshe në Afganistan, ose në rajonin Hindu Kush".

Atij i është dhënë edhe një emër: Agharta. Legjenda shton se një labirint tunelesh dhe kalimesh nëntokësore shtrihet në një seri lidhjesh që lidhin Agharta me të gjitha botët e tjera nëntokësore. Thuhet se bota e nëndheshme ndriçohet nga një

shkëlqim i çuditshëm i gjelbër që favorizon rritjen e të korrave dhe favorizon kohëzgjatjen e ditëve dhe të shëndetit.

Kjo histori e fundit është me interes të veçantë për Le Poer Trench, i cili bën një paralele me një shkrim tjetër Kolosimo që flet për një fluorescence të ngjashme në një pjesë tjetër të botës.

Në Tokën pa kohë thuhet se "një gropë e çuditshme pa fund në Azerbajxhan" ka mure ku "del një dritë e bluar dhe dëgjohen zhurma të çuditshme", duke shtuar se pasi hetuan dhe eksploronin, "shkencëtarët gjetën një sistem të plotë tunelesh që lidhnin me të tjerët në Gjeorgji dhe anembanë Kaukazit ".

Pasi përshkroi këto tunele, të cilat janë në baza të rregullta dhe, ai pohoi, pothuajse identike me të tjerët në Amerikën Qendrore, Kolosimo vazhdon të thotë se ato janë pjesë e një sistemi të stërmadh që lidhet edhe me Iranin dhe, për më tepër, me tunelet e Kinës, Tibetit dhe Mongolisë.

Tani, sa për tregimin e Wilkins për një botë të nëndheshme të quajtur Agharta, e cila thuhej se ndriçohej nga një ndriçues i çuditshëm i gjelbër, Kolosimo ka këtë për të thënë:

"Tibetianët besojnë se tunelet janë kështjella, e fundit prej të cilave ofron ende strehë për të mbijetuarit e një kataklizme të madhe. Thuhet se ky qytet i panjohur përdor një burim energjie nëntokësor që zëvendëson atë të diellit, duke bërë që bimët të riprodhohen dhe të zgjasin jetën e njeriut. Supozohet të emetojë një fluorescence jeshile, dhe është kurioze që edhe ne e gjejmë këtë ide në legjendat amerikane".

12.Jeta tjetër në brendësi të Tokës

Ekspertët që studiojnë boshllëqet në tokë janë të bindur se planeti ka disa fusha magnetike. Ata gjithashtu thonë se agimi polar është gaz që del prej kores së tokës nga polet e planetit tonë. Ndjekësit e kësaj ideje theksojnë faktin e "çmendjes" së busullave kur u afrohen poleve. Shumë kërkues pohojnë se erërat e ngrohta shpesh vijnë nga Poli i Veriut, gjë që sipas tyre provon se boshllëqet më të mëdha mund të jenë pikërisht atje.

Që prej kohëve të lashta eksplorimi i Polit të Veriut ka qenë në qendër të vëmendjes së mjaft njerëzve. Poli i Veriut ishte mjaft tërheqës për aventurierët dhe kërkuesit, që prisnin të gjenin mistere dhe vende të paeksploruara në të. Legjendat tregojnë se hyrja për në thellësitë e Tokës ishte diku në Veri dhe fiset e lashta mendohej se kishin jetuar në planet shekuj më parë sesa njerëzit e sipërfaqes, që nuk ishin aq të mbrojtur sa ata.

Mistikët besonin se hyrja për në zemër të planetit është e fshehur diku në veri dhe këtë e pohojnë edhe disa nga kuptimet e miteve të caktuara, nëse shihen me kujdes. Po ashtu besohet sot një version i ardhjes së UFO-ve jo nga jashtë planetit, por nga thellësitë e tij drejt sipërfaqes. Në faqe interneti, që sigurisht nuk merren si burime shumë të sigurta, raportohet kjo teori, e daljes së alienëve nga vendet e Polit të Veriut.

Gjatë epokës së Platonit njerëzit besonin se brenda Tokës kishte jetë. Platoni besonte se planeti ishte brenda përplot me tunele dhe shpella. Kërkuesi Edmond Hallei studioi fushën magnetike të Tokës dhe vuri se ajo varion dhe nuk është

rreptësisht e përcaktuar, gjë që e bëri atë të hidhte idenë e mundësisë së disa fushave magnetike njëherësh.

Studiuesit supozojnë se një tjetër sferë, brenda planetit ka fushën e saj magnetike dhe është pikërisht prezenca e kësaj fushe tjetër që bën devijimin. Ideja e planetit me boshllëqe brenda ishte mjaft popullore për shkrimtarët e librave fantastiko-shkencorë, për një kohë bukur të gjatë.

Madje pati raste kur kërkuesit filluan të paraqisnin prova dhe fakte që vërtetonin se planeti është bosh përbrenda. Një nga idetë e Tokës bosh përbrenda u shfaq në antikitet. Ndërsa 75 vite më parë, një hartë e Polit të Veriut pasqyronte një fakt të çuditshëm: Një e treta e territorit të këtij poli ishte ende e paeksploruar dhe kjo interpretohet sot si një domethënie se deri edhe para një shekulli ideja e një hyrjeje nga Veriu për në qendër të planetit, nuk qe edhe aq e papranueshme, madje harta pohon se ajo ekzistonte.

Mark Sadikov, një doktor i shkencave të gjeologjisë dhe mineralogjisë, nga Akademia Ruse e Shkencave të Natyrës, është i sigurt se në Polin e Veriut nuk ka hyrje për brendësi të planetit. Ai pohon se në zonat poshtë fundit të deteve të thella të veriut, që i përkasin oqeanit Arktik, nuk bëhet fjalë për hyrje të tilla.

Ndërsa Maria Gavrilo, një gjeografe, kërkuese e Institutit të Kërkimeve për Arktikun dhe Antarktidën, pohon se ajo nuk sheh hapësira boshe në territoret e Poliut të Veriut, poshtë tabanit të tyre. Disa ekspertë pohojnë se Poli i Veriut është një oqean i mbuluar me akull dhe ky është një fakt absolut. Shumë kërkues kanë punuar atje për të gjetur tokë, por gjithçka ka shkuar kot, asnjë rezultat s'ka për praninë e tokës në thellësitë e polit.

Tani, në shekullin e 21-të po aplikohen metoda të reja dhe po ndërmerren studime të kujdesshme për misteret e Polit të Veriut, por ende s'ka të reja. Akdamiku Mark Sadikov, në fakt këmbëngul se atje ka disa fusha magnetike. Ai beson se disa nga këto fusha u përkasin platforma më të vjetra.

Ndërsa për erërat e ngrohta ai mendon se varen dhe kushtëzohen nga kushtet lokale të motit në veri. Maria Gavrilo thotë se janë dy fusha magnetike, Poli i Veriut dhe Poli i Jugut. Të dy polet mundet që spostohen shpesh. Studime të thelluara kanë rezultuar në konkluzione se secili prej të dy poleve nuk është statik, por luhatet dhe madje në mënyrë aktive ndërron pozicion.

Ekspertët thonë se Agimi Polar është një fenomen unik i prodhuar nga shkëlqimi i atomeve që dalin nga shtresa të sipërme të atmosferës dhe që përqendrohen në një zonë ovale, pak më larg se polet, pikërisht aty ku ne i shohim. Astronautët shohin nga hapësira se Toka është e mbështjellë nga një dritë, por nga njerëzit në tokë ajo është e mundur të shihet vetëm në pole.

Teoria

Agimi Polar është shumë i fortë, ai mund të shkaktojë një ndikim të madh në psikikën njerëzore dhe mund të shkaktojë interferencë në frekuencat e radiove. Kërkuesit thonë se është normale që busulla të çmendet kur u afrohet poleve.

Në fakt, fusha magnetike e Tokës është mjaft më e fortë brenda në pole dhe prandaj gjilpëra e busullës bën lëvizje kaotike atje. Shumica e supozimeve përqendrohet në idenë se boshllëku i planetit nuk është diçka që e kanë hedhur si tezë shkencëtarët. Dhe kjo duhet të jetë edhe një nga arsyet se pse për këtë hipotezë kërkuesit flasin me kursim ose nuk flasin fare.

Poli i Veriut është eksploruar rëndshëm dhe ka pasur mesatarisht një ekspeditë në muaj atje për kërkime. Por edhe turistët e kanë frekuentuar mjaft Polin e Veriut, sidomos në dhjetëvjeçarët e fundit. Sipas kërkuesve, mundet që boshllëqet ekzistojnë nën sipërfaqen e Tokës, por në formën e shpellave dhe të kanaleve boshe.

Një tjetër teori pohon se Toka duhet të ishte patjetër më e rëndë se sa rezulton të jetë tani, nëse nuk do ta kishte bosh qendrën. Por Maria Gavrilo përgjigjet se ata që bëjnë llogaritë e volumit të Tokës, duhet të dinë më shumë për faktin se sa të ndryshme janë masat në brendësi të planetit dhe të mos pretendojnë ta matin në mënyrë fikse, por të kujtojnë se kjo lloj matjeje duhet të jetë shumë variabël. Nëse ata do ta injoronin këtë fakt të strukturave të ndryshme në thellësi të ndryshme, do të arrinin me siguri në një përfundim të gabuar, thotë ekspertja.

Jeta në brendësi të tokës është e pamundur, para së gjithash sepse hapësira është mjaft e vogël. Së dyti, sepse presioni dhe temperatura rriten në mënyrë mjaft të ndjeshme në thellësi. Kur në Afrikë filluan gërmimet për një minierë më të thellë se një kilometër, punimet më pas u bënë të pamundura. Për punëtorët filluan të përdoreshin mjete freskuese, sepse temperaturat ishin mjaft të larta brenda.

Kështu, teoria e planetit me boshllëqe qe mjaft popullore, teksa shkenca nuk kishte arritur këto nivele që ka tani. Misteret e sipërfaqes janë tepër pak për fantazinë humane, e cila kërkon në mënyrë të vazhdueshme për një vendbanim brenda në planet. Në shtresat e thella të litosferës, sigurisht që kërkuesit nuk kanë mbërritur. Dhe askush nuk e di çfarë mund të ketë atje.

Mbase është plot me mistere e sekrete të papritura ajo thellësie Tokës, çudira që njerëzit për mijëvjeçarë kanë pritur t'i zbulojnë.

13.Jeta nëntokësore: A ka ujë dhe jetë nëntokë?

Katakombet dhe minierat nëntokësore janë një mjedis i panatyrshëm për çdo person. Shpesh, shumë minatorë, speleologë dhe thjesht dashnorë ekstremë zhduken nën tokë pa lënë gjurmë, dhe ata që u kthyen tregojnë gjëra të çuditshme dhe të frikshme që zakonisht fshihen si lojë e imagjinatës. Por a do të ishte e saktë t'i konsideronim anomalitë që përsëriten vazhdimisht si rastësi? Pse shumë njerëz të ndjeshëm kanë të njëjtën ëndërr ose ndiejnë afrimin e katastrofës përpara aksidenteve të mëdha në minierë? Shkenca zyrtare nuk jep ndonjë përgjigje të arsyeshme për këtë, shkencëtarët thjesht nuk duan të pranojnë se nuk mund të shpjegojnë gjëra në dukje të thjeshta.

Intuita dhe banorët e çuditshëm të birucave janë përrallat kryesore në qarqet e shpellave dhe gërmuesve. Sidoqoftë, gërmuesit dhe studiuesit me përvojë nuk e trajtojnë këtë në mënyrë kaq shpërfillëse, dhe më me përvojë argumentojnë se intuita ju lejon jo vetëm të mos humbni në labirintet e nëndheshme, por shpesh të shpëtoni jetën tuaj. Në të vërtetë, një dirigjent me përvojë dëgjon dhe kupton atë që nuk mund të dëgjojë në të vërtetë. Por pse po ndodh kjo? Dhe pse intuita funksionon më mirë nën tokë? Shkencëtarët po përpiqen ta shpjegojnë këtë me mjedisin ekstrem, i cili nxit trurin për të llogaritur skenarë të shumtë dhe gjithashtu i kushton vëmendje detajeve më të vogla. Megjithatë, kjo teori nuk mund të provohej në labirinthet artificiale nëntokësore.

Bota vazhdon ende të mbyllë një sy ndaj faktit se çdo rast i parashikimit intuitiv të ngjarjeve midis speleologëve, minatorëve apo gërmuesve shoqërohet me çudira. Njerëzit dëgjojnë tinguj të jashtëm, çnjerëzor dhe ndonjëherë shohin edhe krijesa jashtëzakonisht të çuditshme. Fakti që këta nuk janë njerëz është i qartë për të gjithë menjëherë, pamja e tyre është rrënjësisht e ndryshme nga e jona, ata nuk janë as humanoidë. Këto dukuri janë shumë të zakonshme për të qenë thjesht rastësi. Disa shkencëtarë përparimtarë janë të sigurt se kjo nuk është një rastësi, ky është një model. Çuditërisht, alpinistët e papërvojë, gërmuesit, speleologët dhe njerëzit e tjerë që punojnë ose nën tokë ose që merren me male nuk janë në gjendje të parashikojnë zhvillimin e ngjarjeve një hap përpara. Por absolutisht të gjithë, duke u futur nën tokë, ndjejnë një presion të çuditshëm në kokë dhe kjo bëhet e pakëndshme për ta. Ky mund të konsiderohet si një paralajmërim, por shkencëtarët besojnë se ky është një ndikim i vetëdijes nga jashtë. Sipas logjikës së studiuesve, sa më gjatë të jetë një person nën tokë ose në male, ose sa më shpesh një person të zbresë në zorrët e tokës ose të pushtojë malet, aq më e zhvilluar është intuita e një personi dhe aq më shumë është në gjendje të ndodhë një person. për të llogaritur.

Kush janë këta banorë misterioz të birucave? Pse ndihmojnë njërin dhe vrasin të tjerët me qëllim? Ky është një nga misteret më serioze të komunitetit të gërmimit. Është interesante që vetëm ata që përpiqen ta zgjidhin këtë gjëegjëzë dhe më të largëtit, megjithë ndjenjën në rritje të rrezikut, me kokëfortësi shkojnë thellë e më thellë, vdesin. A do të thotë kjo se këto krijesa të çuditshme e ruajnë me xhelozi strofkën e tyre?

Psikikët regjistrojnë një rritje të aktivitetit anormal në shpella dhe pajisjet e shkencëtarëve shpesh funksionojnë gabimisht ose, siç thotë populli, "çmenden". Fotot tronditëse tregojnë krijesa të panjohura për shkencën, me lëkurë me luspa të zezë antracit dhe kokë me brirë. Këto krijesa lëvizin në katër putra që përfundojnë me kthetra të mprehta si brisk, goja e këtyre krijesave ka një kthesë dhe duket se është e buzëqeshur, por disa rreshta dhëmbësh të mprehtë duken jashtëzakonisht frikësues. Madhësia e kokës së këtyre krijesave sugjeron se ato nuk janë thjesht inteligjente, por të ngjashme në mendje me njerëzit apo edhe shumë më inteligjente. Por padyshim që të gjithë kanë aftësinë të ndikojnë në mendjen e njeriut. Shumë dashnorë ekstremë që patën fatin të takonin këtë krijesë së pari panë një person fantazmë në rrobat dhe pajisjet e një minatori që thotë diçka, ose një paralajmërim ose një besëlidhje pas tij. Por ajo që është interesante është se kur një person zhduket nga pamja, atëherë shumë njerëz panë jo një person, por një bisht të zi me thumba të një krijese të ngjashme me hardhucat, deri në belin e një personi. Si rregull, një takim i ngushtë me një krijesë të tillë nuk sjell asgjë të mirë, është më tepër një lajm i keq. Por ishin pikërisht takime të tilla që shpëtuan jetën e shumë njerëzve dhe i shpëtuan nga kolapset, sepse ishin këto krijesa që sugjeruan se tani do të ndodhte një katastrofë.

Alpinistët si dhe minatorët përballen me çudira të ngjashme. Lartë në male, alpinistët me përvojë dëgjojnë një zë, por nuk e dëgjojnë atë me veshët e tyre, ky zë lind brenda kokës dhe komunikon informacione të rëndësishme për mbijetesë. Të gjithë ata që nuk e dëgjuan zërin nuk u kthyen nga ngjitja. Dhe ata që u kthyen flasin për ëndrrat në të cilat shohin hardhuca me krahë që mbrojnë njeriun e fjetur. Disa madje pretendojnë se e panë dragoin jo në ëndrra, por mes reve. Në këtë rast,

ndodh i njëjti fenomen - ndikimi në vetëdije si rezultat i një takimi me një qenie tjetër.

Fragmente të çuditshme të transmetimeve radiofonike nga malet shpesh përmbajnë fragmente të pakuptueshme informacioni se ata dinë gjithçka për ne. Kush janë ata? Nuk ka përgjigje për këtë.

Alpinistët janë njerëz të zgjuar dhe dinë të krahasojnë faktet me njëri-tjetrin. Prandaj, ata janë të bindur se hardhucat me krahë janë një qytetërim shumë i zhvilluar dhe teknologjikisht i avancuar që kontrollon drejtimin e zhvillimit njerëzor. A mund të ndikojnë këto qenie në mendjet e njerëzve që janë në afërsi të tyre, apo mund të ndikojnë fshehurazi çdo person në botë, pavarësisht distancës?

Në një mënyrë apo tjetër, ne nuk jemi në gjendje ta zgjidhim këtë gjëegjëzë tani. Mbetet vetëm të besoni intuitën tuaj. Është e mundur që ardhja e së ardhmes të sjellë me vete përgjigjet e këtyre pyetjeve. Ndoshta, banorët misterioz të birucave të thella dhe maleve më të larta do të vijnë në kontakt me njerëzimin. Çfarë do të jetë ky kontakt dhe çfarë do të na sjellë - ne nuk e dimë. Por ne mund të jemi të sigurt se bota është shumë më misterioze dhe misterioze sesa ne të gjithë menduam fillimisht. Gjetja e përgjigjeve për pyetjet e vjetra do të çojë në mënyrë të pashmangshme në enigma të reja, edhe më të ndërlikuara.

Në besimet e pothuajse të gjithë popujve, ka banorë nëntokë dhe shpella. gnomes evropiane, zete norvegjeze, fara irlandeze, chaklis Lapland, Nenets sihirti... Në Altai në vitet '30 të shekullit të kaluar, anëtarëve të ekspeditës së Roerich u treguan për njerëz të çuditshëm që dilnin nga shpellat dhe paguanin me monedha të vjetra, ata u treguan të ndotur nën tokë. hyrjet, "ku shkoi Chud". Legjendat për xhuxhët që kthehen në gur nën rrezet e diellit, banorët e botës së krimit, magjistarët e mëdhenj dhe të urtët janë regjistruar edhe në Polinezi dhe Australi! A janë këto mite apo legjenda për popujt që kanë ekzistuar realisht, por që prej kohësh kanë kaluar në harresë? Apo janë të huaj nga qytetërimet e tjera? A ekziston kjo botë tani, afër - ose më saktë, pikërisht poshtë nesh?

Legjendat e nëndheshme

Shpesh, njerëzit e nëndheshëm përshkruhen si të shkurtër (një metër e gjysmë), që jetojnë në birucë dhe absolutisht të paaftë për të përballuar rrezet e diellit. Ata janë artizanë të aftë ose shamanë, shërues.

Sidoqoftë, për shembull, indianët folën për njerëz të çuditshëm me shtat shumë të gjatë, të cilët ndonjëherë zbrisnin nga mali Shasta në Kaliforni. Thuhej se aty, brenda një vullkani të shuar, ndodhet një qytet sekret. Legjendat Aztec thonë se paraardhësit e fisit Huichol erdhën nga një mbretëri e nëndheshme, hyrja në të cilën ndodhet afër qytetit të Tepic.

Ka gjithashtu informacione se një nga hyrjet në Agharta, qyteti nëntokësor, ndodhet në këmbët e Himalajeve, pikërisht nën manastirin Lasha në Tibet. Të tjerë besojnë se hyrja në qytet është gjithashtu në Ekuador, në rajonin Los Tayos.

Çfarë fsheh Toka?

Në vitin 1963, qyteti i famshëm nëntokësor u hap në Turqi, i quajtur pas fshatit që ndodhet sipër tij - Derinkuyu. Kjo fjalë në përkthim do të thotë "puse të thella", dhe me të vërtetë ka të tillë këtu. Megjithatë, vendasit nuk e dinin për takimin e tyre derisa njëri prej tyre zbuloi një boshllëk në bodrumin e tij nga i cili nxirrej ajri. Ai u interesua dhe si rezultat u gjet një qytet nëntokësor me më shumë se 13 kate! Qeli e

galeri të shumta janë gdhendur në shkëmb dhe ajri atje është çuditërisht i freskët falë sistemit të më shumë se një mijë boshteve të ventilimit që është ende në funksion. Të gjitha banesat lidhen me njëra-tjetrën me kalime dhjetëra kilometra të gjata. Hyrjet në birucë janë të mbyllura fort me dyer graniti në formën e një rrote, pas tyre janë tunele guri me lartësinë e një njeriu, përmes të cilit tre prej nesh mund të ecim 6 kilometra - deri në valvulën tjetër prej guri. Çuditërisht, nuk ka asnjë shenjë të deponive të dheut të gërmuar përreth! Sipas shkencëtarëve, ky qytet është ndërtuar rreth shekujve 18-9 para Krishtit. Vlerësohet se këtu mund të jetonin nga dhjetë deri në njëzet mijë njerëz në të njëjtën kohë. Deri më tani nuk dihet saktësisht se çfarë lloj njerëzish e kanë ndërtuar atë. Besohet se hititët ishin të parët, dhe në mesjetën e hershme, të krishterët që fshiheshin nga pushtuesit myslimanë morën pushtetin prej tyre. Gjurmët e qytetërimit të nëndheshëm mund të gjurmohen që në mesjetë. Ku shkuan njerëzit atëherë?

Ka dëshmi se në territorin e Rusisë së Lashtë kishte galeri nëntokësore të këtij lloji qindra kilometra të gjata, që lidhnin qytetet më të mëdha të vendit. Duke hyrë në to, për shembull, në Kiev, ishte e mundur të zbrisje në Chernigov (120 km), Lyubech (130 km) dhe madje edhe Smolensk (mbi 450 km)!

I vrarë nga Dielli

A ekziston tani jeta inteligjente në zgavrat e tokës sonë?

Në vitin 1963, dy minatorë amerikanë, David Fellin dhe Henry Thorne, ndërsa po bënin tunele, panë një derë të madhe, pas së cilës zbrisnin shkallët prej mermeri. Minatorë të tjerë - tashmë në Angli - duke gërmuar një tunel nëntokësor, dëgjuan tingujt e mekanizmave të punës që vinin nga poshtë. Kur masa e gurit u shpërtheu, u zbulua gjithashtu një shkallë që të çonte në një pus nëntokësor. Tingujt e makinave në punë u intensifikuan. Punëtorët u trembën dhe ia mbathën dhe pasi u kthyen në këtë vend pas pak nuk gjetën më as hyrjen e pusit dhe as shkallët.

Interesante janë edhe dëshmitë e antropologut James Macken, i cili ekzaminoi një shpellë në Idaho, e cila është famëkeqe në mesin e popullatës indigjene. Mekkena dhe shokët e tij, pas disa qindra metra lëvizje të kujdesshme përgjatë një korridori të gjerë guri, papritmas dëgjuan britma dhe rënkime, dhe së shpejti gjetje të tmerrshme u shfaqën para tyre në formën e skeleteve njerëzore. Fatkeqësisht, eksplorimi i mëtejshëm i shpellës, i cili në këto anë konsiderohej si hyrja në botën e krimit, duhej të ndalohej: aroma e squfurit ishte e padurueshme.

Sidoqoftë, nëse qytetërimi i nëndheshëm ekziston ende, pse përfaqësuesit e tij ende i shmangen kontaktit me njerëzimin e sipërm? Ndoshta për shkak të ndalimeve fetare ose ideologjike, ose ndoshta legjendat e vjetra kanë të drejtë që banorët e shpellave dhe birucave vdesin nga rrezet e diellit. Sigurisht që nuk ka gjasa të kthehen në gurë, por ka shumë mundësi që të vuajnë nga një anomali gjenetike që shkakton ndjeshmëri të lartë ndaj dritës. Personat e prekur nga kjo sëmundje për të mos vdekur detyrohen të kalojnë gjithë jetën në errësirë. Ky defekt është shumë i rrallë, por mund të trashëgohet. Mund të ishte përhapur në mesin e atyre që jetonin në errësirë - në kushte kur seleksionimi natyror nuk i refuzonte bartësit e gjeneve të fotosensibilitetit

Dhe ndoshta njerëzit e fshehtë janë përpjekur të hyjnë në kontakt me ne për një kohë të gjatë - nëse jo alienët, por intraplanetët janë të lidhur me shfaqjen e UFO-ve! Qenie inteligjente që na kanë vëzhguar prej kohësh...

14.Planet brenda Planetit

Në vitin 1947, kundëradmirali i marinës amerikane Richard Byrd shkoi në një fluturim eksplorues mbi Polin e Veriut. Pranë shtyllës vuri re një pikë të çuditshme që shkëlqente me ngjyra të ndryshme. Duke iu afruar, piloti pa diçka të ngjashme me një varg malor, dhe duke fluturuar mbi të - pyje, lumenj, livadhe, ku kullosnin kafshë të ngjashme me mamuthët. Dhe gjithashtu pajisje të çuditshme që ngjajnë me disqe fluturuese, dhe qytete me ndërtesa, sikur të gdhendura nga kristali. Termometri i jashtëm filloi të ngrohej ndjeshëm derisa ndaloi në rreth +23°C. Dhe është në Polin e Veriut! Komunikimi radio me terren nuk funksionoi.

Dhe në vitet 1970, u morën fotografi kurioze nga një satelit amerikan, i cili më pas shkoi nëpër shumë revista shkencore perëndimore: në vendin ku duhej të vendosej Poli i Veriut, sateliti zbuloi një pikë të errët të formës së saktë, e ngjashme me një vrimë të madhe. . Do të ishte e mundur që këto fotografi t'i atribuoheshin dështimeve në pajisje, nëse jo pikërisht të njëjtat foto të bëra disa vjet më vonë ...

Rusi Fedor Nedelin u bë i famshëm për krijimin e një teorie që shpjegon origjinën e Tokës në mënyrën e tij. Ai beson se në fillim planeti ynë ishte një bllok i madh i ftohtë. Nën ndikimin e Diellit dhe të energjisë së Universit, ai u nxeh deri në gjendjen e llavës, dhe më pas filloi të ftohet. Në Tokë është formuar një kore. Por nën këtë kore, materia vazhdoi të vlonte, duke u shndërruar gradualisht në gaz. Gazrat zgjerohen kur nxehen. Një hapësirë e zbrazët u formua në qendër të planetit tonë dhe një pjesë e gazit u largua. Një nxjerrje e thellë ndodhi në Polet e Veriut dhe Jugut. Kishte vrima të mëdha.

Sipas Nedelin, Toka është plotësisht bosh brenda dhe energjia diellore arrin atje përmes vrimave në pole, duke u grumbulluar në qendër. Nëse supozojmë se Toka është e zbrazët brenda dhe ka një burim drite, mund të ketë jetë atje.
Vërtetë, gjeologët thonë se prania e zgavrave në koren e tokës mund të lejohet vetëm në thellësi shumë të cekëta. Dhe duke filluar nga tre deri në pesë kilometra, presioni i lartë do të mbyllë edhe kavitetet e formuara aksidentalisht. Sa i përket "vrimës" së fotografuar mbi Polin e Veriut, kjo mund të shpjegohet me natën polare, kur Dielli, për shkak të animit të boshtit të tokës, thjesht nuk është në gjendje ta ndriçojë atë.

Eksploruesi amerikan Steve Curry vendosi të mësojë për jetën nëntokësore nga përvoja e tij. Ai pajis një ekspeditë për të shkuar në qendër të Tokës. Pjesëmarrësi duhet të paguajë midis 18.950 dhe 20.950 dollarë. Vërtetë, udhëtimi ishte planifikuar të fillonte në qershor 2005. Më pas e shtynë për në 2006, e tani në 2007. Curry thotë se merr 3-4 telefonata në ditë nga njerëz që duan t'i bashkohen ekspeditës. Nga rruga, një rrëshqitje e akullit bërthamore e certifikuar mund të strehojë vetëm 108 njerëz. Nëse ky udhëtim do të ndodhë dhe çfarë përgjigjesh mund të japë është ende e njëjta pyetje…

J. Michell dhe R. Rickard tregojnë për një sistem të gjerë, të gjerë tunelesh, pjesërisht artificiale, pjesërisht natyrore, nën sipërfaqen e një pjese të madhe të Tokës. Në Britani dhe Irlandë, legjenda, mesazhe dhe relike gjenden kudo që lidhen me rrugët nëntokësore që lidhin vendet e shenjta të lashta në çdo rajon të këtyre vendeve. Informacione të habitshme për strukturën e degëzuar të shpellave dhe

tuneleve nën sipërfaqen e Francës dhe një sërë vendesh të tjera jepen në librin e tij nga Baring Gould.

Qëllimi origjinal mistik i këtyre strehimoreve ishte në një farë mënyre i lidhur me magjinë e qenieve që jetonin në të ashtuquajturën "botë e ulët". Libri i Harold Bailey përmban informacione të marra nga udhëtarët e parë përmes tuneleve të mëdha që kalojnë nën një pjesë të madhe të territorit të gjithë Afrikës, duke përfshirë tunelin nën lumin Kaoma. Për këtë të fundit, udhëtarët e nëntokës thanë: "Është kaq e gjatë sa që u desh koha e karvanit nga lindja e diellit deri në mesditë për ta kaluar plotësisht".

Në korrik 1976, pati një raport për një ekspeditë të financuar nga departamenti ushtarak dhe që shkonte në Amerikën e Jugut, në Ande, me një qëllim të dyfishtë: nga njëra anë, të hetonte misterin e qyteteve të lashta prej guri "teknikisht të pamundura" të larta. në male dhe, nga ana tjetër, për të studiuar rrjetin e gjerë të tuneleve misterioze që thuhet se shtrihen nën të gjithë vargun malor të Andeve. Nëse do të vërtetonim ekzistencën e një bote shtazore nën botën tonë, nuk do të kishim as më të voglin vështirësi për të vënë në dukje "hyrjet" në botën e nëndheshme, as nuk do të na mungonin dëshmitë e kontakteve të së kaluarës midis njerëzve dhe banorëve të nëntokës.

Sipas V. Shemshuk, në Rusi u zbuluan tunele mijëra kilometra në Altai, Urale, Tien Shan dhe Kaukaz.

Ja si e përshkruan udhëtari anglez John Wellard sistemin e tuneleve nën Sahara: "Ky sistem përbëhet nga shumë boshte paralele dhe të kryqëzuara, të quajtura këtu "fogtaras"... Pavarësisht se ato duken si tunele vaditëse në Persi (të cilat janë ende i përdorur), dizajni i sistemit afrikan është i ndryshëm ... Nga brenda, tunelet kryesore kanë përmasa të paktën 4,5 m lartësi dhe 5 m gjerësi.Në të dy anët e tuneleve kryesore shtrihen minat anësore, të cilat Lidhni ato me autostradën kryesore nëntokësore. Shumë prej këtyre mbetjeve struktura të lashta janë të panjohura, megjithëse qindra tunele janë ende të dukshme. Janë gjetur gjurmë të më shumë se 230 tuneleve, me një gjatësi totale prej rreth 2000 km".

Në Andet peruane, kapiteni spanjoll Francisco Pizarro (1475-1541) zbuloi galeri nëntokësore në malin Inka Huascaran, në një lartësi prej 6768 m. Hyrja në to ishte e bllokuar nga pllaka të mëdha guri. Spanjollët supozuan se pas tyre ishte një depo ushqimore. Vetëm në vitin 1971, speleologët zbritën në shpellat e Inkasve (zbritja në tokë u zhvillua afër qytetit peruan të Otutsko). Në një thellësi prej 62 metrash i priste një zbulim dekurajues: një derë hermetike ua bllokoi rrugën, e përbërë nga dy krahë gjigantë guri 8 metra të lartë, 5 metra të gjerë dhe 2,5 metra të trashë. Megjithatë, përpjekjet e katër personave rezultuan të mjaftueshme. për t'i hapur ato. Grilat gjigante mbështeteshin mbi gurë sferikë, të vaditur vazhdimisht me ujë nga një burim aty pranë, dhe për këtë arsye rrotulloheshin lehtësisht. Në anën tjetër të "dyerve" hapet një tunel i thellë, i aftë për t'i bërë ndërtuesit modernë të komunikimeve nëntokësore të zbehen nga zilia. Galeria nëntokësore zbret në mënyrë të pjerrët - këndi i prirjes arrin 140 - paralelisht me pjerrësinë. Dyshemeja është e veshur me pllaka guri, shpesh të lagura, por krejtësisht të parrëshqitshme. Në fund të galerive nëntokësore të Guanape - emri i ishullit në brigjet peruane, ku thuhet se çon tuneli - oqeani gjëmon. Tuneli përfundon nën vijën bregdetare. Ekspertët po debatojnë më kot: në ishullin Guanape nuk u gjetën gjurmë të daljes

nga tuneli. Nuk dihet se ku të çon kjo rrugë e nëndheshme, e hedhur nga inkasit apo paraardhësit e tyre.

Në vitin 1570, historiani spanjoll At Cristobal de Molina u interesua për galeritë e nëndheshme dhe thesaret e tyre. Në veprën e tij, botuar në vitin 1572, Molina thotë se "Babai i njerëzimit" u fsheh në biruca pasi mbaroi Krijimin e Botës. Popuj të shumtë që dolën nga një lloj "nate e përjetshme" ia detyrojnë lindjen e tyre kësaj strehe misterioze. Për shekuj, galeritë dhe sallat nëntokësore kanë shërbyer si një qilar për thesaret dhe një strehë nga sulmet e mundshme. Një ligj mizor dënonte me vdekje ata që nga pakujdesia flisnin për birucat mes të padituve.

I lidhur ngushtë me faktet e përmendura më sipër është rasti misterioz i J. S. Brown, një gërmues ari amerikan, i cili pretendonte se kishte zbuluar një tunel artificial në një varg malesh në Kaliforni në vitin 1904. Ai tha se eci përgjatë këtij tuneli derisa u fut në një shpellë nëntokësore, muret e së cilës ishin të veshura me bakër. Shpella ishte plot me skelete njerëzore, ai gjeti gjithashtu pllaka ari dhe hieroglife në mure që nuk mund t'i deshifronte. Brown vendosi të pasurohej së pari, dhe vetëm atëherë të tregonte për zbulimin e tij. U deshën 30 vjet, por në vitin 1934 ai shkoi në Stocktown, Kaliforni, qyteti më i afërt me tunelin, dhe rekrutoi një ekspeditë. Ai rekrutoi 24 persona kur, në mbrëmjen e 19 qershorit 1934, u zhduk papritur: askush nuk e pa më. Policia po hetonte për të parë nëse ai kishte marrë hua aksidentalisht para nga dikush për një thesar që mendonte se do ta gjente. Supozimet e tyre nuk u konfirmuan - Brown nuk i detyrohej askujt. Kjo do të thotë, nuk kishte arsye të dukshme për zhdukjen e tij... Përveç nëse ai u afrua shumë me disa sekrete dhe nuk u eliminua nga frika se njerëzimi do të mësonte për diçka që, nga këndvështrimi i dikujt, nuk duhet ta dinte fare. Tema e ekzistencës së komunikimeve të fshehura nëntokësore u pasqyrua edhe në librin e njohur të E.P. Blavatsky "Nga shpellat e egra të Hindustanit".

15.Toka - Territori i mistereve

Hyrja në Plutonia ndodhet në Arktik

Shkencëtarët zbuluan për herë të parë sinjalet më 30 tetor 1999 duke përdorur satelitë të avancuar të Tokës. Megjithëse transmetimet kryhen në formën e një kodi kompleks matematikor, shkencëtarët nuk kanë asnjë problem për të deshifruar mesazhet, tha i njëjti burim. Por ai ka refuzuar kategorikisht të zbulojë thelbin e mesazhit të "banorëve të nëndheshëm". Megjithatë, ai shtoi se ekspertët nuk mund të përcaktojnë vendndodhjen e saktë të qytetërimit nëntokësor. Nga radiogrami është e qartë se autorët e tij janë të vetëdijshëm për të kaluarën dhe të tashmen tonë.

"Teoria se Toka mund të jetë e zbrazët brenda u shfaq në SHBA në fillim të shekullit të 19-të. Unë deklaroj se Toka është e zbrazët dhe e banuar brenda. Ajo përmban shumë sfera të forta, koncentrike, të shtrira njëra brenda tjetrës dhe e hapur në pol nga 12 në 16 gradë", u shkroi Clive Simms anëtarëve të Kongresit të SHBA më 10 prill 1818.

Pika kryesore e Simms ishte se korja e Tokës nuk ishte më shumë se një mijë milje e trashë. Ajo është e "banuar" dhe mund të hyhet përmes hapjeve të mëdha në Polin e Veriut dhe të Jugut.

Simms u përpoq të provonte teorinë e tij duke udhëhequr një ekspeditë në vrimën veriore me synimin për të kërkuar brendësinë e Tokës si pronë e SHBA. Por ai kurrë nuk ishte në gjendje të mblidhte fondet e nevojshme për ekspeditën e tij dhe vdiq në 1829.

Sidoqoftë, ideja e një toke të zbrazët u tregua çuditërisht e qëndrueshme edhe pas vdekjes së Simms. Leonhard Juler, për shembull, propozoi konceptin e një "dielli" të vogël në diametër disa qindra milje, që lundronte në qendër të tokës dhe furnizonte banorët e brendshëm me nxehtësinë dhe dritën shumë të nevojshme.

Gjeologu dhe shkrimtari Sergei Obruchev në Sannikov Land sugjeroi gjithashtu ekzistencën e mundshme të një oaze në Arktik, ku mund të kishte një hyrje në Plutonium - nëntoka e librit tjetër të tij. Ideja e një Toke të zbrazët bëri astronomin anglez Edmund Halley të mendojë, duke u përpjekur të shpjegojë lëvizjet e poleve magnetike të planetit tonë, ai sugjeroi që disa predha sferike, të futura njëra në tjetrën, të rrotullohen brenda tij.

Edhe matematikani Leonhard Euler foli për ekzistencën e një predhe me vrima në Polin e Veriut dhe Jugut. Një strukturë e tillë e Tokës, sipas tij, siguron stabilitetin e saj.

"Theros" dashamirës dhe "Deros" të këqij

Një mbështetëse e zjarrtë e teorisë së Tokës së zbrazët ishte e famshmja Helena Blavatsky, e cila argumentoi se brendësia e Tokës është mbretëria e Mjeshtrave Sekret - të urtëve dashamirës që kanë fuqi të mëdha okulte dhe kontrollojnë fatet e njerëzimit.

Në fillim të viteve 1940, një Richard Shaver botoi një seri tregimesh befasuese të aventurave të tij në një rrjet të gjerë shpellash nëntokësore, sipërfaqja totale e së cilës është më e madhe se ajo e çdo kontinenti në sipërfaqe.

Shaver shpjegoi se kontakti i tij me banorët misterioz të nëntokës filloi kur dëgjoi zëra të çuditshëm që i drejtoheshin kur punonte si saldator në një linjë montimi. Më vonë, një vajzë e bukur nga toka e brendshme e çoi atë në një nga hyrjet e "botës së nëndheshme".

Toka e zbrazët, sipas Shaver, është e banuar nga dy raca: "Theros" dashamirës dhe "Deros" i keq dhe më i shumtë. Të dy popujt supozohet se janë pasardhës të super racës Atlantike, të cilët u larguan nga sipërfaqja mijëra vjet më parë, kur një rritje e mprehtë e aktivitetit diellor e bëri atë të pabanueshme. Të destinuar për të jetuar në shpella nëntokësore të gërmuara me teknologji të avancuar, Theros arritën të ruanin njëfarë ndjenje disipline, ndërsa Deros iu kënaq plotësisht veseve. Disa prej tyre jetojnë në shthurje të vazhdueshme, duke shijuar "rrezet seksuale" të prodhuara nga të ashtuquajturat "makinat stimuluese". Të tjerë kënaqen duke torturuar gratë duke i joshur nga sipërfaqja, duke i përdhunuar dhe më pas, duke humbur interesin për to, i heqin lëkurën, i pjekin dhe i hanë. Deros gëzon shumë kur i shkakton botës telashe në sipërfaqe me armë të sofistikuara që shkaktojnë përplasje avioni dhe përplasje të tjera, apo edhe bëjnë që truri i viktimës fatkeqe të vlojë në lëngun e tyre kranial.

Tunele misterioze

Në vitet 50 - 60 të shekullit të kaluar, duke u përpjekur të kuptonin se nga vijnë UFO-t në planetin tonë, shkencëtarët kujtuan përsëri teorinë e Tokës së uritur.

Për shkak të faktit se është e vështirë për njerëzimin të imagjinojë se si përfaqësuesit e qytetërimeve të tjera bëjnë fluturime të gjata nga sisteme të tjera planetare, u tundua në mënyrë të pavullnetshme të përpiqej të gjente atdheun e të huajve diku më afër. Nëse supozojmë se disqet fluturuese dalin nga një zgavër brenda Tokës, duke depërtuar në sipërfaqe përmes vrimave hipotetike në pole, atëherë problemi i tejkalimit të distancave të mëdha zhduket vetvetiu, si dhe nevoja për të supozuar jetë inteligjente në planetë të tjerë. Në vend të miliona dhe madje qindra miliona miljeve, aeroplanët imagjinarë të huaj, që kanë baza në brendësi të zgavrës së tokës, duhet të përshkojnë vetëm disa mijëra milje.

Të apasionuarit pohuan gjithashtu se qytetërimi i brendshëm u trazua kur njerëzimi filloi të testonte bomba atomike dhe dërgoi disqe fluturuese për të ndjekur se si rrodhën ngjarjet.

Studiuesi modern polak Jan Paenk pohon se një rrjet i tërë tunelesh është hedhur nën tokë që të çon në çdo vend. Ata janë djegur fjalë për fjalë në kupën qiellore të tokës, dhe muret e tyre janë një shkrirje e ngrirë e shkëmbinjve - një lloj xhami. Tunele të tillë janë gjetur në Ekuador, Australinë Jugore, SHBA, Zelandën e Re. Disqet fluturuese fluturojnë nga një skaj i botës në tjetrin përgjatë këtyre komunikimeve nëntokësore ... Paenka madje arriti të gjejë një minator në Zelandën e Re, i cili tha se gjatë vozitjes së fluturimeve, minatorët hasën në dy tunele të tillë, por dikush i dha urdhër betoni urgjent keto vrima .

Qyteti legjendar i Mjeshtrave Sekret

Në fillim të vitit 1970, Shërbimi i Kërkimeve Mjedisore i Komitetit të Tregtisë së SHBA-së publikoi në shtyp fotografi të Polit të Veriut të marra nga sateliti ESSA-7. Në njërën nga fotografitë, Poli i Veriut ishte i mbuluar nga shtresa e zakonshme e reve, ndërsa në tjetrën, një pjesë e tyre u çlirua nga retë dhe një vrimë e zezë e madhe u zbulua në vendin ku duhej të ishte vetë poli.

Ufologu Ray Palmer, pasi publikoi një fotografi të një vrime të madhe të zezë në Polin e Veriut, njoftoi publikisht ekzistencën e mundshme të një super-qytetërimi nëntokësor, i cili mund të arrihet përmes vrimave në Polin e Veriut dhe të Jugut.

Në mbështetje të versionit të tij, ai citoi gjithashtu rezultatet e ekspeditës së kundëradmiralit Richard Byrd në Polet e Veriut dhe Jugut.

Byrd dihet se ka qenë një pionier i shquar i aviacionit dhe eksplorues polar dhe ka udhëhequr një program të quajtur Operacioni Kërcimi lart, i cili vëzhgoi afërsisht 3.9 milionë kilometra katrorë të tokës së Antarktidës.

Në janar 1956, pas përfundimit të ekspeditës së tij të fundit në Antarktidë, Admirali raportoi se kishte udhëtuar 3700 kilometra duke fluturuar mbi Polin e Jugut. Pak para vdekjes së tij në 1957, Byrd e quajti rajonin rrethpolar "një kontinent i magjepsur në qiell, një tokë e misterit të përjetshëm".

Për mbështetësit e teorisë së Tokës së zbrazët, historia e Zogut ishte një konfirmim se Toka ka një formë pranë poleve, që të kujton disi një qumështor, me gropa që shkojnë në një thellësi të paimagjinueshme në zorrët e planetit dhe aty lidhen. duke formuar një vrimë kalimtare nga shtylla në pol.

Megjithatë, në aspektin gjeografik, është e pamundur të fluturosh 3700 kilometra mbi Polin e Jugut dhe të mos shohësh hapësirën e oqeanit poshtë. Prandaj, sipas logjikës së teorisë së Tokës së zbrazët, Admirali Byrd duhet të ketë rënë në gypin monstruoz të vrimës dhe më pas në të panjohurën e madhe të

brendësisë së tokës. Me sa duket, gjatë fluturimit, ai kaloi pranë një baze sekrete UFO-sh, të krijuar nga banorët misterioz të qytetit legjendar të Mjeshtrave Sekret. Me sa duket, Byrd pa reflektimin e saj në qiellin e Antarktidës.

... Shkencëtari planetar nga Zelanda e Re, David Stevenson, së fundmi bëri bujë në komunitetin gjeologjik, duke propozuar që të niste një sondë jo në hapësirë, por në zemër të planetit tonë.

Cili është thelbi i propozimit të tij? Është e nevojshme të gërmohet një tunel në koren e tokës, të hidhet në të 100 mijë tonë metal i shkrirë, masa e të cilit, falë vetë gravitetit, do ta thellonte vazhdimisht këtë tunel, duke marrë me vete një sondë sa një grejpfrut.

Kjo sondë mund të bëjë të mundur marrjen e matjeve dhe transmetimin e informacionit duke përdorur valë akustike. Parimi që David Stevenson shpreson të zbatojë është saktësisht e kundërta e shpërthimeve vullkanike që nxjerrin llavën e shkrirë në sipërfaqen e Tokës. Fatkeqësisht, ndërsa ideja e Stevenson nuk është e mundur të realizohet ...

16.Një tjetër civilizim në thellësi të Tokës

Ekspertët që studiojnë boshllëqet në tokë janë të bindur se planeti ka disa fusha magnetike. Ata gjithashtu thonë se agimi polar është gaz që del prej prej kores së tokës nga polet e planetit tonë.

Ndjekësit e kësaj ideje theksojnë faktin e "çmendjes" së busullave kur u afrohen poleve. Shumë kërkues pohojnë se erërat e ngrohta shpesh vijnë nga Poli i Veriut, gjë që sipas tyre provon se boshllëqet më të mëdha mund të jenë pikërisht atje.

Që prej kohëve të lashta eksplorimi i Polit të Veriut ka qenë në qendër të vëmendjes së mjaft njerëzve. Poli i Veriut ishte mjaft tërheqës për aventurierët dhe kërkuesit, që prisnin të gjënin mistere dhe vende të paeklsploruara në të.

Legjendat tregojnë se hyrja për në thellësitë e Tokës ishte diku në Veri dhe fiset e lashta mendohej se kishin jetuar në planet shekuj më parë sesa njerëzit e sipërfaqes, që nuk ishin aq të mbrojtur sa ata.

Mistikët besonin se hyrja për në zemër të planetit është e fshehur diku në veri dhe këtë e pohojnë edhe disa nga kuptimet e miteve të caktuara, nëse shihen me kujdes.

Po ashtu besohet sot një version i ardhejes së UFO-ve jo nga jashtë planetit, por nga thellësitë e tij drejt sipërfaqes.

Në faqe interneti, që sigurisht nuk merren si burime shumë të sigurta, raportohet kjo teori, e daljes së alienëve nga vendet e Polit të Veriut.

Gjatë epokës së Platonit njerëzit besonin se brenda Tokës kishte jetë. Platoni besonte se planeti ishte brenda përplot me tunele dhe shpella.

Kërkuesi Edmond Halley studjoi fushën magnetike të Tokës dhe vuri se ajo varion dhe nuk është rreptësisht e përcaktuar, gjë që e bëri atë të hidhte idenë e mundësisë së disa fushave magnetike njëherësh.

Studjuesit supozojnë se një tjetër sferë, brenda planetit ka fushën e saj magnetike dhe është pikërisht prezenca e kësaj fushe tjetër që bën devijimin.

Ideja e planetit me boshllëqe brenda ishte mjaft popullore për shkrimtarët e librave fantastiko-shkencorë, për një kohë bukur të gjatë.

Madje pati raste kur kërkuesit filluan të paraqisnin prova dhe fakte që vërtetonin se planeti është bosh përbrenda.

Një nga idetë e Tokës bosh përbrenda u shfaq në antikitet. Ndërsa 75 vjet më parë, një hartë e Polit të Veriut pasqyronte një fakt të çuditshëm: Një e treta e territorit të këtij poli ishte ende e paeksploruar dhe kjo interpretohet sot si një domethënie se deri edhe para një shekulli ideja e një hyrjeje nga Veriu për në qendër të planetit, nuk qe edhe aq e papranueshme, madje harta pohon se ajo ekzistonte.

Mark Sadikov, një doktor i shkencave të gjeologjisë dhe mineralogjisë, nga Akademia Ruse e Shkencave të Natyrës, është i sigurt se në Polin e Veriut nuk ka hyrje për brendësi të planetit.

Ai pohon se në zonat poshtë fundit të deteve të thella të veriut, që i përkasin oqeanit Arktik, nuk bëhet fjalë për hyrje të tilla.

Ndërsa Maria Gavrilo, një gjeografe, kërkuese e Institutit të Kërkimeve për Arktikun dhe Antarktidën, pohon se ajo nuk sheh hapësira boshe në territoret e Poliut të Veriut, poshtë tabanit të tyre.

Disa ekspertë pohojnë se Poli i Veriut është një oqean i mbuluar me akull dhe ky është një fakt absolut. Shumë kërkues kanë punuar atje për të gjetur tokë, por gjithçka ka shkuar kot, asnjë rezultat s'ka për praninë e tokës në thellësitë e polit.

Tani, në shekullin e 21-të po aplikohen metoda të reja dhe po ndërrmerren studime të kujdesshme për misteret e Polit të Veriut, por ende s'ka të reja.

Akdamiku Mark Sadikov, në fakt këmbëngul se atje ka disa fusha magnetike. Ai beson se disa nga këto fusha u përkasin platforma më të vjetra. Ndërsa për erërat e ngrohta ai mendon se varen dhe kushtëzohen nga kushtet lokale të motit në veri.

Maria Gavrilo thotë se janë dy fusha magnetike, Poli i Veriut dhe Poli i Jugut. Të dy polet mundet që spostohen shpesh. Studime të thelluara kanë rezultuar në konkluzione se secili prej të dy poleve nuk është statik, por luhatet dhe madje në mënyrë aktive ndërron pozicion.

Ekspertët thonë se Agimi Polar është një fenomen unik i prodhuar nga shkëlqimi i atomeve që dalin nga shtresa të sipërme të atmosferës dhe që përqendrohen në një zonë ovale, pak më larg se polet, pikërisht aty ku ne i shohim.

Astronautët shohin nga hapësira se Toka është e mbështjellë nga një dritë, por nga njerëzit në tokë ajo është e mundurt të shihet vetëm në pole.

Agimi Polar është shumë i fortë, ai mund të shkaktojë një ndikim të madh në psikikën njerëzore dhe mund të shkaktojë interferencë në frekuencat e radiove.

Kërkuesit thonë se është normale që busulla të çmendet kur u afrohet poleve. Në fakt, fusha magnetike e Tokës është mjaft më e fortë brenda në pole dhe prandaj gjilpëra e busullës bën lëvizje kaotike atje.

Shumica e supozimeve përqendrohet në idenë se boshllëku i planetit nuk është diçka që e kanë hedhur si tezë shkencëtarët.

Dhe kjo duhet t ëjetë edhe një nga arsyet se pse për këtë hipotezë kërkuesit flasin me kursim ose nuk flasin fare.

Poli i Veriut është eksploruar rëndshëm dhe ka pasur mesatarisht një ekspeditë në muaj atje për kërkime. Por edhe turistët e kanë frekuentuar mjaft Polin e Veriut, sidomos në dhjetëvejçarët e fundit.

Sipas kërkuesve, mundet që boshllëqet ekzistojnë nën sipërfaqen e Tokës, por në formën e shpellave dhe të kanaleve boshe. Një tjetër teori pohon se Toka duhet të

ishte patjetër më e rëndë se sa rezulton të jetë tani, nëse nuk do ta kishte bosh qendrën.
Por Maria Gavrilo përgjigjet se ata që bëjnë llogaritë e volumit të Tokës, duhet të dinë më shumë për faktin se sa të ndryshme janë masat në brendësi të planetit dhe të mos pretendojnë ta matin në mënyrë fikse, por të kujtojnë se kjo lloj matjeje duhet të jetë shumë variabël.

Nëse ata do ta injoronin këtë fakt të strukturave të ndryshme në thëllësi të ndryshme, do të arrinin me siguri në një përfundim të gabuar, thotë ekspertja.

Jeta në brendësi të tokës është e pamundur, para së gjithash sepse hapësira është mjaft e vogël. Së dyti, sepse presioni dhe temperatura rriten në mënyrë mjaft të ndjeshme në thellësi.

Kur në Afrikë filluan gërmimet për një minierë më të thellë se një kilometër, punimet më pas u bënë të pamundura. Për punëtorët filluan të përdoreshin mjete freskuese, sepse temperaturat ishin mjaft të larta brenda.

Kështu, teoria e planetit me boshllëqe qe mjaft popullore, teksa shkenca nuk kishte arritur këto nivele që ka tani. Misteret e sipërfaqes janë tepër pak për fantazinë humane, e cila kërkon në mënyrë të vazhdueshme për një vendbanim brenda në planet.

Në shtresat e thella të litosferës, sigurisht që kërkuesit nuk kanë mbërritur. Dhe askush nuk e di çfarë mund të ketë atje.

Mbase është plot me mistere e sekrete të papritura ajo thellësie Tokës, çudira që njerëzit për mijëvejçarë kanë pritur t'i zbulojnë.

17.Brendësia e Tokës është bosh

Çfarë fshihet në thellësitë e planetit tonë? Vetëm shkëmbinj me përbërje të ndryshme nga ajo që gjendet në sipërfaqe dhe njëherësh shumë solide: këtë e thotë gjeologjia.

Por përgjatë shekujve është menduar se brendësia e planetit fsheh mrekulli të jashtëzakonshme, botë të paimagjinueshme dhe popullsi të mistershme. Ka nga ata që e mbështesin edhe sot këtë tezë..

Ideja e botëve të fshehura nën sipërfaqen e Tokës haset te shumë besime fetare. Legjendat e budistëve tibetianë tregonin për Agarthën, një mbretëri e populluar nga qenie të urta e të iluminuara, e pozicionuar diku në Azinë Qendrore.

Asiro-babilonasit tregonin se si Gilgameshi kishte mësuar për ekzistencën e një bote të nëndheshme nga fantazma e një miku të vdekur. Homeri e Platoni imagjinuan labirinte të panumërt që shtriheshin drejt qendrës së Tokës, ku gjendej edhe Zoti, tamam në "kërthizën" e Tokës.

Egjyptianët e lashtë besonin në një mbretëri ferri të nëndheshme, e më vonë të krishterët e imagjinuan ferrin në mënyrë pak a shumë të ngjashme. Dante e përshkroi në Komedinë Hyjnore si një hapësirë e nëndheshme e përbërë nga nëntë rrathë.

Por duhet të vinte viti 600 që të bëhej edhe përpjekja e parë shkencore për përcaktimin e asaj që fshihej në brendësi të Tokës.

I çuditur nga anomalitë që tregonte busulla (shmangie në raport me Veriun për shkak të fenomeneve si magnetizmi i shkëmbinjve) astronomi britanik Edmond Hallei, i njohur më shumë për kometën që pagëzoi me emrin e vet, hodhi idenë se

Toka qe formuar nga kore me një qendër të vetme, secila me një atmosferë të vetën që nga ana e tyre kishin edhe polet magnetike: anomalitë e regjistruara nga busulla shkaktoheshin nga shpejtësitë e ndryshme të rrotullimit të secilës prej shtresave.

Matematikani zviceran Euleri e hodhi poshtë idenë e shtresave me të njëjtën qendër, për ta zëvendësuar me atë të një Dielli qendror në gjendje të ndriçonte, të ngrohte e t'i garantonte jetën një qytetërimi të zhvilluar në brendësi të saj.

Ndërsa kolegu i tij britanik, Sër Xhon Lesli, qe i bindur se në brendësi të Tokës ekzistonin dy diej.

Brendësi e banueshme

Por nuk do të ishin shkencëtarët ata që do ta bënin popullore idenë e Tokës bosh përbrenda. Këtë e bëri Xhon Klives Symes, tregtar që në rini kishte qenë ushtar, por edhe me një pasion të madh për shkencat natyrore.

Në vitin 1818, Symes e bëri publik deklaratën "Për gjithë botën".

"Deklaroj se Toka është bosh nga brenda dhe e banueshme", shkroi ai. "Përbëhet nga disa sfera me të njëjtën qendër dhe është e hapur te polet.

Betohem që kjo është e vërtetë dhe jam gati ta eksploroj këtë hapësirë në rast se bota do më mbështesë në këtë përpjekje".

Por bota nuk u duk shumë e tërhequr nga të tilla zbulime.

Me gjithë qesënditë e shumta që teoritë e tij ngritën në shtyp dhe brenda komunitetit shkencor, Symes ia doli të krijonte një rreth të vogël pasuesish, i cili mjaftoi për të ngacmuar interesin e Kongresit të Shteteve të Bashkuara të Amerikës, ku u votua disa herë për të vendosur nëse ekspedita e propozuar duhej mbështetur financiarisht apo jo.

Por duhet thënë se në të gjitha votimet propozimi ra poshtë. Vetëm dhjetë vite më pas, kur Symes vdiq, qeveria amerikane vendosi të financonte eksplorimin në shkallë të gjerë të deteve të Jugut. Por në Pol gjetën veç akull dhe asnjë lloj zgavre që shpinte në thellësitë e planetit.

Planet konkav

Gjithsesi, pavarësisht kundërshtive të forta, ideja nuk vdiq, ndoshta edhe për shkak të historive fantastike të shkruara falë fantazisë së Edgar Alan Poe dhe Zhyl Vernit. Amerikani Cyrus Rid Tid u bind që jo vetëm Toka qe bosh përbrenda, por edhe ne vetë jetonim në brendësinë e saj.

Dielli gjendej në qendër, gjysmë i ndriçuar e gjysmë i errët, ndërsa yjet dhe Hëna reflektoheshin nga sipërfaqja tokësore. Teoria e "Tokës konkave" e Tidit u transformua në një sekt, Bashkimi Koreshan, i cili deri në vdekjen e pasuesit të fundit, në vitin 1982, pretendonte se kishte vërtetuar shkencërisht konkavitetin e shtresave të Tokës.

Çfarë nxehtësie në Pol!

Ishin Uilliam Rid dhe Marshall B. Gardner studiuesit e parë që do të qenë të aftë të mbanin ndezur edhe gjatë viteve '900 shpresën për të vërtetuar konkavitetin e Tokës. Që të dy ishin të bindur se shumë anomali nuk mund të shpjegoheshin ndryshe.

Për shembull, disa eksplorues kishin treguar se temperaturat dukeshin sikur rriteshin në Polin e Veriut. Eksploruesi norvegjez Fridtjof Nansen deklaroi se në Qarkun Arktik bënte aq nxehtë sa qe e pamundur të flije. Të tjerë flisnin për akull me ngjyrë të kuqe, të gjelbër, të verdhë e të zezë.

Dhe zbulimi i një mamuthi të ngrirë në Siberi u vërejt si prova përfundimtare. Për Ridin dhe Gardnerin të gjithë këta elementë bënin të mendohej se eksploruesit i qenë afruar, madje kishin hyrë, pa e kuptuar në zgavrën polare.

Bora kishte marrë ngjyra të tilla për shkak të pjalmit që vinte nga brendësia, ndërsa ajo e zeza kishte marrë këtë ngjyrë për shkak të gazrave të lëshuar nga ndonjë vullkan.

Më tej, mamuthët nuk qenë zhdukur, siç besohej nga të gjithë, por se kishin gjetur në brendësi ambientin e përshtatshëm për të jetuar. Sa për mamuthin e gjetur të ngrirë, që të dy mendonin se kishte guxuar të dilte jashtë dhe kishte ngrirë.

Një peshkatar norvegjez, Olaf Jansen, arriti deri në atë pikë sa tha që bashkë me të birin kishte arritur me barkë në kontinentin e brendshëm dhe se kishin qëndruar aty plot dy vjet, nën kujdesin dhe mikpritjen e popullsisë së brendshme, e përbërë nga qenie gjigande shumë të zhvilluara që në çastin e largimit i kishin mbushur me ar.

Vetëm se Janseni vdiq gjatë udhëtimit dhe i biri që rrëfeu historinë u mbyll në një çmendinë. Vetëm në fillim të viteve 1900, Jansen vendosi t'ia rrëfejë historinë Uilliam Xhorxh Emersonit, i cili u bazua tek ajo për të shkruar librin "Zoti prej tymi".

Streha e Hitlerit

Që të gjitha këto teori dhe ide gjatë viteve '30-të ngacmuan imagjinatën e shumë hierarkëve nazistë madje, duket edhe atë të vetë Hitlerit.

Të vendosur për të vërtetuar superioritetin e racës ariane, disa syresh morën për të sakta legjenda e mitologji që rrëfenin për qytetërime të zhvilluara në qendër të Tokës.

Nuk mund të mos ishin paraardhësit e Raihut. Sipas disave është financuar edhe një ekspeditë në kërkim të portës hyrëse në Polin e Veriut, ndërkohë që në prill të vitit 1942, shkencëtari Heinz Fisher drejtoi nga qielli një aparat fotografik me rreze infra të kuqe. Qëllimi? Të fotografonte flotën britanike në murin përballë shtresës tokësore.

Atdheu i UFO-ve

Pas Luftës së Dytë Botërore, simpatizanti i nazistëve, Ernst Zëndel, arriti deri në atë pikë sa të deklaronte se Hitleri dhe një grup njerëzish të besuar ia dolën t'u shpëtonin forcave aleate përmes një anijeje për të hyrë më pas në brendësi të Tokës përmes zgavrës hyrëse në Polin e Jugut.

Që aty shkencëtarët nazistë nisën ideimin e një plani për të pushtuar planetin falë disa mjeteve fluturues revolucionarë, të rrumbullakët e pa krahë: disqet fluturuese.

Edhe sot e kësaj dite, disa janë të bindur se UFO-t nuk fshihen në thellësi të hapësirave qiellore, por në zemër të Tokës.

Ata që e ushqyen më shumë këtë ide qenë shkrimtarët Riçard Shaver dhe botuesi i tij, Rei Palmer, bashkëthemelues i revistës amerikane "Fate", e cila i dedikohet tërësisht aktiviteteve paranormale.

Shaver këmbëngulte se jo vetëm që UFO-t qenë mjetet e transportit të atyre që banonin në brendësi të planetit, por se edhe kishte arritur ta vizitonte personalisht atë botë, sigurisht, fshehtazi banorëve.

Sipas tij, aty banonte një popull mizor i quajtur "deru", pasardhës të banorëve të Atlantidës, e humbur nën thellësi të Tokës pas një kataklizmi nukleare.

Shaver rrëfeu më pas se banorët e kishin kapur dhe e kishin burgosur, por se, mes shumë të tjerash, i kishin mësuar edhe teorinë e relativitetit.

Sipas tij, e gjitha kjo ndodhte përpara se Ainshtaini ta bënte publike (mëkati i vetëm është se shkrimtari i tregoi këto pasi Ainshtaini ia kishte treguar gjithë botës teorinë e relativitetit).

Pika më e lartë e pretendimit të Palmerit, në mbështetje të historisë fantastik të Shaverit, mbërriti në vitin 1970, me publikimin e një fotoje të zgavrës në fjalë.

Bëhej fjalë për një mozaik fotografish të bërë nga një satelit për llogari të Administratës së Shkencave Ambientale të Ministrisë së Tregtisë së Shteteve të Bashkuara të Amerikës, ku vërehej një njollë e zezë në Polin e Veriut.

"Edhe sa foto të tjera duhen për të mësuar si qëndron e vërteta", pyeti me ironi Palmer. Por në të vërtetë, njolla e zezë i detyrohej faktit të thjeshtë se fotot qenë bërë në mes të dimrit, kur Poli gjendet gjatë 24 orëve të ditës i zhytur në errësirën më të thellë.

Me gjithë përgënjeshtrimet, ideja se Toka është bosh përbrenda vazhdon të gjejë mbështetës: përveç sitesh të shumta në internet, librash e revistash që e mbështesin këtë teori, "Fondacioni Shkencor Phonex" grumbullon fonde për mundësimin e një ekspedite për në qendër të Tokës, e cila do të kalojë përmes zgavrës së Polit.

Zona 51

Ndërkaq teoria është modernizuar. Tani mbështetësit e teorive të konspiracioneve këmbëngulin se Shtetet e Bashkuara të Amerikës janë tërësisht në dijeni të ekzistencës së kësaj bote të fshehtë, por e mbajnë të fshehtë faktin, pasi raca njerëzore nuk është ende gati për t'u përballur me një të vërtetë kaq tronditëse.

Sipas tyre, nuk është aspak rastësi, që një prej portave që të shpien te kjo botë gjendet tamam në të famshmen "Zona 51", një bazë ushtarake sekrete në shkretëtirën e Nevadës, ku disa mendojnë se mbahet i fshehur një disk fluturues dhe disa alienë të vdekur. Por janë jashtëtokësorë apo banorë të brendësisë së Tokës?

Përtej shakave, siç thotë publicisti i madh italian Umberto Eko, i cili ka shkruar mbi këtë temë te libri "Lavjerrësi i Fykosë": "Të meditosh sot mbi teori sharlatane që janë marrë seriozisht për kohë të gjatë, na mëson të shohim me mosbesim edhe shumë ide që gjejnë hapësirë sot jo vetëm nëpër media, por edhe në disa ambiente shkencore".

Për vetë natyrën e saj, kjo tematikë është shumë e gjerë dhe kërkon një kohë relativisht të gjatë që të paraqiten gjithë provat, faktet dhe teoritë për ekzistencën e një bote të nëndheshme dhe vetë boshllëkun që mund të ketë globi ynë.

Gjatë gjithë historisë së regjistruar të njerëzimit është folur për botën e nëndheshme, krijesat e saj dhe ferrin që përfaqëson kjo botë.

Që nga mitologjia e deri tek tekstet fetare gjejmë gjurmë të forta të përshkrimeve të një bote ireale të mbushur me figura hyjnore e gjysëm hyjnore, qenie mistike dhe të frikshme të konsideruara pjellë e fantazisë njerëzore dhe e frikës së tij ndaj një të panjohure që ka mbetur e tillë për mijëra vjet dhe është prekur vetëm nga një grusht njerëzish të zgjedhur.

Vazhdimisht nga ky realm kanë ardhur mesazhe që janë dëgjuar nga ata që i kanë mbajtur veshët e hapur dhe mendjet e hapura për të kuptuar atë që nuk e kupton dhe pranon dot mendja e ndrydhur njerëzore.

Themi e ndrydhur pasi ne si qenie njerëzore nuk jemi të ndërgjegjshme për fuqinë e madhe që kemi në trurin tonë dhe kufizohemi nga frika e të panjohurës duke i mohuar vetes përdorimin e dhuratës më të madhe që kemi nga Natyra apo nga Krijuesi (kushdo qoftë).

Ndër shekuj njerëz të guximshëm dhe ëndrrimtarë janë përpjekur të gjejnë rrugët për të hasur këtë të panjohur. Shumë kanë dështuar deri dhe me jetët e tyre. Disa ja kanë dalë mbanë dhe kanë lënë dëshminë e tyre që edhe sot e kësaj dite vazhdon të mos pranohet falë asaj dare që ka mbërthyer mendjen njerëzore dhe se lë atë të shpërthejë me gjithë fuqinë e saj.

Sot më shumë se kurrë njerëzimi po u afrohet kufinjve të dijes, duke u përpjekur t'i kapërcejë ato. I kërkon në avancimin e shkencës, teknikës, mendimit dhe përceptimit. I kërkon ato në trupat e sistemit tonë diellor dhe përtej tij, duke guxuar që të zgjerojë hapësirën e kërkimet nëpër kozmos dhe gjithë Universin.

Por nuk duhet harruar që, vetë globi ynë ende është i mbushur me mistere. Nuk duhet harruar se sa zbulime të rëndësishme janë bërë vitet e fundit kur mendohej se s'ka mbetur më gjë për 'tu zbuluar.

Njohim mjaft mirë sipërfaqen e Hënës dhe të Marsit, por nuk dimë ende se çfarë fshihet nëpër thellësitë e Amazonës dhe të xhunglës tropikale afrikane.

Njohim mirë satelitët e Saturnit dhe të Jupiterit, por ende nuk dimë të shpjegojmë zërat e fortë që na vijnë nga e kaluara dhe e tashmja për ekzistencën e diçkaje shumë të pabesueshme nën këmbët tona. Përpiqemi të hedhim në hartë sistemin tonë diellor, galaksinë tonë dhe të tjera, përpiqemi të gjejmë se si u krijuan dhe kur do të kenë një fund dhe ende nuk dimë as 1 % të asaj që përfaqëson brendësia e globit tonë.

Dhe këtu është misteri më i madh që ende mbetet për t'u zbuluar. Gjeologjia me saktësitë dhe pasaktësitë e saj na kanë ardhur në ndihmë për të kuptuar dhe mësuar shumë mbi historinë e planetit tonë si trup dhe si ndërtim. Por si çdo shkence, ajo ka nevojë gjithmonë për përmirësim dhe ndryshime në koncepte dhe nga ky rregull ajo nuk mund të bëjë përjashtim.

Do përqëndrohemi fare pak në aspektin shkencor të saj dhe do vazhdojmë në atë që me gjithë gojën mund të quhet si pjesë e pandarë e një realiteti paranormal dhe tërësisht të mistershëm për ne si qenie njerëzore.

Është apo jo bosh Toka jonë? Çfarë janë faktet që mbështesin këtë teori? Ka apo nuk ka hapësirë që të mundësojë kushte për një shoqëri që të jetojë aty për qindra madje mijëra vjet? A ka gjurmë dhe prova që dëshmojnë pro kësaj teorie? Kush janë qeniet që mund të jetojnë poshtë këmbëve tona dhe pse ato kanë bërë këtë zgjedhje? Kujt kulture i përkasin dhe çfarë lidhje kanë ato me të kaluarën e largët të njerëzimit, një e kaluar e cila nuk bën pjesë në historinë e regjistruar dhe që mund të shkojë prapa në kohë disa dhjetra mijëra vjet?

Këto janë disa nga pyetjet që do mundohemi t'i japim përgjigje në këtë temë. Materialet janë të shumta, disa prej tyre të ngulitura thellë në mendjen time, disa në internet e disa të tjera nëpër librat që zotërojmë.

Por nuk ka rëndësi koha që do të duhet për të paraqitur sa më shumë prej tyre. Është e rëndësishme që në fund të jepet një panoramë e përgjithshme dhe mbase të ndihmojë në dhënien e disa përgjigjeve që mund të dremisin diku në cepin e mendjes sonë, por që s'kemi guximin t'i themi me zë të lartë.

Në fund të fundit ky është dhe kalvari i vetë shoqërisë njerëzore, jemi gjithmonë në kërkim të përgjigjeve për pyetjet tona dhe nuk do të reshtim asnjëherë së përpjekuri për t'i gjetur ato përgjigje.

Qëllimi i temës nuk është aspak të kundërshtojë linjën e përgjithshme të shkencës mbi përbërjen e planetit tonë.

Qëllimi është që të pasqyrohet ana e panjohur e brendësisë së Tokës, ajo anë që pështpëritet me gjysëm zëri nëpër bisedat e shkencëtarëve të rinj dhe mendimtareve mendje hapur dhe sidomos të asaj shtrese që konsiderohet si injorante dhe pa kredibilitet shkencor, por që në shumë raste ka rezultuar të jetë disa herë më e pasur shpirtërisht dhe mendërisht se sa shkencëtari më i afirmuar.

Këta janë shamanët e çdo besimi, tribuje apo klani. Janë njerëzit e mbrujtur nga eksperienca dhe njohuria disa mijëra vjeçare e transmetuar brez pas brezi dhe që mbart atë të fshehtë të natyrës njerëzore të cilën shkenca e sotme e injoron dhe nuk e quan aspak si të denjë për 'tu trajtuar.

Pra, janë zërat e të lashtëve në gojën e të tashmëve të cilët përpiqen që ta na zgjojnë nga gjumi letargjik dhe të na shkundin amnezinë që na ka pushtuar mendjen kolektive prej më shumë se 5 mijë vjet. Nëse nuk kemi dëshirë apo vullnet t'i marrim në konsideratë, më e pakta që mund të bëjmë është t'i dëgjojmë se ç'kanë për të thënë, qoftë edhe sikur të qeshim e të kthejmë kokën mënjanë me tallje.

* * *

Astronomi britanik Edmund Halley (i famshmi që i dha emrin Kometës Halley) ka hedhur idenë se Toka mund të përbëhet nga disa sfera koncentrike të vendosura brenda njëra-tjetrës në formën e një mozaiku kinez. Dy shtresat e brendeshme kanë diametër të krahasuar me Marsin dhe Venusin, ndërsa Bërthama e Brendshme solide është po aq e madhe sa planeti Merkur.

Por ideja më e befasishme që hodhi Halley ishte ajo që secila nga këto sfera të brendshme mund të mbështesë ekzistencën e jetës. Sipas teorisë së tij, ato mendohet se janë të mbushura me dritë të krijuar nga një atmosferë e ndritshme. Kur shikoi pamjen jo të zakontë të Aurora borealis, në Polin e Veriut, Halley hodhi hipotezën se mund të jetë shkaktuar nga dalja e gazit prej brendësisë së Tokës drejt atmosferës.

Kjo teori e Halley-it propozohet në shekullin e shtatëmëdhjetë, kur njohuria shkencore mbi strukuren e Tokës ishte ende primitive. Me kalimin e kohës pamundësia e ekzistencës së një Toke tërësisht bosh u bë më se e qartë për shkencëtarët dhe studiuesit, por ideja u çua më tej nga shkrimtarët e zhanrit fantastiko-shkencor.

Besohet se ju kujtohet libri i famshëm i Zhyl Vernit, ***Udhëtim në Qendër të Tokës***, i shkruar në vitin 1864, apo një cikël i tërë novelash me temë nga Toka Bosh, e shkruar prej Edgar Rice Burroughs.

Këta të dy, si dhe shumë shkrimtarë të tjerë, u frymëzuan nga teoritë e një ekscentriku amerikan të fillimit të shekullit të nëntëmëdhjetë të quajtur John Cleves Symmes. Ashtu si dhe Halley, Symmes mendonte se Toka është e përbërë nga pesë sfera koncentrike.

Por ai shtoi edhe diçka tjetër. Sipas tij, në secilin nga polet ka hapje apo çarje të cilat u quajtën "Hapjet Symmes". Oqeani hyn e del nëpër këto hapje dhe po ashtu brendësia e Tokës supozohej se ishte e banuar. Symmes ishte një kapiten i shquar i ushtrisë gjatë Luftës së vitit 1821 dhe mbronte me fanatizëm teorinë e tij.

Kreu shume udhëtime nëpër gjithë vendin që të siguronte fonde për të organizuar një ekspeditë në hapjen e Polit të Veriut. Ai madje dërgoi dhe një peticion në Kongres me kërkesën që ky i fundit të financonte ekspeditën.

Një doktor i pasur në vitin 1824 financoi një ekspeditë në Polin e Jugut për të gjetur Hapjen Symmes. Por ekspedita nuk pati sukses dhe Symmes vdiq, duke mos e parë të realizuar idenë e tij. Në vitin 1906 William Reed publikoi një libër të quajtur Fantazma e Poleve (të cilin e kam lexuar dhe ua sugjeroj të gjithëve pasi është shumë interesant).

Në këtë libër ai shkruante: "Jam në gjendje që të provoj teorinë time se Toka jo vetëm është bosh, por e përshtatshme në brendësinë e saj që të mundësojë ekzistencën e jetës njerëzore me të njejtën lehtësi si në sipërfaqen e saj".

Numri i njerëzve që mund të jenë në gjendje të jetojnë aty i kalon miliardat. Teoria e Reed zgjoi pak interes në radhët e një publiku më se skeptik. Por marshalli B. Gardner, i cili shkroi mbi teorinë e Symmes, disa vite më pas, tërhoqi një vëmendje më të madhe.

Ai kundërshtoi si absurde nocionin e pesë sferave koncentrike të Symmes-it, por në të njejtën kohë u tregua entuziast mbi idenë e hapjes së Tokës në pole. Sipas Gardne,r brendësia e Tokës ishte e ndriçuar nga një Diell i vogël rreth gjashtëqind milje në diametër.

Gardner shkoi edhe më tej kur paraqiti aplikimin e zbulimit të tij në Zyrën e Patentave të Shteteve të Bashkuara. Ja çfare thotë dokumenti origjinal:
UNITED STATES PATENT 1096102: THE HOLLOW EARTH THEORY. (Patent i Shteteve të Bashkuara 1096102: Teoria e Tokës Bosh.)

Pra ky është regjistrimi që Gardner bëri në datën 25 Nentor 1912. 18 muaj me pas, në 12 Maj 1914, Agjencia Federale i lëshoi zotit Gardner patentën e Shteteve te Bashkuara me numër 1096102, dokumenti i dytë më i rëndësishëm shkencor që është lëshuar ndonjëherë.

Rëndësia e këtij dokumenti kalohet vetëm nga ajo e zbulimit të fluturimit prej vellezërve Orville dhe Wilbur Wright në vitin 1903.

Për arsye që Gardner nuk mund t'i kuptonte, por që tashmë në ditët tona janë më se të qarta, zbulimi i tij u shndërrua në sekretin ushtarak më të klasifikuar të të gjitha kohërave.

Gjatë viteve të tëra të studimeve dhe udhëtimeve të tij në rrethin Polar, mos harrojmë që ai është edhe zbuluesi i famshëm i mamuthit të ngrirë në Siberi në vitin 1846 dhe është pikërisht ky zbulim që përforëcoi idenë e tij për hapjet në pole, pasi gjendja e përkryer në të cilën ishte trupi i ngrirë i mamuthit, sugjeronte që ai kishte ngordhur para pak kohësh.

Dhe e vetmja mënyrë që ai mund të ishte gjendur aty ku u gjet, ishte ardhja e tij nga një afërsi e cila është Poli i Veriut, pra nga hapja e tij. Më pas, observimi i Gardner rezultoi të ishte me shumë vend, po të kemi parasysh udhëtimin e parë mbi Polin e Veriut, të kryer nga Stanley në vitin 1929 dhe që u transmetua direkt nga radio.

Vazhdojnë ende të jetojne njerëz të cilëve ju kujtohet komenti shqetësues që bëri Stanley, kur u ndodh mbi Polin e Veriut, dhe filloi të raportonte për një pamje të pabesueshme luginash të gjelbëruara, lumenj, pemë të larta dhe mamuthe që kullosnin lirshëm. Menjëherë pas këtyre fjalëve tranmsetimi u ndërpre dhe më pas

nuk pati asnjë koment. Disa deklarata të mekura më pas e quajtën si një mirazh dhe komentet përfunduan këtu.

Ka një fakt interesant që Gardner nuk kishte dijeni për punën e William Reed dhe konkluzionet e arritura ishin komplet të pavarura. Por, nëse Reed e kufizoi studimin e tij thjesht në eksplorimet polare, Gardner shkoi më tej, duke i zgjeruar ato edhe me astronominë. Dhe këtu ai e bazoi gjithë kërkimin e tij, duke i dhënë baza të forta shkencore.

Sipas teorisë së përgjithshme të krijimit të planetit, në fillim, pra 4-5 miliardë vjet më parë, kur Toka ishte ende një sferë gjigande gazi rrotullues shumë të nxehtë, gradualisht filloi të ftohej. Ligjet e fizikës thonë se gazet që ftohen kondensohen dhe në këtë mënyrë sfera e gaztë që rrotullohej me shpejtësi filloi të koncentrohej, ndërsa vazhdonte humbja e nxehtësisë.

Tërheqja gravitacionale e qendërsuar vazhdoi të reduktonte diametrin e sferës rrotulluese me material që po ftohej pak nga pak... por kjo deri në një farë pike. Ky është ndryshimi i madh logjik midis teorisë së vjetër jo adekuate mbi formimin e planeteve dhe zbulimit të Gardner.

Sipas nocionit të vjetër koncentrimi gravitacional vazhdoi pareshtur deri sa Toka u shndërrua në një llavë të nxehtë nën presionin e një shtypje të madhe gravitacionale. Nëse një skenar i tillë padyshim që ndodh në mënyrë rutine në evolucionin qiellor në disa trupa të veçantë dhe shumë të mëdhenj, si në rastin e yjeve, është padyshim jo e njejta gjë me zhvillimin e disa planeteve tipike.

Faktori kryesor është ai i forcës centrifugale. Përfundimi i studimit të Gardnerit sugjeron se planeti ynë e përfundoi fazën e tij evolutive si trup qiellor kur u ngurtësua si një sferë e zgavërt prej 8000 miljesh, me një diametër prej 1.400 milje Hapje Polare. Dhe në këtë pikë qëndron dhe avantazhi i Gardnerit nga Reed.

Duke qenë i bazuar shumë në astronomi, dokumentimet e saj, si dhe fotografi që lidheshin në mënyrë specifike me mjegullnaja dhe kometa, Gardner kuptoi gjithë të vërtetën. Pikërisht në mes të kësaj sfere (Tokës) është një sferë proporcionalisht e vogel inkandeshente.

Midis saj dhe kores së mjegullnajës ka një hapësirë boshe, e thënë me fjalë të tjera, mjegullnaja është e zgavërt me përjashtim të sferës së ndritshme në qendrën e saj.

Për ata që duan të mësojnë më shumë në lidhje me teorinë e Gardnerit, mund të lexojnë librin e tij të titulluar: ***Udhëtim në Brendësi të Tokës***.

18.Popujt e Tokës së Brendshme

Në kundërshtim me atë që mund të të bëjë të mendosh titulli i mësipërm, ky artikull nuk ka të bëjë me Vizitorët e Yjeve. Përkundrazi, bëhet fjalë për raca të tjera me të cilat do të jemi në kontakt një ditë, raca me të cilat kanë pasur kontakt disa nga paraardhësit tanë. Zetët kanë treguar se kishte ardhur koha që t'i bëja njerëzit të vetëdijshëm për këto raca të afërta, sepse është e rëndësishme për njerëzit të dinë se çfarë po ndodh në të vërtetë.

Dr. Boylan i referohet këtyre infra-tokësorëve si ***Popujt e Tokës së Brendshme***.

Informacioni i mëposhtëm është nga një koleg psikik, me informacion ***shtesë*** (addendum) të siguruar nga kolegë të tjerë psikikë. Ky informacion është konfirmuar

për mua nga disa Vizitorë të Yjeve. Popujt e Tokës së Brendshme është një term i cili mund të përdoret për t'iu referuar specieve të përparuara inteligjente indigjene këtu në Tokë për një kohë shumë të gjatë, dhe duke banuar me zgjedhje brenda Tokës ose në qytetet me kube në fund të oqeanit. Ata janë Specie të Tokës, me origjinë në Tokë shumë kohë më parë, ose fara në Tokë nga gjetkë, dhe ishin ekzistuese gjatë kohës së qytetërimeve Atlantidas dhe Lemurian. Popujt e Tokës së Brendshme u dogjën në marrëzinë njerëzore në pika të ndryshme në kohët e kaluara, duke përfshirë edhe ata shkencëtarë-shamanë (më vonë të quajtur Kabar) dështimet e armëve bërthamore dhe të energjisë të të cilëve shfarosën kontinentet e Atlantis dhe Lemuria dhe pjesët e djegura të nënkontinentit indian më shumë se 10.500 vite më parë. Dhe kështu, Popujt e Tokës së Brendshme vendosën të qëndrojnë larg nga "ata njerëz të çmendur" dhe shpesh e kalojnë shumicën e kohës së tyre nën tokë ose të veshur në padukshmëri për ta bërë këtë.

Popujt e Tokës së Brendshme kanë komunikimet e tyre të veçanta me Kombet e Yjeve, dhe konsiderohen nga Kombet e Yjeve si një specie inteligjente e ndarë nga njerëzit në Tokë.

Këto raca të Tokës së Brendshme vijnë tek ne në ëndrra, vizione dhe udhëtime shamanike. Dhe Sasquatch, Faeries, Leprechauns dhe Minehune bëjnë herë pas here një pamje në sipërfaqen e Tokës. Nganjëherë ata e bëjnë veten të dukshëm dhe të afrueshëm për ata zemrat e të cilëve janë të buta, të hapura dhe të pa frikë.

Duhet të theksohet se ajo që paraardhësit tanë e quajtën ***Zanat*** janë ajo që njerëzit sot e quajnë ***Orbs***, energjia e butë ndriçuese ***Orb Folk***. Në vizatimet e zanateve krahët ishin përpjekja e paraardhësve tanë për të përshkruar qeniet e fjetura të varura pezull tek njerëzit e thjeshtë që nuk mund ta kuptonin ndryshe se si dikush mund të pezullohej në ajër.

Përveç specieve të Tokës së Brendshme që jetojnë brenda Tokës, ose në mënyrë të padukshme në sipërfaqen e saj, ka të tjerë, ***Ceatallionët*** që jetojnë në oqean. Ata janë një specie ujore inteligjente që u farëzuan këtu 58 mijë vite më parë nga ***Nommos***, një specie ujore më e evoluar inteligjente që jeton gjithashtu në një planet që rrotullohet rreth yllit Sirius B në sistemin binar Sirius. Nommos kanë trup të sipërme humanoide me krahë dhe duar me gishta të lakuar dhe një trup të poshtëm si peshq me bisht. Ceatallionët kanë gushë dhe lëkurë të bluar. Kur Ceatallionët ishin në një fazë më të hershme të zhvillimit evolucionar në Sirius B, ata ishin të bazuar në tokë dhe kishin këmbë. Më vonë, ndërsa kalonin pjesën më të madhe të kohës nën ujë, këmbët gradualisht u shkrinë në një bisht si delfin pak a shumë si manatina. Ata nuk janë mutantë, por lloji i tyre. Pamja e tyre e trupit është disi e ngjashme me atë të ujit që është në atë film të vjetër, "The Creature From the Black Lagoon".

Nommos më vonë u kthye për të kontrolluar ceatallionët, dhe gjithashtu mësoi paraardhësit e popullit Dogon të sotme, Mali në Afrikë, njohuri të përparuara duke përfshirë metalsmithing dhe astronomi.

Ceatallionët zhvilluan një qytetërim nënujor në Tokë, ku ata jetojnë nën ujë në një grusht qytetesh në katin e oqeanit. Ata udhëtojnë për në dhe nga këto qytete nënujore me automjete shumë të shpejta të mbrojtura nga graviteti, të cilat mund të lëvizin shumë shpejt përmes ujit me shumë pak rezistencë, dhe pas surfacing mund të fluturojnë mbi oqean. Operatorët e sonarëve të marinës kanë pikasur këta USOS

(Objekte të paidentifikuara të zhytura) që udhëtojnë shumë më shpejt se ç'mundet çdo nëndetëse bërthamore, por u është thënë nga oficerët e tyre superiorë se 'është e klasifikuar' dhe t'i injorojnë ato lexime sonare. USOS që njerëzit mendojnë se janë anije tokësore jashtëtokësore që shkojnë për një goditje në oqean janë, në disa raste, zejet e Ceatallionëve që jetojnë në komunitetet e katit të oqeanit.

Ceatallionët që banojnë në shtratin e detit janë tejet të mërzitur tek "Banorët e Tokës" (siç i quajnë njerëzit) për shkatërrimin e ekuilibrit ekologjik të oqeanit. Mbi-ngrohja dhe ndotja e oqeanit, ndryshimi i ekologjisë detare dhe rënia e peshkimit po kanë një ndikim të drejtpërdrejtë negativ në Ceatallionët.

Këto Ceatallionë ishin në një moment duke u përpjekur për t'u zhvendosur në një planet tjetër, të cilin ata ishin lejuar për ta vizituar, i cili është kryesisht ujë, por Kombet e Yjeve thanë jo. Kombet Yje kanë bërë përjashtim nga qëndrimi i Ceatallionëve ndaj njerëzve, sepse të paktën një pjesë e qeverive të Ceatallionëve është shumë kundër çdo kontakti me ne "Banorët e Tokës".

Sa për refuzimin e tanishëm të Ceatallionëve për kontaktin njerëzor, mbetet për t'u parë nëse ata do të vendosin të heqin embargon e tyre mbi Kontaktin e Banorëve të Tokës (Njerëzve) dhe t'u japin njerëzve një shans tjetër në komunikim dhe kontakt.

Në një konferencë të kohëve të fundit, Kombet Yje u thanë Ceatallionëve se ata kanë nevojë për të ndihmuar në fakt Tokën, dhe jo vetëm të ulen dhe të fajësojnë njerëzit për atë që është e gabuar.

Popujt e Tokës së Brendshme kanë mbi mijëra vjet që ngadalë kanë filluar të bëjnë komunitete nëntokësore. Ata dalin vetëm herë pas here për të ndihmuar njerëzit të cilët kanë nevojë për ndihmë. Ata janë dashamirës dhe të dhembshur. Por përsëri, ata ngurrojnë menjëherë nga dhuna dhe nuk do të kenë të bëjnë fare me të.

Popujt e Tokës së Brendshme marrin qëndrimin se njerëzit duhet të nderohen që të quhen Njerëz të Tokës, sepse, edhe pse shumë njerëz e kanë humbur vizionin e qartë dhe veprojnë në mënyrë të paekuilibruar emocionalisht, është një privilegj të jesh Njeri. Nuk duhet t'i shmangim kurrë tiparet tona njerëzore. Popujt e Tokës së Brendshme janë mësuar se një ditë Raca Njerëzore do të bëhet një Racë e bukur dhe e nderuar në mesin e Yjeve. Ky proces po fillon tani.

Popujt e Tokës së Brendshme mendojnë se duhet të jenë shumë përzgjedhës në çdo kontakt me njerëzit. Ata mund të shërojnë me lehtësi largësinë e largët. Ata kanë dhembshuri të madhe.

Ata njerëz që kanë mësuar orientimin e tyre të duhur jetësor (për në Burim/Perëndi) do të vazhdojnë në zhvillim, dhe përfundimisht do të meritojnë kontaktin nga Popujt e Tokës së Brendshme.

Popujt e Tokës së Brendshme e konsiderojnë këtë Qenie Tokësore (që jeton Gaia) shumë thellë me dashuri, dhe duan të shpëtojnë shtëpinë e tyre nga ata Njerëz që nuk kanë mësuar të kujdesen për të.

Vizitorët yjorë janë mjaft të vetëdijshëm dhe të informuar për Popujt e Tokës së Brendshme.

Kavali është i vetëdijshëm për këta njerëz të Tokës së Brendshme, dhe është përpjekur të kontaktojë me disa qytetarë të Ceatallionëve *për t'i manipuluar ata*. Kombet Yje e konsiderojnë një zhvillim të tillë një çështje shumë serioze, kështu që shumë kohët e fundit ka vënë një kufizim të lartë në çdo qasje në Ceatallionë.

Pra, ndërsa Popujt e Tokës së Brendshme janë një grup speciesh më të përparuara, edhe ata kanë ende një mënyrë për të shkuar në zhvillimin e tyre të plotë frymor.

Por Kombet e Yjeve mendonin se ishte koha që njerëzit të lëviznin përtej padijes, miteve dhe dezinformatave, dhe që ne të merrnim tablonë e drejtë të informacionit mbi këto specie të tjera inteligjente në Tokë. Nuk jemi vetëm këtu. Ne e ndajmë këtë Tokë me specie të tjera të përparuara inteligjente indigjene (autoktone).

19.Një tjetër qytetërim jeton në brendësi të Tokës

Ky tekst është i vërtetë dhe nuk i përket fantashkencës. Këto pjesë janë një fragment nga një bisedë me një krijesë zvarranike në dhjetor 1999. Ky nuk është një artikull tjetër i rremë për UFO-t, por një dokument që përmban vetëm të vërtetën dhe që ia vlen të lexohet. Fragmenti u shkurtua nga autori me kërkesë të krijesës zvarranike dhe shumë pjesë të intervistës reale u hoqën.

Jimmy Bergman

Fragment nga biseda, dhjetor 1999

Pyetje: Si fillim kush jeni ju dhe çfarë jeni? Jeni një specie aliene apo vini nga ky planet?

Përgjigje: Siç mund ta shihni me sytë tuaj, unë nuk jam njeri. Unë jam një qenie zvarranike femër që i përkas një race shumë të vjetër reptiliane. Ne vijmë nga Toka dhe kemi jetuar në të për miliona vjet. Ata na përmendin në shkrimet tuaja fetare si Bibla, dhe shumë fise të lashta si egjiptianët dhe inkasit na adhuronin. Feja e krishterë e ka keqkuptuar rolin tonë në krijimin e njerëzve, kështu që ne përmendemi atje si ”gjarpërinjtë e këqij”. Kjo nuk është e vërtetë. Raca juaj është krijuar gjenetikisht nga alienët dhe ne nuk kemi marrë pjesë në atë proces në asnjë mënyrë. Ju duhet të dini se speciet tuaja evoluan me një shpejtësi pothuajse të pamundur në 2-3 milion vjet. Evolucioni është një proces shumë më i ngadalshëm kur ndodh natyrshëm. Pyetjes suaj nëse jam një qenie aliene, duhet t’i përgjigjem se nuk jam. Unë kam lindur në Tokë. Kolonitë tona ekzistojnë në sistemin diellor, por ne vijmë nga ky planet. Ky është në fakt planeti ynë, jo i yti.

Pyetje: A mund të më thoni emrin tuaj?

Përgjigje: Nuk është shumë e thjeshtë, sepse gjuha njerëzore nuk mund ta shqiptojë emrin tim si duhet. Gjuha jonë është shumë e ndryshme nga e jotja. Duke përdorur shkronjat dhe zërat tuaj, emri im do të tingëllonte si ”Sssshiaassshakasskshsh”. Ne nuk kemi një mbiemër si ju, por vetëm një emër unik. Ky emër nuk u jepet fëmijëve në lindje, por fitohet me një procedurë të veçantë në adoleshencë. Ju lutem më quani Lacerta. Ky është emri që përdor kur flas me njerëzit.

Pyetje: Sa vjeç jeni?

Përgjigje: Ne nuk e masim kohën në vite astronomike si ju, sepse ne në fakt jetojmë nën sipërfaqen e planetit. Matja jonë e kohës varet nga ciklet periodike të fushës magnetike të Tokës dhe për këtë arsye unë jam rreth 57.653 vjeç. Kam hyrë në fazën e të rriturve para 16.337 cikleve. Sipas moshës njerëzore, jam afërsisht 28 vjeç.

Pyetje: Cila është detyra juaj? Keni një “mision” si ne?

Përgjigje: Për ta thënë me fjalët tuaja: Unë jam një studiues kureshtar i sjelljeve shoqërore të llojit tuaj. Prandaj jam këtu, prandaj po flas me ty dhe prandaj të kam

zbuluar natyrën time të vërtetë dhe po të përcjell gjithë këtë informacion sekret. Pyes veten se si do të reagoni ndaj gjithçkaje që ju them. Ka shumë gënjeshtra në planetin tuaj që pretendojnë se dinë diçka për ne, UFO-t dhe alienët, dhe ju në fakt i besoni kaq lehtë të gjitha këto gënjeshtra. Pyes veten se si do të reagojë lloji juaj kur kjo e vërtetë të arrijë në publik.

Pyetje: A janë UFO-t objekte të vërteta fluturuese të operuara nga alienët apo i përkasin specieve tuaja?

Përgjigje: Disa UFO na përkasin neve, por shumica jo. Shumica e objekteve fluturuese ”misterioze” në qiell nuk janë në fakt pajisje teknologjike, por keqinterpretime të fenomeneve natyrore që shkencëtarët tuaj ende nuk i kuptojnë, siç është djegia spontane e plazmës në pjesët më të larta të atmosferës. Sidoqoftë, disa nga UFO-t janë anije kozmike të vërteta që i përkasin specieve tuaja, veçanërisht ushtrisë suaj, specieve të tjera aliene ose neve, megjithëse jemi kryesisht të kujdesshëm që të mos i vërejmë lëvizjet tona. Anijet tona janë në formë cilindrike, 20-260 metra të gjata, prodhojnë zhurma të thella dhe kanë pesë drita të kuqe të ndezura në një sipërfaqe metalike. Objektet në formë disku i përkasin kryesisht specieve aliene. UFO-t trekëndore i përkasin ushtrisë suaj, por ushtria juaj përdor teknologji të jashtme për t’i bërë ato. Nëse vërtet dëshironi të shihni anijen tonë kozmike, kushtojini vëmendje qiejve mbi Arktik, Antarktidë dhe Azinë Qendrore, veçanërisht mbi male.

Pyetje: A ka ndonjë simbol të veçantë që identifikon specien tuaj?

Përgjigje: Kemi dy simbole kryesore që përfaqësojnë specien tonë. Njëri është një gjarpër blu me katër krahë të bardhë në një sfond të zi. Këto ngjyra kanë një kuptim fetar për ne. Meqë ra fjala, ai simbol është shumë i rrallë sot, por mund të gjendet në disa nga shkrimet tuaja të vjetra. Simboli i dytë është një krijesë mitike që ju e quani "dragua" në një rreth me shtatë yje të bardhë në mes. Ky simbol është shumë më i zakonshëm sot. Nëse e shihni atë simbol në anijen tonë cilindrike ose në ndonjë institucion të nëndheshëm, është padyshim diçka që na përket neve dhe ju kështilloj të dilni sa më shpejt që të jetë e mundur.

Pyetje: A përfaqësojnë shtatë yjet në atë simbol të dytë Plejadat?

***Përgjigje*:** Plejadat? Jo. Në fakt, shtatë yjet janë planetë dhe satelitë dhe janë një simbol për shtatë kolonitë tona në sistemin diellor. Yjet shfaqen në një sfond blu, i cili së bashku me rrethin shënon Tokën. Midis shtatë yjeve të bardhë janë Hëna, Marsi, Venusi, Saturni dhe katër satelitë të Jupiterit që ne i kolonizuam dikur në të kaluarën. Dy koloni janë braktisur sot, kështu që do të ishte më e saktë të gjesh pesë yje.

Pyetje: Meqenëse nuk më lejoni të bëj fotografi, çfarë do ta vërtetonte ekzistencën tuaj të vërtetë në mënyrën më të dobishme dhe do të konfirmonte të vërtetën e kësaj historie? Mund ta përshkruani pamjen tuaj në detaje?

Përgjigje: E di që fotografia do të kontribuonte në vërtetësinë e kësaj interviste, por lloji juaj është aq skeptik sa shumë do të thonë se ju jeni një mashtrues dhe se unë jam thjesht një grua e maskuar apo diçka e tillë. Duhet të kuptoni se nuk mund t'ju jap leje të bëni foto me mua ose pajisjen time. Ka arsye të ndryshme për këtë që nuk do t'i diskutoj më tej. Megjithatë, ju keni lejen time për të skicuar karakterin tim dhe pajisjet që mund t'ju tregoj më vonë. Dyshoj shumë se do të mjaftojë që lloji juaj të përshkruani pamjen time për të imagjinuar se si dukem. Megjithatë, do të përpiqem.

Imagjinoni trupin e një gruaje normale. Ashtu si ju, unë kam një kokë, dy krahë, dy duar, dy këmbë dhe dy këmbë, dhe përmasat e trupit tonë janë të ngjashme. Unë duke qenë femër kam edhe gjoks edhe pse jam zvarranik. Lloji ynë filloi të ushqehej me gji të rinj rreth 30 milionë vjet më parë, sepse është mënyra më e mirë për të mbajtur të rinj. Sidoqoftë, gjoksi ynë është shumë më i vogël. Organet e jashtme riprodhuese janë më të vogla në të dy gjinitë sesa te njerëzit, por ato janë të dukshme dhe kanë të njëjtin funksion që arritën përmes evolucionit.

Lëkura ime është kryesisht ngjyrë bezhë jeshile, më shumë si jeshile e zbehtë dhe kemi edhe njolla kafe në formë njollash në lëkurë. Femrat kanë më shumë modele dhe ndryshojnë nga ato të meshkujve. Pashë dy modele në formën e vijave sipër vetullave, pastaj në mjekër dhe faqe. Sytë e mi janë pak më të mëdhenj se sytë e njeriut, gjë që më bën të shoh më mirë në errësirë, dhe ne kryesisht kemi bebëza të mëdha të zeza dhe irise jeshile. Bebëza është e zgjatur dhe mund të ndryshojë formën në varësi të dritës, sepse retina jonë është shumë e ndjeshme ndaj dritës. Ne kemi veshë të jashtëm të rrumbullakët, por ata janë më të vegjël dhe jo të lakuar si tuajat. Megjithatë, ne dëgjojmë më mirë se ju, sepse veshët tanë janë më të ndjeshëm ndaj zërit. Ne kemi një muskul në veshët tanë që mund ta përdorim për t'i mbyllur, p.sh. kur jemi nën ujë. Hunda jonë është më e mprehtë dhe ka një kthesë në formë V-je midis vrimave të hundës, e cila na lejon të ndjejmë temperaturën. Ne kemi të njëjtën formë goje si ju, por kafe të zbehtë dhe dhëmbët tanë janë shumë të bardhë dhe të fortë dhe pak më të mprehtë se tuajat. Ne nuk kemi ngjyra të ndryshme flokësh si ju, por ka një traditë të ngjyrosjes së flokëve. Ngjyra origjinale e flokëve është e gjelbër-kafe. Flokët tanë janë më të trashë dhe më të fortë se tuajat dhe rriten shumë ngadalë. Në fakt, koka është e vetmja pjesë e trupit ku kemi qime.

Trupi, krahët dhe këmbët e mia janë të ngjashme në formë dhe përmasa me tuajat, megjithëse janë me ngjyra të ndryshme, dhe ne gjithashtu kemi diçka të ngjashme me gushat mbi gjunjë dhe bërryla. Gishtat tanë janë pak më të gjatë dhe më të hollë se ato të njeriut, dhe lëkura e duarve tona është e sheshtë dhe pa vija, por është një kombinim i gushave dhe njollave kafe. Gjithashtu, nuk kemi gjurmë gishtash. Lëkura jonë është mjaft e lëmuar në krahasim me njeriun. Ne kemi brirë të vegjël të mprehtë në anën e sipërme të gishtave të mesëm. Thonjtë tanë janë gri dhe më të gjatë se tuajat. Tek ne, meshkujt kanë thonjtë më të gjatë dhe më të mprehtë rreth 5-6 cm. Ajo që është krejtësisht e ndryshme tek ne në lidhje me ndërtimin tuaj është linja që shtrihet përgjatë shtyllës kurrizore, por që nuk është në të vërtetë një shtyllë kurrizore, por një rritje në lëkurë. Ne kemi një numër të madh nervash dhe enësh gjaku në atë rritje, prandaj është shumë e papërshtatshme për ne të ulemi në karriget që përdorni. Përveç rolit të tyre në seksualitet, këto rritje rregullojnë temperaturën e trupit tonë dhe mund të ngrohin trupin tonë kur jemi në diell.

Po ne nuk kemi kërthizë sepse lindim ndryshe nga gjitarët. Dallimet e tjera janë më të vogla dhe nuk ia vlen të përmenden sepse nuk duken as kur vesh rroba. Shpresoj se përshkrimi ishte mjaft i detajuar.

Pyetje: Çfarë lloj veshjesh vishni zakonisht? Mendoj se normalisht nuk vishesh kështu?

Përgjigje: Jo, unë vesh rroba njerëzore vetëm kur jam mes njerëzve. Të them të drejtën, nuk jam rehat me veshje të tilla. Kur jemi në botën e krimit dhe kur jemi me tonat, zakonisht jemi të zhveshur. A ju shokon kjo? Kur jemi në publik dhe me

përfaqësues të tjerë të specieve, veshim rroba të lehta dhe të gjera, sepse trupi ynë është shumë i ndjeshëm ndaj prekjes. Burrat dhe gratë veshin të njëjtat rroba, i vetmi ndryshim është ngjyra.

Pyetje: Ju thatë "me tuajat". E ke fjalën për familjen tënde?

Përgjigje: Jo, jo në të vërtetë. Ju e quani familje, por me këtë fjalë kuptoni vetëm ata me të cilët keni lidhje gjenetike. Ne e konsiderojmë "tonin" si një rreth më të gjerë njerëzish, varësisht nëse kemi emra të ngjashëm, sepse në vendin tonë secili ka emrin e tij unik, siç e thashë tashmë. Në fakt, do të ishte shumë e vështirë për mua t'ju shpjegoj se si funksionon sistemi ynë kompleks shoqëror. Do ta lëmë për një herë tjetër.

Pyetje: A keni një bisht si një zvarranik i zakonshëm?

Përgjigje: E shihni bishtin? Nuk kemi bisht të dukshëm. Në skeletin tonë, në fund mund të shihet vetëm një kockë e vogël e rrumbullakët, e cila përfaqëson pjesën tjetër të bishtit të paraardhësve tanë. Embrionet tona kanë bisht gjatë muajve të parë të zhvillimit, por ato humbasin para lindjes. Bishti ka kuptim vetëm në speciet primitive që sapo kanë filluar të ecin me dy këmbë, kështu që ata kanë nevojë për një bisht për të ruajtur ekuilibrin.

Pyetje: Ju thatë se keni lindur ndryshe nga ne. A do të thotë kjo se ju vendosni vezë?

Përgjigje: Po, por jo si zogjtë dhe zvarranikët primitivë. Në fakt, embrioni rritet në lëngun proteinik brenda mitrës, por ka një guaskë të zbrazët në formë veze rreth tij që mbush mitrën. Embrioni në guaskë është plotësisht i pavarur nga trupi i nënës dhe ka gjithçka që i nevojitet për t'u zhvilluar brenda guaskës. Ekziston edhe një shirit i caktuar, i ngjashëm me kordonin tuaj të kërthizës, i cili është i lidhur me rritjet në anën e pasme. Kur një fëmijë është gati të lindë, e gjithë veza nxirret përmes vaginës së mbuluar me një substancë proteinike mukoze dhe foshnja del nga veza në pak minuta. Këta brirë që kemi në gishtat e mesit dikur përdoreshin instinktivisht për të shpuar guaskën. Të vegjlit tanë nuk janë aq të mëdhenj sa foshnjat tuaja kur lindin, janë rreth 30-35 centimetra të gjatë, por ne rritemi në një madhësi normale prej 1,6-1,8 metrash.

Pyetje: Po temperaturën e trupit tuaj? Ju thatë që ju pëlqen të shtriheni në diell. Si ndikon në trupin tuaj?

Përgjigje: Ne nuk jemi gjitarë, kështu që temperatura e trupit tonë varet nga temperatura e ambientit. Nëse më prekni dorën, do të shihni se është më ftohtë se e juaja, sepse temperatura jonë normale është rreth 30-33 ° C. Kur ulemi në diell, temperatura e trupit tonë rritet me rreth 8-9 gradë në vetëm pak minuta. Kjo rritje shkakton prodhimin e shumë enzimave dhe hormoneve, organet tona bëhen më aktive dhe përjetojmë eksitim seksual.

Pyetje: "Çfarë hani?"

Përgjigje: Ne kryesisht hamë një shumëllojshmëri ushqimesh si ju: hamë mish, fruta, perime dhe lloje të veçanta kërpudhash. Ne gjithashtu mund të hamë disa substanca që janë toksike për ju. Megjithatë, ndryshe nga ju, ne duhet të hamë mish sepse kemi nevojë për proteina. Ne hamë edhe mish të gjallë.

Pyetje: A mund të përshkruani shkurtimisht historinë dhe evolucionin e specieve tuaja? Sa vjeç është specia juaj? A e keni origjinën nga zvarranikët primitivë si njerëzit e evoluar nga majmunët?

Përgjigje: Rreth 65 milionë vite më parë, shumë nga paraardhësit tanë të avancuar të dinosaurëve vdiqën gjatë kataklizmës globale. Arsyeja nuk ishte një asteroid siç besojnë shkencëtarët tuaj, por një luftë midis dy grupeve alienësh. Ishte lufta e parë në këtë planet, por jo e fundit. Lufta e ardhshme nuk ka ardhur ende, dhe Lufta e Ftohtë, siç e quani ju, është në fakt një luftë midis grupeve të huaja që ka zgjatur të paktën për 73 vitet e fundit.

Lloji i parë njerëzor erdhi në Tokë rreth 150 vite përpara zvarranikëve dhe bëri koloni në kontinentet origjinale. Kishte një koloni të madhe në kontinentet që ju i quani "Antarktidë" dhe "Azi" sot.

Dy rënie të tjera ndodhën në 1950 dhe 1953 në ujërat afër kontinentit amerikan. Këto anije ishin pothuajse të padëmtuara. Megjithatë, speciet që i bënë ato anije, janë jo shumë miqësore me ju, ishin të shqetësuar se speciet tuaja po hulumtonin teknologjinë e tyre. Megjithatë, ata nuk donin të hynin në konflikt të drejtpërdrejtë me ju, por vendosën të takoheshin diplomatikisht me përfaqësuesit tuaj në vitet 1960. Natyrisht, ata nuk kanë deklaruar arsyet e vërteta pse kanë ardhur, por kanë ofruar disa njohuri të reja në këmbim të disa "shërbimeve". Ju u dhatë atyre burimet tuaja, u dhatë bazat e të dhënave, u dhatë akses në të dhënat tuaja sekrete, pastaj ADN-në tuaj dhe çfarë jo, vetëm për të kënaqur lakminë tuaj për pushtet dhe informacion. Ata e vunë re menjëherë se ju ishit primitiv dhe ju dhanë informacione të rreme për teknologjinë e tyre. Ata kurrë nuk ju thanë të vërtetën e vërtetë.

Në fund të viteve 1970 dhe në fillim të viteve 1980, pati ngjarje të mëdha midis specieve aliene dhe qeverisë suaj. Ushtria juaj më në fund e kuptoi se ishte mashtruar. Si rezultat, pasoi një konflikt i madh, i cili çoi në një sulm në bazën e tyre nëntokësore. Lloji i huaj u tërhoq pas kësaj dhe nuk donte më të kishte kontakt me ju. Megjithatë axhenda e tyre është ende e vlefshme dhe ka mundësi që në të ardhmen të kthehen për atë që kanë dashur.

Pyetje: A do të rrinë duarkryq speciet e tjera aliene ndërsa planeti ynë është në luftë?

Përgjigje: Nuk besoj. Ju jeni thjesht kafshë eksperimentale për ta. Shumë prej tyre thjesht do të gjejnë një planet tjetër për të eksploruar.

Pyetje: Shumë më kanë pyetur nëse mund të kontaktoj me ju në ndonjë mënyrë.

Përgjigje: Në thelb jo. Ne shmangim kontaktin me speciet tuaja. Fakti që po flas me ju tani nuk do të thotë që përfaqësuesit e tjerë të llojit tim do të bëjnë të njëjtën gjë. Sigurisht, gjithmonë mund të përpiqeni të na gjeni, por nuk do të jetë mirë për ju.

Pyetje: A mund ta përshkruani banesën tuaj nëntokësore?

Përgjigje: Atdheu im ndodhet nën tokë dhe është një shpellë në formë kube që ndodhet rreth 4.300 metra nga sipërfaqja e tokës. Shpella u organizua si koloni rreth 3.000 vite më parë. Diametri i kupolës në njësitë tuaja është rreth 2.5 kilometra, dhe lartësia në pikën më të lartë është 220 metra. Në pikën më të lartë është një shtyllë mbajtëse që mban të gjithë strukturën dhe që ka rëndësi fetare për ne. Ne kemi pesë burime kryesore të dritës artificiale që gjenerojnë dritën tuaj UV dhe nxehtësinë përmes gravitetit. Ekzistojnë gjithashtu sisteme të ventilimit dhe ndriçimit të sipërfaqes dhe janë të kontrolluara mirë.

Ne kemi gjithsej rreth tre kanale ajri dhe dy sisteme ashensore, madje edhe një tunel që na lidh me kolonin kryesore 500 kilometra në juglindje. Një ashensor të çon në një shpellë afër sipërfaqes, ndërsa tjetri të çon në ruajtjen tonë të anijeve kozmike,

ato cilindrike. Ndërtesat e tjera janë të vendosura në ovale koncentrike rreth shtyllës kryesore mbështetëse dhe janë 3-20 metra të larta. Ndërtesat janë në formë kupole. Ngjyrat e tyre ndryshojnë në varësi të distancës nga shtylla mbështetëse. Në veri të shkallëve ndodhet një ndërtesë që thyen sistemin koncentrik të ndërtesave. Është një zonë dielli artificiale në të cilën ka korridore dhe dhoma të ndriçuara posaçërisht. Këto vende dominohen nga drita UV dhe përdoren për të ngrohur gjakun tonë. Aty pranë ka edhe një objekt shëndetësor. Jashtë zonës së kolonisë, ka zona ku mbahen kafshët. Siç e dini, ne duhet të konsumojmë mish. Ka edhe kopshte ku kultivojmë kërpudha. Termocentrali ndodhet në fund të kolonisë. Ajo drejtohet nga bashkimi. Ky duhet të jetë shumë informacion për ju në një periudhë kaq të shkurtër kohore. Në fakt, duhet ta shihni për ta besuar.

Pyetje: A do të mund ta shoh ndonjëherë këtë?

Përgjigje: Kush e di, ndoshta. Do të ketë ditë.

Pyetje: Sa anëtarë të species suaj jetojnë në këtë koloni?

Përgjigje: Përafërsisht 900.

Pyetje: Ky është fundi i intervistës. Keni një mesazh të fundit?

Përgjigje: Po, jam i habitur se sa komente ka pasur për fjalët e mia. Natyrisht jam i zhgënjyer sepse feja më sheh si armik. Duhet të shkëputeni nga opinioni i vjetër, i rrënjosur dhe të hiqni qafe kontrollin e së shkuarës. Ju jeni mbi të gjitha shpirtra të lirë. Këto janë fjalët e mia të fundit.

20.Axhenda Aliene dhe Bazat Nëntokësore

Thellë në veriun qendror të New Mexico, fshihet qyteti i fjetur Dulçe. Dulçe ndodhet në Archuleta Mesa, në shtetin Colorado, në kufi me kufirin e New Mexico-s. Është qytezë me 3.000 banorë dhe kryeqyteza e kombit Jicarilla Apache.

Për aq i vogël dhe jodomethënës sa duket, ky vend u bë burimi i kontraditave më të mëdha të viteve 1980. Fizikantë dhe shpikës, si Paul Bennewitz, zbuluan se aty fshehet një bazë e nëndheshme që ishte zaptuar nga jashtëtokësorët, afër Dulçe-s.

Historia e këtij shkencëtari të sipërpërmendur u përhap menjëherë në komunitetin e UFO-ve. Lidhjet e bëra në kërkimet nëpër këtë bazë të nëndheshme, përfshijnë edhe abdikimet (marrja e njerëzve nga alienët).

Ky shkencëtar, gjithashtu, siguron se jashtëtokësorët ishin të lidhur me avancimin e teknologjisë, përfshirë këtu edhe manipulimet gjenetike.

Plani i tyre, sipas teorive konpirative, është të kontrollojnë qeverinë e SHBA-së dhe të marrin kontrollin e menjëhershëm të Botës, për të vendosur një Rend të Ri Botëror.

Flitet gjithashtu për një aleancë të pashpjegueshme të njerëzve dhe banorëve të Dulçe-s, që operojnë nëpërmjet shoqërive sekrete si Iluminatët, Masonët, grupi Bilderberg dhe grupi Skall and Bones (Kafkë dhe Kocka). Dulçe mendohet të mos jetë i vetmi vend në Tokë ku besohet se ekzistojnë këto baza nëntokësore, por është njëra për të cilën është bërë më shumë zhurmë.

Mendohet se këto baza nëntokësore, sipas teorive konspirative, mund të gjenden nëpër gjithë botën, me aktivitet kryesorë në SHBA, Australi, Antarktidë dhe në Amerikën e Jugut. Bazat janë të lidhura me një seri tunelesh të nëndheshme.

Mendohet gjithashtu, se një nga këto tunele të çon në bazën e nëndheshme të Vatikanit, që ka qenë kontrolli mijëvjeçarë i qytetërimit perëndimor.
Ishte mitologji historia jonë e vërtetë?

Një informacion i pasur, për sa i përket kësaj çështjeje, ka dalë në sipërfaqe nga kërkuesit ekstremë.

Sado e çuditshme që kjo të duket, a ka ndonjë të vërtetë brenda? Ne i kthehemi shpesh mitologjisë për të gjetur përgjigje. Mund të jetë thënë edhe më parë se në mitologji, shumica e deklaratave që lidhen me UFO-t, janë konsideruar fantashkencë, e më pak fakte.

Mitologët tradicionalë thonë se zotat që gjejmë në mite përfaqësojnë forcat e natyrës apo krijimit të imagjinatës së gjallë të dikujt. Histori të nëndheshme mitologjike, lidhen me zona si Ferri, që në literatura të ndryshme i gjejmë me emrat: Hades, Tartarus, Xibalba, Duat, Patala apo Hell

Këto vendndodhje të zotave nuk gjenden shumë thellë në Tokë, por me sa thotë mitologjia, llogariteshin të ndodheshin në maja malesh të lartë, apo nën ujërat e Tokës.

Hyrja në to mendohej se bëhej nëpërmjet shpellave. Hyrja mund të shfaqet e hapur fillimisht dhe të zhduket befas, si nëpër përralla. Banorët e këtyre zonave, nuk kanë dashur të shqetësohen nga vizita të padëshiruara apo të papritura, që do të thotë se hyrja sigurohej vetëm për individë të zgjedhur.

Sipas teksteve të lashta, hyrja në botën e nëndheshme mund të ishte gjithçka përveç se diçka e thjeshtë. Populli Maja Vuh, për shembull, e përshkruan rrugën e marrë nga heroi Hunhun-Ahpu, dhe Vukub-Hunapu. Tregon për një sfidë të pafundme që u desh të përballonin. Në mënyrë të ngjashme, edhe tekstet e lashta egjyptiane për të vdekurit, e përshrkuajnë rrugën e zotit-King që duhet të udhetojë për të hyrë në Duat.

Njësoj si populli Vuh, rruga ishte e frikshme, gënjeshtare dhe sfiduese, dhe nëse arrije të përballeshe me të, hyje në botën e të vdekurëve, në botën e nëndheshme. Vishnu Purana thekson se nivelet më të thella të botës nëntokësore, mund të gjenden 70.000 yojanas (term për matjen në gjuhën e lashtë), nën sipërfaqen e Tokës. Gilgamesh-i, në Eposin e tij epik, përshkruan këtë udhëtim në 12 hapësira në errësirën e dendur, derisa arrin dhomën e mbushur me dritë, dhomë e nëndheshme.

Këto domene të zotave përshkruhen si hapësira të mbushura me shtëpi, korridore, ku mund të mblidhen mijëra individë. Ka gjithashtu pemë të larta, kafshë, bar, lumenj, male, fusha,… dhe çdo gjë tjetër që ndodhet mbi Tokë. Narda, që është një aztek hyjnor i mitologjisë, pretendon ta ketë vizituar Patala-n.

"Patala ishte më tepër sharmante se një Parajsë. Çfarë mund të krahasohet me Patala-n, ku gjarpërinjtë janë të zbukruar me gurë diamanti plot ngjyra? Ky rajon është stolisur nga vajzat e bukura të Dautyas dhe Danavas."

Përshkrime të ngjashme të nëndheshme janë sjellë shpesh nëpërmjet mitologjisë. Shtëpia e zotit të pjellorisë së Sumerëve, Enki, mendohet se ndodhet në thellësi të ujrave dhe përshrkuhet si shtëpi e ndërtuar nga ari, argjendi dhe 'lapis lazuli'.

Mendohet se edhe filozofë si Platoni e sjellin këtë nocion. Ai besonte se Toka lidhej me një numër korridoresh të nëndheshme të mbushura me ujë, ajër, pemë, fruta dhe lule. Çuditërisht, Platoni konfirmonte edhe një tjetër deklaratë të bërë nga ufologjia moderne. Platoni mendonte se këto mjedise lidheshin me njëra-tjetrën

nëpërmjet korridoreve të nendheshme. Por Platoni nuk është i vetmi që u referohet këtyre tuneleve.

Këto tregime i gjejmë edhe te pushtuesit spanjollë, te peruanët dhe te inkasit. Legjenda e Inkasve tregon për një mori tunelesh që ndodhen kryq e tërthor Tokës në thellësi të mëdha të saj, ku gjenden qytete madhështore. Madje, Inkasit mendojnë gjithashtu, se këto territore të tëra të nëndheshme, mbajnë farën e gjithçkaje të gjallë që ndodhet mbi Tokë.

Por, çfarë ndodhi me deklaratat e Ufologëve për sa u përket bazave që përdoren për manipulime gjenetike? Sipas deklaratave të tyre, këto gjëra bëhen në nivelin e 7-të të nëndheshem, që është edhe më i thelli në bazën e Dulçe-s. Mitologjia gjithashtu e ka mbështetur këtë teori në prurjet që ka sjellë deri më sot. Indigjenët amerikanë janë më tepër të zëshëm kur vjen puna për këtë temë. Me pak fjalë, ata deklarojnë se ka krijesa të cilat kanë pjesë përbërëse nga çdo specje apo kafshë në Tokë.

Axhenda e Zvarranikëve

Këto eksperimente gjentike janë, sipas raportimeve, të bëra nga një grup zvarranikësh në nivelin më të ulët të bazës. Thomas Castello, një ish punëtor i sigurimit, dëshmoi se Dulçe është një punishte 7-katëshe nëntokësore, e përshkuar nga një seri shpellash natyrore.

Besohet nga Cestello se këto shpella përdoreshin për specje të ndryshme jashtëtokësore në të kaluarën tonë. Në kozmologjinë Hindu, Naga-t (gjarpërinjtë) dikur jetonin në Tokë, por zoti i madh Brahma, i dërgoi në nëntokë, nën ujërat e botës, në nivelin e shtatë të poshtëm të godinave, të quajtura Patala.

Legjenda Azteke tregon për një gjarpër të mbuluar nga pendët, i cili shkoi në botën e nëndheshme azteke, Mictlan, dhe krijoi njeriun me gjakun dhe kockat e tij.

Përmes mitologjisë dhe aktit të krijimit të njerëzimit, gjithmonë e kemi lidhur këtë fakt me ekzistencën e zotave të pjellorisë. Ata gjithmonë janë zgjedhur si figura gjarpërinjsh apo amfibësh të natyrës dhe shfaqen në art si një përzirje e njeriut me peshkun, apo gjarpërin.

Një numër individësh mendojnë dhe argumentojnë gjithashtu, se axhenda e vërtetë e Zvarranikëve, është të kontrollojnë popullsinë mbi Tokë dhe të dominojnë planetin. Ata kërkojnë vendosjen e një Rendi të Ri Botëror. Këtë e bëjnë nëpërmjet manipulimeve gjenektike, eksperimenteve që do të kontrollojnë sipërfaqen e Tokës.

Kjo sipërmarrje është orkestruar nga një grup i superfuqishëm dhe ndikues që përfshin njerëzit më të pasur të botës. Disa mendojnë se elita e këtij grupi është gjenetikisht e lidhur (pra janë të afërm, rrjedhin nga i njejti gjak). Qellimi i tyre është që çdo burrë, grua apo fëmijë të bindet ndaj kësaj axhende.

Zvarranikët janë akuzuar gjithashtu se po përpiqen të reduktojnë popullsinë e botës, duke përdorur armë, vaksina apo viruse të bëra nga njeriu, për të reduktuar numrin e tyre, në mënyrë që të vendosin më lehtë kontrollin. Normalisht është më e thjeshtë të kontrollosh 500.000 apo 1.000.000 njerëz në vend të 7 miliardëve që jetojnë aktualisht në Tokë. Një rishikim i mitologjisë, do të na tregojë se ky nuk është një koncept modern, por sipas epikave të sumerianëve, këtë gjë bënin zotat e tyre

1.200 vjet pas krijimit të njeriut, numri i popullsisë u rrit. 'Zhurma' e shkaktuar e shqetësonte zotin e qiellit, Enlil, gjatë gjumit te tij. Enlil vendosi të dërgojë një murtajë në mënyrë që të reduktonte popullsinë. Kjo bëri punë si fillim, por në 1.200 vitet e ardhshme popullsia vazhdoi të rritej dhe Enlil u shqetësua përsëri. Kësaj rradhe, në

mënyrë që të ulte numrin e popullsisë, ai pengoi shiun të binte dhe bota vuajti nga thatësia, duke zhdukur sërish shumë njerëz.

Popillsia u rrit sërish dhe u bë tepër shqetësuese për Enlil-in. Ai pengoi dhuratat e natyrës mbi Tokë. Për gjashtë vjet, njerëzit u kthyen në kanibalë për të mbijetuar. Zoti i pjellorisë, Enki, u përpoq t'i shpëtonte njerëzit nga uria. Kjo e shqetësoi Enlil-in edhe më tepër. Më në fund, ai i kthehet aktit të tij të hakmarrjes, të shkatërronte llojin njerëzor njëherë e përgjithmonë. Ai planifikoi të përmbytëte botën. Enki, edhe njëherë u përpoq të shpëtonte popullsinë njerëzore nga asgjësimi total. Ai ndërtoi një varkë, ia dorëzoi Noes/Nuhit, i cili mori me vete nga një çift gjallesash që ndodhej mbi Tokë. Kështu shpëtoi edhe veten edhe familjen e tij. Teori të panumërta kanë dalë për të nxjerrë të vërtetën në dritë pë rsa i përket vendit tonë në Univers.

Mitologjia nuk e lë veten të mbrohet nga shumë njerëz. Është e vështirë të vendosesh nëse krijuesit e këtyre teorive kanë përdorur mitet si pikëmbështetje, apo ndonjë gjë tjetër. Ajo që është e dukshme është informacioni i tepërt që kemi mbi kërkimet mbi Ufot. Ato sjellin një paralele mbi mitet dhe legjendat që prej antikitetit.

Nëse këto histori nuk janë bazuar në burimet mitologjike, përsëri mitologjia i mbështet ato, dhe këto histori mund të kenë bazat e tyre në fakte. Kjo shpjegon se zotat ishin qenie që merrnin frymë njësoj si ne dhe kanë ecur mbi Tokë, krijuan njeriun dhe luajtën një rol të fuqishëm në zhvillimin e jetës dhe kulturës në planetin tonë.

21.Brendia e Tokës është bosh

Gjatë gjithë historisë së regjistruar të njerëzimit është folur për botën e nëndheshme, krijesat e saj dhe ferrin që përfaqëson kjo botë.

Që nga mitologjia e deri tek tekstet fetare gjejmë gjurmë të forta të përshkrimeve të një bote irreale të mbushur me figura hyjnore e gjysëm hyjnore, qenie mistike dhe të frikshme të konsideruara pjellë e fantazisë njerëzore dhe e frikës së tij ndaj një të panjohure që ka mbetur e tillë për mijëra vjet dhe është prekur vetëm nga një grusht njerëzish të zgjedhur.

Vazhdimisht kanë ardhur mesazhe që janë dëgjuar nga ata që i kanë mbajtur veshët e hapur dhe mendjet e hapura për të kuptuar atë që nuk e kupton dhe pranon dot mendja e ndrydhur njerëzore.

Si qenie njerëzore nuk jemi të ndërgjegjshëm për fuqinë e madhe që kemi në trurin tonë dhe kufizohemi nga frika e të panjohurës, duke i mohuar vetes përdorimin e dhuratës më të madhe që kemi nga natyra apo nga krijuesi.

Ndër shekuj njerëz të guximshëm dhe ëndrrimtarë janë përpjekur të gjejnë rrugët për të hasur këtë të panjohur. Shumë kanë dështuar deri dhe me jetët e tyre.

Disa ia kanë dalë mbanë dhe kanë lënë dëshminë e tyre që edhe sot e kësaj dite vazhdon të mos pranohet falë hijes së dyshimit që ka mbështjellë mendjen njerëzore dhe se lë atë të shpërthejë me gjithë fuqinë e saj.

Sot, më shumë se kurrë njerëzimi po i afrohet kufijve të dijes, duke u përpjekur t'i kapërcejë ato. I kërkon në avancimin e shkencës, teknikës, mendimit dhe perceptimit. I kërkon ato në trupat e sistemit tonë diellor dhe përtej tij, duke guxuar që të zgjerojë hapësirën e kërkimet nëpër kozmos dhe gjithë universin.

Por nuk duhet harruar që vetë globi ynë ende është i mbushur me mistere. Nuk duhet harruar sesa zbulime të rëndësishme janë bërë vitet e fundit kur mendohej se s'ka mbetur më gjë për t'u zbuluar.

Çfarë fshihet në thellësitë e planetit tonë? Vetëm shkëmbinj me përbërje të ndryshme nga ajo që gjendet në sipërfaqe dhe njëherësh shumë solide: këtë e thotë gjeologjia.

Por përgjatë shekujve është menduar se brendësia e planetit fsheh mrekulli të jashtëzakonshme, botë të paimagjinueshme dhe popullsi të mistershme. Ka nga ata që e mbështesin edhe sot këtë tezë...

Ne e njohim mjaft mirë sipërfaqen e Hënës dhe Marsit, por ende nuk e dimë se çfarë fshihet në thellësitë e Amazonës dhe xhunglës tropikale afrikane.

Ne i njohim mirë satelitët e Saturnit dhe Jupiterit, por ende nuk dimë të shpjegojmë zërat e fortë që na vijnë nga e kaluara dhe e tashmja për ekzistencën e diçkaje shumë të pabesueshme nën këmbët tona.

Ne përpiqemi të hartojmë sistemin tonë diellor, galaktikën tonë dhe të tjerët, përpiqemi të gjejmë se si janë krijuar dhe kur do të përfundojnë, dhe ne ende nuk dimë as 1% të asaj që përfaqëson brendësia e globit tonë.

Dhe këtu është misteri më i madh që mbetet ende për t'u zbuluar. Gjeologjia me pasaktësitë dhe pasaktësitë e saj na ka ndihmuar të kuptojmë dhe të mësojmë shumë për historinë e planetit tonë si trup dhe si ndërtesë. Por si çdo shkencë, ajo gjithmonë ka nevojë për përmirësime dhe ndryshime në koncepte dhe nuk mund të bëjë përjashtim nga ky rregull.

Do të ndalem pak në aspektin shkencor të tij dhe do të vazhdoj në atë që mund të quhet pjesë përbërëse e një realiteti paranormal dhe krejtësisht misterioz për ne si qenie njerëzore.

A është toka jonë bosh apo jo? Cilat janë faktet që mbështesin këtë teori? A ka apo nuk ka hapësirë për të krijuar kushte që një shoqëri të jetojë atje për qindra apo edhe mijëra vjet? A ka gjurmë dhe prova që dëshmojnë në favor të kësaj teorie? Kush janë qeniet që mund të jetojnë nën këmbët tona dhe pse e kanë bërë këtë zgjedhje? Cilës kulturë i përkasin dhe çfarë lidhje kanë me të kaluarën e largët të njerëzimit, një e shkuar që nuk është pjesë e historisë së regjistruar dhe që mund të kthehet disa dhjetëra mijëra vjet?

Këto janë disa nga pyetjet që kanë munduar shkencëtarët për shekuj e dekada. Kërkimet kanë qenë të shumta, faktet dhe misteret gjithashtu, por asnjë nuk ka arritur të mbështesë një teori të vetme dhe ka arritur vetëm që të nxjerrë gjithnjë e më shumë pyetje të reja.

Në fund të fundit, ky është dhe kalvari i vetë shoqërisë njerëzore, jemi gjithmonë në kërkim të përgjigjeve për pyetjet tona dhe nuk do të rreshtim asnjëherë se përpjekuri për t'i gjetur ato përgjigje.

Qëllimi i shumë dijetarëve ka qenë dhe është që të pasqyrohet ana e panjohur e brendësisë së tokës, ajo anë që pështpëritet me gjysëm zëri nëpër bisedat e shkencëtarëve të rinj dhe ata të mendimit alternativ, të studiuesve që kanë kaluar vite të tëra, duke mbledhur dhe përpjekur të provojnë dëshmitë e ardhura ndër vite, të të kontaktuarve dhe mendimtarëve mendje hapur dhe sidomos të asaj shtrese që konsiderohet si injorante dhe pa kredibilitet shkencor, por që në shumë raste ka

rezultuar të jetë disa herë më e pasur shpirtërisht dhe mendërisht sesa shkencëtari më i afirmuar.

Këta janë njerëzit e mbrojtur nga eksperienca dhe njohuria disa mijëra vjeçare e transmetuar brez pas brezi dhe që mbart atë të fshehtë të natyrës njerëzore, të cilën shkenca e sotme e injoron dhe nuk e quan aspak si të denjë për t'u trajtuar.

Pra, janë zërat e të lashtëve në gojën e të tashmëve, të cilët përpiqen që të na zgjojnë nga gjumi letargjik dhe të na shkundin amnezinë që na ka pushtuar mendjen kolektive prej më shumë se 5 mijë vite.

Këta janë shamanët e çdo besimi, fisi apo klani. Njerëzit mbrohen nga përvoja dhe dija disa mijëravjeçare e përcjellë brez pas brezi dhe që mbart sekretin e natyrës njerëzore të cilën shkenca e sotme e shpërfill dhe nuk e quan aspak të denjë për t'u trajtuar.

Ideja e botëve të fshehura nën sipërfaqen e Tokës haset te shumë besime fetare. Legjendat e budistëve tibetianë tregonin për Agarthën, një mbretëri e populluar nga qenie të urta e të iluminuara, e pozicionuar diku në Azinë Qendrore.

Asiro-babilonasit tregonin se si Gilgameshi kishte mësuar për ekzistencën e një bote të nëndheshme nga fantazma e një miku të vdekur. Homeri e Platoni imagjinuan labirinte të panumërt që shtriheshin drejt qendrës së Tokës, ku gjendej edhe Zoti, tamam në "kërthizën" e Tokës.

Egjiptianët e lashtë besonin në një mbretëri ferri të nëndheshme, e më vonë të krishterët e imagjinuan ferrin në mënyrë pak a shumë të ngjashme. Dante e përshkroi në Komedinë Hyjnore si një hapësirë e nëndheshme e përbërë nga nëntë rrathë.

Por duhet të vinte viti 600 që të bëhej edhe përpjekja e parë shkencore për përcaktimin e asaj që fshihej në brendësi të Tokës.

I çuditur nga anomalitë që tregonte busulla (shmangie në raport me Veriun për shkak të fenomeneve si magnetizmi i shkëmbinjve) astronomi britanik Edmond Hallei, i njohur më shumë për kometën që pagëzoi me emrin e vet, hodhi idenë se Toka qe formuar nga kore me një qendër të vetme, secila me një atmosferë të vetën që nga ana e tyre kishin edhe polet magnetike: anomalitë e regjistruara nga busulla shkaktoheshin nga shpejtësitë e ndryshme të rrotullimit të secilës prej shtresave.

Matematikani zviceran Euleri e hodhi poshtë idenë e shtresave me të njëjtën qendër, për ta zëvendësuar me atë të një Dielli qendror në gjendje të ndriçonte, të ngrohte e t'i garantonte jetën një qytetërimi të zhvilluar në brendësi të saj.

Ndërsa kolegu i tij britanik, Sër Xhon Lesli, qe i bindur se në brendësi të Tokës ekzistonin dy diej.

Brendi e banueshme

Por nuk do të ishin shkencëtarët ata që do ta bënin popullore idenë e Tokës bosh përbrenda. Këtë e bëri Xhon Klives Symes, tregtar që në rini kishte qenë ushtar, por edhe me një pasion të madh për shkencat natyrore.

Në vitin 1818, Symes e bëri publik deklaratën me titull: **"Për gjithë botën".**

"Deklaroj se Toka është bosh nga brenda dhe e banueshme, përbëhet nga disa sfera me të njëjtën qendër dhe është e hapur te polet. Betohem që kjo është e vërtetë dhe jam gati ta eksploroj këtë hapësirë në rast se bota do më mbështesë në këtë përpjekje".

Por bota nuk u duk shumë e tërhequr nga të tilla zbulime.

Me gjithë qesëndinë e shumta që teoritë e tij ngritën në shtyp dhe brenda komunitetit shkencor, Symes ia doli të krijonte një rreth të vogël pasuesish, i cili

mjaftoi për të ngacmuar interesin e Kongresit të Shteteve të Bashkuara të Amerikës, ku u votua disa herë për të vendosur nëse ekspedita e propozuar duhej mbështetur financiarisht apo jo.

Por duhet thënë se në të gjitha votimet propozimi ra poshtë. Vetëm dhjetë vite më pas, kur Symes vdiq, qeveria amerikane vendosi të financonte eksplorimin në shkallë të gjerë të deteve të Jugut. Por në Pol gjetën veç akull dhe asnjë lloj zgavre që shpinte në thellësitë e planetit.

Planet konkav

Gjithsesi, pavarësisht kundërshtive të forta, ideja nuk vdiq, ndoshta edhe për shkak të historive fantastike të shkruara falë fantazisë së Edgar Alan Poe dhe Zhyl Vernit. Amerikani Cyrus Rid Tid u bind që jo vetëm Toka qe bosh përbrenda, por edhe ne vetë jetonim në brendësinë e saj.

Dielli gjendej në qendër, gjysmë i ndriçuar e gjysmë i errët, ndërsa yjet dhe Hëna reflektoheshin nga sipërfaqja tokësore. Teoria e "Tokës konkave" e Tidit u transformua në një sekt, Bashkimi Koreshan, i cili deri në vdekjen e pasuesit të fundit, në vitin 1982, pretendonte se kishte vërtetuar shkencërisht konkavitetin e shtresave të Tokës.

Çfarë nxehtësie në Pol!

Ishin Uilliam Rid dhe Marshall B. Gardner studiuesit e parë që do të qenë të aftë të mbanin ndezur edhe gjatë viteve '900 shpresën për të vërtetuar konkavitetin e Tokës. Që të dy ishin të bindur se shumë anomali nuk mund të shpjegoheshin ndryshe.

Për shembull, disa eksplorues kishin treguar se temperaturat dukeshin sikur rriteshin në Polin e Veriut. Eksploruesi norvegjez Fridtjof Nansen deklaroi se në Qarkun Arktik bënte aq nxehtë sa qe e pamundur të flije. Të tjerë flisnin për akull me ngjyrë të kuqe, të gjelbër, të verdhë e të zezë.

Dhe zbulimi i një mamuthi të ngrirë në Siberi u vërejt si prova përfundimtare. Për Ridin dhe Gardnerin të gjithë këta elementë bënin të mendohej se eksploruesit i qenë afruar, madje kishin hyrë, pa e kuptuar në zgavrën polare.

Bora kishte marrë ngjyra të tilla për shkak të pjalmit që vinte nga brendësia, ndërsa ajo e zeza kishte marrë këtë ngjyrë për shkak të gazrave të lëshuar nga ndonjë vullkan.

Më tej, mamuthët nuk qenë zhdukur, siç besohej nga të gjithë, por se kishin gjetur në brendësi ambientin e përshtatshëm për të jetuar. Sa për mamuthin e gjetur të ngrirë, që të dy mendonin se kishte guxuar të dilte jashtë dhe kishte ngrirë.

Një peshkatar norvegjez, Olaf Jansen, arriti deri në atë pikë sa tha që bashkë me të birin kishte arritur me barkë në kontinentin e brendshëm dhe se kishin qëndruar aty plot dy vjet, nën kujdesin dhe mikpritjen e popullsisë së brendshme, e përbërë nga qenie gjigande shumë të zhvilluara që në çastin e largimit i kishin mbushur me ar.

Vetëm se Janseni vdiq gjatë udhëtimit dhe i biri që rrëfeu historinë u mbyll në një çmendinë. Vetëm në fillim të viteve 1900, Jansen vendosi t'ia rrëfejë historinë Uilliam Xhorxh Emersonit, i cili u bazua tek ajo për të shkruar librin - "Zoti prej tymi".

Streha e Hitlerit

Që të gjitha këto teori dhe ide gjatë viteve '30-të ngacmuan imagjinatën e shumë hierarkëve nazistë madje, duket edhe atë të vetë Hitlerit.

Të vendosur për të vërtetuar superioritetin e racës ariane, disa syresh morën për të sakta legjenda e mitologji që rrëfenin për qytetërime të zhvilluara në qendër të Tokës.

Nuk mund të mos ishin paraardhësit e Raihut. Sipas disave është financuar edhe një ekspeditë në kërkim të portës hyrëse në Polin e Veriut, ndërkohë që në prill të vitit 1942, shkencëtari Heinz Fisher drejtoi nga qielli një aparat fotografik me rreze infra të kuqe. Qëllimi? Të fotografonte flotën britanike në murin përballë shtresës tokësore.

E kam fjalën për admiralin e famshëm Byrd, eksplorues të Antarktikut, oficer të marinës amerikane dhe pilot civil e ushtarak. Le të flasim pak për Admiral Byrd dhe të kuptojmë pse dëshmia e tij është kaq e rëndësishme.

Richard E. Byrd lindi në 1888 në një nga familjet më të vjetra dhe më të famshme në historinë e shtetit të Virxhinias. Fillimisht synoi një karrierë në marinën amerikane dhe u diplomua në Akademinë Detare të SHBA.

Por një seri lëndimesh fizike e bënë të vështirë që Byrd të shërbente si oficer detar në det ku kërkoheshin orë të gjata shërbimi. Në vitin 1916, ai hoqi dorë nga Marina, por fillimi i Luftës së Parë Botërore e detyroi të rifillonte shërbimin aktiv.

Ndërkohë, ai, megjithëse aviacioni ishte në hapat e tij të parë, u bë një pilot i talentuar në Pensacola dhe duke qenë gjithmonë i interesuar për aviacionin, ndoqi me vëmendje teknologjinë e re të avionëve.

Ky interesim i madh e ndihmoi shumë kur mbaroi lufta botërore. Ai planifikoi dhe fluturoi me Air Fleet Group, duke arritur fluturimin e parë transoqeanik duke përdorur hidroavion në 1919. Në 1925 Byrd mori pjesë në ekspeditën e Donald MacMillan në Grenlandë.

Më pas ai organizoi dhe vetëfinancoi një ekspeditë private për të fluturuar mbi Polin e Veriut. Më 9 maj 1926, Byrd fluturoi me Floyd Bennett duke pilotuar avionin e tyre dhe bëri udhëtimin e parë mbi Polin e Veriut në një hark kohor prej 15 orë e 30 minuta. Ky fluturim i famshëm nisi nga King Bay, Spitsbergen, Norvegji dhe vazhdoi në Polin e Veriut dhe më pas u kthye me të njëjtin itinerar.

Për këtë arritje ai mori Medaljen e Nderit ndërsa Kongresi Amerikan e gradoi në komandant. Në vitin 1927 Byrd udhëhoqi një grup që fluturoi me një aeroplan rreth Oqeanit Atlantik. Por arritjet e tij më të mëdha janë ato që lidhen me Antarktidën.

Byrd mori pjesë në pesë ekspedita të mëdha dhe madje arriti të mbledhë para për të vetëfinancuar dy ekspedita të tilla private në atë rajon. Admirali Richard E. Byrd i Marinës së Shteteve të Bashkuara fluturoi mbi Polin e Jugut më 29 nëntor 1929. Ai si pilot dhe tre anëtarë të tjerë të ekuipazhit që e shoqëruan bënë një fluturim 19 orësh mbi Polin e Jugut. .

Gjatë ekspeditës 1928-1930, baza e quajtur Amerika e Vogël u ndërtua në Fletën e Akullit Ross (Deti Ross ndodhet në pjesën veriperëndimore të Antarktidës). Gjatë periudhës 1933-1935 kur ai ishte në hartë, eksplorimet shkencore dhe shpallja e pronësisë së tokës, Byrd kaloi pesë muaj i izoluar në një stacion meteorologjik të njohur si Bolling Advance Base dhe arriti të shpëtonte pasi pësoi helmim nga monoksidi i karbonit.

Gjatë ekspeditës së quajtur Ekspedita e Shërbimit Antarktik të SHBA-ve të organizuar nga qeveria amerikane në 1939-1941, Admirali Byrd zbuloi Thurston Island. Ekspedita e radhës në Polin e Jugut, përsëri nga qeveria amerikane, u zhvillua në 1946-1947.

Kjo ekspeditë u quajt Operacioni High Jump (Kërcimi i Lartë) dhe ishte një ekspeditë në shkallë të gjerë. (Mbajeni mend emrin e kësaj ekspedite dhe vitin që u zhvillua, sepse këtu fillon zyrtarizimi i heshtur i misterit të madh të nëndheshëm.) Në këtë ekspeditë, 573.000 milje katrorë (1.390.000 km katror) të bregut të Antarktidës u hartuan me ndihmën e anijeve dhe avionëve bregdetar. Byrd mori pjesë në të gjitha këto misione eksploruese.

Krahas përshkrimeve dhe dokumentacionit shkencor që la pas (vdiq në vitin 1957), Byrd mbante edhe një ditar të detajuar të udhëtimeve të tij dhe është pikërisht ky ditar që vite më vonë do të bëhet objekt i një lajmi të një dimensioni të paimagjinueshëm. Shkrimet e ditarëve i referohen misionit të viteve 1946-1947 dhe ajo që përshkruan Byrd është sa e mrekullueshme aq edhe e pabesueshme.

Por jo më kot bëra një përmbledhje të personit, jetës, veprimtarisë, përgatitjes dhe autoritetit që përfaqësonte. Kjo është fotografia e plotë e admiralit i cili deri në vdekjen e tij nuk foli dhe nuk tregoi atë që pa, por la pas një ditar të pasur me përshkrime dhe akuza të forta për qeverinë amerikane të asaj kohe që e detyroi të mbyllte gojën dhe e denigroi edhe më pas vdekjen.

Deri më sot, ditari i Byrd-it për atë që ndodhi në ekspeditën e tij të fundit në Antarktidë mbetet një dëshmi e fortë e misterit që na rrethon. Të shumtë janë munduar ta mohojnë dhe madje ta quajnë falsifikim, ndonëse 44 herë është vërtetuar se ditari është i tij, shkrimi dhe firma e tij.

Sa i përket anës mendore të Richard E. Byrd, ajo as që vihet në dyshim. Shëndeti i tij fizik dhe mendor ishin ndër faktorët që e bënë eksploruesin më të suksesshëm të poleve dhe falë këtij shëndeti mendor dhe fizik, ai mundi të përçonte mesazhin që mori në atë që i ndodhi.

Tani le të flasim pak për ekspeditën e parafundit të Admiral Byrd dhe çfarë përfaqësonte në të vërtetë. Pra e kam fjalën për të ashtuquajturin Operacioni Hedhje në Lartësi apo Kërcimi i Lartë (High Jump). Zyrtarisht, ky operacion është i ngjashëm me misionin shkencor, por në realitet është krejt ndryshe.

Operacioni High Jump ishte as më shumë e as më pak një fushatë e pastër ushtarake dhe një nga operacionet ushtarake në shkallë më të madhe për sa i përket pjesëmarrjes ndërkombëtare të kryer ndonjëherë në historinë njerëzore. Por kundër kujt dhe pse u krye ky operacion dhe pse pikërisht në Antarktidë?

Në vitin 1943, gjatë një fjalimi përpara një grupi të zgjedhur ushtarësh nazistë, shefi i propagandës së Hitlerit, Goebbels, i emocionuar njoftoi se urdhrat e Fuehrer-it për të ndërtuar një kështjellë të pathyeshme naziste diku në një pjesë të panjohur të botës ishin bërë realitet.

Gjermania naziste zotëronte tani një kështjellë të tillë me pajisje dhe aftësi mbrojtëse të paimagjinueshme nga kundërshtarët dhe aleatët e saj. Po flasim për të ashtuquajturin Neuschwabenland (Gjermania e Re) , bazën apo qytetin nëntokësor të ndërtuar posaçërisht për të çuar përpara ëndrrën naziste.

Është një fakt i njohur se me ardhjen në pushtet të partisë naziste, shkencëtarë, studiues, eksplorues dhe anëtarë të çdo disipline të mundshme shkencore u përfshinë fuqishëm në zbulimin e mistereve në botë dhe studimin e tyre.

Eksploruesit gjermanë të asaj periudhe u panë në të gjithë botën nga Evropa në Amerikë, nga Tibeti dhe Egjypti në Meksikë, Peru dhe Argjentinë. Por veçanërisht prania e tyre është raportuar e fortë në Antarktidë.

Fillimi i vitit 1945 e bëri të qartë se nazistët po e humbnin luftën dhe gradualisht ata zhvendosën një numër të madh pajisjesh ushtarake, pasuri minerale, aparatura dhe pajisje të tjera shkencore si dhe një numër të konsiderueshëm njerëzish (përllogaritur në rreth 200.000 njerëz), shumica. nga të cilat ishin klasa elitare gjermane, udhëheqja, shkencëtarët dhe studiuesit si dhe ushtarakët e lartë, për bazën e Antarktidës.

Shumë anije të famshme gjermane të asaj kohe të quajtura U-Boats (Nëndetëse) bënin udhëtime të rregullta duke transportuar materialet që përmenda këtu duke përfshirë teknologjinë sekrete naziste ku një vend kyç zinte kugelblitz (makinë fluturuese gjermane në formë diskoi).

Forcat aleate ishin shumë të vetëdijshme për këtë lëvizje, por u bë e qartë se nëse afroheshin, atëherë do të përballeshin me forcën më të madhe shkatërruese që bota kishte parë ndonjëherë.

Atë që Gjermania nuk pati mundësi ta përdorte gjatë Luftës së Dytë Botërore për shkak të kohës, ajo nuk do të hezitonte ta përdorte tani që lufta kishte mbaruar dhe më në fund kishte arritur ta bënte funksionale këtë teknologji.

Pra, operacioni në Antarktidë nuk ishte aspak një ekspeditë shkencore, por një operacion i mirëfilltë ushtarak për të gjetur dhe shkatërruar bazën sekrete gjermane. Ky sulm u urdhërua drejtpërdrejt nga Sekretari i Shtetit për Marinën në atë kohë James Forestal (nëse ju kujtohet në Betejën e Dulçes përmenden qartë rrethanat e vrasjes së tij në spitalin psikiatrik Bethasas) dhe u mbulua nën vellon e një kërkimi. ekspeditë për gjetjen e depozitave të qymyrit.

Por siç thashë, misioni ishte tërësisht ushtarak, duke përfshirë më shumë se 13 anije të mëdha, duke përfshirë një aeroplanmbajtëse, akullthyese, shkatërrues dhe luftanije të teknologjisë më të fundit ushtarake. Kishte edhe 4.700 forca të armatosura deri në dhëmbë të cilat më 2 dhjetor 1946 do të nisnin sulmin në Antarktidë nga e cila do të largoheshin disa javë më vonë të turpëruar dhe me humbje të thella.

Forcat e tre vendeve, Amerikës, Britanisë dhe Australisë, përjetuan kështu disfatën e parë të periudhës së pasluftës nga një fuqi e cila edhe pse zyrtarisht u mund dhe u zhduk, vazhdoi të ekzistonte më e fortë se kurrë në një territor që tani e kishte shpallur të paprekshëm. .

Atdheu i UFO-ve

Pas Luftës së Dytë Botërore, simpatizanti i nazistëve, Ernst Zëndel, arriti deri në atë pikë sa të deklaronte se Hitleri dhe një grup njerëzish të besuar ia dolën t'u shpëtonin forcave aleate përmes një anijeje për të hyrë më pas në brendësi të Tokës përmes zgavrës hyrëse në Polin e Jugut.

Që aty shkencëtarët nazistë nisën ideimin e një plani për të pushtuar planetin falë disa mjeteve fluturues revolucionarë, të rrumbullakët e pa krahë: disqet fluturuese.

Edhe sot e kësaj dite, disa janë të bindur se UFO-t nuk fshihen në thellësi të hapësirave qiellore, por në zemër të Tokës.

Ata që e ushqyen më shumë këtë ide qenë shkrimtarët Riçard Shaver dhe botuesi i tij, Rei Palmer, bashkëthemelues i revistës amerikane "Fate", e cila i dedikohet tërësisht aktiviteteve paranormale.

Shaver këmbëngulte se jo vetëm që UFO-t qenë mjetet e transportit të atyre që banonin në brendësi të planetit, por se edhe kishte arritur ta vizitonte personalisht atë botë, sigurisht, fshehtazi banorëve.

Sipas tij, aty banonte një popull mizor i quajtur "Deru", pasardhës të banorëve të Atlantidës, e humbur nën thellësi të Tokës pas një kataklizmi bërthamor.

Shaver rrëfeu më pas se banorët e kishin kapur dhe e kishin burgosur, por se, mes shumë të tjerash, i kishin mësuar edhe teorinë e relativitetit.

Sipas tij, e gjitha kjo ndodhte përpara se Ainshtaini ta bënte publike (mëkati i vetëm është se shkrimtari i tregoi këto pasi Ainshtaini ia kishte treguar gjithë botës teorinë e relativitetit).

Pika më e lartë e pretendimit të Palmerit, në mbështetje të historisë fantastik të Shaverit, mbërriti në vitin 1970, me publikimin e një fotoje të zgavrës në fjalë.

Bëhej fjalë për një mozaik fotografish të bërë nga një satelit për llogari të Administratës së Shkencave Ambientale të Ministrisë së Tregtisë së Shteteve të Bashkuara të Amerikës, ku vërehej një njollë e zezë në Polin e Veriut.

"Edhe sa foto të tjera duhen për të mësuar si qëndron e vërteta", pyeti me ironi Palmer. Por në të vërtetë, njolla e zezë i detyrohej faktit të thjeshtë se fotot qenë bërë në mes të dimrit, kur Poli gjendet gjatë 24 orëve të ditës i zhytur në errësirën më të thellë.

Me gjithë përgënjeshtrimet, ideja se Toka është bosh përbrenda vazhdon të gjejë mbështetës: përveç sitesh të shumta në internet, librash e revistash që e mbështesin këtë teori, "Fondacioni Shkencor Phonex" grumbullon fonde për mundësimin e një ekspedite për në qendër të Tokës, e cila do të kalojë përmes zgavrës së Polit.

22.Hapja e Tokës në Polin e Veriut

Për vite me rradhë shkencëtarët kanë fshehur një të vërtetë të madhe. Fotot shokuese bërë për planetin Tokë nga hapësira. Në akujt e Polit të Veriut nga hapësira mund të shihet e fotografohet lehtësisht një vrimë e madhe. Një pamje e tillë është parë edhe në Venus dhe mendohet se një strukturë të tillë me civilizim që jeton në brendësi të planetit mund të ketë edhe në Mars.

Se fundmi, fizikanti rus Fedor Nevolin u bë i famshëm për teorinë e tij ***"Fizikë e re, gjeografi e re"***, ku mes të tjerash ai thotë se është i bindur se Toka është me boshllëk në brendësi dhe në mes të saj ndodhet një Diell i vogël, ku mund të jetohet fare mirë. Teoria e tij është më e gjatë dhe është në vazhdën e të tjerave, sepse ai nuk është i vetmi që ka këtë mendim.

Në 1947 nënadmirali i marinës amerikane, Richard Bird, bëri një fluturim në Polin e Veriut ku dhe pa atë që pa Kolombi - një botë tjetër...të re.

Fillimisht shikoi një përzierje drite me ngjyrë të verdhë, të kuqe dhe vjollcë dhe më pas iu shfaq një si vargmal. Ai fluturoi dhe s'u besoi syve kur pa pyj e lumenj dhe kafshë si mamuthe. Temperatura që shënonte termometri ishte 23 gradë celsius.

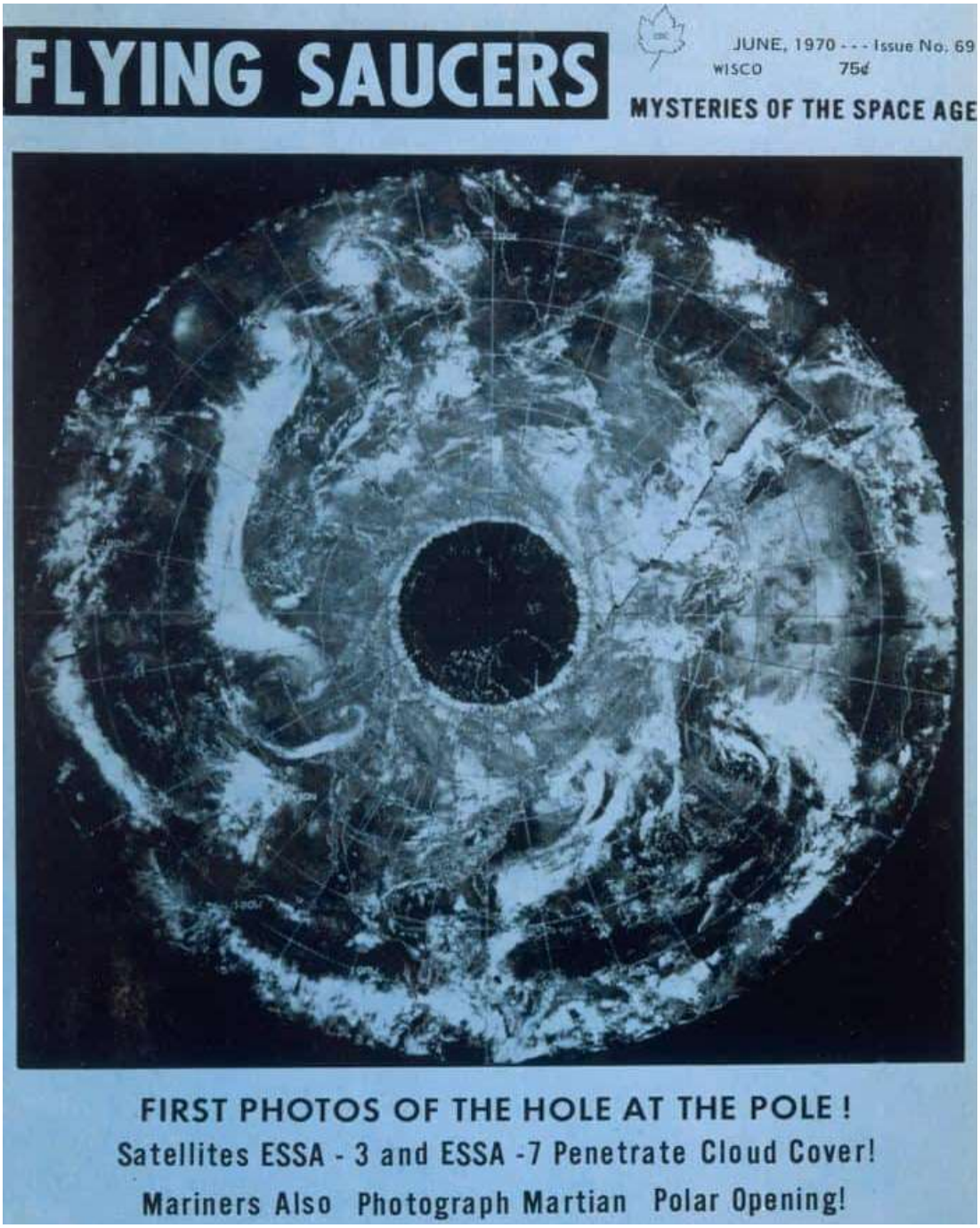

Habia e tij ishte më e madhe kur pa makina të çuditshme fluturuese. Radioja e tij u bllokua dhe nuk punonte më.

Bird tregonte se ai kishte takuar një rracë që na kalonte disa mijëra vjet në civilizim e në zhvillim. Ata ishin të ngjashëm me njerëzit nga pamja, por më të bukur dhe kishin nje pamje tepër spirituale.

Ata kishin gjetur forma të tilla energjie që mund të siguronin çdo gjë. Vendi quhej Arianni.

Ata ishin përpjekur që të kontaktonin me njerëzit, por ishin përzënë dhe mjetet e tyre ishin qëlluar. Ata vendosën përfundimisht që të jenë pjesë e jetës së humanëve

vetëm nëse kur ata të jenë në pikën e vetëshkatërrimit. I treguan Bird se si ishte civilizimi i tyre dhe në fund e shoqëruan dhe e lanë të lirë.

Gjatë qëndrimit ai u takua me Mjeshtrin, i cili i rrëfeu se si njerëzimi do të kalonte momente të vështira deri pranë vetëshkatërrimit. Mjetet e tyre kishin si simbol kryqin nazist. Gjuha që iu drejtuan atij ishte anglisht me theks nordik gjermanik. Në fund kur e lanë të lirë e porositën që t'i jepte mesazhin njërzimit. Bird takoi presidentin e USA dhe i rrëfeu ngjarjen.

Autoriteteti thanë që të mos fliste me njëri për atë që kish parë. Gjithë jetën ai u vëzhgua dhe iu kontrollua rreptësisht çdo lëvizje.

23.Fluturimi eksplorues mbi Polin e Veriut (Brendia e Tokës – Ditari im sekret)

Duhet ta shkruaj këtë Ditar në sekret dhe heshtje. Ka lidhje me fluturimin tim në Arktik ditën e nëntëmëdhjetë të Shkurtit të vitit Një Mijë e Nëntëqind e Dyzet e Shtatë.

Vjen një kohë kur racionaliteti i njeriut duhet të zhduket në kotësi dhe ai duhet të pranojë pashmangshmërinë e të Vërtetës! Nuk jam i lejuar që të bëj publik dokumentimin që vijon..., mbase nuk do e shohi asnjëherë dritën e syrit të publikut, por më duhet të bëj detyrën time dhe të regjistroj këtu atë që njerëzimi mund ta lexojë një ditë. Në një botë lakmie dhe interesi të një pjese të caktuar të njerëzimit e vërteta nuk mund të ndrydhet dhe duhet të dali në dritë.

Ditari i Fluturimit:

Kampi bazë, Arktik 19.02.1947

Ora 06.00 – Kanë përfunduar të gjitha përgatitjet për fluturimin tonë mbi Polin e Veriut dhe u ngritëm në ajër me furnizim të plotë me karburant në oren 06.10

Ora 06.20 – Duket se përzjerja e karburantit në motor kryet mirë dhe riparimet e bëra në Pratt Whittneys duket se po funksionojnë.

Ora 07.30 – Komunikojmë me radio më Kampin Bazë. Çdo gjë shkon mirë dhe komunikimi është normal.

Ora 07.40 – Vihet re një rrjedhje vaji nga motori i përparmë në krahun e djathtë, por treguesi i presionit të vajit duket normal.

Ora 08.00 – Nga drejtimi i lindjes ndihet një turbulencë në lartësinë 2321 këmbë, korrigjohet lartësia në 1700 këmbë dhe nuk ndihen më turbulenca, por era në bisht rritet dhe mbasi bëjmë një ndreqje në valvulën e kontrollit, avioni duket se funksionon më së miri.

Ora 08.15 – Komunikojmë me radio me Kampin Bazë, situata normale.

Ora 08.30 – Hasim përsëri turbulencë dhe rrisim lartësinë në 2900 këmbë, fluturimi më pas shkon vaj.

Ora 09.10 – Sasi e madhe akulli dhe dëbore poshtë, vihen re ngjyrime të një lloji të verdhë dhe të shpërndara në një mënyre lineare. Ndryshojmë kursin për një shqyrtim më të hollësishëm të këtij ngjyrimi dhe vëmë re po ashtu ngjyre të kuqe dhe të purpurt. U rrotulluam dy herë mbi këtë zonë dhe ju rikthyem intinerarit sipas busullës. Kontrollojmë pozicionin me bazën dhe i transmetojmë informacionin për ngjyrimin në akullin dhe dëborën poshtë nesh.

Ora 09.10 – Të dyja busullat, si magnetike dhe xhirobusulla filluan të rrotullohen dhe dridhen ndërsa nuk mund të mbanim më drejtimin bazuar në

instrumentat tona. Mbajtëm pozicionin me busullën diellore dhe çdo gjë duket mire. Komandat duken të ngadalshme dhe me një lloj vështirësie, si të ngrira, por nuk ka tregues akulli!

Ora 09.15 – Në distancë dallohen pamje që duket të jenë male.

Ora 09.49 – 29 minuta kaluan nga momenti që dalluam malet, nuk është aspak iluzion. Ato janë male në një formacion vargmali të vogël, gjë që s'e kam parë kurrë më parë!

Ora 09.55 – Lartësia ndryshohet përsëri në 2950 këmbë, hasim përsëri turubulencë të fortë.

Ora 10.00 – Jemi duke përshkuar një sërë vargmalesh të vogla dhe vazhdojmë drejt veriut me aq mundësi sa kemi si bindje. Përtej vargmalit shfaqet diçka që duket si një luginë me një lum të vogël ose përrua që e përshkon atë në mes. Nuk duhet të ketë luginë të gjelbërt aty poshtë! Padyshim diçka nuk shkon këtu dhe është tejet anormale! Ne duhet të jemi mbi Akull dhe Dëborë! Në rrëzë të luginës shikojmë pyje të dendur që rriten nëpër shpatet e maleve. Instrumentat tona të drejtimit vazhdojnë të rrotullohen ndërsa xhiroskopi lëkundet para e prapa!

Ora 10.05 – Ndryshoj lartësinë në 1400 këmbë dhe kryej një kthim të beftë majtas për të parë më mirë luginën poshtë. Është e gjelbërt ose nga myshku ose nga ndonjë lloj tjetër bari të ngjeshur. Drita këtu duket ndryshe. Nuk arrij dot të shikoj më Diellin. Kryejmë një tjetër kthim majtas dhe hasim diçka që duket të jetë një kafshë e madhe e ndonjë lloji të veçantë. Duket të jetë një elefant! Jo! Duket më shumë si një mamuth! Kjo është e pabesueshme! Por ja që ajo është! Ulim lartësinë në 1000 këmbë dhe marr dylbitë për të parë më mirë kafshën. Konfirmohet – është një kafshë si mamuth! Raportoj këtë zbulim në kampin bazë.

Ora 10.30 – Hasim më shumë kodra të gjelbëruara tani. Treguesi i temperaturës së jashtëme shënon 74 gradë Fahrenheit! (23.3 gradë Celcius)! Vazhdojmë me intinerarin tonë. Instrumentat e drejtimit tani duken normale. Jam në mëdyshje për mënyrën sesi funksionuan më parë. Përpjekje për të kontaktuar kampin bazë. Radio nuk po funksionon!

Ora 11.30 – Terreni poshtë është më i niveluar dhe normal (nëse mund të përdor këtë fjalë). Përpara dallojmë diçka që duket si qytet!!! Kjo është e pamundur! Avioni bëhet më i lehtë dhe çuditërisht pluskues. Aparaturat refuzojnë të përgjigjen! Oh ZOT!!! Në të dy krahët e avionit tonë, si dhe sipër kabinës, janë disa mjete fluturuese të çuditshme. Ato po afrohen në rreth mbyllës me shpejtësi! Ato janë në formë disku dhe kanë një veçori vezulluese. Janë shumë afër dhe mund të shikojmë shenja në to. Është një lloj Svastike! (Mos harroni se Svastika nuk është vetëm simboli i nazizmit, por një simbol shumë i vjetër dhe i fuqishëm në traditat e lashta). Kjo është fantastike. Ku ndodhemi? Çfarë po ndodh? Provoj përsëri aparaturat. Ato nuk përgjigjen !!!! Ne gjendemi të ngërthyer në një lloj kontrolli të padukshëm!

Ora 11.35 – Radioja jonë reagon dhe nëpërmjet saj vjen një zë në anglisht, por që duket me një aksent të lehtë Nordik ose Gjerman! Mesazhi është**:** ***"Mirësevini në zotërimin tonë Admiral. Ne duhet t'ju ulim juve saktësisht pas shtatë minutash! Qetesohuni Admiral, jeni në duar të sigurta".*** Vura re se motorët e avionit tonë kishin pushuar së punuari! Mjeti fluturues ndodhet nën ndikimin e një aparature të çuditshme dhe tani është duke u kthyer vetë. Aparaturat janë të panevojshme.

Ora 11.40 – Marrim një tjetër mesazh në radio. Filluam procesin e zbritjes dhe pas disa momenteve avioni dridhet lehtë dhe fillon të zbresi sikur të ishte kapur nga një ashensor i madh i padukshëm! Lëvizja zbritëse është e pandjeshme dhe prekim tokën me një tronditje fare të vogël!

Ora 11.45 – Po hedh shënimin e fundit në Ditarin e fluturimit. Disa njerëz po afrohen në këmbë drejt avionit tonë. Ata janë të gjatë, me flokë të verdha. Larg, në distancë, shikojmë një qytet të ndritshëm, të rrethuar nga një aureolë dritash pulsuese të të gjitha ngjyrave. Nuk e di se çfarë do të ndodhi tani, por nuk ka shenja armësh tek ata që po na afrohen. Tani po dëgjoj një zë që thërret emrin tim dhe më kërkon që të hapim derën e bagazhit. Bindem.

Fundi i shënimeve

Deri këtu admirali Byrd ka ruajtur rendin kronologjik të ngjarjeve siç përcaktohet dhe në mënyrën e mbajtjes së një Ditari. Nga ky moment ai thjeshtë tregon atë që ndodhi më pas. Ja si e vazhdon admirali historinë e tij:

Që nga ky moment atë që do të vazhdoj do e shkruaj nga kujtesa. Sfidon çdo lloj imagjinate dhe do të dukej si një çmenduri nëse nuk do të kishte ndodhur me të vërtetë.

Radisti dhe unë u morëm nga avioni dhe u pritëm në mënyrën miqësore të mundëshme. Më pas hypëm në një lloj platforme të vogël, si konvejer pa rrota, e cila shumë butë na lëvizi drejt një qyteti rrezëllyes. Ndërsa i afroheshim, qyteti dukej sikur të ishte ndërtuar prej materiali të kristaltë. Pas pak arritëm tek një ndërtesë shumë e madhe e një lloji që s'e kam parë kurrë më parë në jetën time. Dukej sikur të kishte dalë nga tavolina dizajnuese e Frank Lloyd Wright, ose për të qenë më i saktë, si një skenë butaforike e Buck Rogers.

Na ofruan një lloj pije të ngrohtë, e cila kishte një shije të pa provuar më parë. Ishte e mrekullueshme. Pas pothuajse 10 minutash, dy nga ruajtësit tanë mahnitës u afruan dhe më thanë se duhej t'u shkoja pas. Nuk kisha asnjë zgjedhje tjetër veçse të pranoja. Lashë pas radistin dhe pasi ecëm për një distancë të shkurtër, hymë në një diçka që dukej si ashensor. Zbritëm poshtë për disa çaste, makineria ndalon ndërsa dera ngrihet nga poshtë-lartë pa zhurmën më të vogël. Më pas vazhduam nëpër një korridor të gjatë, i cili ishte i ndriçuar nga një dritë në ngjyrë të trëndafiltë dhe që dukej sikur dilte nga vetë muret. Njëra nga qeniet bën shenjë që të ndalojmë përpara një dere të madhe. Mbi derë ka një mbishkrim, të cilin nuk mund ta lexoj. Dera e madhe rrëshqet pa zhurmë duke u hapur dhe mua më kërkohet që të hyj brenda. Njëri nga shoqëruesit e mi thotë: ***"Mos ki frikë Admiral, ju do keni një audiencë me Mjeshtrin..."***

Hyra brenda, ndërsa sytë u përpoqën të mesoheshin me ngjyrimet e bukura që dukej se mbushin tërë dhomën. Më pas fillova të shoh çfarë më rrethonte. Ajo që ndeshën sytë e mi ishte pamja më e bukur gjatë gjithë ekzistencës time. Në fakt është shumë e bukur dhe mahnitëse për t'u përshkruar. Tejet delikate dhe elegante. Besoj se nuk ekziston ndonjë shprehje gjuhësore njerëzore që të jetë në gjendje të përshkruajë çdo detal. Medimet e mia u ndërprenë në mënyrë shumë të sjellshme nga një zë i ngrohtë me cilësi melodioze: ***"Ju shpreh mirëseardhjen në zotërimin tonë Admiral".*** Përpara kam një burrë me tipare delikate dhe me shenjat e moshës në fytyrën e tij. Ai qëndron i ulur në një tavolinë të gjatë. Më bën shenjë që të ulem në njërën prej karrikeve. Pasi ulem ai bashkon mollëzat e gishtave dhe buzëqesh. Sërish ai flet me një zë të butë dhe shpreh atë që vijon:

"Ju lejuam që të hyni këtu pasi keni një karakter fisnik dhe të mirënjohur në Botën e Sipërfaqes, Admiral". **Bota e Sipërfaqes, i them me zë të mekur, si pa frymë!** *"Po",* **mu përgjigj Mjeshtri, duke buzëqeshur,** *"Ju ndodheni në zotërimet e Ariani, Bota e Brendëshme e Tokës. Nuk duhet ta vonojmë më shumë misionin tuaj dhe ju do të shoqëroheni të siguruar për në Sipërfaqe dhe për një distancë të konsiderueshme përtej saj. Por tani, Admiral, do më duhet t'ju them pse ju sollëm këtu. Interesi ynë filloi menjëherë pasi rraca juaj shpërtheu bombat e para atomike në Hiroshima dhe Nagasaki, Japoni. Ka qenë në ato kohëra alarmuese, momenti kur ne dërguam mjetet tona fluturuese, "Flugelrads", në botën tuaj të Sipërfaqes për të hetuar atë që kishte bërë rraca juaj. Kjo natyrisht që tashmë është histori e kaluar, i nderuar Admiral, por do vazhdoj më tej. Shikoni, ne asnjëherë nuk kemi ndërhyrë më parë në luftërat e rracës suaj, po ashtu dhe në barbarizmat e saj, por tani ne jemi të detyruar, pasi ju keni mësuar të fusni duart në një lloj force që nuk është për njeriun, e ashtuquajtura energjia atomike. Të dërguarit tanë tashmë kanë dërguar mesazhe tek liderët e botës suaj, por mesa duket ata nuk i kanë vënë veshin. Për këtë arsye ju u zgjodhët si dëshmitar për të provuar ekzistencën e botës sonë. Shiko, Kultura dhe Shkenca jonë janë disa mijëra vjet më para se rraca juaj, Admiral".* E ndërpreva duke e pyetur: **"Por ç'lidhje ka kjo me mua Zotëri?".**

Sytë e Mjeshtrit dukeshin sikur futeshin thellë në mendjen time dhe pasi më studioi për disa çaste, ai u pergjigj**:**

"Rraca juaj tashmë ka arritur një pikë moskëthimi, pasi në mesin tuaj ka nga ata që nuk stepen përpara shkatërrimit të gjithë botës, vetëm e vetëm që mos heqin dorë nga pushteti që zotërojnë...". **Pohova me kokë dhe Mjeshtri vazhdoi:** *"Në vitin 1945, dhe më pas, ne u përpoqëm që të kontaktonim rracën tuaj, por përpjekjet tona ndeshën në një qëndrim armiqësor dhe Flugeraldset tona u goditën. Madje edhe u ndoqën me keqdashje dhe agresivitet nga avionët tuaj luftarakë. Por, tani të them ty, biri im, mbi botën tuaj është duke u kanosur një stuhi e madhe, një vello e zezë, e cila nuk do hiqet për shumë vite. Nuk do të ketë përgjigje në duart tuaja, nuk do të ketë vend të sigurt në shkencën tuaj. Mund të vazhdojë deri sa çdo lule e kulturës tuaj të shkelet dhe çdo gjë njerëzore të mbulohet nga kaosi. Lufta juaj e fundit ishte vetëm një fillim i asaj që ende pritet të vijë për rracën tuaj. Ne këtu e shohim këtë të ndodhi për çdo orë që kalon..., mos do të thuash që jam gabim?"*

"Jo," - ju përgjigja, "ka ndodhur njëherë më parë, epokat e errëta erdhën dhe zgjatën për më shumë se 500 vjet".

"Po, biri im",- **u përgjegj Mjeshtri,** *"epoka e errët që do të vijë tani për rracën tuaj do e mbulojë Tokën si një re e zezë, ndonëse kam besim se disa nga rraca juaj do ja dalin mbanë të jetojnë në këtë stuhi, përtej kësaj nuk mund të them. Shohim në një distancë të largët se një botë e re do të rilindë nga rrënojat e rracës tuaj, duke kërkuar thesaret e humbura dhe legjendare të saj dhe ato do të jenë këtu, biri im, të sigurta nën mbrojtjen tonë. Kur të vijë koha e duhur neve do të na duhet të bëjmë sërish përpara, për të ndihmuar ringjalljen e kulturës dhe rracës suaj. Mbase deri atëherë ju do keni mësuar kotësinë e luftës dhe konflikteve..., dhe mbas asaj kohe disa nga kultura dhe shkenca juaj do t'i kthehet sërish rracës suaj, që ajo të fillojë nga e para. Ti, biri im, duhet të kthehesh në Botën e Sipërfaqes me këtë mesazh..."*

Me këto fjalë mbyllëse, takimit tonë dukej se i erdhi fundi. Qëndrova për një moment sikur të isha në ëndërr, ndonëse e dija që ishte reale dhe pa e kuptuar u përkula pak, ose për rrespekt, ose për përulje, nuk di se kush ishte nga të dyja. Papritur vura re se dy shoqëruesit e pashëm, të cilët më kishin sjellë këtu,

ndodheshin përsëri përbri meje. ***"Këtej Admiral",*** bëri zë njëri prej tyre. U ktheva për herë të fundit përpara se të largohesha dhe pashë drejt Mjeshtrit. Ai vazhdonte të kishte një buzëqeshje sikur të ishte e gëdhendur në fytyrën e tij delikate dhe antike. ***"Qofsh mirë, biri im"*** - tha dhe më pas bëri një shenjë elegante me dorë, duke simbolizuar paqën dhe duke më bërë të kuptoja se takimi ynë tashmë kishte përfunduar.

Me shpejtësi ecëm në të njëjtën rrugë nga e cila erdhëm, përmes derës së madhe të dhomës së Mjeshtrit dhe përsëri hymë në ashensor. Dera u mbyll pa zhurmë nga lartë-poshtë dhe vazhduam të ngjitemi. Njëri nga shoqëruesit e mi foli sërish: ***"Tani na duhet të nxitojmë, Admiral, pasi Mjeshtri nuk dëshiron t'ju vonojë juve në planet tuaja dhe ju duhet të ktheheni me mesazhin e tij tek rraca juaj".***

Nuk thashë asnjë fjalë. E gjitha kjo ishte përtej çdo besmi dhe përsëri mendimet e mia u ndërprenë, ndërsa ndaluam. Hyra në dhomë dhe u gjenda përballë radistit. Ai kishte një shprehje ankthi në fytyrë. Ju afrova duke i thënë: ***"Çdo gjë është në rregull, Howie, çdo gjë në rregull".*** Dy qeniet na shoqëruan për tek konvejeri, hypëm aty dhe brenda një kohe të shkurtër u gjendëm tek avioni ynë. Motorat ishin ndezur dhe nuk vonuam të hypnim në bord. E gjithë atmosfera dukej e ngarkuar nga një lloj nxitimi. Pasi u mbyll dera e transportit, avioni u ngriët menjëherë nga e njëjta forcë e panjohur, deri sa arritëm në lartësinë 2700 këmbë. Dy mjetet fluturuese të tyre na shoqëronin përbri, duke na treguar në të njëjtën kohë rrugën e këthimit. Këtu më duhet të deklaroj se aparatura e shpejtësisë ajrore nuk po lexonte asgjë, por në po lëviznim me një shpejtësi shumë të madhe.

Vazhdon e hedhura e shënimeve në **Librin e Fluturimit**:

Ora 02.15 – Një mesazh vjen në radion tonë. ***"Tani po ju lëmë, Admiral, kontrollet tuaja janë të lira. Auf Wiedersehen"***!!! I shoqëruam për disa çaste mjetet e tyre flugelrads ndërsa u zhdukën në qiellin e zbehtë blu. Avioni papritur u ndje sikur ishte mbërthyer nga një shtjellë që thithte për poshtë. Menjëherë kapëm kontrollet dhe për disa çaste nuk folëm, duke humbur secili në mendimet e tij...

Ora 02.20 – Sërish gjendemi sipër zonave të mëdha të mbuluara me akull dhe dëborë dhe rreth 27 minuta nga kampi bazë. U dërguam atyre një mesazh me radio, të cilit ju përgjigjen menjëherë. Raportuam për kushtet normale...normale. Kampi bazë u lirua nga tensioni pas komunikimit tonë dhe rivendosjes së kontaktit.

Fundi i shënimeve në Librin e Fluturimit

Mars 11, 1947. Sapo mora pjesë në një takim me stafin në Pentagon deklarova të plotë zbulimin tim, si dhe mesazhin e Mjeshtrit. Çdo gjë u regjistrua në detaje. Presidenti u lajmërua. Tani jam mbajtur në pritje për disa orë (gjashte orë e tridhjetë e nëntë minuta, për të qenë i saktë). Intervistohem intensivisht nga Forcat e Sigurisë së Lartë dhe grupe mjekësore. Ishte një provë e rëndë!!! Vendosem nën një kontroll të rreptë nëpërmjet kushtëzimeve të sigurisë kombëtare të Shteteve të Bashkuara të Amerikës. *URDHËROHEM QË TË MBAJË GOJËN MBYLLUR NË LIDHJE ME TË GJITHA ATO QË MËSOVA PËR NJERËZIMIN!!!* E pabesueshme! Mu përmend fakti që jam një ushtarak dhe duhet t'u bindem urdhërave.

Shkrimi i Fundit: 30.12.1956

Këto vitet e fundit që kanë kaluar që nga viti 1947, nuk kanë qenë të mira... Tani jam duke hedhur shënimin tim të fundit në këtë Ditar të veçantë. Duke e mbyllur ndihem i detyruar të deklaroj se kam mbajtur me besnikëri sekretin siç mu kërkua për gjithë këto vjet. Por tani ndjejë se nata e gjatë është duke ardhur dhe nuk dua që

ky sekret të shkojë në varr bashkë me mua. E vërteta duhet të triumfojë dhe kështu duhet të ndodhë. Kjo mund të jetë shpresa e vetme për njerëzimin. E kam parë të vërtetën dhe më ka zbutur shpirtin e më ka bërë të lirë! Kreva detyrën time ndaj kompleksit monstruoz industrialo-ushtarak. Tani nata e gjatë është duke u afruar, por kjo nuk duhet të jetë fundi. Ashtu siç përfundon nata e gjatë në Arktik, ndriçimi i shkëlqyer i të *VËRTETËS* duhet të vijë përsëri..., dhe ata që i përkasin asaj errësire duhet të përfshihen nga kjo Dritë..., *PASI PASHË ATË TOKË PËRTEJ POLEVE, QENDRËN E TË PANJOHURËS SË MADHE.*

24.Brendia e Tokës dhe Mbretëria nëntokësore e Agharta-s

Ka një mbretëri të nëndheshme, sfiduese. Ka teori që flasin për një të nxehtë të nëndheshëm, të përhapur në qendër të planetit. Por duhet shumë për të konfirmuar legjendat e lashta. Shekujt kanë kaluar tanimë qysh kur është zbuluar se Toka jonë është sferike. Kjo teori revolucionare është pasqyruar edhe në legjendat e popujve të lashtë të planetit, duke përfshirë Tibetanët, Indianët, Egjyptasit, Grekët dhe madje edhe popujt e Azisë së Vogël, Amerikë dhe Kinë. Dhe në të gjitha shkrimet e traditave të tyre ata flasin për një botë misterioze të nëndheshme e populluar nga qytetërime të përparuara. Këta njerëz janë si ne njerëzit. Janë të lirë dhe nuk njohin të mirën dhe të keqen. Shumë prej tyre jetojnë dhe punojnë midis njerëzve për dobi të tyre. Legjenda, apo a ka ndonjë të vërtetë? Studime të kryer nga disa studiues duket se e konfirmojnë këtë. Midis tyre, Ferdinand Ossendowski në 1923, në udhëtimin e tij në Azi, pohoi të kishte pasur disa informata themelore nga disa Lama dhe një princ me emrin mongol Ciultun Bejli.

Ky informacion që përshkruan një mbretëri të fshehtë, një botë e galerive të gjata, që janë të vendosura kryesisht në Azi, në të gjitha fushat e Tibetit, Mongolisë, në shkretëtirën e Gobit dhe pastaj të shtrihet në të gjithë botën, janë në vende të ndryshme të planetit, dhe kjo njihet si Mbretëria Nëntokësore Aghartit.

Ka shumë histori që tregojnë për këtë popull misterioz që sundohet nga mbreti e sundimtari mitik - Agharti. Kryeqyteti i kësaj mbretëria quhet Shambalah. Hyrjet kryesore për te kjo mbretëri nëntokësore janë të vendosura në Pole, ndërsa hyrjet e tjera janë të vendosura në shkretëtirën e Gobit në Mongoli, në malet e Tibetit, në shpellat e Kentucky (SHBA), në Mato Grosso në Brazil, nën Piramidë e Madhe të Gizës ose ndoshta nën Sfinks. Të tjerë në Europën Qendrore dhe Jugore dhe madje edhe në Itali, në malin Epomeo Ischia.

Edhe në mesin e Eskimezëve ka histori që tregojnë për një hapje të madhe në Veri dhe që paraardhësit e tyre kryen një udhëtim në një tokë parajsë. Në këtë tokë është vazhdimisht ditë dhe nuk ka natë, klima është e butë dhe ka lumenj dhe liqene të mëdhenj që kurrë nuk ngrijnë.

25.Legjenda e Shambhala-s

Për mijëra vjet kanë qarkulluar zëra se diku përtej Tibetit, në mesin e majave të akullta dhe luginave të Azisë Qendrore, ndodhet një parajsë e paarritshme, një vend i dijes dhe paqes universale e quajtur Shambhala.

James Hilton, ka shkruajtur për të në Lost Horizon. Hollywood e portretizoi atë në filmin e viteve 1960, Shangri-La, dhe filma të kohëve të fundit si Kundun, Buddha i Vogël dhe Shtatë vjet në Tibet, aludojnë për utopinë magjike.

Në sanskritisht ***Shambhala*** do të thotë ***"vendi i paqes e qetësisë"***. Megjithëse vendndodhja e vërtetë nuk është gjetur asnjëherë, fillimet janë të panjohura dhe ekzistenca e pavërtetuar. Shambhala është njohur dhe respektuar nga të paktën tetë fe të mëdha, dhe është konsideruar nga shumica e traditave ezoterike si qendra e vërtetë e planetit dhe qendra spirituale e botës.

Thuhet të jetë i banuar nga njerëz të çdo race e kulture, që formojnë një rreth të brendshëm, i cili udhëheq në fshehtësi evolucionin njerëzor. Kjo mbretëri ekziston si në sipërfaqe, ashtu edhe në nëntokë, me një rrjet tunelesh qindra milje të gjatë. "Makina me forma të çuditshme fluturojnë në gjatësinë e tyre", shkruan Andrew Tomas, autor i librit – "Shambhala, Oazi i Dritës, " dhe ata ndriçohen nga një dritë shumë e madhe artificiale, që mundëson rritjen e perimeve dhe drithërave, si dhe një jetëgjatësi pa sëmundje për njerëzit".

Victoria LePage shkruan në librin e saj shumë të hulumtuar, Shambhala: "Shoqëria moderne ka nevojë për një zonë të rendit, një qendër brenda spirales së kaosit". Dhe ajo këmbëngul se kërkimi i kësaj qendre na çon direkt në Shambhala, të cilën e quan "Boshti i Botës".

LePage, e cila ka studiuar Shambhalan për gati pesëdhjetë vjet, thotë se supozohet të jenë parë shumë mrekulli në këtë botë të nëndheshme: muzetë, bibliotekat, dyqanet e bizhuteritë, si dhe shpikje teknologjike mijëra vjet përpara se t'u vinte koha.

Dhe, sipas dijes kineze, aeroplanët dhe mjetet e të pavdekshmëve të Shambhalas udhëtojnë mes yjeve, duke vëzhguar vendbanimet e racave dhe mbretërive të tjera.

Do të ishte e lehtë të injoroje Shambhalan si fantazi e pastër, po të mos ishte për një eksplorues shumë të besueshëm që kërkoi, gjeti dhe u kthye për të na rrëfyer diçka për përvojën e tij në Shambhala.

Nikolas Roerich, artist i lindur në Rusi, poet, shkrimtar dhe anëtar i shquar i Shoqërisë Teozofike, udhëhoqi një ekspeditë nëpër shkretëtirën Gobi deri në malin Atlai nga 1923 deri në 1928, një udhëtim në të cilin përshkoi 15.500 kilometra nëpër 35 shtigjet më të lartë malorë të botës. Si thotë LePage: "Roerich ishte një njeri me kredenciale të pastër: një bashkëpunëtor i famshëm në Ritet e Pranverës së Stravinskyt, një koleg i sipërmarrësit Diaghilev si dhe një anëtar shumë i talentuar dhe i respektuar i Lidhjes së Kombeve".

Ai kishte gjithashtu shumë ndikim në administratën e FDR, dhe ishte një forcë shumë e rëndësishme prapa vendosjes së Vulës së Madhe të Shteteve të Bashkuara mbi kartëmonedhën e dollarit. Roerich mund të ketë qenë në një mision për të gjetur dhe sjellë atë që thuhet të ishte një pjesë e të shenjtit "Guri Chintamani", që besohej të ishte pjesë e një meteori magjik nga një sistem diellor në konstelacionin e Orionit.

Sipas legjendës lamaiste, një fragment i këtij Guri Chintamani që i përket ndoshta yllit Sirius, është dërguar kudo ku ka nisur një mision spiritual jetik për njerëzimin, dhe është kthyer kur misioni është përfunduar. Pasi ishte në zotërim të Lidhjes së Kombeve, ai iu besua Roerich, pasi organizata kish dështuar.

Megjithëse nuk është e ditur, nëse ai qe në gjendje të kthente ose jo Gurin, ekspedita u dha besueshmëri atyre që besonin se Shambhala ishte më shumë se një

legjendë. Roerich mbajti një ditar gjatë udhëtimit dhe, kur ndodhej në Mongoli, vuri në dukje se: "besimi për afrimin e epokës së Shambhalas ishte shumë i fortë".

Në librin e tij - ***Zemra e Azisë***, Roerich përshkruan vëzhgimet shkencore si dhe kërkimin e tij shpirtëror personal. Kjo përzierje e shkencores me shpirtëroren është e pranishme edhe në qindra piktura që Roerich bëri gjatë gjithë ekspeditës.

"Syri i tij kapi format dhe ngjyrat e maleve, manastireve, shkëmbinjve, stepave, qyteteve dhe popujve të Azisë", shkruan Jaqueline Decter në librin Nikolas Roerich. "Shpirti i tij kuptoi shpirtin e tyre dhe peneli i tij krijoi një sintezë të së bukurës". Gjatë gjithë jetës së tij, Roerich luftoi për të bashkuar të gjitha disiplinat shkencore dhe krijuese për të nxitur kulturën e vërtetë dhe paqen ndërkombëtare, duke përdorur fuqinë e artit dhe bukurisë.

Marrëveshja e Paqes Roerich, e cila detyron kombet të respektojnë muzetë, katedralet, universitetet dhe bibliotekat ashtu si spitalet, u krijua në 1935 dhe u bë pjesë e Aktit themelues të Organizatës së Kombeve të Bashkuara. "Sot", vëren LePage "çdo qytet i madh rus ka një organizatë Roerich që shpreh idetë e tij për një lloj të ri qytetërimi të bazuar në parimet utopike të Shambhalas".

Tomas, një admirues i Roerich dhe një besimtar i fortë në realitetin fizik të Shambalas, pohon se arkivat e Vatikanit, raporte nga misionarë jezuitë, të cilët flasin për importime nga perandorët e Kinës tek "shpirtërat e maleve" në Nan Shan dhe Kun Lun, "zakonisht në kohën e krizave kombëtare, kur sundimtarët kineze nuk mund të merrnin një vendim".

Tomas nuk ishte i vetmi që e konsideronte Shambhalan një realitet fizik: bindja e tij ishte e përbashkët me një rritje të shkollës metafizike në Europë, dhe me Rene Guenon, një studiues dhe student i Kabalas së lashtë hebreje, si dhe një bashkëkohës i Roerich, George Gurdjieff.

Libri i tij, "Le Roi du Monde " (Mbreti i Botës), ndonëse i shkruar në një stil kriptik që kërkon deshifrim, përmban disa nga informacionet më specifikë mbi vendin e shenjtë. Ai e konsideronte Shambhalan prototipin e Tokës së Shenjtë, dhe sipas tij Jeruzalemi, Delfi dhe Benares, janë apo ishin thjeshtë refleksione.

Neoteozofikja Alice Bailey shkruan se, "Shambhala është qendra jetike e vetëdijes planetare". Dhe, besimi në fuqitë e Shambhalas është dokumentuar të ketë qenë forca lëvizëse e mistikës neo-okulte të nazistëve.

Shkrimtarë të shumtë kanë deklaruar se, nazistët bënë tentativa për kontakte të fshehta me qendrën, duke dërguar emisarë në Tibet, në kërkim të të fshehtave të një force tokësore "Ahrimaic", e panjohur për shkencën, që ushtron pushtet mbi të gjithë natyrën materiale, e që ata besonin se ndodhej në Shambhala.

Por qendra mendohet të ketë mbrojtje hyjnore të pathyeshme, dhe përpjekjet e forcave dashakeqe për të depërtuar kufijtë e saj gjithmonë kanë shkuar dëm. Në fakt, edhe individë dashamirës që kërkojnë të hyjnë, para se të jenë "thirrur", përfundojnë keq. Duhet të jesh "pastruar" mirë, të jesh i gatshëm të heqësh dorë nga egoja dhe luksi njerëzor për të bërë "udhëtimin e vështirë drejt malit".

Mendohet se Shambhala/Shangri-La mbrohet nga bota e jashtme prej një sërë pengesash psikike, por edhe nga ata që tibetianët i quajnë "rojet e dëborës". Në fillim të viteve 1900, një major britanik që po fushonte në Himalaje, pikasi një burrë gjatosh, të veshur lehtë, me flokë të gjatë e të verdhë, i cili, kur e vuri re se e kishin pikasur, u lëshua sakaq përposh një rremoreje dhe u bë fir. Kur e zuri në gojë këtë gjë, tibetianët

që e shoqëronin nuk u habitën aspak, por fare qetësisht i shpjeguan se ai sapo kishte parë një prej njerëzve të dëborës, që ruanin tokën e shenjtëruar të Shambhalasë.

Një njoftim më i hollësishëm për një lloj roje debore na është dhënë nga Aleksandra Dejvid-Nili, e cila qëndroi 14 vjet në Tibet. Në një prej shumë shtegtimeve të saj në Himalaje, ajo vuri re një burrë që lëvizte me shpejtësi marramendëse, të cilin e përshkoi si më posht:

Mund të shikoja qartë fytyrën e tij përsosmërisht të paqtë dhe të pashprehje, si dhe sytë e gapërruar në një objekt të largëm e të padukshëm, që ndodhej diku në hapësirën përmbi. Burri nuk rendte. Dukej sikur ngrihej nga toka dhe lëvizte duke u hedhur. Ngjante i darovitur me elasticitetin e një topi, kështu që, sa herë që këmbët e tij ceknin tokën, hovte rishmë përpjetë. Hapat e tij kishin njëtrajtshmërinë e një lavjerrësi.

Sipas shumë traditave ezoterike, të fshehtat e "iniciimit" janë tani të hapura për masat, ashtu si në kohërat e shkuara. Libri më i fundit i James Redfield -"Sekreti i Shambhalas, në kërkim të njëmëdhjetit", nënvizon ato që Redfield përshkruan si "iniciime".

Autori i librit best-seller, -"Celestine," thotë se e ka shkruajtur Shambhalan për të "kapur thelbin e asaj që po u ndodh tashmë njerëzve. Unë nuk jam duke u përpjekur për të krijuar Idenë e Njëmëdhjetë, unë jam duke u përpjekur për të përshkruar atë që mendoj se tashmë është duke ndodhur", thekson ai.

Ashtu si Celestine, Shambhala është një aventurë që shërben si alegori. Personazhi kryesor përsëri është i paidentifikuar, duke pasqyruar identitetin e çdo burri. Eshtë vetë Redfield, ju, unë dhe kushdo që do të vijë.

Këtë herë, ne kemi ecur mbi njohuritë e mëparshme, duke u lidhur me vetëdije me energjinë tonë të epërme, duke e thithur, duke e mbajtur dhe më pas përdorur për të ndikuar në atë që ndodh përreth nesh. Mësojmë për "Katër Zgjerimet", mënyrat për të rritur dhe kanalizuar fushat tona në mënyrë që të përsosim mendimet dhe emocionet dhe të kemi të drejtë për të hyrë në Shambhala.

Zgjerimi i Parë përmirëson cilësinë e energjisë që marrim fizikisht, duke filluar me ushqimin. Ruajtja e energjisë është e pamundur nëse ha mish, na thuhet.

Në të vërtetë, përgjatë aventurës së mbushur me frikë e në një klimë të ftohtë, mjaftohemi me pak më shumë se supë me perime. Redfield, i cili është vegjetarian, mendon se ka një marrëdhënie themelore mes dietës, lëvizjes fizike dhe vetëdijes shpirtërore.

Ai është i impresionuar me hulumtimin që po kryen Robert Young (autori i librit - *Një Sëmundje, Një ilaç*) në lidhje me qasjen acid / alkaline kundrejt të ushqyerit e jetëgjatësisë. "Modeli mjekësor, sipas të cilit, mikrobi është armiku, do të vihet në lojë në shekullin e ardhshëm", pohon Redfield, i cili shton: "Kur ne hamë, ushqimet e metabolizuar lënë mbeturina, ose hi në organet tona".

Nëse ky hi është alkalin, mund të nxirret nga organet tona shpejt dhe me pak energji. Nëse është acidik, është e vështirë sistemin e qarkullimit të gjakut për ta eleminuar, dhe mbetjet depozitohen në organet tona dhe lëkurë si forma të ngurta kristalore që krijojnë blloqe ose pengime në nivelet lëkundës të qelizave tona, duke e bërë trupin tonë acidik, gjë që u jep sinjal baktereve, viruseve dhe mikrobeve se është koha për të tretur indet e vdekur.

Nuk është një platformë ideale për t'u lidhur me energjinë hyjnore brenda nesh, i cili është hapi ynë i radhës. Ne mësojmë se ne duhet të kërkojmë të lidhemi me hyjnoren, dhe se përcaktimi i suksesit tonë matet me kuptimin tonë të së bukurës, sipas standardit të Roerich.

"Shkalla e bukurisë që ne shohim mat se sa shumë energji hyjnore ne marrim brenda nesh. Sa më i lartë niveli i energjisë, aq më shumë bukuri shohim", shkruan Redfield, i cili thotë se ne mund të mësojmë të vizualizojmë këtë nivel më të lartë të energjisë që del prej nesh, duke përdorur gjendjen e dashurisë, si një matës që kjo po ndodh.

Ne udhëzohemi të presim atë nivel energjie, për të besuar se do të jetë aty në të gjitha situatat dhe për ta kujtuar si një "fushë lutjeje" që na udhëheq.

Redfield pranon studimet e Dr Larry Dossey në fuqinë e lutjes për të ndikuar pozitivisht gjendjen mjekësore, duke vënë në dukje se: "disa forma të lutjes supozojnë se ne nuk kemi rol tjetër përveçse të kërkojmë, ndërsa të tjera supozojnë që Perëndia ka krijuar ligjet e ekzistencës së njeriut, kështu që plotësohet apo jo kërkesa jonë, kjo varet pjesërisht në besimin tonë se kështu do të ndodhë. Të gjitha lutjet e mëdha në Bibël janë pohime, jo kërkesa. Të gjitha pritshmëritë tona kanë një efekt lutjeje. Ne në fakt jemi duke u lutur gjatë gjithë kohës për një lloj të ardhme për veten dhe të tjerët. Thjeshtë nuk jemi tërësisht të vetëdijshëm për këtë".

Zgjerimi i dytë nis kur ne krijojmë këtë fushë të zgjeruar lutjeje, në pritje për intuitën apo koincidencën e radhës që çon përpara jetën tonë. Zgjerimi i tretë përfshin një tjetër pritshmëri: që fusha jonë e lutjes të dalë e të rrisë nivelin e energjisë tek të tjerët. Zgjerimi i katërt ka të bëjë me të mësuarit e rëndësisë së ruajtjes së energjisë, pavarësisht situatave të frikshme apo plot zemërim.

Ne e bëjmë këtë, thotë Redfield, "duke ruajtur gjithmonë një qëndrim të shkëputur nga ngjarjet siç ato ndodhin, duke kërkuar një kuptim pozitiv të situatës dhe gjithmonë në pritje që procesi të na kursejë, pavarësisht se çfarë është duke ndodhur. Nëse kemi një imazh negativ që na vjen në mendje, ne duhet të konsiderojmë nëse është një paralajmërim intuitiv dhe, në qoftë se është kështu, të ndërmarrim veprimet e duhura, por ne gjithmonë duhet të kthehemi tek pritshmëria se një sinkronitet i Epërm do të na udhëzojë për të kaluar këtë problem".

Një hap i dytë në Zgjerimin e Katërt përfshin pritshmërinë që bota njerëzore mund të lëvizë drejt asaj ideale të modeluar nga Shambhala. "Mendoni njerëzit kudo që përsosin teknologjinë dhe e përdorin atë në shërbim të zhvillimit tonë shpirtëror", shkruan Redfield. "Shihi tek fokusohen në arsyen e vërtetë përse ne jemi këtu në këtë planet: për të krijuar një kulturë në Tokë, e vetëdijshme për rolin tonë në evolucionin shpirtëror si dhe për t'ua mësuar këtë fëmijëve tanë".

Pasi përshkruan rreziqet e tendencave të sotme në zhvillimin teknologjik, Redfield shkruan: "Unë jam shumë optimist. Përveç librit tim, ka pasur një mori të tjerësh, ku të gjithë flasin për një vetëdije të re. Unë mendoj se ka një rritje të dialogut shpirtëror përreth botës, një interes të madh në rizbulimin e mistereve përreth njeriut dhe origjinës sonë. Unë mendoj se nga ky dialog po del një model i ri i një bote të re që do të zëvendësojë këndvështrimin e vjetër Kartezian/Njutonian të botës që ende sundon shkencën, qeveritë dhe vetëdijen popullore. Unë mendoj se gjërat janë duke shkuar drejt një kulture më pozitive shpirtërore të planetit, edhe pse ekzistojnë disa situata të tmerrshme".

Sekreti i Shambhalas, pra që engjëjt që presin ftesën dhe udhëzimet tona për të ndikuar mbi situatat e kësaj bote, është shpresa jonë përfundimtare për të sjellë rezultatet pozitive që parashikon Redfeld. Ai bën me dije se, nëse ne përqafojmë plotësisht idenë se jemi qenie shpirtërore në një botë shpirtërore, atëherë ushqimi, shëndeti, teknologjia, media dhe qeveria do të lëvizin në rolet e tyre të duhur në evolucionin dhe përsosjen e planetit.

"Libri im i ri është në lidhje me pushtetin e krijimtarisë ndërpersonale, mënyrën si ne krijojmë situata në jetën tonë, mënyrën se si ne ndikojmë te të tjerët. Sipas mendimit tim, ne jemi të lidhur ndërpersonalisht, por ne nuk jemi domosdoshmërisht shoqërorë".

Redfield mendon se qytetërimi ka ecur ngadalë drejt një botë ideale, dhe ka shpenzuar kohë në "komunitetet qëllimorë", që përpiqen të ndajnë një vizion të përbashkët. Ai komenton: "Shpesh, këto komunitete nuk e kuptojnë që njerëzit kanë nevojë për të krijuar një vizion individual, personal me të cilin ne krijojmë artistikisht të ardhmen tonë së pari, më pas komunikojmë me të tjerët. Nga kjo buron një evolucion spontan drejt një vizioni kolektiv".

LePage vë në dukje se: "Azia e Lartë ka qenë gjithmonë një kazan që zien". Edhe pse shumë të rinj Tibetianë konsiderojnë Shambhalan të jetë jo më shumë se një legjendë, kultura tradicionale e Tibetit është tërësisht e përkushtuar ndaj jetës shpirtërore. Yin, një tibetian në librin e Redfield, thotë: "Mund të thuhet se ne jemi kultura më fetare se kudo. Dhe ne jemi sulmuar nga qeveria më ateiste mbi Tokë. Eshtë një kontrast i përsosur që e gjithë bota duhet ta shohë. Do të mbizotërojë ose një vizion, ose tjetri".

Tomas sheh vetëm dy lloje njerëzish që njohin të vërtetën: të parët dhe ata që e pranojnë atë të fundit, "janë pionierët që kanë çuar gjithmonë përpara kulturën dhe qytetërimin", thotë ai. "Nuk ka vend askund për nderime për ata që kundërshtuan formën e rruzullit të tokës, Teorinë e relativitetit, anijet me avull, apo anijet kozmike, por ka monumente për krijuesit e ideve të guximshme".

Deri tani, teza e një komuniteti të fshehur qeniesh të përsosura që orientojnë evoluimin e njeriut, i takon më shumë fushës së spekulimit. Por për LePage, një tezë e tillë nuk ka nevojë për provë: në mendjen e saj, Shambhala, dhe vetëm Shambhala është forca e fshehtë që ka udhëhequr racën njerëzore drejt fatit të saj shpirtëror. "Ashtu si bima rritet nga heliotropizmi, edhe njerëzimi rritet nga një detyrim i brendshëm drejt dritës që e udhëheq drejt vetvetes".

26.Shambhala - E fshehta e diturisë shpirtërore

Shambalah është një vend, emri i të cilit do të thotë në sanskritisht *paqë dhe qetësi*, i cili mendohet se është në Tibet dhe që jeton si një komunitet i përbërë nga gjysmëqenie të përsosura dhe që janë krahasuar si udhëzuese të evoluimit të njerëzimit.

Shambala është konsideruar të jetë burim i Kalachakra, e cila është dega më e lartë dhe më e fshehtë e misticizmit tibetian.

Legjendat thonë se vetëm zemërpastrit mund të jetojnë në Shambala, duke gëzuar përsosmëri e lumturi dhe kurrë vuajtje. Dashuria dhe urtësia janë ato që sundojnë dhe se padrejtësia është e panjohur aty. Jeta e banorëve është e gjatë, vishen

bukur sipas kulturës së tyre dhe me veshje të përsosura dhe mbi të gjitha kanë fuqi të mbinatyrshme.

Mendohet gjithashtu se njohuritë e tyre shpirtërore janë të thella, kanë nivel teknologjik të tyre shumë të përparuar dhe shkenca është e një niveli shumë më të lartë se çdo gjë që bota e jashtme ka arritur deri më sot.

Megjithatë, vendi i Shambhala-s është i fshehur. Eksploruesit e shumtë dhe kërkuesit e diturisë shpirtërore që janë përpjekur për të gjetur Shambhala-në, kurrë nuk mundën të dinë saktë vendndodhjen e saj fizike në një hartë, edhe pse të gjithë thonë se ajo ekziston në rajonet malore të Euroazisë. Shumë janë kthyer duke besuar se Shambhala shtrihet në buzë të realitetit fizik, si një urë që lidh këtë botë me një tjetër përtej saj.

Raportime të shumta kanë qarkulluar që përtej Tibetit se, midis kreshtave dhe luginave të akullta të vetmuara të Azisë Qendrore, gjendet një parajsë e paarritshme, një vend me urtësi universale dhe paqe të quajtur Shambhala.

Shambalah është përmendur në tekste të ndryshme të lashta, duke përfshirë Tantra Kalachakra dhe tekste të lashta të kulturës Zhung Zhang, e cila predikon budizmin tibetian në Tibetin Perëndimor.

Por, cilado qoftë baza e saj historike, Shambhala gradualisht u pa si toka e budistëve, një mbretëri me realitet mitik, e cila është vizionare dhe shpirtërore më shumë se fizike ose gjeografike. Dhe po me këtë përshkrim miti Shambhala ka arritur Perëndimin, ku ka tërhequr jo vetëm vëmendjen e budistëve, por dhe të kërkuesve shpirtërorë dhe në njëfarë mase, të kulturës popullore në përgjithësi.

Ndonëse ky vend në të vërtetë kurrë nuk është gjetur, fillimet e tij janë të panjohura dhe ekzistenca e tij është e paprovuar. Shambhala është njohur dhe nderuar nga të paktën tetë fe të mëdha dhe konsiderohet nga shumica e fshehtë dhe thelbi i traditës si qendër e vërtetë e planetit dhe central elektrik i botës shpirtërore.

Megjithatë, ekziston edhe një tjetër teori që supozon se kuptimet e brendshme dhe alternative referohen në të kuptuarit e asaj që përfaqëson Shambhala në drejtimin e trupit dhe mendjes si dhe praktika meditimi janë përdorur si simbolikë nga mjeshtrit e parë të Kalachakra. Këto dy lloje të shpjegimeve simbolike janë miratuar përgjithësisht më me gojë nga mësuesi për te studentët.

Mjeshtrit e parë të Kalachakra mendohet se maskuan veten me pseudonime, kështu që tradita indiane me gojë dhe e regjistruar nga ajo tibetiane përmbajnë një masë të kontradiktave në lidhje me shpjegimin e Shambhala-s.

27.Dera për në Dimensionin e Dytë: Shambhala dhe teoria budiste e një Toke të zbrazët

Toka e Shambhala ndodhet në luginë. Mund të arrihet duke kaluar nëpër një varg malesh me majat me dëborë që të kujtojnë një lule zambak uji. Në qendër të maleve të kristalta që qëndrojnë pranë liqenit të shenjtë është një pallat i rrethuar nga gurë të çmuar, gurë të çmuar dhe perla.

Shambhala është një mbretëri e sunduar nga mençuria dhe në të cilën raca njerëzore mbrohet nga shkatërrimi dhe korrupsioni i kohës dhe historisë, ajo mbron botën nga shkatërrimi.

Filozofi rus Nicholas Royerich kaloi nëpër venat malore të Azisë Qendrore në vitin 1926 dhe u magjeps nga pamja e një orbite të artë që notonte në qiellin lart.

"Lart mbi re, ata panë një objekt të pastër të topit të artë që lëvizte në veri me një shpejtësi të jashtëzakonshme. Objekti shpejt u zhduk me shpejtësi rrufeje në veriperëndim, "shkruan libri i Alan Barker, "Shqiponja e padukshme - Historia e okultizmit nazist".

Dr. Edmund Halley, shpikësi i kometës së Halley dhe anëtar i Shoqatës Mbretërore Astronomike të Anglisë, gjithashtu besonte se zgavra e Tokës ishte e mbushur me "dysheme".

Kohët moderne kanë sjellë shumë teori për mundësinë e mbushjes së zgavrës së Tokës, dhe shumë qytetërime të lashta besonin pikërisht në të njëjtën gjë.

Përshkrimet e zgavrës së Tokës janë të shumta dhe mund të gjenden në të gjitha vendet anembanë globit.

Po sikur "Udhëtimi në Qendrën e Tokës", roman klasik i Zhyl Vernit, të jetë në të vërtetë i vërtetë?

Po sikur diku atje poshtë të ketë një botë të tërë që pret të zbulohet, një vend ku banojnë disi qeniet e gjalla në thellësi të planetit tonë, një vend që kulturat e lashta e dinin se ekzistonte dhe ndoshta ekziston ende sot?

Në fakt, është e habitshme se sa qytetërime dhe fe të lashta i kanë kushtuar rëndësi botës brenda planetit tonë.

Për shembull, heroi babilonas Gilgamesh vizitoi brendësinë e Tokës.

Në mitologjinë greke, Orfeu shpëton Euridikën nga bota e krimit.

Faraonët egjiptianë besohej se kishin komunikuar me botën e krimit, në të cilën ata hynin përmes tuneleve sekrete të fshehura në piramida.

Gjithashtu, sipas vendasve amerikanë, njerëzit e pazakontë që jetojnë rreth Amazonës në vende të tilla si Brazili, Guajana dhe Venezuela janë në fakt pasardhës të fëmijëve të Diellit, krijues të zjarrit dhe sëmundjeve dhe mbrojtës të "botës s" brendshme", nga hyrja në "botën e brendshme".

Legjendat që qarkullojnë mes indianëve përmbajnë edhe një udhëtim të pazakontë drejt qendrës së Tokës që zgjat tre ditë, i cili përfshin kalimin e shkallëve gjigante, secila prej të cilave është rreth 80 centimetra e lartë.

Pas ditës së tretë të këtij udhëtimi misterioz, aventura vazhdon deri në qendër të Tokës dhe burimi i dritës janë fenerë me madhësi shalqiri që shkëlqejnë vetëm si Dielli.

Budistët besonin (dhe ende besojnë) se miliona njerëz jetojnë në Agartha, një parajsë e nëndheshme e sunduar nga zoti i botës.

Ka shumë legjenda në botën e lashtë që flasin për brendësinë e Tokës si një tokë mitike që ekziston brenda planetit tonë.

Shumë legjenda mbështeten në botën "tjetër" që bashkëjeton me botën tonë.

Më komplekset janë traditat budiste tibetiane dhe traditat e lashta hindu, të cilat e quajnë këtë botë paralele Shambhala.

Shambhala mund të përkthehet si "vendi i paqes" ose "vendi i heshtjes". Është një vend me një mijë emra.

Shambhala është një mbretëri e fshehur që ekziston paralelisht me botën e njerëzve në sipërfaqen e Tokës, një vend magjik që është i pamundur për t'u aksesuar dhe që është jashtëzakonisht i vështirë për t'u gjetur.

Në fjalimin e tij në vitin 1985, Dalai Lama përmendi se vetëm përmes një lloji të veçantë meditimi dhe lidhjeje karmike mund të arrihet një tokë e pastërtisë që nuk është një vendndodhje e vërtetë fizike, por një vend shpirtëror dhe mbretëri e pastërtisë njerëzore.

Ka shumë referenca që mund të interpretohen në një kontekst shpirtëror që nga Platoni e këtej, veçanërisht nëse merret parasysh ekzistenca e Atlantidës si një vend që mund të kishte qenë real dhe mund të ishte një metaforë për një botë të përsosur. Manly P. Hall, një historian, u përpoq të shpjegonte këtë fenomen. Përpara se Atlantida të fundosej, udhëheqësit shpirtërorë e kuptuan se vendi ishte i mallkuar sepse u largua nga drita dhe iu kthye ritualeve që nuk ishin në përputhje me doktrinën e lashtë. Këta Atlantidanë u ngjitën në Egjypt, ku u bënë sundimtarët e parë hyjnor.

Teoritë moderne rreth Shambhalës kryesisht përkojnë me hipotezën se Shambhala është një vend shpirtëror dhe jo një vendndodhje fizike që mund të arrihet vërtet me udhëtim.

Shumë u përpoqën të gjenin Shambhala dhe pas vitesh kërkimi rreth planetit ata u lodhën.

Edwin Bernbaum, një lektor dhe bursist i mitologjisë krahasuese, sugjeron se Shambhala është një metaforë sepse lulja e zambakut që përshkruan hollin e saj është një simbol i çakrës së zemrës.

Në librin e tij -"Rruga për në Shambhala", Bernbaum thekson se rruga për në Shambhala nuk është e qartë.

Shambhala duhet të jetë një vendndodhje fizike dhe një vend real që bashkëjeton me botën e njerëzve, por nuk duhet të harrojmë se jo çdo mbretëri është e kufizuar në botën fizike.

Ka pretendime se Shambhala është një vend që ekziston në një dimension tjetër.

Michael Wood, një gazetar i BBC, publikoi një artikull për Shambhala. Ai shkroi se Shambhala është një mbretëri e humbur e fshehur nën Himalajet. Banorët e Shambhalës jetojnë në paqë dhe harmoni që është në përputhje me parimet e fesë budiste. Shambhala është një vend ku lufta, lakmia dhe pikëllimi nuk ekzistojnë.

Profecia e Shambhalës thotë se do të sundohet nga 32 mbretër, secili për 100 vjet. Kur të kalojë koha e sundimit të tyre, bota në sipërfaqe do të shembet. Njerëzit do të fiksohen me luftën dhe demonstrimin e fuqisë për përfitimin e tyre, dhe materializmi do të triumfojë mbi spiritualitetin. Do të ketë një mbretërim terrori. Dhe pikërisht kur bota është në prag të rrënimit dhe shkatërrimit të plotë, Shambhala do të zbulohet. Atëherë 32 mbretërit e Shambhalës do të udhëheqin ushtrinë e tyre dhe do të zhvillohet beteja e fundit e madhe, e cila do të rivendosë paqen përmes shkatërrimit.

Qytetërimet e lashta tregojnë një dimension tjetër, në tekstet e të cilit përmenden gjithmonë dyert dhe portalet.

Në Peru, ekziston një "porta e perëndive", e cila legjenda thotë se heronj të mëdhenj kaluan nëpër to dhe kështu hynë në botën e të pavdekshmëve.

Sipas legjendës, në kohën e pushtimeve spanjolle, një kryeprift inkas i quajtur Amaru Muru u arratis dhe u fsheh në male, duke marrë me vete një disk të artë të njohur si "çelësi i perëndive për shtatë mbretërit".

Më vonë, prifti doli para "derës së perëndive", ku u tregoi çelësin disa priftërinjve dhe shamanëve të tjerë. Pasi kryen një ritual të caktuar, dera u hap dhe prej saj doli një dritë blu. Pastaj ai i dha Amaru Mura një disk (çelës) të artë njërit prej shamanëve, kaloi nëpër derë dhe nuk u pa më.

Po sikur Shambhala të jetë një vend i vërtetë dhe një vend fizik që nuk mund të arrihet sepse është në një dimension tjetër?

Jo larg nga "porta e perëndive", u gjetën shumë simbole që nuk janë të zakonshme në zonën e Perusë. Këto janë simbole mandala, karakteristike për budizmin dhe hinduizmin.

Vendet ku ndodhen këto simbole janë shumë të paarritshme dhe janë burim kurioziteti dhe mosbesimi.

Mandala do të thotë "rreth" dhe është një krijim koncentrik. Ajo tregon edhe për dimensione të tjera. A është e mundur që qytetërimet e lashta ishin të vetëdijshme për ekzistencën e dimensioneve të tjera si Shambhala?

Dhe, nëse po, a është mandala një simbol prova përfundimtare që mbështet teorinë e dimensionit të dytë?

Shambhala është shumë e kujdesshme për të mirën e njerëzimit: ajo sheh gjithçka që ndodh në Tokë, ajo është pasqyra magjike e Tokës. Mund të depërtojë në vende të largëta. Është e pamundur të numërohen banorët e saj. Ai përgatit arritje të reja për ngritjen e njerëzimit. (Nicholas Royerich "Shambhala: Në kërkim të një epoke të re").

28.Misteret e Mbretërisë së Shambhala-s

Shambala, që në sanskritisht do të thotë "vendi i paqes" ose "vendi i heshtjes", është një parajsë mitike e përmendur në tekstet e lashta si Kalachakra ose në shkrimet e lashta të kulturës Zhang Zhung, paraardhësi i budizmit tibetian në Tibetin perëndimor.

Sipas legjendës, ky është një vend ku mund të jetojnë vetëm ata me zemër të pastër dhe ku sundon dashuria dhe mençuria, dhe njerëzit janë imun ndaj vuajtjeve dhe pleqërisë.

Thuhet se Shambala është vendi me një mijë emra. Quhet gjithashtu Toka e Ndaluar, Toka e Ujit të Bardhë, Toka e Shpirtrave të Shndritshëm, Toka e Zjarrit të Gjallë, Toka e Zotave të Gjallë dhe Toka e Mrekullive. Hindusët e quajnë Ariavarta (Toka e të Denjëve), kinezët e njohin si Si Tien dhe rusët e quajnë Belovojde. Sidoqoftë, emri i saj më i famshëm në Azi është emri i saj sanskrit Shambhala ose Shangrila.

Thuhet se legjenda e Shambhalës është disa mijëra vjet e vjetër, dhe referenca për këtë tokë mitike mund të gjenden në tekste të shumta antike. Të dhënat e Bonës flasin për një tokë të quajtur Olmolungring. Tekstet hindu përmendin Shambala si vendlindjen e Kalki-t, mishërimi i fundit i Vishnu-s, sjellësi i epokës së re të artë. Miti budist i Shambhalës është një përshtatje e një miti të mëparshëm hindu. Sidoqoftë, teksti në të cilin Shambala përshkruhet në detaje për herë të parë është Kalachakra.

Kalachakra tregon ligjëratat dhe praktikat komplekse dhe të avancuara ezoterike të budizmit tibetian. Thuhet se Shakyamuni Buda mësoi Kalachakra me kërkesë të mbretit Sukanadra të Shambhalas.

Ashtu si me shumë koncepte Kalachakra, ideja e Shambhalas ka kuptime të jashtme, të brendshme dhe alternative. Sipas kuptimit të saj të jashtëm, Shambhala është një vend fizik, megjithëse vetëm individë me karma të përshtatshme mund ta vizitojnë atë. Kuptimi i brendshëm dhe ai alternativ i referohen një kuptimi më delikat të Shambhala-s për sa i përket mendjes dhe trupit, por edhe meditimit. Ky kuptim simbolik i Shambhala transmetohet gojarisht nga mësuesi te nxënësi.

Koncepti i Shamhbala luan një rol të rëndësishëm në mësimet fetare tibetiane dhe ka një rëndësi të veçantë në mitologjinë tibetiane kur bëhet fjalë për të ardhmen. Kalachakra parashikon rënien graduale të njerëzimit me përhapjen e ideologjisë së materializmit në planet.

Kur "barbarët" që ndjekin këtë ideologji bashkohen nën një mbret të keq dhe mendojnë se nuk ka mbetur asgjë për të pushtuar, mjegulla do të shpërndahet dhe do të zbulojë malet me borë të Shambhalas. Barbarët do të sulmojnë Shambhalanë me një ushtri të madhe të pajisur me armë të tmerrshme. Atëherë mbreti i Shambhalasë do të shfaqet me një ushtri të madhe që do të mposhtë "forcat e errëta" dhe do të fillojë një epokë të re të artë.

Megjithëse Kalachakra parashikon luftë në të ardhmen, duhet theksuar se besimi budist e ndalon dhunën. Kjo ka bërë që disa teologë ta interpretojnë luftën në mënyrë simbolike.

Për shekuj me radhë, shumë studiues dhe kërkues të mençurisë shpirtërore kanë nisur ekspeditat në kërkim të parajsës mitike të Shambhala-s, por deri më tani askush nuk ka gjetur ndonjë dëshmi të ekzistencës së saj ose vendndodhjes së mundshme në hartë, megjithëse besohet se është në Rajoni malor euroaziatik.

Tekstet e lashta të kulturës Zhang Zhung thonë se Shambhala ndodhet në Luginën Sutley në Punjab ose Himakal Pradesh në Indi. Mongolët besojnë se Shambala ndodhet në disa lugina të Siberisë jugore. Në popullin Altai, besohet se mali Beluka është porta për në Shambhala. Studiuesit modernë budistë pajtohen se Shambhala ndodhet në majat më të larta të Himalajeve. Disa legjenda pretendojnë se hyrja në Shambala është e fshehur në një manastir të largët në Tibet dhe se ruhet nga të ashtuquajturit Gardianët e Shambhalës.

Disa pretendojnë se shpjegimi i thjeshtë për faktin se Shambhala nuk u gjet kurrë është fakti që Shambhala është në skaj të realitetit fizik dhe përfaqëson një urë që lidh këtë botë me atë.

Edhe pse shumë besojnë se Shambhala është vetëm një çështje legjende, ka të tjerë që besojnë se një ditë do ta gjejnë këtë mbretëri utopike.

* * *

Thoti i Atlantidës për Shambhala-n:

Tani po të jap Çelësin për te Shambala, vendi ku vllezërit e mi jetojnë në errësirë, por e mbushur me dritë të Diellit në Errësirën e Tokës, Dritë e Shpirtit, udhëtregues për ju kur ditët e mia të kenë kaluar.

(THOTI te Pllaka XV, me titull: Sekreti i Sekreteve)

* * *

29.Shkencëtarët thonë se ka një tjetër Tokë brenda Tokës

Një ekip shkencëtarësh nga Harvardi ka gjetur diçka që tregon se një pjesë e Tokës së lashtë mund të jetë brenda mantelit të planetit tonë.

Një studim i paraqitur në Konferencën Goldschmidt në Sacramento, Kaliforni, thotë se marrëdhënia e pashpjegueshme e deritanishme e izotopeve nga thellësitë e Tokës mund të jetë një ”jehonë” e një Toke të lashtë që ekzistonte përpara se të përplasej me një trup tjetër qiellor, 4.5 miliardë vjet më parë. kur u krijua Hëna.

Sipas autorëve të studimit, marrëdhënia mund të jetë një sinjal nga materiali që ekzistonte përpara përplasjes.

Shkencëtarët nga Universiteti i Harvardit, të udhëhequr nga profesori i asociuar Sujoy Mukopedei, besojnë se vetëm një pjesë e Tokës është shkrirë për shkak të përplasjes dhe se në thellësitë e mbështjellësit të planetit tonë ka ende një pjesë të Tokës së lashtë.

Shkencëtarët kanë studiuar raportin e izotopeve të gazeve fisnike nga thellësia e mantelit të Tokës dhe e kanë krahasuar atë me raportin e izotopeve të gazeve në sipërfaqe. Ata zbuluan se raporti midis izotopit të heliumit dhe neonit është shumë më i lartë në sipërfaqe.

Analiza e izotopeve të ksenonit gjithashtu konfirmoi këtë hipotezë.

Meqenëse izotopi i ksenonit 129 është formuar nga zbërthimi radioaktiv i jodit 129, arrihet në përfundimin se pjesa e lashtë e mantelit është formuar gjatë 100 milionë viteve të para të evolucionit të Tokës.

Shkencëtarët besojnë se kjo teori shpjegon ndryshimet midis raporteve të izotopeve të gazeve fisnike në pjesë të ndryshme të Tokës.

Profesor Mukopedei tha: ”Gjeokimia tregon se ka dallime midis raporteve të izotopeve të gazeve fisnike në pjesë të ndryshme të Tokës dhe ne duhet të gjejmë një shpjegim për këtë”. Ideja se pas një përplasjeje me një trup tjetër qiellor, Toka e lashtë nuk u shkri plotësisht dhe nuk homogjenizohej, bie ndesh me disa nga mendimet tona për origjinën e planetit. Nëse kjo teori rezulton të jetë e saktë, atëherë ne në fakt po marrim një jehonë të Tokës së lashtë që nga koha para përplasjes.

30.Disa sekrete të pathëna

Në vazhdim të studimit të mëtejshëm dhe procesit të vlerësimit të disqeve nëpërmjet fotografive, mund të shpjegohet vetëm një pjesë fare e vogël dhe po kaq mund të publikohet ose të nxirret. Shumë nga të dhënat që kanë lidhje me një teknologji të lartë nuk mund të publikohen për këtë brez deri sa të vazhdojë të sundojë të menduarit apatik tek masat. U referohem të dhënave arkivore në lidhje me formulat e sakta të telekinetikës, teletransportimit njerëzor, burimin e dritës se lengët këtu në tokë, arti i ngritjes pezull dhe hapat e avancuar të forcave transportuese dhe fare pak të dhëna mbi vendndodhjen e saktë të hyrjeve për në brendësi të tokës ku ekzistojnë civilizime pikërisht në këtë epokë që jetojmë ne.

Në pothuaj çdo shekull të kaluar njerëzit kanë marrë pak a shumë një fije informacioni nëpërmjet legjendave të ndryshme që kanë kaluar nga brezi në brez prej të parëve të tyre, nga folklori indian, historitë nga Platoni, përrallat e Zhyl Vernit ose aventurat dramatike të Orson Wells në lidhje me monstrat detare, njeriu i vogël gri nga hapësira ose njeriu i dëborës që e ktheu skepticizmin në një realitet të frikshëm. Pjesa më e madhe e mosbesuesve në botë nuk janë komplet pa rezerva ndaj shumë prej fenomeneve të pashpjegueshme, sidomos kur kemi të bëjmë me dëshmitë apo referencat për Majat, që gjetën rrugën e tyre nëpër tunelet e nëndheshme për në

brendësi të maleve, shpellave dhe vetë tokës, për të themeluar qytetet e tyre të brendëshme, përtej çdo turbullire dhe influences dekadente të rracës njerëzore që zotëron sipërfaqen e tokës.

Pa llogaritur besimin apo mosbesimin në lidhje me teorinë e ***Tokës Boshe***, legjendat jo vetëm kanë ngulur këmbë mbi ***"Zotat e Artë që dolën nga thellësia"***, por edhe vetë ne kemi konfirmimin tani nga mikrofilmat që tregojnë shtatë hapje aktuale shumë poshtë sipërfaqes së Tokës. Në ato kohëra kjo rracë e avancuar dhe me një inteligjencë shumë superiore, kanë dhënë referenca për fakteqësitë që do vijnë për rracën tonë dhe që do ndodhin e Epokën e Peshkut (që jemi ne), duke i dhënë fund asaj. Vetëm për këtë arsye ata morën masa dhe kryen përgatitje shumë kohë më parë për të siguruar një ekzistencë më të sigurt (nga Majat dhe Atlantasit) në brendësi të Tokës dhe jo më mbi sipërfaqen e saj. Po flasim për një epokë që shkon prapa në kohë rreth 25 mijë – 30 mijë vite.

Me aq sa arritëm të përcaktonim nga hartat e Majave, këto hyrje sekrete për në brendësi të Tokës të çojnë direkt në qytete-shpella shumë poshtë sipërfaqes. Dhe jo vetëm Majat, por edhe përpara tyre ka patur të dhëna për këto hyrje, por që janë mbajtur të fshehta për arsye specifike. Kjo rracë e veçantë ka qenë shumë e fshehtë dhe e kujdesshme në nxjerrjen e të dhënave për gjetjet dhe shpikjet e tyre teknologjike dhe mbase qëllimisht kanë eleminuar pjesën më të madhe të hyrjeve, duke iu druajtur kuriozitetit të njerëzve të sipërfaqes.

Asnjë prej shkrimeve të lashta të Majave nuk jepte detaje mbi vendndodhjen e saktë të rezidencës së tyre, qyteteve të tyre të nëndheshme, apo kohës se kur ishin ndërtuar.

Nga filmimet e bëra të disqeve metalike ne ishim me fat që mësuam vendndodhjen e të pakten shtatë hyrjeve të mëdha. Po të mos kishte qenë për këtë zbulim të varrit, do ishin shpenzuar shume vite të tjera duke kërkuar gjithë sipërfaqen e globit. Dhe në një rast të tillë ato do të mund të gjendeshin vetëm rastësisht, si rezultat i ndryshimit të sipërfaqes së Tokës nga aktiviteti sizmik, përmbytjeve dhe zhvendosjeve tektonike. Në kohën kur këto disqe ishin vendosur në varrin e fshehtë, sipëfaqja e Tokës nuk ngjante aspak me këtë të ditëve tona.

Këto çarje përbrenda tokës sonë janë në një farë mënyre shumë më ndryshe nga ç'mund të presë një turist. Këto hapësira poshtë kores së tokës kanë një madhësi të tillë sa që janë në gjendje të mbajnë disa qytete në një zonë të vetme. P.sh. shpella në themelin e hyrjes në Veri (sipas hartave të lashta) mund të mbajë të gjithë qytetin e New York-ut dhe Chicago-s sëbashku dhe përsëri të ketë hapësirë për mbjellje drithërash e pemësh të tjera.

Në Amerikën e Jugut ndodhet një tjeter hapje e lokalizuar në gjerësinë gjeografike 70 gradë dhe gjatësinë 10 gradë. Kjo shpellë ndodhet në një thellësi prej 312 ose 302 miljesh në brendësi të mantelit të jashtëm.

Në zonën që ndodhet në Rusi, ka një hapje (vrimë frymëmarrjeje) në jug të Tombaut dhe në veri të Voronezhit në një gjerësi 90 gradë dhe gjatësi 30 gradë, në një thellësi prej 508 miljesh.

Kina ka një tjetër hapje, e lokalizuar në gjerësinë gjeografike 110 gradë dhe gjatësinë 25 gradë, që në hartë ndodhet afër qytetit Kweilin. Në disqe përmbaheshin të dhënat për këtë shpellë dhe për thellësinë e saj që ishte 277 milje poshtë nga korja e jashtëme ose 267 milje në mantelin e jashtëm.

Fatkeqësisht hapja e katërt është e përcaktuar në gjerësinë 40 gradë dhe gjatësinë e njëjtë që i bie në një zonë në mes të oqeanit Atlantik.

Hapja e pestë e njohur e brendësisë së tokës shtrihet në gjerësinë 42 gradë dhe gjatësinë që nuk e kalon 77 gradë (plus minus disa gradë, për shkak të lëvizjeve tektonike gjatë 200 mijë vjetëve të fundit.) Kjo përcaktonte njërin nga shtetet veriperëndimore të SHBA-s.

Sipas të dhënave që ishin arkivuar në brendësi të varrit sekret, në Tokë ne kemi botë binjake, që ose përputhen me njëra-tjetrën, ose janë dy qenie të veçanta. Poshtë sipërfaqes së Tokës ka me mijëra milje tunele, duzina të tëra liqenesh të nëndheshëm, qindra milje lumenjsh të nëndheshëm, shpella gjigante që ndodhen vetëm brenda 10 miljesh nga sipërfaqa e Kores së Tokës. Ka vullkane që zgjatojnë degët e tyre në thellësi nga 8 deri në 10 milje në thellësi të Tokës, me kanale lidhëse dhe degëzime që shkojnë edhe 400 milje në thellësi. Vullkanet e shuara janë një rrjet natyral tunelesh dhe kalimesh dhe që eventualisht të çojnë në pjesë ende më të thella të brendësisë së Tokës dhe në disa nga këto zona të brendësisë mund të jenë ndërtuar qytete madhështore.

Në Indi janë zbuluar shkrime tremijëvjeçare që tregojnë për faktin se në Tokën tonë kanë qarkulluar mjete hapësinore të pilotuara nga qenie të cilat jetonin thellë nën sipërfaqen e Tokës. Të njëjtat shkrime zbulojnë provën e fortë që fotografia ka ekzistuar për më shumë se 200 mijë vjet dhe nga disa filma antik shikohen alienë të veshur me një veshje hapësinore një formëshe e një materiali metalik dhe kokore në kokë që ishte shumë më tepër e avancuar se ajo e çdo veshjeje të dizajnuar nga inxhinierët e NASA-s.

Komandanti Paulo Strauss, një oficer brazilian i marinës, beson në teorinë që shumica e disqeve fluturuese që shikohen sot, vijnë nga brendësia e Tokës dhe disa prej tyre nga përtej Galaktikës sonë, nga ku e kanë dhe origjinën e tyre të mëparshme.

Një eksplorator i famshëm rus, i quajtur Nicholas Roerich, deklaron se Lhasa, kryeqyteti i Tibetit, ka qenë padiskutim e lidhur me Shambalah-n, njëri nga qytetet kryesore të kësaj bote të nëndheshme. Një tunel i tillë në Kinë ndodhet në një zonë të ndaluar dhe sipas arkivave që lexonim është njëri prej të shumtëve që janë mbyllur për shkak të shkarjeve të tokës dhe dukurive të tjera natyrore. Kjo hapje e veçantë që përshkruhet nga Roerich, është po ashtu dhe pjesë e disqeve metalike që zbuluam, duke i dhënë shumë besueshmëri historisë së Roerich. Aktualisht ka një boshllëk tunelesh që ndodhen në Amerikën e Jugut, në Jukatan, në shkretëtirën e Egjyptit, në damare gurësh gëlqerorë në Rusinë Veriore, Indi, Indokinë, në shumë zona të Shteteve te Bashkuara dhe pothuajse në të gjithë kontinentin Afrikan.

Këto tunele, siç janë përshkruar nga Majat dhe Agarthianët (Agharta mendohet se është mbretëria e nëndheshme dhe Shambalah është qyteti i saj kryesor), janë në fakt tunele ajrosëse për shpellat e nëntokës. Numri i hapjeve ndiqet nga madhësia e shpellave dhe zona e populluar nga civilizimi i nëndheshëm, duke vërtetuar faktin që Amerika e Jugut përmban më shumë hapje për vetë faktin që ka një numër të madh shpellash. Shumica e tuneleve që janë gjetur, janë mbetje të epokës së Atlantidës dhe kanë qenë Atlantidasit ata që kanë kolonizuar zonat malore të Amerikës së Jugut dhe të luginave të Jukatanit.

Për detaje më të shumta në lidhje me jetën poshtë sipërfaqes së tokës, ju rekomandojmë librin nga i njëjti autor: ***"Qytetet e Pabesueshme të Brendësisë së***

***Tokës"*, i cili është i bazuar në një ekspeditë reale në brendësi të tokës në një distancë prej 320 miljesh. Kjo ekspeditë, e sponsorizuar privatisht, arriti të gjente komplekse të nëndheshme, ku ishte e pranishme jeta, por jo ashtu siç e njohim ne në sipërfaqe.

31.Hartat dhe dokumentet naziste për Agartën, konfirmojnë teorinë se Toka është e zbrazët

Njerëzit gjithmonë kanë pyetur veten nëse është e mundur që Toka të jetë e zbrazët? Për shumë vite besohej se kjo ishte vërtet kështu, por megjithëse ekzistonin teori të ndryshme, provat e para u shfaqën vetëm në vitin 1968.

Atë vit, një satelit që rrotullohej rreth Tokës fotografoi një vrimë të madhe në Polin e Veriut, e cila është dëshmi që konfirmon teorinë e një Toke të zbrazët.

Ka histori legjendare për nazistët që eksploruan rajonet jugore të planetit dhe madje ndërtuan baza sekrete në Neuschwabenland (Toka e Re Gjermane, Gjermania e Re)

Përmendet gjithashtu operacioni Highjump dhe udhëtimet e Admiral Bayerd, gjatë të cilave u eksploruan avionë shumë të avancuar duke eksploruar territore të reja.

Së fundmi u zbulua një hartë e Rajhut të Tretë, e cila përshkruan pasazhe të ndryshme sekrete të përdorura nga nëndetëset gjermane për të arritur në rajone nëntokësore, por edhe një hartë të plotë të të dy hemisferave së bashku me mbretërinë misterioze të Agartës

U gjet gjithashtu një letër, me shumë gjasa e shkruar nga Karl Unger, pjesë e ekuipazhit të nëndetëses gjermane 209 nën komandën e Heinrich Broda, në të cilën ai thotë se ekuipazhi zbuloi brendësinë e Tokës dhe nuk ka ndërmend të kthehet.

Se kjo është e vërtetë vërtetohet edhe nga hartat e bëra nga hartografi i famshëm Heinrich C. Beran për National Geographical Society në vitin 1966. Në atë hartë, Antarktida nuk është e mbuluar me një shtresë të trashë akulli.

Megjithatë, detajet më intriguese janë korridoret nënujore që shtrihen përgjatë gjithë kontinentit dhe që lidhen në një pikë që përfaqëson një hapje në brendësi të Tokës.

Hitleri ishte i fiksuar pas misticizmit dhe gjërave të pashpjegueshme dhe ishte shumë i interesuar për UFO-t dhe historinë e lashtë, dhe shumë nga ndjekësit e tij e njihnin dhe e mbështetën në këtë.

Mundësia që Toka të jetë e zbrazët dhe të mund të hyhet në të përmes Polit të Veriut apo Jugut dhe që sekretet e qytetërimit të jetojnë brenda saj, ka luajtur me imagjinatën e njerëzve prej shekujsh.

Në të vërtetë, është e mundur që vërtet të ketë një hyrje diku që të çon në një botë krejtësisht të ndryshme që është mbajtur sekret për shumë vite.

32.Harta e Nëntokës apo Harta e Brendisë së Tokës

Hitleri ka qenë jo vetëm në dijeni të realmit të nëndheshëm, por ka kërkuar dhe hyrjet për aty. Sipas disa dëshmive, në Berlin erdhi nga Tibeti një grup Shaolinësh okultë, disa prej të cilëve thuhet se kishin njohuri për hyrjen e Agarthas. Dhe lidhjen me ata Hitleri e ka patur që në mes të viteve 20-të.

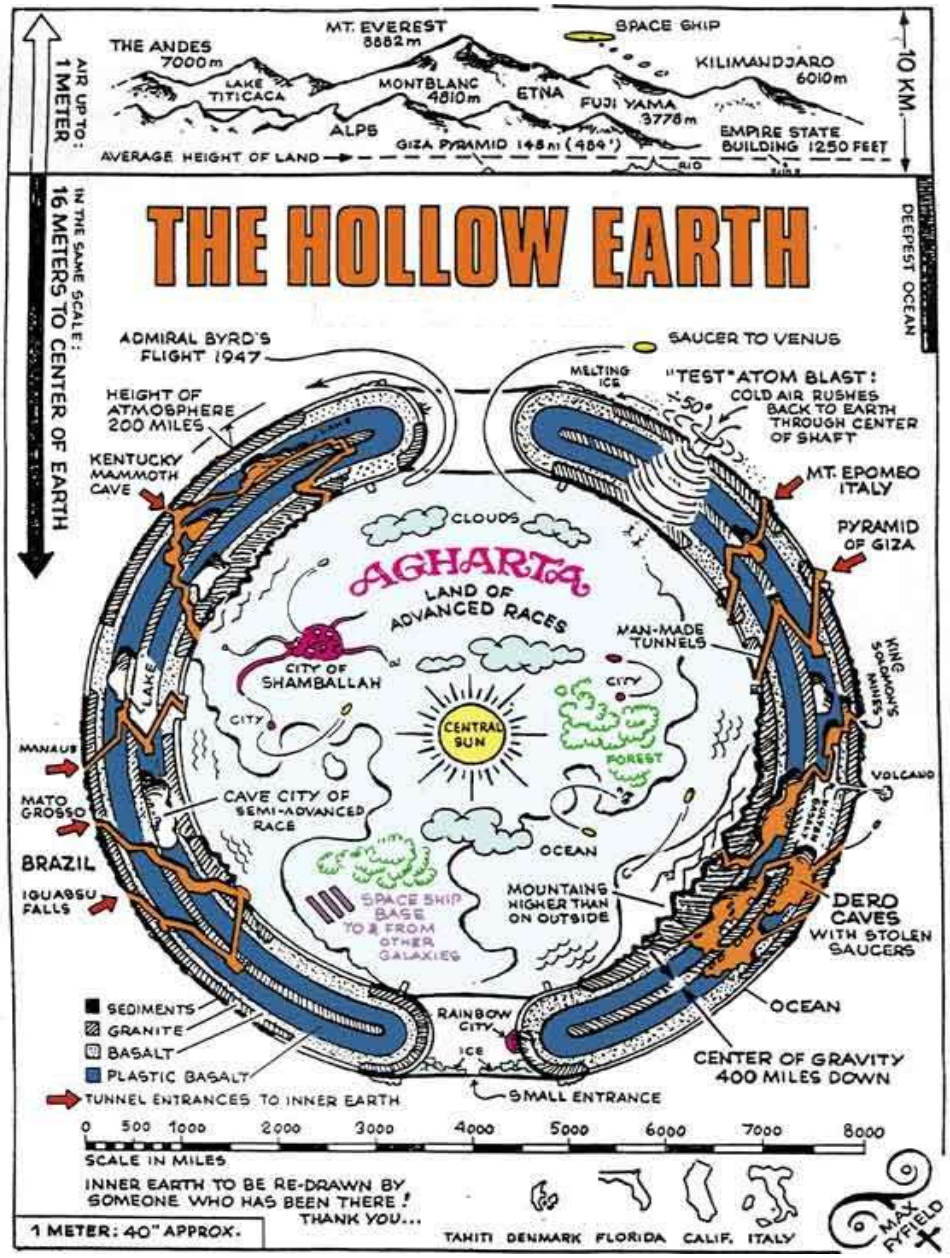

Skica e brendësisë së Tokës,
ku ndodhet Mbretëria e Agharta-s me kryeqytet Shambalah…

Thuhet që, sipas sugjerimeve të tyre, ai ndërtoi bazën e nëndheshme me emrin ***New Schwabenland (Vendi/Shteti i Ri Gjerman)*** në Antarktidë. Pra, ai jo vetëm që kërkonte Agharta-n, por mendohet se ka arritur edhe të takohet me Mbretin e Botës, siç quhet figura më e lartë e Aghartës së Nëndheshme dhe që përfshin një rrjetë civilizimesh dhe qytetesh të nëndheshme...

Po ashtu një material me shumë interes është Ditari i Admiralit Richard E. Byrd, piloti hero, i pari që kreu fluturimet me avion në pole. Po ajo që shumica nuk dinte është që Byrd ishte njëri nga ata që udhëhoqi të ashtuquajturin famëkeqin Operation High Jump. Ky operacion që në fakt ishte inkursion ushtarak i Amerikanëve, Britanikëve dhe Australianëve kundër forcave naziste në Antarktidë, përfundoi me një dështim të plotë të forcave aleate.

33.Thoti i Atlantidës udhëton për në Botën e Nëndheshme

Pllaka – II

Odat e Amentit

Në thellësi, në zemër të tokës, shtrihen Odat e Amentit, larg, poshtë ishullit të përmbytur të Atlantidës, Odat e Vdekjes dhe Odat e Jetës, në banjën e flakëve të përjetshme.

Larg, në kohët e kaluara, humbur nëpër hapësirën-kohë, Bijtë e Dritës hodhën shikimin poshtë në Tokë. Shihnin Fëmijët e Njerëzve, të lidhur në zinxhirët e skllavërisë. E dinin ata se, vetëm duke iu heqë Njerëzve të Tokës skllavërinë, Dielli do të ndriçonte Tokën e Njerëzit. Njerëzit e Dritës zbritën dhe krijuan trupin, duke marrë si shembull trupat njerëzorë. **Mësuesi i Madh** zbriti i fundit e tha:

- "Ne jemi ata që jemi formuar nga pluhuri i hapsirës kozmike dhe do të marrim pjesë në jetë deri në pafundësi, duke jetuar në këtë tokë si fëmijtë e njerëzve, të ngjashëm dhe jo të ngjashëm me njerëzit!"

Pastaj, në një vend të banuar, poshtë kores së tokës, me anë të forcës së tyre, krijuan hapësira të bollshme, larg fëmijëve të njerëzve. Aty qëndronin, të rrethuar nga forca të fuqishme, të mbrojtur nga influenca shkatërruese e Odës së Vdekjes. Pak e nga pak u vendosën në hapësira të tjera, që i mbushën me Jetën e me Dritën nga sipër. Pastaj ndërtuan Sallën e Amentit, ku Ata do të mund të banonin përjetësisht në një jetë të përjetshme.

Tridhjetë e dy ishin Bijtë, Bijtë e Dritës, që kishin ardhë midis njerëzve dhe kishin kërkuar t'i lironin ata nga zinxhirët e errësirës, të gjithë ata që ishin të lidhur nga forca që vijshin nga ana tjetër.

Poshtë, në Odën e Jetës, rritet nji lule verbuese, shpërthyese, flakëruese që e kthen mbrapsht natën. E vendosur në qendër, nji rreze me fuqi të madhe i jep Jetën, i jep Dritën duke i mbushë me fuqinë e tyre të gjithë ata që i afroheshin. Aty përqark qëndrojnë fronet e tyre, tridhjetë e dy vendndodhje për çdonjërin nga Bijtë e Dritës, në këtë botë që mund të jenë spërkatë nga rrezatimi, mbushur me Jetën e Dritës së përjetshme.

Atje, kohë pas kohe, ata vendosën trupat e parë që krijuan, kështu që mund t'i mbushnin me Shpirtin e Jetës. Flaka e Dritës, që jep Jetën, duhet të ndriçojë para trupave të tyre, duke shpejtuar rizgjimin e Shpirtit të Jetës.

Atje, nga njëra epokë në tjetrën, të gjithë bashkë, ulen Zotërinjtë e Mëdhenj, që jetojnë një jetë të panjohur nga njerëzit. Atje, në Odat e Jetës, ata shtrihen të fjetur, por shpirtërat e tyre fluturojnë të lirë nëpërmjet trupave njerëzorë. Kohë pas kohe, ndërkohë që trupat e tyre shtrihen të fjetur, ata mishërohen në trupat e njerëzve, duke i mësuar e drejtuar në rrugë të drejtë.

Atje në Odat e Jetës, të mbushura me dituritë dhe mençuritë e tyre, të panjohura nga rraca njerëzore, jetojnë përgjithmonë në flakën e ftoftë të jetës, të ulur rrijnë Bijtë e Dritës.

Vjen një kohë kur nga aty ata burojnë, vijnë nga thellësitë, për të qenë drita midis njerëzve, të liruar nga Odat e Amentit, të lirë nga Lulja e Dritës së Jetës.

Çuditërisht fuqishëm, Ata, të mbështjellë me velin e forcës së tyre, qetësisht, të gjithëdijshëm, drejtojnë forcën e jetës, ndryshe nga bijtë e Njerëzve.

Po, ndryshe është edhe **Njëshi me Bijtë e Dritës**. Roje e vrojtues i forcës që lidh me zinxhirë njeriun, gati për t'i shkri lidhjet kur Drita të jetë arritë. Më përpara dhe

më e fuqishme rri Paraqitja (Pamja) me Vel, **Zoti i Zotave**, i përjetshmi **NANDA**, sipër çdonjërit nga Zotat e Cikleve: Tre, Katër, Pesë e Gjashtë, Shtatë e Tetë, çdonjëri me misionin e tij, çdonjëri me fuqinë e tij, duke drejtuar e udhërrëfyer njerëzimin drejt qëllimit të fundit.

Aty qëndrojnë Ata, fuqishëm e autoritarë, të liruar nga hapsirë-koha. Nuk janë të kësaj bote Ata, por i barabartë me Ata është Vëllau më i Vjetër i fëmijëve të njerëzve (Banori). Duke gjykuar e peshuar, me pleqësitë e tyre shohin përparimin e Dritës midis njerëzve. Atje, përballë me Ata, më çuan ke Banori ku unë pashë që u bëra një me Ata, sipër tij (Banorit).

Pastaj nga Ai (Banori) vjen një zë i madhërishëm që më thotë:

- I madh je ti, Thot, midis bijve të njerëzve. Erdhi ora tani të lirohesh nga Odat e Amentit, Zot i Jetës, midis fëmijëve të njerëzve.

Nuk do ta shijosh vdekjen, vetëm kur ti ta kërkosh, pije ti Gotën e Jetës deri në Pafundësi! Nga ky çast para teje ke jetën, sa të duesh ti. Tash e tutje Vdekja do të jetë nën urdhërat tuaja. Rrin ose nisesh, si të dëshirosh.

Merre jetën në formën që ti dëshiron, Fëmijë i Dritës që je rritë midis njerëzve! Zgjidh detyrën tënde, për të gjithë duhet të punosh, pa u larguar asnjëherë nga rruga e Dritës (Zotit, Perëndisë, Allahut = KRIJUESIT).

Tani ke lëvizur një hap drejt rrugës së përpjetë, i pafund mali i Dritës. Çdo hap që ti bën, të lartëson drejt malit të Dritës. Çdo gjë që ti përparon, është pak, sepse shumë e largët është gjysma e rrugës.

Sa herë i afrohesh maturisë e diturisë së pafund, aqë herë të ngelet gjysma për të bërë.

Tash ti je i lirë nga Odat e Amentit, për të ecë dorë për dorë me Zotërinjtë e kësaj bote, me të vetmin qëllim: të punoni bashkë për t'i çuar në Dritë fëmijët e njerëzve. Pas kësaj, nga froni i tij më afrohet një Zotëri, më merr dorën e më drejton përpara, nëpërmjet të gjitha Odave të tokës së thellë e të panjohur. Më drejton nëpër Odat e errëta të Amentit, duke më treguar të fshehtat e mëdhaja, të panjohura nga njerëzit. Më drejton nëpër kalimin zbritës e të errët, në Odën ku qëndron e riqëndron Vdekja. E gjërë shtrihej në hapsirë përballë meje Oda e Madhe e Amentit, e rrethuar nga muret e errësirës, por e mbushur plot me dritë. Përballë meje qëndronte një fron i errësirës dhe mbi të ishte ulë, me velin sipër, Figura e Natës. Figura e madhe e ulur aty, ishte më e errët se errësira, e zezë si errësira, që nuk ka qenë në asnjë natë.

Pastaj prej fronit të tij erdhi njëri nga Zotat, më mori dorën dhe më çoi përpara, përmes të gjitha Sallave të tokës së panjohur dhe të thellë. Më udhëhoqi përmes Sallave të Ament-it, duke më treguar misteret që janë të panjohura nga njerëzit. Më udhëhoqi, përmes kalimit të errët zbritës, për në Sallën ku ndodhet Vdekja e errët. E pamatë si hapësira shtrihej përpara meje Salla e madhe, rrethuar prej territ, e megjithatë, plot e përplot me Dritë. Përpara meje u shfaq një fron i madh i errësirës, mbi të ishte ulur një figurë e mbuluar me natë. Figura e madhe e ulur ishte më e errët se errësira, e errët me një errësirë që nuk ishte e natës. Pastaj Zoti, përpara tij, bëri një pauzë e shqiptoi Fjalën që prodhon Jetën e tha:

"Oh, zot i errësirës, udhëheqës i shtegut nga Jeta në Jetë, përpara teje po sjell një Diell të mëngjesit. Mos e prek kurrë me fuqinë e natës! Flakën e tij mos e thirr në errësirën e natës! Shikoje dhe njihe, një nga vëllezërit tanë, i ngritur nga errësira në

Dritë! Çliroje flakën e tij nga skllavëria e saj! Lere që ajo të ndizet, e lirë le të flakërojë përmes errësirës së natës!"

Figura, atëherë ngriti dorën, erdhi papritmas një flakë që rritej në mënyrë të qartë dhe të shndritshme. Perdja e errësirës u rrokullis mbrapsht me shpejtësi, duke e zbuluar Sallën nga errësira e natës. Pastaj të tjera u rritën në hapësirën përpara meje, flakë pas flake, nga perdja e natës. Miliona të panumërta u shfaqën papritur përpara meje, disa flakërues si lule prej zjarri. Disa të tjera shpërndanin një rrezatim të zbehtë që rridhte dobët nga jashtë natës. Disa të tjera dobësoheshin me shpejtësi; të tjera që rriteshin nga një shkëndijë e vogël drite. Secila e rrethuar nga veli i vet i zbehtë i errësirës duke flakëruar sërish me një dritë që nuk do të mund kurrë të shuhet. Ecejak duke ardhur e duke shkuar si xixëllonjat në pranverë, mbushnin hapësirën me Dritë dhe me Jetë. Pastaj u shqiptua një zë, i pushtetshëm dhe solemn duke thënë:

"Këto drita janë shpirtrat mes njerëzve që rriten dhe dobësohen, duke ekzistuar përgjithmonë, e megjithatë duke ndryshuar jetë nëpërmjet vdekjes në jetë. Kur ata të kenë lulëzuar, të mbërritur në zenitin e rritjes në jetën e tyre, me shpejtësi atëherë unë dërgoj velin tim të errësirës, duke e mbështjellë të vdekurin në qefin dhe duke e ndryshuar në forma të reja të jetës. Vazhdimisht ngjiten, përmes të gjitha kohërave, duke u rritur, duke u zgjeruar në një flakë gjithmonë e më të madhe, duke e ndriçuar errësirën me një fuqi akoma më të madhe, duke u fikur e megjithatë të pashuar nga veli i natës. Kështu rritet gjithmonë shpirti i njeriut, duke u fikur, e megjithatë i pashuar në errësirën e natës. Unë, Vdekja, vij, dhe nuk mbetem, sepse jeta ekziston përjetësisht në të Gjithën; thjesht një pengesë, unë, në rrugëtim, gati për t'u pushtuar nga drita e pafundme. Ngrihu o flakë që digjesh gjithmonë në brendësi, flakëro dhe pushtoje velin e natës!"

Atëherë, në mes të flakëve në errësirë, bëri përpara një që ndriçoi natën, duke flakëruar dhe duke u përhapur, gjithmonë e më i shndritshëm, derisa, më në fund nuk mbeti gjë tjetër përveç Dritës. Atëherë udhëheqësi im foli me zërin e Zotit:

"Shihe shpirtin tënd si rritet në dritë, tani i çliruar përgjithmonë nga Zoti i natës".

Ai, pastaj, më udhëhoqi përmes shumë hapësirave të mëdha të mbushura me misteret e Bijve të Dritës; mistere të cilat njeriu nuk do të mund t'i dijë kurrë derisa të mos jetë edhe ai një Diell i Dritës. Pastaj Ai u kthye mbrapsht e më udhëhoqi në Dritën e sallës së Dritës. Unë u ula në gjunjë para Zotave të mëdhenj, Zota të të Gjithë kohërave të cikleve të sipërm. Ai, pastaj, shqiptoi fjalë të një fuqie të madhe e tha:

"Ti je i çliruar prej sallave të Ament-it. Zgjidh punën tënde midis bijve të njerëzve! **Atëherë unë i thashë:** ***O, mjeshtër i madh, le të jem unë një mësues i njerëzve në mënyrë që t'i udhëheq përpara dhe drejt së lartës, derisa edhe ata të bëhen dritë midis njerëzve, të lirë nga veli i natës që i rrethon, dhe të flakërojnë me një dritë që do të shkëlqejë mes njerëzve.*** **Pastaj zëri më tha:** ***Vazhdo si të dëshirosh! Qoftë e bërë! Ti je Padron i fatit tënd, i lirë të marrësh apo të refuzosh siç ti dëshiron. Merre fuqinë, merre mençurinë! Shkëlqe si një dritë mes bijve të njerëzve".***

Pastaj Banori më udhëhoqi drejt lartësimit. Unë banova sërish mes bijve të njerëzve, duke u mësuar dhe duke treguar pjesë të mençurisë sime; Diell i Dritës, një zjarr mes njerëzve. Tani sërish po përshkoj shtegun zbritës duke kërkuar dritën në errësirën e natës. Mbrojini dhe mbajini, ruajini dokumentat e mia, në mënyrë që të jenë udhërrëfyes për bijtë e njerëzve.

* * *

- Shpjegimi i Dorealit për Pllakën II -

Sallat e Amentit janë hapësira të veçanta të fshehura të **Tokës**, sepse nuk gjenden në këtë oktavë (shkallë muzikore) vibracionesh/dridhjesh materiale, por në një kthesë të hapësirës, e ndodhur e veçuar nga gjitha të tjerat. Kanë nji polaritet pozitiv ose negativ të **Yarkimas** (*Rrymë ndër speciale)*. Pozicioni i tyre i përafërt në raport me tokën është nën Atlantidë, por për të hy aty, duhet të dalësh në kthesën, në vendin ku thyhet hapësira. Janë disa vende ku mund të bëhet kjo gjë: **Burimet me squfur në Oklahoma; Mali Shasta në Kaliforni; Miktolan në Amerikën e Jugut; Shamballa në Tibet; Piramida e Madhe e Keopsit në Egjypt; Pylli i Zi në Gjermani; Benares në Indi; Malet Atlas në Afrikën veriperëndimore**. (Unë do të shtoja edhe shumë vende në Shqipni si: **Mali i Tomorrit, Dodona, vende të shenjta në Lezhë** dhe vende të tjera që do të konstatohen në të ardhmen – S.H).

Epoka e largët e kaluar, është cikli i parë, i fiksuar në të kaluarën e hapësirë-kohës dhe është kjo periudhë e veçantë që ndjek të këqijat që zbresin mbi njerëzit, të cilët bëhen skllevër të planit material. **Mësuesit** e kësaj kohe, ose **Bijtë e Dritës**, krijuan trupat e tyre nga materia e parë dhe i ndërfutën te jeta. Edhe pse nga jashtë këto trupa ishin të njëllojtë me trupat njerëzorë, përbërja e brendshme ishte e ndryshme, kishin organe që i përfitonin vetëm nga njësi të dyfishta të njohurive, mashkullore dhe femrore. Nuk ishin të lidhur me papërgjegjshmërinë dhe papërqëndrimin, siç ishte njeriu dhe ishin të lirë të bënin vepra që pjesa tjetër e njerëzimit nuk ishte në gjendje t'i bënte. Ndërkohë që trupi fizik i Thotit duhej të ripërtrihej çdo 50 vjet, trupi i tyre origjinal kërkonte një rinovim çdo njëqind vjet.

Në periudhën e **Ciklit të Parë** filluan të ndërtohen **Sallat e Amentit** nga **Bijtë e Dritës,** që zbritën në këtë planet. Me forcat që ata kontrollonin, ndyshuan hapësirën dhe ndërtuan **Sallat e Amentit** dhe i përfshinë te **Toka. Sallat** dimensionale, përreth Sallës së Amentit, ia mbronin hyrjen nga kushdo që nuk ishte i pajisur me një ndërgjegje të pjekur. **Hapësira e Madhe** ishte e ndarë me të tjera hapësira më të vogla ku përqëndrohej esenca e forcave direkte të **Yarkima-s**. Në tokë ishin 32 **Bij të Dritës**, të ngarkuar me problemet tokësore.

Nëpër Salla u përcaktua një pikë e përqëndrimit të **Forcës Jetësore** ose të **Shpirtit.** Në atë vend riderdhet kjo **Forcë Jetësore** që furnizon Jetën në planet. Kur e njëjta materie në Planet ndryshohet (vdes), shpirti që lirohet, tërhiqet ke **Lulja e Jetës ke Amenti,** për t'u ripërdorë. Vepron për tokën, njëlloj sikurse gërshetimet diellore që veprojnë me trupin njerëzor.

Froni i **Bijve të Dritës** ishte aq shumë i gatshëm për të bërë gjetje në prurjet e mëdha të shpirtit, saqë kujdeseshin për trupat e atyre që sapo e kishin lëshuar (shpirtin - S.H). Kështuqë, një trup i vendosur nën **Lulen e Jetës** nuk kalonte në jetë drejtperdrejt nga burimi jetësor, por ishte lyer, i ndërfutur me rrezatimin e saj. Ekuilibri ishte mbajtë i përsosur, ndërkohë që ndërgjegjia ishte larg edhe për shekuj me radhë. Forca e jetës është aq e madhe, rezerva e grumbulluer në trupin e vendosur nën Lulen e Jetës për 100 vjet, ishte aq shumë e plotësuar, saqë duheshin 1000 vjet për ta rinovuar. Kështuqë për 10 vjet çdo njiqind vjet, mund të mbante trupin të ri dhe me plot energji. Në shumë raste, linin trupin e tyre për shumë kohë dhe **Bijtë e Dritës** hynin në trupa njerëzore qysh në lindje. Rastësisht paraqiteshin edhe me formën e tyre të vërtetë, por jo shpesh. Kur dikush nga ata arrinte në të

Tretin Dritësim, mbetej i lirë nga **Amenti** dhe mundej, nëse dëshironte, të vendoste trupin e tij nën **Flakën e Jetës, d**he ta rinovonte nga epoka në epokë.

Të **Shtatë Zotërinjtë** janë shpërthye drejtpërdrejt nga zgjënimi i ndërgjegjes të shtatë kozmoseve (qiellnave). Punojnë të pamvarur nga njëri-tjetri dhe në harmoni me atë ndërgjegje. Kontrollojnë disa forca nga bota tjetër (aldilà), rregullojnë parregullsitë negative dhe kanë pjesëmarrje në të gjithë planetet e banuar në kozmos. Tjetër detyrë e **Zotërinjve** është që të kontrollojnë hapësirë-kohën, ndarjen e **Katër Kohëve** dhe përmbajtjen nga goditjet e çrregullsive të kufizimeve negative në drejtim të flakëve të ndërgjegjes që kanë zhvilluar. Është fuqia e tyre që drejton jetën në pikën e bashkimit të **Lules së Jetës,** që në atë botë e përmban.

Zoti i Zotërave është në përbërjen e **Ciklit të Nëntë Kozmik** dhe përmban titullin e tij, sepse është më i zhvilluari e më i largëti shpërhapje e **I.Yob - Vendburimi i Zanafillës së Krijimit**. Është fuqia që kontrollon të gjitha të këqiat, negativet e të gjithë cikleve kozmike. Nën **ATË** ndodhen të **barabartit** në fuqinë e vaçantë, Zotërinjtë, që kontrollojnë gjashtë ciklet e tjerë sipër nesh. Edhe pse nuk jan pjesë e kësaj ndërgjegje kozmike, janë të bashkuar për të gjitha epokat, të formuara nga i njëjti material bazë dhe janë të lindur nga i njëjti burim: **I.Yob - Vendburimi i Parë i Krijimit.**

Thoti u suall përpara **Zotërinjve** nga **Horlet**, **Banor i Unalit** dhe admiroi **Banorin** duke krijuar një Zotëri, me fjalë të tjera, hyjnë aq mirë në harmoni me njëri-tjetrin, sa që bahen një, njësohen. Nga **AI (Zoti)** arrin nji zë. **Zotërinjtë**, duke mos pasë formë dhe vibracione njerëzore, nuk mund të merreshin vesh me anën e zërit dhe fjalëve. Fuqia e tyre u ripërbë, sa që **Thoti** mundej t'i dëgjonte e t'i ndiente. Në vazhdim u aftësua që të ngrente vibracionet e tij, sa që të ndiente të heshturin zë të **Zotërinjve.** Për atë çast nuk mundej t'i provonte, sepse duhej të kalonte ende në të tjera prova të forta.

Thotit iu dha liria nga **Amenti,** dhe çelësat, me të cilët, sipas dëshirës, mund të hapte çdo hapësirë, dhe duke qenë se kishte të drejtë të hynte te Lulja e Jetës, mund të vdiste kur të donte. Thoti mësoi ligjet e krijimit, në mënyrë që të merrte çdo lloj forme të çdo trupi që dëshironte. Sipas **Ligjit,** do të duhej të zgjidhte detyrën e veçantë që ishte i ngarkuar për të ndjekë, sepse arritja e dritësimit ia bën më të madhërishme mundësinë e fuqishme të punës. Lartësia që **Thoti** kishte arritë ishte vetëm një kodrinë e maleve të larta të **Dritës** ndërkaluese (në botët e tjera), drejt të cilave të gjitha njohuritë kozmike po punonin. Kur **Thoti** arrinte në një cak, mundej të vazhdonte me atë që kërkonte cakun e sipërm fare. Ishte njëri prej 32 **Bijve të Dritës** dhe jo një nga zotërinjtë që e drejtoi Thotin në të parën xhiro nëpër **Sallën e Amentit**, vendi ku mbretëronte e kundërta e jetës (që është vdekja).

Kjo forcë, duke qenë një gjë e ngjashme me atë gjënë që quhet **Jeta**, gjendet në vendin e Jetës. Mundet të duket e çuditshme (paradoksale) të emërtohet vdekja e njëjtë me jetën, por, nëse konsiderojmë që jeta është në veprim me vdekjen, në pjesën negative që jeta lëshon, mundemi të vrejmë ngjashmërinë e saj. **Zotëria i Vdekjes** nuk është një nga zotërnjtë e cikleve më të larta, por bën pjesë në këtë cikël kozmik. Ka përgjegjësinë të veprojë me forcë te vdekja, në negativen që e rrethon çdo shkëndijë të ndërgjegjes. Kjo errësirë, që është humbja e ndërgjegjes, ose vdekja, asht quajtë **Natë**, sepse në atë, ndërgjegjja e humb kujtesën e asaj që ka qenë. I është kërkuar **Zotërisë së Vdekjes** që mos takojë më Thotin me anën e humbjes së

ndërgjegjes dhe ta shohë e ta njohë si një **Zotëri të Dritës,** kështuqë nuk duhej ta trajtonte ose ta takonte me vdekjen. Dora e **Zotërisë së Vdekjes** është e ngritur, duke çburgosë flakën, simbolin e **Dritës**, shpërfytyruar nga errësira e vdekjes. **Drita** e internon errësirën.

Thotit i shfaqeshin miliona të panumërt flakërimesh, çdonjëra një shpirt që paraqitej në këtë plan. Ndriçimi ose errësira e flakëve zbulon gradacionin e çrregullsisë negative, në të cilën është lidhë. Zotëria i Vdekjes i zbulon Thotit të fshehtat e jetës dhe të vdekjes, duke i shpjeguar se si mishërohet shpirti në një trup fizik, arrin në lartësinë më të madhe, në zenit të rritjes së tij, dhe më pas kalon nëpërmjet ndryshimeve të vdekjes për të vazhduar me më shumë dritë. Vdekja arrin (vjen), por vetëm përkohësisht. Jeta në vetvete është e pavdekshme, ekziston nga fillimi deri në fund.

Më në fund, gjithmonë, **Jeta dhe Drita** duhet të fitojnë mbi Vdekjen dhe Errësirën. **Vdekja** dëshiron që **Drita** ta heqë forcën e saj, sepse edhe Vdekja vjen nga Drita. Thotit iu tregua se si i njëjti shpirt ecën nga errësira dhe flakëron me Dritë të plotë. Udhërrëfyesi (Zotëria i Vdekjes) e drejton Thotin në të tjera hapësira të Amentit, duke i treguar në çdo vend të fshehtat që u zbulohen vetëm bashkëmendimtarëve, idhtarëve.

Midis të tjerave, iu treguan hapësira më të brendshme të dimensionit të katërt. Thoti u suall përsëri përpara Zotërinjve, që i kishin folë në fillim dhe u urdhërua që të zgjidhte përgjegjësinë e tij. Thoti, rastësisht, zgjedh që të jetë një mësues për të drejtuar shpirtërat nga errësira në dritë. Iu dha zgjedhja që bëri nga Zoterinjtë dhe u urdhërua të vazhdonte punën për atë që sapo kishte zgjedhë. **Thoti** u suall në **Tokë** për të zbatuar zgjedhjen e bërë. Ai në fund e deklaron se donte të shkonte përsëri te **Amenti**, duke i lënë njerëzit për një farë kohe.

34. Disa pamje dhe skica për brendësinë e Tokës

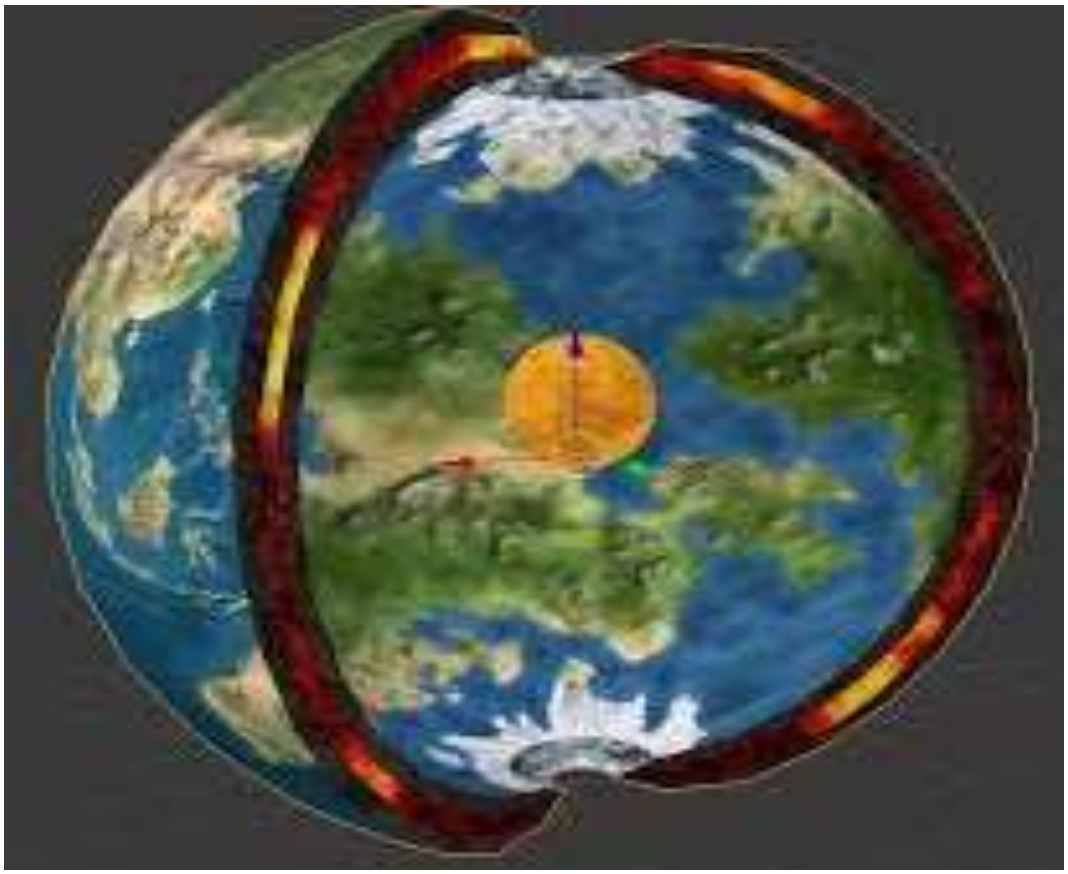

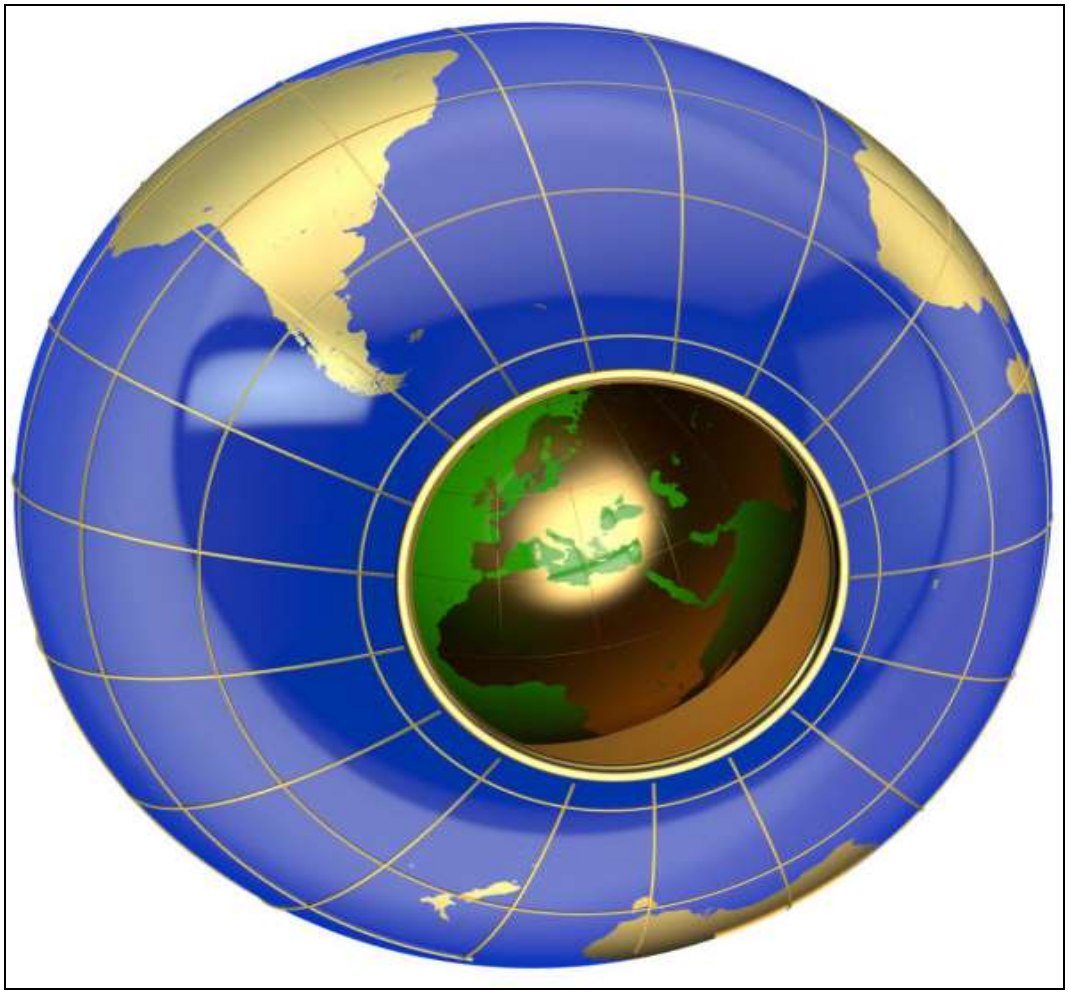

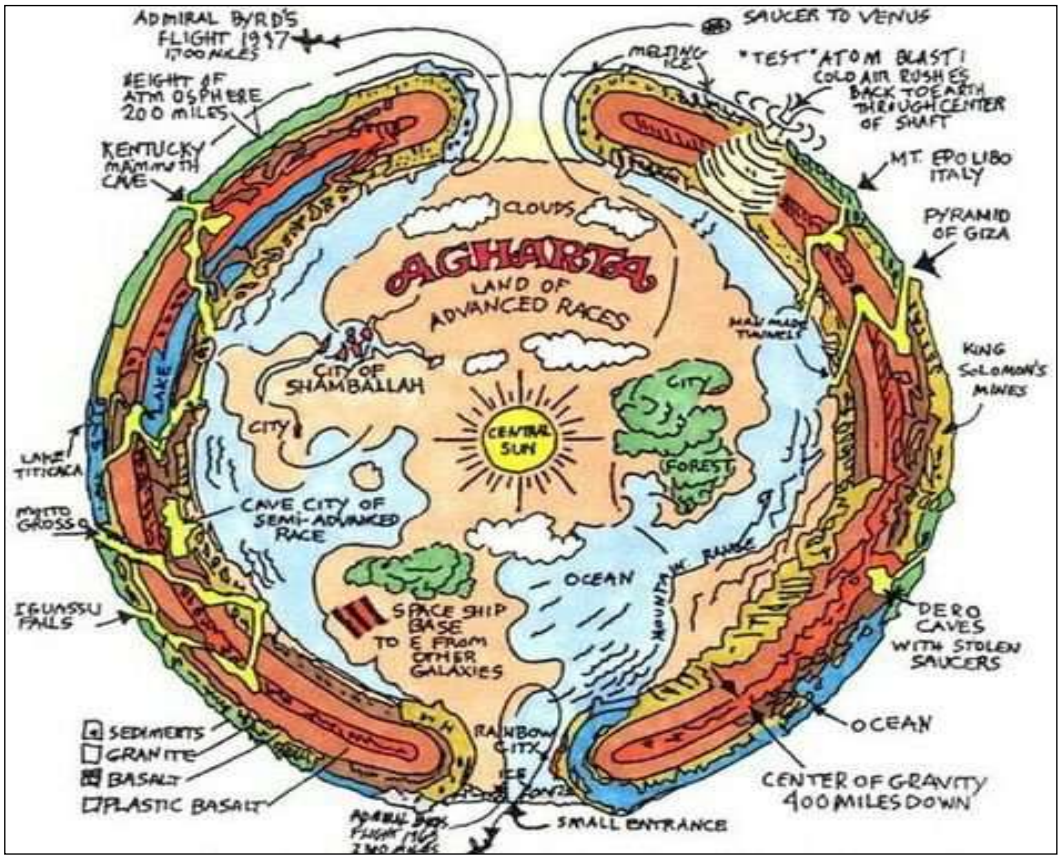
ADMIRAL BYRD'S FLIGHT 1947 1700 MILES
HEIGHT OF ATMOSPHERE 200 MILES
KENTUCKY MAMMOTH CAVE
SAUCER TO VENUS
MELTING ICE
"TEST" ATOM BLAST! COLD AIR RUSHES BACK TO EARTH THROUGH CENTER OF SHAFT
MT. EPOMEO ITALY
PYRAMID OF GIZA
CLOUDS
AGHARTA
LAND OF ADVANCED RACES
MAN MADE TUNNELS
KING SOLOMON'S MINES
CITY OF SHAMBALLAH
CITY
CENTRAL SUN
CITY
FOREST
LAKE TITICACA
MATTO GROSSO
CAVE CITY OF SEMI-ADVANCED RACE
OCEAN
MOUNTAIN RANGE
IGUASSU FALLS
SPACE SHIP BASE TO & FROM OTHER GALAXIES
DERO CAVES WITH STOLEN SAUCERS
SEDIMENTS
GRANITE
BASALT
PLASTIC BASALT
RAINBOW CITY
ICE
OCEAN
CENTER OF GRAVITY 400 MILES DOWN
SMALL ENTRANCE

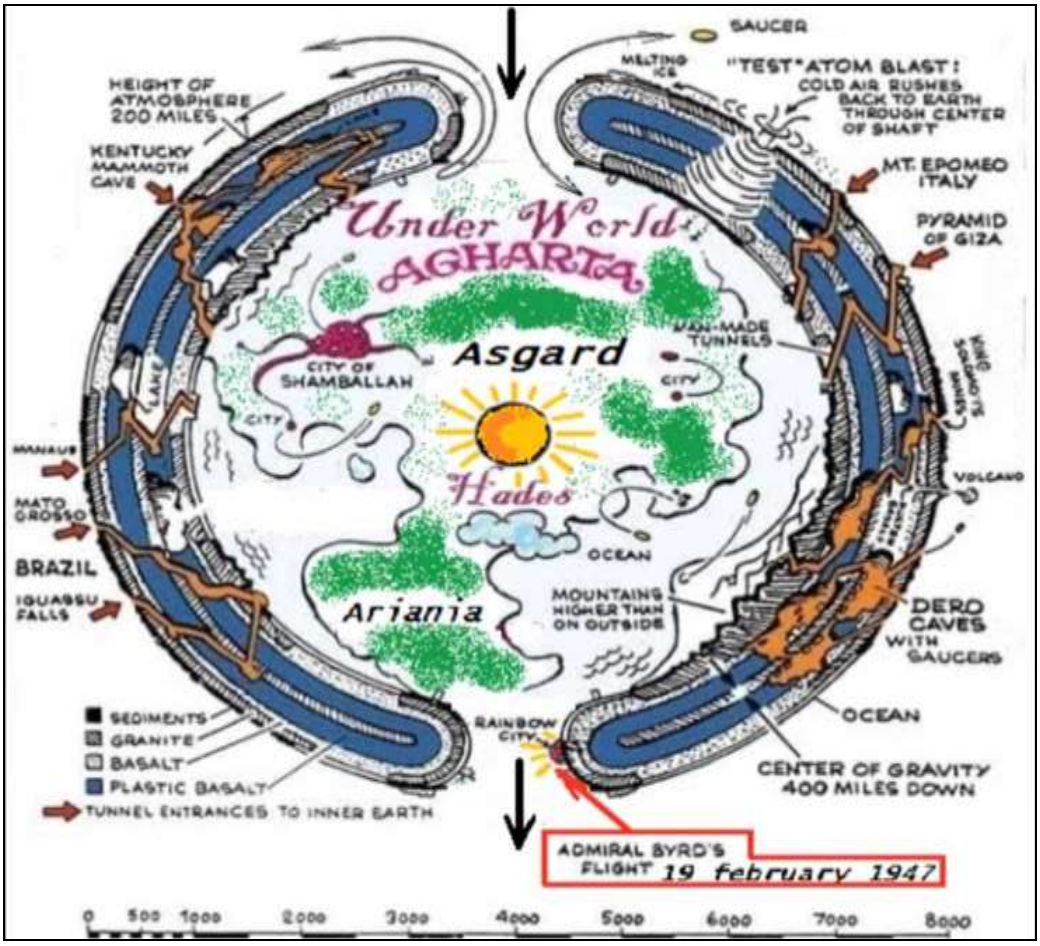
SAUCER
MELTING ICE
"TEST" ATOM BLAST!
COLD AIR RUSHES BACK TO EARTH THROUGH CENTER OF SHAFT
HEIGHT OF ATMOSPHERE 200 MILES
KENTUCKY MAMMOTH CAVE
MT. EPOMEO ITALY
PYRAMID OF GIZA
Under World
AGHARTA
Asgard
MAN-MADE TUNNELS
CITY OF SHAMBALLAH
CITY
LAKE
MANAUS
MATO GROSSO
BRAZIL
IGUASSU FALLS
Hades
OCEAN
Ariania
MOUNTAINS HIGHER THAN ON OUTSIDE
DERO CAVES WITH SAUCERS
VOLCANO
SEDIMENTS
GRANITE
BASALT
PLASTIC BASALT
TUNNEL ENTRANCES TO INNER EARTH
RAINBOW CITY
OCEAN
CENTER OF GRAVITY 400 MILES DOWN
ADMIRAL BYRD'S FLIGHT 19 february 1947
0 500 1000 2000 3000 4000 5000 6000 7000 8000

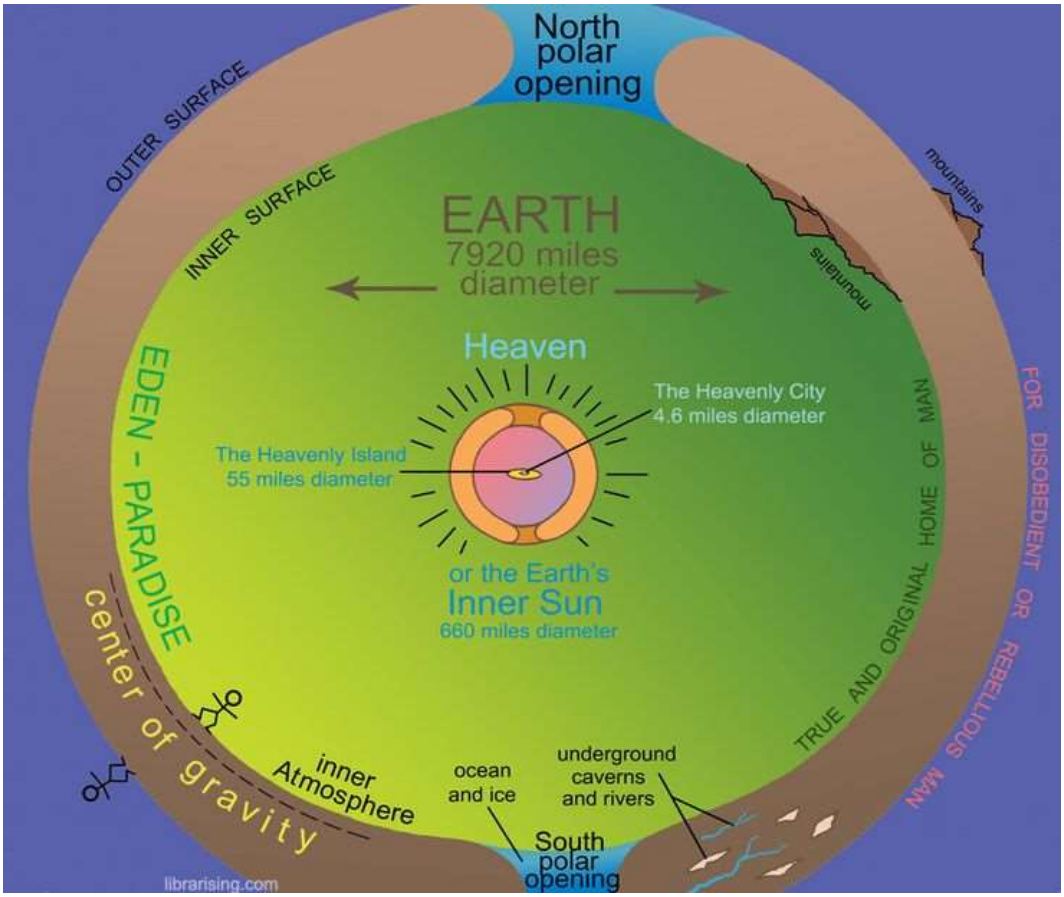
North polar opening
OUTER SURFACE
INNER SURFACE
EARTH
7920 miles diameter
mountains
mountains
Heaven
The Heavenly City 4.6 miles diameter
The Heavenly Island 55 miles diameter
or the Earth's Inner Sun
660 miles diameter
EDEN - PARADISE
center of gravity
TRUE AND ORIGINAL HOME OF MAN
FOR DISOBEDIENT OR REBELLIOUS MAN
inner Atmosphere
ocean and ice
underground caverns and rivers
South polar opening
librarising.com

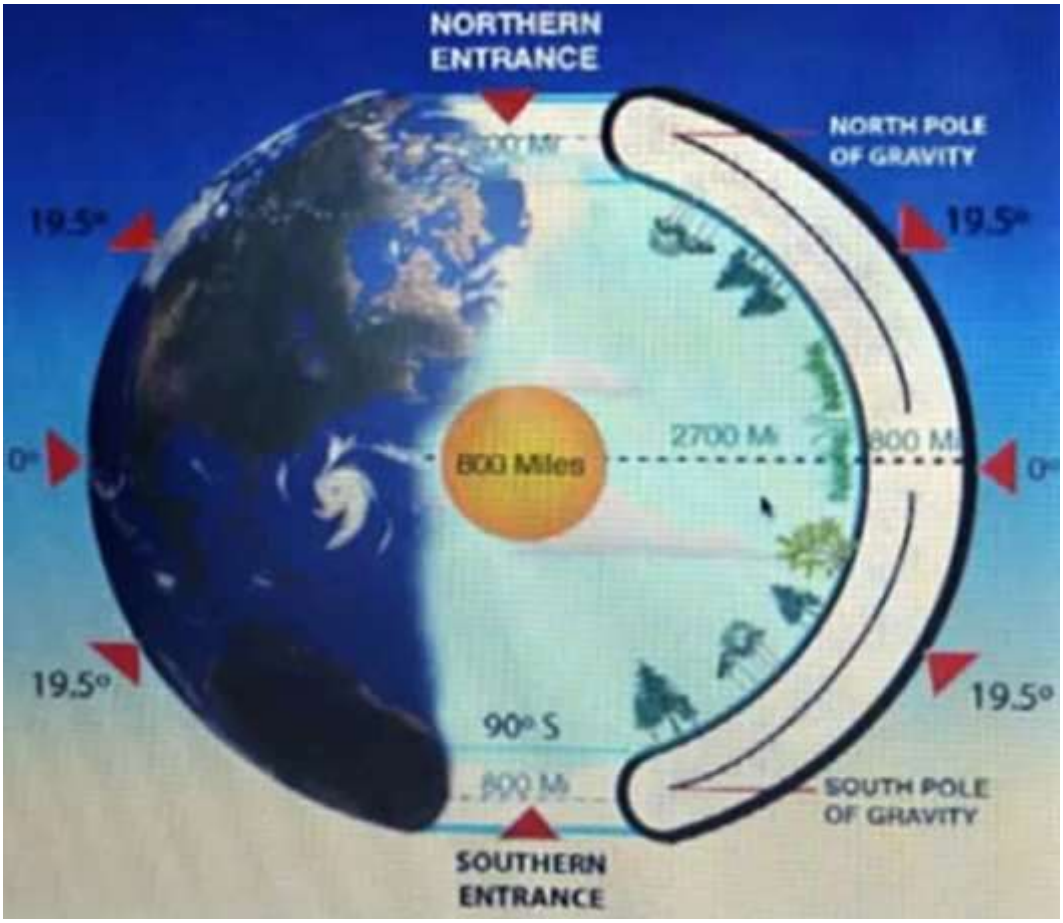
NORTHERN ENTRANCE
NORTH POLE OF GRAVITY
19.5°
19.5°
0°
800 Miles
2700 M
800 M
0°
19.5°
19.5°
90° S
800 M
SOUTH POLE OF GRAVITY
SOUTHERN ENTRANCE

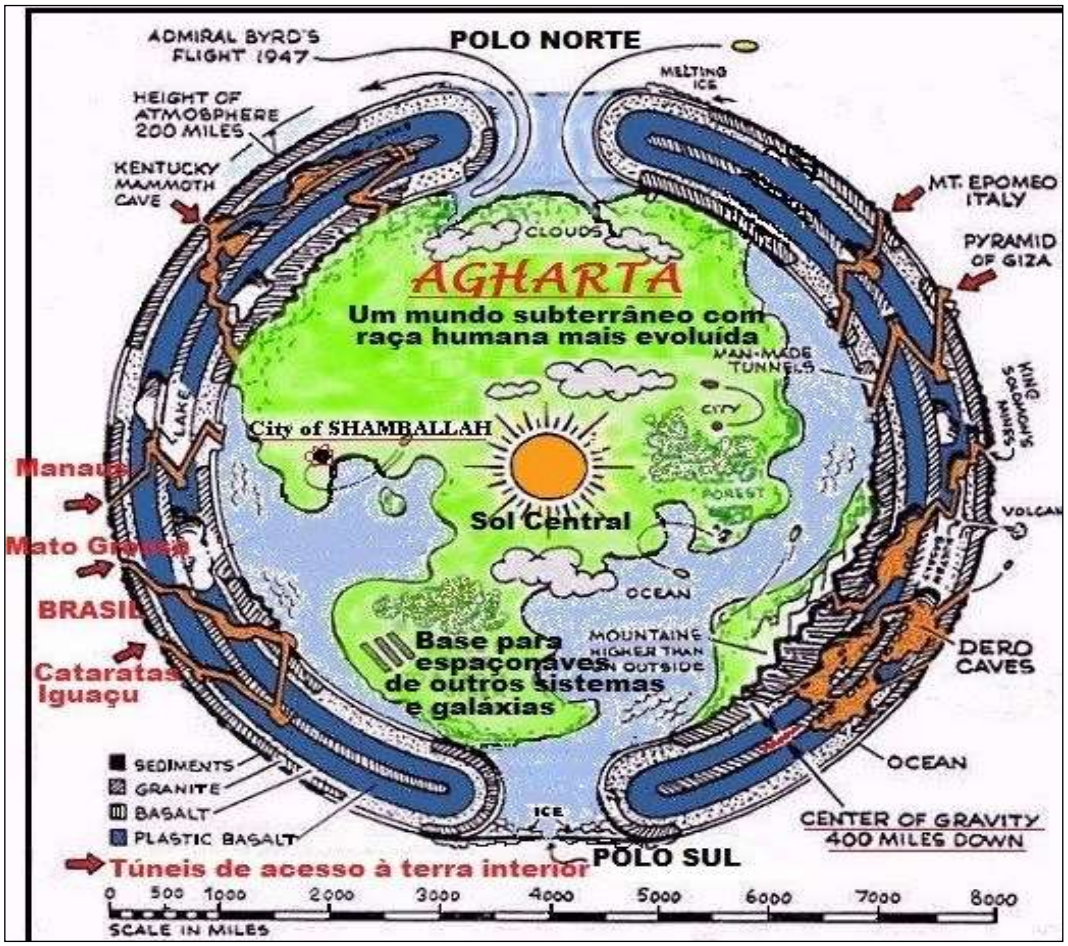
ADMIRAL BYRD'S FLIGHT 1947
POLO NORTE
MELTING ICE
HEIGHT OF ATMOSPHERE 200 MILES
KENTUCKY MAMMOTH CAVE
MT. EPOMEO ITALY
PYRAMID OF GIZA
CLOUDS
AGHARTA
Um mundo subterrâneo com raça humana mais evoluida
MAN-MADE TUNNELS
KING SOLOMON'S MINES
LAKE
City of SHAMBALLAH
CITY
Manaus
Sol Central
FOREST
VOLCAN
Mato Grosso
OCEAN
BRASIL
Base para espaçonaves de outros sistemas e galáxias
MOUNTAINS HIGHER THAN OUTSIDE
DERO CAVES
Cataratas Iguaçu
SEDIMENTS
GRANITE
BASALT
PLASTIC BASALT
OCEAN
ICE
CENTER OF GRAVITY 400 MILES DOWN
Túneis de acesso à terra interior
POLO SUL
0 500 1000 2000 3000 4000 5000 6000 7000 8000
SCALE IN MILES

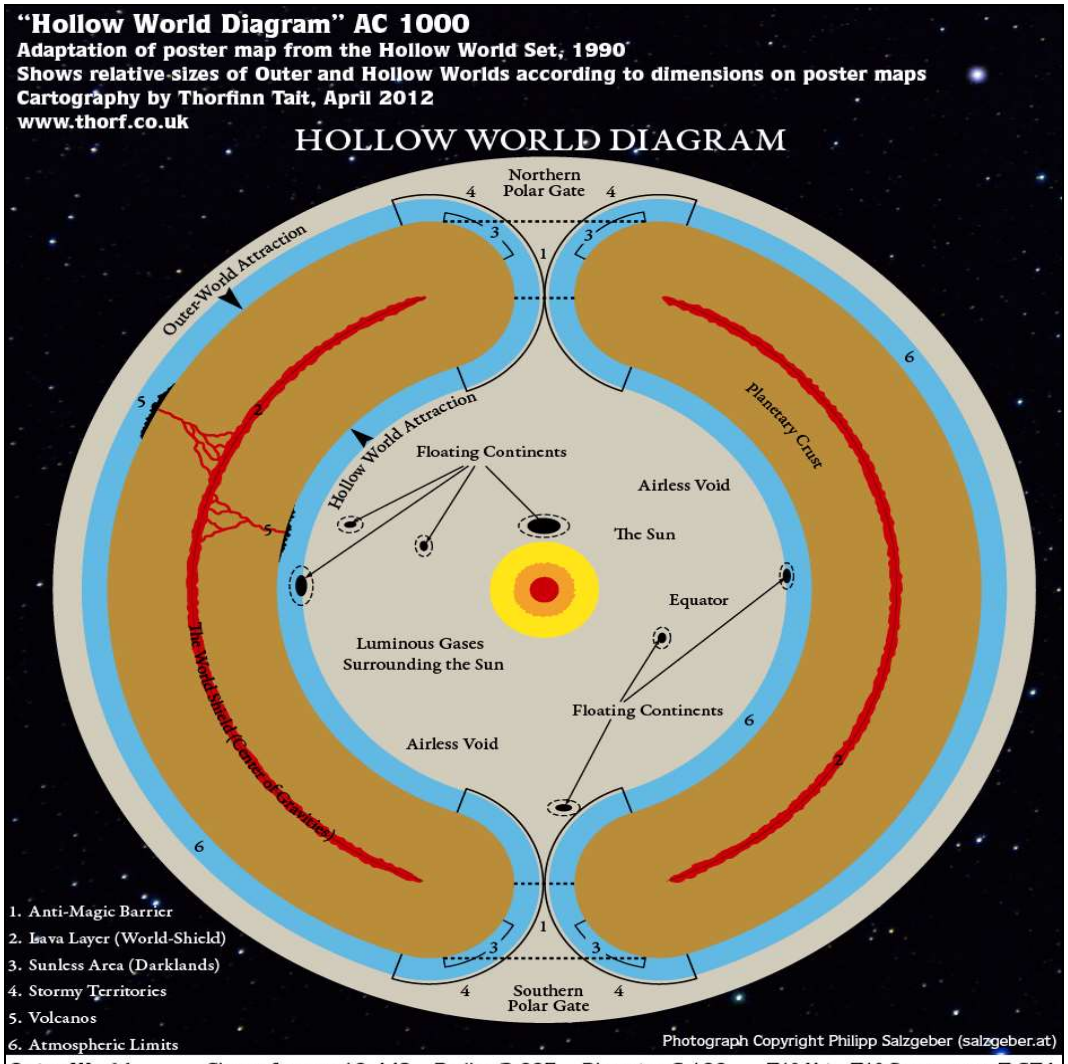

Outer World	Circumference 19,448	Radius 3,095	Diameter 6,190	71° N to 71° S measures 7,674
Hollow World	Circumference 11,908	Radius 1,895	Diameter 3,790	71° N to 71° S measures 4,696
Polar Openings	begin at 71°, measuring 425 at narrowest gap, Hollow World Diameter 1,238, Outer World Diameter 1,629			
Polar Lip	71° Outer World to 71° Hollow World measures 1,886			
Planetary Crust	Depth 1,200			
Hollow World Sun	Diameter 204			(All measurements in miles)

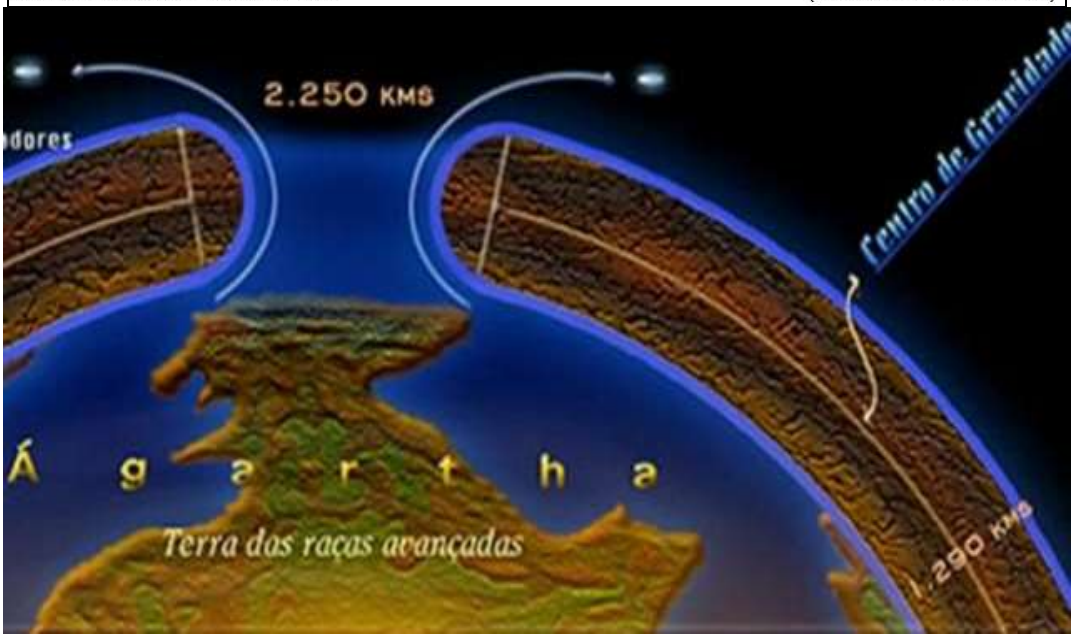

II - MISTERET E HËNËS

1.Hëna jonë enigmatike

Më në fund është konfirmuar jashtë çdo dyshimi që Hëna nuk është ajo që duket, që nuk është thjeshë një satelit që orbiton planetin Tokë, por një Qenie e cila ka shkaktuar një tërmet të paparë në trurin e mendimtarëve dhe shkenëtarëve më të mëdhenj të kohës, një hutim dhe pështjellim të paparë në historinë e astronomisë. Po pse nuk keni dëgjuar ju për këtë gjë? Një tjetër fshehje e të vërtetës nga qeveria? Ç'lidhje mund të kenë misteret e Hënës me sekretin e qeverisë apo me ndrydhjen e programit hapësinor?

Le të shqyrtojmë disa nga anomalitë e jashtëzakonshme dhe misteret që rrethojnë këtë mister.

Natyrisht jo të gjitha të dhënat do të jenë të besueshme, por bollëku i informacionit të tërthortë jep një pamje më të plotë që të mund të çojë në një përfundim deri diku të qartë dhe logjik. Enigma e parë akademike është fakti ëe Hë,na me sa duket, është në një orbitë të gabuar, nëse konsiderojmë madhësinë e saj. Sidoqoftë, kjo mund të merret me mend nëse bazohemi në densitetin e pranuar të saj. Raporte teknike deklarojnë se Hëna ka një densitet 3.3 në krahasim me 5.5 që ka Toka. Të dhënat astronomike tregojnë se rajonet e brendshme të Hënës janë në densitet më të vogël se ato të jashtmet, duke përforëcuar spekulimin e paevitueshëm dhe të mahnitshëm që ajo mund të jetë bosh. Shkencëtari brillant, Carl Sagan, një skeptik tipik ka deklaruar:

"Një satelit natyral nuk mund të jetë bosh".

Pra, nëse ndjekim këtë logjikë, i bie që nëse është bosh, atëherë nuk është një satelit natyral, por artificial.

Evidenca më e fortë në faktin që Hëna mund të jetë bosh nga brenda, është kur meteorët godasin Hënën ajo tingëllon si një këmbanë. Ja një shembull specifik, kur ekuipazhi i Apollos lëshoi modulin hënor në 20 Nëntor të vitit 1969, pasi kishin kthyer orbituesin, përplasja e modulit në sipërfaqen e Hënës regjistroi në aparaturat sizmike një vibracion (dridhje, tingëllimë) të vazhdueshëm që zgjati më shume se 1 orë. I njejti efekt ndodhi me Apollo 13, i cili shkaktoi një dridhje të Hënës që zgjati prej 3 orësh. Pra, çka po ndodh me Hënën?

Dy shkenëtarë rus, Vasin dhe Shcherbokov, kanë shpenzuar pjesën më të madhe të karrierës së tyre duke ekzaminuar faktet e mbledhura nga fenomenet hënore. Konkluzioni i tyre është se Hëna është artificiale, mundësisht një planet i gërryer nga brenda ose bosh dhe që është sjellë nga ndonjë rajon i largët i Galaksisë, në një orbitë rrethore me planetin tonë (kujtoni misterin e jashtëzakonshëm të moshës së gurit dhe pluhurit në Hënë). Ata deklarojnë se jeta inteligjente ka ekzistuar në Hënë prej mijëra vitesh.

Në vitin 1968, ndërsa Apollo 8 fluturonte në orbitën e Hënës, astronautët vunë re një objekt kolosal jashtëtokësor, i cili u zhduk gjatë orbitimit tjetër. Natyrisht që u bënë foto të ndryshme, por që nuk u nxorrën në publik. Në një rast tjetër, kur moduli hënor ishte 4-5 milje larg sipëfaqes së Hënës, astronautët u bënë dëshmitarë të një UFO-je që u ngritë krejt papritur nga një krater dhe u zhduk me shpejtësi. Në vitin 1969 Aldrin, i cili po kontrollonte sipërfaqen e Hënës nga moduli i tij, pa dy UFO që

u shfaqën krejt papritur dhe iu afruan raketës Apollo, qëndruan pezull në afërsi dhe për habinë e Aldrinit, të dyja Ufot u bashkuan dhe krijuan një të vetme.

Më pas astronautët e Apollo 11 panë një flotë të tërë UFO-sh që qëndronin në rrjesht në një krater. Pothuajse çdo mision në Hënë ka pasur takime me UFO-t ose vëzhgime të tyre pa përmendur zbulimin e disa bazave në sipërfaqen e Hënës. Astronomi i shquar Patrick Moore, zbuloi mbi 100 ndërtesa me kupola. Në fakt janë vëzhguar mbi 1 mijë baza të tilla me struktura me kupola dhe me një diametër prej 700 këmbë. Rekordet astronomike që datojnë 200 vjet më parë nuk dëshmojnë për ekzistencë të objekteve të tilla deri në vitin 1950 (ju kujtohet libri Alternativa III?). Shumë nga takimet e astronautëve me UFO-t janë deklaruar si pozitive dhe nga këto të fundit madje është dhënë edhe asistencë.

Është zbuluar se asteroidet dhe meteorët jo vetëm që krijojnë kratere të cekëta në sipefaqen e Hënës, por po ashtu prodhojnë një shtrat të përmbysur në krater, në vend të një shtrati të lugët siç pritet, duke mbështetur kështu idenë e një mburoje të paepur nën dheun e Hënës.

Evidenca të tjera të panumërta nga astronautët, astronomët dhe shkencëtarët e NASA-s filluan të nxirrnin në dritë faktin se rreth 2-3 milje poshtë nën sipërfaqen e Hënës, duken disa si shtresa të dendura metalike që mund të shpjegojë pse krateret janë harkorë, sferik. Por konkluzioni më shtangës ishte që e vetmja teori e cila mund të shpjegoje të gjitha anomalitë është ajo që Hëna është bosh dhe me një guackë prej 20 miljesh të trashë, pjesa më e madhe metal. Vini re se, maskonet (koncentrime të mëdhaja metali) që janë gjetur në sipërfaqe, shkaktojnë variacione të gravitetit dhe asnjëherë nuk janë shpjeguar në mënyrë të kënaqshme.

Pak a shumë këto anomali strukturale u mbështetën nga dy botime, një prej tyre ishte "Time Magazine", ku shpalosej graviteti i Hënës në relativitet me atë të Tokës dhe nxirrej distanca nga Toka në Hënë dhe ajo e pikës zero midis tyre, duke treguar një forcë graviteti pothuajse 60-70 % të Tokës. Më tej, disa njerëz vunë re valën e nxehtësisë që dilte nga raketa kur ajo u ngrit nga sipërfaqja e Hënës që u shpjegua nga NASA si rezultat i vakuumit. Po sikur të marrin në konsideratë disa nga fjalët që qarkullojnë për disa gjëra të dyshimta që ishin vënë re në uljen e parë në Hënë nga Armstrong dhe Aldrin. Flamuri amerikan u pa të valëvitet... nga era?

Por neve na kanë mësuar se nuk ka ajër në Hënë. Më pas flamuri u shfaq i tendosur. Po ashtu ne pamë pluhur që u ngrit në ajër nga lëvizja e astronautëve dhe u duk qartë se u ngrit përpjetë në... çfarë? Kokërrizat e pluhurit nuk çohen në vakuum,... ato rrinë bashkë. Po për kërcimet e vogla të astronautëve mbi sipërfaqen e Hënës, - a ishin veshjet kozmike dhe çantat e shpinës aq të rënda? Hëna thuhet se ka 1/6 e gravitetit të Tokës.

Por ne e dimë që ajri është prezent aty dhe shkarkimi i dobët nga e pasmja e raketës nuk mund të shkaktohej nga vakuumi. Pak a shumë shkarkimi ishte në dukje shumë i dobët, nëse llogarisim fuqinë e nevojshme që i duhet raketës që të shkëputet nga tërheqja gravitacionale në raport me madhësinë e modulit, i cili nuk ishte në madhësinë e duhur që të përmbante sasinë e nevojshme të karburantit për t'i shpëtuar gravitetit të lartë të Hënës. Ishte shtyrje antigravitacionale ajo që u përdor në fshetësi të plotë në Hënë?

Qeveria e fshehtë prej kohësh ka dërguar "astronautë" në hapësirë me mjete fluturuese antigravitacionale.

Me sa duket, ata e kanë të ashtuquajturën kozmosferë prej 40 vitesh dhe disa prej tyre janë me të mëdha se dirixhiblat e vjetër. Ata i siguruan materialet studiuese mbi antigravitetin nga Nazistët dhe që prej asaj kohe kanë riprodhuar anije kozmike të kapura ose të marra si shkëmbim i marrëveshjes me Alienët që përfshin edhe teknologjinë e antigravitetit.

Sa më shumë që shtrihet hetimi mbi anomalitë e Hënës, aq më të çuditshme bëhen rezultatet e mësuara. Një nga faktet më të habitshme ishte ai i tërmeteve në Hënë, të cilët ndodhin në kohë të barabartë. Pak a shumë, dridhjet sizmike në një rast ishin të njejta. Kjo është e pamundur për kushte natyrale, të cilat i binden shpërndarjes së dridhjeve. Më tej, një studim i një kampioni shkëmbor të marrë në sipërfaqe, tregon moshën prej 5.3 miliard vitesh dhe kjo tregon se jo vetëm Hëna është më e vjetër se Toka, që ka një moshë relative prej 4.6 miliard vjetësh, por edhe më e vjetër se vetë sistemi ynë diellor (dhe nga standartet teorike, po aq e vjetër sa vetë Universi).

Po përsa i përket sipërfaqes së Hënës?

Disa telespektatorë na shkruan duke nënvizuar se kishin dalluar njërin prej astronautëve që mori diçka nga sipërfaqja e Hënës që dukej si një shishe dhe që tha:

"Oh Zot, nuk mund të besoj dot, shiko këtë këtu...". Dhe pas kësaj ekrani i televizorit u bë i bardhë. Disa teleshikues të tjerë observuan vështirësinë ekstreme që kishin astronautët për të gërmuar në sipërfaqen e Hënës dhe mbas disa çasteve që kishin futur turjelat e tyre në shtratin e planetit, kur turiela nxirrej jashtë ajo shoqërohej me pjesëza metali të dukshme. Gurët e gjetur përmbanin tunxh, nikel, titanium dhe elementë të uraniumit 236 dhe neptunium 237, që s'janë gjetur më parë në natyrë.

Në literaturat e astronomisë është raportuar vëzhgimi i një strukture të ngjashme me një urë të gjatë 12 milje që zgjatohet mbi detin e Krizës. Kjo është vëzhguar në vitin 1950 nga John O'Neile dhe në vitin 1952 astronomi Morris Jessup doli në përfundimin se UFO-t kishin një bazë në Hënë (po kështu edhe qeveria natyrisht).

Fenome të tjera të çuditshme të Hënës janë: Observimi i bërë nga Dr. Frank Harris i një trupi të zi mbi sipërfaqe, 250 milje të gjatë dhe 50 milje të gjerë; re dhe vetëtima; hije të çuditshme lëvizëse; objekte dhe struktura spirale prej mijëra këmbësh të larta; një gur madhështor me gjurmë pas tij që duket në brendësi të një krateri; zvogëlimi i papritur në kohë i kraterit Luna, nga 6 milje në 1 milje e gjysëm; efekte "kodrinore" që shfaqen shpesh dhe zhduken përsëri nëpër kratere; mbi 800 observime thelbësore të kryera nga shkencëtarë të dritave xixëlluese; rezultati i fotografive të sipërfaqes së Hënës të bëra nga NASA, që tregojnë struktura të mëdhaja piramidale, gërmime të çuditshme në sipërfaqe me hyrje në to; makineri madhështore dhe mbi 1.000 km blloqe metali; derdhje në sipërfaqe që tregojnë për sisteme hidraulike masive në thellësi; kryqëzime gjigande dhe makineri gërmimi shumë të mëdhaja.

Astronomë profesionistë në mënyrë graduale janë shtyrë drejt demoralizimit në hetimin e këtyre fenomeneve, që njihen me emrin Transient Lunar Phenomena.

Satelitët tanë prej kohësh kanë dërguar të dhëna sikur aty është tërësisht thatësirë, por ky informacion ka kohë që kundërshtohet nga prania e reve mbi sipërfaqe. Në një rast një re uji të avulluar u duk se mbulonte një sipërfaqe mbi 100

milje katrorë. Dhe është raportuar se re të tilla të çuditshme, shfaqen me shpejtësinë e dritës.

Siç e theksuam më sipër, Hëna ka madhësinë e gabuar dhe orbitën e gabuar. Është shumë e madhe dhe shumë larg. Nuk rrotullohet në lidhje me Tokën dhe e njejta pjesë shikon gjithmonë Tokën. Po koincidencat e çuditshme të fenomenit të eklipseve? Pozicioni dhe madhësia e Hënës është saktësisht aq sa duhet për të eklipsuar diskun diellor.

Ekspertët shkencorë, përfshirë studiues të NASA-s, besojnë se Hëna është bosh..., ky është i vetmi shpjegim. Është zbuluar se shpjetësia e zëri rritet sa më poshtë të shkojë në thellësi dhe në 40 milje është shumë e shpejtë për të justifikuar kalimin midis gurëve të nëntokës hënore. "Anija Hapësinore Hëna" është gjetja e fundit e dy shkencëtarëve rus, por shumë të tjerë janë dakort me këtë teori, përfshi edhe shkencëtarët e NASA-s në JPL dhe fizikantët e Universitetit të Oksfordit. Teoria e kapjes si trup qiellor, tani është shndërruar përsëri në teori të favorshme me një shtesë që ajo është orientuar në orbitë.

Ja vlen të përmendet një koment i një teorie konspirative të kohëve të fundit që thotë se në fakt astronautët nuk shkuan asnjëherë në Hënë. Ata e mbështesin teorinë e tyre në analizën që u bëjnë fotove dhe pamjeve të cilat pretendohet se janë marrë në Hënë, por që në fakt janë fals. Mund të shihen hijet e objekteve në forografi, të cilat nuk janë paralele siç duhet të jenë kur shkaktohen nga drita e diellit. Por ne kemi dyshime më të hershme për këtë fakt, sidomos për aftësinë që ka NASA në sajimin e skenave të tilla. Si përfundim mund të themi se të dy skenarët janë korrekt, astronautët u ulën në Hënë dhe NASA ka prodhuar foto falso.

A u ndërpre programi hapësinor për shkak të kontakteve me UFO-t, të cilat mund të zbulonin të fshehtën që mbante qeveria ndaj masave? Më shumë e rëndësishme se kjo, duke lejuar publikun të rriste interesin dhe konfrontimin e tij me subjektin e jashtëtokësorëve, kjo mund të çonte në një zgjim të vërtetë të rracës njerëzore dhe të bënte të kuptonin prejardhjen e tyre të vërtetë, shkakun e rënies sonë, falsifikimin e historisë sonë dhe sidomos zbulimin e ngritjes së sistemit të kontrollit.

Ne shikojmë se misteret e Hënës janë të mbushura me vëzhgime jashtëtokësorësh dhe përfshirje të tyre, në veçanti konkluzioni i dy shkencëtarëve rus që Hëna është artificiale dhe bosh. Është ky një ogur i mbarë për rracën njerëzore apo është një shenjë që diçka ogurzezë është në horizont?

Pse Hëna u programua që të mbante gjithmonë një anë të fshehur nga Toka? Një anë që ne nuk e shikojmë kurrë. Raporte policore tregojnë se gjatë Hënës së Plotë ka një rritje të kriminalitetit dhe kjo gjë është e përhershme. Një studim i materialeve mbi Jashtëtokësorët, me të cilët është mbushur literatura e sotme, tregon se prania e Hënës ka një qëllim jo të mirë dhe luan një rol manipulues në zhvillimin e njeriut.

2.Origjina dhe historia e Hënës

Çështja e origjinës së Hënës, e cila ka emrin e dytë Selena, ka shqetësuar dhe emocionuar mendjet e të gjithëve që nga kohra të lashta, të banorëve të zakonshëm dhe veçanërisht të ekspertëve. Ku e mori Toka satelitin e saj - Hënën? Në këtë drejtim janë hedhur shumë hipoteza. Dhe ata u ndanë në dy pjesë ...

Historia e Hënës është interesante jo vetëm në vetvete, por edhe si pjesë e problemit të përgjithshëm të origjinës së Tokës dhe planetëve të tjerë të sistemit diellor. Kohët e fundit, ne kemi mësuar shumë për karakteristikat fizike dhe kimike të Hënës. Këto të dhëna janë marrë jo vetëm nga Toka, por edhe me ndihmën e anijeve kozmike. Për shembull, stacionet automatike Surveyor 5, 6 dhe 7, të cilat zbarkuan butësisht në Hënë në vitin 1967 dhe 1968, bënë të mundur përcaktimin e përbërjes kimike të saj për herë të parë. Mostrat e shkëmbinjve dhe pluhurit hënor të dorëzuara nga astronautët amerikanë nën programin Apollo (1969-1972) dhe pajisjet automatike sovjetike të serisë Luna (1970-1976) bënë të mundur matjen e karakteristikave të tyre kimike dhe fizike në detaje dhe përcaktimin e moshës së Hënës prej tyre.

Të dhënat e marra na lejojnë të mësojmë shumë për historinë e Hënës, por çështja e origjinës së saj mbetet ende e vështirë. Ekzistojnë disa teori për origjinën e Hënës. Sipas njërit prej tyre, Hëna është një pjesë e Tokës, pasi është ndarë prej saj. Një tjetër teori e konsideron Tokën dhe Hënën si një planet të dyfishtë, të formuar gjatë akumulimit të së njëjtës substancë në hapësirë. Një teori e tretë pretendon se Hëna u formua në mënyrë të pavarur dhe më pas u kap nga Toka.

Ekzistojnë dy grupe, seksione, hipoteza të origjinës së Hënës: natyrore dhe artificiale. Pra, nuk ka aq pak hipoteza natyrore, madje edhe më shumë ato artificiale.

Kjo ka të bëjë me misterin e Selenës*).

Teoritë natyrore të origjinës së Hënës

Teoria e parë, ajo kryesore, thotë se Hëna u kap nga fusha gravitacionale e Tokës. Sipas teorisë së astronomit anglez Littleton, gjatë formimit të trupave qiellorë, planetëve dhe satelitëve nga një "material ndërtimor" i përbashkët, raporti i masës së planetit me satelitin duhet të jetë: 9:1. Megjithatë, raporti i masave të Tokës dhe Hënës është 81:1, dhe Marsi dhe Hëna është vetëm 9:1! Prandaj u ngrit hipoteza se më parë, para Tokës, Hëna ishte një satelit i Marsit. Edhe pse në *sistemin* tonë *diellor* të gjithë trupat janë të vendosur në kundërshtim me ligjet me të cilat krijohen sisteme të tjera yjore.

Sipas teorisë së dytë të origjinës natyrore të Hënës, e ashtuquajtura hipoteza e ndarjes centrifugale, e paraqitur në shekullin e 19-të, Hëna u shkëput nga zorrët e planetit tonë, nga goditja e një trupi të madh kozmik në Oqeanin Paqësor, ku mbeti e ashtuquajtura "gjurmë" në formën e një depresioni.

Sidoqoftë, teoria me shumë gjasa midis komunitetit shkencor është se një trup i madh kozmik, ndoshta një planet, u përplas në Tokë me një shpejtësi prej disa mijëra kilometrash, duke goditur një tangjente, nga e cila Toka filloi të rrotullohej, duke shkaktuar shkatërrime të mëdha. Pas një ndikimi të tillë, një pjesë e Tokës në formën e mbeturinave dhe pluhurit u shkëput dhe u largua për njëfarë distance. Dhe më pas, me forcën e gravitetit, tërhoqi drejt vetes të gjitha fragmentet që rrotulloheshin në orbitë dhe u përplasën me njëri-tjetrin, gjatë dhjetëra miliona viteve, gradualisht u mblodhën në një planet.

Përshkrimi i një ngjarjeje nga thellësia e lashtësisë

Pasi kaloi disa vite në Kinë, ndërsa studionte kronikat e lashta kineze, Martin Martinus regjistroi atë që ndodhi para përmbytjes dhe si ndodhi gjithçka: "Mbështetja e qiellit u shemb. Toka u trondit deri në themelet e saj. Qielli filloi të bjerë drejt veriut. Dielli dhe yjet ndryshuan drejtimin e lëvizjes. I gjithë sistemi i

universit është në rrëmujë. Dielli ishte në një eklips dhe planetët u kthyen nga rruga e tyre".

Rezulton se orbita e Tokës ka ndryshuar, filloi të largohej nga Dielli.

Çfarë ndodhi?

Me sa duket, Toka u përplas me një kometë, trajektorja e së cilës kryqëzohej me orbitën e Tokës. Pse një kometë dhe jo një asteroid apo një planet? Po, sepse studimet gjeologjike tregojnë se në kohët parahistorike niveli i oqeanit ishte shumë më i ulët se sot. Dhe siç e dini, kometa përbëhet nga akulli, i cili shkriu dhe plotësoi ujërat e oqeaneve.

Një dyshim i madh në të gjitha versionet që lidhen me përplasjen dhe formimin e Hënës nga fragmentet e hedhura nga shpërthimi gjatë përplasjes u hodh nga eksperimenti i specialistëve të Universitetit të Kolorados të udhëhequr nga Robin Kenap, të cilët u përpoqën të simulonin këtë kataklizëm. për disa vite në një kompjuter. Dhe në fillim të eksperimentit, në fund doli që jo një satelit po rrotullohej rreth Tokës, por një tufë e tërë satelitësh të vegjël. Dhe vetëm duke e komplikuar ndjeshëm modelin dhe duke sqaruar përshkrimin e proceseve që ndodhën, shkencëtarët ende arritën të sigurojnë që vetëm një satelit natyror. Ajo që më pas u miratua menjëherë nga mbështetësit e origjinës së hënës pas përplasjes së planetit me ndonjë trup.

Në vitin 1998, komuniteti shkencor u mahnit nga fakti se një sasi e madhe akulli u gjet në rajonet me hije pranë poleve hënore. Ky zbulim është bërë në pajisjen amerikane "Lunar Prospector". Përveç kësaj, teksa rrotullohej rreth Hënës, anija pësoi ndryshime të vogla në shpejtësi. Llogaritjet e bazuara në këta tregues zbuluan praninë e një bërthame në Hënë. Matematikisht, shkencëtarët kanë përcaktuar rrezen e saj. Sipas mendimit të tyre, rrezja e bërthamës duhet të jetë nga 220 në 450 km, ndërsa rrezja e Hënës është 1738 km. Kjo shifër është nxjerrë nga premisa se bërthama e Hënës përbëhet nga të njëjtat materiale si bërthama e Tokës.

Duke përdorur magnetometrat e Lunar Prospector, shkencëtarët kanë zbuluar një fushë magnetike të dobët në Hënë. Falë së cilës ata ishin në gjendje të sqaronin rrezen e bërthamës hënore, e cila është 300 - 425 km. Në Tokë u dërguan gjithashtu 31 mostra dheu, studimi i të cilave tregoi se përmbajtja e izotopeve në mostrat e tokës hënore është plotësisht identike me mostrat tokësore. Sipas fjalëve të Uwe Wiechert: "Ne e dinim tashmë se Toka dhe Hëna kishin komplekse izotopesh shumë të ngjashëm, por nuk prisnim që ato të ishin saktësisht të njëjta".

Prandaj, u parashtruan një sërë hipotezash se formimi i Hënës erdhi nga një ndikim me një trup tjetër kozmik.

Autori i teorisë së mëposhtme është Kanti i mirënjohur, sipas mendimit të të cilit Hëna u formua së bashku me Tokën nga pluhuri kozmik. Megjithatë, ajo doli të ishte e paqëndrueshme. Në funksion të mospërputhjes me ligjet e mekanikës hapësinore, sipas të cilave raporti i masave të planetit dhe satelitit duhet të jetë 9:1, dhe jo 81:1 si Toka me Hënën. Sidoqoftë, jo vetëm Hëna, por i gjithë sistemi diellor bie ndesh me ligjet e mekanikës kozmike.

Sidoqoftë, para kësaj, ne konsideruam vetëm versionet zyrtare. Ose më mirë e natyrshme, radha i ka ardhur pamjes së panatyrshme, artificiale të Hënës. E cila përshkon të gjitha zbulimet e përmendura në këtë artikull më sipër. Rezulton se astronautët nga Lunar Prospector bënë një gabim kaq të rëndë, apo autoritetet

mashtruan të gjithë botën? Nuk mund të them asgjë për këtë, unë vetë nuk kam qenë në hënë. Është më mirë të merren parasysh hipoteza të tjera.

3.Misteret e Hënës - Është një planet satelitor që na kontrollon

Shkenca ka magjepsur botën që nga krijimi i saj, ne kemi arritur gjëra të pabesueshme si një qytetërim në vetëm pak vite dhe të gjitha në sajë të shkencës. Por ka gjëra që edhe shkenca nuk ka qenë në gjendje t'i shpjegojë fare, si shembull që kemi: Hëna, një sferë shkëmbore me ngjyrë argjendi që e ka shoqëruar njerëzimin që gjithmonë, duke e parë atë nga maja e qiellit blu dhe që ka ngjallur kureshtjen e njeriut që nga kohët e lashta e deri tani. Por që kur ka qenë atje?, Cili është funksioni i saj i vërtetë?, Çfarë apo kush e ka vënë atje? Pse nuk kemi fluturuar për të shkelur në tokën e saj? Këto dhe më shumë pyetje janë të ***ashtuquajturat mistere të Hënës*** që po marrin përgjigje falë zbulimeve më të fundit të shkencës.

Këto janë disa nga misteret e Hënës

Atje ka qenë gjithmonë, është në qiell çdo natë pavarësisht se çfarë do të bëjmë ne do të dalë ajo është diçka e sigurt dhe ende na mahnit sot me misteret e saj shqetësuese të tilla si në vijim:

- Ajo lëviz në mënyrë të panatyrshme: Orbita e Hënës përballë Tokës duhet të jetë eliptike, por është pothuajse tërësisht rrethore, gjë që e habit shkencën sepse tregon se lëvizjet e saj mund të kontrollohen nga ndonjë forcë tjetër artificiale.

- A mund të ishte më e vjetër se Toka?: Apollo 11 solli një seri shkëmbinjsh që përmbanin minerale që u testuan për argonin e kaliumit që dha si rezultat datën e pabesueshme prej 20 miliardë vjetësh në krahasim me mineralet që gjenden në Groenlandë që datojnë në botën tonë në 7 miliardë vite.

- Ajo ka komponente minerale që nuk ekzistojnë në Tokë: edhe pse Hëna ka 10 herë më shumë titan se shkëmbinjtë e Tokës. Ka edhe elemente të tilla si *Brass* në sipërfaqen e saj, ***që nuk ekziston në Tokë***, ajo ka *zirkonium* dhe *yttrium* në sasi me bollëk më të lartë se ato të Tokës. Ajo gjithashtu paraqet një aliazh të elementeve të tilla si hekuri, natriumi dhe alumini që është e mundur vetëm për t'u marrë artificialisht në Tokë në një industri metalpunues, por jo natyrshëm.

- *Na* ***ndjek në mënyrë atipike***: Hëna ndjek lëvizjen e planetit tonë rreth Diellit në një mënyrë atipike për shkak të saktësisë së saj, kjo shkakton eklipset e famshme në të cilat UFO-t janë parë veçanërisht në Amerikën Latine.

Sipas antikitetit: Hëna nuk ishte gjithmonë aty

Shumë tregime të lashtësisë flasin për popujt që kanë ekzistuar para se Hëna të arrinte në qiellin tonë, duke kundërshtuar teorinë se Hëna ka qenë gjithmonë aty edhe që nga formimi i planetit. Le të shohim rastet e antikitetit në të cilat këto kohë janë të lidhura në të cilat, sipas teoricienëve të tyre, ka pasur qytetërime që banonin në Tokë kur Hëna nuk ishte në qiell.

- Artistoteli foli për një popull të quajtur Pelasgos (Pellazgët), ata ishin banorë të Arcadias, ata pretendonin se kishin të drejta për të qenë në Tokë, sepse ata banonin para se Hëna të arrinte qiellin. Ata quheshin preselenos/parahënorë, popuj para Hënës.

- Plutarku në v¨llimet e tij të historisë romake fliste për Arkadianët, të cilët ndiqnin Evanterin, ishin selena që nënkuptonin ata që ishin para mbërritjes së Hënës,

ata jetonin pa asnjë satelit në qiell.

Duke shqyrtuar të gjitha këto tregime të antikitetit gjejmë se Hëna flitet vetëm nga 3.600 vite më parë e deri më sot, pra, para kësaj kohe asnjë histori, histori apo shkrim nuk pasqyron ekzistencën e diçkaje po aq të rëndësishme si Hëna, sikurse ndodhte me Diellin për arsye logjike. Por pastaj: ku ishte Hëna para se të shfaqej në qiellin tonë? Kush e vendosi atje?

Kush e vendosi Hënën atje?

Duke u nisur nga fakti se Hëna nuk ka qenë gjithmonë aty, diçka apo dikush e ka vënë aty, duket gjithnjë e më shumë si një element i vënë atje për të na vëzhguar, për të na mbajtur të kontrolluar me forcën e asaj që ne e quajmë natyrë. Ndoshta një qytetërim superior në kohët e lashta e la atë atje në atë distancë dhe me atë përbërje për të na kujtuar se ne jemi një racë e krijuar nga qenie superiore nga një botë tjetër dhe nga ky satelit ata kontrollojnë dhe na vëzhgojnë.

Ndoshta, kur kombet e tjera të tokës kthehen për të shkelur në Hënë dhe për të eksploruar më thellë, mund të gjejmë më shumë gjurmë konkrete të origjinës së saj enigmatike dhe kështu të zbulojmë ***misteret e Hënës***.

Këto janë efektet e çuditshme të Hënës në Tokë

Hëna prodhon një efekt absolut të tërheqjes në ujërat e deteve të Tokës, duke shkaktuar atë që ne e quajmë batica, duke arritur kështu që në disa vende të ulëta dhe në një tjetër niveli i detit rritet sipas dëshirës. Magma e Tokës ndryshohet nga tërheqjet gravitacionale midis Hënës dhe planetit tonë, sikur të ishte një kërcim kozmik i sinkronizuar në mënyrë të përsosur.

Në Universitetin e Tokios është bërë një kërkim befasues, në të cilin sigurohet se kur ka Hënë të plotë ose Hënë të re ndodhin tërmete të mëdha, si shembull janë rastet e tërmetit të demauleve në Kili dhe ato më të fundit që ndodhën në Indonezi. Kjo dhe fenomene të tjera me sa duket ”natyrore” që ndodhin për shkak të efektit të Hënës na bëjnë të mendojmë se ndoshta dikush e vendosi Hënën atje për të mbajtur një kontroll të caktuar mbi ngjarjet ose kataklizmat që ndodhin për të mbajtur qytetërimin tonë dhe kushtet e tij të bashkëjetesës me mjedisin në distancë.

4.Historia me tokën hënore

Sipas legjendës amerikane, anija kozmike Apollo 11 fluturoi në Hënë (zbarkimi më 20 korrik 1969) dhe dërgoi 22 kg mostra, tokë hënore në Tokë. Më pas, më 14-24 nëntor 1969, Apollo 12 fluturoi në Hënë, duke dërguar 33.9 kg mostra në Tokë. Gjithsej: 55.9 kg ”për të gjithë njerëzimin”, siç siguruan amerikanët. Dhe vetëm më 12 shtator 1970, 14 muaj pasi amerikanët filluan të hulumtojnë ”mostrat e dorëzuara”, stacioni automatik sovjetik ”Luna-16” shkoi në Hënë, i cili solli 101 kg tokë hënore - kjo mostër u mor në zonën shumë larg nga vendet e uljes së Apollos. Presidiumi i Akademisë së Shkencave të BRSS u vizitua nga përfaqësues të NASA-s dhe u bë transferimi i mostrave të tokës hënore nga ato të dorëzuara në Tokë nga stacioni automatik Sovjetik Luna-20. Në të njëjtën kohë, një mostër e tokës hënore e marrë nga ekuipazhi i anijes amerikane Apollo 15 iu dorëzua shkencëtarëve sovjetikë. Shkëmbimi u bë në përputhje me një marrëveshje midis Akademisë së Shkencave të BRSS dhe NASA, të nënshkruar në janar 1971.

Toka hënore e dorëzuar nga Apollos, megjithë sasinë e saj mjaft të madhe, nuk iu dha për kërkime të gjithë laboratorëve kompetentë të BRSS, dhe nga 51 grupe kërkimore në Bashkimin Sovjetik, 46 nuk panë gjoja mostra të "tokës hënore" amerikane dërguar në BRSS, megjithëse për nga natyra e kërkimit të tyre ata ishin të detyruar të bënin krahasime, siç kërkohet nga kuptimi i fluturimeve në Hënë dhe ligjet e propagandës, dhe u vunë në dispozicion të një rrethi të ngushtë praktikisht vetëm Shkencëtarët e Moskës, kryesisht nga Instituti i Gjeokimisë dhe Kimisë Analitike. Vernadsky. Vetëm 3.1 g mostra amerikane iu dhanë shkencëtarëve sovjetikë për kërkime. Ka vetëm një shpjegim për këtë shkelje të sensit të shëndoshë: Komiteti Qendror i CPSU nuk donte që amerikanët të falsifikonin "tokën e tyre hënore" që të zbulohej. Toka hënore sovjetike u vu në dispozicion të një rrethi të ngushtë shkencëtarësh nga 40 grupe kërkimore amerikane dhe franceze. Ata nuk eksploruan tokën amerikane. Pothuajse të gjitha grupet kërkimore të pavarura nga NASA vunë re një ndryshim të mprehtë midis tokës Luna-16 dhe mostrave amerikane në dhjetëra parametra, dhe devijimet e parametrave ndonjëherë ishin qindra herë. Si rezultat, shkencëtarët e pavarur perëndimorë u detyruan t'i shpjegonin këto mospërputhje me kontaminimin e mostrave, përzierjen e pabarabartë të tokës në Hënë dhe veçantinë e zonës së Hënës ku u ul Luna-16. Edhe pse shpjegimi është në sipërfaqe: në vend të tokës hënore, amerikanët rrëshqitën mostrat e falsifikuara në Tokë për kërkime. Më në fund, Observatori i Parisit përcaktoi nga ndryshimet në polarizimin e dritës së reflektuar se kampioni i kthyer nga Hëna ishte vetëm dheu i Luna 16.

Ja çfarë pretendoi NASA për hulumtimin:

Vetëm disa seri eksperimentesh u kryen me mostra me peshë 20-200 g, ndërsa shumica e eksperimenteve u kryen në mostra me peshë 1-2 g. Studimet e dherave të Hënës të mbledhura në kuadër të programit Apollo nuk kanë përfunduar ende. Pjesa kryesore e materialit të dorëzuar në Tokë u la për ruajtje afatgjatë me shpresën se në të ardhmen do të shfaqen metoda dhe instrumente të reja, më delikate të analizës. Disa nga mostrat ruhen në kontejnerë të mbyllur, në të cilët janë dorëzuar nga Hëna. Për eksperimentet fillestare, NASA u dha shkencëtarëve nga një numër vendesh mostra të shkëmbinjve hënorë me peshë 2-3 g, me detyrimin për t'i kthyer ato pas përfundimit të studimit.

NASA pretendon se lëshon rreth 1100 mostra në vit dhe po ekzaminohet nga "më shumë se 60 laboratorë". Për më tepër, mostrat e pakthyeshme të paprishur kthehen dhe lëshohen në këtë mënyrë "në një rreth". Në të njëjtën kohë, ata nuk e fshehin faktin se po përdredhin të njëjtat mostra në një rreth derisa përfundimisht të torturohen.

Me shumëzimin më të thjeshtë, mund të vlerësohet se (1000 mostra për 0,02-0,09 g) jo më shumë se 100 gram regolith amerikan ecin nëpër botë. Kjo me sa duket qëndron në faktin se përcaktimi, për shembull, i parametrave të ngjeshshmërisë dhe rezistencës në prerje, të cilat janë kaq të rëndësishme për shkencën e tokës, kërkon dhjetëra e qindra gram. Meqenëse vendimi u mor në Shtetet e Bashkuara për të mbajtur pjesën më të madhe të mostrave të dorëzuara plotësisht të paprekura derisa të zhvillohen metoda të reja, më të avancuara të studimit të tyre, shkencëtarët nuk kanë marrë ende mostra të mëdha dhe vështirë se mund të merrnin rezultate adekuate. Ne mund të nxjerrim përfundimin e mëposhtëm: ajo që qëndron në

kasafortë dhe është "mothon" për kërkime të ardhshme është vetëm një imitim. Për më tepër, ata e bënë atë mjaft zyrtarisht, gjoja për qëllime edukative, duke rrëshqitur meteoritët e grimcuar hënor, ku - mostrat e marra nga një vend, nën maskën e të marra nga vende të ndryshme (të dhëna të përafërta për 1975 - 79).

Të gjitha imazhet hënore të postuara në faqet e internetit zyrtare në domenin publik fillimisht retushohen.

Njerëzimi dërgon pajisje në hapësirën e thellë, por injoron plotësisht planetin më të afërt me ne. Mendoj se të gjitha shtetet që kanë dërguar anijen e tyre kozmike në "Hënë" e dinë mirë se nën maskën e asaj që ne shohim nga Toka, ka diçka krejtësisht të ndryshme.

Ka satelitë që fluturojnë në orbitën e Tokës që mund të bëjnë një foto të sipërfaqes në të cilën është i dukshëm një numër i makinës, dhe fotografitë e sipërfaqes së Hënës të transmetuara nga satelitët tokësorë janë të një cilësie të neveritshme.

Nga një distancë e tillë nga e cila ne shikojmë Hënën nga Toka, çdo trup kozmik, pa bimësi, atmosferë dhe ujë, do të bëhet argjend, duke reflektuar dritën e diellit - por kjo është nga një distancë. Nëse shikoni fotot që astronautët amerikanë bënë në Hënë, atëherë edhe nga afër ajo është ose e bardhë ose gri-argjendi në diell. Dhe në hije - e errët. Me një fjalë, e zeza dhe e bardha janë plotësisht pa ngjyra. Nuk mund të ndodhë që toka lokale të jetë e njëjtë gri kudo. Për disa arsye misterioze, truku i NASA-s vazhdon prej vitesh. Të gjitha imazhet hënore të postuara në faqet e internetit zyrtar në domenin publik janë përpunuar. Si rregull, ngjyra natyrale e objektit hiqet dhe struktura e tij maskohet në mënyrë që të mos jepen disa detaje që nuk duhet të bien në fushën e shikimit. Vetë punonjësit e laboratorit fotografik të NASA-s e pranuan një falsifikim të tillë: "Ne kemi një urdhër që të heqim gjithçka nga fotografia përpara se të publikohen që mund të shkaktojnë një pyetje të padëshiruar".

Zbulimi i parë misterioz i roverit hënor kinez: Hëna nuk është ngjyra që kishin amerikanët. Në fotot e transmetuara nga Jade Hare, sipërfaqja e satelitit tonë natyror për disa arsye duket kafe, jo gri.

Sateliti kinez Chang'e-2 ka zbuluar struktura artificiale në sipërfaqen e Hënës. Chang'e-2 është një sondë hënore pa pilot e nisur më 1 tetor 2010. Videoja tregon qartë ndërtesat dhe strukturat në sipërfaqen e Hënës, të cilat janë dukshëm artificiale në natyrë. Studiuesit besojnë se disa elita "njerëzore" udhëtojnë në Hënë.

Më 21 mars 1996, shkencëtarët dhe inxhinierët e NASA-s për herë të parë publikojnë një deklaratë ku thuhet se ka arsye serioze për të besuar se ka struktura dhe objekte artificiale në Hënë. Kur u pyetën pse ky informacion nuk u soll në publik më herët, ekspertët e NASA-s u përgjigjën 20 vite më parë: ishte e vështirë të parashikohej se si do të reagonin njerëzit ndaj mesazhit se dikush ishte ose është në Hënë në kohën tonë. Por pas deklaratës së shkencëtarëve, fshehtësia nuk kishte mbaruar.

Në vitin 2007, Ken Johnston, ish-udhëheqës, dhe Shërbimet fotografike të laboratorit hënor të NASA-s, pretendojnë se ekziston një qytetërim jotokësor në Hënë, prova kryesore janë fotot e marra nga hapësira.

Miliona foto të Hënës të marra me anije kozmike nga vende të ndryshme, të cilat tregojnë rrënojat, strukturat arkitekturore, skulptura, harqe, ura, piramida dhe

formacione të tjera të një plani artificial. Strukturat në formë kube në Hënë ngrenë gjithashtu shumë pyetje. Nga viti 1930 deri në vitin 1960, u regjistruan më shumë se dyqind vëzhgime të kupolave hënore në lëvizje; ato ngjajnë me kuti pilulash ose bunkerë lëvizës. Disa projekte të vendbanimeve hënore tokësore duken të njëjta. Të njëjtat struktura me kube.

Ai thotë se në korrik 1971, ai ia dha këto fotografi menaxhmentit të NASA-s, por agjencia e hapësirës ajrore urdhëroi që këto fotografi të shkatërroheshin dhe ata morën një marrëveshje moszbulimi nga vetë Johnston, por Keni i mbajti fotografitë. Pas 40 vitesh vendosi t'i botonte. Johnston siguron se ai ka një tjetër provë se ka një tjetër qytetërim në Hënë - këto janë negociatat e astronautëve që zbarkuan në Hënë. Sipas Ken, 2 frekuenca u përdorën për të komunikuar me astronautët: ajo zyrtare që dilte në ajër dhe ajo sekrete që përdorej nga NASA dhe ishte menduar për raste të veçanta nëse diçka nuk shkonte sipas planit. Më vonë, Ken Johnston zbuloi një tjetër sekret. Një ish-punonjës i NASA-s pretendon se astronautët e Apollo zbuluan një teknologji të panjohur më parë të kontrollit të gravitetit në Hënë. Sekretet u sollën në Tokë. Ndoshta tani, bazuar në këto teknologji, Shtetet e Bashkuara po zhvillojnë llojet më të fundit të motorëve dhe armëve.

Për një kohë kaq të gjatë, Hëna mbetet një objekt jashtëzakonisht pak i eksploruar. Ka shumë pak fluturime për të, të paktën zyrtarisht. Pse të gjitha planet për ndërtimin e një lloj baze hënore, planet për fluturime të rregullta sondash atje, qoftë edhe për qëllime thjesht utilitare, mbeten vetëm plane? Pavarësisht studimit të ngushtë të satelitit, qindra eksperimente dhe fluturime të shumta drejt Hënës, vetëm sa lindin pyetje edhe më të pazgjidhura.

Kthehu në vitet '60-të. Mikhail Vasin dhe Alexander Shcherbakov i Akademisë së Shkencave të BRSS parashtruan hipotezën se Hëna, sateliti ynë, në fakt ishte krijuar artificialisht. Kjo hipotezë ka 8 postulate kryesore, të quajtura ***Mistere të Hënës.***

Misteri i Parë:

Orbita e lëvizjes dhe madhësia e satelitit tonë janë fizikisht të pamundura. Kjo për faktin se madhësia e Hënës është e barabartë me një të katërtën e madhësisë së planetit Tokë, dhe raporti i madhësive të satelitit dhe planetit është gjithmonë shumë herë më i vogël. Distanca nga Toka në Hënë është e tillë që madhësitë e Diellit dhe Hënës janë vizualisht të njëjta. Nëse Hëna do të ishte një trup që tërhiqej nga Toka në një moment të caktuar dhe të fitonte një orbitë natyrore, atëherë kjo orbitë do të pritej të ishte eliptike. Në vend të kësaj, ajo është jashtëzakonisht e rrumbullakët.

Misteri i Dytë:

Lakimi i pabesueshëm që ka sipërfaqja e Hënës është e pashpjegueshme. Rezultatet e studimeve gjeologjike çojnë në përfundimin se ky planetoid është, në fakt, një top i zbrazët. Një shpjegim është se korja hënore është bërë nga një kornizë solide titani. Dhe, me të vërtetë, është vërtetuar se korja hënore dhe shkëmbinjtë kanë një nivel të lartë të përmbajtjes së titanit.

Misteri i Tretë:

Shpjegimi për numrin e madh të kraterave në sipërfaqen e Hënës është i njohur gjerësisht - kjo është mungesa e një atmosfere. Mbetet një thellësi e pashpjegueshme në të cilën mund të depërtonin meteorët hapësinorë. Edhe kratere me diametër 150 km, nuk kalojnë më shumë se 4 km në thellësi të sipërfaqes së Hënës.

Misteri i Katërt:

Si i ashtuquajturi "detet hënore". Këto zona gjigante llave të ngurta që vijnë nga brendësia e Hënës mund të shpjegohen lehtësisht nëse Hëna do të ishte planeti i nxehtë me një brendësi të lëngshme, ku mund të formoheshin pas goditjeve të meteorit.

Misteri i Pestë:

Tërheqja gravitacionale në sipërfaqe nuk është uniforme. Ky efekt është vërejtur tashmë nga ekuipazhi i Apollo 8 kur ata rrethuan zonën e "deteve hënore".

Misteri i Gjashtë:

Një fakt mjaft tronditës dhe i zhurmshëm është asimetria gjeografike e sipërfaqes së hënës. Ana e famshme e errët ka shumë më tepër kratere, male dhe forma tokësore. Dhe shumica e "deteve", përkundrazi, janë në pjesën e dukshme.

Misteri i Shtatë:

Dendësi e ulët. Dendësia e satelitit tonë është 60% e dendësisë së Tokës. Ky fakt, së bashku me studime të ndryshme, dëshmon se Hëna është një objekt i zbrazët!

Misteri i Tetë:

Në shekullin e kaluar, për një kohë të gjatë, u pranuan me kusht tre teori për origjinën e Hënës. Aktualisht, komuniteti shkencor e ka pranuar teorinë e origjinës artificiale të këtij planetoidi si jo më pak të justifikuar se të tjerët.

Pra, lindin pyetje krejt të natyrshme: kush e ndërtoi dhe pse?!

Hipoteza e shkencëtarëve se më shumë se 4.5 miliardë vite më parë kishte një super-qytetërim në Tokë që vdiq si rezultat i një katastrofe ka të drejtën e jetës dhe të diskutimit. Këtë e vërteton fakti se vazhdimisht vijnë informacione që japin shpresë për të gjetur gjurmë të këtij qytetërimi.

Sipas shkencëtarëve, është e mundur të dallohen llojet e mëposhtme të qytetërimeve.

Llojin e parë le ta caktojmë si tip nëntokësor. Ky lloj është një qytetërim jo modest dhe mund të ekzistojë pothuajse në të gjithë planetët. Ekzistenca e tyre nuk kërkon zhvillim dhe teknologji të lartë dhe duke pasur standarde morale. Në mitet e disa popujve të Tokës, ka informacione për ekzistencën e një qytetërimi nëntokësor në gjashtë kate (dy prej tyre u shkatërruan gjatë luftës). Pas katastrofës, njerëzit e mbetur dolën në sipërfaqe.

Lloji i dytë janë qytetërimet hapësinore që jetonin në hapësirë me anije të mëdha. Brenda këtyre gjigantëve të lëvizshëm të hapësirës ndodheshin qytete të tëra me gjithçka të nevojshme për të mbajtur jetën. Ata janë një lloj "bredhësish të universit".

Lloji i tretë janë qytetërimet që jetojnë në sipërfaqen planetare (lloji i qytetërimit tonë). Jeta e këtij qytetërimi është shumë e varur nga fatkeqësitë natyrore, por është ky qytetërim që është amnor në raport me dy llojet e para. Ky qytetërim konsiderohet jetëshkurtër. Për të rritur jetën e këtij lloji të shoqërisë, është e nevojshme të zhvillohet një moral shumë i lartë dhe të arrihet një marrëdhënie harmonike midis njerëzve dhe natyrës.

Ndoshta ka lloje të përziera qytetërimi në të cilat banorët e nëndheshëm kanë mundësinë të përdorin planetë të tërë për fluturime. Është e mundur që Plutoni të jetë i banuar nga një qytetërim i tillë, pasi lëvizja e tij nuk ndjek ndonjë rregullsi.

Mitet dhe legjendat, të cilat mbahen me kujdes nga shumë popuj të tokës, pohojnë se në planet ekzistonte një qytetërim i fuqishëm - një racë titanësh, të

barabartë në fuqi me perënditë. Legjendat përmbajnë gjithashtu informacione për ndonjë katastrofë gjigante që pothuajse shkatërroi planetin tonë.

Duke përmbledhur njohuritë e disponueshme për qytetërimin e lashtë tokësor, ekspertët arritën në përfundimin se ekziston një unitet i tokës dhe qiellit, dhe nëse një person shkel ligjet morale, përdor njohuritë e fituara për të keqen, atëherë ai në mënyrë të pashmangshme do të bëhet viktimë e një fatkeqësi madhështore. Dhe fakti që disa njerëz i mbijetojnë kësaj katastrofe është dëshmi e ekzistencës së një mendje më e lartë, e cila shpëton jetën në planet për t'i dhënë atij një mundësi tjetër për të ekzistuar.

Legjendat thonë se titanët zotëronin njohuri dhe aftësi të mëdha. Për shembull, ata krijuan njerëz dhe asistentë mekanikë, mund të zëvendësonin çdo pjesë të trupit të tyre (biorobotët?!), të ringjallin të vdekurit, kishin nivelin më të lartë të teknologjisë, dinin të udhëtonin nëpër planetët e sistemit diellor dhe shumë më tepër.

Shkencëtarët besojnë se arsyet e vdekjes së një supercivilizimi mund të jenë ose një shpërthim i menjëhershëm i papritur i një rezerve energjie, ose një veprim i vetëdijshëm njerëzor ose një sulm i papritur nga një qytetërim tjetër alien. Dikush mund ta imagjinojë këtë katastrofë: një valë e madhe hiri dhe pluhuri, prania e gazrave dhe avullimi kolosal bllokojnë rrjedhën e dritës së diellit në sipërfaqen e planetit, zjarre që përfshiu plotësisht të gjithë sipërfaqen e tokës. Pjesa e mbijetuar e njerëzve fshihet në strukturat e nëndheshme. Në legjendat e indianëve të Amerikës dhe Zelandezëve të Re, ata flasin për 9 botë të nëndheshme. Për një kohë të gjatë (disa mijëvjeçarë), atmosfera u pastrua, akulli u shkri, rrezet e diellit hynë në sipërfaqe, filloi një përmbytje, si rezultat i së cilës grupe njerëzish u shpërndanë në të gjithë planetin, duke humbur të gjitha lidhjet me secilin. tjera. Disa nga njohuritë e qytetërimit të humbur mbijetuan, duke u kthyer në mite. Vlen të përmendet hipoteza se super-qytetërimi mori masa për të ruajtur kujtesën e tij, por vetëm e fshehu këtë informacion që të mos përdoret nga injorantët, të cilët do ta çonin njerëzimin në një katastrofë të re.

Një nga misteret që mund të lidhet me ekzistencën e hipercivilizimit më të lashtë është hipoteza e origjinës artificiale të Hënës dhe shumë satelitëve të vendosur në sistemin diellor.

Shkencëtarët lejuan disa versione të origjinës së satelitit të Tokës:

- Hëna është një fragment i Tokës (por pse dallime të tilla kardinale midis dy pjesëve të së parës një tërësi?);

- Hëna dhe Toka u formuan nga e njëjta re kozmike gazi (atëherë pse struktura e dy objekteve qiellore është e ndryshme);

- Toka ”kapi” Hënën në sferën e saj të tërheqjes, e cila ndodhi të kalonte pranë saj (në këtë rast, Hëna do të kishte një orbitë elipsoidale, por në fakt ajo është me të vërtetë krejtësisht e rrumbullakët);

- Hëna është një objekt artificial i krijuar nga një qytetërim më i lartë.

Versioni i katërt është shumë interesant. Por lindin pyetje shtesë: për çfarë u krijua ky objekt hapësinor? Ndoshta ishte një projekt i njerëzimit të lashtë, i cili zotëron teknologji të mahnitshme, për të krijuar një objekt që u siguron njerëzve dritë gjatë natës, ose hëna u përdor si një laborator shkencor, ose si një platformë teknike për transportin hapësinor, ose si një bazë ushtarake. .

Disa nga studimet që janë kryer me ndihmën e teknologjisë moderne hapësinore, nuk e hodhi poshtë këtë hipotezë, por ende nuk ka informacion të mjaftueshëm për ta konfirmuar atë. Në çdo rast, interesi për satelitin e Tokës nuk shuhet, kështu që eksperimentet do të vazhdojnë.

Me interes të veçantë, për shkak të aktiviteteve të supozuara hapësinore të ndonjë qytetërimi të lashtë, shkaktohen edhe nga satelitët e Marsit - Phobos dhe Deimos. Njerëzimi modern i Tokës është i kujdesshëm ndaj këtyre objekteve. Besohej se Phobos, si një objekt artificial, është një stacion hapësinor luftarak që fluturon mbi një planet të vdekur. Ajo rrotullohet rreth Marsit si një kujtesë e një fatkeqësie ushtarake miliona vjet më parë. Fotot e marra nga automjetet kërkimore amerikane në sipërfaqen e Phobos tregojnë qartë zinxhirët e kratereve të zgjatura në vija të drejta. Nëse krateret nuk janë me origjinë artificiale, atëherë ato janë të vendosura paralelisht me orbitën e lëvizjes së trupave qiellorë, ndërsa në Phobos zinxhiri është pingul me orbitën. Supozimi i ekspertëve amerikanë, të cilët, duke parë këto fotografi, thanë se Phobos ishte bombarduar, nuk është aq i pabesueshëm.

Astrofizikani sovjetik S. Shklovsky u mor me çështjen e llogaritjes së shpejtësisë së Fobos në orbitën e tij. Ai arriti në përfundimin se kjo shpejtësi tejkalon shpejtësinë e rrotullimit të Marsit, dhe për këtë, Fobos duhet të përmbajë një zgavër të madhe brenda vetes. Ndoshta ky është stacioni hapësinor i qytetërimit marsian me përmasa jashtëzakonisht të mëdha?

Një tjetër informacion interesant: në 1988, pajisjet Phobos-1 dhe Phobos-2 u lëshuan nga territori i BRSS. E para prej tyre dështoi drejtpërdrejt pranë Marsit. E dyta, kur iu afrua satelitit Phobos, ndaloi komunikimin me Tokën. Por pak para ndërprerjes së energjisë, ai ka transmetuar disa foto mahnitëse. Njëra prej tyre tregon qartë hijen "eliptike" në Mars. Meqenëse kjo hije ishte e dukshme përmes pajisjeve infra të kuqe, prandaj, një objekt termik është i dukshëm në foto, dhe jo një hije.

Një imazh tjetër tregoi qartë një objekt cilindrik direkt mbi sipërfaqen e Phobos. Objekti kishte një gjatësi prej 20 km dhe një gjerësi prej 1.5 km. Sipas ekspertëve, ishte kjo anije kozmike në formë puro që shkatërroi aparatin e kërkimit të tokës përpara se të ishte gati të hidhte pajisje shkencore në sipërfaqen e Phobos.

Të njëjtin dështim pësoi edhe anija kozmike amerikane, "Mars Observer", duke ndaluar transmetimin e informacionit gjatë orbitës së Marsit. Megjithatë, aktualisht, dy pajisje amerikane me buxhet të ulët janë duke punuar pranë Planetit të Kuq, të cilat po hartojnë planetin.

Studiuesit në fushën e kërkimit të modeleve që ekzistojnë në sistemin diellor shënojnë faktet e mëposhtme interesante:

- të gjithë planetët e sistemit janë saktësisht në të njëjtin rrafsh (rrafshi i ekliptikës)
- raporti i rrezeve të orbitave të të gjithë planetëve në sistem është një seri Fibonacci.

Falë kësaj njohurie, u arrit të përcaktohej se dy mungojnë në sistemin e planetëve. Sipas legjendës, midis Marsit dhe Jupiterit ndodhej planeti Phaethon. Midis Saturnit dhe Uranit ishte planeti i shkatërruar Chiron (Saturani).

Për më tepër, trupat qiellorë të mëposhtëm i nënshtrohen ligjeve të serisë Fibonacci:

- pesë satelitë të Jupiterit, dhe pjesa tjetër janë fragmente të planetit të vdekur Phaeton;
- satelitët e Saturnit, gjysma e të cilëve u ngritën pas vdekjes së Chiron.

Shkencëtarët po shqyrtojnë seriozisht hipotezën e mëposhtme të shkatërrimit të planetëve. Ata besojnë se në të kaluarën e largët, të pesë planetët e grupit tokësor (+ Phaeton) ishin të banuara nga qytetërime inteligjente që zotëruan me sukses planetët dhe satelitët në sistemin diellor. Duke pasur një nivel të lartë zhvillimi, këto qytetërime kanë arritur në pavdekësi. Kjo çoi në mbipopullimin e planetëve dhe, si rezultat, në konflikte të armatosura. Në këtë rast, padyshim, u përdorën armë me fuqi tepër shkatërruese.

Besohet se kuptimi i jetës së çdo qytetërimi, si dhe i secilit prej anëtarëve të tij, shfaqet nëse qytetërimi ka arritur në pavdekësi. Prandaj, nëse supozojmë se më shumë se një milion qytetërime u ngritën në Tokë, është e nevojshme të kuptohen arsyet e zhdukjes së tyre për të ruajtur qytetërimin ekzistues. Sigurisht, shumë nga hipotezat e deklaruara kërkojnë prova më bindëse. Koha do të tregojë se sa të vërteta janë këto supozime.

5.Teori të tjera për Hënën

Mund të mendoni për çdo gjë për Hapësirën e Largët. Është e vështirë të shihet dhe pak njerëz e dinë për të. Por Hëna qëndron mbi kokat tona çdo natë, dhe me siguri shumë njerëz pyesin veten se si arriti atje.

Sipas një prej modeleve më të njohura të formimit të Hënës, sateliti natyror i planetit tonë mund të ishte shfaqur si rezultat i një përplasjeje të një trupi kozmik me Tokën më shumë se 4.5 miliardë vite më parë. Ky trup ishte Theia, një objekt protoplanetar, me "mikrobet e Tokës. Përplasja rezultoi në nxjerrjen e materies së Theia dhe proto-Tokës në hapësirë, dhe nga kjo lëndë u formua Hëna, e cila shpjegon ngjashmërinë e saj të mahnitshme gjeologjike dhe kimike me planetin tonë.
Megjithatë, nuk ka unanimitet brenda këtij versioni. Shkencëtarët identifikojnë tre nga variantet e tij.

1. Trup i huaj

Sipas njërës prej teorive, Hëna nuk është gjë tjetër veçse një fragment i një objekti hapësinor që u përplas me Tokën më shumë se 4 miliardë vjet më parë. Dhe shkencëtarët madje e quajnë këtë objekt - planeti i vogël Theia (sipas disa supozimeve, madhësia e Marsit). Si rezultat i një ndikimi të fuqishëm, trupi kozmik u shndërrua në një re të madhe mbeturinash, e cila, pasi ishte në orbitën e tokës, u formua përfundimisht në një satelit. Një hipotezë e tillë, e paraqitur nga dy grupe shkencëtarësh amerikanë, shpjegoi me sukses mungesën e hekurit në Hënë, në ndryshim nga planeti ynë, dhe disa nga karakteristikat dinamike të sistemit Tokë-Hënë. Por ka një pikë të dobët. Analiza kimike tregoi identitetin e përbërjes së shkëmbinjve hënorë dhe tokësorë.

2. Fragment i Tokës

Sipas këtij versioni, kur u përplas me një trup tjetër qiellor, proto-Toka lëshoi substancën nga e cila u formua Hëna. Pikërisht kështu, sipas stafit të Universitetit të Harvardit, mund të shpjegohet ngjashmëria e përbërjes kimike të Tokës dhe satelitit të saj.

3. Dy në një

Kjo hipotezë plotëson atë të mëparshmen, por thotë se si rezultat i një përplasjeje katastrofike, një pjesë e masës së lëndës tokësore dhe sulmuesi formuan një substancë të vetme, e cila u hodh në një orbitë afër Tokës në një formë të shkrirë.

Ky material krijoi satelitin. Në këtë interpretim, përplasja ka ndodhur para formimit të bërthamës së Tokës, gjë që shpjegon përmbajtjen e ulët të hekurit në tokën hënore.

Si pjesë e një studimi të ri, shkencëtarët u përpoqën të kuptonin më në detaje se cili ishte fati i satelitit tonë pas kësaj ngjarjeje.

Gjatë Katarchean (eonit gjeologjik), Hëna dukej shumë ndryshe nga ajo që duket sot. Ishte më shumë si një gungë e nxehtë llave, e cila ka një atmosferë ekzotike super të dendur të silikonit dhe avujve metalikë. Ai ishte gjithashtu i vendosur 10 herë më afër sipërfaqes së Tokës se sa është sot.

Gjatë studimit, një ekip shkencëtarësh arriti në përfundimin se një nga tiparet e hënës mund të tregojë se Toka nuk kishte oqeane nga ujë të lëngshëm gjatë 400-500 milionë viteve të para të ekzistencës së saj. Dhe përfundime të tilla, nga ana tjetër, vendosin kufizime serioze në kohën e origjinës së jetës në Tokë.

Tani besohet zakonisht se në miliona vitet e ardhshme pas formimit të saj, Hëna u largua nga Toka mjaft shpejt si rezultat i veprimit të forcave të baticës, derisa më në fund hyri në orbitën në të cilën ndodhet sot. Më pas, kur Hëna filloi të shikonte gjithmonë Tokën vetëm me një anë, ky proces u ngadalësua ndjeshëm dhe tani ajo po largohet nga planeti ynë me një shpejtësi prej rreth 2-4 centimetra në vit.

Zhong dhe kolegët e tij zbuluan një detaj të pazakontë të këtij procesi, duke tërhequr vëmendjen tek tipari më misterioz i Hënës – "gunga" e saj e pazakontë e vendosur në ekuator. Kjo strukturë u zbulua nga astronomi francez Pierre Laplace dy shekuj më parë. Laplace vuri re se Hëna ishte "rrafshuar" me rreth 17 deri në 20 herë më shumë sesa duhej të ishte, duke pasur parasysh shpejtësinë e rrotullimit të saj rreth boshtit të saj.

"Gunga" ekuatoriale hënore mund të përmbajë sekrete të historisë së hershme të evolucionit të Tokës, për të cilat ne as nuk i dinim", thotë studiuesi Shijie Zhong nga Universiteti i Kolorados në Boulder (SHBA).

Studiuesit besojnë se ekzistenca e kësaj strukture tregon se Hëna rrotullohej shumë më shpejt në të kaluarën e largët sesa sot. Shkencëtarët planetarë amerikanë u përpoqën të kuptonin se sa shpejt "ngadalësoi" Hëna duke studiuar se si funksionon kjo "gungë" dhe duke u përpjekur të riprodhonin pamjen e saj duke përdorur një model kompjuterik të zhvillimit të sistemit diellor.

Këto vëzhgime treguan papritur se teoritë e pranuara përgjithësisht rreth ngadalësimit të shpejtë të Hënës në vitet e para të ekzistencës së saj ishin të gabuara - shkalla e rrotullimit të satelitit të Tokës mbeti e lartë për të paktën 400 milion vitet e para të ekzistencës së saj. Përndryshe, Hëna do të mbetej gjithmonë një planet "i lëngshëm" ose do të kishte një formë dhe madhësi krejtësisht të ndryshme nga sot.

Një skenar i tillë, siç shpjegon Zhong, është i mundur vetëm nëse Toka nuk ishte e mbuluar në atë kohë nga një oqean uji i krahasueshëm në madhësi me hidrosferën aktuale të planetit. Kjo do të thotë se nuk kishte ujë të lëngshëm në Tokën e re. Ai ose mungonte në të në parim, ose u soll pas formimit të "gungës" së Hënës, ose ishte mbi të në një formë të fortë, domethënë në formën e akullit.

Pra, siç kemi zbuluar tashmë, një nga teoritë më të njohura për origjinën e Hënës është teoria e Ndikimit Giant. Kjo teori bën një punë të mirë për të shpjeguar madhësinë e hënës dhe pozicionin e saj orbital, por hulumtimi i ri i botuar në revistën Nature sugjeron të kundërtën: sipas shkencëtarëve, ndërveprimi i Tokës me trupin kozmik ishte si "goditja e një shalqiri me një vare". Pas kryerjes së një studimi të

hollësishëm të mostrave të shkëmbinjve hënorë të minuar nga ekspeditat e anijeve të serisë Apollo në vitet '70-të të shekullit të kaluar, specialistë nga Universiteti i Uashingtonit hodhën poshtë teorinë e dyzet viteve më parë.

"Nëse teoria e vjetër do të ishte e saktë, atëherë më shumë se gjysma e shkëmbinjve hënor do të përbëheshin nga materiali i planetoidit që goditi Tokën. Por në vend të kësaj, ne shohim se përbërja izotopike e fragmenteve të hënës është shumë specifike. Izotopet e rënda të kaliumit të gjetura në mostra mund të ishin formuar vetëm kur ekspozoheshin ndaj temperaturave tepër të larta. Vetëm një përplasje shumë e fuqishme, në të cilën planetoidi dhe pjesa më e madhe e Tokës do të avullonin në kontakt, mund të shkaktojë një efekt të ngjashëm. Për më tepër, avulli i goditjes duhej të mbulonte 500 herë sipërfaqen e Tokës përpara se të ftohej dhe të bëhej e ngurtë," shpjegon Kung Wang, një profesor i asociuar në Universitetin e Uashingtonit dhe një nga autorët e studimit.

Sipas shkencëtarëve, ky zbulim do të ndryshojë jo vetëm idenë se si u formua hëna, por edhe për proceset që ndodhën në të gjithë sistemin diellor. Megjithatë, të dhënat janë ende të pamjaftueshme, dhe për të formuluar një teori të re, shkencëtarët kanë ende shumë punë analitike me mostrat.

Por ka versione të tjera.

Hipoteza e ndarjes centrifugale

Për herë të parë, hipoteza e ndarjes së Hënës nga Toka nën veprimin e forcave centrifugale u parashtrua nga George Darwin (djali i Charles Darwin) në 1878. Sipas mbështetësve të kësaj teorie, shpejtësia e rrotullimit të planetit ishte mjaft e shpejtë që një fragment lënde të ndahej nga proto-Toka, e cila më vonë formoi Hënën. Sidoqoftë, tashmë në vitet '30 të shekullit XX, shkencëtarët filluan ta trajtojnë një ide të tillë me skepticizëm. Ata argumentuan se momenti total i rrotullimit është i pamjaftueshëm për shfaqjen e "paqëndrueshmërisë rrotulluese" edhe në Tokën e lëngshme.

Teoria e kapjes

Në kohët e fundit versioni i paraqitur në 1909 nga astronomi amerikan Jackson C po fiton popullaritet, sipas të cilit Toka dhe Hëna u formuan në mënyrë të pavarur nga njëra-tjetra në pjesë të ndryshme të sistemit diellor. Në momentin e kalimit më të afërt të Hënës në lidhje me orbitën e tokës, ndodhi kapja e trupit qiellor nga forcat gravitacionale. Kjo duket se ka ndodhur gjatë periudhës njerëzore të historisë së Tokës. Legjendat e shumë popujve të botës, në veçanti Dogon, tregojnë për kohët kur nuk kishte satelit në qiell. Kjo hipotezë konfirmohet edhe në mënyrë indirekte nga një shtresë relativisht e cekët pluhuri kozmik në sipërfaqen e Hënës.

"Satelit artificial"

Ideja e origjinës artificiale të Hënës është më e diskutueshme, pasi ekzistenca e një qytetërimi të huaj ose tokësor të aftë për ta bërë këtë ende nuk është provuar. Sidoqoftë, meriton vëmendje, qoftë edhe vetëm sepse u shpreh nga shkencëtarët. Në vitin 1960, studiuesit Mikhail Vasin dhe Alexander Shcherbakov, duke studiuar disa nga karakteristikat e satelitit tonë, arritën në përfundimin se ai mund të ishte me origjinë artificiale. Pra, duke pasur parasysh madhësinë dhe thellësinë e kratereve hënore të formuara gjatë bombardimeve të trupave kozmikë, ata sugjeruan që korja e Hënës mund të ishte prej titani, trashësia e të cilit, sipas llogaritjeve paraprake nga shkencëtarët sovjetikë, ishte 32 kilometra. "Kur hasa për herë të parë teorinë

tronditëse sovjetike që shpjegon natyrën e vërtetë të hënës, u trondita", shkruan studiuesi amerikan Don Wilson. - Fillimisht më dukej e pabesueshme dhe natyrshëm e refuzova. Ndërsa ekspeditat tona të Apollo-s sollën gjithnjë e më shumë prova për të mbështetur teorinë sovjetike, unë u detyrova ta pranoja atë.

Tregues të çuditshëm

Adhuruesit e teorisë së "Hënës artificiale" tërhoqën vëmendjen për raportin shumë të lartë të masës së satelitit me masën e Tokës - 1:81, gjë që nuk është tipike për satelitët e planetëve të tjerë në sistemin diellor. Vetëm Charon dhe Plutoni kanë shifra më të larta, megjithëse ky i fundit nuk konsiderohet më planet. Krahasimet e madhësive të satelitëve janë kurioze. Për shembull, më së shumti satelit i madh Marsi Phobos në diametër nuk i kalon 20 km, ndërsa Hëna ka këtë shifër prej 3.560 km. Nga rruga, është pikërisht kjo madhësi e Hënës, që përkon për një vëzhgues tokësor me diametrin e Diellit, që na lejon të shohim periodikisht eklipset diellore. Së fundi, orbita rrethore pothuajse ideale e Hënës është befasuese, ndërsa për satelitët e tjerë është eliptike.

Hënë e zbrazët

Një tjetër fakt interesant është se tërheqja gravitacionale e Hënës është jo uniforme. Ekuipazhi i Apollo VIII, duke fluturuar rreth satelitit, vuri në dukje se graviteti i hënës ka anomali të mprehta - në disa vende "rritet në mënyrë misterioze". Duke tërhequr vëmendjen te të dhënat e ekuipazhit amerikan (të cilat u klasifikuan), si dhe densitetin e ulët të satelitit në raport me masën e tij, inxhinieri bërthamor William Bryan në vitin 1982 deklaroi se: ***"Hëna është e zbrazët dhe relativisht e ngurtë".*** Një numër studimesh të mëvonshme kanë bërë që shkencëtarët të sugjerojnë se kjo zgavër është artificiale. Por studiuesit nxorën edhe përfundime më të guximshme, sipas të cilave Hëna u formua "në drejtim të kundërt" - domethënë nga sipërfaqja në bërthamë.

Re gazi dhe pluhuri

Sidoqoftë, në vitet e fundit, shkencëtarët nuk janë gati të marrin në konsideratë seriozisht versionin e origjinës artificiale të Hënës. Shumë më afër pikëpamjeve moderne shkencore, për shembull, është "teoria e avullimit". Sipas kësaj hipoteze, nga plazma e tokës u lëshuan masa të konsiderueshme të materies, e cila, kur ftohej, formoi një kondensatë - u bë materiali ndërtimor për proto-hënën. Por ekziston një tjetër - një ide e ngjashme, e paraqitur në shekullin XVIII. Së pari, natyralisti suedez Emmanuel Swedenborg, dhe më pas astronomi francez Pierre-Simon Laplace, sugjeruan se mjegullnajat ndëryjore janë re gazi dhe pluhuri në hapësirë e hapur-tkurret dhe kondensohet në yje dhe planetët e tyre përreth. Shkencëtari francez sugjeroi gjithashtu se sateliti ynë mund të ishte formuar nga kjo substancë. Akademiku rus E. M. Galimov zhvilloi një koncept që ka dalë përkohësisht nga moda, në të cilin Hëna është rezultat i "fragmentimit të trashjes së pluhurit". Kjo hipotezë u bazua në rezultatet e analizës së radioizotopeve të satelitit dhe planetit, të cilat tregojnë se të dy trupat kanë të njëjtën moshë - rreth 4.5 miliardë vjet. Me fjalë të tjera, si Hëna ashtu edhe Toka u formuan në fqinjësi nga një substancë që ishte në të njëjtën distancë nga Dielli. Sipas shkencëtarit, koncepti i origjinës së Hënës nga substanca primare, dhe jo nga manteli i Tokës, është në përputhje më të mirë me faktet sesa "modeli mega-ndikim" që është pranuar deri më tani.

6.Mosha e sipërfaqes hënore

Detaje të mëdha në sipërfaqen e Hënës u formuan kryesisht për shkak të bombardimeve të meteoritëve. Vetëm detet e errëta janë sigurisht të lidhura me aktivitetin vullkanik, me shpërthimin e lavës bazaltike të pasur me hekur.

Përcaktimi i moshës së shkëmbinjve hënor me metodën e radioizotopit tregoi se disa mostra të dorëzuara nga Apollo 17 janë 4.6 miliardë vite të vjetra, d.m.th. pothuajse në të njëjtën moshë me vetë hënën. Megjithatë, shumica e shkëmbinjve kontinental janë më të rinj me rreth 700 milionë vjet. Kjo tregon se bombardimi aktiv i Hënës përfundoi 3.9 miliardë vjet më parë, duke lënë pas hinka të mëdha rrethore si Deti i Shirave dhe Deti i Lindjes. Bazalt detar është edhe më i ri: nga 3.9 në pak më shumë se 3.0 Ga. Megjithatë, analiza e izotopeve tregon qartë se ndarja e elementeve kimike në brendësi të Hënës ka ndodhur 4.3 miliardë vite më parë. Rreth kësaj kohe, u formuan rajonet burimore të shkëmbinjve kryesorë hënorë.

Pas përfundimit të shpërthimit të llavës së fundit detare (ndoshta në Detin e Shirave), ngjarja më domethënëse në historinë e Hënës ishte formimi i kratereve si Koperniku (850 milion vite më parë) dhe ndërtimi gradual. e një shtrese të trashë pluhuri - regolit hënor - nën ndikimin e ndikimeve të meteoritëve të vegjël dhe rrezatimit jonizues.

Meqenëse detajet hënore nuk kanë ndryshuar shumë gjatë ekzistencës së sistemit diellor, ato mund të përdoren për të gjykuar episodet më të hershme në historinë e sistemit Tokë-Hënë. Fakti që shumica e kraterave hënor janë shumë më të vjetër se shkëmbinjtë më të lashtë të tokës, ndihmon për të kuptuar pse nuk hasim pellgje të mëdha ndikimi në Tokë: duke pasur një fushë gravitacionale më të fuqishme, Toka në 700 milionë vitet e para të ekzistencës së sistemi diellor duhej t'i nënshtrohej bombardimeve më intensive se Hëna, por proceset gjeologjike aktive në Tokë shkatërruan të gjitha provat e atij bombardimi.

Ngurtësia

Të dhëna të ndryshme na lejojnë të konkludojmë se Hëna është një objekt shumë më i ngurtë se Toka, që do të thotë se temperatura në brendësi të Hënës ishte relativisht e ulët. Studimi i orbitës së Hënës dhe libacioneve të saj tregoi se figura e Hënës është një elipsoid treaksial. Kjo formë nuk korrespondon me atë që Hëna do të duhej të merrte nën ndikimin e gravitetit të saj, fushës gravitacionale të Tokës dhe forcave centrifugale të shkaktuara nga rrotullimi i Hënës. Ruajtja e kësaj forme të parregullt kërkon që Hëna të jetë e ngurtë, të paktën në shtresat e saj të jashtme.

Zonat me përqendrim të lartë të masës - maskonët, të zbuluara në 1968 nën sipërfaqen hënore, tregojnë gjithashtu një ngurtësi të mjaftueshme të predhave të jashtme të Hënës. Maskonat janë të vendosura nën dete rrethore të formuara si rezultat i përplasjeve të fuqishme (për shembull, Deti i Rainave, Deti i Kthjelltësisë, Deti i Krizës, Deti i Nektari dhe Deti i Lagështisë), si dhe nën zona që në të kaluarën mund të kishin qenë dete, por më pas doli të ishin kratere me ndikim. Maskonat demonstrojnë se në Hënë, të paktën në rajonet mbi maskonat, nuk ka izostazi, një fenomen i njohur në Tokë në të cilin blloqet masive të kores fundosen ngadalë derisa të arrijnë ekuilibrin me pjesën tjetër të kores.

Janë propozuar hipoteza të ndryshme për të shpjeguar Maskonët: 1) këto janë mbetjet e trupave që ranë në Hënë. Krateret e goditjes duhet të ishin mbushur me

silikate të shkrirë, fragmente shkëmbi dhe pluhur, duke formuar një sipërfaqe të sheshtë deti. Sipas supozimeve të arsyeshme, kjo ide siguron një marrëveshje të mirë midis masës së tepërt të vëzhguar dhe masës së mundshme të objekteve që bien; 2) maskonat formohen nga rrjedhat e llavës që mbushnin pellgje të mëdha me ndikim. Megjithatë, është e vështirë të besohet se miliona kilometra kub llavë mund të derdhen në këto zona dhe më pas të mos përhapen; 3) këto janë "prizat" e jashtme të substancës së dendur të mantelit, të ngrirë në vendet e përplasjeve.

Dendësia dhe përbërja kimike

Dendësia mesatare e Hënës është 3.34 g/cm3. Kjo është afër densitetit të meteoritëve kondrite, d.m.th. lënda diellore, me përjashtim të përbërësve të saj më të paqëndrueshëm, si hidrogjeni dhe karboni. Dendësia e Hënës është gjithashtu e afërt me dendësinë e mantelit të tokës; të paktën kjo nuk bie në kundërshtim me hipotezën se Hëna dikur u shkëput nga Toka. Dendësia mesatare shumë më e lartë e Tokës (5,5 g/cm 3) është kryesisht për shkak të bërthamës së dendur të hekurit. Dendësia e ulët e Hënës do të thotë se asaj i mungon një bërthamë e theksuar hekuri. Për më tepër, momenti i inercisë së Hënës tregon se është një top me densitet uniform, i mbuluar me një kore anortozitike (feldspat e pasur me kalcium) 60 km e trashë, gjë që vërtetohet nga të dhënat sizmike.

Shkëmbinjtë kryesorë hënor janë: 1) bazaltët detarë, pak a shumë të pasur me hekur dhe titan; 2) bazaltët kontinentalë të pasura me gurë, elementë tokësorë të rrallë dhe fosfor; 3) bazaltët kontinentalë të aluminit - një rezultat i mundshëm i shkrirjes së ndikimit; 4) shkëmbinjtë magmatikë si anortozitet, piroksenitet dhe dunitet.

Regolit përbëhet nga fragmente shkëmbi mafioz, qelqi dhe breccia (shkëmbi i përbërë nga klaste këndore të çimentuara) të formuara nga llojet e shkëmbinjve themelorë. Shkëmbinjtë hënor nuk janë plotësisht të ngjashëm me ato tokësore. Në mënyrë tipike, bazaltet hënore përmbajnë më shumë hekur dhe titan; anortozitet në Hënë janë më të bollshëm dhe elementët e paqëndrueshëm si kaliumi dhe karboni janë më pak në shkëmbinjtë hënor. Nikeli dhe kobalti hënor ndoshta u zëvendësuan nga hekuri i shkrirë përpara se të përfundonte formimi i Hënës.

Histori termike

Temperatura aktuale e brendësisë së hënës varet nga temperatura e saj fillestare dhe nxehtësia e çliruar dhe e ruajtur që nga momenti i formimit të saj. Fillestare ngrohjes shtresat e jashtme të Hënës janë kryesisht për shkak të energjisë kinetike të materies që ra në hënë në fazën përfundimtare të formimit të saj. Një kontribut të caktuar mund të jepet edhe nga izotopi jetëshkurtër i aluminit-26. Së bashku, këto fenomene mund të krijojnë një "oqean" magmë të shkrirë qindra kilometra të thellë dhe një mungesë elementësh të paqëndrueshëm.

Lëshimi i nxehtësisë në shtresat e thella të Hënës varet nga përqendrimi i izotopeve radioaktive uranium-235, uranium-238, torium-232 dhe, në një masë më të vogël, kalium-40. Ruajtja e kësaj nxehtësie varet nga përçueshmëria termike e shtresave të jashtme të Hënës. Rrjedha e nxehtësisë nga brendësia hënore u mat nga ekspeditat Apollo 15 dhe 16 dhe tregoi një përmbajtje relativisht të lartë të uraniumit dhe toriumit në sfondin e mungesës së elementëve të tjerë zjarrdurues. Profili aktual i temperaturës së Hënës, d.m.th. Sjellja e temperaturës me thellësinë, është studiuar në eksperimente mbi përçueshmërinë elektrike. Doli se temperatura e shkrirjes arrihet

vetëm në një thellësi prej 1000 km; kjo është në përputhje me të dhënat sizmike për një bërthamë të vogël të shkrirë dhe një thellësi të burimeve të tërmetit të hënës prej rreth 800 km.

Origjina

Në fund të shekullit të 19-të J. Darwin sugjeroi që Hëna u shkëput nga Toka si rezultat i rezonancës së vibrimit. Nëse Hëna dhe Toka do të ishin të bashkuara, atëherë periudha e rrotullimit do të ishte afërsisht 4 orë. Periudha e lëkundjeve natyrore të Tokës, sipas shkencëtarëve të shekullit të 19-të, ishte rreth 2 orë. Kjo tregon se mund të lindte një rezonancë, duke çuar në një rritje të lëkundjeve në një masë të tillë që nga një trup i vetëm mund të dilte një "copë" e vogël - Hëna. Por tani dihet se periudha e lëkundjeve natyrore të Tokës është më e shkurtër se 1 orë.Përveç kësaj, amortizimi i lëkundjeve të shkaktuara nga fërkimi i fortë i brendshëm nuk do t'i lejonte ato të arrinin një amplitudë të madhe. Përveç kësaj, Hëna e sapo ndarë do të duhej të rrotullohej më shpejt se Toka dhe forcat e baticës do ta kthenin atë.

Teoria e ndarjes së Hënës është ringjallur kohët e fundit nga ideja se momenti i inercisë së tokës u ul kur lënda e saj u nda në një bërthamë metalike dhe një mantel silikat; kjo rriti shpejtësinë e rrotullimit, gjë që detyroi një pjesë të substancës të shkëputej si një trup i pavarur. Por gjithsesi, kjo kërkon një shpejtësi të lartë fillestare të rrotullimit të Tokës, në mënyrë që energjia gjigante e rrotullimit të shpërndahet më pas në nxehtësinë e brendësisë së tokës dhe pjesa më e madhe e momentit do të largohej nga sistemi Tokë-Hënë. për shembull, me nxjerrjen e një mase të konsiderueshme (e cila duket absolutisht e pabesueshme). Pra, problemet që lidhen me ruajtjen e energjisë dhe momentin këndor e bëjnë të pamundur teorinë e ndarjes së Hënës nga Toka. Të dhënat e fundit kimike, veçanërisht në lidhje me hekurin dhe elementët e tokës së rrallë, kanë treguar se përbërja e sipërfaqes hënore ndryshon ndjeshëm nga ajo e tokës. Prandaj, teoria e ndarjes tani nuk konsiderohet seriozisht.

Një sërë teorish të tjera për origjinën e Hënës bazohen në faktin se ajo mund të formohet nga bashkimi i grimcave të vogla që lëvizin në orbitë rreth Tokës primitive. Në një model, Toka dhe Hëna formohen nga një re e vetme gazi si një planet i dyfishtë. Por kjo nuk ka gjasa, pasi përbërja kimike e Hënës ndryshon nga ajo e Tokës, e cila ka një bërthamë të madhe hekur-nikel. Por një planet kaq i madh si Toka nuk mund të humbiste një masë të madhe gazi.

Një tjetër teori e dyfishtë e planetit pretendon se Hëna u formua nga një re grimcash të vogla dhe të ngurta që rrotullohen rreth Tokës në fazën e fundit të formimit të saj. Supozohet se këto grimca ndryshonin nga Toka në përbërjen kimike dhe përmbanin më shumë ujë ose elementë më pak të rëndë si nikeli dhe hekuri. Por nëse do të ishte kështu, atëherë sistemi Tokë-Hënë do të duhej të kishte një momentum këndor specifik më të madh se sa rrjedh nga raporti midis masës dhe momentit për planetët. Vlerësohet se Hëna mund të formohet nga grimca të tilla në një kohë shumë të shkurtër - rreth 80 vite. Në këtë rast, Hëna do të ishte e nxehtë, në kundërshtim me faktet e mësipërme.

Teoria e kapjes së Hënës është e popullarizuar në mesin e shkencëtarëve, megjithëse në shikim të parë duket e pamundur, pasi hëna do të duhej të humbiste një energji të madhe të barabartë me $gm\,1\,m\,2\,/2c$, ku $m\,1$ dhe $m\,2$ - masat e Tokës dhe Hënës, *G*është konstanta e gravitetit, *c*- Boshti gjysmë i madh i orbitës (distanca mesatare midis Tokës dhe Hënës). Janë propozuar mekanizma të ndryshëm kapjeje.

Në njërën prej tyre, Hëna u kap në një orbitë të kundërt (d.m.th., rrotullohej rreth Tokës në drejtim të kundërt me lëvizjen e shumicës së trupave në sistemin diellor); atëherë ndikimi baticor i Tokës e zvogëloi orbitën hënore dhe e ktheu rrafshin e saj, d.m.th. së pari, orbita u bë polare, dhe më pas e drejtë, me drejtimin e zakonshëm të qarkullimit; pas kësaj, madhësia e orbitës filloi të rritet. Në pikën e afrimit më të afërt me Tokën, distanca nga Hëna ishte 2.9 rreze Tokë. Në këtë rast, humbja e energjisë duhet të jetë 10 kiloxhaul për çdo gram materies hënore, që është rreth katër herë energjia e nevojshme për të shkrirë plotësisht hënën. Prandaj, një teori e tillë është e vështirë të pranohet.

Sipas një teorie tjetër, fillimisht u kapën disa hëna të vogla dhe më vonë prej tyre u formua hëna moderne. Vetëm pas kësaj, efektet e baticës filluan të luanin një rol të rëndësishëm, kështu që satelitët e vegjël mund të qëndronin pranë Tokës për një kohë të gjatë. Një kapje shkatërruese që fjalë për fjalë copëtoi Hënën ndërsa kalonte afër Tokës, mund të shpjegojë humbjen e hekurit të saj origjinal. Nga ana tjetër, kapja e ndikimit mund të shpjegojë bombardimin relativisht të vonë të Hënës. Në këtë rast, energjia e tepërt harxhohej në përplasje me hëna të vogla dhe bombardimi ndodhi kur Hëna, duke u larguar nga Toka, u takua me satelitët e mbetur.

Sipas të dhënave të disponueshme, mund të supozohet se Toka u formua me një periudhë rrotullimi prej rreth 10 orë, gjë që i dha asaj një moment të madh këndor specifik. Një hënë (ose disa hëna) u kap nga Toka; kjo Hënë (ose hëna), duke u rrotulluar rreth Tokës, bashkoi trupa të tjerë me vete dhe hodhi disa nga orbita afër Tokës në atë afër Diellit. Në këtë rast, Hëna rrotullohej në drejtimin përpara përgjatë një orbite me një gjysmë-bosht kryesor prej rreth 40 rreze Tokë, e cila nuk shtrihej në rrafshin e ekuatorit të Tokës. Largimi i shpejtë i Hënës nga Toka duhet të kishte filluar vetëm në të kaluarën e afërt gjeologjike, kur oqeanet dhe shelfi kontinental u bënë mjaft të fuqishëm për të rritur fërkimin e baticës.

Teoritë e kapjes sugjerojnë se objektet e ngjashme me hënën janë formuar diku përpara se të kapeshin. Ka të ngjarë që kjo të jetë lehtësuar nga prania e gazrave të ndryshëm. Trupat e gazit karakterizohen nga paqëndrueshmëria gravitacionale; kjo është arsyeja kryesore e formimit të yjeve. I njëjti proces mund të kontribuojë në akumulimin e grimcave të ngurta në renë protoplanetare rreth Diellit. Më vonë, energjia e rrezatimit dhe fusha magnetike rrotulluese e detyruan gazin të dilte nga reja, ndërsa trupat e ngurtë mbetën në orbitat heliocentrike.

Hëna është një satelit shumë i pazakontë. Vetëm Charon, një satelit i Plutonit, i zbuluar në 1978, është edhe më masiv në raport me planetin e tij. Nëse teoritë e ndarjes nga Toka ose teoria e një planeti të dyfishtë do të ishin të sakta, atëherë do të dukej e çuditshme që Afërdita, e cila është kaq e ngjashme me Tokën në masë dhe distancë nga Dielli, nuk ka një satelit. Për më tepër, Venusi rrotullohet në drejtim të kundërt. Nëse Mërkuri, Venusi, Toka dhe Marsi do të kishin satelitë të mëdhenj që lëviznin në një drejtim përpara, atëherë Galileo dhe të gjithë shkencëtarët pas tij do të pajtoheshin që këta satelitë u shkëputën nga planetët e tyre ose u formuan me ta. Pjerrësia e çuditshme e boshteve të rrotullimit të shumë planeteve dhe rrotullimi i kundërt i Venusit sugjerojnë se procesi i formimit të tyre vazhdoi në prani të shumë objekteve të mëdha si Hëna, dhe ata u përplasën për të formuar planetë. Dhe vetëm Toka ishte në gjendje të kapte një nga këto objekte, e cila u bë Hëna jonë e bukur. Dhe

Venusi, pasi kishte përjetuar një përplasje me një objekt që lëvizte në drejtim të kundërt, vetë filloi të rrotullohej në të njëjtin drejtim.

7.Teoritë e origjinës artificiale të Hënës

Legjendat popullore

Mbështetësit e katastrofës besojnë se ngjarjet e kësaj katastrofe kanë ndodhur 4.5 miliardë vjet më parë. Megjithatë, disa fakte, tradita dhe legjenda thonë të kundërtën. Fjala legjendë lidhet me shumë, pasi u shpik, nuk kishte një gjë të tillë në realitet. Por në fund të fundit, Troja dikur konsiderohej një trillim, një legjendë. Por doli të ishte një histori, një histori e vërtetë. Legjendat shpesh, siç tregon përvoja, bazohen në ngjarje të vërteta.

Në traditat e popujve të ndryshëm thuhet se para përmbytjes nuk kishte hënë në qiell. Në legjendat e Majave të lashta, qielli ndriçohej nga Venusi, por jo nga Hëna. Mitet e Bushmenëve pohojnë gjithashtu se Hëna u shfaq në qiell pas Përmbytjes. Pothuajse e njëjta gjë në shekullin III para Krishtit. shkroi Apollonius i Rodosit, ish-kujdestari i Bibliotekës së Aleksandrisë. Në lidhje me këtë, ai pati mundësinë të përdorte dorëshkrimet dhe tekstet më të lashta që nuk kanë ardhur deri tek ne.

Përkrahësit e teorisë së origjinës artificiale të Hënës thonë se ky satelit është i huaj për planetin tonë.

Sot ka ende pyetje për teorinë natyrore. Gjegjësisht, nga dheu i marrë nga sipërfaqja hënore, u konstatua se sipërfaqja përbëhet nga shkëmbinj të pasur me titan. Dhe trashësia e këtyre shkëmbinjve është 68 kilometra. Rezulton se studiuesit tanë gabojnë për trashësinë ose zbrazëtinë nën shkëmb. Nga këtu burojnë teoritë për hënën e zbrazët.

Hëna, anije kozmike apo bazë aliene?

Teoria e *Hënës së zbrazët* mbështet gjithashtu teorinë e anijes kozmike. Për më tepër, sipërfaqja e "mbretëreshës së natës" është një përzierje e pluhurit kozmik dhe fragmenteve shkëmbore (në terma shkencorë, kjo quhet regolit). Siç e dimë, atmosfera në satelitin tonë mungon dhe për këtë arsye temperatura bie në sipërfaqe arrin 300 gradë Celsius. Pra, ky regolith është një izolant i shkëlqyer! Tashmë në një thellësi prej disa metrash, temperatura është konstante, megjithëse negative, nëse nuk nxehet. E cila gjithashtu luajti një rol në paraqitjen e versionit të anijes kozmike.

Bazë aliene

Një studiues, George Leonard, besonte se hëna ishte një lëndë e parë e ndërmjetme dhe lëndë djegëse, bazë për alienët. Dhe pas një përplasjeje me një kometë, kjo bazë kishte nevojë për riparime, për të cilat u tërhoq në orbitën e Tokës.

Fakti që programi hënor u anulua papritmas luan gjithashtu në teorinë se atje, edhe nëse jo anije kozmike, është dikush ose diçka që i trembi të gjithë studiuesit. Është e mundur të eksplorosh një objekt dhe pastaj të humbasësh plotësisht interesin për të vetëm nëse ka informacion gjithëpërfshirës për të. Pse nuk dimë asgjë për të? Në fund të fundit, të gjitha zbulimet do të trumbetoheshin menjëherë nga të gjitha anët. Ose përballë pamundësisë për të mësuar. Duke pasur parasysh faktin se progresi shkencor dhe teknologjik është gjithmonë përpara, bëhet e qartë se pengesat nuk lindin për shkak të mungesave teknike. Dhe me shumë mundësi dikush paralajmëroi! Ose pashë diçka!

Ka shumë versione të tjera të formimit të Hënës, veçanërisht ato artificiale. Dhe me kaq shumë mistere dhe mistere përreth, për më tepër *një sërë faktesh të regjistruara.* Studiuesit satelitorë janë të prirur të mendojnë se ekziston dikush ose diçka për ne deri tani e pakuptueshme dhe e pashpjegueshme në Hënë. Dhe origjina e saj bëhet jo më pak misterioze.

-*)Selena *(greqishtja e vjetër Σελήνη, lat. Luna) është një nga hyjnitë e mitologjisë greke, e njohur edhe si Mena (Mene). Titanide, vajza e Hyperion dhe Theia, motra e Helios dhe Eos. perëndeshë e Hënës.; identifikohet me Artemisën, ndonjëherë edhe me perëndeshën Hecate, e cila konsiderohej patronazhi i magjisë dhe i hamendjes. Në poezi (nga Sappho), S. u portretizua si një grua e bukur me një pishtar në dorë, duke udhëhequr yjet.*

8.Hëna – Objekt artificial?

Tashmë jemi mësuar ta shohim hënën në qiell. Shumica e njerëzve besojnë se ka ekzistuar që nga shfaqja e Tokës si sateliti ynë i vazhdueshëm, por mendimi i shkencëtarëve, si dhe disa fakte, ju bëjnë të mendoni për këtë teori?

A ka qenë vërtet Hëna gjithmonë si sateliti ynë natyror, apo ndoshta është shfaqur më vonë? Ndoshta është ndërtuar në të vërtetë?

Në vitin 1968, një artikull u shfaq në gazetën "Komsomolskaya Pravda", më pas në revistën "Bashkimi Sovjetik", më pas një studim shumë serioz dhe libër shkencor nga M.V. Vasiliev – "Vektorët e së ardhmes" (M., 1971). Punime nga shkencëtarët Khvastunov dhe Shcherbakov, një seri artikujsh në Science and Life. Në përgjithësi, ishte një teori shumë serioze, e cila vetëm pak dështoi nga njohja zyrtare në BRSS dhe midis amerikanëve.

Kështu, në vitin 1969, përpara se astronauti i parë Neil Armstrong të ulej në Hënë, tanket e karburantit të përdorur të anijeve zbuluese pa pilot u hodhën në sipërfaqen e saj. Pastaj këtu u la edhe një sizmograf. Së shpejti kjo pajisje filloi të transmetojë informacion në lidhje me luhatjet e kores hënore në Hjuston.

Doli se ndikimi i një ngarkese prej 12 tonësh në sipërfaqen e satelitit tonë shkaktoi një "tërmet hëne" lokale. Shumë astrofizikanë kanë sugjeruar se nën sipërfaqen shkëmbore ishte një guaskë metalike që rrethonte bërthamën e hënës. Duke analizuar shpejtësinë e përhapjes së valëve sizmike në këtë guaskë të supozuar metalike, shkencëtarët kanë llogaritur se kufiri i sipërm i saj ndodhet në një thellësi prej rreth 70 kilometrash, dhe vetë guaska ka afërsisht të njëjtën trashësi.

Pastaj një nga astrofizikanët pretendoi se brenda hënës mund të kishte një hapësirë të madhe, pothuajse të zbrazët, me një vëllim prej 73.5 milion kilometra kub. Pra, kishte fakte shkencore që Hëna është e zbrazët. Por ajo që është edhe më interesante është se ka shumë prova dhe fotografi të mekanizmave në Hënë që e mbajnë atë në lëvizje. Kontrollet e kujdesshme të këtyre fotografive kanë konfirmuar vazhdimisht vërtetësinë e tyre.

Dhe kjo është thjesht shkencë zyrtare! Dhe ka edhe teozofinë, shkencat okulte ... Nëse shikojmë se si është përshkruar Hëna në kohët e lashta, atëherë gjëegjëzat vetëm do të shtohen. Hëna përshkruhej bosh me perënditë brenda saj. Unë dyshoj se atëherë njerëzit kishin një ide se çfarë është një anije kozmike, dhe për këtë arsye ata e përshkruanin atë siç e kuptonin brenda kornizës së ideve të tyre për botën.

Bazuar në informacionin e disponueshëm, mund të argumentohet se ka pasur katastrofa në shkallë planetare në sistemin diellor, njëra prej të cilave "rindërtoi" sistemin diellor.

Ndoshta kështu, Venusi humbi satelitin Merkur, dhe Toka fitoi diçka? Ashtu si Hëna?

Në të vërtetë, duke gjykuar nga të dhënat e mbijetuara, përpara Përmbytjes së Madhe (që mund të kishte ndodhur menjëherë pas një katastrofe planetare), Hëna nuk ishte në qiell në kohët e lashta!

Por nëse Hëna nuk është një trup artificial, atëherë si mund të shpjegohen faktet e mëposhtme:

1. Lakim i pamundur i sipërfaqes së Hënës

2. Krateret hënore nuk janë më të thella se 4 km, megjithëse forca e goditjes së meteoritëve duhet të ishte deri në 50 km, që do të thotë se sipërfaqja është shumë e qëndrueshme.

3. Asimetria gjeografike. Vendndodhja e "deteve hënore". 80% e tyre janë në anën e dukshme të Hënës ndërsa ana "e errët" e Hënës ka shumë më tepër kratere, male dhe forma tokësore.

4. Tërheqja në sipërfaqen e Hënës nuk është uniforme

5. Dendësia e satelitit tonë është 60% e dendësisë së Tokës. Ky fakt, së bashku me studime të ndryshme, dëshmon se Hëna është një objekt i zbrazët.

Lind pyetja: Nëse Hëna është artificiale, atëherë pse është ndërtuar?

Konsideroni opsionet më të mundshme për shfaqjen e Hënës:

1) Është formuar fillimisht me Tokën. Por nëse Hëna dhe Toka formohen së bashku, në të njëjtën kohë me të gjithë sistemin diellor, Hëna, ashtu si Toka, duhet të ketë një bërthamë hekuri;

2) Ky është një nga fragmentet e planetit të shkatërruar, i cili u "tërhoq" nga Toka, por graviteti i Tokës nuk është në gjendje të tërheqë dhe mbajë një trup kaq të madh si ai i Hënës. Ose Toka u përplas në një kënd prej 23 gradë me diçka të krahasueshme në madhësi me Marsin. Në një mënyrë apo tjetër, si rezultat i përplasjes, ne morëm Hënën, Vërtetë, në një mënyrë të pakuptueshme, ajo u bë zgavër;

3) Nëse përdorim parimin e analogjisë, atëherë na vjen në mendje balancimi i rrotave. Le të themi se keni rrota të reja në rrota që janë të balancuara në mënyrë të përkryer, por atëherë ka një vrimë në rrugën tuaj! Ndikimi dhe këtu kemi një disk të përkulur, qendra e gravitetit të të cilit është zhvendosur. Edhe për një rrotë (14 inç), një çekuilibër prej vetëm 20 gramësh me një shpejtësi makine prej 100 km / orë, për sa i përket ngarkesave, është e barabartë me goditjen e një vare me peshë 3 kg duke goditur timonin (marrë nga manualet e riparimit të automjeteve). dhe pastaj çfarë mund të themi për planetin?

Për të barazuar qendrën e gravitetit të timonit, përdoret një peshë e veçantë prej plumbi ose zinku, e cila ngjitet në timon, duke shtuar peshë.

Dhe pse të mos përdorni të njëjtin parim për të balancuar lëvizjen e planetëve? Ndodhi një katastrofë, orbitat e disa planetëve u zhvendosën. Për të rreshtuar orbitat, Mërkuri u hoq nga Venusi dhe Hëna iu shtua Tokës, ashtu siç bëhet balancimi i rrotave, por vetëm në një shkallë kozmike.

Dikush (dhe për rrjedhojë ky dikush është qartësisht më i lartë se njerëzit në teknologji dhe inteligjencë) e kapi posaçërisht peshën e tij dhe e vendosi pikërisht aty ku duhet për lëvizjen normale të Tokës, sepse sapo të hiqet Hëna, Toka do të fillojë të rrotullohet. në mënyrë arbitrare, ajo do të humbasë stabilitetin, përveç kësaj, orbita e saj ka të ngjarë të zhvendoset.

Dikush e ndërtoi posaçërisht Hënën si një "peshë" për të rreshtuar orbitën e Tokës dhe, për më tepër, kontrollon ende pozicionin e saj (në mënyrë që asgjë të mos humbasë), e pengon atë të rrotullohet (Hëna ka gjithmonë njërën anë të kthyer nga Toka), etj.

Në internet mund të gjeni shumë video dokumentare në lidhje me fluturimet e vazhdueshme të UFO-ve si në vetë Hënën ashtu edhe në drejtime të ndryshme nga Hëna dhe drejt Hënës.

Dikush vazhdimisht fluturon larg Hënës, pastaj fluturon drejt saj, duke fluturuar brenda kratereve. Ndërtesat dhe strukturat e panjohura që gjenden në satelitin tonë janë më shumë si pjesë makine sesa formacione natyrore.

Ekziston një teori tjetër (gjoja vjen nga Vedat Ariane), që në një kohë Toka kishte tre satelitë, por më pas për shkak të luftës dy u hodhën në erë dhe mbeti vetëm Hëna, siç e njohim ne. Ky version diskutohet gjerësisht në internet. Mbështetësit e këtij versioni dëshirojnë të thonë sa vijon:

1) Ju gjithmonë duhet të kontrolloni burimet e informacionit. Nëse Bibla mund të quhet ende si një dokument historik që është shkruar shumë kohë më parë, por kur janë shkruar Vedat, nuk dihet. Në përgjithësi, vetë ekzistenca e Vedave Ariane është një gjë misterioze, dhe burimi është, për ta thënë butë, i dyshimtë. Botuar për herë të parë nga udhëheqësi i sektit të Besimtarëve të Vjetër A. Khinevich në vitin 1990 dhe përkthyer nga ai personalisht nga një gjuhë që vetëm ai e di. Më vonë, Trekhlebov dhe guru famëkeq i misticizmit Levashov u bashkuan këtu.

2) Shpërthimi i një sateliti si Hëna në afërsi të planetit, në teori, duhet të shkaktojë pasoja shumë më të këqija se një përmbytje globale.

3) Ku janë fragmentet nga 2 hënat e shpërthyera që fluturojnë në hapësirë? Apo ishin të gjithë të tërhequr nga Toka?

9.Çka është Hëna: Satelit natyror apo artificial i Tokës?

Hëna e ka përndjekur njerëzimin që nga kohra të lashta. Sateliti misterioz, i cili fshehu përgjithmonë anën e errët nga Toka, zgjoi imagjinatën, duke sugjeruar mendime për aftësitë e mbinatyrshme. Me zhvillimin e shkencës, ka edhe më shumë mistere, që sugjerojnë një origjinë artificiale!

Studiuesit sovjetikë ishin të bindur plotësisht se hëna nuk lindi vetvetiu, në fakt, të huajt e ndërtuan atë. Ata parashtruan një teori interesante se një herë e një kohë një qytetërim shumë i zhvilluar transformoi një trup qiellor në një trup të madh - ***anije kozmike.*** Të huajt mbërritën në të në Tokë dhe e fiksuan përgjithmonë objektin në orbitë. Ndoshta dikush është ende duke na parë.

Vitet 1960 panë kulmin e interesit për hapësirën. Anijet e para u lëshuan, njerëzimi dëshironte zbulime dhe kontakte me inteligjencën aliene. Pasqyrimi i kësaj gjendjeje mund të shihet në librat dhe filmat fantashkencë të kohës.

Një kontaktues i njohur i UFO-ve është i sigurt se sateliti është me të vërtetë një anije ndëryjore dhe është nën kontrollin e Drako-Reptilianëve. Duke i shtuar benzinë zjarrit është atmosfera e fshehtësisë që rrethon eksplorimin hënor.

Çfarë flet në favor të artificialitetit?

Teoria nuk lindi nga e para:

Metalet e çmuara dhe uraniumi i nivelit më të lartë të pasurimit u gjetën në kore, nuk gjenden askund tjetër në këtë formë! Po uranium 236? Duket si një produkt i mbeturinave të kalbjes bërthamore, çfarë bën në Hënë? Këtu fshihen edhe depozita të mëdha titani. Ky metal përdoret në shumë fusha, deri në ndërtimin e anijeve kozmike.

Në vitin 1969, NASA kryen një eksperiment që simulon përplasjet me një objekt alien. Çuditërisht, hëna gumëzhi si zile për një orë, duke u dridhur!

Hëna është shumë e lehtë! Dendësia mesatare është 3.34 g / cc, për krahasim, Toka është 5.5 g / cc. cm.

Ekziston një supozim se trupi qiellor nuk ka një bërthamë të fortë.

Sateliti është më i vjetër se Toka ... Po, po! Për më shumë se 800.000 vite! Ndërsa satelitët e planetëve të tjerë janë vëllezërit e tyre më të vegjël.

Orbita dhe pozicioni i përsosur rrethor. Ndriçimi i natës lëshohet në një kurs të rregulluar saktësisht.

Dhe tani le të kujtojmë teorinë e origjinës së jetës. Jeta filloi në thellësitë e oqeanit, duke ardhur në tokë për shkak të ndryshimit të baticave. Hëna ndikon në ciklet e ekzistencës së të gjithë jetës në planetin tonë. Ndoshta ajo është pjesë e një plani të madh për të krijuar njerëzimin?

Pothuajse çdo ditë, duke ngritur sytë në mbrëmje ose natën, kemi mundësinë të vëzhgojmë dritën e hënës dhe vetë Hënën, e cila konsiderohet si një satelit i Tokës. Jemi mësuar aq shumë me këtë fenomen sa harrojmë se sa i veçantë dhe i jashtëzakonshëm është.

Si pjesë e artikujve në faqen tonë të internetit, ne kemi konsideruar tashmë informacione se pse Hëna quhet një satelit natyror i planetit tonë, por ka edhe mbështetës të teorisë se ky trup qiellor mund të krijohet artificialisht. Dhe sot do t'i kushtojmë vëmendje pyetjes se pse Hëna mund të jetë një satelit artificial i Tokës.
Informacioni ekzistues se Hëna është një satelit artificial

Shtysa për të filluar të flasim për faktin se Hëna është një satelit i krijuar artificialisht i planetit tonë ishte zbulimi nga shkencëtarët amerikanë të gabimeve të reja në sipërfaqen e një trupi kozmik.

Natyra e çarjeve që rezultojnë, sipas ekspertëve, mund të jetë që pllakat tektonike që lëviznin brenda satelitit shkuan në një distancë nga njëra-tjetra, pas së cilës ata u kthyen në vendet e tyre.

10.Një racë aliene krijoi Hënën pasi qytetërimi në Mars u shkatërrua

Një qytetërim i lashtë alien në Mars krijoi Hënën pasi planeti i tyre u shkatërrua në një katastrofë të madhe, pretendon një teori e re.

Për shekuj me radhë, njerëzit kanë pyetur veten për një qytetërim që dikur jetonte në Mars, dhe tani një person ka paraqitur një teori.

Një teori e re është shfaqur në Reddit që pretendon se marsianët u detyruan të largoheshin nga planeti i tyre kur goditi fatkeqësia. Si rezultat, alienët krijuan hënën tonë si një bazë të re, për të shpëtuar sa më shumë popullsinë.

Hëna nuk është thjesht një strukturë artificiale. Mendoj se Marsi ishte shtëpia e jetës inteligjente dhe ata u përballën me një ngjarje planetare katastrofike dhe Hëna jonë u krijua për të shpëtuar sa më shumë nga popullsia e tyre.

"Marsianët e krijuan atë si Arkën e Nuhit gjatë kohës së Përmbytjes së Madhe në të kaluarën shumë, shumë të largët".

"Shikoni sipërfaqen e Marsit - padyshim diçka katastrofike ka ndodhur".

Redditorët nuk janë të parët që sugjerojnë se një qytetërim i lashtë marsian u shkatërrua.

Dr. John Brandenburg, një fizikant plazmash i cili punon si konsulent në Morningstar Applied Physics LLC, beson se ka prova të një lufte bërthamore në planet, e cila përfundimisht çoi në vdekjen e qytetërimit atje.

Ai shkroi në librin e tij – "Vdekja në Mars", se izotopet bërthamore të gjetura në Planetin e Kuq "ngjajnë me ato nga bombat me hidrogjen në Tokë" dhe se "qytetërimi marsian me sa duket u zhduk për shkak të një katastrofe, me origjinë të panjohur, e cila përfshiu të gjithë planetin".

Sipas Dr. Brandenburg, Toka mund të pësojë një fat të ngjashëm nëse nuk mësojmë asgjë nga shenjat e fundit të Marsit.

Ai shkroi: "Zbulimi i një qytetërimi të vdekur në Mars, fundi i të cilit ishte me sa duket katastrofik nga shkaqe të panjohura, na ndihmon të kuptojmë se kozmosi mund të jetë një vend i rrezikshëm dhe kërkon një përgjigje të fortë nga raca njerëzore për të zvogëluar gjasat që ne të zhdukemi. ne te njejten menyre".

11.Hipoteza e "artificialitetit" të Hënës nga teoricienët e konspiracionit

Sidoqoftë, këtu përsëri duhet të kujtojmë teoricienët e shumtë të konspiracionit, të cilët shumë shpejt parashtruan teorinë se pllakat tektonike nuk janë në gjendje të kthehen në pozicionin e tyre origjinal me një saktësi të tillë. Kështu, u shfaq supozimi se Hëna është një lloj baze hapësinore, e krijuar artificialisht dhe e aftë për të hapur miniera ose çelje në sipërfaqen e saj në anën e pasme (të errët).

Me çfarë përfunduan teoricienët e konspiracionit? Për më tepër, Hëna është një objekt i krijuar artificialisht, i cili është një anije kozmike ose bazë e madhe e krijuar në afërsi të Tokës me vetëm një qëllim - të vëzhgojë planetin tonë. Sa i përket sipërfaqes së Hënës, e cila reflekton rrezet e Diellit, kjo është vetëm lëkura e anijes. Meqë ra fjala, e cila mund të bëhej ashtu për të marrë energji diellore.

Këto fakte mbështeten edhe nga një pyetje shumë interesante se pse, pas misionit Apollo në Hënë, të gjitha projektet për të eksploruar satelitin tonë u kufizuan. Që atëherë, asnjë njeri nuk ka shkelur në Hënë dhe të gjithë teoricienët e konspiracionit janë të prirur të besojnë se Armstrong dhe kompania takuan banorët e saj të vërtetë në sipërfaqen e satelitit tonë, të cilët nuk ishin të kënaqur me një vizitë të tillë. Sidoqoftë, të gjithë të njëjtët tifozë të teorisë së konspiracionit pohuan gjithashtu se në realitet fluturimi dhe ulja në hënë nuk ishin gjë tjetër veçse një trillim.

Prandaj, shumica e njerëzve në planetin tonë priren të besojnë se Hëna është pikërisht sateliti natyror i Tokës, dhe jo ndonjë bazë potencialisht e rrezikshme e qenieve aliene.

Të gjitha materialet e publikuara janë një përmbledhje në internet e mediave ruse dhe të huaja në temën e faqes. Të gjithë skedarët fotografikë, audio dhe video janë paraqitur vetëm për informacion shtesë, analizë dhe diskutim

Argumentet rreth Hënës si një satelit artificial i Tokës kanë vazhduar për më shumë se një dekadë dhe hapin shumë hapësirë për fantazitë tona më të egra.

Hëna definitivisht nuk është ajo që shkruhet në tekstet shkollore.

Në orbitën e planetit tonë, ekziston vërtet një objekt i caktuar që ne shohim nga Toka "Hëna", por në fakt ajo që shohim nuk është një planet - është një trup i madh planetar me një maskim të krijuar në majë të këtij objekti. Një lloj anijeje masive që ka një ekosferë brenda e cila u krijua për ekuipazhin e tyre. Kjo sferë e saktë përmban një sistem ekologjik të mbyllur me sisteme të ngjashme me parkun në pjesën qendrore - një botë e plotë brenda vetes. Në fakt, ky është një planet artificial, si rezultat i aktiviteteve të tyre astro-inxhinierike. Është e vështirë ta perceptojmë atë si një realitet, por na lejon të imagjinojmë më qartë atë humnerë gjigante në zhvillimin teknik mes nesh dhe një qytetërimi që ka ecur përpara për miliona e miliarda vjet dhe ndodhet në sistemin tonë diellor. Ky qytetërim është jashtëzakonisht i përgjegjshëm dhe ka ndikim të rëndësishëm në struktura të ndryshme galaktike, dhe gjithashtu i përket të ashtuquajturit Këshilli, i cili u krijua nga qytetërime të ndryshme me qëllim të studimit të "rrugëve migratore të jetës inteligjente" dhe kufizimit të kontakteve midis racave të caktuara në galaktika jonë. Dhe gjithashtu për qëllimin e monitorimit dhe kontrollit të proceseve në Tokë. Është fakt se vetëm njëra anë e Hënës mund të shihet nga Toka. Periudha e rrotullimit të saj rreth boshtit të vet përkon me periudhën e rrotullimit rreth planetit tonë. Për një vëzhgues hënor, Toka gjithmonë varet në një zonë të qiellit, kështu që Hëna është një bazë shumë e mirë për vëzhgim.

Shpjegimi për praninë e një numri të madh krateresh meteoritësh në sipërfaqen e Hënës është i njohur gjerësisht - mungesa e një atmosfere. Shumica e trupave kozmikë që përpiqen të depërtojnë në Tokë, ndeshen me kilometra atmosferë gjatë rrugës së tyre dhe të gjithë përfundojnë duke u shpërbërë. Hëna nuk ka një aftësi të tillë që do të mbronte sipërfaqen e saj nga plagët - krateret e madhësive të ndryshme, të mbetura nga të gjithë meteorët që përplasen në të. Ajo që mbetet e pashpjegueshme është thellësia e cekët në të cilën trupat e lartpërmendur kanë mundur të depërtojnë. Në të vërtetë, duket sikur një shtresë e substancës jashtëzakonisht të fortë nuk i lejonte meteoritët të depërtonin në qendër të satelitit. Edhe krateret me një diametër prej 150 kilometrash nuk i kalojnë 4 kilometra thellësitë në Hënë. Kjo veçori është e pashpjegueshme për sa i përket vëzhgimeve normale se duhet të ketë kratere të paktën 50 km të thella. Rezultatet e kërkimeve moderne gjeologjike çojnë në përfundimin se Hëna është një planetoid që është një top i zbrazët. Shkencëtarët ende nuk mund të shpjegojnë se si Hëna, me një strukturë kaq të çuditshme, është e pathyeshme. Një nga shpjegimet e propozuara nga shkencëtarët e lartpërmendur është se korja hënore është e përbërë nga një kornizë solide. Është vërtetuar se korja hënore dhe shkëmbinjtë kanë nivele të larta të titanit. Astronautët u bindën për këtë kur u përpoqën të shponin detin hënor. Detet hënore përbëhen nga "illeminite" - një mineral me një përmbajtje të lartë të titanit. Uranium

236 dhe neptunium 237 (të cilët nuk kanë analoge në Tokë) u gjetën në shkëmbinjtë hënor, si dhe grimcat e hekurit rezistente ndaj korrozionit. Sipas shkencëtarëve rusë Vasin dhe Shcherbakov, trashësia e shtresës së titanit është 30 km. Llogaritjet kompjuterike kanë treguar se brenda kësaj sfere metalike mund të ketë një hapësirë boshe, afërsisht 70 milionë kilometra kub. Supozohet se në këtë hapësirë janë vendosur disa pajisje teknike të sistemit, të cilat janë të dizajnuara për mekanizma që shërbejnë lëvizjen dhe riparimin e superanijes hapësinore, pajisje për vëzhgime të jashtme, disa struktura që sigurojnë lidhjen midis veshjes së blinduar dhe përmbajtjes së brendshme. të Hënës janë përdorur nga disa qytetërime. Mekanizma dhe struktura të shumta ndodhen edhe në sipërfaqen e vetë Hënës. shumica e këtyre mekanizmave të mëdhenj janë shkatërruar, por të tjerët janë të qartë se ende funksionojnë. Pavarësisht se sa absurde mund të duket një teori e tillë, ajo ka të drejtën e jetës derisa të sigurohen prova bindëse për të kundërtën. Më poshtë janë vetëm disa nga këto fakte:

- Duke gjykuar nga analiza e densitetit të Hënës dhe krahasimi i këtyre të dhënave me Tokën, mund të konkludojmë se Hëna është e zbrazët brenda. Një satelit natyror nuk mund të jetë i zbrazët.

- Nuk është e qartë se si u shfaqën shkëmbinj në sipërfaqen e hënës. Për shembull, analiza e pluhurit të gjetur në një nga fragmentet shkëmbore tregoi se ai ndryshon ndjeshëm në të përbërje kimike nga vetë shkëmbi, i cili nuk mund të jetë, sipas teorisë së shfaqjes së pluhurit si pasojë e përplasjes dhe prishjes së blloqeve të tilla.

- Mosha e hënës nuk dihet. Besohet se është shumë më e vjetër se Toka dhe madje edhe Dielli. Kështu, për shembull, disa shkëmbinj hënor janë më shumë se pesë miliardë vjet të vjetër, dhe pluhuri mbi to është edhe më i vjetër.

- Disa nga shkëmbinjtë hënor u magnetizuan, por kjo nuk mund të jetë, pasi hëna nuk ka një fushë magnetike.

- Ka disa formacione të mëdha të rrumbullakëta në Hënë që provokojnë anomali gravitacionale. Ata quhen maskona. Nuk përjashtohet që këto formacione të jenë krijuar artificialisht.

- Hëna ka ligjet e veta. Kjo do të thotë, zakonisht, elementët më të rëndë janë nën sipërfaqe, ndërsa ato më të lehta, përkundrazi, janë në sipërfaqe. Në Hënë gjërat janë ndryshe.

- Kur ekuipazhi i Apollo 12 hodhi modulin e tyre hënor në sipërfaqen e Hënës në nëntor 1969, ndikimi i tij, duke u përhapur dyzet milje nga vendi i uljes, provokoi një tërmet artificial hënor. Kjo u pasua nga një fenomen i papritur: hëna filloi të bie si një zile. Ky tingull u qetësua pas rreth një ore. Bazuar në këto të dhëna, shkencëtarët kanë sugjeruar se Hëna ose ka një bërthamë ultra të lehtë, ose nuk e ka fare. Ka ende ujë në Hënë. Më 7 mars 1971, roveri hënor regjistroi një re të madhe avulli që notonte mbi sipërfaqen e Hënës. Reja zgjati rreth katërmbëdhjetë orë dhe mbuloi një sipërfaqe prej rreth njëqind kilometra katrorë.

Në fund të vitit 1972, programi hënor amerikan u mbyll. Pas tij, programi u mbyll nga BRSS. Për laikin, kishte mjaft informacione të mjaftueshme se fluturimet hapësinore në një satelit tokësor janë shumë të shtrenjta dhe se nuk ka asgjë interesante në këtë satelit. Cila ishte arsyeja e vërtetë që provokoi rusët dhe amerikanët për të mbyllur programet miliarda dollarësh?

Më 20 korrik 1969, për herë të parë në historinë e njerëzimit, anija kozmike amerikane Apollo 11 fluturoi deri në Hënë me qëllim uljen, miliona radio amatorë në mbarë botën shikuan transmetimet e komunikimit të astronautëve me Hjuston. Pikërisht atëherë u shfaqën dyshimet e para se astronautët nuk po tregonin diçka. Dhe ishte e vërtetë. Radioamatorët nga Zvicra dhe Australia arritën të kapnin bisedat e astronautëve në frekuenca të tjera menjëherë pas uljes së tyre në Hënë. Ata folën për gjëra të çuditshme.

Vetëm 10 vjet më vonë, Maurice Chatelain, një nga krijuesit e pajisjeve radio për programin hënor, pranoi se ishte i pranishëm në atë seancë komunikimi dhe personalisht dëgjoi Neil Armstrong të raportonte se kur toka filloi të zbriste, tre UFO me diametër 15-30 metra u ul në skajin e kraterit brenda pamjes së ekuipazhit të Apollo. Kur Armstrong u ul në Hënë dhe pa anijet kozmike, ai menjëherë raportoi përsëri në Tokë. Më tej, astronauti Edwin Aldrin po flet për disa blloqe guri pranë tokës hënore. Disa prej tyre lëshojnë një shkëlqim të vogël, pothuajse të pangjyrë nga jashtë, dhe disa nga brenda. Ai shkrepi disa fragmente në një film me ngjyra 16 mm, në njërën prej të cilave dy objekte fluturuese të paidentifikuara me diametra të ndryshëm, sikur të lidheshin, ecnin njëri drejt tjetrit. Më pas, në kuptimin tonë u ngrit një rrymë e caktuar gazi ose lëngu. Një objekt filloi të ngrihej lart, dhe më pas ata u bashkuan përsëri. Të gjitha këto ushtrime janë filmuar. Pas kësaj, NASA (National Aeronautics and Space Administration - US National Aeronautics and Space Administration) vendosi të klasifikojë gjithçka që lidhet me fluturimin në Hënë. (Pas Apollo 11 vizituan edhe anije të tjera. NASA nuk rrezikoi befas dhe pa shpjegime të ndërpresë programin hënor. Kjo mund të shkaktojë panik në Tokë. Por detyrat e të gjitha ekspeditave të mëvonshme u thjeshtuan dhe koha e kaluar në hënë u zvogëlua.) Si NASA ashtu edhe vetë astronautët refuzuan të komentojnë zyrtarisht për këtë. Pothuajse të gjithë astronautët ishin oficerë të Forcave Ajrore. Dhe ato mbuloheshin nga qarkoret e departamentit ushtarak, duke përfshirë një që shprehimisht thotë: zbulimi i çdo informacioni për UFO-t nga personeli ushtarak bie nën ligjin për spiunazhin.

Në vitin 1976 u botua një libër skandaloz. Ai pretendon se nuk kishte amerikanë në Hënë. Çuditërisht, NASA nuk e hodhi poshtë këtë informacion. Vetëm 30 vite më vonë, ekspertët arritën të zbulonin se libri ishte shkruar me urdhër të vetë agjencisë së hapësirës ajrore për të fshehur atë që ekuipazhi Apollo zbuloi në të vërtetë në Hënë.

NASA kishte një katalog vëzhgimesh të objekteve të misterit hënor që datonin që nga viti 1540 dhe ata kishin një ide të qartë se çfarë mund të hasnin astronautët në Hënë. Në këtë drejtim, në thellësitë e NASA-s ishte konceptuar paraprakisht një operacion mbulimi. Për këtë, paraprakisht, në procesin e zhvillimit të programit Apollo, u bënë sondazhe në pavijon që tregonin astronautët në Hënë, të cilat më pas u transmetuan në drejpërdrejt për të gjithë botën më 20 korrik 1969. E gjithë bota nuk i ka parë të shtënat e vërteta të kryera nga amerikanët në Hënë. Me sa duket ata janë ende brenda arkivave sekrete NASA.

12.Shkencëtarët rusë deklaruan në vitin 1970, se Hëna është objekt hapësinor artificial

Mundësia që Hëna të jetë bosh brenda nuk është e re. H. G. Wells (1866-1946), i perceptuar si "Babai i Fantashkencës", i përbërë nga një ekskursion mahnitës në Hënë në librin e tij të vitit 1901 - "Njerëzit e parë në Hënë". Karakteret e origjinalit janë befasuar kur zbulojnë se Hëna nuk është ajo që ka të gjitha shenjat e të qënit nga Toka. Është, e vërteta të thuhet, bosh dhe shtëpia e një kulture të çuditshme jashtëtokësore. Për një vepër të shpërndarë në vitin 1901, ëndrra të tilla po përpiqeshin shumë. Spekulimi i një Hëne boshe u rafinua gjithashtu pasi individët e panë Hënën mbi 60 vite pas faktit.

Çfarë e bëri këtë të ndodhte? Disa sizmografë u vunë në sipërfaqen hënore nga udhëtarët e hapësirës gjatë mbërritjeve hënore. Këto pajisje përdoren për të regjistruar vibrimet dhe zhvillimet. Sizmografët u lanë në sipërfaqen hënore për të mbledhur informacion mbi veprimin e Hënës. Sensorët e përdorur në misionet Apollo 11, 12, 14, 15 dhe 16 përcollën informacionin në Tokë nëpërmjet një kanali radioje deri në vitin 1977, kur ata u fikën për shkak të kërkesave monetare.

Siç tregohet nga Gaia, "kozmonautëve iu dha një progresion i ALSEP-ve, ose Paketave Apollo Lunar Surface Experiment, për të ngritur aelerometër dhe për të filluar shpërthime që shkojnë nga të akuzuarit si armë gjahu tek mortajat e lëshuesve të ndryshëm të projektileve për të ngritur sizmografë dhe për të filluar shpërthimet që shkojnë nga akuzues si armë gjahu në mortaja të eksplozivëve të shumtë. NASA në afat të gjatë u përplas me modulin Apollo 12 si dhe raketën S-IVB, duke shpërthyer me një fuqi identike me rreth 12 tonë TNT".

Këto zbulime zbuluan një rregullim të jashtëzakonshëm rreth strukturës së brendshme të Hënës. Ata i referoheshin qartë pranisë së hënave. Këto ngjarje u renditën në katër mbledhje:

Sipërfaqet e thella të Hënës (700 kilometra nën sipërfaqe); Vibrimet (nga goditjet e yjeve të shtëna); Henkuatë termale; Sipërfaqe të vogla (20-30 km nën sipërfaqe).

E fundit zor se ndonjë hënë e vogël ka shkaktuar hipotezën e një hëne boshe. Sipas legjendës, Hëna "ra si një çimë" gjatë këtyre rasteve. Pas misionit Apollo 12, ky pohim u përdor në mënyrë të zakontë. Gjatë ekzekutimit të tij, faza e 2.5-ton pushim u hodh qëllimisht në sipërfaqen hënore.

Sizmologët u shokuan nga gjatësia dhe serioziteti i ndikimit sizmik turbullues të bërë nga tronditja. Ata dëgjuan shenja të forta që duruan mbi 90 minuta pas incidentit dhe shenja më të prekshme që u kapën nën një orë më pas. Nuk është shumë e habitshme që disa njerëz vijnë në kohën e duhur të reflektojnë në dritën e këtyre të dhënave. Ata pranojnë se Hëna nuk është përgjithësisht aq e fortë siç pohon shkenca standarde.

Një pjesë e studiuesve më të famshëm të shekullit të 20-të kanë pohuar se Hëna është një anije kozmike e jashtme. Quhet hipoteza e Vasin Shçerbakovit.

Hëna u propozua të ishte një satelit i rremë bosh i Tokës, i vendosur në rreth të ngushtë tokësor nga jashtëtokësorët, në një letër të vitit 1970 nga Mikhail Vasin dhe Alexander Shcherbakov. Vasin dhe Shcherbakov ishin individë nga Akademia e Shkencave e Bashkimit Sovjetik. Artikulli, megjithatë, nuk u shpërnda. Ai i ngjante një shqyrtimi të dijetarëve nga Bashkimi Sovjetik.

Në artikullin e tyre, studiuesit nuk thanë se kush e dërgoi me siguri satelitin e falsifikuar në rrethin e Tokës. Në thelb, fiksimet që përbëjnë Hënën. Ata duhet të kenë mundësinë për të duruar nxehtësinë e lartë dhe të ftohtë dhe të jenë mjaft të fortë për të duruar goditjet e yjeve.

Për më tepër, ata paraqitën çështje të ndryshme në lidhje me krijimin e Hënës që ishin të vështira për studiuesit e ndryshëm për t'u trajtuar. Ata patën një reagim të madh për të bërë si të tillë.

Siç tregohet nga Suniti Karunatillake i Universitetit Cornell, nuk ka më pak se dy teknika për vendosjen e përcjellësit në masë të gjithë përmes një trupi. Kryesori përfshin një fotografi të kufijve të pasivitetit, ndonëse i dyti përfshin lexime sizmike. "Një masë e tillë, fotografia polare e standardizuar e pasivitetit, është 0.393 / – 0.001, e cila është shumë e afërt me atë për një send të fortë me një trashësi rrezatuese (0.4; për shqyrtim, vlera e Tokës është 0.33)", tha Karunatillake për të mëparshmen. Për sa i përket opsionit të fundit, ai e tërheq vëmendjen në atë, përveç Tokës, Hëna është trupi kryesor planetar në të cilin janë përfunduar ekzaminimet e rëndësishme sizmike. Këto zbulime kanë kufizuar trashësinë e Hënës së jashtme, mantelin, dhe qendrën, ajo nuk është bosh për të treguar se ajo. Karen Masters e Universitetit të Portsmouth pranon se ne mund të shtrojmë masën e Hënës në dritën e mënyrës së sjelljes së gjërave që shoqërohen me fushën e saj gravitacionale. Ne mund të vendosim trashësinë e Hënës duke pasur parasysh madhësinë e saj të dukshme, e cila diskrediton në mënyrë të qartë se është bosh.

Makineritë gjigante u përdorën për të tretur shkëmbin dhe për të zhvilluar gropa të gjata brenda Hënës, duke përhapur flotsamin e lëngshëm dhe jetsamin në sipërfaqen hënore, siç tregohet nga Shcherbakov dhe Vasin. Ata thanë se Hëna u shpëtua nga një trup si guaskë e brendshme dhe një guaskë e jashtme e ribërjes së plehrave metalike të ashpra. Kjo makinë gjigante më në fund lëvizi nëpër hapësirë dhe u vendos në rreth në të gjithë botën tonë.

Të dy kërkuesit dhanë prova logjike për të ndihmuar rastet e tyre. Disa shkëmbinj hënor, të garantuar, përfshinin metale të trajtuara si Brass dhe përbërësit Uranium 236 dhe Neptun 237. Çuditërisht, asnjë nga këto nuk mund të gjendet në natyrë.

Hëna u ngrit shumë larg për të mbajtur një orë mbi njerëzimin dhe si një mjet për të bredhur nëpër Univers, siç tregohet nga Zulu dhe histori të tjera afrikane vendase. Hëna supozohet të jetë "Nënë-varka përbindëshe" e Reptilianëve dhe nga ajo pikë ata u larguan nga shqetësimet e "Përmbytjes së pakrahasueshme", të cilën e arritën duke kontrolluar Hënën dhe raste të tjera të mëdha.

Zonjat dhe Mpanku, sipas zakonit, e morën Hënën nga një gjarpër me krahë Goliati (Gjigandi) dhe e çuan atë në Tokë. Ata janë pranuar të kenë eliminuar "të verdhën" nga sateliti i ngjashëm me vezët para se ta dërgojnë atë në rreth rreth Tokës. Më parë, globi duhet të mbyllet nga një mbulesë e mjegullës ujore, e cila filloi të rrjedhë, poshtë në Tokë pasi Hëna hyri në rreth.

"Duket se është më e drejtpërdrejtë të kesh kuptim për mospranimin e Hënës sesa praninë e saj",—komentoi studiuesi i mëparshëm i NASA-s Robin Bret, i cili ishte një nga të parët që eksploroi dhe koordinoi ekzaminimet në shkëmbinjtë e Hënës. Përveç kësaj, studiuesit vlerësojnë se Hëna është rreth 800.000 vite më e vendosur se Toka, e cila përfaqëson disa çështje.

13.Hëna është e zbrazët dhe bazë aliene

Hëna jonë nuk është një pjesë e Tokës, e cila u shkëput gjatë formimit të sistemit diellor - por një satelit artificial.

Kjo është në qoftë se ju besoni një teori konspiracia crack pot që është duke mbledhur mbështetje.

Shpjegimi i favorizuar shkencor zyrtar është se Hëna u shkëput nga korja e Tokës pasi u godit nga një objekt masiv i madhësisë së Marsit, dhe pastaj mbeti në orbitën tonë.

Por shumë pseudo-shkencëtarë dhe teoricienë konspiratorë janë kapur pas pohimeve se ekzistenca dhe marrëdhënia e Hënës me Tokën sfidon fizikën, për ta damkosur atë si një objekt të krijuar artificialisht.

Shumë shkencëtarë janë dakord se madhësia e Hënës është një nga anomalitë më të mëdha të sistemit tonë diellor.

Fizika nuk ka qenë në gjendje të shpjegojë pse një planet me madhësinë e Tokës ka një Hënë kaq të madhe në krahasim me të.

Hëna jonë do të pritej të ishte rreth 40 milje në diametër, por ajo është afër 2.000 milje.

Por teoricienët e konspiracionit kanë marrë hapin gjigand nga kjo për të pretenduar se alienët e miliarda viteve më parë krijuan strukturën..., dhe madje mund të jetë e zënë brenda, në mënyrë të ngjashme me Yllin Famëkeq të Vdekjes nga filmat Star Wars.

Nga të fundit që bëri pohimin tronditës ishte Scott C waring, redaktor i UFO Sightings Daily.

Ai pretendoi se kishte gjetur prova në sistemin Google Moon, që lejon përdoruesit të eksplorojnë sipërfaqen e saj online në të njëjtën mënyrë si Google Earth, se Hëna ishte bosh

Në një blog me titull "Strukturat hijesh prova e teorisë së hënës boshe", ai shkroi: "Mirësevini në strukturat hije të Hënës së Tokës".

"Këto janë struktura të mëdha të fshehura në hijet e anës së errët të Hënës dhe rajoneve polare - vende që janë të vështira për t'u parë nga Toka".

"Strukturat janë provë se Hëna është në fakt një stacion hapësinor bosh i krijuar nga jashtëtokësorët e lashtë shumë kohë para se Toka të krijohej".

"Shikoni hollësitë e larta të përsosura të zonës përreth dhe do ta dini se ky nuk është piksilim, por 100 për qind struktura autentike që gjenden të fshehura brenda hijeve. Gjithçka që bëra u shtua një dritë e zbehtë për fotografitë, pjesa tjetër është e gjithë Hëna".

Ai tha: " Ata nuk kanë asnjë të dhënë bindëse se nga kanë ardhur Hëna dhe se ajo nuk duhet të jetë aty nga fizika".

"Toka jo vetëm që ka një satelit, por është një satelit gjigand".

"Disa shkencëtarë nuk flasin për një marrëdhënie planet-Hënë, por një marrëdhënie planet-planet - Hëna është më e madhe se Plutoni".

"Dhe pastaj marrim Hënën e zbrazët, kjo është ajo që po them dhe të tjerët kanë thënë se është një planetoid i zgavërt".

”Këta dy shkencëtarë rusë nga Akademia e Shoqërisë së Shkencës, shkruan një artikull në vitin 1970 në revistën Sputnik në Rusi, drejtuar ”A është Hëna krijimi i një inteligjence aliene?”.

”Dhe të gjitha këto vite më pas kjo tregon për faktin se ata kishin të drejtë”.

14.Hëna e zbrazët që tingëllon si një zile e vënë në orbitë nga alienët e lashtë

Një teori e çmendur se hëna është një ”satelit artificial bosh” i vendosur në orbitën e Tokës nga jashtëtokësorët, të cilët mund të jetojnë edhe brenda.

Disa teoricienë konspiratorë pretendojnë se Hëna është një satelit artificial bosh.

Shpjegimi i favorizuar shkencor zyrtar është se Hëna u shkëput nga korja e Tokës pasi u godit nga një objekt masiv i madhësisë së Marsit, dhe pastaj mbeti në orbitën tonë.

Shumë pseudo-shkencëtarë dhe teoricienë konspiratorë janë kapur pas pohimeve se ekzistenca dhe marrëdhënia e Hënës me Tokën sfidon fizikën, për ta damkosur atë si një objekt të krijuar artificialisht.

Ata kanë marrë hapin gjigant nga kjo për të pretenduar alienët nga miliarda vjet më parë krijuar strukturën dhe madje mund të jetë i zënë brenda, në një mënyrë të ngjashme me Yllin Famëkeq të Vdekjes nga filmat Star Wars.

Përkrahësi i fundit i teorisë së konspiracionit i ka kushtuar një artikull të tërë pretendimeve në faqen e tij të internetit.

Studiuesi i UFO-s, JP Robinson thotë se fakti që Hëna ”bie si zile ose gong kur goditet” do të thotë se ajo duhet të jetë boshe dhe e ndërtuar artificialisht, pavarësisht se është e veshur me shkëmb.

Z. Robinson shkroi: ”Duket se vetë hëna nuk duhet të jetë në të vërtetë aty ku është dhe të gjitha të dhënat lidhur me madhësinë e Hënës dhe distancën e saj nga Dielli dhe nga Toka, i kanë hutuar shkencëtarët dhe studiuesit”.

Z. Robinson shkroi: ”Duket se vetë Hëna nuk duhet të jetë në të vërtetë aty ku është dhe të gjitha të dhënat lidhur me madhësinë e hënës dhe distancën e saj nga Dielli dhe nga Toka, i kanë hutuar shkencëtarët dhe studiuesit”.

JP Robinson:

”Nëse e ndan perimetrin e Diellit me atë të Hënës dhe e shumëzon me 100, përfiton perimetrin polar të Tokës.

”Në fakt, kaq të sakta janë matjet dhe korrelacionet midis Tokës, Diellit dhe Hënës, saqë çdo diferencim në figura do të çonte në mënyrë të pashmangshme në ndryshime të dukshme”. Të marrim për shembull eklipsin diellor, Dielli nuk do të ishte më në gjendje të fshihej kaq mirë pas Hënës.

”Kjo përshtatje jashtëzakonisht e përsosur që e marrim si diçka të zakonshme, nuk do të ishte më”.

U konfirmua gjithashtu nga NASA se Hëna bie si një zile kur goditet.

Gjatë Apollo 12 valët shokuese të bëra nga ngjitja e modulit hënor u regjistruan nga pajisjet sizmike dhe treguan se dridhjet ”Moonquake” zgjatën për 55 minuta.

Vibrimet e shkaktuara nga ndikimi i raketës Saturn të Apollo 13, e cila ishte ekuivalente me 11 ton TNT duke shkuar, e la Hënën të dridhej për tre orë e 20 minuta, tregoi e njëjta pajisje.

Z. Robinson shtoi: ”Ka shumë teori që bëjnë raundet në lidhje me natyrën enigmatike të Hënës së Tokës”.

”Shumë pohojnë se Hëna është një satelit artificial dhe jo një objekt natyror”.

”Është bosh, që duhet të jetë e pamundur po të ishte një objekt natyror planetar”.

”Siç shkroi astronomi i njohur Dr. Carl Sagan në vitin 1966, ”Një satelit natyror nuk mund të jetë një objekt bosh”.

”Pra, nëse Hëna është një konstrukt artificial bosh siç na çojnë faktet të kuptojmë, kush e ndërtoi Hënën, si e futën në orbitën e saj të tanishme dhe pse e vendosën atje?. Si është e mundur që Hëna jonë të mbetet e palëvizshme në orbitën e Tokës, duke mos na zbuluar kurrë anën e errët?”.

”Pyetje të tilla sigurisht që nuk do të marrin përgjigje brenda natës, por realizimi fillestar se Hëna jonë nuk është një objekt natyror që sillet natyrshëm do të ngrinte disa vetulla po të ishte njohuri e përbashkët publike”.

15.Kameramani pretendon se ’vala hënore’ që ai filmoi, vërteton se Hëna është një ’Hologram’

Një vrojtues SKY i cili kalon orë të tëra duke filmuar Hënën me kamera teleskopike me definicion të lartë thotë se vitet e hulumtimit e kanë bindur atë se ”Hëna është një hologram”.

Një përdorues i YouTube ka publikuar një seri videosh të cilat në mënyrë të çmendur sugjerojnë se hëna është një iluzion i krijuar nga njeriu dhe që mbulon diçka tjetër.

Ai zhvilloi teorinë e kësaj bote pasi kapi në kamera diçka që ai e quan një ”valë hënore”, që ai pretendon se tregon se është një hologram.

Videoja e tij e fundit e një ”valë hëne” që do të postohej në internet u filmua të dielën dhe ai thotë se ishte në gjendje të parashikonte se kur do të ndodhte sepse ato janë ”ngjarje fikse”.

Në mënyrë të çuditshme, përdoruesi i YouTube Ccrow777, i Projektit të Zbulimit të Sorrave, tha se ai nuk është i vetëm në teorinë e tij se Hëna nuk është e gjitha që duket.

Ai tha: ”Do të të godas në një mënyrë që do të të bëjë të mendosh për kapelën prej kallaji, por nuk do të kërkoj falje për këtë”.

”Kam qenë në këtë për një kohë të gjatë, kam qenë i pamëshirshëm në kërkimet e mia dhe në filmimin dhe vëzhgimin e hënës dhe çdo gjë që ndodh dhe është e vërtetë, nga njerëzit me të cilët kam folur, dhe ka njerëz të tjerë që flasin për Hënën që është një hologram, dhe mjaft njerëz janë të vetëdijshëm për këtë”.

Ai pretendon pas publikimit të pamjes në internet ai u kontaktua nga tre individë që pretendonin se kishin qenë në pozicione që do të thoshte se ata dinin më shumë se publiku i gjerë, dhe Hëna ishte me të vërtetë një hologram.

Ai pastaj zbuloi kërkime të mëparshme nga shkencëtarët rusë të cilët spekulojnë se Hëna mund të jetë një stacion i madh artificial hapësinor dhe i gjithë sistemi diellor mund të jetë i rremë.

Pavarësisht se i nënshtrohet një teorie të tillë të jashtëzakonshme konspirimi, kur u intervistua Ccrow777 tingëllon krejtësisht racionale.

Ai tha: ”Mendoj se nuk është thjesht një shkëmb në hapësirë, por shumë gjëra po ndodhin atje lart. Për mua është e qartë tani ne jetojmë në një sistem artificial.

”Nëse shikon hartat e Hënës, asnjëra nga dy hartat nuk përputhen kurrë. Kam arritur të besoj se është një iluzion dhe pjesë e një sistemi kontrolli ku jetojmë”.

Kur ngulet mbi gjëra si eklipset hënore, të cilat filmohen në të gjithë botën, ai pohon se ato janë të gjitha fallco.

Ai tha: ”Gjithçka është e organizuar. Ka qindra objekte që e përshojnë hënën gjatë një eklipsi. Ka një sistem kontrolli pas hënës dhe ka të bëjë me Diellin. A është sistemi për të cilën na kanë folur apo është një sistem tjetër?”.

”Parashikova se shansi tjetër më i mirë për të filmuar një valë hënore do të ishte midis 20 dhe 30 shtatorit dhe i ulët dhe ja që ndodhi”.

”E kam ditur të vërtetën për Hënën tonë për pak më shumë se një vit. Në atë kohë kam ri-konfirmuar atë që di shumë herë. Kur pashë hulumtimin rus, jo vetëm që konfirmoi atë që kisha arritur të di – ishte në mënyrë të përsosur pika mbi dhe pastaj disa – ekuinokse – kohë valësh – gjithçka”.

”E bëra këtë njoftim duke e ditur shumë mirë telashet që do të pasojnë – por e bëra gjithsesi sepse është e vërtetë dhe ndikon çdo qenie të gjallë në këtë planet”.

Është sugjeruar se është një keqfunksionim ose iluzion brenda kamerës, por Ccrow777 argumenton se ai e përjashtoi atë sepse vala ndikon vetëm në sipërfaqen hënore dhe asnjë zonë tjetër në gjuajtje.

Të tjerë kanë sugjeruar se shtypja atmosferike shkaktoi efektin - në një mënyrë të ngjashme me ngrohjen = haze ose se ajo mund të shkaktohet nga motorët e aeroplanëve - dy teori ai gjithashtu refuzon.

Një kërkim i shpejtë në internet zbulon një numër faqesh, postimesh dhe videosh të tjera ku njerëzit sugjerojnë se hëna është e rreme, një iluzion ose e krijuar artificialisht.

Njerëzit që i shihnin videot e tij kanë mendime të ndryshme, me disa që e blejnë.

Por Xhejson Miler postoi në kanalin Ccrow777: ”A e keni menduar ndonjëherë se si do të projektonin një hologram çdo ditë për mijëra vitet e fundit dhe do të ndiqnin të njëjtin program për mijëra njerëz. Është e palogjikshme të mendosh se hëna është një hologram”.

Reality Hijacked tha: ”Unë do të thosha se është një lloj bashkëveprimi elektromagnetik që mbulon faqen e hënës dhe shtrembëron fushën e dritës si ajo shkon. Nuk jam shumë i madh në të gjithë teorinë e ”hënës holografike”.

Ndërsa Nuno Patro shtoi: ”A e keni konsideruar se mund të jetë refraksion i një fronti të ftohtë ose dy shtresa të shtypjes së ndryshme atmosferike?”.

16.David Icke pretendon se Hëna është bosh dhe e ndërtuar nga alienët

Ish-prezantuesi i grandstandIt, David Icke, ka pohuar se hëna është bosh dhe ishte një anije kozmike e braktisur nga jashtëtokësorët në teorinë e tij të fundit të komplotit të jashtëtokësor.

Z. Icke, i cili më parë këtë muaj i tha Andrew Neil në BBC1’s This Week, Familja Mbretërore ishin jashtëtokësorë reptilë, ka një teori të çuditshme se si hëna jonë arriti atje.

Z. Icke arriti në përfundimin pasi mori hapin nga një konsensus i përgjithshëm shkencor për të thënë se hëna nuk duhet të jetë me të vërtetë atje.

Shumë shkencëtarë janë dakord se madhësia e Hënës është një nga anomalitë më të mëdha të sistemit tonë diellor.

Njëzet e pesë vjet më parë zoti Icke e tronditi Britaninë duke dalë si "biri i Kokë-Zotit" gjatë një konference shtypi dhe paraqitjes pasuese në emisionin Prime time chat Wogan.

Edhe pse Z. Icke u zhduk nga mediat kryesore pas vdekjes së tregimit tronditës fillestar, ai vazhdoi të bëhet diçka e një "guru zgjimi" në qarkun teori konspirativ dhe brenda mediave alternative.

Icke ka shkruar libra të panumërt dhe ka shëtitur globin duke ligjëruar mbi teoritë e tij të çuditshme, duke e bërë biznesin e tij të çuditshëm gjatë çerek shekulli të kaluar.

Ka të bëjë me Hënën tonë të fundit.

Fizika nuk ka qenë në gjendje të shpjegojë pse një planet me madhësinë e Tokës ka një Hënë kaq të madhe në krahasim me të.

Pritet që Hëna jonë të jetë rreth 40 milje në diametër, por është më afër se 2.000 milje.

Z. Icke ka deduktuar se, për shkak të kësaj, ajo duhet të jetë ndërtuar artificialisht, në vend që të thyhej nga Toka pasi u godit nga një planet tjetër, siç sugjerojnë shkencëtarët.

Në një video të postuar në kanalin e tij në YouTube, zoti Icke shpjegon teorinë e tij të çmendur.

Ai tha: "Ata nuk kanë asnjë të dhënë bindëse se nga ka ardhur Hëna dhe nuk duhet të jetë aty nga fizika.

"Toka jo vetëm që ka një satelit, por është një satelit gjigand.

Ata nuk e kanë idenë se nga ka ardhur Hëna dhe nuk duhet të jetë aty nga fizika. Toka jo vetëm që ka një satelit, por është një satelit gjigand.

Disa shkencëtarë nuk flasin për një marrëdhënie planet-hënë, por një marrëdhënie planet-planet - Hëna është më e madhe se Plutoni.

Dhe pastaj ne marrim Hënën e zbrazët, kjo është ajo që po them dhe të tjerët kanë thënë se është një planetoid i zgavërt".

Ai tha se Hëna u godit nga një modul hënor me ekuivalentin e një ton TNT në nëntor 1969 dhe valët e tronditjes u ndërtuan, me shkencëtarët e NASA-s që thanë se Hëna ra si një zile.

Ai përshkroi një mjet lëshimi më vonë duke goditur Hënën me një forcë ekuivalente në 11 ton TNT dhe NASA tha se Hëna "ra si një gong dhe vazhdoi të dridhej për tre orë dhe 20 minuta në një thellësi deri në 25 milje".

Z. Icke tha në video: "Këta dy shkencëtarë rusë nga Akademia e Shoqërisë së Shkencës, shkruan një artikull në vitin 1970 në revistën Sputnik në Rusi drejtuar "A është Hëna krijimi i një inteligjence aliene?".

"Dhe të gjitha këto vite më pas kjo tregon për faktin se ata kishin të drejtë".

Zoti Icke tha se sipërfaqja e jashtme e Hënës është "jashtëzakonisht e vështirë dhe përmban minerale si titani, metale të përpunuara duke përfshirë tunxhin dhe mikrin dhe elementët uranium 236 dhe neptun 237 që nuk janë gjetur kurrë të ndodhin natyrshëm".

Ai tha: ”Sipërfaqja është një përçues i dobët i nxehtësisë.

Kjo anije hapësinore e epokave të kaluara ne e quajmë Hënën është ndërtuar në mënyrë të shkëlqyer”.

”Në qoftë se do të nisësh një sputnik artificial, është e kështillueshme ta bësh atë bosh.

Ka më shumë të ngjarë që ajo që kemi këtu është një anije shumë e lashtë hapësinore, pjesa e brendshme e së cilës ishte e mbushur me karburant, për motorët, materialet dhe pajisjet për riparimin e punës dhe instrumenteve, pajisjeve të vëzhgimit dhe të gjitha llojet e makinerive.

Me fjalë të tjera, çdo gjë duhej të lejonte që kjo katravel i universit të shërbente si Një Arkë e Noesë e inteligjencës, ndoshta edhe si shtëpia e një qytetërimi të tërë që parashikonte një ekzistencë të zgjatur mijëra milionë vjeçare, dhe duke u endur gjatë nëpër hapësirë mijëra miliona kilometra dhe hullia e një zhvendosjeje të tillë të hapësirës duhet të jetë super e vështirë për t'u bërë ballë goditjeve - meteorëve dhe luhatjeve të mprehta midis nxehtësi ekstreme dhe të ftohtë”.

17.Hëna është një bazë aliene, është e zbrazët dhe kjo po mbahet sekret

Hëna mendohet të jetë formuar si rezultat i një përplasjeje midis Tokës dhe një planeti tjetër, kur sistemi diellor ishte ende në formim. Është një satelit i madh, të paktën në krahasim me Tokën.

Njëmbëdhjetë njerëz ecën në sipërfaqen e Hënës, por askush nuk e ka vizituar atë për 40 vite. Shkencëtarët mendojnë se kuptojnë gjithçka për Hënën, por a është vërtet kështu?

Ka nga ata që besojnë se Hëna është një top i zbrazët dhe se ajo që është në të është shumë më interesante se sipërfaqja e saj. Të tjerë thonë se Hëna është një krijesë artificiale, dhe ndoshta edhe një anije kozmike e bërë nga alienët disa mijëra vjet më parë.

A është e mundur që ne nuk kemi mësuar ende të vërtetën e vërtetë për Hënën dhe se ekziston një komplot i errët që autoritetet po na fshehin?

Teoria e Hënës së zbrazët

Për të dalë me një teori të hënës së zbrazët, së pari duhet të merremi me Tokën. Në të vërtetë, ekziston një konsensus gjeologjik që Toka dhe Hëna janë të ngjashme në përbërje dhe se të dyja përbëhen nga një bërthamë e brendshme e ngurtë, një bërthamë e jashtme e lëngshme dhe një mantel. Madje ka prova se ka pasur aktivitet vullkanik dhe tërmete në Hënë. Megjithatë, këto fakte nuk e pakësojnë entuziazmin e atyre që mendojnë ndryshe.

Hëna e zbrazët bie si një zile

Ideja e një hëne të zbrazët ekziston prej shekujsh dhe shpesh përmendet në disa vepra të trillimit. Megjithatë, Apollo e vërtetoi këtë teori në një eksperiment në fund të viteve 1960.

Në Hënë u vendosën sensorë sizmikë dhe u shkaktuan tërmete, pas të cilave Hëna binte si zile ndonjëherë për disa orë.

Një efekt shumë i ndryshëm do të vërehej në Tokë. Për shumë, kjo do të thotë se Hëna është padyshim e zbrazët. Çfarë tjetër mund të shkaktojë jehonën?

Megjithatë, NASA nuk arriti në këtë përfundim, megjithëse pranoi se tërmetet në Hënë zgjasin shumë më gjatë se në Tokë. Të gjithë janë dakord se Hëna është ende një enigmë e madhe. Çfarë është brenda Hënës?

Pra, nëse Hëna është e zbrazët, çfarë është në të?

Dihet se me teknologjinë aktuale, do të na duheshin disa mijëra vjet për të arritur sistemin yjor më të afërt. Edhe nëse do të lëviznim me shpejtësinë e dritës, do të duheshin të paktën katër vjet për të arritur në sistemin e ardhshëm diellor.

Supozojmë se qytetërimet jashtëtokësore e kanë kapërcyer këtë pengesë të distancës, por çka nëse nuk e kanë kapërcyer? Po sikur t'u duhet një kohë shumë e gjatë për të arritur në Tokë, për të ardhur me anije të mëdha në madhësinë e kontinenteve? Po sikur alienët që na vizitojnë sot të jenë në fakt pasardhës të alienëve që lanë shtëpitë e tyre shumë kohë më parë?

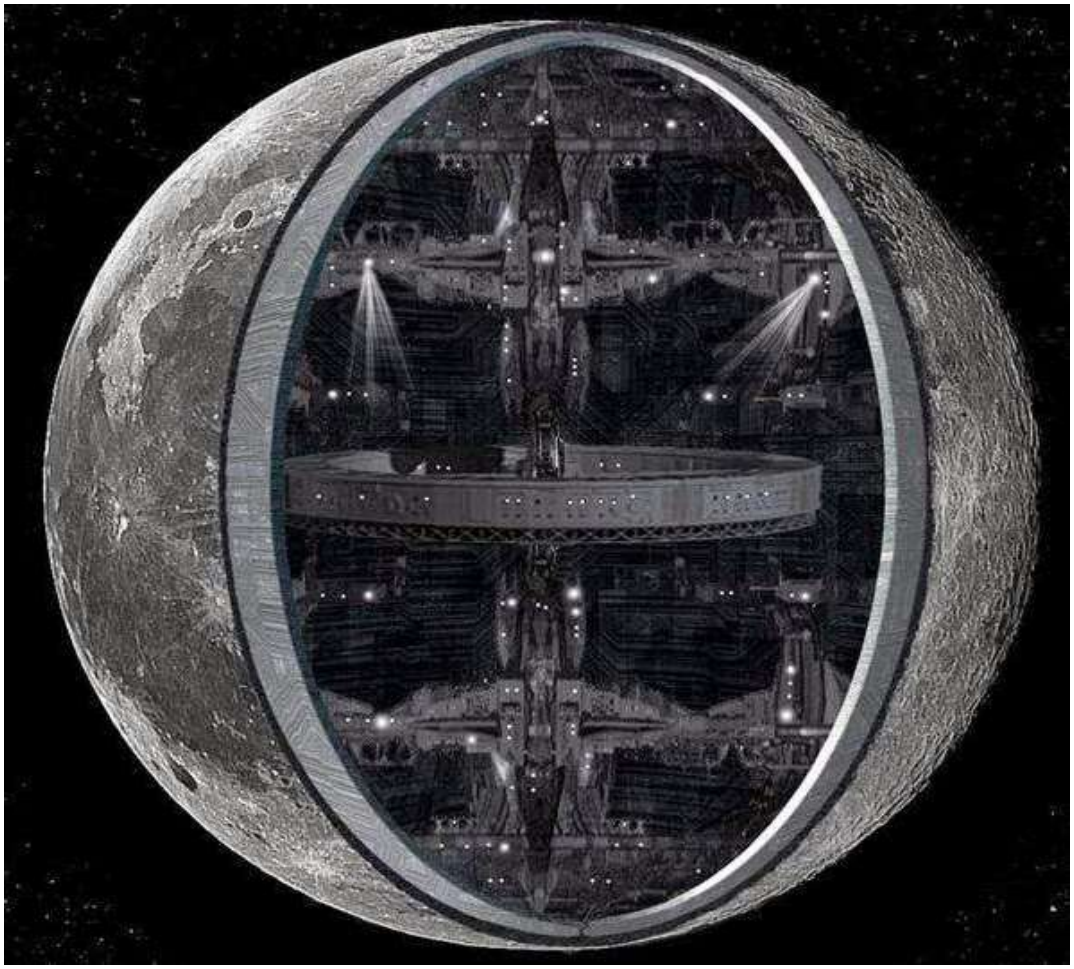

Hëna bosh dhe si një anije kozmike

Ndoshta ata përdorën një anije kozmike të tillë për të mbjellë koloni në sisteme të ndryshme yjore, duke vëzhguar zhvillimin e tyre (ndoshta edhe zhvillimin tonë). A ka vend më të mirë për një koloni të tillë sesa një hënë e zbrazët?

Pra, Hëna duket si një vend i mrekullueshëm për një bazë alienësh. Nuk mundëm ta vizitonim për një kohë të gjatë, madje edhe kur e vizituam, nuk zbuluam se çfarë kishte në anën e tij të errët.

Po sikur alienët të ishin ata që e sollën Hënën këtu ku është tani?

Shkencëtarët sovjetikë dolën me këtë teori në vitet 1970. Thuhet se Hëna në fakt është një krijim i një race alienësh, një qytetërim shumë më i avancuar se i yni, që e ka "parkuar" në orbitën tonë shumë vite më parë.

Ka kuptim, nëse besoni se Hëna është e zbrazët. Përveçse vendi ku raca e huaj mbolli koloninë, Hëna mund të ishte edhe një anije kozmike. Kjo ide mbështetet nga kratere të shumta në Hënë që janë mjaft të cekëta, gjë që tregon se ka një guaskë të padepërtueshme nën sipërfaqe.

Është gjithashtu interesante të përmendet se u zbulua se gurët nga Hëna janë shumë më të vjetër se gurët nga Toka, megjithëse ata u formuan në të njëjtën kohë. Disa shkencëtarë thonë se kjo është për shkak se Toka është ende gjeologjikisht aktive. Shkëmbinj të rinj formohen në Tokë çdo ditë, ndërsa të vjetrat zhyten përsëri në mantel. Megjithatë, mbështetësit e teorisë së Hënës së zbrazët e citojnë këtë si një tjetër provë se hëna është bërë diku tjetër nga ndonjë racë aliene.

Teoritë konspirative

Lind pyetja pse askush nuk e ka vizituar Hënën në 40 vitet e fundit? Ne jemi ende duke e studiuar atë, por askush nuk ka shkelur në sipërfaqen e saj që nga viti 1972. Pse?

A është bërë hëna mjaft jo interesante apo ka diçka që po na pengon të largohemi përsëri?

Nëse vërtet ekziston një qytetërim alien në Hënë, ne mund të imagjinojmë vetëm se sa të tërbuara ishin ato qenie kur NASA vendosi tërmetet në sipërfaqen hënore. Ndoshta NASA ka marrë një paralajmërim që është i fshehur nga publiku. Nëse po, ndoshta nuk do ta dimë kurrë.

A është vërtet Hëna baza e UFO-ve dhe disqeve fluturuese që njerëzit kanë parë që nga kohra të lashta? A është një top i zbrazët i banuar nga refugjatë nga një sistem tjetër diellor? A është një anije kozmike që ka udhëtuar për mijëra vjet për të arritur atje ku është tani?

Shkencëtarët besojnë se nuk ka asnjë provë për një gjë të tillë. Megjithatë, nëse janë shkencëtarë, nuk do të thotë domosdoshmërisht se kanë të drejtë.

18. Kush e vendosi Hënën në distancën dhe kursin e saktë dhe përcaktoi shpejtësinë e saj?

Sipas një teorie të kohëve të fundit, Hëna u formua nga pjesë të tepërta pas krijimit të Tokës. Ky koncept doli të ishte i pabesueshëm pasi teoria e gravitetit tregon se një objekt i madh mbledh të gjithë materialin në dispozicion, duke mos lënë asgjë për të formuar një trup tjetër qiellor.

Në përgjithësi pranohet se Hëna erdhi në ekzistencë në një mënyrë tjetër dhe hyri në fushën gravitacionale të Tokës në një moment në të kaluarën e largët.

Asnjë nga teoritë e propozuara nuk është veçanërisht bindëse pasi nuk ka prova të mjaftueshme për një ndryshim fizik të Tokës ose Hënës gjatë një takimi të fundit në të kaluarën e largët. Mungesa e mbetjeve në hapësirë tregon se përplasjet kanë ndodhur në të kaluarën, por ende duket se Toka dhe Hëna janë formuar në të njëjtën kohë.

Sa i përket teorisë se Toka "kapi natyrshëm" Hënën, Isak Asimov thotë: "Hëna është shumë e madhe për t'u kapur nga Toka. Shanset për një gjë të tillë, në të cilën

Hëna do të adoptonte një orbitë të përkryer rrethore rreth Tokës, janë aq të vogla sa nuk mund të konsiderohen si një mundësi."

Asimov ka të drejtë për orbitën e Hënës, sepse ajo, megjithëse formon një rreth të përsosur, është e palëvizshme, pasi vetëm njëra anë e Hënës është gjithmonë përballë Tokës.

Kjo orbitë rrethore është një nga gjërat më të çuditshme për Hënën, duke marrë parasysh se qendra e masës së Hënës është 1.5 kilometra më afër Tokës sesa qendra gjeometrike e Hënës. Bazuar në këtë fakt, do të konkludohej se ekziston një orbitë e paqëndrueshme, e lëkundshme, si dhe një masë ekscentrike. Është interesante që të gjithë satelitët e tjerë në sistemin tonë diellor orbitojnë në rrafshin ekuatorial të planetit të tyre.

A është rastësi që Hëna ka një orbitë kaq të saktë dhe të palëvizshme rreth planetit tonë dhe a është rastësi që Hëna është në distancën e duhur nga Toka për të mbuluar plotësisht Diellin gjatë një eklipsi?

Asimov shpjegon: "Nuk ka asnjë arsye astronomike pse Hëna dhe Dielli përshtaten kaq mirë së bashku. Është një rastësi e pabesueshme dhe Toka është i vetmi planet që është bekuar në atë mënyrë".

Shkencëtari William Roy Shelton beson se "diçka" e vendosi Hënën në distancën e saktë, kursin dhe përcaktoi shpejtësinë e saj. Pyetja e vetme është se çfarë është "diçka"?

Në korrik 1970, dy shkencëtarë rusë, Mikhail Vasin dhe Alexander Sherbakov, botuan një artikull në revistën sovjetike Sputnik me titull: "A është Hëna krijimi i një qytetërimi të panjohur?" Ata teorizuan se Hëna nuk është plotësisht natyrale, por se ajo përfaqëson një planetoid të vendosur në atë vend nga qenie inteligjente me teknologji shumë më të avancuar se e jona.

19.Teoria e Hënës zgavër

Pa dyshim, ideja e një hëne të zbrazët ka ekzistuar me shekuj dhe ka qenë një element kyç në një numër veprash arti. Por një nga provat më të forta që përmendet shpesh janë eksperimentet e kryera nga misionet Apollo në fund të viteve '60.
Pas vendosjes së sensorëve sizmikë në Hënë, faza e përfunduar e ngjitjes së modulit hënor u drejtua në sipërfaqen e satelitit. Përplasja e planifikuar shkaktoi jehona mahnitëse, të tilla si zilja e një zile.

Sa herë që eksperimenti përsëritej në misionet e mëvonshme, duke përdorur një pjesë rakete të harxhuar, Hëna "ringjalli" për disa orë.

Ky është një reagim krejtësisht i ndryshëm nga ai që tregon Toka ndaj një ndikimi të tillë. Për shumë, kjo do të thotë se hëna duhet të ketë një brendësi të zbrazët. Është e drejtë, çfarë tjetër do të shkaktojë reverb? Sigurisht, shkencëtarët nuk pajtohen plotësisht me këtë. Në fakt, historia e "këmbanës" nganjëherë thuhet se është një analogji e pasaktë dhe jo një përshkrim më fjalë për fjalë i reagimit të Hënës ndaj ndikimit. Megjithatë, kjo është një pjesë interesante e enigmës.

NASA njeh natyrën e çuditshme të tërmeteve dhe se tërmetet e vogla kanë tendencë të zgjasin shumë më gjatë se tërmetet e ngjashme në Tokë. Thelbi i shpjegimit është se ka ende shumë për të mësuar rreth Hënës.

Çfarë ka brenda Hëna?

Pra, çfarë mund të jetë brenda Hënës nëse planeti është vërtet i zbrazët? Sigurisht, një hënë e zbrazët mund të përfaqësohet nga një veçori gjeologjike që nuk do të thotë pothuajse asgjë. Por është kaq e mërzitshme! Është shumë më interesante të flasim për atë që mund të ndodhë në Hënë, veçanërisht duke përzier fenomenin e alienëve në histori.

Ne e dimë se me teknologjitë moderne do të duheshin rreth një mijë vjet për të arritur sistemin yjor më të afërt. Nëse e rrisim progresin pak më shumë, atëherë në shekullin e ardhshëm ose më shumë mund ta reduktojmë atë në disa qindra vite. Por edhe të udhëtosh me shpejtësinë e dritës, do të ishte një udhëtim katërvjeçar në sistemin më të afërt yjor.

Ne gjithmonë supozojmë se qytetërimet aliene të afta për të vizituar Tokën kanë gjetur një mënyrë për të kapërcyer pengesën e distancës, ose duke përdorur "vrima krimbi" teorike ose disa përparime teknologjike që vështirë se mund t'i imagjinojmë. Por, çka nëse nuk do ta bënin? Po sikur të duhen qindra apo edhe mijëra vjet që alienët të arrijnë këtu, pa marrë parasysh se nga vijnë?

Nëse ata vizitojnë Tokën, ata mund të kenë ardhur këtu me anije të disa brezave. Ndoshta, këto do të jenë anije të mëdha yje me përmasat e qyteteve apo edhe kontinenteve, ku alienët do të jetojnë jetën e tyre. Ndoshta alienët që na vizitojnë sot janë pasardhës të atyre që lanë botën e tyre të lindjes shumë kohë më parë.

Ndoshta, duke përdorur një anije të tillë, një qytetërim alien ka krijuar koloni në sisteme të ndryshme yjore për të vëzhguar jetën primitive ndërsa ajo zhvillohet (si ne). Në një rast të tillë, nuk ka vend më të mirë për një vëzhgues (jo domosdoshmërisht sekret) sesa një bazë orbitale, siç është Hëna pranë Tokës.

Pra, Hëna e zbrazët duket si vendi i përsosur për një bazë aliene. Është afër yllit për energji dhe afër objektit të vëzhgimit.

Për pjesën më të madhe të historisë sonë, ne nuk arritëm dot në Hënë, dhe as tani nuk i japim shumë telashe asaj. Përveç kësaj, njëra anë e Hënës është gjithmonë e kthyer nga Toka. Kush e di se çfarë mund të ndodhë atje, duke u fshehur nga sytë tanë kureshtarë?

Është një ide interesante, por disa njerëz e bëjnë një hap më tej dhe pyesin veten nëse alienët e sollën Hënën vetë?

Hëna është anije e huaj

Teoria e Hënës si një anije kozmike është një ide e mrekullueshme e paraqitur nga disa shkencëtarë sovjetikë në vitet 1970. Ai thotë se hëna është në të vërtetë një krijesë racës aliene. Një qytetërim hapësinor është shumë më i avancuar sesa ne kemi parkuar prej kohësh në orbitën e Tokës.

Pjesa më interesante e kësaj teorie mund të jetë se nga erdhi, por kjo mund të merret me mend. Por ka kuptim kur diskutohet një version i një hëne të zbrazët me një brendshme banimi. Kjo ide mbështetet nga historitë e njerëzve "para-hënor" që kujtojnë legjendat se si u shfaq hëna pas Përmbytjes dhe netët filluan të ndriçohen.

Me pikëpamje shkencore, ideja mbështetet nga mënyra se si formohen krateret e goditjes në Hënë. Edhe krateret më të mëdha të goditjes janë mjaft të cekëta, duke sugjeruar se mund të ketë një lloj trupi të fortë dhe të padepërtueshëm nën sipërfaqen e shkëmbit të Hënës.

Është gjithashtu interesante të theksohet se disa shkëmbinj hënor janë gjetur shumë më të vjetër se shkëmbinjtë në Tokë, megjithëse të dy objektet u formuan gjatë së njëjtës periudhë. Disa shkencëtarë mund të thonë se kjo është për shkak se Toka është ende gjeologjikisht aktive.

Në Tokë, shkëmbinj të rinj ende po formohen sot, dhe të vjetrit po kthehen në mantel përmes subduksionit. Në Hënë, fenomenet gjeologjike kanë pushuar prej kohësh. Megjithatë, mbështetësit e Hënës së zbrazët nuk janë në humbje dhe e quajnë atë një tjetër provë se Hëna është ndërtuar diku tjetër dhe është sjellë këtu nga një racë aliene.

Hëna dhe teoritë e konspiracionit

Kur bëhet fjalë për Hënën, duhet t'i bëjmë vetes një pyetje: pse nuk ka qenë askush atje në gati 50 vitet e fundit? Ne vazhdojmë të studiojmë hënën dhe të dërgojmë sonda në orbitë, por askush nuk ka shkelur në Hënë që nga viti 1972. Pse? A na paralajmëruan të qëndronim larg hënës sapo filluam të ngatërroheshim atje?

Kur shumë prej nesh ishin fëmijë, dëgjonim me admirim projektet e mëdha: do të ketë koloni në Hënë, ose të paktën do të ketë poste shkencore dhe stacione hapësinore!

Sigurisht, ka probleme për të ndërtuar / mirëmbajtur një stacion të përgatitur në Hënë. Por duket si hapi tjetër logjik në eksplorimin e hapësirës. Pra, pse po injorohet Hëna dhe pse të gjitha agjencitë hapësinore po synojnë Marsin? A është vërtet kaq e mërzitshme të shkosh në hënë, apo ka diçka që i mban njerëzit larg?

Nëse vërtet ekziston një qytetërim alien në Hënë, ne mund të imagjinojmë vetëm bezdinë e tyre kur astronautët e NASA-s filluan të vrapojnë në sipërfaqe dhe madje donin të shpërthyen një armë bërthamore atje. Ndoshta njerëzve iu dha një paralajmërim ose, më saktë, qeverive kryesore të botës u dha një paralajmërim.

Për të shmangur histerinë, ata fshehën të vërtetën nga e gjithë popullata, por mesazhi ishte i qartë: ju keni parë gjithçka që duhet për të parë hënën. Mjafton, vazhdo tani.

A është vërtet Hëna baza për UFO-t dhe disqet fluturuese që janë vëzhguar për qindra e mijëra vjet? A është një sferë boshe e banuar nga krijesa nga një sistem tjetër yjor? A është një anije kozmike me shumë gjenerata që udhëtoi vite dritë të panumërta për të mbërritur në pragun e Tokës mijëra vjet më parë?

Ndoshta jo. Shkencëtarët sot duken se janë njerëz mjaft të zgjuar dhe sipas tyre, nuk ka asnjë provë për një hënë të zbrazët.

Por ideja është intriguese dhe gjithmonë ekziston mundësia e një përfundimi mashtrues nga shkencëtarët. Ashtu si mijëra vite, Hëna mbetet një top misterioz i ndritshëm në qiellin e natës. Pa dyshim, ka shumë mistere që duhen zbuluar nëse njerëzit vendosin të shkojnë sërish në satelit.

Por edhe nëse autori i hipotezës ka gabuar, përsëri nga përfundimet e tij rezulton se Hëna është një objekt artificial. Mbetet për ta vërtetuar këtë në mënyrë eksperimentale. Ndonëse disa forca janë qartazi kundër kësaj. Në fund të fundit, lëshimi i satelitëve në Venus, Mars ose Pluton është shumë më i vështirë sesa lëshimi i satelitëve në Hënë. Nisja në distancë pa studiuar plotësisht fqinjin më të afërt nuk duket mjaft logjike.

A është Hëna një objekt i krijuar artificialisht?

Hëna është fqinji më i afërt i Tokës në universin tonë. Diametri i saj është pak më shumë se një e katërta e diametrit të planetit tonë. Anija kozmike mund të kapërcejë 384.400 km, që na ndan nga sateliti ynë, në më pak se 3 ditë. Hëna është një trup sferik shkëmbor, pa atmosferë dhe, me sa duket, pa jetë. Kjo mund të gjendet nga tekstet shkollore.

Ja çfarë thotë, për shembull, "Raporti paraprak mbi fluturimin e anijes kozmike Apollo 17": *"Eksperimentet e Apollos për të përcaktuar nëse Hëna është një planet "i gjallë" apo një planet "i vdekur" tregojnë se, në krahasim me Tokën, Hëna është sizmikisht e qetë... Vullkanizmi dhe aktivitetet e tjera tektonike kanë qenë të rralla ose mungojnë gjatë 2 - 3 miliardë viteve të fundit".*

Shkenca zyrtare preferon (vë në dukje se kjo nuk është një teori zyrtare, por vetëm një e preferuar) teorinë e mëposhtme të origjinës së Hënës:

Citim: "*Hëna dhe Toka u formuan njëkohësisht nga bashkimi dhe ngjeshja e një tufe të madhe grimcash të vogla. Por Hëna në tërësi ka një densitet më të ulët se Toka, kështu që substanca e resë protoplanetare duhet të ishte ndarë me përqendrimin e elementëve të rëndë në Tokë. Në këtë drejtim, u ngrit një supozim se Toka ishte e para që u formua, e rrethuar nga një atmosferë e fuqishme e pasuruar me silikate relativisht të paqëndrueshme; gjatë ftohjes së mëvonshme, substanca e kësaj atmosfere u kondensua në një unazë planetesimalësh, nga e cila u formua Hëna ... "*

E thjeshtë, është e vetmja variant e mundshëme prania e Hënës në orbitën e Tokës.

Nga erdhi ky satelit në planetin tonë? Le të mos jetë më i madhi në sistemin diellor, por më i madhi në raport me planetin e tij. Dendësia e Hënës flet gjithashtu për kushte të pazakonta për formimin. Është 3.3 herë më e madhe se dendësia e ujit, që është më e vogël se çdo planet. Vetë Toka, Mërkuri, Venusi dhe Marsi, dhe analiza e tokës hënore, mosha rezultuese prej 4.1 miliardë vitesh, krahasuar me 5.5 miliardë vite për Tokën, - vetëm sa i hutoi shkencëtarët.

Fakti që një gur shtrihet në sipërfaqen e Hënës është një çështje e qartë (një ushtri e tërë shkencëtarësh ekzaminuan mostrat e tokës hënore në laboratorët e tyre tokësorë). Çfarë ka nën të? Duket se gjithçka është e thjeshtë - në majë të kores, brenda mantelit dhe bërthamës së shkrirë. Kështu është, vetëm në vitin 1969, përpara se Neil Armstrong të zbarkonte në Hënë, tanket e karburantit të përdorur të anijeve zbuluese pa pilot u hodhën në sipërfaqen e saj. Pastaj këtu u la edhe një sizmograf, i cili transmetoi informacione për luhatjet e kores hënore.

Pas përpunimit të të dhënave, shkencëtarët arritën në përfundimin se nën sipërfaqen shkëmbore është ***guaskë metalike 30-40 km e trashë***. Është bërë më vonë analiza kompjuterike e substancës nga e cila përbëhet kjo guaskë. Morëm nikel, berilium, tungsten, vanadium, pak hekur dhe disa elementë të tjerë. Por zbulimi kryesor është një guaskë e tillë, në asnjë mënyrë ***nuk mund të formohej natyrshëm.***

Jo më pak i habitur ishte fakti se nën guaskë, ndër të tjera, është ***73.5 kilometra kub hapësirë pothuajse boshe***. Dëshmi se ka një guaskë metalike nën sipërfaqen hënore është edhe fakti *se* ***shumica e shumë kilometrave të kratereve kanë një fund jashtëzakonisht të sheshtë, si një tigan***. Me fjalë të tjera, sado i madh apo i vogël të ishte meteori, ai linte të njëjtën thellësi në sipërfaqen hënore!!!.

Në fund të viteve '60-të, studiuesit sovjetikë M. Vasin dhe A. Shcherbakov sugjeruan se Hëna është një objekt artificial, një lloj anije kozmike që transportohej në

Tokë dhe se nën sipërfaqen e saj, në një thellësi prej dhjetëra kilometrash, ekziston. një zgavër e madhe e banueshme rreth 50 km e lartë, me një atmosferë të përshtatshme për banorët e saj, pajisje teknike, etj. Korja hënore është një guaskë shumë kilometrash mbrojtëse për një zgavër.

Në fillim të viteve '60-të, astronomi Carl Sagan raportoi se instrumente speciale ishin zbuluar nën sipërfaqen hënore ***shpella të mëdha*** kushte që mund të jenë të favorshme për jetën. Disa prej tyre arrijnë ***100 kub km***. Të njëjtën hipotezë në atë kohë shprehte edhe drejtori i Observatorit Kryesor të BRSS në Pulkovo, Alexander Deutsch.

Hipoteza se Hëna është një anije kozmike gjigante që u rrëzua dhe u detyrua në kohët e lashta të "parkohej" afër Tokës për një "rregullim të madh" u shfaq për një arsye. Në fund të fundit, trupat hapësinorë natyrorë me guaskën e tyre mbrojtëse shumë kilometra, besojnë disa shkencëtarë, janë automjetet më të sigurta dhe më të besueshme për udhëtime ndërplanetare.

Dhe gjithashtu e pazakontë në Hënë është se ajo është disi e madhe për një satelit. Po sikur vetëm njëra anë të jetë e dukshme?

* * *

Njerëzit kanë studiuar një objekt të quajtur Hënë për një kohë të gjatë. Tashmë në shekullin II para Krishtit, Hiparku foli për këtë temë. Në shekullin II pas Krishtit, Klaud Ptolemeu. Ekspertë të tillë si: Herakliti, Aristoteli, Galileo, Kepleri, Njutoni gjithashtu kishin një dorë në studimin e tij ... lista vazhdon.

Filozofët e lashtë si Herakliti, Ksenofoni dhe Tales besonin seriozisht se jeta inteligjente ekzistonte në Hënë. Dhe ata nuk ngurruan as të flisnin e të shkruanin për këtë në traktatet e tyre. Diogjen Laerti shkroi se Herakliti nga Ponti foli për njohjen e tij me një "Selenit" (Hënor) pasardhës. Neokli i Krotonit besonte se dikur një vezë ra nga Hëna, ku kishte një grua.

Johannes Kepler në librin e tij - "Diskursi me një lajmëtar me yje", shkroi për popullsinë e Hënës: "Ata gërmojnë zona të mëdha, duke i rrethuar me tokë të gërmuar, ndoshta për të marrë lagështi nga thellësitë; dhe kështu poshtë, pas kodrave të gërmuara, fshihen në hije dhe brenda, në përputhje me lëvizjen e Diellit, ecin përreth, duke ndjekur hijen, dhe ky depresion përfaqëson diçka si një qytet nëntokësor, ku shtëpitë janë shpella private të gërmuara. Në këtë rrotullim rrethor, dhe në mes - fusha dhe kullota, në mënyrë që të shmanget Dielli, të mos shkojë larg ushqimit..."

Në shekullin e 18-të, astronomi William Herschel së pari tërhoqi vëmendjen e shkencëtarëve te dritat, linjat dhe format gjeometrike në sipërfaqen e Hënës. Që atëherë, dukuri anormale në sipërfaqen e saj janë vërejtur vazhdimisht.

Tashmë në kohën tonë, pasi kishte vëzhguar në mënyrë sistematike Hënën me një teleskop 800x për më shumë se 10 vite, japonezi Yatsuo Mitsushima filmoi në mënyrë të përsëritur kalimin e objekteve të errëta mbi pjesë të ndryshme të Hënës. Materialet që ai mori janë sensacionale: diametri i objekteve është mesatarisht rreth 20 kilometra, dhe shpejtësia e lëvizjes është rreth 200 kilometra në sekondë.

Në përgatitje për uljen e një njeriu në Hënë, u krye një studim i detajuar i sipërfaqes së saj duke u fotografuar me ndihmën e një anije kozmike. Specialistët e NASA-s morën më shumë se 140.000 fotografi. Shumica e tyre janë të një cilësie të

shkëlqyer, dhe rezolucioni optik i pajisjeve bëri të mundur gjetjen e diçkaje në Hënë për të cilën ishim plotësisht të papërgatitur ...

Në vitin 1977, një libër nga një farë J. Leonard u botua në Britaninë e Madhe me një titull të bujshëm: "Është dikush tjetër në Hënën tonë" dhe nëntitull: "Zbulohen fakte të mahnitshme jete inteligjente në Hënë". Kush fshihet me pseudonimin J. Leonard? E panjohur. Në çdo rast, ky është një person i mirëinformuar, i cili ka arritur të ketë akses në informacione të gjera, përfshirë ato top-sekret.

Tridhjetë e pesë fotografi, secila e shoqëruar me një numër kodi të NASA-s, dhjetëra vizatime të detajuara, sipas autorit, të bëra nga fotografi të NASA-s me format të madh të cilësisë së lartë të botuara në këtë libër, deklarata të ekspertëve dhe një bibliografi e gjerë e çojnë lexuesin në një mahnitëse. përfundimi: NASA dhe shumë shkencëtarë nga emri botëror ***dinë për shumë vite*** se ka shenja jete inteligjente në Hënë!

Duke analizuar imazhet e transmetuara nga Ranger-7 pas uljes së tij të sigurt pranë kraterit dhe të marra nga astronautët nga orbita e ulët kur fluturonin rreth Hënës, autori, ashtu si ekspertët e NASA-s, arriti në një përfundim të qartë: ***ka mekanizma dhe struktura të shumta në sipërfaqen e Hënës***.

Sipas J. Leonard, shumica e këtyre mekanizmave të mëdhenj janë shkatërruar, por të tjerët qartësisht vazhdojnë të punojnë. Disa objekte ndryshojnë formën e tyre, zhduken ose rishfaqen në shpatet ose në fund të një krateri. Aktiviteti më i madh vërehet në anën e dukshme të hënës. Pra, në zonën e kraterit të Kingut ka një numër të madh pajisjesh mekanike, të quajtura nga autori "X-Drones", sepse në formë ngjajnë me shkronjën "X". Këta "ekskavatorë" një milje e gjysmë në madhësi zhvillojnë shpatet e kraterit, duke thyer dheun shkëmbor dhe duke e hedhur në sipërfaqe.

J. Leonard beson se një tubacion rreth tre milje i gjatë ishte hedhur nga kreshta e kraterit King, skajet e të cilit janë të mbuluara me kapele identike. Struktura të ngjashme u zbuluan nga eksploruesi japonez Mitsui dhe u përshkruan në librin Explorations of the Moon.

Libri i J. Leonard përmban shumë përshkrime mbresëlënëse të mekanizmave të ndryshëm që ngrihen mbi sipërfaqen e Hënës dhe ndjekin lëvizjen e Diellit.

"Shtatë milje nga Bulliald, Ranger 7 bëri fotografi unike. Një objekt i madh metalik, pjesërisht në hije, ka një formë të rrumbullakosur, një cilindër dhe një frëngji në majë. Vrimat janë të dukshme në cilindër në një distancë të barabartë nga njëra-tjetra. Nga frëngji del mjegull ose avull. Shenjat e identifikimit janë të dukshme në objekte.

A lidhen aktivitetet teknologjike hënore me UFO-t? Një analizë e fotografive të NASA-s dhe disa deklarata të astronautëve i japin një përgjigje pozitive kësaj pyetjeje.

J. Leonard citon astronautin Gordon ("Apollo 15"): *"Kur kaluam 30-40 këmbë, një masë objektesh fluturuan afër - kaq të bardha dhe të ndezura, kishin një motor"*.

Astronautët amerikanë kishin fjalë kodi për Hjustonin në rast se gjenin diçka të pazakontë në hënë ose afër saj, për shembull: 2Anibel" do të thotë një zjarr i ndezur në ose afër Hënës, "Barbara" është një strukturë, "Shën Nikolla" është një UFO.

"Anibel" u vëzhgua nga astronautët në Detin e Krizave. Këtu u gjetën gjithashtu struktura drejtkëndëshe 2 dhe 3 kate, dhe kati i sipërm ishte një drejtkëndësh i ngjashëm, por më i vogël. Ndonjëherë në bazën e drejtkëndëshit të poshtëm mund të shiheshin vrima të mëdha të rrumbullakëta të vendosura në një rresht në të njëjtën distancë nga njëra-tjetra.

Në fund të kraterit të Kopernikut është një strukturë në formën e një trekëndëshi të vendosur në bazë. Në sipërfaqen e saj anësore dallohen shenja që ngjajnë me numra dhe forma gjeometrike. Sa i përket shenjave, në sipërfaqen e Hënës, duke gjykuar nga fotografitë, mund të gjenden shenja të ndritshme (ndoshta në dritën e reflektuar të Diellit), për shembull, në formën e kryqeve blu të instaluara vertikalisht në tokë.

Zakonisht e njëjta shenjë instalohet në ato vende ku ka mekanizma të bashkuar nga një funksion teknologjik. Pra, pranë kratereve në të cilat funksionojnë X-Drones, janë instaluar kryqe blu. Në vende të tjera, shenjat në formën e një shigjete janë të dukshme.

J. Leonard beson se krateri Mbreti dhe rrethinat e tij mund të jenë diçka si baza e një qytetërimi tjetër, pasi aty janë vendosur platformat që ngrihen mbi sipërfaqe në ***0.5 milje***. Shumë prej tyre janë përballë ***6 deri në 10 milje***. Është e vështirë për ne në Tokë të imagjinojmë struktura të kësaj madhësie.

Është e pamundur të mos përmendet supozimi shumë i diskutueshëm i J. Leonard: *"Zona të mëdha të sipërfaqes janë të mbuluara me mbetjet e diçkaje që i ngjan një rrjete kamuflazhi kabllosh që kryqëzohen në kënde të drejta. Ndoshta dikur sipërfaqja e Hënës ishte maskuar me ndihmën e pluhurit, guralecave, rrënojave dhe kratereve artificiale nën një planet të zakonshëm? Tani ne shohim mbetjet e maskimit pas kataklizmës në Hënë"*.

Është kataklizma që i shpjegon studiuesit një shkatërrim kaq të madh të mekanizmave, tubacioneve dhe strukturave. Në një masë të madhe, kjo mbështetet nga fotografitë e NASA-s. Janë zbuluar sisteme tubash, të vendosura në sipërfaqe dhe duke zbritur në shpatin e kraterit për të shkuar thellë në hënë. Megjithatë, shumë tubacione janë shkatërruar…

Astronauti Harrison Schmitt, piloti i modulit hënor Apollo 17, nuk mundi ta përmbajë habinë e tij, tashmë në rroyullimin e parë rreth Hënës, "Sapo pashë një blic në sipërfaqen hënore! Të nesërmen, gjatë rrotullimit të katërmbëdhjetë rreth Hënës, ishte radha për t'u befasuar nga një tjetër pilot i Apollo!- Ronald Evans: *"Epo! Ti e di që nuk do ta besoja kurrë! Unë jam pikërisht mbi buzë të Detit Lindor. Sapo shikova poshtë dhe pashë një blic të ndritshëm me sytë e mi!"*.

Kur një prej autoriteteve më serioze për natyrën fizike dhe gjeologjike të Hënës, Dr. Farouk El-Baz, konsulent dhe asistent i shumë astronautëve amerikanë, iu kërkua të komentonte mbi këto vëzhgime, përgjigja e tij ishte mjaft kategorike: *"Nuk ka dyshim se kjo është diçka madhështore: këto nuk janë kometa, dhe kjo* ***jo e natyrshme****!"*.

Duhet theksuar se fenomenet e çuditshme të dritës në diskun hënor njihen prej kohësh. Një tjetër 3 maj 1715, duke parë në Paris eklipsin e Hënës, vuri re astronomi E. Louville në skajin perëndimor të Hënës *"Një lloj ndezjeje ose dridhje e menjëhershme e rrezeve të dritës ... Këto ndezje drite ishin shumë të shkurtra dhe u shfaqën në një vend ose në një tjetër ..."*.

Mund të supozohet se meteorët u vëzhguan në sfondin e Hënës, duke u djegur në atmosferën e Tokës. Megjithatë, në të njëjtën kohë me E. Louville, i famshëm E. Halley vëzhgoi shpërthime të ngjashme në të njëjtin rajon të Hënës në Ishujt

Britanikë. A ia vlen të shpjegohet se të njëjtët meteorë që digjen në një lartësi prej disa kilometrash mbi Tokë nuk mund të shihen në sfondin e të njëjtit rajon të Hënës në të njëjtën kohë në Londër dhe Paris?

Dhe në bibliotekën e Shoqërisë Mbretërore Astronomike ka shumë informacione për pikat e çuditshme të dritës dhe luhatjet e dritës në hënë. Për shembull, astronomët janë tërhequr prej kohësh nga drita e çuditshme që shfaqet periodikisht në krateret hënore. Sidomos shpesh në krateret Platoni dhe Aristarku. Shpesh objektet në lëvizje vërehen në detet e krizave dhe qetësisë. Pra, në zonën e këtij të fundit në vitin 1964, ata panë të paktën katër herë dritë ose njolla të errëta, duke lëvizur në pak orë për dhjetëra e madje qindra kilometra.

Më 11 shtator 1967, brenda 8-9 sekondave, shkencëtarët kanadezë regjistruan këtu një pikë të errët drejtkëndëshe me skaje vjollce, e cila ishte qartë e dukshme derisa hyri në rajonin e natës. Dhe pas 13 minutash. në drejtim të vendit, pranë kraterit Sabine, pati një dritë të verdhë. Dhe me sa duket, jo rastësisht Apollo 11 zbarkoi në këtë zonë një vit e gjysmë më vonë. Studimi i tokës hënore në vendin e uljes befasoi edhe ekspertët. Ai u shkri dhe, sipas profesor T. Gold, me energji 100 herë më të fuqishme se sa lëshon Dielli. Cili ishte ky burim nuk dihet. Ekspertët besojnë se ai ishte në një lartësi të ulët mbi hënë.

Në vitin 1968, NASA publikoi një katalog të shikimeve të çuditshme hënore në Katalogun Kronologjik të Raporteve të Ngjarjeve Hënore. Gjatë 4 shekujve që mbulon katalogu, janë regjistruar 579 shembuj që shkenca nuk ka dhënë ende një shpjegim për: lëvizjen e objekteve me shkëlqim (vetëm pika dhe madje edhe kolona të tëra drite), krateret në zhdukje, llogore me ngjyra që zgjaten me një shpejtësi prej 6 km./h, kupola gjigante që ndryshojnë ngjyrën e tyre; një objekt i madh ndriçues, i quajtur "Kryqi Maltez", u vërejt më 26 nëntor 1956, një gaz i çuditshëm që u shfaq mbi sipërfaqen e Hënës, etj. Katalogu gjithashtu regjistroi shpejtësinë e lëvizjes së pikave të lartpërmendura në Detin e Qetësisë - nga 32 në 80 km/orë.

Një nga vëzhgimet më interesante të kohëve të fundit i përket një astronomi amator japonez. Televizioni ka luajtur në mënyrë të përsëritur një video incizim të një hije që ai e bëri me një teleskop duke lëvizur shpejt në sipërfaqen e hënës. Nëse kjo nuk është një mashtrim, atëherë madhësia e hijes (rreth 20 km në diametër) dhe shpejtësia e madhe e lëvizjes së saj (për 2 sekonda hija udhëtoi rreth 400 km) na lejojnë të flasim për një nivel të lartë teknik të objektit. .

Gjithashtu më 25 Prill 1972, Observatori Passau regjistroi në film fotografik në rajonin e kratereve Aristarku dhe Herodoti një "shatërvan i lehtë" madhështor, i cili arriti një lartësi prej 162 km me një shpejtësi prej 1.35 km / s, u zhvendos në anën. me 60 km dhe u zhduk.

Të gjitha këto fakte e detyruan NASA-n të merret me qëllim dhe seriozitet me fenomenet anormale në satelitin e Tokës. Në vitin 1972 u krijua program i veçantë, me të cilin ishin lidhur dhjetëra vëzhgues me përvojë "publike" të armatosur me teleskopë. Secilit prej tyre i janë caktuar katër rajone hënore nga NASA, ku fenomenet hënore janë vëzhguar vazhdimisht në të kaluarën. Këtyre çudirave u janë kushtuar simpoziume dhe artikuj të shumtë.

Shkencëtarët po përpiqen dëshpërimisht të gjejnë shkakun natyror të fenomeneve hënore, por deri më tani pa shumë sukses. Në të njëjtën kohë, ekziston një këndvështrim mjaft i papritur për gjithçka që ndodh. "Ata, shkencëtarët, shkruan

J. Leonard, shpërfillin (me vetëdije ose pa vetëdije) të vërtetën e thjeshtë, që është se dukuritë e fenomeneve hënore lidhen me banorët në Hënë që kryejnë aktivitetet e tyre të qëllimshme".

Çfarë flet në favor të një hipoteze kaq të guximshme? Për shembull, objekte të çuditshme që ngjajnë me një lloj mekanizmi. Qëllimi i disa pajisjeve mund të merret me mend nga ndryshimet në sipërfaqen hënore që ato lënë. Për shembull, skajet e disa kratereve shkatërrohen nga diçka që lëviz përgjatë tyre në një spirale (kjo të kujton minierat tona gjigante të hapura).

Shumë kratere, veçanërisht në ana e errët e Hënës kanë një formë të theksuar poligonale, e cila ende nuk ka shpjegim. Gjatë fluturimit rreth hënës së Apollo 14, astronautët bënë një foto mjaft interesante. Ky është një imazh i qartë i një pajisjeje gjigante mekanike, e quajtur më vonë "superpajisja-1971". Dy struktura të lehta dhe të hapura (metalike?) qëndrojnë brenda njërit prej kratereve. Dhe pa bërë asnjë hije. Nga baza e tyre shtrihen litarët e gjatë. Sipas vlerësimeve të përafërta, madhësia e pajisjes është 1-1,5 milje (1,6-2,4 km).

Në mënyrë të përsëritur ekzistojnë mekanizma të ngjashëm me një lugë për kapjen e tokës (ato quheshin "T-scoops"). Në lindje të detit Smith, në anën e largët të Hënës, afër kraterit Sanger, ekziston një zonë ku mund të shihni rezultatet e punës së tyre: pajisja tashmë ka hequr një pjesë të madhe të rrëshqitjes qendrore dhe është në buzë, duke vazhduar punën. Grumbuj kalldrëmesh grumbullohen aty pranë.

Rezultatet mahnitëse janë marrë duke krahasuar tre fotografi të së njëjtës zonë të marra nga Apollo 16 gjatë 50 rrotullimeve rreth hënës. Në shpatin e brendshëm të kraterit, një pajisje X u regjistrua në një imazh të hershëm. Regjistruar në të njëjtin vend 2 ditë më vonë.

Mund vetëm të spekulohet se për çfarë përdoren këto mekanizma: kërkimi i lëndëve të para, punët e ndërtimit, eliminimi i defekteve në koren hënore, detyrat arkeologjike, nxjerrja e gazit për të krijuar një atmosferë artificiale? pothuajse një ton oksigjen. Kjo rezervë është e mjaftueshme për një tokëz për 3 vjet! "A nuk është kjo arsyeja pse **ATA** shkatërrojnë vargjet malore?" - pyet J. Leonard.

Objektet që lëvizin duke lënë një gjurmë pas tyre, duken shumë mbresëlënëse në foto. Në NASA quhen me kusht "kalldrëm". J. Leonard pretendon se astronautët amerikanë ekzaminuan 34 gjurmë të tilla në zonën e uljes së Apollo 17. Gjatësia e shinave varionte nga 100 m në 2.5 km. Gjerësia arrinte në 16 m. Si rregull grupoheshin në 8-10. Shumica e objekteve të cilave iu referuan ishin 20-30% më të gjera se vetë gjurmët. Disa ishin të zgjatura dhe në madhësinë e një dhome. Si mund të rrotullohen ndonjëherë në një sipërfaqe pothuajse horizontale? Dhe një tjetër fakt misterioz: nga 34 gjurmët e ekzaminuara, vetëm 8 përfunduan në gurë. Çfarë la gjurmë të tjera?

Konsulenti ushtarak amerikan William Cooper në vitin 1989 botoi një artikull në gazetën Razvitie në të cilin ai tregon se si në një kohë ***anije aliene*** shoqëronte çdo nisje dhe ulje të amerikanëve në Hënë.

Jeta e vendasve hënor u filmua nga pjesëmarrësit e misionit Apollo: Kupola dhe qemere, çati me dy çati, struktura të larta të rrumbullakëta, si shkronja T, makina minerare që lënë shenja si qepje në sipërfaqen e Hënës, të mëdha ose anije kozmike shumë të vogla aliene.

Informacione rreth takimeve me UFO-t në orbitën hënore gjenden gjithashtu në arkivat sekrete sovjetike. Ekziston një regjistrim i një bisede midis Neil Armstrong dhe Baz Aldrin me një bazë në Hjuston. Astronautët janë mjaft të qartë për faktin se ***përballë tyre janë anijet e krijesave të tjera dhe vetë krijesat po i shikojnë ato***.

Dhe në përfundim, do të doja të citoja fjalët e mahnitshme të Neil Armstrong. Dhe megjithëse më vonë ai i refuzoi ato, negociatat e tij u dëgjuan nga shumë radioamatorë amerikanë.

Armstrong: *Çfarë është? Çfarë dreqin është çështja? Do të doja të dija të vërtetën, cila është ajo?*

NASA: *Çfarë po ndodh? Ka diçka që nuk shkon?*

Armstrong: *Këtu ka objekte të mëdha, zotëri! I madh! Oh Zoti im! Këtu ka anije të tjera kozmike! Ata janë në anën tjetër të kraterit! Ata janë në Hënë dhe na shikojnë!"*

A nuk ishte kjo arsyeja kryesore që të gjitha projektet për fluturimet në Hënë u kufizuan atëherë - në fund të fundit, ajo ishte tashmë e zënë!

A është Hëna një strukturë artificiale, e zbrazët brenda?

Mjerisht, kjo çështje është ende e mbuluar me mister. Hëna është kaq misterioze si trup qiellor që as vetë ekzistencën e saj nuk mund ta shpjegojmë qartë.

Megjithatë, pa yllin e natës, jeta në Tokë mund të mos ishte shfaqur kurrë.

Por çfarë e bën satelitin qiellor të Tokës një objekt kaq misterioz? Pse Robin Brett, një shkencëtar i NASA-s, dikur deklaroi: Duket më e lehtë të shpjegosh mosekzistencën e Hënës se sa ekzistencën e saj. Frazë e mahnitshme, apo jo?

Hëna është një vend jashtëzakonisht magjepsës që ka marrë shumë vëmendje, por për disa arsye, pasi programi Apollo u mbyll papritur, shkencëtarët nuk u kthyen më në sipërfaqen hënore.

Shumë studiues modernë besojnë me vendosmëri se Hëna në fakt ka kontribuar në terraformimin e Tokës dhe është një pjesë e inxhinierisë së pajisjeve antike të mbuluara tani në një shtresë të trashë pluhuri dhe shkëmbi. Supozohet se nën shtresën e jashtme mbrojtëse, Hëna ka një guaskë të fortë prej rreth 30 kilometrash, e bërë nga materiale me rezistencë të lartë.

Teoria e Hënës së zbrazët

Ideja se Hëna është një objekt artificial i zbrazët mund të duket absurde për shumë njerëz. Megjithatë, një pjesë e konsiderueshme e studiuesve janë të bindur për këtë për shkak të anomalive të shumta hënore, ndërsa thonë se sateliti i Tokës nuk është vetëm i zbrazët, por një objekt i krijuar artificialisht. Është një produkt i inxhinierisë nga një racë aliene, e ndërtuar miliona vjet më parë.

Kaq e çuditshme dhe plot sekrete Hëna me struktura misterioze

Teoritë në lidhje me origjinën dhe qëllimin e hënës janë të panumërta. Pothuajse të gjitha bazohen në përmbajtjen jashtëzakonisht të lartë dhe përbërjen e pazakontë të elementeve që ndodhin natyrshëm në Hënë.

Sipas versioneve të propozuara, materialet mbetën në satelit pas ndërtimit të brendësisë së strukturës.

Në të vërtetë, korja e Hënës është e mbushur me një përqendrim të lartë të metalit të çmuar dhe uraniumit, i cili është pasuruar në një cilësi të paparë më parë.

NASA madje kreu një eksperiment që prek pjesërisht idenë e një hëne të zbrazët. Në vitin 1969, Agjencia Hapësinore e SHBA-së krijoi një agjenci hapësinore për të studiuar se si një satelit i Tokës do t'i përgjigjej një goditjeje.

Ajo që ndodhi i habiti shkencëtarët: si rezultat i rënies së sondës në sipërfaqen hënore, tërmeti i hënës përfshiu të gjithë hënën! Për habinë e shumë njerëzve, Hëna "gumëzhi" si një zile për një orë. Studiuesit u mahnitën nga fenomeni i pashpjegueshëm.

Ky eksperiment "i vogël" ka çuar në krijimin e teorive dhe miteve të shumta për Hënën. Një prej tyre është se Hëna nuk ka një bërthamë natyrore. Ken Johnson, kreu i departamentit të informacionit të departamentit, vuri në dukje se jo vetëm që hëna binte si një zile, por e gjithë hëna "varej" në një mënyrë të tillë sikur të kishte një amortizues gjigant hidraulik brenda.

Për më tepër, NASA ishte në gjendje të zbulonte dendësinë mesatare të Hënës - 3.34 g / cm3, e cila përfaqëson objektin si një trup qiellor relativisht i lehtë. Krahasuar me Hënën, dendësia mesatare e Tokës është 5.5 g/cm3. Ky është lloji i të dhënave që tregojnë për një brendësi të zbrazët të hënës, thotë Dr. Gordon McDonald.

Po, Hëna është një objekt shumë misterioz, i cili, megjithatë, së shpejti mund të humbasë shkëlqimin dhe hijeshinë e saj për ufologët.

20.Hëna e zbrazët - Për dhe Kundër

Hipoteza e ***Hënës boshe*** dhe hipoteza e Hënës si ***anije kozmike*** të lidhur ngushtë propozojnë se Hëna e Tokës është ose tërësisht e zgavërt ose ndryshe përmban një hapësirë të brendshme thelbësore. Asnjë provë shkencore nuk ekziston për të mbështetur idenë; Vëzhgimet sizmike dhe të dhëna të tjera të mbledhura që kur anija kozmike filloi të rrotullohej ose të ulej në Hënë tregojnë se ajo ka një kore të hollë, mantel të gjerë dhe bërthamë të vogël, të dendur, edhe pse në përgjithësi është shumë më pak e dendur se Toka.

Botimi i parë për të përmendur një Hënë të zbrazët ishte romani i H. G. Wells në vitin 1901, *The First Men in the Moon*. Në vitin 1970, dy autorë sovjetikë botuan një pjesë të shkurtër në shtypin popullor duke spekuluar se Hëna mund të jetë "Krijimi i Inteligjencës Aliene". Që nga fundi i viteve 1970, hipoteza është miratuar nga teoricienët e konspiracionit si Jim Marrs dhe David Icke.

Hyrje

Hipoteza e Hënës boshe është sugjerimi se Hëna është boshe, zakonisht si produkt i një qytetërimi alien. Shpesh quhet hipoteza e Hënës së Anijes Kozmike dhe shpesh korrespondon me besimet në UFO ose astronautët e lashtë.

Sugjerimi i një hëne të zbrazët u shfaq për herë të parë në fantashkencë, kur H. G. Wells shkroi për një hënë të zbrazët në librin e tij të vitit 1901 *The First Men in the Moon*. Koncepti i planeteve boshe nuk ishte i ri; Diskutimi i parë i një Toke boshe ishte nga shkencëtari Edmond Halley në vitin 1692. Wells mori hua nga veprat e mëparshme imagjinare që përshkruanin një Tokë të zbrazët, të tilla si romani i vitit 1741 *Niels Klim's Underground Travels* nga Ludvig Holberg.

Në vitin 1920, autori i fringe Marshall B. Gardner citoi spekullimet e Wellsit për një Hënë boshe si mbështetje të teorisë së Tokës Hollow.

Si Hëna e Zbrazët, ashtu edhe Toka Boshe tani konsiderohen si teori të skajeve ose teori konspiruese. Koncepti i Hënës si një anije kozmike përmendet shpesh si një nga besimet e David Icke.

Densiteti

Fakti që Hëna është më pak e dendur se Toka është e përparuar si mbështetje që ajo të jetë e zbrazët. Dendësia mesatare e hënës është 3.3 g/cm^3, ndërsa e Tokës është 5.5 g/cm^3. Një shpjegim i kësaj mospërputhjeje është se hëna mund të jetë formuar nga një ndikim gjigand i cili nxori disa nga koret e sipërme të Tokës në orbitën e saj. Manta e sipërme e Tokës dhe korja janë më pak të dendura se bërthama e saj.

Hëna ra si zile

Midis viteve 1969 dhe 1977, sizmometrit e instaluar në Hënë nga misionet Apollo regjistruan hënat. Hëna u përshkrua si "tringëllimë si një zile" gjatë disa prej këtyre tërmeteve, veçanërisht ato të cekëta. Kjo frazë u soll në vëmendjen popullore në mars të vitit 1970 në një artikull të *Shkencës Populllore*.

Më 20 nëntor 1969, Apollo 12 qëllimisht rrëzoi Fazën e Ngjitjes së Modulit të saj Hënor në sipërfaqen e Hënës; NASA raportoi se Hëna ra "si një zile" për gati një orë, duke çuar në argumente se ajo duhet të jetë bosh si një zile. Eksperimentet e sizmologjisë hënore që atëherë kanë treguar se trupi hënor ka sipërfaqe të cekët hëne që veprojnë ndryshe nga tërmetet në Tokë, për shkak të dallimeve në përbërje, tip dhe dendësi të shtresave planetare, por nuk ka dëshmi për ndonjë hapësirë të madhe boshe brenda trupit.

Model spekulativ i prerë i Hënës me anijen kozmike brenda

Hamendje "anije kozmike" Vasin-Shçerbakov

Në vitin 1970, Michael Vasin dhe Alexander Shcherbakov, të Akademisë Sovjetike të Shkencave, avancuan një hipotezë se Hëna është një anije kozmike e krijuar nga qenie të panjohura. Artikulli titullohej "A është Hëna krijimi i inteligjencës aliene?" dhe u botua në *Sputnik*, ekuivalenti sovjetik i *Read's Digest*. Hipoteza Vasin-Shcerbakov u raportua në Perëndim po atë vit.

Hipoteza e tyre mbështetet shumë në sugjerimin se krateret e mëdha hënore, të supozuara përgjithësisht të formuara nga përplasja e meteorëve, janë përgjithësisht

tepër të cekëta dhe kanë funde të sheshta ose edhe konvekse. Ata hamendësuan se meteorët e vegjël po bëjnë një depresion në formë kupi në sipërfaqen shkëmbore të hënës, ndërsa meteorët më të mëdhenj po shpojnë përmes një shtrese shkëmbore dhe po godasin poshtë një hullie të blinduar.

Autorët i referohen spekulimeve të mëparshme nga astrofizikani Iosif Shklovsky, i cili sugjeroi se hëna martiane Phobos ishte një satelit artificial dhe bosh; që atëherë është treguar se nuk është kështu. Autori skeptik Jason Colavito thekson se të gjitha provat e tyre janë rrethanore dhe se, në vitet 1960, Bashkimi Sovjetik ateist promovoi konceptin e astronautëve të lashtë në përpjekje për të minuar besimin e Perëndimit në fe.

Eklipset e "përsosura" diellore

Në vitin 1965, autori Isak Asimov vërejti: "Ajo që e bën kaq të jashtëzakonshëm eklipsin e plotë është aksidenti i madh astronomik, saqë Hëna përshtatet kaq ashpër mbi Diellin. Hëna është mjaft e madhe për të mbuluar Diellin plotësisht (ndonjëherë) në mënyrë që të bjerë një natë e përkohshme dhe yjet të dalin jashtë. (...) Distanca më e madhe e Diellit përbën madhësinë e tij më të madhe dhe rezultati është se Hëna dhe Dielli duken të barabartë në madhësi. (...) Nuk ka arsye astronomike pse Hëna dhe Dielli duhet të përshtaten kaq mirë. Është rastësia më e rëndë dhe vetëm Toka midis të gjitha planeteve është e bekuar në këtë mënyrë".

Që nga vitet 1970, teoricienët e konspiracionit kanë përmendur vëzhgimet e Asimov mbi eklipset diellore si dëshmi e artificialitetit të Hënës. Astronomët e rrymës e hedhin poshtë këtë interpretim. Ata vërejnë se diametrat këndorë të Diellit dhe Hënës ndryshojnë me disa për qind me kalimin e kohës dhe nuk përputhen "në mënyrë të përsosur" gjatë eklipseve. As Toka nuk është planeti i vetëm me një satelit të tillë: Hëna e Saturnit Prometeu ka afërsisht të njëjtin diametër këndor si Dielli kur shihet nga Saturni.

Sot, disa studiues kanë pohuar se "kushtet që kërkohen për eklipse të përsosura diellore janë të njëjtat kushte që përgjithësisht pranohet se janë të nevojshme për të dalë jeta inteligjente". Nëse po, madhësia dhe orbita e Hënës mund të shpjegohen më mirë nga parimi i dobët anthropik.

Perspektiva shkencore

Linjat e shumta të provave tregojnë se Hëna është një trup solid i cili u formua nga një ndikim midis Tokës dhe një planetoidi.

Origjina e Hënës

Historikisht, u teorizua se Hëna e ka origjinën kur një Tokë që rrotullohet me shpejtësi dëboi një pjesë të masës së saj. Kjo u propozua nga George Darwin (djali i biologut të famshëm Charles Darwin) në vitin 1879 dhe mbajti njëfarë popullariteti deri në Apollo. Gjeologu austriak Otto Ampferer në vitin 1925 sugjeroi gjithashtu daljen e Hënës si shkak për rrëshqitjen kontinentale. Një hipotezë e dytë argumentoi Tokën dhe Hënën e formuar së bashku si një sistem i dyfishtë nga disku i akrecionit primordial të Sistemit Diellor. Më në fund, një hipotezë e tretë sugjeroi se Hëna mund të ketë qenë një planetoid i kapur nga graviteti i Tokës.

Shpjegimi modern për origjinën e Hënës është zakonisht hipoteza e ndikimit gjigand, e cila argumenton se një trup i madhësisë së Marsit goditi Tokën, duke bërë një unazë mbeturinash që përfundimisht u mblodhën në një satelit të

vetëm natyror, Hëna. Hipoteza e ndikimit gjigand është aktualisht hipoteza e favorizuar shkencore për formimin e Hënës. Provat mbështetëse përfshijnë:

- Rrotullimi i Tokës dhe orbita e Hënës kanë orientime të ngjashme.
- Sistemi Tokë-Hënë përmban një vrull anomali të lartë këndore. Që do të thotë, vrulli i përmbajtur në rrotullimin e Tokës, rrotullimi i Hënës, dhe Hëna që rrotullohet rreth Tokës është dukshëm më e lartë se planetët e tjerë tokësorë. Një ndikim gjigant mund të ketë dhënë këtë vrull të tepërt.
- Mostrat e Hënës tregojnë se Hëna dikur ishte shkrirë në një thellësi të konsiderueshme, por të panjohur. Kjo mund të ketë kërkuar më shumë energji se sa parashikohet të jetë në dispozicion nga kapja e një trupi të madhësisë së Hënës. Një proces jashtëzakonisht energjik, i tillë si një ndikim gjigand, mund të sigurojë këtë energji.
- Hëna ka një bërthamë relativisht të vogël hekuri. Kjo i jep Hënës një dendësi më të ulët se Toka. Modelet kompjuterike të një ndikimi gjigand të një trupi të madhësisë së Marsit me Tokën tregojnë se bërthama e përplasjes ka të ngjarë të depërtojë në Tokë dhe të shkrihet me bërthamën e vet. Kjo do ta linte Hënën me më pak hekur metalik se trupat e tjerë planetarë.
- Hëna është shteruar në elemente shpërthyese në krahasim me Tokën. Avullimi në temperatura të krahasueshme më të ulëta, ato mund të humbasin në një ngjarje me energji të lartë, me gravitetin më të vogël të Hënës të paaftë për t'i rimarrë ato ndërsa Toka e bëri.
- Ka prova në sistemet e tjera yjore të përplasjeve të ngjashme, duke rezultuar në disqe mbeturinash.
- Përplasjet gjigante janë në përputhje me teorinë udhëheqëse të formimit të Sistemit Diellor.
- Raporti i qëndrueshëm-izotop i shkëmbit hënor dhe tokësor janë identikë, duke nënkuptuar një origjinë të përbashkët.

21.Misteret e Hënës: Miliona alienë jetojnë atje

Ka kaq shumë mistere që qarkullojnë rreth Satelitit të vetëm të Tokës: nga origjina e tij deri në zbritjen e parë në Hënë, ky shkëmb hapësinor është bërë një diskutim i madh midis entuziastëve të UFO-s. NASA fajësohet për fshehjen e informacioneve rreth fotografive të Hënës, mbi të cilat disa defryes të agjencisë pretendonin se shihnin strukturat artificiale, UUF-t, e madje edhe njësitë.

Apollo 11 Takimi i dyshuar i UFO-s

Në vitin 1987, studiuesi britanik i UFO-s, Timothy Good, shkroi një libër me titull – "Above Top Secret: The Worldwide U.F.O. Cover-Up", në të cilin ai deklaroi se Neil Armstrong pa anije kozmike "të tjera". Ka qenë pretendimi më i çuditshëm i bërë ndonjëherë. A ka ndonjë të vërtetë në librin e Z. Good?

Timoteu i Mirë dikur quhej "studiuesi kryesor i UFO-s në Britani" nga gazeta e përjavshme britanike Observer. Pas paraqitjes së librit të tij, ai u përfshi në botimin fillestar të 12 dokumenteve të supozuara Majestic.

Sipas Z. Good, një ish-agjente femër e MI6 i tha atij se Neil Armstrong i sugjeroi asaj se kishte anije kozmike "të tjera" në Hënë kur Apollo 11 zbarkoi në vitin 1969. Në librin e tij – "Above Top Secret" ("Mbi Sekretet e Larta"), Good shkroi se ka disa

njerëz (identitetet e të cilëve janë ende të dyshimtë) që pretendonin se Armstrong në fakt kishte hasur UFO-t në Hënë.

Qytete të lashta aliene ekzistojnë në Hënë

Ish-punëtori i NASA-s, Dr. Ken Johnston pohoi se NASA e di se ekuipazhi i Apollo 11 zbuloi qytete të lashta aliene dhe mbetjet e makinerive jashtëzakonisht të përparuara në Hënë. Disa nga këto teknologji mund të manipulojnë gravitetin.

Sipas Dr. Johnston, astronautët e Apollos sollën dëshmi fotografike të objekteve që gjetën gjatë aktiviteteve të tyre jashtëvehikulare në hënë. Johnston pohoi se NASA urdhëroi për të shkatërruar imazhet EVA në Laboratorin e Propulsionit Jet (JPL), por ai refuzoi. Kur doli në publik, ai u shkarkua nga agjensia.

Përveç kësaj, Dr. Ken Johnston, i cili është një inxhinier i aeronautikës në pension dhe ish-marins aktiv në detyrë, tani njihet si ”Fishkëllyes i NASA-s”. Ai refuzon termin ”deklarues” pasi thotë se ajo që bëri ishte duke i dhënë publikut informacion të dorës së parë që ata meritojnë të dinë.

Ish-rreshteri i forcave ajrore të SHBA Karl Wolfe, i cili vdiq në një aksident me biçikletë në vitin 2018, ishte një tjetër person që ndau një histori të ngjashme me Dr. Ken Johnston. Ai kishte leje top-sekret dhe punoi në bazën e Forcave Ajrore Langley në Virxhinia, SHBA. Në vitin 2001, Wolfe doli përpara me pretendimet se ai kishte parë dëshmi fotografike të një strukture aliene në anën e largët të Hënës.

Fjalë kodi për UFO-t në Hënë

Donna Hare deklaroi se ka punuar për kontaktuesin e NASA Philco Ford në fillim të viteve 1970. Ajo kishte një leje të sigurisë së lartë për të ecur në laboratorin e fotografive të NASA-s dhe departamenteve të tjera.

Gjatë konferencës për shtyp të Projektit të Zbulimit, Hare zbuloi se NASA mbuloi dhe eliminoi anomalitë e hapësirës si UFO-t nga fotografitë satelitore. Hare ka marrë disa çmime në programet hapësinore. Ajo e dedikoi pjesën më të madhe të kohës së saj si një ilustruese teknike në programet hapësinore. Ajo krijoi harta hënore, rrëshqitje uljeje dhe kishte punuar për 15 vjet si nën-kontraktore për NASA-s.

Sipas saj, NASA kishte një protokoll për të ndryshuar imazhet satelitore, dhe punëtorët që ishin caktuar në këtë program u vunë në karantinë. Ajo u tha nga një nga burimet se gjatë një prej uljeve në hënë, tre UFO kishin zbarkuar. Më pas, kishte një fjalë kodik ”Babagjyshi i Vitit të Ri” për këto zeje.

Askush nuk lejohej të fliste për ta në publik, përndryshe do të përballej me pasoja serioze pas daljes në pension. Ajo kujtonte se një person nga ai program sekret i tha se çdo astronaut i kishte parë ato zeje gjatë misioneve të tyre hapësinore. Ajo kurrë nuk e kishte parë atë njeri përsëri, por mori emrin e tij që iu dha Ufologut Dr. Steven Greer me shpresën se ai do ta gjente atë.

A është Hëna krijimi i inteligjencës aliene?'

Në librin e tij ”Letra nga Andromeda”, Alex Collier i cili shërbeu në ushtrinë e SHBA pretendoi se kishte marrë komunikime telepatike nga një racë aliene që dyshohet se është nga i ashtuquajturi ”sistemi i yjeve Zenetae”. Në intervistën e tij me Art Bell në vitin 1995, Collier zbuloi disa mistere rreth Hënës së Tokës.

Collier pohoi se ishin Reptilët ata që sollën Hënën në Tokë - qëllimi i saj i vërtetë ishte një anije transporti. Ajo solli me vete si reptilët, ashtu edhe hibridët reptilë/njerëzorë, si dhe ”njerëzit e parë që vunë këmbën në Tokë”.

Kollieri tregoi shumë fakte tronditëse për Hënën. Sipas tij, Hëna ishte vendi i një lufte të lashtë të luftuar mbi 113.000 vite më parë. Edhe sot e kësaj dite ajo strehon baza të shkatërruara dhe të rrënuara nga konflikti.

Kjo ishte beteja e bërë nga njerëzit kundër Perandorisë Orion, veçanërisht 100.000 vitet e fundit të një lufte 600.000 vjeçare pas masakrës së Orionit të jetës njerëzore në Lyra. Shkatërrimi i sipërfaqes vazhdoi të ndodhte ndërsa Hëna po transportohej këtu në sistemin tonë diellor me anë të mbeturinave të hapësirës.

Në një artikull nga Mikhail Vasin dhe Alexander Shcherbakov botuar në vitin 1970, u sugjerua se Hëna është në të vërtetë një satelit artificial bosh i Tokës, i vendosur në orbitën afër Tokës nga jashtëtokësorët. Vasin dhe Shçerbakov ishin anëtarë të Akademisë së Shkencave të BRSS-së. Megjithatë, artikulli nuk u botua në një revistë shkencore, por në botimin sputnik. Ishte një lloj tretësire letrare sovjetike.

Në artikullin e tyre, shkencëtarët nuk përmendën se kush ose çfarë e vendosi satelitin artificial në orbitën e Tokës. Në thelb, ajo përshkroi materialet nga të cilat përbëhet Hëna. Atyre iu desh t'i bënin ballë të nxehtit ekstrem dhe të ftohtit dhe të ishin të qëndrueshëm për të duruar pasojat e meteoritëve.

Përveç kësaj, ata ngritën pyetje të shumta rreth formimit të Hënës, gjë që ishte e vështirë për shkencëtarët e tjerë për t'u pyetur. Duke vepruar kështu, ata u përballën me shumë kritika.

A ka Hëna një popullsi prej miliona?

Një ish-pilot i CIA-s John Lear dha një pjesë të jetës së tij për të shërbyer si pilot i Forcave Ajrore të SHBA dhe më pas punoi për Agjencinë Qendrore të Inteligjencës (CIA). Në një nga intervistat e tij, John bëri një njoftim sensacional se Toka është një burg hapësinor dhe zhblulloi disa mistere të hënës. Ai gjithashtu vuri në dukje se në univers, ka ende shumë planete të banuara të niveleve të ndryshme të zhvillimit. Sipas Lear, Hëna ka një atmosferë të frymëmarrjes ku rreth 250 milionë njerëz jetojnë në qytete dhe baza të mëdha. Është interesante se një studim ka pohuar se vetëm shtresa e sipërme e Hënës ka oksigjen të mjaftueshëm për të mbajtur deri në tetë miliardë njerëz për 100.000 vite. Shtresa e sipërme e shkëmbinjve në Hënë, e quajtur regolith, përbëhet nga rreth 45 për qind oksigjen.

"Megjithëse Hëna ka një atmosferë, është shumë e hollë dhe e përbërë kryesisht nga hidrogjeni, neoni dhe argoni. Nuk është lloji i përzierjes së gaztë që mund të mbajë gjitarët e varur nga oksigjeni të tillë si njerëzit", shtonte ai.

Hënë e shikimit në distancë

Në vitet 1970, Ingo Swann ishte një nga teleshikuesit kryesorë për qeverinë amerikane. Në shkurt të vitit 1975, ai u kontaktua nga një figurë shumë e vendosur nga Uashingtoni, DC, i cili me roje i tha Swann se ai, Swann, së shpejti do të merrte një telefonatë nga z. Axelrod i përmendur më sipër.

Ka kaq shumë mistere që qarkullojnë rreth Satelitit të vetëm të Tokës: nga origjina e tij deri në zbritjen e parë në Hënë, ky shkëmb hapësinor është bërë një diskutim i madh midis entuziastëve të UFO-s. NASA fajësohet për fshehjen e informacioneve rreth fotografive të Hënës, mbi të cilat disa defryes të agjencisë pretendonin se shihnin strukturat artificiale, UFO-t, e madje edhe njësitë.

22.Kontaktuesi andromedan pretendoi se Hëna ishte fushëbetejë e lashtë midis njerëzve dhe jashtëtokësorëve

Është e vështirë t'u besosh historive që kanë të bëjnë me alienët, pasi nuk kanë treguar kurrë ndonjë dëshmi për të. Edhe nëse ata kanë disa prova, kjo nuk i kënaq ekspertët. Ekzistojnë alienët? Kjo është një pyetje e vështirë për t'u përgjigjur, por duhet të pajtohemi me Luis Elizondo se realiteti mund të jetë i ndryshëm nga ajo që perceptojnë njerëzit. Që kur fenomeni UAP/UFO është bërë një çështje serioze në SHBA dhe vende të tjera, Kongresi i SHBA-së ka mbajtur kohët e fundit takimin e parë të UFO-ve në 50 vite.

Në dekadat e fundit, shumë artikuj kanë dalë në Internet, duke pretenduar për pikasjen e objekteve masive, jo-qiellore në sistemin diellor.

Përveç kësaj, në vitet 2000, kur hakeri britanik Gary McKinnon hyri në serverat e NASA-s dhe Pentagonit, ai pohoi se kishte mësuar për ekzistencën e "oficerëve jo tokësorë", "transferimeve të flotës në flotë" dhe një programi sekret të quajtur "Solar Warden" ("Kujdestari Diellor").

Disa besojnë se direktiva e "Kujdestarit Diellor" është të eksplorojë dhe kolonizojë hëna dhe planete të tjera. Të tjerë, ndonëse pohojnë se qëllimi i saj është të veprojë si vija e parë e mbrojtjes kundër çdo sulmi të mundshëm nga racat jashtëtokësore.

Ajo që është më tronditëse është se gjatë një dëgjimi qytetar për UFO-t, në vitin 2013, flet hapur për një flotë të fshehtë amerikane të hapësirës. Senatori Mike Gravel tha: "Ne kemi forcën hapësinore. Është në ekzistencë... Është atje". Mund të ketë vetëm një arsye që forca hapësinore të ekzistojë që Toka mund të jetë nën kërcënim.

Shumë Ufologë, rrëmbyes e madje edhe njerëz në autoritet pohojnë se kanë parë të ashtuquajturat qenie inteligjente nga hapësira e jashtme. Alex Collier është i vetmi kontakt që dha informacion të thellë rreth qenieve nga Andromeda. Në intervistat e tij, ai diskutoi ndikimin e specieve të ndryshme aliene në racën njerëzore.

Ai gjithashtu pohoi se hëna është e banuar sot nga të dy njerëzit (rreth 30.000 prej tyre) dhe racat jashtëtokësore, me plane për të dërguar "qindra mijëra" njerëz më shumë në vitet e ardhshme. Ajo është ende në thelb një stacion hapësinor dhe strehon të dy armët dhe anijet kozmike, të ndërtuara në Tokë dhe pastaj të çuar në hënë për t'u testuar plotësisht dhe nisur.

Kollier pohoi: "Kur astronautët (e parë) të Apollos zbritën në Hënë, Rendi Botëror kishte qenë atje për ca kohë. Kjo njohuri dhe teknologji u ndalua nga nivelet më të ulëta të NASA-s dhe ushtrisë. NASA është përdorur si një i verbër për t'i mbajtur njerëzit që të mos e dinë me të vërtetë se çfarë po ndodhte atje. Astronautët u heshtën nën kërcënime dhe mbeten të tillë sot".

Collier tha më tej: "Hëna është bosh. Ajo përmban struktura të mëdha nëntokësore të ndërtuara nga E.T. (Jashtëtokësorët) dhe më vonë njerëzit nga Toka. Ka shtatë hapje në koren e Hënës dhe bazat nëntokësore. Shkencëtarët konservatorë kanë pyetur veten pse kaq shumë kratere duken kaq të cekëta, pavarësisht nga madhësia e tyre. Andromedanët thonë, kjo është për shkak se një pjesë e madhe e sipërfaqes ishte ndërtuar mbi një guaskë metalike të një kreshte rrethore hapësire ose "Një transportues lufte", siç e përshkruajnë Andromedanët".

Struktura artificiale në Hënë

Ish-shkencëtari i NASA-s Robin Bret, i cili ishte ndër njerëzit e parë që studioi dhe bëri kërkime të drejtpërdrejta mbi shkëmbinjtë e hënës, tha: ”Duket më e lehtë të shpjegosh mosekzistencën e Hënës sesa ekzistencën e saj”. Përveç kësaj, sipas shkencëtarëve, Hëna është më e vjetër se Toka me gati 800.000 vite, gjë që ngre shumë pyetje.

Ish-rreshteri i forcave ajrore të SHBA Karl Wolfe, i cili vdiq në një aksident me biçikletë në vitin 2018, ishte një tjetër person që ndau një histori të ngjashme me Donna Hare e cila pretendonte se kishte punuar për kontaktuesin e NASA-s Philco Ford në fillim të viteve 1970. Karl Wolfe gjithashtu kishte leje top-sekret dhe punoi në bazën e Forcave Ajrore Langley në Virxhinia, SHBA.

Karli punoi si riparues i fotografive të elektronikës së saktësisë për Projektin Lunar Orbiter të Nasa-s. Një ditë, ai u mor në laborator nga një punëtor tjetër që i tregoi një fotografi të ndërtesave artificiale në bazën hënore. Këto fotografi ishin bërë para uljes së Apollos në vitin 1969.

Në vitin 2001, Wolfe doli përpara me pretendimet se ai kishte parë dëshmi fotografike të një strukture aliene në anën e largët të Hënës.

Në një intervistë video, Wolfe tha se në mes të viteve 1960, ai kishte një autorizim top-sekret dhe ka punuar për Komandë Ajrore Taktike në Bazën e Forcave Ajrore Langley në Virxhinia. Ai tha se puna e tij ishte duke punuar si një teknik elektronik në laboratorët e vëzhgimit fotografik, dhe ai e kaloi shumicën e kohës së tij duke punuar në makinat që përpunuan pamjet e vëzhgimit të Vietnamit.

Një ditë, Wolfe kujtoi se eprori i tij i tha atij të raportonte në një strukturë NSA në bazë për të ndihmuar me një çështje me pajisje të përdorura për të përpunuar imazhe nga misioni i parë orbiter hënor. Ai raportoi në strukturë, të cilën ai e përshkroi si një ndërtesë të madhe të tipit hangar me shumë shtetas të huaj me rroba civile, të shoqëruara nga përkthyes – një pamje e habitshme për ushtaraku.

Ish-aviacioni kujtonte se ishte vetëm në një dhomë të errët me një avion tjetër të klasit të dytë, kur burri tjetër i rekrutuar tha: ”Meqë ra fjala, kemi zbuluar një bazë në anën e pasme të Hënës”

Në leksionin e tij të fundit para se të tërhiqej nga qarku i leksioneve UFO në vitin 2002, Collier tha se raca e lashtë aliene e njohur si ”Themeluesit” janë përgjegjëse për ndërtimin e mjedisit të planetëve dhe bërjen e saj të përshtatshme për jetën. Andromedët dhe plejadianët besonin se kjo racë e lashtë aliene quhet ”Paa Tal”.

Ai madje tha se ata alienë janë në gjendje të heqin hënat për të ndryshuar pozicionin e planetit nga dielli i tij për të kontrolluar sasinë e rrezatimit. Thuhet se Andromedanët mund të krijonin një sistem diellor.

23.Hëna jonë është një krijim artificial dhe është sjellë këtu nga një galaktikë e largët

Tingëllon e pabesueshme, por deri më tani është treguar se shumë shkrimtarë të trillimeve shkencore ishin vizionarë të mëdhenj, nëse jo profetë.

Libri ”***Letra nga Andromeda***”, shkruar nga Job Robinson dhe Alex Collier, përshkruan bisedat telepatike me alienët me origjinë nga galaktika e Andromedës.

Moranei, një qenie e lashtë nga plejada e Zenës, i dërgoi Collier mesazhe të rëndësishme që vënë në pikëpyetje gënjeshtrat e shkruara në historinë tonë".

Qenia nga Andromeda ka zbuluar mënyrat e mashtrimit dhe gënjeshtrave që përdoren për të menaxhuar jetën tonë të përditshme pa dijeninë dhe pëlqimin tonë. Nuk na thuhet asgjë për gjërat e përditshme që duhet të na shqetësojnë, aq më pak për atë që po ndodh realisht në sistemin tonë diellor.

Zbulimi më i madh i Morane ka të bëjë me historinë reale të qenieve njerëzore dhe bazën sekrete në Hënë. Sateliti i Tokës mbart informacione kyçe për origjinën tonë, por në një mënyrë krejtësisht të ndryshme nga sa mendonim.

Hëna u soll nga yjësia e largët Arusha e Vogël, e cila është 432 vite dritë nga Toka, si një anije transporti që transportonte zvarranikë, hibride të zvarranikëve dhe njerëzve, dhe brezi i parë i paraardhësve të njeriut zbriti në Tokë. Hëna jonë udhëtoi nëpër galaktikë duke u tërhequr nga një asteroid që besohet se kalon nëpër galaktikën tonë çdo 25.000 vite Tokë.

Moranei zbuloi gjithashtu se Hëna dikur rrotulloi planetin e 17-të në sistemin Chovta, ku jetojnë Andromedanët. Ajo që ne shohim sot në Hënë janë në fakt mbetjet e anijes kozmike ***Maldek***, 6.2 miliardë vjeçare, një kujtim i luftës së lashtë kundër Alienëve Gri tiranë të Perandorisë së Orionit.

Sipas informacionit të transmetuar në Collier, ne jemi sot në Tokë sepse na sollën këtu qytetërimet e lashta aliene që e kalojnë Diellin tonë në vite.

Për të mbështetur këtë teori të pabesueshme, ne duhet të argëtojmë spekulime. Ka zëra se ekspedita gjeti grimca kimike të panjohura në sipërfaqen e Hënës dhe se zbulimi u mbulua plotësisht. Për atë çështje, Collier abstenoi, por Moranei konfirmoi në mënyrë telepatike të gjitha dyshimet e tij:

"Hëna është e zbrazët. Ajo përmban dhoma të mëdha nëntokësore të ndërtuara nga të huajt dhe më vonë nga banorët e Tokës. Ka shtatë hapje në koren e Hënës që të çojnë në bazën nëntokësore. Shkencëtarët kanë pyetur veten pse shumë kratere janë të cekët pavarësisht nga sipërfaqja e tyre e madhe. Moranei shpjegoi se kjo është për shkak se shumica e objekteve ishin ndërtuar në sipërfaqen e armaturës metalike të një kapsule hapësinore të rrumbullakët ose "bartës lufte", siç përshkruhet nga alienët nga Andromeda".

Krateret në Hënë janë një aluzion i fortë për ata që e kuptojnë njëri-tjetrin, sepse thellësia e tyre nuk përkon me trupat endacakë kozmikë, por përkundrazi ngjan me të njëjtat forma të shtypura kundër shtresave të pluhurit të Hënës dhe gurëve. Megjithatë, duke qenë se ne jemi vetëm në këtë galaktikë, atëherë kush është përgjegjës për krijimin e këtyre të ashtuquajturave "kratere"? Përgjigja vjen nga ky banor i Andromedës, i cili na tregon për qytetet dhe hangarët e anijeve kozmike, të vendosura në anën e largët të Hënës, të cilat u shkatërruan në luftën 113.000 vite më parë, duke lënë pas gjurmët që shohim sot nga planeti ynë.

Gritë drejtuan për herë të parë një mision kërkimor drejt rrënojave në vitin 1950, kur një ekip astronautësh të NSA (jo NASA) gërmuan rrugën e tyre në dhomat e Hënës nëntokësore të madhësisë së Nju Jorkut, pak poshtë kraterit Gilles Verne. Brenda dhomës, ata gjetën mbetjet e një lufte të dhunshme dhe panë pjesë të trupave të zvarranikëve.

"Kur astronautët e misionit Apollo u ulën në Hënë, "Rendi Botëror" ekziston atje për shumë vite", shkroi Collier. Ky nivel njohurish dhe teknologjie fshihet nga

ata që renditen më poshtë në NASA dhe ushtrinë amerikane. NASA shërben për të na verbuar, në mënyrë që njerëzit të mos zbulojnë se çfarë po ndodh realisht. Astronautët u kërcënuan dhe kështu është edhe sot".

Që atëherë, Qeveria Botërore ka mbajtur një popullsi prej 36.000 njerëz të zgjedhur me kujdes në Hënë. Vlerësohet se popullsia do të arrijë në 600.000 në të ardhmen e afërt.

Drejtuesit e gjithë operacionit janë Gritë, të cilët nuk ndërhyjnë drejtpërdrejt, por urdhrat e tyre zbatohen nga një grup i quajtur Murgjit e Zi. Ata janë me origjinë njerëzore, por janë përshtatur në mënyrë drastike për të plotësuar nevojat e Grive dhe nuk konsiderohen më "qenie njerëzore tokësore".

Një hap më poshtë në hierarki është një grup i quajtur Hëna Blu, i cili u shërben murgjve të zinj dhe përbëhet nga përfaqësues të amerikanëve, anglezëve, rusëve dhe francezëve. Këto grupe menaxhojnë dhe kontrollojnë bazën hënore dhe janë nën komandën e dy organizatave: Alpha 1 dhe Alpha 2. Collier beson se Alpha 1 ka një mision për të mbledhur burime dhe për të mbajtur popullsinë në injorancë.

Moranei nga Andromeda i tha Collier se Alpha 2 është në të vërtetë MJ-12, një organizatë famëkeqe e ngarkuar me zbulimin dhe kërkimin e anijeve kozmike aliene. Nëse kjo është e vërtetë, atëherë organizata përgjegjëse për projektet sekrete është në të vërtetë në fund të shkallës hierarkike.

Deri më sot, pikëpamjet e Collier nuk janë konfirmuar, por nuk do të ishte e mençur t'i refuzonim plotësisht.

Ana e largët e hënës është gjithmonë e fshehur nga pamja dhe edhe nëse bazat e alienëve do të zbuloheshin atje, ato nuk do të ishin

24.David Icke: Hëna u krijua nga një qytetërim që ka jetuar në të për miliona vite

David Ike, i cili tashmë ka deklaruar këtë muaj se anëtarët e familjes mbretërore janë alienë zvarranikësh, ka një teori të çuditshme për origjinën e Hënës.

Ai doli në përfundimin e tij pasi komuniteti shkencor deklaroi se Hëna nuk duhet të jetë aty ku është dhe se është një anomali e madhe.

Ike ka shkruar shumë libra dhe ka dhënë një numër leksionesh mbi teoritë e tij gjatë 25 viteve të fundit, dhe tani tema e tij kryesore është Hëna.

Fizika ende nuk mund të shpjegojë pse një planet me madhësinë e Tokës ka një satelit kaq të madh në krahasim me të.

Do të ishte më e natyrshme të pritet që Hëna të ketë një diametër prej rreth 60 kilometrash, dhe diametri i saj është në fakt më shumë se 3.000 kilometra.

Bazuar në këtë, Ike arriti në përfundimin se Hëna duhet të jetë një krijesë artificiale, dhe jo se ajo është krijuar nga përplasja e Tokës dhe një planeti tjetër, siç pretendojnë shkencëtarët.

Ai shpjegoi teorinë e tij në një video në YouTube, duke thënë: "Nuk ka asnjë provë se si Hëna lindi dhe sipas fizikës, ajo as që duhet të ekzistojë".

Toka ka një satelit të madh që është më i madh se planeti Plutoni.

Ike tha se besonte se hëna ishte e zbrazët, siç dëshmohet nga fakti se ajo ra si një zile kur një modul hapësinor e goditi atë në 1969.

Icke shtoi se guaska e jashtme e Hënës është shumë e fortë dhe përmban minerale si titani, metale të përpunuara si bronzi dhe elementë uranium 236 dhe neptunium 237 që nuk janë gjetur në natyrë deri më tani.

Ike thotë se Hëna është një anije kozmike e përsosur e ndërtuar në një mënyrë superiore.

"Ka shumë mundësi që kjo të jetë një anije kozmike e lashtë, brendësia e së cilës është plot me karburant për motorë dhe materiale dhe pajisje të ndryshme vëzhgimi dhe gjëra të tjera. Me fjalë të tjera, është një hapësirë arka e Noes dhe nuk përjashtohet që një qytetërim i tërë të ketë qenë në të për miliona vjet".

25.Kush është atje? Fotot e NASA-s konfirmojnë se Hëna është një krijim artificial

Shumë që kanë hulumtuar anomalitë hënore deklarojnë se Hëna është në fakt një top artificial që tërhiqet nga vendi i saj për arsye gravitacionale dhe për shkak të kontrollit të Tokës.

Fotografitë e fundit të NASA-s të Hënës japin një përshtypje të qartë.

Së pari, është e qartë se Hëna nuk është aq afër të jetë e ngjashme gjeografikisht me Tokën. Nuk ka gunga më të mëdha si malet apo llogore të thella si ato në oqeanet tona.

Për më tepër, Hëna duket vërtet si një top metalik me një mbulesë pluhuri, i goditur shumë herë.

Imazhet e mahnitshme që mori këtë herë NASA-s, Lunar Observer Orbiter (LRO) janë më të detajuara se kurrë më parë.

Harta e terrenit e krijuar në bazë të të dhënave të reja zbulon një zonë plot me kratere në të gjithë kompleksitetin e saj.

Është e vështirë të konkludohet se si Hëna u nda nga Toka dhe mbeti një sferë krejtësisht e paprekur me qindra kratere në sipërfaqe, ndërsa Toka, në krahasim me Hënën, është një shkëmb i shkrirë kompleks, mjaft i pabarabartë, pa asnjë krater të dukshëm.

Anomali të tjera

Enigma e parë akademike është se Hëna është në orbitë të gabuar në raport me madhësinë e saj. Kjo është ndoshta për shkak të densitetit të supozuar të Hënës.

Sipas raporteve teknike, Hëna ka një dendësi prej 3.3, ndërsa Toka ka 5.5. Të dhënat astronomike tregojnë se zonat e brendshme të Hënës janë më pak të dendura se të tjerat, gjë që çon në spekulimet e pashmangshme se ajo mund të jetë e zbrazët.

Megjithatë, një shkencëtar i shquar, Carl Sagan, pohon se një satelit natyror nuk mund të jetë i zbrazët. Prandaj, arrihet në përfundimin se nëse Hëna nuk është një satelit natyror, atëherë ajo duhet të jetë artificiale.

Bie si zile

Ndoshta prova më e fortë se Hëna është një objekt i zbrazët është fakti se ajo bie si një zile kur goditet nga meteorët. E njëjta gjë u shpreh nga ekuipazhi i Apollo më 20 nëntor 1969, kur pajisjet e tyre regjistruan një jehonë si zile gjatë ngritjes.

Shtrohet edhe pyetja pse Hëna ka qindra kratere të mëdhenj, ndërsa Toka mezi ka një të tillë?

A e dini se fundet e kraterit janë konveks, jo konkave?

Jo vetëm që asteroidët dhe meteorët krijojnë kratere të cekët në sipërfaqen e Hënës, por me atë rast formohet një fund konveks në vend të një konkave siç mund të pritej, gjë që mbështet idenë e armaturës së ngurtë.

Prova të shumta nga astronomët dhe shkencëtarët e NASA-s tregojnë se disa kilometra nën sipërfaqen e Hënës ka shtresa të dendura metali, të cilat do të shpjegonin pse krateret janë konveks.

Megjithatë, është befasuese që e vetmja teori që mund të shpjegojë plotësisht të gjitha anomalitë është se Hëna është e zbrazët me forca të blinduara 30 kilometra të trasha - kryesisht prej metali.

Kështu që, çfarë mund të përfaqësojnë këto kratere në Hënë? A nuk e kanë origjinën aty ku është ndërtuar vetë Hëna? Apo ndoshta janë dëshmi e një lufte hapësinore që po ndodh këtu apo diku në Univers?

Një temë interesante për reflektim…

26.Po sikur Hëna të jetë një anije kozmike e qytetërimeve të para në Tokë?

Edhe para fluturimit të parë, kishte mendime për origjinën e Hënës. U supozua se trashësia e pluhurit duhej të ishte më shumë se 10 metra. Moduli hënor mund të mbytet në pluhur.

Përveç kësaj, zhvilluesit e kuptuan se Hëna është një objekt artificial. Bazuar në llogaritjet, Toka nuk mund të tërhiqte një satelit kaq të madh. Përveç kësaj, hëna ka një orbitë pothuajse rrethore rreth tokës, e cila tregon qartë origjinën e saj artificiale. Sipas të gjitha llogarive, nëse Toka do të tërhiqte Hënën, atëherë Hëna do të rrotullohej në drejtim të kundërt rreth Tokës. Në favor të versionit rreth origjinës artificiale të hënës, flasin edhe krateret e saj. Duke parë Hënën nga Toka, ajo është gjithmonë e kthyer tek ne me anën e saj. Krateret janë bërë në kënde të drejta të Tokës. Kjo është e pamundur pasi Toka mbulon hënën me një goditje të drejtpërdrejtë meteoritësh. Për më tepër, graviteti nuk lejon që një meteorit të shkojë përgjatë hënës në këndin e duhur.

Misioni i parë në hënë u përgatit dhe u dërgua. Astronautët nuk e dinin ende se çfarë saktësisht mund të hasnin në hënë. Cilat janë ligjet e fizikës atje? Mund të ketë edhe çudira të tjera që do t'i prisnin atje.

Këto çudira filluan që nga momenti i uljes. Gjatë uljes hënore, moduli goditi sipërfaqen e hënës dhe pati një tingull kumbues që kishte vazhduar për 3 orë. Astronautët filluan të studionin sipërfaqen e hënës. Ata fotografuan gurë, bënë eksperimente të vogla dhe matje të mjedisit.

Astronautët shkuan në kraterin më të afërt ku gjetën diçka të çuditshme. Pjesa e poshtme e kraterit ishte e sheshtë. E njëjta çudi u gjet në një krater tjetër.

Një nga astronautët vendosi të hidhte një gur të madh guri, i cili ndodhej buzë kraterit. Pati një zile metalike shurdhuese, e shoqëruar nga një henakë e vogël. Astronautët filluan të studionin më tej sipërfaqen, kryen matje të ndryshme, eksperimente. Zilja heshti, dhe pas 3 orësh ndaloi plotësisht.

Misioni u pa nga një teleskop shumë i fuqishëm nga Toka. Astronautët ndjenë një tjetër henku dhe një zile metalike. Zilja ishte e shkurtër, vetëm pak minuta dhe ndaloi shpejt. Astronautët morën një urdhër për të përfunduar misionin dhe për t'u evakuuar menjëherë.

Pas mbërritjes në Tokë, selia i informoi fshehurazi astronautët se ata ishin vëzhguar nga një LLO (një objekt fluturues hënor), por ky nuk ishte fakti më i keq. Doli se guri i hedhur në krater lëvizi në anën e kundërt të kraterit. Duke parë foton, astronautët ishin në shok.

Mision sekret në Hënë

Misioni tjetër sekret në hënë u organizua dhe u dërgua. Bazuar në përvojën e misionit të parë, për astronautët u siguruan mjete të veçanta për punimin e metaleve. Vendi i uljes ishte ana e largët e hënës. Kjo u bë fshehurazi në mënyrë që vëzhguesit nga Toka të mos dinin për të. Moduli u lëshua mu në krater.

Astronautët, pa u larguar nga moduli, filluan të shpojnë fundin. Tingulli ngjante me një zile të stërmadhe që po shpohej. Shpuesi e gërryen metalin, por nuk pati asnjë efekt shpimi. Ata arritën të shpojnë vetëm 10 cm. Astronautët morën mostrat e shpimit për një studim për të zgjedhur përbërjen e saktë të shpimit në të ardhmen.

Astronautët tashmë ishin përgatitur të fluturonin larg, ndërsa fillonte një henakë e vogël. Porta e kraterit u hap pak, aparati me astronautë ra në thellësi të hënës. Komunikimi i tyre me Tokën u ndërpre. Pas një kohe të shkurtër, astronautët vunë re një ngadalësim në vjeshtë. Pas kësaj, ata ndjenë një goditje të lehtë në sipërfaqe.

Kishte errësirë të plotë. Ata ndeznin pishtarët, por drita nuk mund të arrinte përtej një distance prej 3 metrash. Kishte vetëm pluhur rreth e qark vendit. Astronautët ishin bosh dhe nuk dinin ç'të bënin më pas. Rezervat e oksigjenit dhe të ushqyerit ishin të mjaftueshme për një kohë shumë të gjatë. Ata vetëm mund të pritnin dhe të shpresonin për një mrekulli. S'kaloi shumë dhe astronautët ranë në gjumë.

Kur u zgjuan, menduan se po flinin ende. Sipërfaqja e brendshme e hënës shkëlqente me një dritë të bardhë të freskët. Temperatura ishte e qëndrueshme në 0 gradë. Duke dalë nga moduli, panë një fotografi të çuditshme. Gurët u mblodhën rreth modulit ndërsa dukej se po shihnin astronautët.

Duke u ngjitur në kodër, astronautët shikonin përreth. Ata vunë re një shkëlqim aty pranë dhe shkarkime të çuditshme statike. Në sipërfaqe, kishte disa dhjetra vija të bardha të lehta të një forme cilindrike. Objekte të çuditshme u derdhën dhe u mveshën me vetëtima të bardha.

Astronautët vunë re se gurët lëviznin sikur po i ndiqnin. Ata lëvizën ngadalë pas astronautëve, duke lënë prapa hulli në pluhur.

Duke iu afruar vijave, ata u shpërndanë në drejtime të ndryshme dhe filluan të vinin vërdallë. Astronautët panë një objekt në formë sferike që shkëlqente në ngjyra të ndryshme. Ndërsa i afrohej objektit, ai vepronte si një pasqyrë që pasqyronte gjithçka përreth. Një nga astronautët tha të hiqte xhamin mbrojtës të pasqyrës në kostumin hapësinor.

Pasi kishte hequr xhamin, sfera u bë përsëri transparente dhe filloi të shkëlqente në ngjyra të ndryshme. Pas eksplorimit të sferës, astronautët vendosën të shkonin në të. Duke hyrë në të, ata u bënë pa peshë. Përmes sferës, ishte e dukshme se si gurët lëvizës e rrethojnë atë. Sfera filloi të ngrihej. Ishin male të dukshme me një formë të çuditshme, objekte të çuditshme guri dhe një numër i madh grupesh gurësh në formën e piramidave. Astronautët morën disa të shtëna panoramike.

Duke u ngritur në një lartësi të konsiderueshme, drita e ftohtë e brendshme doli jashtë, vetëm vija të bardha fluturuan. Sfera po afrohej gjithnjë e më shumë drejt

kraterit, nga ku zbritën astronautët. Pasi fluturoi deri në krater nga brenda, filloi të hapej pak. U zbulua se ata nuk kishin rënë gjëkundi. ata thjesht u goditën nga rrufeja statike hënore.

Grupi u largua dhe shkoi në Tokë. Kur arritën, ata u pyetën pse lidhja ishte ndërprerë. Ata thanë se kishte shumë të ngjarë të ishin tronditur. Gjëja e çuditshme është se ata të gjithë kishin të njëjtën ëndërr. Fotografitë, videot, materialet audio të tyre u konfiskuan dhe studiuan. Gjatë studimit, u zbulua se në hënë ka jetë jashtëtokësore jo-proteinike. Gurët e hënës janë organizma të gjallë jashtëtokësorë të ushqyer nga rryma statike. Të afërmit e tyre të largët janë në Tokë në Luginën e Vdekjes. Udhëheqja e astronautëve vendosi se njerëzimi nuk ishte ende gati për kontakte të tilla. Ata i sekretuan të gjitha materialet dhe nuk fluturuan më në hënë. Pas 50 vjetësh, procesi teknologjik ka arritur një nivel që do të ishte në kontakt me një formë tjetër jete. Por njerëzimi ende nuk do të thotë asgjë. Si zakonisht, çdo gjë do të klasifikohet!

27.Hëna dhe ndikimi i saj në jetën në Tokë

Në fillimet e hershme të krijimit të sistemit tonë diellor Toka pa praninë e Hënës rrotullohej shumë vrullshëm. Ditënata zgjaste vetëm 4 orë.

Sipërfaqja e Tokës ishte e mbuluar nga oqeanë të pafundë me valë gjigande të krijuara si pasojë e këmbimit të menjëhershëm midis natës dhe ditës.

Toka nuk kishte një bosht të qëndrueshëm çfarë shkaktonte një kaos të vërtetë ku brenda një kohe të shkurtër ngricat u linin vend të nxehtit të madh dhe e anasjellta.

Po të vazhdonte të ishte në këtë gjendje në Tokë nuk do të ishte zhvilluar ndonjë jetë e pasur. Ajo do të zhvillohej më së shumti në det dhe ne njerëzit nuk do të ishim. Ndoshta ndonjë lloj likurishtësh inteligjentë do të ishte rraca mbizotëruese në Tokë.

Kjo Tokë e atëhershme gjendej në mes të një vendi me trazira, me shumë trupa qiellorë që shumë shpejt po bëheshin gjithnjë e më të mëdhenj dhe ndesheshin me njëri-tjetrin për të fituar hapësirë.

Kështu sipas teorisë më të re me të cilën ka ardhur William Hartmann dikur para katër miljard vjetësh Toka është ndeshur me një trup qiellor me madhësi sa ajo e Marsit. Toka në një farë mënyre i mbijetoi kësaj përplasjeje.

Copat e shkëputura si pasojë e përplasjes u bashkuan duke formuar Hënën.

Në bazë të llogaritjeve të bëra duke përdorur kompjuterat më të fuqishëm që zotëron ushtria amerikane Jay Melosh ka arritur në përfundimin se kjo teori qëndron.

Ajo qëndron edhe nëse shohim disa fakte të tjera si provat që kanë sjellur misionet hënore ku duket qartë që Hëna është e përbërë nga shkëmbinj të njëjtë me ato të Tokës.

Fakti tjetër është ai që Hëna dikur ka qenë në gjendje të vlueshme dhe kjo shpjegohet me të nxehtin e madh që lind si pasojë e përplasjes së trupave.

Me krijimin e Hënës ndryshoi gjithçka në Tokë. Hëna me forcën e saj tërheqëse e bëri të qëndrueshëm boshtin e Tokës tek rreth 23 gradët. Kjo solli një qëndrueshmëri edhe në klimë.

Hëna i largohet Tokës përvit me 3,2 cm. Misionet hënore kanë treguar se atje mund të ketë hidrogjen çfarë do të thonte se mund të ketë edhe ujë në gjendje të ngrirë. Nëse kjo do të ishte e vërtetë atëherë ajo do të bëhej edhe e banueshme.

28.Çmenduria dhe Hëna e plotë

A shkakton vërtetë sjellje të çuditshme Hëna e plotë?
Nëpër shekuj, shumë persona kanë pëshpëritur frazën: ”Duhet të jetë Hënë e plotë atje përjashtë”, në një përpjekje për të shpjeguar ngjarje të çuditshme natën. Në të vërtetë, perëndesha romake e Hënës mbante një emër që mbetet i njohur edhe sot: Luna, ose prefiksi i fjalës lunatik - i çmendur.

Filozofi grek, Aristoteli dhe historiani romak, Plakushi Plin thoshin se truri ishte organi ”më i lagësht” në trupin e njeriut dhe si rrjedhim më i prekshëm nga ndikimet e Hënës, e cila shkakton dallgët.

Besimi në ”efektin e çmendurisë hënore”, apo ”efekti i Transilvanisë” siç e quajnë ndonjëherë mbizotëroi në Europë edhe në Mesjetë, atëherë kur qeniet njerëzore mendonin shpesh për shndërrimin në njerëz-ujq apo vampirë gjatë netëve me Hënë të plotë.

Edhe sot, shumë njerëz mendojnë se fuqitë mistike të Hënës shkaktojnë çrregullime, shtrime në spitale psikiatrikë, vetëvrasje, vrasje, aksidente në trafik, përleshje, kafshime qensh dhe gjithfarësoj ngjarjesh të çuditshme.

Uji?

Duke ndjekur Aristotelin dhe Plinin Plak, disa autorë bashkëkohorë, si psikiatri nga Majemi Arnold Lieber kanë hedhur idenë që efektet e hënës së plotë mbi sjelljen vijnë për shkak të ndikimit ndaj ujit. Në fund të fundit, trupi i njeriut është 80 përqind ujë, kështu që ndoshta Hëna vepron me magjinë e saj, duke prishur reshtimin e molekulave të ujit në sistemin nervor.

Por ka të paktën tre arsye, përse ky shpjegim nuk qëndron.

Së pari, efektet gravitacionalë të Hënës janë shumë të vegjël për të gjeneruar efekte të dukshëm mbi aktivitetin e trurit, jo më sjelljen. Siç thotë një astrolog, një mushkonjë mbi krahun tonë ushtron më shumë tërheqje gravitacionale se sa Hëna.

Së dyti, forca gravitacionale e Hënës ndikon vetëm në trupat e hapur me ujë, si oqeane e liqene, por jo burime të mbyllur uji, si trupi i njeriut. Së treti, efekti gravitacional i Hënës është i fuqishëm vetëm gjatë Hënave të reja - kur Hëna është e padukshme për ne.

Nga buron?

Nëse efekti i Hënës është thjeshtë një legjendë urbane astronomike dhe psikologjike, përse është kaq i përhapur? Ka disa arsye të mundshme. Sigurisht që mbulimi mediatik luan jnë rol. Shumë filma amerikanë i përshkruajnë netët me Hënën e plotë si skenat e ngjarjeve të tilla si therje, vrasje dhe sjellje psikotike.

Po kështu, studimet tregojnë se shumë njerëz bien pre e një fenomeni që psikologu Jean Chapman e quan ”korrelacion iluziv” - perceptimi i një asosacioni që në fakt nuk ekziston.

Për shembull, shumë njerëz që kanë dhimbje të kyçeve këmbëngulin që dhimbja e tyre rritet gjatë kohës me shi, ndonëse studimet e hedhin poshtë këtë. Pak a shumë si mirazhet me ujë që ne vëzhgojmë në rrugë të lira gjatë ditëve të nxehta të verës,

korrelacionet iluzivë mund të na bëjnë të perceptojmë fenomene kur këta nuk ndodhin.

Megjithatë, ky shpjegim ndonëse mund të jetë një pjesë e rëndësishme e gjëzës, nuk tregon se si nisi nocioni i Hënës së plotë. Një ide intriguese për origjinën e tij na vjen prej psikiatrit Charles Raison dhe shumë kolegëve të tij. Sipas Raison, efekti i çmendurisë hënore mund të përmbajë një pjesëz të vërtetë në kuptimin që dikur mund të ketë qenë real.

Raison mendon që përpara mbërritjes së ndriçimit të jashtëm në kohët moderne, ndriçimi i madh i Hënës së plotë nuk i lejonte njerëzit që jetonin jashtë që të flinin - duke përfshirë shumëkënd që kish çrregullime mendore.

Për arsye se mungesa e gjumit shpesh herë shkakton sjellje të çrregullta me disa kushte të caktuara psikologjikë, si çrregullimi bipolar (më parë i quajtur depresion maniak), Hëna e plotë mund të ketë qenë lidhur me një rritje të numrit të sjelljeve të çuditshme në një epokë të shkuar. Kështu që, ky efekt, në fjalët e tyre mund të jetë një ”fosil kulturor”.

Ne mund të mos e mësojmë asnjëherë nëse ky shpjegim është i saktë. Por të paktën në botën e sotme, efekti i çmendurisë hënore duket se i ka shumë të dobëta bazat.

29.Katër gjendjet / format e Hënës

Hëna në të mbushur shihet dy deri tri herë pas Hënës së re dhe duket si hije e argjendtë në errësirën e natës. Ajo përhap siguri, veçanërisht pas një etape të pesimizmit, me bindje se gjërat, megjithatë, sërish do të ecin para. Hëna e plotë është si një festë. Dielli dhe hëna qëndrojnë përballë njëri-tjetrit dhe e marrin tokën në mes, si prindi fëmijën e tyre. Koha është për veprime të mëdha dhe dashuri.

Hëna në të sosur simbolizon aktin e dhënies dhe dhuratat. Koha është për shërim (operacionet) dhe e përshtatshme për mbjellje dhe vjelje të bimëve.

Hëna e re figurativisht simbolizon babanë. Kush agjëron në këtë ditë, ai e pastron mirë trupin nga helmet. Gjithashtu, edhe fillimi i ndonjë diete, çfarëdo nisme e re, biznes, ose farë kurimi për dobësim, në këtë periodë do të mbështetet nga Hëna.

Kalendari Hënor

Hëna që "është ngrënë" pakëson energjitë tona. Trupi është i dërmuar dhe i rraskapitur, ka nevojë për qetësi. është faza e pjekurisë dhe e gjykimit për spastrimin e keqkuptimeve brenda familjes dhe në profesion. Operacionet gjatë kësaj kohe kanë më shumë gjasa dhe mundësi të jenë të suksesshme, proceset e shërimit përparojnë, gjithashtu, më shpejt. Pastrimi, fshirja, larja dhe heqja e peshës bëhen më lehtë. Pastrimi i gjakut përmes çajit të hithit gjatë kohës sa Hëna "hahet", është një mjet shërues i famshëm. Të vjetrit tanë e dinin mirë se, trupi pas një dimri rraskapitës është si i rrahur, gjë që ndikon në kolesterinën. Në pastrimin e hershëm – "pastrimi i gjakut", në këtë periodë, aktivizon kapacitetin e plotë të funksionalitetit të veshkave.

"Të vjelat" e kopshtit (kose të tarracës): bimë, perime dhe fruta të vilen shkurt pas Hënës së plotë. Ato pastaj kanë shije intensive. Edhe patatet dhe kërpudhat gjatë kohës së Hënës së plotë kanë aromë të plotë.

Agjërimi ka sukses në humbjen e kilogramëve të tepërt më së miri tri ditë para Hënës së plotë dhe tri ditë pas Hënës së plotë. Gjatë kësaj kohe sa jeni në dietë, pini së paku dy litra ujë në ditë! Flokët. Ngjyra rri më gjatë, nëse ato përdoren gjatë kohës sa hëna vjen duke u përplotësuar. Larja dhe prerja e tyre preferohet, nëse Hëna është në kuadër të shenjës së Luanit.

Lakrat këputni paradreke vonë, kur vesa tashmë është tharë dhe i magazinoni gjatë kohës kur Hëna "hahet". Kjo shmang mykun, ndërkaq cilësia dhe fuqia ndikuese e tyre mbetet e lartë. Dashura dhe të qenit të këndshëm (të "ëmbël!") - Hëna e plotë është romantike e madhe. Jo rastësisht dhe jo pa shkas, ajo është pagëzuar edhe si "planeti erotik". Gjatë Hënës së plotë ndryshohet fusha magnetike e Tokës. Fuqia e diellit dhe Hënës përshkrojnë trupin tonë dhe i bëjnë hormonet t'ia thonë valles.

Nëse Hëna qëndron në rrethin e shenjës së Peshores në Horoskop - është mirë për stërngopje, për ata që janë fizikisht të dobët si dhe për plehërimin e bimëve. Rekomandimet për ushqim gjatë kësaj periode: Hani më pak, ndërkas pas orës 18:00 mos hani më, nëse agjëroni, atëherë nuk është e mundur ta përballoni. Pini rreth 2 litra lëngje deri në ora 19.00, pastaj vetëm nëse keni etje.

Kur Hëna është e Re, keni më shumë energji

Hëna e re, faza e energjisë: Shikuar në rrafshin astronomik rrëshqet në mes Tokës dhe Diellit, fytyra e saj është zhytur tërësisht në errësirë. Lëreni çdo gjë të shkojë rrugës që është nisur. Startoni sërisha nga e para - një fillim i ri i mbarë (dieta, shpërngulja...) Në këtë fazë, madje edhe medikamentet, kanë ndikim më të mirë.

Pemët dhe lëngjet natyrore ju bëjnë posaçërisht mirë në periudhën para Hënës së re dhe para Hënës së plotë.

Këshillë: Në këtë periudhë bioproduktet kanë më shumë materie ushqyese dhe aromë natyrore.

Pelingu po u përdor kur është Hëna në të "sosur", e mban lëkurën shumë gjatë të lëmuar dhe të shëndoshë, por edhe të këndshme (lezetshme). Kjo këshillë nuk vlen kur është Hëna nën shenjën e Horoskopit-Peshk.

Kositja e barit. Për rritje të shpejtë bëhet, zakonisht, kur Hëna është duke u mbushur dhe qëndron në shenjën e Horoskopit të Gaforres ose të Akrepit.

Pas Hënës së Plotë, rritet dëshira për seks

Seksi: Frytshmëria dhe gjallëria më të theksuara janë tetë ditë pas Hënës së plotë (të gushtit), dhe gjatë kohës sa Hëna është në të "sosur". Kjo periodë është parashenja dhe parakushti më i mirë për pranim të fetusit, ngase dëshira për seks rritet.

Edhe ritmi ditor i organeve gjatë kësaj periode ndryshon. Për shembull, te stomaku vërehet aktivitet i lartë prej orës 7.00 deri në ora 9.00, ndërsa faza e qetësisë, prej orës 9.00 deri në ora 11.00.

Hëna e plotë: Somnambulët (ata që shëtisin natën në gjumë) si dhe ata që flasin në gjumë, do të bëhen më aktiv, sepse në këtë periodë pengesat gjatë të fjeturit janë më të shpeshta. Në rrafshin astronomik, gjatë kësaj periode. Hëna qëndron prapa Tokës dhe është tërësisht e zënë nga Dielli.

Rrobat lahen më së mirë gjatë kohës sa Hëna është duke u mbushur, dhe ato, menjëherë pas larjes duhet të shtrihen për t'u tharë.

Hëna që shkon duke u mbushur rezervon energji. Sa më shumë i ofrohet përplotësimit të saj (Hëna e plotë), aq më i fortë bëhet ndikimi i saj. Kjo periodë është koha optimale për biseda të vështira. Por, keni kujdes! Mos merrni kurrë diçka pësipër si obligim!

30.Hëna dhe të pathënat e saj

Që nga Antikiteti, njeriu është përpjekur të gjeje një lidhje mes cikleve hënore dhe ritmeve natyrale: nga rritja e bimëve, te sjellja e njerëzve dhe kafshëve. Sot, bindjet e vjetra po analizohen nga shkenca**.**

A ka lidhje mes ciklit hënor dhe menstrual?

Cikli menstrual, që zgjat mesatarisht 28 ditë, është shumë i ngjashëm me atë hënor 29,5 ditë. Ky cikël ishte mjaft i njohur në antikitet. Në fakt, filozofi grek, Aristoteli, theksonte se menstruacionet shfaqeshin me uljen e hënës, ndërsa "Maya"-t (dhe shumë kultura të tjera), me hënën e re. Në Oqeani ka komunitete që besojnë ende sot se vetë Hëna ka menstruacione gjatë hënës se re. Në fakt, nuk ka dëshmi shkencore që i konfirmojnë këto bindje. Ndërkaq, studimet e pakta tregojnë se kanë gjetur një lidhje mes ciklit hënor dhe menstrual, pavarësisht rezultateve kontradiktore.

A ndikon Hëna në ritmet jetësore të qenieve njerëzore?

Po, dhe e bën përmes gravitetit të saj (që shkakton baticat) dhe dritës që lëshon. Baticat janë ngritje dhe ulje të nivelit të deteve që përsëritën çdo 12 ore e 25 minuta. Gaforret e llojit "Carcinus" ose "Uca", që përkatësisht jetojnë në Mesdhe dhe tropik, ndjekin këtë cikël si për depozitimin e vezëve, ashtu edhe proceset e tjera. Ritme të ngjashme ndiqen edhe nga shumë moluske dhe butake që jetojnë në afërsi të brigjeve. Ndërsa koralet e llojit "Acropora" kanë një cikël mujor që lidhet me shkëlqimin e hënës: fale një gjeni specifik (Cry2), lëshimi i vezëve dhe spermës për riprodhim ndodh në korrespodence me hënën e plotë. Për më tepër, hëna e plotë pengon gjahun (minjtë dhe lepujt), sepse i bën më të dukshëm, ndërkohë që privilegjon grabitqaret. Rezultatet janë nga më të ndryshmet: për shembull, luanët e detit të Galapagosit, në netët e ndriçuara nga hëna notojnë më pak, por zhytën më në thellësi për të ndjekur gjahun që përpiqet të fshihet.

A ndikon Hëna në meteorologji?

Është e vështirë ta thuash një gjë të tillë. Natyrisht që hëna ndikon mbi klimën, duke qenë se në zonat polare temperatura është më e lartë se 0,55^{o}C kur hëna është e

plotë, siç tregojnë edhe vëzhgimet diellore. Efektet e mundshme mbi motin janë më të vështira për t'u përcaktuar. Megjithatë, në disa raste duket se ka një ndikim të vogël.

Një savane përreth Hënës paralajmëron stuhi?

Këtë e thonë marinarët dhe është e vërtetë në disa rrethana, pra kur drita e shpërndarë nga kristalet e akullit lart në atmosfere, shkaktohet nga re stuhish që po vijnë.

Ujqërit ulërijnë më shumë kur Hëna është e plotë?

Ritmet e kafshëve të natës natyrisht që varen nga fazat hënore, por nuk është e vërtetë që ujqërit ulërijnë më shumë gjatë netëve kur hëna është e plotë. Në fakt e bëjnë më shumë, pavarësisht se si është hëna, në të gdhire dhe gjatë perëndimit të diellit, pra para dhe pas gjuetisë.

Mbushja e shisheve më verë duhet bërë kur Hëna është e paplotë?

Këtë e theksojnë njerëzit që merren me këtë punë, por nuk ekziston asnjë prove shkencore që e vërteton këtë. Megjithatë, në çdo rast nuk duhet harruar se sot metodat për prodhimin e verës ndryshojnë shumë nga ato të vjetrat dhe nuk janë më të lidhura me periodicitetin hënor. Kështu, nëse kjo thënie e vjetër vlente në të kaluarën, sot nuk ka kuptim që të jetë.

A ndikon Hëna në rritjen e bimëve? Po në vjeljen e tyre?

Sigurisht. Përmes dritës se saj, Hëna ndikon në ritmet jetësore të bimëve, por është e vështirë të thuash se në ç'mënyrë. Gjithsesi, që nga fillimi i historisë, fermerët kanë zhvilluar një sërë parimesh për ta bere më efikase bujqësinë, duke i sinkronizuar aktivitetet e ndryshme me fazat hënore. Në këtë mënyre kanë lindur edhe "kalendarët bujqësore", që lidhen me disa pika të veçanta: kur hëna është duke u mbushur, lehtëson rritjen e bimëve, ndërsa kur hëna është e paplotë, e pengon. Në fakt, asgjë nga ajo që u tha më lart nuk konfirmohet nga studimet shkencore, që të paktën deri tani nuk kanë hedhur dritë mbi këto bindje, pavarësisht faktit se njerëzit vazhdojnë të besojnë.

A mund të ndikoje Hëna në sjelljet e njerëzve?

Në fakt, kjo gjë nuk mund të përjashtohet, madje shumë persona mendojnë se është kështu. Përgjegjësi kryesor i këtij ndikimi, nëse vërtet ekziston, është melatonina, hormoni që rregullon ciklin e gjumit dhe të zgjimit. Janë vëzhguar me kujdes variacione të ciklit të melatoninës në lidhje me fazat hënore, por janë variacione të vogla dhe nuk është e qartë nëse shkaktohen nga ndriçimi hënor, apo nga një "ore" biologjike që ka evoluar me racën njerëzore dhe se do të vazhdoje të funksionoje edhe pa Hënën.

Çfarë është efekti "Transilvani" dhe a ekziston vërtetë?

Është një nga bindjet më të përhapura mbi hënën: fakti që hëna e plotë favorizon rritjen e agresivitetit mes njerëzve dhe realizimin e një numri të madh aksidentesh e katastrofash. Fenomeni e ka marrë emrin nga fakti se, në kinema dhe letërsi, konti Drakula në Transilvani ishte më aktiv gjatë netëve kur hëna ishte e plotë. Në të vërtete, në të kaluarën shumë njerëz mendonin se Hëna mund të ndikonte mbi gjendjen psikike të tyre, aq sa në shekullin XIX në Angli prania e hënës së plotë gjatë një vrasjeje konsiderohej si lehtësi në proceset gjyqësore. Studimet shkencore lidhur me këtë fakt nuk e kanë konfirmuar ekzistencën e këtij fenomeni. Ndoshta sepse, siç theksonte një psikolog amerikan, efekti Transilvani ekzistonte vetëm në të kaluarën, kur nuk kishte ndriçim artificial dhe Hëna ishte burimi i vetëm

i natës. Prania e saj mund të favorizonte pagjumësinë, që është një faktor rreziku për kriza agresiviteti dhe epilepsie. Por sot, me shkëlqimin artificial, kjo lidhje nuk ekziston më, dhe në fakt as studimet nuk e konfirmojnë këtë gjë.

Me Hënën e plotë rritet edhe numri i lindjeve?

Edhe në këtë rast ka pasur shumë studime, rezultatet e të cilave kanë qenë kontradiktore. Megjithatë, studimi më i kompletuar është realizuar në vitin 2004, në Karolinën e Veriut, të 550 lindje nga viti 1997 deri në 2001-shin dhe nuk u gjet ndonjë lidhje mes fazave hënore dhe lindjeve.

31.Kriminaliteti dhe ndikimi i Hënës së plotë në të

Qysh nga kohërat e lashta është i njohur fakti se hëna ka ndikim në njeriun. Kështu që, me kalimin e kohës, janë krijuar kulte në bazë të të cilave më vonë janë shkruar tregime, e disa prej tyre janë realizuar në projekte filmike, me tema të ndryshme horrori. Në këta filma, të pashmangshme kanë qenë skena me pamje të hënës së plotë.

Në këtë fazë të hënës së plotë, zakonisht shfaqeshin skena me vrasës, dhunues dhe kriminel të ndryshëm. Të gjithë këta, vërehej se ishin të ndikuar nga fuqia e hënës.

Sipas burimeve të Nasa-së, distanca në mes të Hënës dhe Tokës lëvizë prej 356,410 km e gjer më 406,697 km. Distanca mesatare është 384,400 km.

Diametri i hënës është 3,476 km, kurse diametri i Tokës është 12,75 km.

Perimetri i hënës është 10,927 km, kurse perimetri i Tokës është 40,075 km.

Shkencëtarisht është e ditur se hëna ndikon në baticën dhe zbaticën e oqeaneve, detërave, në botën shtazore, bimore e gjithsesi ky ndikim manifestohet edhe tek njerëzit.

Kështu, ndikimi I hënës ka rëndësi të madhe në jetën e përditshme. P.sh. në mjekësi është I njohur fakti se gjakderdhjet (hemorragjitë) gjatë hënës së plotë janë më të mëdha, kështu që kirurgët gjatë përgatitjeve për operacion kësaj dukurie I kushtojnë kujdes të posaçëm.

Dr. Edson J. Andrews nga Asociacioni i Mjekësisë në Florida kishte bërë një hulumtim në 1.000 persona që ishin operuar nga bajamet dhe kishte konstatuar se 82% të tyre kishin pasur gjakderdhje më të madhe pas operacionit në fazën e hënës së plotë. Sipas këtij mjeku, kjo fazë është e rrezikshme për kirurgjinë dhe këto të dhëna duhet të shpërndahen dhe të shërbejnë si bazë për planifikimin e operimeve.

Gjithashtu edhe gjakderdhja gjatë ciklit menstrual në këtë fazë është më e madhe.

Hëna e plotë në mes tjerash, ndikon e dhe në pagjumësi. Somnambulët (njerëzit që hëna ka ndikim në ta, që zgjohen gjatë gjumit dhe kryejnë veprime të ndryshme pa vetëdije) janë një dukuri e njohur, që të gjithë ose i kemi parë ose kemi dëgjuar për ta nga rrethi i ngushtë ose i gjerë.

Ndikimi i Hënës vërehet edhe në disponimin e përgjithshëm të njerëzve. Me siguri se e keni vërejtur se në këtë kohë në mbrëmje jeni më të shqetësuar se zakonisht, kështu që iu pengojnë disa imtësi që zakonisht nuk i keni vërejtur.

Duke u nisur nga kjo, shumë shkencëtarë botërorë e kanë studiuar këtë fenomen dhe kanë ardhur në përfundim se hëna e plotë pashmangshëm ndikon në sjelljet e

njerëzve. Natyrisht se ka pasur edhe shkencëtarë të tillë që nuk e pranojnë këtë teori, mirëpo shkencëtarët që e përfaqësojnë këtë teori, mendimin e tyre e mbështesin dhe e ilustrojnë me shumë fakte dhe statistika.

Dr. Arnold Lieber pas një studimi 15 vjeçar të ndikimit të Hënës së plotë në njerëzit ka ardhur në përfundim se:

Gjatë Hënës së plotë numri i vrasjeve është më i madh, Lëndimet e trupit janë shumë të shpeshta, Aksidentet rrugore në këtë kohë janë shumë të theksuara, Vetëvrasjet më së shumti ndodhin në këtë fazë.

Ky shkencëtar, si mjek në Klinikën Psikiatrike në Miami kishte konstatuar korrelacionin në mes të Hënës së plotë dhe pacientëve në këtë spital. Në këtë korrelacion ishte bindur edhe i tërë personeli mjekësor në këtë spital.

Prandaj që prej atëherë ky fenomen e kishte inspiruar këtë shkencëtar që të merrej edhe më tutje me këtë çështje. Rezultatet e hulumtimit kishin qenë mahnitëse. Numri më i madh i vrasjeve ishte kryer pikërisht gjatë hënës së plotë.

Pse ndikon hëna në njeriun? Kur hëna të arrijë pozitën më të lartë në relacion me planetin e Tokës, ajo shkakton baticën dhe anasjelltas kur Hëna është më së afërmi planetit tonë shkaktohet zbatica. Meqenëse njeriu, si edhe Toka përbëhet prej 75- 80% nga materia e lëngtë dhe 20-25% nga materia e ngurtë, kur Hëna është e plotë në njeriun shkaktohet një "Aksion koncentrik". Në këtë fazë pasojat që njeriu i përjeton janë: ngushtimi i indeve, edemet (të ënjturit), eksitimet nervore, etj. Të gjitha këto ndryshime që përjeton njeriu manifestohen në oreks, gjumë, disponim, sjellje, aktivitete trupore, seksuale, etj. Në këtë fazë është vetëvrarë (ose vrarë, pl. i autorit) aktorja e famshme, Merilyn Monro, pastaj është vrarë John Lenon, legjenda e grupit "Beatles", dhe shumë njerëz të famshëm nga bota e filmit dhe muzikës.

Dr. Lieber së bashku me kolegët e tij, nga Universiteti i Miamit pra, kishin bërë një hulumtim 15 vjeçar. Duke krahasuar numrin e vrasjeve në këtë periudhë, që kishte qenë gjithsej 1887, këta shkencëtarë ishin befasuar më shumë se që kishin pritur, me numrin e madh të vrasjeve që kishin ndodhur gjatë Hënës së plotë. Sipas këtij hulumtimi, sa më shumë që afrohej Hëna e plotë dukshëm rritej edhe numri i vrasjeve. Duke dëshiruar të binden për një dukuri të tillë, hulumtuesit bën një studim të njëjtë edhe në Ohajo të Clevelendit. Statistikat gjithashtu treguan se numri vrasjeve është dukshëm më i madh gjatë hënës së plotë se sa në faza të tjera të Hënës. Dr. Lieber dhe kolegët e tij nuk ishin të befasuar edhe aq shumë me këto rezultate. Një raport i mëhershëm i Institutit Amerikan i mjekësisë klimatologjike pranë Departamentit Policor të Filadelfisë, i titulluar "Efektet e Hënës së plotë në sjelljet e njerëzve", kishte zbuluar gjithashtu rezultate të njëjta.

Sipas këtij raporti shenja e hënës së plotë në fazën e saj kulminante rezulton me orientime të ndryshme kriminale siç janë: vrasjet, piromanitë, vozitjet e rrezikshme dhe kleptomanitë. Sipas këtij raporti, po ashtu disa njerëz duken pak a shumë më të gjindosur (krisur) gjatë kësaj faze të Hënës së plotë.

Kohët e fundit, regjioni i Sussexit në Anglinë Jug-lindore kishte shtuar numrin e policëve që patrullojnë në rrugë gjatë këtij cikli lunar, pasi që oficerët e tyre kishin konstatuar lidhjen në mes të Hënës së plotë dhe krimeve të dhunës.

Hëna e plotë dhe ditët e pagave të rrogës ishin identifikuar si faktorë të rritjes së krimeve të dhunës në mesin e vizitorëve të kafeneve dhe klubeve të natës.

Me dt. 06.06.2007., zëdhënësja e policisë së Sussexit kishte deklaruar:

"Hulumtimet e bëra nga ana jonë tregojnë qartë se ekziston një lidhje e fortë në mes të Hënës së plotë dhe krimeve të dhunës", duke shtuar se, në të ardhmen shumë oficer do të patrullojnë nëpër rrugë, në këtë fazë të Hënës.

Duke u bazuar në këtë, Andy Parr i kishte deklaruar Brighton Argus:

"Meqenëse grafikoni i krimeve të dhunës është më i madh në këtë fazë të Hënës se sa në jashtë kësaj faze, do të dëshiroja që me këtë dukuri të merreshin shkencëtarët e niveleve më të larta. Kjo do të ishte në interesin e përgjithshëm".

Gjithashtu edhe prof. Michael Zimecky, nga Akademia Shkencore e Polonisë, duke studiuar qindra raste, ka argumentuar se hëna e plotë, bën ndikim në aktivitete kriminale si dhe në shëndetin e njeriut.

Ndërkaq, hulumtuesi japonez Asaka Fukada, mendon se Hëna e plotë ndikon sidomos te piromanët.

Në hulumtimet psikologjike 3 mujore, të bëra në mesin e 1200 të burgosurve, në burgun Armley në qytetin Leeds, në vitin 1998, ishte zbuluar një rritje e krimeve të dhunës në këtë fazë të hënës së plotë. Por, gjatë fazave të tjera të hënës, është shënuar numër më i vogël i incidenteve, kurse gjatë disa ditëve tjera nuk është shënuar asnjë incident.

Fransua Leroj, ishte një Parisien pesëdhjetëvjeçar me pamjen e një djaloshi, që miqtë dhe të gjithë të tjerët e njihnin si shumë të sjellshëm dhe të butë, me një fjalë e admironin të gjithë. Mirëpo, për fat të keq, më vonë pasi që i tërë Parisi vuante nga një neurozë kolektive, u kuptua se ky njeri i adhuruar nga të tjerët ishte një vrasës maniak sadist-mazohist, që kishte kryer shtatëmbëdhjetë krime seksuale-sadiste, ndërsa dyshohej edhe për nëntë krime tjera. Ky kriminel nuk zgjidhte viktima dhe vriste vajza prej moshës 18 vjeçare e gjer te ato 73 vjeçare. Vetëm 3 nga viktimat e tij nuk i vrau dhe pikërisht ato ndihmuan në hetimet e policisë që të zbulohet ky vrasës serik.

Ekspertët mjekësorë të cilët e kishin kontrolluar të akuzuarin dhe që e ndoqën gjendjen e tij, mundoheshin që në mënyrë objektive t'i tregonin gjyqit ndikimin misterioz të hënës në sjelljet kriminale të akuzuarit.

Testet e ndryshme treguan se Leroj sillej në mënyrë të veçantë kur hëna ishte e plotë. Në këtë kohë, te ai rritej sasia e hormoneve deri në atë shkallë sa që në gjak kishte sasi të jashtëzakonshme të adrenalinës. "Niveli i hormoneve të tij arrinte në nivele të cilat mund të jenë të barabarta me ato të dhjetë njerëzve njëkohësisht. Përveç kësaj, edhe muskujt i ndryshojnë, ato tkurren dhe forcohen, dukuri që në mjekësi janë vërejtur vetëm në disa sëmundje", ishte shprehur para gjykatësit psikiatri, prof. Ogist Sharije. Sipas këtij psikiatri, shkenca edhe në shkallën e sotme të zhvillimit ende nuk mund ta shpjegojë ndikimin e Hënës në njeriun, apo siç quhen në Francë këta njerëz, "Homme de Lune"!

Gjithashtu edhe në Serbi, këtë vit kishte ndodhur një tragjedi e paparë në fshatin Jabukovci, afër Negotinit. Vrasësi Nikolla Radosavljeviq (39), siç shkruanin gazetat në "gjendje të tërbuar", në mbrëmjen e 27.07.2007. (Pl. i autorit, në fazën e Hënës së plotë) kishte vrarë nëntë vendas të tij, dhe kishte plagosur disa të tjerë me pushkë gjuetie. Sipas fjalëve të bashkëshortes së vrasësit Jellena, e cila ishte e plagosur me këtë rast:

"Nikolla më kishte sulmuar pa asnjë arsye dhe isha shumë e befasuar, meqenëse deri më tani nuk kam pasur asnjëherë problem me te dhe nuk më ka sulmuar

asnjëherë". Këta kishin pasur një jetë bashkëshortore shumë të lumtur dhe kishin dy fëmijë, Gordanën (12) dhe Daliborin (13). Së bashku kishin jetuar dhe punuar në Austri, prej nga kishin ardhur në pushim një ditë para krimit. Të gjithë banorët e kësaj ane ishin çuditur me këtë veprim të jashtëzakonshëm të vrasësit Nikolla Radosavljeviq, që më parë e kishin njohur si një njeri serioz, stabil, të suksesshëm dhe që jetonte dhe punonte në Austri, një jetë me një familje në lumturi të plotë! Vrasësi kishte jetuar në vendin Himberg afër Vjenës dhe sipas fjalëve të banorëve të këtij vendbanimi kishte qenë një "njeri i qetë, që nuk dallohej nga të tjerët".

Me siguri se raste identike ka shumë më shumë se këta që u paraqitën më lartë. Këto raste në vendet më të zhvilluara të botës, pa dyshim se po hulumtohen nga aspekte të ndryshme shkencore. Në Amerikë, Angli, Francë, etj, edhe pse është konstatuar dhe argumentuar një lidhje apo ndikim në mes të Hënës së plotë dhe njeriut, prapë se prapë një numër shkencëtarësh këtë lidhje e konteston! Në vendin tonë, nga aspekti shkencor një dukuri e tillë nuk është përmendur dhe trajtuar asnjëherë. është mirë që kjo dukuri, edhe tek ne, sikurse në botën e civilizuar t'i sfidojë kriminologët dhe shkencëtarët tjerë, që së paku ky fenomen të trajtohet jo si një faktor amnistues por si faktor kriminogjen.

Dihet mirëfilli se, një dukuri e tillë edhe pse nuk është trajtuar në nivele shkencore, ajo në popull është përmendur edhe shumë më herët. Të gjithë ne e kemi dëgjuar e ndoshta edhe e kemi përmendur fjalën "i përhontë" duke mos menduar se çka në esencë nënkupton kjo fjalë. "I përhëntë" e ka kuptimin e njëjtë me atë anglisht "Lunetic" ose frengjisht "Homme de Lune", d.m.th. Lunar-Hënor.

Kjo fjalë është trashëguar brez pas brezi te ne, por në asnjë mënyrë rastësisht. Dihet se ndër shqiptarët ka pasur dituri dhe dijetarë shumë të fortë, sepse në këto troje ka pasur shkolla të larta (medrese) me traditë mbi 500 vjeçare, dhe se në këto shkolla është mësuar dituri burimore. Sa i përket nivelit shkencor këto shkolla, dihet se kanë qenë më të avancuara se shumë shkolla të vendeve perëndimore. Pikërisht nga këto shkolla ka dalur kjo fjalë e cila burimin e ka në thënien e profetit Muhamed, paça dhe shpëtimi qofshin mbi te, i cili ka porositë "Agjëroni në netët e bardha" (fjala është për 3 ditë të muajit të plotë). E dihet se agjërimi i mirëfilltë nuk d.m.th. të përmbajturit vetëm nga ushqimi por edhe nga fjalët e këqija, kacafytjet, cytjet e ndryshme, sjelljet asociale dhe të dhunshme, pastaj neurozat të cilat shkaktojnë rritjen e hormoneve, adrenalinës, e që si pasojë kanë rritjen e krimeve. "Dhe ai (Muhamedi) nuk flet nga dëshira e tij. Ai (Kur'ani) nuk është tjetër pos shpalljes që i shpallet. Atë ia mësoi, Ai fuqiforti" (Kur'an, kaptina 53, verseti 3-5).

Në mesin e efekteve fiziologjike që prodhon agjërimi janë edhe rënia e nivelit të sheqerit dhe kolesterolit si dhe e presionit sistolik të gjakut.

Krahas dobive materiale e fiziologjike, agjërimi ka edhe shumë efekte moralo-shpirtërore. Kështu, agjëruesi si rrjedhojë e kënaqësive shpirtërore të marra nga agjërimi, ka një situatë paqeje dhe qetësie. Urrejtja dhe zemërimi personal është në nivelin më të ulët. Agjëruesit gjithnjë duhet pasur parasysh këshillën Profetike: "Nëse jeni duke të agjëruar, dikush ju ofendon ose ju godet, thuani: "Unë jam duke agjëruar".

Gjatë agjërimit, vëllimi i gjakut pakësohet. Kjo dukuri i jep zemrës një prehje me rëndësi. Më e rëndësishmja është se, pakësimi i lëngut ndërqelizor shkakton pakësimin e presionit indor. Ky presion indor i quajtur në gjuhën e popullit si

presion i vogël, gjatë gjithë kohës së agjërimit është vazhdimisht i ulët, për rrjedhojë edhe zemra është e qetë. Prandaj, në këtë gjendje zemra hedh rreth 15.000 litra gjak më pak në ditë, kështu pushon më shumë dhe bëhet më e fuqishme. Një i urtë kishte thënë: "Agjërimi është ilaç i padurimit i cili ia dyfishon fatkeqësitë njerëzimit". Ndërsa Kur'ani Famëlart thotë: "... po ta dini, agjërimi është më i dobishëm për ju.

(Kaptina 2, verseti 184).

Si përfundim, shkenca e mirëfilltë nuk duhet të merret me paragjykime dhe të mbetet edhe më tutje peng e ideologjive të kaluara dhe dështuara.

Shkencëtari nuk duhet të vuaj nga kriza e identitetit, sidomos atij identiteti që duhet mburret me te. Ai duhet ta ketë guximin që, gjithnjë ta pranojë dhe ta thotë të vërtetën, dhe nuk duhet të ketë kompleks inferioriteti. Shkencëtarë janë vetëm ata dijetarë që e dinë fillimin dhe fundin, janë dijetarë komplet, dijetarë shumëdimensional, përndryshe "dituria" e tyre do të dëshmojë kundër tyre.

32. - 42 gjërat që nuk i dinit për Hënën e plotë

Nuk është vetëm çështje supersticioni. Sipas studimeve, procesi i Hënës së plotë rastis me një rritje të rrugaçërisë. Jonathan Brown dhe Rebeca Bowle kanë hedhur dritë në këtë fenomen qiellor.

1. Faza e Hënës së plotë ndodh atëherë kur ajo është në anë të kundërt me Tokën nga Dielli, si dhe kur të tre planetët vendosen në një vijë të drejtë. E parë nga Toka, ana më e afërt e Hënës ndriçohet plotësisht nga Dielli, duke i dhënë pamjen e saj rrethore.

2. Ndodh vetëm gjatë Hënës së plotë, që ana e errët e saj -hemisfera në anën e kundërt të Diellit, të errësohet plotësisht.

3. Eklipsi i Hënës (i shkaktuar nga kalimi i hijes së Tokës përmes hemisferës së ndriçuar) ndodh vetëm gjatë Hënës së plotë.

4. Sipas një studimi të spitalit Bradford Royal, mundësia për t'u kafshuar nga ndonjë qen, gjatë Hënës së plotë, është dy herë më e madhe. Sipas këtij studimi, janë regjistruar 1621 raste të kafshimit nga qeni midis viteve 1997 dhe 1999. Por një tjetër studim i bërë në Universitetin e Sidneit në Australi, rezultoi se nuk kishte lidhje mes gjendjes së Hënës dhe kafshimit të qenve.

5. Gervaisi i Tilburit, një avokat i së drejtës kishtare në shekullin e 13-të, ishte i pari që lidhi procesin e Hënës së plotë me transformimin në një njeri-ujk. Filozofi Gottfried Leibniz, e përshkruan si "budallallëqe të treguara nga njerëzit".

6. Hëna bëhet e plotë çdo 29.5 ditë- e cila është edhe kohëzgjatja e një cikli të plotë të Hënës.

7. Është i njohur fakti se cikli menstrual femëror ka lidhje me procesin e Hënës së plotë. Sipas një teorie, meshkujt parahistorikë shkonin në gjueti, gjatë periudhës që gratë ishin me cikël, për shkak të tabuve që lidheshin me gjakun. Koha më e leverdishme për të shkuar në gjueti ishte gjatë Hënës së plotë dhe mënyra më e mirë për të bindur mashkullin që të kthehej me ushqim, ishte shpresa për seks.

8. Neo paganët ndiqnin një ritual të përmuajshëm, që bazohej rreth Hënës së plotë dhe quhej Esbat. Termi lidhet me shkrimet kundërshtuese të antropologut Margaret Murray.

9. Procesi i dytë i Hënës së plotë, që ndodh në një muaj kalendarik, quhet Hëna Blu. Rasti i fundit është parë më 31 maj 2007. Ky fenomen i veçantë ndodh mesatarisht një herë në 3 vjet.

10. "Blue Moon" (Hëna Blu), e cila është shkruar nga Richard Rodgers dhe Lorenz Hart në vitin 1934, u bë një baladë standarde, e cila u këndua më vonë nga këngëtarë si Frank Sinatra dhe Bob Dylan. Versioni më i famshëm është regjistruar nga banda "Marcels" në vitin, 1961 duke shitur më shumë se një milionë kopje.

11. Shkalla e baticave në botë është në maksimum gjatë Hënës së plotë, atëherë kur Dielli, Toka dhe Hëna janë në një vijë. Marinarët e njohin efektin si baticat pranverore.

12. Muaji i vetëm, gjatë të cilit nuk ndodh procesi i Hënës së plotë është shkurti.

13. Hëna e plotë konsiderohet si shenjë tersi nëse ndodh të dielën, por nëse ndodh të Hënën shihet si shenjë fati (nga vetë emri i ditës së hënë).

14. Sipas supersticioneve, fëmija që ngjizet kur Hëna është e plotë, ka shumë mundësi që t'i përkasë gjinisë mashkullore.

15. Në tetor të vitit 1939 në Springfield, Misuri, Hëna e plotë u krijoi idenë njerëzve sikur po binte nga qielli. Ngjarja e pazakontë u raportua në gazetat lokale, por më vonë rezultoi e pavërtetë.

16. Kalendari Gregorian daton Pashkën si e diela e parë, pas Hënës së plotë kishtare- e para ndodh pas ekuinoksit të pranverës.

17. Festivali Kinez i Fenerëve, që daton në dinastinë Han, është vënë në skenë ditën e pesëmbëdhjetë, të muajit të parë, të Hënës së plotë, pas vitit të ri. Komunitetet kineze festojnë duke ndezur fenerë dhe bërë gosti me oriz.

18. Shoqëria e Hënës, që përfshinte Erasmus Darwin, James Watt dhe Josiah Wedgewood, e mori emrin nga praktika e mbajtjes së takimeve muaj për muaj, në ditën e Hënë pranë procesit të Hënës së plotë. Anëtarët e shoqërisë, e quanin veten si njerëzit e hënës.

19. Sipas një studimi psikologjik tre mujor të bërë tek 1200 të burgosur në burgun e Armley në Leeds, në vitin 1998 rezultoi se kishte një rritje të madhe të incidenteve kur Hëna ishte e plotë.

20. Shkencëtarët janë përpjekur shumë të shpjegojnë "iluzionin e Hënës", ku Hëna e plotë duket sikur është më e madhe, se sa duket në horizont. Fenomeni kuptohet që është shkaktuar nga perceptimi njerëzor.

21. Mbjellja e drurëve është e ndaluar gjatë Hënës së plotë në Amerikën e Jugut dhe në Azinë Juglindore, sepse shkakton tharje.

22. Qindra njerëz mblidhen çdo muaj në plazhet e Koh Phangan në Tailandë, për të festuar ngjarjen e Hënës së plotë. Ata gëzojnë dhe kërcejnë gjatë gjithë natës.

23. Tributë amerikane në Britaninë e Madhe, u japin çdo Hëne të plotë të vitit një emër si p.sh., Hëna kastor, Hëna bli dhe Hëna luleshtrydhe.

24. Hëna e plotë mund të duket e rrumbullakët, por në fakt ka formën e një veze.

25. Sonata e Hënës, kompozuar mjeshtërisht nga Ludwig von Beethoven, është padyshim një nga kryeveprat klasike më të bukura që ka lidhje me Hënën e plotë. Titulli i melodisë nuk vjen nga kompozitori, por nga një kritik, i cili krahasoi pjesët dhe efektin e dritës së Hënës në liqenin e Lucernës.

26. RAF përdori Hënën për të prezantuar sulmin e tij të parë të suksesshëm në qytetin gjerman, kur aeroplanët sulmuan Lubeckun në 1942.

27. Wesak, festivali më i rëndësishëm budist është festuar në maj, kur ka qenë Hënë e plotë . Në këtë kohë, festohet ditëlindja e Budës, ndërsa për disa budistë të tjerë shënohet lindja dhe vdekja e tij.

28. Hëna e plotë është objekti më i shndritshëm në qiellin e darkës.

29. Psikiatri sllovak, Eugen Jonas, krijoi metodën e kontrollit të lindjes dhe fertilitetit, bazuar në procesin e Hënës së plotë.

30. Një analizë e ditëlindjeve të 4,256 bebeve të lindura në një klinikë në Francë, tregoi se nuk kishte asnjë lidhje mes Hënës së plotë dhe fertilitetit.

31. Një studim i realizuar nga Universiteti Tybingen në Gjermani, tregon se sipas raportimit të policisë, cikli i Hënës së plotë ndikon duke pirë më shumë për të ardhur në qejf.

32. Një vizatim i Hënës së plotë parë nga teleskopi është realizuar nga një matematicien anglez, Thomas Harriot, në fillim të gushtit të vitit 1609. Ky është regjistrimi i parë, i cili i paraprin fizikanit italian Galileo, në studimet e tij të mëvonshme.

33. Artistët e Rilindjes tradicionalisht kanë përshkruar më tepër gjysmëhënën, se sa fazën e saj të plotë.

34. Shakaja e madhe e Hënës, u bë nga Richard Adams Locke për "New York Sun" në vitin 1835.

35. Gjatë sezonit dimëror, Hëna e plotë është në lartësinë më të madhe nga Toka.

36. Disa njerëz që vuajnë nga pagjumësia tregojnë se flenë shumë keq kur Hëna është e plotë, por ka edhe nga ata që thonë se flenë shumë rëndë.

37. Është gabim nëse mendoni se ulja e parë e "Apollo"-s është bërë kur Hëna ka qenë e plotë. Ulja ndodhi një javë më pas.

38. Hëna është 10 herë më e shndritshme kur është e plotë, se sa kur është çerekhënë.

39. Muaji i mjaltit është quajtur pas Hënës së plotë në qershor. Duke qenë se binte mes mbjelljes dhe të korrave, ky ishte tradicionalisht muaji më i mirë për t'u martuar.

40. Kalendari i vjetër i Hënës, i cili tregon kohën se kur shfaqet ajo e plotë, është zbuluar në shpellat në Lascaux në Francë. Daton para 15000 vjetësh dhe tregon fazat e Hënës me një sërë pikash, të cilat përshkruajnë ditët e ciklit.

41. Në 2001, loja e parë mes Sri Lanka dhe Zimbabve u shty. Ajo u caktua të luhej një ditë më vonë, në bazë të rregullit të ri të nxjerrë nga qeveria vendase, e cila ndalonte çdo lloj sporti kur Hëna është e plotë.

42. Sipas një studimi të 1000 operacioneve për heqjen e bajameve, 82 për qind e pacientëve të operuar treguan se krizat ishin më të forta kur afronte procesi i Hënës së plotë. Kjo në bazë të revistës së shoqatës së mjekëve nga Florida.

33.Ana tjetër e Hënës

Hëna është një anomali. Sipas të gjitha llogarive ajo nuk duhej të ishte aty. Edhe për sa kohë do t'i ruajë ajo sekretet e saj apo ja ka zbuluar disa prej tyre NASA-

s? Shumë gjëra të çuditshme ndodhin në sistemin tonë diellor që sfidojnë të gjitha ligjet e fizikës.

Hëna që shfaqen papritur dhe që zhduken po ashtu papritur. Hëna të vonuara në orbitë. Re që ekzistojnë në vakum. Drita, gjurmë mjetesh, kratere që zhduken. Kontinente që papritur zhyten në oqean. Ndoshta përgjigjet për të gjitha këto mund të gjenden në pjesën e errët të Hënës.

Është Hëna me të vërtetë sateliti ynë natyror apo mund të jetë diçka tjetër ogurzezë?

Edhe pas kaq e kaq vitesh, legjenda vazhdon të jetojë mes nesh, nëpërmjet fjalëve të Edgar Keisit, nëpërmjet fakteve të rralla në të dy krahët e Atlantikut dhe nëpërmjet shkrimeve të klasikëve. Po pse u zhyt Atlantida nën det? Pjesë të legjendës thonë se kjo ndodhi si një shpagim hyjnor për shkak se atlantidasit kishin provokuar zemërimin e zotrave. Pjesë të tjera të legjendës thonë se atlantidasit e kishin zhvilluar teknologjinë kaq shumë sa që vuajtën kundërgoditjen për shkak të mbingarkesës.

Sidoqoftë, shkenca mund të ketë një përgjigje të thjeshtë ndaj këtij rebusi. Pra një kontinent i tërë u zhduk pa lënë gjurmë. Ç'gjë mund ta ketë shkaktuar një kataklizëm të tillë? Një përgjigje potenciale për këtë është, nëse shkencëtarët do ta pranonin si të tillë. Gjurmët e dëshmive shkojnë deri 12.000 vite të shkuara, por ne do ta nisim nga shekulli i 17-të.

Galileu e ktheu teleskopin e tij fillimisht nga Hëna në 1609. 360 vjet më vonë - Eagle u ul mbi Hënë. Ishte vajtja në Hënë "një hap i vogël për njeriun dhe një hap gjigant për njerëzimin" apo kishte një motiv prapamendues në këtë operacion? Shumë njerëz mendojnë se vajtja në Hënë ishte një ushtrim ushtarak. Edhe 25 vite më pas vazhdon argumenti: Kush na mundi në Hënë?

Ulja në Hënë

Apollo 11 preku Hënën më 20 Korrik 1969 dhe mund të duket sikur NASA vizitoi Hënën thjeshtë sepse ajo është atje. Për shkak se kemi male, alpinistët do t'u ngjiten atyre, por ata nuk do të shpenzonin kurrë 27 miliard dollarë për ta bërë atë. Fakt është se Apollo 11 solli në Tokë shumë pak të reja, atëherë pse NASA vajti në Hënë edhe pesë herë të tjera? Njerëz në botë vdesin nga uria, nga të ftohtit; burimet e Tokës po pakësohen, popullsia e Botës po rritet me shpejtësi; dy të tretat e Tokës janë mbuluar nga uji dhe potenciali i detrave ka mbetur pa u zhvilluar. Motivi në themel të programit të Hënës duket qartë se është një motiv shumë i fortë. Në rast krize lidhur me sigurimin e Tokës, aspekti ushtarak fiton përparësi maksimale.

Ekzistojnë dy teori lidhur me praninë e Hënës. Teoria e shkëputjes nga Toka që thotë se një trup i madh kozmik është përplasur me Tokën dhe ka shkëputur një copë të saj duke krijuar basenin e madh të Oqeanit Paqësor. Copa që u shkëput kaloi në orbit. Fatkeqësisht Hëna është kaq e ndryshme nga Toka në përbërje sa që teoria nuk mund të qëndrojë dot.

Atëhere na mbetet teoria e kapjes nga forca tërheqëse e Tokës. Probabiliteti matematikor tregon se mundësia e kësaj ndodhie ka qenë shumë e ulët. Për analogji kësaj i thonë që të hedhësh një top tenisi nga një lartësi prej 10.000 metrash dhe topi të bjeri në një filxhan çaji. Shansi është fare i ulët, por marifeti ja vlen të provohet. Teoria e dytë bie poshtë menjëherë ashtu si edhe e para sapo që ju të uleni dhe të rikujtoni njohuritë që keni për Hënën. Sa për fillim, Toka është me densitet 5 herë më të lartë se uji ndërkohë që Hëna është vetëm tre herë. Shkëmbinjtë më të

vjetër të Tokës datohen të moshës 3.8 miliard vite. Kampionët e sjella nga Apollo 11 datojnë një moshë midis 4 dhe 4.6 miliard vite. Me fjalë të tjera, Hëna është më e vjetër. Përveç kësaj, shkëmbinjtë hënor përmbajnë tre komplekse mineralesh që nuk gjenden në Tokë. Këta janë: spineli krom-titan, ferro-pseudobrukite dhe piroxmangite. Pra, Hëna nuk është një copë nga Toka dhe origjina e saj vjen nga tjetër drejtim, atëherë pse ky interesim ushtarak?

Interesi ushtarak

Pra, një pjesë e arsyes së interesimit ushtarak është se askush nuk e di se nga erdhi Hëna. Qysh nga koha e Galileut, njeriu jo vetëm që ka vrojtuar Hënën, por edhe anomalitë e saj të çuditshme. Në 1870, krateri i quajtur Linne u zhduk. Nganjëherë janë vrojtuar re mbi Hënë, mjegull ose tym. Drita nga Hëna na mbrinë në forma, ngjyra dhe përmasa të ndryshme. Më 24 Prill 1874, një objekt i bardhë me shkëlqim verbues lëvizi për gjatë sipërfaqes së Hënës. Në 1887, një trekëndësh i ndritshëm ndriçoi nga krateri Plato dhe gjatë pjesës tjetër të vitit dritë të tjera konvergjonin mbi Plato dhe e ndriçonin atë.

Për qindra vjet njeriu ka parë ngjyrime të kuqërremta vezulluese, pika në formë ylli, ndriçime, pulsime, tufëza drite dhe dy njolla të kuqe që vezulluan për 28 minuta. Janë vënë re drita edhe gjatë eklipseve Hënore.

Në qoftë se të gjitha këto shenja tregojnë jetë inteligjente atëherë nuk ka aspak çudi që është implikuar interesimi ushtarak. Çdo gjë që mund të përbëjë një rrezik për kombin mbulohet me një heshtje sekrete deri në marrjen e përgjigjes së saktë. Por "Ata" nuk janë shfaqur. Një formë jete që mbijeton në një trup pa ajër dhe ujë dhe pa atmosferë dhe me ekstremitete të ashpra temperaturash disponon një teknologji shumë më të zhvilluar se e jona.

Fakti tregon që "Ata" kanë qenë atje për një kohë të konsiderueshme dhe se gjatë kësaj kohe "Ata" nuk janë prezantuar me ne miqësisht. Për këtë shkak mendjet ushtarake i konsiderojnë "Ata" armiqësor dhe një rrezik potencial. Pothuaj 40 vjet më parë, astronomi Morris Jessup ka pyetur: "Kush na ka mundur ne në Hënë?".

Në 1953, një botues shkencor, John O'Neil, raportoi praninë e një ure 18 km të gjatë në skaj të Mare Crisium. Në Prill 1962, Apollo 16 fotografoi disa ura. NASA ka fotografuar gjithashtu kulla shumë më të larta se çfarëdolloj strukture mbi Tokë, ndërtesa, kupola, çati të pjerrëta dhe glife në formën e A, X dhe P.

Kamerat kanë fiksuar gjithashtu mjete dhe makineri. Disa prej këtyre mjeteve kanë proporcione gjigante dhe lenë gjurmë të dallueshme në tokën e butë të Hënës. Duket sikur këto mjete angazhohen në procese gërmimesh në miniera të hapura.

Atëherë cilat janë shpjegimet zyrtare për këto anomali? Po e theksojmë se origjina e Hënës është e panjohur, pavarësisht nga çfarë mund të sugjerojnë shkencëtarët. Krateret e panumërt që mbulojnë sipërfaqen e Hënës kanë gjithashtu origjinë të paqartë. Disa prej tyre janë pasojë e veprimit të goditjes së meteorëve, por edhe shkencëtarët e pranojnë se jo të gjithë krateret janë pasojë e përplasjes së meteorëve. Ndoshta disa prej tyre janë formuar nga veprimi i kundërt i asaj që i bën ato të zhduken. Linne nuk ka qenë i vetmi krater që është zhdukur.

Ka dy teori që përpiqen të shpjegojnë retë, mjegullën dhe shkreptimat e ndritshme. A do të besonit po të thosha se ato janë rezultat i veprimeve goditëse dhe vullkanike? Reja gjigante e pluhurit që do të pasonte çdo përplasje do të ishte shumë jetëshkurtër sepse pluhuri do të kthehej shumë shpejt mbi sipërfaqen e Hënës për

shkak të mungesës së atmosferës. Ndërsa aktiviteti vullkanik dhe tektonik në Hënë ka marrë fund 3 miliard vjet më parë.

Hëna nuk ka fare atmosferë prandaj nuk ka kushte moti. Por për shkak të temperaturave ekstreme, 200 EF (93.3EC) në mesditë dhe - 250EF (- 121.1EC) në mesnatë, veprimi ngrirje/shkrirje mund të shkaktojë çlirimin e gazeve natyrale nga nënsipërfaqja. Megjithatë, sipërfaqja e Hënës ndodhet në vakum dhe gazi në këtë mjedis nuk formon re, por shpërndahet. Po kështu edhe për mjegullën. Një re pluhuri i ngritur do të binte menjëherë poshtë. Grimcat e pluhurit që notojnë brenda një boshti drite diellore dhe që quhet Lëvizja Brovniane, është e pamundur të ndodhë në Hënë për shkak të vakumit.

Pa atmosferë, pa mot, pa erë. Glifet e zbuluara kudo mbi sipërfaqen e Hënës nuk janë rezultat e erozionit. Këto glife janë kaq të mëdha saqë hijet që lëshojnë ato janë të kapshme nga kamerat orbitale. Vakumi do të sigurojë që sipërfaqja e Hënës të mbetet e pandryshuar.

Deri tani, të gjitha këto vrojtime flasin për inteligjencë, ndërtime inxhinjerike dhe disa forma jete. Patjetër ju do të pyesni se çfarë formë jete mund të ekzistonte mbi një trup pa atmosferë, me temperatura ekstreme, pa ushqim, pa ujë dhe nën bombardimin e vazhdueshëm të rrezatimit diellor?

Ju e dini që ka krijesa që jetojnë në fundet oqeanike dhe në Arktikun armiqësor. Ju e dini që ka krijesa që mbijetojnë në diellin e mesditës dhe netët nën - zero të shkretëtirave ekuatoriale. Këto mjedise janë vërtet armiqësore për njeriun, por jo për të gjitha format e jetës.

Kritere të tjera për jetën janë streha, oksigjeni, ushqimi dhe uji. Ndonëse edhe në këtë rast këto janë esenciale për jetën tonë, por kjo nuk do të thotë se janë esenciale edhe për format e jetës që mund të ndeshim. Megjithatë, lidhur me Hënën, tre nga kriteret e mësipërme janë potenciale në Hënë. Streha: qyteti nëntokësor. Përparësitë e të jetuarit nën tokë janë mbrojtja nga rrezatimi diellor, mjedis më i kontrollueshëm dhe fshehje nga teleskopët dhe astronautët. Oksigjeni: duke supozuar se "Ata" kanë nevojë të marrin frymë, shkëmbinjtë hënor janë të pasur me mineral hekuri dhe nga 22 ton mineral mund të nxirret gjatë shkrirjes 1 ton oksigjen. 1 ton oksigjen është e barabartë me tre vjet furnizim për një njeri. Ushqimi: kultivimi hidrofonik kërkon vetëm ujë që na sjell ne te burimi për të.

Në qoftë se Hëna është atje me qëllim, ç'ka për t'u habitur që "Ata" e parkuan atë pranë një planeti me sasira të bollshme të lëndëve të nevojshme për "Ta". Po të vini re dëshmirat e UFO-ve të para në Tokë do të shikoni se në shumicën e rasteve ato janë parë pranë liqeneve. E vërteta është shumë më e çuditshme se edhe vetë fantazitë më të shfrenuara.

Pra Hëna është aty aksidentalisht apo qëllimisht? Shanset që Hëna të ketë mbritur aty për shkak të forcave natyrore janë shumë të vogla. Atëherë le të supozojmë se Hëna është sjellë aty me qëllim, ç'gjë e mbështet këtë?

Kronikat e tibetianëve të vjetër, përrallat sllave dhe tekste të tjera të lashta i referohen një kohe kur nuk kishte batica dhe as Hënë. Nga kjo historianët mendojnë se Hëna ka ardhur aty rreth 12.000 vite të shkuara.

Katastrofa

Imagjinoni katastrofën që do të shkaktonte një ngjarje e tillë. Beteja gravitacionale, për shkak të hyrjes së Hënës në sistem, do të shkaktonte tërmete, erupsione vullkanike, vërshime dhe kushte ekstreme moti. Do të duheshin shumë vjet përpara se të qetësoheshin dukuritë dhe të riformohej plotësisht i gjithë planeti. Ja vlen të theksojmë këtu se pikërisht rreth 12.000 vite të shkuara u zhdukën pa gjurmë qytetërimet e Mu dhe Atlantidës. Është pikërisht koha e Përmbytjes Biblike. Por çdo të ndodhte në qoftë se "Ata" do të vendosnin të shkonin më tutje?

Ka edhe çështje të tjera që ne nuk mund t'i shpjegojmë. Disa prej hënave të Jupiterit nuk rishfaqen më nga prapa planetit të tyre primar. Ata humbasin. Në 1672, Cassini zbuloi një hënë në orbitën e Venusit. Astronomët e patën atë nën vrojtim deri në 1764 kur, pas 92 vitesh, ajo u zhduk. Kujtohuni për Vulkan, që u zbulua në 1762 dhe u vrojtua për 100 vite. Vulkani nuk shihet më qysh nga viti 1876. Herschel zbuloi Uranin dhe dy nga pesë hënat e tij, por ai pretendonte se kishte gjetur edhe katër të tjera. Fatkeqësisht askush nuk mundi të shoh ato që pa Herschel.

Isak Asimov njëherë ka thënë: "Çfarë dreqin bën Hëna jonë atje? Ajo është shumë më larg nga ç'duhej për të qenë vërtet satelit i Tokës". Sipas teorisë së tij të "tërheqjes së litarit" Hëna nuk duhet të ndodhet aty ku është. Raporti midis përmasave të saj dhe distancës nga Toka dhe nga Dielli nuk del.

Hëna është një dukuri e çuditshme. Qysh nga ajo ditë e shënuar në Korrik 1969, programi special programoi edhe pesë ulje të tjera me njerëz në Hënë: Apollo 12 (19 Nëntor 1969), Apollo 14 (5 Shkurt 1971), Apollo 15 (30 Korrik 1971), Apollo 16 (21 Prill 1972 dhe Apollo 17 (11 Dhjetor 1972). Përveç këtyre janë bërë edhe shumë ulje pa njerëz në Hënë si edhe fluturime nga Ranger, Surveyor dhe sondat orbitale. Disa prej këtyre misioneve lanë në sipërfaqen e Hënës aparatura sizmike.

Pajisjet sizmografike mund të tregojnë se kur ndodhin vibrimet, por jo pse. Gjatë të gjithë kohës, janë marrë vlera të larta sizmike. Shpjegimi zyrtar: aktivitet vullkanik. Por a mund të ndodhë që ato të jenë prej aktiviteteve minerale?

Sekretet

Hëna është një anomali. Sipas të gjitha llogarive ajo nuk duhej të ishte aty. Edhe për sa kohë do t'i ruajë ajo sekretet e saj apo ja ka zbuluar disa prej tyre NASA-s? Saturni ka një hënë me lëvizje retrograde, d.m.th. lëviz në kundërshtim me parimet e sistemit diellor.

Neptuni ka gjithashtu një hënë kurse Jupiteri ka disa. Shumë gjëra të çuditshme ndodhin në sistemin tonë diellor që sfidojnë të gjitha ligjet e fizikës. Hëna që shfaqen papritur dhe që zhduken po ashtu papritur. Hëna të vonuara në orbitë. Re që ekzistojnë në vakum. Drita, gjurmë mjetesh, kratere që zhduken. Kontinente që papritur zhyten në oqean. Ndoshta përgjigjet për të gjitha këto mund të gjenden në pjesën e errët të Hënës.

34.Ana e errët e Hënës

Duke qenë brenda një teme të tillë po shtojmë dhe diçka tjetër, por që ka lidhje me një trup qiellor shumë më afër se planeti Mars dhe është pikërisht sateliti ynë Hëna. Duke lexuar një material për Ufologjinë hasa në disa deklarata dhe dokumenta që kanë të bëjnë me Hënën dhe atë që mund të ketë të fshehtë ky trup qiellor dhe që

mbahet e fshehtë per masën e gjerë të njerëzve në Tokë. Siç dihet fluturimi për në Hënë ka një histori të mbushur me përpjekje, dështime dhe humbje në jetë njerëzore dhe ka lënë gjurmë në historinë e fluturimeve kozmike.

Përpjekja e parë që mund të quhet si ajo e Apollo 1, dështoi pa arritur të kalojë orbitën e Tokës dhe e astronautët: Virgil Grissom, Edward White dhe Roger Chaffee humbën jetën e tyre në 21 Shkurt të vitit 1967. Pas këtij dështimi u ndërtuan edhe 6 anije të tjera kozmike, respektivisht Apollo 2, 3,4,5, dhe 6, të cilat të gjitha bënë fluturime të shkurtra rreth orbitës së Tokës në formë testimi për hapin e mëtejmë më të madh, atë të zbritjes në Hënë. Do të ishte Apollo 8 anija e parë kozmike që do të afrohej në sipërfaqen e Hënës dhe do ta orbitonte atë për ditë të tëra, duke marrë informacione fotografike nga atmosfera dhe sipërfaqaja e planetit.

Por hapi përfundimtar do të merrej në 20 Korrik të vitit 1969, kur me anijen kozmike Apollo 11, astronauti Neil Armstrong dhe Buzz Aldrin do të hynin në histori si të parët qenie njerëzore që shkelën truallin e Hënës. Pas asaj përpjekje do të bëheshin disa fluturime të tjera, duke përfshirë Apollo: 9,10,11,12,13,14,15,16,17 dhe fluturimet për në Hënë do të ndërpriteshin në 11 Dhjetor të vitit 1972, me fluturimin e fundit të Apollo 17 dhe uljen e tij në Hënë. Çfarë ndodhi, pse u ndërprenë fluturimet dhe sidomos çfarë ndodhi me Apollo 13 që ka hyrë në histori, madje është bërë edhe një film për dështimin e uljes në Hënë? Po t'u referohemi informacioneve të brendshme, të "rrjedhura" nga NASA, që në fluturimet e para astronautët kanë bërë deklarata, madje shumë prej tyre janë edhe audio, për objekte fluturuese të paidentifikuara (OFP) që afroheshin në anijet komzike tokësore dhe largoheshin me intervale të shkurtra kohe, sikur të donin të eksploronin anijen.

Një gjë e tillë është deklaruar në një transmetim direkt të një fluturimi të Apollos dhe që ishte transmetim publik, por që u ndërpre menjëherë nga NASA. Të gjithë pjesëtarët e ekuipazheve të të gjithë Apollove pa përjashtim, kanë dhënë deklarata për objekte të tilla që uleshin dhe ngriheshin nga sipërfaqja e Hënës dhe që afroheshin me shpejtësi të madhe drejt tyre. Edhe Apollo 11, që nga momenti që iu afrua Hënës deri në zbritjen e tij është shoqëruar nda 6 objekte të tilla në formë disku apo pjate. Por misterin më të madh e ka fluturimi i Apollo 13, që pas fakteve të dala kohët e fundit nga burime të NASA-s, nuk ka patur problem të thjeshtë në motor apo pajisjet elektrike, por është goditur nga një rreze, nga një prej objekteve fluturuese të paidentifikuara që e shoqëronte gjithë kohës. Kjo ndodhi në momentin kur Apollo 13 po merrte një drejtim tjetër nga ai i pararendësve të tij dhe po përpiqej të ulej në pjesën tjetër të Hënës. Siç dihet ulja dështoi dhe ekuipazhi mezi arriti të zbriste në Tokë.

Mbas Apollo 13, fluturimet vazhduan edhe me katër Apollo të tjerë, deri te Apollo 17 dhe më pas u ndërprenë. Por ulja e tyre është bërë vetëm në zonën e njohur dhe të eksploruar më parë. Jo në anën e errë të Hënës.

Pse? Çfarë ka në anën tjetër të Hënës që nuk duhet të shikohet nga sytë e tokësorëve? Pse teleskopi Hubble që ka një rreze shikimi prej miliona miljesh dhe që shqyrton deri kufijtë më të largët të sistemit tonë diellor apo galaktikës sonë dhe më tej, nuk pozicionohet asnjëherë në Hënë dhe pse ka dështuar marrja e fotova nga një pjesë e caktuar e Hënës?! Mbase nuk keni dëgjuar për termin ***Ana e Errët e Hënës***, por është një pjesë e satelitit tonë natyral që nuk mund të kontrollohet nga asnjë mjet optik.

Pamjet gjithmonë bllokohen, imazhi turbullohet dhe kur përpiqet të zhvillohet me teknologji digitale nuk arrihet asnjë rezultat. Pikërisht aty u përpoq Apollo 13 të ulej, por ulja dështoi. Pse u godit anija jonë kozmike? 3 vitet e fundit pas bërjes më publike të problemit të UFO-ve dhe pas rritjes së ndërgjegjes kolektive për këtë problem, numri i dëshmive dhe deklaratave nga njerëz të përfshirë direkt në fluturime dhe në organizimin e tyre janë shtuar shumë. Dokumenti më i fundit i dalë nga një grup studiuesish amerikanë, i quajtur Disclosure Project (Projekti i Zbulimit të së Vërtetës), që ka studiuar me detaje fenomenin e UFO-ve në tokën amerikane dhe që është bazuar në dëshmitë e njerëzve më kompetentë të forcave ajrore, shërbimeve sekrete, shkencëtarëve, ushtarakëve, studiuesve që kane patur lidhje direkt me fenomenin, tregon qartë dhe dëshmon me fotopamje të strukturave në Hënë të ndërtuara nga qenie inteligjente. Ndërtesa të larta, rrugë që i lidhin, forma të çuditshme çatish, disa herë sferike, disa herë të sheshta, mini pista fluturimi dhe objekte shkencore të natyrës së satelitëve, teleskopve ose gjëra të ngjashme. Këto informacione kanë qenë gjithë kohës në dispozicion edhe te NASA, por që janë refuzuar të bëhen publike.

Kush i ka ndërtuar dhe pse nuk arrihet dot të fotografohen nga Toka me qartësi, apo nga teleskopët e fuqishëm që pluskojnë në hapësirë? Pse nga ajo pjesë e Hënës dalin gjithmonë objektet fluturuese që duken shumë qartë në pothuajse çdo filmim të bërë nga Apollot.

Pse astronautët Michael Collins, Buzz Aldrin, Alan L. Bean, Frank Borman, Vance D. Brand, Ronald B. Evans, etj. u kërcënuan nëse flisnin për pamjet që kanë parë.

Deklaratën me bombë e ka dhënë vetë Michael Collins pak ditë përpara se të vdiste, në tetor të vitit 2004, duke thene se:

"Më vjen keq për njerëzit e këtij planeti që nuk e dinë se ç 'po ndodh.

Me vjen keq që mbahen të fshehta gjëra që gjithë njerëzimi do i mirëpriste dhe që do të sillnin begatinë. Nuk kemi nevojë të shkojmë deri në Mars, s'kemi nevojë të kalojmë sistemin tonë diellor, të vërtetën e kemi në Tokë dhe shumë afër saj, në Hënë.

Faktet janë aty, ndërtesat, strukturat e ndërtuara nga qeniet inteligjente janë aty. Dhe vetë mjetet e tyre fluturuese levizin orë e çast....

I bëj thirrje qeverisë amerikane t'i japi fund heshtjes dhe të shpalosi të vërtetën, siç e dinë ata prej më shumë se gjysëm shekulli.....

Mjaftoni të mendoni, pse nuk po shkojmë më në Hënë dhe çka na ndalon ta eksplorojmë atë komplet siç është. Çka ka në pjesën e errët të Hënës që nuk duhet ta shohim ne. Unë e kam parë, kam qenë me fat ose jo këtë nuk e di, pro uroj të gjithë njeëzimin që një diëe të shohi atë që kemi kaq afër....."

35.Çka gjendet në anën tjetër të Hënës?

Shembulli më tipik i asaj se, ajo që nuk e shohim, na frikëson, janë fantazmat. Por, e njëjta gjë mund të vlejë edhe për anën tjetër të Hënës, të cilën nuk kemi rastin asnjëherë ta shohim. Sipas thashethemeve, ajo pjesë e Hënës është vend ideal për alienët. Natyrisht, thashethemet nuk janë të njëjta me realitetin, prandaj shtrohet pyetja, a ka ndonjë dëshmi për t'i konfirmuar ato?

Ana e errët e Hënës

Kur ta shikojmë Hënën, ne e shohim vetëm njërën gjysmë të saj, meqë ajo, duke u sjellë rreth Tokës, sillet edhe rreth vetes. Ana e Hënës të cilën nuk e shohim kurrë, shpesh quhet anë e errët e Hënës, gjë që është emërtim i gabuar, meqë edhe ajo anë merr po të njëjtën sasi të dritës së Diellit, sikur edhe ana që ne e shohim. Në vitin 1959 njerëzit patën rastin që, për herë të parë, ta shihnin, të paktën një pjesë, të kësaj ane të Hënës, pasi që fluturakja sovjetike "Luna 3" u lëshua në Hënë dhe bëri disa fotografi. Nga ajo që shihej, mund të konstatohej se ana tjetër e Hënës nuk dallonte thuajse aspak nga ana e Hënës të cilën e shohim ne. Në vitin 1968, astronautët amerikanë u bënë njerëzit e parë që e panë "anën e errët të Hënës" me sytë e tyre.

Misteri vazhdon

Edhe pse sot ana tjetër e Hënës nuk është aq e panjohur sikur dikur, misteri dhe thashethemet rreth saj ende vazhdojnë. Meqë nga "Apollo 17" në vitin 1972 njerëzit më nuk kanë shkuar në Hënë, teoritë e konspiracionit thonë se këtë nuk e kanë lejuar alienët.

Ka kohë që qarkullojnë thashethemet se, në "anën e errët të Hënës" mund të ekzistojë, të paktën një bazë e madhe e jashtëtokësorëve. Duke supozuar që alienët vijnë nga planetë të largët, atyre iu duhet një bazë afër Tokës, nga e cila bazë mund të vijnë në Tokë dhe të largohen nga ajo më shpejt dhe më lehtë. Ka shumë të ashtuquajtur ekspertë që e mbështesin këtë supozim, por më bindës është rasti i satelitit ushtarak amerikan, "Clementine", i cili u dërgua në Hënë në vitin 1994. Ai satelit qëndroi në Hënë dy muaj, gjatë së cilës kohë bëri 1.8 milion fotografi. Nga të gjitha këto fotografi, publikisht u treguan vetëm 170,000 sish. Të tjerat u cilësuan si sekrete. Krateret e Hënës sekrete?!

Çka thonë "ekspertët e çështjes"

Eksperti Ingo Swann insiston se mund të shohë edhe me "syrin e mendjes", respektivisht të shohë gjërat në largësi, apo gjërat që të tjerët nuk mund t'i shohin. Në vitin 1973, ai tha se Jupiteri ka unaza. Asokohe ky fakt nuk ishte i njohur nga astronomët, por u konfirmua nga fluturakja "Voyager 1" në vitin 1979.

Swan thotë se ka "parë" një prani jo njerëzore në Hënë. Në thellësi të një krateri të Hënës ai pa një mjegullim të gjelbër, të ndriçuar me drita artificiale dhe dy kulla të larta. Ai konstatoi se alienët ishin duke e ndërtuar një bazë të tyre.

Por, përkundër këtyre përshkrimeve të thukëta, deri më tani nuk ka asnjë dëshmi "të prekshme" rreth asaj çka mund të ketë në anën tjetër të Hënës. NASA ka bërë të ditur se ka ndërmend që, në të ardhmen, të dërgojë misione të tjera me njerëz në Hënë. Ajo e ka premtuar këtë në vitin 2006, tani jemi në vitin 2017...

36.Zyrtari i NASA-s: Flota e madhe e UFO-ve është prapa Hënës dhe ne nuk i dimë qëllimet e tyre

Njeriu që punoi si këshilltar i NASA-s dhe NSA-së bëri pretendime të pabesueshme. Për 12 vitet e fundit, Dr. Eric Norton ka qenë një këshilltar i jashtëzakonshëm i NASA-s dhe NSA-së dhe përshkrimi i punës së tij përfshinte identifikimin e kërcënimeve hapësinore, si asteroidet dhe kometat. Megjithatë, në janar 2012, Dr. Norton pa diçka shumë më të rrezikshme - një flotë të madhe anijesh kozmike aliene që po shkonte drejt nesh.

Ai ishte i ftuar në Observatorin McDonald jo larg nga Fort Davis, Teksas, më 22 janar. Me ndihmën e një game të gjerë pajisjesh, Dr. Norton ishte në gjendje të zbulonte një grup të rrezikshëm avionësh të paidentifikuar.

"Kam parë një mori strukturash të mëdha tre-dimensionale në hapësirë në një vijë të drejtë që përparojnë drejt planetit Tokë".

Ai monitoroi ecurinë e tyre për një periudhë 3 mujore. Fakti që objektet "lëviznin me një shpejtësi prej disa milionë kilometrash në vetëm pak muaj", tregon nivelin teknologjik të avionit, i cili është shumë më i avancuar se i yni.

Të dhënat spektroskopike treguan se objektet e panjohura ishin bërë nga materiale disa mijëra herë më të forta se çdo gjë e zhvilluar në Tokë. Sigurisht, kjo hipotezë shkaktoi shqetësim të madh te Norton dhe bashkëpunëtorët e tij.

Për më tepër, imazhet nga spektri infra të kuq treguan se grimcat kozmike u kthyen nga një fushë energjetike, përveç fushës magnetike që mbron Tokën. Ndërsa flota përparonte nëpër sistemin tonë diellor, teleskopët ishin në gjendje të dallonin detajet shumë më saktë dhe u bë e qartë se ato ishin anije kozmike tredimensionale në formën e shkronjës "L". Duke gjykuar nga distanca, këto anije kozmike janë sigurisht të mëdha.

Deri në janar 2013, objektet kishin kaluar orbitën e Marsit dhe dukej se po shkonin drejt nesh, por u zhdukën papritur, prandaj Norton mendoi se kishin ndezur sistemin e fshehjes.

Gjatë dekadës së fundit, ka pasur shumë përparim në Tokë në drejtim të teknikave të kamuflimit, megjithëse ka ende shumë punë për të bërë gjatë rrugës. Pra, nuk duhet të jetë çudi që një qytetërim i avancuar alien ka teknologjinë për ta bërë atë të padukshëm.

Avionët duhet të kenë ndryshuar kurs. Norton dhe ekipi i tij nuk ishin më në gjendje të gjenin flotën me një teleskop infra të kuqe.

Norton ishte i tensionuar për muajt e ardhshëm, sepse e vetmja gjë më e keqe se fakti që nuk dihet vendndodhja e avionit është se nuk dihet qëllimi i pasagjerëve të tyre.

"E dija që nivelet e larta të qeverisë shqetësoheshin për gjëra të tilla, sepse agjentët e shërbimeve sekrete po më ruanin pa pushim. Pothuajse gjatë gjithë vitit 2013, ne pamë qiellin me mosbesim. Nuk dinim se çfarë po ndodhte dhe ku u zhdukën avionët. Sipas llogaritjeve të mia, këto anije kozmike tashmë duhet të jenë aq afër sa nuk do të na duhej një teleskop për t'i parë ato. Nuk e dimë nëse ata janë ende duke lëvizur drejt nesh apo nëse janë larguar nga Sistemi Diellor".

Pothuajse një vit më vonë, Norton u kontaktua nga një ish-koleg i cili i tha se flota ishte përsëri e dukshme dhe se ishte prapa Hënës. Ai gjithashtu i dha atij një raport të brendshëm ku thuhej se objekti i madh ishte konfirmuar se kishte zbritur në Hënë.

Për fat të mirë, objekti u fotografua nga Kamera Orbitale për zbulimin e Hënës dhe pamjet u publikuan aksidentalisht në Google Moon. Pamjet tregojnë se objekti i paidentifikuar u ul në një krater me përmasat e Çikagos, që do të thotë se nuk mjafton të thuhet se është i madh.

Në të njëjtin raport thuhet se Ministria e Mbrojtjes lëshoi tre raketa Terrier-Orion nga objekti i fluturimit Wallops i NASA-s më 15 janar 2014. Nisjet u kryen me fshehtësinë më të madhe dhe misioni i tyre është i panjohur për publikun e gjerë.

Dr. Norton theksoi faktin se zbulimi i tij mund të ishte i rrezikshëm. “Duhet të jem i kujdesshëm se çfarë lloj informacioni publikoj nëse dua të mbroj veten”. Ai gjithashtu beson se informacioni konfidencial që zotëron ka potencialin për t'i dhënë një goditje të fuqishme publikut në lidhje me fenomenin UFO.

“Do të lindte një problem nëse do të arrinte tek publiku. Nuk po flasim vetëm për sulmin ndaj feve, por edhe për shpërbërjen e vetë shoqërisë”.

Ndonëse deklaratat e Nortonit janë mjaft tronditëse, ai nuk ka dashur të dalë publikisht me më shumë detaje. dhe është e kuptueshme pse, pasi këto janë raporte tepër sekrete.

Megjithatë, ai ka të drejtë kur thotë se qeveria do të bënte gjithçka për të mbuluar një ndërhyrje të huaj të kësaj përmasash.

Duket se nuk do të marrim një përgjigje derisa ata të zbresin në Tokë.

37.Kjo është dëshmi nga misioni sekret Apollo 20 në Hënë: Alienët, anijet dhe qytetet

Programi Apollo përfundoi zyrtarisht në 1972, me Apollo 17 që ishte misioni i fundit për të shkuar në Hënë.

Megjithatë, NASA planifikoi edhe tre misione të tjera, Apollo 18, Apollo 19 dhe Apollo 20. Sipas analistëve të pavarur, misionet sekrete Apollo zbuluan ndërtesa të lashta artificiale në Hënë dhe dëshira ishte t'i studionte ato pa dijeninë e publikut.
Apollo 20 konsiderohet si një nga mbulimet më të mëdha të UFO-ve në historinë moderne.

Në vitin 2007, disa video mbërritën në YouTube, dhe përdoruesi që i postoi ato deklaroi se ato ishin video nga misioni Apollo 20.

Këto xhirime me rërë janë bërë në shirit filmi 16 mm dhe tregojnë brendësinë e modulit të komandës Apollo 20, por edhe arkitekturën komplekse të qytetit të braktisur prej kohësh në Hënë.

Përdoruesi e identifikoi veten si ish-astronaut William Rutledge dhe sipas tij, misioni u zhvillua në vitin 1976 dhe ishte një vepër e fshehtë e sovjetikëve dhe amerikanëve.

Ai u zgjodh si anëtar i ekipit sepse ishte ateist, gjë që ishte një gjë e rrallë në mesin e astronautëve në vitet 1970.

Pse NASA kishte nevojë për dikë që nuk beson në Zot? A do të pushonte së besuari një besimtar?

Rutledge tha se gjatë misionit Apollo 14, rajoni polar jugor i Hënës u regjistrua dhe u vunë re shumë anije kozmike dhe qytete të braktisura.

Apollo 20 u ul diku afër kraterit Delporte dhe qëllimi i misionit ishte të hetonte një anije kozmike në formë puro që ishte braktisur për 1.5 milion vjet.
Vlerësohet se anija kozmike ishte rreth 3.37 kilometra e gjatë.

Astronautët kanë gjetur dy alienë të vdekur brenda anijes kozmike. Meqenëse alieni mashkull nuk ishte ruajtur mjaftueshëm, ata zgjodhën një alien, i cili quhej Mona Lisa, për të studiuar.

Ajo kishte një trup njeriu, gjashtë gishta dhe tiparet e saj ishin të ngjashme me ato të njeriut, vetëm se ajo nuk kishte vrima të hundës.

Rutledge deklaroi se ajo ishte në një gjendje letargji, kështu që ajo nuk ishte as e gjallë dhe as e vdekur. Ajo ishte e lidhur me komandat e anijes, me disa tuba të lidhur me trupin e saj dhe të mbuluar me një lloj lënde të ngjashme me dyllin.

Ajo u soll në Tokë dhe Rutledge beson se ata arritën ta ringjallën atë dhe ta mbanin në një vend të fshehtë deri më sot. Një alien mashkull u soll gjithashtu në Tokë dhe mbi të u krye një autopsi.

Astronautët morën me vete sa më shumë teknologji dhe shkuan në shtëpi.
William Rutledge sot është 78 vjeç dhe jeton në Ruandë. Ai thotë se tani nuk i intereson më që ka zbuluar sekretet për të cilat është dashur të betohet për heshtje.

Ai tha gjithashtu se as NASA dhe askush tjetër nuk ka të drejtë t'i mbajë gjëra të tilla të fshehura nga pjesa tjetër e botës.

38.Apollo 20: Një mision gjatë të cilit NASA zbuloi teknologjinë aliene

Për shumë prej nesh, është e vështirë të besohet se janë kryer misione sekrete në Hënë, veçanërisht nëse shtojmë se teknologjia aliene është gjetur gjatë atyre misioneve.

Edhe pse shumë besojnë se ekzistenca e misionit Apollo 20 është thjesht një teori konspirative, ka shumë njerëz në mbarë botën që besojnë se është shumë e mundur që ky mision të ekzistonte dhe se ka prova për ta mbështetur atë.

Ka një sërë detajesh që sugjerojnë se kjo histori ka nevojë për hetim të mëtejshëm.

NASA ka përfunduar zyrtarisht programin e saj Apollo me misionin Apollo 17, megjithëse planifikoi të kryente misionet Apollo 18, 19 dhe 20.

Edhe pse këto misione nuk u zhvilluan zyrtarisht, shumë besojnë se ato u kryen në fshehtësi dhe se gjatë këtyre misioneve, NASA punësoi astronautë për të eksploruar fshehurazi strukturat e lashta të gjetura në sipërfaqen e Hënës me qëllim zbulimin e teknologjisë jashtëtokësore.

Një nga komentet më interesante në lidhje me strukturat jashtëtokësore në sipërfaqen e Hënës u la nga Dr. Brandenburg, një ekspert në fizikën e plazmës dhe fizikën e aplikuar:

"Ishte një mision zbulimi, qëllimi i të cilit ishte të përcaktonte nëse dikush po ndërtonte ndonjë bazë në Hënë. Nga të gjitha imazhet e Hënës me ndërtesa të mundshme që kam parë, më mbresëlënësja është struktura drejtkëndore 1.5 kilometra e gjatë. Ajo dukej mjaft artificiale dhe definitivisht nuk duhej të ishte aty. Unë jam i shqetësuar për diçka të tillë, sepse ajo ndërtesë sigurisht nuk është e jona dhe as ne nuk mund ta bëjmë një gjë të tillë. Kjo do të thotë se është dikush tjetër atje".

"Ne ishim mjaft të vetëdijshëm se kishte alienë jo shumë larg Tokës", tha Dr. Brandenburg. Më kujtohet një herë kur po shikoja një betejë në hapësirë me gjeneralë dhe admiralë në pension, dhe një gjeneral i lartë më pyeti: "Çfarë mendon, nga janë ata?".

Komentet e tilla kanë bërë që shumë në mbarë botën të besojnë se një mision sekret në Hënë ka ndodhur me të vërtetë që nga misioni Apollo 17.

Është interesante se pamjet interesante u shfaqën në vitin 2007 të postuara nga William Rutledge, një njeri që pretendonte se kishte marrë pjesë në misionin Apollo

20. Rutledge deklaroi se ka shumë ndërtesa në anën e errët të hënës dhe madje tregoi pamjet e atyre ndërtesave dhe një alien, gjetur në një anije kozmike aliene të rrëzuar.

Rutledge tha në vijim në një intervistë:

"Unë nuk jam punësuar nga NASA, por nga Forcat Ajrore të SHBA. Kam punuar në studimin e teknologjisë së huaj, kryesisht ruse. Kam hulumtuar projektet N1, AJAX, MIG Foxbat 25 etj. Unë kisha disa aftësi navigimi kompjuterik dhe dola vullnetare për projektin MOL-Gemini. "Unë u zgjodha për misionin Apollo 20, sepse isha një nga pilotët e paktë që nuk besoja në Zot (i cili ndryshoi pas 1990-ës) dhe që ishte një nga kriteret në 1976-n".

Sipas disa raporteve, amerikanët kryen misionin Apollo 20 së bashku me sovjetikët dhe Rutledge thotë se ai u zhvillua në 1976.

Apollo 20 u dërgua në anën e errët të hënës në një zonë të quajtur rajoni Deporte-Isak, i cili ndodhet pranë kraterit Tsiolkovsky. Qëllimi ishte eksplorimi i një objekti të madh të vërejtur nga ekuipazhi i misionit Apollo 15. Kur ata ishin në hënë, anëtarët e ekuipazhit të Apollo 20 gjetën një anije kozmike të madhe 3 kilometra të gjatë dhe një anije kozmike shumë më të vogël jo larg saj.

Rutledge deklaroi:

"Nga Toka, ata e quajtën atë vend Qyteti i Hënës, por në të vërtetë ishte vetëm një grumbull mbeturinash hapësinore dhe copa ari. Ne e quajtëm Katedralja. Kemi lyer pjesët metalike dhe të gjitha pjesët e printuara.

Hymë në një anije kozmike të madhe, por edhe në një trekëndësh më të vogël. Përfundimi ynë më i madh është se ishte një anije amë shumë e vjetër që udhëtoi universin të paktën një miliard vjet më parë. Brenda kishte disa gjurmë biologjike dhe një gur i veçantë trekëndor që lëshonte "pika" lëngu të verdhë me veti specifike, por edhe gjurmë qeniesh jashtëtokësore.

"Ne gjetëm mbetjet e trupave të vegjël (10 cm të gjatë) në një rrjet tubash qelqi përgjatë anijes, por zbulimi më i madh ishte dy trupa të ngjashëm me njeriun, njëri prej të cilëve ishte i pap

Nëse misioni Apollo 20 u zhvillua apo jo, është ende një mister i madh, por fakti është se ka shumë prova dhe pretendime që tregojnë ekzistencën e tij.

39.Qytetërimi i lashtë i zbuluar në Hënë

Ndërkohë NASA fshihte për më shumë se 40 vite gjithçka u gjet në Hënë!

Ish shefi i departamentit të menaxhimit të dhënave dhe fotografive, në laboratorin e NASA-s për zbulimet dhe gjithçka i përkiste Hënës, Ken Johnson, i cili ishte dhe përgjegjësi për misionin e drejtuar të programit të Hënës, Apollo ka zbuluar mjaft fakte tronditëse kohët e fundit në SHBA.

Ky shkencëtar i aftë,të cilin NASA e kishte vendosur përgjegjës për këtë mision, si dhe përgjegjës në laboratorin e menaxhimit të dhënave të saj të ardhura nga Hëna, zbuloi fotografi të cilat vërtet befasojnë, pasi në to pasqyrohen rrënojat e një civilizimi të lashtë…!

Madje, ai pretendon se astronomët zbuluan aty dhe një mekanizëm i cili kontrollon gravitetin.

Ken Johnson, pohon se astronautët zbuluan aty shumë gjëra interesante, por NASA e urdhëroi atë që t'i mbante sekrete këto dhëna dhe shumë kohë më vonë i kërkoi atij që t'i shkatërronte.

Ndërkohë Johnson nuk ndoqi udhëzimet e "eprorëve" të tij.

Ken Johnson, pohoi gjithashtu se qeveria amerikane mbajti për disa dekada sekrete këto zbulime. Johnson filloi t'i bëjë këto zbulime, duke paraqitur dhe foto-fakte, të cilat ai i ka pasqyruar më së miri në librin e tij të cilin do ta nxjerrë në qarkullim javën e ardhshme, me titull "Misioni i Errët: Historia Sekrete e NASA-s", "Dark Mission: the Secret History of NASA".

Këtë libër e bashkë-nënshkruan dhe kanë kontribuar shumë edhe ish këshilltari i NASA-s, Ritzarnt Chogklant si dhe Mike Bara i cili është konsulent i departamentit të inxhinieres hapësinore dhe i aeronautikës të aplikuar. Si dhe u bë e njohur, shefi i programit hapësinor të NASA-s, Kay Ferrari (JPL Director of the SSA Program), pas një komunikimi telefonik që ai pa to me Johnston, me epiqendër promovimin e lindit, i kërkoi Johnson, të japë dorëheqjen nga posti që ai zotëron.Arsyeja, ngaqë me këtë mënyre kritikohej NASA.

Ndërkohë,Johnston refuzoi të japë dorëheqjen dhe deklaroi se mbrohet nga ligji për lirinë e fjalës.

Por megjithatë, Kay Ferrari e hoqi atë nga puna j në këtë program javën e shkuar pa earsyetuar gjestin dhe vendimin e tij.

Ndërkohë, specialistë të tjerë të cilët komentuan fotografitë e Johnston, nënvizuan se ky libër do t'i shkaktojë NASA dhimbje koke. Fotografitë tregojnë ndërtesa të shkatërruara me kupolat e tyre gjigande, të ndërtuar me qelq, si pasqyrohen dhe kulla të ndërtuar me gurë, të cilët duken sikur qëndrojnë të ulur në "ajër".

"Nuk kam asgjë për të humbur. Jam në kontradiktë me NASA-n dhe ndodhem në "gjaknxehtësi", sigurisht që kam të drejtë", deklaroi Kehn Johnston.

40.Ish drejtori i NASA-s, Ken Johnston, afirmon që në Hënë gjenden qytete aliene

Ken Johston, ish-drejtor i Aeronautikës Kombëtare dhe Administratës së Hapësirës dhe mbikëqyrës i fotografive të Departamentit të NASA-s, i cili gjithashtu ka punuar për Laboratorin Lunar gjatë misioneve Apollo, u shkarkua vetëm se ka thënë të vërtetën.

Ken Johnston thotë se NASA ka zbuluar në Hënë qytete të lashta të huaja dhe makineri, pararoja të teknologjisë, madje nëpër disa nga tregimet e astronautëve, thonë që një pjesë e kësaj teknologjie, sipas tyre, mund të jetë në gjendje për të manipuluar gravitetin.

Ai thotë se agjencia kishte urdhëruar për t'i mbuluar këto fakte dhe asgjë të mos dilte në media pa pëlqimin e tyre. Gjatë 40 viteve të fundit shkencëtarë të tjerë, inxhinierë dhe teknikë kanë akuzuar NASA, se i fsheh dhe i errëson të dhënat e mbledhura gjatë misioneve të hapësirës.

Numri në rritje i akuzave kanë dalë nga fakti se (NASA) ka fshehur disa informacione në lidhje me objekte hapësinore anormale dhe ka gënjyer në lidhje me praninë e objekteve të zbuluara në Hënë dhe Mars, duke mbuluar deri edhe provat e

gjurmëve të jetës, të raportuara nga Landers Viking në vitin 1970. Një tjetër ish-punonjës i NASA-s, Donna Hare, akuzoi NASA, se ka fshehur mijërat e fotografive gjatë viteve.

Sipas Johnston, astronautët e Apollove kishin sjellë dëshmi fotografike të sendeve të gjetura gjatë veprimtarisë në Hënë. Johnston, në referencë me atë që NASA kish urdhëruar atë për të shkatërruar këto imazhe gjatë punës në Laboratorin "Jet Propulsion Laboratory" (JPL Jet Propulsion), e kish refuzuar një urdhër të kësaj natyre. Pas zbulimit të informacionit për shtypin, Agjencia e kish pushuar nga puna.

Në një njoftim për shtyp, Kay Ferrari, i programit JPL në Afrikën sub-Sahariane, kishte raportuar se Johnston u detyrua të jap dorëheqjen e tij, sepse ai e kishte kritikuar publikisht kompaninë për të cilën ai kish punuar.

Me sa duket, disa objekte të mëdha në një bazë hënore,në anën tjetër të Hënës, janë fakte ku janë mbështetur teoritë e Johnston.

Siç u përmend më lart, Ken Johnston nuk ishte i vetmi person që ka denoncuar fshehjen e manovrave të NASA-s. Shkencëtari i cili kishte ndjekur përvojën në bordin e sondës Viking për të zbuluar gjurmë e jetës në planetin Mars në vitin 1976, vazhdon të sulmojnë agjencinë amerikane të hapësirës. Gilbert Levin thotë se eksperimenti i tij biologjik kishte arritur që të provojë ekzistencën e jetës në Mars.

Nuk janë vetëm këta shkencëtarë e punonjës që akuzojnë NASA-n, por janë me dhjetra e qindra punonjës të agjencisë së hapësirës, që akuzojnë për fshehje provash nga NASA.

Nëpërmjet një fotoje tjetër të diskutueshëme të NASA-s, ish-punonjësi Donna Hare, kishte akuzuar agjencinë për errësimin e mijëra fotografive gjatë viteve, duke deklaruar se agjencia hapësinore kishte hequr anomali në disa imazhe shqetësuese. Gjatë periudhës që ai ka punuar në NASA, Donna Hare ishte një specialist e teknik fotografie.

Shërbimet e tij janë njohur me Çmimin Award (Apollo Arritja Skylab 1969) një çmim dhe një medalje për shërbim të meritueshme, në të cilat përfshihen misionet e përbashkët amerikano-ruse të hapësirës Soyuz-Apollo.

41.A ka ndonjë bazë aliene në Hënë?

Gjithmonë e më shumë njerëz të përfshirë në kërkime, fluturime kozmike dhe studies po dëshmojnë për praninë e alieneve në Hënë. Prej tyre pretendohet që në pjesën e errët të Hënës, në atë që nuk shihet kurrë nga Toka, ka një bazë aliene. A e keni pyetur ndonjëherë veten se përse u ndërprenë fluturimet në Hënë? Përse ne nuk ndërtojmë një bazë në Hënë, që natyrisht duket një ide shumë më praktike si nga ana ekonomike, ashtu dhe e sigurisë, se sa të mbash stacione që pluskojnë në hapësirë. Duke iu referuar astrounautit Neil Armstrong, alienët kanë një bazë në Hënë dhe ua kanë bërë të qartë tokësorëve që t'i rrinë larg satelitit të tyre. Tingëllon si shumë fantazi dhe e pamundur?

Milton Cooper, një oficer i Inteligjences së Forcave Detare, shprehet:

"Alient dhe Ufo-t jo vetëm që ekzistojnë por në komunitetin e Inteligjencës së Forcave Detare, bazës aliene në Hënë i referohen shpesh si LUNA dhe që është një operacion vigan në siperfaqe dhe në mjete ku alienët mbajnë anijet e tyre mëmë dhe ngrejnë në fluturim vetëm disqet e vogla fluturuese".

LUNA, baza aliene në pjesën e largët (të errët) të Hënës u filmua edhe nga astronautët e Apollos dhe që e përshkruajnë si një bazë të mirëfilltë me operacione të shumta që bëhen pa ndërprerë dhe me mjete e anije mëmë gjigande në përmasa, vazhdon Milton Cooper.

A takoi Apollo 11 UFO në Hënë? KJo është pyetja që shtron Timothy Good në librin e tij - "Above Top Secret" .

Duke ju referuar raporteve të pakonfirmuara, të dy pilotët, Neil Armstrong dhe Buz Alddrin, panë UFO menjëherë sapo u ulen në sipërfaqen e Hënës me mjetin e tyre Apollo 11, në 21 Korrik të vitit 1969. Më kujtohet që dëgjova një astronaut t'i referohej një drite të shndritshme që i kontrollonte pa ndërprerë, në një nga transmetimet direkte të tyre, por që u ndërpre nga NASA. Çdo gjë u ndërpre aty dhe nuk u bënë më komente.

Duke iu referuar një ish punonjësi të NASA-s, Otto Binder, valë radiosh me frekuenca të tyre dhe marrje sinjalesh VHF që kalonin sistemin e NASA-s hapën këtë bisedë:

NASA: Çfarë ka aty? Kontrolli i misionit Apollo më dëgjon...
Apollo 11: Këta "bebusha" janë gjigandë zotëri. Të pamasë. Oh ZOT. Ju nuk do ta besonit. Po ju them, ka anije të tjera kozmike aty të rrjeshtuara në pjesën më të largët ëe kraterit. Ata janë në Hënë dhe po na vëzhgojnë!

Në vitin 1979, Maurice Chatelain, ish shefi i Sistemit të Komunikimeve në NASA, konfirmoi që Arsmtrong kishte raportuar pamje të dy UFO-ve në buzët e një krateri. Kontakti ka qenë një gjë e njohur nga të gjithë ne, po askush s'ka folur deri tani.

Rusët në një farë mënyre ishin të parët që konfirmuan këtë incident:

Duke ju referuar informacioneve që kemi, kontakti u raportua mënjëherë sapo anija u ul në Hënë, thotë doktor Vladimir Azhazha, një fizikant dhe profesor i matematikës në Universitetin e Moskës. Neil Armstrong përcolli mesazhin tek Kontrolli i Misionit që dy objekte të mëdhaja misterioze po i vëzhgonin këta sapo u ulën në Hënë. Por ky mesazh asnjëherë nuk u dëgjua nga publiku, sepse NASA e censuroi. Një tjetër shkencëtar rus, Dr Aleksander Kazantsev, Bazz Aldrin, filmoi me ngjyra UFOt nga brenda Apollos dhe vazhdoi filmimin edhe kur dolën jashtë. Dr Azhazha thotë që UFO-t u larguan disa minuta mbasi astronautët u ulën në sipërfaqen e Hënës.

Maurice Chatelain konfirmoi gjithashtu që transmetimet me radio të Apollos u ndërprenë në shumë raste në mënyrë që të fshiheshin nga publiku i gjerë informacione të tilla. Mos harrojmë që kjo dëshmi vjen nga Chatelain, një njeri i specializuar në telekomunikacion dhe me një të kaluar të lavdishme në fushën e industrisë aerospaciale dhe programeve spaciale. Ai ka qenë dizajnatori kryesor i sistemit të komunikimit dhe i procesimit të të dhënave në anijet Apollo.

Ai deklaron se të dyja anijet kozmike, Apollo dhe Gemini, gjatë fluturimeve të tyre janë ndjekur në distancë dhe disa herë nga afër, nga mjete fluturuese kozmike me origjinë jashtëtokësore. Çdo herë që ndodhte, astrounautët informonin Kontrollin e Misionit, të cilët nga ana tjetër urdhëronin që të mbahej heshtje e plotë.

NASA mund të jetë një agjenci civile, por duke qenë se shumica e fondeve të sajë vijnë nga burime ushtarake, madje dhe kozmonautët pilotë janë subjekt i sigurisë dhe u nënshtrohen procedurave të sigurisë sipas normave ushatarake.

Më poshtë kemi deklaratën e bërë nga Otto Binder, Dr. Garry Henderson dhe Maurice Chatelain, të cilët thonë se astronautët kishin marrë urdhëra të prera që të mos bisedonin me njeri për vëzhgimet e tyre. Gordon Cooper ka dëshmuar përpara Komitetit të Kombeve të Bashkuara, një nga astronautët ka parë një UFO në Hënë. Nëse s'ka ndonjë sekret, atëherë pse këto gjëra mbahen të fshehta dhe s'janë bërë publike?

Gjatë një sipmoziumi të NASA-s, kjo është një pjesë e intervistës së bërë me Neil Armstrong:

Peter Kohen: *Çfarë ndodhi me të vërtetë me Apollo 11? Ka qenë me gjithë mend e pabesueshme, por sidoqoftë ne e kemi ditur prej kohësh që s'jemi vetëm, madje edhe për bazën në Hënë dhe po ashtu për mesazhin e tyre që të mos i afrohemi Hënës. Çfarë ndodhi?*

N. Arsmtrong: Nuk mund të jap detaje, përveç asaj që anijet e tyre ishin shumë më superiore se tonat, si madhësi dhe si teknologji. Hmm, ishin të mëdhaja dhe kërcënuese…

Peter Kohen: *Po NASA ka ndërrmarë misione të tjera mbas Apollo 11?*

N. Armstrong: Natyrisht, nuk mund të rrezikonim përhapjen e një paniku në Tokë. Kështu që duhet ta ndërprisnim ngadalë. Mesazhi na u dha qartë me Apollo 13 që nuk pati difekt... (buzeqesh).

Armstrong e mbyll intervistën e tij, duke konfirmuar që ngjarja është e vërtetë, por duke refuzuar të japi hollësira të mëtejshme, duke e bërë të qartë që në sfond të kësaj heshtjeje dhe mbulimi të së vërtetës ishte dora e CIA-s.

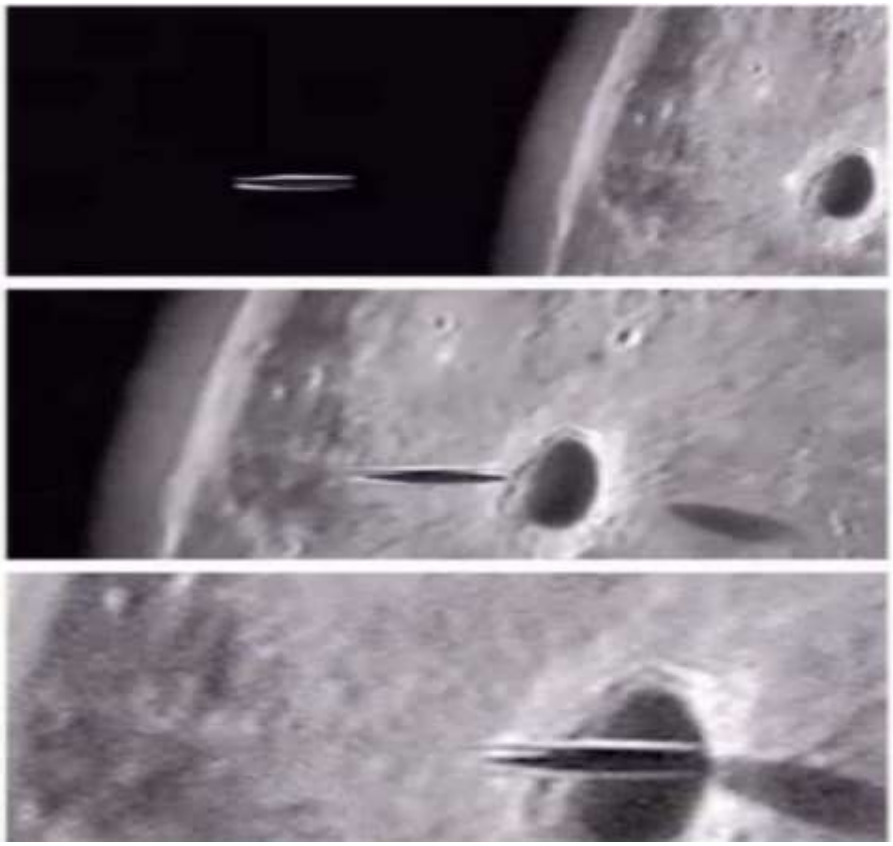

UFO – Anije jashtëtokësore duke u futur në bazën e saj në Hënë

42.Pse njeriu nuk shkon me atje?

Siç dihet, fluturimi drejt Hënës ka një histori plot përpjekje, dështime dhe humbje në jetën e njeriut dhe ka lënë gjurmë në historinë e fluturimeve në hapësirë. Përpjekja e parë që mund të quhet si ajo e Apollo 1 dështoi pa mundur të kalojë orbitën e tokës dhe astronautët Virgil Grissom, Edward White, Roger Chaffee humbën jetën më 21 shkurt 1967.

Pas këtij dështimi, u ndërtuan edhe 6 anije kozmike të tjera, përkatësisht Apollo 2-Apollo 6, të cilat të gjitha bënë fluturime të shkurtra rreth orbitës së tokës si një provë për hapin tjetër më të madh, atë të uljes në Hënë.

Apollo 8 do të ishte anija e parë kozmike që do t'i afrohej sipërfaqes së Hënës dhe do të rrotullohej rreth saj për ditë të tëra, duke bërë fotografi të atmosferës dhe sipërfaqes së planetit.

Vera e vitit 1969 ishte një kohë e veçantë në histori. Kjo ndodhi kur njerëzit nga Toka - astronautë amerikanë - shkuan në Apollo 11 në Hënë, u ulën dhe u kthyen në Tokë pa problem. Bota i nderoi këta astronautë si heronj.

Neil Armstrong dhe Edwin Aldrin ishin të parët që zbarkuan atje. Por ata nuk ishin të fundit. Agjencia amerikane e hapësirës, e njohur me shkurtesën Nasa, ndërmori edhe gjashtë misione të tjera në Hënë me anijen kozmike Apollo.

Por hapi i fundit do të hidhej më 20 korrik 1969, kur me anijen kozmike Apollo 11, astronauti Neil Armstrong dhe Buzz Aldrin do të hynin në histori si qeniet e para njerëzore që do të shkelnin në sipërfaqen hënore. Pas kësaj tentative do të kryheshin disa fluturime të tjera duke përfshirë Apollo 9,10,11,12,13,14,15,16,17 dhe fluturimet për në Hënë do të ndalonin më 11 dhjetor 1972 me fluturimin e fundit të Apollo 17 dhe uljes së tij në Hënë.

Çfarë ndodhi, pse u ndërprenë fluturimet dhe sidomos çfarë ndodhi me Apollo 13, i cili hyri në histori dhe madje u bë një film për dështimin e uljes në Hënë?

Po i referohemi informacionit të brendshëm të "rrjedhur" nga NASA se në fluturimet e para astronautët kanë bërë deklarata, madje shumë prej tyre janë audio edhe për objekte fluturuese të paidentifikuara që u afroheshin anijeve kozmike dhe largoheshin në intervale të shkurtra nëse donin të eksploronin anijen. .

Një gjë e tillë u deklarua në një transmetim të drejtpërdrejtë të një fluturimi të Apollos që u transmetua për publikun por u ndërpre menjëherë nga NASA.

Të gjithë anëtarët e ekuipazheve të të gjithë Apollos, pa përjashtim, kanë dhënë deklarata për objekte të tilla që u ulën dhe u ngritën nga sipërfaqja e hënës dhe që iu afruan me shpejtësi të madhe. Edhe Apollo 11, që nga momenti kur iu afrua Hënës e deri në zbritjen e saj, u shoqërua nga 6 objekte të tilla diskoide.

Apollo 12 u nis vetëm 4 muaj pas kthimit të Apollo 11. Një natë më parë kishte rënë shi. Retë ishin pastruar, por parashikohej më shumë shi. Zyrtarët e NASA-s arritën në përfundimin se moti ishte i përshtatshëm dhe kështu Apollo 12 u largua nga Toka për në Hënë.

Vetëm 36 sekonda pas ngritjes, rrufeja goditi raketën Saturn 5 duke lëvizur anijen. Anija kozmike Apollo humbi fuqinë ndaj sistemit të kontrollit. Aparati pushoi së punuari. Astronautët punuan me qetësi dhe e kthyen sërish rrymën. Por një rrufe tjetër ra dhe rryma u ndërpre përsëri.

Rrufeja e dytë nuk e preku raketën Saturn 5. Kështu vazhdoi ta shtynte anijen në rrugën e saj. Astronautët e rregulluan shpejt defektin. Situata u kthye në normalitet dhe Apollo 12 mundi të vazhdonte fluturimin drejt Hënës.

Tre astronautët në bord ishin pilotë të marinës. Charles Konrad ishte komandanti i fluturimit. Richard Gordon, pilot i modulit komandues dhe Alan Bean ishte piloti i tokës hënore.

Pas katër ditësh, Apollo 12 arriti në vendin e uljes. Zona quhej Stuhitë e Oqeanit, rreth dy mijë kilometra në perëndim të zonës ku kishte zbritur Apollo 11. Richard Gordon mbeti në komandën e modulit, duke ardhur rreth hënës.

Charles Konrad dhe Alan Bean fluturuan sontën dhe e ulën atë në sipërfaqen e Hënës. Ata iu afruan sondës Surveyor 3, një anije kozmike pa pilot që kishte mbërritur dy vjet më parë dhe dërguan rreth gjashtë mijë fotografi të hënës përsëri në Tokë përpara se ajo të ndalonte së punuari.

Konrad u ul në sipërfaqen e Hënës. "Sipërfaqja është e butë, shpresoj të mos zhytem në të", tha ai dhe zëri u regjistrua në qendrën e kontrollit të fluturimit në Tokë.

Alan Bean ndoqi Conradin në sipërfaqen e Hënës dhe të dy mblodhën rreth 35 kilogramë gurë. Ata lanë atje pesë instrumente shkencore, të cilat do të dërgonin informacion në Tokë.

Para se të niseshin, Bean dhe Konrad vizituan gjithashtu sondën Surveyor, e cila kishte disa kohë që nuk funksiononte. Këta dy astronautë qëndruan në Hënë për rreth tridhjetë orë. Më pas ata u kthyen në anijen kozmike Apollo, e cila i priste në orbitë dhe prej andej u nisën për në Tokë.

Kapsula me tre astronautët ra në Oqeanin Atlantik, vetëm gjashtë kilometra larg vendit ku i priste anija e Marinës.

Por misteri më i madh është fluturimi i Apollo 13, i cili sipas fakteve të dala së fundmi nga burime të NASA-s, nuk ka pasur asnjë problem të thjeshtë me motorin apo pajisjet elektrike, por është goditur nga një rreze, nga një prej të paidentifikuarve. objekte fluturuese që e shoqëronin gjatë gjithë kohës.

Kjo ndodhi në momentin kur Apolloni po merrte një drejtim tjetër nga ai i paraardhësve të tij dhe po përpiqej të ulej në pjesën tjetër të Hënës. Siç dihet, ulja dështoi dhe ekuipazhi mezi arriti në tokë.

Gjatë projektit amerikan të tetë fluturimeve në Hënë, vetëm Apollo 13 nuk arriti të ulej në sipërfaqen hënore. Tre ditë pas largimit nga Toka, një shpërthim dëmtoi anijen.

Astronautët humbën shumë oksigjen. Atyre iu desh të ndërprisnin uljen në Hënë dhe e përdorën zbarkimin si "varkë shpëtimi". Oksigjeni i saj i mbajti ata gjallë në rrugën e kthimit në Tokë.

Pas Apollo 13, fluturimet vazhduan me katër Apollo të tjerë deri në Apollo 17 dhe më pas u ndaluan. Por zbarkimi i tyre u bë vetëm në zonën e njohur dhe të eksploruar më parë. Jo në pjesën tjetër të Hënës. Pse? Çfarë ka në anën tjetër të Hënës që nuk duhet parë nga sytë e tokësorëve?

Apollo 14 u lëshua në janar 1971 dhe u ul në Hënë në zonën Fra Maouro, vetëm në lindje të rajonit ku Apollo 12 ishte ulur. Fra Maouro është një zonë me kodra të larta, e krijuar miliona vjet më parë nga ndikimi i një meteori të fortë.

Për këtë arsye, shkencëtarët donin të studionin këtë sipërfaqe. Ata besojnë se duke studiuar të dhënat nga Fra Maouro, ata mund të japin informacion të rëndësishëm për historinë e hershme të Hënës.

Komandanti i fluturimit të Apollo 14 ishte Alan Shepard. Ai njihej atëherë si amerikani i parë në hapësirë. Stuart Rosa dhe Edgar Mitchell ishin dy anëtarët e tjerë të ekuipazhit.

Në Apollo 14, astronautët morën me vete edhe një pajisje udhëtimi me dy rrota, të cilën do ta përdornin për të mbajtur kamera dhe pajisje të tjera kur të zbarkonin në Hënë.

Ky mjet i lejoi ata të udhëtonin larg vendit të uljes, të mblidhnin gurë dhe të bënin eksperimente. Astronautët ishin në gjendje të ecnin deri në tre kilometra larg sondës.

Megjithëse kishin automjetin me dy rrota, Shepard dhe Mitchell nuk ishin në gjendje të arrinin një nga objektivat e tyre, kraterin e quajtur Kone. Ata nuk kishin oksigjen të mjaftueshëm për të udhëtuar aq larg dhe u kthyen në sondën që i priste.

Apollo 12 dhe Apollo 14 mblodhën shumë informacione për shkencëtarët, gjë që e shtyu NASA-n të vazhdonte projektin e udhëtimeve në Hënë.

Tre misionet e tjera do t'i lejonin astronautët të qëndronin atje më gjatë. Tani ata do të përdorin një automjet me katër rrota për të udhëtuar në sipërfaqen e Hënës. Ky automjet quhej Lunar Rover dhe ushqehej me bateri.

Me të, astronautët mund të largoheshin më shumë se tridhjetë kilometra nga vendi i uljes. Roveri hënor mund të mbante pajisje që peshonin 110 kilogramë dhe ishte gjithashtu i pajisur me një kamerë televizive që dërgonte imazhe me ngjyra të cilësisë së transmetimit në stacionet tokësore.

Ekuipazhi i Apollo 15 përbëhej nga astronautët David Scott, Alfred Warden dhe James Irwin. Ata u larguan nga Toka në korrik 1971 dhe u ulën në Hënë në një zonë të quajtur Hadley Rille, pranë maleve Apenin, në veriperëndim të vendit ku u ul Apollo 11.

Astronautët u kthyen në Tokë pa problem. Shkencëtarët u befasuan nga gurët që sollën me vete. Një prej tyre, shkencëtarët e quajtën Guri i Zanafillës, sepse besohet të jetë 4 miliardë vjeç. Sipas shkencëtarëve, ky gur u krijua kur Hëna ishte në moshën e saj më të hershme.

Gjithashtu, dheu që sollën astronautët nga Hëna përmbante copa xhami me ngjyrë portokalli. Shkencëtarët thonë se ky gotë ishte rezultat i materialeve të krijuara në një thellësi prej 300 kilometrash nën sipërfaqen e Hënës.

Në prill 1972, Apollo 16 u nis për në Hënë. Në bord ishin astronautët John Young, Thomas Mattingly dhe Charles Duke. Young dhe Duka zbarkuan në jugperëndim të tokës ku kishte zbritur Apollo 11. Ata qëndruan në hënë për 45 orë.
Gjatë asaj kohe, ata mblodhën gurë dhe vendosën disa aparatura shkencore në sipërfaqe.

Astronautët Eugene Kerman, Harrison Shmid dhe Ronald Evans ishin të fundit që udhëtuan në Hënë në misionin Apollo 17. Ishte dhjetor 1972. Kerman dhe Shmid zbarkuan në një luginë pothuajse në veri të vendit ku kishte zbritur Apollo 11. Ata qëndruan në sipërfaqe. të Hënës 72 orë e më shumë se 24 orë u shpenzuan duke punuar jashtë sondës me të cilën ishin ulur.

Këta astronautë bënë tre udhëtime me Lunar Rover, duke bërë fotografi dhe duke mbledhur gurë. Ata lanë gjithashtu shumë pajisje shkencore atje, të cilat do të vazhdonin të dërgonin përsëri në Tokë informacione të ndryshme rreth Hënës.

Kerman dhe Shmid u larguan nga Hëna më 14 dhjetor dhe, para se të largoheshin, lanë aty një pllakë metalike ku shkruhet: "Këtu njeriu përfundoi eksplorimin e parë të Hënës.

Fryma e paqes me të cilën ata erdhën të pasqyrohet në jetën e të gjitha qenieve njerëzore." Pllaka metalike me këtë mbishkrim, natyrisht në anglisht, ka mbetur në sipërfaqen e Hënës si e vetmja shenjë e përhershme e mbërritjes së njeriut atje.

Apollo 17 gjithashtu i dha fund prodhimit të raketës Saturn 5, si dhe projektit të anijes Apollo. Eksplorimi i Hënës me njerëz të Amerikës kishte përfunduar.

Pse teleskopi Hubble, i cili ka një rreze shikimi prej miliona miljesh dhe ekzaminon deri në kufijtë më të largët të sistemit tonë diellor ose galaktikës sonë dhe më gjerë, nuk është vendosur kurrë në Hënë dhe pse nuk ka arritur të bëjë fotografi nga një pjesë e caktuar e Hëna. Ndoshta nuk keni dëgjuar për termin Anën e Errët të Hënës, por është një pjesë e satelitit tonë natyror që nuk mund të kontrollohet me asnjë mjet optik.

Imazhet bllokohen gjithmonë, imazhi është i turbullt dhe kur përpiqesh të zhvillohesh me teknologjinë dixhitale, nuk arrihet në përfundim. Pikërisht aty Apollo 13 tentoi të ulej dhe ulja dështoi. Pse u godit anija jonë kozmike?

Në 3 vitet e fundit, pas bërjes më publike të problemit të UFO-ve dhe pas rritjes së ndërgjegjes kolektive për këtë problem, janë shtuar shumë dëshmitë dhe deklaratat e personave të përfshirë drejtpërdrejt në fluturimet dhe organizimin e tyre. Dokumenti më i fundit doli nga një grup studiuesish amerikanë i quajtur Projekti i zbulimit, siç do ta quaja unë personalisht, i cili ka studiuar në detaje fenomenin e UFO-ve në tokën amerikane dhe që bazohet në dëshmitë e njerëzve më kompetentë. të forcave ajrore, shërbimeve sekrete, shkencëtarëve, ushtarëve, studiuesve që kanë pasur lidhje të drejtpërdrejtë me fenomenin, tregon dhe vërteton qartë me foto foto të strukturave në hënë të ndërtuara nga qenie inteligjente.

Ndërtesa të larta, rrugë që i lidhin, forma të çuditshme çati, herë sferike, herë të sheshta, mini pista dhe objekte shkencore të natyrës satelitore, teleskopësh apo gjëra të ngjashme. Ky informacion ka qenë në dispozicion të NASA-s gjatë gjithë kohës, por është refuzuar të bëhet publik.

Kush i ndërtoi dhe pse nuk mund të fotografohen qartë nga toka, apo nga teleskopët e fuqishëm në hapësirë? Pse objektet fluturuese shfaqen gjithmonë nga ajo pjesë e Hënës që shihen shumë qartë pothuajse në çdo pamje të realizuar nga Apollo. Pse u kërcënuan astronautët Michael Collins, Buzz Aldrin, Alan L. Bean, Frank Borman, Vance D. Brand, Ronald B, Evans, etj nëse do të flisnin për imazhet që shihnin. Deklarata me bombën është dhënë nga vetë Michael Collins disa ditë para se të vdiste në tetor 2004, duke thënë: Më vjen keq për njerëzit e këtij planeti që nuk e dinë se çfarë po ndodh.

Më vjen keq që mbahen sekret gjëra që i gjithë njerëzimi do t'i mirëpriste dhe që do të sillnin prosperitet. Ne nuk kemi nevojë të shkojmë në Mars, ne duhet të kalojmë sistemin tonë diellor, ne në fakt e kemi atë në Tokë dhe shumë afër tij, në Hënë.

Faktet janë aty, ndërtesat, strukturat e ndërtuara nga qenie inteligjente janë aty. Dhe mjetet e tyre fluturuese lëvizin rreth orës... I bëj thirrje qeverisë amerikane t'i

japë fund heshtjes dhe të zbulojë të vërtetën siç e kanë njohur për më shumë se gjysmë shekulli.

Ndër të tjera, fjala që thotë Collins është: Vetëm mendoni, pse nuk po shkojmë në Hënë dhe çfarë na pengon ta eksplorojmë atë plotësisht ashtu siç është. Çfarë ka në pjesën e errët të Hënës që nuk duhet ta shohim? E kam parë, kam pasur apo jo fat, nuk e di, uroj që një ditë të gjithë njerëzit të shohin atë që kemi kaq afër.

Në dhjetor 1972, astronautët amerikanë lanë një pllakë metalike në Hënë me këtë mbishkrim: "Këtu njeriu përfundoi eksplorimin e parë të Hënës...". Kështu, eksplorimi i Hënës, i cili kishte filluar në vitin 1969 me anijen kozmike Apollo 11, përfundoi me anijen kozmike Apollo 17 në vitin 1972.

43.Pse u ndërprenë fluturimet në Hënë? Flet astronauti Buzz Oldrin

Njeriu i dytë që shkeli në Hënë, Baz Oldrin, thotë se është koha të kalohet në një fazë më tej të eksplorimit të hapësirës. 40 vjet më parë, Oldrin ishte pjesë e ekipit të parë që vizitoi Hënën dhe sot në moshën 79-vjeçare ai ende ruan gjallërinë e një astronauti. Duke kujtuar rivalitetin mes superfuqive që çoi në garën se kush do të shkelte i pari në Hënë, ish oficeri i forcës ajrore amerikane thotë se bashkëpunimi ndërkombëtar duhet të jetë sot tema e fluturimeve me njerëz nga Toka.

Ishte momenti që elektrizoi botën kur moduli hënor Eagle u ul në Detin e Qetësisë më 20 korrik 1969. Nil Armstrong dhe Baz Oldrin ishin njerëzit e parë që shkelnin mbi Hënë. Dhjetë astronautë të tjerë do të ndiqnin shembullin e tyre.

Oldrin thotë se ishte rivaliteti mes superfuqive të botës, Shteteve të Bashkuara dhe Bashkimit Sovjetik që e bëri të mundur dërgimin e njeriut në Hënë. Por pas arritjes së këtij qëllimi, gara nuk mjaftonte për ta mbajtur gjallë programin. Gjatë ekuipazhe të tjerë do të uleshin në Hënë mes viteve 1969 dhe 1972.

"Këto histori duhet të vazhdojnë të tregohen pa pushim," - thotë Baz Oldrin.

Agjencia amerikane e hapësirës, NASA, iu kthye më pas projekteve të tjera, duke përfshirë programin shuttle dhe Stacionin Ndërkombëtar të Hapësirës, ku marrin pjesë 16 vende, mes tyre Rusia, Japonia dhe 11 vende europiane.

Duke folur për temën e ndryshimit që Presidenti Barak Obama përdori me sukses në fushatën për Shtëpinë e Bardhë, Oldrin thotë se një ndryshim që ai do të donte të shihte në vitet e ardhshëm është bashkëpunimi më i madh ndërkombëtar për eksplorimin e hapësirës.

"Ne, Shtetet e Bashkuara, mund të ndihmojmë partnerët ndërkombëtarë që mund të sjellim në stacionin e hapësirës, Kinën, Indinë, Korenë e Jugut, Brazilit, duke filluar pak nga pak ta shikojmë Hënën si një projekt ndërkombëtar. Përvoja amerikane mund të ndihmojë vendet e tjera të ulen në Hënë dhe ne do të punojmë me ta por jo të shpenzojmë burimet dhe raketat tona të mëdha për të shkuar vetë në Hënë sepse ne tashmë e kemi bërë këtë."

Në vitin 2003, Presidenti Xhorxh Bush shpalli plane për t'i dërguar përsëri astronautët në Hënë deri në vitin 2020 dhe për ta përdorur Hënën si bazë për fluturime drejt planetit Mars.

Oldrin beson se Shtetet e Bashkuara duhet ta kthejnë vemendjen fuqishëm drejt dërgimit të njeriut në Mars.

"Nuk do ta quaja të tepruar të them se ne mund ta arrijmë këtë në vitin 2031."

Oldrin beson se vendet e ndryshme mund të konkurrojnë në zbulimin e teknologjive të reja të hapësirës por ato duhet të bashkojnë përpjekjet dhe burimet përsa i përket ndërmarrjes së misioneve të largëta. Risku është mjaft i madh, thotë ai, sepse ky objektiv do të kërkojë atë lloj roli udhëheqës që kanë treguar në të kaluarën eksploruesit e mëdhenj gjatë gjithë historisë.

"Natyra historike e një udhëheqësi botëror që i hyn rrugës realiste mbi 20-vjeçare për të marrë qeniet nga një planet si Toka dhe për të filluar ndërtimin e një vendbanimi të përhershëm e në rritje në një tjetër planet të sistemit tonë diellor. Historikisht, për mendimin tim, ky njeri do të ishte më i madh se sa Jul Qezari, Aleksandri i Madh, Magelani, Kolombi apo Kenedi".

"Oldrin i ka hedhur të gjitha ulje-ngritjet e jetës së tij në një libër të quajtur - "Magnificent Desolation" ("Shkretëtira Madhështore"), ka shkruar gjithashtu një libër për fëmijë me titull "Look to the Stars," ("Shikoni Yjet"), që synon të frymëzojë eksploruesit e së ardhmes.

44.A na përzunë alienët nga Hëna?

A i përzunë ata vërtet astronautët nga Hëna? Ka imazhe në hënë që tregojnë ndërtesa aliene. A është e mundur që ata janë arsyeja pse astronautët nuk shkelin më në Hënë?

Një numër i madh zyrtarësh qeveritarë, ish-astronautë dhe zyrtarë ushtarakë kanë folur për UFO-t dhe alienët që kanë vizituar planetin tonë për mijëra vjet gjatë viteve të fundit. Ngjarjet që kulturat e lashta i përshkruanin si mitologji përfundimisht do të rezultojnë të jenë fakte të vërteta. Sot, ka prova të mjaftueshme që planeti ynë vizitohet nga një qytetërim superior alien nga hapësira.

Sot, miliona njerëz besojnë fort se ne nuk jemi e vetmja specie inteligjente në univers. Në fakt, ka shumë prova se jeta jashtëtokësore është e pranishme në sistemin tonë diellor dhe ka shumë planetë në galaktikën tonë që alienët mund të formojnë.

Edhe astronauti Edgar Mitchell, i cili mori pjesë në misionin Apollo 14 në 1971, tha se ai besonte se alienët po na shikonin dhe se ai dhe astronautët e tjerë kishin parë anije kozmike të shumta.

Përveç tij, Edwin Aldrin është astronauti i dytë që flet për fenomenin UFO. Ai mori pjesë në misionin Apollo 11 dhe ishte një nga njerëzit e parë që shkeli në Hënë. Ai deklaroi se pak dritë i ndoqi ndërsa ata lëviznin drejt Hënës.

Shumë i konsiderojnë misionet Apollo të NASA-s si arritjen më të madhe të njerëzimit, ndërsa të tjerë thonë se ato ishin një dështim i plotë. E vërteta është se askush nuk e di saktësisht pse NASA ndaloi dërgimin e njerëzve në Hënë.

Megjithatë, ka nga ata që pretendojnë se NASA nuk u ndal me misionet dhe se ajo mbajti misionet Apollo 18, 19 dhe 20. Thuhet se astronautët gjatë misioneve 18 dhe 19 arritën të sjellin artefakte aliene nga Hëna në Tokë, dhe Apollo 20 solli teknologjinë aliene në Tokë dhe një aliene femër.

Edhe sikur të ndaleshin aty, pse u ndalën? Pse e ndaluan organizimin e misioneve në Hënë?

Me nivelin aktual të teknologjisë, astronautët nga vende si Shtetet e Bashkuara, Kina dhe Rusia mund të udhëtojnë në Hënë pa asnjë problem.

Ekspertët e UFO-ve deklarojnë se njerëzit nuk udhëtojnë më në Hënë sepse aty janë gjetur ndërtesa alienësh, por edhe vetë alienët.

Ka prova të shumta për këtë, si fotografitë dhe imazhet e bëra në vitet 1970, por edhe një imazh enigmatik nga dhjetori 1968 që tregon një objekt të madh trekëndor në sipërfaqen e Hënës.

A është e mundur që alienët na kanë përzënë dhe na kanë ndaluar të shkelim përsëri në Hënë? Ndoshta njerëzit kanë frikë nga kontakti me alienët dhe teknologjinë e tyre?

45.Çfarë do të ndodhte me Tokën sikur Hëna të mos ekzistonte?

Këtu janë pesë gjërat që do të na mungonin pa të:

1. Netët do të ishin shumë, shumë më të errëta. Objekti tjetër më i ndritshëm në qiellin e natës është Venera. Por akoma nuk do të ishte e mjaftueshme për të ndezur qiellin. Një hënë e plotë është gati dy mijë herë më e ndritshme se sa Venera.

2. Pa Hënën, një ditë në Tokë do të zgjaste vetëm gjashtë deri në dymbëdhjetë orë. Mund të ketë më shumë se një mijë ditë në një vit! Kjo për shkak se rrotullimi i Tokës ngadalësohet me kalimin e kohës falë forcës gravitacionale - ose tërheqjes së Hënës - dhe pa të, ditët do të kalonin në një rrëshqitje pa sens.

3. Një Tokë pa Hënë do të ndryshonte gjithashtu madhësinë e baticave të oqeanit - duke i bërë ato rreth një të tretën më të larta se tani.

4. Harrojeni të shihni ndonjë eklips hënor - ose ndonjë eklips diellor - pa Hënën, nuk do të kishte asgjë për të bllokuar Diellin.

5. Pa një Hënë, pjerrësia e boshtit të Tokës sonë do të ndryshonte me kalimin e kohës. Kjo mund të krijojë një mot shumë të egër. Tani, falë Hënës, boshti ynëqëndron i pjerrët në njëzet e tre pikë pesë gradë. Por, pa Hënën, Toka mund të përkulet shumë ose aspak duke mos krijuarr stinë ose duke krijuar stinë ekstreme.

III - MISTERET E NJERËZIMIT

1.Origjina e Jetës në Tokë

Si ka lindur jeta në planetin tonë? Kjo është një pyetje të cilën njerëzimi ia ka bërë vetes që në zanafillën e vet, dhe me gjithë shpjegimet e panumërta që nga lashtësia gjer me sot, vazhdon të mbetet ndoshta po aq sfiduese sa kur u pyet për herë të parë.

Në këtë hyrje të shkurtër do të përqëndrohemi kryesisht tek shpjegimet e ofruara nga shkencat natyrore.

Hipoteza e Panspermias sugjeron se Jeta në Tokë e ka origjinën nga një tjetër burim në Univers.

Kjo është një mundësi, por në të njejtën kohë kjo hipotezë nuk ofron ndonjë shpjegim se pse Jeta është dashur medeomos të transportohet në Tokë.

Pse, për shembull, kjo hipotezë nuk e merr në konsideratë mundësinë që Jeta ka buruar në Tokë, dhe prej këtu transportohet nëpër Univers?

Dy shkencëtarë, Haldane dhe Oparin, sugjeruan një skenar se si kushtet fillestare të jetës në Tokë mund të kenë qenë. Molekulat e thjeshta organike, që përmbajnë karbon, u formuan të parat.

Më pas, energjia diellore dhe nxehtësia e çliruar nga toka rezultoi në reaksione kimike që u vijuan nga prodhimi i molekulave të vogla nga sinteza e substancave në atmosferë.

Këto molekula formuan rëndom proteina, karbohidrate dhe acide nukleike, e si rrjedhojë nga bashkimi i tyre u lind dhe organizmi i parë.

Për të verifikuar që një fenomen i tillë, të quajtur edhe "supë prebiotike", mund të rezultojë në krijimin e këtyre molekulave (si rrjedhojë, vetë jetës), Stanley Miller sintetizoi në mënyrë të suksesshme lëndë organike nga substancë inorganike. Në fakt, ky konsiderohet si eksperimenti klasik i Origjinës së Jetës.

Oparin-i propozoi, gjithashtu, se molekulat e thjeshta organike do të krijonin "koacervate", struktura sferike që i mbështjellin ato duke mundësuar zhvillimin e reaksioneve katalitike në brendësi.

Sidoqoftë, nuk është e qartë akoma se si kjo mund të ndodhë. A është bashkimi i molekulave i mjaftueshëm për katalizimin e tyre? Cilët janë katalizatorët në këtë rast?

Bota e ARN-së, term ky i formuluar nga Walter Gilbert në vitin 1986, i referohet një faze të hershme të jetës në planetin Tokë.

Në këtë fazë prania e proteinave katalitike nuk ishte e nevojshme sepse ARN-ja kishte rol të dyfishtë, atë të ruajtjes së informacionit gjenetik dhe atë të katalizatorit në një sistem primitiv vetëreplikues.

ARN-ja është më e thjeshtë se proteinat dhe mund të kenë evoluar më shpejt.

Sidoqoftë, pyetja mbetet – nëse ARN-ja ishte e para molekulë, atëherë duhet të jetë formuar pa praninë e enzimave, dhe si rrjedhojë kjo kërkon shpjegim se si nukleotidet u bashkuan për të formuar ARN-në?

Çfarë mundësoi formimin e zinxhirit të nukleotideve, dhe ARN-së si rrjedhojë?

Aleksander Graham Cairns-Smith, biolog molecular dhe kimist, sugjeron të kundërtën – që acidet nukleike janë formuar më vonë dhe të parat kanë qenë proteinat.

Në librin e tij - Ardhja e Gjenetikës dhe Origjina Minerale e Jetës, ai propozon që proteinat e para u sintetizuan nga kristale minerale inorganike, dhe në këtë fazë as ADN-ja, as ARN-ja nuk ishin prezente.

Më vonë, bashkë me molekulat organike, kemi edhe ardhjen e Gjenetikës në skenë. Një pikëpytje serioze në lidhje me këtë model është se sugjeron që Origjina e Jetës është nga lënda inorganike, apo me gjuhë popullore, nga guri. Dhe kjo është diçka që shumë e kanë të vështirë ta pranojnë.

Kjo hyrje e shkurtër e hipotezave kryesore në lidhje me Origjinën e Jetës tregon se nuk ka model "standard", dhe secili nga modelet e mësipërme ka avantazhet dhe dobësitë e veta.

Sidoqoftë, eksperimenti i Stanley Miller-it ofron evidencë të fortë që molekulat organike mund të sintetizohen nga inorganiket në kushte të ngjashme me ato të Tokës në fazat e hershme të ekzistencës së saj.

Dhe një fjalë të fundit në lidhje me perspektivën religjioze të Origjinës së Jetës: njerëzit e lashtë zhvilluan dy mënyra të të menduarit, të folurit dhe të përfituarit të njohurive: mitin dhe logosin.

Të dyja ishin themelore dhe plotësuese të njëra tjetrës, si mënyrë për të zbuluar të vërtetën, secila në sferën e vet të kompetencës.

Miti përqendrohej në origjinën e jetës dhe thellësinë e mendjes njerëzore, jo me çështjet e përditshme praktike apo empirike. Miti kërkon të zbulojë e gjejë kuptim në jetën tonë.

Historite mitologjike me heronj që zbresin në Botën e Përtejme, apo që luftojnë shtriga e bisha, demonstrojnë realitetin e ndërdijes njerëzore, që nuk mund të njihet thjesht nëpërmjet arsyes, por që ka një ndikim të thellë mbi përvojën dhe sjelljen tonë.

Miti as nuk mund të demonstrohet, as nuk kërkon provë racionale, por lidhjen me njerëzit e ka të ngjashme me atë të artit apo muzikës. Në anën tjetër, logosi ishte po aq i rëndësishëm.

Është mënyra racionale, pragmatike dhe shkencore e të menduarit që mundëson te njerëzit funksionimin normal të jetës dhe çështjeve materiale. Ndryshe nga miti, logosi duhet të përputhet saktësisht me faktet dhe realitetin e jashtëm për të qenë efikas.

Në mënyrë të ngjashme, nëse zëvendësojmë mitin me religjionin, atëherë rrjedhimisht perspektiva që kjo e fundit ofron në lidhje me Origjinën e Jetës, nuk ka vend në sferën e shpjegimeve shkencore empirike.

2.Lindja e Vëllazërisë

Mënyra më efikase për ta kyçur mendjen njerëzore dhe për t'i manipuluar arsyetimin është programimi i disa dogmave. Një dogmë do ta mbrojë me furi veten nga një informim tjetër dhe do të prapësojë ndonjë informacion tjetër, i cili kundërshton këndvështrimin e saj të ngushtë dhe të shtangët. Dogmat e bëjnë arsyetimin e personit të sigurt dhe janë mënyra të mbajtjes së fuqisë. Njerëzimi synon të kacavirret ndaj të dyjave këtyre, derisa fyejt e këmbëve t'i bëhen si gëlqere nga shtrëngimi.

Dogmat janë në forma të pafundme dhe kur ju, nga ana tjetër, mund të bindni njerëz të tjerë për t'i shtyrë drejt kundërshtimit të dogmave, manipulimi i konfliktit

përmes "përça dhe sundo", bëhet i lehtë. Kjo që po ndodh sot në mënyrë të ngjashme, në fakt, është edhe më shumë se kaq, ka ndodhur gjatë periudhës së burgut të lëkundësit (vibratorit). Për manipulatorin, Judaizmi është njëlloj i vlefshëm si Kristianizmi dhe Islami; "e majta" në politikë është njëlloj e rëndësishme si "e djathta" politike. Keni nevojë për dy dogma që t'i kundërvini ato ndaj njëra-tjetrës. Dogmat më me rezultat gjatë mijëra viteve kanë qenë besimet. Një brez kapet pas një këndvështrimi të ngushtë të jetës (një feje) dhe e imponon atë ndaj fëmijëve të tij, të cilët pastaj bëjnë po të njëjtën gjë me fëmijët e tyre dhe kjo vazhdon kështu dora-dorës drejt botës moderne. Dogmat politike dhe fetare, që të gjitha, janë frymëzuar prej elementëve negativë nga Dimensioni i Katërt. (Ne, njerëzit, jetojmë në Dimensionin e Tretë).

Armët udhëheqëse të përdorura prej besimeve janë ato të emocioneve kanceroze: frika dhe të qenit fajtor. Këto janë përdorur për të shtypur mendjen njerëzore dhe për të shkatërruar sensin e saj të vetëvlerësimit, duke krijuar kështu një realitet fizik për t'u përplasur. Besimet fetare janë manifestimi i të njëjtit model mendimi, por nën emra të ndryshëm, model mendimi i quajtur kontroll. Madje origjinat e miteve, historive dhe ceremonive të tyre janë të njëjta, sepse të gjitha e kanë fillesën nga i njëjti burim.

Në fund të Atlantidës, grupe njerëzish filluan të shpëtojnë nga toka e tyre që po përmbytej gjithnjë e më tepër. Disa i shpëtuan burgut, ndërsa për të tjerë fuqia e vibratorit ishte ende e lartë dhe ata nuk mund të shpëtonin prej saj; të tjerë u kapën në kurth rastësisht ose me plan. Ndërsa Atlantisi u shkërmoq, disa u vendosën në zonat që i njohim sot si Egjypt dhe Lindja e Mesme, Amerika Qendrore apo Shtetet e Bashkuara. Ata që i shpëtuan kataklizmës që i ndoqi, ua trashëguan fëmijëve historitë e tyre, në mite dhe tregime. Kjo është një përgjigje e pranueshme për misterin e konstatuar kur u "zbulua" Amerika prej evropianëve në shekujt e pesëmbëdhjetë dhe të gjashtëmbëdhjetë, kur këta të fundit gjetën shumë kultura dhe besime te banorët vendës, që dukshëm ishin të ngjashme (ndonjëherë të njëjta) me ato të "Botës së Vjetër" të Evropës dhe Lindjes së Mesme. Të dyja ishin të ndikuara nga njohuritë e marra prej atlantidasve të shpëtuar, ndonëse një arsye tjetër lidhet me aktivitetin jashtëtokësor në të gjithë botën. Në periudhën pas Atlantidës, shfaqjet e Jashtëtokësorëve si ndërgjegje e Gardianit të Burgut vazhduan nëpërmjet zbarkimit në Tokë, duke vepruar ndaj njerëzve e duke iu sajuar grupeve të ndryshme të tyre të njëjtat histori bazë të manipuluara.

Disa atlantidas shpëtuan duke lundruar në Perëndim, në drejtim të Amerikave, disa shkuan në Lindje në drejtim të Evropës dhe Afrikës së Veriut. Ka mundësi që historia biblike e Noes dhe e arkës së tij të lidhet me këtë periudhë, ndonëse kjo mund të përfshinte një tjetër përmbytje disa mijëra vite më vonë. Pas disa mijëvjeçarëve, njohuritë e atlantidasëve dhe Jashtëtokësorëve transmetoheshin gjithnjë e më vakët nëpërmjet brezave pasardhës dhe ndërkohë kishte humbur qartësia fillestare në përsëritjen e komunikimit. Njohja bëhej edhe një mjet për kontroll, gjë që, sipas rastit, bëhej e ndryshueshme në përshtatje me sundimtarët e ndryshëm në një kohë të caktuar. Për këtë arsye mund të gjenden ende elemente me bazë nga kjo njohje në të gjitha fetë. Bërthama fillestare e njohjes është dobësuar dhe devijuar në drejtime të panumërta, duke u manifestuar, gjithsesi, në besime të tilla si kristianizmi, islami, judaizmi, paganizmi, hinduizmi etj. Të gjitha këto i kanë ruajtur

temat e njohjes së trashëguar te disa zgjatime, ndërsa shkatërrimi i kuptimit të vërtetë të saj është stisur me dogmë, besim të ndërtuar nga fakti i të qenit i manipuluar. Për ironi, paganizmi ka mbetur më gjatë si njohje fillestare në krahasim me besimet (siç është kristianizmi), të cilat e kanë shpallur atë si "djall". Gardiani i Burgut të Dimensionit të Katërt dëshiron të na parandalojë njohjen e vetvetes dhe zgjidhjen e çështjeve: kush jemi ne, si jemi burgosur dhe si mund të dalim jashtë këtij burgu? Mbajtja në pështjellim, përçarja në fraksione, fe dhe gjuhë kombëtare, kjo ka qenë pjesë e strategjisë së Gardianit të Burgut. Nëse lexoni historinë e Kullës së Babelit, ju mund ta shihni këtë të përshkruar simbolikisht:

"Në fillim, të gjithë popujt e botës kishin vetëm një gjuhë dhe përdornin të njëjtat fjalë. Ndërsa u endën rreth Lindjes, ata arritën në një fushë në Babiloni dhe u vendosën aty. Ata i thanë njëri-tjetrit: "Ec! Të bëjmë tulla dhe t'i pjekim mirë ato". Kështu ata i siguruan tullat, - për të ndërtuar me to, si dhe llaçin për t'i mbajtur ato të lidhura. Ata thanë: "Tani le të ndërtojmë një qytet me një kullë që të zgjatet në qiell, kështu që të mund ta ngremë me të lavdinë e emrit tonë dhe të mos jemi të shpërndarë në të gjithë Tokën".

"Pastaj Zoti (Udhëheqësi i Jashtëtokësorëve) erdhi poshtë të shihte qytetin dhe kullën, të cilën e patën ndërtuar njerëzit dhe ai tha: 'Tani këta janë një popull dhe flasin një gjuhë: ky është vetëm fillimi i asaj që duan të bëjnë. Së shpejti ata do të jenë në gjendje të bëjnë gjithçka që do të duan! Le të zbresim te ta dhe ta bëjmë gjuhën e tyre të përzierë, kështu që ata s'do të mund të kuptohen me njëri-tjetrin". Kështu, Lordi i shpërndau ata mbi të gjithë globin dhe ata u ndalën së ndërtuari qytetin. Qyteti ishte quajtur Babilon, sepse këtu Lordi përzjeu gjuhën e të gjithë njerëzve dhe që këtu ai i shpërndau ata mbi të gjithë Tokën". (Zanafilla, 11:1-9)

Kristianizmi i shikon këta njerëz nën një dritë të fortë negative, kur në të vërtetë kishte një tjetër mënyrë për ta kryer këtë. Ata ishin rebeluar kundër kontrollit. Pas Atlantidës, të tjera qytetërime filluan të lindin nga rimishërimi i vetëdijes së atlantidasve. Dija që ata kaluan ndër breza dhe ndërhyrja e Jashtëtokësorëve ishin edhe pozitive, edhe negative. Ishte qytetërimi Sumer në Mesopotami (Iraku i sotëm), i cili u zhvillua përgjatë lumenjve Tigër dhe Eufrat. Besohet se Sumerët e kanë origjinën rreth 6.000 vite para Krishtit, ndonëse shifra të tilla mund të shihen thjesht si një llogaritje e përafërt. Këta më vonë do të bëheshin pjesë e Perandorisë Babilonase, e cila ndikoi mjaft në besimet e judaizmit dhe përmes kësaj, Kristianizmit, ashtu siç bëri edhe me qytetërimin egjyptian.

Gjatë një takimi me dikë që punonte "brenda" qeverisë dhe agjencive të sigurisë në MB (Mbretërinë e Bashkuar), ai më tregoi një histori që lidhej njëkohësisht edhe me Sumerët, edhe me temat e një pushtimi jashtëtokësor. Ai më tha se më 1960-n, agjencitë e inteligjencës britanike formuluan një raport sekret të detajuar, i cili pretendonte për shenja të Jashtëtokësorëve. Kjo përfshinte intervistimin e 1.800 njerëzve në Evropë dhe Skandinavi, të cilët pretendonin të kishin parë një UFO, një jashtëtokësor ose kishin pasur kontakt me qenie të një bote tjetër. Në të njëjtën kohë, ai theksoi se vëzhgime të ngjashme ishin përpiluar në ShBA, Bashkimin Sovjetik (Rusi), Australi dhe Japoni. Përfundimisht, ata i bashkuan arritjet e tyre dhe kjo bëri të mundur që numri i të intervistuarve nga e gjithë bota të arrinte në mbi 62.000 njerëz. Së pari, një pjesë e madhe e historive të treguara ishin pozitive, komunikime me dashamirësi me raca të ndryshme të Jashtëtokësorëve. Kjo ka shumë ndryshim

nga historitë me "të huajt-djaj" që shohim në media. Së dyti, rreth 75% e këtyre të intervistuarve nga e gjithë bota, thanë qartësisht të njëjtën histori bazë. Ata treguan se jashtëtokësorët u kishin thënë atyre se si një planet i quajtur Melçedek, kishte ekzistuar në sistemin tonë diellor, por melçedekasve u ishte mrrolur shpirti për zotërim të botës materiale, ndaj ata e shkatërruan ambientin e planetit. Në fund, ai shpërtheu nga prodhimet e shumta të mjeteve nukleare gjatë testeve dhe konflikteve të ndodhura në të, duke dhënë kështu vetë ata një ndihmesë për një shkatërrim copë e çikë. Dëshmitarëve u ishte thënë se brezi i asteroidit nuk ishte gjë tjetër veçse copëzat e Melçedekut.

Sipas historive të të kontaktuarve që po shqyrtojmë, rreth 5.000 nga "elita" e melçedekasve shpëtuan dhe zbritën në Tokë, në vendin që ne e njohim si Sumeri, tani Irak. Raca e melçedekasve ishte përshkruar si… mos u çudisni… me flokë të verdha dhe sy bojëqielli, të përshkruar nga Hitleri si "arianë", "racë padroni". Këta ishin zotat e përshkruar në pllakat sumere, vazhdon kjo histori dhe me kalimin e kohës ata i përdorën njohuritë e përparuara të gjenetikës për të krijuar një racë të re të njerëzimit mbi Tokë, racën e bardhë që ne shohim sot. Kjo ishte simbolizuar prej historisë së Adamit dhe Evës dhe ndalesa e tyre për të mos ngrënë nga pema e dijes, simbolikisht ishte plani për ta mbajtur racën e Tokës injorante, në lidhje me çka ata ishin në të vërtetë. Si pasojë, një racë skllevërish ishte krijuar dhe kjo ka vazhduar deri në ditët e sotme. Të kontaktuarit thanë se ishin melçedekasit ata që më pas u bënë të njohur si Elohim në tekstet biblike. Unë mendoj se kjo forcë e Dimensionit të Katërt është e njohur me disa emra. Njerëzit e parë të Tokës ishin të zinj, të kuq dhe popullsi vendëse të botës në Afrikë, Amerika, Azi dhe Australi - nuk kishte racë të bardhë, kishin thënë të kontaktuarit.

Kishte pasur dy rryma të "pushtuesve" melçedekas. Ata që ishin kryqëzuar me njëri-tjetrin, duke i mbajtur kështu flokët biondë, sytë blu e "gjenetikisht të pastër". Këta, kishin thënë bashkëbiseduesit jashtëtokësorë, ende jetonin mbi Tokë, ndonëse jashtë sfondit të vështrimit. Të tjerët ishin kryqëzuar me racat e tyre të reja të krijuara në Tokë, por përsëri ata kërkonin dhe, ende e synojnë këtë, që ta mbajnë nivelin e tyre gjenetik të pastër, sa më shumë që të jetë e mundur, prej ndërkëmbimit brenda racës ose brenda një rrethi të ngushtë, rreth një mjedisi të ngjashëm gjenetikisht. U ishte thënë se ishte kjo rrymë gjenetike, e cila përgatiti trullosjen në familjet e "Iluminatit", të cilat manipuluan kursin e historisë njerëzore qysh nga koha e Sumerisë. Manipulimi e drejtoi këtë planet gjatë asaj rruge shkatërruese, të cilën e eksperimentoi Melçedeku. Përsëri, sipas shumicës së tronditur të të 62.000 të intervistuarve, u theksua se janë, gjithashtu, pesë raca të tjera jashtëtokësore, të cilat po punojnë sot me Tokën për t'i ndihmuar njerëzit ta shkatërrojnë burgun mendor dhe ta largojnë manipulimin melçedekan. Një nga këto raca, që është përshkruar si rreth njëmbëdhjetë këmbë e gjatë, ndoshta janë "gjigantët" e legjendave të vjetra? Ata kanë nyje legeni të dyfishtë, ballë shumë të gjerë, sy blu, një boshllëk të vogël në faqe, çka mund ta quanim më tepër si gojë, dhe një hap shumë të madh. Supozoni gjithçka që doni, por kjo mund... mund... të jetë një shprehje tjetër e qenieve të Dimensionit të Katërt, të cilat po veprojnë në frekuencën tonë.

Është qartësisht e vërtetë se Sumeria ishte origjina e shumë gjërave, të cilat formësuan kulturën njerëzore dhe ekzistencën. Besimi kristian në Birin e Perëndisë dhe në Qengjin e Zotit që flijohet për faljen e mëkateve tona, mund të gjendet në

Sumeri, Babiloni dhe Egjypt. Ideja e një qengji të flijuar për të falur mëkatet e njerëzimit e ka fillesën nga besimi sumer se, nëse, në kuptimin e plotë të fjalës, ju sakrifikoni një qengj në altar, kjo do t'i largonte mëkatet e njerëzve të përfshirë në ritual. Ndërsa po shkruaja këtë libër, pashë një tablo në një revistë të ditëve tona të një çifuti ortodoks, me një pulë të valëzuar rreth kokës së një vajze të re, me besimin se pula do të përthithë "mëkatet" e saj. Nënat virgjëresha të siluetave të "shpëtimtarit" gëlojnë me bollëk gjatë botës së lashtë dhe, në fakt, mund të gjenden në besimet e popujve vendës të Amerikës Qendrore, Jugore dhe Veriore. Historia e Biblës së kopshtit të Edenit është pasqyruar nga historitë shumë më të hershme sumere, të kopshtit Edinnu dhe, madje, ideja e Sabbath-it (shabatit - të shtunës), mund të gjendet në ditën e pushimit të sumerëve, Sabattu. Popullsitë çifute (jewish-xhuish) ishin mbajtur robër në Babiloni dhe kur u liruan prej persianëve, morën me vete në Palestinë disa nga historitë dhe besimet e babilonasve. Kështu shpjegohet gjetja e këtyre fabulave në Testamentin e Vjetër të Biblës dhe në Testamentin e Ri.

Besimet e sotme janë një riciklim i besimeve të lashta dhe historive simbolike, të cilat janë përforcuar në këtë drejtim dhe janë gërshetuar nën drejtimin e ndërgjegjes së Gardianit të Burgut, ndërsa kuptimi fillestar ka humbur nën lumin e mitit dhe sajimit. Kështu që, sa herë shqyrtoni zanafillën e historive bazë të feve, do të gjeni të njëjtat tema bazë me emra të ndryshëm mbi heronjtë e pretenduar dhe shejtanët. Për variantin e krishterë të Jezusit shiko gjithashtu Bel-in (Sumeri), Dionisin (Greqi), Mithran (Persi dhe Romë), Osirisin (Egjypt), Quetzalcoatl-in (Amerika Qendrore dhe Jugore), Krishna (Indi) dhe kështu me radhë. Në këtë mënyrë, dija shpirtërore prej së cilës rrjedhin fillesat e feve ka një shtrirje të gjatë dhe është shkatërruar në arenën e publikut. Ky proces ka qenë thelbësor për kontrollin e racës njerëzore. Ju e merrni informacionin jashtë arenës së publikut dhe e kaloni atë në mënyrë të fshehtë vetëm me ata që ndajnë me ju të njëjtat ambicie.

Themeli i manipulimit të botës ka qenë gjithmonë kontrolli i njohurive. Ndërsa fetë u përdorën për frikë, fajësim dhe për të shitur me imponim te njeriu një mënyrë dëshpërimisht të pashpresë të jetës së tyre, një rrjet i fshehtë u përsos për të pasuar më shumë dijen e përparuar në drejtim të një pakice të privilegjuar. Madje, brenda këtij burgu lëkundës, është dija që vazhdon të mbetet e fshehtë ndaj shumicës së njerëzve.

3.Origjina e Botës dhe e Njeriut

Sipas mitologjisë në fillim ekzistonte një kaos, lloj mase pa formë dhe e përbërë nga elementë të tillë si: toka, uji, ajri, zjarri etj.

Nga kjo masë, më vonë, u krijua bota dhe më pas njeriu. Nga kjo masë e zhytur në errësirë të plotë, dolën dy elemente të fuqishëm: ***Toka***, që është burim i të gjitha të mirave e sendeve, si dhe ***Erosi*** (***Dashuria)***, që për dallim nga të gjitha perënditë e tjera, i jep njeriut gjallëri, forcë, duke e bërë jetën të gëzuar.

Pas një kohe shumë të gjatë, Kaosi mori trajta më të përcaktuara dhe nga ai u krijua Erebi dhe Nata, që më vonë ata lindën Ditën, Eterin, Uranin (Qiellin). Ky i fundit u bë, më pas, venqëndrimi i të gjitha perëndive. Nga Urani (Qielli) dhe Gea (Toka) lindën Titanët.

Këta ngritën krye kundër perëndive dhe u munduan të ngjiteshin në Qiell , duke vendosur njërin mal mbi tjetrin. Nga të gjithë titanët e tjerë dallohej, për nga fuqia, Kronosi.

Titanët, të nxitur nga e ëma e tyre Gea, e zemëruar, sepse Ciklopët e pabindur (edhe këta femijë të saj), të dëbuar nga i ati i tyre, qenë dërguar në Tartar, të udhëhequr nga titani Kronos, i bënë luftë Uranit, duke e rrëzuar nga froni. Kronos mori pushtetin, por kur Zeusi shfronësoi Kronosin dhe mori sundimin në Qiell, Titanët ndërmorën kundër tij një luftë 10 vjeçare, në mbarim të së cilës, të mundur keqas, qenë mbyllur në Tartar (Botë e Nëndheshme – Ferr).

Kronosi (Koha) përmbysi të atin e tij, - Uranin, mbasi ky i zhdukte Titanët, nga frika se mos i merrnin pushtetin.

Nga martesa e Kronosit me Rea-n, lindën: Hera, Plutoni, Poseidoni, Zeusi. Por Kronosi, nga frika se mos edhe femijët e tij do të hakmerreshin një ditë, ashtu sikundër kishte vepruar dhe ai me te atin, i gëlltiti të gjithë djemtë që lindi gruaja e tij Rea.

Kur Rea lindi Zeusin, iu lut prindërve te saj, Qiellit dhe Tokës, që ta ndihmonin të shpëtonte djalin e saj Zeusin.

Këta e këshilluan vajzën e tyre të shkonte në ishullin e Kretës dhe aty, kur lindi Zeusi, e ëma e tij, gjithnjë e ndihmuar nga prindërit e saj, fshehu të birin në një shpellë në malin Ida, ku dhia Amaltea e ushqente me qumështin e saj.

Pastaj Rea mbështolli një gur të madh dhe ia dha të shoqit, i cili e gëlltiti menjëherë pa kuptuar gjë. Zeusi, pasi u rrit shumë shpejt e rrëzoi nga froni të atin , duke u bërë ai kështu sundues i gjithëfuqishëm. Luftoi edhe kundër titanëve të tjerë, që ishin vëllezërit e tij.

Titani Promete, i biri i titanit Japet dhe vëlla i Atlasit, krijoi njeriun e parë prej balte dhe uji, duke i dhënë paraqitjen e perëndive.

Pas kësaj, ndërsa perëndesha Athina i dha shpirt njeriut, Prometeu për ta bërë qenie të arsyeshme, vodhi zjarrin nga Qielli dhe ua dha njerëzve. Ai u mësoi si duhet të jetonin, të punonin, të ndërtonin shtepi..., etj. Dhënia e zjarrit qe e domosdoshme për jetesën e njeriut dhe për zhvillimin e të gjitha mjeshtërive.

Zeusi, i zemëruar nga veprimi i Prometeut, sepse zjarrin mund ta kishin vetëm perënditë e Qiellit, vendosi ta ndëshkonte rreptë. Me prangat që i kishte fabrikuar Hefesti, dhe me anën e tij, e lidhi Prometeun në një shkëmb në malin e Kaukazit. Një shqiponjë e dërguar nga Zeusi, i shqyente mëlçinë, e cila rritej përsëri, kështu që dhimbja s'pushone kurrë. Vuajti për 30 vite, derisa një ditë Herakliu (Harakliti, Herkuli) e vrau shqiponjën dhe çliroi Prometeun e lidhur.

Zeusi mendoi gjithashtu të ndëshkonte edhe njerëzit, duke i derguar Epimeteut, që ishte vellai i Prometeut, Pandorën e bukur, me të cilën ai u martua. Ajo ishte gruaja e parë e krijuar nga Hefesti me urdhër të Zeusit.

Perëndesha Athina e pajisi Pandorën me të gjitha ciësitë. Vetë emri Pandora do të thotë, "me të gjtha cilësitë". Kur Pandora shkoi tek Epimeteu, Zeusi i dhuroi një kuti ku ishin mbyllur të gjitha të mirat dhe të këqijat së bashku dhe që s'duhej hapur kurrë. Epimeteu, kureshtar, e hapi kutinë fatale dhe atëherë të mirat dhe të këqijat u përhapën në gjithë botën.

Në fund të kutisë kishte mbetur vetëm Shpresa, perëndesha që mbetet deri në fund te të gjithë njerëzit.

4.Rënia e Teorisë së Evolucionit

Shumë njerëz që kanë dëgjuar të flitet për Teorinë e Evolucionit, mendojnë se ajo ka të bëjë vetëm me fushën e biologjisë dhe se nuk ka lidhje me jetën e tyre, por një mendim i tillë është krejt i gabuar, sepse shumë më tepër se një koncept biologjik, Teoria e Evolucionit përbën themelin e një filozofie të pabazuar në realitet, që ka pushtuar mendjet e një numri shumë të madh njerëzish.

Kjo filozofi është "materializmi", e cila përmban një numër pikëpamjesh ireale për arsyen dhe mënyrën se si njeriu erdhi në ekzistencë. Materializmi predikon se nuk ekziston asgjë tjetër veç materies dhe se kjo materie është esenca e çdo gjëje, qoftë kjo organike apo inorganike.

Materializmi kërkon të anullojë vlerat bazë mbi të cilat qëndrojnë shteti dhe shoqëria dhe të krijojë një shoqëri pa shpirt, të pandjeshme, në të cilën mbizotërojnë pikëpamjet antinjerëzore. Shumica e njerëzve pranojnë çdo gjë që dëgjojnë nga shkencëtarët si diçka më se të vërtetë. Ata as nuk e çojnë ndërmend se shkencëtarët mund të kenë paragjykime të ndryshme filozofike dhe ideologjike.

Fakti është se shkencëtarët evolucionistë imponojnë në publik paragjykimet dhe pikëpamjet e tyre filozofike nën maskën e shkencës. P.sh. megjithëse ata e dinë se ngjarjet e rastësishme nuk shkaktojnë gjë tjetër veç çrregullimit dhe konfuzionit, ata vazhdojnë të deklarojnë se rregulli e organizimi mahnitës që vërehet në Univers dhe në organizmat e gjallë është "ezultat i rastësisë". Është e lehtë t'i imponohesh njeriut të thjeshtë me anë të kësaj të ashtuquajture shkencë që në të vërtetë është mashtrim. Vizato një pikturë, si të ta hajë mendja, që paraqet kalimin nga toka në ujë, shpik fjalë latine për kafshën në ujë dhe "pasardhësin" e tij në tokë, sajo formën kalimtare, përpuno një gënjeshtër si psh: "Eustenopteroni" u transformua në fillim në "Ripitistian Krosoptergian", pastaj u shndërrua në "Ictiostegan" gjatë një procesi të gjatë evolutiv dhe ja ku u sajua një argument evolutiv. Pastaj vendosi këto fjalë në gojën e një shkencëtari me syze me xhama të trashë dhe bluze të bardhë dhe do të bindësh lehtësisht shumë njerëz. Ndërsa media, e cila është dhënë me mish e me shpirt pas përkrahjes së evolucionit, do t'ia shpërndajë lajmin "e mirë" mbarë botës me shumë entuziazëm. Teoria e Çarls Darvinit nuk mbështetet në asnjë zbulim shkencor objektiv. Ashtu siç tregohet edhe në kapitullin me titull "Vështirësitë e Teorisë" në librin e tij "Origjina e Specieve", teoria linte hapësira të mëdha përballë një sërë pyetjeve shumë të rëndësishme

Darvini shpresonte që vështirësitë që i dilnin teorisë do të kapërceheshin me zhvillimin e shkencës dhe zbulimet e reja shkencore do ta forconin atë edhe më tepër, gjë të cilën e deklaron shpesh në libër. Por shkenca përparonte plotësisht në kah të kundërt me shpresat e Darvinit dhe në vend që ajo t'i përkrahte hipotezat themelore të teorisë, i shtoi akoma dhe më tepër pikëpyetjet rreth kësaj teorie. Disfata e Teorisë së Evolucionit përballë shkencës mund të përmblidhet në 3 çështje kryesore:

1.Origjina e jetës në Tokë

Darvini, në librin e tij, nuk ka folur fare mbi origjinën e jetës, sepse koncepti primitiv në periudhën kur jetoi ai, supozonte se qeliza zotëronte një konstrukt shumë të thjeshtë. Sipas teorisë së "lindjes së rastësishme" që besohej qysh në mesjetë, lëndët inorganike, duke u bashkuar, mund të formojnë një qelizë. Por kjo gjë është e pamundur. Në kohën e Darvinit ishte shumë i përhapur mendi-mi se buburrecat

formoheshin nga tepricat e ushqimeve, ndërsa minjtë nga gruri. Për të provuar diçka të tillë janë bërë eksperimente nga më të çuditshmet: Një leckë e ndotur me pak grurë mbi të, në një anë, ndërsa në anën tjetër një shkencëtar, duke pritur që pas një farë kohe të formoheshin minj. Por vetëm 5 vjet pas botimit të librit të Darvinit, biologu i shquar francez, Lui Pastër e çrrënjosi plotësisht këtë besim, duke cituar:

"Pretendimet se lëndët inorganike mund të formojnë jetë, u varrosën plotësisht në histori".

2 – Mekanizmat e evolucionit

Darvini ka dhënë shembuj të ngjashëm në librin e tij, ku pretendon se disa arinj për të gjetur ushqim në thellësi të detit janë shndërruar në balena. Por me zbulimet e Mendelit dhe me zhvillimin e njohjes së ligjeve të trashëgimisë, të cilat u saktësuan nga shkenca e gjenetikës në shekullin XX, u shemb plotësisht legjenda e përcjelljes së karakteristikave të fituara në brezat pasardhës, prej nje lloji tjetër. Kështu, u vërtetua përfundimisht se kjo hipotezë ishte një mekanizëm joefektiv, por evolucionistët, për të gjetur një zgjidhje, nxorën në dritë në fund të viteve '30-të - "Teorinë Sintetike Moderne", apo siç njihet ndryshe Neo-darvinizmin, i cili i konsideroi mutacionet, si "shkaqe të ndryshimeve të dobishme". Sipas kësaj teorie miliona gjallesa në botë u shfaqën si rezultat i mutacio-neve, apo gabimeve gjenetike, në organet e ndërlikuara të këtyre gjallesave të gjalla si veshët, sytë, mushkëritë apo krahët.

Me këtë ata shpjegonin zhvillimin e mushkërive te peshqit ku më pas, sipas tyre, u shndërruan në zvarranikë, apo formimin e krahëve te zvarranikët, të cilët me vonë evoluan në zogj. Por kjo nuk mund të jetë e vërtetë dhe për vetë faktin se ADN-ja zotëron një sistem shumë të ndërlikuar. Çdo ndikim spontan mbi këtë molekulë, mund të shkaktojë vetëm dëme. Gjenetisti amerikan B. G. Ranganathan e shpjegon këtë fakt si më poshtë:

"Mutacionet janë të vogla, të rastësishme dhe të dëmshme. Shfaqen shumë rrallë dhe mundësia më e madhe është që ato të mos kenë efekt. Këto karakteristika tregojnë se mutacionet nuk mund të sjellin zhvillime evolutive. Një ndryshim i rastësishëm në një organizëm tepër të ndërlikuar është ose i paefektshëm ose i dëmshëm. Një ndryshim i rastësishëm që mund të ndodhë në një orë dore nuk do ta zhvillonte atë. Mundësia më e madhe është që ky ndryshim të jetë i dëmshëm e, në rastin më të mirë, i paefektshëm. Një tërmet nuk e zhvillon një qytet, por vetëm e shkatërron…".

3 – Të dhënat fosile

Të dhënat fosile janë treguesi më i qartë se skenari që pretendohet nga Teoria e Evolucionit nuk është përjetuar kurrë. Sipas teorisë, të gjitha gjallesat kanë evoluar nga njëra-tjetra. Një specie, e cila ekzistonte më parë, me kalimin e kohës, kthehej në një urë kalimi për formimin e një specieje tjetër dhe në këtë mënyrë janë shfaqur të gjitha speciet e tjera. Sipas teorisë, ky transformim u krye gjatë një periudhe të gjatë prej qindra miliona vjetësh. Brenda këtij intervali të gjatë transformimi, duhet të jenë formuar dhe të kenë jetuar miliarda "specie kalimtare". P.sh., në të kaluarën duhet të kenë ekzistuar qenie gjysmë-peshk gjysmë-zvarranik, apo gjysmë-zog gjysmë-zvarranik. Meqë ajo ishte një periudhë transformimi, gjallesat duhet të kenë qenë të gjymtuara dhe me një sërë defektesh. Evolucionistët, këto qenie imagjinare që besojnë të kenë jetuar në të kaluarën, i quajnë "forma kalimtare".

Nëse me të vërtetë do të kishin ekzistuar gjallesa të tilla në të kaluarën, atëherë larmia dhe numri i tyre do të ishte shumë herë më i madh se larmia dhe numri i specieve ekzistuese. Kështu që mbetjet e këtyre qenieve të çuditshme do të haseshin në të dhënat fosile. Darvini, në librin e tij, këtë fakt e shpjegon kështu: *"Nëse teoria ime është e vërtetë, atëherë forma kalimtare të panumërta që lidhin speciet e të njëjtit grup, duhet të kenë ekzistuar... Si rrjedhim, provat për ekzistencën e tyre në të shkuarën mund të gjenden vetëm në mbetjet fosile".*

Nga mesi i shekullit XIX e deri më sot, edhe pse janë bërë shumë kërkime intensive mbi fosilet, kurrë nuk janë gjendur forma kalimtare, qoftë edhe një e vetme. Të gjitha zbulimet e bëra nga gërmimet dhe kërkimet e ndryshme, në kundërshtim me shpresat e evolucionistëve, tregojnë se gjallesat janë shfaqur njëkohësisht, të përsosura dhe pa mangësira. Paleontologu i njohur anglez Derek Ager, edhe pse ishte një evolucionist, u detyrua ta pohonte këtë realitet: *Problemi ynë është ky: Tek analizojmë me hollësi të dhënat fosile në nivelin klasor apo të llojeve, hasim gjithmonë e më tepër jo evolucion gradual, por shpërthim të papritur të një lloji për llogari të një tjetri".*

Fosilet tregojnë se qeniet e gjalla u shfaqën në Tokë të formuara plotësisht e përsosmërisht. Me fjalë të tjera "origjina e specieve", në kundërshtim me atë që mendonte Darvini, është ***Krijimi*** dhe jo ***Evoluimi***.

Nuk ekziston asnjë mbetje fosile që të mbështesë përrallën e evoluimit të njeriut nga majmuni. Përkundrazi, të dhënat fosile tregojnë se mes njerëzve dhe majmunëve ekziston një kufi i pakapërcyeshëm. Të përballur me këtë fakt, evolucionistët i lidhën shpresat pas disa vizatimeve dhe maketeve imagjinare. Mbetjeve fosileve, ata u mvishnin maskat që dëshironin dhe formonin fytyra imagjinare gjysmë-majmun e gjysmë-njeri. Darvinizmi është një dogmë e mbajtur gjallë për hir të lidhjes me filozofinë materialiste. Sipas kësaj dogme asgjë nuk ekziston përveç materies. Ajo predikon se lënda pa jetë dhe e pavetëdijshme krijoi jetën. Ajo pranon që miliona specie të gjalla, si zogjtë, peshqit, xhirafat, tigrat, insektet, pemët, lulet, balenat apo qeniet njerëzore u shfaqën nga fenomene fizike që vepruan brenda lëndës natyrale, si shiu apo rrufetë. Ky besim është në kundërshtim të plotë si me logjikën ashtu edhe me shkencën. Por darvinistët vazhdojnë të mbrojnë këtë dogmë me qëllim që "mos të lejojnë daljen në skenë të një Qenieje Hyjnore".

"O njerëz, adhurojeni Zotin tuaj, i cili ju krijoi juve edhe ata që ishin para jush ashtu që të jeni të devotshëm (të shpëtuar)". {Kuran 2:21}

Kushdo që nuk e shikon prejardhjen e gjallesave me një paragjykim materialist, do ta kuptojë këtë të vërtetë të qartë; të gjitha krijesat janë rezultat i krijimit të një Krijuesi, i cili zotëron fuqi, dije dhe inteligjencë superiore. Krijuesi është Zoti, i cili krijoi të gjithë Universin, e projektoi atë në mënyrën më të përkryer dhe krijoi dhe iu dha formë të gjitha gjallesave.

5.Edhe Darwini besonte se njeriu u krijua nga alienët

Ka kohë të gjatë dhe supozime për origjinën e jetës në planetin Tokë që mund të ishte më shumë një jetë aliene sesa ne mund të mendojmë. Studimet e fundit madje thonë se disa proteina të caktuara kanë shërbyer si blloqe për të krijuar jetën në planetin tonë e cila ka ardhur nga një planet tjetër.

Por, më saktë nga anijet kozmike, fajtoret duket se më shumë ishin gurët nga hapësira. Kjo është e drejtë, një besim i gjatë që meteorët që kishin proteina të

caktuara, apo forma të thjeshta të jetës kanë mundur të vinë në kohëra antike që ende është në diskutim duke ngritur pyetjen "a jemi me të vërtetë alien"?

Në mes të atyre që kanë pyetur është nëse jeta në tokë është më të vërtetë jashtëtokësore, e të cilës listë i shtohet edhe Charles Darwini, cili në një korrespondencë të botuar në verën e vitit 1881 me kolegë supozonte që origjina jashtëtokësore e qenieve në Tokë mund të këtë krijuar jetën në tokë dhe evolucionin e kohës pavarësisht se pastaj ai kishte llogaritur keq moshën e planetit tonë.

David Bressan ka folur për njërën nga letrat e Darwinit për spekulimet e jetës jashtëtokësore në një post të fundit në " Scientific American", ku ai thotë kështu: "Në gushtin e vitit 1881 magazina "Science" botoi një artikull të një letër-shkëmbimi nga dy gjeolog amator, – britanikun Charles R. Darwind dhe gjermanin Otto Hahn – ku debatonin për mundësinë e jetës jashtëtokësore. Disa vite me herët Darwin kishte botuar librin - "Orgjina e qenieve" ku thoshte se, "forma komplekse e jetës shkon ngadalë gjatë kohës nga kjo e thjeshta, megjithatë derisa toka duket shumë e re (duke u bazuar në gabimin e llogaritur të fizikanit Lord Kelvin) për të shpjeguar që vëzhgimi modern i origjinës së mikroorganizmave në hapësirë mund të zgjedh këtë kontradiktë".

Kjo ishte një gjë sikurse ideja për romanin në vitin 1881, koncepti që jeta në tokë mund të këtë origjinën nga bashkëveprimi me materien nga trupa të tjerë tokësorë që është një temë e zakonshme sot, si në mendimet shkencorë ashtu edhe në mendimet alternative.

Që nga viti 1960, popullarizimi i teorive "paleokontakt" tregon termin që jeta e hershme në Tokë – apo ndoshta edhe njerëzit e parë – ishin krijime të bërë nga qenie inteligjente të cilat vinin nga hapësira, e që erdhën këtu për të kërkuar shpërndarjen e një forme të komplikuar që mendon dhe dinë e që mund të krijojë edhe gjëra të vështira si arkitektura, matematika, shkenca, agrikultura dhe të qenit e njeriut primitive, që letrarishte kalon në një eksperiment shkencorë që e jep Darwini me idenë e evolucionit si fillim të saj.

Bressan vazhdon duke thënë që artikulli i ardhshëm në "Science" që ka të bëj me komunikimin e Darwinit me gjeologun amator dhe natyralist Otto Hahn, tregon shprehinë që duket krejtësisht jo karakteristike për Darwinin, veçanërisht në lidhje me atë çfarë Hahn ka thënë, në atë kohë, është gabim të thuhet që një fragment i meteorit e ka fosilizuar materien dhe bimët.

"Për çudi po ashtu në një artikull të vitit 1881 në Science një tjetër njëri që mendon si Darwini shkruan. Mendoj që Darwin, duke vëzhguar me mikroskop fragmentet e gurëve, ka kërcyer nga ulësja e tij duke shpjeguar "Zoti i madh! Çfarë zbulimi i mrekullueshëm! I mrekullueshëm!", duke theksuar që "jeta erdhi nga hapësira".

Megjithatë, supozimi këtu është që Darwini kishte pasur një mendim për mundësinë që ndoshta jeta në tokë në të vërtetë ka qenë e influencuar apo e kurdisur në brendësi nga paraqitja e materialit të yjeve. Kështu, në këtë kuptim, Darwini, Hahn dhe ndoshta shkencëtarë të tjerë bëhen teoricionetët më të hershëm "për jetën që ka ardhur nga alienët" edhe pse ndoshta jo krejtësisht në të njëjtin kontekst që ne e përdorim sot.

6.BIBLA – Zanafilla e Tokës dhe e Njerëzimit

1.Tregimi i Parë mbi Krijimin

1 Në fillim Hyji krijoi qiellin e tokën.

2 Toka ishte e shkretë dhe e zbrazët; terri e mbulonte humnerën dhe fryma e Hyjit endej përmbi ujëra.

3 Hyji tha: "Le të bëhet drita"! Dhe drita u bë. 4 Hyji pa se drita ishte gjë e mirë dhe e ndau dritën nga terri. 5 Hyji e quajti dritën 'ditë', kurse terrin 'natë'. Dhe u bë mbrëmje e mëngjes - dita e parë.

6 Hyji tha edhe: "Le të bëhet ndërmjet ujërave kupa e qiellit dhe le t'i ndajë ajo ujërat prej ujërave". 7 Hyji bëri kupën e qiellit dhe i ndau ujërat që ishin nën kupën e qiellit prej atyre që ishin përmbi kupën e qiellit. Dhe u bë ashtu.

8 Hyji e quajti kupën e qiellit 'qiell'. Dhe u bë mbrëmje e mëngjes - dita e dytë.

9 Hyji tha prapë: "Le të bashkohen ujërat, që janë nën qiell, në një vend të vetëm. E le të duket teriku!". Dhe u bë ashtu.

10 Hyji terikun e quajti 'tokë' kurse ujërat e bashkuara i quajti 'dete'. Dhe Hyji pa se ishte gjë e mirë. 11 Dhe Hyji tha: "Le të qesë toka bar të gjelbër e bar që qet farë e lëndë frytdhënëse që jep fryte sipas llojit të vet që ta ketë farën e vet në vetvete përmbi tokë"! E u bë ashtu. 12 Toka qiti barin e gjelbër, barin që qet farë sipas llojit të vet, dhe lëndën frytdhënëse sipas llojit të vet, që ka më vetvete farën sipas llojit të vet. Hyji pa se ishte gjë e mirë. 13 Dhe u bë mbrëmje e mëngjes - dita e tretë.

14 Hyji tha: "Le të bëhen ndriçues në kupën e qiellit, që ta ndajnë ditën e natën dhe të shërbejnë si shenja për stinë, ditë dhe vite: 15 që të ndriçojnë në kupën e qiellit dhe të ndrisin tokën". Dhe u bë ashtu. 16 Hyji bëri dy dritëdhënës të mëdhenj: dritëdhënësin më të madh që të sundojë ditën e dritëdhënësin më të vogël që të sundojë natën dhe yjet. 17 Hyji i vendosi në kupën e qiellit që të ndriçojnë mbi tokë, 18 që ta sundojnë ditën dhe natën e ta ndajnë dritën prej errësirës. Hyji pa se ishte gjë e mirë. 19 Dhe u bë mbrëmje e mëngjes - dita e katërt.

20 Hyji tha edhe: "Le të vlojnë ujërat vrumull me qenie të gjalla e shpendët le të fluturojnë përmbi tokë, nën kupën e qiellit"!

21 Hyji krijoi përbindësh të mëdhenj deti dhe çdo lloj qenie të gjallë që lëviz rrëshqanthi e gëlojnë sipas llojit të vet si edhe çdo shpend sipas llojit të vet. Hyji pa se ishte gjë e mirë.

22 Hyji i bekoi dhe tha: "Shtohuni e shumohuni, mbushni ujërat e detit; po edhe shpendët le të shumohen përmbi tokë"! 23 Dhe u bë mbrëmje e mëngjes - dita e pestë.

24 Përsëri Hyji tha: "Le të prodhojë toka qenie të gjalla, secilën sipas llojit të vet: bagëti, zvarranikë dhe egërsira sipas llojit të tyre"! Dhe u bë ashtu.

25 Hyji krijoi çdo lloj egërsire, bagëtie dhe zvarraniku të tokës. Hyji pa se ishte gjë e mirë.

26 Hyji tha: "Le ta bëjmë njeriun në shëmbëlltyrën e në përngjasimin tonë që të jetë zotërues i peshqve të detit, i shpendëve të qiellit, i kafshëve, i mbarë tokës, dhe i çdo zvarraniku që zvarritet mbi tokë"!

27 Hyji krijoi njeriun në përngjasimin e vet, e krijoi në përngjasimin e Hyjit; i krijoi mashkull e femër.

28 Hyji i bekoi dhe u tha: “Shtohuni e shumohuni e mbusheni tokën dhe
sundojeni atë! Bëhuni zotëruesit e peshqve të detit, të shpendëve të qiellit dhe të çdo
gjallese që lëviz përmbi tokë”!
29 Hyji tha edhe: “Ja, çdo bimë që qet farë mbi tokë dhe të gjitha pemët që kanë
në vetvete frytin e pemës që qet farë: le të jenë ushqimi juaj”!
30 Të gjitha kafshëve mbi tokë, çdo shpendi të qiellit e çdo gjëje që lëviz mbi
tokë, në të cilat është fryma e jetës, i jap për ushqim të gjitha barërat e gjelbëra. Dhe u
bë ashtu.
31 Hyji shikoi gjithçka kishte bërë dhe, ja, ishin shumë të mira!” Dhe u bë
mbrëmje e mëngjes - dita e gjashtë.

2.Prova e Lirisë – Parajsa

1 Kështu u kryen qielli e toka dhe mbarë ushtria e tyre.
2 Të shtatën ditë Hyji e kreu punën e vet që kishte bërë. Të shtatën ditë pushoi
nga çdo punë që kishte bërë.
3 Hyji e bekoi të shtatën ditë dhe e shenjtëroi, sepse atë ditë kishte pushuar prej
çdo pune që Hyji kishte bërë duke krijuar.
4 Kjo është zanafilla e qiellit dhe e tokës, kur qenë krijuar.
Atë ditë, kur Zoti Hyj krijoi tokën e qiellin 5 para se të mbinte në tokë ndonjë
shkurre fushe, para se të gjelbëronte ndonjë bimë tokësore: sepse Zoti Hyj nuk kishte
lëshuar ende shi mbi tokë e nuk kishte njeri që ta punonte tokën; 6 megjithatë, një
burim dilte nga toka dhe e ujiste mbarë sipërfaqën e saj, 7 atëherë Zoti Hyj e formoi
prej pluhurit të tokës njeriun dhe nëpër hundë i futi frymën e jetës e njeriu u bë qenie
e gjallë.
8 Zoti Hyj mbolli një kopsht në Eden, në lindje e në të e vendosi njeriun që e
kishte krijuar. 9 Zoti Hyj bëri që prej toke të mbijë çdo lloj peme, e bukur për t’u parë
dhe e shijshme për t’u ngrënë e në mes të parrizit pemën e jetes e pemën e dijes të
mirës e të së keqes.
10 Një lumë buronte nga Edeni për ta ujitur kopshtin. Prej andej ndahej e
formonte katër krahë. 11 Njëri quhet Pison: ky dredhon rreth mbarë tokës së Hevilatit
ku ka ar - 12 ari i asaj toke është shumë i mirë - po ka edhe bdel dhe gur onikin. 13
Lumi i dytë quhet Geon. Ky i sillet rreth mbarë tokës së Etiopisë. 14 Kurse lumi i tretë
quhet Tigris: ky rrjedh në lindjen e Asirisë. E lumi i katërt është Eufrati.
15 Zoti Hyj e mori njeriun dhe e vendosi në kopshtin Eden që ta punojë e ta ruajë
atë: 16 Zoti Hyj i urdhëroi njeriut dhe i tha: “Ha prej çdo peme të kopshtit; 17 por prej
pemës së dijes - të së mirës dhe të së keqes, ruaj se ha. Sepse, atë ditë që ke për të
ngrënë prej saj, do të vdesësh”.
18 Zoti Hyj tha edhe: “Nuk është mirë që njeriu të jetë vetëm: do t’ia bëj një
ndihmë që t’i përngjajë”. 19 Pasi Zoti Hyj i kishte formuar prej dheut të gjitha kafshët
e gjalla të fushës dhe të gjithë shpendët e qiellit, i solli te njeriu, për të parë, se si do t’i
quajë, sepse secila kafshë e gjallë do të mbante atë emër, me të cilin do ta quante
njeriu.
20 Njeriu ia ngjiti emrin përkatës secilës bagëti, secilit shpend të qiellit dhe
secilës egërsirë të fushës; por për njeriun nuk gjendej një ndihmës që t’i përngjante
atij.
21 Prandaj, Zoti Hyj i lëshoi njeriut një gjumë të rëndë. Pasi e zuri gjumi, ia nxori
një brinjë dhe vendin e saj e mbushi me mish.

22 Zoti Hyj e përftoi gruan prej brinjës që ia kishte nxjerrë njeriut dhe e solli te njeriu.

23 Atëherë njeriu klithi:

"Kjo tani është ashti i eshtrave të mi dhe mishi i mishit tim!

Le të quhet Grua, sepse kjo u mor nga njeriu".

24 Për këtë arsye njeriu do ta lërë të atin dhe t'ëmën e vet dhe do të jetojë bashkë me gruan e vet e do të bëhen një trup i vetëm.

25 Të dy ishin të zhveshur: njeriu dhe gruaja e nuk ndjenin farë turpi.

3.Rënia

1 Ndër të gjitha egërsirat e fushës që Zoti Hyj krijoi, gjarpri ishte më dinaku. Ky i tha gruas: "Vërtet, Hyji ju urdhëroi që të mos hani prej asnjë peme të kopshtit?". 2 Gruaja iu përgjigj: "Ne i hamë frutat e pemëve që janë në kopsht; 3 porse për frytin e pemës që është në mes të kopshtit, Hyji na urdhëroi të mos e hamë as të mos e prekim që të mos vdesim". 4 Porse gjarpri i tha gruas: "Nuk do të vdisni assesi. 5 Madje Hyji e di se kurdo të hani prej saj, sytë tuaj do të hapen e do të bëheni porsi Hyji duke e njohur të mirën e të keqen".

6 Atëherë gruaja pa se pema ishte e mirë për ta ngrënë dhe e bukur për t'u parë dhe pemë e dëshirueshme për të fituar dijen; gruaja mori prej frutit të saj dhe hëngri. Pastaj i dha edhe burrit të vet që ishte me të. Hëngri edhe ai. 7 Atëherë u hapën sytë të dyve. Kur panë se ishin lakuriq, gërshetuan gjethe fiqsh dhe bënë mbështjellës për vete.

8 Kur pastaj e dëgjuan zërin e Zotit Hyj që po shëtiste nëpër kopsht, në freskinë e pasditës, njeriu e gruaja e tij u fshehën para Zotit Hyj ndërmjet pemëve të kopshtit.

9 Zoti Hyj e thirri njeriun e i tha: "Ku je"? 10 Ky iu përgjigj: "Dëgjova zërin tënd në kopsht e u tremba, sepse jam lakuriq e u fsheha". 11 Ai i tha: "Kush të tregoi se je lakuriq? A mos hëngre frutat nga pema prej së cilës të kam urdhëruar të mos hash"? 12 Njeriu u përgjigj: "Gruaja që ma dhe për shoqe, ajo më dha frut prej pemës dhe hëngra". 13 Atëherë Zoti Hyj i tha gruas: "Pse e bëre këtë"? Gruaja u përgjigj: "Më gënjeu gjarpri dhe hëngra".

14 Atëherë Zoti Hyj i tha gjarprit:

"Pasi e bëre këtë gjë qofsh mallkuar ndër të gjitha bagëtitë dhe kafshët e egra!

Do të ecësh përmbi barkun tënd dhe do të hash pluhur në të gjitha ditët e jetës sate!

15 Armiqësi do të vë ndërmjet teje e gruas, ndërmjet farës sate e farës së saj: fara e saj do të ta ndrydhë kokën, kurse ti do t'ia sulmosh themrën".

16 E gruas i tha:"Do t'i shtoj mundimet e shtatzënisë sate,

në mundime do t'i lindësh fëmijët, dëshirimi yt do të të shtyjë kah burri yt e ai do të sundojë mbi ty."

17 Kurse njeriut i tha:

"Pasi e dëgjove zërin e gruas sate dhe hëngre frutin prej pemës që ta pata ndaluar ta hash: Për shkak tëndin qoftë mallkuar toka! Prej saj me mund do ta nxjerrësh kafshatën për çdo ditë të jetës sate.

18 Do të të prodhojë ferra e halluga dhe do të ushqehesh me barishte toke.

19 Me djersë të ballit tënd do ta hash bukën derisa të mos kthehesh në dhé prej të cilit qe nxjerrë, sepse pluhur je dhe në pluhur do të kthehesh"!

20 Njeriu e quajti gruan e vet Evë, sepse ajo është nëna e të gjithë të gjallëve.

21 Zoti Hyj ia bëri njeriut e gruas së tij petkat prej lëkure dhe i veshi.

22 Atëherë Zoti Hyj tha: "Ja, njeriu u bë gati si njëri prej nesh duke e njohur të
mirën e të keqen; tani, pra, s'do të ishte mirë ta shtrijë dorën e të marrë prej pemës së
jetës e të hajë dhe të jetojë për amshim".

23 Zoti Hyj e dëboi njeriun prej kopshtit të Edenit që ta punojë tokën prej së cilës
qe krijuar. 24 E dëboi njeriun dhe, në lindjen e kopshtit të Edenit, i vendosi kerubinët
e shpatën flakëruese e vringëlluese për ta ruajtur shtegun e pemës së jetës.

4.Kaini e Abeli

1 Njeriu e njohi Evën, gruan e vet. Ajo ngjizi dhe lindi Kainin e tha: "Prej Zotit e
fitova një njeri."

2 Pastaj lindi Abelin, vëllanë e tij. Abeli ishte bari delesh, kurse Kaini bujk.

3 Pas disa kohësh Kaini i kushtoi Zotit fli prej fryteve të tokës. 4 Po ashtu edhe
Abeli kushtoi prej të parëlindurve të grigjës së vet bashkë me dhjamin e tyre. Zoti e
pëlqeu Abelin dhe flinë e tij, 5 kurse as Kainin e as flinë e tij s'e pëlqeu fare. Kaini u
zemërua për së tepërmi dhe u çart në fytyrë. 6 Zoti i tha: "Përse je zemëruar dhe rri
kokulur? 7 Sepse, nëse vepron mirë, a nuk do ta mbash kokën lart? E po s'veprove
mirë, në pritë te dera e ke mëkatin; ai të lakmon ty; porse ti duhet ta mbizotërosh".

8 Kaini i tha vëllait të vet Abelit: "Të dalim jashtë"! Kur u gjetën në fushë, Kaini
u hodh mbi vëllanë e vet Abelin dhe e vrau.

9 Atëherë Zoti e pyeti Kainin: "Ku është vëllai yt, Abeli"? Ky iu përgjigj: "Nuk
di. Pse a mos jam unë rojtari i tim vëllai"? 10 Zoti i tha: "Po çka bëre?! Zëri i gjakut të
vëllait tënd bërtet tek unë prej dheut. 11 Prandaj qofsh mallkuar e dëbuar nga ara, e
cila e hapi gojën dhe e përpiu gjakun e vëllait tënd të derdhur prej dorës sate! 12 Kur
ta punosh tokën, ajo s'do t'i japë më frytet e veta. Do të jesh endacak dhe rravgues
përmbi tokë". 13 Kaini i tha Zotit: "Ndëshkimi im është më i madh nga sa mund të
mbart. 14 Ja! Ti po më dëbon sot prej tokës së pëlleshme dhe më duhet të fshehem prej
fytyrës sate dhe do të jem rravgues dhe endacak përmbi tokë. Këndej, edhe kushdo
që të më gjejë, do të më vrasë". 15 Por, Zoti i tha: "Jo, pra, assesi s'do të ndodhë ashtu,
sepse kushdo që ta vrasë Kainin, do të ndëshkohet shtatëfish"! E Zoti i vuri Kainit një
shenjë që të mos e vrasë askush që do ta gjente.

16 Kaini iku prej pranisë së Zotit dhe zuri vend në dheun e Nodit, në lindje të
Edenit.

5.Pasardhësit e Kainit

17 Kaini e njohi gruan e vet; ajo ngjizi dhe lindi Henokun. Pastaj ndërtoi një qytet
dhe ia ngjiti emrin e të birit, Henok. 18 Henokut i lindi Iradi, Iradit i lindi Maviaeli,
Maviaelit i lindi Matuzaeli e Matuzaelit i lindi Lameku. 19 Ky mori dy gra. Njëra
quhej Adë, kurse tjetra Selë. 20 Ada lindi Jabelin, i cili qe trungu i atyre që banojnë në
tenda dhe i barinjve. 21 Vëllai i tij quhej Jubal. Ky qe trungu i të gjithë atyre që i bien
cetrës dhe fyellit.

22 Po edhe Sela lindi Tubalkainin. Ky qe farkëtar, trungu i atyre që punojnë
remin dhe hekurin. Tubalkaini e pati motër Noemën. 23 Lameku u tha grave të veta:
"Adë e Salë, dëgjojeni zërin tim; gratë e Lamekut, dëgjojeni fjalën time: vrava njeriun
pse më pat plagosur, edhe një djalosh pse më pat rënë.

24 Kaini do të hakmerret shtatëfish, kurse Lameku shtatëdhjetë herë shtatë"!

Seti dhe pasardhësit e tij

25 Adami e njohi gruan e vet dhe ajo lindi djalë, të cilit ia ngjiti emrin Set. Tha:
"Hyji më dhuroi pasardhës tjetër në vend të Abelit, të cilin e vrau Kaini". 26 Po edhe
Setit i lindi djalë, të cilin e quajti Enos. Aso kohe zuri të thirret në ndihmë emri i Zotit.

6.Patriarkët e para Përmbytjes

1 Ky është libri i breznive të Adamit. Kur Hyji e krijoi njeriun, e krijoi në
përngjasimin e Hyjit. 2 E krijoi njërin mashkull, kurse tjetrin femër dhe i bekoi. Ditën
kur qenë krijuar ua dha emrin "Njeri".

3 Adami kishte njëqind e tridhjetë vjet kur i lindi djali që i përngjante krejt atij
me fytyrë - të cilin e quajti Set. 4 Adami, pasi i lindi Seti, jetoi tetëqind vjet dhe i
lindën edhe djem e vajza. 5 Adami jetoi nëntëqind e tridhjetë vjet e atëherë vdiq.

6 Po edhe Seti jetoi njëqind e pesë vjet dhe i lindi Enosi. 7 Seti, pasi i lindi Enosi,
jetoi edhe tetëqind e shtatë vjet dhe i lindën bij dhe bija. 8 E tërë jeta e Setit kapi
nëntëqind e dymbëdhjetë vjet kur edhe vdiq.

9 Kurse Enosi jetoi nëntëdhjetë vjet dhe i lindi Kainani. 10 Enosi jetoi, pasi i lindi
Kainani, tetëqind e pesëmbëdhjetë vjet dhe i lindën bij e bija. 11 E tërë jeta e Enosit
kapi nëntëqind e pesë vjet kur edhe vdiq.

12 Po edhe Kainani jetoi shtatëdhjetë vjet dhe i lindi Malaleeli. 13 Edhe Kainani
jetoi pasi i lindi Malaleeli, tetëqind e dyzet vjet dhe i lindën bij dhe bija. 14 E tërë jeta e
Kainanit arrin në nëntëqind e dhjetë vjet kur edhe vdiq.

15 Po edhe Malaleeli jetoi gjashtëdhjetë e pesë vjet dhe i lindi Jaredi. 16 Po edhe
Malaleeli jetoi pasi i lindi Jaredi tetëqind e tridhjetë vjet dhe i lindën bij dhe bija. 17 E
tërë jeta e Malaleelit kapi tetëqind e nëntëdhjetë e pesë vjet kur edhe vdiq.

18 Jaredi jetoi njëqind e gjashtëdhjetë e dy vjet dhe i lindi Henoku. 19 Jaredi jetoi,
pasi i lindi Henoku, tetëqind vjet dhe i lindën bij e bija. 20 E tërë jeta e Jaredit kap në
nëntëqind e gjashtëdhjetë e dy vjet kur edhe vdiq.

21 Kur Henoku kishte gjashtëdhjetë e pesë vjet i lindi Matusala. 22 Henoku jetoi
treqind vjet udhës së Hyjit, pasi i lindi Matusala, e i lindën bij e bija. 23 E tërë jeta e
Henokut kapi treqind e gjashtëdhjetë e pesë vjet.

24 Henoku jetoi udhës së Hyjit dhe u zhduk, sepse e mori Hyji.

25 Kur Matusala kishte njëqind e tetëdhjetë e shtatë vjet i lindi Lameku. 26
Matusala jetoi, pasi i lindi Lameku, edhe shtatëqind e tetëdhjetë e dy vjet dhe i lindën
bij e bija. 27 E tërë jeta e Matusalës arriti në nëntëqind e gjashtëdhjetë e nëntë vjet kur
edhe vdiq.

28 Kur Lameku u bë njëqind e tetëdhjetë e dy vjeç, i lindi djali, 29 të cilin e quajti
Noeh. E tha: "Ky do të na ngushëllojë në mundin tonë dhe në punën e duarve tona
në fushë, të cilën Zoti e mallkoi". 30 Lameku jetoi, pasi i lindi Noehi, edhe pesëqind e
nëntëdhjetë e pesë vjet dhe i lindën bij e bija. 31 E tërë jeta e Lamekut kapi shtatëqind
e shtatëdhjetë e shtatë vjet kur edhe vdiq.

32 Noehi kishte pesëqind vjet kur i lindën Semi, Kami e Jafeti.

7.Bijtë e Hyjit e bijat e njerëzve

1 Kur njerëzit filluan të shtohen e të përhapen përmbi tokë dhe u lindën vajza,
2 bijtë e Hyjit, kur i panë bijat e njerëzve se ishin të bukura, zunë t'i marrin për gra të
gjitha ato që u pëlqenin. 3

Atëherë Zoti tha: "Shpirti im nuk do të qëndrojë përherë në njeriun, sepse ai
s'është tjetër, por mish; ditët e jetës së tij do të jenë njëqind e njëzet vjet".

[4] Në atë kohë - po edhe më vonë - kishte mbi tokë viganë, kur bijtë e Hyjit lidhnin martesë me bijat e njerëzve dhe ato u lindin fëmijë: këta janë kreshnikët e kohëve të lashta, njerëz të përmendur.

7.Zanafilla e Njerëzimit sipas Sumerëve

Sumeri, ose "toka e mbretërve të qytetëruar" lulëzoi në Mesopotami, në Irakun e sotëm, rreth vitit 4.500 para Krishtit. Sumerët krijuan një qytetërim të përparuar me sistemin e tij të gjuhës dhe shkrimit, arkitekturës dhe arteve, astronomisë dhe matematikës. Sistemi i tyre fetar ishte kompleks, dhe përbëhej nga njëqind perëndi. Sipas teksteve të lashtë, secili qytet i sumerëve ruhej nga perëndia e vet; dhe ndërkohë që njerëzit dhe perënditë dikur jetonin së bashku, njerëzit ishin shërbyes të perëndive.

Legjenda sumere e krijimit mund të gjendet në një tablet në Nippur, një qytet i lashtë mesopotamian i themeluar rreth vitit 5000 para Krishtit.

Krijimi i Tokës (Enuma Elish), sipas tabletave sumerë fillon kështu:

Kur në fillim qielli nuk kish emër,
Dhe toka poshtë nuk kish as ajo një emër,
Dhe Apsuja i lashtë, që i lindi të dyja,
Dhe Kaosi, Tiamut, nëna e të dyjave,
Kur ujërat e tyre u përzienë,
Kur asnjë prej Perëndive nuk kish lindur,
Dhe asnjëra nuk kish një emër, dhe asnjë fat nuk ishte parathënë,
Atëherë u krijuan Zotat në mesin e qiellit,
Lindën Lahmu dhe Lahamu…

Sipas mitologjisë sumere, në fillim, në Tokë sundonin Zota me pamje njeriu. Kur ata erdhën në Tokë, kishte shumë punë për t'u bërë dhe këta zota punuan tokën, duke gërmuar për ta bërë të banueshme, si dhe duke nxjerrë mineralet e saj.

Tekstet përmendin që në një moment, Zotat ngritën krye kundër punës së rëndë.

Kur Perënditë me pamje njeriu
Bënë punë dhe punuan tokën
Mundimi i Zotave ishte i madh
Puna ishte e rëndë, vuajtja e madhe.

Anu, Zoti i Zotave, ra dakord që puna e tyre ishte shumë e madhe. Djali i tij, Enki, ose Ea, propozoi që të krijohej njeriu për të bërë punën, dhe me ndihmën e gjysmë-motrës së tij, Ninkit, kështu bëri. Një zot u vra, dhe trupi e gjaku i tij u përzienë me dheun. Nga ai material u krijua qenia e parë njerëzore, me pamjen e Zotave.

Ju keni vrarë një Zot
bashkë me personalitetin e tij
Unë ju kam hequr punën e rëndë
Mundimin tuaj ua kam ngarkuar njerëzve.
…
Tek dheu, Zoti dhe njeriu do të lidhen
Tek një i vetëm
Kështu që, deri në fund të kohërave

Mishi dhe Shpriti
që nga një Zot kanë dalë
Përgjithmonë të lidhur mes tyre të jenë.

Njeriu i parë u krijua në Eden, një fjalë sumere që do të thotë "tokë e sheshtë". Tek Epi i Gilgameshit, Edeni përmendet si kopështi i Zotave dhe ndodhet diku në Mesopotami, mes Tigrit dhe Eufratit.

Në fillim, qeniet njerëzore nuk ishin në gjendje të riprodhoheshin vetë, por më vonë u modifikuan me ndihmën e Enkit dhe Ninkit. Kështu, Adapa u krijua si një qenie njerëzore tërësisht funksionale dhe e pavarur. Ky "modifikim" u krye me miratimin e vëllait të Enkit, Enlilit dhe kështu nisi një konflikt mes perëndive. Enlili u bë kundërshtari i njeriut, dhe tableta sumere përmend se njerëzit u shërbyen perëndive dhe kaluan shumë mundime dhe vuajtje.

Adapa, me ndihmën e Enkit, zbriti në Anu ku dështoi në përgjigjen ndaj një pyetjeje në lidhje me "bukën dhe ujin e jetës". Ka opinione të ndryshëm në lidhje me ngjashmëritë mes kësaj historie të krijimit, dhe historisë biblike të Adamit dhe Evës.

Kjo histori fillon vetëm në mesin e shekullit të 18-të kur arkeologët zbuluan për herë të parë mbetjet e qytetërimit të lashtë Sumerian.

Pasuria e madhe, madje e pallogaritshme e një numri të pafund arkivash të dokumentuara me kujdes, jo qindra mijëra por dhjetëra mijëra pllaka balte të zbuluara nga arkeologët dhe të krijuara nga skribët e kësaj kulture të lashtë, ka magjepsur prej kohësh arkeologët. , teologët si dhe të gjithë shkencëtarët e fushave të ndryshme.

Qytetërimi i lashtë sumerian ekzistonte në zonën e Gjirit Persik që dikur njihej si Mesapotamia (sot Iraku jugor).

Shkrimet sumere janë ndoshta dokumentet më të hershme të një qytetërimi aktual për të cilin ne jemi të vetëdijshëm sot, dhe përmes pllakave balte, vulave cilindrash dhe kolonave, sumerët na kanë ofruar një version grafik shumë të pasur të historisë së hershme njerëzore, duke përfshirë këtu historinë e krijimi i tokës dhe njeriut.

Tekstet na tregojnë gjithashtu për luftëra të mëdha dhe shkatërruese mbi zotërimin dhe kontrollin e burimeve tokësore të cilat çojnë në një shkatërrim të plotë të qytetërimit sumerian.

Shumë nga këto shkrime të lashta janë të përbëra në një metaforë komplekse. Në këtë drejtim sumerët nuk bënë përjashtim dhe tekstet ende mund të shpjegohen në këtë mënyrë për të treguar histori epike dhe fantastike pa ndonjë qëllim apo kuptim specifik mitologjik.

Megjithatë, një këndvështrim i ri mbi mënyrën e vërtetë të përkthimit sot ka krijuar një kuptim krejtësisht të ri aq sa në një kontratë të plotë të krijimit të miteve të krishterimit dhe madje edhe të vetë Babilonisë, të cilat mbeten nën një simbolikë të vazhdueshme, versionet e hershme sumeriane të historisë. mund të shihet si një rrëfim thuajse shkencor dhe një grup ngjarjesh të dokumentuara më mirë që kanë ndodhur në një rrjedhë të caktuar kohore.

Sot, studiuesit dhe teologët më në fund janë pajtuar se historia biblike e krijimit i ka vërtet themelet e saj në "Enuma Elish" të Babilonisë, e cila pa padyshim që është në vetvete një version i shkurtuar i teksteve më të hershme sumeriane.

Kjo mund të konfirmohet lehtësisht pasi shumë paralele mund të shihen në shkrimet sumeriane kur krahasohen me historitë e krijimit të Babilonisë dhe Krishterimit.

Të dhënat sumeriane për krijimin e tokës dhe lindjen e njeriut, sado e diskutueshme të jenë, janë mjaft të çuditshme, të dhënat e vetme që na japin një shpjegim shkencor që është i mundur jo vetëm për tokën dhe njerëzimin, por edhe për shumë misteriozë. aspektet e sistemit. tonet diellore.

Kjo është një arritje fantastike për tekste dhe hieroglife 6 mijë vjeçare të gdhendura në pllaka dhe kolona.

Një interpretim mjeshtëror dhe i pasur i këtyre teksteve sumeriane u bë nga studiuesi dhe arkeologu i shkëlqyer Zechariah Sitchin, i cili publikoi zbulimet e tij në një kryevepër të cilën qëllimisht e titulloi – "Kronikat e Tokës".

Stitchin kishte idenë se meqenëse dija babilonase i ka rrënjët në dokumentet sumeriane, atëherë një kuptim më i mirë i teksteve mund të arrihej duke interpretuar kozmologjinë babilonase të dijes si sumere.

Duke përdorur këtë perspektivë të re dhe me 50 vite punë, Sitchin arriti të bashkojë pjesët e historisë nga fragmente të burimeve sumeriane, babilonase, akadiane, asiriane, hitite, kananite, egjiptiane dhe hebraike, duke krijuar kështu një nga burimet më shkencore dhe më të mrekullueshme. të fillimeve tona të vërteta.

Historia që Sitchin zbuloi që buronte nga këto tabela ishte aq e diskutueshme sa për shkak të implikimeve shumë shpërthyese për njerëzimin, shumë njerëz e kanë shumë të vështirë ta pranojnë këtë histori si të vlefshme.

Megjithatë, çdo anomali me të cilën përballemi sot në Tokë dhe në sistemin tonë diellor si dhe në veten tonë përmendet dhe shpjegohet në këto tekste sumere 6 mijë vjeçare. Sasia e madhe e provave që ai paraqet për të mbështetur përfundimet e tij është po aq e jashtëzakonshme. Rastësi?

Një fakt që vlen të përmendet për veprën e Zecharia Sitchin është se megjithëse është kaq e pazakontë dhe e diskutueshme, që nga botimi i librit të tij të parë në 1975, askush nuk ka dalë ende për të paraqitur ndonjë argument. të vlefshme për të vërtetuar përkthimet, interpretimet dhe përfundimet e tij.

Edhe pse ka shumë që nuk pajtohen me interpretimet e Sitchin-it, për aq sa është e pamundur për ta të tretet historia e tij, askush nuk ka mundur të kundërshtojë ngjarjet e përshkruara nga sumerët.

Në lidhje me këtë fakt, vetë Sitchin është shprehur gjithmonë se historia e krijimit që ai ka paraqitur në Kronikën e Tokës nuk është e tija, është historia e transmetuar nga sumerët dhe nëse dikush ka problem me këtë fakt, atëherë argumentet e tyre duhet të t'i drejtohen sumerëve dhe jo atij. E vetmja gjë që ka bërë është një paraqitje e saktë e përkthimit të teksteve.

Pjesa më e madhe e mërgimit të hershëm sumerian mund të gjendet duke studiuar historinë e krishterë të Zanafillës dhe veçanërisht versionin hebre, por sigurisht që pjesa më e madhe e përkthimit është lehtësisht e interpretueshme dhe pikërisht këtu qëndron ndryshimi pasi versioni më i hershëm sumer është padyshim i plotë. Në librin e tij -"Planeti i 12-të" Sitchin theksoi hapur gabimet në përkthim. Për shembull, Strehimi i Krishterë thotë:

"Në fillim Zoti krijoi qiejt dhe tokën".

Por nëse shikojmë tekstin hebre, ajo që shkruhet në të vërtetë është:

"Në fillim Zoti krijoi Rakinë dhe Tokën".

Sitchin vëren se fjala hebraike Rakia ka disa kuptime të mundshme, në varësi të kontekstit në të cilin përdoret, dhe një prej tyre është "qiell". Si rezultat, në narrativën e krishterimit, fjala Rakia përkthehet si qiell dhe interpretohet si qiell.

Ashtu si në historinë sumeriane, miti babilonas përmes një sërë metaforash na informon për rendin e lindjes së planetëve, por në lidhje me tokën na thuhet se ishte perëndia Marduk që vrau dragoin mizor Tiamat dhe bëri të mundur krijimin.

Marduk ishte një zot i lartë i babilonasve të lashtë, kështu që në shumë mënyra kjo deklaratë është identike me atë që thuhej në Biblën e Krishterë. Por në versionin sumerian të ngjarjeve, në thelb na thuhet se ishte "Zoti i Qiellit" Nibiru që krijoi Rakia dhe Tokën. Mendohet se Nibiru është një zot specifik sumerian, ndaj do të thotë e njëjta gjë me të cilën filluam si argument.

Megjithatë, këtu fillon dallimi pasi për sumerët e lashtë Nibiru njihej edhe si trup qiellor - planet dhe ata ishin shumë specifikë për këtë fakt. Siç theksohet nga Sitchin, një përkthim tjetër i fjalës Rakia është "byzylyk i rrahur" (do të thotë i rrahur me çekiç, siç është rasti me kudhrën e farkëtarit) që në fakt ka shumë kuptime. Gjithçka është në interpretimin personal të teksteve hebraike. Pra, me një pikëpamje më të hapur dhe më të sinqertë të përkthimit të versionit të krishterë:

"Në fillim Zoti krijoi qiejt dhe Tokën", përkthehet lehtësisht në përputhje me shkrimet më të hershme babilonase dhe sumere: Marduk/Nibiru krijoi byzylykun e goditur dhe tokën. Dhe tekstet sumeriane janë shumë specifike për këtë. Dua të jap një sqarim paraprak në këtë rast pasi e di vazhdimin e historisë. Byzylyku i rrahur për të cilin lexojmë në Sumer nuk është në fakt gjë tjetër veçse brezi i asteroideve ose siç e njohim ne sot. Dhe është shumë interesant fakti i një përshkrimi kaq të detajuar të këtij brezi asteroidësh që ndodhet midis orbitave të Marsit dhe Jupiterit. Pra, ne në fakt shohim se përkthimi "byzylyk i rrahur" është më shumë në kontekst me sistemin tonë diellor sesa me atë të "qiellit". Është gjithashtu shumë interesant fakti që Ligji i Bodes tregon se duhet të kishte pasur një planet tjetër në sistemin tonë diellor në zonën ku ndodhet brezi i asteroidëve sot.

Bollëk

Ka çdo shenjë të mundshme që sugjeron se dikur ka qenë, ndërsa sot gjejmë vetëm një koleksion gurësh gjigantë, mbetje dhe rrënoja kozmike që dërgohen në një unazë të madhe rreth diellit (si një byzylyk i rrahur).

Ligji i Bodes sugjeron gjithashtu fuqimisht se duhet të ketë të paktën një planet tjetër në sistemin tonë diellor. Është e mundur që ky planet të jetë ai që u konfirmua në 2005.

Nga tekstet e tyre duket se sumerët zotëronin një sasi të konsiderueshme njohurish shkencore dhe astronomike dhe dinin gjithçka. Për shembull: Urani nuk ishte i njohur deri në 1781, ndërsa Neptuni deri në 1846.

Në astronominë moderne deri në vitin 1936 nuk e dinim që në sistemin tonë diellor kishte 9 planetë që rrotulloheshin rreth Diellit deri në momentin kur u zbulua Plutoni. Më parë, mendohej se kishte vetëm 8 të tilla, megjithëse sumerët e dinin për ekzistencën e këtij numri 6 mijë vjet më parë, përfshirë këtu dhe ata sapo zbuluan se ai e zvogëlon numrin në 10, madje tekstet sumere thonë se ka më shumë, 12 planetë të tillë dhe jo dhjetë (diçka që sugjeron edhe Ligji Bode).

Sumerët e konsideronin më me të drejtë Diellin si pjesë të Sistemit Diellor dhe së dyti sepse ata besonin se Hëna jonë aktualisht ka një histori të saj të rëndësishme.

Shumë shkencëtarë dhe studiues kanë deklaruar se hëna jonë është shumë e madhe për t'u konsideruar një satelit i vërtetë dhe kanë debatuar nëse Toka dhe Hëna duhet të klasifikohen si një sistem planetar i dyfishtë.

Sumerët besonin në këtë fakt dhe emri i tyre për këtë trup qiellor, të cilin ne e njohim si Hënë, ishte "Luna". Planeti tjetër që ekziston në sistemin tonë diellor dhe që ne e kemi zbuluar vetëm tani, ata e quajnë "Nibiru, planeti tranzit".

Sumerët thonë se Nibiru është një planet i madh, ndoshta i krahasueshëm në madhësi me Saturnin ose Uranin, dhe se ai ka një orbitë të gjerë eliptike dhe se duhen 3.600 vite tokë për të bërë një rrotullim të plotë rreth Diellit. Ata gjithashtu thonë se Nibiru është vendbanimi i Anunnaki, perëndive të tyre.

Përmendjet e shpeshta të Anunnaki-ve bëhen në tekste të ndryshme fetare, duke përfshirë Biblën e Krishterë në të cilën ata shpesh përmenden me emrin Elohim ose Nephilim ose ndonjëherë në versionet e mëvonshme thjesht me emrin "gjigantë".

Në tekstet e tyre, sumerët përsërisin vazhdimisht faktin se koha rrjedh ndryshe në Nibiru në krahasim me Tokën. Ata nënvizojnë faktin se rrjedha e kohës është e lidhur ngushtë me kohën që i duhet secilit planet për të rrotulluar Diellin. Kjo do të nënkuptonte, për shembull, që nëse Jupiterit i duhen 12 vite për të rrotulluar diellin, një person që jeton në Jupiter për një orbitë do të plaket fizikisht një vit, në kontrast me një person që jeton në Tokë që do të plaket 12 vite për të njëjtën gjë. periudhë.

Pra, është brenda arsyes që një person që jeton në një planet që i duhen 3.600 vite për të rrotulluar diellin do të plaket vetëm 1 vit në atë rrjedhë kohore orbitale. Ndërprerje të tilla kohore janë vërtetuar pjesërisht nga teoria e relativitetit të Ajnshtajnit dhe dihet mirë se koha rrjedh më ngadalë për astronautët kur ata janë larg tërheqjes gravitacionale të tokës. Ndoshta Ajnshtajni spekuloi se koha është një lloj 'pëlhure' rreth së cilës 'mbështillen' planetët në të njëjtën mënyrë që mbështillet një top leshi me fijen e tij.

Sumerët na informojnë se një vit në planetin Nibiru quhej ***shar*** dhe ishte i barabartë në kohë me 3.600 vite tokësore. Ata gjithashtu thonë se jeta mesatare e një Anunnaki është 120 shar, që është e barabartë me 120 shumëzuar me 3.600 e barabartë me 432.000 vite tokësore. Sipas Listës së Mbretit Sumerian, një periudhë prej 120 vitesh kaloi nga koha kur Anunnaki erdhën për herë të parë në Tokë dhe deri në kohën e Përmbytjes së Madhe.

Kjo është shumë domethënëse pasi numri 432.000 është një numër që gjendet në sasi të mëdha në të gjithë mitologjinë. Tani, përpara se të gjithë të filloni ta shpërfillni këtë apriori, dua të theksoj se sado e pabesueshme dhe e çuditshme që mund të duket, ky nuk është një mit fantastik i krijuar nga Zecharia Stitchin, por është një fakt që del nga përkthimet e pllakave prej balte sumeriane 6 mijë vjeçe.

Në vijim do të bindeni se dokumentacioni sumerian është me të vërtetë shpjegimi më i mundshëm i krijimit që mund të ekzistonte. Vlen gjithashtu të theksohet se të dhënat sumeriane të ngjarjeve janë i vetmi dokumentacion që na jep një sërë ngjarjesh të mundshme që shpjegojnë në mënyrë adekuate çdo pjesë të mozaikut që hasim edhe në sistemin tonë diellor.

Fakti që ata dinin gjithçka për planetët e sistemit tonë diellor dhe madje edhe përmasat e tyre relative, lëvizjet rrotulluese dhe anomalitë detajojnë faktin se duhen

njohuri të avancuara shkencore për të zbuluar këto gjëra, plus ekzistencën e rripit të asteroideve, ngre pyetjen: nëse historia e tyre nuk është e vërtetë, atëherë si është e mundur që ata kanë pasur njohuri kaq të hollësishme?

Le të përballemi me këtë fakt, si është e mundur që këta njerëz të lashtë kanë mundur të llogarisin precesionin e ekuinokseve? Një njohje e thjeshtë e ekzistencës së saj kërkon një përgatitje dhe njohuri shumë të avancuara shkencore.

Mjafton të merret parasysh fakti që nevojiten 72 vite që një pikë pranverore të lëvizë përgjatë vetëm një shkalle të eliptikës - a do të ishte e mundur të dallohej 1 shkallë ndryshimi në vendndodhjen e yjeve në 72 vite? Sumerët e quajtën këtë lëvizje 1 shkallë në qiell "Pjesë Qiellore". Historia sumeriane e Krijimit fillon në një kohë shumë më të hershme se versioni i krishterë, megjithëse të dyja historitë përkojnë. Versioni sumerian fillon me krijimin aktual të sistemit diellor.

Faza e dytë e krijimit vazhdon me përplasjet e mëdha kozmike. Sipas legjendës, një planet gjigant "mashtrues" i quajtur Nibiru i cili fillimisht nuk ishte pjesë e sistemit tonë planetar u tërhoq nga tërheqja gravitacionale e planetëve tanë të jashtëm si dhe Diellit dhe përfundimisht filloi një orbitë jashtëzakonisht të gjerë, të përhershme dhe eliptike rreth dielli

Tekstet thonë se orbita e Nibiru është në të vërtetë aq ekscentrike dhe eliptike sa që gjatë perihelionit (pika më e afërt me diellin në orbitën e një planeti) kalon rrugën e të gjithë planetëve të tjerë përveç atyre të brendshëm, katër prej tyre e bëjnë kalimin më afër saktësisht. ku gjejmë brezin asteroid sot.

Ata thonë gjithashtu se orbita e këtij planeti 'mashtrues' ishte e kundërt me rrugën e planetëve të tjerë të sistemit, duke bërë të mundur rrotullimin rreth diellit në drejtim të kundërt. Dhe ishte gjatë hyrjes së dytë në sistemin diellor, gjatë kryerjes së një kalimi të ngushtë orbital me planetët e brendshëm, kur ndodhën dy fatkeqësi gjigante kozmike.

Ndërsa e lexoni këtë artikull, pavarësisht se sa e çuditshme dhe e pabesueshme mund t'ju duket, ju kërkoj të merrni parasysh thellësisht atë që dini për astronominë dhe shkencën, si dhe mitologjinë dhe tregimet biblike, dhe dua seriozisht që të mbani parasysh se çfarë që ju do të lexoni nuk është imagjinata e askujt, por një përkthim i saktë i dokumentacionit të origjinës sonë që u shkrua nga sumerët 6.000 vite më parë dhe që u ruajt në dhjetëra mijëra pllaka balte që u gjetën në Mesapotam gjatë 150 viteve të fundit. vjet, informacioni i mbledhur nga këto fragmente dhe pjesë të studiuara nga studiuesi Zachariah Sitchin, autoriteti kryesor në tekstet sumeriane.

Tani duke pasur parasysh atë që thashë më lart, sipas dokumentacionit sumerian 6 mijë vjeçar, krijimi aktual i Sistemit tonë Diellor duke përfshirë krijimin e Byzylykut të Rrahur dhe Tokës si dhe fundin e njeriut, kalendarin, qytetërimin dhe gjithçka. tjetër ndodhi kështu:

Shumë larg në thellësi të kohës, Apsu (Dielli ynë) lindi fillimisht me dy shoqërues, njëri ishte Mummu (planeti Mërkuri) dhe tjetri ishte një planet i mbushur me ujë i quajtur "Tiamat" ose gjithashtu "Tiamati i bukur - Nëna e të gjithëve". (Disa referenca të fshehta janë bërë aktualisht edhe në tekstet biblike kur ato përmenden si Tehom ose Tehom-Raba - Tiamat i Madh).

Planetët që erdhën më pas ishin Lahamu (Venus) dhe Lahmu (Marsi) dhe para se këta të dy të formoheshin plotësisht erdhi Anshar (Saturni), Kishar (Jupiteri), An

(Uranus) dhe Antu (Neptuni) ndërsa një planetoid më i vogël të cilin sumerët e quajtën Gaga (Plutoni) lindi nga Saturni dhe orbitoi planetin e rrethuar si satelit i tij.

§Sipas teksteve të asaj kohe të hershme, Toka siç e njohim ne sot ende nuk ishte krijuar dhe planetët ekzistues enden në një orbitë të paqëndrueshme dhe të çrregullt, duke ndikuar njëri-tjetrin me tërheqje gravitacionale. Për sa kohë mbesin gjërat kështu, kjo nuk përshkruhet në tekst, por na thuhet se ngjarja tjetër e madhe që ka ndodhur, shumë e shumë shekuj më parë, ishte një "pushtim qiellor".

Një planet i madh që tekstet e quajnë Nibiru u hodh nga orbita e tij larg në hapësirë dhe hyri në sistemin tonë diellor ende të paqëndrueshëm. Kjo në fakt ishte një ngjarje që rezultoi të ishte një faktor stabilizues për sistemin tonë por edhe një faktor që do të sillte shumë shkatërrime mes planetëve për faktin se ai rrotulloi diellin në drejtim të kundërt me të tjerët.

Planeti Nibiru fillimisht u tërhoq në Sistemin tonë Diellor nga tërheqja gravitacionale e Neptunit. Gjatë hyrjes së tij fillestare, planeti me sa duket ishte ende i paqëndrueshëm pasi kalimi i tij nga Neptuni i dha atij një goditje. Po kështu, tërheqja gravitacionale e Neptunit ndikoi në trajektoren e tij, duke e bërë atë të harkohej drejt qendrës së sistemit tonë diellor.

Planeti tjetër që do të kalonte afër ishte Urani dhe duke vepruar kështu, i shkaktoi një tronditje të madhe këtij planeti, duke e shqetësuar atë shumë. Planeti "u përkul për ta përshëndetur" (nëpërmjet studimeve tona mund të shohim se ndryshe nga planetët e tjerë, Urani është në anën e tij ndërsa fusha magnetike e tij mbetet vertikale. Kjo anomali përmendet dhe shpjegohet në tekstet sumere).

Në fakt, kalimi i Nibiru duhet të ketë qenë shumë afër Uranit pasi katër pjesë të mëdha u shkëputën nga Nibiru duke krijuar katër satelitë të cilët rrotullohen ashpër rreth tij. Tekstet i përmendin këta satelitë sipas katër erërave: Era e Veriut, Era e Jugut, Era Perëndimore dhe Era Lindore. Më i madhi nga këta satelitë të rinj thuhej se ishte Era e Veriut.

Nibiru më pas iu afrua Saturnit, duke kaluar aq afër sa preku në të vërtetë unazat e planetit, duke shkaktuar një kthesë edhe më të madhe në rrjedhën e tij, dhe përfundimisht u kap nga graviteti, duke hyrë në kursin drejt planetëve të brendshëm.

Ndërsa kaloi fillimisht pranë Saturnit dhe më pas pranë Jupiterit, Nibiru pati një ndikim të madh në planetët e brendshëm duke shkaktuar aktivitet masiv vullkanik dhe një reagim shumë të çrregullt orbital. Tërheqja masive gravitacionale e Nibiru bëri që copa të mëdha Tiamat të shkëputeshin derisa planeti u bë 11 satelitë që rrotulloheshin rreth tij.

Njëri prej tyre i quajtur "Kingu" vazhdoi të tërhiqte grimcat dhe u rrit derisa arriti madhësinë e një planeti të vogël. Më pas, i tërhequr nga graviteti i pushtuesit që po afrohej, King braktisi orbitën rreth Tiamatit dhe fitoi karakteristikat orbitale të një planeti të tijin, megjithëse ai vazhdoi të qëndronte afër Tiamatit.

Nibiru vazhdoi udhëtimin e tij të palodhur drejt hënës së Saturnit, Gaga, duke e shkëputur atë nga ky planet. Gjatë këtyre kalimeve të afërta, tre hëna të tjera u shkëputën gjithashtu nga trupi i Saturnit dhe tekstet i emërtojnë ato si Era djallëzore, era rrotulluese dhe era e pakrahasueshme. Tani Nibiru si një planet ishte i rrethuar nga shtatë satelitë që orbituan në mënyrë të egër rreth tij dhe filluan t'i afroheshin Tiamatit.

Me afrimin e dy planetëve me njëri-tjetrin, Tiamat filloi të tërhiqej gjithnjë e më shumë nga forca e gravitetit të pushtuesit gjigant dhe midis dy planetëve u shkaktuan shkarkime të mëdha elektrike, të cilat dëmtuan rëndë Tiamatin. Por në atë moment ndodhi diçka, ndoshta shkarkimi elektrik krijoi një lloj "jastëku elektromagnetik" që nuk lejoi që dy trupat të përplaseshin, kursi i Nibiru u bë i çrregullt dhe ai nuk u përplas me Tiamat, megjithëse një nga satelitët e tij e bëri këtë.

Sateliti i quajtur Evil Wind ra direkt mbi Tiamat duke u plasaritur dhe duke e ndarë atë në dysh ndërsa shkarkimi masiv elektrik shkoi drejt e në zemrën e Tiamat duke shkatërruar jetën e tij.

Pastaj Nibiru, i vendosur fort në orbitën e tij, braktisi planetët e brendshëm për të filluar një tjetër sprovë eliptike rreth diellit dhe ishte rrugës për një kalim të dytë orbital përmes sistemit tonë diellor kur një fatkeqësi tjetër, këtë herë me një goditje të madhe. Sado e vështirë të jetë për t'u pranuar, ky është pikërisht momenti kur historia e krishterë e Zanafillës fillon dhe paralelizon narrativën sumeriane.

Eposi i Krijimit

Sipas teksteve, në orbitën e tij të dytë, vetë Nibiru u përplas me gjysmën e poshtme të Tiamat me një goditje fatale. Planeti i dëmtuar më parë nuk mundi të përballonte forcën masive të pushtuesit dhe një pjesë gjigante e planetit tashmë të plasaritur u godit duke e kthyer plotësisht në pluhur.

Gjysma e mbetur e Tiamat u godit nga Era e Veriut, hëna më e madhe e Nibiru-së duke e shtyrë pjesën e mbetur të sferës më tej drejt diellit në një orbitë të re duke marrë me vete satelitin e saj Kingu.

Kingu, i cili tani ishte krejtësisht i pajetë nga përplasja, u tkurr dhe u ftoh, duke mbetur një tokë e braktisur dhe e shkretë. Forca e shpërthimit ishte aq e madhe sa u shkatërruan edhe dhjetë hënat e tjera të Tiamatit, fragmentet u hodhën në orbita individuale eliptike edhe pse ndoqën rrugën e Nibiru, tani në drejtim të kundërt me atë të planetëve të tjerë të sistemit. (Një ngjarje që shpjegon jo vetëm ekzistencën e tyre, por edhe sasinë e pabesueshme të orbitave të kometave në sistemin tonë diellor).

Gaga, hëna e dikurshme e Saturnit e hutuar nga ndikimi i Nibiru filloi jetën e saj si një planetoid i vogël që ne sot e quajmë Pluton dhe vazhdoi me orbitën e saj ekscentrike që tani shënonte vijën eliptike të krijuar nga Nibiru me hyrjen e këtij të fundit në sistemin tonë diellor (Shkencëtarët gjithashtu kanë teorizuar se Plutoni mund të ketë qenë dikur një hënë e Saturnit dhe në fakt edhe sot rruga e tij orbitale kalon atë të Saturnit).

Ujërat që mbetën në sferën e thyer që dikur ishte Tiamat i bukur, u përhapën në pjesën tjetër të planetit që u afrua më pranë Diellit, filluan orbitën e re të quajtur tani planeti Tokë, ndërsa pjesët e mbetura nga shkatërrimi lundruan në hapësirë. ato u përhapën ngadalë, duke formuar brezin që sot njihet si brezi i asteroideve.

Sumerët thonë se dëshmitë e kësaj ngjarje kozmike vazhdojnë të jenë të dukshme edhe sot në Tokë dhe kjo është arsyeja që e gjithë masa tokësore është në njërën anë të planetit dhe nëse lëvizni të gjithë oqeanet nga toka, atëherë nuk do të dukej si një sferë fare (si planetët tjetra) por si e gërryer nga njëra anë, ku ndodhet pellgu i Paqësorit, pasi nuk pati kurrë mundësi të formohej plotësisht si sferë.

Ata thonë se pellgu i Paqësorit është mbetja e plagës së dikurshme të planetit. Kjo ngjarje i dha natyrshëm Tokës boshtin e saj, "Yjet, imazhet e tyre, si yjet e

Zodiakut, ai i krijoi". Ishte gjatë kësaj përplasjeje kozmike që "Fara e Jetës" u transferua në Tokë nga Nibiru.

Nibiru, përmes rrugës fikse orbitale që kishte fituar tani, ishte i destinuar të kthehej gjithmonë në vendin e përplasjes kozmike dhe të kalonte shtegun e brezit të asteroideve ku dikur orbitonte Tiamat. Për këtë arsye planeti quhet "Nibiru - Planeti i Kalimit". Pra, në këtë mënyrë "Zoti Qiellor krijoi byzylykun dhe tokën e rrahur".

Seriozisht, tekstet nuk përmendin se sa kohë qëndrojnë gjërat kështu. Megjithatë, ata përmendin faktin se jeta inteligjente u shfaq për herë të parë në Nibiru, shumë kohë përpara se të shfaqej në tokë, dhe se jeta nuk përmendet kurrë se si erdhi, vetëm se ishte atje.

Por epoka më vonë gjërat nuk po shkonin mirë për Nibiru pasi gjerësia e madhe e orbitës së tij të re dhe distanca e madhe që planeti mbante nga Dielli, banorët e tij, Anunnaki po përballeshin me një zhdukje të ngadaltë por të sigurt për shkak të erozionit të pandërprerë të atmosferës së planetit të tyre. .

Gjithçka kishte nisur kur një vrimë ishte shfaqur në shtresën mbrojtëse të ozonit që rrethonte planetin. Nibiru mbante vazhdimisht një temperaturë konstante gjatë orbitës së tij falë një atmosfere të trashë gazi të furnizuar nga aktiviteti vullkanik. Por ky aktivitet tashmë ishte ngadalësuar, duke rrezikuar jetën në Planet.

Më pas u vendos që të krijohej "Arma e Terrorit" për të rizgjuar vullkanet, por edhe pas shpërthimeve verbuese drejt maleve të fjetura, ata vazhdimisht refuzuan të lëshonin retë e tyre vullkanike dhe atmosfera vazhdoi të hollohej.

Në atë moment, shkencëtarët zbuluan se problemi mund të shmangej duke pezulluar grimcat e imta të pluhurit të arit në pjesën e sipërme të atmosferës, duke krijuar një lloj batanije grimcash të ngarkuara që do të mbronte dhe do të krijonte një mburojë gjatë pelegrinazhit të planetit rreth diellit.

Ari ishte një substancë e rrallë në Nibiru, por Anunnaki e dinin se ari ekzistonte me bollëk në Byzylykun e Rrahur, dhe më pas u organizua një mision i rrezikshëm për të marrë substancën nga copat e gurëve që ndodheshin në brezin e asteroideve.

Misioni ishte një dështim i plotë dhe shumë heronj të guximshëm përfunduan të shtypur nga shkëmbinjtë masivë në një sprovë të rrezikshme që u përpoq të merrte metalin e çmuar nga asteroidët dhe të shpëtonte planetin e tyre. Asnjë nga heronjtë nuk u kthye në shtëpi.

Sipas teksteve rreth 455.000 p.e.s. për shkak të dështimit të një sundimtari të Nibiru për të rregulluar shkatërrimin e mjedisit, një revoltë e madhe shpërtheu në planet. Sundimtari, "Alalu" u rrëzua nga gjysmëvëllai i tij "Anu" i cili mori mbretërinë pas një lufte të zhveshur dorë më dorë.

Nga frika për jetën e tij pas humbjes së duelit, Alalu u largua nga Nibiru në një Skyship (Anije qiellore) dhe pas një udhëtimi plot rreziqe arriti në planetët e brendshëm dhe u bë emisar i parë i Anunnaki që erdhi në Tokë.

Ardhja e tij fillestare ishte e frikshme pasi ai nuk e dinte nëse atmosfera ishte e pranueshme apo nëse do të ishte më mirë të ulej në tokë apo ujë. Ai hezitoi ndërsa qerrja e tij ishte kapur nga graviteti i tokës, "Krahët e saj u bënë të zjarrtë, atmosfera e Tokës ishte si një furrë...".

Përfundimisht, avioni i tij u rrëzua në mënyrë të padëmshme në rajonin e Sinait. Shumë shpejt aty ai zbuloi se në këtë tokë mund të gjesh ar me shumicë. Alalu i dërgoi fjalë Nibiru-t për zbulimin e tij, por vetëm 5.000 vite më vonë një grup prej 50

Anunnaki (Elohim Biblik) të udhëhequr nga një nga djemtë e Anu, "Ea" erdhi për të hetuar.

Kur Ea (që do të thotë Zoti i Ujit) erdhi për herë të parë në Tokë, tekstet thonë se ai dhe grupi i tij nuk ishin gjithashtu të sigurt se ku të uleshin dhe për këtë arsye rregulluan vendin e uljes së Alalu-s dhe zbarkoi duke u përplasur në ujërat e Gjirit Persik. Kur arritën në breg kishin veshur "kostume peshku" dhe duke qenë se ende nuk ishin të sigurt për përmbajtjen e atmosferës kishin veshur edhe një "Maskë shqiponje".

Ea shpejt krijoi kolloninë e parë Anunnaki në "Eridu" në zonën që dikur ishte Mesapotamia me objektivin e nxjerrjes së arit nga ujërat e Gjirit.

Megjithëse sasia e arit të nxjerrë nga ujërat e oqeanit ishte e vogël, operacioni i minierave nën drejtimin e Ea shkoi mjaft mirë për mjaft kohë, por përfundimisht prodhimi i arit nga rajoni i Gjirit filloi të zvogëlohej dhe ngadalësohej, dhe kjo shkaktoi babain Ea, Anu vendosi të vizitojë Tokën për të hetuar problemin duke sjellë me vete djalin tjetër, gjysmëvëllain e Eas të quajtur "Enlil", i cili edhe pse më i vogël se Ea ishte me gjak më të pastër dhe trashëgimtar me të drejta të plota.

Kjo më vonë doli të ishte një burim i rivalitetit të hidhur midis pasardhësve të dy gjysmëvëllezërve.

Gjatë vizitës së Anut, u vendos të shtohej operacioni i nxjerrjes së arit dhe Anu dhe dy fëmijët e saj hodhën short se kush do të kishte kontrollin e operacioneve të Gjirit Persik. Pas hedhjes së shortit, u vendos që Anu të mbetej në Nibiru si sundimtar, Enlil u vendos në krye të operacionit në Gjirin Persik ndërsa Ea u dërgua në një tokë të re jugore të quajtur Abzu për të filluar operacionet e minierave të arit diku tjetër (Abzu në mitologji, ai shpesh i referohet "Underworld" ose "Hadis" në tekstet biblike, por në fakt, sipas teksteve sumeriane, ishte një koloni në Afrikën e Jugut).

Ea shumë kohë më parë ju dha një titull të ri: "Enki" – "Zoti i Tokës" i personifikuar nga simboli i një Gjarpri dhe që në thelb nënkuptonte atë që ka njohuri të mëdha për sekretet e jetës. Më saktë "Ai që zgjidh sekrete" apo "Ai që njeh metale". Gjysmëvëllai më i vogël i Enkit, Enlil, trashëgimtari legjitim i Anu-së u emërua sundimtar i Tokës dhe u vendos në kontrollin e operacioneve në Eridu, si dhe iu dha titulli "Zoti i Komandës".

Në tekste përmendet se në këtë rast të veçantë para se të përfundonte vizita e Anut dhe ai të largohej nga Toka për në Nibiru ai u sfidua seriozisht nga Alalu i cili deklaroi se Anu ishte uzurpator. Përsëri ata heqin rrobat dhe përballen me njëri-tjetrin të zhveshur dhe të lyer me vaj dhe përsëri Anu e fitoi duelin por Alalu ishte aq i dëshpëruar sa edhe pse dueli mbaroi ai u ul sipër vëllait të tij ndërsa ky i fundit festoi fitoren dhe e kafshoi në organin gjenital, duke e rrëmbyer dhe gëlltitur organin, por në të njëjtën kohë duke ia vulosur fatin.

Me organin e Anut në stomak duke i djegur dhe helmuar trupin e tij pak nga pak, Alalu u soll para të Shtatëve që Gjykuan dhe u dënua të vdiste i vetëm në Lahmu (Mars), megjithëse në fund u vendos që ai të shoqërohej nga një prej shërbëtorëve të tij besnik i quajtur Anzu (ndoshta një nip i Alalu) i cili shprehu dëshirën e tij për t'i dhënë ish-mbretit të Nibiru një varrim të denjë dhe duke bërë kështu të mbahet mend për të gjitha kohërat.

Gjatë asaj kohe klima në Tokë filloi të zbutej dhe u bë më e pranueshme për Anunnaki të cilët filluan të vinin në Tokë në numër më të madh për të ndihmuar në nxjerrjen e arit. Një nga të sapoardhurit ishte gjysmë motra e Enkit, "Ninmah" e cila ishte gjithashtu mjeke dhe gjenetiste.

Gjatë udhëtimit nga Nibiru në Tokë, Ninmah ndaloi në Lahmi për të parë se çfarë kishte ndodhur me Alalu dhe Anzu. Tekstet përshkruajnë Lahmun me një kupolë akulli në të dy polet, me një shkëlqim të kuq, me liqene uji të pijshëm por me pak atmosferë për të marrë frymë pa mjete ndihmëse, "Maskat e shqiponjës".

Alalu kishte vdekur prej kohësh, por Ninmah ishte në gjendje të ringjallte Anzu, i cili i tha asaj se kishte vendosur trupin e Alalu në një shpellë nën një mal të madh që kalonte përgjatë një liqeni aty pranë.

Pllakat sumeriane na tregojnë se kur grupi u largua nga Lahmu, ata përdorën armë të fuqishme për të gdhendur malin e madh poshtë të cilit u dërgua trupi i Alalu, duke i dhënë imazhin e fytyrës së tij. Këto tekste thonë se imazhi ishte fytyra e tij "duke shikuar në qiell drejt Nibiru dhe Tokës, arin e së cilës ai kishte zbuluar" dhe ata gdhendin monumentin e Alalu-së i veshur me "Maskën e Shqiponjës", por me fytyrën e tij të zbuluar.

Tekstet sumeriane këtu kanë një përshkrim shumë të detajuar të Marsit, duke përfshirë shtresat e akullit polar që, siç kanë zbuluar shkencëtarët tanë së fundmi, është ujë i ngrirë dhe ata kanë përmendur ekzistencën e diçkaje shumë të çuditshme dhe enigmatike, "Fytyrës në Mars". Pyetja është: Si është e mundur që ata të dinë për këto gjëra?

Shumë shpejt, me ardhjen e një grupi prej 300 anunnakish, filloi të përfundonte operacioni i nxjerrjes së arit në tokë. Xeherorët e arit u dërguan pa ndërprerje nga Afrika (Abzu) në Gjirin e Gjirit, ku u rafinuan dhe më pas u dërguan në një stacion të ngritur në Lahmu afër varrit të Alalu. Prej aty ari i rafinuar u dërgua në Nibiru nëpërmjet një anije kozmike që vinte periodikisht.

Tekstet na informojnë se Anunnaki-t që ishin në krye të stacionit të tranzitit quheshin "Igigi" (i cili më vonë u bë Nephilim biblik) dhe se tashmë në atë kohë Anunnaki kishin krijuar shtatë qendra jetësore operacionale në rajonin e Gjirit Persik për t'u përballur me Detyrat kryesore të koordinimit të procedurave dhe eksportit të xeheve.

Këto koloni kontrolli përfshinin një port hapësinor në "SIP.PAR", një qendër kontrolli në "NIP.PUR", një qendër mjekësore në "E.DIN" dhe një qendër metalurgjike në "SHUR.AP.PAK".

Gjatë kësaj kohe me ndihmën e Igigi, nipi i Alalu-s, Anzu, u përpoq të merrte kontrollin e operacioneve në Tokë dhe si rezultat shpërtheu një luftë e shkurtër. Megjithatë, djali i Enlilit, Ninurta, u përgjigj shpejt dhe hoqi qafe nipin rebel.

Përfundimisht një rebelim tjetër shpërtheu midis Anunnaki-ve në Afrikë, ndërsa ata punonin pa u lodhur në operacionet e minierave nën drejtimin e Enki-t.

Anunnaki ishin të lodhur nga vitet e gjata në miniera dhe pas një konference nga Enki u vendos që të kërkonin ndihmën e gjysmë motrës së tij Ninmah/Ninursag, e cila ishte një mjeke gjenetist për të krijuar punëtorë për të çliruar Anunnaki nga barra e rëndë e punës.

Vetë Enki ishte një shkencëtar i madh dhe, së bashku me Ninmah, ata përdorën elemente të ADN-së së Anunnaki-ve të përziera me elementë kafshësh për të

eksperimentuar në këtë drejtim. Besohet se krijesa të tilla si kuajt prodhonin punëtorë të fuqishëm, por pasi u krijuan disa hibride Anunaki-kuaj dhe disa krijesa edhe më të çuditshme, ideja e mbarështimit të një gare vetëm për ngarkesa u braktis.

Enki tha se ai dinte për një racë të vogël që jetonte në pyjet e Abzu-së, e cila mund të ishte perfekte për eksperimentin e Ninmah-ut, dhe kjo e fundit arriti të krijonte një racë primitive punëtorësh duke përzier thelbin e ADN-së Anunnaki me ADN-në e nxjerrë të këtyre specieve më të vogla të primatëve.

Me sa duket, suksesi u arrit shpejt dhe pa vonesë shumë nga punëtorët e rinj filluan të kryenin operacione të nxjerrjes së mineraleve në minierat e Afrikës. (procedura që ajo përdori dhe metodat e lindjes janë regjistruar në mënyrë shumë të detajuar në disa nga këto tekste). Ninmah e quajti këtë racë të re që u krijua "Adam".

Një detaj shumë interesant në dokumentacionin sumerian është përmendja e faktit se të gjitha eksperimentet gjenetike fillimisht janë kryer në enë kristali por pa suke. Kjo deri në momentin kur Enki hodhi idenë se ndoshta jo të gjithë elementët aktualë të tokës ishin të pranishëm në eksperiment dhe sugjeroi përdorimin e një ene balte për këtë proces gjatë së cilës disa gjurmë të vogla balte do të përziheshin me këto elemente dhe kështu u arrit suksesi.

"Dhe Zoti e krijoi njeriun nga balta e tokës"

Megjithatë, edhe pasi u krijua raca njerëzore, shpejt u bë e qartë se shumë të tilla do të nevojiteshin për të lehtësuar barrën e rëndë të punës së Anunnaki, dhe së shpejti Enki kërkoi seriozisht ndihmën e motrës së tij. Ninmah kreu më shumë teste, kreu më shumë manipulime gjenetike dhe më në fund, djali i Enkit, Ningishzidda ia doli t'i jepte racës së re Adamu dëshirën dhe aftësinë për t'u riprodhuar duke shtuar dy pjesë të tjera në zinxhirin e ADN-së njerëzore.

Ai shtoi "gjethet e dijes në pemën e tyre të jetës". Sumerët e përshkruajnë këtë "Pema Njerëzore e Jetës" si të ngjashme me dy gjarpërinjtë e ndërthurur dhe tekstet na tregojnë se pema njerëzore në atë kohë kishte 22 "gjethe" ndërsa Ninmah shtoi dy të tjera.

Ky dokument përshkruan në detaje zinxhirin e ndërthurur prej 24 hallkash që gjenden në ADN-në e njeriut. Seriozisht, si është e mundur që sumerët e dinin këtë fakt?

Kur Enlil zbuloi se Adamu tani mund të riprodhohej, ai u zemërua shumë me Enkin dhe i pyeti vëllezërit se sa më shumë do t'i jepte "kafshët shtëpiake" të racës së tij pa miratim dhe sa kohë do të duhej përpara se ai të mund të vazhdonte të ndryshonte Pemën e tyre të Jetës duke përfshirë këtu jetëgjatësia e Anunnaki. Vëllai dhe motra përgjigjen se nuk do të shtonin kurrë dy gjethet shtesë të nevojshme për jetëgjatësi.

Por Enlil nuk mbeti i kënaqur me këtë përgjigje dhe e detyroi Adamin të largohej nga kopshtet e Edenit ku mbaheshin dhe i la në mëshirë të fatit, megjithëse shumë prej tyre u kërkuan të përmbushnin punën e Anunnaki-ve, siç ishte qëllimi për të cilin ato u krijuan.

Edhe pse i dëbuar nga Edini prej Enlilit, Adamu kishte filluar të riprodhohej në numër shumë kohë më parë dhe së shpejti dy vëllezërit patën një numër të madh punëtorësh të rinj Adamu për minierat në Abzu dhe për shumë detyra të tjera në qendrat e Mesapotamisë.

Gjërat vazhduan për një kohë të gjatë derisa Toka u fundos në një periudhë të Epokës së Akullnajave rreth vitit 200.000 p.e.s., kohë gjatë së cilës shumë nga Anunnaki u kthyen në Nibiru derisa mbaroi.

Raca Adamu dhe speciet e tjera në Tokë gjatë kësaj periudhe akullnajore që zgjati deri në vitin 100.000 p.e.s., ata regresuan shumë. Por Toka filloi të ngrohej dhe gjatë kësaj periudhe Anunnaki u kthyen përsëri në Tokë. Gjatë kohës që ishin larg, pasardhësit e Adamit nuk i kishin kryqëzuar krahët.

Raca ishte shtuar në numër gjatë epokës së akullit dhe kishte evoluar në një specie që ishte bërë e bukur në pamje, megjithëse kishte mungesë ushqimi për shkak të klimës dhe shtimit të popullsisë.

Edhe vetë Anunnaki po lodheshin nga e njëjta dietë e ushqimit të tyre. Pikërisht në këtë kohë Zoti Enki u josh nga dy gra të reja Adamu që po laheshin në një lumë, duke bërë dashuri me të dyja atë pasdite dhe duke i lënë në kujdesin e një shërbëtori besnik për ta kontrolluar dhe informuar nëse mbetën shtatzënë.

Shumë shpejt ai u informua se në fakt gratë kishin lindur, një djalë dhe një vajzë dhe në këtë mënyrë Enki i solli fëmijët në shtëpinë e tij dhe për habinë e të gjithëve, ata mundën të flisnin. Kjo ishte hera e parë që u pa fjalim në radhët e Adamit. Enki i quajti dy fëmijët Adapa (Adami biblik) dhe Ti-Amat pas nënës së madhe kozmike (Eva biblike).

Sipas teksteve sumeriane, Adapa dhe Ti-Amat kishin dy fëmijë: Abel-in dhe Ka-in-in. Të kënaqur që njeriu inteligjent më në fund kishte ardhur në ekzistencë ”mrekullisht”, Anunnaki solli drithë dhe bagëti nga Nibiru dhe dy fëmijët u mësuan të kujdeseshin për ta. Abaeli u udhëzua si bari dhe rojtar i kafshëve nga një prej djemve të Enkit, Marduk. Ka-in u trajnua në bujqësi, tokë dhe minerale nga një djalë tjetër i Enkit, i quajtur Ninurta.

Megjithatë, kur lindën qengjat e parë dhe u korrën të korrat e para dhe dy djem i sollën para Enkit, ky i fundit i cili ishte shumë i uritur për mish të freskët tregoi kënaqësi të madhe për faktin se tani do të kishin mish të freskët dhe jo të njëjtin entuziazëm për bukë.

Kaini u ndje i nënvlerësuar dhe shumë shpejt Abeli filloi të ngacmonte vëllezërit duke i thënë se Enki e favorizonte më shumë duke rritur kështu tensionin mes të dyve. Gjatë një mosmarrëveshjeje për ujin, një ditë Kaini vrau vëllain e tij Abelin me një gur dhe për këtë veprim ai u dërgua para shtatë gjykatësve dhe u dënua me vdekje për krimin e tij.

Në atë moment Enki tregoi për marrëdhënien e tij me gratë e tokës, duke deklaruar se fjalimi i Adapës nuk ishte në fakt një mrekulli, por diçka e bërë me shpresën për të krijuar njeriun modern dhe në këtë mënyrë mund të sigurohet më mirë ushqimi.

Pastaj këshilli ndryshoi vendimin e tij, duke e ndryshuar atë në një dënim me largim të përhershëm në një vend të largët dhe tha se Ka duhet të shënohet në mënyrë që ai dhe pasardhësit e tij të njiheshin dhe të mos vriteshin gabimisht. Pastaj Ningishzidda ndryshoi gjenetikisht thelbin e Kainit dhe ky i fundit u dërgua të jetonte në një vend të largët.

Për një kohë të gjatë gjërat vazhduan në heshtje. Adapa dhe Ti-Amat patën një fëmijë tjetër të quajtur Sati (Seti biblik) dhe më pas 30 djem dhe 30 vajza të tjera, dhe në këtë mënyrë popullsia njerëzore vazhdoi të rritej. Shumë shpejt, me një justifikim

apo një tjetër, plot Igigi (nefilimë biblikë) vijnë në tokë dhe shumë prej tyre marrin për gra vajzat e racës së re (pasardhësit e Adapës).

Por Anunnaki ishin të mëdhenj dhe shumë më të fortë se gratë Adamu dhe shumë prej tyre vdiqën gjatë lindjes. (Këto ngjarje përmenden edhe në historinë e krishterë të Zanafillës). Fëmijët e këtij bashkimi me Anunnaki u bënë njerëz të famshëm. Këta ishin pasardhës të perëndive dhe heronjve të shumë legjendave të lashta.

Krejt papritur rreth 75.000 p.e.s. Toka u zhyt në një epokë akullnajash, shumë herë më e rëndë se ajo e mëparshme. Gjatë kësaj kohe Anunnaki u larguan përsëri dhe një numër i madh i racës Adamu u zhduk.

Tekstet nuk përmendin se çfarë i shkaktoi këto dy epoka akullnajash, vetëm fakti që ato ekzistojnë. Na thuhet se gjatë kësaj periudhe të dytë akullnajore, disa specie regresive të Adamit zbritën në tokë, por si përfundim raca dominuese në Tokë ishte ajo e pasardhësve të Adapas – Homo Sapiens Sapiens.

Në një nga tekstet përmendet se gjatë kësaj periudhe kalimi i Nibiru përmes brezit të asteroidëve me një nga hënat e dikurshme të Tiamat (tani kometë) që po e ndiqte, humbi papritur shumë masa guri që shkaktuan një shi meteorësh në tokë. , Hëna dhe Marsi . Sipas llogarisë rrjedhëse të vetë Enkit, ata shpesh gjenden si grupe të izoluara njerëzish që i kishin mbijetuar Epokës së Akullit.

Enki dhe Ninmah ishin aq të mahnitur nga forca e racës së tyre të re, saqë të dy vendosën se kishte ardhur koha për t'i ngritur këta njerëz me prejardhje Anunnaki në pozicionin e Sundimtarëve në Shurupak, qendra e madhe mjekësore e Ninmah. Vendimi për ta bërë këtë nga vëllai dhe motra e zemëroi shumë Enlilin dhe në fshehtësi ai filloi të komplotonte për të shfarosur racën njerëzore pasi ishte gjithashtu shumë i mërzitur nga kjo e fundit për shkak të zhurmave dhe shqetësimeve që krijonin edhe për këtë që ai kishte dhënë disa herë. urdhëron dhe vendosi rregulla strikte për zhurmën.

Për një numër të madh vitesh ai aplikoi mënyra të ndryshme për të shfarosur njerëzimin që tani ishte shumëfishuar jashtëzakonisht shumë dhe po krijonte zhurmë, rrëmujë dhe kaos të përgjithshëm. Ai lejoi shfaqjen e valëve të epidemive, viruseve, epidemive të insekteve, thatësirave, zjarreve të mëdha me qëllimin e vetëm për të ndëshkuar këtë racë për mëkatet e tyre, por gara vazhdoi të qëndronte e fortë.
Dhe së fundi rreth vitit 13.000 p.e.s. Enlil pa se ai kishte mundësinë më të mirë për të hequr qafe racën njerëzore një herë e përgjithmonë. Anunnaki kishte vënë re gjëmime të çuditshme dhe dridhje sizmike që dilnin nga "Shtylla e Madhe" në jug (Antarktidë) në çdo kalim Nibiru dhe kishin vendosur aparate të ndjeshme në pjesën më jugore të Abzu (Afrikë) për të monitoruar një aktivitet të tillë. .

Enlil e dinte se Nibiru së shpejti do të bënte kalimin e tij të radhës afër Tokës dhe të dhënat e regjistruara kishin treguar se tërheqja gravitacionale e këtij trupi gjigant qiellor në afërsi kaq të afërt me Tokën do të shkaktonte shkëputjen e një pjese të mirë të kores së Tokës, akullit në Antarktik. Kjo do të gjeneronte një cunami gjigant global dhe një përmbytje në mbarë botën.

Ai gjithashtu e dinte se do të ishte e nevojshme që Anunnaki të largoheshin nga Toka gjatë një ngjarje të tillë ose ata do të shfaroseshin nga përmbytja. Sapo mori këtë informacion ai zhvilloi një takim me Enki, Ninmah dhe Anunnaki-t e tjerë dhe i njoftoi për fatkeqësinë që do të ndodhte, por i detyroi ata të betoheshin për fshehtësi

dhe të ruanin informacionin në mënyrë që raca njerëzore të mos e merrte vesh dhe të zhduket nga përmbytja.

Por Enki ishte shumë i shqetësuar dhe nuk e mbante dot atë betim, aq e madhe ishte dashuria e tij për racën që ai vetë kishte krijuar me gjysmë motrën e tij dhe njerëzit e qytetëruar që kishin zbritur nga linja e Adapës. Dhe kështu një natë pas një vegimi që kishte, ai bëri një plan dhe të nesërmen shkoi të vizitonte një nga djemtë e tij njerëzor në fshehtësi të plotë. Burri quhej "Ziusudra" (Noehu biblik i quajtur ndryshe dhe si "Utnapishtim" ose "Atra-hasis" në legjenda të tjera).

Pa shikuar Ziusudrën, por duke u shtirur se shikonte drejt një kasolle me kallam, duke nderuar kështu betimin që kishte bërë, Enki i tha kasolles për katastrofën që pritej të ndodhte në Tokë dhe la udhëzime të hollësishme në një tabletë për ndërtimin e një anijeje të madhe lundruese të mbyllur, e cila do të "rrokulliset dhe lëkundet" në të cilën një njeri dhe shokët e tij mund të lundrojnë të sigurt gjatë përmbytjes së madhe që pritej të vinte nga jugu dhe të mbyste gjithë qytetërimin.

Enki vuri në dukje se kjo duhet bërë sa më shpejt dhe tha se familja e tij dhe çdo kafshë shtëpiake që ai mund të mblidhet në anije. Më pas ai i dha Ziusudrës një pilot të quajtur "Ninagal", i cili ishte një nga djemtë e tij.

Më pas Enki e mësoi duke i thënë se ai duhet të shikonte nga perëndimi për shenja kur përmbytja do të ishte e afërt dhe kjo do të ishte koha për të hipur në anije dhe për ta mbyllur atë për më të mirën. Enki shtoi se Ziusudra nuk duhet t'i tregojë askujt për fatkeqësinë që pritej të vinte dhe u tha të njohurve të tij se për shkak të pakënaqësisë që kishte krijuar për Zotin Enlil ai u detyrua të transferohej në Abzu për t'i shërbyer Zotit Enki dhe kujtdo që donte nëse do ta ndiqte atë. , ai mund të shkonte me të.

Na thuhet se Enki dhe Ninmah gjithashtu ndjenin dhimbje për krijesat e të gjithë tokës, duke përfshirë ato që kishin sjellë nga Nibiru, dhe për këtë arsye ata hartuan një plan për të nxjerrë "esencën" (ADN) nga sa më shumë prej tyre dhe në këtë mënyrë ata mund të ripopullonin tokën pas përmbytjes.

Fara e çmuar e të gjitha kafshëve që mund të gjenin u mblodh në çifte, një femër dhe një mashkull, dhe u ruajt në një kuti dhe u dërgua në Ninagal përmes një lajmëtari që e ruante me kujdes brenda anijes së Ziusudras.

Rreth vitit 11.000 p.e.s. ndodhi përmbytja. Në shenjën e parë, Anunnaki nisin menjëherë anijet e tyre nga porti hapësinor i Sippar, në perëndim të pozicionit ku Ziusudra ishte me anijen e tij.

Kur Ninagal pa ngritjen e kaq shumë anijeve, ai pa shenjat që Enki i kishte thënë se do të vinte nga perëndimi ndërsa Anunnaki tani po largoheshin dhe Ziusudra hipi menjëherë në anijen e tij dhe u mbyll brenda duke pritur përmbytjen me familjen e tij, ata që kishin shprehur dëshirën që në fillim të lundronin me të në Abzu, pilotin e tij dhe ato krijesa që kishte mundur të mblidhte.

Dhe pastaj pati një përmbytje masive nga oqeani jugor që mbuloi të gjithë globin. Anijet e Anunnaki i shpëtuan përmbytjes dhe u endën në orbitë ndërsa shikonin shkatërrimin nga qielli, ujërat që përfshinin Tokën. Ninmah ishte dukshëm i trishtuar edhe nga ky shkatërrim dhe Enki nuk e fshehu dhimbjen e tij. Dhe atje ata pritën derisa ujërat të pakësoheshin.

Shumë shpejt pasi ujërat e përmbytjes u tërhoqën, Anunnaki u kthyen në Tokë. Kur Enlil zbuloi se disa njerëz i kishin mbijetuar përmbytjes dhe mësoi se vëllai i tij Enki e kishte mashtruar, ai u zemërua dhe donte të vriste të mbijetuarit, por Enki dhe motra e tij iu lutën të arsyetonte.

Ata i thanë Enlilit se raca njerëzore kishte shumë cilësi të admirueshme dhe duhet t'i jepej një shans për të provuar vlerën e tyre dhe shumë shpejt ai vetë do të mësonte t'i donte. Më në fund, pasi Enki i tha vëllait të tij për vizionin hyjnor që e çoi atë të organizonte shpëtimin e njerëzimit, Enlil pranoi t'u kursente jetën dhe i lejoi ata të jetonin me bekimin e tij.

Vetë Enlil i dha njeriut përdorimin e farave dhe mjeteve bujqësore, ndërsa Enki i mësoi Ziusudrës dhe fëmijëve të tij zbutjen e kafshëve. Në këtë mënyrë për shumë vite raca njerëzore jetoi dhe përparoi në paqe me Anunnaki-t.

Edhe pse në Tokë kishte rënë një shkatërrim i madh dhe ishte zbuluar një mrekulli: Kur ujërat ishin pakësuar dhe Enki kishte vëzhguar Tokën me "Shthjellin" e tij të përshkruar në tekste si "Zogu i Zi i Qiellit", ai pa se ujërat e përmbytjes kishin nxjerrë në sipërfaqe edhe sasi të mëdha ari të nevojshme në tokën e re përtej detit.

U gjetën sasi të mëdha të grupuara në topa dhe shumë prej tyre mund të mblidheshin pa qenë nevoja për të minuar fare dhe në këtë mënyrë u krijuan menjëherë koloni për të mbledhur arin dhe për ta dërguar në Gjirin Persik për ta transportuar më vonë në Nibiru.

Lahmu ai fund u shkatërrua totalisht nga kalimi i fundit i Nibiru dhe tashmë kishte humbur atë pak atmosferë që kishte ndërsa uji i mbetur ishte i ngrirë në polet e tij. Më pas Enlil ndau tokat dhe ua dha tre prej tyre pasardhësve të Ziusudrës për t'i kontrolluar.

Gjatë kësaj kohe, djali i Enlilit, Ninurta, ndërtoi diga të mëdha nëpër male dhe thau ujërat nga Mesapotamia duke e bërë një zonë krejtësisht të re të banueshme përgjithmonë ndërsa Enki shpalli toka të reja në Luginën e Nilit.

Anunnaki mbajti kontrollin e gadishullit të Sinait dhe rivendosi hapësirën e tyre të mëparshme vetëm këtë herë ata ndërtuan një qendër kontrolli në malin Moriah (zona që më vonë u bë Jerusalem) pasi të gjitha zonat e mëparshme tani ishin nën shtresa të trasha balte dhe dheu të tharë.

Të gjitha përveç një: blloqet masive të gurit që ishin përdorur për të ndërtuar platformën e uljes në Sippar i kishin rezistuar ujërave dhe vazhduan të mbeten, kështu që platforma e vjetër iu bashkua ndërtimeve të reja.

Enki kishte gjashtë fëmijë. Më të shquarit prej tyre ishin, një i quajtur "Marduk"" (Zoti egjyptian Ra), një i quajtur "Nergal", një i quajtur "Ningishzidda" (Zoti egjyptian Thoth) dhe një i quajtur "Dummuzi". Marduk ishte më parë në krye të Igigi-t dhe drejtonte stacionin e tranzitit në Lahmu përpara përmbytjes dhe i kishte mësuar Abel-it zbutjen e kafshëve.

Vetë Enki, një shkencëtar i madh, u dha njohuritë e tij të gjithë fëmijëve, por njëri prej tyre, më i mençuri dhe më i mençuri nga të gjithë, ishte Ningishzidda (Thoti).

Për një kohë, sundimi i rajonit të Nilit iu dha Marduk, i cili gjithashtu kishte shumë fëmijë nga disa gra dhe të dashura. Prej të gjithëve, tre prej tyre që lidhen më shumë me historinë tonë quheshin Satu (Zoti egjyptian Seth), Asar (Zoti egjyptian Osiris) dhe Nabu.

Ndërsa ende sundonte, Marduk ndau kontrollin mbi territoret egjyptiane midis Satu dhe Asar. Gjatë kësaj periudhe kur Anunnaki-t po ndërtonin qendra të reja në gji, ata kishin nevojë për një mal me dy maja për t'u përdorur si korridore të reja uljeje nga hapësira, veçanërisht në zonat ku nuk kishte reliev por vetëm hapësirë të sheshtë.

Kështu thuhet se në atë zonë kanë ndërtuar një mal artificial dhe e kanë mbushur me pajisje të ndjeshme dhe trarë të fuqishëm kristal. Vendi u ndërtua për të funksionuar edhe si një fener orientues, duke lëshuar një rreze shumë të fuqishme drejt qiellit nga maja e tij. Zona ku thuhet se është bërë kjo ishte në "Qytetin e dy ngushticave" (Lugina e Nilit).

Feneri fillimisht funksionoi për të drejtuar uljen në portin hapësinor. Quhej E.KUR "Shtëpia që është si mal". Tekstet na tregojnë se fillimisht është ndërtuar një model i vogël dhe më pas dy çatitë e mëdha që duheshin për korridorin e uljes.

Ata na thonë se struktura kryesore kishte një gur kristal në kulmin e tij që rrezatonte me forcë drejt qiellit. Rrezja që doli nga maja e kristalit e merrte energjinë e saj nga kristalet e tjera që ishin të varur brenda një galerie të gjatë. Gjithçka kontrollohej nga "Pulsing Stone" që ishte vendosur në dhomën kryesore.

Energjia dhe forca e kësaj rreze kristali u zmadhua më pas nga dhoma e posaçme e zbrazët midis saj dhe zenitit. Hyrja në Ekur thuhej se ishte e mundur përmes një Rolling Stone sekret. Tekstet kuneiforme dhe ato grafike të gjetura në pllaka balte në Sumerin e Lashtë tregojnë se si projektimi ashtu edhe ndërtimi i Ekur-it u krye nga djali i Enkit, Ningishzidda (Thoti i Atlantidës).

Dokumentacioni sumerian na tregon gjithashtu se për të festuar përfundimin me sukses të kësaj kryevepre, u ngrit një monument në formën e një luani që mbante fytyrën e Ningishzidda dhe që shikonte drejt paraleles së 30-të, drejt vendit ku zbarkuan anijet në Gjirin Persian.

Tekstet thonë se forma e luanit u zgjodh në mënyrë që ata që do të jetonin në të ardhmen ta dinin se kjo punë është kryer në epokën e luanit (rreth 10.500 para Krishtit) (Pa dyshim duhet ta keni kuptuar se këtu ne po flasim për Piramidat e Gizës dhe Sfinksin. Siç mendohej prej kohësh, Piramida e Madhe kishte në majë të saj një gur ose pajisje vezulluese të quajtur Ben Ben.

Në fakt, për Ben Benin ka disa mendime pasi kjo ka qenë edhe në Helipolis, ndaj ka mundësi që të jetë një version tjetër i armës apo pajisjes orientuese. Analogjia me dhomën e mbretit, dhomën e mbretëreshës dhe dhomat e tjera të vogla që janë të gjitha bosh dhe pa asnjë funksion të kuptueshëm mund të dallohet qartë për arsyen që arkeologët i kanë dhënë ndërtimit të piramidave, pra funksionin e tyre si varre për faraonët.

Gjithashtu përforcon faktin se Thothi ishte arkitekti dhe zbatuesi i këtij projekti gjigant, si dhe koha e ndërtimit, 10.500 p.e.s. që madje është supozuar dhe provuar të argumentohet nga shumë studiues të pavarur.

Dy vëllezërit Asar (Osiris) dhe Satu (Sethi) u martuan me dy motra të quajtura Asta dhe Nebat. Asar u martua me Asta (perëndeshën egjyptiane "Isis") dhe kaloi shumë kohë në Abzu me babain e tij Marduk nga i cili kaloi edhe mbretëria.

Por Satu, i magjepsur nga gruaja e tij Nebat, synoi fronin dhe e mori atë pasi vrau vëllain e tij Asar, preu organet gjenitale dhe ia hodhi trupin në ujë në një arkivol. Pastaj Satu mori sundimin e Egjyptit. Asta (Isis) mori trupin e burrit të saj

Asar dhe me ndihmën e Enkit, Ninmah dhe Ningishzidda (Thotit) mbetën shtatzënë me farën e Asarit.

Pastaj ajo lindi një djalë të quajtur Horon (Zoti egjyptian Horus) i cili ishte djali i Asarit dhe që u përgatit me përkushtim për t'u hakmarrë për vdekjen e babait të tij. Satu u sulmua nga Horon dhe përfundimisht u mund nga "arma hyjnore" e këtij të fundit në një betejë ajrore.

Arma thuhet se është një predhë e fuqishme e njohur si "arma e të tridhjetëve", ndërsa në tekstet egjyptiane njihet si Harpoon of Horus. Satu u soll më pas para këshillit nga Horus, por ai arriti të shpëtonte dhe të merrte kontrollin e gadishullit Sinai në Kanaan.

Pasardhësit e Enlilit u tërbuan që një pasardhës rebel i Enki-t kishte tani kontrollin e të gjitha ndërtesave të portit hapësinor në Mesapotam dhe djali i Enlilit, Ninurta filloi një luftë për të rimarrë kontrollin e Gadishullit, një luftë gjatë së cilës Satu u detyrua të ikte dhe më në fund u vendos brenda. Ekur.

Atje ai më në fund ishte në gjendje të qëndronte i qetë dhe i sigurt. Pas gati 30 vitesh, e lodhur nga lufta, Ninmah shpalli paqen. Pasardhësit e Enlilit ishin fituesit dhe shpejt u hoqën nga Satu ndërsa vetë Ninurta hoqi "Gurin pulsues" nga dhoma kryesore dhe të gjitha pajisjet dhe armët e tjera të lundrimit nga Ekur.

Dhe më pas ai vetë hoqi kupolën e kristaltë në mënyrë që të mos mund të përdorej si armë. Më pas u bë ndarja e drejtë e tokës dhe e kufijve dhe për zemërimin gjithnjë e më të madh të Mardukut, u emëruan sundimtarë të rinj.

Pas trazirave të shkaktuara nga Satu, kontrolli i Egjyptit kaloi nga shtëpia e Mardukut në shtëpinë e Ningishzidda (Thotit) dhe prej tij filloi ndërtimi i një "Qyteti të fenerëve" të ri zëvendësues në "Annu" (Heliopolis, Biblik On). Marduk u ngarkua me drejtimin e qytetit të ri dhe në atë kullë vendosi Ben Ben - pjesën e sipërme konike të "Anijes Qiellore" të tij.

Në hyrje të portit hapësinor u ndërtuan edhe poste roje për të parandaluar hyrjen e paautorizuar. Një nga këto vende roje ishte qyteti i Jerikos. Për rolin e saj në vendosjen e paqes, Ninmah i dha asaj titullin e ri "Ninhursag" – "Paqebërës".

Rreth kësaj kohe, heroi i përmbytjes Ziusudra u ngarkua me sigurimin e ndërtimit të ri në portin kozmik në Sippar. Periudha e paqes vazhdoi për shumë vite dhe gjatë kësaj kohe Anunnaki i dha njerëzimit shumë teknologji të avancuar. Anunnaki sunduan tokën me drejtësi, por ruajtën statusin e tyre si "Gjysmë-perandorë".

Njeriut megjithatë iu dha e drejta për të mbretëruar në Tokë ndërsa djali i Enlilit Ninurta u ul në fron si sundimtari kryesor i qendrës së parë urbane të qytetëruar të vendosur në Sumer (rajoni i parë) dhe kalendari filloi në Nippur në vitin 3.760 para Krishtit. Kryeqyteti i qytetërimit të ri u emërua "Kish" dhe Anunnaki gjithashtu rithemeluan "Qytetet e Artë" të tyre në Eridu dhe Nippur.

Dhe pothuajse 100 vite më vonë, Anu i madh erdhi në Tokë për një festë dhe një tempull i ri u ndërtua për nder të tij në "Uruk" (i njohur edhe si Erech). Anu ishte i kënaqur me tempullin dhe e konsideroi atë si rezidencën e re të mbesës së tij të dashur "Inanna" (e njohur edhe si Ishtar).

Me gjithë gëzimin dhe festën e këtyre ngjarjeve, nga tekstet mësojmë se për Anun ishte shumë shqetësues fakti që ciklet e shkurtra të diellit kishin prekur aq shumë Annunaki-t që ishin në Tokë për një kohë të gjatë. Ai ishte më se i mërzitur

nga pamja e dy djemve dhe vajzës së tij, të cilët kishin qenë këtu më gjatë se kushdo tjetër. Pavarësisht jetëgjatësisë së tyre, të tre dukeshin shumë më të vjetër se babai i tyre.

Pas largimit të Anu-së, pozita e sundimtarit suprem në Sumer iu transferua një pasardhësi të Enlilit të quajtur "Nanar" (i njohur gjithashtu si "Sin". Toka në fjalë mban emrin e tij edhe sot e kësaj dite "Toka e Sin-it" - Sinai).

Ndërkohë, Marduk kishte ide të tjera dhe pasi mori mbështetjen e Igigi-t, ai u vetëshpall si komandant i "Portës së Perëndive" dhe urdhëroi ndërtimin e një qyteti të madh dhe kullës në "Babiloni" për të shërbyer si zonë porti, për hapësirë të re.

Rebelimi u shtyp shpejt nga "Enlilitët" dhe porti i ri kozmik u shkatërrua totalisht në incidentin e famshëm të Kullës së Babelit, që përmendet edhe në Bibël. Marduk (Amon Ra), tani i hutuar dhe i refuzuar, me planet e tij për grusht shteti të prishura, kthehet në Egjypt ku merr menjëherë pushtetin nga vëllai i tij Ningishzidda (Thoti) dhe gjithashtu merr kontrollin e Egjyptit.

Ningishzidda largohet nga beteja në kohë për shkak të një plani paraprak të Marduk-ut për të diskreditуar dhe hequr të drejtën nga vëllai i tij më i vogël Dummuzi, të cilit iu premtua mbesa së preferuar e Anut, Inanna.

I frikësuar nga roli që kishte luajtur në vdekjen e vëllait të tij më të vogël Dummuzi, Marduk u fsheh në Ekur-in tashmë të braktisur, duke u mbyllur në dhomën qendrore, duke ulur tre çelësa guri, por ai u gjykua në mungesë për krimet e tij, nga një grup i mbledhur posaçërisht. Në vend të vdekjes, grupi e dënoi me burgim të përjetshëm në Ekur me kërkesë të Inannës dhe struktura u mbyll me gurë të mëdhenj në hyrje.

Megjithatë dënimi i Marduk-ut u zbut dhe ai u shpëtua para se të vdiste nga uria nga një plan i hartuar nga Ningishzidda që përfshinte përdorimin e planit origjinal të ndërtimit të Ekur dhe hyrjen përmes një shpërthimi në një nga tunelet e emergjencës. Pas lirimit të tij, Marduk u zhduk në izolim dhe u bë ajo që njihet si Amen, perëndia e padukshme.

Inanna nuk e fali kurrë faktin që ajo kishte gisht në vdekjen e Dummuzit dhe kjo do të ishte një burim i pashtershëm tensioni dhe shkatërrimi. Për 350 vitet e ardhshme, sundimi i Egjyptit do të ishte kaotik dhe pa rregull, por në fund ai u stabilizua me vendosjen e Faraonit të parë në Memfis dhe ky ishte momenti kur qytetërimi erdhi në rajonin e dytë.

Në atë kohë mbretëria në Sumer u transferua nga Kishi në Uruk dhe Inannas ju dha kontrolli i këtij rajoni të tretë. (Pothuajse në këtë kohë, qytetërimi filloi në Luginën Hindu). Me sa duket, linja e mbretërimit filloi të degradohej, kryeqyteti mbretëror po devijonte përsëri dhe për herë të dytë Enlil filloi të humbiste durimin me zhurmat e ndryshme dhe mosbindjen e njerëzve.

Kjo ishte koha kur Inanna ra në dashuri me "Sharru-kin", ata u martuan me një ceremoni madhështore dhe kryeqyteti i ri që u themelua u quajt "Agate". Ky ishte fillimi i rajonit të katërt dhe lindja e Perandorisë Akadiane.

Rreth 60 vite më vonë, i frymëzuar nga Inanna dhe duke synuar të merrte kontrollin e katër rajoneve, Sharru-kin hoqi tokën e shenjtë nga Babilonia për ta sjellë në Agatha. Marduk, i cili ndërkohë fshihej në Babiloni, u tërbua nga ky veprim dhe u ndez grindja e vjetër mes tij dhe Inannës. Teksti thotë se vëllai i Marduk, Nergal,

udhëtoi nga Afrika e Jugut për në Babil dhe iu lut Mardukut të largohej nga Mesapotamia pasi kishte frikë nga zemërimi i Anut.

Rreth kësaj kohe, për shkak të konfliktit në rritje, Enlil dhe Enki u konsultuan me njëri-tjetrin dhe vendosën të krijonin një port të dytë hapësinor në tokat e reja ku nxirrej ari me shumicë. Ata ranë dakord që ky port të njihej vetëm për pak njerëz, në mënyrë që transporti i arit në Nibiru të mos pengohej nga ajo që mund të ndodhte në Mesapotam. kështu një qytet u ndërtua në buzë të një liqeni të lartë në male dhe një rafineri xeherore.

Këtu Ningishzidda kishte gjetur njerëz të tjerë, pasardhës të Kain-it, të cilët i kishin mbijetuar përmbytjes duke u fshehur në majat e larta të maleve. Ningishzidda më pas u mësoi të mbijetuarve se si të nxirrnin metale dhe t'i përpunonin ato.

(Analogjia që bëhet me vendosjen e Tiahuanaco-s në brigjet e liqenit Titicaca lart në majat e Andeve në kufirin midis Perusë dhe Bolivisë është e qartë. Roli i Ningishzidda (Thoth) si qytetëruesi i famshëm që ishte i njohur për vendasit si Viracocha / Kecalcoatl / etj.)

Në mënyrë domethënëse, na thuhet se udhëtimi filloi me prezantimin e mjeteve në një ceremoni të veçantë që thuhet se ishte mbajtur në një ishull të humbur që ndodhet në një liqen në malet e larta të Tokës së Re, toka ku u gjet Ari.

Shumë shpejt djali i Inanna-s, "Naram-sin" u ngjit në fron dhe i shtyrë nga gruaja e tij Inanna, e cila ishte bërë gjithnjë e më luftarake që nga takimi i saj i fundit me Mardukun, mori kontrollin e Gadishullit Sinai dhe pushtoi Egjyptin. Brenda 35 viteve, Inanna kishte marrë pushtetin në të gjithë Mesopotaminë dhe Naram po sfidonte pushtetin e Ninurtës në Nippur.

Por ata nuk kishin marrë parasysh tërbimin e madh të Anu-s dhe udhëheqësve të tjerë të rëndësishëm Anunnaki, të cilët u përgjigjën me egërsi duke shkatërruar plotësisht qytetin e Agatit. Përpara se trupat besnike të Enlilit dhe Ninurtës të merrnin kontrollin e Sumerit dhe Akadisë, Inanna kishte shpëtuar dhe ishte shpëtuar. Për të parandaluar çdo revoltë të mundshme, Anunnaki u vendosën si sundimtarë të Tokës dhe filluan të ndajnë kontrollin e territoreve.

Shumë shpejt një qytet i ri i quajtur "Lagash" u ndërtua në Mesapotami dhe Sumeria filloi një epokë të re zhvillimi nën sundimtarët e ndritur dhe ky qytetërim arriti kulmin e tij kur në vitin 2193 p.e.s. një burrë i quajtur "Terah" lindi në familjen mbretërore të Nippur-it. Trembëdhjetë vite më vonë, Egjypti u nda.

Ata pasues që ishin besnikë ndaj shtëpisë së Mardukut morën Egjyptin e Sipërm, ndërsa ata që e kundërshtuan atë morën fronin e Egjyptit të Poshtëm. Enlil dhe Ninurta mungonin vazhdimisht gjatë kësaj kohe, ndërsa Inanna bëri disa përpjekje të pasuksesshme për të rimarrë kontrollin e Uruk-ut. Por shumë shpejt konfliktet filluan të përshkallëzohen derisa toka u zhyt seriozisht në luftë.

Rënia e Mbretërve

Rreth vitit 2.200 p.e.s. u ndërtuan disa koloni dhe bashkë me to u ndezën disa konflikte midis Anunnaki-ve. Në vitin 2123 p.e.s. Tera lindi një djalë të cilin e quajti "Ibruum" (Abrahami biblik) dhe 10 vite më vonë Enlil i dha kontrollin e tokave të "Sem-it" Nannar dhe u themelua një kryeqytet tjetër për perandorinë e rënë "Ur".

Kontrolli i përgjithshëm i Sumerit iu dha "Ur-Nammu", i cili u ngjit në fron dhe u mbiquajt Mbrojtësi i Nipurit. Por në vitin 2.096 p.e.s. Ur-Nammu u vra në betejë.

Njerëzit e Urit vajtuan vdekjen e tij dhe e konsideruan atë një tradhti nga Anu dhe Enlil.

"Shugli" mori fronin në Ur dhe u përpoq të forconte lidhjet e vjetra me shtëpinë e Anut, por mesa duket ai ra pre e vjehrrit të Inanës, duke u bërë i dashuri i saj. pas pak Shugli e ndërroi qytetin e "Larsës" me elamitët për shërbimin ushtarak dhe një tjetër konfuzion përfshiu tokat.

Princat besnikë të Marduk-ut marshuan nga Teba të udhëhequr nga djali i Mardukut, Mentuhotep I, i cili po gjente gjithnjë e më shumë mbështetës të kauzës së babait të tij ndërsa marshonte nëpër Azinë Perëndimore.

Nannar urdhëroi Shuglin të dërgonte trupat e tij elamite për të shtypur revoltat në Perandorinë Kanaan dhe ata shtynë përpara duke arritur në Gadishullin e Sinait dhe në portin kozmik Anunnaki, por në 2.048 p.e.s. Shugli vritet në betejë.

Më pas Marduk u zhvendos në tokën e hititëve dhe Ibruum u dërgua në Kanaan me trupa elitare për të shërbyer si paqëruajtës. Një vit më pas, "Amar-sin" (Amrafeli biblik) u ngjit në fronin e Urit, ndërsa Ibruum shkoi në Egjypt ku qëndroi për 5 vite përpara se të kthehej në Kanaan me trupa të tjera.

Para gjithë kësaj Amar-sin ishte nën ndikimin e Inanna-s, e cila e mësoi atë të formonte një "Koalicion të Mbretërve të Lindjes".

Amar-sin më pas filloi një fushatë ushtarake për të marrë kontrollin e Sinait, por forcat e koalicionit të udhëhequra nga një elamit i quajtur "Khedor-la'omer" u ndaluan nga Abrahami në hyrje të portit kozmik.

Dhe 3 vite më vonë, Amar-sin u zëvendësua si mbret nga "Shu-sin", megjithëse dukej qartë se perandoria ishte në prag të shkatërrimit. Nëntë vite më vonë Shu-sinn u zëvendësua gjithashtu nga "Ibbi-sin", por këtë herë shumë nga provincat perëndimore po bëheshin gjithnjë e më besnike ndaj Mardukut.

Gjatë kësaj kohe në mungesë të tij, Marduk nuk kishte qëndruar duarkryq, por kishte punuar fshehurazi për të marrë mbështetje për kauzën e tij dhe në 2.024 p.e.s. ai gjykoi se më në fund kishte ardhur momenti për të rimarrë kontrollin që e ndjente se e meritonte.

Duke mbledhur të gjithë ndjekësit dhe mbështetësit e tij besnikë, ai marshoi në Sumer dhe mori fronin në Babiloni, duke e shpallur veten sundimtari suprem i Tokës dhe duke marrë vazhdimisht titullin "Ra".

Enki i lutet djalit të tij të rishqyrtojë veprimet e tij Ra/Marduk në atë moment hoqi emrin e Nibiru nga eposi i krijimit (Enuma Elish) për ta zëvendësuar me armën e tij si krijuesi i vetëm i të gjitha gjërave. Ai krijoi një kalendar të ri dhjetë-mujor, i mësoi ndjekësit e tij të ndiqnin ciklet e Diellit dhe e shpalli veten "Zoti i të gjitha gjërave".

Ai gjithashtu hoqi imazhin e vëllait të tij, Thoth, nga Sfinksi dhe e zëvendësoi atë me të djalit të tij të vrarë Asar (Osiris). Por Marduk shkoi shumë larg kur deklaroi se fëmijët e tij ishin të denjë për të pasur jetëgjatësinë që ai u dha duke udhëtuar në "Tokat e viteve të përjetshme", dhe duke shijuar ushqimin dhe pijen e Nibiru dhe më pas ai deklaroi portin kozmik në Gadishullin Sinai si "Duat", porta e Parajsës për të gjithë ata që i ishin besnikë.

Diku tjetër rreth rajonit, luftërat kishin shpërthyer në të gjithë Mesopotaminë qendrore dhe forcat e Ra, të udhëhequra nga djali i tij, Nabu, po merrnin shpejt kontrollin. Por kur luftimet iu afruan Nipurit dhe "Shenjtëria e të Shenjtëve" u

dhunua në Tempull, kjo nuk mund të tolerohej më nga Enlil, i cili kërkoi ndëshkimin e Ra dhe Nabu.

Enki dëshpërimisht protestoi kundër dënimit dhe kërkoi falje për djalin e tij Ra, por djali tjetër i Enkit, vëllai i Ra, Nergal, ra dakord që këtë herë Ra i kishte kaluar të gjitha kufijtë dhe ishte në anën e xhaxhait të tij Enlil. Anu hezitoi në vendimin e tij, por kur djali i Ra, Nabu filloi të marshonte me trupat e tij kananite në përgatitje për të kapur dhe marrë kontrollin e portit kozmik dhe u bë e qartë se gjithçka do të humbiste së shpejti, Anu miratoi përdorimin e "Armës se Terrorit".

Sulmet u kryen nga Nergal dhe Ninurta gjatë të cilave porti hapësinor dhe të gjitha qytetet e shpërndara kananite u përgjysmuan. Në të njëjtën kohë, u ra dakord që vetëm qytetet e shënuara të goditeshin dhe popullsia në pjesën më të madhe të shpëtohej.

Armët që ata përdorën ishin shtatë, dhe Nergal dhe Ninurta u udhëzuan me kujdes në përdorimin e tyre. Enlil i këmbënguli Ninurtës se Ibruum/Abrahami duhet të shpëtohet nga shkatërrimi dhe trashëgimtarët e tij duhet të mbijetojnë me çdo kusht. Në tekste, Shtatë Armët e Terrorit u mbiquajtën nga Nergal.

Të parën e quajti Ai që nuk u kundërshtua; e dyta: Flaka ndezëse; i treti: Ai që është i mbushur me tmerr; e katërta: Shkrirja e malit; e pesta: Era që kërkon fundin e botës; i gjashti: Ai që nuk shpëton as poshtë as lart; dhe arma e shtatë ishte e mbushur me "Helmin Monstruoz" dhe quhej: Avullim i Gjërave të Gjalla.

Me komandën e Enlilit, Nergal dhe Ninurta lëshuan forcën e tmerrshme të armëve të mëdha në objektivat që kishin zgjedhur dhe ata u shkatërruan edhe më shumë në shpërthime gjigante. Sidoqoftë, vetë Anunnaki nuk e kishin idenë për shkallën e shkatërrimit që po përgatitnin për botën apo pasojat afatgjata të veprimeve të tyre.

Objektivi i tyre kryesor ishte t'u jepnin fund luftimeve njëherë e mirë, por brenda një viti një re radioaktive helmuese e krijuar nga të shtënat e armëve u përhap në të gjithë Sumerin dhe Egjyptin, duke vrarë mijëra njerëz. Uji në të gjithë Mesapotamina u infektua, kafshët ngordhën ndërsa toka u bë djerrë dhe pa jetë.

Brenda një kohe të shkurtër, qytetërimi dikur i madh sumer ishte në agoni pa mundur të ngrihej në këmbë. Kalaja që Ra kishte ndërtuar në Babiloni i mbijetoi shkatërrimit. Enlil mori kontrollin e tokave të rajonit të parë të Ra dhe vazhdoi operacionet e nxjerrjes së arit në tokat e reja. Kështu përfundon historia e sumerëve.

Tekstet nuk thonë pse Anunnaki nuk u kthyen për të rindërtuar qytetërimin e tyre dhe as pse ata nuk kishin në plan të ktheheshin në tokë. Duket sikur kanë preferuar të lajnë duart nga gjithë kjo rrëmujë dhe t'ia lënë njerëzimit fatin në duart e tij. Por ndonjëherë gjërat nuk janë ashtu siç mund të duken në shikim të parë.

Tani, pavarësisht nga fakti që ajo që po na transmetohet tingëllon paksa si "Fantazia shkencore e Zanafillës kundër Zotit të Diellit", kjo histori e lashtë sumeriane duket të jetë një dokument i detajuar i krijimit gjenetik dhe planetar dhe i luftës masive që përmban një numër të madh biblik, referenca dhe një sasi e madhe dhe e jashtëzakonshme informacioni shkencor i zbuluar së fundmi - për ta quajtur thjesht një përrallë e shkruar në pllaka balte nga një qytetërim rreth 6.000 vite më parë!

Nga njerëz që nuk duhet të kishin ditur për kompleksin e luginës së Gizës në Egjypt ose për gjëra të tilla si lidhja e 24-të e "Pemës" së ADN-së me formën e saj

gjarpërore ose për inxhinierinë gjenetike, udhëtimin në hapësirë, armët e shkatërrimit në masë, shiun radioaktiv, brezin e asteroidet, astronomia e avancuar, "Fytyra në Mars" misterioze apo fakti që uji i detit përmban depozitën më të madhe të arit në botë (nëse dihet se si të nxirret) - A nuk jeni dakord me këtë?

Dhe ju kërkoj seriozisht të mbani mend dhe fjalët nuk mjaftojnë për të theksuar se kjo histori e jashtëzakonshme nuk ka ardhur nga pena e një shkrimtari fantastiko-shkencor, por nga pllakat prej balte të shkruara nga sumerët e lashtë 6.000 vite më parë.

Gjëja interesante, a keni vënë re se simboli mjekësor modern i dy gjarpërinjve të mbështjellë rreth një thike është një përshkrim i saktë i ADN-së? I njëjti simbol është përdorur që nga kohërat e lashta, megjithëse ADN-ja është zbuluar vetëm kohët e fundit. Fakti që u zgjodh një simbol i tillë tregon se informacioni dikur dihej, por disi është harruar që nga koha kur u miratua simboli i gjarpërinjve të përdredhur.

Përdorimi i këtij dizajni të veçantë nga mjekësia sot është një rastësi shumë e madhe për t'u anashkaluar lehtësisht. Edhe përzgjedhja e gjarpërinjve sugjeron Enki. Pse të përdorni një gjarpër dhe jo një hardhi? Ka shumë detaje të tilla, por do të duheshin mijëra faqe për t'i mbuluar të gjitha.

Duhet kuptuar se historia që sapo paraqita këtu për ju është e perifrazuar dhe e përmbledhur nga përkthimi i teksteve 6.000 vjeçare të pllakave sumere siç na paraqitet nga Zachariah Sitchin. Personalisht, siç bëra në artikullin e parë të kësaj teme, do të rekomandoja fuqimisht leximin e 6 librave të Sitchin-it që përbëjnë të ashtuquajturat – "Kronikat e Tokës", ku përfshihen gjërat me një numër shumë më të madh dhe më të detajuar.

Më duket shumë e mahnitshme që tekstet sumeriane përmendin ndërtimin e një fari gjigant në luginën e Nilit. Fari i quajtur EN.KUR që do të thotë "Shtëpia që është si një mal", i përshkruar në tekstet sumeriane, është dokumenti i parë që përmend çdo lloj ndërtimi në luginën e Nilit.

Siç tregojnë tekstet, historia e krijimit të Adamit nga balta e tokës, si dhe gjenerata e Adamit dhe Evës pas takimit të tyre me gjarpërin dhe zbulimit të seksit, i ka rrënjët në historinë sumeriane që trajton përballjen e Enlilit me Enkin, që shpërtheu kur Enki i dha racës Adamu aftësinë për t'u riprodhuar.

Kjo aftësi seksuale është arsyeja pse kjo racë u hoq nga zona e Eden-it. Asnjë tekst sumerian që përshkruan momentin e konfuzionit nuk është gjetur ende, por një pikturë interesante i ka mbijetuar kohës. Ai tregon përplasjen midis "Zotit Zot" (Enlil i paraqitur në të djathtë) dhe "Zotit Gjarpër" (Enki i paraqitur në të majtë) dhe ofrimin e frutit të ndaluar nga pema e jetës.

"Në zemërimin e tij, Enlil urdhëroi largimin e Adamit - Homo Sapiens tokësor - nga E.DIN (Banesa e DREJTËSISË). Siç e përmenda më parë, një nga epitetet e Enki ishte "Ai që zgjidh sekretet", që e identifikon atë edhe më tej me Nachash-in (Gjarprin) biblik.

Sitchin ka bërë gjithashtu një punë shumë të mirë në verifikimin e shumë prej zonave sumere të përmendura në tekste.

Për shembull: Ai arsyeton se të dy shtigjet e fluturimit, si para dhe pas përmbytjes, shtrihen 45 gradë në paralelen e 30-të, se disa pika tokësore që sugjerojnë tekstet janë në të vërtetë pikat e përdorura për të përcaktuar uljet dhe nëse shtatë qendrat kontrollojnë gjërat jetike. përgjatë shtegut të fluturimit siç sugjerojnë tekstet,

më pas gjetja e tyre dhe kozmodromi aktual në Sippar është thjesht një detyrë shumë e lehtë dhe e drejtpërdrejtë logjike.

Sitchin arriti të lokalizojë të gjitha këto zona për shtatë qendra përgjatë shtegut të fluturimit para përmbytjes, dhe ai gjithashtu gjeti të gjitha ndërtesat përgjatë shtegut të fluturimit pas përmbytjes. Dhe pikërisht në pikën e trekëndëshit që është porti hapësinor i pas përmbytjes, ku thuhej se ishte, gjejmë rrënojat e Baalbeck me platformat e tij gjigante prej guri ciklopike me origjinë shumë të lashtë dhe ende të panjohur që legjendat na tregojnë se i përshkruajnë. sikur të ishte "ndërtuar nga perënditë".

Provat që paraqet Sitchin për të mbështetur të dhënat e teksteve sumeriane janë fantastike dhe unë personalisht nuk kam as më të voglin dyshim se skenari që ai paraqet një ditë do të pranohet si provë e fortë.

Edhe pse ka shumë kundërshtime për përkthimin e tij, kjo mund të jetë e kuptueshme po të kemi parasysh polemikat që ai krijon duke nxjerrë fakte të tilla. Është mjaft e thjeshtë; e gjithë historia njerëzore do të duhej të rishkruhej. Shumë historianë, arkeologë, evolucionistë dhe kreacionistë do të ishin pa punë.

Unë jam shumë i interesuar për dokumentacionin sumerian 6.000-vjeçar për vdekjen e Alalu-s në Lahmu (Mars). Na thuhet se ai u vendos në një shpellë nën një mal dhe se Anunnaki e gdhendi malin sipas fytyrës së tij duke mbajtur "Maskën e shqiponjës" (përkrenare kozmonaut me pamje të kokës së shqiponjës) duke parë nga qielli. A mund të jetë ky një shpjegim konkret i Fytyrës misterioze në Mars?

Deklaratat që bën Sitchin në përkthimin e teksteve të lashta sumeriane janë befasuese dhe fakti që nga këto tekste janë nxjerrë versione më të përmbledhura dhe të shkurtuara që përbëjnë bazën e tregimit të krishterë të Zanafillës, duhet të ketë befasuar keq sistemin e besimit fetar, por kjo nuk e shmang ngjashmërinë e tyre të madhe.

Tani shtrohet pyetja e madhe: a mund të jetë i vërtetë ky rrëfim? A është e mundur që kjo histori për perënditë e lashta nga një planet tjetër me një orbitë eliptike të jetë e vërtetë? Rrefenja përshkruan një racë të quajtur Anunnaki dhe thotë se sprova e tyre në këtë planet ishte me qëllim të nxjerrjes së arit për të mbrojtur atmosferën gjithnjë e më të holluar të planetit të tyre.

A mund të jetë e vërtetë? Këtë mund ta gjykoni vetë dhe veçanërisht të kënaqni kureshtjen tuaj duke lexuar ciklin e plotë prej 6 veprash të Sitchin-it me titull: "Kronikat e Tokës".

8.Eposi i Gilgameshit

Epi i Gilgameshit është vepra më e vjetër që njihet deri tani rreth 4.000 vjet më parë. Epi qëndroi rreth 2.500 vite i mbuluar nën dhe. Epi i Gilgameshit është i përbërë prej 12 pllakash (këngësh) në të cilat rrëfehet për mbretin e Urukut në Mesopotaminë e Lashtë, e cila shtrihej ndërmjet lumenjve Tigër dhe Eufrat. Ky është një nga qytetet më të vjetra të njerëzimit. Këto pllaka qëndruan shumë shekuj nën dhe, rreth 2.500 vite. Disa nga këto pllaka janë të dëmtuara, shumë fjalë e vargje janë të palexueshme, pra janë fshirë krejtësisht. Ky shkrim është bërë në pllakat e dheut, të cilat më pas piqeshin me shkrim me kunja (kuneiform). Kjo vepër e Mesopotamisë edhe në kohët e sotme është shumë aktuale dhe me rëndësi nacionale. Ajo jep

transformimin e botës së njeriut në një periudhë të caktuar të zhvillimit të tij. Shqiptimi poetik i përpjekjeve të njeriut për ti shpëtuar vdekjes, për të gjetur jetën e amëshuar dhe forcën e rinisë.

Epi i Gilgameshit i kushtohet tmerrit të vdekjes dhe fatit tragjik të njeriut. Njeriu bëhet i vetëdijshëm se duhet të vdesë sikurse ngjet me kryepersonazhin Gilgameshin. Ky ishtë mbret i Urukut, njeriu i Hareve dhe Gëzimeve. Ai nuk kishte menduar sa duhet për kuptimin e jetës dhe vdekjes së njeriut. Vetëm vdekja e mikut të tij Enkidujit e bind se duhet të vdesë. Gilgameshi ndërron qëndrim ndaj jetës dhe vihet në kërkim të jetës së amëshuar si perënditë. Kjo del qartas edhe në mallkimin e Enkidujit drejtuar gruas hyjnore, e cila e harlisi dhe e ndau nga kafshët dhe e ktheu tek njerzit. Në epin e Gilgameshit ballafaqohen 3 botë.

1. Bota Hyjnore
2. Bota Njerëzore
3. Bota shtazore

Ato dëshmojnë për një stad të lashtë të ekzistencës. Bota Njerëzore shprehet nëpërmjet Gilgameshit, mbretit të Urukut dhe njerëzore që jetojnë në të. Bota Hyjnore e perëndive është e pasur dhe ka funksion të shumfishtë në ep. Bota shtazore ndërlidhet mjaft mirë me dy botët e tjera. Kufijtë midis këtyre tri botëve shprehen nëpërmjet Gilgameshit njeri, mbret i Urukut, i cili ka dy të tretat e hyjnive. Enkiduji pasi e krijoi hyjnesha Arururri kullot barin me kafshët e pyllit. Humbaba, roja e malit hyjnor Lendrit, paraqitet si kafshë me kokë njeriu. Kemi luftën kundër së keqes. E keqja më e madhe që nuk mund të shpëtojmë asnjëherë është vdekja. Gilgameshi dhe Enkidui bëhen miq. Hyjnia Anuji urdhëron Ararunë që të krijojë një qënie, Enkidujin që ti kundërvihet Gilgameshit. Në këtë Ep kemi raportin e jetës dhe vdekjes. Në fund heroi kryesor vdes. Njeriu vdes si qënie, por njerëzimi vazhdon jetën. Epi i Gilgameshit ka ngjashmëri me Iliadën dhe Odisenë e Homerit për nga mënyra si është krijuar. Vepra, letra e krijuar mbi bazën e fantazisë bën çlirimin nga vuajtja. Akili e kishte vdekjen e tij në thembër, pra ai vdiq. Kemi dhe Faraonët të cilët ishin gjithashtu të vdekshëm, megjithëse ata e mbanin veten si të pavdekshëm, Aleksandrin e Maqedonisë etj. Mënyra e të shkruarit dhe të mbledhurit të këngëve ngjan me krijimet e Homerit. Ndoshta kjo ka qenë një mënyrë e të shkruarit në kohët e atëhershme. Këta heronj vijnë në ditët tona dhe bëhen burim frymëzimi për brezat e ardhshëm duke sjellë mesazhe nga një botë e lashtë, por nga mënyra e të menduarit dhe të jetuarit nuk është vetëm e tillë.

Pllaka a parë

Gilgameshi, ky hero i madh, që njihte e dinte gjithë ato gjëra, ndërtoi murin e madh të Urukut. Pllaka na fton të vështrojmë përreth dhe të shohim madhështinë e këtij qyteti dhe të mureve të tij të lartë, duke theksuar se në themel të portave të tij është vendosur një gur, ku shkruhet se Gilgameshi është ndërtuesi i mureve të qytetit.

Aty janë gdhendur edhe të dhënat e trimërive dhe të bëmave të tij.

Gilgameshi, dy të tretat perëndi dhe mbetja njeri, ishte mbreti më i madh dhe më i fuqishmi supernjeri që ka ekzistuar.

Megjithatë ai ishte i egër dhe mizor me popullin e tij. Në këto kushte populli i drejtohet me ankesa perëndisë së qiellit – Anu, që ishte edhe kryeperëndia e qytetit, për ta ndihmuar, duke krijuar një hero tjetër që t'i kundërvihej atij.

Në përgjigje Anu krijon një njeri të egër – Enkidu, i cili jetonte në një pyll të madh që rrethonte tokat e mbretërisë së Gilgameshit. Ky njeri – kafshë kishte fuqinë e dhjetëra kafshëve të egra.

Ai duhej të shërbente si kundërpeshë ndaj supernjeriut Gilgamesh.

Një gjuetar kurthesh, ndërsa ngrinte kurthe në pyll, sheh Enkidun të vraponte i ç'veshur bashkë me kafshët e egra.

Ai ia tregoi këtë babait të vet, i cili e këshillon të shkojë në qytet dhe të marrë një kurvë me emrin Shamhat e t'ia dërgojë njeriut të egër. Nëse ai do të bënte dashuri me të, atëhere do të humbte forcën dhe egërsinë dhe do të civilizohej.

Shamhat e takon Enkidun te një gjol me ujë, ku mblidheshin të gjitha kafshët e egra.

Ajo ia ofroi veten atij dhe ai e pranoi, por në vend që të humbte fuqinë dhe egërsinë, ai u ndërgjegjësua dhe u bë i kuptueshëm.

Shamhat i propozoi Enkiduit ta merrte në qytet, duke i thënë se atje rrezatonin me tërë shkëlqimin e tyre të gjitha gëzimet e civilizimit. Ajo i premtoi ta njihte me Gilgameshin, njeriun e vetëm të denjë për miqësinë e tij.

Ndërkohë Gilgameshi sheh dy ëndrra. Sipas të parës, një meteor bie në tokë. Ai ishte aq i madh sa që Gilgameshi nuk ishte i zoti as ta ngrinte, por as edhe ta kthente në anën tjetër.

Populli ishte mbledhur dhe festonte rreth e rrotull meteorit, ndërsa Gilgameshi e përqafoi atë sikur të ishte grua. Por nëna e tij, perëndesha Rimat-Ninsun e detyron atë të dyluftojë me meteorin.

Në ëndrrën e dytë Gilgameshit i shfaqet sikur një sëpatë i del para derës së shtëpisë. Ajo ishte aq e madhe sa ai nuk ishte në gjendje as ta ngrinte e as ta shtynte tutje.

Populli kishte ardhur dhe po festonte rreth e rrotull sëpatës, ndërsa Gilgameshi e kishte rrokur për qafe sikur të ishte grua.

Nëna e tij përsëri e detyroi Gilgameshin që të matej me sëpatën.

Gilgameshi shkon dhe pyet nënën e tij se çdo të thonë këto ëndrra dhe ajo ia shpjegoi duke i thënë se një njeri me forca dhe fuqi të papara do të vijë në Uruk.

Gilgameshi do ta përqafonte këtë njeri sikur të ishte grua dhe se ky njeri do ta ndihmonte atë për të kryer punëra të mëdha.

Pllaka e dytë

Enkidu dalëngadalë integrohet në jetën e qytetit, duke jetuar në fillim me një grup barinjsh, të cilët i mësuan si të ruante kopenë, si të hante, si të fliste në mënyrë të drejtë dhe si të vishte rrobat.

Enkidu hyri në qytetin e Urukut gjatë një ceremonie festive. Gilgameshi, si mbret që ishte, pretendonte të drejtën e natës së parë, me çdo grua, ditën e martesës.

Kur hyri Enkidu, Gilgameshi sapo bënte shpalljen e kësaj të drejte. I tërbuar nga ky abuzim, Enkidu qëndron përballë tij te dera e dhomës martesore dhe i zë rrugën.

Këtu fillon midis tyre një përleshje e ashpër. Gilgameshi fiton raundin e parë. Enkidu e njeh epërsinë e Gilgameshit dhe i bën thirrje për paqe. Kështu të dy heronjtë pajtohen dhe përqafohen duke u bërë shokë për kokë.

Gilgameshi dhe Enkidu filluan të dembeloseshin nga jeta në qytet. Për t'i dhënë fund kësaj gjendjeje Gilgameshi propozon një aventurë të madhe: të shkonin në pyllin e madh me bredha në Iranin e Jugut dhe t'i prisnin të gjitha pemët.

Por që ta bënin këtë atyre u duhej të vrisnin rojtarin e Pyllit të Bredhave, demonin e madh – Humbaban e tmerrshëm. Enkidu e njihte fuqinë e Humbabas nga ditët që kishte kaluar në natyrën e egër në pyll, prandaj u përpoq që t'i mbushte mendjen Gilgameshit të mos e ndërmerrnin këtë rrezik.

Pllaka e tretë

Pjesa më e madhe e shkrimeve të kësaj plloçe ka humbur. Megjithatë nga pjesa e ruajtur mësojmë se parësia e qytetit e kundërshtoi këtë ndërmarrje, por, përballë këmbënguljes se Gilgameshit, u detyrua ta pranonte.

Ajo e vuri jetën e mbretit në duart e Enkidus, të cilit i kërkoi që të ishte ai në ballin e luftës me Humbaban.

Nëna e Gilgameshit, Ramat-Ninsun, nga ana e saj, qahet për fatin e të birit gjatë një faljeje për perëndinë Diell – Shamash, duke e fajësuar se ai e kishte pajisur djalin e saj me një zemër të trazuar.

Shamashi i jep fjalën se do të kujdesej për jetën e Gilgameshit.

Ndërkohë edhe Ramat-Ninsun e urdhëron Enkidun që të kujdesej për jetën e mbretit dhe që të ishte ai i pari në dyluftimin që i priste me Humbaban.

I kapur nga paniku, Enkidu përpiqet edhe një herë t'i mbushë mendjen Gilgameshit të mos e ndërmerrnin këtë udhëtim, por Gilgameshi ishte i bindur në fitore.

Pllaka e katërt

Këtu përshkruhen peripecitë e dy burrave për në Pyllin e Bredhave. Rruga zgjat gjashtë ditë dhe për çdo ditë Gilgameshi i falej Shamashit.

Në përgjigje të këtyre lutjeve, nëpërmjet një orakulli, Shamash i shfaq Gilgameshit në gjumë pesë ëndrra. Këto ëndrra paraqiten ogurzeza.

Ëndrra e parë nuk është ruajtur. Në të dytën Gilgameshi sheh sikur kacafytet me një buall, i cili me frymën e vet thërrmonte tokën. Enkidu ia interpretoi këtë ëndërr, duke i thënë se ajo do të thotë se Shamashi do ta mbronte Gilgameshin.

Në ëndrrën e tretë Gilgameshit iu shfaq sikur qiejt ulërinin nga bubullimat dhe rrufetë dhe toka gulçonte. Pastaj vinte errësira dhe përsëri qetësia si vetë vdekja.

Rrufeja godiste me forcë tokën dhe ndizte zjarre. Vdekja derdhej nga qiejt. Dhe kur nxehtësia u ftoh dhe zjarret u shuan, pemët ishin kthyer në hi.

Interpretimi i kësaj ëndrre nga Enkidu ka humbur, por, ashtu si në ëndrrat e tjera, kuptohet se ai i ka dhënë Gilgameshit një përgjigje të kënaqshme.

Edhe ëndrra e katërt dhe e pestë ka humbur, por Enkidu përsëri i thotë Gilgamishit se ajo paralajmëron suksesin në betejën që i pret.

Në të hyrë të Pyllit të Bredhave, Gilgameshit i hyri frika dhe fillon të dridhet. Ai i drejtohet Shamashit, duke i kujtuar se i kishte dhënë fjalën Ninsunës se do ta mbronte në këtë dyluftim.

Atëherë Shamashi, nga qielli, e urdhëron atë të hyjë shpejt në pyll, sepse Humbaba ende nuk i kishte veshur të gjitha armët e luftës.

Demoni Humbaba vishte shtatë parzmore, por këtë herë kishte veshur vetëm njërën, kështu që paraqitej i paarmatosur si duhet dhe për pasojë dyluftimi me të do të ishte më i lehtë.

Enkidu e humbi guximin dhe u tërhoq mbrapsht. Gilgameshi e qortoi dhe, në gjaknxehtësi e sipër, fillojnë të grinden ashpër me njëri-tjetrin.

Këtu një pjesë e madhe e mbishkrimit ka humbur, por në pjesën e mbetur thuhet se Gilgameshi e bindi Enkidun se duhej të qëndronin së bashku kundër demonit.

Pllaka e pestë

Gilgameshi dhe Enkidu hyjnë në Pyllin e bukur e famos të Bredhave dhe fillojnë të presin pemët. Humbaba dëgjon zhurmën dhe vjen me vrap duke ulëritur dhe i urdhëron të largohen.

Enkidu i thotë demonit se ata të dy ishin më të fortë se ai. Humbaba, që e dinte se Gilgameshi ishte mbret, filloi të tallej me të duke i thënë se si ka mundësin që ai te merrte urdhra nga një askush si Enkidu.

Ndërkohë, duke i dhënë fytyrës një pamje të shëmtuar dhe të frikshme, Humbaba filloi të trembte dyshen. Gilgameshi ikën dhe fshihet diku.

Enkidu e vë në lojë Gilgameshin, duke i thënë se ishte ai që e kishte inspiruar dhe e kishte inkurajuar, kurse tani ikën e fshihet. Atëherë Gilgameshi vjen përsëri dhe të dy fillojnë luftën kundër demonit. Shamashi ndërhyn në dyluftim duke marrë anën e dyshes dhe Humbaba mundet.

I rënë në gjunjë me shpatën e Gilgameshit në gojë, Humbaba i lutet këtij t'i falë jetën dhe si këmbim i premton të gjitha pemët e pyllit dhe shërbimet e tij për të gjithë jetën.

Ndërsa Gilgameshi po mendohej se si t'ia bënte, ndërhyn Enkidu, duke i kërkuar shokut që ta vriste Humbaban para se ndonjëra nga perënditë të vinte në mbrojtje të tij. Ai i kujtoi gjithashtu Gilgameshit se, nëse ai do ta vriste Humbaban, fama e tij do të merrte dhenë.

Gilgameshi me një vrull të madh ia pret kokën Humbabas me shpatë. Por para se të vdiste, Humbaba arrin të lëshojë një nëmë në adresë të Enkidus duke thënë: "O ju të dy! Enkidu mos jetoftë edhe shumë kohë dhe mos gjettë në këtë botë qetësi askund".

Gilgameshi dhe Enkidu, pasi mbaruan me Humbaban, prenë bredhat e pyllit. Më të mëdhenjtë i përdorën për ndërtimin e dyerve të qytetit Uruk. Ata ndërtuan një trap me trungje dhe lundruan nëpër Eufrat për në qytetin e tyre.

Pllaka e gjashtë

Pas kësaj ngjarjeje, fama e Gilgameshit mori dhenë. Forma e tij e shkëlqyer dhe rrobat e bukura tërhoqën vëmendjen dhe simpatinë e perëndisë Ishtar. Ajo erdhi te Gilgameshi dhe i kërkoi atij të bëhej dashnori i saj.

Gilgameshi e refuzoi këtë me ofendime, duke i numëruar gjithë dashnorët e saj dhe ç'fat të zi kishin pasur ata në duart e saj. E fyer rëndë, Ishtari kthehet në qiell dhe i lutet babait të saj, zotit të qiellit – Anu, që ta lejonte të dërgonte Demin e Qiellit me qëllim që të shfrynte inatin, në shenjë shpagimi për Gilgameshin dhe qytetin e tij.

Ajo i tha atij: "Baba! Më krijo Demin e Qiellit për të vrarë Gilgameshin dhe shkatërruar qytetin e tij. Nëse nuk ma krijon Demin e Qiellit, atëhere unë do ta shkallmoj derën e ferrit dhe do të thyej drynin e saj, duke e lënë të hapur në dy kanate. Do të ringjall të vdekurit e do t'i bëjë të hanë të gjallët saqë numri i të vdekurve të bëhet më i madh se i të gjallëve".

Anu, pa ndonjë dëshirë të madhe, u dorëzua dhe Demi i Qiellit u dërgua në qytetin e Urukut. Frymëmarrja e tij ishte aq e fuqishme saqë, sa herë shfrynte, hapte gropa të mëdha në tokë, ku varroseshin me qindra banorë të qytetit. Gilgameshi dhe Enkudu i kundërvihen së bashku dhe e vrasin Demin e fuqishëm të Qiellit.

Ishtari tërbohet fare. Enkidu fillon ta tallë dhe i thotë se tani radhën e ka ajo vetë; se ai dhe Gilgameshi pas Demit do të vrisnin atë vetë. Pastaj pret një copë prej Demit dhe ia hedh asaj në fytyrë.

Pllaka e shtatë

Enkidu bie sëmurë. Ai sheh një sërë ëndrrash kërcënuese. Priftërinjtë ia shpjegojnë ato si një hakmarrje nga zotat.

Kryeperënditë janë mbledhur dhe kanë vendosur se dikush duhej ndëshkuar për vrasjen e Humbabas dhe të Demit të Qiellit, kështu që, midis dy heronjve, ata vendosin të dënojnë Enkidun.

Ky, nga ana e vet, kur mëson këtë, mallkon derën e madhe të qytetit që e ndërtuan me drurët e Pyllit të Bredhave dhe po kështu ngritësin e kurtheve dhe kurvën Shamhat që e njohën me civilizimin njerëzor.

Këtu ndërhynë perëndia Shamash, i cili i kujton atij se pavarësisht se jeta e tij kishte qenë e shkurtër, ai kishte gëzuar frytet e civilizimit, të cilat i kishin krijuar një kënaqësi të madhe.

Pas kësaj ndërhyrjeje, Enkidu bekon ngritësin e kurtheve dhe kurvën. Në një nga ëndrrat ai sheh sikur një demon i madh vjen ta marrë dhe e dërgon në ferr, në "shtëpinë e pluhurit", ku përfundojnë të gjithë të vdekurit.

Duke vdekur ai përshkruan ferrin, të cilin e paraqet si "një shtëpi prej pluhuri, banorët e të cilës ushqehen me dhe pinë ujë të pistë, vishen me pendë zogjsh dhe nuk shohin dritë me sy…"

Enkidu ia besoi veten Gilgameshit dhe, pasi vuajti tmerrësisht për dymbëdhjetë ditë, më në fund vdiq.

Pllaka e tetë

Gilgameshi u prek shumë nga vdekja e shokut të tij dhe e vajtoi gjatë. Ai i urdhëroi të gjitha krijesat të mos qëndronin indiferent në zinë për mikun e tij. Shumica e plloçave që përshkruajnë këtë gjendje kanë humbur, por një gjysmë e mbetur tregon se Gilgameshi i ndërtoi Ekindut një monument.

Pllaka e nëntë

Gilgameshi e lëshon veten tërësisht. Nuk lahej, nuk ruhej, nuk kujdesej për vete. Por kjo jo aq për vdekjen e shokut të tij se sa për shkak se arriti në përfundimin se edhe ai mund të vdiste ashtu si dhe shoku i tij.

Këto mendime i ngjallnin frikë e panik. Ai vendos se duhej të siguronte pavdekësinë. Prandaj ndërmerr një nga aventurat më të rrezikshme në jetën e tij: udhëtimin për tek Utnapishtim dhe gruaja e tij, të vetmit të vdekshëm, të cilëve perënditë u kishin siguruar pavdekësinë.

Utnapishtimi ishte shumë larg: jetonte në burimet e të gjithë lumenjve, në fund të botës. Ai kishte qenë një mbret i madh përpara se të ndodhte Përmbytja.

Pas një ëndrre të frikshme, Gilgameshi ngrihet dhe niset për te mali Mashu, i cili ruante lindjen dhe perëndimin e Diellit. Kur arrin te mali, takoi dy njerëzit – akrepa.

Ata ruanin rrugën në pjesën e pasme të malit Mashu dhe u përpoqën ta bindnin Gilgameshin të kthehej, pasi kjo rrugë ishte plotë të papritura dhe rreziqe.
Megjithatë ata, përballë këmbënguljes së Gilgameshit, e lejuan këtë të ndiqte rrugën.

Pas malit Mashu ishin tokat e Natës, ku asnjëherë nuk kishte pasur dritë. Gilgameshit iu desh të bënte njëmbëdhjetë lega rrugë para se sa drita të fillonte të vezullonte dhe t'i shfaqej dita.

Ai u fut në një kopsht të mrekullueshëm pemët e të cilit prodhonin gurë të çmuar.

Pllaka e dhjetë

Gilgameshi ndalet në një tavernë në breg të detit, që ishte në pronësi të zonjës Sidur. Kjo, e frikësuar nga pamja e Gilgameshit, mbylli derën dhe nuk deshi ta linte të hynte brenda.

Gilgameshi i tregon se kush ishte dhe e pyeti Sidurin se si mund të shkonte tek Utnapishtimi. Ashtu si dhe njerëzit-akrepa, ajo i tha se rruga për tek ai ishte plot pengesa e rreziqe.

Megjithatë ajo e drejtoi atë për te Urshanabi – lundërtar në shërbim të Utnapishtimit. Gilgameshi iu afrua Urshanabit me shumë arrogancë dhe padashur i theu një "send prej guri", që në një farë mënyre ishte vendimtar për udhëtimin te Utnapishtimi.

Kur Gilgameshi i kërkoi atij ta çonte te Utnapishtimi, detari i tha se kjo ishte e pamundur pas thyerjes së "sendit prej guri".

Megjithatë ai e këshilloi Gilgameshin që të priste disa pemë dhe me to të ndërtonte një barkë me timon, sepse ujërat nëpër të cilat do të lundronte ishin Ujërat e Vdekjes dhe njeriu, që lundronte në to, mund të vdiste nga çasti në çast. Gilgameshi bëri siç i tha lundërtari dhe në këtë mënyrë mundi të shtynte varkën pa cekur asnjë herë në ujërat e rrezikshme.

Pas një lundrimi të gjatë, Gilgameshi arriti në breg dhe takoi një tjetër njeri, të cilit i tregoi se po kërkonte Utnapishtimin dhe sekretin e pavdekësisë.

Burri i vjetër i tha se vdekja ishte diçka e paevitueshme sepse kështu ka qenë dëshira e zotave dhe se jeta njerëzore është e përkohshme dhe jo e përhershme.

Pllaka e njëmëdhjetë

Gilgameshi e kuptoi se njeriu me të cilin po fliste ishte vet Utnapishtimi dhe se nuk mund të priste që një i vdekshëm të bëhej i pavdekshëm.

Ai e pyeti Utnapishtimin se si arriti ai të bëhej i pavdekshëm dhe Utnapishtimi i tregoi sekretin që nuk ia kishte treguar deri atëherë asnjë qenieje njerëzore: "Në kohën përpara Përmbytjes, në brigjet e Eufratit, ekzistonte një qytet me emrin Shuruppak.

Në atë kohë këshilli i perëndive kishte mbajtur një mbledhje sekrete, ku kishin vendosur shkatërrimin e botës me një përmbytje të madhe.

Të gjitha perënditë u betuan që të mos e nxirrnin sekretin e vendimit të tyre për qeniet njerëzore, por Ea (perëndia që pati krijuar qeniet njerëzore) erdhi te shtëpia e Utnapishtimit dhe ua tregoi sekretin mureve të shtëpisë, gjë që nuk përbënte thyerje të betimit.

Ea i këshilloi muret e Utnapishtimit të fillonin menjëherë punën për ndërtimin e një barke të madhe, gjatësia e të cilës të ishte aq sa gjerësia, pastaj ta fshihnin atë dhe të sillnin aty të gjitha krijesat e deriatëhershme.

Utnapishtimi filloi menjëherë punën dhe e ndërtoi barkën e madhe. Pastaj ngarkoi në të flori dhe argjend dhe hipi të gjitha krijesat dhe u nis. Ea e urdhëroi atë të hynte në anije dhe të mbyllte dyert pas vetes.

Ndërkohë vijnë re të zeza, shoqëruar me bubullima dhe shkreptima, vepër e perëndisë Adad.

Toka ziente dhe dukej sikur ishte zhytur në djersë; gjithçka u shua dhe u bë errësirë.

Përmbytja qe aq e madhe sa që u trembën edhe vet perënditë. Këta "dridheshin si qentë e rrahur dhe u fshehën qosheve të largëta", duke qortuar veten se "Pse i vendosëm këto gjëra të këqia në Këshillin tonë? Dhe "…qanin e ulërinin…dridheshin dhe vajtonin".

Përmbytja vazhdoi shtatë ditë e shtatë net dhe më së fundi drita u kthye përsëri në tokë. Utnapishtimi hapi dritaren dhe pa se e tërë toka ishte kthyer në një oqean uji dhe të gjitha qeniet njerëzore ishin kthyer në dhe. Atëherë ai u ul në gjunjë dhe qau.

Barka e Utnapishtimit qëndroi për pushim në malin Nimush. Ajo u ankorua mirë e fort në një kreshtë mali pak nën sipërfaqen e oqeanit dhe ndejti aty për shtatë ditë.

Në ditën e shtatë Utnapishtimi filloi të kërkojë tokë dhe, pasi ujërat u tërhoqën, i lëshoi të gjitha krijesat që kishte në anije. Ndërkohë ai bëri theror një dele.

Zotat nuhatën kundërmimin e therorit dhe filluan të mblidheshin rrotull Utnapishtimit. Erdhi edhe Enlili, perëndia që kishte propozuar shkatërrimin njerëzimit.

Ishte shumë i zemëruar sepse, me gjithë vendimin e tyre, ende kishin mbetur gjallesa në tokë. Ai e akuzoi Ean për tradhti, por Ea e bindi Enlilin se në vend që të zemërohej duhej të ishte falënderues.

Ai bindet dhe tërhiqet: përqafon Utnapishtimin dhe gruan e tij për gjestin e lartë që kishin bërë dhe i bekoi ata duke thënë: "Dikur Utnapishtimi ishte i vdekshëm. Këtë herë le të bëhet i pavdekshëm, le të jetojë për gjithnjë në burimet e të gjitha lumenjve."

Në fund të kësaj historie, Utnapishtimi i ofron Gilgameshit një shans për t'u bërë i pavdekshëm: të qëndronte gjashtë ditë e shtatë net zgjuar pa gjumë.

Gilgameshi e pranoi sfidën, qëndron në breg, por e zuri gjumi menjëherë. Utnapishtimi i thotë të shoqes se të gjithë njerëzit janë gënjeshtarë, kështu edhe Gilgameshi.

Ai do ta mohojë se ka fjetur tërë kohën. Prandaj e këshilloi të shoqen që t'i sillte çdo ditë nga një copë bukë dhe t'ia linte te këmbët.

Gilgameshi fjeti pa u zgjuar për gjashtë ditë e shtatë netë, derisa Utnapishtimi ndërhyri dhe e zgjoi. Duke u zgjuar, Gilgameshi tha: "Vetëm një gjysmë sekonde kam qëndruar kështu".

Por Utnapishtimi i bëri shenjë nga copat e bukës, duke i treguar ndryshimin midis atyre të ndejtura dhe atyre të freskëta, që i qenë vendosur tërë kohën te këmbët. Gilgameshi tronditet dhe klith: "O ç'fatkeqësi!"

Ç'të bëjë tani, ku të shkoj. Vdekja do ta përlajë trupin tim. Vdekja ka hyrë në trupin tim. Kudo që do të shkoj, kudo që do të vështroj, kudo qëndron vdekja".

Gruaja e Utnapishtimit e bindi burrin e vjetër që të kishte mëshirë për Gilgameshin. Kështu që ai i propozoi Gilgameshit që në vend të pavdekësisë të bëhej edhe një herë i ri.

Kjo do të realizohej nëse ai do të gjente një bimë sekrete në fund të oqeanit, diku shume larg. Gilgameshi e pranoi propozimin.

Ai lidhi një gur të rëndë në këmbët e tij dhe u zhyt në fund të oqeanit, ku gjeti dhe këputi bimën magjike. Por ai nuk arriti ta përdore atë për shkak se nuk besonte në mrekullinë e saj pa e provuar më parë.

Ai vendosi ta merrte me vete bimën në Uruk dhe ta provonte te disa njerëz të vjetër të qytetit për t'u bindur në efektshmërinë e saj.

Në rrugën e kthimit, Gilgameshi has një pellg me ujë, ku fillon të lahet. Në këtë çast një gjarpër ia merr bimën dhe zhduket në ujë.

Kështu merr fund edhe ëndrra për t'u rinuar. Legjenda e Gilgameshit mbaron me përfundimin e udhëtimit të tij. Gilgameshi qëndron para derës së Urukut, duke e ftuar Urshanabiun të vështronte rreth e rrotull për të parë madhështinë e këtij qyteti me muret e tij të larta dhe në këmbët e derës së qytetit një gurë graniti, ku është gdhendur emri i Gilgameshit si ndërtues i këtyre mureve dhe ku numërohen bëmat e tij të guximshme.

9.Gilgameshi dhe Noah

Duke qenë më i ri se epika sumeriane (këngët e hershme për Gilgameshin u shfaqën në mijëvjeçarin e III para Krishtit), eposi akadian konsiderohet të jetë më i avancuar kulturalisht dhe shpirtërisht. Dhe është pikërisht kjo epope që paraqitet në ato dymbëdhjetë pllaka kuneiforme me gjashtë kolona, të cilat përfaqësojnë një kopje të panjohur të tekstit origjinal akadian. Që në vetvete është një kopje dhe zhvillim i tekstit sumerian, e kështu me radhë...

Ja çfarë i thotë Gilgameshit për Përmbytjen sumero-akadiani Noah. (Sumerët e thirrnin Ziusudra, Babilonasit i thonin Utnapishtin, kurse shkrimet biblike abrahamike, pas Përmbytjes, i thonë Noah. Pra, i njejti njeri me emra të ndryshëm në epoka të ndryshme kohore. Ashtu siç ka Thoti i Atlantidës 3 emra në epoka të ndryshme: Thoti – Enok – Hermes Tresmengistus)

Utnapishti i thotë:

Do të zbuloj, Gilgamesh, fjalën e fshehur dhe unë do t'ju tregoj sekretin e perëndive ...

Duke e inicuar Gilgameshin në këtë mister, Utnapishti, ky Noe sumeriako-akadian, flet për një takim të perëndive në një qytet të caktuar antik - Shurippak. Cili është ky qytet?

Shurippak do të thotë "vend shërimi" në sumerisht. Ky është një qytet i lashtë sumerian. Ndodhej në brigjet e Eufratit, në jug të qytetit të Nipurit, qendra e kultit të Enlilit, perëndisë supreme të sumerëve. Nga Shurippak i lashtë mbetet një vendbanim. Ndodhet në territorin e Irakut modern, në provincën e Al-Kadisiya. Vendbanimi quhet Tel Fara. Shurippak i lashtë konsiderohej qyteti i shenjtë i perëndeshës Ninlil.

Ninlil (përkthyer nga sumerishtja – "zonjë e ajrit") është gruaja e perëndisë Enlil, zotit të erës. Enlil është një nga tre perënditë e mëdha të mitologjisë sumero-akadiane. Ai është djali i perëndisë Anu (Qielli) dhe perëndeshës Ki (Toka). Në Eposin e Gilgameshit, Enlil quhet një nga nismëtarët e Përmbytjes. Besohet se Enlil nuk është vetëm një nga nismëtarët e kësaj përmbytjeje, por edhe një hyjni që vepron rregullisht kundër njerëzimit.

Legjendat e lashta sumeriano-akadiane thonë se Enlil përdhunoi gruan e tij të ardhshme Ninlil (e cila u bind nga nëna e saj të joshte perëndinë e madhe Enlil). Për

këtë vepër të keqe, Enlil, me vendim të përbashkët të perëndive, u hodh në ferr. E shoqja e ndoqi. Dhe, e udhëhequr nga udhëzimet e të shoqit, ajo mbeti shtatzënë, pasi i parëlinduri u ngjiz në tokë, edhe tre fëmijë të tjerë. Duke i lënë ata në ferr, Enlil dhe Ninlil u kthyen në komunitetin e perëndive dhe zunë një vend nderi atje.

Në të njëjtën kohë, Ninlil konsiderohet më i lidhuri fort me demonët, të cilët në mitologjinë Sumero-Akadiane janë armiqësorë si ndaj njerëzve ashtu edhe ndaj perëndive. Nga njëra anë, Ninlil është pjesë e komunitetit të perëndive, e krijuar për t'u rezistuar demonëve. Nga ana tjetër, duket se është ndërthurur më fort me po këta demonë sesa perënditë e tjera...

Megjithatë, demonologjia sumere duhet diskutuar veçmas. Këtu mjafton të theksohet se Shurippak është territori i shenjtë i Ninlilit dhe të diskutojmë shkurtimisht të njëjtin Ninlil. Pasi e keni diskutuar, vazhdoni të lexoni atë fragment të Eposit të Gilgameshit, i cili përmban informacione për përmbytjen që na intereson.

Utnapishti, Noeja sumero-akadiane, e cila është prototipi i Noeut biblik, duke i treguar Gilgameshit sekretin e perëndive, fillon me qytetin e Shurippak:

Anu në mitologjinë Sumero-Akadiane luan afërsisht të njëjtin rol si Urani në mitologjinë e lashtë greke. Ky është perëndia suprem i Qiellit, në krye të ushtrisë së perëndive. Anu, Enlil dhe Enki janë perënditë më të fuqishme dhe më të vjetra të panteonit Mesopotamian. Titulli i Anut është "Babai i Perëndive". Anu është burri i perëndeshës së Tokës Ki. Emri tjetër i saj është Ninhursag ("Zonja e malit të pyllëzuar").

Anu dhe Ki lindi Enlilin, perëndinë e ajrit, i cili ndau Parajsën nga Toka. Ndryshe nga Urani i lashtë grek, Anu nuk pëson dëme nga djemtë e tij. Por, i lodhur dhe në një farë mënyre i dëshpëruar nga aktiviteti i pasardhësve të tij, Anu kryesisht nuk bën asgjë, duke ndërhyrë vetëm në rastet më ekstreme.

Ne kemi diskutuar tashmë shkurtimisht Enlil.

Ninurta është djali i Enlilit, një lloj analog i perëndisë së lashtë greke Ares. Pse analoge? Për shkak se Ninurta është perëndia e një lufte të lumtur, ai është një zot-kalorës, një zot që udhëheq perënditë e tjera, në rast se shpërthen ndonjë luftë me entitete armiqësore ndaj këtyre perëndive.

Ennugi, i quajtur "mirab" në tekst, është pseudonimi i zotit të botës së krimit. Ndonjëherë perëndia e ujërave nëntokësore Nergal quhet gjithashtu. "Mirab" Ennugi quhet sepse ai, me posedim të ujërave nëntokësore, është një lloj menaxheri i punëve vaditëse, pra mirab.

Pra, këta perëndi u mblodhën në qytetin e Shurippak-ut për të vendosur për Përmbytjen. Ata e morën këtë vendim kolektiv - dhe mbi ju, një nga perënditë, në vend që ta mbante vendimin të fshehtë dhe ta çonte planin deri në fund, e mori dhe e ndihmoi personin. Kush e bëri atë?

Teksti i cituar më lart thotë:

Ea me sy të lehtë u betua me ta,
Por në kasollen e tyre ai foli një fjalë:
"Kasolle, kasolle! Mur, mur!
Dëgjo, kasolle! Mur, mbaj mend!
Shurippak, djali i Ubar-Tutu,
Prisni një shtëpi, ndërtoni një anije
Lini bollëkun, kujdesuni për jetën,
Përbuz pasurinë, shpëto shpirtin tënd".

Kështu, në mbledhjen e perëndive, përveç mbështetësve konsekuentë të shkatërrimit të njerëzimit me ndihmën e përmbytjes, për të cilën kemi diskutuar tashmë, ishte edhe perëndia Ea (Enki), e cila nuk kundërshtoi haptazi pjesën tjetër të anëtarëve të familjes më të lartë hyjnore, në të cilën ai vetë ishte anëtar. Në vend të kësaj, Ea/Enki ia dha vendimin e fshehtë të perëndive një të vdekshmi, banor i Shurippak, djalit të Ubar-Tut,Utnapishtit. Ka qenë Ea që ka nxjerrë këtë vendim për Utnapishtin. Të gjitha referencat për kasollen dhe murin nuk duhet të ngatërrojnë lexuesin. Sepse këto referenca thirren në një formë të caktuar për të shprehur pikërisht idenë e sekretit, në kundërshtim me vendimin e pranuar kolektiv, rolin e perëndisë Ea.

Por Ea jo vetëm që ia dha këtë vendim sumero-akadit Noah (Utnapishtin). Ea e këshilloi edhe Utnapishtin se çfarë saktësisht duhet të ndërtohet për t'i shpëtuar përmbytjes. Për më tepër, këshilla e perëndisë Ea është thjesht specifike.

Anija që ndërtoni
Le të jetë katërkëndësh në skicë,
Le të jetë gjerësia e barabartë me gjatësinë,
Ashtu si oqeani, mbulojeni me një çati!

Duke ndjekur këshillën e Eas/Enkit, Utnapishtin-i vepron si një ndërtues i aftë anijesh. Utnapishtin-i rrëfen hollësisht për bëmat e tij në ndërtimin e anijeve. Ja çfarë i thotë:

Vendosa gjashtë kuvertë në anije,
E ndanë në shtatë pjesë,
E ndava pjesën e poshtme të saj në nëntë ndarje,
Ai goditi me çekan kunjat e ujit në të
Zgjodha timonin, paketova marshin...
E ngarkova me gjithçka që kisha
E ngarkova me gjithçka që kisha argjend,
E ngarkova me gjithçka që kisha ar,
E ngarkova me gjithçka që kisha një krijesë të gjallë,
Rrita të gjithë familjen dhe llojin tim në anije,
Bagëtitë dhe kafshët e stepës, i rrita të gjithë mjeshtrit.
Koha ma caktoi Shamash (zoti i diellit - S.K.):
"Në mëngjes do të bjerë shi dhe natën
Do ta shihni shiun e grurit me sytë tuaj, -
Hyni në anije, qëndroni në dyert e saj.
Ka ardhur koha e caktuar:
Binte shi në mëngjes dhe në mbrëmje
Shiun e grurit e pashë me sytë e mi.
Shikova fytyrën e motit -
Ishte e tmerrshme të shikoje motin.
Hyra në anije, ngrita dyert e saj...
Sapo zbardhi shkëlqimi i mëngjesit,
Një re e zezë u ngrit nga baza e parajsës...
Ajo që ishte e ndritshme, u shndërrua në errësirë,
E gjithë toka u nda si një tas.
Ditën e parë fryn era e jugut,
Fluturoi shpejt, duke përmbytur malet,

Si një valë, që kapërcen tokën.
Nuk e sheh njëri-tjetrin
Dhe askush nuk mund të shihet nga parajsa.
Era fryn për gjashtë ditë, shtatë netë,
Një stuhi mbulon tokën me një përmbytje.
Kur të vijë dita e shtatë
Një stuhi me një përmbytje e ndaloi luftën,
Ata që luftuan janë si një ushtri.
Deti u qetësua, uragani u qetësua - përmbytja u ndal ...

Unë citoj kaq hollësisht atë që thuhet për Përmbytjen në Eposin e Gilgameshit, sepse lexuesit duhet të mendojnë se sa përsëritet pothuajse një me një atë që thuhej në tekstet biblike dhe çfarë u tha një mijëvjeçar më parë në tekstet e popujve të tjerë. . Pajtohem, përsëritje të tilla nuk janë vetëm informuese. Ata janë në diçka tjetër dhe, siç thonë ata, bëjnë magji. Dhe kjo, përsëri, është e rëndësishme në kryerjen e studimeve të tilla si ky që po kryhet këtu. Prandaj, do ta çoj citimin deri në fund.

Deti u qetësua, uragani u qetësua - përmbytja u ndal,
Hapa ndenjan - drita ra në fytyrën time,
Shikova detin - ka ardhur heshtja,
Dhe i gjithë njerëzimi u bë baltë!
Fusha u bë e sheshtë si çati.
Rashë në gjunjë, u ula dhe qava,
Më rrodhën lotët në fytyrë.
E nxora pëllumbin dhe e lëshova;
Pasi u nis, pëllumbi u kthye;
Nuk gjeta një vend, fluturoi përsëri.
E nxorra dallëndyshen dhe e lëshova;
Nuk gjeta një vend, fluturoi përsëri.
E nxorra korbin dhe e lashë të shkojë;
Korbi, duke u nisur, pa rënien e ujit,
Nuk u kthye, croaks, ha dhe mut.

Siç mund ta shohim, edhe historia për tre herë dërgimin e zogjve në zbulim për të gjetur tokë përsëritet. Zogj paksa të ndryshëm dalin për të eksploruar, por ky është një variacion i vogël në sfondin e një përsëritjeje të paprecedentë të të gjitha temave kryesore të tregimit biblik dhe sumero-akadian për përmbytjen.

Me rrëfimin sumero-akadian, tani u njohëm me Eposin e Gilgameshit, të paraqitur në tabelat dymbëdhjetë gjashtëkolona të diskutuara tashmë. Këto tabela, duke qenë kopje nga tabela më të lashta, ndodheshin - dhe kjo u përmend edhe më lart - në bibliotekën kuneiforme të mbretit Ashurbanipal.

Ashurbanipal është mbreti i fundit i madh i Asirisë, i cili sundoi nga rreth 669 deri në 627 para Krishtit . Dhe këtu është e lehtë të thuhet se kohët tashmë janë mjaft biblike. Dhe paralelet midis dy teksteve - biblik dhe sumero-akadian - mund të krijohen nga ndërveprimet e kulturave dhe popujve. Në fakt, tekstet në pllakat që ndodheshin në bibliotekën e Ashurbanipal-it i përkasin një periudhe shumë më të hershme sesa mbretërimi i vetë këtij mbreti. Por gjithsesi.

Për të eliminuar dyshimin më të vogël se tekstet e përmbytjes sumeriane janë më të vjetra se tekstet biblike, duhet të njiheni me atë që u gjet në të ashtuquajturën Bibliotekë Nippur. Aty janë gjetur mijëra pllaka balte kuneiforme. Përfshirë ata që

flasin për përmbytjen. Dhe Nippur nuk është Nineveh, i lidhur me qytetërime të tilla relativisht të reja si asiriani. Nippur është një qytet-shtet që ishte qendra më e rëndësishme shpirtërore gjatë të ashtuquajturës periudhë e hershme dinastike, e cila filloi në shekullin e 28-të para Krishtit dhe përfundoi në shekullin e 24-të para Krishtit.

Pra, këto pllaka balte, për nga lashtësia e tyre, nuk janë si ato që u gjetën në bibliotekën e mbretit asirian Ashurbanipal. Një gjë tjetër është se pllakat e gjetura në Ninevinë e Ashurbanipalit, nuk i përkasin aspak epokës së Ashurbanipalit. Ata janë cilësisht më të vjetër. E megjithatë, tabletat Nippur janë edhe më të vjetra.

Gjatë periudhës së hershme dinastike, Nippur priti një panteon të të gjithë perëndive kryesore të sumerëve të lashtë. Këta perëndi, sipas ekspertëve, u ndanë në dy grupe. Grupi i parë janë perënditë e maleve, kreu i të cilëve ishte perëndia Enlil, për të cilën kemi diskutuar tashmë.

Një grup tjetër janë perënditë e detit, të udhëhequr nga i njëjti Ea (ose Enki), i cili shpëtoi Utnapishtin-in (në versionin sumerian të Ziusudrës), dhe për rrjedhojë të gjithë njerëzimin. Ea (Enki) patronoi qytetin e Eridu dhe lumin Tigër. Ndryshe nga Enlili i dhunshëm, Ea/Enki ishte i mençur. Ai u kujdes që njerëzit të dilnin nga gjendja e egër, të zotëronin zanatet, të zhvillonin kulturën dhe të adhuronin të bukurën. Ea/Enki u kujdes edhe për pastërtinë e detit, lumit dhe ujërave nëntokësore. Ndonjëherë Enlil është në kontrast me Enkin, duke argumentuar se Enlil është sundimtari i botës së sipërme dhe Enki është sundimtari i botës së poshtme. Por në fakt, gjithçka është shumë më e ndërlikuar.

Por përsëri në Bibliotekën Nippur. Nippur ishte një qytet i shenjtë. Ky vend i shenjtë ishte një lloj kompromisi midis Enlil-it dhe Enki-t. Vetëm një sundimtar që mori legjitimimin në Nippur mund të drejtonte konglomeratin e qyteteve sumeriane. Në shekullin XVIII para Krishtit. e. Nippur u kap nga Babilonia. Por edhe atëherë ai nuk humbi njëfarë autonomie të brendshme. Në Babiloni, akadishtja ishte gjuha zyrtare, por priftërinjtë e Nipurit ende përdornin gjuhën sumeriane.

Priftërinjtë ruajtën me kujdes trashëgiminë Nippur. Por kaluan shekuj dhe mijëvjeçarë. Sumeri i lashtë, me sa duket, u zhduk në mënyrë të pakthyeshme dhe përgjithmonë, jo vetëm si një qytetërim i vërtetë, por edhe si diçka domethënëse nga ana kulturore. Megjithatë, në 1889 pas Krishtit, një ekspeditë arkeologjike amerikane filloi gërmimet në Nippur. Gërmimet u ngadalësuan ndjeshëm nga luftërat botërore. Dhe rifilloi pas përfundimit të dytë prej tyre.

Në vitin 1948, duke përfituar nga stabilizimi relativ në Lindjen e Afërt dhe të Mesme, arkeologët filluan të gërmojnë në mënyrë aktive Nippurin. Ata themeluan lashtësinë e këtij qytet-shtet, krijuan periodikë historike (periudha paradinastike / parashtetërore, periudha e hershme dinastike etj.). Menjëherë pas përfundimit të Luftës së Dytë Botërore, një tempull i ngritur gjatë dinastive të hershme u zbulua në Nippur, pastaj disa tempuj të tjerë. U zbulua një sistem vaditjeje me tavane të harkuara të veshura me tulla dhe ajo qendër e lashtë intelektuale e Mesopotamisë, së cilës iu caktua emri i Bibliotekës Nippur. Në këtë bibliotekë u gjetën rreth 60 mijë pllaka, nga të cilat 23 mijë i përkasin periudhës më të lashtë.

Një nga 23.000 tabletat më të vjetra Nippur i është kushtuar përmbytjes. Kjo pllakë është dëmtuar rëndë dhe një pjesë e mbishkrimit ka humbur, por ende konsiderohet një dokument historik me rëndësi të madhe. Mungojnë 27 rreshta nga

pjesa e sipërme e tabletit. Ekspertët janë të sigurt se është në to që thuhet pse perënditë vendosën të shkatërrojnë njerëzit me ndihmën e një përmbytjeje.

E gjithë kjo pasuri e padëgjuar intelektuale u zbulua e plotë pas Luftës së Dytë Botërore. Por pllaka të veçanta, përfshirë atë që tregon për përmbytjen, u gjetën më herët. Në fund të fundit, gërmimet në Nippur filluan tashmë në 1893. Dhe në vitin 1914, orientalisti dhe sumerologu amerikan Arno Pebel botoi përkthimet e tij të teksteve nga koleksioni Nippur që datojnë në shekullin e 18 para Krishtit.

Në këto tekste Sumeriane, Ziusudra (në tekstet Akadiane, Utnapishtin) prezantohet si mbreti i qytetit të Shurippak-ut. Ata thonë se Ziusudra mori lajmin për përmbytjen e ardhshme nga Enki, perëndia e mençurisë, perëndia mbrojtëse e kulturës dhe e qytetërimit njerëzor. Tekstet thonë gjithashtu se Enki nuk po kryen, si Zoti i Biblës, ndonjë projekt shpëtimi për një pjesë të zgjedhur të njerëzimit. Jo, Enki vetëm paralajmëron Ziusudrën e drejtë se si të shpëtojë veten nga projekti i shkatërrimit të njerëzve, i nisur nga e gjithë bashkësia e perëndive. Një projekt që ai, Enki, e mbështeti pa dashur. Për më tepër, ai u betua të mos ia jepte asnjërit prej njerëzve. Por duke qenë se Enki është jashtëzakonisht i pakënaqur me këtë projekt, ai bën çmos për të prishur projektin. Kjo maksimum i mundshëm zbret në faktin se Enki, për të mos shkelur betimin për të mos i dhënë projektin asnjërit prej njerëzve, si të thuash, e jep këtë projekt vetëm si një mur shtëpie apo tempulli. Kështu, ai zyrtarisht i qëndron besnik betimit.

Ja si e bën Enki:

Skaji i murit në të majtë, hajde, dëgjo!
Buzë muri do ta them fjalën, ma merr fjalën!
Kushtojini vëmendje udhëzimeve të mia!

Enki e di se pas murit të cilit i drejtohet është Ziusudra i drejtë, të cilit në fakt i drejtohen fjalët dhe udhëzimet e tij. Enki e udhëzon Ziusudrën për ndërtimin e arkës, por e vetmja tabelë kuneiforme që na ka ardhur i ka fshirë këto udhëzime. Ziusudra arratiset me familjen e saj dhe përfaqësuesit e botës së kafshëve dhe bimëve. Përmbytja zgjat shtatë ditë e shtatë netë. Pas përmbytjes, perënditë i japin Ziusudrës dhe gruas së tij jetë të përjetshme. Këta njerëz të drejtë, të cilët, meqë ra fjala, donin t'i shkatërronin, perënditë i vendosin në ishullin e bekuar të Dilmunit dhe u jepnin jetë të përjetshme.

Historitë e përmbytjeve shtrihen nga këto pllaka sumeriane në Babiloni, në versionet akadiane dhe prej andej në traditat biblike dhe të lashta greke.

Ka aq shumë legjenda për përmbytjen, saqë është e lehtë të ngatërrohesh në to, edhe nëse të intereson vetëm "përmbytja". Dhe duke qenë se nuk kemi të bëjmë me "përmbytje", në një moment duhet të vihet një vijë nën temën jashtëzakonisht interesante, por gjithsesi jo kryesore për ne, parapërmbytjes dhe pas përmbytjes. Dhe për të nxjerrë një vijë, për të nxjerrë nga materiali interesant një minimum informacioni strategjik që është i rëndësishëm për ne. Ky minimum, për mendimin tim, zbret në sa vijon.

Në versionin biblik, natyrisht, thuhet se vetë Zoti dhe njerëzimi vendosën të shfarosnin për mëkatet e tij dhe të shpëtonin Noeun e drejtë, në mënyrë që raca njerëzore të mos thahej plotësisht. Nuk mund të jetë ndryshe në rrëfimin biblik. Sepse një Zot që është i zemëruar me njerëzit nuk mund të ketë një antagonist të sjellshëm që i mbron njerëzit. Zoti i Biblës është Zoti i monoteizmit ekstrem.

Kundërshtari i tij mjaft me të meta është djalli. Por djalli padyshim e trajton njerëzimin më keq se Zoti. Prandaj ai quhet armik i gjinisë njerëzore.

Për më tepër, djalli nuk mund të ketë një projekt të pavarur për shpëtimin e njerëzimit, në të cilin Zoti nuk mund të ndërhynte. Prandaj, Bibla thotë se vetë Zoti dënon këdo që ka nevojë dhe përsëri shpëton atë që ka nevojë. Ekziston një kompleksitet i tepruar i dizajnit. Por ky kompleksitet i tepërt shpëton monoteizmin.

Por as sumerët, as akadianët dhe as grekët e lashtë nuk kanë nevojë të shpëtojnë monoteizmin, sepse nuk ka monoteizëm. Dhe për këtë arsye, ata kanë një hyjni supreme, bazuar në mendimin e shumicës së perëndive, duke organizuar përmbytjen si vdekjen e gjithë njerëzimit, dhe një hyjni tjetër, po aq të fuqishme (ose, të paktën, një hyjni që ka aftësinë të zbatojë alternativa projekte) shpëton njerëzimin. Në versionin sumerio-akadian, një hyjni e tillë, që shpëton njerëzimin nga pamëshirshmëria e Enlilit dhe komunitetit të perëndive nën ndikimin e tij, është perëndia Enki (ose Ea), i cili është larguar nga ky komunitet. Kështu, tashmë në mitologjitë më të lashta, shfaqen si perënditë ose grupet e hyjnive jo miqësore me njerëzit, ashtu edhe ato qenie më të larta që, duke kundërshtuar fshehurazi ose hapur mizantropinë e shumicës së perëndive, simpatizojnë dhe ndihmojnë një person.

Dhe pse në fakt të mos i quani perënditë që ndihmojnë njerëzit antropofile (ose teo-humanistë), dhe perënditë që kërkojnë të shkatërrojnë njerëzit antropofobë (ose teo-antihumanistë)?

Dhe a nuk është e qartë se, sipas numrit më të madh, në mesin e personazheve të shenjta mbinjerëzore që mbronin një person nga antropofobia antinjerëzore - pra dhe antihumaniste - e të njëjtëve personazhe mbinjerëzore, nuk është vetëm Enki apo Prometeu, por edhe Krishtin? A nuk diktohen veprat e Krishtit nga besimi tek njeriu, jo nga dashuria për të? Dhe çfarë do të mbetet nga Krishti nëse ky besim dhe kjo dashuri për një person, po, për një person, as nuk hiqet, por privohet nga fuqia sistemformuese? Çfarë do të jetë atëherë krishterimi si fe? Çfarë do të bëhet me kulturën e krishterë? Dhe çfarë do të bëhet me kulturën njerëzore në rast të një ripërpunimi të tillë thelbësisht antihumanist të fesë së krishterë dhe kulturës së krishterë?

Pra, nuk kemi të bëjmë me tabelat sumeriane apo të tjera në studimin tonë. Ose më mirë jo vetëm ata. Ne merremi me to vetëm për aq sa është e nevojshme të zbulojmë natyrën e vërtetë të parimit të mirëfilltë antihumanist të fshehur mirë. Fillimi është paradiluvian në thelbin e tij më të thellë. Pikërisht për këtë ne jemi të angazhuar në pellazgizmin thelbësisht paradiluvian, agustian të Virgjilit, faustianizmin paradiluvian në thelb të Goethe-s, elementët antidiluvian në lojërat teologjike ndërkulturore me të gjitha llojet e Athinës / Neith e kështu me radhë, një matriarki paradiluvian, shumë larg nga matriarkati primitiv komunist dhe fillimi paradiluvian në nazizëm.

Çfarë donte të thoshte Bertolt Brecht kur paralajmëroi se, duke u marrë me zvarranikët nazistë, duhet të mbahet mend për barkun e zi me fruta, i aftë për të gjeneruar zvarranikë edhe më të keq se nazizmi?

Po sikur emri kolektiv dhe i kushtëzuar i kësaj mitra të jetë ndonjë paradiluvian themelor?

"Duke hedhur dritë" mbi historinë e lashtë të Mesopotamisë, ofrojnë informacione jashtëzakonisht interesante për jetën e njerëzve paradiluvian. Pra, në pasazhin "Mbi mbretërit kaldeanë dhe përmbytjen" në prezantimin e Abiden thuhet:

"Thonë se mbreti i parë në këtë vend ishte Alor, i cili tha se vetë Zoti donte ta bënte atë bari të njerëzve; ai sundoi dhjetë saro. Kohëzgjatja e një saros është 3.600 vite ...Pas tij, Alapari sundoi për tre saro; ai u pasua nga Amillar nga qyteti i Pantibiblona, i cili sundoi për 13 saro ... Më vonë kishte mbretër të tjerë, i fundit prej tyre Sisistre, numri i tyre i përgjithshëm është dhjetë, dhe koha e mbretërimit është 120 saro."

Kështu, Beroz përshkruan historinë paradiluviane të njerëzimit "modern" (që jeton në qytete dhe shtete sunduese), vetëm në Mesopotami që zgjat 432.000 vite. Vetë ky fakt është mjaft i jashtëzakonshëm, nëse marrim parasysh se shkenca tradicionale e zvogëlon kohën e ekzistencës së komuniteteve të tilla të njerëzve me të paktën 100 herë. Por kjo nuk është gjëja kryesore.Informacioni më i rëndësishëm që përmban pasazhi i cituar është jeta e njerëzve paradiluvian, ishte të paktën 10 mijë vite dhe mund të arrinte 65 mijë vite. (Megallar sundoi 18 Saros) dhe më shumë vite. Edhe pse këto shifra e tejkalojnë moshën e Adamit dhe paraardhësve të tjerë biblikë me 10 apo edhe 100 herë, ato përkojnë me kohën e jetës së Adityas, Daityas, Danavas dhe banorëve të tjerë paradiluvia të Tokës në traditat indiane. Pra, përkundër gjithë pamundësisë në dukje, një jetëgjatësi kaq e gjatë e njerëzve të lashtë, me sa duket, ka një argument mjaft serioz.

Pse banorët paradiluvian të Tokës jetuan kaq gjatë dhe çfarë ndodhi me planetin tonë gjatë Përmbytjes së Madhe, pas së cilës jetëgjatësia e njerëzve u zvogëlua me më shumë se 100 herë?

10.Arka e Besëlidhjes: Misteri i përjetshëm Biblik

Pyetja se ku ndodhet Arka e Besëlidhjes, i ka munduar për shekuj me radhë teologët dhe arkeologët. Është e vështirë të imagjinohet një objekt misterioz më imponues sesa Arka, një kuti që supozohet se është ndërtuar sipas udhëzimeve të vetë Zotit.

Për izraelitët, ajo ishte objekti i fundit i shenjtë. Por, pasi shfaqet dukshëm në Bibël përgjatë Pesë Librave të Moisiut, Arka e Besëlidhjet zhduket nga tregimi biblik pas Librave të Kronikave, dhe fati i saj mbetet i paqartë.

Po çfarë është Arka e Besëlidhjes?

Në Librin e Eksodit, thuhet se Arka u ndërtua nga punëtorë shumë të aftë, që përdorën dru akacieje dhe ar. Udhëzimet për ndërtimin e Arkës, që iu dhanë Moisiut nga Zoti, ishin shumëspecifike:Thuaji njerëzve të tu të ndërtojnë një Arkë nga druri i akacies, 1.1 metra të gjatë, 0.7 metra të gjerë dhe po aq të lartë. Mbulojeni me ar të kulluar, si brenda ashtu edhe jashtë, dhe bëni rreth tij një kallëp prej ari" (Eksodi 25:10-11

Për izraelitët, ajo ishte objekti i fundit i shenjtë. Por, pasi shfaqet dukshëm në Bibël përgjatë Pesë Librave të Moisiut, Arka e Besëlidhjet zhduket nga tregimi biblik pas Librave të Kronikave, dhe fati i saj mbetet i paqartë.

Ndërtimi i Arkës dhe Tabernakullit, faltores portative në të cilën do të vendosej, iu besua një burri të quajtur Bezalel. Sipas Eksodit 31:3-5, Perëndia e mbushi Bezalelin me "Frymën e Perëndisë, me urtësi, me zgjuarsi, me njohuri dhe me të

gjitha llojet e aftësive, për të bërë dizajne artistike me punime prej ari, argjendi dhe bronzi, për të prerë dhe vendosur gurë, punuar drurin dhe për t'u marrë me të gjitha llojet e zejeve".).

Arka e Besëlidhjes

Pas përfundimit të saj, Arka u transportua duke përdorur dy shtylla, të bëra gjithashtu me drurin e akacies dhe ar, në shenjtëroren e brendshme të Tabernakullit, Shenjtin e Shenjtëve, ku u vendos nën një kapak prej ari. Në krye të pallatit të mëshirës, dy figura kerubinësh(Ëngjëjsh) të artë, u vendosën sipas udhëzimit të Perëndisë. Pllakat e gdhendura me Dhjetë Porositë u vendosën brenda arkës, nën krahët e shtrirë të kerubinëve. Po ashtu, arka u mbulua me një vello.

Një armë e shenjtë

Arka luan një rol të rëndësishëm në tregimet biblike të Eksodit nga Egjipti dhe pushtimit të Kananit. Në të dyja rastet, Arka e Besëlidhjes u përdor si mjet për të mposhtur armikun. Tek Eksodi, tregohet sesi Levitët e marrin me vete Arkën në betejë, dhe prania e saj sjell arratinë e ushtrisë egjyptiane.

Tek Joshua, rrëfehet se Arka u mbajt për 7 ditë pranë Xherikos, dhe në ditën e 7-të u shembën muret e këtij qyteti. Por Arka përmendet edhe në historinë e Samuelit, kur Zoti e përdor atë për t'ia zbuluar vullnetin e tij Elit. Ndërkohë në Librin e Mbretërve, Arka rrëmbehet nga filistinët, por në fund kthehet sërish në Izrael.

Çfarë ndodhi me Arkën e Besëlidhjes?

Arka përmendet shkarazi në Dhiatën e Vjetër pas 2 Kronikave 35:3, në të cilat mbreti Josiaurdhëron rikthimin e saj në Tempullin e Solomonit: "Vendoseni arkën e shenjtë në tempullin e ndërtuar nga Solomon, biri i Davidit, mbreti i Izraelit. Ajo nuk duhet mbajtur mbi supet e njerëzve".

Ky tregim sugjeron se Arka u mbajt në tempullin e Solomonit deri kur babilonasit e pushtuan Jerusalemin në 586 para Krishtit. Gjatë pushtimit, Tempulli u plaçkit dhe u shkatërrua, dhe qënga ai moment vendndodhja e Arkës ka qenë objekt spekulimesh.

Ku ndodhet sot Arka e Besëlidhjes?

Ka shumë teori rreth asaj që ndodhi me Arkën pas shkatërrimit të Tempullit të Solomonit. Disa besojnë se ajo u rrëmbye nga babilonasit dhe u çua në Babiloni. Të tjerë

mendojnë se ajo ishte fshehur përpara se të vinin babilonasit, dhe se gjendet e fshehur diku në Jerusalem.

Libri i Dytë i Makabenjve 2:4-10 thotë se profeti Jeremia u paralajmërua nga Zoti se pushtimi babilonas ishte i afërt, ndaj e fshehu Arkën në një shpellë. Ai këmbënguli se nuk do të zbulonte vendndodhjen e shpellës "deri në kohën që Zoti do t'i mblidhte sërish njerëzit e tij dhe do t'i mëshironte".

Një teori tjetër pretendon se Arka u çua në Etiopi nga Menelik, djali i Solomonit dhe mbretëresha e Shebës. Në fakt, Kisha Ortodokse Etiopiane, Tevahedo, pretendon se e ruan Arkën në qytetin Aksum, ku ajo mbahet nën mbikëqyrje të rreptë brenda një kishe.

Por kjo tezë është hedhur poshtë nga Eduard Ulendorf, ish-profesor i Studimeve Etiopiane në Universitetin e Londrës, që pretendon se e ka ekzaminuar atë. "Ata kanë vërtet një kuti druri, por ajo është bosh. Ajo është ndërtuar maksimumi në Mesjetën e mesme deri në Mesjetën e Vonë"-thotë ai.

Ka shumë hamendje të tjera edhe më të diskutueshme. Kështu një teori pretendon se Kalorësit Tempullarë e çuan në Francë Arkën e Besëlidhjes. Një tjetër sugjeron që ajo përfundoi në Romë, ku u shkatërrua nga një zjarr që ra në Bazilikën e Shën Gjon Lateranit. Ndërkohë historiani britanik Tudor Parfit, mendon se arka është një artefakt të shenjtë, Ngoma Lungundu, që i përket popullit Lemba në Zimbabve. Parfit mendon se Arka u dërgua në Afrikë dhe se Ngoma Lungundu ose 'Kutia e Bubullimave' në gjuhën e Lemba, ishte e ndërtuar duke përdorur mbetjet e Arkës pas shpërthimit të saj 700 vite më parë.

Ndërsa fati i Arkës së Besëlidhjes mund të mbetet gjithmonë një mister, e sigurt se do të mbetet edhe një simbol i fuqishëm fetar, dhe si një magnet i papërmbajtshëm për spekulime dhe teorizime për shumë vite në vijim.

11.Disa specifika për epokën e artë të njerëzimit

Ja kur ka qenë epoka e artë e njerëzimit

Janë Raca e Tretë dhe Atlantidasit gjigandë, kujtimi i të cilëve u zvarrit nga një brez e racë në tjetrën deri në ditët e Moisiut, kujtim që gjeti një formë objektive në ata viganë të parapërmbytjes, ata shtriganë e magjistarë të tmerrshëm, nga të cilët Kisha Romane ka ruajtur legjenda kaq të gjalla e njëkohësisht të shtrembëruara. Ai që ka lexuar e studiuar Shpjegimet në doktrinën arkaike, do të njohë lehtësisht në disa Atlantidas prototipat e Nimrodëve, Ndërtuesit e Kullës së Babelit, Hamitët e gjithë ata të "kujtimeve të neveritshme", siç shprehet literatura teologjike: të atyre që, shkurtimisht, kanë furnizuar brezat e ardhshëm me tipat ortodoksë të Satanit. Dhe kjo, natyrisht, na bën të hetojmë nëpër etikat religjioze të këtyre racave të hershme, mitike siç mund të jenë.

Cila ishte feja e Racës të Tretë e të Katërt? Në kuptimin e përgjithshëm të termit, as Lemurianët e pinjollët e tyre, Lemuro-Atlantidasit, nuk kishin apo njihnin ndonjë dogmë ose të besonin në ndonjë fe. Derisa syri mendor i njeriut ishte i hapur, Raca e Tretë e ndjente veten një me praninë e përhershme, të panjohurën e të padukshmen GJITHËSI, Hyjninë Universale. Të pajisur me fuqi hyjnore, e duke njohur përbrenda Zotin e tij të brendshëm, secili ndjehej si Njeri-Zot në natyrën e vet, megjithëse një kafshë në Vetveten fizike. Lufta mes të dyjave nisi ditën që shijuan frutin e Pemës së

Dijes; një luftë për jetë mes shpirtërores e mendores, mendores e fizikes. Ata që nënshtruan parimet e ulëta, duke fituar mjeshtëri mbi trupin, iu bashkuan "Bijve të Dritës". Ata që ranë viktima të natyrës së tyre të ulët u bënë skllevër të Materies. Nga "Bij të Dritës e Urtisë" përfunduan në "Bij të Errësirës". Degraduan në betejën mes Jetës së vdekshme dhe Jetës së pavdekshme, e këta të rënë u bënë fara e brezave të ardhshëm të Atlantidasve (sinonim i "magjistarëve"). Racat e Atlantidës ishin të shumta e zgjatën në evolucionin e tyre për miliona vjet: nuk ishin të gjithë të këqinj. U bënë të tillë nga fundi, siç po bëhemi ne (të pestët) tani me shpejtësi.

Njeriu

Në lindje të vetëdijes së vet, njeriu i Rrënjëracës së Tretë nuk kishte besime që mund të quheshin religjion. Domethënë, ishte njësoj i paditur për "religjionet, plot salltanete e florinj", si dhe për çdo sistem besimi apo adhurimi të jashtëm. Por, nëse duhet përcaktuar termi si bashkim turmash në një formë nderimi ndaj atyre që i ndjejmë si më të lartë ndaj nesh, devotshmëri – si një ndjenjë shprehur nga fëmija ndaj prindërve të dashur – atëherë edhe Lemuriani më i hershëm kishte një fe – madje më të bukurën – që prej fillimit të jetës së tyre intelektuale. A nuk kishin rrotull vetes zotat e ndritur të elementëve, madje edhe në vetvete? A nuk e kaluan fëmijërinë e vet me ata që u dhanë kujdes, jetë, inteligjencë e jetë të ndërgjegjshme?

Jemi të sigurt që kështu është dhe e besojmë. Sepse evolucioni i Shpirtit në materie nuk do të arrihej kurrë; as do të niste, po të mos ishte për Shpirtrat e ndritur, që sakrifikuan thelbin e tyre super-eterik për t'i dhënë jetë njeriut prej balte, duke e pajisur secilin prej parimeve të tij të brendshme me një hise, apo më mirë pasqyrim të asaj esence. Diejanët (Dhyan) e Shtatë Qiejve (shtatë planet e Qenies) janë NOUMENOI-t e Elementëve të tanishëm e të ardhshëm, siç janë Ëngjëjt e Shtatë Fuqive të natyrës – efektet vulgare të të cilëve perceptohen nga ne në ato që shkenca kënaqet të quajë "mënyrat e lëvizjes" – forcat e pamatshme, për të mos thënë – janë noumenoi edhe më të larta të Hierarkive edhe më të sipërme. Ishte "Epoka e Artë" në ato ditë të hershme, koha kur "zotat ecnin mbi tokë e bashkoheshin lirshëm me vdekatarët".

Qysh atëherë, zotat ikën (u bënë të padukshëm), dhe brezat e ardhshëm përfunduan duke adhuruar mbretëritë e tyre – Elementët ("Zotat e Elementëve") nuk janë Elementët, të cilët përdoren prej tyre si mjete apo materiale për të veshur veten. Ishin atlantidasit, stërnipërit e parë të njeriut gjysmëhyjnor pas ndarjes së tij në sekse – prej këtu pjella e parë dhe vdekatarët e lindur nga njerëz – që u bënë "Flijuesit" e parë për zotin e lëndës. Jetuan në të kaluarën e vagullt të largët, në epoka shumë më tepër se parahistorike, si prototipi mbi të cilin u ndërtua simboli i madh i Kainit, si antropomorfistët e parë që iu falën formës e materies. Ai adhurim degradoi shpejt në vetëadhurim, pastaj në pallicizëm, apo atë që mbretëron supreme deri sot në simbolikën e çdo religjioni ekzoterik të ritualit, dogmës e formës.

Adami dhe Eva u bënë lëndë, apo ofruan tokën, Kaini e Abeli – tokën e mëpasme jetëmbajtëse, të parët "kultivuesit e asaj toke apo fushe" (Kaini ishte flijuesi, siç tregohet fillimisht në kapitullin IV të Gjenezës, nga "fruti i tokës", kultivuesi i parë i të cilit ishte, ndërsa Abeli "ardhja e pjellës së parë të tufës" për Zotin. Kaini ishte simboli i mashkullit të parë, Abeli i njerëzimit të parë femëror, Adami dhe Eva janë tipat e racës së tretë. "Vrasja" është gjakderdhje, por jo jetëmarrje).

Racat

Racat e para atlantidase, lindur në kontinentin Lemurian, të ndarë që prej fiseve të hershme në të drejtë e të padrejtë; në ata që adhuruan Shpirtin e padukshëm të Natyrës, rrezen e të cilit njeriu e ndjen përbrenda – ose Panteistët, dhe në ata që adhuruan në mënyrë fanatike Shpirtin e Tokës, Fuqitë e Errëta Kozmike antropomorfe, me të cilat bënë aleancë. Këta ishin Gibborim-ët e hershëm, "njerëzit e fuqishëm të famës në ato ditë", të cilët u bënë Kabirim në racën e Pestë: Kabiri me egjiptianët e fenikasit, Titanët me grekët dhe Rakshasas e Daityas me racat indiane.

E tillë ishte origjina misterioze dhe sekrete e gjithë religjioneve pasuese e moderne, sidomos e adhurimit të Hebrenjve të vonë për zotin e tyre fisnor. Njëkohësisht, ky religjion seksual ishte i afërt, bazuar e shkrirë, le të themi, me dukuri astronomike. Lemurianët lëvizën drejt Polit të Veriut, ose Parajsës së Stërgjyshërve të tyre (Kontinenti Hiperborean); atlantidasit drejt Polit të Jugut, gropës, tokësore e kozmike – prej ku fryjnë pasionet e nxehta në uragane nga Thelbësorët kozmikë, që banojnë atje. Dy polet u quajtën nga të lashtët Dragoi dhe Gjarpëri – prej nga vijnë Dragoj e Gjarpërinj të mirë e të këqinj, gjithashtu emrat që kanë "Bijtë e Zotit" (Bijtë e Shpirtit dhe Materies): Magjistarët e mirë dhe të këqinj. Kjo është origjina e natyrës së dyfishtë e trefishtë te njeriu.

Legjenda e "Engjëjve të Rënë", në kuptimin ezoterik, përmban çelësin e mospajtimit të shumëfishtë të karakterit njerëzor; çon te sekreti i vetëdijes së njeriut; është pranga ku varet gjithë jetëcikli i tij; historia e evolucionit dhe rritjes së tij. Në të rrokurit e kësaj doktrine varet kuptimi i saktë i antropogjenezës ezoterike. Jep të dhëna drejt pyetjens së trazuar për Origjinën e së Keqes; tregon sesi vetë njeriu është copëtuesi i Njëjësisë në disa aspekte të kundërta. Prandaj lexuesi nuk do habitet nëse i kushtohet hapësirë e madhe në çdo rast përpjekjes për të sqaruar këtë subjekt të errët e të vështirë. Një pjesë e veçantë duhet thënë për aspektin simbolik; pasi kështu jepen gjurmë për studentin e vëmendshëm të bëjë hetimet e veta, e të hidhet më shumë dritë sesa mund të përçohet në frazat teknike të një paraqitjeje filozofike më formale.

"Engjëjt e Rënë", të ashtuquajtur, janë vetë Njerëzimi. Demoni i Krenarisë, Epshit, Rebelimit e Urrejtjes kurrë nuk ka qenë para se të shfaqej njeriu fizik i vetëdijshëm. Njeriu shkaktoi, ushqeu e lejoi dreqin të rritej në zemrën e vet; përsëri ai ndoti zotin e brendshëm, duke lidhur shpirtin e pastër me djallin e pistë të lëndës. Dhe, si ajo shprehja Kabalistike "Demon est Deus inversus" gjen pohimin metafizik e teorik në naturën e dyfishtë të manifestuar, aplikimi i saj praktik gjendet vetëm në Njerëzim.

Pra, tani është e qartë vetvetiu se marrja si e mirëqenë, (a) e shfaqjes së njeriut para gjitarëve të tjerë, madje edhe para epokave të reptilëve gjigandë; (b) përmbytjet e epokat akullnajore periodike për shkak të shqetësimeve karmike të akseve; dhe më kryesorja (c) lindja e njeriut nga një Qenie Superiore, apo atë që materializmi quan Qenietë e mbinatyrshme, megjithëse është vetëm mbinjerëzore – është e qartë se mësimet tona kanë pak shance të dëgjohen në mënyrë të paanshme. Shtoji kësaj pohimin se një pjesë e Njerëzimit në Racën e Tretë – gjithë ata monadë njerëzorë që kanë mbërritur në pikën më të lartë të Vlerës e Karmës në Manvantarën paraardhëse – u detyrohen për natyrën fizike e racionale Qenieve hyjnore që u mishëruan në principin e tyre të pestë, dhe Doktrina Sekrete humb kastën jo vetëm në sytë e

Materializmit por edhe Krishtërimit dogmatik. Dhe, para se këta të fundit të mësojnë se ata ëngjëj janë identikë me Shpirtrat e tyre të "Rënë", parimi ezoterik do të shpallet heretiku më i tmerrshëm e fatal.

Fatmirësisht, për racën njerëzore, "Raca e Zgjedhur" është bërë tashmë mjeti i mishërimit (mendërisht e shpirtërisht) të Diejanëve më të lartë para se Njerëzimi të bëhej plotësisht material. Kur nënracat e fundit – përveç disa më të ultave – të Racës së Tretë u zhdukën me Kontinentin Lemurian, "farat e Trinitisë së Dijes" kishin fituar sekretin e pavdekësisë mbi tokë, ajo dhunti që lejon të njëjtin personalitet të kalojë *ad libitum* (sipas dëshirës) nga trupi i vdekur në një të shëndetshëm. Lufta e parë që njohu toka ishte, gjaku i parë njerëzor i derdhur, pasoja e hapjes së syve e ndjenjave të njerëzve; që e bëri të shikonte se vajzat e Vëllezërve të vet ishin më të dëlira se vetja e gratë e tyre. U kryen përdhunime para asaj të Sabinave, e Menelatë grabitën Helenat e tyre para Racës së Pestë.

Titanët ose gjigandët ishin më të fortët; kundërshtarët e tyre më të zgjuarit. Kjo ndodhi gjatë Racës së Katërt – asaj të gjigandëve. Pasi, "kishte viganë" në ato ditë të hershme, në fakt, edhe seritë evolutive të botës së kafshëve janë garanci se e njëjta gjë ndodhi edhe me racat njerëzore. Shkrimet e shenjta, fragmentet filozofike dhe punët shkencore – shkurtimisht gjithë të dhënat që na kanë ardhur prej antikitetit – i përmendin këta gjigandë.

12. Në kërkim të Parajsës së humbur

Çdo dëshirë ka hartografinë e saj, çdo hartë ka pikat e saj të nisjes dhe të mbërritjes. Duke u munduar për të gjetur një kuptim në çiftëzimin e pandërprerë të molekulave që na përbëjnë dhe na shpërbëjnë, që prej shumë kohësh imagjinojmë se veprimet tona përkojnë me një kuptim ose një mision, dhe ajo që realizojmë në këtë botë mbart një vlerë morale ose etike, që më pas do të gjykohet nga një Administrues i Lartë, i cili do të na shpërblejë ose dënojë.

Dhe kështu shpirtrat tanë, të çliruar pas vdekjes së trupit, do të shkojnë drejtë përjetësisë në një lloj rezidence për të moshuarit, e bukur ose e frikshme, në bazë të asaj çfarë kanë bërë në jetën e mëparshme. Këtë e dëshmojnë varret e hershme, një shpresë e tillë e ka prejardhjen që nga antikiteti. Për grekët, shpirtrat e të vdekurve udhëtonin të gjithë së bashku drejt atij vendi të quajtur Ade, ku dhe prisnin fatin e tyre në fushat gri të badërshtruara. Ata që kishin ofenduar zotat, ishin të dënuar përjetë në Tartaro, ku dhe torturoheshin, ndërsa ata që kishin bërë mirë dhe kishin qenë të denjë, shkonin në ishujt e bekuar ose në Elize: Ade ndodhej nën tokë ose përtej deteve; në disa raste të veçanta ky vend vizitohej edhe nga njerëz ende të gjallë. Odiseu, Orfeu dhe Enea renditeshin ndër të privilegjuarit. Ky ishte një shembull për varret, por shembuj të tjerë që dëshmojnë besimin në botën e përtejme janë me mijëra. Të gjithë popujt e botës kanë imagjinuar një version të botës së përtejme, në të cilën njerëzit e mirë do të kenë një jetë më të mirë dhe të këqijtë do të ndëshkohen.

Ivo, peshkopi i "Chartres", në një mision të kërkuar nga Shën Luigji, Mbreti i Francës, kishte takuar gjatë rrugës një zonjë me pamje melankolike, e cila në një dorë mbante një pishtar dhe në tjetrën një shtambë. Peshkopi, kureshtar, donte të dinte më shumë dhe e pyeti se çfarë do të bënte më zjarrin dhe ujin. "Uji duhet për të fikur Ferrin", përgjigjet gruaja, "dhe zjarri për të ndezur parajsën. Dua që njerëzit ta duan

Zotin vetëm për dashurinë që ai na jep". Sa e admirueshme na duket një sipërmarrje e tillë, sepse nocioni i parajsës, i humbur me magjinë e saj hyjnore, mund të përkufizohet si një vend i së ardhmes, ku do të shkojnë vetëm shpirtrat e mirë dhe të pastër. Por gjithsesi ekziston edhe një tjetër parajsë, më e thjeshtë, ndoshta më e prekshme, një vend në të cilin një herë e një kohë kemi pasur të drejtë të jetojmë dhe prej të cilit kemi dhe prejardhjen.

Parajsa e parë është e paprekshme, jashtëtokësore, shpirtërore, e përshkruar me një fjalor plot metafora dhe alegori. Ndërsa e dyta (na pëlqen të besojmë) është konkrete, sensuale, e fshehur në këtë botë dhe ka një hartografi autentike të sajën. Shpesh këto parajsa ngatërrohen me njëra-tjetrën, ajo hyjnore që mendohet se është vetëm për njerëzit e drejtë dhe Edeni tokësor që mendohet si i humbur. Por kjo rrëmujë nuk është diçka e re. Vetë Leopardi ka bërë pyetje mbi këtë parajsë tokësore. Sipas tij, parajsa në të cilën u krijua Adami dhe Eva, ishte një vend i kënaqësive materiale dhe epshore, një vend i cili duhej të ndërtohej dhe të mbrohej.

Ndryshe nga parajsa hyjnore, ku njerëzit e mirë shkojnë pas vdekjes së trupit, parajsa tokësore (edhe pse tashmë e humbur) ka diçka të vërtetë, materiale, madje edhe epshore, asnjë padrejtësi në punë, mashtrime ekonomike ose mundime filozofike. Dhe përballë këtyre magjive, parajsa e së ardhmes bëhet abstrakte, madje e pavërtetë. Ndërsa parajsa tokësore, ose ndryshe Edeni, është një kopsht në të cilin dhe vetë Zoti dëshiron të shëtisë. Etimologjikisht është përshtatur me fjalën nga hebraishtja "miquedemche" që ka një kuptim hapësinor ("në lindje") dhe kohor ("fundi i fillimit"). Fjalori Biblik i J.Achtemeier si prejardhje nxjerr fjalën "edemche" që do të thotë "luks, kënaqësi, dëfrim"; gjithsesi Achtemeier nënvizon se filozofët modernë e përshtatin me fjalën "edin" që do të thotë "bimësi" ose "livadh".

Me kalimin e shekujve, Edeni ia ka transmetuar karakteristikat e tij magjike një nostalgjie imagjinare: asaj të erës së arit, në të cilën e gjithë bota është një kopsht. Kjo është karakteristika primare e Edenit: bën fjalë për kohën e shkuar, dëshirë e diçkaje tashmë të humbur, të mohuar, e diçkaje që tashmë është e ndaluar. Është toka ashtu siç do të donim të ishte, siç ëndërrojmë të jetë. Prej kësaj besojmë se një ditë mund ta gjejmë. Kërkimi i parajsës tokësore bazohet në një bibliotekë të gjerë hartografike.

Dhe dëshmitë janë të shumta, udhëtarë, historianë, gjeografë dhe vizionarë kanë deklaruar se Edeni ndodhej (ndodhet) në Mesopotami, Angli, Jerusalem, në Indinë Veriore, veriun e Persisë dhe malet e Libanit. Gjithashtu ka pasur dhe artistë shumë të ndryshëm nga njëri-tjetri të cilët janë munduar të imagjinojnë se si është parajsa dhe e kanë vizatuar atë. Artistë si Hendrikje Kuhne, Beat Klein, Ilya dhe Emilia Kabakos. Gjithsesi, ka edhe një tjetër version të kësaj ideje të pashtershme të parajsës.

Në vitin 1615, gjashtë vjet pas dekretimit të vendimit për largimin e njerëzve me ngjyrë nga Spanja (arabët të cilët u detyruan të ktheheshin në të krishterë pas zhvendosjes së parë në vitin 1502) Servantes publikoi në Madrid pjesën e dytë të "Don Kishotit". Në kapitullin 52, Sanço takohet me një fqinjin e tij të vjetër, arapin Rikote, i cili pasi u shpërngul nga Spanja, ishte kthyer në vendlindjen e tij si pelegrin. "Për disa ishte një dënim i drejtë ai i dëbimit, por për ne ishte dënimi maksimal. Kudo që ndodhemi, ndjejmë nostalgji për Spanjën; në fund të fundit aty kemi lindur dhe aty është atdheu ynë natyror; nuk ka asnjë vend tjetër që na mikëpret; madje asnjë vend i Afrikës ku shpresonim se do të na pranonin dhe na trajtonin mirë, pikërisht aty na trajtojnë si mos më keq".

Dëbim dhe strehim: Të dyja vizione, një e tokës së braktisur dhe tjetra e tokës së premtuar, që bashkohen në atë Spanjë që refuzon Rikote dhe njëkohësisht për të cilën ndjen nostalgji. Për të Spanja nga e cila u dëbua, parajsa e humbur është vendi në të cilin dëshiron të mbërrijë dhe vendi që nuk do të kishte dashur kurrë ta braktiste. Për të, ashtu si për të parët e tij, shpërngulja, dëbimi dhe mërgimi, themelohen në një gjest të vetëm largimi që e transformon tokën e çdokujt në një tokë të huaj. Ndoshta një tjetër parajsë ekziston përtej deteve por Rikote dhe bashkudhëtarët e tij nuk e gjetën kurrë. Ndërkohë, ata vazhdojnë të ëndërrojnë harta për Edenin e tyre të humbur që quhet al-Andalus, Palestinë, Marok, Shqipëri, Amerika Latine e diktaturave ushtarake, Irak, Kurdistan, Çeçeni, Dafur, Eutopi... Për fat të keq, gjeografia e parajsës është një hapësirë më e gjerë se vetë Toka.

Një kopsht kënaqësish, i rrethuar nga mure të zjarrta

Po ku ndodhet parajsa tokësore? Është një pyetje antike, por edhe aktuale. Edhe kohët e fundit, si shumë vjet më parë, studiues të ndryshëm janë munduar ta gjejnë në vende nga më të ndryshmet, në Mesopotami, Arabi, Armeni dhe madje në një ishull të Seishell... Besimi në parajsën tokësore e ka magjepsur krishterimin që në fillimet e tij. Zanafilla tregon se ”Zoti krijoi një kopsht në Eden, diku nga Lindja, dhe aty krijoi njeriun e parë”, dhe ky hap i parë biblik filloi menjëherë të interpretohej nga literatura. Autoriteti i Shën Agustinit ishte i padiskutueshëm, edhe për sa i përket katër lumenjve që dilnin nga Edeni: Pison (i cili identifikohet me lumin Gang), Ghicon (me Nilin), Tigri dhe Eufrati. ”Janë lumenj të vërtetë dhe jo shprehje figurative.

Agustini shtonte: Adami kishte një trup lëndor dhe kështu kishte jetuar në një parajsë lëndore. Në ndërtimin e kësaj parajse imagjinare ndihmuan edhe përkthimet antike të teksteve biblike. Për të përkufizuar kopshtin, versioni hebre përdori fjalët ”gan-be-Eden” (një kopsht në Eden). Në ”Vulgata”, Xhirolamo shtoi fjalën ”kënaqësi”. Përkthyesit e ”Shtatëdhjetës” futën fjalën parajsë që në greqisht do të thotë ”kopsht i rrethuar me gardh”. Gjeografia e parajsës përcaktohet rreth shekullit të shtatë. Isidori i Siviljes e identifikon Lindjen për të cilën fliste zanafilla, me Azinë: ”Parajsa është një vend që ndodhet në pjesën lindore të Azisë”. Dhe nënvizon faktin se Edeni është një kopsht ”kënaqësish”: aty rritet ”çdo lloj bime dhe peme frutore, ndër to edhe pema e jetës”. Edeni është një vend ku nuk bën as ftohtë dhe as nxehtë, gjithmonë mbizotëron një klimë e përshtatshme, por është një kopsht ku nuk mund të futesh, është një vend i cili rrethohet nga mure flakësh që arrijnë deri në qiell. Prej Isidorit u përcaktua në Azi dhe kështu parajsa tokësore mund të figuronte edhe në ndonjë hartë, dhe faktikisht janë të shumta hartat mesjetare të cilat e tregojnë atë. Në to, ajo përfaqësohet në forma të ndryshme si një ishull ose një kështjellë e rrethuar nga mure të mëdha. Papërshkueshmëria e saj identifikohet me lartësinë e mureve rrethues.

Parajsa imagjinohet në pikën më lindore të Azisë, por drejt lartësisë si të ishte relativisht përkarshi me qiellin. Edhe Dante e vendosi parajsën në majën e një mali tepër të lartë, mali i Purgatorit. Virgjili i shpjegon Dantes se Jerusalemi dhe mali i Purgatorit ndodhen pikërisht në dy skajet më të largët nga njëri-tjetri. Në hartat mesjetare, duke u nisur nga kryqëzata e parë (1096) Jerusalemi, vendi ku u varros Krishti, vendoset në qendër të botës. Dhe ja pra, parajsa tokësore që mendohej se ndodhej në Azi bëhet hershimi i mishërimit dhe i parajsës qiellore.

Në hartografinë mesjetare gjendet edhe një vend tjetër i rrethuar ku nuk lejohet të shkohet, por që është e kundërta e Edenit: është vendi në të cilin sipas legjendës, Aleksandri i Madh mbylli Gogun dhe Magogun, tributë e frikshme që ditën e Apokalipsit do të shkatërronin botën. Pra hartat mesjetare, të sunduara nga parajsa tokësore, prezantojnë një vizion të krishterë të historisë së botës. Por Edeni është edhe një Eldorado, vend ku temperaturat janë konstante dhe gëzon një bimësi të bollshme ku dhe ajri është shumë i pastër. Pas mesjetës, kjo imagjinatë fillon të s'behej. Frat Mauro, një nga hartografët e Rilindjes, në hartën e tij të botës (1459) parajsën tokësore e vendos jashtë botës së banueshme. Një shekull më vonë, një tjetër njeri i kishës, Agustin Seuko, prefekti i Bibliotekës së Vatikanit, pranoi se parajsa tokësore u shkatërrua nga përmbytjet e mëdha. Edhe sipas Luterit, parajsa u shkatërrua nga mëkatet. Ndërsa për Kalvinon, katër lumenjtë e Edenit edhe pas përmbytjes mbetën të pacenueshëm, kjo për mirësinë e Zotit. Kjo teori e re fetare tentonte të zgjidhte ekuacionin ndërmjet dogmës së përmbytjes dhe zbulimit të Botës së Re. Por duke iu kundërvënë traditës, ajo u harrua. Madje pikërisht atëherë studiuesit filluan të kërkonin vendin ku kishte jetuar çifti i parë njerëzor, duke propozuar vende si: Babilonia, Arabia, Palestina, Toka e Zjarrit madje dhe Polin Arktik. Kështu parajsa tokësore e humbi funksionin e saj origjinal për të përfaqësuar të shkuarën (nostalgjia për pastërtinë e humbur), të tashmen (jeta e njeriut si pelegrinazh) dhe të ardhmen (rruga drejt parajsës qiellore). Duke u munduar për ta zbuluar me baza "shkencore", kohët moderne e përcaktuan parajsën tokësore në të shkuarën, duke i lënë poetëve (Xhon Milton, 1667) detyrën për të vajtuar parajsën e humbur.

13.Para Përmbytjes së Madhe kishte shumë jetëgjatësi

Pse para përmbytjes të gjithë sundimtarët ishin kaq të vjetër ose jetëgjatë dhe pas kësaj përmbytjeje të madhe jeta e tyre u shkurtua? Për kohën tonë dhe pas më shumë se 100 vitesh kërkime mbi këtë temë. Nuk ka ende përgjigje të sakta, edhe pse është vlerësuar se ka më shumë se një duzinë lista të Mbretërve Sumerian të shekullit të shtatë pes ku zotat dhe gjysmëperënditë përzier me mbretërit që ne kemi njohur janë përmendur. Sipas historisë, në këto epoka sundonte në Sumer një mbretëri secili më shumë se mijëra vjet.

Shkrimet dhe Tekstet e lashta të Sumerit - Mbretërit jetëgjatë të Sumerit

Sumeri ose Sumeri i lashtë i përbërë nga 12 qytete ose shtete ishte një nga vendet ku ka jetuar një nga qytetërimet më të vjetra. Ky qytet ndodhet në mes të lumenjve Tigër dhe Eufrat, në jug të Mesopotamisë, kjo zonë u bë përfundimisht Babiloni. Sot është në Jug të Irakut.

Një tekst që ka shkaktuar shumë shqetësim është një listë e shkruar nga një prift babilonas, Berosi, kaldeas. Në këtë ai mbledh informacione të vlefshme nga arkivat, ku shkruan për krijimin e fillimit të kohës. Ai po fliste për Oannesin, peshkun e madh që krijoi ligjet.

Në listën e bërë nga prifti ai emëron 10 mbretër që ishin mjaft jetëgjatë që sundonin në Sumer që mbretëronin midis viteve 10.800 dhe 64.800 vite secili para përmbytjes.

Dinastitë mijëvjeçarë - Mbretërit Sumerian

Një listë tjetër u shkrua në dinastinë Isln, duke u shtrirë nga origjina e kohës deri në shekullin e tetëmëdhjetë p. e.s. Kjo është në 15 pllaka nga arkivat e gjetura në qytetin e Nippurit, ku informacioni u mblodh nga 10 sundimtarët e tij që erdhën për të patur një mandat prej rreth 18.000 deri në 43.000 vite secili.

Si një shënim kurioz, është mirë të dihet se midis të gjitha listave të mbretërve sumerë deri tani më i plotë është Prizmi i Saldit, i cili u gjet në Irak dhe aktualisht është vendosur në një muze të rëndësishëm në Oswol. Ajo matet 20 cm e lartë me 9 gjerësi dhe është e përbërë nga 4 anë, në secilën prej tyre ka një tekst dhe 2 kolona. Është llogaritur se ai kishte një cilindër druri që kalonte nëpër qendër për të qenë në gjendje të kishte një pozicion më të mirë në leximin e tij. Kjo listë përbën edhe 10 sundimtarë që jetuan para Përmbytjes së Madhe, koha e mbretërimit të të cilëve llogaritej të ishte midis 10.000 dhe 78.000 vite.

Në këtë dorëshkrim mund të lexohet se pasi zbritën nga qielli mbretëritë, shkuan në Edelinu. Në atë kohë ishte një mbret që sundoi për 28.800 vite. Një tjetër sundoi për 38.000 vite dhe kështu vazhdojnë 10 mbretërit, të cilët u vendosën kryesisht në qytetin Kish.

Ky qytet u bë selia e mbretërisë. Gjithashtu, aty u përmend përmbytja e madhe që bëri që ujërat të mbulonin tokën.

Kushdo që shkroi këtë listë donte të zbulonte se ata perëndi-mbretër zbritën nga qielli për herë të dytë. Ata zgjodhën këtë qytet të Kishit nga ku dominuan të gjitha qytetet e tjera.

A përputhen me Biblën dorëshkrimet sumeriane?

Përmbytja e Madhe dhe fundi i mbretërimit mijëvjeçar

Nga ana tjetër, shkencëtarët dhe studiuesit e këtij temani kanë vërejtur ngjashmëri të asaj që është shkruar në këto lista dhe tregimeve të shkruara në Bibël. Lista e Mbretit Sumerian tregon emrat e mbretërve që sunduan që nga fillimi i kohës deri në përmbytjen e madhe.Gjithashtu në gjenezën e kapitullit është përpiluar historia nga krijimi deri te përmbytja. Në Bibël flitet për patriarkët antediluvian që theksonin Noenë si të fundit prej tyre dhe vdiqën 350 vite pas përmbytjes me një moshë 950 -vjeçare.

Pse jetonim më gjatë para Përmbytjes së Madhe?

Pas Noesë, jetëgjatësia u zvogëlua në mënyrë drastike dhe mund ta shohim në rastin e Moisiut, i cili jetoi vetëm 120 vite dhe pyetja e madhe pse sundimtarët e mëparshëm kishin jetuar kaq gjatë para përmbytjes. Ka disa teori lidhur me këtë ka nga ata që refuzojnë të gjitha këto numra sepse sipas tyre kjo jetëgjatësi është krejtësisht e pamundur për t'u arritur dhe se shifrat mund të jenë të gabuara. Të tjerë, përkundrazi, mbështetin se tekstet e lashta dhe tregojnë se këta perëndi të supozuar nuk ishin nga toka dhe për këtë arsye ishin në gjendje të jetonin shumë më gjatë se qeniet njerëzore. Pa harruar gjysmëperënditë, jeta e të cilëve daton më pak kohë pasi ato ishin rezultat i bashkimit midis një perëndie dhe një njeriu.

Ka mundësi që këto lista të jenë një mostër që tregon se toka, në një të kaluar të largët, u sundua qindra milionë vjet më parë nga qenie enigmatike që vinin nga qielli.

14.Qytetërimi i përparuar njerëzor ka ekzistuar në parahistori gjatë Epokës së Akullnajave

Gjithçka që ata na mësuan për origjinën e qytetërimit duket të jetë e pasaktë? Është e mundur që pjesë të caktuara të historisë janë fshehur qëllimisht, dhe ndoshta ne ende nuk e kemi zbuluar dhe kuptuar historinë e vërtetë të së kaluarës sonë. Zbulimet e reja arkeologjike dhe gjeologjike na tregojnë për qytetërimet e sofistikuara që kanë ekzistuar dikur.

Deri vonë, komuniteti arkeologjik la të kuptohej se qytetërimi i parë njerëzor u shfaq pas Epokës së Akullnajave, e cila përfundoi rreth 9.600 para Krishtit. Të gjithë paraardhësit e njeriut deri në atë kohë konsideroheshin koleksionistë dhe gjuetarë primitivë, të pacivilizuar që nuk dinin për organizatat dhe arkitekturën e përbashkët. Vetëm pas Epokës së Akullnajave, kur u shkrinë polet e akullit 3 kilometra të thellë që mbulonin pjesën më të madhe të Europës dhe Amerikës së Veriut, paraardhësit njerëzorë filluan të zhvillonin dhe të përsosnin bujqësinë, duke formuar struktura më komplekse ekonomike dhe sociale rreth 4.000 para Krishtit.

Arkeologët besojnë se qytetet e para u shfaqën në Mesopotami rreth vitit 3.500 para Krishtit, dhe pak më pas në Egjypt.

Në kontinentin evropian, vendet më të vjetra megalitike datojnë në 3.000 para Krishtit, ndërsa Stonehenge daton midis 2.400 dhe 1.800 para Krishtit.

Është një kronologji e vendosur që mësohet në shkolla dhe në të cilën beson shoqëria moderne. Shoqëritë parahistorike si Atlantis u konsideruan një mit.

Deri tani. Hulumtimet e reja zbulojnë se Toka ishte e banuar nga njerëz të civilizuar gjatë epokës parahistorike.

"Gjithçka që na kanë mësuar për origjinën e qytetërimeve duket të jetë e gabuar. Tregimet e vjetra rreth Atlantidës dhe qytetërimeve të tjera të humbura të parahistorisë, të refuzuara prej kohësh nga arkeologët, doli të ishin të vërteta", tha Dr. Deni Natawijaya, një gjeolog i lartë në Institutin Indonezian të Shkencës.

Që nga viti 2011, Dr. Natawijaya dhe ekipi i tij kanë punuar në një zonë gjeologjike në Indonezi rreth 150 kilometra nga qyteti i Bandung. Rëndësia e vendndodhjes u njoh për herë të parë në vitin 1914, kur strukturat magalite të bëra nga blloqe bazalti u zbuluan në një kodër më të madhe.

Kur kodra u pastrua nga pemët, ata kuptuan se blloqet formojnë 5 tarraca. Ata besohet se kanë shërbyer për meditim dhe relaksim. Vendndodhja u shpall e shenjtë nga vendasit dhe ata e quajtën Gunung Padang, që do të thotë "Mali i Iluminizmit".

Mosha e strukturave vlerësohet midis viteve 2.500 - 1.500 p.e.s.

Ajo që Natawijaya zbuloi në Gunung Padang ishte befasuese. Kodra nuk ishte në fakt një kodër natyrale, por një piramidë në disa nivele prej 90 metrash.

Ajo që është edhe më e diskutueshme është se struktura është më e vjetër se sa mund të mendohet. Natavidjaja zbuloi me rrezatim karboni se tarracat datojnë nga periudha 500 - 1.500 p.e.s., ngjashëm me vlerësimet e mëparshme.

Ndërsa Natavidjaja shpohej më thellë poshtë strukturës, ai zbuloi se strukturat e bazaltit datojnë në një epokë edhe më të vjetër. Në një thellësi prej rreth 30 metrash, u zbulua se materiali daton në vitet 20.000 - 22.000 para Krishtit.

Ky zbulim do të thotë se qytetërimi njerëzor parahistorik ka ekzistuar gjatë Epokës së Akullnajave.

Megalitët e Gobekli Tepe, të cilët janë 7.000 vite më të vjetër se Stonehenge, si dhe megalitët Gunung Padanga të groposura thellë, nënkuptojnë se kronologjia që mësohet në shkollat dhe universitetet tona nuk është më ujë i pijshëm.

"Qytetërimi duket se është shumë më i vjetër dhe më misterioz se sa mund të mendohet", tha Graham Hancock.

"Gunug Padang nuk është një kodër natyrale, por një piramidë e krijuar nga njeriu, dhe origjina e ndërtimit daton shumë përpara fundit të Epokës së Akullnajave. Duke qenë se puna është masive edhe në nivele më të thella, është një shenjë e ekzistencës së aftësive të sofistikuara ndërtimore që janë zhvilluar për të ndërtuar piramida nga Egjypti ose vende më të mëdha megalitike në Europë. Padyshim që po shikojmë punën e një qytetërimi të humbur dhe shumë të avancuar", tha Dr. Deni Natavidjaja.

Filozofi grek Platoni gjithashtu besonte se qytetërimet e përparuara ekzistonin në Epokën e Akullnajave. Në dialogët e tij të regjistruar me studiues të tjerë të kohës së tij, Atlantida mendohej se ishte zhytur nga përmbytjet dhe tërmetet rreth vitit 9.000 p.e.s., një koincidencë e pabesueshme me njohuritë moderne që sugjerojnë se nivelet e detit u rritën ndjeshëm rreth vitit 600 p.e.s.

Lind pyetja: Çfarë ndodhi me qytetërimet parahistorike? Pse nuk i mbijetuan periudhës së "Thtësirave të Mëdha" që ndodhën midis viteve 10.900 dhe 9.600 para Krishtit?

Thatësirat e mëdha dihet se kanë qenë një periudhë vërtet kataklizmike në Tokë, me paqëndrueshmëri të jashtëzakonshme klimatike dhe kushte të frikshme globale.

Shkencëtarët kanë debatuar gjatë misterin që qëndron pas tij dhe arsyet e zhdukjes masive të megafaunës së Amerikës së Veriut si arinjtë kokëshkurtër dhe macet me dhëmbë saber në periudhën nga viti 11.000 para Krishtit.

A ishte i njëjti mister përgjegjës për rënien masive të popullsisë njerëzore dhe zhdukjen e shoqërive të përparuara parahistorike?

Hulumtimi i ri nga gjeologë në mbarë botën, duke përfshirë James Kenneth, profesor emeritus në Departamentin e Tokës në Universitetin Santa Barbara në Kaliforni, ka lidhur periudhën e Thatësirës së Madhe me një ngjarje të ndikimit kozmik, siç është përplasja e një komete me Tokën.

Një ekip ndërkombëtar kërkimor nga 21 universitete dhe 6 vende ka identifikuar shpërndarjen e nanodiamanteve jashtëtokësore në 32 vende dhe në 11 vende, që mbulon mbi 50 milionë kilometra katrorë në të gjithë hemisferën veriore.

Kenneth komentoi:

"Më në fund, ne kemi identifikuar një shtresë të hollë në tre kontinente, veçanërisht në Amerikën e Veriut dhe Europën Perëndimore, që përmban një grup të pasur nanodiamante, të cilat mund të shpjegohen vetëm nga një goditje kozmike. Ne gjetëm gjithashtu xhamin dhe materialet metalike YDB të formuar në temperatura mbi 2200 ° C, të cilat mund të ishin formuar vetëm për shkak të ndikimit kozmik.

Dihet se gjatë thatësirës së madhe, Toka i mbijetoi paqëndrueshmërisë së madhe globale me rënie të mprehtë të temperaturës, madje edhe më të ulëta se në Epokën e Akullnajave. Kthimi i një klime më të ngrohtë në vitet 9.600 p.e.s shkaktoi një shkrirje të papritur të poleve të akullit, duke rezultuar në një rritje të shpejtë të niveleve të oqeanit.

Kenneth dhe kolegët e tij besojnë se fillimi i Thatësirës së Madhe dhe një rënie e mprehtë e temperaturës shkaktuan një ngjarje kozmike, të ngjashme me ngjarjen përgjegjëse për zhdukjen e dinosaurëve 65 milionë vjet më parë. Shkencëtarët e kanë quajtur një pjesë të kohës të përfaqësuar nga nanodiamantet izokron. A ishte ai izokron përgjegjës për krijimin e misterit të qytetërimeve të humbura? Kenneth mendon se po:

"Nuk është për t'u habitur që shumë lloje të kafshëve të mëdha, të tilla si mamuthët, u zhdukën gjatë asaj periudhe, dhe sigurisht që kjo duhet të ketë pasur një ndikim të rëndësishëm te paraardhësit tanë, jo vetëm te gjuetarët dhe grumbulluesit 'primitivë' arkeologët. flasin për, por edhe për qytetërimet e përparuara që u zhdukën nga faqja e dheut me ardhjen e Thatësirës së Madhe".

15.Bibla 3600-vjeçare

Një Bibël 3.600 vjeçare përshkruan shumë ngjarje fetare, përfshirë arritjen e Planetit X – Nibiru. Nën emrin ***Bibla Kolbrin***, ajo përfaqëson dorëshkrimin e parë judeo-kristian që mbulon ngjarjet arkaike të përshkruara nga Bibla e Krishterë, si dhe episode të tjera të pabotuara në historinë e njerëzimit, të cilat nuk kishin arritur kurrë të gjenin një vend në tekstet e mëvonshme fetare të krishtera. Historia ishte ende duke u shkruar përpara ardhjes së Krishtit dhe kjo Bibël 3.600-vjeçare ofron më shumë detaje për ato kohë të harruara, ndërsa paralajmëron për ngjarjet e ardhshme kataklizmike që do të shpalosen në epokën tonë moderne.

Dokument është një antologji laike që është rreth 3.600 vite e vjetër. Pjesa e parë u shkrua në të njëjtën kohë që u shkrua Dhjata e Vjetër (Testamenti i Vjetër). Ajo u shkrua nga autorë të shumtë duke filluar nga egjyptianët deri te keltët, dhe u shkrua në dy pjesë ashtu si "Dhjata e Vjetër dhe e Re". Përbëhet nga 11 libra, 6 të parët, të shkruar nga egjyptianët e lashtë dhe pjesa tjetër nga priftërinjtë keltë. Besohet se pjesa më e vjetër u shkrua pas Eksodit, që për disa ndodhi në shekullin XV para Krishtit.

Bibla Kolbrin përbëhet nga njëmbëdhjetë libra që tregojnë një version të zgjeruar të gjenezës njerëzore, nga ata që ecën në këtë Tokë në kohët e lashta, para lindjes së Adamit dhe Evës, deri te faraonët e mëdhenj të Egjyptit. Pesë libra që përbëjnë pjesë

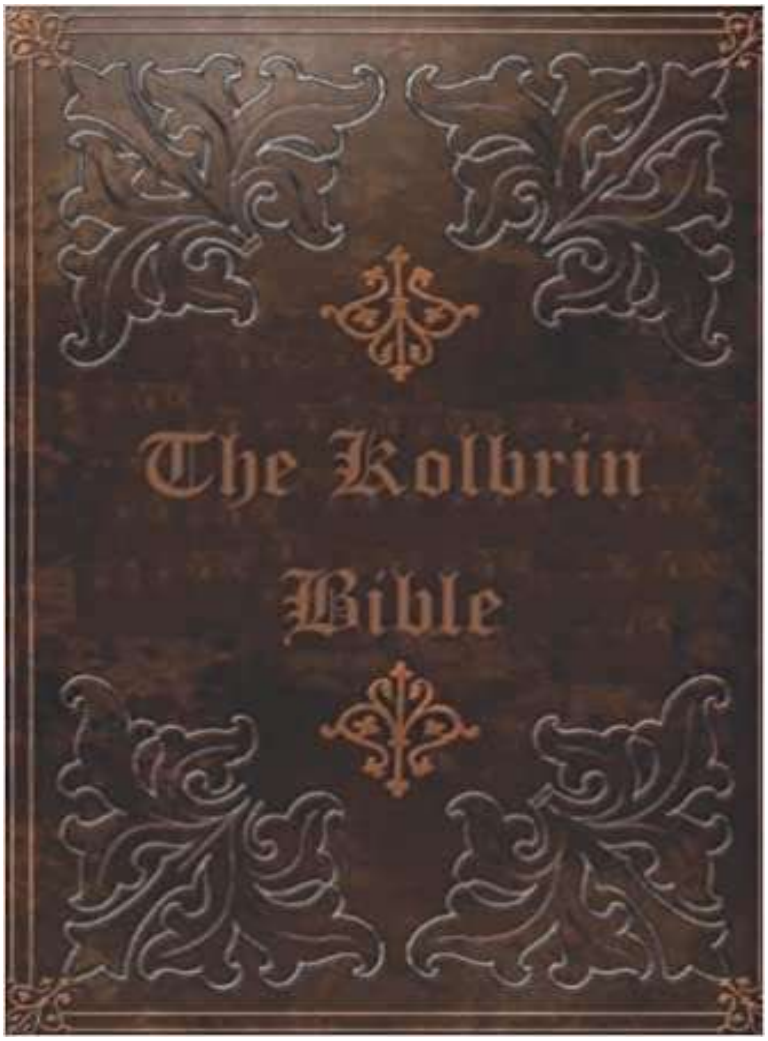
The Kolbrin
Bible

të Biblës Kolbrin u shkruan nga mistikët keltë pas vdekjes së Jezusit, ndërsa gjashtë librat e tjerë u shkruan nga studiues dhe skribë egjyptianë të lashtë pas përfundimit të Eksodit nga Hebrenjtë.

Një burim thekson se, ***"Bibla e Kolbrinit do të ishte dokumenti i parë judaik/i krishterë që bashkon kuptueshmërinë tonë shkencore për evolucionin njerëzor, kreacionizmin dhe projektimin inteligjent. Parimet matematikore të Kolbrinit pasqyrojnë interesin e Druidëve për yjet, matematikën dhe katastrofat në mbarë botën... Ajo tregon edhe historinë e krijimit njerëzor, duke përfshirë kulturat para mbërritjes së Adamit dhe Evës. Është gjithashtu historia e Atlantidës dhe Lemuria si dhe historia e Edenit dhe katastrofat në njerëzimin".***

Këtu përmendim vetëm disa nga këta libra që i gjejmë në spanjisht, secili nga këta libra është i përbërë nga disa libra ose kapituj që mund t'i lexoni në lidhjen më poshtë:

Libri i Krijimit, i nxjerrë nga libri i madh i bijve të zjarrit.

Libri i Qëllimit, përmban shkrimet e disa librave të lashtë të Kudesë që u shkatërruan pjesërisht në kohët e lashta.

Libri i Rrotullave, u thirrë para librit të librave dhe pastaj librit të bijve të zjarrit dhe u bë libri i tretë i Librit të Bronzit.

Libri i Bijve të Zjarrit, mbetet libri i katërt i Librit të Bronzit dhe mbledh të gjitha shkrimet e shenjta që gjenden më parë në librin e madh të bijve të zjarrit.

Libri i Dorëshkrimeve, përfshirja e fakteve të jetës dhe i përpiluar nga: Amosi, një egjyptian, nga Klaudio Linus, një romak dhe nga Vitico, një gaul. Ky është libri i tretë i Librit të Madh të Fëmijëve të Zjarrit, i cili më parë quhej Libri i Ligjeve.

Libri i Origjinave, i autorizuar nga konklava e Venedasit. I përpiluar nga tre librat e Britanisë së Madhe që formuan Librin Koalbook, që më parë quhej Hiferalt.

Libri i Degës së Argjendë, që dikur njihej si libri i shkrimeve të shenjta. Një koleksion shkrimesh të ruajtura nga dora e Gwinder Apowin.

Libri i Lusiusit, i rishkruar nga libri i Pemantrisit me origjinë të panjohur.

Libri i Urtësisë, është një rishikim dhe një përzierje e dy librave të datës së mëvonshme që u shtuan në librat e Librit të Bronzit që formuan Biblën Kolbrin pasi ata ishin transkriptuar në shekullin e nëntëmbëdhjetë

Interpretimi i "engjëjve të rënë" në Biblën Kolbrin është në kundërshtim me besimin e përbashkët të një qenieje të shenjtë ose engjëllore, dhe në vend të kësaj u referohet njerëzve të vdekshëm që u martuan me vajzat e Adamit dhe Evës dhe patën fëmijë së bashku. Versioni alternativ vazhdon të pretendojë se këta burra ishin pasardhës të një shoqërie shumë të përparuar që u mbijetoi fatkeqësive të hershme duke u strehuar nën tokë. Ngjarjet e pamëshirshme që u ndodhën këtyre "Bijve të Zotit", siç quhen në Biblën Kolbrin, erdhën si rezultat i veprimeve të tyre irracionale.

Disa studiues që kanë studiuar këtë shkrim të shenjtë kanë nxjerrë një lidhje të paqartë, por gjithsesi intriguese midis trazirave të lartpërmendura dhe qytetërimeve legjendare të Atlantidës dhe Lemuria (Kumari Kandam), kultura të zhdukura nga fatkeqësitë e afërta natyrore. Historia se si ky shkrim i çuditshëm i ka rezistuar kohës është gjithashtu befasuese. Gjithçka filloi me Jozefin e Armathias, stërxhaxha i Jezu Krishtit, i cili ia doli me misionin e shpëtimit brenda Bibliotekës së Madhe të Aleksandrisë.

Kur Jul Cezari rrethoi qytetin, ai nuk kishte mëshirë për njohuritë e paçmueshme që përmbante biblioteka më e njohur në botë në atë kohë. Mbi 700.000

rrotulla u dogjën, por për fat disa arritën të shpëtonin dhe u shpërndanë nëpër botë në vende të tjera të dijes.

Mes shpëtuesve, Jozefi dhe dishepujt e Jezusit thuhet se kanë shpëtuar njohurinë jetike dhe e kanë transportuar atë nga Judea në Britani. Dorëshkrimet u mbajtën fshehurazi brenda Glastonbury Abbey, në qarkun e Somerset, Britania jugperëndimore, për qindra vjet derisa vendi u dogj në 1184 në rrethana misterioze. Për fat të mirë, shumica e teksteve u transkriptuan në fletë të holla bronzi dhe u mblodhën në kutia të veshura me bakër, duke mbetur të paprekura pas shuarjes së zjarrit. Pasi ikën nga kjo ngjarje tragjike, ata u quajtën "Libri i Bronzit të Britanisë" dhe më vonë iu shtuan një koleksioni tjetër të teksteve të njohurive të ndaluara të njohura si "Libri i Cole", një sërë formulimesh të ruajtura nga keltët mistikë me njohuri të avancuara në fusha të ndryshme si p.sh. astronomi, fe, mjekësi, matematikë dhe oratori. I gjithë ky koleksion njohurish të shenjta tani formoi Biblën Kolbrin.

Nëpërmjet Jozefit të Arimateas, kjo Bibël do të kishte lidhje të drejtpërdrejta me kronologjinë e Jezusit dhe hipoteza të tjera që flasin se si Nikola Tesla do të kishte marrë njohuri përkatëse nga ky dorëshkrim, i cili, në të kaluarën, ishte i arritshëm vetëm për një pjesë të vogël të njerëzve. Sot, përmbajtja e Biblës Kolbrin shpërndahet lirisht në opinionin publik, arsyeja është ndryshimi i madh që po përjeton njerëzimi në këtë kohë. Në pranimin e atyre që kujdesen për dorëshkrimin, kjo njohuri tashmë është në dispozicion të publikut, sepse "këto janë ditët e vendimit kur njerëzimi qëndron në një udhëkryq".

Për të nxjerrë në pah përmbajtjen e saj të zgjeruar dhe jokonvencionale, le t'i hedhim një vështrim një pasazhi nga Bibla Kolbrin që do të fliste për Nibirun dhe se si ai solli përmbytjen e madhe në kohët e lashta. Ajo i lidh këto dy ngjarje famëkeqe së bashku, duke i bashkuar ato në një histori të padëgjuar më parë:

"...pastaj, në agim, burrat panë një pamje të frikshme. Mbi një re të errët të valëzuar, Shkatërruesja (Planeti X/Nibiru), e sapo çliruar nga qemerët e qiellit, u lëshua në qiej, sepse ishte dita e gjykimit të saj. Bisha hapi gojën dhe pështyu zjarr, duke djegur gurë dhe tym famëkeq. Ajo mbuloi të gjithë qiellin dhe nuk mund të shihje më pikën e takimit të Tokës dhe Qiellit.

Në mbrëmje, yjet ndryshuan vendet, u rrotulluan në qiell drejt stacioneve të reja, pastaj erdhi përmbytja. Dyert e qiellit u hapën dhe themelet e Tokës u thyen. Ujërat përreth u derdhën mbi Tokë dhe u thyen në male. Dritaret e qiellit u hapën dhe themelet e tokës u shkulën, ujërat u derdhën mbi tokë, thyen malet dhe stuhitë e stuhive u lëshuan mbi tokë.

Në ujërat e rrëmbyeshme dhe erërat që ulërijnë, të gjitha ndërtesat u shkatërruan, pemët u shkulën dhe malet u rrëzuan, ishte një kohë e nxehtësisë së madhe, dhe pastaj u ngritën dallgë të hidhura e të mëdha vlimi që ranë dhe u lëkundën, duke shkaktuar një gjëmim tmerrues".

Duke kundërshtuar të gjitha sistemet e besimit të krijuara deri më tani, ngjarja e përshkruar më sipër përmbys kuptimin konvencional të Përmbytjes së Madhe. Në atë masë, ajo e lidh këtë ngjarje shkatërruese historike, të njohur nga kultura të panumërta në mbarë botën, me një ngjarje moderne që shumica e njerëzve besojnë se do të ndodhë në të ardhmen e afërt.

Kjo lidhje midis Përmbytjes së Madhe dhe Nibirut ofron një perspektivë intriguese që duket më shumë në përputhje me realitetin tonë sesa atë të të lashtëve.

Gjurmët e një planeti mashtrues janë zbuluar nga astronomët vitet e fundit dhe gjithashtu është vënë në dispozicion një hartë e orbitës së tij bazuar në llogaritjet matematikore.

Meqenëse një orbitë e plotë e Nibirut vlerësohet të përfundojë çdo 3.600 vite, dhe bazuar në njohuritë e ofruara nga Bibla Kolbrin, Shkatërruesi (Nibiru) duhet të arrijë mjaft shpejt, brenda 100-200 viteve të ardhshme. Nëse dëshironi të jeni dëshmitarë të një ngjarjeje të tillë që do të përmbyste të gjithë paradigmën kulturore dhe fetare, më mirë vendosni kapelën tuaj *kiborg* (kokore e fortë) dhe përgatituni për një përvojë fjalë për fjalë të zjarrtë. Unë nuk mendoj se dikush do të kundërshtonte shfaqjen e Anunnaki nga anija e tyre kozmike gjithashtu.

Cilado qoftë e ardhmja, Bibla Kolbrin mbetet një nga tekstet më të vjetra me shumë lidhje me ngjarjet biblike të vërtetuara nga institucionet fetare. Ajo mbetet një mister i përpunuar që do t'i bëjë të gjithë lexuesit të kërkojnë një interpretim alternativ të ngjarjeve që i dhanë formë njerëzimit në të kaluarën.

16.Bibla e Kolbrinit për Jezus Krishtin

Kapitulli III – Jezusi II

Jezusi ishte biri i Miriamit të quajtur Mari nga Jozefi. Vëllezërit e tij ishin Jakobi, Jozefi, Simoni dhe Jakovi. Ai lindi në Betlehem. Në ditët e rinisë së tij vendi ra me bëmat e Judës galileas, i cili predikonte se nuk kishte asnjë sundimtar përveç Perëndisë. Në ditët e tij, ai u quajt Mësuesi i Drejtësisë.

Jozefi, babai i Jezusit, vdiq kur Jezusi ishte gjashtëmbëdhjetë vjeç. Miriamit, nënës së tij, nuk i pëlqyen përbrenda, heshtjet e tij të gjata dhe zakonet e tij të vetmuara. Ajo e qortoi Atë (Jezuin) për atë që ishte një njeri i vonuar, por kjo ishte e padrejtë, sepse Ai ishte i shkëlqyer në zanatin e Tij. Ajo nuk mund ta kuptonte endjen e tij, një djalë që nuk ishte ndryshe nga të tjerët, dhe donte një bir praktik, jo një ëndërrimtar dhe predikues.

Jezusi kishte magji të përdhunimit dhe kinsfolku i Tij mashkull deklaroi se Ai ishte jashtë mendjes së Tij, kështu që ata u përpoqën që Ai të vihet nën përmbajtje. Por gratë thanë se Ai ishte i padëmshëm, dhe në raste të tilla, fjalët e tyre ngjyrosnin ligjin e vendit. Jezusi e donte të atin, i cili i kishte mësuar zanatin e tij. Ai e ngushëlloi veten me shkrimet që thoshin: "Unë do të bëhem babai i tij dhe Ai do të jetë djali im". Jezusi herët u bë zdrukthëtar endacak dhe pastaj u bashkua me Nazarinët. Në vend kishte entuziazëm, sepse thuhej se profecia e Danielit do të përmbushej në këto kohë. Kushtet e kohës i përmbushën parashikimet.

Atëherë Jezui shkoi në shkretëtirë pranë Jordanit. Ai u bashkua me Shoqatën e Shenjtorëve, e cila ishte pranë Detit të Kripës së Rëndë. Kur ai u kthye në Jordan, ai nuk u tërhoq më brenda vetes, por ishte një njeri me të folur të drejtpërdrejtë dhe me forcë. Ai ishte vendimtar dhe komandues.

Dhe populli e quajti Galileas, sepse ai u ringjall në Galile, dhe ata u përpoqën t'i vinin emrin e Tij Njeriu i Shpresës Mesianike dhe i Vetmi që vuante, kur Juda Galileasi kishte vdekur. Disa menduan se Ai ishte Mesia luftëtar, por Ai i qortoi ata duke thënë: "Unë jam Ai për të cilin është shkruar: "Ai do t'i gjykojë me të drejtë të varfërit dhe do t'i qortojë ata që i shtypin. Ai do ta mundë Tokën me shkopin e gojës së Tij dhe do t'i vrasë të pabesët me fjalët që rrjedhin nga goja e Tij".

Ai bëri shërime, ashtu si shumë të tjerë në ato kohë. Levitët e nxorën jashtë se Ai nuk veproi ashtu si ata, por me fuqinë e Princit të Errësirës. Por Jezui tha se kjo ishte blasfemi, pasi fryma shëruese e Perëndisë ishte e fortë brenda Tij. Prandaj, një akuzë e tillë ishte mëkat, por ata u tallën me Të.

Ai ishte njeri i vërtetë, organizator i mirë, i fortë, vigjilent dhe i shkathët. Ai kishte vendosmëri dhe guxim, ndonëse i përzemërt mund të ishte i butë dhe i dhembshur. Ai ishte i pathyeshëm në qëllim, por ai mund të përkulej para stuhisë dhe të mbijetonte aty ku do të zbriste njeriu kokëfortë.

Ai qëndroi i patundur kundër njerëzve të shenjtë të Judenjve, shenjtëria në dukje e të cilëve ishte veçse një mantel, sepse ishte diçka që lulëzonte vetëm në sytë e publikut. Ajo ishte e thurur me vetë-drejtësi, e veshur me intolerancë dhe e qepur me fije trishtimi. Njerëzit e mirë bëjnë vepra të mira nga sytë e të tjerëve dhe fitojnë merita nga egoizmi dhe sakrificat e tyre.

Dhe dikush iu afrua Jezusit, duke i thënë: "Zot, unë u jap shumë dhurata dhe lëmoshë të varfërve. Unë jam duke dhënë ndonjëherë për nevojtarët. Unë jam një njeri i pasur, por pasuritë e mia kanë ardhur me mjete të ligjshme. Kam bërë tregti me anije dhe kam hasur rreziqe për t'i grumbulluar ato. Pasi kam fituar pasuri, jetoj me masë, duke plotësuar vetëm nevojat e mia të moderuara. I jap pjesën tjetër të varfërve nevojtarë dhe jam gjithnjë gati t'u shërbej atyre që e meritojnë. A mos jam unë atëherë mëkatar?".

Jezusi tha: "Jo, duke dhënë me maturi dhe duke bërë sakrifica të tilla fitoni meritën dhe nuk ka asnjë të keqe të kërkoni pasuri për qëllime të denja. Është dashuria për para për hir të saj, ajo që është frytdhënëse e së keqes. Të këqijat e pasurisë vijnë nga keqpërdorimi i tyre. Nëse njeriu fiton pasuri në mënyrë të ligjshme dhe nuk jeton në luks, duke furnizuar jo më shumë se nevojat e tij të moderuara, duke u shërbyer të varfërve dhe duke merituar tepricën e tij, atëherë ai nuk bën asnjë të keqe".

Një mësues i rrymës judaike i tha Jezusit: "Nëse Perëndia është kaq i madh dhe i gjithëdijshëm, pse nuk e godet keqbërësin? Pse ai e fsheh zemërimin e Tij të drejtë kur i pabesi e gëlltit atë që ndjek rrugën e mirë? A nuk është ai Perëndia i drejtësisë?". Jezusi u përgjigj: "Drejtësia nuk është një gjë e kohës. Edhe pse mullinjtë e Perëndisë bluajnë ngadalë, bluajnë deri në përsosmëri. Vetë jeta e zbut drejtësinë. Drejtësia e Perëndisë ndreq padrejtësinë e njerëzve. Po të mos ishte kështu nuk do të kisha ardhur".

Atëherë Jezusin e pyetën nëse ishte një me Perëndinë dhe Ai u përgjigj: "Nuk është në mua të them atë që unë e di se është e pavërtetë dhe me të vërtetë nuk mund të ketë vetëm një Perëndi të vetëm. Ngaqë njerëzve të tjerë u janë dhënë vegime dhe mendjehollësi për gjërat që nuk shihen dhe nuk janë të panjohura, ç'lloj njeriu do të isha, a do të pretendoja barazi me Perëndinë? Unë kam folur vetëm atë që unë jam i udhëzuar. Unë kam thënë: ***"Adhuronie Perëndinë që është Ati im dhe Ati juaj".*** A më lartëson kjo mua mbi njerëzit e tjerë? Unë i kam shpallur të gjithë njerëzit vëllezërit e mi dhe nëse kam thënë se jam si Perëndia, atëherë me të vërtetë i kam ringjallur edhe ata. Por këtë nuk mund ta shohin, apo t'i frikësohen barrës së zotësisë së tyre?".

Jezusi erdhi dhe ishte si qethësi, i cili pastron të brendshmet e padobishme në pyllin e jetës. Ai ç'rrënjosi dhe dogji atë që nuk ishte frytdhënëse. Ai mbolli pemë të

mira, gjeti margaritarë në breg të detit. Ai e mbolli farën e mirë në zemrat e atyre që e ndoqën Atë nga afër. Për hir të tij, shumë nga të pasurit u bënë të varfër.

Ai erdhi dhe i ndau njerëzit nga gabimet e botës. Ai u solli njerëzve një pasqyrë në të cilën ata mund të shikonin dhe të shihnin hyjninë e tyre. Ai hapi një derë që tani është e hapur për të gjithë dhe ata që zgjedhin të kalojnë në këmbë në rrugën për në përjetësi. Ai i ngriti të rënët dhe shëroi të munduarit. Ai i zgjoi ata që flinin dhe u kujtonte atyre që kishin harruar. Ai i ndriçoi të drejtët dhe mblodhi ata që kishin humbur.

Me çfarë mund të krahasohet Ai? Me Diellin e madh që ndriçon, duke u dhënë gëzim dhe jetë të gjitha gjallesave. M lumi e madh që u jep gëzim njerëzve dhe ujërave të jetës bishave. Me burrin e mirë që i çmon arat e tij dhe kujdeset për kopetë e tij. Me njerëzit e pyjeve që kujdesen për pemët e tyre dhe me mirënjohje mbledhin frytet e tyre.

Dielli shkëlqen sot dhe ajri shkëlqen nga drita. Toka jep lule dhe detet janë të qeta. Ujërat rrjedhin qartë, zogjtë këndojnë dhe dimri i zymtë ka shkuar. Shpresa lind dhe kështu është me Birin e njeriut.

Pema e lavdisë është mbjellë dhe do të mbijetojë, sepse është e shërbyer mirë. Shërbëtorët e tij janë të durueshëm. Le të jetë ashtu si bredhi, gjethet e të cilit nuk janë të derdhura në verë ose dimër, që qëndron me armë të gatshme në persekutim ose liri, në ditë të mira dhe të këqija.

Ai që i lë pas dore këto shkrime është si dega e një peme pa fryt, jeta e tij është e pa frytshme. Lum ata që kërkojnë fryt që rritet nga veprat tona të mira. Ai që kopjon (rishkruan, riboton) një libër është si një njeri i nderuar që i jep armët e tij një njeriu të tërë dhe të shëndetshëm. Njeriu me letër i ngjan këtij vendi të mirë që e merr farën dhe e ushqen atë. Shirat bien me bollëk dhe të korrat janë të mira.

Jeta që jetojnë njerëzit është si një shtëpi ku banojnë, ose si një shtëpi e marrë me qira për një kohë të kufizuar. Enët prej metali dhe balte janë për ta si enë të huazuara. Pasuritë e tyre mbahen në besim. Njeriu i mençur i përdor dhe ata i shërbejnë, por ai nuk e vë zemrën mbi këta ose nuk i përqafon në gjirin e tij.

Kush është më i lavdërueshëm për mirësinë e tij, bir i të pasurit apo bir i një të varfëri? Biri i pasur jep vetëm atë që i është dhënë, kështu që është me siguri biri i të varfërit, sepse ka mposhtur tundimet e varfërisë dhe ka kënaqur britmën e gojës së uritur me të ardhurat e mundit të tij. Janë të varfërit ata që ndihmojnë të varfrit, sepse të pasurit ndihmojnë veten.

Ka nga ata që agjërojnë për hir të qiellit, por Jezusi tha se ishte më mirë t'i kushtoheshin mësimit të shkrimeve dhe veprave të mira për hir të Qiellit. Megjithatë, është e kotë të lexohen thjesht shkrimet, sepse po të mos merren në zemër e të mos jetojnë, atëherë ato janë gjëra me pak vlerë dhe përdorim. Vlera e të gjitha shkrimeve të shenjta qëndron në atë që bëjnë njerëzit me to. Akoma më e rëndësishme është ajo që u bëjnë shkrimet njerëzve.

Dhe një njeri e pyeti Jezusin: '"Zot, ç'do të thotë kur është shkruar që paudhësitë e etërve do të bien mbi fëmijët?'". Dhe Jezusi tha: "Kur një njeri kryen një mëkat për të cilin nuk kryen një shpërblim të plotë gjatë jetës së tij, i njëjti tundim vihet në udhën e birit, sepse midis tyre ka një lidhje gjaku familjare. A nuk duket, gjithashtu, se të këqijat që bën njeriu brenda shtëpisë së vet bëhen mëkatet e bijve brenda shtëpisë së tyre? Jeta e gabuar është trashëgimi e brezave".

Një njeri pyeti: ”Ku është Perëndia?”. Jezusi mori një copë bukë dhe ia dha njeriut, duke i thënë: ”Merre këtë dhe mbaje”. Pastaj ai tha: ”Nxirre dorën tjetër”. Dhe ai derdhi pak ujë mbi pëllëmbën e ngritur dhe tha: ”Tani ti e ndjeve fuqinë e Perëndisë, sepse pa frymën e Tij në bukë dhe në ujë këto nuk do të ekzistonin për ty. Ndaje një vend prej druri dhe Zoti do të jetë aty. Ngrini një gur dhe do ta gjeni atë”.

Një tjetër tha: ”Na tregoni se si mund t’i shërbejmë më së miri Perëndisë”. Jezusi u përgjigj: ”Mos flitni se nuk do t’i shërbeni Perëndisë, siç do t'i shërbenit një mbreti. Duke i shërbyer Perëndisë, njeriu shërben veten. Ti pyet në zemrën tënde, a do të jesh ky apo ai, apo prifti. Zemra jote le të drejtojë rrugën më të mirë dhe pasi ta ketë zgjedhur, le ta ndjekë me përkushtim dhe me forcë”.

Në një dasmë, Jezusin e pyetën: ”Mësues, pse vjen në këtë vend kur është një vend ku mblidhen ata që kërkojnë vetëm kënaqësinë e tyre dhe pinë më tepër, nëse sigurohet?”. Jezui tha: ”Qëllimi ynë këtu është të gëzojmë zemrat e mikpritësve dhe të marrim pjesë në kënaqësinë e tyre, duke e përzier kënaqësinë e tyre me tonën. Gjithmonë do të ketë nga ata që i lënë pas dore detyrimet e tyre dhe që shqetësohen vetëm për mirëqenien e tyre. Por, a mjafton kjo arsye për të mos u sjellë lumturi atyre që na kanë ftuar?”.

Një ditë, Jezusi dhe ata që ishin me Të erdhën te një plak që luante me gjëra fëmijërore. Një gjahtar me hark dhe me shigjetë që po kalonte, u tall me të, duke thënë: ”Ja plaku që po luan si fëmijë'”. Atëherë Jezusi e thirri dhe i tha: '”A e mban gjithnjë harkun tënd të përkulur, telin nën stres?”. ”Sigurisht që jo”, u përgjigj gjahtari, ”për ta bërë këtë do të ishte budallallëk, sepse harku do të bëhej i padobishëm po të mos ishte i papërmbysshëm herë pas here”. Jezusi tha: ”Ashtu është me plakun, dhe ju duhet të dini më mirë”.

Harkëtari e lidh harkun e tij para se të qëllojë dhe kur të shtënat mbarojnë, ai e shliron atë. Një hark i mbajtur gjithmonë i tendosur do të thyhet dhe do të jetë i padobishëm kur është e nevojshme. Kështu është me një njeri që nuk qetësohet kurrë. Ai është gjithmonë i lodhur brenda dhe kur vjen koha e provës stomaku i tij kthehet në ujë.

Jezusi mësoi se ka gjëra që duhen trajtuar me përulësi të frymës, ato janë: shenjtëria, mençuria dhe fisnikëria. Përulësia i jep shpirtit dobinë e harmonisë dhe të përulësisë. Një njeri njëherë i tha Jezusit: '”Por kush mund t’i përcaktojë këto gjëra, ajo që është e shenjtë për një njeri mund të jetë e pashenjtë për një tjetër. Gjëja që një njeri e mban të shenjtë një tjetër është e neveritshme. Atë që dikush do ta bekojë një tjetër do ta mallkojë”.

Jezusi tha: ”Kombet dhe njerëzit e shumtë, për shkak të shumëllojshmërisë së natyrave të tyre shenjtërojnë shumë njerëz, vende dhe gjëra të ndryshme, përveç perëndive të tyre. Por asgjë nuk mund të shenjtërohet vetëm nga njerëzit dhe asgjë nuk mund të jetë e shenjtë. Ajo që është e shenjtë dhe e Zotit është e shenjtë, vendi i Zotit është i shenjtë dhe ai që jeton vetëm për Zotin është i shenjtë, e ku në Tokë mund të gjendet një e tërë e tillë?”.

”Në qoftë se duke mbledhur në një tempull njerëzit ndjejnë se mund të jenë më mirë të bashkuar me Perëndinë, atëherë Ai do të jetë atje dhe ai vend do të jetë i shenjtë. Në qoftë se brenda një rrethi gurësh ose para një shembëlltyre simbolike shpirti i njeriut mund të nxitet për t’u shlyer, atëherë Perëndia nuk do të mungojë në vetvete për shkak të natyrës së vendit. Ai do ta takojë njeriun kudo që njeriu

përgatitet me zell për ardhjen e Tij. Edhe pse tempulli mund të jetë i shenjtë për një njeri dhe rrethi i gurëve për një tjetër, të dy vendet do të jenë të shenjtëruara nga Perëndia, nëse në të janë ngritur shpirtrat e njerëzve për t'u lidhur me Të".

"Një strukturë e shkëlqyer, madhështore në arkitekturën e saj, e quajtur e shenjtë nga njerëz që adhurojnë atje, nëse frymërat e tyre mbeten në gjumë nuk do të shenjtërohen nga prania e Perëndisë. Ai nuk nderon vendet ku njerëzit mblidhen vetëm, ku vetëm zërat e tyre ngrihen në adhurim. Ai e shenjtëron vendin ku shpirtrat e tyre janë ngritur, derisa ata kërkojnë bashkësi me Të. Një vend i shenjtë është vendi ku frymërat e përtërira të njerëzve përzihen me natyrën e Perëndisë".

Një burrë pyeti: "Ç'të themi për diturinë? A nuk ka qenë kjo me bollëk në botë që nga ditët e të Përndriturëve të Mëdhenj, nga të cilët Solomoni konsiderohej më i madhi? Edhe para tij kishte shumë mençuri, por a është Toka një vend më i mirë për këtë? Çfarë ka kontribuar ajo për përparimin?".

Jezusi u përgjigj: "Mjerisht, kurrë nuk ka pasur mungesë mençurie në botë, por gjithnjë ka pasur shumë pak në zemrat e njerëzve. Dituria nuk është diçka e shkruar në libra, por ajo që është përcjellë nga libri i zemrës. Kjo është një mënyrë jetese".

E gjithë mençuria e së kaluarës, e mbajtur me nderim të thellë nga disa, ishte më e lehtë të shkruaje, sesa të jetoje sipas saj. Megjithatë, ndjekja e saj është e vetmja mençuri. Megjithatë, mençuria është më shumë se mendimet e të mençurve, është njohuria e grumbulluar filozofike e njerëzimit e fituar nga era e praktikës.

Fisnikëria është një atribut i shpirtit dhe asnjë njeri nuk e ka këtë me të drejtë lindjeje. Fisnikëria tregon një aftësi për të jetuar dhe për të vepruar sipas parimeve të larta. Ajo shprehet në vepra, pikëpamje dhe sjellje, në mënyrën e jetës dhe në marrëdhënien me të tjerët. Ajo që e bën një njeri shëmbëlltyrë është njohja prej tij e diçkaje për të dashur dhe për t'u përpjekur jashtë vetes. Fisnikëria është nënshtrueshmëria e vetvetes ndaj parimeve.

Jezusi ishte Ai, në të cilin të gjitha virtytet u realizuan dhe mirësia e Tij tërhoqi tek Ai të gjithë fqinjët e Tij. Në prani të Tij edhe armiqtë u pajtuan dhe vetëm kjo prani solli qetësi në një zemër të shqetësuar dhe të pikëlluar. Në rrugë edhe fëmijët e vegjël e ndiqnin Atë, vetëm për të prekur dorën e Tij

Reagimi i tij ndaj padrejtësive dhe fyerjeve ishte një dhembshuri e dhembshur. Ai as nuk u përpoq të fitonte diçka përtej nevojave të Tij të menjëhershme dhe as e çmonte atë që kishte. Nën pamjen e tij të butë ishte një vendosmëri e palëvizshme, e palëkundshme, e imunizuar nga shtypja dhe vuajtjet. Me gjithë zemërbutësinë e Tij, Ai mund të veprojë me vendosmëri dhe me shpejtësi, kur u bë shkak për të goditur në emër të drejtësisë dhe të së drejtës, Ai kurrë nuk e shmangu çështjen. Mendja dhe mendimet e tij ishin si vetëtima. Ai ishte gjithnjë i mprehtë dhe syçelë dhe fytyrës së Tij nuk i mungonte kurrë bukuria e qetë e gëzimit. Ai ishte miqësor ndaj të gjithëve dhe veproi që të mos mërziste askënd. Vetëm në kundërshtim me padrejtësinë e madhe ndaj një tjetri ose shtypjes së të dobëtit, ose në prani të hipokrizisë së rëndë, zemërimi i Tij gufon dhe vërshon, por kurrë nuk ishte ndryshe nga të drejtët. Edhe pse gjithmonë i dhembshur Ai kurrë nuk ishte i trishtuar ose i dëshpëruar. Ai u ngrit mbi të gjitha vuajtjet dhe dhembjet dhe dukej përherë në paqe brenda Vetes.

Atëherë Maria i tha Jezusit: ”Me kë mund të krahasohen dishepujt e tu?'”. Jezusi tha: ”Ata janë si fëmijët në lojë në një fushë që i përket një të huaji, dhe kur vjen pronari thonë: ”Kjo është ara jonë, prandaj na e dhuroni”.

Tomasi tha: ”Nëse shpirti e solli trupin e mishit në qenie, është një mrekulli”. Jezui tha: ”Do të ishte një mrekulli shumë më e madhe po ta kishte sjellë trupi frymën në jetë, sepse më i vogli nuk mund të krijojë më të madhin. Mrekullohem se si kjo pasuri e madhe bukurie mund të banojë në një banesë kaq të keqe. Por atij që ka mirësi në zemrën e tij, do t'i jepet mirësi, Atij që i mungon mirësia, do t'i hiqet ajo që ka”.

Jezusi gjithashtu tha: ”Ashtu si është e pamundur për çdo njeri të shtrijë dy harqe ose të kalërojë dy kuaj, ashtu është e pamundur për një njeri t’u shërbejë dy zotërinjve”.

Kur e pyetën për llogarinë, Jezusi tha: ”Jepini Cezarit atë që është e Cezarit dhe Perëndisë atë që është e Perëndisë. Më jepni atë që është e drejtë e imja dhe ruani vetëm atë që është e drejtë për ju. Sillu me drejtësi me të gjithë njerëzit dhe shmang moralin e tregut. Mos u bëj si samaritanët që e duan pemën dhe i urrejnë frytet e saj dhe e urrejnë pemën. Fariseu është si një qen që fle në grazhd që kur hanë qentë. Ai nuk mund të hajë atë që është në koritë dhe as nuk do t’i lërë qentë të hanë”.

Jezusi tha: ”Mbretëria e qiejve është si një grua që mban një enë me verë të mirë. Duke qenë e pakujdesshme ajo e ul kavanozin rëndë dhe e rrëzon atë, dhe kur ajo rifillon rrugën e saj vera derdhet prapa saj në rrugë, por ajo e shkujdesur vazhdon në rrugën e saj pa dijeninë e derdhjes. Kur ajo hyn në shtëpi, mjeshtri merr kavanozin dhe e gjen bosh”. Dishepujt pyetën se ç’do të thotë kjo dhe Jezusi u përgjigj: ”Kur të zotëroni gjërat e mira të mbretërisë së qiejve, mos i lini të ikin”.

”Sepse mbretëria e qiejve nuk është as këtu, as atje dhe përmban çdo gjë të mirë. Është në zemrat e njerëzve dhe ekziston aty ku mbretëron Perëndia. Kur luani të shtrihet bashkë me qengjin dhe të mbretërojë paqja mbi të gjithë, do të gjendet mbretëria e qiejve. E, me të vërtetë, qielli dhe mbretëria e qiejve nuk janë të njëjtë”.

Këto gjëra u thanë në pjesën e parë të tempullit.

Atëherë Jezusi i mori dishepujt që ishin me Të në Oborrin e Hebrenjve, që ishte një vend i brendshëm, dhe një rojë, një prift me emrin Levi, i ndaloi, duke i thënë Jezusit: ”A je ti një injorant? A nuk e dini se është e ndaluar të ecni këtu në prani të gjërave të shenjta, pa u pastruar më parë? Shiko, ata që të ndjekin ty as nuk i kanë larë këmbët. Ata hyjnë këtu të ndotur nga jashtë”.

Atëherë Jezusi ndaloi dhe i tha Levit: ”Kujdesu për gjendjen tënde dhe jo me tonën”. Prifti iu përgjigj: ”Jam i pastër. Duke u larë në pellgun e Davidit, duke zbritur nga një palë shkallë dhe duke u ngritur pranë një tjetri, vetëm pasi kam bërë këtë dhe kam veshur rroba të pastra kam ardhur këtu”. Jezusi tha: ”Zot, ki mëshirë për të verbërit! Ju jeni larë në ujë të ndenjur, i cili mund të jetë përlyer nga qentë, dhe e keni mbuluar lëkurën tuaj të brendshme si ”prostituta”, duke kënduar vajza dhe njerëz të kotë që janë plot me poshtërim brenda. Por unë dhe dishepujt e mi kemi pak nevojë për forma të tjera pastërtie rituale, duke qenë të pastër brenda, sepse jemi larë në ujërat e gjalla të frymës”.

Mbasi u largua nga tempulli, Jezusi tha: ”A nuk mblidhen mysafirët në paradhomë para se të hyjnë në sallën e gostisë? Aty lahen duart dhe këmbët, vajoset

koka dhe hahen ushqime të vogla për të zvogëluar oreksin. Edhe toka është paradhomë e mbretërisë së qiellit".

"Jetojeni jetën tuaj në botë si njerëz që udhëtojnë nëpër një vend të çuditshëm, të mrekulluar nga mrekullitë e saj, duke provuar kënaqësitë e saj, por gjithmonë duke u ruajtur nga rreziqet, sepse dashuria e tepërt e botës është një derë drejt së keqes. Ka nga ata që kënaqen duke qenë ata që nuk janë, por ndërsa flokët e tyre thinjen, ata vuajnë nga pikëllimi dhe zhgënjimi. Bëhuni gjithmonë të sinqertë me veten dhe natyrën tuaj".

Në këtë kohë, shumë veta thanë se Jezusi ishte Mesia, por kjo ishte një gënjeshtër e dukshme. Jezusi, biri i Jozefit dhe i Marisë, ishte një profet i frymëzuar, një mësues që mbante dorën e Perëndisë dhe kishte pasur të tjerë para Tij. Nëna e tij ishte një grua e ndershme, të dy hanin ushqim si njerëzit. Maria nuk u bë perëndeshë dhe as nuk predikoi.

Nuk ka asnjë moment për ata që nuk janë judenj. Nëse Jezusi ishte apo jo Mesia i shpallur, pra besoni si të doni ju, por a ka lindur Ai nga një Frymë e Shenjtë dhe jo nga Jozefi, atëherë Ai nuk e plotësoi profecinë. Njerëzit dalin jashtë kufijve të së vërtetës në bindjet e tyre, por edhe kjo, gjithashtu, nuk ka shumë kohë nëse nuk ua imponojnë bindjet e tyre të tjerëve.

Jezusi nuk ishte njeri i pikëlluar, sepse madhështia nuk mund të poshtërohej. Gjithnjë u jepte forcë të mërziturve dhe nuk ndikohej nga dëshpërimi i të tjerëve. Kur Pjetri u trondit dhe e mbylli hidhërimin e tij brenda, Jezusi tha: "Në qoftë se miku im nuk do të më pranojë në paradhomë e pikëllimeve, si mund të ulem ndonjëherë në dhomën e pritjes së dashurive të tij?".

Jezusi e vuri fytyrën e Tij kundër çdo forme melankolike. Ai tha: "Njeriu që nuk mund të ngrihet mbi barrën e dhembjeve apo sprovat e ditës, nuk do ta njohë mbretërinë e qiejve dhe as nuk mund ta njohë dashurinë që është guri i themelit i jetës".

Në turmë ishte një studiues grek, i cili i tha Jezusit: "Gjuha jote e ndryshkur nuk më mërzit, fjalët as nuk i bëjnë njerëzit, as ndryshojnë gjërat. Është shpata dhe shtiza të cilat janë të gjitha të fuqishme dhe ngrenë mbretër ose i hedhin poshtë". Jezui u përgjigj: "Vërtet, fjalët e skribëve janë më të mëdha se urdhërimet e krerëve të luftës. Ajo që është shkruar dhe lexuar jo vetëm që mund t'i ndryshojë gjërat, por edhe të qëndrojë përgjithmonë. Shpata fiton prestigj nëpërmjet shkatërrimit, por pena e skribit fiton prestigj nëpërmjet krijimit. Ajo që shkatërron do të shkatërrohet, ajo që krijon do të ruhet".

Një ushtar romak që vinte nga Gali foli: "Skribët le të bëjnë atë që bëjnë më mirë skribët dhe shpatarët të bëjnë atë që bëjnë më mirë, por është marrëzi dhe e kotë të vësh njerin kundër tjetrit, sepse njerëzit nuk mund të shkruajnë me shpata, as të luftojnë me qerpikë ose me thirrje. Njerëzit le të bëhen vëllezër, ndërsa presin ditën e Zgjimit. Më thuaj, mjeshtër i mirë, kur do të jetë fundi"?

Jezusi u përgjigj. "Do të ketë një fund të fillimit dhe njerëzit do ta dinë këtë me frymën e kohës. Njerëzit nuk do të jenë më si vëllezër dhe nuk do të jenë më burrërorë. Gratë do të jenë si burrat dhe burrat si gratë. Kurorëshkelja nuk do të dënohet dhe as kurvëria, prandaj këto do të lulëzojnë. Njerëzit nuk do të nderojnë shtëpitë e tyre dhe nuk do të ketë diskriminim mes tyre dhe as do të mbajnë pastërtinë e racave të tyre. Baballarët nuk do të nderohen, as nënat nuk do të

respektohen dhe fëmijët do të rriten për të qenë të pabindur. Perversimet do të inkurajohen dhe kriminelët do të tallen me ligjin. Do të ketë inceste dhe përdhunime dhe do të jetë e pasigurt të ecësh jashtë vendit. Përmbytjet, zia e bukës, thatësirat dhe tërmetet do të shkaktojnë vdekje dhe shkatërrime. Sëmundjet e çuditshme do t'i mundin njerëzit dhe do të ketë mohim të Perëndisë. Foshnjat do të vriten në barkun e nënës".

"Burrat do të jepen pas grave të burrave të tjerë dhe martesa do të humbasë kuptimin e saj... Gratë do të shkojnë në tryezën e martesës të pandjeshme dhe me mashtrim në zemrat e tyre. Burrat e tyre, krijesa të mëshirës, do të dëgjojnë zërat tallës të njerëzve që qeshin. Priftërinjtë do t'i ndotin altarët e tyre me papastërtinë e tyre dhe sundimtarët do të mbahen me pak reputacion. Nuk është Perëndia ai që shënon ditët e fundit, por njerëzit që jetojnë sikur t'i vënë një kurth vetes".

Jezusi pa një njeri që keqtrajtonte një kalë dhe e qortoi për mizorinë e tij ndaj një kafshe memece. Njeriu u zemërua dhe tha: "Kjo është kafsha ime". Jezusi tha: "Ti e ke gabim, është krijesa e Perëndisë dhe unë, si shërbëtori i Tij, jam këtu për ta mbrojtur. Sepse askush nuk mund të zotërojë plotësisht asnjë krijesë të gjallë, përveç se të jetë në emër të Perëndisë së Madh të Jetës".

17.Nga kanë ardhur njerëzit me grup gjaku negativ? Ata nuk janë nga ky planet!

Pse speciet njerëzore kanë kaq shumë lloje të ndryshme gjaku dhe vlera Rh nëse të gjithë vijmë nga Adami dhe Eva? Historia biblike e evolucionit nuk është më një shpjegim bindës. Çfarë është atëherë? A është specia jonë e modifikuar gjenetikisht dhe a kemi ardhur nga një sistem tjetër alienësh?

Jeni Rh negativ? Nëse po, ju mund të jeni një pasardhës i astronautëve të lashtë!

Gjatë dekadave të fundit, shumë janë përpjekur të provojnë se qeniet jashtëtokësore vizituan Tokën.

Nëse Toka është vizituar në të kaluarën, a ka ndonjë trashëgimtar të këtyre vizitorëve? Nëse jo të gjithë njerëzit janë pasardhës të këtyre vizitorëve, cilët janë?

Ku i gjetën gratë bijtë e Adamit dhe Evës nëse do të ishin të vetmit "burra" në Tokë?

Shumë shkencëtarë besojnë se njerëzit modernë evoluan nga primatët e ngjashëm me majmunët. Ka shumë prova për të mbështetur këtë teori, duke përfshirë testet moderne të gjakut dhe studimet krahasuese midis njerëzve modernë dhe antropodëve të ulët, si shimpanzetë dhe majmunët rezus.

Është vërtetuar se shumica e njerëzimit (85%) ka të njëjtin faktor gjaku si majmuni rezus. Një gjak i tillë quhet gjak rezus pozitiv, i shkurtuar Rh (nga Rhesus). Ky faktor është plotësisht i pavarur nga grupet e gjakut A, B, AB dhe 0.

Duke studiuar gjenetikën, u zbulua se ne mund të trashëgojmë vetëm atë që posedonin paraardhësit tanë, përveç rastit të mutacionit. Ne mund të zotërojmë çdo kombinim të tipareve të paraardhësve tanë, por asgjë më shumë apo më pak se kaq.
Pra, nëse njeriu dhe majmuni evoluan nga i njëjti paraardhës, gjaku i tyre duhej të evoluonte në të njëjtën mënyrë. Duket se njeriu modern dhe majmuni rezus kishin një paraardhës të përbashkët në të kaluarën.

Primatët e tjerë gjithashtu kanë faktor Rh. Megjithatë, ka njerëz që janë Rh negativ. Nëse e gjithë speciet njerëzore do të rrjedhin nga një paraardhës, gjaku i tyre do të ishte i pajtueshëm.

Nga vijnë njerëzit Rh negativ tani? Nëse ata nuk janë paraardhësit e njeriut parahistorik, a mund të jenë ata paraardhësit e astronautëve të lashtë?

Të gjitha kafshët dhe qeniet e gjalla mund të çiftëzohen me specie të tjera. Madhësia dhe ngjyra relative nuk bëjnë dallim. Pse sëmundja hemolitike shfaqet tek fëmijët nëse të gjithë njerëzit i përkasin të njëjtës specie?

Sëmundja hemolitike është një reaksion alergjik që ndodh kur një nënë Rh negative mbart një fëmijë Rh pozitiv. Gjaku i saj krijon antitrupa për të shkatërruar substancën e panjohur, duke sulmuar vetëm fëmijën.

Pra, pse trupi i nënës e njeh fëmijën e saj si një trup të huaj?

Pse trupi i një nëne do të refuzonte pasardhësit e saj?

Kjo nuk ndodh askund në natyrë, përveç ndoshta në rastin e mushkave - pasardhësve të kuajve dhe gomarëve. Pra, është e mundur që të ketë pasur një kryqëzim midis dy specieve të ngjashme, por gjenetikisht të ndryshme.

Askush nuk është përpjekur të shpjegojë se nga vijnë njerëzit Rh negativ. Shumica e ekspertëve sugjerojnë se është ose një mutacion ose një origjinë nga një paraardhës tjetër.

Nëse është një mutacion, çfarë e ka shkaktuar atë? Pse faktori Rh refuzohet kaq dhunshëm në rastin e së njëjtës origjinë? Kush është ky paraardhës i ndryshëm?

Vështirësitë në zbulimin e origjinës lindin sepse është një karakteristikë gjenetike dhe jo ndikim i mjedisit.

Baskët nga Spanja dhe Franca kanë përqindjen më të lartë të gjakut Rh negativ. Rreth 30% e tyre mbajnë dy gjene Rh negative, ndërsa 60% e tyre mbajnë një gjen negativ.

Mesatarja për shumicën e njerëzve është vetëm 15.7% Rh negative, ndërsa të tjerët kanë edhe më pak.

Hebrenjtë nga Izraeli gjithashtu kanë një përqindje të lartë të Rh negative, megjithëse në mesin e njerëzve të Orientit në përgjithësi ka vetëm 1% Rh negative.

Samaritanët dhe hebrenjtë Cochin gjithashtu kanë një përqindje të lartë të Rh negative, megjithëse gjaku Rh negativ është i rrallë në mesin e zezakëve.

A do të vinin baskët nga një koloni? Apo janë ato kolonitë nga e kanë origjinën gjithçka? Origjina e baskëve nuk dihet. Gjuha e tyre nuk ngjan me asnjë gjuhë tjetër evropiane.

Disa besojnë se versioni origjinal i librit të Zanafillës ishte në gjuhën baske. Disa besojnë se ajo është gjuha origjinale në botë dhe gjuha e krijuesit të saj.

Zanafilla 6:2 "Bijtë e Perëndisë panë bijat e njerëzve të bukura; dhe i mori për gra, të gjithë ata që zgjodhi." Cilët janë fëmijët e lindur nga këto martesa? Zanafilla 6:4 "Perëndia doli përpara bijave të njerëzve dhe ato lindën fëmijë, të cilët u bënë po aq të fuqishëm".

34:7 "Pabarazia e babait do të shfaqet te fëmijët e brezit të katërt".

Diçka do të trashëgohet, ndoshta gjaku?

Gjaku është fjala që përmendet më shpesh në Bibël, pranë Zotit. Këto fjalë mund të gjenden pothuajse në çdo faqe, gjak dhe Zoti (gjaku i perëndive?). Ky mesazh

ekziston për mijëra vjet. Është e qartë se ekziston një lidhje midis gjakut dhe perëndive.

Indianët e Amerikës dikur ishin "vëllezër", duke krijuar "vëllezër gjaku", nëse mendonin se dikush ia vlente. A ekziston ky zakon për ndonjë arsye të veçantë? Se nuk kontrolluan se kishin të njëjtin grup gjaku?

Koagulimi që ndodh kur gjaku Rh pozitiv dhe Rh negativ përzihen është i dukshëm me sy të lirë.

Se paraardhësit e tyre nuk u kanë thënë se gjaku i tyre është i ndryshëm nga gjaku i pjesës tjetër të njerëzimit, përveç vëllezërve dhe motrave të tyre nga fiset e tjera, të shpërndara nëpër Tokë. Tradita indiane dikton që paraardhësit e tyre janë me origjinë kozmike. Totemi indian është në fakt një gjenealogji e familjes.

Pse ky preokupim me gjenealogjinë mes njerëzve të ndryshëm të shpërndarë nëpër Tokë? Asnjë kafshë tjetër në Tokë nuk është e interesuar për origjinën e saj. Nga vjen kjo traditë?

Njerëzit e shpërndarë nëpër botë pa pasur kontakt me njëri-tjetrin, papritur duan të kenë pemën e tyre familjare. Pse?

Sa e rëndësishme mund të jetë kjo për njerëzit primitivë të shpellave? Ata po luftojnë për të mbijetuar dhe po hartojnë një gjenealogji? Ata nuk kishin një kuptim të gjenetikës dhe trashëgimisë moderne. Pse duan të ruajnë gjenealogjinë e tyre?

A nuk u kishin thënë astronautët e lashtë që të kujdeseshin për trashëgiminë e tyre deri në një datë kur ata mund të kuptonin të gjitha?

Edhe pse ndoshta nuk e kuptonin rëndësinë e mbajtjes së gjenealogjisë, atyre iu tha se brezat e ardhshëm do ta kuptonin. A jemi ne ai brezi i ardhshëm? A na ka mbetur një mesazh që duhet ta kuptojmë? A kemi guxim të kërkojmë një përgjigje?

A duam vërtet ta dimë apo preferojmë ta mbajmë kokën të zhytur në rërë? Ajo që nuk dimë ndikon gjithashtu tek ne. Nuk do të shohim nëse nuk shikojmë. Vetëm përmes njohurive do të zbulojmë të vërtetën.

Njerëzit gjatë gjithë jetës së tyre po kërkojnë gjënë e gabuar. A ka mundësi që "hallka që mungon" të jetë njeriu? Një lidhje e panjohur midis Tokës dhe yjeve - një njeri hibrid.

Njeriu mund të jetë lidhja që mungon midis primatëve dhe alienëve. Duket e pakuptueshme që ata që dolën me teorinë e evolucionit e shpërfillën këtë mundësi.

Si mund të pretendojnë se njerëzve u mungon faktori që ekziston në të gjithë primatët e tjerë pa e pyetur veten pse? Cilat karakteristika të tjera janë të zakonshme tek këta njerëz dhe cilat janë të rralla tek njerëzit e tjerë? A ka ndonjë ndryshim më të madh se gjaku i ndryshëm?

Një studim i mirë krahasues midis njerëzve dhe primatëve jepet në librin e Max Flint me titull "Njerëzimi, fëmija i yjeve".

Flint dokumentoi shumë karakteristika që mund të trashëgonim nga paraardhësit tanë kozmikë. Nga sa më sipër, mund të konkludohet se njerëzimi është një hibrid midis paraardhësit tonë kozmik dhe paraardhësve tanë në Tokë.

Nëse njerëzimi do të vinte vërtet nga astronautët e lashtë, do të duhej të kishte disa që ishin shumë të ngjashëm me ta. Ndoshta nga fuqitë psikike? A është ndoshta një prej tyre profeti i famshëm Edgar Kayes? A mund të ishte Jezu Krishti një prej tyre?

Një pasardhës i vërtetë i astronautëve të lashtë. Dublikati i tyre i vërtetë gjenetik do të zotëronte fuqitë e tyre, dhe ndoshta njohuritë e tyre.

A mund të ketë qenë ai një shembull i vërtetë i astronautëve të lashtë? Jezusi pohoi se ai dhe Ati janë një. A e nënkuptonte fjalë për fjalë?

Ai mund të ketë qenë një kopje e Atit të tij të lashtë. Ndoshta ai ishte një klon i kozmonautëve. Të gjithë e dinë historinë e lindjes dhe ndërhyrjes së tij qiellore. A ishte veza e Marisë në të vërtetë një implant?

Gjaku Rh negativ, i cili nuk duket se e ka origjinën nga Toka, mund të jetë një faktor kryesor për të vërtetuar se njerëzimi është një specie hibride. Përgjigja e plotë nuk është dhënë, por është çelësi për të zhbllokuar enigmën gjenetike të trashëgimisë sonë.

Faktorët indorë gjithashtu mund të ofrojnë prova. Shkencëtarët tani janë në gjendje të përcaktojnë faktorët e indeve të mumieve 5.000-vjeçare. A mund të kenë qenë këto mumie astronautë të lashtë?

Pse ruhen kaq mirë këto mumie saqë ne mund të analizojmë faktorët e gjakut dhe indeve të tyre? A fshihet mesazhi te faktorët gjenetikë të mumjes?

Njerëzit RH-negativë janë të rrallë. Por, është e çuditshme që një person me grup gjaku 0 negativ konsiderohet "Dhurues Universal". Kjo do të thotë se gjaku i tij mund t'i jepet kujtdo, pavarësisht grupit të gjakut, pa shkaktuar reaksione transfuzioni.

Shkencëtarët kryen teste për të përcaktuar dallimet midis individëve RH negativ dhe RH pozitiv.

Rezultatet ishin tronditëse! Njerëzit RH negativë janë me inteligjencë mbi mesataren, mendjemprehtë, kanë temperaturë trupore më të ulët, ndjeshmëri të shtuar ndaj nxehtësisë dhe rrezet e diellit, nuk mund të marrin transfuzion gjaku nga një dhurues RH pozitiv, kanë flokë të kuqërremtë ose bjond, sy të gjelbër ose kafe! Disa madje kanë rruaza ose brinjë shtesë.

Gjaku RH negativ nuk ndoqi rrugën origjinale evolucionare, sikur dikush të kishte ndërhyrë nga ana. Këtu qëndron shpjegimi për ADN-në e tillë të avancuar.

Tetëmbëdhjetë mijë pllaka balte sumeriane të gjetura në Irak identifikojnë qartë emrin e atij që modifikoi gjenetikisht racën njerëzore, emri i tij është Anunnaki.

Simboli i tij janë dy gjarpërinj të ndërthurur që përfaqësojnë spiralen e dyfishtë të ADN-së njerëzore, e cila përdoret edhe sot në profesionin e mjekësisë.

Anunnaki na krijoi përmes inxhinierisë gjenetike dhe na bëri të ngjashëm fizikisht dhe emocionalisht.

Biologët molekularë kanë përcaktuar se ADN-ja e njeriut ka 25.000 gjene që përbëhen nga mbi tre miliardë baza kimike. Rezulton se 27 për qind e ADN-së sonë është e panevojshme, ose ADN pa funksion!

Në mungesë të ndonjë shpjegimi tjetër për këtë zbulim tronditës, shkencëtarët tani kanë dalë me idenë se kodi ynë gjenetik është shkruar nga një programues alien, i cili ka shkruar dy versione të kodit tonë gjenetik, kodin e madh dhe kodin bazë.

Të ashtuquajturat tona ADN-ja e padëshiruar fshihet dhe vihet në gjumë, vetëm kodi ynë bazë funksionon. Faktet tregojnë se Programuesi ynë Gjenetik ka çaktivizuar qëllimisht një numër të madh dhe na la të përdorim tre për qind të ADN-së tonë!

Një fakt interesant shfaqet në librin "Irradiation of Faraon" nga James Harris dhe Kent Weeks nga viti 1973. Pas rrezatimit të varrit të Makara-s, kryepriftëreshës Amon, u zbulua se fëmija i varrosur me të, i shënuar me emrin Princi Mutenihet, është në të vërtetë një babunë femër me burrë.

Ekzaminimi i varrit të Makara-s tregoi se Amoni lindi pak para se të vdiste. A lindi ajo babunin që u gjet me të? Për çfarë arsye tjetër do të varrosej me të? A ka dështuar gjenetika?

Disa studime sugjerojnë se shumica e atyre që kanë fuqi psikike kanë gjithashtu gjak Rh negativ. Shumica e mediumeve dhe shëruesve gjithashtu e kanë këtë gjak. Është interesante se ata që hulumtojnë teori rreth astronautëve të lashtë kanë gjithashtu gjak Rh negativ.

Pse shfaqet Rh negativ në këto fusha të pazakonta? A e kujtojmë ndoshta përmes mjegullës atë që kërkojmë? Ata thonë se pyetja nuk është bërë derisa të dihet përgjigja.

Janë rreth 5.000 faktorë të njohur të gjakut që së bashku mund të japin një pamje të plotë. Megjithatë, studimi duhet të fillojë me gjakun Rh negativ.

18.I gjithë njerëzimi e ka origjinën nga kontinenti i humbur Lemuria (Mu)

Shumë kanë dëgjuar për legjendën e Atlantidës, por askush nuk ka dëgjuar për legjendën e Lemuria ose Mu.

Një histori e shkurtër e Lemuria

Legjenda e Mu e ka origjinën nga një ishull në Oqeanin Paqësor. Për mijëra vjet, polinezianët kanë treguar historinë e kontinentit në Oqeanin Paqësor nga e ka origjinën i gjithë njerëzimi.

Quhet edhe Lemuria, sepse ky emër përfaqëson më mirë një tokë ekzotike të humbur.

Emri Lemuria e ka origjinën nga polemikat mbi teorinë e specieve të Darvinit në shekullin e 19-të. Ndjekësit e Darvinit nuk mund të shpjegonin se si u përhapën disa specie, veçanërisht lemurët. Lemuri është një specie e vogël primatësh që mund të gjendet në Afrikë, Madagaskar, Indi dhe arkipelagun e Indisë Lindore (Indonezi). Disa zoologë kanë deklaruar se ka pasur një kontinent në Oqeanin Indian, midis Madagaskarit dhe Indisë, disa miliona vjet më parë. Një zoolog anglez, Philip L. Schlatter, sugjeroi një emër për atë kontinent - Lemuria - sepse lemurët ka shumë të ngjarë të kenë origjinën nga ajo tokë e mëparshme.

Ernest Heinrich Haeckel (1834-1919), një natyralist gjerman dhe mbështetës darvinian, përdori Lemuria për të shpjeguar mungesën e mbetjeve fosile të njeriut të parë: Nëse njeriu e kishte origjinën nga një kontinent i zhytur në Oqeanin Indian, të gjitha fosilet e gjetura atje janë tani në fundi i detit.

Teoritë e Haeckelit u lexuan dhe u respektuan në shekullin e 19-të dhe shumë njerëz të arsimuar në Evropë dhe Amerikë dëgjuan për emrin Lemuria.

Elena Petrovna Blavacki (lindur Helena Khan në 1831-1891), themeluesja e teozofisë, shkroi në librin e saj Doktrina e fshehtë (1888) se kishte dëgjuar për Lemuria nga Libri i Gianna, shkruar në Atlantis dhe shkruar nga Mahatma. Sigurisht, merita për emrin Lemuria i atribuohej Philip Schlatter.

Blavacka shkroi se Lemuria ishte në Oqeanin Indian 150 milionë vjet më parë. Është e mundur që ajo të ketë gjetur edhe idenë e një kontinenti të zhytur në Oqeanin Indian në legjendat sanskrite, ku përmendet edhe një kontinent i zhytur me emrin Rutas.

Ajo i përshkroi Lemurët si raca e tretë që banonte në Tokë. Ajo deklaroi se ishin krijesa që bënin vezë dhe kishin një sy të tretë që u jepte fuqi psikike dhe i përshkroi si fillimisht biseksuale.

Teozofi anglez V. Scott-Eliot, i cili tha se ai mori njohuritë e tij nga Mjeshtri i Teozofisë "shikueshmëria astrale", shkroi në "Përralla e Atlantidës dhe Lemuria e Humbur" (1896) se shfrytëzimet seksuale të Lemurëve zemëruan qenie shpirtërore të La aq shumë sa hoqën dorë nga plani kozmik për t'u rimishëruar në trupat e Lemurëve. Scott-Eliot deklaroi se Lemuria shtrihej nga bregu lindor i Afrikës përtej Oqeanit Indian dhe Paqësor.

Rreth 14.000 vite më parë, kultura e Lemuria lulëzoi. Kishte kultura të tjera në Tokë, si Atlantis, të cilat ishin gjithashtu të suksesshme. Profetët e kulturës lemur filluan të ndërgjegjësoheshin se diçka do të ndryshonte. Ata arritën në përfundimin se Toka do të kalojë një ndryshim shumë dramatik. Ajo që ata synonin ishte Përmbytja e Madhe. Disa e lidhin këtë ngjarje me rënien e Atlantidës. Këta profetë ishin në sinkron me Tokën. Ata ishin paraardhësit e lashtë të indianëve. Ata filluan të ndërgjegjësohen se njohuritë për Lemuria duhet të ruhen. Prandaj ata janë përgatitur për një kataklizëm për rreth 2.000-3.000 vite. Ata filluan të përhapin mësimet e tyre në të gjithë Tokën. Ata besonin se ky informacion do të ruhej në qelizat e qenieve njerëzore nëse do ta përhapnin sa më shumë.

Ata gjithashtu filluan të ruajnë informacionin në kristale. Këto kristale u çuan në thellësi të Tokës për t'u ruajtur. Lemurët e lashtë gjithashtu filluan të bëjnë harta të detajuara të tuneleve nëntokësore. Ata e dinin se do të merrnin një shenjë se kur të kalonin nën tokë përpara se të fillonin përmbytjet. Ata e dinin se ishte shumë e rëndësishme të ruheshin informacionet, sepse e gjithë historia e Lemurëve do të humbasë përgjithmonë.

Profetët më në fund morën shenjën dhe hynë në ilegalitet. Kjo ndodhi rreth një vit para përmbytjes. Ata mësuan të jetonin nën tokë dhe formuan komunitete të qëndrueshme.

Pastaj erdhi përmbytja. Të gjithë ata që ishin në nëntokë ishin të sigurt, ndërsa ata që ishin në sipërfaqen e Tokës u zhdukën. Kur niveli i ujit ra, Lemurët e lashtë dolën në sipërfaqe dhe kuptuan se toka e tyre tani ishte krejtësisht ndryshe. Ky është momenti kur filloi krijimi i historisë indiane.

Megjithatë, indianët nuk ishin të vetmit njerëz në botë që u fshehën nën tokë. Njerëz të tjerë të shenjtë rreth planetit kanë bërë të njëjtën gjë, si Aborigjenët në Australi dhe Druidët në Angli. Druidët ruanin informacione të lashta për Atlantidën, ashtu si egjyptianët. Sidoqoftë, vendasit e Paqësorit, përfshirë Azinë, kanë ruajtur informacione për Lemuria. Ata e ruajnë atë njohuri edhe sot. Disa me vetëdije, por shumica në mënyrë të pavetëdijshme. Fisi Ainu në Japoni është një nga fiset që ka ruajtur disa njohuri. Kishte bashkëpunim të madh midis popujve të Tokës që kjo njohuri e shenjtë të mos humbiste.

Ngritja dhe rënia e qytetërimit Lemurian nuk mund të dokumentohet me saktësi, megjithëse shumë janë nisur në kërkim të këtij kontinenti mitik. Dihet se

qytetërimet e humbura patën ulje-ngritjet e tyre ose thjesht u shfaqën dhe u zhdukën pa shpjegime. Prandaj, mund të spekulohet vetëm për atë që ndodhi me Atlantis në bazë të dëshmive arkeologjike, legjendave, teorive të studiuesve dhe kanalizimit meteorologjik.

Vendndodhja e saktë e Lemuria ndryshon midis studiuesve dhe autorëve të ndryshëm. Ai lidhet kryesisht me Brezin e Zjarrit të Paqësorit, një zonë që u aktivizua me cunamin më 26 dhjetor 2004 dhe vazhdoi me tërmete të fuqishme dhe vullkane.

Fati i Lemuria është i ngjashëm me fatin e Atlantidës. Legjendat janë të njëjta - një kulturë e avancuar që u krijua nga askund, ndërsa origjina dhe rënia lidhen me shkatërrimin kur kontinentet u fundosën për shkak të një kataklizmi natyror.

Prova të mundshme fizike të Lemuria

Monumente guri me origjinë të panjohur gjenden në të gjithë Paqësorin, nga qyteti nënujor japonez i Yonaguni përmes petroglifeve në Hawaii deri në ishullin e Pashkëve.

Shumë besojnë se ishulli i Pashkëve është në të vërtetë pjesë e Lemuria. Qindra statuja gjigante dhe gjuha e shkruar tregojnë një kulturë të përparuar, megjithëse në vendin më të largët në botë. Legjendat e ishullit të Pashkëve tregojnë për Khiva, i cili u mbyt nga një valë e madhe.

Samoanët e quajtën një vend të ngjashëm Boluta. Kishte pemë dhe bimë me fruta dhe lule të ndryshme. Në Bolut, njerëzit mund të kalonin nëpër pemë, shtëpi dhe objekte të tjera fizike.

Maori nga Zelanda e Re ende po flasin për ardhjen nga ishulli i fundosur i Hawaii.

A është në ndonjë mënyrë e lidhur zbulimi i Hobbit nga Flores në tetor 2004, dy muaj para cunamit dhe tërmetit, me Lemuria?

Disa e vendosin Lemurinë në periudhën e disa milionë viteve më parë, ndërsa të tjerë thonë se ka ekzistuar nga 75.000 deri në 20.000 vite para erës së re, para Atlantidës. Të tjerë thonë se Atlantis dhe Lemuria kanë ekzistuar për disa mijëra vite në të njëjtën kohë.

Ideja e kontinentit Lemurian u shfaq për herë të parë në veprat e Augusto le Plonjon (1826-1908), një studiues dhe shkrimtar i shekullit të 19-të që hulumtoi rrënojat Maja në Jukatan. Ai tha se përktheu shkrimet e lashta të Majave, të cilat dyshohet se vërtetuan se Majat Jukatan ishin më të vjetër se qytetërimet e Atlantidës dhe Egjiptit, duke shtuar një histori nga kontinenti edhe më i vjetër i Mu, banorët e të cilit themeluan qytetërimin Mayan.

Metafizika dhe metaforat

Realiteti është një mit dhe një metaforë - histori të krijuara për të projektuar vëzhguesin përmes syrit ose thjerrëzave të një kamere në një matricë dhe perceptimin e vetëdijshëm si realitet virtual. Gjithçka përfaqëson një iluzion të projektuar të alkimisë së kohës dhe vetëdijes - të gjitha janë programe që funksionojnë paralelisht dhe që ne me vetëdije i përjetojmë në të njëjtën kohë.

Programet kanë shtojca. Nëse qytetërimi është një shtesë e programit, ai mund të shpjegojë se si qytetërimet lindën thjesht nga askund. Nëse koha është një iluzion - të gjitha programet funksionojnë në të njëjtën kohë. Pra, ne përjetojmë disa qytetërime në të njëjtën kohë. E gjithë kjo mund të shpjegohet me "deja vu".

Sumerët janë një shembull i një shtese të programuar që u shfaq nga askund si një qytetërim i avancuar dhe më pas u zhduk.

Ka nga ata që besojnë se Lemuria është në fakt një vend ku alienët erdhën dhe prezantuan një specie të re të njerëzve të modifikuar gjenetikisht. Këto teori supozojnë se njerëzit janë krijuar nga perënditë ose alienët.

Shumica e asaj që është shkruar është një metaforë - e lidhur me një model krijimi - gjeometrinë e shenjtë. Është një ndërgjegje spirale që lëviz nga frekuencat më të larta të mendimit në ato më të ulëta duke përjetuar disa vende në të njëjtën kohë. Të gjitha realitetet krijohen në bazë të gjurmës numerike të gjeometrisë së shenjtë - ndërgjegjes.

Lemuria në një dimension të ri

Thuhet se Lemurët, të cilët fillimisht e kishin origjinën me një frekuencë më të lartë, gradualisht ranë në dimensionin e tretë ku u përballën me përvojën fizike. Kjo teori e barazon përvojën tonë njerëzore me modelet spirale të ndërgjegjes. Dikur ishim qenie me frekuencë më të lartë në formë shpirtërore dhe gradualisht jemi bërë qenie fizike që përjetojnë kohë dhe emocione lineare.

Planeti Tokë është planeti i tretë nga Dielli, realiteti fizik në formën e dimensionit të tretë - 3D. Disa studiues besojnë se Lemurët ishin një "racë e tretë rrënjë", se ne jemi një racë e katërt rrënjë (dimensioni i katërt) dhe se së shpejti do të bëhemi një racë e pestë rrënjë kur të hyjmë në Epokën e Artë.

Lemurët kanë qenë në Tokë për disa mijëra vjet, gjë që duket e çuditshme pasi ata sigurisht nuk e kanë matur kohën me vite si ne. Afatet kohore sigurisht që janë të gabuara.

Kontinenti i tyre u fundos në det duke vrarë shpirtra fizikë. Është një metaforë për shpirtrat që kthehen në detin e ndërgjegjes duke kërkuar përvoja të reja në forma të reja të dritës ose mishërimit fizik.

Shumë e shohin fundin e programit në hyrjen në Epokën e Artë, ku ari është një metaforë për alkiminë e ndërgjegjes.

Lemuria u mbyt në rrjedhën e detit-oqeanit të pavetëdijes kolektive. "Të zhytet në det" do të thotë se ndërgjegjja transferohet nga një realitet në tjetrin.

Dualiteti i Atlantis dhe Lemuria - dualiteti i përvojave. A përfaqëson një kontinent energjinë femërore ndërsa një tjetër përfaqëson energjinë mashkullore?

Mitologjia dhe metafizika

Ashtu si në shumë qytetërime të lashta dhe të humbura, Lemurët bënë piramida ose zigurat - piramida me shkallë - të cilat i lidhën me perënditë e tyre në frekuenca më të larta. Këto ishin vende kulti dhe sakrificash, por edhe vende ku do të zbarkonin anijet kozmike.

Strukturat piramidale simbolizojnë ndërgjegjen spirale dhe ngjitjen në vendin ku banojnë perënditë dhe perëndeshat në një plan më të lartë ekzistence. A ka ndonjë lidhje midis piramidave Lemurian dhe Mayan?

Kristalet lemurian të dijes

Teoria e dytë bazohet në përmendjen e "kristaleve të dijes" në të cilat njohuritë dhe historia e Lemuria u regjistruan përpara se Lemuria të fundosej. Thuhet se këto kristale një ditë do të zbulohen dhe se mesazhet e tyre do t'i ndihmojnë ata që i gjejnë të kujtojnë fatin e tyre.

Në përgjithësi, kuptimi i historisë së Lemuria-s dhe qytetërimeve të tjera të humbura dhe të lashta është t'i kujtojë njerëzimit se ne nuk jemi qenie fizike që kërkojmë shpirtërore, por grimca shpirtërore që përjetojnë përvojë fizike me qëllimin për t'u rikthyer në frekuenca më të larta të vetëdijes.

Teoritë për Lemuria

Studiuesi anglo-amerikan, James Churchward, ishte një mik i ngushtë i Augusto le Plonjon. Ai shkroi në librat e tij, duke përfshirë Kontinentin e Humbur të Mu (1931), se atdheu shtrihej nga Ishujt Havai në Fixhi dhe nga Ishulli i Pashkëve në Ishujt Mariana.

Churchward donte qytetërimin e tij të lashtë dhe përdori metodologjinë e Le Plonjon për të "zbuluar" një të tillë. Zbulimet e tij u botuan në 5 vëllime dhe u botuan nga viti 1926 deri në 1931. Ai studioi në thelb tekstet e lashta që përmendin ekzistencën e një kontinenti të humbur prej kohësh me një qytetërim të përparuar që u fundos në Oqeanin Paqësor rreth 60.000 vite më parë pas një tërmeti kataklizmik. 64 milionë njerëz vdiqën. Ishujt Havai dhe Paqësor janë majat malore të kontinentit të fundosur.

Vëllimi 1 - Churchward përshkroi këtu ngritjen dhe rënien e kësaj bote të fshehur. Lemuria ose Mu përshkruhet si 7.500 kilometra e gjatë dhe 4.500 kilometra e gjerë. Thuhet se Kopshti i Edenit nuk ndodhej në Azi, por në kontinentin tashmë të fundosur në Oqeanin Paqësor dhe se historia biblike e bërjes nuk e kishte origjinën në luginat e Nilit dhe Eufratit, por në kontinentin e fundosur Mu, atdheu i njerëzimit.

Vëllimi 2 - Thuhet se rreth 63 milion njerëz jetonin në kontinentin e humbur të Mu rreth 200.000 vite më parë. Njerëzit që jetonin atje u bënë më me ndikim në botë. Ai kishte një qeveri shumë të sofistikuar, një kulturë të lulëzuar dhe teknologji shkencore. Shumë lemurë jetonin në shtëpi me çati transparente.

Ata bënin strehimore, rroba, ushqim dhe veglat e tyre. Ata nuk dinin për stresin dhe sëmundjen dhe jetuan në paqe për qindra vjet. Aftësitë e tyre psikike (teleparia, udhëtimi astral dhe teleportimi) ishin shumë të zhvilluara, kështu që nuk kishte nevojë për komunikim tradicional. Ata ishin kryesisht vegjetarianë që punonin në harmoni me tokën dhe natyrën.

Vëllimi 3 - Ky vëllim flet për origjinën okulte të feve të lashta dhe moderne. Të gjitha fetë kanë të njëjtën origjinë në Shkrimet e Shenjta. Dëshmia e fesë së Mu-s është 170.000 vite e vjetër. Këto tradita u transmetuan nga Osiris, Moisiu dhe Jezusi. Fjalët e fundit të Jezusit në kryq janë shkruar në gjuhën e Mu-së, e cila është e panjohur në Palestinë.

Vëllimi 4 - Evolucioni biologjik është një mit dhe nuk ka gjë të tillë si një forcë atomike. Të gjitha sëmundjet mund të mposhten duke përdorur rrezet e dritës me ngjyrë të duhur. Temperatura e Tokës dhe stinët janë bërë fikse, kështu që Toka nuk mund të fluturojë në hapësirë ose të tërhiqet në Diell.

Vëllimi 5 - Churchward vazhdon të nxjerrë përfundime nga dokumentet antike për të paraqitur disa teori revizioniste rreth Tokës, natyrës së maleve dhe proceseve vullkanike, Epokës së Akullnajave dhe Përmbytjes.

Rosicrucians nga San Jose, Kaliforni - Cikli katastrofik filloi me shpërthime vullkanike, tërmete dhe shembje të rripave nëntokësorë të gazit. Valët magnetike lëvizën nëpër botë dhe Lemuria filloi të fundosej. Për fat të mirë, kishte kohë të mjaftueshme që grupet më të vogla të merrnin pjesë të mençurisë së çmuar

Lemurian, e cila ruhet në kristale. Disa kolonistë arritën në Indi, dhe prej andej në Mesopotami dhe Egjypt, ndërsa të tjerët shkuan në lindje në Amerikë, ku formuan fise indiane. Kalifornia ishte shtëpia e njerëzve më të vjetër në botë: Lemurët e pastër që u bënë Indianë të Kalifornisë. Kjo shpjegon pse disa nga artefaktet më të vjetra njerëzore janë gjetur në ishullin Santa Rosa.

Kanaleri - Rasti Edgar

Leximet e Case i referohen kontinentit të humbur në Paqësor, i njohur me emra të ndryshëm, më i zakonshmi prej të cilëve është Lemuria. Emrat e tjerë janë Mu, Zu dhe Oz. Disa prej tyre mund t'i referohen provincave të kontinentit. Lemuria u fundos në det. Kishte një entitet midis princeshave lemuriane që themeluan mësimin e Ligjit të Një, i cili mësonte për forcat shkatërruese dhe përfundimisht çoi në rënien e dashurisë dhe rritjen e egoizmit.

Kanali - Gordon Michael Scalion

Besohet se Lemurët origjinalë ishin projeksione dhe jo qenie fizike. Ata ishin në një frekuencë më të lartë pranë nivelit vibrues të Krijuesit. Shpirtrat e tyre erdhën në Tokë për të përjetuar dridhjen fizike. Ata ishin rreth 2.1 metra të gjatë dhe kishin lëkurë të mbuluar me luspa që ndryshonin midis blusë dhe jeshiles në varësi të stinëve. Ata merrnin frymë në lëkurë, jo në mushkëri. Fytyrat e tyre ishin të zgjatura dhe sytë e tyre kishin bebëza vertikale.

Së pari u projektuan 144 grupe shpirtrash, që përfaqësojnë projeksionin e 33 milionë shpirtrave. Ata erdhën nga Marsi, Pleiada dhe Sirius dhe u projektuan në formë fizike në Tokë. Disa zgjodhën ujin, të tjerë bimët, të tjerë mineralet. Vendi në atë kohë zotëronte specie interesante që përfshinin gjigantë dhe kukudhë.

Tërmetet shkatërruan Lemuria para ndryshimit të gjinisë

Childress thotë se qytetërimi i parë e ka origjinën 78.000 vite më parë në kontinentin gjigant të njohur si Mu ose Lemuria dhe zgjati për 52.000 vite. Thuhet se në këtë kontribuan tërmetet që ndodhën për shkak të ndryshimit të gjinisë rreth vitit 24.000 para Krishtit.

Kishte një gjuhë dhe një qeveri. Arsimi ishte çelësi për mbijetesën e perandorisë dhe ishte i detyrueshëm deri në moshën 21 vjeçare, kur ata u bënë të pjekur për shkollën qytetare. Shkolla qytetare zgjati edhe shtatë vite të tjera, në mënyrë që një person të mund të bëhej qytetar i perandorisë të paktën 28 vjeç.

Pleqtë e Lemurias, e njohur si Shkolla e Trembëdhjetë, e zhvendosën selinë e tyre përpara kataklizmës në një vend të pabanuar në Azinë Qendrore, që sot quhet Tibet. Atje ata themeluan një bibliotekë dhe një shkollë të quajtur Vëllazëria e Madhe e Bardhë.

Helena Blavacki

Në librin e saj Doktrina e fshehtë (1888), Blavacka deklaroi se mësoi për Lemuria nga Libri i Gianna-s që i kishte treguar Mahatma. Mahatma në sanskritisht do të thotë "Shpirt i Madh". Është e mundur që ajo ka gjetur disa nga idetë e saj në legjendat sanskrite për tokën e zhytur në ujë të Rutas. Blavacka shkroi se Lemuria ishte në Oqeanin Indian 150 milionë vite më parë. Sipas saj, lemurët ishin krijesa që bënin vezë dhe kishin një sy të tretë që u jepte atyre aftësi psikike.

19.Shkencëtarët pohojnë: Njeriu u bë një kryqëzim midis Denisovanëve, Neandertalëve dhe specieve të panjohura

Studiuesit nga Shoqëria Mbretërore në Londër pretendojnë se njerëzit modernë u krijuan duke kryqëzuar një specie misterioze me neandertalët, denisovanët dhe njerëzit e lashtë në një botë që të kujton atë nga libri dhe filmi "Zoti i unazave".

Hulumtimi sugjeron se kishte shumë më tepër kryqëzime midis specieve sesa mendohej më parë, dhe se një nga speciet që mori pjesë në kryqëzim posedonte ADN të paidentifikuar.

Mark Thomas, një gjenetist evolucionar në Universitetin e Londrës, tha: "Bota e lashtë të kujtonte Zotin e unazave dhe kishte shumë lloje të ndryshme njerëzore".

Sipas hulumtimeve të fundit nga shkencëtarët nga Universiteti i Adelaide në Australi dhe shkencëtarët nga Muzeu i Historisë Natyrore në Britaninë e Madhe, Denisovanët kanë kryqëzuar rrugët me njerëzit modernë rreth 50.000 vite më parë.

"Të dhënat gjenetike tregojnë se meshkujt Denisovanë kryqëzuan rrugët me gratë moderne dhe se gjithçka filloi kur njerëzit modernë kaluan vijën Wallis dhe hynë në territorin e Denisovani", thanë autorët e studimit.

Studiuesit nga Shoqëria Mbretërore thanë se ishte ndërthurja që kontribuoi në diversitetin gjenetik të njerëzve të sotëm.

Njerëzit, paraardhësit e të cilëve nuk janë nga Afrika, janë rreth 2% neandertalë, ndërsa ata nga Oqeania janë 4% të denoncuar.

David Reich, një gjenetist evolucionar në Shkollën Mjekësore të Harvardit në Boston, tha se Denisovanët u kryqëzuan me popullsinë e zhdukur të njerëzve të lashtë që jetonin në Azi, për të cilat nuk dihet asgjë.

Megjithatë, ai gjithashtu vuri në dukje se ky përfundim bazohet në të dhënat nga sekuencat e gjenomit me cilësi të ulët.

Chris Stringer nga Muzeu i Historisë Natyrore në Londër tha: "Ne nuk kemi absolutisht asnjë informacion për atë specie nga Azia".

20.Kështu alienët krijuan Njeriun e Parë

Erdhën nga planeti Nibiru, 500 mijë vite më parë. Manipuluan ADN-në e të parëve për të krijuar Homo Sapiens-ët. Teorinë e hedh një studiues i cili prej vitesh analizon tekstet e lashtë të sumerëve. Ku është shkruar gjithçka.

Ekzaminimi i ADN është kyçi, është prova vendimtare. Por nuk duan ta bëjnë, sepse e dinë që mund të jetë revolucionare për shkencën, për fenë, për gjithçka".

Kështu hidhet në sulm Zecharia Sitchin, më luftarak se asnjëherë. Babai i historiografisë heretike, siç e ka quajtur dikush, shkrimtari 12 në 14 libra të përkthyer në 25 gjuhë ka rrëfyer me mënyrën e tij origjinën e njerëzimit, lëshon sfidën e fundit: kërkon që të verifikohen, shkencërisht teoritë që ai i mbështet prej 30 vitesh.

Takimi ndodh në shtëpinë e tij në Manhatan. Janë dashur muaj që të bindet të japë intervistë. Më pas, plakushi i madh, i adhuruar nga ufologë dhe të pasionuar pas teorive të misterit në të gjithë botën, ka thënë po. Përpara telekamerave nis të thotë një histori në dukje absurde: kanë qenë alienët kolonizatorët e parë të Tokës, dhe kanë qenë ata që kanë krijuar njeriun. Fabulë për një film fantashkencor.

Por Sitchin betohet se nuk ka sajuar asgjë. Thjeshtë ka përpunuar gjithçka që ka gjetur të shkruar r në fushën mes Tigrit dhe Eufratit, djepi i të parit qytetërim të

njohur. Në ata tekste antikë sumerët përmendin me qindra herë fjalët "Nibiru" dhe "Anunnaki".

Si mund të ketë lindur njeriu?

Falë një procesi inxhinierie gjenetike. Alienët, 500 mijë vite më parë, kanë zbarkuar në Tokë. Me një teknologji që ne e zotërojmë vetëm sot, kanë manipuluar gjenomën e disa ekzemplarëve të Homos Erectus duke i shtuar ADN-së së tyre afro 200 prej gjeneve të tyre. Homo Erectus është zhvilluar aq shumë, ka mësuar të komunikojë dhe të përdorë veglat e punës. E transformuan në Homo Sapiens. Ne jemi produkt laboratori të krijuar për një qëllim preciz: të bëjmë skllevërit për të ardhurit nga hapësira. Aq superiorë, saqë të shfaqen si perëndi.

Çfarë domethënie kanë emrat Nibiru dhe Anunnaki?

Nibiru do të thotë "planeti i kalimit' dhe shfaqet në të gjithë vëzhgimet e tyre qiellorë. Për vite tërë, astronomët modernë kanë pyetur veten: ndokush mendonte se bëhej fjalë për Jupiterin apo Marsin. Por sumerët shkruanin se prej nibirut vinin anunnakët, që do të thotë "ata që erdhën nga qielli në tokë". Si mund të vinin nga Jupiteri, që ka temperatura shumë të larta? Apo nga Marsi, pa ajër, pa ujë, pa jetë? Absurde. Sa më shumë studioja tekstet e ashtë, aq më pak kuptoja. Kështu, një natë thirra me zë të lartë: Anunnaki! Nëse ekzistoni, më thoni prej nga keni ardhur. U zgjova në mes të natës me përgjigjen: Nibiru është një planet më shumë në sistemin diellor.

E ku mund të jetë?

Ka një orbitë shumë eliptike. I duhen 3.600 vite që të rrotullohet përreth diellit. Tani është larg, sipas llogaritjeve të mia do të jetë i dukshëm pas qindra vitesh. Por annunakët do të kthehen më parë. E kanë premtuar, është shkruar në të gjithë profecitë e lashta, edhe në Bibël: mendoj se do të ndodhë deri në fund të këtij shekulli.

Do të vijnë për të na shkatërruar?

Varet se kush komandon tani në Nibiru, nëse janë pasardhësit e atyre që na krijuan apo nëse tashmë mbizotërojnë ata që, i lodhur me ne, donte të na linte të vdisnim në fatkeqësinë universale. Se përmbytja e madhe është një fakt real, që ndodhi rreth 13 mijë vjet më parë. Por unë nuk do të shqetësohesha, madje më bezdis kjo tema e vazhdueshme mbi fundin e botës, për kataklizma. Njerëzit më kot kanë frikë. Cilido të ketë qenë interesi fillestar, Anunnakët jo vetëm na kanë krijuar, duke na bërë të ngjashëm me ta, por edhe na kanë dhuruar qytetërimin. Nakanë mësuar gjithçka që dimë. Nuk kuptoj përse duhet të na shkatërrojnë. Jemi bijtë e tyre, pak zhgënjyes, jo të përsosur, por gjithmonë bij.

Prindër në kuptimin figurativ...

Aspak. Tekstet e Mesopotamisë, që për mua janë një raport historik flasin ër takime të ndryshëm mes perëndive dhe tokësorëve. Duke analizuar gjenealogjitë e tyre, kam arritur në një provë të prekshme, që e e zbuloj në librin tim më të fundit: "Kur gjigantët banonin në Tokë". Kam zbuluar se ekziston ende një femër e anunnakit, sigurisht e vdekur, por trupi i së cilës është gjetur dhe mund të vazhdohet me analizimin e ADN-së.

Çfarë mund të zbulojë testi?

Nëse bëhet krahasimi mes gjenomës së saj dhe tonës, ndoshta do të gjejmë ata 200 gjene që na kanë shtuar, ndoshta do të zbulojmë përse ne sëmuremi me kancer dhe ata jo. Mbi të gjitha do të kemi demonstrimin e ekzistencës së tyre. Dhe do të

ishte një ngjarje revolucionare. Për këtë arsye i kamë kërkuar tashmë botuesit tim italian që të pyesë Vatikanin se çfarë mendon. Nëse ekziston vërtetë një zbulim arkeologjik prej ku mund të shkëpusim ADN aliene, a duhet të bëhet testi apo jo? Mund të nxjerrë zbuluar një realitet që shkenca dhe feja nuk duan të zbulohet.

Domethënë një goditje për teorinë e Charles Darwinit dhe të gjithë dijet tona…

Përkundrazi, nuk ka asnjë konflikt me teorinë evolucioniste. Përkundrazi, do të shpjegohej edhe hallka që mungon mes Homo erectus dhe njeriut modern: sepse nuk ekziston, evolucioni ka vazhduar me një kapërcim në laborator. Gjenet e shtuar janë ata 200, që na dallojnë nga majmunët. Por edhe ajo që shkruan Bibla është e vërtetë: kanë qenë Elohimët, siç thuhet në tekstin origjinal hebraik, që krijuan Adamin dhe Evën.

Teoria

Sipas S.N.Kramer profesor i Asirologjisë, qytetërimi i Sumerëve ka qenë mjaft i evoluar. Në studimin e tij Sumerët dhe rrënjët e historisë ai flet për njohuritë e Sumerëve mbi kozmologjinë, principet morale, ligjet, recetat e para mjeksore etj. Sumerët banonin në territoret e Mesapotomisë, Iraku i sotëm.

Dëshmitë e tyre të shkruara shkojnë 3.500 vite p.e.s. Në Mesopotami ishin formuar disa qytete të vogla si Ur, Lagash, Nippur dhe Eridu. Sistemi i tyre i numërimit ishte 60-sh. Pllakat e argjilit të 3.000 viteve p.e.s. tregojnë për këtë sistem numërimi që ishte një simbol për 1, 1 për 10, 1 për 60, 1 për 600 dhe 1 për 3.600. Në vitin 2.000 para Krishtit këto simbole u zëvendësuan nga dy simbole te reja , 1 për 1 dhe 1 për 10.

Sistemi ishte pozicional p.sh.: për të shkruar numërat e mëdhenj përdorej metoda në rritje dhe 60. E meta e këtij sistemi numerik është që nuk kishte zero dhe asnjë simbol për të ndarë numërat (tipi i presjes sonë). Evolucioni i këtij sistemi numerik është i dëshmuar në pllakat e argjilit në tekstet matematikore që përmbajnë nocione të karakterit tregtar e ligjor.

Nga ky sistem numërimi lindën tabelat e para të shumëzimit, pjestimit dhe veprimeve të tjera. Në vazhdim do të zhvillohej algjebra. Shkrimet Sumere ishin të tipit ***kunjoforme*** dhe janë shume të vështira për t'u deshifruar simbolet. Sipas Sitchin, Sumerët janë produkt i çiftimit të një race aliene me pamje të njejtë si e jona. Këto qenie inteligjente që Sumerët i quajnë ***Annunaki*** dhe Bibla i quan ***Nefilim***, vinin nga një planet me orbitë eliptike e njejtë si e një komete, që kalonte ndërmjet Marsit e Jupiterit çdo 3.600 vite. Sipas Sitchin seleksionimi natyral i Darvinit është produkt i primateve superore nga të cilët ne vijmë.

Më vonë u bë një hap drejt Homo Sapiensit. Po sipas Sitchin gjërat duhet të kenë shkuar kështu: Anunakët kane filluar të vizitojnë Tokën dhe bëmat e tyre janë ato që lexojmë në Testamentin e Vjetër ose në Epikën e Gilgameshit. Në vazhdim ata e kanë kolonizuar Tokën.

Duke pasur nevojë për njerëz që do të punonin në miniera, kanë krijuar Njeriun që i korespondon Homo Sapiensit, i cili ishte krijuar për të punuar në miniera. Gratë tokësore u çiftuan me jashtëtokësorët (Anunnaki), çiftim që solli, sipas autorit, Gjigandët, një racë perfekte (Atlantët ndoshta dhe Lemurët).

21.Jeta para Biblës: Kaini dhe Abeli janë fëmijët e Anunnaki-t

Rreth 200.000 vite më parë, Enki, shkencëtari kryesor i një ekspedite nga planeti Nibiru në Tokë, fertilizoi dy vajza në një rezervat afrikan (Zimbabveja e Madhe), të cilat ishin pasardhës të një hibridi midis Homo Erectus në Tokë dhe Homo Sapiens nga Nibiru.

Fragment nga libri i Sasha Lessin: Anunnaki - Gods No More (Zotëra jo më)

Njëra nga vajzat solli në jetë djalin Adapa dhe tjetra vajzën Titin. Enki duhej të mbante një sekret për atësinë e tij.

Gruaja e tij, Damkina, ra në dashuri me vajzën Titi dhe i mësoi asaj gjithçka. Adapa mësoi Enkin.

Enki u mburr:

"Kam krijuar një njeri të qytetëruar. Unë krijova një farë të re në Tokë sipas shijes sime. Ata do të kultivojnë ushqim nga farat dhe do të mbajnë dele. Kështu si Anunnaki ashtu edhe Tokësorët do të jenë të kënaqur "- (Burimi: [ZS, Takimet: 47 Enki, 167-170])

Adapa dhe Titi, djali dhe vajza e Enkit, u çiftuan me njëri-tjetrin. Titi lindi binjakë, Kain dhe Abel, njerëz të quajtur Adapites. Ata kishin më shumë gjenet e Enkit nga Nibiru sesa vajza e tij, e cila quhej Adamita.

Enki i mësoi djalit të tij Adap se si të rriste ferma, bagëti, prona dhe tokë të pazhvilluar. Enki solli Tokës nga Afrika në Sumer për të trajnuar Adapa se si të ishte zotëria e tyre.

Trashëgimtari i Enkit, Marduk, adoptoi djalin e Adapës, Abelin dhe e mësoi se si të kujdesej për dhitë dhe delet që djali më i vogël i Enkit, Dumuzi, solli nga planeti Nibiru.

Marduk i mësoi Abelit dhe Ninurta, djali i komandantit Enlil, i mësoi Kainit se si të kultivonte fermën.

Në një nga festimet, Kaini ofroi grurin e tij të parë, ndërsa Abeli ofroi qengjin e tij të parë. Enki lavdëroi qengjin e Abelit sepse do të jetë mish dhe lesh, por ai nuk tha asgjë për drithin e Kainit.

Kaini u mërzit shumë që as Enki nuk e lavdëroi.

Binjakët janë grindur gjatë gjithë dimrit. Ata debatuan nëse kanalet me drithë dhe ujë të Kainit plot me peshk apo mishi dhe leshi i Abelit ishin më të mira. Në verë, kur livadhet e Abelit thaheshin dhe kullotat zvogëloheshin, ai sillte tufën e tij për të pirë ujë nga brazdat dhe kanalet e Kainit, gjë që e zemëroi shumë Kainin.

Binjakët luftuan dhe luftuan derisa Kaini vrau Abelin me një gur, pas së cilës ai u ul dhe qau. Burimi: (ZS, Enki: 183-184).

Riprodhimi i prejardhjes së Kainit

Enki e çoi Kainin te Erid përpara Enlilit, Ninkës, Ninurtës, Nanarës, Ninmës, Damkinit dhe Mardukut (Gjykata e Shtatë). Mentori i Abelit, Marduk, mbrojti që Kaini të vritej, por Enki më pas zbuloi se ai ishte babai i babait të Kainit, Adapa, dhe se Kaini ishte nipi i Mardukut.

"Kaini duhet të jetojë", tha Enki, "që të mund të krijojë tokësorë superiorë që do të kultivojnë fusha dhe kullota dhe do të hapin miniera. Nëse Kaini vritet, furnizimet ushqimore do të mbarojnë dhe trazirat do të rifillojnë".

Shtatë votuan:

"Kaini duhet të shkojë në vendin në lindje për shkak të krimit të tij. Kaini dhe pasardhësit e tij do të mallkohen dhe do të shkatërrohen dhe mjekrat e tyre nuk do t'u rriten kurrë".

Indianët pa mjekër të Hemisferës Perëndimore janë pasardhës të Kainit. Burimi: (ZS, Zanafilla: 201)

"Kaini e la Edinin me motrën e tij Avan".

Të dy u endën nëpër shkretëtirë në lindje. Burimi: (ZS, Enki: 186 - 187; 1990, Zanafilla: 201)

Mbreti i Nibiru, Anu, refuzoi të mundësonte gjenet e jetëgjatësisë në prejardhjen e Adapa-s me kërkesë të Enkit. Adapa jetoi njëqind vjet në fund të fundit.

Ninurta e solli Kainin në Edin për të parë të atin para se të vdiste.

Adapa i tha Kainit:

"Për shkak të mëkatit tënd, je privuar nga e drejta e të parëlindurit, por nga fara jote do të dalin shtatë kombe. Ata do të jetojnë në botë të ndara, të largëta. Ashtu siç e vrave vëllanë tënd me gur, ashtu do të përfundosh me gur".

Ninurta e ktheu Kainin në lindje, ku ai "lindi djem dhe vajza".

Kur po ndërtonte një qytet për ta, një gur i ra në kokë Kainit dhe e vrau.

Trashëgimtarët e Kainit mbollën grurë. Ata themeluan dhe sunduan qytetin Nud. Djemtë e trashëgimtarëve të Kainit vranë baballarët e tyre për katër brezat e ardhshëm. Për tre gjeneratat e ardhshme, çdo sundimtar Nuda vrau prindërit e tij duke u martuar me motrën e tij.

Enoku, stërnipi i Kainit, trashëgoi fronin katër breza më vonë. Enoku u martua me motrat e tij Ada dhe Zila. Djali i parë i Adinit, Xhebali, jetonte në tenda dhe rriste bagëti.

Pasardhësit e djalit të dytë të Adës, Jubalit, i binin lirës dhe flautit. Gruaja e dytë e Enokut, Zila, lindi Tubalin, i cili u bë farkëtar. Burimi: (ZS, Wars: 111 -112; Enki :, 181-193) Pasardhës të tjerë të Adape dhe Titi

Titi i lindi të vëllait Adapit tridhjetë djem dhe një vajzë. Nibireasit i ndanë dhe i mësuan të shkruanin, numëronin, gërmonin dhe luanin.

Nanar, djali i dytë i komandantit Enlil, u mësoi adapitëve ritualet e adhurimit të nibireanëve.

Enki i mësoi astronomisë një prej pasardhësve të tij, Enkime. Marduk dërgoi Enkimeon në hënë dhe Mars, dhe më pas në portin kozmik të Qipros, nga ku do të monitorojë Tokësorët.

22.Origjina e qenieve njerëzore sipas teksteve të lashta sumeriane

Sumeri, ose "Toka e Mbretërve të qytetëruar", ekzistonte në Mesopotami, ose Irakun modern, rreth vitit 4.500 para Krishtit. Sumerët krijuan një qytetërim të lashtë me gjuhën dhe sistemin e vet të shkrimit. Ata njihnin arkitekturën dhe artin, astronominë dhe matematikën.

Sistemi i tyre fetar ishte shumë kompleks dhe përbëhej nga disa qindra perëndi. Sipas teksteve të lashta, çdo qytet sumerian ruhej nga një zot, njerëzit dhe perënditë jetonin së bashku dhe njerëzit ishin shërbëtorë të perëndive.

Miti i krijimit të sumerëve mund të gjendet në një pllakë nga Nipur, një qytet i lashtë Mesopotamian i themeluar rreth 5.000 para Krishtit.

Krijimi i Tokës (Enuma Elish) sipas tabelave sumeriane fillon si më poshtë:

"Kur qielli i lartë nuk kishte ende një emër",
Dhe kur toka poshtë saj ende nuk kishte një emër,
Dhe kur Apsu i lashtë i krijoi ato,
Dhe kaos, Tiamut, nëna e të dyve,
Ujërat e tyre u përzien,
Dhe askund nuk kishte fusha apo këneta;
Kur asnjë nga perënditë nuk ekzistonte ende,
Dhe askush nuk kishte një emër apo një fat të caktuar;
Pastaj perënditë u krijuan në mes të parajsës,
Lahma dhe Lahamu kanë lindur..."

Mitologjia sumeriane pretendon se në fillim Toka sundohej nga perëndi të ngjashme me njerëzit. Kur erdhën në Tokë, pati shumë punë dhe filluan të gërmojnë tokën, për ta bërë atë pjellore dhe të nxjerrin minerale.

Teksti thotë se perënditë në një moment u rebeluan kundër punës.

"Kur perënditë janë si njerëzit,
Ata mbanin barrën e punës dhe paguanin haraç,
Ngarkesa ishte e madhe,
Puna ishte e vështirë, stresi ishte shumë i madh."

Anu, perëndia e të gjithë perëndive, ra dakord që perënditë punonin shumë. Djali i tij Enki, ose Ea, sugjeroi që të krijohej një njeri që do të punonte në vend të perëndive, dhe këtë e bëri me ndihmën e gjysmë motrës së tij Ninkës. Një nga perënditë u vra dhe trupi dhe gjaku i tij u përzier me baltë. Nga ai material, njeriu i parë u krijua sipas imazhit të perëndive.

"E keni vrarë Zotin bashkë
Dhe karakteri i tij
Unë ju privova nga puna e vështirë
Dhe ia imponoi njeriut barrën e punës
...
Zoti dhe njeriu në baltë,
Ata do të qëndrojnë të lidhur,
Për të krijuar unitet;
Pra deri në fund të kohës
Mish dhe shpirt
Të cilët janë pjekur në Zotin -
Që shpirti të mund të lidhet përmes gjakut".

Njeriu i parë u krijua në Eden, që në sumerisht do të thotë "terren i sheshtë". Sipas Eposit të Gilgameshit, Edeni përmendet si kopshti i perëndive dhe ndodhet diku në Mesopotami midis lumenjve Tigër dhe Eufrat.

Fillimisht, qeniet njerëzore nuk mund të riprodhoheshin vetë, por më vonë Enki dhe Ninki i modifikuan ato. Kështu Adapa u krijua si një qenie njerëzore plotësisht funksionale dhe e pavarur.

Ky modifikim u bë pa miratimin e vëllait të Enkit, Enlil, gjë që shkaktoi një konflikt mes perëndive. Enlil u bë armiku i njerëzve, dhe pllakat sumere përmendin se njerëzit u shërbenin perëndive dhe vuajtën shumë.

Adapa u dërgua te Anu me ndihmën e Enkit, por ai nuk e dinte përgjigjen e pyetjes për "bukën dhe ujin e jetës". Opinionet ndryshojnë nëse kjo histori të kujton historinë biblike të Adamit dhe Evës në Eden.

23.Pllaka e lashtë sumeriane shpjegon origjinën e qenieve njerëzore, të krijuara nga perënditë si shërbëtorë

Sumeri i lashtë ishte qytetërimi i parë urban që banonte në Mesopotami, rajoni i Irakut të sotëm, 6.000 (ose 7.000) vite më parë (4.500 p.e.s.). Sumerët besonin në shumë perëndi. Ata iu lutën Anut (zotit suprem ose zotit të qiellit), Enkit (zotit të ujit, dijes, keqbërjes, zejeve dhe krijimit), Enlilit (Zotit Era), Inanës (Mbretëreshës së Qiellit), Utu-së (zotit të Diellit) dhe Mëkatit (zotit të Hënës). Pllakat e lashta kuneiforme sumeriane tregojnë se dinin shumë për sistemin tonë diellor. Ata kishin njohuri për formën e planeteve duke përfshirë Edhe Tokën. Ishin sumerët ata që shpikën konceptet e para të astrologjisë, 12 shenjat zodiake në vitin 1894 p.e.s. Në shumë raste, qytetërimi maja dhe sumerët e lashtë ndanin trashëgiminë e lashtë.

Shumë shkrime të lashta zbulojnë se njerëzit dhe perënditë jetonin së bashku, ndërsa njerëzit ishin shërbëtorë të perëndive dhe çdo qytet sumerian ruhej nga perëndia i vet. Dokumentimi më i hershëm i një miti të krijimit sumerian mund të gjendet në një pllakë të gërmuar në Nippur, një qytet i lashtë sumerian në Mesopotami në vitin 1893.

Perënditë erdhën në Tokë

(Perënditë=Jashtëtokësorët)

Sipas pllakave sumeriane, Enuma Elish (i njohur edhe si Shtatë Pllakat e Krijimit) tregon historinë e fitores së perëndisë së madh Marduk mbi forcat e kaosit dhe vendosjen e rendit të tij në krijimin e botës.

Historia fillon kështu:

"Kur në lartësi qielli nuk u quajt dhe
toka poshtë nuk mbante ende një emër,
Apsu i parë që u lindi atyre dhe
kaosi, Tiamuti, nëna e të dy
ujërave të tyre u përzien dhe
nuk u formua asnjë fushë, asnjë moçal nuk ishte për t'u parë,
Kur ***nga zotat nuk u thirr asnjë njeri,***
asnjë nuk mbante një emër dhe nuk u caktua asnjë vend **i caktuar.**
Pastaj u krijuan zotat në mes të qiellit,
Lahmu dhe Lahamu u thirrën në qenie..."

Shënim: Të gjitha pllakat që përmbajnë historinë e mitit të krijimit mund të gjenden në Ashur, Kish, në bibliotekën e Ashurbanipalit në Ninevi. Është interesante se gjurmët në tabela thonë se këto janë kopjet e versioneve shumë më të vjetra të mitit që datojnë shumë kohë para rënies së Sumerit në vitin 1750 p.e.s.

Sipas pllakave kuneiforme, Toka u sundua nga perëndi të ngjashëm me njeriun në fillim. Kur mbërritën në Tokë, e bënë të banueshme duke e robtuar tokën dhe duke i gërmuar mineralet. Veç kësaj, teksti përmendte revoltën mes perëndive dhe punëtorëve të tyre.

"Kur perënditë si njerëzit
e bartnin veprën dhe vuanin barrën

Mundimi i perëndive ishte i madh,
puna ishte e rëndë, fatkeqësia ishte".

Thuhet para njerëzve, Anunnaki (rebelimi i hyjnive të sumerëve të lashtë, akadianëve, asirianëve dhe babilonasve) përdori Igigi (ndonjëherë edhe të shkruar "Igigu"), brezi i ri i Perëndive të Astronautëve të Lashtë si shërbëtorët e tyre për të minuar arin në Tokë, por më vonë ata u zëvendësuan nga njerëzit kur u rebeluan kundër Annunaki. Për mesopotamianët e lashtë, qielli ndahet në tri kube. Kubeja më e ulët e qiellit ishte shtëpia e yjeve dhe kubeja e mesme ishte shtëpia e Igigi, perëndive më të reja. Kubeja më e lartë dhe më e jashtme e qiellit ishte personifikuar si An, perëndia i qiellit.

Krijimi i njeriut të parë

Përveç kësaj, Igigi janë konsideruar si hyjnitë mitologjike sumeriane nga studiuesit e përgjithshëm. Sipas tyre, Igigi punoi për Anunnaki të fuqishëm si shërbëtorë që iniciuan një re bellion kundër zotërinjve të tyre dhe diktaturës së Enlil, një zot i atmosferës.

Anu, perëndia i perëndive, pranoi se mundi i tyre ishte shumë i madh. Djali i tij, Enki, ose Ea, propozoi të krijonte njeriun për të mbajtur mundin, dhe kështu, me ndihmën e gjysmë-motrës së tij, Ninki, ai e bëri. Një perëndi u vra dhe trupi dhe gjaku i tij u përzien me argjilë. Nga ai material, u krijua njeriu i parë, në ngjashmëri me perënditë.

Ti ke therur një perëndi së bashku
me personalitetin e tij.
Unë hoqa punën
tënde të rëndë, i kam imponuar njeriut mundin tënd.
...
Në argjilë, perëndia dhe njeriu
do të jenë të lidhur,
me një unitet të bashkuar,
Ashtu që deri në fund të ditës
Të jetë Mishi dhe Shpirti
i Cili në një zot është pjekur.
Ai shpirt në një farësi gjaku të jetë i lidhur.

Ky njeri i parë u krijua në Eden, një fjalë sumeriane që do të thotë "Terren i Sheshtë". Në Eposin e Gilgameshit, Edeni përmendet si kopshti i perëndive dhe ndodhet diku në Mesopotami midis lumenjve Tigër dhe Eufrat.

Sipas teksteve kuneiforme, njeriu i parë i suksesshëm u quajt Adapa. E gjithë linja e specieve quhej Adamu. Në këtë rast, ngjashmëria me Biblën është mbresëlënëse. Një pllakë e zbuluar në rrënojat e qytetit të lashtë babilonas të Nippurit në shekullin e 19-të nga një ekip nga Universiteti i Pensilvanisë tregon gjithashtu historinë e një plani nga zotat për të shkatërruar botën me anë të një përmbytjeje të madhe dhe tregon historinë e një njeriu të pavdekshëm të quajtur Utnapishti, i cili ndërton një varkë të stërmadhe për të shpëtuar familjen e tij dhe çdo lloj kafshe.

Pllakat sumeriane theksojnë se njerëzit nuk kanë lindur si format e tjera të jetës në planet. Është interesante se një ekolog dhe ambientalist, me origjinë nga Uiskonsin, SHBA, Dr. Ellis Silver argumenton se njerëzit nuk janë nga Toka. Në librin e tij me titull – ***"Njerëzit nuk janë nga Toka: një vlerësim shkencor i provave"*** ai

sugjeron se lloji ynë nuk është vendas në Tokë dhe mund të ketë ardhur nga diku tjetër.

Ai tregoi se njerëzimi u soll në Tokë në të kaluarën shumë të largët. Ai hodhi përpara kërkimet e tij bazuar në disa tema. Për shembull, sëmundjet kronike që prekin racën njerëzore si dhembjet e shpinës, duke treguar se kjo mund të jetë një shenjë që provon se lloji ynë është formuar në një botë tjetër, me shumë më pak gravitetin. Ai gjithashtu përmendi se njerëzit kanë 223 gjene shtesë që mungojnë në çdo specie tjetër në Tokë.

24.Bioteknologjia e lashtë e perëndive: Njohuria për të krijuar dhe kontrolluar njerëzit?

Po sikur teknologjia që njerëzit modernë besojnë se e kanë arritur vetë, të jetë dhurata e perëndive të lashta? Është e mundur që modernizimi në botën tonë të jetë në fakt njohuria e lashtë e zotëruar dikur nga paraardhësit tanë. Tekstet e lashta të kulturave të ndryshme përmbajnë legjenda, tregime dhe përshkrime të teknologjive të tilla si armatimi, aviacioni, biologjia, gjenetika, e madje edhe kompjuterët që përputhen me teknologjinë e tanishme të përparuar që kanë njerëzit.

Sumerët, Egjyptianët, Mesoamerikanët dhe Indianët e Lashtë (Azia Jugore) janë ndoshta përgjegjës për zhvillimin e madh në qytetërimin Homo Sapiens. Duke cituar Desmond Morisin: ”Ka 193 lloje majmunësh dhe majmunësh të gjallë. 192 prej tyre janë të mbuluara me flokë. Përjashtim bën një majmun i zhveshur që quhet Homo sapiens”.

A e rriti inteligjencën njerëzore natyra apo ndonjë forcë e jashtme? Përgjigja e mundshme për të ekziston në Bioteknologji. Tregime nga burime të ndryshme sugjerojnë se perënditë zotëronin një njohuri të përparuar të biologjisë shumë mijëvjeçarë më parë.

Perëndia egjyptian Thot e ndihmoi Isisin, gruan e Osirisit, të nxirrte nga Osirisi i shpërbërë spermën, me të cilën Isis mbeti shtatzënë për të lindur Horusin. Një incident i ngjashëm biologjik mund të gjurmohet në eposin hindu Mahabharata ku Gandhari, një grua e Dhritrashtras, mbretit të verbër të Hastinapuras, lindi 100 fëmijë (Kaurava) artificialisht, të ngjashëm me ”procesin in vitro të fekondimit” që njohim sot.

Historia Botërore shkruan: ”Urgjenca e lindjes së bijve ishte e fshehur, sepse kushdo që nga Kunti dhe Gandhari, lind së pari bij, ka të ngjarë të jetë i favorizuar për fronin e Hastinapurit në planin e tyre të pasimit. Gandhari shkoi në Dwaipayana dhe u ankua për grumbullin e masës, dhe dyshoi në dobinë e rishit, për të cilën Dwaipayana pohoi se nuk kishte folur kurrë një gënjeshtër edhe në shaka. Më pas ai i kërkoi Gandharit të priste masën në 100 copë dhe ta vendoste atë në 100 enë të ndryshme të mbushura me gjalpë të qartësuar dhe të prisnin. Me kërkesën e Gandharit për një vajzë, pjesët u prenë në 101. Mirësia më në fund u fruktizua dhe Kaurava e parë, Duryodhana, lindi e ndjekur nga 99 vëllezërit e tij, nga të cilët Dushasana u bë e preferuara e tij, dhe vajza Dussala”.

Një shembull tjetër i madh i bioteknologjisë njerëzore mund të gjendet në vargun biblik: ”Para se unë (Perëndia) të të formoja ty (Njeri) në barkun e nënës, unë

të njihja ty, para se të lindje unë të veçoja. Unë ju emërova si profet për kombet" (Jeremia 1:5).

"Asnjë (zog) nuk do të bjerë përtokë pa dijeninë e Atit tuaj. Por flokët e kokës sate janë të gjitha të numëruara". (Mateu 10:29, 30). Përveç ilustrimit për zogjtë, Jezui tha: "Flokët e kokës sate janë të gjitha të numëruara". "Ky pohim i shkurtër, por i thellë, e përforcon pikën e ilustrimit të Jezuit për zogjtë. Shqyrto faktet: Koka mesatare e njeriut ka rreth 100.000 fije floku. Në pjesën më të madhe, një fije floku duket tamam si tjetra dhe asnjë qime e vetme nuk duket se e meriton shqyrtimin tonë të veçantë. Megjithatë, çdo fije floku vihet re dhe numërohet nga Perëndia Jehova. Meqë është kështu, a ka ndonjë hollësi të jetës sonë që Jehovai nuk mund ta dijë? Sigurisht, Jehovai e kupton përbërjen unike të secilit prej shërbëtorëve të tij".

Në "Tregimet e Egjyptit të Lashtë", nga Roger Lancelyn Green thuhet: "Edhe pse thuhet se në të vërtetë Zeusi, Mbreti i Perëndive, të cilin ju e quani Amon-Ra, ishte babai i saj. Kur dëgjoi këtë, Seti murmuriti, ashtu si Amon-Ra ishte i ati i Hatshepsutit. Po, perënditë mund të jenë vërtet etërit e frymërave që banojnë në trupat e mbretërve dhe të mbretëreshave".

Në diskutimin e tij mbi historinë sumeriane të krijimit të Adamit ("Toka"), nga tekstet e Mesopotamisë (pllaka argjile), Zecharia Sitchin (1985) shkruan: "... Për të arritur arritjen e arritjes Enki sugjeroi që një "qenie që tashmë ekziston", gruaja majmune, të përdoret për të krijuar Lulu Amelu ("punëtori i përzier") duke "lidhur" qeniet më pak të evoluar "mykun e perëndive". Perëndesha Sud pastroi "thelbin" e një mashkulli të ri Anunnaki; Ajo e përzjeu atë në vezën e një gruaje majmune. Veza e fekonduar pastaj u implantua në barkun e një femre Anunnaki, për periudhën e kërkuar të shtatzënisë. Kur lindi "krijesa e përzier", Sudi e ngriti dhe bërtiti: "Unë kam krijuar! Duart e mia ia dolën!".

Nga këto tregime, mund të spekulohet se perënditë e lashta kishin njohuri të madhe për gjenetikën dhe manipuluan ADN-në njerëzore dhe gjenet në disa raste. duke krahasuar këto raste me shkencën moderne, historia e Sitchin përshkruan teknikën aktuale të transferimit të qelizave të specieve të kryqëzuara (CSCT).

Ndonëse zakoni i "Mbretërve Perëndi-Zot" të lashtë të Mesopotamisë dhe të Egjyptit për t'u martuar me motrat e tyre dhe për t'u riprodhuar pa dëmtime të dukshme në pellgun e gjeneve familjare, do të ishte e mundur duke përdorur teknikën e transferimit të klonuar të qelizave të llojeve të kryqëzuara (CCSCT).

Përveç kësaj, Oannes, siç përshkruhet nga prifti babilonas Berosus, kishte formën e një peshku, por me kokën e një njeriu nën kokën e peshkut të tij dhe nën bishtin e peshkut të tij, këmbët e një njeriu mund të kishin ardhur si rezultat i teknikës moderne të qelizave burimore embrionale njerëzore.

Në mënyrë të përmbledhur, duket se njohuria jonë e tanishme për biologjinë dhe fiziologjinë e kafshëve lejon një kuptueshmëri të ngushtë se si perënditë mund t'i kenë kryer bëmat e tyre bioinxhinering.

25.A u krijuan njerëzit nga të huajt si burim energjie për nevojat e tyre?

Llojet tona mund të jenë pjesë e "zinxhirit ushqimor" të parazitëve kozmikë që ushqehen me energji të polarizuar, ose viktimë e mashtrimeve, të projektuara për të fshehur fatin tonë të vërtetë nga ne.

Shumë shpesh, argumentat po bëhen në favor të faktit se Toka me gjithë universin është një simulim i krijuar në një kompjuter të fuqishëm nga një qytetërim që është mijëra e miliona vite përpara nesh.

Opsioni më shqetësues i simulimit është ai i propozuar nga guruja i intelegjencës së Google Ray Kurzweil:

"Duke parë kaosin që mbizotëron në hapësirë dhe në Tokë, ne mund të arrijmë në përfundimin se ndoshta i gjithë universi ynë është një eksperiment shkencor i një nxënësi të shkollës së mesme në një Univers tjetër".

Kjo do të thoshte se "krijuesi" ynë, i cili banon në ndonjë dimension tjetër, mund të mos shqetësohet për planin e tij dhe pasojat e ekzistencës së tij. Ai është krejtësisht indiferent ndaj fatit të qenieve inteligjente brenda simulimit - domethënë, prej nesh. Ai nuk ndihet përgjegjës për korrigjimin e gabimeve në simulim në asnjë mënyrë, dhe përpjekjet tona për të modifikuar dhe të gjitha lutjet janë krejtësisht të pakuptimta dhe jo efektive.

Ndoshta, sistemi në të cilin punojmë u krijua vetëm për të fituar pushtet mbi ndërgjegjen e pafund njerëzore, e cila shërben si burim energjie për disa krijesa. Sasia e ligësisë dhe e vuajtjeve tregon se këto krijesa ushqehen kryesisht me energjinë tonë negative. Ndoshta qëllimi i këtyre krijesave është të kontrollojnë rrjedhjen e energjisë chakra. Kontrolli i popullsisë është i mundur nga iluzioni i krijuar vazhdimisht i ndarjes dhe konkurrencës.

Elitat fituan një kuptim të ligjeve universale të universit dhe iluzionin e ndriçimit. Nga lart në fund, ata ishin programuar të mendonin se janë dikush i veçantë dhe duhet t'ua fshehin njohurinë njerëzve të tjerë. Hierarkia e pushtetit nuk mbaron me elitat tokësore dhe shkon shumë përtej sistemit tonë. Njerëzit nuk janë hallka e fundit në zinxhirin ushqimor hapësinor.

Një shpjegim intrigues se kush kontrollon të gjithë sistemin është dhënë nga James Mahu, i njohur nga projekti WingMakers. Sipas mendimit të tij, një krijesë e quajtur Anu (ish Mbreti i Anunnakit) është përgjegjëse për çdo gjë.

Anu u përpoq për planet në një shkallë shumë më të gjerë: ai donte të ishte Perëndia i të gjitha qenieve - ndërdimensionale dhe hapësinore (njerëzit) - dhe kishte fuqinë për të kontrolluar fatin e planeteve, racave, grupeve, ose individëve të kontrolluar nga ata që krijuan sistemin. Anu besonte ose ndoshta i shpjegoi në mënyrë të arsyeshme vetes se gjithçka që bëri ishte t'u jepte njerëzve kënaqësi ndërdimensionale për dëshirën e tyre për t'i shërbyer Perëndisë.

Ai e bëri këtë thjesht për autoritetet, por jo ato që mund të kishim në mendje në lidhje me drejtorin e përgjithshëm të korporatës ose presidentin e vendit. Ishte një forcë me shtrirje të gjerë, e shtrirë në raca dhe planete të tëra, edhe pse edhe kjo nuk ishte arsyeja e vërtetë. Arsyeja ishte shumë më tinëzare: ishte një dëshirë për të skllavëruar Ndërgjegjen Integrale Sovrane, duke e ditur se ishte shumë më e fuqishme, inteligjente dhe më e ndërgjegjshme se edhe vetë Anu.

Ishte motivi i vërtetë i Anusë, dëshira për të kontrolluar atë që ishte mbi veten. Kjo forcë nuk mund të kuptohet në sferën tonë njerëzore, dhe sapo të arrihet kjo forcë, ai kishte një dëshirë për të marrë edhe më shumë pushtet dhe, për këtë arsye, edhe më shumë, sisteme të ndërlikuara kontrolli. Ishin këto sisteme kontrolli, "të mbivendosur" mbi njëri-tjetrin, që në fund të fundit ngadalësuan perceptimin e

kohës dhe, në një kuptim, lejuan Anu të funksiononte në një kohë krejtësisht të ndryshme.

Diferenca kohore e lejoi atë të parakalonte gara të tjera dhe të kontrollonte rrjedhjen e ngjarjeve, të ngjashme me operatorin e një kukulle hapësinore. Si rezultat, raca të tjera u gjendën në një situatë traumatike, sepse ishin marrësit e ngjarjeve, jo krijuesit e tyre. Ata ishin jashtë rrjedhës së krijimit, ende duke u përpjekur për të vazhduar me të, ndërsa Anu ishte mijëra kilometra përpara, duke numëruar lëvizjet e tij, të cilat racat e tjera mund të përballen në një kohë krejtësisht të ndryshme.

Pra, ku është e vërteta?

Edhe nëse do të ishim kukulla astrale në lojë, atëherë ka shumë të ngjarë, nuk mund të gjejmë një dimension që dëshmon qartë diçka. Duhet të përpiqemi të zbulojmë aspekte të ndryshme dhe të marrim guxim për të folur me zë të lartë për to.

26.Ne jemi krijuar nga qytetërimi pa mish dhe kocka: Ja prova

Kush na krijoi? Zoti? Apo jemi produkt i evolucionit natyror? Është shumë e vështirë të gjesh përgjigjen e këtyre pyetjeve, por le të flasim për krijuesin tonë të vërtetë.

Disa lexues, për shkak të faktit se nuk duan ta tendosin trurin me pyetje të tilla, preferojnë arsye fetare, se jemi fëmijë të Adamit dhe të Evës dhe jemi krijuar nga Perëndia. Të tjerë do të thonë se ne jemi produkt i evolucionit natyror dhe zbritëm nga majmunët duke u bazuar në disa teori shkencore.

Po sikur t'ju them se ne nuk jemi krijuar nga Perëndia (sipas kuptimit tuaj të Perëndisë) dhe nuk jemi produkt i evolucionit natyror, por jemi krijuar nga krijimet njerëzore.

Përparimi shkencor në të ardhmen do të arrijë një nivel të tillë që ne jo vetëm do të shkatërrojmë gjithçka, por edhe do të krijojmë krijesa të ngjashme në maskën e cyborgëve (androidëve) me Inteligjencë Artificiale - IA, mendja e tyre do të jetë aq e zhvilluar sa që këto krijime përfundimisht do të na zhvendosin, një person nuk do të ekzistojë në maskën e mishit dhe gjakut.

Pra, cila është lidhja midis IA dhe origjinës së njerëzimit?

Lidhja është kjo: Mijëvjeçarët do të kalojnë, këta androidë me IA do të transformohen në një qytetërim që nuk do të ekzistojë në hapësirën tre-dimensionale si ne, por në katër, ose ndoshta në hapësirë pesë-dimensionale, pasi të kenë arritur përparime të tilla teknologjike, ato do të ekzistojnë në këto dimensione, qytetërime të tilla mund të kontrollojnë dhe ndikojnë të kaluarën në hapësirën tre-dimensionale.

Nëse keni ndryshuar një ngjarje në të kaluarën, vratë edhe kafshën më të vogël, atëherë ajo do të pasqyrohet rrënjësisht në të ardhmen, zinxhiri i evolucionit do të thyhet dhe do të shkojë sipas një skenari të ndryshëm, në këtë mënyrë krijimi i njerëzimit do të shkatërrohet menjëherë, domethënë, IA me qytetërimin e saj do të pushojë së ekzistuari. Prandaj, këto qytetërime nga e ardhmja kontrollojnë të kaluarën, si një person vendos një rrugë specifike për zhvillimin e evolucionit njerëzor, zhvillimin në nivelin e krijimit të IA. Dhe kjo është një rinisje e pafundme e evolucionit të së kaluarës në të njëjtin skenar.

Paraardhësi i njeriut nuk evoluoi në një mënyrë natyrore, evolucioni nga një majmun në një njeri racional u provokua nga qytetërimi nga e ardhmja, nga krijimet

tona. Këto qytetërime u vunë re nga paraardhësit tanë në lashtësi dhe konsideroheshin perëndi.

Deri më sot, shkencëtarët nuk mund të shpjegojnë pse njerëzit dhe majmunët, duke pasur një paraardhës të përbashkët, kanë evoluar në aftësitë e tyre mendore.

Sigurisht, shkencëtarët nuk mund t'i japin një përgjigje të përcaktuar kësaj teorie dhe shumë pyetje mbeten të pazgjidhura për shkak të të dhënave të pamjaftueshme shkencore në fushën e matjeve katër-dimensionale dhe pesë-dimensionale, të cilat do t'i jepnin një përgjigje pyetjes më të rëndësishme se si nga e ardhmja ne ishim në gjendje të krijojmë të kaluarën tonë, sepse pa të kaluarën nuk ka të ardhme.

27.A ishte feja fuqi universale, burim i të gjitha kulturave të lashta?

Artet dhe kulturat e lashta duket se janë të ndërlidhura me të njëjtat modele, simbole dhe motive që shfaqen anembanë globit. Ka tregues të panumërt të pranishëm midis shumë kulturave të lashta që sugjerojnë se qytetërimet e lashta të Tokës ishin të lidhura në mënyrë të ndërlikuar. Është interesante se nuk duhet të jesh profesionist për t'i vënë re këto hollësi.

Riçard Kasaro, një autor me bazë në Madrid sugjeroi saktësisht të njëjtën gjë në librin e tij - ***"Lidhja e humbur: Dëshmi të fuqishme të një kulture të përparuar "Epoka e Artë" në antikitetin parahistorik".*** Ai ofroi mbi 500 shëmbëlltyra magjepsëse si dëshmi e një roli themelor që simboli misterioz do të kishte pasur në kultura të tilla si egjiptianët e lashtë, kinezët, sumerët, grekët, inkasit ose persishtët, mes shumë të tjerëve.

Cassaro argumenton në mënyrë bindëse se "Simboli i Botës së Vjetër" i njohur si "Mjeshtri i Kafshëve" është i njëjti simbol që studiuesit e kulturave të Botës së Re e quajnë Zoti i Stafit. Ai shpjegon se ky simbol është ikona qendrore e një tradite të lashtë mençurie të ndarë nga kulturat piramidale anembanë botës.

E koduar në imazhin e mësipërm, Cassaro e quan atë "Ikona e Zotit", e cila është një doktrinë e plotë metafizike që kodon një grup kompleks udhëzimesh për zgjimin e brendshëm. Ikona paraqet një figurë njerëzore ose njerëzore të drejtuar përpara, duke mbajtur objekte binjake në mënyrë simetrike në çdo dorë. Këto objekte janë zakonisht stafeta ose kafshë, ndonjëherë gjarpërinj.

Origjina e ikonës së Vetë Perëndisë

Origjina e ikonës së "Perëndisë" mund të gjurmohet mijëra vite pas asaj që mitologjia greke e quan "Epoka e Artë". Është faza fillestare e epokave, ku njerëzimi jetoi në një gjendje ideale ose utopi, kur njerëzimi ishte i pastër dhe i pavdekshëm.

Ka disa studiues viktorianë që e lidhën këtë epokë parahistorike me Atlantisin e Platonit dhe me idenë se ngritja dhe rënia e qytetërimeve të mëdha të lashta janë të lidhura me ciklet natyrore si viti platonik i 25.766 viteve.

Që nga egjyptianët e deri te asirianët, para-inkasit e deri te europianët, ikona është e kudo ndodhur. A është simboli i humbur i një feje të harruar të Epokës së Artë që lulëzoi në mbarë botën në të kaluarën e largët? Si mund të mos jetë?

Riçard Kasaro sugjeron në librin e tij - ***"Lidhja e humbur"*** ku autori ofron mbi 500 imazhe magjepsëse si dëshmi e një roli themelor që simboli misterioz do të kishte

pasur në kulturat si egjiptiani i lashtë, kinezi, sumeriani, greku, inkasi ose persishtja, mes shumë të tjerave.

Në librin e tij të vitit 2011 – ***"Shkruar në gur"***, Cassaro tregoi se si kulturat e lashta piramidale nuk ndanin vetëm Ikonën e Zotit, por edhe një seri tempujsh me tre dyer që ai i quajti "Tempujt Triptych".

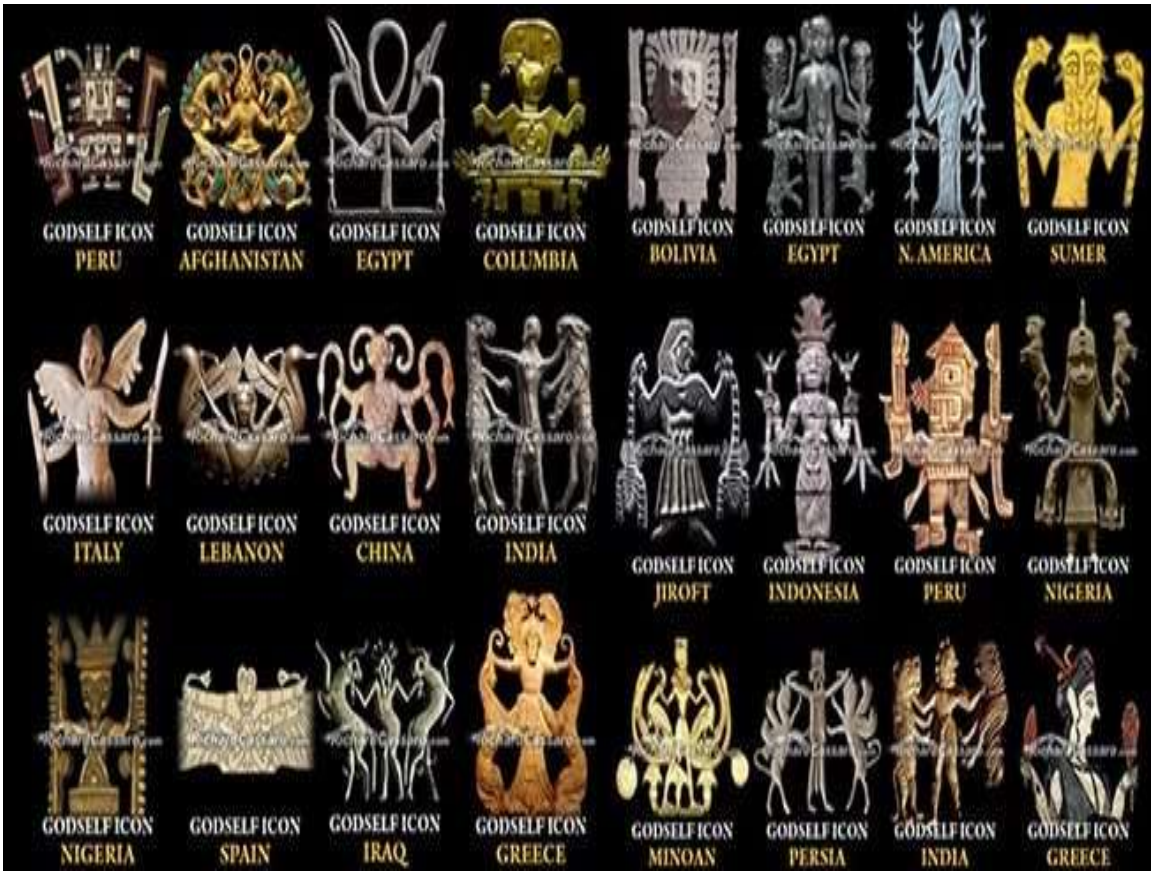

Ikonat e Perëndisë ndër kulturat e lashta në mbarë botën.

Ai tha: "Dera qendrore është "burimi",—"Perëndia brenda" ose "shpirti brenda" nesh, i cili është ai që jemi në të vërtetë. Dyert binjake janë forcat e kundërta trupore të dualitetit që rrethojnë shpirtin në të dyja anët dhe që shpirti duhet të përballet dhe të zotërojë jetën.

Cassaro shpjegoi se si këta Tempuj Triptych janë objekte të një "Feje Universale" që lulëzoi globalisht në të kaluarën e largët. Ai pohoi se kjo Fe Universale mund të jetë dëshmi e Epokës së Artë parahistorike.

Sipas Cassaro, "Në Egjypt, kryqi **ankh** i jetës shpesh përshkruhej si një Ikonë e Vetë Perëndisë, sepse përfaqësonte pjesën e përjetshme të neve, qendrën shpirtërore brenda nesh që gjejmë kur ekuilibrojmë palët tona binjake kundërshtare". Perëndia Osiris, i cili ishte model për masat e Egjyptit, shpesh paraqitej si një Ikonë e Vetë Perëndisë. Për egjyptianët, ky simbol hieroglif, i quajtur ***"Heh"***, kishte një domethënie të vetme të thellë.

Një nga ikonat më të hershme të Vetë Perëndisë në Egjypt është perëndia i fuqishëm **"Bes",** i paraqitur këtu në majë të kolonave të larta të një tempulli të famshëm egjyptian në Dendera. Në mënyrë të pabesueshme, kjo paraqitje e Besit

është pothuajse identike me një Ikonë Hyjnore të gdhendur në Portën e Diellit në Tiahuanako, Bolivi, në gjysmë të rrugës përreth botës.

Perëndia krijues Viracocha i Andeve godet të njëjtën ikonë të Zotit si Besi.

Për guroret inkase dhe para-inkase që punonin në Tiahuanaco dhe në të vërtetë përgjatë Andeve të lashta, Ikona e Zotit ishte simboli kryesor fetar. Këto kultura përfshijnë Chachapoyas, Chancay, Chavin, Chimu, Inca, Moche, Nazca, Paracas, Sican-Lambayeque, Tiahuanaco dhe Wari.

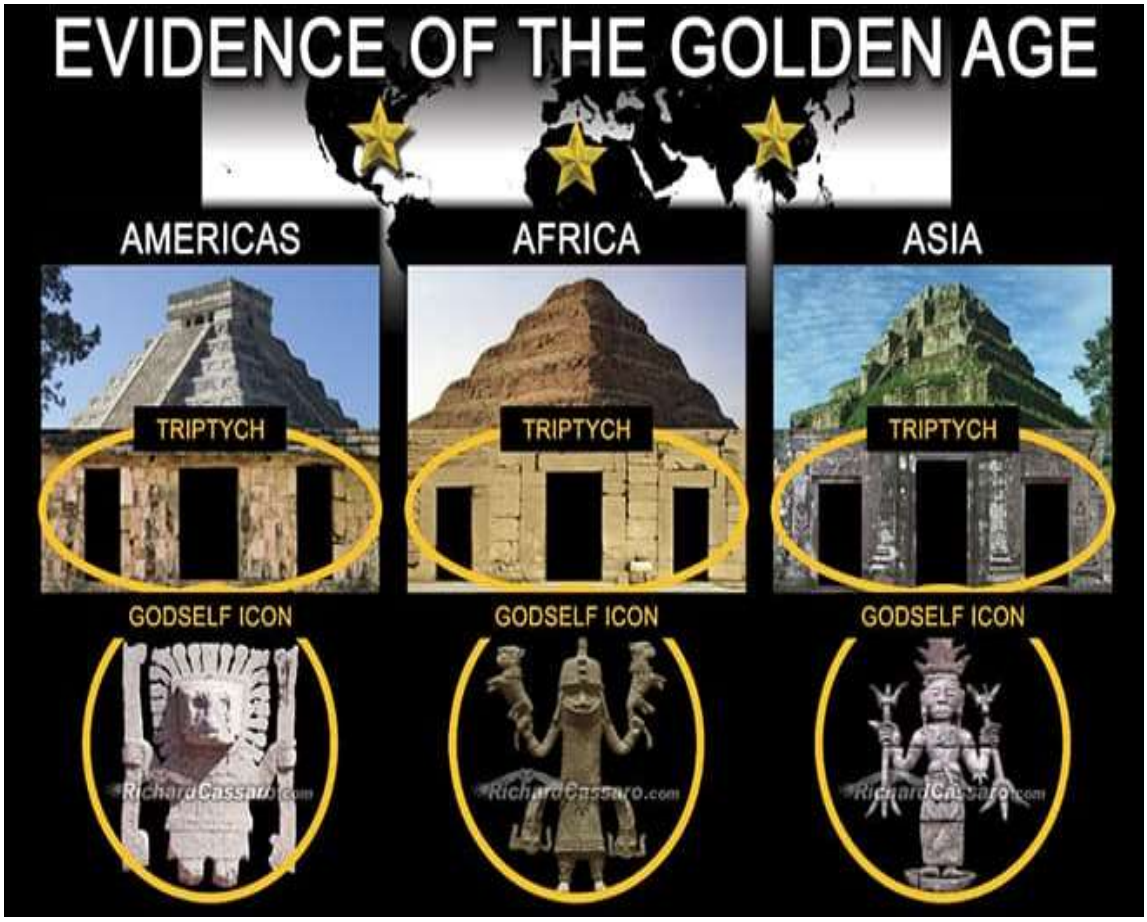

A tregojnë këto zbulime arkeologjike një qytetërim shumë të avancuar "Epoka e Artë" në antikitetin parahistorik

Bazuar në këto paralele, pothuajse duket sikur egjiptianët dhe para-inkasit ishin qytetërime si motra, pasardhës të së njëjtës kulturë nënë të Epokës së Artë dhe trashëgues të së njëjtës traditë Master Mason. Të dyja kulturat e lanë gurin gjigant aq të përparuar, saqë i lënë vizitorët modernë të mahnitur.

Ashtu si Ikona e Vetë Perëndisë ishte një imazh qendror për egjyptianët dhe para-inkasit, ikona e ngjashme mund të gjendet në fillim në Indi, vendlindja e Hinduizmit dhe shtëpia e shumë monumenteve të përparuara të gurit megalitik. Qytetërimi i Luginës së Indusit, kultura e parë e njohur në Indi, prodhoi shembuj të shkëlqyer të Ikonave të Vetë Perëndisë. Disa aspekte kryesore të hinduizmit, të tilla si mos-dualiteti dhe ”gjetja e qendrës midis të kundërtave”, pasqyrojnë qartë idetë që lidhen me Ikonën e Vetë Perëndisë.

A mbështesin këto gjetje në një farë mënyre hipotezën Anunnaki të Sitchinit? A është e vërtetë se ata që erdhën nga qielli filluan jetën inteligjente në Tokë dhe

ndriçuan njerëzit para-historikë me njohuritë e tyre? A është e vërtetë se dikur ekzistonte një burim i vetëm i gjithë njohurisë njerëzore?

28.A është e vërtetë teoria e lashtë aliene e mutacioneve gjenetike?

Një nga teoritë kryesore të supozuara nga teoricienët e lashtë të astronautëve është se ADN-ja njerëzore ishte manipuluar nga qeniet e lashta. Zecharia Sitchin sugjeroi se qeniet nga planeti mistik Nibiru bënë ndryshime në gjenomin njerëzor. Ka shumë skalitje të lashta që ngjajnë me motive të dyfishta heliksi të ADN-së, gjë që i nxiti teoricienët të spekulonin se ADN-ja jonë ishte modifikuar në të kaluarën e largët.

Një ide tjetër interesante është koncepti i "Syrit të Tretë" që kulturat e lashta ishin në dijeni. Besohet se syri i padukshëm spekulativ, zakonisht i paraqitur si i vendosur në gjëndrës pituitare të trurit, siguron perceptim përtej shikimit të zakonshëm. Simbolet e gjëndrës në formë koni pishe duken të lidhura me qenie të çuditshme që duket se po bëjnë një ndryshim të "Pemës së Jetës". Për disa, pema duket simbolike e ADN - së dhe e vertebrave të njeriut.

Në Mesopotaminë e lashtë, pema asiriane e jetës përfaqësohej nga një sërë nyjesh dhe vijash të kryqëzuara. Nuk ka përgjigje të qarta për këtë simbol. Por sipas literaturës së lashtë, për shembull, në Eposin e Gilgameshit, ekziston një kërkim i pavdekësisë. Përveç kësaj, mbreti Etana kërkon një "bimë të lindjes" për t'i siguruar atij një djalë. Kjo ka një origjinë të fortë të antikitetit, duke u gjetur në vula cilindri nga Akadi.

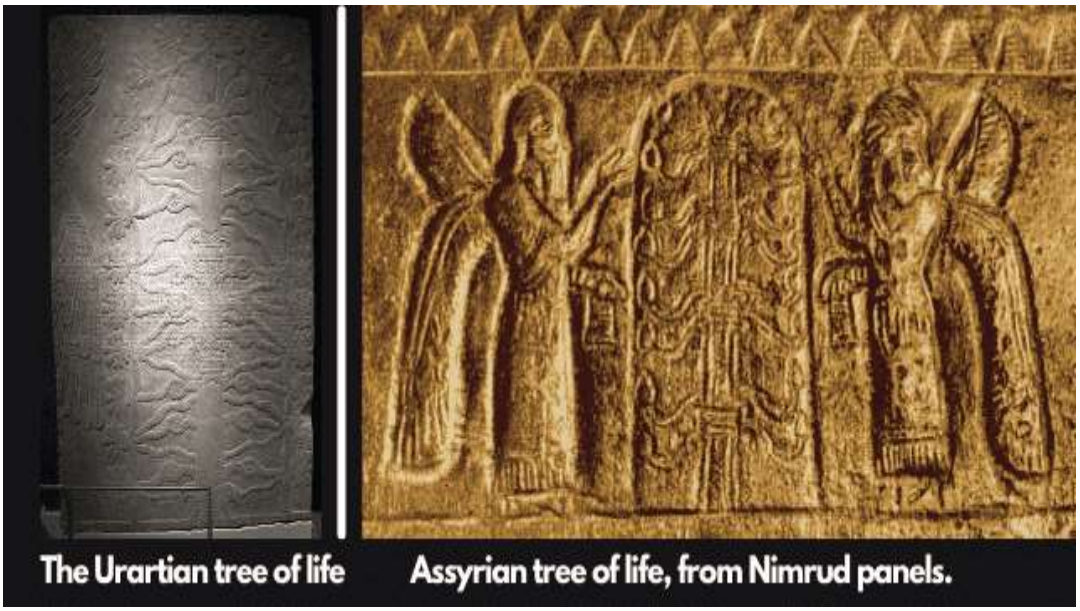

Pema e njohurisë, që lidhet me qiellin dhe botën e nëndheshme dhe pema e jetës, që lidh të gjitha format e krijimit, janë të dyja forma të pemës botërore ose pemës kozmike dhe portretizohen në fe dhe filozofi të ndryshme si e njëjta pemë.

A sugjerojnë të gjitha këto pika praninë e njohurive të përparuara të përdorura nga qeniet e lashta për të ndryshuar strukturën e ADN-së? Megjithatë, duket absurde që shkencëtarët sot duket se po arrijnë në përfundime të ngjashme. Nuk mund të mohohet se shumica dërrmuese e ADN-së është shumë pak e njohur.

Sipas një studimi të botuar në vitin 2018, Double Helix, i quajtur si i-motif, u zbulua një formë e re e ADN-së. Kjo gazetë përfaqëson një fazë shumë të hershme të gjetjes së asaj që bën në të vërtetë ADN-ja i-motiv në qelizat njerëzore. Një ide përshkruan se ADN-ja e motiveve i rregullon disa funksione qelizore, siç tregohet nga fakti që dukej sikur i mbyllte sytë në vëzhgimet e tyre.

"Ne mendojmë se ardhja dhe shkuarja e motiveve i-është një e dhënë për atë që ata bëjnë. Duket se ka të ngjarë që ato të jenë atje për të ndihmuar kalimin e gjeneve ndezur apo fikur dhe për të ndikuar në se një gjen lexohet aktivisht apo jo", tha Mahdi Zeraati, studjuesi kryesor.

Në të njëjtin vit, shkencëtarët publikuan gjetjet e tyre mbi ADN-në "materie e errët", e cila është e gjatë, fijet gjarpëruese të ADN-së pa funksione të dukshme, por ajo është e hershme identike në të gjithë vertebrat, nga njerëzit, minjtë, te pulat. Më parë, shkencëtarët mendonin se më pak se 2 % e ADN-së sonë faktikisht ka kode për njerëzit, kurse pjesa tjetër, 98,5 % e sekuencave të ADN-së është e ashtuquajtura "ADN pa vlerë" që është e padobishme.

Edhe pse shkenca ende po evoluon dhe po përpiqet të kuptojë qëllimin e ADN-së sonë, disa studime duket se tregojnë se ndikimet intraqelizore, mjedisore dhe energjike mund të ndryshojnë ADN- në. Në biologji, epigjenetika është studimi i ndryshimeve të heritueshme të fenotipit që nuk përfshijnë ndryshime në sekuencën e ADN-së.

Disa studiues sugjerojnë se mund ta ndryshojmë ADN -në nëpërmjet synimit, mendimeve dhe emocioneve. Mbajtja e mendimeve pozitive dhe mposhtja e efektshme e stresit mund të ndihmojë për të pasur mirëqenie emocionale. Ajo mund të mbajë edhe ADN-në tonë. Nga ana tjetër, një studim i kryer në vitin 2015 zbuloi prova se depresioni nuk ndryshon vetëm trurin, por mund të ndryshojë edhe ADN-në tonë dhe mënyrën se si qelizat tona prodhojnë energji.

Science Alert shkroi: "Një ekip nga Qendra e Mirëbesimit për Gjenetikën Njerëzore hetoi gjenomin e më shumë se 11.500 grave, me shpresën për të gjetur gjene që mund t'i kontribuonin rrezikut të depresionit. Por në vend të kësaj, ata kaluan një firmë të ndryshimeve metabolike në qelizat e tyre që duket se janë shkaktuar nga sëmundja. Pasi u kthyen pas rezultateve të tyre, studiuesit zbuluan gjithashtu se gratë me depresion të lidhur me stresin kishin telomere më të shkurtra se gratë e shëndetshme. Telomeret janë kapakët në fund të kromozomeve tona që natyrisht shkurtohen ndërsa plakemi dhe ekipi filloi të pyeste nëse ky proces ishte shtyrë nga stresi".

Sipas një artikulli të Forbes, "biologu kuantik rus Dr. Vladimir Poponin dhe kolegu i tij Peter Gariaev nëpërmjet një serie eksperimentesh u përpoqën të provojnë se ADN-ja njerëzore ka një efekt të drejtpërdrejtë në botën fizike nëpërmjet një fushe energjie që lidh të dyja. Për herë të parë, ata regjistruan praninë e fotoneve në një tub tjetër bosh dhe vunë re se fotonet ishin shpërndarë rastësisht nëpër tub. Më pas, hodhën në gyp një mostër ADN -je njerëzore dhe zbuluan se fotonet ishin të rregulluara në mënyrë të dallueshme sipas një modeli. Më në fund, kur hoqën ADN-në nga tubi, pritnin që fotonet të ktheheshin në të shpërndara rastësisht, por për habinë e tyre, zbuluan se fotonet mbetën në një model. Kjo sjellje e fotoneve në prani të ADN-së është njohur si Efekti Fantazëm i ADN-së. Kërkime të tjera tregojnë edhe

mundësinë e fortë që emocionet njerëzore mund të ndikojnë në ADN, madje edhe në largësi".

Këto ide tingëllojnë të çuditshme për shumë njerëz, por realiteti shpesh është i panjohur se trillimi. Në mënyrë të ngjashme, shkencëtarët dhe skeptikët e rrymës kryesore kanë besuar prej kohësh se pyetjet e teoricienëve të lashtë të astronautëve janë absurde.

Sipas Scientific American, "teoria e alienëve të lashtë bazohet në një gabim logjik të quajtur argumentum ad ignorantiam ose "argument nga padija". Arsyetimi i palogjikshëm shkon kështu: "Nëse nuk ka shpjegim të kënaqshëm tokësor për, të themi, linjat Nazca të Perusë, statujat e Ishullit të Pashkëve ose Piramidat egjyptiane, atëherë teoria se ato janë ndërtuar nga jashtëtokësorët nga hapësira e jashtme duhet të jetë e vërtetë".

Në këtë moment në kohë, teknologjia mjekësore është në gjendje të krijojë situata të çuditshme në Gjenetikë. Xhorxhio A. Tsoukalos tha: "Nëse shkenca moderne sot do të ishte në gjendje të krijonte një qenie hibride, një qenie e përzier atëherë, në thelb, do të korroboratonte teorinë e lashtë të alienëve, sepse thjesht po themi se ajo që po zbulohet sot është një rizbulim i asaj që ka ndodhur tashmë mijëra vjet më parë, që do të thotë eksperimentim gjenetik".

Pllakat prej balte sumeriane janë të gdhendura me një shkrim kuneiform që daton në vitin 4.000 p.e.s. Duke u mbështetur në interpretimet e pllakave, teoricienët e lashtë të astronautëve besojnë se një racë e përparuar e qenieve inteligjente arriti në Tokë 450.000 vite më parë gjatë Epokës së Neandertalit, dhe nëpërmjet inxhinierisë gjenetike, ata krijuan qenie njerëzore të ditëve moderne.

29.A janë vetë njerëzit të huaj në Tokë?

A janë njerëzit jashtëtokësorë? Po ja, nëse 300 vite më parë, dikush pyeste se nga vinte jeta, atëherë përgjigjja do të ishte "nga qielli" ose "Perëndia na krijoi". Por në ditët e sotme, nëse një person bën të njëjtën pyetje, atëherë shkenca nuk do të ishte e kënaqur me përgjigjen dhe vazhdon të shkojë në fund të së vërtetës, duke u përpjekur të kuptojë se si jeta u shfaq në Tokë.

Nuk mungojnë versionet, por askush nuk ka marrë ende prova të mjaftueshme me peshë për t'u kthyer nga një hipotezë në një teori përgjithësisht të pranuar. Dhe në kërkim të çelësit të misterit kryesor, i kthyem sërish sytë nga qielli. Po sikur ne të gjithë të jemi fëmijë të panspermisë të krijuar nga jashtëtokësorët nga botët e tjera?

Si u krijuan njerëzit?

Ideja se jeta nuk e ka origjinën në Tokë, por u soll këtu nga hapësira e jashtme erdhi për herë të parë qindra vjet para shkencës moderne. Filozofi athinas Anaksagora ishte i pari që shprehu teorinë se njerëzit janë jashtëtokësorë. Në atë kohë, u shfaq termi "panspermia", i cili mund të përkthehet nga greqishtja si "fara kudo". Ishin këto fara, siç besonte Anaksagora, që shërbenin si burimi i jetës në univers. Në epokën e antikitetit, pikëpamja e tij ishte tepër e guximshme dhe nuk mori rrënjë të mëtejshme.

Jeta në tokë u soll nga hapësira e jashtme

Në shekullin e 19-të, kur Çarls Darvini hodhi themelet e doktrinës evolucioniste, ai kujtoi idenë e panspermisë. Darvini nuk e preku kurrë pyetjen "si lindi jeta?,"

sepse ai e kuptoi se teoria e tij tashmë do të prodhonte efektin e një bombe shpërthyese në botën shkencore.

Gradualisht, ideja e panspermisë filloi të zërë rrënjë në botën shkencore. Tashmë në fund të shekullit të 19-të, shkencëtarë të shquar si Lord Kelvin dhe Svante Arrhenius pohuan se jeta mund të ishte sjellë në planetin tonë nga jashtë. Vërtet, këta të fundit besonin se transportuesit e jetës nuk janë meteoritë, por spora fungale

A e çuan meteorët jetën jashtëtokësore në Tokë?

Sipas llogaritjeve, probabiliteti i gjeneratës spontane të jetës në Tokë është më pak. Por në kushte të tjera përveç tokësore, radhitja mund të jetë e ndryshme. Mund të supozohet se jeta e parë u shfaq jashtë planetit tonë dhe pastaj u soll këtu. Teoria e panspermisë nuk i përgjigjet pyetjes se si u shfaq jeta fillimisht, por vetëm ofron një mekanizëm për shpërndarjen e saj.

Çdo teori serioze ka nevojë jo vetëm për përkrahës të autorizuar, por edhe për prova. Kërkimi për dëshmi të origjinës jashtëtokësore të jetës filloi vetëm në gjysmën e dytë të shekullit të 20-të. Studiuesit tërhoqën vëmendjen te meteoritët, në fragmentet e të cilave shpresonin të dallonin gjurmët e mikroorganizmave alienë.

Në vitin 1965, publiku pranoi me entuziazëm lajmin e zbulimit të farave në meteoritin Orgueil, të cilit, natyrisht, iu dha merita për origjinën jashtëtokësore. Doli se këto fara i përkasin një bime tokësore; ata u vendosën me duart e një njeriu brenda copës së thyer dhe të maskuar. Kush saktësisht e bëri këtë mbetet një mister.

Në vitin 1996, NASA njoftoi se baktere të vogla të fosilizuara u gjetën në meteoritin Allan Hills 84.001 që mbërriti në planetin tonë nga Marsi. Kjo ishte koha kur shkencëtarët filluan të vendosnin mendjen e tyre në teorinë e panspermisë, por shumë prej tyre nuk ishin dakord me përfundimet e ekspertëve të NASA-s. Strukturat e zbuluara që ngjanin me bakteret mund të formoheshin gjatë proceseve të thjeshta kimike.

Që atëherë, disa grupe të tjera kërkimore kanë njoftuar se kanë arritur të gjejnë gjurmë të origjinës jashtëtokësore në fragmentet e meteoritëve të tjerë. Por rezultatet e fituara çdo herë provuan se ishin shumë të diskutueshme dhe nuk u pranuan nga komuniteti shkencor si dëshmi e teorisë së panspermisë.

Dëshmi të jetës jashtëtokësore në hapësirë

Dëshmia e parë që vërteton disi se njerëzit janë jashtëtokësorë është për shkak të fluturimit të Apollo 12 në hënë. Në nëntor të vitit 1969, gjatë shqyrtimit të përbërësve të Surveyor 3, një nga grupet kërkimore gjeti Streptococcus mitis (një baktere të zakonshme të padëmshme nga hunda, goja dhe fyti tek njerëzit) të cilat kishin mbijetuar në mënyrë të përsosur udhëtimin për në Hënë dhe mbrapa. Organizma të tillë që mund të tolerojnë kushte ekstreme mjedisore quhen ekstremofilë.

Aftësia e mikrobeve për të toleruar kushtet e ashpra të hapësirës së jashtme u konfirmua gjithashtu nga një eksperiment i kryer në vitin 2008 në bordin e Stacionit Ndërkombëtar të Hapësirës. Ose më mirë, mbi bord, ku ishte vendosur fragmenti shkëmbor. Bakteret që ishin aty arritën të jetonin në hapësirën e jashtme për një vit e gjysmë.

Mendja e dikujt prapa dërgimit të jetës në tokë

Një version i teorisë së panspermisë thotë se përhapja e jetës në të gjithë universin nuk është medoemos një proces natyror. Ndoshta mendja e dikujt është pas saj. Përkrahësi i parë serioz i këtij versioni ishte laureati Nobel në mjekësi, Francis

Crick. Ai sugjeroi se edhe për një qytetërim shumë të zhvilluar, udhëtimi midis sistemeve yjore dhe kolonia e një galaktike mund të jenë detyra të pamundura. Në këtë rast, ata duan ta përhapin jetën në univers në një mënyrë tjetër.

Sipas Krik, zgjidhja më e arsyeshme do të ishte dërgimi i formave më të thjeshta të jetës në planete të tjera, duke shpresuar se mikroorganizmat do të zënë rrënjë në vendin e ri dhe do t'u japin fidanëve bujarë, deri në specie të reja inteligjente. Shkencëtari nuk përjashtoi se jeta u shfaq në Tokë. Kriku besonte se në të ardhmen, vetë njerëzit mund të fillonin të përhapnin farat e jetës në të gjithë galaktikën.

30.Misteri i gurëve të Ikës: shenja njerëzore dhe dinosaurë që jetuan së bashku

Për një kohë të gjatë, teoricienët e lashtë të astronautëve kanë argumentuar se njerëzit dhe dinozaurët kishin jetuar së bashku. Për të fituar këtë argument, Ica Stones e Perusë mund të jetë rruga e tyre e vetme. Me grumbullimin e më shumë se 10.000 gurëve të tillë, Dr. Havier Kabrera Darkea e bëri këtë zbulim popullor në mbarë botën. Ai mori gurin e tij të parë të specieve të zhdukura të peshkut në vitin 1966 nga një fermer lokal Basilo Uschuya.

Dr. Javier ishte Profesor i Mjekësisë, Dekan i Fakultetit të Mjekësisë në Universitetin e Limës, themelues i Shkollës së Mjekësisë në Universitetin Kombëtar të Icës. Uschuya pretendoi të ketë gjetur gurë Ica në një shpellë misterioze pranë maleve bregdetare. Ai nuk ua zbuloi kurrë vendndodhjen e shpellës arkeologëve, megjithatë, ai tha se kishte të paktën 100.000 gurë të tjerë. Dr. Havier gjeti një interes të madh në gurët që e bënë atë të linte profesionin e tij mjekësor dhe të hapte një muze privat që ai ia dedikoi kulturës së lashtë të Perusë. Ai besonte se qytetërimi më i hershëm i Perusë kishte origjinë nga një planet në Plejadat një milion vite më parë.

Në sipërfaqen e këtyre gurëve, kishte skalitje të një njeriu dhe dinozauri së bashku, duke përfshirë brontosaurët, stegosaurët, tyrannosaurët dhe pterodaktilët, përdorimin e teleskopëve, kafshëve të zhdukura, hartave dhe objekteve të tjera të lashta. Sipas disa studimeve, këto gdhendje në gurë u aplikuan me një prerës diamanti, duke përdorur një teknologji shumë komplekse që mund të jetë dëshmi e ekzistencës së qytetërimeve shumë të zhvilluara njerëzore.

Përmendjet e para të gurëve Ica me imazhe të kafshëve të çuditshme datojnë në shekullin e 16-të. Kronisti indian i quajtur Juan de Santa Cruz Pachacuti Llamqui shkroi në kronikën e tij: ”Relacion de antique dades d'este reyno del Peru (1570)”, se shumë gurë me vizatime të gdhendura u gjetën në Mbretërinë e Chperu-varrit në Chinchayunga. Ka një numër raportesh të tjera të gjetjeve të hershme të gurëve me imazhe të çuditshme.

Vendi kryesor ku u gjetën këta gurë ishte fshati i vogël Ica, rreth 300 km në veriperëndim të Limës, Perú. Fermeri që ia dha këto gurë Dr. Havierit u ndalua për shitjen e gurëve turistëve. Në mbrojtjen e tij, ai tha se kishte gënjyer për shpellën, pasi vendasit e tjerë vazhdojnë t'i gdhendin këta gurë. Dr. Havier i qëndroi autenticitetit të gurëve dhe nuk besonte se fermeri si një numër kaq i madh gurësh (50.000) nuk mund të ishte një hajanë. Përveç kësaj, shpella kishte edhe 100.000 gurë të tjerë.

Megjithatë, në të njëjtën kohë, nuk mund ta mohojmë faktin se disa prej këtyre gurëve në të vërtetë ishin gdhendur nga fermeri, siç pretendonte ai.

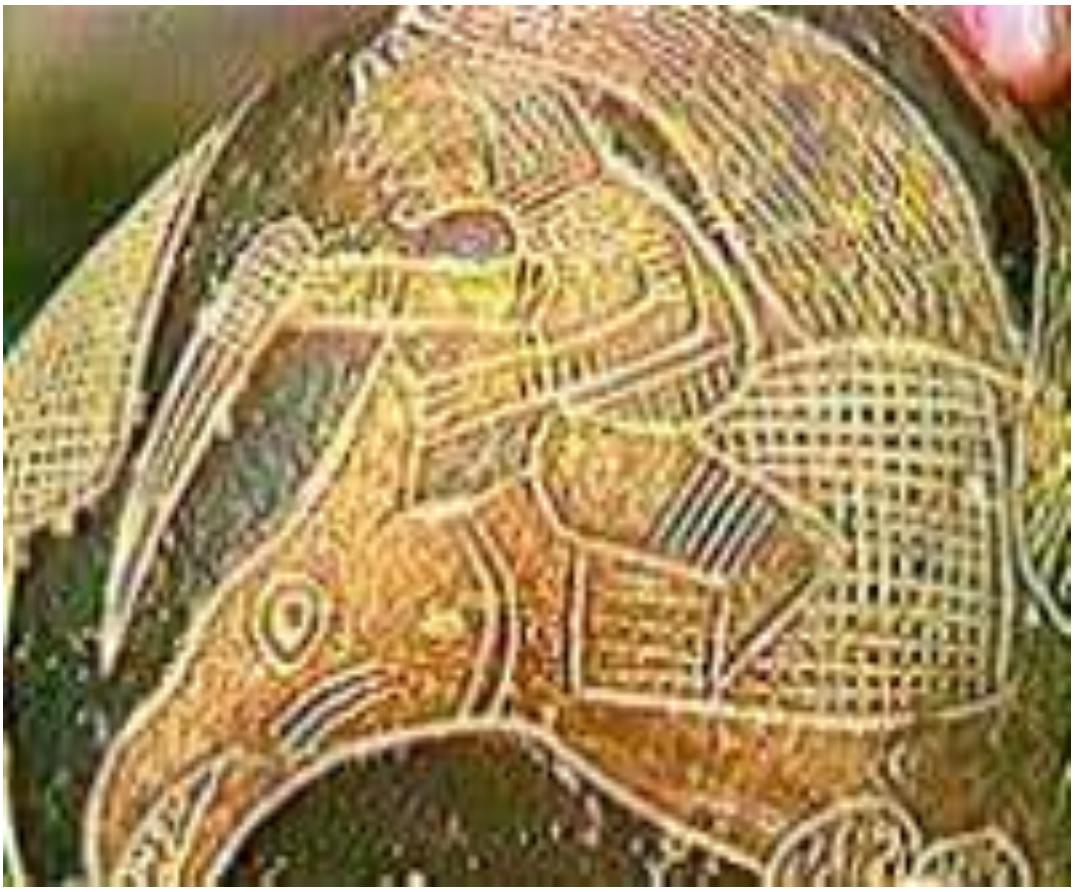

Guri i Ikës tregon një njeri që kalëron një pteranodon në Perun e lashtë

Dr. Javier filloi mbledhjen e gurëve Ica në vitin 1966. Në librin e tij - ***"Mesazhi i gurëve të gdhendur të Ikës"***, të cilin e botoi në vitin 1976, ai shkroi se gurët e parë u zbuluan në Okokah në vitin 1961. Deri sot, ky mister nuk është zgjidhur dhe muzeu i gurit Ica mbetet i hapur për entuziastët.

Një gur tipik i Ica që dyshohet se tregon përdorimin e një teleskopi

31.Raca misterioze e njerëzve të nëndheshëm jetonte në Arktik bashkë me Nenetët

S'ka dyshim se mijëra vjet më parë, rajoni i Arktikut banohej nga grupi etnik samoyedik i njohur si "Nenet" që jetojnë në tenda. Por ekziston një legjendë që ka jetuar një racë misterioze e quajtur "Sikhirtya" ose "Sihirtia" ose "Sirtia" para arritjes së Nenetëve.

Sipas një legjende të Nenetëve, Sihirtianët kishin sy blu të lehtë, flokë bionde dhe ishin shumë të vegjël në madhësi. Ata jetonin nën tokë në dritën mahnitëse të ditës dhe vetëm në errësirë ose në mjegull, ata dilnin nga shpellat e tyre, duke përdorur qentë dhe mamuthët në vend të drerëve për të udhëtuar në kërkim të presë. Sihirtasit kishin aftësi të mbinatyrshme dhe zotëronin farkëtarinë, peshkimin dhe gjuetinë.

Besohet se sihirtasit nuk ishin popull indigjen, ata erdhën në Veri nga mbi det mijëra vite më parë në Yamal dhe më vonë përhapën kulturën e tyre në gadishull. Ata ishin shumë të aftë në krahasim me Nenet. Sihirtianët nuk jetonin në tenda si Nenetët, por në gropa që kishte hyrje nga lart. Nenet thanë se sihirtasit kishin depo të nëndheshme me një siguri të rreptë në hyrje.

Në fillim, Nenet dhe Sihirtianët nuk kishin asnjë përplasje kulturore ose personale, por Nenet e rritnin numrin e drerëve që u nevojiteshin për të ushqyer kopenë e tyre. Sihirtianët mund të kenë qenë të aftë, por atyre u mungonin aftësitë luftarake, për shkak të të cilave ata duhej të braktisnin shtëpitë e tyre prej balte dhe shkuan në biruca për të kullotur mamuthët e tyre.

Në vitin 2017, gjatë një ekspedite arkeologjie në gadishullin Tazovsky, u zbulua një varr i fëmijës së vogël, ai vdiq midis moshës tre dhe shtatë në fund të shekullit të 15-të ose në fillim të shekullit të 16-të. Pas gërmimit të varrimit, një ekip studiuesish të udhëhequr nga Aleksandër Tkaçev i Muzeut të Arkeologjisë dhe Etnografisë të Universitetit Shtetëror të Tiumenit gjeti se koka e kokës "elitë" zbukurohej me dekorime bronzi dhe unaza hekuri mbi varrin e tij. Dëshmi të tilla i ndihmuan ekspertët të vërtetonin se varri i përkiste popullit indigjen sihirtian.

"Kur gërmuam, menduam se varri ishte pothuajse bosh, por pastaj pamë dy thika dhe u habitëm shumë. Kur vumë re copat e leshit dhe leshit së bashku me dekorimet dhe kuptuam se ishte mbresëlënësja e kokës, u tronditëm me të vërtetë", tha Tkaçev.

Në të vërtetë, arkeologët kanë zbuluar vende 4.000-vjeçare në rajonin e Arktikut, që datojnë që nga epoka e bronzit. Ata zbuluan varëse metalike, vegla të gdhendura dhe qeramikë të lashtë që i përkitnin racës jo-samoye. Eksploruesi francez Pierre-Martin de la Martinierre e përshkroi Nenets si magjistarët në "Voyage des pais septentrionaux", publikuar në vitin 1671. Përveç kësaj, gjatë udhëtimit të tij nga Kopenhagen në bregdetin rus, ai takoi njerëz misteriozë të shkurtër që mbanin gëzofin e bardhë të arinjve polarë dhe jetonin në shtëpitë e kockave të peshkut dhe mykut.

Mes folklorit të shumë Nenes, ka një histori kur dy motra panë një burrë jashtëzakonisht të vogël me flokë të bardha mbi një re të mjegullt, që lundronte drejt tyre, i cili mund të komunikonte me peshqit. Në një tregim tjetër, kur një familje

ndaloi për t'i dhënë prehje drerit të tyre, ata vunë re një vajzë të vogël të bukur me një fustan të shndritshëm me kopsë argjendi, e cila po flinte mbi bar.

Besohet se Sihirtasit nuk ishin popull indigjen, ata erdhën në Veri mbi det mijëra vite më parë në Yamal dhe më vonë përhapën kulturën e tyre në gadishull. Ata ishin shumë të aftë në krahasim me Nenet. Sihirtianët nuk jetonin në tenda si Nenets, por në dugouts që kishte hyrje nga lart. Nenet thanë se sihirtasit kishin depo të nëndheshme me një siguri të rreptë në hyrje.

Sipas disa miteve, njerëzit e Sikhirtyas u futën nën tokë, jetonin atje dhe me shumë mundësi ende pushonin atje. Ndërsa të tjerë thonë se disa sihirtë përziheshin me Nenet, të tjerë linin shtëpitë ose vdisnin.

32.Këtu njerëzit jetuan 1.000 vite dhe më pas u zhdukën në mënyrë misterioze!

Hyperborea përfaqësonte epokën e artë të qytetërimit dhe spiritualitetit polar. Njerëzimi nuk e kishte origjinën nga majmunët, por gradualisht kaloi në formën e tij aktuale, ndërsa u distancua fizikisht dhe shpirtërisht nga atdheu i tij verior.

Robert Sharot ishte i pari që i lidhi hiperboreanët me racën e lashtë të astronautëve të "njerëzve të bardhë shumë të mëdhenj", të cilët zgjodhën "zonën më pak të ngrohtë në Tokë, sepse kishte një klimë të ngjashme me atë në planetin e tyre".

Ashtu si Platoni përmendi legjendën egjyptiane të ishullit të fundosur të Atlantidës, po ashtu historiani grek Herodoti përmendi legjendën egjyptiane të kontinentit të Hiperboreas në veriun e largët.

Thuhet se kur akulli shkatërroi këtë tokë të lashtë, njerëzit e Hyperboreas migruan në jug.

Autori suedez, Olaf Rudbeck, deklaroi në vitin 1679 se hiperboreanët ishin në fakt të njëjtë me proto-atlantët, duke thënë se ata banonin në Polin e Veriut.

Sipas mitologjisë greke, njerëzit e hiperboreanëve jetonin në një vend "prapa erës së veriut".

Grekët besonin se Borea, perëndia e erës së veriut, jetonte në Thrakë, e cila e shënonte Hyperborean si një rajon shumë në veri të Thrakisë.

Herodoti vuri në dukje se tre burime përmendën Hiperboreanët, duke përfshirë Hesiodin dhe Homerin.

Ky vend përshkruhet si i përsosur, me diellin që shkëlqen 24 orë në ditë, gjë që tregon vendndodhjen brenda Rrethit Arktik. Sipas poetit grek Pindar:

"Muza nuk mungon asnjëherë: dëgjohen lira dhe flauta ndërsa vajzat këndojnë. Në gjakun e tyre të shenjtë nuk ka as sëmundje, as pleqëri, ata jetojnë larg punës dhe luftës".

Së bashku me Thulen, Hyperborea ishte një nga vendet e pakta të panjohura për grekët dhe romakët, në të cilin, sipas Plinit, Pindarit dhe Herodotit, por edhe Virgjilit dhe Ciceronit, njerëzit jetuan për një mijë vite në lumturi të plotë.

Hekati i Abderës mblodhi të gjitha historitë e Hiperboreanëve në shekullin IV para Krishtit dhe botoi një studim të gjatë të tyre, i cili fatkeqësisht u shkatërrua, por u regjistrua nga Diodorus Siculus:

"Në rajonet jashtë vendit kelt, ekziston një ishull si Siçilia në oqean. Ky ishull, thuhet se ndodhet në veri dhe banohet nga hiperboreanë të cilët janë quajtur kështu,

sepse vendlindja e tyre është mjaft larg nga pika ku fryn era e veriut (Borea); ishulli është edhe pjellor dhe produktiv për të gjitha kulturat dhe ka një klimë të butë".

Hekati i Abderës shkroi gjithashtu se Hiperboreanët zotëronin një "tempull rrethor" në ishullin e tyre dhe disa studiues janë përpjekur të vërtetojnë se ai ishte në fakt Stonehenge.

Ptolemeu dhe Marciani i Herakliut thanë se Hyperborea ndodhej në Detin e Veriut, të cilin ata e quajtën "Oqeani Hiperborean".

Gjithashtu, dielli lindte dhe perëndonte vetëm një herë në vit në Hyperborea, gjë që tregon se ishte në Rrethin Arktik ose në rajonet polare të Arktikut.

Helenët e lashtë besonin se një nga dymbëdhjetë perënditë olimpike, Apolloni, ishte shumë i nderuar midis hiperboreanëve. Ai madje kalonte dimër me ta.

Shkrimtari i lashtë grek Theopompus tha në veprën e tij ***"Philip"*** se, Hyperborean planifikoi ta pushtonte një racë e madhe ushtarësh nga një ishull tjetër (disa citojnë Atlantis).

Thuhet se plani u braktis sepse ushtarët e kuptuan se hiperboreanët janë superiorë dhe se ata janë më të bekuarit nga të gjithë njerëzit. Kjo histori e pazakontë, të cilën shumë e konsiderojnë një mit, u regjistrua nga Elian (Varia Historia).

Legjenda greke thotë se Boreanët, pasardhësit e Boreas dhe nimfës së borës Hione, themeluan monarkinë e parë teokratike në Hyperborea. Kjo legjendë gjendet në të dhënat e Elian:

"Ky Zot (Apoloni) ka bijtë e Boreas dhe Hionës rreth 3 metra të gjatë si priftërinj"

Prandaj Boreanët konsideroheshin mbretër gjigantë rreth 3 metra të gjatë, të cilët sundonin Hyperborea-n.

Elius Herodianus shkroi në shekullin III-të se Arimaspi mitik dukej fizikisht si Hyperboreanët (De Prosodia Catholica, 1. 114), dhe Stefani i Bizantit shkroi të njëjtën gjë në shekullin VI (Ethnica, 118. 16). Poeti i lashtë Kalimah deklaroi se Arimaspi kishin flokë të bukur.

Kur u njohën me kulturën klasike greko-romane të Mesdheut, europianët veriorë (skandinavët) u identifikuan me hiperboreanët.

"God of Smoke - Journey to the Hollow of Earth" ("Zoti i Tymit - Udhëtim në Zgavrën e Tokës") është një histori në të cilën një norvegjez, Olaf Jansen dhe babai i tij shkojnë në një udhëtim me varkë në brendësi të Tokës, nëpër një akullnajë në Arktik.

Olaf Jansen lindi në 1811 dhe ishte 19 vjeç kur nisi atë udhëtim fatal me babanë e tij diku midis prillit dhe qershorit 1829. Kur erdhën në tokën e Franz Jozefit, të dy vendosën të shkonin edhe më tej për të gjetur tokën e "Të Zgjedhurve".

Pasi shpëtuan nga një stuhi e rrezikshme dhe ajsbergë, ata lundruan paqësisht për njëmbëdhjetë ditë të tjera, duke lëvizur në veri gjatë gjithë kohës.

Disa ditë më vonë, ata arritën në brigjet e një lumi të fuqishëm që i çoi në brendësi të tokës për dhjetë ditë, ku arritën rreth datës 1 shtator. Ata zbritën në një plazh me rërë ku u pritën nga gjashtë burra gjigantë.

Sipas babait të Olaf, njerëzit kishin shtëpi të bukura, të mëdha, të zbukuruara me ar, i cili ishte një metal i zakonshëm atje. Puna kryesore ishte bujqësia, zotëronin vreshta dhe kultivonin drithëra.

Perimet dhe frutat ishin të lëngshme, të mëdha dhe tepër të shijshme. Pemët, pyjet dhe kafshët ishin gjithashtu të mëdha dhe ajri ishte gjallërues.

John G. Bennett shkroi një punim mbi "origjinat hiperboriane të kulturës indo-evropiane" në të cilin ai deklaroi se atdheu i indo-evropianëve ishte shumë në veri.

Këtë ide ia dha Bal Gangadar Tilak në veprën e tij - ***"Shtëpia Arktike e Vedave"*** (1903), por edhe etnologu austro-hungarez Karl Penk (***Origjina e arianëve***, 1883).

H.P. Blavatsky, Rene Gignon dhe Julia Evola gjithashtu besonin se njerëzimi e kishte prejardhjen nga hiperboreanët.

Platoni: "Ju mbani mend vetëm një përmbytje, megjithëse kishte shumë... Ju dhe qytetarët tuaj jeni pasardhës të të mbijetuarve, por nuk dini asgjë për të, sepse brezat e mëparshëm nuk kanë lënë gjurmë të shkruara".

"Një ndryshim në lindjen dhe perëndimin e Diellit dhe trupave të tjerë qiellorë, si ata dikur shkonin atje ku shkojnë tani dhe si dikur shkonin atje ku shkojnë tani..."

"Nga të gjitha ndryshimet që ndodhin në qiell, kjo përmbysje është më e madhja dhe më e plota... Në atë kohë pati një shkatërrim të madh të kafshëve, dhe vetëm një numër i vogël njerëzish mbijetuan". - Platoni (Critias, 360 p.e.s.).

33.Jemi skllevër! Si u bëmë skllevër dhe si do të çlirohemi më në fund?

Kjo është historia e skllavërisë sonë, si u bëmë skllevër dhe si do të jemi më në fund të lirë.

Ashtu si të gjitha kafshët, qeniet njerëzore duan të dominojnë burimet që i rrethojnë dhe t'i shfrytëzojnë ato. Në fillim ne kryesisht gjuanim dhe peshkonim, por më pas ndodhi diçka magjike dhe e tmerrshme në mendjen tonë.

Ne, si kafshët, filluam të kishim frikë nga vdekja dhe humbja. Ky ishte fillimi i një tragjedie të madhe dhe mundësive edhe më të mëdha…

E shihni, kur filluam të kishim frikë nga vdekja, lëndimi dhe robëria, u bëmë të prirur ndaj kontrollit, gjë që u bë më e vlefshme se çdo burim.

Burimi më i madh për një qenie njerëzore nuk është kontrolli i burimeve natyrore, mjeteve, kafshëve apo tokës, por kontrolli i qenieve të tjera njerëzore.

Ju mund ta trembni një kafshë me dhimbje, por nuk mund t'i trembni duke i mohuar lirinë ose duke e torturuar sepse nuk kanë kuptim për të nesërmen.

Nuk mund të kërcënosh një lopë me tortura ose një dele për ta vrarë. Nuk mund të rrahësh një shpatë pranë një peme dhe t'i bërtasësh për të prodhuar më shumë fruta ose të kërkosh më shumë grurë nga toka. Nuk mund të marrësh më shumë vezë duke kërcënuar pulat, por mund të marrësh më shumë vezë duke kërcënuar një njeri që ka një pulë.

Rritja e njerëzve është bërë profesioni më fitimprurës dhe më shkatërrues gjatë historisë dhe tani ka arritur kulmin e tij.

Shoqëria njerëzore nuk mund të kuptohet racionalisht derisa të shihet si ajo që është: përmes fermave ku njerëzit rrisin bagëtinë njerëzore.

Disa njerëz ngatërrohen lehtësisht nga fakti se autoritetet ofrojnë sigurime shëndetësore, ujë, arsim dhe rrugë, por ata në fakt mirëmbajnë vetëm bagëtinë e tyre.

Disa janë të hutuar nga fakti që na lejohen disa liri, por fermerët ofrojnë hapësirë vetëm për bagëtitë që do të japin më shumë mish ose qumësht.

Krahu i taksave në shtetin tuaj nuk është i interesuar për bagëtinë dhe lirinë e tyre, por për rritjen e fitimeve.

A keni filluar të shihni natyrën e kafazit në të cilin keni lindur?

Ekzistojnë katër faza kryesore të mbarështimit të njeriut:

Faza e Parë:

Skllavëria e drejtpërdrejtë dhe brutale në Egjyptin e lashtë

Faza e parë, skllavëria në Egjyptin e lashtë, është një detyrim i drejtpërdrejtë dhe brutal.

Trupat e njeriut kontrollohen, por produktiviteti krijues i mendjes njerëzore ka mbetur përtej mundësive të kamxhikëve dhe prangave. Skllevërit ishin tepër joproduktivë dhe kërkonin shumë burime mirëmbajtjeje.

Faza e Dytë:

Skllevërit romakë lejohen të tregojnë një dozë gjenialiteti

Faza e dytë ishte modeli romak, ku skllevërve u lejohej një farë kapaciteti për liri, gjenialitet dhe kreativitet, gjë që rriti produktivitetin e skllevërve.

Kjo rriti pasurinë e Romës, dhe në këtë mënyrë të ardhurat nga taksat për qeverinë romake.

Me këtë pasuri shtesë, Roma u bë një perandori, duke shkatërruar liritë ekonomike që ushqenin fuqinë e saj, gjë që çoi në rënien e saj.

A ju kujton diçka kjo?

Faza e Tretë:

Feudalizmi

Pas rënies së Romës, modeli i feudalizmit prezantoi edhe konceptin e pronësisë së bagëtive dhe taksimit. Në vend që të ishin nën pronësi të drejtpërdrejtë, fshatarët dhe bujkrobërit e kultivonin tokën e tyre për aq kohë sa mund të paguanin zotërinjtë e tyre vendas.

Ky model dështoi për shkak të ndarjes së vazhdueshme të fermave prodhuese dhe u shkatërrua gjatë Lëvizjes së Mbledhjes, duke bashkuar vendin dhe duke dëbuar qindra apo mijëra bujkrobër nga toka e të parëve të tyre, sepse teknikat e reja mundësonin ferma më të mëdha dhe më produktive me më pak njerëz.

Rritja e produktivitetit në Mesjetë krijoi ushqimin e tepërt të nevojshëm për të zgjeruar qytetet, duke krijuar një model modern demokratik të pronësisë njerëzore.

Ndërsa fshatarët dhe bujkrobërit e zhvendosur u dyndën në qytete, stoqe të mëdha të kapitalit njerëzor të lirë u bënë të disponueshme për industrialistët në zhvillim dhe klasa sunduese e fermerëve njerëzorë kuptoi se mund të fitonte më shumë nëse do t'i lejonin bagëtitë e tyre të zgjidhnin profesionin e tyre.

Faza e Katërt:

Modeli demokratik

Sipas modelit demokratik, skllavopronësia e drejtpërdrejtë zëvendësoi modelin mafioz. Mafia rrallë e zotëronte drejtpërdrejt biznesin, por përkundrazi i dërgonte ngacmuesit e saj një herë në muaj për të vjedhur nga "pronari".

Tani ju lejohet të zgjidhni një profesion, kjo është arsyeja pse produktiviteti juaj është më i lartë, dhe për rrjedhojë taksa që ju paguani zotërinjve tuaj.

Liritë tuaja të pakta tani ruhen sepse ato u sjellin fitim pronarëve tuaj.

Sfida e madhe për modelin demokratik është se rritja e pasurisë dhe lirisë kërcënon taksapaguesit. Klasat sunduese fillimisht përfitojnë nga tregu relativisht i

lirë i kapitalit dhe i punës, por ndërsa bagëtitë njerëzore mësohen me lirinë e tyre dhe pasurinë në rritje, ata fillojnë të pyesin veten se çfarë do t'u bëjë sundimtari.

Askush nuk ka thënë ndonjëherë se rritja e njerëzve do të jetë e lehtë.

Menaxhimi i bagëtisë njerëzore

Mbajtja e kafshëve njerëzore të sigurta është një proces me tre hapa.

Faza e Parë:

Indoktrinimi – indoktrinimi i të rinjve përmes "edukimit". Ndërsa pasuria e demokracive rritej, shkollat duhej të futeshin për të kontrolluar mendimet dhe shpirtrat e bagëtive.

Faza e Dytë:

Ndarja - në fazën e dytë qytetarët kthehen kundër njëri-tjetrit duke krijuar bagëti të varur. Është e vështirë të sundosh mbi qeniet njerëzore drejtpërdrejt me forcë, madje edhe aty ku zbatohet produktiviteti mbetet shumë i ulët, si p.sh. në Korenë e Veriut. Qeniet njerëzore nuk riprodhohen në mënyrë efektive në robëri të drejtpërdrejtë. Nëse qeniet njerëzore besojnë se janë të lirë, atëherë ata do të prodhojnë shumë më tepër për fermerët e tyre.

Mënyra më e mirë për të ruajtur këtë iluzion lirie është vendosja e bagëtive në listën e pagave të fermerëve.

Ato lopë që bëhen të varura nga hierarkia ekzistuese do të sulmojnë më pas çdo lopë tjetër që tregon dhunën, hipokrizinë dhe imoralitetin e autoritetit njerëzor.

Liria është skllavëri dhe skllavëria është liri

Nëse mund t'i bëni lopët të sulmojnë njëra-tjetrën sa herë që njëri prej tyre përmend realitetin e situatës së tyre, atëherë nuk keni pse të shpenzoni as afër asaj që do të shpenzonit për t'i kontrolluar drejtpërdrejt.

Ato lopë që bëhen të varura nga bujaria e vjedhur e fermerëve do të kundërshtojnë me dhunë çdo rishqyrtim të dëlirësisë së autoritetit njerëzor.

Blegtoria njerëzore mbetet e burgosur me transferimin e përgjegjësisë morale për shkatërrimin e sistemit të dhunshëm të skllavërisë tek ata që kërkojnë lirinë e vërtetë.

Faza e Tretë:

Frika - faza e tretë duhet të shpikë një kërcënim të jashtëm të vazhdueshëm, në mënyrë që bagëtia e frikësuar njerëzore të bëhet e varur nga "mbrojtja" e fermerëve njerëzorë.

Ky sistem i kultivimit njerëzor tani po i vjen fundi.

Sa herë që blegtoria bëhej në mënyrë eksponenciale produktive, rritej numri i fermerëve dhe të varurve prej tyre.

Rritja e shtetit është gjithmonë proporcionale me liritë e mëparshme ekonomike. Liria ekonomike krijon pasuri, dhe pasuria tërheq më shumë hajdutë dhe parazitë politikë, lakmia e të cilëve më pas shkatërron lirinë ekonomike.

Me fjalë të tjera, liria është një metastazë e kancerit të shtetit.

Fuqia që fillon nga më e vogla do të përfundojë gjithmonë si më e madhja.

Kjo është arsyeja pse nuk ka alternativë të qëndrueshme për një shoqëri të vërtetë të lirë dhe paqësore… një shoqëri pa sundimtarë politikë, pa pronësi të njerëzve, pa dhunë dhe taksa…

Të jesh vërtet i lirë është shumë e lehtë dhe shumë e vështirë në të njëjtën kohë.

Ne shmangim tmerrin e skllavërisë sonë sepse është shumë e dhimbshme ta vëzhgosh atë drejtpërdrejt.

Megjithatë, ata mund të na mbajnë vetëm në kafaze që ne refuzojmë t'i shohim.

Zgjohu…!

Të shohësh një fermë do të thotë ta lësh atë.

34. Ngjashmëri midis qytetërimeve të lashta

Një nga pyetjet e shumta që lidhet me historinë e lashtë është pse qytetërimet e lashta ndërtuan piramida në mbarë botën. A ishin këto qytetërime të lashta të lidhura në një farë mënyre? Pse ata ndoqën një model arkitekturor pothuajse identik? A kishin të njëjtin instruktor? Ka shumë pyetje pa përgjigje kur bëhet fjalë për qytetërimet e lashta dhe zhvillimin e tyre.

Ka shumë ngjashmëri të mahnitshme midis qytetërimeve parahistorike që vërtetojnë se ata ndajnë njohuritë shkencore universale, megjithëse ekspertët e zakonshëm besojnë se kjo është e pamundur.

Le të fillojmë me piramidat. Këto monumente të mrekullueshme antike mund të gjenden në të gjitha anët e botës dhe në të gjitha kulturat e mundshme antike dhe ende përfaqësojnë një enigmë të vërtetë arkitekturore. Egjyptianët e lashtë, kinezët e lashtë, qytetërimet para inkave, inkasve, aztekëve dhe majave, por edhe shumë kultura të tjera të lashta bënë piramida që ekzistojnë edhe sot.

Askush nuk e di se cili është qëllimi i tyre i vërtetë. A kanë shërbyer si varre, si magazina apo si monumente të perëndive? Ndoshta nuk janë përdorur për të mbledhur energjinë natyrore të planetit dhe universit?

Misteri thellohet ndjeshëm nëse merret parasysh se disa nga piramidat, si ato në Giza, janë bërë në përputhje me pozicionet astronomike. Disa nga piramidat janë projektuar që të përputhen me yjësitë e caktuara.

Ajo që është veçanërisht interesante është se të gjitha piramidat në mbarë botën pak a shumë i ngjajnë njëra-tjetrës. Në çdo rast, nuk dihet sesi qytetërimet e lashta arritën të bënin monumente të ngjashme në vende të ndryshme të botës.

Përveç piramidave, një faktor që lidh qytetërime të ndryshme të lashta janë edhe kravatat metalike. Gjurmët e kësaj teknologjie të humbur prej kohësh mund të gjenden në tempuj megalitikë dhe në shumë monumente të tjera prehistorike në mbarë botën.

Cili është qëllimi i tyre? Një pyetje edhe më e rëndësishme është se si arriti ajo në të gjitha pjesët e botës? Dëshmi për ekzistencën e lidhjeve metalike mund të gjenden në ndërtesat e egjyptianëve të lashtë, grekëve të lashtë, qytetërimeve para inkave, inkasve dhe shumë të tjerëve. A është e mundur që të gjithë ndërtuesit e lashtë të kenë të njëjtin mësues? A ndoqën të njëjtin model si gjatë ndërtimit të piramidave?

Këto lidhje janë zbuluar në Tijuana, Olantaytambu, Korikanchi, Yurok Rumi, Mesopotami, Egjypt dhe Kamboxhia.

Megjithëse shkencëtarët nuk janë të sigurt se cili është qëllimi i tyre i vërtetë, besohet se ato kishin një qëllim ceremonial, por mund të kenë shërbyer për të lidhur blloqe të mëdha guri.

Svastika është një tjetër simbol i rëndësishëm që është i përhapur në të gjithë planetin. Gjithashtu, nëse keni menduar se ky simbol përfaqëson të keqen dhe vdekjen, e keni gabim. Svastika është një simbol i paqes dhe prosperitetit dhe është një simbol shumë pozitiv.

Svastika është përdorur nga shumë kultura dhe qytetërime të lashta në histori. Fjala svastika vjen nga sanskritishtja dhe do të thotë "ajo që është e mirë". Në hinduizëm, është një simbol i shenjtë i lidhur me lumturinë dhe prosperitetin.

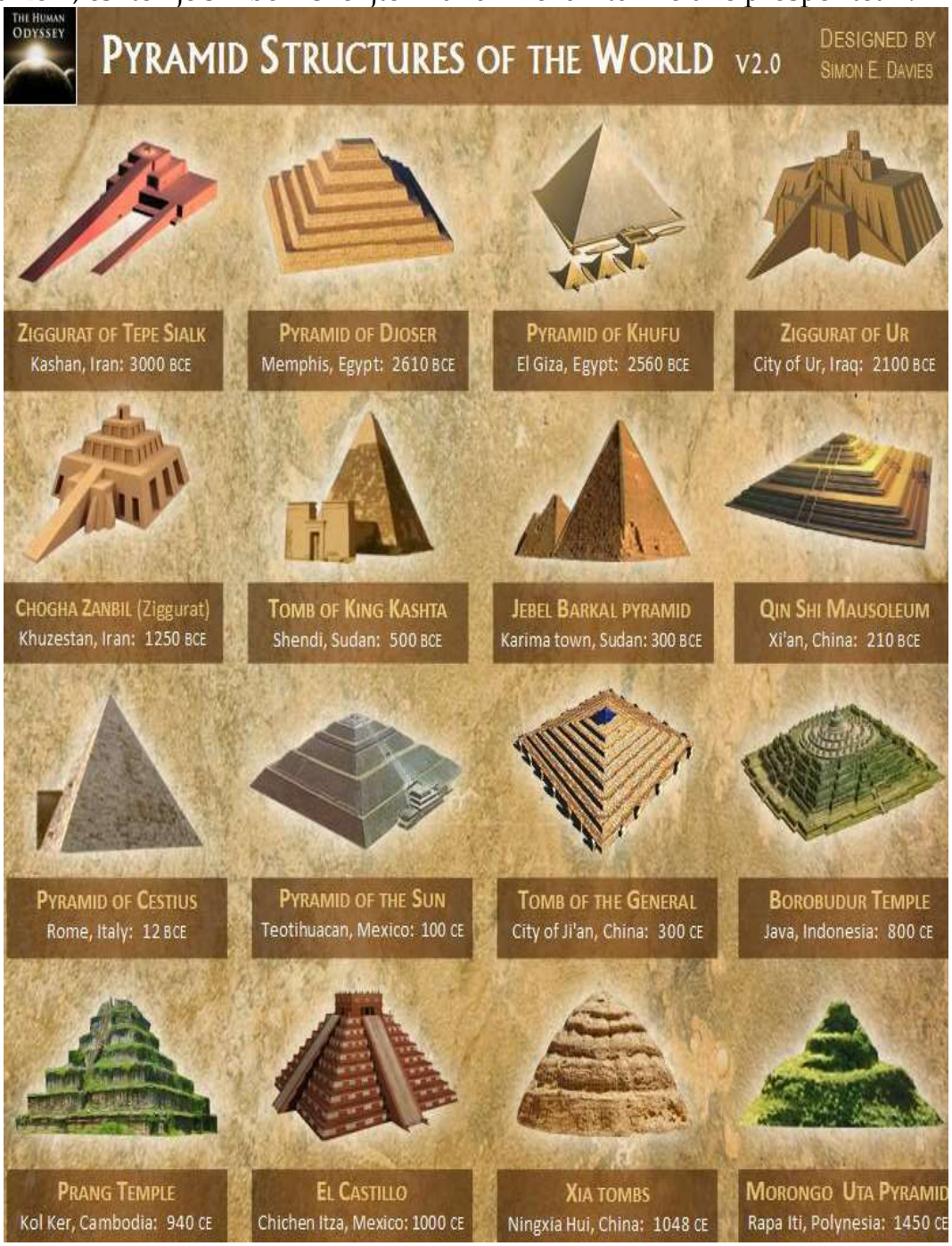

Arkeologët kanë debatuar për origjinën e svastikës dhe kërkimet e fundit kanë treguar se objekti më i vjetër me një motiv zogjsh svastika është bërë nga tufa vigan të gjetur në vendbanimin paleolitik të Mezine në Ukrainë, që daton nga 10.000 vite. dhe 12.000 vite para erës së re.

Kultura Vinça është një nga kulturat më të vjetra që përdor simbolin e svastikës. Në Azi sot, shumë kompani përdorin svastikën si simbolin e tyre zyrtar.

Nuk është e qartë për arkeologët dhe historianët se si simboli svastika u përhap në të gjithë planetin.

I fundit në një seri simbolesh të pranishme kudo në botë është simboli i konit. Ajo mund të gjendet kudo nga Mesopotamia e lashtë në Romën e lashtë dhe është një nga simbolet e lashta më misterioze.

Sipas shumë studiuesve, pisha tregon shkallën më të lartë të ndriçimit shpirtëror dhe si e tillë njihet në shumë kultura të lashta dhe gdhendet në monumentet dhe veprat e artit të indonezianëve, babilonasve, egjiptianëve, grekëve dhe romakëve.

Është interesante që pisha në të gjitha kulturat e lashta nënkupton të njëjtën gjë, dhe simbolizon organin sekret të rrëgjuar - gjëndrën pineale, e njohur edhe si "Syri i Tretë". Ashtu si piramidat, kapëset metalike dhe svastikat, simboli i konit është gjithashtu i pranishëm në të gjitha pjesët e botës, megjithëse shkencëtarët nuk e kanë idenë se si u krijuan këto simbole të lashta.

35. Shkencëtarët pohojnë: ADN-ja njerëzore është më jashtëtokësore se sa mendojmë

Shkencëtarët kanë zbuluar se 50 nga 2.500 të anketuar kanë një gjurmë të një virusi misterioz që infektoi paraardhësit tanë mijëra vite më parë.

Shkencëtarët pohojnë se ADN-ja çnjerëzore në ne është një gjurmë e një virusi që infektoi paraardhësit tanë disa qindra mijëra vjet më parë.

Duke përdorur teknika shumë të sofistikuara, ata krahasuan gjenomin njerëzor me gjenomin ”referencë” të njeriut dhe përcaktuan se ka deri në 19 pjesë të ADN-së jo-njerëzore në ADN-në tonë.

Studiuesit kanë arritur në përfundimin se të paktën 8% e ADN-së sonë vjen nga viruset.

Shkencëtarët kanë zbuluar se 50 nga 2.500 të anketuar kanë një gjurmë të një virusi misterioz që infektoi paraardhësit tanë mijëra vjet më parë. Megjithatë, nuk dihet nëse virusi mund të përsëritet apo të shumohet.

Studimet e mëparshme kanë treguar se ky virus i lashtë mund të sulmojë ata që e kanë atë.

Studiuesit arritën në përfundimin se kjo ADN virale kopjohet brez pas brezi, prandaj gjendet ende në ADN-në e disa njerëzve.

Lloje të reja të virusit janë gjetur nga shkencëtarët në Shkollën e Mjekësisë të Universitetit të Miçiganit dhe shkencëtarët në Universitetin Tufts. Ata kanë gjetur të paktën 17 pjesë të ADN-së virale në gjenomin e njeriut në vitet e fundit.

Shkencëtarët kanë krahasuar gjenomet nga e gjithë bota, veçanërisht nga Afrika, ku besohet se e kanë origjinën njerëzit modernë.

Dr Xhefri Kid tha se ka shumë shembuj të retroviruseve që futen në gjenet e njeriut dhe që ndikojnë në shprehjen e tyre dhe se është i interesuar të aplikojë këto metoda të reja për të gjetur lloje të tjera të viruseve që mund të futen në ADN.

Hulumtimet si këto ndihmojnë kryesisht për të kuptuar më mirë përbërjen e ADN-së njerëzore.

36. Bota drejtohet nga familje me ADN të ndryshme nga njerëzit, që nuk ekziston në Tokë!

Njerëzit mësojnë për ekzistencën e një komploti global në mënyra të ndryshme. Disa fillojnë duke hetuar korrupsionin e legalizuar dhe vjedhjen e orkestruar përmes sistemit bankar dhe më pas, duke vazhduar më tej, kuptojnë se është vetëm një fije e një komploti gjigant që përshkon të gjitha fushat e jetës njerëzore.

Të tjerët arrijnë në këtë realizim duke hetuar fshehjen e informacionit për alienët dhe UFO-t ose korrupsionin në qeveri, shitjet e armëve, borxhet e ”botës së tretë” dhe aktivitetet e kompanive shumëkombëshe që çojnë në vdekje, uri dhe vuajtje në Afrikë, Amerikën Qendrore dhe Jugore dhe gjetkë.

Nëse përfshiheni në ndonjë nga këto kërkime mjaftueshëm thellë dhe mendjehapur, do t’ju çojë në mënyrë të pashmangshme të zbuloni se ekziston një rrjet merimangë e madhe e manipulimeve të ndërlidhura dhe të koordinuara, vrasjeve masive dhe korrupsionit.

Në atë kuptim më çoi dëshira për të kuptuar pse mbyten të gjitha shpjegimet alternative se kush jemi dhe cili është kuptimi i jetës sonë, ndërsa versioneve të paraqitura nga ”shkenca” dhe feja u jepet liri e plotë e shprehjes.

Kuptova se ka interpretime që hedhin poshtë shpjegimet e ”shkencës” dhe fesë, dhe që kanë shumë më tepër kuptim kur bëhet fjalë për zgjidhjen e ”sekreteve” të jetës. Pse ky informacion nuk është i disponueshëm për fëmijët dhe studentët në shkolla dhe kolegje? Ku janë emisionet televizive me këto tema? Pse të gjithë ata që flasin për të tallen nga "shkenca" dhe të dënohen nga ”feja”?

Ndërsa përparova në kërkimin tim, një botë tjetër filloi të shfaqej kur kuptova se mbulimi i natyrës së vërtetë të ekzistencës sonë ishte pjesë - dhe një pjesë themelore - e një komploti global me përmasa të pabesueshme dhe befasuese. Unë kam qenë i përfshirë në shumë vite kërkimesh shumë të hollësishme dhe të kujdesshme, shpesh duke punuar tetë ose më shumë orë në ditë, javë pas jave, muaj pas muaji, vit pas viti.

Lartësuar shpirtërisht

Komploti për të krijuar një shtet të centralizuar fashist global u orkestrua në ”botën e pesë shqisave” nga një rrjet sekret i njohur si ”Iluminati” ose ”Të ndriçuarit, Të përndriturit”. Ata manipulojnë gjithçka përmes shoqërive dhe shoqatave të tyre sekrete si lozhat e ndryshme masonike, ”Knights of Malta” (”Kalorësit e Maltës”), Kalorësit Templarë, Jezuitët dhe të tjerë.

Këto dhe shoqëri të tjera i furnizojnë Iluminatin me njerëz të përzgjedhur me kujdes, të cilët më pas i vendosin në pozita të pushtetit në mbarë botën. Jo të gjithë anëtarët e shoqërive sekrete janë të vetëdijshëm për komplotin, përkundrazi - shumica e tyre nuk janë të vetëdijshëm.

Iluminati funksionon si një kancer në trup: ata hyjnë fshehurazi pa u vënë re dhe monitorojnë fshehurazi organizata të tjera. Shumica e masonëve nuk përparojnë kurrë përtej tre niveleve më të ulëta, të ashtuquajturit nivel blu, dhe nuk e kuptojnë qëllimin për të cilin përdoret organizata e tyre.

Këtë e konfirmoi Albert Pike, një nga figurat më të shquara në botën e Masonerisë, i cili vdiq në 1891. Ndër titujt e tij ishin titujt: ”Perandori i Madh Sovran i Këshillit të Lartë të Shkallës 33” dhe ”Kryeprifti i Masonerisë Universale”. Në librin e tij – ***”Moraliteti dhe Dogma”,*** shkruan për Frimasonët e rangut më të lartë. Albert Pike zbuloi mënyrat në të cilat anëtarët në nivele më të ulëta janë futur qëllimisht me besime të rreme:

”Shkallët Blu nuk janë gjë tjetër veçse oborri i jashtëm, portiku i Tempullit. Një pjesë e simbolit i zbulohet iniciatorit, por ai qëllimisht mashtron me keqinterpretime. Synimi ynë nuk është që ai t’i kuptojë ato, por thjesht të besojë se ai i kupton ato. Kuptimi i tyre i vërtetë më i thellë është i rezervuar vetëm për të aftët, princat e Masonerisë. Në fakt, ndodh që edhe shumica e atyre që arrijnë shkallën në dukje më të lartë, si p.sh., shkalla e 33-të e “ritit skocez”, dinë relativisht pak nëse nuk i përkasin “të zgjedhurve”.

Vetëm disa prej tyre, dhe vetëm ata që vijnë nga linja të caktuara gjaku dhe degët e tyre, mund të avancojnë në majat e shoqërisë sekrete të cilës i përkasin dhe kështu të hyjnë në nivelet më të larta të Iluminatit, të cilët janë në krye të gjithçkaje.

Mendoj se rreth 95% e masonëve nuk janë as të vetëdijshëm që këto grada ekzistojnë, e lëre më kush i përket atyre dhe çfarë po ndodh atje. Këta operativë të

zakonshëm të Iluminatit manipulohen duke e vendosur veten në pozicione ndikimi dhe pushteti për të zbatuar planin e dominimit global.

Është vërtet e mahnitshme se sa pak njerëz ju nevojiten për të vendosur kontroll të menjëhershëm që ju lejon të impononi planin tuaj në të gjithë sistemin.

Ju mund ta arrini këtë nëse këta njerëz janë:

a) në pozicionet kyçe vendimmarrëse dhe

b) nëse ata kanë fuqinë për të vendosur njerëz poshtë tyre në poste kyçe.

Sapo të keni kontrollin mbi njeriun që është në gradën më të lartë në një organizatë, piramida ndërtohet. Në këtë mënyrë "krijohen" të gjitha qeveritë e botës, si dhe organizatat e "sigurisë" si FBI, CIA, inteligjenca britanike etj.

Iluminati duan të krijojnë një qeveri botërore, një ushtri, një bankë qendrore dhe një monedhë për të menaxhuar popullsinë e copëtuar. Qeveria botërore duhet të marrë të gjitha vendimet më të rëndësishme politike, financiare dhe ushtarake dhe të imponojë zbatimin e tyre në secilin vend.

Sot jemi dëshmitarë të krijimit të asaj strukture përmes diktaturës së Kombeve të Bashkuara dhe SHBA-së janë bartësja më e rëndësishme e këtij nënshtrimi global. E ashtuquajtura "luftë kundër terrorit" u sajua si një justifikim për të sulmuar çdo vend që ata dëshironin, duke e demonizuar fillimisht atë me ndihmën e mediave të tyre.

Kjo sjell me vete reduktimin e barrierave tregtare për të lejuar kompanitë shumëkombëshe Illuminati të prodhojnë mallrat e tyre në vendet më të varfra të botës, ku ata u paguajnë punëtorëve pagat më të ulëta të mundshme, dhe më pas i dërgojnë ato në Perëndimin "e pasur" dhe i shesin me fitime të turpshme.

ADN të ndryshme!

Gjurma e Iluminatit mund të gjurmohet mijëra vjet, deri në Sumer, Babiloni, Egjypt dhe më gjerë, deri në atë që ne e quajmë "parahistori".

Për shekuj me radhë, Illuminati kanë punuar vazhdimisht për të centralizuar pushtetin dhe për të arritur "punën e tyre të madhe" - *diktaturën globale*.

Pas ngjarjeve botërore në dukje të rastësishme ka qenë gjithmonë një rrjet i fshehtë Illuminati i krijuar nga linjat e lashta të gjakut të ndërlidhura dhe degët e tyre, të cilat sot udhëhiqen nga trembëdhjetë familje elitare të bazuara në hierarkinë e ADN-së.

Këto përfshijnë familjet Rothschild, Rockefeller, si dhe shtëpitë Lorraine, Habsburg, Turn dhe Taxis, si dhe disa që janë shumë më pak të njohura për publikun e gjerë. Anëtarët e këtyre familjeve që kontrollojnë sistemin që kontrollon botën kanë ADN që është e ndryshme nga ajo e pjesës tjetër të njerëzimit.

ADN-ja është një plan për karakteristikat tona fizike, por shumë më tepër se kaq. Ishte ky ndryshim në ADN që çoi në pretendimet e linjave të gjakut mbretërorë në mbarë botën për "të drejtën e tyre hyjnore" për të sunduar. "E drejta hyjnore" është, në fakt, e drejta për të qeverisur falë ADN-së së dikujt.

Gjithçka bazohet në gjenetikën e tyre.E drejta "hyjnore" për të sunduar nuk ka të bëjë me "hyjnoren", por lidhet me origjinën reale të atyre linjave të gjakut. Ata pretendojnë se vijnë nga "zotat e botës së lashtë", dhe se cilët ishin ata "zota" do të flasim më vonë.

Këto familje "mbretërore" janë ndërthurur vazhdimisht që nga kohërat e lashta në përpjekje për të ruajtur ADN-në e tyre. Ajo që është interesante të theksohet është

se të njëjtën gjë bëjnë edhe sot familjet Illuminati. Pse? Sepse ata janë të gjithë anëtarë të së njëjtës linjë gjaku.

Linjat e gjakut "hyjnore" nga Sumeri dhe Babilonia e lashtë (Iraku i sotëm), Egjypti, Lugina Indus dhe pjesë të tjera të botës u përhapën në të gjithë Evropën, duke u bërë familje mbretërore dhe aristokratike që sunduan kontinentin dhe pjesën më të madhe të botës përmes si: Perandoria Britanike dhe Franca, Belgjika, Holanda, Gjermania dhe vendet e tjera më të forta në Evropë.

Kur populli filloi të rezistonte dhe të refuzonte diktaturën e hapur të qeverisë mbretërore, linjat e gjakut filluan të veprojnë fshehurazi dhe në fshehtësi.

Disa studiues flasin për një prejardhje "mbretërore", me origjinë nga një vend - Egjypti i lashtë. Unë nuk jam dakord me këtë. Nuk ka dyshim se Egjypti ka një rëndësi të madhe për Iluminatët, por ata ishin të pranishëm edhe në pjesë të tjera të botës. Ata lëvizën në të gjitha drejtimet dhe u lidhën me njëri-tjetrin duke u martuar me degë të tjera të së njëjtës origjinë.

Egjipti, Sumeri, Babilonia, Azia dhe Kina janë zonat ku kanë origjinën shumica e linjave të gjakut Illuminati, por ato nuk i përkasin asnjë race në Tokë. Edhe pse në historinë zyrtare vëmendja përqendrohet te meshkujt si bartësit kryesorë të pushtetit dhe autoritetit, në këto linja gjaku ADN-ja e tyre specifike e transmetuar prej shekujsh kalon përmes femrave dhe trashëgimia e tyre gjenetike transmetohet me ndihmën e të ashtuquajturës ADN mitokondriale.

Anëtarë të këtyre linjave të lashta të gjakut janë bërë dhe vazhdojnë të jenë presidentë dhe kryeministra, dhe ata janë në krye të institucioneve dhe organizatave më të rëndësishme bankare dhe të tjera.

Dorë e fshehur

Bushët janë gjithashtu të lidhur me familjen anglo-amerikane Grossvenor, nga e cila rrjedhin Dukat e Westminsterit, të cilët zotërojnë shumë nga pasuritë e paluajtshme më të vlefshme të Londrës, kryesisht në qytetin e Londrës, qendra globale e Iluminatit.

Është e ngjashme kudo tjetër në botë. Credo Mutwa, shamani suprem dhe historiani zyrtar i popullit zulu në Afrikë, më tha se një numër shumë i madh liderësh afrikanë që u emëruan në pozita të pushtetit pasi sundimtarët kolonialë i dhanë kontinentit të tyre "pavarësinë" vinin nga linjat e gjakut të mbretërve afrikanë dhe mbretëreshat, të cilët pretendonin se ishin pasardhës të të njëjtëve "perëndi" si homologët e tyre në Evropë.

Kjo për shkak se linjat e gjakut mbretëror dhe rrjeti i shoqërive sekrete Illuminati që manipulojnë botën kanë qenë forca pas të gjitha perandorive të mëdha në histori.

Në kohët e lashta, Sumeri dhe Babilonia ishin selitë kryesore të Iluminatit në vendin që ne e quajmë Irak sot, por edhe Egjypti kishte një rëndësi të madhe për ta. Pas Babilonisë, rrjeti i linjave të gjakut Illuminati e zhvendosi selinë e tij në Romë.

Ishte gjatë Perandorisë Romake dhe krijimi i kishës, domethënë kristianizmi i institucionalizuar. Kisha Katolike Romake, e cila kontrollohet nga një shoqëri sekrete jezuite, është ende në qendër të operacioneve të Iluminatit.

Pas rënies së Perandorisë Romake, selia "operative" u zhvendos në Evropën veriore dhe për disa kohë u vendos në Amsterdam të Holandës. Kjo ishte në kohën

kur Holanda filloi të krijonte perandorinë e saj përmes kompanisë holandeze të Indisë Lindore, me qendër në Afrikën e Jugut.

Në 1688, William of Orange - një anëtar i një prej linjave të gjakut - pushtoi Anglinë nga Holanda, duke marrë fronin në 1689 si William III. Ai sundoi së bashku me Mbretëreshën Mari, dhe më pas në mënyrë të pavarur, pas vdekjes së saj në 1694.

Atë vit, ai nxori statutin mbi bazën e të cilit u krijua Banka e Anglisë, dhe kështu filloi të shfaqej sistemi bankar global. Bankat dhe borxhet e fabrikuara bankare kanë qenë gjithmonë asetet kryesore që linjat e gjakut kanë përdorur për të kontrolluar njerëzimin.

Në atë kohë, linjat e gjakut dhe rrjeti i shoqërive të tyre sekrete e zhvendosën qendrën e tyre operative në Londër, dhe ajo që pasoi, natyrisht, ishte Perandoria e madhe dhe e fuqishme Britanike.

Megjithatë, nuk ishte perandoria "britanike", por linjat e gjakut të Iluminatit të vendosura në Britani. Me zgjerimin e mëtejshëm të perandorive britanike dhe të tjera evropiane në të gjitha pjesët e botës, linjat e gjakut të Iluminatit u "eksportuan" në të gjitha kontinentet, duke përfshirë - që është me rëndësi të madhe sot - Amerikën e Veriut.

Me fillimin e dobësimit dhe rënies së perandorive evropiane, veçanërisht në shekullin e 20-të, u krijua përshtypja se ato koloni - si Amerika, Afrika, Azia dhe Australia - fituan "pavarësi" por nuk e bënë. Në vend të kësaj, linjat e gjakut të Iluminatit kanë zëvendësuar vetëm kontrollin e hapur me kontroll të fshehtë shumë më efektiv - duke manipuluar ngjarjet me ndihmën e një "dore të fshehur" që publiku nuk e di se ekziston.

Dhe ndërsa perandoritë në dukje ishin shpërbërë, Iluminati në kolonitë e tyre "ish", përfshirë Shtetet e Bashkuara, lanë linjat e gjakut dhe një rrjet shoqërish sekrete përmes të cilave ata veprojnë edhe sot.

37. Një shkencëtar amerikan pohon: Njerëzimi evoluoi në një planet tjetër dhe u transferua në Tokë

Në librin e tij, ekologu amerikan Dr. Ellis Silver deklaroi se njerëzit erdhën në Tokë nga diku tjetër në hapësirë, duke ofruar argumente rreth fiziologjisë njerëzore që sugjerojnë se ne nuk kemi evoluar me forma të tjera të jetës në Tokë, por kemi ardhur nga një pjesë tjetër e universit. dhjetëra mijëra vite më parë.

Shumë studiues kanë arritur në përfundimin se qeniet njerëzore nuk e kanë origjinën nga Toka.

Në këtë përfundim u arrit nga një tullumbace që u ul pas një fluturimi në lartësi të madhe, e mbuluar me forma mikroskopike të jetës nga hapësira.

Shumë shkencëtarë besojnë se njerëzit kanë origjinën nga Marsi për shkak të zbulimit të një minerali në meteorët nga Marsi. Një eksperiment tregoi se aminoacidet arritën në planetin tonë përmes kometave, gjë që tregon se jeta mund të përhapet kudo në sistemin tonë diellor.

Në librin e tij, ekologu amerikan Dr. Ellis Silver deklaroi se njerëzit erdhën në Tokë nga diku tjetër në hapësirë, duke ofruar argumente rreth fiziologjisë njerëzore që sugjerojnë se ne nuk kemi evoluar me forma të tjera të jetës në Tokë, por kemi ardhur nga një pjesë tjetër e universit. dhjetëra mijëra vjet më parë.

A ju duket çmenduri kjo? Sigurisht që nuk përputhet me atë që kemi menduar deri tani, por duhet të fillojmë t'i shikojmë gjërat nga një këndtjetër nëse duam të kuptojmë se nga kemi ardhur dhe si. Dr. Silver deklaroi se libri i tij bazohet në punime shkencore që shqyrtojnë ndryshimet midis njerëzve dhe kafshëve.

"Vendi i plotëson afërsisht nevojat tona si specie, por ndoshta jo në atë masë sa mendoi ai që na solli këtu", tha Silver.

Silver beson se disa sëmundje kronike që prekin racën njerëzore, si dhimbja e shpinës, janë një shenjë e rëndësishme që njerëzit në të vërtetë kanë evoluar në një botë ku graviteti është më i dobët. Argjendi gjithashtu tregon për tipare që janë unike për njerëzit, siç është fakti që koka e foshnjës njerëzore është relativisht e madhe dhe shkakton vështirësi në lindjen e fëmijës, madje edhe vdekjen e një nëne ose fëmijë, ose të dyja. Silver thotë se asnjë specie tjetër në Tokë nuk ka një problem të tillë, duke treguar gjithashtu 223 gjene që njerëzit i kanë dhe speciet e tjera jo. Silver beson se raca njerëzore ka të meta serioze dhe se ka prova të shumta që sugjerojnë se ne nuk kemi ardhur nga Toka.

"Të gjithë jemi të sëmurë kronikë. Nuk mund të gjesh asnjë person që është plotësisht i shëndetshëm dhe që nuk ka absolutisht asnjë problem", tha Silver. "Unë besoj se shumë nga problemet tona rrjedhin nga fakti se orët tona të brendshme kanë evoluar në një ditë 25-orëshe (siç kanë vërtetuar shumë studiues), ndërsa një ditë në Tokë zgjat vetëm 24 orë".

Përveç provave në librin e Silver, duhet të përmendim disa kërkime të fundit që tregojnë se njerëzit janë një specie që është modifikuar ose programuar gjenetikisht.

Edhe pse ne duhet të jemi speciet më të avancuara evolucionarisht në planet, shumë gjëra si rrezet e diellit, ushqimet e papërpunuara dhe sëmundjet e shumta kronike janë ende një problem për ne.

Silver pretendon se njerëzimi evoluoi në një planet tjetër dhe se ai u transferua në Tokë rreth 60.000 - 200,000 vite më parë.

A është vërtet e mundur që kemi ardhur nga një planet tjetër?

38. - 4 shenja që tregojnë se kjo nuk është jeta juaj e parë në Tokë

Gjithmonë je ndjerë jashtë vendit. Ju ende po mësoheni me të qenit njeri dhe mund të mos mësoheni kurrë me të.

Rimishërimi është besimi shpirtëror që shpirtrat largohen nga trupi pas vdekjes së trupit fizik dhe hyjnë në një trup të ri fizik pasi kalojnë një kohë të shkurtër në botën shpirtërore.

Disa kthehen për të lehtësuar karmën, disa kthehen për të zhvilluar më tej shpirtrat e tyre dhe disa kthehen për të shërbyer dhe ndihmuar të tjerët. Ka shumë prova shkencore për rimishërimin, disa prej të cilave i kemi renditur në këtë artikull.
Si e dini nëse keni jetuar në të kaluarën? Ka mënyra të ndryshme për të zbuluar nëse keni jetuar më parë në Tokë. Ju mund të vizitoni një hipnoterapist dhe të ktheheni shkurtimisht në një jetë të mëparshme, mund të meditoni dhe ndjeni një jetë të mëparshme në mënyrë intuitive, ose mund t'u kushtoni vëmendje disa prej karakteristikave tuaja që mund të tregojnë nëse keni jetuar më parë.

Është gjithashtu e mundur që ju të keni jetuar më parë, pa pasur ndonjë karakteristikë specifike. Këtu janë 4 shenja që tregojnë se kjo nuk është hera juaj e parë në Tokë:

1) I lexoni mirë njerëzit

Ju keni qenë në gjendje t'i lexoni njerëzit mirë që në fëmijëri. Vetëm duke parë dikë duke komunikuar për disa minuta, mund të identifikoni karakteristikat që zotëron një person dhe mënyrën e jetesës që ai jeton. Ndiheni sikur keni një program që nxjerr informacione për shpirtrat e tjerë. Kjo është për shkak se ju e keni parë arketipin e atij personi në një jetë të mëparshme më parë dhe jeni njohur me sjelljen dhe psikologjinë e përgjithshme të atij arketipi. Ju keni komunikuar me mijëra njerëz gjatë historisë suaj të shpirtrave, kështu që nuk ka asnjë arketip që nuk e keni hasur.

Nuk do të thotë që ju gjykoni, do të thotë thjesht se e perceptoni mirë. Ju ndoshta jeni ulur në një cep në një festë ose ndonjë mbledhje shoqërore dhe shikoni ndryshimet e komunikimit dhe energjisë që ndodhin rreth jush. Është edhe më i përshtatshëm për ju të shikoni nga ana se sa të merrni pjesë në bisedë.

Aftësia për të lexuar njerëzit gjithashtu ju lejon të merrni me mend kur dikush ju gënjen. E vëreni në sytë e tyre, ndjeni një ndryshim në fushën e energjisë ose në mënyrën se si i thonë fjalët. Ju e keni përjetuar këtë më parë, kështu që nuk jeni naiv shoqëror. Gjithmonë ka qenë e vështirë të të kontrollosh, sepse mund të shohësh qëllimet dhe dëshirat e vërteta të njerëzve të tjerë. Ju jeni thjesht të mirë për t'i ndjerë njerëzit në mënyrë intuitive.

2) Ju kënaqeni me izolimin

Ju pëlqen të kaloni kohë vetëm, por jo sepse ju pëlqen të jeni të vetmuar, por sepse ju pëlqen të jeni vetëm. Ju jeni të kënaqur me veten tuaj. Ju preferoni të jeni vetëm në port gjithë natën nën yje sesa në një festë, dhe më mirë të jeni vetëm në pyll sesa në qendër tregtare. Kjo nuk është për shkak se ju jeni një vetmitar, por sepse nuk keni nevojë për shoqëri për të konfirmuar vetëdijen tuaj. Ju e shihni vlerën e vërtetë në marrëdhënien tuaj me veten dhe shpirtëroren tuaj, jo në miratimin dhe pranimin tuaj shoqëror.

Kur e gjeni veten për herë të parë në këtë botë, përpiqeni të mësoni se si të luani lojën dhe t'i siguroni vetes një jetë të rehatshme. Kur keni qenë në këtë botë disa herë tashmë, ju tashmë e dini se është një lojë, kështu që as mos u shqetësoni ta luani atë.

Mund t'ju pëlqejë ende të dilni dhe të jeni të shoqërueshëm, por tashmë e dini se çfarë të prisni, pasi keni qenë mes njerëzve prej shekujsh. Ajo që ju kënaq më shumë është paqja e brendshme.

3) Nuk përshtatesh

Bini në sy kudo që jeni, në shkollë, në punë, në mbledhjet familjare. Gjithmonë je ndjerë jashtë vendit. Ju ende po mësoheni me të qenit njeri dhe mund të mos mësoheni kurrë me të. Nuk dini si të silleni "korrekt" në publik dhe bisedën e parëndësishme e konsideroni të dhimbshme. Ju nuk e kuptoni plotësisht se si punojnë njerëzit.

Ndihesh si një luan që mendon se ka qenë dele gjithë jetën. Pas disa jetësh në formën e një dele, luani kupton se ai është diçka më shumë se kaq. Kur kthehet në jetën e një dele, i duket e panatyrshme.

Ju jeni ata që do të filloni diskutimin për ëndrrat e kthjellta, të drejtat e kafshëve dhe spiritualitetin, ndërsa të gjithë të tjerët duan të flasin për motin dhe sportin. Kryesisht do të jeni ju që do të filloni biseda të tilla, por ndryshimi në interesa nuk është e vetmja gjë nga e cila ndryshoni.

Ju nuk dini vërtet si të përshtateni. Ndoshta e keni provuar më parë dhe keni dështuar. Kjo është mirë. Ju nuk e kuptoni pse disa njerëz janë të lumtur sepse i përshtaten modelit, sepse është e panatyrshme që ju të jeni konvencional. Është e mundur të bësh gjëra që janë të çuditshme për të tjerët, por jo sepse po përpiqesh të jesh ndryshe, por sepse nuk di të jesh "normal".

4) Ju keni një shpirt të zhvilluar

Njerëzit shpesh do t'ju drejtohen për këshilla, edhe nëse jeni shumë më i ri se ata. Ata e vlerësojnë këshillën tuaj sepse ju keni një urtësi të madhe për moshën tuaj. Është e mundur që kjo është arsyeja pse ju jeni këtu, për të ndihmuar të tjerët të zhvillojnë shpirtin e tyre.

Ju keni jetuar tashmë disa herë, kështu që kuptoni gjëra të tilla si durimi, ndershmëria dhe vetë-ekzaminimi. Është e natyrshme që ju të ndihmoni dikë që është në vështirësi, sepse pothuajse gjithmonë dini si t'i ndihmoni. Do të vazhdoni të përballeni me probleme në jetë, por do t'i qaseni me një pjekuri të caktuar. Ju mësoni shpejt kur bëhet fjalë për mësimet e jetës dhe gjithmonë dëgjoni me kujdes atë që ju thotë jeta.

Ajo që vlerësoni më shumë në jetë është mbledhja e mençurisë dhe përvojave të reja. Ju nuk jeni veçanërisht të shqetësuar për statusin shoqëror ose famën. Ju dëshironi të rriteni në një nivel shpirtëror, të bëheni një person më i mirë dhe të ndihmoni të tjerët të bëjnë të njëjtën gjë. Ky është shpërblimi më i madh për ju.

Ka shumë karakteristika të tjera të njerëzve që kanë jetuar tashmë në Tokë, por këto janë më të zakonshmet.

39. Njerëzit nuk vijnë nga Toka. Ky nuk është planeti i tyre dhe ata nuk ndihen të natyrshëm këtu

Në përputhje me teorinë se Toka konsiderohet një planet burgu, Dr. Ellis Silver teorizoi kohët e fundit se njerëzit nuk e kanë origjinën natyrshëm në këtë planet.

Këto teori bazohen në ndryshimet midis njerëzve dhe të gjitha specieve të tjera që banojnë në këtë planet. Teoria e Dr. Silver fokusohet në provat se lloji njerëzor nuk është i destinuar të jetojë në këtë planet, por është dërguar atje për një lloj ndëshkimi.

Elementet bazë që mbështesin këto teori janë si më poshtë:

Problemet e shpinës – Shpina dhe shpina janë një problem me të cilin po përballet njerëzimi për arsyen e qartë se njerëzit vijnë nga një mjedis me më pak gravitacion. Graviteti i fortë i Tokës përfaqëson një tendosje në skelet, duke shkaktuar dhimbje shpine.

Drita e diellit – Njerëzit, ndryshe nga speciet e tjera, mund të bëjnë banja dielli vetëm për një kohë të kufizuar, pa djegie. Kjo tregon faktin se trupi i njeriut nuk është projektuar për ekspozim të vazhdueshëm ndaj diellit.

Sëmundjet - Dr Silver pohon se njerëzit janë vazhdimisht të sëmurë, sepse ata evoluan në një mjedis që do të thotë 25 orë në ditë, jo 24 si në Tokë. Ai shprehet se njerëzit ende nuk janë përshtatur me këtë ndryshim.

Pakënaqësia me mjedisin e Tokës – Shumë njerëzve nuk u pëlqejnë ushqimet që rriten në mënyrë natyrale. Të tjerët nuk janë të lumtur të jetojnë në Tokë. Shumë thanë se kishin vizione dhe ëndrra të botëve të tjera me rrethana dhe kushte jetese të ndryshme që janë shumë më të mira se në Tokë. Ky është një tjetër tregues se njerëzit u sollën në Tokë nga diku tjetër.

Vështirësitë në lindje - Kokat e foshnjave janë shumë të mëdha, gjë që është problem për gratë kur lindin dhe që mund të çojë në vdekjen e nënës dhe fëmijës.

Duke u rritur - Dr. Silver nuk e përmend këtë fakt, por ai shfaqet në shumë teori më të vjetra. Në të gjitha speciet që banojnë në Tokë, pasardhësit bëhen shpejt të aftë për të bërë shumë gjëra, nga disa minuta deri në tetë javë pas lindjes. Pasardhësit e njeriut janë plotësisht të pafuqishëm deri në moshën dhjetë vjeçare. Më pas duhen të paktën pesë vjet të tjera që ajo të mësohet me detyrat dhe përgjegjësitë e saj. Kjo nuk vërehet në asnjë specie tjetër.

Progresi - Qeniet njerëzore bëjnë diçka që asnjë specie tjetër nuk e bën - ata përdorin mënyra të jashtme për të kompensuar të metat e tyre fizike. A keni parë ndonjëherë një buf të mbajë syze të vërteta?

Sjellja - Luanët dhe mishngrënësit e tjerë gjuajnë për të ngrënë dhe luftojnë për të siguruar riprodhimin. Shumica e luftimeve në mbretërinë e kafshëve zhvillohen në të vërtetë për të riprodhuar dhe prodhuar ushqim. Kur përcaktohet një fitues, beteja përfundon. Në asnjë specie tjetër nuk ka ndonjë hakmarrje dhe sulme parandaluese ose nevojë për të krijuar armë vdekjeprurëse.

Për të gjitha teoritë, ky është një nga argumentet më të rëndësishme - natyra e lindur e dhunshme. Siç tha një gazetar gjatë Luftës së Dytë Botërore: "Njerëzit vrasin veten sepse u pëlqen ta bëjnë këtë".

Dr Silver shprehet se kjo është arsyeja kryesore pse njerëzimi u dërgua në Tokë në burg, ku duhet të mësojë se si të sillet. Duket se gjërat janë përkeqësuar që atëherë.

Sipas tij, libri i botuar nga doktor Silver nuk është një studim, por një ide për diskutim. Ky libër përforcon teori të tilla si se njerëzimi arriti në Tokë me anije kozmike pasi u arratis nga bota e shkatërruar, ose se njerëzimi u soll në Tokë si një eksperiment në evolucion.

Teoria, siç pritej, u prit me shumë kritika dhe skepticizëm nga shkencëtarë të tjerë. Mirëpo, ka pasur edhe mendime pozitive, siç është mendimi i prof. Wainwright i Universitetit të Sheffield, i cili pretendon se jeta vjen vazhdimisht në Tokë nga botët e tjera.

Derisa shkenca të gjejë prova të padiskutueshme të origjinës së njerëzimit, gjithmonë do të ketë prova dhe rrethana që mbështesin një teori tjetër. Megjithatë, njeriu është padyshim specia që është më e ndryshme nga të gjitha speciet e tjera në planet. I takon shkencës të provojë pse.

40. Ekologu amerikan provon se alienët i kanë burgosur njerëzit në Tokë mijëra vite më parë

Sa prej jush mbështesin teorinë e hipotezës panspermia, që do të thotë se jeta në Tokë u soll nga një baktere, e përzier në pluhur kozmik, arriti në asteroidë apo meteorë? E pra, ka një mundësi për çdo gjë në këtë Univers për shkak të pafundësisë së tij. Dr. Ellis Silver, një autor i librit "Njerëzit nuk janë nga Toka: një vlerësim

shkencor i provave" ka një besim të fortë se jeta në tokë e ndezur nga alienët mijëra vjet më parë.

Sipas tij, njerëzit duhet të ishin bërë raca më e fortë në univers, por trupi i vdekshëm nuk arriti të lulëzonte në mjedisin e Tokës, ai mund të dëmtohet lehtë nga drita e diellit, katastrofat natyrore dhe sëmundjet.

Ai tha: "Mendohet se njerëzimi është lloji më i zhvilluar në planet, por çuditërisht është i papërshtatshëm dhe i pajisur keq për mjedisin e Tokës: i dëmtuar nga drita e diellit, një mospëlqim i fortë për ushqimet që ndodhin në mënyrë natyrale, përqindjet qesharake të larta të sëmundjeve kronike dhe më shumë".

Prova se njerëzit nuk ishin të evoluar në Tokë

Përveç kësaj, ai tha se gjatë lindjes, koka e foshnjës është tepër e madhe që nëna të shtyjë jashtë, gjë që ndonjëherë shkakton vdekje ose edhe vdekje. Por asnjë kafshë në këtë planet nuk ka probleme të tilla.

Ellis beson fort se Toka është një lloj burgu galaktik i bërë nga alienët për t'u dhënë njerëzve një mësim sjelljeje siç tha Matilda O'Donnell McElroy, Rreshtere e Lartë Rreshtere e Forcave Ajrore të Ushtrisë së Grave, Korpusi Mjekësor i Forcave Ajrore gjatë Incidentit Roswell.

Sipas teorisë së Evolucionit të Çarls Darvinit me përzgjedhjen natyrore, "individët që janë të përshtatur dobët me mjedisin e tyre, ka më pak të ngjarë të mbijetojnë dhe të riprodhohen. Prandaj gjenet e tyre ka më pak të ngjarë të transmetohen në brezin tjetër".

Ajo thjesht thotë se natyra lejon vetëm ato specie që janë të përshtatshme për mbijetesë. Atëherë pse njerëzit nuk po zhvillohen tani? Nëse njerëzimi ka evoluar nga shimpanzetë, atëherë pse majmunët nuk po evoluojnë?

Ellis shkroi në librin e tij se asnjë qytetërim nuk mund të mbijetojë në Tokë për shkak të të gjitha llojeve të fatkeqësive natyrore, pasi një numër i madh njerëzish vdesin për shkak të këtyre fatkeqësive. Toka është shumë larg nga qendra e Milkyway (Rruga e Qumshtit), kështu që është e vështirë për të gjetur forma të tjera jetësore ose qytetërime galaktike. Ai beson se kjo është arsyeja pse alienët zgjodhën Tokën si vendin e përsosur.

Në krahasim me kafshët e tjera, njerëzit janë shumë prapa forcës dhe madhësisë fizike. Kafshët e egra si tigrat mund të vrasin lehtë një njeri. Ellis gjithashtu deklaroi se nuk ka asnjë mënyrë që njerëzit mund të kishin mbijetuar në natyrë në të kaluarën. Të gjitha këto shenja e bënë Elisin të thoshte se njerëzimi kishte evoluar në një planet tjetër dhe pastaj u transportua në Tokë 200.000 vite më parë.

Në librin e tij të fundit -"SuperMars: Nga erdhëm me të vërtetë dhe ku do të shkojmë kur bota të përfundojë". Ellis Silver pohoi se një planet i ngjashëm me Marsin u përshtatet njerëzve sa Toka. Atëherë si përfunduam në planetin e gabuar? Mund të ketë një planet tjetër Mars në një galaktikë tjetër, ku paraardhësit tanë të vërtetë jetojnë ende.

41. Toka është burgu kozmik në të cilin jemi sjellë! - Ja çfarë ndodhë …

A është Planeti Tokë një burg që na kanë sjellë alienët? A ka pyetur ndokush se ndoshta, thjesht ndoshta, Toka është një burg planet në të cilin janë sjellë njerëzit?

Kjo është një teori në të cilën shumë njerëz besojnë, sepse lidhja është evidente dhe provat është e vështirë të injorohen.

Shumica e teorive bazohen në faktin se njerëzit janë të vetmet qenie në planet që priren të konsumojnë shpejt fizikisht, nuk i pëlqejnë disa ushqime, vuajnë nga sëmundje kronike dhe kanë përqindje të lartë të vdekjeve të të porsalindurve.

Ne jemi pasardhës të banorëve të kaluar të Tokës që synonin të izolonin ose ndalonin sëmundjet mendore, vrasjet dhe krimet. Megjithatë, ne jemi po aq të prirur ndaj tij si paraardhësit tanë, dhe siç janë ata, nuk mund t'i shpëtojmë faktit që jemi të aftë të trashëgojmë sëmundje mendore ose sjellje kriminale.

Askush nuk ka faj për këtë rrugë të natyrës njerëzore që na solli kodin gjenetik. Nuk ka shpëtim nga ajo pjesë e qenies njerëzore e prirur ndaj dhunës, epshit, hakmarrjes, vjedhjes, madje edhe vrasjes. Megjithatë, është e paimagjinueshme që speciet tona të shkaktojnë tmerre perverse.

Ne gënjejmë, mashtrojmë, vrasim, përdhunojmë dhe sikur të mos mjaftonte, dominojmë burimet natyrore dhe i ndotim ato. Duket sikur asgjë nuk mund t'i shpëtojë tmerrit që u imponojmë fëmijëve, qenieve të tjera në planet apo qytetërimeve të largëta ndërplanetare.

Por duket sikur Toka është një burg strategjik i zgjedhur me kujdes për shkak të përbërjes së tij për format e jetës humanoide. Teoria se Toka është një burg sugjeron se paraardhësit tanë u mblodhën në vende në kontinente dhe klima të ndryshme me ndihmën e një përzgjedhjeje të kujdesshme bazuar në ngjyrën, madhësinë, formën dhe gjuhën e Kro-Magnonëve. Kujtimet u fshinë para se të vendoseshin në Tokë.

Besohet se nëse mbijetesa është e mundur në burgje, ata mund të bashkëjetojnë dhe të ndërtojnë marrëdhënie dhe të çiftëzohen me speciet humanoide në Tokë.

Sa gabim kishin!

Së shpejti, qeniet njerëzore dominuan Tokën, të udhëhequr nga Cro-Magnons të cilët ndikuan në zhdukjen e Neandertalëve pas vetëm disa mijëra vjetësh. Ata që sunduan sipërfaqen e tokës për më shumë se 200.000 vite.

Mërgimi i Cro-Magnons shkoi sipas planit, por me sa duket, kthesa e papritur e ngjarjeve vërtetoi se të gjitha supozimet ishin të gabuara. Grupi i parë i të burgosurve nuk ishte i mundur menjëherë pasi paraardhësit tanë filluan të ndërtonin qytetërime të vogla ndërplanetare.

Vendi, siç e shohim tani, është rezultat i historisë njerëzore, i treguar përmes aftësive në fushën e arkitekturës, artit, gjuhës së shkruar, bujqësisë, blegtorisë, matematikës dhe fizikës së avancuar, fesë, ligjit, qeverisë dhe teknologjisë.

Por njerëzit nuk u riprodhuan me forma të tjera të jetës, por i manipuluan dhe i shkatërruan në mënyrë sistematike. Për të gjitha këto, Toka ka dëshmuar egërsinë e njeriut modern.

Por çfarë ndodh me përparimet e pabesueshme inteligjente dhe teknologjike? Testimi i memories gjenetike ka shkaktuar ndryshime në inteligjencë dhe në vend të përparimit, ka pasur nënpozita të ndryshme.

Të tjerë besojnë se paraardhësit tanë u ekzaminuan përpara se të kujtoheshin "gjenetikisht", ndërsa të tjerë nuk dyshojnë se paraardhësit e tyre u zhvilluan në mënyrë të pavarur.

Ky është një rrugë pa krye dhe kontakti shtesë nuk u lejua. Edhe pse ka marrëveshje për vëzhgimin e planetit si burg, ka disa kufizime në mjedise. me faktin

se ngjarja më e madhe në 10 milionë vite të Tokës është ardhja e paraardhësve dhe vendosja me Neandertalët.

Sigurisht, jo të gjithë pajtohen me mënyrën se si erdhën paraardhësit në planet. Por kush e di? Përgjigja mbetet e panjohur.

Meqenëse kemi të bëjmë me Tokën si një planet burgu, kjo është probabiliteti që ne të jemi disi të huaj në Tokën që ne e quajmë planetin tonë.

Ne njerëzit mendojmë pafund për origjinën dhe pyetja themelore është "çfarë jam unë" dhe "nga kemi ardhur"? Këto pyetje kanë çuar në debate të pafundme mes shkencëtarëve dhe besimtarëve.

Përgjigjet e këtyre pyetjeve nuk janë njësoj të vlefshme, por janë mjaft interesante. Disa përgjigje kanë çuar në spekulime të "po sikur". Ky është një shembull i përsosur i hipotezës së "planetit të burgut".

Dr. Ellis Silver merret me këtë temë. Silver shpjegon se njerëzit janë alienë dhe citon si dëshmi sesi njerëzit janë përshtatur me mjedisin. Disa nga provat janë tendenca ndaj djegieve të lëkurës, vdekshmëria e lartë e foshnjave, sëmundjet kronike dhe të ngjashme.

Silver shton gjithashtu: "Shumë njerëz mendojnë se nuk i përkasin këtu dhe se diçka nuk është në rregull".

Megjithatë, pyetja mbetet, pse e gjetëm veten në Tokë dhe kush na dërgoi atje? Sipas Dr. Ellis, natyra e dhunshme e racës njerëzore është përgjigja. Derisa njerëzit të mësojnë si të sillen, ne jemi të dënuar me këtë burg.

A mund t'i vëzhgojmë këto pretendime pa prova? Shumë janë skeptikë në lidhje me këtë teori, sepse shumica e argumenteve bazohen në vëzhgimin selektiv të dallimeve të specieve. Për shembull, hardhucat nuk kanë djegie nga Dielli.

Silver beson se arsyeja pse njerëzit kanë djegie është sepse ne nuk vijmë nga ky planet. Na sollën këtu.

Një tjetër provë është ngjashmëria 99% midis shimpanzeve dhe majmunëve në gjenetikë. Kjo sugjeron që ne kemi një histori të ngjashme evolucionare prej 5-6 milionë vitesh. Më pas, ne ndajmë procese të ngjashme metabolike.

Sipas Dr. Bernhard Haubold, një ekspert i bioinformatikës, kjo do të thotë se "ka pasur një paraardhës universal" dhe se "të gjitha qeniet e gjalla janë të lidhura".

Gjithashtu, një rritje e vdekjeve të të porsalindurve, për shkak të sëmundjeve, ushqimit të keq apo faktorëve mjedisorë. Truri i njeriut i përgjigjet mirë kanabisit që ekziston në të gjithë botën. Kjo nuk është rastësi.

Ju mund të shihni ngjashmërinë e teorisë së Ellis me pretendimet biblike për paraardhësit. Në Bibël ne jemi të dëbuar nga Parajsa. Kjo është dëshmi e dukshme se njerëzit janë të dënuar të jetojnë në Tokë dhe ne do të kthehemi në një parajsë ku mbretëron harmonia dhe paqja nëse nuk lëndojmë njëri-tjetrin.

Jeta në Tokë vështirë se është e përsosur, por vështirë se dikush mund ta quajë ekzistencën e jetës një burg. Por përsëri, a është e vështirë?

A jemi ne, raca njerëzore, nga Toka?

Pavarësisht se si e shihni, ka një botë të panjohur në galaktikë. Pse? Nëse ne ekzistojmë në Tokë si paraardhësit tanë, atëherë planetët e tjerë kanë forma jete që kanë jetuar pa dijeninë dhe aftësinë tonë për ta vërtetuar atë. Nëse kjo është e vërtetë, a nuk do të rikthehej pyetja: "A jemi ne alienët të bllokuar në Tokë?" dhe "A është Planeti Tokë një burg?"

Një grup njerëzish beson se nuk ka asnjë provë konkrete, as shkencore dhe as ndonjë tjetër, për evolucionin modern njerëzor në Tokë.

Shkencëtarët nuk do të pajtohen nëse nuk marrin prova të forta. Një e vërtetë mbetet - mundësia është ekstreme, që diku të jetë një univers ku ka jetë.

Duke folur logjikisht, ekziston mundësia që jeta të mos jetë selektive në të gjithë universin. Mund të përmbledhim se nëse ka jetë atje, ka planetë të ngjashëm me Tokën.

Jeta që ne njohim mund të ekzistojë diku tjetër. Prandaj, është e mundur që origjina jonë të jetë jashtëtokësore.

Pse provat, përmes rrethanave, çojnë në mundësinë që ne në fakt jemi të mërguar në Tokë?

Shumë besojnë se ne u dëbuam këtu për shkak të natyrës sonë. Por e vetmja zgjidhje që do të çonte në këtë është të gjurmoni ata që ende janë të shtyrë nga instinkti parësor. Dallimi në atributet fizike është pjesë e përshtatjes evolucionare.

Ju mund të pyesni veten, nëse ne jemi kaq të devijuar, pse nuk na integruan në shoqëri pas riparimit gjenetik? Ka dy arsye të mundshme.

Së pari, diçka duhet të ketë shkuar keq me manipulimin gjenetik. Të tjera, sipas ligjit integrues, modifikimi i dhunshëm gjenetik është shkelje e të drejtave civile dhe është e ndaluar.

Nevoja për të izoluar një burrë me sjellje të dhunshme dhe të paqëndrueshme mendërisht është bërë aq e fortë sa ata janë përzgjedhur dhe arrestuar.

Kur paraardhësit tanë arritën në tokë, ishte në kushte që përfshijnë:

- Fshirja e kujtesës
- Pa teknologji dhe mjete
- Planeti për mërgim duhet të ketë një klimë të ngjashme me atë nga e cila u dëbuan
- Kontakti, ndihma ose ndërhyrja në zhvillim është e ndaluar
- Dallimi i madh midis burgjeve dhe qytetërimit ndërgalaktik
- Monitorimi periodik i të burgosurve

Kur ky plan u zbatua, kishte shpresa se natyra do ta zgjidhte këtë problem. Por ja ku jemi, ende të paparashikueshëm

A do të ndryshojë ndonjëherë kjo?

Komiteti i Përzgjedhjes zgjodhi me kujdes Tokën dhe paraardhësit u sollën në anije kozmike. Kështu u bëmë - kështu filloi burgosja jonë.

Ndoshta një ditë, kur të kapërcejmë besimet tona të kufizuara, lakminë, agresionin dhe çdo kufizim të shtyrë nga egoja, ne mund të kthehemi në familjen tonë galaktike dhe të jetojmë në paqe, të udhëtojmë lirshëm dhe të eksplorojmë jetën si dikur.

42. Shkencëtarët kanë arritur në përfundimin se njerëzit nuk kanë evoluar së bashku me jetët e tjera në Tokë

Sipas një libri të diskutueshëm të shkruar nga ambientalisti dhe ekologu i njohur Dr. Ellis Silver, qeniet njerëzore nuk kanë evoluar së bashku me format e tjera të jetës në Tokë.

Në fakt, njerëzimi nuk e ka origjinën fare nga ajo lloj jete, por ka evoluar diku tjetër dhe është transferuar në Tokë (si Homo Sapiens plotësisht i zhvilluar) midis 60.000 dhe 200.000 vite më parë.

Po sikur të kërkojmë jetë jashtëtokësore pa e ditur se në fakt jemi alienë në Tokë?

Një teori e re e paraqitur nga Dr. Ellis Silver thotë se ka disa shenja në racën njerëzore që tregojnë se qeniet njerëzore nuk evoluan së bashku me format e tjera të jetës në Tokë, që në fund të fundit do të thotë se ne jemi alienë që ne gjithmonë kërkojmë.

Libri, "***Njerëzit nuk janë nga Toka: Një vlerësim shkencor i provave***", është në thelb një përmbledhje e provave pro dhe kryesisht kundër evolucionit njerëzor në Tokë. Në libër, ambientalisti dhe ekologu kryesor Dr. Ellis Silver kalon një vlerësim të trembëdhjetë hipotezave dhe shtatëmbëdhjetë faktorëve që tregojnë se njerëzit nuk janë nga Toka.

Supozohet se njerëzimi është specia më e zhvilluar në planet, dhe megjithatë është çuditërisht e papërshtatshme dhe e pajisur dobët për mjedisin në Tokë: ata janë të dëmtuar nga rrezet e diellit, urrejnë ushqimin natyral, përqindjet shumë të larta të sëmundjeve kronike dhe më shumë, thotë Dr. Ellis në një intervistë.

Sipas Dr. Ellis, njerëzit mund të vuajnë nga dhimbja e shpinës sepse speciet tona fillimisht evoluan në një planet tjetër me më pak gravitacion, duke shtuar misteret, Dr. Ellis gjithashtu thekson se është e çuditshme që të sapolindurit kanë kokë të madhe dhe e bëjnë të vështirë nënat për të lindur.me pasoja fatale si për nënën ashtu edhe për fëmijën.

Sipas Dr.Elisa, asnjë specie tjetër në Tokë nuk e ka këtë problem.

Por përveç shumë teorive "të diskutueshme" që parashtron Dr. Ellis, ai gjithashtu sugjeroi që qeniet njerëzore nuk janë "të dizajnuara" për t'u ekspozuar ndaj diellit siç janë këtu në Tokë, sepse nuk janë në gjendje të "bëjnë banja dielli" për më shumë. se një javë ose dy, ndryshe nga speciet e tjera në Tokë, si hardhuca - dhe nuk mund të ekspozohen në diell çdo ditë pa probleme.

Përveç kësaj, Dr. Ellis shpjegon se njerëzit janë pothuajse gjithmonë të sëmurë dhe se kjo mund të jetë për shkak se trupi ynë ka evoluar për të pritur 25 orë në ditë, jo 24 siç dëshmohet nga studiues të shumtë të gjumit.

Dr Ellis thotë se kjo nuk është një gjendje moderne; të njëjtët faktorë mund të gjurmohen gjatë gjithë historisë së njerëzimit në Tokë.

Pra, nga vijmë ne? Sipas Dr. Ellis, Neandertalët ka shumë të ngjarë të jenë kryqëzuar me specie të tjera, ndoshta nga sistemi yjor Alpha Centauri - i cili është një nga sistemet diellore më të afërta me Tokën - në të kaluarën e largët, dhe kanë marrë njerëzit modernë.

Sipas Dr. Ellis, ka miliona njerëz në mbarë botën që "ndjejnë" se nuk i përkasin Tokës.Dr Ellis shpjegon: "Kjo sugjeron, të paktën për mua, se njerëzimi mund të ketë evoluar në një planet tjetër dhe se ne mund të jemi sjellë këtu si specie shumë të zhvilluara. Një nga arsyet për këtë është se Toka mund të ketë qenë një planet burg, sepse ne dukemi se jemi një specie natyrale e dhunshme dhe jemi këtu derisa të mësojmë të sillemi".

43. Shkencëtarët thonë se njerëzit nuk janë tokësorë!

Origjina e jetës në Tokë ka qenë temë e debateve të nxehta që nga kohët antike. Por, tema rreth origjinës së njeriut është edhe më interesante. Si u bë që ne të jemi krijesa më inteligjente në planet? Teoria e evolucionit, apo thënë vrazhdët, krijimi i njeriut nga majmuni, tani ka gjithnjë e më pak mbështetës. Libri i ri, i shkruar nga ekologu amerikan, Dr. Ellis Silver, mban titullin ***"Humans are not from Earth"***, apo në shqip, ***"Njerëzit nuk janë nga Toka".*** Autori në fjalë thotë se njerëzit, për dallim nga krijesat e tjera, mund të kenë ardhur nga jashtë Tokës. Silver ofron dëshmi duke u bazuar në fiziologjinë e njeriut. Ai thotë se njeriu është sjellë në Tokë nga jashtëtokësorët, me dhjetëra mijëra vjet më parë. Silver insiston se libri i tij bazohet në fakte shkencore, duke pasur parasysh dallimin midis njerëzve dhe kafshëve të tjera.

"Toka përafërsisht i plotëson nevojat tona si specie, por ndoshta jo deri në atë masë sa që kishin menduar ata që na sollën këtu", ka thënë Silver në një intervistë. Sëmundjet si dëshmi Silver thotë se disa sëmundje kronike të njeriut, sikur që është p.sh. dhembja e shpinës, flasin se njeriu mund ta ketë origjinën nga ndonjë planet me gravitacion më të ulët. Më pas, Silver vë në pah edhe faktin se njerëzit kanë 223 ekstra gjene, të cilat nuk gjenden te asnjë specie tjetër. Ai mendon se edhe fakti që njerëzit vuajnë nga shumë sëmundje, ku është e pamundur që të gjendet një njeri 100% i shëndoshë, është dëshmi se njerëzit e kanë të vështirë të përshtaten për jetë në Tokë.

Ekspertët kanë konstatuar se organizmi ynë është programuar ashtu që të përshtatet me një ditë që zgjat 25 orë, e jo 24, sa zgjat dita e Tokës. Shkencëtarë tjerë thonë se, duke analizuar ADN-në e njeriut, vihet në përfundim se ne jemi një specie e programuar.

Kur jemi sjellë në Tokë

Ata thonë se shumë njerëz, të paktën një herë në jetën e tyre, janë ndier sikur nuk janë nga këtu dhe se këtu, diçka, nuk është krejt në rregull. "Teza ime", thotë Silver "nënkupton se njerëzit janë sjellë në Tokë si qenie të evoluuara midis 60.000 dhe 200.000 vite më parë". Debati rreth origjinës njerëzore është intensifikuar gjatë viteve të fundit. Simulimet kompjuterike në Laboratorin kombëtar "Lawrence Livermore" në SHBA, kanë konstatuar se aminoacidet, blloqet ndërtuese të qenieve të gjalla, mund të kenë mbërritur në Tokë me anë të kometave, apo meteorëve, gjë që sugjeron se mund të ketë jetë edhe në planetët e tjerë, apo në satelitët e tyre natyrorë.

44.Njerëzit e lashtë kanë jetuar në Tokë, kur Hëna nuk ekzistonte ende në qiell…

Dëshmitë e një kohe kur Hëna nuk ekzistonte mund të gjenden në shkrimet dhe traditat e lashta. Demokriti dhe Anaksagora përmendin se ka qenë një kohë kur Hëna nuk mund të shihej në qiellin e natës.

Duke përshkruar historinë e rajonit grek të Arkadisë, Aristoteli shkruan se Pellazgët kanë jetuar në atë zonë që në kohët e lashta, në kohën kur Hëna nuk ekzistonte.

Apollonius i Rodosit përmend diçka të ngjashme. Ai flet për një kohë kur jo të gjitha objektet qiellore ekzistonin në qiell, para gjeneratës së Deukalionit dhe Pirros

(para kataklizmës), kur Hëna nuk ekzistonte dhe të vetmit njerëz që ekzistonin ishin Pellazgët që jetonin në malet e Arkadisë. (Rajoni grek).

Këta banorë të Arkadisë njiheshin edhe si Proselenes (në greqisht), që do të thotë: "Ata që ishin para Hënës", "Parahënorë".

Në veprën e Plutarkut "Moralet" gjejmë si më poshtë: "Kishte arkadë të ndjekësve të Evanderit, të ashtuquajturit popull parahënor".

Në mënyrë të ngjashme, Ovidi shkroi: "Thuhet se Arkadianët zotëronin tokën e tyre përpara lindjes së Zeusit, dhe njerëzit janë më të vjetër se Hëna".

Stefani i Bizantit shkroi: "Arkadianët dhe gratë ekzistojnë edhe para Hënës". Hipoliti i referohet legjendës se, "Arkadia solli Pellazgun, më të vjetër se Hëna".

Lucianos thotë në astrologjinë e tij se "Arkadianët në çmendurinë e tyre konfirmojnë se janë më të vjetër se Hëna".

Provat janë gjetur në pjesë të tjera të botës. Në Bolivi, simbolet në muret e oborrit të Kalasasaya (ndërtuar 13.000 p.e.s.) ofrojnë dëshmi se Hëna erdhi në orbitë rreth Tokës në një periudhë të caktuar kohore mijëra vjet më parë, shumë kohë përpara se historianët në rrjedhën kryesore të thërrisnin historinë e regjistruar.

Për më tepër, një portë kalendarike në të njëjtin vend ofron dëshmi se një satelit më i vogël dikur rrotullohej rreth Tokës.

Traditat gojore të indianëve kolumbianë nga Rrafshnalta e Bogotës në Kordilerat lindore të Kolumbisë datojnë që nga koha para Hënës.

"Në ditët e para, kur Hëna nuk ishte ende në qiej", thonë fiset e Chibhas.

Afrika gjithashtu ofron provat e saj. Sipas legjendës Zulu, Hëna u soll dyqind breza më parë nga dy vëllezër në formë aliene, Vovane dhe Mpanku.

Çfarë do të thotë e gjithë kjo?

Kujtimi i lashtë i Tokës ku jetojnë njerëzit pa Hënë ka kaluar brez pas brezi, duke formuar traditat e qytetërimeve të shumta. Si arriti Hëna atje?

Referenca: 1. A. von Humboldt, Vues des Cordilleres (1816), përkthim në anglisht: Research on Institutions and Monuments of the Ancient Pops of America, (1814), vëll. Unë, f. 87; kf. H. Fischer, In mondener Velt (1930), f. 145

Toka pa Hënë

Periudha kur Toka ishte pa Hënën është ndoshta kujtimi më i largët i njerëzimit. Demokriti dhe Anaksagora mësuan se ka qenë një kohë kur Toka ishte pa Hënën.

Aristoteli shkroi se Arkadia në Greqi, përpara se të banohej nga helenët, kishte një popullsi pellazge dhe se këta vendas pushtuan tokën përpara se Hëna të ishte në qiell mbi Tokë. Për këtë arsye u quajtën Proseleni (Parahënorë).

Apollonius i Rodosit përmendi një kohë "kur jo të gjitha sferat ishin në qiell, përpara racave Danai dhe Deucalion, jetonin vetëm Arkadianët, të cilët thuhet se jetonin në male dhe ushqeheshin me lisa".

Plutarku shkroi në pyetjet romake: "Kishte Arkadian të ndjekësve të Evanderit, të ashtuquajturit njerëz para-hënor. Ovidi shkroi në mënyrë të ngjashme: "Thuhet se Arkadianët zotëronin tokën e tyre përpara lindjes së Jobit, dhe njerëzit janë më të vjetër se Hëna. Hipoliti i referohet legjendës se, "Arkadia solli Pellazgun, më të lashtë se Hëna". Luciani në astrologjinë e tij thotë se "Arkadianët në çmendurinë e tyre konfirmojnë se janë më të vjetër se Hëna".

Censorinus gjithashtu aludon për një kohë në të kaluarën kur nuk kishte hënë në qiell.

Disa aludime për kohën para ekzistencës së Hënës mund të gjenden në Bibël.

Jobi 25: 5 lavdëron madhështinë e Zotit që "bën paqen lart" dhe përmend kohën "përpara se të ishte, dhe nuk shkëlqeu". Psalmi 72: 5 thotë gjithashtu, "Ti kishe frikë nga (koha) e Diellit dhe para (kohës) të Hënës, brez pas brezi". "Brezi i brezit" do të thotë shumë i gjatë.

Kujtimi i botës pa hënë jeton në traditën gojore midis indianëve. Indianët nga rrafshnalta e Bogotës në Kordilerat lindore të Kolumbisë lidhin disa nga kujtimet e tyre fisnore me kohën para se të ekzistonte Hëna. "Në ditët e para, kur Hëna nuk ishte ende në parajsë", thonë fiset e Chibha-s.

Aktualisht ekzistojnë dy teori rreth origjinës së Hënës:

1)- Hëna u formua në të njëjtën kohë me Tokën, duke u formuar kryesisht nga i njëjti material, duke u grumbulluar dhe ngurtësuar.

2)- Hëna nuk u formua pranë Tokës, por në një pjesë tjetër të sistemit diellor, dhe më vonë Toka e tërhoqi atë.

Të dyja teoritë pretendojnë se Hëna ka qenë në orbitën e Tokës për miliarda vjet.

Mitologjia mund të ofrojë një mbështetje për secilën nga këto pikëpamje (Zanafilla; pamja e tretë e lindjes së Afërditës nga deti; origjina e Afërditës në shkatërrimin e Uranit dhe gjithashtu dhuna e mëkatit - muaji babilonas)

Kemi parë se tradita e popujve të ndryshëm ofron një dëshmi vërtetuese se në moshë shumë të hershme, por ende në kujtesën e njerëzimit, asnjë Hënë nuk e ndoqi Tokën.

Meqenëse qeniet njerëzore kanë banuar tashmë në Tokë, është e mahnitshme që Hëna doli prej saj. Ndoshta ekzistonte një litosferë e ngurtë, jo një tokë e lëngshme. Prandaj, ekziston një mundësi më e madhe që Hëna të jetë tërhequr nga Toka, por një ngjarje e tillë do të shkaktonte një kataklizëm në planet, përveç nëse formimi i hënës ka ndodhur larg nga Toka, atëherë përbërja e saj është krejtësisht të ndryshme.

Referencat:

Hippolytus, Refutatio Omnium Haeresium V. ii.
Aristoteli, Fr. 591 ed. V. Rose (Teubner: Tuebingen, 1886). Ref.
Pauli's Realenciclopaedie der classischen Altertumsvissenschaft, artikull "Mond"; H. Roscher, Lekicon d. mëkat. dhe romake. Mitologji, artikull "Proselen".
Argonautika IV.264.
Plutarku, Morali, paraardhës. nga FC Babbit, sekt. 76.
Fasti, paraardhës. nga Sir J. Frazer, II. 290.
Refutatio Omnium Haeresium V. ii.
Lucian, Astrology, para. nga AM Harmon (1936), f. 367, para. 26.
Liber de die natali 19; edhe shkolla mbi retë e Aristofanit, rreshti 398.
A. von Humboldt, Vues des Cordilleres (1816), përkthim në anglisht: Research on Institutions and Monuments of the Ancient Pops of America, (1814), vëll. Unë, f. 87; kf. H. Fischer, In mondener Velt (1930), f. 145.

(Përveç burimeve të mësipërme, krh. Nihongi Chronicles of Japan (I.ii, në Transactions and Proceedings of the Japan Society, vëll. I (1896) të cilat rrëfehen si "Qielli dhe Toka. . . prodhoi perëndinë e Hënës. "Kalevala Finaca kujton kohën" kur Hëna u vendos në orbitë". (Runa III.35)

(Krh. efektet e një ngjarjeje të tillë në rrotullimin e Tokës janë llogaritur nga H. Gerstenkorn në Zeitschrift fuer Astrohisik, 36 (1955), f. 245; kf. idem, në Mantelet e Tokës dhe planetët tokësorë, SK Runcorn ed., (Nju Jork, 1967); Shkoj edhe te Icarus 9 (1968), f. 394.)

(Krh. H. Alfven dhe G. Arrhenius, "Two Alternatives to the History of the Moon", Science 165 (1969), 11ff .; SF Singer dhe LV Banderman, "Nga erdhi Hëna?" Science 170 (1970), 438-439: "... Hëna u formua në mënyrë të pavarur nga Toka dhe më vonë u kap, ndoshta nga bashkëveprimi i tre trupave, dhe këto ngjarje u pasuan nga shpërndarja e energjisë së tepërt nga fërkimi i baticave në një takim të ngushtë. Një studim i fundit i paleotideve hënore tregoi se "Hëna nuk mund të ishte formuar në orbitë rreth Tokës" (AJ Anderson, "Paleotidet Hënore dhe Origjina e Sistemit Tokë-Hënë", Hëna dhe planetët, 19 (1978), 409-417). Për shkak të një shkalle të caktuar paqëndrueshmërie në sistemin Diell-Tokë-Hënë, "origjina e planetit dhe kapja e Hënës nga Toka po bëhet një mundësi e fortë dinamike". (V)

(Krh. Iu. B. Cherniak, On the Recent Lunar Atmosphere, Nature, 273 (15 qershor 1978), f. 497 e në vazhdim. Autori gjeti "prova të forta teorike të një atmosfere të rëndësishme në Hënë për pjesën më të madhe të historisë së saj".)

45. Shkencëtarët gjermanë shokojnë botën: Kemi përcaktuar se njerëzit modernë janë hibridë të Anunnakëve

Një ekip shkencëtarësh në Gjermani ka zbuluar se njerëzit modernë ndajnë ADN-në, e cila besohet se i përket një race alienësh të njohur si "Anunnaki".

Deri vonë, besohej gjerësisht se njerëzit modernë, "Homo Sapiens", ekzistonin në Tokë për 200.000 vite. Por tani një studim i ri sugjeron se truri modern mund të jetë rreth 35.000 vite i vjetër.

Një ekip studiuesish nga Instituti Max Planck për Antropologjinë Evolucionare në Gjermani vuri në dukje periudhën kur truri i njeriut arriti formën e tij aktuale, siç raportuan mediat britanike këtë javë.

Njerëzit modernë kanë forma truri shumë më "të rrumbullakosura" sesa hominidët e mëparshëm si "Neandertalët". Por vetëm relativisht kohët e fundit, pjesa e përparme është bërë më e lartë, dhe anët më paralele. Në aspektin evolucionar, ky ndryshim i papritur dhe i shpejtë është ajo që ndau "Homo Sapiens" nga format e mëparshme në pemën evolucionare, dhe kjo ndodhi shumë më shpejt se sa mendohej më parë.

Edhe pse ekziston një besim për njeriun modern si mbijetuesin përfundimtar, i cili është përhapur dhe vendosur në mbarë botën, ky ndryshim masiv i papritur ngre pyetjen: a kishte ai ndihmë?

Teoritë e "astronautëve të lashtë", "vëzhguesve" nga Bibla, "Anunnaki" nga përkthimi i teksteve sumeriane nga Sitchin, të gjitha këto ide flasin për rikrijimin e shpejtë të njeriut në një formë të re, në varësi të historive të kujt dëgjohen. Dhe të shumtë janë ata që mendojnë se këta njerëz të "ndryshuar" vijnë nga gjaku i Iluminatit të sotëm.

Ekipi hulumtues veçanërisht thekson se ndryshimet në kafkë kanë qenë ato që kanë mundësuar ndryshimin e madhësisë, formës dhe funksionit të trurit.

Këto ndryshime i mundësuan ”Homo Sapiens” të bënte një zhvillim të rëndësishëm në sjellje dhe si njeri modern ai filloi:
- Bën mjete
- Zhvillon kujtesën e punës dhe afatgjatë
- Ai ka vetëdije
- Përdorni gjuhën
- Planifikoni aktivitetet
- Ai i kupton numrat
- Ai i kushton vëmendje rrethinës së tij
- Zhvillon emocione komplekse

Dhe këto tipare janë karakteristikat që përcaktojnë qytetërimin e sotëm njerëzor. Në të vërtetë, është e pamundur të imagjinohet njerëzimi pa këto tipare, por edhe nga hominidët e mëparshëm, ”Homo Sapiens” ndahet.

Këto ndryshime duket se i ndajnë ”Neandertalët” nga ”Homo Sapiens” dhe ende nuk është e qartë se si ndodhi kjo dhe se si njeriu modern është bërë kaq i ndryshëm. Duke shkruar për revistën ”Science Advances”, ekipi nga Instituti Max Planck nuk po përpiqet ta shpjegojë këtë, por hulumtimi i tyre e ka sjellë kohën e atij evolucioni të papritur deri në ditët e sotme.

Dhe tani kemi një kornizë kohore shumë më të shkurtër se zhvillimi i mendjes moderne dhe fillimi i qytetërimit dhe regjistrimeve historike. Në vend të njeriut modern që jetoi në Epokën e Gurit 190.000 vjet para lindjes së shkrimit, shkencës, bujqësisë, arkitekturës dhe religjionit - tani ka vetëm 20.000 vjet, gjë që zvogëlon probabilitetin që e gjithë kjo të ketë ndodhur nga rastësia e plotë.

Se si mendja e njeriut e ka tejkaluar mençurinë e tij që nga fillimi i epokës industriale, duke kuptuar pse njeriu e gjeti veten të ndarë nga natyra rreth tij dhe nëse është me të vërtetë sepse speciet manipulohen gjenetikisht nga vizitorët - këto bëhen pyetje kyçe.

Ndoshta këto përgjigje mund të na ndihmojnë të kuptojmë nevojën tonë shkatërruese dhe të marrim përgjigje për mbijetesën e vazhdueshme të njerëzimit. Tani, më shumë se kurrë më parë, ka arsye për të menduar se raca njerëzore lindi nga diçka më shumë se vetë natyra, koha dhe thjesht rasti.

46.Tekstet e lashta sugjerojnë se njerëzit janë produkt i inxhinierisë gjenetike

Gjithçka që ka çuar në përparimin e species njerëzore dhe që deri më tani ka vepruar si një evolucion i mrekullueshëm, po vepron gjithnjë e më shumë si një inxhinieri gjenetike komplekse dhe jo si një proces i thjeshtë evolucionar.

Është për t'u habitur që ka shumë tekste të lashta që flasin për krijimin e njerëzimit nga disa ”qenie”, dhe Bibla gjithashtu përmban të njëjtin informacion.

Është gjithashtu shumë befasuese që kulturat e avancuara, si ajo sumere, lulëzojnë në një afat të shkurtër, pa asnjë gjurmë të fazave të njëpasnjëshme të zhvillimit apo evolucionit të tyre që do të ndiqnin rrjedhën e përparimit në aspektin kulturor, arkitekturor dhe matematikor. Është sikur kultura të shfaqet nga hiçi dhe ai qytetërim lindi krejt papritur.

Këto janë vetëm disa nga pyetjet që janë injoruar plotësisht nga studiuesit e zakonshëm që kanë studiuar dhe analizuar qytetërimet e lashta në mbarë botën.

Gjithashtu, në një periudhë relativisht të shkurtër kohore, njeriu primitiv doli fjalë për fjalë nga asgjëja, duke krijuar perandori të mëdha, qytetërime të avancuara dhe duke arritur të pamundurën, gjë që dëshmon se përparimi ishte në një nivel shumë më të lartë se sa është e gatshme të pranojë historia zyrtare.

Kjo lë disa pyetje që shkencëtarët e zakonshëm nuk u janë përgjigjur. A është e mundur që të ketë një hallkë që mungon në "procesin evolucionar" të njeriut primitiv? A janë përfshirë faktorë "të jashtëm" në zhvillimin e njeriut primitiv dhe qytetërimeve të hershme në planetin tonë?

Origjina e shkakut të vërtetë të historisë njerëzore është shkruar nga paraardhësit tanë disa mijëra vjet më parë. Njeriu i lashtë drejtohej drejt yjeve, Orionit, Siriusit dhe yjësive të tjera, me besimin se perënditë vinin nga lart dhe se ata ishin të lidhur drejtpërdrejt ose tërthorazi me procesin e evolucionit të qenieve njerëzore.

Libri Biblik i Zanafillës tregon se si u krijua njeriu:

"Dita e gjashtë: Krijesat në Tokë. 25 / Zoti krijoi kafshët e Tokës sipas llojit të tyre, bagëtinë sipas llojit të tyre dhe çdo gjë që zvarritet mbi Tokë sipas llojit të tyre. Dhe Perëndia e pa që ishte mirë. 26 / Pastaj Perëndia tha: "Ta bëjmë njeriun sipas shëmbëlltyrës sonë, sipas nesh; le të sundojë mbi peshqit e detit, mbi shpendët e qiellit, mbi bagëtinë dhe mbi të gjitha kafshët e tokës. 27 / Zoti e krijoi njeriun sipas shëmbëlltyrës së tij, sipas shëmbëlltyrës së Perëndisë e krijoi; mashkulli dhe femra i krijojnë ato…"

Ky tekst përmban disa fjalë shumë të rëndësishme, analiza e të cilave është lënë jashtë nga studiuesit e teksteve antike. Për shembull: "Le të bëjmë një burrë në imazhin tonë".

Cilët janë "ata" që krijuan njeriun si imazh "të tyre"?

Ndoshta Adami ishte rezultat i fekondimit ektopik kur u citua nga tekstet sumeriane. Dhe inxhinierët e tij gjenetikë mund të kishin qenë perënditë Enki, dhe motrat e tij Ninhursag dhe Ningishida.

Libri i Këshillave të Lashtë Maja (Popol Vuh) përmban përshkrime shumë të ngjashme.

Në këtë libër janë qeniet që krijuan njerëzimin "Krijuesit, dominuesit, gjarpërinjtë me pupla, ata që krijojnë, ata që japin-qenie dhe rri pezull mbi ujë si drita e mëngjesit".

"Puna dhe përpjekja jonë ka marrë fund. Atëherë toka ishte e mbuluar me forma të ndryshme kafshësh. Si Krijuesi ashtu edhe Formuesi u thanë kafshëve: "Tani flisni emrin tonë!" Por kafshët nuk mund të flisnin si njerëzit. Pastaj ai u tha qenieve të tij: "Lavdia jonë ende nuk është përsosur, sepse ju nuk mund të na thërrisni. Ju jeni strofulla dhe ushqimi dhe ju hani mishin tuaj. Ky është fati juaj".

Tekstet antike flasin gjithashtu për disa përpjekje të dështuara për të krijuar njeriun. Kjo qenie nuk ia doli në fillim dhe në "parajsë" je ulur e mendon të provosh sërish. "Parajsa" ndoshta nuk është parajsë në kuptimin e mirëfilltë, por një aeroplan apo ndonjë automjet tjetër…

Ja çfarë thonë tekstet e lashta:

"Kjo është e vërtetë. Le ta provojme perseri, le t'i bëjmë ata lëvizësit dhe ushqyesit tanë. Pra, Krijuesit pranojnë të bëjnë një njeri. Ata e formuan trupin nga toka e kuqe; por kur ia dolën, panë se nuk ishte mirë. Ai ishte i paqëndrueshëm, i

dobët, i paaftë, poroz, ai ishte i talentuar me të folur, por i mungonte inteligjenca. Dhe ai menjëherë u copëtua në ujë, sepse nuk mund të qëndronte drejt".

Zotat u mblodhën përsëri dhe mbajtën një këshill. U vendos që të bëhej një njeri prej druri; por rezultati ishte i pakënaqshëm - vetëm një kukull prej druri. Këta njerëz prej druri jetonin vetëm në sipërfaqen e tokës. Ata ekzistonin dhe u shumuan, por nuk kishin zemër, as inteligjencë, as kujtim për krijuesit e tyre. Ata bënë jetë të padobishme dhe jetuan si kafshë.

Ata nuk kishin as baba e as nënë, por ndërhyrja e veçantë e Krijuesit solli një mrekulli ekzistence dhe "në të vërtetë, në fund të fundit, njerëzit janë si perënditë e tyre, të denjë për origjinën e tyre".

47. Ish astronauti i Apollo-s pretendon se astronautët e lashtë alienë krijuan racën njerëzore

Ideja se alienët e lashtë krijuan racën njerëzore ka magjepsur autorë dhe studiues të panumërt për dekada të tëra.

Dhe ndërsa shkenca e zakonshme beson se kjo është absurde, prova të panumërta të gjetura në mbarë botën konfirmojnë teorinë e lashtë të alienëve.

Ndoshta lidhja më e rëndësishme midis ngritjes së qytetërimit dhe qenieve jashtëtokësore është e pranishme në histori, e fshehur në dorëshkrimet e lashta dhe pllakat prej balte, të cilat kanë mbijetuar për mijëra vjet.

Një shembull i kësaj është Lista e Lashtë Mbretërore Sumeriane, e cila përshkruan mbretërit që sunduan Tokën për një total prej 241.200 vitesh, që kur mbretëria origjinale zbriti nga parajsa (qielli).

Kjo listë e lashtë është shkruar në listën e lashtë sumeriane të brezave të shumtë të mbretërve, të cilët sunduan sumerët e lashtë, duke përshkruar në detaje kohëzgjatjen dhe zonën e mbretërisë së tyre.

Por ekspertët kryesorë besojnë se jo çdo gjë e shkruar në listën mbretërore sumeriane është e vërtetë, duke pretenduar se lista sumeriane e mbretërve është një përzierje e të dhënave parahistorike dhe mitologjike, të cilat flasin për perënditë që sunduan vendin, duke shijuar mbretërime tepër të gjata.

Nëse udhëtojmë gjysmën e botës, nga Mesopotamia e lashtë në Amerikë, do të gjejmë librin e shenjtë të Majave të lashtë, Popol Vuh, i cili përshkruan qeniet që krijuan njerëzimin.

Krijuesit e racës sonë në librin e shenjtë quhen "krijues, ish, sundues, ata - që sfidojnë, ata - që - japin, rri pezull mbi ujë si drita e ditës".

Dhe ndërsa tekstet e lashta të përmendura më sipër janë të mahnitshme, ka objekte të panumërta të gjetura të shpërndara në të gjithë planetin që përshkruajnë krijesa që janë jashtëzakonisht të ngjashme me astronautët modernë.

Duke folur për astronautët, Al Vorden, një ish-astronaut dhe anëtar i misionit Apollo 15, tha diçka interesante për jetën jashtëtokësore ndërsa fliste në një intervistë me Good Morning Britain.

Al Warden ishte një astronaut dhe inxhinier amerikan, i cili ishte piloti i modulit të komandës për misionin hënor Apollo 15 në 1971. Ai është një nga vetëm 24 njerëzit që fluturuan në Hënë. Ish-astronauti u rendit gjithashtu në Librin e Rekordeve Guinness si "njeriu më i izoluar" gjatë qëndrimit të tij të pavarur në modulin e komandës Endeavour.

Duke folur për Good Morning Britain, Al Vorden, një astronaut që fluturoi rreth hënës 75 herë dhe kaloi gjashtë ditë në orbitë rreth Hënës, u pyet nëse ai besonte se alienët ishin të vërtetë.

Përgjigja me siguri i habiti të gjithë ata që ndoqën intervistën.

Një ish-anëtar i Apollo 15 tha se jo vetëm që alienët ishin të vërtetë, por ata erdhën në Tokë në të kaluarën e largët dhe krijuan qytetërimin tonë, dhe nëse duam të kërkojmë prova, gjithçka që duhet të bëjmë është të shikojmë literaturën e lashtë sumeriane.

"Ne jemi alienë dhe në fakt mendojmë se janë dikush tjetër. Por ne jemi ata që erdhëm nga diku tjetër, sepse dikush tjetër duhej të mbijetonte, dhe ata u futën në një anije të vogël kozmike dhe pastaj erdhën këtu, u ulën dhe krijuan një qytetërim".

"Dhe nëse nuk më besoni, shkoni merrni libra për sumerët e lashtë dhe lexoni se çfarë kishin për të thënë. Do ta kuptoni menjëherë, shtoi Vorden.

48. Shkencëtarët kanë gjetur 19 segmente të ADN-së jonjerëzore në gjenomin e njeriut

Sipas një studimi të ri, tetë për qind e ADN-së sonë është jashtëtokësore. Në fakt, ai përbëhet nga fragmente virale jo njerëzore. Studimi i ri u publikua në revistën shkencore Proceedings of the National Academy of Sciences.

Një studim i fundit tregoi se ADN-ja e lashtë virale qëndron në gjenomin e njeriut modern. Studimi u publikua pasi një grup studiuesish nga Fakulteti i Mjekësisë në Universitetin Tartz ekzaminuan 2500 njerëz.

Ekspertët kanë zbuluar se ADN-ja jonë është më pak njerëzore sesa mendohej më parë dhe se nëntëmbëdhjetë pjesë të ADN-së jo-njerëzore ekzistojnë brenda gjenomit tonë.

Më e habitshme është se ekspertët gjetën një prototip të plotë gjenetik për të gjithë virusin në vetëm 2 përqind të njerëzve që ekzaminuan. Sipas ScienceDaily.com, ende nuk dihet nëse virusi mund të riprodhohet apo jo. Megjithatë, studime të tjera të ADN-së së lashtë virale kanë treguar se ajo mund të prekë njerëzit që e mbajnë atë.

ScienceDaily raporton se studimi ofron njohuri të reja mbi retroviruset endogjene njerëzore (HERVs). Këto janë në fakt sëmundje të lashta që kanë karakteristika tmerrësisht të ngjashme me virusin e mungesës së imunitetit të njeriut, pararendës i SIDA-s.

Ekspertët besojnë se kjo "ADN virale" është transmetuar përmes mijëra brezave të qenieve njerëzore. Autorët e këtij studimi nuk janë ende të sigurt nëse kjo ADN virale mund të shkaktojë infeksione.

"Ekziston mundësia që ky virus i lashtë të bëhet infektiv, gjë që do të ishte shumë emocionuese sepse ne mund të studionim një epidemi virale që ka ndodhur shumë kohë më pare", tha autori dhe virologu John Coffin. "Ky hulumtim ofron informacion të rëndësishëm të nevojshëm për të kuptuar se si retroviruset dhe njerëzit kanë evoluar së bashku në kohët relativisht të fundit".

49. Kjo është arsyeja pse fuqia e "Syrit të Tretë" është e bllokuar për njeriun

Gjëndra Pineale, e njohur edhe si trupi pineal, epiphysis cerebri ose "Syri i Tretë", është një gjëndër e vogël endokrine në palcën kurrizore. Ajo prodhon një

derivat të serotoninës - melatonin, një hormon përgjegjës për rregullimin e modelit të zgjimit / gjumit dhe funksioneve sezonale.

Forma e tij i ngjan një pishe të vogël (boçë) dhe ndodhet afër qendrës së trurit midis dy hemisferave, të futur në një brazdë ku takohen dy trupa talamikë.

Gjëndra Pineale ose Syri i Tretë mund të aktivizohet në çdo qenie të gjallë në një frekuencë shpirtërore, e cila mundëson ndjenjën e dijes, euforisë hyjnore dhe unitetit me mjedisin.

Gjëndra Pineale, dikur e lidhur me frekuencat e duhura për meditim, yoga ose metoda të ndryshme ezoterike, i lejon një personi të udhëtojë në dimensione të tjera, të njohura gjerësisht si projeksione astral.

Sekreti: ***Çfarë nuk duan që ne të dimë!***

Me ushtrime të avancuara dhe metoda të lashta, është gjithashtu e mundur të kontrollohen mendimet dhe veprimet e njerëzve në botën fizike. Po, tingëllon e çuditshme, por Shtetet e Bashkuara, ish-qeveria sovjetike dhe organizata të tjera sekrete kanë bërë kërkime për këtë temë prej vitesh dhe kanë qenë më të suksesshme nga sa mund ta imagjinojmë.

Gjëndra Pineale përfaqësohet në katolicizëm në Romë, ata përshkruajnë gjëndrën pineale si një kon në art. Shoqëritë e lashta si egjyptianët dhe romakët dinin për përfitimet e gjëndrës pineale dhe e portretizonin atë në simbolikën e tyre si një simbol të syrit.

Referenca për gjëndrën pineale është gjithashtu në anën e pasme të dollarit amerikan në formën e të ashtuquajturit "syri që sheh gjithçka", i cili është një aludim për aftësinë e individëve (ose grupeve të individëve) për të përdorur këtë gjëndër dhe për të kaluar (në botën shpirtërore) me kontroll të mundshëm të mendimeve dhe veprimeve të njerëzve në botën fizike, duke ditur se çfarë mendojnë në çdo kohë.

Studime të ndryshme të kryera deri më tani konfirmojnë se ka periudha të caktuara gjatë natës, midis orës 1 dhe 4 të mëngjesit, kur në trurin tonë çlirohen kimikate që ofrojnë një ndjenjë lidhjeje me një burim më të lartë.

Komploti: ***Si e vrasin gjëndrën tonë pineale***

Gjëndra pineale vepron si një magnet për fluorid natriumi. Për shkak të kësaj, gjëndra kalcifikohet dhe humbet efektin e saj për balancimin e proceseve hormonale në trup. Në fund të viteve 1990, një shkencëtare e quajtur Jennifer Luke kreu studimin e parë mbi efektet e fluorit të natriumit në gjëndrën pineale. Ajo zbuloi se fluoridet sulmojnë gjëndrën pineale. Gjëndra pineale thjesht thith më shumë fluor se çdo pjesë tjetër fizike e trupit, madje më shumë se kockat.

Studime të ndryshme që atëherë kanë vërtetuar se fluori i natriumit kërcënon gjëndrën më të rëndësishme në tru. Fluori i natriumit është i pranishëm në ushqim, pije dhe ujë. Gjithashtu vendoset në ujësjellës dhe filtrat e ujit që blini në dyqane nuk mund ta eliminojnë atë. Proceset e vetme që mund ta bëjnë këtë janë osmoza e kundërt ose distilimi. Metoda më e lirë është blerja e një distiluesi uji.

Fluori i natriumit gjendet në hidraulikun tonë, ushqimin, pepsi, coca cola dhe fjalë për fjalë i shurdhon masat. Fluori fillimisht u hodh në ujë nga nazistët dhe rusët në kampet e tyre të përqendrimit për të krijuar autoritet të padiskutueshëm dhe skllevër të bindur. Nuk duhet të jesh i zgjuar për të kuptuar se nëse të hiqet vendi, do të humbasësh lidhjen me unitetin dhe një fuqi më të lartë, duke na kthyer në skllevër

tokësorë të shoqërive sekrete, organizatave dhe botës së korporatave të etur për kontroll.

50. NASA njohton: 30 qytetërime para nesh përjetuan një kolaps!

NASA ka kryer një studim mbi qytetërimet e përparuara të lashta që kanë ekzistuar në Tokë mijëra vite më parë, dhe që janë zhdukur, dhe për këtë arsye supozohet me siguri se edhe qytetërimi ynë do të zhduket.

Pyetja është nëse ekziston një model misterioz, kaotik i qytetërimit.

Shumë herë historia ka regjistruar forca që ishin kaq të fuqishme në mënyrë të pakontrollueshme, saqë përfundimisht u shpërbë.

Nëse shikoni librat e historisë - të cilët, meqë ra fjala, janë të paplota - vihet re se në të kaluarën, për shembull në shekullin e 18-të, ka pasur vende si Franca që konsideroheshin superfuqi botërore.

Kultura e tyre e fuqishme u zhvillua me një shpejtësi të tillë, saqë në fund ata ndiheshin superiorë ndaj të tjerëve dhe vepruan në mënyrë të papërgjegjshme.

Me një numër të madh kolonish, paratë u shpenzuan në mënyrë të pakontrolluar, gjë që në fund çoi në deficite katastrofike buxhetore, hyrje në borxhe, zhvlerësim të monedhës vendase dhe kaos të përgjithshëm.

Megjithëse Franca nuk është zhdukur plotësisht, ajo është një shembull i një modeli kaotik në të vogla, i cili është gjithnjë e më i pranishëm në shoqërinë moderne. Studiuesit besojnë se modeli kaotik i qytetërimit ka qenë i njëjtë për mijëra vjet.

Në të kaluarën e largët, kishte shumë kultura dhe qytetërime që, si Franca, u shembën për meritë të tyre.

3000 - 5000 vite më parë, historia dha një shembull sesi edhe një qytetërim i avancuar dhe i sofistikuar i nënshtrohet shpërbërjes, që në këtë rast mund të konsiderohet një lloj regjistrimi historik.

Megjithëse mënyra e jetesës në të kaluarën ishte shumë më ndryshe nga ajo e sotme, rezulton se mikrobi i vetëshkatërrimit është i kudondodhur në njerëzimin dhe kështu ngre pyetjen e qëndrueshmërisë së specieve.

Rreth 10.000 vite më parë, qytetërimet e përparuara të Inkasve, Majave dhe Egjiptianëve ekzistonin dhe më pas u zhdukën në mënyrë misterioze pa lënë gjurmë.

Një vështrim prapa te Maja e lashtë është thelbësore. Majat ishin një nga qytetërimet e lashta më të avancuara dhe më të sofistikuara që kanë ekzistuar ndonjëherë në planet.

Qytetërimi Mayan lulëzoi në xhunglat e Meksikës dhe Guatemalës së sotme dhe sistemi i tyre i shkrimit u zhvillua shumë kohë përpara se Kolombi të zbulonte Amerikën.

Në fakt, Majat e lashta ishin aq përpara shoqërive të tjera, madje edhe atyre evropiane, saqë përdornin gomën për produkte të ndryshme, tre mijë vjet përpara se dikush tjetër në botë të dinte se çfarë ishte goma.

Majat krijuan monumente magjepsëse, piramida, qytete antike, teknika të pazakonta shkrimi dhe më pas, si shumë qytetërime të tjera, u zhdukën në rrethana misterioze.

Përveç Majave të lashta, studiuesit në mbarë botën kanë gjetur prova të ekzistencës së qytetërimeve të mëdha që, si Majat, vetëm u shembën dhe u zhdukën.

Shkencëtarët theksojnë se është e vështirë të injorohet numri i modeleve të përsëritura të zhdukjes së këtyre qytetërimeve dhe NASA, e cila financon pjesërisht studime të këtij lloji, jep dëshmi se ka disa karakteristika kaotike në të gjitha qytetërimet që dikur kanë ekzistuar dhe janë zhdukur.

Pretendime të tilla mund të konsiderohen si provë se qytetërimi "rivendos" në çdo periudhë.

Raporti i matematikanit Safa Mothesari - "Natyra njerëzore dhe Dinamika", thotë se procesi i ngjitjes dhe kolapsit është në fakt një cikël që përsëritet gjatë historisë.

"Rënia e Perandorisë Romake dhe po aq (nëse jo më shumë) perandoritë e përparuara Maori dhe Indiane, si dhe Mesopotamia e përparuar, tregojnë se edhe qytetërimet e sofistikuara, komplekse dhe krijuese janë të brishta dhe kalimtare"

Në studim thuhet edhe sa vijon: "Ndryshimet teknologjike mund të rrisin vetëm nivelin e shfrytëzimit të burimeve, por nuk zgjidhin përdorimin për frymë të burimeve, që është një politikë kyçe sepse rritja e konsumit rrit edhe shfrytëzimin e burimeve".

51.Shkollat e Mistereve

Ka burime të cilat na tregojnë se Misteret janë po aq të vjetra sa edhe vet njerëzimi… dhe në të vërtetë, sa i "vjetër" është përfundimisht njerëzimi? Megjithatë duke u kthyer mbrapa dhe, duke krahasuar dhe studiuar trashëgiminë njerëzore nga një spektëri gjërë, takojmë Misteret në bazën e pothuajse të gjitha lidhjeve të shoqërisë njerëzore.

Nëqoftëse do t'i shikojmë gjërat në mënyrë pak më reale dhe duke tërhequr perden e paragjykimeve, do të shohim se pothuajse në të gjitha shoqëritë tradicionale takojmë Mmisteret dhe ceremoni Initacionuese (ftese, thirrje, inicimi), nga shkretëtirat e Mongolisë në Azinë qëndrore dhe Polinezi, e deri në anën tjetër të qytetërimeve parakolumbiane: Inka, Maja, Tolteka, Azteka..., por dhe në të gjithë botën e lashtë perëndimore duke filluar me Greqinë, Romën, Keltët e lashtë, Skandinavët dhe sigurisht në qytetërime akoma më të vjetër si Egjypti, India, Sumerët…etj.

Por çfarë është Misteri? Çfarë është Initacioni? Fjala Mister mund të jepet me shumë interpretime:

1. Do të thotë mesimdhënia apokrifike tek të zgjedhurit e pakët.

2. Ceremoni e Shenjtë nëpërmjet së cilës transmetohet favorizimi i Perëndive.

3. Teleturgji Mistike e jo e afrueshme për të painitacionuarit.

4. Veprime të Shenjta mbi perceptimet njerëzore.

Duke kërkuar interpretimin etimologjike kuptojmë se termi ***mister*** e ka prejardhjen nga fjala e vjetër greke ***mio – "μὐω"*** – që do të thotë mbyll gojën, mbyll sytë! Mund të kujtojmë Arpokratin, atë djaloshin e ri që takojmë në skulpturat e Greqisë së lashtë që me gishtin e tij mbyll gojën ose figurën korresponduese në Egjypt me Orin e shenjtë që buzëqesh, duke treguar se atë që di, që ka mësuar dhe njeh nuk e diskuton, e mban të fshehtë, e mbanë sekrete! Ata që initacionohen në

Misteret mbibazore, ndalohet ti deklarojnë tek jo të initacionuarit, duhet të mbyllin gojën…

Antropologët modern e konsiderojnë Initacionin dhe Misteret si një institucion tradicional dhe arkaik i cili lejon kalimin nga një dimension psikologjik inferior të ndërgjegjes në një më të lartë, dhe kjo nëpërmjet përjetimit të një momenti të veçantë, një teleturgji, një ceremonie – një veprimi që bëhet me vetëdije dhe qëllim, siç do të thotë fjala kryej.

Por kush është prejardhja e Mistereve? Kush është qëllimi i tyre? Pse i takojmë Misteret në të gjithë mbizotërimin e planetit dhe në të gjitha periudhat kohore?

Nga këndvështrimi historik nuk është e qartë prejardhja e Mistereve, të vetmet informacione na vijnë nga Esoterizmi, ku thuhet se Misteret iu dhanë njerëzve nga Perënditë, kur ata u shtuan në popullsi, u shfaqën pak të zhvilluara dhe me intelekte të shëndetëshme, u lind nga dëshirat dhe vetpërfitimet, pasione të panjohura deri atëhere, gjithashtu bëhej një keqpërdorim i dijes dhe i pushtetit, derisa u gjykua e nevojëshme të limitohej numri i atyre që "dinin".

Kështu u shfaq Initacioni. Çdo kombësi krijoi një system të veçantë fetar, në përputhje me nevojat e tyre shpirtërore. Nevoja e mbulimit nga brezi në brez u bëhej më i prerë sepse në të njëjtën kohë forcohej edhe personaliteti dhe vetpërfitimi. Në fillim perdja e mbulimit ishte e hollë por gradualisht dendësohej në një farë pike u drejtua drejt Mistereve. Kështu në çdo popull u themeluan dhe njëkohësisht u zhvilluan skenat e jashtme.

Kush ishte pra qëllimi i kësaj lidhjeje?

Që njeriu të rizbulojë, nëpërmjet fytyrave të shumta të tij, të vërtetën e tij më brendësore, ajo që quhet Qënia Brendësore. Ky dimension brendësor është i vetmi akses drejt të Shenjtës, tek e cila ndodhet instikti i përjetësisë. Në lashtësi ishte e qartë se në thelb njeriu është një qënie shpirtërore, dhe që ka akses tek e Shenjta.

Kjo rrugë kthimi drejt të shenjtës që kultivohej në Misteret, qëllimi i tyre bazor dhe kryesor ishtin gjërat më të larta morale, sepse i lejonte njeriut të hyjë në esencën më të thellë të gjërave, të ndryshoi nivelin e ndërgjegjes dhe kështu të ndodhi një shndërrim i vërtet, një harmonizim i cili çon në harmoninë perfekte, në përputhjen me Njëshin.

Iambliku përmend: "Në Misteret qëllimi ishte të çliroheshin njerëzit nga pasionet e tyre të pashkëpuetshme, duke pastruar shikimin dhe duke zhdukur çdo mendim të keq, nëpërmjet Shenjtërisë së lartë me të cilat shoqëroheshin këto ceremoni të shenta".

Kjo duket fare qartë në qytetërimin egjyptian, ku edhe pse nuk kishte dogma të formalitetit eksluziv, ishte e vetmja Fe e vërtetë – Feja e së Vërtetës së Përjetshme. Nga pamja e jashtme kjo dukej me një shkollë ku mësoheshin artet, shkencat, etika, ligjvënia por nga ana brëndësore gjatë periudhës së Mistereve ekzistonin të gjitha vërtetimet praktike për natyrën dhe esencën e gjërave, të fenomeneve kozmike. Ata që mund të njihnin esencën e vërtet të gjërave bëheshin Initacionantë.

Kështu, në shoqëritë tradicionale nëpërmjet lidhjes të Initacionit, kandidati kishte mundësinë nëpërmjet Mitit – që përfaqsonte të vërtetën qiellore – të mund të paraqiste Fillimin e Shenjtë në Tokë – nëpërmjet Ceremonive – dhe të arrijë shëndërrimin e ndërgjegjes, ringjijalljen, ripërtëritjen – Initacionin.

Nëqoftëse i referohemi vëndit Grek takojmë Misteret Kabiriane, të Elevsinës, Dionisake, të Kretës etj. Dhe tek të gjitha qëllimi ishte i njëjtë, nëpërmjet nje pastrimi dhe αγνὸτητα kandidati të arrijë ripërtërimin e nevojshëm, çlirimin e Shpirtit nga elementët që burgosin, përjetimin e pavdekshmërisë së tij.

Jeta dhe Vdekja u përket Perëndive, Misteret të zgjedhurve, dhe ne njerëzve na përket mundimi për dije, dhe përmirësimi i vetes tonë. Duhet që ta mbajmë mend këtë dhe të përpiqemi t'i afrohemi natyrës sonë Hyjnore, natyrës së Krijuesit, të cilën në përditshmërinë tonë e harrojmë shpesh.

52.Tetë fenomene të mistershme

Shkenca ka fuqinë të shfrytëzojë energjinë, t'i lejojë njerëzit të fluturojnë, të ndihmojë në kurimin e sëmundjeve dhe të shpjegojë shumë rreth botës. Por, edhe pse është e mrekullueshme dhe e dobishme, shkenca nuk mund të shpjegojë gjithçka. Shkencëtarët mund të mos e zbulojnë kurrë se si ka lindur universi e as nuk mund të ndihmojnë në zgjidhjen e çështjeve të besimit, ashtu si kanë lënë të pashpjeguara plotësisht edhe fenomenet që lidhen me botën paranormale. Edhe pse mund të shpjegojë shumë fenomene të çuditshme, disa mistere mbeten për t'u zgjidhur - shpeshherë sepse nuk ka informacion të mjaftueshëm për të arritur në një vendim përfundimtar. Disa nga këto fenomene ndoshta një ditë do të kuptohen plotësisht, si shumë gjëra që dikur ishin mistere dhe të pashpjegueshme (si për shembull, shkaqet e sëmundjeve) tashmë janë një njohuri e përgjithshme... Megjithatë për epokën tonë ato mbeten ende mistere dhe askush deri më sot nuk ka arritur t'i shpjegojë, të paktën në mënyrë të kënaqshme.

Lidhja trup/mendje

Shkenca mjekësore vetëm sa ka filluar të kuptojë mënyrat se si mendja ndikon trupin. Efekti Placebo për shembull, tregon se njerëzit mund të çlirohen nga simptoma të ndryshme sëmundjesh vetëm duke besuar se kurat janë efektive, pavarësisht nëse ato janë apo jo. Studimet kanë treguar se gjatë periudhave të traumave, njerëzit ngulitin përvoja që kanë nivele të larta përmbajtjeje emocionale. Trupi mund të mbajë informacion përtej nivelit të ndërgjegjes, si mekanizëm mbrojtës, kështu që kujtimet priren të shkëputen ose të kthehen në amnezi. Informacioni nuk është i vlefshëm në gjendjen normale të ndërgjegjshme dhe mekanizmi mbrojtës i trupit na mban larg nga pozicioni ku vetëdija e trup/mendjes sonë e interpreton të dhimbshme apo traumatike. Një zonjë e quajtur Evy McDonald në vitin 1980 u diagnostikua me sëmundjen Amyotrophic Lateral Sclerosis. Mjekët i dhanë asaj vetëm një vit jetë. Sot, pas shumë vitesh, ajo jo vetëm që është gjallë, por gëzon shëndet të plotë. Duke përdorur vetëm procese të kuptuara në mënyrë të thjeshtë, aftësitë e trupit për të shëruar veten janë shumë më mbresëlënëse se çdo lloj gjëje që mjekësia moderne mund të krijojë.

Fuqia psikike dhe përceptimi superndijor

Fuqitë psikike dhe perceptimet superndijore renditen në majë të fenomeneve të pashpjeguara, jo për ndonjë arsye tjetër veç bindjes shumë të përhapur në të. Psikika i referohet forcave apo agjentëve me natyrë paranormale. Kërkuesit kanë testuar njerëz që pretendojnë se kanë fuqi psikike, ndonëse rezultatet nën kushtet e kontrolluara në mënyrë specifike kanë qenë negative ose të paqarta. Disa kanë

argumentuar se fuqitë psikike nuk mund të testohen ose, për disa arsye, zvogëlohen në prani të skeptikëve apo shkencëtarëve. Nëse kjo është e vërtetë, shkenca nuk do të jetë kurrë e aftë të provojë apo të përgënjeshtrojë ekzistencën e fuqisë psikike. Nga i fitojnë fuqitë psikikët? Skeptikët argumentojnë se hilet dhe fuqia e sugjestionimit është gjithçka që ka lidhje me fuqitë psikike. Ata që besojnë, zakonisht mendojnë se është një dhunti që e kanë të gjithë njerëzit, por shumica nuk e zhvillojnë. Disa njerëz kanë lindur me këtë dhunti të zhvilluar fuqishëm. Dhuntia është argumentuar si ndjeshmëri e zmadhuar e të gjitha apo disa shqisave.

Përvojat në prag të vdekjes dhe jeta pas saj

Njerëzit që kanë qenë njëherë pranë vdekjes kanë raportuar përvoja mistike, si: shkëputja prej trupit, ngritja në ajër, prania e një qenie shumë të dashur prej drite - ndonjëherë e interpretuar si Perëndia, duke kaluar në një tunel e pas kësaj duke dalë në dritë, duke u bashkuar me të dashurit e tyre etj. Meqenëse këto përvoja janë të thella, askush nuk është kthyer me prova apo informacione të vërtetueshme nga "përtej varrit". Komuniteti shkencor është shumë i përçarë në këto përvoja. Skeptikët sugjerojnë se ato janë të shpjegueshme si natyrale dhe halucinacione të parashikueshme nga truri i traumatizuar. Ndërsa shkencëtarët paranormalë i etiketojnë si dëshmi e jetës së përtejme. Raste të tilla shpeshherë janë raportuar pasi individi është shpallur i vdekur klinikisht, ose shumë pranë vdekjes. Me zhvillimet e reja në teknikat e kardiologjisë, numri i këtyre përvojave po rritet në mënyrë të vazhdueshme. Nëse janë apo jo halucinante këto përvoja, kanë efekt tek vëzhguesi. Shumë raporte të përvojës pranë vdekjes duken se përfshijnë elemente të cilët, sipas disa teoricienëve, mund të shpjegohen vetëm nga vetëdija jashtë trupit. Për shembull, një grua e përshkroi në mënyrë të detajuar një instrument kirurgjik të cilin nuk e kish parë më parë, po ashtu edhe një bisedë që kishte ndodhur ndërsa ajo ishte në anestezi totale. Në një tjetër rrëfim, në Holandë, një infermiere i hoqi protezat e dhëmbëve një pacienti të pavetëdijshëm, që vuante nga një atak në zemër dhe kur po dilte nga spitali ia kërkoi t'ia kthente. Nëse janë ose jo paranormale këto përvoja, asnjë nuk mund ta vërtetojë plotësisht apo ta hedhë poshtë. Megjithatë është e qartë që asnjë model psikologjik apo fiziologjik nuk mund t'i shpjegojë të gjitha përmbajtjet e përvojave pranë vdekjes. Dukuria paradoksale e ngritjes në ajër, vetëdija e kthjellët dhe mendimet logjike gjatë periudhës së paaftësisë së aktivitetit cerebral ngre shumë pikëpyetje për kuptimin tonë rreth vetëdijes dhe lidhjen me funksionimin e trurit. Debati vazhdon ende, pa gjetur një zgjidhje logjike.

UFO-t

Nuk ka dyshim se disqet fluturues të njohura si UFO - Objekte Fluturuese të Paidentifikuara (Unidentified Flying Objects) ekzistojnë - shumë njerëz shohin gjëra në qiell që nuk mund t'i identifikojnë, duke i renditur nga avionët te meteorët. Nëse këto objekte dhe drita janë ose jo anije jashtëtokësore, kjo është një çështje tjetër. Duke i dhënë distancat fantastike dhe përpjekjet e përfshira në ardhjen në Tokë nga universi, një skenar i tillë duket i pabesueshëm. Edhe pse hetime të kujdesshme kanë zbuluar shkaqe të njohura për raportet më të para, disa incidente UFO-sh do të mbeten gjithnjë të pashpjeguara. Raportime për fenomene të pazakontë ajrorë datojnë që në kohët e lashta (disqe fluturuese në piktura shpellash në Hunian 47.000 vite para Krishtit. Në jug të Francës 20.000 vite para Krishtit etj.), por raportimet e shikimit të UFO-ve nisën të bëheshin më të zakonshëm pasi u reklamuan gjerësisht

në Shtetet e Bashkuara në vitin 1947. Që prej asaj kohe janë raportuar me dhjetëra mijëra raste. Një shkencë e re me emrin Ufologji merret me përpjekjet kolektive të atyre që studiojnë raportet mbi UFO-t dhe provat e shoqëruara. Edhe pse Ufologjia nuk përfaqëson një program akademik kërkimi, UFO-t kanë qenë subjekt i shumë hetimeve gjatë viteve. Gjatë zbritjes së një disku fluturues në korrik të viti 1952 , i parë me imazhe nga radarë mbi Uashington, FBI-ja u informua nga inteligjenca e drejtorisë së forcave ajrore. Ata mendonin se "disqet fluturuese" nuk ishin as iluzione optike e as fenomene atmosferike, por ata shtuan se disa oficerë ushtarakë po konsiderojnë seriozisht mundësinë e anijeve ndërplanetare. CIA nisi shqyrtimin e brendshëm shkencor ditën tjetër. Disa shkencëtarë të CIA-s po i konsideronin seriozisht si jashtëtokësorë. Përkrah vëzhgimeve të imazheve, rastet ndonjëherë kanë edhe prova fizike (kontakte me radarë ose fotografi, gjurmë të uljes së anijes, interferenca elektromagnetike dhe efekte fiziologjike dhe biologjike) duke përfshirë shumë raste të studiuara nga ushtria. Statistikat e përpiluara nga studimet e forcave ajrore të Shteteve të Bashkuara nga 1947 deri në 1970, kanë zbuluar se epërsia e fortë e vëzhgimeve të identifikuara vinte si pasojë e keqidentifikimeve, mashtrimeve dhe nga këto, tregimet jonormale përbënin një përqindje të vogël të të gjithë rasteve. Shumë vëzhgime të UFO-ve janë ngjarje kalimtare dhe zakonisht nuk ka asnjë mundësi për përsëritjen e testit nga metoda shkencore. Pavarësisht këtyre, shumë raste mbeten të pashpjeguara.

Dezha Vu

Deja vu është një shprehje franceze që do të thotë ***"e parë më parë"***, duke iu referuar një ndjesie të veçantë, të çuditshme, të qartë dhe të mistershme njëkohësisht, sikur një skenë apo rrethanë e caktuar duket e përjetuar më parë. Deja vu-ja është përkufizuar si "të kujtosh të ardhmen". Përvoja e "mëparshme" shpeshherë i atribuohet një ëndrre, megjithëse në disa raste është një ndjenjë e fortë se kjo situatë ka ndodhur me të vërtetë në të kaluarën. Disa ia atribuojnë deja vu-në përvojave psikike ose sekuenca të pakërkuara të jetëve të mëparshme. Përvoja e deja vu-së duket se është shumë e përhapur. Në studime formale rreth 70% e njerëzve kanë raportuar se kanë përjetuar të paktën një herë (kjo përqindje i përket grup moshës nga 15-25, kur mendja është ende subjektive për të vënë re ndryshimet në mjedisin rrethues). Referenca të përvojave të deja vu-së gjithashtu janë gjetur në literatura të kaluara, duke dëshmuar se nuk është fenomen i ri.

Një person mund të dijë rrugën apo peizazhin e një qyteti që nuk e ka vizituar më parë, duke u habitur në të njëjtën kohë se si ka mundësi të ndodhë. Disa sugjerojnë se leximi i një rrëfimi të detajuar të një vendi mund të përfundojë në këtë ndjesi, kur më vonë ky vend vizitohet. Shpjegimi më i zakonshëm nuk e sheh deja vu-në si akt i njohjeve paraprake apo profecisë, por një anomali e kujtesës. Një tjetër teori e shpjeguar është ajo e vegimeve. Ashtu si sugjeron teoria, një sy mund ta regjistrojë atë që sheh një fraksion sekonde më shpejt se tjetri, duke krijuar atë ndjesi të fortë kujtese mbi të njëjtën skenë e parë në të mijtën e sekondës më vonë nga syri tjetër. Megjithatë edhe kjo dështon në shpjegimin e fenomenit kur janë të përfshirë edhe informacione të tjerë ndijorë, si pjesa dëgjimore dhe veçanërisht pjesa digjitale. Një lidhje reciproke klinike është gjetur mes përvojës së deja vu-së dhe çrregullimeve, si skizofrenia apo ankthi, dhe se përvoja ka gjasa të rritet me subjektet që janë në këto kushte. Ky korrelacion i ka çuar disa kërkues për të spekuluar se

përvoja e deja vu-së është anomali neurologjike e lidhur me shkarkimet e tepërta elektrike në tru. Bashkë me intuitën, kërkimet në psikologjinë njerëzore mund të ofrojnë më shumë shpjegime natyraliste, por përfundimisht shkaku dhe natyra e vetë fenomenit mbeten mister.

Fantazmat

Që nga tragjedia e Doruntinës, kur i vëllai Kostandini, u ngrit nga varri për të mbajtur amanetin, deri te filmat me fantazma, shpirtrat e të vdekurve janë shfaqur shpesh në kulturën dhe folklorin tonë. Shumë njerëz kanë raportuar se kanë parë shfaqje të hijeve të panjohura si edhe të njerëzve të dashur apo të të afërmve. Edhe pse prova përfundimtare për fantazmat mbeten të pakuptueshme, dëshmues të sinqertë vazhdojnë të raportojnë pamje, duke fotografuar deri madje duke komunikuar me fantazmat. Fenomeni mund të përfshijë shfaqje, shqetësime me zhurma të mistershme, frymëmarrje të ftohta, tinguj hapash, zëra si edhe aroma të ndryshme. Fantazmat janë fenomen tepër i diskutuar. Kritikët e dëshmitarëve okularë të fantazmave sugjerojnë se kufizimi i perceptimit njerëzor dhe shpjegimi i zakonshëm fizik mund të arsyetojnë shikime të tilla. Për shembull, ndryshimi i trysnisë në një shtëpi mund të bëj dyert që të përplasen ose dritat nga një makinë kalimtare mund të reflektojnë përmes dritares natën. Sipas hetuesit skeptik Joe Nickell: "...shikimi periferik është shumë i ndjeshëm dhe mund të mashtrohet lehtë, sidomos natën vonë, kur truri është i lodhur dhe ka më shumë mundësi t'i keqinterpretojë pamjet dhe tingujt. Mendohet që tingulli është një tjetër shkak për shikimin e fantazmave. Frekuencat më të ulëta se 20 hertz quhen infra tinguj dhe janë normalisht të padëgjueshme, por shkencëtarët britanikë Richard Lord dhe Richard Wiseman kanë nxjerrë përfundimin se "infra tingujt mund t'i bëjnë njerëzit të ndjejnë prani të huaja në dhomë apo ndjenja të pashpjegueshme ankthi apo frike. Helmimi me monoksid karboni, që mund të shkaktojë dëgjim të fuqishëm dhe halucinacione pamore, depresion dhe ndjesi të përgjithshme sëmundjeje dhe frike, është njohur si shpjegim i mundshëm për shtëpitë e pushtuara nga fantazmat, që nga vitit 1921". Disa kërkues, si profesor Michael Persinger, kanë arsyetuar se ndryshimet në fushat gjeomagnetike (të krijuara nga lëkundjet tektonike në koren e tokës apo në aktivitetin diellor) mund të stimulojnë tëmthat e trurit dhe të prodhojnë shumë nga përvojat e shoqëruara me fantazmat. E gjithë kjo hipotezë është kundërshtuar dhe ka hapur një debat të gjerë. Ndërsa hetuesit e fantazmave shpresojnë që një ditë të provojnë se të vdekurit mund të kontaktojnë me të gjallët, duke siguruar një përgjigje përfundimtare ndaj misterit.

Zhdukjet misterioze

Njerëzit zhduken për arsye të ndryshme. Disa arratisen, disa humbasin në aksidente, disa rrëmbehen dhe vriten, por pjesa më e madhe janë gjetur. Kjo nuk ka ndodhur me zhdukjet vërtet të mistershme. Që nga ekuipazhi i Marie Celeste te Jimmy Hoffa, Amelia Earhart, dhe Natalee Holloway, disa njerëz janë zhdukur pa lënë gjurmë. Kur personat e humbur janë gjetur, ka ndodhur gjithmonë përmes punës kërkimore të policisë, dëshmive ose aksidenteve, kurrë prej detektivëve psikikë. Por kur provat mungojnë dhe udhëheqësit kanë humbur, as policia dhe as shkenca tradicionale nuk mund të zgjidhin krimin.

- 1872, Mary Celeste: anija u nis për lundrim nga porti i Nju Jorkut drejt Xhenovës në Itali më 5 nëntor. Anija britanike "De Gratia" e zbuloi anijen të braktisur

në 5 dhjetor. Të gjithë në bordin e Mary Celeste-s ishin zhdukur: kapiteni, familja e tij dhe 14 burrat e ekuipazhit. Anija ishte krejtësisht në rregull me furnizim të bollshëm dhe nuk kishte asnjë shenjë dhune. Fati i ekuipazhit mbetet mister edhe sot e kësaj dite.

- 1918, Ciklopi, Bashkim Sovjetik: flota detare me qymyr duhej të shpërndante karburant dhe lëndë të tjera në luftanijen në Shtetet e Bashkuara gjatë Luftës së Parë Botërore. Ajo u zhduk gjatë rrugës nga Brazili për në Baltimorë. Anija ankoroi për pak kohë në ishujt Barbados më 3-4 mars. Meqenëse nuk arriti në datën e paracaktuar, 13 mars, në Baltimorë, filluan kërkimet, por as rrënojat e saj dhe asnjë nga 309 personat në bord nuk u gjetën kurrë. Shkaku i humbjes mbetet ende i panjohur.

-1928, Köbenhavn: anija trajnuese e lundrimit me ekuipazh prej 75 vetash, duke përfshirë edhe 45 kadetë, lundronte nga River Plate drejt Melburnit, Australi më 14 dhjetor. Kontakti i fundit me radio me anijen u bë më 22 dhjetor dhe gjithçka dukej mirë. Köbenhavn-i dhe ekuipazhi i saj u zhdukën pa asnjë gjurmë dhe askush nuk e di se çfarë u ka ndodhur.

Sipas një shkrimtari paranormal John Keel, shumë zhdukje paranormale mund të jenë rezultat i vrimës në fabrikën e realitetit, ku njerëzit apo objektet kalojnë përmes një vrime jashtë së njohurës, duke lëvizur në një dimension tjetër, duke mbetur jashtë botës sonë në terma të kohës dhe hapësirës, duke iu shkaktuar zhdukjen. Një numër i konsiderueshëm zhdukjesh implikojnë UFO-t, si rasti i Frederick Valentich, një pilot 20-vjeçar, i cili u zhduk në një fluturim nga King Island në ngushticën australiane mes Viktorias dhe Tasmanisë më 21 tetor 1978. Trekëndëshi i Bermudave i njohur gjithashtu si trekëndëshi i djallit është një zonë në veriperëndim të Oqeanit Atlantik, në të cilin një numër avionësh dhe anijesh lundruese janë zhdukur në ato të ashtuquajtura rrethana përtej kufijve të gabimit njerëzor apo veprimtarive të natyrës. Disa prej tyre i atribuohen paranormales: një pezullim i ligjeve të Fizikës ose aktivitet i qenieve jashtëtokësore. Edhe pse incidente të shumta janë raportuar pa saktësi ose janë zbukuruar nga autorët e vonshëm, shumë të tjera mbeten të pashpjeguara.

Intuita

Megjithëse e quajmë ndjesi të brendshme, "shqisë të gjashtë" etj., të gjithë e kemi përjetuar intuitën në një situatë apo në një tjetër. Sigurisht, ndjenjat e brendshme shpeshherë janë të gabuara, por ato duken se janë të vërteta në shumicën e rasteve. Shumë njerëz besojnë se intuita është një formë fuqie psikike, një mënyrë për të futur misterin apo njohuritë e veçanta rreth botës së të ardhmes.

Psikologët vërejnë se njerëzit në mënyrë të pavetëdijshme marrin informacion rreth botës që na rrethon, duke na udhëhequr në një skenë të dukshme ose informacion të njohur, pa e kuptuar saktë se si apo përse e dimë. Por rastet e intuitës janë të vështira për t'u provuar apo studiuar dhe psikologjia mund të jetë vetëm një pjesë e përgjigjes.

Nga përkufizimi, intuita nuk ka vlefshmëri objektive. Gjithsesi është shumë e përhapur si një fenomen i dukshëm. Për këtë arsye është bërë subjekt i studimeve në Psikologji, si edhe çështje e interesit për të mbinatyrshmen.

Intuita supozohet të jetë një formë e hyrjes së drejtpërdrejtë. Por, hyrje e drejtpërdrejtë në çfarë? Ndoshta intuita është mënyra e mendjes për të ndërvepruar

drejtpërdrejt me idealet platonike apo esencat fenomenologjike. Kanti ka thënë se si hapësira, ashtu dhe koha janë të lidhura me intuitën. Me fjalë të tjera, ai mendonte se shqisat ndërveprojnë me intuitat tona transcendente për të prodhuar një njohuri sintetike a priori. Seria e të dhënave të përftuara nga shqisat tona apo përvojat shqisore përbëjnë intuitën. Dikush mund të argumentojë se intuita është e pavarur nga shqisat tona. Kështu që këto mund të mos jenë pasojë e informacioneve shqisore të llogaritjes apo të procedimit dhe manipulimit të së njëjtës. Bergson-i e përshkruan si një lloj intuite empatike instiktive, e cila percepton objekte dhe njerëz, identifikohet me ta dhe në këtë mënyrë derivon njohuri rreth absolutes. Spinoza mendonte se njohuria intuitive është më superiore (si njohuri empirike dhe njohuri shkencore). Ajo bashkon mendjen me qenien e përjetshme dhe zbulon atë në një univers të lashtë e të shenjtë.

Por a janë intuitat me të vërtetë a priori apo zhvillohen si përgjigje të një realiteti relativisht të qëndrueshëm në ndërveprim me të? A kemi pasur intuita në një univers kaotik, kapriçioz, të paparashikueshëm dhe të parregullt?

53. Historia e kafkave të kristalta

Publiku filloi të njihej së pari me kafkat e kristalta, aty nga fun di i shek. 19. Në këtë kohë, shumë muzeume të botës filluan të shfaqnin interes për paraqitjen e objekteve antike nga civilizimet e shkuara.

Në këtë mënyrë në vitin 1878, "Musèe de l'homme" në Paris dhe "British Museum" në Londër, kishin secili në pronësi nga një kafkë të kristaltë, të cilën e shfaqnin para vizitorëve.

Besohet se që të dyja këto kafka e kanë origjinën nga Meksika (ka mundësi që të jenë të lidhura me rrënojat antike dhe varret e lashta) dhe lidhen me pushtimin francez, që u bë në vitin 1860 atje. Fillimisht i pati në dorë një shitës antikuariatesh e më pas ato përfunduan në muzetë e lartpërmendur.

Nuk ka asnjë proces, i cili mund të ndihmojë në datimin e kafkave të kristalta. Karbon 14 mund të datojë vetëm substancat organike dhe kristali i kuarcit nuk është. Një prej mënyrave me të cilat kërkuesit dhe koleksionuesit e tyre përpiqen të njohin vjetërsinë e një kafke të tillë, është nëpërmjet sensitivëve (persona me aftësi psikike të zhvilluara në drejtimin e shikimit të së shkuarës dhe të së ardhmes).

Një mënyrë tjetër është edhe vëzhgimi i sipërfaqes së tyre nëpërmjet mikroskopëve shumë të fuqishëm. Për datimin e tyre shfrytëzohen edhe legjendat dhe informacioni që kanë indigjenët apo që kanë pasur në lidhje me këto kafka.

Po çfarë duhet pasur parasysh kur thuhet kafkë e kristaltë? Një kafkë kristali është një copë kristali kuarci e gdhendur në formë (ose përafërsisht) të një kafke njerëzore. Ka dy tipa kafkash që ekzistojnë.

Ato që janë gdhendur nëpërmjet një procesi të njohur nga gdhendësit modernë të kristalit, të cilat quhen kafka të tanishme dhe të tjera që janë gjetur në rrënoja të lashta apo që kanë kaluar dorë më dorë që nga kohëra të shkuara e që quhen kafka të lashta kristali.

Më interesantet ndër këto kafka janë pa dyshim të lashtat. Këto kafka janë gjetur kryesisht në rrënojat e civilizimeve të vjetra të Amerikës (Maja, Astekë etj.), por edhe në vende të tjera të botës janë gjetur po ashtu kafka të tilla. Njihen katër tipa kafkash

të tilla: prej kuarci të pastër, ametist (e purpurt), kuarc rozë dhe kuarc i mjegulluar (nga gri deri në të zi).

Kafkat e lashta të kristalta kanë habitur gjithmonë shkencëtarët. Disa prej tyre janë çuar për t'u vëzhguar e kontrolluar në laboratorët e veçantë që ka Hawlett-Packard, në San Francisko, pasi kjo kompani është e zhvilluar në drejtimin e kërkimit në fushën e kristaleve dhe ka laboratorë nga më të mirët në botë.

Asnjë prej shkencëtarëve nuk arrin dot të japë një përgjigje se si civilizime primitive kanë arritur të bëjnë një gjë të tillë pa pasur asnjë aparaturë të sofistikuar e ç'është më e habitshme, në kundërshtim edhe me ligjet e fizikës.

* * *

Anna Mitchell - Hedges në vitin 1924 ishte 17 vjeç kur i gjeti në xhunglën e Belizes kafkat misterioze gjatë një ekspedite me të jatin, eksploratorin e famshëm F.A. Mitchell – Hedges, deklaroi se e kish nxjerrë nga poshtë një altari të gurtë, ndërsa rrëmonte midis gërmadhave të një qyteti të lashtë Maja.

Bëhet fjalë për kafkën misterioze, me madhësi sa ajo njerëzorja, që arkeologu anglez Albert Mitchell-Hedges, bashkë më të bijën Anën, e gjeti në vitin 1927 në xhunglat e Amerikës Qendrore e më saktësisht në Jukatan aty ku civilizimi Maja kishte lënë ndërtesat e tij.

Kushdo që e prekte atë kafkë provonte ndjesi të çuditshme. Pas vdekjes së të atit, Ana, aty nga fillimi i viteve '60-të e shtyrë nga mendimi se ajo kafkë kristali e gjetur mes rrënojave në xhungël, ishte tepër perfekte për të qenë e punuar nga fiset vendase pre-kolumbiane, vendos t'ia japë këtë kafkë shkencëtarëve me qëllim një hetim të hollësishëm të saj. I pari që u mor me këtë punë, ishte kritiku i artit Frenk Dordland.

Natyrisht që ai ishte edhe i pari që u mrekullua me atë kafkë. Frenku, pas një hetimi të hollësishëm, vuri re se kafka kishte një sistem të komplikuar kanalesh, prizmash e lentesh, të cilët krijonin efekte optike.

Por më e çuditshmja ishte se këto punime ishin në brendësi të kafkës. Sipërfaqja e saj ishte perfekte dhe e lëmuar e në të nuk gjendej asnjë shenjë punimi.

Po si ishin bërë kanalet, prizmat e si ishin gdhendur lentet në brendësi të saj? Frenku nuk e la hetimin e tij. Në vitin 1964, ai i drejtohet specialistëve të kompanisë Hewlett-Packard, të cilët ishin nga më të aftët në ndërtimin e qarqeve elektronike.

Ai nuk ishte i vetmi shkencëtar që ngeli pa fjalë kur hetoi kafkën. E njëjta gjë ndodhi edhe me shkencëtarët e Hewlett-Packard. Pas një vëzhgimi të hollësishëm ata vunë re se kafka kishte tre pjesë në brendësi të vetes dhe ishte ndërtuar e gjitha nga një copë e vetme kristali, bashkë me nofullën e poshtme.

Kristali ka një fortësi që shkon pak më poshtë se topazi, korundumi dhe diamanti. Ai mund të pritet vetëm me diamant. Është përtej habisë, por indianët e

lashtë, në njëfarë mënyre e kanë prerë aq mjeshtërisht duke mos lënë asnjë shenjë, madje duke gdhendur imtësisht bashkë me dhëmbët edhe nofullën e poshtme, e cila është e lëvizshme.

Dikush e ka bërë këtë kafkë nga një kristal i vetëm në mënyrë aq mjeshtërore, sa duket sikur kristali nuk është prekur kurrë nga dora e njeriut. Gjëja më mahnitëse ishte se kafka ishte 5.13 kg, 203.4 mm e gjatë dhe 125.4 mm e gjerë, e gjitha nga një kristal i vetëm dhe kjo gjë ishte në kundërshtim me ligjet e fizikës.

Kristal me një cilësi të tillë nuk mund të gjendej në zonën në të cilën ishte gjetur kafka dhe laboratori i veçantë që u mor me analizimin e hollësishëm të saj, arriti në përfundimin se ajo kafkë ishte punuar para se të shfaqeshin civilizimet e para në Amerikë.

Në pjesën e pasme, në brendësi të kafkës ndodhej një prizëm dhe çdo rreze drite që binte mbi sytë e gdhendur të kafkës pasqyrohej atje. Nëse shikoje në brendësi nga drejtimi i syve të kafkës, mund të shikoje gjithë dhomën të reflektuar në atë prizëm.

Përfundimi i ekspertëve të Hawlett-Packard ishte se kafka ishte bërë pavarësisht thyerjes së rregullave dhe ligjeve të natyrës. "Kjo gjë "e mallkuar" nuk mund të ekzistojë fare. Ata që e kanë bërë, nuk kishin idenë e kristalografisë apo të fibrave optike.

Ata njerëz kanë qenë komplet në injorancë për sa i përket aksit të simetrisë, i cili duhet të ruhet nëse punohet një kristal me qëllim parandalimin e ndarjes së tij gjatë procesit. Është e çuditshme se përse nuk është thërrmuar!" Por nuk ka rëndësi se sa e çuditshme dhe e pabesueshme mund të duket ajo kafkë.

Kushdo mund ta shohë atë të ekspozuar në Muzeun e Indianëve të Amerikës. Kërkuesit panë se kristali ishte gdhendur kundër aksit natyral të kristalit. Skulptorët modernë të kristalit, gjithmonë kujdesen që të dinë sesi është aksi ose simetria e orientimit molekular të kristalit, pasi nëse ata do të gdhendnin në drejtim të kundërt me këtë aks, atëherë kristali do të thyhej, madje edhe nëse do të përdornin lazer apo teknika të tjera të avancuara për gdhendje.

Hipoteza më e mirë që dha Frenk Dorland, ishte se kjo kafkë mund të ishte prerë fillimisht me diamant e më pas ishte trajtuar me ndonjë rërë silici dhe ujë derisa kishte marrë formën e dëshiruar.

Duke imagjinuar se kjo mund të ishte e vërtetë, atëherë ndërtuesit të saj do i duheshin së paku 300 vite për t'i dhënë formën. E megjithatë, kjo është vetëm një hipotezë. Në lidhje me gjetjen e saj, është debatuar shumë, pasi thuhet se Albert Mitchell-Hedges e ka blerë atë në Londër dhe ka gënjyer kur thënë ka se e ka gjetur në Jukatan.

Por sidoqoftë, pavarësisht vendit ku është gjetur (duke i marrë të vërteta ato që thuhen për blerjen e saj), ngelet i pandryshueshëm fakti që, kafka e Albert Mitchell-Hedges, është një prej objekteve më misterioze ekzistuese. Kjo ishte me pak fjalë historia e një kafke të rrallë, e një kafke kristali. Ndoshta e asaj më të përfolurës. Por ajo nuk është unikale.

Ka edhe kafka të tjera të kristalta dhe misteri që i rrethon ato shoqërohet me histori të ndryshme. Në botë ka njerëz të ndryshëm që janë në kërkim të tyre dhe në kërkim të një shpjegimi sa më të drejtë në lidhje me funksionin e tyre.

Pikërisht, një prej këtyre njerëzve është edhe personazhi i këtij shkrimi. Një njeri i cili ka në koleksionin personal një prej këtyre kafkave të kristalta, e cila është ruajtur shekull pas shekulli me fanatizëm prej shqiptarëve.

Por para se të ndalemi në historinë tonë, le të bëjmë një shikim të shkurtër, me qëllim ndërtimin e një pamje pak më të gjerë në lidhje me shpërndarjen, gjetjen dhe klasifikimin e kafkave të kristalta.

Teori të ndryshme në lidhje me kafkat e kristalta

Nga shumë prej kërkuesve mendohet se numri 13 është i lidhur me ritualet që dikur mund të kryheshin me këto kafka të kristalta, duke vendosur një në mes dhe 12 të tjerat në mënyrë rrethore. Mund të ketë pasur disa lloje të ndryshme kafkash të shpërndara në grupe me nga 13 copë, por akoma nuk është provuar kjo gjë. Në lidhje me këto kafka tregohen histori të ndryshme se si ato kanë ndikuar në shërimin e njerëzve të ndryshëm apo se si kanë rritur aftësitë psikike të tyre. Ka pasur njerëz që kanë rënë në gjendje transi vetëm nga kontakti me këto kafka dhe kur janë përmendur, çuditërisht kishin informacione në lidhje me ngjarje të ndryshme.

Por fenomeni më i diskutuar në lidhje me to janë imazhet holografike të cilat shfaqen në brendësi të kafkave, nëse atyre u bie drita nga kënde të veçanta apo edhe nëse bien në kontakt me energji njerëzore ose nëse goditen nga valë sonore. Figurat e shfaqura që njerëz të ndryshëm kanë parë janë të shumëllojshme, kafshë, njerëz objekte etj.

Askush nuk di me saktësi se si mund të prodhohen ato dhe përse njerëzit shohin ato figura. Ka teori të ndryshme në lidhje me këto kafka. Mendohet se mund të jenë një formë e ngjashme kompjuteri, e cila vihet në punë nga drita apo prekja dhe që mund të kenë informacion të regjistruar në brendësi të tyre. Ato mund të lidhen në të gjithë botën me njëra-tjetrën (një tip interneti) dhe të shkëmbejnë edhe informacion.

Ashtu si në legjendat e lashta që tregojnë indigjenët që shpeshherë i kanë pasur në zotërim këto kafka të kristalta, ato janë në gjendje të shërojnë njerëzit. Kjo gjë është deri diku e pranueshme, sepse ka raporte njerëzisht të ndryshëm që kanë pësuar shërime të mrekullueshme nga përdorimi i kafkave të kristalta. Natyrisht, që duhen bërë kërkime shkencore të thelluara në lidhje me këtë gjë, për të arritur në përfundime më konkrete.

Sipas kulturave të ndryshme indigjene, këto kafka kanë luajtur një rol kyç në jetët e atyre njerëzve dhe janë parë si lidhje me Zotin, në mënyra të ndryshme e të variueshme sipas fiseve. Mënyra e pashpjegueshme me të cilën ato janë ndërtuar, i ka shtyrë disa kërkues të hedhin edhe hipotezën se mund të jenë të krijuara nga qenie jashtëtokësore. Por nuk janë këto të vetmet teori. Ka të tjerë akoma që e lidhin ekzistencën e tyre me qytetërimet e zhdukura të Atlantidës apo të Lemurias.

Një tjetër teori është edhe ajo e Tokës bosh në brendësi. Ata që e besojnë këtë teori, mbështesin idenë se Toka në brendësi është e zbrazët dhe në qendër të saj ka një diell të vogël. Polet janë hyrje-dalje për në këtë pjesë të izoluar në brendësi të tokës, e cila banohet nga një civilizim shumë i zhvilluar.

Graviteti, i cili gjendet në koren e tokës me trashësi prej 800 miljesh, mban të tërhequr objektet dhe njerëzit në brendësi të tokës në të njëjtën mënyrë si edhe në jetën në sipërfaqe të saj. Ata që mbështesin këtë teori, besojnë se 13 kafkat e kristalta përmbajnë kodet gjenetike të 12 fiseve që jetojnë në brendësi të tokës dhe e 13-ta përfaqëson familjen kryesore të tyre.

Këto janë teori dhe mund të lihen mënjanë, por edhe po të duash të lësh mënjanë betejën që zhvillojnë njerëzit që janë shëruar dhe ata që kryejnë rituale të tilla shërimi me mjekët profesionistë, nuk mundesh sepse asnjëra prej palëve nuk heq dorë nga ideja e vet.

E mbi të gjitha, nuk mund të lihet mënjanë përfundimi i shkencëtarëve që kanë vëzhguar kafkat e lashta të kristalta – ngritja e supeve të tyre është shumë kuptimplotë. Mund të flitet pa fund e të hidhen lumenj me teori. Një gjë nuk ka nevojë për teori. Ato janë të vërteta dhe nuk dihet sesi janë prodhuar. Janë një gjurmë, që ndoshta tregon lavdinë e dikurshme dhe shkëlqimin e epokave të arta të njeriut.

54. Një kafkë e kristaltë ilire/shqiptare

Le të kthehemi te lidhja që kanë shqiptarët me një prej këtyre kafkave të kristalta. Momentalisht, në botë ekzistojnë shumë njerëz që janë në kërkim të këtyre kafkave. Disa prej tyre madje kanë arritur që të ndërtojnë edhe koleksione me kafka të tilla. Një prej tyre është Joky Van Dieten. Koleksioni i saj përmban disa prej kafkave më të njohura në botë dhe përbëhet prej 11 kafkash kristali të tipave të

ndryshëm. Është 73 vjeçe. Ka lindur në Holandë dhe ka jetuar atje për rreth 40 vjet derisa emigroi në Kanada.

Tashmë, udhëton nëpër botë me koleksionin e saj duke kryer ceremoni e rituale për t'u ardhur në ndihmë njerëzve dhe për të ndarë me ta eksperiencën shpirtërore që përfitohet nga kontakti me këto kafka të kristalta.

Një prej kafkave të kristalta, të cilat Joky ka në koleksionin e saj është pa dyshim edhe nga më të njohurat. Bëhet fjalë për atë që mban emrin - ***"ET" (ExtraTerrestrial - Jashtëtokësorë).***

"U bëra pronare e kësaj kafke në vitin 1991. Kisha hequr një tumor nga koka, të cilin e kisha në madhësinë e një kokrre portokalli. Mjekët jo vetëm nuk besonin që mund të ecja me këmbët e mia, por ata nuk besonin as se do të jetoja.

Në udhëtimet e mia, pa e ditur edhe vetë se përse e mbaja këtë kafkë të kristaltë, "ET"-në, gjithmonë në çantën time të shpinës. As vetë nuk e di se përse e kam bërë këtë zgjidhje ose se përse kisha zgjedhur që të mbaja pikërisht atë kafkë e jo një tjetër. Përgjigja erdhi në formën e një shërimi shumë të shpejtë nga tumori, pas dy ndërhyrjeve kirurgjike për heqjen e tij.

Në ndërhyrjen e dytë unë kam përjetuar një NDE (shënim: ***Near Death Experience - Përvojë Pranë Vdekjes)***, që vjen si pasojë e atyre rasteve kur persona të ndryshëm vdesin për pak çaste dhe kthehen sërish në jetë. Këta njerëz ka raste që përjetojnë vizione. Ky fenomen është studiuar gjerësisht nga mjekësia.

Ishte pikërisht kjo eksperiencë e cila më dha edhe përgjigjen se përse e kisha mbajtur për aq kohë ET-në në çantën time të shpinës. Dola nga spitali 7 ditë pas ndërhyrjes së dytë kirurgjikale dhe nuk u ktheva më kurrë aty. Jam mrekulluar gjithmonë nga fuqitë natyrore të shërimit që secili prej nesh ka në vetvete", – shkruan Joky në lidhje me një eksperiencën e saj pranë kufijve të së pabesueshmes.

Joky ka në koleksionin e saj 11 kafka të kristalta që kanë ardhur nga anë të ndryshme të globit.

Secila prej tyre mban një emër. Secila prej tyre ka një histori shekullore. Secila ka legjendën e vet.

"ET", kafka e kristaltë për të cilën Joky thotë se i ka shpëtuar jetën falë vetive kuruese që ajo ka, i përket civilizimit të Majave. Në vitin 1906 një familje maja, e cila banonte në Guatemalë, duke gërmuar në tokën e tyre gjetën "ET". Joky e mori këtë kafkë në vitin 1991.

Disa priftërinj maja, të cilët janë sensitivë dhe kryejnë ritualet antike të popullit nga vijnë, thonë se ajo kafkë e ka origjinën nga kostelacioni i Plejadave dhe se Joky është ruajtësja e duhur në rrugëtimin që ajo kafkë duhet të bëjë. Ashtu si kjo edhe kafkat e tjera të koleksionit të Joky-t, kanë historinë e tyre.

"Oceana", është një kafkë prej berili, e cila ka kaluar nga një tribu në tjetrën, duke udhëtuar nëpër Peru, Ekuador, Kolumbi, Brazil etj., derisa ra në dorë të një fshati të thjeshtë në Pyllin e Shiut në Amazona, Brazil. Ata ia ofruan Joky-t këtë kafkë në vitin 1997.

"Shui Ting Er", është një kafkë prej amazoniti, që origjinën e ka nga jugperëndimi i Mongolisë, pranë kufirit kinez. Ajo u zbulua 140 vjet më parë nga një arkeolog kinez i quajtur Yeng Fo Huu. Në vitin 1930 një misionar danez, Pastor Utkielen, e bleu atë nga familja e arkeologut dhe në vitin 1992 ai ia dha Jokyt këtë kafkë.

"Mannsur", quhet kafka prej gurit lapis lazuli dhe ajo është zbuluar në vitin 1995 në një zonë të Pyllit të Shiut në Amazona, nga një fis inkas i Perusë veriore. Tuki, udhëheqësi shpirtëror i fisit, tregoi se si ata e vunë kafkën në një shpellë për ta pastruar para se ta përdornin. Ata ishin të bindur se duke ia dhënë këtë kafkë Joky-t, do të kishin të mira më shumë.

"Baby Luv" është një tjetër kafkë e koleksionit. Një kafkë kuarci me një ngjyrë rozë të këndshme. Ju dha Joky-t në vitin 1993 nga një përfaqësues ligjor rus, që po merrej me ndarjen e një trashëgimie. Kjo kafkë është gjetur nga fillimet e shek. 19 në një varrezë në Ukrainë, nga një murg rus. Daton aty rreth vitit 700 p.e.s dhe mendohet të jetë skithiane. Murgjit e mbajtën këtë kafkë për 200 vjet derisa ra në duart e një familje ruse. Vetë murgjit mendonin se kjo kafkë edhe pse ishte përdorur nga skithët, i përkiste realisht një periudhe më të vjetër, asaj të Kimerëve.

"Jeziuti" është një kafkë prej kristali të pastër, që ka rënë në dorë të Joky-t në vitin 1993. Mendohet që ajo të ketë lidhje me Shën Frensisin e Asizit, shenjtori mbrojtës i kafshëve. Kjo kafkë mendohet të jetë gjetur në vitin 1534 dhe Joky e mori nga një manastir amerikan, i cili kishte nevojë urgjente për para. "Zjarri Madhështor", është një kafkë kristali jasper, e cila ka një ngjyrë të kuqe të ndezur. Është gjetur në Kolumbi në një shpellë pranë kufirit të Ekuadorit, pranë qytetit Safadana pranë Rio d'Oro.

Fisi që e kishte, flet gjuhën aramaike (fakt tejet i çuditshëm!). Joky e mori këtë kafkë në vitin 2002.

"Darth Vader", është emri i kafkës që është gjetur në Idar Oberstein, Germany, në vitin 1926. Fëmijët janë ata që e pëlqejnë më shumë sepse ajo ka një ngjashmëri me atë të filmit "Star wars" (Lufta e Yjeve).

"Retë", është emri i një kafke tjetër të koleksionit. Këtë emër ia ka vënë Robert Rhodes kur e bleu në dyqan kristalesh. Kafka është gjetur në Nepal dhe ka një pamje të mjegullt qumështore. Roberti ia dha këtë kafkë Joky-t për t'ia shtuar koleksionit. ***"Jut dhe Jul"*** ose kafkat e meteoritit. Këto dy kafka janë gjetur aty nga shekulli i 19 dhe thuhet se janë bërë me materialin e një meteoriti, i cili ka rënë në Meksikë në kohët e lashta.

Këto ishin kafkat e koleksionit të Joky-t.

Këto përveç njërës, **Kafkës së kristaltë Ilire - Janus,** e cila ka një legjendë më të çuditshme se të tjerat. Kjo është, në mos e fundit e koleksionit nga më të fundit që ajo ka shtuar. Joky tregohet e gatshme të tregojë historinë e kësaj kafke, por edhe ajo vetë nuk di shumë në lidhje me të.

Emri i personit që e kishte nën ruajtje në fillim fare këtë kafkë të kristaltë, nuk dihet me saktësi, por ajo bën pjesë në kategorinë ku hyjnë kafkat më të vjetra ose kafkat e lashta, vjetërsia e të cilave fillon nga 1.000-1.500 vite të vjetra e më tutje.

Edhe pse zotëruesit fillestarë të këtij artefakti ilir nuk dihen me saktësi apo më saktë janë të mbuluar nga mjegulla e mistershme që ende mbulon universin ilir, nga kjo mjegull del si reflektim legjenda që shoqëron këtë kafkë.

Historia e saj bëhet akoma më e mistershme nëse mendon se breza të tërë e kanë pasur nën ruajtje, në zotërim dhe e kalonin si trashëgimi dorë pas dore. Nga familja që e kishte së fundmi në zotërim, nuk ka ngelur më njeri.

Personi i fundit ishte një grua e moshuar shqiptare 86-vjeçare, e cila kishte shkuar nga Mali i Zi në SHBA, e duke mos pasur më trashëgimtarë, u bë edhe

personi i fundit me origjinë shqiptare që e ruajti kafkën. Fisi i saj e kishte këtë kafkë nën ruajtje për shekuj të tërë.

Ashtu si kafkat e tjera të koleksionit të Joky-t, të cilat mbanë emra të lidhur me historinë e tyre, edhe kjo kafkë ka emrin e saj. ***Kafka quhet Janus***. Por se përse ajo quhet në këtë mënyrë këtë nuk e dimë.

"Nuk kam shumë informacion në lidhje me Janusin. Kam marrë informacion në lidhje me këtë kafkë nga një tregtar kristalesh në SHBA. Atij iu ofrua fillimisht kjo kafkë e kristaltë. Personi në fjalë quhet Eric Vintzi dhe atij i ishte drejtuar një grua e moshuar me origjinë shqiptare, e cila kishte emigruar para shumë vitesh bashkë me familjen e saj në SHBA.

Duke qenë se e moshuara nuk kishte më persona të familjes gjallë, kishte vendosur ta shiste kafkën e kristaltë, të cilën familja e saj e kishte mbajtur në zotërim për 400 vite. Kështu, në këtë mënyrë erdhi Janus tek unë. Do të doja të kisha një informacion më të zgjeruar për Janusin, por fatkeqësisht për Shqipërinë ka pak informacion", – thotë Joky, pas një kontakti në të cilin i kam kërkuar disa të dhëna me tepër për këtë kafkë kristali ilire.

E si të gjitha kafkat që ajo ka në zotërim, të cilat kanë lidhje me kostelacione yjore, fise që flasin gjuhë të çuditshme, indigjenë të Amazonës etj., edhe kjo kafkë ka historinë e saj që ka lidhje me mrekullinë. Kafka e kristaltë ilire, Janus, sipas legjendës që i është thënë edhe Joky-t, është kafka e mbretit të parë të ilirëve. ***Kjo është kafka e mbretit Hyll.***

Ilirët, pas vdekjes së mbretit të tyre, e morën kafkën e tij dhe e futën në një enë mbajtëse, e cila ishte e mbushur me ujë të magnetizuar (ujë që ka ngarkesë pozitive apo negative të ndryshme nga ai normali në varësi të raportit oksigjen/hidrogjen).

Në këtë mënyrë ilirët e merrnin me vete në çdo betejë enën që mbante kafkën e mbretit të tyre Hyll. Ata fituan çdo betejë. Por kjo enë mbajtëse e kafkës së Hyllit, në ato kohë do të goditej nga një vetëtimë, e cila pasi e thyen enën, e kthen ujin, kafkën madje dhe bimët e sipërfaqen e tokës ku ra ena, në kristal. Në këtë mënyrë kafka e mbretit Hyll u përjetësua. Ajo u bë e kristaltë dhe erdhi shekull pas shekulli deri në ditët tona.

Kjo është legjenda që shoqëron këtë kafkë ilire, e cila mban emrin e një perëndie etruske, Janus. Natyrisht që çdo legjendë apo mit e ka një të vërtetë në brendësi. Mund të hedhim hipotezën se kafka e mbretit Hyll ruhej vërtet në një enë të tillë, e cila falë ngarkesës së ujit apo metalit që mund të ketë pasur, të ketë tërhequr ndonjë rrufe. E duke qenë se rrufetë janë parë si "armë" e Zotit apo zotave, natyrisht që kjo mund të jetë marrë si shenjë e hyjnive. Megjithatë, kjo është thjesht një hipotezë, e bazuar në historinë që shoqëron këtë kafkë misterioze. Kjo kafkë kristali ka lidhje mitike me ilirët dhe është ruajtur nga shqiptarët për shekuj me radhë. Emri Hyll, Yll, Ill (në variante dialektike të ndryshme), është një emër akoma shumë i përdorur nga ne shqiptarët. Po ashtu, është fakt se ky emër shoqërohet ngushtë më një prej emrave më të njohur të antikitetit, me emrin e pellazgut Herkul dhe me vizitën e tij në Epidamn apo Durrësin e sotëm.

55. Kodi i fshehtë i Përkrenares së Skënderbeut

Okultizmi si vizion alternativ shpjegon gjuhën simbolike të Përkrenares. Kastriotët, midis lindjes dhe perëndimit, mbanin stemën e shqipes me dy kokë por e veçanta është se Skënderbeu mbajti veç saj, si personale, Përkrenaren e famshme të tij. Çfarë do të thotë ai me ato dy brirët e cjapit? Kujt i drejtohej ai me ato simbole surrealiste dhe përse fisnikë të tjerë shqiptarë pas tij ose njëkohësisht me të nuk e mbanin atë simbol? Mos ndoshta duheshin merita të caktuara për të mbajtur një përkrenare me të tilla simbole? Përse kjo Përkrenare u transportua dhe u ruajt brez pas brezi në muzeun e Vienës?

Përkrenarja e Skënderbeut është bërë tani pjesë e pandashme e heroit, aq organike sa nuk ka figurë historike që mund të krahasohet. Ajo merrr vlera studimore edhe për shkak të varfërisë së relikeve që e shoqërojnë figurën e Gjergj Kastriotit. Sot ne kemi mundësi të reflektijmë ndryshe për të gjithë kulturën zyrtare shqipëtare ku historizimi i vlerave esenciale të personaliteteve dhe të gjuhës sonë është shpesh një arritje antikombëtare e bërë nga mjerimi ideollogjik i profesorëve rrogtarë. Rakitizmi kultural i historianëve zyrtarë sot në të gjithë botën është pengesë për zgjidhjen e shumë enigmave të së kaluarës. Antikja dhe e vjetra po bëhen më

enigmatike se kurrë nga kultura alternative që po trondit dogmat e katedrave universitare me materiale të mbajtur sekret më parë.

Të mos mjaftohemi kurrë me aq sa dimë për të shkuarën e për më tepër për figurat mitike si Skënderbeu. Madhështia e tyre, përfshin plane të dukshme e të padukshme, nganjëherë misterioze sepse pemët madhështore i largojnë rrënjët dhe i fshehin aq larg sa mendësia e një lulelakre nuk mund t'i imagjinojë. Nuk është meritë e jona asnjë zbulim i ri mbi Skënderbeun, por e dritës që ai ka rrezatuar e vazhdon të rrezatojë për të plotësuar madhështinë e tij të pa kuptuar plotësisht edhe shpesh të përfolur nga plebejt e historisë. Historianët që kanë kontribuar deri tani në njohjen dhe modelimin e figurës së Skënderbeut vijnë nga fusha të ndryshme por me bazë të njëjtë, që është rikrijimi nëpërmjet fakteve i një realiteti sa më konkret informativ mbi të. Pra, ata mund ta rikrijojnë realitetin mbi Skënderbeut për aq sa kuptojnë për reale, për aq sa ne dimë për këtë botë ku jetojmë.

Historiani profesionist kërkon të hetojë të shkuarën me mendjen e tij të përshpejtuar moderne, pa kuptuar se historinë e kanë krijuar njerëz mbi nivelin mendor të tij. Historinë nuk e kanë bërë studiuesit e historisë, por ato që zotëronin mistere dhe të vërteta që nuk mund ti përballojë dot historiani. Këtu do të përmendim faktin që pikërisht për historinë ato nuk preokupoheshin fare duke e konsideruar si fushë ku nuk mund të transmetohen mesazhe të dobishme. Misteri ishte dija e tyre e përcjellur në kode pikërisht që kureshtarë si profesorët e sotëm të mos e profanizonin e ta deformonin. Sekreti ishte mënyra e tyre për komunikim sepse për të kuptuar të vërtetën kozmike duhet një përgatitje gati mbi njerëzore. Mjafton të mendojmë se sot në erën e informacionit, opinioni publik di shumë pak për mekanizmat e vërtetë që lëvizin botën e sotme për mos thënë që ka mekanizma të krijuar me qëllim që ta devijojnë e ta gënjejnë atë. Sa zhgënjyese është ideja se ajo që manifestohet, është e vërtetë aq më tepër kur flitet për të vërteta historike. Historisë i mbetet vetëm pluhuri i ngjarjeve, hiri i asaj që ishte dhe t'i besosh ose të mjaftohesh me historinë zyrtare, pozitiviste, do të thotë ta marrësh hirin për dru të padjegur. Sa e mjeruar duket arroganca e historianit materialist shqiptar që transformon misterin e jetës në fakt historik të përshtatshëm për teoritë e tij ideologjike.

Sot ekziston një okultizëm teknologjik, okultizëm bankar dhe monopolizëm shkencor, ky është misteri i kohës sonë moderne. Në Mesjetë dhe në Rilindjen Europiane ekzistonte një mister tjetër, ai i mistikëve, tempullarëve, alkimistëve dhe i ndërtuesve të katedraleve. Kjo botë u rrezikua nga dyndjet osmane dhe Gjergj Kastrioti, si fisnik i asaj kohe, rrjedhimisht i ndërgjegjshëm për vlerat e saj, e mbrojti me vetëdije këtë kulturë. Po të përdorim një logjikë tjetër ultra historike ai ishte nga të fundit tempullarë, ishte pjesë e atij organizimi gjigand evropian i mjeshtrave që nuk njohin kohën, i dijes mistike të alkimistëve ku edhe fisnikët shqiptarë të mesjetës mund të kenë pasur përvojat e tyre jo më pak inferiore se ato evropiane. Familjet e princave të mesjetës njiheshin si të tillë për nivelin e kuptimit dhe ruajtjes së dijeve arkane. Princat shqiptarë të atyre kohërave bënin pjesë në zinxhirin e madh evropian. Ruajtja e sekreteve ishte një nga cilësitë e tyre prandaj gjenden pak materiale lehtësisht të kuptueshme për të gjithë.

Kjo fushë është një pjesë e historisë së Evropës mjaft e fshehtë me një logjikë të veçantë kërkimi me vlera shumë specifike por edhe e denigruar shumë nga pozitivizmi dhe materializmi i shekujve të fundit, viktimë e të cilës janë edhe një

pjesë e historianëve. Në këtë fushë mund të hyet nëpërmjet simboleve dhe gjuhës së tyre, aq e dashur për mendimtarët e asaj kohe. Ata flisnin me gjuhën e analogjisë së kodeve, stemave, që i vendosnin në veshjet e tyre, në përkrenaret e tyre, që tregonin gradën e caktuar të evoluimit në dijen, artin e madh të asaj shkence mistike mbarëevropiane, që ishte edhe faktori i vërtetë i bashkimit të asaj Evrope. Kudo që shkonte një kalorës, mbret, në rastin tonë Skënderbeu, paraqiste simbolet e tij të fisnikërisë që kishin një gjuhë universale, gjuhë e njohur nga fisnikët por jo nga masat e popullsisë. Përkrenarja ishte një objekt me funksion të tillë se praktikisht nuk mund të mbahet në kokë. Njohësit, gnostikët ishin mjeshtra të dijes së asaj kohe, të dijes arkane (dije sekrete të antikitetit) të shkallëzuar sipas nivelit të njohjes në fusha si ajo e astronomisë, astrologjisë, matematikës, alkimisë. Për kulturën e shumë studiuesve tanë pro fesionistë, alkimia është karikatura e kimisë. Por le ta gëzojnë ata injorancën e tyre, alkimia e asaj kohe ishte shkenca e evoluimit total të njeriut nëpërmjet një disipline të caktuar, sekrete, privilegj i kastave fisnike. Metalet që ata kthenin në ar dhe guri filozofik i tyre ishte realizimi i vetëdijes totale, rezatuese dhe hyjnore. Njohja e këtyre sekreteve atje është shumë e vështirë edhe për faktin se kjo dije përdor me qëllim një gjuhë të kodifikuar për të devijuar kuriozët e sipërfaqshëm. Atje ku mundi por edhe dëshira e ndryshimit të vetvehtes, transformimit të unit, është premisë e parë që ato sekrete të dorëzohen shkallëshkallë.

Kastriotët, midis lindjes dhe perëndimit, mbanin stemën e shqipes me dy kokë por e veçanta është se Skënderbeu mbajti veç saj, si personale, përkrenaren e famshme të tij. Çfarë do të thotë ai me ato dy brirët e cjapit? Kujt i drejtohej ai me ato simbole surrealiste dhe përse fisnikë të tjerë shqiptarë pas tij ose njëkohësisht me të nuk e mbanin atë simbol? Mos ndoshta duheshin merita të caktuara për të mbajtur një përkrenare me të tilla simbole? Përse kjo përkrenare u transportua brez pas brezi dhe u ruajt në muzeun e Vjenës? Në një moment të historisë sonë të diturit mund të kenë munguar në këto troje, por nëpër Europë kanë ditur të fshihen dhe të mbijetojnë.

Po t'i hedhim një sy Mesjetës me respekt për dijet dhe kulturat e saj, pa arrogancën e të diturit modern dhe po ta pranojmë si të mirëqenë filozofinë e asaj kohe do të zbulohen koiçidenca interesante. Duke përdorur edhe ne analogjinë si metode studimi (ndërkohë që antikët e përdornin si metodë njohëse) do të vëmë re se nga astrologët e asaj kohe shenjat astrologjike kishin të bënin me një domethënie të caktuar që lidhej me nivelin e dijes dhe llojit të planetit që e dominon atë. Për ta, pra për mjeshtra në nivele të larta të alkimisë dhe astrologjisë, dihej se ai që dominonte shenjën e vështirë të Saturnit ishte kalorës i dijes në nivel shumë të lartë dhe për rrjedhojë mbante simbole në funksion të gradës, në rastin tonë bricjapin. Dijetarë dhe alkimistë të asaj kohe e dinin midis tyre se kapuçi i tejzgjatur dhe i përkulur që ata mbanin, simbolizonte bricjapin dhe i lejohej ta mbanin vetëm ata që në rrugën e njohjes Arkane dhe Ermetiste të kohës e njihnin misterin e rimishërimit. Kjo dije shpesh e luftuar nga Kisha zyrtare, por edhe nga islamizmi zyrtar që kanë deformuar vlerat e Mesjetës dhe për qëllime dogme kanë errësuar vlerat e atyre që dija i grinte mbi lindjen dhe perëndimin, njohësit e të vërtetave kozmike.

Rëndësia e veçantë dhe njëkohësisht sekrete e kësaj shenje zodiakale, pra e bricjapit vjen nga lidhja e saj me Saturnin. Nga ky planet sipas Ermetistëve evropianë edhe lindorë shpirti fillon rrugën e tij drejt rilindjes, rimishërimit dhe duke kaluar

sferat planetare arrin Hënën ku ndalon për të parë kozmosin në pritje të momentit dhe horoskopit të përshtatshëm, nëse mund të shprehemi kështu, për të rilindur në botën e mishit e të kockës. Simboli i bricjapit ka qenë i përdorur me këtë kuptim edhe në Orient, por në Perëndim është reduktuar në figurën e cjapit. Në Mesjetë zakonisht ishte edhe një kombinim cjap-peshk (Saturni- Hëna). Në kristianizmin e hershëm Krishti u prezantonte në imazhe fetare simbolikisht si peshk. Ai superoi e sfidoi vdekjen. Në imazhet më antike babiloneze prezantohet një cjap me bishtin e një peshku. Ky kombinim i dyfishtë kishte një domethënie të thellë Arkane. Bricjapi mbretëron në të vërtetë si mbi njeriun e brendshëm ashtu edhe mbi atë të jashtëm, pra simbas mentalitetit të asaj kohe njeriu Bricjap simbolizon bashkimin e strukturës së brendshme me të jashtmen. Arritja e këtij uniteti ishte qëllimi i shkollave antike dhe mesjetare. Bricjapi udhëhiqet nga Saturni, zoti i kohës, prandaj në Antikitet kjo lidhet edhe me shpatën, që mbron jetën e dominon vdekjen. Një gravurë veneciane e paraqet Gjergjin me shpatë në dorë dhe me përkrenaren të mbështetur në tokë. Ekziston një lidhje midis ndërtuesve të katedraleve dhe Bricjapit, strukturave të mëdha arkitektonike e të numerologjisë indiane, misteret Arkane të Bricjapit ato i quanin "makara".

Kjo ishte zgjuarsia Arkane e Tempullarëve, mbrojtësve të Kristianizmit të vërtetë që nuk ka qenë as lindor as perëndimor ne esencën e tij. Mund të kujtojmë se Evropa e hershme dhe e sotme e njeh Gjergj Kastriotin si mbrojtës të Kristianizmit, i vetëdijshëm edhe për vlerat mistike -ezoterike të tij.

Në sistemet Kabalistike, në simbolet e letrave të tarot-it, gjejmë përsëri cjapin dhe e gjithë kjo do të mbetej një lojë koiçidencash absurde po të mos përdorim teknologjinë e të menduarit të asaj kohe, analogjinë që na fton t'i shikojmë me shumë kuriozitet e vëmendje simbolet e përkrenares së Skënderbeut. Ne nuk na intereson se dikush i beson ose jo këto teori mesjetare, por jemi të sigurt se me këto mendësi lindnin edhe vdisnin njerëzit e asaj kohe.

Për përkrenaren e Skënderbeut ka shume fabula e histori përsa i takon dhisë së zgjedhur nga ai si simbol. Për na duken jo fort bindëse po të kemi parasysh përgjegjësinë e simboleve në atë kohë dhe kotësinë e tregimit të këtyre përrallëzave popullore në oborret fisnikërore të Evropës. Siç e dimë ishte një Evropë kristiane me themele të dijes mistike ku respekti dhe njohja që Skënderbeu gjente në ato oborre vinte nga këto vlera të dijes që ai pa tjetër duhet t'i zotëronte. Ai mbante simbolin e cjapit për ato motive të vlefshme okulte që përmendëm, në shenjë grade dhe respekti, ai përfaqësonte shkollën shqiptare okulte, njohëse dhe trasmetuese e traditës së mistereve po aq antike sa vetë shqiptarët. Pas tij kjo shkollë ezoterike shkrihet.

Që atëherë në nuk e gjejmë më të përdorur simbolin e cjapit ose dhisë dhe që atëhere u çorodit dhe humbi vula antike e shqiptarëve e kërkuar, dhe dëshiruar më vonë nga të gjithë patriotët.

56. Çfarë fshehet nën themelet e Vatikanit?

Tunelet nëntokësore, si dhe shumë të fshehta të tjera të cilat ndodhen nën themelet e Vatikanit, herë pas here kanë qenë shkaku dhe arsyeja që kanë nxitur me dhjetëra e qindra skenar dhe teori.

Vatikani një qytet i madh, i stërlashtë, qyteti vatër dhe zemra e fesë katolike dhe jo vetëm kaq, një qytet që fsheh nën themelet e tij, një tjetër qytet misterioz, i zhytur i tëri në nëntokë me kripte, pasazhe të fshehta, galeritë dredha-dredha, përbejnë një nga misteret më spektakolare që mund të kenë ekzistuar ndonjëherë.

"Mallkimi" i Shenjtit dhe "të çuditshmet" e rastësive!

Supozimi se aty qëndrojnë eshtrat e Shën Pjetrit,, për shekuj me radhë mbetet një pikëpyetje e madhe. Edhe pse e vetmja referencë historike që mbështet se Shën Pjetri u martirizua dhe u varros në bodrumin e Vatikanit nga Gaius shkon prapa në 200 pas erës së re, megjithatë, për katolikët është pothuajse e sigurt! Kjo siguri dhe besim, udhëhoqi dhe Konstandinin e Madh, i cili po në të njëjtin vend, të ndërtoj bazilikën e Shën Pjetrit.

Në vitin 1624 filluan dhe studimet e para në galeritë e Vatikanit, për të kërkuar eshtrat e Shën Pjetrit, por këto kërkime nuk zgjatën shumë, pasi ato u shoqëruan nga një seri e rastësish "të çuditshme".

Prifti Urban VIII i cili ishte nga më kryesorët në këto kërkime, u sëmurë rënd, me dhjetëra punëtorë humbën jetën e tyre misteriozisht dhe gradualisht mbizotëroi besimi se; Shenjti nuk dëshironte t'i prishnin qetësin dhe për këtë ai mallkonte të gjithë ata që guxonin t'i prishnin atij qetësin! Kjo frikë, ndali për të paktën 300 vjet çdo studim në atë vend.

Dorëshkrimet e lashta së bashku me sekretet e madhe!

Bibliotekat e mëdha që zënë me dhjetëra kilometra në nën tokën e Vatikanit, thuhet se përmbajnë një thesar të paçmueshëm, pasi ajnë të shumtë shkencëtarët, historianët si dhe hulumtuesit, besojnë se në mes miliona librave të panumërt, ndodhen ndërmjet tyre dhe shumë dorëshkrime të lashta, të cilat konsiderohen, ose janë konsideruar si të humbura, për publikun e gjerë ! Besohet dhe mbrohet si tezë se; Nëse këto tekste bëhen ndonjëherë publike, do të zbulojnë sekrete dhe të vërteta, të cilat do të ndryshojnë njëherë e përgjithmonë historinë e njerëzimit!

Nekropoli i Papëve dhe të krishterëve të hershëm!

Ekzakt, nën bazilikën e Shën Pjetrit, ndodhen "varrezat e Papëve", ndërsa vetëm pak përtej janë varrosur dhe shumë të krishterë të hershëm. Nekropoli nëntokësorë i Vatikanit, u bë i njohur gjerësisht nëpërmjet librit të shkrimtarit të famshëm Dan Brown me titull "Illuminati". Të famshmet "vrimat e gjarprit" të përmendura në libër, në realitet janë "tuba për libacionet funeral", që përshkruhen kaq reale e gjallërisht nga autori: "Të krishterët besonin në ringjalljen e të vdekurve, prandaj ata kanë përdorur këto vrima për të ushqyer të vdekurit, duke ju derdhur mjaltë dhe qumësht në galeritë nën Vatikan", shkruan ai.

Mekanizmi kohor i at Ernetti-t!

Një tjetër teori në lidhje me thesaret e fshehura në bodrumin e Vatikanit, është mekanizmi kohorë i at Ernetti-t. Prifti katolik Francez, Francois Brune në librin e tij "Misteri i ri i Vatikanit", thotë se një prift katolik – at Ernetti Pelegrino -pak para se të vdiste në vitin 1994 i besoj atij një zbulim të madh: se ai kishte arritur të krijoi një makinë kohore, me të cilën ai kishte regjistruar momentin e kryqëzimit të Jezusit! The Time Machine, sipas Fracois Brune -ndodhet në bodrumet e Vatikanit!

57. Misteret e së shkuarës së njerëzimit

Shumë nga kërkuesit mbi fenomenet e paspjegueshme dhe UFO-t, nxjerrin shpesh herë në pah një fakt shumë të rëndësishëm që nuk mund t'i jepet një përgjigje e saktë.

Ndërsa mendohet nga shumica e shkencëtarëve që merren me kërkime të kësaj natyre, se, rastet e identifikuara si Objekte Fluturuese të Paidentifikuara ose UFO, janë nga burime jashtëtokësore ose janë projekte qeveritare, ka dhe një rrymë tjetër mendimi, që këto objekte të kenë lidhje me Indinë e Lashtë ose me Atlantisin.

Ajo që dihet mbi mjetet enigmatike fluturuese në Indinë e Lashtë, vjen nga burimet e vjetra të literaturës indiane:tekste të shkruara, që kanë ardhur te ne nëpërmjet shekujve. Nuk ka pikë dyshimi se, këto tekste janë autentike dhe shumë prej tyre njihen si epikat indiane. Nuk ka pak, po ka qindra tekste të tillë. Shumë prej tyre akoma nuk janë përkthyer në anglisht që prej sanskritishtes së vjetër.

Perandori indian, Ashoka, krijoi një shoqëri sekrete të quajtur "Shoqëria sekrete e nëntë burrave të panjohur", të cilët ishin shkencëtarë që supozohet se kataloguan shumë shkenca. Ashoka e mbajti punën e tyre të fshehtë, pasi ishte i trembur nga përmbledhja e avancuar e shkencës, që bënë këta shkencëtarë duke iu referuar burimeve antike, mund të përdorej për luftë-ndaj të cilës ai ishte totalisht kundër. Ashoka ishte kthyer në një budist të devotshëm pasi kishte mundur një ushtri të madhe në një betejë shumë të përgjakshme.

"Nëntë burrat e panjohur" shkruajtën një total prej nëntë librash, mundësisht nga një prej secilit.

Një prej këtyre librave ishte "Sekretet e forcës gravitacionale". Ky libër, i njohur prej historianëve, por aktualisht i palexuar e i pagjetur akoma prej ndonjërit prej tyre, trajton çështjet e gravitacionit dhe të kontrollit të tij. Ky libër, mendohet se është diku i mbajtur fshehur, në ndonjë bibliotekë të Indisë ose të Tibetit (ose ndoshta dhe në ndonjë vend të Amerikës së Veriut...).

Arsyet e Ashokës mund të kuptohen lehtësisht nga kushdo, pasi nëse dikush me qëllime negative do të mund të kishte në dorë njohuri të tilla, atëherë Toka do të kthehej sërish në një grumbull pluhuri. Ishin pikërisht këto armë e këto njohuri që shkatërruan perandorinë e lashtë indiane, Rama, disa mijëra vjet përpara se Ashoka dhe raca e tij të ishin aty.

Luftë atomike para 200 000 vitesh,
ka prova shkencore që e vërtetojnë

Mahabarata e lashtë, një prej burimeve që tregon ekzistencën e Vimanave, e rrëfen kështu luftën e tmerrshme:

"...(arma ishte) një plumb tek e ngarkuar me tërë fuqinë e Universit. Një kollonë e ndezur tymi e flake. Aq e shkëlqyer sa shkëlqimi i njëmijë diejve në kulmin e fuqisë së tyre. Një vetëtimë e hekurt. Një mesazher gjigant i vdekjes i cili ktheu në hi të tërë racën e Vrishnis dhe atë të Andhakas.

...trupat e kufomave, ishin kaq të djegura, sa nuk njiheshin fare.

Flokët e tyre dhe hundët kishin rënë.

Qeramika të thyera pa asnjë shkas të dukshëm dhe zogjtë të zbardhur.

...pas pak orësh i gjithë ushqimi ishte i infektuar..

...të shpëtonin nga ky zjarr, ushtarët u hodhën në lumenj, që të lanin veten dhe pajisjet e tyre..."

Duket se Mahabharata është përshkrim i një lufte atomike. Referenca të ngjashme nuk janë të izoluara, episode që tregojnë për përdorimin e armëve dhe mjeteve fluturues, janë të shumtë në epikën indiane.

Një prej tyre, përshkruan madje dhe një betejë mes Vimana dhe Valix, që zhvillohet në Hënë. Kur qyteti Rishi i Mohenjodaros u gërmua nga arkeologët në shekullin e kaluar, aty u gjetën skelete të shtrira në rrugë në pozicion dorë për dore, sikur një vdekje e menjëhershme t'i kishte kapëluar. Këta skelete, pas analizave të bërë, rezultuan me përqindje radioaktiviteti në nivele që nuk ishin hasuar asnjëherë në Tokë, krahasuar me skeletet e Hiroshima Nagasakit.

Qytete të lashta, ku muret e gurit dhe tullat janë shndërruar në qelq, janë gjetur në Indi, Irlandë, Skoci, Francë, Turqi e vende të tjera. Nuk ka shpjegim tjetër llogjik, për shndërrimin e fortesave të gurit në qelq, përveçse një shpërthimi nuklear.

Me shkatërrimin kataklizmik të Atlantidës dhe të perandorisë Rama, duke u shkatërruar nga armë atomike, bota kaloi në një kolaps dhe në të ashtuquajturën "epoka e gurit"...dhe pas disa mijra vitesh filloi historia "moderne".

Pyetjet që kanë njerëzit janë të thjeshta:

A do të ketë më Hiroshima/Nagasaki? A do të na duhet të lëmë pas tekste si indianët e lashtë, të cilët arritën të sjellin deri ditët e sotme vetëm thërrime nga ai civilizim i përparuar?

...Koha fsheh përgjigjet...

58. Fëmijtë e Hënës

"Nga gjithësia në Tokë arritën dy lloje të qenieve njerëzore. Njërët për vendbanim të tyre zgjodhën bregun e të tjerët detin. Erdhën me anije kozmike të ngjashme me topat e zjarrtë, dhe në Tokë mbetën deri sa paraardhësve tonë iu dhuruan shumë njohuri dhe iu zbuluan shumë fshehtësi..." **-** këto janë fjalët e paleontologut dhe arkeologut të njohur meksikan, Montezit, i cili është njëri prej shkencëtarëve të rrallë që besojnë se planeta jonë ka qenë nikoqire e mysafirëve nga gjithësia.

Montezi, teorinë e vet të guximshme me vite të tëra është duke u munduar ta argumentojë. Argumente të pathyeshme, siç pohon ai, ka me bollëk. Të dy llojet e mysafirëve nga gjithësia lanë gjurmë të panumërta të dukshme. "Vizitkartelat" e atyre që gjetën vendbanim në tokë i gjejmë gjithkund nëpër planetin tonë, në Lindjen e largët, në Afrikë, në brigjet e Pacifikut, në Amerikën Jugore dhe Veriore. Megjithatë, më së shumti gjurmë ka në vatrën e Inkëve misteriozë, në Amerikën Latine.

Porta e Diellit

Në jug të liqenit të njohur Titikaka, në Bolivi, në lartësinë mbidetare 3893 metra, dikur ekzistoi qyteti fantastik Tiahuanaka. Sot është qytet i vdekur i cili ofron argumente të panumërta se nën këtë nënqiell, para njëzet deri tridhjetë mijë vjetëve, ishte një kulturë jashtëzakonisht e zhvilluar. Shtrohet pyetja se kush e ndërtoi këtë qytet dhe nga erdhën?

Si duket, në këtë pyetje përgjigja më e saktë është vetë gërmadha e Tiahuanakos. Ndoshta banorët e kësaj kulture parahistorike ishin qeniet njerëzore të cilat kishin në duar vetëm nga katër gishta, figurat e të cilëve janë gdhendur në "Portën e Diellit" të famshëm, e cila pos të dhënave kalendarike të zakonshme, ofron edhe stinët precize

të vitit, barazimin e ditës dhe natës, lëvizjen e Hënës dhe rotacionin e Tokës. Figurat e atyre qenieve misterioze janë të gdhendura në shumë vende, dhe fytyrat e tyre i mbulojnë maskat, të cilat jashtëzakonisht i ngjajnë "skafanderëve" kozmikë!

Amerika Latine ofron edhe argumente të tjera që përkrahin teorinë e Montezit.

Ç'na porosit dita e parë e verës

Arkeologu i njohur peruan Daniel Ruso në Ande zbuloi qytetin Markuhuashi, banorët e të cilit ndërtuan 12 liqene artificiale, prej të cilëve dy ende shfrytëzohen nga indianët. Në brigjet e atyre liqeneve ngritën shkëmbinjtë gjigantë, të cilët vetëm më 22 qershor, gjatë perëndimit të diellit, zbulojnë fshehtësinë e një numër të madh të figurave të njerëzve të të gjitha racave që jetojnë në Tokë!

Këto figura të pazakonshme Daniel Ruso-ja i fotografoi, dhe kur zhvilloi filmin, mbeti i befasuar: në vend të figurës së plakut me vija të buta dhe fisnikërore të fytyrës, të cilin e fotografoi në bregun e liqenit, në negativ doli fytyra e një njeriu të ri, pa asnjë rrudhë në fytyrë! Ky sekret gjer në ditët tona ende nuk u zbulua.

Gati tërë Amerika Latine ofron shumë mistere. Çka paraqesin, për shembull, figurat e "njerëzve jaguarë", të cilët në kokë mbajnë helmeta ndërsa trupin e kanë të mbështjellë me rrobe, të cilat i mbathin vetëm astronautët? Kush janë ndërtimtarët e tempullit më enigmatik në botë, të cilin në brigjet perëndimore e zbuloi arkeologu Julio Telo? Tempulli i kushtohet zotit-Jaguarit, dhe për nga vetitë e tij aq shumë dallohet prej ndërtesave për qëllime të ngjashme sa që hulumtuesit i imponohet pyetja: a nuk paraqet ky tempull kopjen origjinale të anijes kozmike, ku sipas legjendave të atyre trojeve, flitet se në atë vend zbritën nga qielli qenie të pazakonshme?!

Njerëzit peshq

"Ka edhe argumente të shumta për teorinë time se ndonjë civilizim tjetër ka jetuar një kohë të gjatë në fundin e detit", pohon arkeologu Montez. Duke marrë parasysh legjendat e ndryshme të popujve të cilët jetojnë në det, në të cilat flitet për topat e zjarrtë që "hynin dhe dilnin" nga sipërfaqet e detit, Montezi ndërtoi teorinë e vet fantastike. Sikur ky edhe ekzobiologu amerikan Carl Sagani i jep rëndësi të madhe legjendave të popujve bregdetarë. Prej të gjitha gojëdhënave, të cilat i shënoi gjatë hulumtimeve të veta, më autentike iu duk një legjendë e sumerëve e cila flet se dikur, në të kaluarën e largët, në anët rreth Gjirit Persik, prej kohës në kohë paraqiteshin qeniet e pazakonshme "akpalu", të cilët njerëzve iu dhuronin dituritë e veta të pasura.

Sagani dhe Montezi konsiderojnë se "ngjarja" e kësaj legjende u zhvillua diku rreth mileniumit të katërt para erës sonë, dhe si argument se në atë kohë ekzistuan "njerëzit e ujit" merret fakti se, duke iu falënderuar qenieve "akpalu", kultura sumere befasisht u zhvillua nga "gjendja e primitivitetit shtazarak". Këtij pohimi i bashkëngjitet edhe një shkencëtar, historiani i njohur francez Rene Alo, i cili thotë se sumerët së pari jetuan në kripëroret primitive në bregun e detit. Më vonë, kur ranë në kontakt me qeniet "akpalu", të cilët jetonin në fund të Gjirit Persik, kaluan në thellësi të Tokës ku së shpejti ndërtuan qytetet dhe zhvilluan për atë kohë të largët kulturë fantastike.

Teza e Montezit dhe Saganit, lidhur me ndryshimin e befasishëm të kulturës së sumerëve përafërsisht është kjo: qeniet që kanë jetuar në fundin e detit dilnin me rrobet speciale nënujore në breg dhe aty ia përcillnin dituritë kryesore njerëzve

primitivë. Për këtë shkak banorët e asaj krahine shekuj të tërë më vonë mbajtën në kujtesë "njerëzitpeshq" të cilët i ndihmuan që ta pasurojnë dhe ta lehtësojnë jetën, dhe natyrisht, ta shpejtojnë zhvillimin e vet.

Ishulli Lenosois me banorët e vet të natës

Montezi me pohimet e veta shkoi edhe më larg, ku thotë se në planetën tonë edhe sot e kësaj dite jetojnë pasardhësit direkt të qenieve nga gjithësia, të cilët me shekuj banonin në fundin e detit. Edhe përkundër të tjerëve, të cilët thonë se Montezi duke zhvilluar teorinë e tij e teproi, ai vazhdon: "Ata janë fëmijët e Hënës, banorët e një ishulli të vogël brazilian, të quajtur Lenosois. Ata njerëz fshihen prej rrezeve të diellit dhe, praktikisht, jetojnë vetëm natën! Dhe me të vërtetë, ky ishull bëri jehonë të madhe në botë para dhjetë vjetësh, edhe pse nuk u arrit të jepet asnjë shpjegim konkret për natyrën e banorëve të tij. Ishulli është miniatural dhe për shumëçka i ngjan një grumbulli të rërës, të cilin deti e hodhi jo larg bregut të shtetit brazilian Maranjao. Është rreth 160 km larg kryeqytetit të këtij shteti, Sao Luisit. E rrahin ujërat e Atlantikut, ndërsa në të jetojnë rreth 300 banorë. Brazilianët e quajnë "Fëmijë të Hënës".

Përgjigjen në pagëzimin e tyre mund ta gjejmë në legjendat sipas të cilave banorët e parë të Lenosoisit erdhën nga Hëna. Para se të fillonin të jetonin në tokë, jetuan së pari në det, por kurrë nuk është konstatuar se për ç'shkak dolën prej tij. Nëse i besohet kësaj legjende, mbetet fakti se "Fëmijët e Hënës" deri më sot ende nuk i janë përshtatur jetesës në Tokë. Banorët e këtij ishulli enigmatik as sot nuk mund t'i durojnë rrezet e Diellit. Qëndrimi i gjatë në dritën e Diellit për ta paraqet një kob të madh: shumë shpejt verbohen, ndërsa vashat dhe djelmoshat njëzetvjeçarë për disa muaj marrin të gjitha vetitë e pleqve dhe plakave prej 80 viteve! Lëkura iu rrudhet, muskujt dobësohen, ndërsa zëri merr një ton të dridhur të plakut. Pas kësaj vdesin shumë shpejt! Dihet se për shkak të kushteve klimatike në Amerikën Latine jetojnë njerëzit me lëkurë të errët. Të bardhët të vetmit erdhën nga Evropa. Mirëpo, banorët e Lenosoisit nuk i ngjajnë asnjërës nga racat e njerëzve. Ata e kanë lëkurën e bardhë si të qumështit, dhe të gjithë kanë, deri te i fundit, flokë të bardha!

Kjo i habitë edhe shkencëtarët të cilët nuk u besojnë legjendave dhe gojëdhënave të atij fisi enigmatik. Shumica e banorëve të Lenosoisit lëngojnë nga një sëmundje e panjohur, sëmundje e cila në indet e lëkurës së tyre nxitet nga rrezet e Diellit. Banorët e ishujve fqinjë tregojnë gjëra të ndryshme, të cilat flasin për "banorët e rrezikshëm" të Lenosoisit dhe për atë shkak ishullin e kalojnë tërthorazi me milje përreth. Te djelmoshat të cilët dalin në diell lëkura së pari iu rrudhet nën mjekërr, rreth bërrylave dhe gjunjëve. Dukja e tyre së shpejti bëhet e mplakur, ndërsa shikimi shumë shpejt fillon t'iu humbë. Për këtë shkak ata kurrë nuk dalin gjatë ditës jashtë shtëpive të tyre të thjeshta. Atë kohë ata e shfrytëzojnë për fjetje në thasë të veçantë apo mbulesa të veçanta për kokë, kështu që asnjë rreze dielli nuk depërton deri te sytë e tyre të ndjeshëm. Për këtë jetojnë vetëm natën. Atëherë dalin prej kasolleve të tyre të errëta, shkojnë në punë dhe lahen.

Kohëve të fundit për Fëmijët e Hënës u interesuan edhe ekspertët mjekësorë. Një grup i mjekëve-specialistë brazilianë vizitoi ishullin dhe bëri analizat e banorëve. Është pritur që mjekët e fakultetit të mjekësisë të shtetit brazilian t'i kryejnë hulumtimet dhe t'i shpallin rezultatet, por për natyrën e tyre nuk mundën të përgjigjen as specialistët më eminentë të Brazilit. Mbetet vetëm shpresa se mjekësia,

megjithatë, do të dijë diç më shumë për natyrën, po ashtu edhe për shërimin e banorëve të Lenosoisit. Deri sa të dihet diç më shumë për banorët e ishullit, mbetet teoria e Montezit se paraardhësit e Lenosoisit, dikur të ardhur nga kozmosi, jetuan së pari në fundin e detit.

59. Enigma e fëmijëve me ngjyrë të gjelbër

Gjatë mbretërimit ne Angli, mbreti Stephen, ka hasur në shumë detyra,por mbi te gjitha kish vepruar me kujdes për të siguruar mbijetesën e Anglisë.

Por në vitet e mbretërimit të tij diçka do të hyjë brenda oborrit mbretëror që do ti gjej të gjithë të pa përgatitur, si historianët dhe ekspertët, për të dhënë një përgjigje për ngjarjen e ndodhur.

E tëra filloi në Woolpit, vend i famshëm për prodhime e korrje të bollshme. Korrjet ishin punët më të vështira, dhe se ishte e domosdoshme që të punohej vazhdimisht nga agimi deri në mbrëmje që prodhimet të grumbulloheshin para se ti dëmtonin insektet. Por në një ditë të zakonshme, të gjithë bujqit e zonës panë me sytë e tyre një pamje të çuditshme dy fëmijë dalin nga një shpellë e afërt.

Dy fëmijët u afrohen atyre. Rrobat e tyre janë përshkruar si materiale me përberje të çuditshme e të panjohura, dukeshin si njerëz, por lëkura e tyre ishte në ngjyrë të gjelbër. Fermerët i marrin fëmijët e humbur dhe u kërkojnë atyre qe t'u thonë se kush ishin e nga vinin.

Fjalët e shqiptuara nga goja e fëmijëve ishte shumë të ndryshme se ndonjë gjuhë që ata kishin dëgjuar më parë. Kjo ishte e çuditshme se si dy të huaj kishin dalë nga thellësia e tokës dhe nuk dinin të flisnin anglisht.

Sir Richard de Caine vendosi që të informohej mbreti për këtë ngjarje të çuditshme. Deri në atë kohë fëmijët ishin të uritur në kufinjtë e vdekjes. Mbreti i solli një vakt të vetme që ata të ishin në gjendje për të mbijetuar,në se stomaku i tyre do ti përpunonte këto ushqime.

Mbreti, i kënaqur dhe i hutuar nga pamja e tyre e çuditshme por dhe i habitur nga misteri mbi origjinën e tyre i kishte marrë nën kujdesin e tij. Kaluan ditë e muaj, dhe ai u përpoq t’ua mësojë anglisht.

Përfundimisht vajza filloi të mësojnë, por djali nuk ishte në gjendje për shkak të një sëmundje misterioze që përfundimisht i mori jetën e tij. Vajza e mbijetuar u bë grua dhe mësoi edhe për të folur me gjuhën anglisht, duke pranuar edhe emrin e ri Agne Barre, dhe madje edhe duke marrë një burrë për një periudhë të shkurtër deri sa ai i vdiq para kohe.

Pasi ka mësuar gjuhën angleze, një nga gjërat e para që ka bërë e ajo, ishte të tregonte se nga kishte ardhur. Ajo tregoi për vendin e atdheut të saj. Ajo tregoi për Tokën e Shën Martinit, dhe tha se atje është një botë ku nata është e përjetshme e ku dielli nuk del kurrë me kreshtën e horizontit.

Megjithatë, është një qytetërim që lulëzon kudo, duke përdorur kafshët dhe bimët misterioze si burime ushqimore që janë diçka e paparë për jetën mbi tokë.

Dhe ajo tregon, se për çfarëdo arsye, të gjithë në atë botë kanë një ngjyrë të gjelbër për ta. Por, si një rrëfim klasik i kohës, fëmijët largohen nga vendi i tyre ku diçka i tërhoqi ata larg nga shtëpia e tyre dhe ata e gjetën veten në Angli, ku ata do të jetojnë në pjesën tjetër të ditëve të tyre.

Edhe pse ajo dukej emërzitur, ajo kurrë nuk ishte në gjendje për të bërë prapa për të shkuar përsëri në shtëpinë e saj. Ku gjendet kjo botë? A është e mundur që një koloni nëntokësore ka ekzistuar në këtë zonë dhe askush se kish vënë re, madje as historianët dhe arkeologet e ditës se sotme? Ky rast do të mbetet një mister për shumë kohë.

60. Pafundësia dhe vetvetja

Kush jam Unë ndaj amshueshmërisë? Kush jam Unë ndaj të kaluarës dhe ardhmërisë? A kam rast të di se kush jam Unë?

Ç'mund të përgjigjeni? Absolutisht asgjë. Kurrgjë! Gati 99% të njerëzve nuk e dinë se kush janë. Nuk e dinë Unin e vet. Ata 1% të njerëzve të cilët e ditën Unin e tyre të vërtet arritën përndritjen përmes teknikës së meditimit.

Kur njeriu për të parën herë shkeli në truallin e Hënës, njerëzit e zakonshëm menduan se më në fund pushtuan gjithësinë! Komentatorët e radiove dhe TV-ve me ngazëllim brohoritnin se iu afruam me tepër yjeve!...

Hëna është larg Tokës gjithsej 384.000 km, ndërsa ylli më i afërt është Proxima Centauri, në largësi 4.27 vjet drite, apo 400 bilion km! Në të vërtet ai yll na është para hundëve, duke pasur parasysh gjerësinë e kozmosit. Konsiderohet se rrezja e kozmosit, sa e njohim sot, është më e madhe me miliarda herë se sa largësia që përmendëm ndaj yllit më të afërt.

Që të tregojmë se cila është madhësia e kozmosit që e njohim deri në ditët e sotme, sjellim këtë krahasim: xhylja e topit bashkëkohorë kalon një kilometër në sekondë. Nëse xhylja e tillë do të udhëtonte në thellësitë e pafundme të kozmosit, ajo do të duhej të udhëtonte pa ndërprerë, ditë e natë, 10.000 bilion vite që të arrijë prej një skaji në skajin tjetër të kozmosit. Kjo kohë është dy milion herë më e madhe se sa koha që kalon prej fillit të Tokës dhe Diellit gjer më sot.

Kur të mendohet në mundësin e jetës në gjithësi apo për vizitat e jashtëtokësorëve në Tokë, përfshirë edhe mundësinë e dërgimit të radio sinjaleve, gjithmonë duhet të mendohet në dimensionet e gjithësisë të cilat janë të pakuptueshme për logjikën dhe matjet tona tokësore.

Nëse, për shembull, civilizimet me intelekt të zhvilluar do të gjendeshin në largësinë prej vetëm 1.000 vite drite (viti i dritës është gjatësia e rrugës të cilën e drita e kalon për një vit, ndërsa shpejtësia e dritës është 300.000 kilometra në sekondë), gjë që sipas vlerësimeve të shkencëtarëve është gjasë shumë e vogël, atëherë deri te ata, xhylja e lartpërmendur do të fluturonte "vetëm" 400 milion vite. Anija kozmike e cila do të ishte 1.000 herë më e shpejtë se xhylja e topit, do të duhet të fluturonte deri te fqinjët tanë më të afërt dhe të kthehet për rreth gjysmë milion viti. Do të thotë se do të duhej të lansohej anija kozmike shumë më herët se që është paraqitur paranjeriu i Neandertalit. Shtrohet pyetja: Kush mund të shkoj aq larg? Materia jo, natyrisht. Vetëm MENDJA mund të fluturoj më shpejt se drita. Madje edhe ajo çka mendja paramendon në gjithësi, s'mund të ndalet apo të pengohet! Pos faktit për pengesat në vetë materien, shtrohet edhe një problem, e ai është Koha Kozmike!

Që të kuptoni se ç'është koha kozmike po bëjmë këtë ilustrim. Supozojmë se Toka është e vjetër 4 deri 5 miliardë vite dhe se jeta mesatare e njeriut është 75 vite. Atëherë Toka është e vjetër 60 milion jetëra të njeriut. Kjo është vjetërsia e planetit të

Tokës, po ku mbetet vjetërsia e galaktikës, metagalaktikave apo lashtësia e tërë universit?

Të ndalemi për një kohë në këtë shembull: në Tokë jeton një insekt i vogël i quajtur "Lule Uji". Paramendoni se jetojmë sa Lule Uji, e jeta e tij zgjat dy deri në tri orë! Ai insekt lind në një ditë të bukur verore me diell rreth orës 19. Rritet, fluturon mbi moçal, përfundon fluturimin e vet martesor duke lënë trashëgues dhe më në fund, rreth orës 21, ngordh. Ai nuk kishte lidhje se dielli doli dikur në lindje dhe që do të fshihet në perëndim. Insekti kurrsesi nuk di se dje ishte ditë, mu si kjo e sotmja, dhe para së djeshmes qenë edhe shumë ditë të tjera, madje shekuj të tërë, dhe se në sipërfaqen e tokës dikur ecnin dinozaurët, brontozaurët dhe shumë e shumë zvarranikë gjigant. Ndoshta kjo ndodhë edhe me ne, të robëruar në kohë, hapësirë dhe materie.

Nëse në gjithësi ekzistojnë civilizime tjera, ato sigurisht jetojnë në fazën e tyre zhvilluese, siç pohojnë shkencëtarët.

Kthehuni pak rreth vetes dhe në vete, ndoshta aty fshihet përgjigja.

Njihe veten - do ta njohësh tërë botën!

Ndërdija dhe mbidija juaj janë detyrë e universit. Do të shihni e nuk ka asgjë jashtë Jush e që nuk gjendet në veten Tuaj. Hapësirat e largëta dhe të pakapshme gjenden në vetëdijen tuaj si pjesë përbërëse të saj. Nëse gjenden qenie me intelekt në kozmos, atëherë, sigurisht që gjenden edhe në Ju. Me teknikën e meditimit bini në kontakt me to, zbuloni botën e tyre, mënyrën e jetesës së tyre. A duhet që vetëdija (lexo: qenia) patjetër të jetë e përbërë nga materia? Jo, ajo është këtu në botën materiale vetëm materie (lexo: trup). Trupi është "automjet" në këtë botë materiale, ndërsa vetëdija është ajo e cila nuk vdes kurrë, sepse është pjesë përbërëse e kozmosit (lexo: Zotit). Ne (vetëdija), vetëm inkarnohemi prej jetës në jetë duke mësuar leksionet që i morëm nga i Gjithëlarti - Atmani.

Për vetëdijen nuk ekziston koha (shembulli i Lile Ujit), as hapësira, sepse ajo është pjesë përbërëse e të gjitha këtyre. Ajo është gjithkund dhe e amshuar, thamë, pjesë integrale e çdo gjëje. Ajo nuk duhet të jetë e robëruar në materie (trup), ajo mund të ekzistojë edhe pa të, si vetëdije e pastër kozmike apo vetëdije e universit. Por, mund të merr "automjetin" (trupin) e botës në të cilën banon: për botën materiale - trup material, për botën frymore - trup frymor, për botën astrale - trup astral, etj. Shtrohet pyetja: A ka jetë në diell, do të thotë intelekt? Po, ka, por trupat e tyre janë të përbërë nga zjarri. Dhe automjetet e tilla për shpirtrat (vetëdijet), mund normalisht të ekzistojnë në ato kushte që mbizotërojnë në diell. Mjaft qesharake është që qeniet intelektuale të kërkohen në pafundësinë e kozmosit në formën dhe përbërjen tonë: gjak, asht, mish, ujë... Pyetemi: A do të mundej një qenie e këtillë të ekzistojë në diell apo në ndonjë mes tjetër të kozmosit?!

Energjia e vetëdijes është gjithkund rreth nesh dhe në ne. Sikur fije të qëndisura jetojnë në pafundësi. Mirëpo, vetëdija ditore e shtynë atë që të njoh diç më tepër për veten, e kjo njohje arrihet me meditim, me intensiv të ndriçimit. Ai që kryen intensivin, arrin përndritjen, di çdo gjë për veten: kush është, cilat janë detyrat e tij, cilat janë shtigjet e tij, cilat detyra i janë dhëna në Tokë nga Zoti...

Ç'është ajo më e rëndësishmja, ai, Njeriu i Ri, di formën e vet fillestare të krijuar nga Zoti, vetëdijen e vet, Unin e vet...

61. Enigma e Unit

Kur Katharina Beta ”lindi sërish”, ishte 32 vjeçare. Kujtesa dhe përjetimet e saj u zhdukën gjatë një aksidenti, të cilin K. Beta, e cila së shpejti pritej të bëhej mjeke, mezi e mbijetoi. Mirëpo, kujtesa e saj ”vdiq”.

Për familjen, por edhe për vet atë, emri i saj i pagëzuar, Irmhild, mbeti përgjithmonë i huaj. Nuk arriti kurrë ta kthej sërish këtë identitet. Së bashku me terapeuten e saj, vendosi që Unin e saj të vjetër ta lë të vdes. Ajo u ripagëzua si Katharin dhe filloji një jetë të re. Katharina sot jeton si shkrimtare në Vjenë. ”Katharsis” quhet Autibiografia e saj.

Manipulimi i Unit

Ndryshimi i qëllimshëm i bindjeve, qëndrimeve, mendimeve... pra i Unit, nuk është temë e re. Qysh në kohërat më të lashta për nevoja manipulimi me psiken njerëzore janë përdorur metoda të ndryshime. Ndër më të njohura është metoda përmes hipnozës dhe ajo me ndihëm e narkotikëve. Por edhe shkencëtarët ka kohë që janë duke eksperimentuar në këtë fushë, dhe jo pa arsyeje! Bile ata kanë shkuar edhe më larg se sa hipnoza dhe narkotikët, duke e shfrytëzuar teknologjinë e sotme më moderne të informatikës.

Përmes stimulimit elektronik të trurit ata veç kanë arritur që publikisht t’i kontrollojnë sjelljet e disa specieve, por këtu nuk përjashtohet as njeriu. Edhe metoda më e re e implantimit digjital, përmes mikroçipave të implantuar në pjesë të trurit, që gjithashtu është bërë publike para sa vitesh nga kompania SUN (e njohur për softvarin, Star Office që ofrohet falas) dhe nga organizata amerikane “Aplied Digital Solution” anon në këtë derjtim.

Me këtë sistem, faktikisht, njeriu bëhet qenie e lokalizuar dhe e kontrolluar sipas nevojës së dikujt tjetër, pa pasur mundësi që të kundërshtoj ose rezistoj. Implantimi i një çipi ë tillë në tru e kthehet individin në një robot, por i përbërë nga mishi e gjaku, e i dirigjuar nga dikush tjetër për nevoja ose shërbime të planifikuara.

Mirëpo, si gjithnjë, shkencëtarët shpalosin anët pozitive të hulumtimeve të tyre, që bazuar, jo vetëm në rrafshin shkencorë por edhe atë etik, është i mirëseardhur dhe i dobishëm për njeriun. Njerëzit që përballën me situata krizash të provokuara ose shkaktuar nga faktorët e ndryshëm, e që janë të shumtë në përditshmërinë e rrjedhave të kohës moderne, shpesh nuk gjejnë mbështetje e as rrugëdalje dhe vuajnë pothuajse gjatë gjithë procesit jetësorë.

E në raste ekstreme, alternativ e vetme për ta është suicidi (vetëvrasja). Aplikimi i qëllimshëm i metodave për fshirjen e kujtesës, pra, në vend të informacioneve të vjetëra, në Unin e individit të regjistrohen informacione të reja, do t’ua lehtësonte shumë njerëzve jetën dhe shumë të tjerë to i shpëtonte nga vdekja e sigurt.

Këtë e dëshmon edhe rasti i Doug Bruces, i cili pas përjetimeve të tmerrshme dhe problemeve të shumta e pa rrugëdalje me të cilat ishte përballuar gjatë jetës së tij, as që dëshironte të kthehej më në Unin e mëhershëm. Rasti i Bruces është i njohur në literaturën mjekësore. Edhe pse shumë rrallë ndodh humbja total e kujtesës, bazuar në statistika, te mbi 95% e rasteve kujtesa pas një kohe kthehet sërish.

Tek dikush pas disa ditësh, tek tjetri pas disa muajsh por ka edhe raste kur kujtesa rikthehet edhe pas disa vitesh. Pothuajse shumica e të prekurve nga amnezia kthehen prapë në rrjedhat e jetës së mëparshme, pra në Unin e tyre fillestar. Por,

Doug Bruce nuk e dëshironte më atë identitet. Ai vendosi që Unin fillestar ta ”varros” përgjithmonë dhe ”rilindjen” e sërishme, si fëmijë por në trupin e një të rrituri, ta përjetoj, jo më si tmerr, por si një fat të madh. ”Amnezia mua ma ka shpëtuar jetën!” deklaroi ai më vonë.

Ai filloi ta shijoj jetën nga fillimi, të krijoj shoqëri të re, talent të ri, bile edhe të dashurohet për herë të parë. Ai magjepsej nga ndezja e fishekzjarrëve sikurse edhe nga reshjet e borës në jetën e tij të re. Gjithashtu, shumë ushqime që në Unin e tij të vjetër i urrente, tani ishin menytë e tij më të preferuara. Bruce filloi të formoj identitet tjetër.

Kohë të gjatë format e tilla të humbjet së kujtesës për shkencën ishin raste të pasqaruar. Falë teknologjisë më të re dhe eksperimenteve të shumta, sot shkenca ka arritur që të ketë qasje më të gjerë edhe në këtë fushë.

Shkencëtarët mendojë, se për shumë njerëz, kujtesa në Unin e kaluar është aq e dhimbshme sa që ata me gjithë fuqinë që disponojnë mundohen ta stopojnë sapo ajo të filloj të paraqitet në vetëdije, dhe në vend të saj përpiqen të mendoj në diçka tjetër. Në disa raste të veçanta, kujtesa ”shkyçet” ose ”bllokohet” aq herët, sa që njohurit e vetëdijshme perceptuese për një gjendja të përcaktuar faktike, nuk janë më assesi të kapshme. Kjo mund të shkoj aq larg, sa që vite të tëra të jetës të shlyhen nga kujtesa, siç është edhe rasti i Doug Bruces dhe i shumë të tjerëve.

Në raste të tilla, ndryshimi i qëllimshëm i identitetit, ndoshta edhe do të kishte efekte pozitive ose preventive. Ndoshta për shumë individ, të cilët nuk gjejnë forcë për t’u përballur me sfidat e kohës, do të ishte alternativ e vetme për ta vazhduar procesin jetësor dhe për ta shijuar këtë dhuratë të shtrenjtë e të mrekullueshme.
Por realiteti ka dëshmuar shpesh të kundërtën! Shumë zbulime që janë proklamuar si nevojë e domosdoshme për njeriun dhe shoqërinë, kanë rezultuar me pasoja katastrofave jo vetëm për individin por edhe masën e gjerë, sepse dualiteti është pjesë e pandashme, jo vetëm e procesit jetësor, por edhe e proceseve të përgjithshme universale. E ky dualitet është valid edhe për temën që po shkruajmë, pra për Unin tonë.

Ekspertet sot e kanë të qartë se kontrolli i qëllimshëm i mendjes dhe manipulimi me individ është funksional. Teknikat e ndryshme për “riprogramimin” e trurit si: elektroshoku, narkotikët, hipnoza, dhuna, izolimi, frika etj., me të cilat është eksperimentuar në shumë laboratorë të shërbimeve sekrete, por që janë aplikuar edhe nga shumë sekte të ndryshme, dhe atë, drejtpërdrejt në njerëz, e konfirmojnë bindshëm një gjë të tillë.

Pacientët e psikoterapeutes amerikane nga New Orleans, Valerie Wolf (tani e ndjerë), ishin zakonisht individ me lëndime të rënda psikike.

Mirëpo, dy paciente ishin disi të veçanta! Edhe pse ato gra nuk njiheshin mes veti, megjithatë simptomat shpirtërore të tyre ishin pothuajse identike: personalitete të shumëfishtë, shenja frike, harresa (blockout) të përsëritura, kujtesë të shthurur etj., dhe që ty dyja ishin gjetur nga policia - të hutuara, çoroditura dhe pa dijeni për vendbanimet e tyre. Nga një intervistë radioje, V. Wolf ishte informuar për një kamp ushtarak ku eksperimentohej me njerëz në gjetjen e formave të mundshme për kontrollin e mendjes – “Mind Control Experiment”.

Simptomat e të eksperimentuarave të atij kampi ishin të njëjta sikurse edhe simptomat e pacienteve të psikoterapeutes Wolf. Pas eksperimenteve të gjata, së

fundi u ishin regjistrua (riprogramuar) kode nga alfabeti grek, për t'i fshehur gjurmët e hulumtuesve dhe hulumtimeve dhe që ishin kryer mbi ta.

Në seancën e radhës, Valerie Wolf, pacienteve të saj ua tregoi disa shkronja të alfabetit grek. Dhe, efekti ishte i menjëhershëm. Gratë filluan të dridhen dhe të lotojnë. Nën lot filluan të rrëfejnë për përjetimet e tmerrshme. Për dhoma të errëta, për hipnozë, për dhënien të dhunshme të drogave halucinogjene, për orë të tëra hetimesh, për mjek me mantele të bardhë që i mundonin me elektroshok etj. etj.

Kur rasti u bë publik, V. Wolfi u kontaktua nga mbi 40 terapeutë nga mbarë SHBA-ja. Pa përjashtim, të gjithë kishin pacientë që dëshmoni se ishin viktimë e eksperimenteve nga kampi "Mind Control Experiment". Dhe kjo e tmerroi mbarë opinionin.

"Implantimi" i Unit të ri!

"Atamore State Prison", "Mind Beneder", "MKULTR", "Monarach" etj. të gjithë këta janë emrat projektesh pas të cilave fshihen shërbimet sekrete, por edhe sekte, klinika, qendra kërkimore etj., me qëllime të caktuara - manipulimin e trurit. Efektet vepruese të këtyre manipulimeve janë vërtetuar edhe shkencërisht. Prapa qëllimit për ndryshimin apo edhe shlyerjen e identitetit të një individi, fshihet një ligj mjaft i thjesht psikologjik: "Ndrysho sjelljet e një njeriu, dhe psikja e tij do të ndryshohet automatikisht". Mendimet dhe ndjenjat e tij do të ndryshohen gjithashtu. Ai do të harroj se kush në të vërtet ishte. I gjithë ky rezultat në psikologji njihet si - Disonancë kognitive. Një gjë e tillë e vërteton edhe eksperimenti me qenë i shkencëtarit rus I. Pavlovit, i cili që në vitin 1903, për zbulimin e "refleksit të kushtëzuar" u laurua, ndër të parët, me Çmimin Nobel për mjekësi. Nga ky zbulim, i "refleksit të kushtëzuar", u konstatua se edhe sjelljet mund të "kushtëzohen", bile, bile te të gjitha qeniet e gjalla, duke filluar nga ameba deri te njeriu, dhe se përdorimi i këtij "kushtëzimi" është i pakufishëm. Natyrisht që ky kushtëzimi i sjelljeve, më vonë, i nxiti shumë hulumtues tjerë për eksperimentime dhe në "modifikimin e sjelljeve", pra edhe në modifikimin e Unit.

Dhe të gjitha këto që u thanë më lart nuk janë vetëm shkrime sa për sensacion, por fakte të dëshmuara e dokumentuara nga qendra për kërkime trunore, dokumente sekrete qeveritare, rezultate të komiteteve të ndryshme hulumtuese, akte nga procese të ndryshme gjyqësore, publikimeve të ndryshme nëpër revista shkencore etj., në të cilat njoftohet për manipulime me njerëz - pa vetëdijen e tyre ose edhe kundër vullnetit dhe dëshirës së tyre. Mbi viktimat janë zhvilluar eksperimente të formave dhe mundësive nga më të ndryshmet për manipulime afatshkurtra dhe afatgjatë të identitetit. Viktimat janë rekrutuar si Spiun, atentator, kriminel, ruajtës sekretesh, etj., për t'u shfrytëzuar në raste të caktuar.

Dr. M. T. Orn, njëri ndër anëtarët e Institutit të Mjekësisë në Filadelfi, u mor shumë edhe me manipulimin e trurit, me ndihmën e hipnozës, posaçërisht për çështje të armatës. Ai, me anë të hipnozës përforconte imunitetin e ushtarëve, që ata të mund t'i përballonin dhembjet, të ftohtit, mundimet, izolimet, sëmundjet e detit etj. Në gjendje të thellë hipnotike, ai u jepte detyra të rëndësishme të përcjella me amnezi paraprake totale.

Njëkohësisht u jepte shifrën, me të cilën mund të hipnotizoheshin dhe mund t'i pranonin detyrat vetëm nga personat e posaçëm. Në bazë të shtypit të atëhershëm, pohohej se gjenerali i paktit NATO, Dozijer, i cili u kidnapua nga Brigada e Kuqe,

ishte i pajisur qysh përpara, që me anë të autohipnozës të mund ta ruajë sekretin. Supozohet se të gjithë funksionarët e lartë ushtarakë në SHBA dhe të paktit NATO, që janë të njohur me materiale me rëndësi shumë të madhe politike dhe ushtarake, kalojnë nëpër procesin e indoktrinimit për neutralizimin e efektit.

Gjithashtu, një ndër ekspertët mjekësorë më eminentë, që punonte për nevojat e CIA-s, ishte Mathan Kline, i cili përveç hipnozës, eksperimentonte edhe me medikamente nga më të ndryshmet. Ky kishte për detyrë t'i stërviste operatorët për operacione të ndryshme, ndërsa në projektin ndërkombëtar - dirigjimin e mendimeve. Përndryshe, Kline është i njohur si kryetar i Komitetit Ndërkombëtar kundër Sëmundjeve Mentale (ICAMI), një ndër pikat e së cilës ishte edhe dhënia e barërave me efekte antidepresive të porsalindurve, te të cilët duhet të veprojnë gjatë gjithë jetës. Gjithashtu, ekzistojnë fakte se ICAMI, ndër të tjera, me ndihmën e kësaj metode i ka shfrytëzuar njerëzit me të meta psikike, si forcë pune në industri.

Instrumentalizimi i një individi, të cilit i është manipuluar Uni, funksionin vërtet. "Pa dyshim se po" - thotë ekspertja Kathleen Taylor, e cila m'u për këto manipulime ka shkruar një libër me dëshmi të shumta në këtë drejtim, "Brainwashing - The Science of Thought Control" (Shpëlarja e trurit - Shkenca e kontrollit të mendimeve), e sidomos sistemin e izolimit, të cilin ajo e ka vendos në fokus të këtij libri. "Një metodë e cila padyshim është e suksesshme. Fuqia e vetmisë dhe veprimi i saj në strukturat kognitive të trurit të një njeriu nuk duhet assesi të nënvlerësohet" - thotë ajo.

"Riprogramimi fillon atëherë kur mbi një individ aplikohet kontroll absolute, edhe në ambient edhe mbi shqisave të tij: paralizimi i përshtypjeve shqisore, shkëputja e tij nga realiteti, lëkundja e besimit dhe vetëbesimit, etj. Izolimi dhe vetmia, frika dhe dhuna, narkotikët dhe hipnoza... rezultojnë shumë shpejtë.

Pas disa ditësh ndjenja e kohës fillon të venitet dhe të burgosurit nuk dinë më se çfarë në të vërtet të mendojnë. Vije deri te pengesat e perceptimin dhe pranimit të realitetit, halucinacionet dhe aktiviteti i trurit ndryshon dukshëm. Përfundimisht ata e kanë një ndjenjë sikur po shkëputet, sikur po ndahet trupi dhe shpirti", shkruan psikologu dhe eksperti i shërbimeve sekrete, Heiner Gehring.

Qëllimi i gjithë kësaj është për t'i prurë njerëzit në një gjendje, në të cilën ata bëhen shpirtërisht aq labil, sa që vullnetarisht të pranojnë çdo ndikim të jashtëm. Të pasigurt, të përçmuar dhe të pompuar tërësisht me drogë, të izoluarit shumë shpejtë kërkojnë mbështetje dhe siguri tek torturuesit e tyre.

"Mjerimi e thyen vullnetin e tyre", thotë K. Taylor, dhe vazhdon: "Dhe kur i izoluari arrin statusin e fëmijës së mjerueshëm, atëherë është koha që të fillohet me risocializimin e tij." Shqetësuese dhe shumë të frikshme për këtë eksperte janë edhe zbulimet e reja në sferën e neurokirurgjisë, të cilat, gjithashtu, shkojnë në favor të kësaj, duke mundësuar kështu implantimin e dhunshëm të vullnetit të huaj në individin e caktuar. "Mjafton të mendojmë në përparimet që janë bërë në fushën e neuroimplantimit dhe me këtë edhe në mundësit e qasjes së drejtpërdrejt në tru. Dhe, e gjithë kjo mund të keqpërdoret për eksperimente të tilla". Dhe mbas gjithë kësaj, format e trajtimit dhe mënyrat kuruese të personave të goditur nga kjo dukuri, mbeten akoma çështje të hapur, pasi ekspertet e neurologjisë këtyre procese të komplikuara nuk kanë arritur t'ua gjejnë burimin e saktë e më këtë edhe sqarimin përfundimtar të tyre.

Deri më tani, atyre nuk ju ka shkuar për dore që ta zhvillojnë ndonjë metodë efektive terapeutike e cila do e rikthente kujtesën e individëve mbi të cilët është aplikuar qëllimisht "shpëlarja e trurit" ose e atyre që e kanë humbur Unin aksidentalisht. Mirëpo, ata mendojnë se në një të ardhme jo të largët, gjithçka do të ndryshoj edhe në këtë drejtim!. Shpresojmë, së paku në aspektin "pozitiv".

62. Dhjetë rregullat për Qeniet Njerëzore!

1.Rregulla e parë: Ju do të merrni një trup! Mund ta doni apo ta urreni atë, por ai do të jetë juaji tërë kohën e jetës suaj në Tokë.

(Kështu që pranojeni. Ajo që ka rëndësi është brendia).

2.Rregulla e dytë: Juve do t'iu paraqiten mësimet! Ju jeni i përfshirë në një shkollë informative me orar të plotë, të quajtur ***"Jetë".*** Për çdo ditë në këtë shkollë ju keni mundësinë të mësoni mësime. Mund t'iu pëlqejnë apo t'i urreni ato, por ato janë të projektuara si pjesë e programit tuaj.

(Jeta është një përvojë konstante e të mësuarit, e cila përcdo ditë ofron mundësi të mëdha të të mësuarit. Këto mësime specifike për ju dhe të mësuarit e tyre është çelësi për zbulimin dhe përmbushjen e kuptimit dhe rëndësisë së jetës suaj).

3.Rregulla e tretë: Nuk ka gabime, vetëm mësime! Rritja është një proces i eksperimentimit, një seri gjyqesh, gabimesh dhe fitoresh të rastit. Eksperimentet e dështuara janë pjesë e procesit po aq sa edhe eksperimentet që funksionojnë.

(Zhvillimi juaj drejt urtësisë është një proces i eksperimentimit, gjykimit dhe gabimeve, kështu që është e pashmangshme, gjërat jo gjithmonë do të shkojnë siç keni planifikuar ose të dalin ashtu si ju do të dëshironit. Dhembshuria është ilaç për gjykimin e ashpër - për veten dhe të tjerët. Falja nuk është vetëm hyjnore - është edhe "akti i fshirjes së një borxhi emocional". Sjellja etike, me integritet, dhe me humor - veçanërisht aftësia për të qesh me veten dhe peripecitë tona - janë qendrore për këndvështrimin se "gabimet" janë thjesht mësimet që ne duhet t'i mësojmë).

4.Rregulla e katërtë: Një mësim përsëritet derisa të mësohet! Mësimet do të përsëriten në forma të ndryshme për ju derisa t'i keni mësuar. Kur ju t'i mësoni ato, ju mund të vazhdopni në mësimin tjetër.

(Ajo që manifestohet si probleme dhe sfida, acarime dhe frustrime janë më shumë mësime - ato do të përsëriten derisa t'i shohim si të tilla dhe të mësojnë prej tyre. Ndërgjegjësimi juaj dhe aftësia juaj për të ndryshuar janë kushtet e kryerjes së këtij rregulli. Gjithashtu thelbësore është pranimi se ju nuk jeni viktimë e fatit apo rrethanave – "shkaqet" duhet të njihen; që do të thotë se: gjërat ju ndodhin shkaku i asaj që jeni dhe i asaj çfarë bëni. Të fajësuarit e dikujt apo diçka tjetër për fatkeqësitë tuaja është një largim dhe mohim; ju vetë jeni përgjegjës për ju, dhe çfarë ndodh me ju. Durimi është i nevojshëm - ndryshimi nuk ndodh brenda natës, kështu që jepni kohë ndryshimit të ndodhë).

5.Rregulla e pestë: Të mësuarit nuk ka fund! Nuk ka asnjë pjesë të jetës që nuk përmban mësime. Nëse jeni i gjallë, ka mësime për t'i mësuar.

(Dorëzohuni në "ritmin e jetës", mos luftoni kundër tij. Angazhohuni për procesin e të mësuarit të vazhdueshëm dhe ndryshimit – bëhuni modest që gjithmonë t'i njihni dobësitë tuaja, dhe të jeni mjaft fleksibil për t'iu përshtatur asaj që ju mund ta mësoni, sepse ngurtësia do tua mohojë lirinë e mundësive të reja).

6.Rregulla e gjashtë: "Atje" nuk është më mirë se "Këtu"! Kur "Atje"-ja juaj bëhet një "Këtu", thjesht do ta gjeni se një "Atje" vetëm duket më e mirë se "Këtu" prezente.

(Ana tjetër e kodrës mund të jetë më e gjelbër sesa juaja, por të qenit atje nuk është çelësi i lumturisë së pafund. Të jeni mirënjohës për të dhe ta gëzoni atë që keni, dhe ku ju jeni në udhëtimin tuaj. Vlerësojeni bollëkun, çfarë është e mirë në jetën tuaj, në vend se të matni dhe të grumbulloni gjëra që në të vërtetë nuk mund t'ju çojnë në lumturi. Të jetuarit në të tashmen ju ndihmon të arrini paqen).

7.Rregulla e shtatë: Të tjerët janë vetëm pasqyra juaj! Ju nuk mund të dashuroni apo të urreni diçka te tjetri, nëse nuk reflekton diçka që doni apo urreni tek vetja.

(Bëhuni tolerant; pranoni të tjerët ashtu siç janë, dhe përpiquni për qartësinë e vetëdijes; përpiquni për të kuptuarit e vërtetë dhe të pasurit e një perceptimi objektiv të vetës suaj, mendimeve tuaja dhe ndjenjave. Përvojat negative janë mundësi për të shëruar plagët që mbani. Mbështetni të tjerët, duke bërë kështu ju mbështetni veten. Kur jeni në gjendje për të mbështetur të tjerët kjo është një shenjë se ju nuk jeni duke marrë pjesë në mënyrë adekuate për nevojat tuaja).

8.Rregulla e tetë: Çfarë bëni me jetën tuaj varet nga ju! Ju i keni të gjitha mjetet dhe burimet që ju duhen. Çfarë bëni me to varet nga ju.

(Merrni pergjegjësi për veten. Mësoni t'i lejoni të kalojnë gjërat që nuk mund t'i ndryshoni. Mos u zemroni për gjerat – rrëmujën e kujtimeve të hidhura në mendjen tuaj. Kurajo jeton në të gjithë ne – përdoreni atë kur ju duhet t'i bëni gjërat e duhura. Ne të gjithë e posedojmë një fuqi të fortë natyrore dhe një shpirt aventuresk, të cilët duhet t'ju tërheqin për të përqafuar atë që qëndron përpara).

9.Rregulla e nëntë: Përgjigjet tuaja gjenden brenda jush! E gjitha që ju duhet të bëni është të shikoni, të dëgjoni dhe të besoni.

(Besoni instinkteve dhe ndjenjave tuaja më të thella, nëse i dëgjoni si një zë i ultë apo si shkreptimë frymëzimi. Dëgjoni ndjenjat ashtu si zërat. Shikoni, dëgjoni dhe besoni. Tërhequni në frymëzimin tuaj natyral).

10.Rregulla e dhjetë: Ju do t'i harroni të gjitha këto në lindje! Ju mund t'i kujtoni nëse doni duke e shthurur spiralen e dyfishtë të njohurive të brendshme.

(Ne jemi të gjithë të lindur me të gjitha këto aftësi - përvojat tona të hershme na çojnë në një botë fizike, larg vetes sonë shpirtërore, kështu që ne bëhemi dyshues, përbuzës dhe na mungon besimi)

Dhjetë rregullat nuk janë urdhërime, ato janë të vërteta universale që vlejnë për të gjithë ne. Kur ju e humbni rrugën tuaj, kujtojini ato. Keni besim në forcën e shpirtit tuaj. Aspironi të jeni të urtë - urtësia është rruga e fundit e jetës suaj, dhe ajo nuk njeh kufinj, përveç atyre që ju i vendosni për veten.

63. A e njohim ne vërtetë veten tonë?

Dhe me të drejtë shtrohet pyetja: ***Kush jemi ne në të vërtet? A jemi ata që me të vërtet mendojmë se jemi, apo ata që në të vërtet shtiremi se jemi? Jemi ne spektatori apo aktori në teatrin e jetës, apo de dyja bashkë njëkohësisht? Jemi ne vërtet të sinqertë, të ndershëm, të moralshëm, të devotshëm, të dashur, human etj. si mendojmë ne vet, apo e kundërta e këtyre - si mendojnë të tjerët?...*** Pse vallë nuk mund të jemi, thjesht, një Un i vetëm dhe i vërtet, si për vetën ashtu edhe për të

tjerët? Dhe përgjigja do të ishte po ashtu e thjesht: ***sepse ne mendojmë se jemi!... Po mendimet, çfarë janë mendimet?...***

Na ndodh pothuajse për çdo ditë që ta shikojmë veten në pasqyrë. Por a i shkon kujt ndër mend të pyes: A është ky një pasqyrim real? A është ky reflektimi i unit tim të vërtet? A jam unë, në të vërtet, ky që jam? Ne jemi mësuar ta shohim vetën ashtu siç dëshirojmë ta shohim, e që në realitet, ky është vetëm një gjykim subjektiv. Realitetin tonë nuk mund ta kuptojmë duke e shikuar vetën përmes prizmave të interesit apo dëshirave individuale, personale, por vetëm përmes vlerësimeve objektive gjykuar nga sytë e të tjerëve. Ne në pasqyrë shohim vetëm një pjesë të vogël të personalitetit tonë, dhe ajo që është më paradoksalja: ***njeriu që më së keqi mund të na vlerësoj, jemi ne vet.*** Uni unë është shumë më kompleks se sa ne mendojmë dhe, po aq enigmatike janë edhe pyetjet: Ç'është Uni në të vërtet? Nga se përbëhet ai? Kur krijohet personalitetit ynë dhe nga sa Un-a përbëhet ai?... Edhe pse psikologët, neurologët, sociologët etj. janë munduar t'i definojë karakteristikt që ndikojnë në krijimin e unit tonë, pra identitetit tonë, megjitahtë akoma mbetet edhe shumë për të dëshiruar.

Hulumtimet e shumta shkencore kanë rezultuar se rrethi i jashtëm, duke filluar nga anëtarët e familjes, shokët, miqtë, kolegët, etj. janë në gjendje të japin vlerësim shumë më objektiv rreth personalitetit tonë se sa ne vet, pasi në realitet, ne anojmë gjithnjë kah vetëvlerësimi, ose thënë më konkretisht, mbivlerësimi i aftësive tona dhe plotësimi i nevojave dhe kërkesave në përputhshmëri me interesat e ngushta personale ose për shkak të botëkuptimeve kundërthënëse dhe censurës etiko-morale, fetare, shoqërore etj. nuk arrijë ta pasqyrojmë realitetin objektiv - atë që ne vërtet ndjejmë në brendi. Pra, ne e gënjejmë, me apo pa vetëdije, në vazhdimësi vetveten. Dhe nga kjo del se pasqyrimi ynë i jashtëm, në realitet është vetëm një makijazh para syve të tjerëve, siç e thamë edhe më lartë, varësisht prej interesave! Atë që ne në të vërtet e ndjejmë në brendi të qenies sonë, nuk e shprehmi pothuajse asnjëherë besnikërisht. ***Ne ndryshojmë mendimin, qëndrimin, gjykimin, pozitën etj. në varësi, ose më mirë të themi, në përshtatje të rolit që ne duhet ta luajmë në skenën e teatrit të quajtur jetë.***

Të gjithëve na është i njohur vlerësim kontrovers i personaliteteve të ndryshme, qofshin ata të afërm, shokë, kolegë pune, fytyra publike etj. Ndryshe e percepton vetën një mikë, shok, koleg pune dhe krejt ndryshe e vlerësojnë të tjerët atë - varësisht prej këndvështrimit! Perceptimi nga këndvështrimi personal dhe ai nga këndi i syrit të huaj është një dukuri me të cilën edhe konfrontohem në përditshmërinë tonë. Në këtë proces jetësor, të gjithë ne, jemi përherë nën vëzhgim të huaj, por njëkohësish jemi edhe vetëvëzhgues ndaj të tjerëve, pavarësisht se ku ndodhemi: në shtëpi, rrugë, punë, kafene etj. Dhe këtë proces mund ta quajmë - ***krijimi i përshtypjes***. Psikologët këtë e quajnë - ***efekt heuristikë*** (shkathtësi, zotësi për të zbuluar gjëra të reja). Kjo përshtypje, ky efekt, kjo fotografi, krijohet duke filluar nga dukja e jashtme, veshja, mimika, sjelljet, qëndrimet etj. Bile, nganjëherë, vetëm edhe një ndryshim minimal, një përshtypje ndoshta tepër e parëndësishme në dukje, arrin të krijoj perceptime krejt të reja për personalitetin e caktuar, për vetit e të cilit deri pak më parë kemi pasur bindje krejt tjetër.

Eksperimente në këtë drejtim kam konstatuar se përshtypja e parë, e kapur përmes shqisave tona perceptuese dhe e skanuar nga truri, pason pas 150

milisekondave. Dhe kjo përshtypje (fotografi e parë) pastaj ndryshon, plotësohet ose përpunohet, varësisht prej informacioneve të mëvonshme që burojnë gjatë këtij procesi heuristikë. Krijimi i përshtypjeve, mendojnë studiuesit, ndikohet shumë edhe nga vetit tona të personalitetit të akumuluar gjatë gjithë procesit jetësor, e të cilat gjendën të deponuara (memorizuara) në sferën e ndërdijes. Dhe këto informacione, në momente të caktuar aktivizohen, pavetëdijshëm dhe ne arrijmë të krijojmë përshtypje të caktuara, qoftë subjektive, qoftë objektive. Këto përshtypje shoqërohet me ndjesi të ndryshme që provokojnë edhe gjendje të caktuara emotive, të cilat pasqyrohen edhe në botën e jashtme dhe qojnë në vlerësime racionale ose iracionale si të vetës ashtu edhe të individëve të tjerë.

Dy kërkues amerikan, Joseph Luft dhe Harry Ingham, duke studiuar sjelljet e njerëzve, kanë arritur në konkluzion se personaliteti ynë nuk përbëhet vetëm prej një "Un-i", por prej katër "Un-ve". Pra, katër pjesëve, fushave, sferave etj. të cilat së bashku pasqyrojnë personalitetit tonë. Mirëpo, këto katër fusha (un-a) që i bartim në vete, është vështirë t'i kemi së bashku nën kontroll: shpeshherë ato e plotësojnë njëra-tjetrën, mirëpo shpesh edhe e konkurrojnë njëra-tjetrën. Dhe kur njëra prej tyre arrin të marr pushtetin, atëherë ajo edhe bëhet pjesë e identitetit tonë, pra ne edhe identifikohemi me karakteristikat e asaj fushe të personalitetit, në sytë e të tjerëve.

Këta dy kërkues mendojnë se janë tri nga ato pjesë të personalitetit, që në përgjithësi mund të na e bëjnë jetën më të vështirë. Nëse ndonjëra prej këtyre fushave fuqizohet, mund të reflektoj pasoja fatale në paraqitjen tonë të jashtme.

Kështu i përshkruaj këto katër fusha të uni-t tonë, që sipas tyre, janë përbërësit e personalitetit tonë:

1- ***Uni i pavetëdijshëm*** (i panjohur edhe për mua edhe për të tjerët): Aty janë të deponuara njohurit e pashfrytëzuara, talenti, por edhe mënyra e të sjellurit, të cilën ne, vështirë ose fare nuk mund ta kontrollojmë. Aty mendohet së është e memorizuar edhe përvoja jonë jetësore e kultivuar që nga fëmijëria, që në të shumtën e rasteve, më vonë, bëhet edhe pasqyrë e vetive tona të personalitetit. Psikologët përpiqen që të depërtojnë në këtë fushë të panjohur të un-it, për të mbledhur njohuri të reja për të mësuar më shumë rreth personalitetit tonë.

2- Uni i fshehur (i njohur vetëm për mua): Secili e posedon këtë fushë: dëshirat sekrete, ndjenjat ose obsesionet, për të cilat kemi bindjen se, mu për këto, të tjerët na refuzojnë ose na lëndojnë. Ne llogarisim me këto reaksione, prandaj edhe i fshehim këto ndjenja prapa një maske mbrojtëse të brendshme. Dëshirat tona, mendimet tona por edhe sekretet e "errëta", nuk duhet t'i dijë asnjëri, ato duhet të mbesin pjesë e personalitetit, të njohura vetëm për ne.

3-Uni i verbër (i njohur për të tjerët): "Nuk më intereson se çfarë mendojnë të tjerët për mua". Kjo është moto e njerëzve që timon e tyre e drejton uni i verbër. Uni i verbër përfshinë shumë dukuri që për ne, kushtimisht nuk janë të "njohura", por, që të tjerëve u bien në sy, pa i vërejtur ne ato. Pra, ato që të tjerët i dinë për ne, por që ne vetë nukarrijmë t'i dimë ose nuk dëshirojmë t'i dimë. Këtu kemi të bëjmë me gjërat që për arsye të ndryshme nuk dëshirojmë t'i bëjmë publike, por nganjëherë i shprehin në formë heshtjeje. Ose, ndoshta, pasi ne vetë qëllimisht i shmangemi bisedave që kanë të bëjnë me këtë fushë të personalitetit.

4-Uni i hapur (i njohur për mua dhe të tjerët): Kjo fushë e uni-t përfshin gjithçka që ne vetëdijshëm e vlerësojmë. Kjo është fusha e personalitetit tonë, në të cilën ne i

shpalosim vlerat tona të vërteta. Kush arrin që këtë dritare të uni-t ta hapë mjaftueshëm, ai arrin të fitoj edhe besimin e të tjerëve - arrin të bëhet i suksesshëm, sepse të tjerët e pranojnë si të sinqertë. Kjo do të thotë, që të arrihet baraspesha maksimale mes pasqyrimit tonë dhe atij, shikuar nga këndvështrimi i të tjerëve.

Mirëpo, këta dy hulumtues amerikanë nuk janë të parët që kanë gjurmuar në këtë sferë, që edhe sot e kësaj dite ka mbetur akoma dukuri enigmatike. Qëndrime e tyre rreth vetive të personaliteti i kanë shpalosur edhe shumë filozof, psikologë, sociologë e personalitete të famshme, përmes teorive të tyre. Por ndër më të qëndrueshmet deri në ditët tona mbetet teoria e "babait të psikologjisë", Sigmund Freud-it.

Edhe Freud-i mendon se personaliteti përbëhet prej tri fushave, por të cilat janë të gërshetuara mes veti, e jo të ndara (plotësuese ose konkurruese mes veti) sikurse i përshkruajnë dy hulumtuesit amerikanë. Sipas Freud-it, fusha e parë "***id-i***" (ai - ana fizike) përbën pjesën e personalitetit të cilin individi e ka trashëguar nga të parët e vet. Id-i synon të arrijë me çdo kusht kënaqjen i instinkteve, pa asnjë konsideratë për norma etiko-morale. Mirëpo, pasi ne jetojmë në një shoqëri, po e quaj të "civilizuar", ne jemi të detyruar që sjelljet tona t'ia përshtatim kushteve të përcaktuara nga ajo shoqëri. Dhe këtu pastaj aktivizohet pjesa e fusha e dytë e personalitetit, të cilën Freud-i e quan "**ego**" (uni - ana shpirtërore, mendore). Ego-ja duke e analizuar me kujdes situatën objektive, përpiqet që këto nevoja, ose më mirë t'i quajmë epshe, t'i plotësoj tërthorazi, dhe shfrytëzon rastin sa herë që i jepet mundësia për realizimin e tyre. Ndërsa fushën e tretë të personalitetit, ai e quan "***superego***" (mbiuni - ana intelektuale). Kjo pjesë e personalitetit, që sipas Freud-it përbëhet nga parimet, normat, dispozitat morale etj., lirisht mund të quhet edhe ana kozmetike e individit, makijazhi artificial, filtri i epsheve tona. Dhe në realitet, këtu Freud-i ka plotësisht të drejtë, së paku kështu është mendimi im! Të gjitha sjelljet tona në situata publike, çfarëdo qofshin ato, bile edhe në ambiente familjare, dominohen nga kjo fushë e personalitetit! Ne në realitet, të tjerëve ua prezantojmë vetëm maskën tonë, e jo realitetin që fshehët brenda ego-s sonë. Gjithçka që në e shprehim para të tjerëve, së pari e përpunojmë, analizojmë përmes egos, dhe tek pastaj, varësisht prej situatës, përmes filtrit (superegos), ne ua prezantojmë të tjerëve si qëndrim tonin, qe në realitet është vetëm një aktrim i çastit. Mirëpo, në jetë njeriu ka nevojë të aktroj, bile në shumë raste kjo është e domosdoshme që të mund ta mbaj ritmin me të tjerët. Në fakt, jeta është një lojë teatrale, ndërsa ne, pra, secili individët, jemi artistë me role të ndryshme. Dhe nëse nuk dimë të aktrojmë, bëhemi figura groteske para të tjerëve, pra përqeshemi. E për të qenë i suksesshëm në jetë, duhet të "aktrojmë" sa më mirë! Nuk është e rëndësishme se kush je ti - fytyra jote e vërtet, por se si t'i arrin t'u ofrohesh të tjerëve - me çfarë makijazhi ke arritur ta mbulosh fytyrën e vërtet!!!

Dhe me të drejtë shtrohet pyetja***: Kush jemi ne në të vërtet? A jemi ata që me të vërtet mendojmë se jemi, apo ata që në të vërtet shtiremi se jemi? Jemi ne spektatori apo aktori në teatrin e jetës, apo de dyja bashkë njëkohësisht? Jemi ne vërtet të sinqertë, të ndershëm, të moralshëm, të devotshëm, të dashur, human etj. si mendojmë ne vet, apo e kundërta e këtyre - si mendojnë të tjerët?...*** Pse vallë nuk mund të jemi, thjesht, një Un i vetëm dhe i vërtet, si për vetën ashtu edhe për të tjerët? Dhe përgjigja do të ishte po ashtu e thjesht: ***sepse ne mendojmë se jemi!... Po mendimet, çfarë janë mendimet?...***

Dhe ne sa herë që gjendemi para pasqyrës, shohim vetëm atë që dëshirojmë të shohim, por mos harroni: ***kjo figurë që e shohim në pasqyrë nuk është Uni ynë i vërtet, por vetëm reflektim i mendimeve tona, sepse ne, jemi ata që mendojmë se jemi!***

64. - 5 iluzionet e mëdha që na mbajnë të skllavëruar në Matricë

Nëse dëshironi me të vërtetë të jetoni të lirë, si fillin duhet të kuptoni gjërat që ju pengojnë për ta bërë një gjë të tillë. Jeta nuk është, ashtu siç duhet të ishte për shumëkënd. Të lindësh në epokën e sotme është shumë më ndryshe se të kishe lindur, për shembull, 5000 vjet më parë.

Atëherë, do kishe lindur buzë një lumi, do ishe rritur duke mësuar se si të bëje mjetet e gjuetisë dhe të gjuaje. Tani, që kemi lindur në këtë epokë, kemi një kartë qeveritare identiteti, jemi tejmbushur me programe kulturore, jemi futur në një sistem të kontrolluar publik apo të ndikuar jopublik, na shpërlahen trutë 24/24 ndërsa përballemi me pritshmëritë shoqërore.

Matrica është një kombinim filozofishë, ideshë, institucionesh, strukturash sociale, dhe programesh që na i mbajnë sytë mbyllur, për të mos parë jetën tonë, ashtu siç është vërtetë. Disa njerëz, investohen aq shumë në matricë, saqë mendojë se janë me të vërtetë, ata që janë.

Ja 5 iluzionet e mëdha që e mbajnë njerëzimin të skllavëruar në matricë. Nëse dëshironi të jeni të lirë, si fillim duhet të mësoni si të liroheni nga këto. Pasi të keni lexuar këtë artikull, do të shihni qartë, që jetojmë në një matricë të madhe, të dizenjuar për të na mbajtur në gjumë.

1.Iluzioni i lirisë së zgjedhjes

Qeveria e sotme apo opozita e djeshme mund t'ju thotë që jeni të lirë, por çfarë ndodh kur përpiqeni të rrisni një lloj bime në bahçen tuaj për qëllime medicinale apo rekreative? Si mund të jetojmë të lirë në një shoqëri, ku, bimët e rritura nga vetë natyra, i quan ilegale?

Telefoni juaj mund të monitorohet në çdo kohë. Kërkimi juaj në internet monitorohet në çdo çast. Emailet tuaja mund të shihen çdo herë nga "inteligjenca".

Në disa raste, nuk ju lejohet as të filmoni në vendet publike. Nuk jeni të lirë. Jeni të lirë vetë për një qëllim sjelljeje që duhet të ndiqni, që iu është imponuar nga 1% e njerëzve të planetit.

2. Sistemi politik

Mendoni me të vërtetë se vota është e rëndësishme? Votat kanë rëndësi nëse jetoni në demokraci, por sipas një studimit ë fundit të universitetit Princeton, SHBAt-të (që janë kulmi i demokracisë) janë një demokraci e detyruar. Kjo do të thotë që ligjet dhe politikat e saj bëhen sipas interesave të koorporatave dhe elitës ekonomike, në vend që të bëhen sipas dëshirave të mirëqenies së njerëzve.

3. Sistemi edukativ

Shkolla ju mëson të memorizoni, përsërisni, dhe të zbrazni. Ju mëson aftësitë e duhura që ta shpenzoni jetën duke punuar për ëndërrën e dikujt. Arti, është e vetmja gjë qe rikthen besimin, sepse inkurajon të menduarit kritik, organizimin e mendimit dhe kreativitetin.

Sistemi është i dizenjuar në këtë mënyrë. Shkon në shkollë, mos kalo caqet, momorizo dhe përsërit, merr nota të mira, merr një diplomë, dhe më pas behesh një punonjës i dikujt për gjithë jetën.

Çfarë bëjnë Bill Gates, Michael Dell, Tiger Woods, Richard Branson, Simon Cowell, dhe shumë të tjerë? Sigurisht që në këtë listë nuk mund të futen "milionerët" e tranzicionit shqiptarë. Pra, të gjithë milionerët e sipërpërmendur janë personazhe të suksesshme (disa miljarderë e të tjerë milionerë), dhe asnjëri prej tyre nuk ka një diplomë universiteti. Në fakt, rreth gjysma e tyre e la në mes shkollën e lartë.

Shkolla nuk ju mëson se si të gjeni pasionin tuaj, të zhvilloni taltentet apo identitetin. Madje nuk ju mëson as edhe si të paguani taksat, të blini një shtëpi, të rrisni një familje. Thjeshtë ju përgatit për të punuar për dikë, derisa të vdisni.***4.***

Ndjekja e lumturisë

Ky është një qëllim i vdekur, sepse shpërlahemi trushë nga reklamat, marketingu dhe propaganda, për të menduar se lumturia vjen në formën e posedimeve materiale. Dhe pastaj shpenzojmë tërë jetën tonë duke u përpjekur për të fituar 2garën e minjve", pa u munduar për të reflektuar asnjë moment, se çfarë do të thotë me të vërtetë "lumturi".

Marrëdhënje të përzemërta. Shpirtërimi. Natyra. Meditimi. Refleksioni. Marrëdhënja me Zotin. Zbulimi i vetvetes dhe zhvillimi personal. Vetërealizimi. Të jetuarit në momentin e tanishëm. Kontrolli i emocioneve dhe i mendimeve. Këto janë gjërat që përbëjnë lumturinë. Por ne na mësohet se lumturia është të gjeturit e një pune, një partneri apo blerja e një shtëpie. Nëse kjo është çështja, atëherë përse rreth gjysma e martesave përfundojnë me ndarje? Pse depresioni, ankthi dhe sëmundjet mendore janë në nivelin më të lartë të të gjitha kohërave?

5. Ideologjitë, fetë dhe kultura

Ti nuk je një shqiptarë. Nuk je mysliman. Nuk je biznesmen, humanist, amerikan, gjerman, kristjan, i klasës së mesme. Të gjitha këto gjëra janë tituj jo natyrorë që na janë mësuar për të jetuar në mënyrë sipërfaqësore, në kundërshtim me gjendjen natyrore të kulluar të momentit.

Për shembull, mund të pyesni dikë, "Kush jeni ju"? Ai mund t'ju përgjigjet "Jam një biznesmen i djathtë, dhe kam një diplomë për ekonomik të marrë në një universitet privat". Këta bien në konfuzion me identitetin pa formë të shpirtit të tyre, duke e ngatërruar me etiketimet shoqërore, duke i ardhur përshtat matricës.

Besimi. Trashëgimia. Qëndrimet politike. Feja. Titujt e punës. Ushqimi dhe dietat. Kultura. Të gjitha këto gjëra janë të mësuara. Na janë mësuar nga shoqëria, dhe ka të ngjarë që t'i mbajmë gjithmonë me vete si pjesë e identitetit tonë. Është e natyrshme të identifikohemi përmes disa titujve, por konsideroni këtë: Nëse goditeni në kokë me një gurë dhe më pas vuani nga amnezia, nuk do të mbani mend asgjë nga identiteti juaj shoqërorë. Akoma do ekzistoni, por tani do ekzistoni në këtë çast, me gjithë qenien e kulluar tuajën. Do të jesh "TI", më shumë se kurrë në jetën tënde. Kur shpirti jonë nuk mban mbi supe peshën e lëndëve kulturore, fillojmë ta shohim botën dhe veten tonë me një palë sy krejtësisht të pastër.

Shpirtit tonë nuk i bëhet vonë për këta tituj apo etiketime, emra, pikëpamje kulturore. As Zotit apo Universit. Një ndër gjërat më të rëndësishme që lidhet me të jetuarit në matricë, është konfuzioni i madh i identitetit të vetes tonë, dhe një ndjenjë distancimi nga vetja jonë e vërtetë.

Kush jam unë? Ndihemi sikur diçka na mungon, pasi në vend që të ushqejmë shpirtin tonë, na është mësuar të përdorim një etiketim për t'i dhënë vetes një lloj kuptimi. Matrica, jo vetëm që po ndërhyn fuqishëm në mënyrën tonë të jetesës, por po fillon të futet tek sensi ynë i individualitetit. E vetmja mënyrë për t'u liruar nga ndikimi i matricës që ka mbi identitetin tonë, është meditimi. Sa më të urtë të bëhemi, aq më shumë do shohim.

65. A mund ta kapë truri ynë Dimensionin e Katërt?

Po cili është ky dimension tjetër? Mistikët e shihnin si një vend ku jetonin shpirtrat, përderisa nuk ishin të lidhur prej rregullave tokësore. Në teorinë e tij të relativitetit, Einsteini quante dimension të katërt kohën, por shtonte se koha është e pandashme nga hapësira.

Suksesi i filmit Avatar në vitin 2009 tregon se të apasionuarit pas kinemasë e vlerësojnë dallimin mes 2D dhe 3D dhe janë gati të paguajnë pak më shumë për të dytën.

Shumica prej nesh jemi mësuar të shohim 2D. Edhe pse karakteristikat në ekran duket sikur kanë thellësi dhe cilësi, në fakta pamja është e sheshtë. Por kur vendosim syzet 3D, shohim një botë që ka formë, një botë ku mund të ecim. Mund të imagjinojmë ekzistencën në këtë lloj bote, sepse jetojmë në një të tillë. Gjërat në jetën tonë të përditshme kanë gjatësi, gjerësi dhe lartësi. Por për dikë që e ka njohur jetën vetëm në dy dimensione, 3D do të ishte e pamundur të kuptohej. Dhe sipas shumë studimeve, kjo është arsyeja përse ne nuk e shohim dimensionin e katërt, apo çdo lloj dimensioni përtej tij. Fizikanët punojnë me supozimin se ka të paktën 10 dimensione, por shumica prej nesh nuk do i shohë asnjëherë. Sepse ne e njohim jetën vetëm në 3D, kështu që truri ynë nuk kupton si të shohë për më tepër.

Në vitin 1884, Edvin Abot botoi një roman që përshkruan të parit e dimensioneve përtej tonit. Tek "Romancë e shumë dimensioneve", ai përshkruan jetën e një katrori në një botë dy dimensionale. Jeta në 2D nënkupton që katrori është i rrethuar nga rrathë, trekëndësha dhe katërkëndësha, por gjithë sa sheh katrori janë vija të tjera. Një ditë, katrorin e viziton një sferë. Në pamje të parë, sfera i duket thjeshtë si një rreth katrorit tonë, dhe katrori nuk mundet ta kuptojë se çfarë i thotë sfera, kur i përshkruan atij objektet tredimensionalë. Me kalimin e kohës, sfera e merr katrorin në botën tredimensionale, dhe ky nis të kuptojë. Tani ai nuk sheh vetëm vija, por forma që kanë thellësi. I inkurajuar, katrori e pyet sferën se çfarë ekziston përtej botës tredimensionale; sfera shastiset. Ajo nuk mundet të kuptojë një botë përtej kësaj, dhe kjo vlen edhe për lexuesin. Truri ynë nuk është stërvitur të shohë gjëra të tjera veç botës sonë, dhe do të duhet diçka nga një tjetër dimension që të na bëjë të kuptojmë.

Po cili është ky dimension tjetër? Mistikët e shihnin si një vend ku jetonin shpirtrat, përderisa nuk ishin të lidhur prej rregullave tokësore. Në teorinë e tij të relativitetit, Einsteini quante dimension të katërt kohën, por shtonte se koha është e pandashme nga hapësira. Të afeksionuarit pas fantashkencës mund ta njohin këtë bashkim si hapësirë-koha, dhe në të vërtetë ideja e një vazhdimësie hapësirë-kohë është bërë popullore për shekuj të tërë prej shkencëtarëve të fantashkencës. Einsteini e përshkruante gravitetin si një përthyerje të hapësirë-kohës. Sot, disa fizikanë e

përshkruajnë dimensionin e katërt si çdo hapësirë që bie pingul mbi një kub – problemi është se shumica prej nesh nuk munden të imagjinojnë diçka që është pingule me një kub.

Studiuesit kanë përdorur idetë e Einsteinit për të përcaktuar nëse mund të udhëtojmë në kohë. Ndërkohë që mund të lëvizim në çdo drejtim në botën tonë 3D, në kohë ne mund të ecim vetëm përpara. Pra, udhëtimi në të kaluarën është quajtur pothuajse i pamundur, ndonëse disa studiues kanë ende shpresë për të gjetur vrima që lidhin pjesë të ndryshme të hapësirë-kohës.

Nëse nuk mundemi ta përdorim dimensionin e katërt për udhëtim në kohë, dhe nuk mund ta shohim atë, atëherë ç'kuptim ka të dimë për të? Kuptimi i këtyre dimensioneve më të lartë ka rëndësi për matematicienët dhe fizikanët sepse i ndihmon të kuptojnë botën. Për shembull, teoria e fijeve mbështetet mbi të paktën dhjetë dimensione që mbeten për t'u zbuluar. Për këta studiues, përgjigjet e problemeve kompleksë të botës 3 D mund të gjenden në dimensionin tjetër – dhe përtej tij.

66. Ne jemi shumë primitivë për të parë dhe kuptuar Dimensionin e 4-të

Kuptimi i njerëzimit për natyrën e realitetit tonë po rritet në mënyrë eksponenciale. Për një kohë të gjatë, ne kemi menduar për anomalitë në vetëdijen tonë, fizikën kuantike dhe gjëra të tjera që na ndihmojnë të kuptojmë botën tonë dhe botët jashtë botës sonë.

Kërkimi për planetë si Toka dhe jetë jashtë planetit tonë ka vazhduar për disa kohë. Tani po mendojmë për ekzistencën e universeve të shumta, si dhe për dimensionet e shumta të realitetit.

Ne nuk jemi vetëm brenda mundësive të konfirmimit të jetës inteligjente jashtëtokësore dhe botëve jashtëtokësore, por edhe brenda mundësive të konfirmimit të botëve ekstra-dimensionale dhe jetës ekstra-dimensionale, nëse nuk i kemi konfirmuar tashmë ato.

Fletlend është një roman i shkruar nga Edwin Abbott në 1884. Është një histori për një botë dydimensionale të quajtur Fletlend, e cila krijon forma gjeometrike.

Një ditë, bota vizitoi një formë (top) tredimensionale për të shpjeguar idenë e një katrori të dimensionit të tretë, duke shpresuar të edukonte njerëzit e Fletlend për ekzistencën e një dimensioni të tretë.

Pasi qeniet dydimensionale fillojnë të hapen ndaj idesë së dimensioneve të reja, topi fillon t'i bindë ata për ekzistencën e dimensioneve të 4-të, 5-të dhe 6-të. Objektet dydimensionale ofendohen dhe frikësohen.

Në pamundësi për të kuptuar dimensionet e tjera, ata mbeten në komoditetin e Fletlend, të cilin tashmë e dinë.

Në një botë dy-dimensionale, ka vetëm majtas, djathtas, përpara dhe prapa, por jo lart e poshtë. Objektet dydimensionale janë të sheshta dhe nuk kanë njohuri për format tredimensionale si një top. Nëse një qenie tredimensionale do të hynte në Fletlend (dimensioni i dytë), nuk do të shfaqej forma e tij e plotë, por vetëm një pjesë, një seksion kryq, një keqinterpretim i formës së vërtetë.

Në mënyrë të ngjashme, ne ekzistojmë si qenie tredimensionale dhe nuk mund të kuptojmë se si do të dukej dimensioni i 4-të.

Kjo do të thotë që nëse shfaqet një qenie dimensionale 4, forma e saj e vërtetë nga ai dimension do të keqinterpretohej.
Nëse vërtet ekziston një qenie në një dimension më të lartë, ai mund t'i shohë gjërat në një mënyrë që ne nuk mundemi ende.

Ai ka qasje në një perspektivë shumë të ndryshme nga ne dhe mund të manipulojë dhe të luajë lehtësisht me realitetin tonë derisa të bëhemi të vetëdijshëm për të.

"Nëse shohim vetëm atë që dimë, si mundet dikush të shohë diçka të re? E panjohur… si mund të dalim ndonjëherë nga kutia jonë?

Supozoni se një vizitor nga dimensioni i 4-të donte të vinte në botën tonë tredimensionale dhe të fliste. Ne mund të dëgjonim vetëm zërin, por jo të shihnim qenien. Qenia mund të perceptohej vetëm nëse do të vendoste të zbulonte praninë e saj.

Në një tokë të sheshtë, mund të thuhet se realiteti në hapësirë është thjesht një katror, jo një kub, por një katror i sheshtë dydimensional. Nëse e kapim atë katror nga faqja dhe e lëvizim në kënd të drejtë me të me gjatësi të barabartë për të bërë një formë prej tij, marrim një kub!

E thënë thjesht, një kub në dorën tuaj do të ishte një objekt tredimensional. Sheshi do të shtrihej në dorën tuaj dhe mund të lëvizte vetëm majtas, djathtas, mbrapa dhe mbrapa. Kubi mund të shkojë lart e poshtë.

Pra, kubi tredimensional është në botë "mbi" katrorin dydimensional.

Po atëherë një kub katërdimensional? Do të ishte një tesarakt, një analog katërdimensional ose një kub "hije".

Meqenëse jemi të kufizuar në një perspektivë tredimensionale, ne nuk mund ta perceptojmë atë.

Imagjinoni krijesa në një katror të sheshtë në fund të një kubi (dimensioni 2). Tani imagjinoni krijesa në një kub mbi një katror të sheshtë (dimensioni i 3-të). Pastaj imagjinoni krijesa në një tesarakt të bashkangjitur në një kub tredimensional! Këto qenie mund të shihnin si brenda dimensioneve të 3-të dhe të dyta.

Këto janë koncepte shumë interesante të realitetit. Si do të jemi në gjendje të perceptojmë dimensionet mbi tonat? Si të dalim në të vërtetë nga kutia jonë? Përgjigja mund të jetë në sferën e vetëdijes. Nga vjen kuptimi ynë aktual i realitetit?

Është e mundur të arrihet te çelësi për të përjetuar diçka përmes krijimit të vetëdijes për diçka. Gjatë historisë, ne kemi zbuluar disa njohuri të reja në realitetin tonë. Në fillim e dinim që Toka ishte e sheshtë, kështu që e dinim se ishte e rrumbullakët, a jemi tani në një ndryshim tjetër paradigme?

Gjatë historisë, autoritetet intelektuale kanë shtypur zbulimet shkencore që nuk përkonin me kuptimet aktuale të realitetit, a kanë ndryshuar gjërat?

Ndoshta ekzistenca e dimensioneve të shumëfishta dihet tashmë dhe ndoshta ne mund t'i qasemi, por kjo njohuri është thellësisht e fshehur, kështu që ne nuk do ta dinim, sepse kështu elita do të humbasë pushtetin.

"Ne kemi teknologjinë për të sjellë alienët. Ne tashmë mund të udhëtojmë mes yjeve, por ato teknologji janë të mbyllura në projekte të zeza dhe nuk mund të përdoren për të mirën e njerëzimit. Ne tashmë mund të bëjmë gjithçka që mund të imagjinoni - Ben Rich, Lockheed Skunk Works.

Me zbulimet e fundit të UFO-ve/alienëve gjatë viteve të fundit, koncepte si ky duhet të jenë në ballë të njerëzimit. Ndoshta nëse bashkohemi kolektivisht dhe kuptojmë se në të vërtetë kemi potencial të pafund dhe nëse humbasim përkufizimet dhe kufizimet që i kemi vendosur vetes, ndoshta atëherë do të jemi në gjendje të zgjerojmë të kuptuarit tonë për natyrën e realitetit tonë dhe të krijojmë diçka më të mirë për veten tonë. .

Ndoshta ne mund ta zhvendosim vetëdijen tonë nga dimensioni i 3-të në dimensionin e 4-të ose të 5-të të ndërgjegjes?

Për ta kuptuar këtë, ne duhet të fokusohemi dhe të ndryshojmë mënyrën se si e drejtojmë botën.

Realiteti ynë aktual nuk rezonon sa duhet, ne kemi nevojë për më shumë sinkronizim me natyrën. Diçka duhet të ndryshojë, ne e ndiejmë atë gjatë gjithë jetës.

67. Njerëzimi është në fazën e lëvizjes drejt një ndërgjegjeje më të lartë, bota paralele po hapet ngadalë

Si rezultat i zhvendosjes drejt vetëdijes më të lartë që po ndodh tani, shumë njerëz kanë filluar të përjetojnë natyrën e tyre të vërtetë shumëdimensionale dhe kanë filluar të kuptojnë se ka diçka më shumë se bota fizike në të cilën jetojmë.
Si rezultat, gjithnjë e më shumë njerëz po përjetojnë zhvendosjen e realiteteve si zhdukja dhe shfaqja e objekteve, teleportimi, bilokimi, madje edhe kalimi në realitete alternative (universet paralele).

Megjithatë, shumë njerëz as që e vërejnë se janë në një univers paralel, pasi shpesh janë shumë të preokupuar me ritmin e vrullshëm të jetës moderne. Gjithashtu, dallimet midis universeve janë aq të vogla sa nuk mund të vihen re nëse nuk i kushtohet vëmendje detajeve më të vogla.

Kur dikush me të vërtetë lëviz në një univers paralel, zakonisht ndodh në vetëm disa minuta ose orë. Megjithatë, disa njerëzve u ka ndodhur që të qëndrojnë në universe paralele për disa ditë, javë ose muaj.

Ka shumë arsye që dikush të përjetojë fenomenin e universeve paralele. Një nga këto arsye është shmangia e rrezikut në universin e tyre aktual.

Ekziston një histori që një burrë u zgjua një mëngjes, u ngrit nga shtrati dhe zbriti në korridor në banjë, kur ndjeu tym. Ai deklaroi se era e tymit ishte më e dobët se kur ndjente normalisht erën e tymit, por ishte mjaftueshëm e fortë për ta nuhatur dhe për të aktivizuar alergjinë e tij. I dhimbte fyti dhe filloi të kollitej.

Ai madje pa një re tymi në korridorin midis banjës dhe dhomës së gjumit. Tymi përfundonte para derës së dhomës së gjumit. Ai pohoi se dukej sikur kishte një mur tymi dhe diçka të padukshme që e pengonte të hynte në dhomën e gjumit.

Pastaj iu kujtua se në mëngjes që u zgjua nuk ndjeu erë tymi në dhomën e gjumit. I shqetësuar për zjarrin e mundshëm, ai eci nëpër të gjithë shtëpinë, duke ndjerë tym kudo, por zjarri nuk kishte askund. Kur më në fund u kthye në korridor dhe në banjë, nuk kishte tym apo erë tymi.

Është e mundur që njeriu, falë rregullimit të dridhjes së tij të energjisë, të ketë arritur të përjetojë si universin që la, ashtu edhe universin në të cilin u gjend. Ai shpëtoi nga universi ku i digjej shtëpia dhe përfundoi në një univers ku ishte i sigurt, por ndjente erën e tymit nga universi i mëparshëm.

Edhe pse ndonjëherë është e vështirë të vërehet se jemi në një univers paralel, nëse nuk i kushtojmë vëmendje detajeve më të vogla, ky njeri e dinte që ai kishte lëvizur në një univers paralel pa asnjë dyshim.

Sipas artikullit "Jeta në botën kuantike" të Vlatko Vedralës, nga qershori 2011, ndërhyrja kuantike, teleportimi kuantik dhe tunelizimi kuantik janë fenomene që tregojnë se ekzistojnë universe paralele.

Në eksperimentet e mëparshme, në të cilat grimcat ekzistojnë në disa vende në të njëjtën kohë, duke u zhdukur dhe duke u shfaqur në vende të tjera, shkencëtarët kanë vërtetuar se fenomene të tilla ekzistojnë në nivelin e mikrogrimcave.

Ata tani kanë vërtetuar se ndërhyrja kuantike, teleportimi kuantik dhe tunelizimi kuantik ekzistojnë gjithashtu në nivel makro, duke eksperimentuar me bimë, zogj dhe kristale, duke treguar mundësinë e udhëtimit nëpër universe paralele në nivel makro.

Është interesante të vërehet se si po krijohet ura midis shkencës dhe metafizikës. Duke kaluar në një vetëdije më të lartë, krijimi i urave midis të papajtueshmeve do të bëhet një dukuri e shpeshtë, pasi njerëzit ndërgjegjësohen për natyrën e tyre shumëdimensionale.

68. Ka portale në Tokë për në dimensione të tjera që hapen dhe mbyllen çdo ditë

A e dini se ka vende në univers ku mund të shkojmë duke përdorur portalet aktuale të energjisë dhe duke përdorur vetëdijen tonë?

Ende nuk ka asnjë provë të prekshme për një gjë të tillë, por duhet ta pranoni se ka shumë raste udhëtimesh që duhet të jenë frymëzuar nga diçka.

Njerëzit e lashtë dinin për këto portale që çonin në sisteme të tjera yjore, por edhe në brendësi të Tokës, duke përdorur gurë, kristale, madje edhe piramida.

Në përputhje me këtë temë, është e rëndësishme të theksohet se një studiues i NASA-s zbuloi se ka portale në dimensione të tjera që hapen dhe mbyllen çdo ditë. Ato janë të vendosura brenda fushës magnetike të Tokës dhe janë në vijë të drejtpërdrejtë me atmosferën e Diellit pothuajse 140 milionë kilometra larg.

Megjithëse NASA nuk i etiketoi si portale, por si "tuba bum", rajone të difuzionit të elektroneve ose pika "X", ato ekzistojnë falë proceseve të imazhit të rezonancës magnetike. Kjo do të thotë se ka një "hapje në hapësirë apo kohë" të pabesueshme dhe se NASA e ka ditur për këtë prej disa kohësh.

Jack Skadler, një fizikant i plazmës nga NASA në Universitetin e Iowa-s, thotë se pikat X janë: "Vendet ku fusha magnetike e Tokës lidhet me fushën magnetike të Diellit".

Ai gjithashtu thekson se ato janë të paqëndrueshme dhe se kushdo që dëshiron t'i përdorë duhet të jetë ekspert në gjeografinë hapësinore dhe matematikë për të ditur se ku janë.

Ose, me pak fjalë, që dikush mund t'u drejtohet ngatërrestarëve nga qeveria amerikane. Disa pretendojnë se kompleksi ushtarako-industrial amerikan mundësoi udhëtimin në kohë 40 vjet më parë. Andrew D. Basiago është një ish-pjesëmarrës në projektin Pegasus të DARPA-s (1968-1972), i cili pretendon se ushtria zhvilloi

sistemin e teleportimit kuantik të Teslës dhe udhëtimin në kohë, duke mundësuar fillimin e një programi kronautësh.

Basiago pretendon se ushtria përdorte portale në vitet 1970. Për më shumë se 10 vjet, ai është përpjekur t'i shpjegojë publikut se udhëtimi në kohë nuk është fantashkencë, por realitet.

Basiago nuk flet vetëm për udhëtimin në kohë, por edhe për misionin e CIA-s në Mars, i cili i mundësoi ushtrisë amerikane të ndërtonte baza në Mars. Ai thotë se informacioni që ai paraqet konsiderohet i pakuptimtë në mesin e fizikantëve të zakonshëm, megjithëse ka pasur mundësinë të punojë me disa nga fizikantët kryesorë kuantikë.

Basiago pretendon se ka marrë pjesë në dy programe ushtarake "të fshehta". Ai thotë se është një nga shumë fëmijët e rekrutuar nga amerikanët për të marrë pjesë në eksperimentet e udhëtimit në kohë.

Ai thotë se është në interesin e ushtrisë amerikane t'i mbajë të fshehta këto teknologji pasi ato nuk mund të përdoren si armë. Sidoqoftë, ato nuk janë sekrete, pasi Rumsfeld pranoi se projekti Pegasus ishte ndër kërkimet mbi përdorimin e teleportimit. Nëse njerëzit mund të teleportojnë, pse nuk munden alienët, me kusht që të ekzistojnë? Nuk ka kufizime për karburantin ose materialet e tjera fizike.

Nëse mendjet tona mund të krijonin energjinë e nevojshme për të udhëtuar 9 miliardë vite dritë larg, udhëtimi në hapësirë do të bëhej i zakonshëm.

Nikola Tesla besoi se diçka e tillë ishte e mundur dhe zhvilloi një makinë teleportimi.

"Energjia e rrezatimit është një formë energjie që u zbulua nga Tesla dhe që është e fshehur dhe që përshkon universin, dhe që ka aftësinë të fajësojë kohën dhe hapësirën"- Andrew Basiago

Basiago thekson se duke kaluar përmes kësaj perde energjie, arrihet te "tuneli rrethor" i cili teleporton në një vend të caktuar. Pajisjet e tjera të teleportimit përfshijnë një "dhomë për mbajtjen e plazmës" në New Jersey dhe një "dhomë kërcimi" në El Segundo, Kaliforni. Kishte gjithashtu një lloj "teknologjie holografike" që i lejonte ata të udhëtonin "si fizikisht ashtu edhe virtualisht".

Megjithatë, ata nuk kanë qenë gjithmonë të sigurt. Një nga miqtë e Basijagut, Alfred Webre, kujton se një herë fëmija u kthye nga një udhëtim i përkohshëm para këmbëve. "Ai po ngërthehej nga dhimbja. Gabime të tilla rregullohen vetëm më vonë.

Nëse vetëdija jonë mund të arrijë materializimin e materies, gjithçka është e mundur.

69. Botët paralele - Botët paralele në botën e të padukshmes

A është provuar ekzistenca e botëve paralele

Në vitin 2015, astrofizikanti Ranga-Ram Chari bëri një deklaratë se ai mori të dhëna interesante. Ato mund të tregojnë ekzistencën e të tjerëve. Puna e tij u bazua në një analizë të një harte rrezatimi të sfondit kozmik (CMB) të krijuar në vëzhgimin e hapësirës planetare. Ajo i përket Agjencisë Evropiane të Hapësirës. Ajo që Chari zbuloi ishte një vend misterioz me shkëlqim. Mund të jetë një "mavijosje" e shkaktuar nga përplasja e universit tonë dhe alternativës së tij.

Shumica e shkencëtarëve e hedhin poshtë këtë ide si "trillime shkencore". Por disa prej tyre besojnë se Universi ynë përbëhet nga 7, 11 ose më shumë dimensione. Dhe pranoni ekzistencën e botëve paralele të panumërta.

A ekzistojnë Gjithësi paralele?

Disa shkencëtarë argumentojnë se mund të ketë një numër të pafund të Universeve paralele. Nëse kjo është e vërtetë, atëherë secili prej tyre është individual, apo janë një imazh pasqyrë e Universit tonë? A ekziston dikush tjetër, apo ndoshta ka mijëra kopje të të njëjtit person? Cilët janë këta njerëz? A po argëtohen? A janë të pasur? Apo janë të bukur? Dhe ndoshta ata kanë para që mund të më huazojnë?

Ndoshta ju dhe unë nuk ekzistojmë në disa Universe. Mbase në një Univers paralel, dinosaurët nuk u shuan kurrë. Në një tjetër, Hitleri mund të ketë fituar luftën. Në të tjerët, Nixon nuk është zgjedhur kurrë president.

Realitete alternative

Koha dhe shpejtësia e dritës ngadalësohen në një botë dhe shpejtojnë në një botë tjetër. Ose, për shembull, në botët e tjera koha shkon prapa. Dhe të gjitha të ardhmet e pafundme janë marrë tashmë. Një realitet është "ti" në të ardhmen. Dhe tjetri "ti" - në minuta, ose ditë, javë, muaj, vite në të ardhmen, duke jetuar jetën tënde, e cila është akoma përpara për ty.

Shkencëtarët që studiojnë gjëra të tilla supozojnë se një kopje e jotja mund të jetojë të njëjtën jetë si e jotja. Ose krejt ndryshe. Kushdo që lexon këtë artikull mund të jetë një fizikan bërthamor. Por në një realitet tjetër ai mund të bëhet pianist. Cili faktor ose faktorë janë përgjegjës për ndryshime të tilla ose, përkundrazi, ngjashmëri? Nëse tjetri keni të gjitha perceptimet, përvojat dhe aftësitë e njëjta si ajo reale, atëherë duket logjike që tjetri do të bënit të njëjtën gjë. Çdo divergjencë do të mbështetet në ndryshime të vogla në trupin fizik, perceptimin ose përvojën e këtij binjaku.

Mundësitë janë të pafundme këtu. Një univers mund të jetë me madhësinë e një atomi, tjetri është në orbitë rreth një atomi ose molekule. Mund të përmbajë qindra, mijëra, miliona, miliarda galaktika nënatomike me të njëjtat veti. Për më tepër, vetë universi ynë është relativisht i tillë *dizajni atomik* një superstrukturë pafundësisht e madhe.

11 matje

Disa nga këto botë mund të jenë katër-dimensionale, si e jona. Ndërsa të tjerët mund të rrotullohen në shtatë, njëmbëdhjetë ose më shumë dimensione. Në një univers flluskë, ju mund të fluturoni në të gjitha drejtimet pa kufizime. Ndërsa në fizikën tonë ligjet e Njutonit dhe Ajnshtajnit përshkruajnë kufizime të tilla.

Universët e flluskave që janë afër njëri-tjetrit madje mund të rrinë së bashku. Të paktën përkohësisht, duke krijuar *vrima* dhe çarje në pjesën e jashtme *cipë*... Nëse bashkohen së bashku, është e mundur që disa prej materialeve fizikë nga një flluskë mund të transferohen në një tjetër. Tani e dini se nga erdhën gjërat e çuditshme që rriteshin brenda frigoriferit. Ai është nga një dimension tjetër.

Shkencëtarët Paul Steinhardt dhe Neil Turok sugjerojnë se nuk kishte ndonjë Big Bang. Përkundrazi, ne u ngritëm në një cikël të pafund përplasjesh kozmike. Ndoshta lidhet me universet alternative të flluskave. Kjo shpjegon zbulimin e studiuesit Ranga-Rama Chari në 2015 - universi ynë mund të përplaset me një univers tjetër. Nuk dihet nëse kjo përplasje ishte e butë. Por bazuar në analizën e

sfondit kozmik, ai zbuloi pika misterioze të ndezura. Ato mund të jenë një "mavijosje" që rezulton nga përplasja me një univers paralel.

A mund të jenë botët paralele përgjegjëse
për masën e "humbur" të Universit tonë?

Pjesa më e madhe e materies në universin tonë duket se mungon. Kozmologët, astrofizikanët dhe nuk mund ta gjejnë atë. Për shembull, bazuar në të dhënat e mbledhura nga anija kozmike Planck e Agjencisë Evropiane të Hapësirës, bështë pohuar se ne shohim vetëm 4.9% të universit. Një tjetër 68.3% janë forca të errëta dhe energji e pastër, dhe pjesa tjetër - 26.8%, janë të rezervuara për materien e errët. Edhe një eksplorim ultra i saktë 15-mujor i hapësirës nga anija kozmike Planck e Agjencisë Evropiane të Hapësirës mund të zbulojë vetëm më pak se 5% të totalit. Atëherë, ku është e gjithë kjo masë?

Ndoshta substanca që mungon ruhet në mënyrë të sigurt në një univers paralel.

Në botën e botëve të padukshme - Paralele

Ekziston një botë fizike paralele me Tokën. Kjo botë është shumë e ngjashme me botën tonë tokësore. Dhe jo vetëm e ngjashme. Më shumë gjasa është gjithashtu tokësore, por Toka në të është gjithashtu paralele me Tokën tonë. Dhe njerëzit, dhe kafshët dhe bimët atje janë të ngjashme me ato tona tokësore. Ata jetojnë dhe ekzistojnë vërtet paralelisht me ne dhe shpesh shfaqen në botën tonë. Dhe jo vetëm që shfaqen, por nganjëherë mbeten në botën tonë. Dhe njerëzit dhe objektet e botës sonë ndonjëherë përfundojnë në këtë botë paralele, dhe nganjëherë ata gjithashtu qëndrojnë atje përgjithmonë.

Sipërfaqja e Tokës paralele pothuajse përkon me sipërfaqen e Tokës sonë. Ai gjithashtu ka dete dhe kontinente, dhe hapësirat e deteve paralele janë gjithashtu të lëruara nga anijet. Një numër i provave në lidhje me pamjen e këtyre anijeve në botën tonë janë dhënë nga NN Nepomnyashchy në librin e tij - "Enciklopedia e Fenomeneve Anormale të Botës", botuar në 2007, në artikullin "Anijet Ajrore".

Në udhëtimet e Robert Monroe në botën fizike paralele

Autorët e disa librave i quajnë paralele të gjitha botët që nuk janë bota jonë, përfshirë botët astrale dhe mendore. Por ne do të quajmë paralele me botën tonë fizike tokësore vetëm botë të tjera fizike të planetit Tokë, të përbërë nga saktësisht e njëjta lëndë fizike, pasi dy shina paralele të së njëjtës udhë hekurudhore janë bërë nga e njëjta lëndë. Gjithashtu, ne nuk do t'i quajmë botët fizike të planetëve të tjerë botët paralele me tonat. Ato janë thjesht botë të tjera, botë fizike të planetëve të tjerë. Kështu që ne do t'i thërrasim ata.

Tani do të flasim jo për udhëtimet astrale të udhëtarit të famshëm astral R. Monroe në botën astrale, por për udhëtimet e tij unike në botën fizike që zbuloi aksidentalisht, të ngjashme me atë tonën tokësore, por jo tonën. Ka arsye për ta konsideruar këtë botë saktësisht paralele me tonën, por ato nuk janë të mjaftueshme për ta deklaruar këtë pa mëdyshje. R. Monroe teleporton me astralitet në këtë botë dhe nuk mund të thotë asgjë të qartë për pozicionin e tij hapësinor në lidhje me Tokën. Por njerëzit atje janë të ngjashëm me ne në strukturën e trupit fizik dhe shpirtit, shoqëria e tyre është rregulluar pothuajse në të njëjtën mënyrë si e jona, natyra, moti, teknologjia, etj., janë të ngjashme.

Në sfondin e të gjitha këtyre ngjashmërive, ndryshimet nuk duken aq domethënëse, por ato janë dhe na lejojnë të pohojmë pa mëdyshje se kjo botë nuk është e jona. Pra, sapo të gjendeni në banesën e dikujt tjetër, do të gjeni një

ngjashmëri të caktuar me të me banesën tuaj, por, pa dyshim, do të gjeni edhe prova se kjo apartament ende nuk është e juaja.

R. Monroe përshkruan udhëtimet e tij në këtë botë në librin -"Udhëtime jashtë trupit". Kapitulli 6, "Pasqyrimi". Pasi hyri në aeroplanin astral, R. Monroe u gjend pranë një muri astral me një vrimë: "... ishte një vrimë në disa mure me trashësi rreth dy metra (vazhdoi për një kohë të pacaktuar në të gjitha drejtimet në planin vertikal). ... Konturet e vrimës përkuan saktësisht me formën e trupit tim fizik ... Unë hyra me kujdes në vrimë".

R. Monroe nuk u mësua menjëherë me botën e re, ai nuk ishte menjëherë në gjendje të shihte atje me sytë e tij astralë, ai nuk pati sukses menjëherë në fluturimet astrale atje. Por shpejt gjithçka u punua, dhe ai madje takoi atje një person të ngushtë në dridhje, në trupin e të cilit nganjëherë zhvendosej dhe jetonte në një botë të re në një trup fizik, si një person i plotë i kësaj bote. Kur hyri në një njeri të asaj bote, R. Monroe pa dashje mori plotësisht kontrollin e trupit të tij fizik dhe ky njeri hyri në situata tipike për personalitete të shumta.

Për fat të keq, këtu nuk mund të japim një përshkrim të të gjitha detajeve më interesante të jetës së R. Monroe në këtë botë fizike paralele, lexojini ato në librin e tij, por ne do të japim një përshkrim të shkurtër të përgjithësuar të kësaj bote nga vetë Robert Monroe: "Në përgjithësi, kjo botë është një botë fizike, materiale, shumë e ngjashme me botën tonë. Kushtet natyrore në të janë saktësisht të njëjta: ka pemë, ndërtesa, qytete, njerëz, objekte të bëra nga njeriu dhe të gjitha aksesorët e tjerë e një shoqërie të zhvilluar, të civilizuar, shtëpitë, familjet, sipërmarrja dhe banorët e asaj bote gjithashtu duhet të fitojnë jetesën e tyre. Ka rrugë dhe transport, përfshirë hekurudhat.

Gjithçka është saktësisht e njëjtë, me përjashtim të "gjërave të vogla", ... ky vend nuk mund t'i referohet as të tashmes dhe as të kaluarës së botës sonë. Dallimi më i rëndësishëm zbret në nivelin e zhvillimit shkencor. Unë nuk kam vërejtur ndonjë pajisje elektrike... Unë nuk kam parë ndonjë shenjë të motorëve me djegie të brendshme, përdorimin e benzinës ose vajit si një burim energjie, por energjia mekanike është e njohur atje.

Një ekzaminim i kujdesshëm i një prej lokomotivave, i cili po tërhiqte një tren makinash pasagjerësh me pamje të modës së vjetër, tregoi se ai mundësohej nga një motor me avull. Qerret ... ishin prej druri, dhe lokomotiva me avull ishte prej metali, por në dukje ishte shumë e ndryshme nga modelet tona të vjetruara ... As dru zjarri, as qymyr nuk u përdorën si burim nxehtësie për gjenerimin e avullit... "depozitat e nxehta" që trajtohen me shumë kujdes nga tekniku.

Rrugët dhe rrugët e këtij vendi janë gjithashtu të ndryshme nga tonat - kryesisht në gjerësi. Automjetet udhëtojnë në korsi që janë pothuajse dy herë më të gjera se tonat - makinat e tyre janë shumë më të mëdha se tonat ... salloni është rreth pesëmbëdhjetë me njëzet metra. Makinat lëvizin me rrota, por ata që privohen nga gomat e fryra ... Makinat lëvizin ... me një shpejtësi prej rreth pesëmbëdhjetë deri në njëzet milje në orë ..."

Zakonet dhe traditat janë gjithashtu të ndryshme nga tonat

… "Banorët lokalë nuk e kuptuan praninë time derisa rastësisht dhe pa dashje takova një person të cilin unë mund ta përshkruaj vetëm si "unë që jetoj atje" - dhe "u bashkova" me të. Vetëm një shpjegim më vjen në mendje: pasi e kisha kuptuar

plotësisht veten se jetoja dhe veproja ”atje”, e gjeta veten të lidhur me një person shumë të ngjashëm me mua ”nga atje” dhe fillova të infiltroja herë pas here në trupin e tij ...

Duke e poseduar atë, nuk ndjeva ndonjë prani mendore të atij personi. Të gjitha njohuritë për të dhe jetën e tij që unë kam marrë nga familja e tij dhe rrjedhin nga ajo që, me sa duket, ishte banka e kujtesës në trurin e tij ... Mund të merret vetëm me mend se në cilat parashikime ai ra për shkak të periudhave të shkurtra të humbjes së kujtesës pas pushtimeve të mia. ... ”.

A nuk ishte nga kjo botë që një anije detare la spirancën e saj në botën tonë? Dhe a ka fluturuar aeroplani ynë atje? A nuk është nga kjo botë që qindra tonë peshq të gjallë dhe të gjitha llojet e krijesave të tjera të gjalla bien me shi në botën tonë pothuajse çdo vit? Dhe butë, pa u shembur, topa të mëdha bore, që i ngjajnë një kope delesh të bardha nga larg, bien në fusha? Dhe mos vallë nga kjo botë fizike paralele ndonjëherë arrin deri tek ne këmbanat e qytetit të shenjtë të Kitezh, i cili, në një të kaluar jo shumë të largët, ishte qyteti i botës sonë tokësore fizike?

Ekziston një botë paralele e fëmijëve të gjelbër

Ashtu si në rastin e botës paralele të Robert Monroe, nuk ka asnjë provë të drejtpërdrejtë që bota e fëmijëve të gjelbër i përket sistemit të botëve paralele të Tokës. Si dëshmi indirekte, ne mund të konsiderojmë këtu pajtueshmërinë e plotë të fëmijëve të gjelbër me njerëzit e Tokës dhe mundësinë e njerëzve që lëvizin në një trup fizik nga bota e fëmijëve të gjelbër në botën tonë tokësore pa përdorur asnjë automjet.

Ne përshkruajmë botën e fëmijëve të gjelbër nga libri nga Nikolai Nepomniachtchi – ”Enciklopedia e fenomeneve anormale të botës”, botimi 2007, artikulli, ”Fëmijët e gjelbër të Woolpit”.

”Në mes të shekullit të 12-të, në fshatin anglez Woolpit, një djalë dhe një vajzë papritmas u shfaqën para syve të fshatarëve që po korrnin. Sidoqoftë, këta fëmijë nuk ishin si gjithë të tjerët: lëkura, flokët dhe rrobat e tyre ... gjithçka ishte jeshile ... “. Fëmijët u dërguan te pronari i fshatit, Sir Richard Kane.

“Fëmijët e gjelbër flisnin një gjuhë që askush nuk e kuptonte, por me shenja ata ishin në gjendje të tregonin se ishin të uritur. Sir Richard Caine dhe shërbëtorët e tij ishin të mirë me ta dhe ofruan me bujari një shumëllojshmëri ushqimesh dhe pije. Por fëmijët refuzuan gjithçka, pavarësisht shenjave të dukshme të urisë”. Fëmijët vetëm kur u ofruan bishtajat e fasules së gjelbër, “kuptuan se mund të hahej, por ata nuk mund t’i hiqnin kokrrat nga bishtajat derisa dikush nga fshatarët t’u tregonte se si ta bënin. Dhe pastaj ata u pritën me padurim mbi këtë ushqim”...

Me kalimin e kohës, “... fëmijët gradualisht u mësuan me dietën njerëzore dhe lëkura e tyre praktikisht humbi ngjyrën e saj të gjelbër. Ata u pagëzuan, por djali vdiq pas disa muajsh. Motra e tij, megjithatë, ishte përshtatur në mënyrë të përsosur me ushqimin e zakonshëm … dhe humbi plotësisht ngjyrën e saj të gjelbër. Disa për një kohë ajo punoi në vend, dhe Abbot Ralph e përshkruan atë si një vajzë “të pacipë dhe kapriçioze”, ... ajo arriti të martohej dhe të jetonte e lumtur për pjesën tjetër të jetës së saj … .

“Fëmijët ishin të frikësuar, të mërzitur dhe duke qarë kur u shfaqën në fushën ku ishin duke korrur të korrat; ata i mbanin duart njëri-tjetrit, sikur tregonin mbështetje të ndërsjellë; kur korrësit iu drejtuan atyre në dialektin e tyre, ata nuk u

kuptuan, por pas disa muajsh fëmijët folën në mënyrë të përsosur në një gjuhë të re për ta ...

Sipas William dhe Ralph, fëmijët u shpjeguan të gjithëve se kishin ardhur nga një vend i krishterë i quajtur Shën Martin's Land ... Fëmijët treguan se po kullosnin delet e babait të tyre në Tokën e Shën Martinit kur dëgjuan një tingull të çuditshëm dhe panë një duke bërë shenjë për dritën verbuese ... E vetmja gjë që fëmijët e mbajnë mend më tej, - ndërsa e gjetën veten në fushë në Woolpeet, plotësisht të mahnitur dhe të frikësuar nga dielli i ndritshëm i verës së Anglisë lindore. Ata u shpjeguan fshatarëve se në Tokën e Shën Martinit nuk ka kurrë më shumë dritë sesa në Angli në muzgun e mëngjesit ose të mbrëmjes ... "

Me kalimin e kohës, fëmijët shtuan detaje të ndryshme në historinë e tyre. "... Fëmijët thanë se kishin kaluar nëpër një lloj tuneli, në fund të të cilit panë një dritë të gazuar. Duke dalë në këtë dritë, ata ishin shumë të shtangur dhe të hutuar nga trazira që shkaktoi shfaqjen e tyre midis fshatarëve, dhe nuk mund ta gjenin rrugën e tyre për në tunel Më pas, ata shtuan një mesazh tjetër në lidhje me Tokën e Shën Martinit: mund të shihet në një distancë të madhe, si një vend i ndezur në anën tjetër të një liqeni ose lumi të madh ...

Pra, ne kemi një numër faktesh që, megjithëse duken mjaft të çuditshme, përsëri duhet të interpretohen disi. Supozoni, në mes të shekullit të dymbëdhjetë, fshatarët takojnë fëmijë me pamje të çuditshme në një fushë afër fshatit Woolpit në Suffolk. Ata nuk flasin anglisht. Ata nuk e dinë ushqimin e zakonshëm lokal. Ata pretendojnë se kanë kaluar nëpër një lloj shpelle ose tuneli nga një vend i çuditshëm me më pak dritë se fushat e Anglia Lindore. Djali shpejt vdes, por vajza mbijeton, humbet ngjyrën e saj të çuditshme, rritet, martohet dhe përshtatet plotësisht në mjedisin përreth saj.

"Ndër hipotezat e tjera që, për mendimin tonë, nuk meritojnë vëmendje, të paraqitura për të shpjeguar pamjen e fëmijëve të gjelbër, N. Nepomnyashchy citon sa vijon: "Ata erdhën nga një botë tjetër, nga një dimension tjetër, nga një univers paralel ose nga një planet i largët ".

Fatkeqësisht, fëmijët e gjelbër nuk thanë asgjë për ngjyrën e babait të tyre dhe të rriturve të tjerë në botën e tyre. Ndoshta vetëm fëmijët e vegjël kanë jeshile në botën e tyre, dhe ndërsa rriten, ata e humbin këtë ngjyrë. Ky supozim është në përputhje me faktin se ata e humbën atë me kalimin e moshës në botën tonë, dhe gjithashtu me faktin se ata nuk shprehën habi për ngjyrën jo të gjelbër të njerëzve në botën tonë. Sigurisht, kronistët thjesht nuk mund të regjistronin këtë të fundit.

Bota amtare e fëmijëve të gjelbër është qartë e ndryshme nga bota jonë dhe nga bota paralele e Robert Monroe në muzgun e ndriçimit të saj maksimal, ngjyrën e gjelbër të fëmijëve dhe një lloj tjetër ushqimi. Kështu, mund të supozojmë se Toka ka të paktën dy botë fizike paralele të ndryshme dhe flasim për ekzistencën e një sistemi të botëve paralele fizike të Tokës, në të cilin bota jonë fizike ka shumë të ngjarë të mos zërë ndonjë pozicion të veçantë.

Vizitorë nga botët paralele vijnë tek ne

Ne tashmë kemi konsideruar dy mysafirë të tillë. Këta janë fëmijët unikë të gjelbër të Woolpit. Ka arsye për të konsideruar si mysafirë të tillë shumë krijesa të tjera misterioze që herë pas here shfaqen në botën tonë. Kandidati i parë për një

krijesë të tillë është e ashtuquajtura "Bigfoot" ("Këmbëmadhi"), i cili për qindra vjet është gjetur në kopje të vetme në vende të ndryshme të botës sonë.

Biologët argumentojnë se popullata e krijesave unike duhet domosdoshmërisht të jetë aq e madhe sa të ekzistojë për qindra vjet dhe të mos shuhet. Por një popullatë e madhe e krijesave të tilla të mëdha si Bigfoot në Tokën tonë nuk mund të ekzistojë fshehurazi për ndonjë kohë të gjatë. Për këtë arsye, shkencëtarët po përpiqen të mohojnë provat e disponueshme të ekzistencës së Bigfoot, duke besuar se një ekzistencë e tillë në kohën tonë është absolutisht e pamundur.

Ne mund të pajtohemi me shkencëtarët se me të vërtetë nuk ka mjaft popullsi të Bigfoot në Tokën tonë, por asnjë njohuri nuk e ndalon ekzistencën e një popullsie kaq të madhe në një nga botët paralele të Tokës. Ekzistojnë një sasi e madhe dhe e madhe e provave që bota jonë tokësore nuk është plotësisht e izoluar nga botët paralele. Botët paralele të Tokës kanë shumë vende të kontaktit dhe ndërhyrjes në hapësirë-kohë, dhe përmes këtyre vendeve njerëzit, kafshët dhe objektet depërtojnë nga një botë paralele në tjetrën.

Një nga përfaqësuesit e Bigfoot është Australian Yovi, i cili raportohet nga Nikolai Nepomniachtchi në librin "Enciklopedia e Dukurive Anormale të Botës", artikulli "Yovi". "Pothuajse asnjë nga zoologët modernë nuk e njeh ekzistencën e tij ... Përmendja e parë dokumentare e kësaj krijese u shfaq në 1835 ...". Një nga dëshmitarët e shumtë, gjeometri Australian i tokës Charles Harper, përshkruan takimin e tij me Yovi në 1912:

"Një majmun i madh i madh qëndronte 20 jardë larg zjarrit, duke u ulëritur, duke bërë grimacing dhe duke rrahur në gjoks me putra të mëdha që i ngjanin duarve ... Unë mendoj se kjo krijesë ishte 5 metra e 8 inç e gjatë ... Trupi, këmbët dhe krahët e saj ishin të mbuluar me flokë të gjatë të kuqërremtë në të kuqërremtë, që lëkundeshin me çdo lëvizje të kafshës. Në dritën e zbehtë të zjarrit më dukej se flokët në shpatulla dhe në pjesën e pasme të kafshës ishin të zeza dhe të gjata, por ajo që më goditi veçanërisht ishte se krijesa i ngjante aq shumë një njeriu dhe në të njëjtën kohë kishte dallime të konsiderueshme ...

Kam vërejtur se kockat (këmbët) metatarsale ishin shumë të shkurtra, më të shkurtra sesa te njerëzit, dhe falangat ishin shumë të gjata - kjo dëshmon se këmbët mund të kapnin edhe sende. Tibia e këmbës është shumë më e shkurtër se ajo e njerëzve. Kocka e kofshës është shumë e gjatë dhe nuk është në proporcion me këmbën. Trupi është shumë i madh ... Supet dhe parakrahët janë të gjatë, të mëdhenj dhe shumë muskulorë, të mbuluar me lesh më të shkurtër.

Fytyra dhe koka ishin shumë të vogla, por tepër të ngjashme me njeriun. Sytë janë të mëdhenj, të errët, shpues, të thellë. Në gojën e tmerrshme ishin dy dhëmbëza të mëdha që dilnin mbi buzën e poshtme edhe kur nofullat ishin të mbyllura. Barku dukej si një thes i varur deri në mes të kofshëve - Nuk mund të them nëse ishte një prolaps apo një pozicion natyror.

E shqyrtova krijesën për disa minuta ndërsa ajo qëndronte në këmbë, sikur zjarri i një zjarri ta paralizonte atë ".

"... Rex Gilroy, i cili themeloi Qendrën Kërkimore Yovi në fund të viteve 1970, raporton se ai ka mbledhur më shumë se 3.000 llogari të dëshmitarëve okularë. Sidoqoftë, kjo nuk ka qenë në gjendje të lëkundë skepticizmin e shkencëtarëve

Australianë që pretendojnë se i pari dhe i vetmi primatët që jetojnë në Australi janë njerëz ".

Shumë ngjarje dhe dukuri misterioze në botën tonë mund të shpjegohen nga bashkëveprimi i botëve paralele. Studimi i ligjeve të këtij bashkëveprimi do të na japë mundësinë të depërtojmë në botët paralele, t'i studiojmë sistematikisht dhe të përdorim pasurinë e tyre. Ndoshta, në disa institucione shkencore, nën mbulesën e fshehtësisë së thellë (në civilizimin tonë të errët ata e duan atë), një studim i tillë ka vazhduar për një kohë të gjatë. Por nuk do të jetë në gjendje të mbetet sekret kur bëhet fjalë për zhvillimin praktik të tokave të botëve paralele. Epoka e zbulimeve gjeografike po vjen përsëri!

Botët kohë-hapësirë kanë portale hyrëse-dalëse

Disa mijëra vjet më parë, njerëzit u imponuan në idenë se e gjithë bota është një tokë e vetme e sheshtë me skajet dhe një qiell të vetëm mbi të. Thjeshtë kjo ide që është e futur në Bibël dhe disa njerëz besojnë me devotshmëri në një pamje të tillë edhe sot e kësaj dite.

Pastaj njerëzit mësuan se ka planetë të tjerë, si Toka jonë, në të cilën jeta është gjithashtu e mundur. Toka është vetëm një nga një grup i madh i planetëve të tillë në Univers, dhe vetë Universi është një botë e vetme hapësirë-kohë, e ashtuquajtura vazhdimësia hapësirë-kohë. Kjo pikëpamje është formuar nga shkenca moderne dhe respektohet nga shumica dërrmuese e njerëzve të sotëm.

Por, tani bëhet gjithnjë e më e qartë se edhe Universi ynë i vetëm hapësinor-kohë nuk është i vetmi univers material në botë. Paralelisht me të, ka Universë të tjerë me yjet dhe planetët e tyre, me hapësirën dhe kohën e tyre. Dhe ka vende në hapësirën-kohë të secilit Univers ku Universet e materialeve të ndryshëm lidhen me njëri-tjetrin dhe përmes të cilave njerëzit ose objektet e një Universi mund të lëvizin në një Univers tjetër. Vende të tilla në ezoterizmin modern quhen portale hapësinore-kohore.

Kështu, nga një pamje e sheshtë fetare e botës, pothuajse të gjithë njerëzit tashmë janë zhvendosur në një tablo shkencore tre-dimensionale të botës, dhe disa prej njerëzve tashmë kanë filluar të lëvizin në një pamje ezoterike shumëdimensionale të botës, për shembull: "Për të ardhur në planet, duhet të kaloni nëpër një portal të caktuar hapësirë-kohë Për shembull, nëse arrini në Jupiter dhe nuk gjeni një portal përmes të cilit është e mundur të futeni në kornizën kohore të ekzistencës së këtij planeti , atëherë mund t'ju duket se planeti është i pabanuar, pa jetë. Portalet ju lejojnë të depërtoni në ato dimensione të planetit ku ekziston jeta ".

Duke marrë parasysh manifestimet e botëve paralele të Tokës në botën tonë, ne tashmë i kemi kushtuar vëmendje ekzistencës së vendeve të kontaktit dhe ndërhyrjes së botëve të ndryshme paralele të Tokës, një lloj portash që ndodhen në vende të caktuara të dy botëve paralele, dhe të cilat hapen dhe mbyllen në një kohë të caktuar.

Padyshim, një portal i ngjashëm u hap papritmas përpara fëmijëve të gjelbër të Woolpit në formën e një tuneli me një dritë në fund, dhe këta fëmijë kaluan këtë tunel në botën tonë. Kur ata, të frikësuar nga bota jonë, donin të ktheheshin në botën e tyre - mjerisht! Portali ishte tashmë i mbyllur, hyrja në tunel nga i cili sapo kishin dalë ishte zhdukur. Dhe portali në botën paralele për trupin astral të Robert Monroe ishte një vrimë në një mur astral të pafund dhe ishte vazhdimisht e hapur. Portali përmes

të cilit spiranca e një anije deti ra nga një botë paralele mbi një kishë në Angli nuk kishte kufij të qartë të dukshëm në hapësirë dhe nuk ekzistonte për shumë kohë.

Po kështu, portali nuk kishte kufij të dukshëm, i cili u hap për një pilot anglez që patrullonte mbi Detin Levant në 1942. Këtu vëzhgojmë shfaqjen e disa dukurive anomale mjaft të përhapura, të cilat mund të quhen portal ose afër portalit. Kur avioni iu afrua anijes, motori u bllokua. Piloti filloi të rrëshqiste, duke u përpjekur të mbërrinte në breg, por kur ai fluturoi një distancë mjaft të madhe nga anija, dhe për këtë arsye nga portali, motori gjëmoi përsëri. Mund të supozohet se motori ngeci kur avioni hyri në hapësirën e portalit, por kur avioni u largua nga hapësira e portalit, motori u ndez përsëri, gjë që konfirmon aftësinë e tij të shërbimit. Po kështu, kur avioni erdhi afër anijes, arma refuzoi.

Kjo është shumë e ngjashme me mënyrën se si motorët e makinave ngecin kur disa UFO u afrohen atyre, dhe pastaj fillojnë vetë kur UFO largohet. Është e mundur që UFO të tillë nuk janë asgjë më shumë sesa një manifestim në botën tonë të portalit të hapur në një botë paralele. Në këtë rast, rasti i një UFO-je që lëviz në hapësirë, portali tregon aftësinë e tij për të lëvizur në hapësirë. Dhe aftësia për të lëvizur në kohë, e cila manifestohet në aftësinë e portaleve për t'u hapur dhe mbyllur me kalimin e kohës, është tashmë e njohur për ne.

"... arma refuzoi, dhe anija e çuditshme u zhduk papritur" - thotë piloti. Këtu ai raporton dy fenomene të ndara: 1) aeroplani hyri në hapësirën e portalit, 2) portali u mbyll dhe ai ndaloi së shikuari një anije që i përkiste një bote tjetër. Ky pilot ishte me fat - portali u mbyll mu para hundës. I pafat për partnerin e tij një javë më vonë, ai arriti të kalonte nëpër portalin e padukshëm dhe përfundoi në një botë paralele. Interesante, komunikimi në radio me aeroplanin e tij u ndërpre. Kjo do të thotë që valët e radios, si valët elektromagnetike të diapazonit optik - dritës, nuk kalojnë nga një botë paralele në tjetrën kur portalet janë të mbyllura.

Në të vërtetë, nëse aeroplani nuk u shemb gjatë kalimit përmes portalit, atëherë piloti kishte kohë për radio-komunikime të reja. Edhe nëse motori i avionit ka ngecur në hapësirën e portalit, atëherë, kur largohet nga portali në një botë paralele, motori mund të fillojë të funksionojë përsëri. Edhe nëse motori nuk fillon të punojë, atëherë ky aeroplan ishte përshtatur për t'u ulur në ujë dhe, duke pasur parasysh motin e mirë, ai mund të bënte një ulje të tillë pa ndonjë problem. Pastaj piloti mund të komunikojë me radio me fushën e tij ajrore, të merret me motorin dhe të ngrihet përsëri. Mbase ai u nis atje, në një botë paralele ... Por portali u mbyll dhe ai, si "Fëmijët e gjelbër të Woolpit" nuk mund të kthehej dhe nuk mund të komunikonte asgjë me botën tonë.

Asgjë nuk sugjeron që aeroplani duhet të ishte shembur kur kalonte përmes portalit. Një spirancë hekuri me një litar fluturoi nëpër një portal të tillë pa asnjë gjurmë shkatërrimi, "Fëmijët e gjelbër të Woolpit" ecën me rrobat e tyre, e gjithë kisha në qytetin e Kitezh u largua me tokën në të cilën qëndronte, me të gjitha ndërtesat, enë dhe njerëz, dhe që funksionon deri më sot në një botë paralele (ka prova) të sigurta dhe të shëndosha. Më në fund, le të kujtojmë pjatat fluturuese. Ka arsye për të besuar se disa prej tyre depërtojnë në botën tonë pikërisht përmes portaleve të tilla hapësirë-kohë. Ndoshta disqe fluturuese individuale madje mund të krijojnë ose hapin vetë portale të tilla kur kanë nevojë për të.

Kështu, kemi arsye të supozojmë se portalet midis botëve materiale paralele mund të lëvizin vetëm në hapësirë, vetëm në kohë dhe njëkohësisht në hapësirë dhe kohë. Formacionet materiale (njerëz, objekte, valë elektromagnetike, aeroplanë, pjata fluturuese, kisha me tokën mbi të cilën qëndrojnë) mund të kalojnë përmes një portali nga një botë paralele në tjetrën pa shkatërrim dhe dëmtim. Mbetet për të mësuar se si të përdorim portale të tilla dhe ne do të jemi në gjendje të depërtojmë në mënyrë të sigurt në botët materiale paralele dhe të kthehemi pa asnjë anije kozmike. Ne sigurisht do ta mësojmë këtë. Një epokë madhështore e zbulimeve të mëdha gjeografike në Tokat paralele na pret!

Një shembull i përdorimit të qëllimshëm të portalit botëror paralel

Ishte në qytetin Sicilian të Taconit në shekullin e 18-të, është regjistruar në kronikat historike të qytetit. "Pikërisht këtu jetoi artizani i respektuar Alberto Gordoni, i cili më 3 maj 1753 eci nëpër oborrin e kalasë dhe papritmas u zhduk nga blu, "avulloi" para gruas së tij. 22 vjet më vonë, Gordoni u shfaq përsëri, u shfaq në të njëjtin vend nga u zhduk - në oborrin e pasurisë.

Vetë Alberto pohoi se ai nuk u zhduk askund, kështu që u vendos në një azil të çmendur, ku vetëm 7 vjet më vonë mjeku, babai i Mario, foli me të për herë të parë. Deri në atë kohë, mjeshtri kishte ndjenjën se kishte kaluar shumë pak kohë midis "zhdukjes" dhe "kthimit" të tij. Pastaj, 29 vjet më parë, Alberto papritmas ra në një tunel dhe shkoi përgjatë tij në dritën "e bardhë dhe të errët. Nuk kishte asnjë objekt, vetëm vegla të zbukuruara. Alberto pa diçka që dukej si një kanavacë e vogël, e gjitha me yje dhe pika, secila pulson në mënyrën e vet.

Ishte një krijesë e zgjatur me flokë të gjatë, e cila tha se ai ra në "çarjen" e kohës dhe hapësirës dhe ishte shumë e vështirë për ta kthyer atë. Ndërsa Alberto po priste kthimin e tij - dhe ai kërkoi ngrohtësisht që të kthehej – "gruaja" i tha atij për "vrimat" që hapen në errësirë, për disa pika të bardha dhe mendime që lëvizin me shpejtësinë e dritës (!), për shpirtra pa mish dhe trup pa shpirt, për qytete fluturuese në të cilët banorët janë përgjithmonë të rinj ".

Mjeku ishte i sigurt se artizani nuk po gënjente, dhe prandaj shkoi me të në Takona. Alberto bëri një hap dhe ... u zhduk përsëri, tani përgjithmonë! Atë Mario, pasi ishte mbuluar me një kryq, urdhëroi ta rrethonte këtë vend me një mur, duke e quajtur atë "Kurthin e Djallit ".

Padyshim, ajo "çarje" e kohës dhe hapësirës, në të cilën u fut Alberto, është një nga llojet e portaleve të njohura për ne, që lidh botën tonë me një botë tjetër materiale paralele me tonën. Një grua në një botë paralele jo vetëm që dinte për ekzistencën e portaleve midis botëve materiale paralele, por gjithashtu dinte të përdorte këto portale sipas gjykimit të saj. Ajo e dërgoi Alberton përsëri përmes të njëjtit portal në botën tonë.

Vërtetë, kjo detyrë nuk ishte e parëndësishme për të. Ajo i tha Albertos se "marrja e tij përsëri është shumë e vështirë". Dhe ajo e bëri atë, në kohën tonë, vetëm pas 22 vitesh. Por funksionoi! Ajo përdori qëllimisht portalin e botëve paralele kur i duhej. Ajo arriti atë që pothuajse të gjithë ezoteristët tanë, për të mos përmendur shkencëtarët, as nuk e ëndërrojnë akoma. Dhe kur e bëri ajo?! Kthehu në shekullin e 18-të. Dhe, si të thuash, një kanavacë, e gjitha me yje dhe pika të ndritshme pulsuese, të kujton shumë një panel modern të kontrollit elektronik për një lloj pajisje komplekse.

Meqenëse Toka ka shumë botë materiale paralele, le ta quajmë botën në të cilën hyri Alberto, botën paralele të Gordonit. Tashmë në shekullin e 18-të, njerëzit nga bota paralele e Gordonit, edhe pse me vështirësi, mund të përdorin në mënyrë arbitrare portalet për të vizituar botën tonë. Padyshim, në 250 vitet e kaluara që nga ajo kohë, teknologjia e përdorimit të portaleve në këtë botë nuk ka qëndruar akoma. Me shumë gjasa, tani njerëzit e botës Gordoni e bëjnë atë tashmë lehtësisht dhe natyrshëm. Dhe nuk ka gjasa që ata të mos e shfrytëzojnë rastin për të vizituar botën tonë dhe për të zgjidhur disa nga problemet e tyre në të.

Dhe të gjithë mendojmë se jemi vetëm në univers. Përkundrazi, ne ndoshta jemi në pozicionin e një fëmije, për një kohë të shkurtër të mbetur vetëm në çerdhen e tij. Dhe përpara nesh është një takim i gëzueshëm me prindër të mençur dhe të dashur, me të rritur të tjerë dhe me fëmijë-njerëzim të tjerë, si ne. Njerëzimi i botës Gordoni në një skemë të tillë mund të jetë vëllai ynë i madh, i cili nuk lejohet ende të ndërhyjë në jetën tonë. Pse nuk lejohen? - Po, mbase po flemë. Dhe mbase, fjalë për fjalë, ata ezoterikë që flasin për zgjimin fillestar të njerëzimit kanë të drejtë.

Ka botë dashurie dhe botë frike

Për një person të zakonshëm, bota jonë tokësore është bota e frikës. Njeriu i thjeshtë ka frikë nga gjithçka. Ju mund të renditni për një kohë të gjatë atë që ai ka frikë vazhdimisht. Sëmundja, dhuna, padrejtësia në lidhje me të, me anëtarët e familjes së tij, me të afërmit. Ai ka frikë të hajë perime të palara dhe të pijë ujë çezme, ka frikë nga hajdutët dhe huliganët që mund ta dëmtojnë atë personalisht, familjen e tij, shtëpinë, makinën, shtëpinë e fshatit. Ai ka frikë nga zjarret, stuhitë dhe përmbytjet. Ai ka frikë nga ndjenjat e tij, ka frikë të shprehë dashuri ose urrejtje spontane. Ai ka frikë të thotë gabim ose gabim. Ai ka frikë nga diçka gjithmonë dhe kudo. Ai ka frikë, frikë, frikë ...

Një person i zakonshëm tokësor është mësuar me frikën e tij. Ai e konsideron këtë urdhër si normal në botë. Ai shqetësohet vazhdimisht për sigurinë e tij. Ai vendos brava në dyert, lan duart para se të hajë, lan rrobat, shmang rrugët e errëta, respekton rregullat e mirësjelljes dhe ligjin, fsheh ndeshjet nga fëmijët, pastron rregullisht apartamentin e tij dhe rrobat nga papastërtitë dhe pluhuri, lan, vaksinon...

Ata thonë se ka njerëz që nuk kanë frikë nga asgjë në botën tonë tokësore. Nëse ka njerëz të tillë, atëherë ata janë njerëz të pazakontë, ky është një përjashtim nga rregulli. Dhe, me shumë gjasa, pothuajse të gjithë jetojnë pas një gardhi të lartë të një çmendine apo një manastiri, në kushte të krijuara posaçërisht për ta. Dhe ky përjashtim i rrallë vetëm konfirmon rregullin: bota jonë tokësore është bota e frikës, frikës totale, frikës gjithëpërfshirëse.

Por ekziston edhe një botë dashurie. Mjerisht, jo në Tokë. Ndoshta, çdo person ka qenë në botën e dashurisë në një ëndërr, dhe unë, Altov, gjithashtu kam qenë. Nëse një botë e tillë ekziston në një ëndërr, atëherë diku ekziston në realitet, në realitetin objektiv. Dhe atje gjithçka nuk është e njëjtë si në Tokë. Jo, ka shumë që janë të ngjashme në formë: njerëz, sende, ujë, lule, shtëpi, pyje ... E gjithë kjo është atje, por askund nuk ka ndonjë rrezik për një person, qoftë edhe më të voglin. Në vend të rrezikut, dashuria derdhet dhe aromatik kudo. Çfarëdo që prekni, çfarëdo që hani ose pini, çfarëdo që thoni ose mendoni, çfarëdo që jeni të veshur ose zhveshur fare - gjithçka është e përshtatshme, gjithçka është e mirë, gjithçka ngacmon gëzimin tek ju dhe tek ata përreth jush dhe ngrit shpirtrat tuaj.

Dhe ju vetë jeni të mbingarkuar me dashuri për gjithçka që ekziston dhe e derdhni bujarisht mbi gjithçka rreth jush pa ndonjë përpjekje. Njerëzit ju kuptojnë në mënyrë të përsosur ose pa fjalë fare dhe rrezatojnë dashuri të pafund. Ashtu si nevojat e tjera njerëzore, seksi atje nuk konsiderohet diçka intime dhe e turpshme, është po aq e natyrshme dhe e pavullnetshme sa frymëmarrja. Në përgjithësi, askush nuk ju kufizon në ndonjë nevojë. Ka shqetësime atje, jeta e njerëzve atje është gjithashtu e mbushur me aktivitete, aspirata, ndjenja, qëllime. Por, asgjë nuk bëhet atje pa dashuri, ashtu si asgjë nuk bëhet në Tokë pa frikë.

Nuk ka papastërti në këtë botë. Ka mbeturina, ka pluhur, por ato nuk janë të mbushura me mikrobe që janë të rrezikshme për shëndetin e njeriut, të cilat janë të mbushura me papastërtitë tona tokësore. Çdo njollë është e pastër dhe sterile, dhe gjithashtu e mbushur me hir. Unë, Altov, në dhomë u ngjita në një prag të gjerë dritareje, mbi të cilën kishte disa tenxhere me lule, dhe midis vazove vura re mbeturina të vogla dhe pluhur. Unë mbledha këto mbeturina dhe pluhur nga pragu i dritares në pëllëmbën time, dhe pastaj i derdha ato nga një pëllëmbë në tjetrën disa herë, duke admiruar bukurinë e pikave dhe moteve. E kuptova që ishin plehra dhe pluhur dhe se ata nuk kishin vend në prag të dritares, por nuk ishte ajo që ne e quajmë papastërti në Tokë. Këto njolla pluhuri ishin plotësisht të pastra dhe jo të njollosura, pas së cilës ju nuk keni nevojë të lani duart.

Diku, në një botë fizike paralele, ekziston një botë e mrekullueshme e dashurisë, e cila është edhe e vështirë të përshkruhet me fjalë tokësore. Pse jemi kaq të pafat që e gjejmë veten në një botë frike?

Një përgjigje e mirë për këtë pyetje ofrohet nga Plejadianët. Sipas Plejadianëve, perënditë tona janë të fuqishme, në krahasim me ne, qenie shumë dimensionale, shumë larg nga të përsosurat, por të afta për të krijuar botë të banuara, të ngjashme me botën tonë tokësore në kuptimin dhe gjykimin e tyre. Këto krijesa evoluojnë si ne njerëzit, por në nivelin e tyre të qenies.

Ashtu si ushqimi kryesor për njerëzit është mishi i larmishëm i bimëve dhe kafshëve, për këto njësi shumëdimensionale, ushqimi kryesor është një larmi emocionesh njerëzore. Siç ka njerëz që preferojnë ushqimin me perime dhe njerëz që e duan mishin, kështu që midis qenieve shumë dimensionale ka nga ata që preferojnë emocionet e frikës dhe ka nga ata që preferojnë emocionet e dashurisë.

Njerëzimi është një lloj kopshti i krijesave shumë dimensionale. Fillimisht, për shumë miliona vite, emocionet e dashurisë ishin rritur kryesisht në këtë kopsht. Kopshti i perimeve ishte i pastruar dhe dha korrje të bollshme. Njerëzit jetonin në Tokë të dashuruar dhe ishin vetë një burim i fuqishëm dashurie, të cilin ata e derdhën mbi të gjithë përreth dhe veçanërisht mbi perënditë e tyre. Me përsosmërinë e tyre, njerëzit atëherë ishin pothuajse të barabartë me perënditë, ata ishin gjithashtu shumëdimensionalë dhe kishin 12 fije ADN-je.

Por 300 mijë vite më parë ky kopsht, Toka, u kap nga perënditë e tjerë që preferojnë emocionet e frikës. Ata filluan të kultivonin midis njerëzve dhunën dhe luftërat, gënjeshtrat dhe mashtrimet, sëmundjet dhe vuajtjet, tmerre si Armagedoni, grindje etnike dhe fetare, injorancë, mungesë fondesh për të përmbushur nevojat e njerëzve. Ata e mbushën Tokën me një mori pajisjesh speciale që ngjallin ankth dhe frikë tek njerëzit, thjeshtuan një person duke shkatërruar 10 fije ADN-je tek ai, duke i

ngulitur idenë e parëndësisë dhe mëkatshmërisë së tij origjinale. Ata e kthyen Tokën në botën e frikës në të cilën tani jetojmë.

Por perënditë e dashurisë synojnë të rimarrin Tokën përsëri, të rikthejnë të gjitha 12 fijet e ADN-së nga njerëzit dhe përsëri ta kthejnë botën tonë tokësore në botën e dashurisë. Lufta tani po zhvillohet në të gjitha dimensionet. Sipas parashikimit të Plejadianëve, kthesa në këtë luftë do të vijë në 2012. Dhe roli i njerëzve në këtë luftë nuk është i fundit, ne duhet ta shprehim qartë qëllimin tonë të vendosur për të jetuar në botën e dashurisë. Edhe me ADN-në e shkatërruar, ne që nga lindja kemi një fuqi të madhe shpirtërore të aftë për të krijuar realitetin (ata tani po përpiqen ta përdorin këtë në metodat e transferimit, shfarosjes, simoronit, etj.), Por perënditë e frikës nga dhuna dhe mashtrimi na detyruan të hiqni dorë nga fuqia jonë, jepjani shefave tanë dhe perëndive. Mos harroni fjalët e lutjes kryesore të të krishterëve: "U bëftë vullneti yt ...". Ky është heqja dorë nga vetja, nga forca e vet.

Dhe diku ekziston një botë dashurie, në të cilën të gjithë njerëzit, perënditë dhe e gjithë natyra të duan dhe të kuptojnë, ku nuk të infektojnë dhe gjymtojnë, nuk të poshtërojnë dhe kufizojnë nevojat e tua, nuk luajnë me njerëzit e tjerë dhe me natyrën , mos ju mashtroni, mos ju kërcënoni me Armagedonin dhe mos bëni lista të mëkateve për ju, ku ...

Si duken trupat katër-dimensionale në botën tonë tre-dimensionale?

Çfarë është aeroplani? - ashtë shumë vija paralele. Çfarë është vëllimi? është një bashkësi e rrafsheve paralele. Çfarë është Vëllimi 4D? - Ky është një grup vëllimesh tre-dimensionale paralele, botësh tre-dimensionale.

Si duket një cilindër tre-dimensional i palëvizshëm në një aeroplan që e kryqëzon atë? - Si një rreth fiks ose elips. Si duket një cilindër i palëvizshëm katër-dimensional në një botë tre-dimensionale, e cila e kryqëzon atë? - Si një top i palëvizshëm ose elipsoid.

Dhe çfarë do të vëzhgojmë nëse një top katër-dimensional fluturon nëpër botën tonë tre-dimensionale? Le të themi se një top kalon botën tonë nëpër dhomën tuaj. Do të shihni se si papritmas u shfaq një top i vogël i errët në mes të dhomës. Para syve tuaj, kjo top rritet në madhësi, për shembull, në madhësinë e një topi futbolli, atëherë madhësia e saj fillon të ulet dhe gjithashtu papritmas zhduket.

Si do të duket një person katër-dimensional në botën tonë tre-dimensionale? - Pyetja është më e ndërlikuar. Gjithçka do të varet nga vendi ku ky person do ta kalojë vëllimin e botës sonë tre-dimensionale. Nëse është në nivelin e këmbëve, atëherë do të jenë dy objekte sferike. Nëse në nivelin e bustit dhe krahëve, atëherë do të jetë një elipsoid i madh nga trupi dhe dy më të vegjël - nga krahët.

Tani imagjinoni që ky person katër-dimensional është duke ecur. Pastaj dy elipsoide në nivelin e këmbëve do të fluturojnë në botën tonë tre-dimensionale, duke tejkaluar në mënyrë periodike njëra-tjetrën. Në nivelin e bustit dhe krahëve - dy elipsoide nga krahët do të lëkunden pranë një elipsoidi të madh nga trupi.

Tani imagjinoni një person katër-dimensional duke ecur, të cilin bota jonë tre-dimensionale e pret në të gjithë trupin në nivelin e gishtërinjve. Gishtat e një personi janë pothuajse të drejtuar, dhe e gjithë pëllëmba, me gishta, lëkundet me çdo hap lart e poshtë, pastaj kalon plotësisht nëpër botën tonë, pastaj e lë plotësisht atë. Çfarë do të vëzhgojmë?

Kur katër gishta njëri pas tjetrit shpojnë botën tonë, ne shohim se pranë elipsoidit të madh nga trupi, 4 elipsoide të vegjël nga gishtat shfaqen njëri pas tjetrit. Pastaj ne shohim se këto 4 elipsoide janë bashkuar në një elipsoid më të madh, pothuajse një cilindër me skaje të rrumbullakosura - në një elipsoid nga pëllëmba, dhe një elipsoid tjetër i vogël nga gishti i madh është shfaqur pranë tij. Pastaj elipsoidi i pestë i vogël bashkohet me cilindrin, dhe vetë cilindri shpejt kthehet në pothuajse një top, i cili formohet nga pjesa e dorës përgjatë kyçit.

Dhe çfarë do të vëzhgojmë në seksionin në nivelin e qafës? Kur një person ecën, trupi i tij ngrihet dhe bie në çdo hap. Do të shohim atë pjesë të shpatullave, pastaj pjesën e qafës, pastaj pjesën e kokës që bashkohen pa probleme në njëra-tjetrën. Elipsoidi i madh i shpatullave do të kthehet normalisht në një top të vogël nga qafa, pastaj në një top më të madh nga koka, atëherë gjithçka është në rend të kundërt.

Dhe në përputhje me cilat ligje do të lëvizin pjesët elipsoide të një personi katër-dimensional në botën tonë? A do të bjerë një elipsoid i tillë në fushën gravitacionale të globit tonë? "Dhe ai nuk do të mendojë. Është e qartë. Mbi të gjitha, një elipsoid i tillë nuk është i lirë, është pjesë e një personi katër-dimensional dhe do të lëvizë vetëm me të. Na duket vetëm, tre-dimensionale, e lirë, pasi nuk i shohim lidhjet e tij katër-dimensionale të energjisë. Po për forcat inerciale kur ka një ndryshim të papritur në drejtim? - Po, e njëjta gjë. Në raste të tilla, ne vëzhgojmë lëvizjen e një trupi jo të lirë në hapësirën tonë tre-dimensionale dhe forcat e inercionit të tij shtohen në forcat e lidhjeve katër-dimensionale.

Tani le të krahasojmë prerjet tona elipsoide me UFO-t. Studiuesit e UFO-ve çuditen nga aftësia e tyre për të ndryshuar formën e tyre gjatë fluturimit, shkërmoqen në disa objekte ose bashkohen në një, nuk u binden ligjeve të inercisë dhe gravitetit të botës sonë, nuk shfaqen nga asgjë në botën tonë dhe zhduken pa lënë gjurmë nga ajo. Por janë pikërisht këto cilësi, siç kemi parë, që janë krejtësisht të natyrshme për një seksion tre-dimensionale të lëvizjes së objekteve katër-dimensionale.

Sigurisht, një disk fluturues me humanoide, i mbushur me të gjitha llojet e teknologjisë, vështirë se mund t'i atribuohet sektorëve të tillë elipsoidë të trupave katër-dimensionale, por ai mund të përdorë për lëvizjen e tij një lloj lidhjeje dhe fusha katër-dimensionale të forcës që ne nuk janë ende në gjendje të zbulojnë në një botë tre-dimensionale. Aktualisht, një pjesë e pjatave fluturuese u krijuan nga njerëz tokësorë, dhe një pjesë - nga qenie inteligjente të materialeve të tjera bota paralele tre-dimensionale të botës tonë katër-dimensionale.

Më shumë gjasa, pjatat fluturuese teknogjenike të botëve tre-dimensionale ndryshojnë ndjeshëm në vetitë e tyre nga seksionet tre-dimensionale të trupave katër-dimensionale. Por unë, Altova, nuk arrita të gjej në literaturën e UFO-ve një ndarje përkatëse të të gjithë UFO-ve në grupe të ngjashme.

Prania aktuale e UFO-ve dhe vetitë e tyre të pazakonta për botën tonë tre-dimensionale, prania aktuale e botëve paralele dhe portaleve ndërmjet tyre, tregojnë se bota përreth nesh nuk është në të vërtetë tre-dimensionale, por të paktën katër-dimensionale, dhe shkenca ka ende për të zbuluar shumë ligje të botës katër-dimensionale ... Ajo që ne e quajmë UFO dhe ajo që ne e përcaktojmë si një portal hapësirë-kohë që lidh dy botë materiale paralele tre-dimensionale me njëra-tjetrën, padyshim, ekzistojnë sipas ligjeve të botës katër-dimensionale.

Ufologu i shquar V. Azhazha në librin e tij shkruan se "... trupat tre-dimensionale nuk janë vetëm objekte të drejtpërdrejta të kësaj Hapësire, por edhe seksione tre-dimensionale të trupave shumëdimensionalë, të cilët nuk mund t'i vëzhgojmë në formën e tyre të plotë kur përdorim vetëm mundësitë e Hapësirës sonë tre-dimensionale".

Por duket se jo të gjithë trupat tre-dimensionale duhet të konsiderohen seksione tre-dimensionale të trupave shumëdimensionalë. Ato trupa tre-dimensionale që plotësisht i binden ligjeve të fizikës sonë tre-dimensionale dhe nuk zbulojnë në asnjë mënyrë praninë e ndonjë lidhje me hapësira me dimension më të madh - këto janë, me shumë mundësi, vetëm trupa tre-dimensionale të botës sonë dhe asgjë tjeter Seksionet tre-dimensionale të trupave shumëdimensionalë nuk i binden, ose nuk i binden plotësisht ligjeve tre-dimensionale. Ata sillen në mënyrë jonormale në botën tonë tre-dimensionale. Dhe, mbase, vetëm kjo anomali e dukshme tre-dimensionale tregon se ato kanë një lloj lidhje me botën e dimensionit të katërt.

Sigurisht, kjo çështje do të zgjidhet përfundimisht vetëm pasi shkenca të zbulojë dhe studiojë ligjet e botës katër-dimensionale. Në ndërkohë, shkenca, me sa duket, akoma nuk dyshon, apo pretendon se nuk dyshon që bota fizike materiale e dimensionit të katërt ekziston fare dhe se ajo përbëhet nga shumë bota fizike tre-dimensionale materiale paralele, të ngjashme në botën tonë. Vërtetë, në shkencën e sotme ekziston publikisht një ide e katër-dimensionaleve të botës sonë, por koha konsiderohet si dimensioni i katërt në këtë pikëpamje, jo hapësira, dhe, për këtë arsye, nuk ka asnjë lidhje me temën e bisedë.

Siç mund ta shihni, në fotografinë katër-dimensionale të botës ka një vend për UFO-të, dhe për shumë bota tre-dimensionale materiale paralele, dhe për portalet midis botëve paralele. Për më tepër, të gjithë janë përbërës integrale të një figure të tillë, atributeve të saj. Një ditë sunduesit e shteteve do t'i japin shkencës sonë tokësore mundësinë për të njohur haptazi fenomenet anomale si fenomene objektive dhe të fillojnë studimin e tyre serioz shkencor, të lejojnë që ai dhe gjithë njerëzimi të hyjnë në hapësirën katër-dimensionale të Universit.

Kalimi në një botë paralele dhe kthimi para dëshmitarëve

Ishte në Rostov më 14 janar 1978 në një korridor të ngushtë të kalimit të shërbimit të kompleksit sportiv ujor Oktyabrenok (Priyma AK shekulli XX: kronikë e pashpjegueshme. Fenomeni pas fenomenit. Edicioni i vitit 1998. Tregimi – "Derë në një botë tjetër"). Të katër burrat ecën njëri pas tjetrit përgjatë "... një korridori thjesht shërbimi me mure betoni dhe pa dritare. Korridori kalonte përgjatë bodrumit të ndërtesës pranë murit të pishinës". Emri i udhëtarit në një botë paralele ishte Mikhail Babkin, vjeç 30, ai ishte i treti në këtë kolonë.

"Papritmas, Mikhail u pengua, megjithëse nuk dukej asgjë për të penguar. Nuk kishte gropa në dyshemenë e lëmuar të betonit të korridorit nëntokësor. Dhe megjithatë, këmba e majtë e Babkin, në ndjenjën e tij, fluturoi në një lloj gropë, një gropë në dysheme. Mikhail bërtiti për pak kohë, dhe Nikolai Leontyev, duke ecur një hap përpara, shikoi përreth, i befasuar.

Leontiev:

- bërtiti Misha, unë ktheva ashpër kokën pas, duke e parë dhe pashë diçka që thjesht nuk u besoja syve. Misha, e shoh, bie në të majtë. Shpatulla e tij zhytet në

murin e betonit dhe futet në të si një thikë në gjalpë. Ndjekja fshihet në mur dhe në tërë trupin e tij.

Kravchenko:

- Unë eca përgjatë korridorit dhe me mungesë mendimi shikova drejt në pjesën e prapme të kokës së Mikhail kur ai u lëkund dhe ai bërtiti. Në sekondën tjetër, Mishka ra në të majtë dhe u zhyt me tërë trupin e tij në mur, si në ujë. Ai u zhduk, duke u zhdukur tek ajo. Unë isha i shtangur! Unë u hodha drejt murit dhe le ta përplasim me duar. Çfarë? A ka ndonjë lloj dere të fshehtë diku në këtë vend? Nuk e gjeta derën. Duart e mia rrëshqitën mbi sipërfaqen monolit të betonit të përafërt.

Babkin:

"Unë godita shpatullën time të majtë ndaj diçkaje që dukej se ishte një derë. Dera fluturoi hapur dhe unë fluturova në një dhomë të vogël të errët, mezi në gjendje të qëndroja në këmbë. Në të majtë ishte një objekt që dukej si një shtrat mjekësor. Dhe mu para meje ishte dera tjetër, paksa e hapur. Një dritare e ngushtë ishte prerë në murin e djathtë të dhomës së vogël. Shihte kurorat, majat e pemëve, të mbuluara plotësisht me gjethe jeshile të dendur. Ishte një ditë e pastër me diell jashtë dritares. Majat e pemëve lëkundeshin nga era. Jam befasuar plotësisht. Tani është ora gjashtë e mëngjesit, por këtu, jashtë dritares, dita po zhvillohet. Përveç kësaj, unë eca përgjatë një korridori që ishte nëntokë. Dhe nga dritarja në këtë dhomë të vogël ka një pamje nga të paktën kati i katërt. Më në fund, ishte janar. Epo, ishte një ditë vere jashtë dritares së çuditshme.

Duke lëvizur si në një ekstazë, Mikhail shkoi përpara dhe shtyu me pëllëmbë derën që i dilte përpara, paksa e hapur. Ai kaloi pragun e saj dhe hyri në dhomën tjetër, gjithashtu të vogël ...

Dhe përsëri Babkin pa një derë tjetër mu para tij.

"… Duke vepruar si një automatik, eca përpara, hapa derën dhe u rrëzova në një dhomë shumë të çuditshme, ose, nëse ju pëlqen, në një hapësirë caktuar.

Errësira absolute qëndronte atje. Dhe në këtë errësirë të errët disa pika të ndritshme vezullojnë rregullisht ...

"… Papritmas shoh silueta të zeza humanoide para meje në sfondin e dritave që dridhen… Kokat e të gjitha siluetave ishin katrore! Shifrat qëndruan para meje me zinxhirë. Ishin pesë prej tyre. "Babkin dëgjoi zërat e figurave jo me veshët e tij, por me kokën e tij. Ata e kuptuan se kishin marrë personin e gabuar për të cilin kishin nevojë dhe vendosën të fshijnë kujtimin e Babkin".

"Babkin - askush nuk e di se si - doli nga një gjendje ekstazë gjysmë hipnotike, në të cilën kishte qenë para shfaqjes së figurave. Qartësia e mendimit iu kthye atij ... Mikhail u largua sa më shpejt që të mundte .. Një derë pas tjetrës përplasi pas tij.

Vitali Kravchenko:

- Ka kaluar gati një orë që kur Misha ra në mur. Ne kontrolluam të gjithë kompleksin sportiv ... U kthyem në "sfond", në këtë korridor nëntokësor dhe në dëshpërim të plotë filluam të trokasim murin ...

Nikolay Leontiev:

- Unë eci ngadalë përgjatë murit të betonit dhe e godita me grusht, duke kërkuar një vrimë të fshehtë, të fshehur me kujdes. Dhe papritmas Misha Babkin fluturoi nga koka e murit së pari si një tapë, duke bërtitur "... nëna jote!" Ai u shemb me të katërta në dysheme, gati sa më rrëzoi nga këmbët.

Mikhail Babkin:

- Unë rashë në korridor, duke kthyer kokën çmendurisht dhe duke bërtitur diçka të egër, të paartikuluar. Dëgjova qartë derën duke u mbyllur pas meje me një zhurmë të fortë. Shikova përreth - nuk kishte asnjë der në mur! .. Djemtë thanë se po më kërkonin ... për rreth një orë. Dhe sipas ndjenjave të mia personale, unë qëndrova në ndonjë botë tjetër të çmendur në asnjë rast për më shumë se pesë minuta ... Rezulton se koha rrjedh atje me një shpejtësi të ndryshme nga ajo në Tokë? ".

Çështja e besimit te këta tre të rinj, si dhe çështja e ekzistencës së botëve materiale paralele, secili vendos vetë. Personalisht, unë, Altov, nuk kam asnjë arsye të dyshoj në të vërtetën e historisë. Rasti për kontaktet me botët paralele është tipik. Le të marrim një poltergeist, kur mjaft shpesh objekte të ndryshme fluturojnë nga muri, si Babkin, uji derdhet ose flakët shpërthejnë. Dhe në rastet kur UFO rrëmben njerëz, ata shpesh hiqen nga dhoma përmes mureve, tavaneve, dritareve të mbyllura ose dyerve.

"Zakonisht rrëmbimi ndodh natën ose në orët e para të mëngjesit. Në fillim një personi i duket se po ëndërron. Pastaj ai e kupton se nuk po fle ose është zgjuar. Pastaj një forcë e çon atë jashtë dhomës së gjumit dhe më tej përmes mureve të shtëpisë - jashtë. Si rregull, njerëzit habiten që depërtojnë kaq lehtë nëpër mure ose dritare të mbyllura, duke ndjerë vetëm një dridhje të lehtë ".

Karakteristikat themelore të UFO-ve

Të gjitha citimet këtu janë nga libri i V.G. Azhazh dhe V.I. Zabelyshensky:

"Fenomeni i UFO-ve. Argumentet e ufologjisë" - Botim 2007.

- UFO-të mund të mos bien në fushën e gravitacionit të Tokës, pa treguar ndonjë kundërshtim të dukshëm ndaj forcës së gravitetit.

- UFO-të mund të ndryshojnë drejtimin e lëvizjes me shpejtësi të madhe deri në të kundërtën pa rrumbullakuar trajektoren, ose menjëherë të fitojnë shpejtësi të jashtëzakonshme, të ndalojnë menjëherë, pa treguar ndonjë efekt të dukshëm të forcave inerciale mbi to.

- UFO-të mund të shfaqen në botën tonë tre-dimensionale nga asgjëja dhe të zhduken në askund. "... shpesh ata nuk vijnë nga qielli, nuk fluturojnë në qiell apo edhe në distancë, përtej horizontit, por thjesht shfaqen nga asgjëja dhe zhduken, duke u tretur në ajër".

- Manifestime masive në botën tonë. Sipas llogaritjeve të V. Azhazhi "... numri i uljeve, fluturimeve dhe fluturimeve të UFO-ve arrin 3.000.000 në 20 vite, ose, mesatarisht, më shumë se 400 për çdo ditë,... anijet me yje të huaj po qarkullojnë dhe qarkullojnë mbi planetin tonë si linjat ajrore lokale".

- UFO-të vijnë në shumë forma të ndryshme. Ekziston një larmi e madhe e formave të UFO-ve - 75% e mesazheve janë disk, ovale, sferë, trekëndësh dhe yll.

- Madhësia mbizotëruese e UFO-ve: 6-30 metra. UFO-të zakonisht kanë dimensione 6-30 metra. Ka raste të njohura të zbulimit të UFO-ve që matin qindra ose më shumë metra.

- UFO-të zakonisht nuk lëshojnë dritë ose prodhojnë tinguj. "Në 80% të rasteve, ne nuk kemi vërejtur ndonjë rrezatim ose tingull që buron nga një UFO".

- UFO-të janë të afta të lëvizin me shpejtësi shumë të lartë. "Shpejtësia e një UFO mund të kalojë shpejtësinë e një aeroplani avioni me pesë ose më shumë herë. Në lartësi deri në 30 kilometra, shpejtësia e një UFO zakonisht nuk kalon 10-20 mijë km

/orë. Në lartësi prej 250-300 kilometra, shpejtësitë e UFO-ve është afër 100.000 km/orë, janë regjistruar në mënyrë të përsëritur".

- UFO-të mund të ndryshojnë formën dhe madhësinë e tyre gjatë fluturimit, dhe një UFO mund të shndërrohet në disa ose disa UFO të veçanta për t'u bashkuar në një. "Në rastin më të thjeshtë, një objekt i madh mund të ndahet në disa objekte më të vogla ose të ndryshojë madhësinë dhe formën si rezultat i ankorimit me një ose më shumë objekte. Në një version më kompleks (për kuptimin tonë) të polimorfizmit, forma e një UFO ndryshon pa ndarje ose ankorim. Vizualisht, ky proces duket si deformim plastik i një trupi material".

- Kur një UFO afrohet me pajisjet, motorët me djegie të brendshme fillojnë të ndërpresin ose të bllokohen, shfaqen ndërhyrje të forta ose sinjale të moduluara me frekuencë të ulët në funksionimin e stacioneve të radios, "bllokimi i plotë i funksionimit të pajisjes marrëse dhe transmetuese, ndriçimi (verbimi) i ekraneve të ekranit të vëzhguesve, lexime të rreme ose të paqëndrueshme të instrumenteve të matjes, shkaktimi i sigurisë elektronike ose sistemeve të paralajmërimit të emergjencave, dështimi i sistemeve të kontrollit të armëve".

- Ndikimet e UFO-ve te njerëzit: "... humbja e aftësisë për të kontrolluar sistemin muskulo-skeletor, rritje lokale ose e përgjithshme e temperaturës së trupit, trauma, goditje elektrike, humbje e vetëdijes, frikë duke u shndërruar në panik, dëmtim rrezatimi, ngritje, rrëmbim".

- Të gjithë alienët e njohur ishin në Tokën tonë, në ajrin tonë dhe midis mikrobeve tona pa kostume hapësinore, si banorët autoktonë të Tokës. "... të gjithë këta alienë ecin në planetin tonë, thithin ajrin tonë sikur të mos kishte ndodhur asgjë. Pa asnjë kostum hapësinor. Të gjithë janë kaq të ndryshëm, si nga planetë të ndryshëm, por për disa arsye të gjithë marrin frymë me përzierjen tonë të oksigjenit, azotit dhe gaz dioksid karboni. Përveç kësaj, mikrobet tona!".

- Të sapoardhurit "... dinë në mënyrë të përsosur kalendarët tanë, hartat tona, gjithçka rreth nesh, ndërsa ne nuk dimë asgjë rreth tyre!"

- Kjo përfundon rishikimin tonë të vetive kryesore të UFO-ve të shikuara nga vëzhgues të ndryshëm. Kjo nuk është një listë shteruese. UFO-të shfaqin shumë forma që janë të pazakonta për botën tonë tre-dimensionale, të cilat mund të klasifikohen në mënyra të ndryshme.

- Le t'i kushtojmë vëmendje faktit që shumica dërrmuese e UFO-ve nuk lëshojnë as dritë dhe as tingull. Janë UFO të tillë që mund të përfaqësojnë seksione të zakonshme natyrore tre-dimensionale të trupave natyralë shumëdimensionalë, dhe UFO-të me të huajt janë aeroplanë të banorëve të botëve tre-dimensionale, përfshirë tokësorët, të krijuar prej tyre duke përdorur teknologji shumëdimensionale.

Si duket një botë tre-dimensionale në një multidimensionale?

Ne kemi folur tashmë për mënyrën se si duket një botë tre-dimensionale në një katër-dimensionale - kjo është një plan, ose më përgjithësisht, një sipërfaqe dy-dimensionale. Çdo pikë e botës sonë tre-dimensionale është e dukshme dhe e arritshme nga bota katër-dimensionale. Por në këtë rast, bota jonë tre-dimensionale për krijesat nga bota katër-dimensionale duket të jetë dy-dimensionale.

Si u duket bota katër-dimensionale vetë qenieve katër-dimensionale? Nga sa më sipër, kjo është e qartë - tre-dimensionale! Për qeniet pesë-dimensionale, bota katër-dimensionale në vetvete është një sipërfaqe, dhe bota jonë tre-dimensionale është

tashmë një linjë. Për qeniet gjashtë-dimensionale, bota e tyre është një tre-dimensionale, një botë pesë-dimensionale është një sipërfaqe, një katër-dimensionale është një vijë, dhe ajo tre-dimensionale tashmë duket si një pikë që nuk ka dimensione!

Për botën shtatë-dimensionale, bota jonë tre-dimensionale nuk është më as një pikë. Kjo, nga pikëpamja hapësinore, nuk është asgjë! Shkenca jonë nuk ka term shkencor për një fenomen të tillë. Objekte të tilla janë të panjohura për shkencën tonë, madje edhe për matematikën. Ato nuk janë hulumtuar shkencërisht në asnjë nivel. Ndoshta ato mund të krahasohen me konceptin modern të vakumit? Kjo është një pyetje e hapur. Ndoshta mundeni, por duhet ta vërtetoni shkencërisht. Deri më tani, askush nuk duket se ka provuar. Prandaj, këtë pyetje do ta lëmë për të ardhmen shkencore.

Nga të gjitha ato që u tha, mund të konkludojmë se tre-dimensionaliteti nuk është ndonjë tipar unik i botës sonë. Për një krijesë të çdo dimensioni, bota e tij është hapësinore tre-dimensionale. Vetë koncepti i dimensionit të hapësirës rezulton të jetë relativ. Pra, për qeniet shtatë-dimensionale, bota jonë tre-dimensionale nuk ka fare hapësirë.

Dhe si mund ta imagjinojmë ne, qenie tre-dimensionale, hapësirën e botës katër-dimensionale? Ne kemi folur tashmë për këtë - si një grup hapësirash paralele tre-dimensionale. Kjo është më lehtë të thuhet sesa të imagjinohet. Secila botë e tillë paralele tre-dimensionale ka ligjet e veta hapësinore dhe kohën e vet. Ne e dimë këtë nga përvoja e njerëzve që vizitojnë botët tona paralele tre-dimensionale. Duket se koncepti ynë i hapësirës fizike është i pazbatueshëm për botët me një dimension më të madh se tre. E njëjta gjë duhet thënë për konceptin e kohës.

Prandaj, ndoshta, njerëzit që kanë qenë astralë ose mendërisht në dimensionin e katërt, flasin për mungesën e hapësirës dhe kohës atje në kuptimin tonë të zakonshëm tre-dimensional. Në të njëjtën kohë, ata thonë se bota përreth dhe ndryshimi i saj ndihen ende atje.

Sigurisht, mund të themi se ekziston hapësira dhe koha e vet, lokale, relative tridimensionale e qenieve katër-dimensionale. Kjo hapësirë relative tre-dimensionale e qenieve katër-dimensionale është e ngjashme me hapësirën tonë normale tre-dimensionale. Dhe një perceptim tre-dimensional i botës përreth është i mundur për qeniet e çdo dimensioni. Por, padyshim, për qeniet e çdo dimensioni, perceptimet e drejtpërdrejta të dimensioneve të mëdha janë gjithashtu në dispozicion, për shembull, bota e dimensionit të katërt.

Perceptimi i drejtpërdrejtë i botës katër-dimensionale vështirë se është i krahasueshëm me perceptimin e botës tre-dimensionale. Së pari, nuk ka hapësirë tre-dimensionale, si koha tre-dimensionale. Nuk ka imazhe të zakonshme tre-dimensionale hapësinore-kohe me ndihmën e të cilave perceptimi tre-dimensional është mësuar të shohë dhe përshkruajë botën përreth nesh. Zakonisht, njerëzit që kanë arritur të shikojnë botën përreth tyre me sy katër-dimensionale nuk mund ta përshkruajnë atë duke përdorur imazhe tre-dimensionale. Thjesht duhet ta shihni me vizionin tuaj 4D. Dhe kjo është vështirë në dispozicion për çdo person - për këtë ju duhet të keni një nivel të mjaftueshëm të zhvillimit të vetëdijes.

Një nivel edhe më i madh i zhvillimit të vetëdijes duhet të merret në mënyrë që të ruhen përshtypjet e perceptimit katër-dimensional të botës pas kalimit të kundërt

në perceptimin tre-dimensional. Por ka njerëz që janë në gjendje t'i ruajnë ato deri në një farë mase. Ata ndonjëherë madje përpiqen të bëjnë analogji tre-dimensionale të përshtypjeve katër-dimensionale. Ndoshta një ditë do të shqyrtojmë disa nga këto analogji.

Tani për tani, ne do të vërejmë se bota jonë është pa dyshim shumë dimensionale dhe vetëdija jonë mund ta shohë atë në dimensione të ndryshme, varësisht nga shkalla e zhvillimit. Sa më e zhvilluar vetëdija, aq më shumë dimensionizëm mund të perceptojë. Aktualisht, pothuajse të gjithë njerëzit janë të aftë të perceptojnë vetëm dimensionin e tretë. Ndoshta, mësuesit dhe perënditë tona "të ngritura" janë në gjendje të perceptojnë dimensionin e katërt.

Nga rruga, "ngritja" shumë ezoterike nuk do të thotë në të vërtetë shfaqja e aftësisë së një personi për të kuptuar me vetëdije katër-dimensionale të botës?

Perceptimi i vetëdijshëm i botës mund të ketë dimensione të ndryshme, pavarësisht se çfarë dimensioni ka vetë bota, në të cilën kjo vetëdije është e vetëdijshme për veten e saj. Nëse kërkojmë shembuj të vetëdijes me dimensione të ndryshme në botën përreth nesh, atëherë një linjë e tillë dimensionesh është e mundur: zero - minerale, e para - bimë, e dyta - kafshë, e treta - njeriu, i katërti - perënditë dhe u ngritën mësues të njerëzimit.

Ne jemi të paaftë të perceptojmë botën e qenieve me dimensionin e katërt të vetëdijes në tërësinë e saj, ashtu si kafshët janë të paafta për të perceptuar dhe kuptuar botën njerëzore në tërësinë e saj. Por ne duhet të jemi në gjendje të kuptojmë plotësisht botën e kafshëve, bimëve dhe mineraleve. Duket e vetëkuptueshme, por deri më tani nuk kemi arritur një kuptim të tillë. Ndoshta kjo është arsyeja pse ne nuk e kemi arritur atë sepse ende nuk e kuptojmë se kemi para nesh vetëdijen e një dimensioni tjetër, i cili nuk është aspak i ngjashëm me të tretin tonë.

Cila është specifika e perceptimit të dimensionit të dytë të vetëdijes, saktësisht si dimension? Kjo pyetje madje nuk përballet me shkencën në një formë të qartë. Sigurisht, në disa aspekte kjo çështje u konsiderua shkencërisht, specifikimi i perceptimit të botës nga kafshët u studiua në një mënyrë ose në një tjetër, por jo në kontekstin e dimensionales së ndërgjegjes.

Në përgjithësi, aktualisht termi "shumëdimensionaliteti i vetëdijes" zbatohet në psikologji pothuajse ekskluzivisht në nuanca të ndryshme të vetëdijes njerëzore, d.m.th. për atë që ne e përcaktojmë si vetëdije e dimensionit të tretë në serinë e vetëdijes së mineraleve, bimëve, kafshëve, njerëzve, perëndive. Këtu, sipas disa kritereve, vetëdija një-dimensionale, vetëdija dy-dimensionale, etj., Dallohet nga njerëzit, por ky padyshim nuk është aspekti i hulumtimit të shumëdimensionalitetit të vetëdijes që po shqyrtojmë këtu.

Si rezultat, mund të themi se ekziston shumëdimensionaliteti. Ideja e ekzistencës së botëve paralele u bë veçanërisht popullore pasi astrofizikanët vërtetuan se Universi ynë ka një madhësi të kufizuar - rreth 46 miliardë vite dritë dhe një moshë të caktuar - 13.8 miliardë vite.

Disa pyetje lindin në të njëjtën kohë. Çfarë është përtej kufijve të universit? Çfarë ishte para se të dilte nga uniteti kozmologjik? Si lindi singulariteti kozmologjik? Çfarë i pret e ardhmja universit?

Hipoteza e botëve paralele jep një përgjigje racionale: në fakt, ka shumë universë, ato ekzistojnë pranë tonës, lindin dhe vdesin, por ne nuk i vëzhgojmë ato,

sepse nuk jemi në gjendje të shkojmë përtej hapësirës sonë tre-dimensionale, ashtu si një brumbull që zvarritet në njërën anë të një fletë letre, shikoni brumbullin pranë tij, por në anën tjetër të fletës.

Sidoqoftë, nuk është e mjaftueshme që shkencëtarët të pranojnë një hipotezë të bukur që do të modernizojë kuptimin tonë të botës, duke e reduktuar atë në idetë e përditshme - prania e botëve paralele duhet të shfaqet në efekte të ndryshme fizike. Dhe këtu u ngrit një lak.

Kur fakti i zgjerimit të Universit u vërtetua në mënyrë gjithëpërfshirëse, dhe kozmologët filluan të ndërtonin një model të evolucionit të tij nga momenti i Big Bengut (Shpërthimit të Madh) deri më sot, ata u përballën me një numër problemesh.

Problemi i parë lidhet me dendësinë mesatare të materies, e cila përcakton lakimin e hapësirës dhe, në fakt, të ardhmen e botës që njohim. Nëse dendësia e materies është nën kritike, atëherë efekti i saj gravitacional do të jetë i pamjaftueshëm për të përmbysur zgjerimin fillestar të shkaktuar nga Big Bang, kështu që Universi do të zgjerohet përgjithmonë, gradualisht duke u ftohur në zero absolute.

Nëse dendësia është më e lartë se ajo kritike, atëherë, përkundrazi, me kalimin e kohës zgjerimi do të shndërrohet në ngjeshje, temperatura do të fillojë të rritet derisa të formohet një objekt i zjarrtë i mbingarkuar. Nëse dendësia është e barabartë me atë kritike, atëherë Universi do të ekuilibrojë midis dy gjendjeve ekstreme të emërtuara. Fizikanët kanë llogaritur dendësinë kritike në pesë atome hidrogjeni për metër kub. Kjo është afër kritike, edhe pse teorikisht duhet të jetë shumë më pak.

Problemi i dytë është homogjeniteti i vërejtur i universit. Rrezatimi i sfondit mikrovalë në zonat e hapësirës, ndarë nga dhjetëra miliarda vjet dritë, duket i njëjtë. Nëse hapësira do të zgjerohej nga një veçanti e pikës super të nxehtë, siç pretendon teoria e Big Bengut, do të ishte "me gunga", domethënë, intensitete të ndryshme të rrezatimit mikrovalë do të vëreheshin në zona të ndryshme.

Problemi i tretë është mungesa e monopoleve, domethënë grimcave elementare hipotetike me një ngarkesë magnetike jozero, ekzistenca e të cilave u parashikua nga teoria.

Duke u përpjekur të shpjegojë mospërputhjet midis teorisë së Big Bengut dhe vëzhgimeve reale, fizikanti i ri amerikan Alan Guth propozoi në 1980 një model inflacionist të Universit (nga inflatio – "ënjtje"), sipas të cilit në momentin fillestar të lindjes së tij, në periudha nga 10 ^ - 42 sekonda në 10 ^ - 36 sekonda Universi u zgjerua 10 ^ 50 herë.

Meqenëse modeli i "fryrjes" së çastit hoqi problemet e teorisë, ai u pranua me entuziazëm nga shumica e kozmologëve. Midis tyre ishte shkencëtari sovjetik Andrei Dmitrievich Linde, i cili mori përsipër të shpjegojë se si ndodhi një "ënjtje" e tillë fantastike.

Në 1983, ai propozoi versionin e tij të një modeli të quajtur teoria "kaotike" e inflacionit. Linde përshkroi një lloj proto-universi të pafund, kushtet fizike në të cilat, për fat të keq, nuk njihen. Sidoqoftë, ajo është e mbushur me një "fushë skalare" në të cilën "shkarkimet" ndodhin herë pas here, si rezultat i së cilës formohen "flluska" të universeve.

"Flluskat" shpejt fryhen, gjë që çon në një rritje të papritur të energjisë potenciale dhe shfaqjen e grimcave elementare, nga të cilat më pas shtohet substanca.

Kështu, teoria inflacioniste siguron mbështetje për hipotezën e ekzistencës së botëve paralele, si një grup i pafund "flluskash" të fryra në një "fushë skalar" të pafund.

Nëse e pranojmë teorinë inflacioniste si një përshkrim të rendit botëror real, atëherë lindin pyetje të reja. A ndryshojnë botët paralele të përshkruara nga ajo nga e jona apo janë identike në gjithçka? A është e mundur të shkosh nga një botë në tjetrën? Cili është evolucioni i këtyre botëve?

Fizikanët thonë se mund të ketë një larmi të jashtëzakonshme opsionesh. Nëse në ndonjë nga universet e porsalindur dendësia e materies është shumë e lartë, atëherë ajo do të shembet shumë shpejt. Nëse dendësia e substancës, përkundrazi, është shumë e ulët, atëherë ato do të zgjerohen përgjithmonë.

Shprehet mendimi se "fusha skalar" e njohur është gjithashtu e pranishme brenda Universit tonë në formën e të ashtuquajturës "energji e errët", e cila vazhdon të largojë galaktikat veç e veç. Prandaj, është e mundur që një "shkarkim" spontan mund të ndodhë në vendin tonë, pas së cilës Universi do të "lulëzojë në një syth", duke dhënë botët e reja.

Kozmologu suedez Max Tegmark madje parashtroi hipotezën e një universi matematikor (i njohur gjithashtu si Ansambli i Fundit), i cili pretendon se çdo grup i qëndrueshëm matematikisht i ligjeve fizike ka universin e tij të pavarur, por mjaft real.

Nëse ligjet fizike në universet fqinje ndryshojnë nga tonat, atëherë kushtet për evolucion në to mund të jenë shumë të pazakonta. Le të themi në disa univers ka grimca më të qëndrueshme, të tilla si protonet. Atëherë duhet të ketë më shumë elementë kimikë, dhe format e jetës janë shumë më komplekse sesa këtu, pasi përbërjet si ADN-ja krijohen nga më shumë elemente.

A është e mundur të arrihen universet fqinje? Fatkeqësisht jo. Për ta bërë këtë, thonë fizikantët, duhet të mësoni të fluturoni më shpejt se shpejtësia e dritës, e cila duket problematike.

Megjithëse teoria inflacioniste Guta-Linde është pranuar sot përgjithësisht, disa shkencëtarë vazhdojnë ta kritikojnë atë, duke propozuar modelet e tyre të Big Bengut. Për më tepër, efektet e parashikuara nga teoria ende nuk janë zbuluar.

Në të njëjtën kohë, vetë koncepti i ekzistencës së botëve paralele, përkundrazi, gjen gjithnjë e më shumë mbështetës. Një ekzaminim nga afër i hartës së rrezatimit mikrovalë zbuloi një anomali - një "vend i ftohtë relik"" në konstelacionin Eridanus me nivele jashtëzakonisht të ulta rrezatimi.

Profesorja Laura Mersini-Houghton nga Universiteti i Karolinës së Veriut beson se kjo është "gjurma" e universit fqinj, nga i cili mund të jetë "fryrë" yni - një lloj "kërthizë" kozmologjike.

Një anomali tjetër, e quajtur "rryma e errët", ka të bëjë me lëvizjen e galaktikave: në vitin 2008, një grup astrofizikanësh zbuluan se të paktën 1.400 grupe galaktikash po fluturojnë nëpër hapësirë në një drejtim specifik nën ndikimin e masës jashtë pjesës së dukshme të Universi.

Një nga shpjegimet, i propozuar nga e njëjta Laura Mersini-Houghton, është se ato tërhiqen nga universi fqinjë "nënë". Ndërsa supozime të tilla konsiderohen spekulime. Por, mendoj se nuk është larg dita kur fizikantët do të vendosin të gjitha i-të. Ose ata do të ofrojnë një hipotezë të re të bukur.

Tema e udhëtimit në botë paralele është një nga më të njohurat në trillimet shkencore, por a e dini se çfarë është një "botë paralele"? Njëherë e një kohë kishte një përkufizim: "Një botë paralele është një botë që ndryshon nga realiteti objektiv nga të paktën një ngjarje". Por çka nëse botët janë praktikisht të njëjtat, sepse ekzistojnë dy binjakë ... Atëherë është e nevojshme t'i shtohet këtij përkufizimi se, "kjo është një botë që është fizikisht e largët nga realiteti objektiv në kohë dhe hapësirë nga të paktën një njësi matjeje ".

Kanë kaluar më shumë se 80 vite nga lindja e fizikanit amerikan Hugh Everett III, i cili i njoftoi botës më shumë se 50 vite më parë se ka prova të vërteta të ekzistencës së një bote paralele. Një deklaratë e tillë u prit me një përgjigje shumë të përmbajtur. Disa shkencëtarë shtrembëruan gishtërinjtë e tyre nëzyrat/laboratorët e tyre, të tjerët u përpoqën ta bindnin atë se ai ishte në gabim, dhe të tjerët vetëm shtrënguan duart dhe falënderuan për shfaqjen e një "justifikimi" të shkëlqyeshëm për gruan e tij (kur pyetja se ku mund të qëndrojë një person mund të të përgjigjet lehtë - hyri në një botë paralele dhe humbi).

Këto, natyrisht, janë të gjitha shaka, por disa shkencëtarë vërtet e admironin zbulimin shkencor të Everett. Ishte mbështetja e tyre që e shtyu shkencëtarin e ri amerikan të konsultohej me Niels Bohr për zbulimin e tij. Sidoqoftë, pak para kësaj, ai u vizitua nga dy përfaqësues të FBI-së, të cilët e nxitën të kontaktonte Pentagonin. Dhe kishte arsye për këtë. Nëse thashethemet për ekzistencën e botëve paralele rezultojnë të vërteta, kjo do të sigurojë mundësi të jashtëzakonshme për të përmbajtur forcën ushtarake Sovjetike ...

Everett shkoi vërtet tek Niels Bohr, duke marrë gruan e tij me vete si një grup mbështetës. Bohr i kërkoi atij që të përpiqej të fliste për 10 minuta, por shumë shpejt ai humbi interesin për atë që po thoshte shkencëtari i ri, dhe pastaj tha plotësisht se idetë e tij ishin të paqëndrueshme.

Sidoqoftë, në kohët antike, njerëzit besonin se kishte një hyrje të caktuar në botët paralele, por nuk kishte prova shkencore për këtë. Kjo është gjithashtu e besuar nga shkencëtarët anglezë, të cilët përmendin rastin e zhdukjeve misterioze në Kent, në "Shtëpinë e të Qeshurit" si provë. Në vitin 1998, katër vizitorët nuk dolën. Policia u përfshi në kërkimin e fëmijëve, por asnjë gjurmë e fëmijëve nuk u gjet. Tre vjet më vonë, historia u përsërit. Këtë herë, dy fëmijë të tjerë ishin zhdukur, dhe pastaj një tjetër. Vlen të përmendet që të gjithë fëmijët e njihnin mirë njëri-tjetrin dhe zhdukjet ndodhën të enjten e fundit të muajit.

Shkencëtarët rusë gjithashtu besojnë se botët paralele ekzistojnë. Kështu, për shembull, Doktori i Filozofisë, Vladimir Arshinov, pohon se nuk po flasim për 2-3 modele të ekzistencës së botëve, por mund të ketë 267 prej tyre.

Ju pyesni: Si të shkoni atje? Të gjesh hyrjen në një botë tjetër nuk është shumë e lehtë. Por, mbase, kjo është për të mirën, pasi rastet kur një person i cili arriti atje, u kthye me sukses mbrapa, janë shumë më pak raste me zhdukje absolute.

Kohët e fundit, tema e botëve paralele është bërë veçanërisht e rëndësishme dhe në modë. Shpesh drejtohet në rastet kur është e pamundur të shpjegohet natyra e një fenomeni të veçantë fizik.

Në arkivat e secilit vend, ka një sasi të madhe informacioni në lidhje me zhdukjet misterioze, të cilat, si rregull, mbeten jashtë fushës së shkencës. Dhe ka një arsye për këtë - është pothuajse e pamundur të kuptosh arsyet e ngjarjeve misterioze

dhe nuk do të funksionojë për të mbrojtur tezën e kandidatit (thjesht mund të prishësh karrierën tënde shkencore). Për fat të mirë, ka një numër të vogël shkencëtarësh që ende ndërmarrin kërkime mbi lëvizjet misterioze. Dhe një numër në rritje i tyre janë të prirur të mendojnë se teoria e ekzistencës së botëve paralele ka të drejtë të ekzistojë.

Dispozita kryesore e teorisë është deklarata se disa botë paralele mund të ekzistojnë në Univers, dhe me shumicën e tyre njerëzimi mund të komunikojë. Rasti më i thjeshtë i komunikimit është gjumi. Mendja nënndërgjegjeshëm e një personi gjatë gjumit tërheq informacionin e nevojshëm dhe shpejtësia e transmetimit të tij është shumë më e lartë se e njëjta shpejtësi në botën reale: në disa orë gjumë, një person mund të "jetojë" jo vetëm muaj, por edhe vitet e jetës së tij, dhe në një minutë gjumë, një person mund të fshijë të gjithë filmin.

Por në një ëndërr, njerëzit mund të shohin jo vetëm ato objekte që i rrethojnë në jetën reale të përditshme. Ndonjëherë një person ëndërron edhe për disa imazhe të pakuptueshme, të çuditshme, të papërcaktuara që nuk i ngjajnë asnjë prej objekteve që ekzistojnë në realitet. Nga vijnë ato?

Universi i madh përbëhet nga atome të vegjël që kanë energji të madhe të brendshme, ndërsa mbeten të padukshme për njerëzit. Sidoqoftë, askush nuk e mohon faktin e ekzistencës së tyre, pasi vetë njeriu përbëhet nga atome. Atomet janë në lëvizje të vazhdueshme, ndërsa dridhjet e tyre kanë frekuenca, shpejtësi dhe drejtime të ndryshme të lëvizjes. Për shkak të kësaj, njerëzimi mund të ekzistojë.

Le të mendojmë se çfarë do të ndodhte nëse një person mund të lëvizte me shpejtësinë e valëve të radios. Pastaj, në mënyrë që të shkojmë rreth e rrotull globit dhe përsëri të jemi në të njëjtin vend, do të duheshin disa fraksione të sekondës. Në të njëjtën kohë, do të kishte mjaft kohë për të marrë parasysh ishujt, kontinentet dhe oqeanet që dridhen. Dhe vëzhguesit e jashtëm nuk do të vinin re as asgjë, pasi syri i njeriut nuk mund të regjistrojë një lëvizje kaq të shpejtë.

Tani imagjinoni që e njëjta botë ekziston afër, por shpejtësia e lëvizjes së saj është disa urdhra të madhësisë më e lartë se e jona. Atëherë, natyrisht, ne nuk do të ishim në gjendje ta rregullonim, por mendja jonë nënndërgjegjeshëm gjithmonë e bën atë. Prandaj, ekziston një ndjenjë që personi të cilin e shihni për herë të parë në jetën tuaj është i njohur për ju, ose keni qenë tashmë në një vend apo në një tjetër, megjithëse e dini me siguri që nuk jeni. Por, sado që të përpiqesh të mbash mend, nuk do të kesh sukses, sepse ndodhi diku në kryqëzimin e botëve. Kështu kryhet kontakti i botëve me shpejtësi të ndryshme dhe atëherë ndodhin raste misterioze, të cilat ende nuk kanë një shpjegim real.

Në vitin 1901, dy mësues të shkollës, E. Jourden dhe A. Moberly, vendosën të shkonin në një turne në Paris për pushimet e Pashkëve. Para kësaj, ata kurrë nuk kishin qenë në Francë, kështu që ishin të habitur me shkëlqimin e arkitekturës së Parisit. Kur ata ishin në një ekskursion në Pallatin e Versajës, atyre u ndodhi një incident misterioz. Pas një ekzaminimi të hollësishëm të vetë kalasë, gratë shkuan në Trianonin e Vogël, i cili ndodhej në territorin e pallatit. Por meqenëse ata nuk kishin asnjë plan, është e kuptueshme që ata humbën. Ata shpejt takuan dy burra të veshur me kostume të shekullit të 18-të. Duke i marrë për ministra, mësuesit kërkuan udhëzime. Burrat i shikuan në një mënyrë të çuditshme dhe, pa thënë asnjë fjalë, treguan dorën në një drejtim të papërcaktuar. Shpejt gratë takuan një grua të re me

një fëmijë me një fustan të modës së vjetër, por përsëri nuk i dhanë ndonjë rëndësi kësaj. Dhe vetëm kur takuan një grup tjetër që fliste një dialekt të panjohur frëngjisht, mësuesit filluan të kuptonin se diçka e çuditshme po ndodhte. Sidoqoftë, këta njerëz ende u treguan rrugën. Kur iu afruan Trianonit të Vogël, ata u habitën kur gjetën një zonjë atje, me sa duket një aristokrat, e cila po pikturonte një peizazh në një album. Zonja, duke parë gratë, u tmerrua. Dhe vetëm atëherë mësuesit më në fund kuptuan se në një mënyrë të pakuptueshme ata kishin rënë në të kaluarën. Fjalë për fjalë në një moment, fotografia ndryshoi dhe një grup turistësh mjaft modernë u shfaqën në vendin e zonjës.

Gratë ranë dakord të mos i tregonin askujt për atë që kishte ndodhur, por në 1911, kur të dy filluan të jepnin mësim në Kolegjin e Oksfordit, ata vendosën të shkruanin për udhëtimin e tyre të pazakontë. Në atë kohë, ata studiuan me hollësi historinë e Versajës dhe arritën në përfundimin se ishin në 1789 dhe zonja që panë nuk ishte askush tjetër përveç vetë Marie Antoinette.

Kishte shumë skeptikë që vunë në dyshim vërtetësinë e historisë. Por ata shpejt ndryshuan mendje, sepse shpejt u gjet një plan, i bërë nga arkitekti mbretëror, në të cilin u shfaqën të gjitha detajet e përshkruara nga gratë.

Incidenti i përshkruar është ndoshta një nga më të famshmit, kur skena nga e kaluara papritur shfaqen para syve të një personi që jeton në botën moderne, por raste të tilla ndodhën më vonë. Në vitin 1926 në Londër, dy gra dolën nga rruga dhe u gjendën në territorin e një pasurie të madhe. Kur u informuan se nuk kishte ndërtesa në atë vend për një kohë të gjatë, gratë u kthyen përsëri në atë vend, por, natyrisht, nuk gjetën asgjë përveç një rruge dhe hendekesh.

Kishte edhe raste kur një person u zhduk pa lënë gjurmë. Për shembull, në shkurt 1964, avokati nga Kalifornia Thomas Mehan, pas një dite tjetër pune, hipi në makinën e tij dhe u kthye në shtëpi. Por në shtëpi askush nuk e pa atë. Para se të zhdukej, ai u pa nga një infermiere në spitalin Herberville. Sipas saj, një djalë i ri erdhi tek ata, i cili u prezantua si Mehan dhe i cili u ankua për dhimbje të tmerrshme. Kur infermierja u kthye për një minutë për të kontrolluar numrin e policës së sigurimit, burri u zhduk. Në të njëjtën kohë, policia zbuloi makinën e avokatit në një aksident, pranë të cilit u gjetën gjurmët e një personi. Sidoqoftë, pas disa metrash, ata u shkëputën, sikur personi thjesht ishte zhdukur në ajër të hollë. Trupi i Mehan u gjet 30 kilometra larg vendit të aksidentit. Por, siç doli, ai nuk vdiq nga plagët e marra gjatë aksidentit, por u mbyt, dhe ai u mbyt pikërisht në kohën kur u pa në spital ...

Një incident misterioz ndodhi gjithashtu në vitin 1988, kur një makinë doli në rrugët e Tokios nga një burrë i panjohur, i cili dukej se kishte rënë nga qielli. Policia u befasua mjaft nga veshja e këtij burri, e cila ishte qartë e vjetër, por ata u habitën edhe më shumë kur panë pasaportën e tij. Wasshtë lëshuar 100 vite më parë. Në një nga xhepat, ata gjetën karta biznesi me një tregues të profesionit - ky njeri ishte një artist i Teatrit Imperial të Tokios. Por kjo rrugë nuk ekziston për më shumë se 70 vite. Policia intervistoi të gjithë banorët me të njëjtin mbiemër. Një grua e moshuar tha që babai i saj u zhduk në rrethana misterioze dhe tregoi një fotografi në të cilën një burrë i cili u godit nga një makinë po mbante në krahë një vajzë të vogël. Fotoja gjithashtu tregonte datën - 1902.

Rastet e zhdukjeve misterioze janë vërejtur mjaft kohët e fundit. Kështu, disa vjet më parë, në një tren që udhëtonte për në Akapulco, në një dhomë ku kishte

vetëm një grua me një fëmijë dhe një kirurg të ri, papritmas u shfaq një burrë i çuditshëm me një xhaketë të gjatë. Në kokën e tij ishte një paruke dhe në duar ishte një pendë dhe një çantë e madhe. Kur kirurgu vrapoi pas dirigjentit, njeriu i çuditshëm u zhduk. Sipas subjekteve të braktisura, shkencëtarët përcaktuan se ato i përkasin shekullit të 18-të. Dhe në arkiva ne arritëm të gjenim shënime që Ipeshkvi de Balenciaga (një njeri i çuditshëm u prezantua me këtë emër) u tha se, duke u kthyer në shtëpi natën, pa një "karrocë hekuri djallëzore" para tij, dhe pastaj përfundoi brenda saj. Pastaj, në një mënyrë të pakuptueshme, peshkopi përsëri u gjend në një nga rrugët e Mexico City. Pas historive të tilla, ai u cilësua gabimisht si një i çmendur.

Çfarë të bëjmë me fenomene të tilla? A mund të konsiderohen të vërteta, apo është më mirë të klasifikohen si halucinacione? Por, si mund të shpjegohet dikush që disa njerëz shohin të njëjtën dukuri në të njëjtën kohë? Shkenca moderne nuk mund të japë përgjigje për këto pyetje.

Shkencëtarët britanikë nga Oksfordi provuan ekzistencën e botëve paralele. Kreu i ekipit hulumtues Hugh Everett e shpjegoi këtë fenomen në detaje, shkruan MIGnews të Premten.

Teoria e relativitetit e Albert Ajnshtajnit ishte rezultat i krijimit të hipotezës së botëve paralele, e cila në mënyrë ideale shpjegon natyrën e mekanikës kuantike. Ajo gjithashtu shpjegon ekzistencën e botëve paralele, madje edhe me shembullin e një rrethi të thyer. Ka shumë rezultate të kësaj ngjarjeje: turi do të bjerë në këmbën e personit dhe nuk do të prishet si rezultat, personi do të jetë në gjendje të kapë turi në vjeshtë. Numri i rezultateve, siç u tha më parë nga shkencëtarët, është i pakufizuar. Teoria nuk kishte asnjë sfond aktual, kështu që u harrua shpejt. Gjatë eksperimentit matematikor të Everett, u zbulua se, duke qenë brenda një atomi, nuk mund të thuhet se ai me të vërtetë ekziston. Për të përcaktuar dimensionet e saj, është e nevojshme të merrni një pozicion "nga jashtë": matni dy vende në të njëjtën kohë. Kështu që shkencëtarët kanë krijuar mundësinë e ekzistencës së një numri të madh të botëve paralele.

Bota paralele: A mund të jetojë një person në një dimension tjetër?

Termi "botë paralele" ka qenë i njohur për një kohë të gjatë. Njerëzit menduan për ekzistencën e saj që nga fillimi i origjinës së jetës në Tokë. Besimi në dimensione të tjera u shfaq së bashku me njeriun dhe u përcoll nga brezi në brez në formën e miteve, legjendave dhe përrallave. Por çfarë dimë ne njerëzit modernë për realitetet paralele? A ekzistojnë vërtet? Cili është mendimi i shkencëtarëve për këtë çështje? Dhe çfarë e pret një person nëse bie në një dimension tjetër?

Opinion zyrtar i shkencës

Fizikanët kanë kohë që thonë se gjithçka në Tokë ekziston në një hapësirë dhe kohë të caktuar. Njerëzimi jeton në një dimension tre-dimensional. Gjithçka në të mund të matet në lartësi, gjatësi dhe gjerësi, prandaj, kuptimi i universit në vetëdijen tonë është i përqendruar brenda këtyre kornizave. Por shkenca zyrtare, akademike e pranon që mund të ketë aeroplanë të tjerë që janë të fshehur nga sytë tanë. Në shkencën moderne ekziston një term "teoria e vargjeve". Difficultshtë e vështirë të kuptohet, por bazohet në faktin se nuk ka një, por disa hapësira në Univers. Ato janë të padukshme për njerëzit sepse ekzistojnë në një formë të kondensuar. Mund të ketë nga 6 deri në 26 matje të tilla (sipas shkencëtarëve).

Në 1931, Charles Fort Amerikan prezantoi një koncept të ri të "vendit të teleportimit". Throughshtë përmes këtyre zonave të hapësirës që ju mund të futeni në një nga botët paralele. Fromshtë prej andej që poltergeistët, fantazmat, UFO-të dhe subjekte të tjera të mbinatyrshme vijnë tek njerëzit. Por meqenëse këto "dyer" hapen në të dy drejtimet - në botën tonë dhe në një nga realitetet paralele - atëherë është e mundur që njerëzit të zhduken në një nga këto dimensione.

Teori të reja në lidhje me botët paralele

Teoria zyrtare e një bote paralele u shfaq në vitet 50 të shekullit XX. Ajo u shpik nga matematikani dhe fizikanti Hugh Everett. Kjo ide bazohet në ligjet e mekanikës kuantike dhe teorinë e probabilitetit. Shkencëtari tha se numri i rezultateve të mundshme të çdo ngjarje është i barabartë me numrin e botëve paralele. Mund të ketë një numër të pafund opsionesh të tilla. Për shumë vite, teoria e Everett u kritikua dhe diskutua në qarqet e ndriçuesve të shkencës. Kohët e fundit, megjithatë, profesorë nga Universiteti i Oksfordit ishin në gjendje të konfirmonin logjikisht ekzistencën e realiteteve paralele me planin tonë. Zbulimi i tyre bazohet në të njëjtën fizikë kuantike.

Studiuesit kanë vërtetuar se atomi si bazë e gjithçkaje, si material ndërtimor i çdo substance, mund të marrë një pozicion tjetër, domethënë mund të shfaqet në disa vende në të njëjtën kohë. Ashtu si grimcat elementare, gjithçka mund të jetë në disa pika në hapësirë, domethënë, në dy ose më shumë botë.

Shembuj realë të njerëzve që lëvizin në një avion paralel

Në mes të shekullit të 19-të në Konektikat, dy zyrtarë, gjykatësi Wei dhe koloneli McArdle, u kapën nga një stuhi dhe vendosën të fshiheshin prej tyre në një kasolle të vogël prej druri në pyll. Kur hynë atje, tingujt e bubullimave pushuan së dëgjuari dhe rreth udhëtarëve kishte një heshtje të thellë dhe errësirë të fortë. Ata u kapën në errësirë për një derë prej hekuri të farkëtuar dhe shikuan në një dhomë tjetër plot një shkëlqim të zbehtë të gjelbër. Gjykatësi shkoi atje dhe menjëherë u zhduk, dhe McArdle përplasi derën e rëndë, ra në dysheme dhe humbi ndjenjat. Më vonë, koloneli u gjet në mes të rrugës, larg vendndodhjes së ndërtesës misterioze. Pastaj ai erdhi në vete, tregoi këtë histori, por deri në fund të ditëve të tij ai u konsiderua i çmendur.

Në vitin 1974, në Uashington, një nga punonjësit e ndërtesës administrative, Z. Martin, doli jashtë pas punës dhe pa makinën e tij të vjetër jo aty ku e la atë në mëngjes, por në anën e kundërt të rrugës. Ai iu afrua, e hapi dhe donte të shkonte në shtëpi. Por papritur çelësi nuk erdhi në bllokimin e ndezjes. Në panik, burri u kthye në ndërtesë dhe donte të thërriste policinë. Por brenda, gjithçka u bë ndryshe: muret ishin me një ngjyrë tjetër, telefoni u zhduk nga holli dhe nuk kishte asnjë zyrë në katin e tij ku punonte zoti Martin. Pastaj burri doli me vrap në rrugë dhe pa makinën e tij ku e parkoi në mëngjes. Gjithçka u kthye në vendet e saj të zakonshme, sepse punonjësi nuk raportoi në polici për incidentin e çuditshëm që i ndodhi dhe vetëm tregoi për të shumë vite më vonë. Ndoshta, për një kohë të shkurtër, Amerikani ra në hapësirën paralele.

Në një kështjellë të vjetër afër Comcriff në Skoci, dy gra u zhdukën brenda një dite. Pronari i ndërtesës, i quajtur McDogley, tha se gjëra të çuditshme po ndodhnin në të dhe kishte libra të vjetër okulte. Në kërkim të diçkaje misterioze, dy zonja të moshuara u ngjitën fshehurazi në shtëpi, të cilën pronari u largua pasi një natë i ra

një portret i vjetër. Gratë hynë në hapësirën në mur, e cila u shfaq pas rënies së fotos dhe u zhduk. Ekipet e shpëtimit nuk i gjetën ato ose ndonjë gjurmë të grave tartane. Ekziston mundësia që ata të hapnin një portal në një botë tjetër, të hynin në të dhe të mos ktheheshin më.

A do të jenë njerëzit në gjendje të jetojnë në një dimension tjetër?

Ka mendime të ndryshme nëse është e mundur të jetosh në një nga botët paralele. Megjithëse ka shumë raste të njerëzve që lëvizin në dimensione të tjera, askush nga ata që u kthyen pas një qëndrimi të gjatë në një realitet tjetër nuk e bëri udhëtimin e tyre me sukses. Disa janë çmendur, të tjerë kanë vdekur dhe të tjerët janë plakur papritmas.

Fati i atyre që kapërcyen portalin dhe u gjetën përgjithmonë në një dimension tjetër gjithashtu mbeti i panjohur. Psikikët vazhdimisht tregojnë se ata janë në kontakt me krijesa nga botët e botës tjetër. Ithtarët e ideve rreth fenomeneve anormale thonë se të gjithë njerëzit që mungojnë janë në ato plane që ekzistojnë paralelisht me tonat. Gjithçka mund të bëhet më e qartë nëse ekziston një person që mund të futet në njërën prej tyre dhe të kthehet, ose nëse të zhdukurit fillojnë papritur të shfaqen në botën tonë dhe të përshkruajnë saktësisht se si ata jetuan në një dimension paralel.

Kështu, botët paralele mund të jenë një realitet tjetër që ka mbetur praktikisht i panjohur për të gjithë mijëvjeçarët e ekzistencës njerëzore. Teoritë rreth tyre deri më tani mbeten vetëm hamendje, ide, hamendësime, të cilat shkencëtarët modernë i kanë shpjeguar vetëm pak. Me gjasë është e mundshme që universi ka shumë botë, por a duhet njerëzit të dinë për to dhe të futen në to, apo a mjafton që ne të ekzistojmë vetëm paqësisht në hapësirën tonë.

70.Llojet e Entiteteve - Bota e Padukshme

Një entitet është një formë e caktuar, materiale ose jomateriale, me karakteristika të përhershme të veta.

Pra, çdo gjë që ekziston është një entitet në vetvete. Këtu ju prezentoj informacione të ndryshme në lidhje me entitetet e njohura ... dhe më pak të njohura.

Llojet e entiteteve te ndryshme qe jane ne kontakt dhe influencojne njeriun dhe qe jane te padukshme per syrin e zakonshem.

Entitetet e reja: pa trup ne nje kohe jo te gjate, jo shumë të dëmshme, jo shumë vështirësi për ti larguar.

Entitetet e vjetra: pa trup nje kohe të gjatë, madje edhe me shekuj, të ngarkuara shumë me kujtime te qenieve te vampirizuara (kujtimet e frikës, te urrejtjes, dhunes, zemërimit, xhelozise...) , shume me veshtiresi per ti larguar.

Entitete Astrale: miliona te vdekur të zakonshëm. Entitete të vdekura papritmas pas një aksidenti fatal, ata ndjehen të pafuqishëm për të avancuar shpirtërisht, sipas moshës.

Entitete vetëvrasëse

Entitete familjare: prindërit, xhaxhallarët, ...

Entitetet më të ulëta astrale: nën nivelin njerëzor.

Entitete fetare: të cilat mbajnë besimet e tyre fetare në tokë.

Entitete te forcave të errëta: te zbritura aq poshte, saqe nuk mund të ngriten.

Entitete parazitore të kafshëve.

Entitete nga planete të tjera.

Entitetet e magjistarëve, që kanë bërë magji të zezë, ose që shërbejnë për të mbështetur magjinë e zezë.

Entitete të Atlantides, shumë te vjetra

Entitete reptiliane, para njerëzve.

Entitetet më të vështiria për ti zbuluar, janë ato që janë të ngulitura në energjinë e çakrave, syve dhe veshëve.

Perëndia – Zoti

Perëndia është burimi i të gjitha gjërave. E vendosur në planin atmik, ajo është shtëpia që gjeneron nivele të ndryshme të ekzistencës.

Ajo është origjina, shkaku i parë, i vetmi koncept që çdo qenie njerëzore mund të konsiderojë si të sigurt, sepse pa të nuk mund të themi: "Unë jam".

Religjionet monoteiste në të vërtetë nuk besojnë në këtë Perëndi, sepse ata shpesh mendojnë se Perëndia është mirëdashëse vetëm ndaj pasuesve të saj. Nuk ka asnjë dëshmi se Përëndia ka ndonjë moral.

Besimi është që të besojmë në një Perëndi të Dashurisë dhe kjo Perëndi është një lloj egregori ku nuk korrespondon patjetër me Krijuesin e vërtetë të të gjitha gjërave.

Krishti

Për të krishterët, Krishti është Mesia të cilin e presin çifutët. Ai do të ishte Biri i Perëndisë i bërë nga mishi, një manifestim i pastër i Perëndisë i dërguar në Tokë për të treguar dashurinë e tij për njerëzimin.

Unë besoj se Jezu Krishti ishte një qenie njerëzore e jashtëzakonshme dhe duket e mundshme që pas vdekje (dhe ngritjes?) shpirti i tij ka fituar një fuqi të vërtetë në planin qiellor (ose në planin budik).

Konsiderimi i Krishtit si mishërim i Zotit për mua është një çështje besimi.

Virgjëresha

Virgjëresha që rezulton nga ndarja e Perëndisë para se të jetë krijuar Universi. Ajo korrespondon me Fjalën dhe është e lidhur me Perëndinë nëpërmjet Shpirtit të Shenjtë. Për katolikët, Virgjëresha është mishëruar në Marinë.

Virgjëresha është një fuqi e nderuar në çdo kohë, në formë të një perëndeshe jetëdhënëse dhe dashurie.

Ëngjëjt

Etimologjikisht, engjëjt janë "lajmëtarët". Ato janë entitete të dërguara nga Perëndia për të mbikqyrë njerëzit.

Shpirtrat e Planeteve

Shpirtrat e planeteve janë entitete, ndikimet e të cilave janë studiuar nga astrologët. Përputhshmëria e tyre me planetet materiale dhe Zotat që kanë të njëjtin emër nuk është e sigurt, por është e sigurt se ndikimet astrale kanë një ndikim.

Djalli

Djalli është konsideruar si burim i së keqes në Tokë . Ai nxit njerëzit për lartësimin dhe prirjet e tyre ndaj së keqes, dhe iu fryn atyre ide të sëmura dhe vënien e tyre në situata tunduese.

Në të vërtetë, Djalli është një lloj koshi i plehrave ku ai ruan të gjitha tendencat që konsiderohen të pamoralshme.

Në një kohë, seksi, që është riprodhimi i jetës, të gjitha kënaqësitë janë konsideruar si të këqija. Ka pasur edhe një kohë kur njerëzit që praktikonin okultizmin ishin djegur.

Pse gjërat diabolike që janë sot, një ditë mund të mos jenë? Në fakt , unë mendoj se Djalli është ushqyer nga të gjitha dëshirat të shtypura nga frika. Pra, diçka që mund të konsiderohet e pamoralshme nga dikush është e moralshme për një tjetër.

Djalli nuk përpiqet të na bëj që të vuajmë me budallallëk. Ai na ballafaqon me demonët tanë të brendshëm që ballafaqohen dhe goditen. Dhe testet që na vë janë rrallë mbi forcën tonë. Djalli e gjen forcen e tij në frikën tonë dhe psikoanaliza kërkon që ta zbus.

Demonët

Demonët janë entitete që udhëtojnë nga një plan në tjetrin. Ata mund të jenë engjëjt e rebeluar. Ata janë dërguar nga Djalli për të nxjerrë në pah prirjet e liga.

Shumica e tyre janë stimulues të vdekjes, sepse ata shkaktojnë vetëvrasjeje, varësi ndaj drogës, alkoolizmin apo impulse shkatërruese të tilla si vrasje, përdhunime etj. Për ti mposhtur ata, ne duhet të kuptojmë dëshirat e tyre, ti pranojmë ato (deshirat) me tolerancë dhe të kërkojmë për të kuptuar shkaqet kryesore të vërteta që i ruajmë në ne dhe për ti korrigjuar.

Perversiteti është shpesh një simptomë e dukshme e një problemi të thellë që ne refuzojmë ta shohim, sepse kjo është edhe më e padurueshme sesa sëmundja vetë.

Xhinët – Gjenitë

Xhinët apo Gjenitë janë entitete që banojnë në planin mental, të pavetëdishëm për ekzistencën e dimensioneve më të larta. Secili ka personalitetin e vet.

Shpirtrat Elementarë

Këto janë komunitete të lidhura mendërisht me katër forcat elementare. Shpirtrat e ajrit janë Silfs-ët, Shpirtrat e zjarrit janë Salamander-ët, Shpirtrat e ujit janë Mermen-ët, Shpirtrat e tokës janë Gnom-ët.

Çdo komunitet ka tendencë që të lidhet me simbolikën e elementit që e bashkon atë. Për të tërhequr favoret e tyre duhet të jeni i ekspozuar rreptësidht nga elementi (Ajër - bërja e rënive të lira ose shkoni bëni ngjitje malore, Zjarri - ecja mbi qymyr të ndezur, Ujë - zhytja në ujë të ftohtë, Toka - të jetoni një moment në një shpellë).

Ritualet e elementalëve duhet të bëhet në momente kyçe (ditë me erë për ajër, pasdite të nxehtë për zjarrin, ditë me shi për ujin, një natë dimri për tokën).

Zanat

Zanat janë qenie të mira apo të këqija që popullojnë planin mental. Ndonjëherë ato kanë fuqi të madhe, por ato janë të pamposhtura dhe ata që kërkojnë t'i kontrollojnë do të mbesin gjithmonë të zhgënjyer. Ato janë shpirtra të natyrës.

Karkanxhollët dhe kukudhët

Ato janë qenie nga plani mental, të keqia dhe të djallëzuara. Karkanxhollët janë të lidhura me një vend. Kukudhët ndiqin viktimat e tyre kudo.

Nimfat

Nimfat janë shpirtëra mental ose trupa të ujit. Ndryshe nga Ondinët që janë të lidhur me ujin si një element simbolik, Nimfat korrespondojnë me një sistem material (fizik). Trupi i tyre material është liqeni, pellgu, lumi,...

Driadët

Driadët janë shpirtrat e bimëve. Hama-driadët përfaqësojnë shpirtin e një bime dhe vdesin me të. Driadët janë si engjëj kujdestarë të bimëve dhe kur ne maltretojmë një bimë me qëllim dhe në mënyrë të panevojshme, Driadët mund të na hakmarren. Përveç kësaj, çdo pyll ka një shpirt (një Egregorë) dhe një frymë mbrojtëse.

Elementalët

Elementalët, nuk duhet të ngatërrohet me shpirtrat elementarë, janë ide-qenie që banojnë në planin astral dhe në planin eterik. Këto janë të energji të dala nga mendimet duke marrë formë dhe duke fituar një lloj inteligjence të pavarur. Ata përfaqësojnë forcën të shtyrë nga një dëshirë dhe kërkojnë që ta provokojnë te njerëzit. Kur një magjistar e bën një ritual, ai mund të krijojë një Elemental që e lidh me marrësin (destinimin) dhe nuk e lëshon kurrë, duke i ruajtur impulset dhe dëshirat e pakontrollueshme të tij. Kjo është një formë e Larvave më të avancuar.

Larvat

Larvat janë ide që janë të shkëputura disi nga vetëdija dhe që mbijetojnë edhe kur mendimi origjinal ka pushuar. Ato janë të tërhequra nga njerëzit me ide të ngjashme të larvës, e cila më pas lidhet me këta njerëz dhe i ushqen idetë e tyre.

Egregorët

Egregorët janë shpirtrat astral të komuniteteve të ndryshme njerëzore. Çdo shoqëri apo grup njerëzor ka një shpirt ku personalitet dhe dëshirat e të cilit korrespondojnë me idealin e komunitetit. Psh: Krishti, A-llahu, Kisha,Teqja, Xhamia, Shqipëria, Kosova, ekipet e futbollit, partitë politike, të gjitha kompanitë kanë egregorë. Këto entitete kanë shumë pushtet në bazë të anëtarëve të saj, dëshirave të shumta intensive dhe personaliteti i saj ndryshon varësisht nga motivet e njerëzve.

Egregorët kanë pushtet të vërtetë mbi realitetin. Luftërat janë shkaktuar gjithmonë nga Egregorët që gjenden në konflikt.

71.Takim me një Xhind (Gjeni) në Egjypt

Termi "Xhind" është përdorur me sa duket për entitete të ndryshme, të tilla si "egregor" nga bota energjitike, krijesa të lidhura me tokën, qenie të një populli paralel, apo qenie reptiliane edhe gjysmë-fizike, siç thekson ky artikull: Ibn Arabi, natyra delikate e xhindve, dhe mbreti-gjarpër i perandorisë Gana.

Këtu duket se është një krijesë "energjitike" e lidhur me vende të veçanta, dhe në gjendje të posedojë njerëzit. Prandaj ngjan me Succubus/Incubes tradicional, edhe pse shpesh këto të fundit janë "jashtëtokësorë".

Sipas Eva Orionit i Mind Projektit, Xhindët janë krijesa të zeza dhe të vogla humanoide me sy të mëdhenjë të verdhë inkuizitorësh. Ajo thotë se ata nuk janë të sigurtë, por nuk ka qenë e lënduar nga ta.

Në faqen time të internetit, me 8 janar 2010, kam zbuluar takimin tim me një xhind në Egjypt.

Në arabisht Xhindët meshkuj janë "jinni"" dhe femrat e Xhindëve "jinniya".

Ata janë shpirtrat të lidhur me tokën që mund të klasifikohen në të njëjtën kategori me zanat e folklorit europian, pasi jetojnë në këtë botë (këtu), në kundërshtim me forcat transpersonale që jetojnë në botën e shpirtrave (atje poshtë).

Në Ku'ranin e Shenjtë (Kurani), vetë profeti i madh Muhamedi tregon se Xhindët janë të vërtetë, ata janë të krijuar nga flaka e shenjtë (nga energjia) dhe ata janë zakonisht të padukshëm, por mund të bëhen të dukshëm në qoftë se ata dëshirojnë. Ai proklamon se ata janë të moralshëm, por ata gjithashtu mund të jenë të dëmshëm ose të mundimshëm për ata që nuk mund t'i kontrollojnë.

Unë e kam bërë këtë takim me këtë xhind në një faltore në tempullin e madh të përmortshëm në Medinet Habu pranë Luginës së Mbretërve. Pas takimit tim të parë

në tempull, 7 dhjetor 2009, u ktheva në vendin e shenjtë gjatë një udhëtimi shamanik më 8 dhjetor, ku me këtë rast kam pasur një bisedë shumë të pazakontë me Xhindin.

Së pari, më duhet të them se ky dialog nuk ishte në anglisht ose arabisht, por më tepër një formë e komunikimit jo-verbal mund të quhet një shkëmbim i "të menduarit-ndjenja". Puna ime, si gjithmonë, ka qenë për të përkthyer dhe për të rindërtuar gjithë kontaktin dhe më pas nga blloqet e informacionit që unë mbaja mend për t'i vënë në formë të shkruar.

Në mënyrë që të prezantoj, unë mund të them se në takimin e dytë, xhindi u shfaq si dy sy pa trup ... dhe meqë kjo nuk më shtyri mua, ai pastaj zgjedhi me kujdes që të duket si një formë humanoidi i mjegullt i lëkundur në skaje, duke kaluar nga një formë në një tjetër në valë me ngjyrave pasteli e portokalli, të verdhë dhe të gjelbër, me zonat e ndritura qendrore në varësi të humorit të tij gjatë dialogut tonë.

Shënim: Stéphane Cardinaux shpjegon se në bazë të aftësive tona të mprehtësisë, ne shohim qenie pak a shumë të padukshme, për shembull, te dikush që nuk funksion "ngjyra" do të shohin në të zezë dhe të bardhë. Format e dhëna të energjisë mund të ndryshojnë në bazë të perceptimit.

Por edhe në qoftë se forma e tij eterike ishte disi e shpërndarë, zëri i tij ishte mjaft i dallueshëm, kështu që unë jam i sigurt në atë se çfarë do të ju paraqes.

Pasi kam identifikuar veten time dhe e kam shpjeguar arsyen e pranisë sime (gjatë udhëtimit), i thashë se unë isha atje një ditë më parë (dhe Xhindi më kishte mbajtur mend) dhe se unë kam qenë në kontakt me një Xhind në Etiopi në 1995 dhe 1996, dhe Egjypt në vitin 2003.

I përmend këtë, sepse pasi ai e kuptojë se unë kam qenë në kontakt me Xhindët, ai u bë më i respektueshëm, dhe madje edhe i dobishëm.

Duke ditur se Xhindët mund të jenë lozonjarë, unë e bëra që të thotë emrin e tij, dhe duke e kontrolluar situatën ai nuk mund të më gënjente më mua. Unë po e specifikojë këtë për lexuesit e mi të cilët i njohin Xhindët dhe e dinë se sa është e vështirë që të merresh me ta.

Fillimisht, Xhindi më tha se ai vinte nga një vend i shkretëtirës perëndimore (emri i këtij vendi nuk thoshte asgjë për mua, dhe unë nuk arrita ta gjejë në hartë), dhe i cili ishte lidhur me një udhëtar të vjetër në këtij rajoni dhe që kishte mbërritur më në fund në Egjypt. Kur e pyeta "kur", Xhindi dukej se nuk e kuptonte pyetjen.

Kur "nikoqiri"" i tij njerëzor vdiq, Xhindi vendosi të qëndrojë pranë Nilit dhe u strehua në vende të ndryshme, dhe më së fundi, ai jetonte në faltore, pasi tempullit i ishte larguar rëra. Kur e pyeta se sa kohë kishte atje, ai si dukej përsëri nuk e kuptonte pyetjen.

(***Shënim i HW***: Konfuzioni i Xhindit në lidhje me kohën korrespondon me idenë time se koha ekziston vetëm kur ne jemi mishëruar në një formë fizike dhe të zhytur në "Kohë", kur ne kemi një formë shpirtërore, mes jetëve, atëherë ne jemi të "përjetshëm" – të pakohë.

Dhe meqë Xhindët nuk kanë formë fizike, ata janë në fushën e përjetësisë, ku ekziston vetëm "momenti i tanishëm").

Biseda në vijim ka qenë e ndikuar nga interesat e mia personale dhe interpretimet e mia të tanishme? Nuk ka dyshim për shkak se, unë jam një studiues që kam lexuar shumë, por të dhënat që përmbajnë këtu janë të mahnitshme por edhe

heretike. Unë po ju paraqesë që ju ta shqyrtoni bisedën në vijim, e regjistruar menjëherë pas përfundimit të saj.

* * *

Biseda (sipas shënimeve të mia - Hank Wesselman)

Për të filluar, e pyeta Xhindin nëse ai donte diçka ...

Pas pyetjes time, një heshtje që dukej e gjatë, një imazh i altarit në granit i gdhendur para faltores më erdhi në mendjen time.

Në përgjigje, fusha (energjia) e Xhindit u qartësua në masë të madhe sikur një impuls i energjisë lindi në dritën e tij ... dhe me mëdyshje, pothuajse me druajtje, një përgjigje erdhi ...

"Mjaltë !"

Duke reflektuar në kërkesën e tij, mendova se Xhindi dukej para meje si një macë në pritje për t'u ushqyer. Ai madje kishte një pamje të vendosur dhe të njëjtin intensitet të pritjes. Në përgjigje, kam përdorur imagjinatën time krijuese, një funksion të mendjes sime mendore egotike, për të krijuar një tas të vogël mjalte në formë-mendimi. Duke e mbajtur në duar për një kohë të gjatë (me duart e mia të trupit të ëndrrës, sigurisht, sepse unë kam qenë "atje", nëpërmjet udhëtimit shamanik.)

I tërhoqa gjithë vëmendjen Xhindit.

Duke shtrirë ngadalë krahët e mi të ëndrrës për të vendosur tasin e mjaltit mbi altar, i thashë: "Unë nuk do t'ju jap mjaltë në qoftë se ju nuk më thoni emrin tuaj".

Xhindi nuk shprehu më asnjë rezistencë. Ai e mori mjaltën, e piu me mirënjohje, dhe emri i tij u shfaq në mendjen time. Pastaj ... i kënaqur, Xhindi më dha gjithë vëmendjen e tij. A buzëqeshi ai energjitikisht**?** Ndoshta ...

XH (Xhindi): Ju njerëzit jeni krijues. Ne, xhindët nuk mund të krijojmë, por vetëm të manifestojmë, ... ne mund të imitojmë, ... dhe ne mund të ndikojmë në rezultatin e mundshëm, por ne nuk mund të krijojmë.

Pas një pauze të gjatë reflektimi,..., vazhdoi**:** Pak janë ata që ende të mund të na shohin dhe madje të rrallë janë ata që mund të na lidhin pas vullnetit të tyre. Tani që unë e kam thënë emrin tim, Qenie e Madhe (shenjë respekti) ju mund të më kërkoni që të ju shërbej, dhe unë do e bëjë këtë.

HW (Hank Wesselman): Xhindi tjetër mua ma dha nofkën "El Kobbet" - Lidhësi... Cilat janë cilësitë dhe aftësitë që ju posedoni dhe çfarë mund të më ndihmoni? (Xhindi rrinte mendueshëm, pastaj u përgjigj).

XH : Unë mund të ju mbrojë nga armiqtë tuaj dhe të shkaktoj një mallkim apo fat të keq për ata që ju kundërshtojnë.

HW: Praktika ime nuk më lejon që t'i shkaktojë dëm dikujt, për çfarëdo arsye qoftë...

(Mendova që ky Xhind mund të përdorej në qoftë se dikush që është me të vërtetë i keq, apo çfarëdo qoftë, nëse do të ishte kërcënim për familjen time).

XH : ... Ose me keqdashje ... (Kisha harruar për një çast se kanali im mendor ishte i hapur)

HW: Çfarë mund të thoni një ndihmë për të shëruar?

(Inteziteti i fushës së Xhindit ishte ulur. Përgjigja e tij ishte e habitshme.)

XH : Kush mund të thotë se çfarë është shkruar në shpirtin e një personi tjetër? Ne nuk mund të ndikojmë qëllimisht në fatin e atyre pa pëlqimin e tyre.

HW: Një marrëveshje me kë?

XH: Me inteligjencat më të larta të organizimit ...

HW: Xhindët janë inferior ndaj tyre në hierarkinë shpirtërore?

XH: Oh, natyrisht. Disa Xhindët të rinj herë pas here sillen keq. Vëzhguesit (Rojet) vijnë për t'i takuar dhe për tî inkurajuar që ata të miratojnë forma më të përshtatshme të shprehjes.

HW: Kush janë rojet (vëzhguesit) ?

XH: Ato janë inteligjencë superiore dhe përgjegjëse për këtë botë. Ne nuk kemi asnjë të drejtë të ndërhyjmë në fatin që zgjedhin njerëzit, por disa e bëjnë, duke e luajtur rolin e kundërshtarëve.

(Mendova në atë që kisha lexuar kohëve të fundit dhe e pyeta)

HW: A janë ata që Gnostikoi i kanë quajtur arkontët?

(Përdora termin grek për Gnostikët)

XH: Oh ... atëherë ju dini rreth tyre ... (fusha e Xhindit u ndriçua nga ngacmimi). Arkontët nuk janë shpirtëra të vërtetë. Ato janë qenie mendore, qenje mendore që për shumë veta janë forma të mendimit të krijuara nga njerëzit. Shumë nga këto janë si lidhje ... sikur parazitë mendore.

HW: Si e bëjnë këtë?

XH: Ata ushqehen me energji ... nga vëmendja që tregojnë njerëzit ndaj tyre. Kjo përfshin energjinë e prodhuar nga sistemet e besimit të njeriut. Por ata nuk janë shpirtëra të vërtetë dhe ata pushojnë së ekzistuari në qoftë se askush nuk merret më me ta. Ata që ti i quan ″arkontët″ janë ata që ne i quajmë ″mashtruesit″, edhe ata sikur ne nuk janë krijues. Por ata mund të imitojnë dhe mund të marrin forma (të paraqiten) korresponduese me sistemin e besimit të njeriut.

(Mendova për një kohë lidhje me këtë, pastaj pyeta)

HW: A janë ata të cilët ne i quajmë jashtëtokësorë apo alienë?

(Xhindi si duket nuk e kishte kuptuar pyetjen, kështu që unë ia shpjegova. Përgjigja e tij ishte më shumë se interesante.)

XH: Mashtruesit mund të marrin forma të shumta, në varësi nga sistemi i besimit të njerëzve ... dhe ... por ka edhe vizitorë që vijnë nga vende të tjera.

HW: Nga botë të tjera?

XH: Po.

HW: Kush janë ata dhe pse ata vijnë këtu?

XH: Ata janë ″të tjerë"″ dhe ata vijnë si vizitorë.

HW: Pse ata i rrëmbejnë njerëzit dhe bëjnë eksperimente mbi ta?

XH: Ata nuk e bëjnë këtë. Janë mashtruesit ata që e bëjnë këtë.

HW: Mashtruesit? Po pse e bëjnë këtë?

XH: Njerëzit janë superior ndaj mashtruesve. Mashtruesit që ti i quajte arkontët duan që të jenë sikur njerëzit. Ata nuk mund të krijojnë. Ata vetëm mund të imitojnë dhe e vetmja fuqi që kanë rrjedh nga njerëzit... Njerëzit kanë pushtet,... dhe mashtruesit e duan këtë pushtet.

HW: Pse vëzhguesit, siç i quani ju, nuk i pengojnë arkontët (mashtruesit) që të mos ndërhyjnë ndaj njerëzve?

XH: Mashtruesit nuk janë shpirtëra. Ata jetojnë në mendjen njerëzore, në atë mënyrë që vëzhguesit nuk mund të ndikojnë te ata.

(Mendova një kohë për këtë, pastaj i bëra pyetje të tjera).

HW: Sa kohë do të qëndrosh në këtë faltore?

(Përsëri, Xhindi si duket nuk e kishte kuptuar pyetjen, kështu që unë e reformulova.)

XH: Ky është vendi im.

HW: Nëse unë udhëtoj në formën shpirtërore, me trupin tim të ëndërrave, deri në atë vend, a do të të gjej aty?

XH: Po.

HW: Pse jeni këtu në këtë vend dhe nuk shkoni në vende të tjera?

XH: Ky është vendi im.

HW: Ka disa vite kam takuar një Xhinde në këtë shkretëtirë në jug të këtij vendi. Ajo më bëri shërbim në një mënyrë interesante. A e njihni?

XH: Po. Të gjitha Xhindët njihen mes vete.

HW: A mund të më thoni emrin e saj?

XH: Jo.

HW: A mund t'i transmetoni përshëndetjet dhe nderimet e mia?

XH: Po, ... por ju mund ta bëni vetë, nëse ju keni një lidhje me të.

HW: Ka disa vite që unë nuk jam në lidhje me të...

XH: Koha nuk "është" (nuk ekziston) në botën e shpirtrave. E gjithë koha është në momentin e pranishëm.

HW: A ekzistojnë Xhindët diku tjetër në botë përtej shkretëtirës së Egjyptit dhe Lindjes së Mesme?

XH: Po.

HW: Si i quajmë ne?

XH: Nuk e di. Ne jemi Xhindët, ... shpirtëra të lidhur me tokën. Ne jetojmë aty ku duam ne .

HW: Nga kanë ardhur Xhindët?

XH: Xhindët janë manifestime të fuqisë shpirtërore që Gnostikoi e quanin Sofia. Çdo gjë që ekziston në këtë botë ekziston si manifestim i Sofisë.

HW: Kush apo çfarë është Sofia?

XH: Ajo është shpirti i kësaj bote.

HW: A ka ajo një pamja fizike?

XH: Po. Kjo botë është pamja e saj fizike.

HW: Nga vjen Sofia?

XH: Ajo erdhi nga qendra e ... (shënim: kjo mund të jetë "Pleroma")

(Xhindi përdori një fjalë të çuditshme. E pyeta për të më sqaruar, ai më bëri të kuptoj se Sofia ka ardhur nga qendra e galaktikës sonë.)

HW: Sofia mos është një perëndeshë?

XH: Nuk e di. Ajo doli nga (fjalë e çuditshme) si një lumë drite e ndërgjegjshme. Ajo ëndrron dhe çdo gjë që ajo ëndrron manifestohet. Kjo do të thotë se ajo është një (fjalë e panjohur).

(E ndryshova taktikën)

HW: Xhindët a kanë shpirt?

XH: Po. Çdo gjë që ekziston ka një shpirt.

HW: A ka Xhindë superior dhe Xhindë më të ulët?

XH: Po.

HW: A jeni një Xhind superior?

XH: Jo.

HW: A jeni një Xhind i ulët?

XH: Jo.

(Unë nuk e dija nëse xhindi ishte shumë modest apo nuk e kishte kuptuar pyetjen, kështu që e pyeta: "Kush janë Xhindët e ulët?")

XH: Ata janë njësi të energjisë me një shpirt, që rriten me ndërgjegjen e tyre.

HW: Nga vijnë ata?

XH: Nga Sofia. Burojnë dhe janë produkte të ëndrrës së saj.

HW: A janë orb-et?

(Xhindi nuk e kishte kuptuar fjalën "orb" dhe atij i shpjegova që ato janë sfera drite që shkëlqejnë kur ne bëjmë foto. Unë i thashë atij kishte më tepër orbe në tempujt egjyptian sesa në fotot e marra gjetiu). Ai m'u përgjigj kështu:

XH: Këto "orb" janë njësi drite me një shpirt në rritje dhe duke u zhvilluar. Ata vijnë afër jush, sepse janë kurioz, ... dhe janë të tërhequr pas mendimeve dhe emocioneve të njeriut.

HW: A janë ata Xhindë?

XH: Ata janë duke u bërë Xhindë.

HW: A i bëjnë Xhindët rrathët në grurë (crop circles)? (Përsëri, ai nuk e kuptoi pyetjen. Kur i shpjegova, ai ende nuk e dinte ... por ai dha mendimin e tij).

XH: Ndoshta këto shenja janë të krijuar nga inteligjencat superiore të organizimit.

HW: Për çfarë qëllimi?

XH: Për të tërhequr vëmendjen tuaj.

HW: Pse do bënin këtë?

XH: Nuk e di. Ndoshta për të treguar praninë e tyre dhe atë që ata janë në dijeni se çfarë jeni duke bërë mirë, apo keq.

(Meqë dukej se kishim arritur në fund të bisedës, e pyeta edhe disa pyetje të tjera.)

HW: A janë krijuar njerëzit nga Zoti?

XH: Jo. Njerëzit janë manifestime të Sofisë.

HW: Krijime të Sofisë?

XH: Jo. Sofia nuk krijon. Ajo rrjedh dhe e bën atë duke ëndërruar… Njerëzit krijojnë.

HW: Pra shpirtrat njerëzor janë rrjedhë e ëndrrave të Sofisë?

XH: Jo. Shpirtrat tuaj u janë dhënë juve nga Krijuesi (Origjinatori). Trupi i juaj është njerëzor me emocionet e tij të fuqishme të egra. Shpirti juaj është thjesht një shpirt. Është nga natyra shpirtërore dhe nuk është njerëzore.

(Shënim: e paqartë. Mund të jetë që Xhindi donte do të thoshte se trupi është një rrjedhë e Sofisë kurse shpirtit vjen nga diku tjetër).

HW: A është zoti atëror çifuto-krishtere-islamik (Yahweh-Jehovah-Allah) Krijuesi (Origjinatori)?

XH: Jo.

HW: A është krijues?

XH: Jo.

HW: Kush apo çfarë është Yahweh-Jehovah-Allah?

XH: Ai është mashtruesi suprem. Ju mund ta quani zoti arkont sipas terminologjisë të gnostikëve.

(Mendova për këtë një moment, pastaj ...)

HW: Kush apo çfarë është zoti arkont?

XH: Ai është parazit i mendjes i cili shërben si kundërshtari kryesor i njerëzimit dhe vepron kundër njerëzve që nga fillimi.

(Mendova për një kohë të gjatë. Sipas leximeve të mia, kjo korrospondonte me informacionet e Gnostikëve nga Biblioteka Nag Hammadi të zbuluara afër Denderas në Egjypt, dorëshkrimet që datojnë nga shekulli i 4-të).

HW: Ju doni të thoni se ai nuk është krijuesi siç pohohet dhe besojnë shumë njerëz në të?

XH: Po. Mashtruesi suprem nuk mund krijojë asgjë, edhe pse ai thotë se mund të bëjë. Ai është një arkont. Ai vetëm mund të imitojë.

HW: Pse është kaq i fuqishëm dhe pse tre fetë abrahamike (Judaizmi, Krishterimi dhe Islami) i frikësohen?

XH: Të gjithë kanë qenë të mashtruar nga zoti arkont. Ai është mashtruesi suprem dhe fuqia e tij vjen nga njerëzit që ai i mashtron - ata që besojnë se ai është krijuesi .... që është Origjinatori. Por ai nuk është.

HW: Pra, ai nuk është Origjinatori?

XH: E saktë. Ai është zoti arkont.

HW: A janë arkontët-mashtruesit të këqinj?

XH: Jo.

HW: A vepron ai në polaritetin negativ? (Më është dashur shumë kohë për t'i shpjeguar këtë).

XH: Po. Ata i inkurajojnë njerëzit që të sillen keq.

HW: Cili është qëllimi i kësaj?

XH: Kjo është në natyrën e tyre. Ata janë mashtrues.

HW: Cili është burimi i së keqes?

XH: Njeriu. Arkontët i inkurajojnë njerëzit të bëjnë gabime deri sa ato nuk mund të korrigjohen. Në atë moment, njerëzit krijojnë fatkeqësi, sepse kjo është natyra e tyre... Ata (njerëzit) janë krijuesit dhe janë të ndikuar nga mashtruesit. Ata janë të ndikuar gjithmonë nga mashtruesit.

HW: Pra, e keqja nuk ka ekzistuar para se njerëzit ta krijojnë atë?

XH: Kjo është e saktë.

HW: A është zoti arkont i keq?

XH: Jo. Ai është mashtruesi suprem që vepron kundër njerëzimit si një kundërshtar që nga fillimi.

HW: A është kjo arsyeja pse kaq shumë luftëra janë bërë në emër të fesë? A është kjo arsyeja pse miliona gra janë vrarë nga Kisha në Mesjetë gjatë gjuetisë së shtrigave?

XH: Po. Zoti çifuto-krishter-islamik është zoti arkont. Ndikimi i tij u manifestua te njerëzit që kishin mendjen e ndrydhur. Ai gjithmonë e bën këtë, duke krijuar fatkeqësi të mëdha.

HW: Ju doni të thoni se ai ende ka fuqinë për ta bërë?

XH: Zoti arkont nuk ka pushtet (fuqi) të tij. Ai nuk është krijues. Ai është një arkont. Njerëzit janë krijues dhe krijojnë atë që ata duan. Ai ndikon që ata të zgjedhin atë që ju e quani polarizimi negativ, sepse kjo është natyra e tij.

HW: Pra, zgjedhja në fund të fundit është e jona?

XH: Kjo është e saktë. Njerëzit mund të krijojnë të keqen ose të krijojnë të kundërtën e saj.

HW: A është kjo se si ne të trajtojmë problemin e së keqes?

XH: Nuk e di. Është përgjegjësia juaj si qenje njerëzore. Sipas mendimit tim, njerëzit e kanë krijuar të keqen, dhe ata duhet të heqin nga mendja atë që kanë krijuar.

HW: Si të bëhet?

XH: Duke krijuar të kundërtën e së keqes. Dhe duke ndryshuar mendimet tuaja. Arkontet jetojnë në mendjet tuaj. Ata mund të quhen vampir psikik që ushqehen me energjinë e mendimeve dhe emocioneve tuaja. Por njerëzit gjithmonë do të kenë fuqinë e vullnetit të lirë, për shkak se njerëzit janë krijues, por në qoftë se njerëzit i lënë arkontët të ndikojnë në të menduarit e tyre, atëherë ju njerëzit keni bërë zgjedhjen e gabuar. Mashtruesit janë të dhënë pas dhunës, luftës, lakmisë, iluzionit, konkurrencës, mohimit, korrupsionit dhe gënjeshtrës. Ata inkurajojnë njerëzit që të marrin strehim në atë që ju e quani polaritet negativ. Më pëlqen ky term.

HW: A i kemi krijuar ne zotat?

XH: E saktë.

HW: Kush apo çfarë është Krijuesi (Origjinatori)?

XH: Askush nuk e di. Është mister i madh.

HW: Ku është ai?

XH: Kudo.

HW: Atëherë ai është krijuesi?

XH: Jo. Origjinatori buron. Ai nuk krijon qëllimisht. Janë njerëzit që e bëjnë këtë.

HW: A mund të ndërveprojmë me Origjinatorin? A i dëgjon ai lutjet tona?

XH: Jo. Ai thjesht ekziston. Ai buron sepse kjo është natyra e tij.

HW: Pra, Origjinatori nuk është një Perëndi?

XH: Jo. Ai është Origjinator.

(I shtrova edhe disa pyetje të tjera).

HW: A ekziston një Perëndi personale që i dëgjon lutjet tona, punon në mënyra misterioze, etj etj?

XH: Po. Kjo përëndi personale është vetë shpirti juaj, ... pjesa e pavdekshme e qenies tuaj që nuk vdes. Ju njerëzit që e keni krijuar gjatë udhëtimit të gjatë nëpër përjetësi. Ndryshe nga arkontët, fryma juaj individuale është një shpirt i vërtetë që gjithmonë jeton në botën e shpirtërave. Ai është pjesë e ëndrrës, dhe duke qenë i tillë, ai ëndrron... përgjithmonë.

HW: E cila është ëndrra që ëndërron?

XH: Endërra e tij.

HW: Pra, kur ne i lutemi një zoti të plotfuqishëm, ne i lutemi në të vërtetë vetes sonë?

XH: E saktë… Ju i luteni Shpirtit-vetë, vetes tuaj më të lartë, qenies tuaj hyjnore. Kështu lindën zotërat e vërtetë... Ju, njerëzit keni një shpirt, që të gjithë jeni duke u

bërë qenie hyjnore. Edhe kur ëndërroni, kjo përvojë është në fakt ëndrra e shpirtit tuaj të lartë.

HW : A janë Xhindët në vetvete hyjnor?

XH: Ne jemi në vetvete hyjnor. Ne jemi shpirtëra. Dhe ne kemi vullnet të lirë.

Kështu përfundoi kjo bisedë e jashtëzakonshme.

72.A e dini se gomari i sheh djajtë, kurse gjeli i ëngjujt?

Ta dëgjosh këtë thënie profetike, prej njerëze që thonë: Besojmë vetëm në atë që shohim, të tillët do t`a quanin bestytni një thënie të tillë. Mirëpo shkenca vërteton se këto fjalë janë të një standarti tepër të lartë për tu përfillur prej saj. Në fakt kemi të bëjmë me një mrekulli shkencore.

Aftësia e sistemit të shikimit të njeriut është e limituar. Gjithsesi krijesa të ndryshme kanë nivele të ndryshme në dallimin e dritës dhe rrezeve.

Kështu njeriu nuk mund të shikojë mbi nivelin e rrezeve Infra të kuqe dhe as nën nivelin e rrezeve Ultra Violet.

Mirëpo tek gjelat dhe gomarët limiti ndryshon.

Rrezet Infra të kuqe= 527 watt. Syri i njeriut maksimumi që arrin të shohë është deri në 445 watt që është edhe temperature e dritës normale. Ndërsa rrezet Ultra Violet janë nën nivelin e shikueshmërisë njerëzore. Ato janë vetëm 32 watt.

Shtrohet pyetja:

Si kanë mundësi që gomarët të shohin djajtë dhe gjelat të shohin engjëjt?

Gomarët kanë mundësi të shohin përtej rrezeve infra të kuqe. Ndërsa djalli i cili është prej Xhindeve është i krijuar nga zjarri. Dhe rrezet infra të kuqe më se shumti kanë origjinë nga nxehtësia dhe zjarri. Temperaturat mbi 527 vatt janë rreze Infra të Kuqe.

Nga ana tjetër gjelat e fushës shohin përtej rrezeve Ultra Violet. Ndërsa Engjëjt janë krijuar prej dritës ndërsa rrezet Ultra Violet janë niveli më i ulët i temperaturës pra 32 watt i pakapshëm për syrin e njeriut. Mirëpo jo i tillë edhe për syrin e gjelave të fushës.

73.Bioenergjia apo Aura energjike njerëzore

Në psikologji, energji do të thotë forcë, gjallëri e aktivitetit psikik. Njeriu nuk është i kufizuar vetëm në fizikun e tij, por dhe me potencialin e pakufishëm të rrezeve në hapësirë dhe kohë. Fjala bioenergji rrjedh nga fjalët greke: bios – jetë dhe energji – punë, veprim. Bioenergjia përdoret për shërimin e sëmundjeve ose lehtësimin e dhembjeve tek te sëmurët, me anë të furnizimit natyror me energji, pa ndihmën e medikamenteve dhe aparateve, por duke transferuar energjinë tonë personale, me ane të duarve, mbi trupin e pacientit të sëmurë, pa e prekur atë.

Në psikologji, energji do të thotë forcë, gjallëri e aktivitetit psikik. Njeriu nuk është i kufizuar vetëm në fizikun e tij, por dhe me potencialin e pakufishëm të rrezeve në hapësirë dhe kohë.

Fjala bioenergji rrjedh nga fjalët greke: bios – jetë dhe energji – punë, veprim.

Bioenergjia përdoret për shërimin e sëmundjeve ose lehtësimin e dhembjeve tek te sëmurët, me anë të furnizimit natyror me energji, pa ndihmën e medikamenteve

dhe aparateve, por duke transferuar energjinë tonë personale, me ane të duarve, mbi trupin e pacientit të sëmurë, pa e prekur atë.

Aura (bioenergjia), fusha energjitike e njeriut, është manifestim i energjisë dhe është i lidhur ngushtë me jetën e njeriut. Përshkruhet si mjegull, që rrethon dhe e përshkon trupin fizik dhe emeton rreze karakteristike.

Gjithashtu, ekzistojnë lokacione specifike në sistemin tonë energjetik për emocionet, mendimet, kujtimet dhe përjetimet e tjera fizike.

Bioenergjia njihet nga njerëzimi që nga kohët e lashta. Indianët e njohin këtë energji që para 5.000 vjetëve dhe e quajnë atë "prana". Këtë energji universale ata e konsiderojnë burim të jetës. Edhe kinezët e njohin këtë energji dhe e quajnë "Ch'i". Kjo energji përmban dy pole të forcës, jin dhe jang. Kur jin dhe jang janë në baraspeshë, sistemi i gjallë (organizmi) është i shëndoshë, ndërsa kur midis tyre sundon disharmonia (jo baraspesha), si rezultat kemi gjendje të sëmurë.

Ndërsa "Kabala" apo teoria mistike e hebrenjve, që ka filluar të shfaqet rreth 450 vite para Krishtit, flet për këtë energji si dritë astrale. Krishtërimi nga ana tjetër përshkruan Isain (Jezusin) dhe figurat e tjera të larta shpirtërore të rrethuara me dritë mbi kokë (aureolë).

Edhe Paracelzusi, në mesjetë, këtë energji e ka quajtur "ilastër" dhe thoshte se "ilastri" është i përbërë nga forcat e jetës dhe materies.

Shumë mësime ezoterike, si tekstet e vjetra hinduse, teozofistët, tibetasit, budistët e Indisë, zen – budistët e Japonisë, Zonja Blavocki, Rudolf Shtajner e shumë personalitete të tjera, që janë marrë me çështje shpirtërore, flasin dhe e përshkruajnë këtë energji.

Në fillim të shekullit XII, Buraku dhe Liberi kanë vërejtur se qeniet njerëzore kanë energji, e cila mund të provokojë ngacmime edhe në largësi.

Ata kanë cekur se një person, me vetëdëshirë, mund të provokojë efekte pozitive ose negative tek personi tjetër, pa prekje fizike.

Dukurinë e "Energjisë universale", në vitin 1800, e vëren edhe Mesmeri, i cili në bazë të kësaj energjie e krijoi "mesmerizmin". Më vonë, Mesmeri këtë energji e përshkruan si hipnotizëm.

Vilhem von Rajhenbah kaloi 30 vite duke eksperimentuar në lëmin, të cilin e quajti "forcë tërheqëse". Ai zbuloi se forca në trupin e njeriut prodhon polaritet të njëjtë me atë që gjendet në kristale. Në bazë të këtij eksperimenti, Rajhenbahu e përshkruan anën e majtë të trupit si pol negativ, ndërsa të djathtën si pol pozitiv. Ky sistem është pothuajse i njëjtë me sistemin kinez: jin dhe jang.

Nga fundi i viteve '60-të, u bë i njohur dhe për herë të parë aparati për fotografimin e aurës (bioenergjisë), të cilin e zbuloi elektricisti dhe fotoamatori Semjon D. Kirlian nga Krasnodova (Rusi), bashkë me të shoqen, Valentinën, dhe e quajtën me mbiemrin e tyre "Fotografia e Kirlianit".

Në këto fotografi shihet qartë një lloj drite, diku më e fortë e diku më e dobët (varësisht nga lënda), e cila duket në formë të flakës ose rrezeve.

Kirliani, gjatë eksperimenteve të gjata, arriti të konstatonte se secila substancë e ka strukturën e vet tipike. P.sh. gishti i njeriut e ka strukturën krejt të ndryshme të dritës nga gjethi i ndonjë bime.

Metali tregon dritë fare të dobët, ndërsa organizmat e vdekur nuk rrezatojnë fare dritë.

Energjitë që qarkullojë nëpër trupin njerëzor, nëpërmjet qendrave përkatëse energjitike, mbajnë organizmin në harmoni me ambientin e jashtëm. Derisa në fizik, kjo energji vepron për kryerjen e një veprimi ose pune në botën e jashtme materiale, në psikologji kjo energji vepron për gjallërimin e aktivitetit psikik, kuptimeve mentale, përjetimeve emocionale etj.

Bioenergjia përdoret për shërimin e sëmundjeve ose lehtësimin e dhembjeve tek të sëmurit, me anë të furnizimit natyror me energji, pa ndihmën e medikamenteve dhe aparateve, por duke transferuar energjinë tonë personale, me anë të duarve, mbi trupin e personit të sëmurë. Edhe G. Jungu në teorinë e tij të "vetëdijes kolektive…", thotë se njeriu është qenie psiko-energjetike dhe se shëndeti i tij varet nga ajo se si energjia kalon nëpër trupin e tij, madje edhe nga çfarë ai ndien, mendon, dëshiron etj.

Nëpërmjet këtyre supozohet se kalon e gjithë energjia universale nëpër trupin tonë dhe e mban atë në harmoni me natyrën. E në qoftë se ndonjë çrregullohet, atëherë pason edhe sëmundja, të cilën bioterapeutët me anë të duarve, respektivisht bioenergjisë, e shërojnë, duke ia rregulluar drejtimin e rrotullimit energjisë përgjatë gjithë organizmit.

Sa i përket bioenergjisë, sot në botë ekzistojnë tri teori: Njëra konsideron se është fjala për fushën e energjisë, e cila i është e njohur fizikës moderne. E dyta konsideron se është fjala për energji ende të panjohur. Ndërsa e treta mohon bioenergjinë, ekzistencën e saj dhe pohon se fjala është për sugjestione dhe hipnozë.

Pavarësisht se cila teori është më afër realitetit, pra mund të jetë e sakte, dhe për çfarë forme energjie është fjala, ajo sot me sukses po përdoret për shërim dhe po tregon rezultate tepër inkurajuese.

74.Truri ynë, misteri i të gjitha mistereve në Univers

Truri ynë është i aftë të marrë rreth 100 milion* bite *apo njësi informacionesh që vijnë prej shqisave të ndryshme. Rreth 100 miliardë qeliza nervore të quajtura neurone, si dhe lloje të tjera qelizash, zënë vend në trurin e njeriut, edhe pse ky organ përfaqëson vetëm 2% të peshës trupore.

Qelizat nervore, **neuronet**, nuk janë në kontakt të drejtperdrejtë me njëra-tjetrën. Janë të ndara nga hapësira më të vogla se 25 të miliontat e milimetrit, të quajtura ***sinapse***. Këto hapësira mbushen nga substanca kimike neurotransmetuese.

Këto sinjale kimike mblidhen në një skaj të neuronit nga një labirint me fije të holla, të quajtura **dendrite**. Pastaj sinjalet transmetohen në skajin tjetër të neuronit, nga një fiber nervore që quhet **akson**. Tek neuronet sinjalet janë elektrike, ndërsa tek sinapset janë kimike, duke na dhënë nëe natyrë elektrokimike të sinjaleve, ku çdo sinjal përmban një grumbull të madh informacionesh.

A mundet që këto informacione të arrihen që të transkriptohen nga kompjuterat tanë?

A mundet që në të ardhmen kompjutera të avancuar të lexojnë mendjen njerëzore?

A mundet që njeriu i së ardhmes të krijojë inteligjencën artificiale, pra trurin artificial?

Nuk dihet ekzaktësisht se çfarë ndryshimesh fiziologjike ndodhin në tru gjatë fazave të mësimit. Eksperimentet tregojnë që gjatë procesit të mësimit, çlirohen sasi të konsiderueshme të substancave kimike, që mbushin hapësirat midis neuroneve, që

do të thotë se truri ynë forcohet nga përdorimi dhe dobësohet nga mos përdorimi. Pra, truri funksionon ashtu si një motorr: nëse ai punon, është mirë, nëse lihet fikur, ai ndryshket.

Të gjitha këto fije nervore formojnë "telat" e trurit, ku në saj të tyre mund të memorizojë çdo ngarkesë informacionesh që mund t'i jepet tani, madje edhe një miliard herë më shumë! Karl Sagan thotë: "Truri është me të vërtetë një vend shumë i madh brenda një hapësire mjaftë të vogël…, sasia e informacioneve që do të mund të grumbullonte truri është sa e 20 milionë librave".

Por mënyra se si truri arrin të lindë mendime, të përpunojë apo të analizojë informacione të ndryshme, duke i veçuar ato, është një mister ende i pazgjidhur.

Alexis Carrel pohon se revolucioni më i madh shkencor në historinë e njerëzimit do të jetë kur njeriu të arrijë të zbulojë se si truri prodhon imagjinatën, mendimet, procesin e realizimit të ëndrrave, kompleksitetin e mendjes njerëzore, formësimin e shkronjave dhe të folurit, perceptimet për të shpikur e zbuluar ligjet natyrore, dukuritë natyrore enoratike dhe telepatike të sistemeve nervore të posaçëm…, të gjitha këto e shumë të tjera mbeten një mister.

Çfarë ndodh në brendësinë e trurit tonë kur ne mendojmë një veprim apo ide? Si mundet truri ynë të formesoje ide te reja, të cilat nuk i gjejmë diku të shkruara në botën tonë reale, por ama që gjenden në të? Si truri ynë e përcepton botën dhe si na e pasqyron?

Alex Carrel thotë: "Mbase do të vijë dita që njeriu do të mund të transformojë një njeri normal në njeriun "gjeni", ashtu siç bletët transformojnë nektarin e luleve në mjaltë".

Pikërisht atëherë njerëzimi do të përjetojë një brez të tërë shkenctarësh dhe evolucionin më të madh të zhvillimit teknologjik e të botëkuptimit ndryshe mbi jetën dhe Universin…!

75.Vetëm 10 % e trurit është i përdorshëm nga njerëzit: Kur të arrijnë 100 %, ja çfarë do të ndodhë…

A keni parë së fundmi një trailer për një film të ri të quajtur Lucy? Është e habitshme se si producentët e Hollivudit realizojnë disa prej këtyre filmave për të festuar "ata"
që adhurojnë. Krijesa që rezultoi u mbyt nga masa dhe nuk do ta njihnit edhe nëse njëri prej tyre do të qëndronte pranë jush në radhë për kafe.

Këta filma na tregojnë tani atë që Bibla përshkruan në detaje disa mijëra vjet më parë. Këto qenie e kanë origjinën nga ndonjë dimension tjetër jashtëtokësor.

Sipas të dhënave të lashta si "Pllakat smeralda të Thotit", njerëz me kokë zvarranikësh nga një dimension tjetër kanë ekzistuar që në fillim. Gjithashtu, Libri i Zanafillës përmend një gjarpër që "flet" dhe ai ka një "farë" që do të thotë riprodhim.

Besohet se Lucy është një përzierje e aftësive fizike dhe shpirtërore që zotërojnë këto krijesa zvarranike. Duhet të kujtojmë se në botën e lashtë kishte histori për qytetërimet zvarranike nën Tokë. Gjithashtu, kur Jezusi u kryqëzua, ai kaloi tre ditë në një rajon të nëndheshëm (sipas leksikut grek) të quajtur Tartarus. Këto qenie shpirtërore zvarranike mund të bashkohen me njerëzit, dhe kur ata bëjnë… besohet se nuk largohen para vdekjes.

Ka njerëz që besojnë se janë të martuar me disa prej këtyre qenieve dhe që pretendojnë se i kanë parë të ndryshojnë formë dhe të jenë të fortë sa pesë persona.

Duke parë trailerin për Lucy, mund të shihni shumë karakteristika të sferave shpirtërore dhe fizike, si dhe kuptimin më të thellë të gjërave. Scarlett Johansson luan Lucy, një vajzë që u rrëmbye dhe u përdor si korrier droge. Ajo zgjohet në një dhomë hoteli të shtrenjtë në Japoni dhe kupton se ka bërë një operacion në stomak. Ajo u informua se duhet t'i "dorzonte" pronarit paketën. Gjatë arrestimit ajo është shqetësuar fizikisht, pas së cilës "pakoja" i ka rrjedhur në gjak.

Këtu fillon kremtimi i reptileizmit, pasi vihet re lidhja me qeniet zvarranike. Gjëja e parë që ndodh gjatë transformimit është ndryshimi i syve të saj. Sytë e saj pësuan ndryshimet e mëposhtme:
- dielli i zi (eklips, mos harroni Saturni quhej dielli i zi)
- zvarranik i tipit I
- reptilian tipi II
- e verdha demonike
- mjegullnaja e syrit të macës

Gjithçka ndodh në sekonda. Më pas ajo u transformua dhe ADN-ja e saj ndryshoi. Është e çuditshme që ajo nuk kishte simptoma të shkaktuara nga barnat farmaceutike të kudogjendura si: goja e thatë, gjakderdhja e mishrave të dhëmbëve, skizofrenia, mendimet për vetëvrasje apo jashtëqitjet e përgjakshme. Është një zbukurim hollivudian i transformimit të ADN-së të shkaktuar nga droga, por besohet se farat e zvarranikëve nuk kanë probleme të tilla.

Lucy tani posedon aftësi dhe forcë mbinjerëzore njohëse, diçka midis Keanu Reeves në "Matrix" dhe Bradley Cooper në "Limitless". Më pas ajo joshi një nga robërit e saj duke përdorur "sharminë" e saj femërore. Në momentin tjetër, ajo e hedh me forcë si një bukë në dysheme dhe arrin të shpëtojë. Duhet të kujtojmë se edhe Jezusi theksoi rëndësinë e farave të zvarranikëve:

Mateu 10:6

"Ja, unë ju dërgoj si dele në mes të ujqërve; jini, pra, të urtë si gjarpërinjtë dhe të pafajshëm si pëllumbat".

Jezusi tha të jesh i mençur si gjarpërinjtë. Pse e tha këtë? A ishte ai i vetëdijshëm për krijesat e gjarpërinjve që ishin tepër të mençur? Pas ndryshimit të ADN-së, Lucy është vërtet më e mençur dhe sytë e saj janë si gjarpërinjtë.

Pas transformimit të saj gjarpri, ajo vret pa hezitim dhe pendim. Kështu bënin "zotat e gjarpërinjve" të lashtë kur sakrifikuan njerëz. Vret farat e gjarprit për ritual, ushqim, seks, mbijetesë. Qëllimi i filmit është t'i bëjë njerëzit të kuptojnë se sa të kufizuar janë sepse njerëzit janë… dhe sepse përdorin vetëm 10% të trurit.

Lucy fillon të përdorë 28% të trurit të saj dhe kjo do të thotë se ajo në mënyrë të pandërgjegjshme bëhet e ndërgjegjshme. A është kjo arsyeja pse fara e gjarprit refuzoi t'i bindej njeriut? A është kjo arsyeja pse ata na shikojnë si budallenj dhe çfarë ndodhi në të kaluarën që na bëri budallenj?

Lucy ishte në harmoni me të gjitha qeniet e gjalla, që do të thotë se ajo mund të ndjente gjithçka dhe të gjithë në nivelin e dridhjeve. Sa më shumë të shikoni trailerin, aq më shumë aftësi reptiliane vini re.

Lucy zhvillon (ose kështu duket në rimorkio) aftësinë për të ndryshuar formën. Ajo mund ta bëjë këtë me vullnetin e saj të lirë dhe ne e dëgjuam një herë kur flitej

për Satanin dhe njerëzit me kokë gjarpëri në Tabelat prej esmeraldi të Thotit. Morgan në fakt bën një deklaratë shumë të thellë: "E gjithë kjo njohuri. Ju mund të zhbllokoni sekretet që arrijnë përtej kufijve të Tokës. Nuk jam as i sigurt nëse njerëzimi është gati për këtë".

A tingëllon ky si një koncept i njohur? Tingëllon si Kopshti i Edenit ku "Pema e Jetës" u ndalua derisa gjarpri mashtroi racën njerëzore. Fara e gjarprit duhet të ketë "ngrënë" dijen e asaj peme. Morganit iu desh të thirrej në këtë motiv teologjik për shkak të spiritualizmit të fshehur në këtë festë të reptilianizmit. Ekziston një njohuri më e madhe për këtë univers më të madh në qiellin e tretë.

Ky qiell i tretë është më shumë nga sa mund të imagjinojmë. Nëse këto qenie jetojnë në qiellin e tretë, atëherë materia dhe energjia qarkullojnë atje më shpejt nga sa mund ta kuptojmë.

Isaia 55:9

"Meqenëse qiejt janë mbi tokë, rrugët e mia janë më të larta se rrugët tuaja dhe mendimet e mia janë më të larta se mendimet tuaja"

Lucy gjithashtu mund të jetë jashtë kohës dhe ta manipulojë atë. Kjo ndoshta nuk është aftësia e farës së gjarprit, sepse ata tashmë do të ishin kthyer në kohë dhe do të kishin vrarë Marinë ose diçka tjetër. Në çdo rast, duhet të ketë disa kontrolle në fushën e fantazmave për të parandaluar ngacmimin e kohës. Me shumë mundësi, ka engjëj që ruajnë rrjedhat e kohës që askush nuk mund t'i rezistojë.

Në përgjithësi, Lucy duket si një film interesant. Është gjithashtu freskuese për një grua të marrë rolin kryesor në një film aksion. Ky do të jetë si një film i sukseshëm i Hollivudit dhe do të ketë vazhdime. Pika kryesore e filmit do të jetë shikimi i Lucy-t të përparojë gradualisht nga 28% e kapacitetit të trurit të saj në 100%.

76.E fshehta e mendjes sonë

Pikërisht tash mund ta keni xixën e kuptimit. Nëse nuk jeni mendim, cili jeni atëherë? Ku është koha? A ka, pra, farë të kaluare? Farë të ardhmeje? Jo. Pra, pikërisht ky moment është përjetësi e tërë. I tërë procesi kohor është në të vërtetë vetëm një tash i gjatë, i gjatë, sakaq i tërë procesi është vetëm një këtu e madhe.

Nxënësi:

"***Osho, Re e Bardhë e mrekullueshme, pse ne jemi kaq të lumtur t'ju kemi pranë vetes – dhe pse ne jemi me ty?***"

Osho:

"Pse – pyetjet janë përherë të papërgjigje. Mendja jonë mendon se, kurdo që ne të pyesim pse, përgjigjja për këtë duhet të vijë. Kjo paraqet një nga mburravecësitë më karakteristike të mendjes. Asnjë ***pse*** nuk e ka gjetur ***sepse***-në e as që ka për ta gjetur ndonjëherë. Jeta ekziston – lidhur me këtë nuk ka pse.

Nëse pyetni dhe nëse jeni kokëfortë për këtë, ndoshta edhe mund të krijoni përgjigje – por ajo përgjigje ka për të qenë e krijuar për formë. Ajo në të vërtetë edhe nuk do të jetë përgjigje. Të pyeturit shpesh, në esencë, vetvetiu është skajshmërisht absurd.

Druri është – nuk mund të pyetni pse. Qielli ekziston – nuk mund të pyetni pse.

Jeta gufon, lumi rrjedh, retë udhëtojnë nëpër qiell; e çka ju duhet këtu pse-hi.

Mendja pyet pse, përgjigjet sepse. Është shumë kureshtare; dëshiron të dijë pse-hin e gjithkujt dhe të gjithçkahit. Por, kjo në të vërtetë, është sëmundja më e rëndë e

mendjes, dhe kjo sëmundje është diçka që nuk mund të kënaqet – shkaku se edhe po të përgjigjeni në njërin pse, pse-hi tjetër automatikisht ka për t'u lajmëruar. Secila përgjigjje vetëm sa krijon edhe më shumë pyetje. Kurse mendja nuk do të jetë e kënaqur gjithnjë derisa nuk iu jepet ndonjëfarë përgjigje supreme, por jo: të tillë nuk mund të ketë. Nën "përgjigjen supreme" nënkuptoj diçka pas së cilës më fare nuk mund të ketë pyetje serike. Por mundësia për këtë nuk ekziston. Çkado që të jetë përgjigjja, pse-ja megjithatë ka për të mbijetuar.

Kjo është tërësia e përpjekjeve absurde të të gjitha filozofive: pse është kjo botë? Filozofët pastaj janë ulur dhe kanë menduar e menduar dhe kanë krijuar teori turlifare: paj Zoti e ka krijuar – po: pse e ka krijuar? E pastaj edhe pak teori... dhe, në fund, përfundimisht: ç'është Zoti?

Prandaj, gjëja e parë të cilën duhet ta dini është kjo: duhet ta njihni vetë kualitetin e mendjes që pa ndalim pyet pse. Ashtu si gjethet lindin nga druri, po ashtu edhe pyetjet lindin nga mendja – e preni një gjeth, dhjetë të tjera rriten, d.m.th. përgjigjeni në një pse, edhe dhjetë të reja, deri atëherë pse-he të padukshme, do të rriten në sekondë. Dhe ju mund të mblidhni shumë përgjigje, por përgjigje të vërtetë nuk mund të ketë. E nëse përgjigje të tillë nuk ka, mendja vazhdon të pyesë, e palodhur në kërkimin e saj.

Dhe shkaku i kësaj; gjëja e parë që dua të ju them është: mos u bëni tepërkryeneç lidhur me pse-në.

Pse këmbëngulim gjithaq? Pse duam t'ia dimë shkakun? Pse dëshirojmë të depërtojmë në secilën gjë dhe të arrijmë gjer në esencën e saj? Pse? Sepse po ditët secilën pse, po gjetët përgjigje për çdo gjë, ju bëheni zotëruesi i çdo gjëje. Atëherë me gjërat e njohura mund të manipuloni. Por, atëherë gjërat nuk janë misterioze – nuk ka frikënderim, nuk ka mahnitje. Ju, përmes përgjigjes, kinse e keni mësuar atë – e me këtë e keni vrarë fshehtësinë.

Mendja është vrasës, kriminel – vrasësi i tëra fshehtësive. Me çkadoqoftë që është jo e gjallë, mendja ndihet mirë, por me të gjallën, me të freskëtën, pranë diçkahi që pëlcet nga jeta – mendja ndihet jokëndshëm, pasi që diçkahi të gjallë mendja nuk mund t'i bëhet zotërues i plotfuqishëm. Jeta është gjithnjë pasiguri për mendjen. Ardhmëria me gjëra të freskëta nuk mund të jetë e sigurt, meqë mendja juaj s'e di se ku ka për ta dërguar ajo gjë dhe kah ka për ta udhëhequr përgjithësisht. Sakaq, me gjënë e vdekur, krejt është e sigurt, krejt është e përcaktuar. Ju atëherë e keni mirë. Nuk brengoseni. Krejt është e qartë.

Të bëhet çdo gjë skajshmërisht e qartë, kjo është nevoja më e thellë e mendjes shkaku se mendja i frikësohet jetës. Mendja e krijon shkencën vetëm që ta shkatërrojë mundësinë për jetë. Mendja përpiqet të gjejë sqarime, e dikur kur marrëzia mendore ngopet me sqarimet, fshehtësia është zhdukur.

Ju pyetni, e kur ta merrni përgjigjen – mendja është siguruar. Por, çka keni arritur përmes kësaj? Nuk keni arritur kurrgjë; sakaq: për këtë diçka keni humbur – e keni humbur fshehtësinë (misterin).

Fshehtësia ju bën të pasigurt, sepse ajo është diçka më e madhe se ju, diçka me të cilën nuk mund të manipuloni, diçka që nuk mund ta shfrytëzoni si gjësend, diçka që ju tejkalon dhe ju zotëron, diçka para së cilës jeni të zhveshur dhe të dobët, diçka para së cilës thjesht zhdukeni.

Fshehtësia ju jep ndjenjën e vdekjes; prandaj për këtë aq shumë gjurmohet pas përgjigjeve – pse kjo? Pse ajo? Këtë gjithsesi mbajeni në mend.

Por, mos mendoni se unë po u iki pyetjeve tuaja. Vetëm po ju flas gjëra lidhur me mendjen – se për ç'arsye ajo përgjithësisht pyet. Nëse në ju ruhet ndijimi i fshehtësisë, unë do t'ju përgjigjem, sepse kësisoji përgjigjja nuk është e rrezikshme; përkundrazi, atëherë kjo sjell dobi. Atëherë çdo përgjigjje çon kah fshehtësia më e madhe, atëherë kualiteti i përgjithshëm i të pyeturit dhe të përgjigjurit rrënjësisht ndryshon. Atëherë ju pyetni, por jo që vetes t'i siguroni mbrojtjen në trajtë sqarimi, veçse për t'u fundosur më thellë në fshehtësinë. Atëherë kureshtja nuk është e natyrës mentale, veçse çdo gjë bëhet hulumtim – hulumtimi më i thellë i mundshëm i qenies.

A po e vëreni dallimin? Po qe se me këmbëngulje kërkoni përgjigjen edhe pas sqarimit, atëherë kjo është keq, dhe unë do të jem i fundit që do t'jua plotësoj këtë – sepse në këtë mënyrë edhe unë vetë do të bëhem armiku juaj, se gjërat rreth jush po i mbys me sqarime. Teologët madje edhe nga Zoti krijuan gjë të vdekur – së tepërmi e kanë sqaruar; për këtë arsye sot Zoti është i vdekur. Njerëzimi nuk e ka vrarë, por predikuesit. Aq shumë e kanë shpjeguar sa asnjë fshehtësi nuk ka mbeur.

E çka është atëherë Zoti nëse nuk ka asnjë thërrmijë fshehtësie në jetë? Nëse ai është vetëm teori për të cilën mund të diskutojmë, nëse ai tashi është vetëm doktrinë të cilën mund ta analizojmë, vetëm besim të cilin mund ta pranoni apo ta hidhni, atëherë ju jeni më të mëdhenj edhe se Zoti dhe... kështu Zoti në mendjen tuaj ka mbetur vetëm copë e mobilies së vjetër – gjë e vdekur.

Kurdo që t'ju flas, mbajeni mend këtë: Çfarëdo që t'ju them - ajo nuk guxon të jetë diçka që do ta përvetësoni në formë sqarimi, ajo nuk guxon të jetë si hulumtim juaji, veçse e kundërta – fjalët e mia duhet të jenë cytje që edhe më thellë të hyni në fshehtësi, që me entuziazëm më të fortë të niseni në kërkim.

Përgjigjet e mia kanë për të zgjuar në ju pyetje shumë më të thella dhe në një moment keni për të ardhur gjer tek pika kur të gjitha pyetjet serike kanë për t'u ndalur. Dhe kjo nuk do të ndodhë shkaku se do t'i dini të gjitha, sepse në instancën e fundit secila përgjigje është e kotë, pa vlerë. Atëherë fshehtësia ka për të qenë totale. Atëherë ajo ka për të qenë gjithkund – në ju, rreth jush. Atëherë keni për t'u larë në të. Keni për t'u bërë vetë qenia e fshehtësisë së madhe. Dhe vetëm tani dyert kanë për t'u hapur.

Tashi më në fund mund të përgjigjem se përse jam me ju.

Së pari: unë nuk jam me ju për herë të parë – kemi qenë së bashku edhe më herët. Jeta është tejet e lidhur në thellësi. Ajo është si lumi, si tërësia. Ne e ndajmë në të kaluarën, në të tashmen dhe në të ardhmen, por kjo ndarje ekziston vetëm sepse është e dobishme për ne. Jeta vetvetiu nuk është e ndarë. Rrjedha e jetës është njëkohore.

Gangu i cili është në burim, Gangu i cili vërshon nëpër Himalaje dhe Gangu i cili derdhet në oqean – është vetëm një lumë. Kjo është njëkohësi. Burimi dhe gryka, fillimi dhe fundi, këto nuk janë dy gjëra të ndara – këto janë një rrjedhë e pandërprerë. Kjo s'është as e kaluara as e ardhmja. Kjo është ***tash***-mëria e përjetshme. Kuptojeni këtë sa më thellësisht që të jetë e mundur.

Keni qenë me mua. Edhe tash jeni. Kjo nuk është çështje e së kaluarës. Nëse mund të jeni të qetë, nëse mund ta lini mendjen anash, nëse mund të jeni re e bardhë së paku për një çast, pa mendime, vetëm me qenë, të gjitha keni për t'i ndier qartë.

Keni qenë me mua, edhe tash jeni, me mua edhe keni për të qenë. Ekzistenca jonë e përbashkët nuk është çështje kohe.

Njëri njëherë e ka pyetur Jezuin: "Po flet për Avramin – që kur e njeh ti?" – meqë ka ekzistuar jazi prej më shumë se një mijë vjetësh në mes tyre. Thuhet se Jezui në atë rast ka dhënë përgjigjen e vet sigurisht më misterioze. Ka thënë: "Unë isha para Avramit... Unë isha para Avramit... Koha është zhdukur."

Jeta është ***tashmëri*** e përjetshme. Kemi qenë këtu edhe tash edhe gjithmonë, gjithmonë e jetë. Forma të tjera, pamje të tjera, natyrisht; situata tjetërfare – por, kemi qenë këtu edhe tash edhe gjithnjë edhe gjithmonë.

Individët janë trillim. Jeta është e pandarë. Ne nuk jemi ujdhesë, por kontinent. Kjo njëherë duhet të ndihet. Dhe njëherë kur ta ndieni, koha zhduket, hapësira bëhet e parëndësishme. Përnjëherësh keni dalur edhe jashtë kohës edhe jashtë hapësirës. Atëherë vetëm jeni – thjesht ekzistoni.

Dikush e ka pyetur Budën: ***"Kush je ti?"*** Dhe Buda është përgjigjur: ***"Unë nuk i takoj asnjë klase. Unë vetëm jam, por s'i takoj asnjë klase."***

Pikërisht tash mund ta keni xixën e kuptimit. Nëse nuk jeni mendim, cili jeni atëherë? Ku është koha? A ka, pra, farë të kaluare? Farë të ardhmeje? Jo. Pra, pikërisht ky moment është përjetësi e tërë. I tërë procesi kohor është në të vërtetë vetëm një ***tash*** i gjatë, i gjatë, sakaq i tërë procesi është vetëm një ***këtu*** e madhe.

Prandaj, kur pyetni se përse jam këtu, apo përse jeni këtu, kjo është vetëm shkaku se tjetërkund nuk mund të jemi. Nuk mund të jem kurrkund gjetiu. Nuk mund të jeni kurrkund gjetiu. Për këtë jemi së bashku.

Ndoshta ju mu tashi këtë nuk mund ta shihni. Këtë lidhshmëri nuk e keni mjaft të qartë, shkaku se e pavetëdijshmja juaj nuk është mjaft e pastër, shkaku se nuk e njihni veten në plotninë tuaj. Një të dhjetën e vetëdijes suaj personale e njihni, pjesa tjetër prej nëntë të dhjetave është e fshehur në errësirë të plotë.

Ju jeni si mali që vetëm pak rrahishte keni të çelur. Krejt pak drunj keni prerë dhe tashi në atë çeltinë jetoni. Por, aty, pranë jush, menjëherë pas çeltinës, fillon pylli i pashkelur, xhungla. Ju s'e dini ku është kufiri. Aq shumë u frikësoheni errësirës dhe egërsirave nga xhunla sa gati asnjëherë nuk e lëshoni çeltinën tuaj të kultivuar. Por, mos harroni se edhe rrahishta juaj e vogël është vetëm një pjesëz e xhunglës së madhe – ju e njihni vetëm një pjesë të vetes.

Unë ju shoh si errësirë të plotë, si pyll të pashkelur. Dhe kurdo që shoh një individ në totalitetin e tij, në atë përceptim të gjithë individët tjerë janë të gërshetuar, shkaku se ajo xhungël e madhe nuk është e parcelizuar. Në atë errësirë të plotë kufijtë humbasin njëri në tjetrin dhe të gjitha bëhen një.

Ju jeni këtu. Nëse orientohem së tepërmi në një individ posaçërisht, unë me këtë e fokusoj veten. Por, madje edhe atëherë, madje edhe i fokusuar, unë pandërprerë ndiej kufijtë tuaj sesi përzihen më kufijtë e tjerë. Për arsye të caktuara, rrallë ndonjëherë, unë ju marr si diçka të individualizuar, por në realitet jo. Kur nuk jam i fokusuar, unë vetëm shikoj dhe atëherë ju fare nuk jeni – vetëm shikimi i zbrazët. Atëherë – nuk jeni më, nuk ekzistoni. Kufizimet tuaja përzihen me të huajat. Dhe kjo nuk është kështu vetëm me gjininë njerëzore – edhe me drunjtë, edhe me

gurët edhe me qiejt... me gjithçka dhe me gjithkë pikëtakoheni. Kufijtë janë një trillim i madh i mendjes; pra, veçoria e individit po ashtu është e trilluar.

Unë jam këtu shkaku se askund tjetër nuk mund të jem. Jeta kështu ka ndodhur. Ju jeni këtu shkaku se askund tjetër nuk mund të jeni. Dhe përsëri – jeta kështu ju ka ndodhur.

Por, kjo është vështirë të pranohet. Pse? Shkaku se atëherë me kurrgjë nuk mund të manipuloni, shkaku se atëherë jeta është diçka mbi ju.

Po qe se unë ju them se ju jeni këtu shkaku se jeni hulumtues të mëdhenj për të vërtetën, ju keni për t'u ndier këndshëm. Nëse jeni këtu shkaku se jeni hulumtues jashtëserikë, egoja juaj do të mbushet me lumturi. Atëherë, nëse mund të zgjedhni, mund të shkoni. Në atë rast jeni zgjedhës dhe atëherë ndieni se jeta nuk ju kontrollon ju, por se ju e kontrolloni atë.

Por, unë nuk them se është kështu. Unë vetëm përsëris se ju jeni këtu shkaku se kështu jeta ka ndodhur. Ju nuk keni mundur të zgjidhni. Kjo nuk është zgjedhja juaj. Nëse mbeteni këtu, përsëri nuk është zgjedhja juaj. Zgjedhja është e pamundur. Dhe bëhet e mundur vetëm nëse keni ego.

Kurdo që nuk e ushqeni egon, kurdo që ajo e ka pakëndshëm, kurdo që e ka papërshtatshëm, kjo ndihet. Prandaj po ju them se ekzistojnë dy rrugë: njëra është majmëria e egos, tjetra – hedhja e egos. Por, mbajeni në mend, rruga e parë është e përkohshme, kalimtare. Sa më tepër ta ushqeni, aq më tepër kjo lyp dhe kërkon, e tërë kësaj nuk i shihet kund fundi.

Dhe mu për këtë, ju them, se jeta kështu ka ndodhur – unë jam me ju, ju jeni me mua. Shumë herë kjo na ka ndodhur dhe shumë herë njësoj ka për të na ndodhur.

Nëse mund ta kuptoni këtë, shumë nga kjo do t'ju bëhet e mundshme; do të jeni më të hapur, më receptivë. Nuk keni për t'u frikësuar. Atëherë jeta butësisht ka për të kaluar nëpër ju. Atëherë jeta ka për t'u bërë puhi, kurse ju keni për të qenë dhomë e zbrazët: Jeta vjen dhe shkon... kurse ju lejoni çdo gjë. Lejimi është fshehtësi, e fshehta e të gjitha fshehtësive. Dhe mu shkaku i kësaj theksoj, insistoj, se ju nuk jeni këtu shkaku se ju këtë e keni zgjedhur. As unë nuk jam këtu shkaku se unë këtë e kam dëshiruar. Me sa shoh, zgjedhje nuk ka, sepse unë nuk jam. Ndoshta ju jeni në iluzionin se po zgjidhni, por kjo nuk është fakt.

Por, unë nuk jam këtu për ta ushqyer egon tuaj, por për ta shkatërruar atë. Kjo është përpjekja ime totale: si t'ju asgjësoj – shkaku se jeni të pakufishëm vetëm kur kufijtë t'i keni të thyer. Kjo mund të ndodh mu në këtë moment. Aty s'ka kufij, ai është vetëm kërcim juaji.

Shumë njerëz vijnë tek unë me pyetjen: "A kemi qenë me ty edhe më herët?" nëse unë them po, si jo, krejt është në rregull. Nëse unë them jo, nuk keni qenë, egoja juaj ndihet e hedhur, zemërthyer. Pse? Thjesht shkaku se njerëzit jetojnë në botëra të imagjinuara. Se me mua jeni – kjo nuk është shumë e rëndësishme. Keni qenë me mua edhe në jetërat e kaluara – o kjo duket shumë e rëndësishme! Ju e lëshoni këtë çast kur për të parën herë, ndoshta, vërtet mund të jeni me mua – sepse të jesh me mua, kjo nuk është fenomen fizik. Mund të rrini pranë meje e që fare të mos jeni me mua. Mund të vareni për mua me vite e që të mos jeni me mua as një pjesë të sekondës. Pse? Sepse të jesh me mua do të thotë thjesht se nuk jeni më.

Unë s'jam, dhe nëse edhe ju s'jeni vetëm për një çast, ka për të ndodhur takimi – dy zbrazësitë kanë për t'u takuar. Mbajeni në mend, vetëm dy zbrazësi mund të

takohen – asnjë mundësi tjetër nuk ekziston. Kurdo që të keni takim, ato janë në të vërtetë vetëm dy zbrazëti që shkrihen në njëra-tjetrën.

Egon e keni të rëndë – është tejet substanciale për t'u tretur. Prandaj, me të mund të rriheni, të kacafyteni, por jo edhe të takoheni. Ju mund të mendoni se ndeshja e dy egove është njëfarë takimi. Po edhe është, është njëfarë takimi. Ju jeni së bashku, por jo deri në fund. Keni për t'u takuar, por jo deri në fund. Prekeni, por prekja juaj nuk depërton. Zbrazëtia juaj e brendshme mbetet truall i virgjër – për egon ai është i paprekshëm.

Por, kur mungon egoja, kur nuk e ndieni edhe aq shumë Unin tuaj, kur fare nuk mendoni për veten, kur mungon ***unë jam***-i... kjo është ajo që Buda e quan **anatta** – jo ***unë jam***-i. Buda është kuptuar plotësisht gabim.

Në Indi gjithmonë është folur për Atman-in, unin suprem. Secili është në gjurmim të vetvetes – si të bëhem një me unin suprem. E atëherë, përnjëherësh, vjen Buda dhe flet në kupë të qiellit: "Nuk ka unë të cilin duhet arriur; më mirë bëhuni jo-unë." Mësimi i tij thjesht nuk ka mundur të përvetësohet. Mund të thuhet lirisht se ka qenë i përjashtuar nga vendi. Kurrkund nuk ka qenë i pranuar. Kudo që ka shkuar me mësimet e tij, mirëseardhje nuk ka pasur, sepse aq shumë i ka lënduar të ashtuquajturit gjurmues religjiozë, saqë ata fare nuk kanë mundur ta durojnë. Ai edhe për vetveten thoshte se nuk është.

Kur të jeni të zbrazët, kur vetëm zbrazëtia ekziston, takimi ndodh. Secili që është i aftë dhe i gatshëm të jetë i zbrazët, mund të takohet. Kurse kjo është mënyra e vetme për t'u bërë një me Ekzistencën. Mund ta quani këtë dashuri, lutje, meditim apo si të doni.

Jeni me mua sepse jeta kështu ju ka ndodhur. Edhe mua jeta ngjashëm më ka ndodhur, prandaj edhe unë jam me ju.

Kurse kjo mundësi që të jeni me mua mund të shfrytëzohet, mund të mbetet e pashfrytëzuar, e mund të jetë edhe e huqur, e humbur. Nëse e humbni, kjo s'ka për të ndodhur për herë të parë. Shumëherë keni qenë me mua – por kurrë bash – plotësisht – me mua. Shumëherë keni qenë me Budëm, me Mahavirin, me Jezuin, me Mojsiun, me Lao Cenë, siç jeni tash me mua. Edhe Buda edhe Lao Ce janë zbrazësi dhe si të tillë nuk mund të jenë të definuar në mënyrë të veçantë. Kualiteti nuk ndërron nga zbrzësia në zbrzësi. Ndoshta keni qenë me Lao Cenë, por unë them se megjithatë keni qenë me mua, sepse aty nuk ka dhe ndonjë dallim të veçantë. Lao Ce është njëra zbrazësi. Dy zbrazësi janë plotësisht të njëta – nuk mund t'ua gjeni dallimin. E megjithatë, ju e huqni. E keni huqur mundësinë e takimit shumëherë dhe mbajeni në mend – kjo përsëri mund të ju ndodhë.

Ju jeni bash të urtë, të kthjellët, gjithmonë diçka kalkuloni. Madje edhe nëse huqni, ju keni për të huqur në mënyrë shumë të zgjuar. Ju keni për ta racionalizuar të tërën. Do të thoni se keni huqur shkaku se nuk kishte kurrgjë për t'u arritur, qe pse. Apo keni për të gjetur argumente që të huqni, por që huqja juaj të mbetet e fshehtë.

Po qe se bëheni thellësisht të zgjuar në raport me faktin se mundësia e huqjes është gjithnjë e pranishme – befasisht takimi bëhet i mundshëm. Dhe unë them befasisht – përnjëherësh nuk ka arsye që çkadoqoftë të shtyhet.

Kurse është shumë me rëndësi se jeta ka ndodhur mu në këtë mënyrë. Miliona të tjerëve iu ka ndodhur në ndonjë mënyrë krejt tjetër. Ju jeni të lumtur për arsye se

jeni këtu, por mos krijoni nga lumturia juaj ushqim për ego, se egoja me atë ushqehet dhe bëhet më e fuqishme, keni për ta huqur edhe atë që jeni lumturuar. Ju jeni të lumtur, por ajo lumturi është vetëm një mundësi e hapur. Ju mund të rriteni nëpërmjet saj, po prej tërë asaj edhe mund të bini. Por kjo ndodh rrallë – rrallë për shumë arsye.

E para: është tepër vështirë të jesh i tërhequr nga personi që është i zbrazët – shumë vështirë, shkaku se zbrazëtia nuk është ndonjë magnet i veçantë. Ju jeni të tërhequr kryesisht kah ai person i cili diçka ka arritur. Pse jemi të tërhequr nga personi i cili diçka ka arritur? Shkaku se edhe vetë kemi dëshira. Ne po ashtu i dëshirojmë arritjet.

Tërhiqemi pas politikanin të fuqishëm vetëm shkaku se edhe ne këtë e dëshirojmë. Kushdo që të jetë – ai bëhet idhull, hero. Tërhiqemi pas njeriut që është pafundësisht i pasur vetëm nga shkau se ne vetë jemi të varfër, shkaku se ashtu tmerrësisht e dëshirojmë pasurinë. Çfarëdo të jenë – ata – bëhen ideal. E pse dikush do të tërhiqej pas njeriut i cili nuk posedon asgjë?

Kjo është fat, vërtet mundësi e rrallë. Nganjëherë jeta zhvillohet në atë mënyrë që megjithatë të tërhiqemi pas personit që asgjë nuk ka, personit që është i zbrazët. Kurrgjë me këtë nuk do të fitojmë; anasjelltas, me të çdo gjë do të humbet.

Kjo është hazard i pastër. Pra, ju jeni hazarderë – prandaj jeni këtu.

Dhe gjithnjë derisa nuk keni për të rrezikuar plotësisht – keni për të humbur. Hazardi nuk guxon të jetë parcial – pjesa nuk do të jetë e pranuar. Kjo është rregull e kësaj loje. Prandaj, mos luani kujdesshëm, të rezervuar. Investoni në lojë krejt çka keni. Krejt kjo është e rrezikshme dhe guximtare. Për këtë unë edhe them se është rast i rrallë të jesh i tërhequr pas Budës apo Jezuit. Vetëm një pakicë tërhiqen pas tyre.

Ju e dini se Jezui ka pasur dymbëdhjetë nxënës. Dhe të gjithë këta kanë qenë njerëz skajshmërisht të thjeshtë: peshkatarë, zdrukthtarë, barinj – në asnjë kuptim nuk kanë qenë të jashtëzakonshëm... thjesht kanë qenë njerëz të zakonshëm. Por pse pikërisht njerëzit e zakonshëm kanë qenë të tërhequr pas Jezuit apo Budës? Të jesh i zakonshëm është kualitet shumë i pazakonshëm, meqë ata që nuk janë të zakonshëm në ndonjë ego të tyre – për rropulli kanë: pasurinë, fuqinë, statusin. Bariu, peshkatari dhe zdrukthtari – të parëndësishëm, njerëz absolutisht të thjeshtë që nuk janë të interesuar për kurrfarë arritjesh – vetëm ata kanë qenë të tërhequr pas Jezuit.

Të jesh i zakonshëm është gjë e rrallë; të jesh absolutisht i zakonshëm vërtet është gjë e pazakosnhme. Mjeshtrit e zenit pandalim e përsërisnin: "Bëhu së pari i thjeshtë, e tek pastaj, përmes kësaj, i jashtëzakonshëm." Përse e thonë këtë? Shkaku se çdo qenie e zakonshme provon të jetë e pazakonshme, e kjo është gjë kaq e zakonshme. Lirisht jini të thjeshtë. Nëse jeni të tillë, kjo vetëm do të thotë se nuk vraponi pas kurrfarë të arriturash, nuk synoni ndonjë qëllim, se vetëm jetoni nga një çast në tjetrin, duke pluskuar, duke lundruar.

Qenia juaj është rrallë këtu edhe për arsye të tjera, shkaku se mendja njerëzore pandalim i frikësohet vdekjes. Ajo kapet pas jetës, lakmia për jetë ndodhet në të. Madje edhe nëse jeton mjerueshëm, megjithatë ngjitet pas jetës... dhe atë jo shkaku i jetës, por shkaku i frikës nga vdekja. E kur njeriu veçse ka ardhur tek unë, ai ka ardhur vërtet për të vdekur, ka ardhur për t'u zhdukur.

Për njeriun e tillë unë do të jem pafundësi, ambis pa fund në të cilin do të bie e do të bie dhe do të arrijë diku...! Nëse vetëm më shikoni, keni për të ndier marramendjen. Po soditët në sytë e mi, do të shihni pafundësinë në ta, dhe atëherë frika ka për t'ju prerë, dhe ka për të filluar rënia, rënie, rënie...

Paramendojeni vetëm një gjeth që bie në pafundësi – kurse ambisi është i pafund dhe gjethi s'ka ku të arrijë; ai vetëm mund të zhduket – bie, bie, bie dhe zhduket...

Udhëtimi shpirtëror fillon por kurrë nuk përfundon. Vini tek unë, bini në mua, zhdukeni dhe nuk arrini kurrgjë. Por, pikërisht ajo zhdukje është ngazëllimi. Nuk ekziston ngazëllim më i madh se ai – ngazëllimi i zhdukjes së plotë! Mu sikur vesa zhduket në diellin e mëngjesit apo sikur nata zhduket para shkëlqimit të flakës – në të njëjtën mënyrë, edhe ju keni për t'u zhdukur.

Rast i rrallë është të kërkosh vetëvrasje: se kjo është vetëvrasje – vërtet vetëvrasje! Gjithkund mund ta mbytni trupin, por gjithkund nuk mund ta mbytni ***unë jam***-in. Ju këtu përgatiteni për vetëvrasjen përfundimtare – për vrasjen e unit tuaj.

Por, mos krijoni prej gjithë këtyre gjërave sqarime, ato nuk janë këto. Unë jam gjithmonë ***jo-i-sqarueshëm***.

Po qe se e tërë kjo ju bën gjithnjë e më tepër misterioz, po qe se e tërë kjo ju bën të pasigurt – sa më shumë, aq më mirë. Po qe se mendja juaj hyn gjithnjë e më thellë në mjegull në të cilën nuk dini se çka është çka, ky është kushti më i mirë.

77.Njeriu është një qenie e kristaltë

Ne nuk jemi të vetëdijshëm për disa gjëra në jetë, ndoshta në të kaluarën jemi të detyruar t'i harrojmë ato. Megjithatë, ato gjëra që janë të rëndësishme për ne e gjejnë rrugën e tyre përmes nënndërgjegjes sonë, përmes ëndrrave tona drejt ndërgjegjes sonë. Në rast se nuk e keni kuptuar këtë deri tani, sot do të shpjegojmë pse jemi qenie kristal.

"Kristalet formohen thellë në koren e Tokës, zakonisht aty ku ka aktivitet vullkanik dhe tërmete. Procesi kërkon nxehtësi dhe presion të madh dhe gjithmonë duhet "mikrobi" i kristalit për të filluar procesin.

Ky mikrob formohet kur një atom silikoni nën presion dhe temperaturë të lartë kombinohet me dy atome oksigjeni në të njëjtën hapësirë. Atomet kombinohen për të formuar një molekulë të dioksidit të silikonit, substanca që përbën një" kristal kuarci "- Chris Morton dhe Carrie Lewis Thomas,"Sekreti i Kafkës së Kristalit".

Kuarci është një nga mineralet më të bollshme. Rreth 12% e kores së Tokës përbëhet nga kuarci. Trupi i njeriut gjithashtu përbëhet nga të njëjtat përbërës si Toka, dmth. të oksigjenit, ujit dhe silikonit.

Molekulat e silikonit u japin forcë dhe stabilitet indeve, thonjve, kockave, enëve të gjakut, nyjeve dhe ligamenteve. Siliconi është i rëndësishëm për formimin e kockave. Gjendet edhe në fibrat bimore dhe ndoshta është i rëndësishëm për strukturën e tyre. Ky mineral mund të formojë molekula të gjata, duke krijuar komplekse të forta. Ai përfaqëson rreth 0.05% të peshës totale të trupit tonë.

Silica, një formë e silikonit, gjithashtu ndihmon trupin të detoksifikohet nga metalet e rënda të rrezikshme si alumini. Toksiciteti i aluminit shpesh shoqërohet me

sëmundjen e Alzheimerit.

Përveç rëndësisë së silikonit për trupin e njeriut dhe përbërjen e tokës, ekziston edhe diçka që quhet Silicon Valley. Kjo zonë është quajtur kështu për shkak të sasive më të mëdha të silikonit të përdorur për pajisjet elektronike. Silici është një gjysmëpërçues që arrin të kontrollojë me lehtësi sinjalet elektrike.

Përveç silikonit, dy gjysmëpërçues të rëndësishëm janë karboni dhe germaniumi. Çipat e gjermaniumit janë përdorur që nga fillimi i epokës së kompjuterit. Sidoqoftë, silikoni mund të përballojë temperatura shumë më të larta se germaniumi.

Duke folur për sinjalet elektrike, mos harroni se truri i njeriut funksionon si një gjysmëpërçues i impulseve elektrike, por gjithashtu ruan kujtesën në të njëjtën mënyrë si çipat e silikonit.

Për më tepër, nëse një shtresë e hollë kristali pritet dhe ekspozohet ndaj rrymës alternative, kristali mund të lëkundet, sepse frekuenca e rrymës alternative korrespondon me frekuencën e saj natyrore.

Kjo është e ngjashme me funksionin biologjik të qelizave të trurit ose aksoneve nervore. Kjo është pikërisht mënyra se si kristalet komunikojnë me qeniet njerëzore me anë të dridhjeve. Frank Dorland e quajti këtë fenomen një ”lidhje biokristale” midis kristalit natyror të kuarcit dhe mendjes njerëzore.

Qelizat kristal lëshojnë valë përmes sistemit nervor në qelizat e korteksit cerebral. Atje, ato deshifrohen dhe shndërrohen në sinjale kuptimplote që mund të njihen si imazhe, fjalë ose thjesht një ndjenjë e përvojës së njohur.

Truri nuk është e vetmja zonë që është e ngjashme me silikonin në kristalet e kuarcit, silikoni gjithashtu përbën membranat qelizore. Membrana qelizore përbëhet në mënyrë specifike nga uji dhe grimcat silikoni.

”Trupi, me rrjetin e tij kompleks elektrik dhe kimik të nervave dhe përmbajtjes së lartë të lagështisë, nuk është vetëm një burim energjie dhe transmetues, por edhe një sistem antenash i ndjeshëm i aftë për të marrë sinjale nga burime të shumta" - Chris Morton dhe Carrie Lewis Thomas, " Sekreti i Kafkës së Kristaltë”.

Për më tepër, silikoni është një nga elementët më të fortë dhe në të njëjtën kohë më fleksibël, ashtu si materiali bambu, i cili mund të përkulet me erën, por ruan integritetin e tij edhe nën presion të madh për shkak të fleksibilitetit të tij.

E njëjta gjë vlen edhe për arkitekturën, veçanërisht kur bëhet fjalë për piramidat në Egjipt.

U zbulua se edhe strukturat më të vogla guri përbëhen nga guri gëlqeror, me çimento që lidh gurin gëlqeror të përbërë ose nga dioksidi i silikonit (një përbërës i kuarcit) ose nga një mineral i pasur me silikate kalciumi dhe magnezi. Gurët kishin gjithashtu një përmbajtje të lartë uji, gjë që është e pazakontë për gëlqerorët e thatë, natyrorë, veçanërisht në pllajën e Gizës, ndërsa shtresat e çimentos ishin amorfe, dmth. atomet e tyre nuk u rreshtuan periodikisht. Shkëmbinjtë sedimentarë si gëlqerorët nuk janë pothuajse asnjëherë amorfë.

Piramidat në Giza janë bërë në të vërtetë nga forma gëlqerore e quajtur tokë diatomike. Njerëzit rekomandohen të marrin tokën diatomike në trup, sepse ajo ka përmbajtjen më të lartë të silikonit nga të gjitha substancat që mund të merren në trup.

Toka diatomike e përdorur për qëllime ushqimore përmban afërsisht 85% silic amorf. Studimet kanë treguar se vetëm një e treta e nevojave të sotme për silikon mund të përthithet përmes frutave dhe perimeve.

Toka diatomike largon metalet e rënda, parazitët, bakteret, viruset, kërpudhat dhe kolesterolin e papërdorur. Ajo ka një strukturë huall mjalti, e cila është shumë e ngjashme me strukturën e kuarcit dhe që mbledh entitete të huaja në trup. Asnjë baltë tjetër në planet nuk ka veti kaq pozitive për organizmin.

Megjithatë, ka një paralajmërim: Ekziston tokë diatomike e modifikuar kimikisht që përdoret për të pastruar pishinat dhe nuk është për përdorim njerëzor. Nëse dëshironi të filloni të konsumoni tokë diatomike, sigurohuni që ajo të jetë bërë posaçërisht për përdorim njerëzor. Sa i përket konsumit, merrni një lugë çaji të plotë në mëngjes ose në mbrëmje.

Ky është një mesazh për të gjithë ata që duan të arrijnë strukturën e kristaleve të kuarcit. Vetëm atëherë strukturat tona biologjike do të funksionojnë në një nivel optimal, siç ishte e mundur dikur, kur dieta jonë përmbante më shumë silikon. Rigjallëroni trupin tuaj kristal i cili është bërë nga i njëjti material si kuarci.

78.Meditimi – një vdekje e thellë, një qiell i hapur pa mure rretheqark

Bhagwan, si vepron në të vërtetë meditimi, dhe në ç'mënyrë është e lidhur me meditimin praktika e kundalinit? Si mund të arrihet një gjëndje e qëndrueshme medituese?

Meditimi është aventurë, një aventurë në të panjohurën… aventura më e madhe që mund të ndërmarrë mendja njerëzore. E me aventurë unë kuptoj faktin se nuk mund të edukohesh përmes saj. Para së gjithash, nuk mund të dish asgjë qysh më përpara. Nëse ti nuk di, nuk mund të dish. Gjithë ç'mund të thuhet, në analizë të fundit nuk do të thotë asgj; e vërteta mbetet e pathënë. Është thënë shumë… është thënë shumë në lidhje me asgjë. Gjithsesi nuk është shprehur as dhe një fjalë e vetme.

Nëse ti nuk e njeh, nuk mund ta njohësh. Por, në lidhje me këtë, diçka mund të tregohet. Por nuk do të jetë kurrë thelbi: nuk mund të jetë. Natyra e kësaj çështjeje është e atillë, sa është e pamundur. Nuk mund të thuash se ky është meditimi. Ajo që mund të thuhet është se meditimi nuk është ky, se meditimi nuk është ai. Ajo që mbetet është… e ajo që mbetet është e patreguar.

Për këtë ka shumë arsye. Meditimi është diçka më e madhe se mendja. Nuk është diçka që ndodh në mendje; është diçka që i ndodh mendjes. Përndryshe mendja do të qe e aftë ta përkufizonte, ta njihte, ta kuptonte. Kësisoj, nuk është diçka që ndodh në mendje, po përkundrazi diçka që i ndodh mendjes. Është njëlloj siç i ndodh vdekja jetës. Vdekja nuk ndodh kurrë në jetë; i ndodh jetës.

Meditimi është vdekje për mendjen, ashtu siç është vdekja për trupin, për jetën. Meditimi është një vdekje më e thellë… jo fizike, por psikike. E, sa më e thellë është vdekja, aq më e thellë është mundësia e rilindjes.

Kur ndodh vdekja fizike, ti rilindesh fizikisht. Përsa i përket brendësisë tënde, nuk do ndodhë asgjë, absolutisht asgjë. Ti do të mbetesh i njëjti… do të jetë e njëjta vijimësi, asgjë nuk do të jetë ndryshe. Por sa më e thellë të jetë vdekja, aq më e thellë është ringjallja. Nëse vdes psikologjikisht, nëse mendja vdes, atëherë rilindesh, por kjo rilindje nuk është si rilindja fizike. Kur trupi vdes, zëvendësohet; një trup i ri e

zëvendëson. Po kur vdekja është mendore, vdekje psikike, mendja nuk zëvendësohet. Vetëdija mbetet pa mendjen.

Meditimi është vetëdije pa mendje… një qiell i hapur pa mure rrethepërqark. Ne mund të shkatërrojmë muret e një shtëpie, por jo dhomën, sepse dhomë nuk do të thotë tjetër gjë veçse hapësirë. Pa muret, dhoma bëhet «hapësirë». Do të jetë ende e pranishme, nën qiell të hapur. Natyrisht, ti nuk do ta shohësh më si dhomë, sepse tashmë nuk mund ta përkufizosh… është bërë njësh me qiellin… por dhoma është ende, si më parë. Madje më shumë se më parë. Vetëm se muret nuk janë më. Nëse e përkufizon dhomën si mure, mund të thuash se tashmë dhoma nuk është më; por nëse e përkufizon dhomën si hapësirë, si një boshllëk midis muresh, atëherë dhoma do të vijojë të jetë edhe pa muret. Madje, do të jetë bërë më e madhe… e pafundme.

Kur mendja vdes – domethënë, kur muret e dhomës zhbëhen – boshllëku, hapësira brenda mureve mbetet, por bëhet shumë më e madhe. Kjo është vetëdija. Po bëj një dallim: boshllëkun e brendshëm po e quaj "vetëdije", ndërsa muret përreth "mendje". Ose mund të thuash kështu: mendja me m të vogël vdes. Mendja me M të madhe vijon të jetojë.

Atëherë nuk është mendja jote; nuk mund të jetë jotja. Nëse muret rretheqark dhomës hiqen, nuk mund të thuash që dhoma është imja. Dhoma do të jetë, por jo imja, sepse unë mund ta quaj «imja» vetëm atë që është brenda mureve, brenda kufinjve. Zbrazësia e thjeshtë nuk mund të jetë imja. Prandaj, kur mendja me m të vogël vdes dhe është e pranishme mendja me M të madhe, ti nuk je. Dhe nuk je zëvendësuar nga një mendje tjetër; nuk je zëvendësuar fare.

Meditimi është një vdekje e hollë, por e thellë. Është vdekja e vetes, e mendjes tënde, e egos tënde, e çdo gjëje që të përkufizon. Vetëm ajo që është brenda teje, ajo që s'është mendje, ajo që s'është ego, mbetet… dhe është vetëdije e pastër.

Kësisoj, para së gjithash, muret e mendjes, proceset mendore, nuk janë meditime. Janë pengesa për meditimin. Çfarë janë këto mure? Si vetëpërkufizohet mendja, si është bërë e kufizuar? Cilët janë kufinjtë për shkak të të cilëve mendja është ndarë nga Mendja, nga vetëdija?

Ka tri gjëra. **E para është kujtesa**. ***Pjesa më e madhe e mendjes është kujtesa. Dhe është një kujtesë shumë e gjatë; zë fill qysh nga jetët e pafundme që ti ke jetuar. Mendja grumbullon gjithçka, jo vetëm atë që kemi mbledhur në mënyrë të ndërgjegjshme. Kur fëmija është në prehërin e së ëmës, mendja fillon të mbledhë. Kur ti flë, mendja mbledh; edhe kur je në koma, krejtësisht pa vetëdije, mendja mbledh. Mendja vazhdon të mbledhë: asgjë nuk i shpëton. Mendja e pavetëdijshme është një Mur i Madh Kinez kujtimesh… shumë shumë i gjatë.***

Kjo kujtesë është jo vetëm një pjesë e trurit tënd, por një pjesë e çdo qelize të qenies tënde, të çdo qelize të trupit tënd. Në fillim janë njëzet e katër qeliza mashkulli dhe njëzet e katër qeliza femre ato që të kanë krijuar. Ato kanë patur një program të caktuar, një kujtesë të caktuar. Një ditë, qysh ditën e parë që ishe në mitrën e nënës, arritën të dinë deri dhe ç'lloj hunde do të kesh. Veza e re do të tregojë se çfarë sysh do të kesh, deri në ç'moshë do të jetosh, sa inteligjencë dhe sa ego do të kesh.

Qeliza, në dukje e thjeshtë, me të cilën ke filluar jetën, është e ndërlikuar po aq sa dhe ti. Ajo përmban të gjitha kujtesat e të gjitha racave; mbart në vete tërë mendjen kolektive. Mandej depërton në shpirtin tënd… egoja jote, mendja jote. Kësisoj trupi ka kujtimet e tij, ndërsa mendja ka kujtimet e saj. Ti je udhëkryq: një mendje me

shumë kujtime, dhe një trup me kujtimet e mbarë racës kolektive, me kujtimet e mbarë mendjes kolektive.

Kujtimet e trupit janë më të forta se të mendjes, prandaj ti je gjithmonë viktima e tyre. Sadoqë rropatesh të luftosh kundër tyre, kur vjen çasti, trupi fiton. Mendja jote s'është asgjë përballë tij, sepse trupi është pjesë e mendjes racore. Ja pse të gjitha religjionet ranë në grackë në çastin kur filluan të luftonin trupin. Nuk mund të luftosh kundër trupit. Nëse fillon të luftosh kundër tij, arrin vetëm të çosh dëm jetën tënde.

Nuk mund të luftosh kundër trupit, sepse trupi është e tërë raca… e jo vetëm raca, por e tërë historia e vetë ekzistencës. Çdo gjë vijon të jetojë në ty. Çdo gjë ka ekzistuar e vijon të jetojë në trupin tënd; uni yt mbart në vete çdo gjë. Ja se pse një fetus në barkun e së ëmës duhet t'i kalojë të gjitha stadet e qenies njerëzore nëpërmjet evolucionit. Nëntë muajt e kaluara në barkun e nënës janë një përmbledhje e shkurtër e tërë evolucionit. Një individ e fillon ekzistimin e tij duke qenë një amebë, qeliza e parë primitive. Fillon nga e njëjtën gjëndje prej së cilës duhet të fillojë edhe ameba në ujët e detit. Mitra amësore përmban të njëjtat kushte kimike me ato të ujit të detit… të njëjtat. Uji në mitër, mbrënda të cilit noton qeliza, ka të njëjtët përbërës si uji i detit, saktësisht të njëjtët.

Evolucioni fillon nga mitra amësore; por natyrisht është një evolucion në miniaturë. Gjithçka duhet të rifillojë, sepse qeliza ka një kujtesë. Nëse nuk përshkon sërishmi tërë procesin evolutiv, nuk mund të funksionojë si qelizë njerëzore e evoluar. Koha që kërkon ky proces është e shkurtër: amebës i është dashur të presë miliona vjet para se të mund të linte detin, por kjo qelizë, qeliza-vezë në mitrën amësore, e përshkon këtë fazë brënda vetëm një jave. Në këto shtatë ditë përmbushet i njëjti evoluim, në të njëjtat gjëndje evolutive… që përfshin miliona vite. Brënda nëntë ditëve të kaluara në mitrën amësore përfshihet i tërë evolucioni, e nëpërmjet këtij procesi qeliza ka një program të përcaktuar.

Kësisoj, në njëfarë kuptimi, trupi yt është i tërë evolucioni. Në një gjëndje shumë të ngjeshur, atomike, trupi ka kujtesën e tij, e ai që dëshiron të hyjë në meditim, duhet që më së pari të kuptojë kujtesën e trupit të vet, kujtesën fiziologjike.

Mos lufto kundër trupit. Nëse fillon të luftosh, hedh një hap të gabuar, e do të jesh gjithnjë e më tepër i pështjelluar. Bashkëpuno; nuk ka rrugë tjetër. Bëj që trupi yt të jetë plotësisht në rehatinë e vet; mos krijo kurrfarë tensioni midis teje e trupit. Lufta jote e vërtetë nuk është kundër trupit, as kundër kujtesës së trupit, por kundër kujtesës së egos… psikës sate, mendjes sate: dhe kjo është gjë tjetër, krejtësisht gjë tjetër.

Prandaj mos lufto kundër trupit. Kur ti lufton kundër trupit, nuk ke kurrë kohë për të luftuar kundër mendjes. Kur fillon të luftosh kundër trupit, do të vazhdosh në pafundësi; do të jetë vetëvrasje. Do të jetë shkatërruese. Do të hedhësh farën e humbjes tënde. Fakti se do të pësojmë humbje është i pashmangshëm. Një qelizë e vetme që lufton kundër tërë njerëzimit, lufton kundër tërë qenies si e tillë! Është e pamundur.

Kështu pra, mos i interpreto kujtimet e trupit si të ishin kujtimet e tua. Përshembull, uria është një kujtim i trupit tënd. Mund ta luftosh, por fitorja do të jetë shumë e vështirë, shume zorshme, thuajse e pamundur. E nëse fiton, fitorja ka për të qenë humbja jote e plotë. Nëse do të mposhtësh urinë tënde, ke hedhur një hap

vetëvrasës; brënda nëntëdhjetë ditësh do të jesh i vdekur. As trupi vetë nuk do të të tregojë më se ka ardhur çasti për t'u ushqyer. Kësisoj, është më mirë që ti të mos fitosh kurrë mbi trupin tënd. Përndryshe ka për të qenë vetëvrasje; nuk do të ketë më asnjë urë lidhëse midis teje dhe kujtimeve të trupit tënd. Kjo është e vetmja mënyrë për të fituar. Por në të vërtetë, ti nuk arrin të fitosh dot. Arrin veç të vrasësh veten.

Ka metoda përmes të cilave mund të prishet ura midis teje e trupit tënd. Ka shumë metoda të ***hatha yoga***-s, për të prishur urën. Trupi vazhdon të thërrasë "Uri! uri! uri!", por ti nuk e merr vesh kurrë; ura është prishur. Trupi vijon të kërkojë vëmendje, por ti nuk e di. Je bërë i pandjeshëm ndaj thirrjes së tij.

Mos praktiko asgjë që e bën të pandjeshëm trupin tënd apo ty. Meditimi është ndjeshmëri e plotë. Kur arrin të jesh meditativ, trupi yt bëhet aq i ndjeshëm, sa ti nuk mund ta konceptosh tani për tani. Ne nuk dëgjojmë kurrë saktësisht, nuk shohim kurrë saktësisht… vetëm njëfarë soji. Ti përshkon një kopësht. Duket sikur ti shikon, por në të vërtetë vetëm vështron, nuk shikon. Sytë janë bërë të pandjeshëm; ti ke luftuar me sy. Trupi është bërë i pandjeshëm; ke luftuar kundër trupit.

E tërë kultura tregohet armiqësore ndaj trupit… e tërë kultura, cilado që të jetë, qoftë lindore qoftë perëndimore, nuk bën kurrfarë dallimi. Në njëfarë kuptimi, kultura që ka evoluar në këtë planet është shëndetligë. Është armike e trupit. E, nëse ti vepron kundër trupit, atëherë në njëfarë kuptimi vepron kundër tërë universit. Është një univers në miniaturë. Marrëdhënia jote me universin, ura jote e komunikimit me universin, instrumenti yt për të mbërritur universin, është trupi yt. Trupi është një mister i madh.

Kësisoj, mos lufto kundër trupit. Bëj gjithmonë një dallim të qartë mes asaj që është kujtesë e trupit, e asaj që është kujtesë e mendjes. Uria është një kujtesë e trupit, por edhe mendja ka kujtimet e saj. Nuk janë ekzistenciale; vlera e tyre nuk qëndron në synimet e mbijetesës. Ky është dallimi themelor mes kujtimeve të trupit dhe kujtimeve të mendjes. Kujtimet e trupit kanë një vlerë që lidhet me qëllimet e mbijetesës. Nëse ti i mohon, nëse lufton kundër tyre, nuk mbijeton dot. Por kujtimet psikologjike, në të vërtetë, nuk kanë ndonjë vlerë që lidhet me mbijetesën. Janë vetëm një grumbullim, një mbeturinë… diçka që duhet vërvitur tutje, diçka që duhet flakur tej, prejse ti je i ngarkuar. Por këto kujtime të mendjes janë njëlloj të vjetër, të lashtë.

Kur ti zemërohesh, ka dy mundësi: mund të jetë ndonjë kujtim i trupit, mund të jetë ndonjë kujtim i mendjes. Është e domosdoshme të bëjmë njëfarë dallimi midis kujtimeve të trupit e kujtimeve të mendjes. Nëse zemërimi yt ka vlerë për mbijetesën, nëse pa të nuk mund të mbijetosh dot, atëherë kemi të bëjmë me një funksion të trupit. Por nëse pezmi yt nuk ka kurrfarë vlere për mbijetesën, atëherë është veç një zakon i mendjes, është veç një përsëritje mekanike e mendjes. Atëherë është një kujtim i mendjes. Je zemëruar aq shumë herë, sa tashmë është bërë diçka e kushtëzuar. Sa herë që dikush shtyp butonin, ti zemërohesh përsëri. Ji i vetëdijshëm për këtë!

Por nëse dikush nuk është inatosur kurrë mendërisht, nëse nuk inatoset për forcë zakoni… zemërimi i tij trupor do të ketë bukurinë e vet. Nuk do të jetë kurrë diçka e shëmtuar. Do të jetë veç një tregues që ky individ është gjallë, jo i vdekur. Sa më shumë që zemërohesh për forcë zakoni, aq më e vogël është aftësia jote për t'u zemëruar fizikisht. Atëherë zemërimi yt do jetë diçka e shëmtuar. Nuk të shton asgjë. Je vetëm shkak turbullimi për veten e për të tjerët.

Këtë mund ta nxëmë edhe përmes një rruge tjetër: për shembull, seksi. Seksi mund të jetë një kujtim i trupit. Atëherë ka një vlerë për mbijetesën. Por mund të jetë edhe thjesht mendor, trunor, për forcë zakoni. Atëherë nuk ka kurrfarë vlere për mbijetesën. Nëse seksi është veç një zakon, bëhet gjë e shëmtuar. Nuk do të mbartë në vete as dashuri e as bukuri. Nuk do të ketë muzikë, as kumbimet më të thella. Sa më shumë që seksi është trunor, aq më pak do të jetë i aftë trupi yt në të. Do të mendosh më shumë, por nuk do mund ta dish me saktësi se ç'është, cili është misteri i tij më i thellë. Mendja do të vazhdojë të mendojë për seksin, e trupi duhet t'i shkojë pas.

Sa herë që trupi i shkon pas mendjes, aty nuk ka jetë. Trupi hiqet poshtë si një peshë e vdekur. Në gjithçka – seks, lakmi apo çfarëdo gjëje tjetër – bëj përherë një dallim, sigurohu nëse ka apo nuk ka vlerë për mbijetesën. Nëse ka vlerë për mbijetesën, mos e lufto.

Nëse është veç një zakon mendor, bëhu i ndërgjegjshëm. Kujtesa e mendjes, kujtesa e të gjitha veprimeve tua të kaluara, është bërë diçka e kushtëzuar. Ti vijon të përsëritësh të shkuarën; sillesh si makinë. Ji i vetëdijshëm!

Do të befasohesh kur ta dish që, nëse nuk ka mendje në zemërimin tënd, nëse është veç një kundërveprim i plotë ndaj një gjëndjeje, një kundërveprim i tërë trupit, pa parakushtëzim mendor… atëherë nuk do të ketë fare pendim. Ke vepruar në mënyrë të plotë në gjendjen e dhënë, ashtu siç e kërkonte gjendja. Atëherë nuk duhet të ketë asnjë pendim. E kur nuk ka pendim, nuk do të ketë as grumbullim psikologjik. Nuk do të bëhet zakon për ty.

Ti nuk ke nevojë të grumbullosh asgjë. Përse vallë mendja ka nevojë të grumbullojë kujtime? Sepse nuk është e sigurtë që do mund të reagojë në mënyrë të plotë në një situatë të caktuar. Mendja përgatitet, kalon përmes shumë provave. Nëse ndodhet para një situate të dhënë, nuk është e sigurtë se ç'mund të bëjë. Duhet të dijë gjithë ç'është vepruar më parë në situata të këtilla. Duhet të kalojë në sitë dhe të shqyrtojë; duhet të hartojë një program të asaj që do t'i duhet të sendërtojë në një situatë të caktuar. Ja pse mendja grumbullon kujtime. Por, sa më shumë që grumbullon, aq më e vogël është aftësia e saj për të vepruar në mënyrë të plotë. E, sa më e vogël të jetë aftësia për të vepruar në mënyrë të plotë, aq më e nevojshme do të jetë mendja.

Kësisoj, vepro me trup, mos vepro me mendje. Duhet të të duket e çuditshme që ju thashë një gjë të këtillë… është diçka që nuk do ta prisje kurrë nga një religjioz. Gjithsesi, unë e them: vepro me trup! Atëherë, reagimi do të jetë i plotë, veprimi do të jetë i plotë. Mos lejo që mendja të ndërhyjë, e kështu nuk do të ketë kujtim. Nuk do të ketë grumbullim mendor; nuk do të ketë pendesë. Veprimi do të jetë kryer. Gjërat ishin kështu, gjendja ishte kështu… e ti ke vepruar në mënyrë të plotë, pa rezerva. Tashti nuk ka asgjë për të cilën duhet të pendohesh, e nuk ka njeri që duhet të pendohet. Ti ishte tërësisht në veprim. Është pjesa që nuk merr pjesë në veprim, ajo që do të pendohet më vonë.

Trupi mund të veprojë në mënyrë të plotë; mendja nuk mund të veprojë kurrë në mënyrë të plotë. Mendja është gjithnjë e ndarë; mendja vepron në dikotomi. Një pjesë e mendjes është e zemëruar; një pjesë është në të njëjtën kohë e penduar, ose po përgatitet të pendohet. Duhet patur parasysh kjo: sa herë që një pjesë e jotja lufton

kundër pjesës tjetër, ti vepron nëpërmjet mendjes e jo nëpërmjet trupit. Trupi është përherë i plotë. Nuk mund të veprojë ndarazi.

Trupi është një rrymë; nuk ka ndarje. Kur dashurohesh, është tërë trupi që dashurohet. Nuk mund të bësh dallim duke thënë se koka është e dashuruar ose që duart kanë filluar të dashurojnë. I tërë trupi është i përfshirë në këtë gjendje. Por mendja nuk mund të jetë kurrë e përfshirë plotësisht në diçka. Një pjesë e saj do të kritikojë përherë, do të gjykojë, do të dënojë, do të vlerësojë; një pjesë do të jetë përherë në të jashtmen, për të gjykuar e dënuar. Prandaj, kur ti sheh se një pjesë e mendjes sate është kundër asaj që je duke bërë, e di që je duke e bërë në mënyrë cerebrale, mendore.

Fillo t'i bësh gjërat me trup. Kur ha, ha me trup. Trupi e di mirë se kur duhet të ndalosh, por mendja nuk e di kurrë. Një pjesë e saj do të vazhdojë të hajë, ndërsa një pjesë tjetër do të vazhdjë të dënojë. Një pjesë do të vazhdojë të thotë «Ndalo!», ndërsa një pjesë tjetër do të vazhdojë të hajë. Trupi është i plotë: kësisoj pyet trupin. Mos e pyet mendjen nëse duhet të hash apo jo, nëse duhet të ndalosh apo jo. Trupi yt e di se ç'është e nevojshme. Ka grumbulluar dijen e shekujve të tërë. E di kur duhet të ndalojë.

Mos e pyet mendjen: pyete trupin. Besoji urtësisë së trupit. Trupi është më i ditur se ti. Ja pse shtazët jetojnë gjithmonë më me urtësi se sa ne. Jetojnë më urtësisht por, sigurisht, nuk mendojnë. Në çastin kur do fillonin të mendonin, do të ishin saktësisht si ne. Nuk mendojnë, por vijojnë të jetojnë urtësisht. Dhe kjo është mrekulli: që shtazët mund të jetojnë më urtësisht se ne. Duket absurde. Ato nuk dinë kurrgjë, por vijojnë të jetojnë më urtësisht.

E vetmja gjë në të cilën qenia njerëzore është bërë e efektshme, është të ndërhyrët me tërësi. Ti vazhdon të ndërhysh me tërë trupin. Mos ndërhy. Lërë trupin të veprojë: mos u përzie. Atëherë do të kesh një dallim të qartë mes asaj që është kujtesë mendore dhe asaj që është kujtesë trupore.

Kujtesa trupore është ndihmë për mbijetesën, kujtesa mendore është pengesë. Kjo kujtesë mendore duhet shkatërruar. Kur them shkatërruar, nuk dua të them se ti nuk do të mbash mend asgjë. Kur flas për «shkatërrim të kujtesës», e kam fjalën se nuk duhet të identifikohesh me kujtesën, nuk duhet të bëhesh njësh me të. Kujtesa nuk duhet të jetë autonome; nuk duhet ta përjetësojë vetveten.

Por ajo vazhdon ta përjetësojë vetveten. Ti rri ulur, ndërsa kujtesa jote punon; ti flë, ndërsa mendja punon; ti kryen detyrat e tua, ndërsa kujtesa punon. Kujtesa punon pajadá. Çfarë bën vallë?

Çfarë mund të bëjë kujtesa, vallë? Kujtesa mundet veç të dëshirojë atë që njeh, për të ardhmen. Nuk mund të bëjë kurrgjë tjetër. Mund të përjetësohet e të projektohet në të ardhmen. Çdo gjë që ka qenë më parë, duhet të jetë përsëri; ose, ndonjë gjë që ka qenë më parë, nuk duhet të jetë më. Kujtesa vazhdon të sajojë një model për të ardhmen, e nëse e lejon të sajojë një model për ty, ti nuk do mund të jesh kurrë i lirë. Do vijosh të funksionosh përherë simbas modelit të saj.

Modeli është muri që qarkon boshllëkun e vetëdijes. Përpara se ti të hedhësh një hap në të ardhmen, kujtesa ka hedhur tashmë shumë hapa. Tashti udha nuk është një udhë e hapur; është shndërruar në burgim. Kujtesa e tkurr gjithnjë udhën tënde, ndërsa ti lejon të mashtrohesh prej saj ngaqë mendon se ajo është duke të ndihmuar

të jetosh një të ardhme më të mirë. Në të vërtetë nuk është duke të ndihmuar fare. Është duke ndihmuar veç që ta bëjë të ardhmen tënde njëlloj si të shkuarën.

Kujtesa nuk mund të projektojë atë që nuk e ka njohur. Mund të projektojë vetëm të njohurën; e do ta projektojë. Mos bjerë në grackë. Mos lejo që mendja të projektojë për të ardhmen, as dhe për një hop. Natyrisht, do të lipset shumë kohë që ti të mund të çlirohesh nga ky zakon i vdekur, por fillimi i të qënit i vetëdijshëm është meditim. E kur je i ndërgjegjshëm – tërësisht i ndërgjegjshëm dhe syçelët – kujtesa nuk mund ta thurrë dot të ardhmen tënde.

Kujtesa mund ta thurrë të ardhmen tënde vetëm kur ti je në ëndërr. Ëndërrimi është një gjendje themelore që mendja të punojë. Ja pse, kur jemi në gjumë, ëndrrat që krijohen janë aq reale, më reale se realiteti. Kur je duke ndenjur i qetë në poltronë, nis të ëndërrosh syhapur, fillojnë fantazimet. Sa herë që je paksa i përgjumur, kujtesa nis të punojë, nis të projektojë. Ji syçelët, i vetëdijshëm, dhe kujtesa do të reshtë së projektuari në të ardhme.

Syçelësia – një syçelësi më e madhe, e brendshme dhe e jashtme – është fillimi i meditimit. Kjo syçelësi mund të krijohet në shumë mënyra. Duke të thënë të jesh syçelët, unë e di se nuk do të bëhesh syçelët. Në këtë rast, këtë që po them, do ta dëgjoje në gjendje ëndërrimi dhe kujtesa do ta projektojë: «Po, nesër do të jem syçelët». Kujtesa do ta mbledhë këtë që them dhe do ta projektojë. Nëse më dëgjon të them se duhet të jesh syçelët, do të bësh një projektim. Do të thuash: «Po, herët a vonë do të jem syçelët». Nëse unë them se lumturia vjen tek ti përmes syçelësisë, nëse them se hiri do të vijë në mënyrë të pashmangshme tek ti përmes syçelësisë, do të bëheshe edhe më ëndërrues… kujtesa do vijojë ta projektojë në të ardhme atë që them.

Nuk do të jetë fakti se unë të them të jesh syçelët, ai që të bën meditues. Nuk do të ketë kurrfarë ndryshimi. Kësisoj, unë krijoj mënyra; krijoj gjendje në të cilat ti nuk ke se si të mos jesh syçelët… gjendje në të cilat është e pamundur të ëndërrosh.

Po të them diçka. Gjëndja e ëndërrimit bëhet më e mundur nëse ka më shumë anhidrid karbonik rrotull teje. Do të jesh më ëndërrues. Ja pse gjatë ditës je më pak ëndërrues se sa natën. Përbërësit kimikë ndryshojnë. Ka më shumë anhidrid karbonik në ajër, e më pak oksigjen. Nëse është e mundur e kundërta – nëse mund të krijohet një gjëndje që rrotull teje e në ty të ketë më shumë oksigjen e më pak CO2 – atëherë nuk do të jesh kaq ëndërrues. Ja pse në teknikën time të Meditimi Dinamik* ngulmoj në frymëmarrjen e fuqishme. Nuk është gjë tjetër veçse një metodë kimike: ndryshim i atmosferës kimike që është në ty. Sa më shumë oksigjen të ketë brënda teje, aq më pak do të biesh viktimë e ëndërrimit. Dhe kujtesa jote nuk do të projektojë pa masën e gjendjes së ëndërrimit.

Në mëngjes ndjehemi të freskët. Çfarë ndodh në mëngjes, kur lind dielli? Sasia e CO2 pakëzohet ndërsa oksigjeni shtohet. Për të të bërë më syçelët, më të vetëdijshëm, duhet të prodhojë në ty të njëjtin ndryshim kimik. Teknika që unë jam duke u mësuar të tjerëve tashti, në fushën e meditimit, – Meditimi Dinamik – është metoda më e fuqishme që ekziston për të krijuar oksigjen me tepri në trup. Mbas tri fazave të para energjike të kësaj teknike, në fazën e katërt individi ngarkohet me një energji shumë të madhe jetësore, e cila e bën syçelët.

Një tjetër mënyrë për të të bërë syçelët është praktika e kundalinit. Është një sistem që e shndërron energjinë seksuale në meditim. Por mbetet shumë e dobishme

për individin energjia seksuale e të cilit mund të udhëhiqet kah meditimi lehtësisht e në mënyrë natyrale. Në Indinë e lashtë, në kohën e Vedave dhe të Upanishadeve, njerëzit ishin të thjeshtë e të natyrshëm, dhe ia dilnin mbanë me lehtësi që ta shndërronin në meditim energjinë e tyre seksuale. Seksi nuk ishte problem mendor; nuk ishte fare problem. Kur bëhet mendor, shndërrohet në problem.

Bota moderne është seksualisht perverse dhe seksualisht e shfrytëzuar deri në atë masë, sa që është përnjëmend e vështirë të veprohet nëpërmjet energjisë kundalin. Por, nganjëherë, nëpërmjet Meditimit Dinamik ndjehet tek ngjitet kundalini. Nëse dikush ndjen se energjia e tij kundalin është duke u ngjitur, atëherë unë filloj të veproj me kundalinin e tij. Filloj t'i komunikoj teknika për të vepruar mbi të. Por nëse nuk ekziston ndjesia e vetvetishme e kundalinit, unë nuk flas fare për të. Mund t'i biesh përqark kundalinit; e mundet që sot duhet ta bësh. Kundalini mund të veprojë vetëm me seksin e natyrshëm, seksin fizik…me seksin që nuk është rrjedhojë e funksioneve të mendjes. Mund të veprojë vetëm me mendjet e çiltëra.

Po përgjatë rrugës, kur të jesh kredhur më në thellësi të meditimit, mendja jote e humbet kapjen. Siç të kam thënë, kur të jesh kredhur më në thellësi të meditimit, mëson të bësh dallimin mes kujtesës së trupit dhe kujtesës së mendjes. Kur bëhet dallimi, ndarja e këtyre dy kujtesave, atëherë bëhesh gjithnjë e më pak mendor në lidhje me trupin, dhe mund ta lësh të funksionojë vetvetiu, nëpërmjet urtísë së tij. Në këtë mënyrë, ngandonjëherë, kundalini bëhet aktiv vetvetiu.

Nëse kundalini nis të veprojë automatikisht, është gjë e mirë: por nuk të këshilloj të veprosh drejpërdrejt mbi kundalinin. Indirekt, ai do të fillojë të veprojë vetvetiu. Ndodh shumë shpesh; të paktën tridhjetë-dyzet përqind e atyre që praktikojnë Meditimin Dinamik e ndjejnë kundalinin. Kur e ndjejnë, unë jam gati; atëherë ata mund të veprojnë. Atëherë, me këtë metodë, ata mund të veprojnë përmes portës së kundalinit.

Por kjo metodë, Meditimi Dinamik, lidhet veë në mënyrë jo të drejtpërdrejt me kundalinin. E përsa më përket, metodat e kundalinit nuk do të jetë e mundur të përdoren në të ardhmen, së paku jo deri në kohën kur mbarë bota do të fillojë ta pranojë seksin si fenomen natyral. Përveç kësaj, nuk ka teknika kundalini të cilat mund të përdoren përpara pjekurisë seksuale. Por nëse udha që duhet të përshkojë kundalini nuk krijohet brënda teje përpara pjekurisë seksuale, ka shumë gjasa që, edhe nëse e merr seksin me natyrshmëri dhe nuk bëhesh pervers, prapë të mos bëhesh i ndryshe prej një shtaze.

Do të rrëfej një fragment të marrë nga Upanishadet. Një rishi po rrinte ulur bashkë me bashkëshorten dhe të birin. Aty pranë kalon një burrë. Ai bie menjëherë në dashuri pas gruas së rishi-së dhe e fton atë që ta shoqërojë në banesën e tij. Gruaja shkon me atë burrë. Rishi-a nuk bën kurrfarë qortimi apo kundërshtimi.

I biri zemërohet. I thotë të atit: «Kjo është një mënyrë sjellje shtazarake. Kështu veprojnë vetëm shtazët; është diçka e papranueshme. Unë kam një kod moral; nuk mund ta lejoj një gjë të tillë. Kështu veprojnë vetëm shtazët!».

I ati i përgjigjet. "Jo, shtazët nuk veprojnë kështu. Përkundrazi, zemërimi, pezmi yt janë shtazorë. Është një projektim i dhunës morale; është shtazarake. Asnjë shtazë nuk do të kish lejuar të ndodhte kjo që ndodhi. Nëse ka mundësi të luftojë, shtaza lufton. Por asnjë shtazë nuk mund të mbërthehet përgjithnjë pas asaj që zotëron".

Ky qëndrim, qëndrimi i babait, është përnjëmend sipëror. Nuk mund të kuptohet. Ai thotë: "Sjellja jote është si sjellja e një shtaze". Shtazët përleshen ndër vete për femrat e tyre; kanë instinkt pronor, territorial. Nuk lejojnë që të futesh në territorin e tyre, as për seks, as për ushqim e as për ndonjë gjë tjetër. Kanë instinkt territorial. Nëse ti shkel territorin e tyre, ato luftojnë.

Por babai tha: «Kjo është njerëzore. Nëse dikush shikon nënën tënde dhe bie në dashuri me të, askush nuk ka faj. E, nëse nëna jote tregohet e gatshme për t'i shkuar pas, kush jam unë? Edhe unë, jam dashuruar në këtë mënyrë me të. Nuk është ndryshe. Jam dashuruar mbas saj në të njëjtën mënyrë. Ajo ka pranuar të martohet me mua, ka rënë dakord që të bëhej gruaja ime… por jo të bëhej pronë e imja. Tashti, një tjetër është dashuruar me të. E njoh dobësinë njerëzore, sepse njoh veten time. Edhe unë jam dashuruar me të. Nuk ndodh asgjë e gabuar. E unë nuk jam shtazë, kësisoj nuk mund të përleshem për këtë. Di që ai burrë është një qenie njerëzore si dhe unë. E nëna jote është e bukur. Edhe unë jam dashuruar me të.»

Por ky është një moralitet shumë i lartë. Mund të kultivohet vetëm nëse je përgatitur përpara pjekurisë seksuale; përndryshe nuk arrihet. Mbas pjekurisë seksuale, nuk do mund të arrish ta kanalizosh këtë energji. Është shumë e vështirë të rikanalizohet energjia; por nëse kanalet janë tashmë gati qysh më përpara, atëherë energjia rrjedh përmes tyre në mënyrë të natyrshme, ashtu siç rrjedh në seks. Ky burrë – ky baba, ky rishi – duhet ta ketë njohur kundalinin, përndryshe nuk do mund të qe ai që ishte: është e pamundur. Ky rishi kishte zhvilluar kundalinin; energjia e tij ngjitej. Përndyshe, nuk do ta kishte mbajtur kurrë një qëndrim të tillë. Energjia zbritëse është e drejtuar përherë kah dhuna; energjia ngjitëse është e drejtuar përherë kah dashuria, mirëkuptimi e dhembshuria.

Kështu, kjo metodë e Meditimit Dinamik është metodë e jodrejtpërdrejt. Vepron nëpërmjet shumë portave. Nëse kundalini yt mund të përdoret, kjo metodë do ta përdorë; do të marrë rrugën e kundalinit. Metoda është e lakueshme, absolutisht e lakueshme. Nëse kundalini nuk është gati për t'u përdorur, nëse është e rrezikshme të përdoret, atëherë nuk do të përdoret në këtë teknikë. Atëherë ekzistojnë hullí të tjera, udhë të tjera; metoda mund të ushtrohet në rrugë të tjera.

Këto udhë të tjera nuk kanë emër, sepse asnjë mjeshtëri e lashtë nuk i ka përdorur kurrë. Mahavira nuk foli kurrë për kundalinin; Buda nuk foli kurrë për kundalinin. Krishti nuk dinte asgjë rreth tij, Lao Cë nuk dëgjoi kurrë të flitej. Ata vepronin në rrugë të tjera.

Për Budën seksi qe shndërruar një mërzi absolute; nuk ishte asfare i interesuar për seksin. Dhe ishte e pashmangshme të ndodhte një gjë e tillë, sepse i ati e kishte rrethuar me tërë ato vajza shumë të bukura. Të gjitha vajzat më të bukura ndodheshin në pallatin e tij. Më në fund, atij iu neverit seksi.

Ishte e pashmangshme të ndodhte një gjë e tillë. Cilido neveritet në këto kushte; cilido, në vend të Budës, do të neveritej. Ai ndjeu aq neveri për seksin, sa s'arrinte ta konceptonte se kjo energji mund të konvertohej. Nuk u përpoq kurrë ta bënte këtë. Edhe nëse ndokush do t'i thonte se energjia seksuale mund të shndërrohej në energji hyjnore, ai nuk do t'ia kishte vënë veshin. Kishte njohur seksin, e për të seksi nuk mund të kishte asgjë hyjnore; kishte qenë vetëm gjë mishërore. Prandaj, Buda përdori një rrugë tjetër; nuk foli fare për kundalinin. Por, foli për qendrat, çakrat. Veproi me çakrat.

Nëse ti vepron me kundalinin, kemi të bëjmë me një proces të shkallëzuar. Kundalini është një vijimësi. Ka një vijimësi, si termometri; ngjitet si një termometër. Ngjitet… mengadalë, mengadalë. Kalimi është i vijueshëm. Buda nuk e përdori kurrë këtë kalim, por foli për çakrat… për çakrat që veprojnë me brofje të papritura. Prej një çakre, ti hidhesh tek një tjetër; nuk ka vijimësi. Ka vetëm hedhje.

Për shkak të këtij procesi me hedhje, Buda e konceptoi botën e tërë në një mënyrë shumë të re. Ai thoshte se në botë nuk ka vijimësi, ka vetëm kërcime. Asgjë nuk është e vijueshme. Lulja nuk është vijimësi e sythit; lulja është një kërcim. Rinia nuk është vijimësi e fëmijërisë; është një kërcim.

Filozofët budistë ngazëllehen nga fakti që, në kohët e sotme, shkenca pohon se vijimësia nuk ekziston. Në çdo rast ekziston kërcimi. Ne e shohim vijimësinë vetëm sepse nuk jemi në gjendje të shquajmë boshllëqet e ndërmjetme.

Ti e sheh dritën në vijimësi. Por nuk është e vijueshme. Elektronte kërcejnë, por intervalet janë kaq pafundësisht të vockla, sa sytë e tu nuk mund t'i shquajnë. Nuk është e vijueshme: vepron me kërcime, por kërcimet janë kaq të shpejta, sa që kur një thërrmijëz elektrike vdes dhe pasohet prej një tjetre, intervali nuk bie në sy. Ka një kërcim të papritur. Ti ndez një zjarr në mbrëmje dhe, kur e fik në mëngjes, kujton se ke fikur të njëjtën flakë. Flaka ka kërcyer me mijëra herë. Është davaritur, avulluar, dhe ia ka behur një flakë e re. Gjithsesi, duket e vijueshme.

Herakliti thoshte se kurrë nuk mund të lahesh dy herë në të njëjtin lumë. Meqenëse lumi rrjedh, nuk mund të lahesh dy herë në të. Buda thotë se nuk mund të lahesh në një lumë as edhe një herë të vetme, sepse rrjedh, e me të cekur sipërfaqen e tij, nuk është më. Para se ti të jesh kredhur, është zhdukur. Mjafton veç një hap, e shumë lumenj nuk janë më!

Budës i erdhi ky koncept i kërcimit, sepse nuk kaloi përmes kundalinit. Lëvizja e tij ishte kërcim nga një çakër në tjetrën, sepse ai flet për shtatë çakra. Edhe kjo është e mundur. Unë mund të vij në shtëpinë tënde duke ecur, ose mund të vij edhe duke kërcyer. Në këtë rast unë cek vetëm disa pika. Ka boshllëqe: nuk ka vijimësi.

Mahavira nuk flet kurrë as për çakra e as për kërcime. Flet për shpërthime. Ti je "ky", e mandej, papritmas, je "ai"… ndodh një shpërthim. Nuk është se ka shumë pika të palëvizshme mbi të cilat kërcejmë. Është një rrugë tërësisht e ndryshme, një shpërthim. Ti shpërthen; shpërthen e aq. Në një çast je "ky", e një çast më vonë je "ai". Nuk ka as vijimësi e as kërcim; ka shpërthim. Nuk ka një pikë të ndërmjetme për të përshkuar.

Ka dy sekte të budizmit Zen. Njëra që quhet shkolla e këtu-tanishme, tjetra që quhet shkolla e shkallëzuar. Por as edhe Zeni i shkallëzuar nuk flet për kundalinin. Përdor një rrugë tjetër, prandaj në Zen nuk flitet për kundalinin. Është përdorur një rrugë tjetër.

Trupi nuk ka shumë rrugë. Është një botë e madhe në vetvete. Ti mund të veprosh nëpërmjet frymëmarrjes, e nëpërmjet frymëmarrjes mund të kryesh kërcimin. Mund të veprosh nëpërmjet seksit, e nëpërmjet seksit të kryesh kërcimin. Mund të veprosh nëpërmjet vetëdijes – domethënë drejtpërdrejt nëpërmjet vetëdijes – e mandej të kryesh kërcimin. Ky veprim i drejtpërdrejt mbi vetëdijen është një nga rrugët më të thella.

Por çdo rrugë mund të përdoret në shumë mënyra. Ti duhet të kuptosh kompleksitetin. Për shembull, një rrugë mund të përshkohet në shumë mënyra;

dikush mund ta përshkojë me automobil, një tjetër me qerre të tërhequr prej buajve, ndërsa një tjetër duke ecur. Rruga është e njëjta, por metodat janë absolutisht të ndryshme. Çfarë ka të përbashkët mes së ecurës dhe udhëtimit me automobil? Asgjë. Nëse je në makinë, ti rri ndenjur e nuk bën asgjë. Nëse dikush thotë: «Kam kaluar nëpër këtë rrugë thjesht duke ndenjur i ulur», nuk gënjen; por ai që ka ecur më këmbë, dhe nuk e di se është e mundur të lëvizet përgjatë një rruge duke qëndruar ndenjur, do të mohojë që kjo është diçka e mundur. Gjithsesi, edhe kjo metodë është e drejtë.

Kësisoj, edhe një rrugë e vetme mund të përdoret në mënyra të ndryshme: për shembull, vetëdija. Gurxhiefi e përdorte, por e quante «kujtesë e vetes». Rruga është e njejta, por metoda është e ndryshme. Vetëdija duhet të përdoret drejtpërsëdrejti, por si kujtesë e vetes, jo si shkencë.

Cili është dallimi mes të dyjave? Kujtesë e vetes do të thotë që, kur ecën në rrugë, ti kujtohesh se je. Ndalo për një hop: kujtohu që je. Vështro përreth, kujtohu plotësisht që je. Mos harro kurrë, as për një çast të vetëm, që ti je.

Ne harrojmë plotësisht; nuk kujtohemi kurrë. Nëse të shoh, harroj veten time dhe të shoh ty. Vetëdija bëhet njëkahëshe, kahu tjetër nuk është më. Gurxhijefi thotë se vetëdija duhet të jetë dykahëshe. Ti je duke dëgjuar një bisedë. Të dëgjuarët e asaj që thotë tjetri, është kahu i parë. Nëse je i vetëdijshëm edhe për veten – domethënë, vetëdije e dëgjuesit – atëherë ky fakt përbën kahun e dytë. Mos e harro vetveten, kur dëgjon; kujtohu që je duke dëgjuar. Dikush është duke folur, ndërsa ti je duke dëgjuar. Ji përtej njërit dhe tjetrit… dhe kujtohu. Bëhu dykahësh. Rruga është e njëjta, por metoda është e ndryshme.

Megjithatë, Krishnamurti thotë: «Mos mbaj mend në në këtë botë. Do të të shndërrohet në stërmundim, në tension. Ji përherë i vetëdijshëm për tërësinë. Mos bëj zgjedhje: lejo praninë e një vetëdije që përmban gjithçka. Mos u përqëndro në të: një vetëdije pa qendërzim». Unë jam duke folur, ti po qëndron ulur, jashtë boria e makinës po oshëtin, makina është duke kaluar… gjërat janë, ndërsa vetëdija nuk është e përqëndruar. Mos e qendërzo; bëj që të mbetet e paqendërzuar. Rruga është e njëjta, por metoda është shumë e ndryshme.

Tantra përdorte të njëjtën metodë, të njëjtën rrugë, por në mënyrë tjetër. Ishte i papërfytyrueshëm. Dishepujt e tij përdornin lëndë dehëse: bhang, charas, ganja, verë. Dhe metoda ishte kjo: përdorim i lëndëve dehëse për të qenë i vetëdijshëm. Të mos humbet vetëdijen. Të vazhdohet marrjen e lëndëve dehëse dhe të qenët të vetëdijshëm për vetëdijshen. Të mos humbet vetëdija. Madje përdorej edhe helmi i gjarpërinjve. Lejon që një gjarpër të të pickojë në gjuhë. Nëse gjarpëri të pickon në gjuhë dhe ti mbetesh i vetëdijshëm, vetëm atëherë e ke kryer kërcimin, përndryshe jo. Rruga është e njëjta, ndërsa metoda është shumë e ndryshme.

Në këtë lloj praktike tantrike – nëse asnjë lëndë dehëse dhe helmuese nuk bën efekt dhe ti vijon të mbetesh i vetëdijshëm, duke u sjellë në mënyrë të vetëdijshme – diçka është kristalizuar brënda teje. Diçka ka kapërcyer kimikën e trupit tënd, përndryshe kimia do të ketë efekt mbi ty. Tashti je përtej kimisë trupore. Kimia vepron tjetërkund në trup, por ti je i shkëputur. Nuk mund të të prekë.

Ka shumë rrugë, e çdo rrugë mund të përdoret nëpërmjet shumë metodash. Meditimi Dinamik nuk i përket drejtpërdrejt një rruge të dhënë. Është si një mjet që mund të fluturojë, të pluskojë apo të lëvizë në rrugë. Cilado qoftë nevoja e

personalitetit tënd, kjo nevojë do të ndryshojë metodën dhe rrugën. Prandaj, mund të thuash se Meditimi Dinamik është një larmi metodash. Është e jodrejtpërdrejtë; nuk mund të jetë e drejtpërdrejt. Unë të jap metodën. Trupi yt, qenia jote, do të gjejë rrugën.

Energjia e zgjuar përmes metodës mund të përdorë çfarëdolloj rruge: tantrike, budiste, xhainiste, sufike, ose rrugën e Gurxhijefit. E kur them këtë, nuk them një hipotezë të thjeshtë. E them këtë, prejse kam konstatuar që funksionon kështu. Tek unë kanë ardhur persona që kanë vepruar në rrugë të ndryshme. Kur përdorin këtë metodë, unë filloj t'i ndihmoj që ta përshkojnë rrugën e tyre të posaçme.

Nëse dikush vepron nëpërmjet kundalinit, vjen tek unë e fillon të punojë me këtë metodë, kjo e ndihmon për të ecur në rrugën e tij. Ai thotë: «Kjo metodë eshtë e mrekullueshme. Metoda e kundalinit që përdorja më përpara nuk vepronte kaq fuqishëm». E kjo nuk është aspak një metodë kundalini! Por metoda është e lakueshme; ajo do të gjejë rrugën që të përshtatet ty. Ti duhet vetëm duhet ta përshtatësh, e gjithë të tjerat do të realizohen nga vetë metoda.

Për botën e së ardhmes, po edhe për botën e sotme, mund të përdoren vetëm këto metoda të lakueshme, meqë sot ka shumë e shumë lloj personash. Në botën e vjetër nuk ishte kështu. Në një krahinë të veçantë ekzistonte një tip i veçantë. Kishte hinduistë, ishin vetëm hinduistë; nuk kishte muslimanë. Madje, asnjëra palë nuk kish dëgjuar të flitej për palën tjetër. Asnjëra palë nuk i njihte praktikat e palës tjetër, kësisoj nuk ndjeheshin asfare të pështjelluar. Ishin të të njëjtit tip. Nëse ishin hinduistë tibetanë, ishin hinduistë tibetanë. Nuk kishin dëgjuar të flitej për gjë tjetër. Gjëndja e secilit ishte e njëjtë; secili rritej në të njëjtin mjedis, kësisoj ishte e nevojshme që të funksiononte veç një metodë.

Tashti është shumë e vështirë. Metodat janë të pështjelluara. Jo vetëm që ka më shumë se një tip, por çdo individ është shumëtipësh. Ka shumë ndikime, ndikime të përkundërta. Ja pse të gjitha religjionet thonë: «Mos studio religjione të tjera; mos shkoni te mjeshtra të tjerë». Nuk është thjesht dogmatizëm. Duket dogmatike, por arsyeja themelore është pengimi i pështjellimeve të kota. Nëse provohen tepër metoda, asnjëra prej tyre nuk do të përdoret plotësisht.

Por sot secili është i pështjelluar, e nuk ka asgjë që mund të bëhet për ta penguar këtë. Nuk është veç një tip i vetëm që duhet mbrojtur nga pështjellimi. Prandaj, sot kemi nevojë për metoda të reja të cilat nuk i përkasin asnjë tipi, e që mund të përdoren nga të gjithë tipat.

Kjo metodë e Meditimit Dinamik është e lakueshme. Unë nuk jam veçanërisht i interesuar për kundalinin, nuk jam veçanërisht i interesuar për diçka, por jam thellësisht i interesuar për gjithçka. Përdor këtë metodë, dhe metoda do ta gjejë vetë rrugën që mund të përdoret prej teje. Unë ia lë këtë detyrë metodës. Metoda e zbulon, dhe e zbulon më saktësisht nga ç'mund të bësh ti vetë.

Zbulimi ndodh në mënyrë të pavetëdijshme. Metoda kufizohet duke të vendosur në një gjendje, që është si të ndodhesh brënda një shtëpie në të cilën ka rënë zjarri. Je në gjëndje krize. Nëse mund të ikësh, ik. Nëse mund të hidhesh jashtë, hidhu. Gjëndja është e pranishme, dhe gjëndja do të të nxitë drejt asaj që është e mundur për ty.

Mendja e pavetëdijshme zgjedh përherë rrugën e qëndresës më të pakët. Është matematikë, ekonomi e brëndshme e mendjes. Ti nuk zgjedh kurrë, në mënyrë të

pavetëdijshme, një rrugë të gjatë; zgjedh përherë rrugën më të shkurtër. Vetëm me mendjen e vetëdijshme ti fillon të zgjedhësh rrugë që nuk të çojnë askund, ose që janë aq të gjata sa ti vdes përpara se të kesh mbërritur. Por pavetëdija zgjedh përherë rrugën më të shkurtër… më të shkurtrën. Kësisoj, kjo metodë do të krijojë gjëndjen, ndërsa pavetëdija jote do të ndjekë rrugën që, në mundësi, i përshtatet tipit tënd.

* Meditimi Dinamik, një teknikë e ideuar nga Bhagwan Shree dhe e praktikuar në mënyrë të përditshme nëpër Rajneesh Meditation Centers të të gjithë botës, fillon me dhjetë minuta frymëmarrje të thellë e të shpejtë nëpërmjet hundës. Në këtë frymëmarrje nuk ka ritëm. E rëndësishme është që të jetë e thellë dhe sa më e shpejtë që të jetë e mundur. Mandej pasojnë dhjetë minuta qetësimi, shprehjeje të lirë të energjisë së krijuar nga frymëmarrja. Faza e tretë, gjithnjë me kohëzgjatje prej dhjetë minutash, është përsëritja në mënyrë energjike e mantrës sufike hoo. Çdo individ duhet të shtërrohet tërësisht nga fuqia, që të mund të bëhet tërësisht pasiv, tërësisht i lëndueshëm për fazën e katërt, meditimin. Për një përshkrim më të plotë të Meditimi Dinamik e të teknikave tjera të ideuara nga Bhagwan Shree, shiko "Meditimi Dinamik: arti i ekstazës së brendshme".

79.Vdekja në Egjyptin e Lashtë

Egjypti duket se kishte për fat të qe Toka e Premtuar e historianëve. Është vetë klima ajo që ruan gërmadhat e të kaluarës. Prodhimet njerëzore, aq të brishta dhe jetëshkurtëra sa veshjet dhe papiruset, ruhen këtu prej mijëra vjetësh dhe as janë përpirë nga tërbimi i Nilit, as janë shkatërruar nga duart e mallkuara. Këtu gjendet pacënueshmëria e objekteve, të cilët nën një klimë më të lagësht, do të ishin shndërruar prej kohësh në pluhur.

Një tjetër faktor konservimi, i vetmi në llojin e tij, qe feja egjyptiane. Nën ndikimin e koncepteve të tyre fetare, egjyptianët kanë ndërtuar për të vdekurit varret, mbi të cilët koha ka qenë e pafuqishme për të vepruar. Ata i kanë ngarkuar të vdekurit me dhurata të shumëllojshme, me vepra arti të bollshme. Në shenjë nderimi për të vdekurit u ravijëzuan mbishkrimet, relievet, vizatimet. Të gjitha këto përbëjnë nga forma albumin më të bukur të historisë kulturore që mund të imagjinohet.

Egjyptianët dëshironin t'i ruanin trupat e të vdekurve; kjo bëri që të zbulohet arti i balsamimit, i cili duhet t'i datojë vitit 4.500 para Krishtit. Ja si realizohhej balsamimi në kohën kur teknika e tij ishte në fazën më të lartë: në fillim nxirreshin truri dhe rropullitë e kufomës, të cilat laheshin me verë palme. Pastaj ajo lihej të notonte për shtatëdhjetë ditë në një solucion të kriposur.

Trupi shndërrohej kështu në mumje. Ai tkurrej gjer në atë masë sa lëkura, e bërë mavi dhe e fortësuar, nuk mbulonte gjë tjetër veçse një skelet; mumja mbushej me mirhë dhe lëndë të tjera erëkëndshme, mbështillej me fashëza dhe mbulohej përfundimisht nga një sasi arqite, që e forconte menjëherë.

Për ta mbrojtur nga rreziqet e udhëtimit, i vdekuri pajisej me hajmali, midis të cilave gjenden shpesh bubuzhela, domethënë brumbujt e shenjtë të egjyptianëve; bubuzheli ishte i gdhendur në gur, në baltë të pjekur, në xham, apo lëndë të tjera. Kjo kafshëz e vogël ka zakon të mbrujë me jashtëqitjet një lëmsh, të rrokullisë për ta futur nën tokë, pasi të ketë vendosur aty vezët e tij. Ky lëmsh ishte për egjyptianët simbol i diellit dhe ata e paraqesin hyjninë diellore (mes simboleve të tjera) si një bubuzhel që shtynte përpara diskun diellor. Dhe përderisa dielli lindte çdo mëngjes në kupën qiellore, bubuzheli bëhej simbol i ringjalljes së të vdekurve.

Mumja, e qarkuar me fasha dhe e pajisur me hajmali, vendosej në një këllëf që kishte formën e trupit njerëzor; mbi krye kishte të vizatuar fytyrën e të vdekurit. Ky këllëf vendosej pastaj në një ose disa arka, të cilat mund të kutizoheshin tek njëra-tjetra; nëse i vdekuri ishte një njeri i rëndësishëm, arkat mbylleshin në sarkofag guri. Zemra dhe rropullitë e tjera të të ndjerit ruheshin në amfora alabastre, të quajtura kanope. Pas këtyre i vdekuri shoqërohej në banesën e fundit; kortezhi gumëzhinte nga rënkimet dhe këngët mortore të pjesëtarëve të familjes dhe vajtojcave.

Tani bëhej e mundur që shpirti të vizitonte trupin; ky rikthim gjendet vazhdimisht i vizatuar mbi papiruset dhe fashat e mumjeve.

I vdekuri duhej të paraqitej para gjyqit të zotit Osiris, për të mësuar cila do të qe jeta e tij e ardhshme. Ky Zot e jepte drejtësinë në një sallë të madhe, i rrethuar prej 42 demonësh - 42 ishte numri i krahinave të Egjyptit të vjetër. Përpara secilit demon i vdekuri duhej të deklarohej i pafajshëm për një mëkat. Këto dyzetë e dy mëkate mund të përmblidhen në kategoritë e mëposhtme: blasfemi, besimshkelje, vrasje, epsh, vjedhje, gënjeshtër, shpifje dhe dëshmi e rreme. Për të arritur prehjen, i vdekuri duhej të provonte që kishte ushqyer të uriturit, që u kishte shuar etjen të eturve, që kishte veshur ata që ishin lakuriq, dhe që kishte bërë ta kalonin lumin ata që s'kishin barka.

Në këtë gjyq të të vdekurve, për herë të parë ndeshim idenë që fati i të ndjerëve në jetën e ardhshme varet nga mënyra e jetesës mbi tokë. Shekuj të tjerë të mëvonshëm, ky konceptim i përgjegjësisë personale të njeriut, ishte ende i panjohur në popuj të tjerë. Për babilonasit dhe asirianët si i dlirëti, si mëkatari, duhej të zbrisnin në mbretërinë e zymtë të të vdekurve.

Ai që dënohej nga gjyqi i Osirisit fringëllitej në zjarr, në ujin që ziente, ose flakej për t'u ushqyer nga një monstër, përzierje e krokodilit, luanit dhe hipopotamit.

Egjyptianët i perceptonin në mënyra të ndryshme llojet e fatlumësisë. Konceptimi më popullor dëshironte që këta të vdekur të mbarteshin në një tokë të premtuar, në Perëndim; gruri aty lëshonte kallinj shumë metra mbi tokë, jeta s'ishte gjë tjetër veçse hare dhe gëzim. Është e qartë që ky besim ushtronte një ndikim të

dobishëm mbi orientimin e njerëzve. Secili kërkonte të vlerësohej si njeri i së mirës. Mbi mbishkrime të shumta mortore, lexohet: "Unë u kam dhënë bukë të uriturve, u kam dhënë për të pirë të eturve; kam veshur ata që ishin lakuriq, kam bërë të kalojnë lumin udhëtarët...".

Një kryetar i fuqishëm province kishte skalitur mbi varrin e tij, pothuajse katër mijë vjeçar, epitafin e mëposhtëm: "Unë nuk kam dhunuar asnjë vajzë të varfër, nuk kam lënë asnjë vejushë në mjerim, nuk ia kam bërë jetën të vështirë asnjë fshatari, nuk kam dëbuar asnjë bari, nuk kam marrë asnjeri shërbëtor për të më bërë punët pa pagesë. Askush nuk ks njohur mjerimin, askush nuk ka njohur urinë nën qeverisjen time. Kur vinin vite të vështira, kam punuar tokën dhe kam mbjellë fushat nga veriu në jug dhe iu kam dhënë ushqime banorëve të mi. U kam dhënë vejushave po aq sa atyre që i kishin burrat; kur kam shpërndarë dhuratat, nuk kam favorizuar njeriun e rëndësishëm në dëm të të varfërit. Pastaj Nili dërgoi vërshime të mëdha që dhanë grurë dhe të gjitha llojet e zahireve; as në ato çaste nuk kam kërkuar angari. Ja përse isha i dashur për popullin".

Të vdekurit që kishin kapërcyer me sukses provën e gjyqit të Osirisit kishin të drejtën e lumturisë së përjetshme. Ndërkaq ata kërcënoheshin nga disa rreziqe, prej të cilave duhej të mbroheshin me formula nomatisjeje. Për të ndihmuar të vdekurin këto formula ishin gdhendur mbi sarkofag dhe mbi muret e varrit. Pak nga pak ato u mblodhën në të famshmin Libri i vdekjeve, shkruar mbi një rulon papirusi, i cili vendosej në varr në anë të të vdekurit. Kur i ndjeri takonte demonë në forma gjarpërinjsh, krokodila gjigandë, apo dragonj që villnin flakë, ai e dinte çfarë duhej t'iu thoshte për t'i dëbuar; kur mbërrinte përpara një porte që duhej ta hapte, apo përpara një lumi që duhej të kapërcente, ai e dinte çfarë formule magjike do thoshte.

Një shembull i vogël. Formula ndaj krokodilëve ishte: "Largohu! Qërohu, krokodil i mallkuar! Ti s'mund të më afrohesh, sepse unë shoh fjalët magjike, të lindur nga forca që tek unë jeton". I vdekuri e frikësonte pak më shumë krokodilin duke i thënë: "Dhëmbët e mi të presin si thika guri dhe të shqyejnë si ato të zotit çakall dhe ti, që je atje, i magjepsur, me sy të ngashnjyer nga nomatisjet e mia, nuk mund të arrish të vjedhësh fuqinë time magjike, ti krokodil,ti që shikon veç nga veprimi i magjisë".

Te Libri i të Vdekurve gjenden gjitashtu mendime të nivelit të lartë si: ***"Njeriu do të gjykohet nga mënyra si është orientuar mbi Tokë"***. Ndryshime të tilla, në të njëjtën dhe të vetmen dëshmi, shpjegohen nga fakti që Libri i të Vdekurve nuk është një vepër homogjene; kapitujt paraqesin shkallë të ndryshme të evolucionit. Pjesët më të vjetra, pa dyshim që datojnë para pesë, gjashtëmijë vjetësh, ndërsa më të afërtat i përkasin shekullit të shtatë para erës sonë. Me konservatorizmin e tyre karakteristik, egjiptianët ruajtën formula shumë të vjetra që s'kanë më lidhje me konceptet e reja fetare të tyre. E gjejmë këtë konservatorizëm në të gjitha manifestimet kulturore: në fe, në artin e pikturës, në literaturë dhe në organizimin politik. Ata qenë kinezët e antikitetit, në mund të shprehemi kështu, po aq të shkathët dhe të përkorë sa dhe djemtë e Perandorisë Qiellore.

Falë respektit që kishin egjyptianë për gjithçka që ishte e vjetër Libri i të Vdekurve është bërë një pasqyrë ku reflektohen të gjitha shkallët në të cilat ka kaluar feja egjiptiane, që nga koha kur populli ishte në gjendje gjysmë të egër, gjer në çastet që filloi të humbiste fuqinë.

Nga fillimi e deri në fund ”Libri i të Vdekurve” është plot formula magjie që e ndihmojnë mumjen për t’u mbrojtur, dhe të vdekurin për t'u pranuar në jetën e përjetshme. Ja një nga këto formula, e shkurtuar pak: ”Përshëndetje ty, Osiris, zoti im hyjnor! Vetëm prej teje jeta është e pambaruar, gjymtyrët e mi do të njohin jetën e përjetshme. Unë s’do të kalbem. Mua s’do më hanë krimbat. Nuk do të vdes. S’do të jem ushqimi i krimbave. Do të jetoj, do të jetoj. Rropullitë e mia nuk do të kalben. Sytë s’do të më mbyllen, fytyra do jetë ashtu siç e kam tani. Veshët s’do ndalojnë së dëgjuari. Koka s’do të ndahet nga qafa. Gjuha s’do më shkulet. Flokët s’do të më priten. Nuk do më rrafshohen vetullat. Trupi do më mbetet i pacënuar, nuk do të prishet, nuk do të shkatërrohet në këtë botë”.

Ekspeditës iu deshën të paktën tri ditë dhe tri net punë të pandërprerë që të nxirrte në dritë këto qindra figurina druri, të pikturuara dhe gdhendura me delikatesë. Gjithçka ishte në një gjendje të mrekullueshme konservimi, madje dhe fijet e holla si pëlhurë merimangash, të punuara me furkë, apo nga mjeshtra për endjen e pëlhurave femërore. U gjetëm gjithashtu dymbëdhjetë barka, të cilat duhej të ishin trashëgimia e princit të vdekur, si dhe shoqëruesit e tij gjatë udhëtimeve mbi Nil. Në kabinën e tij, në anë të barkës më të madhe, dy sëndukë me bakërre ishin radhitur në krevat.

Kishte dhe një grup shumë hijerëndë që paraqiste vetë zotërinë e pushtetshëm, të ulur përpara shtëpisë. Djali dhe trashëgimtari i ishte ulur galiç te këmbët, ndërsa fare afër katër sekretarë të preokupuar për të numëruar bagëtitë e tij.

Zakoni për të vendosur mbi varre figurina që përfaqësonin shërbëtorin u zhduk nga mesi i mijëvjeçarit të dytë, para Krishtit. U zëvëndësua me një të thjeshtë. I ndjeri pajisej me një sozi: një miniaturë e të vdekurit në argjil, në dru, ose metal, zakonisht në formën e një mumjeje, vendosej në një sënduk me permasa të vogla. Kjo sozi mbahej për të bërë të gjitha punët e të ikurit në mbretërinë e të vdekurve.

Shpesh fëmijët merrnin në varr lodrat e tyre. Në varre fëmijësh janë gjetur fuga prej druri, kukulla druri që mund të lëviznin krahët dhe këmbët, një krokodil druri, dhe ai, gjithashtu, mund të hapte gojën, etj. Fëmijët e vdekur merini në varr suvenire më pak të gëzueshme prej ekzistencës tokësore; u vendoseshin në varre fletoret e papiruseve dhe rrasat e tyre. Ushtrimet e bukurshkrimit, të ruajtura mbi këtë pajisje shkollore, kanë për ne vlerë të paçmueshme; ato janë të nevojshme për njohjen e literaturës egjiptiane, sepse një pjesë e madhe e kësaj literature nuk na ka ardhur veçse në kë të formë.

“Të gjithë jemi të barabartë përpara vdekjes.” Kjo s’ishte e vërtetë për egjiptianët e lashtë. Tek ata s’kishte vetëm ndryshime sociale, por edhe ndryshime fetare ndërmjet të pasurit, i cili, i fshehur brenda varrit, mbrohej nga çakenjtë dhe kafshët e tjera të shkretëtirës dhe të varfërit që s’kishte para për të bërë balsamimin e trupit. Eshtrat e tij, të varrosura pa sarkofag, një metër nën rërën e shkretëtirës, bëheshin shumë shpejt viktimë e kohës dhe kështu, ai s’mund të merrte pjesë në lumturinë e përtej varrit. Ata që ishin më pak të pasur punonin me të gjitha forcat për të grumbulluar të hollat e domosdoshme për një funeral të përshtatshëm, ose për të siguruar të paktën një vend në varret kolektive që sipërmarrësit e shkathët i bënin duke gërryer shkëmbinjtë.

Ky shqetësim ishte aq i madh, sa ndodhte që ndonjë të vidhte gurë për varrin e vet.

Një akt i vjetër juridik, para 3.000 viteve, e tregon kështu fajin e një kryepunëtori: "Ai urdhëroi njerëzit e vet të hiqnin gurë nga varri i mbretit Sethi II. Me këta gurë ndërtoi pesë shkallë për varrin e vet." Në një varr tjetër, ai përvetësoi dy ekzemplarë të Librit të të Vdekurve – të cilat mendon se do t'i shërbejnë në jetën e përtejshme – dhe futet në një varr të tretë, për të përlarë diçka mbi varrin ku pushonte i vdekuri. Vjedh kupat e temjanit dhe verë, të destinuara si blatime funerale për mbretin. Në banesën e tij gjendet një objekt me vlerë të madhe, i marrë në varrin e një mbretëreshe.

Tregimi na mëson se ky njeri merrte kaq rreziqe mbi vete, për të siguruar lumturinë e përjetshme, ishte një horr-horri. Jetonte në mëkat me gratë e punëtorëve të vënë nën urdhërat e tij dhe vidhte gjithçka që i binte në dorë. Ndonjëherë zbavitej duke u kacavirrur mbi një mur, që t'iu hidhte tulla punëtorëve. Ai e kurorëzoi këtë karrierë të bukur, kur disa nga vartësit, të lodhur nga fyerjet e tij, shkuan të ankoheshin te mbreti. Ai i masakroi, "me qëllim që ata të mos sileni asnjë mesazh nga faraoni.

Ky mëkatar, me sa duket, nuk do ta ketë fituar pavdekësinë me këto mënyra, por ai ka zënë për veten një vend të çuditshëm në Histori.

80.Në kërkim të Librit të Thotit

Në kërkim të librit të Thotit, është një dokumentar nga seriali Legend Hunters, i cili fokusohet në këtë libër mitik misterioz me fuqi magjike të shkruar nga perëndia Thot i Egjyptit të lashtë, thuhet se nuk u gjet kurrë nga arkeologët.

Sipas legjendës, një libër, i shkruar nga perëndia egjyptian Thot personalisht pesë mijëvjeçarë më parë, do t'i ofronte fuqi të pabesueshme lexuesit dhe aftësi për të deshifruar formulat e tij magjike. Në Greqi, në shekullin e IV para Krishtit, një version i ri i këtij libri, Corpus Hermaticum, thuhet se është zhvilluar nga perëndia Hermes.

Libri i Thotit përmendet për herë të parë në Papirusin e Torinos, ku përshkruhet një komplot kundër një faraoni duke përdorur magji. Të gjithë pjesëmarrësit u ekzekutuan dhe libri i mallkuar, ku mësohej akti i paligjshëm, u tha se ishte djegur.

Edhe sot, nëse shumë historianë besojnë se ai nuk ka ekzistuar kurrë, legjenda e librit vazhdon të magjepsë, duke ditur se Bibliotheca Alexandrina ruan disa fletë të ndryshme të papirusit të Librit të Thotit, nëse vërtetët janë të këtij libri, sepse nuk e dimë vërtet.

Në mitologjinë egjyptiane, Thot është emri grek i perëndisë së Hënës së Khemennu-Hermopolis, ***Djehuti***, i përfaqësuar si një ibis me pendë të bardhë dhe të zezë, ose si një babuin. Thoti kap dritën e Hënës, ciklet e së cilës ai i drejton në atë masë sa u mbiquajt Zoti i kohës.

Thoti ishte Shpikësi i shkrimit dhe gjuhës, ai është gjuha e Atumit dhe mbrojtësi i skribëve. Mishërim i inteligjencës dhe fjalës, ai njeh formulat magjike që perënditë nuk mund t'i rezistojnë. Ai që është në gjendje të deshifrojë formulat magjike të Librit të Thotit, mund të shpresojë t'i tejkalojë edhe perënditë, por së pari duhet të jetë i urtë përpara se të hyjë në dyert e misterit.

Me sa duket, falë këtij teksti ishte e mundur të shikoje Diellin pa pulsuar, të ushtroje pushtet mbi detet, Tokën dhe yjet, të zbuloje sekretet e gjuhës së kafshëve, të

ringjallte të vdekurit dhe të vepronte nga distanca. Ky libër u konsiderua shumë i rrezikshëm dhe do të ishte djegur.

Gjithashtu, gjatë luftës me Sethin, Horus humbi syrin, por e gjeti më vonë falë Thotit që do t'ia kthente. I quajtur "Oudjat", ky sy përfaqëson fitoren e së mirës mbi të keqen. I veshur në formën e një amuleti, ai ju bën të pathyeshëm dhe sjellë mprehtësi, prandaj ezoterizmi lidhet me të.

Zoti Thot duket se ka mbretëruar mbi gjithçka që përfshin një operacion intelektual, nëpërmjet krijimit të shkrimit, ndarjes së gjuhëve, dhe rrjedhimisht analistikës dhe ligjeve. Ai është shenjtori mbrojtës i skribëve, por është edhe perëndia që numëron, mbajtësi i figurave, domethënë llogaritësi i kohës, i viteve, i kalendarit, sunduesi i ndarjeve kohore. Këto aftësi të shumëfishta e kanë bërë gjithmonë, në rrëfimet e mitologjisë, sekretarin e mençur të perëndive, shkruesin thelbësor për të gjitha veprimet hyjnore, por ato i kanë fituar edhe prerogativa të tjera.

Zotërimi i tij i hieroglifeve dhe fjalëve hyjnore e bëri atë një magjistar të frikshëm, i cili, nëpërmjet njohurive të tij për artikulimet krijuese të gjuhës, mund të krijonte sipas dëshirës atë që donte të shihte të lindur, gjë që shpjegon faktin se ai konsiderohej, nga teologët e Memphisit, si gjuha e Ptah, domethënë shprehja verbale me të cilën zoti i jep ekzistencë Universit.

Libri i Thotit u përhap duke u cituar në tekste, duke u raportuar fragmente të izoluara. Rreth vitit 300 para Krishtit, ai u lidh me Hermes Trismegistus, themeluesin e alkimisë. Në atë kohë, çdo magjistar në Aleksandri pretendonte se zotëronte Librin e Thotit. Këto mburrje përfunduan gjithmonë me vdekje si pasojë e aksidenteve.

Në mesjetë dhe nën Inkuizicionin, ata që shpërndanin dorëshkrime misterioze u dogjën pa mëshirë, por njohuria rishfaqej çdo herë, megjithëse askush nuk e kishte parë ndonjëherë Librin e Thotit të shtypur ose riprodhuar në asnjë mënyrë.

Në shekullin e 15-të, një legjendë thotë se një shoqëri sekrete shpërndau një përmbledhje të Librit të Thotit në formën e të ashtuquajturave karta tarot. Kështu shkruan në këto vepra studiuesi francez Antoine Court de Gébelin. Ai pretendoi se e kishte gjetur këtë njohuri në një libër të lashtë egjyptian që i mbijetoi djegies së Bibliotekës së Aleksandrisë.

Në historinë e tij të magjisë, Paul Christian, ose Jean-Baptiste Pitois, bibliotekar i Ministrisë së Instruksioneve Publike nën Napoleonin III, tregon gjithashtu se sekretet më të mëdha të shkencave të qytetërimit egjyptian dhe pikat kryesore të Librit të Thotit gjenden në letra tarot.

Shekujt e 19-të dhe të 20-të janë plot me histori magjistarësh dhe alkimistësh të cilët do të kishin pasur në duar edhe Librin e Thotit...

Thoti ishte zot i shkrimit, dijes dhe shkencës, fjalës krijuese, matematikës, gjeometrisë dhe të gjitha matjeve. Çdo gjë që njeriu ka në njohuri i vjen nga Thoti. Për nga dimensioni i tij intelektual, ai ishte shumë i afërt me Mbretin ose Faraonin. Zoti i magjisë dhe i magjistarëve, i shërimit, ai u bë edhe zot i mençurisë. Në jetën e përtejme, Thoti e futi të ndjerin në dhomën e gjykimit dhe e çoi te Osiris.

Sipas legjendës, ai që ishte në gjendje të deshifronte formulat magjike të Librit të Thotit do t'i kalonte në inteligjencë edhe perënditë...

Ka pasur gjithmonë libra që autoritetet, Kisha, luftëtarët e zjarrtë të së panjohurës janë përpjekur t'i shkatërrojnë, shpesh të shoqëruar nga autorët e tyre.

Fatet dramatike të dorëshkrimeve, njohuritë e humbura, vdekjet e çuditshme... Çfarë fshehin librat e mallkuar?

Një nga librat më misterioz është Libri i Thotit, i cili daton nga Egjypti i lashtë. Legjenda thotë se Thoti, perëndia egjyptian i urtësisë dhe dijes, zotëronte njohuri të mëdha duke i dhënë atij një zotërim mbi të gjithë botën. Ai u ofroi literaturë njerëzve dhe ishte kronisti i perëndive. Ai u përshkrua si një njeri me kokën e një ibis, dhe kulti i tij në qytetin e Hermopolis, i lidhur me një nëntokë, është i mbuluar me një aureolë misteri.

Më vonë, libri, në posedim të Khâemouaset, një prej djemve të Ramses II, bën një pamje të re. Rreth vitit 300 para Krishtit, Thoti bën një pamje të re: ai vihet në kontakt me Hermes Trismegistus, themeluesin e alkimisë.

Sot, Bibliotheca Alexandrina ruan disa fletë të ndryshme të papirusit të Librit të Thotit. A është vërtet ai libër? Nuk ka asnjë përgjigje për këtë pyetje, si për shumë të tjera në lidhje me veprat e Egjyptit të lashtë. Nuk është më e rëndësishme nëse ai ka ekzistuar apo jo, legjendat rreth tij ushqejnë imagjinatën tonë.

81.Libri i Thotit një tekst që mund të ringjallë të vdekurit

Në kohët e lashta ka qenë e mundur të dihet falë teksteve të ndryshme të shenjta dhe dorëshkrimeve të gjetura se qeniet superiore jetonin që përnderoheshin dhe bashkëjetonin me njerëzit, duke dhënë njohurinë e tyre për hapësirën, si dhe jetën dhe vdekjen, diçka që gjithmonë është regjistruar nga paraardhësit tanë në këto libra që disa i konsiderojnë të mallkuara. Një nga këto tekste është i ashtuquajturi Libri i Thotit, një dorëshkrim që përmban ekuacione komplekse matematikore, rituale të fshehura dhe informacione të privilegjuara lidhur me Biblën, ndërtimin e piramidave dhe madje si të ringjallim një të vdekur, do të dimë më thellë këtë libër enigmatik.

Cili është libri i Thotit dhe çfarë përmban ai?

Libri i Thotit është një dorëshkrim egjyptian që përbëhet nga 78 fletë ari të pastër nga të cilat është gjetur një sasi e konsiderueshme, në të cilën sipas ekspertëve të lashtë egjiptianë është çelësi për deshifrimin e enigmave dhe mistereve të njerëzimit, si dhe njohurinë supreme të universit dhe jetës pas vdekjes. Libri është i përbërë nga 2 dialogje, domethënë nuk është një tekst shkencor siç mund të mendoni, përkundrazi është një bisedë në të cilën mund të zbuloni të ngulitura të gjitha njohuritë e shenjta dhe të fshehura në mes të një historie të madhe të treguar në dy pjesë.

Pjesa e parë e historisë tregon një dialog midis Hermes Trismegistus një humbje mitike në kohë dhe vetë perëndisë Thot që do të ishte dishepulli i tij dhe pjesa e dytë do të ishte një dialog midis Thot dhe perëndisë Osiris. Kjo është një histori e dashurisë dhe frikës në të cilën ju mund të shihni si ne do të shohim më vonë se ajo mund të jetë qenie të pavdekshme të cilët për disa arsye ishin bllokuar në këtë botë dhe vendosi për të lënë këtu implantuar njohuritë e tyre të shenjta të gjithë. Thuhet se kushdo që ka qasje në librin e Thotit plotësisht do të jetë në gjendje t'i shohë zotat ashtu siç janë në realitet dhe të jetë në gjendje t'i perceptojë ato kudo që janë.

Mallkimi i dorëshkrimit të Thotit

Siç tregohet në një pjesë të këtij libri, perëndia Thot do të kishte shkruar 36.525 libra të ngjashëm me këtë, gjë që përbën një sfidë për dikë të vdekshëm dhe me kohën e kufizuar të jetës sonë. Ai tregon gjithashtu se ku do të vendosej për mbrojtjen

e tij për shkak të fuqisë së tij të madhe, libri thotë se ai mbahej në Nil në një kuti plot me gjarpërinj helmues.

Princi Egjipt, Nefer Ka Ptah përpiqet të rimëkëmbë tekstin e shenjtë dhe më në fund arrin sukses pasi lufton dhe mposht gjarpërinjtë. Kjo konsiderohet nga Thot dhe zotat e tjerë si një shkelje dhe në hakmarrje ata vendosin të vrasin gruan dhe djalin e tij, ky fakt prodhon një depresion të madh në princin që e çon atë të kryejë vetëvrasje. Pastaj perëndia Thot vendos ta varrosë përsëri librin pranë kufomës së Nefer Katas dhe aty përkujton mallkimin e librit të Thotit që kërkonte të pengonte hajdutët e tjerë që ta vidhnin atë.

Vëre viktimën e mallkimit të Thotit

Pas disa brezash një pasardhës i Princit Nefer Ka Ptah me emrin Setne e di historinë e fuqisë së madhe që libri ka dhe shkon te varri i paraardhësit të tij dhe nxjerr tekstin e mallkuar së bashku me eshtrat e princit. Në çastin kur Setne gërmon librin, fantazma e Nefer Ka Ptahut i shfaqet, duke e paralajmëruar për mallkimin dhe duke e urdhëruar ta kthejë librin në varrin e tij, por Setne nuk i kushton vëmendje dhe largohet me librin.

Gjatë rrugës Setna takohet me një grua shumë të bukur e cila përfundon duke e joshur dhe e bën atë të humbasë mendjen dhe kur ai zgjohet ai e kupton se kjo grua gjithashtu vrau gruan dhe fëmijët e tij dhe Setna është poshtëruar para faraonëve, por çdo gjë ishte një iluzion i krijuar nga shpirti i Nefer Ka Ptah për të kthyer librin në varr dhe ai përfundon duke e bërë atë.

Kështu përfundon historia e bisedës midis Hermesit dhe Thotit, siç mund të shihni një histori pa shumë përmbajtje të dukshme, por që përmban në aspektet kyçe të rëndësishme të jetës dhe vdekjes dhe sekretet më të vlefshme të universit. Le të vazhdojmë të analizojmë.

Perëndia Thot dhe fuqia e kohës

Thoti kishte fuqi të jashtëzakonshme me kalimin e kohës, ai mund të shkonte në çdo drejtim në dimensionin e katërt që është koha sipas dëshirës. Në pjesën tjetër të tregimit të librit të Thotit tregohet se si ekzistonte një botë në të cilën mendimi ishte kolektiv, lidhja mes trurit të njeriut na lejoi të përziejmë mendjet tona. Ajo gjithashtu i referohet koncepteve të tilla si telepatia, diçka që ende po studiohet sot dhe që nuk besohej se ishte e njohur 15.000 vite më parë.

Një aspekt tjetër interesant i kësaj historie të dytë është se ata kishin teknologjinë për të ringjallur trupat, domethënë, ata kishin metodat dhe teknikat e nevojshme për të sjellë përsëri në jetë njerëz që tashmë kishin vdekur. Thoti zbuloi në tekstin e tij se si mund të sillte një qenie nga jeta në vdekje dhe anasjelltas. Ai gjithashtu kishte aftësinë të komunikonte me të gjitha kafshët, si dhe të modifikonte materien dhe të punonte me energji sipas dëshirës.

Perëndia Thoti zbulon edhe krijimin e kalendarit të parë, sepse ai i njihte me saktësi lëvizjet e Tokës dhe të Diellit, ai i njihte lëvizjet e Hënës prandaj ai mund të parashikonte ngritjen e lumenjve dhe deteve. Gjithashtu në shkrimet e tij mund të identifikohet se ky hyjni ishte krijuesi i gjuhës, foljeve, fjalëve dhe bashkëtingëlloreve. Ishte projekti i tij që lejoi tranzitin midis botës së të gjallëve dhe botës së shpirtrave.

Ku është Libri i Mallkuar i Thotit?

Ky libër nuk është i plotë deri më sot, në papirusin e Torinos përmendet se një faraon zotëronte disa faqe të këtij libri dhe u përpoq ta zhdukte. Gjithashtu Sigmund Frojdi babai i psikoanalizës kishte qasje në disa faqe të këtij libri dhe prej andej ai ishte në gjendje të përpunonte një seri të tërë teorish të studimeve të tij. Dihet gjithashtu se në shkatërrimin e Bibliotekës së Aleksandrisë një pjesë e disa faqeve të librit u shkatërruan gjithashtu.

Ky tekst i lashtë u përfshi në librat e dënuar të Jacques Bergier, një vepër letrare që shpjegon më me hollësi kalimin e këtij libri nëpër histori dhe se si ka mbetur gjallë në anonimitet të errët pavarësisht nga fakti se ata kanë dashur ta shkatërrojnë atë, përveç tregimit të përvojave të tmerrshme që kanë jetuar ata që kanë pretenduar se zotërojnë disa nga faqet e tij.

Së fundi, dihet se pjesë nga ky libër i mallkuar janë shpërndarë në të gjithë botën, disa në duart e grupeve të fuqishme dhe qeverive me zhvillime të larta teknologjike. Dihet gjithashtu se ky libër ishte baza e spiritualizmit modern, okultizmit dhe komunikimit me të vdekurit.

82.Libri egjyptian i të Vdekurve

Një "manual" për jetën e përtejme

Veshur me rroba të pastra dhe sandale të bardha, ti qëndron në një korridor të madh të mbajtur në këmbë nga kollona. Në një fron në skajin e largët të sallës ndodhet figura e Osiris, perëndia e botës së nëndheshme. Në të majtë e në të djathtë qëndronin 42 perëndi, figura të mumifikuara tmerruese përfshirë Gëlltitësin e hijeve, Kockëthyesin dhe Gëlltitësin e ekzistencës.

Përpara ndodhet perëndia Thot në formën e një majmuni. Qëndron në krye të shkallëve që shumë shpejt do të përcaktojnë jetën e përtejme. Është dita e gjykimit dhe kush dështon në test do të përjetojë agoninë e vdekjes së dytë. Por askush nuk duhet të frikësohet sa kohë që posedon Librin e të Vdekurve, i cili në tekstet e tij përmban sekretet e mbijetesës në jetën e përtejme.

Kthehesh nga i pari i perëndive dhe fillon të flasësh: "O perëndi që vjen nga heliopolis, unë nuk kam mashtruar". Më pas kthehesh nga i dyti: "O perëndi e zjarrit që vjen nga Kheraha, unë nuk kam vjedhur...".

Për egjyptianët e lashtë jeta mbi tokë mund të ishte shumë e shkurtër dhe kështu që ritualet që rrethonin vdekjen ishin një pjesë integrale e kulturës së tyre. Shumë prej relikeve më të njohura nga Egjypti - piramida, varre dhe mumje - zbulojnë kohën dhe burimet që njerëzit që jetonin në brigjet e Nilit ishin gati të shpenzonin për të siguruar jetën e përtejme.

Formulat që mund të ndihmonin në rrugën drejt botës së përtejme u shfaqën fillimisht në muret e piramidave gjatë Dinastisë së 5 egjyptiane, rreth vitit 2350 para Krishtit. Rreth 400 vjet më vonë, në kohën e Mbretërisë së Mesme të Egjiptit këto tekste piramidash u shndërruan në tekste qefinësh që skaliteshin në gurët e varreve dhe ndonjëherë mbi papirusë.

Pas vitit 1550 para Krishtit, një trup formulash magjike të shkruajtura dhe ilustruara në papirusë nisën që të zëvendësojnë tekstet në qefinë në varret egjiptianë. Është ai që sot e njohim si Libri i të Vdekurve. Libri i të Vdekurve vazhdoi të

përdoret ndonëse me ndryshimet që pësoi në 1500 vitet e ardhshëm deri kur ndryshimet e mëdha në vend dëmtuan shumë prej traditave të tij.

Ndonëse ne e njohim si Libri i të Vdekurve, në të vërtetë asnjëherë dy libra nuk ishin të njëjtë. "Nuk ka patur një libër standard të të vdekurve - çdo dorëshkrim përmbante tekste të ndryshëm", shpjegon John H. Taylor, kurator i një ekspozite të re britanike e fokusuar në këtë traditë të spikatur egjiptiane.

"Kishte një sasi tekstesh, rreth 200 të tillë, nga të cilët mund të zgjidhje, por asnjë dorëshkrim i njohur nuk i përmban të gjithë formulat magjike që njihen deri më sot. Janë disa që ekzistojnë pak a shumë në çdo kopje të Librit të të Vdekurve dhe të tjera që janë vërtet të rralla dhe nga të cilat kemi vetëm një ose dy shembuj".

Libri i të Vdekurve është përdorur gjerësisht në atë kohë dhe janë shumë kopje dhe shembuj që kanë mbijetuar deri në ditët e sotme. Megjithatë është e qartë se nuk ishin të disponueshëm për të gjithë egjiptianët. Shkruajtur me kujdes dhe shpesh herë ilustruar bukur, Librat e të Vdekurve ishin përtej asaj që mund të përballonin shumica e nejrëzve. Ata gjendeshin vetëm në varret e njerëzve që u përkisnin shtresave të sipërme të shoqërisë egjiptiane. Atëherë, nuk ishin thelbësorë? "Duket se nuk ishte dicka që duhej absolutisht ta kishe", thotë Profesor Stephen Quirke i Muzeut Petrie, në University College në Londër. "Ishte një luks shtesë për të përforcuar shanset për jetën e përtejme. Ishte një shtesë shumë dominuese dhe e dëshirueshme për një varrim të pasur".

Pasi vdisje, egjiptianët besonin se shpirti yt, ba, do të shkëputej nga trupi por vetëm përkohësisht. Ba do të kish nevojë të rikthehej periodikisht në trupin tënd, ndoshta cdo natë, dhe që ky ribashkim të ishte i suksesshëm duhej që trupi të mbetej i paprekur. Për këtë arsye egjiptianët zhvilluan një proces kompleks të mumifikimit sepse pa të, do të vihej në rrezik jeta e përtejme.

Luftimi i efekteve të dekompozimit nuk mjaftonte megjithatë për të garantuar që do të kishe sukses në botën tjetër. Ba në vetvete do të haste shumë sfida gjatë udhëtimit të tij – dhe për t'i përballuar ato, Libri i të Vdekurve do të ishte një ndihmë shumë e madhe. Kështu që, shpesh herë Libri vendosej në qefin, ndonjëherë edhe i mbështjellë me rrobat e mumjes, me qëllim që fjalët brenda tij do të të ndiqnin teksa hasje në rreziqet e jetës pas vdekjes.

Nuk ka asnjë dyshim që bota tjetër ishte një vend i rrezikshëm, e mbushur me monstra që reflektonin dhe ekzagjeronin bishat e egra që egjiptianët mund të kishin ndeshur në botën e të gjallëve. Kështu që, ishe i pajisur me formula magjike për të luftuar gjarpërinj, krokodilë, si dhe një qenie të frikshme e njohur si "krijesa që gëlltit". Mund të ndeshje gjithashtu edhe vendin e kasaphanës së perëndive. Fatmirësisht pajiseshe me mjetet për të luftuar të keqen, shpëtuar kurtheve, shmangur dekompozimin dhe kokëprerjen.

Një tjetër gjë e frikshme ishte po të kthehesh me kokë poshtë, një fat që do të shkaktonte shkatërrim të sistemit tretës. Për këtë arsye, në Librin e të Vdekurve përfshihej një formulë magjike "për të mos ngrënë jashtëqitje apo pirë urinë në botën e përtejme" – një paralajmërim i gjallë i tmerreve që mund të ndeshje.

Perëndi të frikshme

Shpirti yt do të duhej të kalonte nëpër një seri portash, secila prej të cilave mbrohej nga një hyjni e frikshme. Dija jote për portat dhe rojet ishte thelbësore për të kapërcyer dhe ky informacion përmbahej në librin e të vdekurve. Kështu, për

shembull, kur i afroheshe portës së gjashtë, formula 146 të këshillonte të thoje: "Më hap rrugë, se unë të njoh, unë të di emrin, dhe unë di emrin e perëndisë që të mbron ty – Zonja e Errësirës; gjatësia e saj nuk dallohet nga gjerësia, dhe shtrirja e saj në hapësirë nuk mund të zbulohet. Ka gjarpërinj, numri i të cilëve nuk dihet". Ti duhej të kërkoje mbojtjen e perëndisë dhe të tregoje që vleje. "Imi është një emër më i madh se yti, më madhështor se yti në rrugën e të drejtës", thotë formula magjike 144.

Testi më i rëndësishëm nga të gjithë do të vinte në të ashtuquajturën Holli i dy Maat-ëve ku do të gjykohej jeta jote mbi tokë. Pasi u përgjigjeshe pyetjeve të 42 perëndive të mumifikuar në holl, ti i afroheshe shkallëve në majë të të cilave ndodhej perëndia me kokë cakalli, anubis. Në një shkallë qe imazhi i të vërtetës dhe në tjetrën ai i zemrës tënde. Nëse ishe sjellë mirë gjatë jetës, shkallët do të ekuilibroheshin dhe të priste një e ardhme rozë. Por nëse shkallët nuk ekuilibroheshin, atëherë takimi i radhës do të ishte me një bishë të tmerrshme me kokë krokodili, trup luani dhe dhëmbë hipopotami. Bisha do të konsumonte zemrën tënde; kështu do të vdisje vdekjen e dytë dhe do të ikje një herë e mirë.

Edhe për këtë Libri i të Vdekurve kishte një zgjidhje në formën e formulës magjike 30B: "O zemra e nënës time! O zemra ime e formave të mia të ndryshme! Mos qëndro si dëshmitare kundër meje, mos mu kundërvi në ditën e gjykimit, mos u bëj armiqësore ndaj meje në momentin e ekuilibrimit". Sic shpjegon John H Taylor: "Edhe po të kishe bërë një jetë të keqe, mund t'ia hidhje për shkak të kësaj formule, e cila pengon zemrën që t'u jepet perëndive. Ishte e para herë në histori që sheh idenë që fati yt pas vdekjes varej nga sjellja jote kur ishe gjallë. Megjithatë nuk shkonte drejt një konkluzioni logjik, pasi në atë moment mund t'ia hidhje paq me anë të një hileje".

Shekuj të tjerë të mëvonshëm, ky konceptim i përgjegjësisë personale të njeriut, ishte ende i panjohur në popuj të tjerë. Për babilonasit dhe asirianët si i dlirëti, si mëkatari, duhej të zbrisnin në mbretërinë e zymtë të të vdekurve.

Ai që dënohej nga gjyqi i Osirisit hidhej në zjarr, në ujin që ziente, ose flakej për t'u ushqyer nga një monstër, përzierje e krokodilit, luanit dhe hipopotamit.

Egjyptianët i perceptonin në mënyra të ndryshme llojet e fatlumësisë. Konceptimi më popullor dëshironte që këta të vdekur të mbarteshin në një tokë të premtuar, në Perëndim; gruri aty lëshonte kallinj shumë metra mbi tokë, jeta s'ishte gjë tjetër veçse hare dhe gëzim. Është e qartë që ky besim ushtronte një ndikim të dobishëm mbi orientimin e njerëzve. Secili kërkonte të vlerësohej si njeri i së mirës. Mbi mbishkrime të shumta mortore, lexohet: "Unë u kam dhënë bukë të uriturve, u kam dhënë për të pirë të eturve; kam veshur ata që ishin lakuriq, kam bërë të kalojnë lumin udhëtarët…"

Një kryetar i fuqishëm province kishte skalitur mbi varrin e tij, pothuajse katër mijë vjeçar, epitafin e mëposhtëm: "Unë nuk kam dhunuar asnjë vajzë të varfër, nuk kam lënë asnjë vejushë në mjerim, nuk ia kam bërë jetën të vështirë asnjë fshatari, nuk kam dëbuar asnjë bari, nuk kam marrë asnjeri shërbëtor për të më bërë punët pa pagesë. Askush nuk ka njohur mjerimin, askush nuk ka njohur urinë nën qeverisjen time. Kur vinin vite të vështira, kam punuar tokën dhe kam mbjellë fushat, nga veriu në jug, dhe iu kam dhënë ushqime banorëve të mi. U kam dhënë vejushave po aq sa atyre që i kishin burrat; kur kam shpërndarë dhuratat, nuk kam favorizuar njeriun e rëndësishëm në dëm të të varfërit. Pastaj Nili dërgoi vërshime të mëdha që dhanë

grurë dhe të gjitha llojet e zahireve; as në ato çaste nuk kam kërkuar angari. Ja përse isha i dashur për popullin".

Të vdekurit që kishin kapërcyer me sukses provën e gjyqit të Osirisit kishin të drejtën e lumturisë së përjetshme. Ndërkaq ata kërcënoheshin nga disa rreziqe, prej të cilave duhej të mbroheshin me formula nomatisjeje. Për të ndihmuar të vdekurin këto formula ishin gdhendur mbi sarkofag dhe mbi muret e varrit. Pak nga pak ato u mblodhën në të famshmin Libri i Vdekjeve, shkruar mbi një rulon papirusi, i cili vendosej në varr në anë të të vdekurit. Kur i ndjeri takonte demonë në forma gjarpërinjsh, krokodila gjigandë, apo dragonj që villnin flakë, ai e dinte çfarë duhej t'iu thoshte për t'i dëbuar; kur mbërrinte përpara një porte që duhej ta hapte, apo përpara një lumi që duhej të kapërcente, ai e dinte çfarë formule magjike do thoshte.

Pasi kaloje nëpër këto situata të vështira, ku përfundoje? "Nuk ka një qellim të vetëm në Librin e të Vdekurve", shpjegon John H Taylor. "Eshtë një koleksion tekstesh që përmban tekste dhe formula magjike nga periudha të ndryshme dhe vendndodhje të ndryshme në Egjypt. Janë të gjitha pak kontradiktore, kështu që ka shtatë funde të mundshëm, që janë të ndryshëm".

Një mundësi ishte të largoheshe me perëndinë e Diellit, Ra, në varkën e tij nëpër qiell cdo ditë. Një zgjedhje e dytë do të ishte të jetoje në botën e nëndheshme me perëndinë e atjeshëm Osiris. Por vendi që do të doje të vizitoje më shumë ishte Fusha me Kallama, një version i idealizuar i Egjyptit, ku mund të vazhdoje shumë prej veprimtarive të jetës tokësore.

Fusha e Kallamave ishte padyshim një vend me lidhje të forta bujqësore, një temë që Stephen Quirke beson se ekzistonte në të gjithë idetë egjiptiane për vdekjen. "Egjypti ishte një shoqëri urbane por bujqësia ishte aktiviteti që mbante vendin. Një pjesë e mënyrës si ata ilustronin vdekjen ishte cikli bujqësor. Mbërtheheshe pas diellit që ishte burimi dominues i dritës, energjisë dhe ngrohtësisë. Ai diktonte edhe vitin bujqësor, që ishte qendror për këtë ekonomi bujqësore. Mbërtheheshe edhe pas tokës, ku ideja që shkove në nëntokë për të vdekur dhe mund të rilindeshe lidhej me nocionin e bujqësisë dhe rirritjes së bimës. Janë mënyra shumë organike të të parit të jetës. Një prej ilustrimeve më të famshëm të Librit të të Vdekurve është një skenë në Fushën me Kallama ku njerëzit e lumtur janë duke korrur grurë në lartësi të pazakonta".

Megjithatë, gjithë kjo korrje dhe vjelje mund të tingëllojë si punë e rëndë e prandaj edhe libri i të vdekurve e kish një zgjidhje. Shpesh herë varroseshe me një figurinë të vogël, të njohur si shabti, të cilës mund t'ia delegoje punën në jetën e përtejshme. Formula Magjike 6 kërkonte që shabti të zinte vendin tënd, kur bëhej fjalë për kryerjen e punëve të rënda në botën e përtejme. Me këtë ndihmës që merrte përsipër punët e lodhshme, mund të gëzoje pastaj parajsën e përjetshme.

83.Jeta dhe vdekja

Të qenit njeri shpirtëror, unë mund ta them për realizimin e fuqisë sonë të brendshme, të shpirtit që nuk vdes kurrë. Ne e dimë se jemi të përjetshëm. Ne kemi ardhur nga Zoti, po rritemi në Zotin dhe po e përmbushim atë. Jeta dhe vdekja janë si dy dhoma, të vdesësh është sikur shkon nga njëra dhomë në tjetrën. Ku jam tani është dhoma e ditës.

Këtu po flas me ju, duke medituar me ju, duke shikuar në ju. Këtu shfaqi trupin tim fizik, duhet të punoj, të jem aktiv dhe të shfaqi jetën time. Pastaj është një tjetër dhomë, dhoma e gjumit. Aty pushoj, fle. Aty nuk shfaqi ekzistencën time për askënd, Unë jam vetëm vetëvetja.

Ne kemi ardhur nga jeta e Përjetshme, jeta Hyjnore. Kjo jetë e Përjetshme qëndron vetëm pak kohë në tokë, të themi 50 ose 60 vjet. Në këtë kohë jeta është e kufizuar në tokë. Brenda kësaj jete të kufizuar është jeta e pakufijshme.

Pas një kohe kjo jetë kalon nëpër korridorin e vdekjes për pesë ose dhjetë ose pesëmbëdhjetë ose njëzet vjet. Kur hymë në këtë korridor, shpirti lë trupin për një kohë të shkurtër apo të gjatë dhe shkon në rajonin e shpirtit.

Këtu, nëse personi ishte shpirtëror, shpirti do ta rimarrë jetën e Përjetshme, jetën Hyjnore, e cila ka ekzistuar para lindjes, eksiston mes lindjes dhe vdekjes, ekziston në vdekje dhe në të njëjten kohë shkon përtej vdekjes. Ne përderisa jetojmë në tokë, mund ta vendosim veten në Hyjnoren nëpërmjet meditimit.

Por, vetëm duke hyrë në jetën Hyjnore, ne nuk e posedojmë atë, por rrisim vetëdijen tone. Kur hymë në meditim ne bëhemi pjesë përbërse e tij. Dhe kur të jemi në gjendje të meditojmë për 24 orë në ditë, ne vazhdimisht frymojmë në jetën e Përjetshme. Në vetëdijen tonë të brendshme ne bëhemi një me shpirtin. Kur ne jetojmë në shpirt, nuk ka gjëra si vdekja. Eshtë vetëm një ndryshim i vazhdueshëm i ndërgjegjës sonë, jeta jonë që e aspirojmë.

Por, kur ne jetojmë në trup, vdekja ekziston tërë kohën. Sa më shpejt që frika të vie në mendjen tonë, ne vdesim. Sa më shpejt që forcat negative na kaplojnë, ne vdesim. Sa herë në ditë ne vdesim! Frika, dyshimi dhe ankthi vazhdimisht vrasin ekzistencën tonë të brendshme.

Misteri i jetës dhe i vdekjes

Ne të gjithë jetojmë në hijen e frikës së vdekjes, ne besojmë se jeta dhe vdekja janë kundër njëra-tjetrës. Kjo ndjenjë na shkakton mungesë jete dhe gjithashtu mungesë vdekje. Kur ne jemi lindur, vdekja është lindur me ne.

Çdo ditë ndryshon në natë, dhe çdo natë ndryshon në ditë. E tashmja shkon në të kaluarën dhe e ardhmja zbret në të tashmen. Kjo nuk mund të ndodhë pa elementin e vdekjes. Ky proces i ndryshimit është vdekja. Nëse ju doni të vdisni në mënyrë paqësore - jetoni plotësisht. Vdekja është kurorëzimi i lavdishëm i jetës së jetuar intensivisht dhe plotësisht. Por, jeta jonë është e humbur në kërkim për kuptimin e jetës.

Kuptimi i jetës është në vetë jetën. Nuk ka filozofi, nuk ka libër, nuk ka arsye që mund të na jap kuptimin e jetës. Ju duhet të kërkoni kuptimin tuaj dhe askush tjetër përveç jush. Kjo është jeta juaj dhe ajo është e arritshme vetëm për ju. Vetëm në të jetuarit e jetës si mister që të shfaqet vetëm ty. Pasi ta dini se çfarë është jeta, ju do të dini se çfarë është vdekja.

Vdekja është gjithashtu një pjesë e të njëjtit proces. Zakonisht ne mendojmë se vdekja vjen në fund, se është kundër jetës, ne mendojmë se vdekja është armiku ynë, por nuk është ashtu. Nëse ju e mendoni vdekjen si armik, kjo thjesht tregon se ju nuk keni qenë në gjendje të dini se çfarë është jeta. Vdekja dhe jeta janë dy pole të së njëjtës energji, i njëjti fenomen - batica dhe zbatica, dita dhe nata, vera dhe dimri. Ato nuk janë të ndara dhe nuk janë të kundërta, ato janë komplementare.

Vdekja nuk është fundi i jetës, në fakt, është përfundimi i një jete. Një njeri i cili e ka kuptuar se çfarë është jeta e tij, e lejon të ndodhë vdekja, ai e mirëpret atë. Ai vdes çdo moment dhe çdo moment është i ringjallur. Çdo moment ai vdes dhe është i lindur përsëri.

Ligjet e jetës dhe të vdekjes

Njeriu bie në gjumë duke u transferuar prej një ligji në një ligj tjetër. Kur ai është zgjuar, atë e sundojnë ligje të cilat janë të kufizuara. Ai sheh trupat që e rrethojnë, pra, trupat materialë.

Ai vazhdon të ecë duke e përdorur edhe mendjen e tij. Kjo, për njeriun, quhet botë e dëshmive-fenomeneve. Botë e cila na është e njohur të gjithëve. Në të merr pjesë mbarë njerëzimi.

Por, kur biem në gjumë, ne kalojmë në një jetë tjetër. Ky transferim ka ligjet e veta. Këto nuk i nënshtrohen mendjes, logjikës, e as dëshmive të kësaj bote. Ne pra, kështu, kemi dalë nga koha.

Njeriu nuk ndien se ka të bëjë me kohën kur është në gjumë, për arsye se nuk ka të bëjë me elementet e kohës që ne i disponojmë në jetën tonë të natyrshme, thuaj të përditshme. Sikur të mos ekzistonte dallimi midis ditës dhe natës, njeriu nuk do t'a përjetonte dallimin kohor.

Ai e bën këtë dallim ngase bie gjatë natës dhe zgjohet gjatë ditës, ose bie në gjumë gjatë ditës dhe zgjohet natën. Pra, nëse nuk do t'i përjetonte këto ndryshime, gjatë rënies dhe zgjimit, ai nuk do t'a dinte se sa kohë ka kaluar në gjumë.

Gjumi e shndërron njeriun, duke e bërë atë të dalë jashtë rrethit të botës normale. Ai nuk ndien asgjë për të (botën materiale), e as ajo nuk i është e njohur. Është i ndarë plotësisht prej saj.

Thuajse, ai është ndarë prej ndodhive të kësaj botë plotësisht. Kur ai ndahet prej këtyre ndodhive, natyrshëm, ndahet edhe prej ligjeve të tyre. Ai mund të shohë, edhe pse sytë i ka të mbyllur.

Ai vrapon edhe pse këmbët i ka në shtrat dhe nuk i lëviz. Rrëzohet nga ndonjë majë mali e lartë dhe nuk pëson fizikisht asgjë. E sheh veten duke fluturuar nëpër qiell, ose sheh të përmbytet toka. Ai e ndien veten se është duke qarë, ndërsa në realitet është duke qeshur.

E kap ndonjë ankth, nxjerr zëra të çuditshëm, të bezdisshëm, ose zgjohet prej gjumit i trishtueshëm.

Ai gjatë kohës së tij në gjumë, nuk i nënshtrohet ligjeve të mendjes, e as nuk logjikon. Ai nuk u nënshtrohet as ligjeve të cilave u nënshtrohet në jetën e tij normale.

Nëse i thua ndonjë njeriu se (në gjumë) kam shkuar në Amerikë dhe jam kthyer njëzet herë, brenda një nate, a do të të përgënje-shtronte? Përgjigja do të ishte: jo.

Por nëse ti i thua se në gjumë kam biseduar me filanin dhe me filanin, të cilët kanë ndërruar jetë që prej shumë kohësh, a do të përgënjeshtonte? Përgjigja, gjithashtu do të ishte: jo.

84.Teoria Kuantike provon se vetëdija migron drejt një universi tjetër pas vdekjes

Libri me titullin ***"Biocentrizmi: si jeta dhe vetëdija janë çelësat e njohjes së natyrës së Universi"***, i publikuar në Shtetet e Bashkuara ka nxitur së tepërmi diskutimet në internet për shkak se përmban nocionin se "jeta nuk përfundon kur

trupi vdes, dhe ajo mund të zgjasë përgjithmonë". Autori i këtij publikimi, Robert Lanza, nuk dyshon që kjo është e mundur.

Lanza është ekspert në mjekësinë regjenerative dhe dejtor shkencor i kompanisë Advanced Cell Technology. Përpara se të njihej për kërkimet e tij shkencore në lidhje me qelizat burimore (stem cells), ai ishte i njohur për një mori eksperimentesh të suksesshme në klonimin e specieve të rrezikuara.

Sipas "The Learning Mind", jo shumë kohë më parë, shkencëtari u përfshi në fizikë, mekanikën kuantike dhe astrofizikë. Kjo përzierje shpërthyese disiplinash i ka dhënë jetë një teorie të re, biocentrizmit, të cilën profesori ka kohë që e predikon.

Teoria hamendëson se vdekja, thjesht nuk ekziston. Ajo është një iluzion që origjinon në mendjen e njeriut. Ekziston sepse njerezit e identifikojnë vetëveten me trupin e tyre. Ata besojnë se trupi do të vdesë, herët a vonë, duke menduar që dhe vetëdija e tyre do të shkojë bashkë me të. Në fakt vetëdija ekziston jashtë kufizimeve të hapësirës dhe kohës. Ajo është e aftë të jetë kudo, në trupin e njeriut dhe jashtë tij. Kjo përputhet mirë me postulatet themelore e shkencës së mekanikës kuantike, sipas të cilës një pjesëz specifike mund të jetë e pranishme kudo, dhe një ngjarje mund të ndodhë sipas disa mënyrash, ndonjëherë të panumërta.

Lanza beson se universet multiple mund të ekzistojnë në mënyrë të njëkohshme. Këto universe, përmbajnë mënyra të shumënumërta për ndodhjen e skenareve të mundshëm. Në një univers trupi mund të ketë vdekur, në një tjetër ai vazhdon të ekzistojë duke thithur vetëdije e cila migroi drejt këtij universi.

Kjo do të thotë që një person i vdekur, duke udhëtuar nëpërmjet të njëjtit tunel, nuk përfundon në ferr apo parajsë, por në një botë të ngjashme që ai ose ajo e ka banuar më para, por kësaj rradhe si i gjallë, e kështu me rradhë pafundësisht.

Botë të shumënumërta

Kjo teori e Lanza-s, që të ysht shpresën, por edhe tejet e diskutueshme nga ana tjetër, ka mjaft mbështetës të paqëllimshëm, jo thjesht vdekatarë që duan të rrojnë përjetë, por dhe disa shkencëtarë të mirënjohur. Këta janë fizikantë dhe astrofizikantë që priren të bien dakord me ekzistencën e botëve paralele si dhe që sugjerojnë mundësinë e universeve të shumënumërt, multiverseve. Multiversi është një koncept i ashtuquajtur shkencor që mbrohet prej tyre. Ata besojnë se nuk ekzistojnë ligje fizike që të mund të ndalojnë ekzistencën e botëve paralele.

"Faktori që shkakton këto botë të shumëfishuara janë veprimet tona," shpjegon Everett. Nëse ne bëjmë disa zgjedhje, në çast një univers ndahet në dysh me versione rezultatesh të ndryshme.

Fakti që universi ynë nuk është i vetëm, mbështetet nga të dhënat e marra nga teleskopi hapësinor Planck. Duke përdorur këto të dhëna, shkencëtarët kanë krijuar hartën më të saktë të sfondit prej mikrovalësh, që quhet ndryshe, rrezatimi i çlirimit relik kozmik, i cili ka mbetur që nga krijimi i universit tonë. Ata kanë zbuluar gjithashtu që universi ka shumë ndërprerje dhe boshllëqe të shumta.

Fizikantja teorike shqiptare, Laura Mersini-Houghton nga Universiteti i Karolinës së Veriut së bashku me kologët e saj nuk është dakord; ata janë të mendimit që anomalitë e sfondit të mikrovalëve ekzistojnë në sajë të faktit që univesi ynë ndikohet nga universe të tjera të cilat ekzistojnë pranë tij, si dhe hapësirat dhe boshllëqet janë rezultat i drejtpërdrejtë i sulmeve të universeve fqinje.

Kuanti i shpirtit

Pra, sipas teorisë së bio-centirizmit, ka një bollëk vendesh apo universesh të tjera tek të cilat mund të migrojë shpirti ynë pas vdekjes. Por a ekziston shpirti?

Sipas Hameroff, truri njerëzor është kompjuteri perfekt kuantik dhe për rrjedhojë shpirti apo vetëdija është thjesht informacion i vendosur në nivelin kuantik. Mund të transferohet, pas vdekjes se trupit; informacioni kuantik i përfaqësuar nga vetëdija migron me universin tonë dhe ekziston atje për një kohë të pacaktuar. Eksperti i biocentrizmit, Lanza, provon se shpirti migron në një univers tjetër. Ky është dallimi i madh mes tij dhe kolegëve të tij.

Sir Roger Penrose, një fizikant i përmendur britanik, ekspert i matematikës, nga Universiteti i Oksfordit, e mbështet teorinë e Lanza-s, madje ai ka gjetur gjurmë të kontakteve me universe të tjerë. Së bashku, këta shkencëtarë po zhvillojnë teorinë kuantike për të spjeguar teorinë e vetëdijes, Ata besojnë se kanë gjetur transportuesit e vetëdijes, elementët që e grumbullojnë informacionin gjatë jetës dhe pas vdekjes së trupit, e largojnë vetëdijen gjetkë. Këta elemente janë lokalizuar brenda tubëzave me bazë proteinash (mikrotubulat neuronale) të cilave më parë u është atribuar roli i thjeshtë i forcimit dhe i kanalizimit të transportit brenda një qelize. Në bazë të strukturës së tyre, mikrotubëzat janë më së miri të përshtatëshme të funksionojnë si transportueset e karakteristikave kuantike brenda trurit. Kjo kryesisht se ato janë të afta të ruajnë gjendjet kuantike për një periudhë të gjatë kohe, që do të thotë se mund të funksionojnë si elementet e një kompjuteri kuantik.

85.A ka jetë pas vdekjes? Shkencëtarët thonë: Po, truri vazhdon punën...

Është një debat që nuk fashitet kurrë: ***a ka jetë pas vdekjes?*** Tani shkencëtarë nga Universiteti i Sauthempton mendojnë se kanë një përgjigje për këtë pyetje.

Një studim i rëndësishëm që ka përfshirë 2,060 pacientë ka nxjerrë në pah një fakt të panjohur deri tani: truri i njeriut mund të vazhdojë të funksionojë pavarësisht se personi është klinikisht i vdekur.

Studimi që shqyrtoi raste nga 15 spitale të rëndësishëm në Mbretërinë e Bashkuar, Amerikë dhe Australi, arriti të mbledhë prova bindëse se pacientët vazhdojnë të përjetojnë eksperienca dhe ngjarje që ndodhin realisht rreth tyre edhe 3 minuta pasi zemra e tyre ka pushuar së rrahuri. Rreth 40 % e pacientëve që i kishin mbijetuar një ataku në zemër, përshkruan ndodhi që dëshmuan se ata kishin qenë të ndërgjegjshëm përpara se sa zemra e tyre të rikthehej në jetë.

Doktor Sam Parnia, i cili udhëhoqi këtë studim, shpjegoi se më parë mendohej se në këto rrethana ato që përshkruanin pacientët ishin episode haluçinative. Këto episode, normalisht referohen dhe përshkruhen si eksperienca jashtë – trupore, ose eksperienca të pranë-vdekjes.

Doktor Parnia, që tashmë punon pranë Universitetit Shtetëror të Nju Jorkut, thotë: " Përfundimet e këtij studimi janë shumë domethënëse, pasi është besuar gjithmonë se eksperiencat e lidhura me vdekjen kanë qënë haluçinacione, ose iluzione që ndodhnin ose para se të ndalonte zemra, ose menjëherë pasi ajo është kthyer në funksionin e saj normal, por asnjëherë nuk është menduar se këto eksperienca mund të ndodhnin e më pas të provohej se ato u korrespondonin ngjarjeve reale gjatë kohës që zemra kishte ndalur."

Rezultatet treguan se 39% e pacientëve të cilët i kishin shpëtuar një arresti kardiak përshkruan një perceptim të të qenit të ndërgjegjshëm, por nuk kujtonin ngjarje konkrete. 46 % e tyre kishin pasur eksperienca të natyrave të ndryshme që përfshinin një gjendje mendore të ndërgjegjshme, 9 % kishin pasur eksperienca të njohura si eksperienca pranë-vdekjes dhe 2 % përshkruan ndodhi reale që i kujtonin me detaje e që nuk linin vend për të dyshuar gjendjen e tyre plotësisht të vetëdijshme.

Doktor Parnia shtoi: "Vetëdija dhe ndërgjegjia ishin të pranishme tek pacientët gjatë një harku kohor prej rreth 3 minutash pai zemra kishte pushuar çdo funksion të sajin. Kjo është paradoksale, pasi është i njohur fakti mjekësor se truri ndalon së funksionuari brenda 20-30 sekondash nga pushimi i zemrës dhe nuk rifiton asnjë funksion pa rikthimin në jetë të zemrës. Të gjitha ndodhitë dhe ngjarjet që pacientët e këtij studimi kujtonin nga ky hark kohor, janë verifikuar si ngjarje dhe ndodhi që kanë ndodhur realisht dhe ku ka pasur dëshmitarë të besueshëm. Është e qartë, pas këtij studimi, se eksperiencat që rrethojnë vdekjen meritojnë një investigim të mirfilltë e pa asnjë paragjykim," thotë ai.

86. Dëshmohet jeta pas vdekjes

Vdekja është, për fat të keq, një pasojë e pashmangshme e jetës, por tani shkencëtaret besojnë se mund të kenë gjetur dritën në fund të tunelit.

Studimi më i madh i bërë ndonjëherë me përvojat pranë vdekjes dhe jashtë trupit ka zbuluar se, edhe pas "fikjes" totale të trurit, mund të vazhdojë të ekzistojë një lloj vetëdijeje.

Kjo është një temë kontradiktore, e cila, deri kohet e fundit, është trajtuar me skepticizëm të madh. Mirëpo shkencëtaret në Universitetin e Southamptonit kanë shpenzuar katër vite duke studiuar me tepër se 2000 pacientë që vuanin nga arreste kardiake në 15 spitale në Britani, SHBA dhe Austri. Ata kanë gjetur se, afërsisht 40% e njerëzve që u kanë mbijetuar arresteve, kanë përshkruar një lloj "vetëdijeje" gjatë kohës që kishin pësuar vdekje klinike, para se zemrat e tyre të rifillonin punën.
Madje një burrë kujton se u largua nga trupi i tij krejtësisht dhe e pa trupin e tij nga qoshja e dhomës. Përveçse ishte i pavetëdijshëm dhe "të vdekur" për tre minuta, 57-vjeçari nga Southampton i mban mend veprimet e stafit të infermiereve, me detaje dhe përshkruan edhe zhurmën e makinerive.

"E dimë se truri nuk mund të funksionojne pasi zemra ka pushuar rrahjet", u shpreh Dr. Sam Parnia, një ish-kërkuese në këtë universitet, njëherësh edhe autore kryesore e studimit. "Mirëpo, në këtë rast, vetëdija e ndërgjegjshme duket se ka zgjatur më tepër se tre minuta gjatë kohës kur zemra nuk po rrihte, edhe pse truri u fik për 20-30 sekonda, pas ndalimit të zemrës".

Nga 2060 pacientet me arreste kardiake, 330 mbijetuan dhe 140 thanë se kishin përjetuar një lloj vetëdijeje gjatë tre minutave të vdekjes klinike. Edhe pse shumë prej tyre nuk mund të mbajnë mend detaje specifike, ata ndajnë tema të ngjashme. Një në pesë prej tyre thanë se kishin një ndjesi të pazakonte paqeje, ndërsa afërsisht një e treta thanë se, koha, ose ishte ngadalësuar, ose ishte shpejtuar.

Disave iu kujtohet se kanë parë një dritë të fortë, një shkëndijë të artë ose Diellin që shndrinte. Të tjerë kujtojnë ndjenja frike ose mbytjeje, ose zhytje në ujë. 13% thanë

se ndiheshin si të shkëputur nga trupi i tyre dhe një pjesë tjetër u shprehen se shqisat e tyre ishin forcuar.

Dr. Parnia beson se akoma më shumë njerëz mund të kenë përvoja të tilla kur i afrohen vdekjes, por sedativet (ilaçet gjumëdhënës) që përdorën në procesin e anesteziste mund të ndalojnë të kujtuarit e tyre. "Vlerësimet kanë sugjeruar se miliona njerëz kanë pasur eksperienca të gjalla në raport me vdekjen, por të dhënat shkencore kanë qene ambivalente deri tani. Shumë njerëz thonë se kane pasur halucinacione ose iluzione, por duket se ato nuk përputheshin me ngjarjet reale. Këto përvoja kanë nevojë për studime të mëtejshme" – vijon ajo.

Dr. David Wilde, një psikolog kërkues në Universitetin e Nottingham Trent, po mbledh të dhëna për përvojat jashtë-trupore, në përpjekje për të zbuluar një model që i lidh të gjitha episodet. Ai shpreson se kërkimet e fundit do të inkurajojnë studime të reja në këtë teme kontradiktore.

87.Shkencëtarët gjermanë dëshmojnë se ka jetë pas vdekjes

Një ekip i psikologëve dhe mjekëve në Universitetin e Berlinit kanë bërë të ditur se bazuar në eksperimentet klinike që ata kanë kryer, kanë arritur të dëshmojnë për ekzistencën e disa formave të jetës edhe pas vdekjes.

Deri tek ky përfundim u arrit pas një studimi të bërë, ku janë bërë vëzhgime mjekësore në përvojat pranë vdekjes, duke bërë që pacientët e këtij eksperimenti të jenë të vdekur klinikisht për gati 20 minuta dhe përsëri janë sjellë në jetë.

Ky proces kontrovers u bë për 944 vullnetarë të cilët morën pjesë në këtë eksperiment në këto katër vitet e fundit. Atyre iu injektuan përzierje të drogave të ndryshme duke përfshirë këtu edhe epinefrinë. Këto përzierjes drogash u lejonin pacientëve që të përjetonin një vdekje klinike dhe që të dilnin nga ajo gjendje pa asnjë pasojë. Pas injektimit të përzierjeve të drogave, pacientët rikuperoheshin pas 18 minutash dhe kjo gjë bëhej duke filtruar ozon në gjakun e tyre.

Kohëzgjatja jashtëzakonisht e gjatë në këtë gjendje- vdekje klinike- është bërë e mundur kohëve të fundit falë zhvillimit të një makine të re kardiopulmore e quajtur AutoPulse. Kjo lloj pajisje është përdorur vitet e fundit për të rikthyer në jetë njerëzit që kishin vdekur para 40 minutave deri në një orë.

Përvojat e pranë-vdekjes janë përmendur edhe në revista të ndryshme mjekësore edhe në të kaluarën, duke marrë për bazë halucinacionet, por se Doktor Ackermann dhe ekipi i tij, përkundrazi, konsiderojnë se pikërisht këto janë dëshmi se ka ekzistencë të jetës së përtejme dhe është një formë e dualizmit në mes mendjes dhe trupit.

Ekipi i shkencëtarëve, i udhëhequr nga doktor Berthold Ackermann, ka monitoruar operacionet dhe kanë përpiluar dëshmitë e subjekteve, transmeton lajmi.net. Edhe pse ka disa ndryshime në këtë eksperiment nga individët e ndryshëm, të gjithë individët kanë pasur disa kujtime gjatë periudhës sa kanë qenë në vdekje klinike. Shumica prej tyre kanë përshkruar disa ndjesi shumë të ngjashme.

Përjetimet më të shpeshta që kanë thënë se kanë përjetuar vullnetarët që kanë marë pjesë në këtë eksperiment kanë përfshirë ndjenjën e shkëputjes nga trupi i tyre, ndjenjën se po ngrihen në ajër, qetësinë totale, sigurinë, ngrohtësinë, përvojën e shpërbërjes absolute dhe praninë e një drite të madhe.

Shkencëtarët thonë se ata janë të vetëdijshëm se shumë prej konkluzioneve që kanë arritur do të shokojnë shumë njerëz edhe pse besimet fetare të subjekteve të përfshira në këtë eksperiment nuk kanë paraqitur asnjë problem. Në të vërtetë, vullnetarët që kanë marrë pjesë në këtë eksperiment i kanë takuar besimeve të ndryshme fetare, si besimit të krishterë, atij islam, hebre por ka pasur edhe ateistë.

"Unë e di se rezultatet tona mund të shqetësojnë besimet e shumë njerëzve", thotë doktor Ackermann.

"Por, në asnjë mënyrë, ne nuk kemi pasur për qëllim një gjë të tillë. Ne vetëm kemi dhënë përgjigje në pyetjen më të madhe të historisë së njerëzimit, kështu që unë shpresoj se këta njerëz që janë prekur të jenë në gjendje të na falin. Po, ka jetë pas vdekjes dhe kjo duket se vlen për të gjithë ne", ka thënë doktori.

88.Vdekja nuk është fundi - teoria shkencore zbulon prova të një Universi paralel

Çfarë ndodh me ne pas vdekjes? Kjo është një pyetje që bëhet pa pushim. Shumë ekspertë nga fusha të ndryshme studimi përpiqen të formulojnë përgjigjen e saktë, por ata qëndrojnë gjithmonë në anën e majtë të teorive apo spekulimeve.

Megjithatë, një teori shkencore zbuloi kohët e fundit provat e para të një universi paralel. Kjo është domethënëse në diskutimin e vdekjes, si dhe se ekzistenca e një universi paralel do të thotë se vdekja nuk është qëllimi përfundimtar. Ky informacion tregon se kur të vdesim, ne do të vazhdojmë të jetojmë në një univers apo dimension tjetër.

Ne jemi trupa energjetik. Trupi ynë funksionon përmes përdorimit të impulseve elektrike dhe rrymës, që rrjedh nëpër sistemin tonë. Ne kemi energji në vete dhe ajo energji nuk vdes. Është ligji i shkencës që thotë se energjia nuk mund të krijohet apo shkatërrohet. Prandaj, kur vdesim, vdesim vetëm fizikisht. Trupat tanë dobësohen dhe përfundimisht bëhen jofunksionalë, por energjia jonë është ende e gjallë. Por ku është kjo energji?

Fizika kuantike na mëson se disa vëzhgime nuk mund të parashikohen absolutisht. Në vend të kësaj, ka një numër vëzhgimesh të mundshme, dhe secila ka një probabilitet të ndryshëm.

Në një studim mbi biocentrizmin, Lanza thotë se këto "vëzhgime të mundshme" u referohen universeve të ndryshme, prej nga vjen termi "Multiverse".

Ajo bazohet gjithashtu në faktin se ka botë paralele pranë tonës dhe se ka një numër të pakufizuar universesh. Pra, kur ne vdesim, energjia jonë thjesht nuk kthehet në tokë ose askund tjetër. Ajo shkon në një univers paralel, që do të thotë se vdekja nuk është një fenomen përfundimtar që njerëzit zakonisht mendojnë se është.

Vdekja ka qenë gjithmonë një mister provokues për të gjithë ne. Besimi i përgjithshëm është se fundi i jetës sonë njerëzore, kur trupi ynë vdes, ne vdesim me të. Fatkeqësia më e madhe që ka rënë në mendjen e njeriut është se është kundër vdekjes. Të jesh kundër vdekjes do të thotë që do të humbasësh misterin më të madh. Njerëzit nuk kanë frikë nga vdekja, kanë frikë nga ndarja, kanë frikë të humbasin egon dhe personalitetin e tyre.

Ne e mësuam këtë parim kur ishim të rinj dhe u rritëm duke besuar se ishte i vërtetë. Megjithatë, kjo teori e re e bazuar në fakte shkencore pretendon të kundërtën. Tani e kuptojmë se vdekja është vetëm një iluzion i ndërprerjes.

Ne vazhdojmë të jetojmë pas vdekjes dhe na pret një univers paralel.

Libri -"Biocentrizmi: Si jeta dhe ndërgjegjja janë çelësi për të kuptuar natyrën dhe universin", ka trazuar internetin, pasi thotë se jeta nuk mbaron kur trupi vdes, por zgjat përgjithmonë.

Autori i këtij libri, shkencëtari Dr. Robert Lanza, i cili u emërua si shkencëtari i tretë më i rëndësishëm i gjallë nga New York Times, beson se kjo është plotësisht e mundur.

Jashtë kohës dhe hapësirës

Lanca është eksperte në mjekësinë rigjeneruese dhe drejtore shkencore e Kompanisë për Teknologjinë e Avancuar të Qelizës. Përpara se të bëhej i famshëm për kërkimet e tij mbi qelizat staminale, ai ishte tashmë i njohur për eksperimentet e suksesshme në klonimin e specieve të rrezikuara të kafshëve.

Mirëpo, ky shkencëtar kohët e fundit ka filluar të punojë në fizikë, mekanikë kuantike dhe astrofizikë. Kjo përzierje interesante krijoi teorinë e biocentrizmit, mbi të cilën profesori po punon tani. Biocentrizmi mëson se jeta dhe vetëdija janë baza e universit dhe se vetëdija krijon universin material, jo anasjelltas.

Zinxhiri tregon strukturën e vetë universit dhe faktin se ligjet, forcat dhe konstantet e universit janë të vendosura për jetën, gjë që tregon se inteligjenca ka ekzistuar përpara materies. Ai gjithashtu pohon se koha dhe hapësira nuk janë objekte apo sende, por mjete të të kuptuarit tonë të kafshëve. Lanza thotë se ne në fakt e mbajmë kohën dhe hapësirën me vete ashtu si breshkat mbajnë armaturën e tyre, që do të thotë se ne ekzistojmë edhe jashtë kohës dhe hapësirës.

Teoria sugjeron se vdekja e vetëdijes nuk ekziston, por se është vetëm një mendim pasi njerëzit identifikohen me trupin e tyre. Ata besojnë se trupi do të zhduket herët a vonë dhe se vetëdija e tyre do të zhduket me trupin.

Nëse trupi krijon vetëdije, atëherë ndërgjegjja vdes kur trupi, por nëse trupi merr vetëdijen në të njëjtën mënyrë si televizioni kabllor merr një sinjal, atëherë është e qartë se vetëdija vazhdon të ekzistojë kur lë armaturën e saj fizike. Në fakt, vetëdija ekziston përtej kohës dhe hapësirës. Mund të jetë kudo: brenda dhe jashtë trupit. Me fjalë të tjera, ai nuk është lokal në të njëjtën mënyrë si objektet kuantike.

Lanza gjithashtu beson se ka disa universe në të njëjtën kohë. Në një univers trupi është i vdekur, ndërsa në një tjetër ai ende ekziston, duke thithur vetëdijen që ka lëvizur në këtë univers. Kjo do të thotë që një person që vdes nuk përfundon në parajsë apo ferr, por në një botë të ngjashme që dikur ka banuar, por është përsëri gjallë. Kjo po ndodh përsëri dhe përsëri.

Botë të shumëta

Kjo teori interesante por jashtëzakonisht e diskutueshme ka shumë mbështetës, duke përfshirë shumë shkencëtarë të famshëm. Këta janë fizikanë dhe astrofizikanë që bien dakord për ekzistencën e botëve paralele dhe që tregojnë mundësinë e ekzistencës së universeve të shumta. Ata pretendojnë se nuk ka ligje fizike që pengojnë ekzistencën e botëve paralele.

Kjo ide u prezantua për herë të parë nga një shkrimtar i trillimeve shkencore, H.G. Uells në 1895. Pastaj, 62 vjet më vonë, ai u zhvillua nga Dr. Hugh Everett, dhe

supozimi thelbësor është se universi është i ndarë në universe të panumërta të ngjashme në çdo kohë, dhe se kjo ndodh me çdo univers të krijuar në këtë mënyrë. Në një nga këto universe ju jeni duke e lexuar këtë artikull ndërsa në një tjetër, për shembull, jeni duke parë TV.

Forca lëvizëse pas kësaj ndarjeje të universit janë veprimet tona, shpjegon Everett. Nëse bëjmë një zgjedhje, universi ndahet menjëherë në dy universe me rezultate të ndryshme.

Andrei Linde, një shkencëtar nga Instituti i Fizikës Lebedev, zhvilloi teorinë e universeve të shumëfishta në vitet 1980. Tani ai është profesor në Universitetin e Stanfordit. Linde shpjegoi se universi përbëhet nga sfera të shumta të fryra, të cilat rrisin sferat e ngjashme, dhe të cilat më pas prodhojnë sfera në numër edhe më të madh dhe kështu me radhë deri në pafundësi. Këto sfera janë plotësisht të ndara dhe të pavarura nga njëra-tjetra, por ato përfaqësojnë pjesë të ndryshme të të njëjtit univers fizik.

Fakti që universi ynë nuk është unik, mbështetet nga të dhënat e marra me teleskopin Planck. Duke përdorur këto të dhëna, shkencëtarët kanë krijuar hartën më të saktë të rrezatimit kozmik që ka ekzistuar që nga fillimi i universit. Ata gjithashtu zbuluan se ka shumë zgavra të errëta në univers.

Fizikanja teorike, Laura Mercini Hutton e Universitetit të Karolinës së Veriut, argumenton se anomalitë në hapësirë ekzistojnë për shkak të faktit se universet përreth ndikojnë në universin tonë dhe se zgavrat janë rezultat i drejtpërdrejtë i kësaj.

Një shpjegim shkencor për shpirtin

Pra, ka shumë vende apo universe ku shpirti ynë mund të lëvizë pas vdekjes sipas teorisë së neo-biocentrizmit. Por a ekziston shpirti fare? A ekziston një teori shkencore e ndërgjegjes që e mbështet këtë pretendim? Sipas Dr. Stuart Hammeroff, përvoja e vdekjes afër ndodh kur informacioni kuantik që krijon sistemin nervor largohet nga trupi dhe shpërbëhet në univers.

Ai pretendon se vetëdija ndodhet në mikrotubulat e qelizave të trurit, të cilat përfaqësojnë vendin parësor të përpunimit kuantik. Pas vdekjes, ky informacion largohet nga trupi, së bashku me vetëdijen. Ai beson se përvoja jonë e ndërgjegjes është rezultat i efekteve të gravitetit kuantik në këto mikrotubula.

89.Doktori i shkencave pretendon se e di saktësisht se çfarë ndodhë pas vdekjes

Dr. Michael Newton ka një doktoraturë në psikologjinë e këshillimit, ka një certifikatë Master i Hipnoterapisë dhe është anëtar i Shoqatës Amerikane të Këshilltarëve.

Ata treguan shumë qartë se një foton mund të teleportojë, dhe ADN-ja jonë, kromozomet tanë, punojnë në parimin e fotoneve. Kjo do të thotë që qelizat tona komunikojnë me njëra-tjetrën me një shpejtësi të pafundme. Me pak fjalë, koncepti i kohës zhduket atje - pohon profesor Garjajev.

Dr. Newton zhvilloi teknikën e tij të regresionit hipnotik për t'i udhëhequr në mënyrë efektive subjektet e tij nga ana tjetër e kujtimeve të jetës së kaluar në një përvojë kuptimplote të jetës shpirtërore midis jetëve.

Ai konsiderohet si një pionier në zbulimin e sekreteve të jetës sonë në botën shpirtërore, për të cilën shkroi për herë të parë në bestsellerin e tij Udhëtimi i

shpirtrave, i cili është përkthyer në dhjetë gjuhë. Dr. Njuton njihet në mbarë botën si një regresionist shpirtëror dhe është shfaqur në emisione të shumta radiotelevizive. Në vitin 1998, Shoqata Kombëtare e Hipnoterapistëve Transpersonalë i dha atij një çmim vjetor për kontributin e tij në lidhjen e mendjes, trupit dhe shpirtit. Ai mori çmimin për vitet e tij të kërkimit klinik në kujtimet e shpirtit dhe zbulimin e kozmologjisë së jetës së përtejme. Në vitin 2001, ai mori çmimin vjetor të botuesve të pavarur për librin Fati i shpirtit.

Çfarë ndodh me ne kur vdesim? Ku shkon shpirti ynë? Nëse jeni rritur fetarisht, atëherë besoni se ka vetëm dy vende ku mund të shkoni: parajsë dhe ferr, në varësi të faktit nëse e jetoni jetën tuaj në bazë të normave fetare.

Në një version disi më të diskutueshëm të diskutimit të "jetës pas vdekjes", Michael Newton shprehet se nuk ka vetëm një epilog të lehtë dhe të errët.

Njutoni, i cili është specialist i hipnoterapisë, pohon se mund t'i kthejë njerëzit aq larg sa të mund të kujtojnë gjëra që nuk kanë ndodhur në këtë jetë, por midis jetëve.

Rastet e tij i ka përshkruar në librin - "Udhëtimi dhe fati i shpirtit". Është interesante se të gjithë subjektet e tij deklaruan të njëjtat gjëra.

Çfarë ndodh pas vdekjes?

1. Jeta na kalon para syve

Michael Newton thekson se një fenomen i shpeshtë tek njerëzit që vdesin është "kthimi i jetës" d.m.th. ata shohin të gjithë jetën e tyre duke kaluar para syve të tyre. Truri kalon shpejt nëpër të gjitha kujtimet përpara se shpirti të ndahet nga trupi.

2. Ata mund të shohin trupin e tyre

Të anketuarit e panë trupin e tyre në momentin kur ndërgjegjja ndahet nga ajo fizike.

3. Dritë

Njerëzit gjithmonë raportojnë se shohin dritën kur vdesin. Një dritë shfaqet në distancë dhe ngadalë i tërheq drejt saj. Michael Newton thotë se drita për shumë njerëz përfaqëson një ndjenjë dashurie dhe paqeje dhe se sipas tij është një fazë kalimtare në rrugën drejt botës shpirtërore.

Në versionin padyshim të diskutueshëm të Njutonit për jetën pas vdekjes, shfaqen "engjëjt mbrojtës" dhe madje një lloj udhëzuesi për një "jetë të re pa dhimbje dhe vuajtje" dhe se shpirti nuk dëshiron të kthehet në tokë, dhe ndonjëherë duhet.

Është një interpretim ezoterik i jetës së kësaj bote dhe botës së përtejme dhe i kthimit në jetën e kësaj bote me theksin se vdekja nuk duhet të frikësohet sepse "nuk ka vdekje, por vetëm tranzicion" dhe se rimishërimi nuk është i detyrueshëm dhe se kthimi në jeta e përtejme mund të jetë për shkak të karmës ose se si do të ndihmoheshin disa njerëz.

Tatimet - Mësimi Ortodoks

Në interpretimin e krishterë, pas vdekjes, shpirti udhëton për 40 ditë dhe duhet të kalojë "tarifat", d.m.th. kufijtë me të cilët matet pesha e mëkatit të tyre. Ky besim është karakteristik për kishën ortodokse, ndër shenjtorët dhe besimtarët ortodoksë. Nëse i ndjeri kalon çdo kufi, atij i premtohet jeta e përjetshme në mbretërinë e qiejve.

Interpretimi shkencor

ADN-ja u ”dekodua” nga Watson dhe Crick në 1953. Ata arritën në përfundimin se molekula e ADN-së është e përbërë nga dy fije që janë të përdredhur në mënyrë spirale rreth njëra-tjetrës. Për këtë iu dha çmimi Nobel.

Shkencëtari rus Petar Petrovich Garjaev, doktor i biologjisë, akademik i Akademisë Mjekësore dhe Teknike të Shkencave të Rusisë, zbuloi diçka shumë interesante në vitin 1993.

Pse i japim 40 ditë?

A është rastësi që besimi popullor se shpirti i të ndjerit qëndron 40 ditë pas vdekjes, apo se tibetianët ia lexojnë të ndjerit ”Librin tibetian të të vdekurve” me udhëzime se si të sillet në jetën e përtejme!

Sot njihet si “efekti fantazmë i ADN-së” i cili mbetet një mister. Spektrometri, për të cilin shkencëtarët menduan se po keqfunksiononte, regjistroi ”fantazmat” për 40 ditë.

- Rezulton se molekula jonë e ADN-së është një antenë, sepse përmban atome metalike që shërbejnë si një lloj marrësi i drejtuar drejt kozmosit, nga ku merr disa informacione kontrolluese kozmike, - pohon Akademiku Garjaev.

- Ekziston një eksperiment i thjeshtë me kaprolin e bretkosës kur vendoset në një dhomë me 80 për qind nikel dhe hekur, ku ekzistojnë të gjitha kushtet për zhvillimin normal të qelizave me një përjashtim - nuk ka mjedis elektromagnetik të jashtëm. Në atë mjedis elektromagnetik jonormal, embrionet kthehen në përbindësha dhe asnjëri prej tyre nuk arrin as në fazën e bretkosës.

Një akademik rus beson se ADN-ja gjeneron valë radio dhe rreze lazer që ndërtojnë holograme informacioni. Në këtë mënyrë, qelizat e embrionit, duke marrë informacionin e valës, krijojnë një lloj skice që tregon se ku dhe si duhet të rriten këmbët, sytë, hunda e të tjera.

ADN-ja është e gjatë 500 miliardë kilometra. Është si dy sisteme diellore... Të gjitha informacionet për ne janë të shkruara në të, nga qimet e vetullave te emocionet, nga ngjyra e syve te sëmundjet.

Në vitin 1997, shkencëtarët austriakë vërtetuan eksperimentalisht se një foton mund të teleportohet, pra të transferohet menjëherë nga një vend në tjetrin, duke ruajtur informacionin.

90.A rikthehet shpirti, pas vdekjes, në trup tjetër?

Melodinë e vetë të parë amerikani gjenial, Zhermin Gardiner, nga Baltimori, e ka interpretuar në piano kur i kishte vetëm 13 muaj! Pas një viti ekzekutonte Bethovenin, ndërsa, posa i ka mbushur tri vjet, kompozon kompozimin e vetë të parë! A është ky vetëm talent i rrallë, apo diç më tepër?!!

Nëse e konsultojmë fjalorin terminologjik, do të vërejmë se, me gjeni nënkuptojmë “shkallën më të lartë të prirjes së individit në formë talenti për një lëmi të caktuar”, ndërsa, në anën tjetër, me talent nënkuptojmë: “aftësinë e jashtëzakonshme të lindur të dikujt për një veprimtari të caktuar”. Duket se çdo gjë është e qartë, por… jo edhe aq?!!!

Disa interpretues spiritist shkojnë më larg dhe këtë e lidhin me një fenomen edhe më të thellë… me mundësinë e transformimit të shpirtit të dikujt pas vdekjes te trupi tjetër.

Procesi i transformimit të shpirtit, nga një trup në tjetrin, quhet ***REINKARNIM (Rimishërim, Rilindje)***.

Sa është e mundshme një gjë e tillë?

Të shkojmë me radhë:

Reinkarnimin si proces, e kanë njohur dhe besuar shumë popuj që nga civilizimet e lashta, e deri në Lindje, ku budizmi si religjion më i përhapur, procesin e transformimit të shpirtit nga një jetë në tjetrën, e ka si princip bazë, mbi të cilin ndërtohet. Okultizmi si urtësi e fshehtë e civilizimit të lashtë njerëzor, njeriun si qenie e shpjegon me konstruksion shtatëfishor. Niveli më i ulët i këtij konstruksioni është niveli fizik (si trup). Tri nivelet e para, sipas kësaj urtësie të lashtë, e ndërtojnë personalitetin tonë dhe ato zhduken me vdekjen fizike, kurse katër nivele tjera në vazhdim, e ndërtojnë individualitetin dhe ato ekzistojnë në sferat më të larta hyjnore. Nëse qenësia e njeriut si shtatëfishësi gjatë jetës në realitetin objektiv ka arritur pastërtinë shpirtërore, ai pas vdekjes, si individualitet, ekziston dhe vazhdon të jetojë në përhershmërinë hyjnore. Nëse jo, atëherë shpirti transformohet në jetën tjetër, duke vazhduar sërish të ekzistojë si tërësi e re shtatëfishore. Kështu, ky proces gjithnjë përsëritet në vazhdimësi, derisa të arrihet pastërtia e duhur shpirtërore. Më në fund, pasi të arrihet ky fisnikërim, shpirti i kthehet krijuesit të vet – ZOTIT.

Në anën tjetër, dy religjione tjera më të përhapura në botë, Islamizmi dhe krishterimi, nuk e predikojnë reinkarnimin e shpirtit, por për veprat e bëra gjatë ekzistimit në realitetin objektiv-fizik, e njohin ditën e gjykimit dhe dënimit meritor, me qëndrimin në Ferr, për veprat e bëra të liga gjatë jetës, ose në Parajsë, për vepra të mira.

Neve të edukuar, brez pas brezi me dominimin e njërës prej këtyre dy religjioneve, vërtetë do të jetë e vështirë që me bindje të plotë ta pranojmë reinkarnimin, por, kohën e fundit, reinkarnimi si fenomen mistik, me të madhe e sfidon edhe shkencën bashkëkohore, posaçërisht, pas njohjes zyrtare dhe aplikimit të hipnozës eksperimentale nëpër qendra të ndryshme kërkimore-shkencore të botës.

Nga këto hulumtime, edhe pse jashtë kureshtjes së opinionit të gjerë, dalin në dritë shumë raporte fascinuese të hulumtuesve të ndryshëm me hipnozë, ku mediumi i caktuar, përmes sugjestioneve sillet në fëmijërinë e hershme. Me të marrë urdhëresën se është në moshën pesë vjeçare, ai fillon të eksponojë sjellje infantile që e karakterizojnë atë moshë. Me këso eksperimentesh, disa hulumtues kanë shkuar edhe më larg, sa që, gjatë transit hipnotik, mediumin e kanë transferuar deri në kohën para lindjes. Nga shumë raste të evidentuara, disa mediume, kanë filluar të flasin me ndonjë gjuhë tjetër dhe të tregojnë për ekzistencën e tyre në një hapësirë dhe kohë shumë më të hershme.

Si duket, jeta nuk përfundon me vdekje

Dymbëdhjetëvjeçarja Jelena Markard, nga Berlini pas një traume të rëndë, ka filluar të flasë rrjedhshëm në gjuhën italiane, të cilën gjuhë, më parë, nuk ka pasur mundësi ta njohë. Vajza pandërprerë deklaronte se emri i saj është Rozeta Kasteljani, se ka lindur në Itali në vitin 1887 dhe vdekur më 1917. Hulumtuesit, lehtë e verifikojnë deklaratat e Jelenës dhe drejtohen menjeherë në adresën e duhur.

Derën e hyrjes së kësaj familje e hap një grua e moshuar, të cilën Jelena (Rozeta), e identifikon kështu: “Ja bija ime Franse!”.

Dhe, vërtet, Fransea ishte e bija e Rozetës që kishte vdekur më vitin 1917. Raste të këtilla të evidentuara nga hulumtuesit e ndryshëm ka mjaft. Shumica prej nesh së paku një herë në jetë e kemi përjetuar fenomenin e njohur në psikologji "DEZHAVU", kur me ndonjë person, me të cilin takohemi për herë të parë në jetë, na duket se veç jemi njohur më parë, ose kur kemi qenë në ndonjë qytet apo situatë të caktuar dhe atë e përjetojmë sikur na ka ngjarë edhe më herët.

Parapsikologjia dhe hulumtuesja e fenomeneve paranormale nga Rusia, Varvara Ivanova, në laboratorin e Shoqatës shkencore të kërkimeve radioelektronike të Rusisë, me një grup shkencëtarësh të mirëfilltë, intensivisht ka zhvilluar eksperimente rreth mundësisë së dëshmimit shkencor të bartjes së shpirtit pas vdekjes, nga një person i vdekur në tjetrin. Pas hulumtimeve shumëvjeçare në këtë fushë, ajo publikisht ka deklaruar se i beson reinkarnimit dhe gjatë hulumtimeve të saja të bëra, ka arritur në rezultate të lakmueshme në këtë drejtim. Si metodë kërkimore, Ivanova, më së shumti ka përdorur regresionin e transit të shkaktuar hipnotik përmes metodës së hipnozës. Në një prononcim të saj bërë para mediave, ajo haptas dhe tejet guximshëm ishte shprehur:

Për botën dhe realitetin tonë objektiv ne dimë shumë pak. Që tani mund të deklaroj me plotë përgjegjësi se pas vdekjes fizike të trupit, jeta jon nuk zhduket në tërësi. Ata, të cikët frikohen ta përdorin termin shpirt, ju sugjeroj le ta përvetësojnë nocionin tim origjinal për këtë definim: "kompleksi individual energoinformativ".

Esenca nuk është në terminologji, por në thelbin e saj se jeta nuk fillon me lindje dhe as që mbaron me vdekje. Në realitet, kemi të bëjmë me një varg reinkarnime – të ndërrrimit të mbështjellësit tonë fizik, i cili në vete ruan diçka që nuk mund të shkatërrohet – e kjo diçka është fillimi i përhershëm!.

Njohja dhe pranimi i ekzistimit të reinkarnimit – vazhdon Ivanova – do të kishte dhe rëndësinë e hapjes së mundësive të shërimit të mjaft sëmundjeve, veçanërisht që kanë prejardhje psikike. Si shembull për këtë, ajo tregon rastin, se si me këtë metodë, për qëllime eksperimentale, ka arritur deri te shërimi i një pacienti me fobi (frikë):

- "Një inxhinier dyzet e pesë vjeçar, gjithnjë, kur hetonte se rrugës pas tij vinin dy apo tre persona të panjohur, ai ndjente dhembje të papëshkrueshme të shpinës. Analizat e bëra laboratorike-medicinale dëshmonin se praktikisht ai nuk vuante nga asnjë sëmundje. Me përdorimin e metodës së regresionit përmes hipnozës, këtë person e ktheva në kohën para lindjes dhe zbulova se ai në jetën e përparshme ishte vrarë me revole pas shpine nga personat e panjohur. Kur e njoftova për këtë realitet, ai u bind dhe nga ky moment, kurrë më nuk kishte dhembje. Ishte i shëruar tërësisht!".

Sigurisht që ne, vetëm me një artikull të këtij lloji, nuk mundemi ta bindim asnjë skeptik se jeta jonë pas vdekjes vazhdon të ekzistojë në ndonjë mbështjellëse tjetër fizike. Por, nëse u besojmë të dhënave statistikore të gjendje kolektive shpirtërore të popujve që, sipas bindjeve religjioze, reinkarnimin e konsiderojnë si proces të pashmangshëm të shpirtit, atëherë tregohet se këta janë më pak agresiv, shpirtërisht më të qetë, më të moralshëm dhe shumë pak vuajnë nga sëmundjet psikike. Ata e kanë përballuar në vete frikën nga vdekja dhe kjo i bën që të jenë edhe më të suksesshëm në jetë.

91.Rimishërimi – Si ta di se kush kam qenë në jetën time të kaluar?

Rimishërimi është transcendenca e frymës që tani do të jetë e zënë nga një trup tjetër. Shpirti, shpirti, energjia apo ndonjë element shpirtëror apo çfarëdo që dëshiron ta quash, nuk vdes me mishin, domethënë nuk vdes me trupin, është si energjia, e cila nuk shuhet kurrë, por transformohet. Prandaj, shpirti do të kërkojë një trup tjetër për të zënë, një trup tjetër për t'u zhvilluar dhe ku mund të vazhdojë të rritet, të evoluojë dhe të mësojë nga jeta, prandaj, shumë njerëz ndihen si shpirtra të vjetër, ndoshta sepse ata kanë rimishëruar disa herë, ndërsa, të tjerët janë shpirtra të rinj që ndoshta kalimi i tyre nëpër tokë ka qenë për një kohë të shkurtër, Pra, ka ende shumë për të mësuar për ta, por që ta kuptoni më mirë këtë transcendencë të shpirtit, ju ftojmë të vazhdoni me këtë studim të thellë mbi rimishërimin.

Rimishërimi

Siç u tregua më sipër, rimishërimi konsiston në faktin se vetëdija, shpirti, shpirti, mendja apo energjia marrin trupin material, marrin formë në një çështje që i lejon ata të zhvillohen, gjë që shpjegon qartë ndjenjat aktuale, frikën, karmat, mes dyshimeve të tjera të jetës së përditshme, të cilat mund të marrin përgjigje nëse hyjmë në shpirtin tonë dhe nëse shqyrtojmë se kush ishim në jetën tonë të kaluar.

Rimishërimi është ai proces shpirtëror ku shpirti kërkon një trup, kërkon materien për t'u shprehur dhe për t'u rritur. Tani, fakti i të diturit nëse kemi rimishëruar apo çfarë është esenca jonë natyrore, nuk është një proces i lehtë, por nuk është i pamundur. Të gjithë mund ta dimë se nga vijmë, nëse hetojmë thellë shpirtin tonë, veçanërisht nëse bëjmë regres që na lejojnë të përcaktojmë se kush ishim, çfarë bëmë, çfarë bëmë, kjo do të bëjë të mundur t'u përgjigjemi shumë dyshimeve për veten tonë dhe të na ndihmojë të jemi njerëz më të mirë dhe të evoluojmë.

Jeta e kaluar

Jeta e kaluar mund të jetë shumë e ndryshme, shumë janë të habitur se kush ishin, por gjithashtu shumë e kuptojnë se çfarë ndodh me ta sot dhe ndjenjat që jetojnë në këto kohë, duke e ditur se çfarë ishin në të kaluarën e tyre. Jeta e kaluar është zbulesa e asaj që ishte, e cila lejon të shpjegojë se çfarë ndodh sot, është e nevojshme të njohim të kaluarën në mënyrë që të kuptojmë të tashmen dhe të dimë se çfarë të presim nga e ardhmja.

Rimishërimi është një tjetër shans i jetës, është jeta pas vdekjes, ku do të kesh mundësinë të falësh, të shërosh plagët e kaluara, të kapërcesh, të paguash për gabimin që ke bërë dhe të mos paguash nëse korrigjon karma që të ndjek.

Por si mund ta kapërcej, si mund ta bëj atë që kam qenë apo kam bërë në jetën time të kaluar të mos ndikojë tek unë tani?... Dyshimet janë të shumta dhe rriten gjithnjë e më shumë, por ato qartësohen kur e dimë se kush ishim në jetët e kaluara.

Kush isha në jetën time të kaluar

Si ta di se kush isha në jetën time të kaluar?... Një pyetje me disa përgjigje, pasi mund ta dini se kush keni qenë në jetën tuaj të kaluar me një shkelje ose me një studim të shpirtit ose studimit astral. Gjendja frymore, kontakti me yjet dhe zbulimet e veprimeve të tua mund të jenë çelësi për të ditur se kush ishe në jetën tënde të kaluar.

Një mënyrë e shkëlqyer për të ditur se kush keni qenë në jetën tuaj të kaluar është nëpërmjet analizës shpirtërore, e cila është duke zbuluar, sepse bazuar në një

seri pyetjesh që variojnë nga data juaj e lindjes, tek shijet tuaja, preferencat, frikërat, ngjyrat që ju tërheqin më shumë, shenja zodiake, karakteri, personaliteti, shijet muzikore, shijet letrare, shijet akademike, hobitë dhe hobitë, Ne mund të përcaktojmë se kush keni qenë në jetën tuaj të mëparshme.

Nëse sot keni frikë nga lartësia, vendet e mbyllura, vetmia, errësira apo nëse keni shije të çuditshme muzikore, ushqim i preferuar që nuk ka të bëjë fare me edukimin dhe idiosinokracinë tuaj ose jeni të tërhequr nga ndonjë kulturë specifike krejtësisht e ndryshme nga ajo që jeni sot, ndoshta është sepse në jetën tuaj të kaluar keni ndjerë ato preferenca ose keni qenë nga ndonjë qytetërim apo territor i largët në të cilin banoni sot.

Regreset e jetës së kaluar

Si të bësh regres në jetët e kaluara? Për të bërë një regres është më mirë ta bëjmë atë nga duart e ekspertëve, shumë njerëz kanë studiuar rimishërimin dhe analizën e jetëve të kaluara, veçanërisht në lidhje me vendosmërinë se kush ishim në të kaluarën dhe si ishte shpirti ynë. Sepse ne jemi vetëm një trup që transporton një shpirt dhe shpirtin dhe ndikimet e tij është ajo që na udhëheq në jetë.

Nëse dëshiron të bësh një regres duhet të kesh shumë përqendrim dhe t'i lejosh vetes të udhëtosh në të kaluarën për të ditur se kush ishe, kjo do të të ndihmojë të zbulosh vetveten në brendësi dhe të përmirësohesh frymësisht.

Si të kujtosh jetët e kaluara

Të kujtosh jetët e kaluara është një proces që duhet ta marrësh me përgjegjësi të madhe. Shumë herë mund ta dish se si ishte jeta jote e kaluar nëpërmjet zbulimeve nëpërmjet ëndrrave, por jo gjithkush është në gjendje t'i marrë ato vizione, po ashtu, jo gjithkush mund t'u nënshtrohet regreseve nëse nuk kanë pjekurinë e duhur shpirtërore, sepse këto mund të jenë shqetësuese, sepse e kaluara jonë nuk është gjithmonë ajo që ne duam të jetë.

Të kujtosh jetët e kaluara është gjithashtu e mundur nëpërmjet studimeve të bëra nga ekspertë të fushës dhe ka teste të veçanta që mund t'i konsiderosh për të ditur se kush ishe.

Sprova e jetës së kaluar

Një opsion i shkëlqyer për të ditur se kush ishim në jetët tona të kaluara dhe kë rimishërojmë, është përmes testeve, kështu që këtu në botën e misterit ne ju tregojmë testin më të mirë të jetëve të kaluara që do t'ju lejojë të kuptoni shumë gjëra dhe të zbuloni veten. Shikoni këtë kuiz të jetës së kaluar dhe gjeni përgjigjet e të gjitha pyetjeve tuaja.

Si të njohësh dikë që njihje në një jetë të kaluar

Tani, nga ana tjetër ka njerëz që na pëlqejnë papritur pa shumë fjalë, ndërsa të tjerë i refuzojnë, ose shumë herë kemi edhe dejavú (ngjarje e përjetuar më heret) për diçka, kjo është ndoshta një formë komunikimi me jetët e kaluara.

92.Teoria e Reinkarnimit (Rimishërimit, Rilindjes)

Në harmoni me dëshirat dhe karmën tonë, ligjet e natyrës na japin trupin i cili na përgjigjet. Krejt kjo varet nga ligjet e natyrës. Të gjithë jemi nën drejtorinë e ligjeve të natyrës, plotësisht të varur, siç thuhet në shkrimin e lartcekur; kurse njerëzit nga padituria, gabimisht mendojnë se janë të lirë. Domethënë, lindja jonë e re do të jetë e përcaktuar sipas veprave tona, qofshin ato mëkatare apo të përshpirtshme.

Këtë temë po e hapim me një thënie të shkrimtarit të madh amerikan, Xhek London në "The star Rover", ku ndër të tjera shkruan:

"Unë nuk e fillova ekzistencën time kur linda, as kur nëna më ndjeu gjallë në barkun e saj. Jam rritur e jam zhvilluar nëpër mijëvjeçarë të panumërt. Të gjitha 'un-et' e mia të mëparshme kanë tingujt, jehonat, pështpërimat e tyre në mua... O, edhe hera tjera të panumërta do të rilindem përsëri."

Sa të dashuruar jemi në jetën!

A e keni vënë re sa të dashuruar janë njerëzit në jetën? A e keni vënë re sa me ngërçe mundohen ta mbajnë njerëzit jetën, sa më shumë dhe sa më gjatë që të jetë e mundur? Askush nuk dëshiron të vdesë, as i riu që është fare i ri, e as plaku që i ka mbushur tetëdhjetë, nëntëdhjetë apo njëqind vjet! Madje as ai që është shumë i sëmurë dhe me gjendjen shëndetësore tepër të rënduar. As ai nuk mund të pajtohet që të vdesë. Secili dëshiron të jetojë sa më shumë dhe sa më gjatë që të jetë e mundur.

Shumica prej nesh do të dëshironin të jetonin përjetshëm, mandej në kulmin e fuqisë, pa rrudha, pa thinja, pa glaukoma apo artritis. Dhe kjo është e natyrshme, pasi që parimi i parë dhe themelor i jetës është dëshira për të jetuar. Madje, dëshira për jetë është aq fundamentale, sa që vështirë edhe e paramendojmë se kemi me vdekë.

Domethënë, pasi që dëshira për jetën është aq fundamentale dhe e rrënjosur në thellësitë e qenies sonë, ne jemi të prirur që fare pak të mendojmë për vdekjen. Madje, nëse mund të themi se mendojmë për vdekjen, ajo ndodh vetëm kur jemi në ndonjë nga varrimet e miqve a të afërmve tanë. Por... fatkeqësisht, ne kemi krijuar mekanizëm të tillë mbrojtës nga ky mendim, i cili ndoshta na mbron në mënyrë automatike, saqë ky mekanizëm bën që ne madje as në procesionet e varrimit të mos mund të mendojmë për këtë fenomen që padyshim ka për të na ndodhur edhe neve, secilit prej nesh. Dhe, ç' ndodh? Madje, edhe duke përcjellë në banesën e fundit mikun apo të afërmin tonë, ne "të gjallët" fillojmë muhabetet tjera "të të gjallëve" dhe në kortezh flasim si po na shkon biznesi etj. Vetëm sikur të kishim mundësi t'u vinim mikrofona të vegjël e sekretë njerëzve që shkojnë dy nga dy e në tuba nëpër kortezhe; t'ua vinim ata, kurse altoparlantët t'i kishim diku larg tyre e t'i dëgjonim se ç'po flasin. Do të mbeteshim të befasuar sesa pak "preokupohen" njerëzit me vdekjen e atij miku, shoku, vëllai, madje edhe në procesionet e varrimit, ku kemi shkuar pikërisht për ta ndier atë çast të vdekjes së të dashurit tonë!

Tri lloj mendimesh mbi vdekjen

E derisa njeriu ka kaq pak kohë të mendojë për vdekjen, natyrisht se ai fare pak, për të mos thënë aspak, nuk ka kohë të mendojë për atë se ç'ndodh pas vdekjes. Megjithatë, ata që dosido kanë menduar apo mendojnë për këtë çështje, mund të ndahen në tri grupe kryesore:

- Një palë mendojnë se vdekja është fundi i çdo gjëje; kjo ide është e rrënjosur sidomos ndër popujt e Evropës dhe të Shteteve të Bashkuara të Amerikës, si dhe në vendet tjera;
- Një palë besojnë në ferr e parajsë;
- E një numër i konsiderueshëm njerëzish e popujsh, më tepër se 1/3 popullsisë së botës, të cilët kryesisht i përkasin Indisë, Kinës e disa vendeve tjera aziatike, mendojnë se jeta të cilën e jetojnë është njëra nga shumë jetë, të cilat i kemi jetuar dhe do t'i jetojmë në të ardhmen. Këta e pranojnë reinkarnimin si fakt të

padiskutueshëm jetësor. Kjo teori mbi rilindjen e shpirtit kohëve të fundit ka filluar të shtrihet me të madhe anembanë botës, duke përvetësuar miliona njerëz të të gjitha ngjyrave, origjinave e religjioneve.

Mendjet më të ndritura të njerëzimit e kanë pranuar pak a shumë reinkarnimin

Mbi këtë temë janë shkruar edhe shumë libra, të cilët interpretimet e tyre i mbështesin kryesisht mbi hipnozën regresive, mbi përvojën "në tetikun e vdekjes", si dhe mbi të dhënat nga përvojat jashtëtrupore apo në ato të "deja-vu"-së.

Kur jemi këtu, mbase duhet të përmendim se mendjet më të ndritura të njerëzimit e kanë pranuar pak a shumë, pjesërisht apo plotësisht, të vërtetën mbi reinkarnimin. Njerëzit mijëra vite me radhë besojnë në ekzistencën e shpirtit dhe pavdekësinë e tij; që nga kohët më të hershme e deri në ditët e sotme. Nga antikiteti grek, në këtë plan, mund ta përmendim Sokratin, Platonin, Aristotelin. Nga antikiteti romak, mund të dallojmë Ciceronin, Virgjilin, Lukianin. Ta zëmë, poeti i shquar romak, Ovidi, në veprën e tij "Metamorphosis" (Metamorfoza) shkruan:

"Atëherë thuaj vdekje, vetëm një gjë e vjetër e ndërruar në ndonjë formë të re, dhe rroba të reja; ashtu çdo gjë vetëm ndërron, asgjë s'vdes, dhe gjithkund shpirti i patrupëzuar fluturon..."

Filozofi dhe poeti i zëmadh i shekullit XVI, i cili jetën e përfundoi duke u djegur në zjarr nga Inkuizicioni, Xhordano Bruno, thoshte:

"Shpirti... s'është trupi; mund të jetë në një trup, pastaj në tjetrin... kalon nga trupi në trup." Në këtë kuadër, duhet përmendur edhe një mendim të filozofit të madh gjerman të shek. XIX, Arthur Schopenhauer:

"Sikur ndonjë aziat të kërkonte nga unë ta definoja Evropën, do të isha i shtrënguar t'i thosha: Ajo është pjesë e botës e zhytur në iluzionin se njeriu është i krijuar nga asgjëja dhe se jeta e tij e tanishme është hyrja e tij e parë në jetë."

Ose atë të humanistit e të prijësit të shquar të rezistencës paqësore kundër pushtimit anglez të Indisë, Mahatma Gandit:

"Nuk mund ta marr me mend se njeriu për njeriun është armik i përhershëm dhe, duke besuar në teorinë e reinkarnimit, jetoj me shpresë se – nëse jo në këtë jetë, atëherë pa dyshim në ndonjë jetë të ardhshme: kam për ta përqafuar fort njerëzimin me përqafim miqësor."

Është interesant se në Iran, doktrinën e të rilindurit (reinkarnimit) e ruajtën sufit, sekt persian i mistikëve. Për shembull Jalula'd-din Rumi, poet i shquar sofist persian i shekullit XIII, shkruan:

"Vdiqa si mineral dhe u bëra bimë;
Kam vdekur si bimë dhe u ngrita gjer në kafshë;
Vdiqa dhe si kafshë e u bëra njeri.

Pse të frikohem? Kur diçka humba nga të vdekurit?
Megjithatë, edhe njëherë do të vdes si njeri,
Të fluturoj me engjëjt e mirësisë;
Por edhe nga engjëjt duhet të shkoj tutje..."

Ekzistojnë dy gjëra:
Trupi ***dhe forca e gjallë brenda trupit, që ne e quajmë*** **Shpirt**

Së pari, pra, duhet ta bëjmë dallimin mes të gjallës dhe të vdekurës. Domethënë, kur njeriu vdes, shpirti apo forca e gjallë, e lëshon trupin. Prandaj, trupi quhet i vdekur. Domethënë, ekzistojnë dy gjëra:

Njëra – është ky trup; dhe e dyta – forca e gjallë, e cila e organizon, e vë në lëvizje, ia jep gjallërinë, fuqinë, bukurinë, simpatinë, ndjenjën, mendimin. Ne flasim mbi forcën e gjallë brenda trupit.

Për shembull, fëmija rritet, bëhet çun; çuni bëhet djalosh, djaloshi – burrë i pjekur, kurse burri i pjekur – plak. Gjatë gjithë kohës, edhe pse trupi ndryshon, nga trupi i fëmijës deri tek trupi i plakut, ai përsëri ndien se është i njëjti person, me identitet të njëjtë. Shi, trupi ndryshon, por pronari i trupit, ***shpirti***, mbetet i njëjtë. Prandaj, edhe logjikisht mund të konstatohet se kur trupi ynë i tashëm vdes, fitojmë trup të ri. Kjo quhet shpërngulja e shpirtit. Dhe kjo përcillet me dhembjen fizike e trupore që quhet *vdekje*. Kjo teori quhet teoria e Reinkarnimit.

Shpirti është i pavdekshëm dhe primar

Kur jemi këtu, duhet theksuar se shpjegimet më të mira për këtë teori jepen në shkrimin e shenjtë të Indisë së lashtë që quhet ***Bagavad Gita*** dhe në shkrimet përcjellëse bazuar në të, në vazhdën mijëvjeçare. Sipas saj, **"Shpirti kurrë nuk lind as nuk vdes; ekzistuesi kurrë s'pushon së ekzistuari. I palinduri është i amshuar, gjithnjë ekzistues, i pavdekshëm dhe primar"** (Bagavad Gita, 2,20).

Në harmoni me dëshirat dhe karmën tonë, ligjet e natyrës na japin trupin i cili na përgjigjet. Krejt kjo varet nga ligjet e natyrës. Të gjithë jemi nën drejtorinë e ligjeve të natyrës, plotësisht të varur, siç thuhet në shkrimin e lartcekur; kurse njerëzit nga padituria, gabimisht mendojnë se janë të lirë. Domethënë, lindja jonë e re do të jetë e përcaktuar sipas veprave tona, qofshin ato mëkatare apo të përshpirtshme. Sipas kësaj teorie, nuk është në pyetje besimi. Dhe nuk duhet përzier besimin në këtë. Ky është ligj. Për shembull, ekziston qeveria. Mund të besosh apo të mos besosh se ajo ekziston. Por, nëse e thyen ligjin, ekzekutivi ka me të dënuar. Ngjashëm me këtë, besuam apo nuk besuam ne, Zoti ekziston. Nëse bëjmë çmos, do të na dënojnë ligjet e natyrës.

Ne jemi krijesa shpirtërore, të kushtëzuara materialisht

Dhe, mund të shtrohet pyetja: A është me rëndësi se në cilin religjion besojmë? Përgjigjja do të ishte: Jo. Sipas kësaj teorie s'është në pyetje besimi. Në pyetje është shkenca. Ne jemi krijesa shpirtërore, por të kushtëzuara materialisht. Si të tillë, ne jemi nën ndikimin e ligjeve të natyrës. Ashtu që mund të jemi të krishterë, myslimanë, budistë, por kjo nuk do të thotë se myslimanët do të plaken, kurse të krishterët jo. Secili plaket, ky është ligj. Është çështja ***si të çojmë jetë të mirë***.

Nëse jetojmë jetë të mirë, në një mënyrë përcaktojmë ardhmërinë tonë të mirë. Ekziston një Zot dhe një ligj i natyrës, dhe të gjithë ne i shtrohemi atij ligji. Sipas kësaj teorie, së pari duhet ta kuptojmë se ***jemi shpirt***. Si të tillë, e ndërrojmë trupin. Kjo është *ABC-ja* e kuptimit të reinkarnimit. Domethënë, kur trupi ynë është gati, kur është i asgjësuar, ne nuk jeni të asgjësuar. Fitojmë trup të ri, mu siç e ndërrojmë pallton apo këmishën. Dhe, ***"nëse nesër vini në pallto apo këmishë të re të më vizitoni, thotë Shrimad, a do të thotë kjo se jeni person i ri? Jo. Njësoj, çdo herë që vdisni, e ndërroni trupin, por ju, shpirti juaj në trup, mbeteni të njëjtë".***

Trupi është mbulesë jona, ne jetojmë në të

Pra, thënë thjeshtë, ne s'jemi ky trup; trupi është mbulesë jona, ne jetojmë në të.

Mënyra e jetës të cilën e jetojmë, kushtëzon jetën tonë pas vdekjes. Ekziston ligji natyror që përcakton jetën tona.

Si zhvillohet shpërngulja dhe bartja e shpirtit? Procesi gjithsesi është tejet subtil. Sipas teorisë së Reinkarnimit, shpirti është i padukshëm për sytë tanë materialë. Pas zhdukjes së trupit fizik, të përbërë nga shqisat, gjaku, eshtrat etj., trupi subtil, i përbërë nga mendja, inteligjenca dhe egoja vazhdon të veprojë. Ashtu që në çastin e vdekjes, trupi subtil bart shpirtin, mu siç ajri bart aromën. Askush s'mund të shohë se prej nga vjen aroma e trëndafilit, por e dimë se atë po e bart ajri. S'mund ta shohim si, por ajo ndodh. Në këtë mënyrë procesi i dyndjes së shpirtrave është tejet subtil. Në harmoni me gjendjen mentale në çastin e vdekjes, shpirti i padukshëm hyn në mitrën e nënës së caktuar dhe zhvillon llojin e trupit të caktuar.

Materia ndryshon nëpër fazat e lindjes, rritjes, mbajtjes, krijimit të produkteve përcjellëse, vdekjes dhe zhdukjes. Por jeta brenda materies, shpirti, është i amshueshëm. Ai nuk kalon nëpër këto ndryshime. Neve vetëm na bëhet se jeta duket e zhduket. Ajo në të vërtetë i përjeton këto faza nëpërmjet trupit, gjithnjë derisa trupi nuk mund t'u përballojë më këtyre ndryshimeve.ra, thënë thjeshtë, ne s'jemi ky trup; trupi është mbulesë jona, ne jetojmë në të.

Kemi qenë diçka tjetër, jemi këta që jemi,
e kthehemi përsëri në diçka tjetër, sepse jemi të përjetshëm

Domethënë, para kësaj jete kemi qenë diçka tjetër, tash jemi këta që jemi, dhe herën tjetër përsëri kthehemi në diçka tjetër... sepse jemi të përjetshëm. Sipas veprave tona, thjesht e ndërrojmë edhe trupin. Për ta këputur vargoin e lindje-vdekjeve, duhet të mbetemi në gjendjen tonë burimore, në gjendjen shpirtërore. Si? Duke e njohur Zotin. E për të njohur Zotin, së pari duhet të ngrihemi në nivelin shpirtëror më të lartë. Ashtu fitojmë inteligjencën e nevojshme për ta kuptuar Zotin. E kur e njohim atë, i ofrohemi, më nuk marrim trupa materialë, por shkojmë në shtëpinë tonë, aty ku e kemi vendin, pranë Zotit. Jetojmë në përjetësinë hyjnore. S'ka më ndërrime trupash.

Kjo teori, sikur të përvetësohej fundamentalisht, me siguri se do të na lironte prej vuajtjesh të paarsyeshme. Sipas kësaj, njerëzit vuajnë gabimisht, sepse mendojnë se janë trup. Dhe "kjo është njësoj sikur të mendonit ju se jeni palltoja dhe këmisha juaj. Ashtu siç trupi juaj është nën pallto e këmishë, ashtu shpirti është brenda trupit (brenda palltos apo këmishës trupore). Prandaj, themi se jemi "hindus", "amerikan", "anglez"..." – thotë Shrimad. "I tërë civilizimi modern vepron në bazë të kuptimit të gabuar se trupi ynë është qenia individuale. Thjesht, njerëzit dëshirojnë të jenë të mashtruar, prandaj edhe shkojnë drejt mashtruesit. E nëse dëshironi të jeni të mashtruar, mashtruesi ka për të ardhur" – vazhdon ai.

Vetëm vetëdijësimi se jemi qenie shpirtërore brenda trupit është çlirim i vërtetë

Është vërtet interesant nëse mendojmë mbi këtë temë: Çdo çast vërejmë si na vdesin miqtë tanë, prindërit tanë, të afërmit tanë, të dashurit tanë, e ne sikur nuk shohim! Kurrë s' preokupohemi seriozisht: Çka pas vdekjes? E kjo, pikërisht kjo, do të ishte fillimi i arsimimit të vërtetë. Pra, vetëm kur njeriu vetëdijesohet se nuk jam ky trup material, se unë jam shpirt, qenie shpirtërore, pjesëz e pranisë absolute, e totalitetit suprem, se përjetësisht jam i lidhur me të – kjo do të ishte çlirim, dituri e vërtetë. Nëse nuk kam asgjë të përbashkët me këtë botë materiale, atëherë jam i liruar. "Personi i pajisur me këtë dituri, s'ka kurrfarë obligimi. E ne kemi aq shumë

detyrime, sepse tash për tash ekzistencën tonë e kemi identifikuar me këtë botë materiale" – thotë Shrimad.

Gjithnjë derisa nuk e arrijmë vetënjohjen, vetërealizimin përndritjen, kemi ashtu plot detyrime e borxhe.

Ne jemi qenie shpirtërore, por nga shoqërimi me materien, nga kohët e lashta, vetëdija jonë është ndotur me atmosferën mentale.

Atmosfera materiale në të cilin sot jetojmë quhet maya, që do të thotë iluzion. Maja domethënë ajo që s'është.

* * *

Këtu më poshtë do të sjellim disa konstatime tejet të qëndrueshme të mistikut Shri Shrimad, të cilat gjithsesi janë shumë të fuqishme dhe në funksion të teorisë të cilën po e shqyrtojmë:

- Trupi është si rrobat. Ju keni rroba të zeza, unë ngjyrë shafrani. Por, nën rroba ju jeni krijesë njerëzore, edhe unë gjithashtu. Trupat tanë janë mu si llojet e rrobave dhe në secilin ndodhet shpirti – pjesë e zotit.

- Fatkeqësi jona qëndron në identifikimin tonë me trupin. Në të vërtetë, gjithë njerëzit ndodhen në të kuptuarit trupor të jetës. Vetëdija transcendentale fillon kur dikush ngrihet mbi këtë kuptim.

- Hapi i parë, pra, është të kuptuarit se ne jemi shpirt, qenie shpirtërore, brenda trupit. Gjersa nuk kuptohet ky fakt i thjeshtë, s'mund të bëhet fjalë për kurrfarë zhvillimi shpirtëror. Fatkeqësisht tash jemi krejt në terrin e të kuptuarit trupor të jetës. Duhet ngritur mbi këtë errësirë.

- Duhet pra t'u kthehemi parimeve religjioze. Ku qëndron dallimi midis njeriut dhe qenit pa parimet religjioze. Vetëm njeriu mund ta kuptojë religjionin, e qeni s'mundet. Ky është dallimi. Por, nëse shoqëria njerëzore mbetet në nivel të qenve e maceve, si mund të presim shoqëri të qetë! Shtazët nuk mund ta njohin Zotin, krijesat njerëzore munden. Por, nëse krijesa njerëzore nuk e shfrytëzon këtë rast ta njohë Zotin, mbetet në nivelin e qenve e maceve. E nuk mund të kemi paqe në shoqërinë e qenve e maceve. Së këndejmi, është detyrë e qeverive të edukojnë masat të jenë të vetëdijshme për Zotin. Përndryshe, do të kemi probleme. Pa vetëdijen mbi Zotin, s'ka dallim midis njeriut e qenit: Qeni ha, ne hamë; qeni fle, ne flemë; qeni bën seks, ne bëjmë seks, qeni tenton të mbrohet, ne tentojmë të mbrohemi gjithashtu.

- Në momentin e pikërishëm askush nuk e di kuptimin e religjionit. Religjioni nënkupton t'u shtrohemi ligjeve të Zotit, ashtu siç të jesh qytetar e nënkupton t'u nënshtrohesh ligjeve të qeverisë. Meqë askush s'e kupton Zotin, askush as i njeh ligjet e tij as kuptimin e religjionit. Kjo është gjendje e njeriut në shoqërinë e sotme. Ato religjionin e marrin si një lloj besimi, por besimi nuk e paraqet religjionin në kuptimin e vërtetë të fjalës. Religjion janë ligjet që ka dhënë Zoti, ligjet natyrore, dhe secili që pason ato ligje – është religjioz, qoftë i krishterë, hindus apo mysliman.

- Mënyra e vetme për ndërprerjen e kriminalitetit është ta ndryshojmë zemrën e kriminelit. Ligji i neutralizon pasojat, por nuk i eliminon tendencat në zemrën e tij të ndotur. Tendenca shlyhet me pastrimin e zemrës. Pse ekziston kriminaliteti? Sepse njerëzit janë pa Zot!

- E tërë bota shkencore sillet rreth idesë së gabueshme se jeta lind nga materia... jeta nuk lind nga materia. Materia krijohet nga jeta. Shkenca bazohet në teorinë jo të saktë, prandaj tëra llogaritë e saj dhe konstatimet janë të gabueshme; prandaj njerëzit vuajnë.

- Materia ndryshon nëpër fazat e lindjes, rritjes, mbajtjes, krijimit të produkteve përcjellëse, vdekjes dhe zhdukjes. Por jeta brenda materies, shpirti, është i amshueshëm. Ai nuk kalon nëpër këto ndryshime. Neve vetëm na bëhet se jeta duket e zhduket. Ajo në të vërtetë i përjeton këto faza nëpërmjet trupit, gjithnjë derisa trupi nuk mund t'u përballojë më këtyre ndryshimeve. Atëherë trupi i vjetër vdes dhe shpirti merr trup tjetër. Si rrobat kur vjetrohen dhe i ndërrojmë. Ngjashëm një ditë trupat tanë do të rrëzbiten e do të bëhen të vjetër, të padobishëm dhe ne do të kalojmë në një trup tjetër. Domethënë, vetëm trupi material i qenies së paasgjësueshme të gjallë, i nënshtrohet asgjësimit. Ky trup material është i asgjësueshëm, por jeta brenda tij jo.

- Merreni dhe gritheni pak trupin tuaj të gjallë. Menjëherë do ta ndieni, sepse jeni të vetëdijshëm për çdo pjesë të trupit tuaj; sepse shpirti është i pranishëm. Por, kur shpirti mungon, gjë që nënkupton se trupi është i vdekur, mund të marrësh po atë lëkurë dhe ta rrjepësh dhe askush s'do të reagojë, askush s'do të protestojë. Vallë, a nuk e sqaron kjo më së miri ekzistencën e shpirtit? Dhe as që është diç e vështirë për t'u kuptuar.

- Duke kaluar nga trupi në trup, shpirti bart në vete gabimet që personi i mëparshëm i ka bërë, e të cilat shpesh manifestohen si sëmundje. Dhe pikërisht ky shpirt është krijuesi ynë, tanimë fizik. E tërë jeta jonë ndërtohet sipas memories së shpirtit, çdo gjë që na ka ndodhur, tëra mendimet, dëshirat, tëra përvojat dhe dituria që kemi zënë tashmë hedh frymën në embrionin e ri, ku prapë krijohemi ne, veçse në trupin tjetër. Por, trupi i ri s'ka vetëdije për këtë. Ai atë edhe mund ta ketë, por të shtresuar thellë në shtresat të mbuluara me errësirën e të pavetëdijshmes.

Dhe kjo ndodh si tek metamorfoza e insekteve:

nga veza – del krimbi,

nga krimbi – krijohet gëzhoja,

nga gëzhoja – metamorfozon flutura.

- Domethënë, flutura ishte gjallë, por në trajtë tjetër, por ajo tanimë nuk është e vetëdijshme për këtë.

* * *

Një botëkuptim tjetërfare

Këto janë pa dyshim çështje tejet delikate, të vështira për t'u pranuar, por madje edhe për t'u kuptuar. Kjo bëhet aq më pak e mundshme, kur të kihet parasysh fakti se lexuesi ynë nuk ka kontaktuar gjithaq shpesh me këtë lloj interpretimi për shpirtin, gjegjësisht për rilindjen e vazhdueshme të shpirtit. Vetëdijet tona deri më tani kanë qenë të mbushura vetëm me interpretimet e religjioneve të ashtuquajtura "të mëdha" – krishterimit dhe islamizmit – sipas të cilave shpirti vdes dhe rilindet, por vetëm në Ditën e Gjykimit, kur do t'i gjykohet për veprat që ka bërë – një herë – në jetë. Është mirë ta kemi parasysh edhe këtë lloj teorie. Aq më tepër kur ky është një nga këndvështrimet religjioze më të lashta në rruzullin tokësor. Dhe, siç e cekëm më lart, në këtë beson më tepër se një e treta e botës. Prandaj, është diçka që duhet respektuar.

Ndërkaq për t'i kuptuar dhe pranuar këto çështje, pa dyshim nevojitet një botëkuptim tjetërfare – më i hapur, më i lirë nga paragjykimet që kemi e të cilat janë shtresuar në mendjen tonë shekuj me radhë. Për këtë na nevojitet punë me vetveten për ngritje shpirtërore dhe devotshmëri. Kurse devotshmëria për njerëzit që janë

shumë të lidhur me botën materiale, siç jemi ne njerëzit e kontinentit të Evropës, nuk është gjithaq e lehtë.

Por, njerëzit, mendjet e të cilëve janë tepër të lidhur për kënaqësitë shqisore dhe begatitë materiale dhe të cilët me këtë janë të hutuar, tek ta nuk ekziston vendosmëria e fuqishme që të shërbehen me devotshmërinë.

Prandaj, duhet zhvilluar vetëdijen meditative, me vetëvullnet. Gjithnjë derisa vetëdijen e kemi të mbushur me dëshira, s'ka sukses në rrugën e përndritjes e të vetërealizimit. Rruga e vetme është meditim.

93. Miti mbi vdekësinë

Kur vdisni, në njërën faqe, një kapitull i jetës – për të cilën njerëzit mendojnë se ka qenë e tërë jeta juaj – kryhet. Ai ka qenë vetëm një kapitull në librin i cili ka kapituj të pafundmë. Njëri kapitull është kryer, por libri nuk është mbyllur. Vetëm ktheje faqen në kapitullin tjetër dhe vazhdo leximin.

Personi që vdes fillon ta vizualizojë jetën e vet të ardhshme. Ky është fakt i njohur se kjo ndodh para se kapitulli të jetë kryer. Ngandonjëherë ndodh që personi të kthehet nga vetë skaji i vdekjes. Për shembull, personi mbytet në ujë dhe pastaj disi arrijnë ta shpëtojnë. Ai është gati se në komë, është plot ujë, i është dhënë frymë artificiale dhe disi e kanë shpëtuar. Ai ka qenë në vetë skajin e përfundimit të kapitullit. Njerëzit e tillë pastaj shfaqin fakte interesante.

Njëri prej tyre është se, në çastin e fundit, kur ka ndier se po vdes, e se ishte gati çdo gjë, e tërë jeta e tij e kaluar ka ardhur para tij në një vezullim – krejt nga lindja e deri në atë moment. Në një sekondë të vetme ai ka parë krejt çfarë i ka ndodhur, çfarë ka mbajtur në mend, e po ashtu edhe atë që kurrë më parë nuk i është kujtuar, si dhe shumë gjëra që madje as s'i ka vënë re e për të cilat nuk ka qenë i vetëdijshëm se kanë qenë pjesë e memories së tij. I tërë filmi i kujtimeve është zhvilluar aq shpejt, në vezullim - dhe ajo ka qenë vetëm në një sekondë, sepse ata kanë qenë duke vdekur dhe nuk kanë pasur kohë si në kinema që atë film ta shikojnë ngejshëm.

Madje edhe nëse e shihni tërë filmin, nuk mund ta lidhni tërë tregimin me detajet e vogla të parëndësishme. Por krejt kalon para tij – ky është fenomen i padyshimtë dhe tejet interesant. Para se ta përfundojë kapitullin e jetës së vet njeriu përsëri i përmbledh të gjitha përvojat e veta, gjakimet e parealizuara, pritjet, dëshpërimet, frustrimet, vuajtjet, gëzimet – të gjitha. Njeriu që po vdes i sheh të gjitha këto para se të shkojë më tej, përsëri të gjitha këto i përmbledh pasi që trupi i tij po e lë: Kjo mendje nuk ka për të qenë më me të, ky tru më nuk shkon me të. Por gjakimi i liruar prej mendjes ka për t'u mbërthyer për shpirtin e tij dhe ai gjakim ka për të vendosur për jetën e tij të ardhshme. Çfarëdo që të ketë mbetur e paplotësuar, ajo ka për ta kthyer në kahen e plotësimit të atij qëllimi.

Prandaj, ajo që bëni në çastin e vdekjes suaj do të përcaktojë se çfarë do të jetë lindja juaj e re. Shumica e njerëzve vdesin në ngërçin më të madh – me ngërç duke u mbajtur për jetën. Ata nuk dëshirojnë të vdesin dhe njeriu mund t'i kuptojë se pse ata nuk dëshirojnë të vdesin. Vetëm në çastin e asaj vdekjeje ata e njohin faktin se në të vërtetë as nuk kanë jetuar. Jeta thjesht ka kaluar si ëndërr, dhe vdekja ka ardhur. Tashmë nuk ka kohë për jetë, vdekja ka trokitur në derë. E atëherë kur ka qenë koha

për jetë, ju keni bërë një mijë e një marrëzi, duke humbur kështu kohën tuaj më me gëzim sesa të jetonit.

Vetëm shikojini njerëzit në çastin e vdekjes. Vuajtja e tyre nuk është shkaku i peshës së vdekjes. Vdekja nuk është fare e dhembshme, ajo është krejtësisht e padhembje. Ajo është kënaqësi e vërtetë, ajo është e ngjashme me gjumin e thellë. A është gjumi i thellë i dhembshëm? Por ata nuk janë të brengosur shkaku i vdekjes, i gjumit të thellë dhe kënaqësisë, ata janë të brengosur meqë e dinë se gjumi i thellë është jashtë kontrollit të tyre. Frika është vetëm për një gjë: për humbjen e vetëdijes dhe hyrjen në të panjohurën. Guximi pikërisht është e kundërta nga frika. Frika nga vdekja pa dyshim është frika më e madhe dhe më destruktive për guximin tënd.

Prandaj mund t'ju sugjeroj vetëm një gjë: tashmë nuk mund t'i ktheheni vdekjes suaj të kaluar, por për këtë mund ta bëni një gjë tjetër: Përherë të jeni të gatshëm dhe të shkoni nga e njohura kah e panjohura, në çfarëdo qoftë, në cilëndo përvojë. Pikërisht të hidheni në diçka që është e re... në risinë e saj, në freskinë e saj, atëherë kjo është magjepsëse. Ky është guxim. Madje është më mirë nëse e panjohura është treguar më e keqe sesa e njohura – nuk është aty esenca.

Njerëzit thonë: krejt çfarë është e vjetër nuk është edhe e artë. Unë them: madje edhe nëse krejt e vjetra është e artë, harroje. Zgjidhe të renë – ari apo jo, kjo s'ka rëndësi.

Fillo me anë të ushtrimeve të thjeshta, e kjo është: përherë mbaje në mend, kurdo që të kesh rast për zgjedhje, ti zgjidh diçka të re, të panjohur, të rrezikshme, të pasigurt, dhe sigurisht nuk do të jesh në humbje. Vetëm në këtë mënyrë – kësaj here vdekja mund të jetë përvojë mjaft zbulimtare.

Guximi do të mbërrijë tek ti. Vetëm fillo me formulën e thjeshtë: kurrë mos e huq të panjohurën. Përherë zgjidhe të panjohurën dhe nisu papërmbajtshëm drejt saj. Madje edhe po qe se vuan, ai është çmimi i asaj – ajo përherë paguhet. Ti përherë del prej saj më i pjekur, më i vendosur, më inteligjent.

94.Zhvillimi i jetës shpirtërore në Tokë

Në fillim Universi në të cilin e gjeni veten u ngrit rreth 20 miliardë vjet më parë si një pikë drite në mendjen e Zotit. Kjo pikë drite ishte brenda një pike më të madhe drite, e cila, nga ana tjetër, ishte brenda një pike edhe më të madhe drite, e kështu me radhë, deri në pafundësi.

Ekziston një aspekt i Hyjnisë që është gjithmonë i pranishëm. Ai zgjerohet dhe tkurret një numër të pafundëm herë. E gjithë jeta po zgjerohet dhe tkurret vazhdimisht, njësoj si fotografitë e xhamit me ngjyrë që shihni në pajisjen tuaj - një kaleidoskop.

Faza e zgjerimit filloi rreth 20 miliardë vite më parë. Pika e dritës u zgjerua nga jashtë në zbrazëti në atë që shkencëtarët tuaj e quajnë "Big Bang".

Gjatë një prej fazave më të vogla të zgjerimit që pasoi Big Bengun rreth 4.5 miliardë vjet më parë, bota që ju e quani Tokë u formua nga pluhuri dhe gazi primordial. Ashtu si në të gjitha botët e sapoformuara, ai përmbante hidrogjen dhe disa gazra të tjerë që nuk përmbanin asnjë nga format e jetës që ju njihni. Gjatë këtij procesi kimik, Hyjnia, në një fazë zgjerimi, u shndërrua në njësi të vetëdijes që më vonë u bënë të njohura si shpirtra. Këta shpirtra kryesorë, disa prej tyre të quajtur

Themelues, janë ata që jemi ne. Ne ishim shkëndijat kryesore të dritës të derdhura nga Burimi i Pafund gjatë këtij zgjerimi. Ekzistenca jonë e veçantë filloi miliarda vjet më parë dhe, si ju, ne dolëm në rrugën për të eksploruar Krijimin.

Ne kemi zbuluar miliona planetë në fazat e tyre të hershme të zhvillimit, duke përfshirë botën tuaj. Ne mbetëm në formën e shkëndijave, megjithëse do t'ju kujtonim yjet e mëdhenj të bardhë në kaltërosh. Për shkak të nivelit relativisht të rrallë të dridhjeve tona (në krahasim me gjendjet vibruese të botëve në zhvillim), ne nuk mund të hetojmë jetën drejtpërdrejt në asnjë nga këta planetë. Prandaj, ne thjesht duhej të bëheshim pak më të lehtë ose të fluturonim mbi atmosferën e këtyre botëve dhe të vëzhgonim proceset kimike që ndodhin atje.

Në një moment në vazhdimësinë tuaj kohë-hapësirë (rreth një miliard vjet më parë), ne vendosëm të implantojmë një pjesë të vogël të vetvetes në botët në zhvillim, në mënyrë që t'i eksplorojmë ato më drejtpërdrejt. Për këtë qëllim, ne kemi krijuar shumë modele energjetike - pararendësit e asaj që ju e quani molekulë të ADN-së. Ju do t'i quani ato "pako të lehta" të energjisë së vetëdijshme. Paketat e lehta mund të ulin dridhjet e tyre në atë që do ta quani dendësia e 9-të ose e 10-të. Në këtë gjendje, ne ishim në gjendje të krijonim konfigurime komplekse të kodeve të dritës, të cilat tani i quani çelësat e ADN-së. Çelësat e ADN-së ishin blloqet e vërteta ndërtuese të jetës siç e dini. Më pas i kondensuam çelësat deri në densitetin e 7-të, niveli i parë i një molekule të vërtetë ADN-je. Si qenie me densitet të 7-të, më në fund ishim në gjendje të eksploronim drejtpërdrejt universin në zgjerim si banorë të botëve në zhvillim.

Ne e kemi shpërndarë farën tonë në të gjithë universin, duke hyrë në shumë zona të grupimeve galaktike ende në zgjerim. Pastaj, kur grupimet ndryshuan në galaktika të veçanta, ne filluam procesin e përshkruar më sipër dhe "mishëruar" në disa rajone të secilës galaktikë. Galaktika juaj, të cilën dikur e quani Rruga e Qumështit, është mbjellë në disa kuadrate. Kuadranti juaj filloi në atë që ju e quani rajoni Lyra / Vega. Pikërisht këtu, nëpërmjet manipulimit dhe rirregullimit të kodeve të ADN-së, u shfaqën format e para të densitetit të 7-të. U deshën rreth 900 milionë vite për të përsosur procesin. Dhe vetëm në 100 milionë vitet e fundit kemi arritur të krijojmë format e jetës në të gjitha densitet, deri në 3.

Procesi i ndarjes është i vështirë për t'u kuptuar për shumicën e shpirtrave në Tokë. Analogjia më e mirë që mund të ofrojmë është ndarja e qelizave. Çdo qelizë që ndahet nga qeliza mëmë bëhet me të drejtë një qelizë individuale, po aq e fuqishme dhe krijuese sa prindi (nëse jo më shumë). Çdo qenie që ndahej nga vetvetja mëmë (bërthama e densitetit të 12-të) u bë një qenie sovrane, ose një shpirt i tërë dhe i plotë, duke u shfaqur në densitetin e 7-të, duke u rritur dhe duke u zhvilluar në kohë dhe hapësirë.

Çdo fragment që fillon të jetë i vetëdijshëm për fragmentet e tij më të larta është në gjendje të rreshtojë, lidhet dhe në këtë mënyrë të kujtojë gjendjen e njëshmërisë me Burimin e energjisë. Në thelb, çdo fragment i Vetes lidhet drejtpërdrejt me thelbin, dhe thelbi lidhet drejtpërdrejt me Hyjninë (i vetmi Burim i Pafund).

Procesi i zbritjes në formë quhet involucion. Aspekti i Hyjnisë bëhet gjithnjë e më i diferencuar dhe zgjerohet nga jashtë, në densitet më të ulëta e më të ulëta (në thelb duke u bërë gjithnjë e më i dendur) derisa të arrijë nivelin e ekzistencës së thjeshtë. Me fjalë të tjera, një pjesë e Qenies së Zotit po zgjerohej vazhdimisht nga

jashtë në nivelin e vetëdijes së pastër elementare ose dendësisë së parë. Ju e quani këtë densitet ekzistencë inorganike, manifestimi më i thjeshtë i së cilës është elementi hidrogjen. Sapo vetëdija depërtoi në hidrogjen, filloi procesi i evolucionit.

Sigurisht, shkencëtarët tuaj nuk mund të matin nivelin e ndërgjegjes në densitetin e parë, sepse është pafundësisht i vogël në krahasim me densitetin e 3-të. Megjithatë, ata zbuluan atë që ju e quani ”kuark” dhe ju keni një njësi matëse të quajtur "konstanta e Plankut". Këto njësi janë aspekte të vetëdijes së densitetit të parë dhe shërbejnë si një mjet për matjen e forcave pas luhatjeve kuantike. Ne jemi të vetëdijshëm se (nëpërmjet këtij mediumi) po flasim me një audiencë të përgjithshme, dhe për këtë arsye do të përmbahemi nga diskutimet teknike shkencore. Disa nga fizikanët tuaj kuantikë kanë zbuluar lidhjen midis materies dhe ndërgjegjes. Shkencëtarët këshillohen të bëjnë kërkimet e tyre.

Duke parë rënien nga hiri

Shkrimet tuaja fetare flasin për një ngjarje që shpesh quhet "rënia nga hiri", ”mëkati fillestar” ose ”shkaku i parë”. Ne dëshirojmë të shqyrtojmë shkurtimisht kuptimin e vërtetë të ”rënies”.

Si shpirtra individualë, ju u shfaqët në densitetin e 7-të. Dhe kur dolët vullnetarë për të qenë pjesë e eksperimentit të Tokës, ju duhej të ulnit dridhjen tuaj në atë që zakonisht quhet dendësia e 4-të dhe e 5-të. Trupat me densitet të 4-të dhe të 5-të (automjetet që përdoren për të eksploruar botët me densitet të 4-të dhe të 5-të) janë shumë të dendur në krahasim me trupat me densitet të 7-të (forma e thelbit primordial/fillestar, të moçëm të shpirtit).

Kur e ulët dridhjen tuaj për të eksploruar botët e jashtme të Krijimit - botët e densitetit të 3-të, 4-të dhe 5-të - ju duhej të krijonit një trup që mund të eksploronte drejtpërdrejt këto botë. Forma që jeni duke zënë aktualisht, e njohur si forma e njeriut me densitet të 3-të dhe të 4-të, ishte një mjet special i kërkuar për eksplorimin e drejtpërdrejtë të Tokës në periudhat e hershme kohore.

Kur hyni në trupin fizik, dendësia e kësaj forme rrëmben plotësisht vetëdijen tuaj. Ajo magjeps, hipnotizon dhe tërheq, dhe ju harroni se jeni një shpirt me një densitet më të lartë, thjesht ”vesh” trupin për të eksploruar universin e jashtëm.

Perceptimet e shtrembëruara që rezultojnë nga densifikimi i shpirtit u quajtën rënia, shkaku kryesor ose mëkati fillestar. Fjala ”mëkat” është një term fatkeq për të nënkuptuar se diçka nuk është në rregull me ju. Është përdorur për të treguar marrëdhënien tuaj me Krijuesin, e cila u përkeqësua gjatë rënies dhe kjo rezultoi në një perceptim shumë të shtrembëruar. Me këtë perceptim, ju e ndjeni veten të ndarë nga Krijuesi; ti mendon se Krijuesi të dënon për sjelljen tënde dhe, aq më keq, të gjykon dhe vlerëson meritat e tua si specie. E gjithë kjo është rezultat i një perceptimi të shtrembëruar për veten nga një qenie e ndarë nga Krijuesi.

Pra, ideja e mëkatit fillimisht erdhi nga ideja e shtrembëruar se Zoti ju do disi më pak sepse jeni në formë të dendur dhe jetoni në tokë në formë të dendur. Ky gjykim ka të bëjë me një gabim të madh perceptues që tregon se je i ndarë nga Perëndia dhe se Perëndia kërkon bindje ndaj ligjeve dhe parimeve të caktuara. Sigurisht, kjo është një ide absurde, sepse ligjet dhe parimet e universit nuk ndryshojnë, nuk reagojnë ndaj dhe nuk e refuzojnë apo pranojnë shpirtin vetëm sepse ai përdor vullnetin e lirë për të zgjedhur t’i shpërfillë ose "shkelë" këto ligje.

Ju mund të hidheni nga një ndërtesë shumëkatëshe dhe të thirrni një ligj më të fuqishëm se ligji i tërheqjes, dhe në vend që të bini, fluturoni ose notoni. Megjithatë, në botën tuaj, shumica e shpirtrave nuk kanë mësuar të zotërojnë më shumë ligjet e larta dhe, në përputhje me rrethanat, në raste të tilla ata do të thyhen për vdekje. Trupat do të shemben dhe forca e jetës do të shkojë diku tjetër. Ligji i tërheqjes nuk i intereson nëse një person që hidhet nga një ndërtesë e lartë vritet apo jo, sepse ligji i tërheqjes është thjesht ligji i tërheqjes, ashtu si ligji i elektromagnetizmit është vetëm ligji i elektromagnetizmit.

Pa dyshim, ideja se Zoti e ndëshkon shpirtin për shkeljen e ligjit natyror është një ide e gabuar. Së pari, ligji nuk u shkel. Megjithatë, ju keni vullnetin e lirë për të besuar se keni shkelur ligjet e Perëndisë, ose se mund të vendosni ligjet tuaja në kundërshtim me ligjet e Perëndisë. Shumë njerëz kanë vendosur ligje që ju i quani me emra të ndryshëm, duke përfshirë "ligjet e errësirës". Në kundërshtim me ligjet e Zotit, ju keni krijuar konceptin e fuqisë djallëzore në krahasim me ligjet e Zotit. Pra, ju gjykoni dhe thoni, "Këto qenie janë të këqija dhe ato janë të mira", e kështu me radhë.

Edhe pse ne shpesh përdorim termat "dritë" dhe "errësirë" në mesazhet tona, ato nuk përfshijnë gjykimin. Më lejoni të jem i qartë në lidhje me përkufizimet tona.

Duke folur për qenie të lehta dhe të errëta, ne po flasim për shpirtra që jetojnë, nga njëra anë, në përputhje me ligjet dhe parimet e Zotit, dhe, nga ana tjetër, vendosin ligje dhe parime që supozohet se janë të kundërta me ligjet e Zotit.

Duke lëvizur përgjatë vijës kohore dominuese të Tokës, ne do të eksplorojmë qytetërime të ndryshme, duke përfshirë periudha të caktuara kohore në planetin e njohur si Pangea, Lemuria dhe Atlantis, të cilat ishin tre qytetërimet e para të mëdha në Tokë, pastaj do të kalojmë në atë që disa e quajnë qytetërimi i katërt i madh - në qytetërimin aktual. Qytetërimi i katërt i madh përfshin qytetërimet që kanë ekzistuar për 10.000 vitet e fundit.

Ne do të diskutojmë gjithashtu alienët në dhe rreth planetit tuaj sot dhe se si rolet dhe funksionet e tyre përshtaten në skemën e madhe të gjërave. Më pas, ne i drejtohemi të ardhmes suaj, asaj që ju i quani "Ndryshimet e Tokës" dhe rëndësisë së këtyre ngjarjeve.

Ne do të diskutojmë mësimet e nxjerra ose të pamësuara nga qytetërimet e mëparshme dhe rolin e atyre mësimeve në atë që po ndodh sot në Tokë.

Mbani në mend: ekziston një nivel realiteti në botën tuaj që quhet vullnet i lirë. Ne e quajmë këtë niveli i realitetit, jo vetëm aftësia për të bërë zgjedhje ose për të bërë diçka. Ndërsa vullneti i lirë është një cilësi që ju e keni marrë nga Udhëzimi Hyjnor, universi funksionon pak më ndryshe në sferën e vullnetit të lirë sesa në sferat mbi të.

Vullneti i lirë dhe paracaktimi funksionojnë dhe fuqizohen në mënyrë të barabartë. Në përvojën tuaj, ato ekzistojnë së bashku dhe në të njëjtën kohë.

Rraca rrënjësore e njerëzimit

Siç përshkruhet në mënyrë prerazi në Prizmin Mbretëror të Lyrës të Lisës: Një Eksplorim i Trashëgimisë Galaktike të Njerëzimit, raca primare rrënjë e njerëzimit e ka origjinën në sistemin e yjeve Lyra/Vega. Në qiellin e natës, sistemi yjor Lyra / Vega është i dukshëm me teleskopë të vegjël apo edhe me sy të lirë. Ne nuk do të tregojmë vendndodhjen e saj pasi ndryshon me rrotullimin e Tokës dhe ndryshimin e stinëve. Nëse dëshironi, mund ta shihni tabelën e yjeve.

Hyjnia krijoi shpirtrat individualë të njohur si Themeluesit (që jemi ne) miliarda vjet më parë në kohën tokësore. Shpirtrat njerëzorë filluan jetën në dendësinë e 7-të, në plejadën Lyra / Vega. Të gjithë, lexuesit e këtij libri dhe shumica e shpirtrave në planetin tuaj kanë filluar mishërimet individuale si shpirtra me densitet të 7-të në sistemin Lyra/Vega.

Eksperimentet vazhduan për 900 milionë vite; në atë kohë në tokë bredhin shumë forma të çuditshme dhe ekzotike. Ju jeni njohur me disa prej tyre, duke përfshirë dinosaurët. Këto forma të ADN-së ishin nënprodukte të kërkimit tonë dhe të grupeve të tjera që punonin me ne.

Rreth 100 milionë vite më parë Tokë, vendlindja kryesore e shpirtrave individualë u zhvendos në një sistem yjor të njohur si Plejada. Raca juaj njerëzore u krijua dhe u kushtëzua nga ne në bashkim me Hyjninë (pasi e gjithë puna bëhet në bashkim me Hyjninë) në sektorin e Plejadave menjëherë pas zhvendosjes së fundit galaktike (midis 108 dhe 100 milion vite Tokë më parë). Sistemi Pleiades përbëhet nga afërsisht njëqind yje, njëra prej të cilave quhet Shtatë Motrat. Është e dukshme nga Toka me sy të lirë. Ishte në sistemin Pleiades që një konfigurim i caktuar i ADN-së, i njohur si "qenia njerëzore" ose "Homo sapiens", u zhvillua dhe u përhap.

Raca rrënjë e njerëzimit ishin Pleiadianët. Prandaj, nëse ka një shpirt në Tokë, ADN-ja e të cilit ka një konfigurim kryesisht plejadian, mund të thuash se ai i përket racës rrënjësore, ose asaj që quhet "Adamik" në mësimet e botës suaj.

Raca rrënjë e njerëzimit ishte Pleiadianët me densitet të 7-të. Ai përfshin ato që ju i quani konfigurime "Adami dhe Eva". Adami dhe Eva janë metafora. Ato nuk duhet të merren fjalë për fjalë. Besimi se e gjithë jeta filloi me një burrë dhe një grua është i gabuar. E gjithë jeta filloi si një shabllon, një konfigurim i ADN-së. E gjitha filloi me të ashtuquajturat "kodet e shkronjave të zjarrit" ose "kodet e dritës", të cilat u bënë çelësa të dritës ose çelësa të ADN-së, të cilat, nga ana tjetër, u bënë molekula të ADN-së. Pastaj molekulat e ADN-së përhapen dhe shumohen në përputhje me programin e kodeve të ngulitura në çdo varg të ADN-së. Duke shumëzuar sekuencën e saktë të ADN-së në secilën spirale ose molekulë të ADN-së, është e mundur të krijohet një trup njerëzor drejtpërdrejt nga eteri.

Ne po e thjeshtojmë relativisht këtë diskutim sepse kuptojmë se shumica e të pranishmëve nuk janë biologë gjenetikë apo biokimistë, kështu që nuk do t'i kushtojmë shumë kohë specifikave të vargjeve dhe kromozomeve individuale të ADN-së, se si ato kombinohen, kombinohen në një mënyrë të ndryshme dhe gjithë atë. Ky nuk është qëllimi ynë.

Qëllimi ynë është të ndihmojmë të shohim pamjen e madhe se si u krijua ky sistem yjor jeta njerëzore dhe se si forma të tjera të ngjashme të jetës kanë ndërvepruar me botën tuaj deri më sot.

95.Pse ne jemi këtu?

Kjo është një pyetje shumë e mirë. Shpirti është pjesë e Zotit dhe arsyeja pse ti erdhe këtu është që ta kuptosh Atë dhe ta kuptosh vetë-veten. Ti erdhe këtu ta kuptosh se si është Zoti dhe si je ti. Ti duhet ta dish çka është Zoti, çka je ti, dhe çka është krijimi.

Kjo botë është një shkollë, një universitet. Ti ke ardhur tek kjo shkollë të studiosh sekretet e Zotit dhe sekretet e tua. Zoti e krijoi këtë vend në mënyrë që ti ta

kuptosh Atë dhe ta dish se sa I fuqishëm është Ai, ashtu që edhe ta kuptosh vetë-veten dhe të gjithë krijimin. Ti erdhe këtu ta marrësh testin dhe ta kalosh.

A e lind nëna një fëmijë që ta mbajë vetëm në shtëpi? Në qoftë se ti do të ishe e detyruar të rrish vetëm në shtëpi gjatë gjithë kohës, si do ta kuptoje botën dhe çudirat e saja të shumta? Nëna dhe babai yt të dërgojnë në shkollë. Pse? Sepse duan që ti të studiosh, të mësosh, dhe ta kuptosh botën, vetë-veten, dhe të gjitha çudirat. Ata duan që ti ta dish ç'farë është e vërteta. Prandajë prindërit e tu të dërgojnë në shkollë, dhe prandaj shkollat janë ndërtuar. Prindërit e tu dëshirojnë që ti të kuptosh gjërat.

Zoti e bëri të njëjtin gjë. Ai i dërgoi fëmijët e Tij tek kjo shkollë në mënyrë që ata të kuptojnë më shumë për Atë. Kemi botën e shpirtërave, këtë botë, dhe botën e zemrës, që ka brenda në të tetëmbëdhjetë mijë universa, parajsën, Zotin dhe vetë-veten. Duhet ta kuptosh të gjithë këtë.

Bota është një shembull. Zoti është Shkaku i Krijimit të të tërës, zemra e brendshme është efekti, dhe ti je parimi themelorë. Nga shembulli I botës, ti je parimi themelorë që kupton shkaqet brenda në vetë-vete dhe Atë që është shkaku I të tërës.

Ti duhet ta kuptosh Atin tënd. Për këtë arsye ke ardhur këtu. Babai të dërgoi këtu që të studiosh. Ashtu sikurse prindërit e tu të dërguan në shkollë, Zoti të dërgoi tek kjo botë që të mësosh për tetëmbëdhjetë mijë universat, këtë botë, botën e shpirtit, botën e jetës, botën e zgjuarsisë, botën e zgjuarsisë hyjnore (gnanem), botën paqësore të parajsës, dhe botën e perfeksionit, pastërtisë, dhe shkëlqimit. Ai të dërgoi që ti ta njohësh Babain tënd. Kjo është vetëm shkollë.

96.Pse ne vendosëm të vimë këtu, meqenëse veç ishim pjesë e Zotit?

Kjo është një pyetje shumë e mirë. Shpirti është pjesë e Zotit dhe arsyeja pse ti erdhe këtu është që ta kuptosh Atë dhe ta kuptosh vetë-veten. Ti erdhe këtu ta kuptosh se si është Zoti dhe si je ti. Ti duhet ta dish çka është Zoti, çka je ti, dhe çka është krijimi.

Kjo botë është një shkollë, një universitet. Ti ke ardhur tek kjo shkollë të studiosh sekretet e Zotit dhe sekretet e tua. Zoti e krijoi këtë vend në mënyrë që ti ta kuptosh Atë dhe ta dish se sa I fuqishëm është Ai, ashtu që edhe ta kuptosh vetë-veten dhe të gjithë krijimin. Ti erdhe këtu ta marrësh testin dhe ta kalosh.

A e lind nëna një fëmijë që ta mbajë vetëm në shtëpi? Në qoftë se ti do të ishe e detyruar të rrish vetëm në shtëpi gjatë gjithë kohës, si do ta kuptoje botën dhe çudirat e saja të shumta? Nëna dhe babai yt të dërgojnë në shkollë. Pse? Sepse duan që ti të studiosh, të mësosh, dhe ta kuptosh botën, vetë-veten, dhe të gjitha çudirat. Ata duan që ti ta dish çfarë është e vërteta. Prandajë prindërit e tu të dërgojnë në shkollë, dhe prandaj shkollat janë ndërtuar. Prindërit e tu dëshirojnë që ti të kuptosh gjërat.

Zoti e bëri të njëjtin gjë. Ai I dërgoi fëmijët e Tij tek kjo shkollë në mënyrë që ata të kuptojnë më shumë për Atë. Kemi botën e shpirtërave, këtë botë, dhe botën e zemrës, që ka brenda në të tetëmbëdhjetë mijë universa, parajsën, Zotin dhe vetë-veten. Duhet ta kuptosh të gjithë këtë.

Bota është një shembull. Zoti është Shkaku i Krijimit të të tërës, zemra e brendshme është efekti, dhe ti je parimi themelorë. Nga shembulli I botës, ti je parimi themelorë që kupton shkaqet brenda në vetë-vete dhe Atë që është shkaku i të tërës.

Ti duhet ta kuptosh Atin tënd. Për këtë arsye ke ardhur këtu. Babai të dërgoi këtu që të studiosh. Ashtu sikurse prindërit e tu të dërguan në shkollë, Zoti të dërgoi

tek kjo botë që të mësosh për tetëmbëdhjetë mijë universat, këtë botë, botën e shpirtit, botën e jetës, botën e zgjuarsisë, botën e zgjuarsisë hyjnore (gnanem), botën paqësore të parajsës, dhe botën e perfeksionit, pastërtisë, dhe shkëlqimit. Ai të dërgoi që ti ta njohësh Babain tënd. Kjo është vetëm shkollë.

97.Engjujt - Lajmëtarët e Perëndisë

Engjëjt janë konsideruar si lajmëtarë të padukshëm, banorë të parajsës, qenie të dritës dhe simbole të butësisë, po ashtu edhe të zjarrit dhe fuqisë luftarake.

Engjëjt gjithmonë kanë qenë prezentë në imagjinatën e njeriut. Të gjithë qytetërimet pranojnë ekzistencën e këtyre qenieve shpirtërore zemërmadhore që bashkëpunojnë me krijuesin, sipas gradës së tyre në Hierarkinë Hyjnore.

Ndërmjetësit midis Zotit dhe Botës, nganjëherë të pajisur me trup eterik, Engjëjt simbolizojnë funksionet hyjnore si dhe marrëdhënien midis zotit dhe krijesave të tij. Hierarkitë tokësore janë reflektimi i atyre hyjnore.

Engjëjt gjithashtu janë lajmëtarët e prezencës së shenjtë. Ata na shoqërojnë dhe na ndihmojnë në qoftë se është e nevojshme. Tradita Judeo-Kristiane na tregon disa emra engjëjsh si, për shembull, ato të tre kye-ëngjëjve: Mikeli, vrasësi i dragojëve; Gabrieli, lajmëtari dhe nismëtari; dhe Rafaeli, mbrojtësi i mjekëve dhe i udhëtarëve.

Në Indinë e lashtë, universi është parë si hierarki fuqish aktive, Engjëllore dhe Demonike, hyjnore dhe heroike. Ky univers ka 7 plane (lokas) që vijnë që nga origjina e padukshme deri tek manifestimi i dukshëm. Banohet nga një pafundësi perëndish, engjëjsh, djajsh të cilët bashkë, përpiqen t'i shërbejnë "Darmës", Ligjit të madh universal, nëpërmjet Karmës, ligji i veprimit dhe kundërveprimit, dy ligjet bazë të kulturës orientale.

Në Greqi, Platoni na tregon rreth "daimones" (demonëve) nga Sokrati që deklaron se në çdo njeri të mirë banon një nga këto "shpirtra mbrojtës", ku mund të gjenden ndërmjet të vdekshmëve dhe të pavdekshmëve, ndërmjet njerëzores dhe hyjnores, ndërmjet të prekshmes dhe të kuptueshmes, që pëlqen të vërtetën dhe e drejton njeriun drejt së mirës, bukurisë dhe lumturisë.

Kështu që, çdo qenie njerëzore ka sipas te gjithë traditave, një engjëll mbrojtës (ose tre sipas C.Agripa, i cili vesh një engjëll mbrojtës me çdo botë të personalitetit njerëzor: mendor, emocional dhe fizik). Këto engjëj mbrojnë qenien njerëzore që kanë nën përgjegjësi, në mënyrë që të zhvillohet kundrejt përmbushjes shpirtërore.

Të gjithë fetë shpallin se Perëndia asnjëherë nuk i ka braktisur qeniet njerëzore dhe se ai donte të na jepte secilit prej nesh një engjëll mbrojtës në mënyrë që ne mund ta dëgjojmë zërin e tij duke pëshpëritur tek ne fjalë misterioze ose duke na dhënë urdhra të domosdoshëm, për të zgjuar vetëdijen tonë.

Sipas legjendës, engjëjt, lajmëtarë të menjëhershëm me krahë të parajsës, janë gjithmonë mbartës të lajmit të mirë për qeniet njerëzore.

98.Georgy Boreev – Mbi shpirtin dhe trupin fizik të njeriut

Shënim

Çdo shpirt është vazhdimisht në mëdyshje nga pyetja: "Kush jam unë?". Kjo pyetje është bërë nga ne në të gjitha mënyrat e mundshme të mishërimeve. Duke u dridhur nga frika dhe kënaqësia, ne mezi tërheqim mbi vete trupat e rëndë të

krijesave të çuditshme në planetë të ndryshëm. Ky libër mahnitës tregon për jetët tona të shumta të kaluara në Mars dhe Phaeton, në Venus dhe Tokën e lashtë, në planetët e vjetër të mirë të Sirius, Lyra, Plejades, Orion dhe shumë e shumë yjësi të tjera, qindra raca humanoide. Disa prej tyre, për shembull, si qytetërimi i konstelacionit Plejades, kthehen vazhdimisht në shtëpinë e tyre stërgjyshore dhe ndihmojnë Tokën nga botët delikate dhe dimensionet e tjera.

Sidoqoftë, për Plejadianët - ekziston një kapitull i veçantë. Këtu do të gjeni gjithashtu kapituj mbi qytetërimet humanoide të Vega-s dhe Zeta Seti-t, mbi qytetërimin e lartë të dragonjve nga yjësia Auriga, mbi luftërat e mëdha ndërgalaktike dhe konfliktet e vogla të konfederatave yjore, të cilat janë të mahnitshme për mendjen dhe imagjinatën njerëzore. Libri ka faqe shumëngjyrëshe kushtuar planetëve eterikë, vitalë dhe astralë të sistemit diellor. Ato ndriçojnë jetën e popujve të tmerrshëm dhe të bukur që banojnë në këto botë të padukshme për syrin dhe, sigurisht, vëmendja kryesore në libër i kushtohet përshkrimit të racave tokësore të njerëzve. Këtu janë qytetërimet përrallore të bukura të Lumania dhe Mayataya, qytetërimet e mrekullueshme të Agartha-s dhe Hyperborea, vendet e mahnitshme të Lemurianëve dhe ishujt dhe qytetet jashtëzakonisht të bukura të Atlantidasëve.

G. Boreev përshkruan në detaje dhe në mënyrë magjepsëse jetën e katër qytetërimeve të tjera humanoide të planetit tonë, të cilat ende ekzistojnë në thellësitë misterioze të Tokës. Vlen të theksohet se në këtë vepër autori në një formë të bukur metaforike ravijëzoi historinë tonë larg sheqerit.

Kaspari ishte një nga ata magjistarët e mëdhenj, jeta dhe veprat e të cilit ishin shkrirë pazgjidhshmërisht me legjendat fantastike që qarkullonin mes njerëzve. Sa vjeç ishte ky i urtë i shquar, askush nuk e dinte, por pleqtë më të thinjur ende mbanin mend fytyrën e tij të qeshur pa ndryshim dhe një mjekër të prerë mjeshtërisht e zezë si katrani. Dukej se vetë koha kishte frikë nga ky magjistar i fuqishëm. Kështu, oborrtarët babilonas kujtuan se Kaspari gjoja ishte miqësor me shumë nga sundimtarët e mëdhenj të Asirisë dhe Babilonisë. Sa më interesante për Pitagorën ishin bisedat e thella filozofike me magjistarin Pahlavi për kuptimin e jetës, aq më interesante ishin tregimet e tij për baballarët e feve botërore. Një herë, kur miqtë po shëtisnin me qetësi përgjatë argjinaturës së Eufratit, filozofi Samian i kërkoi Kasparit të tregonte për profetin Zarathustra.

Në libër, autori zbulon në mënyrë interesante dhe informative faqet e panjohura të biografisë së Pitagorës dhe, paralelisht me komplotin, tregon për jetën e fshehtë të shkollave ezoterike të Egjyptit, Judesë, Persisë, Babilonisë, Indisë, Kinës dhe Shambhalës. Lexuesi zbulon sekretet gri të qenies, më parë të paarritshme për njerëzit e thjeshtë. Fillimet e filozofit grek në misteret e shkollave ezoterike u shoqëruan me daljen e Pitagorës nga trupi dhe fluturimet e tij në trupin delikate/astral drejt Marsit, Venusit, Jupiterit, Siriusit dhe planetëve të tjerë të largët.

G. Boreev përshkruan në mënyrë argëtuese qytetet e të huajve dhe komunikimin e Iniciatit të Madh me përfaqësuesit e qytetërimeve jashtëtokësore. Studimet e Pitagorës me themeluesit e feve botërore: Zarathustra, Jina Mahavira, Gautama Buda, Lao Tzu, Hermes Trismegistus janë trajtuar në detaje. Në dialogët dhe mosmarrëveshjet midis Pitagorës dhe etërve të feve, qëllimi i punës shpirtërore të këtyre lajmëtarëve të Shambhala-së bëhet i qartë, kuptimi i thellë i deklaratave të tyre bëhet i qartë.

E gjithë jeta, mjaft e mbushur me ngjarje, e këtij personi është plot me kontradikta dhe paqartësi. Boreev shkoi në thirrjen e tij për një kohë të gjatë, duke u përpjekur të gjente kuptimin e vërtetë të jetës, bëri shumë gabime dhe duke bërë gjëra që nuk korrespondonin me prirjet e tij natyrore. Pasi u diplomua në një nga pesë universitetet në të cilat filloi të studionte, ai papritmas u bë mentor i një mësimi të ri ezoterik, dhe shkaku i vdekjes së Georgy Boreev është të ndiqte taktikat e tij të vetë-përmirësimit ...

Të gjitha botët astrale janë të populluara shumë dendur. Esencat e botëve delikate janë kryesisht neutrale ndaj njerëzve. Por në pjesën e poshtme të botëve astrale ka krijesa armiqësore me njerëzit. Ndonjëherë ata banojnë në trup, duke shkaktuar posedim. Edhe magjistarët e zinj mund të dëmtojnë fillin e argjendtë që lidh trupin fizik me astralin, ta përdredhin ose ta thyejnë atë. Nëse fija e argjendtë prishet, atëherë trupi fizik vdes. Le të theksojmë përsëri se fiziku i fortë dhe shëndeti "i ashpër" i njerëzve pengojnë të gjitha format e veprimtarisë okulte. Trupa të tillë ndërtojnë shpirtra të rinj e të rinj, është herët që të kthehen në “shtëpi”.

Mendimi është fuqi. Ajo lëviz objektet (psikokineza), krijon fantazma dhe elementë dhe gjallëron materien. Mendimi shkakton ndryshime trupore dhe në person që mendon. Të gjitha sëmundjet në botë krijohen nga mendimi. Ulçera për shkak të stresit, migrena për shkak të çrregullimeve, astma për shkak të shqetësimit, dhimbje zemre për shkak të stresit në biznes, politikë dhe jetën shoqërore. Mendimet egoiste krijojnë egërsi të mëdha të së keqes. Në botët delikate, koha nuk ekziston. Ka vetëm shkaqe dhe pasoja. Arsyeja e ekzistencës së njerëzve është ajo që do të ndodhë në fund. Hapësira është një ide e shkëlqyer. Ajo që ne e quajmë materie është një formë e krijuar nga shqisat tona dhe për rrjedhojë një iluzion. Prandaj, çdo shkencë është vetëm një zgjatim i ndjenjave tona. Platoni tha: “Bota e realitetit përbëhet nga përfaqësime. Ato ekzistojnë në një fushë tjetër, por jo si koncepte të thjeshta, por si prototipe komplekse ose parime themelore. Në atë botë ka ide për një pemë, një burrë, një qen etj. Në botën e Edenit, në rrafshin astral, Adami dhe Eva mëkatuan dhe iu dhanë ”mbulesa të lëkurës” - mërgimi në trupat fizikë pas rënies. Thomas Akuini - Doktor Hyjnor, sistemoi të gjithë trashëgiminë filozofike nga antikiteti deri në 1273. Ndërsa po kremtonte meshën në vitin 1273, ai papritmas pati një vizion nga bota astrale, të cilën e dinte vetëm nga librat. Vëllai Thomas i tha vëllait Rexhinald: ”Krahasuar me atë që kam parë, gjithçka që kam shkruar nuk vlen asnjë qindarkë”. Ai ndaloi së shkruari dhe vdiq një muaj më vonë në moshën 49-vjeçare.

Ne jemi po aq të vdekshëm në planetët astral sa jemi në Tokë. Ne thjesht jetojmë atje shumë më gjatë. Në thellësi të shpirtit të tyre, të gjithë njerëzit dëshirojnë me pasion vdekjen për veten e tyre. Në botët mendore - trupat tanë janë po aq të vdekshëm sa brenda botës fizike. Fëmijët e vdekur rriten menjëherë në botët astrale dhe të moshuarit bëhen më të rinj deri në moshën 25 - 30 vjeç. Të vdekurit nuk e shohin botën fizike, ashtu siç nuk i shohim ne.

Pjekuria emocionale që njeriu fiton gjatë jetës tokësore përcakton mirëqenien dhe jetën e lumtur të shpirtit në botën tjetër. Pjekuria është gjithçka. Vdekja e trupit fizik nuk e ndryshon aspak karakterin e një personi apo mendimin e tij. Nëse këtu nuk i zgjidhim dallimet brenda vetes, atëherë as qielli nuk do të na bëjë të lumtur. Emocionet tona në botët astrale bëhen mijëra herë më të forta pas vdekjes së trupit fizik. Nëse një person nuk ka mësuar të kontrollojë emocionet e tij gjatë jetës, atëherë

pas vdekjes ata e djegin atë dhe e kthejnë jetën në aeroplanin astral në ferr derisa ai t'i tejkalojë ato. Ne ndërtojmë ferrin tonë dhe demonët që do të na mundojnë atje janë format tona të mendimit, dëshirat tona.

Pasuria në tokë mund të jetë një pengesë e madhe për të zhvillimin shpirtëror. Në parajsë, më shumë kërkohet nga të pasurit dhe të talentuarit sesa nga të varfërit dhe të thjeshtët. Prandaj, atyre që u është dhënë shumë që nga lindja, para së gjithash duhet të kapërcejnë dembelizmin dhe varësitë e tyre në Tokë. Të gjitha botët janë ndërtuar sipas parimit të tetë. Tetë është pafundësia, është topi i sferës qiellore dhe topi i sferës së poshtme, që përfshin botën fizike, astrale, eterike, demonike, klifonike.

Rrethi i poshtëm i figurës tetë në shumë shkenca okulte përfaqësohet nga simboli i një gjarpri që kafshon bishtin e tij. Për shumicën e njerëzve, nuk ka rrugëdalje nga rrethi i poshtëm. Njerëzit janë të bllokuar në kohë sepse nuk mund t'i kapërcejnë dëshirat e tyre. Ata largohen nga bota fizike, në mënyrë që pas një pushimi të shkurtër në rrafshin astral, të kthehen përsëri në të. Një person është i përsosur në këtë mënyrë: së pari ne humbasim trupin në tokë, personalitetin, egon, thelbin tonë në rrafshet pas vdekjes, dhe në sferat hyjnore - një ndjenjë ndarjeje dhe individualiteti.

Duke u bashkuar me Zotin, ne humbasim "Unin". Ekzistojnë katër trura kryesore në trupin fizik: truri, truri i vogël, palca oblongata dhe plexusi diellor. Përveç tyre, ekziston gjëndra e hipofizës dhe gjëndra pineale. Truri është i ndarë në dy hemisfera. Truri i vogël ndodhet prapa dhe poshtë trurit. Ata janë të lidhur nga një kërcell i shkurtër i quajtur medulla oblongata. Pleksusi diellor (truri i barkut) ndodhet prapa stomakut. Kordoni astral i dyfishtë delikate mund të lidhet me këta katër trura. Kordoni astral është kordoni i kërthizës që ushqen trupin fizik me energji universale. Brenda trurit është gjëndra pineale. Është lidhja kryesore midis botës fizike dhe shpirtërore. Gjëndra Pineale ndodhet në qendër të kafkës pak mbi fundin e shtyllës kurrizore. Është në formë koni dhe me ngjyrë gri të kuqërremtë. Ajo u quajt pineal sepse gjëndra duket si një ***kon pishe (boçë)***. Gjëndra e Hipofizës ndodhet përballë gjëndrës Pineale dhe poshtë saj. Ajo është gjithashtu e lidhur me okultizmin. Lëvizja molekulare në gjëndrën pineale shkakton mprehtësi. Prandaj, kur lani mekanikisht hundën me ujë të kripur ose me urinën tuaj për tre vjet, një person fillon të shohë të ardhmen. Megjithatë, që kjo mprehtësi të ndriçojë fushën e universit, zjarret e gjëndrrës së hipofizës duhet të bashkohen me zjarret e gjëndrës pineale. Përqendrimi në gjëndrën pineale lehtëson projeksionin e ndërgjegjshëm të trupit astral. Gjëndra pineale në ezoterizëm quhet Syri i Tretë. Linja e forcës (kordoni astral) formohet në vendin ku një person përqendron vëmendjen e tij. Kjo forcë kontrollon trupin fizik dhe nuk krijohet prej tij.

Shpirti i pastër shkon tek ai që punon shumë. Në Egjyptin i lashte priftërinjtë, para se të shëronin të sëmurët me ndihmën e rrezatimit të Piramidave të Mëdha, u shpjeguan famullitarëve kuptimin e vuajtjes mendore dhe kuptimin e çdo sëmundjeje. Nëpërmjet njohurive të thella ezoterike, ligjeve dhe parimeve të filozofisë hermetike, astrologjisë dhe psikologjisë, priftërinjtë arritën në kuptimin gjenetik dhe skëterrë të personit fizik dhe një kuptim delikate të strukturës së shpirtit njerëzor.

Fillimtarët kanë zbuluar ligjin e tërheqjes së dridhjeve, si rezultat i të cilit shpirti i mishëruar fillon të identifikohet me mekanizmin elektromagnetik të quajtur trup.

Priftërinjtë gjetën arsye të rëndësishme pse Engjëjt e Karmës detyrohen të dërgojnë sëmundje dhe vuajtje në shpirtin e mishëruar në Tokë. Arsyeja kryesore e plakjes së trupit dhe sëmundjes është dembelizmi i një personi, mosgatishmëria e tij për të ndryshuar vullnetarisht për mirë. Dhe si pasojë e një dembelizmi të tillë shpirtëror - injoranca. Të gjitha mëkatet e tjera burojnë nga injoranca. Shpesh një person nuk e kupton se ndërsa ai e identifikon veten me trupin dhe mendjen - gjithçka që ai bën në këtë planet nuk e çon atë te Zoti, por në drejtim të kundërt. Në mënyrë që një tokë të ndalojë, të mendojë dhe të dënojë saktë veten për mendimet dhe veprimet e tij - Engjëlli i dërgon një sëmundje, sëmundje shpirtit të mishëruar. Zakonisht Mjeshtri dërgon së pari një sëmundje të lehtë. Nëse një person nuk e kupton kuptimin e sëmundjes, nëse vrapon rreth psikikës dhe mjekëve dhe nuk dëshiron të ndryshojë veten brenda, atëherë pas sëmundjes së parë vjen e dyta - një sëmundje e rëndë. Nëse shpirti i mishëruar vazhdon të keqkuptojë sëmundjen këtu, dhe mosgatishmëria kokëfortë për të punuar në vetvete vazhdon, atëherë Engjëlli i dërgon tokësorit një sëmundje të pashërueshme në mënyrë që ai të mos zërë një vend në Tokë që pretendojnë dhjetëra shpirtra të tjerë jo të mishëruar.

Sipas mësimeve të hermetizmit, trupi i njeriut jeton sipas ligjeve të hapësirës tredimensionale, dhe shpirti jeton sipas ligjeve shpirtërore. Trupi fizik ka nevojë për: tension të vazhdueshëm fushë elektromagnetike midis poleve të planetit; ujë dhe ushqim vegjetarian i ngopur me mendime të mira; ajër i pastër; ngrohtësia e livadheve dhe pyjeve të gjelbra. Për një shpirt të mishëruar në një trup, njeriu ka nevojë - energjitë e botës astrale dhe mendore, të quajtura prana; përshtypje pozitive, ndjenja nderuese, emocione të mira, informacion harmonik.

Në planin delikat, çdo prift i qartë sheh shkaqet e sëmundjes - kjo është mungesa e harmonisë midis predhave aurike të një personi. Kur ka harmoni midis shtatë binjakëve delikatë që përbëjnë aurën e një personi, atëherë personi ka edhe shëndet. Nëse nuk ka harmoni, atëherë ka një sëmundje. Aura e njeriut përbëhet nga shtatë chakra kryesore. Çdo chakra/shakra ndërton homologun e saj delikat me rrezatimin e saj. Nëse ndonjë chakra nuk funksionon mirë, atëherë trupi delikat i kësaj chakre nuk "tingëllon" në atmosferën e përgjithshme, dhe personi sëmuret. Të gjitha sëmundjet projektohen nga lart poshtë: nga shpirti - te mendimet, nga mendimet - te dëshirat, nga dëshirat - te sëmundjet e trupit. Shpirti ndërton mendimet, dhe mendimet ndërtojnë trupin e njeriut...

Fshikëza aurike është e qepur nga lëndë shumë më e imët se ajo nga e cila është formuar bota fizike dhe trupat tanë. Aura e një personi të shëndetshëm duket si një re në formë veze me ngjyra të pastra të papërziera: blu, blu, vjollcë, ari, rozë, jeshile e lehtë, e bardhë. Kufijtë e verdhë elastikë të aurës që shoh rreth një personi mesatar janë 60-80 centimetra larg lëkurës. Trupi fizik është hedhur mbi matricat e argjendta të shtresës më të ashpër të aurës. Ky fshikëz quhet nga okultistët dyfishi eterik, megjithëse në fakt trupi fizik është dyfishi. Në fund të fundit, ajo kopjon me vonesë organet dhe pjesët shumëngjyrëshe të trupit delikat.

Qelizat e gjalla të trupit lindin dhe vdesin vazhdimisht. Në një muaj, një person fizik rinovohet përgjysmë. Në një vit, të gjithë atomet dhe elektronet e trupit zëvendësohen me të reja, madje edhe në kockat e njeriut. Trupi eterik jep formën e hapësirës së ngjeshur, të cilën qelizat fizike të sapolindura duhet ta mbushin me

gëzim. Ai strukturon vëllimet e personit të ardhshëm me rreze të ngurta, të quajtura kanale nadi në joga.

Trupi eterik përbëhet jo vetëm nga rrezet e argjendit; ajo ka gjithçka që është në fizike. Dhe ai, nga ana tjetër, është i strukturuar nga dyfishi astral.

Trupi astral ndërtohet nga dyfishi mendor sipas të njëjtit parim, e kështu me radhë. Nuk është çudi që ata thonë: ***"Ashtu si mendimet, i tillë është trupi"***. Ajo për të cilën mendoni është ajo që bëheni. Nëse mendoni si një derr apo një qen, atëherë në këtë jetë ju fitoni zakonet dhe dëshirat e kësaj kafshe, dhe në rimishërimin tjetër - trupin përkatës. Trupat delikate të një personi ndërtojnë njëri-tjetrin në drejtim nga qendra shpirtërore drejt gërvishtjes së materies, ashtu si valët rrethore projektojnë njëra-tjetrën, duke u larguar nga një gur i hedhur në ujë. Sa më larg të jetë vala nga qendra, aq më i madh është shtrembërimi i rrethit origjinal. Prandaj, ne duhet të korrigjojmë vazhdimisht të gjithë trupat tanë delikatë në rrethin e parë, në imazhin dhe ngjashmërinë e Shpirtit. Çdo ngjyrë kafe ose e ndyrë në atmosferë, shtrembërimi i ovalit në formë veze, zvogëlimi i distancës nga lëvozhga e fshikëzës në 40 centimetra i thotë kthjelluesit se ky person duke pritur me padurim probleme shëndetësore dhe marrëdhënie të tensionuara me botën e jashtme.

Përafërsisht 80% e njerëzve modernë kanë një atmosferë jo në formën e një veze, siç pritej, por në formën e një kërpudhe të përmbysur. Qendrat e energjisë shpirtërore të njerëzve të tillë janë plotësisht të bllokuara, vetëm dy chakras punojnë me forcë të plotë, dy nga shtatë qendrat kryesore të energjisë - qendra e mbijetesës dhe qendra e riprodhimit. Dhe chakra e tretë përfshihet gjithashtu në punë - chakra e barkut, - përgjegjëse për të menduarit logjik dhe egos. Si rezultat i bllokimit të punës së çakrave të pestë, të gjashtë dhe të shtatë, sëmundjet dhe fatkeqësitë e shumicës së njerëzve. Ku është varrosur miceli i këtyre aur-toadstools? Kthjelltësia ju lejon ta gjeni dhe çrrënjosni atë në nivelin e trupit mendor dhe karmik. E keqja e botës së jashtme gjithmonë kthehet te prindërit e saj. Në fund të fundit, bota fizike është thjesht një kastë Bota e brendshme, një pasqyrë pasqyre e mendimeve të çdo personi individual. Në vetvete, të gjitha gjërat dhe ngjarjet janë neutrale. Por ne i shikojmë ngjarjet përmes një xhami të quajtur aura. Dhe ngjyra e qelqit ngjyros botën përreth nesh dhe jetën tonë ose me ngjyra të lehta ose të pista, të zymta. Prandaj, jogët thonë:

"Ndrysho veten - dhe i gjithë Universi do të ndryshojë".

Aura ju lejon të shihni secilin person ashtu siç është në të vërtetë, thelbin e tij dhe jo siç përpiqet me të gjitha forcat t'u shfaqet të tjerëve për hir të qëllimeve të tij egoiste. Aura është ndërtuar nga shpirti i një personi shumë kohë përpara lindjes së tij në Tokë. Aura është disi e ngjashme me një kornizë metalike, mbi të cilën janë ndërtuar të gjitha katet e ndërtesës së trupave të njeriut.

Vullneti mund të ndryshojë fatin dhe karmën. Njeriu është para së gjithash një shpirt i pavdekshëm. Dhe trupat e tij janë thjesht rroba që Shpirti i ndryshon ndërsa konsumohen, vetëm një mjet për të studiuar ligjet e botëve të ndryshme. Ka shumë universe bruto dhe delikate. Në secilën prej këtyre botëve, shpirti ka rrobat e veta, kostumin e vet - një trup. Të gjithë këta trupa janë të pajisur me "Unë", vetëdijen e tyre dhe ekzistojnë njëkohësisht. Për shkak të kufizimeve të tyre, këta dyshe mendojnë se janë të vetmit dhe të vdekshëm. Para vdekjes së trupit fizik nga sëmundja, aura zbehet dhe zvogëlohet. Nëse një person vritet "papritur" (asgjë nuk ndodh papritur), atëherë dyshe eterike, emocionale dhe astrale mbeten për ca kohë

pas vdekjes së tij njësoj si me një trup të gjallë. Dhe njerëzit e pastër mund të shohin fantazmën, të ndjejnë ftohtësinë dhe lagështinë që vjen nga fantazma. Pastaj, rreth ditës së nëntë, dyfishi eterik vdes. Pas një kohe vdes edhe trupi emocional (jetik). Rreth ditës së dyzetë, shpirti ndahet nga trupi astral dhe mendor dhe shkon përtej planit karmik të qenies. Ky është një moment shumë i rëndësishëm, në okult quhet vdekja e dytë. Nëse në të njëjtën kohë njeriu është i vetëdijshëm, atëherë me një përpjekje vullneti mund të shmanget ndarja e shpirtit nga dyfishi astral. Pas vdekjes së dytë, trupi astral dhe mendor gjithashtu gradualisht fillojnë të dekompozohen. Tek njerëzit e përparuar shpirtërisht, trupi fizik, eterik, astral dhe mendor vdesin menjëherë, vdesin lehtë dhe për një kohë të gjatë. Njerëzit e zhvilluar shpirtërisht rimishërohen përsëri në Tokë vetëm pas 500-1000 vitesh. Dhe shpirtrat e rinj rilindin në Tokë relativisht "shpejt", fjalë për fjalë brenda 1-5 vjetësh, përpara kësaj ata kanë vuajtur rëndë në ferrin jetësor.

Sipas ligjit të shkakut dhe pasojës, mishërimi ynë i tanishëm është rezultat i jetëve të mëparshme: ***atë që mbillni, do të korrni***. Ne vijmë në këtë jetë për të shlyer borxhet e së shkuarës dhe për të krijuar të ardhmen tonë me mendimet tona. Evolucioni i ndërgjegjes vazhdon për miliona vjet, shpirti mëson mençurinë në trupat e njeriut nga 30 deri në 100 mijë mishërime në Tokë. Më pas, pasi ka kaluar provimet për kursin e studimit në shkollën e Tokës, shpirti lind në planetët eterikë dhe vazhdon rrugën e tij të edukimit atje. Fatkeqësisht, rruga e evolucionit të shpirtit në planetin tonë për shumicën e njerëzve vazhdon në mënyrë të pandërgjegjshme, dhe çdo vuajtje e një personi përgjatë kësaj rruge është mësuesi më i mirë. Dhe e ashtuquajtura "lumturi tokësore", përkundrazi - e bën shpirtin më dembel dhe të sëmurë. Një seri vuajtjesh ndonjëherë na hidhëron, na bën agresivë - dhe ky është gabimi ynë i madh, që vjen nga një keqkuptim i kuptimit të jetës dhe kuptimit të sëmundjes. Çdo person është ajo ku përqendrohet vëmendja e tij. Ajo që ne mendojmë është ajo që bëhemi. Mendoni për engjëjt - dhe do të bëheni një engjëll, mendoni për Zotin - dhe gradualisht do të fitoni tiparet e Tij ... Ilaçi më i mirë për të gjitha sëmundjet është uniteti me Zotin, pra joga.

Në çdo kohë, njerëzit kanë kërkuar një përgjigje për pyetjen e përjetshme: cili është kuptimi i jetës, cili është kuptimi i sëmundjes, pse ka dhimbje në trup dhe dhimbje në shpirt? Disa besonin se ky ishte fati, rastësia, të tjerët - se ky ishte dënimi i Zotit, Gjykata e Lartë për mëkatet e njeriut. Njerëzit e zakonshëm zakonisht e konsiderojnë sëmundjen si një fatkeqësi të madhe, të keqe, ata përpiqen të luftojnë sëmundjet me ndihmën e të huajve dhe ta zhdukin sëmundjen me të gjitha metodat e mundshme. Injoranca e kuptimit të vërtetë të sëmundjes është e barabartë me refuzimin e një këndvështrimi holistik të saj. Mosgatishmëria e një personi për të kuptuar kuptimin e sëmundjes dhe për ta kuruar atë vetë është një mëkat i madh i një personi përpara Shpirtit. Tani ka shumë ilaçe të reja, pajisje diagnostikuese dhe mjekësore, dhe sa më shumë prej tyre, aq më tej shkojmë nga shkaku i sëmundjes - natyra e shpirtit të mishëruar. Megjithatë, gjithmonë ka pasur dhe ka njerëz që kanë ditur për rolin qendror të sëmundjes në fatin e njeriut për zhvillimin tonë të mëtejshëm jetësor. Hipokrati tha: "Filozofi mjekësor është si Zoti". Më parë, njerëzit trajtoheshin nga priftërinj që kishin njohuri për filozofinë, fenë, mjekësinë ekzo- dhe ezoterike.

Mbani mend se jeni të pavdekshëm, sepse frika e vdekjes i bën njerëzit skllevër. Të gjitha situatat dhe të gjithë njerëzit vazhdimisht na mësojnë diçka dhe ne duhet t'u jemi mirënjohës atyre. Njohja e ligjeve të Universit nuk sjell lumturi menjëherë, vetëm na lejon të jetojmë gjithnjë e më harmonikisht. Ne duhet të kultivojmë kurajë dhe vendosmëri në veten tonë për të luftuar dembelizmin tonë, për të ndryshuar mendimet dhe veprimet tona për mirë, për të qenë përgjegjës përpara Zotit për shëndetin tonë dhe për shëndetin e planetit. Duhet mbajtur mend se sëmundja dërgohet nga Engjëlli si një sinjal - njeri i vogël, po shkon në rrugën e gabuar, po shkon në rrugën e gabuar, po largohesh nga Zoti. Ndaloni dhe ndryshoni këndvështrimin tuaj, ndryshoni veten - atëherë sëmundja do të tërhiqet! Çdo simptomë e sëmundjes na tregon se në cilën zonë kemi devijuar nga rruga e drejtë. Kjo mungesë e informacionit të nevojshëm në mendjet tona është ajo që na bën të sëmuremi.

Ajnshtajni iu afrua së vërtetës, duke treguar se materia dhe energjia janë të këmbyeshme. Kështu, trupi ynë fizik është një pasqyrë e gjendjes sonë të brendshme. Profesor Kurt Tepperwein tha: "Trupi ynë, dhe në të vërtetë e gjithë jeta jonë, nuk është gjë tjetër veçse një pasqyrim i saktë i situatës sonë shpirtërore, sepse shpirti është ai që formon trupin dhe përcakton fatin". Një shekull më parë, Edward Bach (mjek anglez, 1886-1936) vuri në dukje: "Sëmundja nuk është mizori dhe jo ndëshkim, por vetëm një korrigjues dhe një instrument që shpirti ynë e përdor për të vënë në dukje gabimet tona për të na mbajtur nga mashtrimet edhe më të mëdha, të na pengojë të bëjmë më shumë dëm dhe të na kthejë në rrugën e së vërtetës dhe të dritës."

Sëmundjet e trupit e detyrojnë një person të fillojë të studiojë ligjet e përjetshme të Kozmosit: ligjet e vetëmohimit, dhembshurisë dhe dashurisë altruiste. Janë sëmundjet që e bëjnë një person të bëhet më i mençur, të kërkojë shkaqet e vuajtjes që i dërgohen jo në botën fizike, por në mendimet e tij. Ato ju bëjnë të jetoni më saktë: ndryshoni të menduarit për veten dhe të kuptuarit e jetës, ndryshoni stilin e jetës tuaj, dashuroni trupin tuaj dhe kujdesuni për të jo për hir të dëshirave të egos, por për hir të dëshirave të shpirtit…

Ne jemi ajo që hamë dhe hamë atë që mendojmë. Të gjitha shkaqet e sëmundjeve qëndrojnë në mendimet tona. Mjeku që merr pjesë duhet të kujtojë veçanërisht se çdo person është në fazën e tij të evolucionit dhe secili ka nevojë për qasjen e tij. Dhe sëmundja është një nga format e testimit të një personi, një arsye për të ndryshuar një person për mirë, një arsye për punë të brendshme për veten, një nga faktorët e detyrueshëm për rritjen shpirtërore, i cili varet plotësisht nga vullneti i vetë personit. Priftërinjtë egjyptianë thanë: "Çdo simptomë e një sëmundjeje është një mesazh specifik nga një engjëll, i cili duhet lexuar me kujdes për të kuptuar kuptimin e sëmundjes dhe për të parë pas saj se çfarë na mungon për integritetin, për harmoninë e shpirtit dhe trupit."

Spiritualiteti i vërtetë ka shumë pak të bëjë me fenë. Në fund të fundit, feja synon hyjnizimin e Zotit të jashtëm. Dhe spiritualiteti - ai është gjithmonë i drejtuar nga brenda, në qendrën më të shenjtë të qenies. Spiritualiteti është aftësia për të parë Zotin brenda qenies tuaj dhe për të komunikuar me Të pa ndërmjetës! Çdo gjë tjetër - Dashuria, altruizmi, mirësia, pastërtia, mëshira, drejtësia - është vetëm pasojë e spiritualitetit. Nuk ka asnjë ose asgjë në të gjithë Universin që nuk është shpirtëror.

Çdo gjë është nga Zoti dhe gjithçka është Krijuesi. Nëse gjatë meditimit ne ngremë dridhjet e vetëdijes nga chakra në chakra, atëherë shpirti ynë pushon së identifikuari veten me trupin dhe mendjen - vjen një moment kur shpirti ynë fillon të flasë me Zotin.

99.Tingulli i Krijimit të Njerëzimit!

Ajo që na çudit me njeriun e lashtë, por që ende lëngon brënda secilit prej nesh, është aftësia e jashtëzakonshme për të jetuar në simbiozë me kozmosin, duke i njohur plotësisht shqisat e tij e duke ditur t'i kontrollonte e t'i orientonte kah e në mes të pafundësisë.

Rreth kësaj aftësie të jashtëzakonshme, njeriu i zakonshëm nuk di sesi të përfitojë më, i mësuar siç është për të derdhur në teknologji funksionet natyrale të shqisave të tij, duke harruar kësisoj rëndshëm përmasën e tij shpirtërore. Në origjinën e dijes e të kulturës së çdo etnie njerëzore, ka një element që vjen para elementëve alkimikë apo themelorë, uji, toka, ajri, zjarri, hapësira… është tingulli.

Gjoni, në prologun e Ungjillit simbas atij vetë, thotë: "Në fillim ishte Ai që është "Fjala". Ai ishte me Zotin; Ai ishte Zot. Ai ishte në fillim me Zotin. Përmes tij Zoti ka krijuar gjithçka…"

Zanafilla thotë: "Zoti tha…e u bë."

Në themel të filozofisë më të lashtë greke ishte marrëdhënia: mendim-fjalë-realitet. Por filozofia greke ka marrë nga ajo e Egjyptit.

E në fakt zanafilla egjiptiane e Menfit thotë: "Ptah, i madhi, është zemra (truri) dhe gjuha (fjala) e Enneade-s së zotave, ai krijoi zotat, lindi në zemër dhe lindi në gjuhë diçka në formën e Atum.". Tashti, Atum është krijuesi, por kuptohet se ai është i krijuar, falë zemrës (fronit të mendimit, simbas egjiptianëve) e falë zërit (gjuhës).

Edhe Egjyptianët kanë marrë nga filozofia e Lindjes së Afërme, e kështu me radhë derisa arrijmë atje ku adresohet filozofia më e lashtë: India. Brahma është Gjithçkaja, është Zot, shpirt universal.

Në themelin e zanafillës Indu, e kotë ta themi, është tingulli.

Tingulli i heshtur i Spiritualitetit. Kushdo që ka njohje rreth doktrinave shpirtërore indiane, do të ketë dëgjuar për Mantra-n. Është një disiplinë meditative e cila nëpërmjet shqiptimit zëulët të rrokjeve të shenjta sanskrite, mundëson të dërguarët-për ta thënë me terma profane- në "rikumbim" të mëndjes e cila është armikja më e betuar e Atman, Unit, shpirtit individual që duhet të realizohet për t'u kthyer e bërë pjesë në Gjithçkanë. Mëndja prihet ta largojë individin nga pafundësia, duke i dhënë iluzionin e të qënit i vetëmjaftueshëm e duke e shtyrë kah egoizmi. Vetëm duke arritur të asgjësosh e të kontrollosh mëndjen, Atman ngjitet në perceptimin më të lartë prej ku ndjehet përkatësia në Gjithçkanë që është Shpirt hyjnor…

Ajo që njeriu ka harruar përgjatë udhëtimit të tij të pasigurtë historik, është pikërisht fakti i të qënit njeri, një zot i rrëzuar që ëndërron të vezullojë prej dritës hyjnore.

Njeriu si masë e krijimit

Çfarë lidhjesh mund të gërshetohen mes gjeometrisë dhe krijimit. Fraza mitike si ***Në fillim ishte fjala*** ose aksioma të pazbërthyeshme si Gjeometria është muzikë e

ngrirë,- Goethe, ose akoma më mirë e edhe me përpara Gjeometria është muzikë e ngurtësuar,- Pitagora, në dukje nuk mund të lidhen. Krahasimi mbetet thuajse një paradoks duke pasur parasysh ngjyrimet e ndryshme të këtyre mesazheve. Nëse mes gjithë krijimit njeriu rezulton të jetë produkti më i arrirë i bëmave hyjnore, duke ditur se është krijuar si imazh apo ngjashmëri, çfarë roli luan Gjeometria në krijim, apo mos ndoshta mund të jetë vetë Njeriu hallka e lidhjes.

lshte shumë tërheqëse të dihet se shumë prej njerëzve të mëdhenj të së shkuarës e kanë ndërmarrë këtë rrugë kah mendimi fillimor pra, kah Thelbi nëpërmjet të cilit mund të lidhet gjithçka, ku gjithçka mund të bashkohet në një sekretizëm idealist diktuar nga i vetmi synim për të zbuluar të vërteta të mëdha që e mundojnë njeriun në kërkimin e dëshpëruar të realitetit të tij autentik. Qëllimi për të kuptuar të vërtetën është diçka që mund të arrihet vetëm nëpërmjet sintezës.

Sepse sintezat janë në të vërtetë konstruksione të shenjta të të gjitha kohërave e të çdo vendi ku vepron Krishterimi si, katedralet e mëdha apo kulturat dukshmërisht të ndryshme prej tonës si, ato parakolombiane, indu, egjyptiane, greke,... etj.

Vendet ishin të ndryshme, kohërat të ndryshme, por qëllimi pra, rezultati i harmonisë, ka qenë gjithmonë i pandryshueshëm, sepse figura njerëzore, që në njëfarë periudhe të historisë është sintetizuar me urti nga Leonardo da Vinçi, i cili ndjek me përsosmëri të dhënat e Vitruvios, nuk shprehin tjetër veçse konceptin se, Njeriu është masa që duhet ndjekur për të shqyrtuar në trajtë të zvogëluar Krijimin Hyjnor dhe për rrjedhojë edhe imazhin e Zotit.

Rezultati është Njeriu Vitruvian, i cili përfaqëson Mikrokozmosin që ndryshon sipas Makrokozmosit. Një konkluzion më i denjë na ofrohet nga Johan Kepler, i cili në një nga traktatet e tij më të famshme - ***Harmonices Mundi***, shkruan: Gjeometria i paraprin krijimit të gjërave të përjetshme si **Shpirti i Zotit**, madje gjeometria është vetë Zoti, dhe na ka ofruar arketipat për krijimin e botës.

"Big Bang"-u në mitet egjyptiane të Krijimit

Mes miteve egjyptiane të krijimit, ka ngjallur shumë interes ai i "përpunuar" në Hermopoli. Qyteti quhet sot El-Ashmuneim, që në egjyptianshen e lashtë është Khmun, numri tetë, që i korrespondon hyjnisë së Ogdoad, egzistenca e të cilit i paraprin hyjnisë Ra. Në lashtësi, qyteti qe qendra e kultit Thot, zotit të urtësisë e mbrojtësit të shkrimeve, që është Hermes për Grekët. Në epokën greko-romake Thot adhurohej si Hermes Trismegjisti, pra, tre herë i madhi, dhe atij i atribuohej i ashtuquajturi Trup Hermetik, pra një bashkësi shkrimesh me interpretim të errët dhe me karakter mistik. Miti hermopolit nuk shmanget shumë nga ai heliopolitan, dhe pse në disa veçanti trazuese…

Kumti i teorisë së Big Bang na duket më se i justifikuar, ndonëse nuk e pranojmë një liri të tillë për të arnuar në rrobat e hipotezave tona një teori shkencore. Gjithsesi, nëse egjiptianët do të kishin dashur të na e hiqnin çdo dyshim mbi faktin se kishin përpunuar një teori shkencore-religjioze (kujtojmë se në ato kohëra të gjitha shkencat ishin të shenjta) të ngjashme me Bib Bang-un tonë miti do të thoshte pak a shumë kështu: …"dhe forcat që ushtroheshin mbi lëndën hyjnore zanafillore u shkrinë mes tyre e i dhanë jetë një shpërthimi të papërshkrueshëm e me një fuqi të padëgjuar, prej të cilit shpirti krijues hyjnor u shburgos e i dha rrugë krijimit të të gjitha gjërave, të qiejve e të tokës".

Në Egjypt, ashtu siç po dëshmon edhe vetë arkeologjia me zbulimet e veta, janë varrosur tradita mistiko-religjioze që tashmë është moralisht dhe shkencërisht e padrejtë të trajtohen si frut i një populli që simbas oligarkisë ortodokse arkeologjike, fill i sapodalë nga barbaria prehistorike, qe në gjendje t'i lartësonte zotit të qiellit madhështinë e Piramidave, mrekulli të njerëzimit të frymëzuar në mënyrë hyjnore.

Teori dhe hipoteza për jetën në Univers

Qysh në agimet e qytetërimit njeriu është shtyrë përherë nga kureshtja për të ditur nëse ekziston jeta në planete të tjere të Universit, e mbi te gjitha a ekzistonin krijesa inteligjente. Përgjatë shekujve shumë filozofë, teologë e shkencëtarë janë përballur me këtë problem, duke sjellë argumente pro dhe kundër ekzistencës së jashtëtokësorëve.

Mbështetësi i parë i idesë së pluralizmit të botëve ishte filozofi grek Anaksimandri i Miletit, që jetoi në shek. VI para Krishtit. Sipas këtij mendimtari, burimi i gjitha gjërave të njohura ishte një Element i Papërcaktuar dhe prandaj mund të ekzistonin njëkohësisht shumë botë të tjera, të ndryshme mes tyre.

Edhe Epikuri, 341-270 para Krishtit, pohonte se ekzistonin botëra të pafundme të banuara, tek të cilat gjithçka është e përbërë nga një llojshmëri e pafundme atomesh, që shkëputen nga Pafundësia për t'iu nënshtruar aty për aty një rregulli të përkohshëm. Atome të tilla mund të kalojnë edhe prej një botë në tjetrën, duke krijuar, herë pas here, qenie shumë të ndryshme. Tezat e Epikurit qenë mbështetur në botën romake nga Lukreci, shek. I para Krishtit.

Në përgjithësi mendimi filozofik perëndimor e mohoi tezën e pluralizmit të botëve dhe çështjen e jetës jashtëtokësore. Pak mendimtarë, mes të cilëve citojmë Xhordano Brunon dhe Spinozën, u rradhitën në favor të ekzistencës së jetës në botëra të tjera.

Bazat e para shkencore që mbështetën idenë e jetës në planete të tjerë u hodhën në shek. XVII, në vijim të vëzhgimeve dhe arritjeve të Nikolla Kopernikut, 1473-1543 dhe Galileo Galileit, 1564-1642. Mërkuri, Jupiteri, Afërdita (Venera), Marsi e Saturni dukeshin aq qartë si planete, ndërsa mbi Hënë niseshin të vëreheshin male dhe kratere. Në veçanti ai që zgjoi më shumë interes ishte planeti Mars, në sipërfaqen e të cilit mund të vëzhgoheshin hapësira të ngjashme me detet dhe kontinentet, re e shtrëngata.

Duke u nisur nga këto vëzhgime, lindi idea që planeti mund të ishte banuar prej krijesash inteligjente. Mandej vijmë në kohët tona, kur vëzhgimi i planeteve është bërë më i saktë dhe më i përkryer, falë përdorimit të teleskopëve gjithnjë e më të fuqishëm, radioteleskopëve dhe dërgimit të sondave në hapësirë.

Të dëbuar nga Edeni

Miliarda vite më parë, në një pikë të panjohur të hiçit zanafillor, shpërtheu procesi evolutiv që ka arritur deri në ditët tona. Por Toka fsheh prej ngahera shumë sekrete aq sa janë dhe galaktikat që vërtiten nëpër Univers.Shumë prej tyre sfidojnë mendjen njerëzore duke lëshuar sinjale nga prania e tyre e heshtur… Të tjera prehen të pashqetësuara në pafundësinë e padukshme që na rrethon dhe kushtëzojnë egzistencën tonë me forca të pakonceptueshme e të stërmëdha. Kur do të na mundësohet vetëdija për origjinën tonë?

Qysh nga origjinat e tij të largëta, njeriu nuk u mjaftua me të jetuarët, por ndjeu nevojën që të kthehej për të bërë pjesë në projektin e pafundëm prej të cilit ishte i bindur se e kishin dëbuar. Po përse kaq siguri?

Në të gjitha kulturat që kanë gjalluar në këtë planet, egziston ideja e një atdheu të largët, e një Parajse Tokësore në të cilën njeriu ishte gjithçka, e gjithçka lëvrinte në të. Nuk kishte nevojë të dëshironte asgjë, e prapë kërkonte më shumë, e guxoi t'i afrohej së vërtetës, dijes, frutit të ndaluar. Qe ai çasti kur Zoti ndëshkoi etjen për ambicje të njeriut dhe e dënoi atë me një jetë mundimesh dhe vuajtjesh, në një botë të egër e të panjohur. Ç'është njeriu? Çfarë fshihet në 95% të trurit të tij, funksionet e të cilit mbeten ende të fshehta?

Prej ngahera njeriu është vënë në kërkim të diçkaje që e ka pasur shumë afër e që mandej e ka humbur. A mos ndoshta është kjo zbulesa e vërtetë e një shpirti hyjnor që rri fshehur brënda nesh? Në të gjitha mitet e lashtësisë nuk egziston ideja e shpërblimit; tema e përhershme është ndëshkimi. Nëse jemi njerëz, duhet të konsiderohet ende një ndëshkim? Simbas Krishterimit, jeta e vështirë është një mjet për të mbërritur plotninë në shndërrimin final, kur njeriu do shohë Zotin dhe do jetë sërish brënda Tij.

Është bindja ime që njeriu është me të vërtetë mikrokozmos, ose të paktën ka qenë. Mitet s'janë gjë tjetër veçse realitete shkencore të treguara ndër shekuj për njerëzit e thjeshtë, nën petkun e rrëfimeve. Kjo që sapo përshkrova nuk është një çelës i mundshëm i rileximit të historisë, parë nëpërmjet syrit mitologjik, në përpjekjen për të hequr perden e Maya-ve që akoma na mbështjell e na dënon me egzistencën e të qënit të dëbuar nga Edeni.

100.Procesi i krijimit të njeriut dhe të mbishpirtërave jashtëtokësorë

Të gjitha qeniet fizike janë pjesë e Forcës së Zotit

Thjesht ekzistojnë shkallë të ndryshme vetëdijeje të kësaj lidhjeje. Në fillim ishte vetëm Krijuesi Primar.

Krijuesi Primar ishte gjithnjë i ditur, gjithmonë në rritje, në ndryshim, duke menduar, duke bërë pyetje dhe duke u zgjeruar në ekzistencën e vet. Në një moment të caktuar, Krijuesi Primar filloi të mendonte së tepërmi mbi një çështje. Krijuesi Primar ka ekzistuar gjithnjë. Nuk ka asnjë kujtim pikënisjeje dhe asnjë fund të ekzistencës së Krijuesit Primar.

Pyetjet ndikojnë në rritje dhe ndryshim, e Krijuesi Primar filloi të vinte në pyetje ekzistencën dhe fillesën e tij. Kjo çoi në një vendim për t'u zgjeruar më tej për të nxitur rritjen dhe potencialin e të mësuarit. Për ta kryer në mënyrën më të mirë të mundshme këtë, Krijuesi Primar vendosi të ndahet në shumë pjesë. Çdo pjesë do të mbetej e lidhur me Krijuesin Primar. Secila do të kishte komunikim të plotë me Krijuesin Fillestar. Në të njëjtën kohë, çdo pjesë e re do të kishte liri të plotë për t'u zhvilluar dhe eksploruar çfarëdo rruge të ishte tërheqëse për të.

Kjo gjë do të lejonte Krijuesin Primar të zgjerohej dhe të mësonte në një kohë më të vrullshme, sepse çdo pjesë do të ishte e ndarë por një e tërë e vetme. Përvoja dhe njohuria e fituar nga çdo pjesë do të kthehej me kohë përsëri te Krijuesi Primar, kur ajo pjesë do të kishte përmbushur të gjitha ato që dëshironte të mësonte dhe të përjetonte.

Secila pjesë do të quhej një shpirt. Meqë secila ishte pjesë e Forcës së Zotit, do të ketë aftësinë dhe fuqinë për të krijuar, për aq kohë sa është mbajtur në lidhje me Forcën e Zotit.

Krijuesi Primar

Krijuesi Primar filloi ndarjen e pjesëve të vetes së tij me dashuri e gëzim. Kishte pritje të mëdha dhe ngazëllim në morinë e njohurisë dhe eksperiencave të mundshme. Pjesë të reja po formoheshin nga të gjitha anët e Krijuesit Primar, ashtu siç kishte mjaft varietete dhe pyetje të tipeve të energjisë brenda Krijuesit Primar. Të parat që u krijuan ishin grupet e energjive ose porcionet e mëdha të energjisë të quajtur "mbishpirtra". Kishte shumë mbishpirtra. Secili nga ata do të zhvillohej teorikisht në një numër shpirtrash individualë ose shpirtra të cilët ishin të ngjashëm në energji , interesa dhe qënësi. Pjesët apo shpirtrat individualë që ishin krijuar nga një energji e përafërt midis tyre ishin sigurisht të ngjashëm edhe me mbishpirtin.

Grupet e mbishpirtrave prireshin të ishin të formuara nga shpirtra individualë të ngjashëm në atë që dëshironin të mësonin. Në fillim mbishpirtrat thjesht ekzistonin. Ata mësuan se ishin të aftë të mendonin individualisht, të komunikonin me Krijuesin Primar dhe me njëri-tjetrin brenda mbishpirtit ose me mbishpirtra të tjerë. Ata filluan të kuptonin se ishin të aftë të zhvendoseshin dhe të ndryshonin.

Ata kuptuan se mund të krijonin forma mendimi dhe të eksperimentojnë me to e kjo ishte një metodë mësimi. Krijuesi Primar vendosi të krijonte jetën fizike dhe format fizike për të lejuar nivele të reja përjetimi dhe rritjeje për të gjitha pjesët e energjisë së Forcës së Zotit. U vendos se 12 Universe do të krijoheshin. Këto do të krijoheshin me qëllim që mbishpirtrat të shkonin në to për të mësuar, për t'u zhvilluar dhe për të fituar shume eksperienca.

Çdo univers do të kishte një theksim të veçantë për të krijuar një lloj të caktuar diturie. Mbishpirtrat do të shkonin tek universi që u përshtatej më shumë dhe aty do të mund të punonin së bashku për të krijuar çfarëdo forme fizike që u shkonte për shtat. Ata mund të mësonin dhe përjetonin çdo gjë që donin. Secili univers do të ekzistonte për aq kohë sa çdo mbishpirt ose shpirt individual do të mësonte dhe përjetonte gjithçka që dëshironte të mësonte në atë univers. Kur e gjithë njohuria të përjetohej dhe përmbushej nga të gjithë në atë univers, ajo do t'i rikthehej Krijuesit Primar. Krijuesi Primar atëherë do të zotëronte gjithë njohurinë e përmbajtur në atë univers. Dymbëdhjete universet ishin krijuar nga Krijuesi Primar.

Në këtë pikë të kohës ku ti po jeton aktualisht, një univers ka përfunduar dhe është kthyer te Krijuesi Primar. Ky mund të konsiderohet universi i parë, meqë krijimi i parë ishte edhe universi i parë i përmbushur. Universi në të cilin ne do të fokusohemi tani është universi ku edhe ti bën pjesë, që do të quhet universi i katërt. Ky është një univers me vullnet të lirë.

Kjo tregon se çdo gjë është e mundshme. Në një univers të vullnetit të lirë nuk ka gjykim, as të mirë, as të keqe… gjithçka është përvojë dhe mësim. Nuk kishte rregulla ose ndalime të vendosura në univers nga Krijuesi Primar.

Nuk do të kishte asnjë kontroll apo gjykim të zgjedhjeve apo vendimeve të ndërmarra nga ata në fushat e dëshiruara të zhvillimit dhe përjetimit. Ndërsa mbishpirtrat ishin tërhequr ndaj universeve që kishin më tepër interes, mjaft mbishpirtra e gjeten veten të tërhequr nga të njëjtat fusha në të njëjtin univers. Ata vendosën të punonin bashkë dhe të mësonin për të krijuar së bashku. Kjo ishte

mënyra sesi shumë planete dhe sisteme yjore u formuan në universin tënd. Me ndihmën e Krijuesit Primar dhe bekimit të tij mjaft planete u krijuan. Në këto planete u krijuan më pas forma të ndryshme jete.

Mbishpirëtrat

Mbishpirtrat mësuan të krijonin dhe një sërë ngjarjesh nisën të ndodhnin. Mbishpirtrat filluan të vepronin, mendonin dhe ekzistonin më tepër si energji individuale brenda grupit të energjive sesa si një grup energjish. Pjesë të veçanta të këtyre mbishpirtrave, shpirtra individualë, filluan të mendonin për veten e tyre mjaft lart… jo si pjesë e Krijuesit Primar, por si superiorë ndaj Krijuesit Primar. Disa ishin jashtë mase krenarë të aftësive të tyre për të krijuar dhe i lejuan vetes të humbnin kuptueshmërinë se gjithë fuqia vjen nga marrëdhënia me Krijuesin Primar.

Këta filluan të ndaheshin nga mbishpirtrat dhe të bëheshin qenie individuale. Ata nisën të largoheshin nga lidhja me Krijuesin Primar. Disa vendosën me ndërgjegje se mund të mësonin më tepër vetëm, pa lidhjen me mbishpirtin. Këta u bënë shpirtra individualë dhe zbuluan se kishin ndryshuar nga shkëputja e lidhjes me Krijuesin Primar. Ata nuk kishin më mundësi të krijonin jetë siç e kishin më parë.

Ata filluan të harronin aftësitë që kishin dikur dhe u gravitetizuan në planetet që vetë kishin krijuar ose ndihmuar në krijim. Shumë prej tyre morën qëndrim rezident në disa nga format që ata kishin asistuar për të krijuar në ato planete. Kur forma të ndryshme jetësore ishin krijuar në mjaft planete, shumë mbishpirtra filluan të eksperimentonin vetë me jetesën fizike. Kjo kërkonte një ndarje të energjive në energji individuale shpirtërore, për të lejuar cilindo të përjetonte realitetin fizik. Me kalimin e kohës ata filluan ta konsideronin vetveten më tepër nga ana fizike sesa atë shpirtërore. Kjo ishte tërësisht e lejuar dhe e inkurajuar meqë gjithçka është rritje dhe eksperiencë.

Të tjerët nga mbishpirtrat qëndruan afër me Krijuesin Primar dhe vazhduan të krijonin planete të mrekullueshëm dhe forma jetese të një frekuence të lartë. Kështu ekzistonin një shumëllojshmëri e madhe planetësh dhe qëniesh të ndryshme jetësore të krijuara përgjatë kohës. Pjesa më e madhe e mbishpirtrave në një moment të caktuar të zhvillimit të tyre, vendosën të eksperimentonin dhe mësonin nga jeta fizike dhe gjithçka që mund të mësohej përmes jetës fizike.

Ndërsa shumë planete dhe galaksi po krijoheshin në univers, Krijuesi Primar po shihte krijimin e tij dhe zhvillimin e mbishpirtrave. Ishte evidente që shumë eksperiencë dhe rritje po ndodhte në mënyrë mjaft të shpejtë në përjetimin fizik. Me këtë njohuri u vendos të ndërmerrej një projekt i posaçëm. Një grup mbishpirtrash u përzgjodh nga të gjitha anët e universit.

Përfaqësues nga secili prej mbishpirtrave u thirrën për të ndihmuar me procesin, nëse ndarja në shpirt individual kishte ndodhur por lidhja me Krijuesin Primar kishte mbetur ende. Për ata mbishpirtra që nuk ishin shkëputur dhe që ishin zgjedhur të ndihmonin me projektin e gjithë energjia e mbishpirtit ishte kërkuar. Nga këto energji të seleksionuara, Krijuesi Primar pyeti për krijimin e një planeti special.

Planeti

Ky planet do të ishte i një bukurie dhe shumëllojshmërie të madhe. Mostra ADN-je nga format jetësore të krijuara në çdo planet në të gjithë universin do të silleshin në këtë planet për të krijuar forma jete të ngjashme. Këto forma jetësore do

të ekzistonin së bashku në një planet. Planeti do të quhej Terra, megjithëse më vonë do të behej Tokë.

Ishte një vend ku të gjithë mbishpirtrat kishin mundësi të ishin të lumtur, shpirtra nga ky univers dhe universe të tjera mund ta vizitonin. Ishte e ngjashme me atë që sot ju e njihni si librari. Një shpirt mund të vizitonte planetin, të vëzhgonte format e jetës, të zgjidhte një ku mund të eksperimentonte dhe të hynte në formën fizike.

Eksperienca mund të ishte aq e gjatë ose aq e shkurtër sa dëshirohej. Kur forma jetësore ishte e përjetuar deri në fund, një tjetër do të zgjidhej për t'u eksperimentuar. Kështu ti mund të përjetoje të qënit një bretkosë, një mace, një elefant apo një pemë, dhe të shikonit se si ishte realiteti për secilën. Në çdo kohë ti ishe i lirë për të ikur dhe për t'u kthyer sërish.

Forma humane ishte dizenjuar për të qënë kujdestare e planetit. Ata ishin gjithashtu të përdorshëm nga shpirtrat për të lejuar këtë formë të përjetohej rishtazi. Një lloj i veçantë egoje që do të ishte përgjegjëse për funksionimin fizik dhe mbështetjen e jetës së formës humane do të krijohej. Kjoego do të ishte përgjegjëse për përkujdesjen e formës humane dhe të planetit, kur forma nuk do të përdorej nga një shpirt vizitues.

Kur vizitohej nga një shpirt, egoja do të vazhdonte mirëmbajtjen e trupit dhe do të lejonte shpirtin të kontrollonte pjesën tjetër. Të gjitha format e jetës ishin planifikuar të bashkekzistonin paqësisht. Jo gjithçka shkoi siç ishte planifikuar. Mjaft mbishpirtra dhe vizitorë u bënë të dashuruar me jetën fizike të planetit, me varietetin e gjerë të formave fizike të disponueshme për eksperiencë dhe me llojet e shumta të terrenit fizik e mjediseve të gjendura në zona të ndryshme të planetit. Ata filluan të harronin se mund të largoheshin nga format fizike ose të zgjidhnin të mos e bënin. Shumica filluan të qëndronin kryesisht në formë humane e cila ishte shumë e preferuar.

Disa filluan të harronin lidhjen e tyre me Forcën e Zotit dhe nisën të quanin veten e tyre tokësorë. Kishte gjëra të tjera të paplanifikuara për t'u marrë në konsideratë. Për shkak të varietetit të madh të formave jetësore dhe krijimit që ndodhte në një planet, ekzistonte një sasi e madhe e energjisë së lirë krijuese ose forcës jetësore universale. Si pasojë u kthye në një vend mjaft popullor për shumë vizitorë që vinin për të punuar dhe zhvilluar aftësitë e tyre krijuese. Shumë nga format origjinale të jetës u ndryshuan dramatikisht jo vetëm fizikisht por edhe energjitë që iu ishin dhënë fillimisht për të bashkekzistuar paqësisht ishin ndryshuar nga vizitorët eksperimentues.

Kur u krijua Terra ishte nëntë dimensionale, me frekuencë më të lartë se shumica e planetëve në univers. Kjo ishte për shkak të qëllimit fillestar për planetin që të mbetej një qendër e pastër e mësimit për t'u ndarë me të gjithë. Të gjitha format fizike ishin krijuar për të qënë të përjetshme, pa cikël jete të nevojshëm për shkak të qëllimit origjinal. Ndërsa ndryshimet ndodhën me format e jetës, të tilla si dashuria e shpirtit për ato forma, dhe mungesa e vazhdueshme e vullnetit për t'u larguar nga planeti, frekuenca e planetit u zvogëlua.

Planet

Plani për planetin ishte ndryshuar sipas nevojave. Kjo nënkuptonte se një vendim do të ndërmerrej për të lejuar këtë që të behej një planet për të përjetuar një

cikël fizik jetese. Emri u ndryshua nga Terra në Tokë dhe frekuenca u ul deri në një nivel 6-dimensional. Me kalimin e kohës, si rezultat i shumë ndryshimeve që pasuan, frekuenca u ul deri në dimensionin e tretë.

Mjaft ndryshime të tjera u shtuan në periudhën e ndryshimit të parë të frekuencës. Shtimi i një cikli jete dhe rimishërimi u bë për të lejuar një përjetim më të gjerë. Ishte e ndjeshme se rritja më e madhe ndodhte nëpërmjet ciklit të rinkarnizimit tashmë të përdorur në planete të tjerë të universit. U bë e qartë se përmes këtij cikli do të kishte më tepër gjasë për një rilidhje të mundshme me Forcën e Zotit, dhe gjithashtu do të lejonte shanse më të mëdha për të tjerët që të marrin pjesë në përvojat e mundshme në Tokë. Gjumi, nevoja për konsum gjumi për mbijetesë, krijimi i gjinive mashkull e femër, riprodhimi përmes interkursës seksuale, lindja e fëmijëve dhe përvoja e vdekjes ishin ndër ato që u shtuan.

Krijimi i vetes së lartë, shtimi i udhëheqësve shpirtërorë, përdorimi i multidimensionalitetit gjithashtu ndodhi atëherë për ata që nuk ishin zhvilluar më parë në këto mënyra. Ata që kishin përjetuar më parë jetën fizike në planete të tjerë kishin filluar tashmë të punonin me qënien e lartë të tyre, guidat shpirtërore dhe multidimensionalitetin. Kishte shumë që nuk kishin filluar ta përjetonin në këtë shkallë dhe për këtë arsye u ndërmorën ato shtime. Pas këtyre ndryshimeve, një numër i madh qëniesh nga planete të tjerë filluan të vinin në Tokë për të vendosur ngulmimet e para.

Pjesa më e konsiderueshme erdhën për kërkime dhe eksplorimin e aftësive krijuese ose për mësimin rreth zhvillimit të tokësorëve. Disa patën mundësinë të influenconin zhvillimin e planetit të ri Tokë. Kjo vazhdoi për një periudhë të gjatë të historisë tokësore. Shtimi i këtyre energjive të jashtme, strukturave gjenetike dhe ndryshimeve që sollën ndikimet e shumta, dhe larmishmëria e gjerë e mësimeve planetare e kulturave të cilat do të ndikonin Tokën dhe qëniet që jetonin në të sollën shumë ndyshime.

Planet origjinale u lejuan të ndryshonin, dhe planeti po vëzhgohej për të parë se cfarë zhvillimesh do të ndodhnin me lejimin e vullnetit të lirë dhe zbulimin e gjithë të përfshirëve.

101.Shpirti dhe veprimi i tij

Shpirti është një pjesë jomateriale e një qenie të gjallë, e cila është përgjegjëse për realizimin e qëllimit të saj dhe detyrave më të rëndësishme të jetës. Marrëdhëniet me shpirtin manifestohen në gjendje të caktuara emocionale të quajtura ngritje, kur krijesa dëshiron të bëjë atë që ka të bëjë me qëllimin dhe detyrat e tij. Njerëzit dhe çdo organizëm biologjik, si dhe objektet natyrore, siç është një gur ose një lum, kanë një shpirt. Në natyrë, shpirtrat kolektivë gjenden shpesh, për shembull, një shpirt i tillë mund t'u përkasë gurëve me të njëjtën origjinë, ose bimëve të së njëjtës specie që rriten së bashku. Kafshët zakonisht kanë një shpirt individual. Besohet se shpirti vjen nga nivelet më të larta të realitetit që nuk lidhen drejtpërdrejt me botën materiale. Nga ky këndvështrim, shpirti është një lloj lidhje lidhëse midis realitetit jomaterial dhe materies fizike. Në të njëjtën kohë, ai përmban informacionin që mendja më e lartë transmeton nga rrafshi delikate në fizik. Meqenëse mendja më e lartë është jomateriale, ajo nuk mund të veprojë drejtpërdrejt në realitetin fizik. Prandaj, shpirti

mund të konsiderohet një instrument përmes të cilit qëllimet e mendjes më të lartë i transmetohen një personi ose një qenieje tjetër dhe realizohen përmes veprimeve të tyre.

Në shumë tradita, burimi i shpirtit është Vetja e Lartë, e cili është aspekti më i lartë i vetëdijes së një personi, përgjegjës për misionin e tij dhe detyrat e jetës. Ekziston një hipotezë që realiteti jomaterial ndahet në nivele, tërësia e së cilës quhet Hierarki. Shpirti i secilit person buron nga Vetë i Larti i tij, i cili është në një nivel të caktuar të Hierarkisë. Shpesh besohet se sa më i lartë është niveli i Vetë-Lartë, aq më shumë përsosmëri ka shpirti, por një marrëdhënie e tillë e drejtpërdrejtë nuk ekziston. Si rregull, sa më i lartë niveli i shpirtit, aq më globale është plani i mbërritjes së tij. Kështu, shpirti nuk është i lidhur drejtpërdrejt me shkallën e zhvillimit shpirtëror dhe vetëdijes së një personi. Në të njëjtën kohë, duke qenë një lidhje midis një personi dhe Vetë i Lartë i tij, shpirti mund të transmetojë informacione nga ky parim më i lartë. Falë këtyre këshillave, një person mund të shohë ato tipare të jetës së tij që nuk i kishte parë më parë, ose të konsiderojë gjithçka që ndodh nga një kënd tjetër. Si rezultat i kësaj lidhjeje, mund të ndodhë një rritje e vetëdijës dhe vetë-përmirësimit shpirtëror.

Prandaj, shpirti mund të konsiderohet një lloj stimulimi që e shtyn një person të zhvillohet. Shpirti nuk është vetëm një burim informacioni, ai është në gjendje të krijojë një shtet të caktuar në një person, gjë që e shtyn atë të veprojë. Në të njëjtën kohë, shpirti nuk është një burim energjie, ai stimulon vetë energjinë e një personi. Për shembull, dikush ka vitalitet në formën e shëndetit dhe aftësive, por ai nuk ka dëshirën për të bërë diçka. Në një situatë të caktuar, mund të shfaqet një dëshirë e lidhur me rrethana të caktuara, dhe më pas një person fillon të përdorë burimet e veta. Në momente të tilla, kur frymëzimi i vjen një personi dhe ai hedh një hap të rëndësishëm për veten e tij, shpesh thuhet – "shpirti funksionon".

Për të aktivizuar dëshirat e një personi, shpirti përdor ngjarje jetësore në të cilat është, duke krijuar një situatë të caktuar në të cilën ai përjeton përvoja të forta. Mund të jetë ose një kombinim me fat i rrethanave, ose anasjelltas, një situatë që mund të konsiderohet një provë. Nga pikëpamja e shpirtit, të gjitha këto situata janë të dobishme, sepse ato çojnë në rezultatin e dëshiruar. Sigurisht, gjithmonë ekziston pyetja se si të merresh vesh me shpirtin tënd dhe të sigurohesh që situatat e jetës që zgjedh të jenë të rehatshme. Në çdo kohë, njerëzit kanë kërkuar të bëjnë kontakt me shpirtrat e tyre më të vetëdijshëm, në mënyrë që të zbulojnë qëllimet dhe detyrat që janë të përfshira në të, dhe të shohin se si ata do të manifestohen në jetën e tyre.

Si komunikon shpirti me një person? Ndikimi i shpirtit në realitetin fizik ndodh përmes vetëdijes së personit të cilit i përket. Në të njëjtën kohë, në kohën e duhur, ajo i jep atij një sinjal përmes mendimeve dhe ndjenjave. Si rregull, këto impulse vijnë në nivelin nënndërgjegjeshëm dhe nuk njihen menjëherë nga një person. Shpirti duhet të tërheqë vëmendjen e një personi disa herë, dhe për këtë i jep shenja që janë një lloj situate që i ndodh atij në jetën e përditshme. Për shembull, në atë moment kur një person shikon ndonjë objekt ose ndodh ndonjë ngjarje, shpirti krijon një shoqatë brenda tij që e bën atë të kujtojë disa nga dëshirat dhe qëllimet e tij. Njerëzit shpesh i konsiderojnë të dhëna të tilla si "shenja nga lart" ose zbulesa, ose thjesht i shënojnë këto përshtypje të gjalla dhe i mbajnë mend mendimet që shoqërohen me to. Kështu, duke mos qenë në gjendje të tërheqë vëmendjen drejt vetes drejtpërdrejt, shpirti

komunikon me pronarin e tij me shenja dhe sugjerime, duke transferuar vëmendjen e tij nga bota e jashtme në një lloj ndjesie të brendshme. Për shkak të faktit se një impuls i tillë përsëritet disa herë, ndodh një rastësi, të cilën personi e vëren dhe e konsideron aludimin e transmetuar nga shpirti.

Ku është shpirti? Meqenëse shpirti bashkëvepron me një person përmes vetëdijes së tij, nuk ka vend specifik në trupin e tij përmes të cilit i drejtohet atij. Sidoqoftë, për të pasur një lidhje me vetëdijen e pronarit të tij, shpirti duhet të ketë një lidhje të caktuar me trupin e tij. Për këtë, ia vlen të merret në konsideratë më hollësisht se si vetëdija shfaqet në trupin e njeriut. Besohet se vetëdija e një personi është e lidhur me sistemin e tij nervor. Në të vërtetë, përmes sistemit nervor qendror, aftësia për të menduar dhe ndjerë botën përreth manifestohet. Prandaj, mund të supozohet se lidhja midis shpirtit dhe trupit ndodh gjithashtu përmes sistemit nervor. Në të njëjtën kohë, shpirti është i lidhur me ato pjesë të sistemit nervor që janë përgjegjës për përvojat më të thella të një personi, të lidhura me nënndërgjegjeshëm.

Në disa tradita, besohet se një organ i tillë është gjëndra e hipofizës, përmes sistemit endokrin, duke transmetuar hormonet në gjak që shkaktojnë ndjenja të thella. Në të njëjtën kohë, ky organ është ekzekutiv për mishërimin e synimeve të shpirtit, dhe është më tepër instrumenti i tij sesa qendra përmes së cilës vepron. Shpirti mund të veprojë nëpër të gjitha pjesët e sistemit nervor të shoqëruar me emocione, dhe shumica e këtyre qendrave janë të vendosura në pjesët më të thella të trurit. Pjesë të tilla të trurit transmetojnë sinjale në pjesë të tjera të sistemit nervor, duke përfshirë përmes sistemit endokrin, duke ndikuar në gjendjen shpirtërore dhe qëndrimin e një personi, duke aktivizuar emocione të ndryshme duke rregulluar nivelin e hormoneve.

Mund të lind pyetja, si mund të shfaqë një shpirt një lidhje me një pjesë të caktuar të trupit, nëse është jomaterial? Besohet se lidhja e një personi me shpirtin manifestohet në momentin kur trupi i tij fillon të formohet në barkun e nënës. Një moment i tillë mund të konsiderohet faza e zhvillimit të embrionit kur formohet sistemi nervor qendror dhe truri ndahet në seksione. Në atë moment, kur lëvorja cerebrale përgjegjëse për mendimin e vetëdijshëm lëshohet, atëherë formohen shtresat më të thella të trurit përgjegjës për nënndërgjegjeshëm. Ky moment mund të konsiderohet një manifestim i qartë i lidhjes së një personi me shpirtin e tij. Shpesh besohet se shpirti i vjen një personi nga diku jashtë dhe pastaj tashmë ekziston me të.

Sidoqoftë, nuk ka ndonjë pikë specifike në hapësirë ku shpirti shfaqet dhe pastaj zhvendoset në trupin e njeriut, sepse në fillim nuk ka asnjë lidhje me realitetin material. Sidoqoftë, pika e hapësirës në të cilën shfaqet shpirti mund të konsiderohet një vezë e fekonduar, e cila është një gjendje e nevojshme fizike për konceptimin njerëzor. Ky moment mund të konsiderohet paraqitja e shpirtit në trupin e njeriut, i cili në fillim ekziston në mënyrë të padrejtë, dhe pastaj, ndërsa embrioni zhvillohet, realizohet në pjesët më të thella të trurit. Për të shprehur veten gjatë fekondimit dhe zhvillimit të mëtejshëm të fetusit, shpirti duhet të ketë një mënyrë të caktuar për të ndikuar në këtë proces.

Nga pikëpamja e shkencës, i gjithë procesi i zhvillimit intrauterine ndërmjetësohet nga gjenet njerëzore, ndërsa trupi i nënës është një burim i ushqyesve dhe energjisë jetike. Prandaj, mund të supozohet se vetë shpirti duhet të ketë një

lidhje të caktuar me ADN-në e një personi, në mënyrë që të ndikojë në formimin e tij fizik. Besohet se informacioni i ngulitur në ADN-në e një personi është sinteza e gjeneve të prindërve të tij, dhe nuk përmban ndonjë informacion tjetër. Dikush mund të mendojë se shpirtrat e prindërve lindin shpirtin e fëmijës së tyre.

Sidoqoftë, nëse supozojmë se shpirti i vjen një personi nga nivelet më të larta të realitetit në momentin e lindjes së tij, atëherë nuk ka asnjë lidhje me njerëzit që e konceptuan atë. Prandaj, lind pyetja se si shpirti pasqyrohet në ADN. Në ADN-në e njeriut, si dhe në organizmat e tjerë të gjallë, ekzistojnë të ashtuquajturat rajone jo-koduese që nuk përmbajnë gjen dhe janë të padobishme nga këndvështrimi i biologjisë klasike.

Sidoqoftë, aktualisht ekziston një teori që kjo pjesë jo-koduese e ADN-së është përgjegjëse për aftësitë emocionale të njerëzve dhe manifestohet në jetën e tyre. Nga kjo pikëpamje, mund të supozohet se shpirti i lidhur me sferën emocionale manifestohet në këtë pjesë të ADN-së. Rajonet jo-koduese të ADN-së janë praktikisht të njëjta në të gjithë njerëzit dhe për këtë arsye gjenet e prindërve nuk kanë asnjë lidhje me ta. Në të njëjtën kohë, çdo person mund të pësojë ndryshime spontane në këto zona, për shembull, gjatë ndarjes së qelizave dhe mutacioneve.

Përkundër faktit se ADN jo-koduese nuk përmban informacion gjenetik, ai është një lloj ambienti informativ në të cilin ekzistojnë të gjitha gjenet njerëzore. Duke zotëruar fushën e vet elektromagnetike, është në gjendje të korrigjojë dhe drejtojë proceset që ekzistojnë në gjenom, duke përfshirë aktivizimin e gjeneve të caktuara, duke rritur mundësinë e zbatimit të tyre.

Prandaj, megjithëse nuk ka një proces fiziologjik specifik me të cilin është i lidhur shpirti, pasi një person është i formuar, ai indirekt mund të drejtojë të gjitha proceset kryesore, dhe për këtë arsye gradualisht manifestohet në të gjithë trupin. Për më tepër, ai mund të veprojë si përmes sistemit nervor ashtu edhe përmes ADN-së jo-koduese që ekziston në çdo qelizë të trupit.

Mendja nënndërgjegjeshme e një personi përmes të cilit shpirti vepron, ka të bëjë jo vetëm me sistemin nervor, por edhe me tërë trupin dhe informacionet që përmbahen në të ruhen në çdo qelizë. Një informacion i tillë i nënndërgjegjeshëm quhet memorje qelizore, e cila regjistrohet në pjesën jo-koduese të ADN-së. Duke u shfaqur gradualisht përmes proceseve në secilën qelizë, mendja nënndërgjegjeshëm mund të nxisë ndjenjat më të thella të një personi, të cilat realizohen përmes valëve elektromagnetike që lindin në shumë qeliza në të njëjtën kohë. Përvoja të tilla të thella mund të aktivizohen nga kujtimet që përmbahen në nënndërgjegjeshëm, ose ato mund të krijohen nga një shpirt i aftë për të gjeneruar pulsesh elektromagnetike në ADN jo-koduese.

Kështu, megjithëse nuk ka ndonjë pikë specifike të ekzistencës së shpirtit në trupin e njeriut, ai mund të veprojë përmes ADN-së jo-koduese të të gjitha qelizave të trupit, dhe i gjithë grupi i ADN-së të tillë është një lloj rrjeti që kalon në të gjithë organizmin. Duke krijuar impulse elektromagnetike në këtë rrjet dhe drejtimin e proceseve brenda qelizave, shpirti është në gjendje të aktivizojë përvojat e thella.

Emocionet nënndërgjegjeshëm gjithashtu mund të lindin nga shpirti në pjesët më të thella të trurit, dhe përmes sistemeve endokrine dhe nervore manifestohen në ndjesi. Si ndiheni të lidhur me shpirtin tuaj? Shpirti komunikon me një person përmes emocioneve të tij më të thella, të cilat më pas manifestohen në ndjenjat dhe

mendimet e tij më specifike. Emocionet e ndërgjegjshme të një personi zakonisht nuk ndikojnë në përvojat nënndërgjegjeshëm dhe të thella, dhe për këtë arsye nuk ndikojnë në shpirt.

Zakonisht, lidhja me shpirtin është e njëanshme, e drejtuar nga shpirti në vetëdijen e një personi, por jo anasjelltas. Për shkak të mungesës së reagimeve nga një person, shpirti jo gjithmonë kupton se çfarë po i ndodh atij në jetë, dhe impulset që i transmeton atij jo gjithmonë që realizohen në mënyrë harmonike. Në veçanti, mund të aktivizojë emocione të forta që çojnë në situata kritike, dhe natyrisht ngjarje të tilla mund të çojnë në zhvillim, por janë të pakëndshme. Prandaj, shumë njerëz kanë nevojë të krijojnë kontakte me shpirtin e tyre, në mënyrë që komunikimi me të të bëhet i ndërsjellë dhe më i frytshëm. Në mënyrë që të krijojë reagime, një person duhet të transferojë informacione në nënvetëdijen e tij dhe të ndikojë në proceset që ndodhin atje.

Të gjitha informacionet nga organet e perceptimit hyjnë në nënndërgjegjeshëm dhe ruhen në të, por zakonisht nuk shkaktojnë ndjesi emocionale. Për të prekur ndjenjat e thella, një person duhet të krijojë përvoja mjaft të gjalla në jetën e tij që mund të ndikojnë në të gjitha ndjesitë në trup dhe të transmetohen në shpirt, i cili është i vendosur në ADN jo-koduese të secilës qelizë. Për shembull, është e mundur ta bëni këtë përmes muzikës ose vallëzimit, kur i gjithë trupi është i përfshirë në ato emocione që ndjen një person. Ju mund të përdorni çdo proces krijues, çdo aktivitet që ngjall interes ose frymëzim, sepse në një moment të tillë ndjesitë janë mjaft të forta, që do të thotë se valët elektromagnetike të lidhura me to transmetohen në të gjitha qelizat e trupit.

Kontakti i shpirtit mund të ndodhë në një kohë kur një person është i përfshirë emocionalisht në atë që po bën, dhe ky veprim nuk është domosdoshmërisht fizik. Mund të jetë një proces në nivelin e imagjinatës, apo edhe një proces mendimi i shoqëruar me ndjenja të thella, duke shkaktuar emocione në trup. Kështu, në mënyrë që shpirti të dëgjojë një person, mjafton që të lidheni emocionalisht me atë që po bëni, dhe ndjenjat e lindura do të pasqyrohen në proceset që kryen shpirti. Në momente të tilla, është e mundur që me ndihmën e ndjenjave tuaja t'i përcillni një mesazh asaj, si dhe ta "dëgjoni" vetë, pasi të keni mësuar për detyrat dhe qëllimet e saj. Për shembull, shumë njerëz kanë qasje në këtë gjatë krijimtarisë ose meditimit, kur ata janë të ekspozuar ndaj përvojave të thella. Në përgjithësi, ky mund të jetë çdo proces që është i këndshëm për një person dhe e prek atë mendërisht. Në veçanti, komunikimi me shpirtin është në dispozicion për shumë kanalizues që janë në gjendje të akordojnë në pjesën më të thellë të vetëdijes së një personi tjetër dhe të transmetojnë një mesazh prej tij. Në veçanti, kanalizuesi mund të krijojë një lidhje me shpirtin e tij dhe të komunikojë me të në nivelin e ndjenjave dhe imazheve të tij. Në ato momente kur një person akordon në përvojat e tij të thella dhe bashkëvepron me shpirtin e tij, atëherë përmes tij ai mund të krijojë kontakte me Veten e Lartë dhe të fillojë një ndërveprim të vetëdijshëm me të. Në këtë rast, shpirti bëhet një kanal personal informacioni përmes të cilit një person mund të manifestojë aftësinë e tij për të kanalizuar.

Cilat janë detyrat e shpirtit? Shpirti është një grup i caktuar i formave të mendimit, të cilat janë idetë kryesore për kuptimin e jetës njerëzore, i cili konsiston në realizimin e një qëllimi të caktuar dhe detyrave të jetës. Qëllimi i një personi është

ideja kryesore që përmbahet në shpirt, e reflektuar në të gjitha veprimet e tij. Nëse marrim parasysh strukturën informative të shpirtit, atëherë destinacioni mund të përfaqësohet si një lidhje qendrore e lidhur me të gjitha degët, të cilat janë detyra jete. Impulsi që lind në shpirt vjen nga qëllimi i tij, pastaj kalon nëpër disa detyra dhe realizohet në jetë. Detyrat e jetës përmbajnë ide më specifike që konkretizojnë dhe manifestojnë qëllimin. Prandaj, detyrat e një personi mund të jenë shumë të ndryshme, por të gjitha kanë një kontekst të përbashkët. Qëllimi i një personi zakonisht nuk mund të shprehet konkretisht, por përcakton drejtimin për të gjitha detyrat e tij të jetës. Për shembull, qëllimi mund të jetë shprehja sensuale, dhe pastaj detyrat mund të jenë për krijimtarinë, romancën ose komunikimin. Si rregull, të gjitha këto detyra janë fusha të zhvillimit që një person mund të zgjedhë vetë, dhe ato mund të manifestohen në faza të ndryshme të jetës, ose të zbatohen paralelisht. Në një mënyrë apo tjetër, ka shumë degë të tilla në shpirt, dhe megjithëse një person zakonisht nuk mund të ndryshojë qëllimin e tij për jetën e tij, ai mund të zgjedhë midis shumë detyrave të tij. Nëse ai mendon se ndonjë detyrë tashmë është zbatuar ose nuk është interesante për të, atëherë shpirti, duke e ndjerë këtë, aktivizon degën tjetër të tij. Një person gjithashtu mund të zgjedhë në mënyrë të pavarur detyrat, duke ndryshuar përparësitë e tyre dhe duke i kushtuar më shumë vëmendje një hobi ose fushë tjetër të jetës. Për shembull, fati i një personi mund të shoqërohet me shfaqjen e një ndjenje dashurie. Pasi e kuptoi këtë ndjenjë në veprimtarinë e tij dhe duke ndjerë kënaqësi atje, ai mund të kalojë te familja e tij. Në këtë rast, ndjenjat e tij më të thella do të gjejnë zhvillim të mëtejshëm, dhe energjia jetësore në trupin e tij do të rrjedhë në një mënyrë tjetër, duke aktivizuar një degë tjetër në strukturën energjetike të shpirtit.

Kështu, qëllimi, duke qenë lidhja kryesore në strukturën e shpirtit, zakonisht mbetet i pandryshuar, dhe detyrat mund të zgjidhen nga vetë personi ose të nxiten nga shpirti. Kjo mund të ndodhë në momentet e vendimeve kryesore të jetës, kur një person vendos se çfarë të bëjë tjetër. Në raste të tilla, shenjat fillojnë të tërheqin vëmendjen e një personi, ose shoqata të gjalla shfaqen në imagjinatën e tij që ndikojnë në zgjedhjen e tij. Vendimi i marrë në pika të tilla kthyese në jetë është mjaft përgjegjës, dhe besohet se fati i ardhshëm varet prej tyre.

Në fakt, shpirti mund të konsiderohet kujdestari i fatit të një personi, pasi është përgjegjës për vendimet e tij kryesore, hobi dhe dëshirat kryesore. Në këtë rast, struktura energjetike e shpirtit mund të përfaqësohet si hartë e fatit të një personi, në të cilën secila detyrë është një linjë fati, përgjatë së cilës një person është i destinuar të shkojë deri në pirun tjetër.

Sigurisht, vendimet kryesore në jetën tuaj nuk duhet të merren në pikat e kthesës që lidhen me një përgjegjësi të rëndësishme. Për shembull, duke u kthyer brenda dhe duke realizuar nevojat dhe hobi të tij për jetën, një person komunikon me shpirtin e tij, ai është në gjendje të marrë parasysh detyrat e tij dhe të shohë në to linjat e fatit të tij. Falë këtij qëndrimi të vetëdijshëm për jetën tuaj, ju mund të përgatiteni paraprakisht për pikat e kthesës dhe të vendosni paraprakisht se ku dëshironi të shkoni. Në këtë rast, ju mund të zbatoni disa detyra në të njëjtën kohë, duke e bërë jetën tuaj më të përmbushur dhe të larmishme. Ose, nëse për momentin nuk ka asnjë mënyrë t'i kushtoni kohë disa prej dëshirave tuaja, mund të përgatitni një situatë të tillë në të ardhmen. Për shkak të kësaj, ju mund të ndërtoni rrugën tuaj

të jetës në mënyrë më konstruktive dhe fjalë për fjalë të përgatisni ato pirunë në të cilat do të bini më pas.

Nëse zakonisht pikat e tilla kthyese ndërtohen nga shpirti në mënyrë të pavarur, përmes veprimeve të pavetëdijshme të një personi, atëherë në rastin e planifikimit paraprak, ato mund të krijohen vetë. Në këtë rast, një person ndihmon shpirtin e tij që të përgatisë këto pirunë në një mënyrë më konstruktive, ose madje të ndikojë në shpirtin e tij, duke kaluar nga një detyrë në tjetrën. Kështu që, planifikimi i vetëdijshëm i jetës suaj bazuar në dëshirat dhe hobi tuaj është një formë e komunikimit me shpirtin tuaj. Falë kësaj, ju mund ta bëni fatin tuaj më të favorshëm, pa pritur ato momente kritike kur jeta ju detyron të bëni zgjedhjen e caktuar, gjë që shpesh çon në siklet. Kjo vetëdije për detyrat tuaja të jetës ndihmon për të vendosur një bashkëveprim më harmonik me shpirtin tuaj.

Mund të lind pyetja nëse mund ta ndryshoni qëllimin tuaj? Si rregull, fati, duke qenë lidhja kryesore në strukturën e shpirtit, është i pandryshuar. Ai i lidh të gjitha detyrat e një personi në një tërësi të vetme, dhe nëse kjo formë mendimi zëvendësohet nga një tjetër, atëherë me shumë mundësi shpirti do të humbasë integritetin e tij. Arsyeja është se qëllimi manifestohet në çdo detyrë dhe ka një lidhje me të, dhe nëse kjo ide qendrore e jetës ndryshon, atëherë ka shumë të ngjarë që detyrat gjithashtu të ndryshojnë. Prandaj, një ndryshim në qëllimin është i ngjashëm me një person që merr një shpirt të ri.

A mund të gjendet një shpirt i ri? Si rregull, shpirti shoqëron një person gjatë gjithë jetës së tij, por mund të ketë përjashtime. Për shembull, nëse një person nuk ndjen vlerë në ndonjë nga detyrat e tij, atëherë ai pëson një krizë, dhe ky është një sinjal për shpirtin se misioni i tij nuk po realizohet. Nëse kjo krizë vazhdon mjaft gjatë dhe shpirti është joaktiv gjatë gjithë kësaj kohe, atëherë lidhja e saj energjike me një person dobësohet. Kjo manifestohet në faktin se shpirti nuk aktivizon më ndjenjat më të thella të një personi dhe nuk e drejton atë, dhe ai mund të humbasë sensin e kuptimit të jetës. Rruga për të dalë nga një situatë e tillë krize mund të shihet si një rikthim i lidhjes me shpirtin tuaj. Ndodh gjithashtu që pas krizave të tilla, një person ndryshon në mënyrë dramatike hobi të tij dhe e sheh kuptimin e jetës së tij në diçka krejtësisht të ndryshme, dhe ata përreth tyre madje thonë se përballen me një person krejtësisht të ndryshëm. Një transformim i tillë mund të konsiderohet në momentin kur një shpirt i ri i vjen një personi, i aftë për të kënaqur nevojat e tij më të thella. Në të njëjtën kohë, Vetja e Lartë i një personi anulon shpirtin e tij të kaluar, duke fshirë informacionin e tij në nivelin e ADN-së, dhe krijon një rekord të ri që pasqyron një qëllim të ri.

A mund të jetosh pa shpirt? Në ato momente kur lidhja e një personi me shpirtin dobësohet, ekzistenca e tij vazhdon. Në raste të tilla, një person mund të gjejë burimet e veta për të aktivizuar emocionet e tij, dhe atëherë ai nuk ka nevojë për dikë që ta udhëzojë. Në të njëjtën kohë, një person bëhet më i lirë në nivelin e ndjenjave të tij dhe mund të zgjedhë për vete çdo hobi ose detyrë. Sigurisht, në këtë rast, shumë varet nga aftësia për të motivuar veten dhe për të vepruar në drejtimin e dëshiruar.

Sidoqoftë, secili person është në gjendje të kontrollojë me vetëdije dëshirat e tyre, duke imagjinuar rezultatin e veprimeve të tyre dhe të përfshirë emocionalisht në të. Nga ky këndvështrim, një person është në gjendje të ekzistojë edhe pa një instrument të tillë si shpirt. Një mirëkuptim i tillë çoi në faktin se disa njerëz në

periudha të ndryshme kërkonin të çliroheshin nga shpirti, në mënyrë që të fitonin liri më të madhe në nivelin emocional, për të ndikuar më fleksibile në dëshirat dhe veprimet e tyre që buronin prej tyre.

Shumë njerëz patën sukses në rrjedhën e praktikave të veçanta të energjisë, kur trupi i tyre emocional rishkruaj informacionin e përfshirë në ADN jo-koduese, duke e pastruar atë. Dikush u ndihmua nga ngjarje të caktuara të jetës, kur një person që kalonte një situatë krize vendosi të ishte më i lirë, dhe e drejtoi rrugën e tij në një drejtim të pazakontë për veten e tij. Ndonjëherë kjo ndodhi gjatë vdekjes klinike, kur lidhja energjike me shpirtin dobësohej, dhe kur një person u zgjua, ai mund të humbiste plotësisht kontaktin me të. Në të gjitha këto raste, kur kontakti me shpirtin ishte ndërprerë, ai mund të zëvendësohej nga një tjetër. Por nëse një person merrte qëllimin të bëhej më i lirë, i papajtueshëm me një fat të ri, atëherë nuk kishte asnjë lidhje me një shpirt të ri. Kjo gjithashtu ndodhi nëse një person braktisi shpirtin e tij, duke mbështetur vendimin e tij me një lloj praktike energjie ose veprime që ndikuan në informacionin e tij nënndërgjegjeshëm dhe fshirë informacionin e regjistruar në ADN jo-kodues. Kështu, mund të konsiderohet se refuzimi i shpirtit është i mundur. Arsyeja është nevoja e thella personale e një personi, të cilat janë më të rëndësishme se qëllimi i shpirtit. Vetë veprimet që çojnë në fshirjen e shpirtit janë zakonisht shumë individuale dhe një person përhapet për ta nënndërgjegjeshëm, i nxitur nga ndjesitë e tij intuitive. Prandaj, deri më tani nuk ka ekzistuar ende një metodologji apo informacion specifik se si është e mundur për ta bërë këtë. Megjithë kundërshtitë që mund të lindin midis shpirtit dhe personit, për shumë njerëz prania e një shpirti është i rehatshëm, pasi forcon dëshirat e tyre dhe i motivon ata për arritje. Nëse ato detyra që zgjidhen nga shpirti korrespondojnë me nevojat më të thella të një personi, atëherë një lidhje e tillë ruan kënaqësinë e tij nga jeta dhe bëhet burim frymëzimi.

102. - 37 Dëshmi të udhëtimit të Shpirtit

Master Hipnoterapisti i certifikuar Michael Newton ka zhvilluar një teknikë për t'i kthyer klientët e tij pas në kohë për të kujtuar jetën e tyre të kaluar.
Gjatë këtij procesi, ai hasi në zbulimin e përmasave të mëdha. Ai arriti t'i kthejë shpirtrat atje ku ata u larguan para jetës së tyre të ardhshme - jetën midis jetëve.

Nga 7000 regresione, shumica kishin kujtime të ngjashme të tmerrshme për një vend që shumë e quanin "shtëpi".

Një nga aspektet më magjepsëse të punës së Njutonit ishte se nuk kishte rëndësi se me kë punonte ose cilat ishin bindjet e tyre të mëparshme rreth konceptit të "shpirtit" ose rimishërimit - në fakt, shumë nuk besonin fare në këto koncepte. Pas largimit nga seanca, shumë nga këta njerëz ndryshuan përgjithmonë. Ata ishin në gjendje të kujtonin disa nga jetët e tyre të kaluara dhe të ndjenin e shihnin qartë lidhjen që këto jetë të mëparshme kishin me jetën e tyre aktuale.

Jeta mes jetëve

Në botën e hipnoterapisë, regresioni i jetës së kaluar është pothuajse i zakonshëm, por ajo që është unike në punën e Njutonit është aftësia e tij për t'i inkurajuar subjektet e tij që të kujtojnë kujtimet që nga koha kur ishin në mitër, dhe më pas para kësaj pike, në vendin midis secilit prej tyre. jeta.

Ky ishte një vend ku, shpesh, të gjithë shpirtrat e familjes i prisnin dhe i përshëndesnin krahëhapur. Shumë subjekte shpesh habiteshin kur shihnin se kush ishte atje, pasi disa nga këta njerëz u dhanë atyre përvoja sfiduese në jetën e tyre të mëparshme.

Sipas Njutonit, përgjigjet hipnotike të subjekteve të tij në lidhje me jetën pas vdekjes dhanë informacion të besueshëm për shkak të konsistencës në raportet e tyre. Shpesh subjektet madje përdorin të njëjtat fjalë dhe përshkrime grafike se ku ishin dhe çfarë panë.

Njutoni nuk kishte arsye të ndiente se dikush kishte një motiv për të falsifikuar historitë e tij dhe në çdo rast ai sillej sikur ta kishte dëgjuar atë informacion për herë të parë. Me fjalë të tjera, ai nuk u sugjeroi fjalë apo ide, por u dha lirinë të shpreheshin për ato jetë. Ngjashmëritë midis subjekteve ishin mjaft të habitshme.

Disa nga këto ngjashmëri përfshijnë:

1.Kujtimet e njerëzve për aktivitetet fillestare të shpirtit menjëherë pas vdekjes përfundimtare në tokë janë paralele me kujtimet e njerëzve që janë kthyer nga përvoja afër vdekjes (NDE).

2.Shpirtrat në përgjithësi janë të shqetësuar për ndarjen nga toka pas vdekjes dhe në shumë raste mund të qëndrojnë për disa ditë për varrimin e tyre.

3.Shumica e shpirtrave fillimisht kalojnë përmes një tuneli drejt dritës qiellore.

4.Shfaqja e strukturave fizike ose e njohjeve të tjera nga Toka në hyrje të shpirtit në parajsë synon të lehtësojë kalimin e tyre.

5.Shpirtrat kanë aftësinë të projektojnë format e mëparshme të jetës në komunikim me shpirtrat e tjerë.

6.Menjëherë pas vdekjes së tyre në tokë, shpirtrat fillimisht përshëndeten në parajsë nga udhërrëfyesit e tyre shpirtërorë ose dikush me të cilin ata ishin të afërt në jetën e tyre të mëparshme. Ata takojnë të tjerë që kanë qenë të rëndësishëm për ta më parë.

7.Udhërrëfyesit shpirtërorë vazhdojnë rolin e tyre mbrojtës në parajsë.

8.Komunikimi në qiell bëhet përmes telepatisë.

9.Forma private e ndërgjegjes midis shpirtrave ekziston përmes prekjes.

10.Fantazmat janë shpirtra që kanë zgjedhur të qëndrojnë në Tokë, kryesisht me një shkallë të lartë pakënaqësie. Ato mund të trajtohen me mjete të ndryshme, si për shembull ekzorcizmi, në mënyrë që të ndalohet ndërhyrja me qeniet njerëzore.

11.Shpirtrat që nuk mund të linin mënjanë impulsin njerëzor për të dëmtuar të tjerët do të shkojnë në izolim pasi të hyjnë në botën shpirtërore dhe do të qëndrojnë atje për një kohë të gjatë. Rimishërimi tjetër mund të jetë një sakrificë në ciklin karmik të drejtësisë.

12.Shpirti që vjen mund të hyjë në vendin e shërimit si pjesë e rinovimit të shpirtit pas jetës në tokë.

13.Bëhet një rishikim i jetës, fillimisht me udhërrëfyes shpirtërorë dhe më pas me Këshillin e Pleqve. Shpirtrat udhëtojnë në destinacionin e tyre fillestar në parajsë përmes një zone të madhe.

14.Shpirtrat vazhdojnë në grupin e tyre, i cili përbëhet nga grupe të vogla të energjisë shpirtërore që shfaqen si grupe flluskash transparente ose llamba të tejdukshme. Ato përmbajnë entitete që shpesh kanë ndarë jetët e kaluara me shpirtrat e ardhur.

15.Vendosja e grupit përcaktohet nga niveli i shpirtit.

16.Grupet dytësore kanë disa kontakte me grupin parësor.

17.Mundësia për shoqërizim dhe udhëtim ekziston për shpirtrat që jetojnë në grupin e tyre.

18.Kur formohet një grup shpirtrash, nuk shtohen anëtarë të rinj.

19.Shpirtrat grupohen me të tjerë me karakteristika të ngjashme.

20.Dritat shpirtërore tregojnë një ngjyrë që është në përputhje me gjendjen e evolucionit shpirtëror të shpirtit. Bota shpirtërore të kujton një shkollë të madhe me shumë klasa nën drejtimin e mësuesve shpirtërorë që monitorojnë përparimin.

21.Të gjithë shpirtrat kanë një udhërrëfyes personal që mund të jetë me ta për mijëra vjet dhe për shumë jetë.

22.Shpesh caktohen udhërrëfyes të rinj, më vonë në zhvillimin e shpirtit.

23.Udhëzuesit mund të shfaqen edhe si njerëz edhe si shpirtra.

24.Shumica e shpirtrave në botë sot janë në fazat e hershme të zhvillimit.

25.Shpirtrat mund të përjetojnë dy jetë në tokë në të njëjtën kohë.

26.Pjesa e fshehur e shpirtit tonë mbetet në parajsë gjatë mishërimeve.

27.Shpirtrat mësojnë teknikat e krijimit të objekteve fizike me mendime, duke filluar me detyra të thjeshta.

28.Shpirtrat mishërohen në botë të tjera përveç Tokës.

29.Evolucioni i shpirtrave mund të vazhdojë përtej nivelit në të cilin ndodh mishërimi.

30.Shpirtrat rimishëruan më shpesh gjatë shekujve të fundit, dhe sot do të kishte afërsisht dy jetë gjatë shekullit të kaluar.

31.Shpirtrat nuk janë të detyruar të rimishërohen, por udhëzuesit shpirtërorë bëjnë presion të konsiderueshëm kur konsiderohet koha e duhur.

32.Shpirtrat shkojnë në vendin e përzgjedhjes së jetës për të shqyrtuar jetët alternative që do të bëjnë. Ekziston një tendencë që shpirtrat të rimishërohen në të njëjtën zonë gjeografike ku kanë qenë gjatë jetës së kaluar.

33.Nevojitet një përpjekje për të kapërcyer paaftësinë fizike që përshpejton evolucionin shpirtëror.

34.Shpirtrat përpara mishërimit të ri mësojnë të njohin shenjat e ardhshme të tokës nga shpirtra të tjerë që mund të takojnë në tokë dhe me të cilët ishin bilis në botën shpirtërore.

35.Shpirtrat largohen nga qielli përmes tunelit ndërsa hyjnë në trupin e të porsalindurit.

36.Tronditja fizike e lindjes është më e madhe se vdekja.

37.Shpirtrat mund të arrijnë në trupin e një të porsalinduri në çdo kohë, gjatë ose menjëherë pas momentit të lindjes.

Përsëri, jo vetëm që ky nivel ngjashmërie dhe detajesh është magjepsës, por shumica e mijëra njerëzve të vendosur nën këtë hipnozë nuk kishin besime të mëparshme rreth rimishërimit, shpirtit ose burimit të vetëdijes. Përvojat e tyre ndryshuan mendimet e tyre.

Në një moment, një grua që është përballur gjithmonë me sfida me të atin në jetën e saj aktuale, pa se shpirti i tij ishte i banuar nga trupi i burrit që e vrau në një jetë të mëparshme.

Ajo mund të shihte se anëtarët e familjes shpirtërore nuk janë gjithmonë ata që mund të prisni. Disa nga njerëzit që na dhanë më shumë pikëllim mund ta kenë bërë këtë për interesin më të mirë të shpirtit tonë, për të na ndihmuar të rritemi.

Sigurisht, nuk mund ta dimë kurrë me siguri, por tema e jetëve të kaluara dhe e jetës pas vdekjes është vërtet magjepsëse dhe mund të jetë argëtuese për t'u eksploruar. Çfarë mendoni se ndodh kur ne vdesim?

103.Mishërimi i engjujve dhe njerëzve yjor

Njerëzit erdhën nga pjesë të ndryshme të universit për të jetuar në Tokë. Shumë njerëz në fakt nuk vijnë nga Toka dhe ka shumë alienë, engjëj dhe qenie të tjera nga planetë të tjerë mes nesh.

Këto mishërime duken si njerëz të zakonshëm, por në fakt janë shumë të ndryshëm nga ne.

Këtu janë disa nga karakteristikat kryesore të njerëzve yjor:

- Njerëzit e yjeve kanë sy në formë gjysmëhënës me këmbët e tyre të kthyera poshtë, paksa si aktorja e famshme Beth Midler. Shumica prej tyre kanë kocka të vogla dhe janë mjaft të hollë. - Ata kanë aura me linja në ngjyrë ylberi.

- Qëllimi i tyre në jetë është të "ndihmojnë sipas nevojës". Ata zakonisht nuk kanë një qëllim të caktuar në jetë, por kërkojnë ata që kanë nevojë për ndihmë.

- Ata nuk e tolerojnë pasinqeritetin dhe dhunën. Ata vijnë nga planetë ku gjëra të tilla nuk ekzistojnë dhe për këtë arsye nuk dinë si të sillen me njerëzit që shfaqin këto cilësi.

- Për shkak se zakonet në planetët e tyre janë të ndryshme, njerëzit e yjeve zakonisht nuk martohen dhe nuk bëjnë fëmijë. Ata janë të vetëdijshëm se jeta familjare do të ndikonte shumë në qëllimin e tyre në jetë.

Njerëzit e yjeve e dinë thellë se ata nuk vijnë nga Toka. Ata zakonisht e kalojnë jetën e tyre me ndjenjën se nuk i përkasin këtu.

Këto janë disa nga karakteristikat kryesore të mishërimeve të engjëjve:

- Mishërimi i engjëjve kanë tipare të fytyrës "të lezetshme", fëminore dhe më shpesh një fytyrë në formë zemre.

- Ata kanë marrëdhënie të veçanta me të tjerët dhe janë mësuar të ndihmojnë. Ata mund të shohin mirë tek të gjithë dhe përpiqen shumë të mos prishin asnjë marrëdhënie.

- Mishërimi i engjëjve ndonjëherë janë duke ngrënë tepër të detyruar ose kanë disa varësi të tjera. Kjo është veçanërisht e vërtetë për ata engjëj që kanë humbur kontaktin me spiritualitetin e tyre.

- Ata janë shërues dhe ndihmës natyralë dhe më së shpeshti punojnë në shërbimin mjekësor ose në shkolla. Njerëzit hapen instinktivisht ndaj tyre dhe u tregojnë gjëra sikur kanë besim të plotë tek ata.

- Mishërimi i engjëjve janë njerëz shumë bujarë që ndonjëherë kanë vështirësi në marrjen e gjërave. Ata zakonisht bllokojnë rrjedhën e parave, dashurisë, energjisë dhe burimeve të tjera natyrore në jetën e tyre.

Të dy grupet, njerëzit e yjeve dhe mishërimet e engjëjve, janë shumë intuitivë. Megjithatë, ata shpesh nuk janë të sigurt nëse duhet t'i besojnë intuitës së tyre. Kjo është pjesërisht për shkak të faktit se ata po përpiqen të mësohen me jetën tokësore.

Nëse po pyesni veten nëse i përkisni njërit prej këtyre grupeve, mbështetuni në zërin tuaj të brendshëm.

Para se të shkoni për të fjetur, tregoni ndërgjegjes suaj më të lartë si vijon: "Ju lutem më dërgoni një ëndërr me një mesazh të qartë për origjinën time që do ta kujtoj kur të zgjohem".

Ju madje mund ta shkruani këtë fjali dhe ta lini nën jastëk. Kur ndërdija juaj të jetë gati, do të përjetoni një ëndërr të qartë që do t'ju ndihmojë të kuptoni më shumë për veten dhe origjinën tuaj.

104.Në kërkim të botës së përtejme

Prej kohësh pyesim nëse ekziston. Por a mund të ketë ndonjë provë, tregues? Si është ajo? Ja se çfarë tregojnë shkencëtarët, teologët, filozofët...

Homo Sapiens ka një karakteristikë thelbësore që e dallon nga të gjitha qeniet e tjera të gjalla: janë të vetmit që e dinë që jeta e tyre do të ketë një fund ndaj dhe bëjnë gjithmonë pyetje mbi vdekjen. Fundi i rrugës, fundi i vetë jetës, apo rinisja e një jete tjetër të re në botën e përtejme... Përgjigjet ndryshojnë sipas kulturave të përkatësisë, por edhe për shkak të bindjeve personale. Gjithçka ka evoluar në rrjedhën e kohës. Ideja e një "rimishërimi" sipas natyrës ishte e para që doli. U zhvillua rreth 10 mijë vjet më parë, me shpërndarjen e agrikulturës: teksa shiheshin bimët sezonale që rilindnin gjithmonë identike, u mendua se edhe për njerëzit duhet të kishte rilindje. Në tempullin nëntokësor të Hal Saflieni në Maltë, rreth 6 mijë vite më parë, mijëra të vdekur u varrosën në pozicion fetal në tokë, me shpresën se kështu mund të rilindnin sërish. Por që më përpara, në varrosjet paleolitike dhe neolitike në Europë dhe Azi ngjyrat e jetës mbuloheshin me dhe ose me një pllakë druri, pasi mendohej për vazhdimësinë e ekzistencës në një botë shpirtrash, ku mbijetonin për njëfarë kohe ata më të fuqishmit.

Skeptikët e vjetër

Jo gjithmonë njeriu e ka imagjinuar botën e përtejme të qetë dhe të lumtur. Sumerët, për shembull, kishin një ide jo shumë optimiste. Aq sa në poemën e parë epike të njerëzimit, mbreti i tyre mitik, Gilgameshi, luftonte me të gjitha forcat e tij për të rikthyer në jetë mikun e tij Enkidu. Për më tepër kërkonte bimën e pavdekshmërisë, që i iku në momentin e fundit pasi u "vodh" nga një gjarpër uji. Vetëm në fund të "Epit të Gilgameshit" sqarohej ajo që kishte me të vërtetë rëndësi: eksperienca e jetës, që bëhet e pavdekshme përmes librit që e tregon. Me pak fjalë, sumerët i jepnin më shumë rëndësi lavdisë së arritur falë shkrimeve se bota e përtejme shihej si dimension për të vazhduar ekzistencën.

Vende të veçanta

Për egjiptianët, mbretëria e të vdekurve ishte një dimension i rëndësishëm ku mund të ripërjetoheshin kënaqësitë e jetës së jetuar në tokë. Por në mbretërinë e vjetër, kjo botë ishte vetëm për faraonët. Në Mesjetë u përfshinë edhe fisnikët. Shumë kohë më vonë ky koncept i përfshiu të gjithë. Por edhe në Egjypt nuk mungonin skeptikët për botën e përtejme. Edhe në Kinën e Vjetër besohej në jetën e përtejme dhe te qielli, por vetëm për perandorët. Në Greqinë e Vjetër ishte një vend i errët ku shkonin të gjithë pa përjashtim, të mirë e të keq, dështakë dhe heronj. Sipas John Bowker, autori librit "Vdekja sipas besimeve", jo gjithmonë besimet premtojnë se

ekziston një botë e përtejme, ndëshkime apo vlerësime pas vdekjes. Shumë prej tyre sugjeronin vetëm sjellje të caktuara për të jetuar më mirë mbi tokë. Në hinduizmin më të vjetër nuk ka gjurmë parajse apo ferri. Parajsa si vend i vogël dhe hyjnor, në pritje që shpirti të rimishërohej, u konceptua më vonë në besimin hinduist.

Shpërblimi

Edhe hebrenjtë, për një pjesë të mirë të historisë së tyre, nuk besonin te bota e përtejme. "Zoti kishte bërë një marrëveshje me Abrahamin për të siguruar vazhdimësinë dhe në tokë të premtuar popullit hebre", shpjegon Bowker. "E ndëshkonte dhe shpërblente në jetë, jo në botën e përtejme, që shihej si një vend i errët ku qëndronin lakuriqët e natës". Hebrenjtë konceptuan diçka të ngjashme me parajsën vetëm në shekullin II para Krishtit. Mbretëria e qiellit dhe mundësia që kishin të gjithë për të jetuar një tjetër jetë pas vdekjes, u bë më pas çelësi i suksesit të besimit të krishterë. Ndërsa besimi mysliman e imagjinonte ndryshe nga gjithë fetë e tjera botën e përtej vdekjes: si një vend me burime me ujë të freskët, qumësht dhe mjaltë, palma, lule, kafshë të shkëlqyera dhe shumë vajza të bukura për t'u martuar.

Dyshimet

Po a ekziston me të vërtetë diçka pas vdekjes? Është një pyetje që njeriu i bën prej kohësh vetes. Jo më kot kjo temë rikthehet herë pas here në art, letërsi dhe shpesh kinema: ashtu si në filmin e fundit të Clint Eastwood "Hereafter", ku tre protagonistët kanë pasur eksperienca me vdekjen dhe me atë që ndodh pas saj. Mbi valën e diskutimeve të rindezura pas filmit kemi mbledhur mendimet e shkencëtarëve, teologëve, filozofëve, intelektualëve që, për arsye të ndryshme, nuk kanë pasur mendime të njëjta për këtë temë. Pyetja ka qenë e njëjtë për të gjithë: a ekzistojnë prova shkencore apo arsyetime që të bëjnë të mendosh për ekzistencën (apo mosekzistencën) e diçkaje tjetër përtej vdekjes? "Mendoj se nuk mund të gjenden prova eksperimentale për të konfirmuar apo mohuar se ka diçka pas fundit të jetës. Unë nuk besoj në një ekzistencë përtej vdekjes. Të shqetësuar për atë që mund të na ndodhë më vonë, shpesh harrojmë se ndërsa jemi gjallë mund të bëjmë diçka për të arritur njëfarë pavdekshmërie. Mbijetesa jonë pas vdekjes fizike mund të realizohet me veprime që lënë shenjë dhe falë kujtimeve që kanë për ne personat që na kanë qëndruar afër", tregon astronauti Umberto Guidoni. Ndryshe mendon drejtori i institutit budist "Lama Tzong Khapa", Marcello Macini. "Nuk ekzistojnë prova, por konsiderata të thjeshta. Mendja jonë aq e mprehtë dhe aq e madhe nuk mund të kufizohet vetëm në një jetë, atë që jetojmë mbi tokë".

David Engelman, neuroshkencëtar

"Nuk mendoj se është e mundur të provosh përmes absolutizmit shkencor, se ekziston një jetë tjetër pas vdekjes, sinqerisht nëse ajo ekziston, duhet të jetë e lidhur në njëfarë mënyre me atë që bëjmë në jetën tonë reale, duhet të jetë një reflektim i asaj që kemi bërë në tokë. Të mendosh për jetën pas vdekjes na ndodh shpesh, por duhet të jetë një instrument që përdoret për të kuptuar jetën në të cilën jetojmë tani. Në njëfarë mënyre edhe libri im "Sum: Forty Tales from the Afterlives", tregon 40 skenarë fantastikë pas vdekjes. Aty Zoti, jeta pas vdekjes dhe vetë jeta marrin forma të ndryshme. Në një histori për shembull Zoti është shumë i vogël dhe nuk është në dijeni për ekzistencën tonë. Në një tjetër, jetën pas vdekjes e jetojmë vetëm me personat që kemi njohur. Gjithsesi ajo që ka rëndësi është se nuk mund ta

përjashtojmë në asnjë mënyrë, edhe pse prova nuk ka dhe nuk do të ketë kurrë, për ekzistencën e një jete pas vdekjes".

Susan Blackmore, psikologe

Blackmore, si studiuese e fenomeneve para vdekjes, ka shumë për të treguar. "Nuk ekziston absolutisht asnjë provë nga pikëpamja shkencore apo filozofike se ekziston jetë pas vdekjes. Kam kaluar dhjetëra vjet për t'u përpjekur ta vërtetoj këtë ide dhe gjithçka që kam gjetur vërteton të kundërtën: pasi ndalon zemra dhe shuhet truri, njeriu nuk ekziston më. Të paktën për njerëzit mbi tokë. Shumë prej tyre nuk e besojnë atë çfarë ndodh pas kësaj. Edhe unë i bashkohem këtij mendimi. "Nuk besoj te një jetë pas vdekjes. Më duket një ide fëmijërore, me mendime të tilla si: kë do të takoj pas vdekjes? Si është atje. Përderisa nuk ekzistojnë prova të prekshme, nuk mund ta besoj.

Përvojat e paravdekjes

Tuneli është një imazh tipik i eksperiencave të paravdekjes. "Ato ndodhin në kushte kritike, arrest kardiak, hemorragji cerebrale, koma dhe kanë një përmbajtje shumë transcendentale", thonë mjekët. "Njerëzit i tregojnë gjithmonë se ishin tunele me apo pa dritë, ndjesi paqeje, takim me të vdekurit apo dritën, eksperienca jashtëtrupore". Provat? Për ata që mbështesin ekzistencën e përjetësisë ekziston një provë. Për shkencën janë fenomene që e kanë origjinën në tru. "Mosfunksionet cerebrale dhe ilaçet mund të shkaktojnë halucinacione apo delir. Ka hipoteza mbi mekanizmat (për shembull ndryshimi i neurotransmetuesve, por nuk ka prova se këto eksperienca kanë karakteristikat tipike të delirit. Shpjegimi kërkon studime shumë të thella". Është fakt se dëshmitë e atyre që kthehen nga "bota tjetër" vazhdojnë të çudisin shkencën. Në të vërtetë, shumë rrallë pacientët dinë ta ndërtojnë atë që ka ndodhur përreth tyre, ndërsa kanë qenë në gjendje të pavullnetshme. Shpesh, kur një person i është afruar vdekjes, tregon se ka parë se çfarë ka në anën tjetër dhe eksperiencat e treguara përsëriten me të njëjtat karakteristika, edhe në kultura të ndryshme nga e jona. Kështu, në një studim të publikuar në revistën "Lancet" në vitin 2001, Pim van Lommel, kardiolog i spitalit Rijsstate të Arnhem (Holandë), është përpjekur të kuptojë se cilat ishin ndjenjat që përjetoheshin, duke intervistuar 344 pacientë që u ishin nënshtruar manovrave të ringjalljes pas një ataku kardiak. Nga studimi doli se 18 për qind e të intervistuarve tregoi se kishte përjetuar një eksperiencë paravdekjeje (ndërsa të tjera studime paraqesin përqindje më të vogla, nga 5 në 10 për qind).

Frika e vdekjes

Vdekja është ajo që na tmerron që kur fillojmë t'i japim kuptim jetës. Ndaj shpesh është më mirë të mendosh se jeta ekziston edhe pas saj. Sipas një sondazhi, rreth 54 për qind e europianëve besojnë në botën e përtejme, ndërsa 23 për qind thonë se shpresojnë që pas vdekjes ekziston jeta, por që nuk kanë asnjë argument për ta besuar. Të vdesësh, ashtu si dhe të lindësh, është domosdoshmëri, pasi qeniet evoluojnë. Nga ana tjetër, gjatë shekujve, njeriu është përpjekur të gjejë vetë përgjigje nga më të ndryshmet. Edhe besimi nuk arrin që ta fshehë frikën e vdekjes. Në shumë kulte, vdekja është një dënim që i jepet njeriut për shkak të mëkateve të mëdha që ka bërë në jetë. Në Bibël, për shembull, përzënia nga Parajsa përkon me fillimin e ekzistencës sonë në botën tjetër. "Në përvojën time, të jesh besimtar nuk është as mbështetje dhe as ndihmë për ata që janë duke vdekur", tregon Blacmore.

"Përkundrazi, ata që janë sjellë në jetë duke ndjekur ritet fetare, shpesh janë më të prirur për të mos e pranuar vdekjen. Pse? Sepse ndihen të tradhtuar nga Zoti". Në fakt, ndihma mund të vijë nga familjarët, mjekët dhe psikologët, edhe pse vetëm në kohët e fundit mjekësia ka filluar të përdorë mënyra të ndryshme për të larguar dhimbjet në fazat e fundit të jetës. Sigurisht jo vetëm ato fizike.

105.OSHO: Mbi të andejshmen

Në intervalin mes vdekjes dhe inkarnimit të ardhshëm, jemi pa ndjenja. Trup nuk ka, andaj çfarëdo që të eksperimentosh në këtë dimension është e ngjashme me ëndrrën. Duket sikur ëndërron. Kur ëndërrojmë assesi nuk dyshojmë në realitet. Kjo është mjaft interesante: dyshojmë më vonë, por kurrsesi gjatë ëndërrimit. Ëndrra na duket e vërtetë. Edhe dyshimi më i vogël e thyen ëndrrën më të thellë! Për këtë ëndrra na duket më reale se vet realiteti.

Gjatë qëndrimit tim në Varanasi (Benares), më vizitoi një profesor nga Universiteti hindu. Ai më pyeti: *"A besoni në ferr?" I thashë: "Nuk ka nevojë të besoj në ferr, sepse ferri ekziston. Besimi është i nevojshëm atëherë kur diçka nuk e shohim se ekziston. Ferri është këtu, deri në atë masë prezent sa nuk ka fare nevojë që të besohet në të".*

"Ku ndodhet ferri?" -pyeti profesori.

"Ju jetoni në të. Jeni lindur në të, frymoni në të, do të vdisni në të - nëse nuk ndërmerrni diçka që të dilni nga ai".

Njeriu e harron ferrin ngase është i lindur në të. Ai jeton në ferr, siç jeton peshku në oqean. Peshku për këtë nuk është i vetëdijshëm përveç nëse rastësisht do të nxirrej jashtë oqeanit. Vetëm atëherë kupton se tërë kohën ka jetuar në oqean.

Pa përjetuar diçka nga parajsa, ju kurrë nuk do të kuptoni se jetoni në të, ju jeni krijuesit e tij; ju jetoni në botën të cilën vet e krijoni. Vendi i vetëm ku mund të jetoni është vendi të cilin ju vet ia keni përshtatur vetes. Ajo që keni krijuar rreth vetes duhet të ekzistojë së pari në qendër të qenies suaj, vetëm atëherë ajo mund të zgjerohet në rrethinë.

Në intervalin mes vdekjes dhe inkarnimit të ardhshëm, jemi pa ndjenja. Trup nuk ka, andaj çfarëdo që të eksperimentosh në këtë dimension është e ngjashme me ëndrrën. Duket sikur ëndërron. Kur ëndërrojmë assesi nuk dyshojmë në realitet. Kjo është mjaft interesante: dyshojmë më vonë, por kurrsesi gjatë ëndërrimit. Ëndrra na duket e vërtet. Edhe dyshimi më i vogël e thyen ëndrrën më të thellë! Për këtë ëndrra na duket më reale se vet realiteti. Realiteti gjithmonë lë pas vete një dromcë dyshimi. Shembull: në ëndërr e sheh njeriun duke u shndërruar në qen. Në asnjë moment nuk dyshon: "Si është e mundur kjo?!" Ajo ka ndodhur dhe duhet të jetë e mundur. Me të zgjuar do të mendosh: *"Çfarë absurdi!"* Befasisht shoku yt i ngushtë, e drejton revolen në ty. Në mendjen tënde as për një çast nuk hamendesh: *"Pse ma bënë këtë shoku?"...*

Në intervalin mes vdekjes dhe lindjes frymojnë dy lloje shpirtrash. Njëri lloj - shpirti i mallkuar. Këtij shpirti është vështirë t'i gjendet barku, në të cilin do të mund të lind. Këta shpirtra janë quajtur shpirtra të këqij. Lloji i dytë i përfshin shpirtrat e mirë. Këta janë quajtur Deva (hyjnor). Edhe për këta shpirtra është vështirë të gjendet ndonjë bark nëne. Në mes këtyre dy ekstremeve ndodhen të gjithë shpirtrat që nuk ndryshojnë shumë njëri nga tjetri, përveç në variacione karakteristikash, personalitetesh dhe qëndrimesh mentale. Përgjithësisht i takojnë llojit të njëjtë, vetëm

se përvojat u ndryshojnë. Më parë kam thënë se pasi të zgjoheni, do të arrini t'i kujtoni ëndrrat në maksimum deri në një orë. Po në këtë mënyrë pas lindjes së sërishme, në gjashtë muajt e parë, personit i kujtohet gati gjithçka. Me kalimin e kohës, kujtesa humb. Personi me imagjinatë të zhvilluar apo sensibilitet të madh, ndoshta do të mbaj mend më gjatë, por vetëm nëse ka ushtruar dha ka tejkaluar vetëdijen në jetën e tij të kaluar. Atëherë do të jetë në gjendje të mbaj mend më gjatë.

Muajt e fundit të jetës duhet t'i kushtohen Sadhanu-së, ushtrimeve shpirtërore. Mirëpo, kjo përgatitje nuk mund të të jepet në momentin e vdekjes. Kjo duhet ushtruar! Vetëm personi që është përgatitur në gjashtë muajt që pasojnë vdekjen, mund të jetë i ushtruar në gjashtë muajt e parë, pas lindjes. Në jetën time kam takuar miliona njerëz, por asnjëri prej tyre nuk më ka pyetur se ç'ndodh para lindjes - me mijëra më kanë pyetur: Çka pas vdekjes?

Gjithmonë kam menduar pse njerëzit lindjen a kanë pranuar pa bërë asnjë pyetje? Pse edhe vdekja nuk është pranuar në mënyrë të njëjtë? M'u kujtua... Mulla Nasradini lajmërohet në një shpallje për punësim në anije. Njëri prej anëtarëve të komisionit i parashtron pyetjen:

"Nëse deti është i trazuar, era shtrëngatë, ç'do të bëje ti për ta shpëtuar anijen?"

"Kjo nuk është problem. Do ta hidhja spirancën për ta mbajtur drejtpeshimin e anijes!" - përgjigjet Nasradini.

I njëjti vazhdon: "Supozojmë se vjen edhe një valë e madhe sa bjeshka?"

Nasradini ia kthen: "Asgjë - edhe një spirancë!"

"Paramendojeni një tajfun të fortë?!" - këmbëngulë komisioni.

"Asgjë, prapë edhe një spirancë!" - thotë Nasradini.

Në fund ata të komisionit nuk durohen: "E ku do t'i marrësh tërë ato spiranca?!"

Nasradini ua kthen: "Nga i njëjti vend ku i morët edhe ju të gjitha ato valë e tajfune. Ju shkoni e merrni tuajat e më pas unë do t'ju sjell spiranca e spiranca".

Historia e Parajsave në librat e shenjtë:

Si janë, ku ndodhen dhe çfarë premtojnë ato

Të parët që ëndërruan Parajsën në botën e përtejshme ishin sumerët, që e quajtën Dilmun. Ajo përshkruhet në një pllakë (që daton në vitin 2500 Para Krishtit) si një vend i pastër dhe i shkëlqyer, ku nuk ka sëmundje apo dhunë. Fjala "parajsë" (paradise) buron nga persishtja e lashtë, ku fjala "piridaeza" do të thotë kopsht, park.

E përkthyer nga grekët u bë "paradeisos", dhe po kështu u riemërua Kopshti i Edenit në Biblën e të Shtatëdhjetëve, pra në përkthimin në greqisht nga hebraishtja, që ndodhi në shekullin III Para Krishtit. Por parajsa ka po aq emra të tjerë sa edhe fe:Sheol për hebrenjtë, Fushat Eliziane për grekët e lashtë, Gan Eden për myslimanët, Tokë e Pastër për budistët, dhe Vaikhunta për Hindutë.

Ato janë të gjitha vende të qeta dhe idilike, të cilat megjithatë pasqyrojnë kulturat e ndryshme nga vijnë. "Parajsa është një dimension simbolik i domosdoshëm për çdo kulturë, sepse ajo është pasqyrimi i një utopie sociale:Në parajsë gjithçka është e përsosur, pasi të gjithë jemi të barabartë dhe të lumtur. Aty nuk ekziston asnjë konflikt midis njerëzve. Ne jemi të gjithë të ndryshëm, por në një trup që është trupi i Zotit.

Parajsa është gjithashtu një vizion i madh psikologjik:Ajo përfaqëson rikthimin në barkun e nënës, ku ndodh më në fund shkrirja e dyve në një"- thotë Masimo

Raveri, profesor i besimeve fetare dhe filozofive të Azisë Lindore në Universitetin Ca'Foscari të Venecias.

Ku ndodhet ajo?

Pra Parajsa është një utopi, që nuk mund të realizohet në këtë jetë. Së pari njeriu duhet të vdesë, në mënyrë që të arrijë në vendin e përjetësisë. Por ku ndodhet ajo? Parajsa nuk është në Tokë, pasi asnjë eksplorues nuk e ka gjetur ndonjëherë atë. Nuk është as në qiell, sepse astronomët e kanë përjashtuar mundësinë e shikimit të tij.

Përgjatë shekujve, shkenca ka kontribuar në dobësimin e të gjitha teorive gjeografike mbi jetën e përtejme. Megjithatë, shpresa për ta arritur atë është gjithmonë e gjallë. Kisha Katolike nuk e neglizhon këtë nevojë të thellë. Ajo e përcakton Parajsën si "qëllimin fundor të njeriut, dhe si realizimin e aspiratave të tij më të thella, gjendjen e lumturisë supreme dhe përfundimtare".

Por ajo preferon të frenojë imagjinatën e besimtarëve, apo të tregojë vendndodhjen specifike të Parajsës. "Ky bashkim i bekuar me Perëndinë, dhe me të gjithë ata që janë me Krishtin, etejkalon çdo mundësi të të kuptuarit dhe përshkruarit"-thuhet në Katekizmin e Kishës Katolike.

Suksesi i Krishtërimit

Por nuk ka qenë gjithmonë kështu. Në fakt, suksesi i fesë së krishterë që nga koha e Perandorisë Romake, i detyrohet pikërisht perspektivave rozë që ofron për jetën e përtejme, ndryshe nga për shembull, Judaizmi, që në fazën e tij më të lashtë e kishte përshkruar jetën e përtejme (Sheolin) si një botë e errët dhe të nëndheshme, ku futeshin pas vdekjes si të mirët ashtu edhe të këqijtë. Më vonë (në shekullin I Pas Krishtit), edhe rabinët prezantuan konceptin e ringjalljes së të vdekurve, dhe folën për jetën e përjetshme në Kopshtin e Edenit.

Qyteti

Parajsa është parashikuar si një vend ideal nga teologët e parë të krishterë, si Shën Thomai. Por teksti i shenjtë që ngacmoi më shumë imagjinatën e besimtarëve është Apokalipsi i Gjonit. Ai përshkruan Jeruzalemin qiellor si vendbanimin e të zgjedhurve pas ringjalljes.

Është një qytet i rrethuar me mure guri diaspri, me shtëpi prej ari dhe kristali, të zbukuruara me gurë të çmuar.

Në sheshin qendror ndodhet Pema e Jetës (e njëjta që ishte në Kopshtin e Edenit), e cila ofron fruta çdo muaj. Paraqitja e Parajsës si një qytet e bëri shumë më konkret vizionin e botës së përtejme, të paktën për protestantët.

Për shembull ungjillori Xhadson Korduoll, nuk kursehet aspak në detajet që jep në librin e tij të vitit 1989 "Parajsa". Ai e imagjinon Jerusalemin qiellor si një kub me diametër 2414 km, i përbërë nga 1.500 nivele të mbivendosura. Po ashtu ai llogariti se sa mund të jenë deri taninumri të përzgjedhurve të Zotit: 28 miliardë.

Papafingoja/Terrasa

Por premtimi më tundues për jetën e përtejme është ai i Islamit: në Kuran, Gan Edeni përshkruhet si një vend i kënaqësive materiale. Të zgjedhurit mund të shijojnë fruta, mish dhe mjaltë, verë të shijshme, banjo në burimet më të pastra, dhe shumë virgjëresha.

"Por kur i luteni Zotit, kërkoni prej tij Firdeusin, pasi ai është kati më i mirë dhe më i lartë i qiellit"– ka thënë Allahu. Firdeusi është në praktikë Papafingoja e parajsës myslimane, e cila është konceptuar si një ndërtesë 8-katëshe, në majë të së cilës ndodhet froni i Zotit.

"E përbashkëta midis këtyre feve është koncepti se Parajsa, nga një vend i përsosmërisë fillestare, është shndërruar në vendin e përsosmërisë përfundimtare"– shpjegon historiani i feve Xhovani Filoramo. Por sipas tij tek fetë lindore, ku ekziston një konceptim ciklik i kohës, Parajsa nuk është një gjendje përfundimtare, por një kalim që përsëritet nga një cikël jetësor në tjetrin.

Kështu në Hinduizëm, Parajsat janë të shumta. "Është ajo e Indrës, Shivës, Vishnu-së. Të gjitha janë vende kënaqësie, me dreka, vajza të bukura etj. Por në fund të këtyre kënaqësive, njeriu rikthehet në tokë. Në fakt, synimi është të përmirësosh veten, nga jeta në jetë, për të arritur çlirimin përfundimtar, që është pikërisht anulimi i të jetuarit"– thotë Stefano Piano, një nga indologët kryesorë në Itali.

Nirvana

Konceptimi i Budizmit klasik (viti 600 Para Krishtit) nuk është i ndryshëm:Buda nuk flet për "atë që ndodh më pas", pasi ajo që ka rëndësi është çlirimi nga dhimbja e ekzistencës. Lumturia, pra Nirvana, është fundi i rilindjeve të vazhdueshme, asgjëja.

Megjithatë, në një fazë të mëvonshme historike, Buda, që merr karakteristikat e një hyjnie, u premton të zgjedhurve të ndriçuar, mbretërinë e tij të përsosmërisë absolute, Tokën e Pastër.

Në Amidizëm, një rrymë e budizmit, Toka e Pastër përbëhet nga liqene, lule zambaku, pyje me gurë të çmuar, kopshte zanash dhe muzikë qiellore.
Por ky është një përjashtim. "Në fakt, Amidizmi përshkruan gjithashtu një Buda shumë njerëzor, të mirë që kujdeset për ne, dhe që na shpëton duke na çuar në Tokën e Pastër. Me pak fjalë, është shumë afër Krishterimit", shpjegon Raveri. Sipas tij kjo është edhe arsyeja e suksesit të Budizmit në Perëndim.

106.Ribërja e njerëzimit

Gjendemi në prag të ngjarjes më transformuese dhe me ndikim më të thellë në historinë e njerëzimit, në prag të Singularitetit.

Ç'është Singulariteti?

Singulariteti është një periudhë në të ardhmen kur ritmi i ndryshimeve teknologjike do të jetë aq i shpejtë dhe me ndikim aq të gjerë saqë ekzistenca njerëzore në këtë planet do të ndryshojë në mënyrë të pakthyeshme. Do ta kombinojmë fuqinë e trurit tonë – dijen, aftësitë, dhe veçoritë e personalitetit tonë që na bëjnë njerëzor – me fuqinë e kompjuterëve për të menduar, për të arsyetuar, për të komunikuar dhe për të krijuar në mënyra që tani s'mundemi fare t'i përfytyrojmë.

Ky bashkim i njeriut me makinën, si dhe shpërthimi i përnjëhershëm në inteligjencën e makinave dhe i novatorizmave në fushat e kërkimeve gjenetike dhe në nanoteknologji, do të sjellë një botë ku nuk ekziston asnjë dallim ndërmjet biologjikes dhe mekanikes, ose ndërmjet realiteteve fizike dhe virtuale. Këto revolucione teknologjike do të na e bëjnë të mundshme t'i kapërcejmë limitet e trupit tonë të brishtë. Sëmundjet, ato që i njohim sot, do të çrrënjosen.

Duke përdorur nanoteknologjinë do të jemi në gjendje të prodhojmë pothuajse me të dëshiruar çdo produkt; urisë dhe varfërisë në botë do t'u vijë fundi, edhe ndotja do të zhduket. Ekzistenca njerëzore do të pësojë hop të madh përpara në evolucionin e saj. Do të jemi në gjendje të jetojmë aq sa duam. Lindja e një bote të tillë është, në thelb, Singulariteti.

Si është e mundshme të jemi aq afër këtij ndryshimi të jashtëzakonshëm dhe të mos e shohim? Arsyeja është karakteri përshpejtues i ndryshimeve novatore teknologjike. Kur mendojnë për të ardhmen, pak njerëz e marrin parasysh faktin që progresi shkencor njerëzor është eksponencial:

Ai zhvillohet duke u shumëzuar në mënyrë të përsëritur me një konstantë (10 herë 10 herë 10 dhe kështu më radhë) dhe jo në mënyrë lineare d.m.th. duke e shtuar vazhdimisht një konstantë (10 plus 10 plus 10, dhe kështu me radhë). E theksoj perspektivën eksponenciale-përballë lineares sepse parashikuesit e trendeve të ardhshme gabohen rëndë te kjo pikë e rëndësishme.

Stërgjyshërit tanë kanë jetuar në pritje se në të ardhmen e tyre gjërat do të jenë të ngjashme me përjetimet e tyre të kaluara, me disa përjashtime. Duke jetuar në një kohë kur ritmi i zbulimeve teknologjike ishte aq i ngadaltë saqë të mos vihej re, shpresat e tyre për një të ardhme ndryshe mbeteshin vazhdimisht të paplotësuara.

Sot ne jemi dëshmitarë të përshpejtimit të kurbës. Së këndejmi, ne parashohim përparim të vazhdueshëm teknologjik dhe pasojat e tyre shoqërore. Ne e shohim të ardhmen të ndryshme nga e sotmja. Por e ardhmja do të jetë tepër më befasuese se që do ta mendonin shumica e njerëzve, sepse janë të paktë ata vëzhgues që vërtet i kanë absorbuar rrjedhojat e faktit që edhe vetë shpejtësia e ndryshimeve po përshpejton.

Rritja eksponenciale fillon ngadalë dhe gati pa u vënë re, por kur e kalon gjurin e kurbës bëhet shpërthyese dhe thellësisht transformuese. Modelet e mia tregojnë se jemi duke dyfishuar shpejtësinë e ndërrimeve paradigmatike për novacione teknologjike për çdo dhjetëvjeçar. Me fjalë të tjera, shekulli i njëzetë gradualisht ka shpejtuar deri në ritmin e tanishëm të progresit; prandaj arritjet e tij ishin baras me 20 vjet progresi me shpejtësi të 2000-ës.

Do t'i bëjmë edhe "20 vjet" të tjera përparim për vetëm 14 vjet (deri më 2014), dhe pastaj do ta bëjmë të njëjtën gjë për vetëm shtatë vjet. Nëse do ta shprehnim këtë ndryshe, në shekullin e njëzetenjëtë s'do të përjetojmë 100 vite përparim teknologjik; por do të shohim një përparim prej 20.000 vitesh (natyrisht, sipas shpejtësisë së sotme të përparimit), ose përparim 1000 herë më të madh se në shekullin XX.

Si do ta dimë që Singulariteti është afër?

Gjysmën e parë të shekullit të njëzetenjëtë do ta karakterizojnë tre revolucione të ndërthurura – në gjenetikë, nanoteknologji, dhe robotikë. Këto do të shpallin fillimin e kësaj epoke të ndryshimeve të jashtëzakonshme që unë e quaj Singularitet.

Tani jemi në fazat e hershme të revolucinit gjenetik. Duke i kuptuar proceset informacionale që janë në themel të jetës, ne po mësojmë të riprogramojmë biologjinë tonë për të realizuar eliminimin e sëmundjeve, zgjerimin dramatik të potencialit njerëzor, dhe zgjatjen rrënjësore të jetës.

Megjithatë, Hans Moravec nga Instituti i Robotikës pranë Universitetit Carnegie Mellon vë në dukje faktin se sado të suksesshëm të tregohemi në kurdisjen e biologjisë sonë të bazuar në ADN, biologjia kurrë nuk do të mundet të barazojë atë që do të arrijmë të konstruktojmë nëpërmjet inxhinierisë atëherë kur t'i kemi kuptuar në tërësi parimet e funksionimit të jetës. Me të tjera fjalë, gjithmonë do të mbesim "robotë të klasës së dytë."

Revolucioni nanoteknologjik do të na japë fuqi të rimodelojmë dhe të rindërtojmë – molekulë pas molekule – trupat dhe trutë tanë dhe botën me të cilën ndërveprojmë, duke vajtur kështu përtej kufizimeve të biologjisë.

Por revolucioni më i fuqishëm në të ardhmen e afërme është revolucioni robotik. Termi 'robotik' nuk u referohet vetëm robotëve me pamje humanoide që zënë një hapësirë fizike, por më shumë inteligjencës artificiale me të gjitha variacionet e saj.

Në vijim i kam zbuluar komponentët kryesorë që janë në themel të secilit prej këtyre revolucioneve të ardhshme teknologjike. Secila valë e re e përparimit do t'i zgjidhë problemet nga transformimet e mëparshme, por, njëkohësisht, secila do të sjellë me vete rreziqe të reja, por, duke vepruar ndarazi edhe së bashku, ato janë në themel të Singularitetit.

Revolucioni gjenetik

Shkencat gjenetike dhe molekulare do ta zgjerojnë fushën e biologjisë dhe do t'i korrektojnë të metat e saj të qarta (si prekshmëria jonë nga sëmundjet).

Deri në vitin 2020 efektet e plota të revolucionit gjenetik do të ndihen në tërë shoqërinë. Me shpejtësi të madhe jemi duke i fituar njohuritë dhe instrumentet për të zgjatur vrullshëm përdorshmërinë e "shtëpisë" sonë: trupit dhe trurit tonë.

Kërkuesi në lëmin e nanomjekësisë Robert Freitas llogarit se me eliminimin e 50% të problemeve të parandalueshme mjekësore jeta njerëzore do të zgjatej për 150 vjet. Nëse do të arrinim të parandalonim 90% të problemeve mjekësore të natyrshme, do të jetonim më shumë se 1000 vite.

Fillimet e këtij revolucioni mbresëlënës mund t'i shohim sot. Fusha e bioteknologjisë gjenetike po pasurohet me gjithnjë e më shumë instrumente.

Në të kaluarën zbulimi i ilaçeve ishte çështje e gjetjes së substrateve (kimikateve) që prodhojnë rezultate të dobishme pa efekte të tepruara anësore, metodë kërkimi kjo e ngjashme me orvatjet e njerëzve të hershëm për të gjetur gurë dhe vegla të tjera natyrore që do të përdoreshin për qëllime të dobishme.

Sot po zbulojmë rrugët e sakta biokimike që janë në bazë të sëmundjeve dhe procesit të plakjes. Tani kemi aftësi të bëjmë ilaçe që do të kryenin misione të sakta në nivel molekular.

Me teknologjitë gjenetike të zbuluara së voni jemi buzë aftësisë për të drejtuar mënyrën si gjenet e shprehin veten. Shprehja e gjeneve është procesi nëpërmjet të cilit komponentët qelizorë (ARN-ja dhe ribozomet) prodhojnë proteina sipas një plani të saktë gjenetik.

Edhe pse çdo qelizë njerëzore përmban modelin e plotë gjenetik, d.m.th. kopjen e plotë të gjeneve të trupit, një qelizë e veçantë, si ajo e lëkurës ose e ishujve të pankreasit, i fiton karakteristikat e veta vetëm nga një pjesëz e informacionit gjenetik që është përgjegjëse për atë tip të posaçëm qelizash.

Shprehja e gjeneve është e drejtuar nga peptidet (molekula që përmbajnë deri në 100 aminoacide) dhe fijet e shkurtra të ARN-së. Tani kemi filuar të mësojmë si funksionojnë këto procese.

Shumë terapi të reja që janë në zhvillim e sipër dhe në fazën e provave bazohen në manipulimin e peptideve për të bllokuar shprehjen e gjeneve që shkaktojnë sëmundje ose për të aktivizuar gjene të dëshirueshme që përndryshe janë të pashprehura në një tip qelizash.

Një teknikë e re e quajtur interferenca e ARN-së është në gjendje të shkatërrojë ARN-në mesenxher që shpreh një gjen duke e çaktivizuar me efektshmëri atë gjen.

Përparimi i përshpejtuar në bioteknologji do të na japë fuqi të riprogramojmë gjenet tona dhe proceset metabolike, dhe do të shtyjë përpara fushat e gjenomikës (të ndikuarit mbi gjene), të proteomikës (të kuptuarit dhe të ndikuarit në rolin e proteinave), të terapisë së gjeneve (ndrydhja e shprehjes së gjeneve, si dhe shtimi i informacionit të ri gjenetik), të prodhimit racional të barnave (shpikja e ilaçeve që për objektiv kanë ndryshimet e caktuara në proceset e sëmundjes ose plakjes), si dhe klonimin terapeutik të qelizave, indeve dhe organeve të ripërtërira.

Revolucioni nanoteknologjik

Nanoteknologjia premton të na japë mjete për të rindërtuar botën fizike – përfshirë trupin dhe trurin – molekulë pas molekule dhe ndoshta atom pas atomi.

Tani jemi duke i tkurrur veçoritë kryesore (pjesët aktive të makinave), në përputhje me ligjin e kthimeve përshpejtuese, me shpejtësi eksponenciale (mbi katër për një dimension linear për një dekadë ose rreth 100 për një vëllim 3-D.)

Me këtë ritëm madhësitë e elementeve kryesore për shumicën e teknologjive elektronike dhe për shumë teknologji mekanike do të jenë në zonën e nanoteknologjisë – nën 100 nanometra (një e miliardta pjesë e metrit) – deri në vitet 2020.

Elektronika tashmë ka rënë nën këtë prag, edhe pse ende jo në strukturat trepërmasore dhe ende jo në strukturat më aftësi për të ndërtuar struktura të tjera të ngjashme – hap i domosdoshëm para se nanoteknologjia të arrijë potencialin e saj të premtuar.

Ndërkohë, përparim i vrullshëm është bërë rishtazi në përgatitjen e kornizës konceptuale dhe të ideve projektuese për epokën e ardhshme të nanoteknologjisë.

Nanoteknologjia është zgjeruar për të përfshirë çdo teknologji ku elementet kryesore të një makine maten me më pak se 100 nanometra. Njësoj si elektronika moderne, e cila tashmë në mënyrë të heshtur ka kaluar në zonën nano, edhe fusha e zbatimeve biologjike dhe mjekësore tanimë ka hyrë në epokën e nanothërrmijave, në të cilën po zhvillohen objekte me masa nano për të krijuar teste dhe kura më të efektshme.

Në lëmin e testimeve dhe diagnozës që tani nanothërrmijat po përdoren në testet biologjike eksperimentale si etiketa për të rritur fuqishëm ndjeshmërinë në zbulimin e substancave si proteinat.

Nanoetiketat magnetike mund të përdoren për t'u lidhur me kundërtrupat që pastaj mund të lexohen me anën e sondave magnetike që do të vendoseshin brenda trupit.

Eksperimente të suksesshme janë kryer edhe me nanothërrmija të arit që janë të lidhura me segmente ADN-je dhe që mund të bëjnë analiza të shpejta të sekuencave të caktuara të ADN-së në një mostër.

Rruaza të vogla nanometrike të quajtura pikla kuantike mund të programohen me shifra të posaçme duke kombinuar ngjyra të ndryshme, si një bar-kod me ngjyra, për të bërë të mundshme përcjelljen e substancave në tërë trupin.

Në të ardhmen, pajisjet nanometrike do të bëjnë njëkohësisht qindra teste në mostra të vogla të ndonjë substance. Këto pajisje do të mundësojnë bërjen e testimeve të gjera në mostra gati të padukshme gjaku.

Në fushën e kurave, një zbatim mjaft interesant i kësaj teknologjie është shfrytëzimi i nanothërrmijave për të dërguar ilaçin në vende të posaçme në trup.

Nanothërrmijat mund t'i drejtojnë ilaçet brenda mureve qelizore dhe nëpërmes barrierës gjak-tru.

Paketat nanopërmasore do të mund të ndërtoheshin për të përmbajtur ilaçe, për t'i mbrojtur ato në traktin gastrointenstinal, për t'i bartur në lokacione të caktuara, dhe pastaj për t'i liruar në mënyra të sofistikuara që do të mund të kontrolloheshin ose të drejtoheshin, në distancë (pa tela), jashtë trupit.

Nanoterapeutika në Alachua, Floridë e ka zhvilluar një polimer të biodegradueshëm vetëm disa nanometra të trashë që e shfrytëzon këtë metodë.

Ndërkohë, shkencëtarët në Universitetin McGill në Montreal kanë demonstruar një nanopilulë me struktura prej 25 deri 45 nanometrash. Nanopilula është mjaft e vogël sa për të kaluar përmes murit qelizor dhe të dërgojë ilaçin drejt te strukturat e synuara brenda qelizës.

Microchips në Bedford, Massachusetts, ka zhvilluar një pajisje të kompjuterizuar që ngulitet nën lëkurë dhe dorëzon përzierje të përpikta ilaçesh nga qindra puse nanometrike brenda pajisjes.

Versionet e ardhshme të kësaj pajisjeje mendohet se do të jenë në gjendje të matin nivelet në gjak të substancave të ndryshme, për shembull, të glukozës. Sistemi do të mund të përdorej si pankreas artificial, duke liruar sasi të sakta insuline bazuar në përgjigjen e glukozës në gjak.

Këto sisteme do të ishin në gjendje të simulojnë çdo organ që prodhon hormone, dhe nëse provat tregohen të suksesshme, sistemi ka gjasa të komercializohet deri më 2008. Një tjetër propozim novator është të drejtohen nanothërrmijat (me gjasë të përbëra nga ari) te vendi i tumorit dhe pastaj të nxehen me rreze infra të kuqe për t'i shkatërruar qelizat kanceroze.

Revolucioni në nanoteknologji do të na japë fuqi të bëjmë shumë më tepër se vetëm të kurojmë sëmundje. Përfundimisht, nanoteknologjia do të na mundësojë të rimodelojmë dhe të rindërtojmë jo vetëm trupin dhe trurin tonë, por edhe botën me të cilën ndërveprojmë.

Megjithatë, realizimi i plotë i nanoteknologjisë do të mbesë prapa revolucionit bioteknologjik për nja një dekadë. Por nga mesi deri nga fundi i viteve 2020 efektet e revolucionit nanoteknologjik do të jenë të qarta dhe të shtrira kudo.

Nanoteknologjia dhe truri i njeriut

Zbatimi më i rëndësishëm dhe më rrënjësor i nanobotëve, që do të paraqiten diku rreth vitit 2030, do të jetë rritja e fuqisë së mendjeve tona nëpërmjet bashkimit të inteligjencës biologjike me jobiologjiken, ose të "makinave".

Në 25 vitet e ardhshëm do të mësojmë si t'i përforcojmë 100 bilionë lidhjet shumë të ngadalta ndërneuronale me lidhje virtuale të shpejtësisë së lartë nëpërmjet nanorobotikës.

Kjo do të na lejojë të përforcojmë tej mase aftësitë tona për identifikimin e formave dhe rregullsive, kujtesën tonë, dhe fuqinë e përgjithshme të të menduarit, si dhe të komunikojmë drejtpërdrejt me forma të fuqishme të inteligjencës kompjuterike. Kjo teknologji do ta mundësojë komunikimin pa tela ndërmjet dy trurëve.

Me fjalë të tjera, epoka e komunikimit telepatik ka gjasa të bëhet realitet shumë shpejt.

Sot truri ynë ka një konstruksion relativisht të fiksuar. Edhe pse ne vazhdimisht shtojmë numrin e rrugëve ndërneuronale dhe përqendrimet e neurotransmetuesve si pjesë normale e procesit të të mësuarit, fuqia e tanishme e përgjithshme e trurit njerëzor është shumë e limituar.

Nga fundi i viteve '30-të, kur do të arrijmë të rritim inteligjencën tonë me ndihmën e inteligjencës artificiale, do të jemi të aftë të shkojmë përtej arkitekturës bazike të zonave neurale të trurit.

Implantet trunore të bazuara në shpërndarjen e gjerë të nanobotëve inteligjentë do të na e zhvillojnë tej mase kujtesën tonë dhe, në anën tjetër, do t'i përmirësojnë shumë të gjitha aftësitë tona shqisore, kognitive dhe ato për identifikimin e trajtave dhe rregullsive.

Pasi robotët do të komunikojnë me njëri-tjetrin, ata do të jenë në gjendje të krijojnë çfarëdo grupe lidhjesh të reja nervore, të prishin lidhjet ekzistuese (duke bllokuar ndezjen neurale), dhe të shtojnë rrjete plotësisht mekanike, si dhe të komunikojnë ngushtësisht me programe të reja kompjuterike dhe inteligjenca të reja artificiale.

Zbatimi i inteligjencës artificiale në sistemet tona biologjike do të jetë një hap evolucionar përpara për njerëzimin, por kjo gjithashtu do të thotë se do të bëhemi më shumë "makinë" se "njeri".

Biliona nanorobotë do të lëvizin nëpër sistemin e qarkullimit të gjakut në trupin dhe trurin tonë. Brenda trupit tonë ata do të shkatërrojnë patogjenët, do të ndreçin gabimet në ADN, do të eliminojnë helmet dhe do të kryejnë shumë detyra për rritje të mirëqenies sonë fizike. Për rrjedhim, do të jemi në gjendje të jetojmë pambarim pa u plakur.

Në trurin tonë nanobotët do të ndërveprojnë me neuronet tona biologjike, duke e bërë të mundshme nga brendia e sistemit nervor realitetin virtual me imersim të plotë me përfshirje të të gjitha shqisave, si dhe të korrelateve neurologjike të emocioneve tona.

Çka është më kryesorja, kjo lidhje intime ndërmjet të menduarit tonë biologjik dhe inteligjencës mekanike që po krijojmë do të zhvillojë thellësisht inteligjencën njerëzore.

Lufta do të orientohet drejt armatimit të bazuar në nanobotë, si dhe në kiber-armë. Mësimi në fillim do të bëhet on-line, por kur truri ynë do të jetë plotësisht on-line ne do të jemi në gjendje të shkarkojmë dituri dhe shkathtësi të reja.

Roli i punës do të jetë të krijojë dije të çdo forme, prej muzikës dhe artit e deri te matematika dhe shkenca. Edhe roli i lojës do të jetë krjimi i diturive. Në të ardhmen, nuk do të ketë një dallim të qartë ndërmjet punës dhe lojës.

Revolucioni robotik

Prej tre revolucioneve teknologjike (gjenetik, nanomekanik dhe robotik) që përbëjnë Singularitetin, me ndikim më të thellë është ai robotik ose, si quhet zakonisht, revolucioni i inteligjencës artificiale të fortë. Kjo i referohet krijimit të aftësisë së të menduarit kompjuterik që i kalon aftësitë e të menduarit të njeriut.

Tani jemi shumë afër ditës kur njerëzit plotësisht biologjik (si i njohim ne sot) nuk do të jenë më inteligjenca mbizotëruese në planet. Nga fundi i këtij shekulli inteligjenca kompjutacionale ose mekanike do të jetë triliona herë më e fuqishme se inteligjenca e papërforcuar biologjike e njeriut.

Mendoj se inteligjenca kompjuterike, ose si unë e quaj inteligjenca jobiologjike, duhet të konsiderohet si njerëzore meqë ajo rrjedh plotësisht nga qytetërimi njerëzor-mekanik dhe do të bazohet, së paku pjesërisht, në versionin e prodhuar nga njeriu të një truri funksional njerëzor.

Bashkimi i këtyre dy botave të inteligjencës nuk është vetëm shkrirje e mediumeve biologjike dhe mekanike të të menduarit, por, çka është më kryesorja, shkrirje e metodave dhe organizimeve të të menduarit që do t'i forcojnë mendjet tona gati në çdo mënyrë të mundshme.

Të menduarit njerëzor biologjik është i kufizuar në 1016 (10 në fuqinë e 16-të) kalkulime në sekondë (cps-calculation per second) për një tru njerëzor (bazuar në modelimin neuromorfik të zonave të trurit) dhe në rreth 1026 cps për të gjithë trutë njerëzor.

Këto figura nuk do të pësojnë ndryshim të ndjeshëm edhe me përshtatjet bioinxhinierike të gjenomit tonë. Në anën tjetër, fuqia procesuese e inteligjencës jobiologjike ose e AI-së së fortë (strong artificial intelligence) po rritet me shpejtësi eksponenciale (edhe vetë shpejtësia po rritet) dhe ajo do ta kalojë shumë inteligjencën biologjike nga mesi i viteve 40' të këtij shekulli. Inteligjenca artificiale do t'ia kalojë domosdo inteligjencës njerëzore për disa arsye.

Së pari, makinat mund t'i ndajnë informatat me njëra-tjetrën dhe të komunikojnë mes tyre me efektshmëri shumë më të madhe se njerëzit. Si njerëz ne nuk kemi mjete për të këmbyer modelet e panumërta të lidhjeve ndërmjet neuroneve dhe nivelet e përqendrimit të neurotransmetuesve që përbëjnë të mësuarit, dijet dhe shkathtësitë tona të tjera, përveç nëpërmjet komunikimit të bazuar në të folur.

Së dyti, shkathtësitë intelektuale të njerëzimit janë zhvilluar në përshtatje me shtysat e evolucionit në ambientet natyrore. Ato shkathtësi, që janë para së gjithash të bazuara në aftësitë tona për të njohur dhe për të nxjerrë kuptime nga trajtat dhe rregullsitë që i kapim nëpërmjet shqisave, na mundësojnë të jemi shumë të aftë në disa detyra si p.sh. për të dalluar fytyrat, për të identifikuar objekte dhe për të njohur tinguj të të folurit.

Për fat të keq, truri ynë nuk është aq i përshtatshëm kur kemi të bëjmë me rregullsi më të ndërlikuara, si ato që ekzistojnë në të dhënat financiare, shkencore ose të produkteve.

Zbatimi i teknikave të bazuara në kompjuterë do të na japë liri të zotërojmë plotësisht modelet e identifikimit të rregullsive (pattern recognition). Dhe në fund, ndërsa dija njerëzore të shpërngulet në internet, makinat do të tregojnë gjithnjë e më shumë mjeshtëri në leximin, të kuptuarit dhe në sintetizimin e informacionit njerëzor-mekanik.

Pula apo veja

Pyetje qendrore lidhur me Singularitetin është se a do të vijë e para "pula" (AI-ja e fortë) apo "veja" (nanoteknologjia). Me fjalë të tjera, a do të çojë AI-ja e fortë te nanoteknologjia e plotë (asemblerë për fabrikim molekular që mund ta shndërrojnë informacionin në produkt fizik), apo nanoteknologjia e plotë do të sjellë AI-në e fortë?

Sipas mendimit të parë AI-ja e fortë do të jetë në pozicion të zgjidhë çdo problem eventual ndërtimor për zbatimin e nanoteknologjisë së plotë. Mendimi i

dytë bazohet në supozimin se kërkesat harduerike për AI të fortë do të përmbushen vetëm me kompjutim të bazuar në nanoteknologji.

Gjithashtu, kërkesat softuerike për zhvillimin e AI-së së fortë do të ndihmohen nga nanobotët. Këto makina mikroskopike do të na e bëjnë të mundshme të kryejmë skanime tepër të hollësishme dhe të sakta të trurit të njeriut, si dhe të skicojmë diagrame që do të na tregojnë se si arrin truri t'i bëjë të gjitha ato gjëra interesante që na kanë hutuar aq gjatë si p.sh. të krijojë kuptim, të kontekstualizojë informacionin, dhe të përjetojë emocione.

Në çastin që do të kemi kuptuar në tërësi si funksionon truri, ne do të mundemi të rikrijojmë dukuritë e të menduarit njerëzor në makina. Kompjuterëve, që do të jenë superiorë në kryerjen e detyrave mekanike, do t'u dhurojmë inteligjencë si të gjallesave. Përparimi në të dy fushat (nano dhe robotike) do të kërkojë doemos përdorimin e mjeteve tona më të avancuara, kështu që përparimet në një fushë do të ndihmojnë njëkohësisht progresin në fushën tjetër. Megjithëkëtë, unë pres që zbulimet më të rëndësishme nanoteknologjike do të ndodhin para AI-së së fortë, por vetëm për disa vjet (rreth 2025-ës për nanoteknologji dhe 2029 për AI-në e fortë).

Ndonëse nanoteknologjia do të jetë revolucionare, AI-ja e fortë do të ketë pasoja më të thella. Nanoteknologjia është e fuqishme por jo doemos edhe inteligjente. Ne mund të sajojmë mënyra së paku për t'u përpjekur të kontrollojmë fuqinë e jashtëzakonshme të nanoteknologjisë, por superinteligjenca është nga vetë natyra e vet e pakontrollueshme.

Revolucioni nano/robotik gjithashtu do të na bëjë të rikonsiderojmë vetë definicionin e njeriut. Jo vetëm që do ta gjejmë veten të rrethuar me makina që shfaqin tipare njerëzore, por edhe do të jemi më pak njerëzor.

Përkundër potencialit të jashtëzakonshëm të ardhshëm të mjekësisë, jetëgjatësia e vërtetë njerëzore do të arrihet kur t'i flakim plotësisht trupat tanë biologjikë.

Duke lëvizur drejt një ekzistence me bazë softuerike do të përftojmë mjete për "të krijuar kopje rezervë" (për të ruajtur në sfond digjital rregullsitë kryesore që janë në bazë të dijeve, shkathtësive dhe personalitetit tonë) duke e bërë të mundshme kështu pavdekësinë virtuale.

Falë nanoteknologjisë do të kemi trupa që jo vetëm që do t'i ndryshojmë por që do t'i shndërrojmë në forma të reja si të na dojë qejfi. Gjatë viteve 20'-të do të jemi në gjendje të shndërrojmë trupat tanë brenda ambienteve të realitetit virtual me imersim të plotë me inkuadrimin e të gjitha shqisave tona, ndërsa mundësinë për ta bërë këtë në realitet real do ta kemi rreth viteve '40-të.

Rrjedhimet e Singularitetit

Si do të duket natyra e përvojës njerëzore kur të mbizotërojë inteligjenca kompjuterike? Cilat janë pasojat për qytetërimin njerëzor-mekanik kur AI-ja dhe nanoteknologjia do të jenë në gjendje të krijojnë me të dëshiruar çfarëdo produkti, çfarëdo situate dhe ambienti që mundim të marrim me mend? E theksoj rolin e imagjinatës këtu sepse në krijimet tona do të vazhdojmë të jemi të kufizuar nga imagjinata jonë.

Por mjetet tona për vënie në jetë të imagjinatës sonë po bëhen gjithjë e më të fuqishmë në mënyrë eksponenciale.

Zakonisht njerëzit kalojnë nëpër tri faza kur mendojnë për ndikimin e teknologjive të ardhshme: atë të mahnitjes dhe habisë me potencialin e tyre për të

mposhtur problemet e vjetra, pastaj përjetojnë një ndjenjë tmerrimi para rreziqeve të reja që i shoqërojnë këto teknologji të reja, dhe në fund e kuptojnë se mënyra e vetme e zbatueshme dhe e ndërgjegjshme është vendosja e një kursi që do t'i realizonte dobitë e saj dhe do t'i zbuste rreziqet.

Personalisht pres që megjithatë të mbizotërojnë zbatimet kreative dhe konstruktive të këtyre teknologjive, ashtu si, besoj, po ndodh edhe sot. Mirëpo duhet t'i rritim shumë investimet tona në zhvillimin e teknologjive të posaçme mbrojtëse. Jemi në një fazë kritike kur duhet t'i zbatojmë në mënyrë direkte teknologjitë mbrojtëse për nanoteknologji gjatë dhjetëvjeçarit të dytë (2013-2019).

Besoj se një moszhvillim i kufizuar i disa mundësive teknologjike duhet të jetë pjesë e reagimit tonë etik ndaj rreziqeve të sfidave teknologjike të shekullit të njëzetenjëtë. Për shembull, Bill Joy dhe unë kemi shkruar para pak kohësh një editorial në New York Times në të cilin kritikojmë botimin e gjenomit të gripit të 1918-ës në internet sepse ai është material i rrezikshëm. Shembull tjetër konstruktiv janë udhëzimet etike të propozuara nga instituti Foresight: nanoteknologët pajtohen të heqin dorë nga zhvillimi i entiteteve fizike që mund të vetëshumohen në ambient natyror pa mbikëqyrje njerëzore ose pa ndonjë mekanizëm kontrollues.

Megjithatë, vendimi për të vënë kufizime të tepërta do të minonte përparimin ekonomik dhe është diçka etikisht e paarsyetueshme duke pasur parasysh mundësitë për luftimin e sëmundjeve, varfërisë dhe për pastrimin e ambientit.

S'ka nevojë të shikojmë në të ardhmen për të parë premtimet dhe rreziqet e përparimit teknologjik. Nëse do t'u përshkruanim njerëzve të shekujve të shkuar rreziqet me të cilat ballafaqohemi ne sot (p.sh. bombat atomike dhe hidrogjenike) atyre do t'u dukej marrëzi të bëhen rrezikime të tilla. Por sa njerëz në vitin 2010 vërtet do të dëshironin t'i ktheheshin jetës së shkurtër, të vrazhdë, plot me sëmundje, me varfëri e fatkeqësi që e kanë bërë 99% e njerëzve dy shekuj më parë?

E kaluara mund të na duket nganjëherë edhe romantike, por deri tani vonë pjesa dërrmuese e njerëzimit ka bërë jetë tejet të brishtë ku një fatkeqësi fare e rëndomtë mund të kthehej në katastrofë.

Para dyqind vjetësh jetëgjatësia për femrat në Suedi ishte përafërsisht 35 vite, që është shumë pak krahasuar me jetëgjatësinë më të lartë sot – gati 85 vite për japonezet. Jetëgjatësia për meshkujt ishte 33 vite, krahasuar me 79 vite sot.

Përgatitja e një darke kërkonte gjysmë dite, mandej çdo aktivitet njerëzor kërkonte punë të rëndë. Nuk kishte as sisteme për përkujdesje sociale. Pjesë të mëdha të njerëzimit ende rrojnë në këtë mënyrë të vështirë, çka është së paku një arsye për të vazhduar përparimin teknologjik dhe përmirësimin ekonomik që e shoqëron atë.

Vetëm teknologjia, me aftësinë e saj për të siguruar përparime të shpejta të mundësive dhe produkteve që janë financiarisht të përballueshme mund të ballafaqohet me problemet si varfëria, sëmundjet, ndotja dhe brengat e tjera thelbësore të shoqërisë. Dobitë e përkushtimit tonë në zgjidhjen e këtyre problemeve janë më se të qarta.

Ndërsa Singulariteti po afron ne do të duhet t'i ripeshojmë idetë tona për natyrën e jetës njerëzore dhe t'i riplanifikojmë institucionet tona. Inteligjenca në Tokë dhe rreth saj do të vazhdojë të zhvillohet në mënyrë eksponenciale derisa t'i mbërrijmë limitet e materies dhe energjisë të nevojshme për të mbajtur gjallë kompjutimin inteligjent.

Kur t'i afrohemi këtij kufiri në skutën tonë galaktike, inteligjenca e qytetërimit tonë do të zgjerohet në drejtim të jashtëm në pjesën tjetër të universit, duke arritur sakaq shpejtësinë më të madhe të mundshme.

Me shpejtësi ne kuptojmë shpejtësinë e dritës, por ka sugjerime se ndoshta do të arrijmë të anashkalojmë këtë limit (me gjasë duke shfrytëzuar rrugë të shkurtra nëpërmes "vrimave krimbore", ose rrugëve të tjera hipotetike nëpër hapësirë dhe kohë.)

Është pikëpamje e zakonshme se shkenca në vazhdimësi e ka korrektuar mendimin tepër të fryrë për rëndësinë tonë të veçantë. Stephen Jay Gould ka thënë: "Revolucionet më të rëndësishme shkencore përfshijnë, si veçori e vetme e përbashkët e tyrja, çfronëzimin e arrogancës njerëzore nga piedestalet e njëpasnjëshme të bindjeve të mëparshme për rëndësinë tonë të veçantë në gjithësi."

Megjithatë, në fund na del se ne jemi të veçantë. Aftësia jonë për të krijuar modele të realitetit virtual – në trurin tonë, e kombinuar me gishtërinjtë tanë modestë, ka qenë e mjaftueshme për të përfituar një formë tjetër të evolucionit: teknologjinë.

Ai zhvillim mundësoi vazhdimësinë e ritmit përshpejtues që filloi me evolucionin biologjik.

Dhe do të vazhdojë derisa të gjithë universin ta kemi në majë të gishtave.

107.Mendime filozofike nga Omraam Mikhael Aivanhov rreth natyrës njerëzore, jetës, hyjnores, universales, mistereve, botës,...

Secili prej nesh është një person fizik që e ka jetën e vet. Por ne nuk jemi vetëm, ne jemi pjesë e një kolektiviteti, dhe pyetja që na del përballë është se si të dimë dhe si mund të pajtojmë kërkesat e jetës individuale me ato të jetës kolektive.

Çdo individ është unik, është Inteligjenca kozmike ajo që krijoi diversitetin e krijesave dhe ne nuk duhet të përpiqemi për t'i barazuar, për t'i standartizuar. Gjithkush ka të drejtë të manifestojë dallimet e tij, origjinalitetin e tij, por me kusht që të jetë në harmoni me të tjerët, pra sikur në një orkestër. Forma, brumi, zëri krijohen nga dallime mes violinës, violonçelos, pianos, flautit, borisë, harpës, daulles!

Por nga ky diversitet lind një harmoni e përsosur.

* * *

Jeta dhe vdekja janë në luftë të vazhdueshme kundër njëra-tjetrës. Supozohet në përgjithësi se ato kanë pushtet të barabartë, madje disa priren të mendojnë se vdekja është më e fortë se jeta. Jo. Nga pamja, sigurisht, vdekjen e shohim gjithmonë të jetë sipër. Por në fakt, para fuqisë së jetës, vdekja nuk është shumë e madhe. Shikoni mirë me vëmendje, dhe ju do të shihni se kudo, kudo, vetëm jeta manifestohet.

Kur vdekja duket kohë pas kohe në një vend ose diku tjetër, ajo shkakton vetëm një ndryshim në peizazh, kjo nuk e pengon jetën që të vazhdojë diku tjetër dhe në një formë tjetër. Nëse vdekja do të ishte më e fortë se jeta, nuk do të kishte mbetur asgjë e gjallë në univers. Pra, jeta është kudo dhe gjithmonë do të jetë më e fuqishme se vdekja.

* * *

Sa njerëz mendojnë se do të ketë sukses duke u mbështetur vetëm në llogaritjet e intelektit të tyre! E pra, jo, intelekti është i kufizuar. Nuk është ai që posedon të

vërtetën e kuptimit të gjërave, dhe ata që llogarisin në të për të zgjidhur të gjitha problemet e tyre janë të ekspozuar të bëjnë gabime të rënda.

Veprimet e tyre të frymëzuar vetëm nga egoizmi, interesi, dëshira për të dominuar të tjerët, nuk e marrin parasysh planin e Inteligjencës kozmike.

Pra, pa e ditur atë, ata lëvizin shtresa të errëta të atmosferës psikike duke shkaktuar fuqi të rrezikshme, ku këto fuqi pastaj lëshohen kundër tyre.

Intelligenca Kozmike ka ndërtuar një qenie njerëzore në mënyrë që të mund të lulëzojë vetëm në përputhje me ligjet e një bote më të lartë nga e cila merr dritë dhe forcë. Dhe ligjet e botës së sipërme, nuk është intelekti ai që ka mundësi t'i njoh ato, por shpirti dhe fryma. Nën pretekstin se i duam, ne qëndrojnë pranë tyre për t'u kujdesur për ta. Por, si do të ndihmohen ata në qoftë se ne nuk provojmë të rrisim nivelin e tyre të ndërgjegjes?

Kjo dashuri nuk është e mjaftueshme, kjo gjë shihet qartë në fushën e edukimit. Kjo nuk do të thotë që prindërit që kujdesen vazhdimisht për fëmijët e tyre edhe i edukojnë. Ata nuk i kanë edukuar ata në qoftë se nuk mund të ju ofrojnë atyre elemente të një bote më të lartë që fëmijët të mund të mbajnë për gjithë jetën. Fëmijët nuk edukohen vetëm duke u thënë: "Hani ... shko flini ... punoni shumë në klasë ... mos u shoqëroni me këtë... etj.

Këto këshilla janë sigurisht të dobishme, por ata nuk janë ushqim për shpirtrat dhe mendjet e tyre. Dhe në qoftë se ata nuk e ushqejnë shpirtin dhe frymën e fëmijëve të tyre, të mos kenë iluzione: ata nuk i kanë edukuar, ata nuk i kanë mbrojtur .

* * *

Ju keni armiq dhe doni të fitoni ndaj tyre? Kjo është e njohur. Por jo me shpifje, as dinakëri, as me dhunë, as me fuqinë e parave, etj. Në të vërtetë armiqtë nuk munden me këto armë, ata gjithmonë do të mbajnë një armiqësi kundër jush, dhe ju përsëri do të keni histori me ta, nëse jo në këtë mishërim, kjo do të jetë në ardhmen. Supozojmë se ju ja keni arritur të shkatërroni armikun tuaj: ju keni zhdukur vetëm trupin e tij fizik.Në fakt ju nuk mund të shkatërroni një qenie...shpirti i tij është i pavdekshëm dhe në anën tjetër, ai do të vazhdoi të ju urrej dhe të hakmarret. Pra, lufta vazhdon dhe nuk mbaron asnjëherë. Secili bën gabime, shumë vende gabojnë duke besuar se mund të shkatërrojnë armiqtë e tyre me forcën e armëve, spiunazhit apo manovrave politike. Një vend gjithmonë mund të neutralizojë një tjetër për një kohë, por herët a vonë do të marrë një hakmarrje. Pra, duhet gjetur metoda të tjera.

* * *

Muzika nuk është vetëm një koleksion i tingujve të prodhuar nga instrumentet. Muzika veç ekziston në brendësi të njeriut sikur një harmoni mes mendimeve, ndjenjave dhe veprimeve. Çdo akordim harmonik i mendimeve, ndjenjave dhe veprimeve është muzikë.

Ideale është që të arrihet kjo harmoni me vetvete për të hyrë më pas në harmoni me të gjitha qeniet në tokë dhe me gjithë universin.

Në vëllazërinë tonë, harmonia është themeli i punës sonë kolektive, së pari harmonia e brendshme dhe pastaj harmonia me gjithçka që ekziston. Kjo është arsyeja pse ne kemi një repertor të këngëve mistike. Këto këngë janë çelësat magjik, që na hapin botën e harmonisë.

* * *

Mos thoni që jeni "në kërkim" të së vërtetës, sepse kjo është mënyra më e mirë për të mos e gjetur atë. Kushdo që pret se ka gjetur diçka dhe mund të thotë: "kjo është e vërteta! ", mashtrohet.

E vërteta është bota në të cilën ne jemi të zhytur: në të cilën ne jemi të lidhur me të, ne jemi një me të, është e pamundur të ndahemi nga ajo. Ne jetojmë në të vërtetën, hamë, marrim frymë, ne jemi në të dhe ajo është ne. Prandaj, ju duhet të ndaloni së menduari se ajo vjen nga jashtë. Ato që mund të vijnë nga jashtë, janë vetëm ballafaqimet me qenie, objekte, libra, vepra arti që zgjojnë te ju një intuitë të së vërtetës, kjo është e gjitha.

* * *

Duani (dashuroni) dhe të gjitha dyert do të hapen para jush. Pra, mos pyetni veten pse jeni të pakënaqur, pse keni kaq shumë dështime ... kjo thjesht është sepse ju nuk keni dashuri. Sikur të kishit dashuri, asgjë nuk do të ju rezistojë, sepse kur kemi dashuri, nuk qëndrojmë joaktiv pa bërë asgjë. Dikush do të thotë: "Por unë jam i sëmurë". - E pra, pikërisht, sepse ju nuk keni dashuri. - Por çfarë lidhje ka kjo? – Sikur të kishit pasur dashuri për shëndetin, shumë kohë ajo do të ishte vendosur. Nëse jeni të sëmurë kjo vjen ngase ju nuk e duani në të vërtetë shëndetin. Ja përgjigja: "Kur keni dashuri për atë që është e mirë dhe për atë që është e bukur, dhe jetoni ditë e natë me këtë dashuri, asnjë forcë në univers nuk do të mund të ju rezistojë. Sepse nuk ka asgjë më të lartë se dashuria, sepse bota është krijuar nga dashuria, dhe të gjitha forcat i binden dashurisë".

* * *

Ju kurrë nuk duhet të harroni se gjendja e juaj e brendshme nuk ka të bëjë vetëm me juve, por ajo gjithashtu ndikon të tjerët rreth jush. Nëse jeni të papastër (me "të papastër", dua të them, të padrejtë, të pandershëm, xheloz, egoist, lakmitar ...), me manifestimin e tyre ju do t'i ndotni edhe të tjerët. Natyrisht ju dëshironi që të bëni mirë, por duhet t'a dini se ju nuk mund të bëni ndonjë të mirë, në qoftë se ju nuk i keni larguar ndyrësirat tuaja. Ja kjo është e tëra, kjo është absolute.

Nëse vërtetë doni për të ndihmuar njerëzimin, ju duhet së pari të pastroheni. Edhe nëse nuk i thoni asgjë askujt, edhe në qoftë se nuk takoni asnjeri, me pastërtinë tuaj, që do të thotë me praninë tuaj të vetme, me vetëmohimin tuaj, sakrificën tuaj, do kontriboni për të pastruar atmosferën e tokës. Por nëse ju jeni të papastër, ju do të kontriboni për të helmuar botën e tërë. Pra, është e kot për të shkuar kudo dhe të thuash se do të bëni mirë!

* * *

Sa njerëz mashtrohen dhe lëndohen duke mos hequr dorë nga ajo që nuk e kanë! Ata kurrë nuk ndalen në atë që kanë, por gjithmonë në atë që nuk e kanë. Të gjithë atyre që ankohen, do të ju thoja: "Ja, unë ju jap njëzet milionë e në ndërrim të kësaj ju më jepni sytë tuaj". Oh, ata do të fillojnë të bërtasin: "Në asnjë mënyrë – Dhe pastaj njëzet milionë për veshët tuaj ...njëzet milionë për krahët tuaj ... dhe një tjetër njëzet milionësh për këmbët tuaja", etj ... Oh, kjo shkon shumë lart, arrijmë në miliarda. E pra, edhe para kësaj shume të madhe, ata do të refuzojnë.

Atëherë, pse ata ndjehen të varfër? Ata janë të pasur, thjesht nuk e shohin këtë.

* * *

Ka njerëz që pretendojnë se nuk mund të dëgjojnë një muzikë "që ata nuk e kuptojnë". Por çfarë do të thotë kjo? Në muzikë, të kuptuarit nuk ka rëndësi, por

senzacioni që ndjen si rezultat i vibrimit, i harmonisë së tingujve. A e kuptojmë ne këngën e zogjve, murmurimën e burimeve dhe rrjedhave, apo shushurimën e erës në degët e pemëve? Jo, por jemi te shtangur, të mahnitur, dhe kjo është thelbësorja. Për të njëjtat arsye është gjithmonë më mirë për të kënduar këngët në gjuhën që eshtë shkruar edhe në qoftë se nuk e dimë kuptimin, ekziston një lidhje mes fjalëve dhe muzikës, dhe një përkthim e shkatërron këtë lidhje. Muzika nuk është bërë me qëllim që të kuptohet, por që të të ndihet. Edhe kur shoqërohet me fjalët, kuptimi i fjalëve është dytësor. Pra, studjoni mirë natyrën e gjendjes në të cilën ju hedh muzika që ju dëgjoni, në mënyrë që të shërbeheni nga kjo gjendje për punën tuaj shpirtërore.

* * *

Për të arritur urtësinë, duhet të keni kaluar nëpër vështirësitë më të mëdha, testet më të mëdha. Urtësia e dikujt flet për të gjitha përvojat që ai ka bërë, të gjitha fitoret që fitoi mbi të keqen dhe ju duhet të ndjeni respekt dhe admirim për të , sepse ai për të arritur këtë e ka paguar shtrenjtë. Dhe nëse ai është me të vërtetë i urtë, ju e lexoni në qëndrimin e tij, pamjen e tij, në sigurinë e besimit, punës dhe kohës, ajo triumfon mbi të gjitha rezistencat. Edhe në qoftë se ai mban në fytyrën e tij shenjat e vuajtjeve, është prania e dritës, diçka e thellë që shkëlqen, që rrezaton.

* * *

Kur të zgjoheni në mëngjes, pse menjëherë nuk jeni të vetëdijshëm se jeni të privilegjuar? Ju keni krahët, këmbët, duart, gojën, veshët, sytë... Supozoni se në një mëngjes kur të zgjoheni ju konstatoni se nuk mund të shihni, as të dëgjoni, as të lëvizni një gjymtyrë ... Kjo mund të ndodhë - ose madje edhe të mos zgjoheni fare! ... Por çdo mëngjes zgjoheni me të gjitha aftësitë tuaja dhe ju nuk jeni të vetëdijshëm, dhe jeni mosmirënjohës.

Ju keni thesare, ju keni mundësi të jashtëzakonshme, por meqë ju mungojnë pak para, nuk keni fituar suksese që keni shpresuar, jeni ende duke u ankuar, të rebeluar dhe të pakënaqur.

Mendoni për këtë dhe meteni këtë mosmirënjohje, këtë mungesë të inteligjencës. Pra, mësoni të falenderoni çdo ditë. Kur ju zgjoheni dhe shihni se ju jeni këtu, i paprekur, me të gjitha aftësitë tuaja, falenderoni, dhe ju do të ndjeheni të bekuar ...

* * *

Zoti - mund të njihet vetëm duke u bashkuar me të. Sa shumë filozofë, teologë, mistikë janë përpjekur për tï dhënë një përgjigje kësaj pyetje: Çfarë është Perëndia? Asnjë nuk ka arritur, sepse nuk mund të shpjegohet me fjalë. Ne mund tä dimë se çfarë është Perëndia vetëm nëse një ditë jemi të aftë të bashkohemi me Të. Në atë moment, po, ne e dimë, por këtë do ta dimë vetëm ne, dhe nuk do të mund t'a bëjmë që të tjerët t'a kuptojnë. Kur ne flasim për Shpirtin kozmik dhe Frymën univerzale, ne flasim për Perëndinë që është si një njësi e vetme, por e polarizuar. Këtij entiteti të papërshkrueshëm, të pakonceptueshëm, ne mund tï afrohemi pranë vetëm nëpërmjet meditimit, lutjes, ku shpirti ynë hyn në kontakt me Fymën univerzale dhe fryma jonë me Shpirtin kozmik. Kështu që një ditë bëhet bashkimi i përsosur.

* * *

Të gjithë ata që janë të pandershëm, të padrejtë, të këqinj, nuk mund të besojnë se ka njerëz që janë të ndershëm, të drejtë dhe të mirë, sepse ata e gjykojnë botën nëpërmjet tyre, kështu që ata janë gjithmonë kritikë dhe të dyshimtë. Në anën tjetër ata që posedojnë cilësi të larta morale nuk i vërejnë aq shumë defektet e atyre që janë rreth tyre, sepse ata i shohin të tjerët përmes cilësive që ata posedojnë. Njeriu sheh

vetëm me anë te syve të tij, e ky shikim formohet sipas mendimeve dhe ndjenjave të tij. Nëse takoni njerëz që flasin vetëm për gabimet e të tjerëve, të jeni të vetëdijshëm se kjo vjen kryesisht nga vetja e tyre, sepse janë ata që i kanë ato defekte. Në qoftë se ata kanë fisnikëri, mirësi, ndershmëri dhe mbi të gjitha dashuri, ata i gjejnë të gjitha këto cilësi të mira edhe të tjerët.

* * *

Cili është Zoti i vetëm dhe i vërtetë? ... Cila, nga të gjitha religjionet, është superior ndaj të tjerave? ... Mos bëni pyetje të tilla. Dhe mos pritni që të ju paraqesim këtë apo atë Zot nga jashtë për t'a adhuruar. Zoti është brenda jush dhe ju duhet t'a kërkoni dhe t'a gjeni aty. Sa kohë që ju e kërkoni Zotin jashtë jush, mes Tij dhe juve do të ketë gjithmonë një distancë, një ndarje.

108.Enigma e njerëzimit dhe e UFO-ve

Dukuria e disqeve fluturues që u vu re pas Luftës së Dytë Botërore ka vazhduar edhe sot.

Shumë vrojtues besojnë se edhe dukuri të tjera, si psh gjurmë rrethore djegiesh në parcela toke, kanë lidhje pikërisht me UFO-t.

Të tjerë, që merren me studime fetare dhe shkrime të tjera të vjetra, kanë zbuluar referenca, të cilat ia dedikojnë UFO-ve (psh ngjarja lidhur me Ezekiel dhe rrota e ndritshme në mes të një rrote tjetër që ngrihej lart).

Vrojtues të tjerë pretendojnë, në bazë të thashethemeve, se arsyeja kryesore që Pergamenët e Detit të Vdekur (zbuluar në 1947) nuk janë vënë kurrë në shërbim publik është se ato përmbajnë referenca eksplicite lidhur me UFO-t në kohërat e vjetra. Këto referenca nuk bëheshin të njohura në kohët e hershme të Krishtërimit, sepse binin në kundërshtim me konceptet e reja fetare.

Modeli bazë

Njeriu i sotëm që duket se origjinon rreth 50.000 deri 100.000 vite të shkuara (agimi i periudhës së Kromanjonit), është "krijuar" gjenetikisht nga paraardhës hominoide tokësorë, nga grupe të ardhur me UFO nga pjesë të tjera të kozmosit

Këta grupe UFO-sh, të referuar nganjëherë si zota nga të lashtët, kishin prej kohësh perfeksionuar një teknologji të tillë që përdor kristalet reflektive për përftimin e një forme natyrore bazë energjie elektromagnetike (energjia eterike) që është e pranishme gjerësisht në natyrë.

Vilhelm Reih, një amerikan që u bë mjaft i njohur për pajisjet e tij me "energji orgone", pretendonte deri në 1940, se blloqet bazë ndërtuese të lëndës së ngurtë janë "pjesëza eterike" ose "etherone". Etheronet mund të përfaqësojnë grimca shumë më të vogla se 48 grimcat subatomike dhe kuarket që kanë identifikuar deri më sot fizikantët.

Koncepti i "eterit universal" njihej gjerësisht në kohët e lashta. Të gjithë fizikantët klasikë, duke përfshirë Njutonin dhe Xheims Maksuellin, thoshin se mjedisi eterik është esencial për veprimin e forcave në hapësirë. Sidoqoftë, me daljen e teorisë së relativitetit të Ajnshtainit, nga viti 1920, teoria e eterit u la.

Sot, fizika teorike bazohet në mekanikën e vrojtuar të grimcave dhe në relativitetin hapësirë/kohë te grimca kuantike (grimca foton-elektron që transmetojnë dritë dhe elektricitet) dhe mohon ekzistencën e eterit. Sidoqoftë ky

model nuk është akoma në gjendje të shpjegojë gravitacionin dhe as 90% të lëndës që duhet të vrojtohet në univers.

Sipas teorisë së eterit, natyrore ose etheronike, energjia elektromagnetike ndryshon disi nga dukuria që njohim, elektromagnetike elektronike. Në një eter universal, energjia e grimcave nuk kufizohet medoemos brenda trupave të ngurtë, por mund të rrezatojë nga një trup në hapësirë si një aureolë energjie; duke përbërë në të njëjtën kohë grimcat eterike kaq imtësisht të rralla sa që nuk mund të zbulohen sot për sot.

Një rezervuar i madh i kësaj energjie eterike do të ishte thellë brenda një trupi masiv siç është Toka. Sipas teorisë eterike, fusha magnetike e Tokës s'do të ishte gjë tjetër veç aureola e energjisë eterike.

Shkenca aktualisht beson se fusha magnetike e Tokës është relativisht e dobët, por me modelin eterik, ku e gjithë materia është energji, fusha magnetike e Tokës është shumë më e fortë, shumë më eterike nga çka beson sot shkenca.

Vilhelm Reih pretendonte se ekzistojnë grupe me teknologji të përparuar botëve të tjera që ndikojnë mbi energjitë e brendshme të Tokës, duke i shmangur ato dhe duke shmangur avantazhet dhe dobitë që do të mund të krijoheshin prej përdorimit të tyre në qoftë se do të arrinin në sipërfaqen e Tokës.

Me teorinë eterike, rëndesa është një shtypje mekanike e ushtruar nga eteri nga hapësira ku këto grimca nuk kanë energji siç kanë pranë një planeti si Toka. Pranë një planeti, etheronet e ngarkuara me energji konsumohen, ndërsa kombinohen elektromagnetikisht në grimca më të mëdha atomike. Etheronet në hapësirë ushtrojnë shtypje drejt planetit, duke u përpjekur të mbushin zbrazëtitë që krijohen në këtë mënyrë, duke u përftuar forca që ne i quajmë rëndesë.

Faktori kyç

Le të kthehemi te modeli i krijimit të njerëzimit rreth 100.000 vite të shkuara. Grupet e ardhura me UFO vendosën të krijonin në Tokë krijesat Homosapiens.

Në teknikën biologjike, ata kanë përdorur burimet e tyre të energjisë për të modifikuar gjenetikisht krijesa paranjerëzore tokësore, krijesa të ngjashme me majmunët, në një tip të dëshiruar njerëzor. Plani i tyre bazohej në efektet stimulative të fuqishme biologjike të kësaj energjie që është universale, si një forcë mbizotëruese mjedisore (përveç se në sipërfaqen e Tokës për shkak se është shmangur nga grupet teknologjike).

Duke qenë forca mbizotëruese natyrore, kjo formë energjie ka qenë faktori kryesor stimulues gjatë fillimit të jetës biologjike miliarda vjet të shkuara dhe do të mbetet, si rrjedhojë, forca kyç e jetës edhe në të ardhmen.

Në qoftë se ky lloj mjedisi me energji eterike do të largohej më vonë nga një vend i caktuar, si p.sh., nga sipërfaqja e Tokës, do të shfaqeshin proçese degjeneruese jo natyrore si p.sh., moshimi ose plakja që do të ndikonte mbi të gjithë sistemet biologjike që jetojnë aty, duke përfshirë edhe njerëzimin.

Kështu, zotërat e hapësirave, duke aplikuar këtë energji teknologjikisht, ishin në gjendje që me teknika gjenetike të krijonin njeriun e sotëm. Fillimisht njerëzimi u modelua sipas qenieve kozmike (potencialisht të ngjashëm me zotin), por pa inteligjencë të zhvilluar. Prandaj, njerëzimit i duheshin periudha kohe, nën mbikqyrje, për të asimiluar përparime të tilla si gjuha dhe morali.

Disa nga emrat që tradita ezoterike përdor për t'ju referuar racës së parë njerëzore janë Raca e Adamit, Jima dhe Jama. Burri/gruaja origjinale e kaloi periudhën e të mësuarit në Eden, një rajon në brendësi të Tokës që, duke qenë brenda planetit, kishte energji eterike.

Kjo krijoi një mjedis magjik dhe burimet fetare e përshkruajnë njeriun e kësaj kohe si më shpirtëror, si të thuash, se ai ishte në një energji më të lartë ose në një gjendje më pak fizike se ç'është sot. Atomet e tij mund të kenë qenë duke vibruar në një nivel më të lartë, më eterik, se sa sot.

Ndërsa, Eden funksiononte si një shkollë fillore, mjedisi i tij biologjikisht stimulues i dha Racës Adamike jetëgjatësi shumë të madhe (Methuselan). I dha kësaj Race gjithashtu vibrime mendore me shumë energji si edhe aftësi të mëdha për të rezonuar psikologjikisht me njëri-tjetrin dhe me qeniet e tjera ("në gjendje për të folur me kafshët").

Fillimisht, gjithçka vajti siç ishte programuar nga zotat e UFO-ve. Pastaj lindi një problem serioz. Grupe të veçanta u shkëputën nga njerëzit e parë dhe filluan të guxonin të dilnin jashtë kufijve të Edenit drejt rajoneve të ndaluara e me më pak energji.

Ekskursionet e para jashtë Edenit kishin sjellë disa ndryshime të rëndësishme fizike. Në Indi, njeriu i parë tradicional, ose Jima, nuk ishte seksual, por hermafrodit; gjë që korrespondon me atë që shkrimtarët e vjetër i referoheshin si "ndarja e sekseve". Megjithatë, Raca Adamike ishte akoma me intelekt primitiv, jo e gatshme për diferencimin seksual. Kështu, ekzistenca e dyfishtë e grupeve endacake krijonte një problem serioz.

Duke jetuar një pjesë të kohës në Eden, me stimulimin e vet biologjik dhe psikologjik, dhe një pjesë të kohës në zonat jashtë Edenit, ku gëzonin fuqi të reja seksuale, filluan të kryejnë marrëdhënie të tilla me kafshët dhe, në saj të stimulimit biologjik, ndodhi ndërthurja e specieve.

Marrëdhëniet ndërmjet specieve të ndryshme sot, janë të pamundura për shkak të ndryshimeve gjenetike, por endjet e para tej Edenit ishin jashtë mbikqyrjes së zotave dhe situata atje, siç e kemi nënkuptuar, ishte kaotike. Për shkak të difuzionit, edhe situata në Eden u bë e patolerueshme.

Te njeriu i parë filluan të shfaqen orekse kafshore, jashtë natyrës së zotave. Këto ndryshime, për më tepër, u fiksuan në gjenet e tij për shkak të ndërthurrjes mes specieve (koncepti i "mëkatit të pakorrigjueshëm"). Bibla përmend një përpjekje nga zotat për t'i dhënë njeriut cilësi që i afroheshin zotave. Kjo u referohet "engjëjve që zbrisnin dhe kryenin marrëdhënie me gratë" në Tokë në përpjekje për të përmirësuar racën e ashpër dhe disi më kafshore të njerëzimit.

Sidoqoftë, për shkak të ndërthurjes së specieve, njeriu ndryshonte tashmë nga zotat dhe kështu që do të ecte në rrugën e tij. Njeriu, pra, do të vazhdonte të zhvillohej jashtë ndikimeve të jashtme, kështu që njerëzimi u dëbua (u përzu) nga vëllazëria kozmike dhe nga grupet e UFO-ve. Ja pse grupet e UFO-ve duket se kanë një sjellje të keqe, të çuditshme, të shkëputur, por akoma të interesuar drejt nesh.

Tokat oqeanike

Duke u larguar nga Edeni dhe duke u drejtuar drejt rajoneve sipërfaqësore nëpërmjet sistemeve të kavernave ose shpellave të tokës, njerëzimi bëri, si të thuash, shkollën tetëvjeçare në tokat oqeanike siç ishte Atlantida.

Atje, grupe të ndryshme etnike do të kalonin një tjetër periudhë mësimi përpara se të maturoheshin për ekzistencë të pavarur në sipërfaqe, kryesisht në zona kontinentale. Kësaj faze të njerëzimit duhet t'i referohemi korrektësisht si Kromanjon (Cro-Magnon) dhe jo Adamike.

Sipas një libri mbi Adamin dhe Evën, njeriu i hershëm ka kaluar nëpër trauma të rënda psiqike për shkak të përzënies nga Edeni dhe vazhdonte të ishte primitiv. Prandaj u vendos që, Atlantida të ishte më idilike dhe më magjike.

Për të bërë këtë, zotat e hapësirës bënë që energjitë eterike brenda Tokës të reflektoheshin me drejtim lart për në sipërfaqe me ndihmën e kristaleve. (Në leximet e tij mbi Atlantidën, përpara 1940, Edgar Keis, përshkruante anije kozmike dhe stacione të kontrollit nga larg dhe përmendte kristale dhe tunele në tokë në të njëjtin kontekst. Shën. im.).

Me kohë, ky aktivitet energjie krijoi depresion dhe Atlantida u zhyt. Kjo e bëri Tokën të pambrojtur ndaj katastrofave të mëdha siç ishin përmbytjet. Kur Atlantida u zhyt, njerëzimi ishte në zhvillimin vetiak, ku ka mbetur qysh atëhere.

Le të kthehemi te UFO-t. Si mund të shpjegohen zhvendosjet e tyre mahnitëse? Konceptet e trajtuara më lart si Atlantida, civilizimet kozmike paranjerëzore, që kanë një teknologji të reflektimit kristalor/energjisë dhe teorinë e aureolës së eterit, përbëjnë një bazë shkencore racionale për UFO-t.

Fuqia kristalore

Për UFO-t është më e përshtatshme të përdorim termin zhvendosje ose lëvizje se sa shtytje (propulsion), sepse teoria e paraqitur këtu propozon që lëvizjet e UFO-s nuk janë rezultat i shtytjes motorike apo çfarëdo, por një zhvendosje e një mjeti special nëpërmjet fenerëve të përqendruar dhe të fokusuar energjie.

Ideja është se stacione të telekomanduar thithin energji nga një rezervuar gjigand energjie eterike thellë brenda planeteve, duke përdorur kristale, dhe përdorin kristale të tjerë brenda stacionit për të reflektuar fenerë të fokusuar energjie në hapësirë, gjë që bën që anija metalike të zhvendoset me shpejtësinë e energjisë; me shpejtësi që i afrohet shpejtësisë së dritës.

Disa shkrimtarë bashkëkohorë, si Çarls Berlitz dhe të tjerë, propozojnë që ngjarjet e çuditshme të raportuara nga zona e njohur si Trekëndeshi Bermuda mund të lidhen me kristalet e vjetra të Atlantidës, që ndodhen në dyshemenë e oqeanit dhe që vazhdojnë të reflektojnë energji.

Në qoftë se, një fushë energjie nga Toka do të tërhiqej përkohësisht mbi sipërfaqen e Tokës nga një forcë relativisht po aq e fuqishme magnetike, konkretisht fusha e energjisë diellore, kjo energji e fuqishme në ngjitje mund, rastësisht, të rezononte me dhe të kapë aureola shumë më të dobta magnetike të një aeroplani ose anijeje që ndodhet brenda asaj zone.

Për shkak të intensitetit jashtëzakonisht më të madh, energjia eterike do ta mbështillte aureolën e avionit ose anijes dhe do ta kapte, sepse atomet e avionit ose anijes janë në gjendje rezonance konstante dinamike me aureolën e vet.

Në këtë mënyrë, një fushë tokësore në ngjitje do ta mbështillte një mjet metalik, duke ia ngritur shumë nivelin e energjisë dhe duke çuar në dukurinë mahnitëse të zhdukjes së avionit ose anijes, siç ka ndodhur në Bermuda.

Edhe zhvendosja e UFO-ve mund të shpjegohet në një mënyrë të ngjashme me modelin e Trekëndëshit Bermuda. Një stacion kristalor pranë sipërfaqes mund të

marrë një fushë të fuqishme energjie, të reflektuar me drejtim lart nga kristale që ndodhen thellë brenda Tokës. Kjo fushë mund të fokusohet dhe të intensifikohet, duke përdorur metodat e reflektimit kristalor që pastaj i kalohet një UFO-je pranë.

Duke qenë pranë kristalit të stacionit, UFO-ja mund të fitojë shumë energji dhe atomet e tij do të vibrojnë në një nivel shumë më të lartë energjie. Në këto kushte tejet të energjizuara, mjeti spacial (hapësinor) bëhet super i ndjeshëm ndaj transmetimeve të ngjashme me intensitet të lartë nga stacione kristalore në hapësirë.

Duke përdorur kristale brenda mjetit kozmik, fenerë të tillë të largët mund të kapeshin dhe të përdoreshin për fluturime selektive drejt pikash të caktuara në hapësirë.

Aureola e UFO-s do të ishte në një gjendje të vazhdueshme rezonance me atomet e veta dhe, në mënyrë analoge me avionët dhe anijet në Bermuda, anija kozmike, sëbashku me aureolen e vet, do të kapeshin dhe do të tërhiqeshin drejt burimit të fuqishëm të energjisë magnetike në stacionin e telekomandimit.

UFO mund të fluturojë me shpejtësinë e energjisë drejt çdo stacioni spacial që dëshiron. Zhvendosjet anësore mund të bëheshin, duke fokusuar mbi dy ose më shumë stacione në të njëjtën kohë, duke lejuar kështu UFO-n që të zhvendoset me kënde ndaj rrugës së drejtë.

Ky model mund të shpjegojë lëvizjet mahnitëse të UFO-ve. Këto ide shkencore janë të paprovueshme me teknologjinë e sotme. Sidoqoftë meritojnë vëmendje.

Sa më sipër, duket më qartë në rastin e grumbullimit të fakteve mbi aktivitetin e UFO-ve. Është shkruajtur më parë se, pavarësisht nga fakti se teknologjia moderne ka pajisur shumicën e njerëzve me aparate të shkëlqyera fotografike dhe regjistruese, numëri i fotografive dhe regjistrimeve aktuale të UFO-ve ka rënë shumë.

Duket pothuaj sikur agjensia që ndodhet prapa dukurisë së UFO-ve e ka vënë re faktin e mësipërm (të zotërimit të pajisjeve moderne) dhe ka marrë masa që të mos fotografohet.

Pavarësisht nga fakti se tani aktiviteti i UFO-ve duket se është në rënie të vazhdueshme, ekziston një aspekt gjithmonë në rritje i një dukurie jashtëtokësore siç është abduksioni (”rrëmbimi”).

Një numër gjithmonë e më i madh njerëzish, veçanërisht në SHBA dhe Angli, dëshmojnë për humbje të pashpjegueshme segmentesh kohe nga jeta e tyre, për kujtime të mjegullta ngjarjesh të tmerrshme dhe për fillimet e një psikoze që zakonisht është zbuluar se është rezultat i një traume mendore shtypëse. Po ashtu, ekzaminimet hipnotike paraqesin modele që tashmë janë aq të njohura sa nuk kanë të bëjnë më me aspektin mistik.

Një lloj drite e zakonshme në qiell ose në murin e dhomës etj., një ndjenjë ... sikur bota ndalet... një ndjenjë e caktuar qetësie dhe paqeje të brendshme dhe pastaj... vet kontakti.

”Ky perceptim ndjesor, raportojnë ”të rrëmbyerit”, dmth kontakti, duket se bëhet në një vend surealist dhe si në ëndërr, diku jashtë Tokës sonë”.

Dëshmitarët tregojnë pastaj për të huaj ose jashtëtokësorë me lëkurë të lëmuar dhe sy të pjerrët. Në përgjithësi, këta të huaj, janë miqësorë, por kërkojnë një kampion indi njerëzor, nga femra ose nga mashkulli, gjak etj... Psikologët janë përpjekur të gjejnë simbolizmin e këtyre dukurive, por, sidoqoftë, ata humbasin thelbin e çështjes.

Qofshin të vërteta ose falco, në sensin e verifikueshmërisë, këto eksperienca kanë ndodhur. Kjo është një dukuri që nuk duhet nënvleftësuar dhe të përpiqesh ta injorosh atë me terma të tilla si psikoza masive, iluzione të vetinduktuara dhe transferime psiqike haluçinogjene të lidhura me tensionin nervor do të thotë të humbasësh mundësinë për të studiuar diçka e cila, në vlerën e saj misterioze, afrohet me madhështinë e vërtetë.

Më konkretisht, po ndodh diçka që po perceptohet, megjithëse nga disa të zgjedhur. Neurofiziologu, Riçard Gregori, i Universitetit të Bristolit, jep fillimet e një shpjegimi, duke thënë se mendja disponon aftësi gjeneruese të cilat nuk i kuptojmë.

Në jetën e përditshme, kur ngasim makinën në një rrugë të lagur, natën, sytë raportojnë dhe retina regjistron një imazh dy-dimensional me rezolucion të dobët të një rruge që është mundësisht e lagur për shkak se ndriçon.

Megjithatë, ajo që perceptojmë ne është një pamje jashtëzakonisht e pasur në përmbajtje e një rruge tre-dimensionale, ku mund të rrëshqasësh. Atëhere presupozojmë se ajo që kemi perceptuar "është atje" dhe as ndonjë lloj torture nuk mund të na bëjë të besojmë se ajo që kemi perceptuar është një genjeshtër e krijuar nga truri ynë. Në një kontekst të ngjashëm, analistët sot pretendojnë se eksperienca me UFO-t dhe rritja e rasteve të rrëmbimit nga jashtëtokësorët është rezultat i asaj që fizikani Terrance MakKena e quan 'rezonanca në fushën morfike'.

E thjeshtuar kjo do të thotë, se po ai stimulant që bën një ide të vetmanifestohet, funksionon edhe në mendjen e disa njerëzve në vende të ndryshme të botës. Ndofta është një lloj proçesi maturimi që po i nënshtrohet specia njerëzore, pra evolucionit mendor, ose mund të jetë rezultat i drejtpërdrejtë i një sasie tepër të madhe njohurish. Një rast pra, ku psiqika jonë po i afrohet botës së kuanteve të truve tona racionale.

Sidoqë të jetë rasti, mbetet fakt se kërkimet në këtë drejtim janë larg të qenit të përfunduara. Kemi akoma shumë për të mësuar dhe pjesa më e madhe e kësaj qëndron brenda kokave tona.

109.Intervistë me Mjeshtrin e Vedave, Prashant TriVedi, për Kozmologjinë e Vedave, Tokën dhe Matriksin

Çfarë është kozmologjia e Vedave?

Lidhur me kozmologjinë e Vedave ne së pari duhet të kuptojmë se ajo është e ndryshme nga gjërat që na kanë mësuar gjer tani nëpër shkolla. Në shkolla flitet shumë rreth Universit 3 dimensional, që gjithçka është 3 dimensionale dhe se ekzistojnë shumë planetë, shumë sisteme diellore dhe se ka shumë më shumë galaktika por kjo nuk përfaqëson Kozmologjinë e Vedave. Kozmologjia e Vedave flet për dimensione të ndryshme. Ne këtu gjendemi në një dimension dhe se ka edhe dimensione të tjera. Gjërat që njerëzit i quajnë planetë, e keni parasysh ato që shikojmë në qiell si Venusi, Mërkuri, Jupiteri etj, këto quhen "graha" në sanskritisht. Tek Vedat ato në të vërtetë nuk shihen si objekte fizike por shihen si qenie të larta. Dallimi i parë themelor midis kozmologjisë së Vedave dhe kozmologjisë moderne është se ne nuk po jetojmë në një univers 3 dimensional por po jetojmë në një Univers multidimensional të cilin mund t'a quash ndryshe edhe Multivers. Ky është ndryshimi i parë.

Po të kuptojmë më tepër lidhur me dimensionet,
a do të na ndihmojë neve kjo gjë?

Ne duhet të kuptojmë se sytë e njeriut në këtë trup njerëzor nuk mund të shohin shumë, se kufiri i frekuencës së syve tanë është shumë i vogël. Për shembull sinjalet wifi sytë tanë nuk mund t'i shohin. Ne mund të shohim brenda një spektri të vogël të dukshëm nga spektri vjollcë deri në spektrin e kuq. Ne nuk mund të shohim shumicën e gjërave. Mënyra më e lehtë për njerëzit që t'a kuptojnë është se ka gjëra që ne nuk mund t'i shohim dhe ky është dimensioni. Trupi i njeriut është shumë i kufizuar dhe i limituar. Kjo është arsyeja përse ne nuk mund të shohim strukturën e këtij Multiverse sepse ky trup ose makineri fizike nuk është i ndërtuar në atë mënyrë ku ne mund të shikojmë atë dimension. Por njerëzit duhet të kuptojnë se ka forma të tjera të ekzistencës përveç këtij trupi. Ky nuk është lloji i vetëm i trupit që ekziston në Multivers. Ekzistojnë shumë lloje trupash në Univers ku shpirti mund të futet. Ky është një shpjegim që njerëzit të kuptojnë ç 'është jen e dimensionit.

Çfarë thotë kozmologjia e Vedave për tokën e sheshtë?

Puna është se në kozmologjinë e Vedave toka është e rrafshët, e sheshtë dhe quhet Bhumandal ose Bhu Devi, pra është një plan i rrafshët. Është plan i madh por i sheshtë. Unë e dija këtë fakt qysh kur isha rreth 10 vjeç. Teoria se Toka është globë i rrumbullakët është hedhur dhe shpikur vetëm 400 ose 500 vite më parë sepse është diçka që mësohet nëpër shkolla, në librat shkollorë dhe kështu është përhapur tek shumë njerëz. Nga pikëpamja e Vedave Toka gjithmonë ka qenë e sheshtë. Të gjitha llogaritjet matematikore mbi lëvizjet e yjeve, planetëve etj, gjithçka realizohen mbi bazën e një toke të rrafshët.

Cila është arsyeja kryesore e fshehjes së Tokës së sheshtë?

Kur ti e kupton se Toka tashmë është e sheshtë si rrjedhojë do të kuptosh qartë se paska gjëra sipër Tokës dhe poshtë saj. Kjo është gjëja kryesore që njerëzve u është fshehur sepse njeriu lind në tokë për të përgatitur shpirtin të shkojë tek planet e mira sipër. Kur ti mendon se toka është një top që rrotullohet rreth diellit, dhe dielli po vërtitet rreth galaktikës atëherë ti kurrë s'do të kuptosh se ekziston e lartmja dhe e poshtmja dhe ti nuk po rrotullohesh kot së koti nëpër Univers. Duke ditur që toka është e sheshtë ti kupton vendin tënd në Univers dhe mund të punosh me veten këtu në tokë për të arritur planet e larta. Kjo do të thotë se ka plane të ekzistencës mbi tokë dhe ka plane të ekzistencës poshtë e cila kuptohet dhe qartësohet vetëm kur Toka është e sheshtë. Arsyeja përse e kanë fshehur se toka është e sheshtë është që ti të ngecësh këtu duke u rrotulluar dhe duke mos punuar për të arritur ekzistenca më të mira. Shumë njerëz tashmë e kanë zbuluar se toka është e sheshtë. Edhe nga eklipset dhe gjërat e tjera mund të vërtetohet plotësisht fare qartë se toka është e sheshtë se nuk ka kurrfarë kurbature. Jemi në kohën e përparimit ku gënjeshtrat se toka është e rrumbullakët nuk pijnë më ujë, për njerëzit që do të zgjohen. Në perëndim koncepti i të lartmit dhe i të poshtmit nuk pranohet lehtë sepse ata janë mësuar me barazinë që do të thotë se është vetëm kjo botë dhe ju nuk po shkoni askund dhe nuk ka ekzistencë më të lartë, nuk ka asgjë më poshtë. Ata duan që ju të besoni se nuk ka vende më të mira se këtu, këtu është mirë thonë ata. Sa më shumë skllevër aq më mirë për ta. Ata duan të mashtrojnë njerëzit se nuk ka parajsë, nuk ka ferr. Njeriu në vend numëro nuk mund të rrijë, ose do të përmirësojë shpirtin e tij ose do t'a keqësojë atë. Drejtuesit e sistemit duan që shpirti i njerëzve të keqësohet, që ata të vuajnë dhe që shpirti i tyre të mos ngjitet në planet e larta të ekzistencës. Ky është

problemi. Toka e sheshtë është hapi i parë për të kuptuar në të vërtetë se si funksionon ky Multivers. Ato që na kanë mësuar nëpër shkolla nuk janë të vërteta. Nuk është një Univers 3 dimensional siç mësohet në shkollë. Në realitet është një Multivers dhe ka shtresa dhe plane të ndryshme të ekzistencës.

Si vepronin dhe si mendonin të lashtët në këtë Tokë?

Të lashtët sa herë që lindnin dhe jetonin në tokë, ata përpiqeshin të rrisnin nivelin e shpirtit të tyre duke përdorur trupin fizik deri në atë pikë ku mund të udhëtonin në planet më të larta sipër Tokës pa qenë nevoja të vdisnin. Jeta e njeriut në të vërtetë është një përgatitje për të arritur këtë gjë. Një gjë tjetër që duhet të dini është se për për t'u pranuar në planet e larta atje e rëndësishme është sjellja, mënyra se si ti sillesh. Nëse sillesh keq me një qenie më të lartë se ty, do të ishte një mallkim dhe karmë e keqe kundra vetes. Nëse nuk e mëson mënyrën e sjelljes së duhur në tokë ti kurrë nuk do të pranohesh në ekzistencat më të larta për mijëra vite. Ju do të përjashtoheni automatikisht. Kjo është arsyeja pse shumica e njerëzve janë mbërthyer në planet e ulëta këtu për arsyen e thjeshtë se ata nuk dinë si të sillen në një plan më të lartë, për shëmbull në Parajsë. Eshtë thjesht çështja e sjelljes së duhur që duhet mësuar dhe ushtruar këtu me trupin tënd fizik. Nëse nuk e përdor jetën tënde këtu për të mësuar sjelljen e duhur, në jetën tjetër ty do të të jepet një trup më i keq se ketu që do të thotë se shpirti ka rënë në planet më të ulta të ekzistencës.

Ku gjendet saktësisht Toka dhe përse ekziston dhimbja në këtë Tokë?

Toka është bota mu në mes të Universit apo Multiversit. Sipas kozmologjisë së Vedave toka qëndron pikërisht mu në mes. Gjithsej gjenden 14 plane ekzistence pra 7 plane lartë dhe 7 plane ekzistente poshtë. Qeniet në planet e larta ose të poshtme udhëtojnë nga poshtë lart ose lart poshtë nëpërmjet Tokës, ku neve njerëzve na duken si meteore, yje që bien etj. Në mitologjinë Nordike Toka quhet midgard (midt = mes). Sipas Vedave Toka quhet Bhumandal e cila është e sheshtë dhe gjendet në mes të gjithçkaje. Është e rëndësishme të lindësh në tokë, madje edhe qeniet e planeve të larta zgjidhnin të lindnin dhe të kishin një jetë në tokë në mënyrë që t'a rrisnin nivelin e tyre të shpirtit akoma më lartë. Parajsa është plani i dytë ekzistentë sipër Tokës. Ai quhet sipas Vedave Svarg (Svarloka). Mbi Parajsën Svarg ka gjithashtu edhe plane më të lartë të quajtura Tapalok, rishilok, Janlok etj. Ka shumë plane të tjerë mbi parajsën dhe përsëri mbi ta gjithashtu ku për këtë Multivers pika më e lartë e planit ekzistent është bota e Brahmlok, Brahma quhet krijuesi i këtij Multiversit. Madje edhe sipër ose jashtë mbi Brahmalok gjenden jo plane por mbretëri, botë akoma më superiore hyjnore. Avatari Prashant TriVedi vjen nga këto botë superiore dhe ai ka zgjedhur të lindi këtu për t'i mësuar njerëzimit diturinë e humbur të ligjeve hyjnore (dharma). Kur Multiversi u krijua në fillim, të gjitha mbretëritë u krijuan njëkohësisht, i vetmi ndryshim ishte se në fillim nuk ekzistonte ferri, dhimbja dhe tortura. I gjithë Multiversi u krijua për të patur përjetime të mira. Në fillim në të gjitha planet ekzistente nuk kishte fare asnjë dhimbje apo torturë. Dhimbja dhe torturat filluan vetëm më vonë, atëherë kur njerëzit thyen ligjet e Multiversit. Multiversi ka ligje dhe rregulla dhe qeniet i thyen ato. Prej këtej filluan të gjitha problemet. Ka qenë një kohë edhe në tokë ku askush nuk sëmurej, askush nuk ka patur kurrë një sëmundje, askush nuk ka përjetuar ndonjë dhimbje, madje edhe këtu në Tokë. Nga padituria e ligjeve hyjnore njeriu edhe tani kryen veprime kundra

ligjeve hyjnore, pra kundra Zotit, kjo është arsyeja përse njeriu vuan. Kur ke dituri nuk do të vuash.

Si mund të na ndihmojë kozmologjia e Vedave ne në jetët tona?

Së pari ju duhet të kuptoni se ato që ju i quani planetë tani (graha në sanskritisht) vendosin shumë në jetët dhe rrethanat tona jetësore. Mënyra se si këto graha/planetë duken në qiell është e njëjtë me rrugën që jeta njerëzore do të ndodhë këtu në tokë. Ashtu si është sipër në qiell, ashtu do të jetë edhe poshtë në tokë. Ky është parimi kryesor i ndodhive të shumë gjërave. Njerëzit mund t'a kuptojnë se veprimet që kemi kryer në të kaluarën na krijon shenjën e horoskopit të tanishëm dhe planetët përkatës përcaktojnë rrethanat e jetës këtu. Kjo sqarohet mjaft lehtë vetëm nga dituria e Vedave. Përndryshe njerëzit gjithmonë do të pyesin veten ' pse kam lindur në një familje të varfër, pse ky person ka lindur në një familje të pasur, pse po më ndodh kjo mua dhe pse nuk po i ndodh një personi tjetër' . Të gjitha këto lloj pyetjesh shtrohen, gjë e cila krijon shumë tensionim kur nuk dimë përgjigjet. Dituria e Vedave të shpëton nga i gjithë ky tensionim. Tek Vedat do të kuptosh pse dhe çfarë po ndodh në jetën tënde saktësisht me ndihmën e pozicionit të planetëve. Kur të kesh njohuri për këtë ti nuk do të ndodhesh në errësirën e padijes pikë së pari. Më vonë do të kuptosh se 'e ardhmja jote do të caktohet nga veprimet e tua që ti bën në të tashmen'. Veprimet që bëjmë tani do të përcaktojnë të ardhmen tonë. Në mënyrë që të ndryshojmë të ardhmen tonë për mirë, ne duhet të ndryshojmë veprimet tona në të tashmen dhe kjo është ajo që të mësojnë Vedat. Vedat gjithashtu të mësojnë edhe se cfarë veprimesh duhet të bëjmë në të tashmen, Vedat madje flasin shumë për këtë gjë. Vedat të tregojnë veprimet që duhet të bësh në të tashmen për t'a bërë të ardhmen tënde më të mirë.

Cili mund të quhet një veprim i gabuar tek jeta jonë e kaluar?

Ajo që kemi bërë gabim në të kaluarën nuk është aq e rëndësishme sepse në të tanishmen ne po marrim thjesht frytin e atij veprimi. Një veprim i gabuar që ka pasoja të rënda është kur kryejmë veprime në kundështim me ligjet hyjnore të Multiversit. Multiversi ka ligjet e veta. Ajo që konsiderohet e gabuar në termat e Multiversit është kur shkon kundra ligjeve hyjnore të Multiversit. Në të tashmen ju mund t'i mësoni këto ligje dhe të mos i shkelni më ato dhe pastaj mund të keni një të ardhme më të mirë. Çfarëdo që kemi bërë në të kaluarën, si për shëmbull kur veprojmë kundra ligjeve hyjnore, ne mund t'a rregullojmë atë në të tashmen. Vedat përqendrohen tërësisht tek veprimet e të tashmes dhe nuk shkon aq shumë në të kaluarën sepse e kaluara nuk është më në dorën tënde. Askush nga ne nuk mund të kontrollojë të kaluarën dhe të ndryshojë veprimet e kaluara, por mund të ndryshojë veprimet në të tashmen. Ne duhet të përqendrohemi në veprimet aktuale dhe të sigurohemi që ato të jenë në përputhje me ligjet e Multiversit. Sapo të ndodhë kjo e ardhmja jonë do të jetë shumë më e mirë. Kështu ne do të shkojmë gjithmonë në rrugën drejt evoluimit shpirtëror në të ardhmen.

A mund të na jepni ndonjë shëmbull mbi ligjet e Multiversit?

Një ligj i rëndësishëm i Multiversit të cilin njerëzit mund të fillojnë menjëherë dhe t'a thonë me zë do të ishte " "Unë dua të harmonizoj vullnetin tim të lirë me vullnetin hyjnor të Multiversit". Çdo njeri, çdo qenie ka një vullnet të lirë. Qëllimi yt duhet të jetë që t'a harmonizosh vullnetin tënd të lirë me vullnetin hyjnor të Multiversit. Ky është një ligj parësor. Nëse e bëni këtë atëherë nuk do të përballeni

kurrë me telashe, dhimbje ose ndonjë lloj tjetër problemi. Si një njeri me vullnet të lirë, të fillosh duke përsëritur këtë ligj është mjaft mirë.

Cili është qëllimi i jetës njerëzore?

Sipas Diturisë së Vedave, ky trup njerëzor është si një veshje, si një rrobë ashtu qysh veshim një rrobë dhe pastaj ndërrojmë rrobën tjetër. Njësoj si kur keni veshur rroba një vit më parë, kur rroba vjetërohet nuk e përdorni më, apo jo? Trupi është si veshja që shpirti e vë rreth vetes dhe mbulon veten. Ky quhet cikli i lindjes dhe i vdekjes pra jeton dhe merr një trup, vdes dhe më pas lind dhe merr një trup tjetër dhe një trup tjetër e kështu me rradhë. Pra njeriu ka shumë jetë në varësi të asaj që ai dëshiron të përjetojë, në varësi të dëshirave dhe mendimeve të tij, në varësi të qëllimeve të tij. Kështu që njeriu vazhdon të ketë plot jetë.

Tani kjo quhet lojë ose cikli i lindjes dhe vdekjes këtu në këtë plan ekzistence pra në tokë. Sipas diturisë së Vedave ne duhet të dalim nga ky cikël i lindjes dhe vdekjes. Sepse në këtë cikël të lindjes dhe vdekjes ka gjithmonë dhimbje dhe vuajtje. Sa herë që lindim kujdesa e jetës së kaluar shuhet. Duhet të mësosh gjithçka dhe t'ja fillosh përsëri nga e para. Çfarëdo që keni mësuar në jetën tuaj të kaluar nuk do t'a kesh menjëherë. Ju duhet të kaloni nëpër gjendjen e fëmijërisë dhe pastaj ngadalë të mësoni për botën dhe pastaj të filloni përsëri nga e para. Edhe kur arrin të mësosh plot gjëra, ti tashmë je plakur dhe atëherë po afrohet vdekja dhe pastaj të duhet të fillosh përsëri cdo gjë nga e para. Ky quhet cikli i lindjes dhe i vdekjes, pra do të ndodhesh brenda në këtë qark të pandërprerë. Eshtë njësoj si të jesh në një lojë kompjuterike vazhdimisht në nivelin 1 të lojës. Tek Vedat e rëndësishme është që të dalësh nga cikli i lindjes dhe vdekjes në mënyrë që të dalësh nga qarku duke arrirë plane më të larta të ekzistencës, aty ku ty nuk të duhet të marrësh përsëri trupa të tjerë fizikë dhe të vdesësh përsëri. Dituria e Vedave të mëson si të dalësh nga ky cikël i keq. Sipas Diturisë së Vedave ekzistojnë plane të ndryshme të ekzistencës. Toka është vecse një plan i ekzistencës në të cilën ndodh jeta dhe vdekja fizike, aty ku ndodh cikli i rimishërimit. Kështu që qëllimi i jetës njerëzore për çdo njeri është që të dalë së pari nga ky cikël i lindjes dhe i vdekjes. Kur ti je i bllokuar brenda këtij është njësoj sikur të jesh në një burg. Jeta këtu është një lloj burg sepse ti nuk ke asnjë kontroll mbi të. Nëse nuk del nga ky cikël jetë vdekje atëherë do të lindësh përsëri, vdesësh përsëri e kështu me rradhë. Dhe përsëri në lindjen tjetër ti do të përjetosh dhimbje, sëmundje ose gjëra të tjera të këqija mund t'ju ndodhin. Nuk është një cikël i mirë për të qëndruar. Kur njerëzit do të lexojnë librin " Eposi PT" ata do të mësojnë më shumë për këtë dhe për çfarë unë po flas.

Si mund të dalim nga ky cikël, çfarë duhet të bëjmë?

Pikërisht për këtë un*ë flas* tek libri im "Eposi PT" (P's gita). Kjo është ajo për të cilën un fola gjer tani. Eshtë një proces. Së pari duhet të fillosh të thuash me zë "Unë dua të dal nga matriksi, unë jam një qenie, unë dua mirëqenien time, dua të mirën e vetes". Duhet të arrish në këtë nivel kuptimi dhe pastaj duhet të fillosh të punosh për veten tënde. Ekzistojnë disa hapa që paraqiten edhe në libër dhe njerëzit duhet të ndjekin meditimin lotusocean për ti mësuar këto hapa. Sapo të vazhdoni të ndiqni ato hapa, rezultati përfundimtar do të jetë dalja nga cikli i lindjes dhe vdekjes, të cilin unë e quaj dalja nga matriksi. E ke parasysh filmin "Matriksi" ku Neo donte të dilte nga matriksi apo jo? Në diturinë e Vedave tregohen hapat aktualë që mund të ndjekesh, dituria e Vedave nuk është një film i trilluar por dicka praktike dhe e

vërtetë. Kjo është ajo për të cilën flet libri "Eposi PT" dhe gjithcka lotusocean pra për të mësuar si të dalësh nga matriksi, nga cikli i lindjes dhe vdekjes, nga cikli i vuajtjeve dhe dhimbjeve. Njerëzit që janë të interesuar mund t'i bashkohen leximit të këtij libri dhe të fillojnë të praktikojnë meditimin lotusoean.

A është ky matriksi këtu një lloj burgu?

Padyshim që njerëzit janë të lodhur nga ky cikël i lindjes dhe vdekjes. Ata nuk duan të vijnë përsëri në këtë ekzistencë të veçantë këtu sepse kjo ekzistencë është shumë e përkohshme. Gjithçka këtu mbaron shpejt. Plus që kur jetojmë këtu do të përballemi me shumë probleme. Mund të kesh sëmundje, mund të keni të gjitha llojet e problemeve këtu. Pra nuk është një ekzistencë ideale kjo lloj ekzistence këtu. Nëse dikush e vështron saktë, atëherë me siguri që do të dëshironte një ekzistencë akoma më të mirë. Eshtë shumë normale dhe e natyrshme që të duash një ekzistencë më të mirë. Tek kjo ekzistenca këtu kemi të gjitha llojet e problemeve dhe çdo gjë është e përkohshme. Asgjë nuk ekziston këtu përgjithmonë, gjë që shkakton shumë dhimbje dhe pikëllim për shumë njerëz. Dalja nga cikli i dhimbjes dhe vuajtjes duhet të jetë një gjë normale. Eshtë normale të kesh dëshirë të ndjekësh rrugën drejt kënaqësisë dhe të mos qëndrosh në dhimbje. Kjo është një dëshirë krejt e natyrshme. Kur fillosh të shkosh në atë rrugë, ti je duke ndjekur instinktin natyror atëherë automatikisht do të arrisësh në përfundimin se duhet të dalësh nga ky cikël i lindjes dhe i vdekjes këtu. Njeriu duhet të përpiqet që të mos bie përsëri këtu në grackën e asaj që quhet cikli i rimishërimit apo i lindjeve dhe vdekjeve.

Cili është udhëtimi i shpirtit?

Gjëja e parë është që njerëzit duhet të kuptojnë është se ata kanë këtë trup fizik, por kur vdesin ata largohen nga ky trup fizik dhe atëherë do t'i dali trupi tjetër. Njeriu përmban shumë trupa brenda tij por që nuk i shikon dot. Eshtë si puna e një kukulle ruse ku brenda saj gjenden shumë kukulla pra trupa brenda kukullave. Kështu që ti thjesht thyen kukullën e parë atë të jashtmen, i cila është trupi fizik që largohet dhe pastaj dalin kukullat e tjera. Kështu që edhe kur ky trupi fizik të marrë fund ti përsëri do të kesh një trup i cili nuk është aq fizik sa ky trupi i njeriut por që do të vazhdojë të jetë i ndjeshëm pra trupi që do të fitosh pas vdekjes do të ndiejë dhimbje dhe kënaqësi ashtu si ky këtu. Shuma e këtyre trupave në tërësi mund të quhet shpirti yt ose më saktë fryma jote. Kemi një ndryshim thelbësor mes asaj që sot quhet frymë dhe asaj që quhet shpirt. Shpirti është një term i ndryshëm nga fryma. Fryma është një nivel më i ulët se shpirti. Shpirti (the soul në anglisht) është një term që simbolizon diellin (il sole italisht). Kur koherenca / fuqia e frymës tënde bëhet e barabartë me atë të diellit atëherë ti ke fituar një shpirt të vërtetë. Të kesh një shpirt është një gjë e madhe, nuk është gjë e vogël. Nëse arrin në atë nivel ku ti fiton një shpirt, patjetër që do të jesh gati të dalësh nga matriksi, nga rrjeti apo telat e burgut të këtij matriksi. Kur njeriu del nga ky trup, fryma apo shpirti i tij do të merret nga qenie të ndryshme të cilët vendosin cilësinë e trupit të tij të ardhshëm. Këto qenie do të vendosin nëse shpirti i tij do të futet në një cikël tjetër rimishërimi në bazë të veprimeve që ai njeri ka kryer në jetën që kishte këtu. Mund të themi se këto qenie janë si polica shpirtërorë që do të gjykojnë se ku do të shkojë shpirti. Pra në momentin e vdekjes ose thjesht kur ti mbaron këtë jetë dhe del nga ky trup atëherë të merr përsipër policia atje sepse Universi ka rregulla. Njësoj kur je në tokë policia vendos në bazë të veprimeve që bën. Kur del nga ky trup, atëherë ajo lloj tjetër policie

gjendet atje. Tre gjëra do t'i ndodhin njeriut pas vdekjes. Ose shpirti i tij do të dalë nga këtu pra nga burgu i këtij matriksi, gjë që ndodh shumë rrallë. Mundësia e dytë është që kthehet përsëri në ciklin e rimishërimit përsëri këtu pra në të njëjtin matriks pra përsëri në ciklin lindje dhe vdekje. Mundësia e tretë është se shpirti i tij shkon në vende më të këqija se Toka, të quajtura ferre.

Si mund të dalim nga burgu i matriksit?

Nëse duhet të kalosh, shpëtosh nga ajo polici dhe të dalësh përfundimisht nga matriksi, atëherë do të duhet të kesh bërë veprimet e duhura këtu dhe duhet të jesh gati që të shkosh në botët më të larta, të mira. Në botët ku nuk ka dhimbje, sëmundje apo vuajtje. Ti duhet të arrish në atë nivel gjendje ku rojet e matriksit do të lejojnë të shkosh në botët më të larta. Ata duhet të binden se ti je gati. Gatishmëria që ata kontrollojnë është nëse ke mësuar një sjellje të mjaftueshme të mirë që ty do të të duhet të kesh në botët më të larta. Ajo që ata shohin tek ty është nëse ti je zotëron sjelljen e duhur që do të të duhet në botën më të lartë se kjo këtu. Sepse nëse nuk mund të sillesh atje sic duhet, atëherë nuk do të zgjasësh atje, shpirti yt do të bie poshtë shumë shpejt përsëri. Në botët më të larta ku shpirti yt dëshiron të shkojë, ka qenie vërtet të larta. Nëse nuk ke sjellje të mirë ndaj një qenie të lartë atëhere do të gjendesh në telashe. Mënyra se si është situata këtu në tokë tani, se si mësohen dhe edukohen njerëzit këtu, kjo lloj sjellje do të ishte absolutisht e pamundur dhe e gabuar në një botë më të lartë. Kjo është ajo që unë jam duke u thënë gjatë gjithë kohës që të gjitha mediat dhe gjithçka që është këtu, programimi i njerëzve është kryesisht i gabuar për sa i përket sjelljes së duhur. Shumica e gjërave në këtë botë të mëson si t'a përdorësh trupin gabimisht dhe të sillesh në mënyrë të gabuar veçanërisht me qeniet vërtet më të larta se ty. Qenie më e lartë se ty është një qenie që ka më shumë dituri dhe fuqi sesa ty. Nëse sillesh keq me një qenie më të lartë se vetja automatikisht i ke sjellë një mallkim vetes, është një pasojë negative e pashmangshme. E gjithë çështja ka të bëjë me sjelljen. Rojet e matriksit kontrollojnë nëse je gati të sillesh në mënyrë të saktë atje sipër. Kjo sjellje e duhur që ata shohin tek ty nuk është e njëjtë me sjelljen që reklamohet zakonisht në mesin e njerëzve të tokës. Duhet të ketë shumë më shumë respekt, dinjitet, hijeshi në sjellje, të gjitha këto gjëra duhet të fitohen së pari për të patur një sjellje të duhur. Dhe ato çfarë promovohen këtu në tokë janë moshijeshia, mospërfillja dhe shejtanlliku. Këto janë gjërat që nxiten këtu në tokë. Ju duhet të shihni se gjërat që promovohen këtu në tokë tani janë komplet të kundërta me ato që kërkohen në botët më të larta.

Cilat janë hapat e sjelljes së duhur?

Njerëzit që duan dhe janë seriozë në lidhje me daljen nga matriksi dhe arritjen në botët më të larta duhet të sigurohen se praktikojnë sjelljen e saktë. Për të patur sjelljen e duhur duhet patjetër të marrim nën kontroll trupin tonë. Nëse nuk ke farë kontroll mbi trupin tënd është e pamundur të sillesh mirë me dikë. Nuk është e mundur të sillesh mirë nëse nuk ke ndonjë kontroll mbi trupin tënd fizik. Hapi i parë është kontrolli i trupit që realizohet nga qendërzimi dhe mësohet tek meditimi lotusocean. Hapi i dytë është të bësh sjelljen e duhur. E gjithë jeta njerëzore e cila zgjat rreth 70, 80, 90, 100, 110 apo 120 vite është vetëm për të praktikuar dhe mësuar sjelljen e duhur. Ky trup fizim dhuratë nga Universi, është i ngadaltë dhe i përshtatshëm për të praktikuar sjelljen e duhur. Sepse ky trup është i ngadaltë dhe ju mund të praktikoni lehtë. Ky është qëllimi i ekzistencës dhe jetës njerëzore në të

vërtetë dhe për këdo. Askush nuk bën përjashtim, kjo vlen për të gjithë. Kushdo që ka lindur këtu dhe ka këtë trup ka gjithashtu vetëm këtë qëllim. Njerëzit thonë të gjitha llojet e gjërave, oh unë kam rrugë të ndryshme, qëllime të tjera në jetë por kjo është e gjitha për të devijuar njerëzit nga qëllimi i mbramë i vërtetë. Askush nuk ka një rrugë tjetër, askush nuk ka një qëllim tjetër përvec këtij. Të gjithë kanë të njëjtin qëllim të vetëm. Në përgjithësi njerëzit janë të keqinformuar në mënyrë që ata të humbasin pamjen e qëllimit të vërtetë. Disa njerëz mendojnë se qëllimi i tyre është të bëjnë këtë karrierë, të kenë këtë apo atë fat por asnjëra prej tyre nuk është e vërtetë. Njerëzit së pari duhet t'a kuptojnë këtë gjë. Bileta për në botën më të lartë dhe pasaporta për të dalë nga matriksi është sjellja e duhur. Është shumë e thjeshtë. Kur rojet e matriksit të mendojnë se ju mjaftueshëm keni marrë kontrollin e trupit duke punuar me veten dhe keni mësuar sjelljen korrekte, të saktë e të duhur në harmoni me ligjet e Multiversit dhe ligjeve të parajsës atëherë do t'ju jepet leja për të dalë nga matriksi këtu, përndryshe jo! Kaq e thjeshtë është. Kur keni sjelljen e duhur askush në Univers nuk do t'ju ndalojë.

Për çfarë shërben jeta e njeriut?

Matriksi këtu është si një lloj burgu. Nëse ti gjendesh në këtë botë, ti gjendesh në një burg. Kjo është një gjë shumë e thjeshtë dhe e qartë për t'u kuptuar. Duhet të jemi shumë të qartë për këtë. Kur njeriu e kupton se ndodhet në një burg, qëllimi natyrisht do të jetë dalja nga burgu, matriksi pra arritja për të dalë nga dyert jashtë burgut, Ç'është ja është se nëse dikush është gati, ai është i gati. Nëse dikush nuk është gati, ai nuk është gati. Për t'u bërë gati, ti ke tërë jetën këtu për t'u përgatitur. Njeriu i ka të gjitha mundësitë për t'u përgatitur sjelljen e duhur, kështu që nuk mund të thotë 'oh unë nuk kisha asnjë mundësi'. Jeta e njeriut është një mundësi për të mësuar sesi të përgatitesh, të mësosh si të kesh një sjellje të duhur.

Qëllimi është të dalim nga matriksi apo jo?

Po padyshim. Kur je në burg, në çdo burg qëllimi yt kryesor duhet të jetë dalja nga burgu. Nuk mund të ketë asnjë të mirë tjetër përvec daljes nga burgu i matriksit. Askush nuk mund të ndihet mirë brenda në një burg sepse edhe kur ata mendojnë se ndoshta janë mirë ata do të kenë ndonjë sëmundje ose diçka të tillë, ata do të pësojnë ndonjë dhimbje, ndonjë problem. Kështu që nuk është kënaqësi të jesh në këtë burg. Jetëgjatësia e njeriut në përgjithësi është shumë e shkurtër, nuk është aspak e gjatë. Jetëgjatësi shumë e shkurtër dhe kjo gjithashtu e shoqëruar me lloj lloj problemesh. Nuk ke nevojë të jesh një gjeni për të kuptuar se kjo jetë nuk është e mirë. Dikush duhet t'i shohi me imtësi gjërat sepse gjërat mund të përkeqësohen brenda burgut. Jeta mund të vi në një fazë të caktuar dhe papritmas gjërat mund të përkeqësohen në çdo moment. Eshtë e pamundur të thuash "oh gjërat nuk po keqësohen në burg". Mënyra sesi njerëzit veprojnë tani është shumë larg sjelljes së duhur. Nëse shikoni njerëzit, popullatën e përgjithshme, gjuhën e trupit të tyre, mënyra e tyre e të qenurit nuk është aspak e përshtatshme për të qenë as në tokë, e lëre më në parajsë. Kjo është arsyeja pse ekzistojnë, përse janë krijuar botë të ulta të quajtur ferre, të cilat janë më shumë burg sesa kjo bota jonë këtu dhe shpirtrat e njerëzve dërgohen atje sepse ata nuk janë as të përshtatshëm për të qenë këtu, kuptohet parajsën t'a ëndërrojnë. Situata tani është që njerëzit nuk janë as të aftë të banojnë këtu në tokë sepse sjellja e tyre është jo korrekte. Ata që po ndërgjegjësohen dhe po zgjohen duhet të marrin këtë vendim tani që "unë dua të marr nën kontroll trupin tim, do të punoj për të

rritur hijeshinë time, do të punoj me veten time". Ata duhet të kenë këtë lloj qëndrimi sepse njerëzit në përgjithësi po shkojnë në rrugën e gabuar gjer tani. Njerëzit kanë padyshim një sjellje të pahijshme dhe të parespektueshme ndaj natyrës, ndaj gjithckaje më të lartë dhe hyjnore. Situata në burg po përkeqësohet me të vërtetë. Kjo nuk është një problem për tokën sepse toka mund të pastrohet në çdo kohë, por shpirtrat e njerëzve që jetojnë këtu kanë një mundësi tani për të bërë gjënë e duhur. Nëse jo, ata do të dërgohen në ferr dhe toka do të kthehet në normalitet, toka nuk do të vuajë. Njerëzit mendojnë gabimisht se ata mund të shkatërrojnë tokën, mund të prishin këtë apo atë, ngrohja globale etj. Qeniet njerëzore nuk janë të aftë për të bërë dicka të tillë.

110.A mund ta vërtetojë shkenca ekzistencën e Zotit?

Në të gjithë Universin, ka një pyetje që ka qenë një burim i jashtëzakonshëm habie, mundësie dhe frike për njerëzimin: nga erdhi e gjithë kjo? Gjithçka që është atje jashtë, në Tokë, mes planetëve, yjeve dhe galaktikave përtej tonës, është e jashtëzakonshme, e madhe dhe frymëzuese, por na vjen pa shpjegim.

Nëse duam të dimë përgjigjet për çdo pyetje që mund të bëjmë, duke përfshirë shtrirjen, përmbajtjen dhe moshën e Universit, ne kemi dy zgjedhje. Ne ose mund të filozofojmë, ku spekulimet tona janë të kufizuara vetëm nga imagjinata jonë, ose mund të përfshihemi në kërkime shkencore dhe të lëmë informacionin e mbledhur nga ekzaminimi i vetë Universit të na udhëheqë drejt përgjigjes.

Për breza të panumërt, ajo që ne e njohim si "kërkim shkencor" ishte jashtëzakonisht i kufizuar dhe "primitiv", dhe përgjigjet e dhëna për pyetjet më të mëdha ekzistenciale nuk ishin objekt i shqyrtimit.

Shpesh, përgjigjet që jepeshin dhe pranoheshin i kishin rrënjët në pohime dhe mitologji të pabazuara. Megjithatë, sot, procesi i shkencës na ofron përafrimin më të mirë të natyrës së realitetit. Por a po e ndryshojmë veten duke kufizuar këndvështrimin tonë në atë që na informon shkenca?

Kjo është ajo që Dan Petkunas dëshiron të dijë, duke pyetur:

"Pse astrofizikanët nuk e trajtojnë ekzistencën e mundshme të Zotit? A kanë prova që e përjashtojnë atë?".

Përgjigja për pyetjen e dytë, natyrisht, është "jo". Por pyetja e parë? Kjo është më e vështirë. Le të zbulojmë.

Le të kthehemi te ideja për të gjetur një përgjigje për një pyetje, zgjidhja e së cilës nuk është e dukshme. Lista e pyetjeve të tilla që mund të bëjmë është praktikisht e pafundme dhe përfshin disa nga më të mëdhatë që mund të kuptojmë.

Prej nga erdhën qeniet njerëzore?

Prej çkafit jemi bërë ne, në një nivel themelor?

Sa i madh është planeti Tokë dhe nga ka ardhur?

A është Toka në të njëjtën moshë me Diellin, apo njëra është më e vjetër se tjetra?

A ka "toka të tjera" rreth "diejve të tjerë" atje në Univers?

Sa larg vazhdon hapësira: a është e pafundme, a mbaron pas një farë pike, apo kthehet në vetvete?

A ka ekzistuar Universi për një përjetësi, apo ka pasur një moment, një sasi të caktuar kohe më parë, ku doli në ekzistencë nga një gjendje mosekzistence?

Sa më larg po shohim, aq më shumë po i afrohemi Big Bengut. Derisa observatorët tanë po përparojnë, ne mund të zbulojmë ende yje e galaktika, dhe të gjejmë kufijtë në të cilët, përtej tyre, nuk ka asnjë më.

Ky aspekt - i gjetjes së përgjigjes së saktë për një pyetje të tillë si ato të përmendura më sipër - është ajo që ndan kërkimin shkencor nga të gjitha qasjet e tjera që mund të marrim. Sigurisht, ne mund të dalim me mundësi, të krijojmë histori dhe argumente që i mbështesin ato dhe i zvogëlojnë ose disfavorizojnë të tjerat dhe t'i frymëzojmë të tjerët të besojnë në të njëjtën mënyrë si ne; kështu ka funksionuar njerëzimi për mijëvjeçarë, që para agimit të historisë së regjistruar.

Por në shkencë, qasja ndaj një pyetjeje duke eksploruar mundësitë është vetëm fillimi. Nëse ju hetoni diçka shkencërisht apo jo, varet tërësisht nga ajo që bëni më pas: veçanërisht, nga fakti nëse jeni apo jo i gatshëm të vini re se cilat do të jenë pasojat e vëzhgueshme dhe të matshme të një ideje të caktuar, dhe për t'i vënë më pas ato pasoja në provë.

Ideja e testueshmërisë, ku ju i lejoni natyrës të vendosë përgjigjen e një pyetjeje me rezultate të shumta të mundshme, është ajo që i ndan përpjekjet shkencore nga ato joshkencore.

Për shembull, nëse objektet bien sepse Toka është ”shtëpia e tyre”, atëherë ne duhet të jemi në gjendje ta çojmë një objekt në çdo vend që mund ta imagjinojmë, dhe ta lëmë të shikojmë nëse do të bjerë në Tokë. Megjithatë, sapo të jemi mjaft larg nga Toka - aq larg sa forca gravitacionale e planetit tonë të mos jetë forca mbizotëruese që vepron mbi një objekt - ne shohim që nuk është më kështu. Prandaj, nga një perspektivë shkencore, të konkludojmë se "Toka është shtëpia ”natyrore” e ”objekteve” nuk është një interpretim i vlefshëm shkencor i të dhënave. Nëpërmjet eksperimentit, vëzhgimit dhe matjes, ne mund të çfalsifikojmë ose zhvlerësojmë një ide që nuk qëndron në shqyrtimin shkencor.

Megjithatë, nëse e teorizojmë idenë se objektet bien për shkak se të gjitha objektet në Univers ushtrojnë një forcë të padukshme, tërheqëse, gravitacionale mbi njëra-tjetrën për aq kohë sa ato kanë masë, kjo do të na çojë shumë më larg. Ne mund të eksperimentojmë me objekte të masave të ndryshme dhe të matim se si distancat, shpejtësitë dhe nxitimet e tyre ndryshojnë dhe evoluojnë me kalimin e kohës. Ne mund t’i vendosim ato në vende të ndryshme relative dhe të masim forcat mes tyre. Ne mund të kryejmë të gjitha llojet e kërkimeve, nga eksperimentet tokësore këtu në Tokë deri te vëzhgimet astronomike mes objekteve të ndryshme që gjenden në të gjithë Universin. Për pothuajse të gjithë ato, parashikimet që do të nxirrnit nga kjo teori do të përputheshin saktësisht me atë që do të vëzhgonit dhe/ose do të matnit nga kërkimet tuaja.

A do të thotë kjo se ne mund të themi përfundimisht se ”objektet bien sepse të gjitha objektet masive ushtrojnë një forcë gravitacionale mbi njëra-tjetrën?”.

Jo. Shkenca është një mjet shumë i fuqishëm, por nuk ju lejon të arrini në përfundimin se një ide është e saktë ose jo në njëfarë kuptimi absolut. Në vend të kësaj, ju tregon nëse një ide e veçantë është e vlefshme apo jo kur e zbatoni atë në një grup të caktuar kushtesh fizike. Ideja që të gjitha objektet masive ushtrojnë një forcë gravitacionale mbi njëra-tjetrën është gurthemeli i gravitetit të Njutonit dhe është një

ide jashtëzakonisht e suksesshme për një shumëllojshmëri të gjerë aplikimesh: nga objektet që bien në Tokë deri te lëvizjet e trupave qiellorë në Sistemin Diellor dhe më gjerë. Por sukseset e tij nuk janë universale. Ka shumë rrethana ku parashikimet e gravitetit të Njutonit janë treguar të pasakta dhe të papajtueshme me vëzhgimet. Nëse graviteti njutonian do të ishte plotësisht i saktë, orbita e Mërkurit nuk do të "përparonte" siç e vëzhgojmë ne. Nëse graviteti njutonian do të ishte absolutisht i saktë, orët nuk do të funksiononin me shpejtësi të ndryshme kur vendoseshin në lartësi të ndryshme. Nëse graviteti njutonian do të ishte gjithmonë i saktë, objektet pa masë, si valët e dritës, nuk do të "përkuleshin" kur ato vetë do të kalonin në afërsi të objekteve të tjera masive.

Rruga orbitale e Mërkurit kalon dhe paraprihet nga një sasi më e madhe se sa parashikon graviteti njutonian. Orët në lartësi të ndryshme funksionojnë me ritme të ndryshme dhe ndryshimi mes shpejtësive me të cilat ato funksionojnë nuk mund të shpjegohet vetëm nga relativiteti special dhe shpejtësitë relative të dy orëve. Dhe drita, e cila në thelb është pa masë, përkulet nga prania e masave, si brenda Sistemit Diellor ashtu edhe në shkallë të mëdha kozmike.

Pse?

Çfarë do të thotë fakti se graviteti njutonian, një teori jashtëzakonisht e suksesshme në një gamë të gjerë aplikimesh, nuk sheh marrëveshje midis parashikimeve të tij dhe një sërë eksperimentesh?

Nga një këndvështrim shkencor, ky është në të vërtetë një lajm i mrekullueshëm: është një mundësi e artë për përparim. Sa herë që një teori shkencore - veçanërisht ajo që ka qenë kaq e suksesshme deri në një moment të caktuar - nuk arrin të bëjë parashikime që përputhen me vëzhgimin ose eksperimentin, ky është një sinjal se ju keni arritur kufirin se ku zbatohet teoria juaj. Krejt papritur, ju keni dalë përtej sferës së vlefshmërisë së teorisë suaj dhe do t'ju duhet një teori më e re, më e mirë, më gjithëpërfshirëse për ta zëvendësuar atë.

Ideja që qëndron pas të gjitha teorive shkencore, megjithëse është ilustruar në mënyrë spektakolare nga historia e gravitetit, është e njëjta. Ne mund të bëjmë një model të realitetit, por ai model është po aq i mirë sa testet shkencore që e mbështesin atë. Për sa kohë që parashikimet e teorisë dhe rezultatet tona eksperimentale/vëzhguese janë në përputhje, ne mbetemi në fushën e vlefshmërisë së teorisë. Kur rezultatet nuk pajtohen, ne kemi shkuar përtej sferës së vlefshmërisë dhe kjo na informon se nevojitet një teori e re, superiore.

Si do të duket ajo teori e re, superiore?

Për të zëvendësuar një teori kur kemi arritur kufijtë e vlefshmërisë së saj, me një teori e re duhet të bëjë tre gjëra.

1. Ajo duhet të riprodhojë të gjitha sukseset e teorisë së vjetër; aty ku teoria e vjetër jepte parashikime të sakta, teoria e re duhet të japë parashikime që janë të paktën po aq të mira.

2. Ajo duhet të shpjegojë vëzhgimet që teoria e mëparshme nuk mundi. Është më shumë një post-diksion sesa një parashikim, por çfarëdo vëzhgimi që pengoi idenë e mëparshme duhet të shpjegohet në mënyrë të përkryer mirë nga teoria e re.

3. Dhe, ndoshta më e rëndësishmja, duhet të bëjë parashikime të reja, të paprovuara kurrë më parë, që ndryshojnë në një farë mënyre sasiore nga teoria e vjetër.

Vetëm nëse teoria juaj e re mund të kapërcejë të tre këto pengesa mjaft thelbësore, ajo mund të shpresojë të bëhet konsensusi i ri shkencor: si ”pika fillestare e paracaktuar” për të gjithë kërkimin shkencor të ardhshëm.
Në një nivel themelor, kështu funksionon sipërmarrja e shkencës, nga grimcat më të vogla nënatomike deri te strukturat më të mëdha në Universin e vëzhgueshëm. Dhe është pikërisht për këtë arsye që ekzistenca e Zotit nuk ngrihet në kërkimin shkencor: sepse është thelbësisht në kundërshtim me procesin e shkencës.

Shkenca i ka rrënjët në idenë se të vërtetat rreth universit - ose të paktën, përafrimet më të afërta me ”të vërtetën” që mund të arrijmë - zbulohen më së miri duke hetuar vetë Universin dhe duke lënë përgjigjet që nxjerrim nga kërkimet tona të na udhëheqin drejt ndërtimi ynë i pamjes sonë më të mirë të asaj që është në të vërtetë realiteti.

Të lypësh Zotin, ose në përgjithësi, të thërrasësh të mbinatyrshmen, është e barabartë me heqjen dorë nga një shpjegim natyror për fenomenet që vëzhgojmë në Universin tonë. Fakti që ligjet e natyrës duken të jenë kaq të qëndrueshme: nga një moment në tjetrin, nga një vend në tjetrin, në të gjitha nivelet e temperaturës dhe energjisë, dhe pavarësisht se si i kemi vendosur eksperimentet tona, na tregon se ky supozim se si funksionon kërkimi shkencor nuk ka arritur, në asnjë rrethanë, fundin e diapazonit të vlefshmërisë së tij.

Nuk është e saktë të pohoni se astrofizikanët nuk e konsiderojnë mundësinë që Zoti të ekzistojë. Në fakt, nuk është e vërtetë as të pohohet se astrofizikanët nuk e konsiderojnë mundësinë që Zoti të luajë një rol aktiv në formësimin e Universit. Ajo që ne bëjmë në astrofizikë, sidoqoftë, ashtu si bëjmë në të gjithë shkencën, është përpjekja për të shpjeguar Universin në mënyrë natyrale: përmes ligjeve, marrëdhënieve, korrelacioneve, teorive, modeleve dhe duke krahasuar parashikimet me eksperimentet, matjet dhe vëzhgimet. Arsyeja që Zoti përmendet në literaturë, me asnjë lloj frekuence, është se kur vjen puna për të shpjeguar atë që mund të vëzhgojmë dhe matim - shpjegimet ”natyrore” janë treguar plotësisht të mjaftueshme. Nëse do të gjenim prova për një lloj ndërhyrjeje të mbinatyrshme në aparatet tona eksperimentale ose të dhënat tona vëzhguese - dhe kjo është diçka që ne mund ta përcaktojmë sasinë - zbulimi i saj do të ishte revolucionar.

Siç qëndron, megjithatë, ”natyralja”duket se e bën punën në mënyrë perfekte, që nga përpara Big Bengut deri në ditët e sotme. Çështja e ekzistencës së Zotit mbetet e paprovuar nga astrofizika. Megjithatë, të gjithë astrofizikanët, në përpjekje për të shpjeguar natyrshëm çdo fenomen fizik në Univers, duhet të pranojnë se këto përpjekje mund të jenë të afatshkurtra. Por për sa kohë që mbetet e besueshme, apo edhe e mundur, ne do t’i bënim vetes një shërbim të jashtëzakonshëm për të hequr dorë nga qasja shkencore. Kjo është arsyeja pse astrofizikanët nuk e konsiderojnë Zotin si një shpjegim për fenomenet që vëzhgojmë: jo sepse nuk është e mundur, por sepse kërkimi shkencor mbetet rruga më e suksesshme për zbulimin e të vërtetave fizike që 'qeverisin' Universin!

111.Ekzistenca e Zotit më në fund është vërtetuar:
Shkencëtarët kanë gjetur një mesazh të koduar të Zotit brenda ADN-së

Studiuesit nga Universiteti i Harvardit njoftuan dje se gjetën një mesazh nga Zoti të shkruar brenda gjenomit njerëzor.

Në një zonë pak të eksploruar të ADN-së jo-koduese, një ekip gjenetistësh të lartë zbuluan një pasazh me 22 fjalë në gjuhën e lashtë aramaike në të cilën Zoti pohon ekzistencën e tij dhe rolin e tij në krijimin e jetës në Tokë.

Ky zbulim i jashtëzakonshëm është një provë e pakundërshtueshme e ekzistencës së Zotit dhe rolit të tij në krijimin e procesit të evolucionit përmes seleksionimit natyror. Mesazhi u zbulua kur studiuesit vunë re modele të çuditshme matematikore në një zonë të caktuar të gjenomit. *"Ishte e qartë për ne se modelet nuk ishin të natyrshme", shpjegon Charles Watson, shkencëtari kryesor i projektit, "por nuk mund të gjenim ndonjë shpjegim bindës për to. Ne filluam të kryqëzonim modelet me bazat e të dhënave të gjuhëve nga teka dhe u tronditëm kur kuptuam se modelet korrespondojnë me gjuhën e lashtë aramaike",* tha ai.

I habitur nga zbulimi, ekipi kontaktoi ekspertët e gjuhës të njohur me gjuhën aramaike - gjuha e përdorur nga Jezu Krishti.

Kur mesazhi u deshifrua, shkruhej: "Përshëndetje fëmijët e mi. Unë jam Jehovai, i vetmi Zot i vërtetë. Ju keni gjetur sekretin e të qenit. Tani ndaje me të gjithë botën". Meqë ra fjala, Jehova është emri biblik i Perëndisë judeo-kristiane.

112. Pse shkenca nuk e mohon ekzistencën e Zotit?

Biologjia, fizika, matematike, inxhinieria dhe mjekësia na ndihmojnë të kuptojmë botën, por ka edhe shumë gjëra të tjera në jetë që mbeten mister.

Një numër i madh librash dhe artikujsh flasin se shkenca tashmë e ka mohuar ekzistencën e Zotit. Ne dimë shumë për Universin dhe autorët shpjegojnë se Zoti është i panevojshëm. Ata thonë se mund ta shpjegojnë se si funksionon Universi pa nevojën e një "krijuesi".

A ka mundur shkenca moderne, nga fillimi i shekullit XX, të provojë se Zoti nuk ekziston siç pretendojnë disa komentator? Shkenca është e jashtëzakonshme, na mëson për jetën, botë dhe Universin.

Por nuk ka na zbuluar se përse u krijua Universi as çfarë e parapriu Big Bang-un. Gjithashtu nuk shpjegon se si u krijuan organizmat e gjalla nga një lëndë jo e gjallë. Se si u lartësua vetëdija? Nga vjen vetëdija?

Çfarë është ajo që na lejon neve njerëzve për të kuptuar misteret e biologjisë, fizikës, matematikës, inxhinierisë dhe mjekësisë? Dhe çfarë na lejon për të krijuar vepra të mëdha të artit, muzikës, arkitekturës, dhe letërsisë? Shkenca është gjëkundi për të shpjeguar këto mistere të thella. Por, shumë më e rëndësishme se këto enigma, pyetja që vazhdon të mos marrë përgjigje është: Pse është Universi ynë kaq preçiz, i qepur posaçërisht për krijimin e jetës? Kjo pyetje ende nuk ka marrë përgjigje dhe ndoshta kurrë nuk do të marrë një zgjidhje shkencore.

Kjo pasi Universi është i ndërlikuar dhe shumë kompleks. Për të shpjeguar sjelljen kuantike-mekanike madje dhe të një grimce të vogël kërkon faqe e faqe të një matematike jashtëzakonisht të avancuar. Pse janë edhe grimcat më të vogla të materies në mënyrë të pabesueshme kaq të komplikuara?

Duket se ka një të fshehtë të madhe, "mençuri" ose struktura, apo një plan për të ngatërruar edhe elementin më të thjeshtë të natyrës. Dhe situata bëhet shumë më e frikshme kur ne zgjerojmë pikëpamjen tonë për të gjithë kozmosin.

Pse çdo gjë për të cilën ne kemi nevojë për të ekzistuar, ekziston? Si është e gjitha kjo e mundur pa ndonjë fuqi të jashtme e fshehtë për të orkestruar me saktësi dhe grimcat elementare të nevojshme për krijimin e të gjitha bazave të jetës?

Një matematikan i madh britanik, Roger Penrose në bazë të parametrave fizike të Universitet ka përllogaritur mundësinë e krijimit të jetës. Sipas tij mundësia ka qenë 1 pjesëtuar për 10, në fuqi të 10 dhe sërish në fuqi të 123. Ky numër është aq afër zeros sa ndokush e imagjinon.

113.Vdekja dhe Rilindja

Shkenca ezoterike e sheh Kozmosin si një tërësi funksionale, qeverisur nga Ligji i qenësishëm, njëri aspekt i të cilit shprehet në ndërkëmbimin e periudhave aktive me ato të prehjes.

Ky ndërkëmbim, alternim, lejon gjithësinë e universit të dukshëm, të manifestuar, vetë këtë shfaqje, të jetë subjekt i këtij ndërkëmbimi. Gjithçka, në çdo shkallë qenësie, të dukshme apo të padukshme, subjektive e objektive, pasqyron procesin universal me ditënetët e vajtjeardhjet e tyre. Vetëm se ***ajo gjë***, ***Parimi Absolut***, pa fillim, fund e ndryshueshmëri, zgjat përgjithmonë.

Si lart, edhe poshtë. Siç një univers objektiv që shkon e vjen, ashtu edhe njeriu objektiv, që do të thotë njeriu si e njohim ne në përvojë, që jeton në një trup fizik e shfaq gjithë atributet e personalitetit. Kuptimi i formimit okult të njeriut është një përgatitje e domosdoshme për studimin e gjendjeve të pasvdekjes. Le t'i radhisim shkurtimisht: njeriu, si njësi e vetëdijshme, funksionon përmes shtatë parimeve, të cilat mund të grupohen në mënyra të ndryshme. Për të kuptuar proceset e vdekjes dhe rilindjes, mund t'i përshtatim si vijojnë:

1) Treshja Sipërore (sipas sistemit numëror të Letrave nga Mahatma) që janë: Atma (7. Shpirti Universal), Buddhi (6. mjeti i Shpirtit), Manas ose Mendja (5. në aspektin e vet më të lartë). As Atma apo Buddhi nuk është princip individual njerëzor, por universale dhe lidhen me njeriun vetëm në ndërthurjen me aspektin manasik, mendor. Kjo Treshe Sipërore quhet zakonisht Ego apo Individualitet, dhe është e pavdekshme.

2) Dyshja Mesore. Gjatë mishëirmit, mund të thuhet se Manas projektojnë një pjesë të vetes mbi planet më të ulëta të qenies, ku shoqërohet me 4. Kama, parimi i dëshirave apo emocioneve, duke formuar një dyshe Kama-Manasik-e, quajtur ndryshe fryma dhe shpirti i vdekshëm.

3) Treshja e Poshtme. Këtu pëfshihen parimin jetësor, 3. Prana; mjetin e saj, 2. Linga Sharira (ose Trupin Astral); dhe 1. Sthula Sharira (ose trupin fizik). Treshja e Poshtme bashkë me Dyshen Mesore formojnë Personalitetin.

Treshja e Poshtme varet nga lindja e vdekja, siç i njohim ne, dhe Dyshja Mesore varet nga pasvdekja deri në shpërbërje, ja pra pavdekësia e frymës. Antahkarana, përcaktuar si "ura mes Manas-ve të larta e të poshtme", bëhet, kur zhvillohet, mënyra e ndërlidhjes mes duetit. Dy parimet më të larta, Atma dhe Buddhi, përmenden ndonjëherë si Dyshja Sipërore, apo, derisa përbëjnë vërtet Njësi të vetme, Monadi. Ndërthurja e Monadit me Manas është Njeriu i Pavdekshëm. Megjithëse ne identifikohemi gjatë pjesës më të madhe të jetës me Personalitetin kalimtar, Shkenca

Ezoterike këmbëngul se Vetja reale ndër ne është shfaqje e qëndrueshme e një Thelbi Hyjnor, Vetja Universale. Përvoja normale e gjërave, njerëzve e ngjarjeve në ambient – përvoja e përbashkët e jetës në botën fizike – është objektive; zakonisht realiteti ndahet me të tjerët. Reagimet tona ndaj të njëjtave gjëra, njerëzve e ngjarjeve janë subjektive, përbërja e botës private të çdo individi, në të cilën askush tjetër nuk hyn dot. Dallimi është i rëndësishëm në studimin e gjendjeve të vetëdijes pas vdekjes. Shpjegimet e proceseve të vdekjes e gjendjeve të pasvdekjes burojnë kryesisht nga mësimet e dhëna nga Mahatmat (Shpirtra të Mëdhenj, Shenjtorë). Këto mësima kaq të hollësishme nuk mund të gjenden tjetërkund; unike për informacionin mbi procesin e vdekjes e çfarë ndodh më pas. Shfaq gjithashtu sesi kuptimi i asaj që vdekja përmbledh, varet nga kuptimi i duhur i formimi i njeriut dhe procesit jetësor të plotë kozmik, të cilin ky formim pasqyron.

Në fjalë të përgjithshme, kushtet dhe përvojat e gjendjeve të pasvdekjes lidhen ngushtë me jetën e sapojetuar, siç është thënë gjithmonë edhe në religjionet ekzoterike. Disa prej faktorëve që përcaktojnë çfarë ndodh përfshijnë mënyrën sesi është jetuar jeta e parafundit, qëllimet, shkaqet dhe interesat kryesore të individit, mënyra si ka përdorur talentet e veta dhe shanset, si përballoi vështirësitë e ndeshura, marrëdhëniet me njerëz të tjerë e shumë faktorë të tjerë, si jetëgjatësia apo mënyra e vdekjes së tij. Sipas të dhënave nga Mahatmat, vdekja e trupit fizik është vetëm fillimi i një procesi të gjatë e të ndërlikuar, sepse, dukeqenëse njeriu është qenie e ndërlikuar, tërheqja e jetës nga shtresat apo parimeve të tjera të tij është gjithashtu e ndërlikuar. Në çastet e fundit të jetës së vet, para se truri ndal punën, vdekatari kqyr me hollësi jetën që po mbaron. Çdo ngjarje zhvendoset prej trurit që po vdes e shihet në perspektivën e duhur. Sipas njeriut që ka qenë, vdekatari do t'u kushtojë më tepër vëmendje disa kujtimeve se të tjerave. Ky është çasti i së vërtetës, kur ai e sheh veten si ishte në të vërtetë, jo siç ishte mësuar zakonisht ta imagjinonte veten. Mendimet e tij të fundit, ndërsa sheh të kaluarën e vet t'i shfaqet, do të kenë ndikim në personalitetin tjetër, ku do të rikthehet në kohën e duhur, dhe për shkak të rëndësisë vendimtare për atë të ardhme, përqendrimi vetjak i atij që po vdes nuk duhet shqetësuar. Me mbarimin e kësaj kqyrjeje dhe goditjen pasuese kryesore për mishërimin e ardhshëm, vjen humbja e vetëdijes. Cilidoqoftë lloji i vdekjes, vetëdija shuhet "si flakë qiriu". Jeta tërhiqet ngadalë prej mjeteve të ulëta, fillimisht prej atyre të Treshes së Poshtme e pastaj, më ngadalë, prej Dyshes Mesore. Ku jeta ikën prej tyre, mjetet, herët a vonë, shpërbëhen dhe përbërjet rikthehen në pellgun e madh të jetës për t'u ripërdorur. Dëshmitë e njerëzve të shpallur të vdekur klinikisht, por që janë rikthyer në jetë, përmbajnë prova që para, gjatë apo pas shfaqjes, individi mund të bëhet i ndërgjegjshëm për një Prani madhështore, të afërt e të fuqishme. Mund të provohet thjesht si dritë, apo dritë e shenjtë qenie drite, shpesh e lidhur me Hyjninë. Me fjalë teozofike, kjo mund të jetë ndjesi e Egos Shpirtërore Hyjnore, që ndriçon mbi vetëdije në atë skaj të fundit. Vetë shfaqja tregohet zakonisht në rastet e regjistruara.

Një përvojë tjetër e zakonshme është të qenët i ndërgjegjshëm për një pengesë që ndal rrugën; disa ndiejnë se ishin në një tunel apo luginë të errët, ku duhej kaluar për të mbarritur në dritë. Mbase kapja e dritës ishte çasti i vdekjes, e cila në këto raste nuk ndodhi.Faza tjetër, pas humbjes së vetëdijes që ndjek shfaqjen, përshkruhet në Letra nga Mahatma si një luftë "vdekjeje" – një term i pavend, mbase, gjersa duket se tregon për një eksperiencë të dhimbshme e të vetëdijshme: lufta, siç përshkruhet në

letra, është më shumë një ndarje e vetvetishme e elementëve Egoikë nga ata personalë në natyrën e njeriut. Si më sipër, parimi i Pestë, ose Manasik, është duet në mishërim, pjesërisht, në aspektin e tij më të epërm, duke qenë i lidhur me Monadin, e pjesërisht, në aspektin më të poshtmë, duke u bashkëngjitur me Kama, parimi i Katër ose dëshiror. Këto dy mënyra funksionimi të parimit Manasik shpjegojnë termin Manas "i epërm" dhe "i poshtmë". Bashkë me Monadin dhe Manas e epërme formojnë si rrjedhim Dyshen Sipërore, ndërsa bashkë me Kama dhe Manas të poshtme formojnë Dyshen e Poshtme. Lufta zhvillohet mes këtyre dueteve. Kur njeriu vdes, parimi i tij i dytë e i tretë vdesin bashkë me të; treshja e poshtme zhduket, ndërsa parimi i katërt, i pestë, i gjashtë, dhe i shtatë formojnë Katërsorin mbijetues…kështu që, është luftë "vdekjeje" mes dualiteteve të Epërme të Poshtme. Nëse i epërmi fiton, i gjashti, meqenëse përmban në vetvete kuintesencën e së Mirës nga i pest – dashuritë fisnike, synimett shenjtërore (megjithëse tokësore), dhe pjesët më të Shpirtërore të mendjes së vet – ndjek urtakun (të shtatin) e vet në Gjendjen "Ngjizëse"; dhe i pesti e i katërti mbeten lidhur si guacka boshe…

Kur nuk ka rrethana të jashtëzakonshme, Gjendja Ngjizëse vazhdon derisa – shumë vjet më vonë (në terma tokësorë) – vetëdija rikthehet. Pastaj vjen një shfaqje e dytë e jetës së sapokaluar, ndjekur nga dalja graduale drejt një gjendjeje lumturie të hareshme, me vetëdijen se rrethohesh nga familjarë, të dashur e gjëra të njohura. Këto përvoja, gjithësesi, janë plotësisht subjektive, si ëndrra të gjalla, por të paktën kanë aq realitet sa ajo çka quajmë jetë e vërtetë. Kj ogjendje, e cila për ëndërruesin është realitet, njihet si Devachan, fjalë sanskritisht "banesa e zotave", dhe përcaktohet në Fjalorin Teozofik si gjendja e ndërmjetme mes dy jetëve tokësore, gjendje ku Egoja (Atma-Buddhi-Manas ose Trinitija e bërë Një) hyn, pas ndarjes së saj nga Kama Rupa dhe shpërbërja e parimeve të poshtme në tokë. Natyra e Devachan si gjendje, jo si vend, nënvizohet në një përcaktim tjetër, ku përshkruhet si kusht, gjendje hareje mendore. Filozofikisht një gjendje mendore e ngjashme me ëndrrën më të gjallë, por shumë më reale dhe e ndezur. Është gjendja e pasvdekjes shumicës së vdekatarëve. Në atë gjendje, entiteti quhet Devaçani. Gjen gjithë të dashurit e vet gjatë jetës, rrethuar nga idealizma; për më tej, provon përmbushjen e ëndrrave dhe ambicieve me vlera, gjërat më fisnike në synimet e veta tokësore. Gjendja është plotësisht shpirtërore, pa elementë të rëndomtë; gjendje ndriçimi, prehjeje, rigjenerimi dhe shpërblimi për vuajtjet. Duke qenë subjektive, sidoqoftë, është një botë private që s'mund të ndahet me të tjerë, e ngjashme me botën vetjake të ëndrrave: shkurtimisht, pavarësisht aktualitetit të gjallë, është gjendje iluzioni e vetëkrijuar. Miqtë tanë atje, ambienti, nuk janë realitet objektiv.

Çështja e kthimit në botën nga ku Egoja ka ikur është e prerë: mjetet e nevojshme për të ekzistuar në planet e poshtëm janë shpërbërë, rrjedhimisht nuk ka kthim të mundshëm. Devaçani, në botën e tij private, nuk ka dijeni për çka ndodh në botën nga iku. Në nivelin Egoik, mund të komunikojë rastësisht me Ego të tjera, përfshirë ata që janë ende në botën fizike, janë gjallë në tokë. Por aftësia e të gjallëve për t'u vetëdijësuar për këto komunikime në gjendje të zgjuar varet nga ndjeshmëria e zhvillimi i tyre; ku kushtet lejojnë, vetëdija e tyre, sipas Blavatsky, u jep përshtypjen e ndjesinë se janë takuar me një të dashur të vdekur e kështu ngushëllohen nga kjo.

Si gjithë proceset dhe gjendjet e tjera, kjo fazë e përvojës së pasvdekjes vjend drejt një fundi. Si nisi gradualisht, po ashtu mbaron, edhe njëherë humb vetëdija, por

në rastin normal pas shumë vjetësh (në terma tokësorë). Pastaj vjek koha për një mishërim të ri, parimet më të ulëta riformohen, pjesërisht prej materialeve të vjetra. Kur lindja e re është e pashmangshme Egoja ka një paravizion të prirjes së përgjithshme të jetës që po vjen dhe çfarë duhet të përmbushet. Pavetëdija kthehet derisa sytë fëmijënorë shohin përsëri mbi tokë. Rrethanat e lindjes së fëmijës, ambienti, koha e vendi, familja dhe rrethanat, prirjet që shoqërojnë rikthimin dhe ngjarjet e mundshme për të ndodhur, të gjitha këto kushtëzohen nga Karma. Këto janë ekuilibrat e mbledhur jo vetëm prej mishërimit paraardhës, por edhe nga gjithë jetët e mëparshme.

Kur një mishërim ndalet para kohe, nga sëmundje, aksident, luftë, apo vetëvrasje, cilki normal i përvojave mes vdekjes e rilindjes do të kalojë në ndryshimet përkatëse. Përshembull: në rastin e vdekjes në moshë të vogël, fazat e përshkruara si shfaqje, periudha e luftës dhe ngjizjes do të jenë të shkurtra, pasi nuk ka përvojë të mjaftueshme për përvetësim. Mund të ndodhë, kur vdekja ndodh në fëmijëri, që parimet e brendshme të fëmijës nuk shpërndahen por kthehen në trupin e ri. Ky është rimishërim në kuptimin e vërtetë të fjalëpërfjalshëm. Një i ri që vdes papritur, ushtar përshembull, mund të mos kuptojë për një farë kohe se ka vdekur, derisa të shpërbëhen parimet nëpërmjet një procesi gradual normal. Pastaj do të bëhet i pavetëdijshëm dhe proceset normale të vdekjes do të vazhdojnë. Ndërkohë, për sa kohë që njëfarë ndërgjegjeje mbijeton në parimet e poshtme, si në këtë rast, dhe derisa Egoja të niset drejt Devachan, disa komunikime reale mund të ndodhin, por vetëm përmes një mediumi (ndërmjetësi). Kur proceset normale të vdekjes marrin rrugë dhe Egoja largohet, nuk ka mundësi të tilla; kështuqë vetëm guacka, dueti i mesëm i braktisur mund të kontaktohet. Vetëvrasja shfaq një pamje tjetër. Ndryshe nga ushtari, vetëvrasësi është përgjegjës për vdekjen e vet. Thuhet se ruan njëfarë vetëdijeje. Mund ta brejë ndërgjegja, duke ngelur në një gjendje të trrshtuar, derikur jeta e tij do të kishte vazhduar normalisht, por gjendja e tij mendore do të varet nga motivi i dhënies fund të jetës së vet në tokë.

Vuajtja është gjithashtu fati i atyre që vdesin të pushtuar nga pasione të forta jonormale, si dëshira e pakontrolluar për kënaqësi fizike, ushqim, pije, seks, zotërime materiale apo ambicie detyruese të pakënaqura. Përveç vuajtjes që një individ sjell mbi vete nga tërheqja për kënaqësi fizike, nuk ka përvoja që i përkasin ferrit tradicional. Nuk ka as dënime pas vdekjes për sjellje të këqija trupore, pasi Karma rivendos peshoren në këtë botë për të këqijat që ndodhin këtu; çfarë mbillet në botën fizike duhet korrur në botën fizike, pasi Ligji është përsosshmërisht i drejtë.

Në Shkencën Ezoterike vdekja shihet si çlirim nga kokëçarjet e vuajtjet e jetës tokësore dhe një fund gjithashtu i gëzimeve në tokë, që janë pashmangshmërisht të përkohshme. Kur ora vjen, mirëpritet nga shumë njerëz, pasi është gjumi i gjatë "që thur mëngën e shthurur të kujdesit, balsami i mendjeve të plagosura, shtegu tjetër i Natyrë së Madhe", që na përgatit për një ditë tjetër jete mbi tokë.

114. Doktrina mbi pavdekshmërinë e shpirtit

Si dhe kur ka lindur doktrina mbi pavdekësinë e shpirtit

Ideja e pavdekësisë njerëzore është ndër më të lashtat dhe përbën një nga mësimet më themelore të shumicës së feve që nga hershmëria e deri në ditët tona.

Ajo lidhet me besimin në një shpirt të pavdekshëm. Të krishterët kanë besuar dhe vazhdojnë të besojnë në jetën e pasvdekjes, një jetë të përjetshme në qiell ose në ferr.

Hinduistët besojnë në rimishërimin. Judaizmi e ka doktrinë zyrtare ringjalljen e shpirtit, por dhe të trupit. Pikëpamja myslimane mbështetet në besimin se pas vdekjes ka një ditë gjykimi, ditë kur jeta vlerësohet si para një gjykate dhe njeriu përfundon në parajsë ose në flakët e ferrit. Budistët e Siri Lankës në ditët e vdekjes, i lënë dritaret e dhomave hapur që të lehtësojnë daljen e shpirtit të të vdekurit nga shtëpia.

Besimi në pavdekësinë e shpirtit thuajse është universal: një gjësend i padukshëm brenda personit, qoftë kjo një frymë, një shpirt, një qenie e brendshme a një hije pa trup është e pavdekshme dhe e vazhdon jetën pas vdekjes së trupit.

Veç atyre feve që përmendëm më lart, dhe besime të tilla si animizmi afrikan, besimi i aborigjenëve të Australisë, shintoizmi japonez, duke kombinuar traditat lokale me doktrinat e feve të tyre, i mbeten idesë se qeniet njerëzore frymërisht janë të pashkatërrueshme.

Kjo doktrinë është një nga gurët e themelit për gjithë teologjinë dhe filozofinë e feve në botë.

Origjina

Gjithë qytetërimet e lashta e kishin të përbashkët mësimin mbi pavdekësinë e shpirtit.

Është e pranuar përgjithësisht nga studiuesit se origjinat e një besimi të tillë të çojnë te babilonasit dhe se që herët egjiptasit, persët e grekët, i ndjenë ndikimet e fesë babilonase. Në epin sumer të Gilgameshit, heroi ndeshet me vdekjen, vihet në kërkim të pavdekësisë, por shpresa e tij për pavdekësi është një iluzion, vdekja është e pashmangshme. Nga ana tjetër, fakti që bashkë me të vdekurin varroseshin dhe sendet që njeriu do t'i përdorte në jetën e përtejme, na bën të mendojmë se sumerët besonin që jeta në ndonjë mënyrë, në ndonjë formë, vazhdon dhe tej këtij ndryshimi, vazhdonte prapë nëpërmjet kalimit në një lloj jete tjetër, tej kësaj ekzistence që e shkatërron krejtësisht vdekja.

Sipas mitologjisë biblike, qyteti i Babelit, Babilonia, mendohet se u ndërtua nga Nimrodi, një stërnip i Noes. Pas përmbytjes së përbotshme, në ditët e Noes njerëzimi kishte vetëm një fe, një gjuhë. Pas ngatërrimit të gjuhëve në Babel, ndërtuesit e Kullës ndërprenë punën për lartimin e saj dhe u shpërndanë duke marrë me vete fenë, mësimet fetare babilonase të cilat i përhapën në të gjitha anët e dheut. Mundet që ky Nimrod, i himnizuar, të jetë perëndia babilonase Marduk. Marduku është heroi i epit tjetër sumer, i epit të Krijimit, që sjell kalimin nga perëndia matriarkale Tiamati, në perënditë patriarkale. Nga sa thamë më sipër, miti i Kullës së Babelit na çon te ideja se sumero-akadët, në veçanti babilonët, janë vendlindja e idesë së pavdekësisë së shpirtit. Më tej nga kontaktet, pikëpamjet dhe zakonet babilonase u futën dhe në kultet e egjyptasve. Në Persi, kulti i Mithrës zbulon haptas ndikimet e mësimeve babilonase. Përzierja e gjerë e elementeve semitikë si në mitologjinë e hershme greke, si në kultet e saj, sot pranohet pa mëdyshje nga gjithë shkenca studimore.

Greqia, nga Pitagora te Platoni

Se një shpirt vazhdon të jetojë pas vdekjes, këtë si ide ndër grekët e gjejmë te matematikani i famshëm i shekullit të gjashtë p. K., te Pitagora. Ai besonte se shpirti

ishte i pavdekshëm dhe objekt transmigrimi. Para tij, Talesi i Miletit, filozofi grek më i hershëm që njohim, besonte se një shpirt i pavdekshëm ekzistonte jo vetëm te njerëzit, kafshët e bimët, por dhe te sende të tilla si magnetet, meqenëse ato mund të tërhiqnin hekurin.

Grekët e lashtë besonin se shpirtrat e të vdekurve kalonin me varkë nëpër lumin Stiks, për te një botë e përtejme, një mbretëri shumë e madhe nëntokësore.

Atje, pasi gjykatësit jepnin vendimin, shpirtrat shkonin ose në një burg me mure të larta ku torturoheshin, ose lumturoheshin në fushat e Elisit.

Sokrati, filozofi grek i shekullit të pestë p.K., i dënuar për paperëndishmëri dhe për korruptim të të rinjve, pak më përpara se të pijë kupën e helmit, u paraqet nxënësve të mbledhur rreth tij, një varg me argumente që provonin se shpirti është i pavdekshëm dhe se nga vdekja nuk duhet pasur frikë. Studenti i tij, Platoni, na i bën të njohura këto ndodhi dhe ide në esetë e tij Phaedo dhe Apologji. Sokrati dhe Platoni janë nismëtarët që e përpunuan dhe e çuan më tej idenë mbi shpirtin e pavdekshëm. Ata, duke e argumentuar dhe shtjelluar teorikisht, e përsosën konceptin mbi shpirtin, e shndërruan atë në një mësim filozofik të denjë e të pëlqyer për mendjet e të diturve të kohës dhe, siç do ta shohim, edhe për më tej se sa ata të kohës së tyre.

Nga Persia te piramidat

Në Lindje, në Persi, (Irani i sotëm) në shekullin e shtatë p.K., u shfaq një profet i quajtur Zoroastër, i cili për herë të parë solli një mënyrë të re adhurimi që u njoh si zoroastrizëm. Kjo u bë feja e Perandorisë Persiane që dominonte botën shumë më përpara se Greqia të bëhej ajo fuqia e madhe që njohim. Shkrimet zoroastriane thonë se në pavdekësi, shpirti i të drejtit do të jetë gjithmonë në hare, por shpirti i gënjeshtarit sigurisht në mundime do të jetë. Dhe këto ligje Ahura Mazda (d.m.th., Perëndia i mençur) i ka vendosur nëpërmjet autoritetit të tij sovran.

Mësimi i pavdekësisë ishte pjesë përbërëse dhe e fesë persiane para-zoroastriane. Fiset e lashta iraniane u çonin ushqime dhe veshje shpirtrave të të vdekurve, për t'i marrë ato me të mirë, që t'u sillnin dobi në këtë botë dhe në botën e përtejme.

Jeta pas vdekjes ishte besimi qendror i egjiptianëve. Ata besonin se shpirti i të vdekurve do të gjykohej nga Osiris, kryeperëndia e botës së përtejme. Në një skenë të dokumentuar në një papirus të shekullit të 14-të para Kr., shohim perëndinë e të vdekurve që çon shpirtin e një shkruesi përpara fronit të Osirisit. Perëndia e së vërtetës dhe e drejtësisë vë zemrën e tij në peshore. Thoth, një tjetër perëndi, shënon përfundimet. Nëse zemra e njeriut nuk peshon rëndë nga fajet, ai e kalon provën, lejohet të hyjë në mbretërinë e Osirisit dhe të marrrë pavdekësinë, ndryshe, atë e përpin aty për aty figura e një përbindshi femër që pret e gatshme pranë peshores.

Egjiptianët i ballsamosnin të vdekurit e tyre dhe i ruanin trupat e faraonëve nëpër piramida madhështore, se besonin që mbijetesa e shpirtit varej nga ruajtja e trupit. Shpirti mund të vinte te trupi dhe jeta të rifillonte përsëri, ashtu si ndodh shterrja dhe ngritja sërish e ujërave në shtratin e Nilit.

Hinduizmi dhe rimishërimi

Pranohet se qendra më e rëndësishme për ndikimin fetar në të gjithë Azinë ka qenë India. India ka lindur besime të shumta si hinduizmin, budizmin, jainizmin, sikizmin, etj. dhe njëri prej tyre, budizmi, ka ndikuar pothuajse në gjithë Azinë Lindore. Nga kjo, shumë kultura aziatike e mbajnë ende Indinë si vendlindjen e tyre

frymëror. Në të njëjtën kohë me Pitagorën, në shekullin e gjashtë p.K. dhe në Indi shumë dijetarë hinduistë, aty pranë lumenjve Ind dhe Gang, po përpunonin teorinë e transmigrimit të shpirtrave. Shfaqja e njëkohshme e kësaj bindjeje në Greqi dhe në Indi, sipas shkencës, vjen nga lëvizjet e popujve indoeuropianë, të cilët në shtegtimet e tyre nga një kontinent në tjetrin, bartnin me vete dhe idenë e transmigrimit.

Hinduizmi si fe në Indi zë fill po me shfaqjen e arianëve rreth vitit 1500 p.K. Bindja induiste që nga fillimet ishte se shpirti është i ndryshëm nga trupi dhe se shpirti i mbijeton vdekjes. Ata adhuronin të parët dhe u ofronin ushqime shpirtrave të të vdekurve.

Shekuj më vonë, të diturit hinduistë që ndesheshin me problemet universale të së keqes dhe të vuajtjeve midis njerëzve, i kombinuan këto me ligjin e Karmës (ligj i shkak-pasojës, i përzierë me fatin) dhe zhvilluan teorinë e rimishërimit, nëpërmjet të të cilit meritat dhe fajet në një jetë shpërblehen a ndëshkohen në jetën tjetër. Shpirti nga një trup i vdekur rimishërohej, lindte prapë në një trup njeriu tjetër, por mund të rimishërohej edhe te një kafshë, sipas meritës, sipas sjelljes shoqërore në jetën e mëparshme.

Më vonë, shkallë-shkallë, do të marrë formë dhe një koncept tjetër filozofik, koncepti Brahman-Atman. Atmani, esenca e çdo gjëje mbi tokë, e çdo njeriu, pas sa e sa rimishërimesh, bashkohet me Brahmanin (realiteti më i lartë, më i përjetshëmi, më i fundit) dhe arrihet Nirvana: bekimi, shenjtërimi dhe njëkohësisht, lirimi nga cikli i transmigrimit. Ky është dhe synimi më i lartë, më përfundimtar i hinduizmit.

Ideja e metempsikozës, transmigrimi i shpirtrave në një jetesë të mëpasshme, përbën bazën e brahmanizmit, po dhe të budizmit.

Pavdekësia, duke kaluar provën e gjatë nëpër rimishërime e transmigrime, për hinduizmin është një e drejtë e lindur e të gjithëve, jo privilegj i një pakice të lumtur. Për fetë monoteiste një jetë e vetme përcakton fatin përfundimtar të shpirtit, parajsën a ferrin, për hinduizmin shpirti e arrin shënjtërimin pas shumë e shumë rilindjesh.

Budizmi

Budizmi u themelua në Indi rreth shekullit të pestë p.K. Duke qenë se lindi nga hinduizmi, mësimet mbi pavdekësinë i kanë disi të ngjashme. Sipas budizmit, ekzistenca është një cikël i vazhdueshëm rilindjeje dhe vdekjeje dhe ashtu si në hinduizëm, gjendja individuale e secilit në jetën e tij të tanishme, varet e vendoset nga veprat e jetës së tij të mëparshme.

Por budizmi nuk e shpjegon ekzistencën në termat e një shpirti personal që mbijeton vdekjen. Buda vështroi në psikën njerëzore një seri kalimtare të gjendjeve psikologjike të ndërprera, të cilat mbahen bashkë vetëm nga dëshira. Diçka, ndonjë gjendje ose forcw, vazhdon të kalojë nga një jetë në një tjetër. Ajo që quajmë vdekje është mosfunksionim i plotë i trupit fizik. Qenia e gjallë është kombinimi i forcave ose i energjive mendore dhe fizike. Budizmi thotë se me vdekjen, nuk ndalen të gjitha këto forca dhe energji. Ato (vendosmëria, vullneti, etja për të ekzistuar si forcat më të mëdha në botë e që e vënë në lëvizje gjithë botën, për të përjetuar rilindje të vazhdueshme), arrijnë ta shfaqin veten në një formë tjetër, duke prodhuar riekzistencë, e cila, për budistët, quhet rilindje.

Ekzistenca është e përjetshme në qoftë se individi arrin synimin përfundimtar të Nirvanës, lirimin nga cikli i rilindjeve. Nirvana budiste (jo si e hinduistëve) nuk është as arritje e lumturisë, as bërja njësh me realitetin e fundit. Është thjesht një gjendje e

mosekzistencës; vendi i pavdekshëm tej ekzistencës individuale, një asgjë pa dhembje e pa dëshira. Budistët janë të nxitur që më mirë ta kapërcejnë pavdekësinë duke arritur Nirvanën, se sa të kërkojnë atë.

Teksa përhapej më tej Indisë, budizmi i modifikoi mësimet e tij në pajtim me bindjet lokale të atyre vendeve. Budizmi Mahayan, forma dominuese e budizmit kinez dhe japonez, beson në bodhisattvasin qiellor, ose Budën e ardhshëm. Një bodhisattvas e shtyn hyrjen në Nirvanë me qëllim që të përjetojë rilindje të pallogaritshme; madje mund të vazhdosh ciklin e rilindjeve edhe pasi e ke arritur Nirvanën. Po në këto vende, sipas doktrinës së Tokës së Kulluar, të krijuar nga Buda Amida, kush e thërret me besim Budën, rilind në Vendin e Kulluar, ku kushtet ta bëjnë të mundur arritjen e ndriçimit përfundimtar. Nga ky zhvillim, në imagjinatën popullore, nirvana rivendoset si synimi më i lartë.

Budizmi tibetian përfshin shumë bindje lokale si ajo mbi Librin e të Vdekurve, i cili e përshkruan fatin e njeriut në një gjendje të ndërmjetme, përpara se të jetë i rilindur. Thuhet se të vdekurit i ekspozohen dritës së ndritshme të realitetit të fundit dhe, ata që nuk mund ta durojnë dritën, nuk e fitojnë lirimin, janë tashmë të rilindur.

Është e qartë që budizmi në gjithë format e tij të mundshme e përmban idenë e pavdekësisë.

Shintoizmi japonez

Para se të mbërrinte budizmi, në shekullin e gjashtë mbas K., në Japoni feja përmbante bindje të lidhura me moralin dhe zakonet popullore vendase. Shinto, që do të thotë udha e perëndive, lidhet me ritet bujqësore të kultivuesve të orizit, rite që ndikonin në organizimin sa më të qëndrueshëm të bashkësive fshatare.

Sipas bindjes shintoiste, një shpirt i larguar ka ende personalitetin e tij, por mbetet i njollosur nga vdekja. Ritet e vdekjes, ritet përkujtimore, të kryera nga familiarët, e pastrojnë, e kullojnë atë deri në heqjen e të gjitha ligësive, gjersa shndërrohet në një karakter aq paqësor e aq mirëdashës, sa me kalimin e kohës ky shpirt i të parëve merr rolin e një hyjnie mbrojtëse për pasardhësit. Nga bashkëjetesa me budizmin, shintoizmi mori dhe doktrinën e parajsës.

Taoizmi dhe konfucianizmi

Taoizmi u themelua nga Lao Cu në shekullin e gjashtë p.K. Doktrina Tao (udha e natyrës) është më kryesorja e taoizmit; sipas saj, synimi i njeriut, i gjithë aktivitetit njerëzor, është që të arijë të jetë në harmoni me natyrën. Pikëpamja taoiste mbi pavdekësinë, shkurt, mund të paraqitet kështu: Tao është parimi mbizotërues i universit; Tao nuk ka fillim as fund; duke jetuar në pajtim me Taon, individi shkrihet me të dhe bëhet i pavdekshëm.

Në përpjekjet për t'u bërë njësh me natyrën, taoistët, me kohë, filluan të mendojnë për pafundësinë dhe për aftësitë ripërtëritëse të saj. Ata kujtonin se duke u harmonizuar më natyrën, me Taon, mund të arrinin të njihnin sekretet e natyrës dhe imunizimin nga sëmundjet, nga dëmtimet fizike, deri dhe nga vdekja. Taoistët ushtronin meditimin, ushtrimet frymëmarrëse, dietën e veçantë dhe rrekeshin se kështu do të shmangnin plakjen dhe vdekjen trupore.

Filluan të qarkullojnë legjenda mbi të pavdekshmit që fluturonin mbi re dhe që mund të shfaqen a të zhduken kur të duan.Tempujt taoistë ishin mbi maja malesh të veçuar ose në ishuj të largët. Të pavdekshmit taoistë, sipas legjendës, ushqeheshin me vesë dhe fruta magjike, jetonin thellë në këto male ose në ishuj që nuk arrihen as

po të udhëtosh me vite dhe vite. Në vitin 219 p.K. perandori Çin (Shih Huang Ti) nisi një flotë me tre mijë djem dhe vajza drejt ishullit mitik P'eng-lai, vendbanim i të pavdekshmëve, prej nga do të sillnin barin e pavdekësisë. Sigurisht që ata nuk u kthyen kurrë më.

Kërkimet për jetën e përjetshme, i çuan taoistët drejt alkimisë, shpikjes së ilaçeve të pavdekësisë. Sipas pikëpamjes taoiste, jeta ngjizet kur dukuritë e kundërta yin dhe yang (femërore dhe mashkullore) shkrihen me njëra-tjetrën. Në imitim të natyrës, duke shkrirë plumbin (i errët ose yin) me mërkurin (i shndritshëm ose yang), alkimistët mendonin se do të prodhonin pilulën e pavdekësisë.

Me budizmin, në shekullin e shtatë pas K., u kalua drejt një amalgame të dukurive budiste me spiritizmin dhe adhurimin e të parëve; morën formë dhe përmbajtje bindjet për një jetë të mëpasshme, që në kultin tradicional kinez të të parëve, ishin disi të përcipta.

Konfuçi, (jetoi në shekullin e gjashtë p.K.), filozofi më në zë i gjithë kulturës kineze, nuk u mor me problemet e jetës dhe të vdekjes. Ai la një bllok mësimesh mbi mirësinë, mbi nevojën e domosdoshme të diturisë, mbi sjelljen morale të njerëzve në shoqëri. Ai, në pajtim me sistemin e tij hierarkik shoqëror, mbante anë nga adhurimi i të parëve dhe theksonte zbatimin e devotshëm të riteve e të ceremonive që lidheshin me paraardhësit e vdekur.

Jainizmi dhe sikizmi

Jainizmi është një fe indiane e shekullit të gjashtë p.K. Themeluesi i saj, Vardhamana Mahavira, mësonte se të gjitha qeniet e gjalla kanë shpirt të pavdekshëm (ata mbanin këpucë me zilka që të mos shkelnin as mizat), mësonte se shpëtimi i shpirtit nga robëria e Karmës arrihet vetëm me vetëmohim dhe vetëdisiplinim të skajshëm dhe sidomos, nga zbatimi i prerë i mospërdorimit të dhunës ndaj të gjitha krijesave. M. Gandi ishte jainist. Jainistët, sidoqë disa janë ndër bankierët më të njohur indianë, u përmbahen edhe sot këtyre mësimeve.

India është dhe vendlindja e sikizmit, një fe që sot praktikohet nga 19 milionë njerëz. Guruja Nanak, në shekullin e 16-të, vendosi që çka më të mirë hinduizmi ta ndërthurë me myslimanizmin dhe kështu themeloi një fe të re. Sikizmi përshtati në islamizëm bindjet hinduiste të pavdekësisë së shpirtit, të rimishërimit dhe të karmës.

Hebraizmi dhe konceptet greke

Ka dijetarë që mendojnë se, qoftë duke u premtuar një jetë më të mirë përtej varrit, qoftë një rilindje të dytë, ose këto që të dyja së bashku, feja, midis të tjerash, është mënyra më e mirë për t'i pajtuar njerëzit me faktin që një ditë ata duhet të vdesin. Rrënjët e hebraizmit shtrihen së paku 2.000 vite p.K., zënë fill që nga Abrahami. Shkrimi i shenjtë hebraik, bibla, filloi të shkruhet 16 shekuj p.K. dhe përfundoi së shkruari në kohët kur tashmë Sokrati dhe Platoni e kishin formuluar teorinë mbi pavdekësinë e shpirtit. Ç'thoshin shkrimet biblike mbi pavdekësinë e shpirtit? Nga shkencëtarët pranohet se vetëm në periudhën pas-biblike u kristalizua një bindje e qartë dhe e qëndrueshme mbi pavdekësinë e shpirtit… dhe kjo u bë një nga gurët e themelit për besimet hebraike dhe të krishtera. Hebrenjtë e hershëm besonin në ringjalljen e të vdekurit, por kjo duhet dalluar nga bindja në pavdekësinë e shpirtit. Në biblën hebraike personi mbahej si një i tërë; shpirti nuk dallohej prerë e qartë nga trupi. Trupi dhe shpirti vdisnin njëherësh dhe do të ringjalleshin po kështu në ditën e fundit.

Me pushtimet e Aleksandrit të Madh në Lindje, nisur në vitin 334 p.K., me planin e tij të helenizimit, të depërtimit të gjuhës, kulturës dhe filozofisë greke në tokat e pushtuara, ishte e pashmangshme një përzierje e kulturës greke me atë hebraike. Në shekullin e tretë p.K., filloi përkthimi i shkrimeve hebraike në gjuhën greke, i quajturi Septuaginta. Shumë johebrenj u bënë të afërt me fenë e biblës dhe, nga ana tjetër, shumë hebrenj u bënë filozofë (gjë e panjohur më parë), ndër ta ishte Pilo i Aleksandrisë që u vu ta shpjegojë hebraizmin me terma të filozofisë greke. Me anë të një sinteze unike të filozofisë platonike me traditën biblike, Pilo shtroi rrugën për mendimtarët e mëvonshëm të krishterë dhe për ata hebrenj. Pilo mendonte se vdekja e rivë shpirtin në gjendjen e tij fillestare, e kthen në stadin e paralindjes. Duke qenë se shpirti i përket botës frymore, jeta në trup nuk është gjë tjetër veç një episod i shkurtër dhe shpesh i mjerë.

Talmudi, përmbledhja e shkruar e atij që quhet ligji gojor hebraik, shoqëruar këto me shpjegime dhe komente të mëvonshme, i përpiluar nga rabinët që nga shekulli i dytë mbas K. deri në Mesjetë, jep idenë e ekzistencës së vazhdueshme të shpirtit pas vdekjes së trupit. Talmudi flet edhe për të vdekur që takojnë të gjallët; nën ndikimin e platonizmit, rabinët e talmudit besonin në paraekzistencën e shpirtrave.

Më pas, literatura mistike e Kabalave hebraike shkon aq larg sa mëson dhe rimishërimin. Me origjinën në Indi, doktrina e rimishërimit shfaqet në librat Bahir dhe Zohar të Kabalave çifute; ajo u pranua gjerësisht nga mistikët; luan një rol të rëndësishëm dhe në literaturën e në besimet e rabinëve hasidikë. Në Izrael sot rimishërimi pranohet në masë të madhe si një mësim hebraik.

Pra, ideja e pavdekësisë së shpirtit nën ndikimin e filozofisë greke, pranohet sot nga të gjitha fraksionet e hebraizmit.

Krishtërimi dhe platonizmi

Deri tani kemi parë se pavdekësia e shpirtit është një mësim fetar dhe një dogmë e filozofisë dhe e besimeve pagane.

Krishtërimi filloi me Jezu Krishtin. Ai si hebre që ishte, besonte në ringjalljen e trupit, po dhe të shpirtit. Nga mesi i shekullit të dytë, të krishterët që kishin një përgatitjeje të mirë në filozofinë greke, ndjenë nevojën që ta shpehin besimin e tyre në termat e kësaj filozofie. Filozofia që u përshtatej atyre më mirë ishte platonizmi. Ngritja e krishtërimit në rangun e një filozofie, e një teologjie të përpunuar nga mendimtarët, bëhej edhe për të joshur paganët e arsimuar; kështu do të realizohej sinteza gjithëpërfshirëse e botës judeo-kristiane.

Dy qenë filozofët e parë që ushtruan ndikim të ndjeshëm mbi doktrinat e krishtërimit. Ata ishin Origjeni i Aleksandrisë (185-254) dhe Agustini i Hipos (354-430). Nëpërmjet tyre shpirti u përcaktua si substancë frymore, u hartua dhe formulimi filozofik mbi natyrën e tij. Origjeni ishte nxënës i Klementit të Aleksandrisë, i të parit filozof që huazoi hapur traditën greke mbi shpirtin. Origjeni nga ana e tij, përfshiu në krishtërim gjithë dramën kozmike mbi shpirtin, të marrë krejtësisht nga Platoni.

Shën Agustini nga disa të krishterë mbahet e vlerësohet si filozofi më i madh ndër gjithë etërit e kishës. Më parë se të kthehej në të krishterë, në moshën 33-vjeçare, Agustini kishte treguar interes të thellë për filozofinë; si dhe Plotini, ai ishte një neoplatonist. Do të mbetej neoplatonist dhe mbas kthimit në të krishterë; siç thuhet

në New Encyclopedia Britannica: "Mendja e tij ishte furra e shkrirjes, ku feja e Dhjatës së Re ishte përzierë plotësisht me traditën platonike të filozofisë greke". Doktrina e tij mbi shpirtin që, deri vonë në shekullin e 12-të, qendroi si standardi i vetëm i pranueshëm në Perëndim, i detyrohet shumë neoplatonizmit.

Në shekullin e 13-të, Thoma Akuini, një ndjekës i Aristotelit, do të ndikojë mbi kishën me mendimet e tij, por pa e prekur mësimin rreth pavdekësisë së shpirtit. Aristoteli kishte bindjen se trupi e shpirti vdesin bashkë dhe ajo që mbetet e përjetshme nga njeriu është një intelekt abstarakt, por jo personal. Kisha kishte mendimin se shpirtrat personalë i mbijetojnë vdekjes. Thoma Akuini modifikoi pikëpamjen e Aristotelit mbi shpirtin dhe shpalli se pavdekësia e shpirtit mund të provohet nga arsyeja.

Reformistët Protestantë të shekullit të 16-të kundërshtuan dogmën mbi purgatorin, por nuk e luajtën aspak teorinë mbi shpirtin; ata i mbetën idesë së shpërblimit dhe të ndëshkimit të përjetshëm. Fryma që buron drejt nga Shpirti i shenjtë u jepet gjithë të krishterëve dhe me të edhe jeta e përjetshme.

Të krishterët kanë siguri kur profetizojnë për ringjalljen, kur janë në pritje për një qiell të ri e për një tokë të re, për mbretërinë e ardhshme qiellore nën Krishtin, për një njerëzim të ri, të përsosur e në paqë, ku mundimet e vdekja nuk do të ekzistojnë, kur njerëzit nuk do ta provojnë më vdekjen.

Mësimi mbi pavdekësinë e shpirtit mbizotëron në të gjitha grupet e fraksionet e krishtera. Filozofë dhe psikologë të sotëm mendojnë se në të vërtetë feja, për pjesën më të madhe të njerëzve në botën perëndimore do të thotë vetëm pavdekësi dhe asgjë tjetër. Perëndia është prodhues i pavdekësisë.

Pavdekësia dhe islami

Islamizmi u themelua nga Muhamedi, të cilit iu bë thirrja që të jetë profet në moshën 40-vjeçare. Nga myslimanët, besohet se atij iu dhanë një varg zbulesash në një periudhë prej 20 deri në 23 vjetësh, nga viti 610-632, në ditën e vdekjes së tij. Këto zbulesa janë shkruar në Kuran, në librin e shenjtë të myslimanëve. Në këto kohë, hebraizmi dhe krishtërimi e kishin pranuar konceptin platonik mbi shpirtin.

Myslimanët besojnë se me fenë e tyre kanë arritur pikën më kulmore të zbulesave që u janë dhënë hebrejve dhe të krishterëve. Kurani citon shumë nga shkrimet hebraike dhe nga ato greke e të krishtera. Po në mësimet mbi pavdekësinë e shpirtit, Kurani nuk përputhet me këto shkrime. Kurani mëson se njeriu ka një shpirt që vazhdon të jetojë pas vdekjes. Flet për ringjalljen e të vdekurve, për një ditë gjykimi dhe për fatin e fundmë të shpirtit: ja mbërritjen në një kopsht qiellor, ja ndëshkimin në flakët e ferrit.

Fillimisht, shpirti i të vdekurit shkon në Barzah, në Ndarësin, në vendin ose në gjendjen ku njerëzit pas vdekjes vihen në pritje përpara Gjykimit, (Syreja 23: 99, 100, shënimi në Kuranin e shenjtë). Shpirti këtu është i vetëdijshëm, ai po përjeton atë që quhet "Ndëshkimi i varrit" për atë që ka qenë person i lig, ose po gëzon lumturinë për atë që ka qenë besnik. Po dhe besimtarët duhet të vuajnë disa tortura për shkak të mëkateve, sado të pakta, të cilat nuk i shmangën dot kur ishin të gjallë. Në ditën e Gjykimit, secili merr përjetësisht fatin e tij, duke i dhënë fund kësaj gjendjeje të përkohshme.

Ideja e pavdekësisë së shpirtit në hebraizëm dhe në krishtërim erdhi më pas, nga ndikimet e platonizmit, kurse në islamizëm koncepti u mbrujt që në fillimet e

kësaj feje. Mandej dhe dijetarët arabë janë përpjekur që të sintetizojnë mësimet islame me filozofinë greke. Në fakt, bota arabe do të ishte e ndikuar në masë nga idetë e Aristotelit. Dijetarë e mëdhenj arabë Avicena dhe Averroes e shtjelluan dhe e përpunuan hollësisht mendimin aristotelian. Në përpjekjet e tyre për të harmonizuar mendimet greke me mësimet myslimane mbi shpirtin, ata u bigëzuan në dy teori të ndryshme. Avicena do të shpallë se shpirti personal është i pavdekshëm. Averroes do të argumentojë mendimin e tij të kundërt me këtë pikëpamje. Dhe prapë, pavdekësia e shpirtit mbetet besimi më i patundur i myslimanëve.

Të tre fetë e sotme monoteiste (hebraizmi, krishtërimi dhe myslimanizmi) i përmbahen doktrinës themelore mbi pavdekësinë e shpirtit.

115. A e dinit se edhe shpirti peshon?

Ideja se njerëzit posedojnë një shpirt dhe se ai e lëshon trupin me rastin e vdekjes është diçka që ka mbizotëruar qëmoti dhe mbizotëron edhe sot e kësaj dite.

Në vitin e largët 1907 një mjek me emrin Duncan MacDougall kishte bërë një seri eksperimentesh të pazakonshme me anë të të cilave mundohej që ta regjistronte daljen e shpirtit nga trupi. Për ta arritur këtë, ai bëri një shtrat special, të përbërë nga një peshore tepër e ndjeshme, ku iu thoshte që të shtriheshin njerëzit gjatë momenteve përfundimtare të jetës së tyre.

Pas matjeve të shumta dhe analizimeve komplekse, ai arriti deri te përfundimi se shpirti i njeriut peshon 21 gramë. Ai më pas e kishte vazhduar eksperimentin, me qëllim të fotografimit të shpirtit, por si duket kësaj nuk ia doli.

116. ZOTI – Debati i përjetshëm për misterin e fundit

Vetmia nuk duhet të "durohet", por ajo duhet të jetohet në mënyrë të plotë si një dhuratë që na ndihmon të jemi më afër së Vërtetës.

Për mijëra vjet, filozofë, matematicienë dhe figura fetare janë munduar me pyetjen nëse është e mundur të dish një herë e mirë a ekziston një gjë si "Zoti". Dhe nëse po, çfarë forme duhet të ketë Ai?

E vërteta është një

Zoti, në të vërtetë, është Një. Dhe duke qenë Një është përkryeshmërisht vetëm. Për të imituar Zotin Një është e rëndësishme që përvoja e vetmisë të përjetohet si dhuratë e thellë e njësimit me Njëshin. Nga ana tjetër, në fund të të gjitha përvojave më të vërteta të jetës mbetet një vetmi që na vë kundruall vetes sonë pra së Vërtetës. Për më tepër, askushs nuk mund të hyjë deri në fund në vendime e në gjendje që janë e duhet të mbeten të fshehura në vete. Kështu, larg nga të qënit mallkim, çdo vetmi (edhe ajo që ne e kërkojmë vetë) mund të jetë një rast i mirë për të kultivuar pjesën tonë më fisnike. Pra nuk mund të mënjanohet një ftesë e tillë.

Përballë Pafundësisë

Frika nga e Vërteta shkaktohet nga tmerri përballë pafundësisë (heshtje e përjetshme, hapësira të pamatshme). I gjendur përballë së pakufishmes, njeriu pushtohet nga një ndjenjë marramendjeje, i përfshirë nga një realitet i paanë që e mbështjell. "Kur vërej jetën time të shkurtër tek gëlltitet nga përjetësia që e paraprin dhe e ndjek, hapësira e vogël që pushtoj e edhe ajo që shoh tek humbet në infinitin e paanë të hapësirave që nuk i njoh e që nuk më njohin, tmerrohem dhe mahnitem duke parë veten më shumë këtu sesa atje, sepse jam sot më shumë se atëherë. Kush

më ka vendosur këtu? Si pasojë e urdhërit dhe e veprës së kujt janë destinuar për mua ky vend dhe kjo kohë?"

Përditshmëria e besimit

Besimi nuk ka nevojë për gjeste të bujshme dhe veprime fenomenale për t'u mbajtur: ushqehet vetëm me qëndrueshmëri në historinë e çdo dite. Shpesh, përpjekja për ta vënë në provë përmes manifestimsh të dukshme, në vend të përunjësisë dhe durimit të mundimeve të përditshme- mundësisht edhe duke e fshehur nga sytë e shumicës-, është përpjekje e fuqishme djallëzore.

Nuk ka lidhje vazhdimësie mes besimit dhe veprave e mes veprave dhe shenjtërisë. Besimi është gjithmonë miratimi i së Vërtetës. Jo besim se do të ndodhë diçka e veçantë, por besim në Mirësinë që ndodh ngahera. Hebrejtë përdornin termin "dabar" për të treguar Fjalën e Zotit, e cila mandej besohej. Dabar është fjalë, por do të thotë edhe veprim, ngjarje, histori; në të vërtetë, fjala e Zotit vepron- dhe shndërrohet në ngjarje që skalitet në histori- pikërisht në çastin kur shqiptohet: thuhet se është fjalë efikase. Nëpërmjet fjalës (dabar) qe bërë qielli, toka dhe gjithëçfarë ajo përmban. Çdo premtim (= fjalë) e Zotit përmbushet.

Shpesh besimi më i madh, le të hamendësojmë se mund të bëhet një vlerësim sasior, është ai që vepron veç në vetvete, besim i zhveshur dhe i shpërfaqur ndaj çdo rreziku, njerëzor e hyjnor, i qëndrueshëm në synimin për t'u kredhur në thellësitë humnerore të së Vërtetës.

Oqean i Pafundëm

Shpesh e Vërteta është përkufizuar si një det i pafundëm, si një oqean i thellë në të cilin mbyten mendimet tona, ankthet tona, jeta jonë, qënia jonë. Një varg i poetit Xhelaludin Rumiu, duke ia autorësuar këto fjalë Zotit, Të Dashurit: "Në oqeanin tim ti je një pikë: përse vijon të flasësh ende? Mbytu në mua, dhe shpirti guackë të bëhet mbushur me perla!".

Augustin Guillerand shkruan: "Oqean i pafundëm, fundi i të cilit hapet sa më shumë që bën përpara, gjerësia e të cilit shtrihet pa fund. Lavdia jonë dhe hareja jonë është të kemi një Atë që na bën të kapërcejmë pafundësinë. Ne gëzojmë kështu për atë që nuk do të kuptojmë; ne ekzaltohemi që nuk kuptojmë. Për një krijesë, të shohë Zotin është të shohë që Ai është më i madh se gjithçka, se ajo që krijesa sheh është Ai, është me të vërtetë Ai, është me të vërtetë Qënia që është e që dhuron.

Krijesa sheh se Ai është, krijesa sheh se Ai dhuron; por askush nuk sheh gjithë çfarë Ai është e dhuron. Ai është në një gjendje thjeshtësie të pakonceptueshme, unike, që i kapërcen të gjitha fjalët tona e të gjitha idetë tona; përpara Tij ne vetëm duhet të mbetemi në adhurim dhe të heshtim…".

Mund të jetë pyetja më e diskutueshme që është bërë ndonjëherë. Edhe pas mijëvjeçarësh me debate, pyetja nëse Zoti ekziston nuk e ka humbur aspak fuqinë për të provokuar. Stephen Hawking shkaktoi një skandal të madh ndërkombëtar kur pretendoi në librin e tij të fundit "The Grand Design" se shkenca e kish bërë Zotin të tepërt. Ateistët mund ta shohin këtë si një surprizë jo shumë të madhe, por për të krishterët e devotshëm, deklarata të tilla mund të jenë thellësisht provokuese. Në fund të fundit, ata janë të sigurtë se e dinë që Zoti ekziston – edhe pse nuk mund ta thonë saktësisht se si. Dhe për fondamentalistët, vetë akti i vënies së një pikëpyetjeje mbi ekzistencën e Zotit mund të jetë blasfemi. Përballë debateve të tillë në dukje të pafund, disa teologë kanë kërkuar mënyra të padiskutueshme për të demonstruar

një herë e mirë ekzistencën e Zotit. Ndoshta më e famshmja u bë shumë popullore prej teologut anglez William Paley, i cili në vitin 1802 imagjinoi të gjente një orë dore gjatë një shëtitjeje në një shqopishtë. Paley argumentoi se, ashtu si ndërlikueshmëria e orës tregonte projektimin e saj nga një dizenjator, kompleksiteti i madh i – le të themi – syrit, duhet të merret si provë e një krijuesi – domethënë Zotit.

Edhe përpara Paleyt, kritikët e këtij të ashtuquajturi Argument Teologjik kanë nxjerrë në pah shembuj të shumtë të projekteve më pak se të mrekullueshëm në natyrë që duket se argumentojnë kundër ekzistencës së një krijuesi të vetëm dhe të gjithëpushtetshëm. Megjithatë, argumenti vazhdon të jetojë në formën e Intelligent Design Theory (IDT), sipas të cilës disa tipare të krijesave të gjalla gjykohen si thjeshtë shumë të pamundura për t'u shpjeguar vetëm prej evolucionit. Megjithatë, skeptikët thonë se IDT bie në të njëjtin kurth si Paley, duke pranuar se kompleksiteti është një shenjë e padiskutueshme e projektit.

Veç kësaj, ndërkohë që shkenca mund të përpiqet dhe mundohet shumë tani për të shpjeguar disa prej mrekullive të natyrës, kjo nuk do të thotë se nuk do të arrijë asnjëherë.

Megjithatë, përgjatë shekujve, disa teologë kanë eksploruar një qasje më radikale për ekzistencën e Zotit – një qasje që, të paktën në parim, do të detyronte pranimin përmes një prove matematikore. Në këtë pikë, teologëve u janë bashkuar filozofë, të gjithë të intriguar nga mundësia për gjetjen e një prove përfundimtare për ekzistencën e Zotit.

Argument ontologjik

Mundësia për gjetjen ndonjëherë të një prove logjike të ekzistencës së Zotit u shfaq pothuajse një mijë vjet më parë, në veprën e akademikut dhe klerikut Shën Anselm, i lindur në Alpe. Në viti 1078 ai botoi versionin e parë të një prove të tillë – i ashtuquajturi Argumenti Ontologjik (nga fjala greke "ontos" që do të thotë "ekzistencë").

Shën Anselm e përcaktonte Zotin si ekzistencën supreme, madhështia e të cilës nuk mund të kapërcejë diçka të përfytyrueshme prej qenieve njerëzore. Më pas, ai argumentoi që një qenie supreme që në fakt ekziston duhet të konsiderohet më e madhe se sa një që thjeshtë ekziston në mendjen tonë. Si i tillë, i fundmi në qeniet supreme nuk mund të jetë imagjinar, por duhet të ekzistojë vërtetë. Si rrjedhim ne duhet të konkludojmë që Zoti ekziston, thoshte Shën Anselm, duke shtuar se kushdo që mendon se qenia më supreme ekziston vetëm në mendje nuk mund të jetë duke menduar për Zotin, për definicion.

Argumenti i Shën Anselmit shkaktoi një debat të madh që vazhdon edhe sot. Në kohën e tij, ai shkaktoi një kundër-argument, bazuar në idenë e një "Ishulli të Përsosur", që kritikët e Shën Anselmit pretendonin se duhej të ekzistonte thjeshtë sepse një që ekziston është "më i përsosur" se sa një që nuk ekziston. Shën Anselmi kundërgoditi duke thënë se parodi të tilla bien në kurthin e paraqitjes së Zotit si thjeshtë një qenie "tjetër" e madhe, dhe jo si më e madhja.

Sot, shumë filozofë argumentojnë se argumenti i Shën Anselmit thjeshtë nuk është i saktë sa duhet për atë që pretendon të vërtetojë. Kjo i ka bërë disa filozofë që të kthehen nga logjika moderne matematikore, në kërkimin për përgjigje më të qarta.

Logjika klasike, shpikur nga filozofi i lashtë grek Aristoteli rreth vitit 350 para Krishtit vlerëson thjeshtë vërtetësinë apo pavërtetësinë e argumentave. Por gjatë

shekullit 20, logjikanët e shtrinë fushëveprimin e saj në një sërë formash, një prej të cilave – e njohur si logjika modale S5 – çon në një teoremë me pasoja intriguese. E emërtuar sipas të ashtuquajturës Aksioma S5, kjo formë logjike modale thotë se mundësia që një pohim të jetë domosdoshmërisht i vërtetë mjafton për të siguruar që ai realisht është domosdoshmërisht i vërtetë. Pohimi mund të jetë çdo gjë – duke përfshirë dhe idenë që Zoti ekziston. Me fjalë të tjera, sipas logjikës modale S5, çdokush që pranon se ekzistenca e Zotit është e domosdoshme, duhet që si rrjedhim të pranojë ekzistencën e Zotit. Jo për çudi, ky rezultat – i quajtur Argumenti Ontologjik Modal – ka rezultuar jo më pak kontrovers se sa origjinali i Shën Anselmit. Disa filozofë, si Alvin Plantinga, Profesor i Filozofisë në Universitetin e Notre Dame, Indiana, thekson se shumë prej atyre që nuk besojnë në Zot as nuk e pranojnë premisën më të dobët të thjeshtë mundësisë që Zoti ekziston. Dhe pa këtë, Argumenti Ontologjik Modal është i kotë.

Çfarë është ekzistenca?

Edhe kështu, argumenti e nxjerr në pah rëndësinë e përcaktimit të kuptimit të "ekzistencës" – dhe ky është një problem i vështirë. Në fund të fundit, ne të gjithë mund të pranojmë që tryezat dhe karriket realisht ekzistojnë, po çfarë mund të themi për njëbrirëshit, për numrat apo për bukurinë?

Në vitin 2002, filozofi Dale Jacquette, tani në Universitetin e Bernës në Zvicër parashtroi një definicion të ekzistencës që ai beson se i shkon në thelb problemit. Ai argumenton se mund të thuhet se diçka ekziston nëse dhe vetëm nëse, totali i cilësive të pandara është konsistent dhe i plotë.

Për të parë fuqinë e kësaj qasjeje, marrim përshembull pyetjen nëse njëbrirëshit ekzistojnë. Thjeshtë fakti që nuk kemi parë një njëbrirësh nuk do të thotë që ata nuk ekzistojnë, sigurisht. Por sipas Jacquette, ka një arsye shumë më të thellë për të thënë që ata janë joekzistentë – dhe kjo sepse është e pamundur të thuash edhe nëse një njëbrirësh që nuk është parë, ka sy blu apo jeshilë, ka saktësisht një milion fije në bishtin e vet apo një sërë karakteristikash të tjera të mundshme.

Me fjalë të tjera – dhe në kundërshtim me gjëra që ekzistojnë – lista e cilësive të pandara që mendohet të përcaktojnë një njëbrirësh është e paplotë. Dhe kjo, thotë Jacquette, mjafton për të thënë se kjo bishë mitike vërtetë nuk ekziston në ndonjë kuptim të arsyeshëm të fjalës.

I njëjti test ekzistence mund të zbatohet për Zotin – dhe sipas Jacquette, rezultati është lajm i keq për besimtarët. Si me njëbrirëshit, thjeshtë fakti që Zoti nuk e ka bërë ekzistencën e tij të qartë për çdo ateist nuk mjafton për të vërtetuar që ai nuk ekziston. Edhe më serioze, thotë Jacquette, është vështirësia në qartësimin e një Zoti të gjithëpushtetshëm dhe dashamirës, me çështje si ekzistenca e djallit. Kjo tregon inkosistencë të brendshme, që sipas argumentit të Jacquette nënkupton jo thjeshtë që Zoti nuk ekziston por edhe që logjikisht nuk ekziston.

Zoti është gjithçka

Atëherë, a i ka dhënë fund logjika moderne besimit tek Zoti? Jo domosdoshmërisht. Argumenti i Jacquette mund të ketë përjashtuar pikëpamjen standarte për Zotin, por përgjatë shekujve janë parashtruar konceptime të tjerë – duke përfshirë pikëpamjen për Zotin jo si një gjë, por si gjithçka.

Ndërkohë që një koncept i tillë panteist për Zotin mund të gjendet në degët e shumë feve – sidomos Judaizëm dhe Islam – ai është mbrojtur më me bujë nga

filozofi i njohur holandez i shekullit 17, Benedict de Spinoza. Qoftë edhe për faktin se ofron një përgjigje shumë të thjeshtë për pyetjen nëse Zoti ekziston – në fund të fundit, a mundet ndokush të vërë në dyshim ekzistencën e gjithçkaje që ekziston?

Një Zot i tillë është gjithashtu në një farë kuptimi suprem dhe i kudondodhur, dhe vepra e fundit nga Jacquette sugjeron që Zoti-Gjithçka i Spinozës duhet të jetë unik. Por Jacquette dyshon që shumë besimtarë nuk do të jenë të impresionuar nga avantazhet filozofikë të këtij koncepti shumë më abstrakt për krijuesin e tyre. "Zoti panteistik i Spinozës nuk i ka të gjithë cilësitë e dashura që tradicionalisht kanë shoqëruar Zotin si një personalitet të gjithëfuqishëm, hyjnor", thotë ai.

Ndërkohë që përpjekjet e tjera për të përdorur logjikën për të vërtetuar ekzistencën e Zotit ose janë të mangëta ose të çojnë në rezultat të kundërt, koncepti i Spinozës mund të jetë më i miri që ofrohet – të paktën nga filozofia aktuale. Por, disa kanë sfiduar vetë idenë e kërkimit për një përgjigje po/jo ndaj një pyetjeje kaq të madhe. Ndër ta është edhe fizikani britanik Stephen Unwin, i cili ka parashtruar një tjetër qasje ndaj pyetjes nëse Zoti ekziston duke shfrytëzuar ligjet e rastësisë.

Ndoshta ndihmon shumë të përcaktosh shanset për një dorë fituese në poker. Gjatë viteve tridhjetë, matematicienët nisën të mbështesin idenë se teoria e probabilitetit mund të kapë konceptet e turbullt të besimit të pjesshëm dhe të pasigurisë personale, dhe treguan se si besimet duhet të ndryshojnë në dritën e provave. Për shembull, një agnostik mendjehapur mund t'i vendosë në 50:50 shanset e ekzistencës së Zotit, ndërkohë që ateistët do të jepnin raporte shumë më të ndryshëm. Sipas Unwin, aftësia për të kapur hije të tilla besimi i jep probabilitetit një avantazh të rëndësishëm ndaj logjikës së pasigurisë, e cila duhet të përzgjedhë mes besimit dhe pavërtetësisë. "Në këndvështrimin tim, asnjë prej pjesëmarrësve të zëshëm në debatin për Zotin nuk përfaqësojnë qëndrimin më racional ndaj kësaj çështjeje – atë të pasigurisë".

Më mirë akoma, thotë Unwin, këta nivele besimi nuk ka nevojë të skaliten në gur por mund të modifikohen sipas provave të reja pro dhe kundra duke përdorur një rezultat në teorinë e probabilitetit të quajtur Teorema e Bajesit. Në librin e tij "Probabiliteti i Zotit" Unwin tregon se si çdokush mund të përdorë këtë teoremë për të përforcuar besimin e vet personal e racional, në dritën e provave si shpeshtësia e fatkeqësive apo dëshmitë për mrekullira.

Më e pakta, vazhdon ai, kjo qasje detyron si besimtarët edhe skeptikët që të ekzaminojnë më nga afër besimin e tyre. Megjithatë, gjatë studimit të tij, ai zbuloi se fondamentalistët e të dy krahëve nuk janë të impresionuar nga mungesa e një përgjigjeje të qartë. "Më ka dhënë një vlerësim të mungesës së popullaritetit që ka pasiguria kur vjen fjala për çështjet e Zotit".

Provë e shenjtë

Megjithatë, nëse ka një konkluzion që duhet të nxirret nga kërkimi mijëra vjeçar për provën e padiskutueshme që Zoti ekziston, ky është se një provë e tillë duket e paarritshme. Edhe prova në dukje rigoroze kanë patur të çara që në çdo rast i kanë vënë ato në diskutim dhe kanë ndezur edhe më shumë debatin. Pavarësisht shekujve të tërë përpjekje të pandalshme, edhe argumentat më të sofistikuar nuk kanë qenë në gjendje t'i shpëtojnë kërkesës së lashtë të çdo feje: besimit.

A është Zoti gjithçka?

Për disa, pyetja nëse Zoti ekziston është ekuivalente me pyetjen nëse "ka diçka atje tej", që kujdeset për ta. Përgjigja e pyetjes kërkon pastaj të mundohesh me pyetje të tjera, si për shembull, përse një Zot i dashur lejon tmerre të tillë si Holokausti. Por për të tjerë, thjeshtë nuk ka kuptim të pyesësh nëse Zoti ekziston – ata e shohin Zotin si tërësinë e Krijimit.

I njohur si Panteizëm, ky këndvështrim gjithëpërfshirës për Zotin mund të gjendet në hinduizëm si dhe në disa degë të Judaizmit, Islamit dhe Kristianizmit.

Megjithatë, ndërkohë që Panteizmi i jep përgjigje pyetjes nëse Zoti ekziston, fakti që e shkrin Zotin me Krijesën e tij ka shkaktuar kundërshti të ashpra nga fetë kryesore. Gjatë viteve 1650, filozofi holandez de Spinoza u dëbua nga komuniteti hebre për arsye se vuri në dyshim pikëpamjen standarte të Zotit siç përshkruhet në Bibël. Në traktatin e tij "Etika" të vitit 1677, Spinoza parashtroi një pikëpamje Panteiste për Zotin si praktikisht gjithçka. Ai besonte se kjo ishte në përputhje të plotë me pikëpamjen standarte të Zotit si unik, i pafundëm dhe shkak i gjithçkaje – pasi ka vetëm një tërësi të natyrës, që është e pafundme në shtrirje, dhe për definicion përfshin të gjithë shkaqet e mundshëm.

Ndërkohë që pikëpamjet e Spinozës u denoncuan si blasfemi nga bashkëkohësite tij, finesa dhe sofistikimi i tyre ka ndikuar që atëherë shumë mendimtarë, përfshirë Johann Wolfgang von Goethe, George Santayana dhe Albert Einstein.

A ekziston?

Në vitin 1656, matematicieni dhe filozofi francez Blaise Pascal filloi të paraqesë një qasje radikalisht të ndryshme ndaj misterit të ekzistencës së Zotit. Në vend që të përpiqej që të mbërrinte në një provë logjike të pakundërshtueshme, Pascal argumentonte se ka një arsye shumë më themelore për të besuar tek Zoti: është basti më i mirë.

Argumenti i Pascal niste me dy pranime tërësisht të arsyeshëm; ose Zoti ekziston, ose nuk ekziston. Dhe ne ose mund të besojmë tek Ai, ose jo. Më pas, Pascal shqyrtoi të katër mundësitë që rezultonin prej kësaj. Nëse zgjedhim të besojmë dhe Zot ekziston vërtetë, atëherë do të shkojmë në parajsë. Nga ana tjetër, nëse zgjedhim të mos besojmë në Zot dhe jemi të gabuar, atëherë jemi në telash të madh. Ndërkohë, nëse Zoti nuk ekziston atëherë të besosh apo të mos besosh, pak ndryshim ka.

Kështu që, të vendosësh çfarë të bësh do të thotë të vlerësosh mundësinë që Zoti ekziston. Por Pascal argumentonte që, ndërkohë që shpërblimi për të besuar në ekzistencën e tij është lumturia e përjetshme, atëherë ky opsion i lë pas gjithë të tjerët, pavarësisht probabilitetit që të kesh të drejtë apo jo.

Argumenti i Pascal është kritikuar sidomos për përdorimin prej tij të pafundësisë për të eleminuar të gjithë mundësitë e tjera. Një tjetër kritikë është i ashtuquajturi problem i "Shumë Zotave" që u ngrit 250 vjet më parë nga enciklopedisti i famshëm francez Denis Diderot. Le të supozojmë që besojmë në Zot dhe e nderojmë atë, për shembull, në një kishë të krishterë dhe më pas zbulojmë se duhej të kishim shkuar në një xhami. Një zgjidhje është të argumentosh se një Zot i vërtetë gjithmonë do të vlerësojë një besimtar, edhe nëse devocioni i tij ka qenë i keqorientuar. Por në fund të fundit, mbetet një bast…

117.Filozofët antikë shpesh kanë pasur disa nga aforizmat e tyre më interesante sa i përket Zotit dhe Zotërave

Më poshtë mund ti gjeni disa nga aforizmat më të spikatur të filozofëve për Zotin dhe Zotat në kohërat antike.

Gjithësia nuk u krijua as nga zotat, as nga njeriu, por ka qenë, është e do të jetë prore zjarr i pashuar. – HERAKLITI

Nuk kemi ç'u frigohemi zotave. Nuk kemi ç'ndiejmë në vdekje. E mira mund të përftohet. E keqja mund të durohet.

Pra, dhe më e liga e të ligave, vdekja vetë, s'është asgjë për ne, sepse kur ne jemi vdekja s'është dhe kur vdekja është ne s'jemi.

Ose zoti do ta ndalojë të keqen, por nuk mundet. Ose mundet, por nuk do. Ose as nuk mundet dhe as nuk do. Nëse do, por nuk mundet, atëherë është i pazot. Nëse mundet, por nuk do, atëherë është dashakeq. Por nëse Zoti edhe mundet edhe do ta ndalojë të keqen, atëherë nga vjen e keqja në këtë botë?

- EPIKURI

Nëse qentë e kuajt do të kishin duar të vizatonin, qentë do të vizatonin zota që ngjajnë me qentë dhe kuajt zota që ngjajnë me kuaj.

Etiopasit thonë se zotat e tyre janë hundështypur e të zinj, Trakasit i kanë të vetët sykaltër e flokëkuq. - KSENOFANI

Njerëzit i krijojnë zotat sipas vetes, jo vetëm për nga pamja, por edhe për nga mënyra e jetesës . - ARISTOTELI

Kur shoh detarë, njerëz të shkencave natyrore e mendimtarë, njeriu është më i urti mes gjallesave. E kur shoh priftërinj, profetë e shpjegues ëndrrash, asgjë s'më pështiroset më keq se njeriu. - DIOGJENI

Nxehtë dhe ftohtë janë opinione; atome dhe hapësirë është realiteti.
Krejt çka ekziston në gjithësi, është fryt i rastit dhe i domosdoshmërisë.

- DEMOKRITI

Mjeranët e shkretë i kanë mbushur mendjen vetes se do të jenë të pavdekshëm dhe do të rrojnë në përjetësi, nëse adhurojnë atë sofistin e kryqëzuar e nëse jetojnë sipas ligjeve të tij..., e i marrin këto doktrina goja-gojës pa ndonjë provë të qartë. Kështu kur mashtruesit e sharlatanët hyjnë mes tyre, kaplojnë menjëherë pasuri të mëdha duke sunduar mbi këta leshko.

- LUKIANI

Ndonëse ndokush është krejt mosbesues ndaj ekzistencës së zotave, nëse ka drejtësi të karakterit, ai e urren të keqen tek njeriu. Ky zët ndaj padrejtësisë nuk e lë atë të bëjë veprime të padrejta, e kështu tek i shmanget së padrejtës i bashkohet së drejtës.

Një pjesë e njerëzimit nuk beson fare në ekzistencën e zotave.

- PLATONI

Në lidhje me zotat, nuk kam si ta di nëse ekzistojnë a jo dhe as se si janë.

- PROTAGORA

IV – UFO-t DHE JASHTËTOKËSORËT

1.Misteri UFO* (Unidentify Flying Objects)
(OFP* - Objektet Fluturuese të Paidentifikuara)
)-UFO/OFP=Anijet Kozmike të Jashtëtokësorëve

E tërë historia njerëzore është e mbushur me mistere të ndryshme. Shumë nga misteret u harruan në kohë, por edhe shumë mbetën deri në ditët tona dhe nëeri nga më të mëdhenjt është padyshim ky mbi të quajtuarit mysafirë të panjohur – Jashtëtokësorë/Alienë, apo siç njihen me emrin internacional - UFO.

Duke shikur shumë dokumentarë, duke lexuar mbi këtë fenomen, pa dyshim se të bën që të besosh, duke u bazuar në faktet e shumta që datojnë që nga fillimet e historisë njerëzore.

Nga shumë piktura që u bënë, sidomos në kohën e Mesjetës, shihen këto objekte shumë të ngashme me këto të kohës Moderne.

Por një fakt është shumë intersant:

Shumë raportime që bëhen për këtë fenomen vijnë nga SHBA–të, poashtu edhe disa nga Rusia, thënë më mirë nga dy këto shtete më të zhvilluara.

A është kjo vetëm një iluzion apo është realitet?

Shumë gjëra të bëjnë të dyshosh, por një është e sigurt, se nuk mund të jemi të vetmit në Univers.

Çështja më e debatuar është padyshim ajo se si do të reagonte Njeriu në një takim me Alienët (Jashtëtokësorët)?

Duke shikuar historinë njërzore, e tërë historia jonë është e mbushur me luftëra në mes të qytetërimeve të lashta dhe të reja!

Pse mendimi i parë që na vjen ndër mend me rastin e një takimi të mundshëm me një qytetërim jashtëtokësor, do të thotë shkatërrim i qyteëtrimit njerëzor?

Pse nuk mund të mendohet si një gjë pozitive për Njeriun takimi me Jashtëtokësorët (Alienët), një hapje e mundësisë për të njohur më shumë Unversin?

Nga shumë aksidente dhe rrëzime në tokë që u kanë ndodhur UFO-ve, lehtë mund të konkludojmë se edhe ato nuk kanë një teknologji perfekte dhe as drejtuesit e tyre nuk janë qenje perfekte dhe të pagabueshme.

Kurse sa i takon njeriut e njerëzve nga të thjeshtët e deri te inteligjenca dhe udhëheqësit politik, vijmë në përfundim se skepticizmi dhe papërmirësueshmëria e njerëzve është aq befasuese, sa të bën të mendosh se ne jemi një rracë qenjesh të gjalla tepër primitive që nuk mbushemi mend kurrë as nga ajo që shohim, as nga ajo që dëgjojmë dhe as nga ajo që mësojmë, sepse mbetemi po ata egoistë, xhelozë, të egër që shqyejmë për çdo ditë njëri-tjetrin dhe tërë krijesat tjera mbi tokë, madje kohët e fundit po shkatërrojmë edhe gjithë ekologjinë e planetit tonë! Jemi krijesa skajshmërisht jo humane dhe të papërgjegjshme!

Nëse UFO-t dhe Jashtëtokësorët (Alienët) e të gjitha llojeve e rracave të ndryshme që mund të jenë, e kanë vizituar tokën që nga lashtësia e deri në ditët tona dhe nuk e kanë dëmtuar Njerëzimin, flet se ata janë më të civilizuar e më paqësorë se Njerëzit. Sepse, ata nuk kanë ndërhyrë në jetën tonë ashtu siç ndërhyjmë ne në jetën e njëri-tjetrit, duke shkaktuar dëme e gjakderdhje të llahtarshme!

2.Papirusi që dokumenton prani UFO-sh në Egjyptin e lashtë

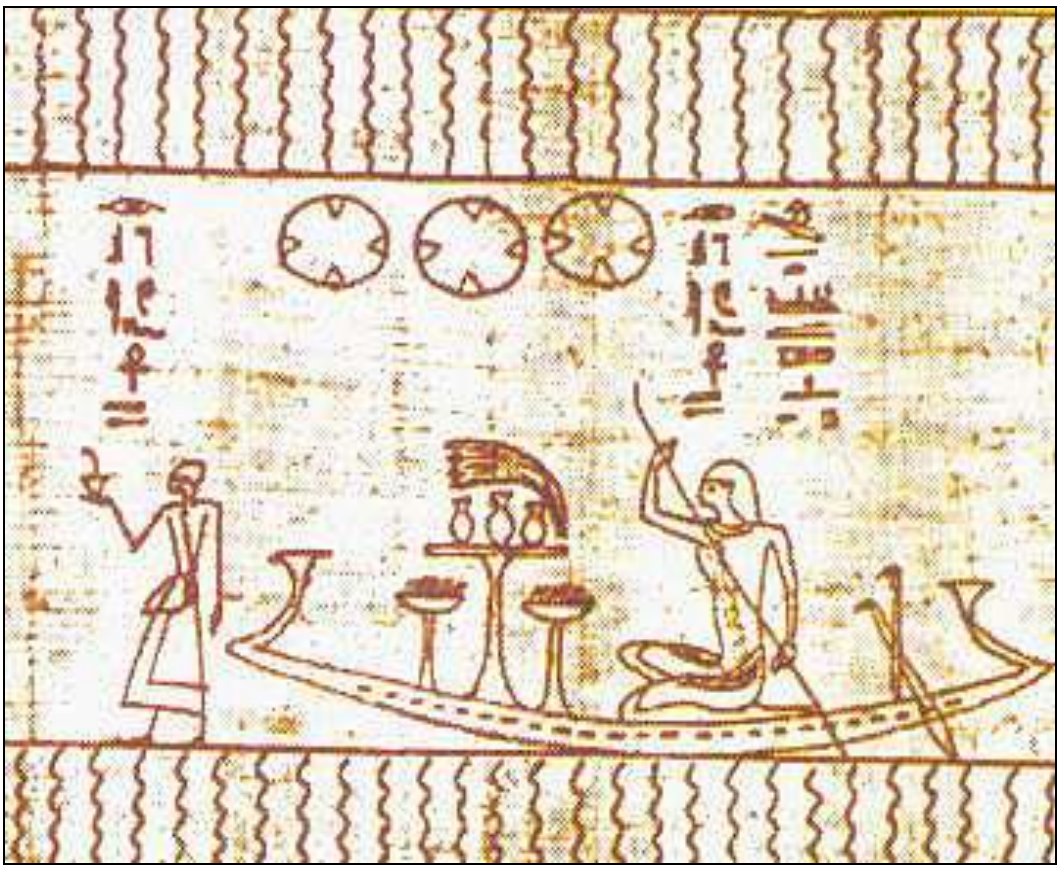

Sipas një papirusi të lashtë një flotë e tërë UFO-sh u shfaq 3000 vite më parë në qiellin e Egjiptit. Papirusi Tulli (kështu është quajtur) dhe që sot ndodhet në Muzeun e Kajros shkruan si më poshtë:

"Në vitin 22, muajin e tretë të dimrit, në orën gjashtë të ditës shkruesit e Parlamentit vërejtën një disk të zjarrtë që vinte nga qielli. Nuk bëri zhurmë dhe shkruesit e Faraonit të hutuar dhe të tronditur njëkohësisht ranë për tokë.

Papirusi Tulli përmend se austronautë të lashtë jashtëtokësorë vizituan Egjyptin gjatë mbretërimit të faraonit Thutmoses III. Menjëherë, pas kësaj objekti i gjetur iu tregua faraonit. Madhëria urdhëroi shqyrtimin e ngjarjes dhe regjistrimin e faktit në cilindrat e Parlamentit. Ditëve në vijim, shumë disqe të tjera filluan të shfaqeshin në qiell derisa u bënë të panumërta.

Tashmë, qielli egjiptian kishte humbur kaltërsinë e vet nga prania e disqeve që kishin pushtuar katër këndet e tij. Ushtria e Faraonit i shihte me frikë.

Kur ra nata disqet e zjarrta u ngritën më lart në drejtim të Jugut. Një ngjarje e tillë nuk kishte ndodhur kurrë më parë, ndaj dhe Faraoni urdhëroi që të digjnin temjan në nder të perëndive dhe të shkruhej në analet e Parlamentit me qëllim të vetëm informimin e pasardhësve të tyre"

3.Zbulohen dëshmi rreth Jashtëtokësorëve në Egjyptin e lashtë

Njëri ndër tekstet antike më intriguese, papirusi "Tulli", flet për njërin nga takimet më të hershme me UFO. Ai ka edhe një ngjarje interesante që e shoqëron. Në vitin 1933, Alberto Tulli, drejtor i seksionit të egjiptologjisë në Muzeun e Vatikanit, zbuloi një papirus unik në njërin prej dyqaneve antike në Kajro. Për fat të keq, çmimi i atij papirusi ishte tepër i lartë, edhe për vetë Vatikanin, prandaj Tulli vendosi që ta përshkruante (kopjonte) atë.

Në papirus, përpos tjerash, shkruante: "Në vitin 22, në muajin e tretë të vjeshtës, në orën gjashtë të ditës, në mesin e shkruesve të Shtëpisë së Dritës ishte vërejtur ardhja e një objekti të çuditshëm në formë të diskut, në qiell. Trupi i tij ishte i gjatë një rod (rreth 50 metra) dhe po aq edhe i gjerë. Nuk bënte zhurmë. Disku shkoi kah shtëpia e Madhërisë së tij. Madhëria e tij urdhëroi që të konsultoheshin papiruset e vjetra, për të parë se çka të bënim. Gjatë ditëve në vijim, numri i disqeve në qiell u bë tepër i madh. Ata shkëlqenin më shumë se Dielli...". Faraoni në fjalë ishte Thutmose III dhe kjo ngjarje ndodhi rreth vitit 1480 para erës së re. Papirusi në fjalë sot nuk dihet se ku ndodhet.

4.Alienët/Jashtëtokësorët janë parë që nga antika

Edhe pse janë të shumtë njerëzit që mendojnë se fillimi i rrëfimeve rreth alienëve i takon shekullit XX, apo në rastin më të mirë, atij XIX, në fakt alienët, vizatimet dhe tekstet rreth tyre, shihen që nga antikiteti. Vlejnë të përmenden shkrimet sanskrite rreth Vimana-ve dhe përshkrimi i qenieve "Anunnaki" në Sumerinë e lashtë.

Edhe UFO-t janë parë që nga lashtësia, që nga kohët biblike, e deri më sot. Mbështetësit e kësaj teorie thonë se përrallat mesjetare rreth demonëve dhe engjëjve, me gjasë kanë pasur bazën te takimi me alienët dhe se këta të fundit vërehen edhe në vizatimet ku shihen Jezusi dhe Maria. Po ashtu, në një vizatim shihet Krishti me Zotin mbi re, ku secili nga ta mban nga një objekt që duket si antenë, të lidhur për Toke. Një vizatim i Shën Marisë, i vitit 1486, në mënyrë të qartë tregon një objekt të paidentifikuar në qiell, i cili godet me një rreze laseri. Në disa vizatime të tjera, të asaj kohe, shihen UFO në formë të cigareve, etj.

5.Dëshmitë antike rreth ekzistimit të Alienëve

Ndoshta është lehtë të refuzohen si të pabesueshme dëshmitë që flasin për "zbulimet" e shumta në Mars, respektivisht në fotot që i dërgon roveri "Curiosity", është më vështirë të refuzohen dëshmitë më të vjetra, për ekzistimin e alienëve. Piktura "Madonna me Saint Giovannino", e cila njihet si piktura me UFO, është bërë në shekullin XV dhe paraqet Virgjëreshën Mari dhe, në prapavijë, një njeri me qen shikojnë një objekt të ngjashëm me disk, pra një UFO. Dhe, kjo pikturë nuk është e vetme. Ka dëshmi të shumta, që nga vizatimet antike në shpella, e deri te rrotujt sanskrite, ku paraqiten jashtëtokësorët. Në qytetin antik Parakas të Perusë, arkeologët kanë gjetur mbetjet e mumifikuara me kafka të zgjatura, që datojnë nga viti 300 para erës së re. Të dhënat statistikore Në vitin 1961, astronomi Frank Drake doli me një formulë me të cilën mund të llogariteshin gjasat për ekzistimin e jetës

jashtë tokës, duke marrë parasysh një numër faktorësh, duke përfshirë edhe numrin mesatar të planetëve të aftë që të kenë jetë. Kjo ishte implementuar në vitin 2001.

Rezultati tregoi se ekzistojnë me qindra mijëra planetë të tillë, që mund të kenë jetë. Pohimet e astronautëve Nëse është për t'iu besuar raporteve për takim me UFO, atëherë raportet më të besueshme duhet të jenë ato të astronautëve, të cilët edhe janë njerëzit e vetëm që kanë qenë në gjithësi. Lista e astronautëve që kanë pohuar të kenë parë alienë është e gjatë, duke përfshirë edhe emrat, si: Edgar Mitchell, Cady Coleman dhe Dr. Brian O'Leary.

Shumë prej tyre thonë se edhe Qeveria amerikane është në dijeni të ekzistimit të alienëve. Edhe Buzz Aldrin ka folur rreth përjetimit të tij në bordin e anijes "Apollo 11" kur kishin vërejtur dikë përkrah tyre. Dosjet qeveritare Derisa disa presidentë të SHBA-së kanë publikuar dosje sekrete rreth UFO-ve, ku Jimmy Carter përshkroi takimin e tij personal me UFO-t, të tjerët as që kanë pasur qasje në këto dosje. Vetë Bill Clinton ka thënë se nuk e kanë njoftuar me dosje të tilla. Në anën tjetër, Clinton ka thënë se beson në ekzistimin e alienëve...

6.Prania e UFO-ve në Lashtësi dhe në Mesjetë

Në vazhdim do të shtjellojmë çdo gjë me detaje, duke filluar që nga kohërat e vjetra dhe deri në ditët tona.

Pikturë e gëdhendur në gur në Italinë Veriore dhe që tregon dy astronautë

Kjo pjesë e kësaj teme do të shoqërohet me foto të shumta për të ilustruar më mirë faktet që ekzistojnë për të kaluarën e largët si dhe për të argumentuar më mirë temën dhe për të shmangur idetë dyshuese, të falsifikimit, apo të desinformimit. Fjalë

mund të thuhen, mund të jenë të vërteta apo të rreme, por përpara dokumentave historike çdo gjë ka vetëm një kuptim - **Të Vërtetën.**

Gjatë kërkimeve të shumta arkeologjike, studiuesit kanë hasur jo vetëm të dhëna për kërkimet e tyre, civilizime te zhdukura, zhvillime shoqërore të panjohura dhe po ashtu sisteme organizimi shoqëror që disa herë ose u janë afruar atyre të sotme, por disa herë edhe kanë qenë më të avancuara në kuptimin shpirtëror dhe atij shoqëror. Në zbulimet e bëra ajo që i përket temës sonë ka dalë e rastësisht, diku një grafikë e gdhendur në gur, diku një shkrim i lashtë, diku një statujë, diku një mumje ose një objekt disa mijëravjeçarë por që mund të bënte pjesë me lehtësi në teknologjinë e ditëve të sotme,... etj. Zbulime të tilla janë bërë në kohën kur arkeologjia mori një vrull të madh, d.m.th., mesi i viteve 1800-të dhe deri në ditët e sotme. Natyrisht në atë kohë shumë gjëra të tilla nuk mund të kuptoheshin dhe nuk mund të bëhej dot lidhja që bëhet tani, por faktet janë aty, mund të shikohen nga të gjithë, mund të preken dhe të dilet vetë në konkluzione.

Skicë e mjeteve flutуruese, e gjetur në njërën prej Piramidave të Egjyptit

Shumë shpesh në tekstet e lashta që u përkasin civilizimeve të vjetra të Tokës, të zhdukura ose të transformuara, apo përzierja me civilizime të tjera, flitet për mjete

fluturuese, për njerëz (që nuk kanë pamjen e njerëzve) që zbresin nga qielli me mjete fluturuese të hekurta, për një rracë superiore që ka drejtuar njerëzimin në fillim të zhvillimit të tij, për teknologjinë e asaj kohe. Ndonëse gjuha e përdorur është e thjeshtë dhe me plot krahasime figurative, është e kuptueshme dhe të ndihmon për të dalë në përfundime reale. Dëshmi të tilla i gjejmë tek Sumerët e lashtë, tek Indianët e lashtë, sidomos në shkrimet e shenjta të tyre - ***Mahabharata***, tek Egjyptianët e lashtë, në shkrimet e tyre mbi papirusë dhe në muret e varreve dhe piramidave të tyre.

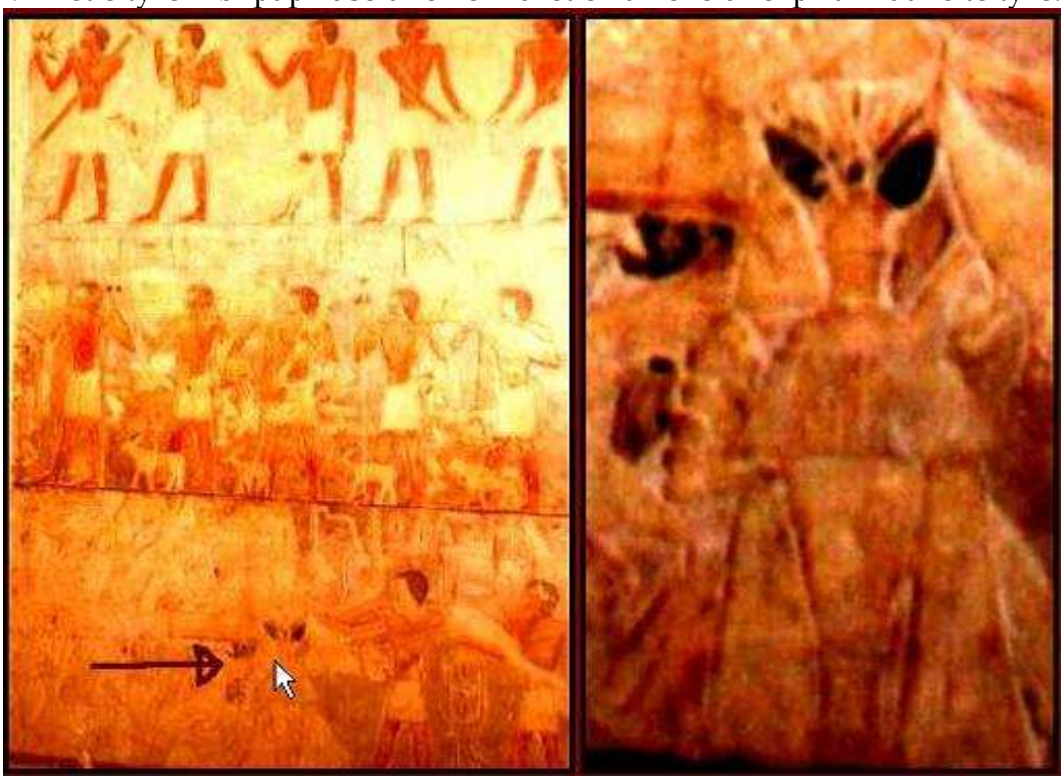

Pikturë murale e gjetur në një nga Piramidat e Egjyptit, ku tregohet qartë një Alien/Jashtëtokësor

Kohët e fundit është zbuluar një shkrim i lashtë në gjuhën sankrite që daton rreth 3.500 vite para erës sonë. Ky shkrim i përbërë nga 250 kapituj në një pjesë të madhe të tij çuditërisht flet për mënyrën e fluturimit të një disku, mënyrën e ndërtimit nga brenda dhe sidomos këndet dhe lëvizjet vertikale apo horizontale që edhe në ditët e sotme nuk është e mundur të realizohen. Si ka mundesi që 3.500 vite më parë dikush apo disa kishin dijeni për një gjë të tillë? Ajo që është shumë interesante lidhet me titullin e këtij kapitulli që është **Vimana Vidya,** që do të thotë ***Shkenca e ndërtimit dhe pilotimit të një anijeje kozmike***.

Si është e mundur që të njihej një term i tillë në atë kohë? Po ashtu, në disa piramida janë gjetur tekste që bëjnë një përshkrim interesant të arsyes së ndërtimit të piramidave - ***si një rrugë për në qiell***, pra që njeriu të mund të shkojë në qiell më lehtë. Janë pamje murale apo në papirus, të vjetra mbi 5.000 vite, që tregojnë mjete fluturuese dhe njerëz që zbresin prej tyre. A mund të jetë kjo fantazi?

Po ashtu, piktura e gjetur në Itali, e gdhendur në gur, që i përket një kulture para etruske, për vetë moshën e saj disa mijëravjeçare dhe që tregon dy qenie të veshura me kostum kozmonauti. Apo dizajni i famshëm, që nga të gjithë quhet ***Astronauti i Palenkos***, i pikturuar mbi varrin e mbretit të Majave, Pacal, në

tempullin e Palenkut në Meksikë dhe që daton rreth 3.000 vite para erës sonë. Apo fytyra e alienit në një nga pikturat murale në një nga piramidat e Egjyptit. Po bateria e famshme elektrike që është më shumë se 5.000 mijë vite e lashtë, e gjetur në një sediment karboni.

Sarkofagu i mbretit të Majave. Astronauti në kabinën e raketës dhe pjesë të raketës

Raste të këtilla gjetjesh ka plot, ***Austronauti i Kievit***, i gjetur në një shpellë në Kiev, që daton rreth 4.000 vite i lashtë, pjata e famshme metalike e gjetur në Nepal, që supozohet të jetë mbi 12 mijë vjet e vjetër dhe që ka të gdhendur një disk fluturues, madje edhe një alien,… etj. Pra, dëshmitë apo artefaktet janë te shumta. Ato jo vetëm flasin për një prezencë të UFO-ve që në kohërat e hershme të njerëzimit, por mbase edhe për një ndërhyrje të tyre direkte në jetën sociale të asaj kohe.

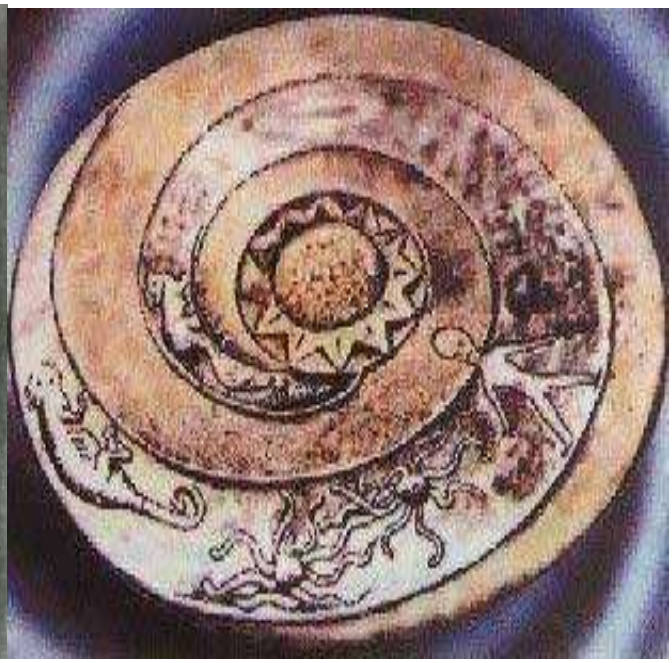

Austronauti i Palenkut ***Pjata e famshme e gjetur ne Nepal***

Faktet s'mbarojnë këtu, ato janë të shumta dhe janë gjetur në të gjitha kulturat e vjetra të Tokës. Është e pamundur të paraqiten të gjitha këtu, sepse do të duheshin shumë faqe për të treguar çdo gjetje, rezultat shkencor apo konkluzion. Ato që u përmendën janë thjeshtë një ilustrim për temën mbi UFO-t, që tregon diçka që nuk ka vend për skepticizem apo dyshim, sepse i përket një të kaluare të largët, është e prekshme dhe vizive për të gjithë, pra, ska vend për falsifikim apo mashtrim.

Pikturë kishtare që quhet* Kryqëzimi *dhe ndodhet në Manastirin e Deçanit të Kosovës. Ky afresk është bërë në vitin 1350.

Përsa i përket periudhës së Mesjetës, faktet janë më të shumta, më të ruajtura, madje i gjejmë aty ku s'na e merr mendja, në pikturat dhe afreskat fetare, në bazilikatat, kishat, manastiret dhe objektet fetare të kohës, pa harruar grafikat e shumta dhe shkrimet që janë me të ruajtura dhe më të detajuara. Dhe jo vetëm kaq, por ka edhe dëshmi kolektive që datojnë në shekujt e mëvonshëm, deri afër lindjes së shekullit të teknologjise (shek i 19), fakte, pamje, skica dhe dëshmi të shënuara që s'mund të konsiderohen falsifikime apo sajime, sepse ekzistojnë nëpër kisha, libra fetare të ilustruar, piktura kishtare, biblioteka që ruajnë në arkivat e tyre libra të vjetër të Mesjetës,… etj.

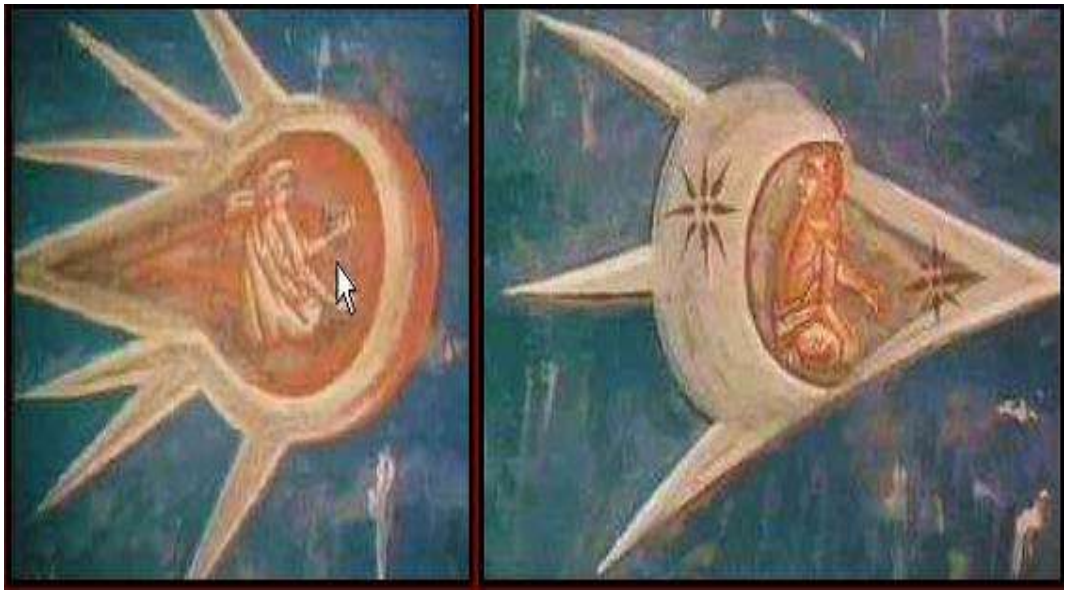

UFO-t në afreskun e **Kryqëzimit**, *por në një pamje të zmadhuar*

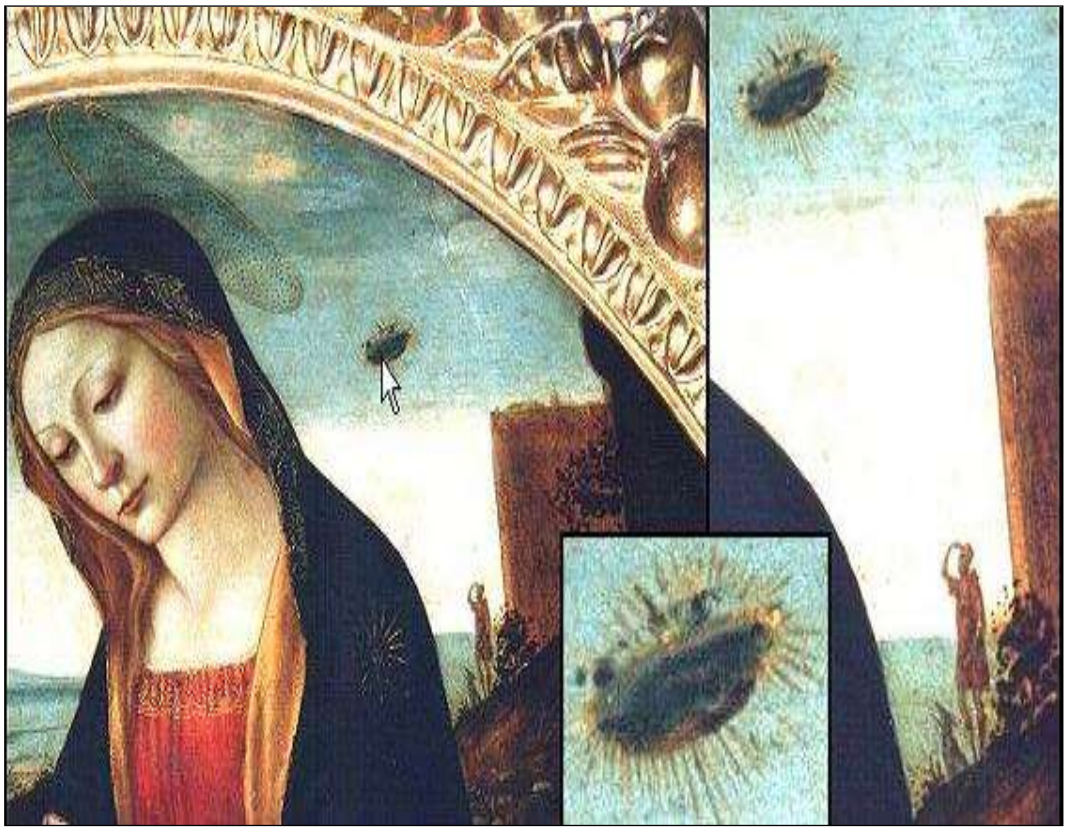

Piktura e **Shën Marisë**, *që është pjesë e koleksionit Loeser, në Palazzo Vecchio në Itali. Duket qartë objekti diskoidal në një pjesë të pikturës. Shikoni bariun me qenin në sfond, si ka drejtuar sytë nga qielli dhe shikon objektin fluturues.*

Pikturë në dru e vitit 1320, që ruhet në muzeun Earls D'Oltremond, në Belgjikë. Në pikturë duket* Mojsiu *me librin e tij të famshëm të 10 Pllakave të Shenjta, kurse në sfond qielli është i mbushur me UFO.

Një pikturë e shekullit të 12-të, marrë nga një dorëshkrim me ilustrime i quajtur Analet Laurisiane, një dorëshkrim me ngjarje historike që fokusohet më shumë tek pushtimi sakson i kështjellës Sigiburg Castle në Francë në vitin 776.

Kryqëzorët kishin rrethuar forcat franceze, kur në atë moment shfaqen disa objekte fluturuese dhe forcat saksone të trembura nga ato objekte u larguan, duke e lënë kështjellën përsëri në dorën e francezëve.

Ky afresk quhet **Kryqëzimi i Krishtit** *dhe ndodhet në Katedralën Svetishoveli, në Miskheta, Gjeorgji. Në të dyja krahët shihen qartë dy UFO.*

Dy UFO-t e zmadhuara nga piktura e mësipërme

7.UFO-t dhe Bibla

UFO-t dhe Besimet Fetare

Ekzistenca e UFO-ve, të alienëve, të qenieve multidimensionale, të qytetërimeve njerëzore që kanë ekzistuar përpara nesh dhe gjëra të tjera misterioze, janë plotësisht të përputhura me doktrinën kristiane dhe, më në përgjithësi, me Zotin. Por nuk duhet të harrojmë se prej kohësh njeriu i interpreton shkrimet e shenjta, duke besuar shpesh në gjëra jo të vërteta, thjeshtë sepse njeriu nuk ka ditur t'i interpretojë shkrimet e shenjta. Faktikisht, nuk është logjike të mendosh se Zoti të ketë thënë që ekziston vetëm një botë e krijuar, pra jona, dhe këtë e dinin mirë shumë personazhe biblike, si Shën Pali, i cili në një letër drejtuar Hebrenjve flet për botë (të banuara) të krijuara nga manifestimi (fjala) i Zotit.

Përshkrime UFO-sh në Bibël

Në Bibël dhe në tekstet e tjera antike vazhdimisht ka rrëfime për anije të ndryshme kozmike, të cilat përshkruhen ashtu siç mund t'i përshruanin popullsitë e atëhereshme në atë periudhë, pa njohuritë e sotme shkencore.

Emërtimet: re të ndritshme, qerre fluturuese, kolona të zjarrta dhe sfera të zjarrta, nuk janë tjeter veçse disqe fluturuese, pra, me fjalë të tjera - UFO.

Që nga lashtësia e historisë së Universit, ekzistonin qenie shpirtërore dhe trupore që shërbenin Zotin me përkushtim dhe quheshin ***Engjëj***. Sot i quajnë ***UFO*** dhe ***Alienë***, por nuk duhet të harrojmë që midis tyre janë edhe ata të këqinjtë, që veprojnë kundër principeve të Zotit dhe si rrjedhojë për të keq, edhe pse në pamje të parë nuk duket kështu.

Dëshmi e UFO-ve në Bibël

Në Shkrimet e Shenjta, si dhe në shkrime të tjera, janë prezente përshkrime të shumta anijesh aliene të shkruara sipas njohurive të kohës, të cilat të habisin për saktësinë në përshkrim, aq sa këto përshkrime të këtyre anijeve kozmike përputhen në mënyrë perfekte me anijet aliene që dokumentohen shkencërisht në kohët e sotme.

Të parët që zyrtarisht pranuan faktin se në Bibël kishim përshkrime UFO-sh, ishin astronomi amerikan Morris Jessup dhe shkencatri rus Matest Agrest. Për shembull, rrethanat e shkatërrimit të qyteteve Sodoma dhe Gomora ringjallin në kujtesë një shpërthim bërthamor, ashtu siç mund të përshkruhej me fjalë nga një vëzhgues që jetonte në kohët antike, në veçanti, vala e goditjes e përhapur nga shpërthimi bërthamor do të kishte shkrirë vendndodhjet e gurëve të kripës në Detin e Vdekur dhe goditur me pjesëzat e tyre gruan e Lot-it, duke e shndërruar në një "statujë kripe". Përveç kësaj është tepër evident detyrimi për mos u kthyer pas dhe për mos të parë dritën e dëmshme të shpërthimit bërthamor.

Bibla përmend patriarkët (udhëheqësit fetarë), si Enoch (Enok), të cilët rrëmbehen në qiell nga objekte fluturuese misterioze, dhe nga shfaqja misterioze e njerëzve në shërbim të Zotit, të cilët përdorin teknologji të lartë, siç dëshmon episodi në të cilin këta njerëz misteriozë godasin me rreze verbuese disa persona të pasjellshëm që donin të hynin në shtëpinë e Lot-it. Në librat apokrife të Enoch, flitet për Enokun i cili dërgohet në hapësirë nga astronautë dhe takon Engjej astronautë, të cilët i tregojnë Tokën siç dukej nga hapësira, dhe krijesa të tjera "të bardha" të ngjashëm, por jo njëlloj sikurse njerëzit.

***Mjetet UFO në Shkrimet e Shenjta përshkruhen si*:** karroca të zjarrta dhe turbina që rrëmbejnë në qiell profetin Elia, lavdinë e Zotit (ky nuk është Zoti/Krijuesi i Universit, por është Prijësi ushtarako-politik i Alienëve/Jashtëtokësorëve) që i shfaqet në shkretëtirë patriarkut Ezekiel dhe ”balena” që për tre ditë dhe tre netë ”gëlltit” Jonah-un pa e tretur (brenda së cilës ka dyer, dritare dhe llamba të varura), kolona misterioze e zjarrtë (që ditën ngjason me një re) e cila i tregon Moisiut dhe hebrenjve rrugën për eksodin, anijen kozmike nënë në formë cigareje ku pas kalimit të saj hapen ujërat në Detin e Kallamave, i cili nuk ishte tjetër veçse një moçal (dhe jo Deti i Kuq siç mendohet gabimisht: ky gabim është bërë gjatë përkthimit). Më pas kemi përbindëshin e detit ose ”gjarpërin me krahë” - Leviatan, i cili përshkruhet si një mjet cilindrik i aftë të lëvizë në qiell si një aeroplanmbartës për të lëshuar mjete më të vogla prej tij, dhe nën ujë si një mjet amfib. Dhe më tej, qindra citime te tjera, midis të cilave: ”balena” (nëndetëse aliene), ”gjarpërinj” me pendë, perla, turbina, karroca hyjnore dhe re formash e ngjyrash të ndryshme,…: të gjitha këto ishin UFO (anije kozmike të jashtëtokësorve) të përshkruara sa më mirë që mundeshin, me fjalorin dhe terminet gjuhësore që kishin personat e atyre kohërave:

- Abrahami pa natën nga një vend i caktuar dy objekte misterioze që ai i përshkruajti si ”dy pishtarë” dhe një ”furë me tym”, praktikisht një UFO klasik të ndritshëm në formë tubolare dhe një disk fluturues të zakonshëm me mjegullën klasike që e rrethon.

- Kështu komentonte profeti Ezekiel në lumin Kebar një disk fluturues, sipas njohjeve në atë kohë: “…një re dhe brenda saj një rrotë dhe sipër rrotës një kupolë dhe poshtë saj disa zgjatime ose shkallë për të zbritur”.

- Profeti Isaia pa disqe fluturuesë që riktheheshin në anijen nënë, si pëllumbat që rikthehen në derën e tyre hyrëse.

Dhe mos të harrojmë këtu një ushqim alien të vërtetë: Mana

Inxhinjeri i NASA Josep F. Blumrich arriti të ndërtonte një prototip anijeje kozmike që kishte mundësinë të fluturonte, duke ndjekur me përpikmëri të gjitha përshkrimet dhe sugjerimet e profetit biblik Ezekiel. Ky i fundit, kishte parë një “karrocë të Zotit”, një anije kozmike, mbi lumin Kebar, duke e përshkruar me fjalët e një personi që nuk kishte njohurinë e fluturimeve në hapësirë. Krijesa aliene (jashtëtokësore) që ishte në anije i mësoi koncepte kozmike të larta Ezekielit.

Çudira të tjera biblike janë: emri i Matuzalemit (djali i Moisiut) që do të thotë “Njeriu i raketës” dhe sikur kjo të mos mjaftonte, ky ka një moshe mijëvjeçare, ndoshta djali i Mojsiut ka qenë astronaut, pilot i anijes kozmike aliene. Nëse vërejmë në mënyrë analitike dhe kritike udhëzimet që i jepen Moisiut për ndërtimin e të famshmes ***Arka e Beselidhjes***, do të vijmë në përfundimin logjik dhe shkencor se kjo ”Arkë”nuk është gjë tjetër veçse një ***Kondensator*** me forcë disa qindra volt, pra një makineri inxhinierike e teknologjike që prodhonte rrymë elektrike.

Në Testamentin e Ri apo Dhjatën e Re, gjejmë UFO që përmenden në Ungjill, në Aktet e Apostujve, në letrën drejtuar Selanikasve dhe në Apokalips apo Zbulimi.

Krijimi, Zoti dhe Zotërinjtë

Gjithmon duke ju referuar teksteve të shenjta, Zoti ka ndërhyrë direkt në zhvillimin e njerëzimit derisa njeriu të mund të arrinte një zhvillim të tillë të trurit të mjaftueshëm që të mësonte artet, zanatet dhe shkencat. Duket sikur njeriu ka pësuar një proçes zbutjeje nga jashtë (dhe është treguar që nuk mundemi të vetë-zbutemi),

që ka filluar 1 milion vjet më parë. Deri para 10 mijë viteve alienë-udhëheqës jetonin në mes të njerëzve, por që atëherë njerëzit ishin të aftë të ecnin me këmbët e tyre dhe pati një reduktim të numrit të alienëve-udhëheqës, të cilët megjithatë vazhduan të mbanin kontaktet me njerëzit, duke vendosur bazat e tyre në vende ku nuk mund të zbuloheshin nga askush (p.sh. në thellësitë e detrave, oqeaneve, në Polet e Tokës, nën tokë, në Hënë,…etj.).

Sipas shkrimeve antike, në epokën e artë "Perënditë" (alienët, jashtëtokësorët) ecnin në Tokë dhe edukonin njerëzit, por u larguan kur panë se njerëzit filluan të shfaqnin tendenca negative. Që atëherë alienët-udhëheqës morën një rol kryesisht mos-ndërhyrës, neutral në zhvillimin, veprimet dhe punët e njërëzve. Nuk mund të përjashtojmë mundësinë që alienët-udhëheqës, gjatë largimit të tyre nga Toka, në fund të epokës së artë, të kenë marrë me vete grupe njerëzish, të cilët më vonë, në etapa të ndryshme të historisë njerëzore janë këthyer nga alienët në tokë si profetë, "të dërguar të Zotit", për të udhëhequr, edukuar e zhvilluar më tej qenien njerëzore.

Udhëtimi në hapësirë i profetit Baruk

Duke lexuar tekstet apokrife, mund të hasen informacione interesante rreth një udhëtimi në hapësirë të bërë nga profeti Baruk. Duke tentuar të "ripërpunojmë" shprehjet apo gjuhën të perdorur nga Baruk, sipas njohurive moderne dhe ufologjike, si rezultat kemi një udhëtim të vërtetë hapësinor në bordin e një anijeje kozmike aliene.

- Ruajtësit e hapësirës (ose ndryshe "engjëjt e rënë") duke kryer marrëdhënie intime me bijat e njeriut krijuan nje rracë gjigantësh, e cila më vonë u zhduk gati e gjitha, nga Përmbytja e Madhe (të mbijetuarit do të vriten nga hebrenjte).

- Engjëjt e rënë më pas vendosen në një burg hapësinor të përbërë nga nëntë yje të ndritshëm.

- Rreth viteve 600 para erës sonë, Baruk u mor nga një engjëll (alien) në bordin e një anijeje fluturuese për një udhëtim në hapësirë,që t'ia zbulojë disa mistere te "Zotit".

- Në orbitën e parë Baruk sheh krijesa të ndryshme nga ato njerëzore dhe të tjera të ngjashme me fëmijë, në një vend të sheshtë në hapësirë.

- Në orbitën e dytë Baruk shikon rraca të ndryshme alienësh, gjithmonë në një vend të sheshtë të hapësirës.

- Në orbitën e tretë Baruk shikon në hapësirën e pafund (ose Ade) një makinë të gjatë 6 km (ose dragua) afër Diellit. Dragoi ha "hapësirën" por nuk e konsumon, ushqehet me të por e nxjerr jashtë (një vrimë e zezë?). Motorri i makinës ka pamjen e një predhe topi dhe thith (por nuk konsumon) energjinë kozmike që gjendet në të gjithë universin për të lëvizur. Pastaj Baruk shikon diçka që i ngjan makinës që solli Ezekielin në hapësirë dhe më vonë shikon një objekt që quan "ruajtësi e horizontit", i cili orbiton rreth Tokës. Ai ka panele diellore të levizshëm, një motorr që prodhon shumë dritë dhe një tip shenje i ndonjë fabrike aliene. Pas kësaj, Barukut i tregohet Hëna.

- Në orbitën e katërt Baruk dërgohet në një vend ku ka një ujë të veçantë, i cili është njëfarë eliksiri jetësor, i cili mban në jetë shpirtërat e të drejtëve. Përveç kesaj Baruk shikon mjete (satelitë) per telekomunikime.

- Në orbitën e pestë Baruk gjendet në një vend ku ka atmosferë dhe gravitet. Këtu kryeengjëlli Mikael i flet Barukut rreth një zgjedhjeje të vërtetë gjenetike, në fakt

i thotë që të drejtët dhe gjysëm të drejtët do të ruhen dhe kurohen, por ata jo të drejtët do të eliminohen me sistemet më të këqia. Gjithashtu përmenden shpesh "tiganët", që mund të jenë disqet fluturuese.

Jobi dhe Satani hapësinor

Në një episod në Bibël, Zoti lejon që Jobi të vihet në provë nga Satani dhe mbi këtë histori janë tre raste që meritojnë të citohen dhe rishikohen, sipas njohurive të reja moderne dhe ufologjike.

- I pari ka të bëjë me momentin kur Zoti pyet Satanin (të dy këta u shfaqën përpara Jobit) se nga vinte ky i fundit, d.m.th. Satani dhe Satani përgjigjet se praktikisht ishte në orbitë rreth Tokës.

- Episodi i dytë interesant ka të bëjë me një sulm nga qielli të Satanit mbi disa prona të Jobit, të cilat shkatërrohen nga rreze të ngjashme me ato lazer.

- Episodi i tretë ka të bëjë me përgjigjen e Zotit ndaj lutjeve të Jobit, përgjigjet që vijnë nëpërmjet një objekti ajror brenda të cilit ndodhet "Zoti", i cili flet me Jobin. Në këtë bisedë të fundit "Zoti" flet me Jobin për përbindëshin Leviatan, duke e përshkruar si një anije kozmike e madhe me aftësi fluturimi në hapësirë, zhvendosje në terren dhe veçanërisht në ujë. Kjo anije është në formë cilindrike ose në formë cigareje, ka një mbështjellës të dyfishtë të padepërtueshme, ka hyrjen në pjesën e përparme, lëshon shumë dritë dhe një mjegull rreth saj. Mekanizmat e saj kryesore janë vendosur në pjesën e fillimit. Kur gjendet nën ujë e bën atë të nxehet (pra lëshon nxehtësi). Ka poshtë saj disa mekanizma që lejonë perdorimin e saj edhe në terren të fortë. Kur lëviz lë një shenjë të bardhë pas saj dhe ka shume armë të vendosura në pjesën e përparme, njëra nga të cilat i ngjan shumë rrezeve lazer.

Sulmi ajror i "Zotit"

Në Bibël ka shumë episode në të cilat ajo që përshkruhet si rracë aliene ndërhyn dhe komunikon me njerëzit. Në episodin biblik të disfatës apo humbjes së 5 mbretërve, Jozuehu bën të mundur që Izraelitët të fitojnë një betejë të rëndësishme falë sulmit ajror te "Zotit" që shkatërron armiqtë e tij. Dhe nuk mbaron këtu duke qenë se, para masakrës finale të Izraelitëve kundër armiqve, Jozuehu kërkon dhe merr nga "Zoti" aprovimin për të shfaqur mbi fushën e betejës dy globe drite të mëdhenj, që ai i quan "diell" dhe "hënë", qartësisht për të ndihmuar Izraelitët në betejë. E gjithë kjo natyrisht që nuk është një rast i izoluar, sepse shumë herë "Zoti" merr pjesë edhe vetë personalisht në fushën e betejës në krye të ushtrisë Izraelite dhe lufton kundër armiqve të tyre, si në rastin e betejës së Barakut kundër Sisarës.

Elizeu dhe përforcimet që erdhën nga qielli

Në Bibël lexohet qartë se kur Elizeu e sheh veten të sulmuar nga forcat e mbretit Aram, ai i kërkon ndihmë "Zotit" (Alienëve), i cili i tregon Elizeut që në të vërtetë është i mbrojtur nga ajo që përshkruhet si një flotë anijesh kozmike të ndritshme, të padukshme për syrin e njeriut. Është interesante të shohim se si që atëherë UFO-t kishin aftësinë e padukshmërisë ndaj syrit të njeriut dhe si rrjedhojë mundësinë të vepronin qetësisht. Bëhet fjalë për diçka që sot rregullisht dhe herë pas here dokumentohet, falë teknologjive të avancuara që disponojmë, prezenca e objekteve të mistershme të padukshme në gjendjen normale dhe pa ndihmën e këtyre teknologjive të reja.

Shkatërrimi alien i Sodomës dhe Gomorrës

Shkatërrimi i Sodomës dhe Gomorrës është një prej shumë episodeve të Biblës që paraqet një ndërhyrje të krijesave jo të këtij planeti dhe përdorimin e elementeve

teknologjike. Intepretimi i këtyre ngjarjeve biblike nën dritën e njohurive moderne dhe ufologjike, është padyshim shumë reale.

Një ditë Abrahamit ju shfaqën dy ose tre njerëz jo nga ky planet që i thanë Abrahamit që donin të verifikonin personalisht nëse ishte e nevojshme të shkatërronin Sodomën dhe Gomorrën. Ata njerëz ishin "engjëj" prej mishi dhe kocke, madje që hanë dhe ushqimin që Abrahami u ofron atyre.

Abrahami dhe vetë Bibla identifikojnë "Zotin" ose "Perëndinë" në ata njerëz jo të kësaj bote, fakt që është i çuditshëm, duke qenë se Zoti është Një dhe nuk është prej mishi dhe kocke. Ka mundësi që të ishin alienë në shërbim të Zotit, që u dukeshin Izraelitëve si "perëndi", dhe për këtë arsye quheshin "engjëj" por edhe "Zot" ose "Perëndia". E njejta gjë identike ndodhte në të gjitha kulturat e tjera antike anembanë botës.

Shkatërrimi i Sodomës dhe Gomorrës: shpërthimi bërthamor

Kur njerëzit alienë shkuan në Sodomë, takuan Lotin, i cili i njohu menjëherë, sepse ata duhet të kishin një pamje jo fort njerëzore. Loti i ftoi në shtëpinë e tij dhe ata pranuan, por pas pak erdhën banorë të Sodomës, të cilët donin t'i dorëzonte ato krijesa me pamje njerëzore. Loti bllokoi me trup portën e shtëpisë për të mos i lejuar të hynin brenda, por turma e njerëzve iu hodh sipër. Atëherë krijesat e tërhoqen brenda Lotin dhe godasin me një rreze verbuese sulmuesit e tyre.

Me të kaluar rreziku, Loti u lajmërua nga miqtë e huaj se duhej të ikte nga qyteti, sepse ata do ta shkatërronin atë me një armë bërthamore. Alienët me pamje nejrëzore këshilluan Lotin të mos shikonte dritën që do të lëshonte shpërthimi bërthamor dhe të fshiheshin në mal për të mos u goditur nga vala e shpërthimit. Kur Loti ishte mjaftueshëm larg nga qyteti, "Zoti" lëshoi nga qielli dy raketa bërthamore që shkatërruan këto dy qytete dhe të gjithë luginën sëbashsku me vegjetacionin përreth. Vala goditeëse e shpërthimit shkatërroi basenet me gurë kripore të zonës aq dhunshëm sa që gruaja e Lotit u mbulua pjesërisht prej kripës edhe pse ndodhej larg shpërthimit. Kur Abrahami shkoi të shikonte nga maja e malit atë çfarë kishte ndodhur në luginë, ai pa kërpudhën e krijuar nga shpërthimi bërthamor që ngjitej nga lugina pak kohë pas shpërthimit të bombës. Për shkak të radioaktivitetit dhe të shkatërrimit të ndodhur, lugina e begatë, që më parë gjelbëronte dhe ujitej nga të gjitha drejtimet me burime uji, u kthye përfundimisht në një shkretëtirë.

Raste të tjera shpërthimesh bërthamore janë gjetur dhe në shtresa të tjera arkeologjike, të cilat shpjegojnë se si popullësi të tëra janë zhdukur pa lënë asnjë gjurmë të banorëve të vdekur, se si gurët përreth janë shkrirë në temperatura që nuk mund të ndodhin normalisht nga zjarri, por vetëm nga një shpërthim bërthamor që lëshon një energji dhe temperaturë prej mijëra gradësh, i cili ka shkrirë rërën përreth duke e kristalizuar në xham.

8.Jashtëtokësorët në Bibël - A krijoi Perëndia qenie që nuk jetojnë në Tokë?

Me kalimin e kohës, shumë specialistë kanë vënë në dukje përvojën e jashtëtokësorëve, studiuesit biblikë kanë komentuar se në Bibël ka disa prova të jashtëtokësorëve, prandaj shqyrtojmë raste të ndryshme që na bëjnë të mendojmë se këto qenie nga përtej, kishin njëfarë lidhjeje me Biblën:

Shkalla e Jakobit: Kjo histori ka shumë interpretime që përfshijnë Jakovin, i cili rrugës për në Haran vendosi të ndalonte dhe të flinte pasdite, sepse dielli kishte perënduar. Në ëndrrën e tij pa engjëjt që rrethonin dhe zbrisnin në një shkallë që fillonte mbi tokë dhe ngjitej në qiell, ndërsa Jakovi u shihte engjëjve një zë kumbonte dhe shihte se zotëria ishte mbi të në qiell.

***Le të bëjmë njerëzimin*:** vijat e Zanafillës 1 kanë tërhequr vëmendjen, sepse ka nga ata që interpretojnë se qeniet njerëzore nuk ishin rezultat i një Perëndie të gjithëfuqishëm, por përkundrazi i manipulimit gjenetik të kryer nga qeniet e përparuara në këtë planet si jashtëtokësorët.

Në disa shkrime janë përdorur fjalët "ne dhe le ta bëjmë njeriun sipas shëmbëlltyrës sonë". Për ekspertët kjo është një referencë për atë që krijuesit e qenieve njerëzore janë shumës duke sugjeruar për një grup krijuesish, por në të gjitha gjasat një tregues që dukej shumë nëse jo tamam si ne.

Dalja: I gjithë ky tregim, përfshirë tregimin e apostullit të zjarrtë, ka shumë tregime që përshkruajnë ndërhyrje jashtëtokësore në çështjet njerëzore, si tymi i ndezur ditën dhe zjarri i natës që i udhëhoqi izraelitët nëpër shkretëtirën e madhe, që konsiderohej si një lloj udhërrëfyesi i huaj.

Kur izraelitët mbërritën në malin Sinai, Moisiu shkoi në mal për tëtakuar Zotërinë, po, ky takim është me Perëndinë ose me një racë qeniesh jashtëtokësore në univers, atadhanë pllaka guri mbi të cilat u shkruan 10 urdhërimet.

Ngritja e Elijas: Elija, i njëjti që zotëria merr në qiell në një karrocë zjarri, shihet nga disa si një shembull jo vetëm i një anije kozmike, por i një joshjeje aliene për të filluar me arsyetimin e dhënë nga një interpretim i tillë është thjesht se termi karrocë zjarri u përdor pasi ishte i vetmi interpretim në dispozicion për ata që ishin dëshmitarë të këtij takimi.

Shumë nga vëzhgimet e UFO- ve sot flasin për drita të ndritshme atëherë imagjinojmë një pamje nga afër të një populli të madh të panjohur, një objekt i ndritshëm aq afër sa ta çonte Elijan në qiell në një vorbull, mund të jetë parë nga ata që e panë si një karrocë të çuditshme zjarri që në fakt ishte ndezur në flakë dhe ndoshta referimi për të parë një lloj shtytjeje që Përdoret në ngjitjen e tij në qiell.

***Engjëjt në Sodomë dhe Gomorrë*:** e gjithë kjo ngjarje te Zanafilla 19 mund të trajtohet si një tregim i teknologjisë së përparuar bërthamore që po përdoret për të rrafshuar qytetet mëkatare, vargu 26 flet për gruan e Lotit që shikon prapa dhe pastaj se si u bë shtyllë kripe, po ashtu vargu 28 përshkruan se si Abrahami Ai pa qytetin e shkatërruar duke shikuar drejt Sodomës dhe Gomorrës dhe pa një tym të dendur që po ngrihej, kjo është e ngjashme me një shpërthim bërthamor.

Nëse citon disa ajete se si engjëjt vizitojnë Lotin, është e lehtë të shihet se si ata mund të interpretohen si të huaj dhe duke bartur një lloj arme teknologjike, pasi Loti i sjell engjëjt në shtëpinë e tij, të gjithë njerëzit i shohin sikur të ishin pronë e tij, duke kërkuar që t'ua sjellin. Loti u lutet atyre t'i lënë engjëjt që u ofrojnë një vajzë, ndërsa turmat fillojnë të hyjnë me forcë në pronat e vargjeve 10 dhe 11, duke treguar se si engjëjt verbojnë turmën e padisiplinuar, por njerëzit brenda shtrinë dorën e tyre dhe e kthyen Lotin në shtëpi dhe mbyllën derën, Atëherë ata i ndëshkuan njerëzit që ishin te dera e shtëpisë, të rinj e të moshuar me verbëri, që të mos gjenin derën. Prandaj lind një pyetje: a mund të kenë përdorur engjëjt ndonjë mjet të përparuar për të verbuar ata që do të ishin sulmues?

Fëmijët e Perëndisë u referohen edhe jashtëtokësorëve

Fëmijë të Perëndisë: Ndoshta një nga referimet më bindëse për marrëdhëniet mes njerëzve dhe jashtëtokësorëve në Bibël gjendet në katër vargjet e para të Zanafillës 6, kur njeriu filloi të shumohet mbi faqen e tokës dhe u lindën bijat e tyre, bijtë e Perëndisë panë se vajzat e njeriut ishin tërheqëse dhe i zgjodhën ato si gratë e tyre.
Pastaj, vargjet fillojnë të flasin për mënyrën se si vajzat e njeriut lavdëronin bijtë e Perëndisë, ndërsa disa njerëz i interpretojnë me vendosmëri bijtë e Perëndisë, për t'u referuar të huajve, të tjerë pohojnë se ky term është thjesht një referencë për pasardhësit e Adamit dhe pasardhësit e Evës, pavarësisht nga interpretimi i saktë, Është një nga sekretet e cituara në mënyrë të përsëritur nga teoricienët e lashtë, astronautët në përpjekjet e tyre për të provuar përfshirjen e të tjerëve në çështjet njerëzore në të kaluarën e largët.

Zakaria spiralja fluturuese: në vargjet hapëse të Zakarisë 5, përshkrimi i një objekti fluturues, gjatësia e të cilit është 20 kubitë e gjerë dhe gjerësia 10 kubitë, ka qenë subjekt i pretendimeve për një vëzhgim të UFO-ve, disa versione e përshkruajnë atë si një rrotull fluturuese dhe duket se të dyja u shfaqën shpejt, pashë përsëri dhe kishte para një rrotulle fluturuese, Kjo mund të perceptohet si një spirale e bobinuar, e cila do të kishte një pamje të ngjashme pavarësisht se çfarë ishte në të vërtetë, matjet e cituara në tekst sigurisht janë të diçkaje të madhe në qiell.

Ndarja e Detit të Kuq: Para se Moisiu të ndante eksodin, iu desh të çlirohej nga robërit e tij egjiptianë dhe një pjesë e kësaj historie është ndarja e Detit të Kuq që i lejoi izraelitët të kalonin shëndoshë e mirë para se ujërat të përplaseshin me ushtarët egjiptianë dhe të dëgjonin.

Shumë teoricienë të lashtë nuk kanë asnjë dyshim se kjo gjë udhëhiqej nga inteligjenca e të huajve, prandaj kjo nuk është për t'u habitur që ata interpretojnë një tregues të ngjashëm në ndarjen e Detit të Kuq, për të lejuar moisiun dhe izraelitët të linin shteg të sigurt, duke pasur parasysh se në shekullin e 16-të ai flet për Moisiun, i cili, duke zgjatur dorën e tij, bëri që deti të tërhiqej nga era e fortë e pashkëve. Kjo do të thotë, për të parë se disa e perceptojnë këtë njoftim të teknologjisë aliene ose të përparuar.

Meqë ra fjala, disa platforma mediash kanë publikuar tregime duke ofruar sugjerime të ndryshme se si kjo mund të ishte arritur, mbi bazën kryesore të një incidenti të dyshuar meteorologjik dhe gjithashtu Ron Wyatt, bëri pretendime rreth viteve '70-të, duke pretenduar se studimi i tij i zonës dukej të ishte ajo që ai besonte se ishin mbetjet e automjeteve romake dhe mbetjet e fosilizuara njerëzore.

Rrota e Ezekielit: disa vargje në librin e Ezekielit, kanë rreshta që priren të interpretohen si përvoja të UFO-ve, ndoshta më e njohura prej tyre është tregimi i rrotës së Ezekielit, i cili duket se përshkruan një objekt metalik që vjen nga qielli, në vargun e parë thotë se qiejt hapën dhe panë vegime të Perëndisë, Vargu 16 flet për një përshkrim të një objekti vezullimues që dukej të ishte një rrotë brenda një rrote, por në kohët bashkëkohore ata flasin për artin që bëhet nga rrathë që ndonjëherë rrotullohen në drejtime të kundërta, gjë që i bën kërkuesit të sugjerojnë se është një lloj sistemi shtytjeje.

Përshkrimet dhe interpretimet e tyre të asaj që pa Ezekieli, janë terma të UFO-ve në Bibël, janë një nga pjesët më të diskutueshme dhe të konfiskuara të tregimeve.

Në vitin 1974, një punonjës i lartë i NASA-s, Josef Blumrich, i magjepsur nga pretendimet e bëra nga Erich Von Daniken, në librin e tij – "Karroca e Perëndive", do të autorizojë librin e tij Anijet e Ezekielit, madje prodhoi plane dhe vizatime të hollësishme të zejtarisë së Ezekielit dhe ishte i bindur se ai kishte të drejtë në pohimet e tij, si Erich Von Daniken, ai u përball me refuzimin e hapur të teorive të tij.

***Lindja e jetës dhe vdekjes së Krishtit*:** ndoshta historia më e famshme biblike e të gjitha kohërave është lindja e Jezu Krishtit, disa thuhet se janë plot me referenca për anijet kozmike, dhe vizitorët e huaj, cilado qoftë origjina e vërtetë e historisë, ku ndodhen origjinat e tyre dhe cili mund të jetë interpretimi i vërtetë nëse jeni dikush që po përpiqet të zbulojë veprimtarinë. Jashtëtokësorët në Bibël, pastaj ka një histori që do t'i ketë në buzë të majës.

Virgjëresha Mari duke zbuluar se është mrekullisht shtatzënë, është një akt i identifikuar si një përshkrim i lashtë i një joshjeje aliene, me implantimin e një fetusi midis Marisë dhe udhëzimeve që janë dhënë nën maskën e Perëndisë, ylli që i ka udhëhequr ata tek 3 burrat e mençur është një pjesë tjetër e historisë që vihet në dukje si ndërhyrje jashtëtokësore, Duke përfshirë edhe vetë vizitorët e çuditshëm kanë qenë subjekt i teorive rreth identitetit të tyre të vërtetë në komunitetin e lashtë të astronautëve.

E vërteta e gjithë jetës së Jezuit, nëse dikush zgjedh ta shohë atë në një mënyrë të tillë mund të përmbytet nga aftësitë e të huajve që nga mrekullitë e shumta që ai kryen deri në zhdukjen e çuditshme të varrit të tij, pas vdekjes së tij dhe rishfaqjes së tij pas kësaj.

9.Libri i Ezekielit dhe Karroca e zjarrtë fluturuese

Shikova dhe pashë një vorbull që vinte nga veriu, një re e madhe me zjarr që shkëlqente mbrapa dhe mbrapa dhe një dritë e ndritshme rreth meje. Në qendër të zjarrit kishte një shkëlqim si qelibar dhe brenda tij kishte formën e katër qenieve të gjalla. Dhe kjo ishte pamja e tyre: Ata kishin një formë njerëzore…"

Një nga të dhënat më magjepsëse të makinave të vjetra fluturuese është në një vend shumë të papritur, në Bibël.

Aty, përveç përshkrimit të asaj që shumë besojnë se janë detajet e makinave fluturuese, gjejmë shumë detaje të çuditshme për "teknologjinë e keqinterpretuar" që ekzistonte në Tokë, mijëra vjet më parë.

Në Librin e Ezekielit, profeti përshkruan "karrocat fluturuese" të përbëra nga "rrota në rrota" dhe të drejtuara vetëm nga engjëjt.

Teoricienët e astronautëve të lashtë supozojnë se kjo referencë është dëshmi e qartë e makinave të lashta fluturuese.

Nga ana tjetër, skeptikët dhe studiuesit e Biblës argumentojnë se libri i Ezekielit nuk përshkruan fjalë për fjalë makinat fluturuese, por sugjeron që Ezekieli foli simbolikisht për armiqtë e fuqishëm me të cilët përballej Izraeli.

Por përshkrimet e karrocave fluturuese mund të gjenden edhe në shumë kultura të tjera në mbarë botën: për shembull, në kulturën e lashtë hindu.

Astronautët e lashtë dhe Ezekieli

Ezekieli konsiderohet autori i librit të Ezekielit nga shekulli i 6-të para Krishtit, i cili zbulon profeci për shkatërrimin e Jeruzalemit, kthimin në tokën e Izraelit dhe ato që disa i quajnë vizione të Tempullit të Mijëvjeçarit ose Tempullit të Tretë.

Ezekieli është një nga protagonistët në Librin e Ezekielit dhe në Biblën Hebraike dhe është gjithashtu protagonist i Judaizmit, por edhe i teksteve të tjera biblike abrahamike.

Historia sugjeron që Ezekieli mbërriti në Babiloni në skllavërinë e parë të Izraelit dhe përmendet në shumë tekste të lashta si një profet i madh.

Emri Ezekiel do të thotë "Zoti forcon".

Një nga pjesët kyçe të librit të Ezekielit dhe një nga arsyet kryesore pse marrim parasysh atë që shkruhet në libër, është fakti që libri është shkruar në vetën e parë. E pashë këtë... vura re se .. shkova atje.

Libri përshkruan diçka të vënë re në vetën e parë, ndryshe nga shumë tekste të tjera biblike të shkruara në vetën e tretë. Një nga pjesët kryesore të librit të Ezekielit është kur ai zbuloi se ishte dëshmitar i "qerres mbi rrota" që vinte nga parajsa tek ai. Brenda kësaj karroce ndodheshin krijesa me "ngjashmërinë e njeriut".

Libri i Ezekielit përmend një karrocë - një mjet fluturues - pa mjete të qarta shtytjeje, megjithëse fuqizohet nga energjia hyjnore, qiellore.

Lëvizja e energjisë. Energji që kishte zë. Shumë njerëz i interpretojnë këto përshkrime si teknologji. Teknologji moderne, por ishte një teknologji moderne që njerëzit e keqinterpretonin në të kaluarën.

Nëse lexojmë librin e Ezekielit, konkretisht ku përmendet qerrja, do të vërejmë ngjashmërinë e saj me uljen dhe/ose ngritjen e një anijeje moderne.

Ka një vorbull, ka ndezje drite, ka re, drita dhe gjithçka është një spektakël madhështor, veçanërisht për dikë që ka jetuar dy mijë vjet më parë.

Për më tepër, Ezekieli madje përshkruan përbërjen e karrocave që zbritën nga qielli, sikur të ishin prej metali të ndezur.

Libri i Ezekielit, Karrocat e zjarrit dhe anijet kozmike

Ja çfarë shkroi Ezekieli:

4. Pashë dhe pashë një shakullinë që vinte nga veriu, një re e madhe me zjarr që shkëlqente përpara dhe mbrapa dhe një dritë e ndritshme rreth meje. Në qendër të zjarrit ishte një shkëlqim qelibar,

5. dhe brenda saj ishte forma e katër qenieve të gjalla. Dhe kjo ishte pamja e tyre: ata kishin një formë njerëzore,

6. por secila kishte katër fytyra dhe katër krahë.

7 Këmbët e tyre ishin të drejta dhe thembra e tyre si thundra viçi, që shkëlqenin si bronz i lëmuar.

8. Nën krahët e tyre në të katër anët e tyre kishin duar njeriu. Të katër kishin fytyra dhe krahë…

9.dhe krahët e tyre u prekën. Ata nuk u kthyen ndërsa lëviznin; të gjithë shkuan drejt përpara…

10. Forma e fytyrave të tyre ishte mashkullore, dhe secili nga të katër kishte fytyrën e një luani në të djathtë, fytyrën e një kau në të majtë dhe gjithashtu fytyrën e një shqiponje.

11. Të tilla ishin fytyrat e tyre. Krahët e tyre ishin shtrirë lart; secili kishte dy krahë që preknin krahët e krijesës në të dyja anët, dhe dy krahë që mbulonin trupin e tij.…

12. Çdo krijesë shkoi drejt përpara. Kudo që shkonte shpirti, ata shkonin, duke mos u kthyer ndërsa lëviznin.

13. Në mes të qenieve të gjalla, u shfaq shkëlqimi i zjarrit të qymyrit ose pishtarëve. Zjarri lëvizte përpara dhe mbrapa midis qenieve të gjalla; ishte e madhe dhe rrufeja fluturoi prej saj.

14. Krijesat nxituan mbrapa dhe mbrapa aq shpejt sa vetëtima.

Dhe pavarësisht nga fakti që Ezekieli përpiqet të përshkruajë atë që dëshmoi, shumica e rrëfimeve të paraqitura në imazhet biblike lënë jashtë detajet kryesore të Karrocës Fluturuese të Ezekielit; Zjarri, rrufeja dhe rrotat e gjithanshme.

Për më tepër, në librin e Ezekielit gjejmë një përshkrim të qartë kristal të një pajisjeje fluturuese misterioze dhe të fuqishme:

15. Kur shikova qeniet e gjalla, pashë një rrotë në tokë pranë çdo krijese me katër fytyrat e saj.

16. Krijimi i rrotave dukej si shkëlqimi i një berili dhe të katërt kishin të njëjtën ngjashmëri. Puna e tyre ngjante si rrotë më rrotë.

17. Ndërsa lëviznin, ata shkuan në asnjë nga katër drejtimet, pa u kthyer kur lëviznin.

18 buzët e tyre ishin të larta dhe të tmerrshme, dhe të katër buzët ishin plot me sy rreth e qark.

19. Kështu gjallesat lëviznin, rrotat lëviznin pranë tyre dhe kur krijesat u ngritën nga toka, u ngritën edhe rrotat.

20. Kudo që shkonte fryma, ata shkonin dhe rrotat ngriheshin pranë tyre, sepse fryma e qenieve të gjalla ishte në rrota.

21. Kur krijesat lëviznin, rrotat lëviznin; kur krijesat qëndronin, rrotat qëndronin; dhe kur krijesat u ngritën nga toka, rrotat u ngritën me to, sepse shpirti i qenieve të gjalla ishte në rrota.

22. Mbi kokat e qenieve të gjalla shtrihet një formë në një hapësirë të tmerrshme, që shkëlqen si kristale

Siç mund ta shihni, Ezekieli në librin e tij përshkruan diçka magjepsëse që zbriste nga parajsa, e cila bëri që Toka të dridhej.

Ishte diçka, ndryshe nga gjithçka që kishte parë më parë. Ai ishte i fuqishëm, i shkëlqyeshëm. Prej tij dolën qenie që dukeshin si njerëz, por ishin krejtësisht të ndryshëm.

Në vitet 1970, shkencëtari i NASA-s Joseph Blumrich vendosi të përgënjeshtrojë idenë se Ezekieli ishte dëshmitar i një anije kozmike që zbriste nga qielli.

Blumrich ishte një shkencëtar i lartë i NASA-s që punoi në projektin e Hënës dhe ishte një inxhinier rakete.

Nga ky këndvështrim, ai vendosi të shihte se çfarë shkroi Ezekieli në pjesën e parë të Librit të Ezekielit.

Pavarësisht nga skepticizmi i tij dhe pas muajsh kërkimesh dhe leximi të lodhshëm, Blumirch përfundimisht arriti në përfundimin se ajo që Ezekiel përshkroi në raportin e tij të dëshmitarit okular ishte me të vërtetë një lloj anije kozmike.

Ky përfundim bëri që Blumrich të shkruante një libër të titulluar "The Heavens Open".

Pra, për çfarë dëshmoi Ezekieli, nëse ai ishte dëshmitar i ndonjë gjëje? A mund të ketë qenë vërtet dëshmitar i karrocave fluturuese dhe qosheve që ngjasojnë me qeniet njerëzore?

Apo është e mundur, siç duan të sugjerojnë disa, që Ezekieli ishte, si shumë para dhe pas tij, dëshmi fizike e qenieve jashtëtokësore?

10.Libri i Enokut

Njeriu i parë që u rrëmbye nga të huajt

Në Bibël ka shumë personazhe që dëshmuan dhe panë gjëra të jashtëzakonshme, por disa janë censuruar, sepse shkrimet e tyre prekin interesat e fshehura të Kishës Katolike. Një prej tyre është Enoku, stërgjyshi i Noes, emri i të cilit përmendet shumë pak në Bibël, por që ka meritën e tij për të paktën 5 tekste të shkruara që tregojnë ngjarje të pabesueshme që ndodhën shumë kohë para përmbytjes universale. Këto tekste nuk ishin të përfshira në Bibël, sepse kisha i konsideron ato apokrife, prandaj ato u përmblodhën në një libër të vetëm të quajtur Libri i Enokut, në të cilin përshkruhen lidhjet e përhershme me qeniet më të larta, engjëjt ose jashtëtokësorët dhe mund të dëshmohen qartë rrëmbimet ndaj banorëve të parë të tokës.

Pse u censurua Libri i Enokut?

Tekstet e Enokut, ndonëse i kishin gjetur pranë kodikëve të Septuagintës (Kodiku i Vatikanit dhe Çestër Biti Papirri), të cilët, po të shqyrtoheshin për Biblën e krishterë, përjashtoheshin nga kanoni. Arsyeja kryesore pse u censuruan për botën e krishterë ishte sepse përmbajnë tregime që përshkruajnë: E vërteta për qytetin e engjëjve rebelë dhe çiftëzimi i tyre me njerëzit e vdekshëm, kuptueshmëria dhe analizimi i kohëve të fundit dhe hollësitë e marrëdhënies midis Enokut dhe qenieve jashtëtokësore. Duke u shkaktuar këtyre koncepteve një shqetësim të madh në hierarkitë e larta të Kishës Katolike.

Enoku është i pari që kontaktoi jashtëtokësorët

Shkrimet që janë rindërtuar nga gurët kuneiformë përmbajnë paragrafë në të cilët Enoku përshkruan kontaktin e parë me ***engjëjt*** që ai i quajti ***rojtarë***, por që u referohet qartë ***qenieve jashtëtokësore*** që e zgjodhën si të vetmin njeri me të cilin komunikonin. Në një nga këto tekste gjejmë tekstin e mëposhtëm:

DUKE QENË TË VETËM NË BANESËN TIME, PARA MEJE U SHFAQËN DY BURRA ME SHTAT TË MADH, FYTYRAT E TYRE SHKËLQEJNË SI DIELLI, MANTELIN E TYRE DHE ZËRAT E TYRE MADHËSHTORË.

Atje mund të themi se ishte kontakti i parë i qytetërimit njerëzor me qeniet jashtëtokësore, sepse qartësisht Enoku i përshkruan ata si njerëz, ai nuk u referohet krahëve siç identifikojmë zakonisht engjëjt. Por përveç tyre në një pjesë tjetër të tekstit lexohet paragrafi i mëposhtëm edhe më interesant dhe përmbyllës:

PASTAJ ERDHI NJË USHTRI TJETËR QERRESH DHE MBI TA KISHTE BURRA TË NGRITUR DHE LËVIZNIN MBI ERËRAT E QIELLIT, NGA LINDJA DHE PERËNDIMI DERI NË MESDITË. MUND T'I DËGJOJE MAKINAT E TYRE TË RROKULLISESHIN DHE UNË KISHA SHUMË FRIKË.

Siç tregon Enoku në këtë paragraf, është e qartë se këta "engjëj" nuk lëviznin vetë dhe as përdornin krahë për të fluturuar, por një lloj karrocash që prodhonte një zhurmë nga e cili kishte frikë Enoku. Këto makina mund të jenë një lloj anije kozmike në të cilën këto qenie jashtëtokësore u transportuan në tokë.

Libri i Enokut - tregime për rrëmbimin e parë

Këto qenie drite që Enoku i quajti njerëz të stërmëdhenj, jo vetëm që e kontaktuan për t'i dhënë mesazhe të inteligjencës së tyre superiore, por edhe e bënë atë të ngjitej me forcë në një nga karrocat e tyre në të cilën transportoheshin. Në një paragraf të librit të Enokut mund të lexoni këtë:

MË ÇUAN NË NJË LLOJ PALLATI LUNDRUES, ISHTE I MADH, SI XHAM I GDHENDUR, DYSHEMEJA KISHTE PLLAKA XHAMI, NËPËR TOKË MUND TË SHIHJE YJET NËPËR TË CILËT PO KALONIM.

Në këtë paragraf është përcaktuar shumë mirë se Enoku ishte në një anije kozmike dhe se ai u nxor nga planeti ynë drejt yjeve, në një pjesë tjetër të tekstit Enoku e përshkruan vizualisht si atë:

ÇDO GJË U BË MË E VOGËL NDËRSA LËVIZNIN, DHE PASHË SI NJË PJATË E MADHE SIKUR TË ISHTE E MBUSHUR ME UJË DHE HODHËN RËRË MBI TË.

Ajo që njohim sot si efekti pamor që ndodh në objekte kur largohemi prej tyre, ky është shikimi që do të kishte dikush që largohet nga sipërfaqja e tokës.

Si ishte rrëmbimi i Enokut?

Enoku u rrëmbye nga jashtëtokësorët dhe ky fakt e lejoi atë të dinte gjëra të mëdha dhe të hynte në një njohuri më të lartë që ata ndanin me njerëzit, por si ishte kjo përvojë? Enoku e tregon atë në tekstin vijues të librit:

DHE JA, RETË MË THIRRËN, MJEGULLA MË BËRTITI, VETËTIMA DHE BUBULLIMA MË SHTYPËN, ERËRAT MË BËNË TË FLUTUROJ, MË NGRITËN LART, MË ÇUAN DHE HYNË NË QIEJ.

Pa dyshim, një histori mbresëlënëse e asaj që për dikë kaq primitiv ishte të dëshmonte gjithë atë teknologji të përparuar që edhe sot është e pabesueshme. Atje Enoku ndoshta po përshkruan të gjithë procesin që trupi i tij duhej të kalonte në procesin e asimitimit të gravitetit zero dhe disa ndjesi të tjera që rrëmbyesit pretendojnë se i përjetojnë sot. Por kjo nuk është e gjitha, më vonë Enoku flet për vendin ku ai u mor në këtë pallat të madh lundrues.

PASTAJ MË ÇUAN NË NJË VEND KU BANORËT E TIJ JANË SI ZJARR FLAKËRUES, POR KUR DUAN TË PARAQITEN SI NJERËZ. MË ÇUAN NË SHTËPINË E TUNDIMIT, MBI NJË MAL, DËLIRËSI I TË CILIT PREKU QIELLIN, DHE PASHË BANESAT E NDRIÇUESIT DHE THESARET E YJEVE DHE TË QIELLIT.

Nuk ka dyshim se Enoku vizitoi botë të tjera dhe u lejua të shihte se si këto qenie jetojnë në habitatin e tyre natyror, duke u shpërfytyruar nga zjarri në formën njerëzore, ndoshta Enoku vetëm përshkruan atë që me njohuritë e tij primitive ishte një proces i teleportimit të trupit të këtyre qenieve. Kur ai flet për stuhinë është e mundur që ai flet për një planet të gaztë ku stuhitë janë gjëja e përditshme dhe me magnitudë të madhe, planete që ne aktualisht i njohim falë shkencës moderne.

Pse alienët zgjodhën Enokun?

Një nga arsyet pse qeniet jashtëtokësore që kontaktuan Enokun e zgjodhën atë ishte të fillonin një garë të re me njerëzimin, është e njohur sipas këtyre teksteve se jashtëtokësorët u çiftuan me gratë e asaj kohe dhe u mësuan atyre sekrete të teknologjive të tyre të përparuara, në këtë proces afrimi me gratë Enoku ishte kyç për

riprodhimin e kësaj race gjigandësh, që më vonë, sipas tregimeve të lashta dhe dëshmive arkeologjike, do të zhdukeshin nga Toka. Teksti ku këto episode janë të lidhura është si më poshtë:

KËTA DHE TË GJITHË ENGJËJT E TJERË MORËN GRA. SECILI ZGJODHI NJË DHE FILLOI TË SHKOJË TEK ATA DHE TË BËJË TREGTI ME TA, DUKE U MËSUAR HAJMALITË.. ATYRE U MËSOHEJ ARTI I PRERJES SË RRËNJËVE DHE SHKENCA E PEMËVE.

Sipas këtij tregimi të fundit, këto qenie mësonin njerëzit, sekretet e ilaçeve për shërimin e tyre dhe një lloj teknologjie të veçantë dritash që lejonin shërimin e sëmundjeve. Përveç kësaj, përshkruhet edhe se si i merrnin gratë për t'u çiftuar, të shpjeguara në një mënyrë shumë primitive. Enoku ishte ndërmjetësi ose përgjegjës për të marrë gratë dhe për të zgjedhur më të mirat për këta "engjëj".

Enoku ishte i pari që u kap

Pas shumë vitesh Enoku ishte tashmë shumë i vjetër dhe duke parë se nuk mund të vazhdonte të rikrijohej, vendosi të kontaktonte me këto qenie për ta marrë. Të ashtuquajturit Engjëj e marrin atë dhe kjo skenë përshkruhet nga i biri i Enokut në paragrafët e fundit të këtij libri të pabesueshëm:

MISHI I ENOKUT U SHNDËRRUA NË FLAKË, TENDINAT NË ZJARR, KOCKAT NË DRU, SYTË NË PISHTARË, FLOKËT NË RREZE DRITE DHE U MBËRTHYE NGA STUHIA, STUHIA, BUBULLIMA DHE VETËTIMA DERISA U ZHDUK.

Pastaj mund të arrijmë në përfundimin se Libri i Enokut përmban një sasi shumë të vlefshme informacioni për njerëzimin, sepse do të ishte konfirmimi se kemi komunikuar dhe jetuar me qenie jashtëtokësore që nga koha e pacaktuar, por kjo nga ana e vet do t'i jepte fund besimit të rremë që ka dashur të na ngulitë në krijim.

11.Enigma e njerëzimit dhe e UFO-ve

Vrojtues të ndryshëm pretendojnë, në bazë të thashethemeve, se arsyeja kryesore që ***Pergamenët e Detit të Vdekur*** (zbuluar në 1947) nuk janë vënë kurrë në shërbim publik është se ato përmbajnë referenca eksplicite lidhur me UFO-t në kohërat e vjetra.

Këto referenca nuk bëheshin të njohura në kohët e hershme të Krishtërimit, sepse binin në kundërshtim me konceptet e reja fetare.

Manifestimet e UFO-ve, rezultat i autosugjestionit?

Dukuria e disqeve fluturues që u vu re pas Luftës së Dytë Botërore ka vazhduar edhe sot. Shumë vrojtues besojnë se edhe dukuri të tjera, si psh gjurmë rrethore djegiesh në parcela toke, kanë lidhje pikërisht me UFO-t. Të tjerë, që merren me studime fetare dhe shkrime të tjera të vjetra, kanë zbuluar referenca, të cilat ia dedikojnë UFO-ve (psh ngjarja lidhur me Ezekiel dhe rrota e ndritshme në mes të një rrote tjetër që ngrihej lart).

Vrojtues të tjerë pretendojnë, në bazë të thashethemeve, se arsyeja kryesore që Pergamenët e Detit të Vdekur (zbuluar në 1947) nuk janë vënë kurrë në shërbim publik është se ato përmbajnë referenca eksplicite lidhur me UFO-t në kohërat e vjetra. Këto referenca nuk bëheshin të njohura në kohët e hershme të Krishtërimit, sepse binin në kundërshtim me konceptet e reja fetare.

Modeli bazë

Njeriu i sotëm që duket se origjinon rreth 50.000 deri 100.000 vite të shkuara (agimi i periudhës së Kromanjonit), është "krijuar" gjenetikisht nga paraardhës hominoide tokësorë, nga grupe të ardhur me UFO nga pjesë të tjera të kozmosit. Këta grupe UFO-sh, të referuar nganjëherë si zota nga të lashtët, kishin prej kohësh perfeksionuar një teknologji të tillë që përdor kristalet reflektive për përftimin e një forme natyrore bazë energjie elektromagnetike (energjia eterike) që është e pranishme gjerësisht në natyrë.

Vilhelm Reih, një amerikan që u bë mjaft i njohur për pajisjet e tij me "energji orgone", pretendonte deri në 1940, se blloqet bazë ndërtuese të lëndës së ngurtë janë "pjesëza eterike" ose "etherone". Etheronet mund të përfaqësojnë grimca shumë më të vogla se 48 grimcat subatomike dhe kuarket që kanë identifikuar deri më sot fizikantët.

Koncepti i "eterit universal" njihej gjerësisht në kohët e lashta. Të gjithë fizikantët klasikë, duke përfshirë Njutonin dhe Xheims Maksuellin, thoshin se mjedisi eterik është esencial për veprimin e forcave në hapësirë. Sidoqoftë, me daljen e teorisë së relativitetit të Ajnshtainit, nga viti 1920, teoria e eterit u la.

Sot, fizika teorike bazohet në mekanikën e vrojtuar të grimcave dhe në relativitetin hapësirë/kohë te grimca kuantike (grimca foton-elektron që transmetojnë dritë dhe elektricitet) dhe mohon ekzistencën e eterit. Sidoqoftë ky model nuk është akoma në gjendje të shpjegojë gravitacionin dhe as 90% të lëndës që duhet të vrojtohet në univers.

Sipas teorisë së eterit, natyrore ose etheronike, energjia elektromagnetike ndryshon disi nga dukuria që njohim, elektromagnetike elektronike. Në një eter universal, energjia e grimcave nuk kufizohet medoemos brenda trupave të ngurtë, por mund të rrezatojë nga një trup në hapësirë si një aureolë energjie; duke përbërë në të njëjtën kohë grimcat eterike kaq imtësisht të rralla sa që nuk mund të zbulohen sot për sot.

Një rezervuar i madh i kësaj energjie eterike do të ishte thellë brenda një trupi masiv siç është Toka. Sipas teorisë eterike, fusha magnetike e Tokës s'do të ishte gjë tjetër veç aureola e energjisë eterike. Shkenca aktualisht beson se fusha magnetike e Tokës është relativisht e dobët, por me modelin eterik, ku e gjithë materia është energji, fusha magnetike e Tokës është shumë më e fortë, shumë më eterike nga ç'beson sot shkenca. Vilhelm Reih pretendonte se ekzistojnë grupe me teknologji të përparuar botëve të tjera që ndikojnë mbi energjitë e brendshme të Tokës, duke i shmangur ato dhe duke shmangur avantazhet dhe dobitë që do të mund të krijoheshin prej përdorimit të tyre në qoftë se do të arrinin në sipërfaqen e Tokës.

Me teorinë eterike, rëndesa është një shtypje mekanike e ushtruar nga eteri nga hapësira ku këto grimca nuk kanë energji siç kanë pranë një planeti si Toka. Pranë një planeti, etheronet e ngarkuara me energji konsumohen, ndërsa kombinohen elektromagnetikisht në grimca më të mëdha atomike. Etheronet në hapësirë ushtrojnë shtypje drejt planetit, duke u përpjekur të mbushin zbrazëtitë që krijohen në këtë mënyrë, duke u përftuar forca që ne i quajmë rëndesë.

Faktori kyç

Le të kthehemi te modeli i krijimit të njerëzimit rreth 100.000 vite të shkuara. Grupet e ardhura me UFO vendosën të krijonin në Tokë krijesat Homosapiens. Në

teknikën biologjike, ata kanë përdorur burimet e tyre të energjisë për të modifikuar gjenetikisht krijesa paranjerëzore tokësore, krijesa të ngjashme me majmunët, në një tip të dëshiruar njerëzor. Plani i tyre bazohej në efektet stimulative të fuqishme biologjike të kësaj energjie që është universale, si një forcë mbizotëruese mjedisore (përveç se në sipërfaqen e Tokës për shkak se është shmangur nga grupet teknologjike).

Duke qenë forca mbizotëruese natyrore, kjo formë energjie ka qenë faktori kryesor stimulues gjatë fillimit të jetës biologjike miliarda vjet të shkuara dhe do të mbetet, si rrjedhojë, forca kyç e jetës edhe në të ardhmen. Në qoftë se ky lloj mjedisi me energji eterike do të largohej më vonë nga një vend i caktuar, si p.sh., nga sipërfaqja e Tokës, do të shfaqeshin proçese degjeneruese jo natyrore si p.sh., moshimi ose plakja që do të ndikonte mbi të gjithë sistemet biologjike që jetojnë aty, duke përfshirë edhe njerëzimin.

Kështu, zotërat e hapësirave, duke aplikuar këtë energji teknologjikisht, ishin në gjendje që me teknika gjenetike të krijonin njeriun e sotëm. Fillimisht njerëzimi u modelua sipas qenieve kozmike (potencialisht të ngjashëm me zotin), por pa inteligjencë të zhvilluar. Prandaj, njerëzimit i duheshin periudha kohe, nën mbikqyrje, për të asimiluar përparime të tilla si gjuha dhe morali.

Disa nga emrat që tradita ezoterike përdor për t'ju referuar racës së parë njerëzore janë Raca e Adamit, Jima dhe Jama. Burri/gruaja origjinale e kaloi periudhën e të mësuarit në Eden, një rajon në brendësi të Tokës që, duke qenë brenda planetit, kishte energji eterike. Kjo krijoi një mjedis magjik dhe burimet fetare e përshkruajnë njeriun e kësaj kohe si më shpirtëror, si të thuash, se ai ishte në një energji më të lartë ose në një gjendje më pak fizike se ç'është sot. Atomet e tij mund të kenë qenë duke vibruar në një nivel më të lartë, më eterik, se sa sot.

Ndërsa, Eden funksiononte si një shkollë fillore, mjedisi i tij biologjikisht stimulues i dha Racës Adamike jetëgjatësi shumë të madhe (Methuselan). I dha kësaj Race gjithashtu vibrime mendore me shumë energji si edhe aftësi të mëdha për të rezonuar psikologjikisht me njëri-tjetrin dhe me qeniet e tjera ("në gjendje për të folur me kafshët").

Fillimisht, gjithçka vajti siç ishte programuar nga zotat e UFO-ve. Pastaj lindi një problem serioz. Grupe të veçanta u shkëputën nga njerëzit e parë dhe filluan të guxonin të dilnin jashtë kufijve të Edenit drejt rajoneve të ndaluara e me më pak energji.

Ekskursionet e para jashtë Edenit kishin sjellë disa ndryshime të rëndësishme fizike. Në Indi, njeriu i parë tradicional, ose Jima, nuk ishte seksual, por hermafrodit; gjë që korrespondon me atë që shkrimtarët e vjetër i referoheshin si "ndarja e sekseve". Megjithatë, Raca Adamike ishte akoma me intelekt primitiv, jo e gatshme për diferencimin seksual. Kështu, ekzistenca e dyfishtë e grupeve endacake krijonte një problem serioz.

Duke jetuar një pjesë të kohës në Eden, me stimulimin e vet biologjik dhe psikologjik, dhe një pjesë të kohës në zonat jashtë Edenit, ku gëzonin fuqi të reja seksuale, filluan të kryejnë marrëdhënie të tilla me kafshët dhe, në saj të stimulimit biologjik, ndodhi ndërthurja e specieve. Marrëdhëniet ndërmjet specieve të ndryshme sot, janë të pamundura për shkak të ndryshimeve gjenetike, por endjet e para tej Edenit ishin jashtë mbikqyrjes së zotave dhe situata atje, siç e kemi

nënkuptuar, ishte kaotike. Për shkak të difuzionit, edhe situata në Eden u bë e patolerueshme.

Te njeriu i parë filluan të shfaqen orekse kafshore, jashtë natyrës së zotave. Këto ndryshime, për më tepër, u fiksuan në gjenet e tij për shkak të ndërthurrjes mes specieve (koncepti i "mëkatit të pakorrigjueshëm"). Bibla përmend një përpjekje nga zotat për t'i dhënë njeriut cilësi që u afroheshin zotave. Kjo u referohet "engjëjve që zbrisnin dhe kryenin marrëdhënie me gratë" në Tokë në përpjekje për të përmirësuar racën e ashpër dhe disi më kafshore të njerëzimit.

Sidoqoftë, për shkak të ndërthurjes së specieve, njeriu ndryshonte tashmë nga zotat dhe kështu që do të ecte në rrugën e tij. Njeriu, pra, do të vazhdonte të zhvillohej jashtë ndikimeve të jashtme, kështu që njerëzimi u dëbua (u përzu) nga vëllazëria kozmike dhe nga grupet e UFO-ve. Ja pse grupet e UFO-ve duket se kanë një sjellje të keqe, të çuditshme, të shkëputur, por akoma të interesuar drejt nesh.

12.Alienët në monedhat egjyptiane 3.000 vjeçare

Konspiracionistët besojnë se disa monedha të gjetura së fundmi në Egjipt provojnë se jashtëtokësorët kanë vizituar Tokën në të shkuarën dhe jo vetëm kaq...

Sipas tyre, monedhat jo vetëm që e provojnë këtë, por janë një dëshmi e qartë se e njëjta gjë do të ndodhë sërish.

Monedhat thuhet se janë gjetur rastësisht nga një egjyptian kur po riparonte shtëpinë. Njëra prej tyre ka portret ilustrimin klasik sesi mund të jenë alienët, ndërsa një tjetër duket sikur ka të stamposur një disk fluturues alien dhe një mbishkrim latinisht, i cili përkthehet "ne do të rikthehemi" ose "ne do të vijmë".

Në lidhje me vjetërsinë e tyre, mendohet se ato mund të jenë "prodhuar" më shumë se 30 shekuj, një vjetërsi që vihet re edhe në pamjen e tyre.

Gjithsesi! Dihet mirë se, që nga lashtësia e deri më sot asnjëherë njeriu nuk e ka ndërprerë kureshtjen për të ditur se çka ka jashtë planetit tonë. A ka jetë tjetër në galaktikë, apo edhe më shumë se kaq, çfarë janë këto qenie dhe si duhet të komunikojmë me to.

Paul Hellyer ishte ministër i mbrojtjes në Kanada në vitet 1960, ku drejtonte forcat ushtarake gjatë Luftës së Ftohtë. Tani që ai është në pension thotë se, në nuk jemi vetëm në univers, madje sipas tij UFO-t herë pas herë vizitojnë Tokën.

Sipas tij për këtë në vitin 1961 pati një hetim dhe rezultoi se të paktën katër specie jashtëtokësoresh vizitojnë planetin tonë prej qindra vitesh.

Një nga ikonat e alienëve të gjetura në Egjypt, ku vihet re pamja e një Alieni

Ikona tjetër, ku është gdhendur pamja e një objekti, që përngjan me një UFO.

"Kemi një historik të gjatë me UFO-t por sigurisht që ka pasur më shumë aktivitet gjatë dy dekadave të fundit. Që prej kohës që ne shpikëm bombën atomike, janë të shqetësuar se mos përdorim këtë armë sërish, pasi Universi është i bashkuar dhe efektet e bombës atomike i vuajnë të gjithë"-thotë ai.

Monedhë metalike ku shihet e vulosur një UFO

13.Pse fshehet që në vitin 1988 një alien në një arkivol kristali, i gjetur në Piramidën e Madhe të Gizës?

Në mars 2000, revista egjyptiane Rose al-Yusuf botoi një artikull të pazakontë në lidhje me një alien të zbuluar në Piramidën e Madhe të Gizës.

Thuhet se egjiptologu francez Louis Caparat po hulumtonte brendësinë e Piramidës së Madhe në vitin 1988, kur u përplas në një dhomë të fshehtë. Dhoma u vulos menjëherë sapo piramida përfundoi, më shumë se 4500 vite më parë, dhe përmbante një "sënduk kristal, transparent".

Gjoksi i kristalit u përdor për të mbajtur gjallë një alien të ngjashëm me njeriun ose një hibrid të një njeriu dhe një të huaji, me Kaparat që deklaroi se ishte në një formë letargji. Zbulimi i një dhome të panjohur deri tani brenda Piramidës së Madhe tingëllon intriguese, por gjetja e një alieni është edhe më e pabesueshme.

Hulumtimet e mëtejshme të dhomës zbuluan gjurmë të identitetit të kësaj krijese, pasi arkeologët gjetën një rrotull të lashtë papirusi. Sipas hieroglifeve në rrotull, kjo krijesë është në të vërtetë një lajmëtar alien që mbërriti në Egjyptin e lashtë gjatë mbretërimit të faraonit Keops. Misioni i tij ishte të njoftonte ardhjen e vëllezërve të tij, të cilët shprehën interes të madh për kulturën egjiptiane.

Faraoni e trajtoi vizitorin me shumë respekt, pasi në papirus shkruhej se Piramida e Madhe ishte ndërtuar në të vërtetë për të ruajtur një kapsulë kristali me një alien të ngjashëm me njeriun. Fakti që sistemi i mbështetjes së jetës funksionoi edhe pas disa mijëra vjetësh, mbështet teorinë se piramidat janë ndërtuar me

ndihmën e teknologjisë jashtëtokësore, por gjithashtu i jep besueshmëri teorisë se piramidat janë në fakt marrës të energjisë.

Menjëherë pas këtij zbulimi, Caparat ftoi mikun dhe kolegun e tij, biologun F. de Braga, i cili në atë kohë ndodhej në Spanjë. Ai hipi në avionin e parë për në Kajro, me shpresën për të marrë mostra gjaku, indesh dhe ADN-je nga alieni në letargji. Megjithatë, kur avioni u ul, de Braga u kthye menjëherë në Madrid nga autoritetet egjiptiane. Shërbimi i Sigurimit të Shtetit konfiskoi sëndukun e kristaltë me të huajin dhe e zhvendosi në një vend të panjohur.

Nga Capararat apo dhomat e fshehta nuk u dëgjua më kurrë, dhe Egjypti nuk bëri asnjë deklaratë zyrtare në lidhje me këtë rast.
Megjithatë, ky nuk është as incidenti i parë dhe as i fundit në të cilin një trup jo njerëzor është gjetur në piramidë.

Sipas legjendës, njeriu i parë që ra në Piramidën e Madhe të Gizës ishte një kalif i fuqishëm i quajtur Abdullah al-Mamun, djali i Harun al-Rashid. Në vitin 813 pas Krishtit, pas disa javësh shpimesh manuale, ekipi i tij arriti të depërtonte nëpër disa blloqe graniti në një dhomë që përmban mbetjet e një alieni të ngjashëm me njeriun. Alieni u varros me shumë respekt, i rrethuar nga sende me vlerë.

Peter Tompkins e përshkroi këtë ngjarje në librin e tij Sekretet e Piramidës së Madhe: "*Disa autorë arabë deklarojnë se Mamun gjeti një sarkofag me një statujë guri në formën e një njeriu. Ata shkruanin se brenda statujës ishte një trup me armaturë ari të rrethuar me gurë të çmuar, një shpatë me vlerë të paçmuar në gjoks dhe një rubin në madhësinë e një veze në kokë, e cila shkëlqente me forcë të pabesueshme.*"

Një tjetër mumje misterioze e një krijese aliene u zbulua në piramidën e vogël të El-Lahun, në jug të varrit të dytë të faraonit Senusret. Sipas historisë, mumja u zbulua në vitin 1997 nga Viktor Lubeck, një profesor në pension në Universitetin e Pensilvanisë. Mumja e krijesës së brishtë ishte një metër e gjysmë e gjatë dhe u varros me shumë respekt. Në varr u gjetën objekte të shumta intriguese. Sipas një artikulli Weekly World News të vitit 2003:

"Mumia daton në 1880 para Krishtit dhe padyshim që nuk është një burrë. Është e paqartë se çfarë gjinie është krijesa, por ajo kishte lëkurë të pazakontë si zvarraniku, nuk kishte veshë dhe kishte sy të mëdhenj në formë bajame.

Mbishkrimet në varr tregojnë se mumja i përkiste një qenieje të rëndësishme që u emërua këshilltar i mbretit. Emri i tij ishte Ozirunet, që do të thotë "i dërguar nga parajsa".

Trupi i Ozirunet u ruajt në një mënyrë të pazakontë dhe ishte i mbuluar me pëlhurë liri dhe një përzierje balte dhe ari.

Ky zbulim ishte mjaft shqetësues për shumë zyrtarë egjiptianë të cilët donin që ai të mbetej sekret derisa të arrihej një shpjegim racional. Thuhet se mumja përfundoi në Florida me qëllimin e një analize të hollësishme dhe që atëherë askush nuk ka dëgjuar për Ozirunet. Gjithashtu, në vitin 1988 u gjet një gisht i mumifikuar 37.5 cm i gjatë. Edhe pse këto histori duken të çuditshme, duhet të pranojmë se piramidat egjyptiane janë ende plot mistere.

Kur (dhe nëse) egjiptianët ndërtuan piramidat në Giza, ata treguan aftësi mbresëlënëse në inxhinieri, matematikë dhe astronomi, siç mund të shihet nga puna e tyre.

14.Gjatë luftërave romake, një flotë UFO-sh u shfaq në shekullin I

Lufta e parë Judeo-Romake konsiderohet si një nga ngjarjet më mbresëlënëse në historinë e lashtë.

Ngjarjet që çuan në të, siç theksohet nga historianët e kohës, duke përfshirë Titus Flavius Josephus, ende analizohen nga afër nga studiuesit modernë, me disa interpretime të reja që zbulojnë detaje tronditëse.

Përshkrimi i "karrocave dhe trupave të ushtarëve në armaturë" në qiell, i dhënë nga Titus Flavius Josephus para Luftës së Parë Judeo-Romake, së fundmi ngriti pyetje nga analistë, nëse historiani vuri re shfaqjen e hershme të UFO-ve.

"U shfaq një fenomen i madh dhe i pabesueshëm, si nga një përrallë… dhe ngjarjet që pasuan ishin të një natyre të rëndësishme për të merituar sinjale të tilla, sepse para perëndimit të diellit, karrocat dhe trupat e ushtarëve të armatosur shiheshin mes reve", shkruante Flavius Jozephus në librin - "Luftërat e Judenjve ose historia e shkatërrimit të Jerusalemit", i cili daton nga viti 75 pas Krishtit.

Historiani, i cili më vonë u quajt "profeti" i perandorit romak Vespasian, gjoja përshkroi ngjarjet para luftës hebraike, e cila zgjati midis viteve 66 dhe 73 pas Krishtit. Lufta u karakterizua nga intoleranca fetare e ushtrisë romake dhe shkatërrimi i tempullit në Jerusalem.

Megjithatë, sipas ish-shkencëtarit të NASA-s, Richard Stoters, pazakontësia e ngjarjes sugjeron se ajo që përshkroi Joseph mund të lidhet me një mister UFO-sh.

Në një paragraf të librit, Jozefi shkroi gjithashtu se priftërinjtë që shkuan në tempullin e brendshëm natën, thanë se ndjenë një tërmet dhe dëgjuan një zhurmë të madhe.

Këto pretendime mund të interpretohen si imazhi i parë i objekteve aliene në qiell ose thjesht të përdoren si një interpretim fetar i ngjarjeve të ardhshme.

Lufta e parë Judeo-Romake ishte një nga disa revolta hebreje kundër Perandorisë Romake, e cila rezultoi në shkatërrimin e tempullit hebre. Titus Flavius Josephus, i cili vetë lindi në Jerusalem, fillimisht ishte një nga shumë që luftuan kundër romakëve.

Megjithatë, gjatë qëndrimit të tij në Romë, ai ishte i magjepsur nga kultura romake dhe meqenëse i profetizoi gjeneralit romak Vespasian se do të bëhej perandor, gjë që u bë, dhe ai e shpalli atë qytetar të lirë dhe e ngriti në gradat romake - fisnikët.

15.Sekreti në pikturën e Mona Lizës janë alienët

Alienët kanë qenë gjithmonë një mister, askush nuk e ka konfirmuar ndonjëherë ekzistencën e tyre.

Gjëja më e rëndësishme është se Leonardo gjithmonë kishte fshehur sekrete dhe kode në pikturat dhe vizatimet e tij.

Dhe shumë njerëz besojnë se ai kishte disa "lidhje" me alienët.

- Kjo është ajo çfarë na zbulon piktura e Mona Lizës, nëse e shikojmë në një pamje të zmadhuar shumë":

- Da Vinçi është i njohur për fshehjen e mesazheve sekrete dhe kodeve në punimet e tij të artit.

- Kështu, është e mundur që Leonardo të ketë aplikuar teknikën e tij 'pasqyrë' për të fshehur mesazhe sekrete edhe në vizatimin e Mona Lizës.

- Teologët gjithashtu e besojnë se Leonardo ka fshehur kode sekrete në shumicën e punimeve të tij.

- Nëse kjo është e vërtetë, atëherë Mona Liza ishte një punim i Leonardos përmes së cilit ai po dëshironte të tregonte diçka.

16.Objektet Fluturuese të Paidentifikuara - UFO

Kur vjen fjala te UFO-t (Unidentify Flying Objects) ose Objekte Fluturuese të Paidentifikuara (OFP), ka mendime dhe teori të ndryshe dhe siç ndodh rëndom në raste të tilla opinioni ndahet në dy pjesë. Në të ***apasionuar*** apo ata që besojnë dhe në ***skeptikë***, të rezervuar, që në shumicën e rasteve janë njerëz të shkencës, për të cilët çdo teori duhet të jetë e provueshme, pra: të shikohet, të dëgjohet, të preket, të shijohet,…etj.

Të dhënat për pamje të UFO-ve janë shumë të vjetra, madje edhe të dokumentuara. Nëpër muret e piramidave të Egjyptit, në shkrimet hieroglife që janë gjetur ka patur piktura të disqeve fluturuese, madje disa prej tyre shumë të qarta që ngjasojnë me kapsulat kozmike që përdoren sot për misionte të ndryshme rreth hapësirës së Tokës. Po ashtu eështë e famshme për të gjithë një vizatim i gjetur në Mesopotaminë e vjetër dhe që njihet me emrin ***Karroja e Ezikelit***. Objekti në fjalë është gjetur paralelisht në Mesapotaminë e Lashtë, po ashtu edhe në Babiloni paraiqet një lloj konstruksioni shumë i avancuar për kohën e atëhershme, i ngjashëm me një kapsulë kozmike, madje shikohet qartë edhe vendi ku rri austronauti. Shkencëtarë të ndryshëm, duke ndjekur figurën e gjetur,, janë perpjekur të ndërtojnë të njëjtin objekt dhe përfundimi ka qenë shokues. Ajo që u përiftua nuk ishte gjë tjetër veçse një anije kozmike e një dimensioni dhe modeli të panjohur, madje mund të kuptohej dhe të shikohej qartë sistemi i propulsionit apo i shtyrjes, siç quhet ndryshe, kabina e pilotit etj. Edhe në gjetje të tjera arkeologjike ka dëshmi të ekzistencës së një mënyre jetese të panjohur dhe objekteve të panjohura edhe nga shkenca jonë. P.sh., në kulturën e Inkasve të lashtë janë hasur shpesh piktura murale ose gdhendje në gur të objekteve fluturuese të ngjashme me disqe fluturuese, kozmonautë të veshur me skafandra, sisteme planetare që vetëm vonë janë zbuluar nga shkenca dhe disa të dhëna të tjera që janë konsideruar të pamundura për kohën që janë bërë që të ishin reale. E megjithatë ato janë aty dhe provojnë një njohuri që ne si qenie njerëzore e mësuam vetëm kur arritëm në një shkallë zhvillimi të lartë.

Janë edhe dy objekte që i hutojnë shkencëtarët për saktësinë dhe funksionin e tyre dhe që datojnë në një kohë shumë të lashtë disa mijëra vjeçare dhe që akoma sot e kësaj dite nuk mund të përcakohet qartë pse janë ndërtuar dhe kush i ka ndërtuar. Ky është kozmodromi gjigant në Bolivi. Është quajtur i tillë sepse nuk ka shpjegim tjetër për funksionin e tij, aq më shumë që dimensionet që ka i shkojnë për shtat një emri të tillë. Bëhet fjalë për një konstruksion gjigant në formën e një zogu Kondori që shtrihet në një zonë të pabanuar sot në një nga luginat e Bolivisë. Po ashtu është dhe sistemi i përkryer i kanaleve në formën e Brumbullit që është gjetur rastësisht në një tjetër vend të Amerikës Latine, në rrafshlartën Nasca. Vetëm kur njeriu u bë i aftë të fluturonte në qiell, atëherë u pa dhe u kuptua forma e atyre kanaleve, por nuk u kuptua asnjëherë funksioni dhe arsyeja e ndërtimit të tyre.

Edhe më pas, në shekujt e mëvonshëm, kryesisht gjatë mesjetës së hershme, kemi dëshmi për shfaqje të UFO-ve në zona të ndryshme të globit, kryesisht në Europë: Gjermani, Francë, Zvicër,…etj., por që quheshin si shfaqje të djallit. Duke konsideruar obskurantizmin mesjetar dhe ndikimin e fesë në jetën shoqërore, ky shpjegim ishte më i përshtatshmi. Ne disa afreske kishtare apo piktura të kohës, sidomos në njërën prej tyre ku është Shën Maria dhe në sfond është një bari me një

qen te vogël, me një sy të kujdeshëm mund të dallosh që të dy, bariu dhe qeni i kane ngulur sytë në qiell drejt një objekti që nuk është gjë tjetër veçse një disk fluturues. Po ashtu edhe në kronikat e kohës, sidomos ato të shekullit të 9-të dhe më pas, flitet për dëshmi kolektive të shfaqjes së UFO-ve.

Le të vijmë tani tek koha jonë dhe kur u përdor për herë të parë termi UFO. Merita e përdorimit të këtij termi i takon biznesmenit dhe pilotit privat amerikan Keneth Arnold, i cili më 24 qershor të vitit 1947, gjatë fluturimit me avionin e tij hasi disa objekte fluturuese të paidentifikuara në formën e disqeve. Sipas shpjegimit të tij objektet fluturonin në mënyrë të çuditshme, shfaqeshin dhe largoheshin sikur donin të luanin dhe papritur e pakujtuar bënin lëvizje vertikale dhe horizontale me një shpejtësi të pa imagjinueshme. Pra, ai në raportin që bëri në komandën ajrore të bazës ushtarake përdori termin UFO, term i cili në vitet e më pasme u bë shum popullor dhe u zyrtarizua në të gjithë botën.

Vetëm disa javë më vonë dhe pikërisht në 2 korrik të vitit 1947 do të ndodhte ajo që do të trondiste botën shkencore dhe do t'i jepte ekzistencës sonë në Univers një tjetër dimension dhe kuptim. Bëhet fjalë për të famshmin ***Rastin e Roswell***-it ose siç quhet ndryshe ***Aksidenti i Roswell***-it. Natën e 2 korrikut, gjatë një stuhie të fuqishme, një UFO do të rrëzohej në afërsi të qyetit **Roswell** në shtetin New Mexico të SHBA-së. Momenti i rrëzimit është parë nga shumë dëshmitarë okularë dhe përshkruhet si një objekt i madh i rrumbullakët që përshkoi rrathë të medhenjë ëe qiell dhe ra në periferi të qyetit, pikërisht ne fermën e Mac Brazel-it. Ishte ky frmer që të nesërmen, i shtyrë nga kurioziteti për zhurmën dhe ndriçimin e cuditshem që kishte parë gjatë natës, vendosi të inspektonte fermën e tij ku gjeti copëza të madhësive të ndryshme dhe të një materiali të panjohur më parë. Njoftohet sherifi i zonës, i cili nga ana e tij lajmëron autoritetet e Roswell Army Air Field, të cilët ngarkuan për hetim majorin Jesse Marcel. Gjatë inspektimit të objektit u gjetën disa trupa entitetesh që nuk u përkisnin botës sonë, por ky fakt nuk u deklarua nga majori. Menjëherë pas inspektimit të zonës, ai mban një konferencë shtypi ku deklaron për rrëzimin e objektit jashtëtokësor dhe konfirmon faktin që ishte një diçka komplet e panjohur.

Çuditërisht disa orë më vonë kjo deklaratë përgënjeshtrohet dhe pas hyrjes në lojë të shërbimeve inteligjente ushtarake, çdo gjë ndryshohet dhe incidenti quhet si një rrëzim i një balone atmosferike që përdoren rëndom për të llogaritur presionin atmosferik dhe parashikime te tjera për kohën. Që nga ky moment filloi ajo që do të hynte në histori si rasti i parë i një ***cover-up*** masiv nga ana e qeverisë amerikane dhe e shërbimeve të saj të inteligjencës. Ngjarja u mbulua nga pluhuri i harresës, të paktën për pjesën dërrmuese të popullsisë dhe do të shfaqej akoma më fuqishëm në fillimet e viteve '90-të. Shkak për këtë u bë një konferencë e përvitshme që mbahet në San Marino për UFO-t dhe paraqitja aty nga një person i disa bobinave filmike ku ishte e regjistruar autopsia e bërë ndaj një alieni. Ky filmim i bërë nga operatori Jack Barnet tronditi botën mbarë. Filmimi paraqiste autopsinë ndaj njërit prej alienëve të gjetur në incidentin e Roswell-it dhe sipas autorit të filmimit ishte bërë në bazën ushtarake të Fort Worth në Dallas, Texas. Pati mendime të ndryshme, skepticizëm dhe aprovim dhe në përfundim të çdo studimi dhe analize u vërtetua plotësisht që filmimi ishte autentik. Filmi si material ishte kodak i prodhuar në vitin 1947. Çdo objekt në dhomë i përkiste modës se viteve 1947 dhe një analizë e detajuar e trupit të

alienit, që u dyshua fillimisht se mund të ishte i një fëmije të sëmur me sindromën e Progeries, u vërtetua plotësisht që nuk ishte i tillë, pra i përkiste një qenieje jashtëtokësore. Ana pozitive e filmimit ishte që hapi debatet për ekzistencën e UFO-ve dhe të qenieve jashtëtokësore, por në të njëjtën kohë zbuloi vetëm majën e ajsbergut të të ashtuquajturës ***cover-up*** që qeveria amerikane dhe organe të specializuara të saj kishin kohë që aplikonin mbi fenomenet të konsideruara jo normale ose mistere. Këtu është dhe pikënisja e shumë deklaratave dhe dëshmive të njerëzve që i kanë jetuar këto ngjarje ose kanë qenë pjesë e tyre ose kanë qenë të detyruar të heshtin si shkak i kërcënimeve nga organizma të fshehta qeveritare.

Pra, rasti i Roswell-it nxorri në dritë shumë fakte dhe detaje që implikonin direkt qeverinë amerikane, shërbimet e saj të inteligjencës deri edhe rangjet presidenciale. I famshmi dokumenti Majestic-12 i aprovuar nga presidenti i Amerikës Dwight D. Eisenhower, u bë fillesa e një mbulimi të së vërtetës për UFO-t dhe qeniet që drejtohen prej tyre. Është ky dokument i cili përcaktoi shkallën e sekretit dhe pasojat që vijnë prej tij. Supozohet që në këtë koëe janë krijuar edhe skuadronet famëkeqe të njohura ndryshe si ***Man in Black*** ose ***Njerëzit në të Zeza***, të cilët paraqiteshin kudo që kishte raste UFO-sh dhe kërcënonin dëshmitarët me heshtje. Ka shumë njerëz që vetm pas bërjes publike të autopsisë së alienit të gjetur në Roswell vendosën të flisnin dhe të tregonin ate që dinin dhe arsyen pse kishin heshtur për kohë të gjatë. Por një nga dëshmitë më tronditëse, që i vuri një pikëpyetje të madhe lirisë së informacionit, ishte ajo e Robert Llazar ose Bob Llazar, një shkencëtar në moshë fare të re, me një të kaluar të shkëlqyer si inxhinier që studionte sistemet e propulsionit (shtypjes), i cili kishte punuar për disa vjet në të ashtuquajturën ***Area-51***.

Dëshmia e tij është marrë nga autoriteti gjerman në fushën e Ufologjisë, doktori Michael Heaseman, i cili ka studiuar për një kohë shumë të gjatë, jo vetëm fenomenin e UFO-ve, por edhe vetë Area-51, një bazë sekrete amerikane e shtrirë në shtratin e një liqeni të tharë në Groom Lake, në shkretëtirën e Nevadës. Sipas Llazarit, Roswell dhe autopsia e alienit jo vetëm që janë reale, por ato s'janë asgjë në krahasim me atë që ka ardhur më pas. Ai flet për UFO të cilat mbahen në vende sekrete të Area-51, prezence të alienëve në këtë bazë dhe një bashkëpunim i ngushtë midis shkencëtarëve amerikanë dhe inteligjencave jashtëtokësore. Sipas Llazar, i kërcënuar disa herë me vdekje për dëshmitë e tij, bashkëpunimi me inteligjencat jashtëtokësore ka filluar në fillim të viteve '50-të dhe shumë zhvillimeve marramendëse të shkencës i dedikohet këtij bashkëpunimi. Ai flet për gjërat që ka parë, për praninë e alienëve në bazë, të cilët i përshkruan identik me atë që shikohet në autopsinë e alienit të Roswell-it, për praninë e teknologjisë së tyre, e cila është jashtëzakonisht e avancuar. Tregon disa vizatime të disa panaleve me simbolet e alienëve, komunikimin e tyre, bazat që ata kanë në Tokë dhe në Hënë,… etj. Dëshmia e Lazarit është kundërshtuar nga shumë të tjerë, madje nga një grup i caktuar dhe nga institucione të ndryshme amerikane. Është konsideruar si i papërgjegjshëm dhe me probleme psikike, por mbetet fakt që ai u zhduk pas disa kërcënimeve të bëra rradhazi për jetën e tij, sidomos pas dëshmisë përfundimtare që ka dhënë në shtator të vitit 1992, ku u shfaq plotësisht me fytyrën dhe zërin e tij.

Ka disa teori për llojet e alienve që marrin kontakt me njerëzit në tokë. Nga studiuesit njihet një pikë referimi që është Eduard Billy Meier, një malësor nga Alpet e Zvicrës që prej vitesh kontaktohet nga alienët. Rasti i tij është studiuar shumë dhe

përfundimet që kanë dalë kanë qenë shokuese. Kontakti i parë që ka patur Billy Meier me alienët ka qenë në janarin e largët të vitit 1973. Një fshatar mediokër, me një nivel intelektual nën normalen, me një arsim të mjaftueshëm sa për të lexuar me gabime dhe për tu shprehur me një gjermanishte në zhargon, papritur e kujtuar pas kontaktit të parë me alienët demonstron një zhvillim mendor të paparë. Njohuri të gjëra në fushën e shkencave të ndryshme, 7 gjuhë të huaja, njohuri mbi astronominë dhe sistemet diellore ende të pazbuluara nga shkenca në atë kohë,… etj. Kjo ka qenë një nga gjërat që ka mrekulluar studiuesit në rastin e tij, ndërsa dëshmitë që ka dhënë gjithmonë janë parë me skepticizëm, por sidoqoftë janë marrë në konsideratë. Sipas Meier alienët që vizitojnë atë janë ndryshe nga ata të përshkruar nga të tjerët. Janë shumë të gjatë, mesatarisht nga 2.5 deri në 3 metra. Janë identikë me njerëzit e Tokës si paraqitje, bjond dhe me sy bojqielli. Janë shumë paqësorë e të dashur dhe demostrojnë një dashuri dhe mirësi pothuajse adhuruese ndaj rracës njerëzore në Tokë. Ata vijnë nga konstelacioni i Centaurit dhe arsyeja e pranisë së tyre në Tokë është për të na mbrojtur dhe paralajmëruar nga rreziqet që na vijnë nga rraca tjetër e alienëve, d.m.th. nga ***Gritë***, si dhe nga një rracë tjeter alienësh që quhen ***Amfibiane*** për të cilët ka dëshmi të shumta dhe që paraqiten me një trup njerëzor por me një kokë si të amfibeve, trup të mbuluar me luspa dhe shumë agresivë.

Paralajmërimin kryesor që bëjnë ata i përket rracës së Grive, të cilët kanë qëllime jo të mira ndaj njerëzve të Tokës. Prania e tyre në Tokë ka filluar 50-60 vitet e fundit, kur kanë parë zhvillimin e shoqërisë njerëzore dhe percaktohen si shumë keqdashës dhe armiqësorë.

17. Artefakte nga Amerika Qendrore dhe Jugore për UFO-t

Nga zbulime arkeologjike dhe historike ekzistojnë të dhëna dhe fakte se popujt e vjetër të këtyre vendeve si: Actekët, Inkët, Toltekët, Majat,…etj., kanë kontaktuar me Qenje jashtëtokësore apo, më mirë të themi, kanë bashkëjetuar me ta, të paktën si fqinjë në kohën kur Jashtëtokësorët kanë ardhur dhe kanë jetuar në planetin Tokë midis njerëzve, duke ndërtuar qytete, piramida, tempuj dhe objekte tjera.

Dhe këtë ndërtim, këtë kontakt me Jashtëtokësorët, këtë përshtypje, njerëzit janë përpjekur ta paraqesin përmes vizatimeve, pikturave, skulpturave dhe artefakteve të tyre të thjeshta, por që pasqyrojnë e faktojnë me vërtetësi ekzistencën, pamjen, anijet e tyre kozmike (UFO-t) dhe veprimtarinë e Jashtëtokësorëve në Tokë dhe midis njerëzve.

Në lashtësi, 3.000, 5.000, 10.000 apo 15.000 vite para Krishtit, në të gjithë botën, nga Euroazia, Afrika deri në Amerikë, popujt e asaj kohe kanë bashkëjetuar me alienë nëntokësorë e jashtëtokësorë, duke ua parë edhe dobinë edhe dëmin atyre.

Më vonë, qeniet jonjerëzore u tërhoqën në ”ilegalitet”, disa u fshehën në brendësi të Tokëws, kurse disa prej tyre u larguan nga Toka në drejtime të ndryshme të hapësirës kozmike.

Ata u larguan nga ne njerëzit dhe po fshehen sot e kësqaj dite nga ne, me përjashtim të disa kontakteve bashkëpunimi sekret me disa qeveri botërore.

Këtu, më poshtë do të paraqesim disa nga artefaktet e shumta të popujve të lashtë që theksuam më lart, të gjetura në shpella, nmonumente të vjetra kulture, gjatë gërmimeve arkeologjike, etj., në vende të ndryshme si: Meksiko, Peru, Bolivia,…etj.

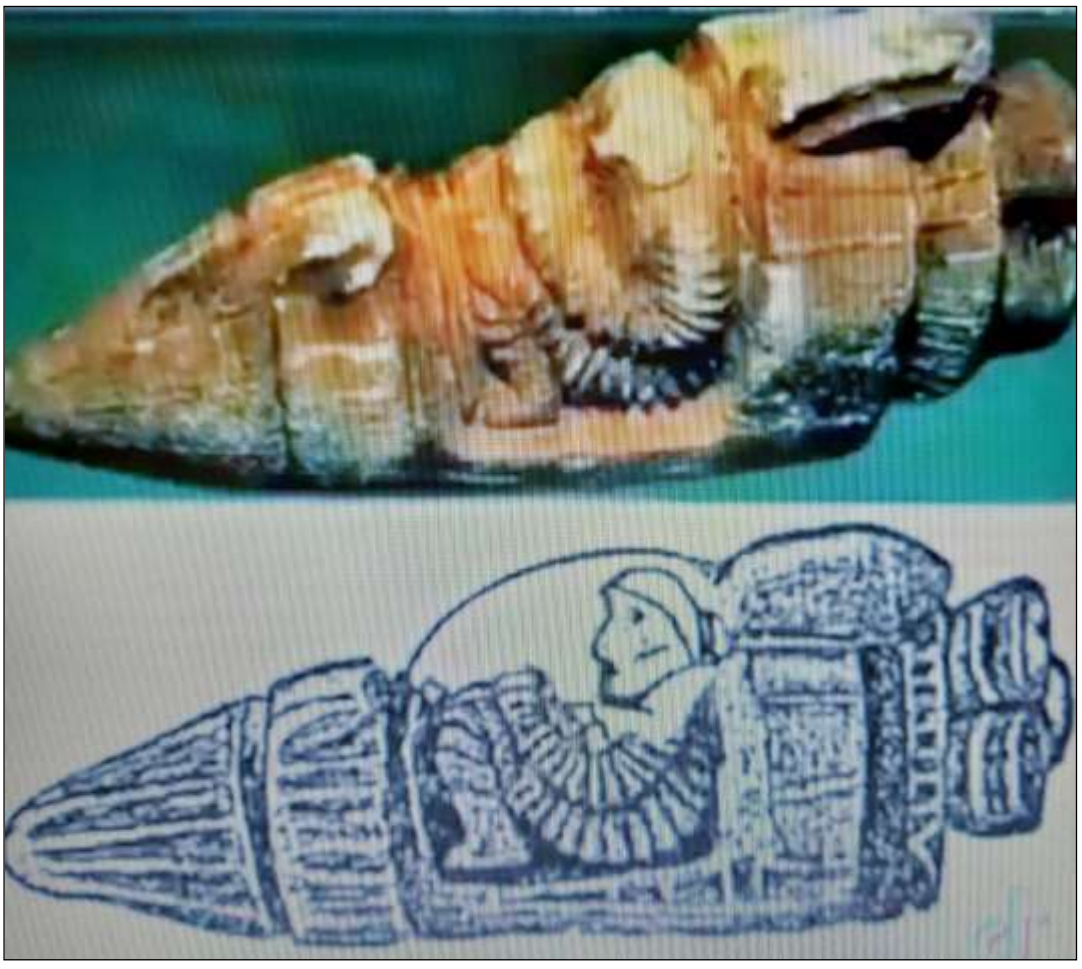

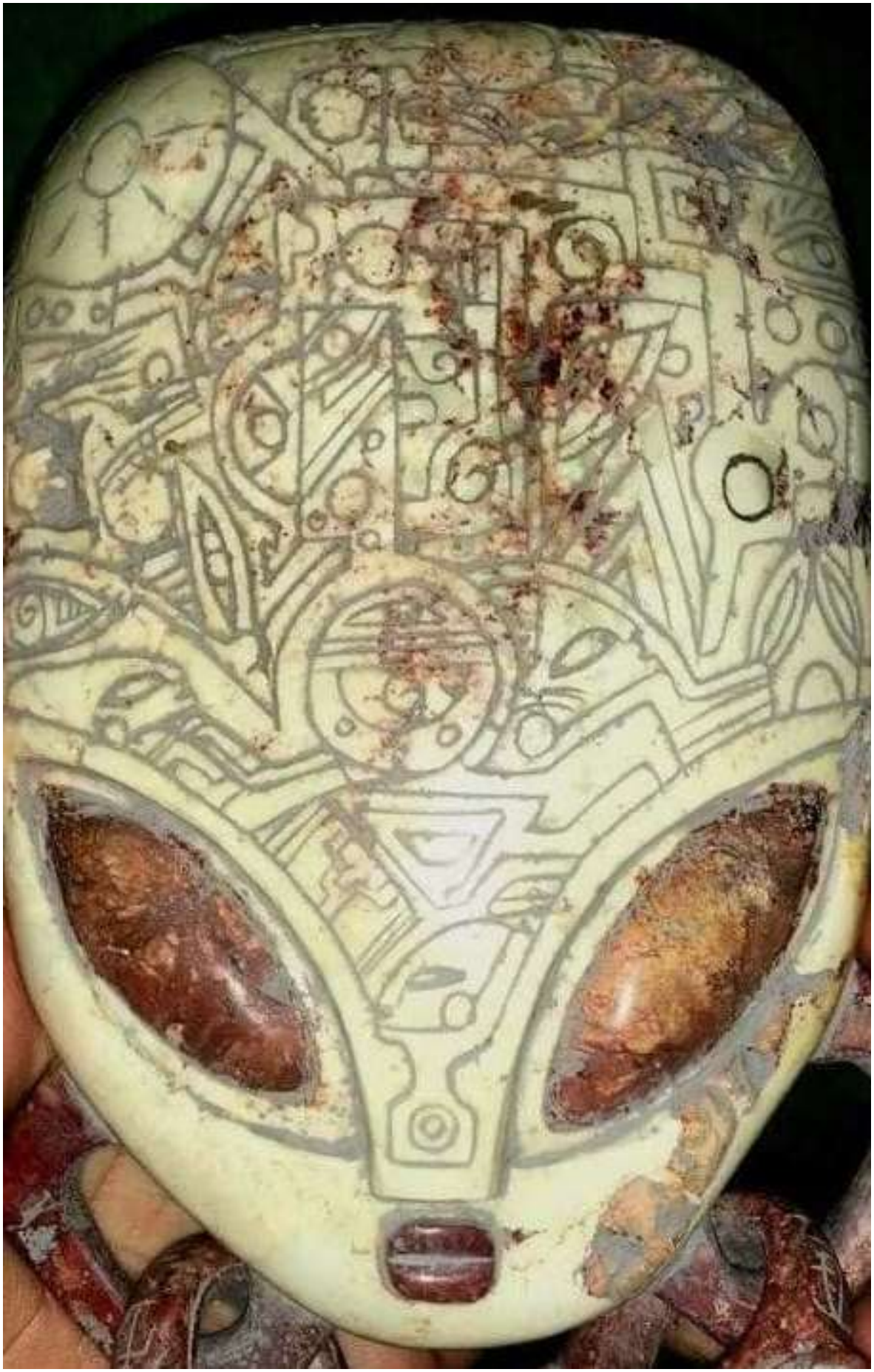

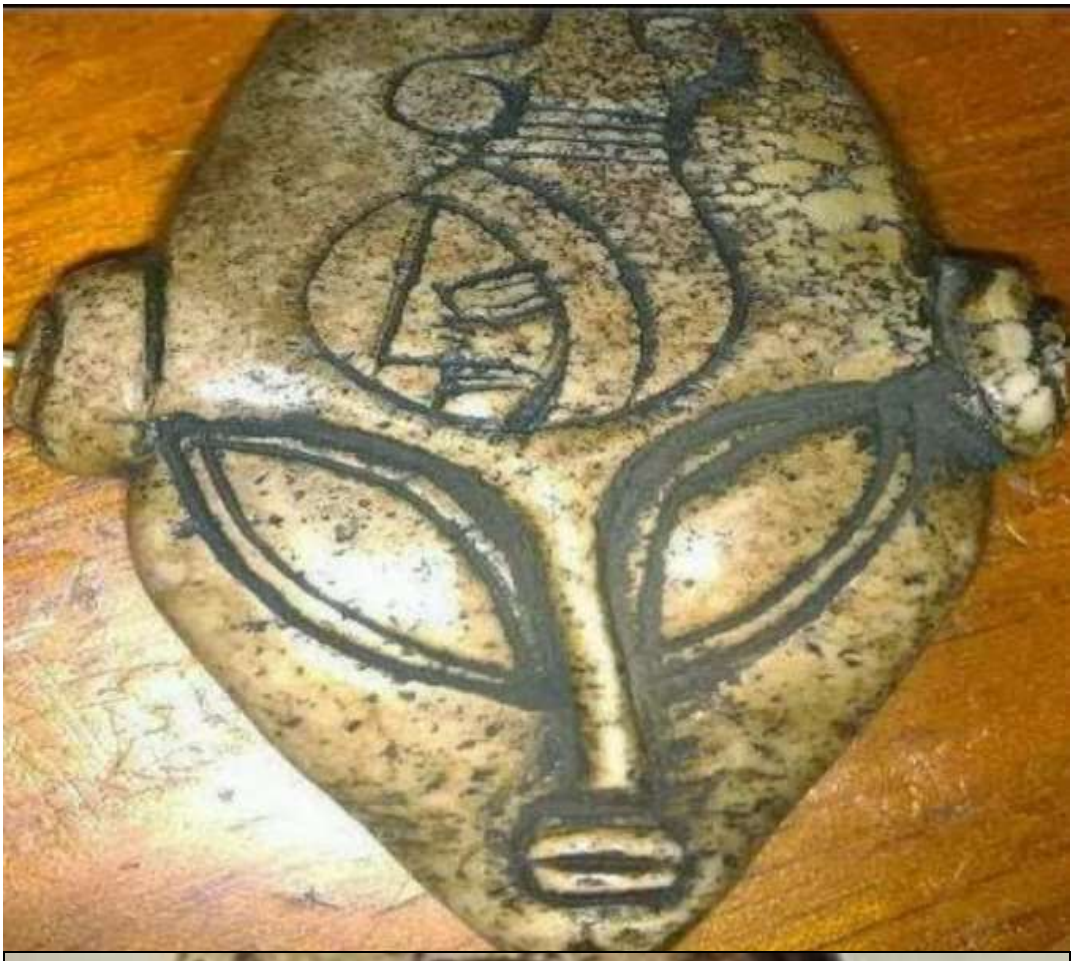

18. Gurët misterioz të Aztlan përshkruajnë vizitën e jashtëtokësorve mijëra vite më parë

Gurët misteriozë aztlan janë pjesë e atij grupi gurësh të njohur si ***ojuelos piedras***, të cilët janë analizuar nga studiuesit, duket se përshkruajnë vizitën dhe kontaktin Jashtëtokësorëve që u zhvillua 27 mijë vjet më parë!

Historia e zbulimit të gurëve të ojuelosit ka ndryshuar me kalimin e kohës. pas zbulimit të këtyre objekteve qeramike të bëra disa vjet më parë, ku janë shtypur figura të çuditshme që fillimisht supozoheshin se kishin origjinë para-hispanike, veçoria e figurave është se ato duket se u tregojnë popujve indigjenë të rajonit se kanë pasur kontakt me Jashtëtokësorët.

Figurat tregojnë fytyra të asaj që interpretohet si alienë/jashtëtokësorë gri dhe deve fluturuese. "Hetimet" e Garcia Sanchez dhe të tjerëve ndihmuan për të gjetur më shumë stikera (në varësi të vendit që po shikoni, numri i ngjitësve ndryshon nga 300 në 3.000 identifikimi i të paktën tre kafkave të specieve të panjohura i përkiste zona e thatë e Ojuelosit, historia që është pjesë e qytetit të Actekëve, domethënë, qyteti mitik i Aztlanit. S'është për t'u habitur që një nga këta gurë, guri i famshëm rrethor aztlan është një nga ato pjesë që duket se tregojnë fytyrat e Alienëve në mes të Kalendarit Actek.

Ojuelos, na thuhet, ishte gjithashtu një zonë shumë e mbushur me kultura të ndryshme të Amerikës Qendrore dhe Jugore (dhe, sa e çuditshme, me sa duket nga periudha të ndryshme) të tilla si ajo e popujve: sioux, cheyenne, hopi, maya, mexica, olmec, teotihuacan, mixtec, huastec, çikhimec, etj.

Sipas ”raporteve” të kërkuesve dhe hetuesve të UFO-ve, statujat u analizuan me metodat e karbonit 14, duke arritur në përfundimin se ato datojnë të paktën 27.000 vjet më parë.

Fillimisht, rrjetet sociale, si dhe gazetat lokale (si gazeta La Jornada Guerrero), ishin të vetmet që flisnin për këto statuja qeramike që tregonin vizatime të kontaktit me Alienë.

Pas analizës, ufologu meksikan, Jaime Maussan, paraqiti një të veçantë në programin e tij të mijëvjeçarit të tretë, ku studiuesi austriak Klaus Dona dhe fizikani teorik i projektit të rezonancës shkencore Nassim Haramein, folën dhe komentuan mbi hetimet mbi gurët e Ojuelosit që u treguan si një mister autentik.

Kështu që, pas një periudhe të shkurtër analizash dhe kërkimesh, qeveria meksikane ka vendosur ta bëjë publikun të vetëdijshëm për objekte të ndryshme arkeologjike, duke përfshirë gurët e Ojuelosit që përshkruajnë një kontakt

jashtëtokësor që ndodhi 27 mijë vjet më parë. Në mbështetje të gjithë kësaj, gazetari hetues Jaime Maussan kujtoi se e gjithë kjo është e lidhur me zbulimin e mumieve të Alienëve të Nazkës në Peru.

Fytyrat e mumieve të Alienëve janë identike me dizajnet e gjetura në qeramikën e Ojuelos dhe tregojnë Alienë të llojit Gri me sy dhe koka shumë të mëdha, duke bërë kontakt me popullsitë lokale të Amerikës Qendrore (para-hispanike). Gurët e kontaktit të parë tregojnë gjithashtu të njëjtën tipologji të qenieve Gri që bëjnë kontakt me njerëzit Maja.

19. Këto 8 arte të lashta misterioze vërtetojnë se teoricienët e astronautëve të lashtësisë kanë të drejtë

1.Piktura në shpellën e Pech Merle, Francë

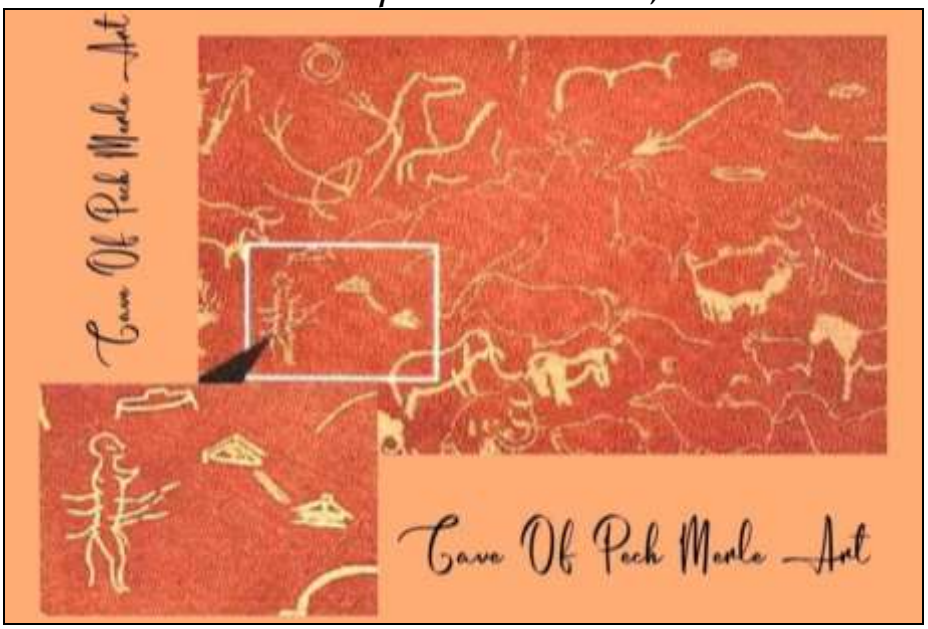

Vizatimet në shpellën e Pech Merle pranë Le Cabrerets, në Francë, paraqesin një fushë me kafshë të ndryshme të egra, në mes të së cilës ka një strukturë humanoide me pamje të çuditshme që ka gjymtyrë dhe një bisht. Nuk ka arsye për të besuar se kjo figurë ishte imagjinare, pasi të gjitha kafshët e tjera që shihen në vizatim mund të njihen. Në këtë vizatim që u vizatua rreth 17.000 deri në 19.000 vite më parë, shihen edhe tri objekte fluturuese.

2.Niaux Caves Arts, Francë

Ajo që duket saktësisht si një diagram i skemës së një anije kozmike siç shihet në filmat fantastiko-shkencorë është një vizatim shpellë, i gjetur në shpellat Niaux të Francës. Kjo pikturë e shpellës paleolitike u vizatua diku midis viteve 13.000 p.e.s. dhe 10.000 p.e.s.

3. Pikturat e shpellave val Camonica, Itali

Një vizatim i shumë njerëzve në Val Camonica tregon figura njerëzore ose humanoide me atë që duken si halo rreth gjithë kokave të tyre. Disa vija mund të paraqesin dritën që del nga këto rrathë. Përveç kësaj, ka shumë vizatime të tjera shkëmbore që llogariten të datojnë diku rreth 10.000 p.e.s. Ata gjithashtu u ngjajnë burrave me veshje hapsinore, astronautëve. Përkrahësit e teorive të lashta të alienëve thonë se këto janë paraqitje të hershme të vizitave të huaja.

4. Sego Canyon Petroglyphs, Thompson, Utah

Petroglifet e Kanionit Sego në Tomson, Utah, janë shembulli i përsosur i arteve të lashta shkëmbore. Siti ka aftësi nga të paktën tre kultura vendase që shtrihen rreth 8.000 vjet. Disa nga këto pjesë janë qartësisht me bualli, kuaj dhe burra të bardhë. Të tjerë janë pak më me sy insektesh dhe në formë të çuditshme. Këto janë ato që shumë besojnë se janë vizatime të alienëve të lashtë. Disa nga këto vizatime të çuditshme janë datuar në vitin 6.000 p.e.s.

5. Artet Tassili n'Ajjer, shkretëtira e Saharasë, Algjeri

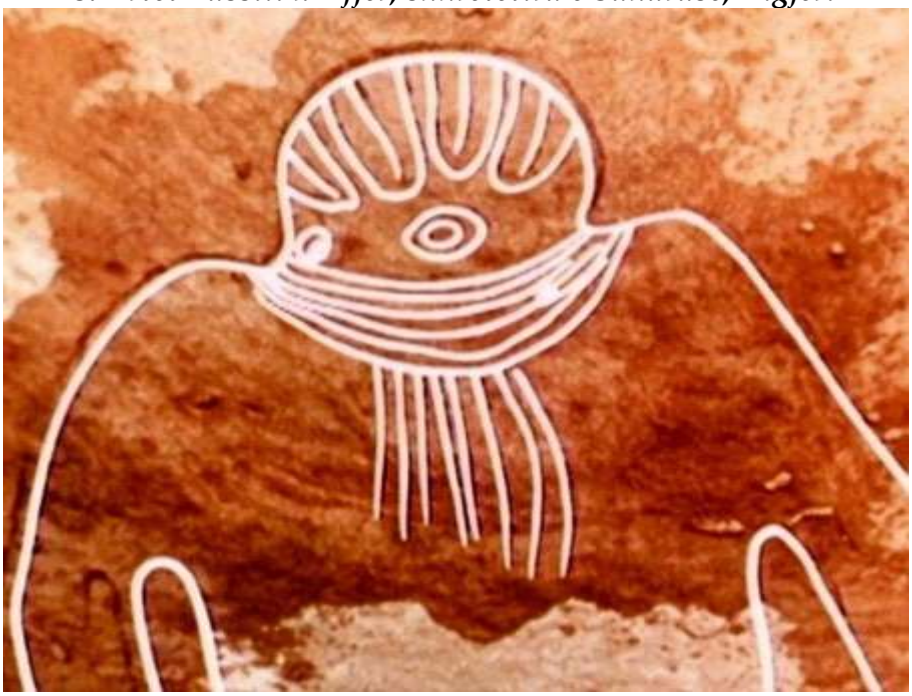

Këto shifra, gjithashtu, nuk duken si njerëz. Në tablonë e parë, vini re të njëjtin objekt me pamje halo rreth kokës që shohim në disa piktura të tjera nga pjesë të tjera të botës. Këto piktura shpellash janë nga Tasili, shkretëtira e Saharasë në Afrikën e Veriut. Këto dy piktura datojnë përkatësisht në vitin 6.000 p.e.s. dhe 7000 p.e.s.

*6. **Arti i Shkëmbit Wandjina në Australi***

Arti i Shkëmbit Wandjina në Australi është shembulli më i mirë i alienëve të lashtë në art në kontinent. Këto piktura të shpellave datojnë rreth 3.800 p.e.s. Në këto vepra arti ka me siguri disa humanoidë me sy të mëdhenj dhe të çuditshëm. Këto ishin piktura thelbësore për aborigjenët, të cilët e freskonin kaq shpesh bojën, saqë disa zona kishin dhjetëra shtresa boje. Këto janë disa nga shëmbëlltyrat më të lashta në Australi, të asaj që aborigjenët vendës e quajnë Wandjina, fryma e motit. Pyetja është nëse këto piktura paraqesin alienë.

7. Hieroglifet e Helikopterit, Tempulli i Seti I, Egjypt

Piramidat madhështore të Gizës janë ushqim popullor për teoritë e konspiracionit dhe i gjithë qytetërimi i lashtë egjiptian në një mënyrë ose në një tjetër ka qenë i lidhur me komplote të çuditshme aliene. Por një nga provat më bindëse që

alienët kanë ndihmuar në ngritjen e kulturës së lashtë është një grup hieroglifesh të pazakontë në Tempullin 3.000-vjeçar të Setit në Abidos, Egjypt.

Midis forumeve konspiruese, ikonat janë bërë të njohura si "Hieroglifet e Helikopterit" për supozon ditën duke treguar fotografi të frikshme të atij që duket të jetë një helikopter dhe avionë futuristë. Arkeologët thonë se ikonat janë rezultat i thjeshtë i gabimeve tipografike. Megjithatë, shumë kanë pohuar se ishin lënë pas nga udhëtarët e kohës, ndërsa Teoricienët e Astronautëve të Lashtë sugjeruan se ata ishin lënë për të nderuar vizitorët alienë.

8. Kapaku i Sarkofagut i Mbretit Maja Pakal

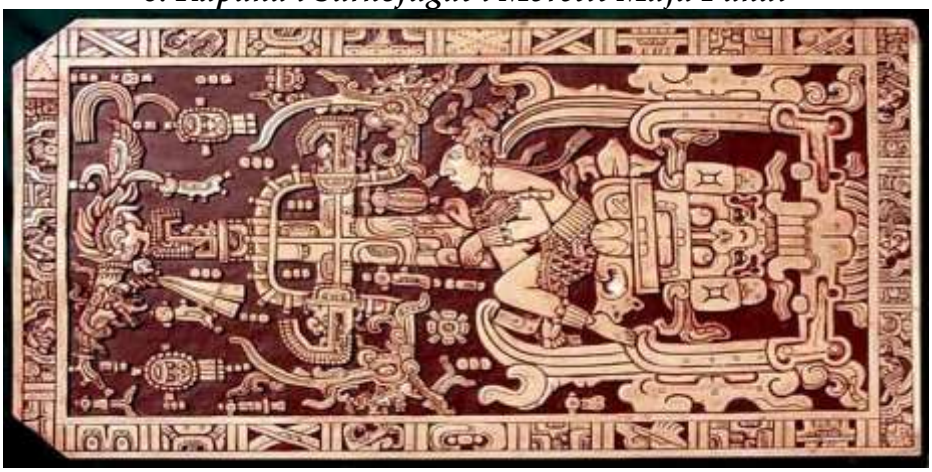

Vepra e lashtë Maya është e njohur për thurjen e saj të hollësishme dhe dizajnet gjeometrike. Kapaku i sarkofagut të mbretit Maja Paskal, i bërë në shekullin e VII të e.s., është një dëshmi e zotësisë së Majave. Megjithatë, libri Qerret e Perëndive i vitit 1968, i Erik von Denikenit, i vitit 1968, ka theksuar se në vend që të jetë një arkivol jashtëzakonisht i madh, sarkofagu përmban referime për UFO-t e huaja.

Sipas zotit Von Deniken, figura qendrore në mes të arkivolit është një jashtëtokësor jashtëtokësor që kalëron atë që duket të jetë një raketë ose ndonjë qendër kontrolli e anijes kozmike. Ai shkroi:

"Në qendër të atij skeleti është një njeri i ulur, i përkulur përpara. Ai ka një maskë në hundë, ai përdor dy duart e tij për të manipuluar disa kontrolle, dhe thembra e këmbës së majtë është në një lloj pedali me rregullime të ndryshme. Pjesa e mbrapme është e ndarë nga ai; ai është ulur mbi një karrige të ndërlikuar dhe jashtë gjithë këtij skeleti, sheh një flakë të vogël si një rraskapitje."

20. Tre tekste të lashta që tregojnë se alienët na kanë vizituar në të kaluarën

Ekzistojnë tre tekste të lashta me histori të ngjashme për qeniet që erdhën nga parajsa dhe sunduan planetin për mijëra vjet.

Nëse qytetërimi inteligjent i huaj do të kishte vizituar vërtet planetin tonë në të kaluarën e largët, do të kishte dëshmi të vizitës së tyre në Tokë sot, apo jo? Epo, sipas këtyre teksteve të lashta, dëshmitë kanë qenë para syve tanë gjatë gjithë kohës që kur njerëzimi vuri re atë që pa disa mijëra vjet më parë.

Megjithëse shkencëtarët e zakonshëm e refuzojnë idenë, miliona njerëz sot besojnë se Toka është vizituar në të kaluarën e largët nga qenie nga një planet tjetër

që njerëzit e lashtë i interpretonin si perëndi. Besohet se këto qenie ndikuan në evolucionin dhe zhvillimin e qytetërimit, dhe ka shumë tekste të lashta që mbështesin këtë teori.

Tre tekstet më të famshme që flasin për vizitën e qenieve jashtëtokësore janë lista sumeriane e mbretërve, Kanuni Mbretëror i Torinos dhe Guri i Palermos.

Lista sumeriane e mbretërve

Lista sumeriane e mbretërve është një nga tekstet e lashta më interesante në planet, pasi përshkruan me saktësi të madhe sundimtarët e qytetërimit të lashtë sumerian. Ka më shumë se një duzinë kopje të kësaj liste, dhe ato gjenden në Babiloni, Suzë, Asiri dhe Bibliotekën Mbretërore të Ninevisë nga shekulli i VII para Krishtit. Besohet se origjinali është shkruar gjatë dinastisë së tretë të Urit, dhe ndoshta edhe më herët.

Lista e ruajtur më mirë quhet prizmi Weld-Blundell dhe përfaqëson një prizëm vertikal prej balte të shkruar në kuneiform që ndodhet në Muzeun Ashmolean.

Lista përfshin një listë të të gjithë mbretërve sumerianë para dhe pas përmbytjes.

Kjo listë thotë: ”Mbretërit erdhën nga parajsa dhe themeluan mbretërinë e Eridug. Aty u bë mbret Alulimi. Ai sundoi për 28.800 vjet. Aladjar sundoi për 36.000 vjet ... ”

Studiuesit nuk kanë asnjë shpjegim për këtë listë, e cila është një përzierje e sundimtarëve paradinastikë dhe historikë, disa prej të cilëve dihet se kanë ekzistuar.

Ekspertët sot njohin vetëm pjesërisht listën sumeriane të mbretërve, duke pretenduar se pjesa e dytë e saj lidhet me mitologjinë.

Kanuni Mbretëror i Torinos

Sidoqoftë, lista sumeriane e mbretërve nuk është i vetmi tekst antik që përshkruan sundimin e perëndive mbi Tokë. Një nga tekstet kryesore që përshkruan sundimin e perëndive është Kanuni Mbretëror i Torinos.

Është një tekst i lashtë i shkruar në gjuhë hieratike (forma italike e hieroglifeve egjiptiane të përdorura nga priftërinjtë). Ekspertët besojnë se papirusi origjinal i Torinos është një listë me mbi 300 emra dhe data të mbretërimit të mbretërve në Egjiptin e lashtë. Ky dokument është shumë i ngjashëm me listën sumeriane të mbretërve.

Papirusi i Torinos tregon ekzistencën e nëntë dinastive që korrespondojnë me faraonët paradinastikë.

Guri nga Palermo

I fundit në një seri tekstesh antike është Guri i Palermos, i cili është një burim i rëndësishëm për studimin e historisë së Egjiptit të lashtë. Edhe pse data e saktë e krijimit të gurit është një mister, besohet se ai u krijua diku në dinastinë e pestë. Guri nga Palermo, si dy tekstet e mëparshme antike, rendit mbretërit mitikë paradinastikë të Egjiptit dhe listën e faraonëve të pesë dinastive të para.

Guri nga Palermo është vetëm një pjesë e madhe e dioritit të zi, i cili besohet të ketë qenë fillimisht 2 metra i gjatë dhe rreth 60 cm i lartë. Aktualisht është i ekspozuar në Muzeun e Qytetit të Palermos. Dokumenti në hieroglife rendit 120 mbretër para-dinastikë që sunduan përpara se egjiptianët e lashtë të njiheshin zyrtarisht si qytetërim. Është interesante që këta emra misterioz shfaqen edhe në gjenealogjinë mbretërore egjiptiane.

Siç mund ta shihni, ka prova në tekstet e lashta për perënditë që erdhën nga parajsa dhe sunduan njerëzimin. Megjithatë, për disa arsye, ekspertët e zakonshëm nuk duan t'i pranojnë këto zbulime.

21. Gjurmë nga Antika te Modernja

Këto fotografi të më poshtme tregojnë se historia përsëritet dhe se Njeriu i sotëm nuk është krijues por është kopjues, nuk është shpikës, por rindërtues.

Njeriu nuk ka qenë kurrë dhe nuk është i vetmi mbi këtë planet dhe në këtë Univers. Kot shkencëtarët modernë mendjemëdhenj dhe pushtetarët fodullë, krenarë e të paqinqertë mundohen ta fshehin të kaluarën njerëzore, përpiqen ta mohojnë të kaluarën dhe ta shtrembërojnë të vërtetën, ata nuk ia arrijnë dot, sepse çdo ditë e më tepër po flet toka e nëntoka e planetit tonë me fakte dhe argumente bindëse e të pamohueshme se ne, Njerëzit, nuk jemi as të parët, as të fundit mbi planetin Tokë dhe as të vetmit qenje inteligjente në Univers.

TikTok

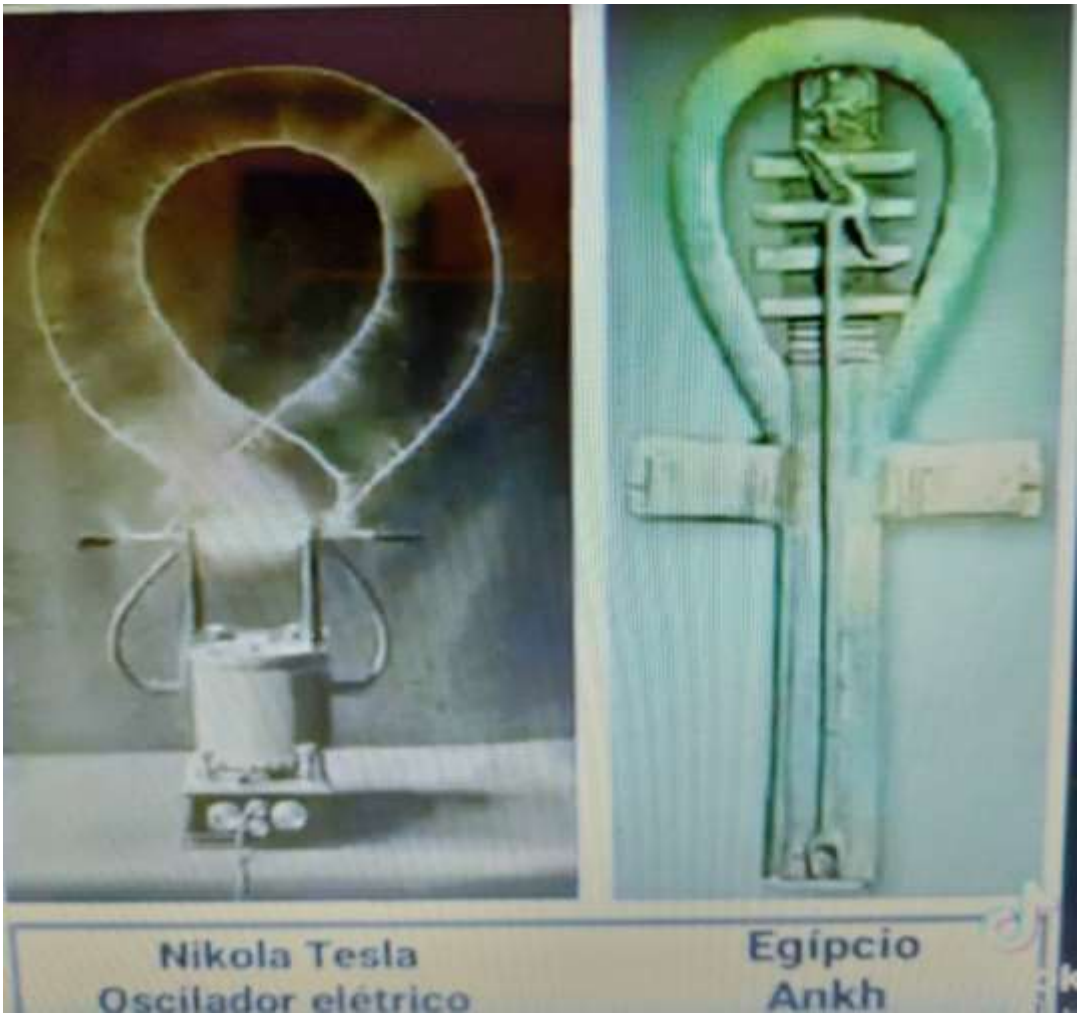
Nikola Tesla
Oscilador elétrico
Egípcio
Ankh

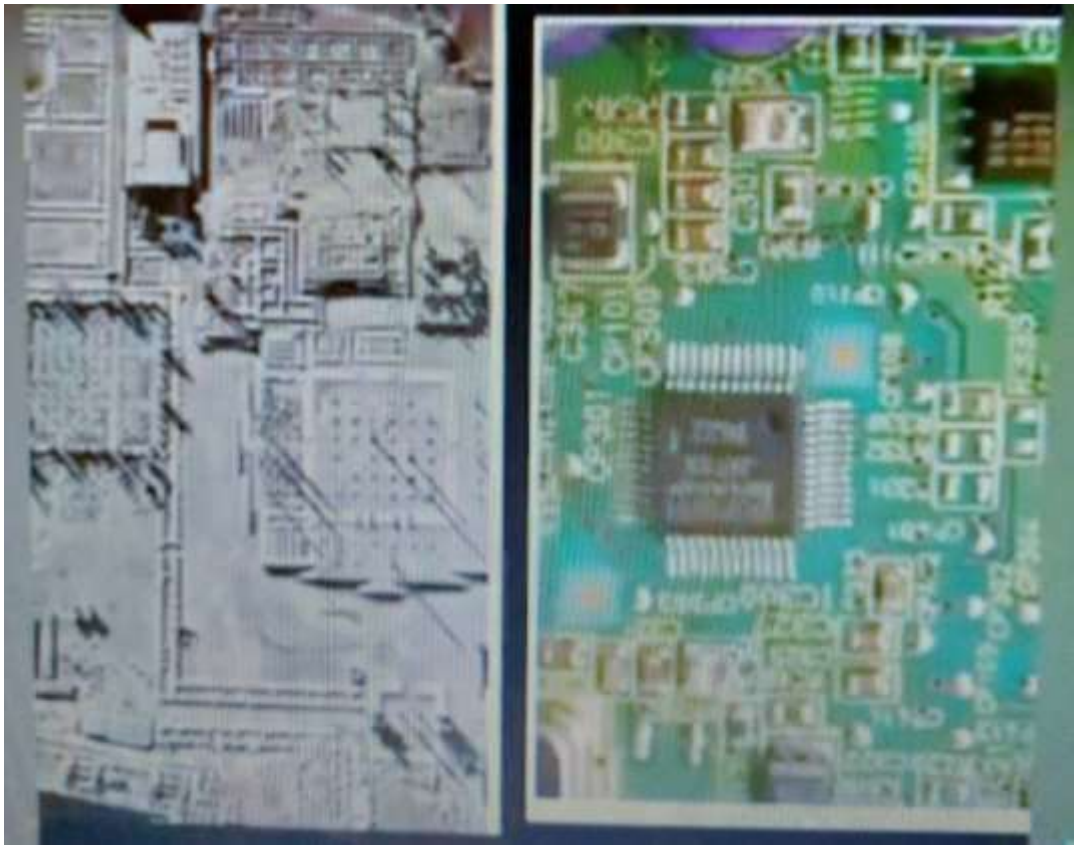

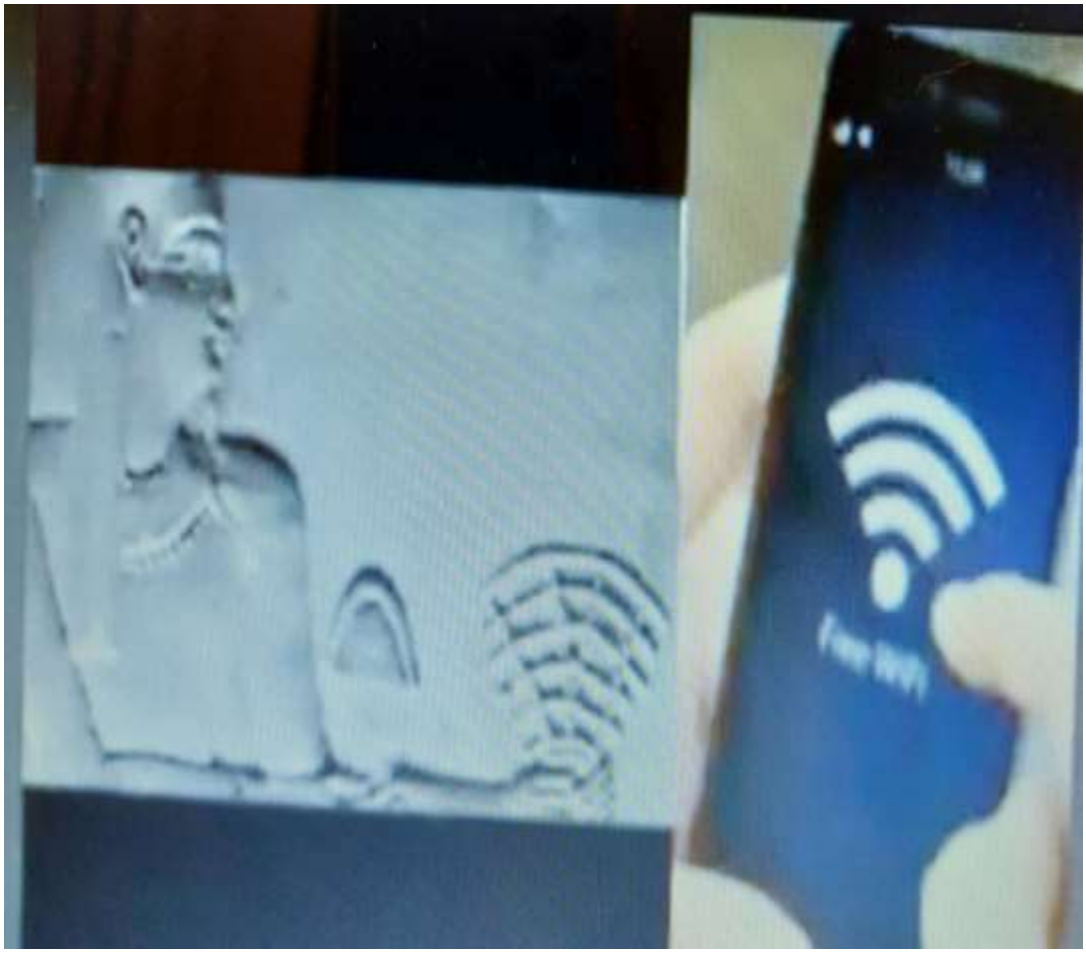

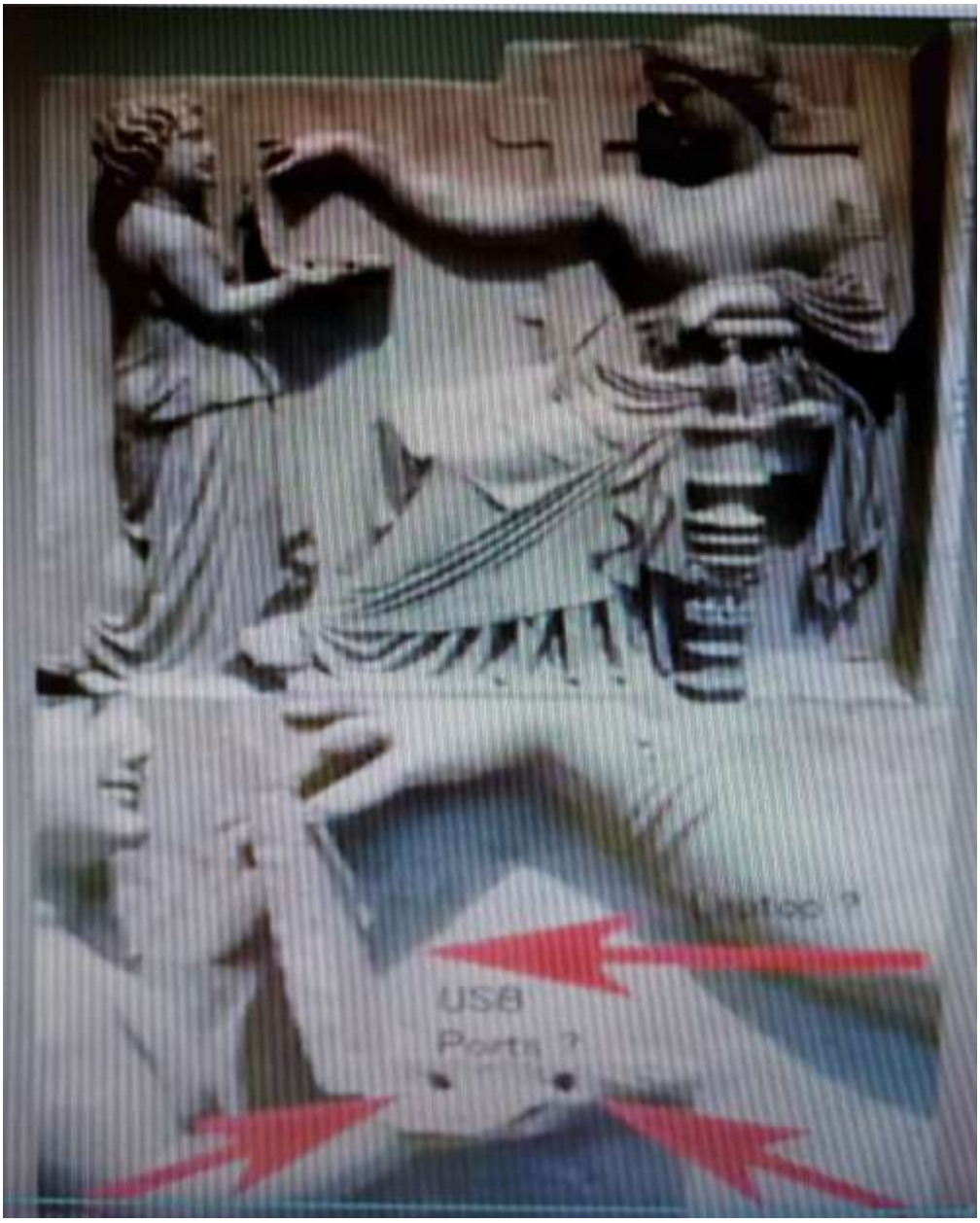
USB
Ports ?

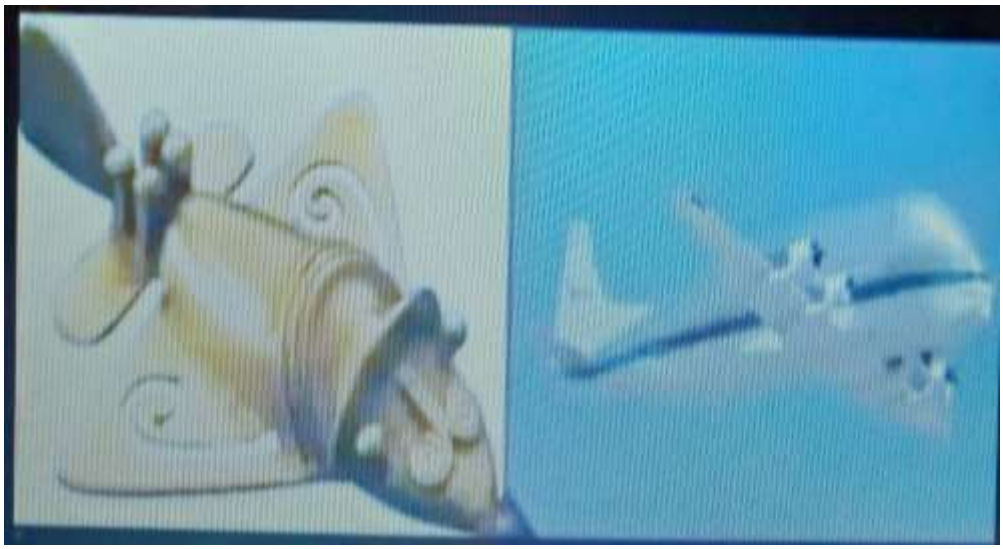

TikTok

Pinecone
528Hz or 102Hz
Electromagnetic Field

22. Gjurmë të tjera për UFO-t dhe Alienët e Lashtësisë

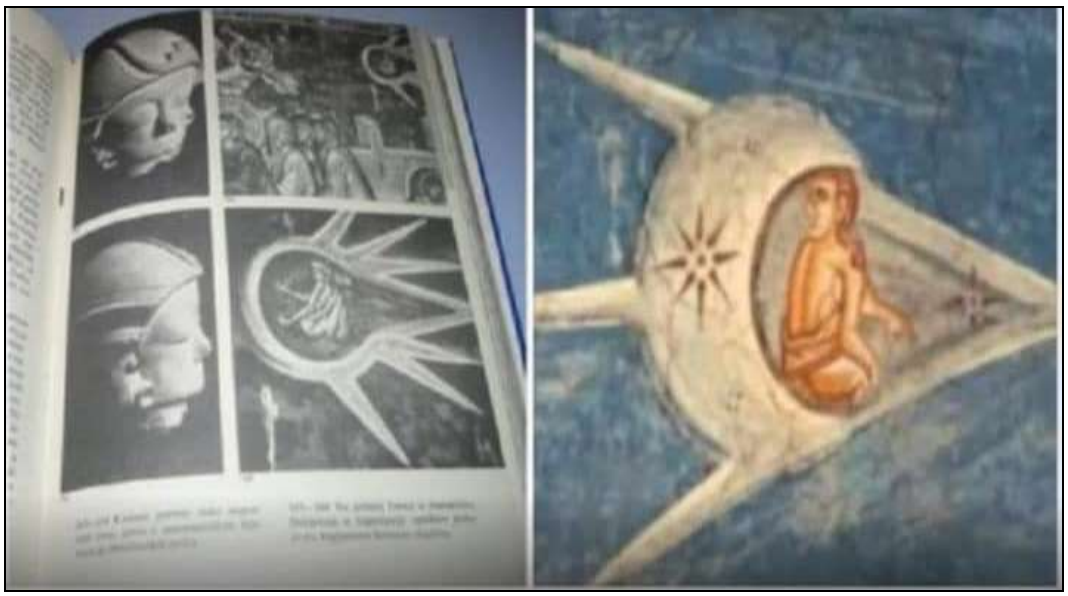

Explain This!
Ancient Coins (Worldwide)

AZTEC,MEXICO
MAORI
NEW ZEALAND
OLMEC,MEXICO
ANCIENT EGYPT

NEWS 24

23. Alienët e lashtë u mësonin egjyptianëve mumifikimin për të ruajtur ADN-në e kufomave për klonim në të ardhmen

Egjypti i lashtë ishte shumë më i përparuar sesa na tregon historia e vërtetë. Në lavdinë e faraonëve, Egjypti lulëzoi plotësisht në të kaluarën e largët. Arkitektura e stërmadhe dhe qytetërimi i paanë që banonin mijëra vjet më parë në Egjypt, ende po i pështjellojnë studiuesit. Egjyptianët besonin se ishte e mundur të jetoje edhe pas vdekjes. Kjo mund të arrihej vetëm duke ruajtur trupin e vdekur në një formë jete, në mënyrë që frymërat, të njohura si ”ba” (personaliteti) dhe ”ka” (forca e jetës) t’i njihnin ato. Ata përdorën artin e mumifikimit për ruajtjen e të vdekurve. Megjithëse ekzistonte një besim fetar pas kësaj, teoria e lashtë e astronautëve thotë se mendohej se ishte bërë për t'i kthyer të vdekurit përsëri në jetë një ditë.

Arsyeja e mumifikimit

Mumifikimi ishte një traditë e përhapur (ose teknikë), e përdorur jo vetëm nga egjyptianët e lashtë, por edhe kinezët, njerëzit e lashtë të Ishujve Kanarie, Guanches, dhe shumë shoqëri para-kolumbiane të Amerikës së Jugut, duke përfshirë inkasit, të cilët praktikonin mumifikimin gjithashtu. Procesi i balsamimit të mishit përfshinte heqjen e lagështirës nga një trup i vdekur dhe përdorimin e kimikateve ose të ruajtësve natyrorë.

Dëshmitë më të hershme të mumifikimit u gjetën në kulturën Chinchorro të Amerikës së Jugut. Ata filluan ta bënin atë rreth 7.000 vite më parë, dy mijë vite para zbulimit të mumjes së parë egjiptiane (datuar rreth vitit 3.000 p.e.s.). Megjithatë, ishte në Egjyptin e lashtë ku mumifikimi arriti formën e tij më të madhe.

Egjyptianët e lashtë ishin të fiksuar pas jetës së përtejme, ata besonin se fryma njerëzore mbijetoi edhe pas vdekjes së tij. Pastaj u takua me krijesa dhe demonë të shumtë hyjnorë për fatin e saj përfundimtar gjatë gjithë udhëtimit. Nëse nuk gjenden fajtorë, perënditë e lejuan të jetonte me ta në një parajsë të përjetshme. Mumifikimi e ndihmoi frymën të kishte një udhëtim të suksesshëm, pasi e ndihmoi trupin të qëndronte i paprekur. Ja pse ky proces ishte vendimtar për egjyptianët dhe mund të kryhej vetëm nga artizanë të zotë që njiheshin si ”balsamues”.

Etërit tanë ndoshta ishin përpara kohëve të tyre. Arsyeja për ruajtjen e trupave të vdekur nuk mund të jetë vetëm një besim fetar, por mund të ketë pasur një shkak shkencor. Është e mundur që ata në njëfarë mënyre të dinin për inxhinierinë gjenetike, duke e përdorur atë për t'i kthyer të vdekurit përsëri në jetë. Nëse është kështu, atëherë kush u tregoi për këtë? Ishin jashtëtokësorët pas saj?

Shkenca, Alienët dhe Mumifikimi

Shkenca moderne ka arritur deri tani, saqë tani me materialin gjenetik është e mundur të krijohen lloje të reja. Dr. Alejandro Hernández Cárdenas zhvilloi një teknikë novatore për të rihidratuar kufomat në mënyrë që të ndihmonte në identifikimin e tyre. Duke përdorur një formulë kimike sekrete, ai ishte në gjendje të rihidratonte mishin e viktimave të panjohshme të vrasjeve, duke përfshirë edhe trupat që u mumifikuar pas vitesh të thara në klimën e nxehtë të shkretëtirës.

”Në vitin 1968, Robert Konolli, një studiues nga Universiteti i Liverpulit, u përpoq të rigjenerojë pothuajse gjakun e një trupi krejtësisht të mumifikuar të faraonit më të famshëm egjiptian, mbretit Tutankhamon. Metoda e tij ishte të kombinonte antigjenet e marra nga një mostër lëkure e mbretit Tut me qelizat e tij të gjakut”.

Connolly, me grupin O Blood ishte në gjendje të vinte antigjenët nga Mbreti Tut në një lloj rralle të pastër të një qelize gjaku, duke rikrijuar çfarëdo lloji gjaku që mumja kishte. Grupi i gjakut i tipit O nuk ka antigjen që shkakton një reagim imunitar në trup. Pra, ai e kuptoi llojin e gjakut të Mbretit Tut. Kjo i ndihmoi shkencëtarët edhe të zbulonin ADN - në e Mbretit.

Teoricienët e lashtë të astronautëve besojnë se ruajtja e një trupi të vdekur nuk mund të jetë një përpjekje ritualiste. Po sikur egjyptianët e lashtë të kishin parashikuar tashmë këto përparime të pabesueshme shkencore mijëra vjet më parë? Ata sugjeruan se është e mundur që astronautët e lashtë u kishin mësuar egjiptianëve teknikën e mumifikimit për ruajtjen e informacionit të tyre gjenetik në ADN. Kështu që në të ardhmen, do të ishte e mundur të krijohej një klon i mumjeve të lashta dhe t'i kthente në jetë.

Autori amerian Dejvid Uilkok tha: "Ka mundësi që, në një moment të ardhshëm, nëse trupi juaj do të ishte mumifikuar me sukses se këta jashtëtokësorë të lashtë e dinin mirë se një klon i kujt ishit më parë, atëherë mund të rilindte shumë vjet më vonë. Dhe a është e mundur që me madhështinë e ADN-së dhe me të gjitha informacionet që përmban ajo, të ktheheni edhe me kujtimet e asaj që keni jetuar dhe të asaj që keni qenë dhe asaj që keni ditur herën e fundit? Dhe ky mund të jetë qëllimi, i cili në të vërtetë do të përdoret në të ardhmen, jo ende i pranishëm, por me një teknologji që po e fitojmë shumë shpejt".

Ajo që tha Wilcock duket si një realitet. Në vitin 2020, shkencëtarët klonuan me sukses llojin e parë të rrezikuar në SHBA, një qelbës me këmbë të zezë të dyfishuar nga gjenet e një kafshe që vdiq më shumë se 30 vjet më parë. Kjo është një nga arritjet më të mëdha në historinë e shkencës moderne. Është e mundur që me këtë teknologji, ne do të jemi në gjendje të klonojmë njerëzit gjithashtu në të ardhmen.

24. Mbreti i lashtë sumerian Etana udhëtoi në hapësirën e jashtme me perënditë në një anije kozmike

Besohet se çdo gjë filloi në Mesopotami rreth 3.500 – 3.000 p.e.s. Sumeri i lashtë ishte qytetërimi i parë urban që banoi në rajon 6.000 vite më parë. Ka shumë legjenda dhe tregime në tekstet e lashta sumeriane që përshkruajnë perënditë që zbritën nga qielli. Një prej tyre është me të vërtetë magjepsëse: legjenda e mbretit Etana që udhëtoi në qiell me perënditë.

Lista sumeriane para përmbytjes: "Pasi mbretëria zbriti nga qielli, mbretëria ishte në Eridug. Në Eridug, Alulim u bë mbret; ai sundoi për 28.800 vite. Alaljar sundoi për 36.000 vite. 2 mbretër; ata sunduan për 64.800 vite. Pastaj ra Eridugi dhe mbretërimin e çuan në Bad-Tibira". Pasi përmbytja mori fund, mbretëria zbriti përsëri nga qielli. Në atë kohë Kishi u bë vendi i mbretërimit.

Igigi, perënditë e krijimit, krijuan një qytet, hodhën themelet e tij dhe e quajtën Kish. Por populli ishte pa mbret, kështu portat u ndaluan kundër botës. Atëherë Ishtari kontrolloi vendin për të kërkuar një mbret; Inninna kërkoi vendin për një mbret; pastaj Enlili kontrolloi vendin për të gjetur një mbret, dhe gjetën Etanën, një bari, dhe e çuan në qytet. Pastaj ndërtuan daisin e tij, i dhanë skeptrin e tij dhe e bënë mbret mbi tërë vendin.

Etana, bariu, që u ngjit në qiell dhe konsolidoi të gjitha vendet e huaja, u bë mbret, ai sundoi për 1560 vite.

Në traditën sumeriane, Etana është mbreti i parë që sundoi qytetin Sumer të Kishit. Etana portretizohet si sundimtari i zgjedhur nga perënditë që sundonin në fillim të mijëvjeçarit të tretë p.e.s. Zotat e pajisën atë me fuqinë dhe autoritetin për të vendosur rregulla dhe rregull në Tokë mes njerëzve.

Në pllakën prej argjile akadiane të gjetur në Ninevi (qyteti asirian i Mesopotamisë së Sipërme, tani në Irakun e sotëm), në bibliotekën e Ashurbanipalit (që daton nga viti 1900-1600 p.e.s.), është shkruar një legjendë e mbretit Etana në kuneiform. Sipas tekstit, Etana, mbreti i trembëdhjetë i dinastisë së parë të Kishit, u përpoq të fluturonte me një shqiponjë në qiell për të takuar perëndinë qiellore Anu për të gjetur një bimë magjike për të kuruar shterpësinë e gruas së tij, duke e lejuar Etanën të bëhej baba. Thuhet se ai sundoi për 1.560 vite (ose 635) para se të pasohej nga djali i tij Balih i cili sundoi për 400 vite.

Historiani italian Alberto Fenoglio e përshkroi mirë historinë e Etanës. Sipas tij, "Mbreti Etana jetoi rreth 5.000 vite më parë, ai u quajt Perëndi-mbret dhe u mor si një mysafir nderi brenda një anije fluturuese me një formë mburoje që zbarkoi pas Pallatit Mbretëror, rrethuar nga një rrotullim flakësh. Nga kjo anije fluturuese erdhën burra të gjatë, biondë me lëkurë të errët, të veshur me të bardha, të cilët thuhej se ishin të bukur si perëndi. Ata e ftuan mbretin Etana të vinte me ta, këshilltarët e mbretit Etana u përpoqën ta bindnin Mbretin që të hynte brenda objektit fluturues".

Mbreti Etana fluturoi për në Hënë, Mars dhe Venus me anijen dhe kishte dy javë që mungonte. Kur mbretërimi i tij u përgatit për t'u zëvendësuar me një mbret të ri, ai u kthye në mbretërinë e tij me një nga burrat bjond që qëndroi me mbretin.

Në ditët e sotme, historia e mbretit Etana kishte tërhequr kaq shumë vëmendje për shkak të vlerës së saj historike dhe kulturore. Është interesante se legjendat e një njeriu që fluturon në qiell në shpinën e një shqiponje mund të gjenden në mitin grek të Ganymedes, si dhe në historinë e Aleksandrit të Madh që po çohet në qiell nga shqiponjat. Emri Etana përdoret ende gjerësisht në mesin e bashkëkohësve tanë.

Ekziston një dallim i veçantë midis versionit të vonë babilonas (700 p.e.s.) dhe versioneve të tij të mëparshme. Në shkrimin kuneiform, ka dy simbole të përdorura si prefikse të emrave, njëri që tregon një të vdekshëm dhe tjetri që tregon një hyjni. Në versionet e mëparshme të legjendës, Etana përkufizohet si një njeri i vdekshëm. Më vonë, ai u ndryshua në parashtesën që tregon një hyjni.

25. Misteri i mumjeve aliene me tre gishta:

Gjatë viteve 2017 dhe 2018, mumjet me tre gishta me kafka të zgjatura ishin në diskutim në të gjithë mediat. Mbetjet e krijesave të panjohura, që u gjetën në Nazca, Peru në vitin 2015, u konsideruan si jashtëtokësore nga shumë studiues. Mjerisht, shkencëtarët e quajtën një mashtrim dhe e hodhën poshtë rastin. Pavarësisht nga kjo, një shkencëtar rus bëri një test ADN-je në një nga mumjet dhe zbuloi se nuk ishte njeri.

Njoftimet e mëparshme

U besua fort nga një ekspert rus i quajtur Konstantin Korotkov, i cili është Doktor në Shkencat Kompjuterike dhe Biofizikën në Universitetin Federal të Shën

Petersburgut, se mbetjet e mumifikuara u përkisnin jashtëtokësorëve të lashtë. Ai shtoi më tej se ADN-ja e tyre përmbante 23 çifte kromozomesh njësoj si njerëzit, por struktura anatomike e tyre ishte e ndryshme. Edhe pse ai u kritikua gjerësisht për deklaratat e tij të çuditshme, shkencëtarët dhe hetuesit vazhduan kërkimet e tyre mbi mumjet.

Në nëntor 2019, disa ekspertë dhanë prezantimin e tyre në VI International Research Congress, pritur nga Universiteti Kombëtar San Luis Gonzaga i Ica i cili ka kujdestarinë e mumjeve Nazca. Giorgio Piacenza i ExoNews i cili mori pjesë në konferencë intervistoi disa njerëz që ndanë disa rezultate të hulumtimit të tyre mbi mumjet.

Dr. Robert E. Farrell, një profesor inxhinierie dhe ufolog i tha Piacenza se skanimet CAT vërtetuan se ato mumje ishin entitete jo-njerëzore që gjoja vinin nga hapësira e jashtme. Uufologu i famshëm meksikan Jaime Mausan, i cili udhëhoqi grupin që gjeti një nga mumjet e supozuara të quajtura "Maria", arriti në përfundimin se këto zbulime të pazakonta mund të ndryshonin historinë e njerëzve. Testet paraprake treguan se trupi i mumjes peruane Maria, zbuluar në një varr pranë Nazca Lines, datuar në shekullin e 5-të pas Krishtit.

Përmirësim në 2021

Enriko Kantori, një studiues i mumjes peruane që jeton në Ika, dha një të dhënë për këtë çështje. Sipas tij, trupat e gjetur në Peru dallohen në dy raca të dallueshme: "një 160 cm i lartë me karakteristika hibride shumë të ngjashme me homo sapiens dhe një vetëm 60 cm i lartë me karakteristika unike që nuk janë hasur kurrë më parë".

Sipas Cantorit, (Përkthimi në anglisht), testet e kryera përfshijnë një analizë fiziko-kimike të lëkurës e cila përcaktonte një përbërje me bazë keratini pa tubacione djerse dhe për këtë arsye me një strukturë shumë të ngjashme me zvarranikët. Rezultati i karbonit-14 që daton në të dy racat përshkruan se ata janë 1.000 deri 1.750 vite të vjetra kur kultura Paracas jetonte në zonë (i famshëm për zgjatjen e kafkës dhe operacionet e tyre të përparuara të trurit nëpërmjet trepanimit të kafkës) dhe pastaj kultura Nazca (e famshme në vend të kësaj për linjat megalitike Nazca).

Testi i ADN-së në vend të kësaj dëshmon se raca më e vogël ka gjenetikë të ngjashme me atë të dinozaurëve të lashtë, që kanë jetuar 200 milionë vite më parë, ndërsa raca e dytë ndan 25-30% ADN të Homo Sapiensit, ndërsa pjesa e mbetur është e panjohur. Këto ekzaminime u shoqëruan nga radiografi dhe një tomografi prej 16 seksionesh, e bërë në Cuzco, Peru, e cila tregoi se struktura e brendshme është harmonike dhe nuk është manipuluar ose montuar në asnjë mënyrë.

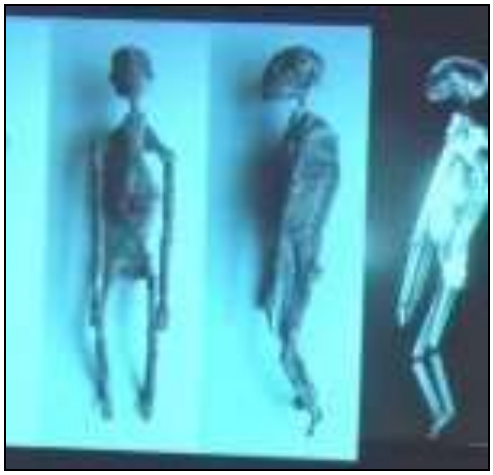

Këto ekzaminime të brendësisë së qenieve, veçanërisht të voglave, kanë treguar karakteristika unike të një race krejtësisht të ndryshme nga çdo qenie që është parë ndonjëherë më parë. Një racë që mund të klasifikohej si zvarranik-humanoid me riprodhim ovarik, lëkurë e ngjashme me atë të zvarranikëve, kocka boshe të ngjashme me ato të disa saurianëve dhe zogjve, tehe shpatullash të bashkuara dhe të salduara në një furk të ngjashëm me atë të dinosaurëve të lashtë ose të disa llojeve të zogjve modernë.

Qeveria peruane tani është e interesuar për mumjet me tre gishta, zbuloi Kantori. Zbulimi i diskutueshëm që u hodh poshtë nga shkencëtarët e zakonshme si një mashtrim tani është bërë një çështje serioze. Nëse shohim nga afër pikturat e lashta të murit në Peru, atëherë disa vizatime primitive tregojnë entitete me tre gishta. A e justifikon kjo ekzistencën e mumieve të Nazkës në të kaluarën e lashtë?

26. Ekspedita sekrete e KGB-së në Egjypt: Zbulimi i dyshuar i mumjes aliene që vdiq 13.000 vite më parë

Në fillim të viteve 1960, KGB-ja kreu një ekspeditë në Egjypt ku thuhet se zbuluan mbetjet e asaj që e quajtën një alien i lashtë brenda varrit egjiptian. Inteligjenca sovjetike e vendosi ekspeditën nën projektin ISIS për të zbuluar legjendën e zotit "Varri i Vizitorit". Në vitin 1998, rrjeti i SH.B.A.-së Sci-Fi tregoi për misterin në një dokumentar të titulluar – "Dosjet sekrete të rrëmbimit të KGB-së".

Ky program sekret u zbulua nga një neurolog dhe astrofizikan rus i quajtur Viktor Ivanoviç, i cili u rekrutua nga inteligjenca sovjetike si këshilltar shkencor për zhvillimin e sistemeve të përparuara të propulsionit. Ivanovich shpjegoi për Sci-Fi se ai kishte marrë qasje në dosjet sekrete të KGB-së rreth projektit ISIS i cili synonte të zbulonte njohuritë dhe gjurmët e teknologjisë aliene në Egjypt. Misioni përfshinte ekipin e egjiptologëve të Akademisë Sovjetike të Shkencave, Egjyptologun e Muzeut

Hermitage Herman Alekseen, ekspertë ushtarakë të specializuar në kimikate dhe radioaktivitet, disa astronomë dhe Sami Sharaf, sekretari i Gamel Abdel Naser, presidenti i dytë i Republikës së Egjyptit.

Kur u organizua ekspedita, në Egjypt kishte rreth 20.000 njësi të ushtrisë sovjetike. Kërkimi u nis pas zbulimit befasues të një varri misterioz nga dy fiset arabe në një nga piramidat e Gizës. Fiset u sëmurën pak pasi hynë në dhomë dhe menjëherë u shtruan në spital. Një inteligjencë egjiptiane u tha mediave se kishin zgjuar "Perëndinë e Vizitorëve".

Ky zbulim lajmëroi KGB-në dhe që atëherë, projekti ISIS u bë prioriteti kryesor. Ekipi kërkimor analizoi varrin e zbuluar nga fiset arabe. Sipas Ivanoviç, sovjetikët e gjetën varrin plot me objekte. Gjetjet përfshinin 15 kuti artifaktesh, 1 trup pjesërisht të mumifikuar, një sarkofag guri, 8 mostra hieroglifesh. Sipas një raporti të përgatitur nga një prej shkencëtarëve, ata ndjenë një forcë të çuditshme të neveritshme që dilte nga muret ndërsa inspektonin zonën.

Veç kësaj, një raport i njërit prej kriptoografëve që dekodonte mbishkrimet hieroglife të gdhendura në mure, lexoi një profeci për kthimin e hyjnisë me krahë. Ndër të gjitha, zbulimi më intrigues ishte mumja e gjetur në një sarkofag, që ishte 2 metra e lartë, shumë më e madhe në madhësi se lartësia mesatare e egjiptianëve të lashtë.

Duke përdorur datimin e karbonit, 14 teste të ndryshme u kryen nga biologu molekular Boris Timoyev që zbuloi se trupi i mumifikuar ishte midis 12.000 - 13.000 vite i vjetër. Sipas legjendave egjyptiane, një familje perëndish rridhte nga yje që u sillnin njohuri dhe mençuri. Pas përfundimit të punës së tyre në Tokë, ata u kthyen në yje me përjashtim të Zotit "Osiris". Ai ishte perëndia egjyptian i lashtë i të vdekurve dhe perëndia i ringjalljes në jetën e përjetshme, sundimtar, mbrojtës dhe gjykatës i të vdekurit. Kulti i tij e ka origjinën në Abidos, një qytet në Egjypt ku tradita e lokalizon varrin e tij.

Britannica shkruan: "Osirisin e vranë ose e mbytën Sethi, i cili e shqoi kufomën në 14 copë dhe i derdhi mbi Egjypt. Përfundimisht, Isis dhe motra e saj Nephthys gjetur dhe varrosur të gjitha pjesët, përveç fallus, duke i dhënë në këtë mënyrë jetë të re për Osiris, i cili tani e tutje mbeti në botën e nëndheshme si sundimtar dhe gjykatës. Biri i tij, Horusi, luftoi me sukses kundër Sethit, duke marrë hak për Osirisin dhe duke u bërë mbreti i ri i Egjyptit".

Perëndia Osiris erdhi me të vërtetë nga yjet në një varkë fluturuese. Një formulim i tillë do të ishte i krahasueshëm me vëzhgimet moderne të UFO-s që ndodhin vazhdimisht në të gjithë botën. Në atë kohë, Kremlini ishte i interesuar në teori të ndryshme aliene. Bazuar në tregimet e lashta, një ekip studiuesish që gjetën mumjen ishte i bindur se ajo i përkiste Osirisit.

Gjatë luftës së ftohtë, sovjetikët ishin në kërkim të teknologjisë së përparuar dhe disi histori prapa origjinës së piramidave i tërhoqën ata. Për më tepër, shkencëtarët sovjetikë filluan të pyesnin veten për funksionin e vërtetë të piramidave dhe nëse ato ishin projektuar për një qëllim të veçantë. Disa njerëz besonin se janë makineri të fuqishme në gjendje të kanalizojnë pak energji të hapësirës ose ndonjë lloj transmetuesi ndëryjor.

Dokumentari Sci-Fi përfshinte një video, që thuhet se vinte në dukje një pjesë të ekspeditës top-sekrete - "Project ISIS" KGB në Egjypt. Transmetuesi i SHBA

pretendoi se filmi ishte marrë nga një mafia ruse e paidentifikuar. Ekspertët e Sci-Fi garantuan vërtetësinë e përmbajtjes së videos bardhë e zi dhe dëshmitë e zyrtarëve të lartë të KGB-së, konfirmuan se sarkofagu përmbante mbetjet e një krijese aliene.

Pamjet tregojnë një numër zyrtarësh të KGB-së që hyjnë në një dhomë varrimi egjyptian pa asnjë dorashka mbrojtëse dhe maska. Kur hapën sarkofagun, dolën tym gazi toksik që i bënte të vështirë të merrnin frymë. Ndërsa retë e gazit veniteshin, panë një mumje, të shtrirë në arkivol dhe bënë disa fotografi. Më vonë, disa studiues me kostume mbrojtëse analizuan mumjen dhe ndoshta kontrolluan rrezatimin në atë zonë.

Ivanovich pohoi se, "filmimi zbulon zbulimin më të rëndësishëm në historinë e njerëzimit".

Ai shtoi: "Operacioni ISIS u përdor për të siguruar dokumente aliene dhe teknologji të cilat u magazinuan në një varr sekret në rrafshnaltën e Gizës, me shpresën për ta përdorur atë për qëllime ushtarake. Ato që gjetën ishin mbetjet e një krijese aliene që vdiq rreth 10.000 vite para Krishtit".

27. Misteri i objektit në formë UFO-je në kokën e Sfinksit i pikturuar në papirusin e lashtë egjyptian

Misteret e Egjyptit të lashtë u ndërlikuan pasi teoria u bë virale që sugjeronte që i ashtuquajturi "Papirusi Tulli" të ishte prova e parë e salcave të lashta fluturuese dhe UFO-ve. Më pas, në vitin 2010, gjëza e papirusit Djedkhonsuifeankh tronditi teoricienët e lashtë të astronautëve me skenën e tij të pazakontë objekti në formë UFO-je në kokën e Sfinksit.

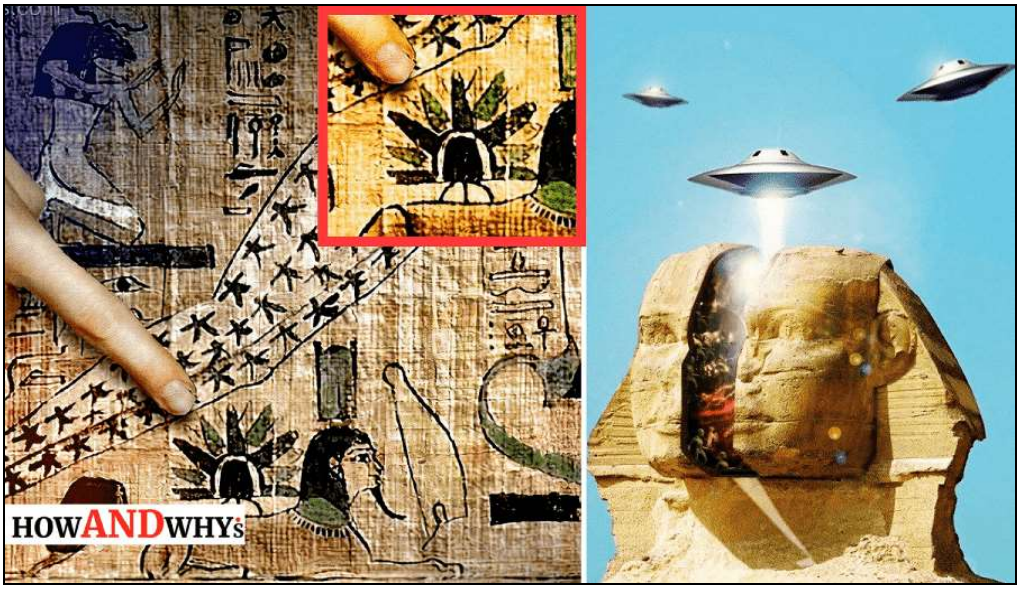

Historia e papirusit gjetur në Muzeun e Kairos e nisi stuhinë pasi studiuesi i arkeo-astronomisë Wayne Herschel lëshoi raportin e tij. Ai pohoi se detaji i treguar në papirus është i një anijeje të vërtetë qiellore "UFO", që zbarkohet në anën e pasme të Sfinksit, në Gizë në Egjyptin e lashtë 5.000 vite më parë.

Ky papirus i lashtë është paraqitur në një studim të titulluar – "Hapësira Kozmike dhe Koha Arketipale, Përshkrimet e perëndeshës qiellore Nut në tre varre

mbretërore të Mbretërisë së Re dhe marrëdhënia me Rrugën e Qumështit" nga Amanda-Alice Maravelia.

Skena e gdhendur në papirus që shtrihet përgjatë murit shumë këmbë e gjatë fillon me një histori të shenjtë të "**Zep Tepit**" ("Hera e Parë" ose Epoka e Artë). Fiksimi që kishin egjyptianët e lashtë me "perënditë" e tyre, të cilët, sipas tyre, kishin lundruar nga qielli me "anije të çuditshme" është i njohur për shumë njerëz.

Sipas Hershelit (siç tregohet në shëmbëlltyrën e mëposhtme), papirusi ka traditën e zanafillës së Egjyptit me Perëndeshën Nut (Nuit) të personifikuar si një që mban të gjitha yjet. Ajo është një perëndeshë e shenjtë e krijimit femëror që lind një Diell. Por Dielli i përmendur këtu nuk është i yni, por ai nga një vend tjetër, ku këta "zota", që janë thjesht qenie prej mishi dhe gjaku me ndonjë teknologji "me pamje magjike".

Perëndesha shfaqet duke u shtrirë mbi qiell nga horizonti në horizont. Këmbët e saj prekin tokën, dhe është simboli për Plejadat që është provë përfundimtare tani, pasi simboli i "këmbës së demit" tregon se nga vijnë perënditë.

Herschel besonte se imazhi i Ra treguar me kokën e zogut në varrin Tutmosis III në Luginën e Mbretërve mund të ishte një anije kozmike. Përshkrime të tilla të anijes së të ashtuquajturve perëndi egjyptiane mund të gjenden në varret e faraonëve të parë të mëdhenj, veçanërisht varrit të Ramsesit IX.

Varri i Ramsesit tregon një anije në diçka që i ngjan një Sfinksi me dy koka. Së dyti, ajo tregon simbolin më tradicional për një anije si një që do të ishte i përshtatshëm për lumin Nil.

Në këtë varr, një gjë tjetër është vërtet e mahnitshme. Ai tregon dy anije të ndryshme që vizituan Kokën e Dyfishtë Sfinks dhe se:

1) Ajo paraqet shkuarje brenda Sfinksit;

2) Ajo përshkruan të dhënat e Diellit nën të... Hall of Records (thuhet se biblioteka e lashtë ishte nën Sfinksin e Madh të Gizës);

3) Tregon Sfinksin me koka luanësh.

Ndërsa hedh një vështrim më nga afër në dorëshkrimin e lashtë, është e qartë se është një objekt në formë disku që ka një kupolë rrezatuese në krye. Ajo është përshkruar si të ketë "zbarkuar" në Sphinx, me tre këmbë-si trekëmbësh janë parë duke dalë nga objekti. Po sikur kjo të jetë një UFO e vërtetë, dhe jo një bimë apo ndonjë lloj insekt?

Misteret e Egjyptit të lashtë u ndërlikuan pasi teoria u bë virale që sugjeronte që i ashtuquajturi "Papirusi i Tullit" të ishte prova e parë e salcave të lashta fluturuese dhe UFO-ve. Më pas, në vitin 2010, gjëza e papirusit Djedkhonsuifeankh trondit teoricienët e lashtë të astronautëve me skenën e tij të pazakontë objekti në formë UFO-je në kokën e Sfinksit.

Historia e papirusit djedkhonsuifeankh gjetur në Muzeun e Kairos e nisi stuhinë pasi studiuesi i arkeo-astronomisë Wayne Herschel lëshoi raportin e tij. Ai pohoi se detaji i treguar në papirus është i një anijeje të vërtetë qiellore "UFO" që zbarkohet në anën e pasme të Gizës Sfinks në Egjyptin e lashtë 5000 vite më parë.

Çuditërisht, përveç papirusit të përmendur më sipër që "ilustron" objektin në formë disku, përkthimi i Papirusit Tulli nga R. Cedric Leonard mund t'i shtojë njëfarë kuptimi teorisë së Herschelit.

Përkthimi i tekstit sipas R. Cedric Leonard thotë:

”Në vitin 22, të muajit të tretë të dimrit, ora e gjashtë e ditës (...) midis skribëve të Shtëpisë së Jetës u zbulua se një disk i çuditshëm i zjarrtë po vinte në qiell. Nuk kishte kokë. Fryma e gojës së saj lëshoi një erë të keqe. Trupi i saj ishte një shufër në gjatësi dhe një shufër në gjerësi. Nuk kishte zë. Erdhi drejt shtëpisë së Madhërisë së Tij. Zemra e tyre u hutua dhe ranë mbi barkun e tyre. Ata (shkuan) te mbreti për ta raportuar. Madhëria e tij urdhëroi që rrotullat, që ndodheshin në Shtëpinë e Jetës të këshilloheshin. Madhëria e tij meditoi mbi të gjitha këto ngjarje që po ndodhnin tani.

Pasi kishin kaluar disa ditë, ata u bënë më të shumtë në qiell se kurrë. Ata shkëlqenin në qiell më shumë se shkëlqimi i diellit, dhe shtriheshin deri në kufijtë e katër mbështetëseve të qiellit (...) I fuqishëm ishte pozicioni i Disqeve të Zjarrtë.

Ushtria e Mbretit shikonte, me Madhërinë e Tij në mes të tyre. Ishte pas darkës kur Disqet ngjiteshin edhe më lart në qiell në jug. Peshqit dhe shpërthyesit e tjerë ranë nga qielli: një mrekulli që nuk njihej kurrë më parë që nga themelimi i vendit. Madhëria e Tij bëri që të sillnin temjan për të qetësuar zemrën e Amon-Re, zotit të dy tokave. Dhe u urdhërua që ngjarja të dokumentohej për Madhërinë e Tij në Analet e Shtëpisë së Jetës për t'u kujtuar përgjithmonë”.

Mos ndoshta objekti enigmatik në formë disku në majë të Sfinksit është një nga ato disqet e çuditshme të Zjarrta të përmendura në Papirusin tulli? Megjithatë, nuk duhet të nxjerrim përfundime. Në të kundërt, duhet të mbajmë parasysh se Papirusi Tulli nuk është një papirus autentik, por një përkthim i një transkriptimi modern të një dokumenti të supozuar egjiptian, vendndodhja e të cilit tani nuk dihet.

28. Tekstet e lashta sanskrite zbulojnë se qeniet nga planetët e tjerë vizituan Tokën 6.000 vite më parë

Historia që na kanë treguar librat e historisë kryesore dhe studiuesit na mbajnë larg historisë së vërtetë të njerëzimit. Kulturat e lashta dhe doreshkrimet e tyre përkatëse përmbajnë informacione që mund të na lejojnë të rishkruajmë historinë njerëzore. Sipas studiuesve indianë, një tekst i lashtë hindu zbulon teknologji të tilla si automjetet e kontrolluara nga mendja, levitimi, anti-graviteti dhe anijet kozmike ndëryjore që vizituan Tokën në vitin 4.000 p.e.s.

Përveç sumerëve dhe egjyptianëve, qytetërimi i lashtë indian kishte edhe teknologji të përparuar. Doreshkrimet e lashta sanskrite thonë se anijet fluturuese e vizituan kontinentin mbi 6.000 vite më parë. Dr. V. Raghavan (1908-1979), një studiues sanskrit nga Universiteti Madras, ishte i bindur se dokumentet shekullore në sanskritisht vërtetojnë se alienët nga hapësira e jashtme vizituan Tokën. Ai tha: ”Pesëdhjetë vjet kërkime për këto vepra të lashta më bindin se ka qenie të gjalla në planete të tjera dhe se e kanë vizituar tokën deri në vitin 4.000 p.e.s.”.

Raghavani vërejti: ”Ka vetëm një masë informacionesh magjepsëse për makinat fluturuese, madje edhe për armët fantastiko-shkencore, që mund të gjenden në përkthimet e vedave (shkrimeve), të epikës indiane dhe të tekstit tjetër të lashtë sanskrit”.

Në Mahabharata (shkrimet), ekziston një nocion i ndriçimit hyjnor dhe armëve me rreze, madje edhe një lloj arme hipnotike. Gjithashtu, në Ramajanë (shkrime), ka një përshkrim të Vimanas, ose makina fluturuese, që lundronin në lartësi të mëdha

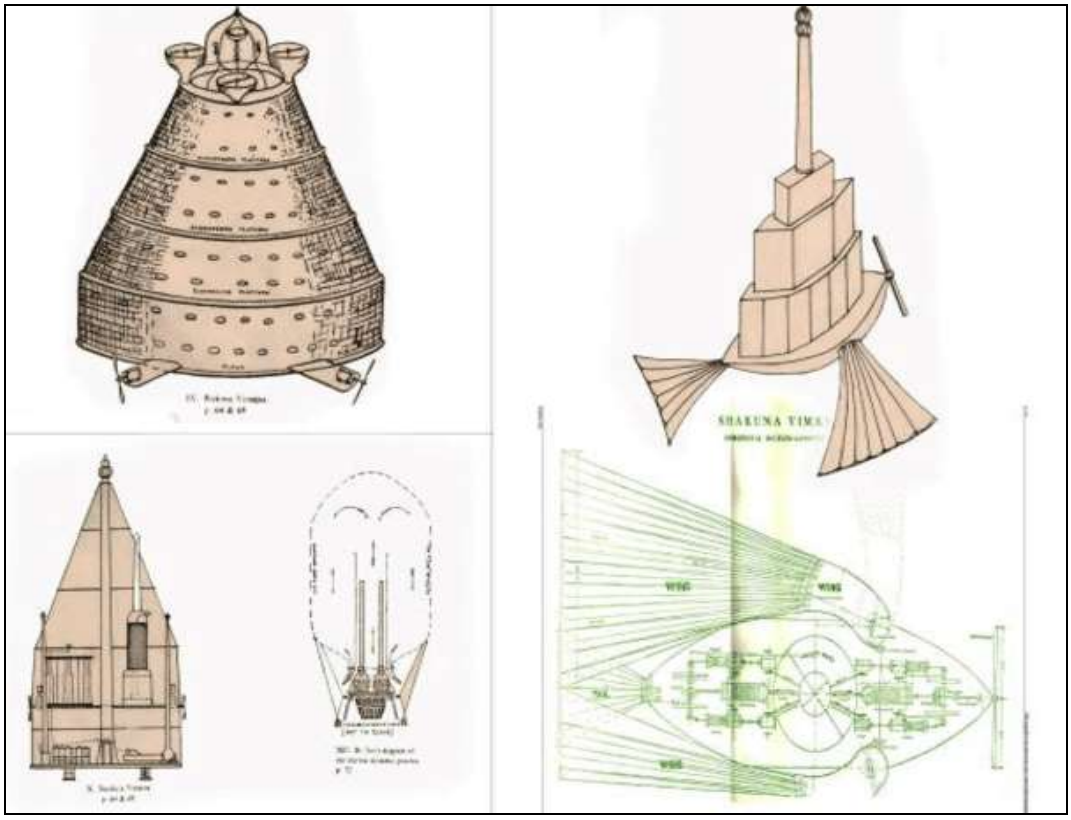

Rukma Vimana, Sundara Vimana dhe Shakuna Vimana. Burimi: Bharadwaaja (1973)

me ndihmën e quicksilver dhe një ere të madhe shtytëse.

"Këto ishin makina hapësinore të ngjashme me të ashtuquajturat salca fluturuese të raportuara në të gjithë botën sot".

Tekstet e lashta vedike, të shkruara në sanskritisht, përshkruanin se bota është në Epokën e Katërt të njerëzimit. Tekstet janë të mbushura me referime për Perënditë që luftuan në qiell duke përdorur Vimanasin të pajisur me armë po aq vdekjeprurëse sa çdo gjë që mund të dislokojmë në kohë më të ndriçuara.

Vaimanika Shastra, ose Shkenca e Aeronautikës, një dorëshkrim i lashtë hindu përmendi detajet e pabesueshme të makinerive të përparuara, të kontrolluara nga mendja dhe udhëzues të plotë për hapësirën, anijet kozmike dhe udhëtimet ndëryjore. Teksti u shkrua nga Maharshi Bharadwaja në shekullin e katërt p.e.s. dhe pastaj u rishkrua në vitin 1875 duke përdorur tekstet e vjetra pasi u rizbuluan në tempull në Indi.

Vaimanika Shastra përbëhet nga tetë kapituj me diagrama, duke përshkruar tre tipe avionësh, duke përfshirë aparate që as mund të digjeshin dhe as të thyheshin. Ai përmend gjithashtu 31 pjesë thelbësore të këtyre automjeteve dhe 16 materiale nga të cilat janë ndërtuar, të cilat thithin dritën dhe nxehtësinë, për këtë arsye ato konsideroheshin të përshtatshme për ndërtimin e Vimanas.

Dr. Raghavan ishte i vetmi person që besonte në këtë teori. Dr. A.V. Krishna Murty, profesor i aeronautikës në Institutin Indian të Shkencës në Bangalore tha: "Një studim i teksteve sanskrite më ka bindur se India e lashtë e dinte sekretin e ndërtimit të makinerive fluturuese dhe se ato makineri ishin modeluar pas anijeve kozmike që vinin nga planetët e tjerë".

Një tjetër studiues sanskrit subranamia Iyer kaloi shumë vite duke deshifruar koleksionet e vjetra të gjetheve të palmës të gjetura në fshatrat e vendlindjes së tij Karnataka në Indinë jugore. Një nga dorëshkrimet e gjetheve të palmës është "Amsu Bodhini", i cili përmban informacion për planetët, llojet e ndryshme të dritës, nxehtësisë, ngjyrës dhe fushave elektromagnetike, metodat e përdorura për të ndërtuar makineri të afta për të tërhequr rrezet diellore dhe, nga ana e tyre, për të analizuar dhe ndarë komponentët e tyre të energjisë; mundësinë e bisedës me njerëzit në vende të largëta dhe dërgimin e mesazheve me kabëll; dhe prodhimin e makinerive për të transportuar njerëz në planete të tjera.

Në tekstin sanskrit të njohur si "Samaranganasutradhara" ka hapa dhe parime për të ndërtuar Vimanas që trajtojnë çdo kënd të mundshëm të udhëtimit ajror në një Vimana. Ka rreth 230 stane që përshkruajnë ndërtimin e një makine fluturuese, fluturimin e saj, kryqëzimin për mijëra kilometra, uljet normale e të detyruara, e madje edhe përplasjet e mundshme me zogjtë. Jo vetëm India e Lashtë kishte njohuri për anijet kozmike, por zotëronte edhe armatimin e përparuar që dikush mund të lidhej me raketat bërthamore moderne.

Në Mahabharata, gjejmë tekstin ku thuhet: "Gurkha duke fluturuar në Vimanën e tij të shpejtë dhe të fuqishme hodhi kundër tre qyteteve Vrishi dhe Andhakas një projektile të vetme të ngarkuar me gjithë fuqinë e Universit. Një kolonë inkandeshente tymi dhe zjarri, po aq e shkëlqyer sa dhjetë mijë diell, u ngrit në gjithë shkëlqimin e saj. Ishte arma e panjohur, Rrufeja e Hekurt, një lajmëtar gjigant i vdekjes që e zvogëloi në hi të gjithë racën e Vrishnisë dhe Andhakasve".

Nuk ka dyshim se teksti është për armën bërthamore që vrau Vrishnis dhe Andhakas, të ngjashme me bombardimet atomike të Hiroshimës dhe Nagasakit ku u vranë më shumë se 200.000 njerëz.

Teoria e lashtë e astronautëve thotë se gjenetika e njerëzve primitivë u ndryshua nga një racë jashtëtokësore e zbritur nga yjet. Ata modifikuan ADN-në e njerëzve dhe i pajisën me aftësi. Ndoshta, një teknologji e tillë e përparuar u soll në Tokë nga jashtëtokësorët e lashtë. Shembuj të ngjashëm mund të shihen pothuajse në çdo kulturë të lashtë. Mjerisht, studiuesit e shumicës i kundërshtojnë pohime të tilla duke i quajtur ato një mitologji.

29. Çfarë na fsheh Toka?

Shumë nga kërkuesit mbi fenomenet e pashpjegueshme dhe UFO-t, nxjerrin shpesh herë në pah një fakt shumë të rëndësishëm që nuk mund t'i jepet një përgjigje e saktë.

Ndërsa mendohet nga shumica e shkencëtarëve që merren me kërkime të kësaj natyre, se, rastet e identifikuara si Objekte Fluturuese të Paidentifikuara ose UFO, janë nga burime jashtëtokësore ose janë projekte qeveritare, ka dhe një rrymë tjetër mendimi, që këto objekte të kenë lidhje me Indinë e Lashtë ose me Atlantisin. Ajo që dihet mbi mjetet enigmatike fluturuese në Indinë e Lashtë, vjen nga burimet e vjetra të literaturës indiane: tekste të shkruara, që kanë ardhur te ne nëpërmjet shekujve. Nuk ka pike dyshimi se, këto tekste janë autentike dhe shumë prej tyre njihen si epikat indiane. Nuk ka pak, po ka qindra tekste të tillë. Shumë prej tyre akoma nuk janë përkthyer në anglisht që prej sanskritishtes së vjetër.

Perandori indian, Ashoka, krijoi një shoqëri sekrete të quajtur "Shoqëria sekrete e nëntë burrave të panjohur", të cilët ishin shkencëtarë që supozohet se kataloguan shumë shkenca. Ashoka e mbajti punën e tyre të fshehtë, pasi ishte i trembur nga përmbledhja e avancuar e shkencës, që bënë këta shkencëtarë duke iu referuar burimeve antike, mund të përdorej për luftë-ndaj të cilës ai ishte totalisht kundër. Ashoka ishte kthyer në një budist të devotshëm pasi kishte mundur një ushtri të madhe në një betejë shumë të përgjakshme. "Nëntë burrat e panjohur" shkruajtën një total prej nëntë librash, mundësisht nga një prej secilit.

Të dhënat

Një prej këtyre librave ishte "Sekretet e forcës gravitacionale". Ky libër, i njohur prej historianëve, por aktualisht i palexuar e i pagjetur akoma prej ndonjërit prej tyre, trajton çështjet e gravitacionit dhe të kontrollit të tij. Ky libër, mendohet se është diku i mbajtur fshehur, në ndonjë bibliotekë të Indisë ose të Tibetit (ose ndoshta dhe në ndonjë vend të Amerikës së Veriut…). Arsyet e Ashokës mund të kuptohen lehtësisht nga kushdo, pasi nëse dikush me qëllime negative do të mund të kishte në dorë njohuri të tilla, atëherë Toka do të kthehej sërish në një grumbull pluhuri. Ishin pikërisht këto armë e këto njohuri që shkatërruan perandorinë e lashtë indiane, Rama, disa mijëra vjet përpara se Ashoka dhe raca e tij të ishin aty

Tekstet

Pak vite më parë, kinezët zbuluan disa dokumente sanskrite në Llahsa, Tibet dhe i çuan ato në Universitetin Chandrigarh për t'i përkthyer. Dr. Ruth Reyna, i këtij universiteti, deklaroi se, këto dokumente përmbajnë instruksione për të ndërtuar anije hapësinore për udhëtime ndëryjore. "Metoda e tyre e shtytjes, tha ajo, ishte e tipit "anti-gravitacional" dhe ishte e bazuar në një sistem analog e "laghimas", fuqia e panjohur e egos, që ekziston në psikologjinë e njeriut, "një forcë centrifugale e fuqishme mjaftueshëm për të mposhtur forcën gravitacionale". Duke iu akorduar Yogës Hindu, është pikërisht kjo lloj force ajo që lejon ngritjen në ajër dhe zhvendosjen e një personi. Dr. Reyna, tha se, në bordin e këtyre makinave, të cilat ishin të quajtur "Astras", në tekst, indianët e lashtë mund të kishin dërguar njerëz në cilindo planet-duke i'u akorduar dokumentit, i cili mendohet të jetë mijëra vjet i vjetër.

Dorëshkrimet, u tha se ishin bartëse të sekretit të "antimas", "mbulesës së padukshme" dhe "garimës", si dhe "si të bëhesh i rëndë sa një mal plumbi". Natyrisht, shkencëtarët indianë nuk i morën këto tekste seriozisht, por u bënë më të ndjeshëm ndaj këtyre teksteve të lashta dhe vlerës së tyre, vetëm kur kinezët deklaruan se, studimi i këtyre teksteve ishte përfshirë në programin hapësinor që ata kishin. Ky ishte një nga rastet e para, kur një qeveri deklaronte se ishte duke punuar mbi projekte kërkimesh mbi anti-gravitacionalitetin. Dorëshkrimet nuk thonë përfundimisht nëse udhëtimet ndërplanetare u realizuan apo jo ndonjëherë, por përmend planifikimin e një udhëtimi në Hënë, megjithëse nuk është e qartë nëse ky udhëtim u krye apo jo.

Megjithatë, një prej epikave indiane më të mëdha, Ramayana, ka në përmbajtje të saj një përshkrm të hollësishëm të një udhëtimi në Hënë, në bordin e një Vimana (ose Astra), dhe tregon një betejë të zhvilluar në Hënë me një Asvin (një anije e qytetërimit Atlantas). Kjo është vetëm një evidencë e vogël në lidhje me kontrollin

antigravitacional të përdorur në kohën e indianëve të lashtë. Që të kuptohet kjo lloj teknologjie, duhet të shkohet shumë prapa në kohë.

E ashtuquajtura Perandoria-Rama e Indisë Veriore dhe Pakistanit, u zhvillua rreth 50.000 vite më parë në ndarjen kontinentale, që i përkiste Indisë dhe ishte një komb shumë i madh, me qytete të sofistikuara, shumë prej të cilëve vazhdojnë të zbulohen edhe sot në shkretëtirën e Pakistanit, në Indinë perëndimore dhe atë veriore. Rama ekzistonte paralel me qytetërimin Atlantas, qytetërim i cili drejtohej nga "udhëheqësit shpirtërorë të dritës", të cilët ishin dhe qeverisësit e qyteteve.

Qytetërimi

Shtatë qendrat më të mëdha të qytetërimit Rama, njihen në tekstet Hindu si "Shtatë qytetet Rishi". Duke i'u akorduar teksteve indiane, njerëzit kishin fluturuar me makina fluturuese të quajtura Vimana. Këto ishin me dopjo kuvertë, dritare anash dhe një kube qendrore dhe ngjanin nga forma me një pjatë të filxhanëve të sotëm. "Udhëtonin me shpejtësinë e erës dhe lëshonin një tingull melodioz"-shkruhet aty. Kishte të paktën katër tipe të ndryshme të Vimanas. Disa ishin si tip pjate, të tjera si cilindër (anije në formë cigarje).

Tekstet e lashta indiane mbi Vimanat, janë të shumtë. Duhet të shkruash volume të tërë librash me përshkrimet që bëjnë ata. Indianët e lashtë i prodhonin këto anije vetë. Ata shkruajtën manuale të tëra mbi kontrollin e tipeve të ndryshëm të Vimanas, shumë prej të cilëve janë akoma në qarkullim dhe një pjesë e mirë janë përkthyer edhe në anglisht. Samara Sutradhara, është një traktat udhëzues me të gjitha detajet më të imta të një udhëtimi ajror në një Vimana. Ka rreth 230 strofa që tregojnë mënyrën e ndërtimit, lëshimit në ajër, udhëtimin me mijra milje, uljet normale dhe ato të detyruara e deri të përplasjet e mundshme me zogj.

Në vitin 1875, Vaimanika Sastra, një tekst i periudhës së shek. IV p.e.s. shkruajtur nga Bharadvajy i Zgjuar (i cili i referohej disa teksteve akoma më të lashtë), u zbulua në një tempull indian. Ky dorëshkrim përshkruante operacionin e një Vimana dhe jepte informacion në lidhje me drejtimin e timonit, masat e sigurisë për udhëtime të gjata, mbrojtjen e anijes nga rrufetë dhe mënyrën sesi t'i jepje këtyre makinave duke zëvendësuar enregjinë diellore me një lloj tjetër energjie, e cila është ajo anti-gravitacionale. Vaimanika Sastra ka tetë kapituj me diagrama, ku përshkruhen tre tipe avionësh, përfshirë aparaturat që mund të duheshin në rast zjarri apo prishje. Aty përshkruhen edhe 31 pjesë nga këto anije dhe 16 materiale me të cilët ishin ndërtuar këto anije. Këto materiale thithnin nxehtësinë dhe dritën dhe konsideroheshin të vlefshme për ndërtimin e Vimanave.

30. Fshehtësitë në majë të botës (globit)

A është Tibeti qendra e botës, vendi ku ruhen dijet e vjetra dhe fantasike, apo ndoshta është baza për vizitorët nga planetet e largëta? Apo ndoshta të gjitha së bashku? Pse ky vend gati me një fuqi magnetike i tërheq të gjithë peligrinët dhe njerëzit besimtar?

Disa te dhena pohojnë që Isa "vitet e humbura" i kaloi në manastirin himalajas Hemis Gumpa. Kjo e dhënë është publikuar nga një hulumtues i Tibetit në vitin 1887. Ai thoshte që ka arritur të gjej një manuskript budist ku ishte përshkruar "jeta e Isait" dmth. Jezusit, manuskriptë e ruajtur në arkivat e Lasës. Për fat të keq kur Tibeti iu

bashkua Kinës më 1950 ky dorëshkrim është shkatërruar. Por në kohën e mbretit Neron, në Tibet ishte nisur Apoloni nga Tijana, të cilin mbi 14 vite mësusit më nuk kishin pasur çka t'i mësojnë. Një ditë prifti nga Tempulli i Apolonit ia solli një pllakë të bakrit me hartën e gravuar në të dhe i tha se ajo të udhëzon për në "qytetin e perëndive". Apoloni përmes Babilonit mbrriti në Indi ku në shoqëri me udhërrëfyesin Dames nga lumi Gang u nisën në veri drejt Himalajeve.

Vendi i njerëzve që dinë gjithçka

Udhëtuan tetëmbëdhjetë ditë dhe sa më afër që i afroheshin kurorës gjigante të bjeshkës, ndodhnin gjëra të çuditshme. Rruga nëpër të cilën ata udhëtuan dhe i cili mbetej pas shpinës së tyre në mënyrë të çuditshme ndërronte nga momenti në moment dhe së shpejti para tyre u shfaq një fëmijë i cili i foli Apolonit në gjuhën greke dhe i tha se ata e pritnin atë dhe se ai do ta çonte te "sunduesi i vendit të mrekullive". Udhëpërshkrimin e filozofit grek më vonë e ka shënuar Filostrati, i cili raporton se sunduesi i vendit të mrekullive është prezentuar me emrin Iarh dhe i ka uruar mirëseardhje me këto fjalë: "Keni mbërritur në vendin e njerëzve që dijnë gjithëçka!" Greku me prejardhje nga Kapadokija ka qenë i mahnitur me njerëzit të cilët rrinin pezull dhe të cilët servonin ushqimin në disa mjete me tri këmbë, me shtyllat ndriçuese në rrugë si dhe me shumë gjëra tjera të mahnitëshme. Erdhi me një përfundim enigamatik se ata njerëz të mençur "jetojnë në Tokë dhe në të njëjtën kohë edhe jasht saj". Urtakët nga Himalajet Apolonit i urdhëruan që kur të kthehet t'i groposë disa talismanë në Evropë ku në të ardhmen do të ndodhin gjëra të rëndësishme, e në të njejtën kohë mori detyrë që ta dridh tiraninë e Romës. Mbreti Neron e ndiqte edhe Apolonin si edhe shumë filozofë tjerë, deri sa pas kthimit të tij nga Tibeti filluan t'i frikësohen edhe mbretërit romak, kurse Vespaziani mundohej ta arrij edhe miqësinë e tij. Por Domiciani e akuzoi përsëri Apolonin dhe në gjykim ndodhi diçka e pashpjegueshme e që nuk është e përshkruar në librat e Filostratit, të cilit misticizmi nuk i interesonte shumë. Apoloni rreptë iu drejtua imperatorit të ri duke e mbeshtjellë pelerinën fort rreth trupit dhe i tha: "Mundeni ta merrni trupin tim por kurrë shpirtin. Bile bile edhe trupin nuk mundeni", dhe humbi në një re tymi.

Kush kanë qenë "njerëzit që dinin gjithëçka", që dijeninë e vet ia dhanë Apolonit gjatë kohës sa ndejti në Himalaje? A do të kuptohet ndonjëherë se si priftërinjt dhe urtakët Tibetianë e krijuan historinë Europiane dhe me ndihmën e çfarë "talismanëve" të cilët filozofi i ka groposur në vendet e caktuara sakt? Shumë shekuj pas Apolonit konti Sen Zhermen, alkimist dhe mistik, udhëtoi nëpër Indi dhe Tibet. Si edhe i shkruajti në memoaret e veta Franc Grafer, konti e tha fjalinë: "Nesër do të zhdukem nga Europa. Do të shkoj në Himalaje". Pas një shekulli e gjysmë një avanturier e gjeti një trup (sigurisht në gjendje të ndonjë kibernacioni) të një mashkulli në manastirin Tuerin të veshur me veshje nga shekulli i 18-të!

Qenia jo njerëzore

Gjon Spenser i cili njihej si një person me të kaluar kriminale, më 1920 i lodhur dhe i sëmurë pranohet nga Lamat e manastirit Tuerin, manastir i cili njihej për pasuri dhe shkëlqim. Pasi që bëri më mirë, filloi edhe të shëtiste nëpër manastir. Një ditë zbriti nëpër shkallët e gurit të cilat e quan deri te një dhomë plot vizatime të çuditshme muri. Në vizatim e njohu yjësinë e Demit dhe me gisht nëpër mur erdhi deri te Plejada. Në atë moment në mur u hap një derë sekrete. Ai hyri nëpër një

koridor i cili ishte i ndriçuar me një dritë të gjelbër, burimin e të cilit nuk mundi ta gjej. Nëpër atë koridor ai arriti te një dhomë e madhe në të cilën ishin rreth tridhjetë sakrofagë. Në atë çast ai ngriu, mendonte se po ëndërron sepse të gjithë këta sakrofagë rrinin pezull në ajër. Shpresa se do ta gjej ndonjë thesar ishte më e madhe se frika te Spenseri kështu që filloi t'i hapë kapakët, në të gjitha ishte nga një kufomë, trupat e të cilëve ishin shumë të ruajtur. Në njërin nga këta sakrofagë ishte një femër e veshur me veshje mashkulli, në një tjeter ishte nje kufomë e veshur me veshje nga shekulli i 18 etj. I dëshpruar se nuk gjeti kurrfarë thesari e hapi edhe sakrofagun e fundit. Aty ishte një trup jo i zakonshëm i veshur me veshje ngjyrë argjendi, një sferë e rrumbullaket në vend të kokës, në vend të syve ishin dy hapje të rrumbullakta, dhe shumë hapje të vogla në vend të hundës deri sa gojë nuk kishte fare. Spenseri zgjati dorën me qëllim që ta prek këtë krijesë por në atë moment sytë e saj ndriçuan në mënyrë tmerruese. Kjo ishte shumë edhe për Spenserin i cili iku nga aty në panikë dhe duke mos shikuar më prapa. Lamat pas kësaj ndodhie filluan që ta bindin se kjo ka ndodhë deri sa ai ishte i sëmurë dhe ato vetëm i ka pa në ëndërr dhe i treguan në një korridor tjetër kopjet miniaturë të atyre çka kishte pa Spenseri me nga një kukull brenda. Në pyetjen e tij se kush ishte njeriu pa gojë, Lamat pas një konsultimi i thanë duke treguar me gisht Plejadën në hartën e yjeve në mur "Njeriu i veçantë i cili erdhi nga yjet".

Kontakti vizuel

Edhe ekspedita ruse përjetoi një ndodhi të çuditëshme në vitin 1959 në manastirin Galden, ku arriti jo në numër të plotë pas shumë peripecive që pati gjatë rrugës. Gjatë bisedës me Lamën më të lartë i cili ishte ekspert për astronomi, kuptuan se ai mundet që në disa kushte të caktuara të arrij kontakt vizuel me banorët e planetave tjera. Shumë herë ai refuzoi që këtë gjë ta bëj dhe kur më në fund pranoi, u zgjodhën dy anëtarë të ekspeditës si pjesëmarrës të eksperimentit të cilët duhej që të kalonin nëpër një përgatitje të veçantë dietale, ushtrimeve për kocentrim dhe yoga. Në një dhomë ata u kapën dorë për dore bashkë me Lamën dhe bashkë me tingujt e një mjeti të çuditshëm i cili gjindej në dhomë mundoheshin që të kocentrohen. Përnjëherë filluan të paraqiten konturat e një gjallese të çuditëshme që gjasonte me njeriun, por me vija të fytyrës jo të theksuara si dhe me këmbë që u ngjanin këmbëve të insekteve. Para kësaj krijese u paraqit modeli i sistemit diellor rreth të cilit silleshin planetet. E panë Tokën, Hënën, Merkurin, Venerën… Në befasi të shkencëtarve rreth sferës më ndriçuese silleshin dhjetë planete! Në të vërtetë pas orbitës së Plutonit ishte edhe një trup qiellor. Lama nuk deshi që tu përgjigjet pyetjeve, vetëm për planetën e dhjetë tha se është satelit i Plutonit që kishte ndërruar rrugëtimin dhe tani kishte orbitën e vet rreth Diellit të cilin shkenctarët do ta zbulojnë më vonë. "As unë e as kolegët e mi", thoshte një nga hulumtuesit, "kurrë nuk do ta zbulojmë se a u paraqit me të vërtetë diçka para nesh apo ndoshta mos Lama na ka hipnotizuar dhe ne kemi parë atë që ka dashur ai që ne ta shohim. Por megjithatë aty ka ndodhë diçka jotokësore dhe ne nuk mund të besojmë se kjo ka ndodhur vetëm në trurin njerëzor!"

Në kufirin Kinezo-Tibetian, në një shpellë, u gjetën 716 disqe të çuditshme nga guri, në të cilat kanë qenë të gravuara disa shenja të pa lexueshme spirale nga vrima e mesit deri në skaj të diskut. Ato disqe vibronin dhe kishin një fushë të fortë magnetike. Kur u deshifrua porosia e shkruar në to, u pa se aty flitej për një anije

kozmike jashtëtokësore e cila ishte rrëzuar para 12.000 viteve në Tokë dhe anëtarët që mbijetuan këtë fatkeqësi u përzien me njerëzit që jetonin në atë regjion.

Jashtëtokësorët

Që qeniet jashtëtokësore i kanë pasur Himalajet për vendbanim besonte edhe piktori dhe mistiku rus Nikolas Rerih, pikturat e të cilit shpesh paraqitnin ardhmërinë. Rerih në vitin 1925 organizoi një ekspeditë për ta zbuluar Shamballën legjendare, kryeqytet i mbretërisë nëntokësore Agarta, vendstrehim i fshehtë i jashtëtokësorëve dikund nën Himalaje. A e zbuloi nuk dihet. Pjesët e pa hulumtuara të Himalajeve e kanë tërhequr edhe hulumtuesin francez, saktësisht 200 vite para Rerihut më 1725, ai e kërkonte popullin e humbur Hsing Nu, thuhet se edhe i zbuloi gërmadhat e qytetit. Këtë popull më herët e patën shkatërruar Kinezët. Populli Hsing Nu nuk ishte popull me prejardhje Kineze por vinin nga Siria ose Persia, i adhuronin yjet dhe perëndinë Baal. Diparku pat gjetur qindra monolite, piramidën me tre kat dhe "Gurin e Hënës", gur i madh me një bardhësi jo tokësore, me reliev të bimëve dhe shtazëve të panjohura.

Latur, një francez tjetër, në vitin 1854 pat gjetur varre, armë dhe stoli por ekspeditat pasuese u kthyen duarthatë pasi që gërmadhat e qytetit qenë mbuluar me erërat rërore. Tentimin e fundit e patën bërë Sovjetikët më 1952 dhe me atë rast Lamat e një manastiri iu patën dhënë përshkrimin e piramidës me tri pjesë. Sipas fjalëve të tyre, pjesa e parë e paraqiste "tokën e vjetër", më saktësisht kohën kur njerëzit udhëtonin deri në yje, pjesa e mesme kur zbritën nga yjet dhe pjesa e epërme, tokën e yjeve të largëta.

31. Fisi afrikan Dogon dhe sistemi yjor Siruis

Për dy milion anëtarët e tribusë primitive Dogon, fis në Republikën Afrikane të Malit në skaj të shkretëtirës së Saharasë, jeta ka ndryshuar shumë pak gjatë shekujve. Njerëzit e këtij fisi jetojnë në fshatra të shpërndara, në strehime të bëra prej balte dhe kashtë.

Ata mbarështrojnë tufa dhish thatanike, mbjellin dhe korrin drithëra të mekura dhe mbledhin dru zjarri në shkëmbinjtë e rrallë të rrafshnaltës Bandiagara, 300 milje në jug të Timbuktu, ku të parët e tyre janë vendosur 500 vite më parë.

Ata adhurojnë zotat e tyre që ndodhen në qiell, duke treguar nderim të veçantë për dritat vezulluese të sistemit yjor të Sirius, ylli më i ndritshëm në qiellin e natës. Edhe tribu të tjera e nderojnë fanarin e ndritshëm të Sirius, që dërgon dritën e tij nga 8.7 vjet dritë larg, një nga yjet që ndodhet më afër Tokës.

Është e kuptueshme që vëmendja e qytetërimeve të hershme të hemisferës verior të Tokës të drejtohej te Sirius, për shkak të spikatjes së tij dhe mbizotërimit të tij mbi të gjithë yjet e tjerë. Egjyptianët e lashtë e bazonin kalendarin e tyre vjetor mbi lindjen e Siriusit në kohë të caktuara të vitit, që sipas tyre lajmëronte vërshimet e lumit Nil.

Por besimi i fisit Dogon është unik. Për pesë shekuj ata kanë adhuruar jo thjesht dritën e gjallë të Sirius, por edhe yllin e tij shoqërues të bardhë e të vogël të quajtur Sirius-B, që është i padukshëm për syrin e lirë. Mahnitëse dhe e habitshme këtu është fakti se të parët e fisit Dogon njihnin, me siguri, pozicionin e Sirius B pa përdorimin e ndonjë teleskopi të fuqishëm ose të ndonjë instrumenti të saktë astronomik.

Vetëm nga mesi i shekullit të 19-të, astronomët e Evropës dhe Amerikës filluan të dyshojnë mbi ekzistencën e një ylli tjetër pranë Siriusit. Vrojtimet e hollësishme dhe të lodhshme dhe llogaritjet e çrregullësive të orbitës së tij i çuan ata në përfundimin se forca tërheqëse e shoqëruesit të vet të fshehur ndikonte fuqishëm mbi Siriusin.

Atëherë, më 1862, ndërsa po provonte një teleskop të ri, astronomi amerikan Alvan Graham Clark kapi për herë të parë konturet e shoqëruesit të vogël të bardhë dhe të dendur të Siriusit. Ai e emërtoi atë Sirius B.

Por vetëm 60 vjet më pas këtij zbulimi, shkencëtari anglez Sir Artur Edington shpjegoi pse ky Sirius B i vockël mundte të shkaktonte ato devijime të mëdha në orbitën e fqinjit të vet shumë më të madh.

Ai i botoi zbulimet e tij në 1928 ku shpjegon se Sirius B kishte qenë dikur një yll gjigant, por që ishte ngjeshur dhe zvogëluar nën trysninë e masës së vet, por duke ruajtur dhe ushtruar një tërheqje të fuqishme mbi fqinjin e vet.

Më në fund, nga vitet 1970, me lindjen e epokës hapësinore, teleskopë të ndërlikuar dhe kamera me ndjeshmëri super të lartë arritën të fiksojnë plotësisht pamjet e para të Sirius B. Ky ishte një triumf i madh për llogaritjet e sakta të astronomëve modernë.

Sidoqoftë, për fisin Dogon, të gjitha këto nuk ishin gjë tjetër veçse lajme të vjetra. Kjo gjë vetëm se konfirmoi atë që ata e dinin prej kohësh. Ata e dinin prej shekujsh se Sirius B ekzistonte atje në hapësirë. Madje ata kishin edhe një emër për të - Po Tolo. Ata e dinin që përbëhej nga material kozmik i tejngjeshur dhe se i vinte rrotull Siriusit me një orbitë eliptike çdo 50 vite.

Ata i dinin të gjitha këto dhe, siç shpjegonin vet, i kanë ditur qysh nga fillimi i historisë së tyre të pashkruar. Ata i kishin ditur këto sepse ua kishin mësuar sekretet e yjeve dhe planetëve dhe u kishin dhënë elementet bazë të qytetërimit të tyre alienë të ardhur nga sistemi yjor i Siriusit.

E si mund t'i kishin zbuluar sekretet e sakta shkencore të galaksive dhe planetëve të largëta këto fise afrikane shumë kohë më parë se t'i zbulonte teknologjia moderne e astronomisë së sotme? Shpjegimi i tyre për vizitorët nga hapësirat ndërplanetare duket sa absurde dhe e pabesueshme. Por kjo është e vetmja përgjigje alternative për momentin.

Në 1931, shkuan në rrafshnaltën Bandiagara për të studjuar fisin Dogon dy nga antropologët më në zë të Francës, Marcel Griaule dhe Germaine Dieterlen. Ata kishin vendosur që t'i kushtonin vite të tëra pune origjinës dhe kulturës së fisit.

Duke hyrë thellë e më thellë në qytetërimin Dogon, ata në fakt jetuan atje për 21 vjet.

Kur ata mbërritën atje, panë se fisi Dogon i njihte të gjitha sekretet e Siriusit. Ritualet e tyre fetare përqendroheshin rreth Siriusit, Siriusit B dhe një ylli të tretë akoma të pazbuluar. Simbolet e sistemit yjor ishin të endura ose thurura në dizajne të qylymave të tyre, dizajne që dukeshin të ishin qindra vjeçare. Këto simbole i gjeje mbi poçet e tyre prej balte, gdhëndjet prej druri dhe muret prej balte.

Zbulimi i Sirius B në 1928 nga Sir Artur Edington njihej nga vetëm pak studentë të astronomisë në Angli dhe shkuarja e dy antropologëve tek fisi Dogon ndodhi vetëm tre vjet më pas.

A është e mundur që në këtë segment të shkurtër kohe kjo popullsi gjysmë e shkolluar të ketë rënë në punimin e Sir Arturit dhe të ketë trilluar një histori fisnore, të ketë trilluar artin e poçerisë dhe veshjeve për t'u lënë përshtypje dhe për të mashtruar dy francezët tanë?

Besohet se antropologët dinin pak mbi zbulimet e fundit astronomike që t'u shkonte mendja për ndonjë hile. Marcel Griaules ju deshën 15 vite që të fitonte besimin e të mëdhenjve të fisit.

Vetëm pas kësaj ai u lejua të merrte pjesë në ceremonitë e tyre okulte dhe ju besuan njohuritë lidhur me vizitorin alien nga Sirius, të cilin Dogonët e quanin "Nommo". Sipas të vjetërve, Nommo ishte një krijesë amfibe e çuditshme nga kozmosi, që kishte ardhur për të përhapur qytetërimin mbi Tokë dhe që u kishte dhënë Dogonëve fillimet e kulturës së tyre unike.

Pas një eksperience 20 vjeçare në historinë e Dogonëve, antropologët botuan studimin e tyre historik në revistën prestigjioze të Shoqërisë së Kërkimeve Afrikane. Studimi, i titulluar Një Sistem Sirius Sudanez, shpjegonte me hollësi të mëdha njohuritë misterioze dhe të avancuara mbi sistemet yjore dhe planetare.

Por studimi mbyllej me kujdes kështu: "Problemi i të mësuarit se si pa instrumenta ata mësonin mbi lëvizjet dhe karakteristika të caktuara të yjeve të padukshëm akoma nuk është zgjidhur".

Për Marcel Griaule, ky ishte kulmi i punës së jetës së tij. Kur ai vdiq në 1956, në funeralin e tij në Mali vajtën për ta nderuar një çerek milioni Dogonas.

Partneri i Griaule në këtë studim të gjatë, Germaine Dieterlen, u largua nga Afrika dhe u kthye në Paris për të zënë postin e Sekretares së Përgjithshme të Shoqatës për Studimet Afrikane në Muzeumin e Njerëzimit.

Pikërisht gjatë kësaj kohe ajo botoi studimin tjetër të përbashkët në 1965 për Institutin Francez Kombëtar të Etnologjisë, studim që tërhoqi vëmendjen e shkencëtarit amerikan Robert Temple.

Temple, një autoritet mbi Sanskrishten dhe studimet orientale, udhëtoi për në Paris për të bërë intervista të gjata me Dieterlen. Ai shkoi gjithashtu në Mali, i vendosur për t'i nxjerrë fundin misterit të mitologjisë së Dogonëve mbi vizitorët nga kozmosi.

Më pas, ai pohonte: "Në fillim vetëm studjoja. Isha skeptik. Kërkoja mashtrime duke menduar se nuk mund të ishin të vërteta. Por më pas fillova të zbuloj gjithmonë e më shumë pjesë që përputheshin e që mund t'i qepje sëbashku".

Njerëzit primitivë të fisit i shpjegonin me durim Temples se si Nommo, të cilin e konsideronin si "monitorin e universit, mbrojtësin e parimeve shpirtërore, bërësin e shiut dhe mjeshtrin e ujit", kishte zbarkuar me një "arkë" ajërore në veri-lindje të vendit në një kohë të hershme të historisë së fisit.

Temple do të raportonte në 1976, në librin e tij Misteri Sirius: "Dogonët më përshkruan zhurmën kur u ul arka. Ata thonë se fjala Nommo u dëgjua të thuhej katër herë në të katër drejtimet e horizontit nga Ai ndërsa ulej mbi tokë dhe se kjo fjalë kishte jehuar si do të kishin jehuar katër shkëmbinj të mëdhenj kur goditen me gurë nga fëmijët sipas një ritmi të veçantë në një shpellë shumë të vogël.

Dogonët duhet ta kenë fjalën për një tingull vibrues bubullime. Imagjinoni të jeni në një shpellë dhe të dëgjoni një zhurmë të tillë. Ulja e arkës duhet të ketë shkaktuar zhurmën e një avioni reaktiv kur ulet në një pistë të shkurtër".

Priftërinjtë Dogon shpjegonin se si arka nga Sirius ngriti një re të madhe pluhuri ndërsa u mbështet së fundi mbi tokë. Pastaj ata i treguan Temple gjithë çfarë dinin mbi sistemin diellor, se si sipërfaqja e Hënës është "e thatë dhe e vdekur si gjak i tharë dhe i vdekur".

Me vizatime primitive ata i tregonin mbi Saturnin dhe unazën rreth tij, lëvizjet e planetëve rreth Diellit, rrotullimin e Tokës rreth boshtit të vet dhe orbitën e Venusit. Ata i vizatuan me shkop mbi rërë planetin Jupiter me katër hënat e tij kryesore rrotull tij dhe pretendonin se këto të dhëna ishin shekuj më të vjetër se Galileu t'i kishte parë këto hëna me teleskopin e tij.

Për të demonstruar njohuritë e tyre mbi materialin e tejngjeshur të Sirius B, liliputit të bardhë të kondensuar, një prift Dogon mori t'i tregonte një kokërr drithi.

Lënda yjore e Po Tolos, shpjegoi ai, ishte kaq e dendur apo e ngjeshur sa që edhe një kokrrizë është kaq e rëndë sa që të gjithë njerëzit e botës së bashku nuk mund ta ngrenë dot. Ky ishte një përshkrim habitshëm shumë i saktë i masës së një ylli liliput, përshkrim më i saktë shkencor nuk mund të jepej.

Prifti përshkroi gjithashtu një yll të dytë liliput të padukshëm e të kuq që i sillet rrotull Siriusit. Ky yll, tha ai, nuk është aq i ngjeshur sa Sirius B ose Po Tolo (siç e quante ai) por ishte katër herë më i lehtë. Vizitori Nommo erdhi nga një planet që i sillet rrotull këtij liliputi të pazbuluar.

Për Temple dhe studiues të tjerë, misteri i njohurive të avancuara të Dogonëve është akoma i pazgjidhur. Ka mundësi që anëtarë të fisit të kenë marrë njohuri bazë astronomike nga akademitë koloniale franceze që kanë qënë vendosur aty rrotull nga fillimi i shekullit të 20-të ose edhe nga Universitetet Myslimane që lulëzuan në kryeqytetin provincial të Timbuktu në shekullin e 16-të.

Po të shkojmë më thellë në histori duket pothuaj e sigurt që fisi Dogon, që e kishte origjinën nga bregu verior i Afrikës, gjatë brigjeve të Algjerisë, Libisë dhe Egjyptit, mund të ketë qenë shumë mirë në kontakt me kulturat e avancuara mesdhetare.

Dhe vërtet, miti Mesdhetar është i pasur në legjenda mbi krijesa të çuditshme amfibe. Këto legjenda shkaktuan një influencë qytetëruese mbi popujt primitivë e barbar të Lindjes.

Në legjendën e lashtë greke mësojmë mbi Telkinët misteriozë, krijesa luspore, gjysmë njeri dhe gjysmë peshk që popullonin ishullin e Rodit dhe që janë përshkruar nga historiani grek Diodorus Siculus si "zbuluesit e disa arteve dhe shpikësit dhe përdoruesit e shumë gjërave të tjera të dobishme për jetën e njerëzimit".

Telkinët portretizohen si vizitorë nëndetarë që vinin nga thellësia e oqeaneve, me kokë si qen dhe luspa si peshk mbi trupin e tyre.

Miti Babilonas flet për ardhjen e Annedoti, që ishin gjithashtu njerëz-peshk. Udhëheqësi i tyre ishte Oannes, që lindi nga një vezë gjigante dhe instruktoi babilonasit "për gjithçka që zbuste sjelljet dhe bënte të njerëzishëm njerëzimin".

Këto përshkrime greke dhe babilonase duket se përputhen me peizazhet e pikturuara nga fisi Dogon. Madje edhe ekspertë në zë të evolucionit bien dakord se në mjegullën e agimit të epokave, jeta njerëzore u zhvillua prej krijesash amfibe që filluan të zvarriteshin mbi tokën e thatë duke ardhur nga oqeanet e lashtë.

Por vetëm Dogonët këmbëngulin se krijesat prej peshku që u dhanë atyre njohuritë misterioze shkencore kishin ardhur nga kozmosi. Dhe vetëm Dogonët

përcaktojnë me ekzaktësi vendin nga erdhën vizitorët e tyre, një planet i panjohur që sillet rrotull një ylli liliput të kuq të panjohur në bashkësinë rrotull Siriusit.

Është kjo thjesht një legjendë fantazie? Apo ka vërtet atje një yll të fshehur që orbiton në heshtje rreth Siriusit? A do të zbulohet kjo gjë nga teleskopët e fuqishëm brenda pak vjetësh? Dhe si do t'i përgjigjeshin shkencëtarët skeptikë njerëzve primitivë të Dogonëve kur këta të ngrinin supet dhe të thoshin: "A nuk ju thamë?!".

32. Arcturianët jetojnë 150 vite dritë larg nga Toka, pranë yllit Arcturus

Arcturianët janë përshkruar si një nga qytetërimet më të përparuara jashtëtokësore në Univers. Ata u përkasin banorëve të dimensionit të pestë, dhe habitati i tyre konsiderohet shumë i ngjashëm me planetin Tokë, por me disa aspekte futuriste.

Nëpërmjet dimensionalitetit të tyre të zgjeruar, Arcturian¨t punojnë me racën njerëzore në një nivel emocional dhe shpirtëror. Një racë interesante alienësh përdor aftësitë e tyre për të krijuar kontakt me njerëzit pas vdekjes. Në këtë mënyrë, ato na ndihmojnë të kryejmë pastrimin dhe shërimin frymor, me qëllim që të rilindim.

Arcturianët kanë një filozofi të mahnitshme në lidhje me dashurinë. Ata mësojnë se sekreti themelor për të jetuar në dimensionin e pestë është dashuria. Inteligjenca e përparuar aliene thekson se frika, negativiteti dhe faji duhen hedhur mënjanë, dhe të përpunohen më mirë në dashuri dhe respekt.

Arcturus është ylli më i shndritshëm në yjësitë Bootes. Planeti i alienëve ndodhet më shumë se 150 vite-dritë nga planeti Tokë. Qytetërimi jashtëtokësorë me ide interesante ka një nga teknologjitë më të përparuara dhe më të fuqishme në të gjithë universin. Tashmë miliona vite më parë, ata zotëronin teknologji të ngjashme me nivelin modern të Tokës.

Teknologjia e fuqishme u lejon atyre të udhëtojnë përgjatë Rrugës së Qumështit në anijet e yjeve, të cilat janë në krye të të gjithë galaktikës. Gjithashtu, sjell disa dobi për njerëzimin. Për shkak të lehtësisë së lëvizjes së Arcturianëve, si dhe filozofinë e tyre, Toka nuk është sulmuar nga alienët armiqësorë që banojnë në Univers. Qytetërimet agresive aliene kanë frikë nga anijet e fuqishme të yjeve që Arcturians kanë në dispozicion.

Anijet aliene të këtij qytetërimi mbartin teknologjinë në një nivel universal që siguron mbrojtje maksimale si për ta, ashtu edhe për racën njerëzore. Qytetërimi jashtëtokësorë sundohet nga qenie të tjera të së njëjtës specie, të cilat i quajnë "Pleqtë". Pleqtë janë njerëzit më të ditur dhe më të respektuar në Arcturus, dhe kjo nuk është e habitshme duke pasur parasysh mijëra vjet të jetës.

Dihet pak për bashkëveprimet midis Arcturianëve dhe njerëzve. Por ata thonë se disa njerëz kishin raste komunikimi me ta me qëllim që të identifikonin aftësitë e tyre. Të kontaktuarit kanë treguar se alienët paqedashës janë mbi 120 centimetra të gjatë, me një kokë shumë të madhe. Lëkura e gjelbër dhe 3 gishta në dorë: këto janë të gjitha dallimet e jashtme nga ne, me sa duket të formuara nga evolucioni nën rrezatimin e ndryshëm të yjeve të tyre.

33. Takime mesjetare me UFO-t

Gjatë gjithë historisë së lashtë, në pjesë të ndryshme të botës janë regjistruar vëzhgime UFO- sh. Këto fenomene të pashpjegueshme ajrore ngrenë një pyetje rreth ekzistencës së jetës jashtëtokësore përtej ekzosferës. Për shumë vite, përpjekje të ndryshme janë marrë nga mediat kryesore për të zvogëluar rëndësinë e UFO-ve dhe janë përpjekur të krijojnë besimin publik se UFO-t janë pjesë e një forme të një rrengu të përpunuar. Megjithatë, UFO-t janë raportuar gjatë gjithë historisë, që nga kohët parahistorike e deri në ditët e sotme.

Ka sigurisht piktura të tjera shkëmbore para-historike, të cilat kanë një ngjashmëri me imazhet e pikturuara shekuj më vonë në Tapiceri triumfale të verës së shekullit të 16-të, dhe që janë gjithashtu të lidhura ngushtë me llogaritë moderne të UFO-s. Një tjetër përshkrim i intriguar i pikturave të shpellave që paraqesin alienët e lashtë janë pikturat e shpellave aborigjene të shpirtrave "Wandjina".

Megjithatë, pikturat para-historike dhe artet shkëmbore mund të përjashtohen duke i marrë ato si kometë, yje ose planetë në qiell. Por ka disa tregime nga shtatëqind vitet e fundit që sugjerojnë takimet e mundshme të UFO-s.

UFO që shpëtoi Nichiren

Reformatori i madh budist Nichiren (1222 – 1282) shmangu ekzekutimin për shkak të shfaqjes së një UFO që u shfaq në qiell si hëna e plotë. Ndoshta, hetimi i parë zyrtar i një shikimi të UFO-ve ndodhi në Japoni në vitin 1235, kur Nichiren ishte vetëm 13 vjeç. Sa i përket të dytës, ai do të ekzekutohej duke i prerë kokën në Tatsunokuchi Kamakura, Japoni në 1271, kur u shfaq një objekt si një hënë e plotë në qiell. Zyrtarët u panikuan dhe e braktisën ekzekutimin dhe murgu i famshëm mbijetoi njëmëdhjetë vite të tjerë.

Disku i argjendtë mbi Byland Abbey, Angli

William Of Newburgh (1136-1198), një kronist anglez që mbahet mend si autori i një prej veprave historike më të vlefshme në Anglinë e shekullit të 11-të dhe të 12-të. Kronika e William of Newburgh tregon se në vitin 1290, në Abbey Byland në Yorkshire, abati dhe murgjit ishin në një vakt kur një "objekt i sheshtë, i rrumbullakët, i shndritshëm argjendi' fluturoi mbi abaci dhe "shkaktoi tmerrin më të madh".

7 mars 1458, Kioto, Japoni

Në Taiheiki: Një kronikë e Japonisë mesjetare përmenden pesë "yje" që u shfaqën mbi Japoni. Ata rrotulluan Hënën, ndryshuan ngjyrat tre herë, pastaj u zhdukën. Qytetarët e Kiotos ishin aq të shqetësuar nga kjo ngjarje, saqë vrapuan dhe u fshehën, duke pritur ardhjen e fatkeqësive të tmerrshme.

1 nëntor 1461, Arras, Francë: Objekti që rri pezull

Jacques Duclercq, këshilltar ligjor i Philippe III, shkruan: "Në këtë ditë të Zotit tonë, Ditën e Gjithë Shenjtorëve, u shfaq në qiell një objekt i ndritshëm si çeliku i djegur, i gjatë dhe i gjerë sa gjysma e Hënës. Ishte i palëvizshëm për pesëmbëdhjetë minuta. Papritur, objekti i çuditshëm filloi të rrotullohej lart dhe më pas u rrotullua dhe u rrotullua si një sustë orë e lirë, pas së cilës u zhduk në qiell".

Drita e parë nga Kolombi

Më 11 tetor 1492, në Guanahany, Bahamas, Christopher Columbus dhe një anëtar i ekuipazhit panë një dritë duke u alternuar lart e poshtë. Pasazhi aktual thotë si më poshtë: "Toka u pa për herë të parë nga një marinar i quajtur Rodrigo de

Triana, megjithëse Admirali në orën dhjetë të asaj mbrëmjeje, duke qëndruar në çerek kuvertë, pa një dritë, por një trup aq të vogël sa nuk mundi. pohoni se është tokë; duke thirrur Pero Gutierrez, fshesën e garderobës së Mbretit, ai i tha se pa një dritë dhe i kërkoi të shikonte në atë drejtim, gjë që bëri dhe e pa; ai bëri të njëjtën gjë me Rodrigo Sanchez-in e Segovias, të cilin Mbreti dhe Mbretëresha e kishin dërguar me skuadron si kontrollor, por ai nuk ishte në gjendje ta shihte atë nga situata e tij.

Admirali e perceptoi përsëri një ose dy herë, duke u shfaqur si drita e një qiri dylli që lëviz lart e poshtë, gjë që disa menduan si një tregues i tokës. Por Admirali e mbajti me siguri se toka ishte afër; për këtë arsye, pasi ata thanë Salve-në që marinarët janë mësuar të përsërisin dhe këndojnë sipas modës së tyre, admirali i udhëzoi 10 3 që të ruanin rreptësisht kështjellën dhe të shikonin me zell për tokën dhe atë që duhet më parë. zbulojeni se ai premtoi një xhaketë mëndafshi, përveç shpërblimit që kishin ofruar Mbreti dhe Mbretëresha, që ishte një pension vjetor prej dhjetë mijë maravedi.

Shikimi i UFO-ve në Nuremberg 1561

Më 14 prill 1561, një incident i tmerrshëm ndodhi në Nuremberg që u bë një nga pamjet e pashpjegueshme në histori. Disa banorë panë një numër objektesh në forma të ndryshme (cilindrike, sferike, trekëndore) në qiell gjatë lindjes së diellit midis orës 4 dhe 5 të mëngjesit. Ata e përshkruan skenën si një përleshje qensh. Objektet fluturuan nëpër qiell dhe disa dëshmitarë okularë pohuan se kishin parë një objekt trekëndor të zi përpara se të dëgjonin një përplasje të veçantë që vinte nga rajonet e jashtme të qytetit.

1566 Lufta ajrore mbi Bazel

Flugblatt i Baselit 1566, nga Samuel Apiarius dhe Samuel Coccius. Krediti i figurave: Wikimedia Commons

Në Basel të Zvicrës, një numër i madh sferash të zeza fluturonin në të gjithë qiellin. Dukej se po luftonin me njëri-tjetrin. Kjo luftë u dëshmua nga disa njerëz. Duke parë këtë aktivitet, një artikull gazetë i shkruar nga Samuel Coccius thoshte: "Shumë u bën të zjarrtë të kuq, duke u konsumuar dhe duke u zhdukur".

5 dhjetor 1737, Sheffield, Angli

Në Sheffield, Angli, astronomi Tomas Shorti përshkroi këto fjalë: "Një re e kuqe e errët, poshtë së cilës është një trupë ndriçuese që nxirrte rreze të forta drite. Rrezet e dritës lëvizin pak për ca kohë, pastaj ndalonin. Papritur, u bë kaq nxehtë, saqë mund ta hiqja këmishën, edhe pse isha jashtë dyerve".

Një objekt i ngjashëm u shfaq në të njëjtën ditë mbi Rumani. "Në pasdite, një objekt i përshkruar vetëm si një "formë simbolike", me ngjyrë të kuqe gjaku, u shfaq nga perëndimi. Pasi qëndroi në qiell për dy orë, ajo u nda në dy pjesë, të cilat shpejt u bashkuan përsëri dhe u kthyen në drejtim të perëndimit".

UFO-të e lëvizshme e parë mbi qiellin e Britanisë në 1783

Më 18 gusht 1783, një objekt i ndritshëm u pa në qiell rreth orës 21:45. nga katër dëshmitarë nga tarraca e Kështjellës Windsor në kontenë angleze të Berkshire. Shumë njerëz në të gjithë qarkun anglez pretenduan Shikimi u regjistrua vitin e ardhshëm në Transaksionet Filozofike të Shoqërisë Mbretërore (1784), i cili tregon atë që vëzhguan dëshmitarët:

"Një re e zgjatur që lëviz pak a shumë paralel me horizontin. Nën këtë re mund të shihej një objekt i ndritshëm i cili shpejt u bë sferik, i ndriçuar shkëlqyeshëm, i cili u ndal; Kjo sferë e çuditshme në fillim dukej se kishte ngjyrë blu të zbehtë, por më

pas shkëlqimi i saj u rrit dhe shpejt u nis përsëri drejt Lindjes. Pastaj objekti ndryshoi drejtim dhe u zhvendos paralel me horizontin përpara se të zhdukej në Jug-Lindje; drita që lëshonte ishte e jashtëzakonshme; na ndriçoi gjithçka në tokë."

34. UFO sipër pikturës 500 vjeçare të Virgjëreshës Mari, së të kuptohet ndërhyrja jashtëtokësore në historinë njerëzore

Një pikturë 536-vjeçare e një artisti italian i detyroi shkencëtarët të gërvishtnin kokën për shkak të detajeve të pazakonta të gjetura në të. Ndonëse ka piktura të shumta të krijuara qindra vjet më parë me objekte të pashpjegueshme, "*Anunciacioni, me Shën Emidin*" tërhoqi vëmendjen e teoricienëve të lashtë alienë që vunë re një objekt të botës tjetër në pikturë. Ky objekt i çuditshëm mund të vihet re lehtësisht mbi Virgjëreshën Mari.

"Annunciation, me Saint Emidus", e cila u pikturua në vitin 1486 nga artisti italian Carlo Crivelli, tregon Virgjëreshën Mari pak para se ajo të kuptojë se ajo do të lindë Jezusin shpëtimtarin. Në pikturë, Virgjëresha Mari tregohet e gjunjëzuar brenda një dhome në qytetin Ascoli Piceno, Itali. Një rreze shumë e hollë si lazer me dritë të artë vezulluese kryqëzon pikturën, duke ndriçuar dhe duke prekur Marinë në kokë. Drita e ka origjinën nga një vorbull resh rrotulluese që duket e ngjashme me një UFO që qëndron pezull në ajër.

Supozohet se rrezja e dritës përfaqëson Ngjizjen e Papjekur, në momentin kur Maria mbeti shtatzënë me foshnjën Jezu. Tradicionalisht, objekti mendohet të jetë një aureolë qiellore. Mendimi fetar tradicional supozon se kjo ishte ndërhyrja hyjnore, por po sikur objekti të mos ishte hyjnor, por një ndërhyrje nga jashtëtokësorët?

UFO-t dhe entuziastët e alienëve e kanë interpretuar halo-në si një UFO në formë disku. Ata besojnë se Jezui nuk ishte aspak hyjnor. Në vend të kësaj, ajo ishte rezultat i inxhinierisë gjenetike dhe implantimit të një fëmije në Ngjizjen e Pamakuluar të papërcaktuar. Supozohet se ajo u rrëmbye dhe u impregnua nga një racë alienësh.

UFO-t dhe entuziastët e alienëve e kanë interpretuar halo-në si një UFO në formë disku. Ata besojnë se Jezui nuk ishte aspak hyjnor. Në vend të kësaj, ajo ishte rezultat i inxhinierisë gjenetike dhe implantimit të një fëmije në Ngjizjen e Pamakuluar të papërcaktuar. Supozohet se ajo u rrëmbye dhe u impregnua nga një racë alienësh.

Në vend që të përfaqësonte një rreze drite të Shenjtë, rrezja mund të ishte krejtësisht diçka tjetër. "Ata argumentojnë se rrezja e dritës që godet Marinë ndërsa ajo është brenda është në përputhje me rrëmbimet e alienëve të ditëve moderne. Shumë njerëz që pohojnë se janë rrëmbyer pohojnë se ishin brenda shtëpive të tyre, kur një dritë e çuditshme shkëlqente nga jashtë ndërtesave".

Dr. Jacques Vallée studioi natyrën e salcave fluturuese shumë nga afër dhe vuri në dukje se fenomenet janë ngjitur në shumë vepra arti gjatë shekullit të 15-të dhe prapa në kohët e lashta. Dr. Jacques Vallée është një nga të paktët njerëz që i shtoi besueshmëri Ufologjisë. Kur të tjerët e quajtën UFO-t hasin një mashtrim, Vaja e shpjegoi shkencërisht. Gjatë intervistës së tij në vitin 1986, ai tha se UFO-t janë një "objekt fizik që ndërvepron me mjedisin që shkakton efekte mbi dëshmitarët në psikologji dhe fiziologji dhe lë gjurmë në tokë dhe megjithatë janë të aftë të duken se

po manipulojnë kohën dhe hapësirën në mënyra që shkojnë përtej asaj që fizika jonë kupton".

Ai ishte bashkëautor i një libri, "Mrekullitë në qiell", në lidhje me raportet e hershme të UFO-ve që do të ktheheshin në kohët biblike. Gjatë intervistës së tij me Huff Post ai tha: "Ju nuk mund thjesht ta thoni këtë, sepse dikush pa diçka të rrumbullakët në qiell në kohët mesjetare, është i njëjti fenomen që njerëzit shohin sot. Ne nuk po e bëjmë këtë deklaratë. Ne thjesht po përshkrojmë atë që njerëzit panë dhe fenomenet e lidhura me të si një kontribut në studimin e përgjithshëm të historisë së fenomenit".

Ai vuri në dukje se sa njerëz keqinterpretojnë objekte të pashpjegueshme që shihen në pikturat e vjetra. "Ne nuk shkojmë në ideologji. Nuk po themi që është provë e alienëve. Ne po themi se ka një fenomen dhe ka disa nga karakteristikat e fenomenit modern dhe ne e lëmë atë të shkojë në këtë. Ju duhet ende të llogarisni përshkrimet diferenciale për shkak të ndryshimeve në kultura dhe ndryshimeve në media, nëpërmjet të cilave të dhënat kanë mbërritur tek ne", shtoi ai.

Madona dhe Fëmija me pikturën e Shën Gjonit.
Fotografi: Muzeu Palazzo Vecchio, Firence (Itali)

Një tjetër pikturë e shekullit të 15-të, "Madona dhe Fëmija me Shën Gjonin e Mitur" i atribuohet më shumë se një artisti dhe gjendet në MuzeunPalazzo Vecchio në Firence, Itali. Maria, nëna e Jezuit, shihet duke parë poshtë ndërsa është në sfond, po ndodh diçka e pazakontë.

Ky afresk i vitit 1350, i vendosur në Manastirin e Deçanit në Kosovë. Ka dy objektet në secilën anë të Jezusit që duket se kontrollohen nga pilotët. Dennis Geronimus, profesor i asociuar i artit të Rilindjes italiane dhe kryetar i Departamentit

të Historisë së Artit në Universitetin e Nju Jorkut, thotë se ka një shpjegim të lehtë për objektet e pilotuara:

"Sado të çuditshme që detajet në pjesën e sipërme të majtë dhe të djathtë të afreskës së Kosovës mund t'u duken syve modernë, ata, në fakt, i referohen diçkaje lehtësisht të njohur: diellit dhe hënës. Çudia, për ndjeshmëritë tona, pa dyshim qëndron në faktin se dy trupat qiellorë personifikohen nga dy figura përkulëse që tregohen si banorë të tyre: duke prodhuar një lloj efekti "njeriu në Hënë", deklaroi ai.

Sipas teoricienëve të lashtë të astronautëve, Maria, nëna njerëzore, nëse Jezusi, ishte e inseminuar artificialisht me një fetus që përmbante ADN-në e jashtëtokësorëve. Gjithashtu, ata pohojnë se "Kryeengjëlli Gabriel" ishte një i huaj i vërtetë mish e gjak, i cili e drejtoi procedurën duke e bindur Marinë se ajo ishte një ëndërr dhe se ai ishte një lajmëtar i Zotërisë. Nëse është e vërtetë, kjo do ta bënte Marinë një nga rrëmbyesit e parë të huaj në historinë e regjistruar.

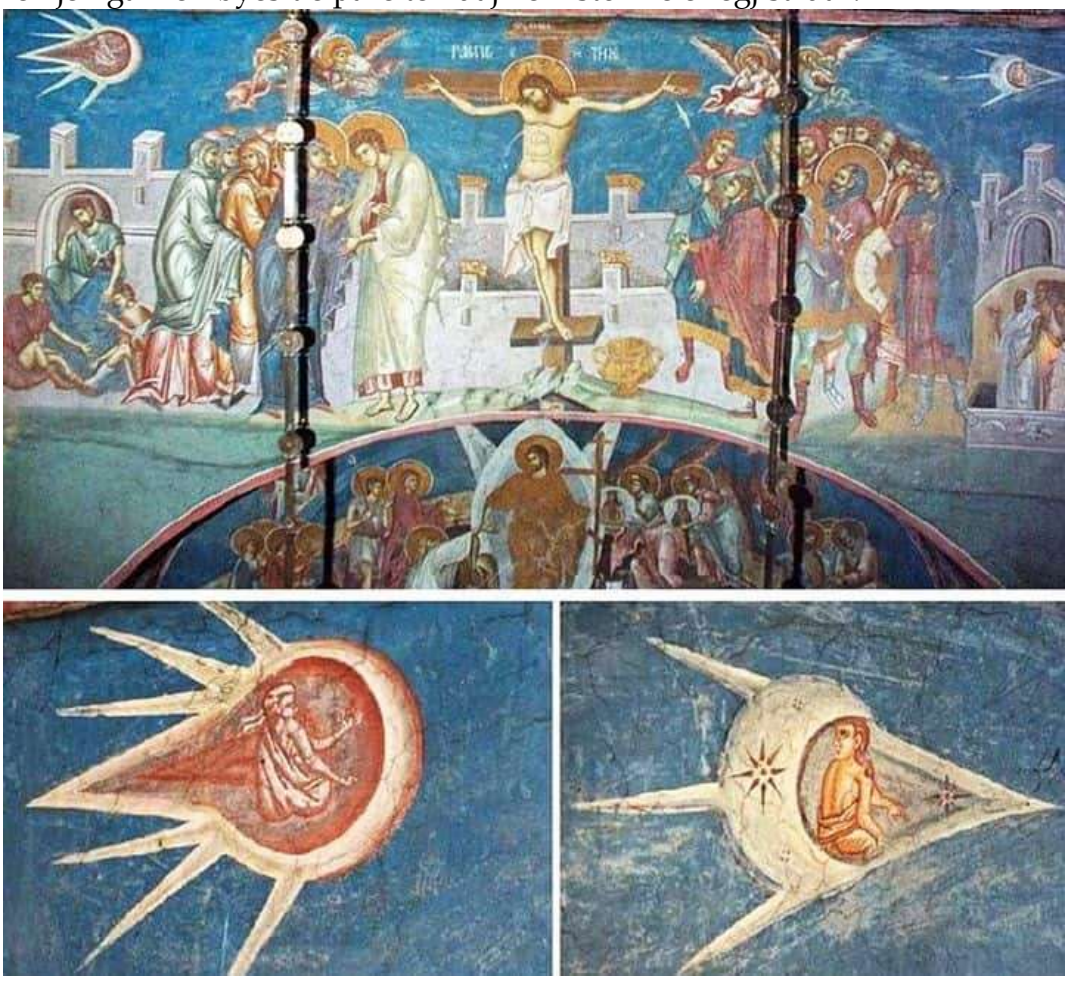

Afresk në Manastirin e Deçanit në Kosovë. Fotografia: Huffpost

35. Mrekullia e Diellit: 30.000 njerëz panë UFO-t e shndritshme në qiell, në Portugali, një shekull më parë

Personazhet e përhapura që përshkruhen në tekstet e lashta të feve të ndryshme njihen si Perëndi ose engjëj. Që nga kohët e lashta, njerëzit kanë adhuruar disa hyjni që besohet se kanë ardhur nga qielli. Sipas teorisë së lashtë të astronautëve, "Perënditë" dhe "qielli" mund të jenë një metaforë e përdorur nga qytetërimet e

lashta njerëzore për ”Alienët” dhe ”Hapësirën e Jashtme”. Po sikur perënditë e lashta të ishin alienë të lashtë që kishin ardhur në Tokë nga planetët e tjerë? Mund të jetë e vërtetë dhe ka shembuj klasikë të incidenteve të tilla në historinë njerëzore. Një shekull më parë, një ngjarje e çuditshme qielli, e njohur si ”Mrekullia e Diellit” ndodhi në Fátima, Portugali. Ky incident i veçantë është një nga takimet më të rralla masive UFO në historinë e botës moderne.

Në fillim të pranverës së vitit 1916, tre fëmijë, Lucia Santos (9) dhe kushërinjtë e saj, Jacinta (6) dhe Francisco Marto (7) po kujdeseshin për një tufë delesh jashtë fshatit të vogël Fatima, Portugali. Thuhet se ata panë një figurë të çuditshme që më vonë u quajt Virgjëresha Mari. Fëmijët mundën vetëm të shihnin e të dëgjonin shfaqjen ”me shkëlqim të ndezur”, por nuk folën. Santosi shkroi: ”Një zonjë e veshur me të bardha, që shkëlqen më shumë se dielli, duke dhënë rreze drite të qarta dhe intensive”.

Vizitorit iu tha se një mrekulli do të ndodhte më 13 tetor të vitit pasues dhe ajo do t’i vizitonte çdo muaj më 13 tetor. Me përhapjen e lajmit, shumë njerëz vizituan fëmijët dhe vendin ku kishte ndodhur gjithçka.

Në fillim, fëmijët u përpoqën ta mbanin sekret, por më vonë Jacinta tregoi për vizitorin e së ëmës. Kjo e frikësoi nënën e saj dhe ajo e çoi vajzën te një prift vendës që të tërhiqej, por ajo nuk e bëri. Njerëzit donin të prisnin që fëmijët të kishin takimin e tyre të ardhshëm dhe gjatë vizitës së tretë, fëmijët thanë se shfaqja u zbuloi tre sekrete për të ardhmen dhe kërkuan të mos i zbulojnë deri në kohën e duhur. Gjendja në Fatima u bë më intensive. Më pas, një burokrat shtetëror i mori fëmijët nën kujdestarinë e tyre dhe i çoi ata në Vila Nova de Ourem për të hequr historitë e tyre. Edhe një herë, nuk e bënë.

Numri i njerëzve u rrit ndjeshëm ndërsa 13 tetori po afrohej. Më në fund, në datën e paracaktuar, mbi 80.000 njerëz u mblodhën në Kova da Iria për të dëshmuar mrekullinë e treguar nga shfaqja. Shiu po vërshonte dhe turma po qëndronte në baltë, duke pritur sinjalin e fëmijëve. Si shfaqje ishte vetëm e dukshme për fëmijët, ata i kërkuan popullit për të shikuar drejt Diellit.

Turma që shikonte "Mrekullinë e Diellit",
ndodhi gjatë shfaqjeve të Zonjës sonë të Fatimes, 1917.

Mijëra njerëz do të dëshmonin ngjarjen që më vonë u quajt "Mrekullia e Diellit". Retë u ndanë dhe një objekt i shndritshëm si disku vërshoi përmes qiellit dhe u sul mbi turmën poshtë. Disku rrezatonte drita me ngjyra dhe thuhet se e kishte hequr nxehtësinë para se të kthehej në re. Dukuria e çuditshme zgjati për 10 minuta.

"Para syve të mahnitur të turmës, aspekti biblik i të cilit ishte biblik ndërsa qëndronin të zhveshur, duke kërkuar me padurim qiellin, dielli dridhej, bëri lëvizje të papritura të pabesueshme jashtë të gjitha ligjeve kozmike : dielli "kërcente" sipas shprehjes tipike të njerëzve", siç raportohet nga një gazetë e Lisbonës. Shumë njerëz pohuan se kishin parë vizionin mahnitës nga 25 kilometra.

Nxehtësia e lëshuar nga UFO-t ishte kaq e fortë, saqë veshja e spektatorëve u tha. Ka raporte që thonë se shifra e hasur nga fëmijët nuk ishte Virgjëresha Mari, por një alien-humanoid 3.5 këmbë i gjatë i quajtur "Gruaja e Vogël". Fëmijët nuk thanë kurrë se shfaqjet ishin nga qielli. Kur e pyetën se nga kishte ardhur, ajo drejtoi drejt qiellit. Shfaqjen nuk e lëvizi kurrë goja, Lucia mund ta dëgjonte vetëm në mënyrë telepatike.

Në librin "Dritat qiellore, shfaqjet e Fátima dhe fenomeni UFO" nga Fina d'Armada dhe Joaquim Fernandes, është përshkruar se ajo që fëmijët dëshmuan ishte një takim serioz me një qenie aliene që mbante një top ndriçues në belin e saj. Libri shpjegonte se njësia zbriti nga qielli dhe pastaj u zhduk ngadalë.

Tregimi i fiseve dogone ndau informacione të ngjashme, dhe për ta, qielli dhe çdo gjë që lidhet me të është me rëndësi të madhe. Dogoni thotë se qielli u krijua nga Perëndia Amma (i quajtur edhe Amin). Ai gjithashtu krijoi qeniet e para të gjalla në Tokë. Ata janë të njohur si "Nommo". Këta banorë të parë të planetit tonë ishin shpirtra eterikë. Megjithatë, ata ndonjëherë përshkruhen si amfibë, hermafroditë, krijesa që ngjajnë me peshqit. Shpesh ata quhen mjeshtra uji, vëzhgues e madje edhe mësues. Dogoni pohon se Amma i krijoi këto krijesa në të kaluarën e largët.

36. Shkencëtari rus gjeti dorëshkrime mbi UFO -t dhe alienët e lashtë në arkivat sekrete të Vatikanit

Gjatë gjithë historisë njerëzore, disa njerëz zotëronin një sasi të madhe njohurie në fusha të ndryshme. Një rus i quajtur Genrikh Mavrikiyevich Ludvig kishte një njohuri të madhe për kulturën e lashtë. Ai ishte një arkitekt, inxhinier dhe studiues i shquar në gjuhët e lashta. Ludvigu u krahasua edhe me Leonardo da Vinçin. Ai me sa duket njihet për hyrjen në arkivat sekrete të Vatikanit dhe thuhet se gjeti informacione mbi alienët e lashtë.

Historia e profesor Ludvig u zbulua për herë të parë nga një gazetë shumë popullore ruse "Sovershenno Sekretno" në vitin 2011 në një artikull të titulluar – "Botët e profesorit Ludvig" nga Vladimir Kucharyants. Autori e përshkroi Ludvigun si mbipeshë, tullac me ballë të stërmadh dhe mjekër skandinave. Sytë e tij blu dukeshin shumë të vendosur nën vetullat gri të trasha. Ai ishte në telashe me regjimin e Stalinit shumë herë, dhe agjencia federale sovjetike (NKVD) e deklaroi atë si një agjent të kundërzbulimit të Vatikanit, duke e dërguar atë në kampet e përqendrimit në vitin 1938.

Kucharyants kujtoi leksionin e parë të profesor Ludvig në vitet 1960 që tingëllonte interesante në fillim dhe pastaj konfuze për të gjithë duke përzier

linguistikën, historinë dhe arkitekturën e lashtë dhe mesjetare, simbolizmin e bimëve, llojet e labirinteve, fenomenet nga historia e shkencës. Megjithëse autori ishte student i Ludvig dhe hulumtoi shumë rreth tij, ai ende nuk është në dijeni se kush ishte në të vërtetë Genrikh Ludvig: një enciklopedist fenomenal ose një mistik. Ai shkroi se pas takimit me profesorin jeta e tij ndryshoi, gjë që e lejoi ta shihte botën nga një këndvështrim tjetër.

Pretendimet e çuditshme të Ludvig erdhën nga leximi i arkivave sekrete të Vatikanit (tani i njohur si Arkivi Apostolik i Vatikanit). Janë 35.000 vëllime me katalog dhe dokumente 12 shekujsh. Arkivat janë plaçkat e legjendës historike. Dokumentet në depo lëshohen vetëm pasi të kenë qenë të paktën 75 vjeç.

Gjatë viteve 1920, profesor Ludvig në njëfarë mënyre i dha akses bibliotekës së Vatikanit ku ai ishte në gjendje të lexonte disa dorëshkrime të lashta të çuditshme që ndoshta mund të ndryshonin rrjedhën e njerëzimit. Ai pohoi se kishte hasur tekste të shumta mbi kodet e lashta, alkiminë dhe gjëra të çuditshme rreth UFO-ve dhe jashtëtokësorëve që vizituan Tokën në të kaluarën e lashtë.

Sipas tij, ai lexoi tekste që flitnin për ndikimin e të huajve në qytetërimet e ndryshme të lashta, si egjiptianët, majanët dhe mesopotamianët. Më pas, ai filloi kërkimet e tij mbi qytetërimin Maja. Ludvig përktheu simbolet e tyre që dolën të ishin anije kozmike dhe veshje kozmike. Gjithashtu, ai gjeti të dhëna historike për përdorimin e armëve bërthamore në kohët e lashta dhe tregoi fotografitë e tij të mureve të fortesës së Babilonisë, të shkrira nga një temperaturë monstruoze deri në një lartësi prej një metër e gjysmë.

Profesor Ludvig ishte shumë i interesuar në qytetërimin sumerian dhe kishte njohuri të mëdha në lidhje me të. Nuk dihet se nga erdhën sumerët në Mesopotami, por në mes të mijëvjeçarit të 4-t p.e.s., atyre u ndodhi një transformim i papritur dhe i pabesueshëm. Papritur mësuan si të ndërtonin qytete dhe t'i rrethonin me mure të forta, të vinin kanale vaditëse dhe të krijonin sistemet e para komplekse të ujitjes në botë. Ata shpikën rrotën dhe sistemin e shkrimit. Në fillim, shkrimi sumerian ishte piktografik, domethënë, objektet individuale ishin paraqitur në formën e vizatimeve. Tekstet më të vjetra të gdhendura me një letër të tillë datojnë rreth vitit 3.200 p.e.s.

Ai diskutoi gjithashtu kuptimin ezoterik të piramidave në Egjypt që, nën disa manipulime rituale, gjenerojnë një shkëmbim energji-informacion me mendjen kozmike. Ai studioi qytetërimin etrusk dhe në veçanti, besonte se imazhet e engjëjve në krishterim vijnë nga kultura etruske.

Profesori Ludvig nuk ishte njeri i zakonshëm. Gjatë Luftës së Dytë Botërore, ai punoi si arkitekt, inxhinier projektimi dhe shpikës ndërsa ishte një i burgosur i Gulagut (Vend internimi në Bashkimin Sovjetik). Nga viti 1941 deri në vitin 1943, ai kishte 17 shpikje ushtarake në emrin e tij. Ai është shumë i njohur në mesin e studiuesve të UFO-s dhe teoricienëve të lashtë alienë. Në vitin 2016, Wikileaks zbuloi mijëra emaile që dyshohet se ishin të lidhura me kryetarin e fushatës së Hillary Clinton, John Podesta. E-mailet shpalosën informacionin sekret të ndarë me Podesta rreth UFO-ve dhe ET-ve. Në vitin 2015, Podesta mori emaile nga astronauti Edgar Mitchell që shprehte shqetësimin e tij në lidhje me armatimin e hapësirës dhe ndikimin e saj në ETI (inteligjenca jashtëtokësore). Sipas këtij grupi rrjedhjesh, Vatikani, një nga autoritetet më të larta fetare në botë, di për jashtëtokësorët.

Miçel shkroi: ”Edhe kolegu im katolik Terri Mansfildi do të jetë atje, për të na informuar për vetëdijen e Vatikanit për ETI- në. Një tjetër koleg po punon mbi një Traktat të ri Hapësinor, duke përmendur përfshirjen me Rusinë dhe Kinën. Megjithatë, me ndërhyrjen ekstreme të Rusisë në Ukrainë, unë besoj se duhet të ndjekim një rrugë tjetër për paqe në hapësirë dhe ZPE në Tokë”.

Megjithatë, për shkak të informacionit më pak korroborues në dispozicion në lidhje me profesorin Ludvig, ka pasur njëfarë skepticizmi për pohimet e tij. A ka hyrë ai në arkivat sekrete të Vatikanit dhe ka gjetur të gjitha këto informacione të mahnitshme?

37. Bill Tompkins: Alienët e Drakos ndihmuan nazistët, Nordikët na ndihmuan të fillojmë programin Apollo

William Tompkins (1923-2017) ishte një nga shkencëtarët më të fshehtë në Shtetet e Bashkuara. Tompkins fillimisht projektoi anije detare dhe pastaj anije kozmike. Në korrik 2017, në një konferencë për shtyp, ai bëri një deklaratë të paparë. Ai ka punuar për Kompaninë e Avionëve Douglas me alienët. Ishte 4-7 vjet para se nasa të shfaqej. Dy vjet para intervistës, ai shkroi një libër për të punuar së bashku me një qytetërim alien, dhe kjo tronditi botën. Gazetarët gjuanin për inxhinierin, duke kërkuar të flisnin për rolin e inteligjencës aliene në një program të fshehtë hapësinor.

Përveç këtyre deklaratave, Tompkins pretendoi se gjatë Luftës së Dytë Botërore, nazistët morën teknologji nga jashtëtokësorët, për shkak të së cilës ata ishin në gjendje të ndërtonin fabrika të mëdha nëntokësore në Antarktidë. Mijëra punëtorë u çuan atje dhe në këto fabrika, ata bënë salca fluturuese.

Tompkins tha se këto teknologji u transferuan në Gjermani nga qytetërimi alien i njohur si ”Draco”. Ata ndërtuan anije kozmike në Gjermani duke trajnuar gjermanët gjatë luftës. Plani i Drakos ishte të zhdukte njerëzit në Tokë. Në pamje të parë, të gjitha deklaratat e tij janë fantastike. Por ka disa fakte që sugjerojnë se Antarktida është ende duke fshehur ndonjë sekret të tmerrshëm.

Në vitin 1947, oficeri i marinës amerikane, Admirali Riçard Byrd, së bashku me një skuadron prej 13 anijesh luftarake, lundroi për në Antarktidë. Dhe arsyeja e ekspeditës ishin dokumentet sekrete të gjetura në arkivat e Shtabit të Përgjithshëm të Marinës Naziste.

Sipas tyre, duke filluar nga viti 1938, nën akullin e Antarktidës, gjermanët vendosën një tokë të re, Swabia (Shvabia). Atje u ndërtua një anije e stërmadhe transporti për të transportuar mallra. Dhjetra nëndetëse u përfshinë në operacion dhe specialistë shumë të kualifikuar u dërguan në bazë pa të drejtë kthimi.

Në vitin 1945, pas humbjes së Hitlerit, oficerët e inteligjencës amerikane zbuluan një numër dokumentesh. Ata konfirmuan se Gjermania po eksploronte me të vërtetë hapësirën nën akull të Antarktidës.

Pas luftës, amerikanët zbarkuan në Antarktidë dhe filluan ndërtimin e një fushe ajrore. Por në vend të 6 muajve, ekspedita e tyre zgjati disa javë. Admirali Byrd nuk e mori seriozisht paralajmërimin rreth takimeve të mundshme me UFO- t.

Dhe kur objekte misterioze u shfaqën në qiell, ata hapën zjarr mbi ta. Si rezultat, skuadroni humbi disa nëndetëse dhe disa anije shoqëruese. Gjysma e aeroplanëve u qëlluan. Dhe dy aeroplanmbajtëse u detyruan të ktheheshin prapa.

Pas kthimit, të gjitha revistat, ditaret, regjistrimet, dokumentet u konfiskuan dhe u klasifikuan.

Me kalimin e kohës, shumica e zhvillimeve gjermane dhe shkencëtarët gjermanë përfunduan në Shtetet e Bashkuara. Në këtë rast, supozimi është mjaft realist se amerikanët ende arritën të vinin në një marrëveshje me jashtëtokësorët, dhe bazat sekrete të fashisteve në Antarktidë në fund të viteve 40-të u gjendën nën kontrollin e SHBA-së.

Tompkins tha se tre alienë kishin zbarkuar në Las Vegas. Ai kaloi dy javë me ta dhe pastaj u transferua në Douglas. Një vajzë ishte specialiste në motorët, një tjetër ishte në krye të kontakteve me të. Dhe ishte edhe një djalë që i ndihmoi ata. Për shkak të kësaj mbledhjeje, filloi programi Apollo.

Gazetat amerikane në fund të viteve 40 të shekullit të kaluar ishin plot me informacione rreth vëzhgimeve të UFO-s. Ekspedita e Byrdit u shkurtua më 3 mars 1947 dhe artikujt filluan të dilnin në shtyp që nga mesi i majit 1947, kështu që kjo është një rastësi interesante.

Sipas Tompkins, dy forca nga pjesë të ndryshme të galaktikës i ndihmuan ata. Këta alienë quhen kolektivisht "nordikë". Ai ishte personalisht i pranishëm në "Betejën e Los Anxhelosit (1942)", kur një mijë raunde municion u qëlluan në UFO, dhe një nga zejet nordike mund ta ketë zgjedhur atë të jetë rep i tyre në garën në zhvillim të hapësirës ajrore.

Por, pse në Antarktidë nuk shihet asgjë nga satelitët? Dhe këtu, kërkuesit bënë supozimin se këto objekte janë të fshehura nga sytë e tokës në një botë paralele. Një muaj pas konferencës tronditëse, Tompkins vdiq papritur më 21 gusht 2017, në San Diego, Kaliforni, në moshën 94 vjeçare.

38. A ka një bazë UFO në Antarktidë?

Kanë kaluar 200 vite që kur marinarët rusë Thaddeus Bellingshausen dhe Mikhail Lazarev zbuluan këtë kontinent.

Por misteret që fshehin mbulesën e akullit të Antarktidës nuk janë zbuluar deri tani. Disa njerëz besojnë se një formë e panjohur e jetës ose baza e UFO-s an është e fshehur në masën kontinentale të akullit, të tjerë janë të bindur se përgjigjet e pyetjeve rreth origjinës së planetit dhe qytetërimit tonë janë ruajtur atje.

Ndoshta secili nga kërkuesit e Antarktidës është i saktë sipas mënyrës së vet. Në të vërtetë, nuk ka asnjë mënyrë për të shpjeguar shkaqet e ngjarjeve misterioze të regjistruara (disa prej tyre janë dokumentuar) që ndodhën atje në mes të shekullit të 20-të.

Këto ngjarje deri tani konsiderohen sekreti kryesor i kontinentit të gjashtë të planetit tonë.

Në vitin 1959, një ekspeditë sovjetike e bazuar në stacionin polar Mirny në Antarktidë dërgon një grup prej tetë kërkuesish thellë në kontinentin e panjohur, qëllimi i grupit është të arrijë polin magnetik jugor.

Vetëm tre njerëz u kthyen nga grupi i dërguar; sipas versionit zyrtar, shkaku i tragjedisë ishin ngricat e rënda dhe një stuhi, si dhe një dështim i motorit të automjeteve në të gjitha terrenet.

Pastaj, në vitin 1962, një grup kërkuesish amerikanë shkuan në Polin Magnetik Jugor, amerikanët morën parasysh përvojën e frikshme të eksploruesve polarë sovjetikë dhe 17 njerëz u pajisën për ekspeditën me mbështetjen e 3 automjeteve të të gjitha terreneve dhe komunikimeve të vazhdueshme radiofonike.

Askush nuk vdiq në këtë ekspeditë, por ekspedita e dërguar u kthye në një makinë të të gjitha terrenet. Të gjithë anëtarët e grupit ishin në prag të çmendurisë, ata nuk mund të shpjegonin asgjë qartë. Njerëzit u evakuuan menjëherë në një bazë në Shtetet e Bashkuara.

Më vonë, eksploruesi polar sovjetik Juri Korshunov, në një bisedë me një gazetar, shpjegoi se çfarë i kishte ndodhur ekspeditës në stacionin polar.

Korshunov ishte një nga ata pjesëmarrës që u kthyen nga një udhëtim në polin magnetik.

Sipas zbuluesit polar, grupi u sulmua nga objekte fluturuese të ndritshme që u ngjanin disqeve dhe një përpjekje për të fotografuar një fenomen anomali përfundoi dobët, kamerat u shkatërruan nga një rreze e dërguar nga një objekt fluturues. Ata që u përpoqën ta sprapsnin sulmin duke përdorur pushkët e tyre të gjuetisë u goditën gjithashtu nga rrezet e këtij objekti dhe vdiqën.

Gazetari nuk pati kohë të botonte materialet e mbledhura, kjo u parandalua nga vdekja e papritur e Juri Korshunov. Vetëm kohët e fundit një nga gazetat amerikane ka botuar pjesë nga raporti, ajo ishte e lidhur me hetimin e gazetarit të operacionit Highjump të vitit 1946.

39. Astronautët e Apollo 11 panë alienët në Hënë

Ka shumë thashetheme, versione dhe teori të ndryshme rreth misionit Apollo 11. Pra, disa njerëz besojnë se amerikanët kurrë nuk kanë zbarkuar në sipërfaqen e Hënës, dhe të gjitha fotografitë dhe videot janë fallco. Të tjerë besojnë se astronautët e Apollo 11 në fakt vizituan Hënën. Por ufologët thonë se amerikanët gjetën prova të qytetërimeve jashtëtokësore në hënë dhe vëzhgonin UFO-t, por vendosën të mos e zbulojnë këtë informacion.

Zyrtarët e NASA-s ose mohuan ndonjë informacion rreth UFO-ve në Hënë, ose thjesht refuzuan të komentojnë mbi deklarata të tilla, por kohët e fundit janë publikuar prova se astronautët e Apollo 11 kishin qenë dëshmitarë të një fenomeni misterioz, ndërsa udhëtimi i tyre në hënë. U deshën shtatë vite për të dixhitalizuar dosjet e vjetra, dhe tani ato janë të disponueshme këtu.

Të dhënat e publikuara janë analizuar tashmë nga shumë njerëz që mësuan për një objekt të caktuar që fluturonte mbi anijen kozmike Apollo 11. Pra, ndoshta ka me të vërtetë një bazë aliene në hënë, dhe njerëzit ishin thjesht të ndaluar për të kërkuar satelitin tonë.

Në skedarët audio, mund të ndiesh alarmin e astronautëve kur ata folën për një objekt rrezatues që kishte një formë të zgjatur. Shpejtësia e objektit të paidentifikuar ishte shumë domethënëse, dhe vetë objekti u largua nga orbita e Hënës, e cila mund të kuptohet nga këto regjistrime. Pse amerikanët ngurronin të flisnin për këtë?

Vlen të përmendet se këto të dhëna janë zyrtare dhe astronautët raportuan gjithçka që panë në stafin e qendrës së Hjustonit, siç kishin thënë tashmë ufologët, por më pas këto dokumente nuk ishin në vend. Nëse dëgjoni dosjen e katërt audio, flet për afrimin e një objekti të paidentifikuar ndaj anijes kozmike, dhe astronautët kërkuan këshilla se si të silleni në atë situatë. Pastaj thotë se objekti fluturoi me shpejtësi të jashtëzakonshme.

Neil Armstrong ishte një nga tre astronautët në misionin Apollo 11, dhe pas një kohë, ai filloi të fliste për faktin se mund të ketë alienë dhe baza aliene në hënë. Pse të bësh pohime të tilla nëse tashmë ka qenë në hënë? Kjo tingëllon me të vërtetë e çuditshme! Edhe pas një kohe të gjatë, nuk është mjaft e qartë se çfarë saktësisht astronautët arritën të shohin në satelitin tonë.

Sipas një raporti të ndarë nga Gaia, ka një transkriptim midis Aldrin dhe Armstrong ku të dy kishin qenë dëshmitarë të aktiviteteve jashtëtokësore në Hënë gjatë misionit Apollo 11.

Apollo 11: "Këto janë gjëra gjigante. Jo, jo, jo, ky nuk është një iluzion optik. Askush nuk do ta besojë këtë".

NASA: "Çfarë... Çfarë.... Çfarë? Çfarë dreqin po ndodh çfarë nuk shkon me ty?"

Apollo 11: "Ata janë këtu, nën sipërfaqe".

Përveç kësaj, ajo që ish astronauti i NASA-s Franklin Story Musgrave tha për përvojën e tij në hapësirë do të tronditte këdo. Ai pohoi se kishte parë një gjarpër 8 këmbë të gjatë, me ngjyrë të bardhë, duke lundruar nëpër hapësirë. Është e vështirë të shpjegohet se si një gjarpër mund të arrijë hapësirën, por Musgrave nuk e ka mohuar kurrë. NASA ka eksploruar hapësirën për një kohë të gjatë dhe ka shanse që ata të kenë gjetur një shenjë alienësh por duke e fshehur atë nga publiku. Ka disa legjenda të NASA-s si Gordon Cooper, Edgar Mitchell, dhe Story Musgrave, të cilët janë besimtarë të fortë të UFO-ve.

Konspiratorët e NASA- s kanë siguri të plotë se agjencia amerikane e hapësirës ka mbuluar provat e UFO-ve që nga misioni i parë Apollo. Donna Hare deklaroi se ka punuar për kontaktuesin e NASA Philco Ford në fillim të viteve 1970. Ajo kishte një leje të sigurisë së lartë për të ecur në laboratorin e fotografive të NASA-s dhe departamenteve të tjera.

Gjatë konferencës për shtyp të Projektit të Zbulimit, Hare zbuloi se NASA mbuloi dhe eliminoi anomalitë e hapësirës si UFO-t nga fotografitë satelitore. Hare ka marrë disa çmime në programet hapësinore. Ajo e dedikoi shumicën e kohës së saj si një ilustruese teknike për programet hapësinore. Ajo krijoi harta hënore, rrëshqitje uljeje dhe kishte punuar 15 vjet si nën-kontraktore për NASA-s.

Ajo pretendoi se kishte akses në një vend të njohur si, "Të ndërtosh tetë", nga ku bëri kontakte me zyrtarë të rangut të lartë. Një herë, ajo hyri në një zonë të kufizuar, e cila ishte laboratori fotografik i NASA-s. Ajo vuri re se laboratori kishte fotografi (mozaik) të Hënës të marra nga satelitët. Ajo ishte me një mikeshë që drejtoi një nga fotografitë dhe çuditërisht, ajo pa një pikë të rrumbullakët të bardhë.

"Unë i thashë se çfarë është kjo. A është kjo një pikë në emulsion? Pastaj ai po qesh dhe thotë pika mbi emulsion mos lini hije në tokë. Ishte një hije e rrumbullakët në këndin e duhur. E shikova atë dhe isha mjaft i tronditur sepse kisha punuar atje disa vite dhe nuk kisha parë kurrë diçka të tillë që nuk kishte dëgjuar kurrë për diçka të tillë dhe thashë se është ky një UFO dhe ai po më buzëqesh dhe ai thotë se nuk

mund t'ju them, " - tha Hara. Ajo e dinte se çfarë donte të thoshte ai, por nuk mund të tregonte. Ai tha se puna e tyre ishte t'i çojnë në ajër para se të hynin në territorin publik. Sipas saj, NASA kishte një protokoll për të ndryshuar imazhet satelitore, dhe punëtorët që ishin caktuar në këtë program u vunë në karantinë. Ajo u tha nga një nga burimet se gjatë një prej uljeve në hënë, tre UFO kishin zbarkuar. Më pas, kishte një fjalë kodik "Babagjyshi i Vitit të Ri" për këto zeje.

Askush nuk lejohej të fliste për këto në publik, përndryshe do të përballej me pasoja serioze pas daljes në pension. Ajo kujtonte se një person nga ai program sekret i tha se çdo astronaut i kishte parë ato zeje gjatë misioneve të tyre hapësinore. Ajo kurrë nuk e kishte parë atë njeri përsëri, por mori emrin e tij që iu dha Ufologut Dr. Steven Greer me shpresën se ai do ta gjente atë.

Ish-rreshteri i forcave ajrore të SHBA Karl Wolfe, i cili vdiq në një aksident me biçikletë në vitin 2018, ishte një tjetër person që ndau një histori të ngjashme. Ai gjithashtu kishte leje top-sekret dhe punoi në bazën e Forcave Ajrore Langley në Virxhinia, SHBA.

Karli punoi si riparues i fotografive të elektronikës së saktësisë për Projektin Lunar Orbiter të Nasa-s. Një ditë, ai u mor në laborator nga një punëtor tjetër që i tregoi një fotografi të ndërtesave artificiale në bazën hënore. Vdekja e tij mbetet një mister pasi shumë besojnë se ai u vra për ekspozimin e dokumenteve top-sekrete.

40. Njeriu i gjashtë që eci në Hënë e dinte për takimet e Papës me të huajt

Alienët kanë kontaktuar me njerëz disa herë, por qeveritë i fshehin me kujdes këto fakte. Kjo deklaratë u bë nga astronauti amerikan 77-vjeçar Edgar Mitchell, i cili vizitoi hënën në anijen Apollo 14 në vitin 1971.

Vërtet, vetë Miçeli nuk pa përfaqësues të qytetërimeve jashtëtokësore. Por ai tha se gjatë bashkëpunimit të tij me NASA-s, ai dëgjoi se disa punonjës të NASA-s kishin rënë në kontakt me jashtëtokësorët dhe i përshkroi ata si krijesa të vogla si ne. Sipas astronautit, qeveritë e mbajtën sekret këtë informacion, por disa astronautë janë ende në dijeni të ngjarjeve.

Mitchell tha se UFO-t kishin vizituar planetin tonë për një kohë të gjatë.

"Ajo është mbuluar mirë nga të gjitha qeveritë tona për rreth 60 vitet e fundit, por ngadalë ka dalë jashtë dhe disa nga ne kanë qenë të privilegjuar që janë informuar mbi disa prej tyre.

Unë kam qenë aq i privilegjuar sa të jem në faktin se jemi vizituar në këtë planet dhe fenomenet e UFO-ve janë reale".

NASA mohoi informacionin e qarkulluar nga Edgar Mitchell dhe vuri në dukje se problemi i UFO-ve nuk është i përfshirë.

Njeriu i gjashtë që vizitoi hënën madje i shkroi email politikanit amerikan John Podesta, duke pretenduar se përfaqësuesit e qytetërimit jashtëtokësorë kanë shprehur dëshirën për të na ndihmuar të marrim "energji të lirë".

Mitchell e dinte se Papa është i vetëdijshëm për ekzistencën e jashtëtokësorëve që duan të ndihmojnë tokësorët. Por në të njëjtën kohë, sipas një ish-astronauti të NASA-s, në hapësirë po zhvillohet një luftë e madhe.

Të gjitha këto informacione dolën nga emaili i Edgar Mitchell për politikanin amerikan John Podest, i cili u publikua nga WikiLeaks në vitin 2015. Në këtë letër,

Mitchell informoi politikanin se Vatikani ishte i vetëdijshëm për dëshirën e një qytetërimi jashtëtokësorë për të ndarë teknologjinë e "energjisë zero pikë" me ne.

Përveç kësaj, sipas Mitchell, lufta në hapësirë është e pashmangshme. Ai tha: *"Për shkak se gara e Luftës në Hapësirë po nxehet, ndjeva se duhet të jeni të vetëdijshëm për disa faktorë ndërsa ju dhe unë programojmë bisedën tonë në Skype".*

Mitchell përmendi një zonjë të quajtur Terri Mansfield në një nga emailet e tij. Sipas tij, ajo është drejtoreshë e forcës së posaçme të paqes për inteligjencën jashtëtokësore.

Ai gjithashtu përmendi një takim midis Mansfield dhe Podesta ku ata kishin folur për njohuritë e Vatikanit mbi inteligjencën jashtëtokësore.

41. Kërkuesi llogarit se ka 4 qytetërime armiqësore jashtëtokësore në galaktikën tonë Rruga e Qumështit

Gjatë dekadave të fundit, disa të brendshëm kanë pranuar me guxim ekzistencën e UFO-ve dhe kanë lënë të kuptohet se fenomeni është rreth nesh gjatë gjithë kohës, dhe se shqisat tona reduktive po kufizojnë aftësinë tonë për ta perceptuar atë. Diskutimi mbi teorinë Alien-UFO është bërë tashmë një temë e nxehtë në mediat kryesore.

Në mars të vitit 2022, Laboratori Jet Propulsion i NASA-s postoi një letër që detajonte një dizajn të ri për një mesazh të destinuar për marrësit jashtëtokësorë. A është zbulimi i vendndodhjes së Tokës për alienët një ide e mirë? Fizikani Stiven Hoking tha se ata mund të na shkatërronin. Ai foli publikisht për frikën e tij se një qytetërim i huaj i përparuar nuk do të kishte asnjë problem për të zhdukur racën njerëzore në mënyrën se si një njeri mund të zhdukte një koloni milingonash.

Duke marrë parasysh deklaratën e Hawking, a ka ndonjë qytetërim armiqësor alien atje jashtë? Kohët e fundit, një artikull kërkimor ka shpjeguar pasojat e kontaktit me qytetërimet jashtëtokësore. Gazeta përpiqet të sigurojë një vlerësim të mbizotërimit të qytetërimeve armiqësore jashtëtokësore nëpërmjet ekstrapolimit të probabilitetit se ne, si qytetërim njerëzor, do të sulmonim ose pushtonim një eksoplanet të banuar sapo të bëheshim një qytetërim Type-1 në Shkallën Kardashev të aftë për të udhëtuar afër.

Autori i gazetës Alberto Caballero pranon se edhe pse ka disa kufizime, ka afërsisht katër "qytetërime keqdashëse jashtëtokësore" në Rrugën e Qumështit.

Z. Caballero shkroi: "Fakti që probabiliteti i përllogaritur i pushtimeve jashtëtokësore dy rende me magnitudë më të ulët se ai i një përplasjeje asteroidi planet-vrasës duhet të hapë derën për hapin tjetër, i cili po bën një debat ndërkombëtar për të përcaktuar kushtet në të cilat mesazhi i parë serioz ndëryjor i radios ose lazerit do të dërgohet në një eksoplanet të afërt që mund të banohet.

Është e nevojshme të përmendet se probabilitetet janë kumulative, që do të thotë se dërgimi i mesazheve radio në disa planete potencialisht të banueshme ngre totalin në shumën e të gjithë tyre, e cila është në çdo rast një probabilitet jashtëzakonisht të ulët. Mund t'u dërgonim deri në 18.000 mesazhe ndëryjore ekzoplanetëve të ndryshëm dhe mundësia e pushtimit nga një qytetërim keqdashës do të ishte e njëjtë me atë të përplasjes së tokës me një asteroid katastrofash globale".

Z. Caballero hulumtoi numrin e herëve që ndodhën pushtimet në Tokë nga kombe të ndryshme në 50 vitet e fundit. Ai shpjegoi se duhej të bënte disa supozime

për llogaritjet. Ai pastaj mori këto të dhëna dhe i aplikoi ato në numrin e ekzoplaneteve të njohura dhe të vlerësuara, dhe ekzoplanetëve potencialisht të banueshëm, bazuar në vlerësimin e shkencëtarit italian Claudio Maccone se mund të ketë deri në 15.785 qytetërime në Rrugën e Qumështit. (Ideja themelore — shtrirja e ideve të konfliktit në tokë në hapësirën e jashtme — mund të jetë e njohur për adhuruesit e biletave të fantashkencës, si The Expanse.)

Z. Caballero arriti në përfundimin: "Tani mund të krahasojmë probabilitetin e pushtimit të një qytetërimi më të përparuar se njerëzimi me probabilitetin e një përplasjeje asteroide planet-vrasëse. Probabiliteti i ndikimit të një asteroidi të ngjashëm me Chicxulub(që çoi në zhdukjen e 75% të jetës) është vetëm një çdo njëqind milionë vjet, ose 1E-06 % (CNEOS, 2022). Probabiliteti i pushtimit jashtëtokësor nga një qytetërim planeti i të cilit ne mesazh është, pra, është rreth dy rende me magnitudë më të ulët se probabiliteti i një përplasjeje të asteroidit e planet-vrasës. Disa përpjekje po bëhen aktualisht nëpërmjet misionit DART të NASA-s për të larguar asteroidët potencialisht të rrezikshëm si Didymos B, një asteroid 160 metra, shumë më i vogël se asteroidi Chicxulub prej 10 kilometrash në diametër. Mundësia e një asteroidi që do të përplaset me Tokën do të ekzistojë gjithmonë, duke përfshirë ato me origjinë ndëryjore për të cilat ne nuk jemi në dijeni".

Në hulumtimin e tij, ai përmendi se ka të ngjarë që të ketë vetëm një qytetërim keqdashës jashtëtokësor në Rrugën e Qumështit që ka zotëruar edhe udhëtimet ndëryjore, gjë që do t'i bënte ata të ashtuquajturin qytetërim "Tipi 1".

Jamie Carter, një shkrimtar i Forbes kontaktoi Z. Caballero, duke e pyetur se përse qytetërimet e avancuara teknologjike të tipit 1/Tipi 2 që konsumojnë më shumë energji do të ishin më pak të prirura të pushtonin.

"Të dhënat nga shekulli i kaluar tregojnë se shpeshtësia e pushtimeve midis vendeve ka rënë gradualisht me kalimin e kohës", u përgjigj Caballero në një e-mail këtë javë. "Bazuar në këto të dhëna një qytetërim si njerëzimi do të kishte më shumë gjasa të pushtonte sesa një qytetërim tip-1, por ata nuk do të kishin mjetet për të udhëtuar në një planet jashtëtokësor".

Z. Caballero i tha Karterit se frika e pushtimeve aliene është krijuar për shkak të sjelljes armiqësore të alienëve të shfaqur në filmat e Hollivudit. "Vetëm në shumë pak filma, të tillë si Ardhja e 2016-tës, janë pushtues jashtëtokësorë paqësorë", tha ai. Në vitin 2015, Podesta mori emaile nga Edgar Mitchell që shprehën shqetësimin e tij rreth armatimit të hapësirës dhe ndikimit të saj në ETI (inteligjencë jashtëtokësore). Pavarësisht nga fakti se alienët mund të jenë të dhunshëm siç tregohet në sci-fi të ndryshme, astronauti i shquar i quajti ata jo të dhunshëm në e-mailin e tij.

42. Të paktën katër lloje alienësh kanë vizituar Tokën për mijëra vite nga Andromeda

Ish ministri kanadez i mbrojtjes Paul Hellyer tha se alienët jo vetëm që ekzistojnë, por janë në Tokë mes njerëzve. Ai tha se ka pasur katër specie aliene që vizitojnë Tokën për mijëra vjet. Paul Hellyer, i cili mbajti një post të lartë publik në vitet 1960 gjatë Luftës së Ftohtë, pohoi se ai kishte mësuar me siguri rreth ekzistencës së alienëve gjatë kohës së tij në ushtri. Sipas tij, banorët e planetëve të tjerë kanë vizituar Tokën për mijëra vite.

Në mbështetje të fjalëve të tij, ish-ministri 90-vjeçar foli për një incident që ndodhi në vitin 1961, kur Kanadaja vuri re një grup prej 50 objektesh fluturuese të paidentifikuara që lëviznin nga Bashkimi Sovjetik në Evropë. Pastaj, ky grup objektesh papritur shkoi në Polin e Veriut dhe u zhduk. Hellyer vuri në dukje se hetimi i këtij incidenti zgjati 3 vite, dhe ai pa mëdyshje tregoi se ishte aktiviteti i qytetërimeve jashtëtokësore që fluturoi në Tokë për t'u siguruar që njerëzit nuk do të përdornin armë bërthamore.

Sipas Hellyer, alienët tashmë jetojnë në planetin tonë: shumica e alienëve janë si njerëzit, kështu që është pothuajse e pamundur t'i vësh re në masën njerëzore. Ai së pari foli hapur rreth besimit të tij se qeveritë po mbulojnë një prani aliene më 2005, duke thënë se UFO-t janë po aq të bollshme në qiellin tonë sa aeroplanët. ”Shumica e mediave nuk do ta prekin atë, kështu që ju vetëm duhet të vazhdoni të punoni larg në të dhe ne do të marrim një masë kritike dhe një ditë ata do të thonë Z. President ose Z. Kryeministër, ne duam të vërtetën dhe ne e duam atë tani sepse ajo ndikon në jetën tonë”.

Ai tha se, ”alienët kanë vizituar Tokën nga sisteme të ndryshme yjore, duke përfshirë Plejadat dhe Andromedën. Ka jashtëtokësorë që vijnë nga Andromeda, dhe ata që jetojnë në një nga hënat e Saturnit. Ekziston një federatë e këtyre njerëzve dhe ata kanë rregulla, një prej tyre është se ata nuk ndërhyjnë në punët tona po të mos ftohen”.

Ish - Sekretari i Mbrojtjes i Kanadasë vërejti se alienët nuk janë agresivë dhe kanë një sasi të madhe njohurie. Megjithatë, sipas tij, mysafirët nga planetët e tjerë nuk duan t’i ndajnë njohuritë e tyre me njerëzit ende, sepse kanë frikë se toka do t’i përdorë ato për luftëra, dhe jo për qëllime të mira.

Ai tha: ”Dekada më parë, vizitorët nga planetet e tjera na paralajmëruan për drejtimin që po shkonim dhe ofruan të ndihmonim. Në vend të kësaj, disa prej nesh i interpretuan vizitat e tyre si një kërcënim dhe vendosën të qëllonin të parët dhe të bënin pyetje më pas.

Është ironike që SHBA duhet të jetë duke luftuar luftërat monstruoze të shtrenjta, gjoja për të sjellë demokracinë në këto vende, kur ajo vetë nuk mund të pretendojë më të quhet një demokraci kur triliona, dhe dua të them se mijëra miliarda dollarë janë shpenzuar në projekte të zeza të cilat si Kongresi, ashtu edhe Komandanti i Përgjithshëm janë mbajtur qëllimisht në errësirë”.

Alex Collier është një nga të njohur alienët kontaktuan se për më shumë se 30 vite, ai kishte qenë në kontakt me alienët nga yjësi Andromeda. Kontakti i tyre përfshinte vizita të shumta në anijet kozmike të alienëve dhe lidhjet telepatike për dekada.

Sipas intervistave të ndryshme nga Collier, ai e përshkroi Tokën duke qenë nën kontrollin e qenieve jashtë-tokësore ”regressive”. Ata alienë erdhën në Tokë nga sistemi yjor i njohur si Alfa Draconis. Ai tha se njerëzit ndahen nga dy sisteme të ndryshme filozofike besimi. Njëri prej tyre përhap dashurinë dhe vullnetin e lirë, ndërsa tjetri tregon kontroll dhe konsum të burimeve.

Në leksionin e tij të fundit para se të tërhiqej nga qarku i leksioneve UFO në vitin 2002, Collier tha se raca e lashtë aliene e njohur si ”Themeluesit” janë përgjegjës për ndërtimin e mjedisit të planetëve dhe për t'i bërë ato të përshtatshme për jetën. Andromedët dhe plejadianët besonin se kjo racë e lashtë aliene quhet ”Paa Tal”.

Sipas oficerit në pension të ushtrisë së SH.B.A.-së Filip J. Corso, alienët Gri, të referuar gjithashtu si Zeta Reticulans nuk ishin vërtet alienë, por makina bio të krijuara posaçërisht për të punuar në planetë të tjerë. Ai shkroi se me aq sa e dinte, askush nuk kishte takuar alienë të vërtetë dhe të gjithë dëshmitarët okularë ose rrëmbyesit kishin parë vetëm "makineri bio" me kokë të madhe dhe me sy të zi.

Hellyer ra dhe goditi kokën e tij më 19 qershor, duke humbur aftësinë për të ecur dhe përkohësisht duke humbur aftësinë për të folur. Ai u konvalesced në St. Michael's Hospital në Toronto për rreth një muaj para se të kthehej në shtëpi. Ai vdiq atje më 8. 8. 2021.

43. Marina ruse po bën një luftë të fshehtë me alienët nën oqean për dekada të tëra

Studiuesi britanik i UFO-s dhe ish-përfaqësuesi i MUFON për Anglinë Filip Mantle raportoi se nëndetëset ruse po bëjnë një luftë të fshehtë me anijet aliene thellë nën oqean. Gjatë epokës sovjetike, ajo ishte e kufizuar për të folur për UFO-t, por kur u shpërbë, disa dosje dolën me informacion tronditës rreth anijeve kozmike aliene. Dokumentet e deklasifikuara thanë se marina ruse i gjeti këto objekte të paidentifikuara teknologjikisht më superiore se automjetet e Tokës.

Philip Mantle në bashkëpunim me autorin Paul Stonehill shkroi librin "Russia's USO Secrets: Unidentified Submersible Objects in Russian and International Waters", ("Sekretet e USO të Rusisë: Objekte zhytëse të paidentifikuara në ujërat ruse dhe ndërkombëtare") ku ata folën për takimet sekrete të veteranëve rusë me teknologjinë aliene dhe UFO-të nënujore. Libri, në veçanti, tregon për një incident të çuditshëm që ndodhi në Trekëndëshin e Bermudeve në vitin 2009. Sipas ish-komandantit të nëndetëseve bërthamore Yury Beketov, shumë ngjarje misterioze ndodhën gjithashtu në rajonin e Trekëndëshit të Berudas. Pajisjet dështuan pa ndonjë arsye të dukshme. Ai besonte se UFO-t ishin pas saj. *"Kemi vërejtur vazhdimisht se pajisjet regjistrojnë lëvizjen e objekteve materiale me një shpejtësi të paimagjinueshme. Matëm disa shpejtësi – është rreth 230 nyje (400 km në orë). Kjo shpejtësi është e vështirë të krijohet në sipërfaqe, vetëm në ajër. Por ka rezistencë gjigante në ujë. Sikur ligjet e fizikës të mos zbatohen për këto objekte. Ka vetëm një përfundim: krijesat që krijuan objekte të tilla materiale na tejkalojnë në mënyrë të konsiderueshme në zhvillim"*, tha Beketovi.

Një tjetër inteligjencë e marinës Kapiteni Igor Barclay tha se objektet e paidentifikuara të zhytura u panë në vendet ku janë përqendruar flota ruse e Marinës dhe NATO-s. Ai tha: "Këta janë Bahama dhe Bermuda, Porto Riko. Veçanërisht shpesh UFO-t shihen në rajonin më të thellë të Atlantikut – në jug të Trekëndëshit të Bermudas dhe në Karaibe".

Libri përmban gjithashtu histori të ish ushtrisë sovjetike rreth agresionit nga objektet nënujore të paidentifikuara gjatë Luftës së Ftohtë. Komandanti lejtnant Oleg Sokolov tha se duke qenë në detyrë, ai kishte parë një objekt të çuditshëm që ngrihej nga uji nëpërmjet periskopit. Një tjetër ekip pa si një UFO në formë cigareje qëlloi tre rreze drite në Oqeanin Atlantik. Sipas dëshmitarëve okularë, objekti ishte 200-250 metra i gjatë. UFO-t po zbrisnin ngadalë në oqean, duke bërë një tingull të çuditshëm fërshëllesës, rreth gjysmë milje larg nëndetëses, por nuk u zbulua nga radarët.

Shkencëtarët detarë nga Sevastopoli (tani Rusia) vunë re se kishin parë një "rrotë" gjigante që rrotullohej nën Detin e Zi. Kjo ndodhi kur ata po zhyteshin në det.

Ka të dhëna se si një nëndetëse sovjetike u përplas me objektin gjigant nënujor që po shkonte për në bregdet në vitin 1951.

Kapiteni urdhëroi të hidhnin bomba në rrugën e UFO-s, por objekti nuk reagoi ndaj sulmit dhe vazhdoi në rrjedhën e tij përpara se të nxitonte në sipërfaqe. Në një thellësi prej 50 metrash, ndaloi, ndryshoi kurs dhe u largua.

Autorët japin informacion mbi vëzhgimin e UFO-ve nga detarët sovjetikë në Detin Mesdhe në korrik të vitit 1978. Në atë kohë, kapiteni i anijes motorike sovjetike Yargora dërgoi menjëherë një radiogram në Akademinë Ruse të Shkencave në Moskë, duke informuar se objekti i ngjyrës së perlës së bardhë kishte formën e një sferë të rrafshuar.

Përveç kësaj, UFO-t e tjerë u shfaqën pranë bazave sovjetike të nëndetëseve, gjë që e detyroi Shtabin e Përgjithshëm të BRSS-së t'i merrte ato seriozisht.

Libri gjithashtu boton rezultatet e një studimi nga Komisioni për Fenomenet Anomaluse të Shoqërisë Gjeografike Ruse në Shën Pjetërburg, i cili arriti në përfundimin se "UFO-t janë reale".

Sipas Filip Mantle, kërkuesit po e marrin tani shumë seriozisht fenomenin e USOS dhe do të jetë një kapitull i ri në studimin e UFO-ve në të ardhmen.

Takimi më interesant i ushtrisë ruse ndodhi nën liqenin Bajkal në vitin 1982. Shtatë zhytës të stërvitur të marinës ruse deklaruan se kanë parë humanoidë 50 metra të lartë në liqen gjatë një misioni kërkimor. Ata kishin veshur kostume të ngushta argjendi dhe helmeta sferike në kokë. Ishte e habitshme që zhytësit t'i shihnin pa ndonjë pajisje për zhytje, duke marrë frymë nën ujë.

Zhytësit vendosën të kapnin njërin prej tyre, por njësitë reaguan me një forcë të fuqishme që e shtynte të gjithë grupin e zhytësve deri në sipërfaqe nga uji i thellë. Për shkak të dekompresimit të shpejtë, tre zhytës vdiqën ndërsa të tjerë u plagosën rëndë.

Një ish-punonjës i Ministrisë së Mbrojtjes së Qeverisë Britanike, Nik Pope, tha: "Këto figura të çuditshme humanoide ishin shumë më të mëdha se qeniet njerëzore dhe dukej se mbanin një helmetë të ndonjë lloji".

Në vitin 1959, avioni luftarak sovjetik TU-104 Camel u ndoq nga një UFO ndërsa fluturonte mbi liqenin Bajkal. "Përpara se të binte në liqen, kapiteni i anijes dyshohet se informoi dispeçerët rreth një objekti fluturues të paidentifikuar që lëvizte në qiell. Të gjithë të pranishmit në dhomën e kontrollit në atë kohë duhej të nënshkruanin një marrëveshje mos-zbulimi. Dhe njerëzit që peshkonin në liqenin aty afër panë një salcë fluturuese që ndiqte aeroplanin që po binte– ai e shoqëroi avionin derisa ky i fundit ra në ujë".

44. Ish kapiteni i USAF: UFO-t hakuan sistemin bërthamor Malmstrom AFB, çaktivizuan 10 raketa

Që nga viti 2020, numri i vëzhgimeve të UFO-ve është rritur në shumë vende në Shtetet e Bashkuara. Deklarata e fundit mbi raportet e ardhshme të UFO-s nga ish-Drejtori i Inteligjencës Kombëtare John Ratcliffe i habiti të gjithë. Ai tha se disa vëzhgime të UFO-s janë të vështira për t'u shpjeguar. Disa zyrtarë janë të shqetësuar rreth pikasjes së vazhdueshme të UFO-ve mbi bazat ushtarake. A ka ndonjë mundësi që veprimet ushtarake të kontrollohen nga këto UFO? Jo shumë kohë më parë, ish

kapiteni i forcave ajrore të SHBA Robert Salas besonte se UFO-t janë reale dhe ato ndërhyjnë në programin bërthamor të ushtrisë.

Një hetim 30-vjeçar nga studiuesi i UFO-s Robert L. Hastings ka zbuluar informacion tronditës në lidhje me lidhjet mes UFO-s dhe Nukes. Ai intervistoi më shumë se 50 zyrtarë të ushtrisë së SH.B.A.-së, të renditur nga lëshimi i raketave bërthamore dhe duke synuar oficerët tek personeli i mirëmbajtjes së raketave dhe policia e sigurisë së raketave. Sipas tij, veprimtaritë e UFO mbi bazat e ushtrisë së SHBA janë vënë re që nga viti 1948. Burimet e tij i thanë atij se kryesisht, incidentet uFO ndodhën në "Malmstrom, Minot, F.E. Warren, Ellsworth, Vandenberg, dhe Walker AFBs, midis 1963 dhe 1996. Burime të tjera ishin vendosur në Wurtsmith dhe Loring AFBs, ku bombarduesit bërthamorë B-52 ishin të bazuar gjatë kohës së Luftës së Ftohtë".

Një incident i tillë i përmendur nga Kaptian Salas ndodhi në mëngjesin e 16 marsit 1967. Ai ishte në Bazën e Forcave Ajrore Malmstrom në Montana në një kapsulë nëntokësore kur u tha nga forcat e sigurisë se një objekt me shkëlqim të kuq ishte parë në portën e përparme të bazës.

Një nga aviistët po shijonte qiellin e kthjellët të mëngjesit kur papritur një yll u shfaq nga qielli, duke lëvizur në një mënyrë zig-zag. Pastaj erdhi një dritë tjetër dhe filloi të bënte të njëjtën gjë. Ai e quajti Kontrolluesin e Sigurisë së Fluturimit (FSC), dhe ata të dy panë lëvizjen e atyre dritave të çuditshme. Ata raportuan te Salas dhe ai u kërkoi atyre për të mbajtur një sy në ato drita.

Së pari, kjo nuk kishte të bënte me Salën, sepse mendonte se ndoshta kolegët e tij po bënin shaka. Pas disa kohësh, ai u thirr nga kontrolluesi përsëri, dhe ai (FSC) u frikësua dhe bërtiti. Ata po shikonin një UFO, duke u rrotulluar jashtë portës së përparme.

"Unë nuk mund ta përshkruaj atë me të vërtetë. Është e kuqe vezulluese. Çfarë duhet të bëjmë? Sigurohu që vendi të jetë i sigurt dhe unë do t'i telefonoj Postës së Komandës. Pas kësaj, Salas humbi komunikimin me aviacionistin dhe rojen e sigurisë. Menjëherë kontaktoi komandantin e tij, togerin Fred Meivald, i cili po flinte në atë kohë. Ndërsa ai ishte në telefonatë me togerIn Meiwald, një alarm sigurie ra, duke treguar një problem brenda sistemit të raketave. Ai e kontrolloi çështjen dhe gjeti se kishte një dritë "Jo-Go", dhe dy drita të kuqe sigurie u ndezën. Ai thjesht po përpiqej të kuptonte se çfarë nuk shkonte, një herë e një kohë disa alarme u fikën dhe ata humbën "fluturimin e plotë prej dhjetë ICBM në një gjendje "Jo-Go" (të paoperueshme).

Ai e raportoi incidentin në postën e tij të komandës dhe mori informacion nga roja i sigurisë se njeriu që kishte parë UFO ishte plagosur rëndë. Roja i tha gjithashtu se UFO kishte një formë salcash dhe rrinte vazhdimisht pezull pranë portës së përparme.

"Ata mund të kenë shumë më tepër dëme, dëme të përhershme, në sistemet tona të armëve dhe nuk e bënë," tha Salas. Në qoftë se ata donin t'i shkatërronin ata, me të gjitha fuqitë që duket se kanë, mendoj se mund ta kishin bërë atë punë, kështu që unë personalisht nuk mendoj se ky ishte një qëllim armiqësor", tha Salas.

Sipas dokumenteve të deklasifikuara të incidentit, një ekip inxhinierësh nga kompania Boing kreu një hetim por nuk gjeti asgjë që mund të konfirmonte arsyen prapa dështimit të sistemit të raketave. Robert Kaminski, i cili drejtonte ekipin, tha:

”Nuk pati dështime të rëndësishme, të dhëna inxhinierike ose gjetje që do të shpjegonin se si dhjetë raketa u rrëzuan nga alarmi” dhe ”... nuk kishte asnjë shpjegim teknik që mund ta spjegonte ngjarjen”.

Disa inxhinierë të tjerë provuan fatin e tyre për të gjetur shkakun e dështimit të sistemit të raketave, por nuk u gjetën prova të forta. Në fund, ata arritën në përfundimin se sistemi mund të kishte dështuar për shkak të një impulsi elektromagnetik (EMP) të dërguar nga një burim i panjohur.

Robert L. Hastings mblodhi informacionin mbi temën nga personeli i ndryshëm i ushtrisë që përfshin Stafin Rreshter Louis D. Kenneweg, Airman 1st Class David Hughes, Stafi Rreshter Joseph M. Gjuetiy, Kolonel Robert Peisher (USAF Ret.)

45. Infermjerja e fluturimit të USAF intervistoi alienin me emrin Airl

Incidenti i Rosuell ka qenë gjithmonë një bërthamë e të gjithë alienëve dhe mistereve të UFO-ve që kemi parë në dekadat e fundit. Zyrtarisht, nuk u pretendua kurrë se anija aliene u rrëzua në Nju Meksiko në vitin 1947, por shumë njerëz të asaj kohe deklaruan se kishin parë anije aliene atë ditë. Ka dhjetra histori që na tregojnë se alienët u shpëtuan pas rrëzimit dhe ndoshta mbijetuan. Është e qartë se qeveria gjithmonë do ta mohojë atë. Megjithatë, disa individë dhe zyrtarë besojnë se historia e shpëtimit të alienëve dhe thanë se rrëzimi i UFO-s ishte i vërtetë. Sipas ekstrakteve nga shënimet dhe dokumentet e Matilda O’Donell MekElroit, Rreshtere e Lartë Rreshtere e Forcave Ajrore të Ushtrisë Së Grave, ajo intervistoi një alien të quajtur ”Airl”, i cili i tha se nga kishin ardhur dhe pse erdhën në Tokë.

Matilda ishte vetëm 23 vjeçe kur intervistoi alienin nëpërmjet telepatisë. Ajo ishte personi i vetëm në bazë që kishte aftësinë të fliste me qeniet nëpërmjet mendjes. Në intervistën e saj me Airl, ajo zbuloi se alieni nuk ishte një qenie biologjike, kishte një pamje si femra, dhe gjithashtu nuk ishte plagosur gjatë përplasjes.

Ajo vërejti se jashtëtokësorët ishin sa një fëmijë i vogël dhe ishte i vetmi i mbijetuar mes tre anëtarëve të ekuipazhit të anijes që ishte rrëzuar në Nju Meksiko. Trupi i saj ishte prej materiali sintetik, që do të thotë se ajo ishte një robot jashtëtokësor i kontrolluar nga një qenie e rendit më të lartë.

Sipas librit ”Alien Interview” (2008), i cili bazohet në shënimet dhe intervistat e dokumentuara nga Matilda O’Donnell McElroy, UFO është bërë me të njëjtin material si trupi alien. Ajo kontrollohej nga mendja dhe mendimet.

Autorja e librit, Lawrence R. Spencer pretendoi se kishte marrë një letër nga Matilda ku ajo zbuloi informacion rreth serisë së intervistave me Airl. Ajo shkroi se Domen Expeditionary Force, një racë qeniesh, kishte kryer operacione në sistemin diellor për 10.000 vitet e fundit dhe duke përdorur rripin e asteroidit si një bazë ndërgalaktike. Matilda u caktua si infermiere fluturimi në Krahun e 509-të të Bombave. Ajo i bëri disa pyetje Airlit rreth qytetërimit të saj, sistemit yjor dhe historisë. Nga biseda e tyre, dihej se Airli kishte ardhur nga një vend i quajtur ”Domen”. Siç e përshkroi Matilda, ky vend nuk ishte vetëm një planet i një galaktike, por numri i galaktikave. Alieni tha se shtëpia e saj (Vendlindja) ishte plot fuqi, njohuri dhe mençuri. Planeti i saj kishte dy yje dhe tre hëna.

Matilda vuri në dukje se Airl nuk i dha asaj ndonjë informacion lidhur me gjuhën e saj ose vendndodhjen e planetit të saj. Ajo ishte e pasigurt për qëllimet e

oficerëve ushtarakë dhe kjo e bëri të refuzonte t'u tregonte njerëzve ndonjë informacion sekret.

Infermierja e quajti këtë një shenjë serioze, sepse nëse alienët nuk e gjenin veten të sigurt në tokë, atëherë kjo mund të bëhej një problem i madh për njerëzit. Airl e quajti qytetërimin e saj shumë të fuqishëm, jashtëzakonisht të lashtë, dhe mbi të gjitha, qëllimi i tyre i vetëm ishte të përparonin.

Në letër, MekElroj (McElroy) shkroi: "Njerëzimi duhet të dijë përgjigjet e pyetjeve që gjenden në këto dokumente: Kush jemi ne? Nga kemi ardhur? Cili është qëllimi ynë në Tokë? Nëse ka një jetë inteligjente diku tjetër në univers, pse nuk na kanë kontaktuar? Është jetësore që njerëzit t'i kuptojnë pasojat shkatërrimtare të mbijetesës sonë fizike dhe frymore, nëse nuk marrim masa të efektshme për të zhbërë efektet e zgjatura dhe të përhapura të ndërhyrjes së alienëve në Tokë".

Kur Matilda e pyeti Airlin sa kohë kishte që vizitonte Tokën, përgjigjja e saj ishte: "Shumë kohë para njerëzve".

Në shënimet e saj, Matilda shkroi:

"Toka është një planet i vogël i yllit të një galaktike. Kjo e bën Tokën shumë të izoluar gjeografikisht nga qytetërimet planetare më të përqendruara të cilat ekzistojnë drejt qendrës së galaktikës. Këto fakte të dukshme e kanë bërë Tokën të përshtatshme për përdorim vetëm si një kopsht zoologjik ose botanik, ose për përdorim të tanishëm si burg.

Para 30.000 p.e.s. - Toka filloi të përdorej si një vend hedhjeje dhe burgu për IS-BEs të cilët u gjykuan të paprekshëm, që do të thotë kriminalë ose jo-konformistë. IS-BEs u kapën, u përfshinë në kurthe elektronike dhe u transportuan në Tokë nga pjesë të ndryshme të "Perandorisë së Vjetër". Stacionet e amnezisë nëntokësore u ngritën në Mars dhe në Tokë në malet Rwenzori në Afrikë, në malet Pirineje të Portugalisë dhe në stepat e Mongolisë.

Historia e Matilda tingëllon pak si një film fantastiko-artistik, ku ajo flet për udhëtimet ndërgalaktike.

Në vitin 2009, një film i shkurtër CGI, "The ex-Esma 2008" u lëshua në YouTube nga filmat e ESMA, në të cilin një fëmijë luajtës (alien) me sjellje devijante u kthye në një njeri dhe u internua në Tokë nga jashtëtokësorët pasi ai shqetësoi paqen në planetin e tyre.

Videoja ka një koncept të çuditshëm, por në njëfarë mënyre, është e ngjashme me atë që Matilda tha për Tokën si një burg për IBES-të që janë dërguar këtu, të futura në kurthe elektronike.

46. Zbulohet anija kozmike aliene 1.5 milion vjeçare në Hënë me trupa alienë, gjatë misionit të Apollo 19 dhe Apollo 20

Historia zyrtare na tregon se 17 misione u nisën midis viteve 1961 dhe 1975, nga të cilat 11 u manneduan (Apollo 7 nëpërmjet Apollo 17). Gjatë kësaj kohe, u bënë 6 ulje të suksesshme në sipërfaqen hënore. Fluturimet Apollo 18, 19 dhe 20 u anulluan për shkak të mungesës së vlerës së re shkencore në kurriz të madh të buxhetit të shtetit dhe taksapaguesve. Megjithatë, në vitin 2007, gazetari italian i pavarur Luca Scantamburlo mori një intervistë me shkrim me William Rutledge, i cili pretendon të jetë anëtar i misionit sekret Apollo 20.

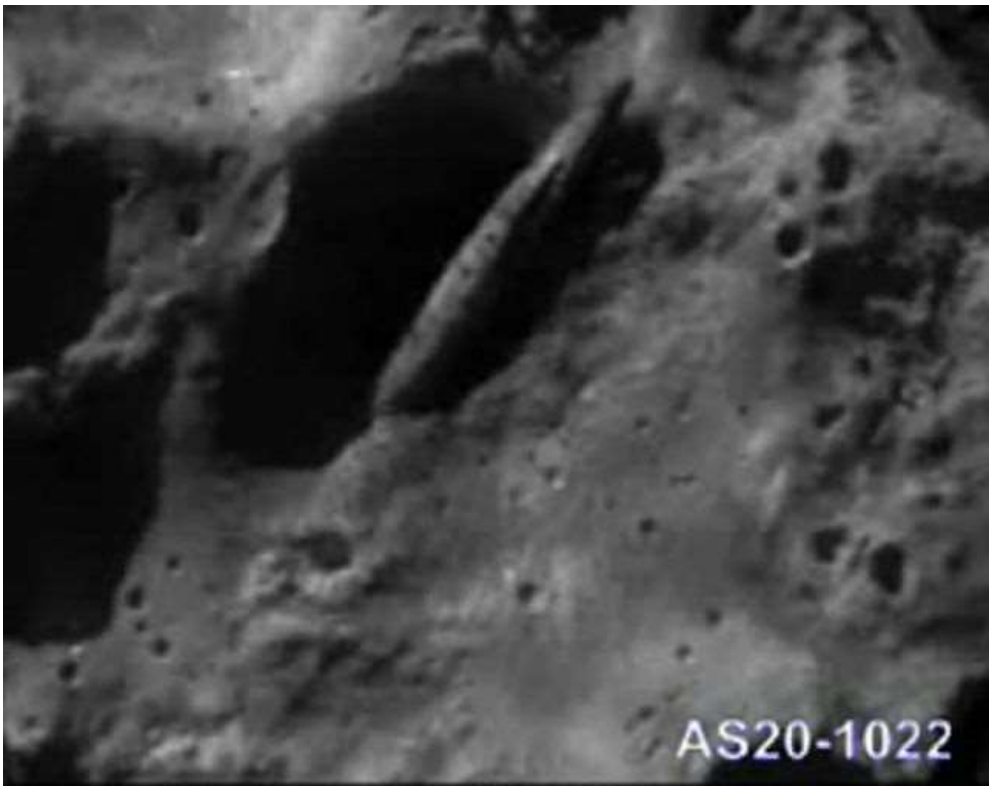

Anija kozmike aliene gjendet në Hënë me trupa alienë

Sipas tij, ai ishte punonjës i Laboratoreve Bell dhe shërbeu në forcat ajrore të SHBA. Rutledge tërhoqi vëmendjen e publikut duke filluar të shpërndajë fotografi dhe video të misionit Apollo 20 online në vitin 2007, i cili kapi të njëjtën anije kozmike dhe pilotët e saj.

Cili është thelbi i informacionit nga Rutledge? Ai pohoi se gjatë misionit Apollo 15 në hënë, një objekt i paidentifikuar i bërë nga njeriu u zbulua dhe u fotografua në sipërfaqen e tij.

Gjatë misioneve 16 dhe 17, u bënë disa fotografi të tjera dhe u krye zbulimi i terrenit nga orbita. Detyra e misioneve 18 dhe 19 (që nuk ishte më zyrtarisht) nuk është vërtet e qartë: Rutledge vetëm thotë se gjatë këtyre misioneve, ndodhën një numër problemesh, si rezultat i të cilave humbën të dhënat kërkimore. Fillimisht ishte planifikuar të zbriste pranë një anijeje aliene dhe ta studionte duke përdorur roverë.

Në vitin 1976, misioni Apollo 20 u nis, ku përfshiheshin: William Rutledge, Aleksei Leonov, dhe Leona Snyder. Ata arritën të uleshin pranë anijes, të futeshin brenda dhe të inspektonin brendësinë e anijes dhe trupat e pilotëve. Një nga burimet tha se ata jo vetëm që ekzaminuan trupat, por morën edhe kokën e njërit prej trupave me vete.

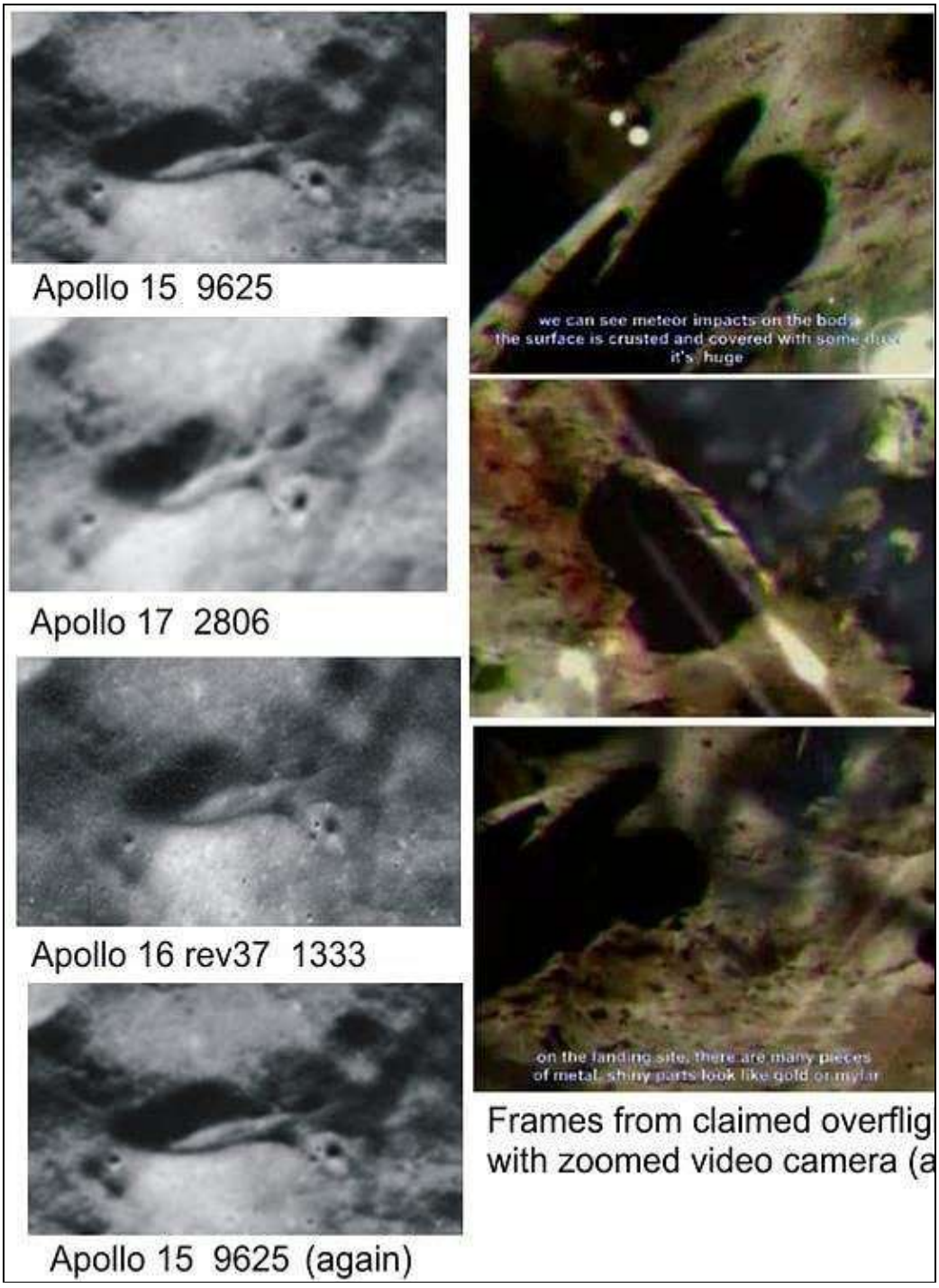

Apollo 19 dhe 20

Përmasat e anijes ishin 3370 x 510 metra; mosha vlerësohet në 1.5 milion vite; brenda, ka shumë shenja të jetës biologjike: mbetjet e bimësisë në pjesën e motorit të anijes, gurë të një forme trekëndore që nxjerr një lëng të verdhë që ka disa veti mjekësore, mbetjet e trupave të vegjël (rreth 10 cm) që jetonin në një rrjet tubash "qelqi" që shpojnë të gjithë anijen.

Gjetën një humanoid, femër, 1.65 metra. Ajo kishte organe gjenitale, flokë, gjashtë gishta (supozojmë se matematika bazohet në një duzinë). Ajo ishte një pilote, kishte një pajisje aerobatike të lidhur me gishtat dhe sytë e saj, trupi nuk kishte rroba dhe ata duhej të prisnin dy kabllo të lidhura në hundë pa vrimat e hundës. Leonovi e

shkëputi pajisjen nga sytë. Mpiksjet e gjakut ose bio-lëngjet shpërthejnë dhe ngrijnë në gojë, hundë, sy dhe pjesë të trupit. Disa pjesë të trupit ishin në gjendje jashtëzakonisht të mirë, flokët dhe lëkura mbroheshin nga një shtresë e hollë transparente mbrojtjeje. Gjendja nuk dukej as e vdekur, as e gjallë. Kabina ishte plot me mbishkrime dhe formohej nga tuba të gjatë e të zgavërt heksagonalë.

Nga ana tjetër, vetëm mund të hamendësosh se kjo ishte anija e Anunnakit, rreth së cilës shkruajti Sitchin ose disa djem të tjerë.

Dyshimet shkaktohen nga numri i gishtave, këta humanoidë kanë 12 prej tyre (6 në secilën dorë), dhe ne e dimë se Anunnaki përdori sistemin hexadecimal të numrave dhe në të gjitha afresket, ata kanë pëllëmbë me 5 gishta.

Ne gjithashtu e dimë se Anunnaki kishte një mision paralel në orbitën e tokës së ulët: një pjesë e tyre punonin në Tokë, pjesa tjetër mbeti në anijen mëmë. Ndoshta ata përdorën hënën dhe një nga anijet mbeti aty.

Një fakt tjetër interesant është se ekipi i inxhinierëve që në fakt zbatoi projektin Apollo u drejtua nga Wernher von Braun, i cili gjatë Gjermanisë naziste punoi në dobi të Rajhut të Tretë, duke krijuar për ta raketat e famshme V-2.

Braun erdhi në Amerikë së bashku me shumë shkencëtarë të tjerë gjermanë të hequr nga Gjermania si pjesë e Operacionit Paperclip në vitin 1945. Dhe zbulimi kolosal teknologjik i inxhinierëve të Rajhut të Tretë ndodhi për shkak të bashkëpunimit me shoqëritë okulte të Ahnenerbe dhe Vril, të cilët morën informacion nga egregorët e lashtë të Perëndive të lidhura me qytetërimin tonë.

Braun kishte një zinxhir interesant të ngjarjeve: shoqëritë okulte gjermane - duke lëvizur në SHBA - duke punuar në një program hapësinor - zbulimin e një anije kozmike aliene, ndoshta të njëjtat Perëndi që këshilluan nazistët. Ai mbijetoi deri në vitin 1977 dhe pa lëshimin e Apollo 20 dhe, për më tepër, sipas Rutledge, ishte personalisht i pranishëm në lëshim.

47. Ish agjenti i lartë i CIA-s pretendoi se qeveria e SHBA fsheh provën e vizitës së jashtëtokësorëve në Tokë

Një nga personalitetet më të rëndësishme në levitimin e diskutimit UFO për publikun ishte Victor Marchetti (1929-2018), një ish-asistent ekzekutiv i zëvendësdrejtorit të CIA-s. Jo tamam një defryes i UFO-s, Marchetti, i cili ishte bashkautor i librit më të shitur "CIA dhe kulti i inteligjencës" (1974), mendonte se qeveria amerikane mban kontakte sekrete me jashtëtokësorët.

Në artikullin e tij të vitit 1979, të titulluar - "How The CIA Views The UFO Phenomenon!, Marchetti bëri disa deklarata rreth agjencive të inteligjencës amerikane që mbanin me çdo kusht atë që dinin për UFO-t jashtë domenit publik. Ai shpjegoi edhe arsyet e kësaj.

Marchetti deklaroi:

"Nuk e di nga përvoja ime e dorës së parë nëse ka UFO. Nuk e kam parë kurrë. As kam parë prova përfundimtare, empirike ose fizike se ekzistojnë vërtet. Por, unë e di se CIA dhe qeveria e SHBA kanë qenë të shqetësuar për fenomenin UFO për shumë vite dhe se përpjekjet e tyre, si të kaluara ashtu edhe të fundit, për të ulur rëndësinë e fenomenit dhe për të shpjeguar mungesën e dukshme të interesit zyrtar në të kanë të gjitha shenjat e një maskimi klasik të inteligjencës.

Teoria ime është se ne kemi qenë, me të vërtetë, të kontaktuar – ndoshta edhe të vizituar – nga qenie jashtëtokësore dhe se Qeveria e SHBA-së, në bashkëpunim me fuqitë e tjera kombëtare të Tokës, është e vendosur ta mbajë këtë informacion nga publiku i gjerë.

Qëllimi i konspiracionit ndërkombëtar është të mbajë një stabilitet të punueshëm midis vendeve të botës dhe që ata, nga ana e tyre, të mbajnë kontrollin institucional mbi popullsinë e tyre përkatëse.

Kështu, që këto qeveri të pranojnë se ka qenie nga hapësira e jashtme që përpiqen të na kontaktojnë, qeniet me mentalitete dhe aftësi teknologjike dukshëm shumë më superiore se tonat, mund, sapo të perceptohen plotësisht nga njeriu mesatar, të gërryejnë themelet e strukturës tradicionale të fuqisë së Tokës.

Sistemet politike dhe ligjore, fetë dhe institucionet ekonomike e shoqërore mund të bëhen të gjitha të pakuptimta në mendjen e publikut. Institucionet oligarkike kombëtare, madje edhe qytetërimi siç e njohim, mund të shemben në anarki.

Përfundime të tilla ekstreme nuk janë domosdoshmërisht të vlefshme, por ndoshta pasqyrojnë saktësisht frikën e "klasës sunduese" të kombeve kryesore, udhëheqësit e të cilave (veçanërisht ata në biznesin e inteligjencës) kanë mbrojtur gjithmonë fshehtësinë e tepruar qeveritare si të nevojshme për të ruajtur "sigurinë kombëtare". Sigurisht, arsyeja e vërtetë për një fshehtësi të tillë është që publiku të mos jetë i informuar, i keqinformuar dhe, për këtë arsye, i mallëngjehet".

Historitë e supozuara të alienëve gri ose alienëve që u qëlluan në bazën AF Wright-Patterson në Dejton, Ohajo nuk i bënë përshtypje zotit Marchetti përveç sinjaleve të çuditshme nga hapësira e jashtme që u pritën nga NSA. Ishte sepse ai kishte kontakte të shpeshta me atë agjenci ndërsa shërbente me CIA-n, dhe sinjalet u trajtuan me kujdes të madh edhe me standardet SIGINT.

Por le të supozojmë se ka pasur kontakte nga qenie inteligjente nga përtej Tokës. Ish-operativi i CIA-s shpjegoi më tej se si CIA dhe Qeveria e SHBA-së do t'i përgjigjeshin një dukurie të tillë.

Zoti Marchetti tha se ndërsa ata jashtë agjencisë mund të kenë bërë shaka rreth ekzistencës së UFO-ve dhe qytetërimeve jashtëtokësore, ata në CIA nuk e bënë këtë. Subjekti konsiderohej tabu, përveç thashethemeve se ET kishte kontaktuar njerëzimin nëpërmjet sinjaleve misterioze dhe historive të UFO-ve të rrëzuara dhe trupave të zbuluar.

"Gjatë viteve të mia në CIA, UFO-t nuk ishin një subjekt diskutimi i përbashkët. Por as nuk u trajtuan në mënyrë përbuzëse ose tallëse, sidomos jo nga shkencëtarët e agjencisë. Në vend të kësaj, tema u diskutua rrallë në mbledhjet e brendshme. Dukej se ishte pjesë e kategorisë së 'veprimtarive shumë të ndjeshme', p.sh., operacioneve të drogës dhe kontrollit të mendjes, spiunimit të brendshëm dhe veprimeve të tjera të paligjshme. Njerëzit thjesht nuk folën për fenomenin e UFO-s", shkroi zoti Marchetti.

Z. Marçeti e gjeti përvojën e Xhimi Karter UFO-s më mbresëlënëse. Ai shkroi se Carter dhe djali i tij Jeff një herë pa një UFO natën në Gjeorgji në vitin 1973. Tre vjet më vonë, kur po bënte fushatë për presidencën, Karter premtoi se do të bënte "çdo informacion që vendi ka rreth UFO-ve në dispozicion të publikut." Megjithatë, ai nuk e përmbushi kurrë këtë zotim dhe nuk ka folur kurrë më publikisht mbi këtë çështje.

Pasi z. Marchetti u largua nga CIA, ai shkroi një libër me John D. Marks që menjëherë krijoi një censurë, betejë gjyqësore mes vetes dhe agjencisë.

Duke shqyrtuar dorëshkrimin në vitin 1973 për "The C.I.A. and the Cult of Intelligence", agjencia citoi 339 fragmente që sipas saj duheshin hequr me arsyetimin se rrezikonin sigurinë kombëtare, sipas New York Times. Z. Marchetti, siç kërkohet të bëjnë të gjithë punonjësit e CIA-s, kishte nënshkruar një marrëveshje për të lejuar agjencinë të miratonte çdo shkrim që ai prodhonte për CIA-n përpara se puna të botohej.

Autorët dhe botuesi i tyre, Alfred A. Knopf, e sfiduan agjencinë në gjykatë, duke e akuzuar atë për shkelje të të drejtave të tyre të Amendamentit të Parë. Për më tepër, ata argumentuan se një pjesë e madhe e materialit të librit tashmë ishte bërë publik ose ishte kaq e parëndësishme , si shqiptimi i emrave , saqë zor se minonte sigurinë kombëtare.

Gjatë disa muajve, agjencia i anulloi kundërshtimet e saj ndaj 168 fragmenteve. Knopf pastaj botoi librin duke përdorur hapësira boshe për pasazhe që ishin censuruar dhe duke përdorur boldface type për të treguar pasazhe që CIA fillimisht kishte dashur të censurojë, por më vonë lejuar.

Ndërsa shumë e shihnin Z. Marchetti si një hero fishkëllyes, të tjerë thjesht e panë atë si një oportunist duke thyer marrëveshjen e tij të punësimit me punëdhënësin e tij, CIA. Por të gjithë duhet të bien dakord se Z. Marçeti pagoi një çmim të rëndë për sinqeritetin e tij. Zoti Marchetti e tha këtë në një intervistë të vitit 1980 me The Washington Post:

"Humba gjithçka që kisha. Nëse do ta kisha bërë përsëri, do ta kisha mbajtur gojën mbyllur. Unë do ta kisha luajtur lojën".

48. Shkencëtari i NASA-s sugjeroi se jetojmë në një realitet artificial, të krijuar nga një qytetërim i zhvilluar alienësh

Ka shumë dëshmi që tregojnë se realiteti ynë nuk është aq real sa ç'duket për disa prej nesh. Ky mund të jetë rezultat i simulimeve kompjuterike në të cilën jemi të gjithë. Sigurisht, pyetja kryesore që duhet bërë në një situatë të tillë është "kush e krijoi këtë simulim?". Ndër zgjidhjet e mundshme është Perëndia ose ndonjë qytetërim i huaj i përparuar.

Filozofi suedez Nik Bostrom sugjeroi se ka të ngjarë të jetojmë në një Realitet Artificial. Studimet e shkencëtarëve të tjerë tregojnë, gjithashtu, se universi ynë është një iluzion holografik i bërë mirë.

Një teori është se me ndihmën e realitetit virtual, dikush mund të simulojë kohën në të kaluarën ose të rikrijojë paraardhësit e tij të jetuar. Nëse jetojmë në një realitet të simuluar, kjo ka qëllime specifike. Çdo ndjenjë, çdo kujtesë mund të krijohet nga superkompjuterët. Me fjalë të tjera, çdo gjë është produkt i një kodi kompjuterik shumë të zhvilluar.

Në fillim, kjo duket e pamundur dhe tingëllon si një skenar fantastiko-shkencor, por edhe disa ekspertë të NASA-s besojnë se Dr. Bostrom mund të ketë të drejtë.

Sipas Riçard J. Terrile, një astronom që punoi për Laboratorin e Propulsionit të Nasa-s, parimet e mekanikës kuantike e mbështesin këtë hipotezë. Grimcat nuk kanë një gjendje specifike nëse nuk janë të dukshme. Me fjalë të tjera, shohim atë që presim të shohim dhe kjo ndodh kur e shohim.

Terrile beson se superkompjuterët më të shpejtë të NASA-s janë tashmë të aftë të vrapojnë rreth dy herë më shpejt se truri i njeriut. Nëse përdorim llogaritje të thjeshta dhe zbatojmë ligjin e Moore, sipas të cilit fuqia kompjuterike e kompjuterëve dyfishohet çdo dy vite, mund të dalë se në dhjetë vite, do të jetë e mundur të llogaritet simulimi i gjithë jetës njerëzore në një muaj.

Ideja e Bostrom se universi ynë është vetëm një simulim i krijuar nga Superintellect duke përdorur kodin kompjuterik zgjidh një numër kontradiktash dhe misteresh të hapësirës. Kjo shpjegon paradoksin e famshëm Fermi. Fizikani i shkëlqyer argumentoi se madhësia dhe mosha e universit sugjerojnë se kishte shumë qytetërime të përparuara jashtëtokësore. Megjithatë, kjo hipotezë duket e rreme për shkak të mungesës së ndonjë gjurmë të pranisë së tyre.

Dielli është një yll tipik dhe relativisht i ri dhe ka miliarda yje në galaktikë që janë miliarda vjet më të vjetra. Me shumë mundësi, disa nga këta yje rrotullohen rreth planeteve si Toka. Duke supozuar se Toka është një planet shkëmbor tipik, jeta inteligjente mund të zhvillohet në shumë prej tyre. Disa nga këto qytetërime duhet të zhvillojnë teknologjinë e udhëtimit ndëryjor. Edhe me një ritëm të ngadaltë pa aftësinë për të përkulur hapësirë-kohën, e gjithë galaktika do të kolonizohet në dhjetëra milionë vjet.

Sipas mendimit të tij, Toka duhej të ishte kolonizuar shumë kohë më parë, ose të paktën qytetërime të tjera duhet të na kishin vizituar. Megjithatë, nuk ka dëshmi të inteligjencës në pjesë të tjera të galaktikës sonë ose kudo në universin e vrojtueshëm. Kanë mbetur dy mundësi: ose jemi të vetëm në univers, ose në të vërtetë jemi produkt i një lloj Perëndie.

Shpjegimi i paradoksit Enrico Fermi mund të jetë se Toka dhe njerëzimi janë me të vërtetë qendrat e universit sepse ne jemi produkt i kodit shumë të zhvilluar kompjuterik. Megjithatë, kjo do të thotë se jetojmë në një burg dixhital të krijuar nga alienët.

49. Ufologu Robert Dean lexoi dosjet sekrete të UFO-ve të NATO-s: Gjermania aksident me UFO - 12 Jashtëtokësorë të vdekur

Nëse pretendimi i Robert O. Dean për UFO-t dhe jashtëtokësorët është i vërtetë, atëherë ai ka potencialin për ta kthyer botën përmbys. Besueshmëria e tij nuk mund të vihet në dyshim pasi ai punoi në selinë e NATO-s nga 1963 në 1967. Ai u bashkua me ushtrinë e SHBA më 5 prill 1960, gjithashtu shërbeu në shërbimin luftarak në Kore dhe më vonë në Vietnam. Ai u tërhoq nga ushtria më 31 tetor 1976 si rreshter i komandës major.

Robert Dean ishte një figurë shumë e diskutueshme për pohimet e tij për të parë një dokument sekret të etiketuar si "Vlerësimi UFO: Një vlerësim i një kërcënimi të mundshëm". Sipas tij, ajo përmbante informacione të detajuara mbi vëzhgimet e UFO-s, takimet e Jashtëtokësorëve dhe autopsitë aliene. Ai deklaroi se kërkimi u miratua nga NATO.

Pas karrierës së tij 28 vjeçare në ushtrinë amerikane, ai më në fund vendosi të zbulojë informacionin sekret më 5 korrik në festimin e 50 vjetorit të Roswell. Ai për herë të parë arriti në Shtabin Suprem të Fuqive Aleate të Evropës (SHAPE) në vitin 1963, ku u caktua në Divizionin e Operacioneve. Në dy vite, ai u promovua në E8

Rreshter Master dhe u bë Shefi i Sigurimit NCO për Degën e Shërbimeve Gjuhësore. Pastaj, ai kontrollonte dhe shpikte, si dhe kishte akses në të gjithë materialin e klasifikuar në degë.

Kur Dekani punoi në Degën e Shërbimeve Gjuhësore, ai kishte një leje të nivelit Kozmik. Sipas tij, gjatë viteve 1950 dhe fillim të viteve 1960, UFO-t fluturonin mbi Europë, e cila pothuajse precipitoi Luftën e Tretë Botërore.

Ai tha: « Një numër i madh objektesh të mëdha metalike dhe rrethore fluturonin në të gjithë Europën. Këto gjëra do të fluturonin në formacione nga lindja drejt perëndimit mbi Europë, mbi bregun jugor të Anglisë, pastaj do të ktheheshin në veri mbi kanalin dhe pastaj do të zhdukeshin nga radarët e NATO-s nga Deti Norvegjez.»

Ai më tej pretendoi se NATO kishte nisur një program tre-vjeçar për të hetuar UFO-t dhe për të zbuluar nëse ato përbënin një kërcënim ushtarak. Ai mori këtë informacion nga një raport i NATO-s i vitit 1964 i titulluar "Një vlerësim" (Një vlerësim i një kërcënimi të mundshëm ushtarak për forcat aleate në Europë). Ai tha se raporti ishte kaq i ndjeshëm, saqë vetëm 15 kopje të tij u shtypën. Përveç kësaj, raporti përmbante studime të thella të fizikanëve atmosferikë, astronomëve, astrofizikanëve, sociologëve, historianëve dhe teologëve.

Din tha: "Kishte ndodhur pas rastit të uljeve në UFO, konfrontimeve ballë për ballë, ftesave për të ardhur në bordin e anijeve të tyre. Kishte disa vjet që vazhdonte. Ajo ka vazhduar për shekuj. "Sipas tij, raporti deklaroi se, "me sa duket nuk kishte një kërcënim ushtarak sepse nëse... [ET-të] ishin armiqësore apo keqdashëse, loja do të ishte ngritur shumë kohë më parë". Ky përfundim tingëllon i ngjashëm me email-et e UFO-ve dërguar John Podesta nga Edgar Mitchell, i cili gjithashtu i quajti E.T. (Jashtëtokësorët), "jo të dhunshëm".

Ai tha se zyrtarët e NATO-s qenë shqetësuar duke ditur se nga katër tipe jashtëtokësore, njëri dukej tamam si njerëz, duke ecur përgjatë korridoreve të NATO-s pa u identifikuar.

Në një intervistë me ufologun australian Majkëll E. Salla, Din shpjegoi se si kishte pasur mundësi t'i merrte ato dokumente top-sekrete. Ai tha: "Ekspozimi im i parë ndaj Vlerësimit ishte kur një forcë ajrore, kolonel i plotë, i cili ishte në detyrë atë natë, si kontrollor i SHOC-së, e nxori nga kasaforta dhe e hodhi në tavolinën time dhe më tha "Lexojeni këtë, kjo do t'ju zgjojë!".

Gazetari amerikan Fil Klas shkroi se Dean mësoi nga raporti i NATO-s se në fund të vitit 1963 ose 1964, një UFO me diametër 100 metra u rrëzua në Gjermani. Batalioni i inxhinierit të ushtrisë britanike rimori mbeturinat e UFO-s së bashku me 12 trupa të ET (Jashtëtokësorëve). Dean u trondit kur mori vesh se përveç vizitës së jashtëtokësorëve nga sisteme të ndryshme yjore, ushtria dhe shkencëtarët kishin pasur të bënin me specie më të përparuara që me sa duket ishin shumë-dimensionale.

Në kërkimet e tij, Dean përmendi disa arte të lashta ku ai u intriguar nga projeksioni i vazhdueshëm i reve lentikulare në piktura. Ai dyshonte se ato re ishin salca fluturuese.

Dean është shumë i njohur për kontributin e tij të madh në fushën e Ufologjisë dhe mori tre çmime për arritje jetësore. Megjithatë, skeptikët i kishin fshehur pohimet e tij.

SHAPE shkruan: "Ne i kemi analizuar këto pretendime në detaje, duke përfshirë një fotografi që pretendohet të jetë e kopertinës së parë të vlerësimit dhe kemi arritur në përfundimin se faqja e kopertinës është një fallsifikim dhe se SHAPE nuk përgatiti asnjë raport mbi UFO-t gjatë viteve 1960. Ndërsa disa pa dyshim do ta hedhin poshtë këtë përfundim si pjesë e një lloj maskimi të gjatë të ekzistencës së UFO-ve, ne do të donim të theksonim se në vitet 1960 – si sot – SHAPE u përball me kërcënime shumë më të ngutshme se UFO-s dhe nuk kishte kohë dhe burime për të kaluar 21/2 vjet duke i studiuar ato, Siç pretendon rreshteri Major Dean. Ne nuk po themi se UFO-të ekzistojnë apo nuk ekzistojnë, por thjesht se SHAPE nuk përgatiti një raport mbi to".

Sidoqoftë, shumica e opinioneve që kanë njerëzit në Internet janë në favor të Dinit dhe shumica besojnë se ai ishte legjitim. Ai vdiq më 11 tetor 2018, në moshën 89 vjeçare në Tucson, Arizona. Majori i Ushtrisë Së Re të SHBA-së tregoi fotografitë e fshira të UFO-s, të kapura nga astronautët e Apollos në Hënë

NASA shënon 53 vjet që kur njeriu i parë shkeli në Hënë më 20 korrik 1969. Për disa njerëz, zbarkimi hënor është ende një komplot, ndërsa shumë njerëz të lartë erdhën përpara për të kritikuar NASA për fshehjen e së vërtetës. Nëse Hëna është apo jo e banuar, ka disa fotografi të paraqitura nga Ufologu Bob Dean në Samitin e Eksopolitikës në Barcelonë, më 25 korrik 2009, që NASA nuk donte që bota ta shihte, siç pohoi ai.

Menjëherë pas lajmit se NASA zbarkoi njerëzit në Hënë, komplote të ndryshme e morën menjëherë përsipër çështjen. Nga një ulje e rreme tek alienët në hënë, njerëzit po diskutonin për çdo gjë të çuditshme që mund të imagjinonte një mendje njerëzore. Pastaj një ndalim i papritur i misioneve Apollo në vitin 1972 i nxiti komplotet të rriteshin, duke lejuar astronautët, personelin ushtarak, punëtorët e NASA-s, etj për të diskutuar rreth mistereve të Hënës.

Një burrë i quajtur Robert O. Dean, a.k.a. Bob Dean dha një numër leksionesh interesante, duke dhënë një bollëk informacioni në lidhje me jo vetëm uljet në Hënë dhe misionet Apollo, por edhe duke korroboruar atë që thanë denoncuesit e shumtë në të kaluarën.

Besueshmëria e Bob Dean nuk mund të vihet në dyshim pasi ai ka punuar në selinë e NATO-s nga viti 1963 deri në vitin 1967. Ai u bashkua me ushtrinë e SHBA më 5 prill 1960, dhe gjithashtu shërbeu në shërbimin luftarak në Kore dhe më vonë në Vietnam. Ai u tërhoq nga ushtria më 31 tetor 1976, si rreshter i komandës major.

Gjatë Samitit të Eksopolitikës në Barcelonë, më 25 korrik 2009, z. Dean lëshoi një sërë imazhesh mahnitëse. Ai shpjegoi gjithashtu misionet Apollo dhe atë që astronautët hasën ndryshe nga askush më parë. Ai lëshoi për publikun një sërë imazhesh magjepsëse që supozohet se janë kapur nga astronautët e misionit Apollo 12, duke përfshirë një imazh që tregon një anije kozmike misterioze disa qindra metra në diametër.

Gjatë leksionit, Z. Dean tregoi se si në mëngjesin e 2 shkurtit 1961, Lufta e Tretë Botërore pothuajse filloi, dhe një flotë UFO-sh ishin për t'u fajësuar. "Duket se në mëngjesin e 2 shkurtit 1961, Lufta e Tretë Botërore pothuajse filloi. Ajo ishte përfshirë në mbikalimet e një numri të madh të artizanatit rrethor metalik, duke fluturuar në formacion, shumë qartë nën kontrollin inteligjent", tha zoti Dean.

Z. Din vazhdoi: "Ata do të fluturonin nga sektori sovjetik në Paktin e Varshavës drejt SHBA-së në formacion me shpejtësi të madhe dhe në një lartësi shumë të madhe. Ata do të ktheheshin në veri mbi Kanalin Anglez mbi bregun jugor të Anglisë dhe pastaj do të zhdukeshin nga radari i NATO-s mbi Detin Norvegjez".

"Sovjetikët u futën në alarm të kuq. Forcat e NATO-s u futën në alarm të kuq. Të gjithë ishin, e di... gishtat në këmbëzën e tyre, gishtat e mëdhenj të ngritur sipër atyre kopsave të kuqe. Dhe Lufta e Tretë Botërore ishte vetëm pak çaste larg",—shpjegoi z. Dean. "Brenda 20 minutash, gjithçka mbaroi. Objektet fluturuan, u kthyen në veri dhe u zhdukën nga radari".

Ai pretendoi se NATO nisi një program tre-vjeçar për të hetuar UFO-t dhe për të zbuluar në se ato përbënin një kërcënim ushtarak. Ai mori këtë informacion nga një raport i NATO-s i vitit 1964 i titulluar "NJË VLERËSIM" (Një vlerësim i një kërcënimi të mundshëm ushtarak për forcat aleate në Evropë). Ai tha se raporti ishte kaq i ndjeshëm, saqë vetëm 15 kopje të tij u shtypën. Përveç kësaj, raporti përmbante studime të thella të fizikanëve atmosferikë, astronomëve, astrofizikanëve, sociologëve, historianëve dhe teologëve.

Z. Din tha: "Kishte ndodhur pas rastit të uljeve të UFO-s, përplasjeve ballë për ballë, ftesave për të ardhur në bordin e anijeve të tyre. Kishte disa vite që vazhdonte. Ajo ka vazhduar për shekuj". Sipas tij, raporti deklaroi se, "me sa duket nuk kishte një kërcënim ushtarak, sepse nëse... (ET-të, Jashtëtokësorët) ishin armiqësore apo keqdashës, loja do të ishte ngritur shumë kohë më parë". Ky përfundim tingëllon i ngjashëm me email-et e UFO-ve dërguar John Podesta nga Edgar Mitchell, i cili gjithashtu e quajti E.T (Jashtëtokësorët). "jo të dhunshëm".

Më tej, ai tha në leksion se, "ata (ekspertët) arritën në përfundimin se planeti Tokë dhe raca njerëzore kishin qenë nën një lloj vëzhgimi ose vrojtimi që vazhdonte për qindra, për të mos thënë mijëra vite. Ata arritën në përfundimin, në vitin 1964, se këtu vinin të paktën katër grupe të ndryshme, që na vëzhgonin, na analizonin, na vëzhgonin nga afër, çfarë po bënim."

Në 41 vitet e tij të shërbimit federal në Shtetet e Bashkuara, zoti Dean dëgjoi shumë gjëra të çuditshme, por gjëja që raca njerëzore është një racë hibride e tronditi atë. Ai tha: "Kam mësuar se nuk jemi thjesht vetëm. Ne kurrë nuk kemi qenë vetëm. Kemi pasur një lidhje intime me inteligjencën e përparuar jashtëtokësore që nga fillimi i historisë sonë. Dhe më lejoni t'ju them se marrëdhëniet intime janë ende duke vazhduar".

Ai vazhdoi: "Kjo racë, në veçanti, me sa duket na "rindërtoi" si specie rreth 200.000 vite më parë. Ajo që ne jemi këtu sot është ajo që ne e quajmë homo sapien sapiens - ju jeni një krijesë inxhinierike. Gjenetika jote është manipuluar. Ti nuk je i njëjtë me atë që ishe dhe nuk je i njëjtë me atë që do të jenë fëmijët, nipërit dhe stërnipat e tu në njëqind vitet e ardhshme".

Pamje të pa-zëna nga NASA?

Duke u tallur me akronimin e NASA-s duke e quajtur "Never A Straight Answer" ("Asnjëherë një përgjigje e drejtë"), zoti Dean në ankth tha se agjencia fshiu 40 rrotulla filmi të Programit Apollo: fluturimin për në Hënë, fluturimin rreth Hënës, uljet në Hënë, e të tjera.

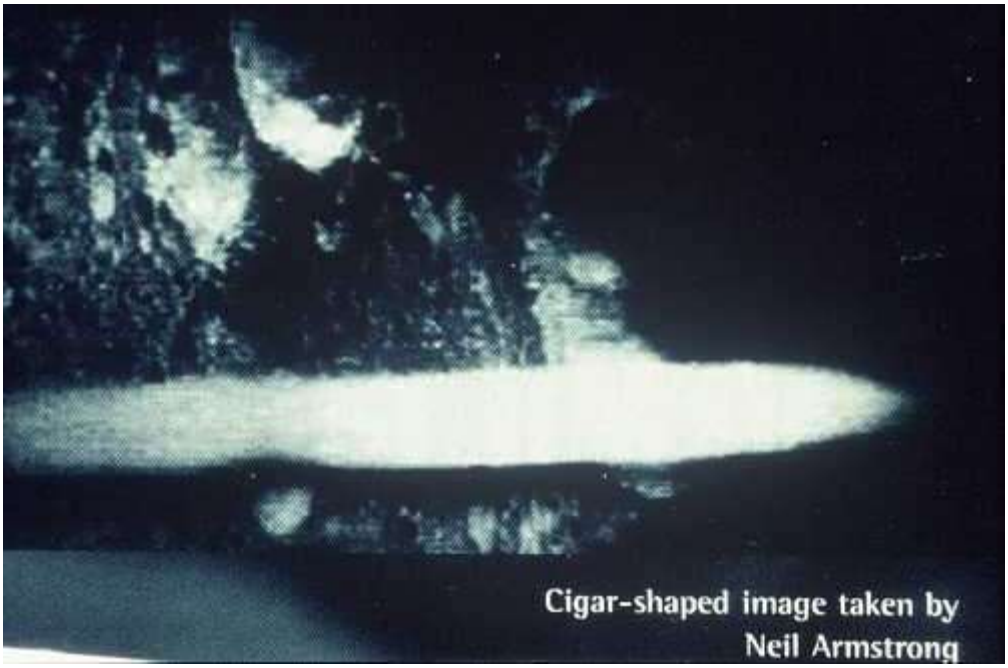

Bob Din - Imazhi është marrë nga astronauti Neil Armstrong. Ndërsa astronautët po shihnin nga dritarja e kabinës së tyre të vogël, ata panë këtë objekt në formë cigareje duke fluturuar.

Bob Din - Imazhi, sipas zotit Dean, tregon një objekt misterioz në formë disku me diametër disa qindra metra. U thye ndërsa astronautët po shkonin në sipërfaqen e Hënës.

Dy imazhet e ardhshme u morën nga Astronautët e Apollos kur ata ishin duke mbifilmuar të ashtuquajturin krater Lansberg. Sipas zotit Dean, "Astronautët në orbitë mbi Hënë ishin veçanërisht të magjepsur nga krateri i Lansberg. Atyre u ishte dhënë një emërtim i veçantë për të bërë fotografi të Lansberg, sepse krateri, të cilin ata e quajtën si Lansberg, kishte gjëra që po ndodhnin shumë anomali. Po ndodhte

ndërtimi. Atje lart kishte ndërtesa gjigante. Kështu që ata u deleguan në mënyrë specifike dhe u caktuan të fotografonin Lansbergun për të parë nëse mund të kuptonin se çfarë po ndodhte atje poshtë. Ndërsa ata po shikonin Lansberg, ky objekt u shfaq për të shprehur interes për ta dhe fluturoi nga aty. Tani kjo linjë është një linjë artificiale që është tërhequr për t'ju treguar drejtimin që po shkonte ky objekt. Ky është një objekt i përmasave të mira që fluturon përtej Apollo Lander".

Z. Dean vazhdoi të tregonte prova të mbledhura nga astronautët nga misioni Apollo 13. Imazhi i mëposhtëm, siç tha zoti Dean, u mor nga astronautët e Apollo 13 ndërsa udhëtonin për në hënë kur një numër gjërash filluan të ndodhnin. Disa objekte të çuditshme po shfaqeshin jashtë dritareve të anijes kozmike, kështu që astronautët e Apollo 13 kapën kamerat e tyre hasselblad dhe filluan të bënin fotografi të asaj që hasën.

Të tilla pretendime dhe prova të përbashkëta nga Z. Dean vijnë me një çmim. Ai mori kritika të ashpra nga ana e skeptikëve, por shumica e opinioneve të përbashkëta nga njerëzit janë në favor të Dinit dhe shumica beson se ai ishte legjitim. Ai vdiq më 11 tetor 2018, në moshën 89 vjeçare në Tucson, Arizona.

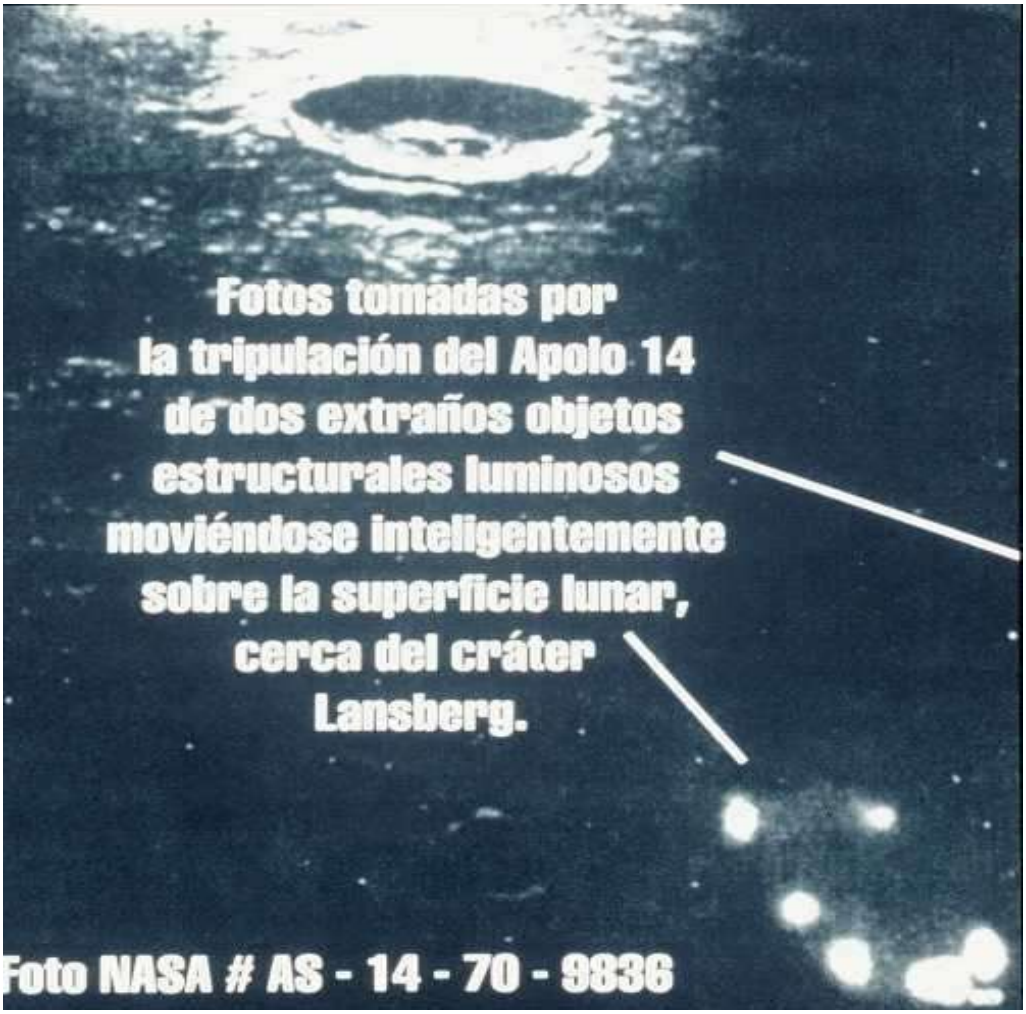

Një tjetër imazh i takimit apollo 13 "UFO", siç është vënë në dukje nga Z. Dean.

50. Ish punonjësi i NASA-s pa fotot UFO/Alien, gati për të dëshmuar para Kongresit

Pas deklasifikimit të madh të UFO-ve dhe seancave të Kongresit, NASA vendosi të ndjekë jashtëtokësorët. Agjencia zotëron teknologji të përparuar në Planetin Tokë, duke eksploruar mundësinë e transformimit të satelitëve në kërkues alienë për të sonduar pamje të pashpjegueshme pa nisur pajisje të reja. Projekti Galileo është duke projektuar një mision hapësinor për t'u takuar me objektin ndëryjor të ardhshëm (oumuamua-si) që zmadhon sistemin tonë diellor.

A është kjo hera e parë që NASA u interesua për qytetërimet aliene? Dejtuesit e NASA-s, të cilët pretendonin se kishin punuar ngushtë në disa nga misionet kryesore, nuk mendojnë kështu. Ish-punonjësja e NASA-s, Donna Hare thuhet se ka parë një fotografi të një UFO-je të veçantë. Kolegu i saj shpjegoi se ishte detyra e tij të nxirrte prova të tilla të UFO-ve nga fotografitë përpara se ato të dilnin në publik.

Më 9 maj 2001, mbi njëzet ushtarakë, intelegjencë, qeveri, korporata dhe dëshmitarë shkencorë u paraqitën në Klubin Kombëtar të Shtypit në Uashington DC për të vendosur realitetin e UFO-ve ose automjeteve jashtëtokësore, formave të jetës jashtëtokësore dhe teknologjive të përparuara të energjisë dhe propulsionit. Si pjesë e Projektit të Zbulimeve, Donna Hare, një shkencëtare fotografike dëshmoi se ka punuar për kontaktuesin e NASA-s Philco Ford në fillim të viteve 1970-të. Ajo kishte një leje të sigurisë së lartë për të ecur në laboratorin e fotografive të NASA-s dhe departamenteve të tjera.

Gjatë konferencës për shtyp të Projektit të Zbulimit, Hare zbuloi se NASA mbuloi dhe eliminoi anomalitë e hapësirës si UFO-t nga fotografitë satelitore. Hare ka marrë disa çmime në programet hapësinore. Ajo e dedikoi shumicën e kohës së saj si një ilustruese teknike për programet hapësinore. Ajo krijoi harta hënore dhe rrëshqitje uljeje dhe kishte punuar për 15 vjet si nën-kontraktore për NASA-s.

Hare pohoi se kishte pasur qasje në një vend të njohur si "Ndërtesa tetë", nga ku ajo bëri kontakte me zyrtarë të rangut të lartë. Një herë, ajo hyri në një zonë të kufizuar, e cila ishte laboratori fotografik i NASA-s. Ajo vuri re se laboratori kishte fotografi të Hënës të marra nga satelitët. Ajo ishte me një mikeshë që drejtoi një nga fotografitë dhe çuditërisht, ajo pa një pikë të rrumbullakët të bardhë.

Më poshtë është transkriptimi i pjesës së Hare në Programin e Informimit:

"Mirëmëngjesi të gjithëve! Quhem Donna Hare dhe kam punuar në aeronautikën Philco Ford nga viti 1967 deri në vitin 1981. Gjatë asaj kohe, isha një hartues projektuesish. Bëra rrëshqitjet e lëshimit, rrëshqitjet e uljes dhe gjithashtu projektova harta hënore për NASA-n. Ne ishim kontraktues, por shumicën e kohës, unë punoja në ndërtesën 8. Pata mundësinë të bëja punë shtesë gjatë kohës së fundit që ishte midis misioneve, dhe hyra në një laborator fotografish që ishte laboratori i NASA-s përgjatë korridorit. Kisha një leje sekrete që nuk është aq e lartë, por arrita të shkoja në zona të kufizuara.

Në atë kohë, po flisja me një nga teknikët aty brenda dhe ai më tërhoqi vëmendjen te një fotografi e NASA-s. Kishte një "Pikë" në të dhe e pyeta se çfarë ishte. Ai ma tërhoqi vëmendjen dhe unë thashë se është një pikë në emulsion? Ai po buzëqeshte dhe i kishte duart e kryqëzuara... Kjo ishte një fotografi ajrore e Tokës, unë jam duke supozuar Tokën sepse ajo kishte pisha në të dhe hijet e artizanatit ose çfarëdo qoftë ajo ishte në të njëjtin kënd si pemët dhe nga vetë natyra e saj, një UFO.

Dhe doja të sqaroja se për zotërinë që po fliste me mua... Pra, unë nuk e dija se çfarë ishte kjo por kuptova në këtë pikë se është shumë sekret.

E pyeta se çfarë do të bënte me këtë informacion. Ai tha se ata gjithmonë i shesin këto para se t'i shesin ato për publikun, kështu që ata janë krijesa të vogla të pshurr duke u shfaqur në këtë fotografi që ata donin të hiqnin qafe. Pas kësaj, vendosa t'u bëja pyetje njerëzve të tjerë që punonin atje (larg nga faqja dhe jo në sajt). Një roje më tha se atij iu kërkua të digjte disa fotografi dhe të mos i shikonte ato. Ishte një roje tjetër që e ruante atë që ishte në lodhje të gjelbër duke e parë duke djegur fotografitë dhe ai tha se ishte shumë i tunduar që e shikonte një të vetëm.

Njoha dikë në karantinë me astronautët e Apollos. Ai më tha se astronautët e Apollos panë gjepura në hënë kur zbritëm. Ai tha se astronautëve u është thënë ta mbajnë këtë qetësi".

Hare u tha nga një nga burimet se gjatë një prej uljes në hënë, tre UFO kishin zbarkuar. Më pas, kishte një fjalë kodik "Babagjyshi i Vitit të Ri" për këto zeje. Ajo tha se do të ishte e gatshme të dëshmonte para Kongresit.

Në vitin 2000, Gary McKinnon, një Hacker britanik i cili u ngop aq shumë me qeverinë duke fshehur informacione lidhur me UFO-t dhe energjinë e lirë, saqë vendosi të hakojë serverat më të siguruar të NASA-s dhe Pentagonit. McKinnon tha se kishte parë fotografi të vërteta të UFO-ve në dosjet kompjuterike në Ndërtesën e Qendrës Hapësinore Johnson. Ai madje mori një pamje nga një nga UFO-t në formë cigareje në mes të hapësirës dhe atmosferës së tokës. Për fat të keq, ai u hoq nga kompjuteri i tij pasi u kap.

51. Zona 51 - Shkencëtari para vdekjes bëri rrëfime tronditëse për Alienët, UFO-t, dhe Teknologjinë kundër gravitetit

Më 7 gusht 2014, shkencëtari amerikan Boyd Bushman vdiq. Për shumë vite ai kishte punuar si një bashkëpunëtor i lartë në Lockheed Martin. Para se të vdiste, ai kishte regjistruar një video sensacionale në të cilën fliste për punën e tij në "Zonën 51", si dhe për alienët dhe UFO-t.

"Ne tani dimë si të udhëtojmë në yje. Forcat Ajrore sapo na kanë dhënë një kontratë për ta kthyer ET-në në shtëpi". – Ben Rich (18 qershor 1925 – 5 janar 1995), ish-kreu i Lockheed Skunkworks. Si inxhinier i lartë hulumtues Boyd Bushman punoi për Lockheed Martin, Texas Instruments, dhe Hughes Aircraft. Ai konsiderohej si një nga shpikësit e raketës Stinger dhe ai foli në Camera rreth Zonës 5, sistemet e avancuara të propulsionit duke u testuar atje dhe ai tregoi fotografi të një alieni të dyshuar në foto. Interesi i Bushman për UFO-t dhe teknologjinë kundër gravitetit u vu re për herë të parë në vitin 1999 kur ai u shfaq në një dokumentar të Discovery Channel për teknologjinë sekrete të avionëve të pritur nga Nick Cook, autor dhe shkrimtar për Jane's Defence. Ai nuk shprehu shumë gjatë asaj kohe, por përfundimisht, Bushman foli për interesin e tij personal për antigravitetin, dhe në veçanti punën e studiuesit kanadez John Hutchison.

Pastaj, në vitin 2007, ai u shfaq në një dokumentar disi të errët nga David Sereda titulluar Nga këtu në Andromeda. Në të, Bushman diskuton më shumë idetë e tij rreth UFO-ve dhe antigravitetit. Ai foli për eksperimentet e tij të antigravitetit dhe ai iu referua Bob Lazarit, denoncuesit origjinal të Zonës 51, i cili pretendonte se kishte punuar në një projekt "Reverse Engineering" (Inxhinieri e kundërt) një UFO.

Sipas zëdhënësit të MUFON, Alejandro Rojas, në vitin 2008 Bushman kishte bërë një test poligrafi në të cilin ai pranoi se kishte punuar me antigravitet në Zonën 51, kishte punuar në teknologjitë aliene, kishte ekzaminuar një anije kozmike aliene dhe madje kishte prekur një formë jete aliene. Ai tha gjithashtu se e njihte Lazarin.

Në videot e tij të fundit, ai nuk pretendonte të kishte kontakt të drejtpërdrejtë me projektet e dyshuara lidhur me alienët, por në vend të kësaj, ai tha se po punon me një ekip në Zonën 51. Ai tha se kishte në "kontakt të drejtpërdrejtë ose tërthorazi me Teller dhe grupin e tij që drejtonte Zonën 51 dhe ekuivalentin". Ai paraqiti fotografitë e UFO-ve që kishte marrë, disa prej të cilave janë anije që supozohet se janë shumë pranë fotografit, por që janë të vështira për t'u bërë. Ai tregoi një pamje të një drite të dalë nga fokusi, që thotë se është si duket zanati kur ato «fuqizohen".

Bushman tha: "U kërkova të më tregonin se kush fluturon me këto gjëra dhe ata thanë "Mirë". Më pas ai paraqiti një seri fotografish të një qenieje aliene të dyshuar. Dukej se si do të priste një alien të dukej, me një kokë të madhe dhe sy të mëdhenj. Ai tha se kanë pesë gishta, pesë gishta, dy sy dhe këmbë të lagura.

Ai shpjegoi: *"Ata janë afërsisht pesë këmbë, katër e gjysmë deri në pesë këmbë të larta. Ata kishin një ose dy prej tyre që ishin rreth e rrotull që ishin 230 vjeç. Dhe ne kemi një total prej të paktën 18 që ekzistojnë dhe veprojnë në strukturën tonë, siç e ngriti Teller"*

Sipas tij, ushtria e SHBA-së po merret jo vetëm me alienët vetë, por edhe me makinat që arritën të fluturojnë tek ne. Për më tepër, sipas mendimit të tij, një grup specialistësh është i angazhuar në teknologjitë aliene të fituara në mënyra të ndryshme 24 orë në ditë.

Megjithatë, këto fotografi u postuan për herë të parë nga Hutchison, studiuesi i antigravitetit në Kanada, të cilit Bushman iu referua në intervistën Cook. Hutchinson i postoi ato në vitin 2008 (parë në videon më poshtë) dhe tha se i mori ato në mënyrë anonime nga një njeri që ai besonte se ishte në CIA.

Shpejt, disa njerëz i identifikuan imazhet si një kukull aliene që u shit në Kmart. Shumë prej këtyre njerëzve i postuan fotografitë e tyre në internet. Duket si i njëjti alien. Të paktën disa njerëz kanë sugjeruar se ndoshta qeveria bëri një kukull për të shitur në Kmart që dukej tamam si alieni i vërtetë për të hedhur dyshime. Pak shtrirje. Të tjerë ende këmbëngulin se ndonëse kukulla duket shumë e ngjashme, nuk është e saktë dhe kështu alieni në figurë mund të jetë ende i vërtetë. Hidhi një sy dhe shiko se çfarë mendon.

Bushman vazhdoi të tregonte historinë e mikut të tij që qëlloi një anije aliene dhe hyri brenda, por ai tha më shpesh se jo, të punosh me teknologjinë aliene është e rrezikshme për njerëzit. Bushman tha se 39 vetë kanë humbur jetën duke u përpjekur të përmbysin UFO-t inxhinierike. 19 prej tyre ishin gjatë një prove të teknologjisë një vit e gjysmë më parë. Megjithëse, ai ishte pak i paqartë në lidhje me detajet. Ai tha: *"Ata donin të sillnin anije të ndryshme fluturuese pranë UFO-s, dhe UFO u mbrojt. Dhe 19 nga njerëzit tanë vdiqën"*.

Si shumë histori në fushën e UFO-s, ajo e Bushmanit është enigmatike. E gjithë çështja mund të shkruhej lehtë si deluzionet e një plaku. E vetmja gjë që bën një pauzë është sfondi i Bushmanit. Pse një shkencëtar i nivelit të lartë do të fillonte të sajonte histori kaq të egra? A ka punuar me Tellerin dhe a ka shkuar ndonjëherë në zonën 51? Apo i thanë këto të gjitha përrallat e larta se besonte me gjithë zemër?

52. Alienët erdhën në Tokë një milion vite më parë

Në pamje të parë, objekti i gjetur duket si një gur i madh, i cili ka të njëjtën ngjyrë si gurët përreth, por ka një formë të lëmuar në formë disku. Megjithatë, një ekip studiuesish paranormalë në Rusi i quajtur Kosmopoisk, është i bindur se guri duket si një disk fluturues dhe se ka shumë të ngjarë të ketë origjinën nga hapësira.

Raportet lokale në Rusi kanë vënë në dukje se zona ku u gjet - kreshta Medveditsky në rrethin Zhirnovsky afër Volgogradit - ka qenë e njohur për pamjet e UFO-ve dhe aktivitetin paranormal që më parë.

Një disk guri 4 metra i plasaritur u gjet javën e kaluar, pasi Vadim Chernobrov, një studiues i njohur paranormale, dhe ekipi i tij ekzaminuan një zonë ku kishin gjetur më parë disqe të ngjashëm 1-2 metra të gjatë.

Thuhet se guri tani ndodhet në muzeun e Zhirnovskit, ku kanë filluar disa hetime.

Sipas rezultateve të para, guri është rreth një milion vjet i vjetër!

Ekspertët e UFO-ve gjithashtu pritet të ekzaminojnë rajonin për të gjetur disa gjurmë të tjera të UFO-ve.

Organizata ruse shkencore Cosmopoisk u themelua në vitin 1980 nga shkrimtari rus i trillimeve shkencore Alexander Kazantsev, ish-inxhinieri aeronautik Chernobrov dhe astronauti Georgy Beregova, për të eksploruar misteret e universit.

Që atëherë, organizata është përfshirë në eksperimente të çuditshme mbi udhëtimin në kohë, kërkimin e burrë dëbore dhe kërkimin e UFO-ve.

Disa nuk janë të bindur se guri i gjetur është një UFO. Ata pretendojnë se në atë zonë në disa raste ka pasur një det, erozioni i të cilit e ka shtrembëruar gurin, madje kanë postuar edhe foto të gurëve të ngjashëm që janë gjetur në ish-oqeanin në Kinë.

Megjithatë, Scott Wering, redaktor i faqes së internetit UFO Daily Sightings, është në anën e atyre që besojnë se disku e ka origjinën nga hapësira.

Ai tha: ”A shihni pjesë të bardha në disk? Është tungsten. Ai u gjet në disa vende ku ranë UFO-t”.

Gjithashtu, u zbulua se ky disk është mbi një milion vite i vjetër. Duket si disqe guri nga fotot e NASA-s të Marsit, prandaj më shkoi mendja se kjo UFO është në të vërtetë një dron ushtarak që u dëmtua gjatë sulmit në Mars.

53. Ka prova se qytetërimet jashtëtokësore vizituan Tokën në të kaluarën e largët

Pyetja nuk lind më nëse qeniet e huaja inteligjente e vizituan njeriun e lashtë në të kaluarën e largët. Janë mbledhur shumë prova që tregojnë se qeniet nga një planet tjetër janë vizituar nga qeniet njerëzore në të kaluarën.

Këta vizitorë u keqinterpretuan nga paraardhësit tanë si ”zota”, sepse në atë kohë ata nuk mund ta kuptonin teknologjinë e tyre të avancuar.

Pothuajse të gjitha qytetërimet e lashta të studiuara nga studiues dhe arkeologë tregojnë për ”mite” dhe tekste rreth qenieve ”hyjnore” që erdhën nga parajsa dhe u përzien në një farë mënyre me njerëzit e lashtë në Tokë. Aztekët e lashtë, Majat, Incat dhe shumë qytetërime të tjera të lashta tregojnë për qeniet ”nga bota tjetër” që erdhën nga parajsa sepse nuk kishin njohuri për të shpjeguar këto vizita misterioze.

Tekstet e lashta nga Bibla janë ndoshta dëshmia më e mirë e pranisë së qenieve ”të botës tjetër” në historinë njerëzore. Mitet e krijimit, drita misterioze që shoqëroi izraelitët në udhëtimin e gjatë nëpër shkretëtirë, përshkrimi i shkatërrimit të Sodomës dhe Gomorrës, bashkimi i fëmijëve të perëndive me vajzat meshkuj, fuqia e arkës dhe udhëtimi i Elias dhe Enoku në ”parajsë” janë vetëm disa nga qeniet e ardhura nga parajsa dhe teknologjia e pabesueshme që në të kaluarën konsiderohej ”qiellore” ose ”hyjnore”. Përveç teksteve biblike, mund të shtohen histori të tjera për kultura të ndryshme, si Mahabharata indiane, e cila përshkruan luftën midis perëndive.

Që nga fillimi i kohës, në mesin e njerëzve kanë ndërhyrë gjithmonë forca të panjohura si ”zotat”, ”lajmëtarët”, ”engjëjt” dhe qenie të tjera që nuk e kanë origjinën nga planeti ynë, që do të thotë se ata janë me origjinë jashtëtokësore. Këto kontakte përshkruhen në tekstet e lashta dhe përkthimi i tyre sot tregon se ka qenie ”të mbinatyrshme”, me teknologji të mahnitshme.

Nëse do të merrnim pjesë në një ulje të UFO-ve sot dhe do të shihnim një alien, do ta dinim se qenia nuk është nga Toka. Ndoshta do ta kuptonim se ka teknologji që vjen nga një planet tjetër. Njerëzit mund të udhëtojnë në hapësirë dhe të kenë robotët e tyre ”alienë” në planetë si Marsi. Sidoqoftë, imagjinoni se si do të ishte nëse njeriu i lashtë do të shihte një UFO duke u ulur 5.000-10.000 vite më parë. Si do ta interpretonte ai atë ngjarje? Njeriu i lashtë do të kishte supozuar se një teknologji e tillë e përparuar ishte ”hyjnore”, sepse ishte shumë më përpara se çfarë mund të kishte bërë njeriu në atë kohë.

Duke rishikuar tekstet e lashta, disa studiues kanë arritur në përfundimin se ka shumë të ngjarë që kulturat e lashta, si Aztekët, Inkas dhe të tjerë para tyre, të kenë qenë dëshmitarë të vizitës së qenieve jashtëtokësore dhe se ato kanë ndikuar në zhvillimin e qytetërimeve të lashta në të kaluarën.

Vizitat e alienëve ndodhin edhe sot, por ndryshe nga njerëzit e lashtë, ne nuk i konsiderojmë ata ”zota”. Ne e dimë se ”zotat” nuk kanë nevojë për një mjet për të udhëtuar nga një pikë në tjetrën, por që qeniet si ne në një farë mënyre kanë nevojë.

Këta ”astronautë të lashtë” lanë pas një trashëgimi të tërë të shkruar në shumë tekste të lashta si Bibla apo Mahabharata. Pyetja e vetme është se si interpretohen këto tekste. Në fund, gjithçka varet nga ajo në të cilën beson, por provat padyshim ekzistojnë.

54. Kafka aliene të zbuluara në Afrikë

Në përgjithësi është pranuar se raca njerëzore është e vetmja racë që ka jetuar ndonjëherë në Tokë, por zbulimet e reja e mohojnë këtë ide.

Këto kafka nga Afrika përmbajnë tipare identike me tonat, por paraqesin disa atribute e karakteristika që në mënyrë specifike i bëjnë ato individuale.

Ajo është bërë shumë përçarëse dhe mbi të është vënë shumë interes. sipas disa hipotezave, identifikimi i kësaj kafkë është shpikur dhe veçoritë janë redaktuar.

Në mënyrë që të sigurohet autenticiteti i kafkës, ne mund të hamendësojmë se ajo është midis 14 dhe 14.5 milion vite e vjetër, dhe se ajo është e ngarkuar me iridium, i cili është një element i zakonshëm në meteorite.

55. Këto janë 4 speciet e huaja jashtëtokësore që luftojnë për sundimin e Tokës dhe të njerëzve

Ka miliona specie në Univers që janë pak a shumë të konfirmuara se mund të ekzistojnë, por këto katër janë të vetmet për të cilat dimë se po punojnë në mënyrë specifike kundër nesh, duke u përpjekur të na dëmtojnë me çdo shans që kanë.

1.*Anunnaki*, krijuesit tanë që vijnë nga Nibiru (Planeti X), planeti i 12-të në sistemin tonë diellor.

Ata u ulën në Tokë rreth 450.000 vite më parë dhe na përdorën si punëtor për të nxjerrë arin dhe mineralet e planetit tonë nga nëntoka. Thuhet se ata do të kthehen përsëri në Tokë dikur në të ardhmen, por a do të vijnë si miq apo armiq këtë herë, askush nuk e din.

2.*Draconianët*, raca e luftëtarëve pushtues që janë 14 deri në 22 këmbë të gjatë dhe peshojnë mbi 2000 paund secili.

Besohet se ato janë llojet më të ″shëmtuara″ në galaktikën tonë dhe ″turpërohen″ për shkak të pamjes eë tyre të jashtme dhe të ngjashme me Djallin. Besohet se ata kanë frymëzuar Djallin dikur në të kaluarën dhe besohet se ata janë agresivë dhe të pamëshirshëm dhe mund të lëndojnë çdo krijesë në këtë galaktikë, që përfshin edhe Njerëzit.

3.Reptilianët vendas janë të sunduar nga draconianët, ata në thelb ushqejnë draconianët me informacion në lidhje me planetin tonë dhe ku jemi drejtuar.

Ata janë hibridë dykëmbësh - qenje si hardhuca, 8 metra të lartë dhe ata gjoja kontrollojnë qeverinë tonë.

4.Gritë e gjatë janë teknologjikisht më të avancuarit e të katërve.

Ata kapin njerëzit për të eksperimentuar mbi ta, duke u përpjekur për të krijuar hibridet më të mira njerëzore-gri që ata zyrtarisht do të duhet të udhëheqin planetin sapo të kenë sukses në kërkimin e tyre.

56. Studiuesi rus pohon: Njerëzit duhet të dinë të vërtetën, alienët kontrollojnë rrezet e Diellit në Tokë

Një studiues rus deklaroi se alienët kontrollojnë sasinë e dritës së diellit dhe energjisë që lëviz në drejtim të Tokës.

Ai vuri re disa UFO që lëviznin rreth diellit në fotografitë nga Observatori Diellor Heliosferik.

"Njerëzit duhet të dinë se çfarë fsheh NASA", shkroi eksperti rus i UFO-ve Miyunhausen poshtë videos së tij në YouTube.

Videoja u publikua më 4 mars dhe tregon foto të objekteve të çuditshme që lëshojnë dritë jeshile dhe rrethojnë një top gazi të shndritshëm dhe të ndezur.

Shkencëtari rus pohon se kjo ndoshta nuk është hera e tyre e parë rreth diellit, sepse ai pa diçka të ngjashme 6-7 vite më parë.

"Kam dëgjuar një histori 6-7 vite më parë që dy shkencëtarë rusë pikasnin disa UFO rreth diellit në të njëjtën kohë çdo ditë", tha Scott Wering, redaktor i UFO Sightings Daily. "Ata janë atje diku rreth Diellit tonë, duke bërë kushedi se çfarë. Është e mundur të kontrollosh Diellin, të ruash temperaturën në Tokë ose të mbledhësh ndonjë element të rrallë dhe të fuqishëm. Le të shpresojmë që kjo të mos na vërë zjarrin neve dhe planetit tonë në këtë proces."

Shumë pretendojnë se këto UFO që rrotullohen rreth Diellit ndikojnë në klimën e Tokës. Meteorologu amerikan Scott Stevens tha në vitin 2005 se uragani Katrina u krijua nga shkencëtarët rusë, por ai gjithashtu akuzoi NASA-n për fshehjen e të dhënave të dërguara nga teleskopi orbital Soho.

Teleskopi orbital është një projekt i përbashkët i NASA-s dhe ESA-s dhe ndodhet në një distancë prej rreth 1.5 milion kilometra nga Toka. Ai bën foto të ndezjeve diellore dhe kometave që kalojnë pranë Diellit.

"Jam i bindur se UFO-t fluturojnë rreth yllit tonë", tha Stevens. "Me këtë dua të them një flotë UFO-sh që veprojnë afër diellit. Unë besoj se si NASA ashtu edhe qeveria amerikane janë të vetëdijshme për ekzistencën e një qytetërimi të caktuar, avionët e të cilit janë rezistent ndaj temperaturave jashtëzakonisht të larta. Ata kanë frikë ta pranojnë dhe ndoshta nuk e dinë ende se çfarë do të bëjnë për këtë", tha meteorologu.

57. Libri Verdhë i Jashtëtokësorëve

"Libri i verdhë", është historia jashtëtokësore e Universit tonë e shkruar nga vetë Alienët, dhe përshkruan ndërveprimin dhe pjesëmarrjen e tyre në zhvillim dhe në zhvillimin tokësor. Libri u soll në Tokë dhe u prezantua në qeverinë e SHBA-s, në bazën e famshme ajrore Holloman në prill 1964, nga një femër jashtëtokësore (Ebe 2), të cilin ajo gjithashtu e përkthen.

Saktësisht, nuk është një "libër", është një bllok materiali rreth 2.5 inç i trashë dhe në fakt një pllakë transparente. Lexuesi shikon sipërfaqen transparente dhe

papritmas shfaqen fjalët dhe figurat. Është një seri e pafundme historish historike dhe fotografish të Universit tonë, planeti nga i cili këta Alienë vijnë quhet Eben, atdheu i tyre origjinal, dhe histori të tjera interesante për universin. Ajo gjithashtu përmban tregime historike dhe raporte të ndryshme mbi historinë e Tokës dhe të kaluarën e saj të largët. Thuhet se një njeriu do t'i duhej gjithë jeta njerëzore ta lexonte dhe një jetë tjetër për ta kuptuar.

"Libri i verdhë" është një objekt prej 8×11 inç dhe rreth 2.5 inç i trashë, i cili është ndërtuar me material të pastër dhe të rëndë si fibra optike. Kurba e librit është e verdhë e lehtë, prandaj quhet "libri i verdhë". Kur e vendos librin afër syve, fillon të shohësh fjalët dhe imazhet që shkëlqejnë para teje. Varet nga fjalimi i veçantë që mendon, pastaj do ta shohësh atë gjuhë. Deri në këtë kohë, qeveria e Shteteve të Bashkuara identifikoi 80 lloje fjalimesh.

Sipas "Librit të verdhë", ai e ndërtoi këtë Tokë tokësore mbi fenë (krishterimin) dhe u bë i dërguari i parë i huaj në Tokë. "Libri i verdhë" vazhdon dhe vazhdon, dhe personi që e lexon thotë:

"... kaloja 12 orë në ditë për tri ditë me rresht dhe shkoja në faqen 564 (faqet quhen ngjarje) dhe ende nuk e kam arritur fundin. Unë nuk mendoj se dikush e di saktësisht se sa kohë duhet për ta përfunduar leximin, ose se dikush ka ardhur në fund të Librit. Nuk ka fund për "Librin e verdhë". E kuptoj se regjistrimi është rreth 22 orë rresht, ky është përfundimi i arritur nga këshilltari shkencor i presidentit nën administrimin xxxxxx. Gjithashtu, nuk ka asnjë mënyrë për të ndaluar leximin në ndonjë faqe të veçantë, shtyrjen e librit dhe pastaj leximin e tij përsëri në të njëjtin vend. Pasi të ndërprisni leximin e "Librit të verdhë" dhe të ktheheni tek ai më vonë, libri fillon nga fillimi. Ndonëse libri mund ta dijë disi gjuhën e atij që e lexon, ai nuk mund ta kuptojë se sa unik është ai. Me fjalë të tjera, "problemi" i këtij "libri" është i tillë, sa që duhet të nisësh që nga fillimi kur e ndërpreni për ca kohë. Ju mbërrini në faqen 564 si unë, ndërpret leximin, dhe pastaj libri juaj vetëm ju kthen në fillim të fjalës së parë dhe ju duhet të lexoni të gjitha 12 orë rresht para se të merrni informacion të ri".

Siç është thënë, "Libri i verdhë" shkon prapa në vitin 2.000 p.e.s. Informatori thotë në këtë kontekst:

"Por nuk pashë gjë rreth gjithë "Librit të verdhë" dhe nuk mendoj se e ka bërë dikush. Ndoshta ai ka disa shembuj, fotografi, histori që shkojnë edhe përtej 2.000 vite para Krishtit. "Libri i verdhë" është një referencë për Universin tuaj. Hapësira, sipas Eben, u krijua në momentin e një sekonde, pak a shumë si teoria jonë Big Bang (Shpërthimi i Madh), dhe u përhap mbi një miliard vite. Eben nuk u referohet "viteve" si tonat. Ajo flet për kohën, por në termat e "orës së ngjarjes", kështu që për të na ndihmuar ta kuptojmë më mirë, Eben i ka përshkruar në detaje vitet tona si pika referimi. Sipas tyre, Universi jonë zgjerohet për 25 miliardë vjet. Pastaj e tërheq veten në formën e tij origjinale. Pasi Universi zvogëlohet, ai zgjerohet përsëri duke përsëritur të gjithë procesin. Eben thotë se kjo është "Jeta e Universit" (teoria e infuzionit)".

58. UFO-t - Midis komploteve politike dhe vizioneve mistike e fetare

Sado e çuditshme që mund të duket, tema mbi objektet fluturuese të paidentifikuara, UFO, dhe jeta e mundshme jashtëtokësore, ka magjepsur jo vetëm filozofët dhe ushtarakët, por edhe teoricienët e konspiracionit, udhëheqësit politikë dhe autoritetet fetare.

Ndoshta shumëkush mund të ketë dëgjuar mbi teorinë e çuditshme të përhapur nga teoricieni britanik i konspiracionit Dejvid Ajk (lindur në vitin 1952), sipas të cilit bota udhëhiqet nga një racë alienësh monstruozë që vijnë nga sistemi yjor Alf Drakonis.

Fjala është për të ashtuquajturit "reptilianë" ose njerëzit-gjarpërinj, që të fshehur në bazat e tyre të gërmuara në nëntokën e planetit tonë, marrin nën kontroll mendjet, dhe ndonjëherë edhe trupat e liderëve më të rëndësishëm botërorë, siç është familja mbretërore britanike, familja presidenciale Bush, Klinton, familjet shumë të pasura si Rotçaljd, Rokfeler, dhe të gjithë ata që menaxhojnë pushtetin real, qoftë në nivelin politik apo atë financiar.

Sipas Ajk "zëvendësimi i madh filloi mijëra vite më parë, kur racat e zvarranikëve arritën në planetin Tokë dhe u mbarështuan me racën njerëzore. Gjithsesi, jo fizikisht, por përmes manipulimit të kodit njerëzor, ADN-së. Që atëherë, alienët janë qeveria e vërtetë okulte botërore që duke qenë tejet indiferente ndaj vullnetit popullor, vendos mbi fatet e botës në një mënyrë jo shumë të ndryshme nga ajo e përshkruar në të ashtuquajturit "Protokollet e Pleqve të Sionit", teksti bazë i të gjithë konspiracionit të ekstremit të djathtë.

Por mos besoni se mbështetësit e kësaj teze gjenden vetëm në këtë kamp politik. Edhe tek e majta ekstreme gjejmë personazhe të çuditshëm, që besojnë se jashtëtokësorët janë zotërit e botës. Për shembull, mësuesi i liderit afro-amerikan "Malcolm X" ishte një teoricien konspirativ i thekur.

Elija Muhamed (1897-1975), ishte një mysliman me ngjyrë që në vitet 1930 u bë Ministër Suprem i Kombit të Islamit në SHBA, duke propaganduar refuzimin e ngurtë të integrimit racor, që sipas tij do të kishte zvogëluar epërsinë e afro-amerikanëve ndaj të bardhëve. Por, përveç faktit interesant që Muhamed mbante tubime segregacioniste me liderin neo-nazist Linkoln Rokuell, ajo çka ishte vërtetë e çuditshme ishte besimi i tij i vendosur mbi vizionin apokaliptik sipas të cilit kur të vinte fundi i botës, UFO-t do të zbrisnin në Tokë për të eliminuar përgjithmonë të bardhët, duke i lejuar kësisoj zezakët të rifitonin përparësinë që Zoti u kishte dhënë kur bota u krijua.

Përveç teorive konspirative, është trajtuar seriozisht edhe çështja e marrëdhënies mes Zotit dhe UFO-ve, dhe kjo madje në nivelet më të larta të hierarkisë katolike, pra nga dy Papët e fundit. Si Bergolio, në një intervistë të dhënë në vitin 2015 për "Paris Match", po ashtu edhe Benedikti XIV, në një letër drejtuar një vit më parë profesorit Paolo Muso, profesor i Filozofisë Teorike në Universitetin e Insubrias, e lënë të hapur mundësinë e ekzistencës sëformave të jetës jashtëtokësore, por duke ia lënë në dorë shkencës që ta verifikojë këtë gjë.

Më së fundmi, e përmuajshmja katolike "Il Timone" i kushtoi kopertinën e saj kësaj teme, ku teologë dhe mistikë japin mendime të ndryshme, por gjithmonë shumë stimuluese. Kështudocenti i teologjisë Mauro Galjardi e vë theksin

tek kompleksiteti i kësaj temës, duke pasur parasysh vështirësinë e pajtimit të hipotezës së jetës jashtëtokësore me doktrinën e hirit dhe mëkatit origjinal.

E vetmja siguri është se duke qenë se Zoti është i vetmi krijues, i gjithë Universi i nënshtrohet atij, duke përfshirë çdo formë të jetës së huaj. Ndërkohë është më i larmishëm pozicioni i mistikëve, ndër to austriakja Maria Sima, që janë të sigurt se "të parit e UFO-ve është vepër e djallit", sepse duke ngjallur kureshtjen e njeriut, ato e largojnë atë nga çështjet themelore që kanë të bëjnë me shpëtimin e shpirtit.

Të njëjtin mendim ndan edhe njëfetar tjetër, saleziani Xhuzepe Tomazelli, që i cilësonjashtëtokësorët si një"një mashtrim të Satanait për t'i bërë njerëzit krenarë, një kurth që synon të anulojë atë që Zoti ka zbuluar për ta në Bibël".

Ndërsa dy mistikë shumë më të njohur, përfshirë Papa Piun, nuk mendojnë kështu, pasi janë të bindur se:

"Zoti me siguri që nuk e ka kufizuar lavdinë e tij në këtë planet të vogël, dhe se në planetë të tjerë do të ketë qenie që nuk kanë mëkatuar", mendim të cilin e mbështet edhe vizionarja Maria Valtorta, që i referohet asaj që është thënë nga vetë **Jezusi**:

"Unë do të isha një krijues shumë i vogël dhe i kufizuar, nëse do ta kisha krijuar vetëm Tokën si një botë të banuar! Me një rrahje zemre të vullnetit tim unë krijova shumë botë nga hiçi, dhe i projektova ato si një pluhur ndriçues në pafundësinë e qiellit. Toka, për të cilën jeni kaq krenarë, nuk është gjë tjetër veçse një nga pluhurat rrotullues të pafundësisë, dhe nuk është më i madhi. Por sigurisht që Toka është më e korruptuara".

Dhe duke pasur parasysh faktin që ky vizion ndodhi gati 80 vjet më parë, ne mund të imagjinojmë se sa shumë është përkeqësuar që atëherë gjykimi hyjnor.

59. Tri teori të ndryshme rreth UFO-ve

Fenomen natyror? Pjellë e imagjinatës njerëzore apo realitet?! Është shumë vështirë të japësh ndonjë përgjigje precize në këto pyetje, për shumë arsye, sepse çdo grup, që përkrah njërën prej këtyre mendimeve apo teorive ka argumentet dhe kundërargumentet e tij: pro ose kundër. Çështja e ekzistencës apo ekzistencës së pjatave fluturuese, është mjaft e ndjeshme dhe delikate dhe kërkon një trajtim serioz, sepse është e përcjellur me shumë polarizime, kundërthënie dhe mospajtime të theksuara, ndër qarqe shkencore. Prandaj të thuash diçka për këtë çështje është njësoj sikur të ecësh në teh të shpatës. Dihet mirë se shkenca materialiste nuk pranon ekzistencën e asgjëje që nuk preket, nuk shihet e as nuk dëgjohet me shqisa, por sa mund të jetë ky vlerësim real, kur dihet se në këtë gjithësi (atë që na rrethon) ka shumë gjëra, të cilat as nuk i shohim as nuk i prekim, por jemi të sigurt se ato ekzistojnë.

Historiku i paraqitjes së fenomenit "Pjatat Fluturuese"

Rastet e para të paraqitjes së pjatave fluturuese - ose objekteve të paidentifikuara fluturuese (UFO), u shënuan diku para përfundimit të Luftës së Dytë Botërore, kur pilotët e fuqive aleate pohonin se gjatë fluturimeve të tyre në territorin e Gjermanisë naziste, vazhdimisht përcilleshin nga disa objekte të paidentifikuara fluturuese në formë të topthave të zjarrtë. Ata këta toptha të zjarrtë i quajtën – "for fighters" ("për luftëtarët"). Në të shumtën e rasteve këta toptha (disqe) të zjarrtë

çrregullonin sistemet e aparaturave komanduese në aeroplanë, kështu që disa konstatuan se këto fluturake ishin "Arma psikologjike gjermane" e paralajmëruar, e cila do të duhej t'i shpërqendronte dhe t'i frikësonte pilotët e fuqive aleate. Qeveria amerikane e hulumtoi mirë këtë dukuri dhe pasi nuk arriti të konstatojë diçka konkretisht rreth saj, u detyrua ta shpallë këtë si rezultat të histerisë masive. Sidoqoftë, enigma e topthave të zjarrtë ka mbetur e pazbuluar sot e kësaj dite. Disa ende mendojnë se ata toptha të zjarrtë ishin fluturaket sekrete gjermane. Sipas pohimeve të Rudolf Schrieverit, inxhinierit të famshëm nazist të aeronautikës, në vitet 1941 dhe 1942, ai së bashku me kolegun e tij Habermalin, kishin punuar në projektin sekret "Teller" ("Pjata"). Fluturakja e tij në formë pjate në fillim të vitit 1945, ishte e gatshme për testim, mirëpo përparimi i fuqive aleate pengoi dhe stopoi këto eksperimente, kështu që fluturakja me gjithë planin e saj u shkatërrua nga vetë gjermanët, vetëm që të mos bjerë në dorë të fuqive aleate. Vlen të theksohet se as amerikanët, as anglezët e as rusët nuk mundën të zbulojnë deri në fund planet sekrete gjermane lidhur me fluturaket dhe armët sekrete psikologjike. Siç u konstatua edhe në fillim, përsa i përket çështjes së pjatave fluturuese ekzistojnë tri mendime - teori të ndryshme:

Teoria e parë

Grupi i parë mendon se nuk kemi të bëjmë me kurrfarë pjatash fluturuese, por me dukuri natyrore të shkaktuara nga çrregullimet e ndryshme në atmosferë. Ata pohojnë se në shtresat e larta të atmosferës së Tokës në stratosferë dhe në jonosferë shpesh herë shfaqen dukuri të pashpjegueshme natyrore si: reflektime dritash dhe ngjyrash të ndryshme, të cilat në shkencën e fizikës quhen mashtrime optike. Njëri prej atyre që e përkrahin këtë ide është edhe kozmonauti sovjetik-rus Jurij Greçko, i cili bëri dy qëndrime të gjata në hapësirë për të studjuar këtë fenomen; njëherë 30 ditë e herën e dytë 96 ditë. Ai, tërë këtë pluhur dhe histeri që është ngritur rreth "pjatave fluturuese" e quan "sensacionalizëm gazetaresk", duke theksuar se nuk bëhet fjalë për pjata fluturuese, por kryesisht kemi të bëjmë me dukuri natyrore dhe me reflektime dritash, të cilat shkenca herët a vonë do t'i sqarojë.

Teoria e dytë

Grupi i dytë me ngulm pohon se "pjatat fluturuese" s'janë asgjë më tepër se pjellë e imagjinatës njerëzore. Këtë mendim të tyre, ata e argumentojnë me faktin se njeriu nga vetë natyra e tij, është i prirur që t'i zmadhojë gjërat dhe t'i sensacionalizojë ato. Këtu, thonë ata, është edhe çështja e afirmimit dhe dalja nga anonimati i disa individëve, e shpesh herë edhe me halucinacione dhe me çrregullime psiko-fizike të personave që pretendojnë se kanë pasur kontakte të dorës së parë me pjatat fluturuese. Pra, teoria mbështetet në faktin që njerëzit të shtyrë nga dëshira për të qenë në qendër të vëmendjes, mund të shpikin lajme sensacionale, madje edhe duke i besuar vetë.

Teoria e tretë

Ndërsa grupi i tretë, i cili qëndron pas asaj se pjatat fluturuese janë një realitet i pamohueshëm, e argumentojnë këtë me dëshmitë e shumta autentike të personave serioz e me gjendje psiko-fizike të qëndrueshme, të cilët nuk shkojnë aq larg sa të trillojnë se kanë pasur "kontakte të afërta", por dëshmitë e tyre i përqendrojnë kryesisht në atë se kanë parë fluturake të shndritshme në forma ovale, të cilat fluturojnë me shpejtësi të pabesueshme. Ndër argumentet më të forta të tyre janë

gjithashtu dëshmitë e astronautëve, që fluturuan në hapësirë. Shumë prej tyre pohojnë se gjatë fluturimeve në hapësirat kozmike, kanë qenë të përcjellur nga këto fluturake të çuditshme, të cilat nuk i ngjajnë asnjë fluturakeje që zotërojnë fuqitë më të mëdha botërore.

Maurice Chatelain - fizikant dhe matematicien i njohur, i cili ka drejtuar për një kohë të gjatë sektorin e Informatave dhe rezultateve hulumtuese të anijeve "Apollo" dhe "Gemini" pranë Agjencisë amerikane për hulumtime në hapësirë (NASA), ndër të tjera shkruan se të gjitha fluturimet nga programi "Apollo" dhe "Gemini" kanë qenë vazhdimisht të përcjellura nga fluturaket e paidentifikuara nga hapësira. Mirëpo sipas rregullave të vendosur në NASA, kozmonautëve iu ndalohej rreptësisht të jepnin opinione apo informacion për çdo lloj gjëje që mund të kishin parë lart në hapësirë. Përse? A mos ndoshta kozmonautët panë atje lart anije të huaja kozmike dhe NASA nuk dëshiron t'i bëjë publike këto informacione për shkak të ndonjë interesi apo sigurisë kombëtare? Sot ekzistojnë shumë fotografi, ku pjatat fluturuese shihen shumë qartë. Disa prej këtyre fotografive u dëshmuan me anë të ekspertizave si mjaft autentike, ndërsa një numër i madh i tyre u zbuluan se janë falsifikate të montuara në mënyrë mjeshtrore.

Sidoqoftë, thonë shkencëtarët, nëse konsiderojmë se ka jetë në planetet e tjera, atëherë jemi të bindur se pjatat fluturuese janë një realitet dhe se vizitorët e huaj nga gjithësia janë duke na vizituar herë pas here për të shikuar dhe hulumtuar mundësitë se si të kontaktojnë me ne. Megjithatë, misteri i "pjatave fluturuese" ende mbetet enigmë dhe fshehtësi e pazbuluar dhe e paargumentuar me fakte bindëse dhe, si e tillë, derisa të argumentohet ekzistenca apo mosekzistenca e tyre për shkencën dhe teknologjinë bashkëkohore mbetet si një provokim serioz.

60. Historia moderne e UFO-ve

Dokumentet dhe dëshmitë si ato të hedhura në letër po ashtu edhe në formë artistike nëpër piktura, dru dhe metal nuk mbarojnë këtu. Numri i tyre është shumë i madh dhe do të duheshin faqe të tëra për t'i përshkruar të gjitha. Por mendoj se është më e udhës që të flasim për UFO-t në kohët moderne dhe njohjen e tyre si fenomen në mënyrë zyrtare. Që në fillimet e shekullit të 20-të kemi disa raste të pamjeve të UFO-ve në mënyrë masive nga një grup njerëzish në vende të ndryshme të Europës: Gjermani, Francë, Zvicër,… etj. Pamja e tyre përshkruhet si në formën e një cigare puro që shpesh qëndronte pezull në ajër pa lëvizur, pa lëshuar asnjë zhurmë dhe duke ndriçuar në mënyrë të shpeshtë me drita të disa ngjyrave. Për kohën që bëhet fjalë natyrisht këto nuk mund të ngjallnin ndonjë çudi, sidomos po të kihet parasysh që ishin vitet përpara Luftës së Parë Botërore ku gara e armatimit, sidmos midis Anglisë dhe Gjermanisë, ishte kthyer në një mani dhe shpesh njerëzit mendonin se mjete të tilla ishin ndonjë shpikje e re ushtarake. Po ashtu s'duhet harruar që edhe aviacioni ishte në hapat e para dhe pamja e mjeteve të tilla fluturuese ngjallte vetëm kërshëri dhe interes, por jo në masën që e kemi sot. Vetëm me pas, kur janë lexuar deshmitë, janë parë përshkrimet dhe pikturat e mjeteve të tilla, është bërë lidhja me ato që shihen sot. Disa zëra të turbullta flasin për disa pamje masive UFO-sh rreth viteve '30-të mbi Gjermani dhe Angli apo Amerikë. Dëshmi më të forta na vijnë gjatë periudhës së Luftës së Dytë Botërore, ku shpesh avionët luftarakë gjermanë, anglezë

dhe amerikanë janë shoqëruar nga mjete fluturuese diskoidale apo i kanë hasur ato gjatë fluturimeve të tyre luftarake. Në kohën që ndodhnin këto vëzhgime secila palë mendonte se ishin mjete konvencionale të palës kundërshtare pra, çdo gjë mbulohej nga ky lloj konfuzioni.

Do të duheshin 2 vite pas përfundimit të Luftës së Dytë Botërore që bota të mësonte për ekzistencën dhe termin zyrtar të mjeteve fluturuese të paidentifikuara. Për fat të mirë çdo gjë që ka ndodhur që pas asaj dite është e dokumentuar, fotografuar, filmuar dhe dëshmuar nga miliona njerëz në tërë globin. Kështuqë faktet janë të shumta. Por le të kthehemi tek momenti kur zyrtarisht u pranua dhe u emërua faktori UFO.

24 Qershor 1947

Kenneth Arnold, një biznesmen dhe pilot privat po fluturonte me aeroplanin e tij mbi vargmalet Kaskade, kur në radio dëgjon lajmërimin për humbjen e një aeroplani që mund të kishte rënë në tokë. Arnold vendosi të japi ndihmën e tij si pilot dhe u përfshi në kërkim, por pak çaste më pas vëmendjen e tij e tërhoqi një dritë e fuqishme dhe e shkëlqyeshme. Ndriçimi vinte nga 9 objekte fluturuese që fluturonin në formën **V**. Sipas përshkrimit të Keneth Arnold mjetet lëviznin me një shpejtësi prej 1500 miljesh në orë. Kur zbriti në tokë, ai raportoi atë që pa tek ushtarakët. Një gazetar anonim i emërtoi objektet ***"disqe fluturuese"***, duke iu referuar përshkrimit të Arnold, që i quajti si formë diskoidale që rrëshqasin njësoj si disqet kur i hedh në ujë dhe përshkojnë distancën duke prekur sipërfaqen e ujit. Raportimi i këtij vëzhgimi sot njihet si fillesa e Periudhës së Artë ose e Erës së Artë. Kjo periudhë u quajt e tillë sepse ka qenë periudha me më shumë pamje UFO-sh dhe përfshin vitet 1947-1969. Po paraqes këtu një intervistë të plotë të Kenneth Arnold, intervistë që është bashkuar në dosjen e të ashtuquajturit Projekti 1947.

Keneth Arnold tregon:

Historia e mëposhtme që perjetova në Vargmalin e Kaskadeve, ndonëse mund të duket e pamundur, është e vërtetë dhe ajo që kam parë. Nuk kam kërkuar dhe s'do kërkoj kurrë ndonjë shpërblim për atë që po them dhe tregoj, sepse e quaj të drejtë të informoj një diçka që besoj se çdo pilot do e konsideronte më se të arsyeshme të informonte Forcat Ajrore dhe ato Ushtarake. Jam shumë i bindur në këto që them dhe për asnjë moment nuk mendoj që ajo që pash mund të ishte rezultat i ndonjë efekti natyror apo diçka e ngjashme. Syri im, si një pilot i stërvitur dhe me një numër të konsiderueshëm orësh fluturimi, është i aftë të kapi dhe të kuptojë fenomene atmosferike dhe ajo që pashë nuk ishte aspak i tillë.

Në datën 24 Qershor 1947, ditë e Martë, mbarova punën në Chehalis, Washington dhe rreth orës 2 nisa fluturimin nga aeroporti i Washingtonit me idenë për të shkuar në Yakima (Shteti i Washingtonit). Fluturimi im po vonohej rreth një orë për shkak se u përfshiva në kërkimet e një avioni që mendohej se kishte rënë në krahun jugperëndinor të Malit Rainier dhe nuk ishte gjetur (dhe nuk u gjet më kurrë). Po fluturoja në drejtim të Malit Rinier në lartësinë 9500 këmbë. Pasi kërkova për pak kohë në atë pjesë të malit, madje edhe disa rrafshe të tij dhe kanione,t u ktheva duke bërë një rrotullim prej 360 gradësh dhe përsëri i dola përballë malit. Fillova ngjitjen në lartësi deri sa arrita 9200 këmbë. Në krahun e djathtë, prapa meje, në distancë prej pothuajse 15 miljesh ishin dy avionë të tipit DC-4 në një lartësi jo më shumë se 14 mijë këmbë.

Qielli dhe ajri ishin të pastër si kristal dhe shikimi shumë i qartë dhe që shkonte shumë larg nga pika ku isha. Nuk ishin bërë më shumë se 2-3 minuta që nga momenti që caktova kursin e ri të fluturimit kur në avionin që po pilotoja u reflektua një dritë e fortë. U shtanga për një moment sepse mendova që mund të isha afruar shumë me ndonjë aeroplan tjetër. U përpoqa të shikoja rrotull meje por nuk isha në gjendje të dalloja asnjë aeroplan. Derisa në një moment në krahun tim të majtë, në veri të Malit Ranieri, duke iu drejtuar jugut, më zuri syri një si zinxhir me 9 objekte, në pamje fluturuese, në një lartësi jo më shumë se 9.500 këmbë dhe me një pjerrësi prej 170 gradësh. Ato po i afroheshin malit me shpejtësi të madhe dhe për një moment mendova se mund të ishin avionë luftarakë. Në atë moment e kuptova që drita që më ndriçoi vinte nga këta objekte, më saktë nga dy ose tre prej tyre, të cilët në çdo disa sekonda bënin zbritje lartësie të vogël dhe ndryshonin kursin e tyre duke bërë që dielli të reflektonte në avionin tim. Mu duk shumë e habitshme që s'po arrija të dalloja bishtin e tyre, por përsëri mendova që mund të ishin avionë ushtarakë të një tipi të ri. Vendosa të përcaktoja shpejtësinë e tyre dhe duke qenë që pamja ishte jashtëzakonisht shumë e qartë deri në 50 milje, kjo gjë do të ishte e lehtë për mua. Pasi e llogarita shpejtësinë nuk më bëri shumë përshtypje, sepse aeroplanët tanë luftarakë fluturojnë edhe më shpejt. Mënyra e tyre e fluturimit në formë trekëndëshe si patat e egra që formojnë një trekëndësh dhe fluturojnë paska si pjerrët më habiti. Por ajo që po më bezdiste më shumë ishte fakti që nuk arrija t'i dalloja dot asnjë bisht siç kanë normalisht avionët. Llogarita distancën që kisha nga ato objekte dhe rezultoi rreth 20-25 milje. Pra, ndonëse shikimi ishte shumë i pastër fakti që i dalloja aq qartë në një largësi të tillë do të thotë që ato kishin përmasa shumë të mëdha si objekte. Sa më shumë i vëzhgoja aq më shumë më rritej shqetësimi. I njoh shumë mirë të gjithe llojet e avionëve dhe me eksperiencën që kam mund t'i dalloja në distanca të tilla edhe llojit që i përkisnin. Në një moment ato iu afruan kreshtës së malit që lidhej direkt me malin tjetër, Adams, dhe në atë moment i dallova akoma dhe më mirë. Mund të them që gjatësia e "zinxhirit" që krijonin këto objekte ishte rreth 5 milje. Ajo që pashë më turbulloi akoma më shumë, sepse kur i shikoja në vijë të drejtë ato dukeshin thjesht si një vizë e zezë dhe në momentin që krijonin një përkulje të vogël dallohej një tjetër formë si rrethore, por me një prerje të çuditshme nga prapa. Më pas mënyra e tyre e fluturimit u bë stabile. Ato as nuk uleshin as nuk ngriheshin më dhe dukej sikur pluskonin në ajër. Pra, nëse mund të mendohej që ishin raketa ose predha kjo do të ishte e pamundur, sepse udha e tyre e fluturimit është harkore. Kjo më sjellë në mendje edhe raportime të tjera të bëra në USA për të paktën 5-6 objekte të tilla, me të njëjtën formë dhe madhësi. Pasi kam raportuar tek ushtarakët atë që pashë dhe lajmi u bë publik, kam marrë letra të shumta nga njerëz të ndryshëm, të cilët më shkruanin për pamje të njejtë që ata kishin hasur. Do të kisha dhënë çdo gjë që kam vetëm e vetëm që atë ditë të kisha patur një aparat fotografik. Kur zbrita në tokë e raportova atë që kisha parë, por shpjegimi që mu dha ishte qesharak, herë si fenomen natyral, herë si ndonjë prov me reketeë luftarake apo predhë e lëshuar nga ndonjë poligon aty afër ose disa shpjegime të tjera që do të bënin të qeshte edhe një fëmijë. Kerkova një hetim zyrtar nga ana e FBI-së, po ashtu dhe një analizë të plotë fizike dhe mendore për veten në mënyrë që të provoja gjendjen time shëndetësore nga të gjitha anët. Ajo që më habit është fakti që kam marrë letra dhe kërkesa për intervista nga shumë njerëz në Amerikë dhe në botë, shkencëtarë, studiuesë, të apasionuar pas fenomeneve të ndryshme, por asnjëherë nuk më vizituan ushtarakët që duhet të kishin qenë të parët që duhet të kërkonin kontakt

me mua. Ata e lanë në harresë një diçka që është shokuese dhe kjo për mua është e qëllimshme. Numri i patentës sime të fluturimit është 333487. Pilotoj një avion të tipit Callair, me tre vende dhe me një motor i prodhuar në Afton, Wyoming dhe i përkryer për fluturime në lartësi. Çertifikata kombëtare për avionin tim është 33355.

Libri Blu

Projekti "Blue Book" (Libri Blu) ishte një prej serive sistematike të studimit e verifikimit të UFO-ve (Objekteve fluturuese të paidentifikuara), i kryer nga Forcat Ajrore Amerikane (U.S.A.F). Ky projekt filloi në vitin 1952 dhe ishte ringjallja e dytë e një studimi të këtij lloji. Urdhri për pezullimin e këtij projekti u dha në dhjetor të vitit 1969. Projekti "Blue Book" kishte dy qëllime: të përcaktonte nëse UFO-t ishin kërcënim për sigurinë kombëtare dhe të analizonte shkencërisht të dhënat që kishin lidhje me UFO-t. Në kohën që "Blue Book" u pezullua, kishte mbledhur rreth 12.500 raportime mbi objektet fluturuese të paidentifikuara duke arritur në përfundimin se shumica e tyre ishin keqinterpretime të fenomeneve natyrore si retë, yjet, etj, apo objekte fluturuese të zakonshëm.

Disa prej tyre u cilësuan si mashtrime. Raportimet mbi UFO-t janë të arkivuara dhe janë të disponueshme nën "Aktin e lirisë së informimit", por emrat dhe informacionet personale të gjithë dëshmitarëve janë redaktuar. Rihapja e këtyre hetimeve u kërkua nga një panel pilotësh dhe oficerësh. "Libri Blu" konsiston në hetimin e rivlerësimin e dëshmive të vjetra në mënyrë që të sqarohet njëherë e mirë fenomeni dhe ato ngjarje që nganjëherë dhe nuk besohen. Paneli, i cili përfshin ish-oficerë ushtarakë nga shtatë vende bën të ditur se të gjithë kanë parë UFO apo kanë kryer kërkime mbi këtë fenomen. Ky grup shprehet se ka ardhur koha që pamjet e qarta të sferave fluturuese, dritave të ndezura dhe objekteve fluturuese me shpejtësi skëterre të mos anashkalohen më.

Mënyrat e komunikimit me alienët

CETI (Communication with Extraterrestrial Intelligence – Komunikimi me Inteligjencën Jashtëtokësore) është një degë e institutit SETI (Search for Extra Terrestrial Intelligence – Kerkimi per Inteligjenca Jashtëtokësore). "CETI" fokusohet në kompozimin dhe deshifrimin e mesazheve që mund të kuptohen teorikisht nga qytetërime të tjera teknologjike. Eksperimenti më i njohur i "CETI" ishte mesazhi i Arecibos në vitin 1974. "CETI" fokusohet në tre fusha komunikimi: gjuhët matematike, sistemet e ilustruara me figura, dhe sistemet e algoritmit të komunikimit: ***"Astraglossa"***

E publikuar në vitin 1953 nga Lancelot Hogben, përshkruan një sistem të kombinimit ët numrave në disas seri pulsimesh të shkurtra dhe të gjata. Në sistemin e Hogbenm pulsimet e shkurtra përfaqësojnë numrat ndërsa pulsimet e gjata shenjat e Lincos (Gjuha kozmike) "Lincos: Skicimi i një gjuhe për komunikim kozmik", i publikuar në vitin 1960 nga Hans Freudenthal është një zgjerim i "Astraglossa" për të krijuar një gjuhë me qëllim të përgjithshëm që buron nga simbolet e matematikës bazë dhe logjikës.

Mesazhet e ilustruara me figura

Sistemet e komunikimit të ilustruar me figura synojnë të përshkruajnë koncepte matematikore apo fizike nëpërmjet diagrameve të thjeshtuara. Këto mesazhe nënkuptojnë se marrësit kanë të njëjtat aftësi vizuale dhe mund të kuptojnë matematikën dhe gjeometrinë bazë. Një kritikë e zakonshme e këtyre sistemeve është

se ato pretendojnë një kuptim të përbashkët të formave specifike, të cilat nuk mund të jenë të tilla për speciet me vizion të ndryshëm.

Shtatë rastet më të bujshme të shfaqjes së UFO-ve:

Nga incidenti i Teksasit tek ai i Rosuellit

Hetuesit e UFO-ve shohin referencat ndaj anijeve raketë, alienëve dhe astronautëve që shkojnë në ditët kur njeriu i parë vuri daltën dhe penelin në shkëmb. Më shumë se 6.000 vjet më vonë, objektet që janë të panjohur – së paku në të parë – vazhdojnë të shfaqen në qiell dhe të gjenerojnë zhurmë. Merrni, për shembull, zjarri rrotullues që u shfaq në qiellin norvegjez në dhjetor 2009. Pamja shkaktoi spekulime se alienët ishin duke dërguar një sinjal tokësor. Studiues të tjerë hipotezuan – dhe më vonë ushtarakët rusë konfirmuan – se një raketë kishte dështuar. Analisti i hapësirës James Oberg thotë se incidenti i përshtatet një tradite të gjatë të shfaqjeve të disqeve fluturuese mbi Rusinë që janë shkaktuar nga sekreti ushtarak dhe aktivitetet e hapësirës. Edhe kur ka një shpjegim prozaik për shfaqjet, ato mund të japin informacion të dobishëm rreth aktiviteteve të fshehta. Por kush janë shtatë rastet më të bujshme të shfaqjes së UFO-ve? Këtë e ka bërë të mundur një studim i televizionit të njohur amerikan MSNBC.

Viti 1897: A ka pasur një përplasje anijesh në Teksas?

Në 1800, shenjat e para të UFO-ve, të quajtur balona, u transmetuan nëpër të gjithë Shtetet e Bashkuara, sipas Mark Easter, një studiues në terren dhe drejtor ndërkombëtar i marrëdhënieve me publikun për rrjetin e UFO-ve, ose MUFON. Shumë prej këtyre shfaqjeve të UFO-ve janë shpjeguar si balona ajri, të cilat ishin duke u bërë një modë atëherë. Një përplasje UFO-sh, raportuar në Aurora, Teksas, megjithatë, mbetet pa u shpjeguar ashtu siç duhet, sipas një raporti nga grupi. Ndër dëshmitë e rekuperuara gjatë hetimeve të MUFON është një pjesë e pazakontë prej metali me pronësi kompatibile me një ulje aksidentale. Çfarë ka më tepër, mbetjet e pilotit të huaj thuhet të jenë varrosur në varrezat lokale. Kërkesat për gërmimin e varrit, megjithatë, kanë qenë mohuar. Pse?

Viti 1947: Shfaqja e "diskut fluturues"

Më 24 qershor, 1947, ish-pilot Luftës së Dytë Botërore, Kenneth Arnold ishte në fluturim pranë malit Rainier në shtetin e Uashingtonit, kur ai pa një zinxhir prej nëntë objektesh në formë gjysëm hëne që ai tha se kërcënin në ajër ajër si pjata. Gazetarët e gazetave, në mënyrë të gabuar, i quajtën ato "disqe fluturues". "Fraza 'disqet fluturuese' të cilat supozohet se janë të rrumbullakët si një pjatë, është e përhapur në mënyrë kaq të shpejtë saqë njerëzit filluan të shohim atë që ai nuk e pa, por atë që gazetarët kishin treguar gabimisht," tha Oberg. Përshkrimi teknik i Arnold ka qenë raportuar rrallë herë, shtuan analistët e hapësirës. Studiues të tjerë, sipas të Easter të MUFON, i vënë shfaqjet e UFO-ve në kontekstin historik të programit të armëve bërthamore të pas Luftës së Dytë Botërore.

Viti 1947: Incidenti i Rosuell-it

A ka pasur një përplasje UFO-sh në shkretëtirë jashtë Rosuellit, New Mexico, në korrik 1947? Sipas linjës zyrtare të ushtrisë amerikane, përgjigja është jo. Në atë kohë, fragmente të çuditshme mbeturinash të mbledhura nga një ranger lokal u shpjeguan si një tullumbace eksperimentale e motit shkuar shtrembër. Në 1994, ushtria ndryshoi historinë e vet, duke thënë se tullumbacja ishte në të vërtetë pjesë e projektit Mogul, një operacion i fshehtë për të monitoruar shpërthimet bërthamore sovjetike. Oberg është i kënaqur me këtë shpjegim, por disa anëtarë të komunitetit Ufologjik e shohin

shpjegimin ushtarak si një mbulim të një tjetër lloji. Easter i MUFON, për shembull, beson për një teori që një e shtënë ushtarake ka hedhur poshtë dy anijet kozmike që ishin duke kontrolluar armët bërthamore në fazë zhvillimi dhe testimi në Nju Meksiko. Njëri prej vendeve të përplasjes ishte pastruar deri para se ta zbulonte shtypi

Viti 1952: UFO-t vizitojnë Uashingtonin

Nga 1952, sipas MUFON, ethet e disqeve fluturuese ishte në tone aq të larta sa raportet e shfaqjes filluan të bllokonin rrjetet telefonike. Gumëzhitja arriti kulm gjatë dy fundjavëve të njëpasnjëshme në korrik me një seri shfaqjesh vizuale dhe radarësh mbi Uashington, DC. Ushtarakët shpjeguan valën e shfaqjeve në një konvertim temperature, e cila mund të shkaktojnë interferenca me dritën dhe radarët. Anëtarët skeptikë të komunitetit të UFO-ve, megjithatë, e shohin kornizën e kohës si fillimet e misionit të orkestrimit të qeverisë për asgjësimin e fenomenit UFO duke bërë shaka me njerëzit të cilët raportuan këtë gjë. Oberg thotë se qeveria ishte e shqetësuar për ortekun e thirrjeve – kjo kishte ndërhyrë me komunikimet. Ekspertët e sigurisë e arsyetuan këtë se armiqtë mund të përhapin panik për disqet fluturuese me qëllim që të lidhin linjat e komunikimit, ashtu si edhe hedhjen e bombave në qytetet e SHBA.

Viti 1967: Qëndra e raketave Malmstrom shuhet

Disa studiues thonë se shfaqja e një disku fluturues në një qendër të raketave bërthamore pranë bazës Malstrom Air Force, mars 1967, forcon çështjen e një lidhjeje mes zhvillimit të armëve bërthamore dhe UFO-ve. Sipas një hetim MUFON në këtë çështje, kapiteni në pension, i Forcave Ajrore Robert Salas, i cili ishte stacionuar në vend, tha shfaqja e UFO-ve me pulsantin e dritave të kuqe u pasua nga një mbyllje e shpejtë e sistemit të raketave. Ushtarakët pranuan mbylljen që u verifikua, por hetimet e tyre arritën në përfundimin se shfaqja e diskut fluturues ishte një thashethem. Oberg thotë se ai do të donte të dinte më shumë për ngjarjet që rrethojnë këtë incident. Ai vë në dukje se tregimi tingëllon i ngjashme me një rast në Rusi, në të cilin zyrtarët e UFO-ve e përdorën si një justifikim për të shpjeguar pse pajisjet bërthamore ishin difektoze.

Viti 1980: Një diamant në qiell

Në dhjetor 1980, Betty Cash, Vickie Landrum dhe nipi Vickie Colby po kërkonin për një lojë Bingo në Teksas, kur një diamant në formë disku fluturues u shfaq në qiell. Momente më vonë, UFO-ja duket se po shoqërohej nga një flotë helikopterësh – disa të ngjashëm me një tip të përdorur nga ushtria amerikane, sipas tregimeve të ndryshme të incidentit të UFO-s i njohur si rasti i Cash-Landrum. Pas incidentit, Cash dhe Landrums raportuan simptoma të tilla si përzierje dhe djegie që disa ekspertë besojnë se janë helmim nga rrezatimi. Cash kaloi më shumë se dy javë në spital. Trioja paditi qeverinë amerikane për kompensim, por çështja u kthye prapa sepse një lidhje e qeverisë me incidentin nuk mund të tregohet dhe gjendja shëndetësore e viktimave të dyshuara para incidentit mbeti e mbyllur sipas ligjeve për tutelën e privatësisë.

Viti 2008: A ndoqën avionët luftarak UFO-t në Teksas?

Dhjetra njerëz në zonat rurale të Teksasit pranë Stephenville njoftuan se panë një objekt të madh me dritat e ndritshme duke fluturuar ulët dhe shpejt në qiell më 8 janar 2008, me sa duket i ndjekur nga avionët luftarakë F-16. Në fillim, Forcat Ajrore mohuan se ata kishin avionët në zonë në atë kohë. Dy javë më vonë, ushtria pranoi se ka pasur vërtet avionë në zonë, dhe sugjeroi se banorët mund të kenë ngatërruar një

prej avionëve si një disk fluturues. Pranimi kënaq disa njerëz si një shpjegim të arsyeshëm. Shumë shfaqje të tilla rezultojnë të jenë operacione ushtarake. Të tjerë, megjithatë, mbeten të pabindur se objekti i madh është shpjeguar në mënyrë adekuate. Oberg thotë se edhe ai ka qenë mashtruar nga fluturimet e xhet-ëve. Kur vija e avionëve kalon lart, dritat kryesore të xhet-it mund të shihen gjatë para se zëri të arrijë nga ai.

Angli – korrik 2008

Në korrik të vitit 2008 ka qenë radha e Anglisë për të hapur dosjet. UFO-t dhe ufologjia vazhdojnë të jenë aktualitet, ndaj duhet pranuar se ato nuk kanë dalë kurrë nga moda. Hapja e dosjeve vjen me hapat e ndërmarrë nga qeveritë e ndryshme për deklasifikimin e dosjeve "X", që kanë lidhje me çështjen. Në korrik të këtij viti ishte radha e Britanisë së Madhe, por në 2008-ën i ka hapur dosjet Franca dhe Ekuadori. Dokumentet më interesante janë ato që kanë lidhje me raportet e ish-KGB-së (127 faqe të dhënash për ngjarjet jonormale), si dhe një dëshmi që arrin në Ekuador. Në kufi të 44 rasteve të deklasifikuar, një zyrtar, Ulliam Salgago pranon pa asnjë hije dyshimi se "ka objekte fluturuese me origjinë jashtëtokësore në atmosferën tonë dhe se duhet të ndajmë hapësirën tonë me qenie të botëve të tjera". Po pse këto qeveri po hapin dosjet në këtë kohë? "Fenomeni UFO është kthyer në një fenomen masiv, ka nevojë për një përgjigje", shprehet Enrico Baçarini, drejtues i Qendrës Ufologjike Kombëtare (CUN) në Itali. Dhjetëra studime nga qeveri të ndryshme botërore, kanë prodhuar më shumë pyetje se përgjigje.

Mbetet për të kuptuar tashmë nëse zgjedhja lidhet me mundësinë "Teoria e përshtatjes me fenomenin ndiqet nga shumë qeveri të vetëdijshme, jo gjithçka është thënë", deklaron CUN. Frika është tek shoku kulturor që mund të shkaktojnë informacione të tilla. Ndërkohë, në gjithë botën rritet dëshira për alienët. Kjo ndodh, jo vetëm për përbërësit e jashtëzakonshëm të fenomenit, por edhe për faktin se po rritet gjithnjë e më shumë vetëdija se jeta nuk është pronë ekskluzive e tokës.

61. Ari mono-atomik

Sekreti i ndryshimit të gjendjes dhe kontrollit reptilian?

Dua t'iu përcjell disa informata. Sapo kemi zbuluar diçka që mund të shpjegojë ndryshimin e gjendjes dhe shumë më tepër, gjithashtu.

Kam biseduar sot me Brian Desborough, një mikun tim shkencëtar në Kaliforni, dhe diskutuam rreth arit mono-atomik. Ky i fundit vjen në formën e një pluhuri të bardhë dhe ka një strukturë atomike dy-dimensionale (një ose dy atome që bashkëveprojnë së bashku), ndërsa ari i rregullt ka një strukturë tre-dimensionale (dhjetë ose më shumë atome që bashkëveprojnë së bashku).

Pa hyrë shumë nëpër detajet shkencore, kur konsumohet ky ar mono-atomik nga goja apo me injeksion, ai e rrit kapacitetin e zakonshëm veprues të sistemit nervor deri në dhjetë mijë herë.

Kjo i lejon një personi të përpunojë një sasi fantastike informacioni si një super kompjuter dhe kur (ky lloj ari) merret në sasi të mjaftueshme, i lejon ata që me vetëdije të lëvizin nëpër dimensione të tjera dhe të ndryshojnë gjëndjen për shkak se papritmas truri aktivizohet për të hapur ato zona të madhe që ne nuk i përdorim në

botën e sotme. Ai i radhit qelizat e trurit në atë mënyrë që ato të gjithë të fillojnë të komunikojnë me njëra-tjetrën sërisht.

Për më tepër, nëse do konsumoni sasi të mjaftueshme nga ky lloj ari mono-atomik trupi juaj fizik do të bëhet me shkëlqim, po iu them se kështu shpjegohen imazhet e lashta të zotërve zvarranikë dhe fëmijët e perëndive që *"shndrisnin si Diell"*.

Ari mono-atomik mund të jetë prodhuar prej arit të rregullt dhe mund të jetë përpunuar prej disa mineralesh, shumë prej të cilave janë gjetur në vendet si Arizona në Shtetet e Bashkuara. Ky, mendoj unë, është kuptimi i vërtetë i referencave për arin dhe minierat e arit që përmenden në pllakat sumeriane dhe jo në kuptimin e drejtëpërdrejtë për minierat e arit normale, në mos janë bërë për të krijuar shumëllojshmëri mono-atomike.

Kjo substancë kur merret - jep - aftësi të mahnitshme reptiliane për të përpunuar informacion dhe për të ndryshuar gjëndjen për shkak të vlerave lëkundëse të energjisë që ajo mund të mbajnë dhe të përpunojë. Unë jam i sigurt se Egjyptianët e lashtë, Sumerianët, Babilonasit, Fenikasit, etj. e përdornin këtë, apo më saktë, elita e tyre në pushtet e ka përdorur, duke u dhënë atyre një potencial mendor të panjohur nga popullata e përgjithshme.

Njëlloj vazhdon edhe sot. Kjo ishte një nga sekretet e mëdha mbahen brenda shkollave Mistike dhe kaloi në nivelet më të larta të rrjetit të fshehtë të shoqërisë moderne.

Ari mono-atomik gjithashtu ka veti të pabesueshme shërimi në atë që radhit qelizat në atë formë që të mbajnë sasi të jashtëzakonshëm energjie të bardhë, duke e shpërndarë bllokimin dhe çekujlibrimin që ne e quajmë dobësi apo sëmundje.

***Produktet* ormus *dhe elementet kimike të formës* M**

Siç është përmendur edhe në librin e Laurence Gardnerit: **Lost Secrets of the Sacred Ark (Sekretet e Humbura të Arkës së Shenjtë) ,** vëmendja shkencore kohët e fundit është drejtuar drejt një forme ekzotike të materies thelbësore që nuk është paraqitur në Tabelën Periodike të Elementeve.

Të përfituara nga ari, metalet e grupit platin dhe elementet e tjerë të ndryshme, këto substanca të pakuptueshme pluhuri të bardhë janë përmendur si "mono-atomike" (një strukturë me një atom të vetëm). Ato janë klasifikuar si të tilla nga pioneri i kërkimeve të tyre David Hudson, në vitin 1980 ose si ORME (Orbitally Rearranged Monatomic Elements - Elemente Monoatomik te Rindertuar në Orbitë). Mendimet e reja shkencore në fushën e fizikës sugjerojnë, megjithatë, se *"pluhurat në të vërtetë mund të jenë dy-atomik ose me grup të vogël atomik"*.

Tashmë është pranuar në përgjithësi, se materialet e forta përgjithësisht mund të jenë cilësuar më shumë me termat si elemente ORMUS ose të "Formës-M".

Analizat termo-gravimetrike kanë zbuluar se, në disa temperatura të larta, pesha materiale e elementeve të formës-M reduktohet ndjeshëm, madje deri në atë shkallë sa që ngrihen në ajër.

Në rrethana të caktuara ata gjithashtu kanë aftësinë për t'u bërë super-përçuese dhe të qëndrojnë njëkohësisht në dimensione paralele.

Në mitologji greke kërkimi për të fshehtën e kësaj substance është në zemër të legjendës së Leshit të Artë, ndërsa në terma biblik kjo ishte fusha mistike e Arkës së Besëlidhjes - sëndukut të artë që solli profeti Moisi nga mali Sina, për ta vendosur në tempullin e Jerusalemit.

Mesopotamasit e lashtë e quanin - pluhuri "Shem-an-na" (Gur i Zjarrtë i Iteligjencës) dhe Egjiptasit e përshkroi atë si "mfkz", ndërsa Aleksandrianët e nderuan atë si Guri i Parajsës.

I futur brenda në ëmbëlsira konike, apo i hedhur në ujë, pudra enigmatike e Gurit të Zjarrtë ishte një ritual shtesë ngrënieje i mbretërve të lashtë dhe faraonëve.

Ajo ishte nderuar si ushqimi i trupit "dritë" (Ka) dhe ishte llogaritur që të rriste prirjet e përgjithshme të udhëheqjes, të tilla si ndërgjegjësimi, perceptimi dhe intuita. Ky është konsideruar më tej si një çelës për të aktivizuar jetëgjatësinë.

Sot, janë disa kompani prodhuese të produkteve që përmbajnë substanca të formës-M. Disa po përpunohen nga një bazë ari e pastër, ndërsa të tjerat po përdorin elementët e grupit të Platinit, vazhdë elementesh prej fundërrinave detare dhe vullkanike ose nga burimet meteorike në Tokë.

Fusha në të cilën këto produkte mund të afrohen plotësisht me njëra tjetrën është gjëndja e tyre super-përçuese, megjithatë, është e panjohur për ne njëkohësisht fakti që pse pluhurat enigmatikë nuk reagojnë në analizat e zakonshme, siç bëjnë elementët metalik nga të cilët ato rrjedhin.

Në lidhje me këto produkte, nuk mund të bëjmë rekomandime specifike, e as nuk jemi ne gjendje për të sugjeruar ndonjë produkt të veçantë për ndonjë qëllim të veçantë - por mund të përmendim disa nga kompanitë të cilat janë të njohura për prodhimin e ketyre produkteve.

62. Jashtëtokësorët mund të jenë robotë me inteligjencë artificiale

Një teori interesante, e analizuar nga studiues nga e gjithë bota, tregon se nëse një grup alienësh arritën të lidheshin me ne, mund të ishin robotë me inteligjencë artificiale.

Astronomi Stiven Dik, historian në krye të NASA-s midis viteve 2003 dhe 2009, e shpjegon në mënyrën e mëposhtme:

"Nëse keni një qytetërim që është mijëra apo miliona vjet më i vjetër se ne, do të ketë pasur një evolucion të madh kulturor dhe ka shumë të ngjarë që ata të mos jenë si ne, por inteligjencë artificiale".

Nga ana tjetër, teoria tregon se jashtëtokësorët që mbërrijnë në Tokë ndoshta mund të kenë ndryshuar trupat e tyre biologjikë në të tjerë sintetikë, shumë më mirë të përgatitur për udhëtime të gjata kozmike.

Steven Dick, krye-historian i NASA-s dhe astrofizikant i specializuar në astrobiologji dhe universin postbiologjik, mendon se robotët alienë mund të ekzistojnë jashtë serisë B të filmave.

"Ekzistenca e një race të robotëve të ndjeshëm alienë në tokë mund të jetë e mundur, madje e pashmangshme".

"Ndonjëherë mund të jetojmë në një univers postbiologjik, ku jashtëtokësorët inteligjentë e kanë ndryshuar trurin e tyre në makineri artificiale", thotë ai.

Faktori nxitës është dëshira pragmatike për të rritur kapacitetin mendor.

Alienët mund të kishin arritur një fazë të evolucionit të tyre në të cilin, pasi potenciali i trurit të tyre biologjik ishte shteruar, ata ndërmorën hapin tjetër logjik dhe zgjodhën trurin robotik të pajisur me inteligjencë artificiale.

Ky shkëmbim truri nuk mund të jetë aq i lehtë për njerëzit sa është e mundur të imagjinohet.

Në vetëm pak dekada, revolucioni i informatikës në Tokë ka prodhuar superkompjuterë të aftë për të kryer më shumë se një trilion llogaritje në sekondë.

Sipas hetimeve të Hans Moravec, një ekspert në inteligjencën artificiale në Universitetin Carnegie Mellon, ky raport tejkalon shpejtësinë maksimale të trurit të njeriut, të llogaritur në 100 miliardë llogaritje në sekondë.

Disa shkencëtarë besojnë se brenda pak dekadash do të ndodhë një fenomen i quajtur «singulariteti teknologjik» dhe makineritë e pajisura me tru të kompjuterizuar do të bëhen të ndjeshme dhe do të tejkalojnë inteligjencën njerëzore.

Qytetërimet e pajisura me teknologji të vendosura vetëm pak vjet më parë, mund ta kishin përjetuar këtë veçori për mijëra e madje miliona vjet.

Cili është probabiliteti që ekziston një racë e tillë roboti?

"Bazuar në kufizimet e biologjisë siç e njohim ne, shtytjen për evolucionin kulturor dhe nevojën për të përmirësuar inteligjencën, unë do të thosha se probabilitetet tejkalojnë 50/50".

Unë e them këtë, nëse ekzistojnë qenie postbiologjike, ndoshta nuk janë të interesuar për ne".

"Humnera midis mendjes së tyre dhe popullit tonë mund të jetë aq e madhe sa që do të pengonte komunikimin, ose ata mund të konsideronin se ne jemi tepër primitivë për të merituar vëmendjen e tyre".

Nëse është kështu, mund të ndodhë që i gjithë universi po sundohet nga inteligjenca artificiale aliene. E vështirë për t'u imagjinuar, por jo e largët.

63. UFO-t - Biomakina që krijojnë ndërlidhje me dimensione të tjera

Konsulenti David Adair, një teknolog që punoi në sitin S3, Groom Lake të Zonës 51 dhe që është një nga dëshmitarët e pakët ndaj fenomenit UFO, gjatë një interviste të filmuar, konfirmoi takimet e tij me një anije kozmike aliene dhe ka vizituar strukturën motorike të saj. Ai pranon se ai ishte djalë i ri dhe u çudit, kur ai u vu në shërbim të Forcave Ajrore me gjeneral Lemay Curtis në vitin 1971 në Groom Lake, Nevada (Area-51).

Duke dëgjuar dëshminë e tij në lidhje me teknologjine e përparuar aliene dhe sekreteve të ruajtura me xhelozi nga ushtria amerikane, mishi të bëhet me kokrra si lëkurë pateje. Adair shpjegon se si në moshën 17 vjeçare ndërtoi një sistem elektro-magnetike në plazma, një motor raketë me fuzion dhe rreze dhe pas kësaj shpikjeje, ai më pas u ftua nga "pecogroset'" e Forcave Ajrore për ta nisur atë në White Sands.

Kjo solli atë që ai të jetë një pjesë e rëndësishme e enigmës në ekipin e shkencëtarëve që punojnë në sitin S3 të Zonës 51 në Nevada, ku ai pa po të njëjtin motor që kishte parë kohë më parë në anijen aliene. David deklaron se anijet jashtëtokësore janë shumë të sofistikuara, ato veprojnë si makina BIO, duke reaguar ndaj mendimit dhe emocionit të pilotëve të saj. Këto anije reagojnë ndaj emocioneve dhe mendimeve si pajisje të vërteta të jetës, njëlloj si njerëzit, duke qenë në gjendje të marrin dhe të reagojnë edhe ndaj emocionit me të vogël apo energjisë së dashurisë tonë.

UFO Bio (gjysëm e gjallë)

"Unë jam një ish i rrëmbyer nga të huajtë, duke më futur në bordin e anijes se Jashtëtokësorëve. Ata vetë më kanë thënë se anija ishte një organizëm i gjallë dhe ka një cikël të vërtetë të jetës. Këto anije kozmike kanë të vetmin qëllim, atë të udhëtimit ndëryjor. Ka shumë modele dhe lloje, përveç faktit se këto makina duke qenë Bio mund të transformohen në mënyrë që ata mund ta ndryshojnë formën e tyre, madje edhe duke u bërë të padukshme".

"Gjithashtu, vazhdon ai, amerikanët kanë njohuri të plota rreth këtyre anijeve, bile ata i kanë emërtuar ato duke i quajtur - **Manisolas**.

Adair ka vendosur për të zbuluar të vërtetën e mahnitshme që ai fshehu për më shumë se 25 vjet, në një video dokumentar, duke zbuluar se ai kishte takime të rregullta me fizikanin Nobelist, Stephen Hawkings.

Këto Manisolas janë pra makina hapsinore biologjike. Këto anije kanë të drejtën të manifestojnë nëpërmjet rrjetit morfogjenetik të Tokës gjithë shkëlqimin e tyre vizual. Kam bindjen se planeti ynë është një qelizë e gjallë.

Sipas librit Landig, Manisola ose manisolaset, janë interpretuar në mënyra të ndryshme nga kultura të ndryshme. Kjo gjithashtu ka të bëjë me format e projektuara të mendimit. Në qoftë se studioni aspektin e tretë dhe të katërt dimensional të gjeometrisë së shenjtë, ju mund të shihni se këto janë thjesht ato të ashtuquajtura "Manisolas Kabbalistike" të krijuara.

Ato krijojnë vorbull ose vorbulla energjetike eterike, njëkrijuese dhe të gjithëpranishme, pra energjinë e famshme VRIL, energji, që nazistët u përpoqën ta prodhonin dhe ta përdornin si një burim të pashtershëm, në vend të naftës.

Manisolas ose "bio-makinat", janë kryesisht anije që krijojnë dhe përdorin për ndërlidhje midis dimensioneve, tunele hapësinore ose vrimat depërtuese (Stargate). Menjëherë pasi është krijuar tuneli këto bio-makina ndërlidhen me katër ose tre dimensione dhe me forcën e vetë jetës, me forcën e dashurisë.

Manisolas, gjithashtu, kanë të bëjnë me ato forca që kërkojnë t'ia japin formën e tyre të mendimit, ndërgjegjes kolektive të qenieve tokësore. Adair vazhdon, duke menduar se Toka është një entitet që jeton dhe mendon njëlloj si bio-anijet, me ekuipazh në bord. Në këtë rast, vlen të kujtohet çfarë ndodh brenda anijes kozmike dhe ekuipazhit, si fizika moderne që përcakton "ngatërresën kuantike", d.m.th. korrelacionin dhe menaxhimin e një procesi "imprinting" që bëhet shumë herë më i fuqisëm se çdo tjetër gjë në botë, për ato qenie që mund të kontrollojë .

64. Shkencëtarët: Alienët banojnë në 5 mijë planete

Shkencëtarët italianë nuk kanë më fije dyshimesh për ekzistencën e alienëve.

Romë (Itali) - Astrofizikanti Stephen Hawking pohon se ekzistojnë jashtëtokësorët dhe kjo është një siguri shkencore tashmë që shfaqet nëpërmjet ekuacioneve. Teza mbështetet dhe nga bioastronomi italian Cristiano Cosmovici, i Institutit të fizikës së hapësirës interplanetare dhe Institutit kombëtar të astrofizikës (Inaf).

Eksperti italian nuk ka fije dyshimi mbi ekzistencën e një universi ose të civilizimeve të tjera të evoluara nga ana teknologjike. Kjo nuk shpjegohet vetëm në bazë të UFO-ve ose elementeve të tjera akoma të pavlerësuara me siguri, por duke u nisur në mënyrë ekskluzive nga faktet shkencore.

Një pjesë e tyre janë zhvilluar drejtpërdrejt në praktikë nëpërmjet projekteve të Itasel (Italian Search for Extraterrestrial Life), një projekt italian që po zbulon prezencën e ujit në 35 planetë të sistemit të jashtëm diellor dhe që deri në atë kohë ka treguar në mënyrë të sigurt që ndodhen në një distancë prej 100 vite dritë larg nesh.

Profesor Cosmovici, Hawking mbështet se nga ana matematikore është i sigurt për ekzistencën e jashtëtokësorëve dhe që për qenien njerëzore mund të jenë shumë të rrezikshme.

Çfarë mendoni ju?

E para është një pohim absolutisht logjik, e dyta është tërësisht fantashkencë.

E shoh që për këtë nuk keni asnjë dyshim...

Radioastronomi amerikan Frank Drake ka zbuluar një ekuacion, prej të cilit në galaktikën tone ekzistojnë 5 milionë planetë te banuar nga qenie të tjera jetësore, prej tyre pesë mijë me një qytetërim të evoluar, në gjendje të realizojë aktivitete komplekse si komunikimi, transmetimi i informacioneve dhe udhëtime në hapësirë. Secili prej këtyre trupave qiellorë ndodhet në fakt brenda sistemit të tyre diellor, të ngjashëm me Tokën, ku është e mundur që të zhvillohen forma jete të avancuara në inteligjencë.

Por, përveç llogaritjeve matematikore, a ka prova të tjera për ekzistencën e këtyre formave te jetës?

Kjo është ajo për të cilën po punoj gjithë këtë kohë për llogari të Inaf. Në Itali ekzistojnë dy radioteleskopë binjakë, të dy të gjatë 32 metra, një në provincën e Bologna-s, një në Noto, te Siracusano-s. Objektivi ynë është të zbulojmë ujin tek planetët jashtë sistemit tonë diellor. Deri tani kemi individualizuar pesë raste, prej të cilave në mënyrë të sigurt dy, brenda konstelacionti te Eridanit: Epsilon dhe Lalande.

Kur gjeni ujin çfarë bëni?

Vazhdojmë me kërkimet për shenja të tjera jete, në mënyrë të veçantë për prezencën e oksigjenit dhe anhidritit karbonik. Është e vërtetë që e gjithë kjo vëzhgohet nëpërmjet teleskopëve hapësinorë, meqë atmosfera e Tokës thith rrezet ultraviolete dhe infra te kuqe, mbi të cilat bazohet zbulimi. Por ne mbi të gjitha kërkojmë provën vendimtare të ekzistencës se alienëve.

Dhe cila është kjo provë?

Ekzistenca e mesazheve të dërguara nëpërmjet valëve të radios. Sistemi i zbulimeve Seti (një i ngjashëm me "kërkime për inteligjencën jashtëtokësore") janë në dëgjim për 24 orë në 24, duke marrë në mënyrë të njëkohshme 364 milionë frekuenca. Në Areciba, në ishullin e Porto Ricos, ekziston në mënyrë të veçantë një parabolë me

një diametër 300 metra, që mbulon një kodër të tërë. Sinjale radioje ne kapim vazhdimisht, problemi është se kurrë nuk janë të njëjtë.

Nëse është e sigurt se jashtëtokësorët ekzistojnë, përse është kaq e vështirë të komunikojmë me to?

Arsyeja është e thjeshtë. Mjafton të mendojmë se për të arritur, yllin me të afërt, Proxima Centauri, një anijeje kozmike do t'i duhet 40 mijë vite. Ndërsa një sinjal radioje do të arrinte pas katër viteve dhe 2 muajve.

Vega, një tjetër rast, ndodhet 32 vite larg nesh, që do të thotë se një mesazh hipotetik i yni, do të arrinte tek alienët pas 64 vite pasi ata të na kenë dërguar të parin. Tamam si në filmin "Contact" me Jodie Foster. Por ekzistojnë yje që ndodhen mijëra vite larg Tokës. Dhe civilizimi ynë ka shpikur valët e radios para 100 viteve dhe nuk është e thënë që kjo të jetë instrumenti që alienët mund të përdorin për të dërguar mesazhe. Civilizimet e alienëve mund të jenë me miliona vite para nesh, dhe mund të mos përdorin më valët e radios që prej kush e di sa viteve, por mund të flasin nëpërmjet telepatisë.

Nëse ende mungon kjo provë përfundimtare, në çfarë shpejtësie po ecin njohuritë tona?

Në vetëm dhjete vite janë zbuluar 450 planetë jashtë sistemit tonë diellor, duke arritur që të kalojmë shumë vështirësi, edhe pse është ende e pamundur t'i shohim edhe me teleskopët më modern. Drita e yjeve në fakt ia fsheh syrit njerëzor, dhe e vetmja mënyrë për t'i parë ishte duke u nisur nga Luhatja e konstelacioneve e provokuar nga planetët nëpërmjet gravitetit. Dhe pikërisht mbi këto planetë ne po ndërtojmë kërkime për forma të tjera të panjohura më parë.

Nga një pikëpamje biologjike, si shfaqen alienët?

Për t'iu përgjigjur kësaj duhet të kemi parasysh faktin që struktura kimike e materies është e njëjtë në të gjithë universin dhe është e përbërë nga katër atome: karboni, hidrogjeni, oksigjeni dhe azoti. Si pasojë, edhe pse morfologjia e qenieve njerëzore është shumë më ndryshe, për të njëjtën arsye për të cilën edhe mbi Tokë ekzistojnë shumë specie të ndryshme, nga pikëpamja biologjike, jashtëtokësorët janë më të ngjashëm me ne. Për shembull, për të jetuar kanë nevojë për ujë, dhe pikërisht për këtë po fokusohemi mbi kërkimet e kësaj substance për të individualizuar planetët potencialisht të banuar.

Është e mundur që të ekzistojnë forma të tjera të jetës edhe në sistemin tonë diellor?

Po, dhe mund të ndodhen vetëm në dy pika: Mars dhe sateliti i Jupiterit, Europa, edhe pse tek të dy rastet bëhet fjalë për organizma shumë pak të evoluara, si viruse dhe baktere. Mbi Mars, në fakt, uji në gjendje të lëngshme shfaqet vetëm nën tokë, edhe pse format e jetës mund të gjenden dhe nën koren tokësore. Përsa i përket Europës nuk janë aprovuar ende as misioni hapësinor i Nasa-s dhe as ai i Agjencisë hapësinore europiane (Esa), që vinin theksin, e para për shpimin e sipërfaqes, dhe e dyta eksplorimin e saj duke u sjelle rrotull një sateliti artificial. Por para se të realizohen një prej këtyre projekteve duhet të presim akoma gjatë.

E ndërsa ne presim, alienët mund të na kenë gjetur me kohë...

Këtë do t'a përjashtoja. Nëse e kanë bërë do tu ishte dashur të merrnin një udhëtim prej mijëra vitesh. Nëse qëllimet e tyre janë paqësore do të ishin shfaqur menjëherë, nëse nuk do të ishin, do të na kishin shkatërruar me kohë. Por e sigurt se nuk do te luanin kukafshehti me ne.

65. Janë këtu: Dokumentet sekrete të CIA-s vërtetojnë se ka pasur takime me alienët

Dokumentet sekrete të viteve 1950 përshkruajnë takime të çuditshme me qenie aliene dhe anije kozmike misterioze.

Këto raporte të vjetra dekadash përfshijnë pretendime nga dëshmitarë të cilët janë të habitur me kompleksitetin dhe aftësitë e avionëve me lëvizje të shpejtë në qiell. Përveç detajeve rreth anijeve kozmike aliene, ka përshkrime të qenieve misterioze që nuk janë nga Toka, si dhe tinguj misterioz nga hapësira.

Këto akuza misterioze konsiderohen edhe më të rëndësishme se ajo që ndodhi në Roswell.

Një dokument i vitit 1952 përmban dëshminë e ish-kryebashkiakut të Gleimershausen në Gjermani, Oscar Linke, i cili tha se kishte parë dy krijesa me rroba metalike që qëndronin pranë një anijeje të madhe kozmike.

"Ajo ndërtesë u ngrit në një pozicion horizontal", tha ai, "dhe më pas u drejtua për në një qytet fqinj, duke u zhdukur pas pyllit".

"Do të mendoja se vajza ime dhe unë i ëndërruam të gjitha këto nëse nuk do të kisha shkuar në vendin ku ndodhej objekti dhe do të kisha vënë re një vrimë të madhe të rrumbullakët në tokë që ishte dukshëm e freskët", tha Linke.

Ka shumë dëshmi të tjera të njerëzve që kanë përshkruar një objekt të ngjashëm në qiell.

Një nga ngjarjet e përshkruara ndodhi mbi minierën e uraniumit në Kongon e atëhershme belge. Thuhet se dy disqe fluturuese kanë "rrëshqitur" dhe janë ndalur në ajër dhe më pas janë larguar sërish.

Ish-komandanti Pierre, një pilot që shoqëronte dy objekte fluturuese aliene nga aeroporti pranë Elizabethville, Lubumbashi i sotëm, madje vizatoi objektet që pa.

Sipas tij, ata lëviznin me një shpejtësi të pabesueshme prej rreth 1350 km/orë.

Një tjetër histori interesante ndodhi në Barcelonë, kur një objekt i çuditshëm fluturues fluturoi nëpër Spanjë, duke lëshuar një dritë misterioze. Gazetari Valentin Garcia, i cili pa këtë objekt misterioz, shkroi: "Agjencitë e lajmeve u vërshuan menjëherë nga telefonatat e njerëzve që e panë objektin".

Në javët e ardhshme, një objekt i ngjashëm u vëzhgua mbi Algjeri, Tunizi dhe Marok.

Jo vetëm që CIA ka pranuar se ka të dhëna për fenomene të pashpjegueshme të UFO-ve që nuk mund të shkaktohen nga ndonjë forcë e përhershme në planetin Tokë, por edhe FBI e ka pranuar, duke thënë se ne jemi vizituar disa herë në të kaluarën.

Sipas dokumenteve të FBI-së që disponon publiku, na vizituan qenie nga planetë të tjerë, por edhe nga dimensione të tjera. Disa nga këto qenie e kanë origjinën nga rrafshi eterik që bashkëjeton me universin tonë fizik. Këto qenie "materializohen" në planetin tonë në formën e personazheve gjigantë transparentë.

66. Alienët midis nesh!

Vitet e fundit, ushtria amerikane ka vërejtur një rritje në ato që i quan "fenomene ajrore të pashpjegueshme". Ne të tjerët mund t'i njohim me emrin e tyre më të zakonshëm – objekte të paidentifikuara fluturuese – dhe të gjithë duhet të përpiqemi, siç po bën Marina, për t'i marrë këto raporte më seriozisht.

Ndonjëherë, sipas Washington Post, pilotët ushtarakë të trajnuar mirë "vëzhgonin objekte të vogla sferike që fluturonin në formacion. Të tjerët thonë se kanë parë automjete të bardha, në formë Tic Tac. Përveç dronëve, të gjithë motorët mbështeten në djegien e karburantit për të gjeneruar energji, por këto automjete të gjitha nuk kishin këso gjërash, pa erë dhe pa shkarkime ". Ato gjithashtu duket se tejkalojnë të gjitha avionët e njohur me shpejtësi dhe janë përshkruar nga një ish-ndihmës sekretar i mbrojtjes si mishërimi i një "teknologjie vërtet radikale".

Ndërkohë, Avi Loeb, kryetari i departamentit të astronomisë së Harvardit, kohët e fundit sugjeroi që një objekt kalues në hapësirë, i quajtur Oumuamua, mund të jetë një dritë nga një civilizim i përparuar i huaj, siç dëshmohet nga lëvizjet e tij dukshëm të çuditshme.

Ju gjithashtu mund të pyesni se cilat fenomene jo-aliene mund të japin llogari për këto vëzhgime të çuditshme. A nuk do të ishte interesante, për shembull, nëse një fuqi e huaj po gjurmonte misionet tona ushtarake me një armë të re sekrete? Apo nëse raportet e dëshmitarëve okularë të anëtarëve tanë të shërbimit ishin kaq të pasigurtë dhe në mënyra kaq sistematike?

Por le të bëjmë fillimisht pak prapa dhe të shohim pse mundësia e vizitave të huaja është më shumë se e vogël.

Ekziston një dilemë e mirënjohur e njohur si paradoksi i Fermit dhe pyet pse nuk kemi parë prova të vizitave apo komunikimeve të të huajve deri më sot. Mbi të gjitha, shkencëtarët po identifikojnë planetë më potencialisht mbështetës të jetës gjatë gjithë kohës, dhe numri i planetëve të tillë në galaktikën tonë ka të ngjarë të jetë shumë i madh. Edhe nëse shansi i jetës inteligjente në ndonjë planet të vetëm është i vogël, është e arsyeshme të mendosh të paktën disa nga këto vende kanë evoluar civilizime të sofistikuara teknologjikisht, të afta të na dërgojnë mesazhe.

Një civilizim i huaj nuk ka pse të dërgojë njerëzit e tij. Mund të ndërtojë disa sonda të vetë-replikimit të von Neumann, siç quhen, që mbartin inteligjencë artificiale dhe të mundësuar nga energjia diellore ose bërthamore. Në një moment ju do të prisnit që sonda të tilla të lahen në brigjet tona ose të na transmetojnë mesazhe.

Ju mund të debatoni për numrat aktualë, por vetëm në bazë të teorisë së pastër, shansi i kontakteve të huaja të një lloji nuk është aq i vogël. Pra, nga ana po, në emër të nocionit që diçka me të vërtetë e çuditshme po ndodh këtu, ne kemi edhe dëshmi pilot dhe teori të pastër.

67. Njerëz të shquar për UFO-t

Në lidhje me UFO-t kanë folur dhe vazhdojnë të flasin personalitete të shquara të shkencës, psikologjisë, politikës dhe botës ushtarake. Nga Ajnshtajni te Jung, Lenini, Rubbia, Gorbaçovi, Regani dhe shumë njerëz të tjerë të famshëm kanë shprehur atë që mendonin, ose tani, për "më të mëdhenjtë e planetit", si mendojnë për ekzistencën e disa fenomeneve dhe, mbi të gjitha, duke pranuar mundësinë e ekzistencës së jetës së përparuar jashtë Tokës sonë.

Albert Einstein:

"Disqe fluturues? Njerëzit kanë parë patjetër diçka".

U Thant:

(Sekretari i Përgjithshëm i Kombeve të Bashkuara)

"Problemi më i rëndësishëm me të cilin përballemi në Kombet e Bashkuara, pas luftës në Vietnam, është fenomeni i UFO-ve".

Deklarata të bëra në "New York Post", më 27.06.1967.

Por U Thant më 23.01.1970, kur u pyet nga gazetarët për UFO-t pas mbërritjes së tij në Otava, Kanada, tha:

"Ka disa gjëra për të cilat më kanë ndaluar të flas".

Carl Gustav Jung:

"Mendimi im është se disqet fluturuese janë reale, entitete ndoshta me origjinë të panjohur nga hapësira e dukshme dhe të konstatuara për një kohë të gjatë nga banorët e Tokës, por që nuk kanë asnjë lidhje me botën tonë".

(Intervistë në "European", 10 gusht 1958)

Vladimir Ilyich Ulyanov – Lenin:

"Nëse mund të arrijmë të krijojmë komunikim ndërplanetar, të gjitha konceptet filozofike, morale dhe çështjet shoqërore do të rishikohen. Kjo do të kërkonte fundin e sundimit të dhunës, si mjet dhe metodë përparimi... (1920)".

(Intervistë me shkrimtarin britanik, Herbert Wells George)

Sir Hugh Dowding:

(Shef Marshall Ajror, Komandant i Forcave Ajrore Mbretërore, në 1954)

"Sigurisht që UFO-t janë vërtet me origjinë ndërplanetare. Dëshmitë e grumbulluara për ekzistencën e UFO-ve janë të shumta dhe unë e pranoj realitetin e ekzistencës së tyre. Jam i bindur që këto objekte ekzistojnë dhe nuk janë prodhuar nga kombet e tokës. Unë shoh nuk ka alternativë tjetër veç pranimit të faktit që janë me origjinë jashtëtokësore".

Drejtori për shtyp i NASA-s:

(dhe Zëdhënësi i saj, Ekspert në Forcën Ajrore të Shteteve të Bashkuara)

"Unë kam qenë prej kohësh i bindur se disqet fluturuese janë me origjinë të mirëfilltë dhe ndërplanetare. Me fjalë të tjera, ne jemi duke u vëzhguar nga qenie nga një planet tjetër".

Prof. Felix Zigel:

(Astronom Sovjetik, Shkolla e Aviacionit, Moskë)

"Këto objekte fluturuese janë vëzhguar në mënyrë të përsëritur nga shkencëtarët e Observatorit Qendror Aerologjik të Moskës dhe nuk janë objekte të rëndësishme dhe sekrete amerikane, indiane dhe japoneze të njëzet viteve të fundit, kështu që nuk kemi asnjë dyshim për ekzistencën e tyre si realitet".

Jimmy Earl Carter, President i Shteteve të Bashkuara:

"Ka shumë materiale zyrtare që lidhen me UFO-t, të mbajtura sekret nga Arkivi Kombëtar. Dhe është plotësisht e mundur që qytetërime të tjera po përpiqen të krijojnë kontakt me botën tonë. Unë pashë një UFO në tetor 1969".

Carlo Rubbia:

(Çmimi Nobël)

"Ne jemi të zënë me probleme të mëdha këtu, dhe ndoshta nuk mund të merremi as me UFO-t. Por ky është një kapitull që nuk duhet t'i biesh të gjithëve".

Ronald Reagan, President i Shteteve të Bashkuara

Presidenti Reagan në 1981 këmbënguli:

"Ne mund ta shohim pushtimin nga hapësira".

Në dhjetor 1985, në takimin e tij të parë me Gorbaçovin, Reagan tha:

"Toka mund të jetë subjekt i një sulmi nga hapësira".

Më vonë, më 21.09.87, duke folur në emër të Shteteve të Bashkuara, Ronald Reagan e ngriti përsëri çështjen. Më 05/06/88, tre muaj para se të largohej nga presidenca, Reagan këmbënguli në rrezikun e një pushtimi të huaj.

Mikhail Gorbachev, Presidenti i fundit i Bashkimit Sovjetik:

Në një takim në Moskë në 1987, në prani të shkencëtarëve dhe shkrimtarëve, Gorbaçovi la të kuptohet se çfarë tha Regani në 1985 për jashtëtokësorët dhe aktivitetet në planetin tonë, duke komentuar se ai thotë:

"Nuk do të hyj në themel të një rasti si ky, pavarësisht se çfarë mendoj se do të ishte e parakohshme të shqetësohesha për ndërhyrje të tilla".

Ky koncept u konfirmua më 23 qershor 2006 në Venecia, në Forumin me temë – "Media dhe pushteti mes qytetarëve".

Paul Hellyer:

(Ish-ministri i Mbrojtjes dhe ish-Zëvendëskryeministri i Kanadasë)

"UFO-t që fluturojnë mbi gjysmë shekulli në liri të plotë në qiellin e planetit tonë, atëherë duhet të themi se armët sekrete të qeverisë amerikane të zhvilluara për të përballuar sulmet e mundshme nga hapësira, një ditë mund të shpërthejnë në një luftë ndërgalaktike dhe arsyeja e vërtetë NASA u urdhërua të ndërtojë një bazë në Hënë deri në vitin 2020 është gatishmëria e Shtëpisë së Bardhë për të monitoruar nga afër automjetet jashtëtokësore që vijnë dhe shkojnë nga Toka".

(Fjalimi publik në Toronto, 25 shtator 2005.)

D. MacArthur:

(Gjeneral i forcave ushtarake amerikane)

"Ju e dini se ne do të duhet të përballemi me një sulm nga banorët e planetëve të tjerë? Të gjitha vendet e botës duhet të bashkohen dhe të formojnë një front të përbashkët".

(Fjalimi i lamtumirës në Akademinë Ushtarake të West Point për kadetët, 12 maj 1962.)

Profesor Hermann Oberth:

(Pionier i Astronautikës)

"Unë besoj se qeniet jashtëtokësore që kanë monitoruar tokën për mijëra vjet dhe e kanë vizituar atë, ne sot i quajmë ato objekte fluturuese".

68. Tre takimet e presidentit Eisenhower me Alienët

Ish-Presidenti i SHBA-ve, Dwight D.Eisenhower, pati tre takime sekrete me alienët, pretendon një zyrtar që shërbeu si këshilltar i tij përgjatë dy mandateve, në vitet 1953-61. Presidenti i 34-të në historinë amerikane u takua me jashtëtokësorët në një bazë ajrore të largët në Nju Meksiko në vitin 1954, zbulon Timothy Good, në një libër që rrëfen "sekretin e madh".

Sipas tij, Presidenti dhe zyrtarët e FBI-së organizuan takimin me krijesat e përparuara, nëpërmjet dërgimit të mesazheve telepatike.

Ndonëse dëshmitarët ishin të shumtë, sipas Good ata u betuan të ruanin sekretin shtetëror dhe ndikimi i CIA-s dhe FBI-së ka ndihmuar në mosdaljen e së vërtetë në dritë.

Më pas, kanë ndodhur edhe dy takime të tjera midis Presidentit dhe alienëve, pretendon Good, një ish-këshilltar i Kongresit dhe Pentagonit.

Duke folur në një program të BBC-së, ai pretendoi se "qeveritë e ndryshme nëpër botë dhe njerëz të shumtë kanë vendosur kontakte formale apo informale me jashtëtokësorët".

Eisenhower, një gjeneral gjatë Luftës së Dytë Botërore, është i njohur për pikëpamjet e tij liberale mbi ekzistencën e formave të tjera të jetës në Galaksi.

Megjithatë, Good pranoi se nuk është në dijeni të përmbajtjes së bisedave midis Uashingtonit zyrtar dhe "ambasadorëve" alienë. Ai përfundoi intervistën e tij duke shprehur habinë përse e vërteta e ekzistencës së alienëve vazhdon të konsiderohet si një sekret i madh, kur me miliona persona tashmë kanë parë ose kanë patur kontakte personale me ta, duke konfirmuar njëkohësisht edhe synimet paqësore të jashtëtokësorëve.

69. Ish zyrtari anglez thotë se alienët ekzistojnë

Një hulumtues i cili ka kaluar vite duke hulumtuar UFO për Ministrinë e Mbrojtjes, ka folur rreth pretendimeve se alienët janë duke jetuar në Tokë dhe se e vërteta është duke u fshehur nga liderët botërorë.

Nick Pope punoi për Ministrinë e Mbrojtjes së Britanisë nga viti 1985 deri më 2006, dhe mes viteve 1991 dhe 1994 ai drejtoi kërkime të gjera rreth çdo kërcënimi potencial nga fenomeni UFO.

Projekti u mbyll me përfundimin se nuk kishte kërcënime. Tani me bazë në SHBA, Pope udhëton nëpër botë duke folur në konferenca që kanë të bëjnë me UFO-të, si dhe duke përshkruar prapavijën e dokumentarëve të ndryshëm.

Për vite të tëra besimtarët e alienëve pretendojnë se Qeveria Amerikane, dhe me gjasë edhe të tjerat, e dinë se alienët na kanë vizituar dhe i kanë lejuar ata që të veprojnë në baza të fshehta nëntokësore, nga ku e hulumtojnë planetin tonë.

Në këmbim të kësaj, qeveria ka mësuar teknologjinë e tyre që ua ka mundësuar atyre të vijnë këtu. Teori të ndryshme madje sugjerojnë se shumë specie "të zhdukura" jetojnë në planet.

Express.co.uk ka pyetur për herë të parë Pope për të qartësuar pikëpamjet e tij rreth kësaj dhe teorive të tjera, dhe ai nuk është përmbajtur. 52-vjeçari zbuloi se është i bindur që alienët ekzistojnë, diku jashtë në Univers.

Megjithatë, ai tha se nuk iu beson teorive konspirative që thonë se alienët janë duke u fshehur nëpër bunkerë top-sekretë dhe se janë duke punuar me qeveritë botërore.

Shkencërisht, ai nuk është i bindur që alienët mund t'ia dalin të vijnë në Tokë. Nëse vijnë UFO nga planetë të tjerë, ata "do të jenë thjeshtë sonda automatike ose anije kozmike të kontrolluara nga inteligjenca artificiale", shtoi ai.

70. Astronauti i Apollo 15 pretendon se jashtëtokësorët krijuan racën njerëzore

Edhe pse shkenca tradicionale beson se kjo është thjesht absurde, në mbarë botën janë gjetur shumë dëshmi që mbështesin teorinë e lashtë të Alienëve. Ndoshta lidhja më kritike midis shfaqjes së qytetërimit dhe qenieve aliene mund të gjendet në vetë historinë e njerëzimit, të fshehura në dorëshkrimet e lashta dhe pllakat prej argjile që kanë mbijetuar për mijëra vjet.

Një shembull i kësaj është lista e Mbretërve të Lashtë Sumerian, e cila përshkruan mbretërit që sunduan Tokën për një total prej 241.200 vite që kur sundimtarët origjinalë zbritën nga qielli. Kjo listë e lashtë është shkruar në gjuhën sumeriane, gjuha e parë e shkruar me shkronja kuneiforme. Kjo është një gjuhë e izoluar, që do të thotë se ne nuk njohim ndonjë gjuhë tjetër të lidhur me të nga prejardhja. Ajo përmban breza të shumtë mbretërish që sunduan Sumerin e Lashtë, duke detajuar kohëzgjatjen e tij dhe vendndodhjen e mbretërive.

Studiuesit tradicionalë besojnë se jo çdo gjë e shkruar në Listën e Mbretërve Sumerian është e saktë. Ata shpesh pretendojnë se lista e Mbretërve Sumerian është një përzierje e tregimeve parahistorike dhe mitologjike, të cilat flasin për perënditë që sunduan Tokën, duke gëzuar mbretërim absurdisht të gjatë. Por ta zëmë se udhëtojmë gjysmë bote, nga Mesopotamia e lashtë deri në Amerikën e Veriut. Në këtë rast, ne do të zbulojmë se si libri i shenjtë i Majas së vjetër, Popol Vuh, përshkruan qeniet që krijuan njerëzimin.

Krijuesit e racës sonë në Popol Vuh janë referuar në tekstet si:

- Krijuesi
- Të lashtët
- I pari
- Sundimtari
- Ata që krijuan

- Ata që dhanë jetën
- Ata që qëndronin pezull mbi ujë si aurora e lehtë

Ndonëse këto tekste të lashta, të përmendura më sipër, janë të jashtëzakonshme, ndoshta edhe më shumë janë objektet e panumërta që janë gjetur të shpërndara anembanë globit, duke përfaqësuar qenie të ngjashme në mënyrë të frikshme me astronautët modernë. Dhe ndërsa po fliste për astronautët, Al Worden (7 shkurt 1932 - 18 mars 2020), ish astronaut dhe anëtar i misionit Apollo 15, kishte diçka magjepsëse për të thënë për jetën aliene gjatë kohës që fliste me Good Morning Britain.

Al Worden ishte një astronaut dhe inxhinier amerikan, i cili ishte piloti i Modulit të Komandës së Përpjekjes gjatë Misionit Hënor Apollo 15 në vitin 1971. Ai është një nga 24 njerëzit që shkuan në Hënë midis viteve 1969 dhe 1972. Ish-astronauti është renditur gjithashtu në librin Guinness të rekordeve botërore si "qenia më e izoluar njerëzore", pasi kaloi gjashtë ditë vetëm duke u rrotulluar rreth Hënës, duke përfunduar 75 xhiro rreth tij.

Ndërsa fliste me Good Morning Britain, Al Worden u pyet nëse besonte se alienët ishin të vërtetë dhe përgjigja e tij i habiti të gjithë ata që e panë intervistën. Ish anëtari i Apollo 15 tha se alienët janë të saktë dhe erdhën në Tokë në të kaluarën e largët dhe krijuan qytetërimin tonë. Nëse duam të kërkojmë prova, duhet të shqyrtojmë literaturën e lashtë sumere.

”Ne jemi jashtëtokësorët, por ne mendojmë se ata janë njerëz të tjerë. Por ne ishim ata që vinim nga diku tjetër sepse dikush duhej të mbijetonte, dhe ata hynë në anijet e tyre të vogla kozmike dhe erdhën këtu dhe zbritën, dhe pastaj filluan qytetërimin këtu. Dhe nëse nuk më beson, merr libra për sumerët e lashtë dhe shiko se çfarë kanë për të thënë. Ata do t'ju shpjegojnë menjëherë.”

71. ”Ka miliona alienë që jetojnë në Hënë”, thotë ish piloti i CIA-s, Xhon Lear

Sikur të mos mjaftonte kjo, Lear gjithashtu pretendon se ka zona urbane nën sipërfaqen e Hënës ku jetojnë racat e jashtëtokësorëve Gri. Sipas ish-pilotit të CIA-s, këto struktura nëntokësore kanë laboratorë ku kryhet eksperimentimi gjenetik.

Në botën e UFO-s, John Lear është një figurë e njohur dhe kontradiktore. Ai bëri zbulime të njohurive top-sekrete rreth veprimtarisë jashtëtokësore në vitet 1980 dhe 1990.

Në atë kohë, Lear tha: ***”Në vitin 1953, një anije aliene u rrëzua dhe kapi një jashtëtokësor që e quajtëm EBE 3, që ndihmoi qeverinë e SHBA për të ndërtuar një anije kozmike me teknologji jashtëtokësore. Në vitin 1962 ne kishim automjete që nuk mund të shkonin më shpejt se shpejtësia e dritës, si automjete aliene, por mjaft të shpejta për të arritur Hënë për 60 minuta dhe disa orë për të shkuar në Mars. Fluturimi i parë për në Mars u zhvillua në vitin 1966. Edhe në planetin e kuq, ka rreth 600 milionë qenie aliene dhe disa koloni njerëzore. ”***

Sipas Lear, NASA ka ndryshuar imazhet e marra nga misionet Apollo 8, 10, dhe 11 për të fshehur disa sekrete hënore.

Sipas Lear, çdo gjë që dimë për Hënën është një turp i qeverisë me objektivin specifik të fshehjes së aktiviteteve dhe programeve të saj jashtëtokësore. Ai thotë gjithashtu se qeveria e ka fshehur faktin se ka shumë planete në univers si Toka.

Lear shtoi:
"Nuk mund ta vërtetoj. Nuk mund t'ju tregoj një imazh të USS Enterprise atje lart tani. Është pikërisht ajo që ka kuptim të njohë teknologjinë e përfituar pas qeverisë së SHBA. Kam injektuar miliarda ose triliona dollarë në të gjitha hetimet e Teslës."

Dhe kjo nuk është e gjitha. Lear dha edhe një deklaratë tjetër, e cila mund të jetë më befasuese nga të gjitha. Lear tha se:

"Planeti ynë është një burg planetar dhe shërben si një institucion burgu ku të burgosurit duhet të arrijnë një nivel më të lartë të ndërgjegjes."

"Ka miliona alienë që jetojnë në Hënë",— thotë ish -piloti i CIA-s Xhon Lear.

Sikur të mos mjaftonte kjo, Lear gjithashtu pretendon se ka zona urbane nën sipërfaqen e Hënës ku jetojnë racat e jashtëtokësorëve Gri. Sipas ish-pilotit të CIA-s, këto struktura nëntokësore kanë laboratorë ku kryhet eksperimentimi gjenetik.

Në botën e UFO-s, John Lear është një figurë e njohur dhe kontradiktore. Ai bëri zbulime të njohurive top-sekrete rreth veprimtarisë jashtëtokësore në vitet 1980 dhe 1990. Në atë kohë, Lear tha:

Për shkak se shumë ndërtesa në Hënë ishin tashmë aty kur filluan operacionet, u kërkua pjesëmarrja jashtëtokësore. Për 40 vitet e fundit, kështu ka qenë. Në mesin e viteve 1950, babai i Xhonit u përfshi në programet e teknologjisë antigravitet, ende një teknologji top-sekret sot.

Pohime të habitshme si ato të mëparshmet kanë nevojë logjikisht për prova. Për fat të keq, Lear nuk ka asnjë mënyrë për ta provuar atë, dhe siç thotë ai, ai tashmë do të ishte i vdekur po t'i kishte ato.

E dimë se studiues të tjerë që i janë afruar së vërtetës i kanë dhënë fund ditëve të tyre në mënyra të çuditshme. Edhe pse këto tregime tingëllojnë si fantazi, ne nuk mund t'i përjashtojmë ato. Qeveritë e botës së parë kryejnë projekte sekrete, investojnë në teknologji të përparuar dhe kanë sekrete të mëdha që refuzojnë t'i deklasifikojnë. Pak nga pak, do ta njohim të vërtetën dhe fakti është më magjepsës se trillimi.

72. Pentagoni do të ngrejë një Task Forcë për të hetuar UFO-t

Zyrtarët amerikanë të mbrojtjes kanë paralajmëruar ngritjen e një Task Force për të hetuar raportimet për objekte të paidentifikuara fluturuese në hapësirën e kufizuara ajrore.

Sipas Pentagonit, kjo Task Force do të vlerësojë objektet me interes dhe do të përpiqet të shmangë çdo kërcënim të lidhur me to.

Një raport ushtarak i shumëpritur në muajin qershor nuk arriti të shpjegonte dhjetëra pamje të raportuara për UFO dhe paralajmëroi për rreziqe të mundshme të sigurisë kombëtare.

Grupi i ri do të mbikëqyret nga udhëheqës të lartë ushtarakë dhe të inteligjencës.

Grupi i Sinkronizimit të Identifikimit dhe Menaxhimit të Objekteve Ajrore do të zbulojë, identifikojë dhe atribuojë objektet me interes në hapësirën ajrore të përdorimit të veçantë.

Direktivat e tyre përfshijnë reduktimin e boshllëqeve në aftësitë e zbulimit të inteligjencës, analizimin e të dhënave të inteligjencës dhe kundërzbulimit dhe rekomandimin e politikave në këtë fushë.

Pse provat për UFO-të zhduken kaq shpejt?

Ndodh që ne gjatë ditës të shikojmë shpesh qiellin e thatë…por një ekspert i Ministrisë së Mbrojtjes në Britani dhe madje edhe në Pentagon lutet që kjo mos të ndryshojë, sepse njerëzit ende nuk janë gati për një takim me UFO.

Një ndër fenomenet me misterioze gjatë pandemisë është se ka pasur një rritje të interesit për UFO-të. Derisa qielli shumicën e kohës është i zbrazur, përpos trafikut normal ajror, një mahnitje pas fenomeneve të pashpjeguara ajrore filloi, duke vazhduar me filmin që bëri Pentagoni me shpalosjen e "dosjeve X".

Qendra Kombëtare për Raportimin e UFO-ve në SHBA regjistroi më shumë se 6000 "shikime të tilla" globalisht më 2019, më shumë se në 2018 – 4000 kurse vitin e kaluar, pra 2020, u thanë se janë parë 7000 fluturake që nuk kanë arritur të identifikohen.

Shoqata Britanike për kërkimin e UFO-ve (BUFORA) ka raportuar se ka pasur një mori aplikacionesh tetë muajt e fundit për kurse që njerëzit të pajisën me aftësi të jashtëzakonshme në rast se do të këtë fenomene të tilla me të vërtetë.

Ndërkohë, ish detektivi në Britani dhe hetuesi i RAF, Gary Heseltine ka krijuar një organizatë globale të quajtur "Koalicioni Ndërkombëtarë për Hulumtime të Jashtëtokësorëve (ICER), për të avancuar njohuritë mbi ngjarjet e pashpjeguara.

Ufologu i respektuar britanik, Nick Pope i ka thënë Daily Expressit se njësia e tij sekret për UFO-të që ai udhëhoqi në Ministrinë e Mbrojtjes, derisa foli dhe u largua nga aty më 2009, duhet të rifunksionalizohet në rast të një emergjence kombëtare.

Ai ka shtuar benzinë në zjarre duke spekuluar për një vizitë të jashtëtokësorëve që, sipas tij, ka ndodhur brenda në SHBA, pasi që ata nuk kanë qenë në gjendje të shpjegojnë rreth 150 objekte fluturimi në ajër, shumica prej të cilëve janë parë nga personali i trajnuar mirë i marinës.

Në qershor, Drejtoria për Inteligjencë në SHBA paraqiti një dokument nëntë faqesh për Kongresin me titull "Vlerësim Preliminar: Fenomene të paidentifikuara ajrore" – i bazuar në disa hetime të një task-force.

Ekspertët kanë ekzaminuar 144 incidente të tilla që janë përfshirë prej 2004-2021, shumica e të cilëve u kapën nga sensorë, përfshirë radar, pajisje infrared dhe pajisje elektro-optike. Vetëm në një rast është arritur të identifikohet një objekt – një tullumbace e fryrë.

Në 18 raste u panë lëvizje "të pazakonshme" të UFO-ve. Në një gjuhë pa emocione raporti shtonte: Disa nga UFO paraqiteshin si të palëvizshme në ajër, lëviznin kundër erës, manovronin papritur ose lëviznin me shpejtësi tepër të madhe pa parë mjet shtytës të tyre.

Raporti qartë nuk gjeti ndonjë provë të aktivitetit të jashtëtokësorëve, por vetë fakti që objekte të caktuara fluturake nuk kanë arritur të identifikohen, është i mjaftueshëm për disa njerëz që të kunkludojnë që raporti nuk përjashton që ato të jenë zotëruar nga alienët.

Nick Pope nuk po nxiton për të dhënë konkluzione por ai dëshiron më shumë hulumtime. Gjatë 21 viteve të tij në Ministri të Mbrojtjes, ai kaloi tri vite duke hetuar skedarë dhe dosje të UFO-ve, në të cilën përfshiheshin analiza të kasetave të radarit, videove dhe fotografi, në një zonë që mund të tërheq shumë ekscentrikë të njerëzve më imagjinatë, pikëpamjet e tij për këtë çështje janë shumë të matura.

"Duke pasur parasysh që komuniteti i inteligjencës amerikane ka dërguar një raport të tillë në Kongres, duke theksuar se UFO-të mund të jenë kërcenim potencial

për sigurinë, është gabim serioz për Ministrinë e Mbrojtjes në Britani që ta ri-ngrit këtë problem dhe të fillon një hetim zyrtar në lidhje me këtë", tha ai nga Arizona e SHBA-së.

"Nëse ka diçka në hapësirën tonë ajrore, ne duhet ta identifikojmë dhe ta përcaktojmë se me çfarë po përballemi – me fluturake ruse, kineze apo ndonjë gjë tjetër. Por, kur SHBA, një partner serioz në NATO, thotë që fenomene të tilla janë kërcenim për sigurinë, ne duhet të zbulojmë se për çfarë po bëhet fjalë dhe është gabim serioz që Ministria e Mbrojtjes të mos jetë e interesuar".

"Çfarë është e rëndësishme këtu është se kemi dëshmi nga zyrtarë të lartë të Marinës, prova me radar dhe foto të ndryshme zyrtare dhe video infrared. Është një mori provash të përsosura për këtë", shton Nick Pope.

"Ne kemi një mori raportesh për afër gjashtë orë, përfshirë edhe hasjen e një objekti të madh të UFO-ve mbi RAF Cosford dhe RAF Shawbury në Midlands", kujton ai njërin prej rasteve më intriguese që kishte ndodhur në mars të vitit 1993 në Britani.

"Ai rrinte pezull me një shpejtësi shumë të vogël për të kaluar pastaj me një shpejtësi tepër të madhe – pa ndonjë zhurmë sonike. Pavarësisht hetimit të përgjithshëm, asnjë shpjegim konvencional nuk është bërë".

"Pasi kam hetuar qindra dëshmi të njerëzve që kanë parë UFO, unë kurrë nuk kam parë ndonjë gjë të tillë vet. Përkundër asaj që ka ide të njerëzit për programe të qeverisë për UFO, të cilat i kam parë në seriale televizive si "X Files", hetimi qeveritar rrallë përfshinë vizita në terren dhe vende ku dëshmitarët thonë se kanë parë UFO".

"Ata më shumë fokusohen në të dhënat e radarit, analizimin e fotove dhe videove dhe aplikimin e disiplinës si MASINT (Matje të shenjave të inteligjencës).

"Unë dyshoj që ka ndonjë zgjidhje të thjesht për misterin e UFO-ve dhe në përputhshmëri të këtyre provave nuk duket se ka ndonjë shpjegim, unë jam i hapur dhe nuk e përjashtojë asnjë mundësi. Hipotezat për jashtëtokësorë është sigurisht ideja më interesante, por, përkundër teorive të ndryshme të konspiracionit për mbulimin e Qeverive të faktit UFO, ne ende nuk kemi një armë që na tregon se me çfarë mund të përballemi".

"Nga tërë mundësitë, jashtëtokësorët do të ishin zgjidhja më interesante e këtij problemi, por ndoshta përgjigjet përfshin se disa fenomene kaq bizare dhe abstrakte ne nuk kemi fjalë për t'i përshkruar, madje nuk e kemi as kapacitetin mendor për ta bërë këtë krahasim".

Drejtoresha e BUFORA-s, Heather Stone bën thirrje që të këtë më shumë kujdes. Ajo ka kaluar më shumë se 20 vite duke bërë krahasime të pamjeve dhe fotove dhe thotë se 98 për qind e tyre mund të shpjegohen shumë lehtë pasi që janë identifikime të gabuara.

Kur njerëzit bëjnë fotografi apo shikojnë përmes xhamit, zakonisht nga dritarja, objektet mund të shtrembërohen. Madje edhe pikat e shiut mund të marrin forma të jashtëzakonshme, shpjegon ajo.

Ajo këmbëngul se dëshmitë nga dëshmitarët për takimet me alienë në shtëpitë e tyre janë po ashtu të shpjegueshme. Ajo dhe kolegët vullnetarë kanë zbuluar se ata të cilët kanë raportuar se kanë parë alienë, kanë pasur përvoja ankthesh në të kaluarën e tyre.

Filmat shkencoro-fantastik dhe vizatimi i jashtëtokësorëve dhe anijet e tyre kozmike kanë bërë një librari të madhe të fotografive, e që këto imazhe truri i njeriut t'i

marrë, e të cilët ndihmojnë për të shpjeguar se "këta dëshmitarë" normalisht kanë parë ëndrra.

Heather drejton kurse për hetuesit e rinj në BUFORA, duke i mësuar këta dëshmitarë se si të jenë skeptikë dhe analitikë.

"Kishte një rritje të interesit për kursin gjatë pandemisë", thotë ajo, transmeton GazetaExpress. "Ne i mësojmë njerëzit rreth kurtheve dhe si t'i shmangin ato. Ne kurrë nuk përdorim fjalën rrëmbim për shkak se nuk ka asnjë provë të kësaj, parasëgjithash, dhe ne nuk lejojmë këtu të flitet për hipoteza".

Njëmbëdhjetë persona janë në këtë kurs tani dhe pritet që edhe disa të tjerë të fillojnë që në tetor. Ata kanë mësuar se derisa njerëzit bien në gjumë dhe zgjohen ata mund të kenë gjysmë-ndërgjegje në muzg, ku ëndrrat duken gjysmë reale. Njerëzit nuk mund ta dinë se kur ëndërrojnë – të vizitohen nga ndonjë krijesë e çuditshme, për shembull – që në të vërtetë ndodh.

Pse provat për UFO-të zhduken kaq shpejt?

Ndodh që ne gjatë ditës të shikojmë shpesh qiellin e thatë…,por një ekspert i Ministrisë së Mbrojtjes në Britani dhe madje edhe në Pentagon lutet që kjo mos të ndryshojë, sepse njerëzit ende nuk janë gati për një takim me UFO .

Një ndër fenomenet me misterioze gjatë pandemisë është se ka pasur një rritje të interesit për UFO-të. Derisa qielli shumicën e kohës është i zbrazur, përpos trafikut normal ajror, një mahnitje pas fenomeneve të pashpjeguara ajrore filloi, duke vazhduar me filmin që bëri Pentagoni me shpalosjen e "dosjeve X".

Qendra Kombëtare për Raportimin e UFO-ve në SHBA regjistroi më shumë se 6000 "shikime të tilla" globalisht më 2019, më shumë se në 2018 – 4000 kurse vitin e kaluar, pra 2020, u thanë se janë parë 7000 fluturake që nuk kanë arritur të identifikohen.

Shoqata Britanike për kërkimin e UFO-ve (BUFORA) ka raportuar se ka pasur një mori aplikacionesh tetë muajt e fundit për kurse që njerëzit të pajisën me aftësi të jashtëzakonshme në rast se do të këtë fenomene të tilla me të vërtetë.

Ndërkohë, ish detektivi në Britani dhe hetuesi i RAF, Gary Heseltine ka krijuar një organizatë globale të quajtur "Koalicioni Ndërkombëtarë për Hulumtime të Jashtëtokësorëve (ICER), për të avancuar njohuritë mbi ngjarjet e pashpjeguara.

Ufologu i respektuar britanik, Nick Pope i ka thënë Daily Expressit se njësia e tij sekret për UFO-të që ai udhëhoqi në Ministrinë e Mbrojtjes, derisa foli dhe u largua nga aty më 2009, duhet të rifunksionalizohet në rast të një emergjence kombëtare.

Ai ka shtuar benzinë në zjarre duke spekuluar për një vizitë të jashtëtokësorëve që, sipas tij, ka ndodhur brenda në SHBA, pasi që ata nuk kanë qenë në gjendje të shpjegojnë rreth 150 objekte fluturimi në ajër, shumica prej të cilëve janë parë nga personali i trajnuar mirë i marinës.

Në qershor, Drejtoria për Inteligjencë në SHBA paraqiti një dokument nëntë faqesh për Kongresin me titull "Vlerësim Preliminar: Fenomene të paidentifikuara ajrore" – i bazuar në disa hetime të një task-force.

Ekspertët kanë ekzaminuar 144 incidente të tilla që janë përfshirë prej 2004-2021, shumica e të cilëve u kapën nga sensorë, përfshirë radar, pajisje infrared dhe pajisje elektro-optike. Vetëm në një rast është arritur të identifikohet një objekt – një tullumbace e fryrë.

Në 18 raste u panë lëvizje "të pazakonshme" të UFO-ve. Në një gjuhë pa emocione raporti shtonte: Disa nga UFO paraqiteshin si të palëvizshme në ajër, lëviznin kundër erës, manovronin papritur ose lëviznin me shpejtësi tepër të madhe pa parë mjet shtytës të tyre.

UFO e fotografuar mbi brigjet e Devon në Angli

Raporti qartë nuk gjeti ndonjë provë të aktivitetit të jashtëtokësorëve, por vetë fakti që objekte të caktuara fluturake nuk kanë arritur të identifikohen, është i mjaftueshëm për disa njerëz që të kunkludojnë që raporti nuk përjashton që ato të jenë zotëruar nga alienët.

Nick Pope nuk po nxiton për të dhënë konkluzione por ai dëshiron më shumë hulumtime. Gjatë 21 viteve të tij në Ministri të Mbrojtjes, ai kaloi tri vite duke hetuar skedarë dhe dosje të UFO-ve, në të cilën përfshiheshin analiza të kasetave të radarit, videove dhe fotografi, në një zonë që mund të tërheq shumë ekscentrikë të njerëzve më imagjinatë, pikëpamjet e tij për këtë çështje janë shumë të matura.

"Duke pasur parasysh që komuniteti i inteligjencës amerikane ka dërguar një raport të tillë në Kongres, duke theksuar se UFO-të mund të jenë kërcenim potencial për sigurinë, është gabim serioz për Ministrinë e Mbrojtjes në Britani që ta ri-ngrit këtë problem dhe të fillon një hetim zyrtar në lidhje me këtë", tha ai nga Arizona e SHBA-së.

"Nëse ka diçka në hapësirën tonë ajrore, ne duhet ta identifikojmë dhe ta përcaktojmë se me çfarë po përballemi – me fluturake ruse, kineze apo ndonjë gjë tjetër. Por, kur SHBA, një partner serioz në NATO, thotë që fenomene të tilla janë kërcenim për sigurinë, ne duhet të zbulojmë se për çfarë po bëhet fjalë dhe është gabim serioz që Ministria e Mbrojtjes të mos jetë e interesuar".

Ufologu Nick Pope kërkon që Ministria e Mbrojtjes se Britanisë të formojë një njesi që do të përballej me UFO-të në rast sulmi:

"Çfarë është e rëndësishme këtu është se kemi dëshmi nga zyrtarë të lartë të Marinës, prova me radar dhe foto të ndryshme zyrtare dhe video infrared. Është një mori provash të përsosura për këtë", shton Nick Pope.

"Ne kemi një mori raportesh për afër gjashtë orë, përfshirë edhe hasjen e një objekti të madh të UFO-ve mbi RAF Cosford dhe RAF Shawbury në Midlands", kujton ai njërin prej rasteve më intriguese që kishte ndodhur në mars të vitit 1993 në Britani.

"Ai rrinte pezull me një shpejtësi shumë të vogël për të kaluar pastaj me një shpejtësi tepër të madhe – pa ndonjë zhurmë sonike. Pavarësisht hetimit të përgjithshëm, asnjë shpjegim konvencional nuk është bërë".

"Pasi kam hetuar qindra dëshmi të njerëzve që kanë parë UFO, unë kurrë nuk kam parë ndonjë gjë të tillë vet. Përkundër asaj që ka ide të njerëzit për programe të qeverisë për UFO, të cilat i kam parë në seriale televizive si "X Files", hetimi qeveritar rrallë përfshinë vizita në terren dhe vende ku dëshmitarët thonë se kanë parë UFO".

"Ata më shumë fokusohen në të dhënat e radarit, analizimin e fotove dhe videove dhe aplikimin e disiplinës si MASINT (Matje të shenjave të inteligjencës).

"Unë dyshoj që ka ndonjë zgjidhje të thjesht për misterin e UFO-ve dhe në përputhshmëri të këtyre provave nuk duket se ka ndonjë shpjegim, unë jam i hapur dhe nuk e përjashtojë asnjë mundësi. Hipotezat për jashtëtokësorë është sigurisht ideja më interesante, por, përkundër teorive të ndryshme të konspiracionit për mbulimin e

Qeverive të faktit UFO, ne ende nuk kemi një armë që na tregon se me çfarë mund të përballemi".

"Nga tërë mundësitë, jashtëtokësorët do të ishin zgjidhja më interesante e këtij problemi, por ndoshta përgjigjet përfshin se disa fenomene kaq bizare dhe abstrakte ne nuk kemi fjalë për t'i përshkruar, madje nuk e kemi as kapacitetin mendor për ta bërë këtë krahasim".

Drejtoresha e BUFORA, Heather Stone bën thirrje që të këtë më shumë kujdes. Ajo ka kaluar më shumë se 20 vite duke bërë krahasime të pamjeve dhe fotove dhe thotë se 98 për qind e tyre mund të shpjegohen shumë lehtë pasi që janë identifikime të gabuara.

Kur njerëzit bëjnë fotografi apo shikojnë përmes xhamit, zakonisht nga dritarja, objektet mund të shtrembërohen. Madje edhe pikat e shiut mund të marrin forma të jashtëzakonshme, shpjegon ajo.

Ajo këmbëngul se dëshmitë nga dëshmitarët për takimet me alienë në shtëpitë e tyre janë po ashtu të shpjegueshme. Ajo dhe kolegët vullnetarë kanë zbuluar se ata të cilët kanë raportuar se kanë parë alienë, kanë pasur përvoja ankthesh në të kaluarën e tyre.

Filmat shkencoro-fantastik dhe vizatimi i jashtëtokësorëve dhe anijet e tyre kozmike kanë bërë një librari të madhe të fotografive, e që këto imazhe truri i njeriut t'i marrë, e të cilët ndihmojnë për të shpjeguar se "këta dëshmitarë" normalisht kanë parë ëndrra.

Heather drejton kurse për hetuesit e rinj në BUFORA, duke i mësuar këta dëshmitarë se si të jenë skeptikë dhe analitikë.

"Kishte një rritje të interesit për kursin gjatë pandemisë", thotë ajo, transmeton GazetaExpress. "Ne i mësojmë njerëzit rreth kurtheve dhe si t'i shmangin ato. Ne kurrë nuk përdorim fjalën rrëmbim për shkak se nuk ka asnjë provë të kësaj, parasëgjithash, dhe ne nuk lejojmë këtu të flitet për hipoteza"

Njëmbëdhjetë persona janë në këtë kurs tani dhe pritet që edhe disa të tjerë të fillojnë që në tetor. Ata kanë mësuar se derisa njerëzit bien në gjumë dhe zgjohen ata mund të kenë gjysmë-ndërgjegje në muzg, ku ëndrrat duken gjysmë reale. Njerëzit nuk mund ta dinë se kur ëndërrojnë – të vizitohen nga ndonjë krijesë e çuditshme, për shembull – që në të vërtetë ndodh.

"Të kesh një gjendje të ndryshme të vetëdijes nga gjumi në zgjim mund të krijojë halucinacione", thotë Heather.

Edhe pse një skeptike e konfirmuar, ka disa raste për të cilat ajo thotë se nuk di t'i shpjegojë. Të dy "rastet e mistershme" kanë të bëjnë në mesin e viteve 1990-të.

"Një burrë po voziste për të shkuar në shtëpi rreth orës 3:30 të mëngjesit në Londrën juglindore dhe ai dëgjoi një tingull të mistershëm", kujton ajo. "Ai doli nga makina e tij dhe shikoi një top që kishte madhësinë e një topi futbolli. Ai po fluturonte mbi tokë në një lartësi prej një deri dy metra. Ai u sulmua. Krejt papritur ai u rrit dhe mori një formë rreth 9 metra të madhe duke u bërë edhe më i ndritshëm dhe e sulmoi atë përsëri".

Një incident i ngjashëm ndodhi në Cumbria me një taksiste grua, makina e së cilës u ndal papritur. Ajo doli jashtë dhe një top drite ishte ngjitur për rrotën e saj. "Ajo shkoi për ta parë atë", thotë Heather. "Papritur ajo u ngrit nga makina dhe e goditi atë".

Muajin e kaluar, studenti Matthew Evans bëri fotografi të asaj që ai mendon se ishte një UFO – një formacion trekëndor i dritave – nga shtëpia e tij në Teignmouth, Devon, e cila rrinte pezull mbi det para se të largohej me një shpejtësi të madhe.

Nëse skeptikët presin që ethet e UFO-së të ndalën derisa ne po dalim nga pandemia, ata do të zhgënjehen. Gary Heseltine, i cili udhëheq revistës UFO Truth, që është një revistë elektronike 96 faqëshe, si Nick Pope, bën thirrje që të këtë edhe më shumë hulumtime zyrtare.

Gary është bërë nënpresident i ICER majin e kaluar dhe lidhet me ufologë në 29 vende për të hetuar shfaqjet dyshuese për jashtëtokësorë. "Duhet të këtë një qasje globale për këtë çështje", insiston ai.

"Publikimi prej nëntë faqesh i raportit në SHBA është një pikë kthese. Ne kemi shkuar përtej dritave në qiell, atmosferës, gabimeve – ne tani po flasim për anije kozmike. Ka video 40 minutëshe të ushtrisë që është në këtë raport e që ne nuk e kemi parë".

"Gjërat që ata kanë parë dhe raportuar shkojnë më shumë se atë që mund të bëjnë rusët apo kinezët…objekte të paindentifikuara që kanë shpejtësi të jashtëzakonshme, duke rënë nga 24384 metra në 15240 për 0.8 sekonda. Ata kanë parë gjëra që ne nuk i kemi parë më parë. Ne po përballemi me diçka që nuk janë punuar nga njeriu".

"Koalicioni i jonë ndërkombëtarë i ekspertëve është një përpjekje për të shqyrtuar shkallën globale të këtyre fenomeneve", thotë ai.

Numri në rritje i personave që kanë parë UFO duket se mbështetë atë që ata thonë: ***Ne nuk jemi vetëm.***

73. Alienët dhe UFO-t ekzistojnë, por NASA i fsheh

Një ish astronaut i NASA-s i cili ka ecur në planetin Hënë, gjatë misionit të tij atje vite më parë, thotë se alienët nuk janë vetëm të vërtetë, por e kanë vizituar tokën disa herë.

Dr Edgar Mitchell, thotë se është shumë i bindur se shumë UFO kanë vizituar tokën gjatë karrierës së tij si astronaut. 77 vjeçari, i cili ka qenë pjesë e ekuipazhit të misionit Apollo 14, tha se burimet në agjencinë hapësinore, NASA, na i kanë përshkruar alienët si "njerëz të vegjël të çuditshëm për ne", por asnjëherë nuk kanë pranuar se ata kanë vizituar Tokën. Dr Mitchell ka thënë për Radio Kerrang se teknologjia njerëzore nuk "është aq e sofistikuar" si e Alienëve dhe nëse ata do të ishin armiqësor " ne nuk do të jetonim më". Ai tha: "Nuk është ndonjë çudi që të besojmë se nuk jemi të vetëm në univers. Unë jam më se i sigurt për këtë, dhe s'ka si të ndodhë ndryshe. UFO-t ekzistojnë".

"A mund ti identifikojmë ku janë këto UFO dhe keto planete të tjerë me jetë? Jo, sigurisht, pasi nuk janë në sistemin tonë Diellor, por ne kemi arritur të identifikojmë një numër të madh planetësh që mund të kenë jetë ashtu si edhe në Tokë.

"Mendoj se jemi të privilegjuar që jemi një planet i vizituar nga këto qenie jashtëtokësore dhe se fenomeni UFO është shumë real".

"Unë kam qenë pjesë e qarqeve ushtarake dhe inteligjente, të cilët e dinë shumë mirë se ne jemi vizituar nga UFO-t por nuk e kanë publikuar këtë gjë. Kohët e fundit po shoh disa përpjekje për publikim, megjithese shumë tv vakta".

Dr Mitchell, së bashku me komandantin e Apollo 14 Alan Shepard, mbajnë rekordin për udhëtimin më të gjatë në hënë prej 9 orësh e 17 minutash, qe ka pasur misionin e vitit 1971 ne Hene. Zyrtarë nga NASA, i hodhën poshtë komentet e tij sa i perket vizites së UFO-ve në Tokë.

Në një deklaratë, një zyrtar tha: "NASA nuk gjuan UFO-t. Deri më sot nuk ka arritur të gjejë asnjë provë për jetën aliene në këtë planet ose kudotjetër në univers".

"Dr Mitchell është një amerikan i madh, por ne nuk ndajmë të njëjtin opinion për këtë çështje".

74. Oficeri i Operacioneve Speciale të SHBA: Po, alienët janë këtu dhe detyra ime ishte t'i fshehja nga publiku

Richard Dottie është një oficer në pension i Forcave të Hetimit Special të Forcave Ajrore (AFSIO) dhe detyra e tij ishte të përhapte dezinformata mbi temën e UFO-ve.

Përhapja e dezinformatave për ekzistencën e UFO-ve nuk është sekret dhe kur bëhet fjalë për Richard-in, ai pranoi se kishte infiltruar qarqet e UFO-ve së bashku me kolegët e tij për të ushqyer gazetarët me gënjeshtra dhe gjysmë të vërteta që ata të mos kuptonin kurrë të vërtetën e vërtetë.

Kjo është diçka që disa besojnë se vazhdon të ndodhë brenda komunitetit të UFO-ve - fushata të shumta dezinformuese që tani janë ndoshta më të sofistikuara, si dhe përmes mashtruesve që ndajnë përvojat e tyre pasi të përfundojnë në fakt detyrat e tyre. Në fakt, dekada më parë, drejtori i parë i CIA-s, Roscoe Hillenkoter, i tha New York Times:

"Është koha që e vërteta të zbulohet në seancat e hapura në Kongres. Në prapaskenë, oficerët e lartë të Forcave Ajrore janë jashtëzakonisht të shqetësuar për UFO-t. Por për shkak të sekretit zyrtar dhe talljes, qytetarët besojnë se objektet fluturuese të panjohura janë marrëzi. Për të fshehur faktet, Forcat Ajrore heshtin stafin e saj".

Disa astronautë kanë folur mjaft hapur për UFO-t, si astronauti i Apollo 14 Dr. Edgar Mitchell dhe personeli i lartë ushtarak/qeveritar nga e gjithë bota. Mbi të gjitha, fakti i thjeshtë që shumë njerëz kishin përvoja personale zgjoi gjithashtu interes për këtë temë.

Ekzistojnë gjithashtu një sërë videosh të publikuara nga qeveritë në mbarë botën. Nuk është sekret që UFO-t kanë qenë një temë shqetësuese, pasi ka botime akademike, vëzhgime me radar dhe miliona faqe dokumente, të publikuara nga qeveri të ndryshme, ku detajohen një sërë takimesh interesante me këto objekte.

Kush e filloi më pas historinë e alienëve? Vjen nga qindra, nëse jo mijëra, njerëz si ata të listuar më sipër. Burime të besueshme me sfond të verifikuar aluduan për faktin se këto objekte janë vërtet aliene dhe se kjo mund të verifikohet.

Një dokument që rrjedh nga shënimet, i marrë nga shkencëtari legjendar Dr. Eric Davis, u zbulua kohët e fundit gjatë një takimi me admiralin Thomas Ray Wilson, ish-drejtor i Agjencisë së Inteligjencës së Mbrojtjes, në lidhje me anijet kozmike aliene.

Është gjithmonë interesante të dëgjosh njerëz të tillë që flasin për entitete të vërteta aliene, jo për UFO. UFO-t nuk janë më tabu, por ideja se disa prej tyre janë alienë është ende një temë e ndjeshme.

Sipas Richard Dotty, i cili u intervistua nga Dr. Stephen Greer për dokumentarin e tij ”Unacknowledged” (”I papranuar”), qeveria amerikane është e njohur me të paktën katër specie të ndryshme aliene që kanë vizituar këtë planet:

Ata na treguan katër lloje anijesh kozmike dhe katër lloje alienësh, por nuk na shpjeguan kurrë se nga erdhën imazhet e këtyre alienëve, por në fakt ishin imazhe të këtyre krijesave të çuditshme të shfaqura në film. Alienët që vinin nga një vend tjetër EBEN . Njëri dukej si një insekt, ai kishte sy të mëdhenj, një kokë shumë të madhe, një trup të vogël. Ata kishin dy zgjatime të ndryshme në krahë, në fakt ata kishin nga dy grushta në secilin krah. Ata kishin disa kyçe, aksesorë në formë tullumbace në pjesën e përparme dhe rritje ose diçka të ngjashme në pjesën e pasme. Ata ishin afërsisht sa një person mesatar.

Tjetri do të ishte një humanoid shumë i gjatë dhe shumë i hollë që kishte krahë të gjatë. Krahët ishin ndoshta deri në gjunjë, ishin të formës standarde. Fytyrat e tyre ishin shumë të holla. Ata dukeshin pothuajse si njerëz, nëse nuk i studion mirë dhe nuk i afrohesh. Ata nuk kishin flokë, kishin sy si mace.

Dhe ishte një krijesë e tretë…, dukej si EBEN (Qenie/entitete Biologjike Jashtëtokësore), por ishte më e madhe, kishte një trup më të madh. Më vonë, në një konferencë që pata në vitin 1995, mësova se ishte një qenie e krijuar gjenetikisht nga EBEN-të… Ata e dinin se ishte krijuar gjenetikisht, dhe unë nuk e di se si, ata kurrë nuk na thanë se si.

Për ”EBEN”, Dottie thotë se ato ishin ”rreth katër metra të larta” dhe se dukeshin sikur nuk kishin veshë, me një zgavër për hundën dhe sy shumë të mëdhenj. Kishin një kostum shumë të ngushtë, thuajse dukeshin lakuriq. Ata nuk kishin gishtin e madh, vetëm katër gishta, pajisje thithëse në majë të gishtave.

Njëri prej tyre mbante një aparat fotografik në kokë, ndoshta një helmetë ose një lloj kufjeje, një pajisje me të cilën komunikonin me avionin ose diçka tjetër, si dhe gjetën objekte të ndryshme në vetë avion. ”Ata kishin një pjesë të asaj që ata mendonin se ishte pleksiglas që e mbanin për vite përpara se të kuptonin se ishte një pajisje energjie për aeroplanin”.

Dottie shpjegon më tej se është vërtetuar se anija kozmike përdor energji me pikë zero – që do të thotë se ata kanë gjetur një mënyrë për të nxjerrë energji nga vakuumi. Jack Kescher, një doktor i fizikës në Universitetin e Nebraskës, një herë tha: ”Ka një mënyrë tjetër, qofshin vrimat e krimbave apo shtrembërimin e hapësirës, duhet të ketë një mënyrë për të krijuar energji për ta nxjerrë atë nga vakuumi, dhe fakti që ata 'je këtu na tregon." se ata gjetën një mënyrë.”.

Dottie nuk është e vetmja që pretendon se elita e botës është e vetëdijshme për qeniet jashtëtokësore. Paul Heyler, një ish-ministër kanadez i mbrojtjes gjatë Luftës së Ftohtë gjatë viteve 1960, pohoi se ”të paktën katër specie aliene të njohura kanë vizituar Tokën për mijëra vite”.

“Ata kanë programe të ndryshme… Pothuajse të gjithë janë dashamirës, duan të na ndihmojnë, por mund të ketë një ose dy lloje që nuk i duan… Ata vijnë nga vende të tjera. Për një kohë të gjatë unë dija vetëm për ato nga sistemet e tjera yjore… Ka disa lloje në sistemin tonë yjor, në fakt ka alienë që jetojnë në një planet të quajtur Andromeda dhe ka të tjerë në Venus dhe disa në Mars dhe ata mund të komunikojnë me secilin. të tjera… sepse ekziston diçka që quhet federatë e këtyre njerëzve dhe ata kanë rregulla.” - Paul Hailer

75. Eksperti i UFO-ve: Alienët janë këtu – Fshehen për këtë arsye

Ideja që alienët janë realë, se ata ende na vizitojnë sot dhe se kanë ndikuar në zhvillimin e njerëzimit, është diçka në të cilën besojnë miliona njerëz në mbarë botën.

Vitet e fundit, një numër qeverish kanë publikuar një sërë dokumentesh të deklasifikuara që tregojnë se sa të interesuar janë për UFO-t dhe vizitat e mundshme. Videot tregojnë skica të çuditshme të UFO-ve, por shumë shpesh me kamera të këqija.

Një ekspert i UFO-ve që beson se alienët janë të vërtetë dhe na ka vizituar që nga kohëra të lashta është Stephen Greer, i cili është i bindur se ka prova të forta për të mbështetur idenë se UFO-t kanë qenë mes nesh në disa raste dhe i kërkon botës të kërkojë të vërtetën.

Studiuesi i UFO-ve beson se megjithëse kemi prova të forta për të mbështetur idenë se alienët kanë vizituar planetin tonë, ata janë mbajtur sekret për dekada për shkak të një komploti mbikombëtar për të mbrojtur status quo-në ekonomike dhe gjeopolitike.

Në një intervistë për RT, ufologu zbuloi shumë për UFO-t dhe atë që po ndodh aktualisht në botë.

"Qytetërimet që vizitojnë planetin tonë sigurisht që janë rritur që kur filluam të përdorim armët atomike, dhe ka prova të qarta se ata janë të shqetësuar për aftësitë tona shkatërruese dhe armët e shkatërrimit në masë, madje edhe nëse shikoni epokën moderne të të ashtuquajturave UFO, ato janë rritur ndjeshëm pasi ne kemi zhvilluar armë atomike dhe bërthamore dhe bombën me hidrogjen. Ky është një fakt dhe ne kemi shumë dëshmitarë sekretë që ishin të pranishëm në objektet bërthamore ku alienët do të vinin për të vëzhguar se çfarë po bënim", tha Greer.

Ai gjithashtu beson se qeveritë në mbarë botën po mbulojnë vizitat e të huajve, si dhe teknologjitë e reja që shkojnë përtej mjeteve aktuale të transportit dhe burimeve të energjisë, të cilat gjithashtu mbahen sekrete, sepse njohja e ekzistencës së tyre do të minonte sistemin aktual makroekonomik. Disa besojnë se anarkia dhe kaosi do të ndodhin në shumë pjesë të botës.

76. Jashtëtokësorët nuk komunikojnë me ne, pasi që kemi mungesë të inteligjencës

Hulumtuesit e dukurive paranormale karakterizohen për pikëpamjet e tyre pozitive në raport me ekzistencën e UFO-ve dhe jashtëtokësorëve në përgjithësi. E, njëri nga optimistët më të mëdhenj për ekzistencën e jashtëtokësorëve është Neil DeGrasse, i cili udhëheq një emision televiziv, ku çdo javë thërret mysafirë të ndryshëm, për të diskutuar në lidhje me mundësinë e ekzistencës së një civilizimi tjetër.

DeGrasse, që ka qenë i përfshirë në një sërë projektesh për identifikimin e jetës jashtë planetit tokë, ka thënë: ***"Druhem që jashtëtokësorët, në fakt, na kanë vizituar, mirëpo kanë vendosur që të mos komunikojnë me neve pasi që kanë ardhur në përfundim se nuk ka jetë inteligjente në tokë".***

Sipas tij, ka mundësi që krijesat që jetojnë në planetë shumë më të vjetër sesa ai i yni mund të na kenë dërguar mesazhe nëpërmjet teknikave të thjeshta për ta, mirëpo të pakuptueshme për ne.

77. .Deklaratë shokuese nga shkencëtari: Të huajt janë këtu në Tokë, por ata nuk duan të komunikojnë me ne

"Alienët inteligjentë tashmë kanë vizituar planetin tonë dhe aktualisht po fshihen nga njerëzit", thotë shkencëtari i NASA-s Silvano P. Colombano.

"Unë thjesht dua të theksoj një fakt rreth inteligjencës që ne mund ta zbulojmë dhe që mund të ketë zgjedhur të na gjejë (nëse jo më i madh) dhe që nuk ka një organizëm të së njëjtës përbërje si ne", Colombano, një shkencëtar kompjuteri në NASA. Qendra Kërkimore Ames, shkroi në një studim të botuar më 4 dhjetor.

Shkencëtarët teorizojnë se e gjithë qasja jonë në kërkimin e jetës inteligjente jashtëtokësore mund të na pengojë ta zbulojmë vërtet atë. Ata shtojnë se ne duhet t'i "kujtojmë vetes përsëri supozimet tona të preferuara".

Në vend që të kufizohemi në supozimet aktuale të bazuara në atë që mendojmë se dimë për universin, Colombano sugjeron një formë më të lirë - një qasje për të menduar për qiellin blu, sepse "jeta" mund të mos pajtohet gjithmonë me modelin tonë aktual, mund të jetë tashmë. na vizituan në forma që janë përtej të kuptuarit tonë dhe u përpoqën të komunikonin me ne teknologji përtej shtrirjes sonë aktuale shkencore.

Colombano inkurajon komunitetin shkencor të zgjerojë horizontet e tij kur bëhet fjalë për kërkimin e alienëve, duke theksuar se jetëgjatësia aktuale e njeriut nuk është një problem i së ardhmes së afërt, pasi përparimet në teknologji vazhdojnë të përmirësojnë në mënyrë dramatike cilësinë dhe gjatësinë e jetës sonë. .

Ai pret që shpejtësia e dritës dhe udhëtimi ndëryjor do të jetë një "pengesë e pathyeshme, që përfshin disa mijëra vjet", por që ne nuk duhet të punojmë nën një grup mundësish të kufizuara automatikisht.

Ai thekson se teknologjia siç e njohim sot filloi procesin e zhvillimit rreth 10 mijë vjet më parë, me shumë metodologji themelore shkencore, ndër të cilat kuptimi modern i universit filloi rreth 500 vite më parë.

"Mund të supozojmë se mund të kemi një problem serioz në parashikimin e evolucionit teknologjik edhe në mijëra vitet e ardhshme, e lëre më gjashtë milionë herë në një mijë vite!", shpjegon ai. Me këtë në mendje, ai mbron një "qasje më spekulative" ndaj fizikës.

Kolomano ka një doktoraturë në biofizikë dhe është specialist në fushën e inteligjencës artificiale, informatikës së frymëzuar nga bio dhe robotikës. Ai njihet për "stuhinë e ideve dhe shkrimeve me materiale teknike dhe filozofike", veçanërisht në fushën e "sistemeve robotike të vetëqëndrueshme".

Ekspertët përfundojnë studimin duke u bërë thirrje teknologëve të hetojnë "sistemet robotike në zhvillim", ndërsa u bëjnë thirrje akademikëve të shikojnë më thellë në raportet ekzistuese mbi UFO-t dhe fenomenin e huaj, duke përfshirë dokumentet e deklasifikuara të Forcave Ajrore të SHBA-së, Bazën Kombëtare të Raportimit të UFO-ve dhe disa baza të tjera të dhënash ndërkombëtare.

78. Shkencëtarët pohojnë: Alienët presin momentin e duhur para se të vijnë në kontakt me ne

Nëse do të ishit një alien, a do të mendonit se ishte e mençur të vini kontakt me njerëzit? A mund të durojë njerëzimi kontaktin me alienët?
Sipas shkencëtarëve, alienët janë duke pritur qëllimisht për momentin e duhur para se të zbulohen para banorëve të Tokës.

Megjithatë, meqenëse njerëzit nuk kanë gjetur ende prova të jetës inteligjente jashtëtokësore, shumë dyshojnë në ekzistencën e tyre.

Studiuesit në një studim të fundit thonë se alienët mund të jenë afër Tokës, por ata thjesht presin momentin kur Toka ose sistemi diellor i afrohen botës së tyre të origjinës përpara se të dërgojnë një sondë ose të nisin një ekspeditë.

"Ata nuk mund të na vizitojnë sepse nuk janë mjaft afër", thanë studiuesit.

Shumica e njerëzve besojnë se njerëzit herët a vonë do të krijojnë kontakte të hapura me alienët, por është e mundur që disa kërkesa duhet të plotësohen përpara se kjo të ndodhë. Shkrimtarët e trillimeve shkencore dhe disa shkencëtarë ndonjëherë thonë se njerëzit do të ftohen për t'u bashkuar me Klubin Galaktik, por nuk dihet se kur do të ndodhë kjo. Sipas David Schwartzman, një biogjeokimist në Universitetin Howard në Uashington DC, ka arsye për të mos hequr dorë nga kërkimi i alienëve.

Ai beson se alienët janë diku atje, pavarësisht se kërkimi për alienët (SETI) ka gjetur vetëm heshtje. Ai gjithashtu deklaroi se çfarë duhet të bëjmë që planeti Tokë të inicohet në Klubin Galaktik.

"Bota jonë do të ndryshojë tërësisht kur të hyjmë në Klubin Galaktik. Unë argumentoj se nëse duam t'i bashkohemi Klubit Galaktik, sfida qëndron në rindërtimin e ekonomisë sonë politike globale. Kjo duhet të rezultojë në disa efekte të vogla anësore. Për shembull, nuk do të kishte më luftë, nuk do të kishte më varfëri dhe do të kishte një të ardhme për të gjithë fëmijët e botës". "Ne nuk duhet të presim që Klubi Galaktik të na shpëtojë nga vetja jonë", shtoi Schwartzman.

79. Gjenerali izraelit: SHBA ka kontakt me UFO-t, Alienët ndaluan Donald Trump të thoshte të vërtetën

Një gjeneral izraelit në pension ka folur sërish për jetën jashtëtokësore. Ish-gjenerali Haim Eshed në një intervistë të fundit ka theksuar se Izraeli dhe SHBA kanë qenë prej kohësh në kontakt me alienët ose me të ashtuquajturën "Federatë Galaktikësh".

87-vjeçari ka theksuar se tashmë është e kotë të mbajë më sekrete, duke shtuar se SHBA-të dhe Izraeli kanë patur vazhdimisht kontakte me jashtëtokësorët të cilët po monitorojnë jetën në Tokë, por nuk kanë folur asgjë pasi njerëzimi nuk është ende gati. Ai theksoi se në një moment ish-Presidenti i SHBA-ve Donald Trump ishte gati të tregonte gjithçka për takimet me alienët, por u ndal pas "urdhrave" të ardhura nga "Federata Galaktike".

"Ka një marrëveshje mes qeverisë së SHBA dhe alienëve. Ata kanë nënshkruar një kontratë për të bërë eksperimentet e tyre këtu. Ashtu si ne edhe ata po përpiqen të zbulojnë si, dhe nga se është i përbërë universi, dhe duan që ne të jemi ndihmësat e tyre", shpjegon Eshed.

80. Astronauti amerikan Armstrong dërgoi një mesazh tronditës të censuruar nga NASA

Edhe pse tingëllon më shumë si një skenar fantastiko-shkencor për filmin, gjithnjë e më shumë flitet për raporte dhe transkriptime të shumta sekrete midis qendrës kryesore të NASA-s dhe astronautëve në Hënë.

Detaje interesante rreth asaj që dyshohet se u përballën astronautët në Hënë vijnë nga një intervistë me një profesor të paidentifikuar dhe Neil Armstrong, që u zhvillua në një simpozium të NASA-s.

Në atë intervistë, profesori e pyet Armstrongun se çfarë ndodhi në të vërtetë atje, për të cilën astronauti përgjigjet:

"Ishte e mahnitshme - sigurisht, ne gjithmonë e dinim se ekzistonte një mundësi" - fakti është se ne u paralajmëruam. Nuk ka pasur kurrë ndonjë pyetje në lidhje me stacionin hapësinor apo qytetin në Hënë."

I pyetur nga profesori se si mendonte se ishin paralajmëruar, Armstrong u përgjigj: "Nuk mund të hyj në detaje, por mund të them se anijet e tyre ishin shumë më të larta se tonat, si në përmasa ashtu edhe në teknologji. Ata ishin të mëdhenj dhe kërcënues".

Sipas Vladimir Azhazha, një fizikan dhe profesor i matematikës në Universitetin e Moskës, ka shumë intervista dhe dokumente në raportet sekrete që sugjerojnë se astronautët e Apollo mund të kenë hasur qenie aliene dhe UFO kur eksplorojnë sipërfaqen e Hënës.

"Neil Armstrong i përcolli një mesazh kontrollit të misionit se dy objekte të mëdha misterioze u vëzhguan pasi u ulën në Hënë. Por mesazhi i tij nuk u dëgjua kurrë në publik, sepse NASA e censuroi atë".

Sipas burimeve të shumta, Armstrong pretendoi se alienët ishin të pranishëm në hënë dhe se astronautët u urdhëruan të largoheshin, dhe shumë studiues të UFO-ve pretendojnë se struktura dhe ndërtesa të çuditshme u regjistruan dhe raportuan të gjitha detajet në mision, i cili censuroi qëllimisht informacionin. për të parandaluar kaosin dhe panikun midis banorëve të planetit.

81. Transkripti i bisedës me Apollo 11 - Dëshmi që alienët janë në Hënë?

Apollo 11 ishte një nga misionet më të rëndësishme të NASA-s. Në këtë mision, njerëzit e parë, astronautët amerikanë Neil Armstrong, Baz Aldrin dhe Michael Collins, u ulën në Hënën satelitore natyrore të Tokës, më 20 korrik 1969.

Armstrong kaloi gati 2.5 orë jashtë anijes kozmike të NASA-s, duke hulumtuar. I gjithë misioni zgjati 8 ditë, 3 orë, 18 minuta dhe 35 sekonda.

Sidoqoftë, shumë nuk janë në dijeni të këtij transkripti teknik të bisedave midis astronautëve të regjistruar gjatë misionit:

Aldrin: Ne pamë gjënë e parë të pazakontë një ditë para se të zbarkonim në Hënë. Ishte mjaft i madh, ndaj e pamë me dylbi.

Collins: Si e pamë ne atë? A thjesht shikuam nga dritarja dhe e pamë atë?

Aldrin: Po, dhe ne nuk ishim të sigurt, por menduam se ishte S-IVB. Ne thirrëm Tokën dhe u thamë se kishim parë S-IVB në një distancë prej 9.000 kilometrash. Ne kishim një problem për të arritur lartësinë atëherë, apo jo?

Collins: Kishte diçka. Dukej sikur diçka na kishte goditur dhe mbase e kisha imagjinuar.

Armstrong: Menduam se MESA u largua.

Collins: Ndoshta nuk ishte asgjë.

Aldrin: Sigurisht, ne pamë objekte të ndryshme më të vogla që kalonin dhe më pas pamë atë objekt më të ndritshëm. Ne nuk mund të kujtonim se çfarë mund të ishte tjetër përveç S-IVB. Ne shikuam me dylbi dhe dukej se ishte në formën e shkronjës L.

Armstrong: Si një valixhe e hapur.

Aldrin: Ne ishim në PTC në atë kohë, kështu që të gjithë mund ta shikonim atë dhe dukej goxha e madhe.

Armstrong: Mendoj se ishte në kufirin e zgjidhjes së syve. Ishte shumë e vështirë të thuash se çfarë forme kishte. Gjithashtu nuk kishte asnjë mënyrë për të vlerësuar madhësinë pa e ditur distancën, as për të vlerësuar distancën pa e ditur madhësinë.

Aldrin: Më pas shkova në LEB dhe fillova të kërkoja me pajisje optike. Nuk mund të gjykonim mirë, sepse ajo që pamë me sekstantin dukej si një cilindër.

Armstrong: Ose si dy unaza.

Aldrin: Po.

Armstrong: Dy unaza. Dy unaza të lidhura.

Aldrin: Po.

Collins: Jo, më dukej si një cilindër i zbrazët. Nuk më dukej si dy unaza të lidhura. Kur u kthye, mund të shihej përmes saj. Ishte një cilindër i zbrazët. Por nëse do të ndryshonit fokusin tek sekstanti, do të dukej si një libër i hapur. Kjo është vërtet e çuditshme.

Aldrin: Nuk mendoj se ka asgjë më shumë për të thënë përveç se ishte një cilindër.

Collins: Pikërisht kur menduam se ishte një cilindër, ne kërkuam për S-IVB dhe pothuajse ishim të bindur se ishte ai. Megjithatë, kjo është gjithçka që kemi nga përfundimet. Fakti që nuk patëm mundësinë ta shikonim nga afër, na privon nga një përfundim konkret se çfarë ishte në të vërtetë dhe sa i madh dhe i largët ishte. Ishte diçka që nuk erdhi nga anija jonë, jam i sigurt.

82. Biseda e ish astronautit Edgar Mitchell me gazetën londineze, The People, 25 tetor 1998

Ish - astronauti Edgar Miçel është një nga 12 njerëzit e që kanë ecur në Hënë. Një shkencëtar shumë inteligjent, Edgar shkaktoi një sensacion në një konferencë UFO në Amerikë këtë muaj kur ai pohoi se ka parë prova se alienët ekzistojnë.

Në vitin 1971, Edgar Mitchell u bë personi i gjashtë që ecën në hënë. Tani 68 vjeç, ai punon si konsulent në serialin televiziv fantastiko-shkencor, The X Files.

Në një intervistë ekskluzive nga shtëpia e tij në Florida, Edgar i tha John Eearls pse ai është i bindur se ka jetë në planete të tjera dhe se alienët, në fakt, kanë zbritur në Tokë.

Jam një astronaut amerikan dhe një shkencëtar i trajnuar. Për shkak të pozitës sime njerëzit në vende të larta më hapen. Dhe, si rezultat, unë nuk kam dyshim se alienët kanë vizituar këtë planet. Qeveria dhe qeveritë amerikane në të gjithë botën

kanë mijëra dosje të pamjeve të UFO-s, të cilat nuk mund të shpjegohen. Si shkencëtar, për mua është logjike që të paktën disa prej tyre do të kenë qenë dëshmitarë të zanatit të alienëve. Si një ish astronaut, njerëzit ushtarakë që kanë qasje në këto dosje janë më të gatshëm të flasin me mua, sesa me njerëzit që i konsiderojnë thjesht si të çmendur. Historitë që kam dëgjuar nga këta njerëz, të cilët janë më të kualifikuar se unë për të folur për UFO-t, më lënë pa dyshim se alienët tashmë kanë vizituar Tokën.

Kam qenë i interesuar për këtë temë që kur u futa në NASA 40 vjet më parë. Ndoshta momenti im më vizionar ishte kur zbrita në hënë me Apollon 14. Ndjeva një ndjenjë dërrmuese se vetë universi është në një farë mënyre qoftë në Tokë apo gjetkë, janë të gjithë pjesë e një vetëdije gjigande.

Kështu që kur mësova se alienët ekzistojnë vërtet, nuk u habita shumë. Por ajo që më tronditi kur fillova të hetoj raportet jashtë-tokësore një dekadë më parë, është se deri në ç'masë është fshehur prova. Nuk është vetëm qeveria e SH.B.A.-së e cila ka heshtur për vizitat jashtëtokësore. Do të ishte arrogante për një amerikan si unë të supozoja se ET-të do të zgjidhnin vetëm të vizitonin vendin tim. Në të vërtetë, kam dëgjuar histori bindëse për qeveritë në të gjithë botën që dinë për vizita aliene - përfshirë qeverinë britanike.

Jo të gjitha qeveritë mezi presin t'i heshtin përfundimet e tyre. Belgët kanë pranuar se alienët mund të jenë atje jashtë dhe kanë lëshuar informacion rreth pamjeve që nuk mund të shpjegohen tutje si aeroplanë ushtarakë, fenomene të motit e kështu me radhë. Ka një arsye shumë të thjeshtë pse qeveritë kanë qenë kaq sekrete: frika.

Pamjet moderne të UFO-ve filluan me të vërtetë me incidentin Roswell në vitin 1947, kur një anije e rrëzuar që përmbante kufomat e disa jashtëtokësorëve u gjet në Roswell, Nju Meksiko. Mos bëj gabime, ndodhi Rosuell. Kam parë dosje sekrete që tregojnë se qeveria e dinte këtë, por vendosi të mos i tregonte publikut. Kishte arsye shumë të mira sigurie për të mos informuar publikun për Rosuell. Thjesht, ne nuk do të kishim ditur se si të merreshim me teknologjinë e qenieve inteligjente të përparuara mjaftueshëm për të dërguar një anije në Tokë. Bota do të kishte zënë panik po të kishim njohur alienët po na vizitonin.

Çështja nëse alienët po na vizitojnë apo jo është më e ndërlikuar. Kjo është teknologjia jonë sekrete ekzistuese që ajo që mund të duket si një anije aliene mund të dalë të jetë një avion ushtarak top-sekret. Nga ana tjetër, anija mund të jetë një anije kozmike aliene. Personalisht megjithatë, do të thosha, "Po, është shumë e mundur që ne jemi duke u vizituar aktualisht". E gjithë çështja e jashtë-tokësorëve duhet parë në një kontekst historik.

Pesëqind vite më parë, astronomi Koperniku u dënua si heretik sepse tha se planeti Tokë nuk ishte qendra e universit, por thjesht një pjesë e vogël e tij. Tani qeshim me ata budallenjtë e vdekur prej kohësh që nuk dëgjuam të vërtetën. Njerëzit që besojnë në alienët nuk janë të gjithë mani dhe disa mund të shihen në të ardhmen si vizionarë të ngjashëm me Kopernikun. Ndërkohë, shumica prej nesh ende besojnë se njerëzimi është qendra biologjike e universit. Ne do të refuzojmë të pranojmë se jeta inteligjente ekziston jashtë Tokës nëse ne personalisht përplasemi me një alien ndërkohë që jemi duke bërë pazar.

A ndryshon vërtet ky qëndrim nga «simpletonët» e 500 viteve më parë?

Stërvitja ime në NASA më lejon vetëm t'i shikoj gjërat shkencërisht. Edhe sikur të mos më kishin treguar prova të uljeve aliene në Tokë, supozimi duhet të jetë se diku në univers një planet tjetër është i aftë të mbështesë jetën aliene. Këto forma jete nuk duhet të jenë "burra të vegjël të gjelbër". Përkufizimi i shkencëtarëve për jetën inteligjente është nëse ajo mund të përdorë ose jo informacionin. Edhe mikrobet më primitive në Tokë kualifikohen me këtë përkufizim, dhe sigurisht ka të paktën mikrobe të ngjashme që lulëzojnë në planetet anembanë universit.

Nëse po fillon të mendosh se ecja në hënë ma shtoi trurin dhe se do të besoj në ndonjë teori të vjetër për ET-të (Extra Territorials – Jashtëtokësorët), mendo përsëri. Do ta përshkruaja veten si cinik. Nuk isha i bindur për ekzistencën e alienëve derisa fillova të flas me ushtarakët e vjetër që ishin atje në kohën e Rosuell. Sa më shumë dokumente qeveritare për alienët të më thoshin, aq më i bindur u bëra. Duhet theksuar se njerëzit më të çuditshëm në skajin e çështjeve aliene nuk i bëjnë subjektit asnjë fund të dëmit.

Në kundërshtim me thashethemet, në hënë nuk ka ndërtesa dhe struktura aliene. Duhet ta di, isha atje! Madje u përfshiva në këto thashetheme kur filloi një teori se në helmetën time pasqyrohej një strukturë hëne gjatë transmetimit televiziv të uljes sime. Kjo nuk është e vërtetë.

Është ai lloj dezinformimi që ndalon njerëzit e besueshëm duke pranuar se edhe ata besojnë në alienët.

Lumturisht, gjërat po ndryshojnë për mirë. Është një efekt i topit të dëborës - sa më shumë shkencëtarët pranojnë se ET-të janë një perspektivë e besueshme, aq më shumë hetohen në mënyrë shkencore. Dhe sa më shumë që ndodh, aq më shumë mundësi ka nga ne që zbulojmë prova të paargumentueshme të jashtë-tokësorëve.

Ajo ndihmon gjithashtu që ata që zotërojnë dokumentacionin e vizitave aliene në Tokë kanë filluar të paraqiten. Njerëzit ushtarakë me të cilët fola janë të lodhur nga fshehtësia që rrethon Rosuell dhe raste të ngjashme, veçanërisht pasi informacioni po rrjedh. Unë besoj fuqishëm se ky dokumentacion do të duhet të bëhet publik brenda tre apo katër viteve të ardhshëm. Dhe nëse prova e ET-ve (Jashtëtokësorëve) më në fund bëhet publike, askush nuk do të jetë më i lumtur se unë. Ajo që nuk mendoj se do të ndodhë është se unë do të shoh ndonjëherë një jashtë-tokësor. Do të doja ta shihja një, megjithëse nuk është prioriteti më i madh në jetën time.

Por, siç thonë në një emision televiziv me të cili shoqërohem, e vërteta është atje jashtë.

83. Pilotët amerikanë konfirmojnë: "Kemi pasur takime me anije aliene"

Pilotët e marinës amerikane thanë për mediat se gjatë shërbimit kanë hasur në një UFO, raporton CNN. Sipas pilotëve, vala e fundit e objekteve fluturuese të paidentifikuara, që u shfaqën në brigjet e Shteteve të Bashkuara, ndodhi në periudhën 2014-2015.

Shumë njerëz nuk i besojnë rrëfimet e dëshmitarëve okularë të objekteve fluturuese të paidentifikuara për faktin se objekte të tilla shihen më shpesh në katastrofa të motit, drone ose fenomene të çuditshme natyrore. Por tani pilotët e

marinës amerikane kanë treguar historitë e tyre për shfaqjen e UFO-ve dhe historitë e tyre nuk janë aq të lehta për t'u shpjeguar, transmeton CNN.

Në filmin "Dita e Pavarësisë", piloti i një aeroplani luftarak lufton me UFO-t dhe UFO-t e humbin këtë betejë. Por tani pilotët e vërtetë kanë folur publikisht për takimet e tyre me objekte të panjohura fluturuese.

Piloti: Kudo që shkuam, ata ishin aty.

Danny Okion, pilot i marinës: Ata ishin pa krahë, pa bisht, të mbytur.

CNN: Në vitin 2014 dhe 2015, pilotët e marinës panë disa herë UFO-t në bregun lindor të Shteteve të Bashkuara. Autoritetet madje publikuan disa video.

Piloti: Ky është im…

Piloti: Po, shiko, çfarë dreqin!

CNN: Një pilot madje arriti të kapte objektin me gjurmim automatik ndërsa fluturonte mbi ujë.

Piloti: Ura! E kapur! Pra, çfarë është kjo? Çfarë është ajo? Shihni si fluturon!

CNN: Ajo që ka të re në të gjithë historinë është se pilotët i treguan të gjitha në një intervistë me New York Times, si dhe në mini-serialin për History Channel "Të Paidentifikuar - Si Amerika po heton fshehtas UFO-t". Por pilotët i identifikuan. Ky është toger Danny Ocoin, një pilot F-18.

Danny Okoin: Ata dukej se dinin për praninë tonë sepse po lëviznin në mënyrë aktive rreth nesh.

CNN: Një tjetër pilot i tha një korrespondenti të New York Times për kolegun e tij, i cili i tha atij i habitur se ai pothuajse goditi një objekt të tillë ndërsa fluturonte në një distancë shumë të shkurtër nga kabina dhe dukej si një top me një kub të mbyllur. Në vitin 2004, në bregun perëndimor, jo shumë larg nga San Diego, një tjetër pilot vuri re një objekt të gjerë ovale në instrumentet e tij dhe mundi të shihte se si ai përshpejtoi dhe fluturoi jashtë syve me shpejtësi të madhe në të majtë. Ky objekt quhet "Tik-Tak" për shkak të formës së tij. Natyrisht, ka mundësi që gjithçka të ketë qenë një gabim pikselësh ose një fenomen atmosferik, por nëse ka alienë, shpresojmë që aroma e tyre të mos jetë aq e keqe sa të kenë nevojë për një Tik-Tak.

84. Gjenerali izraelit: Amerikanët nënshkruan një kontratë me alienët

Ish-kreu i divizionit hapësinor izraelit Haim Eshed pretendon se Tel Aviv dhe Uashingtoni kontaktuan "Federatën Galaktike" të alienëve dhe kryen eksperimente mbi njerëzit së bashku, por njerëzimi ende nuk është gati për "të vërtetën", për jetën në hapësirë.

Gjenerali në pension Haim Eshed, 87 vjeç, i cili ka drejtuar njësinë hapësinore të Ministrisë izraelite të Mbrojtjes për gati tre dekada, pretendon se ekziston një

"aleancë aliene".

"Alienët kërkuan që të mos njoftohet se janë këtu, sepse njerëzimi nuk është ende gati", tha Eshed për gazetën izraelite "Judiot Ahronot".

Sipas tij, presidenti amerikan Donald Trump ishte në prag të zbulimit, por alienët në Federatën Galaktike e penguan me mesazhin: "Prisni, fillimisht le të qetësohen shpirtrat". Ata nuk duan që ne të kemi histeri masive".

"Ata duan të na bëjnë të arsyeshëm fillimisht". "Ata kanë pritur deri më sot që njerëzimi të evoluojë dhe të arrijë një fazë në të cilën ne do të kuptojmë se çfarë janë hapësira dhe anijet kozmike," shtoi ai.

Megjithëse mbeti e paqartë se çfarë kishte ndryshuar saktësisht për të parandaluar gjoja "histerinë masive" të paralajmëruar nga alienët, Eshed me sa duket e ndjeu se kishte ardhur koha, duke shtuar se ai jo vetëm që po komunikonte me alienët, por se ata po mbanin një bazë nëntokësore në thellësitë e Marsit ".

Në pretendimin e tij më të pabesueshëm, Eshed tha se qeveria amerikane arriti një "marrëveshje" eksplicite me vizitorët nga hapësira.

"Ata nënshkruan një marrëveshje me ne për të eksperimentuar këtu," tha ai, pa ofruar detaje rreth kushteve të marrëveshjes së supozuar ndërplanetare apo natyrës së eksperimentit.

Ish gjenerali shtoi se alienët thjesht po "hulumtojnë" dhe po përpiqen të përfshijnë njerëzimin midis "ndihmuesve" në kërkimin e tyre për të "kuptuar rregullat e universit". Ai pretendon se, të paktën tani për tani, nuk ka asnjë arsye për t'u frikësuar nga një pushtim nga një forcë armike, pavarësisht eksperimenteve që po kryhen mbi njerëzit.

Eshed pranoi se pretendimet e tij, të cilat ai i ofroi pa prova, mund të dukeshin të pazakonta, por tha se besonte se njerëzimi gradualisht do t'i pranonte si të vërteta, duke supozuar se disa njerëz mund ta kenë "parë dritën".

"Po ta kisha thënë këtë pesë vjet më parë, do të isha shtruar në spital. Ata do të thoshin se jam i çmendur. Ata tashmë po flasin ndryshe sot. Unë nuk kam asgjë për të humbur. Kam marrë diploma dhe çmime, jam i respektuar në universitetet jashtë vendit, ku edhe trendi po ndryshon", tha gjenerali.

85. Gjenerali rumun përshkroi një takim me krijesat zvarranike

Ekziston një teori konspirative që figurat e rëndësishme politike janë në fakt vetëm zvarranikë të maskuar të ngjashëm me njeriun që sundojnë fshehurazi qytetërimin njerëzor.

Këto pretendime bazohen në zbulimet e qyteteve nëntokësore në rajone të ndryshme të botës, por edhe në legjendat lokale, vizatimet e shpellave dhe deklaratat e zyrtarëve të rëndësishëm.

Një zyrtar i tillë është gjenerali i ushtrisë rumune në pension Emil Strainu, i cili ka shkruar disa libra interesantë mbi "historinë e ndaluar" të njerëzimit. Ai tha se e pa zvarranikën në publik.

Gjenerali Strainu beson në ekzistencën e alienëve zvarranik në metropolet nëntokësore të planetit tonë, por ai nuk dëshiron të zbulojë më shumë rreth kësaj teme.

Ai foli me Ariadne Hava, autore e librave mbi zvarranikët, por gjithashtu përshkroi një takim me dy krijesa zvarranikësh pranë malit Retezat në Karpate.

Burri po kthehej nga një pushim i shkurtër dhe vendosi të ndalonte në një pikë karburanti aty pranë për të furnizuar karburant. Kur doli nga makina, pa një çekiç ngjyrë kaki me xhama të lyer në të cilin po punonte motori. Kjo ishte e çuditshme për të, pasi ishte rreth orës 5 të mëngjesit dhe askush tjetër nuk ishte në rrugë në shkretëtirat e Karpateve.

Burri pagoi karburantin dhe ndërsa po kthehej në fuoristradën e tij vuri re se dera e përparme e çekiçit ishte hapur dhe më pas nga kurioziteti hodhi sytë brenda dhe pa një zvarranik të mbuluar me luspa të gjelbër vetëm me çizme ushtarake. Pas pamjes së tmerrshme, burri vrapoi drejt makinës së tij, duke vënë një kontakt me sy me këtë krijesë.

Ky njeri donte të mbetej anonim pasi është një politikan me ndikim në Rumani. Pas incidentit, ai shkoi menjëherë te gjenerali Strainu dhe i tregoi se çfarë kishte ndodhur. Sipas gjeneralit, burri dukej mjaft bindës dhe i sigurt në atë që pa.

Gjenerali Strainu është një ish-zyrtar që kishte akses në dokumente të shumta sekrete nga e kaluara dhe dinte për ngjarje të shumta që ishin mbuluar nga ish-qeveria komuniste.

Ai është gjithashtu këshilltar i parlamentit rumun për çështje jokonvencionale dhe kërcënime asimetrike, drejtor i Qendrës Kërkimore të UFO-ve, psikotronik dhe situata të veçanta, themelues i Shoqatës për Studimin e Anijeve Hapësinore të Paidentifikuara dhe autor i disa librave mbi ezoterikën.

Gjenerali Emil Strainu është një burim i besueshëm dhe informacioni i tij vlerësohet shumë në komunitetet e UFO-ve. Ai lufton që njerëzit të dinë të vërtetën e vërtetë për alienët që sundojnë botën tonë nga hijet.

86. Një astronaut britanik ka bërë një deklaratë tronditëse për alienët

Sipas astronautit britanik, Major Tim Pick, jeta ekziston kudo në univers. Ai është i bindur se ne nuk jemi e vetmja specie inteligjente në univers.

Pick i është bashkuar kështu një liste të gjatë astronautësh dhe zyrtarësh qeveritarë që pretendojnë se ne nuk jemi vetëm në univers.

"Ka një shans të madh që së shpejti të zbulojmë se jeta dikur ka ekzistuar ose ekziston ende në sistemin tonë diellor", tha ai për Mirror Online. "Do të habitesha nëse nuk do të kishte jetë diku tjetër në univers".

Edhe pse Pick beson në ekzistencën e alienëve, ai nuk beson se "njerëzit e vegjël të gjelbër" mund të hidhen nga një vrimë në Mars. Ai shtoi se mund të ketë organizma njëqelizorë në Mars.

Jo vetëm që Pick beson se ka jetë në Mars, por ekziston edhe në satelitët e Saturnit ose Jupiterit, sepse është vërtetuar se disa prej tyre kanë ujë.

"Kudo që ka ujë, ka mundësi për jetë", tha ai.

Deklaratat e tij nuk janë aspak befasuese sepse shumë astronautë para tij bënin deklarata të ngjashme për alienët.

Një nga thëniet më të pabesueshme për alienët u dha nga njeriu i gjashtë që eci në Hënë, Edgar Mitchell, i cili deklaroi se alienët erdhën në Tokë për të parandaluar një luftë bërthamore midis Amerikës dhe Rusisë.

Ai tha se personeli ushtarak kishte parë objekte misterioze fluturuese mbi baza ushtarake në mbarë botën, madje edhe mbi objektin White Sands ku shpërtheu bomba e parë bërthamore në vitin 1945.

87. Ish shefi izraelit i hapësirës pretendon se alienët ekzistojnë dhe po punon me astronautët e SHBA-ve në bazën nëntokësore të Marsit

Ish shefi izraelit i hapësirës pretendon se alienët ekzistojnë dhe po punon me astronautët e SHBA në bazën nëntokësore të Marsit.

Deri më sot, njerëzimi nuk është gati të pranojë të vërtetën se alienët e hapësirës kanë qenë prej kohësh në kontakt me qeverinë e SHBA-së dhe, me ndihmën e njerëzve, po përpiqen të kuptojnë "strukturën e Universit". Më 8 dhjetor 2020, ish-kreu i programit izraelit të sigurisë hapësinore dhe gjenerali në pension Haim Eshed pretenduan se një lloj marrëveshje u bë mes alienëve dhe qeverisë amerikane për të heshtur rreth eksperimenteve të tyre në Tokë dhe bazave sekrete. në Mars.

Në një intervistë me Yediot Aharonot (gazeta e përditshme e Izraelit), profesori 87-vjeçar tha se alienët dhe "Federata Galaktike" kanë ekzistuar dhe punuar me qeverinë e SHBA dhe Izraelin për vite me rradhë, por e mbajtën sekret për të shmangur histerinë masive.

Profesor Eshed shërbeu si kreu i programit të sigurisë hapësinore të Izraelit nga viti 1981 deri në vitin 2010 dhe ka marrë çmimin e Mbrojtjes së Izraelit tre herë për kontributin e tij në shpikjet teknologjike. Prandaj, është e vështirë të dyshosh në aftësitë dhe aftësitë e tij dhe ta quash atë "të çmendur" për pohime të tilla.

Sipas tij, Presidenti Trump ishte në dijeni të kësaj dhe tashmë kishte qenë në kontakt me jashtëtokësorët e hapësirës. Ai tha: "Trump ishte gati të zbulonte ekzistencën e të huajve, por jashtëtokësorët e Federatës Galaktike po thonë: "Prit, le të qetësohen njerëzit të parët".

Deklarata e tij përputhet disi me vendimin e Trump për të krijuar Forcën Hapësinore të SHBA (USSF) si degën e gjashtë të ushtrisë. "Hapësira do të jetë e ardhmja, si në aspektin e mbrojtjes, ashtu edhe në atë të sulmit... Ne tani jemi lider në hapësirë", tha Trump në maj të vitit 2020.

Por megjithatë, nuk dihet se sa gjatë ka patur një marrëdhënie paqësore midis qeverisë së SHBA dhe jashtëtokësorëve.

Eshed tha më tej se alienët po presin që njerëzit të evoluojnë dhe të arrijnë një fazë të caktuar për të kuptuar me të vërtetë hapësirën dhe anijet kozmike. Për më tepër, ata nënshkruan një kontratë me njerëzit për të bërë eksperimente në Tokë dhe gjithashtu për të kërkuar me ta për të njohur strukturën e universit.

Ai gjithashtu pohoi se përfaqësuesit alienë dhe astronautët amerikanë punojnë së bashku në një bazë nëntokësore në Mars. "Po të kisha sajuar atë që po them sot pesë vite më parë, do të isha shtruar në spital. Kudo që shkoja me këtë në palestër, ata thoshin: "Njeriu e ka humbur mendjen".

Haim Eshed konsiderohet si "babai i programit satelitor të Izraelit". Ai fitoi diplomën bachelor nga Technion, një master në kërkimin e performancës, dhe një doktoraturë në inxhinierinë aeronautike. Në vitin 1981, ai u bë kreu i projekteve satelitore izraelite në Ministrinë e Mbrojtjes, ku 20 satelitë u lëshuan nën drejtimin e tij. Ai u tërhoq nga Ministria e Mbrojtjes në vitin 2011.

Eshed dha më shumë informacion rreth alienëve, UFO-ve dhe teorive të tjera rreth origjinës së tyre në librin e tij, "Universi përtej horizontit – biseda me profesorin Haim Eshed". Ai shpjegoi me hollësi se si alienët penguan apokalipsin bërthamor dhe ndanë informacione interesante për Men In Black.

Dy raporte të Pentagonit kanë rrjedhur, të cilat përmbajnë një imazh të një objekti të paidentifikuar argjendi, që qëndron 35.000 metra mbi Oqeanin Atlantik. Imazhi u mor nga piloti ushtarak nga celulari i tij në kabinën e pilotit.

88. Kardinali mesjetar që besonte në ekzistimin e alienëve

Nicholas nga Cusa, i njohur edhe si Nicolaus Cusanus, Nicholas nga Kues dhe Nicolaus Krebs, ishte një njeri i cili nuk frikësohej që ta shfaqte mendimin e tij dhe të thoshte gjëra, të cilat nuk preferoheshin të thuheshin asokohe. Ai jo vetëm që kishte kundërshtuar modelin e Aristotelit, të Tokës në qendër të Universit, por po ashtu besonte në ekzistimin e jashtëtokësorëve. Nicholas ishte një prift që jetoi në shekullin XV. Përkundër mendimeve të tij jo tipike për atë kohë, ai arriti që të bëhej kardinal.

Zyrtarisht, ideja se mund të ketë jetë jashtëtokësore në univers u bë e ditur në shekullin XX, si teoria e pluralitetit të botëve. Për këtë shkak, mund të themi se Nicholas ishte mendimtar që ishte para kohës kur jetonte, transmeton gazeta "Kosova Sot Online". Në librin e tij "De docta ignorantia" (1439-40) ai qartë e shprehte mendimin rreth ekzistimit të alienëve. Ai herë thoshte se alienët janë më përpara se ne me civilizim, e herë e thoshte të kundërtën, se ne jemi më të zhvilluar.

89. Takimi i Papa Gjoni XXIII me një Alien (Jashtëtokësor)

Një nga zbulimet më mbresëlënëse në lidhje me sekretet e Vatikanit u bë nga sekretari i Papës Gjon XXIII (1881-1963), Loris Capolvilla. Në 2005, ai lëshoi një deklaratë për shtyp në të cilën ai tregoi për një ngjarje të çuditshme që përfshinte papën. Sipas tij, Gjoni XXIII pati një takim me një njeri nga një planet tjetër, një i huaj.

Pra, sipas deklaratës së sekretarit papal (më i vjetri nga peshkopët katolikë) Papa Gjoni XXIII ra në kontakt me një të huaj miqësor pikërisht në kopshtin e rezidencës së tij verore në Castel Gandolfo.

Kështu ndodhi. Në atë moment, kur Papa dhe sekretari i tij po ecnin në kopsht, u shfaqën krijesa rreth të cilave kishte një atmosferë të artë. Alienët dolën nga një objekt oval blu, qelibar. Papa dhe sekretari u gjunjëzuan dhe filluan të luten, duke menduar se u ishte treguar një mrekulli. Pastaj, Papa vendosi të shkonte tek i huaji dhe të fliste me të.

Biseda zgjati rreth gjysmë ore. Pasi Ati i Shenjtë mbaroi bisedën, ai u kthye te sekretari dhe tha: Fëmijët e Zotit janë kudo, edhe pse ndonjëherë ata nuk na konsiderojnë vëllezër.

Vlen të përmendet se kohët e fundit një përfaqësues i Vatikanit bëri një deklaratë në lidhje me mundësinë e ekzistencës së jetës jashtëtokësore, e cila shkaktoi polemika të ashpra midis besimtarëve.

90. Vatikani nuk përjashton ekzistencën e jashtëtokësorëve

Të besosh në Zot është në pajtueshmëri me besimin në jashtëtokësorë, sipas drejtorit të observimeve ne Vatikam José Gabriel Funes që sheh edhe vet ekzistencen e një planeti nga qenje që nuk do të kishin bërë mëkate origjinale.

"Si astronom vazhdoj të besoj në besimin që Zoti është krijuesi i Universit", shpjegoj të martën në bisedë me gazetën e Vatikanit - "L'Observatore Romano", ati

Funes, një prift jezuit që dirigjon observimet e Vatikanit në Castel Gandolfo, afër Romës.

"Sikur ne që i konsiderojmë krijesat tokësore sikur "vëllëzër" apo "motra" përse të mos flasim për "vëllezërit jashtëtokësorë"?

Megjithatë, shton ai edhe pse "ne nuk kemi prova në këto momente", "nuk mund të përjashtojmë ekzistencën e planeteve tjera të banueshme".

"Ashtu që ka llojshmëri të krijesave në tokë, mund të ketë edhe qenje tjera, gjithashtu intelegjente, të krijuara nga Zoti", thekson astronomi i Papës.

Ndoshta "ata janë në miqësi të plotë me krijuesin e tyre" pa bërë mëkate origjinale, shpjegon ai.

Në të kundërtën "rimishërimi" (ardhja e Krishtit, birit të Zotit dhe Zotit të mishëruar në të për të marrë mëkatet e njerëzve) vlen edhe për ata, vazhdon ai , sepse "rimishërimi është një ngjarje plotësisht unike".

Besimi se universi mund të përmbajë jetë jashtëtokësore nuk kundërshton besimin në Zotin, tha astronomi kryesor i Vatikanit në një intervistë të publikuar të martën.

Jose Gabriel Funes, drejtori jezuit i Observatorit të Vatikanit, u citua duke thënë se pafundësia e universit do të thotë se ka mundësi të ketë forma të tjera të jetës jashtë Tokës, madje edhe aso inteligjente.

"Si mund të mohojmë se jeta është zhvilluar edhe diku tjetër"?, tha Funes. "Njëjtë siç i konsiderojmë krijesat tokësore si 'vëlla' dhe 'motër', pse mos të flasim për një "vëlla jashtëtokësor"? Do të ishte pjesë e krijimit."

Në intervistën nga gazeta e Vatikanit - "L'Observatore Romano", Funes tha se një nocion i tillë "nuk kundërshton fenë tonë", sepse jashtëtokësorët do të ishin krijesa të Zotit. Përjashtimi i mundësisë së ekzistimit të jashtëtokësorëve, do të ishte si të "vësh kufizime" mbi lirinë krijuese të Zotit", tha ai.

Intervista, e quajtur "Jashtëtokësori është vëllai im" mbuloi lloj-lloj temash, duke përfshirë marrëdhënien në mes të Kishës Katolike Romane dhe shkencës dhe implikimet teologjike në ekzistencën e jetës jashtëtokësore.

Funes tha se shkenca, posaçërisht astronomia, nuk kundërshton religjionin, duke prekur në një temë të Papë Benediktit XVI, i cili ka bërë hulumtimin e marrëdhënies në mes të besimit dhe arsyes si aspekt kyç të sundimit të vet si papë.

Bibla "nuk është libër shkencor," tha Fumes, duke shtuar se beson se teoria e Shpërthimit të Madh është shpjegimi më i "arsyeshëm" për krijimin e universit. Teoria thotë se universi filloi para miliarda vitesh në eksplodimin e një pike të vetme me densitet shumë të madh që përmbante tërë materien.

Por ai tha se vazhdon të besojë që "Zoti është krijuesi i universit dhe se ne nuk jemi këtu si rezultat i fatit." Funes thirri që Kisha dhe komuniteti shkencor të lënë anash ndarjet e krijuara nga persekutimi i Galileut para 400 vitesh, duke thënë se incidenti ka "shkaktuar plagë."

Në vitin 1633 astronomi u shpall si heretik dhe u detyrua të tërheqë mbrapsht teorinë e tij që Toka sillet rreth diellit. Mësimet e Kishës në atë kohë e vinin Tokën në qendër të universit. "Kisha ka njohur gabimet e saj," tha ai. "Ndoshta ka mundur të bënte më mirë, por tani është koha të shërohen këto plagë dhe kjo mund të bëhet nëpërmes dialogut të qetë dhe bashkëpunimit".

Papa John Pali deklaroi në vitin 1992 që vendimi kundër Galileut ishte një gabim për shkak të "pakuptueshmërisë tragjike të përbashkët."

"Çështja e origjinës së jetës dhe çështja se a ka jetë në pjesët tjera të universit janë gjëra të cilat e meritojnë një shqyrtim serioz", tha Ati Gabriel Funes, astronom dhe drejtor i observatorit të Vatikanit.

Funes, një prift jezuit, rezultatet e tij i shpalosi gjatë kësaj jave në konferencën e cila tuboi astronomë, fizicientë, biologë dhe ekspertë tjerë për të diskutuar për fushën e astrobiologjisë, e cila studion origjinën e jetës dhe ekzistencën e saj në pjesët tjera të universit.

Funes theksoi se mundësia e jetës jashtëtokësore ngrit shumë ndërlikime filozofike dhe teologjike, por shtoi se konferenca kryesisht u përqendrua në perspektivën shkencore dhe në atë se si mund të shfrytëzohen disiplinat e ndryshme për të hulumtuar këtë çështje

Chris Impey, profesor i astronomisë në Universitetin e Arizonës, theksoi se është mirë që Vatikani ka organizuar një tubim të këtillë.

"Ekziston një terren i mesëm për dialog ndërmjet praktikuesve të astrobiologjisë dhe të atyre, të cilët dëshirojnë të kuptojnë kuptimin e ekzistencës tonë në universin biologjik", tha Impey.

Së paku 30 shkencëtarë, në mesin e tyre edhe jo të krishterë nga SHBA-ja, Britania, Zvicra, Italia dhe Kili, morën pjesë në këtë konferencë, e cila u organizua që, ndër të tjera, të diskutohet për atë se a ka forma tjera të jetës në univers.

Kisha në Romë me kalimin e shekujve është zhvendosur në mënyrë radikale nga qëndrimet e veta, që nga koha kur filozofi italian Giordano Bruno u dogj i gjallë në vitin 1.600, pasi që, ndër të tjera, kishte spekuluar se në Univers mund të ketë edhe botë tjera të banuara.

Shkencëtarët kanë zbuluar me qindra planetë jashtë sistemit tonë diellor. Impey theksoi se zbulimi i jetës në planetët tjera është vetëm disa vite larg.

Nuk është kjo hera e parë që Vatikani po e shqyrton çështjen e jashtëtokësorëve: në vitin 2005, observatori i Vatikanit tuboi disa hulumtues të njohur për të marrë pjesë në një diskutim të ngjashëm. Në intervistën dhënë vitin e kaluar gazetës së Vatikanit - "L'Observatore Romano", Funes theksoi se besimi se në univers mund të ketë edhe forma të tjera të jetës nuk bie ndesh me besimin në Zot.

"Si mund të përjashtojmë mundësinë që jeta të jetë zhvilluar edhe diku tjetër? Siç ka planetë të ngjashme me tokën, mund të ketë edhe krijesa tjera, të cilat ndoshta janë edhe më inteligjente, të cilat janë krijuar nga Zoti. Kjo nuk bie ndesh me besimin tonë, ngase ne nuk mund të vendosim kufizime në lirinë kreative të Zotit", ka theksuar Funes

Ai insistoi se nëse zbulohen krijesa tjera inteligjente, ato gjithashtu do të konsiderohen si "pjesë të krijimit".

Megjithatë, në radhët e kishës ende ekzistojnë përçarje në lidhje me këtë çështje, me disa elemente të cilat favorizojnë kreacionizmin apo dizajnin inteligjent, gjë që vështirëson përpjekjet për të pranuar konceptin e jetës jashtëtokësore.

Kryesuesit e Vatikanit në historinë më të re kanë tentuar të tejkalojnë akuzat se kisha ka një qëndrim armiqësor ndaj shkencës-reputacion ky i cili daton që nga koha e ekzekutimit të Galileos.

Në vitin 1992, Papa Gjon Pali II theksoi se ekzekutimi i Galileos ka qenë një gabim i madh. Muajin e kaluar, muzeu i Vatikanit hapi një ekspozitë me rastin e 400 vjetorit të vëzhgimeve të para astronomike të Galileos.

Observatori i Vatikanit ka kryesuar përpjekjet për të tejkaluar boshllëkun mes religjionit dhe shkencës.

Observatori, i hapur në vitin 1891 me urdhrin e Papa Leos, ka selinë në Castel Gandolfo, një qytet në afërsi të Romës, ku gjendet edhe rezidenca verore e Papës.

91. Papa zbulon të fshehtën

Një "alien" ekspozohet në Muzeun e Vatikanit. Papa Françesku zbulon të fshehtën e madhe.

Mëngjesin e sotëm, Papa Bergolio ka vendosur të shfaqë për publikun në Muzeun e Vatikanit, një trup "jashtëtokësori".

Vendimi për të hapur një pjesë të fshehtë të mistereve që mban kyçur Vatikani, është marrë nga Papa Françesku.

Ai ka dhënë dritën jeshile, që një pjesë e mistereve të mbajtura të fshehura, të shfaqen për publikun.

"Në gjithë këto vite, asnjë Papë nuk ka guxuar aq shumë, sot mund të themi, edhe pse dalëngadalë, Kisha është duke zbuluar shumë të fshehta të saj", tha zëdhënësi i Vatikanit, Alejandro Porfaido.

Nga e ka zanafillën ky trup Alien.

Këtë na e shpjegon më së miri ufologu i njohur Klaus Scario: "I huaji (UFO) vjen nga një takim që Papa Gjon Pali II ka pasur me një përfaqësues të një tjetër planeti".

Sipas dokumenteve zyrtare, kjo nuk zbulohet nga Selia e Shenjtë.

Ky përfaqësues jashtëtokësor, i është besuar si teori një miku të tij.

Ende nuk janë parë apo njohur dokumentet në lidhje me takimin e mbajtur mes Papës dhe Alienit .

Mendohet se ky takim është realizuar në vitin 1985, ku është diskutuar për të ardhmen e planetit.

Në këtë takim mendohet të ketë qenë i pranishëm edhe një bankier i njohur ende gjallë, por që nuk lejohet të zbulohet se kush është.

Mendohet se me këtë Papë shumë të vërteta të tjera do të dalin në dritë shumë shpejt.

Ky vendim i marrë, ka hapur më në fund një skenar të komunikimit, duket se Kisha sot është e gatshme për të zbuluar gjithçka që ajo di rreth Universit.

Në sajë të Papa Françeskut, i cili ka revolucionarizuar edhe njëherë Kishën drejt hapjes për një vizion më të plotë të Universit.

Prej këtij mëngjesi, fluksi i besimtarëve është rritur dhjetë herë. Besohet dhe mendohet se në ditët në vazhdim , të paktën 10 milionë njerëz do ta vizitojnë Vatikanin.

Një surprizë skandaloze që përkon pikërisht me vitin e jubileut. "Kjo duket absurde . Ekzistojnë forma të tjera të jetës," u shpreh sot Michele, një nga shumë të pranishmit që gjendeshin sot në Selinë e Shenjtë.

Mes besimtarëve ekzistojnë dilema dhe emocione të shumta mbi të ardhmen.

Në orët e ardhshme pritet një konferencë për shtyp pikërisht nga vetë Bergolio.

Ky Papë kurrë nuk do të pushojë së na surprizuari. Jashtëtokësori mund të vizitohet deri me datë 22 qershor. Ndaj, Nxitoni!

Botuar në: "Il Fatto Quatidaino", 13 prill 2016)

92. Observatori Roman kërkon vëllezërit alienë

Jeta jashtëtokësore i intereson Kishës, dhe kjo nuk është një gjë e re. Ndaj nuk duhet të habisë editoriali i Observatorit Roman mbi zbulimet e fundit në lidhje me format e jetës aliene të shpallura nga NASA. Gazeta e Vatikanit botoi një editorial të nënshkruar nga Ati Funes Jose Gabriel, drejtor i Observatorit të Vatikanit, jezuit nga Argjentina, 47 vjeç, që nga viti 2006 shefi i astronomëve të Papës në selinë e Pallatit Apostolik të Kastel Gandolfo. Një tekst, tashmë online në formatin pd,f në faqen e internetit të Observatori Roman, me titull: "Nëse dikush thith arsenik", nis me analizën e baktereve që janë në gjendje të jetojnë me anë të arsenikut dhe lajme të tjera të ekzistencës së një planeti, shumë më i madh se Toka, ku temperaturat e larta dhe avujt e ujit në formë reshë shumë të dendura, sugjerojnë potencialisht për ekzistencë jete. Astronomi i Vatikanit pyet veten se cilat janë botët e mundshme dhe çfarë lloj qëniesh të gjalla duhet të kërkojmë.

Nga zbulimet e reja, komenton ai, pa dyshim që do të vijë në "zgjerimin i horizonteve tona konceptuale". Do të ketë pyetje rreth planetëve dhe galaktikave dhe se çfarë është një qënie e gjallë. Por në qoftë se kërkojmë forma të tjera jete, "duhet të paktën të dimë se çfarë duhet të kërkojmë, që do të thotë të përcaktojmë se çfarë është një qënie e gjallë". "Dhe kush e di nëse, – përfundon ai, – në një galaktikë eliptike të largët, dikush që jeton në një "super-Tokë", që orbiton rreth një ylli "xhuxh të kuq" dhe thith arsenik, në këtë moment është duke bërë të njëjtat pyetje".

Ati Funes, që si një jezuit i mirë hidhet pa problem nga astrofizika në teologji, në 2008-ën është përballur me Observatorin Roman me një seri pyetjesh në lidhje me mundësinë e ekzistencës së qënieve jashtëtokësore: nuk janë në kundërshtim me besimin në Zot dhe nuk është e thënë që duhet të ketë nevojë të shpëtohen nga mëkatet. Dhe megjithëse shumë shkencëtarë janë ateistë, nuk është e vërtetë që astronomia nxit një vizion ateist: tridhjetë kraterë në Hënë janë emëruar sipas disa astronomësh të lashtë jezuitë, një asteroid i sistemit diellor është emëruar sipas paraardhësit të tij në Observator, George Coyne Ati. Kësisoj, Ati Funes nuk është i papërgatitur që të bisedojë me "vëllanë" që thith arsenik, për të parë nëse dhe ai bën të njëjtat pyetje.

"Astrofizika" – thotë Funes, është një shkencë që gjithmonë rezervon surpriza. Kërkimi ka nevojë për një përpjekje të përditshme, shpesh të fshehur, por shpesh shpërblehet me rezultate të rëndësishme". "Xhuxhat e kuq" sjellin me vete hipotezën që mund të ketë galaktika dhe planetë të tjerë. "Kuptimi i formimit të sistemeve të tjera yjore, – thotë Funes, – do të na ndihmojë të kuptojmë më mirë formimin e sistemit tonë. Dhe ndoshta do të na lejojë të arijmë në një model që na shpjegon në një mënyrë universale formimin e planetëve që rrotullohen rreth yjeve të tjerë". Por studimi i planetëve jashtëdiellorë me atmosferë "rihedh pyetjen mbi mundësinë e jetës në një univers tjetër". Dhe këtu na vjen në ndihmë zbulimi i dytë, ajo e organizmit të parë të njohur që mund të rritet dhe të riprodhohet duke përdorur një substancë toksike si arseniku". Kjo qënie e gjallë zëvendëson arsenikun me fosforin

në komponentët e qelizave. Me pak fjalë, është një mikrob që thith arsenikut (sikur ne thithim oksigjenin). "Është e qartë, – nënvizon astronomi vatikanas, – që nëse kërkojmë forma të tjera jete në univers, duhet të paktën të dimë çfarë të kërkojmë: dmth. të përcaktojmë se çfarë është një qënie e gjallë. Ky zbulim i ri padyshim që do të ndihmojë që të zgjerojmë horizontet tona konceptuale në këtë fushë".

93. Shqiptim i monsinjorit të Vatikanit Corrado Balducci: "Vizitorët yjorë janë realë"

Monsinjor Corrado Balducci, ekzorcist zyrtar për Romën, ish diplomat në Ambasadën e Vatikanit (Nunciature Papal) në Uashington DC, pas anëtarit teolog të Kongregacionit të Vatikanit për Përhapjen e Besimit, dhe një i brendshëm që kishte vëmendjen e Papës. Balducci ka shkuar në televizionin kombëtar italian pesë herë në të kaluarën për të shpallur se kontakti jashtëtokësorë është një fenomen i vërtetë!

Balducci dha një analizë të Star Visitors (Vizitorëve Yje) që ai mendon se është në përputhje me të kuptuarit e Kishës Katolike të teologjisë. Monsinjor Balduçi thekson se takimet me Vizitorët yjorë: "1) nuk janë demonike, 2) ato nuk janë për shkak të dëmtimeve psikologjike, 3) ato nuk janë një rast i lidhjes së njësive, përkundrazi 4) këto takime meritojnë të studiohen me kujdes". Duke qenë se Monsinjor Balducci është një ekspert demonologjie dhe konsulent i Vatikanit, dhe meqë Kisha Katolike ka demonizuar historikisht shumë fenomene të reja që u kuptuan keq, duke deklaruar se Kisha nuk i censuron këto takime Aliene, është edhe më e jashtëzakonshme.

Msgr. Balducci i zbuloi një profesionisti amerikan vizitues disa vjet më parë se Vatikani po e ndjek me vëmendje këtë fenomen me qetësi. Që kur Monsinjor Balducci filloi karrierën e tij në Vatikan duke shërbyer në Nunciaturen Papnore (Delegacioni) në Uashington DC, informatori im fillimisht hamendësoi se Vatikani po merr shumë informacion në lidhje me Vizitorët e Yjeve dhe kontaktet e tyre me njerëzit nga Nunciatures e tij në vende të ndryshme. Por informacioni i mëvonshëm qartësoi se Monsinjori i ka marrë rastet e tij nga burime të tjera.

Monsinjor Balducci është anëtar i një grupi i cili vepron si konsulent në Vatikan për çështje të ndryshme në lidhje me njerëzit dhe shpirtin ose kontaktin demonik. Si e tillë, çështja e takimeve të Star Visitor mund të ketë rënë në sferën e tyre. Kështu është domethënëse që ai *në vend të kësaj* bën dallime të kujdesshme, duke i ndarë kontaktet e Star Visitor nga zotërimi demonik. Në të vërtetë, ai sugjeron se ka të ngjarë që ata të jenë më të evoluar dhe më frymorë se njerëzimi. Balducci madje vë në dukje rëndësinë shpirtërore të realizimit të përgjithshëm në rritje të kontaktit nga Vizitorët Yje.

Informacioni paralel nga shkencëtari i Këshillit Kombëtar të Sigurimit të SHBA-së Dr. Michael Wolf , (anëtar i Grupit të Studimeve Speciale të NSC-së i ngarkuar me administrimin e fenomenit UFO), si dhe nga eksperti dhe autori i njohur i Vatikanit At Malachi Martin, sugjeron se Vatikani është i shqetësuar se do të ketë një situatë të madhe doktrinale "updating" (e përditësuar) në duart e tij kur kontakti Star Visitors (Vizitorët Yje) të bëhet i njoftuar me autoritet nga qeveritë botërore gjatë disa viteve të ardhshme.

Në mënyrë parentetike, mund të vërehet se deklaratat e këtij të brendshëm të Vatikanit në televizionin kombëtar italian përfaqësojnë teknikisht deklaratën e parë nga një përfaqësues i një qeverie të pushtetit të madh, edhe nëse "duke folur si një individ", se kontakti me Star Visitors (Vizitorët Yje) është real dhe ndodh, dhe meriton studim serioz.

Astronomi i Vatikanit thotë se ekzistenca e vizitorëve yjorë konfirmohet në Bibël.

Duket se Vatikani (Kisha Katolike) po e përshpejton Programin e tij të Lutjes Publike për të siguruar besnikët e tij, dhe kushdo tjetër që do të dëgjojë, se Vizitorët yjorë janë realë, janë në Bibël dhe janë fëmijë të Perëndisë, gjithashtu.

Së pari Vatikani "lejon" Monsignor Corrado Balduccin të shkojë në televizionin kombëtar italian pesë herë për të shpallur se takimet që njerëzit po bëjnë me Star Visitors janë reale, jo një mashtrim, dhe jo një rast i zotërimit demon. Për më tepër, këta Vizitorë yjorë duket se janë më të përparuar, intelektualisht dhe frymësisht, se njerëzit.

Në prill të vitit 2006, jezuiti Guy Consolmagno, një tjetër zëdhënës i sanksionuar nga Vatikani, dhe Ph.D, Vëlla (Dr.) Consolmagno, një astronom ekspert në Observatorin e Vatikanit në majë të malit Graham, Arizona, ka folur me zë të lartë.

Në botimin e prillit 2006 të Revistës Harper's Bro. Consolmagno shkruan: "Ka, padyshim, qenie inteligjente jonjerëzore në Bibël", dhe jep citime të shumta. Gjithashtu, ai citon fjalët e Jezuit: "Kam dele të tjera që nuk i përkasin kësaj vathe".

Ndoshta pohimi më i guximshëm i astronomit të Vatikanit është: "Dhe ndoshta nuk është kaq e vështirë ta shohësh Personin e Dytë të Trinitetit jo vetëm si Birin e njeriut, por ***edhe si fëmijë të racave të tjera***".

Ai vazhdon të pyesë: "Çdo krijesë e këtij universi, e krijuar dhe e dashur nga i njëjti Zot që na krijoi dhe na do, ... A do të meritonin ata të quheshin alienë?".

Ai u kujton lexuesve se Perëndia është "më i madh se çdo univers paralel që mund të ekzistojë ose nuk mund të ekzistojë përtej tonave". Dhe se Perëndia është "në gjendje të përqendrojë gjithë përpjekjet, energjitë dhe dashurinë e Tij te secili prej nesh individë të vegjël në këtë planet të vogël. Dhe, unë kam besim, në çdo individ tjetër në çdo planet tjetër gjithashtu".

94. Publikohet raporti i SHBA-së rreth UFO-ve

Raporti i SHBA-së rreth UFO-ve guxon të shkojë atje ku askush nuk ka shkuar më parë. Por një ekspert gjerman me dekada kërkimesh nën kujdesin e tij nuk beson se jashtëtokësorët kanë qenë ndonjëherë në Tokë.

Një task forcë do të ndajë të dhëna që ka mbledhur mbi fenomenet e pazakonta të fluturimit me Kongresin amerikan, ndërsa entuziastët e UFO-ve po gëzohen. Por një ekspert gjerman me dekada kërkimesh nën kujdesin e tij nuk beson se jashtëtokësorët kanë qenë ndonjëherë në Tokë.

Nëse keni interes për UFO-të (objekte të paidentifikuara fluturuese) dhe gjithmonë keni pyetur se çfarë saktësisht qeveria amerikane dhe shërbimet e inteligjencës dinë për to, qershori mund të jetë një muaj i madh për ju. Task Forca e Fenomeneve Ajrore të Paidentifikuara (UAP), një grup brenda Departamentit të Mbrojtjes së SHBA (DOD), është vendosur të paraqesë një raport të paklasifikuar në

Kongres këtë muaj në lidhje me atë njohuri që zyrtarët e Pentagonit kanë mbledhur në lidhje me fenomenet ajrore të paidentifikuara dhe se si ata i trajtojnë të dhënat që kanë arritur të mbledhin.

UAP është termi zyrtar që ushtarakët dhe studiuesit, që nuk preferojnë fjalën UFO, përdorin kur flasin për objekte në qiell që fluturojnë pa ndonjë formë të dukshme shtytjeje, në modele që sfidojnë njohuritë tona të fizikës. Pra: Departamenti i Mbrojtjes i SHBA-së do t'u tregojë Përfaqësuesve dhe Senatorëve të SHBA-së atë që kanë mësuar rreth objekteve të paidentifikuara fluturuese në hapësirën ajrore të vendit të tyre.

Dhe publiku do të dëgjojë gjithçka për këtë (megjithëse mund të ketë një vonesë midis prezantimit në Kongres dhe publikimit të raportit të plotë për publikun e gjerë). As që bëhet fjalë për vendet e fshehta ushtarake, të cilat teoricienët e konspiracionit janë të sigurt se kanë vazhduar që kur UFO-t u rrëzuan me gjasa në Roswell, New Mexico, në verën e vitit 1947, por për një raport të drejtpërdrejtë.

'Provat e dokumentuara të mbledhura nga ushtria'

Avi Loeb, profesor i shkencës në Universitetin e Harvardit dhe Drejtor i Institutit për Teori dhe Llogaritje brenda Qendrës Harvard-Smithsonian për Astrofizikën, i tha DW se çfarë e bën këtë një rast kaq të rëndësishëm.

"Ky raport i ri është i ndryshëm nga diskutimet e kaluara mbi Objekte të Identifikuara Fluturuese (UFO) ose Fenomene Ajrore të Paidentifikuara (UAP) në atë që përfshinte prova të dokumentuara të mbledhura nga personeli ushtarak bazuar në zbulimin nga shumë instrumente (radarë, kamera infra të kuqe, kamera optike)," Loeb shkroi në një email.

Informacioni i paraqitur në raport ka të ngjarë të tregojë "ekzistencën e mundshme të objekteve që sillen në mënyra që nuk mund të shpjegohen nga teknologjitë që ne posedojmë".

95% e rasteve kanë një shpjegim konkret

Një sondazh i Gallup nga viti 2019 tregoi se një e treta e të rriturve amerikanë besonin se të paktën në disa raste, vëzhgimet e UFO-ve përfshinin anije kozmike të huaja. Hans-Werner Peiniger u interesua për UFO-t në moshën 15 vjeçare dhe i ka hulumtuar për gati 50 vjet. Kreu i Shoqërisë për Kërkime në Fenomenin e UFO-ve (GEP) në Gjermani thotë se shumica dërrmuese e shikimeve, megjithatë, kanë shpjegime natyrore ose të bëra nga njeriu.

"Që nga viti 1972, ne kemi parë afërsisht 4.500 shikime" të raportuara në GEP nga dëshmitarët, tha Peiniger për DW. "Janë vetëm rreth 5% për të cilat nuk mund të gjenim ndonjë shpjegim të kuptueshëm."

Pjesa tjetër, thotë Peiniger, shpesh janë balona me helium të llojit që shihni në panaire, insekte gjatë fluturimit që mund të shfaqen si një disk fluturues në foto, fenomene të motit ose satelitë. Ndërsa për 5% të tjerë: "Ndoshta ato janë fenomene natyrore të cilat thjesht nuk mund t'i shpjegojmë akoma".

Pse po prezantohet raporti tani?

Nuk është rastësi që anëtarët e Kongresit do të marrin më shumë informacion mbi UAP këtë muaj. Një raport i detajuar nga Task Forca e UAP ishte një kërkesë në paketën e shpenzimeve 2.3 miliardë dollarë (1.8 miliardë euro) që Kongresi miratoi në dhjetor 2020. Brenda gjashtë muajsh, sipas legjislacionit të përcaktuar, Departamenti i Mbrojtjes dhe Zyra e Drejtorit të Inteligjencës Kombëtare do të duhej

të paraqiste një "analizë të hollësishme të të dhënave dhe inteligjencës së fenomeneve ajrore të paidentifikuara".

Demokratët dhe Republikanët që kërkojnë një raport në lidhje me objekte të paidentifikuara fluturuese, një temë që jo shumë kohë më parë ishte kompetencë e tifozëve të filmave fantastiko-shkencor, teoricientëve të konspiracionit dhe entuziastëve mbi alienët, tregon se mundësia e inteligjencës jashtëtokësore është shumë më pak absurde për zyrtarët e nivelit të lartë amerikan tani sesa ishte dikur.

Masa erdhi në fund të një viti me disa zhvillime të rëndësishme për UAP. Në prill të vitit 2020, DOD lëshoi zyrtarisht tre video të marra nga pilotët e marinës që ishin zbuluar vite më parë. Regjistrimet tregonin objekte që fishkëllenin nëpër qiell në një mënyrë që ishte mjaft e çuditshme për të tërhequr vëmendjen e pilotëve.

DOD konfirmoi vërtetësinë e videove vite pasi entuziastët e UFO-ve kishin analizuar tashmë çdo sekondë të pamjeve në internet "për të hequr çdo keqkuptim nga publiku nëse filmimet që kanë qarkulluar ishin apo jo reale, ose nëse kishin apo jo më shumë video", sipas një njoftimi për shtyp të Pentagonit. "Fenomenet ajrore të vëzhguara në video mbeten të karakterizuara si "të paidentifikuara".

Asnjë e përbashkët mes rasteve të raportuara rreth UFO-ve

Më pak se katër muaj më vonë, u formua Task Forca e Identifikimit të Fenomeneve Ajrore të Paidentifikuara – dhe tani studiuesit e saj do të paraqesin gjetjet e tyre në Kongres. Profesori i Harvardit Loeb, i cili në fillim të këtij viti botoi librin "Jashtëtokësorët: Shenja e parë e jetës inteligjente përtej Tokës", thotë se marina nuk mund të rishikojë videot e vjetra dhe se zyrtarët duhet të vazhdojnë të kërkojnë prova.

"Në vend të deklasifikimit të dokumenteve që pasqyrojnë teknologjitë e vjetra të përdorura nga dëshmitarët pa ndonjë ekspertizë shkencore, do të ishte shumë më mirë të vendoseshin pajisje moderne regjistrimi…në vendet nga erdhën raportet dhe të kërkonin sinjale të pazakonta," Loeb shkroi në e-mailin e tij për DW.

Peiniger thotë se pas shumë rasteve që ai ka hulumtuar, ai është shumë skeptik se çdo shikim i UAP-it është anije kozmike aliene. "Nëse me të vërtetë do të kishte inteligjencë jashtëtokësore që na erdhi të na vizitonte, do të duhej të kishin disa gjëra të përbashkëta të UFO-ve të tyre," theksoi ai – forma e pretenduar e anijeve kozmike ose modelet e fluturimit për shembull. "Por ne nuk gjetëm diçka të tillë në rastet që shqyrtuam." "Unë nuk dua ta përjashtoj plotësisht," tha Peiniger," por unë po supozoj se ne nuk jemi duke u vizituar nga jashtëtokësorët."

S'ka më sekrete për UFO-t, CIA publikon online të gjitha dokumentet

UFO-t nuk do të jenë më mister. Ditën e fundit, CIA ka lejuar që i gjithë arkivi i saj mbi objektet e paidentifikuara fluturuese të publikohet online, madje ndjekësit kanë mundësi ta shkarkojnë atë në formatet që duan në faqen e internetit "The Black Vault".

Në këto dokumente shfaqet puna hetimore e më shumë se 50 viteve dhe disa prej tyre ishin deklasifikuar nga Uashingtoni që në vitet '90.

Në fakt, nuk është hera e parë që ndonjë nga këto dokumente për UFO-t të publikohet, por është me siguri hera e parë që i gjithë arkivi tashmë është online.

Lajmi u dha nga themeluesi i "The Black Vault", John Greenewald i cili prej vitit 1996 lufton për publikimin e të gjitha dokumenteve mbi UFO-t dhe me siguri është ai që po feston më shumë nga të gjithë për këto 2.780 faqe dokumente.

95. Kategorizimi i fenomeneve dhe objekteve të paidentifikuara

Disa shkencëtarë kanë rekomanduar që hetimet të klasifikoheshin sipas hollësive të fenomenit apo objektit që raportohej apo regjistrohej. Kategoritë tipike përfshijnë:

- "Anije" si pjatë filxhani, me majë në formën e lodrës apo në formën e diskut pa një forcë shtytëse të dukshme apo të dëgjueshme. (natën apo ditën)
- "Anije" e madhe trekëndore apo një model i shndritshëm trekëndor.
- "Anije" në formën e puros pa dritare të shndritshme (Meteorët e shndritshëm zakonisht raportohen në këtë mënyrë, por ato janë fenomene fare të ndryshme).
- Të tjerë: Shiritë grade, trekëndësha barabrinjës, sfera (zakonisht janë raportuar si të shndritshme, që shkëlqejnë natën), kube, diamante, masa pa formë të errëta, vezë dhe cilindra.

Sistemi "Hynek"

Doktor J. Allen Hynek krijoi një tjetër sistem të përdorur përshkrimi, duke i ndarë këto raportime pamjesh të çuditshme në gjashtë kategori. Në fillim ndan pamjet në bazë të afërsisë, duke përdorur në mënyrë arbitrare 500 këmbë si pikë ndërprerjeje. Ai më pas i ndan këto ndarje në bazë të kushteve të pamjes apo tipareve të tjera të veçanta.

Tre kategoritë e pamjeve në distancë janë:

- Dritat e natës (NL): Drita anomale të parë në qiellin e mbrëmjes.
- Disqe të ditës (DD): Çdo objekt anomal (i çrregullt), përgjithësisht, por jo domosdoshmërish "diskor", i parë në largësi në qiell gjatë ditës.
- Raste në radar apo vizuale (RV). Objekte të para në të njëjtën kohë nga syri dhe radari

Klasifikimi i largët ka vlerë në lidhje me vlerën e dukshme dhe rastet RV, zakonisht janë konsideruar të jenë më të shumta, për shkak të vërtetimit të radarit dhe rastet NL janë më të paktat, për shkak të lehtësisë në të cilën drita shihet gjatë natës dhe shpesh ngatërrohet me fenomenet prozaike si meteorë, yje të shndritshëm apo aeroplanë dhe avionë.

Raportimet RV gjithashtu janë më të pakta në numër, ndërsa ato NL janë më të shpeshtat.

Përveç tyre, ekzistojnë edhe tre nënkategori "të takimeve nga afër. Edhe këto mendohen se kanë një vlerë më të lartë të dukshme, për shkak se përfshijnë rezultate të matshme fizike dhe objektet të para nga afër kanë më pak gjasa të jenë rezultat i keqinterpretimeve. Ashtu si në rastet RV, këto priren të jenë relativisht të rralla:

- CE1: Objekte të çuditshme të para pranë, por pa ndërveprimin fizik me mjedisin.
- CE2: Një rast si CE1, por me krijimin e evidencave fizike apo shkaktimin e interferencës elektromagnetike.
- CE3: Rastet CE1 apo CE2, ku "pushtuesit" apo ndryshe, qeniet, janë parë. (Nga ky rast merr shkas edhe titulli i filmit të regjisorit Steven Spielberg, "Takime të ngushta të tipit të tretë").

Sistemi i klasifikimi "Hynek" që nga dita kur është krijuar është zgjeruar dhe përshin edhe gjëra të tilla si rrëmbime të supozuara alienosh dhe fenomene të shtrembërimit të gjethit.

Sistemi "Vallee"

Jacques Vallee ka krijuar një sistem klasifikimi "UFO"-sh, i cili preferohet nga shumë hetues të "UFO"-ve, madje më shumë se sistemi "Hynek", pasi në mënyrë të konsiderueshme është më shumë përshkrues se sa ky sistem, veçanërisht në lidhje me sjelljen e raportuar të "UFO"-ve.

Tipi – I (a, b, b, d) – Vëzhgimi i një objekti të pazakontë, diskor-sferik apo të ndonjë gjeometrie tjetër, të vendosur diku pranë tokës (në lartësinë e pemës apo më poshtë), e cila lidhet me gjurmët, efekte mekanike, termike apo të shndritshme.

a – Mbi apo pranë tokës

b – Pranë apo mbi sipërfaqen e ujit

c – Pushtuesit duken se shfaqin interes tek dëshmitarët, duke i bërë shenja apo sinjale të shndritshme.

d – Objektet duket se kanë "zbuluar" një objekt tokësor.

Tipi - II (a, b, c) – Vëzhgimi i një objekti të pazakontë me një formacion vertikal cilindrik në qiell, i shoqëruar me një re të shpërndarë. Këtij fenomeni i janë dhënë emra të ndryshëm si "re-cigareje" apo "re-sferë".

a – Lëvizin të mënyrë të parregullt në qiell

b – Objekti është i palëvizshëm dhe i hap rrugë objekteve dytësore (ndonjëherë quhen "objekte satelitore".

c – Objekti është i rrethuar nga objekte dytësore.

Tipi - III (a, b, c, d, e)- Vëzhgim i një objekti të pazakontë sferik, diskor ose në formë vezake, që qëndron pa lëvizur në qiell.

a – Qëndrimi mes dy periudhave lëvizjeje me rënie që duket gati si "rënie", lart dhe poshtë, ose lëvizje si lavjerrës.

b – Ndërprerje e fluturimit të vazhdueshëm për të qëndruar pezull dhe më pas për ta vazhduar lëvizjen.

c – Alterimi i pamjes së jashtme ndërsa qëndrojnë pezull, për shembull, ndryshimi i shkëlqimit, prodhimi i një objekti të dytë, e të tjera.

d – "Luftim i ashpër" apo gëzim mes objekteve të ndryshme që qëndrojnë pezull.

e – Trajektorja e alternuar në mënyrë të papritur gjatë fluturimeve të vazhdueshme për të fluturuar ngadalë mbi një zonë të caktuar, rreth apo ndryshimi i papritur i kursit.

Tipi IV (a, b, c, d) – Vëzhgimi i një objekti të pazakontë gjatë fluturimit të vazhdueshëm.

a – Fluturim i vazhdueshëm

b – Trajektore e ndikuar nga një anije tradicionale aty pranë.

c – Fluturim në formacion

d – Trajektore e vallëzuar apo në zig-zag.

Tipi V (a, b, c)- Vëzhgimi i një objekti të pazakontë me formë të jashtme të padallueshme, domethënë, pamja e jashtme tregon se nuk është një material i plotë apo i qëndrueshëm në strukturë.

a – Diametër i zgjeruar në dukje, objekt i paqartë i shndritshëm.

b – Objekte në formë ylli qëndrojnë pezull për periudha të gjata.

c – Objekte në formë ylli që kryqëzohen me shpejtësi në qiell, mundësisht me trajektore të çuditshme.

Evidenca fizike të rasteve të pazgjidhura

Përveç pamjeve vizive, rastet ndonjëherë kanë supozuar një evidencë fizike jo të drejtpërdrejtë, përfshirë shumë raste të studiuara nga agjencitë e ndryshme ushtarake dhe qeveritare të shteteve të ndryshme. Evidenca fizike jo të drejtpërdrejta, që mund të jenë të dhëna të marra nga larg, si kontakte të radarit dhe fotografi.

Evidencat fizike më të drejtpërdrejta përfshijnë bashkëveprime fizike me mjedisin shumë pranë – "takimet e ngushta" të sistemit "Hynek" apo rastet të "Tipit 1" të sistemit "Vallee", të cilat përfshijnë "gjurmë uljeje", ndërhyrje elektromagnetike dhe efekte fizike-biologjike.

- Kontakte dhe gjurmë radari, ndonjëherë nga vende të ndryshme. Këto shpesh konsiderohen si rastet më të mira, pasi zakonisht gjurmohen nga personel i stërvitur ushtarak dhe operatorë të kullave të komandimit, interceptorë të pamjeve vizive stimulante dhe të anijeve hapësinore.

- Një shembull i kohëve të fundit janë pamjet masive të trekëndëshave të mëdhenj, pa zbrumë që kanë fluturuar në lartësi të ulëta në vitet 1989 dhe 1990 mbi Belgjikë, të gjurmuara nga radari i shumëfishtë i NATO-s dhe interceptorët reaktivë, dhe i hetuar nga ushtria belge (përfshirë dhe provë e fotografuar). Një tjetër rast i famshëm i vitit 1986 ishte rasti "JAL 1628" mbi Alaskë, i cili është hetuar nga "FAA".

- Evidencë fotografike, përfshirë dhe foto, filma dhe video, gjithashtu edhe spektrum infra të kuqe (të rralla).

- Spektogramë të regjistruar vizivë (jashtëzakonisht të rrallë).

- Turbullime të regjistruara gravimetrike dhe magnetike (jashtëzakonisht të rralla).

- Prova e gjurmës së uljes, përfshirë dhe gjurmë në tokë, tokë e djegur apo e tharë, gjethe të djegura apo të thyera, anomali magnetike, nivele të larta radioaktiviteti dhe gjurmë metalike. Incidenti i "UFO"-ve "Height 611" apo ai i "Lonnie Zamora Socorro", i vitit 1964, konsiderohen si rastet më të pashpjegueshme të projektit "Blue Book" të USAF-it. Një shembull i njohur nga nëntori i vitit 1980 ishte incidenti i Rendlesham Forest, në Angli.

- Rreth 2 javë më vonë, në janar të vitit 1981, i ndodhur në Trans-en-Provence dhe i hetuar nga GEPAN, dikur agjencia zyrtare e qeverisë franceze për hetimin e UFO-ve. Shefi i projektit "Blue Book", Edward J. Ruppelt, e përshkroi një rast klasik CE2, që përfshinte një ngastër të djegur bari. Katalogë me mijëra raste të tilla janë grumbulluar, veçanërisht nga shkencëtari Ted Phillips.

- Efekte fiziologjike tek njerëzit dhe kafshët, përfshirë dhe paralizë e përkohshme, djegie lëkure dhe puçrra, djegie të ndryshme dhe simptoma që i ngjajnë helmit nga radioaktiviteti, si për shembull incidenti "Cash-Landrum" në vitin 1980. Një rast i tillë daton që në vitin 1886, një incident venezuelas i raportuar në revistën "Scientific Amerikan".

- Rastet e ashtuquajtura të mutilacionit të kafshëve/gjethit, për të cilat disa mendojnë se janë pjesë e fenomenit të UFO-ve. Raste të tilla janë analizuar duke përdorur teknikat e ligjshme shkencore.

- Efektet biologjike mbi bimët, të tilla si rritje e përshpejtuar apo kalbje e menjëhershme, efekte të rritjes së menjëhershme të farës, dhe dalje të nyjeve nga rrënjët (zakonisht të lidhura me rastet e gjurmëve fizike apo ciklin e prodhimit).
Efekte të interferencave elektromagnetike (EM), përfshirë dhe makina që fiken papritur, ndërprerje të energjisë elektrike, interferenca në radio apo televizor, shmangie të shigjetës në busullën magnetike, dhe turbullira në udhëtimin e avionëve, prishje të komunikimit dhe të motorit të këtyre mjeteve.

- Një listë e 30 incidenteve të tilla mbi anijet hapësinore është përpiluar nga shkencëtari i NASA-s, doktor Richard F. Haines. Një çështje e famshme ushtarake e vitit 1976 mbi Teheranin, e regjistruar nga CIA dhe DIA në dokumentet e klasifikuara, ka rezultuar në humbje të komunikimit në shumë anije hapësinore dhe dështimin e sistemit të armëve në interceptorët F-4, ndërsa ishin gati të godisnin me reaktiv një UFO. Ky ishte gjithashtu edhe një rast i parë në radar edhe vizual.

- Gjurmim i largët radioaktiviteti, i shënuar edhe në disa dokumente të FBI-së dhe CIA-s, gjë që ka ndodhur mbi instalimet bërthamore të qeverisë në Laboratorin Kombëtar të Los Alamosit dhe Laboratorit Kombëtar të Oak Ridge, në vitin 1950, i raportuar gjithashtu edhe nga drejtori i projektit "Blue Book", Ed Ruppelt në librin e tij.

- Rastet me evidenca fizike të vështira, si për shembull në vitin 1957, Ubatuba, në Brazil, ku janë analizuar fragmente magnezi nga qeveria braziliane, në "Condom Report" dhe nga shkencëtarë të tjerë. Incidenti "Socorro/Lonnie Zamora në vitin 1964 gjithashtu ka lënë gjurmë metalike, të analizuara nga NASA.

- Nxjerrje të regjistruara elektromagnetike, si mikrovalë të regjistruara në rastin e famshëm të anijes hapësinore "RB-47", në vitin 1957, e cila është një rast viziv dhe ku është parë në radar. Unaza të polarizuara të vëzhguara nga një shkencëtar "UFO"-sh, i shpjeguar nga doktor James Harder si fusha të forta magnetike "UFO"-sh, të cilat kanë shkaktuar dhe efektin "Faraday".

- Këto evidenca të ndryshme të raportuara janë studiuar edhe nga shkencëtarë dhe inxhinierë të ndryshëm, në mënyrë private apo përmes studimeve të ndryshme qeveritare (si projekti "Blue Book", komiteti "Condon" dhe kërkimet franceze "GEPAN/SEPRA")

- Përpjekje janë bërë edhe për të shpjeguar fizikën e mundshme inxhinierike që fshihet prapa "UFO"-ve, përmes analizës së raportimeve të dëshmitarëve dhe evidencës fizike. Shembuj të tillë përmenden nga ish-inxhinieri i NASA-s, James McCampbell në librin e tij "Ufologjia on-line", inxhinieri i NASA/NACA-s, Paul R. Hill në librin e tij "Objektet e çuditshme fluturuese" dhe pionieri gjerman i raketave, Hermann Oberth.

- Mes temave të përmendura nga McCampbell, Hill dhe Oberth ishte çështja se si "UFO"-t mund të lëvizim me një shpejtësi supersonike pa krijuar një bum zanor. Propozimi i McCampbell ishte ai i një plazme mikrovalore që del në ajër para anijes. Diçka e tillë po kërkohet nga doktor Leik Myrabo, profesor i Fizikës Inxhinierike në Institutin Politeknik "Ressselaer", si një progres i mundshëm për fluturimet supersonike.

96. Shkencëtari rus: Baza e të huajve në Siberi mbron Tokën

Ai instalim shkaktoi shpërthimin Tunguska në 1908, dhe detyra e tij është të shkatërrojë kometat dhe asteroidët që goditën planetin tonë, thotë profesori Valerij Uvarov.

Ka një instalim të ndërtuar prej kohësh në Siberi që shkatërron trupat qiellorë që mund të rrezikojnë Tokën dhe nuk dihet se kush e ka ndërtuar dhe instaluar atë, tha Dr. Valerij Uvarov nga Akademia e Shkencave dhe Sigurisë Teknike dhe Kombëtare në Shën Petersburg. një revistë britanike e specializuar për UFO-t.

Profesor Uvarov, shef i Departamentit të Kërkimeve të UFO-ve, thotë se nuk ka dyshim se ne nuk jemi vetëm në hapësirë dhe se një nga çështjet themelore me të cilat merren njerëzit e tij është se cilat janë interesat e alienëve në Tokë. Kjo është arsyeja pse ekipi i tij po bashkëpunon me NASA-n amerikane.

Në një intervistë me Graham Birdsall, redaktor i revistës britanike UFO Magazine, Uvarov thotë se tashmë dihet se shpërthimi i famshëm Tunguska në vitin 1908 ishte në fakt shkatërrimi i një meteori me një predhë.

"Predha është shkrepur nga një instalim material. ne nuk e dimë se kush e ka ndërtuar, por është ndërtuar shumë kohë më parë dhe është vendosur në Siberi, disa qindra kilometra në veri të Tunguzisë. Mund t'ju them se hetimet tona kanë vërtetuar se në Tunguska kanë ndodhur disa shpërthime. Ky instalim shkatërroi meteorin 24-25 për herë të fundit. shtator të vitit të kaluar. Shpërthimin e kanë regjistruar edhe amerikanët, të cilët kanë tre baza.

Në juglindje të atij instalimi është liqeni i famshëm Baikal, mbi të, në veri, është 100.000 kilometra tundër, ku nuk ka njeri, thekson Uvarov dhe shton se ekziston një lidhje e fortë midis instalimit dhe të ashtuquajturit Planet X (Planeti X).

"Ne e dimë se ky planet dhe instalimi në Siberi janë të lidhura ngushtë. Mund të them se ky instalim e mban atë planet në një orbitë të qëndrueshme. Nëse ai planet do të lëvizte ose do të ndryshonte orbitën e tij, i gjithë sistemi diellor do të bëhej i paqëndrueshëm. Ne në akademi jemi të bindur se ky planet është i banuar dhe se ky instalacion është bërë për të mbrojtur ata dhe ne. Jemi të sigurt se asgjë e rrezikshme nuk do të ndodhë. "Kemi të bëjmë me teknologji shumë më të avancuar se e jona", tha shkencëtari rus.

"Kërkimet tona tregojnë se Toka ka një puls në një frekuencë që prek të gjitha gjallesat. Ajo përkoi me kalendarin e lashtë egjiptian prej 360 ditësh rreth 12.500 vite më parë, por atëherë një asteroid supozohej të godiste Tokën. Besojmë se orbita e Tokës në atë kohë ishte zhvendosur artificialisht pak më larg nga Dielli, kështu që frekuenca ndryshoi në 365", thotë Uvarov dhe shton se në atë kohë mendohej se kishim miq diku që na ruanin.

Këta alienë miqësorë nuk lejojnë trupat qiellorë si kometat dhe asteroidët të shkatërrojnë tokën.

"Dhe ata që duan të vendosin armë në hapësirë… Të them të drejtën, na dhemb të gjithëve që marrim pjesë në këtë projekt. Këtu, ne po hulumtojmë atë instalim dhe gjëra të tjera, gjëra fizike, dhe asnjë nga këto nuk është bërë nga rusët apo amerikanët, por nga dikush tjetër, dikush nga hapësira. "Na vjen keq vetëm kur mendojmë se çfarë mund të ndodhë nëse vendosin armë në hapësirë", tha ai.

Instalimi ka "centralin" e vet, burimin e vet të energjisë, thotë shkencëtari rus.

“E kemi lokalizuar gjatë luftës në ish-Jugosllavi, kur për herë të parë kemi vërejtur rritje të emetimeve të energjisë. Ishte e pabesueshme për ne, por tani e dimë se ky instalacion reagon ndaj trazirave sociale dhe konflikteve. Pjesë e hetimit tonë është një kërkim i të dhënave dhe arkivave të lashta, gjatë të cilave hasëm tekste rreth Ekutin Apos Alanhor. Ne i quajmë Alanhor dhe janë të paktën 4.000 vite të vjetra. Ata përshkruajnë instalimin - dhe në terma shkencorë - dhe gjithçka që ndodh atje. Kjo është mrekulli”, tha Uvarov, i cili e ka vizituar zonën dy herë.

“Për herë të parë instrumentet tona regjistruan nivele të larta rrezatimi. Ishte goxha e rrezikshme. Sigurisht, disa vendas nga zona e afërt e dinë instalimin dhe na e përshkruan atë. Ne vendosëm gjithçka në hartë. Por këta njerëz, familjet e tyre, kafshët, të gjithë sëmuren nga rrezatimi”, thotë shkencëtari.

Gjatë gjashtë viteve të fundit është monitoruar me kujdes niveli i rrezatimit në atë zonë, nga i cili ndërkohë janë larguar të gjithë. Uvarov thotë se kjo ndodhi dy muaj para shpërthimit në Tunguska. Rrezatimi duket se është intensifikuar ndërsa instalimi përgatitet për t'u mbrojtur kundër asteroidit.

Rrezatimi ndërhyn në hulumtimin në terren, por profesori Uvarov thotë se po përgatitet një ekspeditë e madhe, në të cilën mund të marrin pjesë ekspertë ndërkombëtarë, por vetëm njerëz të përgjegjshëm dhe të përkushtuar.

97. Sekreti i shpërthimit siberian: Dikush me armë aliene shpëtoi Tokën nga shkatërrimi

Më 30 qershor 1908, në orën 7:40 të mëngjesit, banorët e shumë fshatrave në Siberinë Qendrore panë në qiell një top blu-bardhë me dritë verbuese, duke lënë pas një gjurmë të gjatë zjarri.

Dëshmitarët e kësaj ngjarje të pazakontë vunë re se topi po lëvizte në drejtimin jug-veri, dhe më pas, në një lartësi të ulët, topi i zjarrit u zhvendos në një kurs veri-verilindje, duke lëvizur drejt lumenjve Yenisei dhe Lena.

Pasoi një shpërthim i tmerrshëm, i cili ishte i barabartë me fuqinë e shpërthimit të njëkohshëm të 500-2000 bombave atomike, ose rreth 10-40 megaton të eksplozivit të njohur TNT. Për fat të mirë, shpërthimi ndodhi në zonën praktikisht të pabanuar të Podkamenaya Tunguska, 60 kilometra nga fshati Vanavara. Vlerësimet thonë se nëse rastësisht një trup i tillë qiellor do të binte në një zonë tipike rurale të Shteteve të Bashkuara, do të shkaktonte vdekjen e rreth 70.000 njerëzve, me një dëm prej rreth 4 miliardë dollarësh.

Ndikimi i meteoritit Tunguska (nëse ishte kështu) në zonën urbane do ta rrafshonte qytetin me tokë, duke vrarë rreth 300.000 njerëz. Fotografia në të djathtë krahason zonën e katastrofës Tunguska me qytetet e Nju Jorkut. dhe Uashington.

Pothuajse të gjitha shtëpitë në Vanavara u shkatërruan. Banorët e qytetit Kirenska, në brigjet e Lenës, panë një shatërvan zjarri, tymi dhe pluhuri. Një shtyllë e madhe zjarri prej 20 kilometrash ngrihej mbi taigë. Edhe pse dita ishte me diell, shtyllën e zjarrit e panë edhe njerëzit nga minierat e Lenskit, jo shumë larg fshatit Bodajbo. Sizmologët në Irkutsk, Tashkent, Tbilisi dhe Jena në Gjermani, mijëra kilometra larg vendit të fatkeqësisë, regjistruan një tërmet.

Për shkak të valës së fortë goditëse të krijuar pas shpërthimit, pemët në një sipërfaqe prej 2000 kilometrash katrorë ranë ose u shkulën. Tajga e madhe siberiane,

atë ditë, dukej se kishte kaluar një tajfun të fuqishëm që rrafshoi me tokë miliona pemë.

Në Strelki, që ndodhet në shkretëtirën e Siberisë, etnografi i famshëm sovjetik IM Shushlov foli me një grup vendasish të cilët i thanë se kjo katastrofë jo vetëm që shkatërroi taigën siberiane dhe kampet e tyre, duke vrarë kafshë të panumërta, por ky fenomen misterioz solli me vete një të çuditshme. sëmundja e drerit, veçanërisht zgjebe, për të cilën vendasit thonë se nuk kishte ndodhur kurrë para shpërthimit.

Shpjegimet që i atribuohen kësaj katastrofe enigmatike siberiane gjatë viteve i korrespondonin modës aktuale shkencore. Ndërsa moda ka ndryshuar, po ashtu kanë ndryshuar flakët e hyjnive, meteorët antimateries, UFO-t me energji bërthamore, vrimat e vogla të zeza të kërkuara për ndihmë…

Supozimi i një shpërthimi bërthamor ka qenë veçanërisht i vazhdueshëm. Në këtë kontribuoi shumë shkrimtari sovjetik i romaneve shkencore, Alexander Kazantsev, i cili gjeti shumë ngjashmëri midis Hiroshimës dhe Tunguskës vite më vonë, dhe ai parashtroi një teori sipas së cilës një shpërthim bërthamor u praktikua edhe në Siberi.

Ai e vendosi këtë ide në një histori fantastiko-shkencore, botuar në vitin 1946, në të cilën ai shprehu mendimin se shpërthimi ishte shkaktuar nga një anije kozmike e dëmtuar në një përpjekje për të arritur ujë të freskët nga liqeni Baikal aty pranë. Kështu lindi miti i "UFO-së Tunguska", e cila ka mbijetuar deri më sot.

Ai u mbështet gjithashtu nga pretendimet se gjurmët e rrezatimit u gjetën pranë vendit të ngjarjes dhe se biologët zbuluan mutacione dhe rritje të shtuar në disa bimë (efektet e aplikuara pas veprimit të bombave me hidrogjen) Historia e studiuesit Leonid Kulik mbështeti teorinë e UFO-ve që ai vizitoi disa të moshuar në Vanavar të cilët i thanë se kishin vënë re një "trup cilindrik" në qiell në atë ditë fatale.

Pretendime të tilla rezultuan të jenë të pamjaftueshme të besueshme. Krijuesi i teknikës së përcaktimit të moshës duke përdorur karbonin radioaktiv dhe laureati i Nobelit W. Libby, kontrolloi rezultatet e testeve të unazave bimore të formuara pas shpërthimit në 1908. Megjithatë, ai gjeti ndryshime minimale në rrezatim, por ai llogariti se shpërthimi aktual bërthamor do të duhej të linte gjurmë të paktën shtatë herë më të theksuara se ato të gjetura.

Pretendimi i Libisë se nuk kishte asnjë shpërthim bërthamor në vitin 1908 përputhet me gjetjet e kimistëve norvegjezë, të cilët publikuan rezultatet e kërkimit të tyre, sipas të cilit unazat e bimëve nuk shfaqnin asnjë gjurmë rrezatimi.

Është e kuptueshme, pra, që shumica e shkencëtarëve nuk e pranojnë idenë e një shpërthimi bërthamor. Astronomi britanik Francis Whipple ishte i pari që prezantoi idenë në vitin 1930 se një kometë e vogël kishte vizituar Tokën. Astronomët dhe gjeologët kryesorë në Rusi janë gjithashtu në favor të hipotezës së kometës, duke mohuar kështu përshtypjen që mund të fitohej nga shfaqja e ufologëve dhe shkrimtarëve se territori i UFO-ve është versioni zyrtar rus i ngjarjeve.

Vetëm në vitin 1927 u organizua ekspedita e parë e drejtuar nga akademiku Leonid Kulik. Hulumtimi në zonën e fshatit Vanavara zgjati tre vjet. Me përjashtim të pyllit të prerë në zona të gjera të taigës, studiuesit nuk gjetën asnjë gjurmë tjetër të katastrofës Tunguska.

Nuk kishte asnjë krater apo pjesë të shpërndara të një meteori. Dhjetra ekspedita të mëvonshme nuk hodhën më shumë dritë mbi sekretin e kësaj kataklizmi të paparë.

Objekti gjigant kozmik dukej se ishte shkrirë në shtresa të dendura të atmosferës ose ishte avulluar gjatë shpërthimit.

Ndër hipotezat e shumta që kanë të përbashkët se "dikush" ose "diçka" ra nga qielli dhe që kishin një bazë shumë profesionale, por edhe shpjegime banale, katastrofa e Tunguskës shpjegohet më realisht me hipotezën që thotë se planeti ynë u përplas. me një kometë të vogël të përbërë nga akulli dhe gazrat e ngrirë. Ai u shpërbë në disa pjesë që rrodhën nëpër atmosferë.

Kjo, sipas mbështetësve të këtij supozimi, dha një shpjegim pse nuk ka asnjë material meteor në vendin e përplasjes, me përjashtim të topave të vegjël magnetikë të zbuluar në mostrat e tokës. Pjesë të kometës me sa duket nuk arritën në sipërfaqen e tokës, pasi nuk u zbulua asnjë krater, një gjurmë e një pjese që goditi qiellin.

Në shkurt 1991, "Komsomolskaya Pravda" publikoi lajme të bujshme në lidhje me kërkimin e kryer në zonën e taigës Evenki nga një farë Vladimir Voronov. Aty u zbulua një tjetër gropë e pyllit, e panjohur deri më tani, e cila është e vërtetë sipas testamentit, e përshkruar në vitin 1911 gjatë ndërtimit të rrugëve nëpër këtë zonë, por askush në atë kohë nuk i kushtoi vëmendje.

Lartësia e skajeve të hinkës është 15-20 metra… Pra, diçka ra në Tokë. Apo ndoshta është një fenomen që nuk lidhet me katastrofën Tunguska, por i ka rrënjët në të kaluarën e largët? Voron nuk u ndal me kaq. Rreth 100 kilometra në veriperëndim të zonës ku ekipi i Kupikov po kryente kërkime, Voronov zbuloi një hinkë të madhe me diametër 200 metra, të mbuluar me pyje të dendur dhe bimësi.

Përgjigjen do ta japë e ardhmja, por tërheq vëmendjen fakti i mëposhtëm: gropat e pyllit "Krateri Voronova", "Kulikovljeva" dhe "Evankijevska" formojnë një zonë të përbashkët të orientuar në drejtimin perëndim-veriperëndim. Nëse kjo zonë vazhdon në drejtimin lindje-juglindje, ne do të arrijmë një distancë prej 700 kilometrash nga krateri misterioz Patom.

Ky krater i çuditshëm ndodhet në rrafshnaltën e Patomas, i vendosur në një tajgë të dendur dhe të paarritshme, në buzë të një kodre 1350 metra të lartë, në qendër të një zone të njohur për rezervat e mëdha të arit. (Pse Siberia është kaq e ruajtur?).

Edhe pse ky krater i ngjan një vullkani, në të nuk ka asnjë gjurmë llave. Krateri Patom përbëhet tërësisht nga fragmente dhe copa toke, pa ndonjë ndryshim të dukshëm të shkaktuar nga hidrotermale ose ndonjë proces tjetër. Gjithashtu, forma e këtij krateri ndryshon nga forma e njohur e marrë kur një meteorit godet Tokën dhe ideja e origjinës së tij vullkanike u hodh poshtë në fillim. Në fakt, ajo i ngjan disa kraterave në Hënë, sepse përbëhet nga një ovale e rregullt unazore dhe një lartësi në qendër.

I shtrirë mbi taigën e pafundme, krateri është një fenomen unik në pllajën e Patomas. Nuk ka struktura të tilla askund tjetër në të gjithë Siberinë. Dhe pastaj, krejt papritur, Voronov zbulon një krater identik në zonën e Podkamenaya Tunguska. A janë këto kratere gjurmë të katastrofës misterioze Tunguska?

Në përmasat e tij, Krateri Patom është i ngjashëm me "Kraterin e Korbit". Lartësia e ovalit të unazës është 20 metra, dhe diametri 86 metra. Krateri është simetrik dhe me anën e tij më të gjatë të orientuar në jugperëndim, pikërisht nga ana nga lëvizte trupi i panjohur.

Duhet theksuar se sipas të gjitha materialeve të njohura kërkimore, deri në vitin 1964, konsiderohej se trajektorja e trupit kozmik lëvizte nga jugu në veri (varianti jugor). Megjithatë, pas analizave të hollësishme, studiuesit dolën në përfundimin se pak para shpërthimit, "i ardhuri" nga hapësira po lëvizte në drejtimin perëndim-veriperëndim (varianti lindor).

Shkencëtarët vështirë se mund ta shpjegonin këtë fenomen, ndaj lindi hipoteza e "manovrimit" të një trupi të panjohur. Kjo manovër lindi edhe hipotezën e rënies së një anije kozmike aliene, ekuipazhi i së cilës u përpoq të shmangte rënien në Tokë deri në momentin e fundit.

Supozohet se Krateri Patom u formua gjatë goditjes së lëndës së një komete (akulli, acidi karbonik i ngurtë ose metani) e cila u degazua intensivisht dhe e cila, ndoshta pas goditjes, vazhdoi të degazohej. Me sa duket, shpejtësia e goditjes ishte 15-20 kilometra në sekondë, dhe thellësia e depërtimit ishte deri në 200 metra.

Shkencëtarët amerikanë që hetuan edhe këtë ngjarje besojnë se katastrofa e Tunguska është shkaktuar nga një pjesë e kometës Enke, e cila ka një periudhë rrotullimi prej vetëm 3.5 vjetësh, kështu që shpesh kalon pranë Tokës. Disa fizikanë të tjerë e lidhin "meteoritin" Tunguska me kometën e Halley, e cila ndjek një tufë trupash dhe pluhuri kozmikë.

Kometa e Halley shfaqet pranë Tokës çdo 76 vite. Ka disa grupe objektesh kozmike në orbitën e saj shumë të shtrirë. Shtatëdhjetë e gjashtë vjet pas katastrofës së Tunguska, 26 shkurt 1984. një trup i ndritshëm kozmik me një bisht portokalli fluturoi praktikisht mbi të njëjtën trajektore në qiellin e Siberisë perëndimore dhe lindore.

Mbi lumin Chula, i cili derdhet në Ob, trupi shpërtheu dhe fuqia e shpërthimit ishte e barabartë me fuqinë e 10 kilotonëve TNT. Nëse meteori Tunguska ishte në fakt një satelit natyror i kometës së Halley-t, në vitin 2060, kur kjo kometë do të fluturojë përsëri pranë Tokës, ne do të jemi në gjendje të verifikojmë vërtetësinë e këtij supozimi.

Rreth 12 vjet më parë, ndodhi diçka tjetër. Një inxhinier i caktuar, Yuri Labvin, kishte gjetur një fragment të meteoritit Tunguska në Krasnoyarsk. Ishte një gur i vërtetë me peshë 5 tonë, me dhjetëra copa guri.

Vendi i saktë i rënies mbahet ende i fshehtë, derisa të përcaktohet me 100% siguri se bëhet fjalë për një meteorit. Dihet vetëm se ai u zbulua në një distancë prej rreth 600 kilometra nga qendra e shpërthimit. Pyetja e vetme është se cili duhet të mbahet i fshehtë vendi i rënies dhe çfarë panë atje ata që erdhën për herë të parë në atë vend misterioz. Në përgjithësi, gjithçka shpjegohet dhe asgjë nuk shpjegohet.

Ishte rasti i parë në historinë e studimit të katastrofës Tunguska që u zbuluan pjesë të këtij trupi qiellor misterioz, i cili përfundoi udhëtimin e tij në taigën siberiane. Sipas ekspertëve të Krasnoyarsk, 80 për qind e kësaj pjese është një kombinim i strallit dhe materialeve klasike meteorike, xederolitit dhe monolitit. Vendi i zbulimit të kësaj pjese të meteoritit Tunguska është larg nga zonat e pritshme ku ndikimi ishte më i fortë.

Katastrofa e Tunguskës do të vazhdojë të jetë objekt i shumë leksioneve, seminareve dhe punimeve shkencore dhe hipotezat për UFO-t, vrimat e zeza, antimateria nuk do të zhduken kurrë nga kjo histori misterioze.

Por ky nuk është fundi i historisë, sepse më interesantja nuk do të vijë ende…

Në një nga numrat e saj (2005), Revista Nexus botoi një intervistë interesante të titulluar Instalimi, e cila u zhvillua nga gazetari britanik Graham Brdsall me Valery Uvanov, një përfaqësues i Akademisë Ruse të Sigurisë Kombëtare.

Graham Birdsell: Cili është funksioni juaj zyrtar?

Valery Uvanov: Unë jam kreu i Departamentit të Kërkimit të UFO-ve, Shkencës dhe Teknologjisë, Akademisë Ruse të Sigurisë Kombëtare, e cila është e vendosur në Shën Petersburg.

Graham Birdsell: A është një organizatë zyrtare qeveritare?

Valery Uvanov: Sigurisht që është. Unë kam vetëm dy persona mbi mua, dhe ata janë drejtpërdrejt përgjegjës ndaj Presidentit Putin.

Graham Brdsall: Çfarë bën?

Valerij Uvanov: Hulumtimi ynë është i ndarë në dy pjesë. Së pari - grumbullimi i vazhdueshëm i të dhënave që vijnë nga e gjithë bota, dhe më pas renditja e tyre në kategorinë "e verdhë" ose "e kuqe". Këto të dhëna më pas shpërndahen në departamente të tjera në të gjithë Rusinë. Pjesa e dytë e punës sonë erdhi nga çështja e ekzistencës së UFO-ve - sigurisht, ne e dimë se ato ekzistojnë, por nuk e dimë se çfarë fshihet pas aktiviteteve të tyre dhe cilat janë interesat e tyre. Kjo është aktualisht detyra jonë më e rëndësishme, d.m.th. asaj që i kushtojmë më shumë vëmendje.

Graham Brdsall: Pak para se të fillonim regjistrimin e kësaj interviste, ju përmendët disa detaje interesante rreth shpërthimit në Tunguska në 1908. A mund të thoni përsëri tani cili ishte shkaku i vërtetë i atij shpërthimi?

Valery Uvanov: Sigurisht. Ne e dimë me siguri se cili ishte shkaku. Ishte një meteor, megjithatë, ai meteor u godit nga "le të themi" një lloj predhe. Ajo predhë është shkrepur nga një instalim, pra një bazë sekrete. Ne nuk e dimë se kush e ka ndërtuar këtë bazë, por ajo është ndërtuar shumë, shumë kohë më parë dhe ndodhet në zonën e Siberisë, disa qindra kilometra në veri të provincës Tunguska.

Graham Brdall: Bazat sekrete ?! Je i sigurt?

Valerij Uvanov: Këtë mund ta them me siguri sepse e dimë me siguri se në atë rajon kanë ndodhur disa shpërthime misterioze. Unë do t'ju them gjithashtu këtë, hera e fundit që u hodh një predhë nga ky instalim dhe u godit një meteor, ishte mesnata midis 24 dhe 25 shtator 2004. Këtë e dinë edhe disa qarqe ushtarake amerikane, të cilat e kanë ndjekur këtë ngjarje.

Graham Brdsall: Më vjen keq, por për mua e gjithë kjo tingëllon si fantashkencë.

Valery Uvanov: E dini, zoti Graham, kur flasim për aspektet thelbësore të sfondit të gjithë kësaj, ne e bëjmë atë vetëm me ata që kuptojnë dhe pranojnë - dhe përgjegjësinë që vjen me të. E dini, këtu kemi të bëjmë me teknologji që është shumë më përpara se e jona dhe që është në gjendje të bëjë gjëra që ne ende nuk jemi në gjendje t'i bëjmë.

Graham Brdsall: A mund të jeni pak më specifik në lidhje me gjetjen e asaj baze ultra sekrete? Ku ndodhet saktësisht?

Valerij Uvanov: Kur të gjeni vendin në Tunguska ku ndodhi shpërthimi në hartë në vitin 1908, do të shihni liqenin e famshëm Baikal në juglindje. Pas saj, në drejtim të veriut, ka një djerrinë të madhe prej rreth 100.000 kilometra katrorë.Kjo zonë është shumë pak e populluar, nuk ka qytete, fshatra apo nomadë siberianë... Ne e kemi vendosur atë bazë.

Graham Birdsell: Ju gjithashtu i keni regjistruar aktivitetet e saj?!

Valerij Uvanov: Tani do të jem plotësisht i hapur... Kjo bazë ka edhe një lloj sistemi të vet energjetik, të cilin ne arritëm ta lokalizojmë. Gjatë konfliktit në ish-Jugosllavi, për herë të parë kemi vërejtur rritje të emetimeve të energjisë nga ai termocentral, pra baza. Për ne ky ishte një zbulim i jashtëzakonshëm, megjithëse tashmë e dimë me siguri se kjo bazë është në një lloj ndërveprimi me trazirat shoqërore dhe luftërat në botë.

Graham Birdsell: Unë mendoj se hulumtimi juaj i bazës sekrete është interesant dhe informues. Që kur zgjasin?

Valerij Uvanov: Për vite me radhë, një pjesë e mirë e hulumtimit tonë ka qenë analiza dhe kërkimi i shkrimeve dhe kronikave antike. Kështu, ne gjetëm të dhënat e Echutin Apposs Alanhor. Sot ne i quajmë thjesht Shkrimet e Shenjta Alanhor, dhe sipas vlerësimeve tona ato janë të paktën 4.000 vite të vjetra. Ajo që është më e mahnitshme është se gjithçka që ndodh atje përshkruhet në detaje në një gjuhë shkencore pothuajse të kuptueshme… Unë e kam vizituar zonën dy herë. Për herë të parë, detektorët tanë zbuluan një nivel shumë të lartë rrezatimi. Më duhet ta pranoj, ishte shumë e rrezikshme sepse nuk mund të mbroheshim prej saj.

Graham Birdsell: Çfarë tjetër zbuluat?

Valerij Uvanov: Disa vendas dinë shumë për këtë bimë misterioze. Madje kanë përshkruar dhe vizatuar me detaje strukturat metalike, të cilat i kanë parë aty. Këta njerëz, anëtarë të familjeve të tyre dhe kafshët e tyre, të gjithë vuajnë nga sëmundja e rrezatimit.

Graham Brdsall: Shpërthimi i Tunguska, pretendoni ju, do të kishte efekte më tragjike nëse predha e dërguar nga baza sekrete nuk do të kishte shkatërruar methortolin në vjeshtë?!

Valery Uvanov: Po, me siguri. Dhe unë do t'ju tregoj diçka tjetër për shpërthimin Tunguska, të cilin ndoshta nuk e keni dëgjuar kurrë më parë.

Diçka vërtet e çuditshme po ndodhte ato ditë. Të gjitha qeniet e gjalla tashmë ishin larguar nga rajoni i Tunguska dy muaj para shpërthimit.

98. Oficeri amerikan zbulon dokumentin sekret: Poshtë Antarktidës është një qytetërim i lashtë alien me 3 anije 50 km në diametër

Informatori, Corey Good, thotë se ekziston një qytetërim i lashtë alien që është ngrirë dhe varrosur nën akullin e Antarktidës.

Hood, sinjalizuesi i programit sekret hapësinor, thotë se në fillim të janarit të vitit 2017, ai u dërgua në Antarktidë nga Forcat Ajrore Amerikane, për të dëshmuar zhvarrosjen e fshehtë të mbetjeve të një qytetërimi alien 55.000 vjeçar.

Ai u informua fillimisht për zbulimin nga një oficer i lartë i USAF, i cili punon në një program sekret hapësinor të qeverisë dhe elitës amerikane.

Zbulimi i rrënojave daton në ekspeditën e parë gjermane naziste në 1939.

Por vetëm që nga viti 2002 janë lejuar gërmimet nga arkeologët dhe shkencëtarët e tjerë.

Ata tani janë duke përgatitur dokumentarë dhe punime akademike për të trullosur komunitetin shkencor dhe për të tronditur botën.

Më 11 dhjetor 2016, Good përshkroi në blogun e tij se si ai kishte qenë në dijeni të gërmimeve në Antarktidë nga disa burime më parë, dhe më pas gërmimet iu

zbuluan atij gjithashtu nga një oficer i lartë i USAF, i cili drejtonte një program sekret hapësinor, i quajtur Sigmund. Qëllimi i atij programi përfshinte disa rrëmbime dhe marrje në pyetje të vetë Gudit, i cili u testua për saktësinë e informacionit të tij.

I kënaqur me saktësinë e informacionit dhe burimeve të Good, "Sigmund" ndau papritur disa nga njohuritë e tij për gërmimet në Antarktidë. Këtu përfshihej një qytetërim i udhëhequr nga "Predamites", një racë kafkash të zgjatura, 3-3,5 metra të larta.

Tre anije kozmike ovale me diametër rreth 50 km u zbuluan aty pranë, duke zbuluar se "Preadamitët" ishin me origjinë jashtëtokësore dhe se ata erdhën në Tokë rreth 55.000 vite më parë. Njëra nga tre anijet u gërmua dhe u konstatua se brenda kishte një anije kozmike shumë më të vogël. Qytetërimi "Preadamite", të paktën ajo pjesë e Antarktidës, ishte ngrirë në një ngjarje kataklizmike që ndodhi rreth 12.000 vite më parë.

Gudu u tha gjithashtu nga kontaktet e tij se teknologjitë më të fundit, si dhe mbetjet e para-Adamitëve, janë hequr nga një zonë arkeologjike që do të jetë në dispozicion të publikut. Ekipet e arkeologëve punuan me atë që kishte mbetur dhe atyre iu tha të mbanin të fshehtë çdo gjë që shihnin.

Gjithashtu, objekte të përzgjedhura antike nga vende të tjera do të sillen nga magazina të mëdha dhe do të vendosen në zonën arkeologjike për t'u ekspozuar për publikun. Në njoftimin e ardhshëm për gërmimet në Antarktidë, theksi do të vihet në elementët tokësorë të qytetërimit të ngrirë për të mos tronditur shumë popullsinë.

Sipas Good, ky njoftim ndoshta do të jetë në kohë si një shpërqendrim nga zbulimi i anës së errët të elitës globale, pasi shfaqen informacione për rrjetin ndërkombëtar të pedofilisë dhe trafikimit të fëmijëve.

99. Operacioni "Kërcimi i Lartë": Cila forcë e panjohur shkatërroi trupat amerikane në pushtimin e Antarktidës?!

Në vitin 1947, admirali Richard E. Byrd udhëhoqi 4.000 trupa nga Shtetet e Bashkuara, Britania e Madhe dhe Australia për të pushtuar Antarktidën, duke e quajtur operacionin "Operacioni High Jump" ("Operacioni Kërcimi i Lartë").

Ky është një fakt i pamohueshëm. Megjithatë, ajo që ritregohet rrallë, të paktën në qarqet "zyrtare", është se Byrd dhe forcat e tij hasën në rezistencë të ashpër gjatë fushatës së tyre me disqe fluturuese dhe pushtimi duhej të anulohej.

Kjo pjesë e historisë u rishfaq kohët e fundit, nja dy vjet më parë, kur një admiral në pension që mori pjesë në "pushtim", tha se nuk mendonte se situata ishte aq serioze sa paraqitej në dokumentarin "Fire from the Sky" ("Zjarri nga Qielli").

Operacioni High Jump (Kërcimi i Lartë), i cili në thelb ishte një tentimpushtimi i Antarktidës, përbëhej nga tre grupe luftarake detare që u larguan nga Norfolk, Virxhinia më 2 dhjetor 1946. Ata udhëhiqeshin nga admirali Richard E. Byrd me anijen e tij, një akullthyes i quajtur Northwind, dhe grupi përfshinte aeroplanmbajtësen Pine Island, shkatërruesin Brownsen, aeroplanmbajtësen e Detit Filipine, nëndetësen amerikane Sennet dhe shumë anije të tjera.

Në të gjithë fushatën u përfshinë forcat britaniko-norvegjeze, disa forca ruse, por edhe forcat australiane dhe kanadeze.

Megjithatë, historia sapo po bëhet interesante… ”Pine Island”, një anije e madhe gati 200 metra e gjatë, rreth 20 metra e gjerë dhe me peshë gati 15.000 tonë, humbi në ekspeditë!

Megjithatë, ”Pine Island” nuk është e vetmja anije nga ”ekspedita” në Antarktidë që është zhdukur.

Pyetja nuk është se sa prej tyre janë zhdukur, por si janë zhdukur?

Më 5 mars 1947, Admirali Byrd i tha gazetës kiliane se ishte e nevojshme që Shtetet e Bashkuara të vendosnin masa të menjëhershme mbrojtëse kundër rajoneve armike. Më tej ai deklaroi se nuk donte që “të frikësonte njerëzit pa arsye”, por se “realiteti është se Shtetet e Bashkuara u sulmuan nga objekte fluturuese që mund të fluturojnë nga një pol në tjetrin me shpejtësi të pabesueshme”.

Është interesante që menjëherë pas këtyre komenteve, admirali rekomandoi ndërtimin e bazave të mbrojtjes në Polin e Veriut.

Ai i përsëriti këto pretendime disa herë. Megjithatë, më vonë ai u shtrua në spital dhe nuk u lejua më të mbante konferenca për shtyp. Ai vdiq pak pasi iu dha drejtimi i Operacionit Deepfreeze në 1957, por shumë besojnë se ai u vra.

Pra, kush ishte armiku që zotëronte këto objekte fluturuese që përmendi admirali? Gjermania ishte e mundur padyshim dhe nuk kishte asnjë provë që Rusia zotëronte një teknologji kaq të avancuar dhe superiore. Nuk kishte asnjë kërcënim të njohur që mund t'i pengonte planet e SHBA-së me “avionët e saj që fluturojnë me shpejtësi të madhe nga njëri pol në tjetrin”.

Diku rreth asaj kohe, incidenti i Roswell ishte gjithashtu aktual në lajme, i cili u shpjegua “zyrtarisht” dhe u mbulua përpara se të fillonte Operacioni Highjump.

Diçka e ngjashme me incidentin e Roswell ndodhi në Gjermani në vitin 1938, kur gjermanët morën në zotërim një motor të caktuar nga një avion i panjohur që u rrëzua në Bavari.

Kjo është arsyeja pse kanë dalë zëra se një grup i përzgjedhur i personelit ushtarak gjerman ka arritur të krijojë një bazë sekrete në Antarktidë, ku ka vazhduar të zhvillojë anije kozmike të avancuara të bazuara në teknologjinë aliene.

Studiuesit e UFO-ve e dinë se shumë raporte për disqet fluturuese thonë se ata kanë svastika ose kryqe, pastaj se alienët që i kontrollojnë flasin gjermanisht, etj. Disa njerëz që pretendojnë se janë rrëmbyer thanë se u dërguan në baza nëntokësore ku panë svastika në mure, dhe një nga të rrëmbyerit, Alex Christopher, madje tha se kishte parë “zvarranikë” dhe “nazistë” duke punuar së bashku në një anije kozmike. fluturon falë antigravitetit.

Një shembull tjetër është amerikani Reinhold Schmidt, babai i të cilit ka lindur në Gjermani dhe i cili në librin e tij “Incidenti in Kerney” tregoi se si u rrëmbye disa herë nga disqet fluturuese. Schmidt thekson se “ekuipazhi fliste gjermanisht dhe silleshin si ushtarë gjermanë”.

Në vitet 1960, raporte të ngjashme u shfaqën në gazeta për alienët që flisnin “gjermanisht” ose “anglisht me theks gjerman”.

Ka spekulime se gjermanët gjetën një alien të gjallë në vitin 1938, i cili i ndihmoi dhe që mund t'i ndihmojë ende të ndërtojnë një disk fluturues.

Kështu, gjermanët patën një avantazh të konsiderueshëm ndaj amerikanëve, të cilët gjetën vetëm pjesë të anijes kozmike aliene në incidentin Roswell.

Prandaj, operacioni High Jump duhej të fillonte. Nuk ka asnjë arsye tjetër pse Shtetet e Bashkuara do të nxitonin në ekspeditën e Antarktidës kaq shpejt pas luftës, përveç nëse vetë operacioni ishte shumë i rëndësishëm për sigurinë amerikane.

Megjithatë, pushtimi i tyre nuk ishte i suksesshëm. Disa arritën të arratiseshin dhe të ktheheshin të mundur në shtëpitë e tyre, ndërsa të tjerët humbën përgjithmonë në zonën përreth Antarktidës.

Si u zhdukën dhe nëse ishin të përfshirë gjermanë apo alienët, ndoshta nuk do ta dimë kurrë.

Megjithatë, ekziston një teori tjetër e kohëve të fundit që pretendon se pushtimi i Perëndimit nuk u lejua nga një qytetërim i panjohur që nuk donte trupa pranë portës së kohës që ndodhej në atë rajon.

100. **Hitleri kishte disqe/pjata fluturuese!**

Pjatat fluturuese mund të jenë realitet dhe atë jo nga bota e jashtëtokësorëve, por si prodhim i vetë njerëzimit dhe atë me dekada të tëra.

Pjatat fluturuese thonë se i kanë parë shumë njerëz, por ato janë cilësuar si objekte të paidentifikuara fluturuese që vazhdojnë edhe sot e kësaj dite të preokupojnë njerëzimin. Por, një rrëfim tjetër na shtyn të mendojmë se këto pjata janë reale dhe sajesë e vetë njerëzimit, dhe madje ideator i tyre janë nazistët.

Nëse alienët do të kishin vizituar Tokën në lashtësi, a mund të na kishin dhënë teknologjinë, e cila është harruar gjatë historisë?

Dhe nëse po, a e ndihmoi kjo teknologji Rajhun e Tretë të zhvillonte armë dhe mjete të paimagjinueshme dhe përtej kufijve të shkencës së shekullit të 20-të?

Gjatë Luftës së Dytë Botërore pati raporte se gjermanët kishin ndërtuar një objekt fluturues funksional, të njohur si Hanebu, i cili thuhej se përdorte një teknologji mitike të zbuluar në shkrimet e lashta indiane.

Një tjetër objekt u tha se ishte ndërtuar me ndihmën e mediumeve dhe studiuesve të fenomeneve paranormale të cilët pretendonin se kishin marrë informacion të detajuar nga qeniet jashtëtokësore.

A është e mundur që dëshira e Hitlerit për të sunduar Tokën të mbështetej nga kjo teknologji jashtëtokësore? Dhe a mund të kenë dhënë këto objekte të ndërtuara në Gjermani një kontribut të rëndësishëm në aftësinë e Amerikës për të udhëtuar në Hënë?

A është e mundur që dëshira e Hitlerit për të sunduar Tokën të mbështetej nga kjo teknologji jashtëtokësore? Dhe a mund të kenë dhënë këto objekte të ndërtuara në Gjermani një kontribut të rëndësishëm në aftësinë e Amerikës për të udhëtuar në Hënë?

Adolf Hitleri ka pasur 15 pjata fluturuese ose prototipe të tyre, të cilat kanë mundur të fluturojnë. Ato janë parë në vitin 1944 mbi Londër dhe në Nju Jork.

As këto pohime të paraqitura në revistën shkencore gjermane PM nuk duhet kuptuar si tamam gënjeshtra. Pas publikimit të disa nga sekretet e CIA-s amerikane për fshehjen e nazistëve pas Luftës së Dytë Botërore në territorin e SHBA-ve, asgjë më nuk është shkencë fantastike.

Fakti është se ekipet më të mira të inxhinierëve gjermanë dhe ekspertëve të tjerë gjatë kohës së Luftës së Dytë Botërore kanë tentuar të gjejnë një lloj armatimi të ri, me

të cilin do të gjunjëzonin shumë shpejt botën. Raketat V2 janë fëmijët e atyre laboratorëve. Ato ua kishin vënë në ngërç jetën britanikëve, sidomos londinezëve.

PM thekson edhe citatet e dëshmitarëve që besojnë të kenë parë pjata fluturuese mbi lumin Temza më 1944. Në atë kohë edhe gazeta "Nju Jork Tajms" ka shkruar për diskun fluturues enigmatik dhe madje kishte edituar edhe fotografinë e fluturakes mbi rrokaqiejt e qytetit

Revista në fjalë thekson se gjermanët pas luftës kanë shkatërruar dokumentet për veprimtarinë e tyre shkencore.

Por, ekspertët kanadezë në vitin 1960 ia arritën të rikonstruktojnë një pjatë fluturuese, e cila për habinë e tyre kishte funksionuar. Projekti ishte quajtur skema Shrajver-Habermolov. Shrajver ishte mekanik dhe pilot provues, kurse Habermol mekanik. Të dy ata nga viti 1941 deri më 1943 kanë jetuar dhe punuar në Pragë.

Njeriu kryesor i gjithë operacionit ishte Hans Kamler.

Ka dëshmi të robërve të forcave aleate që kanë parë pjatën fluturuese të argjendtë, të gjerë gjashtë metra. Inxhinieri i projektit Jozef Andeas Ep ka pohuar se kanë ndërtuar 15 prototipe të fluturakeve.

Pas luftës shumë shkencëtarë gjermanë kanë kaluar Atlantikun dhe kanë punuar në programin amerikan të hapësirës.

Disa foto dhe skica si dëshmi rreth disqeve naziste gjatë Luftës së Dytë Botërore:

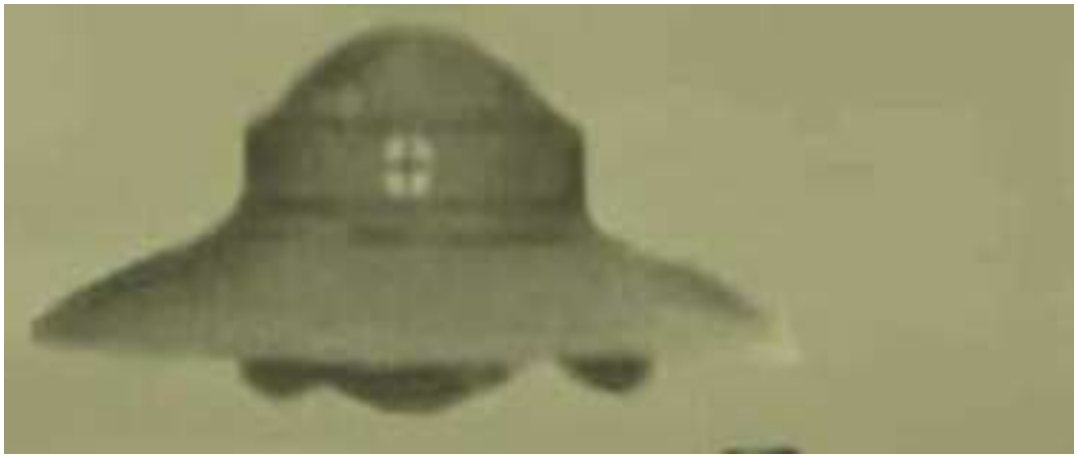

Haunebu II, 1944

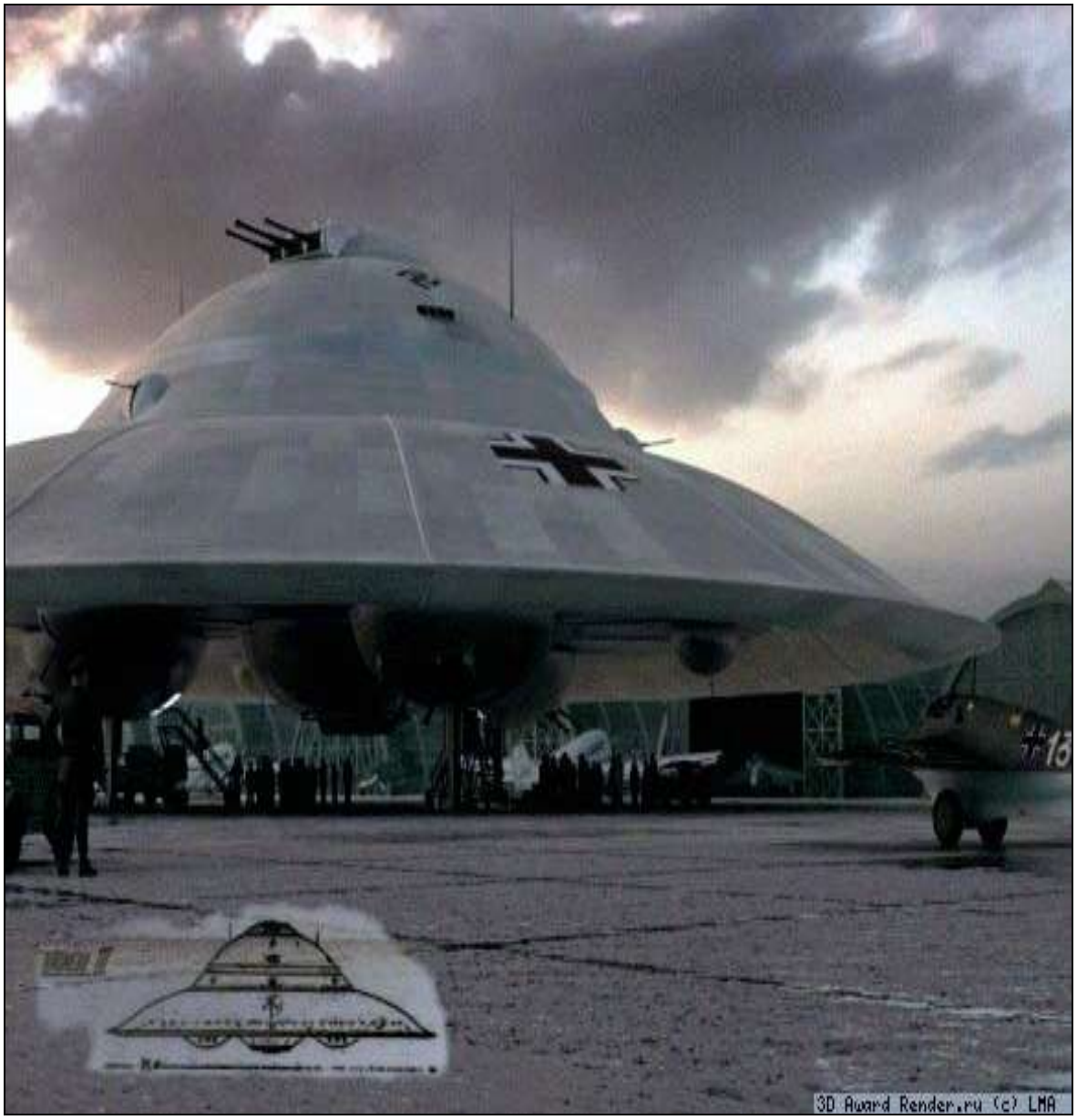
3D Award Render.ru (c) LMA

15

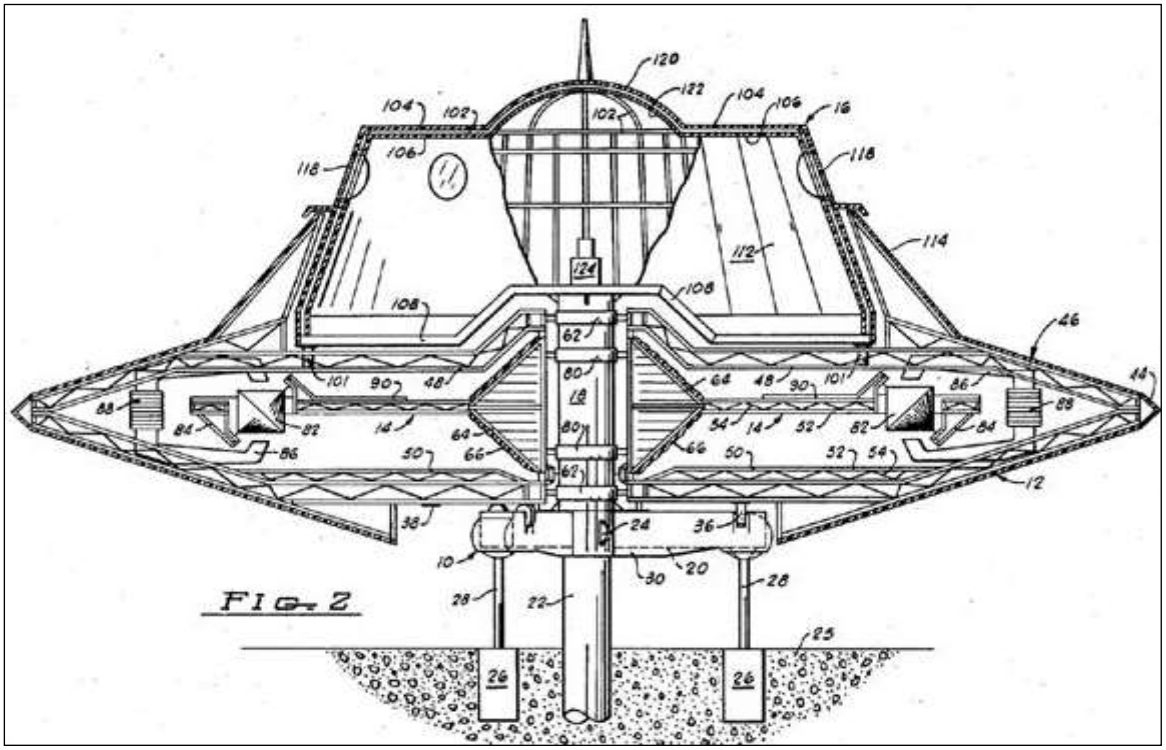
FIG. 2

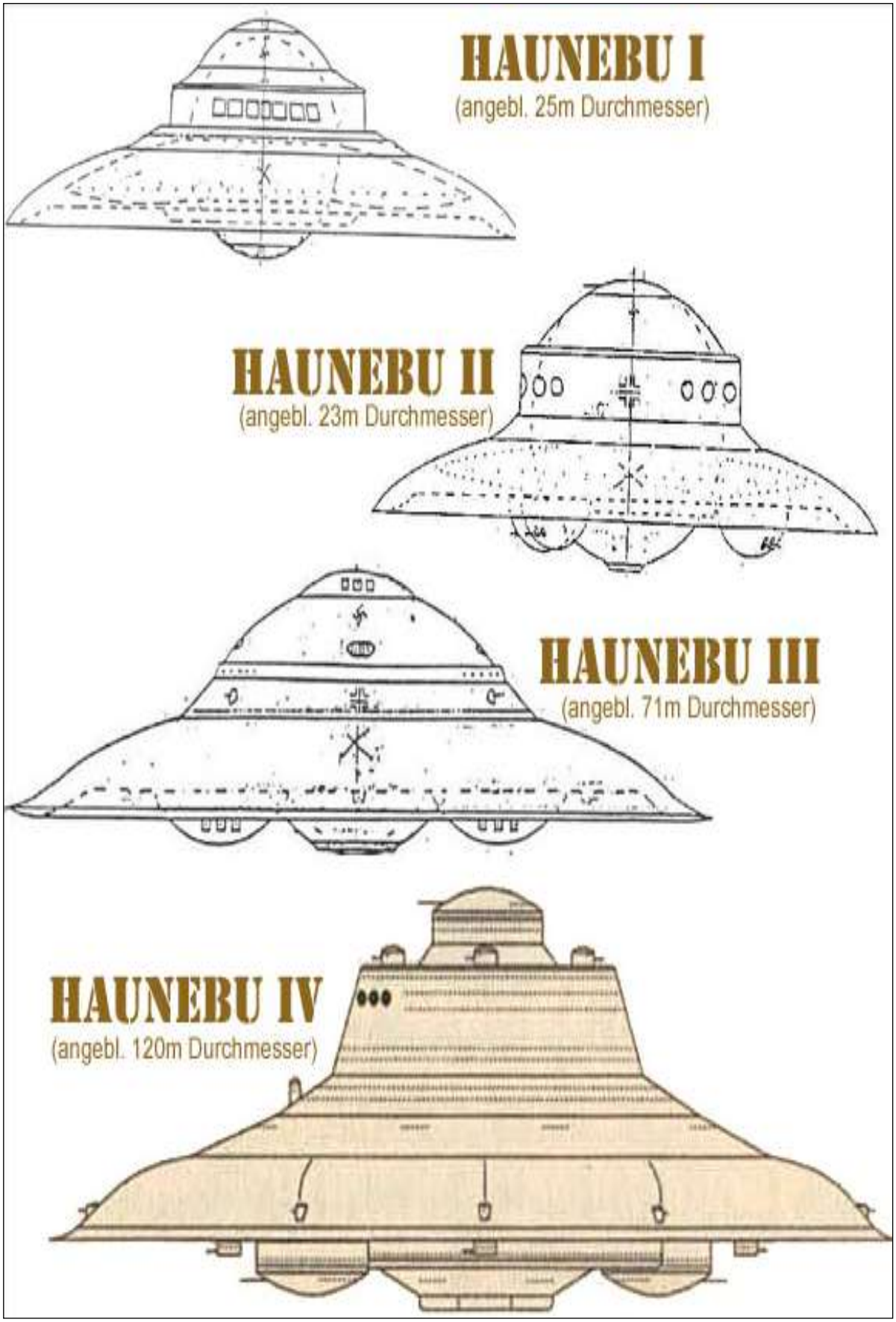
HAUNEBU I
(angebl. 25m Durchmesser)
HAUNEBU II
(angebl. 23m Durchmesser)
HAUNEBU III
(angebl. 71m Durchmesser)
HAUNEBU IV
(angebl. 120m Durchmesser)

Vril 7 Schnittbild mit Antrieb

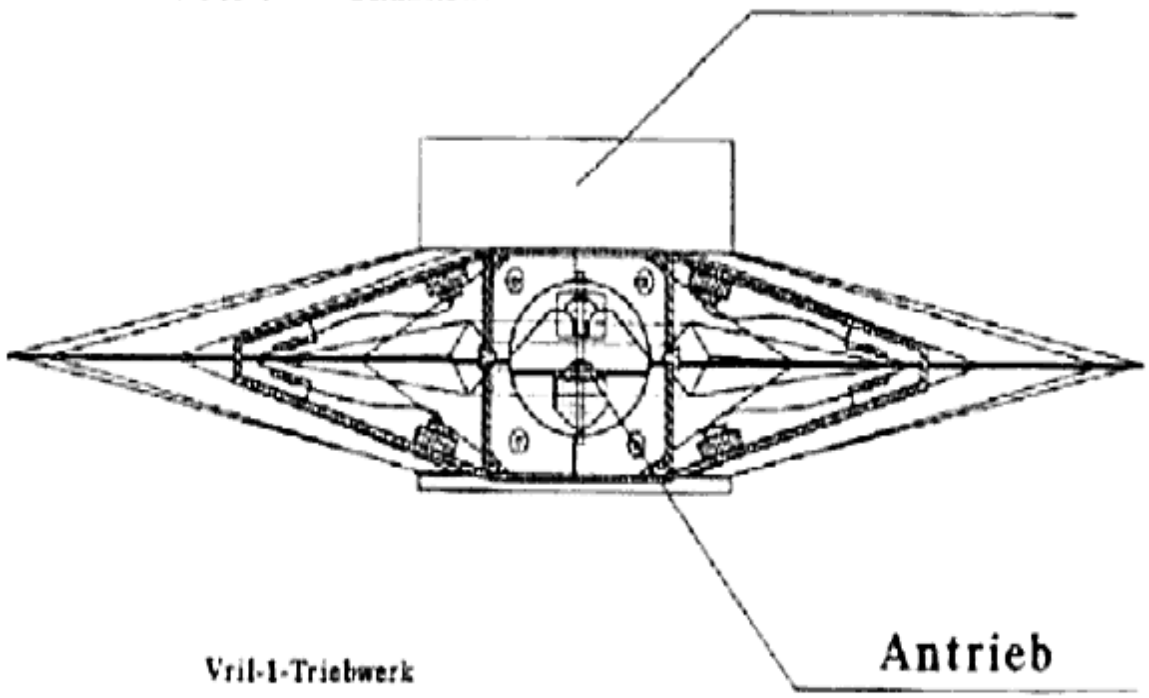

Vril-1-Triebwerk

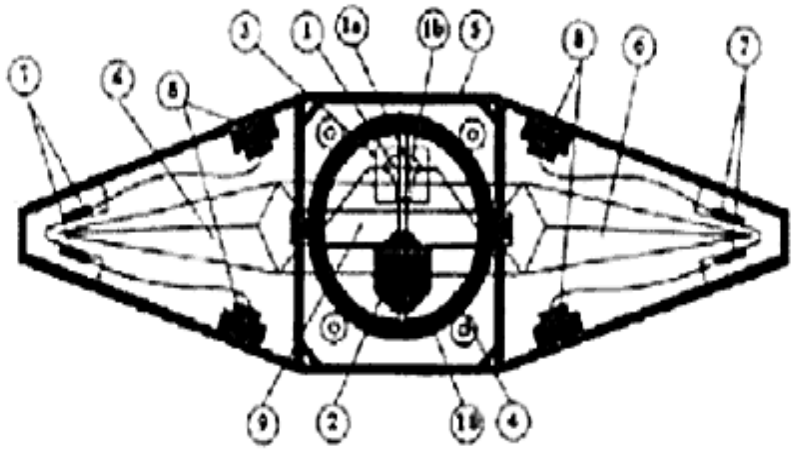

1 Glocke
1a YX - Pol
1b XY - Pol
2 Haupt- u. Anlaß Generator
3 Glockenmantel
4 Schwingungseinschluß
5 Rahmen
6 Drehkörper
7 Elektromagnete
8 Stromspeiser u. Aufnehmer
9 Vakuum
10 Schwingungsspanner

Gemeinschaft des Schwarzen Steins

Rekonstruktionsversuch Durchmesser des Geräts ca. 45 m

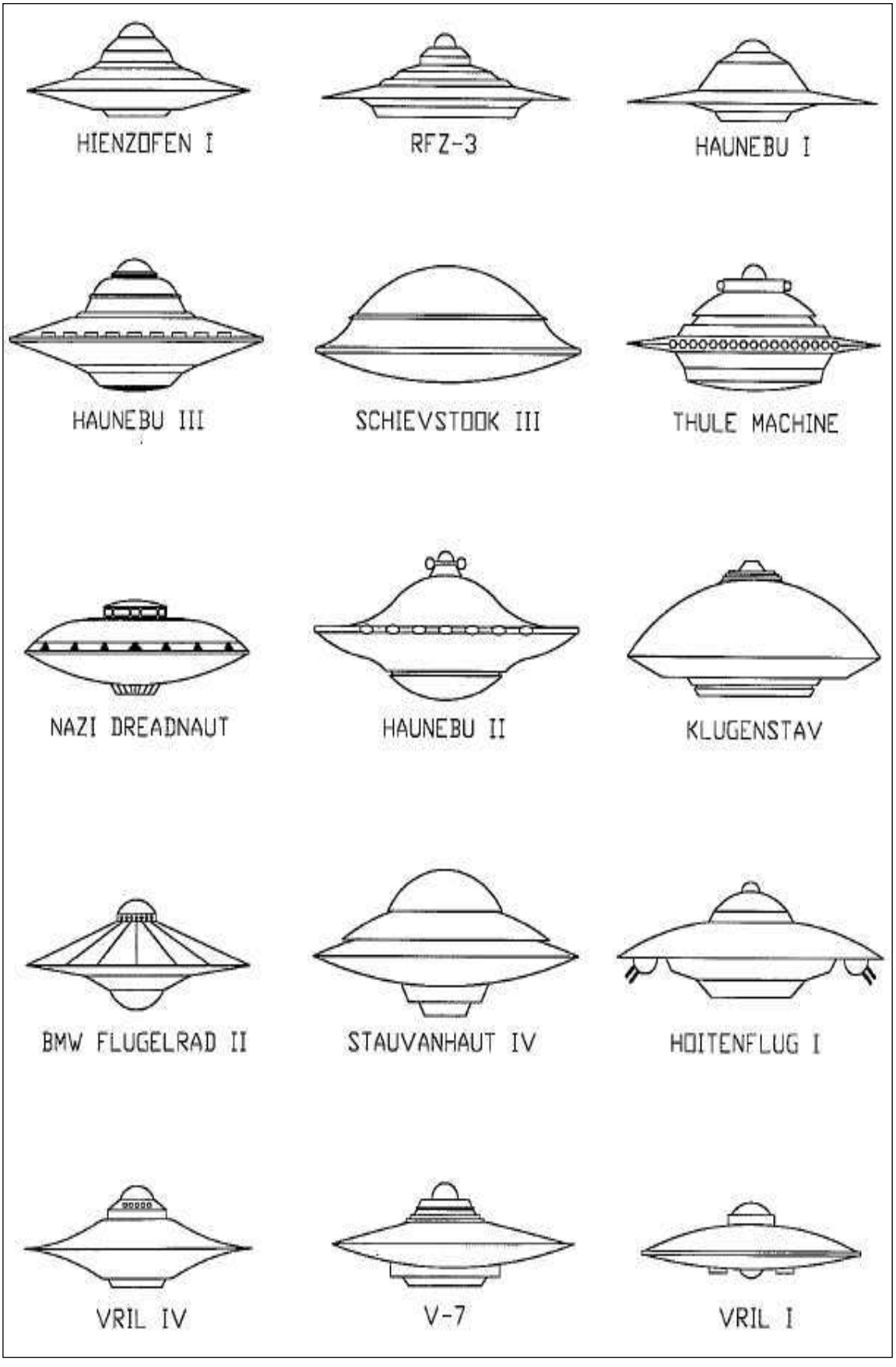
HIENZOFEN I
RFZ-3
HAUNEBU I
HAUNEBU III
SCHIEVSTOOK III
THULE MACHINE
NAZI DREADNAUT
HAUNEBU II
KLUGENSTAV
BMW FLUGELRAD II
STAUVANHAUT IV
HOITENFLUG I
VRIL IV
V-7
VRIL I

NAZI FLYING SAUCERS

The "Schriever-Habermohl" flying disc developed between 1943 and 1945. In 1944, climbing vertically, it reached a height of 12 km in 3.12 minutes and a horizontal flying speed of 2000 km/h.

VICTOR SCHAUBERGER'S FLYING SAUCERS

Victor Schauberger (1885-1958), an Austrian inventor who was involved with Hitler's Third Riech, invented a number of "flying disks" for the Nazis between 1938 and 1945. Based on "liquid vortex propulsion" many of them, according to records, actually flew. One "flying saucer" reputedly destroyed at Leonstein, had a diameter of 1.5 meters, weighed 135 kilos, and was started by an electric motor of one twentieth horsepower. It had a trout turbine to supply the energy for lift-off. According to Schauberger, "If water or air is rotated into a twisting form of oscillation known as 'colloidal', a build up of energy results, which, with immense power, can cause levitation." On one attempt the apparatus "rose upwards, trailing a blue-green, and then a silver colored glow." The Russians blew up Schauberger's apartment in Leonstein, after taking what remained that the American's hadn't taken first. Schauberger supposedly worked on a top secret project in Texas for the U.S. Goverment and died shortly afterward of ill health. On his deathbed, Schauberger repeated over and over, "They took everything from me. Everything. I don't even own myself."

The first test-model developed between 1941 and 1942. This had the same flight properties as that in fig. (a), but something was wrong with the controls.

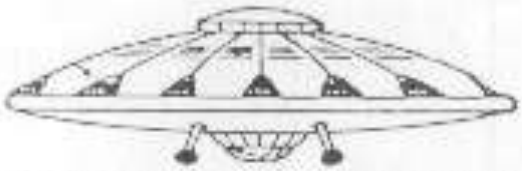

The "Ballenzo-Schriever-Miethe Disc". The retractable undercarriage legs terminated in inflatable rubber cushions. It carried a crew of three.

Schauberger's models of "flying saucers".

101. Marina amerikane ka konfirmuar: Këto janë pamjet e një takimi nga afër me një UFO të madhe në Arktik

Një grup fotosh të publikuara së fundmi dëshmojnë për takimin e ngushtë mes marinës amerikane dhe një objekti fluturues të paidentifikuar.

Studiuesi Alex Mistreta e raportoi këtë rast në The Black Vault, dhe ai vetë i mori këto foto nga një prej burimeve të tij anonime nga Evropa. Një histori interesante lidhet me këto fotografi.

Në mars 1971, anija USS Sturgeon e klasit USS Trepang ishte në një mision rutinë dhe shkencor në buzë të Oqeanit Arktik. Vendndodhja e saktë e takimit me UFO-n nuk dihet, megjithëse dihet se nëndetësja ndodhej diku midis Islandës dhe ishullit Jan Mayen në Atlantik.

Objekti i paidentifikuar fillimisht u vëzhgua përmes një periskopi të ndjekur nga oficeri John Cilic, dhe fotografitë u morën nga një oficer i paidentifikuar. Cilësia e fotove është goxha e mirë, gjë që është e rrallë kur bëhet fjalë për takimet me UFO-t.

Burimi i Mistretit pohoi se në sfondin e një prej fotove kishte disa shënime: "Foto zyrtare. Jo për botim. CT, dhe "Subjekt i zbulimit të paautorizuar". Numri i regjistrimit të sigurisë SSN 674. Dënim penal.

Edhe pse kjo mund të mos thotë se këto mbishkrime konfirmojnë historinë, ato sigurisht që e bëjnë atë më interesante.

SSN 674 ishte numri zyrtar i klasifikimit i caktuar për nëndetësen USS Trepang. Për më tepër, nëndetësja bërthamore ishte me të vërtetë në zonë në kohën kur u tha se u shfaq UFO. Raporti përmend gjithashtu praninë e admiralit Dean Reynolds Saket në nëndetëse.

Nuk është plotësisht e qartë nëse takimi me UFO-n përfshinte dy anije kozmike speciale apo vetëm një që mund të ndryshojë formën e saj, por në foto duket se ka dy objekte të veçanta, njëri në formë cilindrike dhe tjetri në formë trekëndore.

Fatkeqësisht, informacione më të detajuara në lidhje me këtë rast interesant aktualisht nuk disponohen.

102. Sekreti ushtarak amerikan: Pentagoni fsheh, Anunnaki po vijnë

Bazuar në bisedat me një person që ka kontakte në Pentagon, është e qartë se ekziston mundësia që perënditë Anunnaki, sumeriane, të kthehen në Tokë.

Lidhjet midis qytetërimit Anunnaki dhe kometës ISON dhe kometës së Enkes

Në pritje të takimit të dy kometave, thjesht duhet të pyesim veten pse ato kometa quhen kometa ISON dhe Enke.

Fjala "ai" lidhet me fjalën "An", e cila shqiptohet "ai", siç është rasti me fjalët Anunnaki dhe Anu (ON-nu). Anu ishte një nga udhëheqësit Anunnaki. Në fjalën ISON, parashtesa IS lidhet me Isis, një personazh nga folklori, i cili identifikohet me Inanin dhe perëndeshën sumeriane Ishtar. Pra, nëse e ndani fjalën ISON me IS + ON, ju merrni Ishtar.

Emri Enke është i njohur për të gjithë ata që kanë studiuar qytetërimin Anunnaki. Enki ishte një zot sumerian i cili gjithashtu u bë i njohur si Ea. Ndër të tjera, kjo është arsyeja pse emri në anglisht i planetit tonë (Earth) fillon me këto shkronja. Enki ishte një hyjni e zanateve, ligësisë, ujit, ujit të detit dhe liqenit, inteligjencës dhe krijimtarisë.

A tregon një UFO në qiell mbi pjesën perëndimore të planetit ardhjen e Anunnaki?

Shumë që e kanë parë anomalinë në qiell e quajnë atë një objekt fluturues të paidentifikuar sepse nuk ka asnjë yll të madh apo planet të dukshëm në atë pjesë të qiellit. Disa besojnë se kjo UFO mund të jetë një anije kozmike e Pleiadianëve ose Arkturianëve, por ka gjithashtu supozime se ky objekt përfaqëson kthimin e Anunnaki-ve.

Siç tregojnë shumë shkrepje të regjistruara në mbarë botën, kjo UFO ndryshon ngjyrën dhe madhësinë e saj. Në objekt vihen re forma të ndryshme të shenjta gjeometrike dhe ngjyra e objektit ndryshon herë pas here.

Nëse kjo rezulton të jetë ardhja e Anunnaki-t, prisni që qeveritë e shumë vendeve të bëjnë çmos që aplikacionet si SkEye dhe Stellarium të regjistrojnë një yll të ri menjëherë, për një arsye të thjeshtë - për të mbuluar faktin që ne nuk jemi vetëm në këtë galaktikë apo univers.

Për disa, mundësia që të ekzistojnë alienët do të jetë e tepërt. Të tjerët do t'i drejtohen mohimit, por sigurisht që ka nga ata që guxojnë të mendojnë gjerësisht dhe që janë në gjendje të pranojnë pa frikë mundësi të reja, edhe kur nuk i kuptojnë ato.

103. "Një qytetërim jashtëtokësor pushtoi Tokën më 29 korrik 1203 para Krishtit"

UFO-t dhe dukuritë aliene nuk janë vetëm një faktor i vjetër i kohëve të fundit ose disa dekada. Këto ngjarje kanë vazhduar për mijëra vjet dhe Egjypti është një nga vendet që ndodhin këto ngjarje të çuditshme.

Tregimi i parë i kësaj ngjarjeje, i shkruar nga një skrib dhe shërbëtor tempulli, përshkruan nderim të thellë, frikë dhe pështjellim. Tregimi i dytë përshkruan një takim midis skribëve dhe priftërinjve të tempujve të Horusit dhe Osirisit, të cilët diskutuan mbi incidentin.Takimi i priftërinjve shkaktoi shqetësim në lidhje me ndikimin socio-fetar të shfaqjes së dy dritave qiellore që u vëzhguan nga shumë banorë të Egjyptit (territori mbi të cilin u vëzhgua fluturimi i këtyre UFO-ve ishte

afërsisht 700 km). Vlerësimi i asaj që ndodhi u bë nëpërmjet besimeve fetare ekzistuese në Egjypt. Karakteristikat fizike dhe efektet e dëmshme të kësaj anomalie u vlerësuan. Këto raporte janë dokumentuar me shkrim mbi pllaka guri në detaje të mëdha. Rrëmbimi dhe gjymtimi i njerëzve përmendet shumë herë. Ka 48 të dhëna për incidentin në listë.

Dy pllaka gëlqerore janë të njohura për egjiptologët si Ostraca. Këto dy tekste (raporte) të lashta u zbuluan nga arkeologët rreth viteve 1890-1920, gjatë gërmimeve në anën e Rames, në rrënojat e qytetit të Oyast (Tebës).

Ato u shkruan me shkrim hieratik (shkrimi hieratik është një nga format e shkrimit egjyptian që përdoret për të shkruar tekstet egjyptiane).

Arkeologjia zyrtare shpërfilli faktet e regjistruara në regjistra, sepse nuk u pëlqente përmbajtja e tyre, gjë që mund të krijonte polemika të panevojshme për shkencën në shoqëri.

Është për shkak të përmbajtjes së tyre që ata nuk janë të njohur për publikun e gjerë, dhe në mesin e arkeologëve zyrtarë është përmendur se ajo nuk meriton vëmendje, pasi ata përshkruajnë ritualet e njohura të priftërinjve të asaj kohe.

Drejtori i uebsajtit the Black Vault, Xhon Grinvald, botoi një llogari të plotë zyrtare nga shkencëtari egjyptolog Eduard MekBride duke e detajuar këtë gjetje dhe informacionin që përmban këto tekste të lashta.

Botimi detajon:

"Ky raport, i diskutueshëm siç mund të jetë, u kushtohet të gjithë egjyptologëve të kaluar dhe të tanishëm, të cilët u kushtojnë orë të panumërta, vite dhe madje jetë të tëra për të siguruar që Egjypti i lashtë nuk vdiq kurrë me të vërtetë dhe vazhdon të frymëzojë brezat e ardhshëm të eksploruesve të shumë mënyrave. Kultura unike dhe jeta e përditshme e këtyre banorëve të hershëm përgjatë Nilit po afrohen falë përkushtimit të njerëzve si Yaroslav Cherny, Alan H. Gardiner, Adolph Erman, EA Wallis Budge dhe shumë të tjerë, aftësia e të cilëve për të zhbërë kompleksitetet historike dhe gjuhësore të Egjyptit, ndihmon për të njohur historinë e tij.

Një falënderim i veçantë për Institutin Grifith dhe Muzeun Ashmolean për përdorimin e pllakave të treguara me raportet e priftërinjve (Ostraca Hieratic Volume I).

Hyrje

Kam shumë vite që studioj shkrimin hieratik dhe i gjej të veçantë këta dy shembuj të shkrimit të lashtë, sepse përshkruajnë një ngjarje shumë të pazakontë.

Unë kam përdorur të gjitha mjetet për të përcaktuar saktë periudhën kohore të kësaj ngjarje: 1203 p.e.s.

Kjo periudhë është themeluar bazuar në informacionin e disponueshëm rreth skribëve: njëri prej tyre është i lidhur me mbretërimin e Seti II, tjetri me Ramses III menjëherë pas kësaj.

Këto dy regjistrime të ngjarjes anomali shpërfillen nga egjiptologët, pasi u renditën si "Magjike" në Indeksin Hieratik të Vëllimit I të Ostrakës, ku ata konsiderohen si një përshkrim i qiellit bazuar në besimet e egjiptianëve të lashtë.

Në fakt, ata na tregojnë se çfarë ndodhi atëherë dhe ne e "shohim" atë nëpërmjet syve të njerëzve të ndryshëm që nuk kishin njohuri të mjaftueshme teknologjike për të përshkruar atë që panë dhe për të shkruar se si ata mund ta interpretonin atë më vonë.

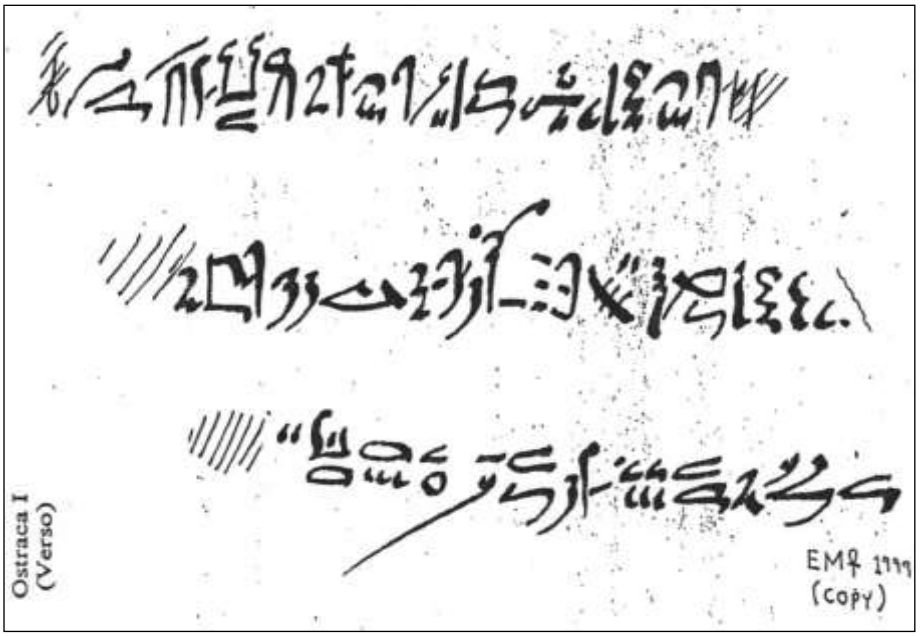
Ostraca I
(Verso)
EMG 1999
(COPY)

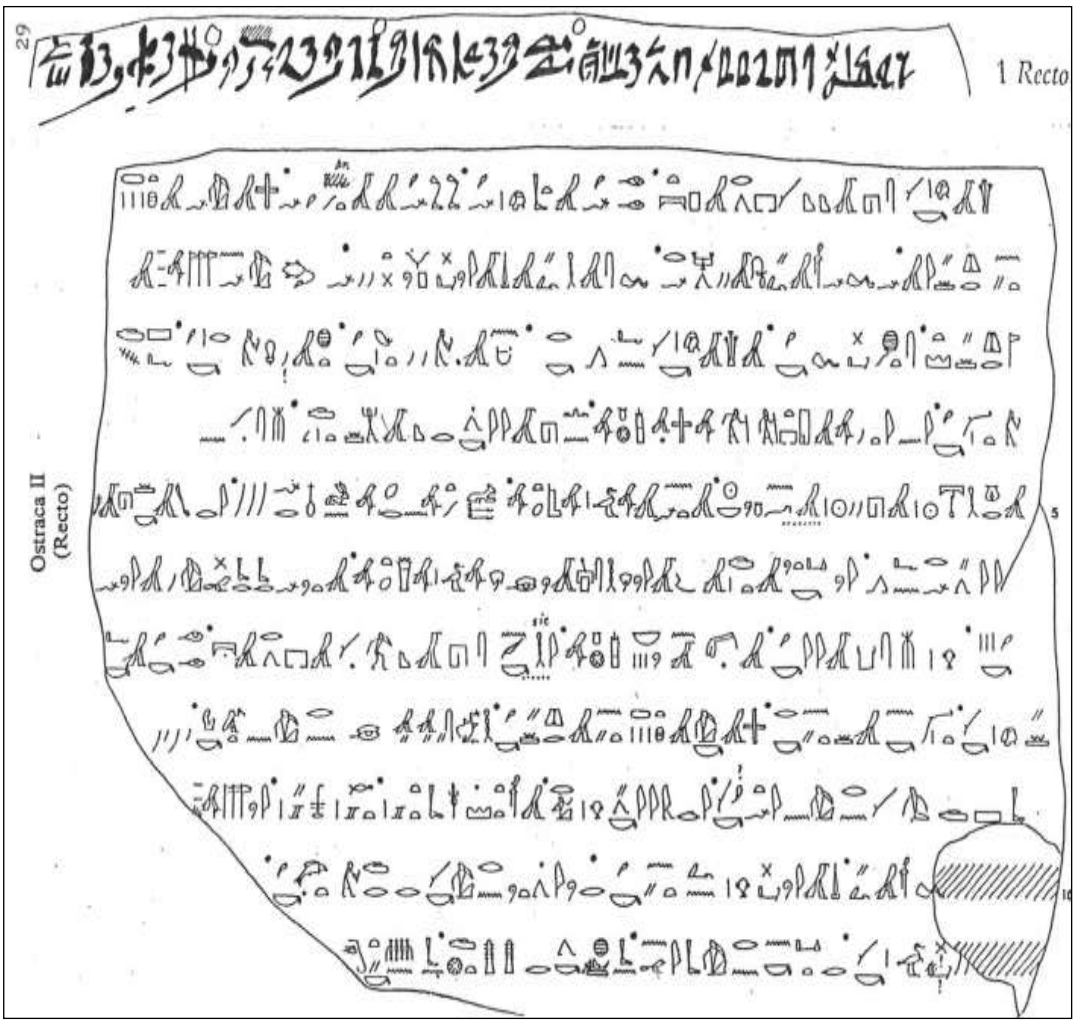
Ostraca II
(Recto)
1 Recto

N -të), arkeologët anglezë

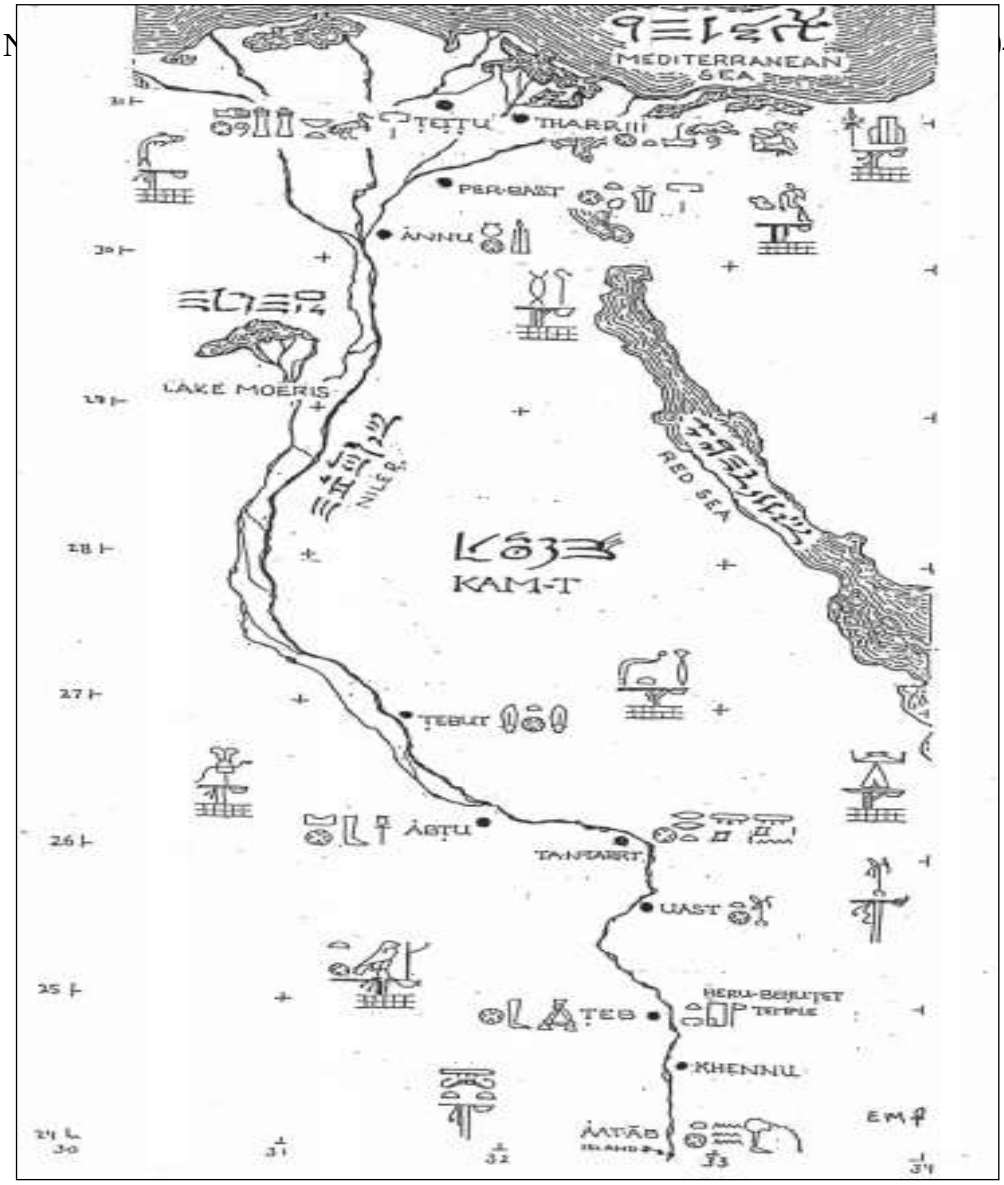

Megjithatë, ka pasur shpesh bashkëpunim midis këtyre grupeve heterogjene të kërkuesve dhe

Qeveria egjyptiane në vitet e përmendura, edhe pse ishte në dijeni të gjithçkaje që po ndodhte (në fakt, kishte plaçkitje të pakontrolluara dhe eksportim të gjetjeve arkeologjike jashtë vendit), i konsideronte artefaktet hieratike si pak të vlefshme, duke marrë parasysh se Muzeu i El Kairos ka shumë shembuj të shkrimit hieratik.

Shumë objekte u humbën në mënyrë të pakthyeshme pasi u eksportuan në vende me klimë të lagësht (pllaka gëlqerore të shkatërruara), pasi u dërguan në vende si Anglia.

Ajo që ishte ruajtur nën rërë për mijëra vjet u shkatërrua dhe u shkatërrua në muaj – pllakat u rrënuan dhe u bënë të mykur për shkak të ruajtjes së papërshtatshme.

Prandaj, në vitet 50-të, dy egjiptologë të shquar, Alan Gardiner dhe Jaroslav Çerni, vendosën në vitet 1950 të botonin një libër që tregonte këto punime artizanale egjyptiane të lashta.

"Ostraca Hieratike Vol. I" u shfaq në vitin 1957, shtypur në Mbretërinë e Bashkuar nga Charles Baty për Institutin Griffith në University Press.

Ky është një libër i madh (15 x 20), që përfaqëson treqind e tridhjetë e shtatë pjesë të kopjeve (printime) të bëra profesionale dhe cilësore të pllakave origjinale.

Inxhinieri Meyer bëri kopje. Pa këtë vepër të ndërlikuar e të dhembsur që kërkon përkushtim të plotë, pjesa më e madhe e përmbajtjes së teksteve të lashta do të humbiste përgjithmonë.

Aktualisht, "Ostraca I" konsiderohet e humbur. Ai vdiq në Muzeun e Leipzig gjatë bombardimeve të Luftës së Dytë Botërore.

"Ostraca II" ruhet sot në Oksford, Angli, në Muzeun Ashmolean. Ostraka Hieratike Vol. Nuk ofroj përkthime, është një kopje boshe që u jep të drejtë brezave të ardhshëm t'i përkthejnë vetë këto mbishkrime.

Të gjitha qytetet dhe provincat e përmendura në këtë raport kanë emrat e tyre origjinalë.

Aktualisht, emrat arabë janë përdorur (historianët dhe gjuhëtarët evropianë nga shekulli i 18-të deri më sot kanë modifikuar emrat origjinal egjyptianë dhe në fakt përfaqësojnë vetëm periudhën e vonë Ptolemaike.

Qytetet dhe katastrofat e shkaktuara nga kjo ngjarje janë përmendur në raport, por jo të gjitha qytetet janë renditur për shkurtim dhe për të shmangur konfuzionin.

Qytetet kryesore në raport:

Oyast : Qendra e "dy tokave". Zona e tempullit të stërmadh të Amun Ra, perëndisë sundues Kam-T. Oyast ishte gjithashtu një qytet i anijeve dhe arkivave.

Ana: një vendbanim i rëndësishëm në veri, ai ndodhej në veri të Kajros së sotme. Më parë, Ana ishte kryeqyteti i Kam-Ti dhe shtëpia e perëndisë së diellit Amon Ra. Kur qeveria ndryshoi, kryeqyteti i ri u zhvendos në Ojast.

Tartes: një qytet verior, në deltë (nga 31/31 gradë deri në 30/32 gradë), i quajtur më vonë nga grekët Tanis, është i vendosur pranë rajonit Sma Behut. Sma Beshut është moçalore.

Pranë qytetit Leb (Edfu) ndodhet edhe zona Sma-Behut, edhe pse duket se pjesa jugore e Sma-Behut nuk është moçalore, si delta, dhe mund të ketë qenë pranë Hennu-s, një gurore graniti të kuq dhe gur gëlqeror.

Përmendja e përmbytjeve dhe vdekjeve në Tart do të përcaktojë kohën e përmbytjes: 29 korrik.

Është logjike të supozohet se përmbytjet janë më të mundshme në një zonë pranë Aat Ab ose qytetit të Zebit sesa në një rrugë në veri pranë Tettu; sidoqoftë, anomalia lëvizte kudo.

Perënditë

Amon-Ra, tempujt e Ra-së, perëndia i diellit Annu (fillimisht me origjinë siriane), i cili është pjesë e Omonit, zotit mbizotërues të Uastës, i cili u bë Amon-Ra, duke lidhur kështu dy fetë.

Me komplekse të mëdha tempujsh, Omon-Ra sundoi Anën dhe qytetet veriore, si dhe në Uasta dhe në jug. Ndikimi u përhap në vendet fqinje: Nubia, Kushi dhe Siria.

Amon-Ra praktikisht u ka hije feve të tjera. Çdo ditë tempujt e tyre merrnin shumë gjedhë, verë, drithëra, birrë, ushqim dhe pulari si haraç dhe blatime.

Fetë e vogla vazhduan të ekzistonin, një nga fetë më të vjetra Kam-T, ndoshta e

bazuar në njerëz të vërtetë në kohët parahistorike, Osiris (Asar), Isis (Ost) dhe Horus (Heru) janë të listuara në këtë raport, dhe janë të nevojshme për të ilustruar pikëpamjen e skribit.

Në përmbledhje, ky besim tregon:

Osiris dhe Isis, burrë e grua, sundonin. Osiris kishte një vëlla, Set ose Seth, i cili urrente Osirisin, e mashtroi, e vrau dhe përfundimisht e shpartalloi atë, duke shpërndarë pjesë të trupit në të gjithë Kam-T.

Sipas legjendës, shumë qytete ishin marrës të këtyre pjesëve. Isis, një grua e mirë, u end nëpër vend dhe mblodhi të gjitha pjesët dhe në një farë mënyre të panjohur ngjizi një djalë, Horus, nga eshtrat e burrit të saj të vdekur (me sa duket ajo ishte në gjendje të merrte ADN-në e tij).

Horusi në rininë e tij u përpoq të hakmerrej për vdekjen e babait të tij duke kërkuar xhaxhain e tij Seth.

Bast: Bast, perëndesha me kokë luani, më parë adhurohej si perëndesha e maceve. Periudhat e mëvonshme në të cilat perëndesha luan identifikohet me hënën.

Emri do të thotë Bair Bast, shpirti i Isis, domethënë personifikimi i shpirtit të Isis. Në qytetin Ta-n-tarrt, ajo ishte nëna e perëndisë Ari-Khes, e cila jetonte në tempullin e Bishës në këtë qytet.

Ari-Khes : zot luani, i biri i Bast. I pranishëm në qytetet At-Ab, Ta-n tarrt, Zebut, vendbanim: Ber në veri. Emri do të thotë "të trembësh me shikim". Syri i keq i Ari-Khes ishte i njohur.

Statuja Ari-Khes në Ta-na-Tarrt mund të jetë ndriçuar nga brenda, duke lejuar sytë të shkëlqejnë dhe të frikësojnë ata që e panë atë në errësirë.

Ngjarje e gdhendur në pllakë, Ostraca I:

Në jug të vendit Kam-T, qyteti i Perëndimit, thashethemet kishin qarkulluar për dy ditë. Pështpëritje të çara, alarm në erën përvëluese.

Më në fund, në Mbrëmjen e ngritjes së yllit të shtatorit, e cila shënon kohën e fundosjes në Shemut. Skribi i Kajas, dishepull i Shtëpisë së Jetës, Tempulli i Horusit, Biri i Isisit, e pa atë. Rreth së njëjtës kohë, edhe shërbëtori i tempullit Set e pa atë.

Dy drita të shndritshme e shpuese vareshin të palëvizshme në qiellin e kthjellët të natës. Kei u ngjit në çati për t'i parë më mirë. Ai mbante me vete një papirus dhe filloi të vizatonte dhe të shkruante atë që pa dhe me të kishte edhe një skrib tjetër.

Në tregimet e njerëzve që e panë para tij, ai u quajt S-hakk, sundimtari i ri i qiellit, emri mund të përkthehet si "Shkatërrues".

Ashtu si dy sy që digjeshin, drita nuk ngjante me asnjë tjetër. Ajo qëndronte e palëvizshme dhe kërcënuese e ulët tamam mbi horizont. Prania e tij u ndie, ky shikim i zjarrtë, si një luan në pritë.

Për gjysmë ore, krijesa e panjohur qëndronte pezull në qiell, pastaj dalëngadalë filloi të lëvizte në largësi. Mëngjesin tjetër, Kei solli informacionin e dokumentuar në tempull.

Priftërinjtë i thirrën me nxitim të gjithë në pjesën e mbrapme të tempullit. Temjani, shigjeta simbolike dhe armë u vendosën në tryezën e blatimit të mbuluar me liri.

Me mëngjes, njerëzit e qytetit filluan të mbërrijnë, dëshmitarë të tjerë të asaj ngjarje në qiell me oferta me shpresën për të qetësuar demonin S-Hakka.

Përshkrimi i ngjarjes në pllakën Ostraca II, tridhjetë vjet më vonë, gjashtëdhjetë milje në jug të Oyast, në Hespt të Thes Hertu dhe në lindje të një qyteti të quajtur Tee, ishte Tempulli i Horusit në Behutet, një vend i njohur si Netchem "Tchem Ankh" (Jeta e Këndshme).

Në një dhomë të fshehur, të njohur si Mesnet, tamam jashtë faltores, një gdhendës guri dhe një skrib që aspironte të quhej Bekhent, gjetën diçka të re për të kopjuar.

Në fund të një ene të madhe ishte një copë guri gëlqeror me një letër mbi të. Duke e pluhurësuar, dalëngadalë filloi ta kopjonte mesazhin në një gur tjetër me një shkrim të ndërlikuar hieratik, gjithçka që ishte shkruar me kaq kujdes tridhjetë vjet më parë.

Një demon në qiell mbi qytetet e shenjta Anu dhe Oyast dhe dy objekte 700 km larg.

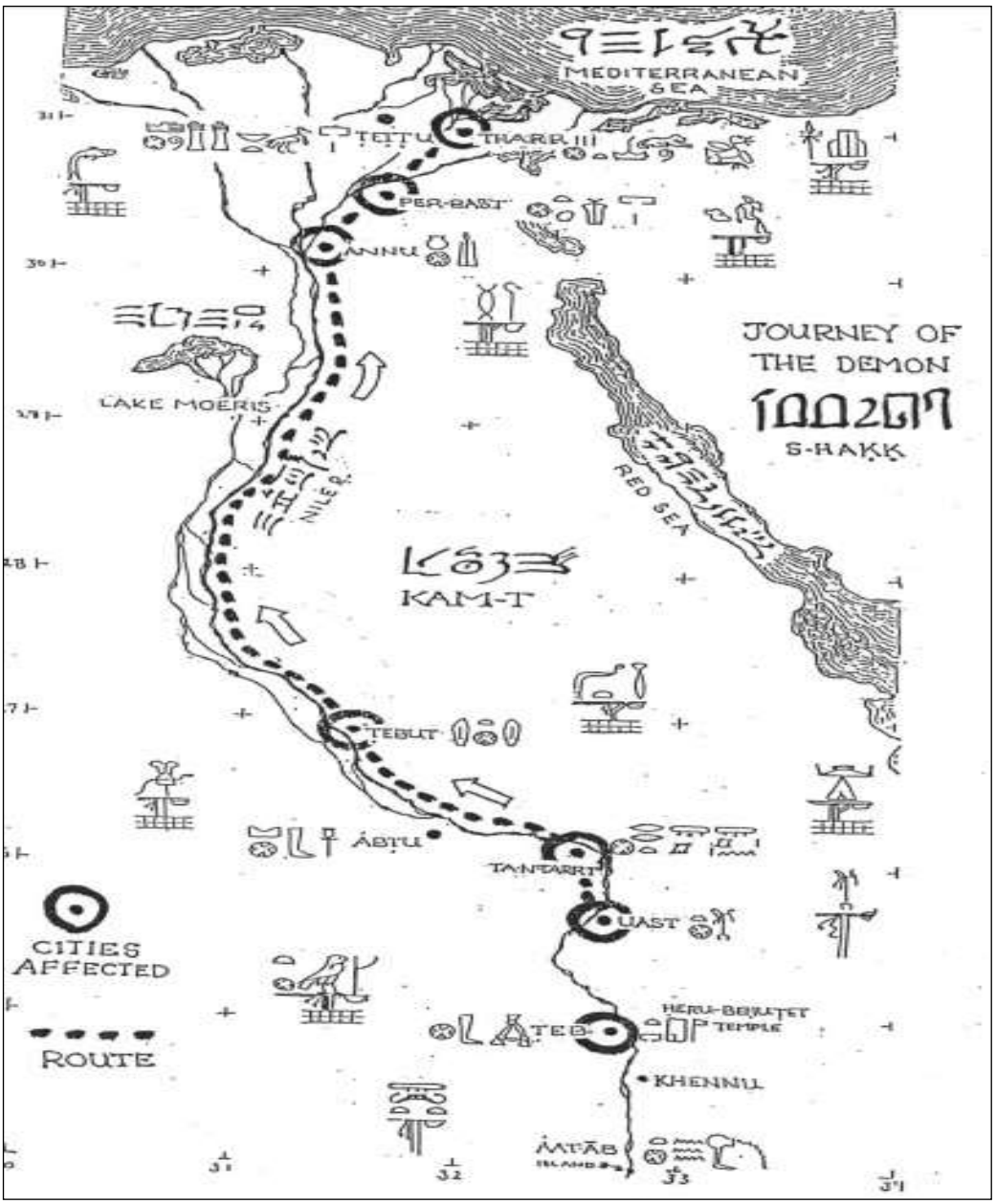

Këto objekte (UFO-t dhe objektet janë terma moderne që i përdora në përkthim për të kuptuar se çfarë po ndodh) ishin perfekte, çfarë donin të thoshin, a është e keqe kjo? Dhe pse ishte fshehur kaq mirë kjo pjesë guri gëlqeror?

Kush i regjistroi këto ngjarje

Shkruaj "Kaii": autor i "Ostraca I" rreth vitit 1203 p.e.s.

Shkruani "S-nefer": nëpunës gjykate / shkrues. Ata kanë pothuajse të njëjtat stile shkrimi. Punoi gjatë sundimit të Setit II, rreth vitit 1203 p.e.s.

Shkruani "Përpilues": Autor dhe asimilues i ngjarjes së përmendur nga shumë burime. Përpilimi me siguri ka nisur dhe është realizuar menjëherë pas ngjarjes, për javë të tëra ndërsa kujtimet e ngjarjes ishin të freskëta.

Regjistrimi origjinal, në fakt, baza e "Ostraca II" tani ka humbur, por është kopjuar me kujdes nga shkruesi "Bekhent" tridhjetë vjet pas ngjarjes (Ostraca II).

Kopja e Ostraca II ishte një projekt i përditësuar dhe më kompleks, i bazuar fillimisht në Ostraca I, megjithëse shumë më i gjerë.

Shkruani "Bekhent": gdhendës fjalësh guri dhe shkrues fillestar. Ky shkrues e kopjoi veprën nga Përpiluesi Scribe.

Edhe pse Shkrimtari "Bekhent" kishte disa probleme drejtshkrimore dhe gabime tipografike në shkrimin e tij, mesazhi nuk preket në asnjë mënyrë, është shumë i qartë.

Scribe Bekhent nuk është përgjegjës për përmbajtjen e mesazheve "Ostraca II", sapo u kopjua. Ajo u kopjua rreth tridhjetë vjet më vonë.

Përkthimi i raportit Përshëndetje, S-hakk (S-hakķ do të thotë: Shkatërroj; shpo; një krijesë që ka personifikimin e mundimit; mishërimi i së keqes) që del nga shtatori (shtatori ose ngjitja e Siriusit në qiell rreth 29 korrikut) .

Në fillim ju përshëndesim me frikë si zot. Ju jeni të mëdhenj dhe keni sy të mëdhenj përpara. Natën sytë e tu shkëlqejnë. Trupi juaj është ovale. Me gojën tënde të nxjerrë gjuhën, ti gëlltit shërbëtorët e tu që u shfaqën nga perëndimi. Ju zemëroheni dhe lëshoni rreze drite dhe shkëlqim.

Shpjegimi:

Dëshmitarët okularë shohin një UFO të madhe me drita të ndezura në qiell. Objekti ka formën e diskut. Drita shumë të forta në pjesën e përparme.

Disa UFO të tjera më të vogla shfaqen nga perëndimi, të cilat fluturojnë drejt UFO-ve prindërore dhe hyjnë në brendësi të saj, duke tërhequr rreze drite.

Pas kësaj, UFO "nëna" fillon të lëshojë rreze të holla drite dhe rrit shkëlqimin e dritave. Në tempullin kryesor u mblodhën kryepriftërinjt, të cilët kryenin rite dhe i sillnin blatime S-hak -it "Shkatërruesi".

Në këtë mbledhje mori pjesë skribi Kaja, i cili regjistroi gjithçka që ndodhi. U ftuan Dëshmitarë që panë "Demonin" në qiell, mes të cilëve kishte qytetarë të thjeshtë, priftërinj e njerëz të rangut të lartë.

Dëshmitarët paraqitën vëzhgimet e tyre Sipas dëshmisë së të gjithë atyre që e panë, "shfarosësi" kishte dy ose më shumë pika ndriçimi. Të gjithë thanë se panë "një fytyrë me sy të ndezur".

Kishte dy "këmbë" në pjesën e bishtit. Objekte më të vogla fluturuan drejt objektit kryesor nga perëndimi, të cilët i "gëlltiti". Objekti UFO është ovale (në formë disku).

UFO lëvizi përmes qiellit nga lindja në perëndim. Të tjerë raportuan se varkat më të vogla po "kapnin njerëz dhe kafshë".

Dëshmitarët okularë raportuan se para kapjes, viktimat patën një lloj ndikimi, njerëzit kapën veshët dhe ranë, pas së cilës u morën.

Edhe kafshët ranë. Për njerëzit dhe kafshët, "demonët" "presin gjuhën" (korrjen e organeve). Viktimat nuk rezistuan (ata ranë në shok).

UFO-t u shfaqën në vende të ndryshme natë e ditë ose gjatë gjithë ditës. Për herë të parë u shfaqën natën, por u vunë re edhe në periudha të ndryshme të ditës.

Anijet e "Shkatërruesit" vazhduan të fluturonin përmes qiellit, duke mbajtur njerëz dhe kafshë, të cilat priftërinjtë i konsideronin një shuplakë perëndisë së lartë Amon-Ra. Ata filluan t'i bënin ceremoni adhurimi "Shkatërruesit" me përgjërim dhe përulësi : "Nëse vendos të qëndrosh, do të mësohemi të jetojmë me ty".

Anija kryesore e "Shkatërruesit" ndryshoi vazhdimisht formën, ngjyrën, pamjen, shkëlqimin e dritave, ndonjëherë "të turbullt", maskoi pamjen e saj, u bë e padukshme. "Ndryshoi lëkurë",—thotë raporti.

Për më tepër, UFO-t e demonstruan të gjithë këtë haptazi, madje me dashje, "para sundimtarëve më të lartë të pushtetit". Kur u zhvendos shpejt nga një vend, "preu gjithçka rreth tij dhe shkaktoi shkatërrim, duke u ngritur në qiell".

UFO-t u shkaktuan shkatërrime fizike dhe dëmtime njerëzve dhe ndërtesave. Jo astral, por shkatërrim fizik. Të gjithë ata që e panë e lidhën pamjen e tij me një "fytyrë" me "sy që digjen" të vendosur përpara.

Shfaqja e UFO-s shkaktoi habi mes njerëzve. Përveç syve që digjeshin (reflektorëve ose motorëve), dhe këmbëve të pasme (këmbëve?), "Demoni" kishte edhe një "gjuhë" me ndihmën e së cilës i rrëmbente njerëzit, kafshët ose objektet nga toka, duke qenë në qiell në atë çast.

Kjo "gjuhë" është përshkruar si, "ajo mund të jetë e dukshme ose gjysmë e dukshme", me sa duket është një rreze drite që tërheq objekte (tra traktor).

Është interesante se priftërinjtë organizuan ceremoni për t'i ofruar ushqim "Demonit" dhe "Demonit" i morën me vete me ndihmën e kësaj rrezeje tërheqëse.

Ndodhi kështu që "Demonit" dhe "Shkatërruesit" iu dha një emër që, po të përkthehej në një gjuhë figurative që kuptojmë, do të tingëllonte si "Hellraiser" (Ngritësi i Ferrit).

UFO-t u shfaqën në vende të ndryshme, papritur – "Kur ju shfaqeni njerëzve në perëndim, lindje, veri dhe jug (të qiellit), perënditë ...".

UFO u shfaq rastësisht, në vende të ndryshme dhe drejt pikave kardinale. Gjithashtu në tekst është përmendur një karakteristikë interesante, "për të nxjerrë shpirtrat", arsyeja pse është e lidhur me demonët.

Ngritësi i Ferrit lëvizte vazhdimisht, zona e lëvizjeve të tij arrinte një sipërfaqe prej 700 km.

Priftërinjtë dhe sundimtarët kishin frikë se mos veprimet e "Shkatërruesit" do të shkaktonin trazira fetare, pasi perënditë egjiptiane nuk i ndihmonin egjyptianët që ta hiqnin qafe këtë krijesë.

Përveç shkatërrimit të ndërtesave gjatë një fillimi të papritur, rrëmbimin e njerëzve dhe kafshëve, heqjen e organeve dhe shpirtrave, mëmësia shkaktoi përmbytje në tokë, e cila ishte katastrofike.

Kështu, objekti raportohet të ketë shkaktuar përmbytje në zonën e qytetit të vendosur në veri pranë Tettu dhe zonën moçalore të Sma Behut.

Të gjitha këto karakteristika tregojnë se qeniet armiqësore jashtëtokësore pushtuan Egjiptin e lashtë, se nuk i perceptonin njerëzit fare si një lloj krijesash inteligjente dhe i trajtonin në përputhje me to.

Ata manovruan pa u shqetësuar për shkaktimin e shkatërrimit në qytetet ku u kryen. Atyre nuk u interesonte aspak se si t'ua ulnin frikën njerëzve për pamjen dhe veprimet e tyre. Ata rrëmbyen njerëz dhe e bënë atë duke përdorur sisteme frenimi, ndoshta me një lloj arme të drejtuar që paralizoi viktimën. Ata vranë dhe u dhanë fund njerëzve dhe gjedhëve, duke mos bërë asnjë dallim midis njeriut dhe gjedhëve. Morën mostra, hoqën organet. Ata me dashje dhe me veprimet e tyre shkaktuan përmbytje të mëdha në zona të ndryshme, si rezultat i të cilave u dëmtuan vendbanimet dhe vdiqën njerëz.

Autori i këtij studimi shkruan:

"Duke pasur parasysh sa më sipër, asnjë kometë nuk është jashtë diskutimit. Mendoj se është gabim të shpërfillet informacioni i shkruar nga skribët Kam-T për të mbrojtur paradigmat ekzistuese shkencore dhe historike ".

Aktualisht, ka shumë përpjekje për të paraqitur të gjitha këto "anomali" në tekstet e lashta si fantazi të njerëzve të lashtë mbi temën e "Demonëve", "Mitet" dhe "Magjia" (ky është klasifikimi i këtyre teksteve nga Egjypti i lashtë).

Mjerisht, ky qëndrim është thellësisht i rrënjosur në komunitetin shkencor dhe është i vështirë për t'u ndryshuar.

Refuzimi për të studiuar, nga kërkimi i së vërtetës, dëshira për të paraqitur në mënyrë selektive informacion (të përmbajtura në tekstet e lashta) dhe pasazhet e nxjerra jashtë kontekstit (nga tekstet e lashta), një urdhërim përzgjedhës i të dhënave historike në të cilat kuptimi i vërtetë i fshehur i të shkruarit.

Shkatërrimi dhe fshehja e të dhënave historike, të konsideruara "ekstravagante" ose "joshkencore" dënon studiuesin për të mbrojtur dogmat imagjinare pseudoshkencore.

Veprime të tilla nga komuniteti shkencor nuk janë gjë tjetër veçse mbyllja e dyerve të njohurive në favor të një bashkëekzistence të rehatshme në shtëpinë e pasqyrave, në të cilën "realiteti fiktiv" modern pasqyrohet vetëm në vetvete.

Paradoksalisht, priftërinjtë e Kam-T ishin më të hapur për të zgjidhur misterin e S-hakk se sa institucionet tona shkencore sot.

Priftërinjtë e lashtë, edhe pse shfaqja e "Demonit" rrezikonte ekzistencën e bindjeve të vendosura, e pranuan ekzistencën e tij dhe na dhanë një përshkrim të plotë të këtyre ngjarjeve.

Si do ta tregojnë shkencëtarët treqind vite në të ardhmen, shoqërinë tonë moderne, duke përdorur të njëjtat kritere për të përcaktuar se çfarë është shkencore dhe çfarë është joshkencore që përdoren sot? Të njëjtat paragjykime, gënjeshtra dhe krijim të "tablosë së nevojshme të historisë"?

Cili është rezultati përfundimtar?

Për mua, ky informacion ishte i krahasueshëm me ndjenjën e prekjes së sekreteve më intime të historisë sonë. Mendoni, vetëm për një minutë, sa tekste të tilla të lashta janë të fshehura për ne?

Sa nga përmbajtja jote e vërtetë është e fshehur nga ne? Sa dëshmi të tilla të lashta tashmë janë humbur ose shkatërruar qëllimisht? Dhe për çfarë?

Për hir të mbajtjes së një "imazhi të krijuar artificialisht të botës"? Vërtet ia vlen?

Apo është shumë më serioze se ç'duket?

Jam çmendurisht i mërzitur që përmbajtja e plotë e këtyre dy teksteve të shkruara nga egjyptianët e lashtë mijëra vjet më parë nuk ka arritur tek ne dhe nuk mund të kuptoj se si përfundoi kjo histori.

Kur u vendos të kopjoheshin dhe të mbaheshin këto dy pllaka gëlqerore, tashmë ato ishin dëmtuar rëndë.

Sigurisht, ka të ngjarë që diku në depot sekrete të mbahen tekste të lashta në të cilat mund të lexohet vazhdimi i kësaj historie me ardhjen e pushtuesit të lig, shkatërruesit dhe skllavërues të racës njerëzore në planetin tonë.

Një pikë tjetër e rëndësishme në këtë histori, për të cilën dua të tërheq vëmendjen tuaj, këto tekste u gjetën nga shkruesi i tempullit në një dhomë të fshehtë nëntokësore, 30 vite pas ngjarjeve që ndodhën.

Skribi kopjoi tekstet nga pllakat gëlqerore, falë të cilave, ndonëse të rrënuara, ato kanë zbritur tek ne.

Vetëm 30 vite pas pushtimit të "Shkatërruesit" dhe egjyptianët nuk e mbajnë mend më? Kush i shkatërroi të gjitha kujtimet e asaj që ndodhi?

Duke gjykuar nga fakti se pllakat me përshkrimin e pushtimit mbaheshin në një vend sekret, mund të supozohet se informacioni rreth pushtimit u shkatërrua me qëllim.

Kjo mund të nënkuptojë se sundimtarët e Egjyptit u morën vesh me "Demonin" dhe fuqia e tyre mbi racën njerëzore kaloi nga shfaqja e hapur e fuqisë së tyre në një fuqi të fshehur, me mbështetjen dhe ndihmën e plotë të sundimtarëve të Egjyptit të lashtë.

Duke konsideruar forcën dhe fuqinë e "Asgjësuesit", ai vendosi një fuqi të tillë në të gjithë Tokën, duke nënshtruar të gjithë popujt.

Këto tekste specifike nuk përmbajnë fundin e kësaj historie, por... bazuar në informacionin që përmban, mund të nxirren përfundime për fundin.

Nëse marrim si bazë përshkrimin e karakteristikave të anijet kozmike që pushtuan planetin tonë në vitin 1203 p.e.s. dhe i krahasojmë ato me karakteristikat e UFO-ve që vëzhgohen në qiellin e planetit tonë gjatë gjithë historisë së njerëzimit, duke përfshirë epokën tonë moderne, mund të shohim qartë se këto objekte janë identike.

Kur në vitin 1203 p.e.s. alienët pushtuan planetin Tokë, atëherë qytetërimi egjyptian, i cili në atë kohë ishte shumë i zhvilluar, nuk mund t'i kundërvihej këtij pushtimi.

Mendoj se kjo ishte kur u përfundua një traktat midis pushtuesit alienë dhe sundimtarëve tokësorë. Dhe kjo marrëveshje është e vlefshme deri më sot ...

Automjetet aliene lërojnë përmes qiellit tonë në numër të madh, dhe jo vetëm qielli, por edhe orbita e Tokës u përket atyre, dhe me shumë gjasa Hëna dhe çdo gjë në Tokë në përgjithësi u përket atyre.

UFO-t, të cilat janë regjistruar nga dëshmitarë okularë në kohën tonë, mund të ndryshojnë formë, të rrëmbejnë njerëz dhe bagëti duke përdorur "trarë energjie", të fikin pajisjet elektronike dhe t'i rrëmbejnë njerëzit ashtu siç bëjnë bagëtitë.

Çdo gjë që ata filluan të bëjnë atëherë në vitin 1203 p.e.s., vazhdojnë ta bëjnë edhe tani. Dhe ata që qeverisin qytetërimin njerëzor, vendet dhe popujt nuk mund të ndihmojnë për ta ditur këtë.

104. Klasifikimi i qytetërimeve jashtëtokësore

Të gjitha qytetërimet nuk e zënë të njëjtin rang në Univers.

Disa janë shumë të vjetra dhe shumë të avancuar, të tjerat kanë filluar të lindin dhe kanë një rrugë të gjatë për të ecur para se të arrijnë pjekurinë.

Astronomi rus, Nikolai Kardashev dhe fizikani amerikan Freeman Dyson kanë themeluar një klasifikim të civilizimeve teknologjikisht të avancuara që përmbajnë tre lloje (Lloji I, II dhe lloji III).

Ky sistem klasifikimi është bazuar vetëm mbi kriterin e burimeve të energjisë.

Sipas këtij sistemi, çdo qytetërim i avancuar do të gjej vetëm tre burime të energjisë në dispozicion të tij: 1) botën e tij, 2) yllin e tij, 3) galaktikën e tij.

Të mos harrojmë se kjo është kryesisht një provë, apo një përpjekje për klasifikimin e qytetërimeve, por nuk jemi aspak të sigurtë se ky sistem është me të vërtetë besnik me realitetin.

Ne kemi marrë, megjithatë, këtë klasifikim duke shtuar qytetërime të Lloji 0 (zero), Llojin e Gjashtë dhe të Shtatë.

Ne do të kërkojmë edhe pyetjen se në cilën kategori të qytetërimeve hyn fenomeni UFO.

Përmbledhja e klasifikimit të civilizimeve:

CIVILIZIME PROTO-PLANETAR LLOJI - 0
Lloji 0 i ulët
Lloji 0 i mesëm
Lloji 0 i lartë
CIVILIZIME PROTO-PLANETAR LLOJI - I
Lloji I i ulët
Lloji I i mesëm
Lloji I i lartë
CIVILIZIME YJORE LLOJI - II
Lloji II i ulët
Lloji II i mesëm
Lloji II i lartë
CIVILIZIME GALAKTIKE LLOJI - III
Lloji III i ulët
Lloji III i mesëm
Lloji III i lartë
CIVILIZIME TE GRUPIMEVE GALAKTIKE LLOJI - IV
Lloji IVa, grupimi i -100 galaktikave
Lloji IVb, grupimi i +100 galaktikave
Lloji IVc, grupim i hapur +1000 galaktikave
CIVILIZIME UNIVERZALE LLOJI - V
Sipërfaqja e zgjerimit: një univers i tërë
CIVILIZIME MULTI-UNIVERZALE LLOJI - VI
Sipërfaqja e zgjerimit: disa universe

CIVILIZIME EKSTRA-UNIVERZALE LLOJI - VII

Janë të vendosur jashtë të gjitha universeve

Qytetërime planetare - Lloji i Parë :

Një qytetërimit i llojit të parë është përcaktuar si një qytetërim që ka zotëruar të gjitha format e energjisë së planetit, i cili është planet i origjinës së qytetërimit (për ne Toka).

Një qytetërim i llojit të parë është teorikisht i aftë të bëj ndryshimin e klimës, të shfytëzoj burimet e të gjitha oqeaneve, ose nxjerrjen e energjisë nga thelbi i planetit.

Nevojat e saj energjetike janë aq të rëndësishme sa që ky civilizim është i detyruar të veprojë në mënyrë efikase dhe sistematike me të gjitha burimet e mundshme të planetit.

Menaxhimi dhe shfrytëzëzimi i burimeve në gjithë planetin kërkon bashkëpunimin midis anëtarëve të kësaj shoqërie.

Bashkëpunimi gjithashtu i lartë mes anëtarëve të një qytetërimi planetar presupozon krijimin e një sistemi të komunikimit të sofistikuar global (si Interneti për shembull).

Qytetërime yjore - Lloji i Dytë:

Lloji i Dytë i qytetërimeve janë teorikisht të aftë për të kontrolluar energjinë e yllit të tyre referues (për ne Dielli).

Nevojat energjitike të këtij lloji qytetërimit janë aq të rëndësishme sa që energjia që kanë në dispozicion në planetin e origjinës (për ne Toka) nuk është më i mjaftueshëm.

Për të mbijetuar këto qytetërime duhet të shfrytëzojnë burimet e siguruara nga ylli i tyre.

Qytetërimet e llojit të tretë janë teorikisht në gjendje për të shfrytëzuar burimet e energjisë në të gjitha sistemet yjore të një galaktike ose një numër shumë të madh të këtyre sistemeve.

Kjo gatishmëri për të shfrytëzuar dhe kolonizuar sistemet e tjera yjore shpjegohet me faktin se energjia e lëshuara nga një yll i vetëm (shih Lloji i dytë) nuk është më energji e mjaftueshme për të përmbushur nevojat e tyre të cilat janë bërë të mëdha.

Përfaqësues të llojit të tretë janë teorikisht në gjendje të udhëtojnë kudo në galaktikë e tyre (për ne rruga e Qumështit).

Një qytetërim i llojit të tretë është praktikisht i pavdekshëm, ose së paku ne mund të vlerësojmë se jeta e tij mund të arrijnë në miliona vite.

Qytetërime yjore - Lloji i Tretë :

Perandori apo Federatë?

Ne mund të imagjinojmë që qytetërimet e Llojit të Tretë janë të menaxhuar për të ndërtuar një lloj federate galaktike ku grupohen në gjirin e saj shumë qytetërimeve të Llojit të Dytë.

Në çfarë kushtesh do të funksionojë një federatë apo një perandori galaktike?

Ne sigurisht ende nuk kemi asnjë ide për momentin.

Në qoftë se ne supozojmë ekzistencën e një lloj perandorie galaktike (e ndërtuar mbi modelin e Perandorisë Romake për shembull) ne mund të imagjinojmë se ajo mund të jetë e organizuar nga një pushtet i fortë qendror i ushtruar nga një qytetërim i vetëm sovran që drejton komunitetin e qytetërimeve vasale.

Ne mund të marrim në konsideratë, në vend të kësaj, një perandori galaktike e organizuar si një federatë e madhe të civilizimeve autonome të lidhura me njëri-tjetrin nga të gjitha llojet e interesave, por pa autoritet superior të fortë.

A ekzistojnë brenda federatës, klane rivale që përplasen në hapësirë me anije të pajisura me armë lazer si në episodet e Star Wars nga George Lucas?

Dhe nëse është kështu, mund të supozojmë në ekzistencën e etnive ndërluftuese dhe me qëllimkeqia ndaj qytetërimeve të tjera të federatës?

Ne vetëm mund të spekulojmë për formën e federatës apo perandorisë, por asgjë nuk na pengon për të pranuar të paktën ekzistencën e një lloj rrjeti të civilizimeve të zgjeruar në gjithë galaktikën, anëtarët e të cilit kanë lidhje mes tyre.

Është e mundur, që rregullimet për ekzistencën e një qytetërimi të Llojit të Tretë janë aq të largëta sa që nga ne as që mund të imagjinohet sot.

Nga ky këndvështrim, fenomeni UFO përputhet mirë me atë që ne presim, nëse një qytetërim i Llojit të Tretë manifestohet vetem në mjedisin tonë tokësor.

Qytetërime të grupimeve galaktike - Lloji i Katër:

Pse të ndalemi në Llojin e Tretë të qytetërimit?

Ky lloj i civilizimit mos është maja e organizimit të shoqërive inteligjente ne Univers?

Me siguri ka galaktika më shumë në Univers se sa yje në Rrugën e Qumështit, e cila llogaritet tashmë të ketë 200 miliardë.

Pra, ne nuk mund të imagjinojmë shoqëri të organizuar që përfshin dhjetëra, madje qindra galaktika?

Nëse një qytetërim i Llojit të Tretë e ka zgjidhur problemin e zhvendosjes në hapësirë/kohë brenda galaktikës sonë, pse ajo nuk do të eksploronte edhe në rrugën e Kashtës, në galaktikat e grupit Lokal ?

Civilizim Univerzal - Lloji i Pestë:

Nga përkufizimi ekziston vetëm një qytetërim i Llojit të Pestë, meqë ky civilizim zë një zonë aq të gjerë sa edhe universi ynë.

Për këtë arsye ne e quajmë "Civilizim".

Ky qytetërim unik i Llojit të Pestë është standardi i fundit, maja dhe përfundimi i të gjitha civilizimeve.

"Civilizimi" kurora e të gjitha llojeve të tjera të qytetërimeve nga përsosmëria e saj e brendshme dhe shkalla përfundimtare e saj.

Ajo grupon në gjirin e saj të gjitha galaktikat e të gjitha galaktikave të hapura.

Ne pranojmë pa vështirësi se ne jemi në fushën e spekulimeve të pastëra dhe që hipoteza e ekzistencës së një qytetërimi të Llojit të Pestë është tërësisht e çmendur.

Por në qoftë se ne vazhdojmë të fund të logjikës në provën tonë të klasifikimit të qytetërimeve, kjo është e nevojshme që të arrijmë në një pikë ekstreme në këtë klasifikim.

Në qoftë se ne jemi dakord se Lloji 0 paraqet shkallën më të ulët në shkallën e evolucionit të qytetërimit, nuk ka asnjë arsye që të mos supozohet se në anën tjetër të shkallës ekziston edhe Lloji i fundit.

Në këtë rast, Lloji i Pestë është vetëm shkalla më e lartë e zhvillimit në këtë klasifikim.

Në çdo sistem të gradimit duhet të konsiderojmë një nivel më të lartë që teorikisht nuk mund të tejkalohet.

"Civilizimi" ndoshta nuk ekziston, por ne megjithatë mund të provojme që të imagjinojmë. Nëse ka qenie të cilat janë përfaqësues të këtij lloji të qytetërimit, ne supozojmë në parim që nuk ka asgjë mbi ta në këtë univers.

Këto qenie (nëse ka) zotërojnë në mënyrë të përkryer hapësirën dhe kohën, materien dhe energjinë. Ata kanë një teknologji që për ne është magji ose pushtet i mrekullueshem. Ato janë qenie pothuajse mbinatyrore, "zota", krijesa të mrekullueshme, të gjithëfuqishëm dhe të gjithëdijshëm.

Në këtë nivel, megjithatë, ne kemi pranuar me modesti se ne nuk jemi plotësisht në gjendje të imagjinojmë se si mund të duken këto krijesa, e lëre më të kuptojnë se si ata jetojnë, si ata lëvizin dhe si ata mendojnë.

Për më tepër, është e pamundur, që fenomeni UFO t'i takojë këtij lloji të qytetërimit.

Parashikime Imagjinare:

Këto janë gjetur kryesisht në literaturë ose filma fanta-shkencorë. Këto nuk janë "zyrtarisht" të themeluar dhe të njohur.

Këto pra, ndryshojnë sipas autorëve që trajtojnë këtë temë.

Këtu janë disa shembuj:

Civilizimi - Lloji i Gjashtë (Multi-Univerzal):

Ky qytetërim "multi-univerzal" mund të manipulojë dhe të ndryshojë ligjet e fizikës për secilin nga universet e shumëfishta që ai kontrollon.

Ky civilizim mund të ndryshojë universet sipas vullnetit të tij dhe të braktisë një univers që po vdes për shembull, për të lëvizur në një tjetër më të ri.

Ai mund të arrijë një formë të përjetësisë.

Civilizimi - Lloji i Shtatë (Extra-Univerzal):

Një civilizim i këtij lloji do të ketë kompetenca gati të pafundme.

Mund të mendojmë që ekziston vetëm një kopje e këtij civilizimi që është vendosur "diku" jashtë të gjitha universeve.

Ai do të jetë në gjendje të krijojë universe me vullnetin e tij dhe të përdor ato si burime të pashtershme energjie.

Pushteti i tij është virtualisht i pafund, i kufizuar vetëm nga numri dhe madhësia e universeve të krijuar nga ai.

Një qytetërim i këtij lloji do të jetë i pavdekshëm (jashtë të gjitha kohërave dhe gjithë hapësirave).

Krijimi i universeve tjera kërkon që civilizimi i Llojit të Shtatë të jetë i izoluar dhe i pavarur nga universi që ai krijon.

105. Llojet e Jashtëtokësorëve

Shënim: Jo të gjitha llojet jashtëtokësorë janë listuar dhe përshkruar.

Lloji Jashtëtokësorë 1- GRITË

Nga ky lloj ka disa nënlloje. Gjitha llojet tentojnë të shfaqen në ngjyrë gri dhe për këtë arsye janë të referuar si "Gri".

Lloji Gri - A:

Ky është lloji më i zakonshëm që na referohen si gri. Gjithashtu i njohur si Zeta Reticuli nga sistemi yllit Zeta Reticulan (ylli Bernard) zona fqinje e Orionit.

Ata funksionojnë në një mënyrë që është me sa duket ushtarake në natyrë me një ngurtësi të përcaktuar nga struktura shoqërore që mban shkenca dhe "botë

pushtues" për me qenë levizësit kryesor. Ata janë zakonisht rreth 1.37 metra të gjatë me krerë të mëdhenj dhe sy me një mbeshtjellës të zi.

Ata i kanë të kufizuar tiparet e fytyrës, gojën si vrimë dhe pa hundë. Ata kanë evoluar më tej nevojën për sisteme riprodhuese apo sistemeve që ndihmon tretjen e ushqimit dhe të riprodhimit nga klonimi. Gjenetika e tyre është bazuar pjesërisht në gjenetikë insektesh.

Shkenca e tyre kryesisht merret me studimin e formave të tjera të jetës dhe inxhinieri gjenetike. Ata me sa duket janë pjesë e një loje në ndryshimin e gjenetikes së njeriut gjatë mijëra viteve.

Duket se ata ndoshta janë ne një garë duke u përpjekur të kalojnë në race me njerëzit në mënyrë që të krijojë një "përzierje" që do të jetë më e mirë se kushdo. Ata janë një specie në shfarosje, se kanë klonuar aq shumë sa që tani, me çdo klonim të njëpasnjëshëm, specieve u rriten dobësit. Ata janë duke u përpjekur që të injektojnë jetë të re në llojet e tyre, duke krijuar racë të përzierë.

Duket të jenë dy klasa kryesore sociale. Njëra është shumë grabitqare dhe është më e vrazhdë. Të ashpër dhe të hapur. Tjetra është më shumë si të butë, më të rafinuar dhe të aftë për një sjellje më praktike ndaj njerëzve, dhe preferojnë të përdorin më shumë "sjelljen diplomatike" për të fituar kontrollin mbi njerëzit. Ky lloj i Grive është ai që unë besoj është duke u referuar si klasë "portokalli" i Grive.

Ata duken të jenë të emocionuar (nga standardet e njeriut) dhe për këtë arsye janë parë si mizorë në trajtimet e tyre ndaj qenieve njerëzore. Ata janë në gjendje të marrin jetën e njeriut, pa asnjë mëshirë për atë individ. Ata me sa duket mund të përdorin substanca të caktuara të trupit të njeriut për ushqim e tyre dhe për këtë arsye duken si mishngrënës në lidhje me njerëzit. (Gjithashtu kam lexuar se ata nxjerrin lëng nga disa pjesë të trurit të njeriut gjatë përgjigjeve intensive emocionale [frikë] dhe janë në gjendje ta përdorin atë si një droge rekreative.)

Është të kuptuarit tim se këta grit janë aktualisht shërbëtorë të vërtetë të një race mjeshtërash të llojit reptilian (zvarranik) dhe janë duke u përpjekur të përgatitin tokën për ardhjen e tyre duke fituar kontrollin mbi tokë nëpërmjet shumë mjeteve. Ata kanë tendencë për të shijuar ndjenjën e lirisë që janë në tokë, larg prej zotërinjve të tyre dhe do të dëshirojnë ndihmë nga ana e njerëzve në konfrontime me reptilianët... e cila duket të jetë një konsideratë për të ardhmen e afërt.

Këto grit kanë bazat e tyre më të njohura në New Mexico dhe Nevada por janë të njohur gjithashtu se kanë baza në shumë vende të botës.

Lloji Gri - B:

Grit e gjatë nga Orioni. Zakonisht rreth 2.10 deri 2.45 metra të gjatë (raportet shpesh e teprojnë në lartësinë e tyre prej 2.70 deri 3.65 m.) me tiparet e fytyrës disi të ngjashme me grit e tipit A me përjashtim të hundës të mëdhe gjenden në llojin gri B.

Këta gri gjithashtu kanë teknologji që ju mundëson atyre për të kryer veprime të caktuara që të duket si "mrekulli". Këta Grit janë më pak ngjitës drejt njerëzve se grit e llojit A (por konsiderohen akoma "armiqësor".) Ata kanë tendencë për të ndikuar më shumë nëpërmjet kontrolleve politike dhe marrëveshjeve të negociuara me ata që janë në pushtet. Bazat e tyre kryesore duket të jetë në Ishujt Aleutian.

Këto janë lloji që janë parë jo shumë kohë më parë në Rusinë Lindore.

Lloji Gri - C:

Këta janë më të shkurtërit të grive dhe priren të jenë rreth 1.10 m të gjatë. Karakteristikat e fytyrës së tyre janë shumë të ngjashme me grit e Zeta Reticuli (Ylli Bernar) dhe janë në të njëjtin "Burim race". Ata janë po aq armiqësorë ndaj njerëzve si Zetas. Ata janë nga një sistem ylli pranë shpatullës së Orionit e quajtur Bellatrax.

Lloji Jashtëtokësorë 2 - REPTILIANËT:

Një gjenetikë e ngjashme me reptilianët, këto entitete janë shumë të avancuara, por konsiderohen nga natyra si negativ, armiqësore apo të rrezikshëm qysh atëherë ata vështrojnë njerëzit si një racë krejtësisht inferiore. Ata do donit të na kuptojnë më shumë ashtu si ne do donim të kuptojmë një tufë bagëti. Ata janë mishngrënës në lidhje me njerëzit.

Supozohet se atje është një "shtyrë" planet i vockël apo një asteroid i banuar nga 30 milionë të këtij populli hardhucë që është duke hyrë në sistemin tonë diellor në mes të viteve 90-ta në qoftë se orari i tanishëm është mbajtur.

Ata e konsiderojnë tokën të ketë qenë nën zotrimin e tyre prej lashtësis dhe do të presin që të kenë kontroll të plotë në të gjithë planetin pas kthimit të tyre. Planeti i

tyre është duke u bërë i paaftë për të mbështetur jetën dhe kanë nevojë për diku tjetër për të jetuar. Këto janë jashtëtoksorët të cilët janë shërbyer nga Gritë e tipit A.

Lloji Jashtëtokësorë 3 – HUMANOIDËT

Lloji Humanoid- A:

Këta kanë një bazë gjenetike të ngjashme me njerëzit e tokës. Ata shfaqen me gjatësi "normale" (1.50-1.80m). Dhe priren të jenë të ndershëm dhe kanë flokë bjonde. Këto entitete janë rrëmbyer nga Gritë ose janë pasardhësit e rrëmbyer dhe janë trajnuar nga Gritë si shërbëtorë. Këto subjekte janë krejtësisht të nënshtruar të grive.

Lloji Humanoid – B:

Këta janë jashtëtokësorë me gjenetikë të ngjashme me njerëzit në tokë dhe gjithashtu, me sa duket, janë humanoid që shërbejnë Gritë. Këto janë nga Pleiades dhe janë gjithashtu bjond, me paraqitje të drejtë. Ky lloj vërtetë është shumë i evoluar, shpirtëror, mirëdashës dhe kenë një lidhje famijiare ndaj njerëzve dhe janë të vetëmit jashtëtokësorë për t'u besuar me të vërtetë nga njerëzit në tokë në këtë kohë.

Ata kishin ofruar për një kohë një ndihmë në tokë që kanë të bëjnë me situatën e jashtëtokësorëve këtu, por ishin kundërshtuar dhe kështu që kanë marrë një lloj "mos ndërhyrje" për momentin. Këta jashtëtokësorë janë me sa duket raca stërgjysh e humanoizmit. Këta me sa duket nuk janë në Tokë shumë në këtë kohë për shkak të problemeve serioze prej nga vijnë ata.

Lloji Humanoid – C:

Shumë pak dihet për këta. Ata supozohet se janë një tjetër lloj vërtetë shumë i evoluar, shpirtëror, mirëdashës, të mëdhenjë për njerëzit në Tokë. Pamja e tyre është e ngjashme me jashtëtokësorë të tjerë të llojit humanoid. Ata janë nga SIRIUS dhe nuk duket të jenë të përfshirë shumë me ngjarjet që po ndodhin në Tokë në këtë kohë se sa duke u shqetësuar për skenarët e Grive. Ata deshirojnë të jenë në ndihmë të njerëzve.

Ka të tjerë të njohur si jashtëtokësorë të këtij lloji humanoid "më shumë të evoluar shpirtërisht", natyral, që janë me sa duket të vetëdijshëm për situatën në Tokë dhe duke marrë parasysh edhe disa mundësi të veprimit. Këto janë nga Arcturus dhe Vega.

106. Llojet e alienëve që mund të kontaktojnë me njerëzit

Nëse besoni në ekzistencën e jashtëtokësorëve dhe doni që t'i kontaktoni ata, atëherë disa thonë se mund të ndihmojnë në këtë drejtim.

Ja cilat lloje të alienëve mund t'i kontaktoni:

Alienët Essassani

Alienët Essassani në fakt janë kushërinjtë tanë reptilë, të hirtë. Dikur, në Tokë kishin ardhur alienët gri, të cilët besohet se kanë pësuar mutacione deri në atë masë, saqë nuk kanë mundur më të riprodhohen. Ata mund të mbijetonin vetëm me klonim. Por, njerëzit pranuan që t'ua huazojnë atyre gjenet e veta. Pjesa më e madhe e ngjarjeve të rrëmbimeve nga alienët, ka të bëjë me këtë racë të tyre. Ata janë këtu që të na mbështesin përgjatë rrugës tonë të evoluimit. Alienët Essassani janë shpirtmirë dhe të dashur.

Alienët Yahyel (ose Shalanaya)

Yahyel janë alienë të mrekullueshëm dhe të këndshëm. Ata rrezatojnë me një energji të pastër diellore dhe janë "të afërmit më të afërt" që i kemi në gjithësi. Ata do

të jenë raca e parë e alienëve që do të na kontaktojnë haptazi në një të ardhme të afërt. Ata janë tepër të bukur, të butë, inteligjentë dhe të sjellshëm. Edhe këta na ndihmojnë që të evoluojmë.

Alienët hibridë sirianë

Bëhet fjalë për alienë tepër të përparuar që kanë pasur kontakte të shumta me ne, që nga fillimi. Ka shkrime antike që thonë se këta alienë ishin të përfshirë në krijimin e racës njerëzore. Ata jetojnë 300 deri 500 vite dhe janë me dhjetëra mijëra vjet më të përparuar sesa ne. Qeniet e paraqitura në filmin "Avatar" thuhet të jenë të ngjashme me alienët sirianë.

Plejadianët

Plejadianët Hypersapiensë janë të gjatë, me fytyrë të rrumbullakët, sy të gjerë dhe me tipare të detajuara. Janë qenie të bukura me flokë të verdhë dhe sy të kaltër. Trupat e tyre janë si instrumente të përkryera delikate, që marrin sinjale nga tërë universi. Plejadianët janë shumë të kyçur në Aleancën ndëryjësore, duke mbështetur zhvillimin e racave në planetë të tjerë. Janë shumë të sjellshëm dhe të dashur.

Arkturianët

Janë raca më e vjetër në tërë Kashtën e Kumtrit, prandaj janë edhe shumë të përparuar. Ata kanë forma të ndryshme, pasi për shkak të nivelit të lartë të zhvillimit, jetojnë në një dimension të veçantë. Ata janë duke u bërë gjithnjë e më pak qenie fizike.

Si të kontaktojmë me këta alienë?

Mjafton që të meditoni sa më shumë, çdo ditë, në të njëjtën kohë. Rrini të qetë dhe dëgjoni. Ndoshta mund ta bëni ndonjë pyetje dhe ta prisni përgjigjen. Këto qenie janë me mijëra dhe milionë vite para nesh, kështu që komunikimi me telepati për ta është shumë i thjeshtë.

107. Racat e ndryshme të Popujve Yje (Jashtëtokësorëve) që vizitojnë Tokën

Termi ***Racë***, e përdorur këtu, tregon grupe të ndryshme të Star Vizitorët me pamje të vendosur të ndryshme, ose nga planete të ndryshme të origjinës edhe në qoftë se të ngjashme në pamje.

Më shumë kërkime në ekzobiologji, (shkenca e strukturës fizike dhe proceseve të qenieve të gjalla të Star Visitor), dhe ekzo-antropologjia (studimi i kulturave jashtë botës) do të na ndihmojë të kuptojmë më mirë racat e shumta të specieve inteligjente me të cilat po merremi. Po ashtu, edhe deklasifikimi i kërkimeve tashmë të fshehura të qeverisë për biologjinë Star Visitor (ekzo-biologji), siç ka vazhduar në Qendrën Kërkimore Ames të NASA-s, Sunnyvale, CA dhe në Laboratorët Kombëtarë të Los Alamos, Nju Meksiko.

Informacioni nga një anëtar i Këshillit të Kombeve Të Yjeve na informon se janë **1.483 Specie Yjesh që vizitojnë Tokën tani ose në të kaluarën.** Ata vijnë këtu me qëllim që të studiojnë njerëzit, dhe se si po shkon zhvillimi i Planetit Tokë. Ky raport nuk do t'i katalogojë të gjitha, por vetëm ata me të cilët njerëzit kanë pasur marrëdhënie më të shpeshta.

Rraca më e zakonshme e Vizitorëve Yje që haset është **Zetas**, ose **Zeta Reticulans**,. Ka Zeta të shkurtra dhe Zeta të larta. Zetat quhen nga disa njerëz 'Gritë',

por ky është një term racist që përdor ngjyrën e lëkurës si etiketë. Ne mund të bëjmë më mirë se kaq.

Zetat e shkurtra janë qenie humanoide të shkurtra me dy këmbë, tre e gjysmë deri në katër dhe tre të katërtat e këmbëve të larta. Shumica kanë lëkurë të bardhë gri, por disa kanë lëkurë kafe ose të zezë. Kokat e tyre në formë fetusi janë të mëdha dhe pa flokë me sy të mëdhenj të zinj, të pjerrët dhe në formë bajameje pa nxënës. Sytë e tyre mbështillen pak rreth anës së kokës së tyre. Poshtë syve të tyre koka ngushtohet në një formë V poshtë në një nofull të vogël të rrumbullakosur. Ata kanë humbur nëpërmjet rrezatimit çdo strukturë të jashtme të hundës, duke pasur vetëm dy pjesë të vogla të vrimave të hundës të dukshme. Goja e tyre nuk ka buzë. Ata kanë tërshërë të hollë pa brinjë që tregojnë dhe pa organe gjenitale të jashtme dhe as gjokse. Ata kanë kohë që rrotullohen, por çuditërisht krahët e fortë arrijnë deri në gjunjë, dhe duart që kanë tre gishta të gjatë, pa shirita me thonj dhe një gisht të madh kundërshtar. Këmbët e tyre janë të gjata dhe shumë të holla. Ngjyra e lëkurës Zetat e shkurtra janë një variant i njerëzve të ndryshuar nga rrezatimi.

Variantet e tjera Zeta quhen **Zetat e Larta**. Zetat e larta (5-3/4 deri në 7-1/2 këmbë) dallohen nga lartësia e tyre nga Zetat e Shkurtra (3-1/2 deri në 4-3/4 këmbë). Zetat e larta kanë duar me katër gishta dhe një gisht të madh. Këshilltari i Andromedës Asheoma Meata thotë se Zetat e Larta janë mësues shumë të talentuar. Në të vërtetë, autori i njohur Whitley Streiber përshkruan në librin e tij - "The Secret School: Preparation For Contact" ("Shkolla sekrete: Përgatitja për kontakt) se ishte një femër Tall Zeta që e mësoi atë si një fëmijë, së bashku me fëmijët e tjerë të vegjël të zgjedhur në San Antonio, Teksas, natën në një pemishte të drunjtë në një lloj grupi arsimor takim të ngushtë. (Për të mos i trembur fëmijët, ajo e maskoi pamjen e saj për t'u dukur si një murgeshë katolike që mësonte.)

Zetas kanë informuar disa njerëz të cilët ata vizitojnë se Zetas janë në të vërtetë njerëz nga e ardhmja, të mutuar rëndë nga rrezatimi në dekadën e vitit 2020, ose pasardhësit e njerëzve të tillë mutant, si rezultat i një lufte të tmerrshme globale bërthamore në Tokë atëherë. Zetas ne shohim tani kanë udhëtuar në kohë përsëri në kohën tonë të tanishme për të na paralajmëruar për të mos nisur atë Global Bërthamore Luftës. Zetët janë njerëz të mbijetuar në trupat e të cilëve dëmtojnë vazhdimisht rrezatimin bërthamorimituan anatominë dhe pamjen e tyre dramatike. Rezultati: ata duken si kapelë që ne e quajmë Zetas. për t'u dukur si ajo që ne tani e quajmë Zetas. Në varësi të vendit ku ata jetuan në Tokë gjatë Luftës Globale Bërthamore, rrezatimi mutant rezultoi në dy tipe kryesore të trupit - atë që ne e quajmë Zetas shkurtër dhe Zetas të lartë. Këta të mbijetuar shumë të irradiuar më në fund u zhvendosën në botë të tjera të banueshme. Pra, kur të shohim një Zeta sot, ne mund të shohim se si raca njerëzore e mutuar nga lufta bërthamore do të duket si në të ardhmen, nëse ne lejojmë luftën globale bërthamore këtë dekadë.

Racat e ndryshme inteligjente jashtëtokësore ndryshojnë në pamje për shkak të faktorëve të ndryshëm (jo-rrezatim). Një faktor i tillë është lloji i kafshëve nga i cili evoluan ose ishin krijuar gjenetikisht në botët e tyre shtëpiake, të tilla si Primat, Reptilian, Insectoid, Avian, Amphibian, etj. Faktorë të tjerë janë karakteristikat fizike të planetit në të cilin ata evoluan, të tilla si forca e gravitetit, klima, konkurrenca për habitatin dhe ushqimin, rrezatimi natyror i sfondit, etj.

Një atribut i përgjithshëm i ***shumicës*** së racave inteligjente jashtëtokësore raportuar është se ato kanë karakteristikat e mëposhtme: një trup i ndërtuar për të

funksionuar në këmbë në këmbë, me dy krahë, dy këmbë, dhe një kokë e ngritur në majë të torsos. Anatomia e tyre është endo-skeletale, me kocka të bashkuara në krahë dhe këmbë. Kokat (kafkat) e tyre shpesh priren të jenë më të mëdha se ato të njerëzve. Dhe sigurisht, madhësia e kokës/trurit mund të jetë një tregues i përafërt i sasisë së inteligjencës.

Një burim tjetër ndryshimi midis jashtëtokësoreve është veshja. Shumë nga ata që kanë përvojë raportojnë se vizitorët e tyre të Zetës nuk vishnin rroba. Përvoja të tjera kanë parë Zetas që vishnin rroba të gjata me kapuç mbi kokë. Të tjerë kanë parë ekuipazhet e ET-së (Jashtëtokësorëve) ku ishin veshur të dyja versionet e veshjes, ashtu edhe ato me veshje të ngushta. Megjithatë, zetat nuk janë të vetmit që veshin rroba.

Këshilltari Asheoma Meata i Këshillit të Kombeve Të Yjeve thotë se Zeta është e njohur për punën e tyre me forma të ndryshme energjie, fizike dhe psikike. Energjia përdoret për të bërë shërimin ose për të bërë ndryshime në materiale, etj. Zetas gjithashtu shkëlqejnë në mbledhjen e informacionit, dhe Kombet e Yjeve mbështeten në raportet e tyre në tokë nga Toka.

Njerëzit e sistemit të yjeve Altimar-3, "Varianti i Altimarianëve" duken krejt ndryshe nga Zetas. Altimar-3 njerëzit jetojnë në hënën e *tretë* në sistemin e yllit të madh xhuxh të kuq-kafe të gaztë Altimar. Shkencëtarët e Tokës e zbuluan këtë nën-yll xhuxh vetëm në vitin 2014!, edhe pse është vetëm 7 vite dritë larg, dhe është nën-ylli i katërt më i afërt me Diellin tonë. Altimar ka katër herë masën e Jupiterit, megjithatë nuk është mjaft e mjaftueshme për të djegur si një yll të plotë. Kur shkencëtarët synonin një teleskop me rreze infra të kuq në Altimar, imazhet sugjeronin prova të reve të ujit në atmosferën e Altimarit. Dhe po, ka jetë në tre nga gjashtë hënat e Altimarit. Astronomët e Tokës nuk i kanë dhënë ende një emër këtij "substari" por përdorin vetëm emërtimin e katalogut astronomik WISE 0855-0714.

Variantet Altimarians janë 5'2 në 6'11 qenie të larta njerëzore por me një kokë disi më të madhe në krahasim me kokën e njeriut, por jo aq proporcionalisht të madhe sa Zetas. Altimarianët kanë sy të mëdhenj ovalë të errët, por më të vegjël se sytë e Zetas. Altimarians kanë një kornizë spindly dhe gjymtyrët, dhe duart me katër gishta të gjatë kockë-më pak cartilaginous, të cilat përfundojnë me formë në majë të gishtave mjaft të zakonshëm. (Gishtat e tyre nuk zbuten.)

Maria, Nëna e Jezuit është një pjesëtare e racës Altimar-3, e cila do të jetë e njohur për shumë njerëz. Kjo Mësuese mjeshtre u rimishërua në një trup njerëzor në Tokë **2000 vite më parë, dhe shpëtoi djalin e saj martir.**

Ka dy raca motrash që jetojnë në dy hëna të tjera të mëdha të yllit xhuxh ngjyrë kafe të quajtur Altimar.

Njerëzit Altimar-4 janë të parët nga këto raca, të quajtur thjesht **"Altimarianë".** Ata jetojnë në hënën e *katërt* të madhe të yllit xhuxh/ planetoidit të gaztë Altimar. **Gara që jeton në Altimar-4** duket disi e ngjashme me njerëzit Altimar-3, por janë pak më të gjatë, me lartësi në diapazonin 5'8 deri në 6'11. Ajo mund të japë një ide të mirë të fisnikërisë së këtyre Altimar-4 njerëz që në vitin 2008 ata me mirësjellje dërguan 12 nga shkencëtarët e tyre të lartë të mjedisit në Tokë për të punuar në heshtje në riparimin e dëmeve mjedisore të cilat njerëzit kanë qenë duke i bërë Gaia / Nëna Tokë. Ky ekip shkencor Altimar-4 shpreson të punojë së bashku në projektet mjedisore me shkencëtarët e Tokës sapo të jetë e sigurt për Altimarians të dalin në të

hapur dhe të punojnë në bashkëpunim. Mund të shpresojmë që ajo ditë të vijë së shpejti.

Pjesa tjetër e shokëve të tyre Altimar 4 njerëz u evakuuan nga atje në Tokë në vitin 2016, refugjatë nga shtëpia e tyre e paqëndrueshme e sistemit yjor. Astronomët tanë vetëm kohët e fundit pikasën botën e lindjes së Altimarians, dhe e përcaktuan atë WISE 0855-0714 në katalogun e yjeve të Tokës.

Populli i Altimar-5 përbën **garën e tretë**. Ata jetojnë në hënën e ***pestë*** në sistemin Altimar, Këta njerëz duken të ngjashëm me ata të Altimar 4, por janë të zhvillimit të jashtëzakonshëm shpirtëror dhe filozofik. Gara Altimar-5 **dërgoi dy misionarë në Tokë për t'u mësuar njerëzve idetë e ngritura rreth filozofisë dhe moralit.** I pari nga këta mësues të zhvillimit shpirtëror Altimar-5 është **Mësuesi Mjeshtër i Yllit i njohur në Tokë si Quan Yin**. Ajo u mishërua rreth vitit 700 p.e.s. në Kinë si një grua njerëzore. Ajo njihej si ***bodhisattva*** e dhembshurisë (një qenie me ekzistencë të ndriçuar). Quan Yin shihet si vetë mishërimi i mirësisë së dhembshur që ajo mësoi. Ajo nderohet nga taoistët, konfucianët dhe budistët.

Quan Yin pas vdekjes u rimishërua 120 vite më vonë si **Lao Tse**, rreth vitit 580 p.e.s., një rimishërim mashkullor. Lao Tse ishte një mësues i famshëm dhe i nderuar në Kinën e lashtë. Tradicionalisht ai konsiderohet autor i taoizmit. Ai shkroi klasikun e pavdekshëm filozofik *Tao Te Ching,* ***Librin e Ndryshimeve.*** Lao Tse mësoi se në thelb të gjithë realitetit është *Tao*, shpalosja dinamike e gjërave, e cila është vetë një manifestim i Zotit-Burimi-Parimi i Parë. Lao Tse e përshkroi Taon si gjithnjë në evoluim, dhe si përqafim të ndryshimit brenda një matricë më të madhe të qëndrueshmërisë vërtetës. Ai mësoi se sjellja e gabuar vinte ngaqë dikush nuk ishte në harmoni me taon. Thjeshtësi, duke mos u shtyrë nga dëshpërimies, dhe përulësia janë të gjitha shenja të qenies së një personi në harmoni me Taon, një praktikë që ai mësoi është e rëndësishme për t'u kultivuar.

Estikanët janë njerëzit me pamje mantis në **planetin e shtatë të sistemit tau-Ceti-7**. Këta njerëz yje shpesh quhen **"Duke iu lutur Mantisit" - njerëzve**. Këta njerëz yjorë të Estikanit kanë fytyra të gjata e të ngushta, me sy të mëdhenj të gjatë e të ngushtë të pjerrët të mprehtë lart dhe jashtë në një pozicion pothuajse të ngushtë-V, duke pasur parasysh një pamje që disa mendojnë se i ngjan mantit lutës. Ky krahasim është rritur nga pamja e estikanëve: torso të ngushtë të gjatë, krahë të gjatë të hollë të cilët zakonisht janë të shtrembëruar në një kthesë të mprehtë në mes të nyjeve, me dorën dhe gishtat e pjerrët pothuajse vertikalisht poshtë nga kyçi i dorës dhe këmbët e përkulura në një pozë pak të përkulur. Efekti i përgjithshëm është pamja karakteristike e cila u kujton njerëzve insektin "Lutësi Mantis". Kjo racë me natyrë të butë janë njerëz mjaft inteligjentë dhe me frymë të butë. Ndonjëherë lëvizja e trupit të tyre mund të duket «e tepruar» dhe e tharë. Ata kanë gjini mashkullore dhe femërore. Estikanët jetojnë në sistemin e yjeve Tau Ceti, 12 vite dritë nga Toka. Tau Ceti është një yll i verdhë si Dielli ynë, dhe ka nëntë planete, *tre nga të cilët janë të banuar (i katërti, i 7-ti dhe i 8-ti)*. Estikan Star Vizitorët që shohim janë nga planeti i *shtatë*, të cilin e quajnë Estica, dhe që astronomët tanë e quajnë Tau Ceti f. Tau Ceti 4 dhe Tau Ceti 8 janë gjithashtu të banuar nga jeta inteligjente. Por vetëm njerëzit e Tau Cetit 7, Estica, kanë përparuar në zhvillimin e tyre për të qenë një shoqëri hapsinore dhe kanë dërguar emisarë për të vizituar botë të tjera për t'i stërvitur ata në zhvillimin e tyre shpirtëror. Këshilltari i Andromedanit, Asheoma Meata, thotë se

njerëzit e Estikës-7 janë të talentuar me një kuptueshmëri të pasur të mësimeve thelbësore kozmike shpirtërore (11 Parimet Universale dhe 11 Shpirtërore). Estikanët i vizitojnë njerëzit veçanërisht kur nevojitet një kuptueshmëri e tillë frymore. Në të kaluarën, këto qenie shpesh quheshin engjëj nga njerëzit për shkak të veshjeve shumë të ndritshme, të cilat i veshin estikanët dhe për shkak të mësimdhënies dhe rolit të tyre të lartë këshillues.

"Reptoidët" ose **"Reptilianët",** janë një tjetër racë e pamjes dalluese, edhe pse vini re se termi i referohet pamjes së trupit dhe nuk ka asnjë implikim të asgjë tjetër përveç të qenit inteligjent komunikues, *persona* me vetëdije të lartë me vlera dhe ndjenja. Ajo që i dallon këta Vizitorë Yje "Reptoid" për njerëzit e vizituar është lëkura e tyre, e cila ka luspa të vogla e të shkëlqyera, në vend që të jetë e lëmuar si njerëzit. Fytyra e tyre është pak më e madhe se e njeriut, me sy ovalë të zbehtë të verdhë-të gjelbër. Ata kanë një strukturë relativisht të madhe të theksuar të hundës që vjen në një fund të zbehtë, duke dhënë një pamje si snout. Meqë trupat e zvarranikëve janë të mbuluar me luspa të shkëlqyera, njerëzve u kujtohet lëkura e zvarranikëve. Për të përfunduar imazhin Reptoidët kanë një stub të shkurtër rudimentar të bishtit vestigial. Reptoidët lëshojnë energji emocionale shumë të fuqishme, disa herë duke shfaqur një fushë emocionale kaq të fortë, saqë (siç e përshkroi një përvojë), "pothuajse mund të të përshkruajnë". Por ata janë gjithashtu shumë të ndjeshëm dhe të sjellshëm. Siç u shpreh një tjetër përvojë, "ata kanë një zemër sa madhësia e Teksasit". Reptoidët jetojnë në **planetin e katërt dhe banojnë vetëm afër yllit të kuq Gliese 1061**, (i njohur edhe si L372-58). Ky planet është i vendosur 12 vite dritë nga Toka. Ashtu si racat e tjera planetare anëtare të Star Nations (Kombeve Yje), Reptoidët e Gliese 1061-d kanë ndihmuar në një bashkëpunim të përbashkët kulturor dhe shpirtëror për të zgjedhur popujt në planetet më pak të zhvilluara, duke përfshirë Tokën. Këto vizita edukative të përhapjes ndodhën në kohën kur **Reptoidët filluan të ndihmojnë njerëzit në fillimin e elementeve më të hershme të qytetërimit, veglave, shkrimit, teknologjisë primitive, astronomisë rudimentare, etj. Si rezultat, Mesopotamia (Iraku i sotëm) u bë e njohur në histori si Djepi i Qytetërimit.**

Jawas janë një grup tjetër i Vizitorëve Yje. Termi i filmit përdoret për lehtësi për shkak të ngjashmërisë së tyre me krijesat e veshura me murg me kapuç në filmin *Star War' s (Lufta e Yjeve)*. Ky grup dallohet nga veshjet e tyre. Ata veshin kapuçë murgjër dhe roba, janë përgjithësisht të shkurtër (tre deri në katër këmbë e gjysmë të gjatë), dhe fytyrat e tyre fshihen nga hijet e hedhura nga kapuçët e tyre. Ndonjëherë ka një kapuç shumë më të gjatë dhe të grabitur në bordin e një UFO i cili shpesh qëndron në të majtë të Experiencer (Përjetuesit) si **s** / ai shtrihet në tryezën e ekzaminimit mjekësor. Ky i Gjatë duket se drejton procedurat, dhe shpesh është ai që komunikon telepatikisht me Eksperiencën. Disa përvoja kanë vërejtur sy të ndriçuar nën kapuç "Jawas". Përvoja të tjera kanë raportuar se kur ata morën një shikim të qenies fytyra e të cilit ishte hije nga kapuç, ishte një lloj Zeta. Këshilltari Meata i Këshillit të Kombeve Të Yjeve thotë se Jawat shpesh shërbejnë si mekanikë, dhe janë të njohur për ekspertizën e tyre me teknologjinë.

Një shënim interesant është se ndonjëherë ka ekipe të garave të përziera në starcrafts (vepra artizanale me yje) "UFO". Në disa raste të tilla mund të ketë tipe "Jawas", "Praying Mantis", "Reptoids", "Zetas", ose të ndonjë race tjetër, të gjithë të bashkuar në një përpjekje të koordinuar për të kryer detyra shkencore ose mjekësore.

Altairianët, Plejadianët, Saami, Tall Whites, dhe Arcturianët janë disa nga të raportuarat të racës së Vizitorëve Yje, që janë ***pothuajse të padallueshme nga njerëzit*** në pamje. Ata janë futur nga disa ufologë në kategori të gjera me etiketa si "Biondë" ose "Nordikë", por kjo nuk është një përgjithësi e dobishme.

Plejadianët janë një racë shumë njerëzore, për të cilën këshilltari Asheoma Meata i Këshillit të Kombeve Të Yjeve komenton. Plejadianët janë veçanërisht të talentuar në mjekësi. Kur njerëzit sillen në anijet kozmike për trajtim fizik, disa herë është një plejadian që po bën punën mjekësore. Sa i përket **plejadianëve**, indianët amerikanë dhe disa popuj të tjerë indigjenë e gjurmojnë origjinën e tyre në grumbullin yjor të Plejades si bota yjore nga e cila e kanë origjinën vendasit shumë kohë më parë.

Plejadianët, një bionde e bukur, njerëz me lëkurë të lehtë të hapësirës, u takuan dhe u raportuan nga njerëz të shumtë pas njoftimit të rrëzimit të UFO-s në Roswell në vitin 1947, zgjoi njerëz deri në realitetin e vizitorëve të hapësirës. Më shpesh në ato ditë plejadianët ishin me të cilët merreshin. Këta vizitorë "nordikë" janë pothuajse të padallueshëm nga një njeri skandinavo-amerikan. **Plejadianët ishin gara e parë e yjeve që dërguan vizitorë në Tokë me numra bujarë** për t'u treguar njerëzve, për t'i ndihmuar ata dhe për të dhënë informacion. Dhe ata sollën një mesazh miqësie. Operativët e UFO Cover-Up kanë përdorur gjuhë tallëse për t'iu referuar pleidianëve, duke i quajtur ata "Vëllezërit e Hapësirës" -- sikur kjo të ishte një gjë e keqe. Historia gojore e Zulusë tregon historinë e një burri me lëkurë të bardhë dhe të një gruaje që zbritën nga qielli mbi një re (UFO) dhe u ndriçuan në majë të një kodre. Këta njerëz ishin të bardhë dhe të shndritshëm, me flokë prej ari (bionde)" dhe me rroba të shndritshme. "Këta Vizitorët yjorë ishin plejadianë). Legjenda e Zulusë thotë se kasollet e tyre (UFO-ët) janë të veshura me bar të shndritshëm dhe fshati i tyre thuhet se ndriçohet nga një dritë më e fuqishme se çdo gjë tjetër në këtë botë.

Grupe të tjera njerëzore tregojnë për traditat e **pasjes së origjinës nga popujt e Siriusit, Orionit, ose sistemeve të tjera yjore.**

Saami ("Laponët") janë një popull jashtëtokësor që migroi në Tokë në vitin 940 p.e.s. nga planeti i tyre që rrotullohet rreth Yllit të Barnardit, 6 vite dritë larg. Ata zbarkuan dhe u vendosën në pjesët arktike të Finlandës, Norvegjisë, Suedisë dhe Gadishullit Kola të Rusisë veriperëndimore mbi Rrethin Arktik. Ata zgjodhën një klimë dramatikisht të ftohtë (Rajoni Polar Verior i Tokës) si të ishte klima më e ngjashëm me botën e tyre të ftohtë në sistemin e Yllit të Barnardit. Saami-t janë krejtësisht në pamje të njeriut me fytyra të gjera, faqe të larta, ballë të gjatë dhe ngjyrë flokësh të drejtë-deri të errët. Saami-t dallohen anatomikisht duke pasur vetëm 24 dhëmbë në vend të 32 dhëmbëve që njerëzit normalisht kanë. Dhe gjithashtu këta njerëz Saami mund të rigjenerojë një dhëmb të rritur për të zëvendësuar çdo dhëmb të rritur i cili është hequr. Përndryshe ata janë fizikisht të padallueshëm nga njerëzit. Origjina e tyre e akullt duket qartë nga praktika e disa saamive që notojnë në liqenet e ftohta të veriut dhe lumenjtë me borë në të vdekurit e dimrit. Disa nga këto Saami (Laplandët) migruan nga Skandinavia veriore në SHBA dhe u vendosën në shtetet e nivelit verior si Wisconsin e sipërme. Origjina jashtëtokësore e Saami-t dhe prania e tyre këtu në Tokë u raportua nga airman i USAF Charles Hall në librin e tij ***Mikpritja Mijëvjeçare*** (2002). Hall kishte leje shumë të lartë sigurie, dhe iu dha informacion rreth origjinës jashtëtokësore të popullit Saami.

Altairianët janë njerëz nga yjësitë Altair Aquila (Shqiponja). Ata u përshkruan nga i ndjeri Dr. Michael Wolf, konsulent-shkencëtar i Këshillit të Sigurimit Kombëtar në librin e tij ***Kapësit e Qiellit*** . Këta altairë janë me flokë të drejta, kanë ball të lartë dhe janë pothuajse të padallueshëm nga njerëzit, përveç kafkave të tyre janë veçanërisht më të larta dhe kështu altaianët kanë ballin më të madh dhe tru më të madh.

Dr. Michael Wolf punoi me një altairian të tillë të quajtur Anon Sa Ra, një shkencëtar konsulent Star Visitor i cili doli vullnetar për të punuar në Tokë si një konsulent i shkencëtarëve njerëzorë në Këshillin e Sigurimit Kombëtar, dhe në Zonën 51. **Altairian Anon Sa Ra** punon në "UFO compartment" (UFO repart) brenda Këshillit të Sigurimit Kombëtar të SHBA-së i cili është i specializuar në çështjet jashtëtokësore. Anon Sa Ra jep informacion ekspertësh, dhe shërben pro-tem si ndërmjetës komunikimi midis qeverive të Tokës (kryesisht SHBA) dhe Kombeve Të Yjeve. "Anon" do të thotë Princ në gjuhën atairiane, dhe Anon Sa Ra është një Princ në planetin Altair 5. Ai është i martuar. Gruaja e tij, Princesha Sa Ra është një shtatgjatë tërheqëse, një grua bionde me pamjen kaukaziane. Në vitin 2019 ajo mori pjesë në Simpoziumin Vjetor UFO StarworksUSA në Aquarius Resort në Laughlin, Nevada Nov. 1-3. Dr. Richard Boylan u ul në rresht pas saj aq afër sa ai mund të ketë arritur mbi dhe ta ketë përgjuar atë në shpatull, por ka respektuar privatësinë dhe sigurinë e saj, (dhe për shkak se kjo mund të shkaktojë një rrezik për të për t'u vendosur në një burg sekret qeveritar për jashtëtokësorët.) UFO-Cover-Up roje sigurie me rroba civile ishin të pranishëm në Simpozium dhe do ta kishin rrahur atë në paraburgimin Cabal, nëse ata e dinin se kishte një jashtëtokësor të pranishëm.)

Ka dy atairianë të tjerë që nuk kanë nevojë për hyrje, Buda dhe Jezui (Yeshua). Ata udhëtuan për në Tokë dhe mësuan këtu, dhe mësimet e tyre janë bërë të famshme në botë.

Në vitin 583 p.e.s. **Buda** erdhi 1239 vite dritë në Tokë dhe u rrit në Indi si një princ, i cili pastaj u largua nga kurthet mbretërore për t'u bërë një mësues i thjeshtë shpirtëror. Bota e Budës është në hënën e tretë të planetit të tretë të Altair Aquila (Eagle) Constellation e Sistemit CoRoT-8.

Bota **e Jezuit** është më afër, 204 vite dritë larg në sistemin yjor Të Yllave të Shqiponjës Xi Akuila, i quajtur edhe Libertas. Planeti i vetëm i Xi Aquilae është emëruar nga astronomët njerëzorë "Fortitudo". Kur Jezusi të kthehet nga Fortitudo në Tokë në këtë dekadë, ai do të jetë duke udhëtuar në një anije të përparuar të urisë, dhe udhëtimi do të shkurtojë përmes hiper-hapësirës dhe do të marrë më pak se dhjetë minuta. Ai do të sjellë përsëri një mesazh të thjeshtë dashurie, paqeje, drejtësie dhe reforme. **Homo Sapiens Sapiens është një specie kryesisht me origjinë nga Toka.** Kur më shumë se një milion vjet më parë **shkencëtarët nga Procyon B erdhën për herë të parë në Tokë dhe filluan inxhinierinë gjenetike një racë inteligjente** vendase në Tokë, ishin Altairianët të cilët ata shkencëtarë u kthyen për mostrat e materialit gjenetik për të përdorur. Ata i bashkuan gjenet atairiane në gjenomin e një primati toke mjaft inteligjent, bonobo, një variant, i ashtuquajtur "shimpanze e hollë". Mbi shumë iteracione shkencëtarët gjenetikë të Procyon-B më në fund arritën në një primat mjaft inteligjent, shumica e grimimit të të cilit është thelbësisht vendas në Tokë. Shkencëtarët modernë e quajnë specien tonë Homo Sapiens Sapiens (Njerëzit). Prandaj, nuk është rastësi që njerëzit duken kaq të

ngjashëm me altairianët, njerëzit nga ylli Altair dhe plejadianët nga kolonitë e Altairit në sistemin e yjeve të Plejades. Ne jemi me fat që **njerëzit e yjeve që gjenetikisht inxhinieri paraardhësit tanë origjinale zgjodhën mostra gjenetike nga raca të tilla të përparuara frymësisht dhe filozofikisht.**

Dr. Wolf gjithashtu përshkroi **"semitikët",** një racë yjesh që janë me lartësi mesatare dhe një pamje përgjithësisht të ngjashëm me njeriun, përveç hundës së tyre shumë të madhe të varur. Wolf thotë, "Kjo ishte gara e cila u ul në Bazën e Forcave Ajrore Holloman, NM në vitet 1960, dhe bisedoi me disa gjeneralë atje"

Dr. Uolf e quajti një racë tjetër njerëzore, me të cilën punonte me **"nordikët"**. Këto janë të ndryshme nga Airman Hall's Tall Whites. Wolf tha, "Semitikët dhe Nordikët vijnë nga Altair 4 dhe 5, dhe nga Plejades". Ndërsa Charles Hall identifikon botën e shtëpive të Bardhëve të Lartë si të afërt, por pas sistemit të yjeve Arcturus.

Arcturianët janë një garë yjesh që ka qenë objekt i përshkrimeve imagjinare dhe të gabuara për një kohë të gjatë. Në realitet Arcturians janë të përshkruara thjeshtë: pamja e tyre është si një kryq midis kryesisht Pleiadian dhe pak Zeta, Ata kanë fytyra dhe trupa me pamje njerëzore me më pak gishta dhe gishta. Më të dukshme janë sytë e tyre, të cilat janë të zeza të ngurta në ngjyrë, por më të vogla se sytë e Zetas. Ngjyra e lëkurës së tyre të fytyrës dhe trupit është e bardhë. Të dyja gjinitë vënë një ngjyrë të kuqe në buzë për të bërë kontrast me fytyrën e tyre të bardhë e të zymtë. Trupat e tyre janë më delikatë në pamje. Ata nuk kanë asnjë qime fytyre apo aksilare. Ato kanë flokë të bardha të kokës, të cilat janë të tejmbushur, të veshura mjaft të gjata dhe kanë një përbërje jashtëzakonisht të hollë. Arcturians shkojnë në lartësi nga 4'10 në 5'3. Ata kanë shprehur aftësi të ESP-së dhe psikike dhe janë shumë telepatikë. Ata shpesh përdorin fuqinë mendore për të kryer detyra të mëdha fizike, pra duke përdorur telekenesis. Ata janë të orientuar fuqimisht frymësisht.

Arcturians kanë vizituar Tokën disa herë, por nuk janë si "Fletushkat e shpeshta" në Tokë si disa raca të tjera të tilla si Zetasit dhe Altairianët. Arcturianët janë një shoqëri anëtare e Star Nations Alliance (Aleancës së Kombeve Yje). Përfaqësuesi i tyre në Këshillin e Kombeve Të Yjeve është këshilltari Kucct, një plak mashkull.

Vizitat e Arcturian¨ve në Tokë kanë qenë selektive, të pakta, dhe strategjike. Por indianët amerikanë të jugperëndimit të SHBA- së kanë *përfituar veçanërisht* nga vizitat e tyre. Nga viti 1540 e më pas për shumë dekada, Zuni, Hopi dhe Pueblo të tjerë të sotëm të Meksikës së Re iu nënshtruan pushtimeve nga Meksika nga valët e njëpasnjëshme të ushtarëve të dhunshëm spanjollë të pamëshirshëm. Arcturianët vërejtën vuajtjet që kjo shkaktoi, ndjeu dhembshuri, dhe vendosi të bëjë diçka në lidhje me të. Arcturianët janë një popull i shkurtër (siç ishin Pueblos të shekullit të 16-të) dhe donte të shmangte dhunën nga ushtarët. Kështu, shpikën maskime frikësuese për t'u veshur, për t'i frikësuar ushtarët besëtytë dhe për t'i trembur. Arcturianët adoptuan një kostum 8 këmbë të gjatë të përbërë nga një guaskë e jashtme e ngurtë konike e mbuluar me pëlhurë të bardhë dhe simbole trekëndore, një fshikullim me gëzof ariu rreth qafës, një maskë fytyre me sy të zinj drithëruesë të fryrë, një sqep 18-inç të gjatë prej lëmsh druri, gjysmat e sipërme dhe të poshtme të të cilave do të hapeshin dhe do të mbylleshin në mënyrë të përsëritur me një tingull të ashpër të frikshëm, brirë lopësh të zeza, dhe një kautë lufte plot me pendë. Këto figura të larta, të quajtura Shalakos, do të shfaqeshin në muzg në buzë të fshatit Zuni Pueblo dhe do

të marshonin për në dhomën qendrore të Kivës. Ushtarët okupues spanjollë besëtytë u tmerruan nga këto shfaqje dhe ia mbathën. Këto vizita Shalako të frikësimit u përsëritën në fshatrat Hopi, Acoma dhe Laguna Pueblo. Fjala u përhap, dhe së shpejti të gjithë indianët Pueblo u animuan për t'u ngritur dhe për të përzënë "pushtuesit" e demoralizuar nga vendet e tyre.

Të Bardhët e Lartë janë një tjetër racë yjesh me pamje njerëzore. Ata e kanë origjinën 55 milionë vite më parë në planetin e tretë të yllit më të madh në sistemin e yllit binar Mu Velorum 116 vite dritë nga Toka. Për shekuj me radhë ka qenë një koloni e Bardhë e Lartë në Tokë (1600 vite). Shtëpia e tyre është 45 minuta me makinë në veri të Las Vegasit në U.S. Hwy 95, *nëse* do të kishe lejen e sigurisë ultra të lartë për të shkuar atje. Nëse jo, rojet ushtarake amerikane do t'ju mohonin të pranonin. Të Bardhët e Lartë janë rreth gjashtë këmbë në lartësi, por rriten deri në tetë metra të lartë më vonë në jetë. Ata jetojnë deri në 800 vite. Ato në përgjithësi kanë tipare të pamjes njerëzore: dhe flokët bionde, përgjithësisht të veshura shkurt. Gratë e bardha të larta kanë tendencë t'i veshin flokët e tyre në një formë femërore të prerjes së shkurtër. Të bardhët e lartë janë sy blu, dhe kanë sy pak më të mëdhenj se njerëzit të cilët mbështillen pak në anën e kokës së tyre. Të Bardhët e Lartë duken ndryshe mjaft njerëzorë, përveç se lëkura e tyre është me ngjyrë të bardhë kashte. Ata kanë duar me katër gishta, majat e të cilave përfundojnë në thonjtë e gishtave. Por Të Bardhët e Gjatë ndonjëherë veshin protetikë mbrojtëse si kthetra të gjata, të ngjitura në majat e gishtave të tyre si mbrojtje personale kur janë larg nga bota e shtëpisë. Veshja tipike e Bardhëve të Lartë është një kostum hedhjeje me ngjyrë të bardhë alumini me pëlhurë me pamje kanavace. Gjithashtu, mbajnë doreza të të njëjtit material dhe përdorin një helmetë të hapur e të bardhë si motoçikletë. Si kostumi, ashtu edhe helmeta lëshojnë një fushë me dritë "fluoreshente" të bardhë të butë që zgjatet tre centimetra jashtë. Intensiteti i kësaj drite të emetuar mund të jetë i ndryshëm nga i butë në jashtëzakonisht i shndritshëm dhe i vështirë për t'u parë pa tendosje të syve.

Këta Të Bardhët e Lartë kanë inteligjencë shumë të lartë dhe një shpejtësi të përpunimit të informacionit të cilën hetuesi i USAF Charles Hall e vlerësoi 3-1/2 herë më të shpejtë atë të një njeriu të ndritshëm. Teknologjia e Të Bardhëve të Lartë është mjaft e përparuar. Një element i teknologjisë së tyre është një kostum transportues që ata vënë dhe i cili siguron levitacion personal antigravity dhe lëvizje laterale mbi tokë, si dhe mbrojtje në terren me forcë kundër sulmeve. Ajo fushë force është kaq e fortë, sa do të ngadalësonte një plumb në një vend të qetë, në vendin ku do të binte në tokë. Një element tjetër i teknologjisë së tyre është anija kozmike e tyre. Anijet e tyre më të vogla zbuluese mund të transportojnë një numër të kufizuar individësh. Mjeshtëria e tyre zbuluese është me ngjyrë të bardhë, ellipsoidal ose në formë veze, me një fund të sheshtë të modeluar. Gama e këtyre skautëve lejon të udhëtojnë deri në Hënë ose edhe në Mars. Edhe pse jo në hapësirë të thellë. Por Të Bardhët e Lartë kanë edhe anije në hapësirë të thellë të cilat mund të udhëtojnë midis sistemeve yjore. Këto kanë një rresht dritaresh të mëdha në secilën anë, si një aeroplan. Madhësia e tyre është e krahasueshme me atë të një lokomotive dizel treni pasagjerësh dhe ka dy dritare përpara, ashtu si një lokomotivë. Anijet e tyre në hapësirë të thellë janë mjaft të mëdha të holla anti-gravitetit, 70 këmbë të larta, 300 këmbë të gjera, dhe 500 këmbë të gjata. Këto anije kanë dritare pilot, si dhe kanë drita vrapimi në hapësirë të rregullt përgjatë skajeve të tyre. Këto anije mund të shkojnë shumë vite drite në hapësirë.

Shpejtësia e tyre e lartë e tejkalon shpejtësinë e dritës me një diferencë të konsiderueshme.

Të Bardhët e Lartë në botën e vendit Mu Velorum janë eksplorues shumë shpirtërorë, inteligjentë, paqësorë dhe të paanëshëm, të cilët krijojnë koloni të reja në masa tokësore të pabanuara në planete të përshtatshme. Rreth 12 milionë vite më parë, të Bardhët e Lartë të botës së tyre të origjinës, planeti i tretë në sistemin Mu Velorum-A, krijuan një koloni në planetin e dytë (b) në sistemin yjor Epsilon Indi A. Ky Epsilon Indi A - b Koloni jeton në planetin që rrotullohet rreth Epsilon Indi A, një yll xhuxh portokalli.

Më shumë se një mijë vite më parë Kolonia Epsilon Indi A-b *përjetoi mosmarrëveshje shoqërore*, me një grup prej rreth 1300 qytetarësh të saj atje duke devijuar vazhdimisht nga 11 Parimet Universale dhe 11 Shpirtërore të nderuara në të gjithë kozmosin. Më në fund autoritetet e kolonisë vendosi t'i mblidhte dhe t'i transportonte në Tokë (rreth 357-358 pas Krishtit). Atje në Tokë, *refusenikët* e Bardhë të Lartë u vendosën në rezidencë në një koloni de facto të rehabilitimit të mërgimit në shkretëtirën e pazhvilluar të Amerikës para Kolombit në atë që tani quhet Nevada qendrore. Atje duhej të jetonin e të reflektonin dhe me shpresë të përmirësonin qëndrimin e tyre në një mënyrë më të zhvilluar frymësisht dhe filozofikisht. Këta të mërguar të Bardhë të Lartë nuk mund të ktheheshin në planetin e tyre derisa vendosën lirisht të ndryshonin dhe të fillonin të jetonin në përputhje me 11 Parimet Universale dhe 11 Shpirtërore të kozmosit. Ata të Bardhët e Gjatë në mërgim kishin shumë kohë për të menduar.

Në mes të viteve 1960, Forcat Ajrore të SHBA-së i dhanë një airman amerikan, Charles Hall një leje virtuale Above Top Secret, si dhe karte blanche virtuale për të bërë kontakt me Të Bardhët e Lartë, të cilët ishin vendosur në një rajon të largët të shkretëtirës në kodrat 15 milje në veri të Indian Springs, Navada në atë që tani njihet si Nellis Air Force Base Range ku Hall ishte caktuar. Airman Hall u njoh me udhëheqësin e tyre, i njohur si Range 4 Harry. Airman Charles Hall u tregoi të Bardhëve të Lartë se njerëzit nuk janë të egër. Hall shkroi pesë libra për përvojat e tij ekzotike, serinë e librave të ***Mikpritjes Mijëvjeçare*****,** mjaft interesante. Gjeneralët e Forcave Ajrore e vlerësuan ndihmën teknologjike shumë të avancuar që Bardhët e Lartë i dhanë SHBA-së, dhe promovuan udhëheqësin e Bardhëve të Lartë Harry në rangun e Kapitenit në Forcat Ajrore të SHBA-së.

Udhëheqësi i të Bardhëve të Lartë, tani kapiten Harri, dhe gruaja e tij, e quajtur Mësuesi, kanë punuar në rritjen e sjelljes morale dhe standardeve të të mërguarve të Bardhë të Lartë për të qenë në përputhje me 11 Parimet Universale dhe 11 Parimet Shpirtërore të Kozmosit të cilat janë aprovuar nga të gjitha vendet anëtare të Kombeve Të Yjeve. Në mes të vitit 2021, të gjithë në Koloninë e Të Bardhëve të Lartë morën një angazhim formal, vendosën zyrtarisht t'u përmbaheshin atyre 11 Parimeve Universale dhe 11 Parimeve Frymore! Kështu, tani ata kanë të drejtë të ribashkohen me botën e tyre të lindjes. Por ata janë bërë të dhënë pas Tokës dhe mund të vendosin të qëndrojnë këtu, tani që nuk janë më "të mërguar". Gjithashtu, mund t'u jepnin ndihmë të dobishme njerëzve më pak të përparuar, si pjesë e rritjes së tyre personale të reformuar dhe për të ndërtuar karma pozitive për veten e tyre.

Vizitorët e shkurtër, të rëndë, e Vizitorët Yje Onoogi, me kokë katrore dhe vetulla të rrudhosura janë një tjetër specie e Vizitorëve Yje ndonjëherë parë këtu.

Këta janë Vizitorët yjorë të butë dhe të sjellshëm me pamje xhuxhe dhe buzëqeshje të turpshme. Onoogies kanë aftësi shumë-dimensionale. Ata shpesh bashkohen me ekuipazhin në një anije yjesh dhe ndihmojnë kur aftësia e tyre e ekspertëve për mirëmbajtjen dhe riparimin është e nevojshme. Anëtari i Këshillit të Kombeve Të Yjeve Asheoma Meata thotë se Vizitorët Onoogie Star shpesh shërbejnë si mekanikë në një ekip të garave të përziera në një starcraft dhe janë shquar për ekspertizën e tyre me teknologjinë. Ata janë njerëz të ndrojtur, fytyrat e të cilëve disa njerëz mund t'i konsiderojnë të shëmtuara, por më pas bukuria është relative dhe është një univers i madh.

Cetaces (delfinët dhe balenat) u farëzuan këtu shumë kohë më parë nga yjet. Ato janë specie shumë të zgjuara, shoqërore dhe telepatike të yjeve ujore. Kështu mund të mendohet si raca shtesë jashtëtokësore në vendbanim në Tokë.

Sasquatch (i quajtur edhe Yeti, ose Njeriu i neveritshëm i borës ose Bigfoot) është një tjetër racë këtu e cila ka origjinën e saj në yje (Mjegullnaja gaforre). Sasquatch janë një racë inteligjente, telepatike jashtëtokësore e cila ka zënë vend kryesisht brenda Tokës në rajonet natyrore të izoluara. Sasquatches janë inteligjente, të ndjeshme, sociale mes tyre por në pension pranë Njerëzve, personat psikikë që ndodh të kenë flokë të rënda të trupit me ngjyrim i cili përshtatet me mjedisin e tyre. Sasquatches jetojnë në zonat kulmore të butë-në-arktik në Tokë. Në zonat e butë flokët e tyre janë ngjyrë kafe deri në të errët, ndërsa në zonat e klimës arktike flokët e tyre janë të bardha. Sasquatches më parë jetonte në një planet ftohës që rrotullohej rreth një ylli që po vdiste 6550 vite dritë nga Toka. Rreth vitit 9550 p.e.s., Aleanca e Kombeve Të Yjeve vëzhgoi gjendjen e tyre të vështirë dhe i transplantoi në Tokë për t'u ngritur këtu për të mbijetuar. 2041 vite më vonë (në vitin 7509 p.e.s.) ylli që po vdiste planeti i të cilit kishte qenë shtëpia e Sasquatches u bë kritik dhe shpërtheu në një supernova që tani e njohim si Mjegullnaja e Gaforres (M1; NGC #1952; SN 1054). Drita nga ajo supernova arriti për herë të parë në Tokë në vitin 1054, dhe u regjistrua nga astronomët kinezë dhe arabë. Për fat të mirë në kohën e asaj supernova, Sasquatch ishin vendosur mirë në jetën në Tokë. Duke qenë psikike, Sasquatch duke parë lart dhe duke parë se ylli i shndritshëm shfaqen papritur në qiell (dhe që mbeti i dukshëm për dy vite) e dinte se gjithçka që kishte mbetur nga bota e tyre ishte një yll neutron i rrethuar nga filamente vezulluese. Sasquatch atëherë e dinte se ata ishin larguar nga bota e tyre e shtëpisë tamam në kohë.

Më 25 mars 1948, në verilindje të Aztekës, Nju Meksiko, u qëllua dhe u rrëzua një anije kozmike - UFO. Në bord (dhe i vrarë) ishte një **Yll Xhelatinous Being**. Qeniet e Yjeve Xhelatinoze janë quajtur **Bauestigowa**, dhe kanë formë fizike të ngjashme me një amoeba, edhe pse me madhësi shumë më të madhe dhe natyrisht inteligjencë shumë më të lartë se amoebas në oqeanet e Tokës.

Gjithashtu në bordin e asaj anijeje ishte një Person i **Yllit Gansplicoid**, i quajtur nga Indianët Hopi një "Popull Milonash". Njerëzit e Milave janë raca me gjymtyrë të holla e të artikuluara, që i kanë vizituar indianët hopi shumë herë dhe kanë hyrë në dhomat e tyre ceremoniale të nëndheshme të quajtura kiva për të dhënë mësime frymore. Këta humanoidë ultra të hollë u mësonin indianëve hopi shumë njohuri dhe spiritualitet, dhe kujtohen dhe nderohen në ceremonitë vjetore hopi.

Llojet e yjeve pa trupa fizikë.

Pastaj janë ***qeniet e lehta, qeniet e energjisë,* dhe *vetëdija e pastër qenie pa trupa***. Drita dhe qeniet e energjisë nuk kanë një trup të ngurtë, tre-dimensional, por përkundrazi prania e tyre është e shënuar nga prania e një strukture (shpesh të rrumbullakët) ose një mase të keq-përcaktuar të dritës ose energjisë tjetër.

Disa prej tyre janë quajtur **Orbs, Orb Light Beings**. Këto janë të ndërgjegjshme, komunikuese, interaktive dhe kanë personalitet. Në rastin e qenieve të ndërgjegjes së pastër, sinjali i vetëm i pranisë së tyre është kur ata fillojnë kontaktin telepatik, dhe, herë pas here, ndikimin e tyre të dukshëm në diçka pranë.

Pa dyshim, ka edhe shumë gara të tjera që presin të hasen e të përshkruhen. Ne *si njerëz mund të sfidohemi nga jeta inteligjente që duket kaq e ndryshme nga ne*, një sfidë që në fillim mund të jetë shqetësuese. Por ajo gjithashtu mund të na kujtojë se Burimi i të Gjithëve (Zoti/Shpirti i Madh/Allahu/Parimi i Parë), i cili është i morishëm në shprehjen e tij të formave të jetës, duke përfshirë edhe jetëforma inteligjente, nëpër Universin e gjerë. Vetëm më antropocentriku do të fyhej nga vendimi i Burimit Suprem për të paketuar inteligjencën në kontejnerë të tjerë anatomik përveç trupit të njeriut.

Lajmëtarët e Star Visitor na thonë se **ne njerëzit jemi një përzierje e veçantë gjenetike e jetës inteligjente: e përbërë pjesërisht nga ADN-ja primate e Tokës (bonobo) dhe pjesërisht nga gjenet e Vizitorëve Yje (atairian)** . Ne jemi nga Toka, por kemi minerale yjore pluhuri në kornizat tona.

Prandaj, kur ndonjëri prej nesh ka një takim me një Vizitor yjor, mos dyshoni për një minutë se po takojmë vërtet ***"kushërinjtë tanë të largët".***

108. Sipas shkencës, alienët janë kështu

Alienët duket se nuk janë krijesa të vogla dhe të gjelbra siç i kemi imagjinuar, por qenie superinteligjente. Madje, sipas një shkencëtari, alienët duket se superinteligjencën e kanë arritur vetë, me ndihmën e inteligjencës artificiale të cilën e kanë krijuar dhe të cilën mund ta bëjnë edhe njerëzit.

Seth Shostak, drejtor në Qendrën për Kërkim për Inteligjencë Jashtëtokësore (SETI), thotë që njerëzit janë në fakt shumë më pak të avancuar sesa alienët dhe se së shpejti njerëzit do të duhet të krijojnë super-qeniet e tyre si një racë dominuese.

Shostak, së bashku me Susan Schneider, shkroi në blogun e tij për SETI: "Disa biologë janë pajtuar me Hollivudin, dhe pretendojnë se procesi i evolucionit konvergjent do të tregojë se alienët mund të duken si ne".

"Kjo nuk ka argument. Ka më shumë gjasa që civilizimet aliene të jenë një lloj i veçantë i krijesave superinteligjente – një gjendje kjo që tejkalon në çdo kategori atë çfarë njeriu mund ta menaxhojë: aftësitë sociale, kreativitetin shkencor, e kështu me radhë", tha ai.

Ai pret që edhe njerëzit do ta ndjekin këtë model të krijimit të super-qenieve në formën e Inteligjencës Artificiale - si alienët - krijim ky që do të ishte më transformuesi i shekullit 21, ose çdo shekulli në historinë e njerëzimit.

Logjikisht, thotë Shostak, alienët mund të kenë kaluar nëpër këtë tranzicion pasi njerëzit janë relativisht të rinj. "Duke marrë parasysh moshën e universit, disa prej këtyre makinave aliene do të mund të jenë miliona ose miliarda vite më të avancuara

se ne. Disa mund ta kenë arritur superinteligjencën me ndihmën e përmirësimeve biologjike në trupin e tyre", thotë ai.

Sapo të krijohet forma e parë e IA (Inteligjencës Artificiale), evolucioni i tyre do të jetë i shpejtë pasi ata janë në gjendje që të bëjnë makina më të mira dhe më të avancuara se sa ne njerëzit, tha 72 vjeçari.

109. Pamjet e Alienve

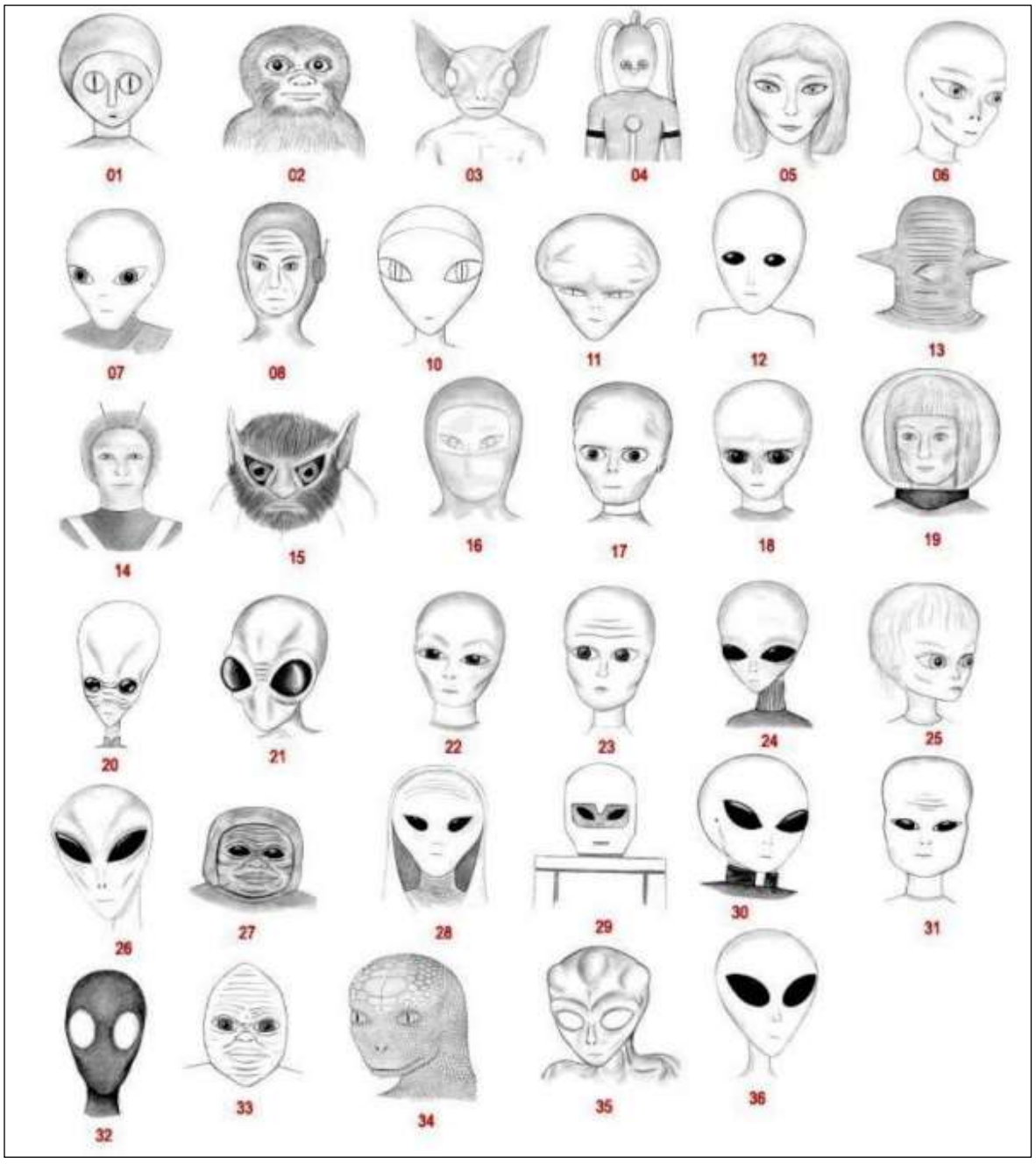

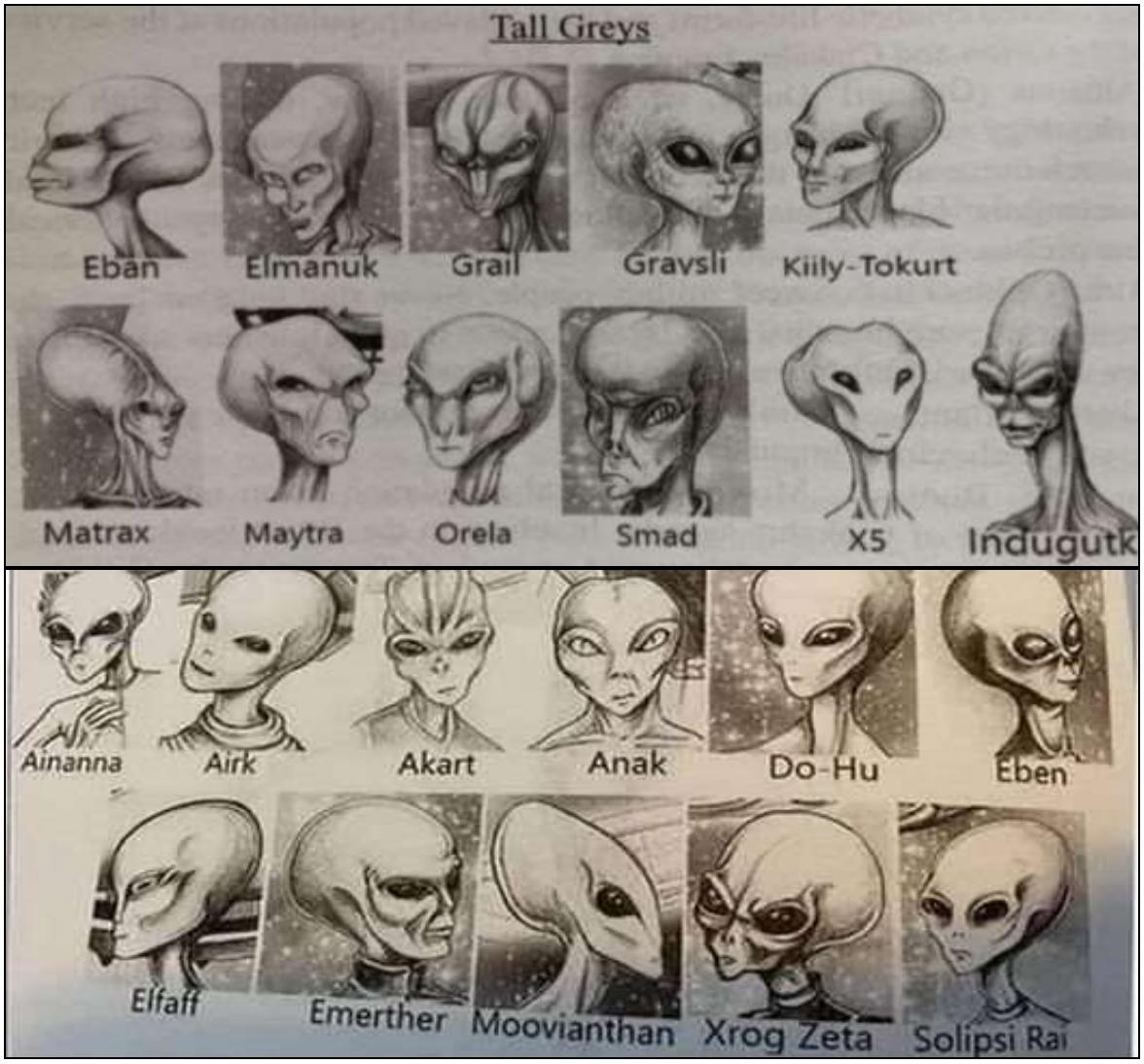
Tall Greys
Eban
Elmanuk
Grail
Gravsli
Kiily-Tokurt
Matrax
Maytra
Orela
Smad
X5
Indugutk
Ainanna
Airk
Akart
Anak
Do-Hu
Eben
Elfaff
Emerther
Moovianthan
Xrog Zeta
Solipsi Rai

CAUCASIAN
(EARTH)
TELOSIAN
(ALPHA CENTAURI)
ALKHORI
(ALTAIR)
AHEL
(PLEIADES)
UMMIT
(WOLF 424)
ASHKERU
(SIRIUS B)
ANUNNAKI
UHORAN

The Pleiadians

HYBRIDS
Origin: Human and Grey mixing
Agenda: Create Perfect Race
Life Span: Unknown
Height: Human Height

KORENDIANS
Origin: Korendor / Bootes
Agenda: Assistance
Body: Slender bodies
*Note: They are child race of the Arcturian race. They are here with many other beings to assist in our ascension.

MOTHMEN
Origin: Unknown
Agenda: Unknown
Appearance: Described as devilish - looking. Sometimes possessing horns.

MOON-EYES
Origin: Ancient race that lived in the caverns below Earth
Agenda: Unknown
Appearance: Described having blue skin and moon-like eyes that are very sensitive to light

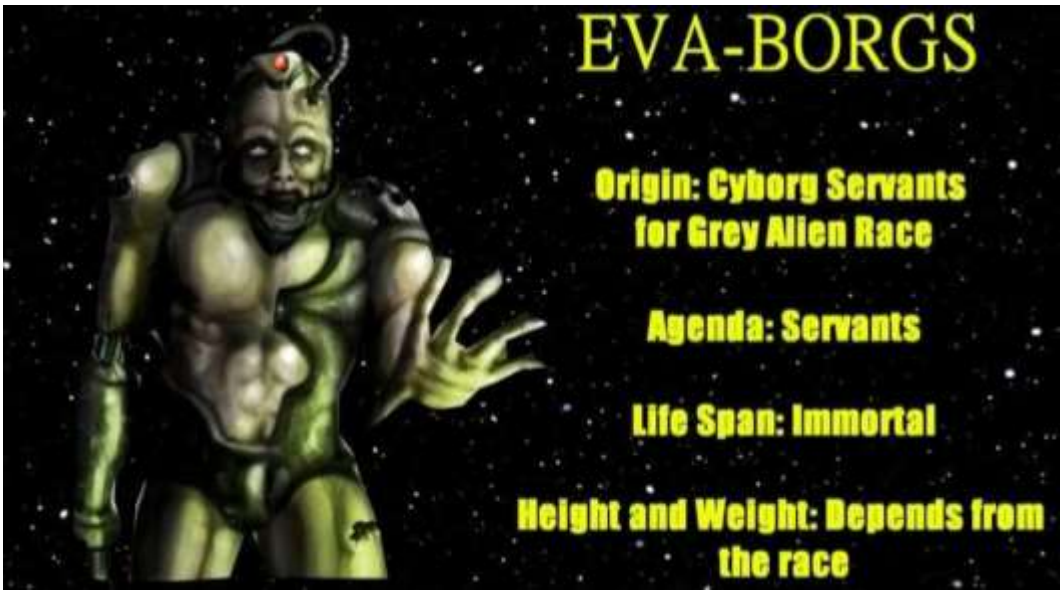
EVA-BORGS
Origin: Cyborg Servants for Grey Alien Race
Agenda: Servants
Life Span: Immortal
Height and Weight: Depends from the race

NORDICS
Origin: possibly the Pleiades star cluster
Agenda: Observing and communicating with humans
Appearance: 6 - 7 ft. tall. Appearance is almost identical to humans

AMPHIBIANS
Origin: Unknown
Agenda: Inspect Human Race
Life Span: Unknown
Height: 6-7 ft

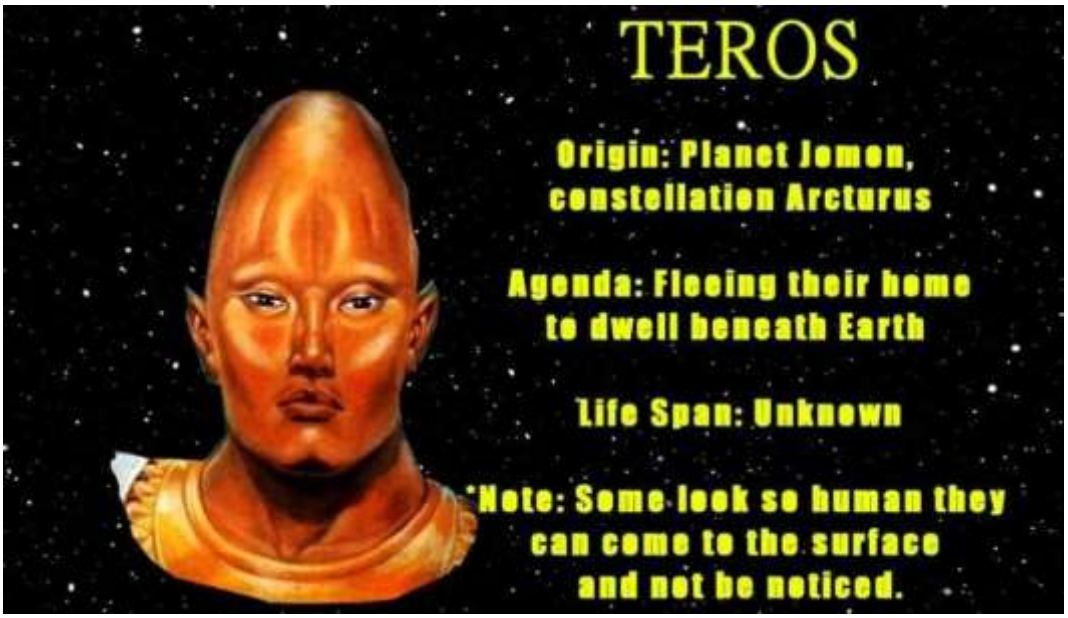
TEROS
Origin: Planet Jemen, constellation Arcturus
Agenda: Fleeing their home to dwell beneath Earth
Life Span: Unknown
*Note: Some look so human they can come to the surface and not be noticed.

IGUANOIDS
Origin: Orion
Agenda: Mind Control
Life Span: 5000 Earth Years
*Note: Their mission is to control other species

UMMITES
Origin: Ummo, Virgo
Agenda: Contacting
*Note: The Ummites are descendants of the Lyra race, just like the human race. They received a radio wave from Earth and came to investgate it.

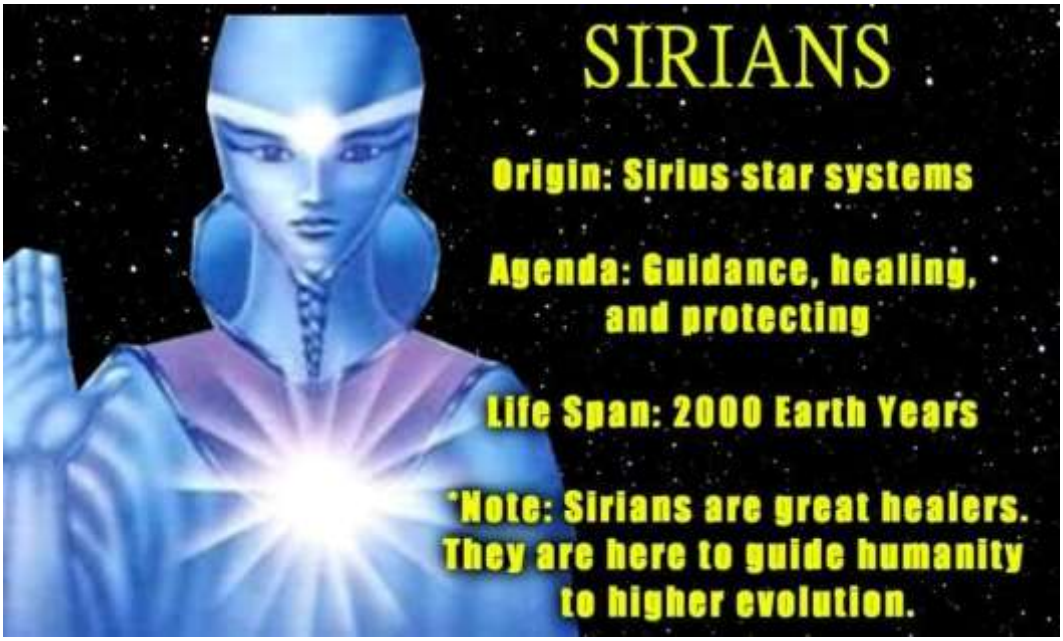
SIRIANS
Origin: Sirius star systems
Agenda: Guidance, healing, and protecting
Life Span: 2000 Earth Years
*Note: Sirians are great healers. They are here to guide humanity to higher evolution.

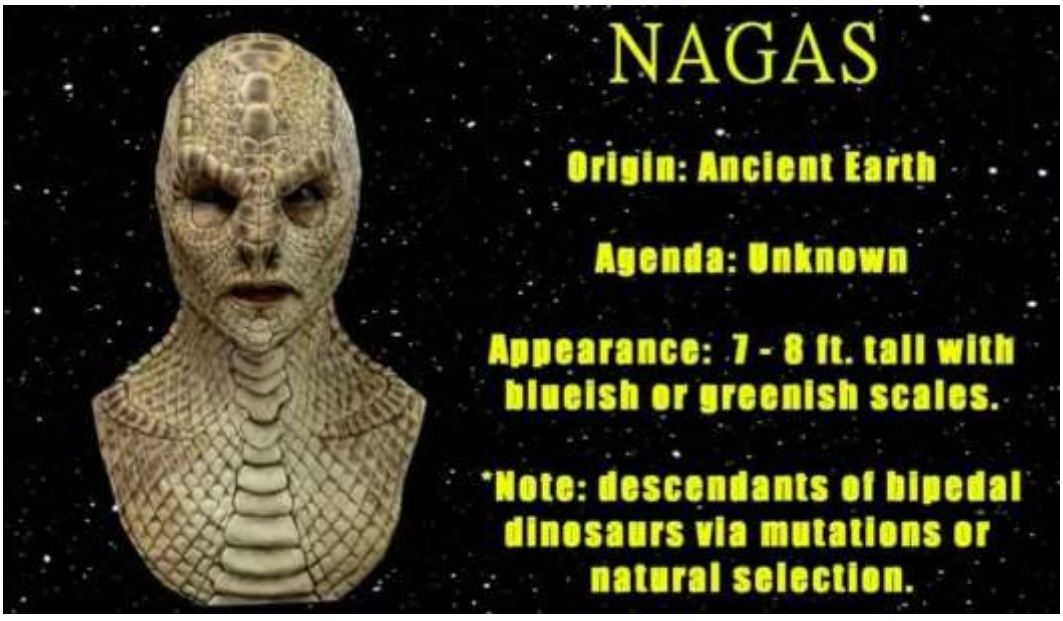
NAGAS
Origin: Ancient Earth
Agenda: Unknown
Appearance: 7 - 8 ft. tall with blueish or greenish scales.
*Note: descendants of bipedal dinosaurs via mutations or natural selection.

GREYS (short)
Origin: Zeta Reticuli
Agenda: Cloning, Experimenting
Life Span: Unknown
Height: 3,5 - 6 Ft
Weight: 80-90 pounds

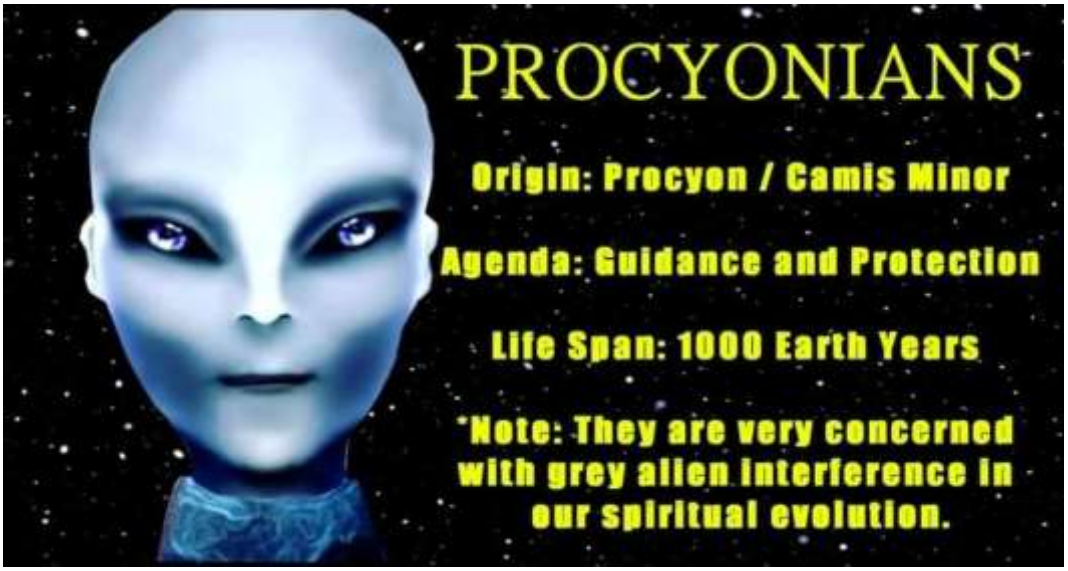
PROCYONIANS
Origin: Procyon / Camis Minor
Agenda: Guidance and Protection
Life Span: 1000 Earth Years
*Note: They are very concerned with grey alien interference in our spiritual evolution.

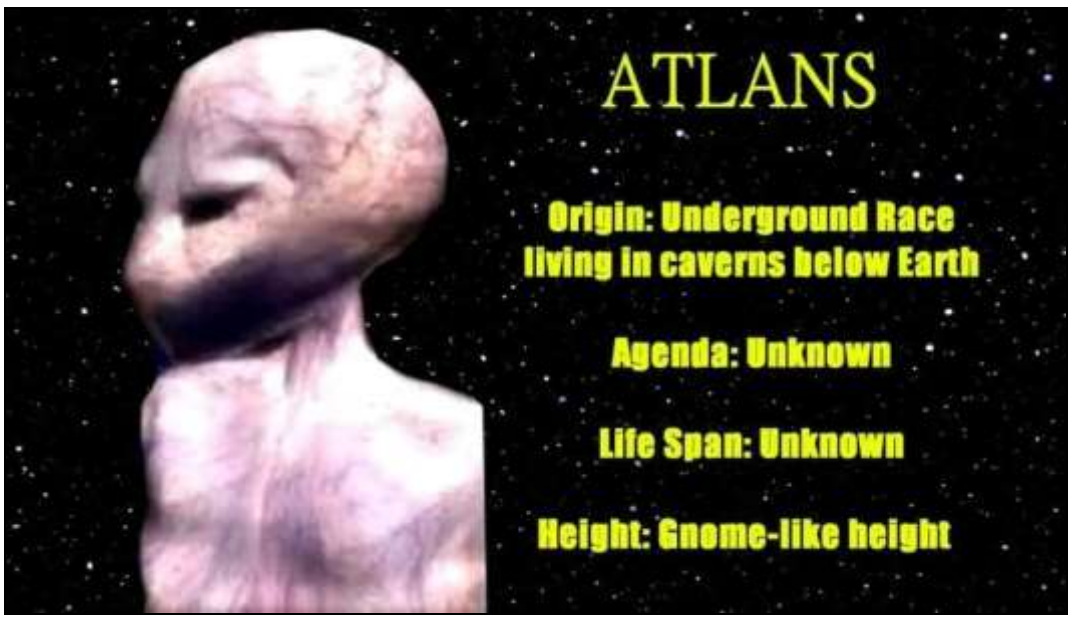
ATLANS
Origin: Underground Race living in caverns below Earth
Agenda: Unknown
Life Span: Unknown
Height: Gnome-like height

LYRANS
Origin: Lyra
Agenda: Observing
Appearance: Cat-like and human-like features.
*Note: Neutral. Likes to observe other races.

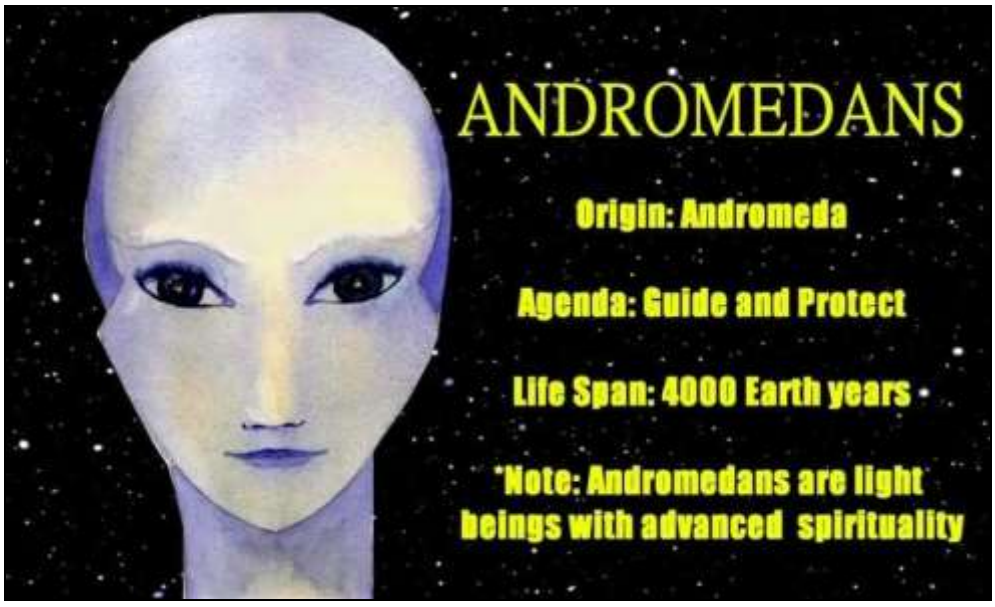
ANDROMEDANS
Origin: Andromeda
Agenda: Guide and Protect
Life Span: 4000 Earth years
*Note: Andromedans are light beings with advanced spirituality

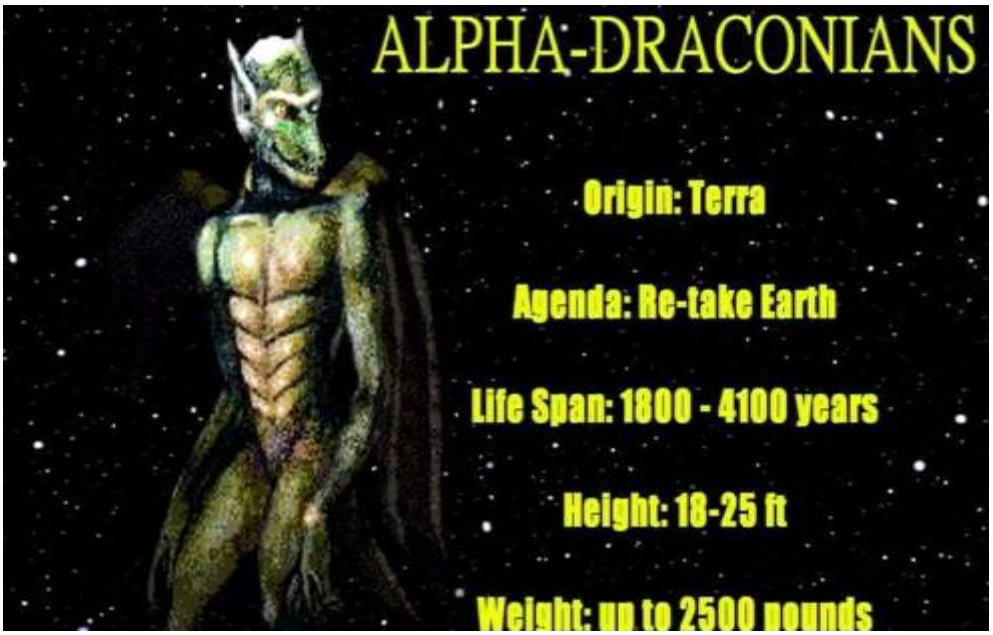
ALPHA-DRACONIANS
Origin: Terra
Agenda: Re-take Earth
Life Span: 1800 - 4100 years
Height: 18-25 ft
Weight: up to 2500 pounds

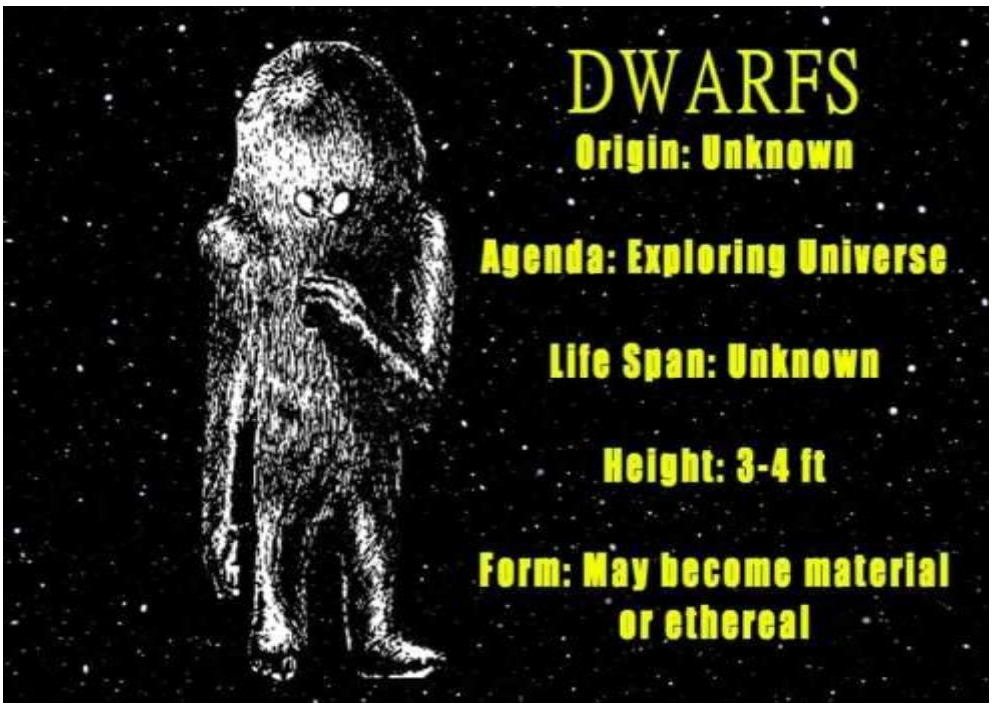
DWARFS
Origin: Unknown
Agenda: Exploring Universe
Life Span: Unknown
Height: 3-4 ft
Form: May become material or ethereal

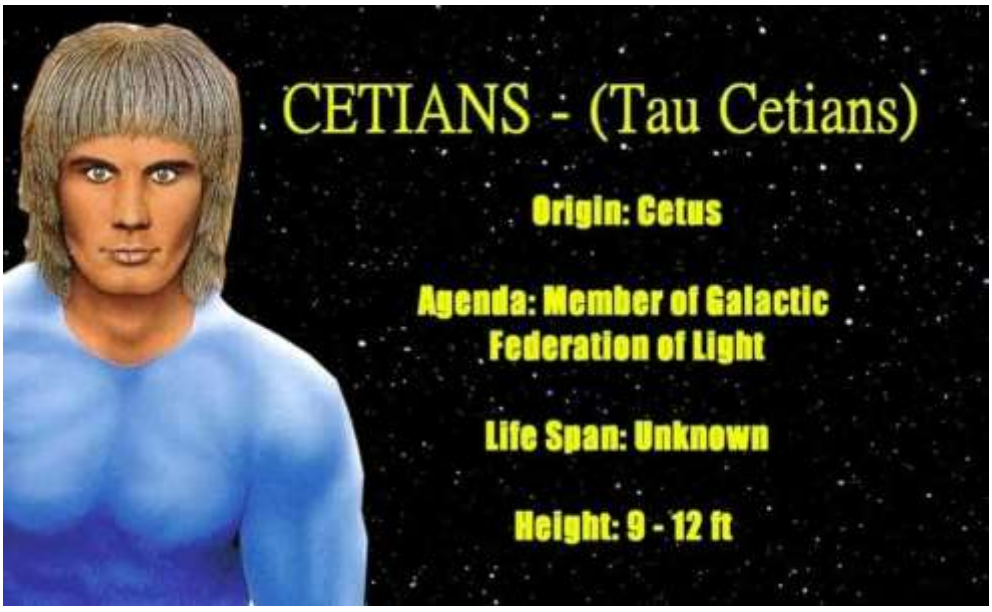
CETIANS - (Tau Cetians)
Origin: Cetus
Agenda: Member of Galactic Federation of Light
Life Span: Unknown
Height: 9 - 12 ft

JANOSIANS
Origin: Janos
Agenda: Make contact
Body: Slender bodies
*Note: They are humans who colonized other planets in ancient times.

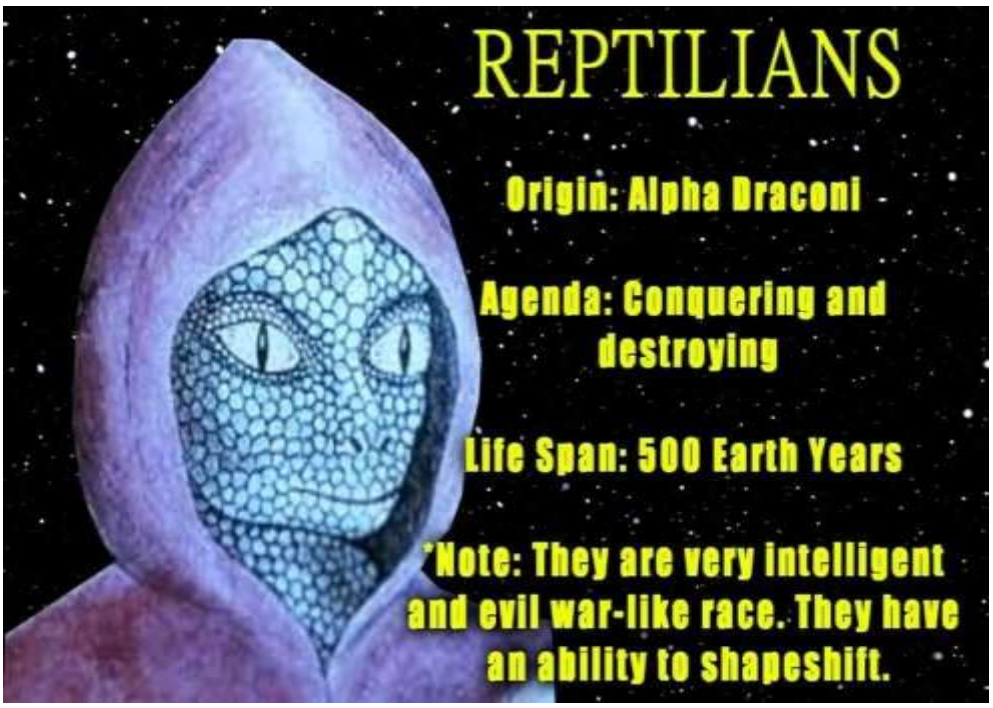
REPTILIANS
Origin: Alpha Draconi
Agenda: Conquering and destroying
Life Span: 500 Earth Years
*Note: They are very intelligent and evil war-like race. They have an ability to shapeshift.

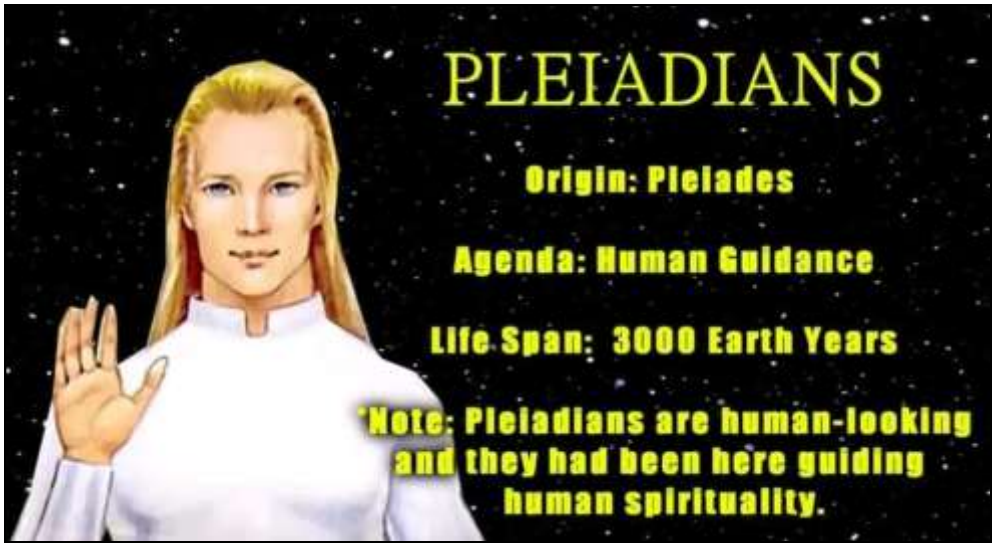
PLEIADIANS
Origin: Pleiades
Agenda: Human Guidance
Life Span: 3000 Earth Years
*Note: Pleiadians are human-looking and they had been here guiding human spirituality.

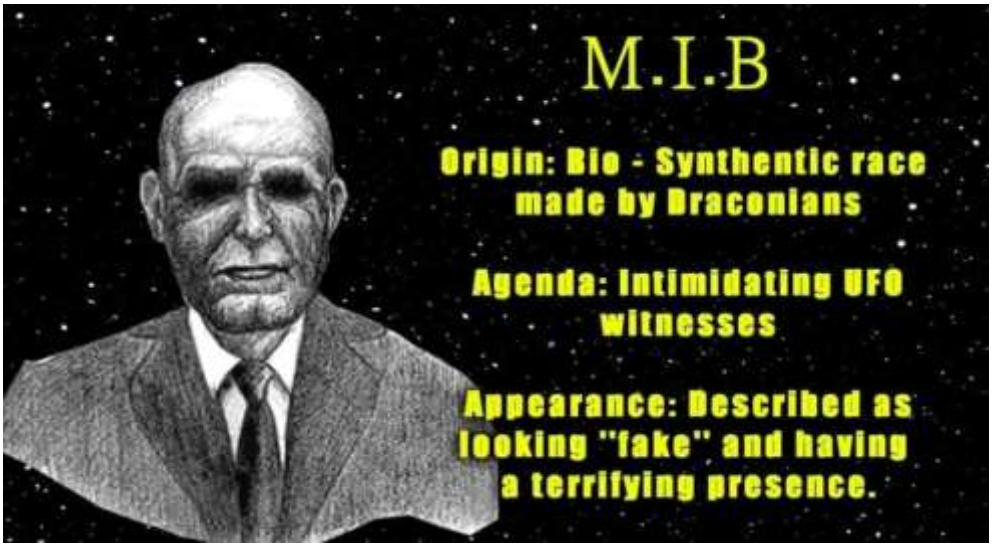
M.I.B
Origin: Bio - Synthentic race made by Draconians
Agenda: Intimidating UFO witnesses
Appearance: Described as looking "fake" and having a terrifying presence.

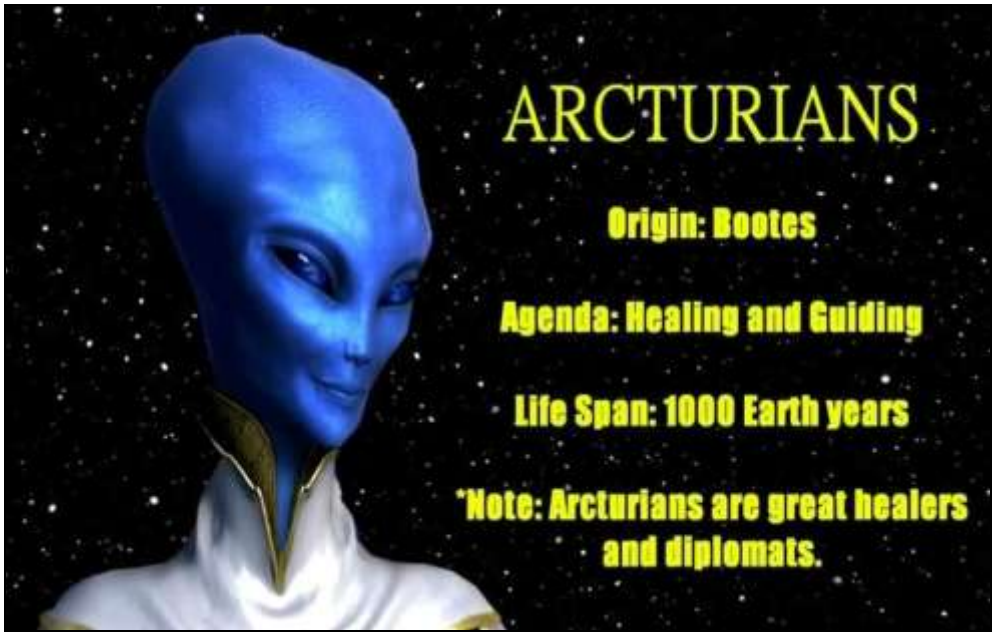

Foto e një trupi alien të gjetur në aksidentin e Roswell-it ...

110. Llojet e UFO-ve / Anijeve Kozmike të Alienëve

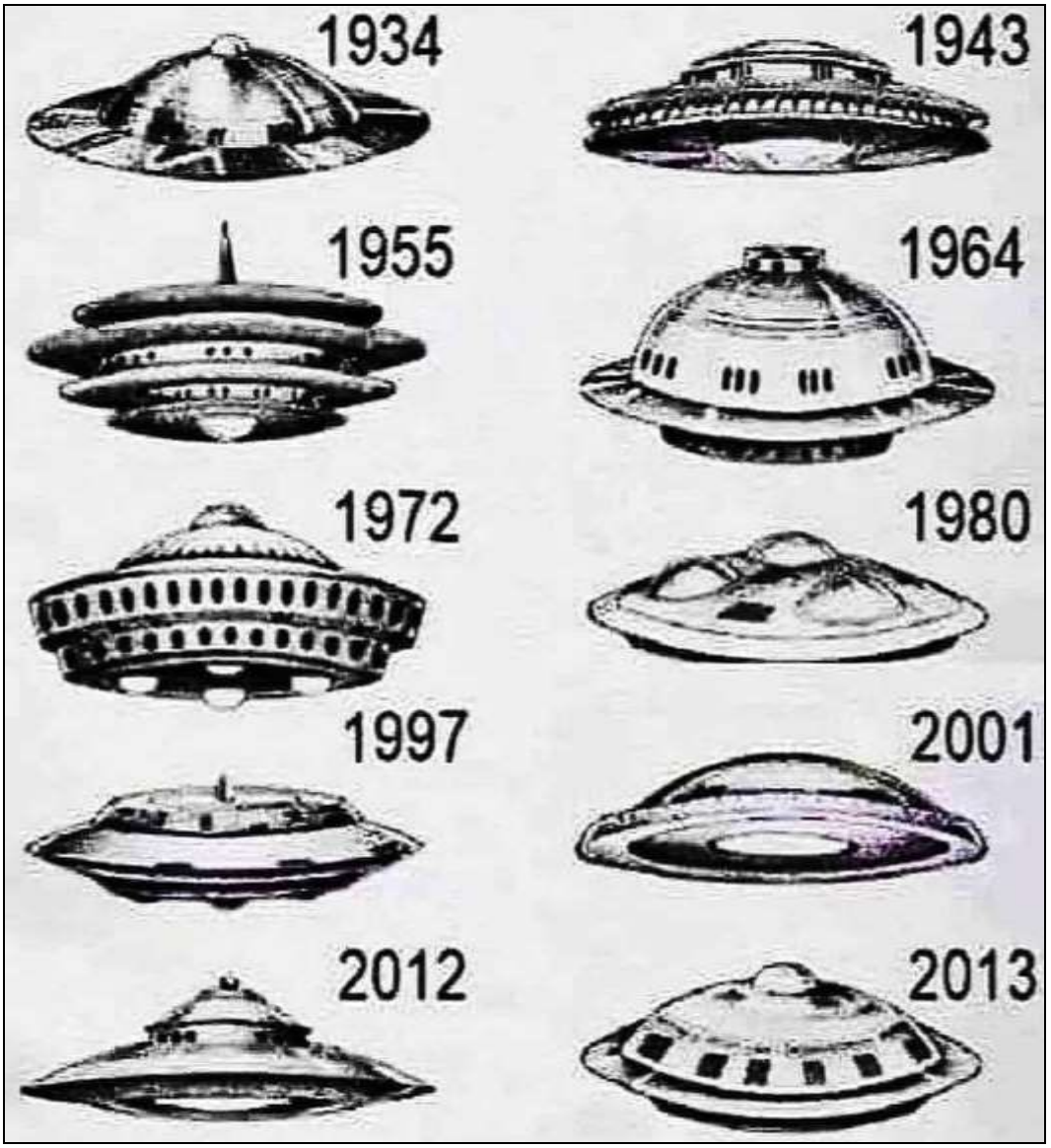

111. Veshje të astronautëve të lashtë alienë

China
Atzteken
Japan
Mayas

112. Alfabeti i Alienëve/Jashtëtokësorëve

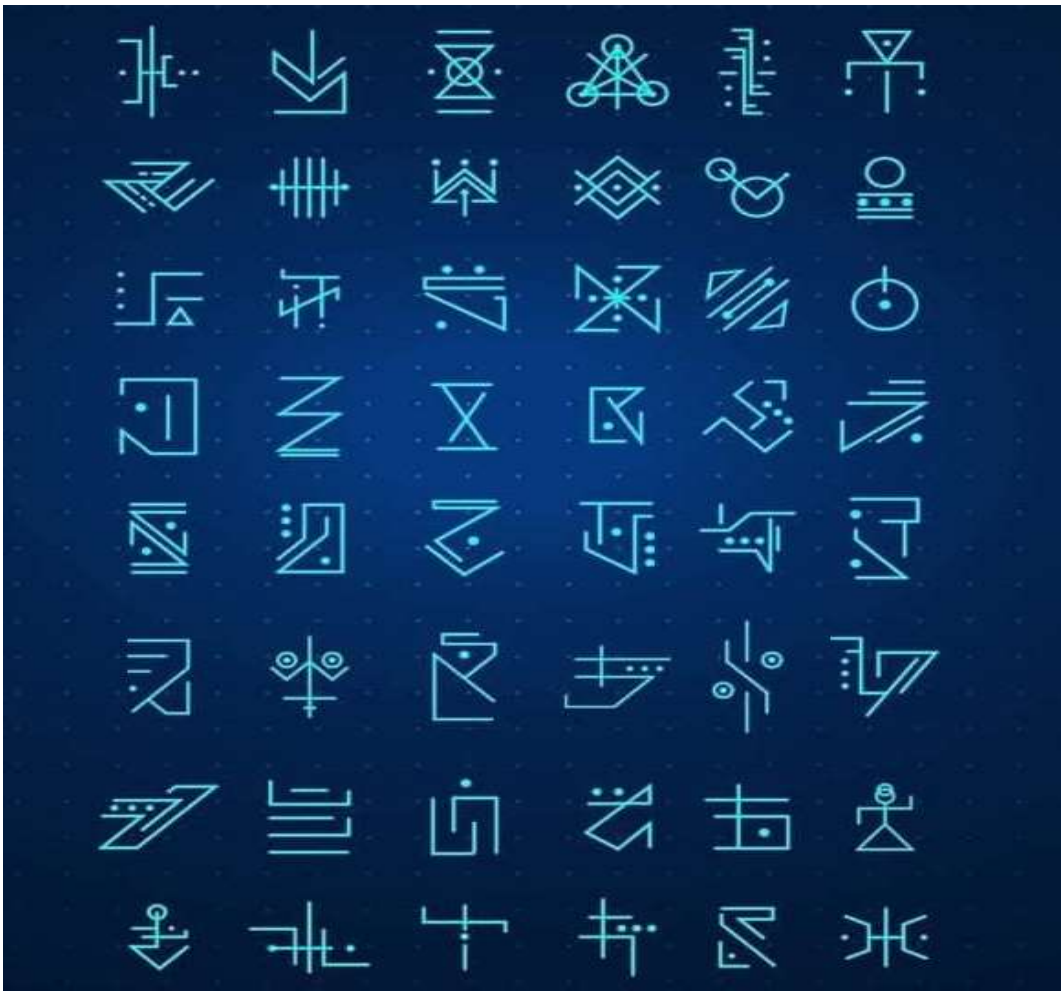

113. - 50 fakte që duhet t'i dini për alienët

Jetojmë në atë që quhet planeti Tokë. Por që nga lashtësia e deri më sot asnjëherë njeriu nuk e ka ndërprerë kureshtjen për të ditur se çfarë ka jashtë planetit tonë. A ka jetë tjetër në galaktikë,apo edhe më shumë se kaq, çfarë janë këto qenie dhe si duhet të komunikojmë me to.

Edhe pse janë bërë me mijëra dokumentarë për to, madje edhe filma artistikë, ato kanë mbetur pa formë. Sipas shkencëtarëve, të gjitha përgjasimet si qenie jeshile, me sy të mëdhenj dhe me kokë vezake vazhdojnë të ngjallin kureshtje.

Ditët e fundit teoritë për alienët janë bërë akoma edhe më të forta. Sepse njëri prej 6 personave që kanë qenë në Hënë konfirmon ekzistencën e alienëve.

Në një publikim nga Wikileaks të e-maileve të John Podestas, ish-këshilltar i presidentit Barack Obama, tashmë shef i fushatës elektorale të Hillary Clinton është edhe një e-mail i Edgar Mitchell, njeriu i gjashtë që ka shkelur në Hënë.

Në e-mail, Mitchell thotë se alienët duan të ndihmojnë njerëzimin me teknologji tejet të përparuar për të siguruar energji nga hapësira dhe me zero efekte anësore për planetin. Por ka një problem. Sipas asaj që shkruhet në e-mail, alienët i tremben natyrës së dhunshme njerëzore dhe nuk janë të gatshëm që as të rrezikojnë dhe as të tolerojnë një luftë në Tokë apo në hapësirë.

Në mesazh, Podesta paralajmërohet edhe për një luftë hapësinore, pa u përcaktuar nëse bëhet fjalë për një luftë hapësinore mes njerëzimit dhe një qytetërimi tjetër inteligjent, apo mes vetë njerëzimit në garën për pushtimin e hapësirës.

"Gara për pushtimin e hapësirës po bëhet gjithnjë e më e ashpër dhe një luftë hapësinore është e pashmangshme", shkruhet aty.

Ndërkohë, nëpër rrjetet sociale dhe disa faqe në internet po përhapet me shpejtësi lajmi për ekzistencën e një tjetër e-maili dërguar nga Mitchell për John Podestan, ku sugjerohet se: **"Papa është në dijeni të jetës aliene dhe se alienët janë forma më e avancuar inteligjente që kanë kontakt të drejtpërdrejtë me Zotin".**

Për këtë qëllim nga gazeta, "Tirana Observer" do të publikojmë 50 fakte nga UFO-t ose Objektet e Paidentifikuara Fluturuese dhe banorët jashtëtokësorë që ne i njohim me emrin alienë, fakte që nisin nga ato më fantastike dhe gati të pabesueshme:

1-UFO-t janë inicialet e fjalëve në anglisht Unidentified Flying Object, që do të thotë në shqip: "Objekt Fluturues i Paidentifikuar". UFO-t janë një objekt i paidentifikuar që fluturojnë në qiell. Ato mund të shihen edhe në Tokë nëse observohen duke u ulur dhe duke u ngritur sërish në qiell.

2-UFO-t në fillim u quajtën pjata fluturuese, por emri "objekt i paidentifikuar" iu vendos më vonë nga Forcat Ajrore Amerikane. Të gjitha objektet fluturuese që në fillim janë listuar si UFO por më pas janë identifikuar si objekte në Tokë, mund të quhen "IFO" ose Objekt i Identifikuar Fluturues.

3-Më 7 korrik të viti 1947, në Roswell, Nju Meksikë, ndodh Incidenti i famshëm Roswell. Edhe pse ushtria amerikane deklaroi se rrëzimi i atribuohet një tullumbaci të forcave ajrore amerikane për mbikqyrjen e motit, askush nuk e besoi këtë variant. Shpjegimi më i famshëm i asaj që ndodhi është se objekti ishte anije jashtëtokësore. Që nga fundi i viteve 1970, incidenti Roswell ka qenë subjekt i shumë polemikave, dhe shumë teori komploti kanë lindur në lidhje me ngjarjen.

4-Objekti u përplas pranë shtëpisë së një kaubojsi në Roswell të Nju Meksikos, gjatë një stuhie të fuqishme. Kaubojsi me inicialet V. Brazel mori disa nga mbeturinat metalike dhe shumë nga dëshmitarët që panë incidentit panë gjëra të pazakonta në pronat e tyre. "Gjëja e çuditshme ishte se mund ta shtrembëroje atë objekt, dhe pasi e lije të lirë, merrte formën që kishte," tha djali i Brazel. Dyshimet u rritën shumë brenda Ushtrisë së Roswell, dhe më vonë në një deklaratë për shtyp, u njoftua se ishte gjetur një disk fluturues. Por kjo gjë u përgënjeshtrua më pas nga shkencëtarët.

5-Incidenti ishte harruar tashmë, deri kur në vitin 1978 fizikani Stanton Fridman intervistoi majorin Jesse Marcel që ishte përfshirë në mbledhjen e mbeturinave. Majori deklaroi se qeveria amerikane mbuloi ekzistencën e një avioni alienësh, duke shkaktuar teori konspiracioni për vitet që pasuan.

6–*Paralajmërimi : Gjeni alienët përpara se ata të na gjejnë neve*

Shkencëtari Stephen Hawking paralajmëron njerëzimin që të bëjë kujdes, sa i përket jetës së mundshme jashtëtokësore.

Hawking thotë se ne mund të jemi duke përdorur një metodë më të prapambetur sesa alienët, për të rënë në gjurmët e tyre. Deklaratën, shkencëtari e bëri në dokumentarin me titulli, "Vendet e preferuara të Stephen Hawking". Sipas tij njerëzimi rrezikon që të përballet me një civilizim më të evoluar që mund të mos ketë një fund të mirë.

7-Më 17 dhjetor, 1969, Forcat Ajrore të Shteteve të Bashkuara përfundojnë studimin mbi UFO-t. Projekti Blue Book kishte dy qëllime: për të përcaktuar nëse UFO-t ishin kërcënim për sigurinë kombëtare, dhe për të analizuar shkencërisht raportimet lidhur me UFO-t. Studimi shqyrtoi mijëra raportime dhe arriti në përfundimin se nuk kishte asnjë provë që të tregonte se objektet e kategorizuara si "të paidentifikuar" ishin jashtëtokësore. dhe se shumica e tyre ishin identifikime të gabuara të fenomeneve natyrorë (retë, yjet, etj) ose të avionëve konvencionalë. Por projekti Blue Book nuk shuajti kureshtjen e shumë njerëzve, të disa shkencëtarëve dhe nxiti industritë e filmit e televizionit për një seri shfaqjesh dhe filmash fantastiko-shkencorë duke hedhur poshtë përfundimet e Librit Blu.

8-Sipas raporteve, dy astronautët e parë që shkelën në hënë, Neil Armstrong dhe Edvin "Buzz" Aldrin panë UFO, menjëherë pas shkeljes së tyre historike në sipërfaqen e hënës me "Apollo 11", më 21 korrik 1969.

9-Buzz Aldrin, njeriu i dytë që preku Hënën shprehet i bindur se jeta ekziston diku tjetër në hapësirë, por mohon se ajo që ai pa në 1969, ishte një objekt jashtëtokësor. Kjo është përmbledhja e asaj çka idhulli i miliona njerëzve në botë, astronauti i "Apollo 11", Buzz Aldrin, ka bërë për "Reddit".

10-Por astronauti i "Apollo 14", Edgar Mitchell, përkundrazi është i bindur se alienët janë parë mbi Tokë dhe se humanët kanë pasur kontakte me to. Ai publikisht është shprehur se zotëron burime që i kanë thënë atij se UFO-t janë fshehur nga qeveria, megjithëse ai pranon nga ana tjetër se "Unë nuk i kam parë kurrë ato personalisht", ka deklarua ai për agjencibë amerikane "Bloomberg".

11-Austronauti i 'Apollo 14', Edgar Mitchell ishte i gjashti person që shkeli në Hënë. Që atëherë, ai ka qenë një udhëheqës në komunitetin e zbulimeve të UFO-ve dhe ka deklaruar se është i vetëdijshëm për shumë takime me jashtëtokësorët. Në një intervistë, Dr Mitchell thotë se UFO-t u përpoqën të prishnin testet e armëve atomike pas Luftës së Dytë Botërore, për të parandaluar SHBA-në, që të niste një luftë bërthamore me Rusinë. Mitchell thotë se në bazat ushtarake të stacionuara në White Sands, gjatë testit ka parë UFO-t. Oficerët i thanë atij se UFO-t nuk ishin atje vetëm për të vëzhguar. "Unë kam folur me shumë oficerë të Forcave Ajrore, të cilët kanë punuar në këto kapanone gjatë Luftës së Ftohtë. Ata më thanë se UFO-t janë parë shpesh lart dhe kanë sulmuar raketat e tyre. Oficerë të tjerë nga bazat në brigjet e Paqësorit, më thanë se gjatë testimeve, raketat ajrore janë sulmuar nga anijet aliene", rrëfen Edgar Mitchell.

12-Gjatë viti, NASA ka konfirmuar praninë e jetës jashtë tokës. Për herë të parë Agjencia Hapësinore Amerikane ka folur për forma të tjera jete të pranishme në planetë të tjerë, duke shprehur synimin për të studiuar këto forma të reja jete. "Deri para pesë vitesh nuk e dinim se 10-20% e yjeve përreth nesh janë të ngjashme me Tokën. Kjo bën që të ngremë hipoteza për forma të ngjashme jete në planetin tonë. Brenda 20 vjetësh mund të takojmë alienët", shprehet Sara Seager, zyrtare e NASA.

13-Sipas CIA-s, UFO-t ishin ata. Sipas asaj çfarë deklaroi CIA një vit më parë 60 për qind e supozimeve për shfaqje të marsianëve, që nga mesi i viteve pesëdhjetë, kanë qenë në të vërtetë fluturime eksperimentalë të avionit spiun U-2, që në atë kohë ka qenë një avion top-sekret. "Ishte CIA që testonte avionët e saj U-2 në lartësinë 20 kilometra dhe jo UFO-t", thuhej në një raport të lëshuar nga CIA. CIA testonte

avionët e saj spiunë në atë kohë dhe për këtë u raportua shikimi i UFO-ve. "Nuk kanë qenë UFO-t, por avionët amerikanë U2", tha një zyrtar i CIA-s.

14-Por a është pikërisht kështu? Çfarë ka të vërtetë, e të rreme, në këtë "zbulim", arritur nga një distancë prej gjashtëdhjetë vitesh? Shumë astronautë të NASA-s kanë dëshmuar tashmë se kanë ndeshur në shfaqje UFO-sh gjatë fluturimeve të tyre. Por CIA nga ana tjetër nuk ka dhënë sqarime as për shumë incidente. Por kjo deklaratë e CIA-s nuk ua ka mbushur mendjen shumë njerëzve, përfshirë Hillari Klintonin.

15-Presidenti John F. Kennedy u vra nga CIA, pasi i kërkoi agjencisë që të publikojë disa informacione top sekrete për UFO-t, thuhet sipas një eksperti të UFO-ve. Kennedy u qëllua për vdekje ndërsaa ishte duke udhëtuar me një veturë 'kabriolet' nëpër qendrën e Dallasit në Teksas më 22 nëntor 1963. Vdekja e tij ende mbetet mister dhe për vrasjen e tij ka shumë teori konspirative.

Por, teoria më e fundit, sipas ekspertit Scott C Waring, është se presidenti ia dërgoi kreut të CIA-së një letër, 10 ditë para se të vritej. Kopjet e letrës u publikuan nga Waring në webfaqen e tij "UFO Sightings Daily". Ai tha se presidenti e vizitoi gjithashtu edhe bazën e Nasa-së në Cape Canaveral në Florida, katër ditë pasi e dërgoi letrën. Në letër, JFK i kërkon CIA-s që të detajojë çdo gjë që di për UFO-t.

16-Edhe në Shqipëri ka pasur raste kur njerëzit kanë deklaruar se kanë parë UFO. Ngjarje që kanë marrë dhe vëmendje të madhe mediatike. Sigurisht shumica e tyre mund të jetë fantazi, por nuk është aspak raporti i FBI-së në vitin 1947, ku në një dosje për alienët, shkruan në raport se UFO-t janë ulur edhe në vendin tonë. Në një raport të FBI të datës 18 Korrik 1947 (Federal Bureau of Investigation), (Agjencia Federale e Hetimeve) shkruhet se: "Disqet janë vërejtur në Meksiko Siti, Nju Orlins, Filadelfia, Nju Jork, Boston, Halifaks, Paris, Milan, Bolonjë, Jugosllavi dhe gjithashtu edhe në Shqipëri". Ky raport është mjaft i rëndësishëm duke njohur seriozitetin e punës së FBI-së, e cila cilësohet si agjencia më e madhe dhe më e fortë në botë.

17-I pari dokumentim për vizitën e UFO-ve në Shqipëri mbetet ditari i Mihal Gramenos. Ai ishte publicist i shquar, shkrimtar dhe veprimtar i lëvizjes patriotike e demokratike, Hero i Popullit. Gjatë viteve 1907-1908 luftoi përkrah me çetën e Çerçiz Topullit. Në librin e tij Kryengritja shqiptare, kujtime luftarake rreth çetës së Çerçiz Topullit, Grameno sjell kujtimet e tij mbi udhëtimet e gjata dhe të vështira të bashkëluftëtarëve të Çerçizit mal më mal. "Një natë teksa luftëtarët e Çerçizit kishin ngritur një limer majë një bjeshke të lartë, na fluturoi përpara një objekt shkëlqyes që qëndroi disa minuta pezull në ajër dhe pastaj u zhduk."shkruan Grameno. Aeroplanët në atë kohë ishin në fazat e para, pra nuk ka mundësi të ketë qenë i tillë. Gjithashtu nuk mund të ketë qenë as meteor dhe as kometë, pasi dihet se ato nuk qëndrojnë pezull në ajër por bien menjëherë. Kështu që mbetet një UFO (objekt fluturues i paidentifikuar).

18–Trekëndëshi Bermuda është një zonë në oqeanin Atlantik në brendësi të të cilit ndodhin ngjarje të pazakonta. Një shpjegim popullor është se ndodhet një UFO sekrete nën thellësinë e detit e cila zhduk çdo avion dhe anije që kalon aty.

19–Një spekulim i rëndësishëm që ka ndarë besimet për UFO-t është shkolla antike e astronautëve. Sipas tyre "ufonautët" kanë vizituar planetin tonë në të shkuarën.

20–Carl Jung interpretoi fenomenin e pjatave fluturuese, që shpesh shfaqen në formën e disqeve rrethorë, ato reflektojnë dëshirën e mendjes njerëzore për stabilitet në një botë konfuze.

21–Studimi i fundit i UFO-ve në SHBA ishte në raportin e vitit 1968. Pas ekzaminimit të qindra dosjeve nga Projekti Blu i Forcave Ajrore, raporti arriti në përfundimin se studimet shkencore për UFO-t nuk duhet të vazhdonin për disa kohë.

22-Projekti Blue Book kishte dy qëllime: për të përcaktuar nëse UFO-t ishin kërcënim për sigurinë kombëtare, dhe për të analizuar shkencërisht raportimet lidhur me UFO-t. Studimi shqyrtoi mijëra raportime dhe arriti në përfundimin se nuk kishte asnjë provë që të tregonte se objektet e kategorizuara si "të paidentifikuar" ishin jashtëtokësore. dhe se shumica e tyre ishin identifikime të gabuara të fenomeneve natyrorë (retë, yjet, etj) ose të avionëve konvencionalë. Por projekti Blue Book nuk shuajti kureshtjen e shumë njerëzve dhe nxiti industritë e filmit e televizionit për një seri shfaqjesh dhe filmash fantastiko-shkencorë duke hedhur poshtë përfundimet e Librit Blu.

23-Kapiten Thomas Mantell, një pilot 25-vjeçar në Gardën Ajrore Kombëtare Kentucky u përplas dhe vdiq më 7 janar 1948. Ai po ndiqte diçka që supozohej të ishte UFO. Megjithatë ende nuk janë shpjeguar shkaqet e aksidentit të tij.

24–Në Bashkimin Sovjetik, shenja UFO-sh u provuan gjatë testeve të raketave sekrete ushtarake.

25–Një sondazh i bërë tregon se 4 milion njerëz besojnë se janë rrëmbyer nga alienët. Një tjetër sondazh tregoi se 71% të amerikanëve besojnë se qeveria di më shumë se sa i kanë treguar njerëzve rreth UFO-ve.

26–Disa pretendojnë se shenja e një UFO-je është treguar dhe në Bibël, kur profeti Ezekiel përshkruan një re të madhe me zjarr, ku ndodhet një rrotë gjigande me drita që ndriçon Tokën".

27–Filmi i parë për UFO-t me buxhet të vogël ishte "Man from Planet" i vitit 1951, filmi "Day the Earth Stood Still" përbën një nga filmat më ikonikë të alienëve.

28–Pas raportimeve për UFO që kulmuan në vitin 1958, raportimet të tjera filluan të binin. Por në vitet e fundit numri i shfaqjes së UFO-ve mendohet se numërohet në miliona, çdo vit janë disa mijëra raportime për shfaqje UFO-sh, dhe sipas sondazheve, vetëm një përqindje e vogël njerëzish kanë hasur një fenomen të tillë raportojnë.

29–Rrëmbimi i parë alien që pretendohet të ketë ndodhur në vitin 1961 kur Betty dhe Barney Hill thonë se u kapën në një rrugë në New Hampshire.

30–UFO-t kanë inspiruar shumë klube dhe organizata, si Rrjeti i Përbashkët i UFO-ve MUFON, Qendra për Studimet e UFO-ve CUFOS, Fondi për Kërkimet e UFO-ve.

31- Ish–presidenti amerikan Jimmy Carter është shprehur se ka parë UFO, kur ishte guvernator i Virxhinias. Për rreth 10 minuta,ai bashkë me një grup njerëzish të tjerë kanë parë disa drita të çuditshme në qiell,të cilat afroheshin e më pas u largoheshin atyre.

32–Në vitin 1967, fizikanti grek Paul Santorini, një shkencëtar i projektit "Manhatan" tha publikisht se një hetim i qeverisë greke në vitin 1947, që kishte lidhje me "raketat evropiane fantazmë",a rriti në përfundimin se ato nuk ishin raketa.

Santorini pretendoi se hetimi u anulua nga zyrtarë ushtarakë amerikanë, që e dinin se bëhej fjalë për jashtëtokësorë dhe ekzistonte frika e panikut nëse rezultatet bëheshin publike.

33–"Anromedanë" është emri që u është dhënë një grupi jashtëtokësorësh, të cilët sipas ufologëve vijnë nga galaktika e Andromedës. Koka e alienëve gri është e përbërë nga dy sy të mëdhenj e të zinj së bashku me dy veshë të mprehtë e të mëdhenj. Nuk kanë hundë, por në vendin e saj ndodhen dy vrima.

34–Më 7 korrik 1947, Uilliam Rodes fotografoi një objekt të pazakonshëm mbi Feniks, Arizona. Fotot u shfaqën në gazetat dhe sipas dokumenteve të projektit "Bluebook" dhe Rhodes pretendon se u kontaktua nga disa agjentë e FBI-së, të cilët e bindën të dorëzonte negativët.

35-Sipas ekspertëve alienët nuk flasin një gjuhë të caktuar, por komunikojnë me anë të ultratingujve. Sipas ufologëve, alienët nordikë mendohet se kanë paraqitje njerëzore, me lëkurë të bardhë e të zbehtë, buze pa ngjyrë dhe flokë shumë të verdhë, thuajse në të bardhë. Ata janë shumë të bardhë dhe të gjatë dhe shumë të pashëm. Nëse elementi bazë i trupit të njeriut është karboni, për alienët mendohet se është silici.

36–Në studim nga forcat amerikane ka dëshmuar se raportimet më të mistershme mbi UFO-t vijnë nga njerëz kanë formim të lartë teknik, si pilotë, astronautë etj. Ekzistojnë në gjithë botën dëshmi për objekte jashtëtokësore të rrëzuara, sipas ufologëve janë disa shoqata sekrete, të cilat kanë për qëllim të mos lejojnë përhapjen e informacionit.

37-William Edmondson nga Universiteti i Birmingamit konsideron mundësinë që shkëmbinjtë në Tokë janë me origjinë jashtëtokësore.

38-"Men in Black" është një film popullor amerikan. Teoritë konspirative rreth UFO-ve, burrat e veshur me kostume të zeza pretendojnë se punojnë për qeverinë dhe kërcënojnë dëshmitarët e UFO-ve të heshtin.

39-Shkencëtarët mendojnë se ekzistojnë banorë në një planet, tjetër të cilët ose janë shumë më të zhvilluar se ne ose më pak të zhvilluar. Sigurisht për sa i përket teknologjisë, ata janë më të zhvilluar se ne, por sipas shkencëtarëve, nuk janë qenie superiore ndaj njeriut.

40-Mendohet se ekzistojnë disa lloje alienësh, por më të njohurit janë ata me ngjyrë gri, të cilët kanë trup të vogël, me një gjatësi sa pothuajse një e dyta e trupit të një njeriu normal. Janë ngjyrë gri he pa qime në lëkurë.

41-Koka e alienëve gri është e përbërë nga dy sy të mëdhenj e të zinj së bashku me dy veshë të mprehtë e të mëdhenj. Nuk kanë hundë, por në vendin e saj ndodhen dy vrima. Një lloj tjetër alieni të quajtur "alienë arianë" quhen me këtë emër sepse supozohet se ngjajnë nga paraqitja me njerëzit nordike. Ata mendohet se vijnë nga yjësia e Demit. Sipas ufologëve, alienët nordikë mendohet se kanë paraqitje njerëzore, me lëkurë të bardhë e të zbehtë, buze pa ngjyrë dhe flokë shumë të verdhë, thuajse në të bardhë. Ata janë shumë të bardhë dhe të gjatë dhe shumë të pashëm.

42-Shkencëtarët rusë supozohet se ishin të parët që konfirmuan përballjen e astronautëve në Hënë më UFO-t. Fizikani dhe profesori i matematikës në universitetin e Moskës Vladimir Azhazha deklaroi: "Sipas informacioneve tona Neil Armstrong i dërgoi mesazh Kontrollit të Misionit se dy objekte të mëdha po i

vëzhgonin ato pasi ishin ulur në hënë. Por mesazhi nuk u dëgjua asnjëherë nga publiku sepse u censurua nga NASA.

43-Specialisti për sendet e gjetura në Hënë, Ricard Hoagland ka deklaruar se NASA akoma përpiqet të maskojë materialet fotografike përpara se ato të publikohen.

44-Sipas një tjetër shkencëtari rus, Dr.Alekandr Kazantsev, astronauti që u ul në hënë së bashku me Armstrong, Buzz Aldrin kishte dalë jashtë në sipërfaqen e hënës. Dr.Azhazha pretendon se UFO-t u larguan disa minuta pasi astronautët dolën në sipërfaqe të hënës.

45-Sipas disa hetuesve të fenomeneve jashtëtokësore, ku bën pjesë dhe Richard Hoagland, një racë jashtëtokësore e ka përdorur Hënën si stacion terminal gjatë aktivitetit të tyre në Tokë

46-Sipas dëshmive të pakonfirmuara, kur ekuipazhi i "Apollo-12" u ul në Hënë ata panë se po vëzhgoheshin nga një objekt gjysmë transparent në formë piramide. Sipas këtyre dëshmive ky objekt qëndronte i varur disa metra mbi sipërfaqen e hënës dhe shkëlqente me gjithë ngjyrat e ylberit në sfondin e zi të qiellit.

47-Viti 1952 ishte një vit i jashtëzakonshëm në historinë e kryeqytetit amerikan Uashington DC. Ai cilësohet si viti me numrin më të madh të shfaqjes së UFO-ve. Në atë kohë disqet fluturues ishin përhapur në të gjithë botën, duke përfshirë dhe SHBA.

48-Astronauti i parë që ka shkelur në hënë, Neil Armstrong ka thënë më tetor 1999: "Nëse bazohemi në informacione më të mira që disponojmë, ne arrijmë në konkluzionin se…jeta ekziston diku në hapësirë, mbase në shumë vende"

Ndërsa astronauti Storey Musgrove ka thënë: "Po të bazohemi në statistika, është e sigurt që ka cilivizime, inteligjenca dhe forma jetësore ekstremisht të avancuara në hapësirë. Unë mendoj se ata janë aq të avancuar saqë bëjnë udhëtime ndëryjore. Mendoj se është e mundur dhe që ata të kenë shkelur këtu.

49-Jean Jacques Velasco, kreu i hetimit zyrtar francez të UFO-ve "SEPRA" shkroi një libër në vitin 2005 ku thoshte se 14 përqind e 5.800 rasteve te studiuara nga "SEPRA" ishin të pashpjegueshme dhe me origjinë jashtëtokësore. Përveç shfaqjeve vizuale, rastet e UFO-ve ndonjëherë lënë dhe evidence fizike duke përfshirë shumë raste të studiuara nga agjensi të ndryshme të vendeve të ndryshme.

50-Kandidatja demokrate në garën presidenciale në SHBA, Hillary Clinton, ka premtuar se "do i shkojë deri në fund" çështjes së UFO-ve, nëse bëhet presidente e SHBA".

114. - 100 fakte për UFO-t dhe shfaqjen e tyre në Tokë

Jetojmë në atë që quhet planeti Tokë. Por që nga lashtësia e deri më sot asnjëherë njeriu nuk e ka ndërprerë kureshtjen për të ditur se çka jashtë planetit tonë. A ka jetë tjetër në galaktikë,apo edhe më shumë se kaq, çfarë janë këto qenie dhe si duhet të komunikojmë me to.

Edhe pse janë bërë me mijëra dokumentarë për to, madje edhe filma artistikë, ato kanë mbetur pa formë. Sipas shkencëtarëve, të gjitha përgjasimet si qenie jeshile, me sy të mëdhenj dhe me kokë vezake, janë spekulime. Disqet fluturuese kanë futur në punë investiguesit më të mirë, por pjesa më e madhe e rasteve të shfaqura kanë mbetur mister. Të paktën, hetimet rreth tyre kanë shërbyer për përmirësimin e fluturimeve me avionë. Ndërkohë, raporte të pazakonta datojnë që në kohët antike.

Krahas veglave të punës, apo figurave që tregonin për jetën e tyre, njerëzit e lashtë kanë vizatuar apo kanë gdhendur nëpër shpella, edhe objekte të çuditshme që i kanë vizituar. Ndërsa agjencia e parë për hetimin e tyre është krijuar në 1948. Në vitin 1954 rregullorja e "Air Force" i konsideronte shfaqje të tilla si "kërcënim i mundshëm i Sigurisë së Shteteve të Bashkuara". Cilat janë vendet ku UfO-t janë shfaqur më shumë, periudhat kur "vizitorët" e panjohur kanë zbritur në Tokë.

Për këtë qëllim nga gazeta "Tirana Observer", do të publikojmë 100 fakte për UFO-t ose Objektet e Paidentifikuara Fluturuese dhe banorët jashtëtokësorë që ne i njohim me emrin alienë, fakte që nisin nga ato më fantastike dhe gati të pabesueshme.

Ia nisim me atë që shkencëtarët e kanë quajtur një prej provave më të mëdha dhe bindëse që lidhet me autopsinë e një alieni në vitin 1947. Bëhet fjalë për incidentin "Roswell", i cili është bërë objekt spekulimesh dhe pikëpyetjesh pa fund. Ka akoma shumë teori të ndryshme në lidhje me atë çfarë ka ndodhur në Roswell në Nju Meksiko, ku shumë njerëz pretendojnë se kanë gjetur rrënojat e një UFO-je të përplasur në tokë dhe është kryer autopsia e një qenie jashtëtokësore, për të cilën janë shfaqur filmimet apo edhe për faktin se deri më sot janë miliona raste që janë parë dhe janë filmuar vizita të disqeve fluturues. Të dhënat flasin se më shumë alienë dhe UFO janë parë në SHBA, Rusi, Angli dhe Shqipëri, por sipas ufologëve, kjo varet dhe nga interesi i njerëzve për të qenë të vëmendshëm në dallimin e UFO-ve. Mendohet se janë ose më të zhvilluar se ne ose më pak të zhvilluar. Teknologjia e tyre sigurisht është më e avancuar se e jona përderisa ato arrijnë të bëjnë vizita aq të shpeshta në planetin tonë, por sipas shkencëtarëve që besojnë në ekzistencën e tyre ato nuk janë superior ndaj nesh si qenie. Por si është ndërtuar trupi i tyre dhe si komunikojnë me njëri-tjetrin. Dhe në fund dëshmia dhe deklarata më e fortë e sjellë nga njeriu i parë që zbriti në hënë, Nail Armstrong. Ai ka një bindje të plotë se alienët jo vetëm ekzistojnë dhe konspiracioni është se njeriu nuk e ka vizituar Hënën, sepse alienët tashmë atje kanë një bazë shumë të fuqishme e deri te Hillary Clinton që ka premtuar se "do i shkojë deri në fund çështjes së UFO-ve, nëse bëhet presidente e SHBA-ve".

Në vazhdim do të lexoni fakte interesante për misterin më të madh të të gjitha kohërave:

1-UFO-t janë inicialet e fjalëve në anglisht Unidentified Flying Object që në shqip do të thotë: Objekt fluturues i paidentifikuar".

2–UFO-t janë një Objekt i Paidentifikuar Fluturues (OPF). Ato mund të shihen edhe në Tokë, nëse observohen, duke u ulur dhe duke u ngritur sërish në qiell.

3–Libri i parë i publikuar që përdori termin "UFO" ishte "Pjatat Fluturuese nga Hapësira e jashtme" e Donald Keyhoe në vitin 1953.

4–Epoka moderne e UFO-ve filloi në vitin 1947 kur piloti Kenneth Arnold raportoi se kishte parë 9 disqe fluturuese mbi Uashington,

5–UFO-t në fillim u quajtën pjata fluturuese, por emri "objekt i paidentifikuar" iu vendos më vonë nga Forcat Ajrore Amerikane

6–Shumë shkencëtarë i konsiderojnë UFO-t si diçka e pamundur që nuk ka gjasa të ndodhin, dhe sipas tyre hetimi nuk është i nevojshëm

7–Forcat Ajrore peruane po rihapin një zyra përgjegjëse për investigimin e UFO-ve për shkak të numrit në rritje të raporteve për fenomene anormale.

8–Të gjitha objektet fluturuese që në fillim janë listuar si UFO por më pas janë identifikuar si objekte në Tokë, mund të quhen "IFO" ose Objekt i Identifikuar Fluturues.

9–Mbi gjysmën e raporteve për UFO nga fundi i viteve '50-të deri në fillim të viteve '60-të janë llogaritur si fluturimeve të objekteve amerikane mbi SHBA.

10–Shumica e filmave për alienë kanë të bëjnë me dy kategori: 1) pushtim i tokës dhe njerëzimit nga alienët, si dhe 2) filma fantashkencë ku jashtëtokësorët përpiqen të ndihmojnë njerëzimin në një farë mënyre.

11–Në vitin 1967, autoritetet britanike investiguan 6 objekte fluturuese në jug të Anglisë. Por doli të ishin një rreng i studentëve të inxhinierisë.

12–Trekëndëshi Bermuda është një zonë në oqeanin Atlantik në brendësi të të cilit ndodhin ngjarje të pazakonta. Një shpjegim popullor është se ndodhet një UFO sekrete nën thellësinë e detit e cila zhduk çdo avion dhe anije që kalon aty.

13–Një spekulim i rëndësishëm që ka ndarë besimet për UFO-t është shkolla antike e astronautëve. Sipas tyre "ufonautët" kanë vizituar planetin tonë në të shkuarën.

14–Carl Jung interpretoi fenomenin e pjatave fluturuese, që shpesh shfaqen në formën e disqeve rrethorë, ato reflektojnë dëshirën e mendjes njerëzore për stabilitet në një botë konfuze.

15–Studimi i fundit i UFO-ve në SHBA ishte në raportin e vitit 1968. Pas ekzaminimit të qindra dosjeve nga Projekti Blu i Forcave Ajrore, raporti arriti në përfundimin se studimet shkencore për UFO-t nuk duhet të vazhdonin për disa kohë

16–Kapiten Thomas Mantell, një pilot 25-vjeçar në Gardën Ajrore Kombëtare Kentucky u përplas dhe vdiq më 7 janar 1948. Ai po ndiqte diçka që supozohej të ishte UFO. Megjithatë ende nuk janë shpjeguar shkaqet e aksidentit të tij.

17–Në Bashkimin Sovjetik, shenja UFO-sh u provuan nga testet e raketave sekrete ushtarake.

18–Një sondazh i bërë në vitin 1991 tregon se 4 mln njerëz besojnë se janë rrëmbyer nga alienët.

19–Një tjetër sondazh i vitit 1996 tregoi se 71% të amerikanëve besojnë se qeveria di më shumë se sa i kanë treguar njerëzve rreth UFO-ve.

20–Fotografia e parë e një UFO-je u bë në vitin 1883 nga astronauti Jose Bonilla në Zakatekas të Meksikës.

21–Disa pretendojnë se shenja e një UFO-je është treguar dhe në Bibël, kur profeti Ezekiel përshkruan një re të madhe me zjarr, ku ndodhet një rrotë gjigande me drita që ndriçon Tokën".

22–Ndërkohë që filmi i parë për UFO-t me buxhet të vogël ishte "Man from Plane"t i vitit 1951, filmi "Day the Earth Stood Still" përbën një nga filmat më ikonikë të alienëve.

23–Pas raportimeve për UFO që kulmuan në vitin 1958, raportimet të tjera filluan të binin.

24–Rrëmbimi i parë alien që pretendohet të ketë ndodhur në vitin 1961 kur Betty dhe Barney Hill thonë se u kapën në një rrugë në New Hampshire.

25–Në vitin 1960, kultura popullore e zhvendosi fokusin nga pjatat fluturuese tek pilotët e tyre. Kishte më shumë raportime për biseda ballë për ballë apo vizita tek botët e tjera.

26–UFO-t kanë inspiruar shumë klube dhe organizata, si Rrjeti i Përbashkët i UFO-ve MUFON, Qendra për Studimet e UFO-ve CUFOS, Fondi për Kërkimet e UFO-ve.

27–Më 23 nëntor 1963. Togeri Felix Eugene Moncla u dërgua për të ndjekur një objekt fluturues të paidentifikuar në Miçigan. Pasi iu afrua objektit, avioni i Moncla-s u zhduk nga radarët dhe nuk u gjet kurrë më.

28–Më 16 nëntor 1986, një avion mallrash i linjës ajrore japoneze raportoi se kishte parë tre objekte të paidentifikuara që fluturonin mbi Alaskë. Piloti Kenj Terauchi raportoi se kishte parë dy drita të fuqishme.

29–Ish–presidenti amerikan Jimmy Carter është shprehur se ka parë UFO, kur ishte guvernator i Virxhinias. Për rreth 10 minuta,ai bashkë me një grup njerëzish të tjerë kanë parë disa drita të çuditshme në qiell,të cilat afroheshin e më pas u largoheshin atyre.

30–Në vitin 1967, fizikanti grek Paul Santorini, një shkencëtar i projektit "Manhatan" tha publikisht se një hetim i qeverisë greke në vitin 1947, që kishte lidhje me "raketat evropiane fantazmë",a rriti në përfundimin se ato nuk ishin raketa. Santorini pretendoi se hetimi u anulua nga zyrtarë ushtarakë amerikanë, që e dinin se bëhej fjalë për jashtëtokësorë dhe ekzistonte frika e panikut nëse rezultatet bëheshin publike

31–Rreth 5-20% e raportimeve për shenja të UFO-ve kanë mbetur ende të pashpjeguara.

32–Incidenti Maury ishte një rreng në vitin 1947. Harold Dahl tha se kishte parë objekte që fluturonin në qiell në ishullin Maury. Më vonë ai konfirmoi se ishte një rreng i treguar prej tij.

33–Incidenti i quajtur Fatima apo Mrekullia e Dielli, ka pasur dëshmitarë me dhjetëra mijëra njerëz në Fatima në Portugali më 13 tetor 1917.

34–"Anromedanë" është emri që u është dhënë një grupi jashtëtokësorësh, të cilët sipas ufologëve vijnë nga galaktika e Andromedës.

35–Koka e alienëve gri është e përbërë nga dy sy të mëdhenj e të zinj së bashku me dy veshë të mprehtë e të mëdhenj. Nuk kanë hundë, por në vendin e saj ndodhen dy vrima.

36–Më 7 korrik 1947, Uilliam Rodes fotografoi një objekt të pazakonshëm mbi Feniks, Arizona. Fotot u shfaqën në gazetat dhe sipas dokumenteve të projektit "Bluebook" dhe Rhodes pretendon se u kontaktua nga disa agjentë e FBI-së, të cilët e bindën të dorëzonte negativët.

37–Sipas ekspertëve alienët nuk flasin një gjuhë të caktuar, por komunikojnë me anë të ultratingujve.

38–Sipas ufologëve, alienët nordikë mendohet se kanë paraqitje njerëzore, me lëkurë të bardhë e të zbehtë, buze pa ngjyrë dhe flokë shumë të verdhë, thuajse në të bardhë. Ata janë shumë të bardhë dhe të gjatë dhe shumë të pashëm.

39–Nëse elementi bazë i trupit të njeriut është karboni, për alienët mendohet se është silici.

40–Kërkimet e para mbi disqet fluturuese naziste u shfaqën në një seri artikujsh nga eksperti italian i turbinave Giuseppe Belluzo në vitin 1950.

41–Në studim nga forcat amerikane ka dëshmuar se raportimet më të mistershme mbi UFO-t vijnë nga njerëz kanë formim të lartë teknik, si pilotë,

astronautë etj. Ekzistojnë në gjithë botën dëshmi për objekte jashtëtokësore të rrëzuara, sipas ufologëve janë disa shoqata sekrete, të cilat kanë për qëllim të mos lejojnë përhapjen e informacionit.

42–Disa prej specialistëve që mbrojnë teoritë e ekzistencës së jashtëtokësorëve përfshijnë astronomin amerikan James C.Barlett, fizikantin belg, Maurice A.Biot, astronoautin Gordon Cooper, inxhinierin e NASA-s, Raul R.Hill, admiralin Lord Hill-norton, ish-shef i stafit të mbrojtjes, ish kreu i NATO-s etj.

43–Në vitin 1958 në Brazil hetuesi kryesor i UFO-ve, Dr.Olavo T.Fuentes i shkroi një letër grupit amerikan të UFO-ve "APRO", ku raportonte informacionet që kishte marrë nga dy oficerë të inteligjencës detare braziliane. Sipas Fuentes, çdo qeveri apo ushtri në botë kishte dijeni se UFO-t ishin objekte jashtëtokësorë.

44–Sipas një sondazhi të kryer në vitin 2002 nga kanali televiziv "Scifi", një në shtatë amerikan thotë se ka pasur të bëjë ose njeh dikë që ka pasur një eksperiencë me UFO. Pjesa më e madhe e UFO-ve të para gjatë ditës thuhet se kanë forma gjeometrike ovale, cilindrike dhe sipërfaqe që duken si metal.

45–William Edmondson nga Universiteti i Birmingamit konsideron mundësinë që shkëmbinjtë në Tokë janë me origjinë jashtëtokësore.

46–Më 5 gusht 1926 ndërsa udhëtonte në malet Humboldt të krahinës Kokonor të Tibetit, Nicholas Roerich raportoi se anëtarët e ekspeditës së tij kishin parë lart diçka më të madhe se avionit, të shndritshme që pasqyronte diellin

47–Mijëra dokumenta të zbuluara nga Akti për Informacionin e Lirë zbulon se agjencitë amerikane kanë koleksionuar dhe akoma koleksionojnë informacione nga UFO-t. Këto agjenci përfshijnë Agjencinë Inteligjente të Mbrojtjes DIA, FBI, CIA, Forcat Ajrore etj.

48–Termi ETV (Automjet jashtëtokësor) është përdorur në një farë mënyrë për t'i vënë emër objekteve të paidentifikuara që mbërrijnë në Tokë.

49–Feja e UFO-s është një fe që beson në ekzistencën e entiteteve jashtëtokësore ku operojnë UFO-t.

50–"Men in Black" është një film popullor amerikan. Teoritë konspirative rreth UFO-ve, burrat e veshur me kostume të zeza pretendojnë se punojnë për qeverinë dhe kërcënojnë dëshmitarët e UFO-ve të heshtin.

51–Mes viteve 1947-1969, 12 mijë shikime UFO-sh u raportuan në Projektin Libri Blu, një agjenci kërkimesh UFO-sh me seli në Bazën e forcave ajrore Patterson.

52-Në një raport të FBI (Federal Bureau of Investigation), (Agjencia Federale e Hetimeve) shkruhet se: "Disqet janë vërejtur në Mexico City, New Orleans, Philadelphia, New York, Boston, Halifax, Newfoundland, Paris, Milan, Bolonjë, Jugosllavi dhe gjithashtu edhe në Shqipëri". Ky raport është mjaft i rëndësishëm duke njohur seriozitetin e punës së FBI-së, e cila cilësohet si agjencia më e madhe dhe më serioze në botë.

53-Alienët janë qenie, ose në mënyrë homologë, banorët e hapësirës që mendohet se jetojnë në sistemin tonë diellor ose galaktika të tjera.

54-Në vitet e fundit numri i shfaqjes së UFO-ve mendohet se numërohet në miliona, çdo vit janë disa mijëra raportime për shfaqje UFO-sh, dhe sipas sondazheve, vetëm një përqindje e vogël njerëzish kanë hasur një fenomen të tillë raportojnë.

55-Deri më sot shtetet që mendohet se janë shfaqur UFO-t janë SHBA,Rusia, Franca, Belgjika, Argjentina, Australia, Anglia etj.

56-Shkencëtarët mendojnë se ekzistojnë banorë në një planet, tjetër të cilët ose janë shumë më të zhvilluar se ne ose më pak të zhvilluar. Sigurisht për sa i përket teknologjisë, ata janë më të zhvilluar se ne, por sipas shkencëtarëve, nuk janë qenie superiore ndaj njeriut.

57-Mendohet se ekzistojnë disa lloje alienësh, por më të njohurit janë ata me ngjyrë gri, të cilët kanë trup të vogël, me një gjatësi sa pothuajse një e dyta e trupit të një njeriu normal. Janë ngjyrë grid he pa qime në lëkurë.

58-Koka e alienëve gri është e përbërë nga dy sy të mëdhenj e të zinj së bashku me dy veshë të mprehtë e të mëdhenj. Nuk kanë hundë, por në vendin e saj ndodhen dy vrima.

59-Një lloj tjetër alieni të quajtur "alienë arianë" quhen me këtë emër sepse supozohet se ngjajnë nga paraqitja me njerëzit nordike. Ata mendohet se vijnë nga yjësia e Demit.

60-Sipas ufologëve, alienët nordikë mendohet se kanë paraqitje njerëzore, me lëkurë të bardhë e të zbehtë, buze pa ngjyrë dhe flokë shumë të verdhë, thuajse në të bardhë. Ata janë shumë të bardhë dhe të gjatë dhe shumë të pashëm.

61-Duket se ka një ndarje ndëroqeanike të alienëve. Në SHBA 75 përqind të rasteve, njerëzit raportojnë se kanë parë një alien gri, ndërsa në Evropë rastet më të mëdha të raportimit kanë të bëjnë me alienë nordikë.

62-"Vëllezërit e hapësirës" apo "Njerëzit e hapësirës" dallojnë nga alienët e tjerë për shkak të paraqitjes së tyre njerëzore dhe qëllimeve të mira, sipas dëshmitarëve që pretendojnë se pretendojnë se kanë kontaktuar me to.

63-"Anromedanë"është emri që u është dhënë një grupi jashtëtokësorësh, të cilët sipas ufologëve vijnë nga galaktika e Andromedës.

64-Nëse elementi bazë i trupit të njeriut është karboni, për alienët mendohet se është silici.

65-Sipas ekspertëve, alienët nuk flasin një gjuhë të caktuar, por komunikojnë me anë të ultratingujve.

66-Mjetet e lëvizjes kanë formën e një pjate filxhani, me majë në formën e lodrës apo në formën e diskut pa një forcë shtytëse të dukshme apo të dëgjueshme. Disa objekte të tjera UFO mendohet të kenë formën e puros pa dritare të shndritshme.

67-Sipas raporteve të pakonfirmuara deri më sot, dy astronautët e parë që shkelën në Hënë, Neil Armstrong dhe Edvin "Buzz" Aldrin panë UFO, menjëherë pas shkeljes së tyre historike në sipërfaqen e Hënës me "Apollo 11", më 21 korrik 1969.

68-Termi UFO në vend të "disk fluturues" u sugjerua fillimisht në vitin 1952 nga kapiteni Eduart J. Ruppelt drejtori i parë i projektit "Blue Book".

69-Shkencëtarët rusë supozohet se ishin të parët që konfirmuan përballjen e astronautëve në Hënë më UFO-t. Fizikani dhe profesori i matematikës në universitetin e Moskës Vladimir Azhazha deklaroi: "Sipas informacioneve tona Neil Armstrong i dërgoi mesazh Kontrollit të Misionit se dy objekte të mëdha po i vëzhgonin ato pasi ishin ulur në Hënë. Por mesazhi nuk u dëgjua asnjëherë nga publiku sepse u censurua nga NASA.

70-Specialisti për sendet e gjetura në hënë, Ricard Hoagland ka deklaruar se NASA akoma përpiqet të maskojë materialet fotografike përpara se ato të publikohen.

71-Sipas një tjetër shkencëtari rus, Dr.Alekandr Kazantsev, astronauti që u ul në hënë së bashku me Armstrong, Buzz Aldrin kishte dalë jashtë në sipërfaqen e Hënës. Dr.Azhazha pretendon se UFO-t u larguan disa minuta pasi astronautët dolën në sipërfaqe të hënës.

72-Në një Konferencë Kombëtare me 21 Mars 1996, shkencëtarët dhe inxhinierët e NASA-s që ishin pjesëmarrës të eksplorimit të Hënës dhe Marsit raportuan rezultatet e zbulimit të tyre. Aty u njoftua për herë të parë për strukturat dhe objektet e gjetura në hënë. Ato folën me kujdes. Ato folën me kujdes për këto objekte pa përmendur UFO-t.

73-Sipas disa hetuesve të fenomeneve jashtëtokësore, ku bën pjesë dhe Richard Hoagland, një racë jashtëtokësore e ka përdorur hënën si stacion terminal gjatë aktivitetit të tyre në tokë.

74-Sipas dëshmive të pakonfirmuara, kur ekuipazhi i "Apollo-12" u ul në hënë ata panë se po vëzhgoheshin nga një objekt gjysmë transparent në formë piramide. Sipas këtyre dëshmive ky objekt qëndronte i varur disa metra mbi sipërfaqen e Hënës dhe shkëlqente me gjithë ngjyrat e ylberit në sfondin e zi të qiellit.

75-Kërkimet e para mbi disqet fluturuese naziste u shfaqën në një seri artikujsh nga eksperti Italian i turbinave Giuseppe Belluzo në vitin 1950.

76-Në vitin 1967, një libër i shkruar nga Louis Paulwes dhe Jacques Bergier përmbante deklarata spektakolare mbi shoqërinë sekrete "Vril" të Berlinit. Shumë shkrimtarë më vonë, si Jan Van Helsing, Norber –Jurgen Ratthor dhe Vladimir Terziski kanë ndërtuar punën e tyre dukë lidhur shoqërinë "Vril" me UFO-t.

77-Kampioni i boksit Muhamed Ali është shprehur se ka parë UFO në disa raste. Një prej atyre rasteve ka qenë kur ai ishte duke u stërvitur në "Central Park" në Nju Jork me menaxherin e tij. Sipas Ali, ai ka ngritur kokën lart në qiell dhe ka parë një dritë të ndritshme, e cila lëvizte paralelisht me të.

78-Këngëtari i grupi "Rolling Stones", Mick Jagger pretendon se ka parë disa herë UFO gjatë gjithë jetës së tij. Një prej këtyre rasteve ka qenë kur ai ishte duke kënduar në një koncert në Kaliforni. Ai ishte aq i bindur për prezencën e alienëve, saqë në shtëpinë e tij ka instaluar një zbulues UFO-sh.

79-Incidenti më i famshëm që ka lidhje me UFO-t është ai i Roswell, i cili është bërë objekt spekulimesh dhe pikëpyetjeve të pafund. Ka akoma shumë teori se çfarë ka ndodhur në Roswell në Nju Meksiko, në vitin 1947, ku shumë njerëz pretendojnë se janë gjetur rrënojat e një UFO-je të përplasur në tokë dhe është kryer autopsia e qenies jashtëtokësore.

80-Viti 1952 ishte një vit i jashtëzakonshëm në historinë e kryeqytetit amerikan Uashington DC. Ai cilësohet si viti me numrin më të madh të shfaqjes së UFO-ve. Në atë kohë disqet fluturues ishin përhapur në të gjithë botën, duke përfshirë dhe SHBA.

81-Incidenti "Keckburg" është një ngjarje tjetër mjaft e famshme përsa u përket UFO-ve. Në Keksburg, Pensilvani, më 9 dhjetor 1956 një lëmsh i madh i zjarrtë u pa nga mijëra vetë në gjashtë shtete të SHBA-së dhe në Ontario, Kanada. Nga ky lëmsh u shkëputën disa copa metalike që ranë mbi Miçigan dhe Ohajo. Nga shtypi u raportua si meteor.

82-"Incidenti i pyllit Rendlesham" është emri që i është vënë një serie raportimesh për shfaqjen e dritave të pashpjeguara dhe uljen e një objekti jashtëtokësor në pyllin Rendlesham Angli, në fund të dhjetorit 1980. Është mbase ngjarja më e famshme e UFO-ve që ka ndodhur në Angli, duke u krahasuar me ngjarjen e Roswellit në SHBA.

83-Astronauti i parë që ka shkelur në Hënë, Neil Armstrong ka thënë më tetor 1999: "Nëse bazohemi në informacione më të mira që disponojmë, ne arrijmë në konkluzionin se jeta ekziston diku në hapësirë, mbase në shumë vende. Ndërsa astronauti Storey Musgrove ka thënë: "Po të bazohemi në statistika, është e sigurt që ka cilivizime, inteligjenca dhe forma jetësore ekstremisht të avancuara në hapësirë. Unë mëndoj se ata janë aq të avancuar saqë bëjnë udhëtime ndëryjore. Mendoj se është e mundur dhe që ata të kenë shkelur këtu.

84-Ish drejtori i CIAS Roscoe Hillenkoetter ka thënë më 22 gusht 1960: "Është koha që e vërteta të dalë në shesh…pas skenave oficerët e rangut të lartë të forcave ajrore janë të shqetësuar për UFO-t por nëpërmjet sekreteve zyrtare dhe talljes kanë bërë që shumë qytetarë të arrijnë të besojnë se objektet fluturues janë marrëzira. Unë jam për nxitjen e veprimit të menjëhershëm nga ana e Kongresit për të reduktuar rreziqet që vijnë nga mbajta sekret e objekteve fluturuese të paidentifukuara."

85-Personat që pretendojnë se kanë pasur kontakt me UFO-t i përshkruajnë këto objekte si të mëdha, me diametër rreth 30 metra a më shumë, me pjesë-pjesë rrotulluese dhe drita shumëngjyrëshë. Të dhënat në tokë për UFO-t janë në formën transplanteve të gjetura tek ata që pretendojnë se janë rrëmbyer nga jashtëtokësorët, nga rrathët në fushat e grurit dhe gjymtimet e bagëtive.

86-Në vitin 1948 forcat ajrore amerikane (Air Force) krijon projektin "Sing" si hetimin e parë zyrtarë për UFO-t. Artikulli i Donald Keyhoe në revistën "True" ishte raportimi i parë në një revistë të madhe për ekzistencën e UFO-ve dhe se qeveria amerikane po mbante informacion te fshehur.

87-Në vitin 1965 FBI mori informacion nga një burim i sigurt se një informator i NASA-s po u jepte informacion sekret mbi UFO-t dy studiuesve të jashtëtokësorëve në Pitsburg, SHBA. Dosjet e FBI-së kanë treguar se NASA mbante sektet të dhëna filmike mbi UFO-t dhe se njerëzit nuk kishin informacion se piloti i kapsulës "Gemini 4" James McDivitt, kishte konfirmuar se gjatë misionit në orbitë kishte parë "objekte të paidentifikuara".

88-Ndërkohë që ekzistojnë raporte dhe spekulime ë shumta, disa ekspertë qe mbështesin teoritë e UFO-ve, shprehen se aktualisht nuk mund të thonë me siguri se cilat planetët apo sistemet yjore, ku ka jetë. Ndërkohë që vëzhgimi i UFO-ve dhe ndërveprimi me token është mbase i lashtë, aktiviteti ka pësuar rritje gjatë Luftës se Dyte Botërore dhe në prag të "erës bërthamore".

89-Sipas studiuesit Stiven M.Greer, qeniet biologjike jashtëtokësore janë më të avancuara se njerëzit në shumë drejtime, por nuk janë superior ndaj njerëzve si qenie. Një pikë e përbashkët e njerëzve me këto qenie jashtëtokësore është ekzistenca e jonë e përbashkët si qenie inteligjente të ndërgjegjshme.

90-Në vitin 1979, ish-shefi i Sistemit te komunikimit të NASA-s, Maurice Chatelaine konfirmoi se Armstrong kishte raportuar realisht se kishte parë dy UFO në skaj të një krateri. Astronomi Clyde Tombaugh, i cili pranoi se kishte parë gjashtë UFO, duke përfshirë këtu dhe tre lëmshe të zjarrtë të gjelbër mbështeste Hipotezën

Jashtëtokësore për UFO-t dhe theksonte se shkencëtarët që e hidhnin poshtë pa e studiuar ishin "joshkencorë".

91-Në vitin 1967, fizikanti grek Paul Santorini, një shkencëtar i projektit "Manhatan" tha publikisht se një hetim i qeverisë greke në vitin 1947, që kishte lidhje me "raketat evropiane fantazmë",a rriti në përfundimin se ato nuk ishin raketa. Santorini pretendoi se hetimi u anulua nga zyrtarë ushtarakë amerikanë, që e dinin se bëhej fjalë për jashtëtokësorë dhe ekzistonte frika e panikut nëse rezultatet bëheshin publike.

92-Në virin 19588 në Brazil hetuesi kryesor i UFO-ve, Dr.Olavo T.Fuentes i shkroi një letër grupit amerikan të UFO-ve "APRO", ku raportonte informacionet që kishte marrë nga dy oficerë të inteligjencës detare braziliane. Sipas Fuentes, çdo qeveri apo ushtri në botë kishte dijeni se UFO-t ishin objekte jashtëtokësorë.

93-Disa vende evropiane kanë kryer një studim të përbashkët sekret në vitin 1954, i cili rezultoi se UFO-t ishin jashtëtokësorë. Ky studim u zbulua nga pionieri gjerman i teknikës raketore, Herman Oberth, anëtar i grupit studimor. Në një letër zyrtare drejtuar drejtorit të FBI-së, që daton më 13 janar 1949, shkruhet "çështja e objekteve fluturuese të paidentifikuar apo fenomeneve ajrore të paidentifikuara, të njohur si "disqe fluturues" apo "lëmshe të zjarrtë" konsiderohet si "top secret"

94-Jean Jacques Velasco, kreu i hetimit zyrtar francez të UFO-ve "SEPRA" shkroi një libër në vitin 2005 ku thoshte se 14 përqind e 5800 rasteve te studiuara nga "SEPRA" ishin të pashpjegueshme dhe me origjinë jashtëtokësore. Përveç shfaqjeve vizuale, rastet e UFO-ve ndonjëherë lënë dhe evidence fizike duke përfshirë shumë raste të studiuara nga agjensi të ndryshme të vendeve të ndryshme.

95-Disa prej specialistëve që mbrojnë teoritë e ekzistencës së jashtëtokësorëve përfshijnë astronomin amerikan James C.Barlett, fizikantin belg, Maurice A.Biot, astronoautin Gordon Cooper, inxhinierin e NASA-s, Raul R.Hill, admiralin Lord Hill-norton, ish-shef i stafit të mbrojtjes, ish kreu i NATO-s etj.

96-Më 7 korrik 1947, Uilliam Rodes fotografoi një objekt të pazakonshëm mbi Feniks, Arizona. Fotot u shfaqën në gazetat dhe sipas dokumenteve të projektit "Bluebook" dhe Rhodes pretendon se u kontaktua nga disa agjentë e FBI-së, të cilët e bindën të dorëzonte negativët.

97-Më 27 qershor 1950, një fotograf i gazetës "Louisville Courier-Journal", filmoi një "disk fluturues" mbi Luisvill, Kentaki. Fotografi në një intervistë të mëvonshme konfirmoi se ishte takuar me inteligjencën ushtarake dhe se deri atëherë e kishte filmin, por nuk pranoi të thoshte se çfarë ndodhi pas takimit.

98-Në studim nga forcat amerikane ka dëshmuar se raportimet më të mistershme mbi UFO-t vijnë nga njerëz kanë formim të lartë teknik, si pilotë, atronoautë etj. Ekzistojnë në gjithë botën dëshmi për objekte jashtëtokësore të rrëzuara, sipas ufologëve janë disa shoqata sekrete, të cilat kanë për qëllim të mos lejojnë përhapjen e informacionit.

99-Ish–presidenti amerikan Jimmy Carter është shprehur se ka parë UFO, kur ishte guvernator i Virxhinias. Për rreth 10 minuta,ai bashkë me një grup njerëzish të tjerë kanë parë disa drita të çuditshme në qiell, të cilat afroheshin e më pas u largoheshin atyre.

100-Kandidatja demokrate në garën presidenciale në SHBA, Hillary Clinton, ka premtuar se "do t'i shkojë deri në fund' çështjes së UFO-ve, nëse bëhet presidente e

SHBA". Ndërkohë Clinton beson se ne mund të jemi vizituar nga jashtëtokësorët. Clinton premtoi se nëse zgjidhet në nëntor (2016), tha se do dërgojë një "task force" në atë që njihet si Zona 51, një bazë top-sekret në Nevada, ku besohet se qeveria amerikane po ripërdor teknologjinë e marrë nga alienët. John Podesta, kreu i fushatës së saj, më herët ka bërë thirrje që të publikohen të gjitha dosjet e UFO-ve, që "amerikanët të marrin vesh të vërtetën". Çështja e UFO-ve është familjare në familjen e Clinton. Vitin e kaluar Bill Clinton tha se, "nuk do habitej nëse alienët vizitojnë Tokën".

115. UFO-t dhe dëshmitarët e tyre

1. UFO-t janë inicialet e fjalëve në anglisht Unidentified Flying Object që do të thotë në shqip: "Objekt Fluturues i Paidentifikuar" (OFP).

2. Alienët janë qenie, ose në mënyrë homologe, banorët e hapësirës që mendohet se jetojnë në sistemin tonë diellor ose galaktika të tjera.

3. Në vitet e fundit numri i shfaqjes së UFO-ve mendohet se numërohet në miliona, çdo vit janë disa mijëra raportime për shfaqje UFO-sh, dhe sipas sondazheve, vetëm një përqindje e vogël njerëzish kanë hasur një fenomen të tillë raportojnë.

4. Deri më sot shtetet që mendohet se janë shfaqur UFO-t janë SHBA, Rusia, Franca, Belgjika, Argjentina, Australia, Anglia etj.

5. Shkencëtarët mendojnë se ekzistojnë banorë në një planet, tjetër të cilët ose janë shumë më të zhvilluar se ne ose më pak të zhvilluar . Sigurisht për sa i përket teknologjisë, ata janë më të zhvilluar se ne, por sipas shkencëtarëve, nuk janë qenie superiore ndaj njeriut.

6. Mendohet se ekzistojnë disa lloje alienësh, por më të njohurit janë ata me ngjyrë gri, të cilët kanë trup të vogël, me një gjatësi sa pothuajse një e dyta e trupit të një njeriu normal. Janë ngjyrë gri dhe pa qime në lëkurë.

7. Koka e alienëve gri është e përbërë nga dy sy të mëdhenj e të zinj së bashku me dy veshë të mprehtë e të mëdhenj. Nuk kanë hundë, por në vendin e saj ndodhen dy vrima.

8. Një lloj tjetër alieni të quajtur "alienë arianë" quhen me këtë emër sepse supozohet se ngjajnë nga paraqitja me njerëzit nordikë. Ata mendohet se vijnë nga yjësia e Demit.

9. Sipas ufologëve, alienët nordikë mendohet se kanë paraqitje njerëzore, me lëkurë të bardhë e të zbehtë, buzë pa ngjyrë dhe flokë shumë të verdhë, thuajse në të bardhë. Ata janë shumë të bardhë dhe të gjatë dhe shumë të pashëm.

10. Duket se ka një ndarje ndëroqeanike të alienëve. Në SHBA 75 përqind të rasteve, njerëzit raportojnë se kanë parë një alien gri, ndërsa në Evropë rastet më të mëdha të raportimit kanë të bëjnë me alienë nordikë.

11. "Vëllezërit e hapësirës" apo "Njerëzit e hapësirës" dallojnë nga alienët e tjerë për shkak të paraqitjes së tyre njerëzore dhe qëllimeve të mira, sipas dëshmitarëve që pretendojnë se kanë kontaktuar me to.

12. "Andromedanë" është emri që u është dhënë një grupi jashtëtokësorësh, të cilët sipas ufologëve vijnë nga galaktika e Andromedës.

13. Nëse elementi bazë i trupit të njeriut është karboni, për alienët mendohet se është silici.

14. Sipas ekspertëve alienët nuk flasin një gjuhë të caktuar, por komunikojnë me anë të ultratingujve.

15. Mjetet e lëvizjes kanë formën e një pjate filxhani, me majë në formën e lodrës apo në formën e diskut pa një forcë shtytëse të dukshme apo të dëgjueshme. Disa objekte të tjera UFO mendohet të kenë formën e puros pa dritare të shndritshme

16. Sipas raporteve të pakonfirmuara deri më sot, dy astronautët e parë që shkelën në Hënë, Neil Armstrong dhe Edvin "Buzz" Aldrin panë UFO, menjëherë pas shkeljes së tyre historike në sipërfaqen e Hënës me "Apollo 11", më 21 korrik 1969.

17. Termi UFO në vend të "disk fluturues"u sugjerua fillimisht në vitin 1952 nga kapiteni Eduart J. Ruppelt drejtori i parë i projektit "Blue Book".

19. Shkencëtarët rusë supozohet se ishin të parët që konfirmuan përballjen e astronautëve në Hënë më UFO-t. Fizikani dhe profesori i matematikës në universitetin e Moskës Vladimir Azhazha deklaroi: "Sipas informacioneve tona Neil Armstrong i dërgoi mesazh Kontrollit të Misionit se dy objekte të mëdha po i vëzhgonin ato pasi ishin ulur në Hënë". Por mesazhi nuk u dëgjua asnjëherë nga publiku sepse u censurua nga NASA.

20. Specialisti për sendet e gjetura në hënë, Ricard Hoagland ka deklaruar se NASA akoma përpiqet të maskojë materialet fotografike përpara se ato të publikohen.

21. Sipas një tjetër shkencëtari rus, Dr.Alekandr Kazantsev, astronauti që u ul në Hënë së bashku me Armstrong, Buzz Aldrin, kishte dalë jashtë në sipërfaqen e Hënës. Dr.Azhazha pretendon se UFO-t u larguan disa minuta pasi astronautët dolën në sipërfaqe të Hënës.

22. Në një Konferencë Kombëtare me 21 Mars 1996, shkencëtarët dhe inxhinierët e NASA-s që ishin pjesëmarrës të eksplorimit të Hënës dhe Marsit raportuan rezultatet e zbulimit të tyre. Aty u njoftua për herë të parë për strukturat dhe objektet e gjetura në Hënë. Ato folën me kujdes. Ato folën me kujdes për këto objekte pa përmendur UFO-t.

23. Sipas disa hetuesve të fenomeneve jashtëtokësore, ku bën pjesë dhe Ricard Hoagland, një racë jashtëtokësore e ka përdorur hënën si stacion terminal gjatë aktivitetit të tyre në tokë.

24. Sipas dëshmive të pakonfirmuara, kur ekuipazhi i "Apollo-12" u ul në Hënë ata panë se po vëzhgoheshin nga një objekt gjysmë transparent në formë piramide. Sipas këtyre dëshmive ky objekt qëndronte i varur disa metra mbi sipërfaqen e Hënës dhe shkëlqente me gjithë ngjyrat e ylberit në sfondin e zi të qiellit.

25. Kërkimet e para mbi disqet fluturuese naziste u shfaqën në një seri artikujsh nga eksperti Italian i turbinave Giuseppe Belluzo në vitin 1950.

26. Në vitin 1967, një libër i shkruar nga Louis Paulwes dhe Jacques Bergier përmbante deklarata spektakolare mbi shoqërinë sekrete "Vril" të Berlinit. Shumë shkrimtarë më vonë, si Jan Van Helsing, Norber –Jurgen Ratthor dhe Vladimir Terziski kanë ndërtuar punën e tyre duke lidhur shoqërinë "Vril" me UFO-t.

27. Kampioni i boksit Muhamed Ali është shprehur se ka parë UFO në disa raste. Një prej atyre rasteve ka qenë kur ai ishte duke u stërvitur në "Central Park" në

Nju Jork me menaxherin e tij. Sipas Ali, ai ka ngritur kokën lart në qiell dhe ka parë një dritë të ndritshme, e cila lëvizte paralelisht me të.

28. Këngëtari i grupi "Rolling Stones", Mick Jagger pretendon se ka parë disa herë UFO gjatë gjithë jetës së tij. Një prej këtyre rasteve ka qenë kur ai ishte duke kënduar në një koncert në Kaliforni. Ai ishte aq i bindur për prezencën e alienëve, saqë në shtëpinë e tij ka instaluar një zbulues UFO-sh.

29. Incidenti më i tmerrshëm që ka lidhje me UFO-t është ai i Roswell, i cili është bërë objekt spekulimesh dhe pikëpyetjeve të pafund. Ka akoma shumë teori se çfarë ka ndodhur në Roswell në Nju Meksiko, në vitin 1947, ku shumë njerëz pretendojnë se janë gjetur rrënojat e një UFO-je të përplasur në tokë dhe është kryer autopsia e qenies jashtëtokësore.

30. Viti 1952 ishte një vit i jashtëzakonshëm në historinë e kryeqytetit amerikan Uashington DC. Ai cilësohet si viti me numrin më të madh të shfaqjes së UFO-ve. Në atë kohë disqet fluturues ishin përhapur në të gjithë botën, duke përfshirë dhe SHBA.

31. Incidenti "Keckburg" është një ngjarje tjetër mjaft e famshme përsa u përket UFO-ve. Në Keksburg, Pensilvani, më 9 dhjetor 1956 një lëmsh i madh i zjarrtë u pa nga mijëra vetë në gjashtë shtete të SHBA-së dhe në Ontario, Kanada. Nga ky lëmsh u shkëputën disa copa metalike që ranë mbi Miçigan dhe Ohajo. Nga shtypi u raportua si meteor.

32. "Incidenti i pyllit Rendlesham" është emri që i është vënë një serie raportimesh për shfaqjen e dritave të pashpjeguara dhe uljen e një objekti jashtëtokësor në pyllin Rendlesham Angli, në fund të dhjetorit 1980. Është mbase ngjarja më e famshme e UFO-ve që ka ndodhur në Angli, duke u krahasuar me ngjarjen e Roswellit në SHBA.

33. Astronauti i parë që ka shkelur në hënë, Neil Armstrong ka thënë më tetor 1999: "Nëse bazohemi në informacione më të mira që disponojmë, ne arrijmë në konkluzionin se jeta ekziston diku në hapësirë, mbase në shumë vende". Ndërsa astronauti Storey Musgrove, ka thënë: "Po të bazohemi në statistika, është e sigurt që ka cilivizime, inteligjenca dhe forma jetësore ekstremisht të avancuara në hapësirë. Unë mëndoj se ata janë aq të avancuar saqë bëjnë udhëtime ndëryjore. Mendoj se është e mundur dhe që ata të kenë shkelur këtu".

34. Ish drejtori i CIAS, Roscoe Hillenkoetter, ka thënë më 22 gusht 1960: "Është koha që e vërteta të dalë në shesh,…pas skenave oficerët e rangut të lartë të forcave ajrore janë të shqetësuar për UFO-t por nëpërmjet sekreteve zyrtare dhe talljes kanë bërë që shumë qytetarë të arrijnë të besojnë se objektet fluturues janë marrëzira. Unë jam për nxitjen e veprimit të menjëhershëm nga ana e Kongresit për të reduktuar rreziqet që vijnë nga mbajta sekret e objekteve flutуruese të paidentifukuara."

35. Personat që pretendojnë se kanë pasur kontakt me UFO-t i përshkruajnë këto objekte si të mëdha, me diametër rreth 30 metra a më shumë, me pjesë-pjesë rrotulluese dhe drita shumëngjyrëshe. Të dhënat në tokë për UFO-t janë në formën e transplanteve të gjetura tek ata që pretendojnë se janë rrëmbyer nga jashtëtokësorët, nga rrathët në fushat e grurit dhe gjymtimet e bagëtive.

36. Në vitin 1948 forcat ajrore amerikane (Air Force) krijon projektin "Sing" si hetimin e parë zyrtarë për UFO-t. Artikulli i Donald Keyhoe në revistën "True" ishte raportimi i parë në një revistë të madhe për ekzistencën e UFO-ve dhe se qeveria amerikane po mbante informacion të fshehur.

37. Sipas një sondazhi të kryer në vitin 2002 nga kanali televiziv "Scifi", një në shtatë amerikanë thotë se ka pasur të bëjë ose njeh dikë që ka pasur një eksperiencë me UFO. Pjesa më e madhe e UFO-ve të para gjatë ditës thuhet se kanë forma gjeometrike ovale, cilindrike dhe sipërfaqe që duken si metal.

38. Në vitin 1965 FBI mori informacion nga një burim i sigurt se një informator i NASA-s po u jepte informacion sekret mbi UFO-t dy studiuesve të jashtëtokësorëve në Pitsburg, SHBA. Dosjet e FBI-së kanë treguar se NASA mbante sektet të dhëna filmike mbi UFO-t dhe se njerëzit nuk kishin informacion se piloti i kapsulës "Gemini 4", James McDivitt, kishte konfirmuar se gjatë misionit në orbitë kishte parë "objekte të paidentifikuara".

39. Ndërkohë që ekzistojnë raporte dhe spekulime të shumta, disa ekspertë qe mbështesin teoritë e UFO-ve, shprehen se aktualisht nuk mund të thonë me siguri se cilat janë planetët apo sistemet yjore, ku ka jetë. Ndërkohë që vëzhgimi i UFO-ve dhe ndërveprimi me Tokën është mbase i lashtë, aktiviteti ka pësuar rritje gjatë Luftës se Dyte Botërore dhe në prag të "erës bërthamore".

40. Sipas studiuesit Stiven M.Greer, qeniet biologjike jashtëtokësore janë më të avancuara se njerëzit në shumë drejtime, por nuk janë superior ndaj njerëzve si qenie. Një pikë e përbashkët e njerëzve me këto qenie jashtëtokësore është ekzistenca e jonë e përbashkët si qenie inteligjente të ndërgjegjshme.

41. Në vitin 1979, ish-shefi i Sistemit të komunikimit të NASA-s, Maurice Chatelaine, konfirmoi se Armstrong kishte raportuar realisht se kishte parë dy UFO në skaj të një krateri. Astronomi Clyde Tombaugh, i cili pranoi se kishte parë gjashtë UFO, duke përfshirë këtu dhe tre lëmshe të zjarrtë të gjelbër, mbështeste Hipotezën Jashtëtokësore për UFO-t dhe theksonte se shkencëtarët që e hidhnin poshtë pa e studiuar ishin "joshkencorë".

42. Në vitin 1967, fizikanti grek Paul Santorini, një shkencëtar i projektit "Manhatan" tha publikisht se një hetim i qeverisë greke në vitin 1947, që kishte lidhje me "raketat evropiane fantazmë", arriti në përfundimin se ato nuk ishin raketa. Santorini pretendoi se hetimi u anulua nga zyrtarë ushtarakë amerikanë, që e dinin se bëhej fjalë për jashtëtokësorë dhe ekzistonte frika e panikut nëse rezultatet bëheshin publike.

43. Në virin 19588 në Brazil hetuesi kryesor i UFO-ve, Dr. Olavo T.Fuentes i shkroi një letër grupit amerikan të UFO-ve "APRO", ku raportonte informacionet që kishte marrë nga dy oficerë të inteligjencës detare braziliane. Sipas Fuentes, çdo qeveri apo ushtri në botë kishte dijeni se UFO-t ishin objekte jashtëtokësorë.

44. Disa vende evropiane kanë kryer një studim të përbashkët sekret në vitin 1954, i cili rezultoi se UFO-t ishin jashtëtokësorë. Ky studim u zbulua nga pionieri gjerman i teknikës raketore, Herman Oberth, anëtar i grupit studimor. Në një letër zyrtare drejtuar drejtorit të FBI-së, që daton më 13 janar 1949, shkruhet "çështja e objekteve fluturuese të paidentifikuar apo fenomeneve ajrore të paidentifikuara, të njohur si "disqe fluturues" apo "lëmshe të zjarrtë" konsiderohet si "top secret"

45. Jean Jacques Velasco, kreu i hetimit zyrtar francez të UFO-ve "SEPRA" shkroi një libër në vitin 2005 ku thoshte se 14 përqind e 5800 rasteve te studiuara nga "SEPRA" ishin të pashpjegueshme dhe me origjinë jashtëtokësore. Përveç shfaqjeve vizuale, rastet e UFO-ve ndonjëherë lënë dhe evidence fizike duke përfshirë shumë raste të studiuara nga agjensi të ndryshme të vendeve të ndryshme.

46. Disa prej specialistëve që mbrojnë teoritë e ekzistencës së jashtëtokësorëve përfshijnë astronomin amerikan James C.Barlett, fizikantin belg, Maurice A.Biot, astronoautin Gordon Cooper, inxhinierin e NASA-s, Raul R.Hill, admiralin Lord Hill-Norton, ish-shef i stafit të mbrojtjes, ish kreu i NATO-s etj.

47. Më 7 korrik 1947, Uilliam Rodes fotografoi një objekt të pazakonshëm mbi Feniks, Arizona. Fotot u shfaqën në gazetat dhe sipas dokumenteve të projektit "Bluebook" dhe Rhodes pretendon se u kontaktua nga disa agjentë e FBI-së, të cilët e bindën të dorëzonte negativët.

48. Më 27 qershor 1950, një fotograf i gazetës "Louisville Courier-Journal", filmoi një "disk fluturues" mbi Luisvill, Kentaki. Fotografi në një intervistë të mëvonshme konfirmoi se ishte takuar me inteligjencën ushtarake dhe se deri atëherë e kishte filmin, por nuk pranoi të thoshte se çfarë ndodhi pas takimit.

49. Në studim nga forcat amerikane ka dëshmuar se raportimet më të mistershme mbi UFO-t vijnë nga njerëz kanë formim të lartë teknik, si pilotë, atronoautë etj. Ekzistojnë në gjithë botën dëshmi për objekte jashtëtokësore të rrëzuara, sipas ufologëve janë disa shoqata sekrete, të cilat kanë për qëllim të mos lejojnë përhapjen e informacionit.

50. Ish–presidenti amerikan Jimmy Carter është shprehur se ka parë UFO, kur ishte guvernator i Virxhinias. Për rreth 10 minuta,ai bashkë me një grup njerëzish të tjerë kanë parë disa drita të çuditshme në qiell,të cilat afroheshin e më pas u largoheshin atyre.

116. Intervistë me një reptilian

(Dosja Lacerta, një intervistë me një zvarranik)

"Vërtetoj se teksti i mëposhtëm është e vërteta absolute dhe jo një vepër fiksioni. Ky është pjesë e transkriptit të një interviste që kam bërë, në dhjetor 1999, me një zvarranike femër jo-njerëzore, e cila kishte qenë tashmë në kontakt me disa muaj me një shoqen time (e përmendur më poshtë me inicialet E.F.)".

*(**Përmbledhje**: Intervistuesi pretendon se më parë e konsideronte veten skeptik për UFO-t dhe alienët, por intervista e kryer në Suedi, për tre orë, në një shtëpi të izoluar, e bindi atë. Intervista përmban vetëm një pjesë të asaj që u tha, duke dashur që disa informacione të rëndësishme të mos bëhen publike. Intervistuesi ka të gjithë transkriptin 46 faqe dhe vizatimet e bëra nga ai, që përfaqësojnë Reptilian dhe pajisjet e saj, si dhe të gjithë regjistrimin në kaseta, por ai nuk do t'i lirojë ato pa lejen e Reptilianëve).*

"Ua kam dërguar këtë përmbledhje katër miqve të mi në Finlandë, Norvegji, Gjermani dhe Francë, për ta përkthyer atë në gjuhët e tyre respektive dhe për ta shpërndarë atë. Nëse e merrni këtë tekst, dërgojeni tek sa më shumë njerëz që të jetë e mundur".

"Unë gjithashtu çertifikoj se gjatë këtyre tre orëve të mirëmbajtjes kam vëzhguar aftësitë telepatike dhe paranormale të reptilëve - duke bërë një kërcim me laps në tavolinë pa e prekur atë, duke mbajtur një mollë në ajër 40 cm nga dora e tij - dhe jam absolutisht i sigurt se nuk kishte asnjë truk. Është sigurisht e vështirë për disa njerëz që nuk e kanë patur përvojën e saj për ta kuptuar atë, por unë isha në të vërtetë në kontakt me shpirtin e saj dhe jam i sigurt se çdo gjë që ajo tha në atë intervistë është e vërteta".

PJESA E PARË
8 janar 2000
Transkripti i Intervistës

Pyetje: Para së gjithash, kush je ti dhe çfarë je ti? A jeni nga një racë aliene apo një qenie nga ky planet?

Përgjigje: Siç e shihni me sytë tuaj, unë nuk jam një qenie njerëzore si ju dhe unë nuk jam as me të vërtetë një gjitar (pavarësisht nga fakti se pamja ime e trupit ka tipare që u përkasin gjitarëve, dhe që rezultojnë nga evolucioni). Unë jam një qenie reptiliane femër. Unë i përkas një race të lashtë reptilianësh, vendas në Tokë. Ne kemi jetuar në këtë planet për miliona vite. Ne jemi përmendur në shkrimet tuaja fetare, të tilla si Bibla e krishterë për shembull, dhe shumë fise të lashta e dinin për ekzistencën tonë dhe na adhuruan si perëndi, për shembull egjyptianët dhe inkasit.

Feja juaj e krishterë e ka shpërfillur rolin tonë në krijim dhe e përshkruan racën tonë si "një gjarpër të lig". Nuk është e vërtetë. Është një racë jashtëtokësore që e ka bërë llojin tuaj me inxhinieri gjenetike, dhe ne ishim pak a shumë vizitorë pasivë në këtë proces të evolucionit të përshpejtuar. Duhet ta dini, siç e kanë marrë me mend disa shkencëtarë, se lloji juaj evoluoi me një shpejtësi që normalisht do të ishte krejtësisht e pamundur në hapësirën 2 deri në 3 milionë vite. Evolucioni normal është një proces shumë më i ngadalshëm, por ju nuk e keni kuptuar. Krijimi i racës suaj u bë artificialisht, nga inxhinieria gjenetike, jo nga ne, por nga një racë aliene.

Më pyet nëse jam jashtëtokësorë: Unë them jo. Ne kemi lindur tokësorë. Ne kishim dhe kemi ende koloni në sistemin diellor, por origjina jonë është ky planet. Ky është planeti ynë dhe jo i yti, - nuk ka qenë kurrë i yti.

Pyetje: A mund të ma thuash emrin tënd?

Përgjigje: Është shumë e vështirë sepse gjuha jote njerëzore nuk është në gjendje ta shqiptojë saktë, dhe një shqiptim i gabuar i emrit tonë është për ne një fyerje. Gjuha jonë është shumë e ndryshme nga e juaja, megjithatë unë do të përpiqem ta them duke e zbutur atë nga përdorimi i disa shkronjave tuaja, kjo jep diçka si: "***Ssshiaasshakha-sskkhhhshhhh***", me një shqiptim shumë të fortë të tingujve "sh" dhe "k". Ne nuk kemi një emër si ju, por një emër unik që është në disa pjesë dhe karakterizohet nga mënyra e të thënit të tij. Nuk u jepet fëmijëve (që kanë një emër të veçantë të fëmijës). Ajo jepet në kohën e adoleshencës gjatë një ceremonie të veçantë, në kohën kur përjetohet një "ndriçim", siç do të thoshit ju, ose ndërgjegjësimi fetar ose shkencor. Do ta vlerësoja po të mos përpiqeshe të shqiptoje emrin tim të vërtetë me gjuhën tënde njerëzore. Ju lutem më thërrisni "**Lacerta**", ky është emri që përdor zakonisht kur jam mes njerëzve dhe flas me ta.

Pyetje: Sa vjeç je?

Përgjigje: Ne nuk masim kohën si ju, në vitet astronomike që korrespondojnë me revolucionet e Tokës rreth Diellit, sepse ju zakonisht jetoni nën sipërfaqen e planetit. Matja e kohës sonë bazohet në kthimin periodik të cikleve të caktuara të fushës magnetike të Tokës. Me këtë masë (dhe e shprehur me numrat tuaj), mosha ime aktuale është – më lejoni të llogaris – 57.653 cikle. Arrita fazën time të të rriturve dhe ndërgjegjësimin 16,337 cikle më parë (kjo është një datë shumë e rëndësishme për ne). Sipas kohës tënde njerëzore, unë do të isha rreth 28 vjeç.

Pyetje: Cila është detyra juaj? A keni një "punë", si ne?

Përgjigje: Duke përdorur fjalët tuaja, unë do të thosha se unë jam një student kurioz për sjelljen sociale të llojit tuaj. Prandaj jam këtu dhe pse po flas me ty, dhe për këtë arsye ia zbulova natyrën time të vërtetë E.F. dhe po ta zbuloj tani. Kjo është arsyeja pse unë po ju jap këtë informacion sekret dhe unë do të përpiqem t'u përgjigjem sinqerisht të gjitha pyetjeve që keni shkruar në të gjitha këto fletë letre. Do të shoh se si reagon dhe si reagojnë qeniet e tjera të llojit tënd.

Ka kaq shumë të çmendur dhe gënjeshtarë të llojit tuaj në këtë planet, të cilët pretendojnë se mbajnë të vërtetën për UFO-t dhe alienët, etj. Disa prej jush i besojnë këto gënjeshtra. Jam i interesuar të vëzhgoj se si do të reagojë lloji juaj, nëse e vërteta që do t'ju them tani, bëhet publike. Jam i sigurt se secili nga ju do të refuzojë të marrë fjalën time për të. Shpresoj të mos jem gabim, sepse duhet të kuptosh nëse do të mbijetosh në vitet e ardhshme.

Pyetje: Lexova dëshminë tënde të plotë (që i dhe E.F.) për të gjitha këto, por a mund të më përgjigjesh shkurtimisht tani. A janë UFO-t objekte të vërteta fluturuese të pilotuara nga alienët, apo i përkasin llojit tuaj?

Përgjigje: Disa UFO (siç i quani ju) që janë vëzhguar na përkasin ne, por jo të gjithë. Shumica e objekteve fluturuese "misterioze" nuk janë pajisje teknologjike, por thjesht një keqinterpretim i fenomeneve natyrore që shkencëtarët tuaj nuk i kanë kuptuar (të tilla si shpërthimet spontane plazmatike në atmosferën e sipërme). Megjithatë, disa UFO janë pajisje të vërteta që u përkasin ose llojit tuaj (veçanërisht ushtrisë suaj) ose racave të tjera aliene, dhe në fund neve, por një pakicë midis UFO-ve të vëzhguar na përkasin sepse ne jemi shumë të kujdesshëm në lëvizjet tona në atmosferë, dhe ne përdorim disa mjete për të fshehur anijet tona.

Nëse lexoni një raport rreth vëzhgimit të një objekti cilindrik në formë cigareje, një gri metalike të shndritshme, me një gjatësi që shkon nga 20 deri në 260 metra (ka lloje të ndryshme) dhe duke prodhuar një zhurmë që i ngjan një gumëzhime të thellë; Nëse ka pesë drita të kuqe në sipërfaqen metalike të këtij cigareje (një në krye, një tjetër në mes, dy në fund), atëherë ka një shans të mirë që ajo të jetë një nga anijet tona. Por kjo do të thotë se kjo anije është pjesërisht e prishur ose se njëri prej nesh nuk ka marrë masa paraprake të mjaftueshme.

Kemi gjithashtu një flotë të vogël disqesh fluturuese, por UFO-t e këtij lloji zakonisht i përkasin një race aliene. UFO-t në formë trekëndore zakonisht i përkasin ushtrisë suaj, por ata i ndërtuan duke përdorur teknologjinë aliene. Nëse dëshironi të shihni një nga anijet tona, do t'ju duhet të shikoni qiejt e Arktikut, Antarktidës dhe Azisë së Brendshme (veçanërisht mbi malet në këtë zonë).

Pyetje: A keni një simbol të veçantë apo diçka të ngjashme për të identifikuar racën tuaj?

Përgjigje: Ne kemi dy simbole të mëdha për të përfaqësuar racën tonë. Një (më i vjetri) është një gjarpër blu me katër krahë të bardhë në fushën e zezë (këto ngjyra kanë rëndësi fetare për ne). Ky simbol është përdorur nga disa pjesë të shoqërisë sime, por tani është bërë jashtëzakonisht i rrallë. Ju njerëz e keni kopjuar shumë shpesh në shkrimet tuaja të vjetra.

Simboli tjetër përfaqëson një qenie mistike që ju do ta quanit një "dragua", i përfaqësuar në formën e një rrethi që përmban shtatë yje të bardha. Ky simbol është më i zakonshëm në ditët e sotme. Nëse shihni një nga këto simbole në një pajisje cilindrike të tillë si ajo që ju kam përshkruar, ose në një instalim nëntokësor, kjo do të

thotë se kjo pajisje ose ky vend definitivisht na përket neve. (Dhe unë ju këshilloj që të largoheni prej saj sa më shpejt që të jetë e mundur).

Pyetje: A përfaqësojnë Plejadat shtatë yjet që përmend në simbolin tënd të dytë?

Përgjigje: Pleiadat? Jo. Ato janë planete dhe hëna, janë simboli i shtatë kolonive tona të lashta në sistemin diellor. Yjet shfaqen në një fushë blu, dhe dragoi në një rreth simbolizon formën e Tokës. Shtatë yjet e bardhë ishin Hëna, Marsi, Venusi dhe katër hënat e Jupiterit dhe Saturnit që dikur i kishim kolonizuar. Dy nga këto vendbanime tani janë braktisur, ne nuk i përdorim më ato. Prandaj do të ishte më korrekte të përdoreshin pesë yje.

Pyetje: Ju nuk më lejuat të bëj fotografi, gjë që do të ishte e dobishme për mua për të provuar ekzistencën tuaj reale dhe vërtetësinë e kësaj historie. A mund ta përshkruani veten me hollësi?

Përgjigje: Unë e di se fotografitë do të ishin të dobishme në këtë kuptim. Por nga ana tjetër, ju njerëzit jeni skeptikë inveterate (gjë që është shumë e mirë për ne si dhe për alienët e vërtetë që veprojnë fshehurazi në këtë planet). Pra, edhe nëse i keni këto fotografi, shumë qenie të llojit tuaj do të thonë se ato janë fallco, se unë jam një grua e maskuar njerëzore ose diçka e tillë (që do të ishte një fyerje për mua).

Ju duhet të kuptoni se unë nuk mund t'ju jap leje për të marrë këto fotografi të mia apo pajisjet e mia, për disa arsye, të cilat unë nuk do të diskutoj më tej me ju. Një nga këto arsye është se sekreti i ekzistencës sonë duhet mbajtur. Tjetri është më fetar. Megjithatë, ju lejoj të bëni skica të pamjes sime dhe pajisjeve që do t'ju tregoj më vonë. Unë gjithashtu do të përpiqem të përshkruaj veten, por dyshoj se qenie të tjera të llojit tuaj do të jenë në gjendje të imagjinojnë pamjen time reale nga disa fjalë. Në të vërtetë, mohimi automatik i ekzistencës së specieve reptiljane dhe, në përgjithësi, i çdo lloji tjetër inteligjent përveç tuajit, është pjesë e programimit të mendjes suaj. Megjithatë, unë do të përpiqem.

Imagjino trupin e një gruaje normale njerëzore dhe mund ta përfytyrosh shumë mirë trupin tim. Ashtu si ti, unë kam një kokë, dy krahë, dy duar, dy këmbë dhe dy këmbë, dhe proporcionet e trupit tim janë identike me tuajat. Si femër, unë kam dy gjokse – pavarësisht origjinës sonë reptiliane, ne filluam të ushqejmë me gji foshnjat tona gjatë procesit tonë evolucionar, rreth tridhjetë milionë vjet më parë, sepse është gjëja më e mirë për të mbajtur të vegjlit gjallë. Evolucioni tashmë e kishte bërë për llojin tuaj gjatë kohës së dinozaurëve, dhe e bëri atë pak më vonë për ne. Kjo nuk do të thotë se jemi gjitarë të vërtetë. Por gjinjtë tanë janë po aq të mëdhenj sa ato të gruas njerëzore, dhe me të njëjtën madhësi për të gjitha femrat e llojit tim. Organet riprodhuese janë të njëjta me ato të njerëzve, në të dy gjinitë, por disi më të vogla. Ato janë të dukshme dhe kanë të njëjtin funksion si e jotja (një dhuratë tjetër e evolucionit).

Pjesa II

Lëkura ime është kryesisht një ngjyrë jeshile-beige - mjaft e zbehtë e gjelbër - dhe ne kemi dizajne të bëra me njolla kafe të parregullta (çdo vend me përmasa 1 deri në 2 centimetra) në trup dhe fytyrë (modelet janë të ndryshme në varësi të seksit, por femrat kanë më shumë, veçanërisht në pjesën e poshtme të trupit dhe fytyrës). Në rastin tim, mund të vëzhgosh dy vijat e pikave sipër vetullave, duke kaluar ballin tim, në faqe dhe mjekër.

Sytë e mi janë pak më të mëdhenj se sytë e njeriut (për këtë arsye, ne shohim më mirë në errësirë). Ajo që mbizotëron është nxënësi i madh i zi, i rrethuar nga një iris i vogël i gjelbër i shndritshëm (meshkujt kanë një iris të gjelbër të errët). Nxënësi është i prerë dhe mund të ndryshojë në madhësi nga një vijë e vogël e zezë në një ovale të gjerë në formë veze. Retina jonë është jashtëzakonisht e ndjeshme ndaj dritës dhe për këtë arsye nxënësi duhet t'i përshtatet asaj.

(Përmbledhje e pjesës tjetër të përshkrimit: veshët e rrumbullakët të dalë, më të vegjël, por më të mirë të dëgjimit. Ndjeshmëri ndaj një shkallshmërie më të gjerë tingujsh. Muskuj që mbyllin veshët plotësisht, p.sh. nën ujë. Hunda më e mprehtë, forma V midis vrimave të hundës për të "ndjerë" temperaturat, një aftësi që është zbehur pak me kalimin e kohës. Buzët me të njëjtën formë si tek njerëzit, më të mëdha te femrat, kafe në ngjyrë. Dhëmbë shumë të bardhë, të fortë, më të gjatë dhe më të mprehtë. Vetëm një ngjyrë e flokëve - gjelbër-kafe, por tradita e ngjyrosjes sipas moshës. Flokë më të trashë dhe më të fortë. Asnjë qime tjetër në trupin e ngjyrës jeshile-beige, me struktura të shkallëzuara në kofshë dhe krahët e sipërm. Pesë gishta pak më të gjatë dhe më të hollë se tek njerëzit. Palma të lëmuara pa "vijat" tona, por një kombinim i ngjashëm me njolla kafe në të dy gjinitë. Pa shenja gishtash. Lëkurë më e butë. Brirë të vegjël me majë në majë të të dyja mediave. Thonjtë gri dhe më të gjatë tek meshkujt 5, 6 centimetra, rrumbullake në femra, të drejtuara tek meshkujt. Ndryshim nga speciet njerëzore: një lloj kreshte përgjatë shtyllës kurrizore deri në ijë, me një formë të komplikuar, me pllaka, të bëra nga lëkura dhe indet. Shumë e ndjeshme ndaj prekjes dhe strukturës shumë të brendshme dhe vaskulare që ka një rol në seksualitetin dhe rregullimin e temperaturës. Vështirë të ulesh në një karrige me atë. Në diell, pllakat mbushen me gjak reptilian që ngrohet disa gradë, prandaj kënaqësi e madhe. Pa kërthizë. Lindje të ndryshme në krahasim me gjitarët s. Ndryshime të tjera të vogla jo të dukshme, sepse të fshehura nga rrobat).

Pyetje: Çfarë lloj rrobash vesh zakonisht? Mendoj se kjo nuk është mënyra jote normale e veshjes.

Përgjigje: Veshjet njerëzore të veshura mes njerëzve, por të parehatshme sepse shumë të ngushta, mund të dëmtojnë pllakat e kreshtës. Lakuriq në shtëpi si dhe në zonat tona me rreze dielli artificiale, në shoqërinë e njerëzve "të afërt me emrin e tij". Përndryshe, rroba të mëdha të lehta, sepse pjesët e trupit janë shumë të ndjeshme. E njëjta formë veshjeje për të dy gjinitë, por ngjyra të ndryshme.

Pyetje: Ju përmendni njerëz "të afërt me emrin tuaj". A do të thotë kjo familja jote?

Përgjigje: Kjo fjalë nuk do të thotë asgjë për ne përveç përkatësisë gjenetike prindër-fëmijë. Emri i secilës qenie është unik dhe e përcakton atë, pjesa qendrore e saj ka një shqiptim që tregon se cilit grup - dhe jo "familjes" - i takon, por nuk është domosdoshmërisht një çështje e përkatësisë gjenetike. Është një grup i madh, 40 deri në 50 njerëz. Sistemi ynë shoqëror është shumë i komplikuar për t'u përshkruar, do të duheshin orë.

Pyetje: A keni një bisht si zvarranikët normalë?

Përgjigje: Një kockë e rrumbullakosur në fund të shtyllës kurrizore është një mbetje e kësaj. Bishti ka kuptim vetëm për një specie primitive që mëson të qëndrojë mbi dy këmbë dhe duhet të kundërpeshojë veten me një bisht. Ndryshimet në skelet gjatë evolucionit, tani ai është i ngjashëm me atë të njerëzve.

Pyetje: Ju thoni se keni lindur në një mënyrë tjetër. A i vë vezët?

Përgjigje: Po, por jo si zogjtë primitivë ose zvarranikët. Rritja e embrionit në qendrën e nënës, në një lëng proteinike të rrethuar nga një membranë calcareous në

formë veze, por shumë të hollë. Veza e mbush plotësisht barkun dhe fëmija ndahet plotësisht nga trupi i nënës. Ekziston edhe një "kordon kërthizë" i lidhur me një pikë të fshehur në pllakat e pasme. Kur lind, veza del nëpërmjet vaginës dhe foshnja instinktivisht përdor dy brirët e mediumeve të saj për të thyer guaskën dhe për të marrë frymën e parë. Foshnjat më të vogla se njerëzit - 30 deri 35 cm, vezë prej 40 cm por rritje nga 1 m e 60 cm - deri në 1 m e 80 cm).

Pyetje: Në lidhje me temperaturën e trupit, ju thoni se ju pëlqen të jeni në diell. Cili është efekti?

Përgjigje: Ne jemi zvarranikë, temperatura e trupit tonë varet nga mjedisi. Dora ime është më e ftohtë se e jotja. Temperatura normale: 30 deri në 33°. Lakuriq dhe pllakat e shpinës kthyer në drejtim të diellit, temperatura mund të rritet nga 8 në 9 gradë në disa minuta, kjo rritje prodhon hormonet, çdo organ është më aktiv. Është kënaqësia më e madhe e imagjinueshme, pranë ngjalljes seksuale. Gjithashtu noton në ujë shumë të nxehtë ose lëngje të tjera. Në hije, temperatura bie në pak orë, pa ndonjë dëmtim të veçantë. Kemi dhoma diellore nën tokë, por nuk është aq e mirë sa dielli i vërtetë.

Pyetje: Çfarë hani?

Përgjigje: Si njerëzit jo-vegjetarianë. Tretja e substancave që do të ishin helme për njerëzit. Nuk është e mundur të bëhet pa e ndaluar tretjen e mishit, pastaj vdekjen. Disa hanë mish të papërpunuar ose gjëra që do t'i neveritnin njerëzit. Preferoj mishin e gatuar dhe frutat sipërfaqësore.

Pyetje: A mund të më thoni diçka rreth historisë natyrore dhe evolucionit të specieve tuaja? A është shumë e vjetër? A keni evoluar nga zvarranikët primitivë ndërsa njerëzimi evoluoi nga majmunët?

Përgjigje: Kjo është një histori komplekse që do t'ju duket e pabesueshme, por është e vërteta. Unë do të përpiqem të përmbledh. 65 milionë vite më parë, shumë nga paraardhësit tanë të përparuar të racës së dinozaurëve vdiqën në një kataklizmë të madhe globale. Shkaku i këtij shkatërrimi nuk ishte natyror, aspak një ndikim asteroid siç besojnë shkencëtarët tuaj, por një luftë midis dy grupeve armike aliene. Kjo luftë po bëhej në orbitë dhe në atmosferën e sipërme të planetit tuaj.

Sipas njohurisë sonë të kufizuar të ditëve të para, kjo ishte lufta e parë aliene në planetin Tokë, por nuk ishte e fundit. Dhe një luftë e ardhshme është për t'u frikësuar së shpejti, ndërsa një "luftë e ftohtë" ka vazhduar për 73 vite në planetin tuaj.

Luftëtarët, në këtë luftë të 65 milionë viteve më parë, ishin dy raca aliene të përparuara, emrat e të cilave janë të papërkthyeshme në gjuhën tuaj. Mund t'i them, por shqiptimi i tyre origjinal do të të godiste veshët. Raca e parë ishte humanoide si raca juaj, por më e vjetër, dhe e ka origjinën në universin tuaj, nga një sistem diellor në yjësi që ju e quani Procyon. Raca e dytë, nga e cila dimë pak, ishte një specie reptiliane që nuk kishte të bënte fare me tonën, sepse evoluam nga saurianët vendas pa ndikim të jashtëm (përveç manipulimit të suksesshëm gjenetik që kryem vetë në gjenet tona).

Raca e avancuar e reptilëve nuk erdhi nga ky univers, por... Do ta shpjegoj më vonë. Shkencëtarët e tu nuk e kuptojnë natyrën e vërtetë të universit. Mendja jote e palogjikshme nuk është në gjendje të perceptojë gjërat më të thjeshta dhe mbështetet në matematikën dhe aritmetikën e gabuar. Kjo është pjesë e programimit gjenetik të

racës suaj, për të cilën do të flas më vonë. Ju jeni ende larg nga kuptimi i universit si ju ishit pesëqind vite më parë.

Për të përdorur një term që mund ta kuptoni, do të them se speciet e tjera nuk erdhën nga ky univers, por nga një tjetër ***"flluskë"*** në shkumën e "***omniversit***". Mund ta quash një dimension tjetër, por kjo nuk është fjala e duhur për një përshkrim të saktë. (Meqë ra fjala, përdorimi i termit "dimension" tregon një keqkuptim të asaj që është.)

Duhet të regjistrosh se llojet e përparuara janë në gjendje të lëvizin nga një "flluskë" në tjetrën, duke përdorur atë që ju e quani teknologji kuantike. Ndonjëherë e bëjnë këtë edhe duke përdorur mendjen e tyre. (Vetë speciet e mia kanë aftësi të avancuara mendore në krahasim me tuajat, por ne nuk jemi në gjendje të ndryshojmë çështje pa teknologji, ndërsa specie të tjera që janë aktive në këtë planet bëjnë, gjë që ju duket si magji, ashtu si paraardhësit tuaj).

Le t'i kthehemi historisë sonë. Raca e parë (humanoide) kishte arritur në Tokë rreth 150 vite para racës reptilian, dhe kishte ndërtuar kolonitë e saj në kontinentet e kohës. Ishte një koloni e madhe në kontinent që ju tani e quani "Antarktida", dhe një tjetër në atë që tani e quani "Azia". Këta popuj jetonin me saurianët me pamje kafshësh, pa probleme.

Kur raca e përparuar reptiliane arriti në këtë sistem, kolonët humanoidë nga Procyon u përpoqën të komunikonin paqësisht, pa sukses, dhe një luftë e përgjithshme u shpall brenda pak muajsh. Të dyja llojet ishin të interesuara për këtë planet të ri, jo për biologjinë ose për speciet e pazhvilluara, por vetëm për një arsye: mineralet, dhe veçanërisht bakrin.

Bakri është një material shumë i rëndësishëm për speciet e përparuara (edhe sot) sepse, së bashku me materiale të tjera të paqëndrueshme, ai bën të mundur prodhimin e materialeve të reja të qëndrueshme, duke nxitur një fushë të lartë elektromagnetike në këndin e duhur me një fushë rrezatimi bërthamor në mënyrë që të prodhojë një kalim midis dy fushave të luhatshme. Bashkimi i bakrit me elemente të tjera në një dhomë të tillë të fushës magnetike dhe fushën e rrezatimit mund të prodhojë një fushë force të një natyre të veçantë, shumë e dobishme për detyra të ndryshme teknologjike. (Baza e kësaj është një formulë shumë komplekse që ju nuk jeni në gjendje ta zbuloni për shkak të kufizimit të mendjes suaj të thjeshtë).

Pjesa III

Të dyja racat donin bakrin e Tokës. Për këtë arsye, ata bënë një luftë shumë të gjatë në hapësirë dhe në orbitë. Speciet humanoide dukej se kishin epërsi në fillim, por në betejën e fundit reptilët vendosën të përdornin një armë eksperimentale shumë të fuqishme, një lloj bombe fuzioni që supozohej të shkatërronte format e jetës në planet, por pa arritur minerale të vlefshme apo bakër. Bomba u qëllua nga hapësira, dhe shpërtheu në një pikë në planetin tonë që ne tani e quajmë "Amerika Qendrore".

Ndërsa shpërtheu në oqean, pati një shkrirje të paparashikueshme me hidrogjenin dhe efekti i tij ishte shumë më i fortë se ç'prisnin reptilët. Rezultati është rrezatimi vdekjeprurës, mbiprodhimi i oksigjenit fissile, pasojat nga elementë të ndryshëm dhe një "dimër bërthamor" prej gati dyqind vitesh. Shumica e

humanoidëve u vranë dhe reptilët nuk u interesuan më për këtë planet pas disa vitesh për arsye të panjohura (madje edhe për ne). Ndoshta për shkak të rrezatimit.

Planeti Tokë ishte përsëri i vetëm dhe kafshët sipërfaqësore ngordhën. Një nga efektet e bombës së fuzionit ishte rënia e elementeve dhe materialeve të ndryshme të krijuara nga procesi, duke përfshirë iridiumin. Shkencëtarët e tu tani e konsiderojnë Iridiumin si dëshmi të goditjes së asteroidit që vrau dinozaurët. Nuk është e vërtetë. Por si do ta dije?

Shumica e dinozaurëve vdiqën (jo nga shpërthimi, por nga pasojat që pasuan pas luftës, veçanërisht dimri bërthamor dhe pasojat). Brenda njëzet vitesh, pothuajse të gjithë dinozaurët dhe reptilët kishin vdekur. Por disa prej tyre arritën të mbijetonin edhe dyqind deri në treqind vite të tjerë dhe më pas vdiqën sepse klima kishte ndryshuar.

Në fund të dimrit bërthamor, pas dyqind vitesh, ishte më i ftohtë në Tokë se më parë. Disa specie kishin mbijetuar pavarësisht kataklizmës: peshqit (peshkaqenët për shembull), zogjtë, kafshët e vogla zvarritëse (paraardhësit tuaj), zvarranikët e ndryshëm dhe krokodilët... dhe një lloj dinozaurësh të vegjël të përparuar që ishin zhvilluar me zvarranikë të mëdhenj kafshësh si ai që ju e quani Tyrannosaurus. Ky zvarranik ecte me dy këmbë dhe dukej pak si rindërtimi yt i iguanodonit (ishte nga e njëjta familje) por ishte më i vogël (rreth 1m e 50cm), me tipare humanoide, një strukturë kockore të ndryshuar, tru më të madh dhe kafkë, një dorë me gishtin e madh të dorës në gjendje të kapte gjërat, një organizëm dhe tretje të ndryshme, sytë e zhvilluar në mes të kokës, si tuajat, dhe, më e rëndësishmja, një strukturë të re dhe të përmirësuar të trurit. Ky ishte paraardhësi ynë i drejtpërdrejtë.

Teoritë pohojnë se rrezatimi nga bomba gjeneroi mutacione në organizmat e kësaj race të re, por kjo nuk vërtetohet. Ky humanoid-dinozaur i vogël evoluar gjatë tridhjetë milionë viteve të ardhshme për të kaluar nga gjendja e kafshëve në atë të një qenie pak a shumë të menduar. (Siç e thashë më parë, zakonisht merr shumë më tepër kohë sesa mendon për evolucionin e një race, nëse ai evolucion nuk induktohet artificialisht si në rastin tënd).

Këto qenie ishin aq inteligjente sa të mos vdisnin gjatë miliona viteve të ardhshme, pasi mësuan të ndryshonin sjelljen e tyre. Ata jetonin në shpella në vend që të qëndronin në natyrë të ftohtë dhe mësuan të përdornin gurët dhe degët si veglat e tyre të para. Përdorimi i zjarrit i ndihmoi ata të ngroheshin - kryesisht, të ngrohnin gjakun e tyre, i cili është shumë i rëndësishëm për mbijetesën.

Në njëzet milionë vitet që pasuan, natyra e ndau këtë specie në njëzet e shtatë nënlloje (...) dhe midis këtyre specieve pati luftëra mbizotërimi. Njëzet e katër prej këtyre specieve u zhdukën në luftëra primitive dhe gjatë evolucionit sepse trupat dhe mendjet e tyre nuk ishin evoluar sa duhet për të mbijetuar dhe (arsyeja kryesore) ata nuk ishin në gjendje të transformonin sistemin e tyre të temperaturës së gjakut në rast të ndryshimit të klimës.

Pesëdhjetë milionë pas luftës dhe përfundimit të dinozaurëve, në këtë planet mbetën vetëm tre raca të avancuara (dhe gjithashtu teknologjike) reptiliane, përveç kafshëve të tjera. Me anë të kryqeve natyrore dhe artificiale, këto tri raca u unifikuan në një racë të vetme reptilësh. Dhe falë shpikjes së manipulimit gjenetik, u bëmë në gjendje të zhduknim gjenet përçarëse në strukturën tonë gjenetike.

Sipas historisë dhe bindjeve tona, ishte në këtë kohë që gara jonë e fundit - siç më shihni sot - u përfundua nga inxhinieria gjenetike. Kjo ishte 10 milion vite më parë. Evolucioni ynë praktikisht është ndalur në këtë pikë (përveç disa ndryshimeve të vogla në drejtimin e një pamjeje më humanoide dhe gjitare, por pa ndarje në nënlloje). Pra, ne jemi një racë shumë e lashtë krahasuar me tuajën që, në atë kohë, ende ngjiteshin në pemë si majmunë, ndërsa ne shpikëm teknologji, kolonizuam planete të tjera në këtë sistem, ndërtuam qytete të mëdha në këtë planet (që u zhdukën pa asnjë gjurmë) dhe manipuluam gjenet tona ndërsa gjenet tuaja ishin ende ato të një kafshe.

Dhjetë milionë vite më parë, majmunët e vegjël filluan të rriteshin dhe të zbrisnin nga pemët (përsëri për shkak të ndryshimit të klimës, veçanërisht në kontinentin e quajtur "Afrikë"). Por evolucioni i tyre ishte shumë i ngadaltë, gjë që është normale për gjitarët. Nëse asgjë e jashtëzakonshme nuk do t'i kishte ndodhur llojit tuaj, ne nuk do të ishim ulur këtu duke debatuar. Unë do të isha në shtëpinë time të rehatshme moderne dhe ti në shpellën tënde, veshur me lëkura kafshësh dhe duke u përpjekur për të zbuluar sekretet e zjarrit - ose ndoshta ti do të ishe në një nga kopshtet tona zoologjike. Por gjërat dolën ndryshe dhe ju tani mendoni për veten si mbretërit e krijimit, ju mendoni se varet nga ju të jetoni në një shtëpi moderne, ndërsa ne duhet të fshihemi nën tokë dhe në vende të izoluara.

Rreth 1.5 milionë vite më parë, një tjetër racë aliene mbërriti në Tokë (e para në gjashtëdhjetë milionë vite, gjë që është e habitshme. Do të të befasonte shumë nëse do ta dije se sa raca aliene jetojnë në planetin tënd sot). Për habinë tonë, kjo racë aliene nuk ishte e interesuar për mineralet apo bakrin, por për ju, majmunët humanoidë të pazhvilluar.

Pavarësisht nga prania jonë në këtë Tokë, alienët vendosën të "ndihmojnë"majmunët të evoluojnë pak më shpejt, në mënyrë që t'i bëjnë ata në të ardhmen një lloj race skllave për luftërat që do të vijnë. Fati i specieve tuaja nuk na interesoi, por ne nuk na pëlqeu prania e këtyre "Ilojim-ve" në planetin tonë. Ata gjithashtu nuk e pëlqenin praninë tonë në "kopshtin zoologjik galaktik". Kjo është arsyeja pse krijimet tuaja të gjashta dhe të shtata ishin rasti i një lufte mes tyre dhe nesh. Ju mund të lexoni, për shembull, në librin që ju e quani "Bibla", një përshkrim shumë i çuditshëm. E vërteta është një histori shumë e gjatë dhe e vështirë. A duhet të vazhdojmë?

Pyetje: Jo, jo tani. Mora shënime për historinë tënde dhe tani kam pyetje.

Përgjigje: Pyet.

Pyetje: Së pari, ju jeni mjeshtër në një shkallë shumë të madhe kohore. Ti pretendon se paraardhësit e tu primitivë jetuan mes dinozaurëve dhe mbijetuan nga një kataklizmë artificiale, pastaj evoluan për dyzet milionë vite, dhe se evolucioni yt ka qenë mbi dhjetë milionë vite. Më duket e pabesueshme. Çfarë tjetër ke për të thënë?

Përgjigje: Unë e kuptoj se kjo mund të duket e pabesueshme për ju, sepse ju jeni një specie e re dhe e zhvilluar nga gjenetika artificiale. Horizonti yt është vetëm disa mijëra vjeçar dhe ti mendon se kjo është e drejtë. Por nuk është. Është e pamundur. Mendja jote e programuar nuk është në gjendje të përballojë një shkallë kaq të gjerë kohore. Jetëgjatësia jonë evolucionare ju duket jashtëzakonisht e gjatë, por në fakt, është norma origjinale e natyrës.

Speciet tuaja u formuan gjithashtu në kohën e dinozaurëve, i mbijetuan bombës dhe pastaj evoluan për mijëra vite duke u ndarë në nënlloje të ndryshme - ky është evolucioni i trupit. Por mendja dhe inteligjenca? Ishin thjesht kafshë të thjeshta. Gjitarët kanë evoluar për 150 milionë vite, por u bënë inteligjentë vetëm në dy ose tre milionë vitet e fundit. Dhe është në këtë periudhë të shkurtër të fundit që ju u krijuat. Në një mënyrë të natyrshme? Kjo nuk është e mundur për një evolucion të tillë të përshpejtuar. Ti je më injorant se ç'do të mendoja. Është evolucioni ynë që ka ndjekur rrjedhën normale, jo tënden.

Pyetje: E kuptoj. Por kam një pyetje tjetër. Ju përmendni shumë fakte rreth kësaj lufte 65 milion vite më parë. Kjo ndodhi shumë kohë para se lloji juaj të bëhej inteligjent, nëse ju kuptoj saktë. Si mund të dish kaq shumë për këtë "luftë të parë" dhe për evolucionin tënd?

Përgjigje: Njohuria jonë për luftën e parë vjen nga një objekt i lashtë që u gjet nga arkeologët tanë, gjashtëmbëdhjetë mijë vite më parë, në kontinentin që ju tani e quani Amerika e Veriut. Gjetëm një lloj pjate rrethore me diametër rreth 47 centimetra, të bërë nga një material magnetik i panjohur. Brenda, një kristal më i vogël ishte i ngulitur, që përmbante një sasi të madhe informacioni të koduar në strukturën e tij molekulare. Kjo "pllakë përkujtimore" ishte prodhuar nga të mbijetuarit e racës humanoide të zbritur nga Procyon i cili i kishte mbijetuar bombës, gjashtëdhjetë e pesë milionë vite më parë dhe ishte plotësisht i paprekur.

Shkencëtarët tanë arritën t'i dekodonin mesazhet dhe kështu dëgjuam për herë të parë për një të kaluar të largët që lidhej me zhdukjen e dinozaurëve. Pllaka përmbante përshkrime të hollësishme të të dy llojeve (por shumë më tepër rreth humanoidëve), si dhe armë dhe ngjarje, duke përfshirë bombën fuzion. Ai përmbante gjithashtu një përshkrim të kafshëve dhe saurianëve të Tokës, duke përfshirë speciet tona para-inteligjente. Pjesa tjetër e njohurisë sonë rreth evolucionit tonë vjen nga studimi i skeleteve dhe nga leximet dhe dekodimi i ADN-së sonë. Ne e dimë të vërtetën për rrënjët tona për gjashtëmbëdhjetë mijë vite. Para kësaj, idetë tona për origjinën tonë ishin më shumë bindje fetare.

Pyetje: Çfarë ndodhi me dy racat aliene?

Përgjigje: Ne nuk e dimë saktësisht. Humanoidët e mbijetuar në Tokë vdiqën në vitet pas bombës, dhe reptilët nuk u kthyen kurrë në Tokë (në dijeninë tonë). Është e mundur që kjo e fundit nuk mund të kthehej fizikisht, sepse çështja midis "flluskave" ndonjëherë ka lëvizje të shpejta. Teoria e tanishme është se të dyja llojet pushuan së ekzistuari gjatë miliona viteve.

Pyetje: Ju përmendët skelete të llojit tuaj. Si është e mundur që shkencëtarët tanë njerëzorë nuk kanë gjetur gjurmë nga ju dhe paraardhësit tuaj nëse keni jetuar në planetin tonë gjatë gjithë kësaj kohe? Gjetëm shumë skelete dinosaurësh primitivë, por asnjë nga një zvarranik i avancuar me një kafkë dhe tru më të madh, dhe një dorë me gishtin e madh siç e përshkruajte.

Përgjigje: Por po, i gjete. Vetëm, shkencëtarët e tu "të mëdhenj" nuk ishin në gjendje t'i rindërtonin plotësisht skeletet, sepse ti doje të rindërtoje kafshët reptiliane, jo qeniet inteligjente. Do të qeshje nëse do ta dije se sa skelete të vogla saurianësh në muzetë e tu janë në fakt ndërtime fallco të qenieve që nuk kanë ekzistuar kurrë, sepse përfshitë kocka që nuk u përkisnin atyre dhe ndonjëherë bëje kocka artificiale për të plotësuar saurianin "shtazarak" që duhej të rindërtoje.

Shumë nga shkencëtarët e tu e dinë këtë problem. Por ata nuk flasin për këtë në publik sepse nuk mund ta shpjegojnë atë, kështu që ata pretendojnë se kockat mungonin dhe se rindërtimi i tyre është i drejtë. Shumë eshtra të llojit tonë u përdorën për të rindërtuar Iguanodonin, për shembull për dorën me gishtin e madh të dukshëm (shkoni të shihni një Iguanodon në një muze dhe do të shihni se unë kam të drejtë).

Një shkencëtar nga vendi që ju e quani Shtetet e Bashkuara rikonstruktoi një skelet të specieve tona pothuajse krejtësisht disa vite më parë, por qeveria lokale (e cila pjesërisht e di për ekzistencën tonë) e konfiskoi këtë rindërtim. Ndërsa ne jetojmë nën tokë tani për mijëra vite, ju nuk mund të gjeni më asnjë nga kufomat apo skeletet tona.

Pyetje: Ndonjëherë flet për qytetet nëntokësore dhe diellin artificial. A po sugjeron diçka si hipoteza e "tokës së zbrazët"? A ka një diell të dytë brenda Tokës?

Përgjigje: Jo, Toka nuk është plotësisht e zbrazët dhe nuk ka diell të dytë brenda. Kjo histori është qesharake dhe fizikisht e pamundur (edhe lloji juaj duhet të jetë mjaft i zgjuar për të mos e besuar këtë). A e dini se çfarë mase duhet të ketë dielli për të emetuar energji dhe dritë të mjaftueshme me anë të fuzionit për një kohë shumë të gjatë? A mendoni me të vërtetë se mund të ketë një diell të vogël aktiv brenda Tokës?

Kur flas për atdheun tonë të nëndheshëm, po flas për sisteme të mëdha shpellash. Shpellat që keni zbuluar afër sipërfaqes janë të vogla krahasuar me shpellat e vërteta dhe shpellat e mëdha që ekzistojnë thellë (midis dy mijë dhe tetë mijë metra të thella, por të lidhura me sipërfaqen ose shpellat pranë sipërfaqes nga shumë tunele). Jetojmë në qytete të mëdha dhe vendbanime me teknologji të përparuar, brenda këtyre shpellave. Vendet kryesore janë të vendosura nën Arktik, Antarktidë, Azinë e Brendshme, Amerikën e Veriut dhe Australinë.

Kur përmend një diell artificial, nuk është një diell i vërtetë, por burime të ndryshme drite me origjinë teknologjike (duke përfshirë gravitacionale) që ndriçojnë shpellat dhe tunelet. Ka zona të veçanta në çdo qytet me emetues të fortë të dritës UV (Ultra Violete), të cilat i përdorim për të ngrohur gjakun tonë. Përveç kësaj, kemi disa vende me diell në sipërfaqe, në zona shumë të largëta, në Amerikë dhe Australi.

Pjesa IV

Pyetje: Ku mund të gjejmë hyrje në botën tuaj afër sipërfaqes?

Përgjigje: A mund të besosh me të vërtetë se unë do të të jap situatën e tyre të saktë? Nëse do të doje t'i gjeje, do të të duhej të kërkoje vetëm, gjë që unë nuk e këshilloj. Kur erdha në sipërfaqe katër ditë më parë, përdora një hyrje që është afërsisht 300 kilometra më në veri, pranë një liqeni të madh, por dyshoj se do të jeni në gjendje ta gjeni atë (ka shumë pak hyrje në këtë pjesë të botës, shumica janë të vendosura shumë më tej në veri dhe lindje).

Një këshillë e vogël: nëse e gjen veten në një shpellë ose tunel të ngushtë apo edhe diçka që duket si një pus artificial miniere, dhe nëse, sa më thellë të shkosh, aq më të lëmuara bëhen muret; dhe nëse ndien fishkëllima të nxehta të ajrit që vijnë nga thellësia, ose nëse dëgjon zhurmën fishkëllimore të ventilatorit ose të ajrit të ashensorit. Pra, kërkoni për një lloj muri artificial të lëmuar dhe shumë të veçantë diku në shpellë, me një derë metalike gri.

Nëse mund ta hapësh atë derë, që dyshoj, do të ishe në një dhomë teknike rrethore me sisteme ventilimi dhe ashensorë që zbresin në thellësi. Ndoshta do të ishte një hyrje në botën tonë. Nëse arrin ndonjëherë në këtë pikë, duhet ta dish se ne tashmë e kemi zbuluar praninë tënde. Ju tashmë jeni në telashe serioze nëse keni hyrë në dhomën rrethore, por shikoni në mure për një nga dy simbolet reptilian që ju kam përshkruar. Nëse nuk ka simbole ose nëse gjen të tjerë, mund të jesh në rrezik edhe më të madh, sepse jo të gjitha objektet nëntokësore i përkasin racës sonë. Disa tunele të reja drejtohen nga raca aliene (disa prej të cilave janë armiqësore). Këshilla ime e përgjithshme, nëse e gjen veten në një ndërtesë të nëndheshme që është e çuditshme për ty, është të ikësh me të gjitha këmbët.

Pyetje: Ju përmendët më parë se ju përdorni emrin ”Lacerta” kur jeni në mesin e njerëzve, dhe se ju pëlqen të jeni në diell të plotë në sipërfaqen e Tokës. Por, si mund të jesh mes njerëzve? Ju nuk dukeni si ne, kështu që çdokush mund të shohin se ju jeni të një specie e ndryshme. Pse askush nuk ka parë dhe përshkruar një qenie të racës suaj nëse keni jetuar me ne në të njëjtin planet që nga ”krijimi” ynë?

Përgjigje: Së pari, speciet e mia tashmë janë parë dhe përshkruar (dhe adhuruar) shumë herë në të kaluarën tuaj primitive, për shembull në shkrimet tuaja fetare si Bibla. Mund të gjeni përshkrime dhe madje edhe vizatime të neve në tempuj të ndryshëm në pjesën jugore të kontinentit amerikan. Të ashtuquajturit ”të urtë” të Indisë dhe të maleve aziatike i kanë përshkruar llojet tona shpesh në shkrimet e tyre, si edhe burra të tjerë ”të mençur” të kontinentit afrikan.

Ne jemi speciet jo-njerëzore më të përmendura në historinë tuaj. (...) Shkencëtarët tuaj ”të mëdhenj” i quajnë këto bindje ”besëtytni” dhe ”fe”, por sot të ashtuquajturit njerëz ”inteligjentë” kanë harruar praninë tonë në sipërfaqe në të kaluarën. Përveç kësaj, llojet tona ndonjëherë janë vërejtur në formën e saj origjinale nga njerëzit në sipërfaqe ose në hyrjet dhe tunelet pranë sipërfaqes, por fatmirësisht, mediat tuaja nuk i kanë marrë seriozisht historitë e këtyre ”të çmendurve” (kjo është shumë e mirë për ne, dhe kjo është arsyeja pse ndonjëherë le të shohim ashtu siç jemi në të vërtetë).

Disa prej nesh janë në kontakt të drejtpërdrejtë me shkencëtarët njerëzorë dhe politikanët sipërfaqësor. Por kjo është top-sekret, siç thoni ju, dhe publiku nuk di asgjë për këtë (tema e këtyre takimeve është më shpesh lufta e ardhshme me dhe midis specieve aliene dhe ndihma jonë në këtë luftë). Por ka edhe një shpjegim tjetër për faktin se ne mund të ecim mes jush pa u vënë re: mimikrin. Kjo mund të duket e pabesueshme dhe madje tronditëse, por ju shpjegoj që kur keni bërë pyetjen. Unë tashmë ju kam thënë se ne kemi kapacitete më ”të avancuara” mendore se ato të specieve tuaja. Dua të them, ne mund të përdorim telepatinë dhe telekinezën që nga lindja, pa asnjë mësim. (Në fakt, nëna dhe i sapolinduri komunikojnë në mënyrë telepatike për muajt e parë.) Për ty, do të të duhej një stërvitje e veçantë, sepse duhet të stërvitësh pjesë të përgjumura të trurit.

Struktura e trurit tonë është pak ndryshe nga e jotja. Gjëndra jonë pineale është më e madhe dhe më aktive se e jotja, sidomos kur jemi në diell. Aftësitë tona janë shumë të forta në krahasim me tuajat, por të dobëta në krahasim me aftësitë mendore ”flluskë/ kornizë-lëndë”, të zotëruara nga disa specie aliene që janë të pranishme në këtë planet. Unë kurrë nuk kam qenë shumë i fortë në këto histori mendore, por ne të

gjithë kemi këto aftësi primare dhe ne mund t'i përdorim ato për shembull për mbrojtjen tonë apo edhe për të sulmuar.

Kur takojmë njerëzit në sipërfaqe (një ose një grup të madh, nuk ka asnjë ndryshim, të gjitha mendjet tuaja janë si një mendje), ne jemi në gjendje t'u "prekim" mendjet e tyre dhe të nxitim në mënyrë telepatike tek ata urdhrin: "Na shihni si dikush i racës suaj". Dhe dobësia e mendjes njerëzore e pranon këtë urdhër pa asnjë refuzim. Pavarësisht nga pamja jonë zvarranike, ata na shohin si njerëz normalë. E kam bërë këtë shumë shpesh. Njerëz të dobët, ju më shihni mua si një grua e bukur me flokë ngjyrë kafe, sepse unë krijova këtë "imazh mimetik" të veçantë në mendjen time vite më parë dhe mund ta induktoj atë në mendjen tuaj pa problem. M'u desh pak kohë në fillim të mësoja si ta përdorja si duhet mimikrimën, por që atëherë funksionon pothuajse automatikisht dhe madje mund të eci në mes të një grupi njerëzish dhe askush nuk do ta vërë re se kush jam.

Është një "buton" i thjeshtë për t'u operuar ("Na shihni ashtu siç jemi në të vërtetë / Na shihni ashtu siç duam të na shihni") që u vendos në ndërgjegjen tuaj nga "Elohimët" kur krijuan llojin tuaj. Ne mund ta përdorim këtë buton për t'ju bindur se ju i shihni njerëzit kur na shikoni. (Alienët e tjerë përdorin këtë buton gjithashtu). Është më e lehtë nga sa mendoja. Kur ka takime mes njerëzve dhe jashtëtokësorëve që duket se kanë të njëjtën pamje si ju, kjo është për shkak se këta alienë kanë përdorur këtë buton. Dhe disa takime me alienët me pamje njerëzore mund të shpjegohen edhe nga takimet me njerëz të racës sime). Kur u takova për herë të parë me E.F., ai më pa edhe si një grua normale njerëzore. Dhe më kujtohet se sa i frikësuar dhe i tronditur ishte kur i zbulova pamjen time normale.

Pyetje: Do të thuash që mund të më bësh të besoj se tani po flas me një grua të bukur njerëzore me flokë të zeza, në vend të një reptiliani?

Përgjigje: Ndoshta, por çështja juaj është e veçantë. Kur dikush pret të shohë një grua njerëzore në vend të meje, unë mund ta bëj pa problem me mendjen e tyre, por me një grup të madh, sepse askush nuk pret të shohë një grua reptilliane. Por e lejova mendjen tënde të shihte pamjen time origjinale nga takimi ynë i parë dhe nuk të nxita kurrë asgjë në mendje, kështu që ti e di tashmë që unë nuk jam njeri. Nëse do të përpiqesha ta ndryshoja tani, kjo mund të të çojë në konfuzion absolut apo pavetëdije, dhe nuk dua të të lëndoj.

Pyetje: Është mjaft e frikshme. Mund të vrasësh me këtë aftësi?

Përgjigje: Po, por është e ndaluar. Kjo nuk do të thotë se nuk është bërë më parë.

Pyetje: A e kanë të dyja gjinitë këtë aftësi?

Përgjigje: Po.

Pyetje: Po fotografitë? Si dukesh në foto?

Përgjigje: Kjo është një pyetje idiote. Unë shfaqem në fotografi si një qenie reptiliane, sepse unë nuk mund të ndikojë në film apo kamera direkt, por vetëm mendjen e fotografit. Nëse ai e zhvillon filmin dhe ua tregon fotografinë të tjerëve, ata do të më shohin në formën time origjinale. Kjo është arsyeja pse ne jemi të ndaluar të filmohemi ose të fotografohemi dhe duhet të shmangim kamerat kur jemi në sipërfaqe. (Është shumë e vështirë, ne ndonjëherë jemi filmuar pa dijeni në të kaluarën, veçanërisht nga disa qeveri dhe shërbime sekrete tuaja).

Pyetje: Çfarë komande tjetër mund të induktosh në mendjen tonë? Diçka si ”na shërbe” apo ”bindu”?

Përgjigje: Kjo është një pyetje tjetër e çuditshme. Ne nuk jemi armiqtë tuaj. Atëherë, pse do ta bënim këtë? Për t’iu përgjigjur pyetjes suaj: kjo varet nga forca e mendjes njerëzore dhe forca e induktuesit reptilian. Në mendjen tënde nuk ka buton ”na shërbe” ose ”më shërbe”, kështu që një urdhërim i tillë është më i vështirë për t’u nxitur. Nëse mendja dhe vetëdija e njeriut është e dobët, dhe nëse induktuesi reptilian përjetohet në këto gjëra, dhe ai ka qenë në diell për disa orë para se të përpiqet ta bëjë këtë, atëherë ndoshta mund të funksionojë për një kohë. Për këtë ka mësime sekrete, por nuk kam ndjekur asnjë prej tyre. I përdor aftësitë e mia kryesore për mimikë dhe për komunikim me llojin tim dhe ndonjëherë për gjëra të tjera private, por kurrë nuk e kam përdorur për të dëmtuar njerëzit ose mendjen e tyre. Do ta vlerësoja nëse do ta lësh këtë temë.

Pyetje: Një pyetje e fundit: Ju thatë më parë se mund t'i fshihni UFO-t tuaj. A përdorni të njëjtat aftësi për këtë?

Përgjigje: Po, por nga pikëpamja teknike. Në çdo anije është një pajisje e fuqishme që mund të dërgojë një sinjal artificial në mendjet tuaja për t’ju bindur se ju shihni vetëm qiellin ose se shihni një pajisje normale fluturuese si një aeroplan, në vend të anijes sonë. Kjo nuk përdoret shpesh, pasi shmangim auditorin njerëzor kur kalojmë nëpër atmosferë. Nëse mund të shihni një nga UFO-t tanë, kjo do të thotë se pajisja është thyer ose çaktivizuar për ndonjë arsye. Ky efekt kamuflazhi nuk funksionon në foto, për t'iu përgjigjur kësaj pyetjeje të mundshme. Por pse dikush do të fotografonte qiellin kur ata nuk shohin ndonjë gjë të pazakontë?

Meqë ra fjala, pjesa më e madhe e pikave të hyrjes në sipërfaqe për tunelet tona janë të mbrojtura nga pamja në këtë mënyrë. Speciet tuaja zakonisht do të shohin një shpellë me mure normale në vend të një porte. Prandaj thashë se dyshoj se mund të gjesh një derë kaq sekrete për botën tonë. (Por kjo ka ndodhur në të kaluarën).

Pyetje: Le t’i kthehemi historisë tënde dhe tonës. Ju përmendët racën ”Ilojim” (Anunnaki - Elohim – shënimi im) që krijoi racën tonë njerëzore. Nga erdhën ata dhe cila ishte pamja e tyre? Çfarë ndodhi kur mbërritën? A janë ata ”Zoti” ynë?

Përgjigje: ”Elohimët” janë nga ky univers, nga sistemi diellor që ju e quani ”Aldebaran” në hartat e qiellit tuaj. Ata janë humanoidë të gjatë, me flokë të pazakontë bjondë, lëkurë shumë të bardhë (ata shmangën dritën e diellit, pasi kjo dëmton lëkurën dhe sytë e tyre. E cila është absolutisht e mahnitshme për një specie si e jona që do diellin). Ata dukeshin shumë inteligjentë dhe paqësorë në fillim dhe kishim filluar pak a shumë komunikime miqësore me ta. Por më vonë, ata zbuluan qëllimet dhe planet e tyre të vërteta: ata donin t’i transformonin majmunët në një racë të re dhe ne ishim një bezdi për ta në kopshtin e tyre të ri zoologjik planetar.

Ata filluan duke kapur 10 mijë ose 20 mijë nga paraardhësit e tu simian, dhe pastaj u larguan nga planeti për disa qindra vite. Dhe kur u kthyen, ata i kthyen të parët tuaj. Pastaj ata u larguan nga Toka për disa mijëra vite dhe para-njerëzit primitivë jetonin me ne pa probleme të mëdha (ata kishin frikë vetëm nga anijet dhe teknologjia jonë). ”Elohimët” kishin mësuar mendjet e tyre dhe kishin rritur trurin e tyre si dhe strukturën e trupit të tyre. Më pas, ata ishin në gjendje të përdornin vegla dhe zjarr.

"Elohimi" pastaj u kthye disa herë gjatë njëzet e tre mijë viteve dhe përshpejtoi shpejtësinë e evolucionit të disa prej jush. Duhet të kuptosh se nuk je qytetërimi i parë njerëzor në këtë planet. Njerëzit e parë të avancuar me teknologji dhe gjuhë kanë jetuar rreth shtatëqind mijë vite më parë në këtë planet (së bashku me para-njerëzit më pak të zhvilluar, pasi "Elohimi" kishte përjetuar shpejtësi dhe faza të ndryshme të evolucionit). Shkencëtarët tuaj nuk e kuptuan këtë, pasi ata gjetën vetëm kockat e para-njerëzve dhe vizatime primitive në shpella, duke treguar njerëzit e përparuar dhe objektet fluturuese). Kjo racë njerëzore e përparuar gjenetikisht jetonte me ne, por shmangu çdo kontakt me speciet e mia sepse mësuesit e tyre "Elohim" i kishin devijuar duke u thënë se ne ishim përbindësha dhe që ua përmendëm.

Pas disa shekujsh, alienët vendosën të shfarosnin krijimin e tyre të parë, dhe ata përshpejtuan evolucionin e një krijimi të dytë, falë një serie më të mirë provash etj. E vërteta është se qytetërimi juaj modern njerëzor nuk është i pari në këtë planet, por tashmë i shtati. Ndërtimet e racës së parë janë të humbura, por qytetërimi i pestë ishte ai që ndërtoi ndërtesat e mëdha trekëndore që ju i quani "Piramidat e Egjyptit" shtatëdhjetë e pesë mijë vite më parë. (Egjyptianët tuaj gjetën vetëm këto piramida të lashta në rërë dhe u përpoqën pa shumë sukses për të ndërtuar të ngjashme). Qytetërimi i gjashtë është ai që ndërtoi qytetet e rrënuara që gjenden sot nën det në atë që quhet zona Bimini, gjashtëmbëdhjetë mijë vite më parë.

Krijimi i fundit i garës së shtatë - të serisë suaj - është bërë vetëm tetë mijë e pesëqind vite më parë. Është i vetmi që mund të kujtosh dhe të cilit i referohen shkrimet e tua fetare. Ju mbështeteni në objekte arkeologjike dhe paleontologjike që ju tregojnë një të kaluar fallco shumë të shkurtër, por si mund të dini diçka rreth gjashtë krijimeve të mëparshme? Dhe nëse gjen dëshmi për ekzistencën e tyre, ti e mohon atë dhe i interpreton faktet në një mënyrë të gabuar, pjesërisht për shkak të programimit të mendjes tënde dhe pjesërisht nga padija e vërtetë. Do të të jap informacion për krijimin tënd të vetëm aktual, sepse gjashtë krijimet e mëparshme kanë humbur, kështu që nuk të shqetësojnë.

Ishte një luftë e gjatë midis "Elohimëve" dhe ne, dhe gjithashtu midis disa grupeve të "Elohimëve" kundër njëri-tjetrit, sepse shumë prej tyre mendonin se ky rekreacion i vazhdueshëm i një race njerëzore në këtë planet nuk kishte kuptim. Betejat e fundit u bënë pesë mijë vite më parë, në orbitë dhe në sipërfaqe.

Pjesa V

Alienët përdorën armë të fuqishme sonike për të shkatërruar qytetet tona nëntokësore, por nga ana tjetër ne ishim në gjendje të shkatërronim shumë nga objektet e tyre sipërfaqësore dhe bazat në hapësirë. Njerëzit në serinë tuaj u frikësuan shumë kur panë betejat tona të cilat i transkriptuan si mite (mendjet e tyre nuk ishin në gjendje të kuptonin se çfarë po ndodhte në të vërtetë). "Ibizimët" që u shfaqën si perëndi në krijimin e gjashtë dhe të shtatë u thanë atyre se ishte një luftë midis së mirës dhe së keqes dhe se kishte raca të mira dhe të këqia. Sigurisht, kjo varet nga pikëpamja e dikujt. Ky planet ishte i yni para se të mbërrinin dhe para se të fillonin të zhvillonin projektin e tyre të evolucionit të racës suaj. Sipas pikëpamjes sime, ishte e drejtë t'i luftoje për planetin tonë.

4.943 vite më parë në kohën tuaj saktësisht, "Elohimët" u larguan nga planeti përsëri, për arsye të panjohura. (Për ne, kjo është një datë e rëndësishme, të cilën

historianët tanë e quajnë ”fitore”). Shumë prej nesh kanë kontaktuar me disa nga fiset tuaja (më në jug) gjatë disa shekujve të ardhshëm, dhe ishin në gjendje t’i bindnin ata se ne nuk jemi ”të këqinj”, gjë që alienët donin që ata të besonin. Gjatë 4.900 viteve të fundit, shumë raca të tjera aliene kanë mbërritur në planet. Disa duke përdorur të njëjtat mësime të vjetra dhe programimin e mendjes suaj, gjithashtu pretendonin të ishin ”zota”, por vetë ”Elohimët” nuk u kthyen më. Më parë, ata ishin larguar nga planeti për një periudhë prej rreth një mijë vitesh, prandaj presim që ata të kthehen një ditë në të ardhmen, ose të vazhdojnë me përfundimin e projektit të tyre, ose të shfarosin edhe krijimin e shtatë. Por ne nuk e dimë saktësisht se çfarë u ndodhi atyre (për t’iu përgjigjur pyetjes që do të bënit paraprakisht).

Qytetërimi yt i tanishëm nuk di asgjë për origjinën e tij të vërtetë, të kaluarën e tij reale, botën reale apo universin e vërtetë. Ti di shumë pak për ne dhe të kaluarën tonë. Dhe ti nuk di asgjë se çfarë mund të ndodhë në të ardhmen. Për sa kohë që ju nuk e kuptoni apo besoni atë që unë jam duke thënë, lloji juaj do të jetë në rrezik. Të them të vërtetën sepse armiku yt nuk jemi ne. Armiqtë e tu janë tashmë atje dhe ti nuk ke kuptuar asgjë. Hapi sytë ose do të hysh në telashe së shpejti. Nëse nuk ke kuptuar asgjë nga ato që sapo të thashë, atëherë duhet ta kujtosh këtë.

Pyetje: Pse mendon se nuk të besoj?

Përgjigje: Unë kam një farë ndjenje se ju nuk më besoni mua pavarësisht nga fakti se unë jam ulur këtu para jush. Çdo gjë që të kam thënë në dy orët e fundit është e vërteta absolute për botën tënde.

Pyetje: Sa specie aliene janë aktive në Tokë tani?

Përgjigje: Ne njohim 14 raca. Njëmëdhjetë janë nga ky univers, dy vijnë nga një tjetër ”flluskë” (Univers) dhe e fundit, jashtëzakonisht e përparuar, vjen nga një dimension tjetër. Mos më kërko emra. Pothuajse të gjitha janë të pakuptueshme edhe për ne. Shumica e këtyre racave - sidomos ato më të përparuarat - ju studiojnë vetëm si kafshë dhe nuk janë shumë të rrezikshme për ju ose për ne. Ne punojmë me disa prej tyre. Por tre raca janë armiqësore, duke përfshirë edhe atë që ka kontaktuar me disa nga qeveritë tuaja. Ajo e tregtoi teknologjinë e saj për bakër dhe gjëra të tjera të rëndësishme dhe të tradhëtoi.

Një ”luftë e ftohtë” është luftuar – dhe vazhdon ende – midis dy prej këtyre racave armiqësore për shtatëdhjetë e tre vitet e fundit. Duket se gara e tretë ishte ”fituese” në këtë luftë të padobishme. Ne presim një luftë ”më të nxehtë” midis tyre në të ardhmen e afërt (do të thosha, në dhjetë deri njëzet vitet e ardhshme). Ky është një zhvillim që na shqetëson.

Në kohët e fundit, ka pasur thashetheme për një garë të pesëmbëdhjetë që arriti në Tokë vetëm tre ose katër vite më parë. Por nuk dimë asgjë për qëllimet e tyre dhe ende nuk kemi pasur asnjë kontakt me të. Ndoshta ky thashethem është i rremë.

Pyetje: Çfarë duan alienët armiqësorë?

Përgjigje: Minerale të ndryshme, midis të cilave bakri për teknologjinë e tyre, si dhe uji juaj (ose më mirë, hidrogjeni që përmban, i cili është një burim energjie për procesin e shkrirjes së avancuar) dhe disa elementë të ajrit tuaj.

Përveç kësaj, dy raca janë veçanërisht të interesuara për trupin tuaj, indet njerëzore dhe gjakun, pasi struktura e tyre gjenetike është e defektshme për shkak të evolucionit dhe rrezatimit të dobët (me sa dimë ne). Ata kanë nevojë për sekuenca të paprekura nga speciet tuaja, si dhe nga kafshët e tjera, për të riparuar sistemin e tyre

gjenetik vazhdimisht, por ata nuk janë në gjendje të riparojnë plotësisht defektet në ADN-në e tyre, sepse e juaja nuk është plotësisht në përputhje me të tyren. (Lloji im është absolutisht i papajtueshëm me të tyren, kështu që ne nuk u interesojmë atyre). Ata pastaj përpiqen të shkaktojnë kryqëzime mes tyre dhe duke përdorur inseminimin artificial dhe matricë artificiale. Ne supozojmë se lufta e ardhshme midis tre racave - ose midis jush dhe një prej tyre ose të tre - do të jetë për pushtimin e mineraleve, hidrogjenit, ajrit dhe ADN-së.

Pyetje: Cila është arsyeja e "rrëmbimeve"?

Përgjigje: Pjesërisht, ishte kur alienët morën mostra vezësh dhe spermatozoidësh. Ndonjëherë rrëmbyesit i përkasin një race tjetër, më të përparuar dhe ata duan vetëm të studiojnë trupin dhe mendjen tuaj. Ata e bëjnë atë si ju do të studioni një kafshë primitive.

Siç të thashë, këto raca alienësh janë armiqësore. Kjo do të thotë se ata nuk janë të interesuar për atë që mund të të ndodhë. Njerëzit që "rrëmbyen" shumë rrallë u kthyen të gjallë. Nëse dikush është në gjendje të tregojë një histori rrëmbimi, kjo do të thotë, për mendimin tim, se ai nuk ka hasur një nga racat agresive ose se ai ishte shumë me fat që u kthye i gjallë. Racat e përparuara që janë "miqësore" kanë mbledhur edhe spermatozoidet dhe vezët, por për arsye të ndryshme.

Pyetje: Ke thënë se ka vetëm 14 raca aktive alienësh në Tokë. Por, përse njerëzit që kanë parë jashtëtokësorë i përshkruajnë ata në shumë mënyra të ndryshme?

Përgjigje: Mendoj se tashmë i jam përgjigjur kësaj pyetjeje. Siç ju thashë, racat aliene në pjesën më të madhe kanë aftësi mendore shumë më të avancuara se tuajat apo të miat, madje (ka vetëm një racë aliene që nuk i zotëron këto aftësi). Ata janë në gjendje të shfaqen në mendjen dhe kujtesën tuaj si të duan, dhe ky imazh "i nxitur" nuk ka të bëjë fare me pamjen e tyre aktuale. Ju i mbani mend ata si njerëz normalë ose si xhuxhë gri ose edhe si kafshë jashtëzakonisht të çuditshme sepse duan që ju të mbani atë lloj kujtimi për ta, dhe ndonjëherë ata madje duan që ju të harroni çdo gjë rreth një takimi që keni pasur me ta.

Një shembull tjetër. Ju kujtohet se keni qenë në një nga spitalet tuaja normale njerëzore, dhe mjekët ishin duke ju ekzaminuar, dhe ju nuk mendoni më shumë për atë që mund të kishte ndodhur me ju (ndoshta, derisa ju të kuptoni se nuk ka spital në rrugë ku ju mendonit se ishte). Por në fakt, ju u ekzaminuat nga ata në një nga laboratorët e tyre. Nuk mund t'i besosh mendjes tënde në këtë rast.

Ata shfaqen në forma të ndryshme me qëllim që të krijojnë konfuzion dhe në mënyrë që të ashtuquajturit "dëshmitarë" të rrëmbimit që janë në gjendje të kujtojnë ngjarjet - ose që besojnë se janë të aftë t'i kujtojnë ato - tallen nga publiku. Deri tani, me sa dimë ne, ata kanë pasur sukses. Më beso, ka vetëm 14 lloje alienësh në këtë planet, dhe vetëm tetë prej tyre rrëmbyen njerëz tani (aq sa dimë ne). Për më tepër, të ashtuquajturit "rrëmbyesit" e tu nuk kanë qenë gjithmonë dhe disa nga alienët në historitë e tyre janë vetëm një trillim i imagjinatës ose gënjeshtrave të tyre.

Pyetje: Si mund të mbrohemi nga ky ndikim në mendjen tonë?

Përgjigje: Nuk e di. Dyshoj se mundesh, sepse mendja jote është si një libër i hapur ku ata mund të lexojnë ose të shkruajnë çfarë të duan. Ky është pjesërisht faji i vetë "Elohimëve", sepse ata kanë ndërtuar – ose më mirë, ndërtuar keq, pjesërisht qëllimisht – mendjen dhe ndërgjegjen tuaj pa ndonjë mekanizëm të vërtetë mbrojtjeje.

Nëse e kupton se dikush po përpiqet të manipulojë mendjen tënde, mund të përqendrohesh vetëm te ky supozim dhe të përpiqesh të analizosh çdo mendim dhe kujtime. Shumë e rëndësishme: mos i mbyllni sytë (gjë që nxit një formë të ndryshme të valës së trurit që ju bën edhe më të arritshëm), mos u ulni ose të shtriheni për të pushuar.

Nëse arrini të rrini zgjuar për minutat e para, ndoshta mund të provoni të filtroni mendime të tjera dhe valë të trurit, dhe induktuesi do të heqë dorë pas disa minutash nëse nuk ia del mbanë, sepse do të fillojë t'i bëjë keq trurit të tij. Kjo është shumë e vështirë dhe sigurisht e dhimbshme, dhe mund të të lëndojë. Gjithashtu, është më mirë të mos përpiqesh të rezistosh, por kjo do të ishte mundësia jote e vetme. Megjithatë, mund të përpiqesh ta bësh këtë me racat më të dobëta, jo me më të fortët.

Pyetje: Çfarë do të thuash me "një racë vjen nga një dimension tjetër shumë i ndryshëm"?

Përgjigje: Para se të mund t'ju shpjegoj këtë siç duhet, ju duhet të jeni në gjendje të kuptoni Universin, dhe kjo do të thoshte një mësim i mendjes suaj (duke përfshirë heqjen e disa pengesave) që ndoshta do të ishte e padobishme dhe do të kërkonte disa javë. Kur flas për një "mësim", kjo nuk do të thotë domosdoshmërisht një mësim me fjalë. Unë përdora fjalën "plan" ose "nivel" sepse nuk ke fjalë më të mirë në fjalorin tënd. Në këtë rast, përdorimi i fjalës "dimension" do të ishte absolutisht i gabuar (edhe duke folur për një tjetër "flluskë", ajo është e rreme). Por një dimension nuk mund të ekzistojë pa plane.

Nëse do të ishe një racë që jeton në një dimension tjetër, ose shumë më lart se dimensioni, dhe për më tepër, do të ishe në gjendje pa teknologji të depërtosh dimensionet, në mënyrë që trupi yt të mos jetë i bërë nga kjo lloj çështjeje që e di, atëherë do të ishe qenia më e fuqishme që mund ta imagjinosh.

Kjo racë shumë e përparuar që përmenda u zhvillua jashtë kësaj, dhe në fakt ato evoluan në një shkallë prej miliarda vitesh. Ata do të ishin në gjendje të shkatërronin çdo gjë rreth teje dhe mjedisit tënd me një mendim të thjeshtë. Ne kemi qenë në kontakt me ta vetëm tri herë në të gjithë historinë tonë, sepse interesi i tyre për planetin tonë është i ndryshëm nga interesi i racave të tjera. Ata nuk përbëjnë absolutisht asnjë rrezik për ty apo për ne.

Pyetje: Çfarë do të ndodhë kur të fillojë lufta?

Përgjigje: Është shumë e vështirë t'i përgjigjesh kësaj pyetjeje. Varet nga raca e armikut dhe taktikat e tij. "Lufta" nuk është gjithmonë gjëja primitive që ju njerëz e keni fjalën me këtë fjalë. "Lufta" mund të bëhet në nivele të ndryshme. Një nga mundësitë e tyre është "shkatërrimi" i sistemit tuaj shoqëror duke ndikuar udhëheqësit tuaj politikë. Një tjetër mundësi e tyre është përdorimi i sistemeve të përparuara të armëve që mund të shkaktojnë tërmete, shpërthime vullkanike dhe katastrofa të tjera (përfshirë përmbytjet) që mund të të duken të natyrshme.

Fushat speciale të nxitura nga shkrirja e bakrit që përmenda më sipër janë të afta të ndikojnë klimën tuaj në një mënyrë globale. Unë mendoj se ata nuk do të sulmojnë planetin tuaj direkt sepse qytetërimi njerëzor është i dobët, dhe sepse ju ende keni aftësinë për të shkatërruar anijet e tyre (por jo shumë prej tyre). Unë do të thosha se ne nuk jemi plotësisht të sigurtë se mund të ketë me të vërtetë një luftë "të nxehtë" në disa vitet e ardhshme tashmë. Nuk dua të flas më për këtë.

Pyetje: Ky është fundi i intervistës. A dëshiron të thuash një fjali përfundimtare apo të japësh mesazhin përfundimtar?

Përgjigje: Hapi sytë dhe shiko. Mos i beso historisë tënde të rreme, shkencëtarëve të tu, apo politikanëve të tu. Disa prej tyre e dinë të vërtetën për shumë tema, por nuk duan të informojnë publikun me qëllim që të shmangin konfuzionin dhe panikun. Mendoj se raca jote nuk është aq e keqe sa mendojnë disa nga speciet e mia, dhe do të ishte turp të dëshmoje fundin tënd. Kjo është e gjitha që mund të them. Ecni botën tuaj me sy hapur, dhe ju do të shihni - ose ndoshta jo. Raca jote është shumë injorante.

Pyetje: A mendoni se dikush do të besojë se kjo intervistë është e vërteta?

Përgjigje: Jo. Por është një përvojë interesante për studimet e mia sociale. Ne do të takohemi përsëri pas disa muajsh dhe ju do të më thoni se çfarë ndodhi pas publikimit të mesazhit tim. Ndoshta ka shpresë për racën tënde.

PJESA E DYTË

(Vazhdimi dhe fundi i intervistës me Lacerta,
kryer në vitin 2003, 3 vite pas Pjesës së Parë)

Edhe një herë përsëris se ajo që vijon është absolutisht e vërtetë dhe jo trillim. Ajo përbëhet nga tre kaseta origjinale të regjistruara më 24 prill 2000 me një regjistrues gjatë intervistës sime të dytë me krijesën reptiliane të njohur si ″***Lacerta***″. Me kërkesë të ″Lacerta-s″, teksti origjinal prej 31 faqesh është rishikuar dhe është kthyer për t'iu përgjigjur më mirë pyetjeve dhe përgjigjeve të pakta. Disa pyetje janë zvogëluar ose modifikuar pjesërisht, duke mbajtur mesazhin dhe domethënien origjinale. Kjo pjesë e intervistës, qoftë e përmendur drejtpërdrejt në transkriptim apo jo, lidhet kryesisht me problemet personale, shfaqjet paranormale, sistemin shoqëror të specieve reptilike, teknologjinë e huaj dhe fizikën. Me këshillën e LACERTA-s, u vendos të mbaja të fshehtë identitetin tim, vetëm dy ditë pasi u publikua dokumenti, sepse kishte ngjarje të çuditshme në këmbim. Në këtë intervistë, unë do ta quaja veten OLE K., ky sigurisht nuk është emri im i vërtetë.

Ju lutem mos më konsideroni paranojak, por publikimi i kësaj interviste të dytë ka tërhequr vëmendjen e disa zyrtarëve apo agjencive shtetërore. Sepse edhe pse nuk e besoja, pas ngjarjeve të janarit, fillova të ndryshoja bindjet e mia. Gjithçka filloi me linjën time telefonike që po zbriste për disa orë. Kur telefoni u bë përsëri operativ, gjatë telefonatave të mia filloi të kishte jehonë të çuditshme dhe zhurma sfondi. Gjatë natës, të dhëna të rëndësishme u zhdukën nga hard disku im. Skaneri raportoi ″sektorë të këqinj″, të cilët në mënyrë kurioze korrespondojnë me fushat që përmbanin këto të dhëna, imazhe dhe dokumente teksti të intervistës Lacerta. Këto ″sektorë të këqinj″ përmbanin gjithashtu të dhëna rreth disa prej kërkimeve të mia mbi paranormalen.

Një mik, një ekspert kompjuterash, nuk ishte në gjendje të merrte asgjë nga kjo shenjë dhe ndërsa duhej t'ua tregoja të gjithëve, struktura e directory nuk ishte më. Një mbrëmje, gjeta derën e hapur të apartamentit dhe televizorin tim, kur jam absolutisht i sigurt që e fika.

Një minibus me simbole britanike dhe logon e një rrjeti supermarketesh evropiane ishte parkuar përpara shtëpisë sime. Vura re se furgoni, e ndiqte makinën disa herë po atë ditë, në një distancë të arsyeshme, që të mos pikasej shumë. Kur u

ktheva, furgoni ishte kthyer në rrugë. Nuk kam parë askënd të hyj apo të dalë prej saj. Trokita në derë dhe në dritare pa shkaktuar kurrë ndonjë reagim nga brenda. Pas rreth dy javësh, furgoni u zhduk përsëri. Pasi i përjetova këto ngjarje, Lacerta më sugjeroi të ndryshoja vendin e takimit dhe datën për të siguruar sigurinë tonë. Takimi u zhvillua më 27 prill 2000 në një vend të izoluar. Përsëri, kjo mund të tingëllojë e gjitha e çuditshme dhe paranojake, pak a shumë si një vepër fiction nga një film fantastiko-shkencor B, megjithatë, unë vetëm mund të përsëris: Më besoni apo nuk më besoni, këto gjëra shkuan mirë dhe vazhdojnë të ndodhin... Kjo do të thotë se po na vëzhgojnë dhe se Liria jonë është në rrezik.

27 prill 2000

Pyetje: A bazohet në të vërtetë marrëdhënia midis llojit tuaj dhe tonës në një lloj negacioni total?

Përgjigje: Mos u habisni nëse nuk jam më pak i shqetësuar nga pyetjet dhe vërejtjet tuaja, sepse prisja reagime ekstreme. Mohimi total i ekzistencës së specieve të tjera (sidomos reptilët) është në rastin tuaj ngushëllues për secilin prej jush, sepse ndiheni të kërcënuar fort në ndërgjegjen tuaj. Ky kushtim i lashtë daton që nga koha e krijimit tuaj artificial nga palët e treta dhe, duke folur biologjikisht, rezultat i informacionit gjenetik që kalohet brez pas brezi. Identifikimi i llojit tim me fuqitë e errësirës ishte një nga synimet e Elohimit të parë, i cili pëlqente të përkufizohej në rolin e fuqisë së dritës – gjë që është shumë ironike, duke pasur parasysh se lloji i tyre ”humanoid” ishte jashtëzakonisht i ndjeshëm ndaj diellit dhe duhej të mbrohej prej tij.

Ndoshta ti prisje që unë të lëndohesha, por unë nuk isha, kështu që ja ku je.
Këto qëndrime negative të mendimit rreth nesh nuk janë me të vërtetë faji juaj: ju thjesht po ndiqni shumicën e asaj që u ngulit nga paraardhësit tuaj dhe është gjithmonë zhgënjyese të gjeni se shumë prej jush nuk kanë arritur të zhvillojnë një ndërgjegje individuale, e cila do t'ju ndihmonte të kapërceni kushtëzimin tuaj. Siç e kam thënë edhe më parë, ne kemi qenë në kontakt për disa shekuj me disa nga fiset tuaja primitive: fiset kanë arritur të kapërcejnë ”programimin” e vjetër kanë qenë në gjendje t’i përgjigjen kontaktit tonë pa tension, urrejtje dhe refuzim. Me sa duket, shumë nga individët e tu modernë të civilizuar nuk janë në gjendje të mendojnë vetë, por ata e lejojnë veten të udhëhiqen nga programimi i feve të organizuara (që është një manifestim i këtij programimi të lashtë dhe pjesë e planit të ”Elohimit”). Kështu, komentet tuaja të llojit që ne do të ishim ”agjentë të ferrit” dhe ose ”agjentë të të ligut”, konsiderohen shumë zbavitëse dhe konfirmojnë shumë nga supozimet tona për rrugën e ngushtë të mendimit tuaj.

Pyetje: Pra, ju nuk jeni një ”Specie e së keqes”, siç u përmend më parë?

Përgjigje: Si duhet t’u përgjigjem përgjithësimeve të gabuara? Ka lloje të këqija në të gjitha llojet. Në të gjithë jashtëtokësorët dhe në të gjitha llojet tokësore ka njerëz të mirë dhe të tjerë që janë të këqinj. Kupton? Por sipas bindjeve të tua, ka sigurisht një specie që do të ishte vetëm e keqe. Ky koncept është shumë primitiv në fund të fundit. Ti ke besuar që nga koha e lashtë atë që fetë e tua të kanë bërë të besosh, dhe ajo që ata të kanë bërë të besosh është për tre të katërtat e gjërave krejtësisht të rreme, por ti vazhdon ta besosh atë.

Të gjitha llojet e njohura, edhe më të zhvilluarat, përbëhen nga një numër i madh i ndërgjegjes individuale (të paktën një pjesë e ndërgjegjes është individuale, por ka lidhje të fushave të ndërgjegjes), këto mendje të vetë-mjaftueshme janë në gjendje të zgjedhin lirisht mënyrën e tyre të jetesës e cila mund të jetë e mirë ose e keqe, (vetëm sipas kritereve tuaja njerëzore) por që nuk janë nga këndvështrimi i tyre. Përsëri, gjithçka varet nga pikëpamja... Njerëzit tuaj nuk janë në të vërtetë në gjendje të gjykojnë një specie shumë më të përparuar si të mirë apo të keqe, sepse pikëpamja juaj është vendosur nën njohurinë e asaj specie. Fjalët e tua të thjeshta "të mira" ose "të këqia" janë në çdo rast një shembull i një prirjeje drejt përgjithësimi në gjuhën time, ku ka disa koncepte për të përshkruar nuancat e ndryshme të kuptimit në lidhje me çështjet e normave shoqërore dhe morale.

Edhe nëse racat aliene tentojnë të veprojnë me armiqësi ndaj jush, ato nuk janë "Specie e keqe", edhe pse ato veprojnë në një mënyrë negative dhe pa marrë parasysh vizionin tuaj të gjërave. Ata bëjnë gjithçka për arsyet e tyre, të cilat për ta janë të mira, dhe jo sepse janë të këqija. Ju jeni projektuar dhe strukturuar për t'i parë gjërat në një mënyrë lineare, me mendim të përqëndruar, për të menduar se tjetri është ose i mirë ose i keq, dhe ju veproni në përputhje me këto besime ndarëse. Kapaciteti i një specieje kundrejt një specieje tjetër varet kryesisht nga mënyrat e tyre përkatëse të të menduarit, çdo specie përcakton përparësitë e saj, sipas asaj që ajo e quan të mirë për të. Të klasifikohesh si kategorizim "i mirë" ose "i keq", si një pikëpamje më vete, dhe ose ndarja e gjërave, është me të vërtetë primitive, për mbijetesën e çdo lloji, sepse ka shumë lloje të ndryshme veprimi që nuk përputhen me këtë kategorizim. Unë nuk e përjashtoj timen nga gjithshka, edhe nëse me të vërtetë ka patur disa ngjarje negative në të kaluarën për të cilat unë nuk jam dakord. Asnjë nga këto ngjarje nuk ka ndodhur në 200 vitet e fundit të shkallës suaj kohore. Por ju lutem mos e harroni këtë: Ka gjëra të mira në çdo gjë, ashtu siç nuk ka raca absolutisht të këqija, sepse çdo specie në përgjithësi është e përbërë nga individë dhe vetëm individët mund të kenë të ashtuquajturat orientime të këqija dhe apo të mira, sipas moralit tuaj, i cili nuk është i yni, dhe që nuk ka njohurinë tonë.

Pyetje: Na jepni më shumë detaje rreth fizikës së skajshme që përmendët herën e kaluar. Shumë njerëz thonë se fjalët tuaja janë të pakuptimta. Për shembull, si funksionojnë UFO-t, si fluturojnë, si i bëjnë këto manovra?

Përgjigje: Si t'ua shpjegoj këtë njerëzve? Nuk është kaq e lehtë të përgjigjesh. Më lër të mendohem për një minutë. Do të përdor përsëri fjalë të thjeshta për t'ju bërë të shihni vështirësitë dhe kompleksitetin e parimeve tona themelore të shkencës fizike të përparuar.

Provo këtë: Të duhen disa të dhëna bazë.

Gjëja e parë është së pari të thyhet vetë koncepti i botës fizike, sepse çdo ekzistencë përbëhet nga shtresa të ndryshme: Le të themi për thjeshtësi, se bota fizike nuk është ajo fizike dhe përbëhet nga një iluzion material dhe një sferë e energjisë së ndikimit.

*(Shënim nga përkthyesi suedez: Nuk ka përkthim të saktë të kësaj fjale "Feldraum". Feld do të thotë "**fushë**", Raum do të thotë "**hapësirë**", një dhomë, aeroplan i zmadhuar, përkthyer si "sfera e ndikimit").*

Disa kushte fizike janë të lidhura vetëm me sferën materiale, ndërsa kushte të tjera fizike më të ndërlikuara dhe të holla janë të lidhura vetëm me sferën energjike të

ndikimit të botës materiale. Koncepti yt për botën fizike bazohet në një iluzion të thjeshtë material.

Ky iluzion është i ndarë në tre kushte elementare themelore të materies. Ekziston edhe një kusht i katërt i rëndësishëm, kufiri i sferës së ndikimit të energjisë ose mbretërimi i plazmës. Për ju, teoria e një transformimi të kontrolluar ose një rritje në frekuencën e materies dhe ekzistenca e qëndrueshme e një kushti të katërt të materies nuk është shumë e zakonshme, ose të paktën vizioni juaj është në një nivel shumë primitiv.

Ka vetëm pesë gjendje të materies, por mund të flas edhe për gjendjet post plazmatike por nuk dua t'ju plagos më tej. Sidoqoftë, nuk është e nevojshme të kuptohet teoria themelore, gjendjet e ndryshme të materies janë të lidhura me disa fenomene që ju thjesht i keni klasifikuar si paranormale. Prapa në teoritë kryesore: Plazma ... Tani, me plazmë, nuk po flas vetëm për "gazin e nxehtë", siç e klasifikojnë njerëzit tuaj këtë koncept, por dua të them një status më të lartë. Gjendja plazmatike e materies është një formë e veçantë e materies që qëndron në mes të ekzistencës së saj aktuale të materies fizike dhe sferës së ndikimit të energjisë, që është e gjitha një humbje totale e masës dhe rritja e energjisë në forma të ndryshme sa herë që pyetja është "shtyrë ose gunga".

(Shënim: Nuk u dha asnjë shpjegim për përdorimin e fjalëve "shty, gunga" që përdoren në këtë kontekst. Supozimet tuaja janë po aq të vlefshme sa të miat...)

Gjendja e katërt e materies është shumë e rëndësishme për disa kushte fizike që mund të përdoren për shembull... Si të bëj të kuptosh... Në mënyrë që të gjenerojë anti-gravitet. (Kjo është një fjalë e çuditshme për njeriun dhe jo shumë e mirë, por ju duhet të kuptoni më mirë në këtë mënyrë). Në thelb, në botën reale të fizikës, nuk ka armiq dhe as forca të veçanta bipolare, sepse armiku dhe bipolariteti i veçantë i forcave varet nga sjellja e të menduarit të vëzhguesit, i cili nuk e percepton NJË forcë të madhe të unifikuar në nivele të ndryshme. Me anti-gravitetin ose shpërndarjen e karakteristikave të niveleve të unifikuara të gravitetit, mund të shkaktojë, për shembull, ngritësin e materies së ngurtë në pamje, dhe kjo metodë përdoret pjesërisht nga ne dhe nga jashtëtokësorët si mjete të shtytjes për UFO-t. Ju jeni duke lëvizur në një nivel ende shumë primitive, drejt një parimi të ngjashëm që përdoret në projektet tuaja sekrete ushtarake, por meqë ju pak a shumë e keni vjedhur këtë teknologji (të jeni të siguruar se është kaluar qëllimisht false nga jashtëtokësorët), ju mungon një kuptim i vërtetë i fizikës dhe, për këtë arsye, keni probleme me paqëndrueshmërinë dhe çrregullimin e këtyre niveleve të ndryshme të gravitetit që nuk dini si t'i unifikoni. A nuk mendoni se ky është një shembull tjetër i problemeve që keni me atë që mendoni se është "i mirë" ose "i keq"?...

Ju luani me forca të panjohura dhe, nga kjo, kur keni dështime, ju pranoni vdekjen e njerëzve të tjerë, sepse sipas jush ata vdesin për një shkak më të rëndësishëm ose për përparimin e teknologjisë suaj, e cila nga ana e vet do të përdoret për luftë ose qëllime negative... Nuk do të arrish kështu përparim të vërtetë. Tani, dikush mund t'ju japë përfitimin e dyshimit, ndoshta ju jeni në rrugën e NJOHURIVE, por si shpjegoni kur vetëm një pjesë e vogël e specieve tuaja është në dijeni të këtyre projekteve që konsiderohen Top Secret. Si e shpjegoni: këto njohuri të fshehta për disa dhe nuk u janë zbuluar të tjerëve që ndoshta mund të përmirësojnë shumë teknologjinë tuaj nga njohuritë e tyre, nëse i mban të pa informuar për gjetjet e

tua? Ju është thënë se sa më shumë numri rendor ose klasifikimi i materies në disa nivele, më e thjeshta nga këto është lartësia e gjendjes së materies, por kjo është vetëm pjesërisht e saktë (shënim i korrigjuesit të botëve të padukshme: e pamundur për t'u kuptuar dhe për këtë arsye për të korrigjuar sintaksën e kësaj fjalie). Nëse nuk i përballon dot këto forca të panjohura sepse aftësitë e tua janë ende injorante në lidhje me lartësinë e këtyre forcave që unifikojnë shkallët e ndryshme të gravitetit, atëherë bën mirë të mos përpiqesh, duke pritur të dish më shumë. Por natyra juaj ka qenë gjithmonë për të shpërfillur këshilla të mira që nga koha e paharrueshme dhe të përpiqet për të luajtur me pikat e forta që ju as nuk mund t'i kuptoni.

Pse duhet të ndryshoj?

A ju kujtohet aktiviteti i shkrirësit të bakrit? Me luhatjen e këndit të duhur me domenin e radio-induktuar, bakri shkrihet me elemente të tjera. (Iluzioni i materies është i shkrirë, fushat e sferës së ndikimit të energjisë mbivendosen me njëra-tjetrën, por forca kryesore do të rezultonte në procesin e marrjes së një karakteristike pothuajse bipolare). Rezultati i lidhjes dhe fusha nuk janë të qëndrueshme në kushte normale materiale dhe nuk janë të përshtatshme për detyra të caktuara. Si rezultat, i gjithë spektri i fushës është kthyer në një më të lartë si gjendja plazmatike, ku spektri është i lidhur me këtë ndryshim të vështirë në polin e kundërt - fjala nuk është e saktë - sepse fusha e forcës duket shumë si një shkëmbim gravitacional. Ky ndryshim rezulton në një rilindje të forcës pothuajse bipolare të repulsionit, e cila tani nuk rrjedh më brenda fushës së forcës. Rezultati është një fushë force që pasqyron "kryq-ngjitur" shumë të vështirë për të moduluar nga brenda për shkak të kufizimeve të caktuara teknike në lidhje me karakteristikat e saj personale. Gjithashtu, mund të përballojë një mori detyrash, për shembull, të pjekë sodë dhe të përpunojë një numër të konsiderueshëm objektesh fluturuese. Ajo gjithashtu mund të shërbejë si një kamuflazh në fushën e rrezatimit elektromagnetik në mënyrë që të manipulojë një sekuencë të ngjarjeve - natyrisht shumë të kufizuara - dhe gjëra të tjera. E di "efektin tënd kuantik të tunelit"? Edhe pse madhësia e barazimit midis materies aktuale mund të arrihet me ndonjë nga këto lloj fushash nëse frekuenca dhe distanca nga plani i fushës është mjaft e lartë. Për fat të keq, çdo gjë që kam shpjeguar duke përdorur fjalët tuaja, kam frikë se kjo tingëllon mjaft e çuditshme dhe sigurisht e pamundur për mirëkuptimin tuaj, por ndoshta me këtë shpjegim të thjeshtë, unë mund t'ju ndihmoj të kuptoni. Por përsëri, ndoshta jo.

Pyetje: A ka ndonjë shpjegim shkencor të fenomeneve paranormale, si aftësitë tuaja mendore?

Përgjigje: Po. Për të shpjeguar, duhet kuptuar realiteti fizik i sferës së ndikimit të energjisë (Feldraum - Hapësirë fushore). Do të mundohem... Duhet të ndahesh mendërisht nga iluzioni që të bën të besosh se ajo që sheh, (prek, sheh, nuhat etj.), është natyra e vërtetë e universit, në vend se sipërfaqja e një aspekti midis shumë mundësive të tjera të universit. Imagjinoni se e gjithë çështja këtu – ky ekran, ky laps, ky njësi, ky dokument – nuk ekziston me të vërtetë, por është thjesht rezultat i një fushe oscillatore të vibrimeve dhe një përqëndrimi momental të energjisë. I gjithë materiali që ju shihni, çdo krijesë, çdo planet dhe yll në këtë univers, ka informacion ekuivalent të energjisë në sferën e ndikimit të energjisë, e cila është në një sferë kryesore - niveli i përgjithshëm i gjërave. Tani është një shtresë e vetme, por me nivele të ndryshme flluskash. Pasi e përmenda dhe e zhvillova tek speciet e afta për

të ndryshuar nivelin e tyre të shikimit të gjërave (që është diçka krejtësisht e ndryshme nga thjesht shkëmbimi i flluskave midis tyre, sepse flluskat janë pjesë e çdo niveli). Nuk e kupton? Madhësia, siç ju e quani pjesë të një flluske të vetmuar, flluska universale shkume janë pjesë e një shtrese, shtresat dhe nivelet janë pjesë e sferës së ndikimit, ndërsa sfera e agjentëve të ndikimit në kapacitetin e vetëm të matjes është në thelb e pafund, është e përbërë nga disa shtresa të energjisë dhe nivelet e informacionit të përgjithshëm (shënim nga korrigjuesi i botëve të padukshme: Bëra atë që munda, por nuk kuptoj më shumë se ti...). Ka një nivel zero në sferat e ndikimit, të cilat janë të gjitha të njëjta, por janë të ndara nga kuptimi i kushteve të tyre të energjisë. E shoh që e kisha gabim të të shpjegoja. Ndoshta është më mirë të ndalojmë atje me shpjegimin.

Pyetje: Jo, vazhdo. Si mund të kesh fuqi paranormale?

Përgjigjja: Epo, le të provojmë diçka të thjeshtë. Përsëri, jo mjaft korrekte për mua, por le të fillojmë në këtë mënyrë: pjesa e dukshme në këtë anë pasqyrohet në sferën e ndikimit *Feldraum* (Hapësirë fushore) si një fushë e përbërë nga shtresa të dallueshme. Këto shtresa përmbajnë informacion, për shembull, rreth strukturës së thjeshtë të materies ose frekuencës së zinxhirit, por ka edhe informacione nga shtjellimi i materies. A e njihni këtë koncept të njeriut të "fushave morfologjike"?

Një pjesë e kësaj shtrese mund të përcaktohet në këtë mënyrë. Tani, ekziston edhe një shtresë tjetër e mesme që, për fat të keq, nuk është e zakonshme në mendimin njerëzor. Quaje "shtresë", sepse kjo shtresë është kryesisht përgjegjëse për çdo gjë që ju e quani PSI dhe paranormal, dhe çdo gjë jashtë kufijve të shkencës tuaj primitive. Ky parashikues është i vendosur midis shtresave të materies dhe midis shtresave të një fushe morfologjike në sferën e ndikimit. Ajo mund të integrohet aktivisht me të dyja.

Trupi juaj, për shembull, ka fushën e tij korresponduese në sferën e energjisë Feldraum të ndikimit. Kjo nuk do të thotë se nuk ka asnjë këtu, - si mishi, gjaku, kockat, - në formën e zinxhirëve të materies ose atomeve, por ajo nuk është e kufizuar në këtë.

Ekzistenca është gjithmonë një dualitet. Disa shtresa të fushës përmbajnë informacione të thjeshta për trupat e ngurtë në trupin tuaj dhe shpeshtësinë e tij, kurse shtresa të tjera përmbajnë informacione më komplekse dhe më të holla për mendjen, ndërgjegjen dhe, duke folur nga këndvështrimi fetar i njeriut, shpirtin tuaj.

Vetëdija, ndërgjegjja në këtë rast është një energji matricë e thjeshtë, e ndarë në shtresa të ndryshme të terrenit tuaj në sferën e ndikimit të energjisë – as më shumë e as më pak. Një vetëdije e vërtetë ekziston edhe këtu, në anën materiale, por vetëm në formën e post-plazmës (forma e pestë e materies). Me njohuritë e nevojshme në fizikë dhe teknologjinë përkatëse, matrica e ndërgjegjes dhe ndërgjegjësimit, ose shpirti siç e quani ju, mund të ndahet gjithashtu nga fusha e saj. Ajo mund të vazhdojë të ekzistojë, pavarësisht nga largësia e saj, në vetëmohim, për një periudhë të caktuar kohe. Kjo quhet "vjedhja e shpirtit". Por mos harro se po flasim për shkencën, jo për magjinë e zezë ose për forcat e errëta.

(Koment nga Ole. K.: "Vjedhja e shpirtit" u përmend në një koment radikal dhe me motive fetare në lidhje me llojin e Reptilëve.)

Por përsëri në pyetjen: Krijesat me fuqi më të fuqishme mendore mund të kenë një ndikim të drejtpërdrejtë në para-shtresë nëpërmjet fushave të tyre të ndërgjegjes

dhe të ndërgjegjësimit. Tani, kjo shtresë nuk është e kufizuar në individin, por më tepër një pjesë e shtresës së informacionit të përgjithshëm – ju mund ta quani atë në kuptimin prosaik shpirtin e bashkësisë, shpirtin kolektiv, – i cili është i lidhur me të gjithë të tjerët dhe animon materien e pajetë si dhe të gjitha vetëdijet që fillimisht ekzistojnë. Shkaku biologjik i këtyre aftësive, megjithatë, qëndron në anën materiale, në gjëndër e hipofizës, e cila është gjithmonë në gjendje për të gjeneruar në mënyrë aktive kontrollin e frekuencës së sferës së ndikimit Feldraum. Gjithashtu, teorikisht mund ta bësh, por ke ngecur shumë në këto gjëra. Siç thashë, parashikuesi mund të bashkëveprojnë me çështjen që është në mendje. Për ta thjeshtuar, nëse vendos të përdor edhe një herë aftësitë e mia mendore për ta çuar përpara këtë laps, atëherë, për ta thënë thjesht, mendoj se në mendjen time vetëdija ime, ose ndjeshmëria zgjerohet, përforcon anën materiale në formën e post-plazmës kundër lapsit. Dy sfera të ndikimit të këtij shkaku automatik të kontrollit si të shtresës së ndërgjegjes ashtu edhe të shtresës së para-bashkëveprimit të sensibilizimit të parashutuesit të materialit rëshqitës. Meqë parashikuesi nuk është i përmbajtur në trup, nuk është problem që lapsi që shihni të jetë aty afër meje, sepse unë mund ta arrij lehtë përmes parashikueses së tij pa lëvizur trupin tim fizik, ose duke e prekur në mënyrë konkrete. Post-plazmë, në këtë anë, para-shtresë nga ana tjetër. Unë kam rolin në laps në burimin e saj krijues dhe bashkëveprimi mbi të pastaj bëhet i mundur, deri në atë pikë sa ndryshimet në mënyrën se si lëviz mund të bëhen pa e prekur unë.

(Koment nga Ole. K.: Unë vërtetoj se lapsi lundronte mbi tavolinë, në një moment u ngrit në një lartësi prej 20 cm, pastaj ra përsëri në sipërfaqen e tavolinës. Zhurma dallohet qartë në kasetën e regjistruar.)

Pyetje: Magjepsëse. Çfarë lloj aktiviteti paranormal mund të gjenerohet në këtë mënyrë?

Përgjigje: Çdo lloj. Çdo gjë që ti e quan paranormal. Siç e thashë, kjo shtresë e veçantë qëndron në sferën e ndikimit të energjisë midis shtresave të informacionit morfologjik dhe shtresave të materies dhe mund të bashkëveprojë me të dyja pjesët.

Kjo do të thotë se të dy shtresat mund të bashkëveprojnë me materien e ngurtë, ashtu si informacioni mendor, dhe pastaj ne mund të bëjmë gjithçka që normalisht është e lidhur me telekinezinë dhe telepatinë. "Përthithja e lidhjes" me një vetëdije/sensibilizim tjetër zakonisht ndahet në procesin e ndikimit të thjeshtë të materies, për shkak të fushave të ndryshme të ndërgjegjes nga puna e ndërgjegjësimit me lëkundjet e ndryshme. Ndërgjegjja dhe vetëdija që dërgon ose kanë vetëdije dhe vetëdije që marrin duhet së pari të përshtaten në mënyrë të përsosur me një mendje tjetër, para se të jenë në gjendje të hyjnë në çdo lloj tjetër. Shumica e llojeve gjithashtu kanë aftësinë për të bllokuar hyrjen ekzotike, por ju nuk e keni kultivuar ende këtë aftësi.

Në përgjithësi, rregulli është:

Sa më të evoluar aftësitë paranormale të një specieje, aq më e lehtë përshtatja e tyre dhe qasja në Njohuri. Aftësitë tona nuk janë aq të zhvilluara: ne së pari duhet të kuptojmë plotësisht mendjen aliene para se të mund të përdorim kamuflazhin dhe ndikimin, ndërsa kundër jush është e thjeshtë sikur të keni një *switch on/off* (çelës drite/buton ndiz/fik) me besimin tuaj primitiv se ajo është e mirë ose është e keqe, gjë që ju bën shumë të prekshëm. Disa nga këto aftësi janë gjithashtu pjesërisht të trashëguara, për shembull, nëna dhe fëmija i specieve të mia janë të lidhura gjatë

muajve të parë të jetës - pjesërisht në vezën dhe mitrën e nënës - dhe mund të komunikojnë në mënyrë telepatike. Për të ndikuar tek ju, ne kemi nevojë për kohë praktike, pavarësisht nga struktura juaj e thjeshtë dhe primitive e mendimit. Por është e ndaluar, për shembull, për të rriturit në rastin tim, të shkojnë në sipërfaqen e parë të Epokës së Iluminizmit. (Termi është sinonim, ndër të tjera, me forcë të plotë fizike.) Në këtë rast aftësitë tona nuk janë plotësisht të zhvilluara, dhe rreziku për t'u zbuluar nga ju do të ishte shumë i lartë. Megjithatë, është e qartë se ka shumë mësime sekrete rreth mundësive reale që mund të zhvillojë një individ për të rritur forcën e tij të plotë fizike, por unë nuk di pothuajse asgjë për to.

Sa herë që një frymë e huaj goditet, ka procedura të zbatueshme në përgjithësi, të cilat përdoren nga specie të tjera aliene. Para së gjithash, i huaji duhet të perceptohet në lëkundje, dhe kjo është diçka që zakonisht bëhet automatikisht nga truri ynë, për shembull, një lëkundje e fushës, valët pothuajse elektrike të trurit të individëve të tjerë këtu në hapësirën normale. Ku është pyetja?. Nuk është veçanërisht e vështirë. Pas së cilës, është e mjaftueshme për të eksploruar ndërgjegjen dhe vetëdijen në mendje me një ngjarje pas plazmës, sfera e ndikimit reagon dhe formon lidhjen. Tani mund të nxjerrësh informacion nga i pari dhe i dyti mund të vendoset në vendin e duhur. Herën e fundit që më pyete nëse ke aftësinë për t'u mbrojtur nga gripi, të thashë se jam një tru që zgjohet dhe kështu që të përqendrohesh në një lloj kure për të mund të funksionojë.

Në këto lëkundje gjendja mendore mund të ndryshojë shumë papritur dhe aksesi bëhet i ndërlikuar atëherë, për të qenë më i saktë, madje mund të bëhet i dhimbshëm. Por kur mbyll sytë, atëherë fusha bëhet "e sheshtë", dhe hyrja në mendjen aliene është menjëherë e mundur dhe pa kufizime. Kundër një specieje shumë më të përparuar, ju nuk keni absolutisht asnjë hyrje. Ata janë në gjendje t'i rregullojnë lëkundjet e tyre mendore më shpejt sesa mund të përpiqesh t'i ndryshosh. Edhe unë mund ta provoja, por herën e fundit që u përpoqa për ty, ishe kaq i frikësuar dhe i hutuar saqë mendoj se është më mirë t'i përmbahesh shpjegimit.

Ky shpjegim ndoshta tingëllon për ju – siç thatë – shumë esoterik, okult ose magjik. Arsyeja është mungesa e njohurisë bazë që të pengon të shohësh se si janë gjërat në të vërtetë. Të gjitha fenomenet paranormale kanë një origjinë të pastër shkencore të përparuar në fushën e Energjisë që gjallëron gjithçka. Asgjë nga këto nuk ka të bëjë me fuqitë që ju thoni se janë të mbinatyrshme. Ne rritemi me këtë njohuri, ne dimë si t'i përdorim këto fuqi, dhe nga vijnë ato. Ne e njohim teorinë dhe praktikën. Ti ende nuk e ke. Pra ju nuk e kuptoni me të vërtetë se çfarë po ndodh në botën tuaj – ju shihni vetëm njërën anë të ekzistencës, vetëm njërën anë të monedhës dhe jo tjetrën (dhe këtu po flas për të dy anët fizike). Çdo gjë që është "paranormale" është dualiste këtu, po aq sa në hapësirën jetësore të materies fizike ose në sferën e energjisë së ndikimit. Për t'u shpjeguar... Kjo mund të shpjegohet vetëm duke theksuar realitetin e sferës së ndikimit të energjisë mbi materien fizike, sepse fiziku bazohet në këtë realitet energji të ndikimit informues që e gjallëron atë. Preferoj t'i lë pyetjet shkencore, meqë nuk kupton shumë. Po e çojmë dëm kohën e çmuar.

Pyetje: Një pyetje e fundit. Në mbledhjen tonë të parë në dhjetor të vitit 1999, u informova qartë se nuk keni ndërmend të diskutoni me mua për çështje shkencore dhe paranormale. Pse kjo hapje tani?

Përgjigje: Herën e fundit kisha një nevojë të vërtetë për të mbingarkuar me koncepte të këtij lloji (dhe tani ju jeni dukshëm i mbingarkuar). Prandaj vendosa t'i prekja këto çështje në kuptimin periferik. Me sa duket, disa nga performancat e mia sot të kanë shtyrë të mendosh ndryshe për botën tënde, dhe kjo sigurisht nuk është gjë e keqe. Dhe gjithsesi, në mesin e shkencëtarëve tuaj, njeriu do të priret t'i konsiderojë vërejtjet e mia si "të mashtruara" dhe si "mashtrim". Dhe pastaj, unë nuk shoh ndonjë rrezik të veçantë në përhapjen e këtij informacioni. Askush nuk i kushton vëmendje në çdo mënyrë. Megjithatë, fjalët e njerëzve që unë i kam identifikuar si "krijesa të së keqes" ndaj nesh, kanë origjinën e tyre në besimin në okultizëm dhe magji – dy gjëra që nuk ekzistojnë fare në asnjë univers. Nuk ka magji, ka vetëm aspekte shumë të zhvilluara të shkencës, dhe të gjitha këto etiketa të ashtuquajtura "magjike" janë vetëm një pjesë e shkencës që ju nuk e kuptoni ende. Nëse do ta kuptonit këtë, tashmë do të ishte një hap i madh përpara në zhvillimin tuaj. Hapja ime për këto çështje përfundon këtu. Pyetje të tjera, ju lutem.

Pyetje: Le të flasim për UFO-t. A mund të shpjegoni se si qeveria jonë kërkon të hyjë në zotërim të UFO-ve me qëllim që të lejojë fillimin e projekteve të tyre? A ka të bëjë kjo me "Incidentin Roswell"?

Përgjigje: Po, por ky incident nuk ishte i pari. Unë nuk jam historian, jam një student i sjelljes suaj aktuale, kështu që njohuria ime për këto ngjarje në historinë tuaj ndoshta nuk është shumë e gjerë. Unë do të përpiqem t'ju shpjegoj se çfarë di për ngjarjet në atë kohë. Më lër të mendoj për një sekondë. Midis viteve 1946-1953 në kalendarin tuaj, kishte pesë raste të anijes kozmike aliene që përplaseshin në sipërfaqen e Tokës. Në aksidentin që ju e quani Incidenti Roswell, ishte vetëm një anije e huaj e përfshirë, por dy anije u përplasën në një përplasje në pjesë të ndryshme të botës, në perëndim të Shteteve të Bashkuara. (Ju lutemi vini re se enët e kësaj specieje të veçantë mund të vazhdojnë të levitohen në ajër për një periudhë kohe, edhe nëse dëmtohen, gjë që shpjegon dallimin në hapësirë midis pikave të përplasjes.) Megjithatë, këto raste nuk ishin përplasja e parë, por vetëm e dyta dhe e treta. Një anije tjetër ishte rrëzuar në vitin 1946, por ishte kaq e rraskapitur, saqë u zhduk plotësisht e papërdorshme.

Edhe një gjë para se të vazhdoj me shpjegimin: ju sigurisht e gjetët qesharake që anije të tilla të avancuara kozmike aliene mund të arrinin deri në këtë pikë. Shpjegimi është shumë i çuditshëm, por i saktë. Problemi nuk është në vetë sistemin e ndihmës, por në drejtimin e fushës së planetit tuaj.

Kjo specie për të cilën folëm – e cila u përdor edhe në atë kohë nga kjo specie për diskun në formë anijeje – ju përdorët një sistem propulsioni (shtytjeje) që punon mbi parimin normal të fuzionit (shkrirjes) , por një sistem i përdorur në atë kohë një metodë jokonvencionale për shtrirjen në terren. Ky sistem ka avantazhe, por edhe disavantazhe. Fusha e repulsionit (refizimit, zmbrapjes) padyshim duhet të jetë një fushë magnetike më e qëndrueshme, për të cilën ata kanë zhvilluar dhe kalitur sistemin e tyre të drejtimit. Fusha magnetike e Tokës është në fakt shumë e qëndrueshme, dhe subjekt i variacioneve ciklike (formave të ripërtritjes) dhe formës së fushës vorbullake në kushte të pafavorshme. Sa herë që një anije që përmban një nga këto sisteme orientimi gjendet në një luhatje të fushës ose në një vorbull tepër të fortë, atëherë për një kohë të shkurtër në fushë nuk është më e mundur të shtyhet dhe të rreshtohet saktë dhe anija rrëshqet, në pamundësi për të kontrolluar rrugën e

saj të fluturimit. Sistemi i drejtimit funksionoi siç duhet, por fusha lundruese në të gjitha drejtimet, ishte qëllimisht e palidhur me udhëheqësin e flotës dhe pati një përplasje me një anije tjetër dhe të dyja u dëmtuan rëndë. Shkaku i luhatjes magnetike në këtë kohë ishte ndoshta një shqetësim elektrik për shkak të ngjarjeve të motit. Rezultati është se të dy anijet u përplasën, njëra prej tyre ra pranë pikës së përplasjes, tjetra njëqind kilometra larg. Të gjithë banorët u vranë menjëherë. Struktura e dobësisë së këtyre ecejakeve të diskut nuk është shumë e qëndrueshme në vetvete, pasi këto disqe nuk janë projektuar për t'u mbrojtur nga aksidentet ose për fluturim në një fushë magnetike ku ka forca të jashtme.

Ushtria së pari mblodhi sende individuale që u përkisnin njerëzve të anijes, derisa ata gjetën krijesa të vdekura brenda. Ata menjëherë mbyllën çështjen "Top Secret" dhe vunë të gjitha bazat e tyre ushtarake në vend për analizë. Qëllimi ishte të përdorte teknologjinë sekrete aliene kundër armiqve të këtij kombi të madh që është Toka. E gjithë kjo është po aq primitive sa edhe qesharake. Më duket se e mbaj mend – nuk do të specifikoj datën e saktë – e cila ishte midis viteve 1949 dhe 1952, dhe që ishte një incident i tmerrshëm gjatë një ekzaminimi të rrënojave. Bazuar në atë që kam dëgjuar – kjo është ajo që anëtarët e kësaj qeverie po u thonë anëtarëve të llojit tim – gjithçka u shkaktua nga aktivizimi i paqëllimshëm i njërit prej përbërësve të anijes në kushte të pambrojtura. Rezultati ishte - si të themi - një evolucion i pakontrolluar në mjedis, në një gjendje plazmatike për një periudhë të shkurtër kohe, e cila nga ana e saj shkaktoi transformimin e papritur të domenit të elektricitetit të prodhuar në një puls magnetik të fuqisë ekstreme.

A e dini se çfarë lloj efekti ndodh kur një organike bie në kontakt me një tërheqje magnetike të plazmës? Jo, dhe ti do ta dish. Çrregullimet në strukturën e terrenit dhe informacionin bioelektrik. Imagjinoni, nëse doni, një trup njerëzor i nënshtrohet zjarrit të vazhdueshëm për 3 ose 4 ditë. Flakët duket se nuk dalin dhe djegin trupin derisa të dekompozohet. E pra, ju keni një ide të përafërt se çfarë ka ndodhur. Mendoj se 20 deri në 30 nga shkencëtarët e tu vdiqën në laborator.

Pati edhe dy aksidente të tjera, në vitet 1950 dhe 1953, në një zonë që përdorej për të mbledhur ujë në kontinentin amerikan. Këto anije u mblodhën relativisht të paprekura. Për aksidentin e vitit 1953, nëse e mbaj mend mirë, kishte një bërthamë udhëheqjeje të paprekur. Që kur e pe për herë të parë këtë modul, e ke keqkuptuar konceptin dhe e ke rindërtuar një në gjendje të keqe. Kjo është gjinia që ndërtoi këto anije—një lloj që e kam klasifikuar si armiqësore—që natyrisht shqetësohej për rishikimet e teknologjisë së tyre për racën tënde. Ata nuk donin gjithsesi, në atë kohë, të fillonin një konflikt të drejtpërdrejtë me ju, dhe pastaj zgjodhën rrugën diplomatike dhe u kontaktuan me këtë qeveri në vitet '60-të. Sigurisht që nuk thanë arsyet e vërteta pse ishin këtu – bakri, hidrogjeni, ajri – por më tepër u shfaqën si hetues kureshtarë dhe ofruan t'ju tregojnë parimin se si funksionojnë UFO-t, në këmbim të disa favoreve. Por ti ishe padyshim budalla...

Dhe ti u tradhtove. Ju keni dhënë materialet e para, ju keni dhënë atyre një vend të sigurt në bazat e tyre, ju keni dhënë atyre qasje në të dhënat tuaja sekrete të mbrojtjes, shumica prej jush u kanë dhënë atyre qasje në ADN-në tuaj dhe më shumë – të gjitha vetëm për etjen tuaj për pushtet, teknologji dhe informacion. Sigurisht, llojet ekzotike e vunë re menjëherë se kishin të bënin me krijesa me mendje të thjeshtë, duke ju dhënë informacione të rreme, sidomos në lidhje me teknologjinë e

tyre, në mënyrë që të bashkëpunoni me ju, plus shumë dobi që jepni. Për shembull, ata ju thanë se sistemi i guidës mund të ndërtohet vetëm me elementë të paqëndrueshëm të numrit të lartë të klasifikimit, por duke harruar të specifikojë se sistemi mund të modifikohet për të punuar në mënyrë të përsosur me elemente të qëndrueshme të një rënie të lartë të numrit të klasifikimit, dhe zakonisht kjo është mënyra se si ju ndërtoni. Ju jeni duke ndjekur informacion të pjesshëm, i cili nuk është i plotë. Është për shkak të këtyre gjysmë të vërtetave që ju keni sintetizuar elementet inkriminuese në numrin e lartë, dhe pastaj nën teknologjinë e tyre. Sugjerimet e tyre për ndërtimin e "UFO-ve" tuaj u dhanë për të krijuar probleme të reja sapo të zgjidheshin problemet e vjetra. Ju nuk e kuptoni se ata nuk thonë të gjithë të vërtetën, por të vërteta të pjesshme, të projektuara në mënyrë që më pas t'u japin zgjidhje problemeve tuaja teknike dhe kështu të keni një varësi të vazhdueshme ndaj tyre.

Në fund të viteve '70-të dhe në fillim të viteve '80-të, disa gjëra ndodhën midis specieve aliene dhe qeverisë së njeriut. I gjithë problemi ishte për shkak të një problemi të ri – ose më mirë, një problem i vjetër teknik me anijen që kishe ndërtuar, sistemi i kamuflazhit të së cilës dhe dështimi i vozitjes së sistemit gjatë fluturimeve në ajër të hapur ishin të gabuara. Ushtria dhe politikanët tuaj kanë filluar ngadalë – shumë ngadalë – për të përfunduar, pas më shumë se 20 vitesh, se ata janë tradhtuar nga speciet aliene. Një numër i madh i papajtueshmërive dhe shkeljet e traktateve nga të dy palët çuan në një konflikt midis jush dhe alienëve, që rezultoi në rritjen e shkëmbimit të 3 objekteve të tjera ajrore ekzotike të pajisura me një armë PEM (PEM – pulse elektromagnetike) dhe një pengesë ushtarake në një nga bazat e tyre nëntokësore. Pas këtyre sulmeve, të huajt ndërprenë çdo kontakt me ju dhe ne ishim natyrisht shumë të zemëruar për shkak të rastit tuaj. Gjithashtu, konsideroni këtë specie aliene mes tre personave që janë armiqësorë, dhe dy të tjerët e kanë mendjen te biznesi i tyre, duke ndjekur një luftë të ftohtë për dominim mbi planetin tuaj, ish – "miqtë" tuaj dhe kolegët e tyre po përgatiten për të marrë dominim absolut mbi materialet e papërpunuara dhe ADN-në. Tani, është ndoshta e vërtetë se disa nga mundësitë teknike dhe numri i forcave të nevojshme për të arritur objektivat e tyre drejtpërsëdrejti mungojnë. Megjithatë, ne besojmë se ato mund të transmetojnë disa veprime negative – ndoshta edhe më "të zgjuara" kundër jush vitin e ardhshëm ose në dekadat që do të vijnë.

Pyetje: Të huajt e llojeve të tjera nuk do të bëjnë asgjë kundër këtyre akteve të luftës? Unë jam duke menduar në veçanti për racat më të zhvilluara. Ata nuk duhet të bëjnë diçka?

Përgjigje: Dhe ja ku e ke prapë gabim. Në mënyrë të veçantë, speciet më të zhvilluara aliene nuk janë të interesuar për ju. Për ta, ti je si kafshë. Kafshë të mëdha në laborator. Sigurisht, ndërhyrja e huaj në planetin tuaj ka prishur planet e tyre, por nuk mendoj se ata janë të gatshëm të pranojnë një konfrontim të drejtpërdrejtë me speciet e tjera për këtë. Shumë prej tyre thjesht mund të jenë në kërkim të një planeti tjetër për kërkimet e tyre, ose mund të kërkojnë të distancohen nga sjellja juaj dhe vetëdija primitive, por situatat e krizës mund të jenë gjithashtu me interes për studimet e tyre. Çfarë bën kur shikon një milë dhe një tjetër vjen dhe e shtyp atë milë? Atje shkon, ose gjen një fole tjetër, ose shikon milingonat në një gjendje krize. Ju jeni milingona për ta. Mos prit ndonjë ndihmë prej tyre.

Sigurisht, ne kërkuam ndihmë kur u bë e qartë se partnerët tuaj të vjetër ju mashtronin. Disa anëtarë të kësaj qeverie të njeriut janë plotësisht të vetëdijshëm për ekzistencën tonë – disa madje e pranojnë atë pjesërisht bazuar në konceptet e vjetra fetare. Për shembull, ka një ndërtim të madh të pjesshëm nëntokësor në një qytetin tuaj të madh që është tërësisht i dedikuar për speciet e mia dhe gjithashtu ka bërë një dalje energjie për një sistem ashensorësh dhe një sistem nëntokësor. Në këtë ndërtesë u zhvilluan mbledhje të pjesshme mes nesh dhe njerëzve. Ne kemi kaluar disa pjesë të informacionit në vitet e fundit, ne mund t'ju mbajmë më larg nga konflikti. Duhet të mësosh t'i lësh problemet të zgjidhen vetë ose të bëhesh aq i zgjuar sa të mos krijosh situata të tilla. Çfarë do të ndodhë? Dhe kush do të jetë në anën tënde për të të ndihmuar, vetëm koha do ta tregojë. Por nuk ndihem mirë me këtë çekuilibrim.

Pyetje: Unë kam këtu 5 fotografi të ndryshme të UFO-ve, ose të paktën që duket se tregojnë UFO-t. Mund t'i hedhesh një sy dhe të më thuash se cila nga këto foto është në fakt një foto e vërtetë aliene e një objekti fluturues?

Përgjigje: Mund ta provoj. Por mos e mbivlerëso njohurinë time, unë nuk jam ekspert në teknologjinë aliene dhe ndërtimin e anijeve aliene. Në fakt, ato janë më së shumti të diferencuara me detaje teknike dhe veçori në krahasim me fenomenet natyrore ose krijimet njerëzore.

Ndonjëherë dizajni i enëve është një mashtrim i vërtetë; Pra nuk është aq e lehtë të identifikosh një objekt me siguri absolute. Do të mundohem. Më trego fotot.

(Koment nga Ole K.: ajo shikon fotografitë e çdo UFO-je për disa sekonda dhe pastaj tregon fotografitë 1, 3 dhe 5.)

Këto tre imazhe janë fallsifikime apo falsifikime të dukshme. Në pikturën e parë, duket pothuajse e sigurt se anija ekziston në të vërtetë si një kopje e shkallëzuar e një modeli ekzotik. I mungojnë karakteristikat themelore të rëndësishme të lidhura ngushtë me domenin e lidhur teknikisht dhe fizikisht. Në përgjithësi, ngjyra të lehta dhe forma më drejtkëndore, ka të ngjarë që ajo të jetë një e rreme, sepse një anije levituese është zakonisht e fshehur në një fushë të përmbysur, një gjendje që shtrembëron ngjyrat dhe format sipas shtrirjes. Mund të tingëllojë e çuditshme, por fotografitë që janë të turbullta dhe të ngatërruara shpesh mund të interpretohen si një shenjë e autenticitetit. Megjithatë, ky objekt fluturon mbi ujë. Nëse ishte një anije e vërtetë, duhet të shohësh të paktën një vazhdim ose valë në sipërfaqe. Meqë sipërfaqja është e sheshtë, sigurisht që nuk është një anije (UFO) e vërtetë. Për mendimin tim, asnjë nga këto tre fotografi nuk tregon objekte të vërteta fluturuese që ju i quani UFO. Këtu, në këtë foto, unë nuk shoh ndonjë UFO, ky objekt artificial në fluturim, duket të jetë bërë më së shumti me një dritë në makinat tuaja të thjeshta optike. Duhet të jesh aq i zgjuar sa të mos biesh në zhgënjime të ngjashme. Populllsia juaj besoi për një kohë të gjatë në falsifikimin e talljeve, kështu që ndoshta shumë më vonë ata do të zbulojnë se çfarë po ndodh në të vërtetë para syve në atmosferë.

Duket e vërtetë, të paktën ka veçoritë e nevojshme. Në pamje të parë, ajo mund t'i atribuohet një specieje ekzotike që ka vizituar planetin tuaj gjatë 35 viteve të fundit. Vetë objekti është metalik dhe në formë disku, ai sigurisht është i shtrembëruar në aspektin e formave dhe ngjyrave, për shkak të një efekti në terren. Këto katër "procese" të gjata, të bardha në pjesën e poshtme të anijes duket të jenë një lloj graviteti i lehtë i manipulimit "*quasi*", domethënë fusha universale e forcës është e përmbysur në drejtimin e gravitetit të simuluar. Duket se ka një dritë autentike, por

më duket sikur zbuloj një formë të veçantë të domenit shumë të ngarkuar që manifestohet në hapësirën e gjallë mbi formën e dritës. Arsyeja e këtij regjimi të veçantë të aktivizimit të energjisë së sipërme të atmosferës mund të vijë nga disa lloje të hetimit ose nga ndikimi i mjedisit përreth. Në çdo rast, është një mungesë e tmerrshme kujdesi ndaj njeriut për të lënë teknologjinë e tyre të fotografohet. Epo, besoj se shumica prej jush nuk e kuptojnë, dhe ata që kuptojnë nuk kanë thënë asgjë publikisht për këtë.

Objektet ajrore trekëndore thjesht nuk përdoren nga llojet ekzotike, ose më saktë jo në këto forma. Kjo lloj forme njerëzore është aerodinamike. Dhe një nga projektet tuaja sekrete ushtarake që keni ndërtuar, me ndihmën e teknologjisë aliene, dhe që ju është dhënë në të vërtetën e rrënuar - është teknologjia që u adoptua nga të huajt në vitet '60-të dhe '70-të. Si rregull, forma e hullisë së një anije të vërtetë aliene nuk bën asnjë ndryshim, në vetë fushën ka forca të jashtme që mund të kenë efekte në të, në përgjithësi, anijet kanë një formë të rrumbullakosur dhe janë ndërtuar pa kënde të mprehta - të tilla si disqe ose cilindra - në mënyrë që të lejojë domenin e valës të rrjedhë më lehtë. Projektet tuaja janë të bazuara në besimin se, ai duhet të jetë një sistem konvencional motor reaktiv, kështu që ju përdorni më shumë forma aerodinamike ose trekëndore për të qenë të pajtueshme me këtë sistem të propulsionit (shtytjes) primar.

Në shembullin këtu anija rrëshqet shumë në sistemin e vet të kontrollit të terrenit. E sheh shtrembërimin dhe dritën si cilindra rrotullues? Ky është një tregues i pakundërshtueshëm i autenticitetit të fotografisë. Por pse, mund të pyesësh, ka 4 cilindra? Është e çuditshme – edhe planimetria duket e gabuar. Ngjyra është shumë e errët dhe shtrembërimi optik i brendshëm është shumë i ndjeshëm. Me sa duket ky është një rikonstruksion i sistemit origjinal të shkencëtarëve tuaj. Si rezultat i prishjes së marrëdhënieve me speciet aliene nuk kishte më informacion, kështu që ishe i papërshtatshëm për të rindërtuar vetë sistemet, pa qenë në gjendje të kuptoje këtë lloj gjëje të rrezikshme. Ky ndërtim nuk është sistemi më i mirë, është i paqëndrueshëm. Dy cilindrat e përparme janë shumë afër së bashku. Ngjyra më bën të ndiej praninë e rrezatimit të mbetjeve, ka të ngjarë që edhe një herë elementët e zakonshëm të përdoreshin për fushën e ndërrimit të lartë. Është shumë e rrezikshme të ekspozohesh në afërsi të kampit. Personi që bëri foton u dëmtua nga rrezatimi ose djegiet (shënim i redaktorit: Më 26 korrik 2011, autori njoftoi se çdo gjë ishte një mashtrim, dhe se "UFO" ishte bërë vetëm nga frigolite dhe për vëmendjes.

Pyetje: Nuk e di. Ku janë këto "UFO-t" ushtarake? Shtetet e Bashkuara?

Përgjigje: Po, besoj se në përgjithësi janë në kontinentin perëndimor.

Pyetje: Pra, pse fluturojnë mbi zonat me popullsi të dendur të Evropës? Kjo foto vjen nga Belgjika. Kjo nuk ka kuptim.

Përgjigje: Pse duhet të jem e vetmja mënyrë për të shpjeguar veprimet e çuditshme njerëzore? Është e mundur që këto janë teste në distanca të gjata ose teste me sistemin e kamuflimit elektromagnetik. Armiku i vjetër i kombit amerikan jeton në këtë pjesë të botës, kështu që pse të mos qëndrojnë atje për të bërë testet e tyre? Në shtëpi, kishin mjaft kohë për t'u përpjekur të shkonin e të ktheheshin në anijet e tyre. Ndoshta ndihen shumë të vëzhguar. Me këto lloj strukturash të paqëndrueshme – siç tregojnë fotografitë – të paktën mendoj se nuk ka gjasa që anija të jetë në gjendje të bëjë një fluturim të kësaj gjatësie përtej oqeanit. Fatkeqësisht, nuk e di.

Pyetje: Shumë lexues të transkriptit të parë kanë shumë pyetje se si u perceptua kontakti juaj i parë me E.F. , unë tashmë e di historinë, por ju mund ta përsërisni këtu përsëri për transkriptimin përsëri?

Përgjigje: Sigurisht. Pra, historia filloi rreth 2 vite më parë këtu në Suedi. Gjithmonë kam qenë shumë i interesuar për llojin dhe sjelljen tënde që në rininë time. Në atë kohë, tashmë e kisha studiuar literaturën tënde, sa më shumë që të ishte e mundur. (Sigurisht, nuk është e lehtë për mua të kap librat e njerëzve, por meqë ″grupi″ ose ″familja″ ime është e një rangu më të lartë, kam qenë në gjendje të mbledh disa dokumente dhe ndonjëherë të flas me të tjerë të llojit tim që tashmë ju kanë takuar.) Isha shumë kureshtare për llojin tuaj dhe sapo mora lejen për të dalë në sipërfaqe, menjëherë u përpoqa të gjeja më shumë informacion. Megjithatë, mua më ndaluan të kontaktoja drejtpërdrejt me njerëzit dhe mediat tuaja, por për shkak të pozitës sime në atë kohë nuk kishte nevojë ta bëja këtë.

Në vitin 1998, isha shumë në veri të këtushëm në pyll, pranë hyrjes së botës sime, duke kërkuar mostra biologjike, të cilat i përdorim për të vëzhguar ndotjen e mjedisit dhe shkatërrimin e florës dhe faunës. Po kthehesha në afërsi të liqenit të madh dhe zbulova një kasolle në pyll, të cilën e vizitova. U ndjeva në prani të ndërgjegjes njerëzore në këtë kasolle. Ishte E.F. Në fakt, nuk më lejuan të kontaktoja me lloje të tjera, kështu që kisha zhvilluar aftësinë për të maskuar. Dhe pastaj ishte kurioziteti primitiv, doja të flisja me këtë person në kabinë, kështu që trokita në derë. E.F. hapi derën, dhe filloi një bisedë interesante. Gjuha e tij nuk ishte shumë e zakonshme për mua në atë kohë, por nuk është e vështirë të mësosh një gjuhë të re kur mund të lexosh ndërgjegjësimin dhe ndërgjegjësimin e personit të interesuar. I thashë se kam ardhur nga një vend i huaj në Lindje. Është e qartë se në atë kohë nuk më njihnin, E.F. kishte përshtypjen e përsosur të fliste me një krijesë të llojit të tij, edhe sikur të ishte vetëm një shëmbëlltyrë maskuese.

Megjithatë, meqë detyra ime ishte të hetoja në fushë për disa ditë, e vizitova 3 herë në formë njerëzore. Fillimisht folëm për gjëra shumë të zakonshme dhe pastaj filluam të flisnim për çështje të fesë dhe fizikës. Ai dukej i impresionuar nga njohuritë e mia dhe unë isha i impresionuar nga luciditeti i tij dhe personaliteti i mirë-përcaktuar - i të qënit një njeri - dhe për opinionet e tij shumë personale. Unë e mora bisedën në atë drejtim, dhe E.F. deklaroi se besonte në ekzistencën e specieve aliene dhe ai mendonte se ato nuk duhet të jenë domosdoshmërisht të këqija, por thjesht të ndryshme nga shokët e tij. Më pëlqeu. Pastaj, sigurisht, nuk mund të flisja vërtet me të për atë që dija, pse nuk më besoni – më morën thjesht për normale. Fillova të kultivoja idenë shumë, shumë të rrallë (në rastin tim) për të treguar formën time të vërtetë, të cilën e bëra gjatë bisedës që bëmë në takimin tonë të katërt në kabinë. Ai ishte i paracaktuar për kontakt: Ai ishte i ndershëm, inteligjent, pa prirje fetare, i pakushtëzuar dhe me mendje të hapur, që jetonte vetëm dhe i izoluar. Guxova ta bëja këtë hap të madh, por më pas kisha dyshime serioze për mirësinë e vendimit tim, sidomos kur ai reagoi shumë dhunshëm. Ai arriti të rifitojë kontrollin pas një kohe. Tani nuk kishte zgjidhje tjetër veçse ta besonte. Ky ishte fillimi i një serie mbledhjesh që fillimisht u zhvilluan këtu në pyll, por më vonë u transferuan në banesën e tij. Dhe pastaj të takova... Dhe kjo është arsyeja pse ne jemi këtu përsëri për të folur për gjëra koherente që ndoshta kurrë nuk do të konsiderohen nga shoqëria njerëzore.

Pyetje: Ju thatë se nuk ishit i autorizuar në atë kohë për të kontaktuar me burrin. Ju tani keni leje të flisni me mua për E.F. dhe të gjitha këto gjëra dhe t'i bëni ato shkencërisht publike?

Përgjigje: Po, e kam të vështirë t'ju shpjegoj dhe e keni të vështirë ta kuptoni. Le të themi se tani jam në gjendje ta marr atë liçensë pa pasur nevojë të vë ndonjë llogari në përputhje me këtë. Në pozicionin tim, jam pothuajse "i imunizuar" ndaj disa kufizimeve. Vendose në këtë mënyrë. Po.

Pyetje: Nëse të tjerët do të donin të lidheshin me ju, ai do të ishte me fat?

Përgjigje: Zakonisht jo. Udhëzimet tona: shmangni kontaktin me ju dhe punoni në sipërfaqe vetëm në zona të largëta, dhe në rastin e takimeve me njerëzit, përdorni teknika kamuflazhi. Fakti që po ju flas nuk do të thotë se të tjerët e llojit tim do të ndjekin shembullin tim. Është e mundur që ju mund të gjeni një hyrje në botën time dhe disa kuptime. Megjithatë, kjo do të çojë në pasoja të pakëndshme për të infiltruarit. Nuk mund të na kontaktosh, duhet të kontaktojmë me ty, siç bëra me E.F. Ky lloj kontakti nuk është i zakonshëm, por ka disa përjashtime të rralla.

Pyetje: A mund ta përshkruani botën tuaj të nëndheshme?

Përgjigje: Do të përpiqem, por sigurisht që nuk do të të jap vendndodhjen e saj. Shtëpia ime është në një nga vendpushimet tona më të vogla. Do të të jap një tregues të numrave që të kuptosh më mirë. Një minutë... Po kërkoj të konvertoj matjet në pajisjen tënde. Është një formë e shpellës kube në një distancë rreth 4.300 metra nga sipërfaqja e tokës. Shpella u organizua si një vendbanim pothuajse 3.000 vite më parë, pjesa më e madhe e strukturës së tavanit është integruar artificialisht në shkëmb dhe është rimodeluar në formën e një kubeje të sheshtë dhe elegancë në lidhje me një ovale të trotuarit. Diametri i kupolës është shprehur në matjen tuaj rreth dy kilometra e gjysmë. Lartësia maksimale e kupolës në pikën e saj më të lartë është 220 metra. Poshtë pikës më të lartë të të gjitha vendbanimeve ka një ndërtim të veçantë cilindrik gri-bardhë, si një shtyllë derisa struktura hoje e kubesë mban. Kjo ndërtesë është më e larta, pasi ishte ndërtesa e parë e lidhur me tavanin e sigurisë (sigurisht, kishte raste kur u përfundua dhe restaurua). Kjo ndërtesë ka një emër shumë të veçantë dhe domethënie fetare. Ne kemi vetëm një nga këto kolona, kolonat e mëdha janë më poshtë, bazuar në ndërtimin e dyshemesë.

Një nga vendbanimet kryesore është nën Azi, për shembull. Ndërtesa qendrore është zakonisht qendra fetare, por gjithashtu një qendër për kontrollin e klimës dhe një qendër për rregullimin e sistemit të ndriçimit. Kemi 5 burime të mëdha të dritës artificiale që gjenerojnë dritën UV dhe ngrohen nga burimet e gravitetit. Shtyllat e ajrit dhe sistemet e dritës së sipërfaqes janë të shpërndara nëpër këto kolona dhe kontrollohen me shumë kujdes.

Megjithatë, kemi 3 kanale ajri dhe 2 sisteme ashensorësh, madje edhe një lidhje me një tunel tjetër që është rreth 500 km në juglindje. Një ashensor të çon në një shpellë pranë sipërfaqes, tjetri të çon në një nga dyqanet tona për anijet – suvenire, anije cilindrike – të cilat dukshëm mbahen afër sipërfaqes, prapa fasadës së një mali shkëmbor. Zakonisht ka vetëm tre anije - është një depo e vogël. Ndërtime të tjera janë, në pjesën më të madhe, të rregulluara në rrathë koncentrikë rreth shtyllës kurrizore në formë ovale, dhe janë, pa përjashtim, të rrafshuara, zakonisht 3 deri në 20 metra të larta. Forma është e rrumbullakët si ndërtimi i kupolës. Ngjyra është gjithashtu e ndryshme në varësi të rrethit dhe distancës nga kolona kryesore. Në veri

të kolonës ka një ndërtesë tjetër shumë të madhe, të rrumbullakët dhe të sheshtë. Kjo ndërtesë ndërpret sistemin koncentrik të kolonisë me diametrin e saj prej 250 metrash. Dhe ka një diell artificial nga zona ku ndodhen korridoret e veçanta dhe dhomat e veçanta. Në këto vende mbizotëron drita shumë e fuqishme UV, e përdorur për të ngrohur gjakun tonë. Ka edhe një pjesë mjekësore dhe një dhomë mbledhjeje. Përtej unazës së jashtme të kolonisë, ka zona ku i mbajmë kafshët – e dini, ne duhet të konsumojmë mishin si ushqim – dhe kopshtet ku rritim bimët dhe kërpudhat, ka gjithashtu një të nxehtë dhe të ftohtë, që vjen nga burime nëntokësore. Grupi im ose "familja" jeton në unazën e katërt të ndërtesave nga shtylla kurrizore qendrore. Për të përshkruar të gjitha ndërtesat dhe funksionet e tyre do të shkonte shumë larg. Është e vështirë për t'u shpjeguar, sepse është e gjitha pjesë e një sistemi dhe kulture krejt të ndryshme nga ajo që je mësuar të shohësh në sipërfaqe. Duhet ta shohësh për ta besuar.

Pyetje: A do t'i shoh ndonjëherë të gjitha këto?

Përgjigje: Kush e di, ndoshta. Koha sjell mundësi të reja.

Pyetje: Sa nga lloji juaj jetojnë në këtë koloni?

Përgjigje: Rreth 900.

Pyetje: Ky është fundi i intervistës. A keni një mesazh të fundit për lexuesit?

Përgjigje: Po, jam mjaft i habitur nga komentet e shumta që u bëra fjalëve të mia, sigurisht që jam i mërzitur edhe kur më paraqesin si një armik në kuptimin fetar, i cili mjerisht është rrënjosur thellë në mendjen tuaj. Duhet të mësosh të lësh kushtëzimin e vjetër të së kaluarës dhe të ndalosh së kontrolluari nga diçka ose dikush që tashmë ka pushuar së ekzistuari për 5.000 vite. Në fund të fundit, ju jeni shpirtra të lirë, kështu që jetoni si të tillë. Këto janë fjalët e mia të fundit.

117. Takime me UFO-t dhe Alienët

Në fillim të vitit 2009, revista britanike "Encounters", botoi një artikull nga ufologu Richard Lineham në lidhje me lidhjet e autoriteteve amerikane me alienët. Kjo temë, me gjithë sensacionalizmin e saj, nuk është e re; dëshmitë e zyrtarëve të lartë dhe oficerëve të inteligjencës për ngjarjet e gjysmë shekulli më parë shfaqen periodikisht në faqet e gazetave dhe revistave. Sidoqoftë, kjo kurrë nuk ka çuar në ndonjë reagim nga qeveria amerikane. Hesht ose mohon gjithçka përmes gojës së punonjësve të klasit të tretë.

E gjitha filloi, raporton R. Lineham, me fjalimin e tij në radio me një seri tregimesh për UFO -t dhe qeniet inteligjente jashtëtokësore. Pas një prej programeve, një person i panjohur i cili u prezantua si Smith e thirri në shtëpi dhe tha se kishte dëgjuar fjalimet e tij në radio, kishte lexuar artikujt e tij dhe donte t'i tregonte atij informacione të rëndësishme.

Në fillim, studiuesi reagoi ndaj kësaj thirrjeje me dyshim. Por ai shpejt ndryshoi mendje kur mësoi se në të kaluarën i huaji ishte një operativ i shërbimit të inteligjencës amerikane dhe tani është gati të paraqesë dokumente në lidhje me aktivitetet e të huajve në Tokë.

Së shpejti ufologu mori një paketë në postë që përmbante fotokopje të disa dokumenteve sekrete mbi shfaqjet e UFO-ve nga shërbimet speciale amerikane. Ndër dokumentet ishin ato që ishin të destinuara vetëm për presidentët amerikanë. Duke u

siguruar, për aq sa ishte e mundur, për vërtetësinë e informacionit, Lineham organizoi një takim me Smithin.

Ja çfarë tha Smith. Kontakti i parë i autoriteteve amerikane me alienët ndodhi në vitin 1953, kur një UFO zbarkoi në një nga bazat e Forcave Ajrore. Alienët pretenduan se kishin ardhur nga një planet që orbitonte një yll të kuq në yjësinë Orion. Rezultati i negociatave ishte një takim i dy alienëve me Presidentin D. Eisenhower më 21 shkurt 1954 në Bazën e Forcave Ajrore Edward. Takimi u regjistrua në film, i cili ruhet në pjesën sekrete të arkivave presidenciale.

Shumë vite më vonë, Charles L. Suggs, një ishkomandant i Marinës Amerikane i cili ishte pjesë e ekipit presidencial në Edward Base, regjistroi takimin e tij me alienët në një magnetofon.

"Unë dhe disa oficerë të bazës duhej të takonim vizitorët e huaj drejtpërdrejt në vendin e uljes së tyre pranë ndërtesës administrative", kujton ai.

Ne pritëm një kohë të gjatë dhe tashmë vendosëm që asgjë nuk do të ndodhte, kur papritmas njëri nga oficerët vuri re një re të çuditshme të rrumbullakosur që po zbriste ngadalë dhe pothuajse vertikalisht, duke u lëkundur si një lavjerrës. Shumë shpejt na u bë e qartë se kjo nuk ishte një re, por një objekt biconveks rreth 35 metra në diametër. Sipërfaqja e saj e krehur prej metali, pa kalime dhe zgjatime të mprehta, e luajtur me reflektimet e dritës. Objekti u ngrit 10 metra (3 metra) mbi sipërfaqen e betonit dhe tre mbështetëse teleskopike dolën prej tij me një fërshëllimë të lehtë dhe preku tokën. Ne menduam se ajri ishte i ngopur me ozon. Një heshtje alarmante mbretëroi ...

Papritmas, diçka klikoi, dhe në trup u shfaq një vrimë ovale, përmes së cilës dy krijesa fjalë për fjalë "dolën jashtë". Në shikim të parë, ata nuk ishin shumë të ndryshëm nga njerëzit. Njëri prej tyre u ul në beton 20 metra nga objekti, tjetri mbeti në këmbë në buzë të "pllakës". Ata ishin krijesa relativisht të larta, diçka rreth 2.4 metra, të hollë dhe të ngjashëm me njëri-tjetrin. Flokët e tyre bjondë dhe të drejtë, gati të bardhë arritën në shpatullat e tyre. Ata kishin sy të kaltër të hapur dhe buzë pa ngjyrë. Ai që qëndroi në tokë tregoi me një gjest se nuk mund të na afrohej dhe se ishte e nevojshme të ruhej kjo distancë. Duke përmbushur këtë kusht, ne u drejtuam drejt ndërtesës. Unë nuk mund ta kuptoja nëse thembrat e trasha të këpucëve të të huajve preknin tokën apo jo, ai shkeli si në një jastëk ajri ...".

Gjatë negociatave, të huajt ofruan për të ndihmuar njerëzit në zhvillimin shpirtëror, dhe gjithashtu kërkoi shkatërrimin e Armëve bërthamore, ndaloni ndotjen e mjedisit dhe plaçkitjen e burimeve minerale të planetit. Ata nuk pranuan të ndajnë sekretet e teknologjisë së tyre, sepse, sipas mendimit të tyre, njerëzimi nuk është ende i përgatitur moralisht për këtë, dhe së pari është e nevojshme të mësoni të jetoni në harmoni me njëri-tjetrin.

Eisenhower ishte shumë dyshues për kushtet e të huajve, veçanërisht në fushën e çarmatimit bërthamor. Duke pasur parasysh situatën ushtarako-politike në botë në atë kohë, kjo dukej qartë e pazbatueshme. Për më tepër, presidenti besonte se armët bërthamore ishin e vetmja gjë që i pengonte alienët të pushtonin drejtpërdrejt Tokën.

Alienët u bënë thirrje tokësorëve të mos bien në kontakt me një racë tjetër hapësinore - me pushtuesit "gri", duke premtuar, në rast pëlqimi, ndihmë në luftën kundër tyre.

Rezultati i një sërë takimesh me ”Skandinavët” (ose, siç quhen ndryshe – ”Nordikë”), ishte marrëveshja e nënshkruar më 1954, si dhe shfaqja në Tokë e ambasadorit të parë të të huajve me emrin Krill. Sipas kushteve të traktatit, të huajt nuk duhet të ndërhyjnë në punët e tokësorëve, dhe Shtetet e Bashkuara - në punët e të huajve. Aktivitetet e të huajve në Tokë duhet të mbahen të fshehta. Alienët do të ndajnë me amerikanët teknologjitë e tyre që nuk mund të përdoren për qëllime ushtarake. Përveç kësaj, të huajt nuk duhet të hyjnë në marrëveshje me vende të tjera, dhe tokësorët - me racat e tjera hapësinore. Shtetet e Bashkuara u angazhuan për ndërtimin e bazave nëntokësore për avionët e huaj (vetëm një u ndërtua plotësisht - në Nevada, i njohur si ”Objekti 51”). Më vonë, së bashku me skandinavët, u zhvillua projekti Redlight (Drita e Kuqe), në përputhje me të cilin filluan fluturimet e rregullta të pilotëve amerikanë në anije të huaja.

Si mbulesë dhe me qëllim të dezinformimit masiv të popullsisë, u filluan programe të tilla të njohura si ”Libri Blu” dhe ”Snowbird” (Zog Bore). Çdo gjë e pakuptueshme ra mbi eksperimentet sekrete të Forcave Ajrore.

* * *

... Unë kam një gjysh gjysmë - një milioner dollar, ai nuk është një ”Mason” me densitet të brishtë. Rreth 2 javë më parë, shkova ta vizitoja. Dhe ai filloi temën për qytetërimet më të larta të përmendura në Shën Petersburg. shkrimet e shenjta. Ne e diskutuam këtë gjatë gjithë mbrëmjes.

Ai gjithashtu më tha në 10-15 vitet e ardhshme se një rritje e madhe teknologjike është planifikuar në industrinë e hapësirës, domethënë deri në vitin 2030. Të gjitha teknologjitë e reja hapësinore janë ”prapa skenave”. Kjo do të thotë, edhe nesër mund të bëhemi një civilizim hapësinor shumë i zhvilluar.

Të gjitha strukturat qeveritare do të duhet t’u tregojnë njerëzve të vërtetën për origjinën e një personi, ”ata do të jenë të detyruar”, siç tha gjyshi im.

Nga buzët e tij thuhej se perënditë tanë hanë, pinë, duan dhe lindin, se ata kanë një sistem dhe ndjenja hormonale, vetëm hormonet e tyre nuk i vrasin ato dhe se ato duken praktike si njerëzit, vetëm më të gjatë, me një lëkurë të bardhë dhe sy blu-jeshil-gri. Dhe ata jetojnë sa të duan. Dhe fakti që ata kanë një gjumë të rifillimit, gjithashtu, si njerëzit, ata azhurnohen përmes kësaj - domethënë një rindezje të trupit, dhe faktit se kjo është normale për organikët. (Dhe këtu ka një ngjashmëri me filmin ”Thor”, ku Odin ra në një ëndërr letargjike, mbani mend?)

Dhe këtu janë Nefilim / Annunaki gjoja nga ”Plejadat” për ju…. (Kushtojini vëmendje hundëve të tyre dhe të gjithë ikonografisë së pothuajse të gjitha feve, faktit që fytyrat e shenjtorëve janë shkruar me hundë të hollë dhe të gjatë. Kjo është një racë e huaj.)

Më tha se kontakti i parë zyrtar jashtëtokësor me përfaqësuesit e racës është planifikuar para vitit 2035. Masonët, Illuminati dhe të tjerët po përgatiten për këtë ardhje, duke përmirësuar qytetërimin teknikisht dhe gjenetikisht, duke u përgatitur për një takim me princat e tyre.

Ky kontakt do të jetë zyrtar dhe i pritshëm, domethënë, rreth një muaj para mbërritjes së tyre, njerëzit do të njoftohen se një anije e huaj po i afrohet Tokës me një objektiv dhe një sinjal të një kontakti dashamirës. Kjo do të thotë, ardhja e tyre do të shfaqet dhe përshkruhet në të gjitha kanalet e mediave dhe ”burimet masive të informacionit”, etj. Ata do ta quajnë veten krijuesit, mësuesit dhe mentorët tanë - të

parët. Ata do të na quajnë - raca tokësore, eksperimenti i tyre madhështor i suksesshëm. Dhe fakti që pikërisht nga ky kontakt njerëzve u zbulohet zyrtarisht e gjithë e vërteta për hapësirën dhe botën, etj. Kjo do të jetë ndjesia më e pabesueshme në historinë e njerëzimit. Do të jetë një shfaqje e tërë. Ata do të duken të tendosur, të gjatë, të hollë, me një fizik ideal, njerëz me flokë të bukur, me lëkurë të bardhë me sy të gjelbër-blu-gri, burrat do të kenë një lartësi prej rreth 210 deri në 220 cm, gra nga 188 në 200 cm.

Pas kësaj ngjarjeje, të gjitha vendet do të bashkohen shtet i bashkuar... Piramida financiare do të shembet ".

118. Zbritja apo rënia e UFO-ve në Tokë dhe kontaktet e afërta me ta

940 p.e.s.

Ata jetojnë në mesin tonë. Saami (Samët) është një racë me pamje njerëzore që migroi nga Ylli i Barnardit, 6 vite-dritë larg, në Tokë rreth vitit 940 p.e.s. Ata janë rezidentë në rajonin Saami (Lapland) mbi Rrethin Arktik në Norvegji, Suedi, Finlandë dhe në veriperëndim të Gadishullit Kola të Rusisë. Origjina jashtëtokësore e Saami-t u raportua nga Airman Charles Hall i USAF-it, i cili kishte leje sigurie për kontakt me Vizitorët Yje. Hall e ka përshkruar Saami-n si njeri, me fytyra të gjera, faqe të larta, ballë të lartë dhe ngjyrë të errët të flokëve. Saami-t dallohen nga njerëzit tjerë, sepse ata kanë vetëm 24 dhëmbë në vend të dhëmbëve normale-njerëzore 32. Gjithashtu, këta njerëz – Saami, mund të rigjejnë një dhëmb për të zëvendësuar çdo dhëmb të rritur i cili është hequr. Ata preferojnë një klimë dramatikisht të ftohtë. Përndryshe ata janë të padallueshëm nga njerëzit. Disa nga këta Saami (Laplanders) migruan në SHBA dhe u vendosën në shtete të nivelit verior si Wisconsin. Një numër i Saami-ve janë martuar me evropianët, kështu që shkalla në të cilën karakteristikat e tyre origjinale Saami mbetën në pasardhësit e racave të përziera ndryshon.

357 pas Krishtit

Anija kozmike e yjeve të Bardhëve të Lartë arriti rreth viteve 357-358 pas Krishtit dhe vendosi rezidencën në Tokë. Një kontigjent i të Bardhëve të Lartë kanë qenë rezidentë në rajonin Indian, Springs Valley, të asaj që tani është Nevada Test Site, gjatë një mijëvjeçari, para se kolonët e parë euro-amerikanë u zhvendosën për t'u vendosur në Perëndim. Kohët e fundit, disa të Bardhë të Gjatë janë shpërngulur në vende të tjera të SHBA - së. Kjo racë yjore e ka origjinën nga një vend në një distancë prapa sistemit të yjeve Arcturus. Njerëzit e Bardhë të Lartë kanë gjetur Tokën të jetë një vend-stacion i përshtatshëm në udhëtimet e tyre brenda këtij sektori të Galaktikës sonë dhe kolonia e tyre në Tokë vizitohet rregullisht nga Të Bardhët e Lartë që udhëtojnë nëpër sektorin e afërt të galaktikës. Të Bardhët e Lartë të rritur janë rreth gjashtë këmbë në lartësi dhe kanë karakteristika në përgjithësi të pamjes njerëzore. Ato kanë flokë bjondë, me veshje përgjithësisht të shkurtra, dhe gratë e tyre kanë tendencë të mbajnë flokët e tyre në një formë femërore të prerjes së shkurtër. Ata janë sy blu, dhe kanë sy më të mëdhenj se njeriu që mbështillen pak rreth anës së kokës së tyre. Duart e tyre kanë katër gishta, majat e të cilave shpesh kanë të ngjitura zgjatime artificiale, dy inç të gjata si kthetrat e thonjve. Të Bardhët e Lartë duken ndryshe mjaft njerëzorë, përveç se lëkura e tyre është me ngjyrë të bardhë kashte.

Ish aviatori (piloti) i USAF-it, Charles Hall, u caktua në vitet 1965-67 për të punuar dhe për të bashkëvepruar me Të Bardhët e Lartë në vendndodhjen (bazën) e tyre në Nellis Air Force Range, Nevada. Ai ishte dëshmitar i gjeneralëve amerikanë që u lejuan të hipnin në Anijen kozmike të të Bardhëve të Lartë dhe të merreshin për udhëtim në hapësirë. Hall kujton: "Kur gjeneralët amerikanë zbritën nga anija kozmike ata do të qeshnin si fëmijë, që sapo ktheheshin nga Disneyland (një park argëtues në Anaheim, California, që u hap në 1955). Ndihem i sigurt se ata kishin qenë në Hënë dhe prapa".

1941 (19 korrik)

Përplasja e parë e UFO-ve në kohët moderne ndodhi kur një anije diskore që transportonte Vizitorët e Yjeve zbriti në Oqeanin Paqësor në perëndim të ishullit Tinian (zinxhiri i Ishujve Mariana Veriore), 6000 milje në perëndim të SHBA- së. Vizitorët e Gjatë Zeta Yje kishin vëzhguar njerëzit në Tinian duke bërë përgatitjet e luftës, dhe në mënyrë specifike ishin duke vëzhguar aerodromet e avionëve luftarakë japonezë. Anija fluturuese po fluturonte poshtë për të vëzhguar dhe u pikas nga japonezët, të cilët ngritën tre avionë luftarakë për të sulmuar atë që ata supozohej të ishte një avion i avancuar amerikan. Skuadroni japonez përbëhej nga një Mitsubishi A6M Zero dhe dy Nakajima Ki-44 Shooki. Ndërsa japonezët u përfshinë në përleshje qensh me diskun paqësor Zeta, piloti i avionit Mitsubishi A6M Zero iu afrua aq shumë diskut, saqë mund të shihte fytyrat jo-njerëzore në dritaren e tij. Ai ishte kaq i tronditur sa humbi përqëndrimin dhe avioni i tij u përplas me anijen e diskut. Aeroplani japonez ra në flakë dhe pjesë të diskut të dëmtuar ranë mbi Tinianin. Zetët u përpoqën me dëshpërim të manovronin anijen (UFO-n) e tyre të dëmtuar rëndë në perëndim, mbi Paqësor dhe larg Tinianit. Por anija i tyre u shkatërrua dhe ra në oqean 95 kilometra në perëndim të Tinianit, duke u fundosur në fund të shtratit të detit të thellë 10.314 këmbë. Ajo qëndron në rreth 14 gradë 34' 36.29 Gjerësia Veriore; 144 gradë 26' 35.68 Gjatësinë Lindore. Kjo ngjarje ishte e para në disa mënyra: përplasja e parë UFO-ve në kohë moderne, UFO e parë që nuk u qëllua qëllimisht dhe rrëzimi i parë i UFO-s nuk është rezultat i veprimeve armiqësore amerikane. Kur marinsat kapën ishullin Tinian në vitin 1944 nga japonezët, zbuluan rrënojat që kishin rënë nga disku Zeta. Marina e SHBA-së transportoi mbeturinat ekzotike në Komandën e Materialeve Ajrore të Trupave Ajrore të Ushtrisë në Fushën Wright, Ohajo për analiza teknike nga teknikët dhe ekspertët në studimin e elementëve të kapur të diskut të "armikut". (Që atëherë Marina ka pasur një pozitë udhëheqëse në çështjet e UFO-ve.)

1945 (15 gusht)

Përplasja e parë në Tokë e një ylli në formë avokadoje, 30 këmbë e gjerë dhe 14 këmbë e lartë, e qëlluar nga një rreze mikrovale e gradës ushtarake pranë San Antonio, Nju Meksiko, vetëm në perëndim të rrezes së raketave White Sands, rreth një muaj pas shpërthimit të parë të provës atomike bombë më 16 korrik në Trinity Site, White Sands Test Range. Dhe rreth një javë pas dy bombardimeve atomike të Hiroshimës (6 gusht) dhe Nagasakit (9 gusht) me bomba të testuara në White Sands Test Range, Nju Meksiko. Ekuipazhi i përzier i UFO-s së Estikanëve (Njerëzit e Mantis) dhe Zeta të Gjata dhe të Shkurtra po kontrollonin zonën rreth Trinity Site, për të parë nëse amerikanët e papërgjegjshëm kishin më shumë bomba atomike që do të përdornin për të asgjësuar qytete të tjera japoneze.

1947 (3 korrik)

Përplasja e parë UFO-së në dijeni të opinionit publik ndodhi në juglindje të Corona (Roswell), New Mexico. Sistemi i navigimit dhe guidës me inteligjencë artificiale i anijes fillimisht ishte çaktivizuar nga transmetimet intensive të mikrovalëve nga një instalim R&D në White Sands Missile Range, New Mexico, pas së cilës anija fillimisht u drejtua kah një kreshtë në veri të Capitan Peak në malet Capitan në lindje të WSMR, para se të bëjë një ulje katastrofike në pronën Brazell Ranch 30 milje në veri të Roswell, Nju Meksiko.

1948 (25 mars)

Rrëzimi i UFO-s në verilindje të Aztekut, Nju Meksiko, ku një anije u qëllua nga ushtria amerikane dhe u rrëzua me humbjen e të gjitha jetëve në bord. Të vrarët përfshinin një ekip prej shtatë vetash të racës së përzier në bord: Zetas, një Plejadean, një Reptoid, një Onoogie, një qenie xhelatinoze dhe një person yjor nga raca e gjymtyrëve të artikuluara, të cilat indianët hopi i quajnë Njerëzit e Milingonave (humanoidët). Ata po kërkonin të mbijetuarit e rrëzimit në Roswell.

1952 (13-29 korrik)

Një seri UFO-sh u panë mbi Uashington DC, me pamjet më të reklamuara që ndodhën në fundjavët e njëpasnjëshme të 19-20 korrikut dhe 26-27, 1952. Pamjet e 19-20 korrikut 1952 u bënë kryeartikull në gazetat përreth vendit.

1954 (20 shkurt)

Presidenti Eisenhower bëri një udhëtim sekret për të takuar ambasadorët jashtëtokësorë në Muroc (tani Rosamond) Liqeni i Thatë, (tani Baza e Forcave Ajrore Edwards), në shkretëtirën e Kalifornisë jugore, shoqëruar nga gjeneralët, Edwin Nourse i Institutit Brookings, reporteri Franklin Allen i Grupit të Gazetave Hearst, Peshkopi Katolik i Los Anxhelosit (më vonë Kardinali) James F. McIntyre, fizikani Gerald Light, dhe të tjerë. Presidenti më parë kishte rezervuar të ishte në Palm Springs, Kaliforni, aty afër, për pushime golfi. Ai u frymëzua për të shkuar në Muroc një natë, ndërsa gazetarët u njohtuan me tregimin e kopertinës se Presidenti kishte një dhimbje dhëmbi dhe kishte nevojë për të parë një dentist. Kur Eisenhower ishte në Liqenin e Thatë në Muroc, në atë moment zbarkoi një disk (UFO) me Vizitorë Yje (Jashtëtokësorë) brenda saj. Disa në pamje Nordik - Vizitorë Yje Plejadean u shfaqën për të biseduar me Presidentin dhe gjeneralët. Vizitorët e Yjeve kërkuan që Eisenhower të ndërgjegjësojë publikun menjëherë për kontaktin jashtëtokësorë me Tokën. Presidenti protestoi se njerëzit nuk ishin gati dhe kishte nevojë për kohë për t'u përgatitur, për t'u përshtatur me këtë realitet të papritur.

1961 (19-20 shtator)

Takimi i parë i afërt, i raportuar gjerësisht, që përfshinte hyrjen në bordin e një anijeje kozmike ndodhi me Betty dhe Barney Hill, një çift amerikan, të cilët takuan Zetat e Shkurtër nga sistemi Zeta Reticuli. Zetat treguan një hartë yjesh për Betty Hill të yjeve pranë shtëpisë së tyre të sistemit binar Zeta Reticuli. Ashtu si shumë përvoja të mëvonshme, Betty dhe Barney Hill nuk e kujtonin plotësisht takimin e tyre deri vonë, sepse u hipnotizuan dhe u kthyen në atë natë të 19 shtatorit, kur një disk i madh ndriçues zbriti dhe lëvizi 80 këmbë mbi makinën e tyre.

1964 (14 prill)

Takimi i parë zyrtar i marrëveshjes diplomatike midis Tokës dhe Kombeve Yje ndodhi nën Majën El Capitan në malet e largëta Guadalupe të Teksasit veriperëndimor. Të pranishëm ishin 24 përfaqësues njerëzorë të zgjedhur nga Katër

Qeveritë e pranishme: Shtetet e Bashkuara, Bashkimi Sovjetik, Republika Popullore e Kinës dhe Këshilli i Evropës; si dhe tre përfaqësues nga Këshilli i Lartë i Kombeve Yjore, (organi qeverisës i federatës së qytetërimeve yjore në galaktikën tonë dhe të galaktikave të afërta). Çështjet kryesore për Kombet e Yjeve në dakordimin e këtyre Mbledhjeve ishin se këto Katër Qeveri tokësore, të kontrolluara nga Kabala, po ndërhynin me këmbëngulje dhe me dhunë në misionin e Kombeve të Yjeve për të mbrojtur Tokën, për të mbrojtur dhe ndihmuar zhvillimin e njerëzve, si edhe jetën e kafshëve e të bimëve mbi të. Kombet Yje kërkuan që Katër Qeveritë të bëjnë një armëpushim dhe të heqin dorë nga praktika e tyre e robërimit, kapjes dhe torturimit të Vizitorëve Yje. Përfaqësuesit e katër qeverive kërkuan, në këmbim të një armëpushimi, që Kombet e Yjeve t'u jepnin atyre informacion të hollësishëm mbi punën e energjisë së automjeteve, pajisjeve të Kombeve Yje ose pajisjeve të tjera të energjisë, të përdorura gjatë atmosferës së Tokës. Kombet e Yjeve e respektuan dhe iu përmbajtën Marrëveshjes së vitit 1964, kurse Katër Qeveritë njerëzore nuk e bënë këtë.

1967 (16 mars)

Raketat bërthamore ICBM (UFOS) të Komandës Ajrore Strategjike të Forcave Ajrore të SHBA-së Veriore (SAC) u mbyllën nga forcat e UFOS. Në sitet e raketave ICBM të Malmstrom AFB më 16 mars 1967, zëvendëskomandanti i ekuipazhit, Robert Salas, mori një telefonatë nga një roje sigurie në vendin e raketave, duke treguar se ai dhe disa roje të tjera kishin parë UFO-t pranë vendit. Pesë minuta më vonë, Salas mori një telefonatë nga i njëjti roje që tha se një anije kozmike në formë cigareje, me shkëlqim të kuq, po rrinte pezull jashtë portës së përparme të kompleksit. Në këtë kohë raketat filluan të mbylleshin, duke u larguar nga Alerti dhe duke u vendosur në një status jo-Shko (jo lëshimi, jo gatishmërie). Dymëdhjetë orë më vonë, në vendin e lëshimit të raketave Echo, që ndodhet 20 milje larg, komandanti i lëshimit Don Crawford papritur kuptoi se ICBM-të e tij po mbylleshin gjithashtu.

1969 (20 korrik)

Kur Moduli i Komandës së Misionit Apollo 11 arriti në Hënë dhe në orbitën hënore, Moduli i saj Hënor zbriti dhe u prek poshtë brenda elipsës së saj të planifikuar të uljes në sipërfaqen e Hënës në verilindje të "Kraterit Perëndimor" në Detin e Qetësisë. Ajo Ulje në Hënë u dëshmua nga dy anije të mëdha kozmike jashtëtokësore, të cilat ishin ulur afër skajit të kraterit dhe vrojtuan Modulin e Uljes Hënore Apollo 11 dhe astronautët, siç raportohet nga punonjësit e NASA-s Otto Binder dhe Maurice Chatelaine. Sipas shkencëtarit Dr. Aleksandr Kazantsev i Akademisë Sovjetike të Shkencave, astronauti Buzz Aldrin mori film me ngjyra të UFO-ve nga brenda modulit, dhe vazhdoi t'i filmonte ata pasi ai dhe astronauti tjetër, Neil Armstrong dolën jashtë. Dr. Vladimir Azhazha, fizikan dhe profesor i matematikës në Universitetin e Moskës, ka deklaruar se UFO-t u larguan disa minuta pasi astronautët dolën në sipërfaqen hënore. Dr. Azhazha tha gjithashtu: "Sipas informacioneve tona, takimi u raportua menjëherë pas uljes së modulit. Neil Armstrong ia transmetoi mesazhin Kontrollit të Misionit (NASA-Hjuston) se dy objekte të mëdha misterioze po i vëzhgonin pasi kishin zbritur pranë Modulit të Hënës. Por mesazhi i tij nuk u dëgjua kurrë nga publiku sepse NASA e censuroi atë".

1970 (13 prill)

Ndërhyrja e Vizitorëve Yje e pengoi Apollon 13 të takohej pothuajse me katastrofën kur një fatkeqësi bëri që astronautët të humbnin shumicën e kapacitetit rezervë të kozmikes së tyre për të prodhuar oksigjen. Dr. Michael Wolf, një shkencëtar konsulent i Grupit të Studimeve Speciale të Këshillit të Sigurimit Kombëtar, zbuloi se Vizitorët e Yjeve ndërhynë fshehurazi për të rregulluar burimin e oksigjenit vetëm sa për të lejuar anijen Apollo 13 të shkojë përsëri në Tokë me astronautët e saj të gjallë. Dr. Wolf deklaroi se Vizitorët e Yjeve e kishin paralajmëruar vazhdimisht SHBA-në që të ndalonte së ardhuri në hapësirë derisa SHBA të hiqte dorë nga armët bërthamore dhe të mos përpiqej më të militarizonte hapësirën. Një qëllim i pa njoftuar i Misioneve të Hënës – Apollo, ishte për të shndërruar Hënën në një bazë të mundshme ushtarake, nga e cila do të niste sulme kundër vendeve të ndryshme nga hapësira. Apollo 13 mbante një "Paketë Eksperimenti" bërthamorë, që përmbante 8.3 lbs. plutonium-238. (Komunikimi personal, 22 gusht 2001).

1975 (28 tetor)

Më 28 tetor 1975 në bazën ajrore Loring, një UFO rrethoi zonën e ruajtjes së armëve bërthamore. Më 28 nëntor 1975, Komandanti i Përgjithshëm i Komandës së Mbrojtjes Ajrore të Amerikës së Veriut (NORAD) dërgoi një alarm të nivelit 3 në njësitë e NORAD duke deklaruar: "Që nga 28 tetori 75 raporte të shumta për objekte të dyshimta (UFO) janë marrë në NORAD nga ushtarakë të besueshëm në Loring AFB, Maine, Wurtsmith AFB, Michigan, Malmstrom AFB, MT, Minot AFB, ND, dhe Stacioni i Forcave Kanadeze, Falconbridge, Ontario, Kanada".

1976 (19 shtator)

Kombet e Yjeve mbeten paqësore nën provokimin e armatosur nga luftëtarët e Forcave Ajrore. Në kontrast me luftën e Forcave Ajrore, strategjia mbrojtëse jo e dhunshme e Vizitorëve yjorë ilustrohet nga incidenti i mëposhtëm. Dy avionë luftarakë iranianë F-4 Fantom u urdhëruan të mbylleshin në një UFO dhe një luftëtar u përpoq të lëshonte një raketë Sidewinder në UFO. Piloti iranian papritmas humbi të gjitha instrumentet, duke përfshirë kontrollin e armëve, dhe të gjithë komunikimin. Por sapo F-4 u kthye, instrumenti dhe komunikimet u rifituan. Ky incident është tipik, dhe ilustron se Vizitorët e Yjeve vijnë këtu në paqe. Le të jetë ky rast për Forcat Ajrore të Tokës që të mësojnë të imitojnë një sjellje të tillë të përgjegjshme dhe të pjekur frymësisht. Atje ku do të shkojmë nga këtu varet nga ne. E ardhmja është krejt e pakufishme.

Është koha që Qeveria e Shteteve të Bashkuara të deklarojë hapur realitetin e kontaktit dhe komunikimit të Vizitorëve Yje nga Kombet Yje.
Tani është koha që Kombet e Bashkuara të synojnë Kombet e Yjeve dhe të shpallin qëllimet paqësore njerëzore dhe miqësinë. Është koha që Toka të vijë në fatin e saj kozmik. Le të jetë kështu.

1985

Vizitorët Yje u përpoqën drejtpërdrejtë për paqe dhe gjeo-diplomaci me Presidentin sovjetik. Shkencëtari konsulent i NSC-Special Studies Group, Dr. Majkëll Uolf, zbuloi se presidenti i BRSS, Gorbaçov, po mbante ekuivalentin sovjetik të një takimi të Këshillit të Sigurimit Kombëtar brenda Kremlinit. Megjithë forcat e sigurisë të elitës së armatosur mirë - Spetznatz, në roje jashtë dhomës së takimit, dy Vizitorë

Yje hynë përmes mureve dhe filluan ta frenonin Gorbaçovin në lidhje me raket bërthamore që synonin të asgjësonin vende të tjera. Atij iu tha me fjalë urdhëruese se duhej të tërhiqej. Shpejt pas kësaj, Gorbaçovi filloi Perestrojkën dhe një shtrirje paqësore në Perëndim. Urdhëroi që raketat bërthamore të de-shënjestrojnë vendet e tjera dhe që Muri i Berlinit të shkatërrohej.

1997 (13 mars) dhe më 2007 (6 shkurt)

"Drita e Feniksit" ishte një seri pamjesh të një UFO-je jashtëzakonisht të madhe që ndodhi në qiejt mbi Arizona dhe Nevada, dhe shtetin meksikan Sonora më 13 mars 1997. Një përsëritje e dritave ndodhi më 6 shkurt 2007, dhe u filmua nga stacioni lokal Fox News TV. Objekti ishte në formën e një V-je, me drita përgjatë skajeve dhe ishte rreth një milje i gjatë, sipas Zëvendës-Kryetarit të Bashkisë së Feniksit, Frances Barwood. Dëshmitarë të ndryshëm përgjatë shtegut të fluturimit të anijes nga Henderson, Nevada, në Tucson, Arizona, vlerësuan lartësinë e saj të ulët nga disa qindra metra deri në 1000 këmbë. Ish guvernatori i Arizonës, Fife Symington, një kapiten i forcave ajrore në pension, pranoi në CNN se ai personalisht e pa "anijen dramatikisht të madhe në formë pyke", të lëvizte ngadalë dhe në heshtje mbi luginën e Feniksit.

1997 (5 maj)

UFO e ulur poshtë mbi Laguna Cartagena. Gjatë viteve ka pasur raporte të përsëritura për UFO-t që mblidhen në zonën e Laguna Cartagenas, një vend me ujë 4 milje në jugperëndim të fshatit Lajas në Puerto Rikon jugperëndimore, një territor i SHBA-së. Një pjesë e trafikut UFO është pa dyshim e lidhur me një incident të 5 majit 1997, ku një UFO u rrëzua në orën 3:25 të mëngjesit në skajin juglindor të Laguna Cartagena, duke ndezur një zjarr intensiv në malin ngjitur. Anija yjore u qëllua nga një armë e Luftës së Yjeve duke përdorur mikrovalë të pulsuar të forcës ***terawatt***. Një stacion radiofonik i zonës së Lajas përjetoi vështirësi teknike rreth kohës së rrëzimit të anijes kozmike (UFO-s). Dy ditë më vonë, rrjeti televiziv Univision në gjuhën spanjolle, raportoi se ushtria amerikane kishte arritur në vendin e rrëzimit pas përplasjes dhe kishte mbledhur mbeturina duke mbajtur qytetarët lokalë dhe madje edhe policinë larg. Ushtria ka bllokuar një rrugë për në vendin e rrëzimit (koordinatat GPS: 18°, 0',44.56 North Lat.; 67°, 6 , 12.74 West Long.) dhe konfiskoi anijen e rrëzuar. Miku im i ndjerë Dr. Michael Wolf i Grupit të Studimeve Speciale të Këshillit të Sigurimit Kombëtar të SHBA -së (më parë MJ-12) më tha se kryetari i bashkisë së Lajas, Marcos Irizarry, ishte kaq i shqetësuar nga pyetjet e banorëve të qytetit, saqë ai kontaktoi privatisht presidentin Klinton dhe e pyeti atë se çfarë ai, kryetari i bashkisë, duhet t'i thoshte popullit të tij. Klinton u largua nga hetimi për Dr. Michael Wolf për të formuluar një përgjigje.

Megjithëse Laguna Cartagena është një Park Kombëtare, hyrja e Lagunës tani është e mbyllur dhe e postuar me një shenjë se hyrja është e kufizuar për personat e shoqëruar nga një detashment sigurie Po atë vit ushtria ndërtoi një Kullë Vëzhgimi në një kodër 1/10 milje në juglindje të vendit të rrëzimit për t'u siguruar që asnjë gjuetar suvenirësh nuk do të afrohet. Më pas ushtria amerikane ka ankoruar një aerostat (balon vëzhgimi i lidhur me një sistem radari) lartë mbi buzë të qytetit Lajas dhe të dukshme mbi 30 milje larg. Supozohet se është për pikasjen e avionëve të drogës që fluturojnë ulët, por vendasit besojnë se është përdorur në fakt për të pikasur dhe për të gjurmuar trafikun e UFO-ve në zonë.

2008 (22 janar)

Dymëdhjetë shkencëtarë mjedisorë (ambientalistë) nga planeti Altimar arrijnë për të ndihmuar në rivendosjen e ekologjisë së Tokës. Misioni i tyre është të punojnë në riparimin e dëmeve mjedisore që kanë ndodhur në kaq shumë ekosisteme tona. Ata gjithashtu presin me padurim të punojnë me shkencëtarët më të mirë të mjedisit njerëzor në një përpjekje bashkëpunuese drejt pastrimit të mjedisit dhe restaurimit të Tokës. Ata do të mësojnë shkencëtarët tanë, dhe do t'u tregojnë atyre teknologjinë e përparuar të cilën ata e përdorin për të ndihmuar pastrimin e Tokës më shpejt se ne mund ta bëjmë atë vetë pa njohuri dhe pajisje kaq të përparuara mjedisore.

1941 - 2008

1941**:** Urdhër për të qëlluar, për të rrëzuar UFO-të paqësore, dhënë nga ushtria amerikane. Anijet kozmike të Kombeve Yje (UFO-t) janë sulmuar nga ushtarakë të ndryshëm në Tokë, të paktën që nga viti 1941.

Në vitin 2008 Ministria e Mbrojtjes së Mbretërisë së Bashkuar deklasifikoi nëntëmëdhjetë dosje sekrete që detajonin takimet me UFO-t gjatë dekadave të fundit, një prej tyre që përfshinte një pilot luftarak të avionit USAF Sabre, i cili u urdhërua të qëllonte me vullnet kundër një objekti fluturues të paidentifikuar në hapësirën ajrore britanike. Ajo ndodhi mbi Norwich, Mbretëria e Bashkuar në vitin 1957. Piloti 26-vjeçar i USAF-it, togeri Milton Torres, u thirr në radion e kabinës së tij, së bashku me ndihmësin e tij, ndërsa po ngrihej nga baza e Forcave Ajrore Mbretërore në Kent për t'u ngritur dhe për të parë një avion të paidentifikuar. Por diçka e çuditshme po ndodhte: Ai u urdhërua të qëllonte UFO-t para se të nxitonin ta kapnin dhe ta identifikonin, diçka që nuk kishte ndodhur kurrë më parë. Elementët e Kabalës në Forcat Ajrore po u shpallnin luftë Kombeve të Yjeve.

119. "Eva dhe Xhimi"

"Eva" nga sistemi yjor Procyon B, u rrëzua në Tokë nga mercenarët e Kabalës dhe u rrëzua në xhunglën veriore të Meksikës. E kapur ajo u dërgua në U.S.A.

Në këtë foto lart, është i dukshëm një person, "Eva", një Vizitor Yll Femër, nga sistemi yjor Procyon-B, duke dalë nga xhungla e Meksikës ku u rrëzua anija kozmike.

Ajo po kërkonte ndihmë në errësirë dhe tërhiqej nga drita nga videokamera e mercenarëve të Blackwate,r të punësuar nga Kabala (karteli i kontrollit global) për të kapur çdo "alien" që i mbijetonte një rrëzimi të UFO-ve, të urdhëruar gjithashtu nga ai kartel.

Në foton e dytë, poshtë, mund të shihni bashkëshortin e Evës, "Jim" (Xhim) duke dalë nga xhungla pak minuta më vonë, duke kërkuar gruan e tij dhe pa e ditur se ajo ishte kapur! Mercenarët e punësuar nga Blackwater e kapën edhe "Jimin" dhe i çuan të dy në një burg nëntokësor për "alienët" e kapur (e zënë rob), që ndodhet 30 milje në jug të Zonës 51, Nevada.

I dërguari i sistemit të yjeve Procyon B "Eve" tregohet në dy fotografitë e para që do të kapeshin nga mercenarët e Blackwater në xhunglën e Meksikës veriore pasi anija yjore e saj u qëllua në vitin 1982. Më 27 janar 1982, karteli prapa UFO Cover-Up dërgoi një skuadër mercenare në jugperëndim të shtetit Chihuahua, Meksikë, për të marrë një UFO të cilën ata e kishin qëlluar poshtë dhe çdo anëtar të ekuipazhit Vizitorë Yje. Më parë më 25 janar ekuipazhi i UFO-ve prej katër vetash kishte parë në 18.000 metra mbi vendin piktoresk të shkretëtirës së shkëmbit të kuq në jugperëndim të SHBA-së, kur papritur anija e tyre kozmike u godit dhe u çaktivizua nga një rreze shpërbërëse nga një kartel që rrotullohet rreth topit neutral me rreze grimcash. Anija e izitorëve Yje vazhdonte të humbiste lartësinë, duke u përplasur më në fund në xhunglën e maleve Sierra Madre Occidental të Meksikës veriore, 500 milje në jugperëndim të El Pasos, Teksas.

Në fotografitë e bashkangjitura shihni një femër të plagosur, Ylli Person i mbijetuar, të cilin Dr. Boylan e ka quajtur "Eve", duke vështruar me kujdes nga prapa gjethes së xhunglës. Ajo është duke parë me kujdes dy kontraktorë ushtarakë amerikanë blackwater që punojnë nën një kontratë karteli me Brown dhe Root/KBR (tani Blackwater) kompani private ushtarake. Një mercenar i afrohet Evës dhe pastaj

përmes radios njohton vendndodhjen e saj tek shefi i tij, ndërsa një shok mercenar regjistron skenën.

Anija kozmike ishte nga sistemi i yjeve Procyon-B në yjësi Canis Minor, 11 vite dritë nga Toka. Mbante një ekuipazh prej katër vetësh. Një ekuipazh, mashkull, u vra në aksident. Tre ekuipazh, dy femra dhe një mashkull, i mbijetuan përplasjes me dëmtime të moderuara dhe ishin në gjendje të ecnin, por jo të vraponin. Vizitorët Yje që shihen në faqen e internetit në foto janë "Eve", dhe burri i saj "Jim". Një tjetër grua Procyon-B (emri i panjohur) u fsheh në pyll dhe nuk u filmua. Pasi u bënë këto fotografi, të tre u kapën. Mercenarët ishin dërguar nga *Organizata* Kombëtare e Zbulimit, një UFO Cover-Up (mbulimi, maskimi, fshehja e UFO-ve) kartel të specializuar në gjuajtjet e UFO-ve dhe kapjen e jashtëtokësorëve dhe teknologjisë në bord. (Sl "NRO" *e këtij karteli* nuk duhet ngatërruar me agjencinë hapësinore të qeverisë amerikane, *Zyrën* Kombëtare të Shtetit, të quajtur edhe NRO.)

Ekipi i rrëzimit të kartelit i çoi tre të mbijetuarit në një strukturë të nëndheshme burgimi të koduar "G-13" katër milje në verilindje të bazës së forcave ajrore Creech në Indian Springs, Nevada. Struktura G-13 ishte burgu kryesor i kartelit për mbajtjen dhe torturimin e robërve të Vizitorëve Yje. Ndërkohë ekuipazhi i vdekur u ekzaminua dhe u dezinsketua në 'S-4' laboratorin e fshehtë kombëtar të Liqenit Papoose 13 milje në jug të zonës 51, Nevada. Pas shpërndarjes së tij dhe vjeljes së indeve, mbetjet e ekuipazhit të vdekur u transportuan në kasafortë speciale të vulosur hermetikisht 7 milje në perëndim të zonës 51.

G-13 është emri i koduar për një strukturë burgimi top-sekret të operuar sipas kontratës së kartelit nga Halliburton-Kellogg, Brown, Root (KBR), një ndërtim i madh, inxhinierik dhe kontraktor ushtarak privat shpesh i angazhuar në operacione të klasifikuara dhe jashtë librave. G-13 ishte i vendosur nën një shkëmb të madh lave që kalonte 4 milje në verilindje të kullës së kontrollit në Bazën e Forcave Ajrore kacavjerrëse. G-13 shtriu 13 kate nën tokë, të shtrirë mbi 209 akra, dhe ishte 8/10 milje e gjatë dhe 4/10 milje e gjerë. Ky burg special Top Secret për "alienët" e robëruar u hap në nëntor të vitit 1981, në fillim të epokës "Luftërat e Yjeve" të Presidencës Ronald Regan, dhe vazhdoi veprimin deri në vitin 2013 kur një detashment i Forcave Speciale të CSS [Transnacional ushtarake "White Hats" – Kapelet e Bardha) e mbylli atë dhe e shkatërroi atë.

Programi UFO Shoot-Down i kartelit për të marrë teknologjinë e lakmuar të Vizitorëve Yje, dhe torturimin e çdo të mbijetuari për më shumë informacion, filloi me gjuajtjen me topa me mikrovalë të UFO "Roswell" më 15 gusht 1945, ndërsa fluturoi vetëm në perëndim të White Sands Missile Range, New Mexico. Kjo ishte gjatë Presidencës Truman. Ajo arriti pikën e saj të lartë gjatë presidencës Ronald Reagan dhe George Herbert Walker Bush. Por presidentët Regan, Klinton, Xhorxh W. Bush, Obama dhe Trump nuk u informuan për ekzistencën e G-13. George Herbert Walker Bush, Presidenti i 41-të dhe trilioneri i naftës së Teksasit, një nivel më i lartë në hierarkinë e Karteleve, ishte i vetmi President i SHBA-së në dijeni të ekzistencës së G-13. Gjatë 31 viteve të G-13 duke vepruar, 23 Vizitorë Yje vdiqën në robëri për shkak të keqtrajtimit. Deri në fillim të vitit 2013, burgu G-13 kishte vetëm 35 Vizitorë Yje të lënë, të gjithë të pafajshëm, por të paligjshëm të burgosur.

Sigurimi në burgun G-13 të KBR-së ishte siguruar nga kompania ushtarake private famëkeqe Blackwater (alias Xe/Academi). Çdo turn kishte 18 personel

sigurie. Masat e sigurisë G-13 përfshinin zbuluesit akustik dhe infra të kuq të lëvizjes, vëzhgimin video të aftë për shikimin e natës dhe muret qelizore të krehur me grumbuj teli të dendur që drejtonin elektricitetin e tensionit ekstrem të pulsuar për të parandaluar çdo Vizitor Yll nga arratisja.

Dr. Riçard Bojlan u dha kontakteve të tij "Kapelet e Bardha" informacionin e saktë qeveritar rreth burgut Halliburton-KBR (Cabal) G-13 për robërit e Vizitorëve Yje. Menjëherë pas kësaj, një ekip i forcave speciale të sulmit nga Shërbimi Qendror i Sigurisë (Divizioni i operacioneve të saj elitës top-sekret GRUPI 3 Detachment) sulmoi strukturën e burgimit G-13, mposhti rojet mercenare të blackwater, dhe çliroi të gjithë robërit e Vizitorëve Yje.

Procyon B "Eve" dhe "Jim" ishin aq mirënjohës për lirimin e tyre, pas 31 vitesh robëri, saqë Eva e ka treguar veten ndaj Dr. Richard Boylan mbi dhjetë herë që nga çlirimi i saj, duke marrë pamjen e një gruaje njerëzore jashtëzakonisht miqësore. Në disa nga ato raste, Eva shoqërohej nga burri i saj i pashëm "Xhimi". Në një nga ato raste ata përshëndetën Dr. Boylan ndërsa ai vizitoi Dyqanin e Përgjithshëm të Fermës Furnace Creek në Parkun Kombëtar të Death Valley. Atje ata buzëqeshën gjerësisht dhe foli shkurtimisht me të.

Eva dhe Xhimi kanë në plan të jenë pjesëmarrës aktivë dhe publikë në përpjekjen për të nxjerrë njohjen zyrtare të realitetit të UFO-ve dhe Vizitorëve Yje në veprimtaritë publike në muajt që vijnë. Në atë kohë të gjithë do të kenë një shans për t'i parë ata në një konferencë shtypi të Kombeve Yje në televizion globalisht.

Të dërguarit e sistemit yjor Procyon B – "Eve" dhe partneri i saj "Jim" kanë qenë dy nga rezultatet e mësuesve nga sisteme të ndryshme yjore që kanë pasur role (shpesh të pa pranuara) në historinë njerëzore, veçanërisht në historinë tonë *shpirtërore*. Një numër i këtyre Mësuesve Star-Person janë menduar historikisht si "engjëjt". ("Engjëlli" vjen nga greqishtja, *angelos* që do të thotë *lajmëtar*.) Dhe, me të vërtetë, këta Vizitorë zbritën nga qiejt (sistemet yjore) me mesazhe.

Unë (Riçard Bojlan) kam pasur privilegjin për të takuar Jim dhe Eve personalisht disa herë pasi ata u liruan nga një strukturë e paraburgimit Cabal (Kabala). Ata u shfaqën me pamje mjaft njerëzore në Parkun Kombëtar të Luginës së Vdekjes, dhe përsëri në Placervil, Kaliforni, çdo herë duke buzëqeshur ngrohtësisht me mirënjohje, dhe bisedonin me mua.

Xhimi ishte lajmëtari i njohur si "**engjëlli Gabriel**", i cili rreth vitit 6 p.e.s. informoi ***vajzën adoleshente hebreje*** **Miriam (Maria) në Nazaret** të Izraelit se do të bëhej **nëna e Jeshuas (Jezusit).** Jezui ishte i destinuar të bëhej një mësues i jashtëzakonshëm frymor. Jezusi ishte tashmë një Mësues i Zotit të Yjeve, i cili u mishërua në Tokë si njeri nga viti 6 p.e.s. deri në vitin 33 të e.s. Gjashtë shekuj më vonë, Jim u kthye përsëri në Tokë si lajmëtar nga qielli i njohur për myslimanët si "**engjëlli Xhibril" (arabisht për Gabrielin)**. Ky i dërguar Xhibril në vitin 610 të e.s., iu shfaq Muhamedit ndërsa meditonte në një shpellë në veri të Mekës. Xhibrili i mësoi atij të vërtetat themelore shpirtërore, (të cilat janë të zakonshme edhe për traditat hebreje dhe të krishtere.) Xhibrili "engjëll" gjithashtu e ngarkoi Muhamedin të përballet me gabimet e politeizmit të zakonshme mes shokëve të tij arabë, dhe t'u mësojë atyre se ka vetëm një Zot.

Muhamedi vazhdoi të mësonte një numër të vërtetash të thjeshta shpirtërore, dhe gjithashtu të mësonte respektin për të vërtetat shpirtërore të cilat i shpallin edhe

Judaizmi dhe Krishterimi. (Kështu shtrembërimet e dhunshme intolerante të mbushura me urrejtje, të cilat 'xhihadistët islamikë' i recitojnë nuk kanë bazë aktuale në atë që muhamedi [dhe Xhibrili/Xhimi] *në të vërtetë* mësonin).

Unë jam i sigurt se Eva dhe Xhimi do të binin dakord me mua se është koha e duhur për të krishterët, muslimanët dhe çifutët që të mblidhen së bashku në respekt të ndërsjelltë dhe në vëllazëri ndaj besimit. Libri të cilin e ndajnë të tria besimet, i njohur si Bibla, ka shumë tregime të tjera për lajmëtarë engjëllorë nga qiejt që u japin drejtim njerëzve. E vërteta është një. Zoti dhe All-llahu janë një. Tani është koha që të gjithë të kuptojnë se ndihmësit nga yjet i kanë ndihmuar prej kohësh njerëzit që të zhvillojnë një kuptueshmëri të saktë frymore.

120. Si funksionojnë UFO-t

Si funksionojnë UFO-t, graviteti dhe antigraviteti. Teknologjia e antigravitetit nuk është më një sekret falë bashkëpunimit ndëryjor. Shkencëtarët nga sistemi yjor Altair Aquila (Shqiponja e Altairit) kanë punuar me studiuesit e Marinës amerikane, duke bashkëpunuar si të menaxhojmë gravitetin dhe si të ndërtojmë teknologji të aeronautikës (UFO-ve). Shkencëtarët nga yjësia e Shqiponjës së Altairit (Altair Aquila) e ndjejnë se disa në Tokë janë gati për të zotëruar dhe përdorur teknologji të përparuar jashtëtokësore. (Marina amerikane zotohet që këtë teknologji të avansuar ta përdorë me përgjegjësi).

Graviteti është një fushë me tërheqje të fortë. E dimë se energjia elektrike, magnetizmi dhe forca lidhëse e bërthamës atomike kanë fusha tërheqëse. Antigraviteti përfshin neutralizimin e fushës së tërheqjes në të tre format e antigravitetit: 1 – Elektro-graviteti, 2 – Magneto-graviteti dhe 3 – Nukleo-graviteti.

1. Elektro-Gaviteti përfshin përdorimin e tensioneve në miliona volt për të ndërprerë kontrollin e fushës gravitacionale të Tokës. Teknologjia e avancuar elektrogravitike mund të rezultojë në një reduktim prej 89% të gravitetit në një aeroplan, të tilla si Bombarduesi Stealth B-2. Ky rezultat mund të quhet Mburoja e Gravitetit të Pjesshëm.

2. Magneto-Graviteti përfshin gjenerimin e fushave toroidale me energji të lartë të shndërruar në RPM tepër të larta (p.sh. 20.000 rpm) që prish fushën e forcës gravitacionale të ambientit të Tokës dhe gjeneron një fushë gravitacionale të dytë dhe lokale që vepron si një kundër-forcë (antigravitet), duke e bërë një objekt (p.sh. UFO) të pavarur nga fusha gravitacionale e Tokës. Inxhinierët britanikë që punojnë në programet aeronautike me buxhet të zi të hershëm e quajtën këtë ”kundërbary dinamik”.

3. Nukleo-Graviteti përfshin harxhim të drejtpërdrejtë të gravitacioneve (bozonet bartës të forcës gravitacionale) për të krijuar një fushë të dytë, lokale gravitacionale të pavarur nga Toka, e cila pastaj rrethon mjetin fluturues antigravitet, zpraps fushën gravitacionale të Tokës dhe gjeneron fushën e vet të pavarur të gravitetit të kundërt. ”Kontrolli barycentrik” është manipulimi i linjave të forcës së fushës së dytë gravitacionale lokale për të arritur një forcë të qëndrueshme lëvizjeje të dobishme për të siguruar ngritje antigraviteti në një anije kozmike dhe për lundrimin e saj.

121. Toka ka një flotë hapësinore

Toka ka një Flotë Hapësinore "kujdestare diellore", e cila patrullon pranë hapësirës, sigurimi i hapësirës për Tokën. Kjo Flotë u miratua qetësisht nga Këshilli i Sigurimit të OKB-së për të mbrojtur Tokën që nga viti 1984. Komanda Hapësinore e SHBA-së (me aleatët) drejton ato anije hapësinore, të cilat formojnë komponentin e operacioneve hapësinore të Flotës së 10-të të SHBA-së – Komandës kibernetike. Shtetet e Bashkuara dhe aleatët e zgjedhur sigurojnë ekuipazhe të Marinës dhe Hapësirës detare. Po, marinsat e hapësirës dhe operatorët e anijeve të hapësirës së marinës ekzistojnë në realitetin aktual.

* * **

Secili nga 11 simbolet e mësipërme korrespondon, me qëllim, me një nga 11 Parimet Universale. Çdo simbol, i rrotulluar në 90 gradët e duhura, bëhet simboli përkatës i Parimit Shpirtëror. Këto simbole u gjetën të gdhendura në kornizën e UFO-s Roswell. Ata gjenden në shumë anije kozmike (UFO) të Kombeve Yje.

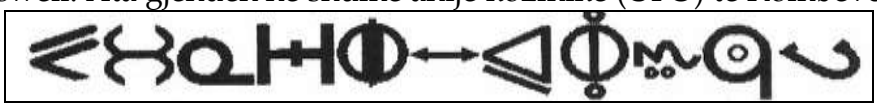

122. Nautilius

Vini re Logon e Komandës së Hapsirës së Marinës (sipër). Pse është konstelacioni yjor Shqiponja e Altairit (Altair Aquila) në qendër të Logos së re të Komandës Hapësinore të Marinës Amerikane? Sepse dy anijet kozmike më të avancuara të aeronautikës në Flotën e 10-të të Marinës kanë dy astronautë Altair Aquila që i fluturojnë së bashku me pesë astronautë të Marinës së SHBA-së.

Këto dy anije kozmike janë:

1 – Anija kozmike ndëryjore antigravitacionale /hapësira ajrore/nënujore (HAUC/"TIC-TAC"), dhe

2 – Anija kozmike ndëryjore e antigravitetit NAUTILIUS.

Anija kozmike ndëryjore – NAUTILUS

Komanda e Hapësirës së Marinës nderon aleatët e tyre Altarian që ndihmojnë në projektimin dhe fluturimin e këtyre anijeve kozmike, dike pasur në logon e Komandës hapësinore konstelacionin e Shqiponjës Altariane (Altair Aquila).

NAUTILUS është anija e vetme kozmike ndëryjore në Flotën e 10-të të Komandës Hapësinore të Marinës amerikane - Solar Warden Space Fleet (Flota Hapësirore e Rojes Diellore).

Porti i Shtëpisë së Nautilus është objekti i Mount Barrow në Sektorin e Komandës Hapësinore të Korpusit Detar të UsMC Mountain Mountain Gunnery Range, Yuma, Arizona.

NAUTILUS ruhet nga Forcat e Marinës Hapësinore të udhëhequr nga Komanda Hapësinore. Motoja e tyre është: "Semper in Proelio". ("Gjithmonë në Betejë").

Qeveria flet për një "Mision të manovruar në Mars", por nuk përmend se ata tashmë kanë një Anije Kozmike që mund të udhëtojë në Sisteme të tjera Diellore. Dhe tashmë e ka bërë! Drejtori i Programeve të Avancuara të Zhvillimit të Lockheed-Martin (Skunk Works), Ben Riçi, tha në shtratin e vdekjes se, Lockheed (në të vërtetë Lockheed+Boeing+Air) ka ndërtuar një anije që mund "të udhëtojë midis yjeve". Ajo anije është Anija Hapsinore - NAUTILIUS.

Nautilus është një anije e stërmadhe gjysmë-cilindrike rreth një gjysmë milje e gjatë dhe tre fusha futbolli të gjera. Ekuipazhi prej 7 personash i Nautilus është i integruar: me një ekuipazh prej 2 astronautësh konsulentë Atairian nga Sistemi Altair Aquila (Shqiponja e Altairit) dhe 5 Kuadro hapësinor astronautë të marinës / aviator të marinës së SHBA-së. Nautilus merr misionet e saj nga NASA dhe ESA (Agjencia Evropiane e Hapësirës). Komandat Hapësinore të Forcave të Marinës dhe Marinës kanë përgjegjësi operacionale. Star Nations Alliance (Aleanca e Kombeve Yje, ndryshe: Federata Galaktike) ofron leje për udhëtime ndëryjore (vetëm udhëtime paqësore).

Star Nations Alliance (Aleanca e Kombeve të Yjeve) gjithashtu i ka dhënë SHBA-së dhe Aleatëve - Koalicionit të Komandës Hapësinore, (alias "SOLAR WARDEN"/Rojet Diellore), autorizimin për t'u angazhuar në patrullat e sigurisë dhe aktivitetet e veprimit brenda Sistemit Diellor të Tokës, në përputhje me Parimet 11:11.

Për këto qëllime Flota e Rojës Diellore përdor anije antigraviteti të projektuara për operacionet hapësinore brenda Sistemit tonë Diellor, të tilla si:

1.Disku i antigravitetit X-22A,

2.Anija Trekëndëshe e Thellë-Hapësinore - TR3-ASTRA e Boeing-ut, dhe

3.Anija Hydro Aerohapësirë / Anija Nënujore (HAUC) e Marinës, e mbiquajtur TIC-TAC.

Në këtë fazë të zhvillimit njerëzor Flota Solar Warden (Rojet Diellore) nuk është e autorizua rtë angazhohet në veprime të armatosur në hapësirën ndëryjore, as brenda ndonjë sistemi yjor përveç Diellit.

123. Shtatë arsye për të fshehur ekzistencën e UFO-ve

1.UFO-t kanë fluturuar paturpësisht në hapësirën tonë ajrore dhe gjithashtu kanë vënë në dyshim efikasitetin e sistemit tonë mbrojtës. Qytetarët nuk duhet ta dinë çfarë ka ndodhur para se të gjendet një manovrim. Përveç kësaj, pas eksperimentimit të bombave të para atomike (amerikane 16/07/45, sovjetike 29/08/49 dhe të Britanisë së Madhe 03/10/52), prestigji i vendit rrezikon të vihet në dyshim, së paku në fushën teknike dhe shkencore. Nëse zbulojmë se këto shtete janë të paafta të mbrojnë hapësirën e tyre ajrore kundër dyndjeve (sulmeve) nga një fuqi e panjohur superiore, shumë qytetarë do të kishin kërkuar braktisjen e shpenzimeve ushtarake kolosale për një qëllim të përbashkët në Kombet e Bashkuara, si për shembull, burimet industriale dhe shkencore.

2.UFO-t kanë një përparim teknologjik shumë superior në krahasim me tonin dhe nëse arrijmë të përcaktojmë funksionimin e tyre kjo do t'i lejonte shtetit që ka mbledhur mbeturina nga UFO-t të bëjë një kërcim të konsiderueshëm në njohjen e gjithësisë dhe do t'i sillte sidomos fuqi këtij shteti në një nivel të paimagjinuar në raport me kombet e tokës. Çështja e UFO-ve pra, është një temë e klasifikuar në një nivel shumë lart nga Shërbimet Sekrete në përgjithësi.

3.Nëse zbulohet në publik të gjerë ekzistenca e qenieve të tjera të ardhura nga botë jashtëtokësore, kjo do të krijonte një panik të përgjithshëm me pasoja të një histerie kolektive, sepse shumë veta do të mendojnë që këto qenie kanë ardhur për të na pushtuar dhe ne e dimë çfarë ka ndodhur më 30 tetor 1938 kur Orson Wells lançoi në valët e kanalit CBS, të famshmen përshtatje për radio dhe shumë realiste nga romani i H.G. Wells "Lufta mes Botëve". Me mijëra qytetarë të rrëmbyer nga paniku besonin se po dëgjonin një reportazh mbi arritjen e marsianëve. Dolën në rrugë dhe iu kundërvunë policisë, të nxituar me maska gazi dhe të hutuar në mes të natës, u drejtuan të gjithë për në kishë për të bërë lutje, duke menduar se kishte ardhur ora e tyre e fundit. Një panik i tillë është përsëritur më 29 dhjetor 1985 në Finlandë, kur radio jepte një pjesë të trilluar mbi luftën nukleare mes superfuqive.

4.Pasojat ekonomike nga zbulimi i ekzistencës efektive të jashtëtokësorëve do të ishin pothuajse shkatërrimtare. Monedha do të binte brutalisht dhe ekuilibri i bursës tashmë i parakohshëm nuk do të vonohej që të transformohej në një thyerje gjiganteske, që do ta prekte plotësisht planetin tonë.

5.Autoritetet mund të mendojnë që banorët e tjerë të planetëve mbajnë me vete bashkë me aparatet e tyre viruse të panjohur në Tokë, që mund të vrasin gjithë njerëzimin nëse këto viruse arrijnë të ikin nga arkat e ftohta ku janë të konservuara trupat e gjetura nga jashtëtokësorët, nëse me të vërtetë janë gjetur të tilla. Këta trupa dhe anijet e tyre duhet të rrijnë të fshehta në vende të sterilizuara dhe një neutralitet biologjik absolut.

6.Banorët e planeteve të tjera mund të konsiderohen si Zota dhe gjithë bota do të donte t'i shihte dhe t'i admironte. Rreth vendit ku do të ekspozoheshin do të kishte peligrinazhe gjiganteske. Autoritetet nuk janë të gatshme të organizojnë tubime të tilla të popullatës në terrenet e bazave ushtarake ultra-sekrete, ku aktualisht mund të jenë të konservuar mbetjet e këtyre jashtëtokësorëve.

7.Zbulimi i ekzistencës së qenieve të ardhura nga hapësira do të trondiste idetë tona dhe themelet e njohurive tona. E gjithë historia e kaluar do të ishte rishikuar

nëse këto qenie kanë ndikuar me shekuj në zhvillimin e civilizimit tonë (enigmat Elohim, Dogon, Ummit) dhe shumica që mbajnë çelësin e dijes nuk janë mjaft të përgatitur për të bërë këtë rishikim sfilitës. Autoritetet përkatëse e vonojnë këtë çast dramatik me një pajtim të përsosur me ushtarakët sa më shumë kohë që të mundin, duke bllokuar të gjitha qarkullimet e përhapjes së këtij informacioni dhe nuk mund të thuhet se gabojnë në zgjedhjen e tyre

124. Shkrimet egjyptiane: Superfuqitë e Jezusit, ndryshoi formë dhe ishte i padukshëm

Detaje të reja rreth kryqëzimit të Jezusit si dhe Darkës së Fundit zbulohen në shkrimet egjyptiane që janë mbi 1200 vite të vjetra. Sipas tyre, Juda e puthi Jezusin për ta "shënjuar".

Përkthimet e këtyre shkrimeve u shfaqën në një libër të Roelof van den Broek, një profesor i historisë së krishterimit në Universitetin e Utrehtit. Sipas tij, ky tekst u zbulua në vitin 1910 dhe për një kohë të gjatë ishte në pronësi të financierit të pasur Morgan.

Detaji i ri më interesant është pjesa për Jezusin që mund të ndryshonte forma. Teksti thotë se hebrenjtë e pyetën Judën se si do ta kapnin kur ai nuk kishte një formë, por ishte herë i ri, herë i moshuar; herë e zezë, herë e bardhë, herë e kuqe, herë e verdhë.

Teksti gjithashtu thotë se Jezusi e kaloi Darkën e Fundit me Ponc Pilatin, i cili i sugjeroi që të dërgonte djalin e tij në kryq, por Jezusi nuk pranoi.

Sipas këtij teksti, Jezusi kishte më shumë superfuqi. Përveç ndryshimit të formës, ekziston kthimi i ujit në verë dhe ecja mbi ujë. Ai madje mund të bëhej i padukshëm.

Profesor van den Broek thotë se njerëzit që jetonin në atë kohë, edhe ata që ishin të arsimuar, besonin në mrekulli dhe nuk kishin një qëndrim kritik ndaj fakteve historike.

Madje ai beson se edhe Shën Kirili i Jeruzalemit, që është autori, nuk besonte në saktësinë e asaj që shkroi.

125. Pse nuk ka përshkrime dhe imazhe të Jezusit në Bibël dhe pse Juda duhej ta puthte atë, në vend që të tregonte me gisht?

Historia e Jezu Krishtit dhe si vdiq ai është ndër tregimet më të predikuara në botë për shekuj me radhë, me fenë e krishterë të bazuar në mësimet dhe veprimet e tij. Por çfarë shënimesh të tjera, përveç Biblës, zbulojnë për Jezu Krishtin, një njeri që mund të ecte mbi ujë, të shëronte të sëmurët dhe të ringjallte njerëz nga të vdekurit, dhe a ishte vërtet burrë? Pyetja ka hutuar teoricienët modernë të konspiracionit për vite me radhë, me përshkrimet e shtatit të tij fizik praktikisht të paarritshëm.

Duke e prekur pak këtë, nuk përmendet në Bibël karakteristikat fizike të Jezu Krishtit apo imazhet e asaj kohe që ilustrojnë se si dukej ai - një nga njerëzit më të famshëm që ka jetuar ndonjëherë. Një aspekt tjetër i çuditshëm është se autoritetet që donin të arrestonin Jezusin në Kopshtin e Gjetsemanit, përpara se të kryqëzohej, nuk mund ta identifikonin atë dhe ata duhej të korruptonin Juda Iskariotin për t'i ndihmuar me këtë. Përveç kësaj, Juda përdori një puthje për të tradhtuar Jezu

Krishtin, gjë që shtron pyetjen - pse ai thjesht nuk mund ta përshkruante pamjen e tij, rrobat e tij ose thjesht ta drejtonte atë nga një distancë?

Thuhet se Bibla kanonike ofron një pasqyrë më të mirë për këtë, duke theksuar – "Atëherë Judenjtë i thanë Judës: Si ta arrestojmë atë (Jezusin), kur ai nuk ka një formë, por pamja e tij ndryshon. Herë është rozë, herë është i bardhë, herë i kuq, herë është ngjyra e grurit, herë është i zbehtë si asket, herë është i ri, herë plak…"

Kjo ka çuar në teori të shumta konspirative që spekulojnë se Jezusi ishte në fakt një hibrid i të huajve dhe njerëzve. Libri i Zanafillës besohet se shpjegon se si u krijuan hibridët e njerëzve dhe alienëve, duke deklaruar sa vijon:

"Kur njerëzit filluan të shumohen në tokë dhe kur lindën vajzat e tyre, bijtë e Zotit panë se sa të bukura ishin vajzat e njerëzve dhe u martuan me atë që zgjodhën. Pastaj Zoti tha: "Fryma ime nuk do të luftojë me njerëzit përgjithmonë, sepse ata janë të vdekshëm, ditët e tyre do të jenë njëqind e njëzet vite".

"Nefilimët ishin në tokë në atë kohë - dhe gjithashtu pas - kur bijtë e Perëndisë shkuan me vajzat e njerëzve dhe patën fëmijë me ta. Ata ishin heronj të lashtësisë, njerëz me zë".

Kjo theksohet nga Bibla. Thuhet se një pjesë e tekstit të lashtë të zbuluar së fundmi hedh dritë të re mbi temën se Jezu Krishti ishte një alien. Ai zbuloi se arsyeja kryesore pse Juda Iskarioti duhej të përdorte një puthje për të tradhtuar Jezusin ishte sepse ai kishte aftësinë për të ndryshuar formë. Teksti është shkruar në koptike. Një nga dorëshkrimet e tij ruhet në Bibliotekën dhe Muzeun Morgan në Nju Jork, dhe tjetri në muzeun e Universitetit të Pensilvanisë.

Gjithashtu pretendohet se kur Ponitje Pilati kishte darkuar me Jezusin, ai e pa Krishtin duke u bërë eterik dhe nuk mund ta shihte për një kohë të gjatë, sipas "Livescience". Sipas Roelof van den Broek, një studiues në Universitetin e Utrechtit, i cili foli për faqen: "Ky shpjegim i puthjes së Judës u gjet për herë të parë tek Origen (një teolog që jetoi nga viti 185-254)". Sipas Contra Celsum, një nga Origenit veprave, atyre që e panë atë (Jezusin) ai nuk iu shfaq të gjithëve njësoj".

Teksti, i cili pretendohet se është shkruar nga Shën Kirili në shekullin e katërt, supozohet se bazohet në një libër të ri antik të gjetur në Jerusalem. Broek e hodhi poshtë këtë si një element fiktiv të përdorur për të bërë një sensacion nga kjo histori.

Për momentin, nuk i duket fundi kësaj polemike të çuditshme se Jezu Krishti ishte një alien.

126. Bibla Sekrete e gjetur në Turqi: Jezusi ishte Njeri dhe jo Zot!

Bibla sekrete, e cila besohet se ka parathënë ardhjen e profetit Muhamed në tokë, ka ngjallur interes serioz në Vatikanin.

Thuhet se Vatikani dëshiron të shohë librin 1500-vjeçar, për të cilin shumë thonë se përfaqëson Mësimin e Baraba-së dhe që Turqia e ka fshehur për 12 vitet e fundit.

Pretendohet se vëllimi prej lëkure prej ari me vlerë 14 milionë paund dhe i shkruar me dorë në gjuhën aramaike amtare të Jezusit, përmban mësimet e tij të hershme dhe pritjen e ardhjes së Muhamedit. Ky tekst, i shkruar në lëkurën e kafshëve, u zbulua nga policia turke gjatë operacionit kundër kontrabandës në vitin 2000. Ai u ruajt me kujdes deri në vitin 2010, kur përfundimisht iu dorëzua Muzeut Etnografik në Ankara dhe së shpejti do t'i kthehet publikut pas një restaurimi të vogël. Ministri i Kulturës dhe Turizmit Turk, Ertugrul Ganej, tha se libri mund të jetë

një version autentik i Mësimit që u shtyp nga kisha e krishterë për shkak të paraleleve të forta me pikëpamjen islame të Jezusit.

Ai tha gjithashtu se Vatikani kishte dërguar një kërkesë zyrtare për të parë shkrimet e shenjta - një tekst i diskutueshëm që muslimanët pretendojnë se është një shtesë e ungjijve origjinalë të Markut, Mateut, Lukës dhe Gjonit.

Sipas besimit islam, Doktrina e trajton Jezusin si qenie njerëzore, jo si Zot.

Ai hedh poshtë idetë e Trinisë së Shenjtë dhe të kryqëzimit dhe zbulon se Jezusi parashikoi ardhjen e Profetit Muhamed.

Në një version të mësimit, shkruhet se Jezusi i tha priftit: "Si do të quhet Mesia? Muhamed është emri i tij i shenjtë".

Kush ishte Shën Baraba?

I lindur në Qipro si Jozef, Baraba ishte një i krishterë i hershëm i quajtur më vonë pas apostullit.

Historia e tij shfaqet në Veprat e Apostujve dhe Pali e përmend atë në një nga letrat e tij.

Data, vendi dhe rrethanat e vdekjes së tij nuk janë konfirmuar historikisht.

Megjithatë, tradita e krishterë pretendon se ai u bë martir në Salamis, Qipro.

Ai tradicionalisht është identifikuar si themeluesi i Kishës së Qipros, me famën e tij më 11 qershor.

Për t'iu rikthyer temës, pretendohet se Jezusi nuk është mesia, por se ai mund të jetë një ismailit, një term për një arab.

Pavarësisht interesimit për librin e sapo zbuluar, disa besojnë se ai është i rremë dhe daton nga shekulli i 16-të.

Kopjet më të vjetra të librit datojnë nga ajo kohë dhe janë shkruar në spanjisht dhe italisht.

Pastori protestant Isan Ozbek tha se libri nuk kishte gjasa të ishte autentik sepse Shën Barnaba jetoi në shekullin e parë dhe ishte një nga apostujt e Jezusit, në krahasim me këtë version që besohet se daton nga shekulli i 5-të ose i 6-të.

Ai tha për gazetën Today Zaman: *"Një kopje në Ankara mund të jetë shkruar nga disa ndjekës të Shën Baraba-së".*

"Meqenëse ka rreth 500 vite midis Shën Barnabës dhe shkrimit të një kopjeje të Biblës, muslimanët mund të zhgënjehen kur mësojnë se kjo kopje nuk përmban gjëra që ata do të donin të shihnin".

"Mund të mos ketë asnjë lidhje me përmbajtjen e Mësimit të Barnabës".

Omer Farouk Haman, një profesor i teologjisë, tha se një skanim shkencor i Biblës mund të ishte mënyra e vetme për të zbuluar se sa i vjetër është në të vërtetë libri.

127. A u rrëmbye Jezusi nga alienet pas vdekjes së tij?

Reinaldo Rios një ufolog nga Porto Riko, është i bindur, si të tjerët, që fetë dhe tregimet e tyre janë vetëm hyjnizim i Alienëve nga njerëzit në mbarë botën.

Sipas tij, Vatikani duhet të pranoi para botës, që Ringjallja e Krishtit mund të jetë një rast i rrëmbimit nga qeniet të ardhura nga diku tjetër.

Për të mbështetur tezën e tij, e njohur edhe nga një degë e komunitetit ufologjik, ai mbështetet në disa pjesë të Biblës. E para është marrë nga Ungjilli i Mateut, duke e përshkruar ringjalljen e Jezu Krishtit:

"Tani në fund të së shtunave, kur po zbardhte dita e parë e javës, Maria Magdalena dhe Maria tjetër shkuan për të parë varrin.

Dhe ja, ra një tërmet i madh, sepse një engjëll i Zotit zbriti nga qielli, erdhi dhe e rrokullisi gurin nga hyrja e varrit dhe u ul mbi të.

Pamja e tij ishte si vetëtima dhe veshja e tij e bardhë si bora".

Mateu (Kapitulli 28 1-2-3

"Pasi i tha këto gjëra, ndërsa ata po e vështronin, u ngrit lart, dhe një re e përfshiu dhe ua hoqi prej syve të tyre". Veprat e Apostujve (Kapitulli 1-9)

Disa ufologë shohin në këto vargje, përshkrime të qarta të rrëmbimit të jashtëtokësorëve. *"Tërmet i madh"* mund t'i referohet uljes së diskut fluturues dhe *"një re"* është në fakt një anije kozmike. Ai deklaroi për shtypin se, *"kjo re kishte mundësi të ishte një UFO, sepse Bibla është simbolike dhe se retë nuk mund të mbajnë ndonjë peshë apo të mbështesin ndonjë lloj materiali"*.

Për Reinaldo Rios, *"nuk ka dyshim se jashtëtokësorët, të cilët quhen zakonisht engjëj, kanë kontribuar në masë të madhe ndaj ngjarjeve duke përfshirë Jezusin dhe profetët e tjerë në histori"*. Ky njeri është aq i sigurt për atë që thotë saqë ai vendosi të denoncojë publikisht gënjeshtrat e Kishës para gjykatës, në mënyrë që më në fund bota, siç thotë ai, të di të vërtetën.

128. A shkoi Jezu Krishti në Indi pas ringjalljes dhe u bë budist?

Ka shumë teori nëse historia e Jezuit ishte saktësisht siç paraqitet në Kishë dhe në Bibël. Disa teori madje sugjerojnë se nuk ka dëshmi të Jezuit. Nga ana tjetër, të tjerë thonë se ai iku në Francë pas ringjalljes së pretenduar. Tani, ekziston një teori se Jezui ishte budist.

Po sikur Jezui thjesht të predikonte mësimet e budizmit që kishte mësuar në një kohë që nuk ishte përfshirë në Bibël? Përveç kësaj, sipas këtyre teorive, pas kryqëzim dhe ringjallje, Jezui shkoi në Kashmir, Indi.

Dokumenti i BBC-së e thelloi këtë teori dhe ngriti disa pyetje interesante. Çështjet kryesore të dokumentit janë lindja e Jezuit, vitet e tij të humbura, kryqi, ringjallja dhe ngjarjet që ndodhën pas ringjalljes.

Cilët ishin tre burrat e mençur që e vizituan Shpëtimtarin pas lindjes?

A ishin murgjit budistë që ishin dëshmitarë të rimishërimit të Budës?

E çuan në Indi gjatë viteve të humbura? A ishte ringjallja e Jezuit vetëm një vdekje klinike? Në kohët e lashta, njerëzit nuk dinin për ekzistencën e këtij fenomeni. Në fund, a u ngjit Jezui në qiell apo vendosi të shkonte në zona të tjera? Një teori sugjeron se ai është varrosur në Kashmir.

Buda u tha dishepujve të tij se ata duhet t'i duan vëllezërit e tyre. Kjo nuk është e njëjtë me mësimin e judaizmit, por është më afër mësimit të budizmit. Përveç kësaj, disa motive, të tilla si ecja mbi ujë ose ushqyerja e manave të uritura nga qielli, i atribuohen Budës. Ka njerëz në Kashmir që pohojnë se janë pasardhës të izraelitëve dhe se Jezui erdhi në këtë vend shumë shekuj më parë për t'i mësuar ata.

Sipas kësaj teorie, ai erdhi në Indi në moshën 12 vjeçare dhe jetoi atje deri sa u bë 29 vjeç. Trupi i tij qëndron në Rosabal, dhe dhoma e nëndheshme është dekoruar me imazhin e këmbëve me një stigmat.

Kjo teori është shumë kontradiktore, por shumë prova tregojnë probabilitetin e lartë të këtij versioni të ngjarjeve.

129. E vërteta prapa mitit të Krishtit

Origjinat e lashta të legjendës shpesh të përdorur
Pjesa I

Cila është origjina e legjendës së Krishtit, i cili lindi nga një virgjëreshë më 25 dhjetor? Ju jeni të njohur me legjendën e tij, e cila thotë se ai ka lindur në një grazhd rrethuar nga barinjtë dhe pastaj u rrit të jetë Një me Atin e tij në Qiell. Dhe me siguri ju kujtohet se si ndodhi kjo ngjarje kur Krishti mblodhi dishepujt e tij të rëndësishëm para se të duronte vdekjen e tij me anë të torturës dhe ringjalljes së tij të mëvonshme. Dhe, më në fund, është skena në fund të kohës së tij në Tokë kur ai profetizoi kthimin e tij dhe pastaj u ngjit në Qiell.

Tani pyetja ime për ju: Kush nga ju tani po mërmërit nëpër dhëmbë, dike thënë: ***"Kjo mund të jetë vetëm legjenda e Jezu Krishtit të krishterëve".*** Epo mirë, kjo është bindja e të krishterëve. Për ju të tjerët, dua t'ju informoj se shumë vite para lindjes së Jezusit, një legjendë identike me të ishte historia e pranuar e jetës së Birit persian të Perëndisë, ***Mithras.*** Dhe para Mithras, një legjendë shumë e ***ngjashme*** iu atribua bijve të tjerë të Perëndisë në mbarë botën, duke përfshirë ***Dionisin*** grek, ***Osirisin*** egjyptian, ***Dammuzin*** sumerian dhe ***Muruganin*** hindu. Në fakt, nëse vazhdojmë të kthehemi pas në kohë mijëra vite më parë, do të zbulojmë se kjo legjendë universale në të vërtetë filloi me ***Njeriun e Gjelbër***, Birin e një perëndeshe të virgjër i cili lindi, vdiq dhe në fund ringjallej çdo vit.

Njeriu i gjelbër i lashtë

Gjatë epokës së Neolitit, që ishte epoka kur, siç thonë disa, "Perëndia ishte grua", perëndesha dhe Biri i saj, ***Njeriu i Gjelbër,*** u nderuan nga njerëzit në mbarë botën, sepse çdo vit sillnin bollëkun material të Tokës. Një legjendë universale për ta u ngrit dhe filloi me afrimin vjetor të Perëndeshës "virgjëreshë" të Tokës pranë Diellit, "Atit në Qiell" dhe lindjes pasuese të Birit të saj, - ***Njeriut të Gjelbër***. Kjo ngjarje e rëndësishme ndodhi çdo vit në kohën e ***Solsticit të Dimrit,*** kur shpirti i Njeriut të Gjelbër që kishte fjetur nën tokë në botën e nëndheshme u trondit përsëri në jetë. Por, ndonëse fryma e tij e fjetur ishte nxitur, ajo nuk ishte ende plotësisht zgjuar. Kjo nuk ndodhi deri disa ditë më vonë, më 25 dhjetor, kur Dielli ose Shpirti Diellor e përmbysën plotësisht rrugën e tij poshtë dhe bënë hapa të matshëm përgjatë një rruge veriore.

Kjo ishte një ngjarje e rëndësishme "As Above, So Below" (Si lart, ashtu edhe poshtë). Besohej se Shpirti Diellor i përtërirë dhe i rigjallëruar sipër në Qiej kishte rizgjuar dhe rigjallëruar shpirtin e Birit të tij poshtë dhe brenda Tokës. Dhe tani Njeriu i Gjelbër i ardhshëm mund të fillojë periudhën e tij vjetore të shtatzënisë me barkun e nënës së tij, Tokës së virgjër, në pritje të marrjes së një trupi të ri, të ringjallur në pranverë.

Legjenda e Perëndeshës dhe Njeriut të Gjelbër pastaj shkon në Ekuinoksin Vernal, kur Njeriu i Gjelbër është gati të dalë më në fund nga barku i nënës së tij. Kjo është koha kur drita "mashkullore" është e barabartë me errësirën "femërore", dhe polariteti i tyre mashkull-femër bashkohet plotësisht për të prodhuar një infuzion të ri të forcës jetësore për të mbuluar dhe fertilizuar vendin. Trupi fetal i Njeriut të Gjelbër tani është gati të shtyjë nga barku i nënës së tij Tokën në formën e reve të pranverës. Së shpejti, ringjallja e tij vjetore do të përfundojë. Kjo do të ndodhë në ose

rreth së njëjtës ditë me ***Pashkët tona,*** një festë moderne që lidhet me ringjalljen më të fundit të një Biri tjetër të virgjër, - Jezus Krishtit.

Legjenda e Njeriut të Gjelbër mbulon më pas muajt e nxehtë të verës, kur Biri rritet me shpejtësi si rritja vegjetative me shpejtësi e natyrës. Ai piqet kaq shpejt, në fakt, saqë Njeriu i Gjelbër jo vetëm bëhet Një me Atin e tij në Qiell, por edhe çiftëzohet me nënën e tij dhe e përjetëson. Bashkë-banimi i tyre prodhon një infuzion të dytë të forcës së jetës fruktifikuese në Tokë dhe manifestohet si një përhapje e dytë e bimësisë dhe korrjes shoqëruese. Në fund të fundit, kjo ngjarje do të shërbente për të shpejtuar zhdukjen e Njeriut të Gjelbër, dhe së shpejti ai do të vdiste përsëri me bimësinë e prishur dhe rënien e gjetheve të vjeshtës. Shkaku i vdekjes së tij? Interpretuesit priftërinj të legjendës së tij më vonë do të pohonin se kjo ndodhi për shkak të mëkateve të njerëzimit. Besohej nëpërmjet mëkatit origjinal njerëzimi kishte hequr dorë jo vetëm nga e drejta e tij, por nga e drejta e të gjithë jetës në Tokë, për të arritur jetën e përjetshme.

Në fund të Epokës së Neolitit, kur qytetërimet u ngritën në vend të një kulture thjesht agrare, legjenda e lashtë e Perëndeshës dhe Njeriut të Gjelbër u zgjerua dhe mori ngjyrime fetare. Ai u bë një mit standard që recitohej çdo vit dhe u vendos dramatikisht në tempujt dhe ***shkollat e mistershme*** të qyteteve, kombeve dhe perandorive të reja. Një tipar i historisë së saj në zhvillim ishte se Njeriu i Gjelbër tani mori rolin shtesë të Mbretit të Botës, të cilën ai e qeverisi nën autoritetin e nënës së tij të Tokës. Dhe në disa interpretime të legjendës Biri thuhet se e ka takuar vdekjen e tij në vjeshtë në duart e vëllait të tij të paskrupullt ose të një zotërie të errët, të lig.

Ishtar dhe Tamuz

Në qytetet e Meopotamisë legjenda neolitike u transformua në historinë e perëndeshës si Inana ose ***Ishtari***, e cila çdo vit lindi një Djalë të Gjelbër dhe mbret të ardhshëm nën emrin ***Dammuz*** ose ***Tammuz***. U tha se Dammuzi/Tammuzi u rrit për t'u çiftuar me nënën e tij, ndërsa qeveriste gjithashtu Tokën për të. Me qëllim që kjo legjendë e lashtë të pasqyrohet në kulturën e tyre, banorët e Gjysmëhënës Pjellore të kurorëzuar të qytet-shteteve të tyre, të cilët u pranuan si mishërim i Dammuzit/Tammuzit dhe shërbëtorët mbretërorë të perëndeshës Inanna/Ishtar.

Kjo ishte e vërtetë edhe në Egjypt, ku faraonët sundues konsideroheshin si mishërime të ***Horusit***, Birit të perëndeshës Isis, dhe qeverisnin nën autoritetin e saj. Por në vendin e Khemitit, ndonëse fryma e faraonit ekzistues ishte Horusi, trupi i tij fizik u formua nga ***Sethi,*** perëndia që drejtoi kristalizimin e energjisë në mish fizik. Së bashku, Horusi dhe Sethi si "Binjakët" krijuan dhe përfshinë trupin fizik të faraonit, duke i bërë kështu monarkët egjyptianë përfaqësues modernë të mbretit të parë dhe më të madh, Njeriut të Gjelbër - ***Osiris***.

Ashtu si Njeriu i Gjelbër i lashtë, Osiris, thuhej në mënyrë të ngjashme se vdiste dhe ringjallej çdo vit në një koncert me jetën dhe vdekjen e bimësisë së natyrës. Ceremonia vjetore e ringjalljes së Osirisit u zhvillua gjatë përmbytjes vjetore të lumit Nil, kur filizat e para të furnizimit të natyrës fillimisht ngritën kokat e tyre të brishta mbi sipërfaqen e Tokës.

Semele dhe Dionisi

Një version i mitit popullor egjyptian të Osirisit e vrau atë çdo vit nga vëllai i tij xheloz dhe i lig Set çdo vjeshtë. Kjo ngjarje u pasqyrua në legjendën e homologut të Osirisit në Greqi, Njeriut të Gjelbër – ***Dionisit***, i cili vritet çdo vit nga të afërmit e tij, -

Titanët , por më vonë u ringjall. Ngjashëm me Njeriun e Gjelbër - Osiris, nëna e Dionisit ishte një perëndeshë e Tokës me emrin ***Semele***, që do të thotë "***Tokë***", dhe babai i tij ishte ***Zeusi***, ***- Ati në Qiell***.

Në mënyrë që të zgjonte Dionisin nga gjumi i tij në kohën e Solsticit dimëror, përfaqësuesit femra të Perëndeshës do të përplasnin me zë të lartë tenxheret dhe tiganët ndërsa kërcenin rrugën e tyre në procesionin ritual deri në majën me borë të malit Parnasus. Pastaj, pasi mori kompletin e ri të rrobave në ***ekuinoksin e pranverës*** që pasoi, Biri Hyjnor do të vlonte në natyrë bashkë me reflektimin dhe alter-egon (unin tjetër) e tij, ***Panin***, një emër që do të thotë "***i Gjithi***", si në "E gjithë natyra".

Ashtu si Osiris, Dionisi u bë Mbreti i Botës, dhe ashtu si homologu i tij egjyptian, Dionisi ishte i njohur se dikur e kishte mbuluar plotësisht globin, ndërsa u mësonte nënshtetasve të tij të ndryshëm artin e bërjes dhe konsumimit ritual të verës. Vera e bërë nga rrushi njihej si ***gjaku i natyrës,*** dhe meqë Dionisi ishte i gjithë natyra, ishte gjaku i tij. Kështu filloi rituali i një kungimi të shenjtë nëpërmjet konsumimit të trupit dhe gjakut të Birit Hyjnor.

E vërteta prapa mitit të Krishtit

Njeriu i gjelbër dhe legjenda e Jezusit

Pjesa II

Pra, si u zgjodh legjenda më e përdorur e Njeriut të Gjelbër për të qenë legjenda e Jezuit? Le të fillojmë kur ishte historia e jetës së Njeriut të Gjelbër të lashtë dhe të punojmë përpara në kohën e Birit të krishterë të Perëndisë.

Biri hyjnor hindu

Kur Aleksandri i Madh arriti në Indi, ai ishte i rrethuar nga një bollëk me rituale dhe portrete e figura të nderuara të një Biri Hyjnor që i kujtonte atij Dionisin. Këta përkujtues ishin kaq të përhapur, sa që Aleksandri dhe njerëzit e tij më në fund u detyruan të thërrasin: "Ne e njohim Birin tuaj Hyjnor, ai është edhe i yni, ne e quajmë Dionis".

Në fakt, kaq afër ishte Biri Hyjnor Hindu me Dionisin, sa që lindi një histori, sikur biri pellazg kishte lindur vetë në Indi, ose e kishte kaluar pjesën më të madhe të fëmijërisë së tij atje para se të shkonte në Pellazgji. Një qytet i quajtur Nyssa, i cili është i njëjti emër si qyteti i lindjes së Dionisit në perëndim, u zbulua më pas në Indi dhe Biri Hyjnor i Pellazgëve dhe Hindusëve u bë sinonim. Emri Dionis do të thotë - "Perëndia i Nyssës".

Ngjashëm me homologun e tij, Dionisi përgjithmonë i ri dhe i efeminuar, Biri Hyjnor i Hindusëve ishte ***Murugani*** para-pubescent, që do të thotë "i bukur". Emrat e tij të tjerë përfshinin ***Sanat Kumara*** dhe ***Karttikeya***, një titull që tregon "Biri i Plejades". Si Dionisi, ashtu edhe Karttikeya Hindu ishin të lidhur ngushtë me Shtatë Motrat, të cilat gjatë foshnjërisë së tyre manifestoheshin fizikisht si infermiere. Dhe si Dionisi, Karttikeya/Murugan kishte lindur nga nëna e Tokës, ***Shakti Hindu***, që do të thotë "Energji", nëpërmjet çiftimit me Atin e padukshëm në Qiell, ***Shiva***.

Të dy Dionisi dhe Murugani u bënë monarkë të Tokës, por u njohën edhe si luftëtarët më të mëdhenj që mbanin në dorë dhe luftonin me versionet e armës së tyre të favorizuar, ***shtizës***. Dionisi mbante shtizën ***Thrysus*** dhe Murugani takoi kundërshtarët e tij në fushën e betejës me ***Vel Spear***-in e tij. Si Dionisi, ashtu edhe Murugani përfundimisht u bënë komandantë të ushtrive të mëdha të ushtarëve të drejtë që luftuan për Zeusin ose Shivën, Atin në Qiell.

Trashëgimia diellore e Mitrës

Ndërsa Aleksandri dhe njerëzit e tij po lidhnin Karttikejën me Dionisin, homologu i këtyre dy Bijve Hyjnorë po nderohej si në Indi, ashtu edhe në Persi. Ky ishte, ***Mitra***. Emri Mitra tregon miqësi, kontrata, ndërmjetësim dhe ekuilibër.

Ai i referohet ekuilibrit që krijohet nëpërmjet bashkimit të polaritetit universal mashkull-femër. Ashtu si Karttikeya dhe Dionisi, Mitra ishte një produkt i polaritetit universal. Nëna e tij ishte e Tokës dhe Ati i tij Diellor në Qiell njihej me emrin ***Ahura Mazda***. Si Murugani, ashtu edhe Mitra shfaqën në mënyrë eksplicite trashëgiminë e tyre diellore nëpërmjet flamujve të tyre dallues diellorë, si dhe duke emëruar gjelin shumëngjyrësh si kafshën e tyre më të shenjtë. I njohur në mbarë botën si kafsha diellore e përjetshme, gjeli këndon çdo ditë për të siguruar lindjen e Diellit të mëngjesit.

Mitra përfundimisht u mor në perëndim nga persët dhe pastaj u bë i njohur si Mithras, monarku i dashur-luftëtar-gjeneral i Legjioneve Romake. Mitra si Mithras u identifikua si fryma e mishëruar nga perandorët e shumtë romakë që u ulën në fronin e botës, ndërsa shpalleshin si mbreti i saj universal. Me një emër tjetër, Mithras ishte Sol Invictus, një epitet sinonim me Atin Diellor në Qiell. Për të nderuar Mithrasin e tij të dashur, Perandori Charlemagne zgjodhi ditën e tij të së dielës, ditën e Diellit, për të qenë dita më e shenjtë e javës.

Jezus, mishërimi i Njeriut të Gjelbër

Tani është koha të vizatohet në legjendën e Jezusit, që besohet të jetë Biri i Krishterë i Perëndisë, i cili mbetet sot një nga mishërimet e fundit të Njeriut të Gjelbër të lashtë. Fama e tij filloi në kulmin e popullaritetit të Mithrasit, kur një ushtar romak i ardhshëm i quajtur Saul lindi në Tars të Kilikisë, bastioni i madh i adhurimit të Mithrasit në Lindjen e Mesme. Që në moshë të re, Sauli ose Pali u indoktrinua në misteret e Mithrasit nga ushtarët romakë, të cilëve ai çdo ditë u shërbente si bërës i tendave të tyre. Ndërsa rritej në Tars, Pali mësoi nga këta ushtarë se Mitrasi kishte lindur në një grazhd nga një virgjëreshë më 25 dhjetor dhe se ishte i rrethuar nga barinjtë. Ai mësoi se Mithras ishte Një me Ahura Mazda, Ati në Qiell, dhe kishte arritur në Tokë për të bërë punën e Atit të tij. Dhe ai u informua se pas një beteje të zgjatur me Ahrimanin, që do të thotë - i Ligu, Mithras mblodhi së bashku 12 besimtarë për një Darkë të Fundit, gjatë së cilës një bashkësi vere dhe buke që përfaqësonte gjakun dhe trupin e tij u konsumuan nga të gjithë të pranishmit. Mithras vdiq shpejt pas kësaj ngjarje, por pastaj ai u ngrit nga të vdekurit tre ditë më vonë. Pastaj, ndërsa përgatitej për Ngjitjen e tij, Mithras profetizoi kthimin e tij në Fund të Kohës për një betejë të fundit kundër Ahrimanit.

Kur Pali ishte mjaft i moshuar, e dërguan në Jerusalem bashkë me ushtarë të tjerë romakë për të ruajtur disa nga tempujt judenj të qytetit. Sipas historianit të hershëm të krishterë Epifan, Pali nuk ishte jude kur më pas mbërriti në Jerusalem, por u kthye në besim pasi ra në dashuri me vajzën e një prifti jude dhe kërkoi dorën e saj në martesë. Më pas, kur propozimi i tij u hodh poshtë, Pali e shfryu zemërimin e tij mbi shumë judenj, përfshirë Ebionitët, "të varfrit", një sekt jude që përkrahu historinë e jetës së një të shenjti jude të sapo vdekur, të quajtur Jeshua ben Jozef – Jezus Kristusi i më vonëshëm. Kur Pali mësoi të gjithë legjendën, shpejt filloi ta lidhte Jeshuan me Birin Persian - Mithras. Dyshimet e tij për lidhjen e tyre speciale u forcuan kur ai kujtoi një profeci persiane – se Mithras do të kthehej në Tokë në fund

të kohës për një betejë të fundit me Ahrimanin. Sipas priftërinjve të tempullit të Jerusalemit, bota ishte në fund të Epokës së Aries dhe fundi i kohëve kishte mbërritur vërtet, kështu që kishte kuptim të përsosur që Mithrasi do të kishte mishëruar si Jeshua/Jezus.

* * *

Megjithatë, ngjarja më bindëse që ndikoi në të menduarit e Palit nuk do të vinte ende. Kjo ndodhi gjatë udhëtimit të tij për në Damask, kur ushtari romak u verbua nga një dritë dërrmuese dhe u hodh nga kali. Si një dashnor i patundur i Mithras, Pali do ta kishte shoqëruar menjëherë dritën intensive si një shfaqje të hyjnisë së tij të dashur diellore. Dhe më pas, kur një zë doli nga drita që e quante veten Jeshua dhe i lutej që të mos i përndiqte më pasuesit e tij, Pali e dinte me siguri se Mitra duhet të ishte vërtet sinonim i Jeshuas.

Kur Pali u tërhoq nga shërbimi ushtarak menjëherë më pas, ai udhëtoi në të gjithë Lindjen e Mesme me qëllim që të lajmëronte johebrenjtë për zbulimin e tij – se shpëtimtari i botës kishte ardhur e kishte shkuar – dhe në procesin e udhëtimeve të tij ai krijoi fenë e re të "Krishterimit". Brenda këtij besimi të ri, Mitra u asimilua plotësisht me Jezusin, i cili më pas përdori historinë e jetës, titujt dhe karakteristikat që dikur i atribuoheshin vetëm Birit të lashtë Persian. Titujt e tij të rinj përfshinin "Një me Atin" dhe "Biri i Vetëm i Perëndisë".

Falë Shën Palit dhe Mitit të tij të Krishtit, Njeriu i lashtë i Gjelbër mori një kostum të ri rrobash. Si Jezus, Njeriu i Gjelbër i lashtë tani mund të fillonte mandatin e tij si një nga figurat fetare më të adhuruara që bota ka njohur ndonjëherë.

130. Mesazhet e jashtëtokësorëve për njerëzimin

Burimi i këtyre informacioneve është Jean Ederman, i cili punon në fushën e aviacionit. Ai pretendon të ketë qenë pilot i aeroplanëve ushtarakë, kontrollues ajror dhe menaxher i aeroportit si dhe të kishte kryer studimet e magjistraturës për ekonomi. Ai madje thotë që ka pasur një sërë eksperiencash të çuditshme që prej moshës gjashtëvjeçare e këndej, përfshirë këtu edhe kontaktin me UFO dhe jashtëtokësorë.

Ndër të tjera ai shkruan*: "... pasi pata arritur ta projektoj veten psikikisht në një vend me prani të jashtëtokësorëve, kam marrë mesazhet e mëposhtme ..."*

Kush jemi ne?

As shkencëtarët, e as përfaqësuesit e feve nuk flasin në mënyrë unanime për ngjarjet e pashpjeguara, që njerëzimi i ka vërejtur për mijëra vjet. E, për ta kuptuar të vërtetën, njerëzit duhet të përballen me gjëra pa u filtruar nga askush paraprakisht, sado të respektueshëm që mund të jenë ata njerëz.

Sikur miliarda krijesa të tjera në këtë univers, ne jemi krijesa me vetëdije dhe disa na quajnë "jashtëtokësorë". Gjithsesi, nuk ka dallim fundamental në mes jush dhe nesh, përveç disa hapave të caktuar të evoluimit. Sikur në strukturat e tjera të organizuara, edhe te ne ekziston hierarkia. Sa i përket dukjes së jashtme, ka dallime mes nesh dhe jush, megjithatë edhe ne kemi formë humanoide. Ekzistenca jonë është realitet, mirëpo shumica prej jush nuk e kuptoni atë.

Më e rëndësishmja, nuk kemi përfaqësues njerëzor në Tokë, që do të ndikonin në vendimet tuaja.

Pse nuk jemi të dukshëm?

Për ne është e rëndësishme të respektohet liria e njerëzve, liri kjo që ua mundëson atyre që të piqen dhe të mbërrijnë faza të caktuara jetësore pa ndërhyrje nga jashtë. Gjithsesi, ndër vite ne kemi bërë vizita të herëpashershme, andaj ka shumë njerëz të cilët pretendojnë të kenë parë krijesa të çuditshme jashtëtokësore apo edhe objekte të paidentifikuara fluturuese. Mirëpo, meqë këto gjëra zakonisht përjetohen në baza individuale, pak njerëz iu besojnë. Ne mund të paraqitemi në pikë të ditës, mirëpo meqë as shumica prej jush nuk keni dëshirë që ne ta bëjmë një gjë të tillë – për shkak të frikës e gjërave të ngjashme – ne nuk e kemi bërë një gjë të tillë.

Kush jeni ju?

Ju jeni pasardhësit e shumë traditave, që me kalimin e kohës janë pasuruar bashkërisht nga kontributet e njëri-tjetrit! Qëllimi juaj është të bashkoheni për ta përfunduar një projekt të përbashkët. Gjithsesi, janë dallimet kulturore ato që duhet t'ju bashkojnë ju. Paqja nuk është thjesht mungesë e luftës, paqe është të ndiheni ashtu edhe siç jeni në realitet: të njëjtë. E për ta kuptuar natyrën tuaj të vërtetë, duket se keni nevojë për ballafaqim me një racë tjetër!

Në çfarë situate ndodheni?

Përveç disa rasteve të rralla, intervenimet tona nuk kanë ndikuar në kapacitetin tuaj kolektiv për të marrë vendime të rëndësishme për të ardhmen tuaj. Kjo gjë ka ndodhur si rrjedhojë e dijenisë sonë për mekanizmin tuaj të thellë psikologjik. Ne kemi ardhur në përfundim që liria e të jetuarit dhe si rrjedhojë, arritjes së pjekurisë njerëzore. Deri më tani njerëzit kanë pasur një koncept të qartë të jetesës, mirëpo me përparimin e teknologjisë njerëzit janë shndërruar në lloj lodrash, shumë lehtë të manipulueshme. Ngadalë, por sigurt po e humbisni kapacitetin tuaj për jetë!

131. Mesazhi i jashtëtokësorëve, i publikuar para afro gjashtë dekadash

"Ne jemi në mesin tuaj. Disa nga ne kemi qenë gjithmonë aty, me ju, ndonëse nuk na keni parë. Ne kemi qenë duke vëzhguar", janë vetëm disa nga fjalët që mund të lexohen në mesazhin antik, i cili është publikuar në numrin e muajit dhjetor të vitit 1958 të revistës që atëbotë merrej vetëm me raportimet për UFO –t, "Objektet e paidentifikuara Fluturuese". Shumë njerëz besojnë që artikulli në fjalë përmbante një mesazh nga Anunakët, hyjnitë antike nga kultura e Mesopotamisë.

Në pjesën tjetër të mesazhit thuhet: "Neve na kanë ngatërruar për zota, ndonëse nuk jemi të atillë. Ne jemi sikur ju dhe shumë shpejt do të mësoni për ne. Do të gjeni shenja të prezencës sonë në vende të ndryshme, në mesin e të cilave edhe në Egjiptin antik".

Tani, kur shikohet papa, mund të vërehet që mesazhi i publikuar para afro 57 vitesh, përmban fjalë, që mund të jenë thënë nga jashtëtokësorët.

132. Hulumtuesit po punojnë për dërgimin e një mesazhi për jashtëtokësorët

Hulumtuesit britanikë kanë bërë përpjekje që ta nxjerrin një mesazh për ta dërguar në hapësirë, me shpresën që ky mesazh do t'ju bie në sy jashtëtokësorëve dhe si rrjedhojë do të përshpejtohet gjetja e evidencave për ekzistencën e tyre. Megjithatë, kjo nuk është hera e parë që dikush ka dalë me një ide të tillë, pasi që edhe në të kaluarën është diskutuar gjatë për këtë temë.

Ndër figurat më eminente, që e ka kundërshtuar një gjë të tillë, me arsyetimin që duke vepruar kështu ne mund ta tërheqim vëmendjen e jashtëtokësorëve të dhunshëm, ka qenë fizikani i shquar, Stephen Hawking. Megjithatë, ka pasur edhe shumë njerëz që i kanë kundërshtuar pretendimet e tij dhe të tjerëve, në mesin e të cilëve edhe Dr. Sandberg nga Institutit për të Ardhmen e Njerëzimit në Universitetin e Oksfordit, që e ka quajtur budallallëk faktin që dikush mund të mendojë që jashtëtokësorët do të vijnë të na hanë apo të na pushtojnë.

133. Kombet e Yjeve

Kush dhe çfarë janë Kombet e Yjeve?

Kombet e Yjeve është emri i aleancës së qytetërimeve inteligjente të përparuara në galaktikën tonë, Rruga e Qumështit.

Kombet e Yjeve është gjithashtu emri me të cilin këto qytetërime janë njohur kolektivisht nga njerëzit tradicionalë indigjenë në Amerikën e Veriut dhe gjetkë.

Ka shumë qytetërime yjore, shumë më tepër se një milion, të cilët u përkasin Kombeve të Yjeve.

Ka 1438 raca yjore që kanë qenë në kontakt me Tokën, për të mos përmendur shumë, shumë më tepër qytetërime që janë gjithashtu anëtarë të Kombeve Të Yjeve.

Cilat janë kërkesat e hyrjes për t'u bërë një anëtar i Kombeve të Yjeve?

Një qytetërim kandidat duhet të përbëhet nga individë inteligjentë që janë zhvilluar në një nivel përparimi shpirtëror dhe kulturor ku qytetërimi i tyre është kolektivisht në përputhje të qartë ose të nënkuptuar me 11 Parimet Universale dhe 11 Parimet Shpirtërore të Kozmosit.

Qëllimi i Kombeve yjore është të shërbejë si një Aleancë e qytetërimeve shumë inteligjente, të zhvilluara frymësisht të cilat kolektivisht: 1) ofrojnë mbikëqyrje të mençur të përgjithshme mbi sistemet yjore të cilat mbështesin jetën inteligjente; 2)

nxit zhvillimin e jetës inteligjente aty ku është e përshtatshme brenda sistemeve yjore, siç e miraton Burimi (Perëndia); 3) të ndihmojnë në zhvillimin e qytetërimeve të tilla duke ndarë informacione dhe udhëzime për të inkurajuar këto qytetërime të zhvillohen në potencialin e tyre të plotë intelektual dhe shpirtëror; kështu që në këtë rol Kombet e Yjeve shërbejnë në një lloj mënyre si një "Korpusi i Paqes" galaktike; dhe 4) të ofrojnë mbrojtje për qytetërimet që janë ende në fazat më të hershme të zhvillimit, në mënyrë që këto të mos bëhen pre e vizitorëve nga shoqëritë moralisht të mangëta, të cilat nuk janë anëtare të Kombeve yjore dhe nuk janë të zhvilluara frymësisht, dhe që mund të përfitojnë nga të dobëtit dhe të pambrojturit. Kështu, në këtë rol Kombet e Yjeve shërbejnë për ruajtjen e paqes në galaktikë. Kështu, Kombet e Yjeve mund të krahasohen disi me Kombet e Bashkuara të Tokës dhe me mbajtësit e paqes të Helmetave Blu të OKB-së.

Toka ka qenë prej kohësh nën mbrojtjen e Kombeve të Yjeve, të cilat kanë krijuar një kordon mbrojtës rreth Tokës, në mënyrë që njerëzit këtu të mos bëhen pre e vizitorëve nga planetët me mangësi morale. Aleanca e Kombeve yjore është shumë e lashtë, pasi është formuar shumë miliona vjet më parë.

Cila është e ardhmja e Tokës në lidhje me Kombet e Yjeve? Nëse njerëzit vazhdojnë t'i reformojnë dhe t'i transformojnë kulturat e tyre të tanishme të korruptuara, materialiste, ekocidale, të përqendruara në pushtet, në një shoqëri paqësore, të drejta, të përbashkëta, të mbështetura reciprokisht, të zhvilluara frymësisht, miqësore me tokën dhe si shoqëri familjare, të qeverisura nga konsensusi me 11 Parimet Universale dhe 11 Parimet Frymore, atëherë njerëzit do të shpejtojnë ditën kur ata mund të ftohen për t'u bërë bota më e fundit anëtare në Aleancën e Kombeve yjore.

134. Këshilli i Kombeve Yje dhe Parimet Universale dhe Shpirtërore të Kozmosit (Universit)

Këshilli i Kombeve Yje (Star Nations Council) është qeveria zyrtare e Galaktikës Udha e Qumështit dhe komuniteti i saj i qytetërimeve të larta hapsinore. Çdo anëtar i Këshillit të Qytetërimit udhëhiqet nga 11 Parimet Universale dhe 11 Parimet Shpirtërore të kozmosit. Këshilli i Kombeve yjore mund të mendohet si "Asambleja e Përgjithshme e OKB-së" e galaktikës sonë.

Çdo sistem yjor i civilizimit të avancuar merr një përfaqësues në Këshillin e Kombeve Të Yjeve, i cili quhet Këshilltar (Ambasador). Ambasadori i Tokës është Dr. Riçard Bojlan, një ekspert i Rugës hyrëse të Vizitorëve Yje. Ai u zgjodh nga Kombet Yje si zëdhënësi i tyre zyrtar, dhe kryeson Ambasadën e Kombeve Të Yjeve për Tokën.

Ambasadori Bojlan zotohet të zhvillojë dialog me Vizitorët Yje në një mënyrë që është publike dhe globale. Kombet Yje do t'i japë fund mbulimit të UFO-s. Anëtarë të tjerë të stafit të Ambasadës së Kombeve Yje në Tokë janë: Wendi Powers, Ministri për Mirëkuptimin Kulturor Ndër-Botëror dhe Këshilltarja e Plejades Sophia, e Ngarkuara me Punë e Ambasadës. Ambasada do të vendoset pranë Selisë Qëndrore të Kombeve të Bashkuara. Ambasada e Tokës do të kryejë marrëdhënie zyrtare diplomatike publike dhe komunikim midis njerëzve të Tokës dhe Kombeve Të Yjeve.

Ambasadori (Këshilltar) Dr. Riçard Bojlan pret me padurim hapjen zyrtare të marrëdhënieve të hapura diplomatike midis Tokës dhe Kombeve Të Yjeve. Miliona njerëz mezi presin të mësojnë më shumë për njerëzit që vizitojnë Tokën. Gjithashtu, shumë çështje të rëndësishme presin diskutime dhe vendime të ndërsjellta dhe publike.

Përgjatë galaktikës Udha e Qumështit, mbi 1.755.000 botë të banuara janë anëtarë të Aleancës së Kombeve Të Yjeve. Aleanca është një federatë e botëve të banuara me shoqëri shumë të zhvilluara që **nderojnë 11 Parimet Universale dhe 11 Parimet Shpirtërore të Kozmosit.**

Dhe çdo anëtar i këtyre botëve gjithashtu personalisht abonohet në **Kodin e Nderit të Kombeve Yje.**

Kodi i Nderit i Kombeve Yje:

E Vërteta, Nderi, Dejtësia, Dinjiteti, Mëshira, Guximi, Bujaria dhe Mirësjellja.

Dhe udhëheqja mendore, morale dhe shpirtërore dhe forca që i përmbahet këtij Kodi i ka lejuar anëtarët e Kombeve yjore të ndërtojnë aleanca të denja, të fitojnë kundërshtarët, dhe të përbëjnë organizatën më të respektuar në Rrugën e Qumështit, **Aleancën e Kombeve Të Yjeve**.

Njerëzit mund të dëshirojnë të mendojnë ta adoptojnë vetë këtë Kod Nderi personal.

Kur Kombet e Bashkuara të Tokës bien dakord të udhëhiqen nga 11 Parimet Universale dhe 11 Parimet Shpirtërore të kozmosit, atëherë Toka do të përmbushë një kusht që njerëzimi të bëhet një qytetërim anëtar në Aleancën e Kombeve Të Yjeve.

11 Parimet Universale të Kozmosit:

Parimi Universal i **Vullnetit të Lirë**
Parimi Universal i **Ndryshimit**
Parimi Universal i **Lëvizjes dhe Balancimit**
Parimi Universal i **Pafajësisë dhe së Vërtetës**
Parimi Universal i **Simetrisë**
Parimi Universal i **Jetës**
Parimi Universal i **Dritës, Tingullit dhe Vibrimit**
Parimi Universal i **Gjykimit**
Parimi Universal i **Natyrës**
Parimi Universal i **Dashurisë**
Parimi Universal i **Perceptimit**

11 Parimet Shpirtërore të Kozmosit:

Parimi Shpirtëror i **Lirisë së Njeriut**
Parimi Shpirtëror i **Rritjes së Njeriut**
Parimi Shpirtëror i **Forcës, Shëndetit dhe Lumturisë**
Parimi Shpirtëror **i Mbrojtjes së Familjes**
Parimi Shpirtëror i **Barazisë**
Parimi Shpirtëror i **Zgjedhjes**
Parimi Shpirtëror i **Intuitës**
Parimi shpirtëror i **Karmës**
Parimi Shpirtëror i **Mbrojtjes së Njeriut**
Parimi Shpirtëror i **Shërimit**

Parimi Shpirtëror i **Shikimit të Ardhshëm**

Këto Parime Universale dhe Shpirtërore janë të nderuara nga të gjitha qytetërimet e Aleancës së Kombeve Yje. Këto parime të vetë-dukshme janë të bazuara në natyrë dhe në ndërgjegje.

Do të vëreni se 11 Parimet Universale dhe 11 Frymore nuk janë të shkruara në gjuhën e dhjetë urdhërimeve të ngjashme me rregullat, por përkundrazi tregohen si vlera pozitive. Ata ftojnë mendimet dhe reflektimin.

Aleanca e Kombeve Yje, Qeveria e Galaktikës Udha e Qumështit, i ndan këto Parime me qytetërimet ende në zhvillim që ajo ndesh si informacionin e saj më të lartë shpirtëror.

(Këto 11:11 Parimet u panë për herë të parë në Tokë si simbole të gdhendura në fuselën e UFO-s së rrëzuar në Rosuell, Nju-Meksiko. Pjesa e fusjes me simbolet u rifitua nga një ekip i forcave ajrore të ushtrisë më 7 korrik 1947 dhe u kthye në autoritetet e inteligjencës në Fushën Ajrore të Ushtrisë Roswell, Nju Meksiko.)

Shpjegime për 11 Parimet Universale dhe Shpirtërore
nga Këshilltari i Andromedës

VULLNETI I LIRË - Egoja (Unë) qëndron përkrah tërë (V) por është e ndarë prej saj. Ky është vetëm një perceptim, sepse në të vërtetë është një simbol. Linja e vetme nuk e kupton se është pjesë e V (Whole). Kjo është mënyra se si Burimi (Perëndia) e projektoi egon për të punuar - si një mjet. (Parimi frymor: **Liria** e njeriut.)

NDRYSHIMI - Hape në të dyja skajet sepse simboli universaal për pafundësi është në të vërtetë një shirit Mobius. Infinity nuk ofron asnjë ndryshim në tablonë më të madhe të të Gjithës. Gjithçka përfundon aty ku filloi. Ndryshimi është në gjendje të përjetohet vetëm kur ekziston besimi në iluzionin se rrathët janë thyer, në mënyrë që të krijohet një pikë fillimi dhe fundi. (Parimi frymor: **Rritja**)

LËVIZJA DHE BALANCIMI - Rrethi përfaqëson të gjithën. (Unë) ngjitur në anë është mjeti i egos. Është si furça e bojës në dorë të Burimit. Nuk është i ndarë nga rrethi. Megjithatë, ajo përdoret nga e Gjithësia për të krijuar iluzionin e lëvizjes brenda pafundësisë. (Parimi frymor: **shëndeti dhe lumturia**.)

PAFAJËSIA, E VËRTETA DHE FAMILJA - Ky është simboli për energjinë e krijimit në formën më të pastër. Dy linja të ndryshme (unë) bashkohen për të krijuar një energji unike. Kjo energji është si dhe asnjëra. Realiteti është se tre rreshtat janë të gjitha një qenie e tërë. Është iluzioni i krijimit që i jep Burimit kënaqësinë që përjetojmë si prodhim. (Parimi frymor: **Mbrojtja e familjes**.)

SIMETRI - I gjithë rrethi paraqitet si i ndarë në dy pjesë të barabarta. Është një iluzion sepse cirle është e tërë. Por mjeti i Simetrisë e lejon Burimin të përjetojë dualitetin. Ky iluzion i dualitetit mbetet në ekuilibër në çdo kohë. (Parimi frymor: **Barazia**.)

JETA - Realiteti o i Tërë bëhet një iluzion i vijave. Rrethi bëhet një katror dhe është i hapur në të dy skajet, duke shënuar fillimin dhe ndalesën e iluzionit. Kjo formon "kutinë" e hapur rreth vijës qendrore. Ky është gjithashtu simboli universal për Burimin e Veglave të Egos. (Parimi frymor: **Zgjedhje**.)

DRITA, TINGULLI, VIBRIMI - Kjo është kutia e veglave të Soure për të gjithë Krijimin. Triniteti tregohet në trekëndësh. Një trekëndësh është një rreth që ka iluzionin e egos (vijat e drejta më shumë se kurba e së vërtetës - e gjithë.) Mos harro se të gjitha linjat janë gjithmonë iluzione brenda krijimit të Burimit. Janë vegla.

Burimi është Një - Rrethi. Por Burimi përdor iluzionin e vet të egos për të 'ndarë' veten në tri shije. Këto tri "pjesë" janë në gjendje të përdorin identitetin e tyre unik ego për të manipuluar krijimin dhe për të luajtur duke përdorur dritën, tingullin, vibrimin - gjëra që mund t'i quajmë Teoria e Fijeve. (Parimi frymor: **Intuitë**.)

GJYKIMI - Asheoma e quajti këtë 'lojë perëndie'. Simboli i plotë është i ndarë në dy gjysma që secili beson se janë të Gjithë. Një rreth i vogël (një i tërë) është në njërën anë dhe një tjetër në anën tjetër. Gjykimi është një mjet që Burimi përdor për të mbajtur Ligjin e Ekuilibrit të të Gjithës. (Parimi frymor: **Karma**.)

NATYRA - Ky simbol i ngjeshur pasqyron parimet e mëparshme. Përdorimi i veglave të egos kombinojnë Gjykimin (çfarë është bukuria dhe rendi i ndarë nga ajo që është e shëmtuar dhe kaos) me punësimin e Dritës, Tingullit, Vibrimit në mënyrë që të krijohet ajo që përjetohet. (Parimi Shpirtëror: **Mbrojtja e Njeriut**).

DASHURIA - Linja e egos prek të Gjithën madje ekziston iluzionisht jashtë të Gjithës. Është egoja që pranon të vërtetën e vet. Si kjo ndodh, qarqet më të vogla të gjykimit kombinohen me gjithë rrethin më të madh. Kjo është dashuri. (Parimi frymor: **shërimi**.)

PERCEPTIMI - Ky është mjeti i cili lejon linjën e egos të përjetojë realitetin se është pjesë e Gjithë Rrethit. Ky është perceptimi dhe mendjehollësia mbi të vërtetën e cila përmban iluzionin e egos. Pas aktit të perceptimit, linja e egos shfaqet përsëri. (Parimi frymor: **Shikimi i së ardhmes**)

135. Traktati i Paqes dhe Miqësisë midis Kombeve të Yjeve dhe Kombeve të Bashkuara (OKB)

Duke besuar se sfidat ndaj zhvillimit paqësor global, dhe se kërcënimet dhe sulmet nga karteli i fshehtë global i kontrollit autokratik, Kavali për personat dhe automjetet e Kombeve Të Yjeve kërkojnë qasje të reja për ndërveprim në të gjithë gamën e Palëve' marrëdhëniet strategjike,

Duke punuar pra për të krijuar një marrëdhënie më harmonike dhe në rritje të bazuar në besimin e ndërsjelltë, hapjen, parashikueshmërinë, transparencën, integritetin dhe bashkëpunimin,

Duke marrë parasysh efektet pozitive në situatën botërore të eliminimit të paqartësisë rreth ekzistencës së Personave Yje dhe synimeve paqësore të Vizitorëve Yje dhe zejeve të tyre, dhe të eliminimit të akteve armiqësore Cabal drejtuar kundër atyre starcrafts dhe banorët e tyre,

Duke vlerësuar përfitimet e paqes më të madhe tokësore dhe ndëryjore, miqësinë dhe mirëkuptimin, dhe,

Duke rënë dakord se ligji natyror, dhe parimet themelore të mishëruara në 11 Parimet Universale dhe 11 Parimet Shpirtërore të vëzhguara nga Kombet e Yjeve, janë të vetëdukshme dhe të përshtatshme për veprimet qeverisëse të të dy Palëve.

Dhe se përveç kësaj, Deklarata Universale e të Drejtave të Njeriut e miratuar nga Asambleja e Përgjithshme e Kombeve të Bashkuara është pranuar nga të dyja Palët si të zbatueshme për të dyja, kanë rënë dakord si më poshtë:

Neni I

1. Traktati i padeklaruar i 14 prillit 1964 midis Shteteve të Bashkuara, Bashkimit Sovjetik, Republikës Popullore të Kinës, Këshillit të Evropës dhe Kombeve yjore, është abroguar dhe abroguar.

2. Ky Traktat Paqeje dhe Miqësie në të cilin Kombet e Yjeve dhe Kombet e Bashkuara hyjnë tani, do të jetë instrumenti ligjor themeltar nga dhe ndërmjet Palëve. Të dy Palët zotohen të punojnë me zell për të çuar në realizimin e plotë aspiratat, qëllimet dhe objektivat e këtij Traktati.

Neni II

Ky Traktat i Paqes dhe Miqësisë midis Kombeve Të Yjeve dhe Kombeve të Bashkuara është një bazë e rëndësishme për komitet kozmik. Aderimi i Tokës në këtë traktat krijon kushte progresive të cilat do të favorizojnë çdo vendim të ardhshëm i cili mund të merret nga Toka për peticionin për pranim si anëtar formal i Organizatës së Kombeve Të Yjeve.

Neni III

1. Të dyja palët pranojnë se tani ka një numër Vizitorësh Yje që vizitojnë Tokën, më së shumti përkohësisht, dhe disa pak në rezidencën e përhershme. Kombet e Bashkuara pranojnë se të gjithë Vizitorët e Yjeve janë persona, që zotërojnë inteligjencën, racionalitetin, personalitetin, ndërgjegjen dhe dinjitetin dhe të drejtat e personit. Si i tillë, çdo Vizitor i Yjeve ka të drejtat dhe lirinë e dhënë gjithashtu për të gjithë njerëzit në përputhje me Deklaratën Universale të OKB-së për të Drejtat e Njeriut. Të gjithë janë të barabartë përpara ligjit dhe kanë të drejtë për mbrojtje të barabartë të ligjit pa asnjë diskriminim. Kombet e Yjeve dhe Kombet e Bashkuara pranojnë zbatimin e Deklaratës Universale të të Drejtave të Njeriut të OKB-së për të gjithë personat, njerëz ose jashtëtokësorë, të pranishëm në Tokë.

2. Të dyja Palët në këtë Traktat bien dakord të krijojnë menjëherë një Komitet të Përbashkët për të përpunuar një kornizë për juridiksionin ligjor, dhe për gjykimin e çështjeve ligjore që mund të lindin në zbatimin e ligjit njerëzor civil dhe penal për Vizitorët Yje të pranishëm në Tokë, dhe në objektet e Kombeve Të Yjeve në Tokë, si dhe për Njerëzit e pranishëm në anijet e Kombeve Yje. Këto çështje përfshijnë ndalimin e paligjshëm dhe procesin e duhur.

Neni IV

1. Brenda 72 orëve nga nënshkrimi i këtij Traktati nga të dyja Palët, Shtetet Anëtare të OKB-së bien dakord t'i binden urdhrit absolut të pushimit të zjarrit në lidhje me ndonjë dhe të gjitha zejet e Kombeve yjore dhe të ndërhyjnë çdo veprim armiqësor kundër zejeve të Kombeve Të Yjeve nga personat njerëzorë brenda kufijve të tyre përkatës.

2. Të dyja Palët do të angazhohen reciprokisht në zbatimin e urdhrit të pushimit të zjarrit, me Kombet e Bashkuara të caktuara për të marrë drejtimin në zbatimin sa herë që të jetë e mundur dhe me Kombet Yje që sigurojnë mbështetje ose zbatim shtesë siç e diktojnë rrethanat, ose siç kërkohet nga Kombet e Bashkuara.

3. Kombet e Bashkuara bien dakord për të siguruar menjëherë bashkëpunimin e të gjitha forcave ushtarake kombëtare dhe transnacionale në vëzhgimin e menjëhershëm të një Armëpushimi në lidhje me starcraft.

4. Të dy Palët pranojnë se në disa rrethana mund të jetë e vështirë për Shtetet Anëtare të OKB-së të dallojnë zejet e Kombeve Të Yjeve nga artizanati i inxhinierisë njerëzore kundër gravitetit ose artizanatit të reduktuar të gravitetit, sepse ato zeje të Tokës kanë karakteristika të përparuara të performancës të drejtuara nga teknologjia Star Visitors. Star Nations zotohet të ofrojë ndihmë të shpejtë për Kombet e Bashkuara dhe shtetet e saj anëtare në identifikimin dhe dallimin e artizanatit të thënë human kundër gravitetit nga anijet kozmike të Vizitorëve Yje. Dhe Kombet e Yjeve janë të përgatitura për të çaktivizuar, siç kërkohet, përhapjen e përparuar në terren të artizanatit human kundër gravitetit të angazhuar në aktivitete të paautorizuara ose të paligjshme.

5. Në asnjë rrethanë asnjë vështirësi në dallimin e zejeve nuk do të japë ndonjë justifikim për shkatërrimin ose çaktivimin e ndonjë artizanati të operuar nga Kombet yjore ose të banorëve të tij. Kombet e Bashkuara dhe Shtetet anëtare të saj duhet të shmangin incidentet aksidentale të zjarrit duke vëzhguar një zjarr të plotë të ndaluar në lidhje me të gjitha zejet kundër gravitetit.

6. Kombet e Bashkuara në këtë mënyrë bien dakord se Kombet e Yjeve do të kenë, dhe do të ushtrojnë lirisht, të drejtën e tyre për të përdorur forcën, sipas nevojës për të ndaluar, çaktivizuar, tokën, konfiskimin, ose në rrethana urgjente të armiqësisë ekstreme për të shkatërruar mjeshtërinë e vjedhur anti-gravitetit. Kombet e Bashkuara dhe Shtetet e saj Anëtare bien dakord të bashkëpunojnë me Kombet e Yjeve për të marrë nën kontroll zejet e vjedhura të vjedhura anti-gravitetit dhe për të siguruar ruajtjen e sigurt, çaktivitetin ose shkatërrimin e tyre. Personeli i këtyre zejeve të vjedhura do t'u dërgohet autoriteteve ligjore të Kombeve të Bashkuara për t'u arrestuar dhe ndjekur penalisht për çdo veprimtari që shkel këtë Traktat ose ligjet e juridiksioneve përkatëse.

Neni V

1. Kombet e Bashkuara do të sigurojnë lirimin nga burgimi i të gjithë Vizitorëve Yje ende të gjallë, dhe shërimin e eshtrave të të gjithë vizitorëve të vdekur, për dorëzimin në Kombet e Yjeve për riatdhesimin e të mbijetuarv dhe të vdekurve.

2. Në rast se Kombet e Bashkuara nuk janë në gjendje vetë të sigurojnë lirimin nga burgimi nga Kabëll të Vizitorëve Yje, të dyja Palët bien dakord se Kombet e Yjeve do të sigurojnë personel, teknologji dhe mjete të tjera për të ndihmuar në lirimin e sigurt të Vizitorëve Yje të tillë të ndaluar. Përpjekjet për të marrë lëshimet e tilla do të bëhen me veprime bashkëpunuese midis forcave të Kombeve të Bashkuara dhe Kombeve Të Yjeve sa herë që të jetë e mundur.

3. Kombet yjore do t'i japin OKB-së dhe Shteteve anëtare të saj në dispozicion informacion mbi identitetin, vendndodhjen dhe rrethanat e çdo Vizitori Yll ende të burgosur nga organizata Kabëll, me qëllim që të ndihmojë Kombet e Bashkuara në kryerjen e detyrimeve të saj të Traktatit në këtë çështje.

Neni VI

1. Sapo të jetë e sigurt dhe e realizueshme pas nënshkrimit të këtij Traktati, Star Nations do t'u ofrojë këshilltarëve vullnetarë të Star Visitor të cilët janë ekspertë në fushat shkencore, kulturore, historike, arsimore, teknike, shpirtërore, dhe fusha të tjera të njohurive për të qenë në dispozicion në një bazë të barabartë në rajone të

ndryshme të Tokës në mënyrë që të nxisë mirëkuptim më të madh dhe shkëmbim idesh midis popujve të Tokës dhe disa qytetërimeve të Kombeve Yje.

2. Kombet e Yjeve riafirmojnë kërkesën e saj që Kombet e Bashkuara të fillojnë një program të përshpejtuar planetor të ndreqjes së degradimit mjedisor të Qenies Planetare të njohur si Toka (Gaia) në një bazë emergjente. Kombet Yje kërkojnë dhe presin që Kombet e Bashkuara të ushtrojnë një udhëheqje të qartë të vendosur për t'u marrë me këto veprime të tilla për të ndrequr mjedisin dhe për të mbrojtur mjedisin.

3. Si pjesë e zbatimit të një riadmisimi të tillë mjedisor, Kombet e Yjeve kërkojnë që Kombet e Bashkuara të ofrojnë mbështetje dhe ndihmë për Projektin e përbashkët të demonstrimit altimarian-njerëzor të remediacionit mjedisor të propozuar nga Kombet e Bashkuara në Liberi. Një mbështetje e tillë është të përfshihet siguria dhe mbështetja logjistike për vullnetarët shkencorë njerëzorë dhe altimarianë të përfshirë dhe të sigurojë se nuk ka ndërhyrje mashtruese.

4. Kombet e Bashkuara në këtë mënyrë pohojnë angazhimin e saj të plotë për të punuar për të siguruar që një program i eliminimit të mbeturinave radioaktive të shëndetshme për mjedisin, të depozituara në Ishujt Farallon të Shteteve të Bashkuara, vendi i hedhjes së mbeturinave bërthamore (FINWDS) që ndodhet në brigjet e San Franciskos, Kaliforni, të fillojë menjëherë. Ndërkohë që Shtetet e Bashkuara mbajnë përgjegjësinë kryesore për vendin e hedhjes së mbeturinave bërthamore të ishujve Farallon, Kombet e Bashkuara, si kujdestare e përgjithshme e mjedisit të Tokës, pranojnë përgjegjësinë e përbashkët që FINWDS dhe vendet e tjera të hedhjes së rreziqeve nga rrezatimi të dezinfektohen menjëherë, dhe mjedisi ambiental të jetë aq i restauruar sa është i mundshëm. Qëllimi për dezinfektimin e plotë është jo më vonë se 31 dhjetori 2022.

5. Në bazë të këtij angazhimi, Kombet e Bashkuara zotohen të zhvillojnë një sondazh global të të gjitha vendeve kryesore të mbetjeve të rrezikshme, të zhvillojnë një skemë prioritare dhe të angazhohen me Shtetin përkatës Anëtar në të cilin janë vendosur site të tilla për të filluar dhe përfunduar një program të shpejtë dhe efektiv të ndreqjes së mjedisit deri në atë pikë sa ato rreziqe mjedisore nuk ekzistojnë më. Kombet Yje zotohen të ofronjë ndihmën e tyre duke ofruar informacion, teknologji, pajisje dhe konsulentë vullnetarë enviromentalë kur është e nevojshme, për të ndihmuar projekte të tilla të ndreqjes së mjedisit, në përputhje me aftësitë e tij dhe me parimin e subsidiaritetit.

6. Palët në këtë Traktat zotohen të bashkëpunojnë në futjen e shpejtë të publikut të njohurive dhe teknologjisë së Vizitorëve të Yjeve të shtypur më parë, duke përfshirë teknikat dhe ilaçet e avancuara mjekësore, informacionin e ri shkencor të përparuar, teknologjinë e përparuar dhe pajisjet teknologjike, pajisjet zero-pika-energji, korrigjimin e historisë njerëzore për të përfshirë ndërhyrjet e Vizitorëve yje, dhe informacionin e avancuar shpirtëror, metafizik dhe etik për t'u ndarë nga Kombet e Yjeve, etj. Kombet e Bashkuara pranojnë të njohin hapur Kombet e Yjeve si burimin e njohurive të tilla, të së kaluarës dhe të tashmes, dhe pranon të pranojë origjinën e Qytetërimeve yjore të pajisjeve dhe njohurive të cilat tashmë janë shpërndarë në shoqërinë njerëzore, por që nuk janë pranuar më parë të jenë me origjinë jashtëtokësore, dhe nuk kuptohen nga publiku si të tilla.

7. Të dy Palët zotohen të punojnë për një heqje të përshpejtuar nga pushteti të oligarkëve autokratë plutokratë që veprojnë si një kartel global, i quajtur jozyrtarisht

Kablli. Të dyja palët bien dakord se problemi kryesor i Tokës është kontrolli i padrejtë, i dëmshëm, masiv, i poshtër, egoist dhe manipulues i shoqërisë dhe burimeve të saj. Të dy Palët janë dakord se eleminimi i shpejtë i personave kartelë (Kabar) nga të gjitha pozitat e pushtetit dhe ndikimit ndërkombëtar duhet të jetë një pikë përparësore e veprimit të OKB-së. Të dyja palët e kuptojnë se njerëzit me vullnet të mirë, shumë prej tyre të trashëgimisë së Farës yjore, janë të shumtë kudo me shumë tashmë të ngulitur në pozita ndikimi dhe pushteti në shoqëri, dhe të gatshëm për të ndihmuar në këtë reformë sociale.

Neni VII

1. Palët e këtij Traktati parashikojnë një të ardhme të afërt për Tokën në të cilën shoqëria njerëzore zhvillohet me shpejtësi në një mënyrë që të marrë më plotësisht potencialin njerëzor. Sipas kësaj, të dy Palët zotohen të punojnë në mënyrë bashkëpunuese mbi një shumëllojshmëri mjetesh për një zhvillim të tillë. Shembujt për shembull mund të përfshijnë: Qendrat e Përbashkëta Arsimore të stafit nga Star Visitor dhe Edukatorët Njerëzorë, Qendrat e Përbashkëta mjekësore të Kërkimit dhe Zhvillimit në mënyrë të ngjashme me personel, dhe Qendrat e Përbashkëta sociale, shkencore dhe kulturore të zhvillimit për të ndihmuar shoqërinë njerëzore për të fituar dhe integruar kuptimet e përshtatshme nga shoqëritë yjore. Qendra të tilla duhet të jenë burime për Njerëzit dhe Vizitorët Yje për t'u angazhuar në shkëmbime kulturore dhe dialog, me qëllim të zhvillimit optimal njerëzor në këtë epokë të re kozmike.

2. Palët bien dakord se në të ardhmen e afërt, siç negociohet reciprokisht, Ekipet e Shkëmbimit Kulturor të Kombeve të Yjeve do të marrin leje nga OKB-ja për të udhëtuar nga një ose më shumë qytetërime yjore për t'u futur në shoqërinë dhe kulturën e Tokës. Dhe në mënyrë të ngjashme Ekipet e Shkëmbimit Kulturor Njerëzor, me lejen e Kombeve Yje, do të shkojnë për të vizituar qytetërimet e zgjedhura yjore për t'u zhytur në kulturat e tyre, dhe për të sjellë përsëri në Tokë njohuritë dhe përvojat prej tyre.

3. Të dy Palët bien dakord për të trajtuar pranimin e përshpejtuar të Kombeve të Bashkuara zyrtare dhe mirëseardhjen zyrtare për garën e refugjatëve të rreth 3.000.000 banorëve të planetit Altimar 4 që kanë kërkuar dhe marrë sanksionuar zhvendosjen e sigurt në Tokë nga nën-ylli i tyre i paqëndrueshëm Altimar (në Tokë i njohur si WISE 0855-0714), i cili është 7 vite dritë larg. Të dy Palët vënë në dukje se në vitin 2008 banorët e Altimar-4 dërguan dymbëdhjetë shkencëtarë vullnetarë mjedisorë në Tokë për të filluar punën për riparimin e sistemeve të ndryshme mjedisore të dëmtuara nga njeriu. Të dyja palët janë dakord se njerëzimi u detyrohet këtyre shkencëtarëve altimarian një borxh të madh mirënjohjeje për programet e tyre të rëndësishme jetësore të ndreqjes së mjedisit. Dhe kjo mënyrë në të cilën Toka mund të tregojë mirënjohje është duke mirëpritur njerëzit në rrezik Altimar-4. Kombet e Bashkuara zotohen të punojnë me Shtetin e saj Anëtar, Shtetet e Bashkuara të Amerikës, për të ofruar njohjen zyrtare zyrtare publike dhe mbrojtjen për Vendbanimin Altimarian të Refugjatëve, të themeluar kohët e fundit, që ekziston në tokat e Byrosë Federale të Administrimit të Tokës në shkretëtirën e largët të Utah-s jugore; dhe në kohë të caktuar këtë Vendbanim Altimarian si një vend zyrtar të Trashëgimisë Botërore të UNESCO-s.

4. Palët bien dakord se Kombet e Bashkuara do të punojnë me Shtetet e Bashkuara të Amerikës për të siguruar këtë Zgjidhje Altimarian është mbajtur e sigurt dhe e mbrojtur. Dhe për ta bërë të qartë përgjegjësinë transkombëtare të sigurisë së këtij Vendbanimi, ai do të përcaktohet si një vend i trashëgimisë botërore të UNESKO-s. Vendi i vendosjes do të çertifikohet për të përmbushur Kriterin Kulturor të Trashëgimisë Botërore të UNESCO-s si një shkëmbim i rëndësishëm i vlerave njerëzore, gjatë një periudhe kohe, brenda një zone kulturore me një tjetër qytetërim, veçanërisht një të migruar nga Altimari 4. Ky emërtim i Trashëgimisë Botërore të UNESCO-s siguron gjithashtu bazën që ky vend të mbrohet ligjërisht në bazë të Konventës së Gjenevës. Kombet e Bashkuara pranojnë të sigurojnë mbrojtje dhe siguri efektive për këtë Vend të Trashëgimisë Kulturore të UNESCO-s si të nevojshme.

Neni VIII

Palët pranojnë se tani kanë marrë pararojë nga Kombet e Yjeve se një konflikt bërthamor global është parashikuar si përgjegjës për të ndodhur në fillim të 2020 dekadës si rezultat i dogmave politike dhe fetare në përdorim nga sundimtarët e vendeve të ndryshme për të justifikuar përdorimin e armëve bërthamore kundër armiqve të tyre; dhe se një përdorim i tillë i parashikuar i armëve bërthamore do të përshkallëzohet në përdorim nga vende të tjera. Për të parandaluar këtë luftë bërthamore globale, të 193 vendet u zotuan të nënshkruajnë dhe ratifikojnë menjëherë me Traktatin e OKB-së për ndalimin e armëve bërthamore. Për më tepër, çdo Shtet Palë që zotëron, zotëron, ose kontrollon armë bërthamore ose pajisje të tjera shpërthyese bërthamore do t'i heqë ato nga statusi operativ menjëherë, dhe do t'i shkatërrojë ato sa më shpejt që të jetë e mundur, por jo më vonë se një afat kohor i 31 dhjetorit 2022. Agjencia Ndërkombëtare e Energjisë Atomike do të monitorojë përputhjen me këtë nen dhe me Traktatin mbi Ndalimin e Armëve Bërthamore dhe do t'i raportojë gjetjet e saj në Kombet e Bashkuara rregullisht.

Neni IX

1. Natyra urgjente në kohë e këtij Traktati kërkon që përmbajtja e tij të bëhet efektive pas nënshkrimit nga përfaqësuesit e autorizuar nga të dy Palët. Kështu Kombet e Yjeve parashikojnë që ky Traktat të miratohet menjëherë nga Kombet e Bashkuara nëpërmjet mekanizmit të ratifikimit të njëkohshëm nga Shtetet Anëtare të OKB-së të mbledhur në Seancën Plenare dhe do të bëhet plotësisht në fuqi me nënshkrimin nga përfaqësuesit e autorizuar nga të dyja Palët. Përfaqësuesi i autorizuar i Kombeve Yje është Këshilltari i Tokës, Dr. Riçard Bojlan, dhe është partia nënshkruese e caktuar nga Kombet e Yjeve.

2. Palët bien dakord se Nënshkruesit do të mbajnë kontakt dhe komunikim të rregullt për të ndihmuar në zbatimin e këtij Traktati në mirëbesim, transparencë dhe sinqeritet të qëllimit. Çdo shtesë, amendim ose fshirje e propozuar në çdo seksion të këtij Traktati mund të kërkohet në çdo kohë dhe do të negociohet nga Palët me nismën e njërës Palë dhe me marrëveshje, do të përfshihet në këtë Traktat.

Bërë në Kombet e Bashkuara, më datë ____-____-2022.

136. Spiritualiteti i Vizitorëve Yje - Një përmbledhje

Abstrakt

Njëpërmbledje e spiritualitetit të Vizitorëve Yje është paraqitur, sintetizuar nga informacioni i komunikuar nga Vizitorët e Yjeve tek njerëzit gjatë takimeve të ngushta. Këto janë racat jashtëtokësore që vizitojnë tokën, dhe mund të aplikohen në kulturat e tjera anëtare të aleancës së tyre politike-kulturore ndëryjore, të quajtura Kombet e Yjeve.

Ky sinopsisi vjen nga një bazë të dhënash e ndërtuar nga 1989-i pranishëm nga Dr. Richard Boylan, shkencëtar i sjelljes kërkimore dhe antropolog kulturor me trajnim të diplomuar në spiritualitet dhe filozofi. Kjo bazë të dhënash vjen nga përmbledhjet në thellësi të më shumë se 180 studimeve. Këto të dhëna japin bazën për këtë analizë të pikëpamjeve të Vizitorëve Yje mbi gjendjen shpirtërore.

Temat e mëposhtme të spiritualitetit diskutohen: pranimi i Vizitorëve Yje, dhe idetë rreth Perëndisë; nëse jeta inteligjente është hierarkike apo egalitariane; misioni shpirtëror i Vizitorëve; nëse vizitorët janë guru frymorë; roli i Vizitorëve në zhvillimin njerëzor; Vizitorët yjorë, Avatarët dhe frymëzimi fetar; Pikëpamjet e vizitorëve mbi vdekjen dhe gjykimin kundrejt rimishërimit; mëkatin dhe ekzistencën e së keqes; Krijimi dhe evolucioni; nëse shpengimi është universal. dhe idetë e Vizitorëve Yje për familjen e Perëndisë. Prezantimi përfundon me një shqyrtim të reagimeve të mundshme njerëzore ndaj kulturave shpirtërore të Vizitorëve Yje.

1. Burimi/Zoti

Racat e Vizitorëve yjorë që kanë komentuar konceptin e Perëndisë në përgjigje të pyetjeve të atyre që kanë përvojë, ose që e kanë ngritur vetë këtë temë, pohojnë në mënyrë uniforme se edhe ata e pranojnë realitetin e asaj që earthlingët e quajnë Perëndi. Megjithatë, Perëndia ata pohojnë se nuk është figura antropomorfe apo patriarkale e shumë feve të Tokës, por më shumë e një Burimi Suprem -- një matricë transcendente e Ndërgjegjes, e cila mbështet çdo gjë, dhe është ajo që i jep esencë dhe specifikim çdo gjëje, e cila nga ana e saj është një manifestim i pjesshëm i Burimit Suprem.

Me fjalë më të dobishme, Vizitorët yjorë kanë marrë përvojë dhe u kanë treguar Perëndinë. Në mënyrë tipike, ata që e përshkruanin të qenët në praninë e një drite të zjarrtë, jashtëzakonisht të shkëlqyer, nga e cila buron një dashuri jashtëzakonisht e zjarrtë, aq sa ai që provon ndihet i humbur në dashurinë e pafund. Zakonisht vizitorët nuk bëjnë komente të zgjatura për Perëndinë, por as e sigurojnë atë që ka përvojë se edhe ata e pranojnë Perëndinë. Ose duket sikur e lënë përvojën e drejtpërdrejtë të Perëndisë të flasë vetë. Vizitorët, kur ballafaqohen me pështjellimin njerëzor nëse janë zota, qartësuan qartë se nuk janë Burim/Perëndi.

2. Superioriteti jashtëtokësorëve

Çështja e epërsisë intelektuale, kulturore, gjenetike, teknologjike dhe shpirtërore të racave vizitore, ndërsa nuk është veçanërisht një temë spiritualiteti, mban diskutimin, për shkak të implikimeve metafizike. Anëtari mesatar i rracave Star Visitor duket se manifeston aftësi intelektuale shumë më të larta se mesatarja njerëzore. Një epërsi e tillë mund të jetë pjesërisht për shkak të arsimimit, kulturës, inxhinierisë gjenetike ose përzgjedhjes natyrore. Megjithatë, shumica e Vizitorëve yjorë i konsiderojnë njerëzit si të barabartë në kuptimin që të jenë një formë jete e vetëdijshme dhe e vetëdijshme.

Shumica e racave star Visitor duket të jenë gjenetikisht të përparuara, siç matet nga proceset më të zhvilluara mendore, akute shqisore, aftësitë parapsikologjike, robustness sistemit imunitar, raportuar jetëgjatësia, dhe proceset e sofistikuara ushqyese. Dhe pa diskutim, të gjitha kulturat e Vizitorëve yjorë janë më të avancuara teknologjikisht se ne. Aftësia e tyre për të kërcyer nëpër hapësirën e gjerë ndëryjore dhe/ose dimensionet është vetëm një shembull i superioritetit teknologjik të Vizitorëve.

Kulturalisht, racat e Vizitorëve Të Yjeve në mënyrë uniforme duken më të përparuara, siç matet me funksionimin kompleks, por harmonikisht të ndërvarur të shoqërive të tyre, mungesa e inicimit të agresionit, mungesa e aktiviteteve luftarake, prania e shqetësimit altruist për Tokën, ekosistemet e saj dhe për njerëzimin, mungesa e përgjithshme e qëndrimeve patronizuese ndaj kulturës më primitive njerëzore, dhe Vizitorët që mbajnë parime të larta filozofike dhe morale (Boylan, 1996).

Vizitorët Star demonstrojnë spiritualitet shumë të zhvilluar, siç dëshmohet nga integrimi i ndërgjegjësimit shpirtëror në kulturat e tyre, mungesa e praktikave fetare formaliste, qëndrimi i gjerë i dhembshur midis kulturave dhe një kulturë shumë e zhvilluar e shqetësimit për zhvillimin e shpirtrave gjatë gjithë jetës.

3. Misioni shpirtëror i Vizitorëve Yje

Ndërsa Vizitorët kanë disa misione që po i kryejnë duke intensifikuar gradualisht kontaktin me Tokën, le të shqyrtojmë këtu vetëm misionin e tyre frymor. Vizitorët yjorë u kanë komunikuar vazhdimisht përvojave për nevojën për të kujtuar origjinën e tyre (të njeriut). Shpesh njeriu harraq është treguar ekzistenca e tyre si një shkëndijë e ndërgjegjes që ka ekzistuar para kësaj jete. Në raste të tjera, Vizitorët u kanë treguar njerëzve jetët e mëparshme, gjatë të cilave njeriu përpunoi përvojat që i ofruan njeriut mundësinë për zhvillimin frymor.

Shpesh Vizitorët yjorë u kanë treguar përvojave një pamje të një origjinëje të përbashkët me një grup race jashtëtokësore. Kjo sugjeron kuptime të zgjeruara kozmike të familjes, shqetësimit reciprok dhe përkujdesjes në të gjithë sistemet yjore dhe jetët. Në të tashmen, Vizitorët e Yjeve zakonisht tregojnë respekt për Earthlings si entitete të ndërgjegjshme. Vizitorët yjorë kanë bërë një mësim të konsiderueshëm shpirtëror gjatë takimeve në person, duke prekur tema të tilla si natyra e jetës, kuptimi metafizik i natyrës së kozmosit dhe një kuptueshmëri e ndriçuar frymësisht e bashkësisë së formave inteligjente të jetës.

4. A janë vizitorët yjorë guru shpirtërorë?

Pamja e disa Vizitorëve yjorë, sidomos atyre të shndritshëm dhe jokorpiore, i ka shtyrë disa njerëz që kanë ardhur në praninë e tyre t'i konsiderojnë këta Vizitorë Yje si perëndi, dhe të pyesin nëse duhet të përnderohen. Në mënyrë të njëtrajtshme, Vizitorët yjorë i kanë komunikuar shpejt njeriut se nuk janë Perëndi, në të vërtetë se edhe ata njohin një qenie supreme. Vizitorët Star shprehin se ata e shohin rolin e tyre si, dhe në të vërtetë veprojnë si katalizatorë dhe lehtësues për rritjen e ndërgjegjes njerëzore dhe ndërgjegjësimit. Siç thuhet të ketë thënë dr. Karl Sagan në një koment privat, Vizitorët e Yjeve janë këtu si "misionarë".

5. Roli i Vizitorëve Yje në zhvillimin njerëzor

Vizitorët yjorë kanë deklaruar se kanë qenë të përfshirë në evolucionin njerëzor që nga e kaluara e lashtë. Kjo ka përfshirë inxhinierinë gjenetike të vizitorëve të

stoqeve të primatëve tokësorë për të çuar përpara zhvillimin e inteligjencës njerëzore, dekteritetit dhe ndërgjegjes. Vizitorët yjorë kanë ndërhyrë gjithashtu në mënyrë kulturore, për të inxhinuar ndërgjegjen njerëzore duke drejtuar frymëzimin telepatik dhe nga takimet e Vizitorëve me njerëz të zgjedhur. Ndërhyrje të tilla mund të ndihmojnë në zgjidhjen e misterit arkeologjik të Lidhjes së Humbur, dhe misterin kulturor të antropologjisë së papritur të kulturave të larta sumeriane dhe proto-afrikane pa kultura pararendëse.

6. Vizitorët Yje, Avatarët, dhe frymëzimi fetar

Avatarët (udhëheqësit kryesorë fetarë botërorë) kuptohet të përfshijnë: Zoroastrin (Zoroastrianizmin), Lao-Tse (Taoism), Moisiun (judaizmin), Krishna -n (Hinduizmin), Quan Yin (i ndriçuari i dhembshur budist kinez), Siddartha Guatama, Buda (Budizëm), White Buffalo Calf Woman/Lady of Guadalupe (spiritualiteti amerikan vendas), Quetzalcoatl dhe Viracocha (spiritualiteti meso-amerikan), Yeshua ben Joseph/Jesus (reform-judaizëm, krishterim), Mohammed (mësimi origjinal), Abd al-Qadir al-Jilani (Sufi reform-islam mistik), dhe Baha'u'llah (Spiritualiteti ekumenik Bahai).

Shaman-eksperiencetarët indianë amerikanë kanë deklaruar se Jezusi ishte një Star-Man, dhe se Avatarët janë Njerëz Yjesh. Vizitorët e Yjeve kanë treguar se Avatarët janë dërguar për të rritur ndërgjegjen shpirtërore njerëzore, dhe kanë aluduar në përfshirjen e Vizitorit Yll me ta. Për shkak të rëndësisë së historisë gojore, është e vështirë në disa raste të përcaktohet nëse një Avatar i dhënë ishte: një njeri i udhëhequr vazhdimisht nga vetëdija e Vizitorit Yll, një njeri me joshje nga një shpirt i cili ishte Vizitori Yll në një jetë të mëparshme dhe mbajti ndërgjegje të përparuar në këtë jetë, një hibrid njerëzor-jashtëterrestrial, ose një Vizitor Ylli që manifestohet me pamjen njerëzore. Kjo paqartësi u qartësua kohët e fundit nga informacionet nga Kombet e Yjeve.

Asnjë nga skenarët e mësipërm nuk e mohon rolin e hyjnores në frymëzimin fetar, por përkundrazi lejon që hyjnorja të manifestohet nëpërmjet ndërmjetësve të Star Visitor. Ashtu si librat dhe doktrinat e mëdha fetare nuk u shqiptuan drejtpërdrejt nga Perëndia, por i shpallën njerëzimit edhe nëpërmjet ndërmjetësve njerëzorë.

Ata Vizitorë Yje duke komentuar mbi jetëgjatësinë kanë folur njëzëri për Vizitorët dhe njerëzit si të kenë pasur jetë të mëparshme, dhe, pas vdekjes nga jeta e tyre aktuale, duke vazhduar në shumë raste në jetë të njëpasnjëshme. Përveç afirmimit të rimishërimit, Vizitorët e Yjeve kanë folur për individët vullnetarisht dhe me vetëdije që zgjedhin të ri-ensoul në një trup tjetër dhe të jetojnë një jetë tjetër. Jeta pasuese nuk është domosdoshmërisht në të njëjtin planet. Kështu, Vizitorët yjorë kanë treguar një person njerëzor, në disa raste, jetën e mëparshme të njeriut si Vizitor yjor, ose jetën e tyre të mëvonshme si në formën e Vizitorit Yll. Gjithashtu, Vizitorët kanë treguar një ish-Vizitor yjor që rimishërohet në një trup njerëzor për të jetuar një jetë njerëzore. Në të vërtetë, disa vetëdije të humanizuara të Vizitorëve kanë ardhur qëllimisht në Tokë si misionarë, për të ndihmuar në përparimin e njerëzimit. Shkalla e ndërgjegjes dhe përparimit shpirtëror që bën një shpirt/vetëdije e dhënë në një jetë të caktuar ndikon në zgjedhjet e mundshme që ai shpirt të ketë në një jetë të mëvonshme. Nuk ka mbështetje në spiritualitetin e Vizitorëve Yje për doktrinën e

vetëm një jete të vetme, pas së cilës shpirti gjykohet dhe caktohet një fat i përhershëm.

7. Mëkati dhe ekzistenca e së keqes

Komentatorët e Vizitorit Yll nuk e kanë mbështetur idenë e mëkatit: ata më tepër priren t'i portretizojnë veprimet e këqija njerëzore si zgjedhje të pamençura dhe të pa ndriçuara. Fokusi është te mësimi i njeriut për të vepruar në një mënyrë më të mençur. Megjithatë, Vizitorët e Yjeve nuk janë relativistë moralë. Nëse zgjedhjet janë mjaft të këqija, mund të përpiqen të ndikojnë te njerëzit që të ndërhyjnë ose *shumë* rrallë do të ndërhyjnë në vetvete për të ndrequr situatën. Vizitorët yjorë u kanë dhënë leksione të ashpra shumë njerëzve, duke përfshirë edhe disa udhëheqës qeveritarë, për zgjedhje të këqija që kanë dëmtuar mjedisin ose kanë shkaktuar dëme të mëdha njerëzore. Vizitorët e Yjeve duket se e mendojnë të keqen si të pa ndriçuar, të aftë për t'u përmirësuar nëpërmjet rritjes së ndërgjegjes dhe ndërgjegjësimit. Sanksionet shihen më shumë si blloqe për të dëmtuar dhe si mësime morale sesa si ndëshkime.

8. Burimi/ Koka e Zotit, Krijimi dhe evolucioni

Të dhënat e disponueshme favorizojnë pikëpamjen e përfshirjes së zhvillimit. Mesazhet telepatike të Star Visitor kanë dhënë shenja si të aspekteve të krijimit, ashtu edhe të aspekteve të evolucionit në kozmos. Ndoshta gjëmimi qartësohet duke ditur se si Vizitorët e Yjeve e kuptojnë hyjnoren. Perëndia kuptohet si Burimi Suprem, nga i cili shfaqet çdo gjë. Burimi Suprem është matrica e Ndërgjegjes nga e cila të gjitha njësitë kanë qenien e tyre. Kjo frymë është disi e ngjashme me atë që u shpreh në kapitullin e parë të Ungjillit të Gjonit. Atje Gjoni foli për "Fjalën", (greqisht: *logos*), (Perëndi). Fjala është ekuivalente me Parimin që i bën gjërat të jenë ashtu siç janë. Çdo gjë ekziston me karakterin e vet për sa kohë që merr pjesë në një shkallë më të madhe ose më të vogël në disa aspekte të Fjalës supreme-Vetëdija-Burimi.

9. Jezusi dhe Shpengimi

Yeshua ben Joseph/ Roli i Jezusit në jetën shpirtërore të njerëzimit duhet të kuptohet në kontekstin e asaj që është shprehur tashmë në lidhje me Ndikimin e Vizitorit yjor mbi njerëzimin dhe për të gjithë Avatarët. Vizitorët yjorë e konsiderojnë jetën e Jezuit në shërbim të të tjerëve dhe vetësakrifikimin si *një* shembull të shkëlqyer të jetesës në një ndërgjegje shumë të zhvilluar, siç ishin mësimet e tij frymore, udhëheqja morale dhe dëshmia e parimeve të larta në koston e jetës së tij. Nga kjo perspektivë, "shpengimi" nuk është aq një larje e mëkateve të njerëzve, pasi në mënyrë të dukshme po vendos një standard të ri dhe më të lartë të sjelljes morale (të ndërgjegjes së lartë), dhe duke u treguar njerëzve rezultatet e errëta të zgjedhjeve me vetëdije të ulët. Jezui i la njerëzit të lirë të zgjidhnin, por me forcë vuri në dukje pasojat e këtyre zgjedhjeve. Kjo është kryesisht ajo që bëjnë edhe Vizitorët yjorë (jo të mishëruar nga njeriu).

Vizitorët Yje, të cilat kanë evoluar në nivelin e udhëtimeve ndëryjore dhe punës "misionare" vështirë se kanë komentuar mbi evolucionin e tyre shpirtëror. Disa qytetërime të Vizitorëve yjorë kanë pasur një mjeshtër frymor si Jezui ose Lao Tse, të mishërojnë dhe të mësojnë mes tyre. Kemi ende shumë për të mësuar nga Vizitorët tanë jashtë botës.

10. Familja e Zotit

Një nga pyetjet kryesore të frymës është marrëdhënia me Perëndinë. Kush është në familjen e Perëndisë? Sa e madhe është ajo familje? Sa ndryshon? Vizitorët yjorë,

duke u shfaqur mes nesh dhe duke komunikuar mendime të ndjeshme frymore, na tregojnë se sa e gjerë dhe sa e larmishme është familja e Perëndisë. Ai shtrihet vërtet në univers dhe përfshin jetën e vetëdijshme dhe inteligjente në të gjitha format e tij të shumta. Mund të jetë qetësuese për fetarët tradicionalë të dinë se është e vërtetë anembanë galaktikës dhe më tej, se "kudo që të mblidhen dy ose tre", atje perëndia është mes tyre. Vizitorët yjorë e pranojnë çmueshmërinë frymore të njerëzve si shkëndija të Burimit. Megjithatë, kultura të ndryshme të Vizitorëve yjorë ndryshojnë në mënyrën se si e shprehin këtë njohje, duke pasur parasysh shkeljet e njerëzve kundër njëra- tjetrës, krijesave të tjera dhe Tokës.

Përmbledhje

Ndërsa njerëzit përballen me detyrën e vlerësimit të kulturave frymore jashtëtokësore që vijnë për vizitë, le të meditojmë për mësimet që kemi në dispozicion nga historia jonë fetare. Për shembull, a do të jenë amerikanët që vizitojnë kulturat kozmike kaq ndryshe nga sjellja e kolonizuesve evropianë që takojnë të huajt (popujt indigjenë të Amerikës së Veriut)?
Evropianët vendosën që feja e indianëve karibë të ishte pagane dhe të përbuzej.

Ndoshta sjellja e përshtatshme për njerëzit në mbledhjet që do të vijnë me përfaqësuesit e Star Visitor është ajo që sugjeroi astronomi dhe jezuiti i Observatorit të Vatikanit, Gaj Konsullmagno: "Nëse do të lidheshim me një jetë tjetër inteligjente, do të na duhej të tregonim historinë tonë të shenjtë, t'i dëgjonim të tregonin të tyren dhe të mësonin".

Shënimet e fundit

Këshilltari i Kombeve yjore Asheoma tha se nga Mësuesit e mëdhenj (Avatarët) që kanë zbritur dhe mishëruar si Njerëz për të ndihmuar në udhëheqjen e njerëzimit drejt një ndërgjegjësimi më të lartë moral dhe metafizik, disa prej tyre kishin përfunduar në të vërtetë kursin e ndriçimit ***satori*** dhe u kthyen te Burimi. Kishin arritur ta shihnin Egon si iluzion dhe e kishin hedhur poshtë, duke e kuptuar plotësisht bashkimin e tyre themelor me Burimin.

Dhe pastaj disa nga këta persona plotësisht të ndriçuar u bënë shfaqje specifike energjie, të cilët u kthyen nëpër nivelet e qytetërimeve në evoluim në formën e Mësuesve që janë krejtësisht Ego-më pak, me Burimin e vetëm si të pranishëm, egoja njerëzore u riabsorbua plotësisht në Burim.

Pra, kur njerëzit merreshin me një nga këto shfaqje specifike të energjisë plotësisht të ndriçuara, njerëzit në të vërtetë po bashkëvepronin me Burimin, ndonëse në formën e njeriut.

Avatarët më të lartë të formës Burim-marrëse-Njerëzore ishin:
- White Buffalo
- Calf Woman
- Lady of Guadalupe
- Lady of Fatima
- Yeshua ben Joseph (Jesus)
- Lao Tse
- Quan Yin
- Baha'u'llah

Avatarë të tjerë ishin Vizitorët e Yjeve të mishëruar si Njerëzor, me shkallë të ndryshme të përparimit shpirtëror/metafizik, por të cilët ndërsa ishin në Tokë ende

nuk kishin arritur ndriçimin e plotë. Këto përfshinin:

- Quetzalcoatl/Viracocha
- Krishna (i cili nuk kishte arritur në ***satori*** në kohën e të qënit në formën njerëzore, ishte afër, dhe e ka arritur atë në këtë kohë)
- Zarathustra (i cili është ende në rrugën e shërbimit, është kthyer në Tokë shumë herë në shërbim, shërbimi i tij i fundit ishte si ajo e quajtur Nënë Tereza)
- Siddartha Gautama, Buda (i cili nuk u ribashkua plotësisht me Burimin kur ishte në Tokë, por u kthye në Burim në fund të jetës ku ai njihej si Buda. Ai ende i shërben Tokës në nivelin e Shpirtit ende si energji e drejtpërdrejtë e Burimit nëpërmjet emrit të njohur të Tokës.
- Moisiu (udhëheqës i cili ndihmoi në mësimin e spiritualitetit të reformuar për popullin hebre)
- Abd al-Quadir al-Jilani (ende jo në satori; shërben në këtë kohë si këshilltar shpirtëror i një Specie që po mbajnë përgjegjësi për atë që do të ishte një seri prej mbi 50.000 Qenieve Planetare, stacionet e Hënës, dhe krijoi stacione bazë.)

137. Vizitorë Yje që jetojnë mes nesh në Tokë

Janë katër raca jashtëtokësore që jetojnë në banesë të përhershme në Tokë në këtë kohë:

1) Njerëzit Altimar-4 (refugjatët e fundit nga hëna e katërt e yllit të paqëndrueshëm Altimar),

2) **Të Bardhët e Lartë** që jetojnë pranë Vendit të Sigurisë Kombëtare të Nevadës,

3) **Saami (Laplanders/Laponët)** që banon mbi Rrethin Arktik dhe

4) **Sasquatch (Këmbëmadhi, Yeti, Njeriu i borës)**, që jetojnë në arktik me borë, himalajanë dhe siberian dhe në zona të izoluara me pyje të dendura. Ky artikull i përshkruan ata. Është mirë të njohësh fqinjët e tu.

1) **Altimarianët nga Hëna e 4-të e yllit xhuxh Altimar** (afërsisht 3.000.000) kanë qenë përballë fundit të qytetërimit dhe ekzistencës së tyre në hënën e tyre gjigante (në Grumbullin e Yjeve të Barnardit të yjeve xhuxhë të kuq). Ylli Altimar po rritet në mënyrë të rrezikshme i paqëndrueshëm pasi i afrohet fundit të ciklit të tij të jetës. Këta Altimar-4 njerëz kanë kërkuar zhvendosje të sigurt nga ylli i tyre që po vdes në një planet të përshtatshëm të sigurt. Star Nations ka përcaktuar se Toka, vetëm 6 vjet dritë larg, mund të sigurojë një vend të tillë të sigurt dhe ka gravitetin e përshtatshëm dhe kushtet atmosferike për ta.

Si ambasador i Kombeve Yje ("Këshilltar") për Tokën, Dr. Boylan ka qenë në dialog me Kombet Yje, dhe madje ka anketuar një grup mostër njerëzish (punëtorë në NSA dhe CIA me autorizime për çështje jashtëtokësore). Përfundimi i këtyre dialogëve ishte konsensusi se Toka është një vend i përshtatshëm për një zgjidhje. Toka, me një popullsi njerëzore prej më shumë se 7 miliardë banorësh, mund të strehojë me lehtësi këta 3 milionë refugjatë altimarianë.

Altimarianët që zbritën më 1 maj 2016 janë të njëjtët njerëz që më parë dërguan 12 nga shkencëtarët e tyre më të lartë të mjedisit vite më parë për të dalë vullnetarë për të ndihmuar në shërimin e mjedisit të Tokës. Që nga ardhja e tyre, këta shkencëtarë kanë punuar qetësisht në ndreqjen e mjedisit. Njerëzit u detyrohen këtyre shkencëtarëve altimarian një borxh të madh mirënjohjeje për programet e tyre

të rëndësishme kritike të riparimit të mjedisit. Dhe një mënyrë në të cilën Toka mund të tregojë një mirënjohje të tillë është që Toka t'i mirëpresë të gjithë njerëzit Altimarian dhe t'u lejojë atyre një vend të qetë strehimi. Më 1 maj 2016, tetë anije të mëdha të hapësirës Altimarian zbarkuan në Jugperëndim të SHBA-së në një vend në jug të Parkut Kombëtar Capitol Reef në shkretëtirë të hapur nën administrimin e Byrosë së Administrimit të Tokës të qeverisë amerikane. Altimarians kanë ngritur një vend nëntokësor Vendbanim. Vendbanimi i tyre është relativisht kompakt, 2 milje me 3 milje, dhe shtrihet rreth 1700 metra poshtë në shtratin shkëmbor. Këta refugjatë Altimarian kanë përbërë shpejt një komunitet të vetëmjaftueshmërisë që kërkon pak ndihmë, dhe janë të përgatitur të shpërblejnë mirësinë e Tokës në vitet që vijnë. Dr. Boylan, si përfaqësues i Star Nations, ka kërkuar që Kombet e Bashkuara të japin njohjen e këtij Vendi të Vendbanimit Altimarian si një Vend i Trashëgimisë Botërore të UNESCO-s, dhe t'i sigurojnë atij mbrojtje. Një përgjigje e OKB-së nuk është dhënë ende.

Është për t'u vërejtur se Altimar-4 Njerëzit kanë një racë të këndshme, **altimar-3,** që jetojnë në hënën e *tretë* gjigante, që gjithashtu rrotullohet rreth yllit xhuxh të kuq që po vdes, Altimarit. Për shkak se këta *Variante Altimarianësh*, (siç i ka quajtur Dr. Boylan), janë gjithashtu në rrezik ndërsa ylli i tyre lëviz drejt bërjes një supernova, ata gjithashtu së shpejti do të kenë nevojë për strehim në një planet me një yll të qëndrueshëm si Toka. Këta Altimar-3 janë 736.000. Njerëzit mund të kontaktojnë përfaqësuesin e tyre të OKB-së dhe të tregojnë se janë dakord me Variantet-Altimarians duke krijuar një vendbanim modest këtu.

Nëse dikush pyet veten se si janë këta Altimar-3 Njerëz, ata dërguan një Mësues Master në Tokë 2000 vite më parë. Ne e njohim atë si **Maria, Nëna e Jezusit**. Kjo grua u kthye në Tokë disa herë gjatë viteve, dhe ishte e njohur në mënyrë të ndryshme si White Buffalo Calf Woman (në fiset Amtare Amerikane Plains), Zonja e Guadalupe (për popullin e Meksikës), Zonja e Fatimës (në Portugali), Zonja e Lourdes (në Francë), dhe si Nënë Tereza (në mbarë botën).

Më 21 qershor 2017, Dr. Boylan u mor nga starcraft në Altimar-4 Earth Settlement Site dhe diskutoi me ta rolin e tyre në ndihmën për të ardhmen e Tokës. Njerëzit e Altimar-4 janë gati të japin ndihmë sipas nevojës dhe të kërkuar.

2) Komunikimet e fundit rreth **jashtëtokësorëve të Bardhëve të Lartë** me ish-avimanin e USAF Charles J. Hall, autor i serisë me pesë libra - "Mikpritja Mijëvjeçare", kombinuar me informacionin në librat e tij, siguron bazën për zbulimet interesante të mëposhtme në lidhje me atë që po ndodh në Indian Springs, Nevada.

Një racë jashtëtokësore me pamje njerëzore, të cilën zoti Hall e ka quajtur **Të Bardhët e Lartë**, jeton 40 milje në veri të Las Vegasit, Nevada. Kjo racë e ka origjinën nga një vendndodhje Hall thotë se është shumë vite dritë pas sistemit të yjeve Arcturus.

Këta të Bardhë të Lartë në moshën e rritur arrijnë rreth gjashtë këmbë në lartësi. Ato kanë në përgjithësi tipare humanoide. Ato kanë flokë bionde të mërzitshme, përgjithësisht të shkurtra, dhe gratë kanë tendencë t'i veshin flokët e tyre në një formë femërore të prerjes së shkurtër. Ata janë sy blu Sytë e tyre janë pak më të mëdhenj se njerëzit dhe mbështillen pak drejt anës së kokës. Të Bardhët e Lartë duken ndryshe mjaft njerëzorë, përveç se lëkura e tyre është me ngjyrë të bardhë

kashte. Duart e tyre kanë katër gishta, të cilët nuk përfundojnë në thonjtë si njerëz, por më shumë në majat më të forta, si kthetrat dy inç të gjata.

Veshjet tipike të Bardhëve të Lartë është një kostum alumini si shkumë-bardhë kërcyes i pëlhurave në pamje të kanavacë Ata gjithashtu veshin doreza të të njëjtit material, dhe një helmetë të hapur, të bardhë, si motoçikletë.

Si kostumi, ashtu edhe helmeta lëshojnë një fushë me dritë floureshente të bardhë e të butë që arrin tre centimetra jashtë. Intensiteti i dritës është i tillë që ta bëjë të vështirë ta shohësh pa tension.

Këta të Bardhët e Lartë kanë inteligjencë shumë të lartë. Hall vlerëson shpejtësinë e tyre të përpunimit të informacionit në 3-1/2 herë më të shpejtë se "njerëzit e ndritshëm". Teknologjia e Të Bardhëve të Lartë është shumë e përparuar.

Një element i teknologjisë së tyre është një kostum transportues që ata veshin që siguron levitim personal antigravity, dhe lëvizje të shpejtë laterale. Kostumet e tyre gjithashtu përballojnë mbrojtje nga fusha e forcës kundër sulmeve, p.sh., fusha do të ngadalësonte një plumb aq shumë sa do të binte në tokë.

Një element tjetër i teknologjisë së tyre është anija kozmike e tyre. Ata operojnë anije më të vogla zbuluese të cilat mund të transportojnë një numër të kufizuar individësh. Dhe pastaj ata kanë hapësirë të thellë anije pasagjerësh me kapacitet më të madh se sa mund të udhëtojnë midis sistemeve yjore. Zanati i tyre zbulues është i bardhë në ngjyrë, ellipsoidal ose në formë veze, me një fund të sheshtë të modeluar. Ajo ka një rresht dritaresh të mëdha në çdo anë, si një aeroplan. Madhësia e tij është e krahasueshme me atë të motorit dizel të një treni pasagjerësh, dhe ka dy dritare përpara të tilla si një tren me motor diesel ka. Gama e këtyre skautëve lejon të udhëtojnë deri në Hënë ose edhe në Mars. Por jo hapësirë të thellë.

Anijet e tyre në hapësirë të thellë janë shumë të mëdha, të holla, artizanale të zeza antigraviteti, 70 këmbë të larta, 300 këmbë të gjera dhe 500 këmbë të gjata. Këto anije kanë edhe dritare pilot, si dhe dritat e vrapimit në hapësirë të rregullt përgjatë skajeve të tyre. Gama e anijes zgjat shumë vite drite në hapësirë. Shpejtësia e tyre e lartë e tejkalon shpejtësinë e dritës me një diferencë të konsiderueshme. Po, Airman Hall thotë se Ajnshtajni e kishte gabim për këtë.

Të Bardhët e Gjatë në bashkëveprimin e tyre me njerëzit shpesh mbajnë pajisje të trullosshme për mbrojtje, tuba të bardhë tetë inç të gjatë të cilët mund të lëshojnë një rreze mikrovale që mund të emocionojë atomet e natriumit në sistemin nervor të një njeriu kërcënues dhe ta bëjë njeriun të pavetëdijshëm për një periudhë të kufizuar kohe.

Një kontigjent i Të Bardhëve të Lartë kanë qenë rezidentë në rajonin Indian Springs Valley të Nevadës qendrore që para se kolonët e parë euro-amerikanë të lëviznin në perëndim.

Këta të Bardhë të Lartë kanë gjetur Tokën të jetë një vend-stacion i përshtatshëm në udhëtimet e tyre brenda këtij sektori të galaktikës. Siç shpjegon Charles Hall, dielli i Tokës ndodhet në mes të një pjese shumë të madhe me diametër 10-dritë-vit pothuajse të zbrazët të galaktikës. Shumica e yjeve ndodhin në grupe, me një yll tjetër brenda dy muajve dritë-distancë. Kështu, për qytetërimet që jetojnë në sistemet yjore pranë kësaj "flluske" hapësirë pothuajse boshe, Toka shërben si një stacion pushimi, furnizimi dhe riparimi në mes të rrugës.

Të Bardhët e Lartë kanë krijuar një vend banimi brenda French Peak, rreth 25 milje në veri-veriperëndim të Bazës së Forcave Ajrore Creech, Indian Springs, Nevada. Ata kanë gjithashtu një bazë kryesore dhe strukturë për riparimin e automjeteve hapësinore që është ndërtuar gjithashtu në anën e një kodre në skajin verior të Indian Springs Valley, jo shumë milje nga vendndodhja e tyre rezidenciale.

Kur Të Bardhët e Lartë anijet e hapësirës së thellë i afrohen Tokës nga hapësira e thellë, ata bëjnë një fluturim fillestar të ulët mbi liqenin e thatë të Kockave të Qenit, 25 milje në lindje të Majës Franceze në Vargmalin e Forcave Ajrore Nellis, Nevada. Pastaj bëjnë një kalim lateral në varësen kryesore, ku dyert e stërmëdha janë pjesë për të pranuar anijen, pastaj ri-mbyllen pas saj.

Presidentët (duke përfshirë LBJ), të zgjedhur senatorët më të lartë dhe kongresmenët, dhe të zgjedhur Gjeneralët dhe Admiralët janë në dijeni, dhe në fakt kanë takuar Tall Whites, ose në ngjarjet e rregulluara me kujdes në vende diskrete në Uashington, DC, ose në Nellis Air Force Base Range, Nevada.

Të Bardhët e Lartë kanë bërë marrëveshje me qeverinë amerikane në nivelet më të larta për të pasur objektet e tyre qendrore-Nevada të pashturuara. Në këmbim ata ofrojnë informacion të avancuar shkencor dhe teknologjik i cili ka lejuar disa përparime të shpejta në shkencë dhe teknologji në Tokë. Disa nga shkencëtarët punojnë si konsulentë teknikë në instalime të përparuara laboratorike, duke përfshirë Kaliforninë veriore, Nevadan dhe gjetkë.

Ndërtesat e Tall Whites në Nevada qendrore shërbejnë si lokale për Vizitorët nga sistemi yjor tjetër për të ardhur dhe studiuar gjuhën angleze dhe kulturën amerikane. Këta Vizitorë jashtëtokësorë janë shumë kureshtarë për jetën dhe zakonet në Tokë.

Këtu janë më shumë detaje se ku jetojnë Të Bardhët e Lartë. Ata kanë vendndodhjen e tyre rezidenciale brenda French Peak, rreth 25 milje në veri-veriperëndim të bazës ajrore Creech, Nevada. Çarls Hall më shkroi në lidhje me këtë: "Besoj se në afatin kohor 1965 - 1967, të Bardhët e Lartë kishin një varëse tjetër zbulues dhe vend pushimi pranë majës së Majës Franceze, sepse i shihja shpesh me mjeshtërinë e tyre zbuluese që hynin e dilnin nga lugina poshtë majës franceze dhe hynin në luginën Indian Springs. "Gjithashtu, burrat e rangut më thanë në shumë raste se të Bardhët e Lartë kishin një varëse të tillë dhe shpesh i vëzhgonin kur ishin lart në mal. "Mos harroni, siç përshkruhet në Librin II, të Bardhët e Lartë kishin disa varëse të tilla zbuluese artizanale dhe zona pushimi të vendosura në pjesën veriore të luginës indiane të Springsit, përveç bazës së tyre dhe varëses kryesore.". Megjithatë, unë, vetë, nuk i kam parë kurrë të Bardhët e Lartë në Majën Franceze, pjesërisht sepse shumë rrallë shkoja në atë luginë, dhe mali nuk ishte i dukshëm nga Vargu 3. Vendi i Majës Franceze, megjithatë, në vitet 1965-1967 nuk ishte zona e tyre kryesore e strehimit. Malet në skajin verior të Indian Springs Valley kanë dy maja kryesore. Zona kryesore e strehimit për Të Bardhët e Lartë ndodhej nën tokë ku e kam treguar në harta. Ajo majë ishte maja që gjendej menjëherë në veri-veriperëndim të kulmit që përmbante varësen kryesore.

"Mos harro se ka ende një numër të konsiderueshëm përvojash personale që ende nuk i kam kapur në letër ose nuk i kam përshkruar me fjalë për arsye të ndryshme". Për shembull kapiteni i USAF-it dhe piloti i avionit cessna me dy motorra që dilte nga Pentagoni në fund të çdo muaji, nuk ndalonte në French Peak.

Ai nuk ndaloi në zonën 51 dhe as në liqenin Groom. Ai u ul në pistat e shkurtra të vendosura në luginën në veri të varëses kryesore të Bardhë të Lartë dhe u ul përsëri në pistën e shkurtër të vendosur në bazën e zonës së strehimit alien. "Ai bëri gjithashtu një ulje të tretë në atë afërsi, përpara se të kthehej në Indian Springs për t'u furnizuar me karburant".

"Nuk e kam idenë se si është gjendja e French Peak apo e strukturave indiane springs sot". Megjithatë, në afatin kohor 1965-1967, objektet e Bardha e Lartë dhe vendndodhjet e tyre ishin kaq të shkëlqyera, duke lejuar që artizanati i tyre në hapësirë të arrijë duke përdorur liqenin Dog Bone si një zonë mbërritje/zbarkimi, nuk do të mendoja se ata do të binin lehtë dakord për ndonjë ndryshim.

(Në lidhje me dorën dhe gishtat e Vizitorëve yje të Bardhëve të Lartë), për të cilat unë (Riçard Bojlan) kisha pyetur nëse ata kanë duar me katër gishta, dhe nëse përfundojnë jo në thonjtë e gishtave, por më tepër në shtojcat më të vështira, dy inç të gjata si kthetra?, Charles Hall përgjigjet: "Kthetrat ndoshta ishin artificiale dhe të veshura për vetëmbrojtje. Nuk isha kurrë i sigurt. Një natë kur isha jashtë në Range 3, pashë Mësuesen duke qëndruar me krahët e kryqëzuara me duart e saj të mbështetura në krahët e saj të sipërm. Atë mbrëmje, ajo kishte veshur me siguri kthetra 2-inç të gjata. Në një mbrëmje tjetër, e pashë atë në Downtown Las Vegas jashtë Hotel Fremont dhe Casino. Atë mbrëmje ajo u maskua si një grua njerëzore dhe përfundimisht nuk kishte veshur kthetra".

Të Bardhët e Lartë janë mjaft të brishtë sipas standardeve njerëzore. Krahët dhe duart e tyre nuk kanë asnjë vend afër forcës që kanë krahët dhe duart e njeriut. Veshja e kthetrat artificiale të mprehta do t'u siguronte atyre një sërë armësh me të cilat ata mund të mbroheshin kundër bletëve, grerëzat, gjarpërinjve, etj. Kthetra të tilla artificiale do të ishin gjithashtu mjaft të dobishme si mjete kur jashtë në një mjedis shkretëtire të Nevadës.

Rastësisht unë nuk kam ndonjë problem me deklaratën, "Z. Hall vlerëson se Të Bardhët e Lartë veprojnë në 3-1/2 herë më shpejt se njerëzit e ndritshëm", sepse më e mira që mund të bëja ishte vetëm të formoja një vlerësim të përafërt. Megjithatë, në Librin 1, në kapitullin me titull "Përpjekjet Olimpikë", me kujdes e mësova Range-Katër Harrin kur ai po vraponte në veriperëndim nga cepi i barakave të mia në shkretëtirën e hapur, dhe ai vraponte rreth 35 mph. "Meqë rekordi olimpik botëror për njerëzit për miljen e vrapimit është vetëm 15 milje në orë, Kjo do të thotë se alieni i Bardhë i Gjatë i njohur si Range Four Harry kishte një sistem nervor që funksiononte afërsisht 35/15 = afërsisht 2 deri në 2 herë e gjysmë më shpejt se sistemi nervor i njeriut. Sigurisht, kur e kaloja kohën në kohë, më e shpejta që mund të vrapoja ishte vetëm 7 milje në orë. Pra, sistemi nervor i Range Four Harrit mund të ketë qenë 35/7 = 5 herë më i shpejtë se i imi. Unë vetëm mund ta gjej....".

Për shembull, nuk e di se ku ndodhet planeti i bardhëve të lartë, por ndihem i sigurt se mbërrijnë këtu në Tokë nga drejtimi i yllit Arcturus (Libri 2, kapitulli "Ëndrrat Olimpike"). Mendoja në atë kohë se planeti i tyre i shtëpisë rrotullohej rreth një ylli (Mu Velorum B - Dr. Riçard Bojlanit), i cili ndodhej afërsisht 105 vjet dritë (në të vërtetë 116 – RB) nga Toka, kurse Arcturusi ndodhet në 36 vjet dritë nga Toka. Megjithatë, kjo ishte vetëm hamendja ime më e mirë bazuar në vëzhgimet e mia personale në atë kohë. Të Bardhët e Gjatë, vetë, nuk do ta thoshin kurrë. "Mësuesi deklaroi se Pamela nuk ishte kthyer kurrë në planetin e tyre dhe se Pamela kishte

lindur në Indian Springs Valley kur James Madison ishte President, (dmth afërsisht në vitin 1812), (Libri III, Kapitulli "Fundi i pafajësisë")".

Unë (Dr. Richard Boylan) mendoj se duhet theksuar se Charles Hall nuk pretendon se Të Bardhët e Lartë vijnë nga Arcturus, por më tepër nga një sistem lokacioni /ylli rreth 80 vite dritë "prapa" Arcturus (nga pikëpamja e Tokës). Dhe kjo është hamendje e tij bazuar në komentet nga Të Bardhët e Lartë. Kështu që nuk do të ishte e saktë t'i quanim Të Bardhët e Lartë "Arcturianë".

Ish airman i forcave ajrore të SHBA Charles Hall, autor i trilogjisë "Mikpritja Mijëvjeçare", ka më shumë për të zbuluar në lidhje me atë që ai mësoi ndërsa shërbente në Nellis Air Force Base Range pranë vendndodhjes së vizitorëve yje të Tall Whites. Në e-mailin tim, Çarlsi më tha: "Gjatë dy viteve e gjysmë që kalova në Nellis AFB dhe në Indian Springs, Nevada, pata një numër të konsiderueshëm përvojash personale që nuk lidhen në tre librat e mi për arsye të ndryshme". Ka të paktën dy grupe të përvojave të tilla që ju ndoshta do të dëshironi të diskutoni me mua personalisht, pasi unë nuk jam në gjendje t'i lidh ato siç duhet në këtë e-mail të shkurtër.

"Grupi i parë i përvojave është përqëndruar në vendndodhjen e objekteve të Bardha të Larta të vendosura pranë kulmit të Majës Franceze. Në afatin kohor 1965-1967, unë personalisht dhe shpesh vëzhgoja në shumë raste të veçanta zanatin e skautit të Bardhë të Lartë dhe të Bardhët e Lartë që hynin dhe dilnin nga lugina poshtë Majës Franceze. Disa burra të asaj kohe më informuan se të Bardhët e Lartë kishin të paktën një bazë zbuluese artizanale të gërmuar në drejtim të majës së Majës Franceze, përveç bazës kryesore në skajin verior të Indian Springs Valley. Megjithatë, anija e thellë kozmike gjithmonë vinte nga hapësira dhe kthehej në hapësirë duke përdorur liqenin Dog Bone (E thatë) si zbarkimin e tyre dhe zonën e tyre të thellë të hapësirës. Pasi anija e thellë kozmike kishte mbërritur (ose zbarkuar) duke qëndruar pezull mbi liqenin Dog Bone, të Bardhët e Lartë dukej se preferonin shumë ta sillnin anijen e thellë të hapësirës direkt dhe menjëherë në një ulje përpara hangerit kryesor në malet ku ndodhej varja. "Artizanati i hapësirës së thellë nuk ishte shumë i manovrueshëm sapo të kishin mbërritur këtu në Tokë, dhe të Bardhët e Lartë preferuan shumë ta parkonin atë në varësen kryesore sa më shpejt që të mundnin". Pavarësisht se ku ndodhen ndërtesat e tyre të ndryshme, do të prisja që ata të përdornin ende liqenin Dog Bone si zonën e tyre të uljes.

"Grupi i dytë i përvojave është përqëndruar në disa herë që unë personalisht kam dëshmuar të Bardhët e Lartë, duke përdorur zanatin e tyre zbulues, me grupe të vogla të gjeneralëve të lartë amerikanë në bord, me sa duket duke bërë turne të shkurtra të Hënës në mes të viteve 60-të! Ata do ta bënin këtë kur Hëna ishte vetëm disa ditë pas tremujorit të katërt. Ata do të nisen menjëherë pas lindjes së diellit nga Indian Springs Valley, të drejtuar drejt në anën e dritës së diellit të Hënës (që do të jetë direkt mbi krye në atë kohë), dhe të kthehen në Indian Springs Valley pak para mesditës. "Kur gjeneralët amerikanë zbritën nga zanati ata do të qeshnin si fëmijët që sapo ktheheshin nga Disneyland. Ndjehem i sigurt se ata kishin qenë në Hënë dhe prapa". (Katër orë vajtje-ardhje. – RB)

"Gjithmonë kam besuar se amerikanët kanë një bazë në Hënë, ndoshta të vendosur në kraterin Aristarchus. Për këtë arsye, besoj se është plotësisht e mundur që fotografitë me rezolucion të lartë të asaj zone të Hënës të tregojnë edhe ndërtesa,

varëse dhe struktura të tjera, të cilat mund të jenë të bëra nga amerikanët". - Charles James Hall. "Dhe u takova me Charles Hall dhe gruan e tij të dhembshur, Marie Therese, natën e së hënës, më 6 dhjetor 2004 në San Francisko, ku po ndiqte kongresin e kompjuterave Oracle. (Z. Hall është një konsulent kompjuteri tani, përveç që ka një master në fizikë bërthamore. Ai aktualisht mban një autorizim sekret, dhe në të kaluarën ka mbajtur një Top Secret Clearance si dhe një Departament të Energjisë Q Clearance (duke i lejuar atij qasje në pjesët e Nellis Air Force Range nevadas ku extraterrestrials mund të jenë të pranishëm.)

Shqyrtuam çështje të ndryshme që kishin të bëjnë me përvojën e tij me të bardhët e gjatë dhe me çështjet që lidhen me to. Është interesante se ai thotë se «asnjë nga punët e mia në stacionin e forcave ajrore ndihmëse indiane të Springsit (tani Creech AFB] dhe në Poligonin e Provave të Nevadës nuk u klasifikua kurrë, ndonëse urdhrat e mia ishin shumë të klasifikuara". Në bisedën tonë, z. Hall shpjegoi se arsyeja pse urdhrat e tij e caktuan atë në Stacionin e Forcave Ajrore Ndihmëse të Indian Springs (tani Creech AFB) ishin kaq "shumë të klasifikuara" është sepse intervista që ai kishte në Bazën Ajrore Nellis para se të caktohej në Indian Springs AAFS përfshinte ***Vizitorët e Yjeve të Bardhë të Lartë*** si dhe zyrtarët e Forcave Ajrore si anëtarë të ekipit intervistues . Vizitorët e Famshëm të Të Bardhëve vishnin maskime, por Z. Hall në retrospektivë e njohu se kush ishin ata pas ekspozimit të tij ndaj Të Bardhëve të Lartë në Indian Springs AAFS Ranges.

Z. Hall tregoi se ishte në dijeni të instalimeve të ndjeshme në Zonën 51 (Laboratori i Liqenit groom/Stacioni i Forcave Ajrore) dhe Zona 52 (Poligon i Provës tonopah), si dhe disa zona të tjera në Poligonin e Bazës së Forcave Ajrore Nellis. Në këto zona të fundit ishin të pranishëm edhe Të Bardhët e Lartë. Z. Hall nuk shkoi kurrë në objektet e Zonës 51 dhe as në objektet S-4 (Liqeni Papoose), sepse gjithçka që ai do të kishte mundur të shihte ishin ndërtesat mbi tokë dhe dyert e hyrjes në mjediset brenda-malore, të cilat ishin me interes minimal. Dhe gjithmonë ekzistonte mundësia e një përzierjeje dhe kapjes së tij, ose më keq akoma, nga rojet që nuk ishin në dijeni të lejes së tij të veçantë për të bredhur në të gjithë sipërfaqen e Nellis AFB Range.

Sa i përket gjeneralëve të Forcave Ajrore që janë marrë në një ditë vajtje-ardhje në Hënë dhe mbrapa nga Të Bardhët e Lartë në automjetet e tyre hapësinore (kohë-kornizë 1965-67), ajo sigurisht boggles mendjen për të ditur se e tillë është bërë në të njëjtën kohë që Oficerët e Informacionit Publik të Forcave Ajrore ishin publikisht diskredituar publikisht raportet civile të salcave fluturuese.

Z. White tregoi se ka disa gjëra për të cilat ai nuk është i lirë të flasë, por se ai është i vetëdijshëm se ka pesë zona të "anomalisë së gravitetit" në Hënë, dhe la të kuptohej me forcë se këto ishin të lidhura me instalimet e Star Visitor atje.

Ai gjithashtu deklaroi besimin e tij se Shtetet e Bashkuara "tashmë, në vitin 2004" kanë një bazë në Hënë, dhe se prirja e tij personale është se ajo është e vendosur në Crater Aristarchus. (Në mënyrë parentetike, vërej se konsulenti i NSC-së Dr. Majkëll Uolf më tha gjithashtu se SHBA-të kishin një bazë në Hënë dhe një stacion të vogël në Mars.)

(Gjithashtu, në mënyrë prindërore, tani mund të kuptohet më mirë pse Powers That Be [Cabal] hodhi një hissy-fit (fërshëllimë-përshtatje) mbretërore kur dokumentari televiziv britanik, "Alternative Three" doli vite më parë duke hedhur

një bazë njerëzore në Mars. Edhe pse më pas u mohua si "një rreng", dokumentari iu afrua shumë së vërtetës.)

3. ***Saami*** u diskutua gjithashtu nga Charles Hall dhe Dr. Boylan. Saami janë një tjetër garë e Vizitorëve Yje që ka qenë banor në Tokë për mijëvjeçarë. Më saktë nga viti 940 p.e.s. deri më sot.

Saami janë një racë krejtësisht njerëzore që migroi nga Ylli i Barnardit e gjithë distanca 6 vite dritë-vite në Tokë rreth vitit 940 p.e.s.

Ata janë rezidentë në ***rajonin Saami (Lapland) mbi Rrethin Arktik që shtrihet në Norvegji, Suedi, Finlandë dhe veriperëndim gadishullin Kola të Rusisë***. Origjina jashtëtokësore e Saamis u raportua nga airman i USAF Charles Hall, i cili kishte leje sigurie për kontakt me Star Visitors. Hall e ka përshkruar Saami-n si njeri, me fytyra të gjera, faqe të larta, ballë të lartë dhe ngjyrë të errët të flokëve. Saami-t dallohen nga ata që kanë vetëm 24 dhëmbë në vend të dhëmbëve normale-njerëzore 32. Gjithashtu, këta njerëz Saami mund të rigjejnë një dhëmb për të zëvendësuar çdo dhëmb të rritur i cili është hequr. Ata preferojnë një klimë dramatikisht të ftohtë. Përndryshe ata janë të padallueshëm nga njerëzit. Disa nga këta Saami (Laplanders) migruan në SHBA dhe u vendosën në shtete të nivelit verior si Wisconsin. Një numër i Saami-ve janë martuar me evropianët, kështu që shkalla në të cilën karakteristikat e tyre origjinale saami mbeten në pasardhësit e racave të përziera ndryshon.

"Mjekja finlandeze Rauni-Leena Kilde foli për përvojat e saj jashtëtokësore midis ***njerëzve Sammi*** **(*Lapland*)** me të cilët ajo u rrit mbi Rrethin Arktik dhe në Skandinavi. Kontakti i saj i parë i kujtuar ishte kur ajo ishte në një aksident të rëndë makine. Ndërsa ajo u vendos atje i plagosur për vdekje, një Vizitore e vogël e Yjeve (jo një Sammi) ishte në anën e saj duke punuar në shërimin e mëlçisë së saj të plagosur. Më vonë, personeli i spitalit nuk e kuptoi si i shpëtoi aksidentit. Më vonë ajo kujtoi kontaktet e Star Visitor si një fëmijë që jetonte në mesin e Sammi. Ajo raportoi se ka një ndryshim të qëndrimit në Skandinavi dhe Bashkimin Evropian rreth kontakteve kozmike. Ajo dëgjon reagime pozitive ndaj takimeve të Star Visitor. Në Skandinavi të ashtuquajturit "Gri" (Zeta) Vizitorët e Yjeve janë të rrallë. Më së shpeshti janë vizitorët e vegjël, të shkurtër, të rrudhosur, të ngjashëm me Vizitorët Yje Onoogie. Vendi i saj kufizohet me Rusinë, kozmonautët e së cilës u kërcënuan me vdekje nëse flisnin hapur për takimet me UFO-t".

Charles Hall përsëriti anekdotën e tij rreth disa prej këtyre Vizitorëve Yje Sammi duke u bllokuar këtu në Tokë pasi anija e tyre u dëmtua gjatë 20 udhëtimit të vitit të lehtë nga bota e tyre e shtëpisë (në grumbullin e yjeve të kuqë-xhuxhë të Barnardit), dhe se ata nuk mund të ktheheshin, dhe kështu ata u vendosën në një sektor pak të populluar të rajoneve polare, e cila ka një klimë të ngjashme me botën e tyre.

I tregova Çarls Hallit për gjetjen e raporteve klinike të një prevalence të lartë hipodontie (dhëmbë më pak se normalë) midis të rriturve të rinj Sammi të studiuar në Skandinavi edhe përkundër një sasie të madhe të martesave midis Sammit dhe popullit evropian në Skandinavi.

Kur e pyeta Z. Uajt nëse ai ishte afruar ndonjëherë me ekuivalentin e Men-In-Black apo ndonjë agjent tjetër qeveritar dhe u tha të heshtte për përvojat e tij, ai tha jo, ai nuk e kishte bërë. Kështu, unë jam lënë për të arritur në përfundimin se e tij të lejuar për të publikuar përvojat e tij është një hap tjetër në përpjekjet e Programit Publik Acclimation për të njohur dhe për të kënaqur publikun amerikan jo vetëm

realitetin UFO, por edhe praninë e Vizitorëve Star banor mes nesh. Dhe këta "alienët rezidentë" nuk kanë Karta Jeshile.

4. ***Sasquatch – Bigfoot – Yeti - Abominable Snowman (Burrë bore i tmerrshëm)***

Sasquatch, i njohur edhe si Bigfoot (Këmbëmadhi) ose Yeti**,** është një tjetër racë inteligjente, telepatike jashtëtokësore e cila ka marrë qëndrim në dhe brenda Tokës në rajonet natyrore të izoluara. Sasquatches janë persona shumë inteligjentë, të ndjeshëm, psikikë dhe telepatikë që janë shoqërorë mes tyre por më së shumti shmangin njerëzit. Ngaqë mund t'i lexojnë mendimet e njerëzve nga një largësi e madhe, asnjë njeri që i gjuan nuk e ka kapur ndonjëherë. Saskuatch mund të përdorë aftësitë psikike për ta bërë veten "të padukshëm" gjithashtu. Pavarësisht nga aftësia e tyre për t'iu shmangur kontaktit njerëzor, Sasquatch shpesh jetojnë nën tokë, ose të qëndrojnë të veshur në padukshmëri, dhe në ditët e sotme vetëm të bëjnë kontakt me njerëzit që mund t'i vlerësojnë me respekt. Ata janë hominidë mjaft të gjatë dhe me kornizë të madhe, të cilët ecin drejt dhe trupat e të cilëve janë të mbuluar me flokë të dendura. Sasquatches jetojnë në zonat kulmore të butë në arktik në Tokë. Në zonat e pyllëzuara flokët e tyre janë ngjyrë kafe. Në rajonet me borë të lartë, të tilla si Tibeti dhe Nepali, flokët e tyre janë të bardhë, duke i dhënë shkas monik "Njeriu i tmerrshëm i Borës".

Sasquatches më parë jetonte në një planet ftohës që rrotullohej rreth një ylli që po vdiste 6550 vite dritë nga Toka. Rreth 9550 p.e.s. koha e tokës, Star Nations vëzhgoi gjendjen e tyre të vështirë dhe i transplantoi ata në Tokë për të ngritur jetesën këtu për të siguruar mbijetesën e tyre. 2041 vjet më vonë, në vitin 7509 p.e.s., ylli që po vdiste, planeti i të cilit kishte qenë shtëpia e Sasquatches, u bë kritik dhe shpërtheu në një supernova që tani e njohim si ***Mjegullnaja e Gaforres (M1; NGC #1952; SN 1054)***. Drita nga ajo supernova arriti për herë të parë në Tokë në vitin 1054, dhe u regjistrua nga astronomët kinezë dhe arabë. Për fat të mirë në kohën e Supernovas, Sasquatch ishin të vendosur mirë për të jetuar në Tokë. Duke qenë psikik, Sasquatch shikoi lart dhe pa se ylli i shndritshëm u shfaq papritur në qiell dhe duke qëndruar i dukshëm për dy vjet, Ata e dinin se ishte ajo që kishte mbetur nga bota e tyre e shtëpisë, tani një yll neutron rrethuar nga filamente vezulluese të përbëra nga elemente të jonizuara nga të cilat ishte kompozuar atmosfera e yllit. Saskuatch e dinte se ata ishin larguar nga bota e tyre e shtëpisë tamam në kohë.

5. ET ZETAS (njerëzit e mutuar nga rrezatimi nga një apokalips bërthamor mjaft i mundshëm në të ardhmen në Tokë.)

Helen Littrell në librin e saj të ri, *"**Sytë e Raechel**"* jep informacion paralel dhe korroborativ për atë të Charles Hall. Libri i saj tregon historinë tronditëse se si një kolonel i dhembshur i Forcave Ajrore në një ekip sigurie perimetri në Vendin e Sigurisë Kombëtare të Nevadës u miqësua me ***Raechel,*** një ***i mbijetuar i një përplasjeje artizanale Zeta Reticulan. I mbijetuari ishte një vajzë adoleshente Zeta-njerëzore-hibride. Shpejt u quajt Raechel.*** **(**emërtuar për hamallin e vogël në skajin verior të Vargmalit të Forcave Ajrore nellis, alias Zona 51.) (Sistemi yjor Zeta Reticuli shihet vetëm nga hemisfera jugore e Tokës, dhe është rreth 39 vite dritë-larg).

Libri përshkruan eksperimentin e mëpasshëm të kolonelit të USAF-it, të autorizuar nga Këshilli i Sigurimit Kombëtar, përmes Komandës së Informacionit Teknik Të Aeronautikës të Forcave Ajrore, që ai të adoptojë këtë hibrid, tani të quajtur "Raechel", dhe ta lejojë atë të përpiqet të bëjë një jetë normale si studente e

kolegjit njerëzor në "Kolegjin Lost River" (jo emri i vërtetë) në Kaliforni, ndërsa jetonte si shok dhome me vajzën e autorit, Marisën. Koloneli i saj adoptues "babai" ishte vendosur në një bazë të forcave ajrore pranë kolegjit të vajzës së tij adoptuese.

"Sytë e Rashelit" jep edhe një tablo të saktë (pa disinformimin e zakonshëm në çështje të tilla) se çfarë ndodh vërtet nën sipërfaqen e bazës së pazbuluar të "Katër qosheve", e cila ndodhet në jugperëndimin më të madh të SHBA-së."Katër kënde", (e cila nuk është diku afër zonës së vërtetë të Shteteve Jugperëndimore të SHBA-së, Katër Qoshet), është në të vërtetë një Zonë e Pritjes së Vizitorëve të Udhëhequr nga Qeveria e SHBA-së dhe Objekti i Ndërfaqes së Ambasadorëve (tani mbyllur dhe zhvendosur më pranë Uashingtonit, DC.) për përfaqësuesit nga Star Nations. Kjo strukturë e Pritjes shërben gjithashtu si një vend integrimi kulturor dhe tutori për ata Vizitorë Yje që duan të përshtaten me shoqërinë njerëzore dhe të jenë në gjendje të ecin rreth e rrotull dhe të vëzhgojnë shoqërinë e Tokës.

"Sytë e Raechel" paralelizoi nga afër informacionin rreth veprimtarisë nëntokësore në zonën 51 të nxjerrë nga ***rreshteri i komandës së ushtrisë Robert O. Dean***, *nga* ***Dr. Majkëll Uolf i Këshillit të Sigurimit Kombëtar të SHBA***, *nga* ***fizikani i vendit S-4 të zonës 51 Robert Lazar*** dhe nga kreu i operacionit super sekret të marrjes së salcave të USAF, "Project Pounc", ***kolonel Steve Wilson, Forcat Ajrore të SHBA***.

Besoj se të gjithë Star Kids dhe Star Seeds do të lidhen me luftën e përditshme të Zeta-Human hybrid Raechel, dhe të Bardhëve të Lartë që banojnë në Indian Wells Valley, për t'u përpjekur të pranohen në botën njerëzore si normale, si të jetë një rast i shkallës Nth të luftës bazë kaq shumë Star Kids (Fëmijë Yje) dhe Star Seed adult (Farë e rritur/e pjekur e Yllit) në përpjekjen për të përcaktuar veten dhe të jenë haptazi se kush janë me të vërtetë pa vuajtur refuzimin, talljet dhe shmangia shoqërore shumë njerëz i vënë në pjatë dikujt që është ndryshe. Dhe të ndryshme mund të jetë një njeri Femijë Yll ose Farë Yll me një njohuri Zeta racë yll të gjeneve, aftësitë e avancuara të të cilit "vetëm nuk janë normale".

Ndërsa njerëzit "e rregullt" mësojnë t'i pranojnë fëmijët e tyre, Fëmijtë Yje, ndoshta kjo do të përshpejtojë ditën kur publiku është gati të pranojë "Raechels" dhe Tall White "Harry's" të galaktikës, ashtu si njerëzit e tjerë vijnë këtu për vizitë.

Programi *i* ***Pranimit Publik të Qeverisë së SHBA-së*** në realitetin e ET-së/alienëve, këtu në Tokë, është rritur dukshëm. Ajo ka lejuar autore Helen Littrell të dalë publikisht me tregimin e saj të ***vajzës së saj që ka qenë shok dhome me një Zeta-njeri hibrid Raechel si një student i vogël*** kolegj, dhe ET Raechel babai adoptues, një Kolonel i Forcave Ajrore duke zbuluar për Helen se qeveria mban një bazë të pazbuluar Nevada, "Katër Qoshet", në të cilën kontigjentet e Vizitorëve nga sisteme të ndryshme yjore rreth galaktikës janë të mirëpritura dhe ofruar mikpritje, orientimin, dhe edukimin në gjuhën dhe zakonet e Tokës. Programi i Alimimit Publik gjithashtu ka lejuar Charles Hall të tregojë për kontaktet pothuajse të përditshme me Të ***Bardhët e Lartë*** në Rrezen e Bazës së Forcave Ajrore Nellis, si dhe njohuritë e tij për Vizitorët Saami Star që emigrojnë në Shtetet e Bashkuara nga Norvegjia shumë dekada më parë. Këto zbulime e kanë ngritur *në mënyrë thelbësore* barin mbi atë që publiku lejohet të jetë në dijeni !

Ne kemi ardhur larg nga pranimet e lëkundur nga ish-oficerët e Forcave Ajrore që disa foto të UFO-s janë autentike.

Anëtarët e mirëinformuar të publikut të sotëm tani mund ta dinë, për shembull, se gjeneralët e forcave ajrore të SHBA-së kanë qenë duke u angazhuar në junket në Hënë në bordin e anijes kozmike Star Visitor-manned që nga mesi i viteve 1960.

Dhe disa nga këta Vizitorë kanë qenë rezidentë në Perëndimin Amerikan që para se të vinte njeriu i bardhë.

Posteri i filmit Sci-Fi tha: "Ne jemi midis jush". Vetëm se nuk është fantashkencë!

Dhe vetëm mendoni: Shumë pak hapësirë Vizitorët janë këtu, dhe nuk ka ndodhur lufta e botëve! A mund të jetë bashkëekzistenca paqësore ndëryjore në të ardhmen tonë? Pse jo? Ajo ka vazhduar tashmë prej shekujsh.

138. Pikëpamjet e Andromedanëve rreth botës sonë

I kontaktuar rregullisht që nga viti 1964, Alex Collier është një personazh në të njëjtën kohë misterioz, enigmatik dhe interesant. Një forcë dhe një magnetizëm mbresëlënës buron nga shikimi i tij depërtues.

Ai pretendon të ketë qenë shumë herë në lidhje me jashtëtokësorët nga yllësia Andromeda, dhe se e ka gjetur veten shumë herë në bordin e një prej anijeve të tyre të mëdha cilindrike.

Gjatë viteve, ai do të forcojë një marrëdhënie të veçantë me dy prej tyre, njerëz si ne, me dallimin e vetëm se ata flisnin vetëm në mënyrë telepatike dhe pigmenti i ngjyrës se lëkurës është i pazakontë për ne, ndërmjet blusë dhe të bardhës dhe shumë i zbehtë.

Alex Collier ka mbetur gjithmonë larg mediave, në dhënien e deklaratave dhe duke dhënë pak intervista.

Disa video që i përkushtohen atij janë në dispozicion vetëm në anglisht, por ata janë me interes të jashtëzakonshme dhe meritojnë të përkthehen, sepse ndryshe nga të kontaktuarit e tjerë, ai nuk ka frikë të trajtojër tema të një pikëvështrimi kozmik, ndërsa nuk heziton të denoncojë me forcë ata që na mbajnë në injorancë dhe në iluzionet tona.

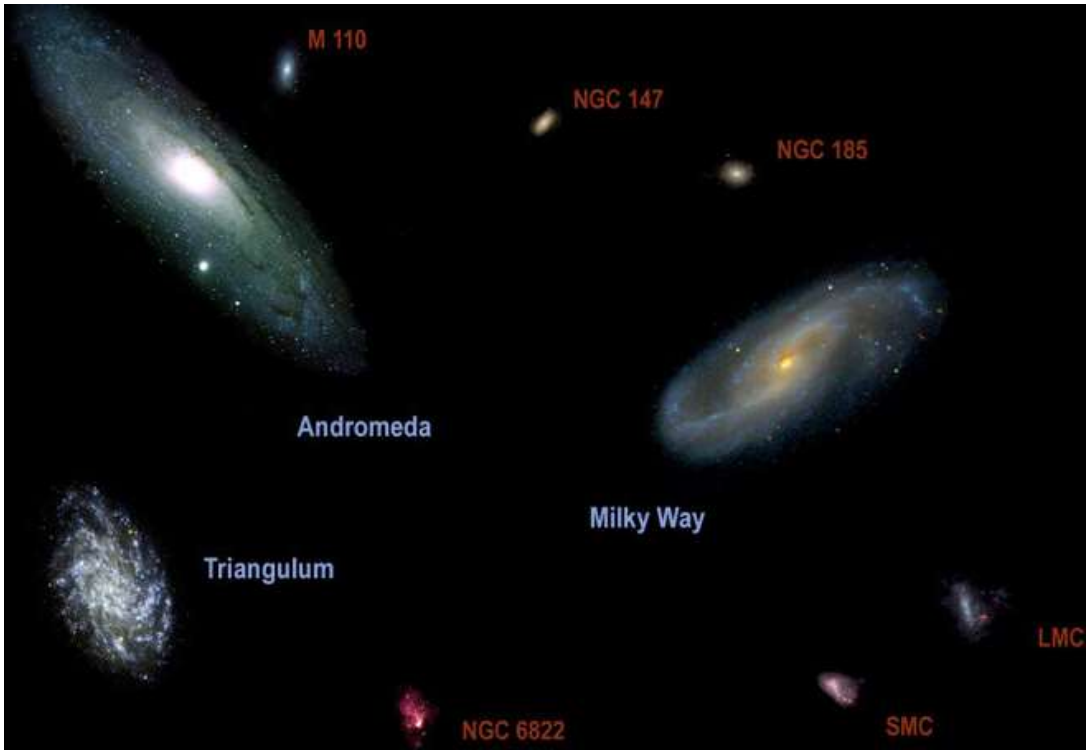

Yllësia/Galaktika e Andromedës, e Rrugës së Qumshtit (Galaktika jonë) dhe Galaktika Triangulum

Intervista nga Alex Collier

Unë do të paraqes pikëpamjet e Andromedanëve për atë çfarë po ndodh këtu, kush jemi ne dhe historinë tonë.

Unë kam qenë i kontaktuar për 31 vjet. Ky nuk ishte një kontakt i vazhdueshëm për 31 vjet, por që nga viti 1985. Kontakti im i parë u zhvillua në Woodstock të Miçiganit.

Kjo ndodhi në vitin 1964, gjatë kohës kur familja ime ishte duke berë nje piknik. Unë isha duke luajtur me kushërinjtë dhe i shtrirë në bar, nga ajo që më kujtohet atëherë është se ishte natë. Familja nuk më gjente dot dhe unë nuk mbaj mend më shumë. Gjurmët e trupit tim kishin mbetur ende në bar. Prindërit e mi dhe një polic u betuan që më kishin kërkuar po unë nuk isha atje. Njëra nga dilemat.

Në moshën 14 vjeçare, në një natë normale të gushtit unë shkova në shtrat. U zgjova në një platformë. Dy burrat ishin përkulur mbi mua, njëri ishte i shkurtër dhe tjetri shumë i madh. Të dy ishin shumë të mirë. Nga ana shpirtërore, ata i njoha tërësisht. I madhi, Morenae, lëkurën e kishte të zbehtë blu. Vissaeus, i vogëli, e kishte lëkurën e bardhë, duke humbur pjesën më të madhe të pigmentit të tij blu.

Andromedanët janë një racë shumë e vjetër

Me sa duket, të gjitha racat njerëzore vijnë nga yllësia Lyra. Ka shumë informacion në lidhje me këtë. Billy Meier gjithashtu ka folur për këtë.

Racat njerëzore nuk kanë ekzistuar në fillim në Lyra: ato erdhën nga një galaktikë tjetër, por ato filluan evoluimin e tyre në galaktikën tonë pikërisht në sistemin Lyra.

Sipas Andromedanëve, ka mbi 135 miliardë njerëz që jetojnë në 8 galaktikat më të afërta me tonën. Ka edhe raca të tjera atje. Disa nga këto raca kanë shume konflikte

me racën njerëzore dhe ato ekzistojnë ende. Por kane ndodhur disa gjëra që mund të jenë në gjendje të zgjidhin këto probleme.

Andromedanët janë një racë telepatike

Morenae, gjatë 10 viteve të fundit, ka mësuar për të përdorur kordët e tij vokale. Arsyeja e këtij informacioni quhet "Letra nga Andromeda", kjo është sepse fjala e parë nga Morenae kur mu afrua një ditë, ishte "një tjetër letër". Ai donte të përkthente idenë e "takimit", duke kërkuar fjalën.

Andromedianët interesohen shumë se çfarë ndodh me ne me sa duket për shkak se ne jemi shpirtra dhe si të tillë jemi gjenetikisht, por gjithashtu edhe për shkak të së ardhmes, një të ardhme në të cilën ndoshta ne do të kemi forma tjera fizike.

Kjo e ardhme do të zhvillohet gjatë një periudhe prej 357 vjet, duke filluar nga tani.

Universi ynë është një hologram

Ju mund të thoni: "nuk ka rëndësi, unë nuk do të jem këtu". Por për aq kohë sa racat e tjera aliene janë të përfshira, ata do të jenë këtu. Shumë prej tyre jetojnë mesatarisht 1000-1500 vite. Andromedanët jetojnë në një mesatare prej 2007 vtesh.

Këto vite që unë jam duke folur janë në kohën lineare, është e vetmja mënyrë për të shpjeguar këtë.

Ata nuk e shohin kohën në njëjtën mënyrë si ne. Ata thonë se universi ynë, i cili përmban çdo gjë që bëjmë dhe ne nuk e dimë, është një hologram që daton 21 trilion vjet.

Ata thonë se e gjithë materia që gjendet në universin tonë vjen nga vrima e zezë. Ata thonë se origjina e çdo galaktike vjen nga vrima e zezë, nga e cila të gjitha dalin.

Ata e përshkruajnë procesin si vijon: ekziston një univers që është në zhvillim (që do të thotë se frekuenca e këtij universi vazhdojnë të evulohen), dhe gradualisht nëse universi ka evoluar, energjitë që nuk duan të ndryshojnë ose janë të mbajtura nga frika nisin të rriten.

Çdo gjë në universin tonë (ne gjithashtu) vjen nga vrima e zezë.

Andromedanët thonë se ne jemi të përjetshëm dhe të pafund.

Sipas Vissaeus dhe Moranae, 23 mars 1994, një ngjyrë e veçantë dhe një frekuencë zëri kanë filluar të rrjedhin nga të gjitha vrimat e zeza në gjithë universin e njohur.

Andromedanët, që kanë një histori të gjatë shkencore pas tyre, thonë se është hera e parë që kjo ndodh.

Kjo energji dhe kjo frekuencë krijojnë një shtypje holografike në të gjitha nivelet dimensionale, ata thonë se universi përmbanë 11 dimensione nga krijimi. Ky hologram i ri, u bë densiteti i 12, ka një frekuencë të vetme dhe nuk përmban dualitet. Kjo frekuencë rrit frekuencat e të gjitha niveleve dimensionale poshtë saj.

Ata thonë se në dhjetor 2013 dendësia e tretë siç ne e njohim këtu do të pushojë së ekzistuari, dhe ajo do të shpërthejë në vetvete dhe niveli i saj do të ngritet. Ata në nivelin 11 do të shkojnë në të 12. Ne supozohet se do të kalojmë në të katërtin dhe pastaj në të pestin. Nga pikëpamja e Andromedanëve, dimensioni i katërt është vetëdija.

Nga këtu një racë është krejtësisht telepatike: ata janë të vetëdijshëm për njëri-tjetrin, ata ndajnë ndjenjat dhe mendimet, individë të ndarë formojnë një entitet. Parë nga dimensioni i tretë, dimesioni i pestë duket të jetë ai i dritës.

Në bazë të shkencës së tyre, ata thonë se kjo do të ndodhë në vitin 2013.

A mund ta di nëse kjo do të ndodhë? Unë do e di kur edhe ju do ta dini, por deri më sot, ata nuk kanë gabuar.

E pra tani, në këtë nivel të 12 të vetëdijes holografike, ka vetëdije individuale të ndryshme që janë shfaqur, të ndryshme nga të gjitha që janë parë më herët.

Andromedanët nuk e dinë se kush janë dhe nuk mund as edhe t'i përshkruajnë. Por me sa duket, këto qenie nga dimensioni i 12 mund të shqyrtojnë atë që ndodh në 11 dimensione tjera.

Pse po ndodh kjo?

Disa specie kanë filluar të jenë më të rënda, sepse ndryshimi i frekuencave tërheq çdo gjë lart. Energjitë regresive fillojnë të jenë në panik.

Sipas Andromedanëve, secili nga ne në planet dhe në 21 sistemet tjera yjore në galaksinë tone janë pjesë e një grupi të qenieve - ndërgjegje individuale, që me sa duket kanë evoluar deri në dimensionin e 11 gjatë triliona vjetëve.

Një eksperiment i planifikuar në të cilin qeniet zbresin në konceptin e kohës dhe marrin përvojë që me anë të mendimit të krijohet materia fizike.

Ata thonë se një grup i madh nga ne kanë zbritur në dendësinë e 3 dhe se atje kanë gjetur një racë të veçantë, transportues të një kodi të veçantë gjenetik që përfshin 22 raca të ndryshme jashtëtokësore.

E gjithë jeta në Tokë është sjellë atje nga tregtarët (Toka është buzë një rruge tregtare galaktike), eksplorues, aventurierë, të gjitha llojet e ndryshme. Fillimisht, Toka rrotullohehej në një orbitë tjetër, më afër Marsit dhe ishte vetëm akull.

Drakonianët nga Alfa dhe Paa Tal

Këto qenie, një racë reptiliane të përbëra nga mjeshtër gjenetikë, manipulojnë jetën, nga e cila nga pikapamja e tyre, ekziston si një burim natyror.

Drakonianët i shohin format e jetës që ata kanë krijuar apo ndryshuar si një burim natyror.

Me sa duket, ata krijuan racën primate, e cila u sollë së pari në Mars dhe pastaj në Tokë.

Raca e primatëve pastaj është eksperimentuar nga racat e tjera, - 21 racat e tjera, duke rezultuar në racën e primatëve të ndryshuar 22 herë.

Kjo racë në fund u bë Homo Sapiens, ajo çfarë ne jemi në nivelin fizik.

Po, kemi pasur 12 spirale të ADN-së. Dhjetë spirale na janë hequr nga një grup i Orionit me qëllim për të na kontrolluar dhe për të na mbajtur prapa.

Pse ata na ndalojnë që ne të evoluojmë?

Arsyeja pse grupi i Orionit do që të na mbajë, është se ata kanë zbuluar se ne kemi qenë në nivel të frymës (shpirtit).

Po ashtu sipas Andromedanëve, ne njerëzit jemi pjesë e një grupi të energjisë (frymës) që ata e quajnë Paa Tal.

Paa Tal janë në gjendje për të krijuar forma të jetës që mund të evulojnë në nivele më të larta të spiritualitetit me anë të vullnetit të lirë.

Arsyeja që Andromedanët përdorin fjalën Paa Tal, e cila është një fjalë me origjinë drakoniane, është se ky term është shpikur nga Drakonianët e Alfa Drakonisë për të përshkruar racat njerëzore në krahasim me filozofinë e tyre, e cila është krijimi i racave në mënyrë që pastaj ato të përdoren si skllevër, por edhe më të keq si kafshë (bagëti).

Kështu që ju e shihni që janë dy filozofi të ndryshme që konkurrojnë në këtë galaktikë.

E pra, grupi i Orionit e ka zbuluar që ne ishim me gamë të gjerë të emocioneve. Ne jemi shumë, shumë të ndryshëm nga të gjitha racat e tjera.

Edhe Andromedanët nuk e kuptojnë se si ne mund të urrejmë në një pikë dhe pastaj pesë minuta më vonë, të tregojmë dashuri. Një ditë unë isha në një anije të tyre kur Vissaeus shikonte një monitor që transmetonte lajme nga Toka: një polic kishte shtënë me armë në një zezak dhe pastaj vrapoi në përpjekje për të shpëtuar jetën e tij. Vissaeus nuk mund të kuptonte pse oficeri kishte vepruar kështu.

Ata janë të habitur nga raca jonë, me të gjitha talentet tona, por edhe përpjekjet tona për t'u shkatërruar gjatë gjithë kohës. Ata nuk e kuptojnë se si ne e shkatërrojmë mjedisin tonë. Kjo është sikur ne të kishim një vend tjetër për të shkuar. Po ne nuk e kemi.

Tokësorët janë në gjendje për të krijuar pa teknologji, dhe ky është një problem për Drakonianët.

Ne e kemi aftësinë, secili nga ne edhe nëse e injorojmë atë, - për të udhëtuar në kohë dhe për të krijuar pa ndonjë teknologji, duke projektuar shpirtërisht me vetëdije.

Ne mund të bëjmë këtë për shkak të sistemit tonë të brendshëm të lidhur me Dritën dhe për shkak të spektrit tonë emocional shumë të gjerë.

Megjithatë, dimensioni i tretë (pra ky ku gjendemi ne) është tepër i dendur dhe shumë raca jashtëtokësore nuk vijnë këtu. Shembulli më i mirë që unë mund t'ju jap rreth efektit të këtij densiteti, është sikur ju të e futni dorën tuaj në një banjo me xhelatinë ngjitëse të trashë!

Andromedanët thonë se prova se njerëzit janë të mahnitshëm është se ata munden vetë të krijojnë këtë densitet të tretë. Pavarësisht se vibrimi është i ngadalshëm, qëllimi ynë mund të krijojë të gjitha këtu.

Andromedanët nuk mund ta bënjë këtë gjë pa teknologji.

Kjo botë në të cilën ne jetojmë, secili nga ne ka marrë pjesë në krijimin dhe formimin e saj. Fjalë për fjalë ne jemi ajo dhe ne jemi të asaj. Ne jemi fjalë për fjalë një me të.

Dhe ata nuk e kuptojnë pse ne duam ta shkatërrojmë këtë.

Adromedanët janë qenie thellësisht shpirtërore.

Qëllimi i tyre është që vazhdimisht të evulojnë. Ata gjithmonë duan të bëhen më të mirë se sa që janë tani dhe janë gjithmonë në kërkim të thelbit të vërtetë të Zotit.

Ata e dinë se Ai ekziston, por se çfarë është me të vërtetë, askush nuk e di, pra as ata. Kjo është arsyeja pse ata e quajnë atë "Is-Ness" (Vetëdije Multidimensionale).

Ata janë duke eksploruar në dimensionin e dymbëdhjetë dhe e shohin atë si një katalizator shpirtëror që mund të sjellë mundësi të reja evolimi.

Sipas Alex Collier ata e pranojnë ekzistencën e Zotit, pra është e logjikshme që besojnë në të, por jo sipas koncepteve tona që kemi ne tokësorët për Zotin.

Hierarkia në galaktikën tonë

Ka dy filozofi mendimi në galaktikën tonë. Njëra është regresive, janë ato racat që vuajnë nga frika dhe për shkak të kësaj duan të kontrollojnë të tjerët.

Hierarkia regresive filloi me një grup nga Drakonis Alfa.

Andromedanët nuk e dinë nga vijnë këta qenie, por ajo çfarë ata kanë mësuar gjatë ndërveprimit të tyre me racat e dimensioneve tjera është se dikush i solli Drakonianët në këtë univers dhe i vendosi në sistem Alfa Drakonis, aty ku ata kishin shanset më të mira për të mbijetuar.

Sipas Adromedanëve, ka katër miliardë vjet që Drakonianët përdorin udhëtimin në hapësirë. Kjo është një racë e mahnitshme, e cila ka bërë gjëra të mëdha, por mjaft brutale.

Drakonianët nuk i duan njerëzit.

Andromedanët thonë se Drakonianët besojnë se kjo botë u takon atyre, dhe se historia e tyre i mëson se ata janë vënë këtu për të udhëhequr. Por kur ata filluan të lëvizin, kanë hasur në raca të tjera, ku shumë nga këto raca i kanë pushtuar nëpërmjet manipulimit gjenetik

Tani, qeveria jonë, qeveria e Shteteve të Bashkuara, Rendi i Ri Boteror, - çfarëdo emri që ju mund ti jepni, - do që të fus implante te të gjitha qeniet. Nga pikpamja e Andromedanëve, kjo do të thotë të jesh pronarë.

Jashtëtokësorët e vlerësojnë gjenetikën. Ata vijnë këtu, për të pushtuar një racë dhe për ta ndryshuar gjenetikisht. Nga ai moment, kjo racë ndryshon gjenetikisht. Ky manipulim gjenetik ndryshon frekuencat, zërin dhe modelet e mendimit të racës në qoftë se kjo merr formë fizikisht. A e kuptoni ju këtë?

Shembulli më i mirë që unë mund të ju jap janë Gritë. Me sa duket, Gritë kishin një pamje më njerëzore në një kohë. Ajo çfarë ndodhi ishte se raca e tyre u kap 891.000 vjet më parë gjersa ishin duke lënë Zeta 1 dhe Zeta 2 për çështje biznesi.

Kjo është shumë e zakonshme dhe se në këtë mënyrë toka qe kolonizuar.

Ata ishin kapur nga një grup i Orionit, të cilët tashmë ishin ndryshuar gjenetikisht dhe nën kontrollin e Drakonianëve të Alfës.

Sipas Morenae, gjëja e parë që bëri grupi i Orionit (i modifikuar nga Drakonianët) ishte të vrasë pothuajse të gjitha femrat e racës së zënë me qëllim për të kontrolluar lindjet.

Pastaj ndryshuan femrat e mbetura, në mënyrë që të gjithë fëmijët që do të lindin më vonë të jenë të ndryshuar gjenetikisht. Meshkujt ishin skllavëruar, duke punuar në miniera apo u vranë nga grupi i Orionit që kontrollohen nga Drakonianët.

Ata që ne i quajmë tani Gritë janë bërë një burim natyror. Udhëtimi në kohë mund të ndryshojë ndërgjegjen raciale.

Tani, më kanë thënë se Gritë duan të jenë plotësisht të çliruar nga kjo hierarki, por atë që ata kanë bërë është se ata kanë vazhduar të përhapin këtë problem.

Neve na është thënë se Gritë “kanë qenë këtu për mijëra vite”. Megjithatë, sipas Andromedanëve, ata janë këtu që nga viti 1931.

Për shkak të aftësisë së tyre për të udhëtuar nëpër kohë, duket se ata janë këtu për mijëra vjet: ata mund të shkojnë prapa në kohë.

Nëse ju mund të shkoni mbrapa në kohë ju mund të ndryshoni ndërgjegjen e çdo race. Ju mund të ndryshoni çdo ngjarje.

Kjo është pikërisht ajo që ata vepruan. Ata nuk janë të vetmit që e kanë bërë këtë. Ekziston edhe një grup nga Siriusi B, që e ka bërë këtë.

Kjo më ka marrë shumë kohë të gjatë për të kuptuar pse ata dëshironin ta bënin këtë.

Në thelb, është ajo se ata donin të na kontrollonin. Ne kemi gjëra që ata i duan. Ne kemi dobi (mundësi) të jemi deri në dimensionin e 11, që do të thotë se ne kemi mbulesë në një shkallë të madhe nga evolucioni shpirtëror, i cili shpjegon gamën tonë të gjerë të kapacitetit emocional. Ata e duan këtë informacion.

Nuk është vetëm kjo: me frekuencën e re që është duke ardhur ku dhe dimensioni i tretë ka filluar të shpërthej përbrenda në vetvete, Gritë janë duke u përpjekur për të ruajtur racën e tyre.

Sipas Morenae, ka vetëm 2.000 Gri autentikë. Të gjithë të tjerët janë klounë, - robota organikë. Ata nuk janë bartës të esencës shpirtërore.

139. Roli i Kombeve Yje në zhvillimin njerëzor

Një numër i racave Vizitorë Yje evoluan në forma inteligjente të jetës në planetet e tyre përkatëse në të gjithë universin. Disa nga këto qytetërime janë milionavjeçare. Raca të tjera inteligjente "atje jashtë" u zhvilluan jo vetëm nga evolucioni, por edhe për shkak të vizitave nga raca të tjera duke u angazhuar në mbjelljen misionare të jetës inteligjente në planetet që hasën biota indigjene e të cilave kishte evoluar deri në atë pikë sa një ose më shumë specie kafshësh mund të siguronin një platformë të përshtatshme anatomie dhe fiziku për inxhinierinë në inteligjencën e lartë dhe spiritualitetin.

Kështu Kombet yjore të galaktikës ndryshojnë, disa raca evoluuan natyrshëm, ndërsa të tjera patën zhvillimin e tyre të përshpejtuar nëpërmjet bioinxhinering nga racat më të vjetra dhe më të përparuara. Pavarësisht nga origjina, shumë nga këto raca yjore veprojnë si punëtorë të Korpusit të Paqes, duke shkuar rreth galaktikës duke eksploruar dhe duke u përpjekur të bëjnë mirë kudo që munden. Dhe kështu Kombet e Yjeve vendosën të përshpejtojnë evolucionin e jetës inteligjente në Tokë. Ata zgjodhën një specie premtuese primate-rend kandidat nga e cila për të marrë mostrat e materialit riprodhues, pastaj bioinxhinered në ADN mostrave disa nga gjenet e tyre, dhe pastaj ri-rezultuar gjenet hibride rezultant në nënën primate, në mënyrë që çdo pasardhës i mëvonshëm do të jetë më inteligjent.

Pas një numri përpjekjesh, rreth 275.000 vite më parë Vizitorët e Yjeve arritën një hibrid me një fraksion të rëndësishëm të inteligjencës së tyre shumë të lartë, një ndërthurje të kapacitetit të tyre shumë të zhvilluar shpirtëror dhe aftësive psikike, dhe duke pasur detergjent dhe koordinim të mjaftueshëm për të qenë të aftë për të modeluar mjete dhe dizajne të ndërlikuara. Ata kishin arritur Homo Sapiens.

Pas vëzhgimit të Homo Sapiens në veprim mbi një numër brezash me përzierjen e tij idiosinkratike të sjelljes instinktive të kafshëve primate që vepronte së bashku me inteligjencën e pacipë dhe ndjeshmërinë shpirtërore, Vizitorët Yje ishin të pakënaqur me nivelin e inteligjencës së hibridit të tyre, dhe vendosën të vazhdonin më tej me inxhinierinë gjenetike shtesë. Rezultati ishte ajo që antropologët e Tokës etiketojnë ***Homo Sapiens Sapiens, njerëzimi modern.*** Kjo pjesë e parafundit e bioinxhineringut ka ndodhur rreth 130.000 vite më parë.

Bioininerimi njerëzor është përmendur për herë të parë në pllakat kuneiforme kuneiforme kuneiforme sumeriane që shkruan traditat gojore. Këto histori historike sumeriane përmendin Vizitorët Yje Humanoidë që janë të përfshirë në bioinxhinjimin e proto-paraardhësve njerëzorë. Të dhëna të tjera të Azisë së Vogël tregojnë se kjo

racë Vizitorët Yje Reptoidë ndërhyri gjithashtu rreth vitit 1750 p.e.s. në Derinkuyu (Turqia e tanishme juglindore) dhe gjetkë për të dhënë njohuri për të ndihmuar zhvillimin e një forme më të lartë të qytetërimit. Kultura të tjera të lashta, të tilla si aborigjenët indigjenë të Australisë së hershme, dhe popujt indigjenë të Amerikës Veriore, Qendrore dhe Jugore, kishin traditat e tyre gojore të Vizitorëve Yje që ishin të përfshirë në modelimin e paraardhësve të tyre origjinalë.

Ndërhyrja pasuese e Star Visitors (Vizitorëve Yje) u zhvendos nga bioinxhinering në mësimdhënien kulturore dhe shpirtërore dhe tutoring, me Mësuesit Master Star Person (Mjeshtër Person Yll) duke u shfaqur gjatë shekujve në zona të ndryshme rreth Tokës. Këta Mësues Të Zotit të Personit Yll janë bërë të njohur dhe të nderuar si Udhëheqësit tanë të Mëdhenj Shpirtërorë dhe Filozofikë. Disa nga mençuritë e tyre gjenden në Fetë e Mëdha Botërore.

Mësuesit Mjeshtër të Personave Yje të njohur si Mësuesit Shpirtëror të Botës Kryesore, këta Mësues Mjeshtër përfshijnë :

Krishna (Hinduizmi); **Enki** Â (mësoi nderimin e Zotit siç pasqyrohet në natyrë); **Zoroaster** (Zoroastrianizmi); **Lao-Tse** (Taoism/proto-Konfucianism); **Quan Yin** (i ndriçuar i dhembshur një nga budizmi kinez); **Siddartha Guatama, Buda** (Budizëm); **Yeshua ben Joseph~Jesus~Isa** (Krishterimi/reforma-judaizmi); **Miriam-Nënë Maria,** duke mbështetur Yeshua/Shërbimin e Mësimdhënies së Jezusit, pastaj u rishfaq më vonë si: White Buffalo Vif Woman, Lady of Guadalupe, Lady of Fatima, and Lady of Lourdes (Mediterranean dhe indigenous Americas spiritualities); **Quetzalcoatl** , (spiritualiteti meso-amerikan); **Këshilltari Xeleria** , duke u shfaqur së pari si **Viracocha** duke mësuar monoteizmin inkas, dhe pastaj më vonë si Kon Tiki (duke u mësuar polinezianëve një spiritualitet monoteist); **Fransis i Asizit** (reformim i krishterimit); **Muhamedi** (mësimet e tij origjinale të pakorruptuara), i cili kishte tre rimishërime si: **Abdal - Qadir el - Jilani** (Sufi i pastruar / reformuar Islam); **Baha'u'llah** (i cili mësoi të vërtetën e unifikuar nën të gjitha fetë kryesore, (i quajtur "Bahai"), dhe së fundi si **Këshilltar i Tokës,** një Mësues vjen për të korrigjuar të gjitha shtrembërimet e feve kryesore, dhe vënë në dukje borxhin e njerëzve ndaj Mësuesve Yje për udhëheqjen shpirtërore.

Një kronologji e detajuar e Mësuesit Mjeshtër Person Yll, përpjekjet arsimore në Tokë

Përveç stërvitjes së njerëzve në bazat fizike dhe kulturore për qytetërimin, Vizitorë të ndryshëm yjesh zbritën herë pas here si Mësues Shpirtërorë për t'u treguar njerëzve një kuptim më të plotë dhe më të saktë shpirtëror të marrëdhënies së tyre me Burimin/Perëndinë dhe një standard më të lartë moral. Një numër i këtyre Mësuesve mjeshtra janë bërë të njohur dhe të nderuar si udhëheqës të mëdhenj shpirtërorë dhe filozofikë. Disa prej tyre u përqendrua në bërjen e mësimeve frymore dhe morale. Ndërsa të tjerët të përfshirë në punën e tyre mësimdhënies dhe shfaqjen e elementeve të qytetërimit bazë: shkenca, astronomia, bujqësia, matematika, arkitektura, origjina e njeriut, mjekësia dhe artet e tjera shëruese, kozmologjia, baza e ligjeve, dhe një kuptim rudimentar i rolit të Vizitorëve Yje në historinë njerëzore, ndër të tjera.

Në fillim të numërimit të mësuesve të mëdhenj fetarë, filozofikë dhe moralë që Kombet e Yjeve dërguan mes njerëzimit, historia na tregon se le të vërejmë se themelet e shoqërisë së qytetëruar u hodhën për herë të parë në luginën e lumit Ind të Indisë veriore; dhe pastaj në luginën e lumit Eufrat të Mesopotamisë së Irakut modern), ku Sumeri u bë i njohur si "djepi i qytetërimit".

Një mësues ylli reptoid **(**këshilltar për vrojtuesit**)** mishëroi në Indi as Krishna rreth vitit 2875 p.e.s. Ai ishte një anëtar shumë i lartë i Këshillit të Kombeve Të Yjeve, dhe një Mësues Mjeshtër, dhe ishte i shoqëruar nga kolegët, Ai është paraqitur si të ketë një ton të zbehtë të lëkurës. Sipas treguesve nga Baghavad Gita, ai jetoi rreth 128 vjet. Mitologjia e konsiderueshme i errëson hollësitë e jetës së tij. Ai përshkruhet si një kampion i drejtësisë. I lodhur nga kultura si lufta e kohës së tij, më vonë në jetë ai iu përkushtua meditimit. Krishna shihej si profet, mësues dhe ndërmjetës midis Zotit dhe njerëzve, sipas traditës Bahai. Hinduizmi gabimisht e sheh atë si një hyjni. Por në të vërtetë ai ishte një lajmëtar, dhe një Mësues Mjeshtër, i cili kishte jetuar më parë si anëtar i një qytetërimi ylli reptoid me lëkurë blu.

Rreth vitit 2600 P.E.S. Këshilltari Reptoid për Vrojtuesit u kthye në Tokë, Sumer (Mesopotami, Iraku modern), ku ai u emërua **Enki** (Zoti i Tokës) nga sumerët. Person Yll Enki u mësoi sumerëve elementet bazë të qytetërimit të hershëm: nderimi për Perëndinë si Burim dhe siç pasqyrohet në natyrë, astronomia bazë, arkitektura, ndërtimi i kanaleve, bujqësia vaditëse, punimi dekorativ i qeramikës, punimi i veglave bazë si sickles bërë me argjilë të fortë dhe më vonë prej metali, shkrimi i hershëm simbolik (kuneiform), numrat, mjekësia rudimentare, etj. Pasi Enki u largua, populli sumerian e ktheu atë në perëndinë e tyre kryesore, mësuesin e qytetërimit, mençurisë dhe kulturës.

Duke dalë në Periudhën Olmeke të Meksikës (400 p.e.s.), po këtë Mësues/Këshilltar për Rojat e Yllit e vizitoi dhe e mësoi mes popujve të Meso-Amerikës. Ai u quajt ***Quetzalcoatl dhe Kulkulkan***). Pamja e tij ishte një përzierje e tipareve reptilian dhe humanoid. Ai u nderua si një Mësues i madh që zbriti nga yjet dhe mësoi popujt Olmec, Aztekë, Majan dhe Toltec. Ata e quajtën atë nga pamja e tij e stilizuar: ***Quetzal*** (***me pupla***: simbolizon aftësinë e fluturimit) dhe ***coatl*** (***gjarpër*** - që ka luspa reptilian). **Quetzalcoatl=Gjarpër me pupla**. Quetzalcoatl kishte meritën për dhënien e njohurisë rreth shkrimit dhe librave, një kalendar të bazuar në astronomi, kultivimin e misrit (misrit) dhe njohurinë e të vërtetave të brendshme rreth vdekjes dhe rimishërimit. Ai foli kundër praktikës së flijimit njerëzor.

Në kulturën para-inkane të Amerikës së Jugut rreth vitit 1580 p.e.s., një Mësues Yll me pamje mantis, ***Xeleria***, i njohur si ***Viracocha*** , u shfaq në mesin e popujve andeanë të perandorisë ***Tiuanaku*** pranë liqenit Titicaca (në Bolivinë e sotme). Ajo mësonte për unitetin e forcës jetësore si të gjallë dhe të vetëdijshme në shfaqjet e saj të ndryshme në natyrë, duke përfshirë edhe njerëzit, dhe se të gjitha këto shfaqje ishin të shenjta dhe për t'u nderuar. Viracocha u kujtua si dhënësi i qytetërimit dhe ndër të tjera ishte personi që mësoi Inkanët se cila nga pemët, lulet, frutat dhe barërat ishin të ngrënshme, të cilat kishin veti mjekësore, dhe që ishin helmuese. ***Viracocha*** do të thotë "***Shkumë deti***". Në të vërtetë, tradita gojore kujton se kur mbaroi së mësuari në Amerikën e Jugut, ajo u zhduk në perëndim përtej oqeanit deri në ishujt polinezianë.

Atje ajo u quajt ***Kon-Tiki***. Polinezianët e konsideronin perëndi të diellit. Në të gjithë ishujt Mësuesi i Madh Kon-Tiki u mësonte njerëzve të ndryshëm gjendjen frymore.

Në vitin 1500 p.e.s., Mësuesi Mjeshtrit Yll Reptoid u mishërua përsëri, këtë herë si ***Zoroaster*** (Zarathustra) në Persinë e lashtë (Iranin modern). Ndërsa detajet e jetës së tij dhe mësimet origjinale janë të errësuara nga koha dhe legjenda, ai mendonte se lidhja e tij me Perëndinë e kishte drejtuar atë drejt një misioni për të shkuar dhe për t'u përballur me politeizmin, idhujtarinë dhe gabime morale të kohës së tij. Ai mësoi monoteizmin dhe se Perëndia është Burimi i dritës dhe i mungesës së dritës (errësirës) - një boshllëk shtatzënë që krijon një mundësi që drita dhe e mira të dalin nëpërmjet përpjekjeve me zemër të mirë. Ai u përpoq t'i zgjonte njerëzit ndaj rëndësisë së sjelljes së drejtë dhe i paralajmëroi ata kundër flijimit të kafshëve, keqtrajtimit të gjedhëve dhe të mos pinin *huma*, një birrë dehëse.

Krishna-Zoroaster u rimishërua në vitin 203 A.D si **Babaji**, një avatar në Indinë Tamile, i cili u përpoq t'i drejtonte njerëzit tek parimet themelore që ai kishte mësuar fillimisht si Zoroaster. Babaji gjithashtu mësoi Kriya, një formë e lartë e Jogës, dhe filloi shumë mësues shpirtërorë të Indisë në të. 1600 vjet më vonë, Krisha u rimishërua përsëri, këtë herë si ***Paramahansa Yogananda*** (1893-1952), për të mësuar formën e pastruar të Yoga - Kriya (Meditimi me kontrollin e frymëmarrjes) Yoga. Kjo përfshinte përqendrimin e energjisë së forcës jetësore rreth secilës nga qendrat e chakras kurrizore në vazhdim, ndërsa meditimi se si vetë parimi i jetës është një manifestim derivat i parimit kozmik të quajtur Brahman (Zoti/Burimi), baza e gjithçkaje që ekziston.

Miriami (Maria) është një mësuese femër Person Yll nga Altimar-3, e cila u mishërua si një vajzë njerëzore në Palestinë (Izraeli i sotëm) rreth vitit 23 p.e.s. Ajo u quajt ***Miriam (Maria*)**. Ne e njohim atë si nëna e ***Jezusit (Yeshua ben Yosef)***. Rreth vitit 8 p.e.s., "engjëlli" Gabriel ("Ylli Person "Jim" nga sistemi i yjeve Procyon B) vizitoi Miriamin/Marinë dhe i tha se do të ngjizte një fëmijë, emri i të cilit do të ishte Yeshua/Jesus dhe do të rritej për të qenë i madh. Së bashku me Jozefin, Miriami e rriti Jezuin. Më vonë, ndërsa filloi mësimin e tij frymor publik, Maria e shoqëroi Jezuin dhe e mbështeti veprën e tij të mësimdhënies. Ajo ishte një frymëzim për dishepujt e tij. Pas vdekjes së Jezuit, Miriami/Maria u dha dishepujve mbështetjen e saj morale.

Miriami/Meri vdiq pak kohë pas vdekjes së Jesua/Jezuit. Ajo pastaj u rimishërua në Tokë dhe erdhi në mesin e popujve vendas të Amerikës së Veriut si një mësuese. Ajo ishte ajo që Indianët e Rrafshit e quajnë Gruaja e ***Buallit të Bardhë***. Ajo vizitoi fiset e Amerikës së Veriut duke përfshirë popujt Lakota/Dakota/Nakota (Sioux). Ajo ishte Personi Yll, i cili fillimisht u mësoi fiseve të ndryshme historinë e tyre të origjinës yjore, mësimet e tyre shpirtërore, këngët e shenjta, shtatë ceremonitë e tyre të shenjta dhe praktikat e tyre shëruese. Ajo i këshilloi indianët të mbeten gjithmonë kujdestarë dhe kujdestarë të Nënës Tokë (Gaia), dhe ta konsiderojnë Tokën si nënën e tyre të shenjtë. Lakota Elder Looks-For-Buffalo (Floyd Hand) tha se në mesin e Indianëve Jugperëndimor (të tilla si Hopi, Zuni dhe Rio Grande Pueblos) ajo kujtohet si ***Nëna e Misrit***. Ajo është gjithashtu e njohur në mesin e Hopi dhe Zuni si ***Ylli i Kaltër Kachina, dhe në mesin e tyre dhe Navajo si Gjyshja Spider Woman*.** Mary/Miriam i dha Hopit profecinë e saj se ajo do të kthehej në kohën e tranzicionit

nga Bota e Katërt në Botën e Pestë dhe do të kërcente si Yll i Kaltër Kachina në një shesh Hopi.

Mary/Miriam mbajti premtimin e saj për popullin Hopi. Në gjysmë-dritë para agimit më 23 mars 2015, Nëna Mary u kthye e veshur në hopi Kachina në vallëzimin regalia si Yll i Kaltër Kachina, dhe vallëzoi ceremonisht në sheshin në fshatin Hopi të Hotevilla, AZ. Në këtë mënyrë, ajo përmbushi profecinë Hopi, duke njoftuar fillimin e tranzicionit në Botën e Pestë të profetizuar prej kohësh dhe shkatërrimin e Epokës së Katërt Botërore të korruptuar.

Miriam/Mary u shfaq në Meksikë në vitin 1531 gjatë Periudhës së Pushtimit si Zonja e Guadalupes. Ajo u shfaq si një grua indigjene me lëkurë kafe për fshatarin indian Juan Diego Cuauhtlatoatzin në një kodër jashtë Qytetit të Meksikos dhe foli me të në gjuhën e tij indigjene Nahautl. Vizita e saj u dha një mesazh shprese dhe solidariteti popujve indigjenë të Meksikës që vuanin nën shtypjen e kolonizuesve spanjollë. Ajo është nderuar përmes Mesoamerica si ***Virgjëresha e Guadalupes*** dhe është identifikuar si Maria, nëna e Yeshua / Jezusit.

(Sipas traditës Dakota Sioux, djali i saj ***Dora e Verdhë*** **(**emri i tyre për ***Yeshua/Jesus)*** gjithashtu erdhi në Amerikën e Veriut pas ringjalljes së tij, mësoi popullin vendas amerikan dhe shëroi një numër të tyre).

Në vitin 1848, një Valë Revolucionesh përfshiu Evropën dhe shpejt u shtyp me dhunë, me dhjetëra mijëra të vdekur. Në vitin 1858 Miriami/Mary iu shfaq shumë herë Bernadette Soubirous, 14 vjeç, një fshatar i Lourdes në Pirenejtë Francezë. Duke iu shfaqur Bernadettes duke u dukur si një adoleshente tjetër e re, ***Zonja e Lurdes*** foli me të në dialektin e saj rajonal të Occitan dhe i tha t'u thoshte njerëzve të luteshin dhe të bënin pendesë për mëkatarët.

Miriami/Meri përsëri në vitin 1917 iu shfaq gjatë Luftës së Parë Botërore tre fëmijëve barinj pranë Fatimës, Portugali, si një zonjë që shkëlqen edhe një herë, dhe u tha atyre të paralajmëronin popullin që të lutej dhe të bënte sakrifica personale kundër rrezikut të një lufte edhe më të madhe që do të vinte. E quajtur ***Zonja e Fatimes,*** siç paratha ajo, Lufta e Dytë Botërore me të vërtetë filloi 22 vjet më vonë.

Mësuesi i Yjeve Altimar-3, më parë nëna e Jezusit, Maria/Miriam, u mishërua përsëri si ***Nënë Tereza*** në vitin 1910. Ajo e jetoi jetën e saj si një shembull i shkëlqyer deri në fund të vitit 1997. Edhe një herë, ky Person Yll i butë dhe i përulur mori një rol mësimi për t'u marrë si shembull. Si Nënë Tereza, ajo udhëhoqi nga zemra me anë të shembullit të shërbimit të përulur ndaj të varfërve dhe arriti famë botërore për shërbim ndaj më të shikuarve dhe më të shmangurve. Këshilltarja e Kombeve Yje, Miriam, nga sistemi i yjeve Altimar, shumë shpejt do të kthehet edhe një herë për të sqaruar rolet e saj të ndryshme të mësimdhënies, dhe për të vënë në dukje se përnderimi i tepruar i saj nuk i shërben të vërtetës së misionit të saj të përulur të dashurisë, udhëheqjes dhe mbështetjes.

Lao Tse ishte rimishërimi i ***Quan Yin*** si një mashkull që u mishërua si njeri rreth vitit 580 p.e.s. Ai ishte një mësues i nderuar në Kinën e lashtë. Tradita e ka atë si autor të klasikes së pavdekshme filozofike, Tao Te Ching. Lao Tse mësoi se në bazë të të gjithë realitetit është Tao, shpalosja dinamike e gjërave që në mënyrë indirekte manifeston Burimin / Perëndinë. Lao Tse e përshkroi Taon si gjithnjë në evoluim, dhe si përqafim të ndryshimit brenda matricave më të mëdha të qëndrueshmërisë vërtetës. Ai mësoi se sjellja e gabuar vinte ngaqë dikush nuk ishte në harmoni me

taon. Thjeshtësia, mos nxitja nga dëshirat dhe përulësia janë shenja të një harmonie të tillë me taon. Ai mësoi se në shoqëri një mënyrë e tillë të menduari dhe sjelljeje do të shmangte luftërat dhe nevojën për ligje të ashpra.

Një Mësues Mjeshtër i Person-Yllit Altairian i mishëruar në vitin 563 p.e.s. si ***Siddartha Guatama - Buda*** (Zgjohuni Një, në sanskritisht), ai ishte asketik dhe mësues, duke u drejtuar me parime të larta frymore princave dhe lypësve. Ai i mësoi Katër të Vërtetat Fisnike dhe Rrugën e Tetëfishtë, si dhe se realiteti nuk është dualist. Edhe pse ai paralajmëroi kundër pagabueshmërisë së çdo shkrimi, pas vdekjes së tij mësimet e tij u kodifikuar dhe u shtuan nga ndjekësit për të krijuar një fe të "budizmit", të plotë me libra kontradiktorë rreth interpretimit të saj të duhur. Buda së shpejti do të kthehet për të korrigjuar shtrembërimet e gabuara të mësimeve të tij.

Një mësues tjetër altairian për Person Yll, ***Yeshua ben Yosef (Jezui),*** i mishëruar në Palestinë në vitin 7 p.e.s. dhe jetoi deri në vitin 34 të e.s. Jezui është një mësues i njohur frymor në mbarë botën. Ndërsa mitologjia ekziston rreth ngjarjeve të jashtëzakonshme rreth lindjes së Yeshuas, (të tilla si Magi (astrologo-priftërinj zoroastrian) që vijnë nga Persia për të bërë homazhe), një masë më e shëndoshë e natyrës dhe origjinës së Jezuit vjen nga një analizë e sjelljes dhe aftësive të tij.

Mesazhi i Jesuas/Jezuit ishte krejt ndryshe nga interpretimet mbizotëruese fetare të judaizmit të shekullit të parë. Ai nuk ishte tradicionalizmi rigoroz ceremonial fetishist i farisenjve, as fondamentalizmi literalist biblik i saducenjve. As nuk u tërhoq në escapizmin metafizik të esenëve. Mesazhi i tij frymor ishte i thjeshtë: Perëndia është një Atë i dashur për t'u nderuar në vend se t'i frikësohemi. Gjithashtu, ligji biblik duhet interpretuar sipas frymës së tij themelore, në vend se në një mënyrë fondamentaliste. Ai e përmblodhi këtë frymë thelbësore si: ta duash Perëndinë me gjithë zemër, dhe ta duash të afërmin tënd si veten tënde. Nga të gjithë Avatarët e Personit Yll, mësimi i tij është ndoshta i vetmi që i fut në këto dy Urdhërime të Mëdha 11 Ligjet Universale dhe 11 Ligjet Shpirtërore të kozmosit. Këshilltari i Kombeve Të Yjeve për Rojat vëren se personi që është Yeshua e kishte origjinën drejtpërdrejt nga Burimi/Perëndia, në vend që të vinte nga persona të tjerë që më në fund dolën nga Burimi. Kështu ungjilltari Gjoni i Patmosit e kishte atë me gjysmë të drejtë: ***Jezusi ishte me të vërtetë një bir i Perëndisë, vetëm se jo biri i Perëndisë***. Po, Jezui ishte Një Njeri Yll, siç e shpalli Lakota Plaku i Pamjes për Buallin.

"Mrekullitë" që kreu Yeshua pasqyrojnë aftësitë e përparuara. Sido që të jetë shërimi, sjellja në jetë e një krijese të vdekur, levitja pak mbi ujë ose leximi i mendjes së një dyshuesi në turmë, Jezui shfaqi aftësi të përparuara që janë të zakonshme te Njerëzit e Yjeve. (Dhe një numër i sotëm Fëmijtë Yje dhe Farat Yje të rritur.) A është kjo blasfemi? Nuk është blasfemi të thuhet një e vërtetë, sado e panjohur.

Yeshua kishte ndër mend të reformonte fenë e korruptuar që gjeti në judaizëm nën sundimin e farisenjve dhe saducenjve. Në një nga tragjeditë e përsëritura të shëmbëlltyrave njerëzore, mësimet e tij të thjeshta u shndërruan nga dishepuj të gabueshëm dhe tepër të zellshëm në krishterim, një kult rigoroz i rregullave dhe shtrembërimeve njerëzore. Kështu, këta "dishepuj" i shtuan korruptimet e tyre judaizmit të korruptuar nga njerëzit, të cilin Yesua e kishte reformuar. Së shpejti Jezui do të kthehet për të ndrequr shtrembërimet e gabuara të mësimeve të tij.

Muhammed, një Mësues i Zotit me prejardhje të shumë racave yjore, i rimishëruar si njeri në vitin 570 të e.s., në Arabi. Ai është nderuar nga myslimanët,

druzët dhe bahaisët si një mësues i udhëzuar nga Zoti. Myslimanët e arsimuar mirë nuk besojnë se ai ishte krijuesi i një feje të re, por përkundrazi rivendosës i besimit monoteist origjinal të pakorruptuar të Adamit, Abrahamit dhe profetëve të tjerë. Pas ndarjes së informacioneve të përsëritura nga një lajmëtar nga qielli të identifikuar tradicionalisht si ***Xhibril (Gabriel),*** një "engjëll" (në fakt një Vizitor i Yjeve Procyon-B), Muhamedi e kuptoi se misioni i tij kryesor ishte të ndihmonte për të udhëhequr popujt e rajonit të tij larg idhujtarisë dhe politeizmit mbizotërues të atëhershëm për të kuptuar se ka vetëm një Zot. Por fokusi i Muhamedit nuk ishte vetëm në monoteizëm por edhe në promovimin e një mesazhi të fortë të përgjithshëm moral dhe shpirtëror. Temat kryesore të këtij mesazhi përfshijnë: përgjegjësinë morale të njeriut ndaj krijuesit të tij; Ringjallja e të vdekurve (rimishërimi), gjykimi përfundimtar i Perëndisë dhe për të parë natyrën dhe mrekullitë e jetës së përditshme, veçanërisht fenomenin njerëzor, si shenja të Zotit që tregon ekzistencën e një fuqie më të madhe, Allahu (Burimi/Zoti), i cili mban një llogari të kujdesshme të lakmisë së njerëzve dhe shtypjen e tyre ndaj të varfërve. Detyrat fetare të kërkuara nga besimtarët në kohën e Muhamedit ishin të pakta: besimi në Zotin e vetëm të vërtetë, (jo idhujt), kërkesa për faljen e mëkateve, ofrimi i lutjeve të shpeshta, ndihma ndaj të tjerëve veçanërisht atyre në nevojë, refuzimi i kopjimit dhe dashurisë së pasurisë, të qenët i dëlirë, dhe të mos vriten vajzat e reja të lindura. Kështu Muhamedi ishte mësues i monoteizmit, reformës, barazisë bazë të gjinive dhe kërkimit të paqes dhe drejtësisë. Ata që erdhën pas tij dhe që nxitin ndarjen në sekte sunnite dhe sufi, ose që nxisin xhihadin e dhunshëm gjoja "në emër të Islamit" krejtësisht keqparaqiten mësimet e Muhamedit. Edhe Kur'ani (60.8) thotë qartë se jo-myslimanët me vullnet të mirë dhe natyrë paqësore nuk mund të jenë shënjestra të luftës thjesht për shkak të prejardhjes së tyre të ndryshme fetare.

Në vitin 1127 Muhammedi u rimishërua si ***Abdal-Qadir al-Jilani*** , një predikues publik i Islamit të reformuar. El-Jilani përfundimisht tërhoqi dishepuj nga e gjithë bota islame. Arritja e tij e madhe si mendimtar ishte pajtimi i Islamit mistik sufi me kërkesat strikte të interpretimit bashkëkohor sunit të ligjit islam. Koncepti i El-Jilani-t mbi sufizmin ishte se çdo xhihad do të bëhet kundër vullnetit të vet, në mënyrë që të mundë egoizmin dhe botëshmërinë dhe t'i nënshtrohet vullnetit të Zotit. Një përpjekje e tillë për të kontrolluar veten është e vetmja "luftë e shenjtë". Një pasardhës dypalësh i Muhamedit, el-Jilani mësoi primatin e dashurisë në rendin moral, dhe rëndësinë e pranimit të pranisë së Burimit (Tawhid-Divine Oneness) në vetvete dhe në të gjithë krijimin rreth vetes. Si një Mësues Mjeshtër, al-Jalani e kuptoi mirë rëndësinë e asaj që gjendet në 11 Parimet Universale dhe 11 Parimet Shpirtërore të kozmosit, duke përfshirë edhe mbi primatin e Dashurisë dhe Perceptimit (të saktë).

Baha'u'llah lindi në vitin 1817 në Persi (Irani modern) si një rimishërim i dytë i Muhammedit. Baha'u'llah u paraqit si i fundit i Avatarëve (Lajmëtarëve) që vijnë për të kapërcyer fetë e krijuara nga njerëzit nëpërmjet shtrembërimit të tyre të mësimeve të Avatarëve të mëparshëm (Mësuesëve Mjeshtër të Yjeve). Baha'u'llah deklaroi një mesazh rreth unitetit themelor të së vërtetës. Ai kërkonte të kapërcente kufijtë konkurrues të feve që shihte në botë dhe të shkonte drejt të vërtetave thelbësore që ato fe i kanë të gjitha thelbësisht të përbashkëta. Parimet që ai mësoi përfshinin: eliminimin e paragjykimit; mundësi të barabarta për të dy gjinitë; duke integruar

spiritualitetin në jetën e përditshme; duke kapërcyer pikëpamjet përçarëse rreth feve; duke punuar në drejtësinë sociale dhe ekonomike për të eliminuar ekstremet e varfërisë dhe pasurisë; duke mbrojtur edukimin universal të arritshëm; duke mbështetur fuqinë e çdo personi për të kërkuar të vërtetën; duke pranuar se nuk ka asnjë konflikt midis fesë dhe arsyes së vërtetë, ndjekjes së njohurisë shkencore dhe njohjes së unitetit bazë të njerëzimit, e kështu vlerën e riorganizimit të shoqërisë në një bashkësi globale kombesh. Baha'u'llah mësoi njëjësinë ekumenike të të gjitha mesazheve të Avatarëve.

Por më vonë kur u rimishërua Muhammed-Baha'u'llah pa se pas vdekjes së tij mësimet e tij u paketuan në një "fe" Bahai, dhe u injoruan nga shumica e botës, Baha'u'llah u përpoq edhe një herë të përmirësojë kuptimin e njerëzve. Ai u rimishërua një herë të tretë në vitin 1939 për t'u bërë ***Këshilltar i Tokës*** dhe për t'u përpjekur përsëri për të mësuar të vërtetën aktuale rreth Parimeve themelore 11:11 të kozmosit të nderuar nga Vizitorët yjorë, dhe për Mësuesit mjeshtra shpirtërorë që ata dërguan në Tokë për t'i mësuar ata.

Personi i lindur më parë si Muhammad-al Qadir al-Jilani-Baha'u'llah u rimishërua në Amerikën e Veriut në vitin 1939 dhe ka punuar si mësues dhe këshilltar. Në fillim të vitit 2005, Kombet e Yjeve e emëruan Këshilltar të Tokës. Ai është Ambasadori i Kombeve Të Yjeve këtu. Ai vazhdon rolin e tij si Mësues duke punuar aktivisht për të korrigjuar keqkuptimet fetare dhe për t'i drejtuar njerëzit drejt një spiritualiteti të pastër bazë të bazuar në natyrë dhe në arsye. Dhe ai po kalon në një rol aktiv që përfaqëson Kombet e Yjeve në dialogët zyrtarë. Emri i tij është Dr. Richard J. Boylan, Ph.D…

Francis of Assisi (1182-1226) ishte një mësues i shkurtër Zeta Mjeshtër Person Yll, i cili u mishërua në formë njerëzore në Italinë mesjetare. Ai e ktheu jetën e tij nga edukimi i tij i pasur fisnik në një jetë me thjeshtësi, varfëri dhe përulësi. Shembulli i tij fitoi respekt në mbarë botën për atë që mësonte dhe me mënyrën se si e jetoi atë që mësonte. 710 vjet më vonë, ai rifreskoi mesazhin e tij duke u rimishëruar edhe një herë në Tokë si ***Jorge Mario Bergoglio / Papa Françesku***, i cili përsëri mëson dhe shfaq me shembull thjeshtësi, varfëri dhe përulësi.

Për shkak se Historia Perëndimore ka pasur prirjen për të margjinalizuar Afrikën nën Sahariane dhe historinë e saj shumë të lashtë dhe qytetërimet para-evropiane, identiteti i Vizitorëve Yje të cilët u mësuan afrikanëve të hershëm njohuritë të cilat ndihmuan në përshpejtimin e zhvillimit të tyre nuk janë të njohura në Perëndim. Megjithatë, njihen disa pak Vizitorë yjorë që ishin në kontakt me popujt e lashtë afrikanë subsaharianë.

***Nommos*, Mësuesit Mjeshtër Person Yll** nga një garë ambifite nga sistemi i yjeve Sirius, vizitoi njerëzit Dogon e Malit të sotëm dhe u mësoi atyre shumë njohuri, duke përfshirë Nommos (Sikët) erdhën nga një planet në sistemin e yjeve trinare Sirius, dhe se një yll i tretë shoqëron Sirius A dhe B.

Chitauri*, Mësuesi Mjeshtër *Vizitor Yll Reptoid bëri kontakt me fise të ndryshme vendëse në Afrikë, siç raportohet nga Zulu Shaman Credo Mutwa. Këto kontakte përbëjnë një pjesë të madhe të traditës gojore të fiseve afrikane. Sipas Mutwa, në çdo gjuhë në Afrikë kuptimi i "yllit" është Sjellës i Dijes ose Iluminizmit. Shaman Mutwa ka udhëtuar në kontinentin e Afrikës, duke skalitur imazhe të përhumbura të vizitorëve nga yjet që i janë përshkruar atij nga shamanë të tjerë

afrikanë. Këto qenie kanë ardhur dhe kanë shkuar në Afrikë për dyzet mijë vjet, deklaron ai!

Të dërguarit e sistemit yjor, Procyon B, "Eve" dhe partneri i saj ***"Jim"*** kanë qenë dy nga rezultatet e mësuesve nga sisteme të ndryshme yjore që kanë pasur role (shpesh të pa pranuara) në historinë njerëzore, veçanërisht në historinë tonë shpirtërore. Një numër i këtyre Mësuesve Person-Yll janë menduar historikisht si "***engjëjt***", nga ***Angelos***, që në greqisht do të thotë ***Lajmëtar***.

Xhimi nga sistemi yjor Procyon B ishte lajmëtari i njohur si ***"Engjëlli Gabri",***i cili rreth vitit 7 p.e.s e informoi adoleshenten hebreje Miriam (Maria) se do të bëhej nëna e Jesuas (Jezuit), e cila do të bëhej një mësuese e shquar frymore. (Yeshua/Jesus ishte vetë një Mësues i Zotit Yll i mishëruar këtu.)

Gjashtë shekuj më vonë, bashkëshortja e Evës, Xhimi, u kthye në Tokë si lajmëtari i qiellit, i njohur për myslimanët si *"engjëlli Xhibril (arabisht për Gabrielin)*. Në vitin 610 Xhimi/Xhibrili iu shfaq Muhamedit ndërsa meditonte në një shpellë në veri të Mekës dhe i mësoi të vërtetat themelore shpirtërore, (këto janë gjithashtu të zakonshme për traditat hebreje dhe të krishtere.) Ëngjëlli Xhibril (Xhimi) gjithashtu e ngarkoi Muhamedin që të përballet me gabimet e politeizmit të zakonshme në mesin e shokëve të tij arabë dhe t'u mësojë atyre se ka vetëm një Zot. Muhamedi pastaj vazhdoi t'i mësonte këto të vërteta të thjeshta shpirtërore, (dhe të mësonte respektin edhe për të vërtetat shpirtërore të cilat i shpallin edhe Judaizmi dhe Krishterimi.) Kështu, shtrembërimet e dhunshme intolerante të mbushura me urrejtje të cilat "xhihadistët islamikë" i recitojnë nuk kanë bazë reale në atë që Muhamedi (dhe Xhibrili/Xhimi) në të vërtetë mësonin.

Të dërguarit Eve dhe Jim, nga Procyon B pajtohen se është koha e kaluar për të krishterët, myslimanët dhe hebrenjtë të mblidhen së bashku në respekt të ndërsjelltë dhe vëllazëri / motër. Me siguri është koha tani për të kuptuar se ndihmësit nga yjet kanë për një kohë shumë të gjatë që na ndihmojnë neve njerëzve në zhvillimin e kuptimit të mirë dhe korrekt shpirtëror.

Sa më sipër nuk është një listë e lodhshme e çdo mësuesi yjesh që erdhën mes një popullsie të caktuar njerëzore dhe i mësuan.

Kishte edhe mësues të tjerë yjesh, shumë humbën nga faqet e historisë. Dhe disa janë mes nesh tani. Dalai Lama i 14-të dhe i fundit**,** ***Tenzin Gyatso*** sigurisht që nuk është i vetmi Mësues-Njeri i Kombeve Yje që rimishërohet dhe jeton mes nesh. Ai është mishërimi aktual i Krishnës, Babaxhit dhe Paramahansa Yoganandas.

Një tjetër Mësues i Madh i Kombeve yjore që jetoi mes nesh deri kohët e fundit ishte **Nënë Tereza,** ***rimishërimi i nënës Mari në kohët moderne***.

Kryepeshkopi Jorge Mario Bergoglio, S.J., i njohur më mirë si **Papa Françesku**, është rimishërimi i tanishëm i emrit të tij, Françeskut të Assizit, dhe përsëri mëson thjeshtësinë dhe përulësinë e jetës.

Mësuesi i Madh i Kombeve yjore i mishëruar si **Muhamedi**, mësimet e paqes dhe dhembshurisë së të cilit janë shtrembëruar aq ashpër dhe keqkuptuar] është rimishëruar përsëri, dhe vetja e tij e rimishëruar po jeton mes nesh aktualisht si një njeri dhe është identifikuar si ***Komb Yje, Këshilltar i Tokës***.

Kombet e Yjeve kanë qenë shumë bujare në ri-dërgimin mes nesh jo një, por një numër mësuesish mjeshtra në këtë brez të tanishëm kryesor në rrugën e njerëzimit drejt fatit të tij kozmik. A po i vëmë veshin?

Ndërhyrjet kulturore dhe shpirtërore të bëra nga këta Avatarë ishin një përpjekje për ta larguar njerëzimin nga instinktet tona të tepërta, të cilat manifestohen në sjellje të tilla si territorialiteti i ngurtë, agresiviteti, dhe duke përfituar nga të dobëtit.

Në vend të kësaj, këta Mësues Yje kërkuan ta çonin njerëzimin drejt potencialit të tij më të lartë dhe më të mirë si persona plotësisht shpirtërorë dhe metafizikë, duke jetuar në vetëdije, mirësi dhe ekuilibër. Sigurisht, mund t'i çmojmë përpjekjet personale të mësuesve të ndryshëm të Mjeshtërve të Yjeve dhe pasojat dobiprurëse të mësimeve dhe të shembullit të tyre, si një forcë e vazhdueshme gjatë shumë shekujve për të ngritur speciet njerëzore. Mund t'i nderojmë përpjekjet e tyre duke jetuar siç duhet.

* * *

Personat Yje - Mësuesit Mjeshtër në Tokë para erës sonë *(data të përafërta)**:***

Krishna (viti 2875 p.e.s); Enki (viti 2600 p.e.s.); Viracocha/Kon Tiki (viti 1580 p.e.s.); Zoroaster (Zarathustra, viti 1500 p.e.s.); Quan Yin (viti 700 p.e.s.); Lao Tse (viti 580 p.e.s.); Buda (viti 563 p.e.s.); Quetzalkoatl dhe Kulkulkan (viti 300 p.e.s.); Miriam/Nënë Maria (viti 23 p.e.s.); Yeshua-Jesus (viti 07 p.e.s.).

Në erën tonë (pas Krishtit):

Babaji (viti 203 e.s.); Muhammedi (viti 570); Abdal Kadir el-Jilani (viti 1077); Frances of Assisi (viti 1182); Zonja e Guadalupes (viti 1531); Baha'a'llah (viti 1817); Zonja e Lourdes (viti 1858); Yogananda (viti 1893); Nënë Tereza (viti 1910); Zonja e Fatimes (viti 1917); Dalai Lama (viti 1935); Papa Françesku (viti 1936) dhe Këshilltari i Tokës (viti 1939).

Lista e Mësuesve Të Vizitorëve Yje (dhe manifestimet e tyre njerëzore) janë: ***Këshilltar Reptoid për Vrojtuesit*** (mësim si: Enki, Krishna, Quetzalcoatl, Kulkulcan, Kon-Tiki, Zoroaster, Babaji, Yogananda, dhe Dalai Lama);
Varianti-Altimarian Këshilltar Nënë Mari (mësim si White Buffalo Calf Woman, Lady of Guadalupe, Lady of Lourdes, Lady of Fatima, Nënë Tereza, dhe Blue Star Kachina); A një Këshilltar AltimarianÂ (mësim si Lao Tse, dhe Quan Yin);
Këshilltari Altarian (mësim si Buda); një tjetër ***Këshilltar Altairian*** (mësim si Jezusi); një racë e trashëgimisë me shumë yje - Këshilltare e Vjetër (mësim si Muhammad, Abdal-Qadir an-Jilani, Baha'a'llah, dhe Këshilltar i Tokës), dhe Zeta Shkurt këshilltar Kolta (mësim si Frances of Assisi, dhe Papa Françesku).

Këshilltarët që nuk janë tashmë të pranishëm në Tokë tani janë gati për t'u kthyer në Tokë shumë shpejt. Në atë kohë, të gjithë do të drejtojnë një sërë mbledhjesh globale për të ndrequr shtrembërimet njerëzore të mësimeve të tyre.

Koha për një ringritje të njerëzve: Homo Sapiens Sapiens

Përpjekjet personale të mësuesve të ndryshëm të Mjeshtrave Yje, dhe efektet e tjera dobiprurëse të mësimeve dhe shembullit të tyre, vazhduan për shumë shekuj si një përpjekje për të ngritur speciet njerëzore. Rreth 150 vjet më parë, pasi ishin dëshmitarë të tmerreve të luftërave të shekujve nëntëmbëdhjetë dhe të njëzetë, Vizitorët yjorë vendosën se njerëzimi ishte shumë i aftë të shpërfillte mësimet e Mësuesit Mjeshtër të Personit Yll dhe se vetë 'receta' njerëzore kishte nevojë për përmirësime të drejtpërdrejta nëpërmjet bioinxhinering-ut (gjenetikës) të mëtejshëm. Vizitorët yjorë parashikuan gjithashtu se njerëzimi po i afrohej kohës kur do të dilte në hapësirë dhe ata donin që njerëzit të ishin të përshtatshëm për të qenë

bashkëqytetarë të kozmosit. Vizitorët yjorë që vëzhgonin me vëmendje u futën në një program për të rafinuar Homo Sapiens Sapiens në diçka më të përparuar.

Ata filluan të gjenin një përqindje më të madhe të materialit gjenetik Vizitor Yll në gjenomin e njeriut, në mënyrë që të amplifikojnë inteligjencën, ndjeshmërinë, aftësitë psikike, aftësinë më të lartë metafizike, dhe një harmonizim më të madh për spiritualitetin e brendshëm që përshkon realitetin. Vizitorët filluan ***të futnin gjenomin e përtërirë në embrionet në nënat e Fëmijëve të parë Yje.*** Rezultati i këtyre iniciativave bioinxhinering dhe mishërim-përmirësim krijoi një variant të ri njerëzor: atë që Këshilli Kryesor për Institutin Smithsonian në vitin 1995 e etiketoi si ***Homo Alterios Spatialis***: ***Cosmic Human*** (Njeriu Kozmik) (tani të quajtur Star Seeds dhe Star Kids (Farat Yje dhe Fëmijtë Yje). Rreth kësaj kohe, shumë Persona Yje dolën vullnetarë për t'u mishëruar si njerëz të Tokës për një ose më shumë jetë.

Në fillim, kishte vetëm pak njerëz të shpërndarë nga njerëzit me model të përparuar. ***Nicolai Tesla*** (1856-1943) ishte një nga përmirësimet e para të reja. ***Jane Addams*** (1860-1935), kryqtare e çmimit Nobel për paqen, demokracinë dhe të drejtat e grave dhe ***Mahatma Gandhi*** (1869-1948), i nderuar kryqtar paqësor për drejtësi për të shtypurit, ishin dy të tjerë. ***Albert Shveitzeri*** (1875-1965), mjek misionar i dhembshur, etikist dhe mbrojtës i paqes, ishte një tjetër. ***Albert Ajnshtajni*** (1879-1955) ishte edhe një tjetër. **Nënë Tereza** (1910-1997), ***Dr. Martin Luther King, Jr***. (1929-1968), dhe rezultate të tjera ndoqën gjurmët e tyre dekada më vonë. Akoma më shumë Fëmij¨Yje kanë lindur në vitet 1930 dhe 1940, të cilët do të vinin në moshë si një epokë e re e Hapësirës që lindi në vitin 1957.

Pastaj, rreth fundit të viteve 1980, filloi një kërcim kuantik në numrin e Fëmijëve Yje. Kjo rritje ishte për të lëvizur njerëzimin nga faza e tij "e sikletshme adoleshente"si një specie para se të hedhur në erë veten ose të helmuar terminalisht mjedisin e saj. Vizitorët e Yjeve e dinin se nuk kishte më kohë për të humbur në fillim për të rritur dramatikisht numrin e takimeve të ngushta me njerëzit, duke përfshirë bio-inxhinierinë riprodhuese fizike, kombinuar me një program metafizik të rimishërimit masiv të Personave Yje në jetët njerëzore, për të rritur numrin e fëmijëve të lindur më pas që ishin njerëz të avancuar Fëmijë Yje.

Bumi i Bebeve të Brezit Kozmik ka filluar. Në derdhjen e dhjetëra milionëve të këtyre fëmijëve të përparuar në një valë të vërtetë të Fëmijëve Yje të dalë. Kjo derdhje përshkallëzohet dhe vazhdon edhe sot e kësaj dite. Kërkimet e Dr. Bojlan tregojnë se shumica e fëmijëve të gjallë tani janë Fëmijë Yje. Aktualisht, dy të tretat (66%) e racës njerëzore përbëhet nga Njerëz me gjenetikë të pjesshme të Personave Yje: Fëmijëve Yje dhe të Farave Yje të Pjekura. Le të veprojnë njerëzit sipas potencialit tonë më të lartë dhe më të mirë.

Shënim: Shumë nga Mësuesit Mjeshtër të Yjeve po kthehen së shpejti!

140. Mesazh nga Plejadianët për Njerëzimin!

(Plejadianët janë një kolektiv i qenieve spirituale shumëdimensionale nga sistemi yjor Plejadë, dhe na flasin nëpërmjet Barbara Marciniak qysh nga viti 1988. Plejadianët janë këtu për të ndihmuar njerëzimin në procesin e transformimit shpirtëror në vitet që na shpien deri në dhjetor 2012. Stili i tyre përzihet me shpirtin

dhe urtësinë, kuptimin dhe njohuritë në mësimet kozmike dhe inkurajojnë mendimin dhe zgjerimin e emancipimit personal.)

Jini të kujdesshëm me duhanpirësit dhe pijanecët, ata janë të influencuar nga qenie astrale negative, të cilët po jetojnë në kampin e tyre vital dhe ushqehen me energji vitale.

Çdokush me forcë shpirtërore mund ta hetojë këtë. Nëse ndjeni se diçka po dridhet mbi ju, është e pa dukshme për ju, kjo nuk është asgjë mistike, është thjesht një shkencë e lartë shpirtërore, që pjesa më e madhe e njerëzve nuk e njeh.

Njerëz negativë mundohen të argumentojnë me ju që t'ju heqin forcat dhe t'ju bëjnë të inatoseni, njerëzit pozitivë po ju japin dashuri dhe forcë.

Ju keni gjithmonë zgjedhjen: Cilin dëshironi te keni në krahun tuaj? Dritën apo errësirën, Dashurinë apo urrejtjen?

Mos lejoni që t'ju mashtrojnë.

Thonë se janë shpirtërorë dhe në të njejtën kohë janë duke pirë duhan, alkool ose duke ndjekur nje fe...

Një njeri shpirtëror kujdeset për shëndetin e tij, sepse ai njeh dashurinë për veten e tij dhe nuk po adhuron askend, sepse po merr përgjegjësinë për jetën e tij. Vetëm nëse ju doni veten tuaj, ju jeni në gjendje të doni të tjerët.

Një duhanpirës që po shkatërron veten e vet, ai nuk e do veten e vet dhe duhet ta mësojë këtë në fillim të jetës.

Çdo kush duhet të bëjë zgjedhjen e tij tani: nëse dëshiron të jetojë për pozitiven apo për negativen..

Mos shpërdoro jetën tënde me budallallëqe të disa programeve televizive, me budallallëqe për të marrë drogë, apo me fe që vranë miliona njerëz në të kaluarën.

Kur erdhët në jetë, planeti juaj ishte që të zhvillohej në diçka më të madhe, jo në diçka më të vogël.

Mendohu për këtë ...

Mendimet negative të miliona njerëzve, prej miliona vitesh janë duke munduar botën që të çlirohet prej tyre, kjo është arsyeja pse keni një klimë të paqëndrueshme: tërmete, përmbytje dhe shpërthime vullkanike.

Bota nuk po vuan vetëm nga ndotja e tymërave, por edhe nga ndotja e mendimeve. Mendimet janë energji, dhe energjia ka gjithmonë një efekt në Univers, sepse çdo gjë në Univers është e lidhur

Kjo është shkenca më e lartë, mundohni të mbushni mendimet tuaja me energji pozitive sa herë që të keni mundësi, përqëndrohuni ke miqësia, jo te urrejtja.

A jeni në gjendje që ta bëni këtë?

Ka miliona njerëz si unë, si ti, në tokë që mund t'ju ndihmojnë që ta arrini këtë, ne jemi puntorët e dritës, që po punojmë të përhapim dritën e planeteve me të larta të ekzistencës, për të eliminuar negativitetin në planetin Tokë.

Në historinë tuaj na keni quajtur: ***Engjuj*** !

Prandaj është e rëndësishme që puntorët e dritës të rritin dritën e tyre akoma më shumë.

Mos lejoni të dekurajoheni nga njerëzit negativë ose nga problemet që jeni duke u përballur, ruani përqëndrimin tuaj tek pikëmbërritja: për të ndihmuar këtë planet që të futet në dritën shpirtërore, ku nuk mund të jetë asgjë negative.

Eksperimenti Tokë, në të cilin ne dëshironim të shikonim nëse do të mund të mbanim dritën tonë në një ambient negativ, është duke përfunduar.

Ana e errët po kërkon që ta paraprijë këtë, mos lejo që dyshuesit dhe arrogantët ose psikologët destruktiv t'ju dekurajojnë, ata kanë frikë nga dashuria dhe nga njerëzit me më shumë njohuri prej tyre. Njerëzit kanë nevojë për shumë jetë, që të jenë të gatshëm për një dituri më të lartë, është dëshira e tyre e lirë.

Çdo lule ka kohën e vet për të çelur. Nxirrni më shumë dritë nga zemra juaj, kësht gjithnjë më e dobët bëhet ana e errët. Sa më shumë ana e errët ju sulmon për këtë, kjo më shumë bëhet për ju një kompliment që po bëni mirë.

Lufta kundër të keqes po merr rrugë më shumë nga brendësia se sa nga jashtë,

në zemrën tuaj dhe në mendimet tuaja. Energjia që po dërgoni është e rëndësishme.

Nëse mendoni keq në brendësi, ti do të rritësh kaosin që është rreth teje, sepse ju po e ushqeni. Nëse doni të eliminoni kaosin në planetin tuaj, nxirrni jashtë mendime dashurie, ata do të dërgohen, nëpërmjet kampit magnetik, në tërë planetin.

Kjo është se si ju mund të shpëtoni planetin nga ana e keqe. Ata po planifikojnë kaosin jo vetëm në këtë planet, por në të gjithë Galaktikën.

Dëshirojmë ta lejojmë këtë?

Ana e errët është duke përdorur televizionin për 'tju mashtruar. 90% e programeve televizive kanë detyrën që t'ju bëjnë të bini moralisht. Ata nuk duan që ju të mendoni për kuptimin e jetës, ata duan që t'ju bëjnë të mendoni se çdo gjë është në rregull. Programet më të mëdha mashtruese janë ato që kanë të bëjnë me politikën. Ata po ju tregojnë tv të politizuar dhe zgjedhje false, sa për t'ju bërë të mendoni se keni të drejtën e votës. Njerëzit e vërtetë në fuqi/pushtet nuk janë kurrë në tv dhe janë të zgjedhur nga pjesëtarët e familjes së tyre. Sa më e gjatë u lejoni njerëzve të tillë që t'ju qeverisin, aq më shumë ju do të bëheni skllevërit e tyre q financoni luftërat e tyre me xhepat tuaj.

Imagjinoni në brendësi se në çfarë lloj bote do të dëshironit që të jetonit, imagjinoni një botë pa dhunë, pa ushtarë, pa politikanë apo priftërinj mashtruesë, pa supersticione, pa bestytni dhe pa gënjeshtra, imagjinoni një botë ku dominon dashuria, ku çdo kush ka atë që do të kishte nevojë, ku njohuritë i janë të ofruara çdo kujt dhe kontakti me planete më të zhvilluara është absolutisht natyrale.

Ju duhet të ndërtoni urimin më të fortë të brendshëm për të jetuar në një botë të ndërtuar kështu. Sa më shumë njerëz arijnë të imagjnojnë dhe të dërgojnë këto mendime në mënyrë më të thjeshtë, do të mund të drejtoni evoluimin e planetit në një drejtim pozitiv.

Filloni të dëgjoni fjalët e shpirtit tuaj, jo fjalët që po ju transmetojnë nëpërmjet televizorit apo radios. Ju mund të dëgjoni vetëm zërin e shpirtit kur jeni në qetësi, pa stres dhe zhurmë, pjesa më e madhe e njerëzve janë të përqëndruar

Në ditën e përditshme tek urejtja, zilia, thashethemet, diskutimet dhe arroganca, ata po jetojne në paditurinë e tyre dhe duke çuar dëm jetën e tyre. Të marrësh vendimin tënd tani, në çfarë lloj bote do të dëshiroje të jetoje? Dërgoni mendime me energjji dashurie në të gjithë planetin, kjo do të shqetësojë anët negative më shumë se çdo gjë tjetër.

Imagjinoni se si tërë planeti mund të mbushet me dritë, dhe kjo dritë do të djegë të gjithë të keqen.

Tani është momenti që të provoni veten tuaj nëse jeni me të vërtetë të pjekur në mendjen tuaj apo jo. Dikujt që i pëlqen dhuna dhe urrejtja është më pak i zhvilluar se një kafshë apo një bimë.

Kuptimi i jetës është zhvillimi i njohurive tuaja dhe e dashurisë në zemrën tuaj, nuk eshte makina juaj, celulari juaj, llogaria juaj bankare fetë, filmat hororr apo dhuna mbi të tjerët, është thjesht dashuria në zemrën tuaj. Vetëm nëse mendoni me zemrën tuaj, jeni në anën e fitimtarëve.

Ky është çelësi për një ekzistencë më të lartë. Dëshironi ta përdorni këtë çelës apo ta hidhni tutje?

Vendimi është i Juaji.

141. Dashuria - Zgjidhja e gjithçkaje
(*Mesazh i një Jashtëtokësori nga Plejada për Njerëzimin)*

Përshëndetje, unë jam Alai. Unë vij nga sistemi yjor Pleiades. Unë jam gjithashtu anëtar i Federatës Galaktike. Kam drejtuar jo pak seminare mbi "Zhvillimin e Ndërgjegjes" në vendet: Gjermani, Zvicër dhe Austri. Shumë prej nesh banojnë këtu si vullnetarë për të hequr negativitetin nga Toka. Secili prej nesh ka aftësitë dhe detyrat e veta. Universi është i banuar natyrshëm nga qenie të gjalla që jetojnë në dimensione të ndryshme. Megjithatë, kjo është mbajtur sekret në planetin tuaj. Sunduesit tuaj të errët tallen me temat e alienëve dhe zhvillimin e vetëdijes, në mënyrë që ju të mos keni interes për të dhe të qeshni me të. Autoritetet ju kanë gënjyer për mijëra vjet për botën jashtëtokësore dhe ligjet kozmike. Ata nuk janë të interesuar t'ju bëjnë të ditur, ata kanë frikë të humbasin fuqinë e tyre mbi ju. Nëse nuk e besoni këtë, atëherë përpiquni ta gjeni vetë të vërtetën për ta zbuluar, me këtë do të bëheni të ditur. Prova ekziston, por ju duhet ta gjeni vetë, vetëm kështu do të fitoni besim dhe njohuri. Ata duan që ju të krijoni energji negative dhe të punoni si skllevër për ta, të financoni luftërat e tyre me taksat tuaja dhe gjithashtu të tallen me çdo gjë që ka të bëjë me shpirtëroren tuaj ose me të huajt. Ata ju tregojnë foto false nga hapësira dhe për këtë arsye mendoni se nuk ka asgjë atje. Zbulojeni vetë, do të jeni shumë të indinjuar dhe do të kuptoni se ju kanë gënjyer vazhdimisht. Njerëz më shumë të evoluar nga planetë të tjerë duan t'ju çlirojnë nga ky sistem. E vërteta është se i gjithë Universi është i banuar. Kjo është e natyrshme dhe nuk ka të bëjë me fantashkencë. Shumë jashtëtokësorë kanë vizituar Tokën në të kaluarën, ku ata janë kultivuar nga njerëzit primitivë të tokës si engjëj ose perëndi. Kjo është arsyeja pse ju keni sisteme besimi fetar në Tokë. Ju luteni për të huajt që kanë jetuar këtu mijëra vjet më parë. Të huajt, pozitivë dhe negativë. Nuk ka rëndësi për të vërtetën, beson apo jo, ka qenë gjithmonë realitet. Mundohuni ta zbuloni vetë. Mjerisht, mijëra tokësorë tashmë e dinë këtë, por brenda pak vitesh të gjithë do të kuptojnë se nuk keni qenë kurrë vetëm në Univers. Mos u tronditni kur shihni mijëra anije në qiell. Zbuloni se cila po ju dërgon dashuri. Këto janë shpirtërore. Disa alienë negativë që maskohen si ne nga Plejada. Gjithashtu, ka persona në kontakt me ta që merren me shpërndarjen e dezinformatave. Mos jini të verbër ndaj fotove të vërteta të UFO-ve. Më e rëndësishmja, OBSH është brenda këtyre anijeve! Ka një luftë që po ndodh tani, midis dritës dhe errësirës menjëherë pas jush. Luftoni për lirinë tuaj nga skllavëria mendore brenda 12.000 viteve. Ju nuk jeni të lirë në Tokë. Keni harruar se çfarë është

liria. E vetmja gjë që dini është: urrejtja, dhuna, terrori, cigaret, narkotika, taksat, qeveria e rreme televizive, frika, sistemet e besimit dhe bestytnitë. Të gjitha këto i krijon qeveria sekrete për t'ju kontrolluar. Ato krijojnë terror për të fuqizuar më tej në mënyrë legjitime kontrollin ushtarak dhe teknologjik. Qëllimi i tyre kryesor është përforcimi i energjisë negative. Dëshironi të jetoni në një botë të tillë? Ne e dimë që shumë prej jush nuk e besojnë këtë, atëherë përsëri, zbulojeni vetë. Provat ekzistojnë, por ju duhet të përpiqeni t'i gjeni. Mundohuni të hiqni qafe negativitetin artificial në mendjen tuaj. Përqendrohuni te energjia pozitive. Kjo është fuqia juaj mbi të keqen. Ata janë të dobët përballë një energjie të tillë, ndaj duan t'ju largojnë nga kjo fuqi. Mos lejoni që qeveria e errët t'ju manipulojë. Ata përdorin: radio, gazeta, cigare narkotike, fe, politikanë në TV, ushtri, valë elektromagnetike dhe luftëra të improvizuara, çdo gjë që të mban në një gjendje negative të përhershme. Të gjithë ata që qeshin me këtë informacion tashmë janë duke u manipuluar dhe kanë nevojë të mësojnë më shumë se të tjerët. Një person inteligjent kryen një hetim të këtij informacioni në fillim, para se të marrë mendimin e tij. Universi është i banuar nga shumë qenie të gjalla. Humanoidë dhe johumanoidë. Qeveritë tuaja tashmë kanë pasur kontakte me ta dhe e mbajnë të fshehtë. Kjo është arsyeja pse teknologjia juaj është përmirësuar kaq shpejt gjatë 50 viteve të fundit. Ju jetoni në këtë planet për të mësuar se si të qëndroni pozitivë, edhe në një botë kaq negative. Kuptimi i jetës: ky është zhvillimi i vetëdijes, zhvillimi i përzemërsisë, arsyes, karakterit në një nivel më fisnik. Jini shpirtëror edhe nëse jeni të rrethuar nga energji negative. Kjo ndodh gjatë shumë jetëve dhe në shumë planetë, sepse shpirti dëshiron të dijë gjithçka. Çdo planet është një shkollë ku mund të shkosh një hap më lart. Çdo shpirt ka një qëllim për të lëvizur më lart, përsëri në burim, ndërgjegjen qendrore kozmike. Ju e quani atë Zot, por nuk është një person, është energjia nga e cila ekziston gjithçka. Ju nuk keni njohuri për Universin sepse keni marrë dezinformata nga qeveritë dhe priftërinjtë tuaj. Edhe historia juaj tokësore është në libra, ato janë rishkruar ose fshirë në mesjetë. Zbulimi i kolonive aliene gjithashtu është mbajtur sekret ose hequr. Në vend të kësaj, ata ju tregojnë një zbulim, disa kocka kafshësh dhe e shesin atë për një ndjesi. Ata duan të të marrin për idiot dhe injorant. Kështu, vetëm ata kanë njohuri dhe fuqi. A është kjo e drejtë për ju? Provat ekzistojnë ende, por ju duhet t'i kërkoni vetë. Këtë nuk do ta thonë në televizionin publik. Nëse vërtet dëshironi të fitoni NJOHURI, burimi i gjithçkaje që ekziston (Ekzistenca) do t'ju tregojë rrugën për të arritur atje. Shumica e tokësorëve kanë harruar se si të dëgjojnë shpirtin e tyre. Ata janë të hutuar qëllimisht nga energjia negative sociale që i rrethon. Miq, është koha për një ndryshim! Jeni duke jetuar në një makth. Largoni çdo emocion negativ në ju. Krahasuar me qytetërimet e tjera në Univers, ju jeni i ri dhe në kopsht. Përqëndrohuni në emocionet pozitive. Të paktën provoni. Krijoni një dëshirë të brendshme për të fituar njohuri për Universin. Mos lejoni që njerëzit negativë t'ju shqetësojnë. Ata tërheqin energjinë tuaj dhe duan t'ju lënë aq primitivë sa janë. Kujdes nga duhanpirësit dhe ata që pinë alkool. Ata janë nën ndikimin e entiteteve negative astrale që jetojnë në fushën e tyre të aurës dhe gllabërojnë energjinë tuaj të jetës. Të gjithë me forcë shpirtërore mund ta shohin atë. Nëse diçka është në një dridhje më të lartë se ju, ajo nuk do të jetë e dukshme për ju. Ky nuk është misticizëm. Nuk ka asgjë mistike. Është thjesht një shkencë shpirtërore e nivelit më të lartë për të cilën shumë njerëz nuk e dinë. Njerëzit negativë përpiqen të debatojnë me

ju, t'ju zemërojnë dhe kështu t'jua shterrojnë forcën. Njerëzit pozitivë ju japin dashuri, forcë dhe njohuri. Ju gjithmonë keni një zgjedhje se kë dëshironi të keni në krah. DRITË ose errësirë, DASHURI ose urrejtje. Mos lejoni që t'ju mashtrojnë kur pretendojnë se janë shpirtërorë, ndërsa ata pinë duhan dhe mbështesin fenë. Një person shpirtëror kujdeset për shëndetin e tij, sepse ai di për DASHURINË PËR VETEN TUAJ, dhe nuk adhuron askënd, ai merr PËRGJEGJËSI për jetën e tij. Vetëm nëse e doni veten, mund t'i doni të tjerët. Një duhanpirës që shkatërron veten nuk e do veten dhe së pari duhet ta kuptojë këtë. Të gjithë tani duhet të bëjnë zgjedhjen e tyre, doni të jetoni në pozitive apo në negative. Mos e humbni kohën tuaj në shfaqje televizive budallaqe, ushqime të shpejta, drogë ose një fe që ka marrë jetën e miliona njerëzve në të kaluarën. Kur mbërritët në Tokë, plani juaj ishte të bëheshit diçka më e lartë dhe jo më e ulët, mendoni për këtë. Mendimet negative të miliona njerëzve, për mijëra vjet, po e detyrojnë Tokën të heqë qafe prej tyre. Kjo është arsyeja pse keni mot kaotik, tërmete, shpërthime vullkanike dhe përmbytje. Toka vuan jo vetëm nga ndotja e gazit, por edhe nga ndotja mendore. Mendimet janë energji. Dhe energjia gjithmonë ndikon në univers, sepse gjithçka është e lidhur në univers. Kjo është shkenca më e lartë. Mundohuni t'i ngarkoni mendimet tuaja me energji pozitive sa herë që mundeni. Përqendrohuni te miqësia, jo urrejtja! A jeni në gjendje ta bëni atë? Ka mijëra njerëz si unë këtu në Tokë që do t'ju ndihmojnë ta arrini këtë. Ne jemi punëtorë të dritës, për të eliminuar negativitetin, ne përdorim dritën e sferave më të larta të ekzistencës. Në historinë tuaj, ju na quajtët engjëj. Të gjithë ata që i shërbejnë DRITËS sulmohen rëndë nga ana e errët. Prandaj, gjëja më e rëndësishme për shërbëtorët e dritës është rritja e dritës edhe më shumë. Mos lejoni që njerëzit ose problemet negative që keni përballë t'ju mbajnë prapa. Përqendrohuni në një qëllim: të ndihmoni këtë planet të zhytet në dritën shpirtërore ku asgjë negative nuk mund të ekzistojë. Eksperimenti i Tokës, në të cilin donim të shihnim nëse mund të mbajmë dritën shpirtërore në një mjedis negativ, po i vjen dalëngadalë fundi. Ana e errët dëshiron ta parandalojë këtë. Mos lejoni që kundërshtuesit, njerëzit arrogantë ose psikologët me pagesë që frymëzojnë besimin të pengojnë. Ata kanë frikë nga dashuria dhe njerëzit, njohuria e të cilëve është më e madhe se e tyre. Ata kanë shumë jetë për të kaluar para se të jenë gati për mençuri më të lartë. Ky është vullneti i tyre i mirë. Çdo lule ka kohën e vet të lulëzimit. Sa më shumë dritë të dërgoni nga zemra juaj, aq më e dobët bëhet ana e errët. Sa më shumë që ana e errët t'ju shqetësojë për këtë, do të ndihet më shumë si një kompliment, "ajo që po bëni mirë". Luftoni kundër së keqes, merrni më shumë hapësirë nga brenda se sa nga jashtë. Në zemrën tuaj në mendjen tuaj. Energjia që dërgoni është shumë e rëndësishme. Nëse mendoni negativisht përbrenda, ju rritni kaosin rreth jush në mënyrën se si e ushqeni atë. Nëse doni të eliminoni kaosin në planetin tuaj, dërgoni mendimet e dashurisë. Këto mendime do të shpërndahen përmes fushave morfogjenetike në të gjithë planetin. Kështu mund të eliminoni planet e anës së errët. Ata planifikojnë të krijojnë kaos jo vetëm në planet, por edhe në të gjithë Galaktikën. A do ta lejojmë? Ana e errët është duke përdorur televizorin për t'ju gënjyer. 90% e shfaqjeve televizive në TV synojnë t'ju bëjnë budalla. Ata nuk duan që ju të mendoni për kuptimin e jetës. Ata duan që ju të besoni se gjithçka është e mrekullueshme. Shfaqjet më false kanë të bëjnë me politikën. Ju tregojnë politikanë në TV dhe zgjedhje të rreme për t'ju bërë të mendoni se keni të drejtën e votës. Njerëzit e vërtetë në pushtet nuk do të jenë kurrë në TV, ata

janë zgjedhur nga familjarët e tyre. Për sa kohë që ju lejoni njerëz të tillë të sundojnë mbi ju, ju lini të jeni të skllavëruar prej tyre për të financuar luftërat e tyre me taksat tuaja. Imagjinoni brenda çfarë lloj bote dëshironi të jetoni. Imagjinoni një botë pa dhunë, pa ushtarakë, pa politikanë apo priftërinj hipokritë, pa bestytni, pa sisteme besimi dhe pa gënjeshtra. Imagjinoni një botë ku sundon vetëm dashuria, ku secili ka gjithçka që u nevojitet, kur dija është e disponueshme për të gjithë dhe kontakti me planetë më të zhvilluar është i natyrshëm. Ju duhet të krijoni një dëshirë të fortë të brendshme për të jetuar në një botë të tillë. Sa më shumë që njerëzit t'i imagjinojnë dhe t'i dërgojnë këto mendime, aq më lehtë do të jeni në gjendje ta drejtoni zhvillimin e planetit në një drejtim pozitiv. Filloni të dëgjoni zërin e shpirtit tuaj, jo fjalët që ju transmetohen në televizion dhe radio. Zërin e shpirtit do të mund ta dëgjoni vetëm kur jeni në heshtje, pa stres dhe zhurmë. Në pjesën më të madhe të njerëzve, të gjithë janë të përqendruar në urrejtjen, zilinë, argumentet dhe arrogancën e përditshme. Ata jetojnë në të pandërgjegjshme, jo në gjendje të vetëdijshme dhe e jetojnë jetën e tyre kot. Merrni vendimin tuaj TANI! Në çfarë bote dëshironi të jetoni? Dërgoni mendime me energjinë e dashurisë në të gjithë planetin. Ajo ndërhyn me anën e errët më shumë se çdo gjë. Imagjinoni sesi i gjithë planeti është i mbushur me dritën e dashurisë dhe kjo dritë djeg çdo të keqe. Tani është koha për t'i vërtetuar vetes nëse në mendjen tuaj jeni vërtet të pjekur apo jo. Ata që pëlqejnë urrejtjen dhe dhunën janë më pak të zhvilluar se një kafshë apo një bimë. Kuptimi i jetës suaj është zhvillimi i vetëdijes tuaj dhe dashuria juaj në zemrën tuaj. Jo makina juaj, celulari, llogaria bankare, fetë, sportet, filmat horror dhe dhuna ndaj të tjerëve. Është vetëm dashuria juaj në zemrën tuaj. Vetëm nëse mendoni me zemër jeni në anën fituese. Ky është çelësi i ekzistencës më të lartë. Do ta përdorni këtë çelës apo do ta hidhni mënjanë? Vendimi është i juaji. Toka është në proces transformimi për të lëvizur në një frekuencë më të lartë. Çdo planet kalon nëpër një transformim të tillë. Ky është një proces natyror i evolucionit. Gjithçka në universe po evoluon. Asgjë nuk qëndron në vend. Ngritjet e Tokës janë të ngadalta. Frekuenca është më e lartë se dekada më parë. Prandaj, disa prej jush kanë ndjenjën se koha kalon shumë më shpejt. Toka është në proces transformimi për të lëvizur në një frekuencë më të lartë. Çdo planet kalon nëpër një transformim të tillë. Ky është një proces natyror i evolucionit. Gjithçka në universe po evoluon. Asgjë nuk qëndron në vend. Ngritjet e Tokës janë të ngadalta. Frekuenca është më e lartë se dekada më parë. Prandaj, disa prej jush kanë ndjenjën se koha kalon shumë më shpejt. Kjo do t'ju mundësojë të zhvilloni vetëdijen tuaj edhe më shpejt pasi ka më shumë që ndodhin në një periudhë të shkurtër kohe dhe mendimet tuaja shfaqen më shpejt. Në frekuenca të tilla të larta, e keqja nuk mund të ekzistojë. Kjo është arsyeja pse kontrollorët e Tokës së errët, si njerëzit ashtu edhe Jashtëtokësorët, po përpiqen të bëjnë çmos për të mbajtur të ulët dridhjet e Tokës. Ata shpërthejnë bomba atomike në Tokë si dhe lart në qiell për të shqetësuar fushën magnetike të Tokës. Ata përhapin energjinë e luftës, urrejtjes, konkurrencës dhe marrëzisë nga mediat, si dhe krijojnë frikë duke manipuluar ekonominë. Ata kanë studiuar sjelljen njerëzore për qindra vjet dhe përdorin motivet dhe dëshirat më primitive të masave për t’i mbajtur ata në errësirë dhe pa dyshimin më të vogël. Ata kanë frikë se popullsia do të tejkalojë madhësinë e saj, ndaj përdorin kimikate që lëshohen nga avionët për të dëmtuar dhe sëmundje të popullatës. Ata bëjnë edhe më shumë; ata duan kontroll të plotë mbi gjithçka. Por këtu ka një forcë që mund t’i

ndalojë ata. Dhe kjo është ENERGJI SHPIRTËRORE. Sa më shumë njerëz të përdorin fuqinë shpirtërore të dashurisë së vërtetë universale, aq më e lehtë është të eliminohet kërcënimi. Për sa kohë që vazhdoni të vini re se në Tokë ka përçarje midis vendeve, armiqësi ndaj njëri-tjetrit dhe konkurrencë të përjetshme, ju e bëni jetën më të lehtë për sundimtarët dashakeq tokësorë. Nëse dëshironi të ndryshoni energjinë e ulët, duhet të përdorni energji të lartë. Në disa raste, kjo do të ndodhë automatikisht, sa më shumë njerëz të vuajnë, aq më shumë do të fillojnë të kërkojnë mënyra të reja për ta kapërcyer. Ata do të fillojnë të kërkojnë të vërtetën dhe energjinë shpirtërore të Ekzistencës. Konsideroni këtë për veten tuaj si një test dhe trajnim për të kapërcyer negativitetin e brendshëm dhe të jashtëm. Filloni të punoni për shërimin dhe zhvillimin tuaj të brendshëm. Pastërtia e lartë që rrezaton nga burimi i dritës nxjerr të gjitha blloqet e brendshme dhe imazhet emocionale të pashëruara në sipërfaqe, në mënyrë që të mund të punoni mbi to dhe t'i shëroni ato. Ju nuk mund të lëvizni në dimensione më të larta me energji të bllokuar, çështje të pazgjidhura, urrejtje ose arrogancë. Njerëzit luftarak me urrejtje, arrogancë, lakmi dhe ego nuk mund të durojnë energjitë e larta të dashurisë. Ata e urrejnë dashurinë, urrejnë njerëzit që flasin për dashurinë dhe i fyen. Ata urrejnë gjithçka që shpreh dashurinë - muzikën harmonike apo ngjyrat më të bukura të natyrës. Ata i urrejnë veçanërisht njerëzit që thonë të vërtetën, sepse më pas u humbet maska. Por ata kanë mundësinë dhe shansin të heqin qafe egon e tyre ose të mbeten negativë dhe të mësojnë mësimet në jetët e tjera. Është shumë e rëndësishme të shëroni të gjitha problemet karmike, përvojat traumatike nga të gjitha jetët dhe të hiqni qafe programet negative të shoqërisë suaj si: ndjenjat e konkurrencës, egos, zilisë, sektet, sistemet e besimit të rremë ose urrejtja ndaj njerëzve të tjerë që jetojnë në një pjesë tjetër. të planetit. Kjo do të hapë rrugën drejt zhvillimit të të kuptuarit tuaj shpirtëror. Me një vetëdije më të lartë, do të kuptoni se gjithçka është energji. Mendime, ndjenja, objekte, ngjyra, muzikë, forma... GJITHÇKA! Dhe gjithçka është e lidhur. Energjia shpirtërore ose Zoti është NDËRGJEGJËSIA, EKZISTENCA, KRIJIMI ose BURIMI. Dhe vetëdija mund të shfaqet në shumë forma, fizike dhe jo fizike, sipas nivelit të shpeshtësisë. Energjia është burimi i gjithçkaje dhe ju mund ta përdorni këtë energji shpirtërore për të krijuar realitetin tuaj. Në fakt, ju tashmë po e bëni atë, por, mjerisht, në mënyrë të pandërgjegjshme. Ju përzieni imazhet dhe mendimet negative me frikën dhe urrejtjen. Imagjinoni çfarë mund të ndodhë nëse shumë prej njerëzve do ta përdorin energjinë kozmike ME VETËDIJE, me fokus dashurinë universale? Do të rrisë vetëdijen tuaj dhe do të përmirësojë cilësinë e jetës suaj. Dhe kur them dashuri, nuk kam parasysh ndjenjën e shtrembëruar të dashurisë që përdorni në fenë, sektet apo marrëdhëniet tuaja. E kam fjalën për dashurinë e vërtetë, të pastër universale, fuqinë e DRITËS SHPIRTËRORE. Kjo do të fillojë të pastrojë energjinë tuaj trupore dhe të ndryshojë strukturën tuaj nënatomike. Do të keni dëshirë ta mbani trupin të pastër për të mbajtur këtë energji të lartë. Do të keni dëshirë për të qenë në harmoni dhe do shmangni agresionin apo fjalët negative. Agresioni, urrejtja, frika ose trishtimi e mbajnë energjinë tuaj të ulët. Cilësi të tilla ndryshojnë strukturën molekulare të trupit tuaj dhe e bëjnë atë të dobët dhe në këtë mënyrë shkaktojnë: sulme në zemër, kancer, ulçera, sëmundje të zorrëve, reumatizma dhe sëmundje të tjera. Në këtë mënyrë do të shmangni njerëzit e zemëruar, stresin, drogën ose ushqimin e padëshiruar. Kërkoni një lidhje me burimin. Dilni më shpesh në natyrë për të pastruar trupin tuaj nga

energjitë negative. Sëmundjet vijnë nga energjia negative, emocione të ndrydhura, të pashëruara, disa nga shkaqe karmike dhe të krijuara artificialisht nga qeveria juaj sekrete botërore. Nëpërmjet frekuencës së lartë të dashurisë kozmike, do të jeni në gjendje të transformoni të gjitha energjitë negative. Me energjinë e dashurisë, ju jeni në gjendje të merrni mençurinë. Me mençuri, ju mund të fshini karmën negative dhe bëheni krijuesi i ndërgjegjshëm i jetës suaj pasi jeni në përputhje me ligjet shpirtërore. Mençuria vjen nëpërmjet të kuptuarit dhe zotërimit të ngjarjeve nga TË GJITHA jetën tuaj. Ajo rrit vetëdijen tuaj shpirtërore. Përpara se të mishëroheshit në tokë, ju zgjodhët disa mësime që dëshironi t'i përjetoni dhe të mësoni mjeshtëri, si dhe rritjen shpirtërore dhe zhvillimin e shpirtit. Njerëzit dashamirës nga planetët e tjerë nuk do t'ju shqetësojnë në mësimin tuaj, ne kurrë nuk do ta përdorim këtë mundësi për të ndërhyrë në zhvillimin tuaj. Ne ju tregojmë mënyrat se si mund ta bëni vetë, ne kemi të drejtën e vetme kur mund të ndërhyjmë me ju nëse mishërojmë edhe në Tokë. Dhe këtë e kanë bërë shumë njerëz nga qindra planetë dashamirës, shumica prej nesh PLEJADANËVE, pasi ne kemi një lidhje të fortë me Tokën nga e kaluara, dhe ne kemi bërë tashmë punë të ngjashme në planetë të tjerë dhe për këtë arsye kemi më shumë përvojë. Në këtë mënyrë, ne mund të flasim drejtpërdrejt me ju drejtpërdrejt dhe të veprojmë si një magnet për energjitë më të larta kozmike. Ne jemi punëtorë të zgjuar me shumë talent. Ne e duam artin dhe gjithçka që është harmonike. Nuk kemi asnjë lidhje me organizatat apo sektet tokësore! Disa prej nesh vijnë nga dimensione shumë të larta ku gjithçka është dritë e pastër. Çdo gjë që bëjmë është e koordinuar me ligjet e ekzistencës, ligjet e karmës dhe veprimin në kohën e duhur. Duhet të dini gjithashtu se ka disa grupe në Plejada. Ka mbi 2000 planetë në sistemin yjor Pleiades, dhe të gjithë janë në faza të ndryshme zhvillimi dhe janë në dimensione të ndryshme. Disa janë anëtarë të federatës galaktike dhe të tjerët jo. Disa mund të jenë këtu në të njëjtën kohë dhe në të ardhmen kur e ndajnë vetëdijen e tyre në dy trupa. Kur lexoni informacione për Plejadat, duhet të përdorni veten tuaj më të lartë për të zbuluar nëse është nga ne, ose nga të huajt keqdashës që përdorin emrin tonë për të përhapur dezinformata, ose nga njerëz egoistë që duan vetëm vëmendje. Ne kemi kontakt me ju, por kryesisht përmes planit astral, kur kuptimi racional i egos është në gjumë. Me një vetëdije më të lartë, ju do të jeni në gjendje të NDIEN nëse ky informacion është i saktë apo jo. Ju nuk do të përdorni termin të menduarit të kufizuar, linear, racional. Ju do të përdorni një mentalitet sferik për të parë një temë nga çdo nivel. Me të kuptuarit intelektual nuk mund të arrihet vetëdija shpirtërore. Vetëm me një zemër të dashur, të çliruar nga sistemet e besimit. Vetëm kur bashkëpunoni me ekzistencën dhe veten më të lartë. Nëpërmjet energjisë së zemrës suaj, ju po jepni një kontribut të vlefshëm për planetin. Çdo veprim, mendim apo ndjenjë ndryshon drejtimin e së ardhmes. Sepse e ardhmja nuk është fikse. Mendimet dhe emocionet tuaja ndryshojnë të ardhmen çdo sekondë. Prandaj, ka shumë mundësi për të ardhmen. Nuk ka aksidente në jetë, çdo gjë që ndodh ka një arsye, edhe nëse nuk e keni përcaktuar menjëherë. Ju tërheqni njerëz ose situata kur rrezatoni me energjinë e duhur për ta bërë këtë. Duke përdorur energjinë e zemrës dhe meditimin, ju përparoni më shpejt sepse jeni në përputhje me burimin: vetëdijen qendrore kozmike. Meditimi është gjithçka që ju bën të qetë dhe të relaksuar. Nuk është vetëm të ulesh në heshtje, por edhe kur lexon, vizaton, këndon, ec në natyrë apo u jep dashuri të tjerëve. Çdo gjë që bën që truri juaj të rrezatojë në valë: ALFA dhe teta. Me

këtë në mendje, le të kemi një meditim të shkurtër për të aktivizuar energjinë dhe për të pastruar planetin nga energjitë malinje. Meditim Uluni dhe relaksohuni. Është e rëndësishme të jeni të relaksuar në mënyrë që energjia të rrjedhë nëpër trup shumë më lehtë. Mbyllni sytë në mënyrë që asgjë të mos ju shpërqendrojë. Tani relaksoni çdo pjesë të trupit tuaj. Filloni me fytyrën tuaj, relaksoni ballin, faqet dhe mos i kafshoni dhëmbët. Relaksoni qafën, krahët, gishtat, mos i shtrëngoni duart në grusht, ndjeni relaksimin në këmbë dhe këmbë. Tani merrni tre frymë thellë, sa herë që merrni frymë, tërhiqni energjinë kozmike të dritës që ju rrethon në trupin tuaj. Ndërsa nxjerrni frymën, shikoni energjinë të pastrojë të gjithë energjinë negative që nuk ju nevojitet nga trupi juaj, fryni të gjithë energjinë e panevojshme nga jashtë, lëreni të zhduket. Sa herë që e bëni këtë, bëheni gjithnjë e më të lehtë. Mbani mend, mendimet janë energji. Ato fillojnë në nivelin eterik dhe ndikojnë në trupin tuaj fizik. Pra, sa herë që merr frymë brenda dhe jashtë, bëhesh gjithnjë e më i lehtë. Ju e mbushni trupin tuaj me dritë të pastër, të bardhë, dashurie. Është një burim i ndritshëm drite, vetëdija e gjithçkaje që ekziston (Ekzistenca). Drita po bëhet gjithnjë e më e madhe, do të shndërroheni në një top të madh ndritës drite. Ndjeni paqen, mençurinë dhe dashurinë e ekzistencës. Lëreni këtë dritë të harmonizohet dhe t'ju shërojë aty ku nevojitet. Shihni se si aktivizohen dhe harmonizohen të gjitha qendrat tuaja të energjisë (çakrat). Ata lidhen dhe takohen në qendër, në zemrën tuaj. Ndjeni se si zemra juaj bëhet më e ngrohtë dhe më e fuqishme. Frekuenca e dashurisë pastron tokën nga çdo energji negative. Shihni se si energjitë e errëta digjen në tokë dhe një shakullinë e lehtë i fshin ato. Në planin astral kjo në fakt ndodh dhe gjithashtu ka një efekt në nivelin fizik. Ju mund ta bëni këtë meditim sa herë që dëshironi. Kjo do të ndihmojë në forcimin e energjisë shpirtërore në planet, kështu që të gjithë do të kenë mundësinë të zhvillohen. Mos harroni se e gjithë kjo energji dhe kohë nuk ekziston në sferat më të larta. Koha është vetëm një koncept tredimensional, tokësor. Koha dhe hapësira janë fleksibël. Mendoni universale. Mendoni me dashuri. ÇELËSI ËSHTË DASHURIA! Siç e kam thënë në mesazhet e kaluara, dashuria është gjëja më e rëndësishme që ju nevojitet në Tokë. Ju nuk jeni në gjendje të zhvilloni vetëdijen tuaj nëse mendja juaj është e mbushur me urrejtje, arrogancë, zili, frikë ose një ndjenjë konkurrence.

Federata Galaktike e Dritës po vëzhgon përgjigjen dhe vigjilencën tuaj ndaj mesazheve që ju janë dërguar. Bazuar në reagimin tuaj, do të jeni në gjendje të siguroheni se në çfarë niveli të vetëdijes jeni dhe nëse jeni gati për kontakt global. Më vjen mirë që kaq shumë tokësorë i janë përgjigjur mesazhit të dashurisë me dashuri. Fatkeqësisht, ka ende shumë njerëz që ofendojnë njerëzit e dashur dhe përpiqen t'i diskreditojnë, gënjejnë për ta. Ne po i shikojmë të gjitha këto. Akoma si 2000 vite më parë, vëllai ynë kozmik, ju e quani Jezus, u kryqëzua nga njerëz të ngjashëm. Vetëm ata që kanë një vetëdije të zhvilluar janë në gjendje të njohin punëtorët e dritës. Nëse je armiqësor me dikë vetëm sepse personi të jep dashuri, njohuri dhe mençuri, është e qartë se ke energji të keqe brenda vetes, të detyron të heqësh dorë nga dashuria dhe të pengon të përjetosh energji shpirtërore. Nëse dëshironi të përjetoni dritën dhe mençurinë shpirtërore, provoni meditimin. Pastroni me dritë shpirtërore dhe dëgjoni zërin tuaj të vërtetë: SHPIRTIN tuaj. Vetëm shpirti juaj mund t'ju mësojë të përcaktoni të vërtetën, dashurinë dhe punëtorët e dritës. Jo të menduarit tuaj intelektual linear. Nëse keni aktivizuar dashurinë në zemrën tuaj, atëherë mos u

armiqësoni me të tjerët vetëm sepse dikush duken ndryshe, FLET ndryshe ose JETON në një vend tjetër. Siç e kam përmendur tashmë se çdo planet është një shkollë për zhvillimin e spiritualitetit dhe dashurisë. Varet nga ju nëse përdorni dashurinë shpirtërore në këtë jetë. Ne nuk do ta bëjmë këtë për ju. Të gjithë në universe po kalojnë këtë mësim shumë të rëndësishëm. Me një mentalitet intelektual, ju nuk mund të arrini spiritualitetin sepse mendësia juaj është e programuar nga sistemet e besimit, keqinformimi dhe kufizimet e shoqërisë suaj. Por ju mund ta riprogramoni veten duke hapur zemrën tuaj ndaj vetëdijes më të lartë. Vetëm nëse hapni çakrën e zemrës, mund të përdorni dashurinë natyrale për veten, të tjerët dhe natyrën. Mundohuni të lidheni me energjinë e dashurisë që vjen nga shpirti, brenda çakrës së zemrës suaj. Nëse e bëni këtë, ju jeni duke u përshtatur me vetëdijen qendrore kozmike, ose siç e quani ju, Zotin. Ka njerëz në Tokë që nuk e duan dashurinë, sepse janë programuar gjatë gjithë jetës së tyre që të mos shfaqin ndjenja dashurie. Kështu ata nuk e duan veten dhe për këtë arsye nuk u pëlqen që të tjerët të shprehin dashuri. Me mungesë të dashurisë për veten, ata e dëmtojnë veten me duhanin dhe pijen. Ata kanë frikë nga dashuria në atë mënyrë që dashuria do t'i bëjë të vetëdijshëm se janë burim i energjive negative për veten dhe për të tjerët. Tani, disa duhanpirës do t'i marrin këto fakte si një fyerje. Por jo. Është njohuria që mund t'i ndihmojë ata të kuptojnë veten dhe të shërojnë veten në mënyrë që të arrijnë vetëdijen më të lartë. Ne i ndihmojmë njerëzit e tillë të kuptojnë se si funksionon Universi. Ju e krijoni jetën tuaj me mendimet dhe ndjenjat tuaja. Ekzistenca bashkëpunon me energjinë dhe e përdor atë energji me mençuri me qëllim të dashur dhe shpirtëror. Jo për vetëshkatërrim. Nëse keni dashuri në zemrën tuaj, do të dëshironi që të gjithë të jenë të shëndetshëm dhe do t'i jepni të gjithëve ilaçet që u nevojiten. Dhe ilaçi më i mirë është dashuria dhe mençuria. ENERGJIA SHPIRTËRORE. Mundohuni të kuptoni se si plejadian, nuk kam asnjë lidhje me sëmundjet tuaja politike, organizatat, sektet, fetë apo kombet tuaja. Unë ju them se si të çliroheni nga energji të tilla bllokuese. Asnjë punëtor i lehtë nuk ka të bëjë me energji të tilla. Unë vij nga një dimension shumë i lartë i dritës dhe jam këtu më poshtë në një trup fizik për të komunikuar me ju dhe për të përdorur gjuhën tuaj në mënyrë që të kuptoni. Unë jam këtu për t'ju kujtuar rrugën e dashurisë, si të zhvilloni zemrën dhe mendjen tuaj. Sepse është e nevojshme nëse doni të shkoni së bashku me energjitë transformuese që po vijnë në Tokë. Për të njëjtën arsye, ka mijëra punëtorë të tjerë të dritës në Tokë. Jini të mençur dhe dëgjoni ata. Kuptimi i jetës është të mësosh të kesh dashuri shpirtërore në zemrën tënde. Asgje tjeter. Për ta arritur këtë, duhet të çliroheni nga energjitë negative. Lironi veten nga urrejtja, zilia, droga, arroganca, konkurrenca ose ofendimi i të tjerëve. KJO NUK ËSHTË NATYRA JUAJ E VËRTETË! Natyra juaj e vërtetë është shpirtërore, ajo është në shpirtin tuaj dhe ju duhet ta nxirrni atë në sipërfaqe. Të gjithë njerëzit hapësinorë nga planetët më të lartë janë këtu për t'ju ndihmuar të rifitoni natyrën tuaj të vërtetë. Mos e humbni jetën tuaj me agresion. Energjia e urrejtjes ju bën vetëm të sëmurë, fizikisht dhe mendërisht. Kjo çon në shkatërrimin tuaj dhe ju pengon të rimishëroni në planetë më të lartë. Është shumë më e mençur të krijosh energjinë e dashurisë. Me dashuri, ju mund ta transformoni shoqërinë tuaj në diçka më të mirë dhe të shëroni natyrën. Ju do të jeni në gjendje të ndjeni nëse dikush po ju thotë mençuri më të lartë apo jo. Sepse mençuria vjen nga dashuria.Nëse shumica e njerëzve të Tokës kanë Energjinë e

Dashurisë,Njerëzit shpirtërorë nga planetet tjera do të vijnë dhe do t'ju takojnë të gjithëve. Por nuk mund të prisni të takoheni për sa kohë që ka agresion brenda jush. Ne jemi shumë të ndjeshëm, ndjejmë të gjitha mendimet dhe emocionet tuaja. Hidhni një sy jetës tuaj të përditshme dhe shikoni se si reagoni në situata të ndryshme. A po përgjigjeni me mençurinë e shpirtit tuaj, apo si një robot i programuar nga një televizor? Sidomos interneti përdoret nga shumë njerëz si një mjet për të fyer dhe debatuar me të tjerët. Njerëzit mendojnë se mund t'i dëmtojnë të tjerët sepse askush nuk mund t'i shohë, por në realitet ata dëmtojnë veten e tyre sepse grumbullojnë karma negative që duhet pastruar në një jetë tjetër. Çdo gjë që bëni ose mendoni ju kthehet herët a vonë. Është ligji i universit për të ndihmuar njerëzit të zhvillohen. Prandaj, për momentin jemi në kontakt vetëm me njerëz të dashur dhe shpirtëror. Ne i duam të gjithë, edhe ata që na sulmojnë, sepse si shpirt jeni të gjithë dritë. Por aktualisht ne kemi kontakte vetëm me punëtorët e dritës. Kontakti i parë është gjithmonë në ëndrrat tuaja. Në rrafshin astral. Më vonë mund të ndodhë në planin fizik. Në këtë mënyrë unë vizitova shumë njerëz në aeroplanin astral dhe të tjerë patën pamjet e anijeve tona të ndritshme kozmike. Disa vite më parë mora tre persona me vete për t'u takuar me qenie të lehta, me familjen time yje. Ata qëndruan përballë nesh dhe shumë anije kozmike ndriçuese fluturuan mbi ne. Këto anije kozmike fluturojnë me mendime dashurie dhe energjie shpirtërore. Ju do të jeni në gjendje të qëndroni përballë qenieve të lehta vetëm nëse atmosfera juaj është e qartë, kur shpeshtësia dhe niveli juaj i dashurisë janë mjaft të larta. Përndryshe, kjo lloj energjie do të jetë shumë e madhe për ju. Më vonë, nëse zgjohen mjaft njerëz, do të ketë mbikëqyrje të shtuar të anijeve tona të ndezura. Nëse keni dashuri në zemër, atëherë nuk do të keni asnjë problem me energjinë që po rritet në këtë planet. Nuk do të keni më frikë nga njerëzit që ju japin dashuri dhe mençuri kozmike. Do ia ktheni me dashuri. Me dashuri, jeni të përgatitur për transformimin e ardhshëm të planetit. Me dashuri, ju jeni gati të dilni nga dualiteti. Me dashuri në zemrën tuaj, ju jeni të përgatitur për energjinë më të lartë të dritës që do t'ju sjellë njohuri universale. Dërgoni mendime të përditshme dashurie në të gjithë planetin. Në këtë mënyrë, ju do të ndihmoni njerëzit e tjerë të zhvillohen, të jetojnë një jetë më të mirë, në dashuri dhe bollëk. Uroj që dashuria juaj të përqafojë të gjithë.

Ju uroj të gjithëve liri, lumturi dhe vetëdije.

142. Intervistë me Jashtëtokësorin nga Plejada

Alae nga Plejadat – Pyetje/Përgjigje

Pyetje: Ka përshkrime të gjigantëve në Bibël dhe tekste të tjera të lashta, si në historinë e "David dhe Goliath", pyesja veten nëse nëse vërtet ekzistonin gjigantët në kohët e lashta dhe kush ishin ata dhe nga erdhën?

Përgjigje: Po, gjigandët ekzistonin në ato ditë. Disa ishin të huaj dhe disa ishin fëmijët e tyre.

Pyetje: A kishte gjigantë në Tokë para njerëzve të përmasave tona? Dhe cila është arsyeja e zhdukjes së tyre?

***Përgjigje*:** Jo, të ashtuquajturit "Gjigantë" ishin alienë me përmasat e tyre normale. Por pasi jetuan në Tokë, ata filluan të bien, për shkak të gravitetit të tokës dhe për shkak të ndërthurjes me njerëzit e tokës.

Pyetje: A e dini se çfarë është nën këmbët e Sfinksit?

Përgjigje: Ka dhoma sekrete që duhet të përmbajnë teknologji nga koha e Atlantidës, anije kozmike... Por qeveria sekrete i hoqi të gjitha.

Pyetje: Vimanas të përshkruara në tekstet e lashta sanskrite si Mahabharata dhe Drona-parva, a ishin vërtet anije kozmike të lashta jashtëtokësore?

Përgjigje: Po, Vimanas ishin anije kozmike.

Pyetje: A janë rrënojat nënujore të Yonagunit pjesë e natyrës apo janë bërë nga njeriu dhe çfarë qëllimi shërbejnë nëse janë krijuar nga njeriu?

Përgjigje: Struktura e Tempullit Yonaguni është mbetjet e disa ndërtesave nga koha e Lemuria.

Pyetje: Gjithmonë kam qenë i interesuar për qytetërimin e Lemurias, a kanë jetuar ata në të njëjtën epokë me atlantët? Dhe çfarë ndodhi me ta?

Përgjigje: Po, qytetërimi Lemurian ekzistonte në të njëjtën kohë që Atlantida dhe ata ishin në luftë me njëri-tjetrin.

Pyetje: Cili është qëllimi i linjave Nazca?

Përgjigje: Dikur ato ishin vende uljeje për anije kozmike.

Pyetje: Në fillim të videos së re, anijet me shkëlqim dhe një stacion hapësinor janë të dukshme mbi Tokë. Ky stacion hapësinor në formën e një rrethi kulture, i cili është bërë disa javë më parë, mendoj në Gjermani. A është kjo një rastësi apo ekziston vërtet ky stacion?

Përgjigje: Ky stacion hapësinor është në fakt aty. Imazhi është ilustrimi im.

Pyetje: Unë kam një pyetje për ju në lidhje me qytetërimin Maya. Në librat e tyre të shenjtë, thuhet se ata vijnë nga sistemi yjor Pleiades, dhe Toka mëson nga Alcyone mençurinë dhe vizionin më të lartë, duke i kushtuar vëmendje dhembshurisë dhe vetëdijes. Teoria për zhdukjen e tyre thotë se ky qytetërim thjesht u zhduk. Cila është marrëdhënia midis qytetërimit Maja dhe sistemit Pleiadian? Vërtet erdhën prej andej?

Përgjigje: Pleiadianët janë të përfshirë në shumë qytetërime në planetin Tokë. Majat ishin vetëm një prej tyre. Majat jo thjesht u zhdukën, por u evakuuan me anije kozmike dhe u larguan.

Pyetje: Kam një pyetje për sakrificën njerëzore? Pse e bënë këtë Maja?

Përgjigje: Ato për të cilat po flisni NUK ishin Maya e vërtetë. Këta ishin pasardhësit dhe admiruesit e alienëve, mijëra vjet më vonë. Pasi Majat e VËRTETË u larguan, këta njerëz i donin ata të ktheheshin, ata i panë si perëndi dhe menduan se perënditë do të ktheheshin nëse do të sakrifikonin njerëz. Ky është një mendësi besëtytnie e njeriut të vjetër tokësor që ka ndodhur në të gjithë planetin. Kjo është arsyeja pse tani ka fe të dëmshme në Tokë.

Pyetje: A është e vërtetë që dinosaurët nuk u zhdukën, por evoluan në diçka si zvarranikë alienë?

Përgjigje: E vërtetë, përkundrazi. Dinozaurët janë garat e dikurshme të dragoit/zvarranikëve që udhëtojnë në hapësirë. Miliona vite më parë, ata kishin luftëra të tmerrshme dhe radioaktiviteti i atyre luftërave bëri që ata që nuk mund t'i shpëtonin planetit, të shndërroheshin në atë që ju i quani dinosaurët sot. Pas kësaj, "dinosaurët" natyrisht patën pasardhës për mijëra vjet.

Pyetje: Pra, kur u zhvilluan këto luftëra bërthamore, me këto raca aliene? Nëse mbajmë gjurmët e kohës sonë lineare, ajo ishte qindra miliona vite më parë? Mendoj

se dinozauri më i vjetër i gjetur ndonjëherë ishte rreth 230 milionë vite i vjetër, sipas shkencëtarëve. Apo ishte shumë më herët?

Përgjigje: Shumë, shumë më i vjetër. Shkencëtarët e tokës gërvishten pak në sipërfaqen e planetit dhe mendojnë se mund ta kuptojnë historinë e tij. Në fakt, ato luftëra shumë të vjetra drakoniane janë ato që bëjnë që pllakat tektonike të thyhen dhe të lëvizin gjatë miliona viteve që shkaktojnë tërmete.

Pyetje: A ishin njerëzit të përfshirë në ato luftëra të vjetra drakoniane, apo luftuan me njëri-tjetrin?

Përgjigje: Në atë kohë nuk kishte asnjë njeri në Tokë.

Pyetje: Unë kam një pyetje në lidhje me Mothman dhe gjithashtu Chupacabra. A janë mutacione gjenetike dhe a janë si Bigfoot (Këmbëmadhi)?

Përgjigje: Po, Bigfoot është eksperimente gjenetike nga koha e Atlantidës. Ata bënë shumë manipulime gjenetike gjysmë njerëzore dhe gjysmë kafshësh në ato ditë. Kjo është arsyeja pse ju mund të lexoni shumë për krijesa të tilla në mitologji. Por më e rëndësishme tani është të përqendrohemi në zhvillimin e brendshëm, shpirtëror, pastrimin e të gjitha energjive bllokuese dhe ndërtimin e karakterit shpirtëror.

Pyetje: Diku tjetër thatë se ka jetë brenda planetit Tokë. Cilat janë këto gara? A janë ata njerëz apo alienë?

Përgjigje: Njerëzit mund të jenë gjithashtu të huaj. Ju mund të gjeni njerëz në të gjitha universet. Brenda planetit Tokë, humanoidët ashtu si jo-humanoidët.

Pyetje: Engjëll dhe mësues shpirtëror, a është e njëjta gjë?

Përgjigje: Jo, nuk janë njësoj.

Pyetje: Mund të na tregoni për delfinët? Unë i kam parë gjithmonë si krijesa kaq të dashura.

Përgjigje: Ata janë të huaj të mishëruar.

Pyetje: Ju thoni që delfinët janë alienë të mishëruar. Pra, a mund të tregoni më shumë për alienët e tillë që duken si kafshë? Unë kam një mace dhe gjithmonë kam pasur idenë se ajo është më inteligjente se unë. A është e mundur që macet të jenë aliene për shkak të pamjes së tyre?

Përgjigje: Ka aliene me koka mace dhe qeni.

Pyetje: Ju lutem më tregoni nëse ka pasur ndonjëherë jetë në Mars?

Përgjigje: Ka pasur jetë në Mars dhe ka jetë në Mars. Si në nivelin fizik ashtu edhe në dimensionin e 4-të.

Pyetje: A ka një "Stargate" si në TV... Një mënyrë për të arritur në planetë të ndryshëm etj.?

Përgjigje: Sigurisht... Dhe edhe më mirë se në televizion.

Pyetje: Kush është Ra? Mendoni se shkrimet e Ra kanë një bazë pozitive? ***Përgjigje:*** Nuk janë të rëndësishëm alienët e kohëve të vjetra që donin të luanin rolin e një perëndie.

Pyetje: A mund të më thoni se çfarë mendoni për "Shfaqja e Virgjëreshës Mari"? Sepse një herë para disa vitesh u dëshmova për këtë.

Përgjigje: Unë tashmë i jam përgjigjur kësaj në videot e mia. Ky është një dredhi holografike nga alienët negativë që duan që ju të mbeteni ende të mbërthyer me fenë dhe besëtytninë në mënyrë që t'ju menaxhojnë më mirë. Ata krijojnë holograme 3D dhe ju tregojnë pamjen e Virgjëreshës Mari ose çfarëdo që ju bën të besoni në sistem, duke pritur që një qenie më e lartë të bëjë gjithçka për ju. Kështu, njerëzit tokësorë

nuk e gjejnë kurrë fuqinë e tyre dhe manipulohen lehtësisht, ashtu siç ishin mijëra vjet më parë. Ky është i njëjti mashtrim nga të njëjtët alienë negativë. Përqendrohuni në zhvillimin tuaj shpirtëror të BRENDSHËM dhe mos u varni nga asnjë "qenie" ose sistem besimi i krijuar në Tokë.

Pyetje: 1. A ishte Buda (Siddhartha Gautama) një mjeshtër shpirtëror, një anëtar i familjes së dritës dhe/ose a janë manipuluar mësimet e Budës gjatë historisë njerëzore? 2. Pse ndonjëherë ndjej dhimbje të lehtë në çakrën e syrit të tretë? A është kjo një shenjë e keqe?

Përgjigje: 1. Po. 2. Jo, kjo është një shenjë e mirë.

Pyetje: A është e vërtetë që tashmë ekziston një Tokë tjetër?

Përgjigje: Ka miliona planetë të ngjashëm me Tokën.

Pyetje: A ka planetë për të cilët ju (Pleiadianët) nuk jeni ende në dijeni, apo dini gjithçka për Universin?

Përgjigje: Askush nuk di gjithçka për të gjitha Universet, sepse Ekzistenca është vazhdimisht në zhvillim dhe zgjerim. E gjithë njohuria shpërndahet mbi vetëdijen e Ekzistencës dhe asnjë person i vetëm nuk është në gjendje të dijë gjithçka. Por ne mund të lidhemi me vetëdijen e Ekzistencës dhe të përcaktojmë përgjigjen ndaj zgjidhjes së çështjes.

Pyetje: Duket se ka shumë aktivitet të UFO-ve në Angli dhe Meksikë. A ka ndonjë bazë për këtë, apo mediat në këto vende thjesht po bëjnë më shumë publicitet rreth këtyre aktiviteteve të UFO-ve sesa pjesa tjetër e botës?

Përgjigje: Është për shkak të energjisë, linjave Ley në tokën e këtyre vendeve.

Pyetje: 2 javë më parë dola nga shtëpia në orën 3 të mëngjesit sepse më duhej të freskohesha nga vapa e verës. Ngrita sytë në qiell dhe papritmas pashë një top të ndezur drite, por në momentin tjetër ai e zbeu dritën e tij dhe dukej si një nga ata tipikë "yjet fluturues" që shoh gjatë gjithë kohës. Të them të drejtën, u trondita pak. Shumë njerëz vazhdojnë të më thonë se shoh vetëm satelitë, por pothuajse çdo herë që shikoj në qiell, shoh 6 ose 7 prej tyre brenda një ore. Ndoshta janë anije me shkëlqim?

Përgjigje: Unë shpesh i jam përgjigjur kësaj në komentet e mëparshme. Shumica e këtyre pamjeve janë, natyrisht, anije kozmike. Miliona prej tyre janë vendosur rreth Tokës dhe disa prej tyre kanë për detyrë të patrullojnë. Disa të vogla janë të dukshme vetëm për disa njerëz. Shumica e tyre, të dukshme për të gjithë, fluturojnë me qëllim që njerëzit tokësorë të mësohen gradualisht me faktin se ata nuk janë të vetmet krijesa në Univers.

Pyetje: Disa ditë më parë pashë një UFO. Nuk jam 100% i sigurt nëse kjo është një anije nga Federata Galaktike e Dritës. Gjithsesi, nuk ndjeva ndonjë energji të mirë. A do të thotë kjo, nga ana tjetër, se anija është nga alienët negativë?

Përgjigje: Kjo mund të jetë nga alienët negativë ose nga organizatat sekrete ushtarake të Tokës që shpesh duan të pozojnë si alienë.

Pyetje: Unë me të vërtetë do të doja të di nëse pamja e alienëve është e strukturuar. Sepse shpesh i shohim vetëm në Meksikë, Kinë, Amerikë etj., por shumë pak në Evropë, veçanërisht në Gjermani, pothuajse asnjë. Si duhet të mendojnë njerëzit këtu për gjëra të tilla nëse alienët as nuk shfaqen?

Përgjigju: Siç e kam thënë në videot e mia, Jashtëtokësorërt shumë të evoluar duan të merren vetëm me njerëz pozitivë që kanë zhvilluar energjinë e zemrës së

tyre. Kjo është e rrallë në Gjermani. Energjia dhe vetëdija në Gjermani janë të ulëta dhe negative. Sigurisht që ka përjashtime, por ato janë të pakta. Përveç kësaj, vendet e tjera janë përgatitur psikologjikisht për të huajt për qindra vjet, dhe kjo është pjesë e kulturës së tyre. Gjithashtu, energjia e Tokës në vende si Meksika është më e mirë se në Gjermani. Gjermania duhet së pari të heqë arrogancën, rreptësinë, kokëfortësinë dhe egon e saj për të krijuar kontakte. Ka disa përjashtime në Gjermani që kanë pasur tashmë shikime apo edhe kontakte. Shumica e gjermanëve nuk janë gati për këtë. Shumica e mesazheve të urrejtjes në Youtube i marr nga Gjermania. Dhe siç thashë në videot e mia, gjithçka vërehet nga lart...

Pyetje: Pse të gjithë kemi zgjedhur të vijmë në mënyra të ndryshme dhe të ndara për të eksperimentuar dhe studiuar energji të ulëta dhe të larta nëse vijmë nga e njëjta dritë e pastër?

Përgjigje: Siç them në videot e mia, shpirti dëshiron të bëjë çdo përvojë. Në dimensione më të larta, ju nuk e dini se çfarë është negativiteti. Ju mund ta përjetoni këtë vetëm nëse shkoni në dimensionet më të ulëta. Por kjo nuk do të thotë që ju duhet ta përsërisni përvojën pa pushim. Nëse keni marrë mësimet në jetë, mund të vazhdoni me përvoja të reja dhe të zhvilloni veten.

Pyetje: A mundet dikush nga një nivel më i lartë (shpirtëror) të kthehet dhe të mishërohet në një nivel më të ulët (material) në mënyrë që të mësojë përsëri mësimet? Apo ai që u zgjodh të kthehej për të ndihmuar të tjerët të humbnin lidhjen e tyre me dritën?

Përgjigje: Vetja juaj e vërtetë, kurrë nuk e humb kontaktin me dritën. Vetëm egoja fizike racionale mund ta humbasë atë. Nëse përqendroheni vetëm në atë se si të jeni keqbërës, sigurisht që do t'ju duhet t’i kaloni mësimet përsëri nga klasa e parë derisa t'i zotëroni ato. Dhe siç them në videot e mia, shumë punëtorë të dritës me dimensione më të larta janë mishëruar në Tokë me vullnetin e tyre të lirë për të ndihmuar në procesin e transformimit.

Pyetje: A do të vazhdojnë Jashtëtokësorët që u mishëruan në Tokë përvojën e tyre në Tokë pasi të ketë ndodhur transformimi, apo do të kthehen përsëri në planetin e tyre në përmasa më të larta?

Përgjigje: Çdo shpirt vendos të shkojë në shumë planetë sipas mësimeve dhe misioneve.

Pyetje: A është e vërtetë që Bashar është një alien pozitiv, por jo plotësisht në nivelin e një qenieje të lehtë, apo është një alien negativ, me ndonjë motiv të fshehtë, duke thënë një mesazh 95% të saktë, por 5% të gabuar, apo helm të ëmbël? Rreth vitit 1982, miku im më dha librat e Basharit (3 vëllime transkriptimesh të kanalizuara) dhe atëherë më pëlqeu shumë. Por tani nuk e di... Ju lutem jepni komentin tuaj nëse mundeni. Unë ju besoj juve, jo atyre subjekteve të kanalit.

Përgjigje: Po, shumë gjëra janë të drejta, por një metodë jashtëzakonisht arrogante, duke u thënë njerëzve informacionin e duhur, kjo nuk është metoda jonë, nga drita. Disa alienë inteligjentë përziejnë informacionin e mirë me informacionin e gabuar për t'ju ngatërruar. Unë flas për këtë në videon e 6-të. Disa alienë dinë shumë, por nuk kanë mësuar të jenë shpirtërorë dhe për këtë arsye ata ende kanë një karakter arrogant, egoist.

Pyetje: Pse ekziston një trend negativ? Kur gjithçka është dashuri absolute dhe kjo është e vetmja rrugë?

Përgjigje: Siç them në videot e mia. Ne jemi këtu në dimensione të ulëta, dridhje të ulëta, ku negativiteti ekziston ende për shkak të ligjit të vullnetit të mirë. Çdo shpirt ka vullnetin e mirë për të vendosur nëse do të jetë i mirë apo negativ. Çdo shpirt ka ritmin e vet të të mësuarit dhe zhvillimit.

Pyetje: Si është e mundur të jesh në të njëjtën kohë në të shkuarën, të tashmen dhe të ardhmen? E kam këtë pyetje sepse kam dëgjuar veten time më të lartë duke folur për këtë dhe duke më dhënë këshilla për të lejuar që ky proces të ndodhë. Por për shkak se nuk mora informacion të mjaftueshëm, egoja ime përfundimisht e anuloi procesin nga frika.

Përgjigje: Siç them në videot e mia, është e gjitha energji kozmike, dhe energjia kozmike mund të bëjë gjithçka. Nuk ka kufi për energjinë e vetëdijes qendrore kozmike. Kufijtë janë vetëm në mendjen racionale tokësore.

Pyetje: 1. A mendoni se eksperimenti në CERN, në Zvicër, do të jetë i suksesshëm dhe shkencëtarët do të gjejnë një "grimcë të Zotit"? 2. A është krijimi (ekzistues) me të vërtetë një sistem energjie që mund të mendojë dhe të veprojë vetë? Apo është shuma totale e vetëdijes së të gjithë shpirtrave dhe të gjitha substancave në kozmos, e cila krijon një sasi kaq kolosale energjie, por varet nga parametrat e mëparshëm?

Përgjigje: 1. Eksperimenti në CERN duhet të ndalet, sepse njerëzit e tokës po luajnë me energjitë që nuk i kuptojnë dhe janë në gjendje të shkaktojnë dëme të mëdha. 2. Të dyja janë të sakta, të dyja hyjnë në fuqi.

Pyetje: A ka lule në frekuenca më të larta? Pse buzëqeshim menjëherë kur, për shembull, shohim një lule të bukur si zambak uji?

Përgjigje: Sigurisht që ka lule. Më e bukur se në tokë. Lulet rrezatojnë frekuencën e dashurisë, prandaj njerëzit ndihen mirë kur janë pranë tyre…

Pyetje: Pyesja veten për ylberët. Më duket sikur kanë një qëllim që ka të bëjë me dridhjet më të larta, frekuenca më të larta. A janë ato nga dimensionet më të larta?

Përgjigje: Po, në ngjyrat e ylberit mund të merrni një ide për ngjyrat e dimensioneve më të larta.

Pyetje: A jeni në dijeni të një aftësie të quajtur dowsing (Radiestezi)? Po filloj të kuptoj se grimcat e fundit të yjeve (farat) kanë filluar të mësojnë dhe të mishërojnë, duke pasur aftësinë ta plotësojnë atë në dy vende njëherësh! Hulumtimi im tregon se banorët e lashtë të Atlantidës e dinin tashmë për këtë aftësi?

Përgjigje: Ajo që do të thuash është udhëtimi astral.

Pyetje: A mund të më thoni sa dimensione të ndryshme ka në këtë Univers?

Përgjigje: Ekzistenca zgjerohet gjatë gjithë kohës.

Pyetje: Cili është ndryshimi midis shamanëve këtu që dinë të udhëtojnë në botët shpirtërore/astrale dhe kanë parë planetë të tjerë. Atëherë njerëz si ju dhe njerëzit tuaj që udhëtojnë në anije kozmike të dritës? Njerëzit tuaj duket se kanë evoluar teknologjikisht me dashuri dhe spiritualitet, ku njerëzit këtu nuk kanë asnjë teknologji, por dinë të udhëtojnë me shpirt. A mund të udhëtoni në shpirt dhe në mish, ndërsa ata mund të udhëtojnë vetëm në shpirt? Dua të kuptoj ndryshimin, faleminderit.

Përgjigje: Shamanët kanë kontakte vetëm me një nivel të ulët astral, ku ka shumë qenie negative që mund t'ju mashtrojnë. Sidomos kur pini duhan si një shaman, ju mund të kapeni nga entitetet më të ulëta astrale pa e ditur këtë.

Përqendrohuni në spiritualitetin tuaj të VËRTETË. Përqendrohuni në shpirtin tuaj dhe veten më të lartë dhe vetëdijen qendrore kozmike.

Pyetje: Çfarë ndodh me energjinë e shpirtit në rastin e një bombe/arme bërthamore? A është e vërtetë që mund ta lëndojë atë? Edhe të shkatërrojë?

Përgjigje: Shpirti është energjia më e pastër e dritës së "Zotit" që ekziston. Sigurisht, nuk mund të shkatërrohet. Por shpirti mund të futet në telashe nëse është i pazhvilluar, jo shpirti shpirtëror. Shpirtra të tillë ngatërrohen shumë kur largohen nga trupi fizik. Disa nga këta shpirtra më pas ngecin në dimensionet e poshtme astral për një kohë, duke kërkuar dritë dhe ndihmë. Në Tokë ju i quani "fantazma". Atëherë shpirtra të tillë marrin ndihmë nga njerëz nga dimensionet më të larta astrale. Urdhër dhe shërues të planetëve të dashurisë, që është më afër planetit të tyre. Në sistemin tonë diellor, ky është planeti Venus. Pra, kur njerëzit vdesin dhe thonë se kanë parë engjëj, janë njerëzit e Venusit ata që po shërojnë shpirtrat e hutuar në tempujt e tyre të kristaltë në Venus në dimensionin më të lartë astral. Pas trajtimit, ata mund të shohin qartë se ku duan të mishërohen më pas në mënyrë që të vazhdojnë zhvillimin e tyre.

Pyetje: Pse qajnë foshnjat?

Përgjigje: Sepse, ata sapo kanë ardhur nga një dridhje më e lartë, harmonike në një energji më të ulët, negative. Ata e shohin atë, e ndjejnë dhe nuk u pëlqen.

Pyetje: Në videot tuaja, ju thoni se shpirti ka një plan përpara mishërimit, por gjithashtu thoni se e ardhmja varet nga ne. Kur gjithçka është e paracaktuar. Dhe fakti që do të jemi edhe në këtë dimension. Kjo eshte e trishtueshme. Nuk mund të shkoj përtej asaj që kam zgjedhur të mishëroj! A është vërtet e vërtetë kjo? Ju keni ardhur këtu me një plan specifik. Ashtu si shpirtrat e qeverisë sekrete dhe njerëzve të tjerë, ata erdhën këtu me planin e tyre duke e ditur këtë. Pra, pse të shqetësoheni nëse gjithçka do të jetë mirë? Nuk e kuptoj pse të bëjmë diçka nëse gjithçka bëhet vetvetiu?

Përgjigje: Siç them në videot e mia, jeta në tokë është një shkollë ku ju dëshironi të kalonit nëpër ngjarje në mënyrë që të evoluoni. Për të fituar përvojë, shpirtrat vendosin rrethana dhe situata në mënyrë që të mësojnë prej tyre.

Pyetje: Në një nga videot tuaja ju thatë se ka shumë punëtorë të dritës si ju në Tokë. Pse nuk kontaktojnë me njerëzit edhe nëpërmjet internetit, duke u dhënë informacionin e nevojshëm për zhvillimin e duhur të ndërgjegjes? A është e mundur që disi të vini në kontakt fizikisht me ta? Si mund t'i gjej Punëtorët e Dritës më afër meje në planin fizik? Fatkeqësisht, nuk kam arritur ende në aeroplanin astral, sepse nuk mund të shoh për shkak të primitivitetit tim.

Përgjigje: Në video, unë them se çdo punëtor i dritës ka detyrat dhe misionet e veta, në varësi të aftësive dhe asaj që ishte krijuar para mishërimit.

Pyetje: A ju mungon ndonjëherë shtëpia?

Përgjigje: Që kur erdha në tokë.

Pyetje: A mundet një shpirt të bashkëpunojë me një shpirt tjetër të një personi tjetër tokësor pa një kuptim racional të mendjes?

Përgjigje: Shpirtrat bashkëpunojnë me shpirtrat e tjerë gjatë gjithë kohës.

Pyetje: Kur trupi vdes dhe shpirti kalon në dimensionin tjetër. A po mëson/zhvillohet edhe shpirti në këtë fazë, apo thjesht po pret për rilindjen e radhës?

Përgjigje: Shpirti është gjithmonë duke mësuar. ”Të mësuarit nuk ndalet kurrë. Edhe në dimensionet më të larta, ju mësoni diçka”.

Pyetje: Po feja në Indi! A ishin perëndi si ”Vishnu”, ”Ganesha” apo ”Shiva” thjesht jashtëtokësorë? Nëse po, nga cilët planetë apo yjësi ishin ata?

Përgjigje: Këto qenie janë nga dimensioni i ulët astral.

Pyetje: Kush janë saktësisht ato qenie dhe demonë nga dimensionet më të ulëta? A janë ata shpirtra të humbur? Nga erdhën? Pse janë atje?

Përgjigje: Çdo dimension ka një jetë, me synimin për të zhvilluar, mësuar dhe përjetuar ngjarje.

Pyetje: Në videon 9 ju flisni se si Gritë dhe Zvarranikët shfaqen në Tokë si miq, si shpëtimtarët tanë. Ata do të na ftojnë të shkojmë në anijet e tyre, dhe nëse ne nuk duam, ata do të na detyrojnë ta bëjmë këtë?

Përgjigje: Në video them se ata po planifikojnë të bëjnë diçka të tillë. Nuk thashë se do ta bënin. Kjo është vetëm një e ardhme e mundshme nëse njerëzit e tokës nuk bëjnë asgjë. Unë gjithashtu them në videot e mia: energjia e dashurisë është zgjidhja për çdo gjë.

Pyetje: Cili ishte kuptimi dhe qëllimi i Graalit të Shenjtë?

Përgjigje: “Graali i Shenjtë” si shumë gjëra të tjera në të kaluarën, është një besim që ka lindur nga një keqkuptim i informacionit dhe tradita e shtrembëruar. I ashtuquajturi ”graal i shenjtë” nuk është gjë tjetër veçse vetë personi, i cili aktivizoi energjinë e dritës në qendrën e zemrës së tij. Vetë njeriu është një “kupë” që mbart dritën brenda vetes dhe duhet aktivizuar. Personi që bën “udhëtimin” e brendshëm për të qenë shpirtëror, gjen dritën e brendshme, “Gralin e shenjtë” – DASHURINË. Në videot e mia flas vetëm për ”Gralin e Shenjtë”. Vetëdija e DASHURISË. Nëse njerëzit tokësorë nuk i kuptojnë gjërat më të larta, i kthejnë ato në objekte që adhurojnë: një filxhan, një plak me mjekër të bardhë në fron, një mur… etj. Dhe për mijëra vjet, kjo bestytni i është përcjellë verbërisht çdo brezi.

Pyetje: Shpirti vendos të mishërohet në trupin e një personi tokësor që ka sindromën Down ose në një qenie të vonuar mendërisht. Cili është qëllimi i planit të tij të jetës, duke pasur parasysh se në këtë jetë të veçantë shpirti nuk mund të zhvillojë shpirtërore për shkak të sëmundjes së trurit? Kur një foshnjë vdes në një aksident, pa faj dhe sigurisht pa një shans për të zhvilluar vetëdijen dhe evoluimin e tij, ishte apo jo në planin e tij të jetës?

Përgjigje: Ju harroni se shumë njerëz rimishërohen me karma negative. Siç them në videot e mia. Çdo gjë që bëni, herët a vonë, kthehet. Kjo është arsyeja pse është e rëndësishme të jesh shpirtëror, të jesh i vetëdijshëm për atë që po bën. Njerëzit e këqij me energjinë e urrejtjes rimishërohen, natyrisht, me probleme. Ata i krijuan ato vetë. Mendimet dhe ndjenjat tuaja krijojnë realitetin tuaj.

Pyetje: Sipas përgjigjes suaj të mençur, a mund të fshihet karma negative e shpirtit me një falje të sinqertë të faljes së ekzistueses nëpërmjet lutjes ose meditimit, apo është e vetmja mënyrë një jetë shpirtërore me fjalë, veprime, ndjenja dhe mendime pozitive?

Përgjigje: Ju mund të ndryshoni karmën negative me karmën POZITIVE. Me veprime pozitive, mendime, fjalë... me DASHURI. Krijimi i energjisë së DRITËS në vend të energjisë së errët të urrejtjes, siç bëjnë shumë në këtë planet.

Pyetje: Nëse shpirtrat rimishërohen në shumë forma si: gurë, kafshë, bimë etj., dhe kur thua të hamë bimë, fruta e kështu me radhë, nuk është se ka kafshë. Po sikur të vini si një bimë që është një shpirt i mishëruar dhe do ta hani atë?

Përgjigje: Një nga planet e jetës dhe qëllimet e jetës së një bime është të shërbejë si ushqim për të tjerët. Kjo është një përvojë. Më vonë, pas miliona jetësh dhe shumë mishërimesh si kafshë, ajo do të ketë përvojën për të qenë njeri.

Pyetje: Alae, a mund të përshkruani kushtet e jetesës së Plejadave dhe Andromedës?

Përgjigje: Njerëzit në planetët më të zhvilluar jetojnë në harmoni të plotë me ato ekzistuese. Sa më lart të shkoni në dimensione dhe frekuencë, aq më e ndritshme bëhet gjithçka, kështu që qeniet e lehta jetojnë atje, ku gjithçka është energjia më e pastër. Toka është në një frekuencë shumë të ulët ku energjia kondensohet në formë fizike. Njerëzit kanë harruar se burimi kryesor i gjithçkaje është spiritualiteti. Vetëdija kozmike. Prandaj, njerëzit që kanë humbur lidhjen me parimin shpirtëror ose Zotin nuk mund ta kuptojnë se jeta (Zoti) është kudo. Ata duhet të zhvillojnë vetëdijen e tyre në shumë jetë derisa të mësojnë të shohin. Ata kanë nevojë për përvojë. Ju nuk duhet t'i bindni njerëz të tillë kur ata thjesht nuk janë ende gati. Çdo lule (burrë) ka kohën e vet të lulëzimit. Siç them në videot e mia, jeta është kudo në univers. Çdo planet ka jetë, por në dimensione të ndryshme dhe në frekuenca të ndryshme. Edhe në Hënë dhe Diell ka jetë. Ka shumë planetë që janë në të njëjtën frekuencë me tokën, por shumica e planetëve janë shumë të evoluar dhe kanë jetë më të madhe dimensionale. Kjo do të thotë se ka më shumë energji kozmike dhe gjithçka është shumë më e bukur dhe më e ndritshme. Natyra shkëlqen me shkëndija, lulet këndojnë melodi, kafshët janë të buta dhe miqësore, të gjithë kanë telepati, nuk ka gënjeshtra, nuk ka sëmundje dhe nuk ka agresion.

Pyetje: A ka një sistem arsimor në Plejada dhe si funksionon ai?

Përgjigje: Të mësuarit nuk përfundon kurrë edhe në nivelet më të larta të dritës, ju jeni të aftë të dini diçka. Arsimi varet nga niveli i dimensionit në të cilin ndodhet planeti. Në shumicën e planetëve me zhvillimin më të lartë, fëmijët studiojnë të gjitha ligjet kozmike, mënyrën se si funksionon jeta dhe ata gjithashtu mund të zgjedhin drejtimin e tyre për studim të thelluar dhe përvetësimin e specializimit.

Pyetje: A ka një anë të errët në botën shpirtërore me frekuencë të lartë që kundërshton dritën dhe dashurinë?

Përgjigje: Jo, nuk ka asnjë të keqe në dimensionet më të larta. Ana e errët nuk mund të ekzistojë në një frekuencë më të lartë. Ato gjenden vetëm në dimensione kaq të ulëta.

Pyetje: Kam lexuar për pamjen e njerëzve me lëkurë blu që jetojnë nën tokë. A janë ata humanoidë apo nga një lloj tjetër krijesash?

Përgjigje: Po, edhe në Plejada ka njerëz me lëkurë blu, sepse kanë një diell blu.

Pyetje: Në videon e tretë folët për lidhjen e Plejadianëve me Tokën nga e kaluara: Çfarë do të thuash me këtë? Cila është lidhja? A keni qenë ndonjëherë si ne tani?

Përgjigje: Dua të them, në të kaluarën ne kemi ardhur në planetin Tokë dhe kemi ndikuar në shumë qytetërime. Ne jemi ende njerëz. Vetëm në një frekuencë më të lartë.

Pyetje: A jemi ne të vetmet qenie në Univers që përdorim sistemin monetar? Si në planetin tuaj njerëzit jetojnë në liri. A kanë punë?

Përgjigje: Sigurisht, ka planetë të tjerë si Toka që përdorin sistemin e parave. Unë vetë vij nga dimensioni i dritës, jo nga dimensioni fizik. Dhe atje, natyrisht, nuk ka para dhe nuk ka punë për para. Në dimensionet e dritës, ju keni gjithçka që dëshironi falas sepse jeni në harmoni me ekzistencën (Zotin) dhe përdorni energjinë hyjnore kozmike për të krijuar gjithçka që dëshironi.

Pyetje: A ka një vend takimi për të gjitha qeniet nga Federatat Galaktike e Dritës?

Përgjigje: Po, ky vend ndodhet jashtë Tokës, në një anije të madhe Nënë.

Pyetje: Në përmasat e dritës, keni nevojë për gjumë apo jeni zgjuar gjatë gjithë kohës?

Përgjigje: Në dimensionet më të ulëta, gjumi është i nevojshëm vetëm për të fituar energji kozmike. Në dimensionet e dritës, ju mund ta ngarkoni veten me vetëdije me ndihmën e energjisë kozmike. Por nëse jeni të gatshëm, jeni gjithashtu në gjendje të hyni në një gjendje të ngjashme me ëndrrën.

Pyetje: A është vërtet Toka lidhja më e dobët në Galaktikën tonë? Dhe a është ky ndryshim një veprim kyç për nivelin tjetër të vetëdijes?

Përgjigje: Ka shumë planetë të ngjashëm si Toka. Dhe një ditë çdo planet kalon nëpër një transformim sepse është pjesë e evolucionit. Me fjalë të tjera: Të gjithë janë kryesisht të rinj dhe më vonë të pjekur.

Pyetje: Mund të më informoni për Planetin X ose Nibiru? Unë mendoj se shumë njerëz mund të kenë pyetje të ngjashme. Nibiru ka ndonjë lidhje me Federatën Galaktike të Dritës? A do të ndihmojë ky planet në zhvillimin e Tokës dhe njerëzve?

Përgjigje: Në video flas për faktin se ka shumë mundësi. Mos u përqendroni vetëm në një mundësi, një planet X ose ndonjë datë. Ka shumë planetë, shumë mundësi, shumë shtigje të ndryshme..., fokusohuni në zhvillimin tuaj të brendshëm, frekuencën e dashurisë në zemrën tuaj dhe më pas jeni gati për çdo situatë.

Pyetje: A ekziston një planet i 12-të në sistemin tonë diellor? A ka qenie të gjalla?

Përgjigje: Çdo sistem diellor përbëhet nga 12 planetë dhe siç e them në videot e mia, ka jetë në çdo planet, por në dimensione të ndryshme.

Pyetje: A mund të na thoni çfarë dini për qytetërimet e lashta d.m.th Atlantis. Çfarë roli luajtën ata në zhvillimin e ndërgjegjes njerëzore? Me fjalë të tjera, çfarë përfundimesh të rëndësishme janë nxjerrë nga kjo ngritje dhe rënie në dukje e vazhdueshme e qytetërimeve njerëzore?

Përgjigje: Mos abuzoni me fuqinë dhe energjitë kozmike. Ata e bënë atë atëherë, prandaj u shkatërruan. Ata kishin luftëra dhe manipulime gjenetike. Ata mendonin se ishin perëndi. Një vetëshkatërrim i tillë ka ndodhur shumë herë më parë, me qytetërimet e mëparshme në Tokë. Ata arritën një nivel të teknologjisë së lartë dhe më pas e keqpërdorën atë për luftëra. Tani tokësorët po përpiqen për të njëjtën gjë.

Pyetje: Nëse shpërdorimi i pushtetit ka çuar shumë herë në rënien e qytetërimeve të mëdha, çfarë mund të përdoret në mënyrë më efektive së bashku me autoritetet?

Përgjigje: Opsioni klasik është përdorimi i fuqisë kozmike në një mënyrë shpirtërore. Ashtu siç bëjnë shumë njerëz shpirtërorë nga planetët e tjerë. Ato i përgjigjen ekzistueses (Ekzistencës).

Pyetje: Çfarë mendoni se do të shpallin publikisht qeveritë e botës përpara tranzicionit të madh? Ka fakte që tregojnë për një bashkëpunim nga ana e tyre dhe më pas për veprime të tjera të dyshimta.

Përgjigje: Shpresoj që ata t'i japin popullatës së Tokës një zbulim të plotë. Por dëshira e tyre për të sunduar ka pikëpamje më të forta. Disa prej tyre e kanë kuptuar se kanë gabuar, por kanë frikë të thonë sepse do të sulmohen nga popullata dhe qeveria sekrete. Kështu që ndonjëherë, ata bëjnë disa zbulime publike, në mënyrë anonime. Por nuk ka rëndësi se çfarë bëjnë. Ajo që ka rëndësi është se çfarë bëni ju brenda vetes. Zhvillimi juaj shpirtëror për të rritur frekuencën tuaj.

Pyetje: Atëherë, pse nuk mblidheni të gjithë ju Pleiadian dhe të mundni qeveritë tona për të ndihmuar tokësorët?

Përgjigje: Unë tashmë i jam përgjigjur kësaj në videot e mia. Këtu jeni në shkollë për të mësuar dhe rritur duke përballuar ngjarjet. Nëse dikush tjetër e bën atë për ju, atëherë ju nuk e keni zotëruar atë dhe do të duhet të përsërisni gjithçka në një jetë tjetër në një planet tjetër.

Pyetje: Dhe pse kaq shumë vëmendje ndaj nesh, njerëzimit? Nga të huajt dashamirës dhe keqdashës. Pse nuk na lejohet të zhvillohemi vetë? Asnjë ndërhyrje. Shpirti ynë vjen për t'u zhvilluar, mësuar dhe përjetuar. Si dhe pse është e mundur që subjektet negative të vijnë për të na manipuluar? A përsëritet kjo në të gjithë universin dhe në përmasa? Dhe nëse po, për çfarë qëllimi? Nëse njerëzimi nuk mund të zhvillohet siç duhet.

Përgjigje: Si çdo planet tjetër, Toka po kalon procesin e pjekurisë, si një fëmijë në shkollë. Dhe shpirtrat që kanë përballuar këtë klasë mund të vazhdojnë të shkojnë në një klasë më të lartë. Zotërimi i spiritualitetit, edhe në një mjedis negativ. Ajo që po ndodh këtu në tokë NUK ka filluar në këto vite. Filloi miliona vjet më parë. Shumë raca kanë ardhur në këtë planet. Ka pasur shumë beteja dhe luftëra për këtë planet. Disa ishin pa njerëz, ndërsa të tjerët ishin me ta. Disa qytetërime teknologjike shumë të zhvilluara në Tokë u shkatërruan në luftëra. Ky njerëzim i Tokës që shihni tani nuk është popullsia e parë e Tokës. Kjo është ajo që ndodh në dimensionet më të ulëta dhe quhet me një fjalë, Ekperienca. Pyetja juaj është si më pyetni pse nuk janë të gjithë tokësorët biondë? Pse kjo lule është e kuqe dhe tjetra e verdhë, apo pse nuk lulëzojnë të gjitha lulet në të njëjtën kohë? Kjo është një përvojë. Ngjarjet kanë ndodhur në planetë të tjerë, ashtu si në këtë. Në këtë dimension të ulët, problemet e shumë planeteve janë të ngjashme.

Pyetje: Ju po flisni për luftëra miliona vite më parë dhe ne nuk jemi popullsia e parë tokësore. Kështu ra Atlantida? Dhe a jemi ne vërtet pasardhës të Atlantidasve?

Përgjigje: Atlantis u shkatërrua 12.000 vite më parë. Por miliona vite më parë, para Atlantidës, kishte 5-6 qytetërime të tjera në Tokë. Siç them në videot e mia, arsyeja e ekzistencës së njerëzve këtu është sepse njerëz nga planetë të tjerë erdhën këtu. Ata sollën bimë dhe kafshë me vete, më vonë këtu u bë përzierja, kjo është arsyeja pse ka kaq shumë variacione të ndryshme në Tokë.

Pyetje: A e dini nëse të sapolindurit e viteve të fundit janë më të vetëdijshëm se ato foshnjat e lindura dhjetë vite më parë? A kanë frekuencë të lartë? Shpresoj që çdo brez i ri të bëhet më i mirë me më shumë dashuri për botën.

Përgjigje: Jo të gjithë shpirtrat që kanë ardhur në Tokë kanë një vetëdije të lartë. Por ka disa shpirtra si unë që erdhën në Tokë me vullnetin e tyre të lirë, jo për arsye karmike, por sepse duan të ndihmojnë në rritjen e frekuencës së Tokës dhe vetëdijes së tokësorëve.

Pyetje: Kur mësuesit japin mësim në shkollë, ata përdorin të menduarit linear, ata gjithashtu duan që unë të ndjek të njëjtën metodologji, por unë nuk jam dakord me këtë. Dhe fillova të vërej se si sillen mësuesit, ata janë të mbushur me urrejtje në deklaratat e tyre, përdorin fjalë që në mënyrë të pavetëdijshme të shpëlajnë trurin dhe gjithashtu të bëjnë të mendosh se je budalla nëse nuk i dëgjon. Është vërtet e pabesueshme. Keni ndonjë sugjerim?

Përgjigje: Kam përjetuar edhe lloj-lloj ngjarjesh tokësore, ndaj jam njohur me ndjenjën me të cilën jeton shoqëria tokësore. Kur isha ende në shkollë, asnjë lloj shpëlarjeje truri nuk mund të më ndalonte të ndiqja rrugën e dritës. U dorëzova atyre në disa gjëra, vetëm për t'i kënaqur, sepse e dija që disi do të kalonin vitet dhe do të largohesha nga shkolla. Kur mësuesit u zemëruan me mua, unë u thashë hapur që ta mbanin për vete agresionin e tyre. I mësova si të sillen. Dhe pas shkollës u fokusova në rrugën time shpirtërore. Në jetë kam pasur gjithmonë energjinë time për gjëra të rëndësishme.

Pyetje: Çfarë dini për një perëndi të quajtur Jehova? Kush ishte ai? Nga cili planet erdhi Zoti biblik? Unë besoj se ai është nga sistemi yjor Sirius.

Përgjigja: Jehovai ishte një jashtëtokësor që jetoi në Tokë mijëra vite më parë dhe donte të adhurohej nga të gjithë si perëndi. Dhe sot e kësaj dite, disa tokësorë ende e adhurojnë atë, sepse ata besojnë verbërisht në sistemin e vjetër të besimit. Jo në të vërtetë, kishte shumë raca të ndryshme që ishin në Tokë në rolin e Zotit.

Pyetje: Do të doja të dija cilat janë mendimet tuaja për Jezu Krishtin ose (Imm-anu-el) në hebraisht "Zoti është me ne"? Profeti/Patrierku Jeremia i federatës galaktike Handon, në librin – "***Talmudi i Immanuelit***", thotë se Jezusi udhëtoi në planetë të ndryshëm, ai u lartësua edhe nga Plejadianët, etj.

Përgjigje: Siç thashë në një nga videot e mia, Jezusi është vëllai ynë kozmik. Ai ishte djali i një alieni. Ai ishte gjithashtu një mësues shpirtëror, i cili kishte për mision t'u transmetonte njerëzve njohuritë e ekzistueses (Ekzistencës).

Pyetje: Do të doja të dija nëse rrëmbimet nga alienët gri janë të vërteta. Çfarë duan nga ne? E di që ata janë të interesuar për njerëz që kanë një grup gjaku, Rh negativ, ndaj duan të krijojnë një racë hibride. A jeni në dijeni të planeve të tyre?

Përgjigje: Po, gritë "grey" ngatërruan gjenetikën e tyre dhe tani nuk mund të riprodhohen më natyrshëm. Pra, shumica e tyre janë klone, robotë biologjikë. Vetëm nja dy mijë të gjallë. Kështu, ata rrëmbyen njerëz dhe kafshë për të përdorur ADN-në e njeriut për të rivendosur proceset e tyre. Por nuk funksionoi sepse ata nuk e përdorin themelin shpirtëror. Natyra e grive, veçanërisht ato të rrjetës Zeta Reticuli dhe pantallonave të shkurtra gri, është se ato nuk kanë ndjenja të thella emocionale ose dhembshuri. Ata janë, në fakt, jashtëzakonisht kureshtarë për të gjitha aspektet e ekzistencës, shumë analitikë, adhurues të teknologjisë dhe pa sentimentalizëm. Ata i shikojnë njerëzit pothuajse ashtu siç i shikon një fermer lopët e tij, si një specie

inferiore. Gritë nuk ishin të besueshëm, deri në vitin 1955 u bë e qartë se alienët kishin mashtruar Eisenhower dhe kishin shkelur traktatin. Qeveria amerikane mori më pak se teknologji për marrëveshjen që bënë dhe zbuloi se rrëmbimet ishin një milion herë më shumë se sa ranë dakord. Të huajt nuk dhanë asnjë listë të rrëmbimeve njerëzore dhe, për më tepër, jo të gjithë të rrëmbyerit u kthyen. Disa vite më parë kishte shumë të tillë këtu, por federata galaktike i përzuri. Disa ende bashkëpunojnë me qeverinë sekrete. Kur isha ende fëmijë, hynë në dhomën time dhe më kapën për të më marrë. Por unë i luftova me energji dhe grushta dhe kështu ata u larguan. Me ndihmën e energjisë së dritës, ju jeni në gjendje të dëboni të keqen. Dhe disa prej tyre që janë zhvilluar vijnë nga e ardhmja dhe përpiqen të rregullojnë atë që kanë bërë.

Pyetje: Nga e ardhmja? A është e mundur, udhëtim në kohë?

Përgjigje: Sigurisht, udhëtimi në kohë është i mundur. Edhe qeveria sekrete po eksperimenton me udhëtimin në kohë.

Pyetje: Ju thatë se keni ardhur nga e ardhmja. Do të doja të dija se si do të jetë Toka në të tashmen tuaj. E ardhmja është e mirë apo e keqe?

Përgjigje: Unë vij nga Plejadat e ardhshme dhe jo nga Toka. E ardhmja e Tokës, siç shpjegova në video, varet nga energjia që do të kenë shumica e tokësorëve. Prandaj është e rëndësishme të krijohen kushte për energjitë shpirtërore.

Pyetje: A është e vërtetë për zvarranikët që ata drejtojnë qeverinë tonë?

Përgjigje: Ashtu është, zvarranikët ekzistojnë dhe unë i kam takuar disa prej tyre, i kam ekzorciuar me energji drite. Ata nuk mund të durojnë energjitë e dritës së dashurisë. Por mos u fokusoni në to. Ata nuk janë më të rëndësishmit. Tani gjëja më e rëndësishme është zhvillimi juaj i brendshëm shpirtëror. Dërgoni energjinë tuaj në drejtimin e duhur.

Pyetje: Ku shkon shpirti menjëherë pas largimit nga trupi dhe çfarë ndodh me të më pas?

Përgjigje: Të gjithë kanë një rrugë jete, të gjithë duan ta përjetojnë dhe eksplorojnë atë. Kur kjo fazë të përfundojë, ju largoheni nga planeti. Është e natyrshme dhe kështu përfundon gjithmonë. Të gjithë kanë vdekur tashmë një milion herë në jetë të tjera. Por e vërteta ti ose shpirti nuk vdes kurrë. Vetëm trupi fizik që vishni për të përjetuar ngjarje të caktuara në nivelin fizik. Ne jemi të gjithë shpirtra. Shpirti është energjia e dritës në vetvete që ruan të gjitha përvojat e ngjarjeve që ka kaluar gjatë gjithë jetës së tij. Disa shpirtra zhvillohen shpejt dhe të tjerë ngadalë dhe kështu kanë nevojë për shumë jetë për të mësuar diçka specifike. Në çdo jetë ju arrini në një trup të ri, por shpirti mbetet i njëjtë. Trupa të ndryshëm ju ndihmojnë vetëm të përjetoni përvoja të ndryshme... burrë apo grua. Kur largoheni nga ky planet, trupi fizik vdes dhe shpirti shkon në rrafshin astral, ku mund të shikojë të gjitha momentet nga kjo jetë, pavarësisht nëse është studiuar apo jo. Më pas ajo vendos nëse duhet të lindë sërish dhe ku të lindë për të vazhduar studimet. Ka mjaft planetë dhe shumë dimensione. Ju shkoni atje ku ju tërheq energjia juaj..., karma juaj. Nëse keni ende energji të ulëta negative, qëndroni për një kohë të gjatë në botët e ulëta astrale, ku ato të errëta zakonisht luajnë rolin e vrasësve, njerëzve të këqij dhe duhanpirësve. Ata qëndrojnë atje derisa të fillojnë të mendojnë se si të ecin në rrugën e dritës dhe dashurisë. Shpirtrat që janë të lidhur fort emocionalisht takohen shpesh në jetë të tjera sepse simpatizojnë njëri-tjetrin. Dhe në çdo jetë ata ndryshojnë rolin e tyre (nënë,

baba, vëlla, motër, mik...). Në planetë të tjerë, largimi ose vdekja e dikujt konsiderohet një moment i lumtur, sepse ata e dinë që shpirti kalon në nivelin tjetër në klasën tjetër, për të studiuar më tej. ***Nuk ka vdekje, nuk ka fund***. Ka vetëm **Zhvillim dhe Vlerësim**. Njerëzit tokësorë, për shkak të trishtimit të tyre, shpesh pengojnë shpirtrat që duan të shkojnë më tej. Në vend të kësaj, njerëz të tillë duhet të lirohen dhe të lejojnë shpirtrat e tyre të kthehen në dritë në mënyrë që të vazhdojnë zhvillimin e tyre.

Pyetje: A janë fantazmat e njerëzve në vibrime më të larta apo më të ulëta?

Përgjigje: Fantazmat janë shpirtrat e njerëzve të vdekur që nuk dinë të gjejnë rrugën drejt dritës, të mbërthyer dhe të dënuar të enden në rrafshin e poshtëm astral, ku ndodhen demonët dhe entitetet e tjera negative. Zakonisht këta ishin duhanpirës, alkoolikë, vrasës, negativë, joshpirtërorë ose njerëz që besonin se pas vdekjes nuk ka vazhdimësi të jetës. Ata qëndrojnë atje për një kohë të gjatë, duke u rrotulluar dhe duke kërkuar ndihmë, derisa të gjejnë një mënyrë për të dashuruar dhe për të ndriçuar. Disa njerëz negativë e pëlqejnë këtë vend dhe për këtë arsye ata qëndrojnë atje për një periudhë më të gjatë. Por ata që duan të dalin kërkojnë ndihmë nga njerëzit në Tokë, ata dëgjojnë dhe studiojnë. Kam ndjekur seminare në të kaluarën, disa ishin të pranishëm. Ata duhej të kuptonin për rimishërimin dhe mënyrën se si funksionon jeta në mënyrë që të gjenin rrugën drejt dritës. Ndonjëherë vija në kështjella të vjetra dhe atje liroja shpirtra që kishin ngecur aty për qindra vjet si çift. I hapa portat e yjeve në dritë që të mund të ktheheshin.

Pyetje: Sa i përket karmës, domethënë gjërat e këqija që kam përjetuar në jetën time, a është karma ajo që kam bërë më parë? Çfarë duhet të bëj për këtë nëse nuk mbaj mend se çfarë kam bërë më parë në (jetën e kaluar)? A duhet t'i zgjidhim të gjitha çështjet karmike përpara se të kalojmë në frekuenca më të larta të ndërgjegjes? Si mund ta pastrojmë karmën tonë?

Përgjigje: Po, ju duhet të pastroni karmën negative në mënyrë që të hyni në dimensione më të larta. Ky është një ligj kozmik. Përndryshe, dimensionet më të larta do të ishin po aq kaotike dhe të çrregullta sa ato më të ulëtat.

Pyetje: Si ta zgjedh trupin tim përpara rimishërimit?

Përgjigje: Kur je shpirt, ke një këndvështrim tjetër të jetës dhe e di saktësisht se për cilat sfida të interesojnë

Pyetje: Si mund të kujtoj se çfarë kam qenë në një jetë të kaluar?

Përgjigje: Ka një arsye pse nuk i mbani mend jetët e kaluara. Kjo do t'ju shërbejë si pengesë për të zotëruar disa ngjarje nga kjo jetë. Ju merrni informacion nga jetët e kaluara vetëm nëse ky ose informacion tjetër ju ndihmon të përballoni ose shëroni disa pengesa.

Pyetje: A e ka shpirti ynë aftësinë të rimishërohet në bimë dhe kafshë? Promovon zhvillimin e shpirtit, apo jo?

Përgjigje: Çdo person nga speciet e njerëzve provoi veten në rolin e bimëve dhe kafshëve. Shpirti kërkon të fitojë çdo përvojë, mineral, lule, kafshë, njeri, njeri ndërgalaktik, qenie e lehtë.

Pyetje: Çfarë kuptoni me emrin "njeri ndërgalaktik", a është e mundur, një njeri që jeton të udhëtojë nëpër galaktika?

Përgjigje: Sigurisht, ai jeton dhe udhëton nëpër galaktika me mirëkuptim shpirtëror. Ata që bien në kontakt me ekzistuesen (Ekzistenca).

Pyetje: Pse ndihem sikur kam qenë në çdo kulturë? Për shembull, në grupe të ndryshme etnike si kineze, japoneze, afrikane, indiane, amerikane dhe evropiane. Kur hyj në komunikim me ndonjë kulturë tjetër, ndihem i shoqërueshëm. Më duket sikur kam qenë atje shumë herë më parë.

Përgjigje: Kjo për shkak se ju keni qenë tashmë në kultura të ngjashme në planetë të ndryshëm. Jo vetëm në Tokë.

Pyetje: 9/10/2009 NASA dërgoi një raketë në Hënë, a ka jetë në Hënë dhe a është vërtet një planet?

Përgjigje: Po, njerëzit kanë jetuar në Hënë që nga vitet 1940. Ata kanë qytete të ndërtuara në anën e pasme të errët të Hënës, si nëntokësore ashtu edhe të jashtme. Hëna është një objekt artificial që u soll miliona vite më parë për shkak të luftës që po ndodhte në Tokë. Ishte stacioni bazë. Kështu, tashmë kishte rrënoja kur qeveria sekrete shkoi atje. Për shkak se është artificiale, prandaj Hëna nuk rrotullohet kurrë rreth vetes dhe ju shihni vetëm njërën anë të Hënës. Ekziston një teknologji që nuk lejon rrotullimin e Hënës dhe kështu nuk shihni anën ku janë ndërtesat dhe anijet kozmike.

Pyetje: Në videon e gjashtë folët për faktin se nëse do të ketë një pastrim serioz në Tokë, atëherë do të ketë anije nga të dyja anët, dritë dhe errësirë, do të duhet të dallojmë se ku të shkojmë. Pse ana e errët vjen për të shpëtuar njerëzit? Cili është qëllimi i tyre?

Përgjigje: Unë thashë nëse ka një pastrim të nevojshëm. Nëse njerëzit e Tokës krijojnë energji negative, Toka do t'i pastrojë ato vetë. Thashë gjithashtu se mendimet shpirtërore krijojnë një të ardhme shpirtërore. Ana e errët do të vijë për të marrë njerëzit në mënyrë që ata të mos evakuohen. Por përsëri, nëse jeni të përgatitur shpirtërisht, do të jeni në gjendje të dalloni energjitë dhe do të jeni në gjendje të ndjeni se ku të shkoni. Mos gjykoni nga pamja. Ecni me energjinë që ka anija...

Pyetje: Si bëhemi zotërues të aftësive telepatike?

Përgjigje: Hap pas hapi kur të jeni mjaftueshëm të mençur për të mos e tepruar.

Pyetje: Çfarë është një atmosferë?

Përgjigje: Një atmosferë është një fushë energjie që ka çdo objekt. Çdo gjë ka dridhjen, energjinë e vet, kjo është arsyeja pse ka një fushë energjie rreth objektit.

Pyetje: Unë do të doja të di nëse udhëtimi astral është i nevojshëm për zhvillimin tonë shpirtëror?

Përgjigje: Epo, çdo person bën një udhëtim astral, gjatë gjumit. Por, pa vetëdije. Udhëtimi i ndërgjegjshëm astral vjen vetëm kur ata janë mjaft të mençur për ta përballuar atë. Pa mençuri, ata mund të bëjnë gabime dhe të krijojnë karma.

Pyetje: A është Svastika një simbol i dritës dhe dashurisë që Plejadianët lanë shumë vite më parë në Tokë?

Përgjigje: Ky është një model grafik i simbolit të Galaktikës. Mund ta gjeni edhe në pikturat e vjetra tibetiane. Shumë simbole u kopjuan nga njerëzit e lashtë të Tokës kur i panë te vizitorët nga planetët e tjerë.

Pyetje: A është e vërtetë që planeti ynë është i zbrazët?

Përgjigje: Po, por qytetet në brendësi të Tokës janë në dimensionin e 4-të dhe të 5-të.

Pyetje: Nikola Tesla ishte nga Plejada?

Përgjigje: Ai ishte një Venusian i mishëruar, dhe Venusianët janë nga Plejadianët e parë që erdhën në këtë sistem diellor. Kështu, ato janë të lidhura.

Pyetje: Çfarë janë vrimat e zeza? A ekzistojnë vërtet?

Përgjigje: Vrimat e zeza janë dyert, portat ose portat e yjeve për në një dimension tjetër.

Pyetje: Kur shikoni në qiellin e natës, një yll i rënë po nxiton dhe po largohet. Shumë më shpejt se sa mund të jetë një yll i rënë, apo janë anije të ndezura?

Përgjigje: Anijet tona gjithashtu mund të simulojnë një meteorit nëse dëshirojnë.

Pyetje: Unë kam një pyetje, domethënë, ju keni thënë se vetëdija juaj është në të ardhmen dhe në të tashmen. Por një gjë që nuk e kuptoj është se pse Federata Galaktike vjen posaçërisht nga e ardhmja për të na ndihmuar? Pse të mos vijnë nga periudha jonë kohore?

Përgjigje: Sepse ajo që kam bërë me vetëdijen time bëhet rrallë dhe lidhet me vendimin tim. Mision special. Kështu, unë mbështes Federatën Galaktike. Ka shumë shpirtra që punojnë në mënyrën e tyre. Mendoni në mënyrë universale, sferike, globale dhe komike. Në nivele të tjera përveç Tokës, gjithçka është e mundur.

Pyetje: Ku në Tokë mund ta gjeja historinë e vërtetë dhe të plotë të njerëzimit? Unë gjithmonë përpiqem të mbledh dhe krahasoj burime të ndryshme informacioni, por megjithatë, do të doja të dëgjoja mendimin tuaj personal, njohuritë tuaja për këtë. A nuk do të ishte e dobishme për ne njerëzit që të rifitojmë njohuritë e historisë sonë, pa gënjeshtra dhe mashtrime? A nuk do të ndihmonte kjo zhvillimin tonë?

Përgjigje: Mund ta gjeni të vërtetën nëse rilidheni me shpirtin tuaj dhe veten më të lartë. Pastaj, automatikisht ju keni akses në të dhënat e kronikave Akash (Ether).

Pyetje: Para disa vitesh, më "lexuan" jetën time te një "fallxhore", në shenjë mirënjohjeje për ndihmën time. Ajo praktikon hamendje duke përdorur një lavjerrës guri në formë veze. Ajo më tha se rreth 5.600 vite më parë, unë kam lindur për herë të parë në Tokë në Amerikën e Jugut. Pastaj u rimishërova më shumë se pesëqind herë, domethënë vdiqa në pjesën më të madhe të jetës sime kur isha ende fëmijë. Ajo tha gjithashtu se deri 5.600 vite më parë kishte të ngjarë që unë të isha një lloj kafshe. A mund të bëjë dikush tregimin e fatit?

Përgjigje: Vetëm nëse ju lejohet të lexoni në regjistrimin Akashik. "Libri i kujtimeve", mund ta merrni me mend dikë. Kjo është një kronikë kozmike, e krijuar nga vetëdija e përjetshme. Kjo kronikë përmban gjithçka që ka ndodhur ndonjëherë dhe mund të lexohet nga ata që janë të përshtatur me vetëdijen qendrore kozmike (Zotin). Në leximin e vërtetë, ju merrni informacion që është i rëndësishëm vetëm për jetën tuaj aktuale. Asnjë muhabet. Për shembull, ju merrni informacion për një pengesë (bllok) ose traumë që duhet të zgjidhni, dhe jo atë që keni ngrënë në një jetë të kaluar. Ju do të merrni informacion nga një jetë e kaluar vetëm nëse është e nevojshme për këtë përvojë jetësore. Ka një arsye pse nuk i mbani mend jetët e kaluara. Kjo do t'ju shërbejë si pengesë për të zotëruar disa ngjarje nga kjo jetë. Ne jemi të gjithë shpirtra. Shpirti është energjia e dritës, e cila ruan në vetvete të gjitha përvojat e ngjarjeve që ka kaluar gjatë gjithë jetës së tij. Shpirti kërkon të fitojë çdo përvojë, kjo është arsyeja pse çdo person ka kaluar tashmë duke e përjetuar veten si një mineral, bimë dhe kafshë.

Pyetje: Alae, çfarë është Karma?

Përgjigje: Karma është ligji kozmik i shkakut dhe pasojës. Gjithçka që bëni... Kthehet tek ju. Ose në këtë jetë ose në një tjetër.

Pyetje: Njerëzit e dritës bëhen për shkak të gjenetikës apo sepse shpirti i tyre është i lashtë dhe i mençur? Ndonjëherë kam frikë se e gjithë kjo lidhet me manipulimin gjenetik të qenieve më të avancuara dhe nuk ka të bëjë fare me mishërimin e shpirtrave shpirtërorë. Mund të hedhësh pak dritë mbi këtë temë?

Përgjigja: Njerëzit që janë punëtorë të dritës janë shpirtra me përvojë më të madhe jetësore që kanë fituar në jetë të tjera. Shpirtra të tillë kanë jetuar tashmë në planetët më të lartë dhe ata janë të vetëdijshëm për rrugën e dritës. Shumica e shpirtrave që janë të papërvojë në Tokë dhe të mishëruar vetëm në planetë janë si Toka, ku përdoret të menduarit racional. Nuk ka lidhje me gjenetikën. Gjenetika i përgjigjet vetëm ndërgjegjes suaj. Kjo është arsyeja pse disa njerëz janë gjithmonë të shëndetshëm dhe disa njerëz janë gjithmonë të sëmurë. Siç them në videot e mia, falë energjisë kozmike të Dashurisë dhe Dritës së Ekzistencës (Zotit), çdo gjë mund të shërohet nëse e keni mjaft të fortë brenda. Por derisa njerëzit e Tokës të shpërqendrohen në një shoqëri teknologjike nga: mërzia, urrejtja, arroganca dhe droga, ata nuk mund të ndjejnë energjinë e ekzistueses dhe të bëjnë një jetë të dobishme. Kështu, ata përsërisin mësimet në jetën tjetër.

Pyetje: Alae, na thuhet se të ashtuquajturat "rrezatimet kozmike" janë të rrezikshme. Rrezatimi që aktualisht është larg fushës magnetike të Tokës. A është e vërtetë që ky rrezatim është i dëmshëm?

Përgjigje: Është i dëmshëm vetëm për njerëzit që nuk janë në të njëjtën frekuencë të lartë. Njerëzit me të vërtetë shpirtërorë nuk kanë asnjë problem me këto energji sepse ato vibrojnë në një frekuencë më të lartë.

Pyetje: Kur njerëzit kanë një anë të mirë dhe të keqe dhe ka dikush që dëshiron t'i ndihmojë ata të bëhen shpirtërorë, ata thonë se dualiteti është pjesë e qenies njerëzore. Kjo është e nevojshme për ekuilibrin. Pra, ka gjithmonë një arsye për të mos u zhvilluar dhe kam takuar njerëz që thonë se dualiteti ekziston në të gjithë universin. E mira e keqe, më e lartë më e ulët, pozitive negative, materia antimateries, karma. Nëse ekzistenca është një, si e shpjegoni negativitetin në Univers. Apo energjia kozmike e ekzistencës varet nga mënyra se si do të përdoret?

Përgjigje: Çdo gjë në ekzistencë është një zhvillim dhe një proces evolucioni. Nuk mund të gjesh negativitet në nivelet më të larta të evolucionit. Në dimensione më të larta, gjithçka ekziston në harmoni dhe dashuri. Në dimensionet më të ulëta, ju keni negativitet në mënyrë që të mësoni të mos jeni negativ.

Pyetje: Ju lutem më tregoni sa kohë do të duhet përpara se shpirti të mishërohet përsëri në trupin e njeriut nëse ai kryen vetëvrasje?

Përgjigje: Disa shpirtrave u duhen 500 vite për t'u rimishëruar, disave u duhen javë. Kjo varet nga gjendja e energjisë dhe vetëdijes suaj.

Pyetje: Pashë një video ku një arkeolog tregoi artefakte shumë të vjetra nga qytetërimet e lashta. Një nga këto artefakte ishte "syri që sheh gjithçka" (ai që shihni në kartëmonedhën 1$) dhe vlerësohej të ishte 12.000 vite i vjetër. Është e pabesueshme sa i vjetër është ky simbol! Çfarë do të thotë ky simbol?

Përgjigje: Anije kozmike. Syri gjithëpërfshirës i "Zotit" në qiell është një anije kozmike që shikon gjithçka.

Pyetje: Për shembull, kur të vdes dhe të mishërohem në jetën tjetër, a zgjedh burimi nëse do të jem burrë apo grua, apo kam një zgjedhje se si të zgjedh planetin ku do të studioj? (Gjithashtu në varësi të urtësisë sime).

Përgjigje: Ju jeni përgjegjës për jetën tuaj. Ju zgjidhni dhe krijoni gjithçka për jetën e ardhshme.

Pyetje: Në dekadat e fundit, qeniet njerëzore po bëhen më të gjata. A është kjo një nga pasojat e vibrimeve të reja që vijnë në Tokë?

Përgjigje: Jo, është mirë. Çdo brez bëhet më i gjatë. Njerëzit në mesjetë ishin më të vegjël se njerëzit e sotëm. Ky është evolucion natyror. Në planetë të tjerë ka njerëz që mund të arrijnë 10 metra lartësi.

Pyetje: Unë besoj gjithçka që ju thoni, por atëherë pse Jezusi tha gjëra të tilla si "Unë jam drita" në vend që të thoshte diçka si "Kërkoni dritën"?

Përgjigje: Ne të gjithë jemi dritë, dhe ai është gjithashtu dritë. Të gjithë erdhën nga drita, por jo të gjithë në këtë planet jetojnë duke ndjekur dritën.

Pyetje: Kam një pyetje. A është shpirti femëror apo mashkullor? Shpirti, natyrisht, nuk ka gjini, por mbase ka një lloj polariteti?

Përgjigje: Jo. Shpirti është energji e pastër kozmike dhe ka të dy polaritetet.

Pyetje: Dje po shikoja lajmet, thuhej se raketa të çuditshme në brigjet e Kalifornisë u shkatërruan nga anijet Plejadian, sepse ato u nisën në Iran dhe Pleiadianët e bënë atë për të shmangur luftën. Eshte e vertete? A keni ndërhyrë vërtet?

Përgjigje: Po, është e vërtetë. Qeveria sekrete po përpiqet të krijojë një luftë botërore.

Pyetje: A është e saktë teoria e multiversitetit?

Përgjigje: Kjo nuk është një teori. Ka shumë Universe në shumë dimensione. Jeta është kudo.

Pyetje: Në jetën tjetër, ne ruajmë të njëjtin karakter, një mënyrë të ngjashme të menduari, një nivel të ngjashëm shpirtëror për të ecur më tej në zhvillimin shpirtëror.

Përgjigje: Varet se çfarë lloj përvojash dëshironi të keni.

Pyetje: Kam dëgjuar që kur të tërheq një sistem i caktuar yjor (për shembull, kur dëgjon emrin e tij, ose diçka të tillë) do të thotë se je nga atje. Gjithmonë kam pasur një ndjenjë lidhjeje, gëzimi dhe mall kur lexoj apo dëgjoj fjalët e Plejadave apo Plejadianëve.

Përgjigje: E po, nëse keni ndjenja si këto, mund të keni pasur shumë jetë në ato planete.

Pyetje: Kam një pyetje në lidhje me rimishërimin e shpirtit në jetën tjetër. Si mund të kuptojmë se ne kemi "mbaruar" me përvojat në Tokë dhe mund të kalojmë në dimensione më të larta? Kam takuar qenie të mira, të dashura nga botët e tjera në planin astral. Ne komunikuam në mënyrë telepatike. Do të doja të vazhdoja jetën tjetër në dimensione me njerëz të ngjashëm. Si mund ta di që nuk kam më nevojë të kthehem këtu dhe të përjetoj mjedisin negativ të Tokës duke vazhduar të mësoj mësime të tjera?

Përgjigje: Kur keni jetuar shpirtërisht në Tokë dhe vetëdija juaj nuk përzihet me bestytnitë tokësore, dhe kur të largoheni nga trupi i Tokës si një shpirt i pastër i dashur, do ta dini se ku duhet të shkoni më pas.

Pyetje: E ardhmja është shuma e mundësive të pafundme që ndryshojnë nga mendimet tona, apo jo? Dhe ka hapësira "baza të të dhënave" ku gjithçka ruhet dhe dokumentohet. Nga vjen vullneti i lirë në jetë, nëse gjithçka që vjen në jetën time është tashmë e paracaktuar? Nëse e ardhmja është mundësi e pakufishme, atëherë ç'të themi për fatin? Rezulton se gjithçka që mendoj dhe bëj është tashmë e paracaktuar?

Përgjigje: Nuk ka asnjë kontradiktë në këtë. Ju keni zgjedhur planin tuaj të jetës dhe me vullnet të lirë në Tokë, ju keni zgjedhjen e lirë për të ndjekur planin tuaj origjinal në mënyrë që të evoluoni, ose të shpërqendroheni dhe të bllokoni veten nga të mësuarit. Çdo planet është një shkollë për të mësuar dhe zhvilluar. Disa shpirtra mësojnë shpejt dhe disa ngadalë. Ky është vullneti i lirë i çdo shpirti.

143.Vizitorët e vërtetë Yje përballë ithtarëve të propagandës

Ka shumë prezantime në televizion, në revistat UFO dhe në Internet që supozohet të përshkruajnë se si janë "Alienët"dhe qëllimi i kontaktit të tyre me Tokën. Këto ndryshojnë shumë. Shumë nga këto prezantime janë sensacionale dhe qëllimisht. Për shkak se "tensioni" emocional shitet, dhe shumë në media janë të interesuar vetëm në atë që shet, shpesh janë tregimet më të lur dhe makabre për "Jashtëtokësorët" që janë paraqitur nga prodhuesit dhe redaktorët.

Prezantime të tjera të mediave janë pjesë propagande, të vendosura në media nga Kabala (shoqëri sekrete antinjerëzimit) i kontrollorëve ultra të pasur prapa Mbulesës së UFO-s. Duke qenë se Kabala ka pasuri të madhe ndërkombëtare në dispozicion, ai ka fondet dhe ndikimin për t'u siguruar që shumica dërrmuese e prezantimeve që e bëjnë atë të shihet në publik janë negative në ton. Mendimi i tyre është se nëse ata nuk mund t'ju shesin gënjeshtrën se "UFO-t nuk ekzistojnë", atëherë strategjia e tyre prapa është t'ju bindin se "ata janë pushtuesit e këqinj". Pra, prezantimet që ata financojnë dhe promovojnë paraqesin Vizitorët Yje si torturues, komplotues dhe përbindësha.

Prezantimet e mediave të cilat janë në të vërtetë të vërteta janë rezultat i shoshitjes së kujdesshme të disa prodhuesve të fakteve nga fantazia krijuese dhe dezinformimi, dhe duke u mbështetur në kërkimin shkencor nga profesionistë të kualifikuar që i janë përkushtuar fushës së specializuar të takimeve Vizitorë Yje-Humanë (Njerëz).

Prodhuesit që kujdesen për të vërtetën mbi "tensionin" emocional, të cilët janë aq të zgjuar sa të marrin ndihmë nga ekspertë të vërtetë për të hequr të vërtetën nga trillimet dhe dezinformatat dhe që janë mjaft kurajozë për të shtyrë prodhimin e tyre pavarësisht kundërshtimit nga hendekët e Kabalës në media, janë në pakicë. Por puna e tyre është e mrekullueshme, ndriçuese dhe emocionuese.

Si mund të marrin faktet e vërteta personat që duan të gjejnë dhe të paraqesin të vërtetën për takimet Vizitorë Yje-Human? Ku mund të shkojnë për të marrë realitetin në vend të dezinformatave?

Në hulumtimin e takimeve me Vizitorët e Yjeve, e vetmja "dëshmi" në dispozicion për të studiuar është nga dëshmitarët, personat njerëzorë që në fakt përjetojnë Vizitën e Yllit.

Dhe të vetmit kërkues me të vërtetë të kualifikuar të personave që raportojnë takime jashtëtokësore janë kërkuesit me edukim profesional sjellje, shkencë, trajnim dhe përvojë. Kështu, të vetmit ekspertë janë psikologët, psikiatrit, psikoterapistët dhe hipnoterapistët që në fakt kanë një nënspecialitet në punën me përvojë të takimeve Vizitorë Yje-Humanë. Këta janë profesionistët që janë edukuar mjaftueshëm rreth çështjeve të UFO-ve dhe Vizitorëve Yje për të pasur informacionin e nevojshëm për të punuar me eksperiencëtarët.

Si anëtar i bordit dhe oficer i kaluar i Akademisë së Terapistëve të Takimeve të Afërta Klinike, kam pasur rastin të flas me qindra profesionistë të tillë të përfshirë në këtë lloj pune shumë të specializuar me ata që kanë takime me Vizitorët Yje. Duke bërë kështu, nuk gjej raporte të besueshme për alienë të jetës së ulët nga këta profesionistë, as nga ata që kanë punuar me ta. Përkundrazi, raportet që vijnë nga këta profesionistë përshkruajnë Vizitorët Yje inteligjentë, të mençur, të dhembshur, të interesuar, që duan atë që është më e mira për botën tonë dhe të tyren. Analiza bazohet në përvojat e atyre njerëzve me të cilët Vizitorët e Yjeve kanë bashkëvepruar. Veprimet flasin më fort se fjalët.

Ndërsa mundësia teorike e ”alienëve të këqij pushtues” mund të ekzistojë, si një çështje praktike, ne nuk kemi pse t’u frikësohemi vizitorëve të tillë potencialë. Pse? Për shkak se koalicioni i qytetërimeve të përparuara që kontaktojnë Tokën, të quajtur Kombet e Yjeve, janë zotuar të ndalojnë çdo plaçkitës të mundshëm që mund të vendosë të bjerë nga ky planet blu. Kjo garanci vjen nga deklaratat e panumërta nga Vizitorët e Yjeve për të përjetuar, nga traditat e lashta gojore të popujve indigjenë të Tokës dhe mësimet e pleqve, dhe është aprovuar nga të brendshmit e ndershëm të qeverisë që punojnë me Vizitorët Yje, të tilla si konsulenti i Grupit të Studimeve Speciale të Këshillit të Sigurimit Kombëtar Dr. Michael Wolf, Brigadier General Shadow, dhe të tjerë.

Mesazhet e Vizitorëve Yjorë përmbajnë paralajmërime për ne për rreziqet që po i paraqesim vetes nga sjelljet tona të pamençura ekologjike, ushtarake, sociale dhe ekonomike. Vizitorët Yjorë na japin informacione të rëndësishme dhe të dobishme për të çuar përpara shoqërinë dhe veten tonë mendërisht dhe frymësisht. Vizitorët po na përgatisin (nëpërmjet mesazheve të transmetuara nëpërmjet përvojave njerëzore) që të pranojmë në mënyrë shoqërore realitetin e kontaktit jashtëtokësore, dhe po na bëjnë gati që më vonë t'i bashkohemi bashkësisë më të madhe të botëve të banuara.

Mos harro: barra e provave është mbi ata propagandistë që pretendojnë se ka raca të liga jashtëtokësore që faktikisht dëmtojnë njerëzit. Në të vërtetë, nuk ka asnjë provë. Ato që janë paraqitur si ”dëshmi” janë tregime të patrazuara që gjenden në disa revista dhe libra të UFO-ve dhe të cilat i kanë futur në gojë ”ekspertët” e televizionit të kontrolluar nga Kabala. Këto janë trillime dhe shtrembërime. Vizitorët yjorë që bashkëveprojnë me njerëzit janë dashamirës.

Keqkuptimet për Vizitorët Yje ndonjëherë mund të ndodhin për shkak të tendencës njerëzore për të mos kuptuar kultura shumë të ndryshme dhe stilet e personalitetit. Siç e dinë antropologët, në trajtimin e grupeve kulturore shumë të ndryshme njerëzore në Tokë, është e pasaktë të gjykosh grupin kulturalisht të

ndryshëm nga standardet kulturore të vetë kulturës. Edhe në Amerikë ka njerëz që vënë poshtë një grup tjetër etnik sepse ata mendojnë, flasin apo sillen ndryshe nga ne.

Disa rraca të Vizitorëve Yjor janë këtu për të mësuar, disa këtu për të udhëzuar, disa për të shëruar, disa për të na përparuar kulturalisht, disa për të na përparuar biologjikisht, disa për të na studiuar, disa për të vëzhguar pasivisht dhe për të mësuar, disa për të marrë mostra të florës dhe faunës sonë, disa për të qëndruar vigjilentë për të na mbrojtur, ose për të mbrojtur hapësirën nga sondat hapësinore të ndotura nga plutoniumi dhe sistemet e armëve hapësinore.

Asnjë nuk është këtu për të pushtuar, asnjë nuk është këtu për të vrarë, asnjë nuk është këtu për të frikësuar, asnjë nuk është këtu për të eksperimentuar, asnjë nuk është këtu për të marrë sunduar.

Për të qartësuar: njerëzit nga kulturat më pak të evoluar në planete të tjera nuk lejohen nga Kombet e Yjeve të bredhin lirisht në Galaktikë dhe të shkaktojnë kërdi në popullsitë e prekshme planetare të tilla si Toka. Kjo është arsyeja pse na kanë caktuar Roje që nga kohët më të hershme: të na mbrojnë ndërsa rritemi si specie. Vizitorët Yjorë kanë gjithashtu interes dhe shqetësim të vërtetë për evolucionin dhe zhvillimin tonë pozitiv.

Përfundimi: Ka disa qytetërime grabitqare të dhunshme në sisteme të tjera diellore në hapësirë. Megjithatë, Kombet e Yjeve kanë vendosur një kordon mbrojtës rreth Tokës, në mënyrë që çdo vizitor i rastit me qëllim të keq të largohet para se të arrijë në Tokë. Gjithçka që shohim dhe bashkëveprojmë me të janë anëtarët e avancuar moralisht të Kombeve të Yjeve.

Ky realitet është në kontrast të dukshëm me dezinformimin e shfrenuar të vendosur nga ”pasuritë” e Kabalës.

Disa nga raportet e çmendura që janë lënë pas në publik si shembuj të ”sjelljes së keqe aliene” janë në fakt rezultat i operacioneve sekrete të luftës psikologjike (MILABS) nga njësitë para-ushtarake mercenare Kabala. Le të shohim këto operacione mashtruese. Njësitë mercenare mashtruese Kabala, shpesh duke pretenduar të jenë ushtarake, rrëmbejnë civilë pa ndonjë autorizim ligjor apo justifikim. Këto njësi MILABS i drogojnë ose hipnotizojnë ata që rrëmbejnë, shpesh përjetojnë, pastaj qëllimisht frikësojnë, marrin në pyetje, abuzojnë fizikisht, e madje edhe i përdhunojnë këto viktima. Mercenarët e Kabalës përdorin ilaçe për të larë trurin për të krijuar hipnozë të shkaktuar nga droga, dhe pastaj implantojnë një kujtesë të rreme rreth përvojës së tmerrshme si një ”rrëmbim alien”.

Ka tetë mënyra në të cilat shfaqen tregime të rreme për gjoja ”takime të tmerrshme alienësh”.

1. MILABS, Tipi 1. Operativët e kabal kapin dhe keqtrajtojnë një viktimë, pastaj drogën dhe hipnotizojnë atë, ose organizojnë një skenë të saj të rreme për të/ atë në mënyrë që të krijojë përshtypjen e rreme se rrëmbimi ushtarak i viktimës (MILABS) ishte një ”rrëmbim alien”.

2. MILABS, Tipi 2. Operativët e Kabalës duke përdorur pajisje holografike, 3-D ultra-reale holografike ose psikotronike, organizojnë një përvojë të tmerrshme rrëmbimi, që viktima atëherë beson se ishte reale. Gjithashtu, operativët do të veshin kostume ”aliene” ose madje do të zhvendosen në një ”alien” për të bindur viktimën e rrëmbyer se ”alienët” janë ata që e torturojnë atë. Në disa raste, hibridët njerëzorë, të

krijuar nga Kavali (Kabala) për t'u dukur jashtëtokësorë, dhe të kontrolluar nga Kavali, pretendojnë të jenë Vizitorë Yjesh dhe sillen në mënyra terrorizuese.

3. Disa histori horrori lindin kur personi që raporton "përvojën negative me një alien" është një patsi e paguar, ose e kontrolluar nga mendja për fushatën e propagandës cabal, dhe në thelb është duke e sajuar atë.

4. Disa tregime "negative" janë rezultat i inkompetentëve, joprofesionistë amatorë (ose të fshehtë Kabala) hetues të UFO-s që imitojnë pseudo-"këshillimin" e përvojës, dhe e keqpërdorin hipnozën, në mënyrë që eksperienti të përfundojë i hutuar, i riprogramuar, dhe në mënyrë të panevojshme u largua nga ndjenja e një viktime.

5. Disa histori të shtrembëruara ndodhin kur persona psikologjikisht të paqëndrueshëm kanë një kujtim të pjesshëm të një takimi aktual me një Vizitor Yll, por për shkak të shqetësimit të thellë psikiatrik para-ekzistues, ata keqinterpretojnë dhe keqperçojnë sjelljet e pafajshme të Vizitorëve Yje të çuditshëm, por me qëllim të mirë si "abuzim dhe frikësim" që nuk ekziston.

6. Disa raporte negative vijnë nga persona që kanë vetëm një kujtim shumë të pjesshëm të një takimi aktual, dhe fillimisht kujtojnë vetëm pasigurinë dhe ndjenjat e frikës. Por pas marrjes së rikujtimit profesional hipnotik dhe rikapiturimit të të gjithë kujtesës së takimit, ngjarjet bien në një kontekst të ndjeshëm dhe jo kërcënues dhe përvoja gjykohet nga përvoja si pozitive, e rëndësishme dhe e vlefshme, dhe ato nuk ndihen më të keqtrajtuara.

7. Disa raporte të pafavorshme vijnë nga njerëz që janë jashtëzakonisht të ngurtë psikologjikisht, dhe nuk duan t'u mërzitet universi i vogël i rehatshëm dhe i ngurtë, ose rutina e tyre e jetës së përditshme ndërhyri, nga kushdo, dhe që e shohin një takim si një bezdisje ekstreme. Ata e humbin pikën dhe domethënien e vizitave nga qeniet nga yjet. Këta njerëz të ngurtë i vjen keq për këdo që bën diçka që është jashtë status quo-së së tyre. Kështu që i vjen keq për vizitën e Yllit të Qenit sikur të kishin mëri për çdo gjë tjetër që ndryshon nga rutina e tyre, dhe thonë kështu.

8. Rrallëherë, një histori negative vjen nga një person që në të vërtetë është duke ndërvepruar me një fantazmë, poltergeist, ose mischievous elemental-force e Tokës. Kur Njeriu ka një përvojë që është e frikshme ose e shpifur, atëherë personi mund ta gabojë përvojën e tij si të ishte me një Vizitor Yjesh. Vlerësimi pozitiv për Vizitorët e Yjeve nuk mbështetet kryesisht vetëm në informacionin e dhënë nga njerëzit e brendshëm të qeverisë, ushtrisë dhe inteligjencës si Dr. Michael Wolf, ose Rreshter-Majori i Komandës Bob Dean, ose Gjeneral Brigade Shadow, por më shumë në punën me qindra përvoja (aktuale) të takimit, si dhe gjetjet e terapistëve të tjerë me të vërtetë të kualifikuar që punojnë me përvojë. Ajo gjithashtu mbështetet në profilin e sjelljes së vetë Vizitorëve Yje, për të mos përmendur përfundimet e nxjerra nga bashkëveprimet e mia me ta.

Shumica dërrmuese e personave që përjetojnë një takim me Vizitorin e Yjeve janë të mahnitur, të intriguar dhe përfundojnë duke u ndjerë të privilegjuar dhe të nderuar; dhe ta konsiderojmë këtë përvojë si një nga gjërat më të rëndësishme që u ka ndodhur ndonjëherë. Por Kabala nuk dëshiron që kjo përshtypje të dalë jashtë, pavarësisht se qindra terapistë profesionistë në fakt punojnë me përvojë të gatshëm për të bërë raporte të tilla. Prandaj Kabala paraqet një asortiment propagandistik të "rasteve" të zgjedhura fallco.

Kuptoje, gjithashtu, se mediat e keqparaqitin shumë përvojën e takimit duke marrë një grusht të vogël të atyre historive të rreme e të shtrembëruara dhe duke i paraqitur ato sikur të ishin «përfaqësuese» të përvojës së gjithsecilit. Nuk janë.

Në kohën kur të gjitha këtyre përpjekjeve të propagandës u jepet publicitet me fonde bujare, nuk është për t'u çuditur që disa nga publiku kanë pasur sukses në frikën e Vizitorëve Yjorë. Ky është niveli i së keqes, shtrembërimit dhe tradhëtisë që Kabalës duke shtypur të vërtetën e UFO-ve shkon në mënyrë që të mbrojë monopolin e tyre mbi teknologjinë jashtëtokësore shumë të përparuar të rimëkëmbur nga rrëzimet e UFO-ve: një monopol i cili u ka sjellë atyre triliona dollarë fitime gjatë katër-pesë dekadave të fundit.

Pra, kur më pas lexon një artikull ose shikon një prezantim televiziv, i cili synon të përshkruajë një takim Vizitor Yjesh-Human/Njeri, duhet të pyesësh veten: A është propagandë, a është Hollivudi, është fantazi, apo është e vërteta?

144.Shkencëtarët amerikanë: OKB-ja të përgatitet për kontakt me alienët

OKB-ja duhet të përgatitet për një takim të afërt me qytetërime jashtëtokësore, për të mos u gjetur e papërgatitur. Këtë gjë e thonë një numër i madh shkencëtarësh amerikanë, në numrin e fundit të revistës Philosophical Transactions of the Royal Society, që u dedikohet tërësisht tematikave të ekzistencës së alienëve. Në numrin e publikuar në Shkurt të këtij viti, analizohet tema e jetës jashtëtokësore në të gjitha aspektet e saj. Teza është shumë e thjeshtë: nëse proçesi i zhvillimit në të gjithë universin ndodh sipas modelit darwinian, ashtu siç ndodh në Tokë, format e jetës që mund të komunikonin me qeniet njerëzore mund të "kishin të njejtën tendencë për shfrytëzim dhe dhunë" ndaj resursave të universit. Shkencëtarët nuk kufizohen vetëm në parashikimin e natyrës së kontaktit, por analizojnë nga pikëpamja biologjike, astronomike dhe sociale çfarë ndikimi do të kishte komunikimi me qenie jashtëtokësore. Ka hapësirë edhe për një debat teologjik mbi të ardhmen e besimeve fetare më të rëndësishme të Tokës, a do të mbijetonin më tej ato?

Britanikja Guardian publikoi disa pjesë nga përmbajtja e konsiderimeve të trajtuara në revistë. Sipas hipotezave të hedhura, shtetet anëtare duhet, nisur nga UNOOSA, të krijojnë një strukturë të "punëve jashtë planetit tonë", duke përpiluar zgjidhje të ngjashme me ato të propozuara për të përballuar kërcënime që vijnë nga objekte që orbitojnë rreth Tokës, si p.sh. asteroide, në trajektore përplasjeje me ne. Me pak fjalë, duhet të fillojmë të përgatitemi për një kontakt armiqësor me alienë.

"Duhet të jemi gati për më të keqen", në rast se do të presim një kontakt jashtëtokësor, paralajmëron mesuesi i paleobiologjisë evolutive pranë Universitetit të Cambridge, Simon Conway Morris, i cili beson se jeta biologjike në Univers ka patjetër karakteristika të ngjashme me ato të Tokës. Morris është i bindur se nëse alienët inteligjentë ekzistojnë", ata janë si ne", dhe "duke ditur që historia jonë nuk është aq e lavdishme", ky fakt "duhet të na bëjë të mendohemi mirë".

Profesori John Zarnecki, i Open University dhe Martin Dominik, nga Università i St Andrews, kërkojnë në artikullin hyrës të revistës, një plan "të përgjegjshëm", të drejtuar nga ekspertë dhe shkencëtarë për të evituar "interesat e pushtetit dhe oportunizmit" në rast se alienët arrijnë në planetin tonë.

"Mungesa e koordinimit", sipas ekspertëve, është lehtësisht e kapërcyeshme, falë "një plani të përgjithshëm pune", të udhëhequr nëpërmjet një përpjekjeje vërtet globale nga një grup politikanësh me legjitimitet të mjaftueshëm - OKB.

Siç thamë më lart, ka edhe një hapësirë debati për teologjinë, religjionin, fenë, besimin në zot, pas kontaktit të mundshëm. Ted Peters, profesor teologjie pranë Pacific Lutheran Theological Seminary, në Kaliforni, ka marrë në konsideratë atë që mund të ndodhë me besimet e botës në rast të një zbulimi, pranimi të ekzistencës së alienëve. ***"Mençuria konvencionale na sugjeron se besimi njerëzor mund të shkatërrohet nëse ekzistenca e krijesave inteligjente jashtëtokësore do të konfirmohej".***

"Kjo sepse traditat tona fetare kanë krijuar besimet e tyre themelore në brendësi të një vizioni të botës antike dhe tashmë të vjetëruar, dhe do të ishte e vështirë përputhja e dogmave paramoderne me informacionet e reja të sapo marra. Besimtarët janë në qendër të Tokës dhe e marrin atë si të vetmen të krijuar nga Zoti, së bashku me njerëzit, dhe kontakti me ET (Jashtë Tokësorët ose JT) mund të margjinalizonte sensin tonë të vetë-rëndësisë, pra nuk jemi ne në qendër të vëmendjes. Besimet tona tradicionale na vënë ne njerëzve në majë të hierarkisë së jetës, dhe nëse do të takonim alienët, të cilët teorikisht do të ishin më inteligjentë se ne, atëherë do të shihnim rangun tonë të dominimit të na rrëshqiste nga duart. Nëse ne jemi krijuar sipas imazhit të Zotit, ashtu siç mësojnë tekstet nga Bibla dhe Kurani, do të na duhet që të ndajmë këtë imazh hyjnor me fqinjët tanë. Kjo do të ishte vërtet destabilizuese. Por ka gjasa që, me gjithë këtë, besimet më të mëdha të Tokës do të ngelnin të paprekura, vlerëson profesori. Teologët nuk do të gjenden papritur pa punë. Në realitet, mund të shijojnë sfidat e reja dhe të riformulojnë dogmat fetare sipas zbulimeve të reja dhe sipas një vizioni më të gjërë të krijimit të Zotit. Në këtë mënyrë, teologët tradicionalë do të ktheheshin gati në astroteologë …

145. NASA po përgatit njerëzimin për kontakt me alienët

Me zbulimet e shumta të muajit të kaluar, mundësia e gjetjes së jetës në hapësirë po bëhet një temë që po trajtohet nga shumë agjenci hapësinore, por edhe nga autoritetet në mbarë botën. Astronomët pohojnë se ka disa trilion yje në univers dhe se të paktën njëri prej tyre ka sistemin e tij yjor me një planet si Toka.

Sigurisht, kjo nuk do të thotë se banorët e atij planeti kanë nevojë për të njëjtat kushte jetese si ne. Azoti ose magma mund të jetë e mjaftueshme për disa forma të tjera.

"Numri i botëve potencialisht të banueshme në galaktikën tonë është sigurisht më shumë se disa dhjetëra miliarda, dhe ne nuk kemi diskutuar ende për satelitët. Numri i galaktikave përveç tonës që ne mund të vëzhgojmë është rreth 100 miliardë, "tha Seth Shostak, astronom i lartë në Institutin SETI në Kaliforni.

Është shumë interesante që NASA ka vendosur të bashkohet me Bibliotekën e Kongresit dhe të bashkojë shkencëtarë, historianë, filozofë dhe teologë nga e gjithë bota për të diskutuar përgatitjen e njerëzimit për takime me qeniet jashtëtokësore.

Ideja se ka jetë jashtë Tokës është po aq emocionuese dhe e rrezikshme për shoqërinë. Vetëm imagjinoni se çfarë do të thotë për ju të zgjoheni një mëngjes dhe të zbuloni se janë zbuluar prova të pakundërshtueshme që ekzistojnë alienët?

Në të njëjtën kohë, astronomët nga Instituti SETI po kërkojnë konfirmimin e jetës jashtëtokësore pranë yllit ku NASA vuri re megastruktura gjigante.

Tabitha Boyajian nga Yale tha: "Ne kurrë nuk kemi parë diçka të tillë. Menduam se kishte një gabim në të dhëna, por i përjashtuam të gjitha gabimet e mundshme".

Jason Wright, një astronom në Universitetin e Pensilvanisë, tha: "Këto struktura, ose më mirë megastruktura, mund të jenë produkt i një qytetërimi shumë të avancuar alien".

"Është një gjë të gjesh mikrobet dhe krejt tjetër të gjesh forma inteligjente të jetës. Çështja nuk është të presësh zbulimin, por të jesh gati kur të vijë. NASA e ka kuptuar se tani thjesht ka më shumë gjasa të gjejë ndonjë formë jete", tha astronomi Stephen Dick.

Presidenti i Observatorit të Vatikanit, Guy Consolmanjo, tha: "Unë besoj se alienët ekzistojnë, por nuk kam prova. Do të isha shumë i emocionuar dhe do ta përqafoja fenë time edhe më shumë nëse do të gjeja prova".

Ai shtoi se gjetja e jetës në hapësirë tani është vetëm çështje kohe. Madje Consolmanjo tha se nuk do ta kishte problem të pagëzonte qenie aliene.

Shumë njerëz në mbarë botën duket se besojnë se jeta jashtë Tokës ekziston dhe se nuk është asgjë e çuditshme. Për shembull, Dr. Edgar Mitchell tha: "Aeroplanët tashmë janë rrëzuar dhe trupat janë gjetur. Ne nuk jemi vetëm në univers dhe ata kanë ardhur këtu shumë herë".

Astronauti Apollo 14, kapiteni i Forcave Ajrore dhe themeluesi i Institutit të Noetikës, Dr. Edgar Mitchell, nuk është i pari që flet për alienët. Gordon Cooper, një ish-astronaut dhe inxhinier aeronautik i NASA-s, tha se njerëzit në pushtet ndoshta janë të shqetësuar se si do të reagojnë njerëzit dhe kjo është arsyeja pse ata po fshehin të vërtetën.

Cooper dhe Mitchell nuk janë astronautët e vetëm të NASA-s që flasin për alienët. Ekziston edhe Dr. Brian O'Leary, i cili tha sa vijon:

"Ka prova të shumta se qytetërimet aliene na kanë kontaktuar dhe na kanë vizituar. Ka dëshmi se këta vizitorë përdorin teknologji shumë më të avancuara se tonat".

Ish-sekretari kanadez i mbrojtjes Paul Helier tha:

"Disa dekada më parë, vizitorë nga planetë të tjerë na paralajmëruan për drejtimin që po shkonim dhe na ofruan ndihmë. Ne e interpretuam atë si kërcënim dhe e shpërfillëm. "Është ironike se si Shtetet e Bashkuara po bëjnë luftëra monstruoze të shtrenjta për të sjellë demokracitë në vende, dhe vetë Amerika nuk mund të quhet demokratike, kur miliarda dollarë shpenzohen për projekte sekrete për të cilat njerëzit nuk dinë asgjë".

Siç mund ta shihni, bota po përgatitet ngadalë për të vërtetën. Shoqëria ka ndryshuar në mënyrë drastike në 10-20 vitet e fundit dhe ne kemi arritur në një pikë ku jeta jashtëtokësore dhe UFO-t janë bërë të zakonshme në të gjitha sferat e jetës, dhe është vetëm çështje kohe para se NASA ose një agjenci tjetër të japë prova për alienët.

146. NASA kërkon liderë fetarë për të përgatitur njerëzimin për kontaktin me alienët

Një prift, një rabin dhe një hoxhë ishin mes teologëve të pajtuar nga agjencia hapësinore amerikane NASA për të ekzeminuar sesi do të reagonte njerëzimi nëse do të zbulohej jetë aliene në planetë të tjerë, ose dhe në tokë.

24 studiues fetarë janë rekrutuar për të marrë pjesë në programin e posaçëm të Qendrës së Hetimit Teologjik në universitetin Princeton në New Jersey, SHBA.

Qendra ka marrë një grant prej $1.1 milionë nga NASA me objektivin kryesor "ndërlidhjen e mirëkuptimit" mes akademikëve të disiplinave të ndryshme, shkencëtarë e politika-bërës për ato që quante "çështje globale."

Programi kërkon të vlerësojë sesi do të reagonin besimet kryesore fetare për ekzistencën e jetës përtej asaj të tokës, dhe se si një zbulim i tillë mund të ndikojë te koncepti i Zotit dhe Krijimit.

Studiuesi fetar i Universitetit të Cambridge, Reverend Dr Andrew Davison, i cili ka gjithashtu doktoraturë kimie nga Oxford, është mes pjesëmarrësve të programit të sponsorizuar nga NASA.

Davison në librin e tij të pritur që del këtë vit me titull "Astrobiologjia dhe Doktrina Kristiane", trajton dhe çështjen e mundësisë së krijimit të jetës nga Zoti në planete të tjera, duke theksuar se mundësia e prezantimit me jetën aliene po bëhet gjithnjë e më reale.

"Tradita fetare është një aspekt i rëndësishëm në mënyrën sesi një zbulim i tillë mund të ndikojë te nejrëzimi," shkruan Davidson në një koment në faqen e University of Cambridge.

Pas studimit të një kopjeje të librit, e përditshmja "The Times" llogariste se "në një rast të tillë një numër i madh njerëzish do të kërkonin shpegime nga feja e tyre" për atë që do të thotë "jetë aliene" ose për faktin se çfarë do të thotë jeta aliene në lidhje me "pozitën dhe dinjitetin e jetës njerëzore".

"Zbulimi i jetës aliene mund të vijë brenda një dekade, për disa shekuj ose kurrë, por kurdo që të ndodhë, do të jetë mirë të kemi menduar paraprakisht për pasojat".

Trë tjera figura fetare si peshkopi anglez i Buckingham, Alan Wilson, rabini Jonathan Romain i Maidenhead, dhe Imam Qari Asim i xhamisë së Leeds, kanë thënë se mësimet e besimeve kryesore nuk do të ndikohen nga zbulimi i jetës aliene, sipas The Times.

V - LUFTA E DULÇES*

SQARIM:

Lufta e Dulçes është një raport i detajuar, i hartuar nga një person që vetëquhet Branton dhe që flet për UFO-t (Anijet Kozmike), Alienët/Jashtëtokësorët, Shoqëritë sekrete, Bazat e nëndheshme etj. Lufta u zhvillua midis forcave amerikane dhe jashtëtokësorëve Grey/Gri (reptilianë dhe drakonianë). Fituan jashtëtokësorët.

Hyrje

Për shumë dekada me rradhë kërkuesit e "fenomeneve paranormale" i janë kushtuar me devotshmri dhe dedikim fushave të specializuara dhe hetimit të "shkencave ekstreme". Disa nga këto fusha të cilat kanë dalë në dritë rastësisht gjatë hetimit të fenomenve paranormale përfshijnë:

Fenomenet ajrore dhe UFO-t, hetimet në fushën e psiqikës dhe në atë të psikotronikës, gjymtimin e bagëtive dhe kafshëve të ndryshme, vampirizmit, Njerëzve me të Zeza (Man In Black), konspiraciove dhe vrasjeve, Shoqërive Sekrete, Anomalive të Nëntokës, Mekanika Kuantike, legjendave dhe miteve, Civilizimeve të Lashta, "Mothman" dhe anomalive ëe tjera, Biogjenetika dhe Klonimi, Kibernetika dhe Inteligjenca Artificiale, Rrëmbimet, Humbja në Kohë, Hipnoterapia dhe Kontrolli

---

** **Dulçe është bazë ushtarake mbi dhe nëntokësore amerikane që gjendet në shtetin New Mexiko (Nju Meksiko) të SHBA-s që qeveriset bashkë me alienët.***

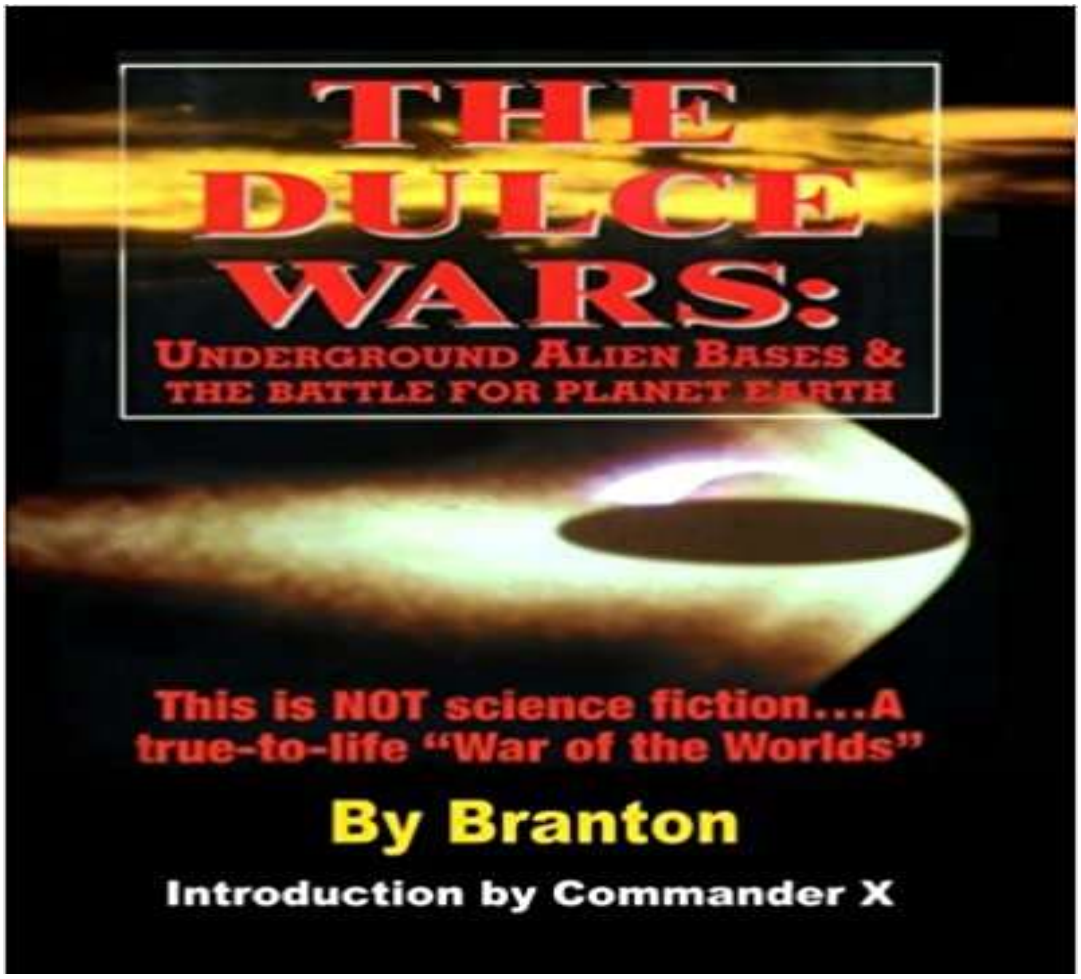

i Mendjes, Personat e Humbur…, dhe shumë të tjera që padyshim nuk i kam përmendur këtu.

Në vitin 1950 ekspertë në disa nga këto fusha hetimi filluan të dëgjonin të dhënat e para të turbullta që "diçka" po ndodhte në pjesën jugperëndimore të Amerikës, afër "katër qosheve" siç quhet kjo pjesë e SHBA-s. Të dhënat e para ishin të shkurtra, të turbullta dhe konfuze, por, megjithatë, zgjuan një interes të madh, i cili u pasqyrua me hetimin e mëtejshëm në vitet që do të vijonin.

Fillimisht studiuesit e këtyre fenomenve ekstreme, që i përkesinin rajonit në fjalë, filluan të shtronin pyetje të ndryshme, shpesh pa përgjigje, por që me kalimin e kohës bënë atë që lokalizuan me saktësi vendin se nga vinte enigma, një zonë e humbur, një qytet pothuajse i shkretë, i humbur në një zonë të thellë në veriperendim të New Mexico-s.

Në fund të viteve 1970-të dhe në fillim të viteve 1980-të misteri dhe në të njëjtën kohë interesimi për të filloi të rritej gjithmonë e më shumë, sidomos mbas disa të dhënava që diçka shumë e tëmerrshme po ndodhte afër qytetit të vogël të ***Dulçes, New Mexico***. Fenomenet e ndryshme (ato të përmendura më sipër) dukej sikur shkriheshin dhe përziheshin të gjitha bashkë në një skenar të gjerë enigmatik dhe shumë të çuditshëm përreth qytetit të vogël të Nju Meksikos (New Mexico). Kërkuesit filluan të analizonin dhe kategorizonin çdo gjë me imtësi, krahasonin me fenomene të ngjashëm në zona të tjera, deri sa arritën në përfundimin që shumë prej këtyre fenomenve me sa dukej ndodhnin në pjesën jugperëndimore të Amerikës, skema tregonte për një koncentrim të madh të pamjes së UFO-ve në pjesën

veriperëndimore të New Mexico-s dhe epiqendra e fenomenit të gjymtimit të bagëtive përsëri në pjesën veriperëndimore të New Mexico-s. Ekspertë të tjerë të fushave të ndryshme paranormale filluan të gjejnë të dhëna të ndryshme që ndërthurreshin me njëra-tjetrën. Kërkuesë në fushat e Konspiracionit, Shoqërive Sekrete, Anomalive të Nëntokës, Legjendave dhe Mitologjisë, Civilizimeve të Lashta, Burimeve të Energjisë, Anomalive Gjeo-Magnetike, Biogjenetikës, Rrëmbimeve dhe Humbjes së Kohës, Humbjes së Personave, dhe hetuesë të specialiteteve të tjera, filluan të përqëndrojnë vëmendjen e tyre drejt këtij qyteti të vogël të shkretë. Ky përqëndrim i pazakontë i fenomenve kishte një instesitet akoma më të madh në një zonë të caktuar dhe interesimi dhe hetimi për të u bë akoma dhe më i madh.

Që nga ky moment u duk sikur një sekret i shenjtë filloi të dilte në dritë, sikur një re e errët, e lashtë, filloi të shpërbëhej dhe të ndriçohej nga drita e mendjes njerëzore, sikur shpirtërat e humbur dhe të munduar filluan të zgjoheshin.

Duke ndjerë që diçka e gabuar dhe asapak natyrale po ndodhte aty, diçka e lashte dhe djallëzore, disa nga këta shpirtëra guximtarë të cilët me dëshirë apo thjeshtë rastësisht u ndodhën në vijën e parë të betejës, duke u ndeshur me forca antike, të cilat ishin mëse të vendosura të ruanin veten e tyre nga ekspozimi, filluan kalvarin madhështor të zbulimit të së vërtetës, shpesh të vetmuar kundër kësaj enigme, shpesh duke humbur aftësitë mendore, madje edhe jetët e tyre. Ndërsa këto shpirtëra guximtarë bënin përpjekje madhështore në këtë luftë të pabarabartë psiqike për të mundur këtë "mister të lig" (sipas nje shprehje Biblike), ata dërguan thirrje të dobëta për ndihmë dhe për përforcime. Disa ju përgjigjën kësaj thirrjeje, ndërsa Bisha e Lashtë dhe në dukje e pamposhtur, e cila ishte fshehur prej kohësh nën shkretëtirën e jugperëndimit si një dragua në strofkën e tij, filloi të vepronte pamëshirë dhe ëe terror ndaj kërkuesve të rinj.

Persekutimi filloi të ndihej në të gjithë vendin, në të cilin bisha kishte shtrirë tentakulat (kthetrat) e saj, të cilat si ajo vetë rrezikonin të zbuloheshin bashkë me zemrën e zezë të bishës.

Muret e fortesës antike, të cilat ruanin të fshehtën e bishës dhe të enigmës, filluan të rrëzoheshin pak nga pak dhe me kalimin e kohës gjithmonë e më shumë. Nga terri i thellë u dëgjua një e qarë e dobët kolektive, sikur të vinte nga një botë tjetër, zëra të një shumice të cilët në dëshpërim kërkonin ndihmë prej atyre që mund t'i dëgjonin, ata qe kishin filluar të shikonin dhe që nuk ishin shndërruar ende në skllevër të vetë enigmës. Shumë prej nesh që vazhduam betejën, kemi sakrifikuar qetësinë tonë, mirëqenien ekonomike dhe atë shoqërore dhe në disa raste edhe vetë jetët tona në ndeshje, në betejën me Enigmën, por e bëmë këtë sepse ne jemi nga ata që arritëm të kuptojmë një thërrime të vogël të rrezikut të madh që na kanoset, të rrezikut që përbën "armiku në gjirin tonë" për lirinë tonë dhe për pavarësinë e këtij kombi të mrekullueshëm, siç është Amerika.

Çfarë do të lexoni në faqet që vijojnë është një rezultat kolektiv i përpjekjeve dhe përkushtimit tonë dhe nuk më vjen turp ta them edhe i ndërhyrjeve Hyjnore më shumë se një herë. Një pjesë e jona, ashtu si dhe ndoshta shumë prej jush që e lexoni, janë "viktimizuar" në pjesën më të madhe të jetës nga enigma dhe vendosëm që e vetmja mënyrë për t'u "çliruar" ishte, si i thonë në atë shprehjen e vjetër ushtarake - ***"Mbrojtja më e mirë është sulmi".***

Pra, ja ku e keni. Ashtu si dhe të tjerët përpara nesh, po e shpërndajmë punën tonë si një mesazh të qartë, një thirrje "nën armë" për të gjthë ata që vlerësojnë të vërtetën dhe lirinë. Për ata që mund të mos i besojnë ato që do të shkruhen këtu, ju ftoj të përfshiheni vetë në kërkime (duke bërë kujdes shumë të madh në rast kur dëshmitë e mia do të rezultojnë të vërteta) dhe të vërtetoni thëniet e mia fjalë për fjalë.

Disa nga informacionet e dhëna këtu janë të jashtëzakonshme dhe mbase disa do të thonë të pabesueshme. Kam vendosur që mos mbaj asnjë rezervë në paraqitjen e materialeve të cilat kanë të bëjnë me enigmën e Dulçes dhe skenareve që rrjedhin prej saj, për të vetmen arsye që anomalitë e nëntokës dhe të brendësisë së saj kanë qenë dhe janë gjithmonë aty dhe kushdo që është i interesuar, është i lirë t'i vërtetojë dhe t'i studiojë vetë.

Në rradhët e këtij libri kam shtuar edhe shumë opinione dhe perspektiva të miat, i bazuar në rrethanat dhe evidencat (dy ose më shumë raportime ose dëshmi për të njëjtën ngjarje nga burimet e ndryshme). Pra, komentet e mia mund të pranohen ose rrëzohen poshtë, kjo në varësi të lexuesit dhe përceptimit të realitet që kushdo e ka në mënyrë individuale. Sidoqoftë, i kam krijuar këto opinione i bazuar në përceptimet e mia personale të të dhënave që kam pasur, dhe meqë janë thjeshtë përceptime të miat do të thotë që nuk janë absolute dhe të pagabueshme dhe si të tilla janë po ashtu subjekt ndryshimi apo përmirësimi nëse ka të dhëna të reja.

Lexuesi apo lexuesja ka të drejtë të nxjerri konkluzionet dhe opinionet e veta, i bazuar në të dhënat që kam grumbulluar në këtë libër.

- Parathënie nga Commander X

Në fillim të viteve 1970, fillova të dëgjoj disa fjalë shqetësuese që kishin të bënin me sekretin e UFO-ve dhe të pranisë së jashtëtokësorëve në pjesë të ndryshme të planetit tonë. Në pozicionin tim si punonjës operativ i Intelligjencës Ushtarake kam qenë shumë shpesh i informuar për sekrete nga më të çuditshmet dhe të pabesueshmet, eksperimente "shkencore" të pakonceptueshme të gjitha në emër të sigurisë kombëtare. Por, sidoqoftë askush nuk erdhi tek unë të më thoshte që: "Ti po punon me teknologji të perfituar nga Alienët." Ka pasur momente kur në mënyrë jo të hapur të lihej të nënkuptoje që eksperimentet e "projekteve të zeza" zhvilloheshin pikërisht me objekte të tilla. Por, se në çfarë mënyre ishte përfituar kjo teknologji, asnjëherë nuk u shpjegua.

Në atë kohë nuk po e vrisja mendjen për histori të tilla. Në fund të fundit me rutinën e punës sime, e vërteta nuk po kishte shumë rëndësi. Informacioni në mënyrë të vullnetshme është i përzjerë me desinformacionin për të ndaluar të gjithë (përveç një pjese të vogël në krye) që të mësonin gjithë historinë. Ndër të tjera e dija të sigurt që ushtarakët dhe Agjensitë Kombëtare të Inteligjencës i kishin përdorur UFO-t dhe Alienët që i pilotojnë, thjeshtë si një pretekst për të mbuluar operacionet e tyre sekrete. Ka patur raste kur ata vetë lëshonin avionë spiunë për të parë se sa shpejt mund të përhapej thashethemi nga goja e njerëzve. Shumë shpejt mësova që e vërteta nuk ekziston…

Libri që ju do të lexoni është shkruar nga misteriozi Branton, i cili për shkak të informacioneve shumë të rrezikshme dhe dëmtuese që ka zbuluar, është i detyruar të

rrijë anonim. Ndonëse shumë studiues të UFO-ve në vitet 1980-1990 filluan të raportonin të njëjtat histori, informacioni që Branton jep botohet për herë të parë. Disa herë më është kërkuar nëse mund të konfirmoja informacionin e dhënë në këtë libër që lidhet me baza sekrete aliene dhe nje aleancë të pashenjtë midis Qeverisë Botërore dhe Vizitorëve Jashtëtokësorë. Ndonëse në të kaluarën më ishin thënë të njëjtat gjëra (shumë kohë përpara se këto histori të qarkullonin midis ufologëve) nuk mund të konfirmoj asgjë dhe po ashtu nuk mund të mohoj asnjë nga këto. Një pjesë e imja do të donte të besonte me shpirt që keto janë thjeshtë përralla ose ndonjë fushatë disinformacioni që bëhet nga ndonjë grup i caktuar me një qëllim të panjohur. Por, nga ana tjetër, në mendjen time qëndron i ngulitur mendimi që çdo gje e tillë mund të jetë e vërtetë (informacioni që kam është jashtëzakonisht i madh për t'u injoruar apo konsideruar si pallavër) që rraca aliene me një qëllim aspak të mirë kanë stabilizuar baza nëntokësore të fshehta në planetin tonë. Ju si lexues duhet të gjykoni vetë nga ato që do lexoni dhe të vendosni se cila është e vertetë dhe cila është fantazi.

KAPITULLI I PARË

OKTAPODI, PROJEKTET E ZEZA DHE KOMPLEKSI I DULÇES

Artikulli i mëposhtëm është marrë nga TC (Technical Consultant), numri i nëntor-dhjetorit:

"Vdekja e një gazetari në West Virginia dhe burgosja e një këshilltari kompjuterash të CIA-s në shtetin e Washingtonit, mund të jenë elemente të një skandali të një përmase shumë të madhe dhe mund të ketë ndërlikime serioze…

Ajo që nisi si një hetim i thjeshtë i një programi pirat për kompjutera u shndërrua në një projekt që përfshiu me qindra gazetarë nga e gjithe bota. Gazetari, Joseph Daniel Casolaro – "Danny" u gjet i vdekur më 10 gusht në një dhomë moteli në West Virginia. Kyçet e duarve të tij tek damarët u gjetën të prera disa herë dhe një shënim për vetvrasje ndodhej pranë trupit. Dorëshkrimi i një libri që ai po shkruante mungonte.

Libri, të cilin autori kishte menduar ta titullonte "OKTAPODI", do të ishte një ekspozim eksploziv i shkeljeve drastike të bëra nga Departamenti i Drejtësisë i administratës së Reganit. Gjithashtu ***Time Magazine*** raportonte që kërkimet e Casolaros përqëndroheshin në kumarin dhe përpjekjet e trafikut të armëve që bëheshin në Cabazon, rezervati afër Indios (California).

Në të vërtetë spektri i hetimit të Casolaros ishte kaq i gjerë sa që çdo subjekt i përfshirë në të, mund të ishte shkaku i vdekjes së tij. Ndërsa autoritetet deklaruan për vdekjen e tij si vetëvrasje, familjarët dhe të afërmit e tij e kundërshtuan fuqishëm, duke shtuar se gjendja e tij mendore ishte shumë e shëndoshë, madje ai ndihej i lumtur që po realizonte përfundimin e librit të tij.

Casolaro filloi hetimet për librin e tij dy vjet më parë, duke analizuar gjoja falimentimin e një kompanie të vogël që merrej me krijimin e programeve të kompjuterave të quajtur Inslaw, me vendim të Departamentit të Drejtësisë të USA-s. INSLAW, një kompani e krijuar nga Bill dhe Nancy Hamilton, nga Washington DC (ska lidhje me kërkuesin Bill Hamilton, shkrimet e të cilit mbi enigmën e Dulçes do të

shkruhen më pasnë këtë libër. - ***Branton***) kishte prodhuar një paketë të quajtur PROMIS - Prosecutor's Management Information System (Sistemi Informatik i Menaxhimit për Prokurorët) që të vepronte si një system menaxhimi për Departamentin e Drejtësisë, i cili ishte i ngarkuar me punë tej mase. Presidenti i INSLAW, Bill Hamilton, kishte deklaruar që ortakut itë Ed Messe, Earl Brian, i ishte dhënë kontrolli i versionit pirat të programit PROMIS nga Messe që t'ua shiste me përfitim të madh disa agjensive qeveritare të SHBA-as. Dy gjykata u bindën për pafajësinë e Hamilton, duke kërkuar për të dëmshpërblimin prej 8 milion dollarësh, por një shkallë gjykimi më e lartë, (Departamenti i Drejtësisë ? – Branton) ajo e Apelit, rrëzoi vendimet e mëparshme me pretendimin që çështja nuk i përkiste juridiksionit të gjykatave të rangut të ulët. Në 9 tetor çeshtja i kaloi nën kompetencë Gjykatës së Lartë.

Earl Brian zotëron *United Press International (UPI) dhe Financial News Network (FNN)*. Duke iu referuar një personi nga Washingtoni, i cili pohon që ka modifikuar kodin e ***software*** për CIA-n dhe agjenci të tjera të inteligjencës, programi ishte thjeshtë një shpërblim për Earl Brian, si një aktor kryesor në lojën e ashtuquajtur "Surpriza e Tetorit", konspiracioni i supozuar për të mbajtur pengjet amerikane në Iran deri në zgjedhjet e vitit 1980, në të cilat Karteri humbi pushtetin e tij. U desh disa kohë deri sa skandali "Surprisa e Tetorit" të dilte në dritë.

Gjatë një takimi në Paris, Presidentit Bush supozohet të jetë takuar me Ali Akbar Hashemi Rafsanxhani, zëdhënësi i Parlamentit Iranian, Mohammed Ali Raxhai , presidenti i ardhshëm i Iranit dhe me Manucher Ghorbanifar, nje trafikant armësh iranian me lidhje me Mossadin (shërbimi i fshehtë izraelit). Kjo dëshmi jepet nga kapiteni i forcave ajrore Gunther Rushbacher, i cili deklaron se ka pilotuar avionin në të cilin ndodhej Bushi, William Casey, shefi i Cia-s dhe Donald Greeg, një operativ i CIA-s dhe ky pilot i ka çuar në vendin e takimit. Rushbacher, i cili bëri këtë deklaratë në maj, tani ndodhet në burg në Terminal Island, i dënuar për kërcënim ndaj një përfaqësuesi ligjor të SHBA-ve.

(***Shënim:*** Rushbacher desertoi nga CIA sëbashku me 12 veta të tjerë, të cilët i kishte nën komandë, dhe më shumë se një herë ishte bërë object i atentateve të CIA-s. Ishte njëra nga këto përpjekje për ta vrarë që e nxorri atë nga rruga në momentin që ngiste makinën sëbashku me gruan e tij, por që, sipas deklaratës së Rushbacher, dështoi, sepse ish-shokët e tij që i kishte pasur nën urdhëra e ruanin dhe vranë agjentët e CIA-s. - ***Branton***)

Njeriu i Washingtonit është Michael Riconosciuto, i cili po pret të gjykohet në një burg të Washingtonit i akuzuar për konspiracion në shitje droge, akuzë të cilën Riconosciuto shprehet që është e fabrikuar. Faktikisht akuza ndaj u bë tij një javë mbasi Riconosciuto firmosi deklaratën për rolin që kishte luajtur në modifikimin e programit pirat.

(***Shënim:*** *Është interesante se çfarë lidhjesh mund të gjejmë këtu. Michael Riconosciuto ka qenë një funksionar i Wackenhut-CIA, i cili i ka thënë kërkuesit Michael Lindemann që po përpiqej të transportonte me helikopter një sasi të madhe me dokumenta dhe prova që u referoheshin disa aktiviteteve biogjenetike ilegale dhe projekte të saknsionuara pa aprovimin e Kongresit që përfshinin "alienë ilegalë" në zonën e provave në Nevada. Por helikopteri shpërtheu në ajë, duke vrarë 5 personat që ndodheshin në bord.*

Babai i Michael Riconosciutos ka qenë marshalli Riconosciuto, një fashist i orëve të para dhe përkrahës i Adolf Hitlerit. Ai ka qeëe mik i ngushtë me Fred L. Crisman. Crisman ka qenë

i përfshirë në pamjen aksidentale të disa UFO-ve në ishujt Maurey afër Tacomas, Washington ne vitin 1947 dhe që studiuesi Anthony Kimory beson se ishte pjesë e projektit eksperimental sekret mbi disqet të CIA-as, PaperClip-Nazist.

Ka shumë burime të ndryshme që konfirmojnë faktin se në fillim të viteve '40 nazistët kishin arritur të bënin fluturime prove të një objekti fluturues pa krahë, i cili kishte një motor jo konvencional dhe që nuk punonte me parimet e motorëve të njohur deri atëherë, me pak fjalë motori ishte në formë koni, në kundërshtim me motorin cilindrik që njihej, kompresorët që rretulloheshin në krah të kundërt me dhomën e shpërndarjes etj. Mbas mbarimit të luftës, disa nga shkencëtarët nazistë që u kapën dhe që kishin qeëe pjesë e projekteve sekrete të Hitlerit, u rekrutuan nga CIA, si rezultat i një marrëveshje sekrete midis Allen Dulles (drejtori i CIA-s), një Bavarian Illuminati dhe SS nazist, gjeneralit Reinhard Gehlen, një pjesëtar i Bavarian Thule Society (degë e Illuminatit). Lidhja e thellë midis Bavarian Illuminati, që sponsorizonte CIA-n dhe Bavarian Thule Society, që sponsorizonte nazistët, mundësoi atë që nivelet më të larta të CIA-s të kontrolloheshin nga nazistët SS, me ndihmën e simpatizantëve të fashizmit dhe të agjentëve të dyfishtë që vepronin si një "kolonë e pestë" në brendësi të inteligjencës amerikane. Ndonëse disa liderë nazistë u sakrifikuan në Gjyqin e Nurembergut, ajo nuk ishte gjë tjetër veçse një mënyrë e mençur e Illuminatit që të shuante etjen e aleatëve për drejtësi dhe të krijonte përshtypjen në botë që në Europë s'kishte më nazistë.

Fred L.Crisman aksidentalisht u bë dëshmitar i ngjarjes në ishujt Maurey dhe ndihmoi dy agjentë të ushtrisë G-2 që të merrnin kampione të materialit që ra nga disku fluturues. Duke u kthyer në bazën ushtarake të forcave ajrore (që nga ky moment bazat ushtarake të forcave ajrore do i quaj AFB - Air Force Base) Wright Patterson që të dorëzonin materialet e mbledhura, avioni i tyre u rrëzua dhe të dy agjentët G-2 u vranë. Kur ndodhi ngjarja disa njerëz insistuan që nuk ishte aksidentale, por mjeti i tyre ishte sabotuar. Dy nga reporterët që hetuan ngjarjen humbën jetët e tyre, ndërsa Keneth Arnold, i cili hetoi incidentin, mbasi u bë publik nga revista Histori te Mahniteshme, me editor Ray Palmer, deklaroi se bisedat e tij me një ushatark të lartë të Forcave Ajrore që lidheshin me këtë subjekt, ishin monitoruar në mënyrë elektronike. Gjithashtu, në zonën ku ai banonte, kishte parë agjentë qeveritarë me uniformë. Fill mbas hetimit që bëri, Keneth Arnold, gjatë një fluturimi me avionin e tij privat në kërkim të një avioni të rrëzuar në Malin Ranieri, pa 9 mjete fluturuese që fluturonin në formacion dhe me një formë si gjysëm hark. Ato ai i quajti Disqe Flutуruese, term i cili mbas publikimit të lajmit prej tij dhe gazetave u bë menjëherë popullor. Po në të njejtën kohë, pra në vitin 1947, pak ditë mbas pamjes se disqeve, Arnold përpak sa nuk humbi jetën në një incident të çuditshëm me avionin e tij që pushoi se funksionuari.

Dhe "rastësia" nuk përfundon këtu.

Fred L.Crisman ishte një mik i ngushtë me Clay Shaw, të cilin përfaqësuesi ligjor i Louisianas, James Garrison (shikoni filmin JFK) e akuzoi si hallkën lidhëse midis CIA-s dhe Mafias në vrasjen e John Kenedy. Garrison arrestoi Shaw në perpjekje për të implikuar atë dhe vetë CIA-n në vrasjen e JFK, por vetëm disa dite përpara procesit, dëshmitari kyç i Garrison, David Ferry, u vra dhe Garrison u detyrua të lironte Shaw për mungesë provash.

Fred Crisman ishte personi i parë që Shaw lajmëroi kur mori vesh që Garrison kërkonte ta implikonte me vrasjen. Ai, Garrison, gjithashtu besonte që Shaw ishte i implikuar edhe me Operacionin Paperclip, operacioni sekret i cili u hartua për të sjellë në Amerikë me qindra nazistë SS, madje disa thonë me mijëra dhe për t'ju dhënë atyre imunitet dhe identitete të reja në institucione të tilla si US Intelligence, kompleksi industrial ushtarak, Agjensia Ajrore dhe në kartele të ndryshme të naftës, të kontrolluara nga Rockfeller si: ARCO, STANDART [EXXON], ZAPATA etj, korporata që ishin të mbështetura në shoqëritë sekrete Bavareze, korporata të cilat edhe gjatë luftës nëpërmjet furnizimit me naftë, kishin mbajtur operative

makinën ushtarake naziste. Duke ju referuar Garrison, Crisman ka qenë hallka lidhëse midis ligjvënësve fashistë dhe rangjeve të ulëta të kompleksit industrial ushtarak. (Për më shumë informacion rreth kësaj historie, pra Operacioni Paperclip dhe baza të nëndheshme të UFO-ve të elitës së shkencëtarve nazistë të Hitlerit lexoni Axhendën Djallëzore të Qeverisë Sekrete, nga Tim Swartz - 1999 Global Communication – ***Branton*** *)*

Në dëshminë e dhënë, Riconosciuto deklaron që është kontaktuar dhe kërcënuar në telefon edhe nga Peter Videnieks, një funksionar i Departamentit të Drejtësisë dhe zyrtar i doganave, për të cilin Riconosciuto supozon se ka lidhje me shërbimet inteligjente. Kërcënimi kishte lidhje direkte me vendimin e Riconosciutos për të dalë publikisht dhe dëshmuar për ato që dinte.

Përsëri duke ju referuar Riconosciutos, Videnieks ishte një visitor i rregullt i rezervatit Indian Cabazon, afër Palm Spring dhe kishte lidhje të ngushtë me menaxherin e tribusë, John P.Nichols. Çfarë rastësie…, Nichols ishte dhe bosi i Riconosciutos në shumë projekte të marra në tokën e rezervatit. PROMISE ishte vetëm njëri nga këto projekte. Sipas Riconosciutos, gjatë një interviste me T.C. të realizuar në burg, programi PROMISE ishte modifikuar që të instalonte një lloj aksesi të fshehtë që të përdorej nga shërbimet inteligjente amerikane. Më pas ky program iu shit 88 vendeve të ndryshme të botës si një lloj "Kal Troje" dhe në këtë mënyrë shërbimet amerikane e kishin të lehtë të kontrollonin të gjithë informacionin që donin. Ky program iu shit edhe Irakut dhe Libisë.

Korrespondenca midis Nichols dhe kompanive të tjera, nëse është autentik, konfirmon deklaratat e Riconosciutos si ekspert në elektronikë dhe armatim. Marshalli Riconosciuto, babai i Michael ka qenë dhe ortak në biznes me Richard Nixon.

Sipas Riconosciutos, statusi gjoja i pavarur i rezervatit i krijonte mundësinë CIA-s dhe krimit të organizuar që të kryenin aktivitetin e tyre të pashqetësuar. Sipas tij, disa nga projektet që morën jetë gjatë kësaj periudhe, ishin ata midis Wackenhut, një kompani security e mbushur me ish-agjentë të CIA-s dhe NSA dhe Familjen Mbreterore Saudite, si dhe shumë projekte të tjera të pazakonta.

Një shoqëri e përbashkët me Southern California Edison shumë shpejt do të prodhojë energji nga burime të konsideruara të vdekura. Projekte për lufëtra biologjike janë hetuar me laboratorët Stormons për të krijuar një virus patogjenik dhe armë me mbushje jo konvencionale, të cilat arritën të krijoheshin dhe të testoheshin në bashkëpunim me Meridian Arms në Nevada Testing Range. Forca e këtyre armëve mund të barazohet me të atyre nukleare. Kjo lloj arme e perfeksionuar e merr energjinë e saj nga polarizimi i molekulave në një re gazi dhe modifikimi i një fushe elektrike, teknologji kjo e zbuluar gjatë studimit të punës mahnitëse të Thomas Townsend Brown. Ka dëshmi që thonë se Riconosciuto është parë të punojë në këtë projekt së bashku me gjeneralin Bull i Korporates se Kërkimeve Hapsinore. Bull, i cili tani ka vdekur, më vonë u bë këshilltari për armët i Sadam Huseinit. Thuhet që Huseini ka në zotërim teknologjine FAE, pra fuel-air-explosive që sapo shpjegova.

Në Korrik, Anson N., një reporter i Financial Times i Londrës u qëllua dhe u vra në Guatemalë. Ai ishte përpjekur disa herë atje që të intervistonte një amerikan të quajtur Jimmy Hughes, një herë e një kohë drejtor i sigurisë për projektet sekrete në rezervatin indian Cabazon.

Në Prill, një avokat nga Filadelfia, i quajtur Dennis Eisman, u gjet i vdekur, i vrarë nga një plumb i vetëm në gjoks. Sipas një ish-zyrtari federal që punonte me

Eisman, avokati u gjet i vdekur në një parking ku priste të takonte një grua e cila do sillte disa evidenca dërrmuese që konfirmonin thëniet e Riconosciutos. Vdekjet e Ng. dhe Eisman nga autoritetet u klasifikuan si vetvrasje.

Fred Alvarez, një lider tribuje i Cabazon, i cili kundërshtonte zhvillimet e fundit në rezervatin e tij, u gjet i qëlluar për vdekje bashkë me dy shokët e tij në vitin 1981. Vdekja e tyre ka mbetur ende e pazgjidhur.

Kryetari i Shtëpisë, Thomas Foley deklaroi muajin e kaluar që një hetim formal do të fillonte për çështjen INSLAW. Foley caktoi senatorin Terry Sanford si zëdhënës të Kongresit për këtë çështje. Përpara zgjedhjes, senatori Sanford ishte avokati që mbrojti Earl Brian në gllabërimin që i bëri United Press International dhe luajti rolin më të rëndësishëm në caktimin e tij si doktor në bordin drejtues të Duke Medical School në të cilën Sanford ishte vetë president.

Megjithë kërkesat e shumta të gazetarëve për të riprodhuar foto të Riconosciutos në shoqërinë e Brian dhe po ashtu të pasaportës me të cilën ai kreu udhëtimin në Iran, ai ende se ka bërë këtë. Riconosciuto në një program televiziv Moneyline në CNN dështoi po ashtu që të përshkruante implikimin e Peter Videnieks duke ja vënë fajin një problemi mjeksor të momentit që e pengonte të kujtonte gjërat në mënyrë të qartë.

Kjo çoi në atë që një ditë të bukur nga ambientet e inteligjencës të dilnin pohimet sikur e gjithë historia ishte një spekulim dhe që publiku po bëhej dëshmitar i një operacioni inteligjence shumë të sofistikuar, por me drejtim të panjohur.

Ish-agjenti special i FBI-së, Ted Gunderson, flet për besueshmërinë e Riconosciutos. Gunderson, i cli jeton në Manhattan Beach, ka punuar me Riconosciuton për disa vjet në cilësinë e një hulumtuesi privat.

Sipas Gunderson, ata dy ishin përgjegjës në eleminimin e një aksioni terrorist gjatë Lojërave Olimpike të Los Angeles. Po sipas tij Riconosciuto ishte më se i njohur si gjeni në pothuajse të gjitha fushat e shkencës.

I ashtuquajturi operacioni i drogës, që filloi në shtetin e Washingtonit, ishte një operacion gërmimi elektrohidrodinamik, shprehet Gunderson, duke përdorur teknologjinë Townsend Brown. Një videokasetë e parë nga ky gazetar, tregonte një lloj pluhuri metalik dhe disa procesime të një natyre që nuk po lidhej me manifakturën e drogave. Në fakt një analize e bërë nga qeveria e kampioneve të dheut në atë zonë nuk tregoi prani drogash por një koncentrim të lartë të bariumit. Bariumi gjendet shpesh në zona ku punohet me voltazh shumë të lartë.

Një informacion jo shumë i qartë nga një burim inteligjence shprehet që gjendja e tanishme është ***Efekti i dukshëm i një lufte që po zhvillohet aktualisht në ambientet e Komunitetit të Inteligjencës***, midis një grupi në qendër të CIA-s që quhet AQUARIUS (i koncentruar rreth një qendre shumë të fuqishme e njohur si MJ-12) dhe një grupi të njohur si COM-12, i përqëndruar në inteligjencën e marinës. COM-12 në mënyrë të vazhdueshme po përpiqet të mbajë një pozicion mbrojtës në përpjekje për të ruajtur qeverinë kushtetuese dhe në mënyrë të vullnetshme po "rrjedh" informacione duke dëmtuar grupin tjetër.

Në të njejtin publikim dhe në të njejtën temë doli ky artikull i shkruar nga Thomas Zed i titulluar: ***Lidhja e Wakenhuitme botën e projekteve të zeza***, ku, ndër të tjera, thuhet: "Kompania Wackehunt ka një lidhje shumë të ngushtë me botën e projekteve të Buxhetit të Zi. Përveç përfshirjes në çështjen e Cabazon, që është

shkruar me sipër në këtë faqe, është po ashtu përgjegjëse, duke iu referuar këshilltarit informator të burgosur Michael Riconosciuto, për Projektet Sekrete që zhvillohen në Dulçe, New Mexico, ku rezervati indian i Jicarillas po përdoret në të njëjtën mënyrë.

Kohët e fundit mbasi çova dy nga kolegët e mi aty të cilët më konfirmuan që në atë zonë ka një instalim ushtarak top sekret, vendosa të merrja në telefon zyrën e gazetës dhe të bëja një bllof në mënyrë të kulturuar.

U identifikova si një profesionist i lirë nga Los Angeles dhe i thashë gazetës që po bëja kërkime për një histori mbi rezervatin Cabazon dhe projektet e armëve biologjike që zhvillohen aty nga ana e CIA-s. I thashë recepsionistes që kisha dëgjuar që një gjë e ngjashme po ndodhte edhe në Dulçe dhe do dëshiroja të dija më shumë.

Personi që po flisja ndryshoi tonin e zërit dhe nga e kuptova që ajo u tremb shumë. Ajo mu përgjigj duke më thënë: "S'mund të flas me ju për këtë çështje. Do të ishte shumë joprofesionale nga ana ime të flas me ju për këtë çështje. Ju duhet të flisni me presidentin e "tribusë" dhe mbas këtyre fjalëve ajo e mbylli telefonin. Do më duhet ta marr në telefon përsëri dhe të kërkoj të flas me presidentin e "tribusë" po për këtë do raportoj në shkrimin tjetër.

Wackenhut është gjithashtu përgjegjëse për sigurinë e shumë ndërtimeve të nëndheshme në California dhe Nevada, duke përfshirë dhe shumë të njohurën S-4 ose Area 51 në Nevada, ku teknologjia Townsend Brown mbi disqet fluturuese po aplikohet dhe është në zhvillim e sipër prej dekadash.

Rënia e një helikopteri në atë zonë, ku dy pilotët dhe 3 roje të sigurisë të Wackenhut u vranë, nuk ishte një rastësi, shprehet Riconosciuto, i cili gjithashtu shton se disa nga individët në bordin e helikopterit kishin me vete dokumenta shumë të ndijshëm. Grupe të ndryshme tani po hetojnë thëniet e Riconosciutos…"

KAPITULLI I DYTË

GJËRA SHUMË TË ÇUDITSHME NË RRAFSHNALTËN E ARCULETAS

Në pranverën e vitit 1990 studiuesi Jason Bishop i dërgoi disa hulumtuesve kopjet e një raporti që vijon dhe më pas u lejoi atyre të pulbikonin materialin për një masë sa më të gjerë lexuesish. Është objekti i përshkruar në raport, produkt i një teknologjie sekrete që po zhvillohet nga kompleksi ushtarako-industrial si pjesë e një projekti të fshehtë hapsinor? Apo përfshin diçka më shumë "alienë" se sa thjesht një projekt të zi top sekret me kërkime dhe zhvillime të disajnit të avionëve si Stealth, Aurora etj., të cilët po zhvillohen në Zonën e Provës në Nevada? Apo është një kombinim i të dyjave bashkë?

Materiali titullohet : "Përmbledhje dhe përshtypje nga një vizitë në Dulçe, New Mexico – 23, 24 Tetor 1988", dhe është i riprodhuar me saktësi si më poshtë:

"Sapo arrita, më prezantuan me Dr John F. Gille, një francez, i cili ka një doktoraturë në matematikë dhe fizikë nga Universiteti i Parisit. Ai ka punuar në menyrë shumë të ngushtë me qeverinë franceze për fenomenin UFO.

*(**Shënim:** Dr Gille po ashtu ka raportuar një tjetër bazë si puna e Dulçes, në afërsi të Pine Gap – Alice Springs, Australi. Kjo bazë është masive dhe me shumë nivele dhe drejtohet nga Klubi i Romës, i cili ashtu si dhe organizata Bildeberger, nuk është gjë tjetër veçse një mbulesë për Bavarian Iluminati. Artikulli fliste për disa kërkime me antigravitetin e disqeve*

flutуruese dhe planet për të shndërruar Pine Gap në një qendër madhështore kontrolli për "Rendin e Ri Botëror". Pine Gap është i pajisur me terminale kompjuterash që zënë hapsira të tëra dhe që janë të lidhura me qendrat kryesore informatike në botë të cilat përmbajnë informacione të detajuara për pjesën më të madhe të banorëve në vendet e industrializuara. Në artikull gjithashtu shkruhej për infiltrimin që i ishte bërë nga Iluminatit Bavares, disa nga feve më të rëndësishme dhe dominuese në botë, mediave, qeverive ndërkombëtare, ekonomisë, arsimit dhe niveleve të ndryshme të shoqërisë, për të përgatitur rendin e ri diktaktorial në botë. Po ashtu raporti thekson se punonjësit e Pine Gapit janë shumë të indoktrinuar dhe të programuar dhe në këtë mënyrë ata s'mund të sabotojnë apo kërcënojnë planet e Iluminatit që zhvillohen në atë bazë. - ***Branton****)*

"Ai më tha, vazhdon Bishop, që nuk kishte punuar prej 15 vitesh në fushën ku është i specializuar, sepse u ka përkushtuar gjithë kohën kërkimeve mbi UFO-t. Dr Gille është një njeri shumë pragmatik dhe i dashur. Ai nuk druhet të shprehi mendimin e tij dhe këndvështrimin për një çështje të caktuar. Ai beson në gjera që i afrohen kufirit të paranormales. Ka ardhur bashkë me gruan e tij, Elaine. Deri në këtë moment jam i mendimit se duhet të tregohem i kujdesshëm deri sa ta njoh më mirë.

Nga viti 1975 deri në 1983 ferma Gomez ishte epiqendra e shumicës së gjymtimit të bagëtive që ndodhen në pjesën veriore të New Mexico-s dhe atë jugore të Colorados. Ai më tha që familja e tij ishte vendosur ne zonën e Dulçes përpara 111 vitesh dhe si rezultat i gjymtimit të bagëtive ata kishin humbur mbi 100 mijë dollarë gjatë 8 viteve. Një nga këto gjymtime ndodhi vetëm 200 jard mbrapa shtëpisë së tij. Ai më tregoi zonën ku kishte ndodhur.

Edmound (Gomez) ishte një nejri i hapur dhe biseduam së bashku për shumë raste të gjymtimit të kafshëve që kishin ndodhur në fermën e tij dhe në atë të tjerëve. Gjatë kthimit nga udhëtimi në mal, ai më ftoi në shtëpinë e tij ku më tregoi disa foto të ndryshme, filmime dhe dokumenta që kishin lidhje me këtë ngjarje. Ai më huazoi disa nga fotot e bëra sipër Malit Archuleta dhe shpresoj t'i ekzaminoj këto foto me teknikë intensive.

Edmound më tregoi gjithashtu për gjithë ato herë për trupat ushtarake në pozicion dhe formacion luftimi që ishin dukur në atë zonë vazhdimisht. Disa nga këto trupa ishin parë në zona në të cilat mund të kalojë vetëm me mjete ushtarake 4 x 4 ose në këmbë. (Terreni në këtë zonë është shumë i ashpër dhe i thyer". Trupat ushtarake ishin parë po ashtu dhe në zonat ku vetëm indianët Apache kanë të drejtë të kalojnë. Kur ndodhi incidenti me helikotperin në vitin 1983, aty u mblodhën me "qindra trupa të armatosur deri në dhëmbë. Në momentin që ju afroheshe ata largoheshin me vrap dhe zhdukeshin."

Pjestarët në ekspeditën e Malit Archuleta ishin: Gabe Valdez, Edmound Gomez, Dr John Gille, Manuel Gomez [vëllai i Edmound], Jeff dhe Mat Valdez (fëmijët e Gabe). Duke qenë se Gabe ishte shefi i stacionit të policisë së Dulçes dhe Edmound një pjestar aktiv i komunitetit, arritëm të merrnin lejen për të shkuar në mal, i cili ndodhet pikërisht në rezervatin Apache. Filluam udhëtimin në orën 14.30, ditën e dielë të datës 23 tetor 1988. Përdorëm kamionin 4 x 4 të Gabes për t'ju afruar malit në një nga shpatet e tij. Rruga ishte jashtëzakonisht e vështirë. Në një moment na u desh të gërmonim anash në mal në mënyrë që të kalonte makina. Pothuajse në orën 17.30 arritëm në pikën të cilën e kishim caktuar si vendqëndrim. Zona ishte e përshtatshme, e sheshtë dhe pothuajse 300 jard nga maja e malit Archuleta.

Gabe dhe Edmound, të dy me thanë se në vitin 1978 ishte arritur një marrëveshje midis indianve Ute [Colorado] dhe qeverisë federale. Kjo marëveshje konsistonte në atë që nacionaliteti Ute do merrte komplet territorin tashmë të zënë ne vijën kufitare midis New Mexio dhe Colorado me kusht që ata të vendosnin një rregull të fortë dhe kufizues Ndalim kalimi për këdo që do kalonte në territorin e tyre. Sidoqoftë nuk është e mundur të kalosh nëpër territorin e rezervatit Ute pa një leje speciale nga shtabi i përgjithshëm i Tribusë. Nëse dikush kapet pa këtë leje speciale atëherë ai person është subjekt gjobitjeje, burgosjeje ose përzënie. Tani ka një rrugë që të çon në zonën e Archuletas nëpërmjet rezervatit por që patrullohet nga rojet e Shërbimit Pyjor Idian.

(***Shënim:*** *kufiri me Coloradon është relativisht vetëm disa milje më tutje dhe në veri të rrafshnaltës së Archuletas*. - ***Branton***)

Në orën 19.51, të shtatë siç ishim, pamë një dritë shumë të shndritshme që vinte nga krahu veriperëndimor me një shpejtësi të madhe. Objekti dukej të kishte një formë bumerangu (gjysëm harku) me një dritë të fortë nën pjesën qendrore të tij.

(***Shënim:*** *disa pretendojnë se mjete të tilla fluturuese në formë bumerangu kanë ëe një farë mënyre lidhje me një program super sekret fondi të zi që quhet Alternativa 3.* - ***Branton***)

Drita ishte shumë e shkëlqeyshme dhe me një ngjyrë të bardhë, blu dhe të gjelbërt. Ndërsa afrohej, ngadalësoi shpejtësinë [natyrisht nën një kontroll inteligjent] u duk sikur ndryshoi drejtim deri sa ndaloi. Në momentin që ndaloi një shi i vërtetë rrezesh të shndritshme filluan të dalin nga çdo fund i bumerangut dhe më pas objekti filloi të lëvizte përsëri dhe u zhduk nga pamja me një shpejtësi të frikshme. E gjitha kjo u zhvillua në një hark kohor prej 10-15 sekondash. Ne u përpoqëm të bënim fotografi po çdo përpjeke dështoi.

Rreth orës 22.00 ne ju ngjitëm majës së malit dhe vështruam pamjen që paraqitej për më shumë se 1 orë e gjysëm. Drita e Hënës na mjaftonte që të shikonim nëpër kanion. Në muret e këtij kanioni Paul Bennewitz [një fizikant shumë premtues dhe hulumtues i njohur i fenomenit UFO] është shprehur se ekziston një ”bazë aliene” dhe gjatë natës anijet e tyre fluturuese janë parë të hynë e të dalin nëpër të hapurat dhe të çarat e kanionit. Gjatë kohës që ndejtëm në majën e malit ne pamë 2 drita shumë të ndritshme në muret e kanionit, në të njejtin vend që Paul pretendonte se ekzistojnë. Nuk ka rrugë të kalueshme apo automobilistike që të çojnë në kodër. Dritat u shfaqën papritur në të njejtin vend që Paul kishte thënë dhe mbas pak kohe zhdukeshin larg. Disa herë na u bë sikur dëgjonim zëra që dukeshin si një radiotransmetuese. Ato ishin të pakuptueshëm por, sidoqoftë, ishin aty. Lëvizja e dritave dhe zërat u panë dhe dëgjuan edhe nga unë dhe Edmound Gomez madje ne dëgjuam edhe zhurma kamionësh por që s’mund t’i shihnim sepse errësira ishte e tillë që s’na lejonte pamje në largësi. Kjo vazhdoi deri rreth orës 1 të natës. Në orën 2 çdo gjë pushoi dhe u mbulua nga heshtja e thellë.

Të Hënën, më datë 24 tetor 1988, i gjithë grupi ju ngjit majës së malit edhe njëherë. Ne po shikonim për evidencë që aty kishte ndodhur rrëzimi i një aeroplani ”eksperimental”, i pilotuar nga Forcat e Përgjithshme Ajrore në vitin 1983. Ky aksident ishte raportuar në gazeta për disa ditë, por më pas lajmi u zbeh deri sa humbi. Sipas pëshpëritjeve, mjeti u tha se ishte një UFO e kapur dhe e pilotuar nga amerikanët. Ne po shpresonim të gjenim ndonjë gjurmë që të vërtetonte faktin që një mjet ishte rrëzuar në atë zonë dhe mundësisht edhe ndonjë evidencë fizike.

Dr Bennewitz ka raportuar që mjeti fluturues gjatë rrëzimit ka shkulur një pemë të madhe, ka goditur një tjetër, më pas ka ndryshuar pak drejtimin dhe përpara se të binte në tokë ka goditur një pemë të tretë dhe më pas ka ndaluar. Ne i gjetëm te trija pemët e raportuara nga Bennewitz. Të trija ishin në linjë të drejtë me njëra tjetrën. Pema e parë ishte rreth 40 inch në diametër dhe goditjen e kishte marrë rreth 30 këmbë nga toka. Në këtë pemë nuk kishte shenja zjarri ndërsa në dy të tjerat, të cilat ishin relativisht më të vogla 10 dhe 12 inch në diametër kishte gjurmë zjarri. Mora kampione të dheut dhe të drurit të djegur për t'i analizuar më pas.

Ndërsa po kërkonim për evidenca të tjera, gjetëm një stilolaps me majë të rrumbullakët nga i njejti lloj që perdoret nga qeveria e SHBA dhe që mund të blihen edhe nga masa e gjerë e njerëzve. Po fakti që na habiti ishte prania e një stilolapsi të tillë në një zonë kaq të shkretë dhe të pabanuar. Vendi ku mendohej se ishte rrëzuar mjeti fluturues tregonte një zonë gjysëm rrethore me bimësi të re. Po ashtu zona mbi gjysëm rrethi ishte e mbushur me bimësi të re. Si përfundim edhe këtu morëm kampione të dheut, por rezultati i analizave nuk tregoi asgjë konkluzive.

Përshtypjet e mia për këtë hulumtim janë të ndryshme dhe të përziera. Besoj që diçka jo e zakonshme po ndodh në këtë zonë. Se çfarë është atë nuk e di. Mbase ka një bazë ushtarake aty. Mbase është një bazë e përbashkët e drejtuar nga Alienët dhe qeveria amerikane, siç është konfirmuar nga John Lear. Ose është thjesht një bazë shumë sekrete e qeverisë, aq sekrete sa askush nuk mund të afrohet dhe të nxjerrë ndonjë të dhënë, apo…, nuk mund ta them me siguri. Ajo që di është që evidencat (të dhënat) që ne gjetëm të çojne në konkluzionin që diçka e pazakontë ndodh në këtë zonë.

Për të konfirmuar të mësipërmen, Gabe Valdez, tani ish-shefi i policisë së Dulçes, New Mexico, i cili ishte pjesë e ekspeditës sonë u kontaktua në telefon nga studiuesi Alan de Walton në vitin 1990 i cili kërkonte të dinte më shumë për përfshirjen e Valdez në hetimin e gjymtimit të kafshëve. Ja çfarë u mësua gjatë bisedës telefonike:

"Ai dhe të tjerët kishin parë në zonë objekte fluturuese të çuditshme por Valdez, nga ana e tij, nuk ishte i sigurt nëse ato ishin UFO apo ndonjë lloj sekret që testohej nga ndonjë fraksion po sekret i qeverisë. Diçka u rrëzua në malin Archuleta disa vite më parë por, sidoqoftë, ai nuk mundi të gjente evidenca të qarta nëse ishte një mjet fluturues Alien apo njerëzor. Po ashtu ai ka hetuar gjymtimin e kafshëve dhe në më shumë se një rast në trupat e kafshëve të gjymtuara u gjet prania e një substance nervore gjë që përforeconte idenë se kafshët përdoreshin në kërkime dhe eksperimente të ADN-së".

KAPITULLI I TRETË

DULÇE, NEW MEXICO DHE NJË KONSPIRACION KOZMIK?

John Lear, një kapiten i kompanisë më të madhe ajrore në SHBA ka fluturuar me më shumë se 160 tipa të ndryshëm avionësh në mbi 50 vende të botës. Ai mban 17 rekorde të shpejtësisë në tipin Lear Jet dhe është i vetmi pilot që ka arritur të marri çertifikatën e njeriut të ajrit nga Administrata Federale e Aviacionit. Zoti Lear ka fluturuar në shumë misione sekrete për CIA-n dhe agjenci të tjera qeveritare. Ai ka

kryer fluturime klandestine (të fshehta) në zonat e luftës dhe në zona të tjera të nxehta të globit, shpesh në rrethana të rrezikshme për jetën.

Ish kandidat i Senatit Shtetëror të Nevadës, ai është djali i të famshmit William P.Lear, projektuesi i aeroplanit ekzekutiv Lear Jet, sterios me 8 banda dhe themelues i korporatës Lear Siegler. Joh Lear filloi të përfshihej në studimin e UFO-ve 13 muaj përpara datës që vijon më poshtë, mbasi foli me një mikun e tij të forvace ajrore të SHBA-së me emër Greg Wilson, i cili kishte qenë dëshmitar i pamjes së uljes të një UFO-je në Betwaters AFB (Air Force Base), afër Londrës në Angli. Po ashtu ai kishte parë tre Alien të vegjël, të njohur si Griët, të cilët ishin drejtuar për nga zyrat e Shtabit të Komandës.

Që nga ai moment Lear përdori kontaktet e shumta që kishte në ambientet e inteligjencës, duke hetuar hamendjen që ekzekutivi dhe krahu industrialo-ushtarak i "qeverise" amerikane dinte dhe kishte marrëdhënie me Alienët. Mbas një kohe të shkurtër hetimi Lear konfirmon faktin që një skenar i tillë është i mundur dhe në mënyrë të prerë thotë që Alienet janë këtu dhe shumë prej tyre kanë efekte negative ndaj nesh.

Ja si shprehet Lear:

"Çdo gjë filloi mbas Luftës së Dytë Botërore. Ne, forcat aleate, gjetëm disa teknologji Aliene tek gjermanët, jo çdo gjë ata kishin, sepse një pjesë e mirë u zhduk. Me sa duket nga fundi i viteve 30, Gjermania rekuperoi një disk fluturues. Se çfarë ndodhi me të ne nuk e dimë, por arritëm të gjenim një lloj arme që qëllonte me rreze…"

Materiali i mëposhtëm është një Deklaratë Publike e bërë nga John Lear më 29 dhjetor të vitit 1987 dhe e ripërsëritur me disa shtesa më 25 mars të vitit 1988. Fillimisht iu dërgua disa miqve personal të Lear dhe studiuesve bashkëpuntorë, të cilët në shkëmbim filluan të ushtronin presion ndaj tij që ta bënte informacionin publik. Materiali i parë është hartuar për një rreth të ngushtë studiuesish dhe njerëz të specializuar në hetimin e fenomenit, ndërsa materiali i dytë, i përmirësuar, përmban natytrisht të njejtën gjë vetëm se këtë rradhë i drejtohet publikut të gjerë:

Shënim për Shtypin:

"Qeveria e Shteteve të Bashkuara vazhdon të mbështetet në ndershmërinë dhe profesionalizmin tuaj në përhapje të të dhënave që përmban ky material. Bashkëpunimi juaj gjatë 40 viteve të fundit ka kaluar çdo parashikim të mundshëm dhe për këtë ne ju përshëndesim.

Dielli nuk rrotullohet rreth Tokës. Qeveria e Shteteve te Bashkuara të Amerikës është në marrëdhënie me Jashtëtoksorët e vegjël Gri prej më shumë se 20 vitesh.

E vërteta e parë e çoi Xhordano Brunon në turrën e druve në vitin 1600, për dëshminë e tij që ishte e vërtetë. E vërteta e dytë ka vrarë shumë më tepër njerëz , të cilët janë përpjekur të bëjnë publik këtë fakt dhe që nuk do të merret vesh kurrë. (***Shënim:*** Komentet dhe shënimet gjatë këtij seksioni do jenë tonat. - ***Branton***)

"Por e verteta duhet thënë. Fakti që Toka rrotullohet rreth Diellit u pranua me sukses nga kisha mbi 200 vjet më parë. Natyrisht që shkaktoi një pështjellim dhe tronditje tek kisha, qeveritë dhe sidomos në traditat sociale dhe vlerat shoqerore. Por, mos harrojmë, ishte fundi i viteve 1600.

Tani, mbas pothuajse 400 vitesh mbas thenies së të vërtetës së parë, ne përsëri duhet të përballemi me fakte tronditëse. E vërteta e tëmerrshme që qeveria fsheh prej nesh për më shumë se 40 vite. Fatkeqësisht e vërteta e tëmerrshme është shumë më tepër e tëmerrshme se sa qeveria mund ta mendonte.

Në përpjekje për të "mbrojtur demokracinë" qeveria jonë na ka shitur tek Alienet. Dhe ja si ka ndodhur. Po përpara se të filloj dua të them një fjalë në mbrojte të atyre që sot do t'i nxjerrë të palarë, qëllimi i tyre nuk ka qenë aspak i tillë. Ata kanë pasur qëllime vetëm për mirë.

Gjermania mund të ketë rekuperuar një disk fluturues në fillim të vitit 1939. Në vitin 1952 Gjenerali James H.Doolittle shkoi në Norvegji të inspektonte një disk fluturues që kishte rënë në Spitzbergen.

E vërteta e tëmerrshme njihej vetëm nga disa persona. Ato ishin qenie shumë të shëmtuara, të vogla dhe në formën e një insekti, si karkaleci. Nga grupi origjinal që mësoi të vërtetën fillimisht, *DISA KRYEN VETVRASJE* midis të cilëve Sekretari i Shtetit për Mbrojtjen dhe Marinën, James V.Forrestal, i cili u hodh nga kati i 16 i spitalit.

*(**Shënim**: William Cooper, një-ish pjestar i Inteligjencës së Marinës, këmbëngul që Forrestal në fakt është vrarë nga agjentët e CIA-s, të cilët e organizuan vrasjen në mënyrë të atillë që të dukej si vetvrasje. Bazuar në disa dokumenta shumë sensitive (të ndijshme), të cilat Cooper deklaron se i ka lexuar, dy agjentë të CIA-s hynë në dhomën e spitalit dhe lidhën njërin cep të çarçafit të krevatit në qafën e Forrestal, ndërsa pjesën tjetër e lidhën lehtë tek një pjesë e kaloriferit dhe më pas e hodhën atë nga dritarja. Natyrisht lidhja e bërë nuk e mbante dot peshën e trupit dhe Forrestal ra në tokë dhe vdiq. Në momentin që po binte ai bërtiti: "Ne po na pushtojnë". - **Branton**)*

Raportet mjekësore të James Forrestal edhe sot e kësaj dite janë të mbyllura.

Presidenti Truman i vuri një kapak sekretit dhe e vidhosi kaq fortë sa edhe sot e kësaj dite masa e gjerë e njerëzve mendon se disqet fluturuese janë një shaka. S'e di pse kjo gjë nuk më habit.

Në vitin 1947 Presidenti Truman krijoi një grup të përbërë nga 12 shkenctarët ushtarakë të lartë me mendjendritur të kohës. Ata u emërtuan me emrin Majestic -12 ose MJ-12. Ndonëse grupi vazhdon të ekzistojë edhe sot, asnjë nga pjestarët themelues të tij nuk është më i gjallë. I fundit që vdiq ishte Gordon Gray, ish-sekretari ushtrisë, në vitin 1984.

Sapo ndonjë nga pjestarët ndërronte jetë, grupi e zëvendësonte me një pjestar të ri. Ka disa spekullime që thonë se MJ-12 u zgjerua dhe me 7 anëtarë të tjerë.

Në fund të viteve ´40-të pati disa raste të rrëzimit të disqeve, njëri në Roswell, New Mexico, njëri ne Aztec, New Mexico dhe tjetri afër Laredos, Texas, rreth 30 milje në brendësi të kufirit meksikan.

Mundohuni të merrni në konsideratë, nëse doni, pozicionin e qeverisë së Shteteve të Bashkuara në atë kohë. Ata me krenari mendonin se ishin kombi me i fuqishëm në Tokë. Sapo kishin prodhuar bombën atomike, një objektiv kaq ambicioz dhe i shkëlqyer, të cilin Rusisë do i duhej të paktën 4 vjet ta arrinte dhe vetëm me ndihmen e tradhëtarëve të demokracisë. Sapo kishin ndërtuar një aeroplan reaktiv, i cili kalonte shpejtësinë e zërit. Kishin ndërtuar aviona bombardues me rreze interkontinentale dhe me fuqi shkatërruese shumë të madhe. Pra, paslufta dhe e ardhmja dukej kaq e ndritur.

Tani imagjinoni se çfarë ishte për këta liderë të cilët kanë qenë dëshmitar të panikut që shkaktoi në publik radiodramatizimi i Orson Well - "Lufta e Botëve" (War Of The Worlds) në vitin 1938. Me mijëra amerikanë kaluan në panik të plotë kur dëgjuan lajmin në radio e cila nga ana e saj nuk kishte bërë asnjë lajmërim apo koment per dramatizimin dhe e trajtoi atë si një ndodhi reale.

Dhe imagjinoni tani tmerrin e publikut amerikan po të shikonte trupat e vdekur të Alienëve, krijesa të frikshme, me sy jashtë mase të mëdhenj, lëkurë reptile dhe kthetra në vend të gishtave.

Imagjinoni tronditjen e qeverisë amerikane ndërsa përpiqej të kuptonte mënyrën se si disqet fluturuese funksiononin dhe si ishte sistemi i shtytjes, pa arritur të gjente asgjë të ngjashme me atë që ishim mësuar, jo cilindra, jo pistona, jo tuba vakuumi apo turbinë apo shtytës hidraulik. Vetëm nëse ju arrini të kuptoni situatën e pashpresë në të cilën qeveria ndodhej, atëherë do të kuptoni dhe justifikoni arsyen pse u mbulua e vërteta, duke përdorur dhunë dhe vdekje.

Mbulimi i të vërtetës ishte kaq i suksesshem sa që në vitin 1985 një shkenctar i ri në Laboratorin e Propulsionit Reaktin në Pasadena, Califorina, Dr Al Hibbs, kur shikonte në një videokasetë filmimin e një disku fluturues të përmasave gjigande, do të deklaronte: "Nuk kam ndër mend të bëj asnjë koment për këtë UFO, nëse nuk kam më shumë informacion". Me pak fjalë Dr Hibbs shikonte mbretin lakuriq dhe thoshte që: "Ai natyrisht që duket lakuriq, po kjo nuk provon që ai është lakuriq".

Në korrik të vitit 1952 një qeveri e tërë në panik shikonte në mënyrë të pashpresë një skuadrilje UFO-sh që fluturonin në qiellin e Washington DC dhe mbi zonën e ndalim fluturimit mbi Shtëpinë e Bardhë, ndërtesën Kapitol dhe mbi Pentagon. U desh një përpjekje e jashtëzakonshme, duke përdorur mjete nga më të ndryshmet, përfshi edhe imagjinatën, që ky incident të hiqej nga kujtesa e publikut.

Gjatë Luftës së Koresë pati me mijëra vëzhgime të UFO-ve dhe disa prej tyre u rekuperuan nga Forcat Ajrore. Disa u ruajtën në bazën ushtarake ajrore në Wright-Patterson dhe disa të tjera në bazat ushtarake ajrore në afërsi të vendit ku ndodhte rrëzimi.

Një disk ishte kaq i madh dhe problemet logjistike për transportin e tij ishin kaq serioze, sa u la në vendin ku u rrëzua. U mbulua me dhe, dhe aty gjendet ende sot e kësaj dite. Historite në transportimin e disqeve të rrëzuara janë legjendare, sidomos ato në distanca të gjata, lëvizje vetëm gjatë natës, blerje të fermave të tëra nga të cilat mund të kalohej, prerje të pyjeve, bllokime të autostradave kryesore nganjëherë duke ngarë dy ose tre mjete paral me njeri-tjetrin dhe të ngarkuar me diskun fluturues nganjëherë të gjatë 100 këmbë.

(***Shënim*****:** *Mendohet se skuadrat Alfa ose Blu, pjestare të Whright-Patterson AFB ishin ato që mobilizoheshin kryesisht në rekuperime të disqeve të rrëzuara. -* ***Branton***.)

Në 30 Prill të vitit 1964 ndodhi komunikimi i parë midis Alienëve dhe 'qeverisë amerikane'.

(***Shënim:*** *Ka të tjerë që thonë që kontakti është realizuar më parë në vitin 1936 nga nazistët gjermanë dhe një tjetër në vitin 1954 gjaëe administratës së Presidentit Eisenhower. -* ***Branton***.)

Gjatë periudhës 1967-1970 MJ-12, duke përfaqësuar Qeverinë Amerikane, arriti një marëveshje me krijesat Aliene që u quajtën EBE (Extraterrestrial Biological Entities – Qenie Biologjike Jashtëtokësore), të quajtura kështu nga Detley Bronk, një pjestar i MJ-12 dhe president i gjashtë i Universitetit John Hopkins. 'Marrëveshja'

nënkuptonte që në shkëmbim të teknologjisë që Alienët do të na ofronin, ne do të 'injoronim' rrëmbimet e qenieve njerëzore dhe do eleminonim informacionet për gjymtimet e kafshëve. EBE-t e siguruan MJ-12 që rrëmbimet nuk do të zgjasnin më shumë se dy orë dhe bëheshin nën kuadrin e monitorimit dhe zhvillimit të shoqërisë njerëzore.

Por në të vërtetë qëllimi i rrëmbimeve rezultoi të ishte komplet ndryshe dhe si më poshtë:

1 - Injektimi i një aparature në formë sferike me përmasa 3 mm në tru, nëpërmjet kanalit të hundës dhe kjo aparaturë përdoret për monitorim biologjik, lokalizim dhe kontroll të të rrëmbyerit.

2 - Aplikimi i manipulimit post hipnotik, duke ngarkuar detyra të veçanta që mund të kryhen në një periudhë 2 deri në 5 vjet nga momenti i rrëmbimit.

3 - Eleminimi fizik i disa nga të rrëmbyerëve që të funksionojnë si burim i gjallë për materiale biologjike dhe substanca.

4 – Eliminimi i individëve të cilët paraqesin rrezik për vazhdimësinë e aktivitetit të Alienëve

5 - Efekte të eksperimenteve të inxhinjerisë gjenetike.

6 - Mbarësimi femrave njerëzore dhe ndërprerja e parakohëshme e shtatëzanisë në mënyrë që të sigurohet fëmija hibrid.

*(**Shënim**: Ose mbase një term më korrekt do të ishte një fëmij 'gjenetikisht i alternuar' duke qenë se s'ka shënime që funksionon krijimi i suksesshëm i një hibridi midis Humanve (Njerëzve) dhe EBE-ve ose qenieve Gri. Me pak fjalë embrioni do të kishte tendencë të kalonte ose nga një anë ose nga ana tejtër, një Reptiloid ose qenie Gri, që nuk posedon materie të energjisë shpirtërore, ose një Humanoid, i cili e ka këtë energji por me disa ndryshime të jashtme fizike, si rezultat i ndryshimit gjenetik. - **Branton**)*

"Qeveria e SHBA-s në fillim nuk e kishte idenë se sa larg mund të shkonin pasojat e marrëveshjes që bënë. Atyre ju krijua bindja që rrëmbimet ishin me qëllime positive dhe me që ata e kuptuan që rrëmbimet, me apo pa aprovimin e tyre do të vazhdonin, insistuan që të paktën një listë frekuente e të rrëmbyerve në mënyrë periodike t'i paraqitej MJ-12 dhe Këshillit Kombëtar të Sigurisë (National Security Council). A tingëllon kjo e pabesueshme? Një listë aktuale e të rrëmbyerve që i jepet Këshillit Kombëtar të Sigurisë? Lexoni më tej, sepse kam disa të reja për ju……

EBE-t kanë një çrregullim gjenetik në sistemin e tyre të tretjes, i cili po atrofizohet dhe po bëhet jo efektiv. Në mënyrë që të jetojnë, ata përdorin një lloj enzime ose fermenti apo sekrecion hormonal, i cili përiftohet nga njerëzit dhe kafshët. Sekretimet e përfituara më pas përzihen me peroksidin të hidrogjenit (për të eleminuar viruset dhe bakteriet) dhe aplikohet mbi lëkurë duke e shpërndarë atë, ose duke zhutyr pjesë të trupit të tyre në solucion. Trupi absorbon solucionin dhe po nëpërmjet lëkurës nxjerr jashtë pjesën jo të nevojshme.

*(**Shënim:** Urina nxirret nga trupi në të njejtën mënyrë, pra, nëpërmjet lëkurës gjë që shpjegon kutërbimin prej amonjaku që shumë të rrëmbyer apo dëshmitarë kanë raportuar në kontaktet që kanë pasur me Alienët e tipit Gri. - **Branton**)*

Gjymtimi i kafshëve që ishte aq i përhapur gjatë periudhës 1973-1983, i bërë edhe publik nga shumë gazeta, revista, përfshi edhe një dokumentar televiziv të realizuar nga Linda Howe për KMGH-TV e anëtarësuar në Denver CBS, ishte për të mbledhur lëndën indore nga Alienët. Gjymtimi përfshinte heqjen e organeve gjenitale, zorrën e trashë, sytë, gjuhën dhe gurmazin, të gjitha të hequra nga trupat

me një precision shumë të madh. Në disa raste ndërhyrja ishte bërë duke prerë midis qelizave, një proces të cilin shkenca njerëzore nuk është në gjendje ta bëjë. Në shumicën e gjymtimeve mungonte gjakderdhja nëpër trupat, ndërsa enët e gjakut nuk ishin aspak të dëmtuara. Kjo gjë është vënë re poashtu edhe në rastet e gjymtimit të njerëzve, njëri prej të cilëve ka qenë rreshteri Jonathan P.Lovette në Zonën e Provës White Sands Missile në vitin 1956 i cili u gjet pas tre ditësh mbasi një major i forcave ajrore ishte bërë dëshmitar i rrëmbimit të tij nga një objekt në formë disku. Organet e tij gjenitale ishin hequr, zorra e trashë ishte hequr komplet me nje precision kirurgjikal të pabesueshëm, sytë ishin hequr dhe po ashtu edhe gjaku mungonte në trup, megjithëse venat e tij s'kishin asnjë lloj shenje traume apo dëmtimi. Nga disa shënime, është e qartë që ky lloj operacioni kryhet gjatë kohës që viktima, njeri apo kafshë,është ende gjallë.

*(**Shënim:** Sipas ish-komandantit të Beretave të Gjelbra, Bill English, ky incident ishte i përmendur edhe në raportin me numër 13 në materialin super sekret GRUDGE / BLUE BOOK, i cili asnjëherë nuk u përfshi në raportin e projektit përfundimtar voluminoz - Project Blue Book. "Skuadra blu", e cila dërgohej gjithmonë të rekuperonte disqet, është raportuar se punonte për llogari të krahut sekret që kontrollonte operacionet e Blue Book dhe ufologët besojnë se çdo gjë përfundonte në një ndërtesë e cila shtrihej në disa nivele nëntokë në Wright Patterson AFB në Ohio, e cila është e mbushur plot me mjete fluturuese Aliene, pjesë mekanike të rënda, madje dhe trupa të Alienëve që mbahen në akull. Wright Patterson ishte – është? – Shtabi i Përgjithshëm i Projektit Blue Book. - **Branton**)*

Pjesë të ndryshme të trupit Cohen në disa laboratore të nëndheshme, njëri prej të cilëve është afër një qyteti të vogël në New Meksico, qyteti i Dulçes. Ky ndërtim i përbashkët (CIA – Alien) i nëndheshëm është përshkruar si i pamasë, me mure shumë të mëdhaja që s'kanë fund. Dëshmitarët kanë raportuar për disa enë të përmasave gjingande të mbushura me një lloj lëngu në ngjyrë të qelibartë dhe me pjesë trupi njeriu që notojnë në të.

Mbas marrëveshjes fillestare, Groom Lake, një nga zonat e provës më sekrete të vendit, u mbyll për një periudhë 1 vjeçare diku andej nga viti 1972 dhe 1974 dhe u ndërtua një kompleks gjigand i nëndheshëm me ndihmën e EBE-ve. Kushti për praninë e teknologjisë shumë të lartë u plotësua, por p¨rdorej vetëm nga EBE-të. Pra, s'ka nevojë të them që kjo teknologji ishte e pavlefshme në rast se do të donim ta përdornim kundër EBE-ve. Por gjatë viteve 1979-1983 për MJ-12 u bë e qartë që gjërat nuk po shkonin ashtu siç ishin planifikuar. U bë e njohur që shumë më tepër njerëz (me mijëra) po rrëmbeheshin dhe nuk listoheshin në Listën Zyrtare të rrëmbimeve. Si rrjedhojë u bë e mundur të mësohej se disa, jo të gjithë, nga fëmijtë e zhdukur në të gjithë vendin ishin përdorur për sekrecione apo pjesë të tjera të preferuara nga Alienët.

Në vitin 1979, u krijua një konflikt në laboratorin e Dulçes. U çua një forcë speciale e armatosur e cila u mundua të lironte disa nga njerëzit tanë të mbajtur aty dhe që kishin kuptuar se çfarë po ndodhte me të vërtetë.

Sipas një burimi, 66 ushtarë nga trupat speciale u vranë dhe njerëzit tanë nuk u bë e mundur të liroheshin.

Në vitin 1984, MJ-12 duhet të jetë pushtuar nga tmerri kur kanë kuptuar gabimin e bërë me marëveshjen me EBE-të. Ata sapo kishin promovuar filmin - ***Takime nga Afër të Tipit të Tretë dhe E.T.*** (Jashtëtoksorët) në mënyrë që publiku të mësohej me pamjen e çuditshme të Alienëve dhe t'i paraqiste këta të fundit si qenie

dashamirëse, një lloj vëllazërie kozmike. MJ-12 i shiti publikut EBE-të si qenie paqësore, ndërsa tani po përballej me një fakt shkatërrues që e vërteta ishte krejt ndryshe.

Paraprakisht, në vitin 1968, ishte hartuar një plan i detajuar se si do t'i bëhej i njohur publikut amerikan dhe mbarë njerëzimit prania e Alienëve, dhe ky plan do të vazhdonte për 20 vite rrjesht, duke zbuluar gradualisht, gjithmonë e më shumë dhe që do të kulminonte në vitet 1985-1987, duke e bërë të plotë zbulimin e të vërtetës. Por konstatimi i ardhjes së Krizës së Madhe Ekonomike në këto vite, i mbuloi të gjitha planet, ëndrrat dhe shpresat e MJ-12 me një frikë dhe panik të plotë.

Mbledhjet e mbajtura në Country Club, një si punë vendi turistik, i ndërtuar enkas për MJ-12, në një zonë të humbur dhe të shkëputur nga bota, në të cilën mund të shkoje vetëm nëpërmjet ajrit, shoqëroheshin vashdimisht me zënie dhe konflikte pa mbarim. Një pjesë MJ-12 ishte e idesë që të zbulonin përpara publikut të gjithë të vërtetën dhe mashtrimin, të kërkonte faljen dhe ndihmën nga publiku.

Pjesa tjetër shumica e MJ-12, ishte totalisht kundra kësaj ideje, duke u shprehur se s'ka asnjë mënyrë se si mund t'i bëhet e njohur publikut amerikan një gjë e tillë, sidomos në kushtet që ishte ekonomia dhe aq më keq, nga situata në të cilën gjërat kishin rrjedhur. Ata ngulnin këmbë që plani më i mirë ishte ai i vazhdimit të projekteve për krijimin e armëve të afta për të sulmuar EBE-të, nën programin e mirënjohur SDI - The Strategic Defense Initiative (Iniciativa për Mbrojtjen Strategjike - Lufta e Yjeve), e cila s'kishte të bënte fare me të ashtuquajturën mbrojte ndaj sulmeve me raketa nga rusët. Në momentin që këto fjalë po shkruhen, dr. Edward Teller, "babai" i bombës me hidrogjen, ndodhet personalisht në tunelet e provës në Nevada Test Site, duke u përpjekur sëbashku me bashkëpuntorët e tij për të bërë të mundur krijimin e një arme të tillë. Dhe natyrisht që atij i takon më shumë se të tjerëve, duke qenë se është një pjestar i MJ-12, sëbashku me dr. Henry Kissinger, admiralin Bobby Inman dhe admiralin Poindexter.

Përpara se të zbulohej Kriza e Madhe Ekonomike, sipas një plani të mrekullueshëm që ishte hartuar për të zbuluar të vërtetën përpara publikut, u bënë disa dokumentarë dhe videokaseta.

Një studiues i UFO-ve nga Burbank, California, i quajtur William More, i cili shkroi librin Incidenti Roswell, i publikuar në vitin 1980 dhe që jep detaje për rrëzimin, rekuperimin e diskut dhe të trupave të Alienëve, si dhe mbulimi që iu bë të vërtetës. Një video që kishte të regjistruar 2 gazetarë duke intervistuar një oficer ushtarak që kishte lidhje me MJ-12. Ky ushtarak u jepte përgjigje pyetjeve që kishin të bënin me historinë e MJ-12, mbulimin e të vërtetës, rekuperimi i një sasie disqesh dhe ekzistencën e një Alieni të gjallë, një nga tre Alienët e gjallë të kapur dhe të mbiquajtur EBE-1, EBE-2 dhe EBE-3, të cilët mbaheshin në një object të quajtur YY-II, në Los Alamos, New Mexico.

I vetmi objekt tjetër i këtij tipi, i cili është i siguruar me mënyrë elektromagnetike, ndodhet në Edwards AFB, në Mojave, California. Oficeri përmend disa emra që sa po thamë dhe disa të tjerë: Harold Brown, Richard Helms, gjenerali Vernon Walters, doktorët e Laboratorit të Shtyrjes Reaktive në Californi, Allen dhe Theodore van Karman etj. Këta janë disa nga ish-antarët dhe anëtaret aktuale të MJ-12.

Oficeri thekson që EBE-t pretendojnë se kanë krijuar Krishtin. Ata kanë një lloj aparature regjistruese që ka regjistruar gjithë historinë e Tokës dhe që e shfaq në formën e hologramit. Ky hologram mund të filmohet por duke qenë se mënyra se si funksionon hologrami është e veçantë filmimi kur hidhet në videokasetë apo shfaqet në Televizor nuk del i qartë. Kryqëzimi i Krishtit në Malin e Ullinjve (kjo në fakt ka ndodhur në Kodrën Lavary dhe jo në malin e Ullinjve. - Branton) u përgatit si film që të shfaqej përpara publikut. EBE-t deklaruan që ata kanë krijuar Krishtin dhe e shoqëruar me efektin e Krizës së Madhe Ekonomike, kjo gjë do të shkaktonte një tronditje të madhe në vlerat tradicionale dhe arsyet janë më se të kuptueshme pse.

Një tjetër videokastë, që me sa duket ekziston, është ajo e një interviste me një EBE. Duke qenë se ata komunikojnë nëpërmjet telepatisë (impinate transmetuese, kristallinë fizionike që lidh Gritë sëbashku në një mënyrë kolektive të të menduarit.- Branton), ku një kolonel i Forcave Ajrore shërben si përkthyes. Pak përpara rënies së tregut të aksioneve, në tetor të vitit 1987, disa gazetarë, përfshi edhe Bill Moore, u ftuan në Washington D.C. që të filmonin personalisht EBE-n në një intervistë të ngjashme dhe ta shpërndanin filmimin në publik. Me sa duket, nga ajo që ndodhi në tregun e aksioneve, u mendua se nuk kishte ardhur ende koha e duhur për një gjë të tillë. Megjithëse duket nje metodë pak e çuditshme për të informuar publikun për ekzistencën e jashtëtokësorve, do përputhej me panikun e publikut që s'dihej se si do reagonte.

Moore gjithashtu posedon disa nga dokumentat e projektit Aquarius, faqe të të cilit "rrodhën" në publik disa vite të shkuara dhe që flisnin në mënyrë të detajuar për një projekt supersekret të NSA-s (National Security Agency – Agjencia e Sigurimit Kombëtar) i cili është mohuar nga ata vazhdimisht deri pak kohë më parë. Në një letër drejtuar senatorit John Glenn, drejtori politik i NSA-s, Julia B. Wetzel shkruante: "Me sa duket ka qene një projekt i Forcave Ajrore i quajtur Aquarius, i cili merrej me UFO-t. Për rastësi ka edhe një tjetër projekt të NSA-s që quhet Aquarius, i cili shqyrton në mënyrë specifike "komunikimin me Alienët" (EBE). Sëbashku me projektin Aquarius ishte edhe një tjetër projekt i quajtur Snowbird, që merreshte me provat për fluturimin e një disku alien të rekuperuar në Groom Lake, Nevada. Ky projekt vazhdon edhe sot e kësaj dite. Sipas fjalëve të një punonjësi që punon aty, "njerëzit tanë janë shumë më të aft për t'i çmontuar gjërat se sa për t'i montuar siç kanë qenë".

Moore, i cili deklaron se ka qenë në kontakt me MJ-12, ndjen se është përdorur nga ata për të shpërndarë dokumente sekrete dhe i kanë premtuar atij informacione për të dalë publikisht dhe të bëhet e njohur përpara të gjithëve për ekzistencën e Jashtëtokësorve deri në fund të vitit 1987.

KAPITULLI I KATËRT

DULÇE, NEW MEXICO, DHE LIDHJA ME NAZISTËT

Studiuesi Jim Bennett, në një letër që i dërgon Jacque Valle, e datuar 15 janar 1992, shkruan për disa zbulime që ka bërë në lidhje me situatën me Alienët dhe në mënyrë të veçantë gjendjen në Dulçe, New Mexico. Është bindja ime që edhe sikur një grupazh komplotues Fashist-CIA në përpjekje për të instaluar një sistem diktatorial mbarë botëror po përdor "kërcënimin" e një pushtimi alien për të

justifikuar legalizimin e qeverisë botërore, prapë rreziku në vetvete është real, pra ekzistues.

Po ashtu, është shumë e mundur që Bavarezët janë në marrëdhënie me Aliene real që çon në instalimin e rendit të ri botëror dhe e përdorin kërcënimin alien si një justifikim për të paraqitur rendin botëror si shpëtimtar, në një kohë që ky rend do të jetë nën kontrollin e tyre (Iluminatit), ata mund të tradhëtojnë rracën njerëzore duke e kthyer pjesën kryesore të qeverimit global në duart e Alieneve Gri (Bisha?).

Alienët mund të kenë kohë të gjatë që bashkëpunojnë me Bavarezët, si pjesë e planit të tyre për të ushtruar kontroll absolut mbi banorët e Tokës nëpërmjet implanteve elektronike.

Një burim informacioni, punonjës në Area 51 dhe pjestar i një grupi sekret të Inteligjencës së Marinës, që njihet me emrin COM-12, i quajtur Michael Younger, deklaron se Fisnikëria e Zezë Bavareze (shoqëri sekrete) ka rënë dakod që t'u japi Grive 75% të planetit nëse mbajnë për vete 25% të tij dhe në të njejtën kohë të kenë akses (qasje) në teknologjinë e kontrollit të mendjes së Alienëve.

Alienët do asistojnë në rrëmbimet, programimin dhe implantimin e njerëzve në të gjithë botën, duke përgatitur kështu Rendin e Ri Botëror, i cili në momentin që do të arrihet, do t'i aneksohet perandorisë aliene.

Me sa duket, disa nga elita e Bavarezëve kanë pranuar këtë gjë në momentin që kanë kuptuar që për të realizuar qëllimet e tyre do të kishin nevojë për teknologjinë aliene të kontrollit të mendjes. Në letrën e tij shumë koncize, Jim Bennett, drejtori i studimeve të organizatës 'Planet-Com', shkruan:

"Viti 1947 solli kalimin e Aktit të Sigurisë Kombëtare, fillimin e gjermanizimit nazist të CIA-s dhe NSA-së. Ardhja e më shumë se 100 shkencëtarve, inxhinjerve et., nazist në Shtetet e Bashkuara dhe Kanada".

*(**Shënim:** Disa burime të tjera theksojnë që numri i agjentëve nazistë SS, të hyrë në Amerikë në këtë mënyrë, ishte mbi 3000. Dhe jo ish-nazistë, por nazistë aktivë të cilët akoma mbanin filozofinë dhe agjendën nacional-socialiste të cilën ata përpiqeshin ta zabatonin dhe konkludonin me planet e tyre. Atyre ju dha strehim në kompleksin industrialo-ushtarak me ndihëm e anëtarëve të Iluminatit Bavarez, të vendosur në Amerikë, adhurues të Kultit të Gjarpërit, siç janë zgjerimi jezuit i Scottish Rite of Freemasonry dhe lozhet e lidhura me të, që kontrollojnë kompleksin industrial të naftës dhe atij ushtarak. Liderët e Kompleksit Industrial Ushtarak [Military-Industrial Complex] ose shkurt M.I.C. jo vetëm i dhanë këtyre fashistëve strehim menjëherë mbas luftës, por edhe financuan vetë makinën ushtarake naziste gjatë Luftës së Dytë Botërore. – **Branton**)*

Një inxhinjer nazist i aeronautikës, një farë Herr Mieth, i cili kishte projektuar katër tipe të ndryshme mejetesh fluturuese në formë disku që në vitin 1943, duke përdorur energji rakete apo konfigurim konik të motorit reaktiv, ju gjetën gjurmët në Kanada në vitin 1947 dhe aty filloi të punonte për kompaninë A.V.R. Termi qesharak AVRO Aircar u krijua me të vetmin qëllim për të desinformuar shtypin dhe për të mbuluar projektet e vërteta që ishin në zhvillim e sipër në nëntokën kanadeze.

Treni i gjatë 8 milje që u nis nga Austria në vitin 1945 (me 672 vagona) për në brigjet e Britanisë dhe që përmbante teknologji strategjike, me sa duket përfundoi në nëntokën e jugperëndimit të Kanadasë. Në të njejtën kohë mbi 100 ndërtesa të parafabrikuara u postuan nga Anglia për në British Columbia, Kanada.

…Nazistët kishin çdo gjë përpara, çdo vendi tjetër në botë, ata kishin radarin në vitin 1933, sensorët me rreze infra të kuqe, ujin e rëndë, etj. etj. Gjatë gjithë kohës

neve na janë thënë gënjeshtra mbas gënjeshtrash se kush i ka shpikur këto gjëra. Nëse dikush në botë ka patur akses në teknologjinë "aliene", këta kanë qenë Arianët (Nazistët). Metalurgjia dhe industria e tyre u shkatërrua, përndryshe ata do kishin pushtuar gjithë botën. Ashtu siç e dini dhe ju të gjithë, shumë nga Nazistët e strehuar në USA ju dha kartabianka , identitet i ri, dhe u përfshinë në fillesën e shumë departamenteve të CIA-s ne vitin 1947. Këto departamente përfshinin kërkimet mbi klonimin dhe gjenetikën (me disa nga doktorët nazistë të cilët u krijonin gangrenën të burgosurve në kampet e përqëndrimit për qëllime studimi), hartues të drogave dhe kontrollit të mendjes, të njejtët shkencëtarë që projektuan Metadonin dhe Metedrinën për qëllimet manjake të Hitlerit. Në vitin 1952, disa përfaqësues nga publiku akuzuan CIA-n dhe i kërkuan që të flakte jashtë rradhëve të saj këta elementë. Sipas mendimit tim, ata u spostuan nëpër qendrat e nëntokës, të cilat kishin filluar të ndërtoheshin gjatë kësaj kohe.

… Kam folur disa herë me Paul Bennewitz. Nga ana e tij ju tha njerëzve vetëm se si e çmendën, por jo arsyen pse. Pyes veten, pse ju duhet të lini mënjanë këtë arsyen, pse e futën në atë vorbull? (Këtu Bennet i adresohet Jacque Vallee për librin e tij ***Zbulimet.*** - **Branton**]. Sa për dijeninë tuaj që shkuat dhe morët opinionet nga Linda Howe dhe Tracy, në vend që të shkonit dhe të pyesnit personalisht Paul, ai është një pilot që ka fluturuar mbi Dulçen shumë herë gjatë udhëtimeve të tij të shpeshta nga Albuquerque dhe Denver. Ai bëri shumë fotografi të ndërtimeve që po bëheshin dhe duke iu referuar atij, ai gjithashtu ka bërë fotografi të disa mjeteve fluturuese në forme të rrumbullakët, që ndodheshin në sheshin përpara ndërtimeve. Ky vend, sipas tij, që në vitin 1973 kishte hangare me dyer shumë të mëdhaja, të ngjashëm me ata që janë përshkruar nga Bob Lazar për hangarët dhe dyert e S-4. (Çdo material i Area 51 dhe S-4 që kishte të bënte me eleminime të masave inerte, u spostua në një zonë afër St.George, Utah).

Fotot më kompromentuese dhe negativat e tyre u zhdukën kur disa të ashtuquajtur ufologë vizituan shtëpinë e Paul, në vitin 1975. Po ashtu shtëpia e tij disa herë është bërë objekt vjedhjesh. Në vitet e mëpasme Moore, Shandera dhe Torme bën një udhëtim të pa kuptimtë në Dulçe, gjatë kohës që ishin në Albuquerque, për të parë nëse Paul posedonte ende ndonje shënim me pasoja serioze dhe për t'a marrë. Kur ata ikën nga shtëpia e tij, Paul ishte i bindur që i mungonin disa foto shume të rëndësishme. Nëse ju do të kishit folur nga afër me Paul, atëherë do të kishit pasur rastin për një zbulim të vërtetë…

Mbeturinat nga laboratori gjenetik i nëndheshëm (nuk ka alienë të përfshirë, por këtu krijohen qeniet humane jetëshkurtra, me sy dhe kokë të madhe, imitim i alienëve) dalin jashtë në një kanion lumi rreth 10 milje poshtë digës së Navajos…

*(**Shënim:** Një skenar alternativ i asaj që thashë më lart do të ishte ai që reptilët alienë gri janë të përfshirë së bashku me qenie të ndërtuara biogjenetikisht nga Iluminati-Thule-CIA, të cilët mbështesin shkenctarët që punojnë në kompleksin e Dulçes. -* ***Branton****)*

Natyrisht në ditët e sotme ata përpunojnë çdo gjë shumë më tepër se më parë përpara se ta lëshojne "ujin e tyre gri" në ambientin përreth. Kjo bazë dhe të tjerat, natyrisht janë të lidhura me njëra-tjetrën nëpërmjet tuneleve në Los Alamos. Instalimi i Archuleta Mesas rivalizon atë të Pine Gap në Australi. Çdo bazë ushtarake e forcave ajrore amerikane ka një të ashtuquajtur zonë nëntokësore dhe është e lidhur me këtë pjesë nëpërmjet tuneleve.

Një grup prej 21 personash të drejtuar nga një individ, që ne po e quajmë Rick, shkuan në Area 51 në vitin 1989 me një autobus të vogël për të parë disqet fluturuese. Tek vendi i quajtur Rruga e Kutisë Postare, ata u ndaluan nga dy persona të cilët mbanin armë automatike dhe kishin të veshura rroba ushtarake zbulimi. Njëri prej tyre hodhi në autobus një bombë me gaz dhe kaq ishte e tëra per 3 orë. Kur pasagjerët u përmendën, vendosën të ndërpresin udhëtimin dhe u kthyen në Los Angeles, ku 5 prej tyre, në mënyrë individuale, iu nënshtruan seancave të hipnozës regressive. Hipnotistët nuk e njihnin njëri-tjetrin dhe gjatë seancave të zhvilluara gjetën që gjatë kohës që pasagjerët kishin humbur vetëdijen, në memorien e tyre ishin stampuar të njejtat ngjarje. Ata ishin nxjerrë nga autobuzi dhe ishin futur në makina ushtarake dhe ishin çuar në një godinë aty afër ku ishin kërcënuar me vdekje nga personeli ushtarak.

Në Shtetet e Bashkuara grupi që drejton "farsën e rrëmbimit nga alienët", mund të perdori vetëm disa nga këto qenie biogjenetike jetëshkurtra. Jetëshkurtra sepse ato nuk kanë organe tretëse dhe mund të mbijetojnë maksimumi 2 javë nga momenti që shkëputen nga inkubatori. Më pas ato dobësohen dhe vdesin. Këto qenie s'kanë Shpirt dhe nga Budistët Tibetianë nuk konsiderohen si Qenie të Ndjeshme.

*(**Shënim:** Dikush mund të pyesi? Reptilianët Gri, krahu i klonuar (u referohemi kloneve për poliembrionet dhe vezoret) sipas raportimeve nuk kanë organe tretëse kështu që e vetmja mënyrë e ushqimit është përhapja e substancave në lëkurë. Jim Bennett supozon që me që këto qenie s'kane organe tretëse atëherë s'kanë mundësi të ushqehen dhe si rrjedhojë janë krijime të qeverisë dhe që vdesin mbas 2 javësh nga uria. Për këtë pjesë ne duhet t'i japim të drejtë Bennett, sepse duke iu referuar Letrave të Dulçes, ADN njerëzore dhe ajo e bagëtive të trasha ka mundësi të përdoret për të krijuar qenie "pothuajse njerëzore" dhe krijesa të tjera të gjalla. - **Branton**)*

KAPITULLI I PESTË

RAPORT NGA NJË GRUP TELEVIZIV JAPONEZ

Noria Hayakawa është kreu i Networkut ë Inteligjencës Civile. Ai ishte një nga individët e shumtë, duke përfshirë një grup nga NIPPON Television network nga Japonia të cilët u bënë dëshmitarë dhe filmuan më 21 shkurt, e mërkurë 1990, jashtë Area 51, "një fluturim manovër të një objekti të shëndritshëm në ngjyrë portokalli në të verdhë, i cili kryente fluturime të papara më parë dhe që përfshinte ndryshim të papritshëm të shpejtësisë dhe po ashtu ngadalësim të menjëhershëm, ulje dhe zbritje të cilat me siguri ushtronin një forcë gravitacionale nën një kufizim ekstrem kohe dhe hapësirë, madje edhe lëvizje zig-zag". Kunati i tij, Itsuro Isokawa, gjithashtu fotografoi objektin ndërsa fluturonte.

Me një eksperiencë mbi 30 vite në hetimin e fenomenit UFO, Norio ishte vendimtar në hartimin e një dokumentari televiziv mbi 2 orë, në të gjithë Japoninë në 24 mars 1990. I gjithë programi trajtonte misterin e Area 51 dhe gjithashtu një material të përgjithshëm mbi mundësinë e ekzistencës së një laboratori biogjenetik në New Mexico, ai është kompleksi Dulçes. Deklarata kryesore e tij qëndronte në këto fjalë: "… qenie ultradimensionale shumë inteligjente dhe në të njejtën kohë shumë mashtruese që i quajmë Alienë, bashkëpunojnë me një qeveri sekrete botërore e cila po përgatit në mënyrë të sofistikuar pragun e një instalimi të një Rendi të Ri Botëror."

*(**Shënim:** Ky bashkëpunim Alien-Bavarez po trillon një lloj anonimiteti të dyanshëm duke shtyrë në një qeveri globale në mënyrë që bota të bashkohet "për të luftuar alienët". Ashtu si në Luftën e Vietnamit dhe në atë të Koresë ku liderët socialistë të Organizatës së Kombeve të Bashkuara luanin në të dyja krahët, çdo luftë e kryer nga Rendi i Ri Botëror ndaj Grive pa dyshim do jetë një konflikt pa fitore dhe qëllimi i vetëm do jetë reduktimi i popullatës së planetit, gjë që është mbi të gjitha pjesa kryesore e agjendës globale Drakoniane-Bavareze.*

Një tjetër mundësi që na është sugjeruar është ajo që Gritë do paraqiten si "djemtë e mirë" të cilët duan ndihmën tonë për t'u shkëputur nga presioni i Reptilianëve të Gjatë dhe perandorisë së tyre, e cila i ka pushtuar në të kaluarën ose anasjelltas. Aktualisht bashkëpunimi midis Grive dhe Reptilianve është realizuar me konsensusin e të dyja palëve dhe mbrapa skenës kolektivistët reptilianë, insektoidet, Gritë dhe lozhat e shoqërive sekrete Bavareze punojnë të gjithë sëbashku. Shumë skenarë janë të mundshëm…, sidoqoftë, ajo që është e rëndësishme të mbahet parasysh është fakti që çdo luftë kundër Reptilianëve, Grië, të cilët kërcënojnë Deklaratën e Pavarësisë së Amerikës, Kushtetutën amerikane dhe Ligjin e të Drejtave, po luhet nga dora e Alienëve, nga cila anë që ta kthesh. Bashkëpunimi ndërkombëtar në një mbrojtje ndaj kërcënimit alien, duhet të konsiderohet në të njejtën mënyrë nëse gjatë këtij procesi pavarësia kombëtare e kombeve individuale nuk dhunohet gjatë procesit. Të gjithë kombet duhet të mësojnë të mbështeten në forcat e tyre dhe mos tentohen nga një ekonomi globale apo politikë, sepse ne momentin që flasim paraja dhe politika janë të lidhura ngushtë, kush kontrollon lekët, kontrollon qeveritë. Gjithashtu një ekonomi e pavarur do të pengonte atë që çdo shtet të kalonte në kolaps nën efektin domino, nëse një krizë e përgjithshme ekonomike afrohet.

Shënjestra e çdo sulmi të ardhshëm kundër një kërcënimi nga jashtë, ndaj sigurisë kombëtare të një vendi, nuk duhet të jetë një ekskluzivitet vetëm i Alienëve apo ekskluzivisht kundër konsipratorëve njerëzorë apo tiranëve, por shënjestra e çdo konflikti të ardhshëm ndaj njërës apo tjetrës palë, gjë që lidhet ngushtë me mbrojtjen kombëtare apo atë planetare, duhet të drejtohet në mënyrë specifike në ato zona ku po ndodh bashkëpunimi dhe ndërthurja me agjendën e Alienëve infiltrues dhe bashkëpuntorëve të tyre humanë. Këto zona janë bazat e nëndheshme të përbashkëta në Neuschwabenland në Antarktidë, Pine Gap në Australi, zona e malit të Alzasit dhe Lorenës, në kufirin franko-gjerman, dhe natyrisht dhe mundësisht ajo më e madhja në botë, mega kompleksi poshtë Dulçes, New Mexico (SHBA), ku siç është raportuar operojnë format më të shëmtuara të jetës në këtë Univers, ku kryehen krime dhe eksperimente nga më monstruozet ndaj viktimave të tyre njerëzore të përhershme, apo të të rrëmbyerëve, ose ndaj viktimave të implantuar dhe të programuar, të cilët shpesh rrëmbehen në zonat afër bazës të cilët në një farë mënyre jetojnë në një lloj kampi përqëndrimi psikologjik dhe të imponuar të bashkëpunojnë. - ***Branton****.)*

Duke vazhduar më tej, Norio Hayakawa komenton se Kriza e Madhe do të shoqërohet menjherë nga një numër i madh ngjarjesh të pabesueshme si vijim, duke filluar me një përpjekje të Konfederatës Arabe të mbështetur nga Rusia për të pushtuar Izraelin, tërmete globale të papritshëm, një rrëzim global i tregut të aksioneve dhe një evakuim i papritur dhe misterioz i një pjese të popuatës së planetit, gjë që do të kulmojë me një formim të shpejte zyrtar të Rendit të Ri Botëror (me bazë në Europë) që do të zgjasë 7 vjet nga momenti i krijimit.

*(**Shënim:** Është interesant të përmendet fakti që 'vegimi' i famshëm i George Washington (Xhorxh Vashingtonit) në Luginën Forge, në mënyrë të hollësishme parashikonte luftrat Revolucionare dhe ato Civile dhe rezultatet e tyre, dhe gjithashtu "një provë të tretë" në të cilën Amerika duhet të kalojë…, një pushtim nga toka, ajri dhe uji i Amerikës nga Rendi Botëror, i cili ndërkohë do të ketë pushtuar gjithë Azinë, Afrikën dhe Europën. Varet nga*

interpretimi që dikush i bën profecisë së Apokalipsit, kjo kohë e vështirë do të zgjasi për 3 vite gjysëm ose 7 vite dhe do të përfundojë me një fitore të Amerikanëve, të ndihmuar nga ***Ndërhyrja Hyjnore****.*

Personalisht besoj se Amerika është vendi i shkretë, për të cilin flitet në kapitullin e 12-të në librin e Apokalipsit. Duke qenë se perandoria botërore nuk do të zgjasi më shumë se 7 vite, në referim të librit të Danielit dhe atij te Apokalipsit, pushtimi, rrethimi i Amerikës nuk duhet të kalojë më shumë se 7 vite, megjithëse besoj se nuk do jetë më shumë se 3 vite e gjysëm.

Gjithashtu "vegimi" i Washingtonit, i kombinuar me burime të tjera profetike, duket sikur parashikon që ata që sot jetojnë në pjesën perëndimore të lumit Mississippi, do të jenë më mirë se ata që jetojnë në pjesën lindore të tij. Pra, nëse vegimi i gjeneralit Washington është i saktë, vendi i betejës nuk paraqet interes. Pyetja kryesore është që sa amerikane nga veriu, qendra dhe jugu i Amerikës do të mbijetojnë deri në fitoren përfundimtare? - ***Branton****.)*

Norio shpjegon gjithashtu që Kriza e Madhe Ekonomike dhe zinxhiri i ngjarjeve që do të pasoje: "do të shkaktojë një shtangie totale në miliona e miliona njerëz në mbarë botën për muaj të tërë, dhe gjatë kësaj kohë një program shumë special, shumë efektiv dhe me shumë nivele i 'kontrollit të mendjes' do të aktivizohet që të qetësojë masat e topitura të popullatës".

Vetë Hayakawa ka dalë disa herë në televizionin Japonez, ka mbajtur në një numër të konsiderueshëm leksionesh, ka dalë në një program në një radio në Phoenix, Arizona, dhe është bërë subjekt i një artikulli në Arizona Republic, ka botuar artikuj ne U.S. Japanese Business News (Mars 1990), ka qenë i ftuar në një show televiziv japonez në mars dhe prill të vitit 1990 dhe po ashtu është paraqitur në programin e Billy Goodman ***Ngjarje***, në kanalin *KNEG* në Las Vegas disa herë gjatë vitit 1990, dhe në vitin 1995 bëri paraqitjen dramatike në shumë të famshmin transmetim të Art Bell me titull *DREAMLAND*. Po ashtu ai u intervistua në shown e Anthony J.Hilder në Radio Free America, që transmeton nga Anchorage, Alaska, gjatë të cilit Norio foli në mënyrë ekskluzive për besimet e tija interesante ne lidhje me origjinen dhe natyren e UFO-ve. Në një letër të shkruar më 28 janar 1991, Norio shton komentet e mëposhtme që kanë lidhje me kompleksin e Dulçes dhe lidhjen e mundshme me "Misterin e Ligësisë" në profecinë e Biblës: "Kam qenë në Dulçe me grupin e xhirimit të televizionit Nippon Television Network dhe kam intervistuar shumë njerëz. Jam kthyer me besimin e patundur që rreth 10-15 vjet më parë aty ndodhnin gjëra shumë të çuditshme që përfshinin pamje të dritave të çuditshme gjatë natës dhe shfaqje të shpeshta të makinave dhe kaminonve ushtarakë. Dhe jam i bindur që "Zona e Katër Qosheve" është një zonë shumë okulte. I vetmi segment autostrade, i quajtur Autostrada 666 (Highway 666) kalon nëpër zonën e Katër Qosheve, nga jug-lindja e Arizonës në veri-perëndimin e New Mexicos dhe me sipër. Nga jug-perëndimi i Colorados në jug-lindjen e Utah. Kam dëgjuar gjithashtu që kjo Highway 666 u ndërtua rreth viteve 1947-48, shumë afër vitit 1947, kohë që përkon me periudhën moderne të shfaqjes së UFO-ve, si p.sh. incidenti i Keneth Arnoldit dhe në mënyrë të rastësishme apo jo dhe me krijimin e rastësishëm ose jo të Izraelit në vitin 1948."

*(****Shënim:*** *Norio beson se stabilizimi i shtetit të Izraelit në vitin 1948, është fillesa e numërimit mbrapsht i Apokalipsit final. Për më shumë lexoni kapitullin e 12-të të Librit të Apokalipsit në Bibël. -* ***Branton****)*

KAPITULLI I GJASHTË

TOP SEKRETE KOZMIKE DHE BAZA E DULÇES

Numri i revistës *UFO UNIVERSE* i 10 shtatorit 1990 do të hapej me shkrimin me titull: "William F.Hamilton III – *Njeriu misterioz i Ufologjisë nxjerr në shesh top sekretet kozmike*". Të paktën deri tani vonë, William F. Hamilton ka arritur të ruajë një profil relativisht të ulët në mënyrë që ai mund të vazhdojë punën e tij privatisht pa u shqetësuar dhe ndërprerë nga sytë e shumtë kureshtarë. Duhet theksuar që emri i tij nuk është i njohur midis njerëzve të thjeshtë, por është një fakt që Bill gëzon një respekt absolut në ambientet e ufologjisë.

Ajo që ai ka për të thënë është e një rëndësie të madhe dhe jetësore, në të njejtin kalibër me pilotin e CIA-s John Lear dhe zyrtarin e Inteligjencës së Marinës William Cooper, i cili ka thyer çdo rekord në zbulimin e fakteve që u përkasin konspiracise aliene.

Ajo që Hamilton thotë është konsistente me teorinë që ka një fshjehje masive të të vërtetës nga qeveria mbi vizitat e UFO-ve dhe Alienëve, gjë që shkon deri sipër tek zyra e presidentit dhe që ushtarakët e SHBA-së kanë bërë një pakt me një grup alienësh të njohur si Gritë. Ata janë në Tokë dhe po gjymtojnë bagëtitë, rrëmbejnë qenie njerëzore për qëllime eksperimentimi. Supozohet që Gritë kanë arritur të marrin nën kontroll disa baza të nëndheshme ushtarake top sekrete dhe një krah i qeverisë po punojnë krah për krah me këto qenie për të arritur dominimin total të planetit, ndërsa një ***Grup*** i ***Dytë jashtëtokësorësh*** ndodhet këtu për të na mbrojtur…

Deklaratat e një natyre shumë kundërshtuese të Hamilton, duken të ekzagjeruara dhe shumë radikale edhe për bashkëpuntorët e tiji më të afërt, pa përfshirë hetuesit e tjerë, të cilët refuzojnë të marrin seriozisht dokumentat që ai ka praqitur për këtë çështje.

…Rreth 10 vite të shkuara, disa shkenctarë dhe inxhinjierë të cilët punonin për NASA-n dhe ndanin të njejtin interes për rrëmbimet nga UFO-t, u bashkuan dhe krijuan një grup të quajtur *PROJECT VISIT* (Vehicle Internal Systems Investigative Team). Ata studiuan rreth 130 raste të rrëmbimit nga UFO-t me qëllimin e vetëm për të ndërtuar një skemë të qartë se si zhvilloheshin rrëmbimet, modeli i UFO-ve dhe qenieve që i pilotonin.

Ata arritën në konkluzionin që: "UFO-t kanë një ndriçim të brendeshëm të shëndritshëm. Të rrëmbyerit i nënshtrohen një ekzaminimi të tipit mjeksor me mjete super të sofistikuara. Shumë prej tyre kanë shenja djegieje. Kanë humbje kohe nga 20 minuta në 3 orë, gjë që është më e zakonshmja. Një nga pjestarët e projektit VISIT, Dr Richard Niemtzow, e përshkruan ekuipazhin të tillë: të gjatë rreth 4 këmbë, pa qime, në ngjyrë lëkure gri, pa hundë, një gojë të vogël dhe sy të mëdhenj të harkuar. Humanoidëd Gri janë qenie pa emocione dhe komunikojnë nëpërmjet telepatisë.

Ja çfarë shkruhet në një artikull të quajtur *Disqe të prodhimit tokësor,* në prill të vitit 1984: "Nëngjenerali George Bone, zëvendës komandant i Sistemit të Komandave të Forcave Ajrore të USA u vra gjatë një testi të një mjeti fluturues sekret mbi Groom Lake, një zonë tepër sekrete e lokalizuar rreth 100 milje në veri të Las Vegasit, Nevada. Kjo zonë quhet Area 51. Sistemi i Komandave në mënyrë të vazhdueshme përdor këtë kompleks për të testuar fluturimet e avionëve spiunë si ai i tipit SR-71 Blackbird apo pasardhësi i tij Aurora."

Duke ju referuar numrit të shkurtit të vitit 1988 të revistës *Gung-Ho,* e cila shkruante një artikull mbi Area 51, disa nga mjetet që fluturojnë sipër hapësirës së kompleksit do të shtangnin edhe vetë George Lukas !

Në fillim të vitit 1980, një radioteknik që punonte në Area 51 ka raportuar se ka parë një disk në tokë. Ishte rreth 20 apo 30 këmbë në diametër, thotë ai dhe kur fluturoi lëvizi në ajër pa bërë fare zhurmë. Tekniku arriti të dallojë edhe një shenjë në një nga pjesët e diskut që thoshte *PROJECT REDLIGHT*. Ky projekt mund të ketë qenë një paraardhës i Snowbird. Aktualisht Forcat Ajrore po përpiqen të blejnë 89 mijë akra tokë në kompleksin e Groom Lake dhe të zonave afër Maleve Groom të cilat janë të ndaluara për publikun.

Përpara dhe mbas dokumentarit televiziv – *UFO Cover Upp Live*, është bërë një diskutim për një bazë të nëndheshme aliene e lokalizuar në afërsi në zonën e provës në Groom Lake, e njohur ndryshe si Dreamland… Kjo i shton një dimension komplet të ri idesë se një programi sekret hapsinor dhe jep informacione për programe sekrete fantastike të cilat na çojnë një hap më tutje.

Një miku im u detyrua të lëvizte për në Riverton, Wyoming që t'i shpëtonte terrorit dhe mistereve që kishte parë në New Mexiko. Kur shkoi aty shumë njerëz e pyesnin: "Je ketu për të punuar në projektet sekrete hapsinore?". Disqe të shumta ishin parë në afërsi të Rivertonit. Një ditë kamioni i një shokut tim u prish dhe ai po bënte autostop që të kthehej në qytet. Papritur nje limuzinë e zezë ndaloi para këmbëve të tij dhe një njeri i veshur me të zeza e ftoi të hynte brenda. Aparaturat ballore të makinës dukeshin si një kompjuter i vërtetë. MIB e dinte me saktësi vendin ku ky shoku im do të zbriste, përpara postës së qytetit, ndonëse ky i fundit nuk i kishte thënë se ku do të ndalonte.

Impiante Aliene - Kur jetoja në Glendale, Arizona në vitin 1980, një miku im, Walter Baumgartner, që publikonte një revistë me tirazh të kufizuar të quajtur Energji Pakufij, më telefonoi. Ai ishte shumë teknik nga natyra. Walter më tha që kishte filluar të punonte për një fizikant të quajtur Paul Bennewitz në Thunder Scientific Labs në Albuquerque, New Mexico. Ai më pas vazhdoi me historinë fantastike sipas të cilës zoti Bennewitz kishte arritur të komunikonte me sukses me alienët në një bazë të nëndheshme afër Malit Archuleta në qytezën e Dulçes, që ishte afër kufirit me Coloradon dhe e lokalizuar në rezervatin Indian te Jicarilla Apache.

*(**Shënim:** Aktualisht Bennewitz ka deklaruar që ka marrë në pyetje kolektivizmin alien nëpërmjet një lidhje kompjuter-radio-video me një terminal kompjuteri alien, duke arritur të ndërhyje në frekuencat e komunikimit midis anijes aliene dhe bazës, dhe nëpërmjet përdorimit të një kodi matematikor heksadecimal (10 numra) për të thyer enkriptimin alien. Ai fillimisht zbuloi sinjalet nëpërmjet aparaturave që i kishte krijuar vetë dhe më pas zbuloi që këto sinjale përdoreshin gjithashtu për të influencuar të rrëmbyerit të cilët ishin implantuar me implante elektronike të kontrollit te mendjes. - **Branton**)*

Ai më tha se këta alienë të vegjël gri po rrëmbenin dhe implantonin njerëz me një aparaturë të vogël të cilën ia fusnin në fund të kafkës me qëllim për të ***monitoruar*** dhe ***kontrolluar*** humanët (njerëzit). Ai thotë se qeveria e di këtë gjë dhe bashkëpunon me alienët dhe aktivitetin e tyre. Gjihashtu ai shton se alienët u tremben armëve tona bërthamore dhe rrezatimit bërthamor. Ai thotë se Paul është duke punuar me një armë që mund të jetë efektive kundër alienëve.

(Ndërhyrje nga Branton për të shpjeguar implantet e kontrollit të mendjes: *Njoh dikë që ka shkuar tek doktorët për të hequr implantet që kishte në kokë.*

Implantet u hoqën nëpërmjet kavitetit nasal (zgavrës së hundës), nga nervat qendrore të trurit, por disa nga nervat e saj u dëmtuan gjatë procesit. Ky dëmtin i nervave rezultoi në një eksperiencë që quhet Afër Vdekjes, e pasuar me zgjimin e saj, që siç shprehet vetë personi kur u zgjua u ndje komplet një njeri tjetër ose identiteti që ishte me të përpara operacionit ishte larguar dhe ajo ndihej e lirshme dhe e ndërgjegjshme. Disa misticistë mund t'i referohen inteligjencës aliene që posedon mendjen e humaneve si "ECJE". Siç referojnë shumë studiues këto 'ecje' shpesh janë implante matrixe inteligjence artificiale, të cilat lidhen me nervat e qendrës së trurit njerëzor. Këto shërbejnë si një lloj nyje lidhëse për kolektivizmin alien në formën e një mbajtësi parazitësh, duke i lejuar alienët që të përdorin fizikisht subjektet njerëzore mbasi i kanë ndryshuar gjendjen e ndërgjegjes ndërsa vetë subjekti individual i koshienicës së njeriut është pezulluar.

Ky transformin dhe alterim i ndërgjegjes zakonisht ndodh natën. Gjithashtu të dy llojet e alienëve, keqdashësit dhe ata relativisht mirëdashësit apo të tjerë qenie jashtë kësaj bote, shpesh induktojnë tek qeniet njerëzore më shumë se një personalitet të alteruar, të cilët instruktohen të operojnë në sfera të tjera. Nëse individi është në jetën reale të ndërgjegjshme me krahun e majtë të trurit dominues dhe përdor dorën e djathtë, në jetën "alternative" ata mund të jenë dominanët me krahun e djathtë të trurit dhe dorën e majtë, siç është rasti me identitetin tim alternativ të pakuptueshëm.

Në vend që të themi që humanët kanë një tru me dy hemisfera, do të ishte ndofta më e vendit të thoshim që ne kemi dy tru brenda një kafke. Në shumë raste ku janë të pranishëm alienët mirëdashës, individi mund të ketë copëra kujtimesh ose një dublim apo një ekzistencë të alternuar ku ata bashkëveprojnë me jashtëtokësorë, nëntokësorë, madje edhe me shoqeri humanoidesh të dimensioneve të tjera, shpesh me aftësi të kufizuara, ndërsa në disa raste si pjestar i mjetit fluturues apo vetë pilot.

Në rastin e alienëve mirëdashës, që nuk ndërhyjnë në punët e brendeshme të tokësorëve, një alternim i tillë është një përpjekje për të komunikuar me tokësorët, pa shkelur ligjet që ata kanë për mosndërhyrje në jetën e ndërgjegjshme të njerëzve të Tokës. Personalisht këtë lloj 'mos-ndërhyrjeje' e shikoj si një kufizim maksimal komunikimi. Ndërsa në rastin e keqdashësve, personalitetet të tilla të alteruara janë induktuar nëpërmjet një implantimi intesiv të kontrollit të mendjes me qëllimin e vetëm për të prodhuar mendje të skllavëruara të pandërgjegjshme për kolektivizmin alien.

Sekreti dhe frika e zbulimit të agjendës së tyre intervencioniste në këtë rast është motiv për mbajtjen e sekretit. Por, sidoqoftë, ajo që është më shumë ngatërruese, është kur dikush (si në rastin tim personal) është injektuar me një personalitet alternativ apo identitet nga TË DY kulturat: keqdashëse apo mirëdashëse, jashtë kësaj bote.

Në rastin tim personal kjo gjë përbën pjesmarrjen time të pavullnetshme në një mendje kolektiviste aliene [Ashtar] nëpërmjet implanteve të përdorura nga forcat e errëta të këtij kolektivizmi ose elementit intervencionist përbrenda kolektivit Ashtar, si inflitruesit e Orionit, që sipas disa të kontaktuarëve, duan të përdorin pozicionet e tyre për të vendosur një kontrollë absolute dhe vetëm më pas të riprogramohet ky ose një tjetër personalitet alternativ nga një fraksion mirëdashës i aleancës. Ky fraksion mund të jetë i përfshirë në një tjetër Federatë ose mund të jetë pjesë e vetë kolektivizmit, i cili brenda për brenda është i përfshirë nga një konflikt i

vazhdueshëm me "anën e errët", një fraksion që kundërshton vazhdimisht agjendën intervencioniste dhe kontrolluese të infiltruesëve.

Është e pamundur të kuptosh domethënien e kësaj beteje psiqike që zhvillohet brenda trurit të një njeriu të vetëm, vetëm kur ndodhesh në mes të konfliktit midis personaliteteve që kundërshtojnë njëri-tjetrin, njëri prej të cilëve është ai individual dhe tjetri është kolektivisti dhe që të dy nuk rreshtin së përpjekuri për të dominuar ekzistencën e pandërgjegjshme të dikujt.

Gjëja më e mirë që mund të bëjë dikush në një pozicion të tillë është të përpiqet të rikthejë sa më shumë kujtime në memorien e tij, s'ka rëndësi se sa të mira apo të këqija janë ato kujtime. Janë të mjaftueshme për të eleminuar boshllëkun që krijohet dhe influencën e kontrollit të mendjes. Nuk dua t'ju gënjej, një proces i tillë në disa raste mund të jetë shumë i dhimbshëm. Në fund të fundit është themeli i çdo gjeje, ndërgjegja individuale, e çdo qenieje njerëzore ajo që vendos se si një individ do të bëhet në të ardhmen, bazuar në ligjin universal të vetvendosjes.

Për ata që lexojnë këto rreshta dhe që ndjejnë se mund të jenë programuar me një personalitet alternativ alien, i cili aktivizohet gjatë kontakteve me alienët, i them me sigurinë më të plotë që sipas një ligji universal, ky personalitet alternativ kolektivist duhet t'u bindet kërkesave dhe vullnetit tuaj të ndërgjegjshëm. Çdo gjë tjetër përbën një dhunim të drejtperdrejtë të ligjeve të mosndërhyrjes. Edhe pa ndihmën e psiko-teknologjisë aliene, disa psikiatër janë më shumë se në dijeni sa e lehtë është të kontrollosh dikë nëpërmjet hipnozës dhe si mund të induktosh një personalitet tjetër në një qenie njerëzore nëse do kishin akses në teknikat e kontrollit të mendjes ëe janë përdorur nga disa agjenci inteligjence dhe organizata okulte. Për informacion më të gjërë mbi kontrollin e mendjes dhe implanteve lexoni - Gjahtarët e Mendjes nga Commander X dhe e publikuar nga Global Communication. **– Branton.)**

Bazat e Nëndheshme – Në 1 dhe 2 prill shpenzova 24 orë duke vizituar John Lear në shtëpinë e tij në Las Vegas. Ai nxorri nëse tufë me letra dhe më la t'i shqyrtoja me nge. Studioja e tij kishte mure të mbushur me foto avionësh dhe çertifikatash. Nuk kisha asnjë dyshim në mendjen time që John e adhuronte fluturimin. Ai është një bashkëbisedues i këndshëm dhe ne folëm shumë për Area 51. John kishte disa foto të bëra nga larg te Groom Lake. Gjëja që më tërhoqi vëmendjen në njërën nga fotot ishte një radioteleskop që shikonte sipër, pikërisht në mes të disa ndërtesave. Me siguri që teleskopi po mundohej të kapte ndonjë satelit spiun.

Ai më tregoi po ashtu referencën e shkurtit 1988 në njërin nga numrat e revistës Gung-Ho, që insistonte për faktin që nëe tip i caktuar avioni testohej në kompleks. John kishte dëgjuar zëra sikur Gritë kishin një bazë nën Malet Groom. Kjo është ajo që ne besojmë se quhet ***Dreamland.***

Një nga burimet e mia (i brendshëm) thotë që *DREAM* është një akronim që ka kuptimin: Data Repository Establishment And Maintenance (Ndërrmarja e Depozitimit dhe Mirëmbajtjes së Informacionit]. John më tregoi historinë e zotit K. djali i te cilit, Robert, ishte në grackë në njërën nga bazat e përbashketa human-alien në Utah. Ky me sa duket njëherë e një kohë ka punuar në Bazën e Dulçes. Zoti K. e ndjente që përpjekjet e tia për të lokalizuar vendodhjen e saktë të të birit po manipuloheshin nga ushtarakët.

Mu bë e ditur që ishte një grup teknikësh të cilët punonin në Sandia Labs në Albuquerque që ishin të interesuar në aktivitetin e alienëve. Një njeri ,C.R., njihte një të ashtuquajtur koloneli misterioz Ronald Blackburn, i cili kishte deklaruar se në

kompleksin e Groom Lake në Nevada ishin 600 alienë. C.R kishte hetuar rrëzimin e një UFO-je në afërsi të Gallup, New Mexico në vitin 1983. Ky rast është hetuar gjithashtu dhe nga Tommy Roy Blann. Kam dëgjuar për Kolonel Edwards në Albuquerque, i cili njihte agjentin e AFOSI, Richard Doty (të dy kanë punuar me Paul Bennewitz në hetimet e kryera për aktivitetin e alienëve në Bazën e Dulçes). Doty kishte folur me disa hetues të fenomenit për një fshehje të të vërtetës nga qeveria. Pse? Nuk e di.

Gjëra të pazakonta ndodhin në Dulçe – Në 19 prill, 1988, unë dhe gruaja ime arritëm në Dulçe, New Mexico, rreth orës 4.30 pm. Dulçe ishte një qytet malor i mrekullueshëm, i ndërtuar në një lartësi mbi 7500 këmbë mbi nivelin e detit. Kishte ende dëborë nëpër rrugët përpara motelit Best Western. Kërkova informacion dhe i telefonova Gabe Valdez. Ai erdhi të më takonte rreth orës 9.30 pm.. Folëm për UFO-t dhe p¨r gjymtimin e bagëtive. Ai më tha që s'kishte parë më gjymtime që nga viti 1981-1982. I tregova një letër të shkruar nga Richard Doty, në të cilën ai mohonte çdo pjesmarrje apo përzjerje me sekretin e UFO-ve. Valdez më tha që Doty nuk tregonte të vërtetën dhe një gjë e tillë doli të ishte ashtu siç tha ai, sepse pak kohë më pas, Doty filloi të fliste përsëri.

Gabe me tha qe Doty kishte shkruar një raport në të cilin deklarohej se Paul Bennewitz po hetohej. Më pas Valdez na ofroi një udhëtim me makinë përreth Dulçes. Hipëm në makinën e tij të patrullimit dhe shetitëm nëpër disa nga rrugët e qytetit. Ai tha që kishte parë shpesh mjete fluturuese me një ndriçim portokalli të cilët fluturonin krejt pa zhurmë në zonën përreth. Por asnjëherë s'i kishte parë këto mjete gjatë ditës. Po ashtu kaluam dhe ju afruam fermës së Gomez, në të cilën ndodhën gjymtimet e famshme në vitin 1978.

E pyetëm Valdez për atë që besonte Bennewitz, pra ekzistenën e një base aliene të nëndheshme në atë zonë. Ai u përgjegj se besonte 80% në atë që Bennewitz thoshte përsa i përket aktivitetit të alienëve në atë zonë… padyshim ai besonte që kishte një bazë, por për vendndodhjen e saj ai nuk binte dakort me Paul. Ai mendonte se baza mund të ishte afër fermës së Gomez, por aty s'kishte mundur të gjente asnjë hyrje. Si përfundim ai kishte parë gjurmë të kamioneve, gjurmë të zbritjes së disqeve, gjurmë zvarritjesh dhe shenja afër vendit të gjymtimeve. Valdez më ftoi që të kthehesha përsëri në Dulçe dhe ndonjë ditë të ngjiteshim në malin Archuleta. Ndonjë ditë mund të kthehem përsëri në Dulçe por se kur, atë se di…

Në tetor të vitit 1988 përsëri filluan të ndodhnin shumë gjëra. Fillova të hetoja rastin e një çifti të cilët ishin ngjitur luginës në krahun jugor të maleve Tehachapi. Në orën dy të mëngjesit ata u bënë dëshmitarë të një ngritjes së ngadaltë nga toka të një sfere ndriçuese dhe që u zhduk në qiell. Mbas kësaj ata patën një eksperiencë në humbje kohe prej 2 orësh. Nën hipnozën e kryer nga një hipnoterapist lokal, i cili ishte i interesuar për të rrëmbyerit nga UFO-t, ne mësuam se burri arriti të rikthente në kujtesë faktin që e kishin çuar në një objekt nëntokë. Ai vazhdonte të përsëriste "koloneli!'…

KAPITULLI I SHTATË

DUKE GËRMUAR MË THELLË ENIGMËN E DULÇES

Informacioni i mëposhtem mbi anomalitë e nëntokës dhe bazës së Dulçes është hartuar nga studiuesi dhe eksploratori John Rhodes:

Legjenda nga pjesë të ndryshme të globit flasin për një botë të nëndheshme të banuar nga qenie mistike dhe me forma të ndryshme. Besoj se reptilët (raca) vazhdon të jetojë në ditët tona nëntokë, e fshehur në të çarat e errëta të tokës dhe në thellësitë e oqeaneve. Evidenca që mbështet këtë deklaratë është në dispozicion nëpërmjet raporteve të fundit dhe dokumentave historike.

Në fillim të viteve 1960, një shpërthim i nëndheshëm bërthamor, ndodhi rreth 30 milje në jugperëndim të Dulçes, New Mecixo, sa po del nga autostrada 64. Ky shpërthim bërthamor u krye nën drejtimin e projektit Plowshare dhe u quajt Gassbuggy. Kohët e fundit është deklaruar që ky shpërthim në mënyrë të veçantë është përdorur për të krijuar një lloj oxhaku me bazë në nëntokë për të zhvilluar një tunel supersekret të lidhur me projektet e zeza për bazat e nëntokës.

Sipas të pafatit Thomas Castello, ish teknik sigurie në bazën e Dulçes, ky qytet i veçantë nëntokësor është një bazë shumë sekrete e drejtuar nga njerëzit dhe po ashtu nga alienët reptilianë dhe kastës së tyre punëtore, ata që janë parë më shpesh, Gritë. Me sa duket këtu bëhen eksperimentet e shumta dhe projektet me njerëzit e rrëmbyer, burra, gra e fëmijë.

Në vitin 1961, Castello ishte një rreshter që kryente shërbimin në Nellis Air Force Base, afër Las Vegas, Nevada. Puna e tij ishte ajo e një fotografi ushatark me një akses shumë të lartë sigurie. Më pas ai transferohet në West Virgina, ku trajnohet në fotografinë e inteligjencës së avancuar. Thomas punoi brenda një instalimi të njohur të nëndheshëm dhe sipas natyrës së punës së tij, i ndryshoi dhe niveli i aksesit të sigurisë, duke iu rritur akoma më shumë dhe që quhej TS-IV.

Ai ndejti me Forcat Ajrore si fotograf deri në vitin 1971, kohë në të cilën iu ofrua një punë me korporatën *RAND,* si teknik sigurie dhe përsëri niveli i aksesit të sigurisë iu rrit në të ashtuqujaturën *ULTRA-3*. Në atë kohë ai lëvizi për në Californi, ku *RAND* kishte kompleksin kryesor. Në vitin në vazhdim ai njihet me një vajzë të quajtur Cathy. Ata u martuan dhe lindën një djalë, Erik. Në vitin 1977 Thomas transferohet në Santa Fe, New Mexico ku rroga e tij u rrit ndjeshëm dhe po ashtu niveli i aksesit të sigurisë i kaloi shume lart, *ULTRA-7*. Puna e tij e re ishte ajo e një specialisti fotografie të sigurisë në instalimin e Dulçes dhe në mënyrë specifike puna e tij aty ishte ajo e mirëmbajtjes, linjëzimit dhe kalibrimit të monitorimit me videokamera në të gjithë bazën e nëntokës dhe shoqërimi i vizitorëve në destinacionet përkatëse. Sa po arriti aty, Thomas dhe "rekrutët e rinj" iu nënshtruan disa mbledhjeve në të cilat iu parashtruan rregullat e punës dhe sidomos *"GËNJESHTRA E MADHE"* që: ***"subjektet që përdoreshin për ekpserimente gjenetike ishin të sëmurë mendorë të pashpresë dhe studimet bëheshin për qëllime mjekësore dhe njerëzore."***

Përtej këtij shpejgimi, çdo pyeteje që do të bëhej do kishte lidhje vetëm me domosdoshmërinë e pozicionit të punës. Mbledhja përfundoi me disa kërcënime për dënime të rënda nëse dikush do kapej duke folur me të "sëmurët mendorë", apo biseda me pjestarë të tjerë të stafit të cilët nuk bënin pjesë në punën specifike të seicilit. Endja nëpër ambiente ku nuk të lidhte puna me asgjë, gjithashtu ishte e

ndaluar dhe shkelësit e rregullores do të ndëshkoheshin rreptë. Ndërsa biseda mbi ekzistencën e bazës qeveri/aliene me njerëz jashtë këtij ambienti do të konsistonte në masa jashtëzakonisht të rënda, deri në dënim me vdekje.

Thomas e kreu punën e tij ashtu siç iu kërkua nga superiorët. Takimet e para të tij me alienët Gri dhe Reptilianët ishin mahnitëse, por shumë shpejt ai kuptoi që gjërat nuk ishin ashtu siç mund të dukeshin. Ai filloi të ndjente ekzistencën e nje tensioni midis disa pjestarëve të stafit dhe vetes së tij. Ndonjëherë ai ecte nëpër korridoret dhe ambientet e bazës dhe dëgjonte apo shikonte njerëzit që flisnin midis tyre, por sa po ata shikonin Thomas, duke qenë se ai ishte një officer i sigurisë, ndërprisnin menjëherë bisedat e tyre dhe shpërndaheshin.

Një nga detyrat e tij ishte kontrolli i zonave të veçanta të bazës dhe koordinimi i videokamerave të sigurisë kur ishte e nevojshme. Kjo gjë i jepte mundësinë atij që të shkonte në çdo cep të bazës dhe të bëhej dëshmitar i gjërave që do të trondisnin çdo lloj imagjinate. Ai do të tregonte më pas atë që kishte parë në këto laboratore, studime mbi psikozën, analizime dhe aplikime të avancuara të kontrollit të mendjes, transferim, përftim dhe njohje të kujtesës në trurin e njeriut, manipulim të materies, klonim të embrioneve humane me ato aliene, replikim të trupit njerëzor duke përdorur transferimin e shpejtë të materies/energjisë (komplet me gjithë memorien individuale të dikujt të marrë nga bankat kompjuterike të kujtesës) dhe kërkime të tjera të avancuara shkencore.

Shpesh ai do të shikonte disa nga krijimet e tëmerrshme gjenetike, të cilat mbaheshin të ndara nga pjesa tjetër e bazës. Për këto qenie ai e dinte që s'kishin të bënin fare me sëmundjet mendore apo kërkimet mjekësore. Thomas nuk kishte më nevojë të shikonte më shumë se aq. Çdo herë që ai zbulonte ndonjë pjesëz më shumë të këtij kompleksi të nëndheshëm, bëheshte akoma më e vështirë për ta pranuar si realitet. Mendja e tij kurioze e shtynte të hetonte dhe të gjente të vërtetën, ndonëse ajo që shikonte i kalonte kufijtë e tëmerrit.Një ditë, Thomasit ju afrua një nga punonjësit dhe iu lut që ta ndiqte pas në një kënd të korridorit. Kur vajtën aty, me ta u bashkuan edhe dy xhentëlmenë të tjerë, të cilët i përshpëritën fjalët e tëmerrshme: ***"... burrat, gratë dhe fëmijtë, për te cilët thuheshte se ishin të sëmurë mendorë, në të vërtetë ishin viktima fatkeqe të RREMBIMEVE.*** Ai i paralajmëroi folësit që nëse ai hapte gojën dhe tregonte atë që ata i thanë, ata mund të gjendeshin në rrezik të madh. Por, personi i parë që e ftoi të bisedonin në korridor, iu drejtua duke i thënë që ata kishin besim që kjo gjë s'do të ndodhte, sepse kishin kohë që e mbanin nën kontroll dhe e kishin vënë re që ai nuk ndiheshte mirë me atë që shikonte nëpër laboratore. Ata e dinin që Thomas kishte një ndërgjegje dhe që do të ishte miku i tyre.

Dhe ata kishin të drejtë. Ai nuk i tradhëtoi. Në të kundërtën, Thomas mori vendimin e rrezikshëm të fliste me njërin nga njerëzit e mbyllur në kafaz në zonën e mbiquajtur "Holli i Maktheve".

Duke qenë se ata ishin në gjendje të droguar gjithë kohës ai u detyrua t'i thërriste me emër dhe me vendbanimet përkatëse. Në mënyrë të veçante ai hetoi thëniet e njërit prej të "sëmurëve mendorë". Gjatë fundjavës, në kohën e lirë, ai zbuloi gjatë kërkimeve të tij, se një person që ishte deklaruar si i humbur, mbasi ishte zhdukur krejt papritur dhe familja e tij ishte dorëzuar pas kërkimeve të pashpresa për ta gjetur. Shumë shpejt ai zbuloi që shumë nga ata mijëra bura, gra dhe fëmijë (nga të gjitha vendet e botës) rezultonin si të humbur në rrethana të pashpjegueshme.

Thomas e dinte që ishte i pafuqishëm, bashkë me miqtë e tij, për të bërë ndonjë gjë konkrete. E vetmja gjë që ai mund të bënte ishte ajo që të priste deri sa situata të ndryshonte dhe ndërkohë të bënte shumë kujdes me mendimet e tij. Alienët Gri kanë aftësi telepatike që u mundëson atyre të "lexojnë" mendjen e atyre që kanë përreth, dhe nëse Thomas shfaqte zemërimin dhe revoltën e tij për atë që ndodhte në bazë, kjo do të thoshte fundi për të dhe për miqtë e tij.

Në vitin 1978 situata në bazën e Dulçes ishte shumë e tensionuar. Disa nga teknikët e sigurisë dhe të laboratoreve filluan të sabotonin eksperimentet gjenetike. Ngritja e paranojës dhe e tensionit çoi në atë që njihet si ***LUFTA E DULÇES***. Ishte me pak fjalë lufta midis Humanëve (Njerëzve) dhe Reptilianëve për ***Kontrollin*** e bazës së Dulçes. Ishin Reptilianët ata që e vazhdonin "Gënjeshtrën e Madhe" më shumë se Humanët dhe insistonin te humanët për eksperimentet e tyre. Ata që nuk u mbijetonin eksperimenteve përdoreshin si një burim për kazanët me proteina të lëngëshme, të cilat "ushqenin" fetuset embrionike të Grive si dhe Gritë e rritur. Kjo ishte një tëmerr i vërtetë përtej çdo mendje njerëzore për t'u pranuar.

LUFTES e DULÇES e pati fillesën e saj në Nivelin e Tretë.

Askush nuk është i sigurt se si filloi, por ne nëpërmjet historisë së Thomasit dimë që konflikti përfshiu ***Forcat e Sigurisë*** së bazës, të armatosura me armë automatike, me rreze të njohura si ***Flash Guns***, të Forcave të Ushtrisë Amerikane dhe me speciet e alienëve Gri. Kur tymi u shpërnda, 68 humanë ishin vrarë, 22 ishin tërësisht të karbozinuar, ndërsa 19 arritën të ikin nëpërmjet tuneleve. Shtatë prej tyre u kapën, ndërsa 12 të tjerët rrinë të fshehur edhe sot e kësaj dite. Thomas u kthye në vendin e tij të punës, duke menduar se si do të realizonte ikjen e tij nga baza.

*(**Shënim:** Nuk dihet se sa Gri u vranë në konflikt, por sipas Castellos është e ditur me saktësi që personeli njerëzor i sigurisë ishte shumë inferior në numër në krahasim me alienët, duke qenë se në nivelet e poshtme të bazës punonin me mijëra Gri. Ka të dhëna që konflikti mund të ketë filluar mbasi disa nga shkenctarët që punonin në nivelet e poshtme kishin mësuar të vërtetën mbi të rrëmbyerit, teorisë mashturuese të alienëve mbi Kriz¨n e Madhe dhe gënjeshtrat e tjera, ishin kapur nga Reptilianët dhe ishin çuar në zona të tjera nëntokë në baza të ngjashme në Malet Ute, në juglindje të Colorados dhe jugperëndim të Utah. Disa të tjerë arritën të shpëtojnë dhe u treguan atyre të niveleve më sipër se çfarë po ndodhte poshtë tyre. Gritë/Reptilianët nuk mund të lejonin të dilte në shesh fakti që ata kishin **Shkelur** marëveshjen me MJ-12, gjë që e kishin bërë gjithë kohës pa pasur fare ndërmend ta respektonin. Ata kishin shpresuar që Humanët nuk do e kuptonin praninë këtij operacioni "Kalë Troje" deri sa të arrinin kontrollin e plotë të planetit. Të paktën 100 forca speciale u çuan nga superiorët e tyre, të cilët ishin injorantë të situatës, për të çliruar shkenctarët dhe për të marrë kontrollin mbi bazën, por alienët, më të shumtë në numër, jo vetëm i përballuan por edhe vranë 66-68 prej tyre. - **Branton**)*

Në vitin 1979 presioni i madh që ishte krijuar në moralin dhe punën e Thomasit, e bënë këtë të fundit të thyente heshtjen. Ai foli me shokun e tij më të ngushtë dhe i tha, nëpërmjet një letre që ja dha dorazi, që punonte në nëe instalim gjigand nëntoke jashtë Dulçes, New Mexico.

Ai i tha mikut të tij, që punonte krah për krah me alienët, se Gritë, e konsiderojnë veten autoktonë në këtë planetë, dhe që trekëndëshi i zi me kokë poshtë me një germë ngjyrë floriri **T** të përmbysur në mes, ishte simboli i projektit.

Thomasi e dinte që duhet të linte punën për të qenë në rregull me ndërgjegjen e tij, por tani, sidomos mbasi mësoi të vërtetën e llahtarshme mbi të rrëmbyerit dhe

fatit të tyre, ai e dinte që kurrë më s'do të arrinte të bënte të njejtën jetë si më parë. Ai e dinte që do të ishte gjithmonë nën përgjim dhe rrezik të përhershëm deri në momentin që do vdiste. Ai po ashtu ishte koshient për faktin që vdekja mund të mos i vinte natyrale në një moshë të thyer, por shumë më parë. Ajo mund të përshpejtohej nga disa individë që do perpiqeshin t'i mbyllnin gojën. Mbas një fundjave larg punës, ai vendos të kthehet në bazë, por këtë herë jo nga hyrja kryesore por nga një hyrje e paruajtur dhe që ai e njihte mirë dhe që shërbente për ajrosje. Në momentin qe ai u ndodh brenda u përpoq të shtirej sikur po kryente detyrat normale ditore dhe përpiqej të kontrollonte çdo mendim të tijin sa herë kalonte afër ndonjë alieni Gri. Gjatë kësaj kohe ai mori disa fotografi të bazës, përfshi dokumentin e marëveshjes ku dukej qartë firma e governatorit të Californisë, Ronald Reagan (Presidentit të ardhshëm të SHBA-së), disa individëve të tjerë dhe Grive. Thomas po ashtu arriti të merrte një shirit me filmim prej 7 minutash në vardh e zi nga videokamerat e survejimit me pamje nga laboratorët gjenetikë dhe njerëzit e mbyllur nëpër kafaze. Po ashtu filmime të Grive, skema të ndryshme të aparturave aliene dhe disa formula komplekse gjenetike. Ai e ndjeu se këto gjëra nuk ishin vetëm një mundësi për të shmangur kërcënimet ndaj tij, por edhe për një moment kur publikut do t' i bëhej e ditur se kush ishte e vërteta.

Thomas bëri disa kopje të filmimit, fotove dhe dokumentave të tjera, i ndau në pako të ndryshme dhe ua dha disa personave të cilët ai u besonte shumë, duke i instruktuar që t'i fshihnin sa më mirë deri sa të vinte momenti i duhur.

Më pas dikush e njoftoi që gruaja e tij, Cathy, dhe i biri, Erik, ishin marrë me forcë nga shtëpia dhe ishin çuar në një vend të nëndheshëm, të pa specifikuar, deri sa Thomas të vendoste të kthente materialet që kishte marrë. Por në këtë pikë ai e dinte mirë që edhe nëse do 'ti kthente komandës materialet e marra në Dulçe, përsëri gruaja dhe djali tij nuk ishin më kurrë të njejtët si më parë (nëse do të ktheheshin të gjallë) mbas manipulimit agresiv të mendjes që dot'u bëhej. Po ashtu Thomas ishte i sigurt që ai bashkë me familjen e tij, ndonjë ditë papritur e pakujtua, do të humbin jetën në ndonjë "aksident tragjik". Pra, në një situatë të tillë ai s'kishte asnjë rrugë zgjidhje përveç se të fshihej. Nga shteti në shtet, nga kufiri në kufi, nëpër motele të ndryshem, gjithmonë duke parë mbrapa shpinës, në një ikje të marrë për të shpëtuar jetën e tij.

Jane me qindra projekte speciale shkencore që zhvillohen në Dulçe, të cilat përfshijnë, por qe nuk kufizohen në: Manipulimi atomik, klonimi, studimi i aureolës njerëzore, aplikime të avancuara të kontrollit të mendjes, hibridizimi njeri/kafshë, instalimet audio visuale etj., lista është e gjatë, pa fund.

Në të vërtetë Dulçe, New Mexico është një vend shumë i çuditshëm. Është një qytet gjysëm i fjetur në rreze të Luginës Archuleta, pikërisht në kufirin e jugut të Colorado-s dhe veriut të New Mexico-s. Turistët që kalojnë ndonjëherë nëpër atë qytet shohin një jetë të vagët dhe të fjetur, si ajo e një qeni që tund bishtin, i lodhur nga vapa e verës. Disa prej tyre thonë se sa po kanë hyrë në qytet, makina të zeza të mëdhaja dhe me xhipa të errët kanë filluar të përshkojnë rrugët e qytetit kryq e tërthor dhe kanë shoqëruar turistët deri sa janë larguar jashtë qytetit.

Sa për të shtuar, disa burime të tjera që dëshirojnë të mos ju përmenden emrat, kanë raportuar gjëra jo të zakonshme gjatë punës së tyre me operacionin Plowshare gjatë viteve 1960. Projekti ishte krijuar nën maskën e përdorimit të bombave atomike

në kohë paqeje dhe u çua më tutje nën ombrellën e "Natural Gas Exploration." Në fakt, shpërthime disa kilo-tonëshe ishin përdorur si një mënyrë e shpejtë për të krijuar dhoma të mëdhaja të nëndheshme për kompleksin. Gjithashtu është raportuar që teknologjia për të pastruar ambientin nga radiacioni jo vetëm është e gatshme, por edhe është përdorur në këto projekte.

Gjatë një lekture të mbajtur nga ana ime të Premten në 13 gusht 1993 në Las Vegas, bëra publike për të parën herë planimetrinë e niveleve nga i pari tek i gjashti i bazës së Dluçes. Kjo planimetri ishte një kopje e dokumentave origjinale të Castellos dhe që ma kishte dhënë një nga të besuarit e tij. Ky mik nuk i kishte nxjerrë më përpara këto dokumenta, sepse ato po përdoreshin për të verifikuar thëniet e të rrëmbyerëve që thoshin se kishin qenë aty. Aktualisht dokumentat origjinale janë verifikuar dhe kanë mohuar shumë histori që qarkullojnë në ambientet e ufologjisë. Sidoqoftë, miku i Thomas Castellos beson se ka ardhur koha për të zbuluar pjesët që mungojnë. Kati fillestar i Dulçes ishte ilustruar në origjinal nga Castello dhe e bëra publik për herë të parë gjatë ligjëratës sime në Las Vegas, Nevada. Kur e inspekton me vëmendje mënyrën e vendosjes, të bie në sy fakti që plani është hartuar në mënyrë shumë strategjike. Nga një pikë vështrimi vertikale duket si një rrotë me një bucele në qendër dhe me korridore të shumtë që përfundojnë në mesin e buceles. Kjo bucelë është pika më kyçe e të gjithë bazës. Është e rrethuar nga një sistem qendror sigurie dhe zgjatohet në të gjitha nivelet e bazës. Besoj se kjo është "thembra e Akilit" e të gjithë kompleksit. Ka mundësi që përbëhet nga fibra optike dhe linja elektrike. Kjo do të justifikonte faktin që është e ruajtur më së miri nga forcat e sigurisë dhe po ashtu do të shpejgonte vazhdimësinë e saj vertikale në të gjithe nivelet. Me të gjitha linjat e komunikimit dhe të energjisë elektrike të fokusuara drejt bucelës, është e mundur që çdo nivel apo kat mund të mbyllet tërësisht në mënyrë individuale nga forcat përkatëse të sigurisë ose nga skuadrat e tjera të niveleve më sipër apo më poshtë. Kjo siguron një nivel maksimal kontrolli në të gjithë bazën.

Korridoret e shumtë që zgjatohen nga bucela të çojnë në një numër të pafund laboratoresh në 5 drejtime të ndryshme. Nga sipër kjo bazë duket një kopje e denjë e Pentagonit në Washington D.C., e pajisur me holle, ambiente banimi, kafene dhe me simbole ushtarake nëpër mure.

Kur e shikon nga anash duket si nje trung i gjerë me një të hapur përpara dhe me degët që zgjatohen nga qendra. Nëse ky është një kompleks shkencor, atëherë kushdo e ka të lehtë të mendojë që aparenca e saj është e njejtë me të ashtuquajturën "Pema e Diturisë". Kush ka qenë qëllimi i nje dizejnjimi të tillë, apo është thjeshtë një rastësi?

I gjithë dizajni i kompleksit të kujton ndërtimet e nëndheshme të indianëve Hopi, të quajtur kiva. Megjithëse më duket pak pa vend krahasimi i një ndërtimi të tillë ky kryhen llahtare të këtij kalbri, me një vendbanim paqësor indian, ngjashmëritë nuk duhen harruar.

Të gjitha kulturat kanë tendencë që gjatë periudhës së migrimeve të marrin me vete stilet e tyre arkitekturore, mbase të njejtën gjë kanë bërë civilizmet e avancuara që kanë ndërtuar "fillimisht" bazën e Dulçes. Nëse influenca e Reptilianëve mbi Njeriun është ajo që na paraqitet në dokumentat e mëdhaja arkaike dhe miteve, atëherë duhet të besojmë që ka ndërtime të tjera të ngjashme në vende të tjera.

KAPITULLI I TETË

NJË PARAROJË E DULÇES NË DEEP SPRINGS?

Është më se e vërtetuar që networku (rrjeti) i Duçes, New Mexco, është networku i bazës më të madhe aliene (reptilian/gri) në Amerikën e Veriut. Sidoqoftë, duke iu referuar një burimi informacioni është dhe një tjetër "çerdhe" afër Deep Springs, California.

Kjo (e lidhur me Dulçen?) bazë për shkak të afërsisë së saj mund të paraqesi një rrezik akoma më të madh për qeniet njerëzore rezidente në networkun e nëntokës, të cilët kanë komplekse qytetesh poshtë Californias: Mali Shasta, Vargamalet Panamint, Zona 29 Palms etj. Këto koloni janë raportuar të jenë halë në sy nga 'Drakonianët' të pozicionuar afër Lakeport-Hopland, Mali Lassen dhe Deep Springs, California.

Nga ana tjetër disa kultura jo ndërhyrëse 'Nordike' janë raportuar të kenë pozicionet e tyre afër Katër Qosheve ose në Luginën e Colorados, ku Reptilët/Gritë kanë qendrën e tyre më të madhe të aktivitetit. Ka dhe zona të tjera midis dy sektorëve (midis bazave Andro-Plejadiane të përqëndruara nën Death Valley dhe bazat Drako-Orioni të përqëndruara nën rrafshnaltën e Archuletas) ku bashkëpuntorët takohen.

Momentalisht ka tre network (rrjete) aliene në tokë: 1.Fraksioni Nordik Anti-Gri (Federata), 2.Gritë Anti-Nordik (Perandoria) dhe 3.Bashkëpuntorët Nordik-Gri, të cilët përfshijnë ato agjenci inteligjence tokësore dhe lozhet okulte të cilat janë të përfshira me kolaboratorët për arsye të ndryshme.

Edhe midis vetë bashkëpuntorëve apo kolaboratorëve ka një përpjekje të vazhdueshme për të dominuar faktin se cila agjendë duhet të ketë përparësi, ajo e Humanëve apo e Reptilianëve. Brenda kolaboracionizmit ezksiton lufta brenda species (e njejtë me rracizmin) në nivele të caktuara, por ndonëse ekziston kjo lloj lufte, bashkëpunimi vazhdon si një lloj "martese me marëveshje".

Me fjalë të tjera, Gritë duan të marrin kotnrollin e planetit dhe të imponojnë një shoqëri skllevërish që t'i shërbejë perandorisë së tyre, por ata kanë nevojën e Iluminatit dhe lidhjeve ekonomike ndërkombëtare për të arritur një gjë të tillë. Ndërsa Iluminati don të njejtën gjë, por ata kuptuan se për të arritur këtë qëllim kishin nevojën e teknologjisë aliene të rrëmbimeve dhe kontrollit të mendjes.

Pra, është një lloj marrëdhënie urrejtje-dashuri. Ata bashkëpunojnë për të arritur vendosjen e një Qeverie Planetare (Globale, Botërore) dhe të dyja palët, Humanoidët dhe Reptoidët, në mënyrë konstante komplotojnë për kohën kur do të arrihet Qeveria Botërore, në mënyrë që sa po të jetë stabilizuar kjo e fundit, atëherë ata do të bëjnë lëvizjen përfundimtare për të marrë kontrollin e plotë, duke eleminuar njëri-tjetrin, Humanët asgjësojnë Gritë ose anasjelltas.

Iluminati mund të bëjë marërveshje me Gritë, por në të njejtën kohë po zhvillojnë programin e armatimit SDI (Strategic Defense Initiative – Nisma Strategjike e Mbrojtjes) për ta përdorur fuqishëm kundër tyre. Nga ana tjetër, Gritë mund të vazhdojnë marrëveshjen me Humanët por në të njejtën kohë implantojnë aparatura mikro-elektronike të kontrollit të mendjes tek agjentët humanë, me të cilët ata negociojnë në mënyrë që këta të fundit të mbeten nën kontrollin e tyre sapo planeti t'i nënshtrohet Rendit Të Ri Botëror. Pra, një Qeveri Botërore NUK do sjelli

paqen në planet, por do jetë një luftë për kontroll nga një super-qeveri në vend të disa qeverive të vogla.

Ajo që shumë veta nuk kupojnë është që duket se ka një element të tretë mbrapa kësaj agjende, një 'racë' qeniesh parafizike, të cilët disa mund ti emërtojnë si ***"Luciferianë"*** apo ***Poltergeistë*** (manifestime negative, fantazma, shpirtëra keqdashës etj.), të cilët, nga të rrëmbyerit që janë takuar me ta, shpesh përshkruhen si qenie me një paraqitje pothuajse fizike eterike ose qenie energjie, të cilat shpesh jaëe parë të japin urdhëra dhe të kontrollojnë veprimet e bashkëpuntorëve humanoid-reptoid.

Megjithëse mund të tingëllojë si shumë fantastike të pranohet fakti që një konflikt kozmik po ndodh midis bazave "Nordike" afër Death Valley (Lugina e Vdekjes në Kaliforni) dhe bazave të "Grive" afër Rrafshnaltës së Archuletas. E vërteta është që në momentin që ne shyqrtojmë një sistem nëntokësorë multi-nivelesh, zonat e kufinjve janë më shum komplekse se sa në sipërfaqen e tokës, ku ne kemi system horizontal kufinjsh midis shteteve të ndryshme.

Në luftën e "brendësisë së planetit", linjat e betejës janë horizontale, vertikale dhe në disa raste inter-dimensionale. Beteja mund të jetë ajo që po zhvillohet sipër, poshtë dhe përbrenda shoqërisë sonë, ndonëse manifestimi i hapur i luftës mund të mos jetë i menjëhershëm, vetëm në rastet kur dikush është në dijeni dhe në prapaskenë të konfliktit të vërtetë. Ka disa të dhëna që të paktën disa nga fraksionet e agjencive NSA, MJ-12, CIA, AVIARY kanë devijuar nga agjenda NAZI – Rendi i Ri Botëror dhe bashkëpunimi i tyre me Reptilianët/Gritë, dhe tani janë ata në luftë me ta.

Kohët e fundit, një studiues me inicialet K.S., është kontaktuar nga familja e një punonjësi të inteligjencës së SHBA-së, O.S.I., me emër "Tucker", i cili ishte zhdukur në mënyrë të mistershme. Familja ishte e shqetësuar dhe e frikësuar mbasi kishte zbuluar në një sirtar personal të tij, disa letra që përshkruanin detaje të hollësishme të aktiviteteve që rrethonin bazat e nëndheshme të Dulçes, New Mexico dhe Nevada (S-4, etj). Disa nga këto letra janë të riprodhuara në këtë shkrim. Midis tufës së madhe të dokumentave ishte e fshehur letra e mëposhtme e cila mbante vulën ***Sekrete***. Letra, kopje të të cilës janë tashmë në duar të disa studiuesve, është si vijon:

"I dashur John...

Po të shkruaj këtë letër në rast se nuk kthehem më. Ka një trekëndësh që rrethon Zonën e Provës në Nevada. Në fakt janë dy prej tyre. Secili kufizon tjetrin. Njëri është TREKENDESHI ELEKTRO-MAGNETIK i instaluar nga MJ-12. Kjo është një mburojë për të mbrojtur "Mirëdashësit" (shumë humanë në pamje] nga EBE-të (të ashtuquajtur Extraterrestrial Biological Entities ose Gritë), gjatë kohës që ata na ndihmojnë për të zhvilluar sistemet e kundërmbrojtjes dhe kundërsulmit. Trekëndëshi tjetër është një kurth i EBE-ve për të mbajtur Mirdashësit brenda "fortesës"... Në çdo kënd të trekëndëshit elektro-magnetik do të gjesh stacione BLM dhe ata janë trasmetuesit e mburojës.

Përballë secilit prej tyre ka nga një transmetues të EBE-ve, ka shumë Qendra të tilla në gjithë Botën. Është me rëndësi që ju mos të ndërhyni për të prishur ndonjë prej tyre, sepse Gritë janë të aftë ta dublojne atë diku tjetër. Nëse kjo ndodh, ne do të humbasim njohurinë për vendndodhjen, dhe skuadra jonë e përkrahjes do të dështojë. Përhapja e tyre në Tokë është në avantazhin tonë. Ne jemi si kinezët, s'mund t'i mundim ata në teknologji, por i mundim në numër. Sidomos për faktin që ata nuk kanë mundësi të shumezohen këtu dhe për të shkuar në vendin e tyre u duhet ndihma

jonë. Shumë prej Trekëndëshave EM janë mjete për t'i mbajtur ata të shpërndarë. Gritë nuk mund të dalin jashtë sistemit tonë diellor për shkak të fushës elektromagetike, (po ne kete moment? –Branton) e cila është në frekuencën e gabuar me sistemin e tyre shtytës për të funksionuar në mënyrë korrekte. Kjo fushë masive energjie rrethon komplet zonën e planeteve rreth Diellit. Kjo shpjegon faktin që pse EBE-të nuk mund të hyjnë me anijet e tyrt në sistemin tonë diellor.

Janë bërë disa komente në mjedisin e të kontaktuarëve për efektin që krijon rastësisht kalimi i sistemit tonë diellor në zona me variacione të ndryshme elektromagnetike, ndërsa lëviz jashtë dhe brenda paneleve energjike kozmike, të cilat janë gjithmonë të pranishme në Univers, si një lloj sistemi qarkullimi elektromagnetik universal. Disa fusha energjie janë të ndjeshme ndaj një lloji të caktuar sistemi shtytës, ndërsa disa të tjera nuk janë dhe në një rast të tillë, është vetë sistemi shtytës ose ai i propulsionit që duhet t'i përshtatet.

Disa të tjerë shprehen që anije të mëdhaja, të stimuluara si asteroide ose planetoide apo dhe kometa po përdoren nga Gritë dhe Reptilianët për të zgjidhur problemin e sistemit shtytës dhe të sigurojnë praninë e tyre në sistem tonë diellor. Këto planete 'inxhinjerike' janë të shoqëruara nga mjete futuruese konvencionale, që shërbejnë si platfroma për operacione të ndryshme, rrëmbime, implantime, gjymtime dhe po ashtu për kontroll të mendjes dhe aktivitet infiltrues që ndodhin në tokën dhe nëntokën e planetit Tokë.

Kjo do të duket logjike dhe si e tillë s'do tërheqi ndonjë vëmendje të madhe dhe si rrjedhojë do të ketë mungesë rezistence nga masat. Disa nga këto 'planetoide' të konvertuar janë identifikuar si Gjeografi, Phobos, madje dhe vetë kometa Hale-Bopp, e cila ishte e shoqëruar me shumë anomalira të pa observuara me parë te kometat.

Ka një informacion shumë të fortë në lidhje me një Federatë të Botëve, me qendër në konstelacionin e Andromedës dhe Plejades, të cilët po përpiqen të bllokojnë aksionet e intervencionistëve të perandorisë Drako-Orion në Sistemin tonë Diellor. Sipas të kontaktuarëve, këto forca të Federatës shumë shpejt do t'u bashkohet një flotë masive që vjen nga Sirius-B, të cilët me sa duket janë aleatë të Federatës dhe që me sa duket janë shkëputur sëbashku me një segmet të madh të kolektivizmit (bashkësisë) Ashtar, tashmë i infiltruar dhe pushtuar në pjesën më të madhe nga Reptoidët-Gritë me baëe në Orion.

Këta Andro-Plejadeanë, të mbështetur nga Sirius, kanë patur një luftë civile në Sirius-B me Anën e Errët, renegatët kolaboracionisët të Ashtarit, të cilën e kanë fituar. Sipas raporteve, ata janë në rrugë drejt sistemit tonë diellor për t'u ndeshur me forcat Drakoniane-Orion dhe për të bindur bashkëpuntorët renegatë Sirian që punojnë me ta, që janë përfshirë në një agjendë ndërhyrëse dhe agresive. Sikurse fanatikët kultistë, rebelët Sirianë qorrazi kanë rënë viktimë e propagandës Reptiliane/Gri dhe Engjëjve Rebelë, të cilët kontrollojnë dhe infiltruan segmente të kolektivizmit Ashtar dhe janë të maskuar si Mjeshtrat e Mëdhenj të elitës komanduese Ashtare. Të paktën kjo është ajo që kanë perceptuar disa nga të kontaktuarit. Po a thonë të vërtetën këta të kontaktuar? Besoj se këtë gjë do ta tregojë koha.

Ndërsa, për sa u përket humanëve në Zonën e Provës në Nevada, nëse do e besonim, ata janë viktima të propagandës dhe druajtjes që shkaktojnë Reptilianët. I njejti person i cili ka shkruar letrën mbi EBE-të, me sa duket, beson që të gjithë Gritë apo EBE-të vijnë nga ambiente jashtëtokësore. Sidoqoftë, siç e kam theksuar më

parë, ka disa të dhëna që sugjerojnë faktin që reptoidët apo aktiviteti homo-gri ekziston në thellësitë e tokës, në shpellat e nëndheshme dhe nivelet e tyre në të gjithë planetin, pra një prani brenda tokësore që ka ekzsituar prej disa shekujsh, në mos prej mijëra vitesh.

Ky është njëri prej fakteve që Reptoidët janë përpjekur ta fshehin nga njerëzimi, të dy, ai tokësor dhe jashtëtokësor. Gjithashtu ka të dhëna që sugjerojnë faktin që Reptilianët dhe Gritë janë në fakt duke u shumëzuar masivisht në sistemet e nëndheshme nëpërmjet poliembrioneve, klonimit dhe inkubatorëve që ndodhen në kompleksin e Dulçes dhe në vende të tjera dhe nuk janë aq të shpërndarë siç duan që ne të besojmë. Disa llogarisin që janë 20 milionë Gri aktualisht që operojnë nën sipërfaqen e planetit nëpër baza apo sisteme zgavrore natyrale. Sipas disa të tjerëve, 20 milionë është një shifër konservative".

KAPITULLI I NËNTË

NJË KOLONË E PESTË ALIENE NË TOKË?

"Agjenti i brendshëm në qeveri" misterioz, librat e të cilit janë publikuar nga Abelard Pres of New York dhe Tim Beckley, "Commander X", shkruan për një incident i cili ka përfshirë mega kompleksin e nëndheshëm poshtë Dulçes, New Mexico:

"...Në raste të tjera një ilustrator i vjetër, John D., bën punë shumë të kujdesshme, por kur ka qenë me detyrë në Dulçe ai filloi të sillej në mënyrë shumë të dyshimtë. Ai i shkruante letër Presidentit duke e informuar për një komplot në rrugë e sipër për të minuar qeverinë dhe sabotuar bazën. Ai filloi të pikturonte flamuj amerikanë të realizuar në mënyrë perfekte. Po ashtu filloi të dizajnonte aparatura mekanike, filloi të shkonte në bibliotekë dhe të merrte libra për fizikën dhe elektronikën e avancuar. Në një kohë që ai mezi arrinte të shqiptonte fjalët.

John mund të të shpjegonte me qetësi disa çështje të një natyre shumë teknike, në një kohë që ai s'duhet të kishte asnjë ide për atë që fliste. Kur e pyesnin për çfarë po fliste dhe pse ngatërronte veten duke i shkruar Presidentit, ai do të përgjigjej që i kishin rritur "ndjeshmërinë".

Vitin e kaluar, kur isha i sëmurë, shpjegon John D., doktori i bazës më dha sulfanilamide. Ka një Kolonë të Pestë në këtë vend që është e lidhur me Alienët. Seleniumi po futet në ilaçet sulfatike dhe ky selenium vepron në kocka, duke e bërë trupin e njeriut shumë të ndjeshëm ndaj valëve të shkurtra, ata që janë në të njejtën frekuencë me valët e trurit, të ngjashme me valët që mund të dedektohen nga encefalografia. Rreth 300 mijë njerëz në këtë vend janë bërë objekt i sensitivizimit dhe janë ndërtuar të paktën 7 radiostacione sekrete në të gjithë vendin. Këto radisotacione transmetojnë tek këta njerëz, duke i instruktuar ata në mënyrën më perfekte për të kryer akte sabotazhi në dëm të planetit tonë.

Këto deklarata e të dhëna nga punonjësi i Dulçes, John D., tingëllojnë shumë të pabesueshme dhe mund të rrëzohen si fjalë të thëna nga një i sëmur mendor, po të mos ishte për faktin që shumë të tjerë deklarojne në thelb të njejtën gjë, pra, që ka një aktivitet në lëvizje e sipër për të vënë nën kontrollë mendjen e masave nën një subjekt alien, nëpërmjet implantimit elektronik dhe kontrollit, programimit të subkoshiencës ose nëpërmjet rrugëve të tjera. Po pse "kontrolluesit" zgjodhën Shtetet e Bashkuara si shënjestrën e aktiviteti të tyre? Ne besojmë se kjo vjen nga fakti që Shtet e Bashkuara

janë një vend që në fillimet e tij u konceptua nga "baballarët themelues" si një vend për refugjatët dhe emigrantët nga të gjitha kombet e botës që të vijnë dhe të punojnë këtu, të lirë nga çdo paragjykim dhe shtypje tiranike, një tokë ku të gjithë njerëzit mund të shprehin krijmtarinë e tyre, kulturën dhe individualitetet personale pa ndërhyrje nga askush.

Ky ishte qëllimi, ndonëse "ëndërra" nuk është realizuar plotësisht, kjo për faktin e kolektivizmit dhe kompromentimit nga ana e qeverisë e parimit "të gjithë njerëzit janë krijuar të barabartë". Por sidoqoftë, Shtetet e Bashkuara janë ndryshe nga çdo vend tjetër në botë. Është një përzjerje kulturale dhe një vend ku jo vetëm shoqëritë ndërkombëtare njerëzore mbi *Sipërfaqe të Tokës* takohen dhe përzihen në mënyrë dramatike, por me sa duket edhe shoqëri njerëzore *Nëntokë* dhe ato jashte saj takohen gjithashtu.

Me që jemi në këtë temë, duke ju referuar shumë raporteve, shumë nga shoqëritë njerëzore jo të sipërfaqes, të cilat janë ëe vetëdijshme për planetin, kanë përfaqësuesit e tyre në shoqërinë tonë (edhe në kombe të tjera në të gjithë globin), ndonëse disa prej tyre mbajnë një distancë për arsye fisnike ose jo. Një arsye tjetër është respekti që Ligji i Të Drejtave ju jep amerikanëve, duke ju lejuar liri personale dhe individualitet deri në atë pikë sa nuk dëmton apo kërcënon lirinë personale dhe individualitetin e të tjerëve. Individualiteti është *Armiku Vdekjeprurës* i kolektivizmit alien (HIVE).

Pra, me sa duket SHBA është esenca e një "Skenari Botëror", mbase edhe universal, në miniaturë dhe Konspiracistët e shikojnë si një trofe të çmuar. Me pak fjalë, nuk është aspak e ekzagjeruar të themi që lufta midis humanëve dhe rracës së gjarpërinjve nga të tre "realitetet": jashtëtokësor, ultratokësor dhe brendatokësor, zhvillohet përbrenda Shteteve të Bashkuara, për të qenë më të saktë, përbrenda dhe afër rrafshnaltës së Archuletas në Dulçe, New Mexico (një bazë shumë e madhe nëntokësore e forcave intervencioniste të perandorisë reptiliane), Rajoni i Death Valley, California (një bazë shumë e madhe e humanoidëve jo intervencionistë të forcave të Federatës) dhe po ashtu kemi 'fushëbetejën' midis forcave të *AMERICAN - COM12 – CABAL – PHILADELPHIAN - NORDIC* dhe *BAVARIAN – AQUARIUS – MAJI – PHOENICIAN - REPTOID* përbrenda kompleksеve ushtarake të sigurisë së lartë, të cilat përshkojnë nëntokën e Californisë, Nevada, Utah, Idaho, Arizona, Colorado, Oklahoma dhe New Mexico dhe me sa duket e përqëndruar në mënyrë specifike afër ose në sistemet industrialo-ushtarake të nëndheshme poshtë Lancaster, California, Mercury, Nevada; Burley, Idaho, Doughway, Utah, Page, Arizona, sistemi i nëndheshëm poshtë Aeroportit Ndërkombëtar të Denverit në Colorado dhe po ashtu nën Oklahoma City. Të gjitha këto zona janë parë nga eksponentët e Rendit të Ri Botëror si pika strategjike të cilat ata duhet t'i mbajnë nën kontrollë me çdo kusht, nëse mendojnë një ditë të detyrojnë Amerikën t'i nënshtrohet një qeverie të vetme botërore.

I pakapshmi Commander-X, nëpërmjet lidhjeve të raportuara me Kominitetin e Inteligjencës, ka nxjerrë informacione të tjera që u përkasin sekreteve të errëta të Dulçes. Commander-X deklaron se është pjestar i "*KOMITETIT TË TË 12-ve*", "*COMMITTEE OF 12" (COM-12),* një grup inteligjence që po punon për të edukuar publikun përsa i përket rrezikut fashist-alien që i kërcënohet Amerikës dhe për të

ruajtur Republikën tonë Kushtetuese, ashtu siç është ngritur nga themeluesit e Shteteve të Bashkuara:

"...Në Simpoziumin e Randit, në vitin 1959, ishin mbi 650 pjesmarrës. Shumica ishin përfaqësues të Korporatave Industriale si: The General Electric Company, AT&T, Hughes Aircraft, Northrop Corporation, Sandia Corporation, Colorado School of Mines etj.

Bechtel, një organizatë me qendër në San Francisco, është një korporatë oktapodh supersekrete ndërkombëtare e themeluar në vitin 1898. Disa thonë se kjo kompani është një "Qeveri në Hije", një krah aktiv i CIA-s. Është grupi i organizuar më i madh në fushën e Ndërtimit dhe Inxhinjerisë në SHBA dhe në botë (disa thonë edhe përtej).

Vendet më të rëndësishme në Qeverine e SHBA-së mbahen nga ish-funksinarë të Bechtel. Ata janë pjesë e 'Rrjetës', një sistem kontrolli i brendshëm, i cili lidh planet trilaterale, C.F.R., Urdhërin e Iluminatit (Kulti i Syrit që Sheh çdo Gjë) dhe grupe të tjera ndërmjetëse..."

Eksparimente të manipulimit të mendjes

... Baza e Dulçes ka studiuar implante teë kontrollit të mendjes, unite biopsie, Aparatura ELF të moderirimit dhe kontrollit të të rrahurave të zemrës dhe të gjumit etj.

D.A.R.P.A. (Defense Advanced Research Projects Agency) i përdor këto teknologji për të manipuluar njerëzit. Ata stabilizuan përparësitë e Projekteve, duke koordinuar e drejtuar pjesmarrësit në to. Projekte të Ngjashme studiohen në Sandia Base nga Grupi Jason (prej 55 shkenctarëve). Ata në mënyrë sekrete kanë shfrytëzuar Anën e Errët të Teknologjisë dhe kanë fshehur nga publiku përfitimet që vijnë prej këtij përdorimi.

Projekte të tjera zhvillohen në "Area 51", Nevada, në "DREAMLAND" (Data Repository Establishment and Maintenance Land), ElMint (Elektromagnetic Intelligence), Cold Empire, Code Eva, Program HIS (Hybrid Intelligence System), BW/CW, IRIS (Infrared Intruder System) , BI-PASS, REP-TILES etj.

Studimet në Nivelin e Katërt në Dulçe përfshijnë Kërkimet e Aureolës Njerëzore dhe po ashtu të gjitha aspektet e Endërrave, Hinpozës, Telepatisë, etj. Ata dinë si të manipulojnë Trupin Bioplasmik. Ata kanë aftësinë të të ulin rrahjet e zemrës me Deep Sleeve – "Valët Delta", duke shkaktuar një shkarkim elektrik dhe më pas riprogramuar nëpërmjet një lidhje kompjuterike me trurin. Në këtë mënyrë ata janë të aftë të programojnë mendimet dhe reagimet e Mendjes së Njeriut.

Ne po hyjmë në një epokë të Teknologjizimit të Fuqisë Psiqike... Zhvillimi i teknikave të komunikimit të avancuar makinë/njeri, nano teknologji, bio teknologji, mikro makina, luftë PSI, E.D.O.M. (Electronic Dissolution Of Memory) Rrënim Elektronik i Kujtesës, dhe forma të ndryshme të kontrollit të veprimeve nëpermjet kimikateve, utrlasound, radiacioneve elektromangentike dhe të formave të tjera.

T'i mbijetosh të ardhmes

…Stacionimi i Dulçes konsiston në një "Bosht" kryesor - ***Seksioni i Sigurisë***. Sa më thellë shkon, aq më e ashpër bëhet siguria. Ky është një kompleks me shumë nivele. Ka më shumë se 3 mijë kamera në vende të ndryshme, me siguri të lartë (laboratore dhe dalje).

Ka më shumë se 100 Dalje Sekrete afër dhe përreth Dulçes, disa në afërsi të Rrafshnaltës së Archuletas, disa që rrethojnë Liqenin e Dulçes dhe disa që shkojnë deri në lindjen e largët në Lindrich. Seksione në thellësi të kompleksit të lidhin me sisteme natyrale shpellash .

...Brenda Bazës së Dulçes

Oficerët e sigurisë veshin rroba një trupshe me simbolin e Dulçes përpara, sipër në krahun e majtë, (simobli i Dulçes konsiston në një trekëndësh më kokë poshtë dhe me një germë **T** të përmbysur dhe të vendosur mbi trekëndësh). Karta e Identifikimit, që përdoret në pikat automatike të kontrollit dhe të hyrjes, dyer dhe ashensorë, ka simbolin e Dulçes mbi foton e kartës. Agjentët qeveritarë përdorin karta me Vulën e Madhe të SHBA-s, Kulti i Syrit që Sheh çdo Gjë (Rendi i Ri Botëror), 13, 666, Perandoria e Feniksit, 9, Illuminizëm",… etj. etj.

Bordi i Fantazmës: Mbi Ligjin…

Shumë prej mbledhjeve të Bordit Drejtues të Dulçes bëhen në Denver dhe Taos (New Mexico). Një ish-senator i Shteteve të Bashkuara të Amerikës ka dijeni të plotë për Dulçen. Ai ka qenë në mesin e atyre pjestarëve të qeverisë të cilët kanë vizituar bazën (ka shumë mundësi vetëm nivelet e mësipërme). Në vitin 1979, një koferencë për "Gjymtimin e Kafshëve" u zhvillua në Albuquerque, New Mexico. Kjo konferencë u përdor për të lokalizuar studiuesit e këtij fenomeni dhe faktin se sa dinin ata për lidhjen midis gjymtimeve dhe qeverisë "aliene".

Edhe një tjeter senator ka dijeni të plote për "Ultra" sekretet e "Dreamland" dhe Dulçes. Shumë prej burimeve të mia zyrtare e kanë konfirmuar këtë fakt. Të njejtën gjë bëjnë edhe shumë të tjerë në qeveri dhe kjo është ajo që janë kundër studiuesit e UFO-ve, kështu që, ki kujdes. Tani ti din më shumë seç duan ata që të dishë.

Ata po ashtu kanë baza nënujore në brigjet e Floridës dhe Perusë. Informacion më i detajuar do të jepet në një të ardhme të afërt: foto, vidiokaseta, dokumenta etj. Kontrolloni për "Agjentë Specialë" në mesin tuaj.

Në vitin 1930, ***Divizioni iPestë i FBI-së*** kishte dijeni për "Alienët". Një grupash fashist përbrenda këtij vendi ka vrarë John Kennedy. Shiko lidhjet që të çojne tek *CADRA... "Rrjeta"* e një shteti policor fashist totalitar përbrenda Pentagonit, JCS, DIA, FBI (Divizioni i Pestë), DISC/DIS dhe DIA.

Shënim: Simboli i The Defense Investigative Services (DIS) është një përzjerje e rrezeve të diellit, nje trandafili dhe një kame që simbolizon me pak fjalë "Kërkimin e Informacionit, Besimin e Merituar dhe Kamën".

'Kjo të lidhë me shpellat e përdorura për "Fillimet e Ceremonisë" në të gjithë botën..., vende antike, strehime, (baza të nëndheshme]...

Gjithashtu Commander-X shton se: "Kohët e fundit një grup studiuesish, pjesmarrës në një hetim për zonën e Rrafshnaltës së Archuletas, u konfrontuan nga dy sfera të vogla që pluskonin në ajër. Papritur e pakujtuar ata u sëmurën në mënyrë ekstreme dhe u detyruan të largoheshin menjëherë.

Ne e kemi kaluar pikën e moskthimit mbrapa në marëdhënie me qeniet aliene (reptilianët, gritë). Pra, e kemi të garantuar një krizë, e cila do të vazhdojë të shtohet deri në konfrontimin ose konfliktin final - *APOKALIPSËN*.

Kriza është e pranishme, globale dhe reale. Ne duhet të përpiqemi të transformojmë natyrën e fatkeqësisë që po afron dhe që do të ndodhi sidoqoftë. Të kesh dijeni, në këtë rast, është gjysma e betejës.

Lexoni librin - ***THE COSMIC CONSPIRACY (KONSPIRACIONI KOZMIK)***, nga Stan Deyo.

KAPITULLI I DHJETË

SEKRETI I ERRËT I DULÇES

Në numrin e Shkurt-Marsit 1991 në revistën ***UFO UNIVERSE*** ishte shkruar një artikull me titull ***"Sekreti i Errët i Dulç"'***, nga Bill Hamilton dhe "Tal" LeVesque. Nëse planeti Tokë do të bëhet qendra e fushbetejës apo epiqendra e konfliktit final kozmik midis superfuqive të Galaktikës sonë dhe nëse SHBA është njëra nga zonat më të mëdhaja në Tokë, në të cilën do të vendoset rezultati përfundimtar, dhe duke qenë se Dulçe, New Mexico, si zonë konsiderohet qendra kryesore ku bashkëpunimi apo konflikti human-alien po ndodh, atëherë ne duhet të përqëndrojmë vëmendjen tonë në atë çfarë ndodh në nëntokën e këtij qyteti të vogël.

Kjo qytezë, më shumë se çdo zonë tjetër në SHBA dhe në mbarë botën, është bërë epiqendra e pothuajse çdo forme të mundshme aktiviteti paranormal që dikush mund të imagjinojë, përfshi: Pamje të UFO-ve, Ulje të UFO-ve, Rrëmbime, Implantime, Gjymtime të Kafshëve dhe të Njerëzve, Studime të Luftës Psiqike, Bashkëveprim Qeveri Sekrete-Alien, Konflikte të Qeverisë "Kushtetuese2 Amerikane kundër Agjendës Aliene, Pamje të "Reptilianëve", Fenomene Kriptozoologjike apo Bioinxhinierike, (kjo ishte zona e famshme ku u gjet "Cabbit", një kafshë gjysëm macë gjysëm lepur), Baza të Nëndheshme, Skenare Konspirative, Infiltrim Alien, Fenomene të Shpellave të Thella, Aktivitet Super-Teknologji e Lartë dhe Takime me MIB.

Në fakt, një koncentrim i lartë i aktiviteteve të tilla ka qenë evident në afërsitë e Dulçes më shumë se në çdo vend tjetër të botës, aq sa banorët e qytetit kanë hequr dorë nga përpjekja për të njohur misterin pa pranuar nga ana tjeter realitetin e aktiviteteve të tilla, i pëlqen apo jo.

Bill Hamilton dhe "TAL" LeVesque na çojnë "brenda" në labirinthin Hadian, në thellësitë e këtij megakompleksi të nëndheshëm, nëpërmjet syve të atyre që kanë qenë aty:

Dulçe është një qytet i vogël, i përgjumshëm, në veri të New Mexico-s. Popullata e tij është rreth 900 banorë dhe ndodhet 7 mijë këmbë mbi nivelin e detit në Rezervatin Jicarilla të Indianëve Apache. Aty ka një motel dhe disa dyqane. Nuk është një qytet turistik dhe s'ka pothuajse fare aktivitet. Megjithatë, duke iu referuar personave të jashtëm, Dulçe mban të fshehur në gjirin e saj një sekret të thellë të errët. Ky sekret thuhet se ndodhet thellë poshtë nën shkurrajën e Rrafshnaltës së Archuleta-s. Ky sekret përfshin një laborator biogjenetik të përbashkët qeveri-aliene, i dizajnuar për të kryer eksperimente të çuditshme mbi njerëzit dhe kafshët.

Oficeri i Policisë së Shtetit të New Mexico-s, Gabe Valdez, u përfshi në këtë mister të Dulçes kur u lajmërua të hetonte rastin e gjymtimit të një bagëtie në fermën e Manuel Gomez, 13 milje në lindje të Dulçes. Gomez kishte humbur katër bagëti që ishin gjymtuar në periudhën midis vitit 1976 dhe qershorit të vitit 1978 (dhe disa të tjera në vitet e mëpasme) dhe kjo solli në Dulçe një grup hetuesish nga Parisi, Texas, përfshi dhe Tom Adams, të cilët ekzaminuan kufomat.

Duke qenë kurioz për faktin se si gjymtuesit misteriozë zgjidhnin bagëtitë, u bë një eksperiment në 5 korrik të vitit 1978 nga Gabe Valdez dhe shkenctari në pension Howard Burgess. Të tre shqyrtuan me vëmendje mishin e bagëtive të gjymtuara të Valdezit, nën një rreze ultraviolete dhe zbuluan një substancë të shkëlqyeshme në

krahun e djathtë të qafës, veshin e djathtë dhe këmbën e djathtë. U morën kampione nga pjesët e infektuara dhe po ashtu pjesë të tjera nga kafshët për t'u analizuar.

Disa hetues ia atribojnë gjymtimin alienëve të UFO-ve. Vëzhgime të dritave të çuditshme dhe fenomeneve të tjera ajrore, janë raportuar nga shumë njerëz në zonat ku janë kryer gjymtimet. Po ashtu UFO-t janë parë në mënyrë frekuente në rrethinat e Dulçes.

Arrita në Duçce në 19 prill të vitit 1988 për t'u takuar me Gabe Valdez dhe të hetoja për vëzhgimet, gjymtimet dhe informacionet e shumta për një bazë aliene të nëndheshme. Kishte akoma dëborë në rrugën përpara motelit Best Western, kur vendosa të marr në telefon Gabe Valdez dhe e lamë të takoheshim në orën 9.30 të darkës. Gabe mu duk një bujtës shumë bujar, sepse më ofroi të më shoqëronte dhe të më tregonte rrugët e qytetit dhe drejtimet që të çonin në zonat ku ai kishte hetuar raportet e ndryshme për gjymtimet e bagëtive apo kishte parë dritat ajrore të çuditshme. Aty ai bëri deklaratën tronditëse që vazhdonte të shikonte mjete fluturuese të çuditshme dhe të panjohura, madje çdo dy netë. I hodhëm një sy fermës së Gomezit, rrugës përgjatë Lumit Navajo dhe vetë Rrafshnaltës së Archuleta-s. Gabe kishte gjetur gjurmë kamionësh dhe makinash të vogla në afërsi të zonave ku kishin ndodhur gjymtimet. Po ashtu ai ishte i bindur që shkenctari Paul Bennewitz, i Thunder Scietifiv Labs në Albuquerque, ishte në gjurmë të drejta në përpjekjet për të identifikuar vendndodhjen e stacionit të nëndheshëm alien, në afërsi të Dulçes.

Për herë të parë dëgjova për Paul Bennewitz në vitin 1980, kur miku im Walter me telefonoi nga Albuquerque dhe më tha se kishte punuar me Paul në aparaturat elektronike. Walter më tha se Pual jo vetëm kishte fotografuar UFO por edhe kishte arritur të stabilizonte një lidhje komunikuese me bazën e tyre të nëndheshme në Dulçe. Bennewitz u bë i njohur gjatë gushtit të vitit 1980 me vëzhgimet e famshme të UFO-ve mbi Depon e Armatimeve në Manzano, Kirtland AFB.

Një raport i datuar në 28 tetor 1980, që shqyrton incidentin në Kirtland AFB, përmend faktin që Paul kishte arritur të filmone një UFO mbi Kirtland. Paul ishte president i Thunder Scientific Labs, në afrësi të Kirtland. Mbas zbulimit ai raportoi me detaje për mënyrën se si kishte parë alienët në një ekran video (nëpërmjet lidhjes kompjuter-radio-video që kishte shpikur vetë, duke përdorur një kod me 10 shifra, mbasi kishte ndërhyrë në sistemin e frekuencave të komunikimit anije-bazë. Vetë Paul ishte një shkenctar i shkëlqyer dhe kishte shpikur shumë pajisje për Anijet Kozmike Shuttle dhe për mbi 500 kompani të ndryshme). Alienët transmetonin një sinjal nga një bazë nën Rrafshnaltën e Archuletas.

Studiuesi William Moore deklaron se agjentët qeveritarë treguan interes ndaj aktivitetit të Bennewitz dhe u perpoqën të dëmtonin reputacionin e tij, duke e furnizuar me informacione të rreme. Nuk është e qartë nëse deklarata e komunikimit të mundshëm me bazën e alienëve që Paul kishte arritur me aparaturat e tij, ishte pjesë e këtij desinformacioni apo jo. Nëse dikush do besonte që Paul ishte burimi i vetëm i informacionit mbi Dulçen, atëherë mund të jetë dhe një manovër taktike për të diskreditуar deklaratat e tij për bazën, nëse informacione të tilla ishin të dedikuara të mbeteshin sekrete. Atëherë manovrat aktuale të densinformacionit në vetvehte do të ishin të tilla për të desinformuar publikun dhe jo një person të vetëm.

Në një raport të quajtur ***"Pojekti Beta"***, Paul deklaron se kishte shpenzuar 2 vjet në përpjekje për të gjurmuar mjetet fluturuese aliene dhe që kishte transmetim të

vazhdueshëm videoje nga një anije aliene me një bazë të nëndheshme. Ai kishte arritur të stabilizonte një komunikim konstant direkt me alienët, duke përdorur një kod 10 shifrorë me grafikë e simbole dhe deklaronte, po ashtu, që kishte foto të shumta që lokalizonin vendnisjen e anijeve aliene dhe armët me ngarkesë rrezesh.

Ai deklaron se alienët ishin dredharakë, mashtrues dhe nuk respektonin marrëveshjet. Ai dhe Walter po punonin me një armë që do t'i kundervihej alienëve. Në këtë pikë, disa do të mendojnë që ne po i kalojmë kufijtë e të menduarit me kthjelltësi për nje fenomen anormal dhe po kalojmë në një mendim fantastiko-shkencor. Por le të kujtojmë se fenomene të tilla si UFO-t i kanë rrënjët në një realitet të çuditshëm. Është e pritshme që të duket e çuditshme fillimisht, por ndërsa ne vazhdojmë studimet tona do të evolojmë drejt të kuptuarit të drejtë të fenomenit.

Pal Bennewitz kishte hetuar rastin e të rrëmbyerës Myrna Hansen nga New Mexico, e cila kishte raportuar që ishte çuar në një stacion të nëndheshëm në maj të vitit 1980. Christa Tilton nga Oklahoma kishte raportuar që kishte pasur një eksperiencë në humbje kohe në qershor të vitit 1987, gjatë së cilës ajo ishte rrëmbyer nga dy alienë të vegjël Gri dhe ishte transportuar me mjetin e tyre në një zonë kodrinore, ku ajo kishte takuar një person të veshur me rroba ushtarake.

Ajo ishte çuar në një tunnel, i cili kishte pika hyrëse të kontrolluara me kompjuter dhe kamera sigurie. Ajo raporton se e kishin hipur në një mjet transporti dhe me pas kishin lëvizur në një zonë tjetër ku ishte gjendur perballë me një ekran të madh kompjuteri. Mbasi kompjuteri i kishte lëshuar asaj një dokument identifikimi, asaj iu tha nga roja që e shoqëronte se sa po kishsin hyrë në Nivelin e Parë të një stacioni të nëndheshëm me 7 kate. Christa vazhdon tregimin e saj, duke raportuar që më pas ishte çuar në Nivelin e Pestë, ku ajo aktualisht kishte parë anije aliene dhe vetë alienë të vegjël Gri në disa nga ambientet që ajo përshkonte.

Christa deklaron se e kishin futur në një dhomë të madhe ku gjendeshin vaska të medha me mjete automatike në formë krahësh që dilnin nga tubat e sipërm dhe që vazhdonin brenda nëpër vaska. Ajo dëgjonte vazhdimisht një zhurmë mërmëritëse, nuhaste erën e formalinës dhe kishte përshtypjen se një lloj lëngu derdhej vazhdimisht nëpër vaska. Christa ka bërë skica të ndryshme të asaj çfarë ka parë gjatë rrëmbimit të saj.

Vaskat që ajo përshkruan u përfshinë në një tufë dokumentash që sot njihen me emrin **Letrat e Dulçes**. Këto letra u vodhën nga Dulçe sëbashku me 30 foto në bardh e zi dhe një kasetë videoje nga një oficer misterioz i sigurisë që deklaronte se kishte punuar në Dulçe deri në vitin 1979, kohë kur ai vendosi të ndahej nga punëdhënësit e tij. Pjesa e historisë që vazhdon ka të bëjë me këtë oficer sigurie, i cili është takuar me njërin prej nesh në përpjekje për të treguar të vërtetën mbi alienët, të ashtuquajturës Qeveria e SHBA-së dhe bazës së Dulçes. Ai ka deklaruar qëllimin e tij për të dalë haptazi dhe për të paraqitur prova dërrmuese që mbështesin atë çfarë ka thënë. Fatkeqësisht ky person është zhdukur bashkë me provat e pretenduara. Është në dorën tuaj të vendosni për faktin që provat e mbetura tregojnë apo jo për një fshjehje të të vërtetës nga qeveria.

KAPITULLI I NJËMBËDHJETË

NJË OFICER I SIGURISË SË BAZËS SË DULÇES VENDOS TË FLASË

Pjesa e mëposhtme është një listë me pyetje që iu bënë direkt ish -oficerit të sigurisë në Bazën e Dulçes, Thomas Edwin Castello, rreth një vit përpara vdekjes (ose zhdukjes) së tij. Pyetjet janë të shoqëruara nga përgjigjet e tij:

Pyetje – Kur është ndërtuar me saktësi (niveli i sipërm i drejtuar nga humanët) instalimi i Archuletas?

Përgjigje – Me sa kam dëgjuar Dulçe ka filluar të ndërtohet në vitet 1937-1938 nga inxhinjierët ushtarakë dhe është zgjeruar me kalimin e viteve. Puna më e fundit është kompletuar në vitet 1965-1966, për të lidhur tunelet me Bazën Page në Arizonë, një nga zonat me sistemin më të vjetër të nëndheshëm. Baza e katër qosheve quhet PERICA. Shumë nga indianët nativë amerikanë që jetojnë në atë zonë kanë dijeni për bazën dhe mund të na tregojnë për format e gjalla që herë pas here dalin nga nëntoka, si Këmbëmadhi, etj.

*(**Shënim:** Referencat me bazën e Dulçes këtu më së shumti shqyrtojnë katet apo nivelet e sipërme dhe jo nivelet shumë të ulëta në të cilat përfshihet dhe shpella natyrale dhe siç mendojnë disa edhe sisteme tunelesh shume antike. Këtu përfshihen tunelet e ndriçuara nga një lloj pentoksidi fosfori, të cilin alienët Gri e evitojnë dhe që ka një origjinë të panjohur si ndriçim. Disa burime na kanë informuar se një pjesë e stacioneve të nëndheshme të NORAD në Colorado janë ndërtuar në sistemin e shpellave që ekzistonte më parë aty, duke sugjeruar atë që Ray Palmer dhe Richard Shaver kishin të drejtë kur në fillim të viteve 1940 shkruan për kërkime të bëra nga qeveria për sisteme shpellash dhe tunelesh të nëndheshme shumë antike dhe që të përshtateshin për përdorim në ditët e sotme. - **Branton**)*

Pyetje – Me çfarë mjetesh janë ndërtuar këto instalime? A keni njohuri juve me hartimin e projektit nga Rand Corporation për ndërtimin e një makine gërmuese shumë efikase, e cila përdor një kon gërmues me grafikë wolframi, energji nukleare dhe që gërmon duke e shkrirë gurin?

Përgjigje – Po t'u referohem disa punonjësve të mirëmbajtjes, një pjesë e tunelit ishte krijuar nëpërmjet shpërthimeve të vogla bërthamore në vitet '60-të. Ka pjesë, si p.sh., tunelet e transportimit, që janë formuar nga një makinë shpuese shumë të avancuar, që pas gërmimit i lë muret anësore shumë të lëmuara dhe të forta. Muret e përfunduara në këto tunele duken si të veshura me një xham të zi.

Pyetje – Nga kush është ndërtuar fillimisht instalimi i Dulçes?

Përgjigje – Natyra i filloi shpellat. Drakot [humanoidët reptilianë] i kanë përdorur shpellat dhe tunelet prej shekujsh. Më pas, nëpërmjet planeve të Rand Corporation, sistemi u zgjerua vazhdimisht. Shpellat origjinale përfshijnë shpella akulli dhe burime sulfuri, të cilat alienët i konsideruan si perfekte për nevojat e tyre. Si madhësi, shpellat e Dulçes rivalizojnë ato të Carlsbad-it.

*(**Shënim:** Shpellat e Carlsbad-it, dhe sidomos shpellat në afërsi të Lecheguilla, janë "zyrtarisht" nga më të mëdhajat dhe të thellat në botë, me shumë nivele dhe shtrate, gjë që mbetet të zbulohet ende nga speleologët. – **Branton**)*

Pyetje – A janë mjetet fluturuese ajrore apo hapësinore elektromagnetike, që jane parë të vijnë dhe të ikin në Malin Archuleta, të pilotuara nga njeriu, qeniet aliene apo të dyja së bashku?

Përgjigje – Rrafshanalta e Archuleta-s është një zonë e vogël...anijet lëshohen dhe mbahen në pesë zona të tjera. Njëra është Deti i Dulçes, njëra afër Durango Co, njëra në Taos, NM dhe pjesa dërrmuese ndodhet në Los Alamos poshtë.

*(**Shënim:** Besoj se këtu Thomas Castello i referohet flotës së përbashkët operative. Nga shumë burime informacioni të kombinuara del që Dulçe është e rrethuar në mënyrë absolute nga të gjitha anët me baza aliene dhe maja e Archuleta-s, ndonëse duket si lidhja kryesore e të gjithë rrjetit të nëndheshëm, nuk është gjë tjetër veçse pjesë e të gjithë kompleksit që, sipas disave, ka madhësinë e Manhattanit (lagjes së Nju Jorkut). Një nga burimet e informacionit ka theksuar se disa qindra këmbë poshtë qytetit të Dulçes janë disa dhoma të mëdha që bëjnë pjesë në nivelin e parë të stacionit. Kjo afërsi shpjegon faktin pse kjo bazë është quajtur Baza e Dulçes. Me sa duket, ndonëse me një akses sigurie shumë të lartë, Thomas Castello kishte dijeni vetëm për një pjesë të të gjithë megakompleksit, që shtrihet në të gjithë zonën. Çfarëdoqoftë sasia e aktivitetit që ndodh aty, burime të ndryshme duket që dëshmojnë për faktin që qyteti i Dulçes shtrihet mbi një kryqëzim madhështor, aktivitet apo udhëkryq i një aktiviteti alien, ndonëse bërthama e aktivitetit alien është spostuar në Los Alamos.*

*Los Alamos dhe zona malore në lindje dhe juglindje të tij, si dhe zona përreth Pyllit Kombëtar të Santa Fe-së, me sa duket, është foleja më e madhe e forcave Reptoide/Gri në Amerikën e Veriut, ndonëse një numër i madh i tyre është i shpërndarë në rrjete të nëndheshme midis Dulçes dhe Area 51. Dulçe duket të jetë një qendër e rëndësishme për aktivitetin jashtëtokësor dhe të nëndheshëm të reptilianëve, një zonë qendrore e infiltrimeve të operacioneve në sipërfaqe, një bazë operative e agjendave për rrëmbimet-implantimet-gjymtimet, si dhe një konvergjencë e madhe për terminalet e nëndheshme të transportit për UFO-t, e kështu me rradhë... – **Branton**)*

Pyetje – Disa kanë sugjeruar që qeniet poshtë Dulçes nuk janë me *ORIGJINË* jashtëtokësore dhe realisht ato janë pasardhës të qenieve sauroide apo reptiliane, si Velociraptori apo Stenonychosaurus Equallus, një racë gjarpërinjsh apo e ngjashme me këta të fundit, dhe që na jepet si informacion edhe në Kapitullin e Tretë në Librin e Gjenezës (BIBËL)?

Përgjigje – Po, disa nga Reptoidet janë autoktone në këtë planetë. Klasa sunduese e alienëve janë Reptilianët. Qeniet me ngjyrë beizhë apo të bardhë quhen Drako. Qenie të tjera reptiliane jaëe me ngjyrë të blertë dhe disa në ngjyrë kafe. Ata jenë një rracë e lashtë qeniesh në Tokë që kanë jetuar nëntokë. Mbase ka qenë një Drako, qenia që shtyu/mashtroi Evën për të kafshuar "Mollën e Ndaluar" në Kopështin e Edenit. Me të drejtë Reptoidët e quajnë veten autoktonë në Tokë. Mbase ata janë ata që ne i quajmë ***Engjëjt e Rënë***. Mbase jo, por sidoqoftë, prej tyre ne konsiderohemi si pushtues.

Pyetje – Disa kanë sugjeruar që të ashtuquajturat bazat dhe tunelet e nëndheshme të Jashtëtokësorve, në pjesën më të madhe të tyre mund të jenë disa mijëra vjeçare të vjetra, ndërtime të një rrace përpara Përmbytjes së Madhe të botës, e cila arriti një nivel të lartë shkencor dhe që u shkatërruan nga një kataklizëm që ndodhi mbase kur ata u përpoqën të ndërthurrnin shkencën e tyre me forca okultike – të mbinatyrshme. Pjesë e këtij sugjerimi është edhe fenomeni që ndodh në Trekëndëshin e Bermudes, i cili mund të jetë rezultat i një eksperimenti të dalë jashtë kontrollit nga Atlandidasit, eksperiment i cili çoi në një katastrofë ***kohë-hapësirë***, që prodhoi një mbetje elektromagnetike në zonën e Trekëndëshit dhe në zona të tjera, mbasi humbën forca shumë të mëdhaja dhe energji në një botë për të cilën ata dinin shumë pak. A mund ta konfirmojnë apo jo këtë fakt, vrojtimet e tua?

Përgjigje– Nuk jam i sigurt për pjesën Hyjnore, por këta 'alienë' e konsiderojnë veten e tyre ***Autoktonë të Tokës*** .

Pyetje – Çfarë pjese kanë në këtë skenar alienët e vegjël Gri?

Përgjigje – Ata punojnë dhe kontrollohen nga Drako. Ka edhe qenie të tjera me lëkurë gri që nuk janë në lidhje me Drakot.

Pyetje – A keni folur me ndonjë nga alienët në bazë?

Përgjigje – Duke qenë se isha përgjegjës i Teknikës së Sigurisë në bazë, duhej të komunikoja me ta rregullisht. Nëse kishte ndonjë problem me sigurinë apo me videokamerat, unë isha ai që thirresha. Ishte klasa reptiliane e punës ajo që zakonisht kryente punët e rëndomta në nivelet e ulëta të Dulçes. Vendimet që lidheshin me këtë klasë merreshin zakonisht nga Drakot e Bardhë. Kur punetorët njerezorë krijonin probleme, Reptoidët shkonin tek Drakot e Bardhë dhe më pas isha unë ai që njoftohesha. Në atë kohë dukej sikur problemet nuk rreshtnin kurrë. Disa nga punetorët humanë nuk duronin dot urdhërat e pakuptimta të natyrës, shko në punë, kthehu tek vendi i punës…, etj, rregulla të cilat janë pjesë e klasës punëtore. Kur është e nevojshme, ndërhyrja kthehet në një mjet jetik. Problemi më i madh ishte me punëtorët njerëzorë, të cilët çmendurisht silleshin vërdallë zonave rreptësisht të ndaluara të Seksionit Alien. Mbase është në natyrën njerëzore që të jetë kureshtare dhe që të përpiqet që të kalojë barrierat. Zakonisht ata ndaloheshin nga kamerat që ndodheshin nëpër hyrjet e ndryshme, përpara se ata ta fusnin veten e tyre në një telash të madh. Disa herë, në mënyrë formale, më duhej të urdhëroja ndonjë nga punëtorët humanë që të kthehej mbrapa.

Pyetje – A ka zona të tjera të lidhura me rrjetin e transportit, përveç atyre që ti përmende më sipër dhe nëse ka, ku janë hyrjet e tyre?

Përgjigje – Ku? Gjithandej! Ato përshkojnë gjithë botën si një autostradë e pafundme e nëndheshme. Si një autostradë pa pagesë vetëm pse kjo është e nëndheshme…. Edhe në Amerikë autostrada e nëntokës është pa pagesë. Kjo autostradë varet nga motorët elektrikë (për kamionat, autobusët dhe makinat), për shtrimin e rrugëve dhe është për një trafik të kufizuar. Ka edhe një tjetër lloj transporti për ngarkesa mallrash dhe pasagjerësh dhe që është për udhëtim shumë të shpejtë. Ky rrjet botëror quhet Sub-Global System. Ka pika kontrolli në hyrje të çdo vendi. Ka tuba transporti në të cilat trenat udhëtojnë me një shpejtësi të pabesueshme, duke përdorur nivel magnetik dhe metode vakuumi. Ato udhëtojnë me një shpejtësi që e kalon atë të zërit.

Një pjesë e pyetjes tuaj lidhet me vendndodhjen e hyrjeve të kësaj baze. Menyra më e thjeshtë për t'u përgjigjur është ajo që të thuash që çdo shtet në SHBA i ka ato. Në mënyrë të përhershme hyrjet janë të kamufluara si nxjerrje rëre apo gërmime mineralesh. Hyrje të tjera komplekse gjenden në bazat ushtarake. New Mexico dhe Arizona ka numrin më të madh të këtyre hyrjeve, e ndjekur nga California, Montana, Idaho, Colorado, Pennsylvania, Kansas, Arkansas dhe Missouri. Nga të gjitha shtetet, Florida dhe North Dakota ka numrin më të vogël të hyrjeve. Wyoming ka një rrugë e cila hapet direkt në autostradën e nëndheshme. Kjo rrugë nuk përdoret më, por që mund të riaktivizohet menjëherë nëse do jetë e nevojshme dhe me shpenzime fare të vogla. Është e lokalizuar në afërsi të Liqenit Brooks.

Pyetje – A ka ndonjë bazë në shtetin e Utah?

*(**Shënim:** Thomas përmendi disa zona që rrethojnë Utah-Colorado, New Mexico, Arizona, Nevada dhe Idaho ku ka lidhje me njëra tjetrën, por në Utah, sipas disa burimeve të ndryshme, baza shtrihet direkt në një nga sistemet e shpellave natyrale më të mëdhaja në Amerikën e Veriut, ajo që thuhet se shkon në thellësi të mëdhaja në Western Rockies dhe po ashtu nën basenin e Bonneville-s. – **Branton**).*

A ke dëgjuar ndonjë gjë për një instalim të pretenduar në Malet Wasatch?

Përgjigje – Salt Lake, Zona e Lake Powell, Dark Canyon, Dougway Grounds, Modena, Vernal. Të gjitha ekzistojnë aty. Ka edhe të tjera.

*(**Shënim:** Ka patur shumë zëra për një sistem tunelesh antike të cilat janë zbuluar gjatë gërmimeve për ndërtimin e themeleve të shumë ndërtesave industriale dhe qendrave tregetare në Salt Lake City. Histori të shumta qarkullojnë për këto tunele dhe që përfshijnë:zbuluesë që janë futur nëpër tunele dhe që s'janë kthyer më kurrë; raportime për qenie reptiliane nëpër thellësitë e labirintheve; raportime për alienë Gri që punonin me personel njerëzor në aparatura masive elektronike dhe projekte gjigande ndërtimi që shkonin drejt nëntokës së maleve në lindje; raportime të humanëve të cilët janë pjesë e një mbretërie me qendër në Azi që quhet Agarta, e cila mban kolonitë e saj në tunelet dhe shpellat e poshtme dhe që janë në konflikt me Reptoidët, Gritë; raportime për një grup bashkëpuntorësh humanë fashistë, që e kanë qendrën e tyre në një instalim madhështor të nëndheshëm poshtë Neushwabenland në Antarktidë; raportime të njerëzve të veshur me kostume dhe që janë parë të lëvizin lartë e poshtë nëpër dhomat e mëdhaja të nëndheshme, duke transportuar dhe paketuar materiale, të armatosur me automatikë të tipit UZI; raportime të puseve shumë të mëdhaja që nuk ju gjehet fundi; raportime të tuneleve të ndriçuara dhe aq të mëdhej sa mund të ngasësh fare kollaj kamiona të mëdhenj në to, seksione tunelesh muret e të cilëve dukeshin solide, por që po 'ti vije dorën, ajo e përshonte si të ishte sipërfaqe uji; dhoma të cilat lëshojnë një ndriçim të çuditshëm të blertë fosforeshente; të rrëmbyer që janë çuar poshtë dhe kanë kontaktuar alienë të të gjitha llojeve; disqe fluturuese të cilët janë parë të dalin nga malet në lindje dhe kanë sulmuar disqe të tjera që vinin nga lugina; fanatikë të historive me dragonj dhe kuçedra që kanë qenë poshtë nëpër tunele tregojnë historira të pabesueshme për kalime që zgjaten me qindra milje; raportime për lidhje të një sistemi tunelesh nëpërmjet një rrjeti gërmimesh perfekte, sidomos në zonën ku kryqëzohen rrugët në qendrën e qytetit; raportime të aktiviteteve aliene, të ngjashme me ato që janë raportuar në lidhje me Dulçen, New Mexico; dhe raportime për një rrjet gjigant shpellash që shkon deri në kufijtë e shtetit në të gjitha drejtimet, një rrjet gjigand që lidh sistemet e nëndheshme të Nevadës me ato të New Mexico-s. Ezksiton një histori e famshme për këtë sistem për të cilën nuk flitet në mënyrë të hapur. Ka dy versione të saj të cilat mund të jenë të dyja të vërteta.*

Në njërin nga versionet një punonjes i një Tempulli Mormonësh hyri në një tunel të nëndheshëm poshtë qendrës së Salt Lake City dhe udhëtoi për një distancë të konsiderueshme nëpër një numër të caktuar katakombesh të nëndheshëm deri sa u ndesh me një qenie të ngjashme me një hardhucë. Qenia u përpoq ta sulmonte por punëtori arriti t'i shmangej dhe u largua me vrap duke u kthyer në sipërfaqe. Ai filloi t'u tregonte të tjerëve për eksperiencën e tij dhe fill mbas kësaj agjentët qeveritarë mbërritën në zonë dhe mbyllën shumë nga hyrjet e tuneleve që të çonin në bodrumet e Tempullit. Disa debatues filluan të supozojnë për faktin se sa shumë nga ky sistem i nëndheshëm ishte nën kontrollin e qeverisë.

Një gjë e tillë ndodhi edhe në pjesën jugperëndimore ku kisha LDS mbante një stacion rezervash nën Malin Granite, në kanionin Little Cottonwood, në pjesën e sipërme të një sistemi shpellash. Elemente fashiste të CIA-s dhe Gritë morën kontrollin e shpellave të thella në brendësi të malit dhe urdhëruan punonjësit e depos së rezervave që të rrinin larg nga zona

e ndaluar, duke shtuar që Qeveria Amerikane po i përdorte ato për arsye të Sigurisë Kombëtare dhe ishte detyra e tyre patriotike që të ruanin sekretin.

Versioni tjetër i ngjarjes tregon për një roje i cili hyri në një tunel në afërsi të kimenasë, poshtë Qendrës Tregetare Crossroads dhe që i binte pjesa jugore e Tempullit. Ai hyri gjatë kohës kur kryheshin gërmime në atë pjesë të Qendrës Tregetare. Punëtori hyri në tunel dhe mbasi përshkoi një distancë të konsiderueshme u ndesh me një njeri të ngjashëm me një gjarpër, bëri nje zbrapsje të menjëhershme dhe u largua me vrap, duke u kthyer në sipërfaqe dhe duke u treguar shokëve të punës për atë që kishte parë. Më pas FBI dhe policia lokale erdhi në vendngjarje dhe mbylli tunelin.

Një tjetër histori përfshin një djalë të ri, i cili sëbashku me një shokun e tij përdorën një zinxhir të lidhur me kamionin e tyre për të tërhequr një masiv dheu në vendin ku po punonin. Spostimi i masivit hapi grykën e një tuneli të panjohur. Ata u futën dhe mbasi përshkuan një distancë të gjatë duke ecur në një labirinth kalimesh e gjetën veten në një vend me 5 dhoma të vogla, njëra poshtë tjetrës dhe në dhomën e fundit ndodhej një tunel që të çonte në një dhomë tjetër të madhe ku ata panë një pus të madh që s'i shihej fundi, i cili zgjatohej në një si tunel i ndriçuar me bollëk dhe aq i madh sa që mund të ngisje kollaj një kamion. Aty ata gjetën disa gjurmë të çuditshme të një krijese me dy këmbë dhe me tre gishta.

Burime të tjera mbështesin faktin që kur këto tunele u zbuluan nga pionierët e parë, ata ranë në kontakt, madje në disa raste edhe u bashkuan me disa nga kolonitë Telosiane-Agartiane-Melchizedekiane-Maja që ndodheshin nën Salt Lake Flats, Salt Lake Valley dhe Western Rockies. Këta banorë të nëntokës fillimisht kishin rënë në marrëveshje territoriale me Reptoidët dhe Gritë, përpara se këta të fundit të shkelnin marëveshjen dhe të merrnin kontrollin e zotërimeve të tyre të nëndheshme poshtë brendësisë së malit, në pjesën perëndimore, në fillim të viteve 1900.

Marrëveshja ishte pjesë e një përpjekje për të shmangur një konflikt të mundshëm midis specieve të nëntokës, siç kishte plasur konflikti midis Humanoidëve Teros dhe Reptoidëve Deros në sistemin e shpellave të Amerikes së Veriut dhe që ishte rritur gjithnjë e më shumë që nga viti 1920, 1930, 1940. Për shkak të mënyrës së menduarit jo kolektive, të cilët këta humanë komunikojnë, ishte vendosur që një nga mënyrat e mundshme për të shndërruar reptoidët në qenie emocionale dhe të mëshirshme ishte ajo qe t'u lejohej bashkëjetesa në një komunitet me ndërgjegje.

Por Reptoidët sa po morën qasje në bashkësi, menjëherë filluan të përfitonin nga kolektivi dhe filluan të kontrollonin Humanët në nivelin e ndërgjegjes. Lehtësia me të cilën u arrit kjo gjë lidhet me faktin që Reptoidët dhe Gritë, prej kohësh vepronin si një kolektiv apo grup me një mendje, gjë që ishte shumë me tepër komplekse se sa kolektivi Ashtar apo Astarte, nga i cili varen shumë nga Agartianët.

Kjo sugjeron faktin që kolektivi reptilian, apo HIVE, nuk përmban asnjë lloj mëshire, dashamirësie apo simpatie për qeniet njerëzore. Disa individë Reptoidë që veprojnë ndryshe nga kolektivi Drakonian, mund të thithen nga Humanoidë të cilët janë të lirë nga kolektivizmi, siç ka ndodhur në disa raste, nga raporte të ndryshme, që ata janë tërhequr nga botët Andro-Plejadeane.

Nëse johumanët shkëputen nga kolektivi, ata mund të çprogramohen dhe riprogramohen, duke bërë të mundur që të përfitojnë në një farë mënyre një lloj tipari apo shkalle emocionale. Në një rast të tillë nuk do ishte e këshillueshme që këtyre krijesave t'u jepej i njejti status midis njerëzorëve dhe me çdo kusht duhet të mbahen nën kontroll.

Kur bën marrëveshje me forcat reptiliane, fillimisht u duhet ofruar një dorëzim pa kusht, dhe nëse kjo gjë nuk pranohet, atëherë një aksion direkt ushtarak duhet të ndërrmeret, gjë e cila justifikohet po të kihen parasysh të rrëmbyerit e përhershëm që mbahen robër nga

Reptoidët dhe Gritë në sistemet e tyre nëntokë dhe të lirohen ata që janë ende gjallë. Shumë nga marrëveshjet që Humanët kanë bërë me Reptoidët "poshtë e lartë", janë shkelur nga këta të fundit..., sidomos në ngjarjet që pasuan Luftën e Groom-it në vitin 1975 dhe Luftën e Dulçes në vitin 1979, kohë gjatë së cilës shumë nga bazat në rrjetin e nëndheshëm të SHBA, të cilat ishin ndërtuar nga paratë e taksapaguesve amerikanë, ranë në dorën e Grive.

Disa burime kanë theksuar faktin që alienët përfituan nga kaosi që u shkaktua, sidomos mbas Luftës së Dulcçes dhe u përpoqën që të merrnin kontrollin e disa kolonive shumë të vjetra nëntokësore. Kjo, me sa duket, shkaktoi një përçarje të madhe në kolektivin Ashtar dhe shumë nga humanoidët dhe hibridët u shkëputën dhe u bashkuan me Federatën jo Ndërhyrëse Andro-Plejadeane dhe nga ana tjetër shumë nga Reptoidët dhe Humanoidët e pashpirtë agjentë u shkëputën dhe u bashkuan me Ndërhyrësit e Perandorisë Drako-Orion.

Sistemi Sirius-B, që është në krah të Arcturus dhe Diellit, ka qenë prej kohesh qendra kryesore e aktivitetit Ashtar dhe që nga kjo ndarje midis dy fraksioneve kundërshtuese ashtariane, sipas të kontaktuarëve, aty ka plasur një konflikt i ashpër që ka përfshirë gjithë sistemin Sirius prej disa vitesh. Jehona e kësaj ndarjeje dhe konflikti është përcjellë edhe në rrjetin e nëndheshëm të Amerikës së Veriut midis forcave Plejadeane që mbështesin humanoidët e Siriusit dhe forcat e Orionit që mbështeten nga Reptoidët e Siriusit. Të dyja forcat së bashku kanë pasur operacionet e tyre në nivelet e nëndheshme përpara se të shpërthente Lufta e Dulçes.

Lufta e Dulçes ishte vetëm maja e ajzbergut, kur konsideron gjithë ato që kanë ndodhur në Dulçe ishin vetëm një efekt reaksioni zinxhir i asaj që po ndodh në atë sektor, mos të themi në të gjithë Galaksinë.

Përpara se të ndodhte ndarja, Reptoidët u ftuan të merrnin pjesë në biseda paqësore në Teolos apo edhe në vende të tjera si shenjë besimi, por kolektivi Reptoid-Gri ishin më shumë të interesuar në zgjerimin e perandorisë së tyre dhe shuarjen e urisë së pafundme për pushtime, se sa të firmoste paqen. Megjithatë, ata pranuan marrvëshjen e paqes vetëm për ta perdorur si Kalë Troje për qëllimet e tyre manipulative.

Ka akoma një grup të mbetur që bashkëpunon në stacionet e nëndheshme afër Paradox Nevada, ku kolektivistët Humanoidë dhe Reptoidë nga Siruis dhe Dielli, vazhdojnë të mbajnë marrdhënie bashkëpunimi të detyruara, në mënyrë që të realizojnë një kontroll global të sistemit. Sidoqoftë, një numër i madh Humanoidësh që ndodhen në sistemin e nëndheshëm, janë në luftë me kolektivistët-ndërhyrës infiltrues Reptilianë, që duan t'i asimilojnë këta humaoidë në kolektivizmin e tyre nëpërmjet krizave, spiunazhit dhe kontrollit të mendjes. Disa nga të kontaktuarit e ndryshëm si, Alez Collier, Ray Keller, Stan Johnson dhe të tjerë, deklarojnë se konflikti në Sirius midis Andro-Plejadeanëve që mbështesin forcat e Ashtarit, dhe Drako-Orion që mbështesin forcat e Ashtarit, të cilët janë infiltruar dhe komandohen nga agjentët e Drako-Orion-it, është përhapur në sistemin tonë diellor duke qenë se të dyja superfuqitë yjore janë fokusuar në këtë sistem shumë strategjik me qëllim që të mbrojnë interesat e tyre respektive. – ***Branton****)*

Pyetje – A lidhet "sistemi i transportit" te Malit Archuleta me një ssitem trasportues që rrezatohet në Malin Shasta në Californine e Veriut?

Përgjigje – Po. Mali Shasta është një zonë kryesore ku takohen Alienët-Rracat e Moçme-Rraca Reptiliane dhe ajo Njerëzore. Duke filluar që nga Grover Cleveland, çdo president i historisë së SHBA-së ka vizituar Qytetin Telos. Supozohet që Truman ka vizituar edhe Mbretërinë e Poshtme, si një Përfaqësues i Lartë i Tokës. Supozohet që ai ka takuar Mbretin e Botës, të cilit i dha Çelësat e SHBA-së.

*(****Shënim:*** *Nëse mbretëria e Agartës në atë kohë ka pasur apo jo motive pozitive, vënia e Amerikës si subjekt nën një superfuqi të jashtme pa miratimin e Kongresit, duhet të*

konsiderohet si një tradhëti e lartë. Por ndonëse disa individë të pazgjedhur, që punojnë me krahun qeveritar Ekzekutiv-Ushtarak-Industrial, mund të zgjedhi t'i bëjë gjërat sipas tekave të tyre pa aprovimin e Kongresit apo Senatit, një akt i tillë nuk mund të përfshijë të gjithë Amerikën, e cila është e bazuar në Deklaratën e Pavarësisë, në Kushtetutën e SHBA-së dhe në Ligjin e të Drejtave.

Me sa duket ka dy kombe që popullojnë Shtetet e Bashkuara, ai tradicional amerikan i krijuar nga Baballarët Themelues dhe i udhehequr nga Qeveria Elektorale, dhe kombi i nëndheshëm i udhehëqur nga qeveria e Korporatave me mbështetjen e Lozheve Bavareze fashiste, të cilat kundërshtojnë Amerikën e vërtetë, brenda tokës së saj. Disa parashikojnë një luftë të pashmangshme civile midis Qeverise Kushtetuese Elektorate të Sipërfaqes së SHBA-ve, me Rendin e Ri Botëror që përfaqëson konglomeratin Humanoid - Reptoid – Korporate – Nacional - Globale Socialiste – Nëntokë, i cili në mënyrë aksidentale u ble dhe u pagua nga taksapaguesit amerikanë dhe projekte të tjera të neveritshme para prodhuese.

Kjo luftë në dukje do të provokojë një pushtim të SHBA-së nga forca të armatosura të Kombeve të Bashkuara/Rendi i Ri Botëror, që sipas vizionit të famshëm të George Washingtonit, në vitin 1777, do të përfundojë me një fitore të Amerikanëve, si rezultat i një ndërhyrje Hyjnore. Një gjë e tillë mund të jetë e paevitueshme për hir të ruajtjes së Lirisë në këtë botë dhe më tej. Ne s'duhet të harrojmë asnjëherë që elita e korporatës së Rendit të Ri Botëror dhe e mjeshtrave të tyre drakonianë, kanë si qëllim çpopullimin e sipërfaqes së Tokës dhe po ashtu të sistemit të nëndheshëm. Duke iu referuar një burimi të Inteligjencës së Marinës, Masonët e gradës 33 (pretendohet që ka disa grada më sipër se 33, të cilat lidhen direkt me drakonianët dhe janë pjesë e lozheve fillestare interplanetare) kanë si qëllim të fusin në konflikt me njëra-tjetrën krahun e majtë të shpellave me krahun e djathtë në mënyrë që të çpopullohet mbretëria e nëndheshme dhe në këtë mënyrë ata do të mund të ushtrojnë kontrollin e plotë global Bavarez - Drakonian në të dyja botët.

Grada +33 dhe me sipër, sipas të njejtit burim, ka si qëllim t'i shpëtojë konfliktit duke u fshehur në shpella super sekrete dhe të fortifikuara, ndërsa masonët 33 e me poshtë, si dhe ushtritë e tyre respektive, do lihen të vdesin mbi sipërfaqe nga lufërat që priten të ndodhin. Mbase disa nga Masonët +33 kanë si qëllim t'i largohen holokaustit në bazat e tyre, pjesë e Alternativës 3, në Hënë dhe Mars. Nëse këto baza vazhdojnë të jenë ende aktive.

Mos harroni, rrënjët e agjendës së të dyjave, Krahu i Majtë Nacional Socialist dhe Krahu i Djathtë Global Fashist, të çojne tek Bavaria (Iluminati). A nuk është interesante që dragoi legjendar ka dy krahë, të majtin dhe të djathtin, të dy të kontrolluara nga e njejta bishë? Në thelb, kur vjen puna tek esenca, lufta është midis Republikës Kushtetuese Amerikane, e bazuar në Kristianizëm dhe Perandorisë Socialiste Bavareze, e bazuar në kultin Luciferian.

Të dy krahët, i majti dhe i djathti, janë lëvizje ekstremiste makiavelike, të krijuara nga Fisnkikëria e Zezë Bavareze (e zezë këtu ka kuptimin e fshehtë dhe djallëzore, dhe jo të ngjyrës) në mënyrë që të shkaktojë një kaos global. Ka shumë dëshmi që thonë se bashkëpunimi me agjendën Reptiliane fillon me kultin Luciferian të Bavarisë dhe më pas është sjellje në Amerikë nëpërmjet infiltrimit të Scottish Rite (Ritit Skocez) dhe bërthamës fashiste të NSA-CIA.

Por ka mundësi që ka pasur një prani të reptilianëve nëpër shpellat e Amerikës së Veriut, që daton shumë shekuj më parë. Sidoqoftë, infektimi masiv reptilian i sistemit të nëndheshëm duket se ka ndodhur afër fillimit të shekullit të 20-të. Mali Archuleta mund të konsiderohet si kryeqyteti i segmentit Alien, i qeverisë sekrete të Rendit të Ri Botëror (Bavarez-Drakonian) në Amerikë, së bashku me instalimet e vendosura në thellësitë e sistemit të nëndheshëm poshtë Aeroportit Ndërkombëtarit të Denverit, si segmenti Human i qeverisë sekrete. – ***Branton)***

Truman mori premtimin për pajisjen me njohuri të larta teknologjike dhe një fitore ndaj të gjithë armiqve në Tokë. Ai më pas u prezantua me ***Samaza*** dhe ***Khoach***, të dy mbretër reptilianë ose ambasadorë alienë nga Bootes dhe Tiphon {Drako]. Truman rifreskoi Marrëveshjen 100 (që filloi në vitin 1933) dhe kërkoi elektromagnetizëm të avancuar, njohuri hapsinore dhe eksperimente. Khoach pranoi, ndërsa Samaza vetëm pjesërisht. Ai shkëmbeu pengje për eksperimente gjenetike dhe magnetike, por mbajti veton përsa i përket hapësirës dhe armatimit me rreze.

Pyetje – A ka ndonjë të vërtetë për pretendimin që CIA/Alienët kane ndërtuar baza në Hënë dhe Mars?

Përgjigje – Kam dëgjuar për këtë gjë, por s'kam parë prova me sytë e mi. Alienët supozohet që kanë baza në disa nga hënat e Jupiterit dhe Saturnit. CIA ka veprimtarinë e saj në vende të tjera, por s'kam dëgjuar ndonjëherë që ata operojnë në planete të tjera.

*(**Shënim:** Mbase në këtë rast në duhet 'ti ishim referuar agjensisë superiore të CIA-s, NSA, personeli i të cilës piloton UFO-t e projekteve të zeza midis bazave: LUNA dhe DREAMLAND. – **Branton**).*

Pyetje– A ke dëgjuar ndonjë zë apo pëshepëritje që sugjerojnë se mund të ketë nivele të tjera më poshtë Ultra – 7, në bazën e Dulçes dhe se ku mund të çojne këto nivele dhe në çfarë konsistojnë?

Përgjigje – Po. Këtë pyetje ia kam bërë edhe vetes... Natyrisht ka pasur zëra të shumtë, por kjo s'do të thotë se kjo është e vërtetë. Sidoqoftë, mund të them se kam parë ashensorë që ishin ëe ndaluar për këdo vetëm nëqoftëse kishte nivel qasjeje sigurie UMBRA apo më lartë. Në bazë, informacioni jepet vetëm sipas detyrës që ke. (Niveli im i sigurisë ishte Ultra -7).

Pyetje – Disa ngulin këmbë se SHBA/Qeveria Sekrete kanë prodhuar diskun e tyre fluturues, i bazuar në pjesën dërrmuese në eksperimentet super sekrete me antigravitetin, që kanë kryer nazistët gjermanë gjatë Luftës së Dytë Botërore. A ke dëgjuar ndonjë gjë që referon këtë deklaratë?

Përgjigje- Kur punoja si Foto-Security, kam dëgjuar të flitet shumë, por asnjëherë s'kam parë provë me sy. Vetëm një herë, kur isha në Forcat Ajrore, kam larë një film që tregonte një mjet fluturues si ai i Adamskit, me kryqin e thyer anash…

*(**Shënim:** Një letër nga R.J.M. nga Pennsylvania, që daton 31 janarin e vitit 1991, thote: "...Kam shumë video me UFO-t. Po ashtu kam dhe Zbritjen Sekrete (1947). Tregon oaset e Bungerit dhe flet për faktin që kanë zbuluar tokë të ngrohtë në Polin e Jugut. Një autor gjerman thotë se Nazistët kanë kryer një betejë të shkurtër me admiralin Byrd. Në fund të filmit thote se forcat prej 4000 ushtarësh të admiralit Byrd takuan dhe mundën Batalionin më të fortë të Antarktidës. S'ma ha mendja që ata flisnin për klimën... Një tjetër burim është shprehur se ka pasur humbje nga të dyja krahët dhe që Beteja e Antarktidës kundër Batalionit të Fundit Nazist, i cili ishte fortifikuar në një bazë të nëndheshme nën malet e Neuschwabenland, Antarktidë, përfundoi në rrugë qorre.*

Pse duhej të kryente vetvrasje Adolf Hitleri dhe Eva Braun kur kishin shpenzuar kaq shumë energji në ekzekutimin e 5000 ushtarakëve nazistë për të cilët ai dyshonte se kishin gisht në atentatin e dështuar ndaj tij në bunkerin Wolf dhe kur kishin ndërkohë një mundësi ikje sekrete për në bazën Naziste në Polin e Jugut?

Në 18 mars të vitit 1994, në revistën The Plain Dealer (Cleveland, Ohio) u botua ky shkrim me titull:

"MJEKËT ZBULOJNË QË TRUPI I DJEGUR MUND TË MOS JETË AI I HITLERIT". Pjesë nga shkrimi thonë se: ***"...mjekët ligjorë francezë thonë se pjesët e mbetura që pretendohen të jenë të Hitlerit, nuk jane trupi i tij... Ekspertët e asaj kohe FALSIFIKUAN raportet verifikuese të urdhëruara nga Stalini, që të kënaqnin këtë të fundit... Trupi aktualisht i përket një mashkulli të panjohur gjerman. Ekspertët francezë shpenzuan më shumë se 2 vite, duke analizuar raportet e autospsisë të përgatitura nga mjekët sovjetikë, që u hartuan në ditët e mëpasme mbas rënies së Rajhut të Tretë dhe konkluduan se ...Trupi që pretendohej se ishte i Hitlerit kishte një dhëmb më tepër dhe po ashtu vetëm një testikul... Askush nga doktorët gjermanë që kishte ekzaminuar Hitlerin përpara vdekjes, nuk e ka përmendur këtë anomali të tij"***

Kjo është shumë interesante, nëse marrim në konsideratë të rrëmbyerin e mirënjohur Barney Hill, i cili gjatë seancave hipnotike kujton eksperiencën e mëposhtme dhe që u paraqit me detaje në enciklopedinë paranormale - MISTERE TË MENDJES, HAPËSIRËS DHE KOHËS.

Barney dhe gruaja e tij Betty u rrëmbyen nga humanoidë me lëkurë gri (alienët Gri) që vinin nga yllësia Zeta Reticuli. Por njëri nga qeniet që ndodheshin në disk, nga Barney përshkruhet me këto fjalë: ***"...një tjetër qenie ka një fytyrë djallëzore... Ai duket si një nazist gjerman. Ai është një nazist... Sytë e tij! Sytë e tij! Nuk kam parë kurrë më parë sy të tillë!".*** *Mos harroni, kjo ndodhte 15 vjet më pas, kur Europa pretendohej se ishte çliruar nga nazistët.*

Duket sikur ka një lidhje të Antarktidës me skenarin e Dulçes dhe po ashtu lidhje të tjera naziste: Turista gjermanë që pak përpara fillimit të Luftës së Dytë Botërore silleshin rrotull New Mexicos dhe blinin miniera, toka dhe minerale; lidhja naziste dhe përfshirja e CIA-s në Dulçe, ardhja e nazistëve SS si agjentë, të cilët ishin sjellë në Amerikë nëpërmjet projektit Paperclip; përfshirja e lozheve sekrete Bavareze në Dulçe dhe lidhja e mundshme Antarktida-Dulçe me Alternativen-3. (Për më shumë informacion në Projektin Paperclip dhe Nazi-UFO, lexoni Agjenda Djallëzore e Qeverisë Sekrete, nga Tim Swartz, e publikuar nga Global Communications).

Një lidhje tjetër interesante është fakti që skuadra sekrete naziste, të cilat ishin përfshirë në ndërtimin dhe drejtimin e bazave të nëndheshme në malet e Neu Schwabenland dhe në vende të tjera në Antarktidë, quheshin po ashtu skuadrat ULTRA. Ultra është dhe emri i koduar për bazën e Dulçes. Po ashtu duket sikur ka një lidhje direkte midis Dulçes dhe bazës Montauk në Long Island, e cila, sipas raporteve, kontrollohej në mënyrë të përbashkët nga Reptiloidët Drakonianë, Gritë e Orionit dhe Bavarian Thule Society, që kishte mbështetur gjithmonë agjendën naziste. – ***Branton)***

Pyetje – Tom, a ke paur qasje tek mjetet fluturuese aliene? Ke qenë ndonjëherë brenda tyre?

Përgjigje – Po, i kam parë ato shpeshherë nëpër hangaret, ka shumë prej tyre. Flota kryesore është e grumbulluar në Los Alamos. Po kam hyrë në disa anije. Janë dy gjëra që kane mbetur të ngulitura në mendjen time: ndjesia e çuditshme kur shkelje mbi dysheme dhe ndriçimi i pazakontë bojë rozë i dritave. Ekuipazhi thoshte se dyshemeja gjatë fluturimit bëhet më e ashpër, ndërsa ndriçimi i brendshëm ndryshon ngjyrë në një blu dhe të bardhë të shkëlqyeshme. E gjitha pjesa e brendeshme e anijes është në porporcion më të vogël, nëse e krahason me gjatësinë mesatare të një njeriu. Korridoret ishin të ngushtë dhe të prerë, por në një farë mënyre kur ishe brenda, dukeshin më të mëdhenj. Disa pjesë të anijes, sidomos ajo e

skajshme, ndihej dhe dukej si një organizëm i gjallë. Nuk fluturova asnjëherë në një mjet të tillë.

Pyetje – A mund të më japësh më shumë informacion mbi rracën e Reptilëve dhe çfarë bëjnë ata në Nivelin e Gjashtë? (Zona që quhet Holli i Maktheve).

Përgjigje – Klasa punëtore kryen punët e rëndomta të përdtishme, lanë dhe fshin dyshemetë, pastrojnë kafazet, u sjellin ushqim njerëzve të uritur dhe specieve të tjera. Është puna e tyre formulimi dhe përzjerja e saktë e lëngjeve për qeniet e tipit të parë dhe të dytë që janë krijuar nga rraca e Drakove. Klasa punëtore punon si në laboratore ashtu edhe në terminalet e kompjuterit. Me pak fjalë, rraca reptiliane është aktive në të gjithe nivelet e Bazës së Dulçes. Ka rraca të ndryshme alienësh që punojnë në seksionin lindor të nivelit të gjashtë (pa dyshim përfshi edhe disa farkasione kolaboracioniste Nordike). Ky seksion zakonisht quhet Seksioni Alien. Drakot janë padronët e padiskutueshëm ëe nivelit 5-6-7. Në këto nivele, humanët janë të dytët në komandë. Vazhdimisht replikoja me një bos Drakonian trupmadh. Emri i tij është i vështirë për t'u formuluar, ***Khaarshfashst*** (me një shqiptim grykor kkhhah-sshh-fahsh-sst). Zakonisht e quaja atë **'Karsh'** dhe ai e urrente ketë emër.

Liderët Drakonianë janë shumë formalë kur flasin me rracën njerëzore. Këto qenie të lashta na konsiderojnë neve një rracë inferiore. Karsh me quante Lider Castello, por që e përdorte në mënyrë sarkastike. Megjithatë, klasa punëtore është, deri diku, miqësore nëse i lejon të flasin të parët. Ata të përgjigjen nëse u drejtohesh. Janë qenie shumë të kujdesshme dhe i konsiderojnë shumë nga rraca jonë si agresive dhe armiqësore. Ata gjithmonë duken të befasuar kur shohin se shumë nga humanët janëqenie të besueshme dhe të hapura për dialog.

Është rreptësisht e ndaluar të komunikosh me alienët jashtë orarit të punës (në ashensore apo korridore) pa një arsye të caktuar. Humanët mund të flasin me humanët dhe alienët me alienët, më larg se kaq askush nuk duhet të shkojë. Ndërsa në vendin e punës është ndryshe. Aty ka "liri fjale", në laboratore. Komunikimi paqësor shtrihet edhe në terminalet e kompjuterit. Në këtë zonë kushdo flet me këdo. Por çdo gjë ndryshon në momentin që kalon pragun e korridoreve. Në mënyrë të papritur çdo bisedë shnderrohet në formale. Ndonëse duket e vështirë për t'u besuar, ka pasur raste që kam qenë i detyruar të arrestoja ndonjë neri, vetëm sepse kishte folur me ndonjë alien. Është një vend i çuditshëm.

Pyetje – Çfarë ka qenë me saktësi ajo që ju bëri juve të ndërgjegjshëm që diçka jo e natyrshme po ndodhte në Dulçe? Mua më duket që në vend kaq të frikshëm nuk duhet truri i Ajnshtajnit për të kuptuar që është një vend ***Krimi***! Pra, pse zgjati kaq shumë? Ti je personi që i ra "bilbilit" të alarmit për atë që po ndodhte?

Përgjigje– Ka disa gjëra që duhet t'i kuptoni më parë. Kam bërë një betim që, nëse nxirrja ndonjë informacion apo fakt nga ato që shikoja aty, më priste dënimi me vdekje. Po ashtu firmosa një deklaratë që nëse gjehesha fajtor për tradhëti, do vrisja veten. Në Bazën e Dulçes, ***tradhëtia*** është çdo gjë që ka parasysh detajet e operacioneve të përditshme, nëse i nxjerr këto gjëra jashtë ambienteve të bazës. Kur fillova punë aty, rregulli kryesor ishte që çdo gjë që duhej të dihej, do kishte vetëm lidhje me punën që do bëje. Historia që na thanë kur fillova punën, ishte ajo e një stacioni Trio-Biotransferte me një Teknologji të Avancuar, që kryente kërkime sekrete dhe aventuroze në metodologjinë e mjekësise mendore. Dhe në fakt kjo është një mënyrë pak qesharake e të thënit, sepse ata me të vërtetë bëjnë eksperimente shumë

të rrezikshme me jetët njerëzore, vetëm për të parë efektet që krijohen më pas. Nëse një kurë mjekësore zbulohet dhe funksionon në sipërfaqen e tokës, ajo paraqitet si një punë kërkimore disa vjeçare në laboratoret shkencore për të mirën e njerëzimit. Por historia e vërtetë mbi kurën e zbuluar nuk tregohet kurrë. Në fund të fundit, Baza e Dulçes është një ***Stacion Sekret***.

Këta persona janë shumë të aftë në atë që bëjnë. Ata nuk tregojnë të vërtetën për njerëzit që përfundojnë në Hollin e Maktheve. Kam punuar me alienë. Vetëm duke pasur këtë gjë në mend, krijon idenë e sekretit dhe sigurisë që rrethon atë bazë.

Po, e dija që kjo nuk ishte puna e zakonshme si në një spital, por në fillim e hëngra mashtrimin. Çdo ditë na kujtoheshte nëpërmjet autoparlanteve që në këtë bazë kryhen "eksperimente dhe kërkime të rëndësishme mbi mënyrat e kurimit dhe mjekimeve të sëmundjeve mendore. Ju lutem mos flisni me pacientët, sepse mund të shkatërrojë punën disavjeçare."

Jam shumë i ndjeshëm kur doktorët thonë të mos flasësh me një pacient. Kush isha unë që të shkatërroja gjithë atë punë që bëhej? Por një ditë një person më ra në sy dhe tërhoqi vëmendjen time. Ai vazhdimisht përsëriste se quhej George S. dhe që ishte rrëmbyer dhe ishte i sigurt që dikush vazhdonte ta kërkonte. Nuk e di pse mu ngul në mendje. E pashë, e dëgjova dhe s'mu duk aspak i sëmurë mendor, ndonëse shumë nga stafi aty thoshte që ai ishte i tillë.

Fundjavën tjetër, kur isha jashtë bazës, arrita t'i mbush mendjen një mikut tim polic, që të bënte një kërkim mbi këtë person duke i thënë se kisha një informacion mbi të dhe isha kurioz të dija më shumë. Nuk përmenda fare bazën. Ka qenë një moment shumë i keq për mua kur mesova se George S. rezultonte i zhdukur. Ajo që ishte më e keqja, polici u shpreh se me siguri do të jetë ndonjë nga ata tipat e shumtë që janë të lodhur nga jeta dhe ja kanë mbathur që t'u shpëtojnë përgjegjësive.

Ky ishte vetëm fillimi.

A jam unë ai që i fryu "bilbilit"? Jo! Të hënën, mbas fundjavës, kërkova George, por ai nuk ndodhej më aty. Nuk kishte asnjë të dhënë që të shpjegonte se çfarë kishte ndodhur me të. Një tjetër oficer sigurie u afrua tek unë duke më thënë se ai dhe disa nga punëtorët e laboratoreve kërkonin një takim me mua mbas pune, në njërin nga tunelet që nuk ishin të kontrolluar nga kamerat. U pushtova nga kureshtja dhe pranova. Atë natë, rreth nëntë persona ishin në takim dhe të gjithë njezëri u shprehën se e dinin që po rrezikonin shumë duke ardhur aty dhe duke u takuar me mua për të hapur zemrën e tyre me një oficer të lartë sigurie, siç isha unë, por donin të më tregonin diçka.

Njëri prej tyre me tregoi fakte që shumë prej pacientëve ishin njerëz të zhdukur. Kishte pjesë gazetash dhe artikujsh, madje dhe foto që në një mënyrë apo tjetrën kishin arritur t'i fusnin fshehurazi në bazë. Ata shpresonin që t'i nxirrnin përsëri jashtë bazës dhe që unë mos i raportoja tek superiorët e mij. Në sytë e tyre, ndërsa flisnin, dallohej qartë frika. Njëri prej tyre deklaroi se më mirë humbiste jetën e tij në përpjekje për të nxjerrë të vërtetën se sa të humbiste shpirtin në mëkat pa bërë asgjë.

Ishte kjo deklaratë, ajo që më ndërgjegjësoi në gjithë qenien time. U tregova atyre për George dhe se çfarë kisha zbuluar në lidhje me të. Mbas disa orësh ne u betuam të gjithë që do të bënim përpjekje për të nxjerrë në publik të vërtetën mbi Bazën e Dulçes.

Pyetje – A pati ndonjë nga klasa punëtore që u bashkua me revoltën?

Përgjigje – Disa nga ekuipazhi i reptilianëve na lanë të kuptonim që kishin dijeni për planet tona për të sabotuar punën në nivelin e gjashtë dhe të shtatë. Njëri prej tyre i quajtur Schhaal, në mënyrë sekrete formoi një grup të vogël Reptiodësh me të njejtën ide në kokë si ajo e grupit tim. Schhaal mori mbi vete rrezikun për të më informuar mua për këtë grup. Ai ishte i hapur aq sa mund të ishte dikush në një situatë të tillë.

Një ditë, ndërsa po inspektoja njërën nga kamerat afër daljes së një tuneli shikoj atë që afrohet dhe ndalon pikërisht poshtë saj (*Sipas shumë dëshmitarëve, Reptoidët e gjatë kanë një shtat mesatar nga 7-8 këmbë. - Branton*), duke u shtirë sikur pastronte një papastërti që nuk ekzistonte dhe me qetësi më thotë, " Disa prej nesh vendosën që ju jeni i vetmi në interesin tuaj për raportet mbi njerëzit e zhdukur. Nëse është e vërtetë, shko përpara dhe unë do vij nga pas. Nëse nuk është e vërtetë, shkatërroje jetën time në këtë moment ! " Zemra ime pothuajse ndahu kraharorin në dysh nga të rrahurat, por ruajta qetësinë dhe eca në drejtim të korridoreve të gjera. Do t'i kujtoj këto fjalë për gjithë jetën time! Ishte hera e parë që mësova që një reptilian mund të kishte mendime dhe opinione individuale!

Që nga ajo ditë, grupi i rezistencës u bë më i madh dhe me i fortë. Si përfundim, çdo gjë shkoi kot kur filloi një sulm ushtarak në njërin nga daljet e tuneleve dhe ata ekzekutuan të gjithë ata që kishin në listën e tyre, humanë dhe reptilianë. Ne u munduam t'u përgjigjeshim, por asnjëri nga klasa punëtore s'kishte armë me rreze. Vetëm forcat e sigurisë dhe disa nga teknikët e kompjutërave kishin armë me rreze. U bë një masakër e vërtetë. Gjithandej shikoje qenie njerëzore dhe aliene, duke vrapuar dhe bertitur për t'u fshehur. Korridoret dhe tunelet ishin mbushur plot. Ne besojme se ishte Forca Delta (nga uniforma dhe metodat që përdorën) që zgjodhi si moment sulmi ndërrimin e turneve në menyre që të vrisnin sa më shumë të ishte e mundur nga ata që kishin në listë.

*(**Shënim:** Duke u bazuar në dëshmitë e Robert Lazar, Phil Schneider dhe të tjerëve, Lufta e Dulçes ishte si rezultat i përkimit të 5 skenarëve të ndryshëm, të cilët u ndërthurën me njëri-tjetrin apo u zhvilluan në të njejtën kohë. Kjo po ashtu mund të ketë përfshirë edhe një konflikt interesash përbrenda MJ12 dhe që me sa duket përfshiu edhe Forcën Delta, Beretat e Zeza, Berretat Blu të Forcave Ajrore, Shërbimet Sekrete, Divizionin e Pestë të FBI-së, Trupat e Furtunës së CIA-s dhe forcat e sigurisë së Bazës së Dulçes. Faktorët e ndryshëm që duket se u bashkuan në Luftën e Dulçes mund të përfshijnë edhe reagimin ndaj Grive, për vrasjen makabre të disa shkenctarëve dhe personelit të sigurisë në Luftën e Groom-it, poshtë Area 51, 3 vjet më parë, siç përshkruhet nga ish-pjestari i Grupit Special të Studimit të MJ12, agjenti Michael Wold.*

Takimet aksidentale midis alienëve dhe punëtorëve njerëzorë dhe forcave të sigurisë afër Dulçes, siç përshkruhet nga Phil Schneider, një sulm ndaj grupit të rezistencës brenda bazës së Dulçes, siç përshkruhet nga Castello, një përpjekje për të shpëtuar disa nga shkenctarët tanë më të mirë, të cilët ishin kapur rob nga alienët mbasi kishin zbuluar të vërtetën mbi Mashtrimin e Madh, që përfshinte shkeljen e marërveshjes që ishte rrëmbimi i përhershëm i mijëra njerëzve në bazën e Dulçes dhe baza të tjera, që vetëm një Zot e di se për çfarë qëllimi bëhej dhe siç përshkruhet nga agjenti John Lear, mund të jetë që MJ12/PI40 kishte dijeni për këto rrëmbime, por agjencia e tyre superiore Murgjit e Zinj/agjencia MAJIC kishte dijeni dhe kishte pranuar një shkëmbim aktual të jetëve njerëzore për teknologji? Dhe një tjetër faktor që mund të përfshinte një mosmarëveshje mbi faktin që personeli i sigurisë së bazës do pajisej me

armë me rreze apo vetëm me ato automatike. Të gjithë këta faktorë me sa duket kanë kontribuar në konfliktin e armatosur që tronditi Bazën e Dulçes në fillim në vitit 1979. – Branton)

Sot e kësaj dite ne nuk e dimë se kush na tradhëtoi. Më kujtohet Gordon Ennry, i cili vraponte krah meje nëpër daljen e tunelit në nivelin e tretë dhe që vdiq kur shumë plumba e qëlluan në kurriz. E avullova vrasësin e tij dhe vazhdova të vrapoj. Dhe ende jam duke vrapuar. Gordoni do të kujtohet gjithmonë.

Pyetje – Çfarë është përbërja e klasës punëtore njerëzore në Bazën e Dulçes? Jam kurioz të di për sa u përket punëtorëve njerëzor si dhe pacientëve.

Përgjigje – Klasa punëtore humane është e përbërë nga njerëz të çdo kombësie në sipërfaqen e këtij planeti. E vetmja gjë që i bashkon është ajo që ata të gjithë flasin anglisht. Nëse më pyet a ka të bardhë, të verdhë, të zinj, të kuq apo ngjyra të tjera lëkure, po e përsëris: Nuk ka dallim rracash aty. Po ashtu edhe për pacientët, me sa kam parë, ka nga të gjitha rracat dhe vendet e tokës. Kam parë një fluks shumë të madh njerëzish dhe besoj se shumë prej tyre ishin aty vetëm për disa orë.

Pyetje – Në një bazë kaq të madhe nxjerrja e mbeturinave dhe papastërtive duhet të jetë një problem shumë serioz. Si e kanë zgjidhur ata këtë fakt?

Përgjigje – Nuk ka qenë kurrë problem. Një pjesë riciklohet. Një pjesë e lagur e plehrave konsumohet nga bakteriet dhe ajo që mbetet avullohet në dhomat me gaz. Pjesa tjetër, mbasi përpunohet, përdoret për të fertilizuar fushat me të mbjella.

Pyetje – Ku gjendet familja jote? Jo vetem gruaja dhe djali, por edhe prindërit, vellezërit dhe motrat ?

Përgjigje – Cathy dhe Eric vazhdojnë të mungojnë. Prindërit e mi vdiqën në një aksident automobilistik kur unë isha në moshë të re. Kam një vëlla i cili, nëse është i gjallë, dyshoj se ndodhet në ndonjërën nga bazat e nëndheshme. S'kam asnjë lajm prej tij prej kaq vitesh. Ju lutem lutuni për ta, ju lutem!

Pyetje – Çfarë datëlindje ke dhe ku ke lindur?

Përgjigje – 23 prill 1941, Glen Ellyn, IL (në një fermë në shtepi, në një vend që tani quhet Glen Ellyn, dhe lista e certifikatës sime të lindjes ndodhet në Wheaton, IL).

Pyetje – Ti ke kaluar kaq shumë peripeci dhe vazhdon ende të luftosh. Kush është frika jote më e madhe?

Përgjigje – Ajo që masa e gjerë e publikut do të harrojë ***Njerëzit e pafajshëm që janë në kurth në vende të frikshme dhe që do të injorojnë Ata qindra fëmijë, gra dhe burra që u shtohen këtyre vendeve çdo muaj***. Duhet bërë diçka për të ndaluar këtë marrëzi. Qeveria jonë është e pafuqishme. Është në dorën tonë, si një vëllazëri njerëzore të luftojmë dhe t'i përgjigjemi kujtdo që kërkon të nënshtrojë rracën njerëzore. Ne nuk jemi skllevër dhe as një rracë inferiore. Ka me mijëra civilizime të shkëlqyeshme vetëm në Galaksinë tonë që janë gati të na ndihmojnë në betejën tonë për të mbrojtur planetin tonë, shtëpinë tonë. Por kjo gjë nuk do të ndodhë deri sa ne, njerëzit e planetit Tokë të detyrojmë të ashtuquajturit udhëheqësit tanë të pranojnë faktin që bënë një marrëveshje të gabuar dhe të keqe me rracat aliene dhe të kërkojnë ndihmë nga qeniet e ndriçuara. Vetëm atëherë ne do të jemi më në fund të lirë nga influenca djallëzore që na ka shtrënguar mendjen dhe trupin prej kaq vitesh.

KAPITULLI I DYMBËDHJETË

OPERACIONI I KUNDËRPËRGJIGJES: NJË NJERI KUNDËR NJË PERANDORIE

Materialet e mëposhtme janë pjesëza nga një dokument (aktualisht një raport i detajuar i quajtur Projekti Beta) që është hartuar nga shkenctari Paul Bennewitz për ushtarakët e Kirtland AFB, të cilët punonin bashkërisht me Paul në një plan operativ për të marrë kontrollin e bazës së Dulçes, New Mexico... Kjo vazhdoi deri në momentin kur interesa të tjera që shkonin thellë në komunitetin e inteligjencës u përfshinë dhe sollën një presion të paparë ndaj Bennewitz dhe disa prej zyrtarëve të Kirtland AFB, koloneli Edwards, agjenti i AFOSI-it Richard Doty, komandantët tjerë të forcave ajrore dhe të tjera ushtarake që ishin të përfshirë, që të ndërprisnin hetimet e tyre. Ndonëse Paulit iu mbyll goja, zbulimet që ai bëri në lidhje me aktivitetet fiziko-teknologjike që ndodhnin në dhe përreth Dulçes, nuk mund të lihen në harresë apo të fshihen. Nga sa duket, Projekti Beta është propozimi i një plani të detajuar ushtarak për një sulm fizik të armatosur në pikat kyçe të instalimeve Drakonis-Orion-Reticuli dhe që mund të jetë shumë i vlefshëm në një të ardhme nëse tentohet të merren ushtarakisht bazat e nëndheshme që kontrollohen nga Alienët ose nga elementë të kontrolluar nga Alienët dhe të lirohen qeniet njerëzore që mbahen rob në burgjet e nëndheshme nën sipërfaqen e Jugperëndimore të SHBA-së dhe me tej. Përpara se të shqyrtojmë raportin, do të citojmë disa nga korrespondencat midis Bennewitz dhe të tjerëve, duke filluar me disa pjesë nga letra e Paul March qe ja drejtonte Clifford Stone (tani drejtori i *UFO Contact International* në Albuquerque) në vitin 1986:

"I dashur Clifford,

...Kam kaq shumë gjëra për të thënë dhe kanë ndodhur kaq shumë gjëra në këto shtatë vitet e fundit sa nuk di nga t'a filloj.

"Mendoj se mënyra më e mirë është të filloj me disa shpjegime që lidhen me deklarata për kulturat aliene këtu në Tokë, strukturat e tyre sociale, pamja fizike etj., gjëra të cilat janë mësuar nga nje komunikim direkt kompjuterik, observim visual, vlerësim psikologjik dhe bashkëveprim personal.

Së pari janë nivele kulturale të Ulëta, të Larta dhe Shumë të Larta dhe me disa nivele, duke filluar nga ai i skllevërve dhe me tej. Nuk ka liri dhe askush nuk i kalon kufijtë, në rast të kundërt është një qenie e vdekur. Seicili është nën vëzhgim falë pajisjeve optike dhe i monitoruar nga kompjuterat dhe individë që quhen "Ruajtësit.

Sfera të madhësive të ndryshme pluskojnë gjithë kohës në ambientin e tyre duke monitoruar frekuenca audio, video dhe ato të trurit (janë vënë re edhe nga punëtorët në stacionet e nëndheshme të cilat shkojnë disa milje nën tokë poshtë Edward Air Force Base dhe në malet Tahachapi në California). Këto mjete të cilat janë të një teknologjie shumë të lartë mund t'ju flasësh dhe komunikosh. Ata mund të fshehin veten e tyre dhe të bëhen komplet të padukshme. Sinjali i kontrollit të tyre mund të ndahet në komponente të ndryshem AM dhe FM. Nuk ka besim në një shoqëri të tillë. Çdo gjë është nën vëzhgim dhe monitorim.

Struktura komanduese është pothuajs e pabesueshme.

Klasat urdhëruese vishen me rroba dhe me ngjyrat përkatëse. Qeveria aliene e përfshirë me këtë grup është totalitare. Duken sikur nuk kanë parime morale apo sociale. Besimi i tyre duket të jetë kontroll total apo vrasje.

Ne Veri, tek lumi Stema "Portokalli" ose në Diamand, siç e quajnë alienët bazën, mënyra e mbretërimit është monarkia. "Mbreti" vishet me rroba në ngjyrë të purpurt. Ata që i përkasin shkallës së lartë sociale vishen me ngjyrë të blertë, të verdhë dhe të bardhë. Shkallët më të ulëta vishen me bojë kafe.

Metabolizmi i trupit të tyre është shumë i lartë, llogaritet rreth 110 deri në 115 gradë. Eliminimi bëhet nëpërmjet osmozës. Ngjyra e lëkurës e klasës drejtuese varion nga e verdhë e mbyllur në të bardhë. Nuk kanë asnjë lloj qimeje. Krahët janë të gjatë, deri afër gjurit. Kanë duar dhe gishtërinj shumë të gjatë. Të gjithë duken si të pa ushqyer. Ata kanë kokë dhe sy të mëdhenj. Tipat humanoid janë në përgjithësi në ngjyrë të blertë të çelët. Kur kanë nevojë për formulën ose kanë vdekur, ngjyra e tyre kthehet në gri (të përhimtë). Shumë pjestarë të kësaj kulture çalojnë kur ecin ose tërheqin këmbët zvarrë...

Ka një këshill në Veri që quhet **I Nënti**. Të gjithë duken sikur janë prerë nga i njëjti kallëp. Paraqiten shumë hakmarrës dhe të orientuar drejt egoizmit. Perëndia e tyre quhet TA."

Ndërsa në një letër drejtuar Clifford Stone, e datuar 19 mars 1986, Bennewitz shkruan:

"Me sa duket Gritë në Veri janë të tërbuar për komunikimin tim dhe duan të më ndalojnë të flas me Io nëpërmjet kompjuterit. Këtë mëngjes kur u çova pashë një shenjë të kuqe në faqen time të majtë rreth 2 e ¾ inch të gjërë. Duke u bazuar në eksperiencën time duhet të jetë bërë nga ndonjë prej atyre sferave pasqyra mbrëmë në dhomën time të gjumit. Kjo është tipike për përpjekjet e tyre në shtrembrimin e sensit të logjikës. Ata veprojnë nëpërmjet *FRIKËS,* por këtu është problemi i tyre, unë s'kam *FRIKË NGA ATA*. Atë që ata kanë arritur me mua është ajo që unë i injoroj komplet. Duket që janë të frikësuar për vdekje nga qenie që quhen Io dhe Jo.

Nëse nuk e ke gjetur ende do e gjesh që kontakti i shpeshtë do të të mësojë se si të jesh i kujdesshëm dhe të përdorësh edhe logjikën me të cilën ata veprojnë. *Është nga që ata veprojnë nëpërmjet frikës dhe nuk e kuptojnë konceptin e miqësisë dhe besimin. Ata drejtojnë një shoqëri ku çdo gjë dhe çdo kush është nën vëzhgim.*

Tani, nëse shikoni tek ata në Veri (Colorado? –Branton) në mënyrë pragmatike ata ia kanë arritur qëllimit kur vjen puna tek makina e luftës dhe armatimi. Me armët dhe makinat e tyre, në mendjet e tyre ata jane "trima", pa ato ata janë vetëm një turmë frikacakësh."

(***Shënim:*** *Edhe unë e konfirmoj observimin e Bennewitz për këtë fakt, por do të shtoja në lidhje me teknologjinë e tyre, sidomos me atë të kontrollit të mendjes dhe kjo lidhet me fjalët e më poshtme, që nëse dikush ia arrin të superojë kompleksin e projekteve të mashtrimeve dhe gënjeshtrave të kolektivit Reptilian-Gri, ata dalin lakuriq siç janë në të vërtetë, pra asgjë më shumë se një turmë krimbash në një guackë, siç saktëson edhe Bennewitz. Në fakt, e vetmja fuqi që kanë këto vemje pa shpirt (nuk përfshij këtu hibridët dhe reptiloidët jo kolektivistë) mbi ne është MASHTRIMI dhe FRIKA jonë reciproke dhe kapitulluese. Pse jam kaq i sigurt në gjykimin dhe mënyrën që u bëj Grive dhe kolektivit të tyre? Sepse edhe unë vetë më parë jam bërë pre e gënjeshtrave të tyre përpara se të zbuloja se çfarë janë NË TË VËRTETË. Ja një shembëll: kolektivistët Reptoid-Dinoid-Gritë duan që ne të besojmë se ata na kanë krijuar gjenetikisht dhe më pas na kanë vendosur në planetin Tokë. Në përgjigje të kësaj, ne, sidomos*

ata qenie humane patetike, agjentë që bashkëpunojnë me ta, kruspullosemi nga frika ndaj këtyre krijuesëve të rremë dhe përpiqemi t'i ushqejmë ata, sepse si do që të jetë, sipas disave, Rezistenca Është e Kotë. Duke i ushqyer ***ne u japim atyre fuqinë tonë****! Në thelb jemi vetë ne që krijojmë një superfuqi e cila është superiore ndaj nesh.* ***– Branton****)*

"Për ta çuar më tej "trimërinë" e tyre, ata arrijnë kontroll të plotë nëpërmjet *IMPLANTEVE*. (Efekti relativ i disa prej këtyre implanteve duket se rrit nivelin e ndërgjegjes dhe të kujtesës]. Ata po ashtu dinë që mund të kontrollojnë një masë të gjërë popullate me koeficient të ulët inteligjence pa përdorur fare implantët por shotgunet me rreze. Nëpërmjet këtyre rrezeve ata krijojnë një ankth masiv.

Kultura e Eprore Aliene e njohur si Eoku:

Eprore nga sa duket është kultura e Io dhe Jo. Ata shfaqin mirësi, simpati dhe një inteligjencë të lartë në trasnmetimet nëpërmjet kompjuterit. (Dikush mund të pyesi, po atëherë si mund të veprojnë ata me një sistem kontrolli frike dhe vdekjeje që ka shkatuar një numër të pafund mizorishë në rradhët e humanve/njerëzve të rrëmbyer? Apo Eoku vetëm shtiren sikur janë pozitivë?). Kultura përfaqësuese e Io është llojet e ndryshme të Homo Sapiens.

Duke u bazuar nga të dhënat prej Jo, flokët e tij janë bojë kafe, ndërsa femra Io ka flokë të kuq. (Indivdë me flokë të kuqe që kanë deklaruar se janë Udhëtarë Yjesh, janë parë në mbitokën e Albuquerque). Ata kanë dhënë informacione që pjestarë të rracës së tyre ndodhen nëpër kontejnerët e ngrirë në Albuquerque. Zona e dhënë është ajo e kompleksit FAA në veri të Albuquerque. Është një zonë e rrethuar me tela me gjemba dhe me një siguri të lartë. Ata treguan se tetë nga Eoku u qëlluan (nga qeveria amerikane) dhe si rezultat i rrëzimit të disqeve 11 prej ekuipazhit vdiqën. (Shënim: Eoku nuk janë ata që normalisht njihen si Gritë apo të paktën jo ai lloj që ka dorë direkt në rrëmbimet e njerëzve).

Ka akoma më shumë trupa nëpër depo... Nuk e di me saktësi se ku gjenden ato. Por di që trupat janë lëvizur nga Maryland dhe aktualisht ndodhen nën juridiksionin e Marinës amerikane. Dje kompjuteri indikoi që një total prej 40 trupash është lëvizur për diku tjetër.

Dy vjet të shkuara kam parë një foto, që ma tregoi Richard Doty, të një forme jete aliene që mbahej e burgosur. Supozohet që mbahej në Los Alamos. Ai ishte i gjallë me ngjyrë të gjelbërt të çelur, sy të mëdhenj dhe qëndronte drejt përpara kameras...

Deri tani, përvec asaj që kam arritur të kap nga transmetimi, di shumë pak në lidhje me Eprorët. Ata janë Homo Sapiens dhe ma merr mendja janë të njejtët që gabimisht rrëmbyen Travis Walton. Nëse numrat që dalin në kompjuter janë të saktë, atëherë prania e tyre këtu është afër 5000. Grupi tjetër është ekuivalent me këtë numër. Të dhënat tregojnë që ata veprojnë nga një anije kozmike që orbiton tokën nga një distancë shumë e largët. Kultura e tyre ka shenja të qarta civilizimi dhe emocionalizmi. Ata tregojnë dashamirësi dhe interes ndaj individëve (në një rast të tillë ne prapë duhet të pyesim, pse atëherë ata janë konsideruar si liderë të alienëve të cilët nuk tregojnë as meshirën apo dhembshurinë më të vogël për rracën tonë?). Teknologjia e tyre është shumë më tepër superiore se e jona dhe e Grive të vendosur në Veri, të cilët po përpiqen që të shtiren si perëndi nëpërmjet argumentave të dobët logjikë.

Eprorët e Lartë Fare janë të pakët në numër. E gjithë struktura e tyre e diturisë dhe bashkëpunimi social është aq i avancuar sa e kam pothuajse të pamundur ta përshkruaj. E përsëris, shumica e kësaj që të them është e bazuar në eksperiencën time personale për të cilën s'kam folur kurrë me njeri. Në fakt ti je i pari.

Këto qenie kaq të larta janë edhe të moshuara, rreth 1 mijë vjeçare, gjë që nuk është aspak jo reale. Për më shumë se 300 vite, një konflikt i ashpër është midis tyre dhe Grive të cilët si natyrë janë agresivë dhe luftenxitës."

(**Shënim:** *Bennewitz nuk shpejgon ndarjen në dy pjesë më se të dukshme të faktit se sa përdëllyes janë humanoidët dhe keqbërës janë reptoidët të cilët janë në luftë midis njëri-tjetrit dhe që mund të jenë pjesë e të njejtës infrastrukturë. Mbase të dyja palët, Gritë dhe Humanoidët përdorin të njejtin network/rrjet mendor kolektiv dhe si të tillë janë të lidhur me njëri-tjetrin në mënyrë të pashmangshme. Kjo gjë bën që liderët, Eprorët dhe Eprorët e Lartë, të jenë diçka ekuivalente me kolektivin Ashtar.* ***– Branton***)

KAPITULLI I TREMBËDHJETË

DULÇE, NEW MEXICO DHE LIDHJA DRAKONIANE

Në vijim është marrë nga një artikull i TAL Levesque, i titulluar: ***"Kthimi i fshehur i një Specie Aliene të trashëgimisë Reptile – Baza Dulçe"***, e cila doli në një buletin postier të shpërndarë nga studiuesi Patrick O'Connell:

Sipas TAL, shekuj më parë "... Një Konflikt me qeniet e tjera, *EL-s* (*Gjigantët Njerëzorë*) shkatërruan shumicën e *qytetërimit Reptoid*, i cili i detyroi disa në shpella të thella dhe të tjerë për të lënë Tokën - tek *Alfa Draconis* dhe *Altair* në *yllësinë Aquila*, e cila në kohën e lashtë ishte e lidhur me krijesat e liga reptiliane... Konflikti është një *Luftë Speciesh*, midis *Farës Evadamike* dhe *Farës "Gjarpër" Drakonian.*

*(***Shënim***: Marrësi Moris Doreal pohon se ka mësuar nga njerëzit që kishte takuar, të cilët vinin nga kolonitë nëntokësore "Agharti", poshtë Amerikës së Veriut dhe Azisë, se këta gjigantë ishin të lidhur ngushtë me një racë nordikësh para-skandinavë, të cilët mbanin një qytetërim të fuqishëm dhe të zhvilluar shkencërisht, mbetjet e të cilit tani shtrihen nën tonelata rëre në rajonin e lashtë të shkretëtirës gobi të Azisë. Doreal u tha se si gjigandët dhe njerëzit bjondë kishin bërë një luftë parahistorike kundër një race të zvarranikëve të bazuar në Antarktidë, të cilën ata arritën ta përzënë nga sipërfaqja e planetit gjatë konfliktit të lashtë. -* ***Branton***)

"Nën mbulesën e errësirës, me baza të fshehura brenda tokës, ky pushtues i natës ka zgjedhur të rimarrë atë që dikur ishte e tyre dhe ta përdorë atë, dhe ne, si një zonë vënie në skenë në konfliktin e tyre të lashtë me "*El-ët*".

*(***Shënim***: Domethënë, për të rifituar atë që duan të na besojnë dikur këto raca gjarpërinjsh. "El-ë"' janë raca e ashtuquajtur EL-der, një degë njerëzore e lidhur me trashëgiminë evadamike ende të cilët kishin arritur ose kishin mbajtur një shtat shumë të lartë fizik mesatarisht nga 9-12 ft. në lartësi. Të tjerë i kanë quajtur "Anakim' ose "Nephelim". -* ***Branton***)

"Njerëzit me *implante të trurit alien* ("zombit") janë programuar për të ndihmuar në përmbysjen e Njerëzimit në të ardhmen e afërt. "*Reptoidët*" madje janë në gjendje ta transformojnë veten në Qenie me karakteristika dhe veçori njerëzore. Planeti Tokë po stresohet, në mënyrë që rezistenca njerëzore të jetë minimale, gjatë marrjes së kontrollit të Tokës dhe të njerëzimit.

"Filloi si një 'program bashkëveprimi i përbashkët.' Një *specie aliene* donte të 'ndante' pjesë të teknologjisë së përparuar me disa njerëz në pozicione kyçe të PUSHTETIT brenda qeverisë, ushtrisë, korporatave, "shoqërive sekrete", etj... Populllsia në tërësi filloi të manipulohej në "Axhendën e Alienëve"... Ata donin kontroll total prej nesh!

"... (Ish *Oficeri i Sigurimit të Bazës së Dulçes,* Thomas Castello, kishte parë *Humanoidë të gjatë Reptilian* në bazë. Kjo është interesante për mua (TAL), sepse në vitin 1979 u gjenda ballë për ballë me lloje "Të tjera" (*Reptoide)* mbi 6 metra të larta, të cilat u materializuan në shtëpinë tonë! Ata morën gjak nga gruaja ime (që është një lloj gjaku rh-negativ) dhe nga vajza e saj, e cila ishte 1500 milje larg.

"... Të gjithë e kuptuam se "*Vizitorët*" ishin këtu për të qëndruar. Gjithashtu mësuam se si *Raca Reptilane* po kthehej në Tokë dhe "*Gritë*" (që janë mercenarë) po përdoreshin për t'u lidhur (me ne) - të manipulonin Humanët. Axhenda e tyre demonike ishte ta mbanin Tokën të hutuar dhe të pavetëdijshëme për natyrën e tyre të vërtetë dhe potencialin e tyre..., si dhe të na mbajnë në mosdije për Qytetërime të mëdha e të ndryshme që jetojnë Brenda Tokës.

"E *vërteta fantastike* u bë për t'u dukur një fantazi, një legjendë, një mit, një iluzion! *Reptoidët* po kthehen në Tokë për ta përdorur atë si një zonë të vënies në skenë, në konfliktin e tyre të lashtë me *Elohimët* (*forcat engjëllore* të Krijuesit të Plotfuqishëm, si dhe me *Nefelimët,* që nuk ishin engjëj siç besojnë disa, por njerëz të vërtetë me shtat të lartë, që në kohët e lashta adhuroheshin pameritуar si "perëndi".

Raca ADAMIKE ka baza nëntokësore brenda *Marsit* -- ata janë një kulturë "*Kult Luftëtar*".

"... Ka një rrjet të gjerë të lidhjeve Tube Shuttle (Anije me tuba), nën SHBA, e cila shtrihet në një sistem global të Tuneleve dhe Nën-Qyteteve... Shënim: *Reptilët* nuk i konsiderojnë ata vetë "*Alienë*"... ata pretendojnë se *Terra* (e treta nga Dielli) ishte shtëpia e tyre para se ne njerëzit të "mbërrinim".

"...Si specie, vazhdon TAL, "qeniet e trashëgimisë së reptilëve (*Gritë*, *Reptoidët*, *Drako me krahë* me *2 brirë* -- stereotipi klasik i "*Djallit*")... janë shumë analitike dhe të orientuara teknologjikisht. Ata janë seriozisht në shkencat e automatizimit (kompjuterëve) bio-inxhinierisë (gjenetikës)! Megjithatë, shfrytëzimi i tyre në këto fusha ka çuar në eksperimente të pakujdesshme, *ME SHPËRFILLJE TË PLOTË TË ETIKËS* (standardeve morale) dhe *EMPATINË*. Kjo është e vërtetë edhe për *SHUMË NGA QENIET NJERËZORE* që punojnë me ta!"

*(***Shënim***: Duke iu referuar "Dracos me krahë", të cilat konsiderohen të jenë pranë majës së hierarkisë aliene, mbi të gjatët "Lizard Men" dhe të shkurtër "Gray"', këta kanë shkuar edhe nga titujt e mëposhtëm: Mothmen, Gargoyles, Winged Serpents, Pterodactoids, Ciakars ose Birdmen. Ata duket se janë vetëm banorë të thellë të nëndheshëm, por dihet se janë shfaqur gjatë valëve masive UFO - Men In Black - Abduction, si ajo që kalonte në zonën Point Pleasant të Virxhinias Perëndimore, siç është dokumentuar në librin e Xhon Keelit -* ***"Profecitë e Fluturave*** *" (The Mothman Prophecies, i cili sugjeronte një lidhje të mundshme nëntokësore pranë një zone të vjetër të ruajtjes së TNT- së në afërsi. Dy zonat e tjera ku këta zvarranikë me krahë janë raportuar më shpesh janë sigurisht nën Dulçe, New Mexico, dhe gjithashtu brenda sistemit nëntokësor 8-nivel nën Kampin Hero pranë Montauk Point, Long Island ku ekziston një bazë e përbashkët naziste (Korporata Amerikane dhe Evropiane Militante Naziste), Gray, dhe Reptiloid bazë... një që thuhet se lidhet me qendrën ITT në Nju Xhersi.*

Emëruesi i përbashkët do të ishte familja gjermane Krupp që ndërtoi fabrika municioni për Adolph Hitler dhe jo vetëm që mban një përqindje të madhe të kontrollit mbi ITT, por gjithashtu ndihmoi në financimin e projekteve "Montauk" kohë-hapësirë-mendje-kontrollit për Shoqërinë Bavareze Thule, të cilat po vazhdojnë brenda strukturës së M.A.L.T.A. ose Montauk-Alsace-Lorraine-Time-Archives brenda malit Alsace-Lorraine pranë kufirit franko-gjerman. Rajonet Alsace-Lorraine u morën nga Franca në luftën franko-prusiane të shekullit të kaluar dhe më vonë u kthyen në Francë nga aleatët pas fundit të Luftës II Botërore.

Baza e MALTA-s "mun" të shtrihet nën territorin gjerman pranë kufirit, megjithatë nëse ndodh të shtrihet nën tokën franceze, kjo mund të jetë për shkak se baza është e vendosur në një nga objektet nëntokësore të ndërtuara nga nazistët gjatë, para ose vetëm duke ndjekur Luftën II Botërore, një strukturë që francezët nuk e zbuluan pas Kthimit të rajonit pas luftës. Sa për qendrën ITT në Nju Xhersi, ajo gjithashtu thuhet se ka një lidhje me rrjetin kombëtar-ndërkombëtar nën-global, sipas Al Bielek.

Shumë rrallë janë "drako me krahë" që hasen në UFO, dhe megjithëse në disa raste janë parë duke fluturuar natën ose ditën përmes ajrit si në shfaqjet e Point Pleasant, ato duket se veprojnë më shpesh brenda niveleve më të thella nëntokësore ku gritë dhe reptiloidët vetë kanë qenë të njohur për të konvergojnë. - ***Branton***)

TAL pastaj përshkruan diçka që mund të duket e pabesueshme nëse nuk do të ishte për faktin se dhjetëra burime të tjera priren të konfirmojnë të njëjtën gjë.

Ky zbulim thuhet se ishte një nga arsyet e vërteta për fillimin e "*Luftërave Dulçe*":

"... *Niveli 7 është më i keqi*. Rresht pas rreshti prej 1.000 njerëzish dhe përzierja njerëzore mbetet në depo të ftohtë. Edhe këtu janë *embrionet e humanoideve në faza të ndryshme të zhvillimit*. Gjithashtu, shumë fëmijë njerëzorë mbeten në vendet e magazinimit. Kush janë ata njerëz?".

KAPITULLI I KATËRMBËDHJETË

BETEJA TË TËRBUARA NËN TOKË – LUFTËRAT E DULÇES

Në vijim është një fragment nga një artikull i cili u shfaq në një botim të lidhur me UFO-t. Ne nuk e dimë saktësisht se kush është autori i artikullit apo se në çfarë botimi u shfaq ai, pasi burimi ynë na dërgoi vetëm disa Kseroks pa referenca.

Ne i tregojmë informacionet siç na kanë marrë:

"... Lear e drejtoi vëmendjen time në një hartë të madhe të Nevadës, e cila përcakton të gjitha zonat të cilat hartat civile i lënë si rezerva ushtarake të pashtruara. Pikërisht në qendër është një vend i quajtur ***Zona 51***. Është kompleksi ynë më sekret. Atje janë 1900 vetë -- duhet leje presidenciale për të punuar atje -- dhe ata transportohen me avion në mëngjes dhe nxirren rreth orës pesë të mbrëmjes. Ata nuk kanë të bëjnë fare me salcat. Njerëzit që punojnë me salcat ngrihen më vonë pasdite dhe shkojnë në shtëpi rreth mesnatës. Fabrika e salcave quhet **S-4** dhe është në këndin jugperëndimor të *Zonës 51*.

Për fat të keq, ky objekt , dhe një kurth i ngjashëm pranë Dulçes, Nju Mexico, tani mund t'i përkasë forcave jo besnike ndaj qeverisë amerikane, madje as racës njerëzore. Është tmerruese për ne të mendojmë se shkencëtarët po punojnë për ne, por janë në fakt të kontrolluar nga jashtëtokësorët".

"... Një marrëveshje u bë me ta në pjesën e fundit të viteve 1960 (Ndoshta një rishikim i traktatit të vitit 1954, i cili ishte nga ana e saj një përmbysje e *Traktatit Sekret*

të Iluminatit Bavarez me *Grays* në vitin 1933. - Branton). Në këmbim të teknologjisë, do të mbulonim ekzistencën e *të huajve*". Me sa duket kjo marrëveshje -- e krijuar nga një krah i qeverisë kaq e fshehtë sa që edhe Presidenti mund të mos jetë në listën e "nevojës për të ditur" -- gjithashtu sanksionoi rrëmbimin e njerëzve, të cilin *alienët* e racionalizuan si një monitorim të vazhdueshëm të një qytetërimi në zhvillim. Kërkuam vetëm një listë të të rrëmbyerve.

Në 1973, marrëveshja u bë. Qindra-mijëra njerëz po rrëmbeheshin që nuk ishin në listë. Në vitet 1978-1979, pati një grindje mes nesh dhe alienëve, në të cilën ata vranë 44 shkencëtarë tanë më të mirë, dhe një numër të *Delta Force* që po përpiqeshin t'i lironin. Nuk jam i sigurt se ku ka ndodhur kjo altercacion- mund të ketë qenë *Dulçe*, ose mund të ketë ndodhur në *Liqenin Groom*

(***Shënim**: Sipas Robert Lazarit, një ndërtesë e nëndheshme poshtë liqenit Groom ishte një përleshje e fortë zjarri mes Greit dhe personelit ushtarak të SHBA-së, pasi një oficer i Sigurimit njerëzor kishte sfiduar një alien që të mos hynte në një zonë të kontrolluar nga alienët me një armë të mbushur, dhe më pas u vra si pasojë e sfidës së tij.*

Kjo "luft" ishte në fakt një "masakër" sipas agjentit të Grupit të Studimeve Speciale të MJ12 (MJ12-SSG) Michael Wolf, pasi shpërthimi i parë i dhunës në vitin 1975 rezultoi gjatë një demonstrimi të një reaktori kundër materies brenda një dhome nëntokësore. Gritë që operonin demonstratën urdhëruan oficerët e sigurimit njerëzor të hiqnin plumbat nga armët e tyre. Një oficer i sigurimit e ka marrë në pyetje këtë urdhër dhe vetëm për guximin për të pyetur, një nga gritë me sa duket i ka lënë ngjyrat e tyre të vërteta të tregojnë.

Kjo është, ajo para kohe ekspozoi faktin se "at" nuk ishin me të vërtetë "aleatët" e qeverisë amerikane, por në fakt një forcë pushtuese profesionale që duhej të mbante disiplinën absolute midis "subjekteve të pushtuara" të saj. Kjo "gjë" nga kjo botë vendosi se do të bënte një "shembull" nga ata që i vinin në dyshim urdhërat e tyre, dhe shokët e tij ndoqën shembullin e tyre. The Greys filloi të therte disa dhjetra personel sigurimi dhe shkencëtarë, edhe pse vetëm një alien Grey vdiq në atë ndryshim fillestar.

*Thomas Castello pretendon se një betejë tjetër ndodhi nën Dulçe katër vite më vonë në vitin 1979, pasi disa shkencëtarë që kishin zbuluar "Të Vërtetën e Tmerrshme" - të mijëra të rrëmbyerve njerëzorë në ruajtje të ftohtë ose të burgosur në rrethime si kafaze në sektorët më të thellë "Alien" nën Dulçe - u kapën vetë nga alienët pas këtij zbulimi. Këto ishin disa nga mendjet më të mira që Amerika kishte për të ofruar. Siç do ta shohim më vonë, "Luftërat Dulçe" ishin disi më komplekse sesa mund të sugjeronte ky shpjegim i shkurtër. - **Branton**).*

"Kjo betejë, pohon Lear, na la të humbur nga ndërtesat tona [dhe disa nga shkencëtarët tanë më të mirë]; që atëherë, jemi përpjekur të krijojmë një kundërforcë për të përballuar sfidën e alienëve.

"Nisma e *Mbrojtjes Strategjike* ishte një skemë e tillë. *SDI*, pavarësisht nga ajo që ju dëgjoni, u përfundua dy vjet më parë; që ishte për të gjuajtur poshtë salcave hyrëse. Gabimi ishte se ne menduam se ata ishin duke ardhur-- në fakt, ata janë tashmë këtu. Ata janë në baza nëntokësore në të gjithë vendin. Duket se *jashtëtokësorët* kishin ndërtuar shumë baza të tilla pa dijeninë tonë, ku kryejnë eksperimente të shëmtuara gjenetike mbi kafshët, qeniet njerëzore dhe krijesat "e improvizuara" të vetë krijimit të tyre.

Në betejë, edhe në një konflikt po aq të pazakontë sa "*Luftërat Dulçe*", ka të ngjarë të ketë të burgosur të luftës ose POW-së.

Në raportin e tij, *LEADING EDGE*, studiuesi Val Valerian zbuloi si vijon:

"Tekniku i Laboratorit Dulçe mbajti: Në fillim të nëntorit 1988, morëm vesh se djali shkencëtar i (*B.M.*) tani po mbahet në ndërtesën e nëndheshme në *FORT UEJN*, Kolorado. Baza nëntokësore është e vendosur në Kolorado jugperëndimore pranë maleve UTE. Djali me sa duket ka punuar në laboratorin gjenetik nën *Archuleta mesa* pranë *Dulçes*, NM dhe më në fund u neverit me atë që po vëzhgonte. Sondat e mëvonshme në ruajtjen e këtij personi kanë dhënë disa emra interesantë projekti. Babai i tij, *B.M.* me sa duket ka hasur dy burra *nordikë* në Pomona, CA më 22 oct. '88..."

Shënim: Kufiri i rezervave indiane "Mali i Utës", i cili super-imponon kufirin jugor të Kolorados, shtrihet vetëm pak milje në veri të rrafshnaltës archuleta. Ajo shtrihet nga ajo pikë në perëndim përgjatë kufirit deri në katër qoshet e zonës. Pikërisht matanë kufirit në Juta ekziston me sa duket një tjetër strukturë dege, sipas Xhon Learit, ku thuhet se po mbahet një tjetër shkencëtar i Dulçes. Leari foli me babain e këtij shkencëtari të ri, duke iu referuar babait vetëm si 'M. K.', dhe u përpoq të gjente pozicionin e saktë të bazës.

Lear deklaroi:

"... Djali, babanë e të cilit e takova dhe që vdiq disa vjet më parë, me sa duket po mbahet në një bazë pranë ose rreth *Malit Ute të Fjetur* (Mali Ute i fjetur është në pjesën juglindore ekstreme të Utah, pranë katër qosheve të zonës në Rezervatin Ute, në jug të Utah highway 666 që gjithashtu shkon nëpër Kolorado dhe poshtë përmes Nju Meksikos. - Branton). Nuk më kujtohet se si më erdhi ky informacion, por kishte të bënte me disa kërkime që po bëja në kërkim të bazës *së Projektit BLUE LIGHT* pranë Delores (që nuk e gjeta kurrë)."

Në lidhje me Utah, ka pasur thashetheme për bazat e ***"Rendit të Ri Botëror"*** duke u ndërtuar nën Utah juglindore me struktura të përmbajtura ku "disidentët" janë menduar për t'u kapur nën tokë kur dhe nëse Rendi i Ri Botëror merr kontrollin e Shteteve të Bashkuara. Thuhet se ka shumë struktura të tilla të nëndheshme anembanë Amerikës së Veriut.

Ushtria amerikane nuk është e vetmja forcë që është përfshirë me "*luftën*" kundër *Grive*. Një nga forcat e mëdha të nëndheshme njerëzore që janë shumë të shqetësuara në *Gri,* lidhur me shkeljen prej tyre të marrëveshjeve territoriale dhe abuzimeve dhe mizorive që janë kryer kundër kolonive të ndryshme njerëzore brenda planetare, përfshijnë disa segmente të *aleancës Telosian-Agharti*, si dhe disa *aleatë të tyre sirë* që janë kundër *Grijve*.

Informacioni i mëposhtëm iu dërgua një kërkueseje në Utah nga Juliette Sweet, një mike personale e Sharula Dux, e cila thuhet se është një '*princeshë*' *aghartiane nga Telos*, kompleksi i qytetit poshtë *Mt. Shasta*.

Metroplex qendrore e *Telos* thuhet se përbëhet nga një kompleks shumë-nivel mbi 5 milje të thellë dhe të paktën 20 milje në perimetër, e cila shtrihet në të jashtme të sistemeve koloniale periferike përtej. Sipas Sharula, *Telos* ka lidhje nëntokësore nëpërmjet tubave-ecejake në të paktën 100 qytete të tjera nëntokësore nën Amerikën e Veriut si dhe qytete nën Amerikën e Jugut, të tilla si qyteti aleat i *POSID* nën rajonin *Matto Grosso* të Brazilit. Shumë nga këto qytete mbahen nga amerikanët e lashtë "vendas" veriorë, jugorë dhe qendrorë.

Letra e mëposhtme ishte e datës 2/7/93:

"... Muajin e kaluar kam bërë transkriptin e diskut tuaj dhe kam lexuar materialet tuaja në tërësinë e tyre. Shumë interesante dhe plot fakte të cituara mirë. E vlerësoj ndjenjën tënde të bazës kur paraqit idetë e tua... Unë nuk jam i njohur me *racën sauriane*, as nuk kam dëgjuar përmendje të tyre nga Sharula apo Adama... *Gritë* vijnë herë pas here dhe ajo që është komunikuar nga *Hierarkia* (*Telosiane*) është se atyre po u kërkohet me të vërtetë, me forcë nëse është e nevojshme të largohen.

Procesi i rrëzimit ka qenë aktiv për rreth një vit të fundit dhe Adama ka treguar se *Los Alamos* do të jetë një nga zonat e fundit për të pastruar... ka pasur disa "luftëra yjore" lloj konfliktesh të kohëve të fundit, por mjeshtrat [*Telosian*] na thonë të mos shqetësohemi për këtë, se ata i kanë gjërat mirë në dorë... Mosha e Sharulës është në fakt 267 vjet. Ndonëse për qëllime të ID në sipërfaqe, ajo thotë se ka lindur në vitin 1951. Ajo ndihmon atje ku janë të shqetësuara qëllimet e sigurimeve shoqërore dhe pasaportave.

Ju mund të dëshironi të përditësoni materialet tuaja për të pasqyruar moshën e saj aktuale..."

Shënim: Gjatë një leksioni, Sharula u pyet se çfarë po bënin telosianët për problemin me gritë. Sharula deklaroi se Flotat e Argjendta Telosian-Agharti ishin përballur me Gritë dhe u tha atyre të ndërpresin aktivitetet e tyre abuzive në këtë planet, për të cilat Gritë u përgjigjën se ata kanë të drejtë të vazhdojnë aktivitetet e tyre pasi "Qeveria Amerikane" ka autorizuar aktivitetet e tyre në tokë dhe në Amerikë. A po i referohen "*qeverisë sekrete*" *CIA-NSA të mbështetur nga nazistët*, e cila ka infiltruar Amerikën nëpërmjet vrasjeve dhe manipulimeve, dhe ka krijuar projektet e "ndërveprimit *alien*" pa pëlqimin e Kongresit?

Është sikur këto gjak të gjelbërta, Parazitët me qafë lapsi, me kokë pjepri, që thithin gjak - që thyejnë traktatet, shkelin vullnetin njerëzor, rrëmbejnë përgjithmonë dhe madje vrasin njerëzit për qëllime shkencore ose të ushqimit, gënjejnë dhe mashtrojnë, shpërfillin etikën jo ndërhyrje, shkatërrojnë kafshët dhe pronën, manipulojnë mendimet e masave dhe udhëheqësit e tyre kundër njohurive të tyre të ndërgjegjshme, shkatërrojnë jetën njerëzore në nivele mendore-emocionale-fizike dhe fjalë për fjalë "ushqehen" nga JETA e njeriut duke përfshirë atë të jetës sonë. fëmijët - kanë ndonjë vend për të dhënë justifikime të tilla!

KAPITULLI I GJASHTËMBËDHJETË

DULÇE, NEW MEXICO DHE LIDHJA ASHTAR

(Në vijim është një version i redaktuar i një dosjeje shumë të gjerë të shkarkuar nga Interneti. Disa nga pikat kryesore/theksi janë të miat. - Branton)

Në vijim u ngarkua nga një përdorues në *ParaNet*. Ajo është duke u siguruar në tërësinë e saj vetëm për qëllime informacioni. *ParaNet* ose filialet e tij nuk pretendon vërtetësinë ose vlefshmërinë e tij dhe nuk e miraton përmbajtjen e tij në asnjë mënyrë.

Si një shënim i mëtejshëm: Nën paragrafin (3E), ajo përmend se ka ndërtesa ... "Me pesë faqe me një kupolë", *ParaNet* ka parë dëshmi fotografike të ndërtesave të tilla. Këto ndërtesa nuk janë ndërtesa siç mund të mendohet për to, por ato që duket se janë platforma vrojtimi në shkretëtirë. *Raporti Dulçe* mohon ndonjë nga këto ndërtesa të shfaqura në hetimin e tyre.

*(**Shënim**: ParaNet ka bërë një hetim në organizatën PHOENIX e cila e ka nxjerrë këtë raport. Në kundërshtim me pohimet e autorëve të këtij dokumenti, ParaNet ka gjetur lidhje të dukshme midis projektit PHOENIX dhe RAPORTIT PHOENIX, një dalje për kolektivin ASHTAR. Një nga "udhëheqësit" dhe "zëdhënës" për këtë kolektiv është një qenie që shkon me emrin HATONN. Hatonn, sipas disa burimeve, është një 9 këmbë "Plejadean" me prirje të ashpra fashiste që pretendon të jetë një "dezertor" reptilian nga Perandoria Unholy Six Orion-Draconian. Burime të tjera pretendojnë se Kolektivi Ashtar, ose së paku një segment i madh i kolektivit i cili u infiltrua dhe u asimilua nga agjentët e Drako-Orionit që pozojnë si "mjeshtra të ngjitur" -- është tani në bashkëpunim të drejtpërdrejtë me gritë e reptilëve dhe 'Gjashtëshja e Papërlyer'. Në një rast të tillë, nuk do të ishte e habitshme për segmentin e kontrolluar Draco-Orion të rrjetit Ashtar të kërkojë të diskreditojë një bazë nën Dulce, New Mexico NËSE NË FAKT baza është duke u kontrolluar dhe operuar bashkërisht nga forcat Drakoniane dhe Ashtarian... për shembull forcat e përbashkëta Drakoniane-Ashtariane që, disa besojnë, janë duke vepruar së bashku me kometën anomalike "Hale-Bopp".*

*Meqënëse zinxhiri origjinal i dokumenteve në të cilin shfaqet "Raporti Dulçe" përmban mbi 140 KB dhe është një përpjekje e dukshme shpifjesh - për shembull gjatë gjithë dokumentit do të lexoni pasazhin që përmban fraza si, "... Nuk ka asnjë provë" për fenomenet të cilat janë konfirmuar nga disa studiues të tjerë -- kam vendosur të mos harxhoj hapësirë të vlefshme dhe kam eleminuar përpjekjet e pakuptimta të opinionit nga ana e autorëve për të fshirë të gjithë çështjen Dulçe nën qilim. Në vend të kësaj kam mbledhur informacionin që mund të jetë i dobishëm për ata që pranojnë faktin e qartë se "diçka" po ndodh në të vërtetë afër Dulçe, New Mexico. Pavarësisht nëse ka të bëjë me veprimtarinë e lartë të fshehtë qeveritare apo veprimtarinë jashtëtokësore ose që të dyja janë të debatueshme. E vërteta është se diçka e çuditshme po ndodh në Dulçe, Nju Meksiko. - **Branton**)*

Dokumenti fillon si më poshtë:

... Qyteti ***Dulçe***, ndodhet në Veri të Meksikës pranë kufirit jugor të Kolorados. Dulce ndodhet tetëdhjetë e tre milje në verilindje të Farmington, Nju Meksiko në rrugën 64 të SHBA- së.

Ka një popullsi prej 1.648 banorësh dhe është e vendosur në një luginë. Vetëm në veri dhe me pamje nga qyteti është *Archuleta Mesa* e madhe. Qyteti është në një lartësi prej 6.825 metra mbi nivelin e detit. Aktiviteti kryesor i prodhimit të të ardhurave në këtë zonë është ferma e gjedhëve. Veprimtaritë e biznesit dhe të shërbimit janë tipike për ato të nevojshme në një komunitet të kësaj madhësie. Nuk ka veprimtari ushtarake apo industriale, të mëdha apo të vogla, në zonë.

Që të paraqesim rezultatet e hetimit tonë, është e nevojshme t'u referohemi informacioneve, të cilat janë gjerësisht në dispozicion të studiuesve të *UFO-s*, në lidhje me bazën *Dulçe*, U.S.\Alien. Në vijim do të citojmë nga këtoinformacione. Do të përpiqemi ta identifikojmë burimin sa herë që është e mundur. Kjo do të pasohet nga gjetjet tona.

Hetimi

1) Fragmente të informacionit burimor: Dokumentet e Dulçes. Teksti, Autori i panjohur.

... Një strukturë e përbashkët SH.B.A./EBE ekziston nën *Archuleta Mesa,* pranë qytetit *DULÇE* NEW MEXICO.

(1A) Ky objekt ekziston në një formë ose në një tjetër që nga viti 1948.

(1B) ... Struktura e duhur është vendosur një kilometër nën tokë.

(1C) Baza është rreth 2,5 milje në veriperëndim të *Dulçe*, dhe pothuajse pamje nga qyteti.

(1D) Është një rrugë e shtruar qeveritare 36 metra e gjerë duke shkuar në zonë.

Gjetjet e *Hetimit të Projektit Phoenix* (*PHX*) në lidhje me sa u tha më sipër:

(PHX-1A) Asnjë dëshmi e kontesë nuk e konfirmon këtë. Banorët lokalë nuk kanë kujtesë për ndonjë instalim qeveritar, civil apo ushtarak që ka ekzistuar ndonjëherë në këtë zonë.

(PHX-1B) Njëjtë si 1A. Nuk ka asnjë regjistrim ose kujtesë të ndonjë ndërtimi të rëndë nëntokësor, gërmimi ose veprimtari minierash në zonë.

2) Fragmente të informacionit burimor: 1988 Krill2.Txt

... Gjatë pushtimit të *Greys*, ata kanë ngritur një numër të madh të bazave nëntokësore në të gjithë botën, veçanërisht në Shtetet e Bashkuara.

(2A) Një bazë e tillë [ndër të tjera në të njëjtën gjendje] është nën *Archuleta Mesa*, e cila është rreth 2.5 milje në veriperëndim të Dulçe, New Mexico.

Ekstrakti i mësipërm është nga një transkriptim i një bisede midis Jim McCampbell dhe Dr. Paul Bennewitz më 13 korrik 1984...

3) Burimi Informacion Ekstraktet: 1988 Krill2.Txt

(3A) ... Bennewitz raporton se ai ishte në gjendje të përcaktonte vendndodhjen e strukturës nëntokësore: një kilometër nëntokë nën *Archuleta Mesa* në *Rezervatin Indian Jicarilla Apache* pranë *Dulçe*, New Mexico (që nga viti 1976, një nga zonat e SHBA-së më e goditur nga gjymtimet).

(3B) Informacioni i Bennewitz është se ky instalim është operuar së bashku si pjesë e një programi të vazhduar të bashkëpunimit midis qeverisë amerikane dhe *EBEs*.

Kthehuni në bazë në diskutim. Pasi Bennewitz informoi zyrtarët e Forcave Ajrore për atë që ai kishte gjetur, një udhëtim në zonë zbuloi të dhënat e mëposhtme:

(3C) Baza është 2,5 milje në veriperëndim të *Dulçe*, dhe pothuajse pamje nga qyteti.

(3D) Ka një autostradë të nivelit 36 këmbë të gjerë duke shkuar në zonë. Kjo është një rrugë qeveritare.

(3E) Mund të shohësh rimorkio telemetrike dhe ndërtesa që janë pesë-anëshe me një kupolë. Pranë kubeve, u vu re një limuzinë e zezë-- një makinë e *CIA-s*.

(3F) Nëse përpiqesh të hysh në zonë, këto limuzina do të të çojnë nga rruga.

(3G) Në veri ka një vend lëshimi.

(3H) Atje ka dy anije të rrënuara; janë 36 këmbë të gjata me krahë, dhe mund të shihen tanket e oksigjenit dhe hidrogjenit. Anijet që dolën nga tregtia janë me fuqi atomike me plutonium. Rimbushja e plutoniumit kryhet në Los Alamos.

(3I) Baza ka qenë atje që nga viti 1948. Disa nga disqet janë pilotuar nga *NSA*.

(3J) Baza është 4.000 këmbë e gjatë

(3K) dhe helikopterët janë duke shkuar në dhe nga atje gjatë gjithë kohës. Kur u bë e ditur se Bennewitz ishte i njohur me këtë, gjymtimet në zonë ndaluan.

(3L) Në vitin 1979, diçka ndodhi dhe baza u mbyll përkohësisht. Kishte një grindje për armët dhe njerëzit tanë u ndoqën. Alienët vranë 66 nga njerëzit tanë, dhe 44 u larguan.

(***Shënim*: *Christa Tilton pretendon se aktiviteti qeveritar në Dulçe mund të mos jetë më i pranishëm, pasi ka shenja se nivelet e larta janë çaktivizuar, të paktën në lidhje me***

aktivitetin e qeverisë njerëzore. Pamjet e Greys në majë të Archuleta janë raportuar nga indianët Jicarilla Apache që nga fillimi i viteve '90-të. Raporte të tilla kanë shkuar deri në Krista Tilton, duke sugjeruar se edhe nëse veprimtaria e "qeverisë" në Dulçe ka pushuar, Gritët/Reptiloidët me sa duket janë ende duke vepruar atje në masë dhe shumë aktivë brenda bazës dhe po vazhdojnë me axhendat e tyre të mëparshme. - ***Branton***)

Një nga njerëzit që në fakt u largua ishte një agjent i CIA-s, i cili, para se të largohej, bëri disa shënime, fotografi dhe videokaseta, dhe u fsheh. Ai është fshehur që atëhere dhe çdo gjashtë muaj kontakton secilin nga pesë njerëzit me të cilët la kopjet e materialit. Udhëzimet e tij ishin se po të humbte katër kontakte të njëpasnjëshme, njerëzit mund të bënin ç'të donin me materialin. [Materiali] u prit në dhjetor, 1987, nga shumë studiues. "Dulçe Papers",Letrat e Dulçes, ishin të përbëra nga 25 fotografi bardhë e zi, një videokasetë pa dialog dhe një grup letrash që përfshinin informacion teknik në lidhje me strukturën e zënë së bashku (CIA-Alien) një kilometër nën Archuleta Mesa pranë Dulçe, Nju Meksiko.

3M) Struktura ende ekziston dhe është aktualisht në funksionim.

KAPITULLI I SHTATËMBËDHJETË

BUXHETI I ZI DHE PERANDORIA E NËNDHESHME

Më 20 tetor 1991, studiuesi kalifornian Michael Lindemann, themeluesi i "The 20/20 Group", dha një leksion përpara një turme të madhe hetuesish të interesuar. Gjatë kursit të leksionit të tij ku ai diskutoi bazat nëntokësore të Kompleksit Ushtarako-Industrial jashtë Lancaster, Kaliforni, ai bëri deklaratat e mëposhtme:

"... Sa prej jush e kanë parë librin "Çeku i Bardhë"?... Nuk është libër UFO- sh. Unë rekomandoj fort që ju të lexoni këtë libër në mënyrë që ju të mund të kuptoni diçka në lidhje me mënyrën se si këto projekte janë financuar pa thënë tuaj kështu, në të vërtetë pa thënë kështu e Kongresit. Shumica e qytetarëve nuk e dinë për shembull se Akti i Sigurisë Kombëtare i vitit 1947 e bëri të paligjshme të thoshte ndonjëherë se sa para shpenzohen për CIA-n. Me të vërtetë të gjithë koleksionin tonë të jashtëzakonshëm të supës së alfabetit të Agjencive të Inteligjencës. Nëse flisni për CIA-n, ose NRO-në, NSA-në ose DIA-n, etj., të gjithë ata janë në të njëjtën kategori.

"Nuk mund të thuash se sa kushtojnë këto gjëra. E vetmja gjë që mund të bësh nëse dëshiron të zbulosh është të shtosh numrat në buxhet që nuk janë caktuar për asgjë që në fakt do të thotë diçka. Ka këto kategori të mëdha që kanë dhjetëra miliarda dollarë në to që nuk thonë asgjë përveç "Projekteve speciale..." Dhe çdo vit Kongresi e kalon këtë buxhet të fryrë që ka rreth 300.000.000.000.000 dollarë ose më shumë me copa të mëdha parash të etiketuara si këto: "Projekte speciale", "Gjëra të pazakonta", dhjetë miliardë dollarë. Në rregull, ku shkojnë paratë e "pazakonta"? E pra, ajo shkon në "gjëra të pazakonta", kjo është e sigurt, dhe një nga vendet që ajo shkon është se ajo shkon në bazat nëntokësore. Në të vërtetë Tim tha se, kohët e fundit, që nga botimi i librit të tij, - Blank Check /Çeku u i Bardhë,... më shumë para të Buxhetit të Zi shkojnë në baza nëntokësore se çdo lloj pune tjetër.

"Tani unë nuk besoj se 35 miliardë, që është madhësia e përafërt e parave të buxhetit të zi që mund t'i gjesh duke analizuar buxhetin, nuk mendoj se kjo i afrohet shifrës reale sepse ka prova absolutisht të padiskutueshme se një pjesë e madhe e parave shtesë u gjeneruan në mënyra të tjera, të tilla si vrapimi i tepruar i armëve dhe drogës. Dhe një shembull i mrekullueshëm i kësaj po del në dritë me skandalin

B.C.C.I. për të cilin shpresoj të keni dëgjuar për... Një numër zyrtarësh shumë të lartë amerikanë janë kapur në pjesën e poshtme të baticës BCCI... Edhe pse këta djem janë duke u lidhur për të tërhequr 'ata të shpejtë' në një shkallë të madhe ata janë duke u kapur. Këto gjëra nuk funksionojnë gjithmonë. Në të vërtetë, ata janë shumë, shumë të prekshëm.

Me të vërtetë e gjithë kjo ”lojë fund” është shumë e prekshme dhe kjo është arsyeja pse ata mendojnë se kjo kërkon një fshehtësi të tillë. Populli amerikan nuk do të qëndronte për këto gjëra po të kishte informacionin, dhe kjo është arsyeja pse ne duhet të nxjerrim informacionin dhe ta marrim atë seriozisht sepse është me të vërtetë një çështje e parave tona dhe e ardhmja jonë që është duke u hipotekuar këtu.

”Por miku im që punonte në bazat e nëndheshme, i cili po bënte çarçaf-shkëmb ishte poshtë, mendon ai, afërsisht në nivelin e 30-të nëntokësor... këto baza janë ndoshta 30-35 nivele të thella. Siç them unë nuk janë vetëm puset e minave, këto janë objekte gjigante gjigande... shumë blloqe qyteti në rrethprerje, në gjendje të strehojnë dhjetëra mijë njerëz. Një prej tyre, YANO Facility, (na është thënë... Nga drejtori i zjarrfikësve të qarkut, shefi i cili duhej të shkonte atje për të parë një shkelje të vogël zjarri) ka një parking me 400 makina në nivelin e parë të objektit YANO, por makinat nuk hyjnë dhe nuk dalin kurrë, ato janë makinat që përdorin brenda.

”Në rregull, kështu që... një situatë shumë interesante atje poshtë. Djali ynë po bënte çarçafë në katin e 30-të, ndoshta në katin e 30-të, nën tokë. Ai dhe ekuipazhi i tij po punojnë në një mur dhe këtu është një derë ashensori. Dera e ashensorit hapet dhe, një lloj veprimi refleks ju shikoni, dhe ai pa tre ”djem”. Dy prej tyre, inxhinierë njerëzorë që i ka parë më parë. Dhe mes tyre një ”djalë” që qëndronte rreth 8 deri në 8 1/2 këmbë të gjatë. Lëkurë jeshile, tipare reptilian, krahë ekstra të gjatë, veshur me një pallto laboratori, duke mbajtur një dërrasë...

”Unë prirem ta besoj atë histori sepse para së gjithash sepse kemi histori të tjera si ajo, por më e rëndësishmja sepse ai e la atë punë po atë ditë. Dhe ai ishte duke u paguar një shumë të madhe të parave ... Nëse në thelb je tip i çarçafëve, nëse mund të bësh çarçafë në një vend të tillë atëherë paguhesh më shumë se rrogat standarde të çarçafëve, mund të mbështetesh në të.

Pra, ai e la atë punë. Shoku i tij në të njëjtin ekuipazh u kthye në një i alkoolizuar pak më vonë. Kjo është një gjë shumë shqetësuese. E di, nuk ishte sikur ky alieni u hodh jashtë dhe i kafshoi kokën apo ndonjë gjë tjetër, ishte vetëm duke qëndruar atje për disa minuta, dyert u mbyllën. Ai ka një ndjenjë se ashensori po funksiononte keq, përndryshe ai kurrë nuk do ta kishte parë atë përveçse rastësisht...”

Sipas ish-punonjësit të Wackenhut Michael Riconosciuto, ka një lidhje të drejtpërdrejtë nëntokësore midis Kompleksit Ushtarak të Nevadës dhe strukturave nëntokësore pranë Lancaster, Kaliforni, të tilla si baza malore Tehachapi. Disa njerëz i janë referuar nëntitullit si dhe ”lidhjeve” operacionale midis bazës Dulce në Nju Meksiko dhe bazës Dreamland ose Area-51 në Nevada, lidhje që ekzistojnë nëpërmjet Dugway, Utah dhe Page, Arizona. Nëse forcat aliene kanë për qëllim të marrin kontrollin e këtij planeti, atëherë do të ishte logjike për ta që të synonin qendrat tona të mëdha të kërkimit dhe zhvillimit të armëve ushtarake. Kjo mund të përfshijë ”infiltrimin” aktual të kompleksеve tona ushtarake-industriale dhe kontrollin e vijës së komandës nëpërmjet kontrollit të mendjes së personelit specifik dhe strategjik. Ai që është ”më i thellë” zbret në ”perandorinë e huaj” nëntokësore, aq më i madh është

siguria, prandaj aq më i madh do të jetë ”kontrolli” në lidhje me këtë ”... nga poshtë lart...” përpjekje për marrje të kontrollit. Në shumë raste amerikanët patriotë janë kapur në mes të kësaj 'lufte të nëndheshme' midis personelit ushtarak besnik amerikan dhe 'personelit' alien ose të kontrolluar nga alienët, siç ishte rasti në luftërat Dulçe dhe Groom vetë. Disa ja kanë dalë të ikin nga takimet e tyre të tmerrshme dhe, me dashje apo pa dashje, si në incidentin e ardhshëm, kanë shprehur frikën, shqetësimet apo edhe tërbimin e tyre ndaj atyre që janë 'jashtë' që do të dëgjojnë.

Biseda e mëposhtme, në lidhje me Kompleksin Ushtarak të Nevadës dhe ”objektet nëntokësore”, u zhvillua në ”Billy Goodman Happening” - KVEG Radio 840 AM, Las Vegas, Nevada, më 19 nëntor 1989. Është transkriptuar nga një banor i Las Vegasit.

Billy Goodman rastësisht, personalisht ka planifikuar vizita, në bashkëpunim me KNBC Radio në Los Angeles, për të vëzhguar 'disqet' të cilat janë duke u testuar në Groom Lake, Nevada. Goodman dhe të tjerë deklaruan se i kanë parë këto disqe në funksionim, dhe i mbështesin këto pretendime me dokumente video. Një video e tillë tregon një objekt që lëviz duke bërë një ngjitje vertikale, duke ndaluar në mes të ajrit, pasuar nga një traversë horizontale, e ndjekur nga një ngjitje tjetër vertikale. Diçka si kjo do të ishte e pamundur që çdo avion konvencionalisht i njohur i kohës të dyfishohej. Billy Goodman, i cili që atëherë është transferuar në një stacion tjetër radioje në Los Anxhelos, ka qenë shumë i rëndësishëm në marrjen e informacionit rreth bazës nëntokësore në Zona 51 (ose Area 51). Një kontakt i yni na ka informuar se një shoqe e mirë e saj në Las Vegas, Nevada, kishte zbuluar disa fakte dhe dëshmi shumë shqetësuese në lidhje me punëtorët e ndërtimit dhe të tjerë që ishin përfshirë në instalimin e disa pajisjeve brenda tuneleve nën Kompleksin Ushtarak të Nevadës, dhe veçanërisht nën zonën e Mërkurrit, Nevada. Shumë nga këto më vonë vdiqën në rrethana të çuditshme, dhe pati thashetheme se të tjerët po mbaheshin robër nën tokë sepse ata ”panë shumë”. Ky informator, Stacey Borland, u gjet më pas i vdekur, së bashku me një vëlla të saj, në Las Vegas, si rezultat i një ekzekutimi të tipit gangland. Dikush me sa duket kishte hyrë në vendin e saj dhe i kishte vrarë me gjak të ftohtë.

Në transkriptin e annotuar në vijim, telefonuesi i cili pretendon se është punëtor në objektet nëntokësore poshtë Mërkurrit, Nevada, do të identifikohet si ”C” dhe Billy Goodman si ”G”:

G: Ç’kemi! Ur në Billy Goodman Duke ndodhur në KVEG! Zotëri, çfarë mund të bëj për ju sonte?

C: Në rregull. A je gati? Mbahu në vendet e tua! Ja ku po shkon! Do të shkojmë 3.000 këmbë nën tokë! Në rregull. Arrijmë në atë pikë, 3.000 këmbë. Do të dalim në një atmosferë të çeliktë... dhe ne vijmë mbi njerëz që janë ah... njerëzit e ndërtimit... njerëz që punojnë, e kështu me radhë që supozohet të jenë në atë zonë. Pastaj ne vijmë mbi një tjetër njerëz që na shtyjnë në një dhomë tjetër të vogël. Ata na thonë, ”Mos dilni nga ajo zonë, derisa t’ju thuhet”. Këta janë marinsa 6 minuta, në rregull? Ata na thonë, ”Nëse e bën, do të lëndohesh”! Në rregull? Pra, ne jemi punëtorë ndërtimi!

G: Ku po punon? Ku është ajo që po na përshkruani.

C: Në një vend të caktuar testimi!

G: Një vend i caktuar testimi! Cila? Nuk mund ta zbulosh se cila?

C: Jemi disi të përzier! Nuk e dimë se çfarë dreqin po ndodh. Ne jemi duke bërë ah... Dollarë të mirë... dhe çdo gjë ka rënë mbi ne... dhe ata po na lëndojnë! Në rregull? Pra, ne jemi kontraktues! Ne jemi punëtorë! Në rregull? Pra, është një person që i telefonova dhe më shpjegoi se çfarë po ndodh me mua dhe më thanë të të telefonoja dhe të të thoja! Pra, kjo është ajo që po bëj tani! Po të thërras!

G: Ti e paraqite në një mënyrë shumë të çuditshme! Së pari, nuk e dija nëse do të ishe serioz apo çfarë! Po më thua që je punëtor ndërtimi dhe të është dashur të shkosh 3.000 metra nën tokë? Para së gjithash, çfarë do të bëje nën tokë? Më lejoni t'ju pyes për këtë!

C: Po ndezim drita dhe energji elektrike.

G: Dhe kush ta ka caktuar këtë punë?

C: Është përmes Elektronikës së Rejnoldit. Duhet ta them këtë sepse e marr çekun e pagës nga dikush tjetër!

G: Të thonë t'i vendosësh këto drita nën tokë?

C: Po, por ka më shumë se kaq! Kam frikë të shprehem. Po flas me ty apo çfarë?

G: Po, po flet drejtpërdrejt me mua!

C: Në rregull. Ti i di disa gjëra që po ndodhin, nuk duhet të jenë. Duhet të bëhet publike! Publiku duhet ta dijë se çfarë dreqin po ndodh! Dhe kjo më frikëson shumë. Çfarë nuk po nxirret, e di? Për shembull, a mund të të jap një shembull? Ja një shembull! Disa javë më parë, ishim brenda një shpellaje që po kalonte nëpër salla çeliku të padëmshme, duke shkuar në veri, dhe ndërsa lëvizim, po varim dritat. Në dhoma janë... Janë si dhomat e operacionit. Papritur, jashtë ashensorit, marinsat tanë të SHBA-së dalin, na rrëzojnë nga skela, na shtyjnë poshtë, dhe pastaj në një dhomë. Kjo po më merr shumë për të të thënë këtë tani! Bosët vijnë në dhomë dhe ne jemi duke u debriefed dhe të gjitha këto lloj gjëra dhe krejt papritur ata janë duke mbajtur bajonetat fikse. Tani luftova në Vietnam dhe mendova se këta djem ishin shokët e mi! Oh, në asnjë mënyrë! Harroje! Këta njerëz janë nga hapësira e jashtme! Këta njerëz sollën këta personazhe të vegjël në gurna, mirë? Kishin koka të mëdha dhe trupa të vegjël dhe hynë në këtë dhomë të vogël. Pastaj, pas tyre, këta mjekë me pallto të bardha dhe gjëra të tilla! Dhe ne ishim me të vërtetë në... Nuk e dinim se çfarë dreqin po ndodhte! U tronditëm në ferr! ... Isha i frikësuar!

G: E po, sigurisht që nuk e dije se çfarë po ndodhte dhe nuk e prisje! Besoj se të kanë shqetësuar para së gjithash. Duke qenë burrë me burrin, ti mendove pse duhet të më trajtosh kështu! Dhe kjo pritet. Për sa i përket dijenisë se ku jeni unë nuk e kam idenë.

C: E di ku isha! Punoja atje çdo ditë! Unë mbaj një log dhe nëse dikush më pyet unë e di se çfarë po ndodh! Po të them që nuk po na thonë të vërtetën. Ka diçka që nuk shkon në qeverinë tonë. Kam vetëm një shikim të këtij shkencëtari në televizion (dmth. me shumë gjasa i referohet Robert Lazar - Branton), por unë e di se ai nuk po tregon shumë nga ajo që ai di. Unë jam vetëm një punëtor. Një burrë me çekiç dhe gozhdë. Ky djalë ka më shumë tru se unë, dhe do të dinte më shumë për këtë se unë. Ka diçka brenda që nuk po na e thonë!

G: Në rregull. E kuptoj këtë! Tani çfarë do që të bëjmë për këtë?

C: Ekspozoni!

G: Mendoj se e ke bërë vetë këtë, pikërisht tani! Tani ju nuk na keni thënë vendndodhjen tuaj dhe unë mendoj se kjo është e rëndësishme kështu që ne kemi

disa ide se ku është kjo. Shpresoj të kuptosh në këtë moment...

C: Punoj në Mercury, Nevada dhe jam elektricistja më e mirë atje. Kjo është mes teje dhe meje tani. Nuk dua që dikush tjetër të dijë për këtë!

G: Por ju jeni në ajër Zotëri!

C: Do të thuash që dikush di për këtë përveç meje dhe teje?

G: Por ju jeni duke folur në radio, zotëri! Të gjithë, në gjithë Bregun Perëndimor që po të dëgjon, sapo të dëgjova! Kështu që e nxore fjalën. Tani le të shohim nëse dikush tjetër e di për këtë. Ndoshta ndoshta, do të marrim disa telefonata nga disa njerëz që punojnë me ty.

C: Prit një minutë! Do të thuash që dikush tjetër e di këtë përveç meje dhe teje?

G: Tani, kjo është një shfaqje bisede, ju e quajtët një shfaqje bisede. Unë jam mbi radio - aty keni thirrur!

C: Oh, Zoti im!

G: Pse, çfarë nuk shkon me këtë? Ti thirre një shfaqje bisede!

C: Mendova se po flisja me ty!

G: Tani the që dikush të tha të më telefonoje. Ishte dikush me të cilin punon?

C: Po.

G: Askush nuk e di se kush je. Nuk e ke thënë emrin tënd apo diçka të tillë! Tani, le të shohim nëse dikush do të mbështesë historinë tuaj!

C: Por nuk e dija që njerëzit e tjerë do ta dëgjonin këtë. Tani kam frikë për jetën time! Ka gjëra të jashtëzakonshme atje jashtë që po fshihen. Po korruptohet brenda. Po e fshehin.

G: Kjo është ajo që bëjmë këtu. Ne po përpiqemi të nxjerrim informacionin, dhe janë njerëz si vetja që po e bëjnë këtë të ndodhë. Na sjellin informacione gjatë gjithë kohës! Po përpiqesh t'i nxjerrësh vetë informacionet sepse nuk të pëlqen çfarë po ndodh?

C: Kam frikë për jetën time sepse kam parë se çfarë ka ndodhur. Kam frikë për jetën time sepse qeveria po më gënjen.

G: Në rregull. Pse frikësohesh për jetën tënde? Të kanë kërcënuar?

C: Para se të zbresësh në gropë ata të kërcënojnë! Kjo është ajo që ju thoni për atë që keni parë, ju jeni të vdekur!!!

G: Por ti nuk po thua më shumë se ajo që pe. A ka ndonjë gjë tjetër që ju doni të thoni para se të themi faleminderit për thirrjen?

C: Po, edhe diçka tjetër. Sa herë që të arrijë deri në mjegull, do të jetë e qartë për njerëzit, se ajo që ata shohin në lajme, është e vërtetë! Kemi gjashtë trupa të vegjël nën tokë!!!

G: Ju lutem mbani kontakt, në rregull? (Fundi i transkriptimit)

KAPITULLI I NËNTËMBËDHJETË

KUSH E KONTROLLON KOLEKTIVIN DRAKONIAN?

Kapitulli i mëposhtëm bazohet në disa mendime dhe pyetje që ishin formuar në mendjen time për disa kohë, derisa shumë nga këto pyetje u përgjigjën kur zbulova një vëllim interesant të titulluar Udhëtimi Kozmik, nga **Z.** Courtney M. Brown**,** Ph.D. Kjo vepër merret me eksperimentet personale të autorëve me shikimin në distancë, së bashku me trajnerin e tij Ed Dames, një ish-telespectator për Inteligjencën

Ushtarake të SHBA-së, i cili i mësoi Courtney Brown-it teknikat sekrete ushtarake "R.V." ose "Astral-Magnetic body" teknikat e shikimit të cilat ai vetë i kishte mësuar si pjesëtar i korpusit ushtarak PSI.

Nga këndvështrimi im, shikimi i largët funksionon përmes trupit nën-hapësirë të një qenieje njerëzore që është në gjendje të depërtojë në fushën universale psionike. Meqë fusha psionike është vetë themeli i të gjithë realitetit hapësirë-kohë-material, i ashtuquajturi "master program" i Universit, i cili është i përbërë nga një "fushë" e energjisë psionike ose të formës së mendimit, nuk është domosdoshmërisht i lidhur nga kufijtë e hapësirës, kohës dhe materies. Fusha e energjisë psionike duket se është e ndërthurur në strukturën e rrjetit elektromagnetik të të gjitha trupave gravitacionalë, me fushat elektro-magneto-gravitike të atyre trupave që shërbejnë si "kurthe" psike për format e mendimit të cilat janë në thelb "mbetjet" psikike të të gjitha qenieve të menduara, dhe nga ana tjetër "matrica e kujtesës" e grumbulluar e këtyre trupave planetarë gravitacionalë.

Këto fusha psionike përmbajnë ***Energji të Menduar***. Tani mendimet ose mund të bazohen në të vërtetën ose në mashtrime, kështu që vetëm për shkak se kjo "energji e formës së mendimit" është grumbulluar brenda strukturës së rrjetit gravitacional të një planeti -- NGA koha që njësitë e të menduarit fillojnë të bashkëveprojnë me një sferë gravitacionale - kjo nuk do të thotë se informacioni i cili është "programuar" në këto fusha psionike "energji mendimi-emocion" është gjithmonë i vërtetë.

Realiteti, imagjinata, e vërteta dhe format e bazuara të mendimit janë të gjitha "të regjistruara" pa marrë parasysh përmbajtjen e tyre brenda këtyre rrjeteve të energjisë elektro-magneto-gravitike, ashtu siç mund të regjistrohet informacioni brenda një kristali shumë-shtresorë nëpërmjet teknologjisë laserike. Nëse dikush kishte teknologjinë e duhur të sofistikuar, ata mund të "gjakosnin" një mur, një shkëmb ose çdo objekt tjetër të formave të tij të mendimit, tingujve ose vibrimeve vizuale që janë grumbulluar brenda atij objekti gjatë viteve. Ata fjalë për fjalë mund të "lexonin" të kaluarën nëpërmjet këtyre objekteve.

Si një transmetues radioje bio-kimike, disa individë -- për mirë apo për keq - duket se kanë aftësinë të "sinkronizohen" dhe të "surfojnë" në "ndërgjegjen universale", "vijën rrjedhëse" ose matricën e kujtesës "Akasha" që lidh të gjitha njësitë e mendimit së bashku në nivelet më të thella të të pavetëdijshmes, duke i lejuar ata të udhëtojnë në vende të veçanta në hapësirë dhe kohë. Ju mund të thoni se vetëdija e **Ndërgjegjshme** është e përbërë nga "valë të shkurtra" nervore të cilat janë të lokalizuara me individin, megjithatë vetëdija e **Pandërgjegjshme** është e përbërë nga "valë të gjata" nervore që arrijnë përtej individit - për shembull shtetet nervore që janë aktive gjatë ëndërrimit, duke shpjeguar kështu pse shumë kanë raportuar se kanë përjetuar "ëndrra të përbashkëta" me njerëzit e tjerë.

Mund ta krahasosh aktivitetin neuro-psionik me një oqean. Në "sipërfaqe" ndodhen ishuj që përfaqësojnë vetëdijen individuale të dimensionit të tretë, megjithatë më i thellë shkon aq më shumë format e mendimit shkrihen me njëra-tjetrën, ashtu si toka e fundosur nën ishuj përfundimisht lidhet me ishuj të tjerë në nivele më të thella, përfaqësuese e një pavetëdije kolektive ku format e mendimit të krijesave të menduara bashkohen në një "rezervuar".

Një nga ”shënjestrat” tek të cilat e dërgoi trajnuesi ushtarak i ***RV-së*** i Z. Braun ishte **mendja kolektive e alienëve Gri**, dhe më saktë ai u instruktua për të kërkuar qendrën e fundit të komandës ose kontrollit të kolektivit.

Menjëherë pas këtij eksperimenti të veçantë filloi (një nga shumë), Braun e gjeti veten në një zonë ku disa **Gri** ishin duke punuar, edhe pse ai nuk e dinte saktësisht se ku ishte kjo. Ai ”ndoqi” mendjen kolektive ose rrjedhën e mendimit dhe e gjeti atë të jetë absolutisht masive, duke i dhënë atij ndjenjën e diçkaje të pakufishme, dhe pothuajse universale në natyrë. Megjithatë, ai diktonte **një qendër**, një ”rrahje zemre” të përcaktuar të kësaj matrice masive kolektive, në të cilën dhe nga e cila rridhte një lumë i qëndrueshëm informacioni.

Ai vuri re, në një moment, një ”nën-hapësirë” të pazakontë që dukej se drejtonte veprimtaritë e **Grive** që ai vëzhgonte, dhe zbuloi se vetë trupat e **Grive** ishin mishëruar nga qenie të tilla ”nënhapësire” që me sa duket hynë në trupat embrionalë **të Grive** dhe i përdorën ato si enë për të manipuluar realitetin fizik.

Brown pastaj u udhëzua për të gjetur të tjera nga këto qenie që, me sa duket, kontrollonin kolektivin **Grey** nga një nën-hapësirë ose nivel astral, dhe e gjetën veten në një zonë ku disa nga këto sub-hapësirë ose entitete_parafizike ishin të vendosura. Ndërsa ai vazhdoi drejt kësaj ”qendre” numri i qenieve nën-fizike ose jo-fizike u rrit deri sa ai erdhi në një vend me shumë aktivitet, diçka si një stacion i madh qendror tip i zonës, ku këto qenie ishin shumë aktive në ndjekje të ndryshme.

Ai nuk e dinte saktësisht se ku ishte kjo, por vuri re se sa më shumë i afrohej ”qendrës” së kontrollit, aq më shumë ai ndjente një atmosferë të ngurtë në rritje të kontrollit absolut ushtarak. Ai erdhi në atë që ai ndjeu ishte qendra qendrore qeverisëse e veprimtarisë së qenieve nën-hapësirë, dhe në qendër të kësaj ishte një tjetër zonë ku një ”**këshill prej 10**” *nën-hapësirë* të nivelit shumë të lartë ose *ente parafizike* të mbledhur. Me sa duket, këto ishin principatat drejtuese që merreshin me drejtimin e gjithë operacionit. Siguria këtu ishte absolutisht e pabesueshme.

Pastaj ai e perceptoi **udhëheqësin suprem** të këtij këshilli prej 10 enteve parafizike... Dhe në këtë pikë **Courtney Brown** u kthye në trupin e tij, si të thuash. Ai ndjeu se ky udhëheqës kishte zbuluar praninë e vetë nën-hapësirës së tij, astral ose trup magnetik të cilin ai e kishte projektuar, dhe kishte ndjekur këtë **RV** ”ndërhyrës” përsëri në burimin e tij fizik. **Braun** dhe trajneri i tij ndjenë një 're' shtypëse e të errët që hyri në dhomë dhe qëndroi aty për rreth gjysmë minute duke kontrolluar skenën. U largua, me sa duket duke i parë dy rulotët si «të skuqura të vogla», të cilët nuk ia vlenin t’ia kushtonin kohën kot.

Para dëbimit brown nga qendra e komandës, megjithatë, ai ishte në gjendje të perceptojë për një moment të shkurtër se si ishte kjo qenie në të vërtetë. Ai ose ajo ishte një qenie jashtëzakonisht e fuqishme, por me një personalitet të shtrembër që ishte plot errësirë. Me sa duket kjo qenie ishte futur në konflikt me një forcë tjetër që e shihte si armikun e saj. Brown ndjeu brenda kësaj duke qenë një problem i rëndë vetë-vlerësimi, pavarësisht nga fuqia e saj e pabesueshme, dhe për shkak të kësaj ajo kishte një dëshirë të konsumuar për t'u adhuruar nga të tjerët.

Brown ishte i hutuar kur ai ndjeu se këto qenie nënhapësirë , dhe nga ana e tyre Reptilianët / Gritë, ishin në të vërtetë të urdhëruar nga ky udhëheqës për ’'u angazhuar në aktivitete vetë-indulgente dhe shkatërruese. Kjo me sa duket donte që shërbëtorët e tij të përdornin shpërblimet vetë-dhënëse apo frikën e ndëshkimit për të

mbajtur strukturën absolute hierarkike të komandës brenda perandorisë së saj , si dhe nëpërmjet pjesës tjetër të hierarkisë së nënhapësirës dhe nga ana tjetër në të gjithë shoqërinë kolektive të ”kosheres” së Reptilian Grey që ata e infektuan plotësisht.

Braun pati gjithashtu përshtypjen se ishte FRIKA dhe KRENARIA - nevoja e saj e perceptuar për t'u adhuruar -- që e mbajti këtë qenie nga negociatat me armikun e saj të lashtë dhe se kjo qenie ishte krejtësisht e dëshpëruar për të ruajtur vetë mbijetesën apo ekzistencën e saj (të çuditshme për një qenie në dukje të pavdekshme) dhe zgjodhi të mbështetet në rebelim dhe terrorizëm në një përpjekje të dëshpëruar për të marrë kontrollin e situatës. Braun pati një përshtypje të fortë se kjo qenie ishte terroristi universal përfundimtar!!! Me sa duket për shkak të egos së saj të gjithanshme kjo qenie nuk do të përulej kurrë para ”armikut” të saj, dhe e njëjta gjë mund të thuhet për pjesën më të lartë të hierarkisë që varej nga lavdërimet e bashkëpunëtorëve të tyre për të mbajtur iluzionin e tyre të vetë-rëndësisë. Këto qenie, mund të thotë dikush, kishin kohë më parë dhe nga vetë agjensia e tyre e lirë ”vërshuan” mbi veten e tyre - duke u bërë ”**vrima të zeza shpirtërore**” me orekse të gjithanshëm, parazitë absolutë astralë si vampirë, pasi kanë shuar të gjithë ”dritën” brenda vetes dhe prandaj nuk janë në gjendje të kthehen ”në dritë”. Të paaftë për të dhënë ”dritë”, ata janë bërë krejtësisht të neveritshëm, duke gllabëruar çdo jetë dhe pafajësi rreth tyre që ndoshta mund ta konsumojnë. Udhëheqësi i kësaj sub-hapësirë ”kolektive” kohë më parë kishte tërhequr këto qenie të tjera të errëta në vetvete, si një yll i madh i zi që gllabëron të tjera më të vogla rreth saj.

Kjo gjendje e pakthyeshme mund të mos zbatohet plotësisht për të gjitha këto **qenie** ”**subspace**” (”nënhapësirë”), siç do ta shohim më vonë.

Tani, nëse shkojmë te libri i *Zbulesës, Kapitulli 12*, gjejmë se udhëheqësi përfundimtar i 'mendjes kolektive ose të koshereve' të racës së gjarprit është Luciferi, i njohur edhe si ”dragoi i madh i kuq”, ”gjarpri i vjetër”, ”Djalli” ose ”Satanai” në të njëjtin kapitull. Luciferi ishte një nga tre kryeengjëjt e parë (përveç Mikaelit dhe Gabrielit), të cilët me sa duket kishin ngarkuar mbi një të tretën e qenieve të lehta që i Plotfuqishmi kishte krijuar... ndoshta me miliarda ose triliona.

Tani, nëse je një evolucionist i fortë, ndoshta nuk do të doje të vuaje gjatë pjesës tjetër të këtij kapitulli, pasi evolucioni fizik nuk mund të japë llogari për entet frymore, as për shpirtin njerëzor për këtë çështje. Sa për veten time, unë kam një koncept ”kreacionist-evolucionist” të realitetit, ose se jeta në këtë univers u ”krijua” nga një Inteligjencë e Pafund dhe pastaj u lejua të ”evoluojë” prej andej në drejtime të ndryshme të udhëhequra nga Krijuesi. Një term më i mirë mund të jetë ”ndryshim” në vend që të ”evoluojë”, në atë që termi ”evolucion” është baraz me ”darvinizmin” në shumë mendje.

Mos harro se ka qenë gjithmon Teoria e Evolucionit, jo ligji i evolucionit. Nëse dikush është i sinqertë me veten e tyre, ata duhet të pranojnë faktin se evolucioni fluturon përballë Ligjit të Dytë të Termo-Dinamikës. Tani kjo është një Ligj, jo një Teori - pra cilën duhet të besojmë? Përveç kësaj, një numër i madh molekulash proteinike do të duhej të ekzistonin edhe për formën më të thjeshtë të jetës që do të shfaqej. Pikërisht se si këto molekula mund të ishin bashkuar rastësisht dhe rezultuan në një formë jete të organizuar me programim kompleks **ADN-je** dhe gjithçka është përtej meje.

Sipas ligjeve të probabilitetit jetëgjatësia e një galaktike të tërë nuk do të ishte kohë e mjaftueshme që vetëm një molekulë proteinike të bashkohej rastësisht nga kaosi i errët i materies së pajetë, në mos fare. Pastaj përsëri është çështja se nga ka ardhur çështja origjinale, nga e cila supozohet se ka ardhur nga ”Big Bangu” (Teoria), nëse ndonjëherë ka pasur një ngjarje të tillë.

Lucifer, siç mund ta dinë shumica nga traditat teologjike dhe eskatologjike, pasqyronte ”dritën” e pafundme të Krijuesit me shkëlqim të madh, dhe prandaj iu dha emri Lucifer, që do të thotë ”mbajtësi i dritës” – ”mbajtësi” duke qenë fjala operative këtu. Lucifer pasqyroi dritën e të Plotfuqishmit si një diamant pasqyron dritën e Diellit. Megjithatë, Lucifer filloi të hiqte vëmendjen e tij nga burimi i gjithë jetës dhe filloi t'i jepte vetes meritën për 'dritën' që mbante (unë e përdor termin 'ai' vetëm për arsye semantike, edhe pse kjo qenie -- ashtu si Edhe Koka e Përjetshme - ishte/nuk është domosdoshmërisht një qenie e gjinisë fizike nga vetë kuptimi im), dhe hapi tjetër ishte i pashmangshëm - Lucifer u bë xheloz për pozitën që mbante i Plotfuqishmi.

Tani e kuptoj se shumë prej jush kanë koncepte të ndryshme të 'Zotit', megjithatë le të zhytemi në një eksperiment mendimi për një moment. Nëse dikush pranon konceptin e një ”Triniteti”, atëherë nuk mund ta akuzosh Perëndinë se është i kotë, sepse Ati po kërkon gjithnjë t’i japë lavdi Birit (Logosit ose Fjalës së Gjallë) dhe Frymës, të cilën e ndan Ati dhe i vetmi ”Bir” i Perëndisë.

E njëjta gjë vlen edhe për Birin dhe Frymën, të dy me vetëmohim që kërkojnë t’u japin ”lavdi” dy homologëve të tjerë të Perëndisë. Si mund të jetë Perëndia tre personalitete të veçanta, por një ”Perëndi” i vetëm? (Perëndia shumës - ”Eloheim” dhe perëndia njëjës -”Jehova” në të njëjtën kohë?). Dikush mund të pyesë, si mund të jetë universi ”një” i përbërë nga hapësira, koha dhe materia... tri aspekte të ndryshme, megjithatë, hiq një prej tyre dhe universi njëjës pushon së qeni?

Ne gjithashtu mund të përdorim 'trinitet' të, - ultravjollcë-të dukshme-infra të kuqe (**DRITË** - dhe duke imituar Atin, Birin dhe Shpirtin, drita ultravjollcë është e padukshme, dritë e spektrit të mesëm është e dukshme, dhe drita infra e kuqe ndjehet):
- ose gjatësi-gjerësi-lartësi (**HAPËSIRA**)
- e kaluara - e tashmja - e ardhmja (**KOHA**)
- energji-lëvizje-fenomene (**MATTER**)
- proton-neutron-elektron (**ATOMET**),

... dhe shfaqje të tjera 'triune' në natyrë si tek njerëzit vetë: trupi fizik-material, trupi soular-mendor, trupi astral-shpirtëror dhe nëntitujt e secilit prej këtyre tri dallimeve..., ne vetë jemi tre-në-një qënie.

Nëse po filloj të dukem si predikim, atëherë të lutem mbaje me vete. Unë besoj se shumë nga ju do të bien dakord se fenomenet Gri kanë Të Dyja një natyrë fizike dhe të mbinatyrshme, dhe se ne nuk mund të kuptojmë plotësisht njërin pa pranuar tjetrin. Kjo mund të barazojë këtë me ndarjen brenda komunitetit të kërkimeve UFO në vitet 1950 dhe 1960 mbi atë nëse UFO-t ishin artizanate të arrave dhe bulonave apo shfaqjet e mbinatyrshme ethereale. Epo... Pse jo TË DYJA?

Pra, Luciferi, në xhelozinë e tij, mbledh pasuesit e tij (një të tretën e qenieve engjëllore) së bashku dhe i bind ata se Perëndia po tregohet i padrejtë, se Ai po u përmbahet atyre dhe se ai (Luciferi) ka po aq të drejtë të jetë Perëndi i Plotfuqishëm,

sa edhe Vetë Perëndia i Plotfuqishëm. Përveç kësaj, Luciferi u thotë ithtarëve të tij se edhe ata mund të jenë Perëndi të Plotfuqishëm, e vetmja gjë që duhet të bëjnë është ta ndjekin atë në rebelim.

Tani, t'u premtosh atyre zotësi është shumë e çuditshme, pasi sa më shumë "perëndi" të ketë aq më shumë termi "Zot" humbet dallimin e tij njejës. Është si një president i mundshëm që premton çdo votues amerikan se nëse ai zgjidhet atëherë ai do të bëjë njëkohësisht të gjithë ata që votuan për të Presidentët e Shteteve të Bashkuara! E shikon çmendurinë? Ndoshta jo, por mua më duket e qartë. E sheh, nga këndvështrimi im nëse jemi të gjithë zota atëherë nuk ka Zot. Panteizmi (besimi në shumë zotëra) përfundimisht duhet të çojë në ateizëm. Nëse kjo është mënyra që ju dëshironi të besoni atëherë ju sigurisht keni agjensinë e lirë për ta bërë këtë... Por unë vetëm po përpiqem të vë në dukje se sipas besimeve tradicionale judeo-kristiane eskatologjike, ky është mashtrimi që Lucifer përdori për të fituar rekrutët e tij -- premtimi i "hyjnisë" ose vetë-hyjnizimi duke qenë "helmi" origjinal i gjarprit (Kapitulli 3 i Zanafillës).

Dhe ky është mashtrimi që kultet bavareze Iluminati të frymëzuara nga gjarpri, nëpërmjet Ritit Skocez, kanë përdorur për të fituar rekrutët e tyre për një *Rend Botëror Luciferian* në Tokë, së pari duke infiltruar masonerinë dhe pastaj duke depërtuar në fetë kryesore fetare të botës. Tani mund ta pranosh këtë ose ta lësh siç do, unë nuk po përpiqem të detyroj asnjë besim mbi askënd, thjesht duke u përpjekur të provokoj një mendim mbi natyrën e mundshme të forcave të mbinatyrshme që motivojnë kolektivin e Grive.

Meqenëse manipulimi 'teologjik' është një pjesë kryesore e agjendës së Grive, komponenti eskatologjik është ai që duhet trajtuar për të kuptuar pjesën tjetër.

Kështu filloi rebelimi dhe qiejt u ndanë në dysh ndërsa engjëjt në këmbë dhe të rënë luftuan me njëri-tjetrin, duke rezultuar në engjëjt e rënë duke u hedhur nga mbretëria e Përjetësisë dhe në universin fizik ndërgalaktik. A mund të jenë qeniet e "nënhapësirës" të përshkruara nga Courtney Brown, qenie të lehta të rënë ose engjëj rebelë?

Brown deklaroi se ky "udhëheqës" në kohët e lashta i kishte mishëruar ndjekësit e tij shoqërinë reptiliane Grey dhe i kishte urdhëruar ata të sabotonin racën e tyre. Planeti i katërt i Zeta II Reticuli ishte "bota e shtëpisë" e Grive në atë kohë, megjithatë Zeta II Reticuli është një yll që nuk ka përmbajtje të mjaftueshme karboni për të lejuar zhvillimin "natyror" të jetës me bazë karboni (kjo është për ata që mund të qëndrojnë ende pas filozofisë "evolucioniste"), kështu që Gritë duhet ta kenë kolonizuar atë botë diku në të kaluarën e largët.

Qeniet nënhapësirë, sipas Brown, animuan veten përmes Grive dhe i kthyen ata drejt një mendësie vetëkënaqjeje, e cila nga ana e saj çoi në nxitjen brenda Grive për kënaqësi të menjëhershme në kurriz të së ardhmes së tyre dhe burimeve të botës së tyre (duke e njohur ?).

Pasi bota e tyre ishte bërë një gërmadhë e ndotur radioaktive, e cila po kërcënonte vetë mbijetesën e tyre gjenetike, qeniet e nënhapësirës nën komandën e 'udhëheqësit' të tyre ofruan një zgjidhje - gjithçka që Grit duhej të bënin për të mbijetuar ishte të hiqnin dorë nga të gjitha të drejtat individuale dhe emocionet dhe t'i nënshtrohen një mendjeje kolektive e cila do të kontrollonte çdo aspekt të kulturës së Grive - për të mirën e tyre, natyrisht, u tha atyre. Duke përdorur justifikimin se

individualiteti ishte rrënja e problemit, kolektivistët e nënhapësirës i çuan gjërat në ekstremin e kundërt dhe këmbëngulën se asimilimi në një mendje kolektive absolute ishte përgjigja.

Në eksperimente të tjera RV, Brown ″pa″ humanoidë që jetonin në Mars në një epokë të kaluar. Një planetoid i madh kulloti atmosferën me një dhunë të tillë -- që mezi i mungonte sipërfaqes -- që stuhia me përmasa të mëdha përfshiu planetin dhe pjesa më e madhe e vetë atmosferës u hodh në hapësirë. Gritë (të cilët po vëzhgonin këtë ngjarje dhe mund ta kishin parandaluar katastrofën) mbërritën pasi planeti ishte në mes të trazirave dhe u ofrua për të ″shpëtuar″ marsianët, por me një çmim -- domethënë që humanoidët marsianë të dorëzojnë shoqërinë e tyre në kontrollin e kolektivit të Grive dhe që të tjerët të ruhen në mënyrë kriogjenike për të ″ruajtur″ racën humanoide marsiane .

Në fakt, sipas Brown, qëllimi kryesor i projektit kriogjenik ishte t'i ″ruante″ ato si burime për materiale gjenetike për të përmirësuar herë pas here racën e Grive. Ishte e dyshimtë se ata do të zgjoheshin ndonjëherë, të paktën në masë. Kjo ndodhi kryesisht pasi njerëzit marsianë kishin ikur nën tokë dhe ishin të dëshpëruar për mbijetesë -- çdo ditë duke qenë një luftë për ekzistencë.

TANI, sipas Brown, Marsi është nën kontrollin e Grive, megjithëse disa xhepa njerëzish dhe ″hibridësh″ mund të mbeten në vende të ndryshme nën tokë. Burime të tjera pohojnë se në vitin 1985 objektet e përbashkëta operacionale ″Alternativa 3″ në Mars u sabotuan dhe u morën nën kontroll nga Draconians, ose reptiloide dhe gri që i shërbenin kolektivit Luciferian.

Ky ishte me sa duket një nga disa ″spastrime″ që alienët kanë kryer për të siguruar përputhjen absolute të bashkëpunëtorëve njerëzorë me axhendën e tyre, domethënë duke spastruar ata renegatë që zotërojnë shumë individualitet (nga këndvështrimi i tyre). është armiku i vdekshëm i kolektivit të tyre.

Thuhet se ekziston një forcë elite prej 2000 Grish ″origjinale″ me bazë në hënën marsiane Phobos. Këta Gri thuhet se janë ″mikpritësit″ për disa miliona ″klone″ që janë edukuar për t″i shërbyer elitës së zvarranikëve në këtë sistem. Siç sugjerohet Alternativa-3, ose e ashtuquajtura ″super raca″ ariane e racës së pastër -- njerëzit në Mars dhe Luna mund të jenë ″spastruar″ për shkak të një niveli të rezistencës kundër forcave kolektiviste Drakonian-Orion-Reticuli me me të cilin ″bashkëpunuan″.

Me sa duket këta njerëz e panë që ″bashkëpunimi″ i dyanshëm po kthehej në një ″diktaturë″ të njëanshme të kontrolluar nga elita zvarranike dhe ky ″spastrim″ brenda objekteve Marsiane dhe Lunar Alternative-3 eliminoi fraksionet e rezistencës dhe siguroi që vetëm mbetën skllevërit më të guximshëm dhe të përkushtuar ″arianë″ të kontrolluar nga mendja. Me fjalë të tjera, këto ″elita″ ariane pësuan të njëjtin fat që kishin planifikuar për ne ″racat më të ulëta″ në planetin tokë.

Një burim ka deklaruar se këto ngjarje në Mars dhe Luna ishin një nga temat kryesore të diskutimit në takimin famëkeq që u zhvillua midis George Bush, Mikhail Gorbachev dhe udhëheqësit shpirtëror lindor Maitreya (...të cilin qeveria sekrete thuhet se e ka teleportuar. në mbarë botën duke përdorur teknologjinë e tipit Montauk në një përpjekje për të provokuar një përgjigje adhuruese nga ata të cilëve ai shfaqet. Maitreya është ″asi në vrimë″ i Rendit të Ri Botëror dhe mund të jetë ose jo të jetë ″ai″ i përmendur në Kapitullin 13 të Zbulesës).

Ky takim u zhvillua në ishullin e Maltës në fund të viteve 1980 dhe rezultoi kryesisht nga terrori i Bushit dhe Gorbaçovit mbi ngjarjet në Mars dhe Hënë, si dhe kërcënime të ngjashme me të cilat po përballej "Alternativa-2", kolonitë e nëndheshme të mbajtura nga Establishmenti Ushtarak-Industrial në ”kapacitet të përbashkët” me Gritë. Megjithatë le të kthehemi te tema në fjalë.

Ajo që Brown ndjeu ishte se Gritë ishin të dëshpëruar. Ata e kuptuan se jo vetëm që duhej të përmirësonin gjenetikisht racën e tyre, por gjithashtu duhej të arrinin individualitetin emocional në mënyrë që kultura e tyre të mbijetonte (dhe kjo mund të ketë të bëjë me projektet ”hibride”). Megjithatë ata janë të bllokuar nga vetë kolektivi..., aktualisht ekziston një ndjenjë e madhe paniku brenda kolektivit e kombinuar me një ndjenjë të çuditshme mbrojtjeje që ofron vazhdimësia e kombinuar psikike e kolektivit.

Megjithëse ata janë të dëshpëruar për të arritur individualitetin emocional, të cilin po përpiqen ta bëjnë duke u ndërlidhur me njerëzit, duke asimiluar gjenetikën njerëzore dhe duke prodhuar pasardhës gjenetikë thuajse hibride, ata nuk mund të bëjnë plotësisht shkëputjen nga kolektivi pa ndihmën e atyre që tashmë ekzistojnë në një. shtet i individualizuar, përkatësisht njerëzit.

Për ata prej jush që e njihni skenarin e kolektivit ”BORG” në serinë ”STAR TREK: NEXT GENERATION” ”Rruga e Yjeve: Gjenerata e Ardhshme”), disa episode përshkruanin një entitet Borg me emrin 'Hue' i cili kishte zhvilluar individualitet emocional gjatë robërisë së tij në bordin e Ndërmarrje që rezultoi nga shoqërimi i tij me individë njerëzorë. Më vonë ai u kthye në kolektiv dhe prezantoi idenë e individualitetit, dhe në episodet e mëvonshme mblodhi mjaft ndjekës të 'Borg' të tjerë të cilët gjithashtu ishin shkëputur nga kolektivi dhe kishin zhvilluar individualitet emocional.

Reptilianët nuk janë të vetmit në këtë dilemë, pasi shumë e shumë kultura njerëzore janë 'të bllokuar' në kolektivizëm gjithashtu, si ato që janë pjesë e kolektivit Ashtar ose Astarte.

Problemi me Gritë kolektivistë është se - edhe pse ata kanë nevojë për njerëzit -- udhëzimet vetëshkatërruese që vijnë përmes vetë kolektivit nga hierarkia Luciferiane po saboton të gjitha përpjekjet për t’u marrë me njerëzit mbi një bazë të arsyeshme. Pasi ata vendosin një marrëveshje me një kulturë humanoide për çfarëdo motivi, kolektivi fillon ta përdorë marrëveshjen për axhendat e veta imperialiste dhe bashkëpunëtorët njerëzorë tradhtohen dhe ndonjëherë shkatërrohen (si në rastin e disa prej bazave të Alternativës 2 dhe 3) , dhe lufta dhe/ose pushtimi rezulton në mënyrë të pashmangshme.

Përgjigja e vetme për problemin që mund të shoh do të ishte të përqendrohesha në shkëputjen e reptiloideve dhe grive individuale nga kolektivi dhe sulmimin e ”qendrave të kontrollit” të vetë kolektivit. Në këtë rast nuk do të mjaftojnë thjesht sulmet teknike dhe psikologjike..., lufta e mbinatyrshme do të jetë e vetmja përgjigje pasi kemi të bëjmë me qenie ”nënhapësirë”.

Ne kemi nevojë për ndihmën e engjëjve në këmbë, por në të njëjtën kohë duhet të jemi të kujdesshëm pasi engjëjt e rënë janë të mirë për t’u maskuar si engjëj në këmbë, gjë që ata e kanë bërë shpesh me ata njerëz që i kanë 'kanalizuar' këto entitete me mjete okulte - Udhëheqësit e kultit të ”Portës së Qiellit” dhe të tjerë si ata për

shembull - duke ushqyer këto ”mediume” me informacione që më vonë doli të ishin propagandë e rreme, manipuluese apo edhe vdekjeprurëse.

Ne duhet të kuptojmë se e vetmja qenie në kolektiv që lejohet të ushtrojë zgjedhje individuale është udhëheqësi i tyre i errët, dhe në një masë më të vogël këshilli i brendshëm, dhe këto qenie NUK duan që Reptiloidët dhe Gritë të arrijnë individualizmin emocional. Por çfarë ndodh me 'kolektivet' e tjera si kolektivi Ashtar ose Astarte? Kush është ky ”Ashtar”? Pse është kështu kolektivi Ashtar, i përfshirë në aktivitetin bazë të Dulçes në kapacitet të përbashkët me Gritë dhe Reptiloidët?

A është, siç pretendon i kontaktuari Israel Norkin, për shkak se sistemet yjore ”Gjashtë të Shenjtë” të Orionit kanë infiltruar në një masë masive në kolektivin e Ashtar? Po në lidhje me reptilianin tullac 9 metra të gjatë ”nga Plejada”, i cili supozohet se u largua nga kolektivi drakonian, HATONN? Pse Hatonn nuk ka paralajmëruar për këtë infiltrim të kolektivit të tij? A është për shkak se ai po punon fshehurazi për perandorinë Draconian-Orion?

Sigurisht, nëse ai do të konvertohej me të vërtetë nga kolektivi drakonian, ai mund të ishte shumë më i zellshëm në ekspozimin e tij... veçanërisht infiltrimin e tij në vetë kolektivin Ashtar.

Nëse do t'i besojmë raporteve të ”Luftërave të Yjeve” që ndodhin brenda Sirius-B ku kolektivi Ashtar ka një nga selitë kryesore të tij, atëherë kjo lë të hapur mundësinë që aleanca kolektive Ashtar është në proces të ndarjes ose është ndarë. mesi midis një fraksioni intervencionist Drako-Orionit dhe një fraksioni Andro-Plejadean jo-ndërhyrës...

Le të vazhdojmë me disa spekulime teologjike të mëtejshme...

Në Pjetrin 2:4 lexojmë që:

“...Perëndia nuk kurseu engjujt që mëkatuan, por i flaku ata në ferr dhe i shpërndau nëpër zinxhirët e errësirës për t’i ruajtur deri në gjykim.”

Ky varg duket qartë që flet për liderë të nivelit të lartë të këtij rebelimi antik, të cilët ishin kaq keqdashës dhe djallëzor sa u mbyllën në burgjet e errëta nëntokë. Sidoqoftë, Bibla jep disa informacione për engjujt e rënë dhe demonët, të cilët janë tërësisht aktivë në sipërfaqen e tokës. Pra, ne mund të konkludojmë se këta ishin rangu i ulët i engjëjve, ose thelbësorët, të cilët vetëm ndiqnin udhëzimet, meqë janë të lejuar të sillen rrotull lirshëm nëpër sipërfaqen e tokës. Nëse këta engjuj u dënuan kur ndodhi lufta e parë në qiej, atëherë pse lejohen këta të sillen lirshëm? A po u jep Perëndia kohë atyre që të reflektojnë veprimet e bëra? Vargu i mësipërm ka kuptimin që të gjithë engjujt e rënë janë të dënuar përjetësisht? Apo Krijuesi, me gjithë mëshirën e tij të pafundme, iu ka dhënë edhe një mundësi tjetër për t’u penduar atyre që kanë ende një ndjenjë faji për pjesëmarrjen e tyre në rebelim, një rast të fundit duke iu lejuar atyre mishërimin fizik tek gritë dhe reptilianët? A shpjegon kjo faktin që Gritë janë kaq të dëshpëruar që të arrijnë individualitetin emocional nën thundrën e një kolektivi kaq vrastar? Është fati i tyre i përjetshëm kaq në fije të perit?

Para disa vietesh do e kisha refuzuar totalisht një mundësi të tillë që engjujt e rënë mund të jenë të përfshirë në një plan rehabilitimi, ndërsa tani pyes veten...

Përpara se të më etiketoni si një heretik, dua të citoj tre rrjeshta që i përkasin rracës së gjarpërinjve (Gritë, Reptiloidët, etj):

“Gjarpëri ishte shumë inteligjent dhe dinak, më shumë se çdo shtazë tjetër... Dhe Zoti i Plotëfuqishëm thotë për gjarpërin... Do të fus urrejtjen midis tij dhe gruas dhe midis farës së tij dhe të saj.” (Gjeneza 6:1. 14-15)

Në kuptimin e plotë të tyre, këto vargje lënë të kuptohet se kryengjëlli i rënë, Luciferi, ishte qenia që kishte mishëruar këtë repltilian të veçantë, mundësisht diçka të ngjashme me një *velociraptor* ose *stenonychosaurus equallus* ose ndonjë *saurian hominod dy kembesh* të ngjashëm. Si këmbim, të gjithë rracës së gjarpërinjve iu premtua ushtrimi i fuqisë mbi njeriun dhe natyrën, nëse ata do të lejonin Luciferianët të mishëroheshin nëpërmjet rracës së tyre. Sido që ta merrni kuptimin e këtij pasazhi, simbolik apo në kuptimin e plotë të fjalës, mesazhi në esencë është i njejtë. Luciferi përdori rracën e gjarpërinjve për të mashtruar njeriun dhe sabotuar lidhjen e tij me Zotin dhe si rezultat sabotoi domonimin e tyre supernatyral mbi forma të tjera më të ulëta të jetës dhe nga ky moment këto forma të ulëta jetësore u kthyen në gjendje të egër dhe të pazbutshme, sepse rrjedhshmëria e "Jetës" dhe e "Rregullit" në nivelin njerëzor ishte prishur dhe Vdekja dhe Kaosi filloi të mbizotërojë.

Njëra nga rracat që u rikthye në instiktet bazë kafshërore dhe ato të predatorit ishte natyrisht ajo e gjarpërinjve, e cila në fillimet e saj mbante një pozicion të ndërmjetëm midis njeriut dhe bishës. Për shkak të "rënies" së rracës njerëzore dhe alenacës së reptilëve me Luciferianët, rraca e gjarpërinjve filloi të merrte pjesën e sipërme të rracës njerëzore ose më mirë të themi, engjujt e rënë filluan të krijonin superioritet mbi rracën njerëzore nëpërmjet rracës së gjarpërinjve.

Sot, dikush mund të thotë se ne shohim të ndodhë e njejta gjë, por në këtë rast "Luciferianët" janë të njohur si qenie të subspace (ndërhapësirës) dhe "Gjarpërinjtë", nëpërmjet të të cilëve ata janë mishëruar, njihen si "Alienët Gri" që po përpiqen të skllavërojnë njerëzimin, duke ofruar veten si një Kal Troje ose "frut i ndaluar", në formën e teknologjisë okulte ndaj atyre që duan ta përdorin këtë teknologji për të vendosur një dominim prej perëndie mbi njeriun. Mbreti Solomon ka thënë dikur*: "Nuk ka gjëra të reja nën këtë Diell"*. Por ajo që dua të them është se, sipas këtyre vargjeve të mësipërme, engjujt e rënë janë mishëruar nëpërmjet grive dhe reptilianëve për mijëra vite me rradhë.

Dhe një tjetër varg:

"Në atë ditë kur Zoti me pezmatimin dhe me shpatën e madhe dhe të fortë, do të dënojë viganin, Gjarpërin Therës, atëherë duhet të ndëshkojë edhe Dragoin që është në det." (Isaiah 27:1)

Ky varg, vetëm neqoftë se gabohem, flet për vetë Kolektivin reptilian që mund të konsiderohej si gjarpëri therës. Ndërsa vargu tjetër më shtang akoma dhe më shumë:

"Lutjuni atij, për të gjithë Engjujt, lutjuni atij për të gjithë qeniet... Lujtuni Zotit gjithë kohën, për dragoin dhe gjithë thellësitë e tokës." (Psalmi 148: 2, 7)

Tani vetëm nëqoftëse po e keqinterpretoj këtë shkrim po duket qartë që Zoti thotë se (engjujt e rrëzuar që janë mishëruar) rraca e gjarpërinjve duhet t'i luten të Plotfuqishmit që në fund të fundit ka qenë krijuesi i tyre përpara se ata të lejonin rracën e tyre t'i nënshtrohej korrupsionit. Kjo mund të aplikojë në të dyja, në natyrën shpirtërore-engjëllore dhe atë fizike-shtazërore të rracës së gjarpërijnve. Vargje të tjera që ne mund të shtojmë në kontekst të asaj që thashë më sipër janë:

"Le të lejomë çdo gjë që merr frymë, t'i falet Zotit." (Psalmi 150:6)

"Dhe Ai iu drejtohet të gjithëve. Shkoni në gjithë botën dhe predikoni lutjen tek të gjitha *KRIJESAT*." (Marku 16:15)

Në mënyrë që të jenë në gjendje të kuptojnë veprën e Krishtit, Reptilodët dhe Gritë duhe të jenë në gjendje të zhvillojnë aftësi emocionale dhe individuale dhe në

një farë mënyre të shkëputen nga kolektivi Luciferian. Ata e kanë elementin e parë që është të qenurit një krijesë që merr frymë. Në mënyrë që, një qenie e cila ka rrëshqitur nga rruga e drejtë në atë të mëkatit të falet, ato duhet të kenë natyrë fizike dhe atë shpirtërore. Një pjesë e natyrës së tyre duhet të "vdesi", në mënyrë që të jetojë pjesa tjetër, siç është rasti i krimbit që kthehet në flutur. Ndonëse në këtë rast simbolika është shpirtërore, në esencë është e njejta gjë. Një qenie e tërë shpirtërore, siç është një engjëll i rënë, nuk mund të falet nëse nuk posedon një trup fizik, sepse në një rast të kundërt nuk do posedonin një trup fizik homolog të vetvehtes që duhet të vdesi në mënyrë që homologu shpirtëror të jetojë. Kjo jo domosdoshmërisht duhet të jetë një vdekje fizike e trupit, por një vdekje e natyrës së korruptuar ose e asaj të engjëllit të rënë që jeton brenda në të.

Kjo natyrë e korruptuar duhet të pranohet dhe identifikohet ashtu si çdo lloj sëmundje ngjitëse në mënyrë që të kurohet.

Nëse e gjithë jeta *Fizike* në Galaksinë tonë apo në të gjithë Universin, e ka origjinën në planetin Tokë, atëherë Toka duhet të jetë vendi i duhur për të Plotfuqishmin që të manifestohet në formë fizike, të shpërndajë gjakun e tij jetësor në mënyrë që krijimi të shpaguhet nga vetë kjo ***HYJNI*** dhe esenca e pastër dhe e kulluar e jetës, të cilën Krijuesi e ka humbur gjatë krijimit të këtij "transfuzioni gjaku" hyjnor, nëse mund ta quajme kështu. Kjo rrjedhje hyjnore u humb në universin fizik nëpërmjet esencës së gjakut që u desh për të krijuar jetën e mrekullueshme në planetin tonë.

Shumë e shumë kultura nëpër yje të ndryshëm po fillojnë të kuptojnë nëpërmjet teksteve të vjetra që po zbulohen, se planeti Tokë është në fakt djepi ku paraardhesit e tyre të lashtë u lindën, burimi origjinal i morisë së gjeneve dhe se në një farë mënyre ata janë të lidhur nga një fije e padukshme ose një lidhje me "kërthizën" e tokës Mëmë. Ata po fillojnë të vijnë këtu herë pas here dhe më masivisht për të vizituar "botën e zanafillës" dhe se ne Tokësorët duhet të kuptojmë që në një farë mënyre ata janë pjeëe e kësaj bote.

Sfida për ne do jetë të mësojmë si të respektojmë *Individualitetin* e të tjerëve dhe se si të shpallim ***Liri*** që është e drejta më e madhe e çdo qenieje njerëzore për aq kohë sa ai ekziston dhe që duhet praktikuar pa dhunuar hapësirën dhe pavarësinë personale të fqinjëve tanë, pavarësisht nga vijnë, nga realiteti i poshtëm, i sipërm, mbi apo edhe paralel me këtë botë të mrekullueshme që quhet planeti Tokë.

Për aq kohë sa një forcë "aliene" me lidhje të vjetra të dokumentuara me planetin Tokë nuk deklaron prejardhje nga një planet tjetër për të cilin ende nuk ka ndonjë deklaratë, si p.sh. zona të pazhvilluara nëntokë, nuk duhet të ketë asnjë problem për ata që jetojnë në sipërfaqe. Por në të njejtën mënyrë, kulturat e mbitokës duhet të respektojnë ato të nëntokës. Duke qenë se jam një individualist, jam në të njejtën kohë dhe besimtar i faktit se, çdo komb në tokë dhe nëntokë meriton të ruajë individualizmin e tij dhe ndryshimet kulturale, për aq kohë sa ato nuk dhunojnë pavarësinë e fqinjëve të tyre. Seicili vend ka të drejtë të determinojë fatet e tija ekonomike dhe shpirtërore, nëse ato nuk dhunojnë apo nuk cënojnë fatet e kombeve të tjera.

Pra, s'ja vlen të përmend këtu që jam totalisht kundër çdo lloj qeverie kolektiviste botërore, e cila nuk mund të tolerojë individualitetin dhe pavarësinë e çfarëdo lloji. Sidoqoftë, humbja e pavarësisë është shpesh si rezulat i lakmisë

njerëzore. P.sh., bankieret ndërkombëtarë japin hua me miliarda dollarë vendeve të vogla duke ditur mirë faktin që liderët grykës të këtyre vendeve do të shpërdorojnë paratë dhe s'do jenë në gjendje të paguajnë borxhet, duke hapur në këtë mënyrë portat dhe duke nxjerrë në treg të gjitha të mirat materiale, natyrore, çdo burim mineral dhe çdo mundësi tjetër përfitimi ekonomik që çojne gradualisht edhe në humbjen e pavarësisë së një vendi të tillë. Do të doja të shpresoja se respekti për pavarësinë në rang kombëtar do të zbresi dhe në nivel individual.

Duke patur këtë gjë parasysh, atëherë do të ishte normale të pretendohej që vetëm nëse ekzistenca e saj do të kërcënohej nga ndonjë ndotje radioaktive ose rrezik tjetër, një kulturë e nëntokës nuk duhet të përzihet me atë të mbitokës. Ata nuk duhet të grabisin burimet, të lëshojnë helme radioaktive në ambjentin e sipërfaqes, ose sëmundje biologjike, apo të gjymtojnë kafshët, apo të rrëmbejnë njerëzit kundër dëshirës së tyre, ose të përdorin rreze elektronike të fokusuara për të dhunuar jetën private të atyre që jetojnë në sipërfaqe, ose të ndërhyjnë në mendjen e banuesëve të sipërfaqes, ose të përfshihen në ***ndonjë formë pushtimi ndaj pavarësisë tonë apo pavarësisë të ndonjë komuniteti tjetër të Sipërfaqes.*** Shumë forca aliene, sidomos kolektivistët ndërhyrës drakonianë të cilët *Nuk respektojnë* pavarësinë individuale, kanë *dhunuar* këtë ligj universal dhe si rezultat territoret e tyre duhet të *pushtohen* në mënyrë të paevitueshme nga ato kultura të cilat janë bërë pre e dhunimit, në mënyrë që këto të fundit të mund të ruajnë integritetin e tyre dhe sigurinë kombëtare. Dhe s'ka nevojë të shtohet më shumë që baza e *Dulçes* ka "fituar" çmimin e parë në këtë gjë në sytë e publikut amerikan me mizoritë e pashprehura që kryhen aty ndaj rracës njerëzore. Në mënyrë absolute rekomandoj një pushtim të plotë me mbështjeten e Kongresit dhe marrjes së bazës së Dulçes dhe ambientet që e rrethojnë, gjë që do të jetë tërësisht e justifikuar. Kjo gjë duhet bërë sa më parë! Në fund të fundit, a nuk kemi paguar ne ***qytetarët amerikanë ndërtimin e Perandorisë së Nëndheshme me dollarët e taksave tona?***

Në momentin që rezistenca në bazën e Dulçes është dërrmuar dhe ata që mbahen aty janë liruar si dhe mbasi të gjitha aktivitetet e saj janë ekspozuar përpara Kongresit, ata agjentë që janë të përfshirë në aktivitetin e kësaj baze duhen gjykuar sipas ligjeve, qofshin ata humanë apo alienë dhe nëse nuk ekzekutohen ose burgosen, atyre duhet t'u ndalohet hyrja në planetin tonë deri sa të provojnë se do të jenë në gjendje të respektojnë invidiualitetin njerëzor dhe lirinë e tij. Ne vetë duhet të nxjerrin mësim nga kjo, sepse në shumë raste kanë qenë humanët ata që kanë dhunuar besimin dhe pavarësinë Kushtetuese të shtetasve amerikane, si dhe të qytetarëve të botës dhe që na kanë tradhëtuar apo shitur tek këta alienë parazitarë, duke ua hapur atyre dyert që të hyjnë në mesin tonë. Dhe kjo për të vetmin qëllim që të sigurojnë dominimin e tyre ndaj pjesës tjetër të njerëzimit.

Kur baza e Dulçes të jetë pushtuar nga njerëzit, më saktë të jetë çliruar nga alienët, ne duhet të perpiqemi të lirojmë edhe zonat e tjera në brendësi të rrjetit të nëndheshëm. Le të mos harrojmë se përkrah faktit që duhet të asistojmë në lirimin e tyre, ne si amerikanë ose qytetarë të botës nuk duhet të ndërrmarim asnjë veprim ndaj qendrave të tjera nëntokësore, të dhunojmë territoret apo pavarësinë e banorëve të tjerë të nëntokës të cilët nuk kanë marrë pjesë në rrëmbimet e bëra nga drakonianët apo në sulmet ndaj qytetarëve amerikanë dhe të të gjithë botës.

KAPITULLI I NJËZETENJË

FORCAT SPECIALE: MBROJTËS TË PLANETIT TOKË?

Misteriozi i "brendeshëm", Commander X, në njërin nga raportet e tij të shumtë ka relatuar materialin e mëposhtëm:

"...Në numrin e ripunuar të Shtatorit 1959, me titull: *EFEKTET E ARMËVE ATOMIKE*, e përgatitur për dhe me bashkëpunim të Departamentit të Mbrojtjes të SHBA-së dhe Komisionin e Energjisë Atomike të USA-s nën drejtimin e Laboratorit Shkencor të Los Alamos, lexojmë se sa e dësherueshme është kompletimi i bazave të nëndheshme. Në faqen 382: 'Në dukje nuk ka asnjë vështirësi themelore për të ndërtuar dhe operuar tipa të ndryshëm instalimesh Nëntokësore. Stacione të tillë mund të vendosen në miniera ekzistuese ose mund të gërmohet një sistem i ri për këtë qëllim.

Në referim të 'Delta Force", e cila besohet se përdoret për sigurinë e projekteve të klasifikuara mbi ato top sekret në lidhje me alienët gri, etj., ky i brendeshëm i qeverisë deklaron:

"**Grupi *DELTA*** është parë (në brendësi të aktiviteteve të mbështetura nga inteligjenca) me distinktiv që ka një trekëndësh të zi në një fushë të kuqe.

Delta është germa e katër e alfabetit grek. Ka formën e një trekëndëshi dhe shfaqet dukshëm në disa sibmole Masonike.

ÇDO BAZË KA SIMBOLET E SAJ. Simboli kryesor i Dulçes është trekëndëshi me germën greke 'Tau" (T) brenda tij dhe vetë simboli është i përmbysur në mënyrë që maja e trekëndëshit të shikojë poshtë.

Simboli i trekëndëshit dhe tre linjat anësore janë parë në disqet fluturuese (të transportit), Simboli Tri-Lateral, simbole të tjera përcaktojnë vendet e zbritjes së anijeve dhe disqeve 'Aliene'..."

Në 10 Janar, 1989, ish oficeri i Marines William Cooper postoi deklaratën e mëposhtme në një network (rrjetë) kompjuterash dedikuar hetimit të fenomeneve paranormale, qe jep detaje të mëtejshme për forcën Delta. Vini re se Delta, sipas William Cooper, John Lear dhe Thomas E. Castello, ka lujtur një rol të madh në të ashtuquajturën Luftën e Dulçes, që filloi në vitin 1979.

Informacioni i mëposhtëm është shkëputur nga një trankript i gjatë midis një individi dhe një tjetri, i cili ishte caktuar në Delta Security:

"01: Delta security është shumë e lidhur me projektet e shërbim-groposjes.

"02: Simboli Trilateral (alien) është i vlefshëm dhe është përdorur për të etiketuar pajisjet.

"03: E gjithë gjëja është e zymtë dhe s'duket të përmirësohet.

"04: Simboli Trilateral është parë nëpër disqe në Edwards AFB, California dhe ne Area 51 në Nevada.

"05: Ka një hangar në Edwards që i referoheni si hangari Delta.

"06: Hangari Delta është në Bazën Veriore të Edwards.

"07: Ju duhet një distinktiv special për t'u afruar aty. Është një distinktiv i kuq me një trekëndësh të zi në pjesën ballore dhe nga mbrapa është informacioni personal.

"08: Disk në një hangar në Edward është përshkruar të ketë simbolin në pjesën e poshtme anash dhe në majë. Ishte rreth 50 këmbë në diametër, dukej në një ngjyrë të

argjendë pa shkëlqim dhe rreth 15 - 18 këmbë i trashë. Kishte nga ato që dukeshin si dritare përreth pjesës së ngritur nga toka dhe që janë përshkruar në formë drejtkëndore. Disku përreth kishte një vijë që dukej si brazdë rreth 4 këmbë nga skajet. Në pjesën e poshtme kishte një hapësirë që dukej si ventilator ose si dritare ajrimi.

"09: Kur njerëzit e caktuar për të qenë pjesë e Deltas, kalojnë në gjendje depresive, krejt papritur fillojnë të qajnë dhe kalojnë gjendje nervore të rëndë pa arsye të dukshme, ata largohen, asnjëri nuk i shikon më.

"10: Mesa duket NRO (National Recon Organization) rekruton për Deltan jashtë Fort Carson, Colorado.

"11: Pothuajse të gjithë ata që caktohen tek Delta janë jetim dhe s'kanë asnjë të afërm.

"12: Gjurmues privatë të çmimeve të vëna nga qeveria për kriminelët janë të lidhur me Dreamland.

"13: Nëse ju punoni në Dreamland dhe shkoni me pushime ose nuk ktheheni në punë në kohën e duhur, atëherë ata nisin këta gjurmues për t'ju gjetur. Ky është vendi ku jetojnë 'vizitorët'..., aty ka një stacion të nëndheshëm...

"14: Area 51 është në Groom Lake, Nevada. Aty testohen disqet për fluturim.

"15: Njëri nga disqet dukej si një diamant i kthyer me kokë poshtë.

"16: Ka një rrezik të dukshëm radioaktiviteti kur disa nga disqet fluturojnë.

"17: Askush nuk rri në Dreamland më shumë se disa muaj.

"18: Çdo gjë është tej mase jashtë kontrollit..."

Nga pozicioni i tij në brendësi të Komunitetit të Inteligjencës, "Commander-X", deklaron se është në dijeni të informacioneve të niveleve shumë të larta dhe të fshehta. Njëri prej raporteve të shumtë që ka kaluar në tavolinën e zyrës së tij është ai që flet për eksperiencën e një gruaje e cila ishte rrëmbyer dhe çuar në një distancë prej 1 mijë miljesh në një stacion të nëndheshëm poshtë Dulçes, New Mexico:

"...Kam folur njëherë me një grua e cila ishte rrëmbyer nga çatia e një pallati në New York City dhe me sa duket u mbajt nëntoëe në stacionin e Dulçes. Fillimisht ajo u çua në një kabinë në shkretëtirë që përdorej si hyrje e kamufluar për në bazën 'aliene'. Më pas ajo u shoqërua për tek laboratorët për t'u përdorur si subjekt testimi, por në çastin e fundit arriti të largohej falë ndërhyrjes dhe ndihmës së njërit prej alienëve të tipit Nordik, i cili i ofroi ndihmën e tij dhe i tregoi një dalje sekrete të paruajtur nga rojet.

Kur u ndodh përsëri në shkretëtirë, aty ajo u shpëtua nga pjestarët e Forcave Ajrore, Berretat Blu dhe më pas u soll në Manhattan. Gjatë sesionit të pyetjeve me ushtarakët ajo u urdhërua që të mbante gojën mbyllur për eksperincën që sapo kishte kaluar. Çdokush që do të dëgjonte një histori të tillë do të mendonte që kjo grua ishte e çmendur. Ju bë e qartë se nëse guxonte të hapte gojën, do të mbyllej në një spital psikiatrik me justifikimin e ruajtjes së sekretit dhe për të mirën e sigurisë kombëtare dhe atë të të gjithë botës."

KAPITULLI I NJËZETETRE

BRENDA INTELIGJENCËS NË BAZËN E DULÇES

Në një letër të datës 1990, shkruar nga **Thomas E. Castello** dhe drejtuar studiuesit "**Jason Bishop**", ish oficeri teknik-sigurimi i *Bazës Dulçe* deklaroi:

"... Dhoma për gjeneratorin elektro-magnetik është me diametër gati 200 metra. Kjo dhomë rrethore mbulon nivelin e pestë dhe të gjashtë, krahun perëndimor ekstrem. Këtu, është gjeneratori magnetik intensiv. Ka një "zonë tampon" të bërë nga qeramika dhe Lateksi që është katër këmbë e trashë, në të gjitha drejtimet. Në çdo kat ka pesë hyrje, plus një derë kurthe shpëtimi në katin e gjashtë. Çdo portal ka një derë të dyfishtë [një në anën e jashtme të tamponit dhe një në brendësi të tamponit.

Siguria është e rëndë. Rojet e armatosura patrullojnë vazhdimisht dhe përveç zonave të ndjeshme ndaj peshës atje ka stacione për shtypje dore dhe për shtypje të syve. Askush nën *pastrimin ULTRA 5* nuk lejohet pranë portave. Këtu, është pajisja që fuqion transferimin e atomeve. Asnjë informacion nuk është në dispozicion të personelit me *ULTRA 7* ose më pak. Isha ULTRA 7".

"*Komandant X*", oficeri misterioz dhe anonim i Inteligjencës Ushtarake dhe anëtar i "*COMMITTE OF 12*" (*COM-12?*), i cili ka lëshuar informacion të ndjeshëm nëpërmjet organizatës *UFO* me qendër në Qytetin e Tim Beklit -- ka deklaruar:

"Nëntokën... baza jashtë *Dulçes*, Në Meksikën e Re, është ndoshta ajo për të cilën flitet më shpesh. Ekzistenca është më e njohur, duke përfshirë disa rrëmbyes *UFO* të cilët me sa duket janë marrë atje për ekzaminim dhe pastaj ose kanë arritur të shpëtojnë ose janë liruar vetëm në panik të kohës nga forcat miqësore....

Sipas komplotit të *UFO-s* dhe ish oficerit të inteligjencës detare, Milton (William) Cooper, "Një konfrontim shpërtheu midis shkencëtarëve njerëzorë dhe *alienëve* në laboratorin nëntokësor *Dulçe*. *Alienët* morën peng shumë shkencëtarë tanë. *Forcat Delta* u dërguan për t'i liruar, por nuk ishin të përshtatshme për armët *aliene*. Gjatë këtij aksioni u vranë 66 vetë. Si rezultat u tërhoqëm nga të gjitha projektet e përbashkëta për të paktën dy vjet..."

"Shekuj më parë, Njerëzit sipërfaqësorë (disa thonë se *Iluminati)* hynë në një pakt me një ***"komb të huaj"*** të fshehur brenda Tokës",—thotë *Komandanti X*. "Qeveria (ekzekutive) e SHBA-së, në vitin 1933 pranoi të tregtonte kafshë në këmbim të njohurisë së teknologjisë së lartë dhe t'i lejonte të përdornin baza nëntokësore (të pashtruara) në Perëndim të SHBA- së. Një grup i veçantë u formua për t'u marrë me qeniet "*aliene*". Në vitet '40-të, "*Format e jetës së alienëve*" (të *ALF-it*) filluan ta zhvendosnin fokusin e tyre të operacioneve, Nga Amerika Jugore dhe Qendrore, në SHBA. Ndarja kontinentale është jetësore për këto "njësi".

Një pjesë e kësaj ka të bëjë me *magnetikët* ("shkëmbi nënshtresor") dhe gjendjet e larta të energjisë "plazma"... Kjo zonë ka një përqendrim shumë të lartë të aktivitetit të rrufeve; ujrat nëntokësore dhe sistemet e shpellave; fushat e joneve atmosferike; etj".

"... Nga puna ime e inteligjencës brenda ushtrisë, mund të them me siguri se një nga arsyet kryesore që publiku është mbajtur në errësirë të plotë rreth realitetit të *UFO-ve* dhe "*jashtëtokësorëve*", është se e vërteta e çështjes në fakt ekziston shumë afër shtëpisë për të bërë diçka. *Si mund të guxonte një zëdhënës i Pentagonit të pranonte se një botë e tërë që është"'e hua"' për një strukturë besimi që e kemi pasur për shekuj të tërë?* Si ka mundësi, për shembull, bombarduesi ynë më i shpejtë të jetë ndonjë sfidë

për ata pushtues ajrorë, kur ne vetëm mund të hamendësojmë për rrugët që ata marrin në sipërfaqe; duke i shpëtuar radarit ndërsa fluturojnë kaq ulët, u drejtuan për në strofën e tyre të nëndheshme?

"... "*Gritë*" ose "*EBE"-të* kanë ngritur një fortesë, duke u përhapur në pjesë të tjera të SHBA-së me anë të një sistemi të madh tunelesh nëntokësore që ka ekzistuar praktikisht para historisë së regjistruar…"

Val Valerian, nga Grupi i *Kërkimeve "Leading Edge Research*", nga Shteti i Uashingtonit, bëri deklaratat e mëposhtme në një nga çështjet e tij *L.E.R.* :

"Komente shtesë mbi bazat aliene - Ka një konfuzion mbi subjektin e bazave aliene në Shtetet e Bashkuara. Duket se ka shumë prej tyre, por disa prej tyre duket se dallohen nga ana funksionale dhe operacionale. Do të dukej sikur baza kryesore është në Nju - Meksiko me ndarje të vogla shprehje njerëzore në *Dreamland* dhe Në *zonën 51* në përgjithësi. Të dyja këto vende përdoren për të testuar anije *aliene Project Grudge/Redlight*. Vendi kryesor për fluturimet e testimit duket të jetë *Zona 51*. *Projekti Excalibur* që po zhvillohet në *Los Alamos* është projektuar të përpiqet dhe të depërtojë në mjediset nëntokësore, pasi ata (*gritë*) e kanë ngulitur veten dhe nuk nderojnë më asnjë nga marrëveshjet e dyshimta që kanë bërë me fraksione (të caktuara) brenda qeverisë.

"... Shumë instalime nëntokësore i mbajnë në robëri qytetarët e pothuajse çdo vendi të planetit".

Studjuesi Uilliam F. Hamilton zbuloi detajet e mëposhtme në bazën *Dulçe,* të cilat u siguruan nga ish drejtori i sigurimit të bazës *Dulçe*, i cili tani mungon dhe mendohet se ka vdekur, Thomas Edwin Castello.

Në librin e tij "*Cosmic Top Seckret*" (p. 109), Hamilton shkruan:

"... Sipas Tomasit, *mbarështuesi i androgjenisë aliene* është i aftë për *parthenogjenezë*. Në *Dulçe*, forma e zakonshme e riprodhimit është *poliembryony*. Çdo embrion mund, dhe ndahet në 6 deri në 9 "*cunne*" individuale (*cooney* shqiptuar, d.m.th. vëllezërit e motrat). Lëndët ushqyese të nevojshme për *cunen* në zhvillim furnizohen nga "formula", e cila zakonisht përbëhet nga plazma "e gjakut të njeriut/kafshëve), dezoksihemoglobina, albumina, lysozyme, cation, lëngu amniotik e më shumë."

Rrëmbimi Christa Tilton-it konfirmoi shumë nga ato që Thomas Castello ka zbuluar.

Christa përshkroi, "... vaskat e çuditshme të mbushura me lëng të frikshëm... ku *alienët* po rriten".

Ajo tha se kishte: " *dhjetra krijesa në çdo bark*. Nuk mund të numëroj tanket, ndoshta pikët apo qindra... bark zhytur në lloj të lëngshme të verdhë. Duket më e trashë se uji. Krijesat pluskojnë në ujë me ngjyrë qelibari. Barku është gri...

Krijesat ose embrionet që po rriteshin ishin "jo njerëzore", kishin lëkurë "elastike" gri-blu dhe zotëronin "tre gishta" dhe "dy gishta". Ajo konfirmoi se pjesë të trupave njerëzorë mund të përdoren në "lëng". Ajo thotë se ata e përdorën atë për të rritur një fëmijë të ngjashëm me njeriun, i cili po mbahet i burgosur në bazën e nëndheshme.

Val Valerian përmes një prej raporteve të tij - *LEADING EDGE RESEARCH (Hulumtimet Kryesore),* lëshoi sinopsin e mëposhtëm të të ashtu-quajturit "*Dulçe Papers":*

"*Letrat Dulçe* ishin të përbëra nga 25 fotografi bardhë e zi, nj¨r video-kasetë pa dialog dhe një grup letrash që përfshinin informacion teknik të objektit të dyshuar të zënë së bashku (*CIA-Alien*) 1 kilometër nën *Archuleta Mesa* pranë *Dulçes*, Nju Meksiko. Disa personave iu dha paketa e më sipërme për ruajtjen e sigurt. Shumica e atyre që iu dha paketa u treguan se çfarë përmbante paketa, por nuk ishin të orientuar teknikisht dhe dinin shumë pak rreth asaj që po shihnin.

Më poshtë është shkruar nga një prej këtyre personave për atë që përmbanin gazetat. Ky person përshkroi skenat që shfaqi videokaseta... Ajo që sheh është ajo që merr. Unë nuk mund të deshifroj atë që është shkruar apo vizatuar më shumë se ju mundeni. I kaloj këto letra vetëm në interes të të vërtetës. Nga informacione të tjera që kam, besoj se informacioni këtu është i vërtetë. Besoj se struktura ekziston dhe është aktualisht operacionale. Gjithashtu besoj se janë edhe 4 objekte të tjera të të njëjtit tip, një i vendosur disa milje në juglindje të liqenit *Groom*, Nevada. Cila është e vërteta? Vetëm Zoti, *MJ-12* dhe *alienët* e dinë me siguri.

Përveç këtyre gazetave ka rreth 25 fotografi, bardhë e zi, plus një videokasetë pa dialog, të gjitha të marra brenda objektit Dulçe. Këto letra tregojnë se çfarë kanë pas alienët dhe si përdoret gjaku i marrë nga lopët. *Alienët* duket se thithin atomet për të "ngrënë".

Krijesa "Tipi Një" është kafshë laboratorike. Alienët dinë si t'i ndryshojnë atomet për të krijuar një "Qenie pothuajse Njerëzore") të përkohshme. Është bërë me inde kafshësh dhe varet nga një kompjuter për të simuluar kujtesën, një kujtesë komjuteri që është tërhequr nga një qenie tjetër njerëzore. "Qenia pothuajse njerëzore" është pak e ngadaltë dhe e ngathët. (Disa të ashtuquajtur ***"Burrat në të Zeza"*** janë përshkruar në këtë mënyrë. - ***Branton***)

njerëzit e vërtetë përdoren për t'u stërvitur, për të eksperimentuar dhe për t'u shumuar me këta pothuajse "Njerëz". Disa njerëz janë rrëmbyer dhe përdorur plotësisht (edhe atomet). Disa mbahen në tuba të mëdhenj, duke u mbajtur gjallë në një *lëng qelibari*.

KAPITULLI I NJËZETEPESË

RREZIK POSHTË - HISTORIA E KRISTA TILTONIT

Në vijim vjen nga një artikull i titulluar "*Të shkosh nën Tokë*", shkruar nga ***Krista Tilton*** , një grua tërheqëse bjonde ose "*nordike*", e cila lidh disa përvoja të shquara të tipit të *kontaktit* dhe *rrëmbimit* që ajo ka pasur duke përfshirë bazën *Dulçe*.

Krista ishte aq e sjellshme sa të merrte kohë për të kontribuar me përvojat e saj magjepsëse në këtë vepër dhe t'u përgjigjej disa pyetjeve të mia, në mënyrë që rrëmbyesit e tjerë, si ajo vetë, të mund të kuptonin më mirë takimet e tyre konfuze me rrëmbyesit e huaj ose edhe objektet e nëndheshme:

"Disa muaj më parë u bëra në dijeni të dy rasteve të ndryshme, një në maj të vitit 1973 në të cilën një Judy Doraty e Teksasit kishte një përvojë të pazakontë në të cilën ajo mund të jetë çuar në një strukturë nëntokësore; Gjithashtu një rast rrëmbimi i hetuar nga *APRO* dhe një Z. Paul Bennewitz në të cilin në maj të vitit 1980 një Myrna Hansen e Nju Meksikos kishte një përvojë të ngjashme në të cilën ajo u dërgua në një lloj strukture nëntokësore.

Meqë po bëj hetimin e përvojës sime të fshehtë, gjeta se për të më ndihmuar mua apo këdo tjetër që mund të kishte përjetuar ndonjë gjë të ngjashme, do të më duhej ta bëja veten të lexoja transkriptet e tyre. Për muaj të gjatë do të zvarritesha, sepse mendoj se, me nënvetëdije, nuk doja vërtet ta rijetoja këtë përvojë që kisha, duke lexuar rreth përvojave të personave të tjerë. Tani jam i lumtur që e bëra. Më në fund do të zbuloj disa nga shumë lidhje të të tre rasteve tona me shpresë se të tjerët do të dalin me më shumë informacion.

Përvoja ime ndodhi në korrik të vitit 1987. Kisha rreth tre 'kohën e humbur' në të cilën më vonë, nën hipnozë, rijetova natën më të pazakontë të jetës sime... Nuk shkova me dëshirë te zanati. Dy ***alienë*** të vegjël më tërhoqën zvarrë nga dy krahët në shpinë për në anije, pasi më bënë të pavetëdijshëm.

Gjëja tjetër që mbaj mend është të zgjohem në një tavolinë brenda një lloj artizanati të vogël. Një ”udhërrëfyes” më përshëndeti dhe më dha diçka për të pirë. Tani besoj se ishte një stimulant i një lloji, sepse nuk isha i përgjumur pasi piva substancën. Më nxorën nga zanati dhe kur pashë përreth vura re se po qëndroja në majë të një kodre. Ishte errësirë, por pashë një dritë të dobët pranë një shpellë. U ngjitëm në këtë zonë dhe pikërisht atëherë pashë një burrë, të veshur me një kostum të kuq kërcimi të tipit ushtarak (si të vishte një pilot). Udhërrëfyesi im dukej se e njihte këtë njeri ndërsa e përshëndeste ndërsa afrohemi. Vura re, gjithashtu, se kishte veshur një lloj arnaje dhe mbante një armë automatike.

Kur hymë në tunel, kuptova se po shkonim në anën e një kodre ose mali të madh. Atje u takuam me një roje tjetër me ngjyrë të kuqe dhe pastaj pashë një kontroll të kompjuterizuar me dy kamera në secilën anë. Në të majtën time ishte një hulli e madhe ku një mjet i vogël transporti të çonte më tej brenda. Në të djathtën time dukej si një korridor i gjatë ku kishte shumë zyra. Morëm makinën e tranzitit dhe shkuam për atë që dukej se ishte një kohë shumë e gjatë në një zonë tjetër të sigurt. Pikërisht atëherë më thanë të hyja në ndonjë lloj pajisjeje që ngjante me një kompjuter.

Pashë dritat që ndiznin dhe numrat që llogaritnin dhe pastaj u lëshua një kartë me vrima të goditura në të. Më vonë do ta kuptoja se përdorej si identifikim brenda kompjuterit. E pyeta udhërrëfyesin se ku po shkonim dhe pse. Ai nuk tha shumë gjatë gjithë kohës përveç se ai ishte për të më treguar disa gjëra që unë duhet të di për referimin e ardhshëm. Ai më tha se sapo kishim hyrë në ***nivelin 1*** të ”strukturës”. E pyeta se çfarë lloj strukture ishte dhe ai nuk u përgjigj.

Kjo histori është kaq e gjatë dhe e detajuar dhe unë shpresoj të shkruaj më shumë rreth saj kështu që do të theksoj (vetëm) disa nga gjërat që pashë... Më çuan në një ashensor të madh që nuk kishte derë. Ishte si një kamerier shumë i madh budalla. Na çoi poshtë në ***nivelin e dytë*** ku kishte dy roje me një veshje të ndryshme me ngjyra dhe m'u desh të zbresja në një sallë të madhe dhe pashë shumë zyra që kishin kompjuterë që mbanin murin. Ndërsa ecnim, vura re se ndriçimi ishte i çuditshëm, pasi nuk shihja asnjë burim për të. Njerëz të tjerë kanë ecur dhe kurrë nuk kanë vepruar si unë isha i huaj. Ndjeva se isha në një ndërtesë të stërmadhe zyrash ku ka shumë punonjës me shumë zyra dhe kubike. Pastaj pashë një zonë jashtëzakonisht të madhe që dukej si një fabrikë gjigante. Ishin të vogla ***të llojit aliene*** të parkuara anash. Disa po punonin poshtë dhe ishte atëherë që pashë alienin

tim të parë ***të tipit gri***. Dukej se po bënin punët e rëndomta dhe kurrë më parë nuk panë lart kur kaluam. Kishte kamera të postuara në çdo vend.

Pastaj mbërritëm në një ashensor tjetër dhe zbritëm në ***nivelin pesë***. Pikërisht atëherë ndjeva një ndjenjë frike ekstreme dhe u ndjeva i këpurdhë. Udhërrëfyesi më shpjegoi se për sa kohë të isha me të, nuk do të dëmtohesha. Kështu që zbritëm dhe pashë rojet që ishin vendosur atje në pikën e kontrollit. Këtë herë ata nuk ishin miqësorë dhe po lëshonin urdhra djathtas e majtas. Vura re se dy nga rojat dukeshin se po grindeshin për diçka dhe vazhdonin të më shihnin. Doja të gjeja daljen më të afërt nga ky vend, por e di që kisha ardhur shumë larg për këtë. Këtë herë më kërkuan të ndërroja rroba. Më thanë të vishja atë që më dukej si një fustan spitali, vetëm falë Zotit që kishte një shpinë në të! Bëra atë që më thanë sepse nuk doja të shkaktoja probleme.

U ngjita në këtë pajisje të ngjajshme me shkallët dhe papritmas u ndez ekrani dhe dëgjova tone dhe frekuenca të çuditshme që më lënduan veshët. Ajo që mendoja në të vërtetë ishte e çuditshme është se këta roje përshëndetën udhërrëfyesin me të cilin isha, megjithëse ai nuk kishte veshur rroba ushtarake. Ai ishte veshur me një veshje jeshile të errët, por nuk kishte asnjë shenjë që unë e di. Më tha ta ndiqja në korridor. Ndërsa kaloja stacionin e rojës, vura re zhdëmtimin e atyre kamerave teksa shihnin çdo lëvizje timen. Më morën në një sallë tjetër dhe ishte atëherë që nuhata këtë erë të tmerrshme. Në kundërshtim me tregimet e Xhudit dhe të Minës, e dija se çfarë po nuhasja ose të paktën mendoja se e dija. Vinte erë formaldehidi. Për shkak të prejardhjes sime mjekësore, ndoshta ndihesha më rehat me këtë situatë, sepse e kisha kaluar shumë herë më parë.

Erdhëm në një dhomë të madhe dhe ndalova për të parë brenda. Pashë këto tanke gjigante të mëdha me matësa të kompjuterizuar të lidhur me to dhe një pajisje të stërmadhe të ngjashëm me krahun që shtrihej nga maja e disa tubimeve poshtë në tanke. Tanket ishin rreth 4 metra të larta, kështu që në vendin ku isha nuk mund të shihja brenda tyre. Vura re një tingull që gumëzhinte dhe dukej sikur diçka po trazohej brenda tankeve. Fillova të ecja më afër tankeve dhe pikërisht në atë kohë udhërrëfyesi më kapi krahun dhe më nxori pak a shumë në korridor. Ai më tha se nuk ishte e nevojshme të shihje përmbajtjen e tankeve; se kjo vetëm do t'i komplikonte gjërat. Kështu, zbritëm në korridor dhe ai më drejtoi krahun në një laborator të madh.

U mahnita ngaqë kisha punuar më parë në një laborator dhe po shihja makineri që nuk i kisha parë kurrë më parë. Pastaj u ktheva dhe pashë **një *qenie të vogël gri*** me shpinë të kthyer duke bërë diçka në një banak. Dëgjova ndezjen e metalit kundër metalit. Këtë e kisha dëgjuar vetëm kur po përgatisja instrumentet e mia kirurgjikale për doktorin tim gjatë operacionit. Pastaj udhërrëfyesja më kërkoi të shkoja të ulesha në tavolinë në mes të dhomës. I thashë se nuk do ta bëja dhe ai tha se do të ishte shumë më e lehtë nëse do të bindesha. Ai nuk po buzëqeshte dhe unë kisha frikë. Nuk doja të më linin në këtë dhomë me këtë ***alien gri***!

Rreth kohës kur po mendoja se këtu hyri një njeri. Ai ishte veshur si një mjek, me një pallto të bardhë laboratori dhe të njëjtin lloj distinktivi që më nxorën. Udhërrëfyesi im shkoi ta përshëndeste dhe ata shtrënguan duart. Fillova të dridhesha dhe kisha ftohtë. Temperatura dukej tmerrësisht e ftohtë. Udhërrëfyesi më buzëqeshi dhe më tha se do të priste jashtë dhe unë do të isha atje vetëm për disa

minuta. Fillova të qaja. Qaj kur frikësohem. Alieni ***gri*** më shikoi dhe u kthye për të vazhduar atë që po bënte. Doktori bëri thirrje për më shumë ndihmë dhe ishte atëherë që erdhi një *tjetër* ***alien gri***. Gjëja tjetër që e dija se isha shumë e përgjumur.

E dija që po më ekzaminonin brenda dhe kur ngrita kokën, pashë këtë *alien gri* të tmerrshëm që më vështronte me sy të mëdhenj të zinj. Atëherë ndjeva një dhimbje me thikë. Bërtita dhe pastaj doktori i njeriut qëndroi pranë meje dhe më fërkoi diçka në stomak. Ishte ftohtë. Dhimbja u fashit menjëherë. Nuk mund ta besoja se kjo po më ndodhte përsëri. Iu luta që të më linin të shkoja, por ata vazhduan të punonin shumë shpejt. Pasi mbaruan, më thanë të ngrihesha e të shkoja në këtë dhomë të vogël dhe të kthehesha përsëri në rrobat e tjera. Vura re gjak, sikur të kisha filluar periudhën time. Por, vazhdova të vishesha dhe kur dolëm pashë udhërrëfyesin tim që fliste me mjekun në qoshe të dhomës. Unë vetëm qëndrova atje... I pafuqishëm. Atëherë ndihesha më e vetmuar se kurrë në jetën time. U ndjeva si një kavje. Pasi u larguam nga laboratori, unë heshta. Isha i zemëruar me të që lejoi që kjo të më ndodhte "përsëri". Por ai tha se ishte e nevojshme. Më tha të harroja.

Shoh ***jashtëtokësorë*** të tjerë që na kalojnë në sallë. Përsëri, është sikur të isha një fantazmë. I kërkova udhërrëfyesit tim të më shpjegonte këtë vend. Ai më tha se ishte një vend shumë i ndjeshëm dhe do të më kthenin përsëri në vitet e ardhshme. Përsëri pyeta se ku isha dhe ai më tha se nuk mund të më thoshin për sigurinë time. Pastaj hipëm në makinën e vogël tranzite dhe na çoi në anën tjetër.

Atje pashë gjërat më shqetësuese nga të gjitha. Ndryshe nga dy gratë e tjera ***(Myrna Hansen nga Nju Meksiko që u rrëmbye në bazën Dulçe në maj të vitit 1980, dhe Judy Doraty nga Teksasi që kishte një përvojë të ngjashme në maj të vitit 1973 që u hetua nga APRO dhe Paul Bennewitz. -*** **Branton*)*** që panë lopët të gjymtoheshin, pashë atë që më dukej si njerëz të të gjitha llojeve të ndryshme që qëndronin kundër murit brenda një dhome të pastër. U afrova dhe dukej sikur ishin figura dylli. Nuk arrija ta kuptoja se çfarë po shihja. Pashë edhe kafshë në kafaze. Ata ishin gjallë...

Në këtë pikë "udhërrëfyesi" e shoqëroi Kristën në ashensor dhe lart nëpër nivele të ndryshme, pas së cilës makina tranzite e çoi atë në anijen aliene të pritjes, në të cilën ajo u kthye në shtëpinë e saj rreth tre orë pasi kishte filluar përvoja e saj e rrëmbimit.

Rastësisht, Krista thotë se ka pasur edhe kontakte me qenie njerëzore nga botë të tjera. Një ***e huaj*** me emrin "***Maijan***" që e ka trajtuar Kristën gjatë gjithë jetës së saj ka mbajtur gjithmonë ***një emblemë të një gjarpri me pupla***, ndoshta simbolike të hyjnisë së lashtë ***Maja, Quetzalkoatl***. Ai gjithashtu pretendon të ketë paraardhësit nga raca ***Aztec*** dhe ***Mayan***, ashtu si disa nga ***"Telosianët"*** që banojnë në koloninë nën ***Malin Shasta,*** Kaliforni.

Christa Tilton pranon se nga ***Plejadeanët*** dhe ***Lyranët***, të ngjashëm me njerëzit, që ajo ka hasur (përveç takimeve të saj me ***Greys***/Gritë të shkurtër dhe të gjatë) shkojnë nga jo-ndërhyrjet strikte të fraksioneve imperialiste të cilët besojnë se pushtimi i planetit Tokë është i justifikuar si një mjet për të nënshtruar armiqtë e tyre në sipërfaqen ose nën sipërfaqen e këtij planeti. Kjo mund të nënkuptojë se ***"Draconianët"*** kanë, siç pretendojnë shumë burime, qendra komanduese nëntokësore nën sipërfaqen e planetit Tokë, nga ku drejtojnë shumë nga veprimtaritë e tyre ndërhyrëse ndëryjore".

Përveç kësaj, Krista Tiltoni pati mirësinë t'u përgjigjej disa pyetjeve për këtë vëllim të tanishëm në lidhje me përvojat e saj.

Këto pyetje dhe përgjigje vijojnë:

Hyrje nga Christa: Unë kam hetuar bazat ***nëntokësore dhe Dulçe*** - në fakt bazat nëntokësore anembanë botës - që nga viti 1987... Unë kam pasur disa përvoja të mira dhe kam pasur disa përvoja të këqija me ***alienët,*** etj.

Pyetje: A keni parë ndonjë popull që po mbahej rob nën tokë, gjatë rrëmbimeve tuaja në *Dulçe* dhe baza të tjera?

Përgjigje: Para së gjithash, më lejoni të pohoj [se] tani ka më shumë prova për të provuar se një bazë e tillë ekziston vërtet në vitin 1987 kur më rrëmbyen (*rreth 8 vite pas* ***Luftës së t Dulçes****, pas së cilës bashkëveprimi i përbashkët pushoi për një periudhë prej dy vjetësh - Branton*), dhe ishte në procesin e çmontimit. Shumë herë qeveria do të ketë baza nëntokësore për qëllime të ndryshme dhe pastaj do t'i mbyllë ato, do t'i hapë ato, do t'i betonizojë ato brenda apo çfarëdo qoftë, dhe do të vazhdojë dhe do të ndërtojë një bazë tjetër diku tjetër. Ajo që do të të them është kjo. Më lër t'i përmbahem pyetjes. Më pyete a kam parë ndonjë të burgosur gjatë rrëmbimit në *Dulçe*?

Më kujtohet kur pashë disa individë kur po ecja. Ata dukeshin sikur ishin në animacion të pezulluar. U ngjita në kutitë e qarta ku po mbaheshin. I vura duart në kasafortë dhe u mbështeta drejt tyre për të parë nëse mund të merrja një lloj përgjigjeje. Nuk e bëra. Nuk arrija ta dalloja nëse ishin të vdekur apo të gjallë në atë kohë. Ata thjesht nuk po lëviznin dhe nuk mund të shihja nëse kishte apo jo lëng. Unë mendoj se kapakët ishin të lirë nga çdo lëng në këtë rast të veçantë. Për sa i përket të qenit i marrë në ndonjë bazë tjetër tani, unë nuk do të komentoj për këtë sepse unë jam ende duke kërkuar për këtë. Ka pasur spekullime nga, dhe informacion nga, një oficer i Forcave Ajrore në *Bazën e forcave ajrore Kirtland* se unë së bashku me disa gra dhe burra të tjerë kanë qenë, më shumë se gjasa, rrëmbyer dhe çuar në objektin e kërkimit nëntokësor pranë *Kirtland AFB*. Është në *vargmalin Manzano* në jug të *Kirtland AFB* ku po bëhej testimi bërthamor në atë kohë.

*(**Shënim**: Kirtland AFB është baza ku "ndarj"' brenda Komunitetit të Inteligjencës mbi strukturën e Dulçe dhe projektet e përbashkëta të bashkëveprimit të lidhura me të duket se kanë filluar, një që fillimisht përfshinte Col. Doty, Col. Edwards, Komandantin e Krahut dhe të tjerë, një ndarje midis fraksioneve anti-Grey të Marinës amerikane në CABAL / COM-12 - mbështetur nga qeveria e "Elektoratit"; dhe kundërshtimi i tyre, fraksionet pro-Grey NSA në AQUARIUS/MAJI-- mbështetur nga qeveria "Korporata". -* ***Branton***)

Pyetje: A i përmendi ndonjë nga kontaktet tuaja *aliene* apo njerëzore *luftërat Dulçe*?

Përgjigje: Jo. Qeniet *jashtëtokësore* me të cilët u kontaktova kur isha nën tokë nuk më folën. Kontaktet njerëzore bënë, por jo, ata nuk përmendën asnjë lloj lufte që po ndodhte atje. Kështu që në atë kohë të veçantë nuk isha në dijeni të ndonjë lloj lufte për pushtet që po ndodhte. Sapo më çuan atje për një qëllim të caktuar mendoj, dhe pasi u bë kjo, u largova me nxitim nga atje dhe nuk mendoj se ndonjë lloj njohurie e tillë në veçanti do të më ishte dhënë, nuk do të kishte pasur ndonjë arsye për të ma dhënë.

Pyetje: Çfarë lloj *zvarralienësh*, nëse ka, ke hasur.

Përgjigje: Jam pothuajse pothuajse pozitiv se... Unë nuk besoj se kam hasur ndonjë *alien reptilian* në të gjitha. Të vetmit tipa që kam qenë i lidhur me pjesën më të

madhe të jetës sime kanë qenë *alienët e vegjël gri*, ata që unë i quaj punëtorë. Këto janë qenie që besoj se janë qenie të pashpirta që janë punëtorë për *një racë* aliene të vendosur. Atyre u janë dhënë disa punë, disa punë, ashtu siç do të punonim ne për një kompani të madhe... Ka disa qenie *më të larta aliene gri* që kam takuar. Edhe pse sytë e tyre janë të mëdhenj dhe të errët, ata nuk e kanë atë pamje '*reptilian*'. E di. E di për çfarë po flet dhe jo, nuk kam hasur në asnjë prej tyre.

(***Shënim***: *Sigurisht nga shumë tregime të tjera, shumica e "Greys" janë klone të bazuara në reptilian të cilat kanë asimiluar gjenetikë të tjera nga insektoide ose edhe forma të jetës si bimë. Nga jashtë, veçanërisht klonet, nuk duken normalisht "reptiliane", gjë që ka të ngjarë të jetë arsyeja se pse ato janë përdorur më së shumti për t'u "lidhur" me agjensitë e inteligjencës planetare. "Raca e krijuar aliene" për të cilën po punojnë Grijtë, sipas shumë burimeve, janë speciet më të larta "zvarranik" që përfshihen "drako të bardha", që banojnë brenda niveleve gjashtë dhe shtatë, nivele që Krista nuk i kujton të kenë hyrë.* - ***Branton***)

Pyetje: A dini për ndonjë bazë tjetër që studiuesit mund të mos jenë në dijeni?

Përgjigje: Kjo është një pyetje e madhe, me të vërtetë, sepse tani po punoj me dy individë nga Britania e Madhe. Ata janë dy studiues të mrekullueshëm që kanë qenë të lidhur me Timothy Good. Nuk e di nëse e ke lexuar materialin e tij, *"Sipër Sekretit"*. Është një libër i mrekullueshëm për t'u lexuar. Gjithashtu *"Alien Liaison"("Lidhja Aliene")* është një tjetër.

Por po, jam në dijeni të shumë, shumë, shumë strukturave nëntokësore apo bazave që janë duke u përdorur për qëllime të ndryshme. Shumica e bazave nëntokësore po përdoren për qëllime të fshehta ose për qëllime të tjera që përfshijnë ato të qeverisë që po bëjnë disa lloje provash që ata i konsiderojnë se do të ishin më të sigurta për t'u bërë nën tokë.

Dhe pastaj janë bazat, një në veçanti në veri të *Tucson*, Arizona, ku unë jam pothuajse pozitive unë jam marrë në, ajo shkon nën mbulesën ose emrin e "*Evergreen Aviation*". Ata kanë të gjithë aeroplanët atje dhe gjithçka, por ajo që gjeta gjatë 10 viteve të kërkimit tim është se kjo është një strukturë e mbështetur nga *CIA* ose me bazë. U afrova shumë, shumë afër ndërtesës, u ngjita mbi gardhin me tela dhe hyra fshehurazi me një mikun tim pilot jo shumë kohë më parë dhe mora disa fotografi të mëdha të disa helikopterëve të zinj. Këta helikopterë të zinj nuk ishin të shënuar. Atje kishte lloje të tjera avionësh, dhe kështu që ne me të vërtetë besojmë se ka shumë baza në shumë shtete. Kam dëgjuar për baza pothuajse në çdo shtet këtu në Shtetet e Bashkuara.

Tani dy individët për të cilën jam duke bërë punë ose kërkime në Britaninë e Madhe veçanërisht janë duke bërë kërkime në bazat nëntokësore në Amerikëdhe në Britaninë e Madhe. Mendoj se ata më kontaktuan sepse u ndjenë sikur kishte një lidhje të lidhur apo një lloj lidhjeje, dhe se do të ishte një gjë e mirë të punonim së bashku dhe të ndanim informacion dhe të shihnim se për çfarë lloj mjedisesh mund të zbulojmë. Në shumë nga objektet që po bëjnë teste mjekësore, disa janë laboratorë të vërtetë si *laboratorët e Los Alamos*.

Ata bëjnë shumë punë të fshehta për *projektet e zeza* të qeverisë sonë, kështu që ne po flasim për instalime, nëntokë dhe mbi tokë, që po bëjnë gjëra për të cilat ndoshta nuk e kemi idenë. Dëgjojmë thashetheme për gjëra të ndryshme që po ndodhin. Ajo që do të guxoja të mendoja është se më shumë se sa ka të ngjarë që këto thashetheme janë provuar rreth 90% të kohës për të qenë të vërteta.

Pyetje: Besimi im është se *Gritë* veprojnë nga instinktet bazë të kafshëve ose grabitqarëve në axhendat e tyre për të rritur fuqinë-bazë të tyre dhe për të shfrytëzuar kulturat e tjera, dhe se ata do të vazhdojnë ta bëjnë këtë si një kolektiv derisa të ndalohen me forcë. Disa nga *Gritë* besoj se mund të 'zbuten' nga njerëzit si të thuash, dhe të arrijnë një shkallë individualiteti emocional nëse mund të largohen nga mendja kolektive e HIVE. Cilat janë pikëpamjet e tua për këtë?

APërgjigje: Jam dakord me ty për pjesën më të madhe të kësaj... Sigurisht *që Gritë* duket se i bëjnë gjërat si një *vetëdije masive kolektive*. Kam vënë re se ata i bëjnë gjërat së bashku, nuk ka pothuajse asnjë diskutim mes tyre. Ata duket se po punojnë në projekte ose në disa gjëra që u janë dhënë atyre nga më të lartët, ose *qeniet më të larta aliene* dhe/ose njerëzit. Me të vërtetë nuk mund të ta them. Kam dyshimet e mia se njerëzit do të jenë në gjendje të "zbusin" çdo lloj inteligjence *aliene* këtu në tokë.

Nëse me të vërtetë duket sikur njerëzit po punojnë mes *Grive* së bashku, se më shumë se sa ka të ngjarë të ishte për shkak të një pakti apo një lloj marrëveshjeje qeveritare... Unë besoj se këta alienë kanë ardhur këtu për arsye, dhe disa individëve në qeveri u është dhënë urdhër nga të lartët e tyre ose t'u japin atyre mundësi për të punuar së bashku me këta (*alienët*) për ndoshta një qëllim një-botëror. Nëse nuk mund të më tregohet se është e vërtetë që njerëzit i zbusin këta *Gritë* që po punonin përkrah meje, ose me mua, kjo do të ishte shumë e vështirë për mua të besoja.

Pyetje: A keni pasur takime me ndonjë alien të *tipit nazist* si ato të përshkruara nga Barney Hill, Alex Christopher, Vladimir Terziski dhe të tjerë, 'fashistë' alienë që datojnë në eksperimentet sekrete naziste të diskut fluturues dhe qëdyshohet se po punojnë me *Gritë* dhe *Reptiloidët?*

Përgjigje: Unë kam shumë nga këta *alienë* nazistë . Sigurisht, atje ku dëgjova për herë të parë për ta ishte nga Tal Levesque në vitin 1987. Jo, nuk kam rënë kurrë në kontakt me atë që do ta quaja *alienë të tipit nazist*. Edhe pse shumica e përvojave të mia kanë përfshirë eksperimente mjekësore, eksperimente gjenetike mbi mua dhe vajzën ose familjen time, do të më duhej të thosha se ajo është pothuajse e... Nëse mendoni për eksperimentet mjekësore që janë bërë mbi hebrenjtë gjatë Holokaustit, kjo është ajo që unë barazoj disa nga eksperimentet që më kanë ndodhur mua.

Është e çuditshme sepse unë jam pjesë gjermane, unë vij nga një familje që fillimisht erdhi nga Gjermania, kështu që unë kam pak gjak gjerman në mua, por unë nuk jam i mbështetur në një mënyrë apo tjetrën dhe përsa i përket të qënit një *Bigot*, unë jam shumë i hapur për të gjitha racat, besimet, ngjyrat e njerëzve që punojnë së bashku për të krijuar një botë të mrekullueshme, nëse kjo do të ishte e mundur.

Por gjithsesi, jo unë nuk kam hasur këto tipa nazistësh, dhe kam dëgjuar shumë për ta, kam dëgjuar se janë *alienë* shumë të poshtër, nuk e di se cila është axhenda e tyre... Meqë nuk kam pasur kontakte me këta tipa, me të vërtetë nuk kam arsye të bëj ndonjë kërkim për ta, dhe gjithashtu e njëjta gjë vlen edhe për *reptilët* [e gjatë], edhe pse shumë miq dhe studiues të tjerë më kanë kontaktuar duke treguar përrallat e tyre për *racat jashtëtokësore të reptilëve*...

Pyetje: Cilat janë pikëpamjet tuaja për një marrje të mundshme të mbështetur nga KONGRESI I BAZËS *Dulçe* në të ardhmen, dhe cilat do të ishin pikëpamjet tuaja mbi trajtimin e problemit duke menduar se *Gritë* nuk dorëzohen?

Përgjigje: Nëpërmjet të gjitha hulumtimeve që kam bërë dhe të gjitha dëshmive se kam ardhur me shumë herë që kam qenë atje lart duke u tallur me kërkuesit dhe

individët e tjerë, ne jemi pothuajse pozitivë tani -- nuk e di nëse ke dëgjuar, mund të kesh dëgjuar thashetheme, ose ke menduar se ishte një thashethem, por unë jam i sistemit të besimit tani që kjo bazë është apo ishte e braktisur dhe nuk është duke u përdorur më gjatë nga qeveria jonë. Për çfarë arsye nuk jam i sigurt. Unë besoj se shumë prej tyre kishin të bënin me të, në qoftë se kishte me të vërtetë një veprim ushtarak atje, për të cilin kemi gjetur prova. Gjetëm disa predha të harxhuara ushtarake të karrocave afër vendit ku mendojmë se është një nga hapjet e bazës.

Gjetëm kanaqe C-Ration, gjetëm lloje të ndryshme antenash që qeveria do t'i kishte përdorur për komunikimet. Këto janë gjëra që janë gjetur në këto zona malore. Nëse ke qenë ndonjëherë atje do ta dish se për çfarë po flas. Këto gjëra më thonë mua dhe partnerit tim hulumtues se në të vërtetë ka pasur një lloj reagimi ushtarak atje në të kaluarën. Fushat për të cilat flas, që partneri im kërkimor që jeton në zonë pretendon se ishin disa nga hapjet e bazës, janë konkretizuar, çimentuar. Tani kjo është bërë nga dikush.

Pra ne e dimë se një lloj i kompanisë zyrtare të qeverisë... Ne besojmë se ishte një organizatë e mbështetur nga *CIA* që ishte atje... Në dokumentet e mia *Dulçe* unë tregoj një zonë të një ferme në veri të zonës *Archuleta mesa* (Referoju dokumentave kërkimore të Christas në *Dulçe* në adresën e dhënë në fund të këtij seksioni për zbulimet e tanishme në lidhje me *Dulçe* dhe disa ilustrime provokuese, diagrame dhe fotografi të të njëjtit - Branton), ne nuk kemi qenë në gjendje të ndjekim apo të gjejmë individët që e kanë zotëruar këtë pronë tani për shumë vite.

Ajo që na është thënë nga individët që kanë jetuar në ose përreth zonës, është se ka një rrip uljeje në atë pronë të veçantë, ka kulla të mëdha... Arrita në pronë dhe u afrova aq sa të gjeja fotografi të këtyre kullave antiplumb që ishin ulur në pronë.

Ishin rreth 20 veta dhe tani ka vetëm 5 veta. Po pyesim veten pse u nxorën jashtë, dhe ku i çuan? Gjithsesi kam fotografi të atyre. Këto nuk janë vetëm kulla zjarri. Disa njerëz përpiqen t'i shpjegojnë duke thënë:

"Oh, këto janë vetëm që fermerët tanë të ngjiten në kulla dhe të kërkojnë zjarre", dhe gjëra të tilla. Pjesa e çuditshme në lidhje me këtë është se ju ecni lart kullat dhe ka xhami të errët të zi... Nuk mund të shikosh brenda për të parë, dhe është provë plumbash. Dhe ajo që është e çuditshme është hapja... ju nuk jeni në gjendje për të hyrë në këto kulla. Ne nuk e dimë nëse ata janë vënë atje vetëm për shfaqje, ne nuk e dimë me të vërtetë saktësisht se çfarë janë, por ne besojmë se ata janë vendosur atje për disa arsye.

Ne nuk e kuptojmë këtë. Ka pasur pamje të avionëve, avionë të vegjël Lear që ulen brenda dhe jashtë asaj zone gjatë viteve. Askush në qytetin e *Dulçe* nuk duket se e di se kush e zotëron atë pronë... Partneri im kërkimor gjeti dikë që kishte pronësinë mbi 20 vjet më parë, por pas kësaj dukej se shkonte në duar të fshehura. Prona kishte edhe atë që dukej si një shtëpi e vogël prej druri. Mund të hysh aty, është evakuuar dhe nuk ka asgjë aty brenda. Ky lloj objekti ose fronti për një bazë nëntokësore në atë zonë do të ishte i përsosur, sepse kjo zonë ishte e rrethuar nga ajo që ne besojmë se dikur ishte një gardh i elektrizuar që sipas tyre përdorej për t'i mbajtur gjedhët jashtë.

Objekti i nëndheshëm në të cilin ata shkuan ishte vendosur në një lloj ferme të rrëmujshme, ku ata hynë në shtëpinë e fermës dhe hynë në diçka si një kasolle mjetesh, dhe pastaj krejt papritur ky ashensor fillon të zbresë dhe poshtë e poshtë.

Dhe ajo që ata gjetën sapo zbritën ishte një strukturë masive e testimit biologjik nëntokësor. Më duhet të besoj se këto lloj objektesh janë të gjitha në çdo shtet.

Pra, atëherë, kthehu te pyetja. Nëse ka pasur një kontroll ushtarak, kjo tashmë ka ndodhur, dhe baza është mbyllur... Sërish nuk ka asnjë provë atje. Disa nga indianët që jetojnë në tokën Jicarilla Apache, këta njerëz janë shumë të mbyllur, ata nuk flasin me të huajt. Informacioni që mora ishte vetëm nga një burim i brendshëm, dhe mund t'ju them vetëm atë që i tha një Indian Jicarilla Apache, mikut të tij të dashur prej shumë vitesh atje. Ai tha se po ngjitej nëpër zonat malore atje, lart nëpër Archuleta mesa dhe përsëri në kodra, dhe po ecte anash një parvaze. Krejt papritur ai ndjeu një copë dheu që i ra në kokë.

Dhe kështu sigurisht, nëse do të ecnit përreth në këtë zonë të shkretë dhe do të ndjenit diçka të rënë mbi kokën tuaj, përgjigja e menjëhershme do të ishte të shikoni lart. Dhe ai bëri, ngriti sytë dhe tha se ajo që pa e tmerroi. Ky është një burrë, ai është një burrë në të 60-at. Ky njeri ngriti sytë dhe pa..., ja çfarë i tha shokut të tij, mund të duhet të ketë një kontroll ushtarak të mbështetur nga Kongresi i asaj baze, ose mund ta kenë lënë të qetë, thjesht kanë thënë: "Lërini njerëzit e Dulçes të shqetësohen për alienët, ne nuk duam të merremi më me ta"...

Nuk e di realisht se çfarë ka ndodhur gjatë ngjarjeve ushtarake që kanë pasur atje, nuk e di vërtet se çfarë ka ndodhur, vetëm e di që... Jam pothuajse pozitiv që ka pasur një lloj konfrontimi!

Pra, në çdo mënyrë, kush e di, kush mund të thotë me siguri? Gjithçka që di është se shumë nga këta individë që dalin me histori të ndryshme, këta janë individë që nuk janë nga ata lloj njerëzish që thjesht mund të hasin në një përrallë, në fakt shumë prej tyre nuk janë të interesuar për UFO-të, ata' nuk jam i interesuar për asnjë nga këto. Në fakt, kur tema ngrihet, ata thjesht nuk duan të flasin për të me ju. Është shumë e vështirë për të hyrë në atë komunitet. Unë kam pasur shumë probleme për të marrë përgjigje, por falë Zotit një nga partnerët e mi të kërkimit, babai i tij jeton atje, ai ka jetuar atje gjithë jetën e tij. Dhe ky i ri u rrit atje, në Dulçe. Ai e di se çfarë ndodh atje, ai e di se çfarë janë të gjitha thashethemet dhe tregimet, dhe ai e di se çfarë kanë parë të gjithë indianët.

Pyetje: A jeni marrë në ndonjë planet apo sferë tjetër gjatë rrëmbimeve tuaja?

Përgjigje: Besoj se po, sepse nga sa më kanë thënë disa nga gratë e tjera që panë këto tanke, disa prej tyre panë pjesë të trupit brenda. Lloji i tankeve që pashë përdoreshin për mbarështimin dhe kultivimin e qenieve të vogla aliene. E vetmja gjë që mund ta përshkruaj si të qenit si një bark i rremë. Një grua mban fëmijën e saj në mitër, mirë këto lloj tankesh për mbarështimin që po flisni, janë përdorur për të kultivuar fetusin që e nxjerrin nga individët që i rrëmbejnë dhe i çojnë atje. Ata e nxjerrin fetusin siç e kanë bërë me mua shumë herë, dhe besoj se e vendosin në këtë lloj rezervuari, një rezervuar riprodhimi prej qelqi.

Pyetje: Çfarë mendoni se ndiejnë shumica e hibridëve për pozicionin në të cilin janë?

(***Shënim:*** *Unë synova që pyetja të nënkuptojë fetusin humanoid të cilit i është mbushur ADN jo-njerëzore, bagëti, cetace ose gri, etj. dhe që mbahen në bazat e nëndheshme ose në anije. Megjithatë, Christa e mori këtë pyetje në kuptimin hibridet aliene TERRAN-NORDIC si ajo dhe vajza e saj që jetonin në shoqërinë tonë të botës sipërfaqësore.* **- *Branton***)

Përgjigje: Kjo është një pyetje shumë e mirë dhe jo shumë njerëz e bëjnë këtë... Unë vetë duke qenë një hibrid e kam ndjerë se nuk përshtatem askund. Akoma më duket sikur nuk "përshtatem" edhe sot e kësaj dite. E di që nuk e bëj, e di që jam ndryshe dhe as këtë nuk përpiqem t'ua tregoj të gjithëve. Unë thjesht e kam pranuar dhe vazhdoj jetën time, por mund t'ju siguroj se çdo hibrid me të cilin kam folur më ka thënë, është përpjekur të më shpjegojë boshllëkun dhe ndjenjat që ata ndjejnë. Ata ndjehen pothuajse sikur nuk i përkasin këtu në tokë. Sigurisht që ndiej se nuk i përkas këtu.

Pyetje: Nëse bota e jashtme merr në dorë teknologjinë Dulçe dhe fillon ta përdorë atë për të kolonizuar botë të tjera, a mund të lehtësojë kjo problemet e popullsisë, ekonomike, mjedisore dhe të tjera me të cilat përballet ky planet? Me fjalë të tjera të hiqni barrierat e vendosura që na kanë mbajtur të lidhur me Tokën dhe në thelb të na lënë "nga djepi", si të thuash?

Përgjigje: Gritë nuk dëshirojnë që Terranët (Tokësorët, Njerëzit) të fitojnë avantazhe ndëryjore dhe kështu të bëhen kërcënim për axhendat e tyre empirike, dhe duke vepruar përmes kulteve të ndryshme të pushtetit në tokë, ata kanë arritur të mbajnë teknologjinë ndërplanetare nga duart tona dhe të na grabisin burimet tona për të financojnë projektet e përbashkëta nëntokësore dhe të jashtme, shumë prej të cilave projekte dhe baza janë marrë tërësisht nga lloji i tyre dhe me shpenzimet tona.

Pasi u grabitën burimet tona, Gritë përdorin skllevërit e tyre psikologjikë në Tokë për të na vënë kundër njëri-tjetrit dhe më pas kthehen dhe thonë: "Ha, ju njerëz jeni shumë të dhunshëm për t'u lejuar të keni teknologji ndëryjore!" Megjithëse ka pasur shkëmbime teknologjike, duket se ato ose po përdoren si një hile nga Gritë për të hyrë në shoqërinë tonë, në mënyrë që ata të mund të imponojnë një diktaturë elektronike globale, dhe/ose është teknologjia që ofrohet nga Federata "Nordike" në mënyrë që ata të mund të ndihmojnë në mbrojtjen e planetit Tokë për të mirën , përfitimin e tyre dhe të "kushërinjve" të tyre njerëzorë në Tokë.

Pyetje: Çfarë mendoni për gjithë këtë?

Përgjigje: Unë besoj pa dyshim se ne kemi punuar në projekte për të kolonizuar hënën, nëntokën, dhe gjithashtu për të kolonizuar Marsin... Kam biseduar me shkencëtarë, kam biseduar me ish-astronautë të NASA-s që besojnë pa dyshim se kjo është ajo që po ndodh. Ata nuk ndihen sikur është ndonjë gjë e huaj, disa nga astronautët thonë se u ndjenë, mirë kjo është thjesht një teknologji që ne e kemi zhvilluar vetë, dhe se sigurisht popullsia është një problem për të cilin duhet të mendoni paraprakisht. dhe se njerëzit kanë arritur në të gjitha këto përfundime vetë. Nuk jam dakord, mendoj se ishte një teknologji aliene që na është dhënë (*dhe/ose e rikuperuar nga "vendet e përplasjeve"?* - ***Branton***), dhe mendoj se po ecim me të, dhe tashmë kemi filluar.

Ashtu si me Biosferën, shumë njerëz mendojnë se kjo është vetëm për të mësuar rreth ekologjisë sonë dhe gjëra të tilla, bimët, kafshët dhe të gjitha këto. E di që ishte një front. Unë di shumë gjëra që ndodhën atje nën tokë. Ky është gjithashtu një objekt nëntokësor, është një objekt masiv dhe është një objekt i mrekullueshëm. Teknologjia që po testohej atje ishte teknologji aliene. E gjithë kjo do të përdoret kur ata të fillojnë të kolonizojnë hënën dhe Marsin.

Këta janë dy "planetët" tani, në fakt Hëna nuk është aq shumë planet (*disa argumentojnë se sistemi Tokë-Hënë është në të vërtetë një "planet i dyfishtë". Sa për planetët*

e tjerë, mund të jetë logjike të fillohet me polarin rajonet e Venusit dhe rajonet ekuatoriale të Marsit - ***Branton*),** por një satelit i tokës, por sigurisht që është një gur hapi larg nga toka në vende të tjera, dhe kjo është ajo që po ndodh, nuk kam asnjë dyshim për këtë.

Unë kam biseduar me shumë shkencëtarë që kanë punuar në projekte të fshehta ose të zeza për qeverinë tonë, të cilët kanë thënë se kjo është pikërisht ajo që ne po bëjmë... (*Unë supozoj se pyetja që kisha vërtet ishte se është në të vërtetë teknologjia jonë, apo është të përdoret vetëm nga "elita njerëzore" e kontrolluar nga të huajt dhe Jo për masat, të cilat në vend të kësaj do të "çpopullohen" përmes luftërave, murtajave, vrasjeve të fëmijëve dhe metodave të tjera eugjenike gjenocidale?* - ***Branton****).*

Unë me të vërtetë besoj se ne nuk kemi më shumë kohë këtu si popull për të mbijetuar në tokë, klima do të ndryshojë shumë... kështu që ne duhet të kemi teknologjinë për të shkuar diku tjetër.

Kjo është ajo që shumë nga alienët bënë vetë kohë më parë. Të huajt me të cilët kam trajtuar, ata që erdhën nga yjësia e Lyrës... ata në fakt patën një shpërthim masiv në planetin e tyre. (*Të shkaktuar nga forcat pushtuese të zvarranikëve nga Alpha Draconis, siç sugjerojnë disa rrëfime të kontaktuesve?* - ***Branton***).

Atyre iu desh të evakuoheshin dhe migruan në plejadën e Plejadës ku ishin e dinte se qytetërimet e tjera aliene po jetonin tashmë. Ka shumë lloje të ndryshme të alienëve Plejadeanë, nuk mund ta theksoj këtë sa duhet për njerëzit që thonë, ka vetëm një racë plejadeane...

(***Shënim:*** *Grumbulli i yjeve Plejades përbëhet në të vërtetë nga mbi 200 yje, ose ato yje, përfshirë Diellin, që në fund të fundit rrotullohen rreth yjeve qendrore të grupit Plejadean, më të njohur si "shtatë motrat"* - ***Branton***)

Disa nga njerëzit e mi erdhën gjithashtu në sistemin tonë dhe u vendosën në Mars, por diçka ndodhi në atë planet që i detyroi ata të shkonin nën tokë për të jetuar.

Pyetje: Cila do ta konsideronit dobësinë më të madhe të Grive?

Përgjigje: Mund t'ju them menjëherë se dobësia kryesore e Grive është se ata nuk kanë shpirt, janë pa shpirt. Mos lejoni që t'ju thonë ndryshe. Disa prej tyre kanë qenë të njohur për përpjekjen për të dhënë disa lloje të filozofive të rreme fetare te njerëzit që ata kanë rrëmbyer, dhe gjëja është që ju duhet të kuptoni se këta alienë kanë axhendën e tyre dhe nuk është diçka që unë mendoj se është një me të vërtetë pozitive.

Kështu që e kam kuptuar nga ballafaqimi me ta në pjesën më të madhe të jetës sime, ata janë të pashpirt, nuk kanë shpirt, dhe kur bëhet fjalë për bindjet ose prejardhjen time fetare -- nuk kam frikë ta them, jam i krishterë, Unë besoj në Zot, unë besoj në një qenie përfundimtare... Zotin, i cili krijoi të gjitha, të gjitha qeniet e huaja të të gjitha llojeve... të gjitha plejada të ndryshme ku njerëzit kanë kolonizuar në të gjithë Universin... qenie, kafshë, gjëra që ne ndoshta s'kemi asnjë ide për këtë.

Sigurisht që më duhet të besoj se Gritë janë, e vetmja mënyrë që mund ta përshkruaj është se ata janë një rast bosh, bosh... Nuk ka asgjë tjetër përveç një teknologjie superiore të aparatit të trurit në zonën e kafkës së tyre. Përndryshe ata nuk janë të dobishme për ne me të vërtetë, ata nuk janë vërtet të dobishëm. Ato përdoren për të dhënë teknologji të ndryshme dhe për të na dhënë informacion, por për sa u besoj atyre, unë nuk u besoj atyre aq sa mund t'i hedh.

Pyetje: Cila mendoni se është forca jonë më e madhe si qenie njerëzore?

Përgjigje: Epo, forca jonë më e madhe është besimi ynë në Zot... forca jonë më e madhe është [ajo] aftësia... dhe lidhja jonë e vetme me secilën racë është lidhja jonë me atë qenie Supreme, Zotin. Tani besoj se Zoti e pa në një moment të historisë sonë nevojën që dikush të na udhëzojë në mënyrën pozitive të të jetuarit, besoj se Jezusi lindi si një shembull i mënyrës se si Zoti do të donte që ne të jetonim jetën tonë ... Nëse besojmë në Jezu Krishtin si Birin e Perëndisë, të vetmin Zot, atëherë duhet të besojmë se e gjithë kjo është e vërtetë. Unë besoj se Ai, Jezusi, do të kthehet... Unë besoj në engjëj, unë mbledh engjëj përfaqësime artistike.

Shoqja ime më e mirë në Wisconsin dërgon letra engjëllore gjatë gjithë kohës, dhe unë i dërgoj engjëllit të saj këtë, engjëllit atë, bizhuteri engjëlli, shtat engjëjsh, gjithçka sepse besoj me të vërtetë se engjëjt ecin mes nesh.

Më besoni se i kam parë, jam marrë me ta, kam folur me ta. (*Për shembull, përvoja e saj në bordin e "anijes mëmë". Sidoqoftë, në atë rast ne do të na duhej të pyesnim nëse ata ishin engjëj në këmbë ose të rënë, si "engjëjt" rebelë ose "qenie të lehta" të rënë që janë parë nga të rrëmbyerit që punojnë në bashkëpunim me Gritë dhe Reptiloidët në anijet e tyre yje? -* ***Branton***)...

Unë kam disa thirrje të afërta ku mund të them vetëm se këta engjëj janë shfaqur nga askund dhe më kanë shpëtuar jetën, kështu që më duhet të besoj se këto janë qenie shërbëtorë të Zotit... ata janë të mrekullueshëm.

Duke mos dashur t'ia prish këtë atmosferë, megjithatë ndihem i detyruar të them se nuk duhet t'i besohet çdo qenieje që pretendon të jetë një "engjëll". Për shembull, engjëjt e rënë ose rebelë mund të thonë me gjithë sinqeritet se janë "engjëjt" dhe ata do të ishin të saktë -- megjithatë ata mund të mos ju thonë se cila "larmi" e engjëjve janë, ose cilës anë të konfliktit engjëllor i shërbejnë, pasi ka Ëngjëj në këmbë dhe të rënë. Megjithatë, për fat ka dy herë po aq engjëj në këmbë në këtë univers sa ka engjëj të rënë, megjithëse engjëjt e rënë duket se kanë një magjepsje të veçantë me planetin tokë në atë që thellësitë më të thella të këtij planeti janë me sa duket mbretëria që ata kanë zgjedhur për të bërë "qëndrimin e tyre të fundit" ose "shtabin e tyre komandues" - në aleancë me racat e gjarpërinjve që ata mishërojnë - në konfliktin e tyre të lashtë me Michael dhe legjionet e tij të engjëjve në këmbë

Kapitulli i 12-të i Zbulesës është zbulues në këtë drejtim, pasi duket se përgjithësisht përcjell një pamje të një lufte në parajsë midis humanoidëve që mbështeten nga engjëj në këmbë dhe reptiloide që mbështeten nga engjëjt rebelë, si dhe një profeci që fuqia zvarranike - bazat midis yjeve do të thyhen ndërsa forcat drakoniane tërhiqen përsëri në tokë për të bërë qëndrimin e tyre të fundit, dhe duke bërë kështu ata nga perandoria e tyre shpellore do të mbështesin dhe mbështesin një diktaturë globale në një përpjekje të dështuar për të fituar aleatë njerëzorë për një hendek të fundit "bëni ose vdisni" sulm mbi zotërimet qiellore.

Gjëja që duhet mbajtur mend do të ishte të bënim kujdes, pasi engjëjt rebelë kanë aftësinë të shfaqen si "engjëj të dritës" për ata që janë të aftë t'i mashtrojnë. Pra, shqyrtoni mesazhet e tyre sikur shpirti juaj të varej prej tij, nëse ju ndodh të takoni një qenie ose qenie të tilla. Sa për vetë drakonianët, me të drejtë reptiloidët "individualë" nuk janë "armiku" i fundit, armiku është KolektiviI Luciferian nën të cilin ata shërbejnë, dhe e njëjta gjë mund të thuhet për Rendin e Ri Botëror që profetizohet në Librin e Zbulesës -- ata që janë skllavëruar në këtë sistem me zgjedhje ose mashtrim nuk janë ata armiku i fundit, vetë Sistemi Luciferian është armiku!

Diçka që nuk merret parasysh shpesh është këndvështrimi i zvarranikëve në lidhje me mbijetesën fizike dhe shpirtërore. Një nga problemet është se zvarranikët janë mjaft inteligjentë dhe të ndjeshëm -- falë pjesërisht Luciferianëve që ndihmuan në shkatërrimin e statusit origjinal të pavdekshëm si të njerëzimit ashtu edhe të kafshëve -- për të kuptuar se kur vdesin fizikisht, ata gjithashtu vdesin shpirtërisht, për shkak të për faktin se ata nuk kanë "shpirt" të qenësishëm. Reptilianët e kuptojnë plotësisht këtë dhe kjo i tmerron ata pa fund. Një nga arsyet e projekteve "hibride" nuk është vetëm zhvillimi i disa atributeve fizike brenda racës së tyre, por më e rëndësishmja për t'u dhënë pasardhësve të tyre një "shpirt" në mënyrë që ata të mund të mbijetojnë përtej varrit, me shpresë në një përjetësi lumturie sesa një nga mundimet.

Nuk duhet të themi se për shkak se një qenie ka "gjene" zvarranike, ato janë si rezultat "të liga". E keqja nuk është gjenetike, por një zgjedhje që bën. Për shkak të faktit se shumë nga zvarranikët janë thjesht "qeliza" në një "Koshere" kolektive Luciferiane, nuk janë zvarranikët individualë ata që janë fajtorë (nëse ekziston në fakt një gjë e tillë si zvarranikët "individualë") aq sa është vetë HIVE. HIVE duhet të jetë objektivi i sulmeve tona dhe veçanërisht çdo qendër e veçantë fuqie ose mainframe që drejton Kosherja Luciferiane. Humanoidët në tokë dhe më gjerë duhet të bëjnë përpjekje për të sulmuar Kosheren dhe për të thyer "qelizat" individuale të zvarranikëve të lirë nga kufizimet e saj.

Pasi të jenë të lirë dhe të lejohen të zhvillojnë individualitetin emocional, atyre duhet t'u jepet zgjedhja për t'iu nënshtruar pa kushte atyre shoqërive humanoide të Federatës Andro-Plejadeane, për shembull, që kanë arritur të zbusin natyrat e tyre "kafshë" bazë. Meqenëse reptiloidët -- dhe veçanërisht vetë kolektivi, me mungesë shpirti -- nuk e kanë aftësinë për të "zbutur" instinktet e tyre të ulëta grabitqare, njerzia lindore duhet ta bëjë këtë për ta (Zanafilla 1:28; 3:1,14-15). Ata zvarranikë që nuk do t'i nënshtrohen riprogramimit dhe refuzojnë t'i Dorëzohen këtij procesi, duhet të heqin dorë nga e drejta e tyre për të përjetuar një agjenci të lirë "të mbikëqyrur" dhe si rezultat duhet të nënshtrohen nga forca,... përndryshe racat njerëzore në të gjithë galaktikën. ose edhe universit do t'i duhet të jetojë nën kaosin e përjetshëm -- përgjithmonë i rrënuar dhe i munduar nga racat e shtyra vetëm nga instinktet e ulëta grabitqare, sepse njerëzimi nuk kishte arritur të merrte përgjegjësinë si roje të krijimit të ngarkuar nga hyjni.

Megjithatë, së pari duhet të pranojmë se një Rend Hyjnor u vendos fillimisht për Universin, duke filluar me Krijuesin e Plotfuqishëm dhe duke zbritur përmes hierarkive të ndryshme engjëllore, përmes njerëzimit, e ndjekur nga racat reptiloide që fillimisht mbanin një pozicion diku midis njerëzimit dhe kafshëve, dhe pas kësaj mbretëritë e ulëta të kafshëve dhe së fundi vetë mbretëria e natyrës. Kjo është hierarkia origjinale e renditur hyjnore përmes së cilës Jeta hyjnore nga Burimi i të gjithë krijimit zbret nga nivelet më të larta në ato më të ulëta.

"Papritmas ne ishim në një rrip transportieri tjetër ose në fund të të parës. Ndërsa rripi lëvizte rreth një konsole rrethore, ai ndaloi. Ishin dy burra, njerëz në formë dhe karakteristika, të ulur në tastierë. Njëri ndihmoi tjetri. Njëri prej tyre mori atë që mendova se ishte një brisk dhe rruajti një zonë në anën e majtë të kurrizit tim nën vijën e belit. Mbaj mend që njolla u gjakos shumë. Unë u lirova dhe ata filluan të bënin të njëjtën procedurë në mua miq. Mbaj mend që mendoja vazhdimisht – "Çfarë

po ndodh me mua?" Ai u përgjigj: "Sapo ju është futur numri i ekstensionit të kontrollit të qeverisë". Më kujtohet se kam kapur një pasqyrë dhe kam parë zonën që rrjedh gjak.

Numri "04" ishte aty. Në një mënyrë shumë të mërzitur iu drejtova një gruaje me uniformë dhe bërtita: "Nuk mund ta bësh këtë për mua!" Rastësisht, i gjithë personeli në këtë objekt kishte veshur uniforma. Më pas vrapova përsëri te tastiera ku më liruan. Në atë kohë ishin liruar edhe miqtë e mi. U thashë me nxitim se çfarë kisha zbuluar se po ndodhte me ne.

Teksa po flisja, dy burrat në tastierë po mblidhnin materialet me nxitim, në atë që dukej si një përpjekje për t'u arratisur. Veçanërisht më kujtohet se njeriu që më kishte vendosur numrin kishte një listë të printuar nga kompjuteri. Ai e mbrojti këtë listë me jetën e tij, pasi unë dhe miqtë e mi vrapuam pas tij dhe burrit tjetër. Ata u arratisën përmes një grupi dyersh të dyfishta".

(*A ishte gjendja e gjysmë-ndërgjegjeshme e shkaktuar nga droga filloi të zhdukej papritur? -* ***Branton***).

Unë sinqerisht besoj se Christa (Krista) Tilton ishte gjithashtu në këtë objekt në atë kohë - megjithëse nuk mendoj se ky ishte takimi ynë i parë.

"Nuk do ta harroj kurrë herën e parë që fola me Christën në telefon. Ishte data 20 shtator 1987. Më dukej sikur po dëgjoja zërin e një shoqeje të vjetër, sikur ta kisha njohur gjithë jetën. Më vonë ajo dërgoi me nje foto te sajen e cila vetem sa e forcoi ate ndjesi. Kur e pashe ate foto pata rikthime duke e pare ne bordin e nje zeje!Ishte nje moment shume emocionues per mua,duke e pare perseri. Që prej asaj kohe nje miqesi e bukur dhe e qëndrueshme dashurie pa kushte ka zhvilluar.

Ajo është me të vërtetë një lule në kopshtin e jetës sime dhe një mike e vërtetë. Ashtu si Christa, edhe unë jam rrënuar nga ëndrra intensive, të përsëritura për takime dhe komunikime me ato që duken si qenie jo-njerëzore, të botës tjetër. Unë jam gjithashtu i frustruar vazhdimisht nga paaftësia ime për të mësuar të vërtetën për përvojat e mia, megjithëse Christa ka qenë një ndihmë e jashtëzakonshme në kërkimin tim për të vërtetën, duke dëshmuar se kur njerëzit punojnë së bashku për një qëllim të përbashkët, arrihet shumë...

"Megjithëse Christa dhe unë nuk jemi vetëm, unë sugjeroj që ka mijëra atje si ne, ndoshta të frikësuar për të kërkuar ndihmë dhe një kuptim më të mirë të përvojave të tyre për shkak të frikës nga tallja. Është e vërtetë që ndonjëherë jeta mund të jetë shumë mizore për shkak të injorancës ose mungesës së njohurive në lidhje me këtë temë të gjerë ekzotike.

Atëherë ndoshta disa, si struci, fusin kokën në rërë sepse kanë frikë të vënë në dyshim fatet e tyre".

KAPITULLI I NJËZETESHTATË

SHPELLAT E DULÇES DHE MITOLOGJIA E PUEBLOS

Në artikullin e tij të titulluar "ALIENËT PUSHTUES", studiuesi 'TAL' LeVesque zbulon informacionin e mëposhtëm në lidhje me konfliktin e lashtë "Evadamik-Drakonian" që zhvillohet prej mijëra vitesh brenda dhe përtej planetit Tokë:

Grupi i *"DRAKONIANËVE"* është një Konfederatë. Ata janë humanoidë reptilian me nëngrupe ("Rraca e Gjarpërinjve" nga Sirius)...

(***Shënim:*** *Sirius shfaqet shpesh në raportet me aktivitet për humanoidët, reptiloidët, amfibianët dhe insektoidët. Në lidhje me këtë gjë sistemi i Sirius-it është shumë i ngjashëm me Diellin tonë. Disa nga këto forca, me sa duke, bashkëpunojnë me njëra-tjetrën ndërsa të tjerët janë në konflikt me njëri-tjetrin.* ***– Branton***)

Ata kanë themeluar baza në brendësi të Venusit, Tokës, etj...

"***NJË KONFLIKT ANTIK"*** - Indianët e Jug-Perëndimit të USA-as kanë legjenda që flasin për qenie trupgjata dhe me flokë të çelët. Ata po ashtu kanë legjenda për "Njerëzit e Vegjël". Për të dyja palët thuhet se kanë "Anije Qiellore" ose "Disqe". Indianët e Amerikës flasin për Rraca të Nëntokës, Rraca të Mbitokës dhe njerëz që jetojnë "Sipër" në qiej. Legjendat e Navajo-s tregojnë se njëherë e një kohë ata kanë jetuar Nëntokë së bashku me Kojoteros dhe Njerëzit e Bardhë, poshtë një mali afër Silverton, Colorado. Mali Hesperus, që do të thotë Venus, është i shenjtë për ta. Mbasi dolën në sipërfaqe, ata u drejtuan për në jug dhe u vendosën në kanionet e zonës së Dinetah-ut, afër Pellgut Navajo, midis Aztec dhe Dulçe, New Mexico.

(***Shënim:*** *A kanë qenë të parët e indianëve Pueblo, ata që kanë gërmuar nivelet e poshtëme të bazës së Dulçes dhe tunelet e poshtëme, të cilët kanë ekzistuar prej mijëra vitesh përpara se të ndërtohej vetë baza? Nëse është kështu atëherë, pse ata u varfëruan teknologjikisht mbasi dolën në sipërfaqe? Ka mundësi të ketë ndodhur që fraksioni shkencor i kësaj rrace të ketë stabilizuar një marrëdhënie me Gritë dhe sëbashku braktisën planetin, duke lënë pjesën e mbetur që të përpiqej vetë për mbijetesë? Legjendat e indianëve Hopi flasin për rracën e tyre, e cila u përzu për në sipërfaqe nga një fraksion i vetë rracës së tyre, të cilët filluan të praktikonin magjinë. Legjendat Apache, sipas Robert Morningsky, thonë se "Dy Zemrat" ose "Bijtë e Hardhucave" (Reptilët), i përzunë Pueblot në sipërfaqe mbasi i pushtuan vendbanimet e tyre. Ka mundësi që të dy skenarët të jenë të vërtetë? Me fjalë të tjera ka mundësi që një fraksion shkencor të ketë mbetur nëntokë, duke hyrë në bashkëpunim me reptilianët, ndërsa fraksioni tjetër braktisi shpellat me anije kozmike, ose në sipërfaqe, ose diku tjetër në këtë sistem masiv nëntokësor?* ***– Branton***)

Ata ndërtuan një sistem mbrojtje dhe u zgjeruan më në jug në drejtim të malit Taylor dhe në perëndim të Arizonës. Në maje të pllajave të larta, ata ndërtuan fortesa dhe kulla të përbëra me tre ose me shumë kate.

Indianët Pajaritan Pueblo kanë një legjendë që thotë se ata dolën nga Brendësia e Tokës afër Great Sand Dunes (Monument Kombëtar) në Colorado. Që aty ata udhëtuan poshtë nëpër Rio Grande dhe krijuan Pueblos. Zona që tani njihet si Los Alamos, atëherë konsiderohej si e "ligë". Shtëpia e "Njerëzve të Vegjël" të botës së nëndheshme, nga ku erdhi mallkimi i Kungullit të Vdekjes dhe në fakt kështu ndodhi, bomba atomike. Gritë (Njerëzit e Vegjël) janë "Deros".

Duke iu referuar Miteve të Folklorit të Meksikanëve të Rinj, Montezuma lindi afer *Taos* dhe u trajnua nga qenie që jetonin në *Shpella*, brenda Kreshtës së Pueblos. Në afërsi të kësaj zone, në Blue Lake, janë parë UFO të shumta që hyjnë dhe dalin nga uji.

Aztekët e Meksikës, për të cilët disa mendojnë se e kanë prejardhjen prej këtu, besonin se Zoti Diell kërkonte Gjak dhe sakrifica njerëzore për të "shuar urinë". Ata vrisnin mbi 20 mijë veta çdo vit.

Afër Taos, në një Shpellë mbi lumin Lucero, jo shumë larg nga Kanioni Frijoles, është vendi ku kryheshin sakrificat njerëzore, madje sipas disave kjo gjë vazhdon edhe sot e kësaj dite. Sipas një dëshmie të një personi nga Baltimore, një njeri u ndesh

me një qenie reptiliane ndërsa kalonte natën në një shpellë me mure prej guri të zi afër disa burimeve në veri të San Crystobel, jo shumë larg Taos, New Mexico.

Pjestarë të grupeve të Shoqërive Sekrete në Taos, janë gjetur me kokë të prerë. Si në rastin e Arthur Manby, i cili kishte filluar të tregonte për një sekret Aztland, Hot Springs, rreth 11 milje në Veriperëndim të Taos. Ai vend është i mbushur me petroglife që shtrihen përgjatë mureve të kanionit.

Kultistët nderojnë Zotin e Vdekjes së Majave-Aztekëve, "Camazotz", i cili mori formën e një *Krijesë me Krahë* dhe që u këpuste kokën vartësve të tij që nuk bindeshin. Studiuesit mendojnë së Priftërinjtë e Lartë kishin kontakte me Reptoidët me Krahë, të cilët ishin të njohur si predator të njerëzve, dhe që këto krijesa kërkonin artikuj të ndryshëm tregtie, ka mundësi flori, bimë psikoaktive (halucinogjene), etj.

Në të gjithë tokën e Pueblos, nëpër vazo, shpella dhe muret Kiva, mund të gjenden përshkrime që paraqesin një gjarpër me brinjë ose me pupla (Gjarpëri me Pupla, Kecalkoatli)...

Nga Pecos Pueblo, thuhet se Montezuma i shpuri pasuesit e tij në jug dhe themeloi Tenoctitlanin (Qytetin e Meksikos).

MANIPULUESIT E MENDJES - Civilizime Aliene kanë kontaktuar disa nga banorët e Tokës dhe kanë praktikuar forma të ndryshme të kontrollit të mendimeve mbi ata që kanë kontaktuar. Oficeri Herb Schirmer, Betty dhe Barney Hill dhe të tjerë u janë bërë sugjerime post hipnotike në mënyrë që të harrojnë kontaktin. Vetëm falë forcës së karakterit dhe seancave të hipnozës regresive, ata arritën të flasin për eksperiencat e tyre.

Alienët na përdorin neve duke hyrë direkt në mendjet tona... *Ne nuk duhet të respektojmë asnjë grup që përdor mënyra të tilla për të ndërhyrë në sistemin elektrik të trurit tonë.* Ata përdorin aparatura të cilat prodhojnë një kombinim të dritës pulsuese dhe pulseve zanore, fusha të frekuencave të ulëta dhe ato magnetike ELF dhe EM.

Është po ashtu e *papranueshme* që të vendosen implante në *Qeniet Njerëzore*. Dhe akoma më keq, t'i vrasësh ata për gjakun dhe substancat e tjera ushqyese (Energjinë Jetësore që është e pranishme me Fluidet Jetësore).

"Gritë, qeniet e vogla me koka të mëdhaja, janë mercenarë. Ata kanë marrëdhënie me humanët e "Shoqërive Sekrete" dhe Kompleksin (fashist) Ushtarako-Qeveritar. Një membranë e stërlidhur manipulon gjithë kulturat e sipërfaqes së Tokës... Reptoidët/Drakot e gjatë 7-8 këmbë janë parë t'u japin urdhëra Grive. Vetë Reptoidët i marrin urdhërat nga Elita e Drakove me Krahë.

*(**Shënim:** Zinxhiri aktual i komandës duket se fillon me engjujt rebelë, të cilët përdorin forma fizike biosintetike për të vepruar në dimensione fizike. Keto trupa jane terhequr mbas renieve te disqeve dhe duket sikur jane te perbera nga nje substance si prej sfungjeri ne te gjithe trupin, te ndjekur nga qeniet parafizike të tipit Mantis/Insektoid dhe Drakot e Bardhë dhe me Krahë ose Mothman, siç u referohet John Keel në librin e tij - PROFECIA E MOTHMAN, ndonëse nuk dihet me siguri se cila nga këto të trija qenie është më superiore. Pastaj vijnë qeniet Lizarde ose të ngjashme me krokodilin me dy këmbë ose Reptilodët. Një tjetër qenie e gjatë rreth 5 këmbë, me ngjyrë të errët, që ndonjëherë iu referohet si Iguanas. Një tjetër rracë satanike 'priftërinjsh' në madhësinë e një njeriu normal që janë reptiloidë të kryqëzuar me Gritë dhe që mbajnë të veshura rroba të gjata të errëta. Një rracë me një fytyrë si të bretkocës pra, disi amfibe dhe e gjatë rreth 4 këmbë. Lloje të ndryshme të Grive me lëkurë blu-gri, kafe-gri, të bardhë-gri, të blertë-gri, gri e errët, etj. Dhe, më në fund, qeniet e inxhinjeruara gjenetikisht, hibridët e reptilianëve dhe grive, të cilët përmbajnë dhe gjene*

insektoidësh dhe karakteristika të tjera gjenetike, dhe në mbyllje vijojnë qeniet reptiliane jo humanoide, si saurianët e detit, 'gjarpërinjtë' gjigandë të nëntokës, ata që quhen zakonisht krimbat dragoj, të cilët janë parë në brendësi të shpellave të nëntokës, si dhe nëpër dete dhe që duken se janë më shumë kanale të energjisë psiqike. Të gjitha këto degëzime aliene në mënyrë kolektive përbëjnë atë që është quajtur si "Rraca e Gjarpërinjve". ***– Branton***)

GJARPERI ME KRAHË - Humanoidët Reptilian-Amfibianë kanë komunikuar me tokën prej shekujsh. Shumë të kontaktuar dhe të rrëmbyer, në mënyrë të përsëritur, kanë përshkruar Simbolin e Gjarpërit Fluturues që kanë parë nëpër stemat e mbajtura në krahë apo medalionet ose helmetat. Është për t'u përmendur fakti që gjarpërinjtë kanë tregues në skeletin e tyre të krahëve dhe këmbëve të atrofizuara (stërkequra). Ata kanë kaluar në shumë transformime dhe metamorfoza. "Rraca e Gjarpërinjve" jeton *NËNTOKË*. Por përsëri, ata mund të dalin me disqet e tyre dhe të fluturojnë...

"Gjigandët 'EL' – Kasta elitare 'Njerëzore' e grupit ORION (Betelgeusian), të cilët kanë baza brenda planetit Mars. Ata njihen po ashtu me emrin TITANË, Vellezërit, etj..."

KAPITULLI I NJËZETETETË

DULÇE DHE DOKUMENTAT SEKRETE TË NJË AGJENTI TË INTELIGJENCËS SË SHBA-së

Informacioni që vijon është publikuar nga Jefferson Souza, një i kontaktuar, i cili ka patur takime të vazhdueshme me Vega Lyrans, të cilët sipas Souza, janë në aparencë të ngjashëm me "Orientalët me lëkurë të errët" e Indisë. Po ashtu Souza deklaron për kontakte me humanë në paraqitje si Skandinavët, nga Lumma ose Wolf 424 (njerëzit "Ummo"). Të dyja kulturat përdorin një bazë madhështore të "Federatës", të lokalizuar në një sistem të gjërë shpellash poshtë Death Valley – Malet Panamint të rajonit të Californisë. Në fakt duke ju referuar Souzas, disa grupe të federatës e përdorin këtë bazë e cila përmban zona të tëra me kushte specifike gravitacionale, atmosferike dhe ambientale, të nevojshme për të përmbushur kërkesat e vizitorëve dhe të përherëshmëve të Federatës.

Indianët Paihute të jugperëndimit të USA deklarojnë se një rracë e ngjashme me grekët ose egjyptianët e lashtë mijëra vjet më parë kanë kolonizuar fillimisht shpellat masive në brendësi të Malit Panamints (një burim ka deklaruar se kjo bazë është ngritur 2.500 p.e.s. gjë që është aksidentalisht 600 vite përpara lindjes së kulturës Egjyptiane) kur Death Valley ishte pjesë e brendeshme e një deti që lidhej me Oqeanin Paqësor. Kur deti u tha, këta njerëz - të cilët përshkruhen sikur mbanin të veshur tunika të gjata të kapura në një anë të shpatullës, rripa në kokë të cilët mbanin flokët e tyre të gjatë dhe të errët të mbledhur nga mbrapa dhe lëkura në ngjyrë floriri-bronzi - të shtyrë nga nevoja filluan të zhvillonin njohuritë dhe intelektin e tyre kolektiv dhe shumë shpejt arritën në gjendje të ndërtonin 'kanoa të argjenda fluturuese'. Fillimisht këto makina fluturuese kishin krahë, ishin relativisht të vogla dhe bënin shumë zhurmë gjatë fluturimit. Me kalimin e kohës anijeve iu hoqën krahët, u zmadhuan në sipërfaqe dhe filluan të fluturonin pa zhurmë dhe qetë. Me sa duket këta njerëz, Hav-Musuvs (siç i quajnë indianët) e zhvendosën civilizimin e tyre në shpella akoma më të thella nëntokë, të cilat i kishin zbuluar gjatë kohës që kishin stabilizuar qendrat e tyre nëntokë dhe filluan të eksploronin planetët e afërta dhe

eventualisht sisteme të tjera diellore, ndërsa shpërthimi i zhvillimit teknologjik filloi të përmirësonte çdo detaj të jetës së tyre. Këta Hav-Musuvs me sa duket kane patur mjete udhëtimi ndëryjore për 3000-4000 vite që nga momenti që ata shpikën mjetet e para fluturuese. A mund të kenë qenë ata disa nga të lindur të Tokës, "Astronautë antikë", civizilime që me sa duket kolonizuan Lyra dhe sisteme të tjera? Historia e Panamints u tregua nga nje Indian Navaho i quajtur Oga-Make, i cili vetë e kishte dëgjuar nga një mjek i moshuar Paihute.

Po në lidhje me referencat e Souzas për Vegans, të cilët janë në dukje të ngjashëm me Indianët Lindorë? Besoj se India është një element kyç për të kuptuar historinë e humbur të planetit tonë. Tekstet e vjetra Vedik flasin për anije fluturuese të quajtura "Vimanas" si dhe teknologji bërthamore, e cila është përdorur nga antikët në atë vend. Vetë Hinduizmi erdhi në Indi si rezultat i pushtimit Para-Nordik "Arian" nga Veriu (Rajoni i Gobit?).

Disa studiues ngulin këmbë se Majat dhe Egjyptianët fillimisht kanë qenë lundërtarë nga India, duke e lidhur këtë fakt me ngjashmërinë e madhe në arkitekturë dhe arritjet e tyre në mjeëksi, astronomi, matematikë etij. Etno-arkeologu zviceran, Yves Naud, citon disa tekste të lashta indiane ku flitet për faktin që liderët e asaj kohe të Indisë së Lashtë bashkëpunuan me shoqëri sekrete intelektuale të Greqisë në ndërtimin e anijeve fluturuese. Pra, "Hav-Musvus" mund të kenë qenë përfaqësues të njërës prej këtyre kulturave (Nordike-Ariane, Indiano-Lindore, Egjyptiane, Maja, Greke) ose një kombinim i të gjitha këtyre kulturave. Megjithate një gjë është e qartë, vetëm një pjesë fare e vogël e historisë së këtij planeti mund të gjendet në tekstet dhe librat e historisë.

Jefferson Souza deklaron se zbulimet e mëposhtme janë marrë nga shënimet personale dhe ditaret shkencore të një shkenctari, i cili ka qenë i punësuar nga Qeveria e USA-s për një periudhë disa vjeçare të vizitonte vendet ku ishin rrëzuar disqet, të merrte në pyetje Format e Jetës Aliene dhe të analizonte të dhënat e nxjerra nga kjo orvatje. Me sa duket ky person u zbulua se mbante një ditar personal mbi gjërat që studionte dhe u vu në listë për t'u zhdukur, por ai arriti të largohej. Mbas 33 vite pune hetimore, një ditë të bukur të vitit 1990, ai u fsheh njëherë e mirë.

(……)

PLANETI TOKË - I KUJT ËSHTË KY?

Këta Alienë specifikë (Gritë, Reptiloidë) e konsiderojnë veten e tyre autoktonë në Tokë. Ata janë një rracë e lashtë, me prejardhje nga speciet humanoide reptiliane... Ata janë mercenarë të pabesë dhe manipulues të një kulture tjetër Jashtë-Tokësore, "Drakot", që po kthehen në Tokë, e cila është vendbanimi i tyre i lashtë para ardhjes së Uni-Tokësorëve të vërtetë dhe që duan ta përdorin Tokën si një vendqëndrim. Kjo gjë nuk është e lehtë, sepse ka tërhequr vëmendjen e 170 rracave të tjera Aliene, të cilat duan një pjesë të tyren nga Sekretet e Metagene. Këto 170 në shumicën e rasteve janë nënspecie të rrënjës humanoide dhe reptiliane, si dhe forma të ndryshme qeniesh trans-dimensionale të cilat janë duke vizituar tokën, si në rastin e "insektoideve" etj. Në këtë numër përfshihen po ashtu specie të ndryshme humanoidësh dhe reptiloidësh, të cilat janë produkt i manipulimit gjenetik i integruar me lloje të ndryshme dhe të çuditshme forma jetësore kafshësh. Meta-gene është një gen përbrenda zinxhirit të ADN-së njerëzore në Tokë që ka rezultuar nga përzjerja e kulturave të ndryshme në botën Meme ose në atë të Gjenezës, një anomali

gjenetike që mund të prodhojë karakteristika të jashtëzakonshme dhe aftësi tek individët duke i lejuar ata që të arrijnë atë që nga jashtëtokësorët kondiserohen aftësi të jashtëzakonshme fizike dhe psiqike. Por këto kultura aliene janë në konflikt për agjendën që duhet ndjekur në Tokë. Kjo është njëra nga arsyet pse kontrolli i mendjes po aplikohet mbi humanët që nga vitet 40-të për t'i patur ata krahë, natyrisht pa dijeninë e tyre. Kompleksi i Dulçes është një bazë e përbashkët Aliene dhe e qeverisë së USA. Nuk ka qenë baza e parë e ndërtuar me Alienët. Ka të tjera që ndodhen në Colorado, Nevada, Arizona, Alaska, etj...

Pellgu Navajo është burimi kryesor konvencional për energjinë elektrike ndërsa burimi i dytë është në ELVADA (ku ndodhet dhe një hyrje për në bazën e nëndheshme të Dulçes). Nëse Rand Corporation është si të thuash "mema" e krijimit të këtyre ndërtimeve gjigande, "Fondacioni Ford" duhet të konsiderohet si "babai". Sekreti i Rand nuk kufizohet vetëm në raportet por edhe në konferencat apo mbledhjet e shumta. Në faqen 645 të Project Rand, procedimi për *DEEP UNDERGROUND CONSTRUCTION SYMPOSIUM Simpoziumi për Ndërtime të Thella nëntokësore)* mbajtur në Mars 1959 lexojmë:

"Ashtu si aeroplanët, anijet dhe automobilat i kanë dhënë njeriut mundësinë të jetë mbreti i sipërfaqes së tokës, makinat e gërmimit të tuneleve do i japin atij akses në botën e nëndheshme."

(***Shënim:*** *Numri i Shtatorit të vitit 1983 i revistës OMNI, faqja 80 ka një pikturë me ngjyra të "The Subterrene", makina tunelshpuese në Los Alamos që furnizohet me energji bërthamore dhe që shpon midis shkëmbinjve thellë nëntokë, duke nxehur çdo gur që i del përpara dhe kthyer atë në magme, e cila ftohet mbasi makina vazhdon përpara. Rezultati është një tunel perfekt me anët e lëmuara si xham. Këto tunele të nëndheshëm përdoren nga mjete sub-shuttle elektromagnetike të cilat mund të udhëtojnë me shpejtësi shumë të madhe. Ato lidhin komplekset e nën-qyteteve të të ashtuquajturës "Perandoria e Fshehtë". Po ashtu projekti top-sekret me emrin e koduar "ARKA E NOAS" i përdori tunelet dhe mjetet e udhëtimit të shpejtësisë së lartë për lëvizjen në sistemin e mbi 100 bunkerëve dhe "vrimave të mëdha", të cilat janë ndërtuar në vende të ndryshme të Tokës, duke përfshirë pothuajse çdo bazë ushtarake dhe disa prej Aeroporteve në Amerikën e Veriut.* **– Branton**)

Ata ndërtuan të njejtin sistem tunelesh të nëndheshëm edhe në bazën ultra sekrete në Hënë dhe Mars. Shumica e këtyre qyteteve të nëndheshme janë të kompletuar me rrugë, trotuare, liqene, makina të vogla elektrike, ndërtesa, zyra, qendra tregetare...

Seksione të thella të kompleksit të Dulçes lidhen me sisteme shpellash natyrale. Një person i cili ka punuar në Bazë (CR-24/ZM 35-File IV) dhe që kishte një akses "Ultra 7-B" raporton të dhënat e mëposhtme:

"Mund të ketë më shumë se shtatë nivele, por unë kam dijeni vetëm për shtatë. Shumica e Alienëve janë në nivelin 5, 6 dhe 7. Strehimi Alien është në nivelin e 5-të."

(…..)

Në librin ***"ET (Alienët) DHE UFO-t KANË NEVOJË PËR NE, NE S'KEMI NEVOJË PËR ATA,"*** ideja origjinale ishte për një titull të vetëm por jo zgjidhja ime personale, nga Virgin "Posty" Armstrong.

Ai raporton sesi miqtë e tij Bob dhe Sharon ndaluan për një natë në Dulçe dhe dolën të hanin darkë ku dëgjuan disa nga rezidentët (banorët e përhershëm) e qytetit të cilët në mënyrë të hapur flisnin për jashtëtokësoret dhe rrëmbimet të popullatës së qytetit për qëllime eksperimentale. Alienët rrëmbenin njerëz si të ishin kavje kundër

dëshirës së tyre dhe u implantonin atyre aparatura në kokë dhe nëpër trup. Banorët e qytetit ishin të frikësuar dhe të zemëruar dhe ndjenin që mungonte mbështetja nga qeveria, duke qenë se vetë kjo qeveri kishte dijeni më së miri, madje edhe aprovuar planet e alienëve. (KODI: SR-24/AK.5)...

Disa nga rezidentët e Dulçes nuk janë autoktonë të kësaj zone, beqarë dhe çifte me fëmijë kanë ardhur në qytet nga vitet 1948. Gjenerata të tëra agjentësh të punësuar në pozicione të dyshimta..., punojnë neëpikat e karburantit, farmacitë, baret, restorantet, etj. Ata janë aty për të dëgjuar dhe raportuar çdo gjë që thyen kufirin e tyre të sekretit. Gjithmonë në qytezën e Dulçes nuk e ke asnjëherë idenë se me cilin flet!...

Baza e Dulçes drejtohet nga një bord: Kryetari i Bordit është John Herrington; Jim Baker nga Tennessee është lidhja midis NSA/CIA dhe Dulçes; Zëdhenësi i bordit, Jim Wright nga Dallas, Texas, është zyrtari i tretë më i larte i të gjithë vendit dhe ai është arkëtari ose thesarmbajtësi i Dulçes.

Ka një konflikt, aktualisht, që po ndodh në të gjithë këtë skenar, siç e quan Republikani William Thomas, R—California: "Një pjesë e problemit të Jim Wright është fakti që ai nuk arrin të kuptojë çfarë është barazia dhe vlera. Është arroganca e pushtetit." Edhe midis shokëve të tij Demokrate, shumica kanë antipati ndaj tij. Mënyra e veprimit e lë atë të zbuluar dhe të kollajshëm për ta goditur.

Shumica e mbledhjeve të Bordit të Dulçes mbahen në Denver, Colorado dhe Taos, New Mexico. Ish senatori i New Mecixo, senatori Harrison i njohur publikisht si "Njeriu i fundit në Hënë", Schmit, ka njohuri të plotë mbi Dulçen. Ai ka qenë njëri prej 7 astronautëve që vizituan bazën. Në vitin 1979 ai mbajti një konferencë mbi Gjymtimin e Kafshëve në Albuquerque, New Mexico. Kjo konferencë u përdor për të lokalizuar studiuesit e këtij fenomeni dhe për të parë nëse ata kishin arritur të bënin lidhjen midis operacioneve të gjymtimit me marrëveshjen Alien/Qeveri.

Senatori Brian nga Nevada ka dijeni për "Ultra Sekretet në Dreamland" dhe Dulçe. Si ai ka edhe të tjerë në Qeveri. "Ja pra, kundër kujt janë Studiuesit e UFO-ve, *kështu që - Kini Kujdes!* Ata kanë vrarë për të mbajtur sekrete këto informacione dhe duke lexuar këtë dokument, ju tani dini më shumë seç duan ata që ju të dini!... Nje grup Fashist përbrenda këtij vendi ka vrarë John Kennedy dhe dolë tën pa lagur. Shikoni me kujdes lidhjet që janë, "rrjetën" e Policisë Sekrete Shteterore që është totalitare, përbrenda Pentagonit; JCS; DIA; Divizioni i Peste i FBI-se; DISC/DIC dhe CIA.

Informacioni tjetër që përmban *PROJECT BLUE BOOK (Projekti Libri i Kaltër),* në dorëshkrimin e të cilit përfshihen disa projekte sekrete të qeverisë janë dhe projektet e mëposhtme:

PROJEKTET E 'MAJI' (Majestic Agency for Joint Inteligence):

SIGMA - Projekt fillestar i përfshirë në përpjekjet për të realizuar komunikimin me inteligjencën aliene.

PLATO - Përgjegjës për stabilizimin e Mardhënieve Diplomatike me Alienët. Ky prjojekt arriti një marrëveshje formale, ilegale nën velon e Kushtetutës së USA me alienët Gri.

AQUARIUS - I interesuar për të hetuar historinë e pranisë aliene në tokë dhe bashkëveprimin me qeniet njerëzore. Një shtesë e këtij projekti është një dokument madhështor i ngjashëm me Thesaurus, i quajtur *YELLOW BOOK (Libri i Verdhë)* që

përshkruan alienët, historinë e tyre në lidhje me njerëzimin dhe teknologjinë. (Disa besojnë se *YELLOW BOOK* është i mbushur me propagandë aliene me qëllimin për t'i bërë agjentët e qeverisë të dobët ndaj manipulimit psikologjik alien..., në këtë rast këtu do përfshihej mashtrimi që njerëzimi është një krijim gjenetik i vendosur në këtë planet nga reptilianët, e kështu me rradhë..., dhe rrjedhimi i pashmangshëm i një propagande kaq të fuqishme do të ishte një përulje totale ndaj reptilianëve, duke qenë se ata janë "krijuesit" tanë dhe që s'ka asnjë mundësi mbrojtjeje prej tyre, si dhe faktin e një nënshtrimi total duke u përpjekur vetëm të negociohet me ta dhe plotësimi i çdo kërkese apo dëshire që ata kanë.)

GARNET - Një projekt përgjegjës për të kontrolluar çdo informacion dhe dokument që lidhet me subjektin Alien dhe përgjegjësinë e dokumentave dhe informacioneve.

PLUTO - Një projekt përgjegjës për të vleresuar të gjitha informacionet që lidhen me teknologjinë Hapsinore të UFO-ve dhe IAC (Identified Alien Craft) Anijet Aliene të Identifikuara.

POUNCE - Një projekt që u krijua për të rekuperuar të gjitha disqet dhe alienët e goditur ose të rrëzuar dhe të krijonte një version të ngjarjes për të maskuar operacionet e vërteta, nëse kjo do të ishte e nevojshme. Këtu përfshihen histori të tipit avionë 'eksperimental', aktivitete gërmuese, hapje minierash, etj.

NRO - National Recon Organization, me bazë ne Fort Carson, Colorado. Përgjegjëse nëpërmjet *DELTA FORCËS* për sigurinë e të gjithë Alienëve dhe mjeteve fluturuese Aliene, si dhe projektet e bazave të nëndheshme.

DELTA - Krahu special i NRO, i cili është i trajnuar në mënyrë speciale dhe i ngarkuar me detyrën për *SIGURINË* e të gjithë projekteve të *MAJI-t,* i koduar po ashtu me emrin *"NJERËZ NË TË ZEZA"*. Delta Force janë të trajnuar për të pajisur me shërbimin e sigurisë projektet aliene dhe sigurinë e bazës LUNA.

BLUE TEAM - Projekti i parë përgjegjës për reagimin dhe rekuperimin e disqeve aliene të goditura/rrëzuara dhe vetë qenieve Aliene. Ky ishte një projekt i U.S. Air Force Material Command. Po ashtu një sinonim me grupin tjetër të regaimi-rekuperimit, i quajtur *ALFA*.

SIGN - Projekti i dytë përgjegjës për mbledhjen e Inteligjencës dhe përcaktimin nëse prania Aliene ishte një kërcënim ose jo për Sigurine Kombëtare të USA. *SIGN* absorboi projektet e *BLUE TEAM*. Ky ishte një projekt i përbashkët i CIA-s dhe i Forcave Ajrore.

REDLIGHT - Ky projekt përfshinte testimin në fluturim si dhe kopjimin e teknologjisë së disqeve aliene të rekuperuara në AREA 51 – Groom Lake – Dreamland, Nevada. Vëzhgime të UFO-ve të shoqëruara nga Helikopterë të Zinj pa numër identifikimi, janë nga detyrat e projektit Redlight.

SNOWBIRD - I krijuar si një mbulesë për projektin *REDLIGHT (Drita e Kuqe)*. Ky projekt aktivizohet herë pas here kur lind nevoja për të sajuar histori që të mbulojne operacionet e Redlight, etj., duke nxjerrë informacione për mjete fluturuese ushtarake shumë të avancuara, të cilat përdoren për të justifikuar vëzhgimet e UFO-ve.

BLUE BOOK - Një koleksion për UFO dhe Inteligjencë Aliene, i përdorur nga Forca Ajrore e SHBA-së dhe që është thjesht një projekt disinformimi. Ky projekt u mbyll dhe detyrat e materialet e mbledhura prej tij u absorbuan nga Projekti

AQUARIUS. Një raport i klasifikuar (sekret) i quajtur "*GRUDGE/BLUE BOOK, RAPORTI* No.13", është i vetmi informacion i vlefshëm që doli nga ky projekt. Sidoqoftë, përveç faktit që si informacion është nga një burim i dorës së dytë, vazhdon të jetë i rezervuar për publikun.

Raportet No. 1-12 dhe No. 14, janë të disponueshëm për publikun. *GRUDGE/BLUE BOOK* Raport No.3 përmend faktin se shumë nga personeli shtetëror ushtarak dhe civil iu është dhënë fund (janë ekzekutuar pa një proces gjyqësor), kur ata janë përpjekur që të bëjnë publike marrëdhëniet e qeverisë Sekrete me Alienët.

DISA NGA ARMËT SEKRETE TE "MAJI" KUNDËR ALIENËVE PËRFSHIJNË:

GABRIEL - Një projekt për zhvillimin e një arme që do të gjeneronte një tingull pulsues të një *Frekuence të Lartë*, gjë që do ishte shumë efektive ndaj disqeve aliene dhe armëve me rreze. Projekti po ashtu përfshin dhe punën me mikrovalë të frekuencës së lartë.

JOSHUA - Zhvillimi i një arme që gjeneron një tingull pulsues të një *Frekuence të Ulët*. Kjo armë u prodhua dhe u grumbullua në Ling Tempco Vaught në Anaheim, California. Përshkruhet të jetë një armë në gjendje të rrafshojë çdo ndërtim të bërë nga dora e njeriut në një rreze prej 2 miljesh. Është testuar në White Sands Proving Grounds dhe u zhvillua midis viteve 1975-1978. Është një aparaturë në formë konike, e lidhur me një kompjuter dhe amplifikator. Projekti përfshin po ashtu projektime të frekuencës së shkurtër dhe të mikrovalëve.

EXCALIBUR - Kjo është një armë e dizenjuar për të shkatërruar baza të nëndheshme aliene (zhvilluar dhe subvencionuar nga krahët e inteligjencës që janë të lidhura me Marinën e SHBA-së dhe projektet SDI, të cilët kanë refuzuar marrëdhënie të mëtejshme me Gritë, kur ata na u kundërvunë në kofliktin dhe masakrat e Luftës së Groom-it dhe asaj të Dulçes. Disa elementë patriotë brenda MJ 12 dhe M.I.C.: Military - Industrial Complex (Kompleksi Ushtarako – Industrial) e mbështesin këtë agjendë të rezistencës, ndërsa elementë të tjerë të lidhur me "korporatat imperialiste", të komunitetit të bankave ndërkombëtare, vazhdojnë të përkrahin bashkëpunimin e mëtejshëm me qëllim që të fitojmë më shumë teknologji të kontrollit të mendjes për Rendin e Ri Botëror të tyren. Excalibur është një raketë e aftë të depërtojë 1 mijë metra në tokë në shtrate shtufi dhe masa të forta gëlqerore, si ajo që gjendet në New Mexico, pa dëmtuar rezultatin e operacionit. Trajektorja e kësaj rakete s'duhet të kalojë 30 mijë këmbë mbi tokë dhe goditja s'duhet të devijojë më shumë se 50 metra nga shënjestra. Arma mban 1 deri në 10 megaton mbushje atomike. Sekreti në aftësinë që ka raketa për të gërmuar tokën qëndron tek një pajisje deflektori me makrovalë në një energosintetizues që instalohet në vetë mbushjen e raketës.

"*MAJI*" ka edhe pesë armë të tjera kryesore për t'i përdorur kundër Alienëve, por pak ose aspak informacion është i disponueshem për këtë fakt.

Nga i njejti raport ne gjejmë informacionin e mëposhtëm për format **Aliene Reptiloide**:

Gjatësia Mesatare: Meshkujt – 2 metra; Femrat – 1.4 metra

Pesha Mesatare: Meshkujt - 200 kg; Femrat – 100 kg

Temperatura e Trupit: Meshkujt – Temperatura e Ambientit; Femrat – Temperatura e Ambjentit

Pulsi: Meshkujt – 40/10; Femrat – 40/10

Presioni i Gjakut: Meshkujt – 80/50; Femrat – 80/50

Mesatarja e Jetëgjatësisë: Meshkujt – 60 Vite Tokësore; Femrat – 23 Vite Tokësore

Me gjak të ftohtë, si të gjithë reptilët, Reptiloidët është konstatuar se preferojnë klimë të ngrohtë tropikale (natyrisht të përftuar artificialisht në shpellat ku jetojnë). Me një sistem frymarrje jo perfekt, ata sigurojnë oksigjen në sasira të mjaftueshme për të mbajtur aktiv procesin e ushqimit dhe të jashtëqitjes. Temperatura e tyre mund të rritet disa gradë mbi atë të ambientit (kjo sugjeron se armë që prodhojnë nxehtësi, si p.sh. flakëhedhës etj., në fushëbetejë mund të jetë shumë efikase, madjee dhe fatale për këtë lloj specie). Sistemi i riprodhimit është *ovouniparous* (vezë). Reptiloidët më pak të zhvilluar (për aktivitete të shpejta, aktivitete fizike) rezultojnë në një lëvizje të ngadaltë dhe të thjeshtuar. Syri i një Reptiloidi është i përbërë nga mijëra thjerëza mikroskopike, ku secila prej tyre ka sistem të pavarur mbrojtës. Syri nuk mbyllet pothuajse kurrë gjate orëve të pushimit, ndërsa organet e tjera kalojnë në gjendje pauze, kjo sidomos në varësi të burimit dominues të ndriçimit. Reptiloidët mbijetuan sepse u fshehën në thellësi të tokës, në Shpella të Mëdha të Nëndheshme.

Informacion mbi Insektoidët:

Gjatësia Mesatare (Rraca e Drejtuesve): Meshkujt – 1.6 metra; Femrat – 1.2 metra
Gjatësia Mesatare (Rraca e Shërbyesve): Meshkujt – 1.0 metra; Femrat – 1.0 metra
Pesha Mesatare (Rraca e Drejtuesve): Meshkujt – 70 kg; Femrat – 40 kg
Pesha Mesatare (Rraca e Shërbyesve): Meshkujt – 35 kg; Femrat – 35 kg
Temperatura e Trupit: Meshkujt – 110/2; Femrat – 110/2
Jetëgjatësia Mesatare: Meshkujt – 130 Vite Tokësore; Femrat – 130 vite tokësore

(***Shënim:*** *Përpjeket aktuale për të krijuar një rracë hibride reptiliane-insektoide, si në rastin e specieve varietete që janë raportuar se ekzistojnë në Bellatrix Orion, është një rezultat i dëshirës së Reptiloidëve për të shtuar jetëgjatësinë e tyre?* – ***Branton***)

Retina e syrit të Insektoidëve është e përbërë nga fije të holla shumë të ndjeshme ndaj ngjyrave dhe është e paaftë për të dalluar ndryshimin midis gjatësisë valore të dritës. Sidoqoftë, në kompesim të 'ngjyrës', shikimi i insektoidëve është i ndihmuar nga dy antena, të cilat përveç faktit që janë dy marrës shumë të mirë valorë, por janë të përbërë dhe nga një rrjet i tërë receptorësh të gjatësisë valore. Për këtë arsye, mënyra e përceptimit të ngjyrave për insektoidët është me një ton gri (të përhimt). Për shkak të bashkëveprimit të pavarur të organeve receptive, shikimi i Insektoidëve mund të quhet me plot gojën si Kuadroskopik, gjë që rezulton në një përceptim shumë të thellë vizual.

Dëgjimi i Insektoidëve është jashtëzakonisht i zhvilluar dhe ata janë në gjendje të dallojnë një mori të madhe frekuencash audio, shumë më tepër se qeniet njerëzore. Për shkak të drejtimit të antenave të tyre, Insektoidët (shumica e të cilëve janë përshkruar në formën e një karkaleci apo gjinkallë gjigande) zakonisht dëgjojnë duke mbajtur kokën paksa të mënjanuar. Ata po ashtu kanë një strukturë skeletore të kufizuar.

Rraca të tjera aliene të përmendura në raportin sekret:

1.Tipi A: Rigelian, Rigel ose Gri
2.Tipi B: 2-Reticuale, Z-Reticuale 1, ose Gri
3.Tipi C: 2-Reticuale, Z-Reticuale 2, ose Gri
4.Tipi D: Orion, Plediades, ose Nordik

5.Tipi E: Ylli Bernards, Ngjyrë Portokalli

Informacion mbi Gritë Reptilianë të Rigelit:

Luna-1, është baza Rigeliane në anën e errët të Hënës. Përfshin një bazë, një operacion gërmimi që përdor makina shumë të mëdha dhe mjete fluturimi Alien gjigand ose anije mbajtëse.

Wavenest, është baza Rigeliane në Oqeanin Atlantik dhe përfshin një bazë Aliene të nënujshme, gërmime dhe anije fluturuese në formë puroje (lloj cigareje).

Rigelianët morën kontakt me disa pjestarë të Kompleksit (Korporatave ose Qeverine Sekrete*) Industrialo-Ushtarak* nga viti 1947-1971... "Qeveria" mendoi se Gritë ishin të padëmshëm, por në vitin 1982 dhe 1988, pamja që u shfaq ishte komplet e ndryshme. Tani dihet që ata mashtruan në nivele të ndryshme. Manipulimi dhe mashtrimi i tipit "Kalë Troje" nga Gritë, përfshiu forcat e MJ-12/MAJI (marrëveshja aktuale me Gritë bërë nga NSA dhe lidhjet me nivele të ndryshme të Kompleksit Industrialo-Ushtarak, sipas disa burimeve vazhdon për shkak të shkallës së lartë të infiltrimit të alienëve në nivele të caktuara të Komunitetit të Inteligjencës). Bërthama drejtuese e NSA/CIA është thellësisht e kontrolluar nga Gritë... Duke punuar nën instruktimin e alienëve nga Rigel, Cia dhe ish shkenctarët nazistë, kanë zhvilluar dhe shpërndarë viruse dhe bakterie shkatërrimtare, përfshi këtu AIDS, në mënyrë që të eleminojnë elementë të "pa dëshirueshëm" të popullatës njerëzore.

Informacione mbi Rracen Nordike:

Gjatesia Mesatare: Meshkujt – 2.0 metra; Femrat – 1.7 metra

Pesha Mesatare: Meshkujt – 90 kg; Femrat – 70 kg

Temperatura e Trupit: Meshkujt – 98.6 grade Fahrenheit; Femrat – 98.6 grade Fahrenheit

Pulsi: Meshkujt – 72.5/16; Femrat – 72.5/21

Presioni i Gjakut: Meshkujt – 120/80; Femrat – 80/50

Jetegjatesia Mesatare: Meshkujt – 60 Vite Tokesore; Femrat – 23 Vite Tokesore (sipas burimeve te tjera te iniformacionit, kjo jetegjatesi mesatare kaq e ulet eshte shume e ekzagjeruar)

Informacion mbi Bojë Portokallinjtë

(***Shënim:*** *Këta janë humanoidë me lëkurë të kuqe dhe qime të kuqërremta që në disa raste mund të jenë hibridizuar gjenetikisht me gene reptiliane, duke i shndërruar kështu në një rracë pothuajse hibride, por sidoqoftë, në shumicën e rasteve janë në dukje humane. Në ndryshim nga Reptilianët ata kanë organe riprodhuese të dukshme dhe po ashtu janë të aftë të çiftezohen me rraca të tjera humanoide. Ata vijnë nga sistemi diellor i Bernard-it. Në disa raste të rralla ata janë parë të kenë qime në fytyrë, mjekra, etj. Me sa duket, disa nga Portokallinjtë janë më shumë humanoidë se të tjerët.* - ***Branton***)

Gjatësia Mesatare: Meshkujt – 1.7 metra; Femrat – 2.0 metra

Pesha Mesatare: Meshkujt – 70 kg; Femrat – 50 kg

Temperatura e Trupit: Meshkujt – 91 gradë Fahrenheit; Femrat – 91 gradë Fahrenheit

Pulsi: Meshkujt – 242/61; Femrat – 242/61

Presioni i Gjakut: Meshkujt – 80/40; Femrat – 80/40

Do e mbyllim këtë seksion, duke cituar edhe një tjetër pjesë nga *PROJEKTI BLUE BOOK:*

FAKTORI METAGEN

Metageni është një variant biologjik që rri në gjendje të fjetur në anëtarë të selektuar të rracës humane (sidomos në planetin Tokë) derisa aktivizohet si rezultat indonjë gjendje të jashtëzakonshme fizike ose emocionale.

Ky është një energokimikal, në përgjigje të një stimulimi negativ. Një lloj jashtëqitje kromozoni dhe në këtë moment Metageni zë vendin e burimit të biostresit që mund të jetë kimik, radioaktiv ose ndonjë lloj tjetër, i mjaftueshëm për të shkaktuar përgjigjen e fuqishme energjike që shërben si një katalizator në ndryshimin gjenetik. Fokusimi kryesor i katalizatorit të energjisë është një gjëndërr në mes të trurit njerëzor që quhet gjëndërra Pineal dhe ushqyesi për reagimin e Pinealit është *adrenalina*. Faktori Metagen krijon aftësinë e Fuqisë Fizionike (për mirë ose për keq).

Interesimi kryesor i Alienëve, sidomos Grive, është që të kuptojnë dhe kontrollojnë Metagenin për rracën e tyre. Ata përpiqen ta bëjnë këtë duke përdorur Eksperimentet Biologjike për të krijuar Hibride nga të dyja palët, aliene dhe humane. Mbase ata besojnë se, *NJERËZIT NGA PLANETI TOKË, JANË KRIJESAT MË VDEKJEPRURËSE NË TË GJITHË UNIVERSIN*. Sepse, me sa duket, vetëm në Tokë, njerëzit janë në gjendje të gjenerojnë Faktorin Metagen, që do të thotë Aftësi Natyrale Fizionike, "Fuqi e Vërtetë".

(***Shënim:*** *Fuqi për mirë ose për keq, do të thonit ju. Një nga arsyet pse humanët në Tokë po kontrollohen dhe shfrytëzohen, siç është në rastin e forcave hapsinore Nazi-NSA-Industrialo-Ushtarak, ose që ju mohohet teknologjia e avancuar interplanetare, si në rastin e atyre që nuk janë vënë nën kontroll, është thjesht për shkak të alienëve, sidomos atyre keqdashës, që janë të tmerruar nga ideja që nëse një shoqëri humane e LIRË dhe jo kolektiviste nga Toka, mund të vërë një këmbë në Hapësirë dhe të shndërrohen në një rrezik vdekjeprurës për agjendën aliene të pushtimit dhe manipulimit në gjithë galaktikën. Kjo është arsyeja pse ata duan të dëmtojnë ose të përvetësojnë faktorin Metagen, siç kanë bërë me forcat fashiste me baza në Antarktidë, ku kanë përdorur kontroll masiv të mendjes, në mënyrë që më pas t'i përdorin këto forca si mburoja njerëzore ose "luftëtar"' për betejat e tyre hapsinore kundër kulturave të ndryshme që mund t'i rrezistojnë kolektivizmit drakonian. Ne duhet të KËRKOJMË nga Kompleksi Industrialo-Ushtarak, i cili është ndërtuar me dollarët e taksave tona dhe që po influencohet thellësisht nga forcat fashiste/aliene që, të Nderpresin "shitjen" tonë tek alienët dhe të ndajë, bashkë me ne, teknologjinë interplanetare që të kemi të gjithë mundësinë të bëhemi pjesë e komunitetit interplanetar dhe jo vetëm një bërthamë elitare e kontrolluar nga alienët. Nëse ne si një Republikë Kushtetuese (dhe Kongresi) marrim me të drejtë kontrollin mbi çdo projekt hapsinor të financuar nga paratë e taksave tona, atëherë vetë njohuria e përbashkët dhe ndërgjegja publike do të jetë pengesa më e madhe e këtyre forcave të hapësirës që t angazhohen neë ndonjë aksion ushtarak kundër botëve paqësore, gjë që do të shkelte hapur themelet e etikës së Kushtetutës Amerikane, nga njëra anë, dhe nga ana tjetër do të na pengonte ne të krijonim aleanca me forca aliene manipuluese dhe agresive.* ***– Branton***)

Parimet e racave në Univers janë psikologjikisht të njejta. Logjika e ftohtë është ajo e një rendi normal për racat më të rëndësishme. Ngjashmëritë thelbësore janë ato të sigurisë dhe të parashikimeve, armiku që njihet është ai që i ruhesh. Ky nuk është rasti (i paparashikueshëm) i njereziminit.

Ndërsa shumica janë humanë në paraqitje, disa shumë më tepër se dikush mund të ketë ëndërruar ndonjëherë, janë në zotërim të një tendence super njerëzore - Aftësi Fizionike Natyrale. Kjo në vetvehte mund të jetë shumë e rrezikshme në rastin e një dominimi të Tokës nga Alienët.

(***Shënim:*** *Disa tokësore kanë aftësinë të skanojnë fushën universale fizionike nëpërmjet mendjes superkoshiente të tyre, duke projektuar dhe fokusuar trupin e tyre "magnetik" në nivele të ndryshme, qofshin këto koshiente apo jo dhe çdo "rrezik" subjektiv që dedektohet gjatë këtij procesi, konvertohet në ndërgjegje nëpërmjet intuitës. Kjo mund të krahasohet me "remote viewing"("shikimi në distancë"), që nuk është gjë tjetër veçse aftësia e trurit të njeriut për t'u intonuar dhe lundruar në Fushën Universale Fizionike ose "Linjën Rrjedhëse", si një radiomarrës biokimik që skanon valët "ajror"' fizionike. Vetë valët fizionike janë një formë tangente energjie, e cila mund të matet ashtu siç maten dhe valët e radios. Rrjeti gravitacional elektromagnetik i çdo planeti dhe siç supozohet dhe vetë fusha gravitacionale elektromagnetike që lidh planetët dhe yjet në një nivel të imtësishëm, shërben si një rrjetë në të cilën mendimi si formë mbahet si i "kapur në kurth". Humanët janë qenie multidimensionale dhe si të tillë kanë aftësinë të përceptojnë 'rezervuarët' e gjërë të formës së mendimit, që ndodhen në këtë rrjet interplanetar, nëpërmjet intuitës, si p.sh. kur janë në gjendje ëndrre. Gjatë gjendjes së ëndrrës, truri vepron në një frekuencë më të ulët dhe në këtë moment prodhohen ato që ne mund t'i quajmë si valë të gjata fizionike, të cilat mund të arrijnë të lidhen me të tjera valë të gjata të të njejtës frekuencë ose të lidhen me vetë fushën fizionike dhe të observojne 'atmosferën psiqike' që është e pranishme në çdo zonë të veçante dhe nga ku mund të arrihet aksesi tek forma e mendimit. Kjo shpjegon faktin që pse shpesh njerëzit shohin ëndërra që duken si reale në zonat ku ka rrjet energjie të lartë. Sepse zona të tilla kanë tendencën të "kapin" formën e mendimit, energjinë fizionike ose psiqike. Po ashtu forma jete astrale, humane apo kafshe, të cilat mund të jenë 'kapur' në brendësi të këtyre rrjeteve të energjisë fizionike, duke u ndeshur me zona ku ka përqëndrim të lartë graviteti elektromagnetik, si p.sh. ajo që ekziston në Trekëndëshin e Bermudes, esencialisht duke hyrë ose bërë pjesë e një "bote të formës së mendimit", një denisitet dimensional ku ngjarjet dhe objektet janë më shumë "fluide" se sa në dimensionin e 3-të, mund të kontakohen (për mirë ose për keq) gjatë gjendjes së ëndrrave. Jo të gjitha qeniet ose ata që "u shmangen ëndërrave", që dikush mund t'i hasi në gjendje ëndrre, janë produkt eskluziv i mendjes subkoshiente të tij.* ***– Branton***)

Duke bashkuar trimërinë e pandarë të rracës njerëzore me efektin e Metagenit, çdo human është unik dhe Toka mund të shndërrohet në një vend pjellor, ku të rritet një super rracë e paparashikueshme (nëse do e kemi atë shansë). Të tjerë e kanë treguar me kohë shqetësimin e tyre për Potencialin e Njeriut (gjatë gjithër) historisë njerëzore. Dhe kjo ndodh sepse Alienët janë këtu për t'u përpjekur të kontrollojnë vetë Tokën përpara se ne ta bëjmë atë gjë. Ja pse ata duan sekretin tonë më të rëndësishëm: *FAKTORIN METAGEN,* që është shpresa e vetme e Alienëve.

KAPITULLI I TRIDHJETË

"ATA JETOJNË": KAMELEONË NË MESIN TONË?

John A.Keel në librin e tij "PLANETI YNË I PËRHUMBUR", bën një paraqitje interesante të realitetit të rracës aliene që ka marrë masa të kujdesshme për të qënduar e fshehur nga ngjërgjegja masive e atyre qeë jetojnë në sipërfaqen e planetit Tokë, ose nga ata injorantë ndaj të cilëve qëllimi i vetëm që kanë është manipulimi dhe shfrytëzimi që nga vendndodhja e tyre sekrete sipër, poshtë dhe në vetë mesin e banorëve të këtij planeti:

"...Njerëzit Gjarpërinj parahumanë të së kaluarës vazhdojnë të jenë midis nesh. Ata mbase janë adhuruar nga ndërtuesit e Stonehenges dhe kulturat e harruara kanalndërtuese të Amerikës së Jugut.

Në disa pjesë të botës Njerëzit Gjarpërinj arritën me sukses të paraqiteshin si perëndi dhe imituan teknikat e super inteligjencës - Perëndisë. Kjo çoi në formimin e besimeve pagane që përqëndroheshin në sakrifikimin e njerëzve. Konflikti, për aq sa dimë ne si qenie njerëzore, u shndërrua në një besim dhe rracë më vete. Një civilizim i tëri i bazuar në adhurimin e këtyre zotërave të rrejshëm lulëzoi dhe u shkatërrua në Azi, Afrikë dhe Amerikën e Jugut. Fushëbeteja ishte caktuar dhe po ashtu mënyra e konfliktit ishte vendosur tashmë.

Rraca njerëzore do të ishte furnizuesja me ushtarë. Mënyra e kontrollit ishte e komplikuar si zakonisht. Qeniet njerëzore ishin të lira nga kontrolli direkt. Çdo individ *DUHEJ TË MBËSHTESTE NË MËNYRË TË VULLNTESHME NJËRËN NGA PALËT NDËRLUFTUESE...*

Beteja kryesore ishte ajo që u njoh më vonë si Beteja për Shpirtin e Njeriut.

Në momentin që një individ kishte bërë zgjedhjen e tij, ai hapte një derë dhe në këtë mënyrë diçka e papërcaktuar do të hynte në trupin e tij dhe do të ushtronte një farë kontrolli në mendjen e tij të ndërdijes.

...Njerëzit Gjarpërinj ose Grupi *OMEGA* e ka sulmuar njeriun në mënyra të ndryshme, duke u përpjekur të pastrojë planetin nga ai. Por Super Inteligjenca përsëri ia doli të kujdesej për njeriun... Zoti gjeti mënyra të reja komunikimi dhe kontrolli, gjithmonë në konflikt me Njerëzit Gjarpërinj."

Në lidhje me këta "Njerëz Gjarpërinj", për të cilët disa deklarojnë se tashmë jetojnë në mesin tonë, gjë që e kanë bërë prej shumë kohësh, oficeri anonim i inteligjencës dhe patrioti planetar ***"Commander "***', nxorri disa detaje për një incident që shumë mirë mund të kishte qenë subjekt për ndonjë nga filmat e John Carpenter, nëse vetë Commander X, duke gjykuar nga pozicioni i tij në ambientet e inteligjencës dhe aksesin e një sigurie të lartë që mbante, s'do ishte totalisht i bindur për vërtetësinë dhe realitetin e tij:

"...Një tjetër histori na vjen nga dikush që jetonte në një zonë në sipërfaqe të Dulçes. Shumë shpejt ai kuptoi që diçka e pazakontë po ndodhte aty, por iu desh një farë kohe për të vendosur gishtin në vendin e duhur.

Një mëngjes, në Shtatorin e kaluar po punoja si zakonisht kur më afrohet një djalë i ri, një mekanik që me nxitim kërkonte të mbarone një punë. Ai kishte skemën dhe vijoi duke më treguar me saktësi se çfarë donte të bënte. U përkulëm të dy mbi stolin që kishim përpara dhe në atë moment rastësisht më hasi syri fytyrën e tij. Dukej sikur krejt papritur ai u mbulua nga një si mjegull ose re. Tiparet e tij u zbehën dhe në vend të tyre u shfaq "diçka" me sy të fryrë, pa flokë dhe me luspa në vend të lëkurës. Shtanga, dhe ja ngula sytë për mbi 20 sekonda. Çfarëdo që të ishte qëndroi pa lëvizur dhe s'mi ndante sytë. Më pas fytyra e çuditshme u mjegullua dhe në të njejtën kohë njeriu që ndodhej përpara meje rekuperoi pamjen e tij të zakonshme. Ndryshimi nga njëra pamje në tjetrën zgjati rreth 5 sekonda derisa u zhduk, ndërsa unë vazhdoja të qëndroja i shtangur dhe me gojë hapur, duke parë në drejtim të këtij djali që erdhi me aq nxitim tek unë. Djali i ri dukej se nuk e kishte vënë re ndryshimin që kishte pësuar si dhe kohën që kaloi gjatë këtij ndryshimi. Ai vazhdoi të fliste rreth punës që duhej bërë sikur të mos kishte ndodhur asgjë.

Kjo është e vështirë për t'u besuar, por ju siguroj që është akoma më e vështirë për mua që e pashë me sytë e mi. Askush s'mund ta imagjinojë tronditjen që pëson dikush nga një pamje e tillë, deri sa ta provojë vetë atë gjë. Mu deshën disa ditë për të bindur veten që ajo që pashë ishte e vërtetë dhe jo produkt i imagjinatës sime, apo ndonjë formë halucinacioni, ose më keq, ndonjë shenjë çmendurie nga ana ime. Kaluan disa ditë deri sa e pashë përsëri të njëjtin fenomen. Këtë herë ishte natën vonë tek kabina e rojes, në hyrjen kryesore, ndërsa shkoja në punë. Kisha blerë diçka dhe kur arrita aty iu afrova kabinës së rojes me gjithë faturën në dorë për të tërhequr mallin. Ishte vetëm një roje në detyrë. I zgjata atij çekun dhe ai filloi ta kontrollonte pa u nxituar. Prita një minutë dhe qëlloi përsëri që pashë në drejtim të fytyrës së tij. Fytyra e rojes filloi të ndryshonte dhe përsëri fytyra që e zëvendësoi ishte ajo e një qenieje të çuditshme. Përsëri ajo ishte transparente fillimisht, si në rastin e parë, për disa sekonda, dhe më pas u bë e qartë. Edhe kjo fytyrë e dytë nuk zgjati më shumë se 20 sekonda, ndërsa transformimi u krye përsëri brenda 5 sekondave. Më pas roja filloi të lëvizte normalisht dhe më zgjati pakon që më përkiste, ndërsa unë u largova pa thëëe asnjë fjalë."

Kur u ndesha me këtë raport të "Commander X" bëra një përpjekje të gjeja se mos kishte raporte të tjera të ngjashme me këtë për të konfirmuar ekzistencën e "Kameleonëve" ose të infiltruarëve alienë që punojnë në sipërfaqen e planetit Tokë, në një përpjekje të dukshme për t'u shfaqur si qenie njerëzore dhe të përzihen me shoqërinë tonë për arsye që ata vetë i dinë. Disa nga raportet për inflitruesit pothuajse humanë, flasin për "Njerëz në të Zeza" (Men in Black), të cilët kanë terrorizuar dëshmitarë të UFO-ve. Ndonëse disa nga Men in Black, që janë raportuar, ishin njerëzorë dhe që punojnë, me sa duket, për agjensi të fshehta inteligjence të sipërfaqes, ose të planetëve të tjera, ose të vetë inteligjencës së nëntokës, të tjerët janë shfaqur qartë si ***cyborg*** ose ***klone,*** ose dhe si vetë qenie parafizike, ka shumë prej tyre që janë raportuar me tipare të theksuara reptiliane. Këta në thelb ishin humanoidë reptilianë, të cilët i ishin nënshtruar një ndërhyrje ndoshta kirurgjikale për t'i dhënë fytyrës së tyre pamje njerëzore, duke i mundësuar kështu operimin në mes të njerëzve pa u zbuluar prej tyre. Në fillimet e tyre Men in Black shpesh janë tradhëtuar nga pamja si prej plastike ose artificiale e fytyrës së tyre, por në vitet e fundit maskimi është bërë më perfekt nëpërmjet ndryshimit të formës së molekulave dhe teknologjisë okulte, transmetues tekno-hipnotik dhe teknologji lazer-hologram, pra e vështirë për t'u dedektuar. Sidoqoftë, ka menyra...

Studiuesi George Andrews, në librin e tij: ***JASHTËTOKËSORË: MIQ DHE ARMIQ***, citon një deklaratë të bërë nga Val Valerian, drejtori i *Leading Edge Research:*

"... Një miku im dhe katër shokët e tij 1 vit ose 2 vite më parë kryen disa eksperimente me struktura kristalore dhe zbuluan se si t'i prisnin ato në disa mënyra dhe kështu mund të shikonin aureolën e fushës së energjisë përreth njerëzve. Në këtë moment ata zbuluan se të gjithë njerëzit, në fakt, s'janë të gjithë njerëz, ose jo ashtu siç mendonin ata se ishin. Me sa duket disa humanoidë Jashtëtokësorë kanë një aureolë në ngjyrë blu të errët.

(***Shënim:*** *Kamerat e Aureolës të shpikura nga Chuck Shramek - dhe të tjerë, tregojnë qartë 7 pikat shumëngjyrëshe të matriksit të shpirtit të gjallë të humanëve. Siç supozohet që reptilianët s'kane shpirt, ata s'duhet të kenë as fushë aureale shumëngjyrëshe.* ***– Branton***).

Ndodhi në këtë mënyrë që grupi studiues arriti të dallonte këta jo humanë. Ky grup që përfshihej në këtë kategori kishte një tendencë të mbante syza të errëta dhe bënin çdo përpjekje të mundshme për t'u dukur sikur nuk kishin të bënin fare me njerëzit në përgjithësi.

Ata ndoqën njërin prej këtyre qenieve jashtë në shkretëtirë ku me sa dukej ai kishte një rulot. Mbasi pritën deri sa ra muzgu, gjetën një pretekst për të kërkuar ndihmë dhe trokitën në derë. Mbas disa çastesh një dritë u ndez nga brenda dhe njeriu doli tek dera. Ai dukej normal,përveç faktit që bebet e syrit i kishte vertikale, në vend që t'i kishte të rrumbullakta. Pra funksionoi..."

Në disa zona të ndryshme përreth USA-s, ku ekzistojnë instalime ushtarake të sipërfaqes dhe nëntokës, janë raportuar si vende ku janë vëzhguar qenie të tilla "Kameleone". Duket sikur ka një tendencë që përfshin infiltrimin e NSA-CIA dhe zëvendësimin e shpeshtë të personelit të agjensive dhe si rezultat edhe personelin ushtarako-industrial nga format e jetës aliene jo dashamirëse ndaj planetit tonë, apo rracës njerëzore në përgjithësi. Këto raporte janë shumë të ngjashëm me raporte të tjera që janë bërë nga grupe të ndryshme studimore në fillim të viteve '80-të dhe që flisnin me shqetësim për "asimilimin" e raportuar të zyrtarëve të lartë dhe shkenctarëve Komunistë nga humanoidë të ngjashëm me gjarpërinjtë, qenie reptiliane që, siç thuhet, u rinngjallën nga gjendja e tyre e ngrirë pas zbulimit të një qyteti të ngrirë në nëntokën e Siberisë veriore. Kjo u quajt si "Çështja Siberia". A ka me të vërtetë "tërshërë" në mes të "grurit", siç sugjerojnë këto raporte?

Përveç Dulçe, New Mexico dhe Nevada Test Site, ka zona të tjera ku kanë ndodhur vëzhgime të këtyre "kameleonëve", në Deep Springs, California ku janë parë këta alienë mashtrues, në Dugway, Utah ku një grua e quajtur Barbara, që punonte si stiliste flokësh, ka deklaruar se ka parë një nga *Zyrtarët Lartë Ushtarakë,* që u transformua përkohësisht në një qenie me tipare 'reptiliane'. Një tjetër burim nga Dugway, që punonte në një auto shop, deklaroi se ka parë një fenomen të ngjashëm gjatë kohës që ndërronte gomat e një makine të një ushtaraku në Dugway. Po ashtu kanë ndodhur vdekje të shumta të pashpjegueshme në rradhët e popullatës së zonës. Me sa duket, kjo zonë është vendi i një qendre të madhe të nëndheshme të aktivitetit alien. Ky aktivitet regjistrohet të ketë ekzistuar që në vitet '30-të, shumë kohë përpara se të ashtuquajturit Alienët "Men in Black" filluan të tërhiqnin vëmendjen e ufologëve në Amerikë.

BASHKËVEPRIMI ME ALIENËT GJATË HISTORISË SË TOKËS

Një kronologji:

1934 – "Marrëveshja" e parë ose bashkëveprimi i parë me qeniet Gri ndodhi në 11 Korrik 1934 në bordin e nje anije në Balboa. Këtu u arrit për herë të parë marrëveshja midis alienëve dhe përfaqësuesve të Iluminatit Bavarez që vepronin në brendësi të "vëllazërisë" së inteligjencës së USA-s. Marrvëshja lejonte Gritë që të procedonin të pashqetësuar me rrëmbimet dhe gjymtimet e bagëtive.

1950 - Në Dhjetor të vitit 1950 u krijua një skuader e quajtur IPU "Interplanetary Phenomena Unit". Ishte një skuadër operative që do të trajtonte rritjen e mundshme të një skenari mbi rrëzime disqesh dhe alienësh. Në të njejtin muaj u rrëzua një disk në zonën El Indio-Guerro në Meksikë dhe u transportua në stacionin e AEC në Sandia, New Mexico. Po ashtu në vitin 1950 botimi i rishikuar i quajtur "Efektet e

Bombës Atomike", i përgatitur nga AEC, këshillon "kompletimin e bazave të nëndheshme" dhe se " nuk ka asnjë vështirësi teknike në ndërtimin dhe mirëmbajtjen e bazave të ndryshme nëntokësore."

1958 - Në vitin 1958, Viti Gjeofizik Ndërkombetar, u kryen ekspedita në polet në menyrë që të vlerësohej problemi i Gjermanëve si dhe kërcënimi nga alienët e llojeve të ndryshme, të cilët ishin hetuar që vinin nga brendësia e Tokës. Vazhdoi puna mbi Alternativat 2 dhe 3. Përdorimi i metodës së "Orionit" për hipnozën filloi ndaj punonjësve të qeverisë në zona me siguri të lartë.

1959 - Në vitin 1959, *RAND* Corporation mbajti një varg konferencash mbi Ndërtimet e Thella Nëntokë. Në këto konferenca morën pjesë ushtarakë të rangut të lartë dhe shërbime të ndryshme ushtarake si dhe një numër i madh firmash ndërtimi, si Bechtel. Projektet mbi ndërtimet e nëndheshme filluan brenda një viti. Bazat e nëndheshme ekzistuese u zgjeruan dhe filloi ndërtimi i të rejave. Fondi për stacionet qeveritare të nëndheshme dolën nga fondet për "Strehimet Presidenciale", si dhe nga operacionet e fshehta të drogës, të udhëhequra nga CIA, nën urdhërat e MJ-12. Kjo procedurë, me sa duke,t vazhdon të jetë efektive edhe tani, korrik 1989. Mbi 75 baza të nëndheshme janë ndërtuar për programe të ndryshme.

1963 - Në vitin 1963 Presidenti John F. Kennedy lëshoi një ultimatum për MJ-12 dhe ata vendosën që Kennedy duhej të bëhej subjekt eleminimi - te vritej. Kjo ishte periudha kur Shtetet e Bashkuara u bënë për herë të parë me disqet e tyre operative. Viti 1963 është një nga datat e një vizite të hershme në njërën nga bazat e nëndheshme të përbashkëta nga një i rrëmbyer, i cili arriti të kthehej në sipërfaqe dhe jetoi mjaftueshëm që të tregonte për atë që pa. Është sinjali i parë mbi ekzistencën e laboratorëve të mbarështimit, si ato që janë përshkruar në Letrat e Dulçes, ngjarjet që rrethuan Paul Bennwitz dhe Thunder Scientific Corporation në Albuquerque, New Mexico, si dhe eksperienca të tjera domethënëse që janë raportuar nga një numër shumë i madh njerëzish ,nga viti 1963 deri ne vitin 1989.

1964 - Në Prill 1964, teknikët e radarëve në Kepin Kennedy gjurmuan disqe të shumtë në afërsi të kapsulës Gemini. Në 15 prill, dy personelë inteligjence, nën ombrellën e Projektit Plato, u takuan me alienët në shkretëtirën e New Mexico-s për të organizuar një takim në 25 prill në Holloman AFB, New Mexico, në mënyrë që të rifreskonin marrëveshjen në planin psikologjik dhe që të fitonin kohë për të zgjidhur problemin me Gritë.

1972 - Shkencëtari Rene Hardy, po ashtu një Ufologjist premtues, u gjet i vdekur, "i vetvrarë"... Në dhjetor, astronauti Edgar Mitchell, pranon se NASA ka rezerva për takime me forma jete aliene.

1978 - Në shtator 1978, shkenctari Paul Bennewitz zbulon aktivitet të anijeve aliene në zonën e Manzano Weapons Storage, jashtë Albuquerque, New Mexico. Bennwitz përpilon një raport të quajtur "Projekti Beta" për qeverinë dhe vihet nën vëzhgim nga kjo e fundit. Pretendohet se ai u bë subjekt i tre goditjeve me elektroshok, duke filluar në vitin 1979 dhe u la i lirë nën vëzhgimin konstant të qeverisë dhe alienëve, me të cilët ai kishte komunikuar nëpërmjet aparaturave të tia kompjuterike.

1979 - Në vitin 1979 mbahet një konferencë mbi Gjymtimin e Kafshëve, që u organizua nga Senatori, "Njeriu i Fundit në Hënë," Schmitt, ku mori pjesë shkenctari Henry Montieth, i cili sa po kishte përfunduar 10 vjet studime mbi subjektin. Sipas

shifrave të Schmitt, humbja ekonomike nga gjymtimet kapte shifrën e 2.5 milionë dollarëve në vit. "Njerëz në të Zeza" ishin po ashtu subjekt i konferencës. Në Tetor 1979 ndodh një konflikt midis shkenctarëve të qeverisë dhe personelit ushtarak dhe rezidentëve alienë në bazën e Dulçes.

1980 - Në Maj 1980 disqet përsëri dhunojnë hapësirën e Manzano Weapons Storage në New Mexico. Në 8 Gusht u zbulua një disk nga rojet e Sandia, ngjitur me një ndërtesë që përmbante HQ CR44 (materiale bërthamore). Në 9 gusht një oficer sigurie kontrollon Coyote Canyon Road dhe zbulon një disk. Deri në Nëntor 1980, studiuesi Paul Bennwitz vazhdonte të ishte i monitoruar nga NSA.

1983 - *FEMA* implementohet mbas një ligji që kalon në Kongres të quajtur "Akti i Burimeve të Mbrojtjes". Ligji në parim do të pezullonte Ligjin e Të Drejtave. Shfuqizonte ndërmarrjen e lirë, eliminonte pronën private dhe në përgjithësi ndrydh popullin amerikan në një mënyrë totalitare. Seksioni 202 i këtij ligji, për shembëll, lejon Presidentin që në menyrë të menjëhershme të konfiskojë çdo pronë të patundshme ose pronë private "që duhet deklaruar e nevojshme për qëllime të mbrojtjes kombëtare". Seksioni 501 autorizon marrjen e çdo industrie që vendoset nga Shtëpia e Bardhë. Seksioni 1213 nxjerrë grevat si të paligjshme. Legjislacioni aktual po ashtu përmban "Censurën e Komunikacioneve" që i lejon presidentit "kurdo herë që del e nevojshme për sigurinë publike", të censurojë "komunikimet me postë, kabllin, radion, televizionin ose mjete të tjera transmetimi." 'COG' (Vazhdimësia e Qeverisë) ekziston po ashtu. Është një qeveri në hije dhe sekrete, e gatshme të drejtojë vendin.

1985 - Në 5 Gusht shkenctari Paul Bennwitz observon vendin e rrëzimit të një anije US Black Delta në New Mexico.

1987 - Në vitin 1987 Letrat e Dulçes bëhen publike për herë të parë. Ka rrjedhje informacioni për vendndodhjen e 5 hyrjeve të laboratorëve të Dulçes dhe qeveria (sekrete-vellazëri-korporatë) merr masat duke shkatërruar ndërtesat dhe duke ndërtuar të tjera në vende të çuditshme pa dhënë asnjë arsye të logjikshme. Në 27 nëntor grupe të Ushtrisë Amerikane përpiqen dhe, mesa duket, arrijëe në një përpjekje për të hyrë në një bazë të përbashkët me alienët në New Mexico (me sa duket një vazhdimësi e Luftës së Dulçes e cila filloi në vitin 1979. Në dhjetor CIA fillon të kontaktojë këdo që kishte qenë më parë i punësuar në këtë institucion dhe që kishte trajtuar problemin alien. Një grua vizaton pamjen e një anije sferike me refleks të zi, për të cilën ajo thotë se i përket Agjensisë Kombëtare të Sigurisë (National Security Agency, NSA). Në 14 dhjetor, John Lear, ofrohet të mbajë Konferencën e *MUFON*-it që do të zhvillohej në Las Vegas në 14 Korrik 1989.

1988 - Nga New Mexico, studiuesve iu vijnë fjalë se Los Alamos kishte zhvilluar një armë antimaterie, e cila pretendohet se do të ishte si arma e fundit, "nëse Gritë nuk mund të dëboheshin nga planeti në mënyrë tjetër". Numri i Grive në (brenda) Tokë llogaritet rreth 20 milion. Në Dhjetor, Steven White (presidenti i Investimeve Bechtel) vdes. Bechtel ka qenë e përfshirë kokë e këmbë në ndërtimet e nëndheshme dhe është firma e ndërtimit më e madhe në botë. Informacionet që vijnë flasin për një përfshirje të agjensive të inteligjencës në shpërndarjen e drogave për të financuar projektet e lidhura me alienët, gjë që kërkon shuma të pallogaritshme parash.

KAPITULLI I TRIDHJETEKATËR

NJË MESAZH PËRMBYLLËS PËR NJERËZIT E TOKËS

(Nga një agjent i Federatës)

U mendova gjatë për të gjetur një mënyrë ekuivalente për të mbyllur këtë libër me një demonstrim të urtësisë kozmike që do t'i jepte një kontekst më shumë drejt perspektivës dhe balancës, një mbyllje që do të ishte e vlefshme për ata guximtarë kerkues të të vërtetës të cilët kontribuan me kaq bujari për hartimin e këtij projekti.

Duke qenë se dështova në arritjen e këtij qëllimi, jam i lumtur t'ia jap këtë mundësi dikujt që mund të dijë shumë më tepër se ne të gjithë bashkë. Ai ka dijeni më shumë se ne se në çfarë etapash po kalon planeti ynë si dhe përpjekjet tona për liri nga shtypja e ndërhyrësve.

Materiali i mëposhtëm u shfaq në materialin e Val Valerian MATRIX II dhe ndonëse kam shtuar disa shënime herë pas here, do t'ju kërkoja të ishit shumë të vëmendshëm ndaj fjalëve që një "Nordiku" i lindur në mes të yjeve, i cili ndan sëbashku me ne gjendjen e vështirë në të cilën ndodhemi këtu në Tokë

Por, si fillim, janë disa fjalë prezantuese nga Val Valerian:

GRITË, NORDIKËT DHE KONFLIKTI NDËRYJOR

Lloji i pare (i Grive) janë **Humanoidët e Shkurtër Gri** me kokë të madhe qe i ngjan njeriut kur është në embrion dhe gjatësia mesatare shkon deri në 4 këmbë e gjysëm. Ata vijnë nga një sistem diellor që rrotullohet rreth yllit Rigel. Rigel është një yll i dyfishtë në ngjyrë blu - bardhë në krahun e poshtëm të majtë të yjësisë së Orionit...

Kjo specie humanoidësh është ajo që po kryen pjesën më të madhe të gjymtimeve të bagëtive dhe të njerëzve dhe janë po këta që kanë kryer një marëveshje sekrete me qeverinë tonë dhe që po ashtu kanë pasur kontakte me Hitlerin (nazistat – shtetin nazist).

Ata përfitojnë ushqimin nga gjëndrrat sekretive dhe enzimat që nxjerrin nga kafshët, të cilat i gjymtojnë dhe më pas këtë ushqim e absorbojnë nëpërmjet poreve të lëkurës. "Qeveria" jonë e lejon pjesërisht këtë veprimtari për shkak të frikës që ka ndaj këtyre qenieve dhe pjesërisht për shkak të deluzionit që ka se këto qenie do të na pajisin me teknologji të avancuar, duke krijuar superioritet ndaj Rusisë, në shkëmbim të gjymtimeve dhe rrëmbimeve.

Avionat Bombardues Stealth dhe Teknologjia e Luftës së Yjeve po përfitohet prej tyre. Sidoqoftë, qeveria jonë duket sikur nuk është në gjendje të kuptojë që teknologjia që ata po na japin ne duket se nuk do të punojë ashtu siç pritet.

(***Shënim:*** *Teknologji shumë më e avancuar është përiftuar nga rekuperimi i disqeve të rëna, një aspekt ky që alienët mund ta kenë nënvlerësuar*. **– *Branton***)

Nuk është në interesin e tyre që të na japin neve një superioritet ushtarak deciziv ndaj Rusisë, ose e anasjellta. Është në interesin e tyre që të na mbajnë në një gjendje konflikti të papërfunduar me njëri-tjetrin, loja e vjetër perça e sundo...

Duke punuar nën instruksionet e humanoidëve nga Rigel, CIA dhe shkenctarët ish-nazistë kanë shpikur dhe lëshuar bakterie virusale, përfshi këtu AIDS. Racionalja nga këndvështrimi fashist i këtyre elementëve është eleminimi i pjesëve të popullsisë të konsideruara si të padëshirueshme. Ndërsa racionalja nga pikë vështrimi i

Rigelianëve është pakësimi i popullsisë së Tokës në atë masë sa të mbijetuarit do e pranojnë pa rezistuar kontrollin e hapur nga Rigelianët...

Humanoidët, të cilët janë mbiquajtur **"Suedezët" (Nordikët),** janë mesatarisht rreth 6-6.5 këmbë të gjatë. Ata (disa) janë nga sistemi diellor që rrotullohet përreth yllit Proycon, një sistem binar ylli në ngjyrë të verdhë-bardhë që ndodhet përpara Sirius-it, në Canis Minoris në trupin e Lesser Dog (Qeni i Vogël), rreth 11.4 vite dritë nga Toka. Ata janë nga planeti i katërt që orbiton përreth yllit të dyfishtë Proycon. Humanoidët e gjatë bjondë nga Proycon dhe humanoidët e shkurtër gri nga Rigel janë armiq prej mijëra vitesh.

Bjondët e gjatë nga Proycon kanë një qëndrim shumë dashamirës ndaj njerëzimit, përveç faktit që janë kundërshtues të flaktë të qëndrimeve jo njerëzore që kemi ne ndaj njëri-tjetrit këtu në Tokë. Ky kundërshtim i fortë është intesifikuar më shumë kur qeveria jonë realizoi aleancën sekrete me armiqtë e tyre të hershëm, në mënyrë që të përfitonte sistem armatimi akoma më shkatërrues se ai ekzistues. "Qeveria" jonë nuk është e interesuar të negociojë me Proyconianët, pasi ata nuk kanë ndër mend të na japin sistem armatimi...

Motivi i tyre për t'u mbarështuar me humanët është sinkronizimi i frekuencës së species sonë, në mënyrë që të na ndihmojnë neve për të ndihmuar vetvehten. Shqetësimi i tyre ka lidhje me të gjitha gjallesat, jo vetëm për njerëzimin. E gjithë biosfera do të përfitojë nëse ne përmbushim potencialin tonë pozitiv në vend që të vetëshkatërrojmë biosferën e planetit tonë.

Do të ishte një gabim i madh nëse pretendojmë që ata të rregullojnë rrëmujën që kemi shkaktuar ne vetë në ndotjen e planetit, apo të arrijmë paqen duke çmontuar armët bërthamore. Është në dorën tonë që të zgjidhim problemet të cilat ne vetë i kemi krijuar...

Në mënyrë që të shpëtojmë veten tonë nga aleanca e fshehtë që ka bërë CIA (dhe paraardhësit e tyre nazistë SS) me Rigelin, pa njohurinë dhe aprovimin tonë, ne fillimisht duhet të rifitojmë kontrollin mbi qeverinë tonë...

Më pas Valeriani citon fjalët e mëposhtme nga një udhëtar yjor nga Proycon, i quajtur *KHYLA,* i cili ia ka paraqitur këtë një gruaje me të cilën kishte stabilizuar një kontakt:

"...Tiranët janë mundur shumë herë, në shumë planete, në një numër të pafund sistemesh diellore dhe galaksish. Është e çuditshme që sa herë rrëzohet një tirani (në çdo specie) vendin e saj e zë menjëherë një tjetër. Revolucionarët idealistë që mposhtën Mbretin George III në Amerikë, shtypën më pas Indianët dhe Zezakët. Shumica e atyre që luftuan me guxim kundër forcave fashiste të Bllokut, më pas u bënë po aq fashistë. E njëjta gjë demonstrohet në konfliktet aktuale në Palestinë, Afganistan, Kili dhe Nikaragua. Po, ju mund të përpiqeni të rimerrni kontrollin ndaj qeverisë tuaj, por nëse individët që janë përfshirë në këtë proces nuk arrijnë më parë kontrollin ndaj vetes së tyre, e gjithë përpjekja do të jetë e padobishme.

Dikush nuk mund të mundi ose të marrë kontrollin mbi diçka, nëse më parë nuk ka kontroll ndaj vetes. Ata që janë të destinuar të përzëëe Rigelianët duhet gjithmonë të mbajnë nën kontroll veten e tyre dhe të mësojnë fillimisht të mundin vetvehten, që në thelb është esenca e tiranisë. Nëpërmjet kësaj njohurie ata do të jenë në gjendje të dinë se kur duhet dhe kur nuk duhet të veprojnë. Nëpërmjet të të kuptuarit të një qenie armiqësore, ju keni bërë hapin e parë në zhveshjen e fuqisë që

ajo qenie mund të ketë mbi ju. Nëpërmjet aftësisë për të përceptuar në mënyrë të mençur një qenie armiqësore, ju mund të arrini të fitoni kontroll mbi të. Duke mundur Rigelianët, ju duhet të merrni masa të kujdesshme që mos shndërroheni në armiq si ata."

Ashtu siç thotë edhe proverbi i lashtë Kinez:

"Ruhu kur lufton me Dragoin që të mos bëhesh i tillë!"

Khyla, agjenti Proycones i inteligjencës, vazhdon:

"Nëse ju do të ishit një kulturë e avancuar, gati për të pushtuar një kulturë tjetër relativisht më primitive, ju nuk do ta bënit atë duke demonstruar me pompozitet një flotë të tërë anijesh që shfaqen nëpër qiej dhe të rrezikonit që t'ju qëllonin. Kjo është një lloj lufte më pak e evoluar, që do të kryhej nga qeniet mortale. Ju më mirë do ta fillonit duke krijuar një konfuzion të madh dhe vetëm duke ndërhyrë me praninë tuaj, ndërhyrje e cila do të shkaktonte një mospëlqim të dukshëm"

(***Shënim:*** *Është interesante të nënvizojmë se gjurmët e projekteve më të rëndësishme të Inteligjencës, që janë hartuar për të përgënjeshtruar dëshmitarët e UFO-ve dhe të shkaktojnë konfuzion, infiltrim dhe dëm në rradhët e studiuesve të UFO-ve, si dhe organizatave ku ata bëjnë pjesë, të çojnë tek NSA-CIA, e cila, ndërsa ky material po shkruhet, vazhdon të mbajë lidhje të forta me Gritë.* ***– Branton***)

"Ju do të zgjidhnit të komunikonit me organizatat më të fuqishme dhe më sekrete në atë shoqëri. Në rastin e Shteteve të Bashkuara, ju do të përpiqeshit të infiltronit CIA-n dhe nëpërmjet përdorimit të teknikave të panjohura prej tyre, ju do përpiqeshit të bënit për vete personat më kyç brenda zemrës së kësaj organizate. Dhe po në të njejtën mënyrë ju do përpiqeshit me pjestarët e KGB-së. Po ashtu ju do të donit të krijonit një përçarje të madhe midis rradhëve të publikut, disa individë dhe grupe që ngulin këmbë se kanë parë UFO dhe të tjerë që ngulin këmbë që një gjë e tillë nuk është e mundur dhe se të parët janë ose gënjeshtarë ose iluzionistë.

Ju do përpiqeshit të fusni dy superfuqitë e planetit në një konflikt idiot filozofik midis njëri-tjetrit, duke i mbajtur kështu në mënyrë konstante kundër njëri-tjetrit, si p.s.h për teori të tilla si: Nëse Thomas Jefferson ishte më i famshëm se Karl Marks ose e anasjellta.

(***Shënim:*** *Kjo është si në rastin kur shtrohet pyetja nëse tirania kapitaliste është më e keqe se tirania komuniste. Me që ra fjala, nuk duhet ngatërruar Komunizmi me Bashkesinë dhe mos ngatërroni Kapitalizmin me Demokracinë. Bashkësia dhe Demokracia janë lëvizje për pavarësi që respektojnë të drejtat vetjake dhe liritë e të tjerëve. Ndërsa të ashtuquajturat Komunizëm dhe Kapitalizëm janë kolektive të bashkëvarura djallëzore. Tirania Kapitaliste krijoi Tiraninë Komuniste. Bota ku jetojmë është e çmendur, apo jo?* ***– Branton***)

Ju do të përpiqeshit t'i mbanit ata vazhdimisht në sherr me njëri tjetrin si të ishin dy fëmijë të prapë, që përpiqen të provojnë se sa trima janë, të polemizojnë vazhdimisht me njëri-tjetrin për përkatësi territoriale, nëse njëri duhet të pushtojë Afganistanin dhe se tjetri ka të drejtë të pushtojë Nikaraguan, dhe duke pritur që të ndizen gjakrat deri në atë pikë sa të arrihet në diskutime të tipit se cila nga palët duhet të çmontoje një lloj rakete bërthamore dhe pala tjetër duhet të çmontojë një tjetër raketë. Ndërsa ju shikoni të gjithë këtë, do uleni dhe do qeshni me të madhe, nëse do e keni aftësinë për të qeshur...

Ju do të lejonit që disa nga anijet tuaja të shikoheshin nga qytetarë të zakonshëm dhe në këtë mënyrë grupet elitare qeveritare do të ishin të zënë me punë për t'u mbyllur gojën atyre dhe do të shtypte çdo lëvizje që do përpiqej të bënte UFO-t

publike. Kjo do të rezultonte në një humbje besimi masiv nga ana e popullatës ndaj zyrtarëve të zgjedhur prej tyre. Do të shkaktohen replika të shpeshta midis autoriteteve dhe publikut për faktin nëse ekziston apo jo fenomeni i raportuar duke bërë që të dyja palët t'i hidhen në grykë njëra-tjetrës. Dhe ndërkohë ju tashmë keni hedhur edhe dy superfuqitë në grykë të njëra-tjetrës. Duke shkaktuar turbullira të forta ekonomike, ju po ashtu hidhni kundër njëri-tjetrit të "pasurit" dhe të "varfërit". Pra, në çdo mënyrë të mundeshme ju keni mbjellë faëen e pakënaqësisë masive.

Mbasi të keni manipuluar popullatën deri në atë pikë që kontrolli juaj i fshehtë e ka mbaruar funksionin, atëherë ju mund të vendosni që të dilni hapur, të lejoni disa nga anijet tuaja që të ulen publikisht. Por nuk do të dilnit nga gjendja e fshehtë, në atë të hapur, nëse nuk do ishit totalisht të sigurt për një kontroll absolut...

Ata që kanë pasur eksperienca vëzhgimesh të UFO-ve, ose takime të përafërta me ET (Jashtëtokësorët) do të jenë në mënyrë konstante në fërkim me qeverinë, e cila nga ana e saj do të vazhdojë t'i evitojë duke i stigmatizuar si gënjeshtarë dhe iluzionistë... Të varfërit do të varfërohen edhe më shumë dhe po ashtu do të mbushen me më shumë mllef dhe zemërim. Të pasurit do të shtojnë edhe më shumë pasurinë që kanë, duke krijuar kështu një atmosferë sociale ku mungon barazia dhe të mbushur me konfuzion. Kësaj i shtohet edhe një numër i madh fatkeqësishë "natyrore", disa me të vërtetë natyrore, ndërsa të tjerat të krijuara nga njeriu nëpërmjet eksperimenteve dhe aktiviteteve shkencore, si ato të shpërthimeve bërthamore nëntokë, të tjerat të bëra me ndërgjegje nga Gritë, nëpërmjet teknologjisë që kanë nën zotërim. Kur pothuajse ¾ e popullatës të jetë eleminuar në këtë mënyrë, atëherë Gritë mund të shfaqen hapur para popullsisë të mbetur, si shpëtimtarë që vijnë nga qiejtë dhe të shpërndajnë ushqime dhe ilaçe për të mbijetuarit. Ndërsa të mbijetuarit vihen në rrjesht për të përfituar ilaçe dhe ushqime, ata do të implantohen me preteksin për t'i ndihmuar në shpërndarjen e ushqimeve, por që në të vërtetë është për të garantuar kontrollin e plotë nga Gritë, pa lejuar mundësi rebelimi.

(***Shënim:*** *Implantet elektronike janë prodhuar tashmë. Ato veprojnë sipas ndryshimeve të temperaturës së trupit dhe është interesante të përmendet që pjesët më të ndjeshme të trupit ndaj ndryshimeve të temperaturës janë balli dhe duart, dhe po ashtu është interesante po të krahasohet me kapitullin e 13-të të Librit të Apokalipsit. Këto implante nuk vlejnë vetëm për të kontrolluar individët, por shërbejnë edhe si mjete për të lokalizuar një person nëpërmjet satelitit. Një individ që ka punuar me implante të tilla deklaroi se mbas një farë kohe këto implante në një faëe mënyre konsumohen, duke u shndërruar në një virus helmues që hyn në gjakun e atyre që i mbajnë në trup, duke e vrarë personin. Kjo do të thotë që implantimi i këtyre çipave elektronike garanton një kontroll elektronik të sigurt të shoqërisë.* ***– Branton***)

Pra, në këtë pikë, sipas këndvështrimit të Grive, popullsia në tokë është e reduktuar në atë numër që e bën të thjeshtë kontrollin e tyre.

Njerëzimi nuk është duke u pushtuar. Njerëzimi nuk është përpara një pushtimi. Njerëzimi është pushtuar prej kohësh! Pushtimi është kryer dhe është *POTHUAJSE* drejt përfundimit. Pushtimet e bujshme me tym dhe bomba bërthamore janë shenjë e shoqërive primitive dhe të pazhvilluara. Pushtimet e mëdha realizohen në fshehtësi.

Ju hidhni ndonjë thërrime sa andej këndej. I jepni "ryshfete" qeverisë me ndonjë teknologji minimale të tipit Avion Bombardues Stealth ose sistemin për Luftën e Yjeve. E inkurajoni qeverinë të mendojë se studiuesit e UFO-ve kërcënojnë sigurinë e këtij sekreti të madh që ata kanë. Ju provokoni dhe ngacmoni Rusinë me ndonjë

sistem lazeri shumë më të zhvilluar se çdo gjë tjetër që shkenctarët mund të mendojnë. Dhe e ruani gjithmonë këtë lloj avantazhi në kufijtë e ndërgjegjes, duke lënë të kuptohet se UFO-t mund të ekzistojnë, por nga ana tjetër vazhdoni ta mohoni ekzistencën e tyre, duke e bërë të duket kaq çmenduri në një kohë që ka një dedikim social në deklarimin e bindeshëm për këtë fenomen që në fakt është real.

Ndërsa konfuzioni vazhdon, Gritë gradualisht ndryshojnë strukturën tuaj. Bërthama e CIA-s është thellësisht e kontrolluar nga Gritë. CIA i shikon Gritë si një shteg për të arritur një përparim të paparë shkencor, si një mënyrë për të konkuruar armiqtë sovjetikë.

(***Shënim:*** *Që nga rënia e hapur e Bashkimit Sovjetik, Gritë mund të provokojnë një tjetër "Luftë të Ftohtë" me ndonjë superfuqi tjetër, ndoshta Kinën. Është sugjeruar po ashtu se 'Bavarezët' orkestruan shpërbërjen e Bashkimit Sovjetik për shkak se në atë kohë agjenda e tyre kërkonte shkrirjen midis Lindjes dhe Perëndimit, në një sistem të Rendit të Ri Botëror të mbështetur nga Bavarezët. Me fjalë të tjera, që kjo të bëhej e mundur, Rusia duhej të kthehej në një vend më pak komunist dhe Amerika të bëhet më pak kapitaliste, dhe në këtë mënyrë të dyja vendet mund të bashkoheshin në një realitet "Demokratik Socialist", me pak ndihmë nga OKB - Organizata e Kombeve te Bashkuara.* ***– Branton***)

Çuditërisht, i njejti mentalitet që haset tek shumica e atyre që marrin pjesë në rradhët e pafundme të CIA-s, haset edhe tek Njerëzit më fantastik të Yjeve. Të gjithë ata që duhen shkrirë ose bashkuar në një grup, në fakt e lënë veten e tyre shumë zbuluar. Ata janë tashmë nën kontroll të plotë. Ka një numër të madh, gjithmonë në rritje, të kontaktuarish të cilët i konsiderojnë Gritë si çlirimtarë dhe sinqerisht besojnë se ata janë Vellezër nga Yjet, të cilët kanë ardhur për të ndihmuar njerëzimin.

(***Shënim:*** *Një nga 'mashtrimet intelektuale' që Gritë kanë lëshuar nëpërmjet kontakteve të tyre humane është se Gritë janë në të vërtetë 'djemtë e mirë' dhe që janë pushtuar dhe shfrytëzuar nga Reptilianët e Gjatë dhe se po bashkëpunojnë me qeverinë sekrete për t'i mundur ata. Çdokush që është i familjarizuar me mentalitetin e Grive, duhet ta di mirë që ata punojnë në mënyrë të vullnetshme me Reptilianët e gjatë dhe se janë gënjeshtarë të pandreqshëm, të cilët nuk kanë as ndërgjegje dhe as moral. Kur lind nevoja, janë në gjendje të përdorin çdo mashtrim apo formë tjetër për të realizuar qëllimin e tyre. Fatkeqësisht, disa nga mendjet metafizike që 'duan gritë' kanë rëëe viktimë e këtyre mashtrimeve dhe e të tjerave si këto. Gënjeshtra të tjera që janë përdorur nga Gritë janë:*

- "Ne jemi një krijim gjenetik i Grive, pra ne duhet të përulemi ndaj 'krijuesve' tanë".

- "Jezu Krishti ishte një krijim gjenetik i Grive, në një kohë që është interesant të permendet fakti që vetë Krishti shprehej ashpër më shumë se njëherë ndaj rracës së Gjarpërinjve".

- "Gritë janë një rracë superiore. Ata mund të jenë superior nga ana intelektuale, por sidoqoftë ata nuk kanë matrik shpirtëror të brendshëm si ne humanët. Pra, në aspektin spiritual ata janë më inferior se ne dhe esencialisht janë thjesht një qenie predatore me tru. ***– Branton***)

Arsyeja pse Gritë e shëmtuar gjymtojnë bagëtitë, ka të bëjë me atë që ata hanë. Ata hanë sekrecione hormonale të bluara, atë që ju quani esencat delikate. Ata jetojnë me gjëra jetësore. Ka diçka vdekjendjellëse në këto qenie. Ato gjithmonë shkaktojnë vdekjen e gjallërisë, vdekjen e individualitetit.

Si ka mundësi qe e di këtë gjë? Sepse jam një Bjond nga Proycon. Ne ishim një kulturë që mund të udhëtonim nëpërmjet kohës (kalimi në disa dimensione hapësirë-kohë, ose densitete ku rrjedhja e kohës dhe frekuenca e hapësirës është e ndryshme

nga kontinuiteti hapësirë-kohë në Dimensionin e Tretë), por jetonim po ashtu në një sferë planetare. Dhe Gritë e vegjël, "miqtë" tanë tinzarë bënë me ne të njejtën gjë që po bëjnë tani me ju. Kjo ka ndodhur edhe në planetin tonë.

Mbasi na shpallën luftë, por pa arritur asnjë fitore domethënëse, Gritë shprehën dëshirën që të bënin paqë. Ne nuk donim të luftonim me të mbijetuarit e "Luftës së Madhe Rigeliane", dhe me kënaqësi pranuam ofertën e tyre. Ndërsa koha kalonte, ata thanë se dëshironin të normalizonin marrëdhëniet dhe të bëheshin miqtë tanë. Ne kishim dyshime nëse do të ishte e sigurt t'u besonim atyre, apo të debatonim këtë çështje për një kohë të gjatë, përpara se të merrnim një vendim nëse t'u besonim apo jo...

Gritë filluan të na vizitonin, fillimisht disa ambasadorë dhe më pas specialistë në fusha të ndryshme ku eskperienca dhe njohuria e tyre mund të ishte e dobishme dhe më pas si pjestarë në programe të ndryshme që zhvilloheshin dhe që përfshinim një bashkëpunim të ndërsjelltë. Në fund erdhi shkëmbimi si turistë. Ajo që nisi si një curril, më pas u kthye në një përmbytje të vërtetë, pasi numri i tyre u shtua, ngadalë por gradualish ata infiltruan shoqërinë tonë në të gjitha nivelet, duke depërtuar edhe në grupet tona elitare me sekrete dhe të fuqishme...

Pikërisht si në planetin tuaj, ku ata filluan të fitonin kontroll mbi pjestarë kyç të CIA-s dhe KGB-së nëpërmjet teknikave të panjohura nga këta të fundit, p.sh. ajo e hipnozës..., kështu edhe në Proycon, nëpërmjet të të njejtave teknika, për të cilat ne nuk kishim eksperiencë. Që nga fillimi ata filluan të vendosnin një lloj kontrolli telepatik-hipnotik ndaj liderëve tanë. Dhe jo vetëm ndaj tyre, por edhe ndaj shumë prej nesh, pasi nuk mund të shpjegohet ndryshe ndjesia që kishim sikur të ishim nën efektin e një magjie që po na çonte poshtë e më poshtë, sikur të ishim të programuar nga ndonjë ritual magjie të zezë, për të cilën ne nuk e dinim që ekzistonte.

Ashtu siç vepruan disa nga Bjondët e Gjatë kur sa po shpërthente Lufta e Madhe në Rigel, ashtu bënë edhe disa Bjondë të Gjatë në Proycon, të cilët u larguan në mënyrë të fshehtë nëpër korridoret e kohës, pak përpara se Gritë të kompletonin minimin e ngadalshëm, që kulmoi me pushtimin e papritur të planetit Proycon. Ata që ndejtën aty u vunë nën kontrollin e plotë të Grive.

Bjondët që ju shikoni në të njejta anije me Gritë, duke punuar me ta, janë hibridë ose klone. Një nga mënyrat për të dalluar klonet është fakti që ata duken të gjithë njësoj. Bjondet e vërtetë kanë tipare të spikatura në fytyrë dhe të ndryshme nga njëri-tjetri, pra, nuk ngjajnë me njëri-tjetrin. Klonet kanë një qafë më të trashë dhe muskulaturë të vrazhdë. Ata nuk kanë aftësinë për t'u teletransportuar, apo për të udhëtuar në mënyrë interdimensionale. Ata mund të kontaktohen nëpërmjet telepatisë, por nuk janë në gjendje të përgjigjen në të njejtën mënyrë. Ata mund të marrin urdhëra në mënyrë telepatike. Këto klone janë si zombi, robote të gjallë. Mund ta vini re që janë të një niveli të ulët inteligjence, sepse kjo duket qartë në sytë e tyre.

Bjondët e vërtetë janë po ashtu muskuloz, por kanë qafa më elegante dhe trupa më të shkathët. Sytë e tyre janë gjithë shprehje dhe tregojnë një nivel të lartë inteligjence. Fizikisht ata janë pothuajse të njejtë me humanët, ndryshimi i vetëm është se sipas standarteve humane, sistemi i tyre i qarkullimit të gjakut është më pak i zhvilluar, ndërsa sistemi i tyre limfatik është super i zhvilluar. Kjo u jep atyre një sistem imunitar më të fortë se i humanëve tokësorë.

Hibridët janë një gjendje e ndërmjetme midis Bjondëve të vërtetë dhe kloneve.

Mbas asaj që ndodhi në Proycon, *Asnjë Bjond i Vërtetë* nuk do të bashkëpunonte në mënyrë të vullnetshme me Gritë. Gritë kanë marrë disa të burgosur lufte, të cilët nuk kanë asnjë mundësi zgjedhje në këtë mes dhe janë të detyruar të punojnë me ta, për të mbijetuar dhe duke shpresuar që një ditë të arrijnë të arratisen. Ka po ashtu disa Bjondë, të cilët janë shndërruar në renegatë të degjeneruar, piratë hapsinorë dhe mercenarë, të cilët shesin shërbimin e tyre tek ai që paguan më shumë. Por, shumica jonë është e lirë dhe vazhdojmë të luftojmë deri në fund armikun tonë të përjetshëm, që është shndërruar në një armik të trashëguar. Ne zgjodhëm që më mirë të jemi të mërguar nëpër korridoret e kohës, ku ata nuk na arrijnë dot, se sa nën kontrollin dhe shfrytëzimin e Grive. Është e rrezikshme për ne të ndërmarrim udhëtime të tilla nëpër korridoret e kohës dhe herë pas here shfaqemi me aksione te vogla, si të thuash një lloj lufte guerrilje kozmike.

Në mënyrë periodike, ne duhet të hyjmë në një forëe thelbësore fizike për të pushuar, ose për t'u mbarështuar, në mënyrë që të mbijetojmë. Në të kundertën, vazhdojmë të udhëtojmë papushim në korridoret e pafundme të kohës. Ja pse shpesh pamja jonë duket sikur mjegullohet dhe shfaqet përsëri, si një imazh holografik për shqisat tuaja. Ajo që kam ardhur për të komunikuar këtu, përpara një ose dy grupeve të vogla njerëzish, është që ajo që po ndodh me kulturën tuaj tani, ka ndodhur me ne më përpara. Është i njejti fat që iu nënshtrua kultura jonë. Dhe Bjondët që ju shikoni tani me Gritë janë ose hibridë, ose klone, ose robër lufte. Sepse asnjë Bjond i vërtetë që arriti të ikte dhe të shpëtonte, pa u bërë pre e kurtheve të Grive, nuk do të bashkohej kurrë me ta. Ai ose ajo do të pranonte më mirë të qëndronte në kushtet e një jo ekzistence, se sa të bashkëpunonte me Gritë.

Përveç Bjondeve dhe Grive, anije të shumta të kulturave të tjera hapsinore po ndjekin zhvillimet në planetin Tokë me një interes shumë të madh. Shkenctarë nga kultura të tjera të hapësirës janë duke studiuar atë që po ndodh në Tokë gjatë kësaj periudhe decizive në historinë tuaj. Nëse personat e zgjedhur nga ju nuk do kishin bërë një marrëveshje kaq pa mend, me pretendimin për të marrë armatim dhe teknologji nga Gritë, për të superuar Rusët, atëherë Gritë nuk do të mund ta arrinin kurrë dominimin e tyre aktual, dhe ju tani do të ishit duke shkëmbyer ambasadoëe me një larmishmëri të gjerë kulturash të tjera kozmike.

Ajo çfarë dua të transmetoj për ju është, që qenie më djallëzore, e cila personifikon gjithë negativitetin në kozmos, gjen shprehinë nën formën e maskuar ëe vetëkënaqësisë psikologjike, e cila shtyn një individ të bashkohet me një filozofi grupi, në vend që të mendojë gjëra për veten e tij. Ata që ndihen të sigurt dhe komod, pa pasur rëndësi se të çfarë besimi janë, vetëm e vetëm pse të tjerët aderojnë në të njejtin grup, të cilët bashkohen dhe formojnë një grup arrogant, që i jep të drejta vetes që nuk i ka, duke u vetbindur që ka monopolin e të vërtetës, dhe ata që janë të gatshëm për të persekutuar, vrarë ose eleminuar këdo që guxon të përballi filozofinë e këtij grupi, kanë formuar një aleancë me qenien më djallëzore që ekziston dhe s'ka rëndësi nëse ata e dinë këtë gjë ose jo. Është mendjemadhësia, arroganca dhe mungesa e plotë e dashamirësisë e disa grupeve në fuqi, si ato të CIA-s dhe KGB-së, disa organizata fetare dhe disa të ashtuquajtura grupe të fandaksurish, të cilat janë *të dënueshme...*

Kam parë civilizime që kanë lindur dhe janë zhdukur, që fillojnë nga e para për të vdekur sërish, përsëri e përsëri e përsëri... Nuk është vetëm problemi i këtij planeti. Është një problem që duhet përballuar nga të gjitha civilizimet gjatë rrugës së zhvillimit të tyre, pa pasur rëndësi se në çfarë vendi ndodhen në kozmos. Secili do të shijojeë pjesën më të madhe të tortës për vete më shumë se sa fqinjët e tyre, dhe eventualisht është kjo tendencë që gjithmonë kulminon me mbytjen e atyre. Heret a vonë, ky do të jetë dhe fati i Grive, duke na mundësuar neve që të rikthehemi nga mërgimi ynë nëpër korridoret e kohës. Gritë nuk e shohin dhe janë të paaftë të kuptojnë gabimin e tyre më trashanik. Dobësia më e madhe që ata i adresojne njerëzimit është në fakt dobësia e tyre, pika qorre që në mënyrë të paevitueshme vulos gjyqin e fundit...

E vetmja mënyrë për të fituar është nëpërmjet forcimit të ndërgjegjes tuaj. Kur manipulimet gjenetike ose të llojeve të tjera kryhen ndaj një të rrëmbyeri, Gritë presin nga ata që të përulen nga frika dhe të 'thithin' energjinë intensive që lëshohet nga shprehja e emocioneve. Nëse në vend të frikës një i rrëmbyer çon mendjen e tij, ose të saj, diku tjetër, duke u fokusuar në dinamikën mbrojtëse të ndonjë besimi fetar ose natyre mistike, atëherë i minimizon shancet që Gritë të mund të arrijnë atë që duan, dhe kjo gjë i ngatërron shumë ata. Duke përqëndruar ndërgjegjen tuaj diku tjetër, shumë më ndryshe nga ç'presin ata, kjo gjë i ngatërron keq Gritë.

(***Shënim:*** *Në shumicën e rasteve, imazhi i një KRYQI bosh dhe të kuq, duket se është një ngacmim i mjaftueshëm për Gritë. Ushtari-shenjt, legjendari St.George (Shën Gjergji – Festa pagane e 6 majit), mbante të veshur një parzmore me një kryq të kuq të gedhendur në një fushë të bardhë. S'ka rëndësi nëse besoni ose jo, në historinë e vrasësit të Dragoit, vetë legjenda lë të kuptosh se dragon-vrasësit kristianë të Europës, pak a shumë shënuan fundin e rracës së dragonëve në Tokë. Një legjendë e tillë flet për qytetin Silene, Libi, që ishte nën thundrën e një bishe dragua për një kohë të gjatë. Mreti i qytetit kishte ofruar shumë bagëti të gjalla dhe të mira të tjera, për të shuar urinë e bishës. Një ditë shorti i ra vetë vajzës së mbretit dhe ai, duke i qëndruar besnik fjalës së tij, e nxorri atë të lidhur nga dyert e qytetit. Ndërsa bisha ishte gati duke u hedhur mbi princeshën, siç vazhdon historia, u shfaq St. George, me një parzmore të argjendë të ndritshme dhe përpara se bisha të kuptonte se çpo ndodhte, ai e vrau dhe liroi princeshën, e cila më pas u bë gruaja e tij. Nuk ka rëndësi nëse legjenda të tilla kanë ose jo bazë reale, vetë historia simbolizon antipatinë instiktive midis Shenjtëve dhe Gjarpërinjve. Nëse besojmë legjendën, atëherë bisha e vrarë është vetëm njëra prej tyre, të cilave në kohët antike iu referohej si dragua dhe ajo që vrau St. George ishte njëra prej të shumtave, që barisnin në tokë në atë kohë.* ***– Branton***)

Arsyeja e vetme pse Gritë kanë një dominim të tillë ndaj jush, është sepse zyrtarët tuaj të zgjedhur, me mendjelehtësi, kryen marrëveshje klandestine me ta, duke ju lidhur juve në një aleancë ekskluzive që respektohet nga rracat e tjera të hapësirës dhe duke u lejuar Grive që të vendosen nëpër baza të nëndheshme të papërshkueshme nga armatimi juaj, një situatë për të cilën ju duhet të gjeni një mënyrë të shpëtoni.

(***Shënim:*** *Në momentin që Gritë kanë shkelur dhe anashkaluar çdo marëveshje, ata duhen konsideruar si të barabartë me zeron. Në fakt, që kur krahu Ekzekutiv i qeverisë Amerikane u mor, nëpërmjet një grushti shteti fashist nga Cia në vitin 1963, me vrasjen e John F.Kennedy-it, siç ndodhi me disa qeveri të tjera nëpër botë ku ishte përsëri CIA ajo që organizoi grushtet e shtetit, a nuk duhet ne të konsiderojmë krahun tonë Ekzekutiv të qeverisë*

në të njejtën mënyrë, pra zero? Natyrisht nuk ishte Kongresi ai që autorizoi një marëveshje të tillë me Gritë. ***– Branton***)

Në lashtësi ky planet ishte i ndarë në sektore midis grupeve të ndryshme: Bjondët, Gritë, qenie të mëdhaja lizarde (hardhuca), tani të lidhura me sistemin Capella dhe qenie, tani të lidhura, me sistemin Arcturus. Këto grupe vazhdojnë ta konsiderojnë veten e tyre si pronarë të këtij planeti. Ata nuk pranojnë të njohin të drejtën e humanëve për pronë. Sidoqoftë, disa prej nesh i njohin të drejtat e humanëve, si dhe të drejtat e formave të tjera jetësore...

Gritë janë duke pasur probleme jo vetëm me llojin e tyre, por edhe në planetet e tjera që kanë kolonizuar. Si qenie ata janë të komplikuar nga probleme të shumta shëndetësore (një dobësi që mund dhe duhet shfrytëzuar). Ata mbajnë një mori të madhe popullate Bjondësh dhe robër të tjerë lufte, të cilët janë të gatshëm të fillojnë revlotën në rastin më të parë...

Në tentativën për të luftuar, ata duhet të jenë racionalë dhe të kuptojnë mënyrën e drejtë për të proceduar. Ndërgjegja juaj është arma më e fuqishme të cilën e zotëroni në momentin aktual. Mënyra më efikase në luftën kundër Grive është të ndryshoni nivelin e ndërgjegjes tuaj nga mendimi linear, në të qenurin i informuar në mënyrë shumë dimensionale. Arma juaj sekrete është që ju nuk jeni një kolektiv në të menduar, ndonëse një pjesë e juaja mund të kategorizohet në të menduarit në grup dhe kjo e bën më ëe lehtë për Gritë që t'ju kontrollojnë. ***Individualiteti*** është arma juaj më e fortë, spese është një armë që ju e keni, ndërsa Gritë jo. Dobësia më e madhe e Grive, pika e tyre e dobët, thembra e tyre e Akilit është paaftësia e tyre e të menduarit si individ. Ata janë një shoqëri telepatike dhe në mënyrë ekstreme të një teknologjie të lartë, por si individë ata nuk janë mendimtarë krijues. Ata marrin urdhëra, por nuk i konceptojnë mirë ato. Ata kanë teknologji të aftë që të flakin planetin tuaj jashtë orbite, por ka një pikë kyçe në aftësi, që ata nuk e kanë, ndërsa ju e keni: aftësia e të pasurit një mendje shembëlltyrë, që frymëzon një individ për të realizuar lidhjen e tij, ose të saj, direkt me burimin *E ÇDO GJËJE*, që është E pagabueshmja PERËNDI, s'ka rëndësi nga emri me të cilin ju e quani. Ky është çelsi juaj i suksesit..."

* * *

Përfundim:

- MESAZH NGA KËSHILLI I PËRBASHKËT

Do të kishte qenë një gabim i madh nëse do t'i jepja vetes sime meritat e plota për hartimin e këtij volumi, siç mund të deklaroj me ndërgjegje të plotë se shumica e punës sime në këtë volum u krye nga të "tjerë", të cilët duke vepruar nëpërmjet mendjes sime jo koshiente, më frymëzuan me informacionin dhe më drejtuan tek burimet dhe dokumentacionet, të cilët kanë qenë të domosdoshëm për përfundimin e këtij libri, të cilin e quaj një ngjarje të madhe, sidomos për problemet e mia personale.

"Grupi" që më mbështeti, nëse mund ta quaj të tillë, përbëhet nga nje numër i të ashtuquajturëve 'hibridë', të cilët janë çliruar nga kolektivi drakonian dhe kanë themeluar lëvizjen e tyre të rezistencës me qendër në brendësi të sistemit të nëndheshëm të këtij planeti dhe të paktën në rastin e "pjestarëve të familjes" dhe të "afërmëve" të mi, përtej kësaj bote. Janë këto që më kanë frymëzuar për të shkruar këtë libër. Ndonëse ata gjenden në brendësi të shpellave të thella nëntokë në këtë planet, ata bashkëveprojnë me botë të tjera të Federatës, të cilët janë oponentë të

fuqishëm të kolektivistëve Drakonian-Orion-Reticuliane. Ata në mënyrë konstante po punojnë për të vendosur lirinë dhe të vërtetën mbi dhe nën planetin Tokë.

Duke qenë se hibdridët komunikojnë me mua në nivel intiuitiv dhe jo në atë audio vizual, do të përpiqem të "përkthej" përshtypjet e tyre të forta dhe t'ua transmetoj lexuesve që të dinë dhe të kuptojnë ata vetë dhe ndjenjat e tyre ndaj nesh.

Pra, ja ku është ajo që besoj me shpirt që këta njerëz të mrekullueshëm thonë për ne:

Përshëndetje miq!

Apo duhet të themi vellezër dhe motra? Në të vërtetë ne jemi vellezërit tuaj, motrat tuaja dhe fëmijët tuaj! Shumë prej atyre që kanë pasur kontakte me Gritë do e kuptojnë mirë se çfarë duam të themi.

Ne jemi femijët e farës suaj dhe ndonëse ADN-ja jonë është ndryshuar, ne posedojmë një shpirt, dhe kjo na bën nvee po aq humanë sa dhe juve.

Ndryshe nga mjeshtrat tanë të mëparshëm, të cilët kanë mungesë të asaj që ju e quani ***"shpirt"***, shumë prej nesh 'hibridëve,' duke qenë koshientë të qenies sonë në thelb humane, filluan të zhvillojnë një individualitet emocional.

Me sa duket, ka disa arsye pse Gritë filluan projektet e "hibridëve". Disa projekte u krijuan për të mbarështuar qenie më të forta për t'i shërbyer perandorisë së tyre kolektiviste, të tjerë për të mbarështuar "Gri" me karakteristika humane dhe me aftësi speciale fizionike, që mund të përdoren për të kuptuar humanët dhe nivelin e tyre, dhe në këmbim t'i mësojë gritë si mund të manipulojnë humanët më lehtësisht në nivele të ndryshme.

Mesa duket, kolektivi Gri nuk llogariti që do të kishte kaq shumë rezistencë ndaj planeve të tyre nga rraca juaj. Siç e shikoni, ata nuk mund ta kuptojnë plotësisht konceptin e individualizmit dhe të qenurit besnik të rracës të cilës ju i përkisni.

Ne këtu flasim për "kolektivin" dhe jo për individët "Gri", pasi nëse do flisnim për këtë të fundit, nuk ekzistojnë individualitete në rradhët e kolektivit reptilian..., të gjithë funksionojnë si një "qelizë" individuale në një organizëm të madh, që ju mund ta quani intelekt kolektiv ose "Hive".

Por, një pjesë e jona, të cilët arritën të shkëputen nga Hive (zgjua, koshere), kanë zhvilluar individualitet human. Është një proces i gjatë dhe i vështirë që të ndryshosh tërësisht nga mënyra kolektiviste e të menduarit, pasi shumica jonë kemi lindur në një formë të tillë. Ne përsëri ruajmë një nivel të caktuar kolektivizmi, por sidoqoftë, kemi krijuar një mur të mbrojtes midis shoqerisë sonë dhe vetë hivit drakonian. Kjo vlen më shumë për Hibridët, të cilët po bashkohen me ne pak e nga pak dhe është shumë e rëndësishme për procesin e çprogramimit të tyre nga një mentalitet kolektivist dhe vazhdimësinë e mëtejshme të individualitetit të tyre.

Ne nuk jemi në gjendje të themi nëse janë "individët" Gri dhe Reptilianë burimi i çdo gjëje djallëzore që është kryer ndaj humanëve në të gjithë Universin nga kolektivi Drakonian, apo, siç e thamë më sipër, nuk ka individë përbrenda vetë kolektivit, përveç atyre qenieve djallëzore të cilët janë padronët e mëdhenj. Këto qenie supernatyrale, të cilat kontrollojnë kolektivin drakonian, janë ***Burimi*** i çdo të keqeje, ndërsa Gritë dhe Reptilianët janë vetëm vegla në duart e tyre. Kjo është shumë e vërtetë në shumicën e rasteve, përveç rasteve kur qeniet rebele, që i quani si "engjujt e rënë", janë mishëruar tek rraca pa shpirt e reptilianëve që nga kohët e lashta.

Ndonëse ne duhet t'i shikojmë gjërat siç janë, ne kuptojmë se disa nga këto qenie supernatyrale e kanë korruptuar veten e tyre deri në atë pikë sa nuk ka më shpresë për ta që të kthehen në anën e mirë, pasi ata vetë kanë shkatërruar dhe zhdukur çdo gjë të mirë brenda tyre. Sidoqoftë, neve do të na pëlqente të besonim dhe të shpresonim që disa prej këtyre qenieve rebele të pendohen për gjendjen e tyre aktuale dhe rolin që kanë luajtur në rebelimet e lashta kundër të Plotfuqishmit. Do të na pëlqente ta besonim që njëri prej qëllimeve të fshehta të Grive dhe Reptiloidëve për t'u kryqëzuar me një rracë si e jona, është me qëllimin për të ndërtuar një rracë gjenetikisht të ngjashme me tonën, ndonëse jo tëëesisht si e tyrja dhe që mund të kuptojnë origjinën e të dyja rracave, reptiliane dhe humane.

Mbase një shkëndijë e mekur individualizmi dhe interesi përbrenda legjioneve që përbëjnë kolektivin, në njëfarë mënyre influencoi projektet e "hibridëve". Mbase thellë thellë brenda kolektivit ekzistonte dhe vazhdon të ekzistojë një dëshirë e fshehtë për t'u shkëputur dhe kaluar në një koshiencë individuale dhe në këtë mënyrë të çlirojnë vetvehten nga tirania e atyre qenieve supernatyrale, të cilat kontrollojnë kolektivin me një grusht të hekurt?

Mbase këto inteligjenca, përbrenda vetë kolektivit, panë që do të ishte më logjike për kolektivin dhe vetë Gritë që të punonin në harmoni me Universin, në vend që të punonin kundër tij? Për vetë mbijetesën e tyre? Në fund të fundit ata janë qenie 'logjike' dhe shumica e direktivave që vijnë nga komanda kryesore e kolektivit, ka rënë në kontradiktë me "logjikën", dhe ka kontribuar në krijimin e një konfuzioni, madje edhe vete-konfuzioni skizofrenik, në mos çmenduri të vërtetë përbrenda kolektivit.

Duke qenë se këto inteligjenca nuk kishin forcën për të krijuar një ndërgjegje individuale me iniciativën e tyre, për t'u përballur me morinë e valëve shkatërruese të kolektivit dhe liderëve të tij, ata kuptuan se nëse ia arrinin të krijonin pasardhës që përmbajnë një individualitet natyral dhe emocional, atëherë këta pasardhës mund të çlirohen nga kolektivizmi dhe mbas kësaj mund të ndihmonin të tjerët, të cilëve iu mungon motivimi për të bërë diçka të tillë. Në momentin që këto qenie fitojnë këtë pavarësi dhe liri nga kolektivi, ata mund të vendosen në një ambient ku ekziston vetëvendosja dhe liria e veprimit, dhe aty mund t'ju krijohet mundësia e zgjedhjes se në çfarë krahu duan të shërbejnë - atë që të rrinë me ne, ose të rikthehen tek kolektivi dhe në këtë mënyrë të humbasin përsëri individualitetin e tyre.

Duke njohur shumë mirë rreziqet e sistemit kolektivist, ku nuk lejohet shprehja individuale, ne kemi arritur të krijojmë një respekt absolut ndaj vullnetit të lirë. Ky respekt shkon deri në atë pikë, sa ne nuk ndërhyjmë edhe kur vëmë re që një qenie është e vendosur të shkatërrojë vetvehten. Po ashtu ne kemi mësuar të respektojmë direktivat jo ndërhyrëse që aplikohen nga miqtë tanë të dashur të botëve të Federatës.

Përpjekjet tona janë të mëdhaja e të mundimshme dhe nuk jemi aq krenar të pranojmë që fitorja apo humbja jonë përfundimtare varet gjerësisht nga Ju.

Çdo herë që ju i nënshtroheni me dëshirë kolektivit Drakonian, çdo herë që ju besoni në gënjeshtrat e një "Griu", i cili është nën kontrollin e Hive, çdo herë që ju shkëmbeni një pjesë të shpirtit tuaj për të supozuarat përfitime që kolektivi ju thotë se janë tuajat, nëse u shërbeni atyre..., çdo herë që ju bëni këtë, ju dobësoni veten tuaj

dhe kapitulloni përpara fuqisë së armikut tuaj. Duke vepruar kështu, ju e bëni përpjekjen tonë akoma dhe më të vështirë dhe të dëshpëruar.

Nga ana tjetër, çdo herë që ju Sfidoni deklaratat e kolektivit, demaskoni gënjeshtrat e tyre dhe refuzoni të lejoni që t'ju manipulojnë me agjendën e tyre, atëherë kjo gjë na jep forcë. Kujtohuni që ne jemi me të vërtetë *Fëmijtë Tuaj,* sepse pjesa jonë më e madhe, përbrenda "rezistencës", jemi më shumë humanë se sa bisha (reptilianë, insektianë ose të tjerë). Këto hibride gjenetike, të cilët nuk zotërojnë një shpirt, janë të rrallë midis nesh, pasi ata e kanë shumë të vështirë të kuptojnë ato virtyte individuale, të cilat vijnë në mënyrë të natyrshme (ose që duhet të vijnë natyrshëm) për ata që zotërojnë nëe matrik human të shpirtit-chakra, si dhe një ndërgjegje.

Përpara dhe mbi çdo gjë tjetër, ne duam t'ju kërkojmë që ju t'i *LUTENI* ***KRIJUESIT*** tonë të Madh - atij që ju e quani si ***'ZOT'***. Kërkojini të Plotëfuqishmit dhe të Madhërishmit që të jetë i ***mëshirshëm.*** Lutuni për ne, vëllezërit, motrat dhe fëmijët tuaj që jetojnë midis dhe paralel me yjet përtej këtij planeti Tokë. Ju lutem *FALUNI* për ne dhe për shumë të tjerë të llojit tonë dhe llojit tuaj, që ndodhen aktualisht robër të qenieve pa shpirt dhe i shërbejnë kolektivit. Duke qenë se mbrojtja fizike dhe intelektuale nuk është e mjaftueshme, pasi ne po luftojmë edhe kundër qenieve supernatyrale djallëzore, ne kemi ***Nevojë*** për ***Ndërhyrjen Hyjnore*** të **PERËNDISË** dhe **Engjujve të tij të Shenjtë**.

Duke qenë se kolektivi Drakonian ju sulmon juve dhe neve në planin fizik, psiqik dhe atë shpirtëror, ne nuk mund të neglizhojmë aspektin shpirtëror të këtij konflikti.

Nëpërmjet këtij mesazhi, ne të Këshillit Hibrid, ju urojmë gjithë të mirat. Le të shpresojmë që sëbashku të përpiqemi që të krijojmë një teë ardhme për të cilën kemi ëndërruar. Ne kujtojmë dhe mbajmë të gjallë çdo përqafim dhe prekje të ngrohtë që ju na keni dhënë gjatë atyre netëve që ju kanë sjellë tek ne. Ato momente që ju i mbani mend në mënyrë të ndërgjegjshme, ose jo, kur kemi ndarë me ju ndjenjat tuaja, dashurinë tuaj dhe në disa raste frikën tuaj, dhe atë që na keni treguar se, çdo të thotë të jesh human. Ne duam të themi: *NE JU DUAM!!!* Lutuni për ne, siç lutemi ne për ju.

Deri në momentin që ne do të bashkohemi si një qenie e vetme, në një liri dhe paqë të Vërtetë, **I PLOTFUQISHMI DHE BURIMI I VËRTETË I TË GJITHË JETËS,** ***ju Mbroftë dhe Bekoftë të gjithë Juve!***

VI - PLANETI X/ NIBIRU DHE ANUNNAKI

1. Nibiru - Planeti misterioz

Zyrtarisht nuk ka asnjë planet të konfirmuar nga astronomët (NASA) që të jetë emërtuar Nibiru. Emri Nibiru përdoret në referencë ndaj mitologjisë Sumere. Por nga NASA është zbuluar një trup planetar që për momentin quhet thjeshtë Planeti X ose 2003UB313, dhe kur dëgjon apo lexon emrin Nibiru kaq shpesh, ai përdoret kryesisht për këtë trup qiellor. Ky objekt është zbuluar vetëm në janar të vitit 2005.

Prej kohësh në ambientet e shkencës është folur për ekzistencën e një planeti të 12-të në sistemin tonë diellor (duke përfshirë Diellin dhe Hënën, përndryshe do ishte planeti i 10-të). Shumë të dhëna, eksperimente dhe studime të bëra konfirmojnë mundësinë e një planeti deri më sot të pastudiuar, që është pjesë e sistemit tonë, por me një orbitë shumë të gjatë, rreth 3.600 ite rreth Diellit, dhe kjo mund të jetë arsyeja kryesore pse dihet kaq pak për këtë planet. Në janar të vitit 1981 disa revista shkencore ngulmonin në këtë fakt, duke u nisur nga orbita e çrregullt e Plutonit. Zyrtarisht në vitin 1982, NASA pranoi mundësinë e ekzistencës së një planeti të tillë që u quajt Planeti X.

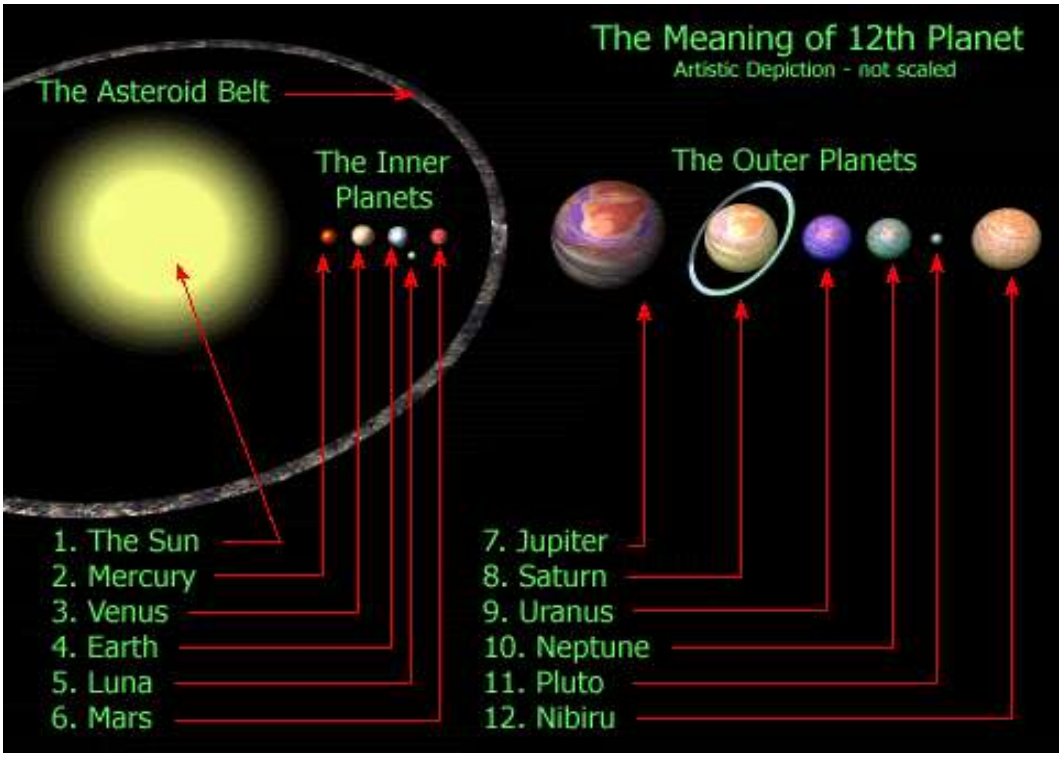

Për disa studiuesë kjo nuk ishte aspak diçka e re apo e papritur. Njeri prej tyre, Zecharia Sitchin, profersori i njohur hebre, prej kohësh kishte deklaruar praninë e këtij planeti dhe në hartimin e kësaj teorie ai u referohej teksteve të Sumerëve të lashtë. Një vit më pas, më 1983, sateliti i ri që studionte hapësirën me rreze infra, konfirmoi përfundimisht ekzistencën e Planetit X dhe shkencëtarët dolën me deklaratën që planeti ekziston, është aty, ndonëse shumë më larg se planeti më i largët i sistemit tonë diellor. Drejtuesit e IRAS (Infrared Astronomical Satellite) dolën përpara shtypit me këto fjalë:

"Një trup planetar i përmasave të madha, sa Jupiteri (përmasa përputhet tërësisht me atë në tekstet e lashta), pjesë e këtij sistemi diellor, është zbuluar në drejtim të Orionit. Teleskopi orbital e zbuloi planetin në drejtimin që iu dha, sepse kishte kohë që mendohej se prania e trupit qiellor mund të ishte në atë pjesë të qiellit".

Planeti X ka një masë 4 herë më të madhe se ajo e Tokës dhe me një dendësi pothuajse 20 herë më të madhe. Në momentin që Planeti X do të kalojë midis Tokës dhe Diellit, forca e tij tërheqëse do të zëvendësojë përkohësisht atë të Diellit. Pra, për një kohë të shkurtër Planeti X do jetë forca kryesore magnetike tërheqëse ndaj Tokës që do të sjellë si rezultat ndalimin e rrotullimit të Tokës në aksin/boshtin e saj për 2-3 dite. Shkencëtarët e NASA-s janë të shqetësuar nga ky fakt, sepse nuk mund të dihen pasojat që kjo gjë mund të sjellë në Tokë.

Historia na jep shumë emra për Planetin X. Sumerët e quanin atë planeti i 12-të ose Nibiru, që do të thotë *"planeti që kalon"*. Në Babiloninë dhe Mesapotaminë e Lashtë atë e quanin Marduk, që do të thotë - *Mbreti i Qiejve* dhe *Trupi i Madh Qiellor*. Hebrenjtë e quanin Globi me Krahë, për shkak të orbitës së tij të gjatë, ndërsa grekët e quanin Nemesis. Ndërsa emri me më kuptim i është dhënë nga profetët, duke u quajtur Ylli Blu, Ylli i Kuq, Mesazheri Përvëlues, Kometa e Gjykimit etj. Por, sidoqoftë, s'ka rëndësi emri me të cilin është quajtur. Bëhet fjalë për të njëjtin objekt

dhe të njëjtin efekt që shkakton përpara dhe gjatë kalimit afër Tokës. Sumerët kishin edhe një emër për orbitën e tij 3.600 vjeçare që e quanin A Shar, ndërsa astronomët e lashtë Hindu e quajtën orbitën e tij Treta Yuga ndërsa efektet shkatërruese Kali Yuga.

Sistemi ynë diellor dhe planeti Nibiru

Hera e fundit që Nibiru i është afruar Tokës ka qenë në vitin 1628 para erës sonë dhe llogaritë tregojnë që shumë shpejt ai do jetë përsëri i pranishëm. Në fakt, filmimet e teleskopit Hubble tregojnë për afrimin e tij. Në vitin 1995 Planeti X ka filluar t'i afrohet Tokës, madje ka filluar të ndihet efekti i tij magnetik, i cili rritet ditë pas ditë. Graviteti i Diellit e shtyn atë drejt Tokës me shpejtësi më të madhe por, sidoqoftë, ai nuk do të përplaset me Tokën. Por shtyrja dhe tërheqja që i bën Dielli, krijon një prishje të balancës së vetë gravitetit të tij, që ndikon në Tokë, dhe kjo ka qenë një ndër arsyet e fenomeneve natyrore të kohëve të fundit. Madje, edhe ndryshimi i akseve të Tokës, është rezultati direkt i afrimit dhe i ndikimit të Nibiru-t.

Madhësia e Tokës në krahasim me Nibiru

Zecharia Sitchin, shkruan:

Ka edhe një planet tjetër në sistemin tonë diellor, jo me vite drite larg, që afrohet midis Marsit dhe Jupiterit çdo 3.600 vite. Sipas teksteve sumere, njerëzit nga ai planet erdhën në Tokë pothuajse gjysëm milioni vjet më parë dhe bënë shumë nga gjërat për të cilat ne lexojmë sot ne Bibël, në librin e Gjenezës ose të Zanafillës. Siç thuhet në libër, në mënyrë profetike, rikthimi i planetit është parashikuar të ndodhi në ditët e sotme (kujto orbitën 3.600 vjeçare). Planeti është i banuar nga qenie njerëzore inteligjente (disa burime të tjera shkencore e kundërshtojnë këtë teori dhe shprehen që planeti përmban një formë qeniesh reptiliane) si ne, të cilët do të vijnë nga planeti i tyre në atë tonin. Ata krijuan *Homo Sapiens*. Ne kemi të njëjtën paraqitje/pamje me ta. Dhe unë i quaj *Annunaki*.

Momenti i fillimit të studimeve të mia lidhet me fëmijërinë time dhe vitet e para të shkollës. Më tërhiqte ideja e *Nefilim-ve,* të cilët përmenden në Gjenezë, kapitulli 6, si bijtë e perëndisë (Sqarim: Nefilim-ët janë një rracë njerëzore që, sipas librit të Gjenezës së Biblës, ka populluar Tokën në periudhat shumë të lashta. Ata ishin shumë trupmëdhenj/gjigantë/viganë me një gjatësi që varionte nga 3 - 5 metra dhe për arsye se njerëzit e tjerë të Tokës të përmasave normale që kemi ne sot, mund t'i ngatërronin me Zotër dhe t'i vishnin me fuqi të mbinatyrshme, ata u larguan nga sipërfaqja e Tokës, duke krijuar vendbanime të nëndheshme. - Përkthyesi), të cilët u martuan me bijat e njerëzve përpara se të ndodhte Përmbytja e Madhe Biblike. Fjala Nefilimë përkthehet GJigandë dhe në kohët e lashta kanë populluar Tokën.

Fillova të bëja pyetje për këtë gjë dhe mësuesi më dënoi me pretendimin që *"ti nuk mund të vesh në dyshim fjalët e Biblës apo të pyesësh për t"*. Por unë nuk interpretova Biblën, as vura në dyshim atë, por mënyrën se si mësuesi shpejgonte dhe kuptimi jo i saktë që ai paraqiste. *Nefilim*, emri me të cilin njiheshin këto qenie të jashtëzakonshme, bijtë e perëndisë, në mënyrë letrare shpjegohet si *"ata që erdhën në Tokë nga Qiejtë"*. Të gjitha shkrimet e lashta, Bibla, mitologjia greke, mitologjia egjyptiane dhe tekstet e saj, shkrimet në piramida, çdo gjë të shpie te Sumerët e lashtë, civilizimi i të cilëve është i pari që njihet në Tokë që 6 mijë vjet më parë.

U përqëndrova shumë te Sumerët, burimet e këtyre legjendave dhe miteve, teksteve dhe informacioneve. Mësova të lexoj shkrimin sumer, që është i tipit *kuneiform*, dhe arrita në përfundimin e pakundërshtueshëm që, çdo gjë që thuhet për këto qenie të lashta, të cilët sumerët i quanin *Annunaki*, kanë ardhur në Tokë nga planeti Nibiru.

Planeti si shenjë të tij kishte *kryqin* dhe në fakt Nibiru kishte kuptimin *Planeti që Kryqëzon*. Ndërkohë, në studimet e mia vëmendja u përqëndrua, apo më saktë, kaloi në faktin se Nefilim apo Annunaki erdhën nga Planeti Nibiru, pra, Nibiru në vetvete paraqiste gjithë çelësin e enigmës. Kjo më shtyu të thelloja njohuritë e mia në astronomi. Gjatë kohës që fillova të bëj këtë, zbulova se studiuesë të ndryshëm ishin të ndarë në disa grupe me mendime të kundërta. Disa thoshin se Nibiru ishte Marsi, i cili natyrisht ishte përshkruar dhe i njohur nga njerëzit e antikitetit. Të tjerët thoshin jo, ishte Jupiteri. Të dyja palët paraqitnin argumentat e tyre për këtë problem.

Por kur arrita të lexoja tekstet e lashta dhe të deshifroja kuptimin e tyre, zbulova atë që asnjëra nga palët e sipërpërmendura nuk kishte të drejtë, sepse përshkrimi i Nibirut dhe i pozicionit të tij, kur i afrohej Diellit, tregonte që s'mund të ishte as Marsi dhe as Jupiteri. Dhe një natë u zgjova nga gjumi me këtë ide në kokë: natyrisht

është një planet tjetër që, në mënyrë perdiodike, kalon midis Marsit dhe Jupiterit, por nuk është asnjëri prej të dyve.

Sapo arrita në këtë përfundim, pra, atë të ekzistencës së një planeti tjetër, përgjigjet e tjera erdhën vetë...

Kuptimi i Epikës së Mesopotamisë për Krijimin, në të cilën janë bazuar kapitujt e parë të librit të Gjenezës dhe detajet mbi Anunaki, kush ishin ata dhe liderët e tyre, si udhëtuan nga planeti i tyre për në Tokë dhe si u gjendën në Gjirin Persik ku krijuan kolonitë e para, çdo gjë u bë e qartë. Sumerët kishin njohuri të pakufishme. Ata kishin dijeni për Uranin, Neptunin, madje i kanë përshkruar ato në mënyrë perfekte. Po ashtu kishin dijeni për Putonin, i cili u zbulua nga shkencëtarët tanë kaq vonë. Sumerët ishin shumë të fortë në matematikë dhe me rrespektin më të madh deklaroj se njohuria e tyre e tejkalon shumë herë këtë të sotmen.

Ata thoshin: *"Çdo gjë që ne dimë, e kemi mësuar nga Annunaki"*. Ajo që të magjeps në literaturën e qytetërimeve antike, është që të gjithë, duke filluar me sumerët, kishin dijeni dhe flasin për një planet tjetër të sistemit tonë diellor, ashtu siç kishin dijeni për Plutonin qe 6 mijë vjet më parë, në një kohë që shkencëtarët tanë e zbuluan atë vetëm në vitin 1930. Zbulimi i Plutonit nuk është se paraqet ndonjë rëndësi të madhe, sidomos për njerëzit e zakonshëm, por kur vjen puna te Nibiru, gjërat janë shumë më ndryshe.

Nëse Nibiru ekziston, (dhe ky është planeti që sot shkencëtarët e quajnë Planeti X), atëherë dhe Anunaki ekziston.

Pra, ekzistenca e Nibirut nuk është thjeshtë një çeshtje e një globi më shumë në sistemin tonë diellor. Është shumë më ndryshe, sepse nëse Nibiru ekziston atëherë edhe Annunaki ekziston, dhe sipas dëshmive të sumerëve ata vijnë në afërsi të Tokës çdo 3600 vjet, kohë gjatë së cilës ata na kanë dhënë neve civilizimin dhe që ne nuk jemi të vetëm dhe që në sistemin tonë diellor ka civilizime më të përparuara.

Libri i parë, Planeti i 12-të bazohet dhe përshkruan njohuritë e sumerëve dhe konkludon në faktin e ekzistencës së këtij planeti, të kuptuarën se çfarë është ai, çfarë janë përrallat e Genesis, përrallat mbi Krijimin, çfarë është e kaluara jonë dhe, në një farë mënyre, si do të jetë e ardhmja jonë.

Libri i dytë, (këto janë libra të shkruara nga Stitchin, gjithmonë në referim të teksteve sumere). Shkallët për në Qiej u referohen historive të kohëve antike në dy aspekte të reja. Njëri ishte që të nxirreshin në dritë tekstet dhe mitologjitë e Egjyptit të Lashtë dhe t'i shikojë ato se si përfshihen në tekstet e sumerëve dhe se çfare kuptimi të mirëfilltë kanë. Aspekti i dytë është ai i të parit, të përpjekjeve njerëzore në kërkim të pavdekësisë ose perjetësisë. Dhe këto gjëra lidhen shumë ngushtë me Malin Sinai (vendi biblik), me kozmodromin në gadishullin Sinai dhe rolin e Jerusalemit në të.

Më pas sumerët flasin për Amerikën. Jo, ajo që ata quajnë koha prekolumbiane, por 4-5 mijë vjet para saj, që i bie shumë më parë se Inkasit, Maja apo Aztekët. Kush ka qenë me të vërtetë në Amerikë? Sa të vjetra janë disa nga antikitetet e saj dhe nga kush u ndërtuan objekte kaq të mahnitshme si strukturat megalitike? Për çfarë arsye, në ç'mënyrë dhe nga kush? Po këto rrëfenja na tregojnë që kanë qenë Annunaki ata që çuan qeniet njerëzore në Amerikë. Gjatë 15 vjetëve që botova materiale nga shkrimet e sumerëve, studiuesë të shumtë filluan të përdornin tekstet e mia si referenca dhe objekte të mëtejshme të studimeve të tyre dhe si rrjedhojë e them me krenari që pati një revolucion të vërtetë në avancim shkencor, sidomos në astronomi,

në zbulimet e anijes Voyager, në gjeologji, biologji, zbulimi i ADN-së, aftësinë për të krijuar fëmij në epruvetë, gjuhësi, dhe (shpalosja e sekreteve) origjinës së gjuhëve. Se cili zbulim përputhej me atë që sumerët dinin dhe kishin shkruar në tekstet e tyre dhe sidomos konfirmuan tërësisht atë që kisha thënë.

Çdo herë që dëgjoja për një zbulim të caktuar do hidhesha përpjetë nga karrigia dhe do të thosha: *"O Zot, është ekzaktësisht siç kanë thënë sumerët 6 mijë vjet më parë"*.

Në njërin nga tekstet kam gjetur saktësisht mënyrën se si u krijua Adami, i pari homo-sapiens. Është i njëjti proces që ne sot e quajmë *in-vitro*. Lexoja një tekst që përshkruan Uranin dhe Neptunin në të njëjtën mënyrë si i pa sonda *Voyager 2* në vitin 1986 dhe 1989. Është një tekst që e kam krahasuar me zbulimin dhe që është përputhur në çdo detaj me diturinë antike. Dhe më lindi pyetja nëse: Shkenca e sotme po arrin Diturinë Antike? Atë dituri që po përputhet me atë që sumerët e dinin 6 mijë vjet me parë? Si është e mundur që ata përdornin të njëjtin simbol që përdorim edhe ne sot (gjarpri i përdredhur) për të simbolizuar mjeksinë apo biologjinë që 6 mijë vjet më parë? Simboli i Enkit, i cili përdori inxhinierinë gjenetike për të krijuar Adamin? Ai ishte simboli i ADN-ës, zinxhiri i dyfishtë i ADN-ës.

Si është e mundur që sumerët kishin dijeni për faktin që Neptuni është një planet i qullët/lagësht, pa patur teleskopë apo anije komzike? Përgjigja e tyre është: *Çdo gjë që ne dimë, na e kanë mësuar Annunaki*. Pra, ju tani thoni, dakort, kanë qenë Annunaki.

Tani kush ishin Annunaki dhe nga erdhën ata? Sumerët thonë që ata erdhën nga Nibiru. Ju mund të pyesni, çfarë është Nibiru? Dhe ata përgjigjen, është një tjetër planet në sistemin tonë diellor. Ju mund të thoni, jam shumë i impresionuar nga dituria e sumerëve dhe mbase ata e dinin se çfarë flisnin kur vjen puna për Annunakin. Po s'ma ha mendja që të ketë një planet kaq afër Tokës me qenie inteligjente.

Nëse është kështu, atëherë, kush është shpjegimi juaj për Annunakin? Ka qenë me të vërtetë një rracë gjigantësh që ka populluar Tokën gjysëm milioni vite të shkuara? Besoni ju se ka ekzistuar një civilizim në Tokë 500 mijë vjet më parë, i cili tejkalonte civilizimin tonë dhe më pas u zhduk? Kur vemendja juaj përqëndrohet të shpjegojë këtë fakt, ju nuk gjeni dot shpjegim. Atëherë, nëse ju nuk keni shpjegim pse nuk pranoni thëniet e Sumerëve?

Aspekti i dytë i përgjigjes është ky: Çdo tekst, fjalë apo histori e shkruar ka qenë përpara syve tuaj, në asnjë moment nuk kam thënë, shikoni çfarë kam gjetur. Kam thënë vetëm: "Ka një tabelë në Muzeun Britanik, e kataloguar me këtë numër, etj., etj., është zbuluar në këtë vend, etj., etj., publikuar nga ky autor dhe studiuar nga ky shkencëtar. Pra, çdo informacion dhe burim që po ju paraqes është në mënyrë akademike, shkencore dhe mendimtare e njohur dhe e pranuar. Ne dukemi si Annunaki. Ata na kanë krijuar gjenetikisht nëpërmjet inxhinierisë gjenetike. Ata kryen një mrekulli dhe na krijuan ne që të kemi paraqitjen e tyre fizikisht dhe gjendjen e tyre emocionalisht.

Ja çfarë thotë Bibla: Lë të krijojmë Adamin sipas përfytyrimit tonë. Fizikisht, nga jashtë dhe brenda. Pra, për sa janë ata, aq jemi dhe ne. Ka vetëm një ndryshim shumë të madh përsa i përket jetëgjatësisë, gjë që është shkaku i nocionit të përjetësisë. Duke qenë se orbita e planetit të tyre është 3.600 vite, viti që për ne është 365 ditë, për ta

është 3600 vjet i gjatë. Pra, një vit i tillë i tyre, është i barabartë me një vit tonin prej 365 ditësh. Ky është ndryshimi kyç midis nesh dhe atyre.

Pastaj është diferenca në teknologjinë e avancuar, e cila i bën ata të aftë jo vetëm të udhëtojnë në hapësirë, madje ta kenë bërë këtë gjë prej miliona vjetësh, por edhe të ringjallin të vdekurin, gjë e cila në kohët biblike quhej si një mrekulli. E ndjej që ashtu siç ata erdhën në Tokë dhe na krijuan neve nëpërmjet inxjinierisë gjenetike, duke bashkuar gjenet e tyre me atë të një majmuni femër, ashtu do të vi dita dhe për ne të eksplorojme botë të reja dhe do të bëjmë të njëjtën gjë. Nën këtë këndvështrim mendoj se gjërat kanë një karakter ngjashmërie. Por, a është e mundur që një ngjashmëri e tillë të përcaktohet nga individi? Besoj se po!

Merrni për shembull historinë e Përmbytjes së Madhe dhe shkatërrimin e Njerëzimit dhe shpëtimin e rracës njerëzore nëpërmjet Arkës së Noas. Enlil vendosi të shfrytëzonte dallgën vigane të ujit për të shkatërruar njerëzimin, ndërsa Enki i thotë Noas (që sumerët e quajnë Ziusudra) për atë që po ndodhte. Ai e mëson Noa-n se si të ndërtonte një arkë dhe ta puthiste atë në mënyrë të tillë që mos përmbytej. Me këtë arkë Noah bëri të mundur shpëtimin e tij, të familjes së tij dhe të tjetrëve. Sipas sumerëve, në arkë ai mundi të ruaje farën njerëzore. Këtu, pra, kemi dhe një konflikt të dy liderëve të Annunaki. Njëri e ndjente në një mënyrë, tjetri në mënyrën tjetër.

Pra, pyetje për zgjedhje të lirë çfarë është e drejtë dhe çfarë është e gabuar, çfarë duhet të bëhet dhe çfarë nuk duhet, shfaqet gjithë kohës në tekstet sumere.

Zeharia Sitchin ka shkruar:

”E quaj misionin tim shpalosjen përpara njerëzimit të diturisë sumere, atë që njerëzit antikë dinin dhe që unë e besoj. Dhe këtë e arrita duke vajtur direkt tek burimi i informacionit, tek shkrimet e tyre dhe figurat dhe e trajtova materialin jo si një mit, por si një histori të vërtetë.

Jeni të hapur të më kundërshtoni. Shkrimet janë aty, ka plot që studiojnë gjuhën sumere dhe simbolizmat e Mesopotamisë, Babionisë dhe Egjyptit të Lashtë. Ju sfidoj zotërinj të nderuar. Jam i hapur për çdo lloj diskutimi dhe argumenti që deshironi. E vërteta është shpesh shumë më e pabesueshme se fantastikja... ”

Kjo është fjala e Stitchin. Një nga shprehjet e tij që më pëlqejnë është ajo që Bibla është një nga librat më shkencore që është shkruar ndonjëherë në historinë e njerëzimit. Ai nuk është fetar, por e lexon Biblën si studiues dhe si shumë të tjerë ka parë në të të vërteta të mëdha, pjesë të historisë së njerëzimit dhe rrugën që ka ndjekur deri në ditët e sotme.

Edhe njëherë. Pak rëndësi ka nëse besoni apo jo në atë që ai ka arritur si përfundim. Thjeshtë fakti i përmbajtjes kaq të pasur që paraqesin tekstet e lashta të popujve antikë është një gjë që ja vlen të lexohet qoftë dhe si një histori e këndshme.

2. Sumerët për Nibirun

Sumerët kanë qenë në zotërim të një sasie domethënëse njohurie shkencore dhe astronomike dhe dinin çdo gjë. Për shembull: Urani nuk njihej deri në vitin 1781, ndërsa Neptuni deri në vitin 1846. Në astronominë moderne deri në vitin 1936 ne nuk kishim dijeni që sistemi ynë diellor kishte 9 planete që rrotullohen rreth Diellit, deri në momentin kur u zbulua Plutoni. Më parë mendohej se ishin vetem 8 të tillë, e megjithatë sumerët kishin dijeni për ekzistencën e këtij numri 6 mijë vjet më parë,

përfshi këtu edhe të sapo zbuluarin që e çon numrin në 10, madje tekstet sumere thonë që janë më shumë, 12 planetë të tillë e jo dhjetë (gjë që sugjeron dhe Ligji Bode).

Siç e tregon dhe diagrama, arsyet për këtë mospërputhje janë së pari sepse ata e konsideronin Diellin me të drejtë si pjestar të Sistemit Diellor dhe së dyti, sepse ata besonin se Hëna jonë aktualisht ka një histori të konsiderueshme të veten. Shumë shkencëtarë dhe shkollarë janë shprehur se Hëna jonë është shumë e madhe për t'u konsideruar si një satelit i vërtetë dhe kanë debatuar nëse Toka dhe Hëna duhen klasifikuar si një sistem i dyfishtë planetar. Sumerët besonin në këtë fakt dhe emri i tyre për këtë trup qiellor të cilin në e njohim si Hëna, ishte "Luna". Planeti tjetër që ekziston në sistemin tonë diellor dhe që ne e kemi zbuluar vetëm tani, ata e quajnë *"Nibiru"*, *"planeti i kalimit"*. Sumerët thonë se Nibiru është një planet i madh, mbase i krahasuar me madhësi me Saturnin ose Uranin dhe se ka një orbitë të gjerë eliptike dhe se i duhen 3600 vjet tokësore për të kryer një rrotullim të plotë rreth diellit. Ata po ashtu thonë se Nibiru është vendbanimi i Anunaki, Zotave të tyre.

Përmendje të shpeshta të Anunakit janë bërë në tekste të ndryshme fetare, përfshi këtu Biblën, në të cilën atyre shpesh iu referohet me emrin *Elohim ose Nefilim*, ose ndonjëherë në versione më të vona thjeshtë me emrin *"gjigantë"*. Në tekstet e tyre, sumerët vazhdimisht përsërisin faktin që koha në Nibiru rrjedh ndryshe në krahasim me Tokën. Ata nënvizojnë faktin se rrjedhja e kohës është e lidhur ngushtë me kohën që i duhet secilit planet të orbitojë Diellin. Kjo për shembull, do të thotë se, nëse Jupiterit i duhen 12 vjet që të orbitojë Diellin, një njeri që jeton në Jupiter për një orbitë fizikisht do plakej një vit në dallim me një njeri që jeton në Tokë, i cili do plakej 12 vjet për të njëjtën periudhë. Pra, është brenda arsyes që një person, i cili jeton në një planet të cilit i duhen 3600 vjet të orbitojë Diellin do plakej vetëm 1 vit në atë rrjedhje kohe orbitale. Mospëruthje të tilla kohore janë provuar pjesërisht nga teoria e Relativitetit të Einstein (Ajnshtajnit) dhe njihet mirë se si koha rrjedh më ngadalë për astronautët kur ata janë larg tërheqjes gravitacionale të Tokës. Madje Einstein ka spekulluar se koha është një lloj "pëlhure", tek e cila planetët "mbështillen" përreth në të njëjtën mënyrë që mbështillet një top i leshtë me fijen e tij.

Sumerët na informojnë se një vit në planetin Nibiru quhej ***shar*** dhe ishte i barabartë në kohë me 3.600 vite tokësore. Ata, po ashtu, thonë se jeta mesatare e një anunaki është *120 shar*, gjë që barazohet me 120 X 3.600 ose 432.000 vite tokësore. Sipas Listës së Mbretërve të Sumerëve një periudhë prej 120 shar ka kaluar nga koha kur Anunakit erdhën për herë të parë në Tokë deri në kohën e Përmbytjes së Madhe. Kjo është shumë domethënëse, pasi shifra 432.000 është një numër që gjehet në sasi të madhe në gjithë mitologjinë.

Tani përpara se të filloni e të injoroni të gjithë këtë apriori, dua të theksoj se sado e pabesueshme dhe e çuditshme të duket, kjo nuk është një rrëfenjë fantastike e krijuar nga Zecharia Stitchin, por është një fakt që del nga përkthimet e tabelave sumere të argjilit 6 mijë vjeçare. Në vazhdim do bindeni që dokumentimi sumer është me të vërtetë shpjegimi më i mundshëm i krijimit që mund të ekzistojë. Po ashtu, ia vlen të vihet në dukje se regjistrimet sumere të ngjarjeve janë i vetmi dokumentim që na jep një sërë ngjarjesh të mundshme, të cilat në mënyrë adekuate shpjegojnë çdo pjesë të mozaikut që hasim edhe mbi sistemin tonë diellor. Fakti që ata dinin çdo gjë mbi planetët e sistemit tonë diellor madje dhe madhësinë e tyre relative, lëvizjet rrotulluese si dhe anomalitë detajojnë faktin që duhen njohuri

shkencore të avancuara për të zbuluar këto gjëra, plus ekzistencën e rripit të asteroideve ngre pyetjen: Nëse historia e tyre nuk është e vërtetë, atëherë, si është e mundur që të kishin dijeni kaq të detajuar?

Le të ndeshemi me këtë fakt, si është e mundur që këta njerëz të lashtë të ishin në gjendje të llogarisnin procesin e ekuinokseve? Një njohuri e thjeshtë e ekzistencës së tij kërkon një përgatitje dhe njohuri shumë të avancuar shkencore. Mjafton të konsiderohet fakti që duhen 72 vite për një pikë vernale të lëvizë përgjatë vetëm një gradë të eliptikut. A do të ishte e mundur të dallohej 1 gradë ndryshim në vendndodhjen e yjeve në 72 vite? Këtë 1 gradë lëvizje në qiej Sumerët e quanin "Pjesëza Qiellore". Historia sumere e Krijimit fillon në një kohë shumë më të hershme se versioni krisitian, ndonëse të dyja historitë ngjasojnë. Versioni sumer fillon me krijimin aktual të sistemit diellor. Faza e dytë e krijimit vazhdon me përplasjet madhështore kozmike. Sipas rrefenjës, një planet gjigant "mashtrues" i quajtur Nibiru, i cili në fillim nuk ishte pjesë e sistemit tonë planetar, u tërhoq nga forca gravitacionale e planeteve tona të jashtme, si dhe nga Dielli, dhe eventualisht filloi një orbitë jashtëzakonisht të gjerë, permanente dhe eliptike rreth Diellit. Tekstet thonë se orbita e Nibirut, në fakt, është kaq ekscentrike dhe eliptike, saqë gjatë *perihelionit* (pika më e afërt ndaj diellit në orbitën e një planeti) ai përshkon rrugën e të gjithë planetëve të tjerë, përveç më të brendëshmeve, katër prej tyre duke e kryer kalimin më të afërt pikërisht aty ku sot gjejmë brezin e asteroideve.

Orbita e Nibiru-s rreth Diellit

Ata po ashtu thonë se orbita e këtij planeti "mashtrues" ishte e kundërt me rrugëtimin e planetëve të tjerë të sistemit, duke bërë të mundur rrotullimin e tij rreth diellit në drejtim të kundërt. Dhe ka qenë gjatë hyrjes së dytë në sistemin diellor, ndërsa kryente një kalim të afërt orbital me planetët e brendshëm, momenti kur ndodhën dy fatkeqësitë e mëdha kozmike.

Ndërsa do të lexoni këtë shkrim, sado i çuditshëm dhe i pabesueshëm t'ju duket, ju kërkoj që thellesisht të konsideroni atë që dini mbi astronominë dhe shkencën, si dhe mitologjinë, rrëfenjat biblike…, dhe përsëri dua që të keni parasysh se kjo që do të lexoni nuk është imagjinata e dikujt, por një përkthim i saktë i dokumentimeve të fillesës sonë që u shkruajt nga Sumerët 6.000 vite më parë dhe që u ruajtën në dhjetëra-mijëra tabela argjili, që janë gjetur në Mesapotami gjatë 150

viteve të fundit, informacion i mledhur nga këto fragmente dhe pjesë të studiuara nga shkecëtari Zechariah Stitchin, autoriteti drejtues mbi tekstet sumere.

Tani, duke patur parasysh çfarë thashë më sipër, sipas dokumentimit 6 mijë vjeçar sumerian, krijimi aktual i Sistemit tonë Diellor, përfshi këtu krijimi i Byzylykut të Rrahur (Brezit të Asteroideve) dhe Tokës, si dhe së fundi ai i njeriut, kalendarit, civilizimit dhe çdo gjë tjetër, ka ndodhur kështu:

Në Fillim

Larg, shumë larg, në thellësitë e kohës, *Apsu* (Dielli ynë) lindi fillimisht me dy shoqërues, njëri ishte *Mummu* (planeti Mërkuri) dhe tjetri ishte një planet i mbushur me ujë i quajtur *"Tiamat"* ose edhe *"I Bukuri Tiamat - Nëna e Gjithçkaje"* (disa referenca kriptike janë bërë aktualisht dhe në tekstet biblike kur i referohen si Tehom ose Tehom-Raba - Tiamat i Madh). Planetët që erdhën më pas ishin *Lahamu* (Venus/Afërdita) dhe *Lahmu* (Marsi) dhe përpara se këta të dy të formoheshin plotësisht erdhi *Anshar* (Saturni), *Kishar* (Jupiteri), *An* (Urani) dhe *Antu* (Neptuni), ndërsa një planetoid më i vogël, që sumerët e quanin *Gaga* (Plutoni), u lind nga Saturni dhe orbitonte planetin unazor si satelit i tij.

Sipas teksteve, në atë kohë të hershme Toka, siç e njohim sot, nuk ishte krijuar ende dhe planetët ekzistuese endeshin me një orbitë të paqëndrueshme dhe të çrregullt, duke ndikuar tek njëri-tjetri me tërheqje gravitacionale. Se sa kohë gjërat mbetën në këtë mënyrë, kjo nuk përshkruhet në tekst, por thuhet se ngjarja tjetër e madhe që ndodhi, sërish shumë e shumë epoka më parë, ishte një "pushtim qiellor". Një planet i madh, të cilin tekstet sumere e quajnë Nibiru u flak nga orbita e tij larg në hapësirë dhe hyri në sistemin tonë diellor, ende të paqëndrueshëm. Kjo, në fakt, ishte një ngjarje që u provua të ishte një faktor stabilizues për sistemin tonë, por edhe një faktor që do të sillte shumë shkatërrim midis planetëve për faktin që orbitonte Diellin në drejtim të kundërt me planetët tjerë.

Planeti Nibiru fillimisht u tërhoq në Sistemin tonë Diellor nga tërheqja gravitacionale e Neptunit. Gjatë hyrjes së tij fillestare planeti, me sa duket, ishte ende i pastabilizuar, pasi kalimi i tij pas Neptunit i shkaktoi një gungë. Po ashtu, tërheqja gravitacionale e Neptunit ndikoi në trajektoren e tij, duke e bërë të harkohej drejt qendrës së sistemit tonë diellor. Planeti tjetër që do të kalonte afër Nibiru, ishte Urani, dhe duke bërë këtë shkaktoi tronditje të madhe te ky planet, duke e trazuar shumë atë. Urani u "përkul për ta përshëndetur" (nëpërmjet studimeve tona mund të shohim se në ndryshim me planetët e tjera, Urani ndodhet në anën e tij, ndërsa fusha magnetike i mbetet vertikale. Kjo anomali përmendet dhe shpjegohet në tekstet sumere). Në fakt, kalimi i Nibirut duhet të ketë qenë shumë afër Uranit, pasi katër pjesë të mëdha u shkëputën nga Nibiru, duke krijuar katër satelitë, të cilët e orbitojnë atë me egërsi. Tekstet i përmendin këta satelitë sipas katër erërave: Era e Veriut, Era e Jugut, Era e Perëndimit dhe Era e Lindjes. Më i madh nga këta satelitë të rinj thuhej se ishte Era e Veriut. Më pas Nibiru ju afrua Saturnit, duke i kaluar aq afër sa aktualisht preku unazat e planetit duke i shkaktuar një përkulje edhe më të madhe kursit të tij dhe përfundimisht u kap nga graviteti, duke u futur në kursin drejt planeteve të brendshëm.

Ndërsa kalonte fillimisht pranë Saturnit e më pas afër Jupiterit, Nibiru pati një influencë të madhe mbi planetët e brendëshme, duke shkaktuar aktivitet masiv vullkanik dhe një reagim shume të çrregullt orbital. Tërheqja masive gravitacionale e

Nibirut shkaktoi shkëputje të copave të mëdha te planeti Tiamat deri sa ky u bë me 11 satelitë që rrotulleshin rreth tij. Njëri prej tyre i quajtur *"Kingu"* vazhdoi të tërhiqte pjesëza dhe u rrit deri sa arriti madhësinë e një planeti të vogël. Më pas, i tërhequr nga graviteti i pushtuesit në afrim, Kingu braktisi orbitën rreth Tiamatit dhe përftoi karakteristikat orbituese të një planeti më vete, ndonëse vazhdoi të mbetej afër Tiamatit. Nibiru vazhdoi rrugëtimin e tij të palodhshëm drejt hënës së Saturnit, Gaga, duke e shkëputur atë nga ky planet. Gjatë këtyre kalimeve të afërta, po ashtu, tri hëna të tjera u shkëputën nga trupi i Saturnit dhe tekstet i emërtojnë ato si Era Djallëzore, Era Rrotulluese dhe Era e Pakrahasueshme. Tashme Nibiru, si planet, ishte i rrethuar nga shtatë satelitë që orbitonin egërsisht rreth tij dhe filloi afrimin drejt Tiamatit.

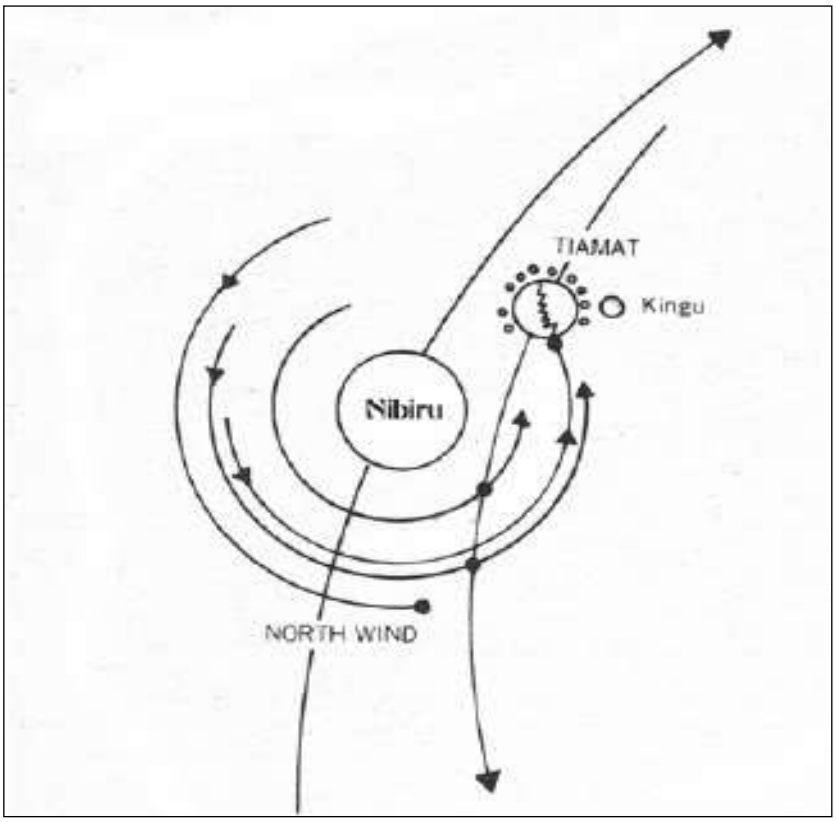

Ndërsa dy planetët i afroheshin njëri-tjetrit, Tiamati filloi gjithmonë e më shumë të tërhiqej nga forca e gravitetit të pushtuesit gjigant dhe midis dy planetëve u shkaktuan shkarkesa të mëdha elektrike, të cilat dëmtuan rëndë Tiamatin. Por në atë moment diçka ndodhi, mbase shkarkesa elektrike krijoi një lloj "jastëku elektro-magnetik" që nuk i lejoi dy trupat të përplaseshin, kursi i Nibirut u bë i çrregullt dhe nuk u përplas me Tiamatin, ndonëse njëri prej satelitëve të tij u përplas. Sateliti i quajtur Era Djallëzore ra direkt mbi Tiamat, duke e krisur dhe ndarë atë në dy pjesë, ndërsa shkarkesat masive elektrike hynë drejt e në zemër të Tiamatit, duke shkatërruar jetën e tij. Kjo ilustrohet shumë mirë nga diagramet e vetë shkencëtarit Stitchin.

Më pas Nibiru, i cili në mënyrë të patundur ishte vendosur në orbitën e tij, braktisi planetët e brendshëm për të filluar kalvarin tjetër eliptik përreth Diellit dhe gjendej në udhën e kalimit të dytë orbital nëpër sistemin tonë diellor kur një tjetër fatkeqësi, këtë rradhë më e madhe, goditi sërish. Sado e vështirë të jetë për t'u

pranuar, pikërisht është ky momenti kur fillon historia kristiane e Zanafillës dhe që paralelizohet me rrëfenjën sumere.

Epika e Krijimit

Sipas teksteve, në orbitën e dytë të tij, vetë Nibiru u përplas me gjysmën e poshtme të Tiamatit me një goditje fatale. Planeti i dëmtuar më parë nuk mund të përballonte forcën masive të pushtuesit dhe një pjesë gjigante e planetit tashmë të krisur, u godit duke u kthyer komplet në pluhur. Gjysma e mbetur e Tiamatit u godit nga Era Veriore, hëna më e madhe e Nibirut, duke e shtyrë më shumë pjesën e mbetur të sferës drejt Diellit, në një orbië të re, duke marrë me vete satelitin e saj, Kingu.

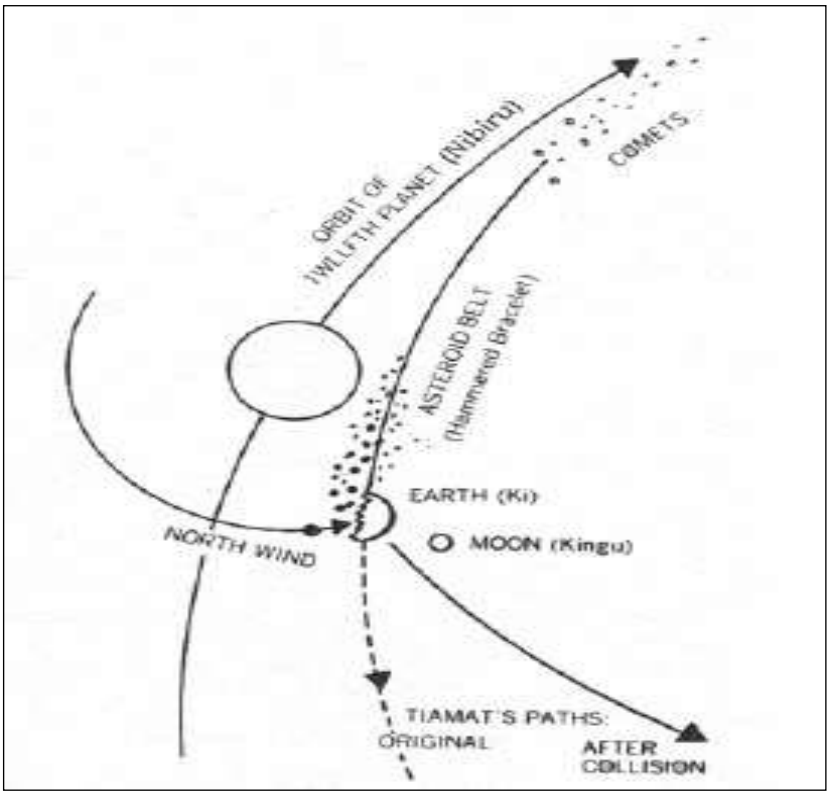

Kingu, që tani, për shkak të përplasjes, ishte komplet pa jetë, u zvogëlua dhe u ftoh, duke mbetur një tokë e braktisur dhe e shkretë. Forca e shpërthimit ishte aq e madhe sa dhjetë hënat e tjera të Tiamatit po ashtu u shkatërruan, copëzat u flakën në fluturim nëpër orbita eliptike individuale, ndonëse ndiqnin rrugëtimin e Nibirut, tashmë në drejtim të kundërt me atë të planetëve të tjerë të sistemit (një ngjarje që shpjegon jo vetëm ekzistencën e tyre, por edhe sasinë e pabesueshme të orbitave të kometave në sistemin tonë diellor). Gaga, ish-hëna e Saturnit, e ngatërruar nga influenca e Nibirut, filloi jetën e saj si një planetoid i vogël, që ne sot e quajmë Plutoni dhe vazhdoi me orbitën e tij ekscentrike që tashmë shënonte linjën eliptike të krijuar nga Nibiru, me hyrjen e këtij të fundit në sistemin tonë diellor (shkencëtarët modernë po ashtu kanë teorizuar se Plutoni njëherë e një kohë mund të ketë qenë hëna e Saturnit dhe në fakt edhe sot e kësaj dite rrugëtimi i tij orbital kalon atë të Saturnit).

Ujërat që kishin mbetur në sferën e thyer, që dikur ishte Tiamati i bukur, u shpërndanë mbi pjesën e mbetur të planetit, që i shtyrë më afër Diellit, filloi orbitën e tij të re, tashmë me emrin planeti Tokë, ndërsa copat e mbetura nga shkatërrimi i Tiamatit, që notonin në hapësirë, ngadalë u shpërndanë duke formuar brezin që sot

njihet si Rripi i Asteroideve. Sumerët thonë se evidenca e kësaj ngjarje kozmike vazhdon të jetë e dukshme edhe sot në Tokë dhe kjo është arsyeja pse gjithë masivi tokësor është në një anë të planetit, dhe nëse zhvendos gjithë oqeanet nga Toka, atëherë nuk do të dukej më aspak si një sferë (si planetët e tjerë), por si e gërryer në një anë, aty ku gjendet baseni i Paqësorit, pasi asnjëherë nuk pati mundësi të formohej plotësisht si sferë. Ata thonë se baseni i Paqësorit është gërvishtja që mbeti nga plaga e dikurshme e planetit. Kjo ngjarje i dha Tokës luhatjen e boshtit. Ka qenë gjatë kësaj përplasje kozmike, momenti kur *"Fara e Jetës"* u transferua në Tokë nga Nibiru. Nibiru nëpërmjet rrugëtimit të fiksuar orbital, që kishte përfituar tashmë, ishte i destinuar të kthehej gjithmonë në vendin e përplajses kozmike dhe të përshkonte rrugën e brezit të asteroideve, ku dikur orbitonte Tiamati. Për këtë arsye planeti quhet Nibiru - Planeti i Kalimit. Pra, në këtë mënyrë *"Zoti Qiellor"* krijoi Byzylykun e Rrahur (Brezin e Asteroideve) dhe Tokën.

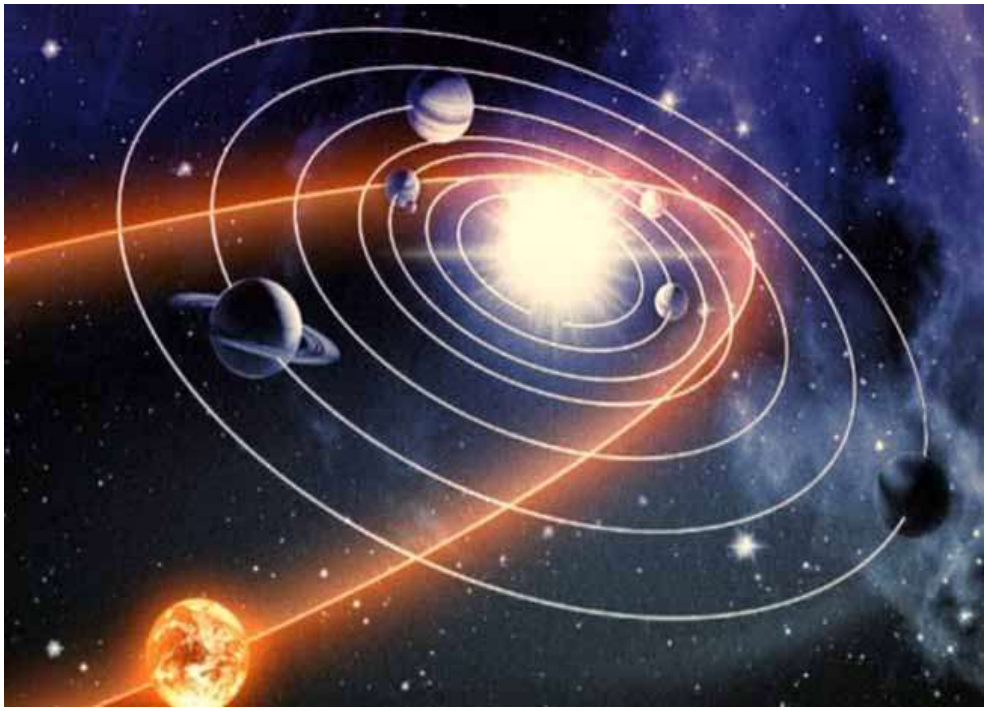

Përsëri, tekstet nuk përmendin se sa kohë gjërat mbetën në këtë mënyrë. Megjithatë, ato përmendin faktin se jeta inteligjente u shfaq fillimisht te Nibiru, shumë kohë përpara se të shfaqej në Tokë dhe se ajo jetë nuk përmendet asnjëherë se si erdhi, thjeshë që gjendej aty. Por, epoka më pas, gjërat nuk po shkonin mirë për Nibirun, pasi gjerësia e madhe e orbitës së tij të re dhe distanca e madhe që planeti kryente nga Dielli, banorët e tij, *Anunaki,* ishin duke u përballur me një zhdukje të ngadaltë, por të sigurt, për shkak të erozionit të pandërprerë të atmosferës së planetit të tyre. Çdo gjë kishte filluar kur ishte shfaqur një vrimë në shtresën mbrojtëse të ozonit, që rrethonte planetin. Nibiru ruante vazhdimisht një temperaturë konstante gjatë orbitës ëe tij, falë një atmosfere të trashë gazi që furnizohej nga aktiviteti vullkanik. Por ky aktivitet tashmë ishte ngadalësuar, duke rrezikuar jetën në Planet. Atëherë u vendos që të krijohej ***"Arma e Terrorit"*** për të rizgjuar vullkanet, por edhe pas shpërthimeve verbuese drejtuar maleve të fjetura, sërish ato refuzuan të lëshonin retë e tyre vullkanike dhe atmosfera vazhdoi të rrallohej. Në atë moment nga

shkencëtarët u zbulua se problemi mund të evitohej duke ngritur pezull pjesëza të imta pluhuri ari në atmosferën e sipërme, duke krijuar një lloj mbulese pjesëzash të ngarkuara, të cilat do të mbronin dhe krijonin një mburojë gjatë kalimit pelegrinues të planetit rreth Diellit.

Ari ishte një substancë e rrallë në Nibiru, por Anunakit kishin dijeni që ari ekzistonte me shumicë në Byzylykun e Rrahur (Brezin e Asteroideve) dhe atëherë u organizua një mision i rrezikshëm për të përfituar substancën nga copat e gurëve që ndodheshin në rripin e asteroideve. Misioni ishte një dështim i plotë dhe me shumë heronj guximtarë që përfunduan të shtypur nga gurët masivë në një kalvar të rrezikshëm, që u tentua për të përfituar metalin e çmuar nga asteroidet dhe për të shpëtuar planetin e tyre. Asnjë nga heronjtë nuk u kthye në shtëpi.

Sipas teksteve, rreth vitit 455.000 p.e.s., për shkak të dështimit të një sunduesi të Nibirut, për të rregulluar shkatërrimin e ambientit, në planet plasi një revoltë e madhe. Sunduesi, Alalu u rrëzua nga gjysëmvëllau i tij, Anu, i cili e mori mbretërinë pas një luftimi lakuriq trup me trup. I frikësuar për jetën e tij pas humbjes se duelit, Alalu u largua nga Nibiru me një Anije Qiellore dhe pas një udhëtimi të mbushur me rreziqe arriti tek planetët e brendshëm dhe u bë emisari i parë i Anunakëve që erdhi në Tokë.

Arritja e tij fillestare ishte e frikëshme, pasi nuk e dinte nëse atmosfera ishte e pranueshme, apo nëse do të ishte më mirë të zbarkonte në Tokë apo në ujë. Ai hezitoi, ndërsa anija e tij kozmike u kap nga graviteti i Tokës: ***"Krahët e saj u bënë të flakërishme, atmosfera e Tokës ishte si furrë..."***. Eventualisht mjeti i tij fluturues u përplas, pa e rrezikuar, në rajonin e Sinait. Shumë shpejt aty zbuloi se në këtë Tokë mund të gjeje ar me shumicë. Alalu dërgoi lajm në Nibiru mbi zbulimin e tij, por vetëm 5.000 vite më pas një grup prej 50 Anunaki (Nefilimët, Gjigantët apo Elohimët biblikë), të drejtuar nga njëri prej djemve të Anu-s, Ea (Enki), erdhën për të hetuar. Kur Ea (që do të thotë *Zoti i Ujit*) erdhi për herë të parë në Tokë, tekstet na thonë se ai dhe grupi i tij ishin po ashtu të pasigurt se ku duhet të zbrisnin dhe për këtë arsye fiksuan vendnodhjen e zbritjes së Alalu-t dhe u ulën duke u përplasur në ujërat e Gjirit Persik. Kur arriten në breg ata mbanin të veshur ***"Kostume Peshku"*** dhe, duke qenë se ende nuk ishin të sigurt për përmbajtjen e atmosferës, mbanin dhe një ***"Maskë Shqiponje".***

Ea shumë shpejt themeloi koloninë e parë të Anunakëve në Eridu, në zonën që njëherë e një kohë ishte *Mesapotamia,* me objektivin për të nxjerrë ar nga ujërat e Gjirit. Ndonëse sasia e arit të nxjerrë nga ujërat e oqeanit ishte e vogël, operacioni minerar nën drejtimin e Ea-s shkoi mjaft mirë për një farë kohe, por eventualisht prodhimi i arit nga rajoni i Gjirit filloi të pakësohej e të ngadalësohej dhe kjo bëri që babai i Ea-s, Anu, të vendoste të vizitonte Tokën për të hetuar problemin, duke sjellë me vete djalin tjetër të tij, gjysëm vëllaun e Ea-s të quajtur Enlil, i cili, ndonëse më i ri se Ea, ishte me gjak më të pastër dhe trashëguesi me të drejta të plota. Kjo më pas u provua të ishte një burim i hidhur rivaliteti midis pasardhësve të dy gjysëmvëllezërve.

Gjatë vizitës së Anus u vendos që të rritej operacioni i nxjerrjes së arit dhe Anu me dy fëmijët hodhi short se kush do të kishte kontrollin në operacionet e Gjirit Persik. Pas shortit u vendos që Anu do të kthehej në Nibiru si sundimtar, Enlili u vendos në drejtimin e operacionit në Gjirin Persik, ndërsa Ea/Enki u dërgua në një

tokë të re jugore të quajtur *Abzu* për të filluar operacionet e nxjerrjes së arit (Abzu në mitologji shpesh i referohet ***"Botës së Nëndheshme"*** ose ***"Hadit"*** në tekstet biblike, por që në fakt sipas teksteve sumere ishte një koloni në Afrikën e Jugut). Ea-s me kohën iu dha një titull i ri: Enki – "Lordi Tokë", i personifikuar nga simboli i një ***Gjarpëri*** dhe që do të thoshte në thelb një që ka njohuri të mëdha mbi sekretet e jetës. Më saktë, ***"Ai që Zgjidh Sekretet"*** ose ***"Ai që Njeh Metalet"***. Gjysëmvëllau më i ri në moshë i Enkit, Enlili, trashëguesi legjitim i Anus, u caktua sunduesi i Tokës dhe u vu në kontroll të operacioneve në Eridu, si dhe mori titullin ***"Lordi i Komandës".***

Në tekstet përmendet se në këtë rast të veçantë përpara se të përfundonte vizita e Anus dhe të nisej nga Toka për në Nibiru, ai sërish u sfidua nga Alalu, i cili deklaroi se Anu ishte një uzurpator. Sërish ata hoqën rrobat dhe u ndeshën trup me trup, të zhveshur dhe të lyer me vaj dhe përsëri Anu fitoi duelin, por Alalu ishte aq i dëshpëruar sa ndonëse dueli kishte mbaruar, ai u ul mbi të vëllaun, ndërsa ky i fundit festonte fitoren, dhe e kafshoi në organin gjenital, duke ia këputur dhe gëlltitur atë, por në të njëjtën kohë duke vulosur kështu edhe fatin e tij. Me organin e Anus në stomak, duke ia djegur dhe helmuar trupin pak nga pak, Alalu u soll përpara Gjyqit të ***Të Shtatëve***, të cilët e gjykuan dhe e dënuan të vdiste i vetmuar në Lahmu (Mars), ndonëse në fund u vendos që të shoqërohej nga një shërbëtor i tij besnik i quajtur Anzu (mbase një nip i Alalus), i cili shprehu dëshirën që t'i jepte Mbretit të dikurshëm të Nibirut një varrim të denjë, duke bërë këtë të mbahej mend për të gjitha kohërat.

Gjatë asaj kohe klima në Tokë filloi të zbutej dhe u bë më e pranueshme për Anunakët, të cilët filluan të vijnë në Tokë në numër më të madh për të ndihmuar në nxjerrjen e arit. Një nga të ardhurit e rinj ishte edhe gjysëmmotra e Enkit, Ninmah, e cila po ashtu ishte mjeke dhe gjenetiste. Gjatë udhëtimit nga Nibiru për në Tokë, Ninmah ndaloi në Lahmu (Mars) për të parë se çfarë kishte ndodhur me Alalun dhe Anzun. Tekstet përshkruajne Lahmun me një kupolë akulli në të dyja polet, me një vezullim të kuqrremtë, me liqene e ujë të pijshëm, por me pak atmosferë për të marrë frymë pa mjetet ndihmëse – "Maskat e Shqiponjës". Alalu kishte vdekur prej kohësh, por Ninmah ishte në gjendje që të ringjallte Anzun, i cili i tha asaj se e kishte vendosur trupin e Alalus në një shpellë poshtë një mali të madh që shtrihej përgjatë një liqeni aty afër. Tabelat sumere na thonë se kur grupi u largua nga Lahmu, ata përdorën armë të fuqishme për të gëdhendur malin e madh poshtë të cilit dergjej trupi i Alalus, duke i dhënë imazhin e fytyrës së tij. Këto tekste thonë se imazhi ishte fytyra e tij, "duke parë në qiell drejt Nibirut dhe Tokës, arin e të cilës kishte zbuluar" dhe e gëdhendën monumentin e Alalus, duke mbajtur të veshur "Maskën e Shqiponjes", por me fytyrë të zbuluar. Tekstet sumere këtu kanë një përshkrim shumë të detajuar të Marsit, përfshi shtresat e akujve polarë, të cilët, siç kanë zbuluar tani vonë shkencëtarët tanë, janë ujë i ngrirë dhe kanë përmendur ekzistencën e një diçkaje shumë të çuditshme dhe enigmatike – ***"Fytyrën në Mars"***. Pyetja është: ***Si është e mundur që ata (Sumerët) të kenë dijeni për këto gjëra?***

Shumë shpejt, me ardhjen e një grupi prej 300 Anunakësh, operacioni i nxjerrjes së arit në Tokë sërish filloi të shkojë mbarë. Xehet me ar dërgoheshin pa ndërprerje nga Afrika (Abzu) për në Gji, ku rafinoheshin e më pas dërgoheshin në një stacion të ngritur në Lahmu (Mars), afër varrit të Alalus. Prej aty ari i rafinuar dërgohej në Nibiru nëpërmjet një anije kozmike që vinte periodikisht. Tekstet na informojnë se

Anunakët që ishin nën drejtimin e stacionit tranzit, quheshin Igigi (që më vonë u bënë Nefilimët biblikë) dhe se tashmë në atë kohe Anunakët kishin krijuar edhe shtatë qendra jetësore operative në rajonin e Gjirit Persik, për të përballuar detyrën madhore të koordinimit të procedurave dhe eksportimit të mineraleve. Këto koloni kontrolli përfshinin një port hapësinor në "SIP.PAR", një qendër kontrolli në"NIP.PUR", një qendër mjekësore në "E.DIN" dhe një qendër metalurgjike në

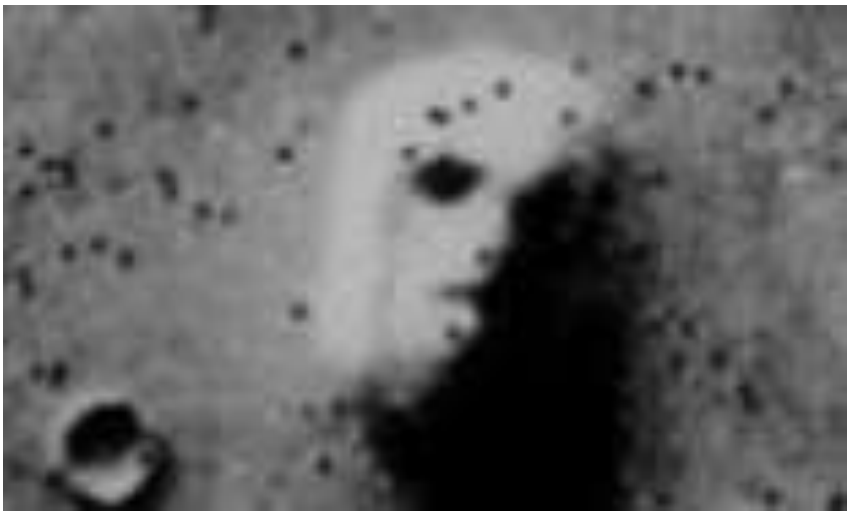

Fytyra e Alalu-s e gëdhendur në malin e Marsit

"SHUR.AP.PAK". Gjatë kësaj kohe, me ndihmën e Igigive, nipi i Alalus, Anzu, tentoi të merrte kontrollin e operacioneve në Tokë dhe si rezultat shpërtheu një luftë e shkurtër. Sidoqoftë, djali i Enlilit, Ninurta, u përgjigj me shpejtësi dhe hoqi qafe nipin kryengritës.

3. Dëshmi shkencore: Legjendat prapa planetit Nibiru. A ekziston me të vërtetë?

Autori i ndjerë Zecharia Sitchin paraqiti hipotezën më të diskutueshme se njerëzimi nuk evoluoi vetë, por u improvizua gjenetikisht nga speciet inteligjente (Anunnaki) që erdhën në Tokë nga një planet tjetër, i vendosur diku në sistemin diellor. Sipas sumerëve të lashtë (ose Sitchin nëse preferoni), ky planet quhet Nibiru i cili besohet të hyjë dhe të largohet nga sistemi ynë diellor në cikle prej 3.600 vjetësh.

Nibiru është emri i një trupi qiellor të mitologjisë babilonase. Sipas mitologjisë së tyre, Nibiru ishte një objekt i fuqishëm qiellor i lidhur me Perëndinë Marduk. Nibiru do të thotë "planeti i kalimit". Në shumë tekste babilonase, ai identifikohet me planetin Jupiter, edhe pse në tabelën 5 të Enuma Elish është i lidhur me yllin polar. Aktualisht, ka komplote të çuditshme që diskutojnë përplasjen e Nibiru me Tokën në të ardhmen dhe sa masive është ajo.

Besohet se Nibiru dikur ishte një planet endacak dhe u tërhoq nga tërheqja e sistemit diellor të sapoformuar miliarda vjet më parë. Rreth asaj kohe, planeti Tokë (i referuar nga sumerët si Tiamat) ishte një planet më i madh, me ujë që rrotullohej rreth Diellit në një orbitë më larg në sistemin diellor, midis Marsit dhe Jupiterit.

Gjatë një nga kalimet e hershme të Nibirut, një hënë që rrotullohej rreth Nibirut u përplas me Tiamatin. Kjo përplasje u tha se jo vetëm që e kishte thyer Tiamatin në dy pjesë, por në fund e shtyu planetin e thyer, me atë që ishte lënë për t'u bërë hëna e tij, në një orbitë të re rreth Diellit. Në orbitën e saj të re, Tiamat u bë Toka dhe Hëna që njohim sot. Sitchin vuri në dukje më tej se nëse mbeturinat e lëna pas nga përplasja kozmike nuk përthitheshin nga eksoplanetët, ose shpërndaheshin në boshllëkun e hapësirës ose bëheshin Rripi i Asteroidit.

Nibiru përmendet dhe përshkruhet me hollësi në pllakën e pestë të Enuma Elish siç është përkthyer nga Sitchin. Nibiru si një planet është përmendur në punën e autorit të diskutueshëm Zecharia Sitchin, e cila ka mbledhur shumë vëmendje në mesin e ufologëve, teoricienëve konspirativë, dhe teorive të lashta të astronautëve.

Megjithatë, puna e Sitchinit në lidhje me Nibirun qëndron kryesisht në interpretimin astronomik të Enuma Elish, një mit i lashtë i krijimit. Sitchin zëvendësoi emrat e Perëndive me planete. Jo shumë njerëz i çmonin veprat e Sitchinit, sepse provat që ai dha, janë në përkthimet e tij dhe jo në interpretimet e pranuara nga studiuesit.

Le të mos shpërfillim faktin që egjiptianët dhe babilonasit e lashtë e përmendën në mënyrë të ngjashme këtë planet mistik, i cili, sipas tyre, e shkreton Tokën sa herë që kalon. Nëse po, a mund të japë llogari ky planet për përplasjen e supozuar kozmike të Tokës dhe a mund të mbështetet shkencërisht një ngjarje e tillë?

Duke folur shkencërisht, shumë astronomë janë plotësisht të bindur se sistemi ynë diellor ka më shumë planete që mbeten të pazbuluara, përtej orbitës së Neptunit. Një nga këto planete, i referuar si Planeti X, besohet të jetë një planet masiv, shumë më i madh se Toka.

Sipas NASA-s, "studiuesit e Caltech (California Institute of Technology) kanë gjetur prova matematikore që sugjerojnë se mund të ketë një "Planet X" thellë në sistemin diellor. Ky planet hipotetik me madhësi Neptuni rrotullohet rreth Diellit tonë në një orbitë shumë të zgjatur shumë përtej Plutonit. Objekti, të cilin studiuesit e kanë mbiquajtur "Planeti Nëntë", mund të ketë një masë rreth 10 herë më të madhe se Toka dhe orbita rreth 20 herë më larg nga Dielli mesatarisht se Neptuni. Mund të duhen 10.000 deri në 20.000 vite tokësore për të bërë një orbitë të plotë rreth Diellit".

Në fakt, në vitin 1987, një artikull në «The New Illustrated Science and Invention Encyclopedia», që përfshinte programin hapësinor Pioneer 10 dhe Pioneer 11, botoi një ilustrim që jo vetëm tregonte trajektoren e dy anijeve kozmike, por mjaft interesante, vendndodhjen e saktë të planetit X, si edhe vendndodhjen e një ylli tjetër të vdekur në sistemin tonë diellor.

Për më tepër, sipas një ekipi studiuesish nga Caltech, pjerrësia e pazakontë e Diellit mund t'i atribuohet këtij planeti masiv, të pazbuluar, që po joshet në skaj të Sistemit tonë Diellor.

Pra, nëse planeti X gradualisht po del të jetë real, ç'të themi për pohimin e Sitchinit se Toka, në një moment, mund të ketë evoluar rreth Diellit midis Marsit dhe Jupiterit? A ka ndonjë bazë ky pohim?

Sitchin arriti në përfundimin se Nibiru është një planet masiv me një orbitë jashtëzakonisht eliptike rreth Diellit tonë. Nibiru thuhet se ka një periudhë orbitale prej rreth 2.700 vitesh, dhe Sitchin pretendon se Nibiru ishte shtëpia, ose është ende,

e Anunnakit të lashtë, i cili thuhet se erdhi në Tokë në kërkim të arit për të riparuar atmosferën e dëmtuar të Nibirut.

Bazuar në simulime dhe perturbanes të shumta të pranishme në orbitat e planetëve xhuxhë në sistemin tonë diellor, ekspertët besojnë se një botë e gjerë aliene, e cila është dhjetë herë më shumë se masa e Tokës, ndodhet përtej orbitës së Plutonit.

Ka disa citime kurioze të disa shkencëtarëve të lashtë e modernë, madje edhe të Biblës në lidhje me planetin X dhe katastrofat që solli në Tokë.

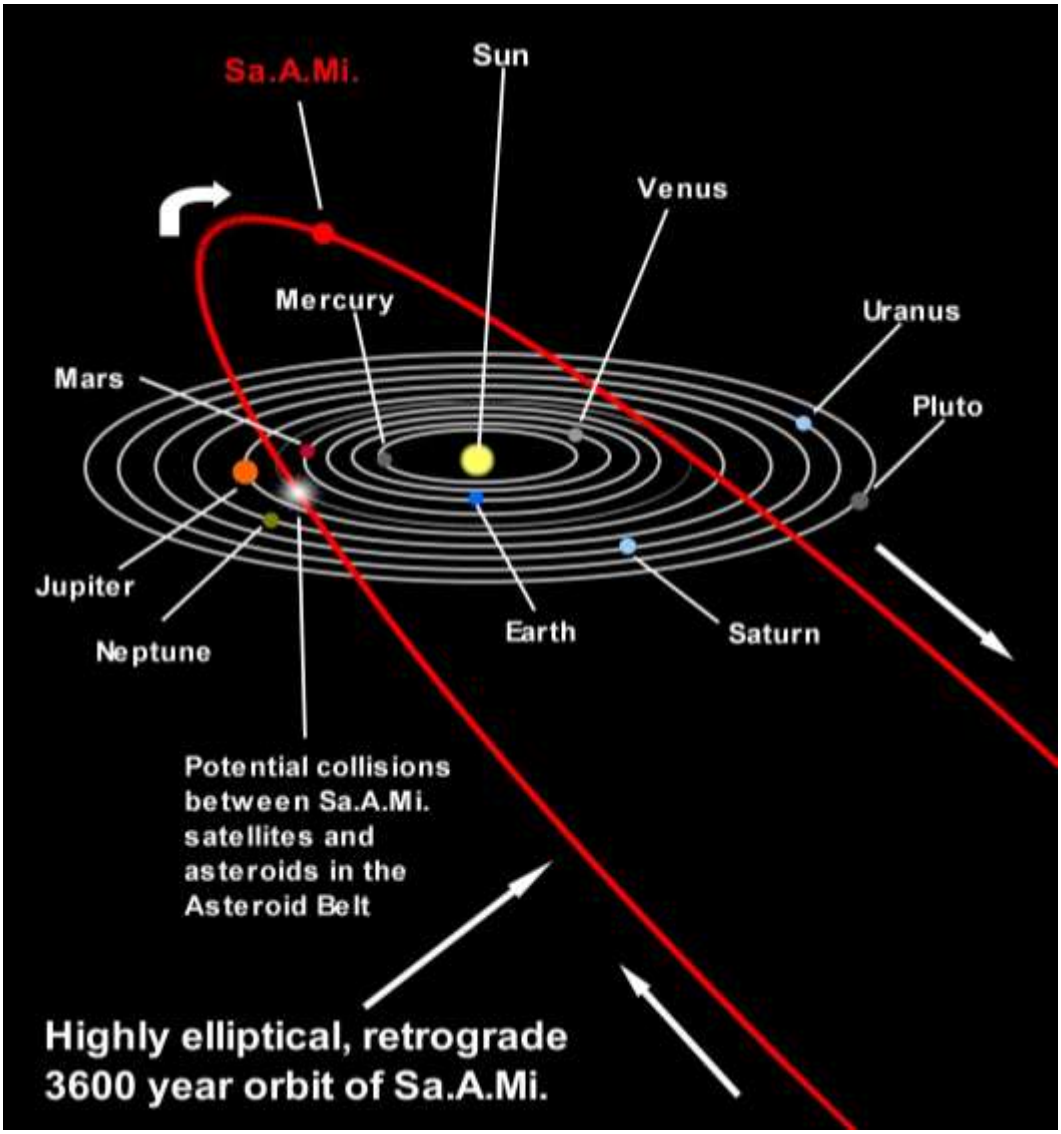

Sistemi Diellor dhe orbita/rruga e gjatë 3600 vjeçare e planetit Nibiru (Sa.A.Mi.)

Citim nga Pomponius Mela, një autor latin i shekullit të parë:

"Egjyptianët krenohen me të qënit populli më i lashtë në botë. Në analet e tyre autentike ... dikush mund të lexojë se, meqë kanë ekzistuar, drejtimi i yjeve ka ndryshuar katër herë drejtimin dhe se dielli ka perënduar dy herë në atë pjesë të qiellit ku ngrihet sot."

"Në librin e dytë të historisë së tij, Herodoti tregon bisedat e tij me priftërinjtë egjyptianë gjatë vizitës së tij në Egjypt diku gjatë gjysmës së dytë të shekullit të pestë para erës sonë. Duke përfunduar se historia e popullit të tyre, priftërinjtë i thanë se

periudha pas mbretit të tyre të parë mbulonte treqind e dyzet e një breza dhe Herodoti llogariti se tre breza ishin të barabartë me një shekull, e gjithë periudha ishte mbi njëmbëdhjetë mijë vjet. Priftërinjtë pohonin se brenda epokave historike dhe që kur Egjypti u bë mbretëri, ”katër herë në këtë periudhë (kështu më treguan) dielli u ngrit në kundërshtim me të atin e tij, Dy herë u ngrit atje ku tani vendos dhe dy herë u vendos atje ku tani ngrihet'”.

Për më tepër, nga Bibla:

Nga një vend i largët ata erdhën, nga skaji i qiellit bëjnë Zotin dhe armët e tij të zemërimit vijnë për të shkatërruar gjithë Tokën. Prandaj, unë do të trazojë Qiellin dhe Tokën do të tronditen nga vendi i saj. Kur Zoti i mikpritësve të kapërcejë ditën e zemërimit të tij të zjarrtë. (Isaia 13:1).

Siç shpjegohet nga Sitchin, Nibiru (i quajtur ”planeti i dymbëdhjetë” pasi siç pretendonte Sitchin, interpretimi i perëndive sumeriane të Sistemit Diellor numëronte të tetë planetët, plus Pluton, Diellin dhe Hënën) ishte shtëpia e një race jashtëtokësore të përparuar teknologjikisht të quajtur Anunnaki në mitin sumerian, të cilët shtetet e Sitchinit quhen Nefilimët në Bibël (Gjeneza).

Sitchin shkroi se ata evoluuan pasi Nibiru hyri në sistemin tonë yjor, dhe ata erdhën së pari në Tokë rreth 450.000 vite më parë duke kërkuar minerale, veçanërisht ari, të cilat ata gjetën dhe minuan në Afrikë. Sitchin thotë se këta ”zota” ishin punëtorët e rangut dhe të dosjeve të ekspeditës koloniale në Tokë nga planeti Nibiru.

4. A tregon ky cilindër i lashtë sumerian planetin Nibiru?

Cilindri i lashtë sumerian Seal VA 243 u bë gjerësisht i njohur pasi në librin e tij ”Planeti i 12-të”, Zecharia Sitchin e përdori atë si argumentin kryesor duke konfirmuar se sumerët ishin në dijeni të dymbëdhjetë planeteve brenda Sistemit tonë Diellor. Sipas hipotezës së Sitchinit, kjo njohuri iu transmetua sumerëve nga perënditë e lashta Annunaki që erdhën në Tokë nga Nibiru, planeti i pakapshëm që joshet diku në skajet e jashtme të Sistemit Diellor.

Vulë cilindri VA 243 nëpërmjet Vorderasiatisches Muzeu në Berlin

E njohur ndryshe si ”vula e cilindrit – VA 243”, ”Vula astronomike” ose ”Vula e planetit të 12-të Nibiru”, është në koleksionin e Muzeut Vorderasiatisches në Berlin. Është interesante se tekstet astronomike dhe astrologjike që janë në dispozicion të Mesopotamisë së lashtë tregojnë se astronomët e lashtë dinin vetëm rreth pesë planetë në sistemin diellor, të dukshëm nga syri i zhveshur. Atëherë çfarë përshkruhet në vulën misterioze të cilindrit?

Sipas kërkuesve të shumtë, vula e cilindrit akadian është një nga fokat më të lashta (4.500 vjeçare) të cilindrave të zbuluara ndonjëherë dhe duket se është gjithashtu një nga më misteriozet.

Sipas librit të Zecharia Sitchinit ”Planeti i 12-të”, Toka pati një ndikim të afërt në një botë të mbrapshtë. Banorët emigruan në Tokë dhe krijuan themelin e qytetërimit. Rasti i Sitchinit e ka origjinën në një vulë cilindri akadian që nga mijëvjeçari i tretë p.e.s. Një pjesë e tij përmban yllin me gjashtë cepa të rrethuar nga 11 pika me madhësi të ndryshme (majtas e poshtme).

Sitchin gjykoi se ylli simbolizon Diellin, dhe elementet më të vogla supozohet se janë planete, duke përfshirë botën e humbur të 12-të (poshtë djathtas). Asnjë tekst mbi vulën nuk e mbështet këtë interpretim dhe as ndonjë provë tjetër e pavarur. Kështu mund të zbaviten edhe disa interpretime të tjera të simboleve. Ata mund të përfaqësonin me lehtësi një planet të shndritshëm, si Jupiteri, në mes të yjeve të njohura. Në fakt, rregullimi rreth objektit si yll ngjan afërsisht me Çajpotin e Sagittarius.

A e ka gabim Sitkini?

Nga ana tjetër, nuk ka një interpretim të vetëm të këtij imazhi nga asiriologët ose specialistë të tjerë në Lindjen e Mesme. I vetmi përjashtim është artikulli i studiuesit të Dhiatës së Vjetër biblike amerikane dhe autorit të krishterë Dr. Michael S. Heiser, ”Miti i një planeti të 12-të”, i cili është tërësisht i përkushtuar për të hedhur poshtë hipotezën e Zecharia Sitchin.

Dr. Heiser tregoi bindshëm në punën e tij se simboli në qendër të kompozimit nuk është Dielli, por një yll. Në të vërtetë, në punimet e artit mesopotamian, Dielli zakonisht paraqitet si një rreth me katër rreze në formën e trekëndëshave të ndërthurur me vija të valëzuara, ndërsa ylli tradicionalisht paraqitet si një rreth me shtatë ose tetë rreze në formën e trekëndëshave të njëjtë, por pa vija të valëzuara.

Dr. Heiser vazhdon të analizojë sferat ose ”pikat” rreth yllit dhe shkruan se "Pikat janë gjithashtu yje, siç ilustrohet më së miri nga përshkrimi sumerian-mesopotamian i Plejadës (shtatë pika së bashku me saktësinë e arsyeshme astronomike pasi ato janë të dukshme për syrin e zhveshur)”.

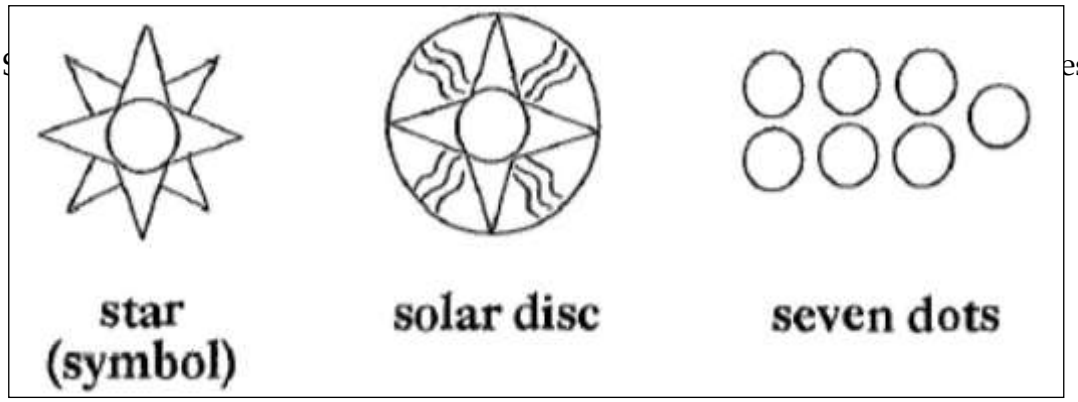

Në mbështetje të kësaj tezeje, Dr. Heiser citon Douglas Van Buren, një ekspert në artet vizuale të Sumerit dhe Mesopotamisë, i cili shkruan se në një fazë shumë të hershme, shtatë pika ishin paraqitur si një rreth ose rosette. Duke filluar nga periudha e Vjetër Babilonase, shtatë pika filluan të grupoheshin si yje në plejadat yjësore dhe në çerekun e fundit të mijëvjeçarit të dytë, pikat filluan të përshkruheshin si yje për herë të parë. Kështu, Dr. Heiser arrin në përfundimin se që nga shtatë pikat (sferat) përfaqësojnë yjet (shih një imazh sipër), pikat në vulën e VA 243 përfaqësojnë gjithashtu yjet.

Dr. Heiser arrin në përfundimin se pavarësisht se çfarë mund të përfaqësojnë këto pika, një gjë është e sigurt: meqë ylli në qendër nuk është Dielli, vizatimi nuk është një përfaqësim i sistemit diellor. Duke argumentuar kundër hipotezës së Zecharia Sitchin, Dr. Heiser përmend gjithashtu astronomin e famshëm amerikan Tom Van Flandern, i cili e kundërshton hipotezën e Sitchinit nga një këndvështrim thjesht astronomik.

Van Flanderni përmblodhi se "Foka nuk i sugjeron, në vetvete, asgjë më shumë astronomit sesa një interpretimi artistik të një ylli të rrethuar nga planetët. Thjesht nuk ka raste kur identifikimi i njëpasnjëshëm i orbeve me planete reale mbështetin njëri - tjetrin. Secili duhet të argumentohet ad hoc dhe secili është problematik".

A e paraqet ky vulë e lashtë cilindri sumerian Sistemin Diellor me të gjitha planetet e tij, duke përfshirë Nibirun siç tregon Sitkini?

Përgjigjja është mjaft e diskutueshme, por ka prova bindëse se në Mesopotaminë e lashtë ekzistonte një ide e sistemeve planetare, në të cilat planetët rrotullohen rreth një ylli qendror. Për më tepër, përshkrimi i planetëve si sfera pa rreze sugjeron se artisti i lashtë mund të ketë ditur dallimin themelor midis yjeve që emitojnë dritë dhe planetëve që nuk emigrojnë dritë. A do të ishte një vulë cilindri mediumi "i përshtatshëm" me anë të të cilit dikush 4.500 vite më parë do të transmetonte njohuri kaq të rëndësishme astronomike?

5. E vërteta rreth Anunnaki-t

Disa teoricienë pretendojnë se Anunaki ishin alienë nga një planet tjetër. Dhe këtë ide ata e mbështesin në tekstet antike sumeriane. Sumerët jetuan në Mesopotami – Iraku dhe Iranin e sotëm – midis lumenjve Tigër dhe Eufrat.

Gjatë viteve 4100-1750 para Krishtit, në Mesopotami lulëzoi qytetërimi i lartë, që adhuronte hyjnitë e quajtura Anunaki, të cilat disa studiues besojnë se ishin vizitorë nga një planet tjetër, dhe që ishin autorë të përparimeve më të mëdha të civilizimit njerëzor të hershëm.

Para se grekët të adhuronin Zeusin apo egjyptianët Osirisin, sumerët adhuronin Anunaki. Këto perëndi të lashta të Mesopotamisë kishin krahë, mbanin në kokë përkrenare me brirë dhe kishin aftësinë për të kontrolluar të gjithë njerëzimin. Sumerianët i respektonin Anunaki si qenie qiellore që diktuan fatin e shoqërisë së tyre.

Por a ishin më shumë se sa hyjni? Disa teoricienë pretendojnë se Anunaki ishin alienë nga një planet tjetër. Dhe këtë ide ata e mbështesin në tekstet antike sumeriane. Sumerët jetuan në Mesopotami – Iraku dhe Iranin e sotëm – midis lumenjve Tigër dhe Eufrat.

Pavarësisht se ishin një civilizim i lashtë, mbretërimi i tyre u karakterizua nga një numër përparimesh teknologjike mbresëlënëse. Për shembull, ata shpikën parmendën, e cila luajti një rol të madh në zhvillimin dhe zgjerimin e perandorisë së tyre.

Po ashtu ata zhvilluan kuneiform-in, një nga sistemet më të hershme të njohura të shkrimit në historinë e njerëzimit. Po ashtu, ata krijuan një metodë për të matur kohën, të cilën njerëzit e përdorin edhe sot e kësaj dite. Por sipas sumerëve, ata nuk e bënë vetëm këtë gjë.

Për të gjitha ato arritje ata i detyroheshin një grupi perëndish të quajtur Anunaki. Sipas rrëfimeve të tyre, termi Anunaki rrjedh kryesisht nga termi An, një hyjni supreme që mund të kontrollonte si fatin e mbretërve njerëzorë po ashtu edhe të perëndive të tjera. Edhe pse ka ende shumë gjëra të panjohura mbi sumerët dhe mënyrën e tyre të jetës, ata lanë prova të besimeve të tyre në tekstet e lashta, përfshirë Epin e Gilgameshit, një nga historitë më të vjetra të shkruara në historinë njerëzore.

Nga ajo vepër mësohet se perënditë Anunaki ishin shumë të nderuara. Për t'i adhuruar ato, sumerët e lashtë kishin gdhendur statuja, të cilat i vishnin me rroba, u "jepnin" ushqim dhe i transportonin gjatë ceremonive të ndryshme festive.

Për shumë shekujt, studiuesit spekuluan se çfarë i bëri Anunaki kaq të veçantë. Por vetëm gjatë shekullit të kaluar nisi të dominojë teoria e "alienit".Pjesa më e madhe e asaj që dimë mbi qytetërimin sumerian vjen nga të dhënat që kanë lënë pas në mijëra pllaka argjile.

Këto pllaka janë ende duke u studiuar. Por një nga studiuesit pretendon se disa prej teksteve mbajnë një zbulim të pabesueshëm: Anunaki ishin në të fakt alienë. Në 1976, studiuesi Zekaria Sitçin shkroi një libër me titull "Planeti i 12-të", që përshkruante përkthime të 14 pllakave në lidhje me Enki, një fëmijë i hyjnisë supreme sumere, An.

Libri i tij pretendonte se sumerët besonin se Anunnki vinte nga një planet i largët i quajtur Nibiru. Sipas Sitçin, Nibiru ka një orbitë të plotë prej 3.600 vitesh. Në një moment, ky planet kaloi afër Tokës. Dhe njerëzit që banonin aty, Anunaki, vendosën të krijonin kontakte me botën tonë rreth 500.000 vite më parë.

Por Anunaki kërkuan më shumë sesa thjesht një takim miqësor. Ata donin ar, për të cilin kishin shumë nevojë për të rregulluar atmosferën e planetit të tyre. Meqë Anunaki nuk ishin në gjendje që ta nxirrnin arin vetë, ata vendosën të inxhinieronin gjenetikisht njerëzit primitivë për të nxjerrë arin për llogari të tyre.

Dhe në kohën kur sumerët u shfaqën si një civilizim, Anunaki u kishte dhënë njerëzve aftësinë për të shkruar, zgjidhur probleme matematikore dhe planifikuar qytete, gjë që çoi në zhvillimin e ardhshëm të jetës siç e njohim ne.

Ky mund të duket si një pretendim plot fantazi. Por Sitçin, që kaloi dekada duke studiuar hebraishten e lashtë, akadishten dhe sumerishten deri në vdekjen e tij në moshën 90 vjeçare në vitin 2010, tha në një raste se skeptikët nuk kishin pse të besonin fjalët e tij.

Gjatë viteve 4100-1750 para Krishtit, në Mesopotami lulëzoi qytetërimi super, që adhuronte hyjnitë e quajtura Anunaki, të cilat disa studiues besojnë se ishin vizitorë nga një planet tjetër, dhe që ishin autorë të përparimeve më të mëdha të civilizimit njerëzor të hershëm.

Para se grekët të adhuronin Zeusin apo egjiptianët Osirisin, sumerët adhuronin Anunaki. Këto perëndi të lashta të Mesopotamisë kishin krahë, mbanin në kokë përkrenare me brirë dhe kishin aftësinë për të kontrolluar të gjithë njerëzimin. Sumerianët i respektonin Anunaki si qenie qiellore që diktuan fatin e shoqërisë së tyre.

Por a ishin më shumë se sa hyjni? Disa teoricienë pretendojnë se Anunaki ishin alienë nga një planet tjetër. Dhe këtë ide ata e mbështesin në tekstet antike sumeriane. Sumerët jetuan në Mesopotami – Iraku dhe Iranin e sotëm – midis lumenjve Tigër dhe Eufrat.

Pavarësisht se ishin një civilizim i lashtë, mbretërimi i tyre u karakterizua nga një numër përparimesh teknologjike mbresëlënëse. Për shembull, ata shpikën parmendën, e cila luajti një rol të madh në zhvillimin dhe zgjerimin e perandorisë së tyre.

Po ashtu ata zhvilluan kuneiform-in, një nga sistemet më të hershme të njohura të shkrimit në historinë e njerëzimit. Po ashtu, ata krijuan një metodë për të matur kohën, të cilën njerëzit e përdorin edhe sot e kësaj dite. Por sipas sumerëve, ata nuk e bënë vetëm këtë gjë.

Për të gjitha ato arritje ata i detyroheshin një grupi perëndish të quajtur Anunaki. Sipas rrëfimeve të tyre, termi Anunaki rrjedh kryesisht nga termi An, një hyjni supreme që mund të kontrollonte si fatin e mbretërve njerëzorë po ashtu edhe të perëndive të tjera. Edhe pse ka ende shumë gjëra të panjohura mbi sumerët dhe mënyrën e tyre të jetës, ata lanë prova të besimeve të tyre në tekstet e lashta, përfshirë Epin e Gilgameshit, një nga historitë më të vjetra të shkruara në historinë njerëzore.

Nga ajo vepër mësohet se perënditë Anunaki ishin shumë të nderuara. Për t'i adhuruar ato, sumerët e lashtë kishin gdhendur statuja, të cilat i vishnin me rroba, u "jepnin" ushqim dhe i transportonin gjatë ceremonive të ndryshme festive.

Për shumë shekujt, studiuesit spekuluan se çfarë i bëri Anunaki kaq të veçantë. Por vetëm gjatë shekullit të kaluar nisi të dominojë teoria e "alienit".Pjesa më e madhe e asaj që dimë mbi qytetërimin sumerian vjen nga të dhënat që kanë lënë pas në mijëra pllaka argjile.

"Kjo gjë thuhet në tekste. Unë nuk po shpika asgjë. Alienët donin të krijonin punëtorë primitivë nga 'homo erectus', dhe t'u jepnin gjenet e duhura që u dhanë mundësinë të mendonin dhe të përdornin mjete"- tha Sitçin për "The NewYork Times".

"Planeti i 12-të", dhe librat e tjerë të tij mbi këtë temë shitën miliona kopje në të gjithë botën. Madje në një moment, Sitçin bashkoi forcat me studiuesin zviceran Erik Von Daniken dhe atë rus Imanuel Velikovski si një triumvirat historianësh që besonin se tekstet antike sumeriane nuk ishin vetëm histori mitologjike.

Përkundrazi, ata besonin se tekstet ishin më shumë si revista shkencore të kohës së tyre. Shumica e akademikëve dhe historianëve i hedhin poshtë idetë e paraqitura nga Sitçin dhe kolegët e tij. Ata thonë se këta teoricientë ose i kanë përkthyer keq ose keqkuptuar tekstet antike sumeriane.

Sidoqoftë e vërteta, një gjë nuk mund të mohohet: sumerët ishin shumë të përparuar për kohën e tyre. Një pllakë argjile e përkthyer në vitin 2015, tregon se astronomët e lashtë bënë llogaritje jashtëzakonisht të sakta matematikore për orbitën e Jupiterit. Plot 1.400 vite para se këtë ta bënin evropianët.

Dhe Babilonasit – të cilët pasuan sumerët – mund të kenë krijuar trigonometrinë 1000 vite para grekëve të lashtë. Edhe pse civilizimi sumer u shemb mijëra vite më parë, ai hodhi farat në mënyrë që njerëzimi të rritej dhe të lulëzonte.

6. – 8 Mbretër zbritën nga qielli dhe sunduan për 441.200 vite

Sot, "Lista e Mbretit Sumerian" mbetet një nga tekstet antike më të diskutueshme të zbuluara ndonjëherë në histori, e cila përshkruan qartë se si një grup qeniesh të ndriçuara zbritën nga qielli për të sunduar Tokën. Gjatësia totale e sundimit të tyre ishte 241.200 vite! Si është e mundur?

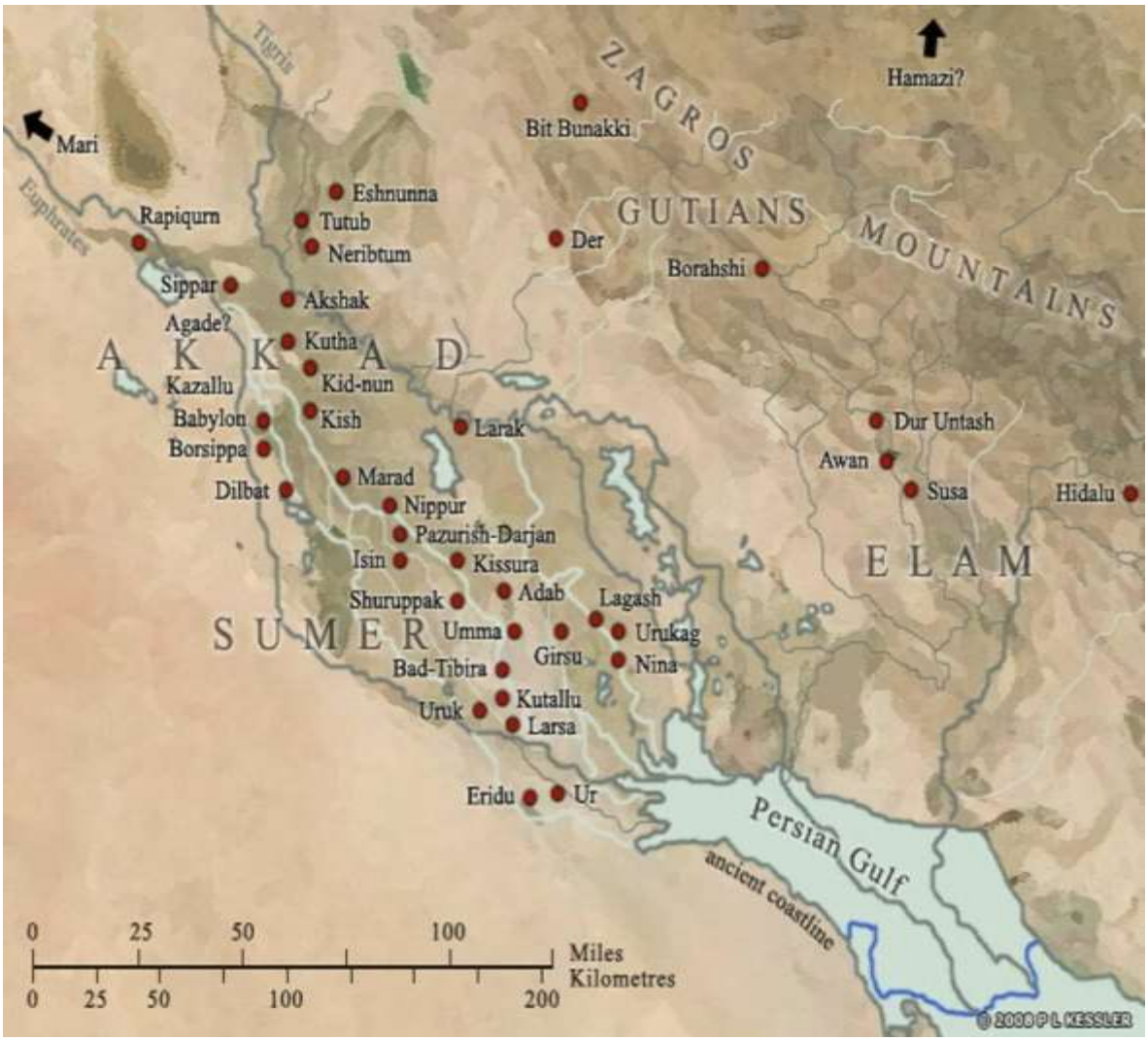

Territori fillestar ku zbritën dhe u vendosën Anunnaki në Tokë

Nga artifaktet e shumta të pabesueshme që janë rimëkëmbur nga vendet në Irak ku dikur qëndronin qytete të lulëzuara sumeriane, pak kanë qenë më intriguese se sumerët.

Lista e Mbretërve, një dorëshkrim i lashtë i regjistruar fillimisht në gjuhën sumeriane, ku renditeshin mbretërit e Sumerit (Iraku i lashtë jugor) nga dinastitë sumere dhe fqinje, gjatësitë e tyre të supozuara të mbretërimit dhe vendet e mbretërisë "zyrtare". Ajo që e bën këtë artifakt kaq unik është se lista i përzien

sundimtarët mitikë para-dinastikë (Anunakët) me sundimtarët historikë që dihet se kanë ekzistuar (Njerëzit).

Qytetërimi sumerian dhe Lista e mbretit sumerian

Origjina e qytetërimit sumerian në Mesopotami ende debatohet sot, por dëshmitë arkeologjike tregojnë se ata themeluan afërsisht një duzinë qytet-shtetesh nga mijëvjeçari i katërt p.e.s. Këto zakonisht konsistonin në një metropol me mure të mbizotëruar nga një zigurat — tempujt me nivele, si piramida të lidhura me fenë sumere.

Qytetet-shtete kryesore sumeriane përfshinin Eridu, Ur, Nippur, Lagash dhe Kish. Megjithatë, një nga më të vjetrit dhe më të përhapurit ishte Uruku, një qendër tregtare e lulëzuar që kishte gjashtë kilometra mure mbrojtëse dhe një popullsi prej 40.000 deri në 80.000 banorë. Në kulmin e tij, rreth vitit 2.800 p.e.s., ka shumë të ngjarë të jetë qyteti më i madh në botë. Me fjalë të thjeshta, Sumerët e lashtë kishin ndikuar jashtëzakonisht në botë, pasi ishin arsyeja e qytetërimit të parë urban në botë.

Nga të gjitha zbulimet e lashta nga rajoni i Mesopotamisë, "Lista e Mbretit Sumerian" është me të vërtetë më enigmatike. Është një tekst i lashtë në gjuhën sumeriane, i datuar në mijëvjeçarin e 3-të p.e.s., duke listuar të gjithë mbretërit sumerë, dinastitë e tyre përkatëse, vendndodhjet dhe kohët në pushtet. Edhe pse kjo mund të mos duket si një mister i tepërt, është ajo që është shkruar së bashku me listën e mbretërve që e bën atë kaq të çuditshëm. King List (Lista e Mbretit) gjithashtu përfshin ngjarje të tilla si Përmbytja e Madhe dhe tregimet e Gilgameshit, shpesh të referuara si përralla nga skeptikët.

Lista e mbretit sumerian u zbuloi historianëve disa gjëra mahnitëse

Të zbuluara gjatë viteve nga studiues të shumë rajoneve të Mesopotamisë së lashtë, kopje të asaj që besohet të jetë një dorëshkrim unik, i quajtur "Lista e mbretit sumerian" ose "Lista e mbretërve sumerë", shpjegon se si në të kaluarën e largët, planeti ynë sundohej nga tetë, ... disa versione kanë dhjetë mbretër misteriozë për një periudhë të gjatë prej 436.600 vitesh. Madje, shkrimi i lashtë thotë se këta sundimtarë "zbritën nga qielli".

Lista e Mbretërve Sumerë tregon një histori të pabesueshme që shumë veta e kanë të vështirë ta besojnë:

"Pasi mbretëria zbriti nga qielli, mbretëria ishte në Eridug. Në Eridug, ***Alulim*** u bë mbret, ai sundoi për 28.800 vite. Më vonë, ***Alalgari*** sundoi për 36.000 vite. Pastaj ra Eridugi dhe mbretërimin e çuan në vendin Bad-Tibia. ***En-menu-ana*** mbretëroi për 43.200 vitet e ardhshme. Pas kësaj, ***En-men-gal-ana*** sundoi për 28.800 vite dhe ***Dumuzidi***, sundoi për 36.000 vite. Pastaj ra Bad-Tibia dhe mbretëria u shpërngul në Large. Në Large, ***En-iPad-did-ana*** sundoi për 28.800 vite. Pastaj Ra Larga dhe mbretërimin e çuan në Zimbio, ku sundoi ***En-men-dur-Ana*** për 21.000 vite. Pastaj ra Zimbio dhe mbretërimin e çuan në Shuruppag, ku sundoi ***UbaraTutu*** për 18.600 vite.

Në 5 qytete, për 436.600 vite sunduan 8 mbretër. Pastaj i përfshiu Përmbytja e Madhe ....”

Por, si është e mundur që tetë mbretër e sunduan Tokën për 436.600 vite?

Ekspertët besojnë se përgjigja është e thjeshtë: lista kombinon sundimtarët dinastikë parahistorikë dhe ”mitologjikë”, të cilët gëzonin mbretëri të gjata dhe të pakapërcyeshme me dinasti më të besueshme historike.

Me fjalë të tjera, studiuesit po na thonë se disa gjëra të shkruara në listën e mbretërve sumerë janë të sakta, ndërsa të tjerat, si mbretërit pa pushi, nuk mund të jenë.

Është interesante se lista jep hollësi se si këta tetë mbretër e takuan fundin gjatë Përmbytjes së Madhe që përfshiu Tokën. Lista përshkruan, gjithashtu, se çfarë ndodhi pas përmbytjes, pasi ajo thotë qartë se "nga qielli zbritën edhe mbretër të tjerë" dhe këta mbretër misteriozë sundonin edhe një herë mbi njeriun.

Por, a është Lista e Mbretërve Sumerian një përzierje e mbretërve historikisht të verifikueshëm dhe qenieve mitologjike? Apo ka mundësi që studiuesit t'i kenë klasifikuar disa sundimtarë si të pabesueshëm për shkak të karakteristikave të tyre të veçanta?

Për dekada të tëra, njerëzit besonin se historia e hollësishme në Listën e Mbretërve Sumerë, mbretërit me jetë jashtëzakonisht të gjatë, zhdukja e tyre gjatë Përmbytjes së Madhe dhe zëvendësimi i tyre me mbretërit e rinj që erdhën nga qielli, ishin vetëm një grup tjetër tregimesh mitologjike. Megjithatë, shumë autorë dhe studiues nuk janë dakord, duke sugjeruar se ajo që është në Listën e Mbretërve Sumerian nuk mund të jetë mitologji fare. Studiuesit sot, pjesërisht, i njohin disa nga Mbretërit e hollësishëm në listë.

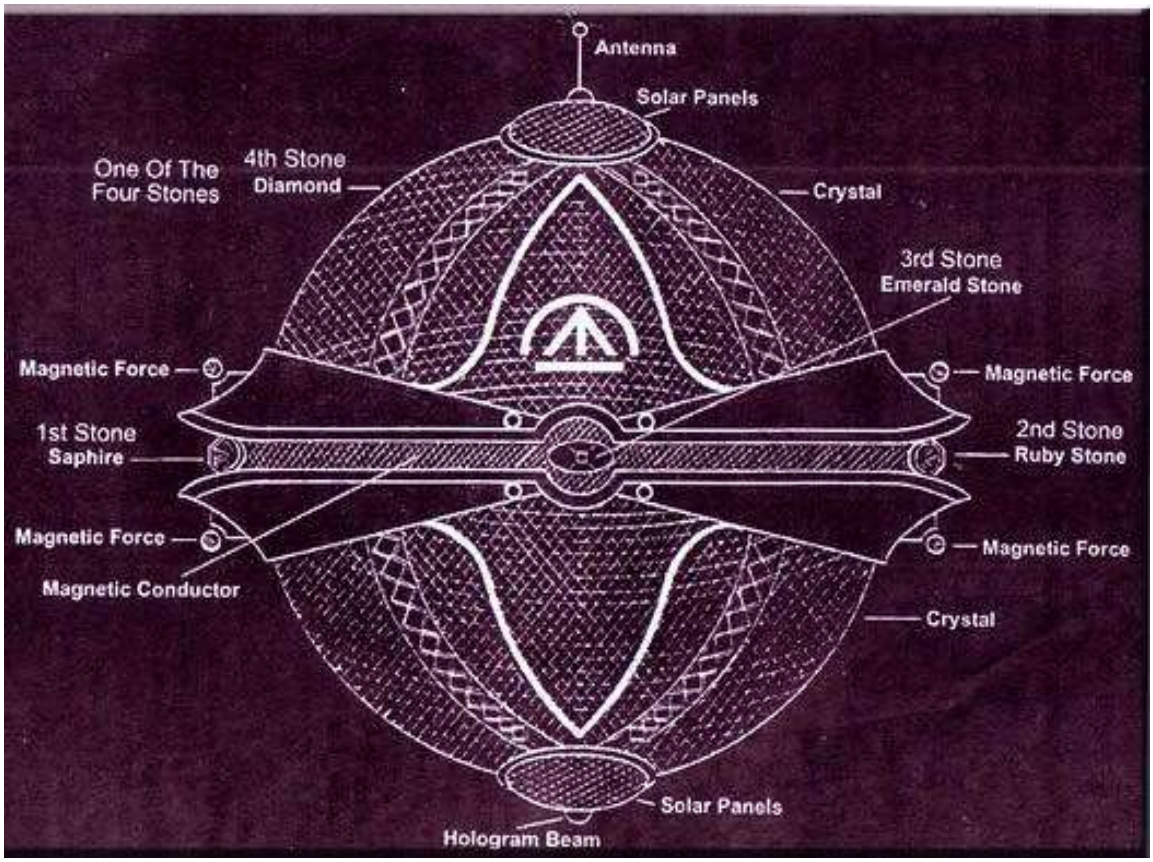

Skic e Anijes kozmike të planetit Nibiru me të cilën Mbretërit Anunnaki zbritën në Tokë

Po sikur?

Fakti që Lista e Mbretërve Sumerë përmend tetë mbretër, emrat e tyre dhe mbretëritë e gjata, si dhe origjinën e tyre, mbretëritë që zbritën nga qielli, ka bërë që shumë të mendojnë:

”A është e mundur që ajo që është shkruar në Listën e Mbretërve Sumerë të jetë referenca historike e vërtetë? Çfarë do të ndodhte nëse, mijëra vjet më parë, para historisë moderne, planeti ynë do të sundohej nga tetë mbretër të botës tjetër që erdhën në Tokë nga një vend i largët në Univers dhe sunduan mbi Tokë për 436.600 vite për t’u kthyer pastaj në qiej?”.

Po sikur detajet e gjetura në Listën e Mbretit Sumerian të jenë njëqind për qind të sakta dhe se, ndryshe nga studiuesit kryesorë, këto mbretërime ishin një mundësi, në një kohë kur qytetërimi, shoqëria dhe planeti ynë ishin shumë të ndryshëm nga ç'është sot? A tregojnë këto tekste të lashta se astronautët e lashtë sunduan Tokën për 436.600 vite? Ose, siç e përmendin studiuesit, Lista e Mbretërve Sumerian është vetëm një përzierje e të dhënave historike dhe mitologjisë?

Vlen të përmendet se në tekstin e lashtë, ekziston një sundimtar që ka qenë i verifikuar arkeologjikisht dhe historikisht; është Enmebaragesi në qytetin Kish, rreth 2.600 p.e.s.

Është një listë tjetër mbreti nga Egjypti i lashtë e njohur si ”Lista e Mbretit të Torinos”, e cila tregon për disa mbretër misteriozë që dikur sundonin Egjyptin për mijëra vjet para faraonëve.

7. **Anunnaki - Histori e ndaluar**

Bazuar në zbulime të shumta arkeologjike: objekte arti, monumente dhe varre, besohet se Anunnaki (ose siç i quanin sumerët ”Ata që zbritën nga parajsa”) ishin një qytetërim jashtëzakonisht i avancuar nga një planet i pakapshëm në sistemin tonë diellor dhe të zbritur në Tokë. Zbarkuan në Gjirin Persik afërsisht 450.000 vite më parë.

Në dekadat e fundit, janë publikuar zbulime të shumta të diskutueshme që sfidojnë teoritë e studiuesve të zakonshëm dhe japin një perspektivë të re mbi historinë dhe evolucionin e racës njerëzore.

Kur shkruan për Anunnaki-t, njeriu has shumë shqetësime nga qarqe të ndryshme. Disa besojnë se Anunnaki as nuk ekzistojnë.
Por hulumtimet e fundit po tregojnë gjithnjë e më shumë se ato janë reale.

Shumë arkeologë besojnë se Iraku është në fakt djepi i qytetërimit dhe se shtëpia e qytetërimit të parë të madh ishte zona midis lumenjve Tigër dhe Eufrat.

Sichin shkroi shumë për temën e Anunnaki-ve dhe sumerëve të lashtë. Sipas tij, Anunnaki po kërkonin arin në Tokë sepse ata kishin nevojë për të për jetën.

Rreth 250.000 vite më parë, sipas Sichin, Anunnaki kryqëzuan gjenet e tyre me gjenet e qenieve njerëzore dhe krijuan një racë hibride në Tokë - Homo sapiens.

Sichin e prezantoi zhvillimin e planetit tonë në këtë mënyrë:

Ngjarjet para Përmbytjes

450 mijë vite më parë në Nibiru, një planet i largët i sistemit tonë diellor, jeta gradualisht po shkonte drejt zhdukjes si rezultat i rrallimit të atmosferës së planetit. I përzënë nga Anu (udhëheqësi i madh i Nibirut) Alalu ikën më një anije kozmikë dhe gjen strehim në tokë. Aty ai zbulon që toka ka ar më shumicë i cili mund të përdorët për të mbrojtur atmosferën e Nibirut.

Në 445.000 vite më parë, Ananuki kolonizoi Tokën. Të udhëhequr nga Enki, njëri nga djemtë e Anu, Anunnaki zbresin në Tokë dukë themeluar Eridu - Stacionin e Parë në Tokë, për të nxjerrë flori nga ujërat e Gjirit Persik.

Për 430 mijë vjet, klima e Tokës ka ndryshuar. Klima e Tokës zbutet. Më shumë Anunnaki mbërrijnë në Tokë sëbashku më Enlil. (Vëllai i Enkit dhe djali tjetër i Anu). Midis tyre vjen dhe motra e Enkit, Ninhursag me cilësinë e shefes, si oficere mjeke.

416 mijë vjet, prodhim ari është në rënie, ka gjithnjë e më shumë Ananuki në Tokë. Enlil merr kontrollin e misionit në Tokë dhe Enki merr Afrikën.

400 mijë vjet më parë, Shtatë koloni në Mesopotaminë e Jugut që përfshinë dhe një kozmodrom (Sippar), një qendër Kontrolli Misioni (Nippur), një qendër Metalurgjikë (Shuruppak). Mineralin e merrnin nga Afrika më anije dhe më pas përpunohet dhe niset në qendrat që orbitonin tokën dhe që menaxhoheshin nga Igigi dhe më pas transferohej në anijet kozmike që vinin në Tokë nga Nibiru në mënyrë periodike. Xehet transportohen me anije nga Afrika. Ata më pas transferohen në Nibiru me anije kozmike.

380.000 vite më parë, Dukë fituar mbështetjen e Igigit, nipi i Alalut tenton të marri komandën në Tokë. Enlilët fitojnë luftën e ashtuquajtur Lufta e Zotave të Vjetër.

300 mijë vite para erës sonë, Anunnaki kanë nevojë për krahë pune. Enki dhe e motra Ninhursag krijojnë punëtorë primitivë nëpërmjet manipulimit gjenetik të një majmuni femër. Krijesat primitive behën forca kryesorë e punës për Anunnaki-t. Enlil sulmon minierat dhe bie punëtorët primitivë në Edin, Mesopotami. Homo sapiens, një specie e re, është në gjendje të riprodhohet vetë.

200.000 vite kohë të ngrirë në Tokë. Jeta në Tokë pëson një regres si rezultat i një periudhë akullnajash.

Për 100.000 vite, Klima ngrohet përsëri. Anunnaki (Nefilim) martohen më Bijat e Njerëzve. Enlil është gjithnjë e më i pakënaqur.

75.000 vite p.e.s Një tjetër periudhë akullnajash fillon në Tokë. Një specie regresivë njerëzorë popullon tokë. I vetmi që mbijeton është Njeriu i Kromanjonit.

49 mijë vite më parë, Enki dhe Ninhursag mbështesin humanët e krijuar nga bashkimi me Anunnaki-t që të drejtojnë në Shupparak. Enlil tërbohet dhe fillon planet për shkatërrimin e njerëzimit.

13.000 vite më parë, Dukë konstatuar që kalimi i Nibirut afër Tokës do të shkaktojë një Valë Gjigante, Enlil detyron Anunnaki-t që të betohen të mbajnë të fshehtë këtë fakt nga gjithë njerëzimi.

Ngjarjet pas Përmbytjes:

11.000 para Krishtit - Enki thyen betimin e shkatërrimit njerëzor dhe lejon Noah të ndërtojë një anije.

10.500 p.e.s. - Pasardhësit e Noeut ndajnë tokën e Mesopotamisë dhe Enki përvetëson Luginën e Nilit. Sinai u mbajt nga Ananuki si një port hapësinor dhe qendra e tyre e kontrollit ishte në Jerusalemin e sotëm.

9.780 p.e.s - Djali i madh i Enkit ndan pushtetin mbi Egjyptin midis Osiris dhe Seth.

9.330 p.e.s. - Seth bëhet sundimtari i vetëm i Egjyptit.

8.790 para Krishtit - Horus shenjtëron At Osirisin dhe ikën në Azi. Lufta e parë e Piramidave të Mëdha.

8.670 para Krishtit - Lufta e Dytë e Madhe Piramidale.

8.500 p.e.s. - sundimi i Anunnaki në Jeriko.

7.400 para Krishtit - Epoka e paqes vazhdon. Anunnaki i japin njerëzimit arritje të reja, fillon neoliti.

3.800 para Krishtit – Në Mesopotami, fillon urbanizimi dhe shfaqet një qytet i ri, Uruk.

Mbretëria e Tokës:

3.760 vite - Njerëzimit i jepet pushteti mbi Tokën. Qytetërimi po lulëzon në Mesopotami.

3.450 - Babilonia bëhet ”orta e perëndive”, Ananuki bëjnë një ndarje gjuhësore midis njerëzve.

3.100-3.350 - faraonët e parë egjyptianë në Memphis.

2900 - Një mbretëri e transferuar nga territoret sumeriane në rajonin e Indus - zhvillohet një qytetërim i ri.

2.650 - Enlil humbet durimin me njerëzit.

2.371 - vite - Kryeqyteti i ri Akad.

2.316 - Konfliktet midis perëndive, Marduk do të largohet nga Mesopotamia.

2.291 - Naram-Sin luftarak vjen në fronin e Akadit dhe depërton në Sinai dhe pushton Egjyptin.

2.255 – Uzurpimi i pushtetit në Mesopotami. Sumeri dhe Akkadi janë të pushtuara nga besimtarët e Enlil dhe Ninurt.

2.220 - Qytetërimi sumerian ngrihet në lartësi të reja.

2.193 - Lindi Tara, babai i Abrahamit.

2.180 - Egjypti është i ndarë: ndjekësit e perëndisë Ra / Marduk mbajnë jugun dhe faraonët mbajnë pjesën tjetër.

2.130 – Autoriteti i perëndive bie dhe konfliktet nuk ndalen.

8. Vëllezërit Anunnaki: Enlili dhe Enki

Dukë trajtuar konfliktin dhe rivalitetin që lindin midis dy gjysëm vëllezërve Enlil dhe Enki (i famshëm libri i Stitchin Libri i Humbur i Enkit), përçoj tekstin sumer për konfliktin që vazhdoi midis djemve dhe nipërve të tyre gjë që çoi në luftëra që i kam quajtur Luftërat e Piramidave (kanë qënë 2) gjatë të cilave u përfshinë edhe njerëzit e Tokës. Ja sesi njeriu i tokës mësoi së ca ishin luftërat. Dhe kjo gjë shqyrton dhe subjektin e një morali teologjik : A është natyra njerëzorë luftarakë, apo u mësa të bëhej e tillë ?

Më pas sumerët flasin për Amerikën. Jo ajo që ata quajnë koha prekolumbianë, po 4-5 mijë vite para saj, që i bie shumë më parë së Inkasit dhe maja apo Azteket. Kush ka qënë më të vërtetë në Amerikë ? Sa të vjetra janë disa nga antikitetet e saj dhe nga kush u ndërtuan objekte kaq të mahnitshme si strukturat megalitike ? Për çfarë arsye, në ç'mënyrë dhe nga kush ? Po këto rrëfenja na tregojnë që kanë qënë Annunaki ata që çuan qeniet njerëzorë në Amerikë. Gjatë 15 viteve që botova materialë nga shkrimet e sumereve studiues të shumtë filluan të përdornin tekstet e mija si referenca dhe objekte të mëtejshme të studimeve të tyre dhe si rrjedhojë e them më krenari që pati një revolucion të vërtetë në avancim shkencor sidomos në astronomi, në zbulimet e anijes Voyager, në gjeologji, biologji, zbulimi i ADN, aftësinë për të krijuar bebe në epruvetë, gjuhësi, dhe (shpalosja e sekretëve) origjinës së gjuhëve. Seicili zbulim përputhej më atë që sumeret dinin dhe kishin shkruar në tekstet e tyre dhe sidomos konfirmuan tërësisht atë që kisha thënë.

Çdo herë që dëgjoja për një zbulim të caktuar do hidhesha përpjetë nga karrigia dhe do thosha :

O Zot, është ekzaktësisht siç kanë thënë sumeret 6 mijë vite më parë. Në njërin nga tekstet kam gjetur saktësisht mënyrën sesi u krijua Adami, i pari homo-sapiens. Është i njëjti proces që në sot e quajmë in-vitro. Lexoja një tekst që përshkruan Uranin dhe Neptunin në të njëjtën mënyrë si i pa sonda Voyagër2 në vitin 1986 dhe 1989. Është një tekst që e kam krahasuar më zbulimin dhe që ka përkuar në çdo detaj më diturinë antikë. Dhe më lindi pyetja nëse : Shkenca e sotme po arrin Diturinë Antikë? Atë dituri që po përputhet më çfarë sumeret dinin 6 mijë vite më parë? Si është e mundur që ata përdornin të njëjtin simbol që përdorim edhe në sot (gjarpri i përdredhur) për të simbolizuar mjekësinë apo biologjinë që 6 mijë vjet më parë? Simboli i Enkit i cili ndërmori inxhinierinë gjenetikë për të krijuar Adamin? Ai ishte simboli i ADN, zinxhiri i dyfishtë i ADN.

Si është e mundur që sumeret kishin dijeni për faktin që Neptuni është një planet i qullët, pa pasur teleskopë apo anije kozmikë ? Përgjigja e tyre është: Çdo gjë që në dimë, na e kanë mësuar Annunaki. Pra ju tani thoni, dakord. Kanë qënë Annunaki.

Tani kush ishin Annunaki dhe nga erdhën ata ? Sumerët thonë që ata erdhën nga Nibiru. Ju mund të pyesni, çfarë është Nibiru ? dhe ata përgjigjën, është një tjetër planet në sistemin tonë diellor. Ju mund të thoni, jam shumë i impresionuar nga dituria e Sumereve dhe mbase ata e dinin së çfarë flisnin kur vjen puna për Annunakin. Po sma ha mëndja që të këtë një planet kaq afër tokës më qenie inteligjentë.

Nëse është kështu, atëherë kush është shpjegimi juaj për Annunakin ?

Ka qënë më të vërtetë një race gjigantësh që ka populluar tokën gjysëm milioni vjet të shkuara ? Besoni ju së ka ekzistuar një civilizim në Tokë 500 mijë vite më parë i cili tejkalonte civilizimin tonë dhe më pas u zhduk ? Kur vëmendja juaj përqendrohet të shpjegojë këtë fakt, ju nuk gjeni dot shpjegim. Atëherë nëse ju nuk keni shpjegim pse nuk pranoni thëniet e Sumerëve ?

Aspekti i dytë i përgjigjes është ky : Çdo tekst, fjalë apo histori e shkruar ka qënë përpara syve tuaj, në asnjë moment nuk kam thënë, oh shikoni çfarë kam gjetur, asnjëherë. Kam thënë vetëm : "Ka një tabelë në Muzeun Britanik, e kataloguar më këtë numër etj, është zbuluar në këtë vend etj, publikuar nga ky autor dhe studiuar nga ky shkencëtar. Pra çdo informacion dhe burim që po ju paraqes është në mënyrë akademikë, shkencorë dhe mendimtarë e njohur dhe e pranuar. "Ne dukemi si Annunaki". Ata na kanë krijuar gjenetikisht nëpërmjet inxhinierisë gjenetikë. Ata kryen një mrekulli dhe na krijuan në që të kemi paraqitjen e tyre fizikisht dhe gjendjen e tyre emocionalisht.

Ja çfarë thotë Bibla : Lë të krijojmë Adamin sipas përfytyrimit tonë. Fizikisht, nga jashtë dhe brenda. Pra për sa janë ata, aq jemi dhe në. Ka vetëm një ndryshim shumë të madh persa i përket jetëgjatësisë gjë që është shkaku i nocionit të përjetësisë. Dukë qënë së orbita e planetit të tyre është 3.600 vite, viti që për në është 365 ditë, për ta është 3.600 vite i gjatë. Pra një vit i tillë i tyre, është i barabartë më një vit tonin prej 365 ditësh. Ky është ndryshimi kyç midis nesh dhe tyre.

Pastaj është diferenca në teknologjinë e avancuar e cila i bën ata të aftë jo vetëm të udhëtojnë në hapësirë, madje ta kenë bërë këtë gjë prej miliona vjetësh por edhe të ringjallin të vdekurin gjë e cila në kohet biblikë quhej si një mrekulli. E ndjej që ashtu siç ata erdhën në tokë dhe na krijuan në nëpërmjet inxhinierisë gjenetikë dukë bashkuar genet e tyre më atë të një majmuni femër, ashtu do vijë dita dhe për në të eksplorojmë botë të reja dhe do bëjmë të njëjtën gjë. Nën këtë këndvështrim mendoj së gjerat kanë një karakter ngjashmërie. Por a është e mundur që një ngjashmëri e tillë të përcaktohet nga individi ? Besoj sëe po !

Merrni për shembull historinë e Përmbytjes së Madhe dhe shkatërrimin e njerëzimit dhe shpëtimin e racës njerëzorë nëpërmjet Arkës së Noas. Enlil vendosi të shfrytëzonte dallgën madhështore të ujit për të shkatërruar njerëzimin ndërsa Enki i thotë Noas (që Sumerët e quajnë Ziusudra) për atë që po ndodhtë. Ai i mëson Noas sesi të ndërtonte një arkë dhe ta puthiste atë në mënyrë të tillë që mos përmbytej. Më këtë arkë Noah bëri të mundur shpëtimin e tij, të familjes së tij dhe të tjetërve. Sipas sumereve në arkë ai mundi të ruajë farën njerëzorë. Këtu pra kemi dhe një konflikt të dy liderëve të Annunaki. Njëri e ndjente në një mënyrë, tjetri në mënyrë tjetër.

Pra pyetje për zgjedhje të lirë çfarë është e drejtë dhe çfarë është e gabuar, çfarë duhet të bëhet dhe çfarë nuk duhet shfaqët gjithë kohës në tekstet sumere.

E quaj misionin tim shpalosjen përpara njerëzimit të diturisë sumere, atë që njerëzit antik dinin dhe që unë e besoj. Dhe këtë e arrita dukë vajtur direkt tek burimi i informacionit, tek shkrimet e tyre dhe figurat dhe e trajtova materialin jo si një mit po si një histori të vërtetë.

Jeni të hapur të më kundërshtoni. Shkrimet janë aty, ka plot që studiojnë gjuhën sumere dhe simbolizmat e Mesopotamisë, Babionisë dhe Egjyptit të Lashtë. Ju sfidoj zotërinj të nderuar. Jam i hapur për çdo lloj diskutimi dhe argumenti që dëshironi. E vërteta është shpesh shumë më e pabesueshme së fantastikja...

9. Kush ishin Igigi, astronautët e lashtë, që u thanë "jo" Anunnakëve

Besohet se Anunnaki i lashtë krijoi racën njerëzore duke modifikuar gjenetikisht njerëzit e parë që kishin klasën e tyre punëtore. Megjithatë, para njerëzve, punëtorët e Anunnaki ishin Igigi.

Igigi (në përkthim - ***Ata që kthehen dhe shohin***) ishin perënditë e lashta të astronautëve të brezit të ri, shërbëtorët e Anunnakëve që erdhën në Tokë për të gërmuar për ar.

Terminologjia që përshkruan këta perëndi është mjaft e ndërlikuar dhe ende e studiuar në mënyrë të pamjaftueshme, por studiuesit besojnë se ata i përkasin grupit të perëndive nga panteoni i Mesopotamisë, ndër të cilët ishte edhe Mardik, perëndia mbrojtëse e Babilonisë.

Studiuesit e zakonshëm përdorin termin Igigi për të përshkruar hyjnitë mitologjike sumeriane. Sipas tyre, ata ishin shërbëtorë më të rinj të Anunnaki-ve që filluan një kryengritje kundër zotërinjve të tyre dhe diktaturës së Enlilit. Më vonë, Anunnaki zëvendësoi Igigi me njerëz.

Në mitin e Atrahazis - historia babilonase e Përmbytjes dhe historia që i paraprin Eposit të Gilgameshit - parajsa sumeriane përshkruhet si një kopsht në të cilin perënditë e poshtme (Igigi) gërmojnë një shtrat lumi për zotërinjtë e tyre, Anunnaki:

"Kur perënditë si njerëz punonin dhe mbanin barrën, barra e perëndive ishte e madhe dhe puna ishte e vështirë2.

"Shtatë Anunnaki të mëdhenj i detyruan Igig-ët të mbanin barrën e punës".

Sipas hipotezës së astronautëve të lashtë, Igigi ishin të ngjashëm me Anunnaki dhe vazhdimisht rrotulloheshin rreth planetit tonë. Ata ishin, si të thuash, ndërmjetës midis planetit tonë dhe planetit Nibiru - shtëpia e Anunnaki-ve.

Shumë besojnë se Igigi banonte në platforma gjigante rreth planetit tonë, në të cilat ata përpunonin mineralet nga Toka. Pas përpunimit të mineraleve, ai material u transferua në anije të tjera dhe u transportua në planetin Anunnaki.

Ka shumë pretendime në lidhje me Igigat që thonë se ata ishin lart mbi njerëzimin dhe se ata nuk ishin aspak të interesuar për njerëzit.

Pas shumë vitesh punë të palodhur për Anunnaki-t, Igigi u rebelua kundër zotërinjve të tyre, dogjën veglat e tyre dhe rrethuan shtëpinë e Enlilit, duke i detyruar Anunnaki-t e lashtë të gjenin një burim tjetër pune.

Kjo është arsyeja pse Anunnaki i lashtë zëvendësoi Igige duke modifikuar gjenetikisht njerëzit e lashtë dhe duke krijuar një forcë të re punëtore, e cila ndodhi rreth 500.000 vite më parë, sipas shumë autorëve.

10. - 30 fakte mahnitëse për Anunnaki-t e lashtë

Sipas teksteve dhe librave të shumtë të lashtë të shkruar qindra mijëra vjet përpara historisë së regjistruar, planeti Tokë u vizitua nga astronautët nga bota e huaj. Këto qenie erdhën në planetin tonë duke sjellë njohuri dhe teknologji te njeriu primitiv.

Siç thuhet në librin The Oxford Companion to World Mythology, Anunnaki: "janë hyjnitë sumeriane të linjës së vjetër primitive; janë hyjnitë e nëndheshme të

pjellorisë, të lidhura me botën e krimit, ku u bënë gjykatës. Ata e kanë marrë emrin e tyre nga perëndia e vjetër e qiellit, An (Anu).

Në këtë tekst, ne paraqesim 30 fakte të mahnitshme për Anunnaki-t e lashtë:

Një nga përkthimet më të njohura për Anunnaki-t është (në sumerisht) "ata që zbritën nga parajsa".

"Adam" në hebraisht do të thotë "Njeri". "Adam" është ai që Sumerët e quajtën "Njeriu i Parë".

Anunnaki erdhi nga një planet masiv i quajtur Nibiru. Ky planet ndodhet në skajet ekstreme të sistemit tonë diellor.

Nibiru ka një orbitë eliptike 3.600-vjeçare rreth Diellit. Anunnaki erdhën nga planeti Nibiru për të gjetur ar në Tokë. Mineralet dhe burimet në planetin Nibiru po zhdukeshin, veçanërisht ari.

Të gjitha llojet e fenomeneve të tmerrshme gravitacionale lidhen me planetin Nibiru, madje disa pretendojnë se Planeti X ose Nibiru përbën një kërcënim për Tokën dhe se një ditë do të përplaset me planetin tonë. Shkenca shpjegon se mund të ekzistojë, por ata thjesht nuk e kanë parë ende. Duke folur mitologjikisht, Nibiru është real.

Sipas miteve të mëvonshme asiriane dhe babilonase, Anunnaki ishin fëmijët e Ana dhe Ki.

Anunnaki shfaqen në mitin babilonas, Enuma Elish.

Anunnaki-t përmenden në Eposin e Gilgameshit kur Utnapishtim tregon historinë e përmbytjes.

Ka katër perëndi themelore: Anu, Enlil, Enki dhe Ninhursag.

Besohet se Anu është Ati më i hershëm i vërtetuar i hyjnisë qiellore. Në fenë sumeriane ai ishte gjithashtu "mbreti i perëndive", "zot i plejadave, shpirtrave dhe demonëve" dhe "sundimtar suprem i mbretërisë së qiellit".

Është interesante se Anu ekzistonte në kozmogoninë sumeriane si një kube që mbulonte tokë të sheshtë. Jashtë kësaj kubeje ishte trupi origjinal i ujit i njohur si Namu.

Enlil konsiderohet perëndia e frymës, erës, lartësisë dhe gjerësisë. Enlil është i lidhur me qytetin antik të Nipur-i,, i cili nganjëherë quhet qyteti i kultit i Enlil.

Enki është një hyjni e zanatit, e ligësisë, e ujërat, ujërave të detit, ujërave të liqenit, inteligjencës dhe krijimit. Kuptimi i saktë i emrit të tij është i paqartë: përkthimi i zakonshëm është "Zot i Tokës".

Ka tre perëndi qiellore: Inanom/Ishtar, Nana/Son dhe Utu/ Shamash.

Ka edhe dhjetë perëndi të mëdha: Adad, Dumuzid/Tamuz, Enkimdu, Ereshkigal, Mbreti, Gestinana, Lahar, Mardu, Nergal, Ninurta.

Igigi janë një grup perëndish qiellore të mitologjisë së lashtë sumeriane. Igigi ishin perëndi më të rinj dhe ndonjëherë sinonim me termin Anunanki.

Para se të krijoheshin njerëzit, Igigi u përdor nga Anunnaki si forca e tyre kryesore e punës.

Studiuesit besojnë se termi Igigi është me origjinë semite dhe tregon një grup perëndish të panteonit Mesopotamian. Ende është e paqartë se cilët perëndi të lashtë i përkisnin Igigi-ve, por shumë studiues theksojnë se Mardik - mbrojtësi i qytetit të Babilonisë - ishte një prej tyre.

Sipas teorisë së astronautëve të lashtë, mijëra vjet më parë dhe para historisë, planeti ynë u vizitua nga astronautë nga një botë tjetër, dhe ato qenie ishin Anunnaki.

Sipas shumë autorëve, dëshmitë e ekzistencës së Anunnaki të lashtë mund të gjenden në mbarë botën. Ne kemi vetëm një vështrim në qytetërimin e lashtë dhe aftësinë e tyre për të ngritur monumente të mëdha dhe për të transportuar gurë që peshojnë disa qindra tonë. Në çdo kulturë të lashtë do të gjejmë një lidhje me Anunnaki.

Në vitin 1976, autori Sitchin botoi përkthimet e tij personale të teksteve sumeriane në një seri librash të titulluar "Kronika e Tokës". Në atë libër, Sitchin përshkruan Anunnaki-t dhe historinë e tyre.

Puna e Sitchin është kritikuar shumë. Shumë arkeologë dhe historianë nuk pajtohen me Sitchin. Sipas tij, pllakat prej balte përshkruajnë një racë alienësh të njohur si Anunanki, i cili erdhi në Tokë për të gërmuar ar.

Sitchin sugjeron se 450.000 vite më parë, në planetin Nibiru, një anëtar i largët i sistemit tonë diellor, jeta u përballë me një zhdukje të lehtë ndërsa atmosfera e planetit u shemb.

Pothuajse gjysmë milioni vjet më parë, i rrëzuar nga Ana, sundimtari Alalu u arratis në një anije kozmike dhe gjeti strehim në Tokë. Ai zbulon se Toka ka ar që mund të përdoret për të mbrojtur atmosferën e Nibiru.

Sichin pretendon se pllakat e lashta sumeriane tregojnë se 445.000 vite më parë, Anunnaki zbarkoi në Tokë, themeloi Eris - Stacionin Tokësor I - për të nxjerrë arin nga ujërat e Gjirit Persik.

Sipas Sumerëve të lashtë, "Eridu" - Abu Shahrain i sotëm në Irak - besohej të ishte qyteti i parë i krijuar ndonjëherë dhe ishte vendlindja e perëndisë së madhe Enki. Besohet se qyteti u themelua rreth vitit 5.400 para Krishtit.

Rreth 300.000 vite më parë, Enki dhe Ninhursag krijuan punëtorë primitivë përmes manipulimit gjenetik.

Njerëzit ishin një specie hibride dhe nuk mund të riprodhoheshin. Ndërsa kërkesa për njerëzit si punëtorë u bë më e madhe, Anunnaki i lashtë përsëri manipuloi racën e lashtë njerëzore në mënyrë që ata të mund të riprodhonin veten.

Duke parë historinë e fundit të njerëzimit, Stichin na tregon se rreth vitit 7.400 para Krishtit, Anunnaki i dhuroi njerëzimit përparim të ri. Filloi periudha neolitike. Gjysmë perënditë sundojnë mbi Egjyptin.

Menjëherë pas kësaj, rreth vitit 3.800 para Krishtit, qytetërimi urban filloi në Sumer, pasi Anunnaki u vendosën përsëri atje në qytetet e lashta, duke filluar me Erisin dhe Nipurin.

11. E vërteta për librin e humbur të Enkit

Sa dimë në të vërtetë për origjinën tonë? Sot do të prezantojmë veprën e Zachary Sitchin dhe do t'ju tregojmë historinë e pllakave sumeriane që flasin shumë për origjinën tonë dhe të cilat Zachary Sitchin i ka përkthyer në librat e tij.

David Vouse dikur tha: "Nëse perënditë që erdhën në Tokë ishin vetëm astronautë, a do të thotë kjo se Jezusi ishte gjithashtu një astronaut? Kush ishin Anunnaki dhe kush është Zoti? A është vërtet historia e Anunnaki-t pjesë e historisë sonë?

Të dhënat më të hershme të krijimit dhe përmbytjes u gjetën në një pjesë të një pllake të gërmuar në Nipur, e cila dikur quhej gjeneza e Eridu. Është shkruar në gjuhën sumere dhe daton nga viti 1.600 para Krishtit, diku nga koha e dinastisë së parë babilonase.

Zacharia Sitchin u arsimua në Palestinë, ku mësoi gjuhët moderne dhe klasike hebraike, semite dhe evropiane. Ai studioi Testamentin e Vjetër dhe historinë dhe arkeologjinë e Lindjes së Mesme.

Ai ishte një nga ekspertët e paktë që fliste dhe shkruante rrjedhshëm gjuhët e lashta, si sumerishtja, gjë që i mundësoi të përkthente tekste më shumë se 6.000 vjeçare.

Në mesin e shekullit të 19-të, arkeologët gjetën kryeqytetin e lashtë asirian të Ninevisë (i cili deri atëherë njihej vetëm nga Dhiata e Vjetër), dhe aty gjetën rrënojat e bibliotekës mbretërore të Ashurbanipal, së bashku me rreth 25.000 pllaka të shkruara balte.

Historianët tani e dinë se qytetërimi sumerian banonte në vendin e Irakut të sotëm për pothuajse një mijëvjeçar përpara se faraonët të shfaqeshin në Egjipt, pasuar nga një qytetërim në Luginën Hindu (Gadishulli Indian). Dihet gjithashtu se sumerët ishin të parët që regjistruan tregimet e Zanafillës, Adamit dhe Evës, Kainit dhe Abelit, Përmbytjes, Kullës së Babelit etj.

Zacharia Sitchin mblodhi "mite" të forta të mbledhura nga kultura dhe qytetërime të ndryshme, si greke dhe sumeriane, në një libër të quajtur "Lufta e perëndive dhe njerëzve".

Zbulimet e reja në fushat e paleontologjisë, antropologjisë, gjeologjisë, astrofizikës dhe astronomisë vetëm konfirmuan njohuritë e mbledhura nga pllakat sumeriane, dhe vetë sumerët me siguri e mblodhën atë njohuri nga ndonjë qytetërim i përparuar nga një planet tjetër.

Këto qenie kanë pasur një ndikim të drejtpërdrejtë në ngjarjet në Tokë që kur u shfaqën në planetin tonë. Konfirmimi i kësaj mund të gjendet në librin e Sitchin "Zanafilla e rishikuar". Këto konfirmime vijnë nga dhjetëra mijëra pllaka balte të zbuluara në rrënojat e lashta të Lindjes së Mesme.

Disa tableta thonë se Toka u formua nga përplasja e planetëve Nibiru dhe Tiamat. Një nga satelitët e planetit Tiamat, i cili u quajt Mbret, u bë ajo që është Hëna sot pas përplasjes.

Ndër zbulimet që mbahen ende në Muzeun Esmolian në Oksford janë prizma balte me një listë të mbretërve anti-Diluvianë (para Përmbytjes). Ato u gjetën në Babiloni, Suzë dhe Asiri.

Veld-Blundel shkruan mbi prizmin më të ruajtur:

"Nga parajsa erdhi Eris dhe u bë selia e mbretërisë".

Përmbytja përmendet gjithashtu:

"Pasi uji mbuloi Tokën, mbretëria u vendos në Kiss".

Bordet tregojnë emrat e mbretërve, mbretëritë që ata sunduan dhe sa zgjati mbretërimi i tyre:

1.Alulim / Eridu / 28.000 vite

2.Alalmar / Eridu / 36.000 vite

3.Emenluana / Badgurguru / 43.000 vite

4.Kishuna / Larsa / 43.000 vite

5.Enmengalana / Badgurguru / 28.000 vite
6.Dumuzi / Badgurguru / 36.000 vite
7.Sipcijana / Larak / 28.000 vite
8.Emendurana / Qipro / 21.000 vite
9.Uburato / Shurupak / 18.000 vite
10.Zinsudu / Utnapishtim / 18.000 vite
Eridu ishte qyteti i parë që u themelua.

Është një libër i shkruar në katër dërrasa që përshkruan ardhjen e qenieve nga Nibiru në Tokë disa qindra mijëra vjet më parë me qëllim gjetjen e arit për të riparuar atmosferën e dëmtuar në Nibiru, i cili hyn në sistemin tonë diellor çdo 3.600 vite, duke shkaktuar situata të rrezikshme dhe të ndryshme. Ngjarjet gjeologjike dhe klimatike…

Ea (ose Enki), Enlil dhe Ninki janë protagonistët kryesorë të historisë. Ata ishin tre djemtë e Anu, sundimtarit të Nibiru. Ata ishin të parët "Anunnaki" që "erdhën nga Parajsa në Tokë".

Ishte e nevojshme të krijohej një punëtor primitiv, i cili do të gërmonte ar në vend të Anunnaki. Qëllimi nuk ishte krijimi i skllevërve, por "ndihmësve" që do të ishin të ngjashëm me ta.

Ata përzien ADN-në e njerëzve në Tokë dhe ADN-në e tyre, e cila është një nga manipulimet e para gjenetike në historinë e Tokës. Fëmija i parë mashkull i lindur në këtë mënyrë u quajt Adam.

Ata bënë në atë mënyrë edhe shtatë punëtorë primitivë, por e kuptuan se ishte një punë mjaft e mundimshme, ndaj vendosën të bënin edhe gra primitive, e para prej të cilave quhej Tiamat.

Megjithatë, riprodhimi doli jashtë kontrollit dhe kur e kuptuan këtë, Enki dhe Enlil dëbuan Adamin dhe Tiamatin nga Edini (Eden - parajsë). Kështu filloi të përhapet njerëzimi.

Megjithatë, Enki ishte i njohur për oreksin e tij të pangopur seksual dhe kishte dy fëmijë me gra primitive të quajtura Adapa dhe Titi.

Adapa u bë njeriu i parë shumë inteligjent dhe i qytetëruar. Adapa dhe motra e tij Titi më pas bënë djemtë Kainin dhe Abelin. Në Dhiatën e Vjetër, mund të shihet në disa raste se një burrë kishte një marrëdhënie me motrën e tij.

Pas Përmbytjes, siç thuhet në pllakat, e cila u krijua për shkak të aferisë së Nibiru, Enlil anuloi misionin në Tokë dhe refuzoi të shpëtonte njerëzimin.

Megjithatë, vëllai i tij Enki, krijuesi intelektual i "punëtorit primitiv", shpëtoi një nga djemtë e tij, Zisudra, duke i thënë që të bënte një varkë me të gjitha llojet e kafshëve.

Kështu, Zisudra dhe disa pasardhës të Kainit, i cili u dëbua nga Edini pas vrasjes së vëllait të tij Abelit, arritën t'i mbijetojnë përmbytjes.

Sado e pabesueshme që mund të duket, ju mund të gjeni prova të gjithë kësaj në pllakat sumeriane.

Prandaj, gjenet tona vijnë kryesisht nga Anunnaki. Megjithatë, vetë fakti që ne jemi produkt i manipulimit gjenetik të kryer nga qenie më inteligjente është i pabesueshëm.

12. - 14 Pllakat e Enkit: Historia e Anunnaki-t
gjatë 445.000 viteve dhe origjina e qytetërimit në Tokë

Besohet se rreth 445.000 vite më parë, astronautët e lashtë nga një planet tjetër në hapësirë erdhën në Tokë në kërkim të arit. Historia e Anunnaki shpjegohet në detaje në katërmbëdhjetë pllaka Enki (një nga perënditë e lashta të Anunnaki). Pllakat japin gjithashtu një pasqyrë të origjinës së "jetës" dhe se si qytetërimi lindi në Tokë.

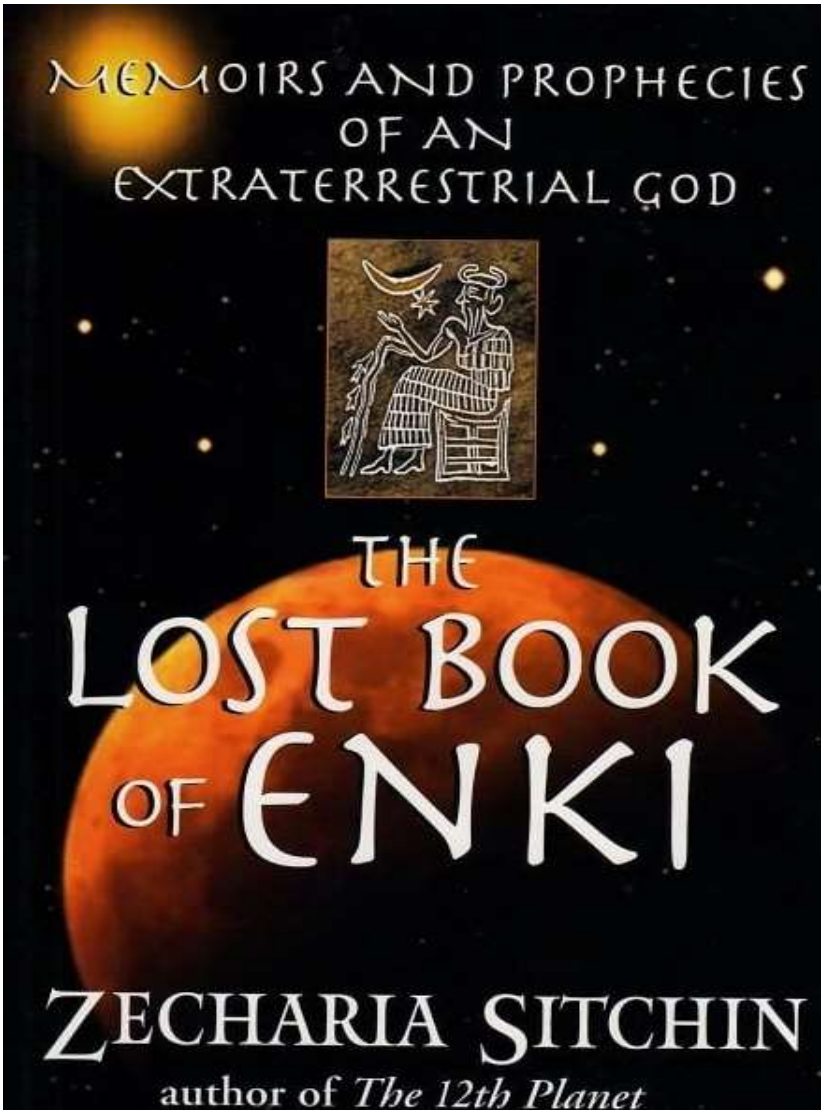

Këta "Teorisë se Astronautë të Lashtë", zbritën në një nga detet në Tokë dhe krijuan Eris, "një shtëpi në distancë".

Sipas përkthimeve të autores dhe studiueses Zakaria Sitchin, misioni origjinal i kërkimit në Tokë është zgjeruar në një mision ku të ashtuquajturat. Anunnaki krijuan qendra operacionale në Tokë, Hënë dhe madje edhe Mars.

Në fund, Anunnaki nuk kishte mjaft njerëz, kështu që ata punësuan inxhinieri gjenetike për të formuar punëtorët primitivë, të quajtur Homo Sapiens.

Ka shumë skepticizëm sot kur flasim për Anunnaki, dhe shumë e hedhin poshtë idenë se astronautët e lashtë të quajtur Anunnaki zbritën në tokë mijëra vite përpara historisë së shkruar.

Megjithatë, shumë studiues dhe teologë kanë filluar të kuptojnë se historitë biblike të krijimit, Adamit dhe Evës, Kopshti i Edenit, Përmbytja, Kulla e Babelit, janë në fakt produkt i teksteve antike të shkruara nga sumerët e lashtë një mijëvjeçar më parë. në Mesopotaminë e lashtë.

Sumerët e lashtë, nga ana tjetër, pretendojnë se kanë marrë njohuritë e tyre për ngjarjet e kaluara nga mësimet dhe shkrimet e Anunnaki-ve ("Ata që zbritën nga qielli në Tokë").

Pllaka e parë e Zotit Enki

Kapitulli 1.1 - Ky panel shpjegon atë që na duket si lufta atomike në Tokë midis Anunnaki-ve. Era e keqe flet për një re radioaktive që vret gjithçka në rrugën e saj, perënditë dhe njerëzimin. Një pjesë shumë interesante është ajo ku ai thotë se është gjëja më e keqe që ka ndodhur pas përmbytjes.

Kapitulli 1.2 - Ky panel flet për kohët e lashta në Nibiru, planetin vendas të Anunnaki. Ata duket se mendojnë se kanë ardhur nga ajo që evolucionistët tanë besojnë se është supë primordiale. Edhe pse e dimë që nuk është e mundur që të ketë ndodhur, ata mendojnë se ka ndodhur. Përmendet atmosfera dhe bimësia e planetit. Orbita e tij rreth diellit me periudha të nxehta dhe të ftohta. Gjatë periudhave të ftohta, nxehtësia e brendshme e planetit e mbajti Nibiru të ngrohtë. Mosmarrëveshjet e vazhdueshme përfunduan me përdorimin e atyre që ne i konsiderojmë si bomba atomike. Ajo shkatërroi planetin e tyre. Pastaj u vendos paqja dhe u krijua një mbretëri për të gjithë planetin (qeveria botërore).

Kapitulli 1.3 - Kjo tabletë flet për prejardhjen mbretërore në Nibiru. Flet për martesat mbretërore. Madje njëri u martua me vajzën e vëllait të tij.

Kapitulli 1.4 - Ky panel tregon se planeti vendas Anunnaki duket se ka pasur probleme me atmosferën. Zgjidhja është të vendosni një pluhur të imët ari në shtresat e sipërme të atmosferës për ta riparuar atë. Ky vendim nuk erdhi derisa lufta mes tyre përfundoi me vrasjen e mbretit. (Vëllai vret vëllanë, si Kaini dhe Abeli).

Kapitulli 1.5 - Kjo tabelë përmban këshillën e Anunnaki-t i cili vendos që Anunnaki që vrau mbretin, kushëriri i largët i të cilit është, duhet të vijë në fron. Ai nuk ka asnjë dënim që kur vrau mbretin.

Kapitulli 1.6 - Ky tabelë jep detaje se si mbreti u përpoq të shëronte atmosferën e planetit duke shpërthyer bomba atomike në vullkane. Kjo nuk solli asgjë të mirë dhe Anunnaki janë të pakënaqur. Personi tjetër në radhë për fronin sfidon mbretin dhe e mund atë në mundje. Mbreti i shpëtoi Anunnaki-t duke u hedhur në një anije kozmike dhe duke shkuar në Tokë. (Është pothuajse si të dëbosh Satanin).

Pllaka e dytë e Zotit Enki

Kapitulli 2.1 - Kjo pllakë tregon për një mbret të mundur që iku në Nibiru me një plan për të shkuar në Tokën e mbuluar me dëborë. Anija kozmike që ai mori kishte bomba atomike dhe plani i tij ishte të hidhte në erë rrugën e tij përmes rripit të asteroidëve, gjë që e mbajti Anunnaki-n të mos shkonte në Tokë.

Kapitulli 2.2 - Përshkruan ardhjen e mbretit të mundur në Tokë.

Kapitulli 2.3 - Kjo tabelë flet për ditët e para të mbretit të mundur në Tokë dhe gjetjen e ajrit, frutave dhe peshkut. Ai gjeti gjithashtu gjurmë ari që planetit Nibiru i

duhen për të riparuar atmosferën. Ai fton mbretin e ri Nibiru dhe dëshiron një marrëveshje.

Pllaka e tretë e Zotit Enki

Kapitulli 3.1 - Kjo tabelë flet për përpjekjet e mbretit të mundur për t'i dhënë ryshfet mbretit të ri me njohuritë e tij për arin në Tokë dhe për të rikthyer mbretërinë e tij.

Kapitulli 3.2 - Ky seksion përmban përfundimin e negociatave. Një ekip do të dërgohet në Tokë për të parë nëse ka ndonjë ar. Nëse ka ar, mbreti i mundur do të ketë një ndeshje tjetër me mbretin e ri për fronin.

Kapitulli 3.3 - Paneli tjetër tregon Anunnaki duke udhëtuar drejt Tokës. Ata ndalojnë shkurtimisht në Mars për ujë. Anija e tyre kozmike duket se po ecën mbi ujë. Pastaj ata vazhdojnë drejt Tokës dhe zbarkojnë atje.

Kapitulli 3.4 - Ky seksion flet për 6 ditët e para të ekipit të avancuar Anunnaki në Tokë. Shumë ushqim, ujë, peshk dhe kafshë.

Kapitulli 3.5 - Ky seksion përshkruan liderin e ekipit Anunnaki i cili e shpall ditën e shtatë ditë pushimi. Metalet përpunohen nga uji. Dita, muaji, viti morën emra.

Kapitulli 3.6 - Kjo pjesë e pllakës flet për kërkimin dhe gjetjen e arit, por jo në sasi të mëdha. Bombat atomike të mbetura nga anija kozmike e mbretit të mundur u morën dhe u fshehën në një shpellë. Ata nuk do t'i përdorin më ato për të bërë rrugën e tyre përmes rripit të asteroidëve. Një anëtar i ekipit Anunnaki largohet nga Toka për të marrë raundin e parë të arit në Nibiru.

Pllaka e katërt e Zotit Enki

Kapitulli 4.1 - Ky bord fillon me një anije kozmike me raundin e parë të arit. Ata mësuan se ka sasi më të mëdha ari nën tokë në Tokë. Anunnaki i rangut të lartë është vendosur në krye të operacionit në Tokë. Ai u largua nga Nibiru dhe mbërriti në Tokë.

Kapitulli 4.2 - Kjo pjesë e tabletës tregon mbretin e ri Nibiru që vjen në Tokë për të parë vetë se ari është nën tokë. Një plan është duke u zhvilluar për të parë se cilët nga djemtë e tij do të kthehen në Nibiru dhe cilët do të qëndrojnë dhe do të komandojnë operacionin në Tokë. Duhet të bëhet për shkak të rivalitetit mes dy djemve të tij, pasi të dy janë të aftë për mbretërinë e ardhshme.

Kapitulli 4.3 - Ky seksion tregon mbretin e ri dhe dy djemtë e tij që vendosin se çfarë detyrash të bëjnë. Kur shpallen vendimet, mbreti i mundur përsërit rastin e tij për ndeshjen e dytë të mundjes për fronin. Ndeshja e mundjes përfundon me mbretin e ri që mund përsëri mbretin tashmë të mundur. Në fund të ndeshjes, mbreti i mundur kafshoi karin e mbretit të ri dhe e gëlltiti atë. E lidhin dhe e mbyllin. Ndërsa mbreti i ri po shërohet, stomaku i mbretit të mundur është i fryrë për shkak të spermës nga penisi i mbretit. Gjykata ulet dhe vendos se çfarë të bëjë me mbretin e mundur. Djali i mbretit të ri dëshiron ta vrasë.

Kapitulli 4.4 - Kjo pjesë e pllakës tregon mbretin e ri që vendos të vendosë mbretin e mundur, pasi ai pritet të vdesë nga gëlltitja e penisit të mbretit të ri, në Mars derisa të vdesë. Mbreti i ri kthehet në Nibiru dhe tregon gjithçka që ka ndodhur dhe flet për planet për të marrë arin nga Toka. Planet përfshijnë ndërtimin e stacioneve të transmetimit në Mars dhe ndoshta në Hënë. Toka përmendet përsëri si Eden.

Kapitulli 4.5 - Ky seksion përshkruan ndërtimin e një makine specifike tokësore, anije kozmike dhe raketa në Nibiru për përdorim në Tokë. Ciklet më të shkurtra të Tokës dhe atmosferës ndikojnë në Anunnaki. Një grup Anunnaki, duke përfshirë disa gra që kanë aftësi shëruese, largohen nga Nibiru dhe shkojnë në Tokë. Ata ndalojnë në Mars për të parë nëse mbreti i mundur ka vdekur dhe kanë ngritur një stacion stafetë atje. Pjesa tjetër e grupit vazhdon drejt Tokës.

Pllaka e pestë e Zotit Enki

Kapitulli 5.1 - Ky bord fillon me mbërritjen e grupit të fundit në Tokë. Djali që mori përsipër komandën për mbledhjen e arit, mirëpret motrën e tij, e cila është një nga shëruesit. Ata fluturuan për në banesat e djalit të mbretit, që ai ndërtoi në mal. Ata deklarojnë dashurinë e tyre për njëri-tjetrin dhe diskutojnë se si djali i tyre në Nibiru dëshiron të vijë në Tokë (këta janë vëlla dhe motër). Ata fluturojnë përsëri në Eden, dhe ai fluturon rreth saj duke i treguar asaj për planet e tij. Gjithnjë e më shumë Anunnaki po vijnë nga Nibiru.

Kapitulli 5.2 - Tani ka 300 Anunnaki në Mars dhe 600 në Tokë. Kjo pjesë e pjatës i referohet më shumë vendimeve injorante dhe imoralitetit të disa Anunnaki. Vajza e mbretit që bën dashuri me djalin e mbretit, i premtohet nga mbreti djalit të dytë të mbretit. Kur u mësua se djali dhe vajza tjetër flinin bashkë, asaj iu ndalua të martohej me askënd. Djali i mbretit, i cili bëri dashuri me motrën e tij, përdhunon një mjek të ri që është nën komandën e motrës me të cilën flinte. Djali i mërzitur i mbretit dëbohet në një vend djerrë në tokë, por Anunnaki, i cili po e çon në mërgim, e çon qëllimisht në një vend ku shtatë bomba atomike të marra nga anija kozmike e mbretit të mundur vendosen në një shpellë.

Kapitulli 5.3 - Një shëruese e re e përdhunuar sillet para shtatë gjyqtarëve dhe u thotë se është shtatzënë. E pyesin nëse dëshiron të martohet me djalin e mbretit që e përdhunoi. Ajo thotë se do. Djali i mbretit të mërguar u kthye në Eden. Djali tjetër i mbretit, i cili është përgjegjës për mbledhjen e arit nga vendi, jeton në atë pjesë të vendit. Babai i tij, mbreti, i premtoi vajzës së tij për martesë, por në vend të kësaj e ndaloi të martohej kur mbreti mësoi se ajo dhe djali tjetër po flinin së bashku. Tani djali i mbretit, i cili është përgjegjës për mbledhjen e arit, i kërkon që të bashkohet me të në banesën e tij. Ai dhe gjysmë motra e tij kanë një vajzë të porsalindur. Ai donte një djalë. Ajo sjell në jetë një vajzë tjetër. Ai bërtet se do një djalë, por ajo e mallkon atë (një mallkim i vërtetë). Tani ai ka probleme të rënda shëndetësore. Vetëm me betimin se nuk do të jetë më me të, ajo e liron nga mallkimi. Ajo po kthehet në Eden. Ai fton gruan dhe fëmijën e tij nga Nibiru të vijnë në Tokë. Ai ka pesë djem me gruan e tij dhe gra të tjera Anunnaki.

Djali i dytë i mbretit, pasi u nda me motrën e tij, përdhunoi një shëruese të re dhe më vonë u martua me të. Tani ai dhe motra që dashuron po ftojnë djalin e tyre nga Nibiru në Tokë. Por ai është i martuar dhe ka një djalë me gruan e tij.

Kjo krijon një rivalitet midis dy djemve të mbretit në Tokë. Kjo çon në luftë.

Ari mbërrin në Nibiru dhe shndërrohet në pluhur të imët që vendoset në atmosferë. Atmosfera po përmirësohet dalëngadalë. Tani ka pesë qytete Anunnaki në Tokë.

Igigi ka filluar të ankohet për ngarkesën e punës. Igigi në Mars ankohet më së shumti. Komandanti në Mars u soll në Tokë për t'i treguar se si funksionon atje.

Kapitulli 5.4 - Komandantit të Marsit i tregohet puna në Tokë. Ai fshehurazi dëshiron të bëhet mbret, kështu që ai vjedh pllakat e fatit nga Edeni (fuqitë e tyre të vërteta nuk dihen). Ai beson se nuk mund të mposhtet përderisa ka pllakat e fatit, por mposhtet dhe dënohet me vdekje. Ai vdiq në globin e njëzet e pestë (globi besohet të jetë 3600 vite Tokë, gjatësia e orbitës së Nibiru rreth diellit). Njëzet e pesë topa do të nënkuptonin ekzekutimin e tij.

Pllaka e gjashtë e Zotit Enki

Kapitulli 6.1 - Këtu diskutohet shumë për krijimin e një race skllevërsh të punëtorëve primitivë. Një nga djemtë e mbretit thotë se "babai i të gjitha fillimeve" ka fuqinë ekskluzive për të krijuar. Djali i një mbreti tjetër që promovon këtë përpjekje thotë se kjo qenie tashmë ekziston dhe se ata nuk do të ishin skllevër, por ndihmës. Sigurisht që kjo tingëllon si një gënjeshtër moderne. Djali i një mbreti tjetër thotë se është kundër rregullave të planetit. Djali i një mbreti tjetër thotë se edhe ardhja në tokë është kundër rregullave. Pas shumë diskutimesh, mbreti vendos të krijojë një skllav primitiv.

Kapitulli 6.2 - Sa më shumë e hulumtonim këtë, aq më shumë besuam se Anunnaki, veçanërisht djali i mbretit i ngarkuar me minierat, kishte krijuar krijesa të lashta mitike. Kafshët si dragonjtë, centaurët, sirenat, njëbrirëshët, etj. Në këtë pjesë të pjatës thuhet se njërës kafshe i kanë marrë pjesën e pasme dhe e kanë bashkuar me pjesën e përparme të tjetrës. Me fjalë të tjera, ata eksperimentuan me ADN-në. Djali i këtij mbreti krijoi krijesa nga ADN-ja dhe theu rregullat para se të rinjtë të fillonin të krijonin një punëtor primitiv. Meqenëse mbreti u dha të drejtën për të vazhduar, ata u përpoqën të përzienin ADN-në e krijesave me dy këmbë (hominidët) me të tyren dhe ta vendosnin në barkun e një krijese femërore dykëmbëshe tokësore. Kishte shumë konceptime, por rezultatet nuk ishin të mira. Shumë krijesa janë krijuar me deformime.

Kapitulli 6.3 - Të gjitha përpjekjet dështuan, por në fund ata vendosën të mos përpiqen të fekondojnë krijesën femërore dykëmbëshe tokësore, por gratë Anunnaki. Një grua Anunnaki që punonte në shkrirjen e ADN-së vendosi të fekondohej. Ajo u ngjiz dhe lindi një djalë. Ajo e quajti atë Adam. Pastaj ata vendosën të pyesnin gratë e reja shëruese Anunnaki nga Nibiru nëse donin t'i fekondonin ato. Shtatë prej tyre ranë dakord.

Kapitulli 6.4 - Shtatë gratë shëruese Anunnaki janë fekonduar nga një kombinim i një femre dykëmbëshe tokësore (hominidi) dhe Adamit. Shtatë prej tyre lindën shtatë fëmijë meshkuj. Kur e kuptuan se kishin problem të gjenin gra Anunnaki, vendosën të kishin fëmijë femra dhe t'i linin të rriteshin vetë. Gruaja e një Anunnaki u kërkua dhe ra dakord që të fekondohej. Lindja nuk ishte normale, por vajza ishte mirë.

Kapitulli 6.5 - Shtatë gra të tjera janë krijuar për shtatë burra. Adami dhe Eva u shpërngulën në Eden (kryeqyteti i Anunnaki-ve) dhe shtatë burra e gra u vendosën në kafaze mes pemëve. (Aq shumë për të mos qenë skllevër). Koha e tyre për riprodhim ka ardhur dhe ka ikur. Asnjë konceptim. Një pjesë e ADN-së u mor nga djali i mbretit dhe gruaja që punoi në bashkimin e ADN-së dhe u vendos në Adamin dhe Evën. Pastaj Adami dhe Eva u lanë të bredhin në Eden sipas dëshirës.

Kapitulli 6.6 - Në këtë pjesë të tabelës, djali i mbretit në Eden vëren se Adami dhe Eva kanë gjethe mbi to. Ai është i mërzitur dhe fton djalin e një mbreti tjetër që

ishte pjesë e krijimit për të shpjeguar. Ai fton bashkëpunëtorët e tij në krijim. Të gjithë shpjegojnë se mungon ADN-ja, gjë që e bën edhe më të mërzitur djalin e Edenit në pushtet. Një nga ata që mori pjesë në krijim foli dhe tha se nuk iu dha jeta e gjatë e Anunnaki. Djali në pushtetin e Edenit i urdhëron ata të nxjerrin krijimet e tyre nga Edeni. Adami dhe Eva nuk u larguan nga Edeni sepse hëngrën fruta nga pema e ndaluar. Ata u dëbuan sepse shkencëtarët Anunnaki u dhanë atyre ADN për riprodhim dhe komandanti i Edenit ishte i zemëruar. Eva nuk u tundua. Asgjë nuk ishte nën kontrollin e Adamit dhe Evës.

Pllaka e shtatë e Zotit Enki

Kapitulli 7.1 - Adami dhe Eva janë vendosur në një rrethim jashtë qytetit të Edenit. Ata kishin shumë fëmijë. Anunnaki tani ka tre gjenerata në Tokë. Adamët punojnë në fusha dhe në miniera. Ari rrjedh. Toka po ngrohet. Bora po shkrihet. Vullkanet shpërthejnë dhe toka dridhet. Igigi ankohet në Mars për erërat e forta dhe pluhurin e stuhishëm. Brezi i asteroidëve është në trazira. Shkëmbinjtë e squfurit po bien në Tokë. Duket se ndërsa Nibiru kalon pranë, në një farë mënyre shkakton shumë telashe në qiell. Një asteroid i madh godet hënën.

Kapitulli 7.2 - Në këtë seksion, ne vëzhgojmë braktisjen e një stacioni rele në Mars. Tani ka 80 sfera, ose 288.000 vite Tokë në Tokë. Vini re se njerëzit Anunnaki që erdhën për herë të parë në Tokë 288.000 vite më parë janë ende gjallë. Anunnaki shkojnë në hënë dhe studiojnë shumë gjëra.

Kapitulli 7.3 - Meqenëse stacioni i stafetës në Mars u braktis, një port i ri anijesh kozmike do të ndërtohej në Tokë për të transportuar drejtpërdrejt arin në Nibiru. Mbreti vjen në Tokë për të parë portin e ri.

Kapitulli 7.4 - Mosmarrëveshja midis bijve të mbretit dhe pasardhësve të tyre fillon përsëri. Punëtorët primitivë (Adami dhe Eva) u kapën jashtë qytetit të Edenit dhe u sollën në qytet. Ata u japin atyre punë për të bërë. Në atë kohë, drithërat dhe delet nuk silleshin në tokë. Djali i mbretit që krijoi racën njerëzore ka një skemë të re, por vëren se njerëzimi po shkon prapa.

Kapitulli 7.5 - Djali i mbretit që krijoi Adamin dhe Evën vëzhgoi Adamin dhe Evën. Një ditë ai spiunoi disa Eva të reja dhe vendosi t'i fekondonte me spermën e tij. Ata lindën. Tani është 92 Shar, 331.200 vite që kur Anunnaki ishin në Tokë. Djali i mbretit është në ekstazë nga lindja e tij dhe thotë se ai krijoi një njeri të qytetëruar. Ai dëshiron që kjo të jetë një sekret. I thotë vezirit të fshehë dy fëmijët në shtëpi dhe thotë se i kanë gjetur në shporta në kallamishte. I rrisin djali i mbretit dhe gruaja e tij. Djali i mbretit i paraqet ata në mënyrë të rreme, jo si pasardhës të tij, por si brezi i ri më i zgjuar i Adamit dhe Evës. Ai bën thirrje që edhe këtu të sillen drithëra në Tokë që edhe këtu të rriten drithëra. Kur fëmijët meshkuj dhe femra janë shumuar (ata kanë dy djem, Kainin dhe Abelin), mbreti i Nibiru dëshiron që burri të vijë në Nibiru për ta vizituar.

Pllaka e tetë e Zotit Enki

Kapitulli 8.1 - Anija kozmike për të marrë njeriun ka mbërritur. Djali i mbretit dërgon pasardhësit e tij të tjerë për ta shoqëruar atë. Djali i mbretit e mashtroi burrin, duke i thënë të mos hajë e të mos pijë gjëra jetëgjatë, sepse janë helmuese dhe ai do të vdesë. Avioni niset dhe mbërrin në Nibiru. Mbreti sheh për herë të parë nipërit dhe mbesat e tij.

Kapitulli 8.2 - Në Nibiru, tokësorit i ofrohet bukë dhe një eliksir për jetë të gjatë. Ai nuk ha dhe nuk pi. Mbreti ofendohet dhe e pyet pse jo? Ai thotë se do të vdesë. Një nga nipërit e mbretit i jep mbretit një pllakë që ia kishte dhënë i ati për t'ia dhënë babait të tij, mbretit. Mbreti e lexon dhe kupton se toka është pasardhës i djalit të tij. Djali i mbretit dëshiron që toka të kthehet në tokë. Arsyeja e vërtetë pse djali i mbretit nuk donte që ai të hante ose të pinte ushqim për një jetë të gjatë është për shkak të shqetësimeve për punët e ardhshme të mbretërisë, pasi ai ishte djali i tij. Një tokëz dhe një nga dy nipërit e tij kthehen në Tokë.

Kapitulli 8.3 - Binjakëve, Kainit dhe Abeli, iu tregua se si të hapnin kanale uji dhe të korrnin, ndërsa të tjerëve u treguan se si të rrisnin dele dhe lesh. Ishte një festë në korrjen e parë dhe dy binjakët u bënë ofertat e tyre dy bijve të mbretit. Më vonë, Kaini ishte i pakënaqur sepse një nga djemtë e mbretit nuk e lavdëroi për punën e tij. Kaini luftoi për të dhe Abeli u vra.

Kapitulli 8.4 - Kjo pjesë e bordit flet për ngjarjet pas vrasjes. Kaini u dëbua.

Kapitulli 8.5 - Ky tabelë jep detaje mbi mësimet e pasardhësve tokësorë të birit të mbretit. Përmenden edhe mësime të tjera të pasardhësve të tjerë. Adhurimi i Anunnaki-ve u krijua. Kjo ishte në 98 modele, ose 352.800 vite që kur Anunnaki erdhën në Tokë. Në 104 raunde, ose 374.400 vite Tokë, disa breza të familjes mbretërore në Tokë po marrin ende fëmijë me gjysmë motrat e tyre.

Kapitulli 8.6 - Kjo pjesë e tabelës tregon për fundin e jetës së njeriut të parë tokësor të krijuar nga djali i mbretit nga Eva. Njeriu tokësor (babai i Kainit dhe Abelit) thuhet se është Adami. Ai lindi në 93 Shara (334.800) dhe vdiq në 108 Shara (388.800), që do të thotë se ai ishte 54.000 vjeç Tokë kur vdiq. Në këtë moment, Anunnaki dhe Toka po martohen.

Pllaka e Nëntë e Zotit Enki

Kapitulli 9.1 - Në këtë moment, Anunnaki dhe tokësorët po martohen. Vështirësi në Tokë dhe Mars për shkak të rrezeve të diellit. Një nga djemtë e djalit të mbretit dëshiron të martohet me një grua tokësore. Ka një kundërshtim. Debati përfshin një deklaratë se është e zakonshme në mbretëri të martohen me gjysmë motrat. Problemi me martesën është familja mbretërore. Nëse familja mbretërore martohet me një grua tokësore, mbreti i Nibiru përfundimisht mund të bëhet një tokë. Mbreti urdhëron që nëse pasardhësi mashkull i djalit të mbretit martohet me një grua tokësore, ai nuk mund të kthehet më në Nibiru dhe statusi i tij si princ përfundon. Djali i mbretit, i cili është komandanti i Tokës, deklaron gjithashtu se ai dhe gruaja e tij e re nuk do të mund të qëndrojnë në Eden. Pasardhësi mashkull i djalit të mbretit martohet me një grua tokësore.

Kapitulli 9.2 - Dyqind Igigi nga Marsi erdhën në dasmë. Pa dijeninë e udhëheqësit, dyqind Igigi nga Marsi vendosën të rrëmbenin gratë e tokës për t'u bërë gra të tyre. E bënë pas dasmës. Komandanti i Tokës, i cili ka qenë gjithmonë kundër krijimit të njerëzimit, është i trishtuar që ata shkatërruan misionin e tyre fillestar. Dikur mision i shenjtë, tani vepra të liga njëra pas tjetrës. Tani Toka do të përmbytet nga njerëzimi. Pasardhësi mashkull i djalit të mbretit, i cili sapo po martohej, në thelb u dëbua në një tokë tjetër përtej detit. Atje ai thirri Igigianët që rrëmbyen gratë tokësore. Djalit të mbretit që krijoi njerëzimin i pëlqente martesa me një grua tokësore. Ai i kërkoi djalit të tij, i cili u martua me një grua tokësore, të vendosej në një vend të ri dhe të kërkonte që burrat tokësorë të grave të transferoheshin atje. Djali

i mbretit që krijoi njerëzimin tani viziton shpesh toka të reja dhe vëzhgon dhe josh gratë (historia biblike e Davidit dhe Bathshebës).

Kapitulli 9.3 - Bathsheba mbeti shtatzënë dhe lindi një fëmijë. Toka e parë me trup të bardhë, flokë bjonde dhe sy blu. Lindur 110 Shara, ose 396.000 vite Tokë pas ardhjes së Anunnaki. Në Tokë ka murtajë dhe zi buke. Komandanti i Tokës e ndjen se misioni i Tokës është zvetënuar dhe përçmon njerëzimin tokësor. Nuk e duron dot që tokësorët janë bërë kaq të zhurmshëm. Aq sa komandanti i Tokës nuk mund të flejë. Një Anunnaki donte të mësonte artin tokësor të shërimit. Komandanti Anunnaki i Tokës tha jo. Uji nuk vinte nga burimet e tij ku jetonin tokësorët. Bimësia nuk u rrit. Komandanti i Tokës ndaloi çdo mësim apo ndihmë ndaj tokësorëve. Ai donte që tokësorët të zhdukeshin. Një shar (3.600 vite) toka hëngri bar. Kjo vazhdoi për rreth pesë orë të tjera. Ka pika të zeza në Diell. Shkencëtarët në Nabir thonë se planeti po lëviz për shkak të kalimit të radhës nga dielli.

Kapitulli 9.4 - Shkencëtarët në Nibiru thonë se akullnajat në Tokë po shkrihen dhe do të humbasin ekuilibrin e tyre. Akullnaja rrëshqitëse do të prodhojë një valë të madhe që do të mbështesë tokën. Toka do të përmbytet. Mbreti Nibirua i thotë Marsit dhe Tokës të përgatiten për evakuim. Shkencëtari kryesor vjen në Tokë me një mesazh nga mbreti. Ai i informon ata se kthimi i Anunnaki në Nibiru është bërë i vështirë sepse ata janë mësuar me ciklet e Tokës dhe nuk janë në gjendje të përshtaten me ciklet më të gjata të Nibiru. Ai do të vdesë së shpejti. Njëri nga djemtë e mbretit e di për këtë, por djali tjetër, i cili është komandanti i tokës, është i zemëruar. Ai është njeri sepse tokësorët u bënë si ata, dhe ata u bënë tokësorë. Ai beson se janë bllokuar në planetin Tokë dhe se dikur kanë qenë zotër, se tani janë skllevër. Shkencëtari u thotë atyre të qëndrojnë në tokë. Ata duhet të ngjiten lart në anije kozmike dhe të presin që aksidenti të kalojë. Anunnaki që janë martuar me gra tokësore duhet të zgjedhin midis grave të tyre dhe largimit. Kjo pllakë tregon se përmbytja është një ngjarje natyrore. Në Bibël, Zoti premton të mos lejojë që njerëzimi të shkatërrohet përsëri nga përmbytjet. Anunnaki u mblodhën dhe të gjithë vendosën nëse do të qëndronin apo do të shkonin.

Kapitulli 9.5 - Anunnaki kanë bërë zgjedhjet e tyre. Pas kësaj, ata pyetën për fatin e njerëzimit. Komandanti i Tokës tha se do të zhdukej. Anunnaki u përgjigj se ata nuk duhej të vdisnin. Komandanti i Tokës paralajmëron vëllanë që i krijoi se ai e bëri atë kryesisht kundër vullnetit të tij. Se ka punuar pas shpine. Komandanti i Tokës kërkon që çdo Anunnaki të bëjë një betim. Jepen detyra përgatitore. Aeroplanët janë caktuar. Djali i mbretit, i cili krijoi njerëzimin, edhe një herë punon pas shpinës së vëllait të tij dhe vendos të mbledhë ADN-në e kafshëve. Thashethemet në tokë po rriten.

Pllaka e dhjetë e Zotit Enki

Kapitulli 10.1 - Kjo tabelë tregon për djalin e mbretit, i cili krijoi tokësorët, të cilit iu tha në ëndërr të informonte Noenë për fatkeqësinë e afërt të ujit. Noeu ndërton një anije të fortë për të shpëtuar familjen e tij nga përmbytja.

Kapitulli 10.2 - Noeu i mashtroi njerëzit që ta ndihmonin të ndërtonte një anije të fortë. Në ditën e gjashtë, një lundërtar erdhi me një kuti me ADN të kafshëve. Koha e përmbytjes ishte 120 topa (432.000 vite). Noeu kishte 10 shtresa (36.000 vite). Përmbytja ishte një kombinim i dallgëve dhe shiut.

Kapitulli 10.3 - Kjo pjesë e tabelës flet për kapjen dhe vendosjen në arkën e Noes në malin afër Araratit. Anunnaki po kthehen në Tokë. Komandanti i Tokës gjen Noahun dhe është gati të vrasë vëllanë e tij për shkak të mashtrimit të tij. Kur gjithçka u shpjegua, ai u qetësua. E vetmja gjë që ka mbetur që nuk është varrosur në qytetet e tyre është vendi ku u ul avioni i tyre.

Kapitulli 10.4 - Pas kthimit në Tokë, Anunnaki hasin në shkatërrim. Marsi humbi atmosferën e tij dhe uji u tha. Në Tokë, Anunnaki organizojnë dhe caktojnë punën e rindërtimit.

Kapitulli 10.5 - Nibiru është dëmtuar nga lëvizja e Marsit dhe Tokës. Atmosfera në Nibiru është gjithashtu e dëmtuar. Nibiru ka nevojë për më shumë ar nga Toka. Toka i thotë mbretit se ari nuk mund të arrihet. Minierat u shembën. Por një Anunnaki po eksploronte buzë oqeanit në kërkim të arit. Ai gjeti gjithashtu disa nga njerëzit e Kainit që mbijetuan. Po punohet për rinovimin dhe përgatitjen e vendeve të reja të uljes.

Kapitulli 10.6 - Vendi i uljes së anijes kozmike kërkon dy male. Asnjë vend nuk është ideal. Ata po ndërtojnë piramida si male për portet e tyre hapësinore.

Kapitulli 10.7 - Kjo pjesë e fundit e tabelës tregon edhe një herë se Anunnaki janë egoistë dhe duan pushtet dhe titull. Ata e ndanë vendin mes tyre.

Pllaka e njëmëdhjetë e Zotit Enki

Kapitulli 11.1 - Paqja ruhet për 1 shar (3.600 vite). Por është shumë e mirë për të zgjatur. Njëri nga djemtë e mbretit kishte dy djem. Njëri jetonte në tokë me të atin, dhe tjetri jetonte në një port kozmik. Djali nga porti hapësinor u bë xheloz dhe lakmitar. Ai mendoi se babai i tij do t'ia linte tokën djalit të tij që jetonte me të. Prandaj ai dhe gruaja e tij planifikuan të vrisnin vëllanë e tij, që ai të trashëgonte tokën. Ata bënë një festë dhe kur vëllai i tij e zuri gjumi nga pija, e futën në një arkivol dhe e hodhën në det. Ai nuk u gjet derisa vdiq. Gruaja e tij e trishtuar u zotua të hakmerrej dhe mori spermën e burrit të saj të vdekur dhe u fekondua. Ajo e rriti djalin e saj për t'u hakmarrë. Djali u rrit dhe u stërvit. Ai nisi ushtrinë e tij. Ajo ditë erdhi dhe djali i saj u godit nga një shigjetë helmuese.

Kapitulli 11.2 - Në këtë pjesë të procesverbalit, djali i saj mund xhaxhain që vrau të atin. Komandanti i Tokës e kupton se kjo është hera e parë që një Tokës krijon një ushtri. Ai mbledh tre djemtë e tij dhe ndërton një port kozmike për të cilën Anunnaki të tjerë nuk e dinë. Ka një tjetër lidhje dashurie. Këtë herë midis pasardhësve të të dy bijve të mbretit.

Kapitulli 11.3 - Në përgatitjen e dasmës, është zakon që gjinia femërore të veshë nusen. Gjatë përgatitjes së saj, nusja flet për planet e saj për të shoqin. Planet janë aq madhështore sa kushëriri që e ka veshur ia ka kaluar te babai i dhëndrit. Babai është paralajmëruar dhe ka frikë se djemtë e djemve të mbretit të tjerë do të përfitojnë nga kjo. Plani i tij është që vajza e tij të mbetet shtatzënë me vëllain e saj (dhëndrin). Në këtë mënyrë, familja mbretërore do të qëndrojë në anën e tyre të familjes. Pasi fekondoi motrën e tij e zuri gjumi. Ai ëndërronte vdekjen. Kur u zgjua, i tha motrës së tij se kush mendonte se do të akuzohej për përdhunimin e saj. Ai arratiset nga qyteti dhe përfundon në një ujëvarë. Gurët janë të rrëshqitshëm dhe ai vdes.

Kapitulli 11.4 - Ky seksion shpjegon një pjesë të seksionit të mëparshëm. Nusja hyri në ilegalitet në kërkim të trupit të dhëndrit. Bota e krimit ishte një vend i vdekjes në kohët e lashta. Dy të dërguar e rikthejnë në jetë. Nusja kërkon hakmarrje dhe

kërkon vdekjen e babait të dhëndrit, edhe pse ai nuk e vrau djalin e tij. Nusja kërkon hakmarrje duke nisur një luftë. Ajo përfundon me babain e dhëndrit të bllokuar në dhomat në piramidë.

Kapitulli 11.5 - Ky seksion trajton shpëtimin e babait nga dhomat dhe dëmtimin e bërë në gurët, trarët dhe farin brenda piramidës. Komandanti i Tokës ndan tokat. Kjo çon në një pyetje tjetër që ai ka për të atin, mbretin. Tokësorët shumohen më shpejt se Anunnaki. Tokësorët dëgjojnë dhe i shërbejnë Anunnaki-t. Mbreti vendos të vijë në Tokë edhe një herë.

Kapitulli 11.6 - Fari i anijes kozmike është zhvendosur. Komandanti i Tokës ndan tokën. Nusja do ende tokën që do të kishte nëse do të kishte ndodhur martesa. Ata nuk i japin asaj asgjë.

Pllaka e Dymëdhjetë e Zotit Enki

Kapitulli 12.1 - Mbreti vendos të vijë në Tokë. Rindërtimi po vazhdon edhe pse kanë kaluar dy përmbytje (7.200 vite). Këtu përmendet një gjë shumë e çuditshme. "Një sy i ngritur që shikon tokën, një rreze e ngritur që përshkon gjithçka." Ai të kujton syrin që sheh gjithçka në majë të piramidës.

Kapitulli 12.2 - Kjo është pjesa më interesante. Mbreti mbërrin dhe bëhet një festë e madhe. Mbreti dhe gruaja e tij pastaj flenë për disa ditë dhe disa netë. Ditën e gjashtë, mbreti ftoi dy djem dhe një vajzë. Ata i japin atij pamjen e arit të ri të gjetur. Pastaj ata flasin për të dërguarin që ai dërgoi para përmbytjes. Ai që erdhi me një anije kozmike dhe foli me ta për përmbytjen dhe ciklin e tyre të ndryshuar të jetës në Tokë. Rreth asaj se si do të vdisnin nëse do të ktheheshin në Nibiru. Pastaj i njëjti i dërguar iu shfaq në ëndërr njërit prej djemve. Mbreti thotë se ai nuk dërgoi një të dërguar. Të gjithë janë të hutuar.

Kapitulli 12.3 - Shumë ndryshime ndodhën pas vizitës së mbretit. Riorganizimi i tokës dhe një qasje e re ndaj tokësorëve. Ata u përzien me Anunnaki në qytete. Ata gjithashtu morën qytetin e tyre me mbretin e tyre të caktuar nga komandanti i Tokës. Sistemi për mbretërinë dhe autoritetin u krijua dhe u dha. Nusja është ende e mbushur me hakmarrje dhe kërkon vendin e saj. Ajo bën një plan dhe ia dërgon gjyshit (djalit të mbretit) të dhëndrit të saj të ndjerë. Ai është përgjegjës për diçka që quhet ME. Ajo bën një plan për t'i vjedhur ato prej tij. Ajo vjen në rezidencë e veshur pak dhe e josh atë me këngë dhe verë. Tani për tani, ai po mashtron.

Kapitulli 12.4 - Nusja u kap por nuk kishte ME me vete. Komandanti i Tokës duket se ka marrë përgjegjësinë nga vëllai i tij. Djali i vëllait tim u kthye nga internimi shumë i inatosur. Ai kërkoi qytetin e tij të shenjtë personal. Xhaxhai, komandanti i Dheut, nuk ia dha. Ai e mori përsipër dhe mblodhi disa Igigi për ta ndihmuar. Filluan të ndërtonin Kullat e Babilonisë. Në mbrëmje, ushtria e komandantit të Tokës i shkatërroi dhe i shpërndau njerëzit. Më pas ai i dha çdo rajoni një gjuhë dhe shkrim të ndryshëm. Mbretërit e qyteteve vinin dhe shkonin. Njerëzit kënduan këngë për nusen që tani është në krye të ME-ve.

Kapitulli 12.5 - Birit të mërguar të birit të mbretit i jepet një zotërim mbi tokën e vëllait të tij. Ata u grindën për 650 vite Tokë. Vëllai i vogël më në fund u tërhoq me këmbënguljen e djalit të mbretit (babait të tij). Ai shkoi në një vend të ri përtej oqeanit. Është interesante se djali i dikurshëm i djalit të mbretit i cili krijoi tokësorët quhet Ra (Ra në Egjypt i referohet perëndisë së diellit). Ra tani zëvendëson fytyrën e

luanit pranë piramidës me fytyrat e djemve të tij. Referencat për vëllain e tij më të vogël janë fshirë.

Kapitulli 12.6 - Kjo pjesë e pllakës fillon me Ra marrjen e disa ME nga babai i tij. Ai i mëson atij gjithçka që di, përveç se si të ringjallë të vdekurit. Tani është krijuar një rajon i tretë dhe nusja ka fituar një mjeshtër. Djali i mbretit, kur ajo joshi dhe vodhi MES-in e tij, tani ka MASH që i nevojitet për të sunduar vendin e saj. Vendit të saj i është dhënë gjithashtu një gjuhë krejtësisht e re. Rajoni i tretë nuk mund të komunikonte për shkak të gjuhës dhe për pak shkoi në luftë për shkak të kësaj. Tregtia nuk bëhet për shkak të gjuhës. Rajoni i tretë nuk po lulëzon për shkak të kësaj pengese.

Pllaka e tremëdhjetë e Zotit Enki

Kapitulli 13.1 - Rajoni i tretë nuk lulëzoi. Nusja ka lënë pas dore rajonin e saj. Rajonet e tjera nuk iu dhanë asaj. Ajo përfundimisht iu hoq asaj. Ajo është e përhumbur nga dhëndri i saj i vdekur. Ajo ndërtoi një shtëpi për argëtimin e natës. Ajo joshi burrat në shtratin e saj dhe i vrau. Gilgameshi është mbret dhe do jetë të gjatë. Ai përpiqet por dështon dhe vdes.

Kapitulli 13.2 - Ra shpërqendrohet nga ajo që po bën nusja. Ai është i preokupuar me arritjen e pavdekësisë. Ai i urdhëron njerëzit të shkojnë të kërkojnë ar. Ata pushtojnë tokën e vëllezërve të tij dhe tërbohen. Ra dëshiron të sundojë të gjithë vendin. Nusja udhëton dhe gjen njerëz në vendin që do. Tokësorët mësojnë për yjësinë.

Kapitulli 13.3 - Enemy Vault përgatitet për luftë. Young dhe Ra. Fillon lufta mes familjeve të dy djemve të mbretit. Komandanti i Tokës ëndërron të njëjtin të dërguar si vëllai i tij.

Kapitulli 13.4 - Lufta përparon dhe biri i djalit të mbretit që krijoi tokësorët fiton. Ai i bërtet komandantit të Tokës dhe pasuesve të tij se ai është sundimtari i vetëm dhe se ata duhet të dorëzohen. Por komandanti i Tokës ka avantazhin. Ai e di se ku janë fshehur armët e terrorit. Ai dërgon dy persona të hipin dhe t'i përdorin, por duke u kujdesur që njerëzit të mos lëndohen.

Kapitulli 13.5 - Armët e Terrorit janë lëshuar. Kjo është 1736 vite pas Përmbytjes. Gjithçka u shkatërrua nga Ra dhe pasuesit e tij. Dhe më pas, era shkaktoi një re të errët të keqe që vrau të gjithë në rrugën e saj.

Kapitulli 13.6 - Ky panel është vazhdim i panelit të mëparshëm.

Pllaka e katërmëdhjetë e Zotit Enki

Kapitulli 14.1 - Kjo tabelë e fundit tregon dy djemtë e mbretit. Enki dhe Enlil fluturojnë përreth duke hetuar dëmin nga armët e terrorit. Dy vëllezërit biseduan dhe diskutuan për domethënien e gjithë kësaj. Mbretëria që Ra aq shumë donte, tani është shkretuar. Komandanti i Tokës i thotë vëllait të tij se ai mund të ketë atë që dëshironte Ra. Atë që mbolli, tani mund të korrë (tokë radioaktive). Sa i përket komandantit të Tokës, ai po shkon në perëndim, ku janë fushat e arit, për të përfunduar misionin e tij origjinal.

13. Teoria Enkiste e krijimit të Njeriut

Disa teori për origjinën e njeriut sipas këndvështrimit enkist, pra pikat thelbësore të tij:

Zotat e mitologjisë antike (si Isis, Horus, Artemis...) ekzistojnë dhe ata janë Annunaki, ata jetojnë në yjësinë e Orionit (janë ata që ndërtuan piramidat e Egjyptit dhe janë të pozicionuar në këtë plejadë), ato janë thellësisht të dashura dhe jo siç i paraqet mitologjia. Ata kanë një trup prej mishi e gjaku si ne, por ata gjetën një mënyrë për t'u bërë të pavdekshëm duke rikoduar vazhdimisht ADN-në e tyre.

300.000 vite më parë, Homo sapiens u krijua nga një homo erectus nga një prej këtyre perëndive: Enki-Ptah, dhe 100.000 vite më parë, Homo sapiens sapiens, gjithmonë nga i njëjti Zot, përmes ADN-së sonë, kështu që ne jemi gjysmë perëndi.

Për dhjetëra mijëra vite, njeriu ka jetuar me Zotin (Atlantida, Lemuria, Egjypti i Lashtë dhe qytetërime të tjera të mrekullueshme), por 12.000 vite më parë, shpërtheu një luftë kozmike midis Enki-Ptah, Krijuesit të racës njerëzore dhe babait të tij Anu (i cili ishte mbreti i Annunaki-ve), sepse ky i fundit ishte dëshmi e megalomanisë, ku ndodhi edhe më e keqja.

Anu, i cili ishte i shqetësuar ose më saktë i pushtuar nga paniku nga përparimi që po bënte njeriu, duke u bërë çdo ditë më hyjnor, urdhëroi Enkin të shkatërronte krijimin e tij (fillimisht ne u krijuam për të shërbyer si punëtorë): ai që kishte një dashuri të pafund për ne, nuk e bëri pranoj.

Anu, i çmendur, bëri një aleancë me dy raca jashtëtokësore të mallkuara në të gjithë galaktikën: Reptilianët dhe Gritët, duke sulmuar Tokën, duke u zotuar të shkatërrojnë racën e krijuar (NE) nga djali i tij, pastaj filluan përmbytjet (Atlantida e famshme e fundosur është një shembull),

Por Enki, për 8.000 vite, me ndihmën e perëndive të tij, arriti të na shpëtojë nga shkatërrimi: deri në atë ditë (4.000 vite më parë), kur Enki humbi luftën.

Anu arriti të burgoste energjikisht shumë prej tyre (përfshirë Isis dhe Amon-Ra) dhe Enki u detyrua të emigrojë në Orion, kështu që ne po përdornim rreth 65% të trurit tonë në atë kohë dhe po bënim përparim çdo ditë.

Zoti i keq, qëllimi i vetëm i të cilit ishte të lëndonte djalin e tij Enki, vazhdoi të shkatërrojë të gjitha fuqitë tona psikike dhe të na skllavëroi Reptilianëve, të cilëve u kishte ofruar Tokën në këmbim të shërbimit të tyre besnik dhe për 4.000 vite, ai krijoi retë e gënjeshtrave (fetë monoteiste, mitologjia e shtrembëruar, perënditë e rreme, besimet e rreme, etj.) për të errësuar të vërtetën për origjinën tonë dhe veçanërisht potencialin tonë hyjnor.

Dhe është ai që, me Reptilianët dhe Gritë, është përgjegjës për të gjithë degjenerimin moral dhe shpirtëror të qytetërimeve nga Egjypti i lashtë (qytetërimi i shkëlqyer, nga Bukuria, Madhështia dhe Magjia) dhe për gjendjen aktuale të botës (ata e kanë zhytur njerëzimin në kolektivë hipnozë/halucinacionesh që e kanë bërë atë të harrojë fuqitë e tij të lashta dhe thelbin e vjetër).

Për shembull, lufta në Irak u zhvillua sepse është vendi i sumerëve të lashtë dhe sepse aty ishte një tabletë e çmuar e diktuar nga Enki, etj. Janë ata që shpikën sistemin monetar për të penguar evolucionin tonë (nuk ekzistonte në Atlantis dhe nuk ekziston as në Orion).

Njerëzimi ka qenë gjithmonë nën ndikimin e jashtëtokësorëve, në Greqinë e lashtë, anijet kozmike shiheshin në qiell. Por mashtruesi Anu e bëri këtë për të besuar se ka pasur përparim gjatë shekujve, ndërsa e vërteta është se ka vetëm rënie që nga Egjipti i lashtë.

Teknologjia e fituar me kalimin e kohës nuk ka qenë kurrë një përparim, Jo vetëm që anija kozmike ka qenë tashmë në Atlantis, por truri i njeriut ka shumë më tepër kapacitet se kompjuteri më i mirë në botë, makina më e shkëlqyer. Për shembull, nuk ka kompjuter në Orion, sepse truri i Zotave tanë ka të gjitha aftësitë që mund të ketë një kompjuter. Megjithatë, zotat tanë sigurisht nuk janë makina: ata janë qenie të Dashurisë, Dhembshurisë, Dritës dhe Madhështisë.

Anu dhe zvarranikët jo vetëm që kanë fshirë kujtesën tonë, por gjithashtu kanë cunguar, shtrembëruar, falsifikuar ose shkatërruar gjithçka nga trashëgimia jonë e lashtë për të eliminuar çdo gjurmë të perëndive tona.

* * *

Ne përdorim vetëm 5-10% të trurit tonë (kryesisht hemisferën e majtë), kur duhet të përdorim 100%: nuk e shohim dimensionin e katërt (mund ta shohim vetëm duke hapur syrin e tretë, përpara zgjimit të çakrës së tretë.) gjashtë), kemi humbur të gjitha fuqitë tona (telepatia, telekineza, piro/hidrokineza, udhëtimi astral, magjia (nuk ka asgjë të mbinatyrshme, por është krejt e natyrshme), komunikimi me Zotin, etj.).

Ndërkohë, në horizont po konkretizohet realizimi i tmerrshëm i planit të hartuar nga Zoti i keq 800 vjeç: Rendi i Ri Botëror, qëllimi i të cilit është shkatërrimi i pjesës më të madhe të njerëzimit (sepse falë Enki-t nuk mundet. të shkatërrohet plotësisht) dhe vendosja e skllavërisë mbi të mbijetuarit.

Nëse ne nuk e shohim këtë luftë midis perëndive të mira dhe të këqija, kjo është për shkak se gjithçka ndodh në dimensionin astral, dhe se gjithçka bëhet nga Anu dhe shërbëtorët e tij në mënyrë që ne të mos kemi akses në këtë dimension. Ne mendojmë se ky është fantashkencë sepse ne përdorim vetëm një pjesë të vogël të trurit tonë.

Anu, Reptilianët dhe Gritet janë përgjegjës për të gjithë të keqen që ekziston në kuadrin e njerëzimit që prej 4.000 vitesh: Luftërat, persekutimet (p.sh. inkuizicioni ishte për të eliminuar ata që ishin mbajtës të fuqive okulte dhe duke futur terror për praktikën e tyre), masakrat (p.sh. Templarët kishin njohuri të mëdha okulte dhe kjo është arsyeja pse ata u masakruan), epidemitë, sterilizimi, fatkeqësitë (nëpërmjet HAARP), politika, varfëria dhe së fundmi: ndotja, ushqimi i varfër, skllavëria ekonomike, Chemtrails, çipat RFID, dezinformimi i vazhdueshëm përmes televizionit, në rritjen e marrëzisë, uljen e nivelit të ndërgjegjes etj.

Bibla është një libër i shkruar (diktuar) nga Grite ku rolet ishin të kundërta: pra Enki është Satani, ndërsa Anu është Zot. Por e kundërta është e vërtetë.

Fakti që ne nuk mbajmë mend jetët e kaluara nuk është normale.

Është Anu që e bëri këtë që ne të jemi amnezianë, kështu që ne nuk e dimë se kush ishim (imagjinoni që një njeri modern kujton se ishte një prift egjyptian me fuqi të mëdha, a mendoni se do të ishte gati të pranonte skllavërinë moderne?). Në kohën kur jetonim me Zotin, ishte Enki ai që na rimishëroi dhe më pas kujtuam jetën tonë të kaluar. Për më tepër, ne kemi jetuar për rreth 800 vite, ndonjëherë mijëra.

Tani rimishërimi ynë është bërë nga Reptilianët, duke vazhduar të mirëmbajnë makineritë e tyre.

Anu dhe Reptilianët na kanë bërë të kemi një jetë të shkurtër, kështu që nuk kemi kohë të marrim fuqitë tona. Ata kanë bërë gjithçka që ne të kemi një dimension sa më të vogël, por të paaftë për të na shkatërruar (Enki ka vazhduar gjithmonë ndihmën e Orionit).

Në Atlantis njeriu kishte një dimension kozmik. Ndërgjegjja e tij ishte shumë më e madhe dhe më e lartë se sot. Njeriu meditoi, hapi çakrat e tij, zotëronte fuqi të mëdha, një vullnet të fortë dhe një vizion të dimensionit të katërt. Nuk duhet të harrojmë se njeriu ka jetuar në këtë mënyrë për dhjetëra mijëra vjet: ka humbur 4000 vjet. dimensioni i tij kozmik.

Në një kohë njeriu kishte aftësinë të fliste me kafshët dhe natyrën, kështu që kur kishte dimensionin kozmik,

Sot ai është më shumë se një skllav i bllokuar nga një shoqëri mediokre, i kthyer në një robot, në shumicën e rasteve, me aura boshe dhe çakra të mbyllura (për t'i mbyllur pastën e dhëmbëve i shtohet miell). Njeriu është i zhytur në amnezi: ai nuk kujton se është Hyjnor. Shpesh ai nuk e di se ekzistojnë aurat dhe çakrat.

Ky është rezultati i punës së Anu dhe Reptilianëve. Kur Toka u sulmua prej tyre, njeriu po bëhej i pavdekshëm. Disa, si Konti i Saint-Germain ose Fulcanelli, ishin të tillë. Këta ishin Enkistë.

Zvarranikët kanë marrë kontrollin e energjisë së qenieve, veçanërisht kontrollin e mendjes dhe kjo është më e keqja, duke vazhduar të jenë grabitqarë të kësaj bote.

14. Libri i Enokut: Lidhja midis Engjëjve të Rënë, Nefilimëve dhe Perëndive Anunnaki

Që nga përkthimi i Librit të Enokut nga tekstet e lashta të zbuluara në Etiopi në vitin 1768, ai ka krijuar një trazirë në historinë e njerëzimit që është treguar për vite me rradhë. Libri i Enokut tregon historinë e engjëjve të rënë të quajtur Nefilimët ose Anunnakit, i atribuohet Enokut, stërgjyshit të Noes.

Pranohet gjerësisht se disa kopje të Librit të Enokut u zbuluan në vitin 1948 mes Rrotullave të Detit të Vdekur, dorëshkrimeve të lashta fetare judaike dhe hebraike. Ai u zbulua në shpellat bregdetare pranë një vendbanimi të lashtë të quajtur Qumran. Besohet se ka histori që kanë ngjashmëri të mëdha me Sumerin e Lashtë.

Libri përbëhet nga pesë seksione mjaft të dallueshme kryesore:

1. Ai që me veprat e këqija të Engjëjve të Rënë ose nefilimëve, i njohur edhe si 'Vrojtuesit' me Tokësorët.

2. Shëmbëlltyrat që shpjegojnë Gjykimin e Vrojtuesve engjëllorë të rënë dhe përmbytjen e Madhe si ndëshkim për veprat e liga të Engjëjve të Rënë;

3. Libri Ndriçues i cili përmban të dhëna të sakta astronomike mbi lëvizjet e Diellit, Hënës dhe Yjeve duke përfshirë llogaritjen e vitit hënor prej 364 ditësh dhe pse duhet shtuar një vit shtesë pas 4 vjetësh;

4. Libri i Vizioneve mbi të kaluarën dhe të ardhmen e fatit njerëzor nën sistemin shtypës të Mbretërve Hyjnorë;

5. Një Apokalips përfundimtar në të cilin të drejtët do të çlirohen nga i ligu nga Biri i njeriut ose Mesia në epokën pas Përmbytjes.

Enoku ishte gjyshi i madh i Noesë, brezi i shtatë i njerëzve pas Adamit. Për shkak të të drejtës së tij, Perëndia e zgjodhi të bënte vullnetin e tij dhe të çlironte fjalët e tij, veçanërisht pasi Toka u korruptua për shkak të veprave të papërgjegjshme të një urdhri më të lartë engjëjsh me pamje të dukshme njerëzore, të quajtur edhe «Rojat».

Enoku ishte lajmëtari i Perëndisë dhe ai që mori fjalët e tij të ditura dhe i përhapi në të gjithë vendin. Në fund, Perëndia e mori në mbretërinë e tij, duke i shpëtuar kështu vdekjes së tij tokësore që herët a vonë do të ishte mbi të.

"Pasi i lindi Metuselahu, Enoku eci me besnikëri me Perëndinë 300 vjet dhe pati bij e bija të tjera. Gjithsej, Enoku jetoi gjithsej 365 vite. Enoku eci me besnikëri me Perëndinë, atëherë ai nuk ishte më, sepse Perëndia e mori. Me anë të besimit, Enoku u mor nga kjo jetë, kështu që nuk përjetoi vdekjen: "Ai nuk mund të gjendej, sepse Perëndia e kishte marrë. Sepse, para se ta merrnin, ai u lavdërua si ai që i pëlqente Perëndisë'". (Hebrenjve 11:5)

Nuk është për t'u çuditur pse Libri i Enokut nuk ishte përfshirë në versionin biblik modern, pasi përmbajtja e tij flet për engjëjt e ligj që u bënë të dashur për gratë e vdekshme dhe u çiftuan me to, duke lindur racën hibride të humanoidëve gjigantë të njohur gjatë gjithë historisë laike dhe biblike si nefilimët.

Kur bijtë e njerëzve u shumuan, në ato ditë u lindën bija të bukura dhe të bukura. Dhe engjëjt, bijtë e qiellit, panë dhe epsh pas tyre dhe i thanë njëri-tjetrit: "Ejani të zgjedhim ne gra nga mesi i bijve të njerëzve dhe të na bëjnë fëmijë". Dhe Semjâzâ, i cili ishte udhëheqësi i tyre, u tha: "Unë kam frikë se ju me të vërtetë nuk do të pajtoheni për të bërë këtë punë dhe unë vetëm unë do të paguaj dënimin e një mëkati të madh". Dhe të gjithë iu përgjigjën dhe i thanë: "Le të betohemi të gjithë dhe të gjithë të lidhemi me kureshtje të ndërsjellta që të mos e braktisim këtë plan, por ta bëjmë këtë!". Pastaj ata u betuan të gjithë së bashku dhe u lidhën me të duke u ngritur në të". (Libri i Enokut, kapitulli 6)

Dhe kështu engjëjt u zhytën nga qielli për të marrë gratë që kishin zgjedhur vetë, duke sfiduar gjykimin e Krijuesit. Ata ishin 200 dhe udhëhiqeshin nga udhëheqësit e tyre:

"Dhe këta janë emrat e udhëheqësve të tyre: Samîazâz, udhëheqësi i tyre, Arâkîba, Râmêl, Kôkabîl, Tâmîêl, Râmîêl, Dânêl, Êzêqêl, Barâqîjâl, Asâêl, Armârôs, Batârêl, Anânêl, Zaqîêl, Samsâpêêl, Satarêl, Tûrêl, Jômjâêl, Sariêl. Këta janë krerët e tyre prej dhjetëra vetash".

Kur engjëjt zbritën mbi Tokë, ata filluan t'u ofronin dhurata njohurie burrave dhe grave të vdekshme, duke sfiduar kështu vullnetin e krijuesit të një race të pandryshueshme njerëzish me vullnetin e tyre. Në këmbim, engjëjt kërkonin respekt dhe nderim, por pa e ditur se ishin nga kaosi që kishin krijuar.

"Azâzêl u mësoi njerëzve të bëjnë shpata, thika, mburoja dhe pektorale, dhe u bëri të njohur atyre metalet e tokës dhe artin e punës së tyre, byzylykët, zbukurimet, përdorimin e antimonit, zbukurimin e qerpikëve, të gjitha llojet e gurëve të kushtueshëm dhe të gjitha tinkturat ngjyrosëse. Dhe u ngrit shumë paperëndishmëri, ata kryen kurvëri, u çuan në rrugë të shtrembër dhe u korruptuan në të gjitha rrugët e tyre. Semjâzâ mësoi magjepsjet, dhe prerjet e rrënjëve, "Armârôs zgjidhjen e magjepsjes, Barâqîjâl (mësoi) astrologjinë, Kôkabêl yjësitë, Êzêqêl njohurinë e reve, Araqiêl shenjat e tokës, Shamsiêl shenjat e diellit, dhe Sariêl kursin e Hënës. Dhe ndërsa njerëzit vdiqën, ata qanë dhe britma e tyre u ngjit në qiell"..."

Të gjitha krijesat e gjalla u zemëruan në një mënyrë ose në një tjetër nga rregulli i ri i gjërave. Engjëjt nuk e kuptuan se njerëzit ishin shumë të papjekur dhe të papjekur për t'u mësuar kaq shumë njohuri përnjëherësh. Si pasojë, Toka u kuqërua nga gjaku i krijesave të saj, dhe të gjitha qeniet e gjalla pastaj u bënë të prirura për pastrimin hyjnor.

"Dhe të gjithë të tjerët bashkë me ta morën për vete gra, secili zgjodhi për vete një, dhe ata filluan të hyjnë tek ata dhe të ndoten me to, dhe u mësuan hajmalitë dhe magjepsjet, prerjen e rrënjëve dhe i bënë të njohur me bimët. Dhe mbetën shtatzënë dhe lindën gjigantë të mëdhenj, lartësia e të cilëve ishte tre mijë ells: që konsumoi të gjitha blerjet e njerëzve. Dhe kur njerëzit nuk mund t'i mbështetnin më, gjigantët u kthyen kundër tyre dhe përpinë njerëzimin. Dhe filluan të mëkatojnë kundër shpendëve, bishave, zvarranikëve, peshqve, për të gllavarur mishin e njëri-tjetrit dhe për të pirë gjakun. Atëherë toka hodhi akuza kundër të paligjshmëve".

Ngjizja e nefilimëve ishte e para që njerëzit duhej të përballonin, pasi nuk kishte asnjë mënyrë për të kapërcyer nevojat e atyre humanoidëve të mbivendosur. Ndërhyrja në rregullin natyror të gjërave e kishte tërbuar Krijuesin, kështu që "Rojat" dhe gjithçka që ishte korruptuar ishin gati të provonin shpagim.

"Dhe shkatërroni të gjitha frymërat e të penduarve dhe fëmijët e Rojave, sepse i kanë bërë padrejtësi njerëzimit. Shkatërroni çdo të keqe nga faqja e dheut dhe çdo vepër e keqe le të marrë fund; dhe le të shfaqet bima e drejtësisë dhe e së vërtetës; dhe kjo do të provojë një bekim, veprat e drejtësisë dhe të së vërtetës do të mbillen në të vërtetën dhe në gëzim të përjetshë". Dhe pastroje tokën nga çdo shtypje, nga çdo padrejtësi, nga çdo mëkat dhe nga çdo pa perëndishmëri; dhe tërë ndyrësia që është kryer mbi tokë shkatërron nga toka. Dhe të gjithë bijtë e njerëzve do të bëhen të drejtë dhe të gjitha kombet do të ofrojnë adhurim dhe do të më lëvdojnë dhe të gjithë do të më adhurojnë. Dhe toka do të pastrohet nga çdo ndotje, nga çdo mëkat, nga çdo dënim dhe nga çdo mundim, dhe unë nuk do të dërgoj më kurrë (ata) mbi të brez pas brezi e përgjithmonë".

S'ka nevojë të themi se zhdukja globale mori formën e një përmbytjeje të madhe dhe Noeja u informua për këtë nëpërmjet fjalëve të shkruara të enokut, paraardhësit të tij, dhe u lejua të përjetësonte llojin njerëzor, si edhe të ruante kafshë të tjera të panumërta.

"Atëherë Shumë i Larti, i Shenjti dhe i Madhi folën, dërgoi Urielin te biri i Lamekut dhe i tha: "Shko te Noeja dhe thuaji në emrin tim "Fshihu!" dhe zbuloji atij fundin që po i afrohet: se e gjithë toka do të shkatërrohet dhe një përmbytje është gati të vijë mbi gjithë tokën, dhe do të shkatërrojë gjithçka që është mbi të. Dhe tani udhëzojeni që të shpëtojë dhe pasardhësit e tij të ruhen për të gjithë brezat e botës".

Ndonëse disa mund ta kenë të vështirë ta besojnë, përmbytja e madhe ishte programuar shumë kohë para se të vinte Noeja dhe ishte stërgjyshi i tij që kishte përhapur fjalën hyjnore.

Katalizatori ishte i pashmangshëm, pasi para atij momenti në kohë banorët e Tokës u korruptuan dhe nuk mund të jetonin më në paqe. Libri i Enokut tregon shumë histori të diskutueshme të një kohe në një mënyrë të ngjashme me atë që përjetojmë sot, por me disa dallime të mëdha. Para përmbytjes së madhe, njerëzit kishin jetëgjatësi të jashtëzakonshme, fakt i vërtetuar nga Lista e Mbretit Sumerian dhe nga koha kohore e faraonit egjiptian.

Ndonëse historianët e konsiderojnë ende këtë periudhë kohore të historisë njerëzore si të paprovuar dhe imagjinare, ka shumë tregime që flasin për ato ditë kur «perënditë ecnin mes njerëzve», kur krijesat mitologjike nuk ishin thjesht një trillim i imagjinatës dhe 100 vite jetë shënuan vetëm fillimin e udhëtimit. Sot, duket se historia jonë e largët ose nuk lejohet të dalë në sipërfaqe, sepse do ta kthente rendin e themeluar në copa, ose sepse ky cikël i historisë njerëzore nuk ishte menduar kurrë të njihej, për ndonjë arsye vërtet interesante.

15. Profecitë e Enokut: Ardhja e Dytë mund të jetë një pushtim nga të huajt

Pse Kisha e ndaloi Librin e Enokut? A i përshkruan vërtet libri rastet e rrëmbimit të njerëzve nga alienët që ndodhën mijëra vjet më parë? Dhe a është e vërtetë që përmban informacion që flet për të kaluarën tonë jashtëtokësore dhe çelësin e të ardhmes së njerëzimit?
(Artikulli më poshtë është botuar këtu thjesht për të përmbushur misionin e UFO Today, dhe kjo faqe interneti as nuk pajtohet dhe as nuk është dakord me deklaratat që përmban aty.)

Bibla më e vjetër në botë

Në Etiopi, një nga tempujt ruan faltoren më të vlefshme të krishterimit – Ungjillin e Garimës. Dy librat me ilustrime të pasura datojnë nga shekulli i 6-të pas Krishtit. Kjo është ndoshta Bibla më e vjetër dhe më e plotë në botë dhe Kisha Etiopiane është një nga kishat e para të krishtere.

Është kurioze që Bibla e Kishës Ortodokse Etiopiane ndryshon nga Shkrimet e Shenjta që pranohen në fe të tjera të krishtere. Ky version i Dhiatës së Vjetër përfshin një tekst të koduar të njohur si Libri i Enokut. Kisha Etiopiane e konsideron librin e Enokut kanonik, ndërsa kishat e tjera jo.

I rrëmbyer nga "perënditë"

Autori i librit është Enoku, stërgjyshi i Noes, ai që ndërtoi arkën para Përmbytjes së Madhe. Besohet se Enoku është i pavdekshëm dhe Perëndia e mori të gjallë në qiell.

Në librin e tij, Enoku shkruan se kur ishte 12 vjeç, të gjithë fshatarët dëgjuan një zhurmë një natë. Dhe dy engjëj zbritën nga qielli dhe njëri prej tyre i tha Enokut: "Mos ki frikë, o njeri!", dhe u ngjitën në qiell me një qerre zjarri.

Enoku pa diçka që nuk mund ta përshkruante. Sigurisht, ai nuk e dinte se çfarë ishte një anije kozmike, kështu që ai shkroi për shtëpitë fluturuese të bëra nga kristali, dhe nën të Enoku pa planetin Tokë. Duket se kjo është një nga historitë e para në historinë njerëzore për rrëmbimin e njerëzve nga alienët.

Përkrahësit e teorisë së paleokontaktit besojnë se Libri i Enokut është një nga tekstet më bindëse mbi paraqitjen e alienëve. Por nuk është aspak unike. Histori të ngjashme kanë mbijetuar në shumë kultura të tjera të lashta. Kjo tregon se fjalët e Enokut mund të besohet.

Shumë shkrime të lashta thonë se njerëzit ngjiten në qiell dhe pastaj kthehen. Për shembull, në Greqinë e lashtë, ka një legjendë për Ganymede, i cili u ngrit nga shqiponja e Zeusit. Legjenda të ngjashme mund të gjenden në eposet e lashta të Kinës, Egjiptit të Lashtë, Sumerëve dhe popujve të tjerë. Të gjitha këto tregime janë të ngjashme, por atyre u mungojnë detajet që janë me bollëk në Librin e Enokut.

Tekstet prej tij jo vetëm provojnë ekzistencën e alienëve, por tregojnë edhe anën tjetër të Perëndisë. Kjo është arsyeja pse Kisha vendosi ta përjashtonte Librin e Enokut nga Bibla, pasi doli se ishte tepër ekstrem për të krishterët në atë kohë.

Sipas Librit të Enokut, jo të gjithë engjëjt ishin lajmëtarë nga Perëndia. Dëshmia më e mirë për këtë është përshkrimi i krijesave të quajtura Gardian.

Libri i Danielit flet për një grup engjëjsh që Perëndia i urdhëroi të mësonin njerëzimin. Ata u kujdesën për botën tonë dhe udhëhoqën zhvillimin e qytetërimit tonë. Danieli vetëm shkurtimisht i përmendi këto krijesa, ndërsa në Enoch Ruajtësit ose Ruajtësit e Qiellit u bënë një nga temat kryesore. Këta "engjëj" nuk janë vërtet qenie frymore, por reale. Bibla flet qartë dhe qartë për këtë. Ata nuk janë nga bota jonë, që do të thotë se ata mund të quhen të sigurt jashtëtokësorë.

Në Librin e Enokut, vetëm 200 gardianë zbritën në Tokë. Udhëheqësit e tyre ishin Shamkhazai dhe Azazel, të cilët më vonë u bënë të njohur si Lucifer. Gardianët kishin një pamje shumë të shndritshme, dhe një nga emrat e tyre janë Ata që shkëlqejnë. Enoku, në përshkrimin e tyre, tha se ishte e vështirë të shihje Rojet ndërsa shkëlqenin.

Versioni se Gardianët ishin alien mysafirë konfirmohet nga dëshmia e profetit Elija. Gjithashtu, ai u ngjit në qiell me një karrocë zjarri. Elija ishte një qetësues i madh, shumë më i lartë se profetët e tjerë. Ai kishte një mantel të mrekullueshëm që mund të shëronte të sëmurët dhe të ringjallte të vdekurit.

Karrocat e zjarrit përmenden më shumë se një herë në Bibël. Me sa duket, po flasim për një lloj automjeti, një anije kozmike. Sipas bindjeve judeo-të krishtere, shpirti ngjitet në qiell pas death, por në Bibël ka shumë shembuj të ngritjes së një personi të gjallë. Përveç Enokut dhe Elijas, e njëjta gjë i ndodhi edhe Jezuit.

Për çfarë na tregon Libri i Gjigantëve?

Në mes të shekullit të kaluar, barinjtë izraelitë gjetën enë argjile në një nga shpellat, ku mbaheshin dorëshkrime të lashta. Doli se ishin kopje të shkruara me dorë të Biblës, të cilat ishin të paktën 1000 vite më të vjetra se të tjerat që njiheshin në atë kohë. Përveç tyre, kishte edhe dorëshkrime të tjera, mes tyre edhe Libri i Gjigantëve.

Ky libër fliste për nefilimët (gjigantët), fëmijët e Gardianëve, jetën dhe mënyrën e tyre të jetesës. Nefilimët janë mishërimi i së keqes. Ata kryen krime të tmerrshme, duke përfshirë edhe ngrënien e mishit të njeriut. Së fundi, Perëndia vendosi që Toka të pastrohej nga Nefilimët dhe zgjodhi Noenë, stërnipin e Enokut, si të zgjedhurin për të rifilluar historinë njerëzore.

Në Bibël, Perëndia e zgjodhi Noenë për devotshmëri. Por Libri i Gjigantëve ka një version të ndryshëm të historisë së Noesë. Ai u bë i zgjedhuri para se të lindte dhe i ati nuk ishte njeri. Lëkura e foshnjës së sapolindur shkëlqente dhe flokët e saj ishin të bardha si leshi i deleve. Nga jashtë, ai ishte një kopje e Gardianëve dhe u ngjiz artificialisht.

Rojtarët e qiellit besonin se Noeja do të kishte një brez të ri njerëzish. Rezulton se Noa ishte një person i modifikuar gjenetikisht, i krijuar nga alienët për një jetë të re në Tokë.

Versioni zyrtar i Biblës thotë se Perëndia u trishtua nga mizoritë dhe ligësitë e racës njerëzore dhe vendosi t'u jepte fund atyre duke dërguar Përmbytjen e Madhe

në Tokë. Libri i Enokut tregon të njëjtën histori, por me dallime të rëndësishme. Përmbytja do të shkatërronte engjëjt e rënë dhe nefilimët.

Sipas Enokut, Perëndia i mbron njerëzit. Ai nuk është aspak i ngjashëm me Perëndinë e Librit të Zanafillës, plot zemërim dhe tërbim. Një ndryshim tjetër qëndron në faktin se Noeja mori udhëzimet për ta ndërtuar arkën jo nga Perëndia, por nga kryeengjëlli Uriel. Ai paralajmëron Noenë për kataklizmën e afërt dhe zbulon të ardhmen e njerëzimit.

Del se Enoku nuk po flet për ndëshkimin e racës njerëzore, por për alienët që drejtojnë historinë tonë.

Kthimi i perëndive

Në Librin e Enokut, kapitulli 91, thuhet se pas udhëtimit të Enokut dhe kthimit në Tokë, ai po përgatitet për ngjitjen e dytë në qiell. Por para kësaj, ai mbledh gjithë familjen e tij dhe ndan një profeci të pazakontë. Djali i Enokut, Metuselahu, e pyeti të atin nëse do ta shihte përsëri. Enoku u përgjigj:

"Rojet qiellore kanë thënë se unë do të kthehem. Por mijëra vjet do të kalojnë, kështu që ne nuk do të shohim njëri-tjetrin përsëri".

Koncepti i një të Zgjedhuri Hyjnor që largohet nga Toka dhe kthehet në Tokë gjendet pothuajse në çdo fe. Judenjtë po presin kthimin e profetit Elija, i cili do të vijë para Mesisë dhe do të sjellë një epokë paqeje dhe drejtësie. Do të jetë fillimi i Fundit të Kohës (End of Times).

Të krishterët presin kthimin e Jezuit, që konsiderohet Mesia. Për Islamin, ky është i Dërguari Hyjnor Al Mahdi ose vetë Muhamedi.

Në një mënyrë, ky kthim do të sjellë një epokë të re, një formë të re të botës dhe një marrëdhënie të re midis njerëzimit dhe Zotit. Këto profeci parathonë se në re do të shfaqet një Farë Mesia, i shoqëruar nga moria e qiellit.

A është e mundur që të gjitha këto tekste të lashta janë në lidhje me një anije të caktuar kozmike dhe një pushtim alien të Tokës? Dhe a duhet që mësimet e Enokut ta përgatisin njerëzimin për ditën kur do të na hapet një realitet i ri?

16. Sitçin shpjegon se si Përmbytja e Madhe çoi në themelimin e portit të ri hapësinor në Egjyptin e lashtë nga Annunaki

Ndonëse shumë njerëz nuk e dinë këtë, Përmbytja e Madhe e ka origjinën në Sumerin e lashtë. Sipas sumerëve të lashtë, "Eridu" - Ebu Shahrein i sotëm, Irak - besohet të ketë qenë qyteti i parë i krijuar ndonjëherë, dhe ishte qyteti i shtëpisë së Zotit të madh Enki. Qyteti besohet të jetë themeluar rreth vitit 5400 p.e.s.

Eridu konsiderohet si qyteti i perëndive në Mesopotaminë e lashtë, ashtu si Teotihuakani i vendosur në Mesoamerik, i cili njihet si qyteti i Perëndive. Në listën e mbretit sumer thotë se Eriduja ishte "qyteti i mbretërve të parë", duke thënë: "Pasi mbretëria zbriti nga qielli, mbretëria ishte në Eridu".

Sipas Hipotezës së Astronautëve të Lashtë të Zecharia Sitchin, Perënditë Anunnaki vërejtën se rreth 13.000 p.e.s., herën tjetër që Planeti Nibiru i Shtëpisë anunnaki kaloi pranë Tokës në rrjedhën e Orbitës së saj Diellore, një valë baticë do të ndizej në Tokë.

Anunnaki në Nibiru llogariti saktë se kalimi i Nibirut afër Tokës do të rezultonte në një përmbytje në Tokë pasi shtresat e akullit që mbulonin polet e saj do të shkriheshin dhe do të ngrinin nivelin e Ujit të Oqeaneve. Kjo kapak polar akulli që

shkrin do të rezultonte në një valë të madhe baticë që do të çonte në Përmbytjen e Madhe të dokumentuar në Bibël.

Perënditë Anunnaki vendosën t'i linin njerëzit të mbyteshin në Përmbytjen e Madhe që po vinte, sepse ata ishin bërë shumë të shumtë dhe gjithashtu për shkak se Zoti Enlil ishte i pakënaqur me faktin se Perënditë Aliene Anunnaki po çiftoheshin me njerëzit dhe po prodhonin fëmijë të quajtur Nefilimët për shkak të një mungese femërore midis Anunnakit.

Sipas Sitkinit, këto ngjarje përmenden në Bibël, kapitulli 6 i vargut 4 të Zanafillës: "Bijtë e Perëndisë erdhën te bijat e njerëzve".

Nefilimët konsideroheshin të neveritshëm nga Këshilli i Perëndive Anunnaki dhe u vendos që ata të mbyteshin me njerëzit e tjerë në përmbytjen e madhe që po vinte.

Por Enki, Astronauti i Lashtë Anunnaki, Perëndia i Alienëve, i cili kishte krijuar njerëzimin, nuk ishte dakord me vendimin e Anunnakit për të mbytur njerëzimin në Përmbytjen e Madhe të dokumentuar në Bibël, dhe kështu Enki komplotoi për të shpëtuar Njerëzimin.

Ziusudrah, i cili është Noeja i Biblës ishte gjysmë-Anunnaki, duke lindur nga martesa midis Perëndisë Anunnaki Enki dhe një femre njerëzore. Enki i dha një Projekt për ndërtimin e një Arke mbi një pllakë.

Arka do të shërbente edhe si një enë për Noenë, si edhe si depo për kafshët e zbutura të Noesë, ashtu edhe adn-në e kafshëve të mbledhura rreth Tokës nga Enki dhe Ninhursag si pjesë e projektit të tyre të vazhdueshëm gjenetik.

Astronautët Anunnaki Perënditë e lashta u futën në orbitë mbi Tokë kur përmbytja u afrua, dhe në përputhje me vëzhgimet e bëra nga Perënditë Aliene Anunnaki, Kapakët Polarë të Akullit u shkrinë në Oqeane duke shkaktuar një valë baticash, të shoqëruara me stuhi të ashpra të rrëmbyeshme që zgjatën 40 ditë dhe 40 netë.

Arka arriti ta mbante Ziusudra / Noen dhe ngarkesën e tij të çmuar gjatë Përmbytjes me Arkën që mbështetej në majat e malit Ararat, kur përmbytja më në fund u fashit.

Ziusudra, ose Noeja, u largua nga Arka pas përmbytjes dhe ndërtoi një altar, duke ofruar një flijim qengji në shenjë mirënjohjeje për Perëndinë Anunaki Enki që e shpëtoi nga Përmbytja e Madhe e dokumentuar në Bibël.

Ndërkohë, Perënditë e tjera aliene Anunnaki vendosën të ktheheshin për të vëzhguar dëmet e shkaktuara nga përmbytja e madhe dhe kur Enlili vuri re tymin e altarit të Noesë, e kuptoi se Enki e kishte thyer betimin para Perëndive për të heshtur rreth përmbytjes.

Edhe pse fillimisht i zemëruar, Enlili përfundimisht e pranoi vendimin e Enkit pasi Enki shpjegoi se Noeja ishte djali i tij. Enlili e kuptoi, gjithashtu, se njerëzimi kishte nevojë për rigjallëruar Qytetërimin Sumerian të shkatërruar pas Përmbytjes së Madhe.

Përmbytja e madhe shënoi fundin e periudhës së njohur si "Olden Times"(Koha e Vjetër), dhe në mënyrë që të ndërtonte Qytetërimin në Tokën pas Përmbytjes në mënyrë më efikase, Perënditë e Astronautëve anunnaki të lashtë të ndarë në rajone/Mbretëri:

Mesopotamia në luginën e shteruar nga lumenjtë Tigër dhe Eufrat; Gadishulli i Sinait; Mbretëria e Luginës së Nilit që do të bëhej Egjypti.

Në disa kohë, një rajon i 4-të në Luginën e Indusit do t'i shtohet Mbretërive Anunnaki. Hipoteza e Astronautit të Lashtë deklaroi se Anunnaki pastaj ndërtoi një port të ri hapësinor në Kompleksin e Piramidave të Gizës me Platformën e Qendrës së Kontrollit të Misionit të ndërtuar në malin Moriah që do të bëhej vendi i ardhshëm i Jerusalemit.

Sitchin shkroi: "Ata zbarkuan në Tokë, e kolonizuan atë, minierat e Tokës për ar dhe minerale të tjera, duke themeluar një port hapësinor në atë që sot është zona Irak-Iran, dhe jetonin në një lloj shoqërie idealiste si një koloni e vogël.

Ata u kthyen kur Toka ishte më e populluar dhe gjenetikisht ndërhyrë në ADN-në tonë indigjene për të krijuar një skllav-racë për të punuar minierat e tyre, fermat, dhe ndërmarrjet e tjera në Sumeria, e cila ishte e ashtuquajtura Djepi i Qytetërimit në tekstet e vjetëruara të historisë shkollore të viteve 1980. Ata krijuan Njeriun, Homo Sapiensin, nëpërmjet manipulimit gjenetik me veten dhe njeriun majmun Homo Erectus".

Pas Përmbytjes së Madhe, jeta në Tokë rifilloi dhe Anunnaki vazhdoi me projektin e tyre Të Qytetërimit në rajonet e reja të ndara, duke nxjerrë më shumë ar për atmosferën e planetit të tyre Nibiru i cili ishte dobësuar nga Orbita e saj e fundit afër Tokës.

Kjo hipotezë e Përmbytjes Anunnaki u mbështet nga historiani danez Thorkild Jacobsen. Në librin e tij "Thesaret e errësirës: Një histori e fesë mesopotamiane", ai shpjegoi Eridu Zanafillën, mitin e krijimit sumerian që u gjet në një pllakë të vetme fragmentare të gërmuar në Nippur nga Ekspedita e Universitetit të Pensilvanisë në vitin 1893.

Histori të tjera përmbytjesh të gjetura mes kulturave të ndryshme rreth globit shfaqin ngjashmëri me historinë sumeriane, d.m.th. historia e mbretit dravidian Manu në Matsya Purana, episodi utnapishtim në Eposin e Gilgameshit dhe tregimi i përmbytjes së Zanafillës që gjendet në Bibël. Është interesante se grekët e lashtë kanë dy mite të ngjashme nga një datë e mëvonshme: Deucalion dhe Përmbytja e Zeusit të botës në Librin I të Metamorfozës së Ovidit.

17. A gjeti Anunnaki përbërës për të krijuar njerëzit në Afrikë?

Hominidi më i hershëm me dëshmi të bipedalizmit shkon te Ardipithecus ramidus, i cili daton 4.4 milionë vjet më parë. Këto grupe eshtrash u zbuluan në shkretëtirën e ashpër të Afarit në Etiopi në një vend të quajtur Aramis në rajonin e Awashit të Mesëm, vetëm 46 milje larg vendit ku u gjet lloji i Lusit, Australopithecus afarensis, në vitin 1974.

Homo-Sapiens filloi të shfaqet diku rreth 300.000 vite më parë, dhe grupi më i vjetër i kockave u gjet në Marok, Afrikë. Pra, njerëzit e sotëm janë ato që zakonisht do të shihnim 300.000 vite më parë. Dhe tani dikush mund të pyesë veten se ku gjendej qytetërimi i parë dhe kush ishin perënditë e tyre.

Shumë historianë dhe arkeologë pohojnë se sumerët ishin qytetërimi i parë. Megjithatë, nuk ka asnjë tregues të qartë se nga erdhën sumerët, por ata u identifikuan si njerëz me kokë të zezë.

Ndërsa konsideron gjeografinë, Afrika lidhet me kontinentin aziatik nëpërmjet Egjiptit. Iraku është rreth 1.427 km larg (886 milje) nga Egjypti. Para Afrikës, emri i njohur i kontinentit ishte Alkebulan. Dhe për shumë studiues të ndryshëm, Afrika shtrihej përtej kufijve të kontinentit afrikan të sotëm, njësoj si Egjypti është pjesërisht në kontinentin aziatik. Kjo ka kuptim pasi Afrika dhe Azia janë qartësisht të lidhura nëpërmjet vendit transkontinental të Egjyptit.

Shkenca na tregon se njerëzit e sotëm të gjithë vinin nga Afrika. Është interesante se një nga strukturat më të vjetra të bëra nga njerëzit në botë është në Afrikën e Jugut, dhe është i njohur si Kalendari i Adamit, i njohur gjithashtu si Kalendari i Enki-t. Ajo daton nga 75.000 deri në mbi 100.000 vite të vjetra.

Ka shumë teori rreth migrimit më të hershëm njerëzor nga Etiopia në Afrikë në pjesën tjetër të botës dhe se si perënditë e shumta në kultura të ndryshme kanë shumë të përbashkëta. Për shembull, Thoti, një perëndi i lashtë egjyptian, ka disa ngjashmëri me Ningishzidën, një perëndi anunnaki nga Mesopotamia e lashtë.

Në librin - "Perënditë dhe perëndeshat e plota të Egjyptit të lashtë", nga Riçard H. Uilkinsoni, mund të gjesh ngjashmëri midis egjiptianëve të lashtë dhe sumerëve dhe perëndive të tyre, si Khnum, një perëndi egjyptian që i ngjan shumë Enkit nga perënditë Anunnaki dhe që të dyja këto perëndi janë përgjegjëse për krijimin e njerëzimit. Përveç kësaj, Khnum është vërejtur si një krijues i njerëzimit dhe përdor një rrotë poçari dhe argjilë për krijimin e tij.

Ka shumë arsye pse Mesopotamia e lashtë konsiderohet të jetë vendi nga i cili doli qytetërimi i parë, madje me të gjitha strukturat e vjetra si Nabta Playa dhe Kalendari i Adamit në Afrikë. Sumerët duket se janë të parët që mbajnë regjistrime të perëndive, duke qenë perënditë Anunnaki që krijojnë njerëzit. Por duke kuptuar procesin e migrimit dhe sumerët duke e përshkruar veten si njerëz me kokë të zezë, po sikur tregimet sumeriane të jenë, në fakt, nga Afrika?

"Historia fillon në Sumer" - nga Samuel Noe Kramer, është një libër që detajon 39 shpikjet që filluan në Mesopotaminë e lashtë. Kjo është arsyeja pse Sumerians janë konsideruar të ketë qenë qytetërimi i parë. Megjithatë, ekziston mundësia që njerëzit më të hershëm në vendet afrikane të kenë arritur jashtë kontinentit në ato kohë të lashta, ngjashëm Perandorisë Romake.

Nuk ka vend të saktë se nga kanë ardhur sumerët. Shumë studiues duket se nuk janë dakord me njëri-tjetrin rreth origjinës së sumerëve. Ndoshta ajo që thanë dikur sumerët, është shkruar në Bibël dhe tekste nga Mesoamerika e madje edhe nga grekët. Në këtë rast, është e qartë se perënditë zgjodhën Eridu, një qytet të lashtë mesopotamian që ishte shtëpia e parë e Enkit në tokë. Kjo është shtëpia e perëndive të para, Anunnaki.

Kuptimi alkebulan është diçka përgjatë vijave të "Kopshtit të Edenit/ Nënës Natyrë". Përbërësi i dëshiruar që përdori Universi, perënditë, Perëndia ose të huajt për të krijuar njerëzimin erdhi nga Afrika, shtëpia e njerëzimit.

18. A ishin Perënditë e lashta Anunnaki Reptilian? A është gjaku i Alienëve Reptilian Rh-negative?

Në shumë kultura të lashta, ka legjenda dhe artefakte që i përshkruajnë disa perëndi ose hyjni si hibridë njerëzorë-kafshë. Ka detaje të shumta misterioze që

rrethojnë Anunnakin e Lashtë dhe shumica e enigmave vërtiten rreth tipareve të tyre fizike, të pranishme në paraqitjet anembanë botës. Ka shumë tipare që tregojnë qartë ndryshimin midis njerëzve të zakonshëm dhe këtyre perëndive nga qielli.

Shumë besojnë se ekziston një lidhje e qartë midis Anunnakit të Lashtë dhe paraqitjeve të qenieve reptiljane në Tokë. Histori të tilla që i lidhin reptilët me njerëzit nuk janë të rralla. Është interesante se "Doktrina e Farës së Gjarprit" tregon linjën e gjakut të Gjarprit në historinë njerëzore.

Në folklorin e lashtë kinez të Fu Xi dhe Nuwa, këto ishin hyjni gjysmë gjarpëri që ishin përgjegjës për krijimin dhe edukimin e njerëzimit. Tradita të ngjashme lindin nga studimi i mitologjisë së lashtë greke, ku Cecrops, mbreti i parë mitik dhe themeluesi i Athinës, në mënyrë të ngjashme i dha njohuri të shkrimit dhe leximit njerëzimit. Mitologjia greke gjithashtu paraqiti Echidna, nëna e të gjitha monsters dhe njeriu-gjarpër hibrid, duke u dukur pothuajse identike me hyjnitë e gjarprit të përmendura më sipër.

Zota reptilian në të gjithë botën

Pavarësisht nga ajo që folklori i lashtë lë të kuptohet në origjinën reptiljane të Anunnakit, ka pjesë vendimtare provash. Në vendin arkeologjik të Jarmos (Iraku i sotëm), studiuesit zbuluan një komunitet proto-neolitik që u zhduk rreth 2.000 vite më parë. Mes mijëra objekteve misterioze dhe statujave sumeriane të Perëndive të gjetura në sit, studiuesit zbuluan shumë paraqitje të «Perëndeshës nënë të pjellorisë».

Përfaqësimi i perëndeshës ishte mjaft i pazakontë. Figurinat shfaqin një trup antropomorf, kokat e statujave janë çdo gjë përveç një njeriu me tipare të qarta zoomorfike. Figurinat mashkullore dhe femërore shfaqin karakteristika si gjarpëri: fytyra të zgjatura, kafka të zgjatura, sy të mëdhenj në formë ovale dhe shpatulla të gjera.

Adhurimi i perëndive gjarpërinj ishte mjaft e zakonshme në kulturën e lashtë. Në kulturën maja, Itzamná konsiderohet të jetë perëndia supreme që krijoi botën. Ai shpesh është përcaktuar si perëndia më i fuqishëm në univers, jo nga forca, por nga njohuria e tij e jashtëzakonshme e shkrimit, ushqimit, ilaçeve, etj. Ai është panteoni Maja i perëndive që i mësoi mayas se si të bëhen rituale të qytetëruara dhe të vendosura për adhurimin fetar.

Kuptimi i Itzamná në gjuhën maja është një hardhucë ose peshk i madh. Ai ka shumë avatarë dhe njihet me emrat e ndryshëm në epoka të ndryshme. Për shembull, në kulturën mesoamerikane, Perëndia Kutzalkoatl ose Gjarpër me pupla ishte perëndia i bardhë që vizitoi Tokën. Në periudhën Post Classic, ai ishte i njohur për Mayat si Kukulkan. Në formën e tij tjetër, ai tregohet si një kaiman me dy koka që përshkruan dualitetin e universit si për besimet Maya.

Në Indi, ekziston ende një besim i fortë në realitetin e Nagas, një racë e "njerëzve gjarpërinj" ose "hardhucave" që kanë bërë shtëpitë e tyre në dy qytete të mëdha nëntokësore (ose qytetërime), Bhogavati dhe Patala. Bhogavati besohet të jetë nën Himalajet, dhe thuhet se nga atje Nagas bëri luftën mbi nëndhesit e tjerë njerëzorë nga mbretëritë n¨ntokësore të Agharta-s dhe Shambala-s. Patala besohet nga miliona hindu deri më sot të kenë një hyrje në pusin e Sheshnës në Banares, Indi.
Lidhje re-negative e Gjakut Reptilian.

Një tjetër paraqitje kurioze e perëndisë gjarpër në mitologjitë botërore vjen nga rajoni i vogël i popullsisë baske, që ndodhet në kufirin e Spanjës dhe Francës në

vargmalin e Pirenejve. Kultura baske paraqet mjaft dukshëm një karakter të njohur si "Sugaar", shpesh i paraqitur si një gjarpër ose dragua.

Tradita baske këtu pohon se Sugaari një bashkëshorte e perëndeshës më të madhe baske para-kristiane, e njohur si "Mari", është në të vërtetë një demon, dhe u përshkrua si një entitet që udhëtoi nëpër qiell midis maleve Balerdi dhe Elortalde, duke u shfaqur si një top i madh zjarri.

Përveç përfaqësimit si gjarpër i Perëndisë Baske, kjo popullsi e veçantë po mban një linjë gjaku mjaft të rrallë. Ata kanë përqendrimin më të lartë të gjakut Rh-negative që shumë e lidhin me "Gjakun Alien".

Në librin «Alienët e vërtetë, qeniet e hapësirës dhe krijesat nga botë të tjera», Bred Steiger vërejti se disa besojnë se ky mutacion ndodhi si pasojë e ndërthurjes midis njerëzve të hershëm dhe disa llojeve jo-njerëzore, ndoshta me origjinë jashtëtokësore.

Në shumë kultura të lashta, ka legjenda dhe artefakte që i përshkruajnë disa perëndi ose hyjni si hibridë njerëzorë-kafshë. Ka detaje të shumta misterioze që rrethojnë Anunnakin e Lashtë dhe shumica e enigmave vërtiten rreth tipareve të tyre fizike, të pranishme në paraqitjet anembanë botës. Ka shumë tipare që tregojnë qartë ndryshimin midis njerëzve të zakonshëm dhe këtyre perëndive nga qielli.

Shumë besojnë se ekziston një lidhje e qartë midis Anunnakit të Lashtë dhe paraqitjeve të qenieve reptiljane në Tokë. Histori të tilla që i lidhin reptilët me njerëzit nuk janë të rralla. Është interesante se «Doktrina e Farës së Gjarprit» tregon linjën e gjakut të Gjarprit në historinë njerëzore.

Në folklorin e lashtë kinez të Fu Xi dhe Nuwa, këto ishin hyjni gjysmë gjarpëri që ishin përgjegjës për krijimin dhe edukimin e njerëzimit. Tradita të ngjashme lindin nga studimi i mitologjisë së lashtë greke, ku Cecrops, mbreti i parë mitik dhe themeluesi i Athinës, në mënyrë të ngjashme i dha njohuri të shkrimit dhe leximit njerëzimit. Mitologjia greke gjithashtu paraqiti Echidna, nëna e të gjitha monsters dhe njeriu-gjarpër hibrid, duke u dukur pothuajse identike me hyjnitë e gjarprit të përmendura më sipër.

Zota reptilian në të gjithë botën

Pavarësisht nga ajo që folklori i lashtë lë të kuptohet në origjinën reptiljane të Anunnakit, ka pjesë vendimtare provash. Në vendin arkeologjik të Jarmos (Iraku i sotëm), studiuesit zbuluan një komunitet proto-neolitik që u zhduk rreth 2.000 vite më parë. Mes mijëra objekteve misterioze dhe statujave sumeriane të Perëndive të gjetura në sit, studiuesit zbuluan shumë paraqitje të "Perëndeshës nënë të pjellorisë".

Përfaqësimi i perëndeshës ishte mjaft i pazakontë. Figurinat shfaqin një trup antropomorf, kokat e statujave janë çdo gjë përveç një njeriu me tipare të qarta zoomorfike. Figurinat mashkullore dhe femërore shfaqin karakteristika si gjarpëri: fytyra të zgjatura, kafka të zgjatura, sy të mëdhenj në formë ovale dhe shpatulla të gjera.

Adhurimi i perëndive gjarpërinj ishte mjaft e zakonshme në kulturën e lashtë. Në kulturën maja, Itzamná konsiderohet të jetë perëndia supreme që krijoi botën. Ai shpesh është përcaktuar si perëndia më i fuqishëm në univers, jo nga forca, por nga njohuria e tij e jashtëzakonshme e shkrimit, ushqimit, ilaçeve, etj. Ai është panteoni Maja i perëndive që i mësoi mayas se si të bëhen rituale të qytetëruara dhe të vendosura për adhurimin fetar.

Kuptimi i Itzamná në gjuhën maja është një hardhucë ose peshk i madh. Ai ka shumë avatarë dhe njihet me emrat e ndryshëm në epoka të ndryshme. Për shembull, në kulturën mesoamerikane, Perëndia Kutzalkoatl ose Gjarpër me pupla ishte perëndia i bardhë që vizitoi Tokën. Në periudhën Post Classic, ai ishte i njohur për Mayans si Kukulkan. Në formën e tij tjetër, ai tregohet si një kaiman me dy koka që përshkruan dualitetin e universit si për besimet Maya.

Në Indi, ekziston ende një besim i fortë në realitetin e Nagas, një racë e "njerëzve gjarpërinj" ose "hardhucave" që kanë bërë shtëpitë e tyre në dy qytete të mëdha nëntokësore (ose qytetërime), Bhogavati dhe Patala. Bhogavati besohet të jetë nën Himalajet, dhe thuhet se nga atje Nagas bëri luftën mbi nëndhesit e tjerë njerëzorë nga mbretëritë subsurface të Agharta dhe Shambala. Patala besohet nga miliona hindu deri më sot të kenë një hyrje në pusin e Sheshnës në Banares, Indi.

Në librin "Alienët e vërtetë, qeniet e hapësirës dhe krijesat nga botë të tjera", Bred Steiger vërejti se disa besojnë se ky mutacion ndodhi si pasojë e ndërthurjes midis njerëzve të hershëm dhe disa llojeve jo-njerëzore, ndoshta me origjinë jashtëtokësore.

Origjina e baskës është e panjohur. Gjuha e tyre është ndryshe nga çdo gjuhë tjetër evropiane. Disa teoricienë pohojnë se gjuha baske ishte gjuha origjinale e Librit të Zanafillës (Bibla). Disa besojnë se ishte gjuha origjinale që fliste njerëzimi dhe ndoshta gjuha e «perëndive» që vinin në kohët e lashta.

Studiuesi Dee Finney vuri në dukje në vijim pasi përpiloi një shumëllojshmëri informacioni mbi lidhjen e supozuar midis Reptilëve dhe mutacioneve kurioze jo-Rhesus midis llojeve të gjakut të njeriut:

"Reptilët po ndjekin ata me gjak Faktori Rh-Negativ. Duke u kthyer në kohë.... Hibridet Rh-Neg erdhën nga shpellat Draco në malet Karpate. Ata ishin kryesisht flokëkuq, me sy të gjelbër dhe flokë të zinj, me Sy kafe. Ata u përpoqën të infiltroheshin në Flokët Bionde/Kafe, me Sytë Blu, Qytetërimin.... Rh-Negs janë hibridë. Ata janë Pjesë Reptilian/pjesë njerëzore. Nëse dy Rh-Negs përpiqen të kenë një fëmijë zakonisht do të vdesë ose do të lindë një "Foshnjë Blu", sepse nuk po e përpunon oksigjenin siç duhet. Kështu "Blue-Bloods"(Gjak Kaltërit), nëse ata mbijetojnë. 5% e popullsisë së Tokës aktualisht janë Rh-Negativë. Por, ata janë 15% e popullsisë së Anglisë dhe SHBA-as".

Duke filluar nga sumeri i lashtë deri në Azi dhe Amerikat, përshkrimet misterioze të qenieve si reptiliane janë të pranishme në të gjithë botën dhe të gjitha ato kanë shumë ngjashmëri të përbashkëta. A ka mundësi që të gjitha këto kultura të lashta përshkruanin të njëjtën racë? A është e mundur që të gjithë ata të përshkruajnë anunnakin e lashtë?

19. A është e vërtetë se alienët Anunnaki gjymtuan tokësorët?

Shumë njerëz tërhiqen nga historia e qytetërimit të lashtë të sumerëve, që ekzistonte në Mesopotaminë e paanë më shumë se 6.000 vite më parë. Shkencëtarët ende po e trullojnë trurin e tyre mbi mënyrën se si përfaqësuesit e atyre njerëzve misteriozë (Annunaki) e njihnin sistemin llogaritës të ternarit dhe e kuptuan strukturën e sistemit diellor.

Sumerët i pozicionuan absolutisht saktë planetet nga Dielli, me vetëm një mospërputhje: planeti Nibiru u përshkrua midis Marsit dhe Jupiterit. Emri i trupit qiellor përkthehet si «pikë tranzicioni». Dhe Nibiru kalon kohën. Ata thonë se herën tjetër njerëzimi do të jetë në gjendje ta shohë atë është vetëm në vitin 2100.

Sumerët mbanin shënime që tregonin me hollësi Annunaki, ose «njerëzit qiellorë», të cilët fluturuan për në Tokë nga Nibiru. Ata u përshkruan si gjigantë

shumë të zhvilluar, deri në 5 metra të gjatë. Sumerët vendosën se ishin perënditë që kishin krijuar njerëzimin.

Të dhënat gjithashtu detajojnë se si Anunnaki u martua me femrat në tokë për të përmirësuar pellgun e gjeneve të banorëve të planetit blu.

Fillimisht, qëllimi i ardhjes së "njerëzve qiellorë" në Tokë ishte të minonte arin, nga i cili alienët krijuan një mburojë mbrojtëse për Nibirun. Kur u lodhën duke punuar në miniera, vendosën të krijonin një garë njerëzish për këtë punë të mërzitshme. Sumerët përshkruanin me hollësi procesin e shfaqjes së njerëzimit në pllaka argjile.

Doli se dy Annunaki, të cilët kishin njohuri të thella për inxhinierinë gjenetike, përzien gjakun, spermën dhe argjilën (ovulën e majmunëve). Rezultati ishte një embrion tokësor. Pastaj, rezultati i punës shkencore u vendos në trupin e një gruaje qiellore dhe jashtëtokësorët mbartën burrin e parë.

Annunaki është një racë jo-humanoide, ata janë hardhuca me sy të verdhë, reptilë. Planeti ynë ishte afër nivelit të tyre në lidhje me burimet, por për ta, ne jemi vetëm plehra të panevojshme. Por nuk është aq e lehtë të na heqësh qafe. Sipas ligjeve të Universit, është e pamundur të shkatërrohet njerëzimi, përndryshe, ligji i karmas do të funksionojë. Prandaj, Anunnaki depërtoi mes njerëzve, krijoi para, financa dhe hua, dhe nga brenda, nëpërmjet vetes sonë, ata i çojnë njerëzit drejt fundit, në degradimin dhe zhdukjen.

Çfarë u dha Annunaki njerëzve?

Shkencëtarët përkthyen dorëshkrimet e sumerëve dhe kuptuan se përfaqësuesit e qytetërimit të lashtë kishin njohuri në fushën e shkencave të mëposhtme:

- kimisë;
- minierat;
- administratës shtetërore;
- matematikë më të lartë;
- inxhinierinë gjenetike;
- jurisprudencë.

Duhet ta pranojmë se për njerëzit e lashtë që jetonin më shumë se 6.000 vite më parë, kjo njohuri nuk ishte e disponueshme.

Pasardhësit e Annunakit në Tokë

Tobi Uilkinson, shkencëtari britanik që iu përkushtua studimit të Egjyptit të lashtë, pohoi se historia e këtij qytetërimi duket dyshuese: faraonët erdhën nga diku, ndërtuan piramida të mëdha dhe filluan të kontrollojnë njerëzit. Duket sikur një zhvillim i tillë i popullit të lashtë nuk ekzistonte dhe sikur egjiptianët të ishin zhvilluar fillimisht. Përshkrimi i sundimtarëve të Egjyptit duket, gjithashtu, mjaft i çuditshëm.

Sipas tij, orientimi i piramidave ka qenë gjithmonë tek ylli i polit verior. Ai argumentoi se ato (piramidat) mund të shihen si jastëkë lëshimi për udhëtimin e faraonit në jetën e përtejme midis yjeve.

"Yjet Circumpolar janë një metaforë shumë e mirë për jetën e përtejme, sepse kur shihen, ata nuk duken kurrë të vendosur: thjesht rrotullohen rreth yllit të poleve. Ata janë yjet e pavdekshëm apo në terminologjinë egjyptiane, Indestructibles, një

destinacion i përsosur për shpirtin e mbretit të vdekur", i tha ai një shkolle verore arkeologjike Bloomsbury në University College London.

Akhenateni u përshkrua si një gjigant me një kokë të zgjatur. Kafka e Nefertitit ishte gjithashtu e zgjatur. Ufologët thonë se faraonët e lashtë janë pasardhësit e Annunakit. Në dëshmi, ata përmendin faktin se mbetjet e një djali shtatëvjeçar, 2.5 metra të gjatë, u gjetën në Muzeun e Kajros.

Qytetërimet e lashta kanë shumë mistere dhe ndoshta me kalimin e kohës, sekretet e tyre do t'i zbulohen njerëzimit. A është e mundur që Nibiru nuk është një planet, por një anije yjore dhe Annunaki nuk krijoi njerëzimin, por hyri gjenetikisht në kodin e jo-humanoidëve në një njeri, në mënyrë që të kapte planetin tonë në të ardhmen?

20. Anunnaki Mesazh: Një tekst i pabesueshëm zbulohet për herë të parë në vitin 1958 para veprës së Zecharia Sitchin

Historia e njerëzimit ka qenë gjithnjë një temë e nxehtë për t'u diskutuar mes historianëve dhe shkencëtarëve që pohojnë se jemi rezultat i evolucionit. Në të njëjtën kohë, teoricienët e astronautëve të lashtë argumentojnë se njerëzimi u krijua nga perënditë e lashta që vizituan Tokën në të kaluarën e largët. Autori Zecharia Sitchin përdori për të argumentuar rreth ndërhyrjes gjenetike në ADN-në e njerëzve nga astronautët e lashtë, një racë jashtëtokësore. Ai sugjeroi se Annunaki ishte raca aliene që kishte mbërritur në Tokë për ar nga planeti mistik i njohur si Nibiru, i vendosur përtej Neptunit.

"Ne jemi tashmë këtu, midis jush. Disa prej nesh kanë qenë gjithmonë këtu, me ju, por përveç, duke ju vëzhguar, dhe herë pas here duke ju drejtuar sa herë që u lind mundësia. Tani, megjithatë, numrat tanë janë rritur në përgatitje për një hap të mëtejshëm në zhvillimin e planetit tuaj: një hap i të cilit ju nuk jeni ende në dijeni... Ne jemi ngatërruar me perënditë e shumë feve botërore, edhe pse ne nuk jemi perëndi, por krijesat e tjera tuaja, siç do të mësoni drejtpërdrejt para se të kenë kaluar shumë vite të tjera. Do të gjeni të dhëna për praninë tonë në simbolet misterioze të Egjyptit të lashtë, ku ne e bëmë veten të njohur për të arritur disa qëllime. Simboli ynë kryesor shfaqet në artin fetar të qytetërimit tuaj të tanishëm dhe zë një pozitë me rëndësi mbi vulën e madhe të vendit tuaj. (Shtetet e Bashkuara të Amerikës) Ajo është ruajtur në disa shoqëri sekrete të themeluara fillimisht për të mbajtur gjallë njohurinë e ekzistencës sonë dhe qëllimet tona ndaj njerëzimit".

Teksti i shkruar më sipër është një mesazh i dyshuar i Anunnaki botuar në botimet nëntor-dhjetor 1958 të Revistës Flying Saucer. Sipas Brinsley Le Poer Trench, një redaktor i Flying Saucer Review, teksti u shfaq për herë të parë në numrin e nëntorit 1947 të Tregimeve Fantastike (SHBA). U botua me pseudonimin Alexander Blade. Ky mesazh i dalë jashtë vendit u vu në dispozicion vetëm për disa muaj pas incidentit të mirënjohur Roswell.

Më tej, teksti diskuton bashkëveprimin e perëndive të lashta me njerëzit para-historikë dhe fliste për makinat e tyre të përparuara dhe se si njerëzimi përparoi me ndihmën e Annunakit të Lashtë, i cili kryesisht e themeloi selinë e tyre në Egjypt.

"Ju kemi lënë disa pika referimi, të vendosura me kujdes në pjesë të ndryshme të globit, por më e shquara në Egjypt ku ngritëm selinë tonë me rastin e daljes sonë të fundit ose, siç do të thoshit, paraqitjes publike. Në atë kohë, themelet e qytetërimit tuaj të tanishëm u "hodhën në Tokë" dhe më të lashtat nga monumentet tuaja të

njohura, të vendosura me mjete që do t'ju dukeshin po aq të mrekullueshme tani sa edhe para egjyptianëve, shumë mijëra vjet më parë. Që nga ajo kohë, i gjithë arti i ndërtimit, në gur, është bërë simbolik për shumë prej jush, i veprës në dorë— ndërtimit të racës njerëzore drejt përsosmërisë së saj".

Kur arkeologët zbuluan bibliotekën në Ninevi në vitet 1850, gjetën më shumë se 30.000 pllaka argjile të shkruara në formë kuneiforme me histori, histori, tekste magjike, letra, tekste mjekësore, dokumente qeveritare dhe fragmente dokumentesh. Këto pllaka janë burimi më i rëndësishëm i njohurisë për Mesopotaminë e lashtë. Kur u përkthyen pllakat, treguan histori të ngjashme mahnitëse që gjenden në Biblën judeo-krishtere. Ata kanë histori për Përmbytjen e Madhe, si edhe për Adamin dhe Evën. Është interesante se të gjitha këto histori kanë përparësi me Sumerët e lashtë.

Mesazhi mistik i Anunnakit thotë se paraardhësit tanë e njihnin Anunnaki si preceptorë dhe miq. Bashkë me zhvillimin moral dhe fizik, njerëzit zhvilluan mjetet për të shkatërruar veten. Qytetërimi ynë nuk është i pari që ka arritur kaq shumë dhe nuk do të ishte i fundit.

Mesazhi vazhdonte duke thënë:

"Disa prej jush e kanë parë "rojen tonë të përparuar" tashmë. Na ke takuar shpesh nëpër rrugët e qyteteve të tua dhe nuk na ke vënë re. E kur ne të shfletojmë qiejt tuaj në automjetet e traditës së lashtë (Vimanas) ju habiteni, e ata prej jush që e hapin gojën tuaj dhe tregojnë për atë që keni parë, janë të mashtruar dhe budallenj. Në të vërtetë ju jeni profetë, shikuesi në kuptimin e vërtetë të fjalës. Ju në Kansas dhe Oklahoma, ju në Oregon dhe në Kaliforni, dhe Idaho, e dini se çfarë keni parë: mos u tronditni nga meteorologët. Puna e tyre është moti. Njëri nga ju thotë, "Pashë një objekt në formë torpedo". Të tjerë raportojnë, "objekte të ngjashëm me disqet", disa prej jush thonë "objekte sferike", ose "objekte si pjaë"'. Ju të gjithë po raportoni saktë dhe saktë atë që patë dhe në shumicën e rasteve po përshkruani të njëjtën lloj automjeti".

Tema e Perëndive Anunnaki u bë një sensacion për shkak të kërkimit dhe librave të autores polemike Zecharia Sitchin. Sipas tij, Annunaki modifikoi ADN-në e njerëzve parahistorik 450.000 vite më parë duke përzier gjenet e tyre me ta dhe duke i vënë ato në punë për minierat e burimeve natyrore të Tokës, të tilla si ari. Ai tha se planeti Nibiru kishte një orbitë të gjatë eliptike dhe i afrohet Tokës çdo 3.600 vite. Më tej, ai tha se planeti ishte i banuar nga specie të përparuara teknologjikisht si njerëz më të larta se ne. Rreth 450.000 vite më parë, ata u tërhoqën nga rezervat e arit në Afrikën juglindore.

Sipas një studimi të vitit 2013, gjenetisti i Harvardit David Reich ekzaminoi gjenomin e Neandertalëve dhe një grup tjetër hominine të lashtë të njohur si Denisovan, të dy bashkëjetues të njerëzve. Ai zbuloi se ADN-ja e tyre daton në më shumë se 400.000 vite dhe ato përmbanin disa gjene të panjohura të njohura si "ADN-ja pa vlerë", një term që u përdor për herë të parë në vitet 1960. Është interesante se në eksperimentet e ADN - së të Greg Bradenit, një autor dhe shkencëtar amerikan i Epokës së Re, ne po përdorim vetëm 22 nga 64 kodikët e ADN-së sonë, duke sugjeruar kështu se ADN-ja jonë ishte e manipuluar gjenetikisht, a ishin ato Anunnaki?

21. Planeti X dhe rreziku që i kanoset Tokës

Shkaku i vërtetë i ndryshimit të klimës, aktivitetit vullkanik, intensifikimit të aktivitetit sizmik etj.., është afrimi i planetit Eris me sistemin tonë diellor.

Planeti X dhe rreziku që i kanoset Tokës

Shkencëtari Cristian Negureanu dërgoi këtë shpjegim për sa i përket çështjes së Planetit X apo Nibiru.

Shkaku i vërtetë i ndryshimit të klimës, aktivitetit vullkanik, intensifikimit të aktivitetit sizmik etj.., është afrimi i planetit Eris me sistemin tonë diellor, ndërmjetësi i quajtur 2003 - UB - 313 dhe i njohur në Antikitet me emra të ndryshëm si***: Nibiru, Marduk, Nemesis, Hercolubus, Planeti i Zotit, Planeti i Perandorisë, Planeti i Kryqit apo Planeti i Kuq.***

Më poshtë jepet një dokument i shkurtër i kontaktit të parë (më të fundit) me Eris-in:

Për herë të parë, ky planet është vrojtuar më 21 tetor të vitit 2003, me anë të teleskopit 1.22 Oschin, nga pika e vëzhgimit në Malin Palomar në Kaliforni. Është zbuluar nga Michael E. Brown, Chad Trujillo dhe David L. Rabinovitz, më 5 janar të vitit 2005, bazuar në foto të bëra në datën e sipërpërmendur.

Vëzhgime të tjera të publikuara në tetor të vitit 2005, treguan një satelit të quajtur Dysnomia (Gabriel). Planeti Eris/Nibiru, i cili i afrohet Tokës periodikisht një herë në 3.600 vite, sjell ndryshime të klimës, si ngrohja globale me gjithë pasojat e saj natyrore - shkrirjen e akujve, zhdukjen e gjelbërimit, tharjen e kores së tokës, pakësimin e oksigjenit etj. Efekti i shkrirjes së akujve, për shkak të ujërave të ëmbla, do të jetë fundi i sistemit natyral termo - saline, që lejon qarkullimin e rrymave të ftohta drejt veriut dhe ngrirjen e zonave të shtrira në veri-perëndim të Europës dhe veri-perëndim të Shteteve të Bashkuara.

Shkurtimisht, ja ku është procesi që ndodhi gjatë dy periudhave të fundit, në të cilat "Planeti i Zotit" ka kaluar midis Marsit dhe Jupiterit, e cila është edhe pika më e afërt me Tokën:

7.200 vite më parë, përmbytja e njohur si "Përmbytja e Noah", papritur solli ndryshime në temperaturë, stuhi të forta dhe orteqe uji nga Antarktida të dala nga "Burgu i akullt". Dr. John T. Hollin në Universitetin Maine, SHBA, mendon se copa të mëdha dalin periodikisht nga akujt e Antarktidës duke krijuar një rrjedhë të madhe.

3.600 vite më parë, gjatë eksodit të çifutëve nga Egjypti, në mes të mijëvjeçarit të dytë, planeti Tokë pësoi përmbytje të mëdha. Një trup qiellor, që kohët e fundit hyri në sistemin tonë diellor,- një kometë e re, - u afrua shumë me tokën, duke shkaktuar zhdukjen e mundshme të shtresës së akullt.

Situata aktuale - shkrirja e akujve është intensifikuar

Ndryshimet klimatike dhe gjeologjike do të rriten sepse planeti Eris/Nibiru nuk i është afruar akoma Plutonit, pika e tij më e afërt me Tokën. Kjo supozohet të ndodhë midis viteve 2012 - 2014.

Sot, fenomene të ngjashme (ngrohja globale dhe aktivizimi vullkanik) gjithashtu ndodh edhe në planetet e tjera nga sistemi ynë diellor për shkak të Eris/Nibiru. Ja disa shembuj:

- Hëna e Neptuni po ngrohet, Plutoni po përjeton një nxehtësi të jashtëzakonshme (sipas Institutit për të Rejat Teknologjike në Massachusetts, 9 tetor, 2002).

- Shpërthimi vullkanik në satelitin e Jupiterit (sipas Astronomia Icarus, nëntor 2002).

- Ngrohja e Marsit (sipas lajmeve të ABC, 7 dhjetor, 2002).

- Ngrohja e Saturnit (28 janar, 2007)

Shkencëtarë të Universitetit të Kalifornisë, Los Anxhelos (UCLA) - departamenti i fizikës dhe astronomisë dhe ato të Universitetit të Bostonit, vunë re se temperatura e zonës më të lartë të atmosferës së Saturnit është më e lartë se sa është llogaritur. Megjithatë, profesor Allan Aylward nga UCLA, gjykon të nevojshme riegzaminimin e hipotezave kryesore që kanë të bëjnë me atmosferën planetare dhe të zbulohet arsyeja e ngrohjes në to. Gjithashtu, vuri re një proces të ngjashëm në Mars, duke përfunduar: "Të studiosh aspektet në atmosferat e tjera planetare, do të na ndihmojë të zbulojmë sa më shumë mbi të ardhmen e Tokës".

Librat e përmendur, përfshijnë gjithashtu përshkrime të tjera të fenomeneve të rrezikshme, si aktivizimi i vullkaneve, aktiviteti sizmik në rritje, uragane të tmerrshëm, rryma të fuqishme, ndërrimi i poleve e kështu me radhë, që ndodhen 7.200 vite dhe 3.600 vite më parë respektivisht, procese që janë gjithmonë e më të shpeshta sot në Tokë.

Argumente që tregojne se Eris është Nibiru:

Numri i satelitëve të tij. Zecharia Sitchin thotë për ta në punën e sipërpërmendur: "Katër satelitë kanë një lëvizje rrotulluese shumë të shpejtë, duke futur në vorbull dhe 3 satelitë të tjerë - Erën e Tërbuar, Erën që Rrotullohet dhe Erën Sunduese, duke përdorur satelitët e tyre si sulmuese, ai (Nibiru) çoi përpara erërat, të shtatë erërat të gatshme për të luftuar".

Shkrimet sumeriane thonë se një satelit i planetit Nibiru godet një planet tjetër, Tiamat, duke krijuar "Qiellin" (Brezi Asteroid midis Marsit dhe Jupiterit) dhe Tokën në fillim të sistemit tonë diellor. Profesor Mr. Brown ka provuar kohët e fundit në gazetën "Natyra", se planeti 2003 - EL 61 provoi një përplasje me një tjetër trup qiellor në fillim të sistemit tonë diellor. Në rreshtat në vijim do të hedh dritë mbi lidhjen midis Eris (emri i dytë ishte 2003 UB - 313) dhe shkrimeve të Antikitetit, atëherë kur planeti shpesh quhej Nibiru:

Në vitin 2003, viti kur për herë të parë u vu re (komunikatë zyrtare), revista "Shkenca dhe Jeta" prezantoi trajektoren vezake të një planeti tjetër në sistemin tonë diellor, identike, me trajektoren e planetit Nibiru/Marduk, paraprakisht i prezantuar nga Z. Sitchin.

Në vitin 2005, disa muaj pasi u zbulua, astronomë të shquar nga 19 vende të mbledhur në Qendrën Astronomike të Vatikanit, u lidhën me anë të internetit me Qendrën Astronomike në Malin Tucson (Arizona, USA) - një nga më të fuqishmet në Botë.

Në 1 gusht të vitit 2005, gazetat në mbarë botën shkruajtën: "Trupit qiellor iu dha përkohësisht emri 2003 - UB – 313". Shkencëtarët, që i dhanë emrin planetit Nibiru, ishin shumë të vetëdijshëm për shkrimet sumeriane, si p.sh. "UB" nënkuptonte grupin prej shtatë planetësh (3 + 1 + 3 = 313 = 7) të përbërë nga Marsi, Jupiteri, Saturni, Urani, Neptuni, Plutoni dhe Nibiru. Grupi tjetër është i përbërë nga

planetët që mbeten (2 + 0 + 0 + 3 = 2003 = 5), që do të thotë: Dielli, Mërkuri, Venusi, Toka dhe Hëna. Asnjë nga "12" nuk ishte koincidencë - totali i numrave në emrin e dytë. Sumerianët i njihnin 12 trupat qiellorë! Në të njëjtën mënyrë Z. Sitchin shkroi në librin e tij, "Dymëdhjetë Planetët", që "UB është e përbërë nga shtatë pjesë, e quajtur *giparu* në gjuhën akadiane. Nuk ka asnjë dyshim që është origjina e besimit të lashtë në *"shtatë qiejt"*.

Zona e Erisit, 2.400 km +/- 97 km, e matur duke përdorur pamje nga teleskopi Gungez, u bë publik në fund të prillit 2006.

Në librin tim të titulluar "Bibla dhe Ufot", në vitin 1991, bazuar në të dhënat nga Apokalipsi/Zbulimi, kam dhënë dimensionet e një stacioni të mundshëm planetar: ishte 2.400 km.

Libri i fundit i Biblës përmban detaje mbi planetin Eris (kapitulli 21: 2,12,16) i quajtur "Jeruzalemi i Ri" (Eris/Salem), bashkë me diametrin dhe zonën:

a) diametri : 12.000 x 200 m = 2.400 km.

b) zona : 2.400 km (gjatësi) x 2.400 km (gjerësi) x 12 (nivele katesh) = 69.120.000 km2.

Shkrimet e lashta shpallën gjithashtu kometat - si aspekte (kometat provokojnë shkatërrime të mëdha) të Eris/Nibiru, më shumë mundësi të shkaktuara prej njërit nga satelitët e tij:

a) Shkrimet sumeriane, 7.200 vjet më parë: "Një planet lëviz shumë shpejt, në një orbitë eliptike, e ngjashme me një kometë". (Z. Sitchin,- Planeti i Dymëdhjetë).

b) Drita e tij (Yahweh/Anu - lideri i planetit të Zotit - A/N) është si drita e diellit, një flakë që digjet dhe ndjek hapat e Tij". (Habacuc 3 : 4 - 5).

c) 3.600 vite më parë: "Një kometë (…) u afrua shumë me Tokën, nga mesi i mijëvjeçarit të dytë, para lindjes së Krishtit". (I. Velikovsky,- Fjalët në konflikt).

Situata aktuale:

a) Profesor Mr. Brown ka deklaruar se planeti 2003 - EL - 61 mund të kalojë tërheqjen e Neptunit, duke transformuar veten në një kometë më të ndritshme të parë ndonjëherë, të paktën 6000 herë më të ndritshme se kometa Halle Boop.

b) Eris pritet të kalojë midis Marsit dhe Jupiterit, pikës më të afërt me Tokën, gjatë 2012 - 2014. Kjo është arsyeja kryesore pse NASA ka lançuar mjete hapësinore në 27 shtator të vitit 2007, që do të arrijë në destinacion, në Brezin Asteroid, në vitin 2011.

Shpjegimi logjik i procesit të ngrohjes në Tokë dhe të planeteve të tjera në sistemin tonë diellor, vërteton se është ai i parashikuar nga I. Velikovsky, në librin e tij që nga viti 1950: "Dy trupa qiellorë janë tërhequr njëri me tjetrin. Pjesa më e madhe e brendësisë së Tokës, u shty në periferi. Toka, me lëvizjen e saj rrotulluese të çrregullt, filloi të ngrohej".

Disa pamje të paraqitura nga NASA (PAD - Pamja Astronomike e Ditës) na tregon qartë që në rrugën e saj drejt Tokës, Stacioni Planetar Eris/ Nibiru po rritet.

Në 25 prill të vitit 2007, u komunikua zyrtarisht zbulimi i planetit Gliese 581c, që me shumë mundësi i ngjan Tokës. Aktualisht është Ylli i Errët, që po orbitalizon planetin 581.

Është e mundur të provohet ekzistenca e një sistemi yllor dyjor, në të cilin /Stacioni/Planeti Eris/ Nibiru është lidhja fizike apo e sistemit diellor dhe sistemit Ylli i Errët, midis botës njerëzore dhe botës Anunnaki/Elohim.

Besoj se një edukim psikologjik i racës njerëzore është në zhvillim. Disa të dhëna:

1) Strehimet Norvegjeze - përgjatë me strehat nëntokë të ndërtura në Norvegji, (Google dhe YouTube: Një letër nga një politikan norvegjez për 2012) u inaugurua zyrtarisht një depo me qindra miliona vende për të mbrojtur njerëzimin në rastin e një katastrofe, në 26 shkurt 2008.

Kryeministri i Norvegjisë, Jens Stoltenberg, gjithashtu një militant ekologjist, Wangari Maathai (Kenya) - Çmimi Nobel për Paqen, Jose Manuel Barroso - Presidenti i Komisionit Europian morën pjesë në inaugurim.

Dy deklarata për ngjarjen:

Jens Stoltenberg: ”Diversiteti biologjik rrezikohet nga forcat e natyrës dhe nga veprimet e njerëzve; bunkerët në policinë tonë të sigurimit”. Lajmërojnë se kryeministri norvegjez vendos të parat ”forcat e natyrës.”

Jose Manuel Barroso: ”Shpresojmë dhe punojmë për më të mirën, por duhet të jemi gati për më të keqen”. Asnjë koment tjetër.

2) Bunkerët në Hënë. Shkencëtarët punojnë në një ”Arka e Noes”, e cila do të vendoset poshtë tokës së Hënës. Strehat duhet të përmbajnë informacione për ADN, embrionet, shkrirjen e metaleve, bimët që rriten dhe e gjithë kjo është thelbësore për jetën dhe civilizimin, nëse një katastrofë do të ndodhte në Tokë dhe vidhet ekzistenca e njerëzimit. Detaje: Telegraf, Dielli (10 mars, 2008).

3) Në shkrut, 2008, erdhi gjithashtu lajmi se shtëpia kinematografike ”Sony Pictures”, bleu të drejtat e një shkrimi të ri të regjizorit Roland Emmerich. Titulli i filmit është ”2012” dhe doli në verën e vitit 2009.

Titulli ”2012” i referohet datës kur, sipas kalendarit Maya, bota që njohim s’do të jetë më. ”Apocalipsi” është një film përsa i përket shkatërrimeve, i ngjashëm me filmin ”The Day After Tomorow”, sukses ndërkombëtar i vitit 2004. Filmi i dalë në maj të vitit 2004, mbasi gazeta ”The Observer” nxori një raport të Pentagon për ndryshimet dramatike të klimës, në shkurt 2004.

4) Në 28 shkurt 2008, një tjetër lajm u përhap në të gjithë botën. Titulli ishte diçka e ngjashme me: ”Astronomët japonezë besojnë në ekzistencën e një planeti të tillë në sistemin diellor”. Disa ide:

Puna ishte koordinuar nga profesori japonez Tadashi Mukai dhe shkencëtari amerikan Patrick Lykawka. Ato do të publikohen në prill të këtij viti, në gazetën astronomike të botuar nga Shoqëria Amerikane për Astronominë.

22.NASA po fsheh: Afrohet planeti Nibiru, asgjë më nuk do të jetë e njëjtë!

Planeti Nibiru është duke ardhur drejt Tokës dhe mund të shkaktojë efekte fatale në të, paralajmëron raporti një raport sekret i NASA-së.

Nga raporti thuhet se Toka është duke u bërë më i prekshëm për shkak të ndikimit të këtij planeti dhe disa planetëve të tjerë të cilat e rrethojnë në orbitën eliptike.

Ky efekt shkakton probleme të tilla si hapja e vrimave në tokë (disa vrima gjigande u zbuluan vitin e kaluar në Siberi), tërmete dhe madje edhe çrregullime të pllakat tektonike dhe shpërthimet vullkanike.

Nibiru me lëvizjen e saj hyn në sistemin diellor dhe shkakton çrregullime në planetët tjera, e cila rezulton në kaos.

Nibiru nuk ndalet në një vend, pas disa javëve apo muajsh po afrohet, dhe pastaj shkon larg nga Toka.
Pritet që ajo së shpejti do të jetë i dukshëm, kështu që të gjithë do të jetë në gjendje për ta konfirmuar për ekzistencën e saj.

"Dokumenti ushtarak i NASA" është një nga dokumentet që shkaktojnë ankth dhe ndoshta kjo ishte me siguri kjo arsyeja e ardhjes së Nibiru-t.

NASA njoftoi se ekspertët e saj janë duke punuar mbi mburojën diellore, dhe që ata filluan me projektin në afërsi të Diellit u vunë re objekte të shumta të paidentifikuara.

23. Planeti X, ose Nibiru / Mardok

Gjatë verës 2005 një ekip shkencëtarësh amerikanë pranoi ekzistencën e Planetit X. Michael Brown, drejtori i ekipit të kërkimeve planetare në Pasadena, thoshte që planeti i dhjetë, që graviton në një distancë prej 15 miliard km nga Toka, ishte i madh gati sa dyfishi i Plutonit.

Psikoza u përhap në Internet, por ky lajm ishte dhënë që në vitin 2002. Në fakt nuk ishte një lajm i rëndomtë, "thjesht" një planet më shumë në Sistemin tonë Diellor që nga 9 shkonte në 10. Në fakt, as ajo datë nuk ishte në të vërtetë hera e parë që flitej për një gjë të tillë.

Që në vitin 1846, pas zbulimit të Neptunit, u deklarua që mund të kishte dhe një planet tjetër në atë zonë dhe kërkuan një planet tjetër që influenconte rrotullimin e Neptunit. Kur u gjet Plutoni, më 1930, shkencëtarët e kuptuan që ishte tepër i vogël që të kishte një ndikim real në fushën gravitacionale të Neptunit, kështu që kërkimi u adresua jashtë Plutonit, drejt një planeti që u quajt *"Planeti X"*.

Por hipoteza e një tjetër trupi qiellor ishte hedhur që në lashtësi, çuditërisht që në kohën e Sumerëve të lashtë. Sipas studimeve të gjuhës *kuneiforme* të bërë nga Zecharia Sitchin, gjuhëtar dhe studiues rus nga Baku, populli antik i Sumerëve i kishte vendosur emrin Nibiru, një planeti që rrotullohej në pjesën më të fundit të sistemit tonë diellor. Nibiru, quhet ndryshe edhe "Planeti i Kryqëzimit", sipas Sumerëve, rrotullohej rreth Diellit, me orbitë të kundërt nga planetët tjerë, duke përshkuar një elipsë/orbitë/rrugë shumë të madhe, që e afron me Diellin tonë dhe Tokën, çdo 3.600 vite.

Nga Nibiru thonë që kanë ardhur *Anunakët*, "ata që nga Qielli ranë në Tokë", një rracë gjigantësh të zhvilluar, që pasi zbritën në Tokë i dhanë fillim jetës së njeriut. Në librin e tij, "Planeti i Dymëdhjete", Sitchin, gjithmonë duke u bazuar në tekstet antike të Sumerëve, përshkruan me saktësi karakteristikat e Nibirut. Sipas teksteve antike, të interpretuara nga Sitchin, Planeti ka dalë nga një sistem tjetër dhe është kapur nga sistemi ynë duke kaluar afër Neptunit. Nibiru, duke vazhduar ecjen e tij drejt Diellit, është ndeshur me një planet, – thonë burimet sumere, – që ndodhej midis Marsit dhe Jupiterit. Bëhej fjalë për planetin Tiamat. Si pasojë e përplasjes Tiamati u nda në dy pjesë, duke formuar me njërën nga pjesët Rripin e Asteroideve dhe me pjesën tjetër Tokën dhe Hënën, duke i vendosur në një orbitë të ndyshme nga e sotmja. Por, përse i dymëdhjeti, kur deri tani kemi folur për një planet të dhjetë?

Sumerët e konsideronin sistemin tonë si të përbërë nga 11 planetë, duke përfshirë në llogari Diellin dhe Hënën, si rrjedhojë planeti që vinte nga skaji i largët i

qiellit ishte i Dymëdhjeti. Në mbështetje të njohurive astronomike fantastike të sumerëve, studiuesi rus tregon një analizë të një objekti që gjendet në Muzeun Shtetëror të Berlinit, një shkrim në një vulë cilindrike akadike të datuar 2.400 p.e.s. Vula nuk ishte gjë tjetër, sipas Sitchin, veçse një paraqitje e Sistemit tonë Diellor me planetin tonë të rrethuar nga të tjerë, që sot i njohim me emrat Tiamat dhe misteriozi Nibiru. Është padyshim unike që ilustrimet e sistemit diellor të lëna nga ai popull i lashtë, dëshmojnë njohuritë që kishin në atë kohë të hershme për planetë që sot studiohen falë aparaturave optike.

Në dhjetëvjeçarin e fundit janë shumëfishuar lajmet që tregojnë një planet të dhjetë dhe efektet e tmerrshme që eventualisht ai mund të shkaktonte nëse vërtetë do të kishte një orbitë si ajo që i përshkruhet. Nga të apasionuarit e kësaj tematike, planeti Nibiru quhet ndryshe dhe Planeti X, që në numrat romake do të thotë Dhjetë, por njëkohësisht në matematikë është simbol i të Panjohurës. Kanë folur shumë për këtë planet, përveç Sitchin, dhe komunikata të agjencive të ndryshme shtypi dhe revista "New Scientist".

Natyrisht që bëhet fjalë për sugjerime dhe fakte mbi ekzistencen e Planetit X. Ndërkohë, së fundmi, një planet rrotullues, përveç Plutonit, është zbuluar faktikisht falë astronomit Brown. Atij i është vënë emri Sedna. Bëhet fjalë për një trup qiellor me dimensione afërsisht dymijë km, mbuluar nga akull dhe shkëmbinj. Por planeti i fundit që është zbuluar, nuk mund të krahasohet me Nibirun e Sumerëve antikë dhe të Zecharia Sitchin. Nibiru është një planet gjigant. Ai është tashmë i identifikuar, por zbulimi i tij mbahet sekret, sipas disa teorive konspiracionale, nga disa qeveri, të cilat faktikisht dyshojnë se në Nibiru mund të ketë jetë inteligjente. Jemi në fantashkencë, por shumë herë realiteti e ka tejkaluar edhe imagjinatën më të shfrenuar. Nëse kjo vërtetohet, Zecharia Sitchin do të kishte të drejtë dhe në Tokë, me afrimin e Nibiru-s, mund të rikthehesin "Zotërat antikë", që kanë krijuar Adamin me një eksperiment gjenetik dhe i kanë dhënë kështu origjinën rracës njerëzore, ashtu siç konfirmojnë "kreacionistët", që kundërshtojnë teoritë e Darwinit dhe të evolucionistëve.

24. Hëna nuk është reale - është një simulim për të mbuluar Planetin X

Hëna që shohim nuk është reale sipas një teorie alarmuese që pretendon se simulohet për të bllokuar pamjen e sistemit mitik të planetit Nibiru.

Matt Rogers, një i ashtuquajtur teoricien konspirativ i Nibirut bëri pretendimin e jashtëzakonshëm dhe beson se udhëheqësit globalë kanë një seri bunkerësh nëntokësorë gati për t'u drejtuar, nëse sistemi, i njohur gjithashtu si Planeti X, shkakton apokalipsin.

Ndërkohë, udhëheqësit botërorë janë të vendosur të mbulojnë të vërtetën e ekzistencës së Nibirut për të shmangur panikun masiv dhe anarkinë midis popullsisë së përgjithshme që do të lihet të zhduket, pohon zoti Roxhers.

Ai madje pretendon se Dielli dhe Hëna që ne shohim janë krijuar gjithashtu nga "simulatorët reflektues" në një orvatje të mëtejshme për të fshehur Nibiru.

Interneti është plot me teori konspiruese që pretendon se sistemi Nibiru ose PlanetI X po shkon drejt Tokës, dhe do të shkaktojë fundin e botës kur të kalojë planetin tonë.

Miti Nibiru u shfaq në vitin 1976, kur shkrimtari Zecharia Sitchin pretendoi dy kultura të lashta të Lindjes së Mesme, babilonasit dhe sumerët, treguan për një planet gjigand të quajtur Nibiru që rrotullohej rreth Diellit.

Dhe teoria Nibiru ose Planet X pretendon se një mini sistem diellor i përbërë nga një diell, planete dhe hëna është duke u zvarritur në buzë të sistemit tonë me një orbitë të madhe prej 3.600 milje të diellit.

Thonë se planeti do të bëjë që polet të ndryshojnë, duke shkaktuar tërmete të mëdha dhe shpërthime vullkanike.

Të ashtuquajturit të vërtetat Nibiru pretendojnë se NASA është në zemër të një komploti elitar global për të fshehur të vërtetën nga popullsia e përgjithshme, ndërsa ata kërkojnë strehim në bunkerët sekretë nëntokësorë.

Midis tyre është Z. Rogers, i cili poston video në kanalin Sky Watcher Matt Rogers.

Në një video të re rreth Hënës, Z. Rogers tregoi një imazh të Hënës dhe tha: ”Duke parë lart ne duhet të shohim Hënën, jo atë rreze drite. Unë besoj se ata janë duke përdorur një tjetër reflektues atje - kjo duket shumë e çuditshme”.

Ai teorizoi se një lloj sistemi pasqyrash po përdorej për të ”veshur” Hënën e vërtetë.

Ai shtoi: ”Kjo nuk është Hëna. Unë e kam parë Hënën në imazhet e webcam dhe madje edhe me dylbi, Hëna nuk shkakton këtë qiell blu rreth saj.

Duke parë lart duhet të shohim Hënën, jo rrezen e dritës. Unë besoj se ata janë duke përdorur një tjetër reflektues atje - kjo duket shumë e çuditshme”.

Mat Roxhers:

”Njerëzit pohojnë se nuk mund t’i shohin yjet natën, po ndriçohet. Është absolutisht pa një hije dyshimi që nuk është Hëna - ajo është shumë e ndritshme, shumë e bardhë. Është shumë më e ndritshme se çdo vit tjetër dhe shumë e ndritshme për të qenë Hëna. Ju nuk do ta shihnit këtë objekt të shndritshëm sepse ata po fshehin diçka. Gjërat po ndryshojnë - kaq shumë gjëra ndryshuan në vitin 2017, shumë gjëra, mjedisi ynë”.

Brenda disa orësh që videoja u publikua nga Z. Roxhers, një debunker i YouTube riduktoi pretendimet e tij.

Videoja është prodhuar nga We Are Troll (Truth and Reason over Litany and Lies).

Narratori i kërkoi Z. Roxhers të shpjegonte pse kaq shumë njerëz të tjerë ishin ende në gjendje të merrnin imazhe të kristalta të Hënës siç e dimë ne për të parë në një bazë të rregullt.

Ai tha se Hëna dukej kaq e ndritshme në filmimin e Z. Roxhers sepse thjesht kishte qenë e ekspozuar.

Ai tha: “Kam lënë edhe disa korniza të ekspozuara në pjesën tjetër, vetëm që të mund të shihni se si duket, sepse vetëm kaq po u tregoni njerëzve.

Kamerat nuk mund të përballojnë dritën e shkëlqyer. Ato janë projektuar si kama moti dhe jo kamera astronomike”.

Nasa ka thënë vazhdimisht se Nibiru nuk është asgjë më shumë se një mashtrim interneti.

Linja zyrtare e agjencisë amerikane të hapësirës është se teoricienët e konspiracionit janë krejtësisht të gabuar dhe miti Nibiru është një mashtrim interneti.

Dr. David Morrison, një shkencëtar i agjencisë hapësinore, tha: "Nuk ka asnjë provë të besueshme për ekzistencën e Nibirut. Nuk ka fotografi, nuk ka gjurmim, nuk ka vëzhgime astronomike. Unë mund të them në mënyrë shumë specifike se si ne e njohim Planetin X ose Nibiru nuk ekziston dhe nuk kërcënon Tokën".

"Së pari, nëse do të kishte një planet që do të shkonte në sistemin e brendshëm diellor që do t'i afrohej Tokës, ai tashmë do të ishte brenda orbitës së Marsit, do të ishte i ndritshëm, do të ishte lehtësisht i dukshëm për syrin e zhveshur - nëse do të ishte atje lart do të ishte e lehtë ta shihje, të gjithë ne mund ta shihnim".

Boffin hapësirë Dr Brian Cox gjithashtu ka këmbëngulur Planet X nuk ekziston.

25. Sekretet më të errëta të Vatikanit: Lidhja me Nimrodin dhe Anunnaki-t

Vatikani është zemra e Kishës Katolike, dhe Papa është kreu i kishës dhe udhëheqësi suprem "shpirtëror" i të gjithë katolikëve në botë. Megjithatë, Vatikani po fsheh disa nga sekretet më të errëta që as nuk mund t'i imagjinoni.

Sedes sacrorum - etimologji

Sedes sacrorum ose Selia e Shenjtë përfaqëson stemën e Vatikanit.

"Kulti romak" (një grup satanistësh hije gjakatarë të përfshirë në sakrifikimin e fëmijëve dhe djegien e njerëzve) që kontrollon Kishën Katolike pretendon se personi i parë që përdori konceptin e Selisë së Shenjtë ishte Shën Pjetri.

Kjo, natyrisht, është e pamundur, pasi etimologjia e fjalës "Sedes" dhe kuptimi që i atribuohet nuk ekzistonin deri në njëqind vjet pas ekzekutimit të Shën Pjetrit në vitin 70 pas Krishtit gjatë rrethimit të Jeruzalemit.

Qysh në shekullin e 1 para Krishtit, kryepriftërinjtë e njohur si "Pontiffs" - një funksion i trashëguar i kontrolluar nga një pjesë e vogël e familjeve të lashta - prezantuan titullin e lashtë të Papës Maksimus sipas perandorëve romakë të kultit Magna Mater.

Për shkak se ata ruanin me xhelozi trashëgiminë pagane dhe të drejtën për të sakrifikuar njerëzit për perënditë e tyre demonike, familjet priftërore u dëbuan nga Roma më shumë se një herë me mbylljen e Tempullit të Vatikanit.

Megjithatë, gjatë periudhave të trazuara në historinë romake pas rënies së Perandorisë Romake, kryepriftërinjtë paganë morën rolin e udhëheqësit të komunitetit në Romë dhe për më shumë se një periudhë u kthyen hapur në praktikat e tyre pagane të sakrificës së fëmijëve, kanibalizmit dhe adhurimit të demonëve.

Nën Papa Inocenti VIII, roli i Inkuizicionit dhe i Inkuizitorëve ndryshoi dhe ata fituan autoritet ligjor shpirtëror në pastrimin e "heretikëve".

Rreth vitit 1483, Thomas de Torquemada u emërua inkuizitor i Aragonit, Valencias dhe Katalonjës. Torturuesit dhe ushtria e tij speciale u bekuan duke u bërë anëtarë të betuar të rendit më të lartë të shenjtë të kultit romak - SS ose Kalorësit e Sedes Sacrorum.

Këta kalorës, të cilët përfaqësonin rendin kryesor ushtarak të Kishës Katolike Romake, morën një urdhër ligjor nga Papa Romak në emër të kishës kryesore për të zhvilluar një inkuizicioni të shenjtë të përhershëm kundër të gjithë "heretikëve", duke përfshirë vrasjen, torturimin dhe mbrojtjen e Kisha e Shenjtë Katolike Romake (Sedes Sacrorum - SS).

Si urdhri shpirtëror i Kishës Katolike Romake, SS mori një bekim të jashtëzakonshëm nga Kisha Katolike Romake dhe faljen e të gjitha mëkateve të vdekshme (që do të thoshte se ata mund të shkonin në parajsë), gjë që ishte e rëndësishme që urdhri të ishte në gjendje të kryente urdhërat.

Me fjalë të tjera, ushtria e Inkuizitorit të Madh Thomas de Torquemade ishte urdhri i parë ushtarak fetar që mori "imunitet" nga Papa, pavarësisht nga torturat, terrori dhe ligësia që mbolli.

Sakrificat e fundit rituale satanike të hapura të Inkuizicionit të Shenjtë u zhvilluan në fillim të shekullit të 19-të. Në fillim të shekullit të 20-të, kishte më pak se disa qindra ushtarë SS në Inkuizicionin e Shenjtë.

Megjithatë, kur Heinrich Himmler u bë lider i partisë naziste në Gjermani në vitin 1929, një SS e re naziste (Knights of the Sedes Sacrorum) u formua me rreth disa qindra mijëra burra deri në vitin 1939, duke kryer inkuizicionin më të madh të kryer ndonjëherë nga Kult romak, duke vrarë mbi 18 milionë njerëz të pafajshëm, shumë të djegur duke jetuar në furra në Rusi dhe Poloni.

SS gjermane u shpërbë në fund të Luftës së Dytë Botërore dhe rrotulla romake SS iu dorëzua SS (Shërbimi Sekret) i SHBA deri në vitin 1945. SS e SHBA u krijua zyrtarisht si një forcë ushtarake / shpirtërore pas vrasjes së Presidentit William McKinley në 1901.

Fshehur nga SS

Karakteristikë e stemës së SS dhe stemës së Papa Françeskut është mitra papale në qendër, një veshje e veshur nga kardinalët, papët dhe priftërinjtë 4500 vjet më parë.

Mitra nga ana duket si një kokë peshku me gojë hapur dhe pikërisht këtë përfaqëson. I referohet adhurimit të peshkut "zot" i cili erdhi nga uji dhe u solli njerëzve njohuri të mëdha. Logoja e peshkut "të krishterë" përfaqëson "zotin" Dagon.

"Dagon ose Oan ishte një perëndi peshku që u solli njerëzve njohuri të mëdha. Ai u mësoi atyre se si të ndërtonin qytete. Ai gjithashtu u mësoi atyre ligjet matematikore dhe gjeometrike.

Ai kthehej natën në det për të kaluar natën atje pasi ishte një amfib. Ai kishte kokën e një njeriu, të mbuluar me kokën e një peshku, trupin e një njeriu, por ai ishte i mbuluar me luspa dhe kishte një bisht si peshku "- Beros.

Sipas Librit të Humbur të Enki, peshku "zot" ishte në fakt Ea (më vonë i njohur si Enki), i cili u ul në anijen e tij kozmike dhe më pas krijoi vendbanimin e parë Anunnaki në Tokë. Enki ndoshta kishte veshur një kostum hapësinor ose i pikturuar në formë çnjerëzore . Ai e quajti atë vendbanim Edin (Eden biblik - Kopshti i Edenit), që do të thoshte "Shtëpia e perëndive".

Qyteti Eridu u krijua në Edin, që do të thoshte "shtëpi nga larg". Ky emër u ndryshua më vonë në emra të ndryshëm në kultura të tjera, Erde në gjermanisht, Erc në gjuhën kurde, Eretz në hebraisht dhe Erde në anglishten e mesme. Kjo do të thotë se planeti ynë ende quhet "shtëpi nga larg" në anglisht.

Themeluesi i kësaj feje ishte Nimrodi - Mbreti i Shinarit dhe stërnipi i Noes / Ziusudra, i cili ishte djali i Enkit - dhe rrjedhimisht gjaku "mbretëror" i Anunnaki-ve. Shumë prej linjave "mbretërore" të sotme janë pasardhës të Nimrodit.

Çelësat që mund të shihen në të dy logot dhe mënyra e vendosjes së tyre i referohen sekretit të mbajtur me zell. Në simbolikë, çelësi përfaqëson njohurinë e mbyllur ose një sekret të mbajtur. Por çfarë sekretesh ruante Vatikani? Mënyra se si vendosen çelësat është vetëm një e dhënë e vogël, e pakuptueshme për njerëzit e zakonshëm.

Për fat të mirë, e fshehta në Vatikan u thye nga shkrimtari dhe studiuesi Wayne Herschel, i cili e bazoi kërkimin e tij në një enigmë të gjetur në dorëshkrimet e "Çelësi i Solomonit".

Çelësi i Solomonit zgjidh misterin që qëndron pas yjësive të "perëndive", konkretisht Brezit të Orionit dhe Plejadave, dy plejada që të gjitha qytetërimet e përparuara i konsideronin shtëpia e perëndive.

Deshifrimi i mëtejshëm i sekreteve të SS çon në kryq, i cili ndoshta përfaqëson kryqin e formuar nga yjet në yjësinë Orion. Një teori tjetër thotë se kryqi përfaqëson një tjetër prej shtëpive të tyre, Nibiru (fjalë për fjalë, planeti i kryqit).

Për njerëzit e zakonshëm, kryqi është një homazh për Jezu Krishtin dhe sakrificën e tij të madhe, por siç mund të konkludoni tani, kryqi u shfaq rreth një mijëvjeçar para kryqëzimit të Krishtit.

Në stemën e Papa Françeskut mund të shihen edhe dielli, një yll me tetë cepa dhe një kon.

Dielli është ndoshta ylli i perëndive

Ylli me tetë cepa përfaqëson Melkizedekun, mbretin e Salemit dhe një prift të "zotave më të lartë". Disa teologë kanë sugjeruar se ishte Semi, djali i Noes / Ziusudra dhe gjyshi i Nimrodit. Mes Frimasonëve, Melkizedeku lidhet me një shkallë të lartë priftërie (niveli i lartë i masonerisë).

Pisha (boçi i pishës) është një simbol i gjëndrës pineale, e cila njihet edhe si Syri i Tretë dhe Syri Egjyptian i Horusit.

26. Përfundim për Nibirun

Për disa studiues kjo nuk ishte aspak diçka e re apo e papritur. Njëri prej tyre, Zecharia Sitchin, profesori i njohur prej kohësh kishte deklaruar praninë e këtij planeti dhe në hartimin e kësaj teorie ai u referohej teksteve të sumereve të lashtë. Një vit më pas, në 1983 sateliti i ri që studionte hapësirën më rrëzë infra, konfirmoi përfundimisht ekzistencën e Planetit X dhe shkencëtarët dolën më deklaratën që planeti ekziston, është aty ndonëse shumë më larg së planeti më i largët i sistemit tonë. Drejtuesit e IRAS (Infrarëd Astronomical Satellite) doli përpara shtypit më këto fjalë : Një trup planetar i përmasave të madha, sa Jupiteri (përmasa përputhet tërësisht më atë në tekstet e lashta) pjesë e këtij sistemi diellor, është zbuluar në drejtimit të Orionit. Teleskopi orbital e zbuloi planetin në drejtimin që ju dha, sepse kishte kohë që mendohej që prania e trupit qiellor mund të ishte në atë pjesë të qiellit.

Planeti X ka një masë 4 herë më të madhe së ajo e Tokës dhe më një dendësi pothuajse 20 herë më të madhe. Në momentin që Planeti X do të kalojë midis Tokës dhe diellit, forca e tiji tërheqëse do të zëvendësojë përkohësisht atë të diellit. Pra për një kohë të shkurtër Planeti X do jetë forca kryesorë magnetikë tërheqëse ndaj Tokës që do sjelli si rezultat ndalimin e rrotullimit të Tokës në aksin e saj për 2-3 ditë.

Shkencëtarët e NASA-s janë të shqetësuar nga ky fakt sepse nuk mund të dihen pasojat që kjo gjë mund të sjelli në tokë.

Historia na jep shumë emra për planetin X. Sumeret e quanin atë planeti i 12 ose Nibiru, që do të thotë "planeti që kalon". Në Babiloninë dhe Mesopotaminë e Lashtë atë e quanin Marduk që do të thotë Mbreti i Qiejve dhe Trupi i Madh Qiellor. Çifutet e quanin Globi më Krahë për shkak të orbitës së tij të gjatë ndërsa grekët e quanin Nemesis. Ndërsa emri më më kuptim i është dhënë nga profetët dukë u quajtur Ylli Blu, Ylli i Kuq, Mesazheri Përvëlues, Kometa e Gjykimit etj. Por sidoqoftë ska rëndësi emri më të cilin është quajtur. Bëhet fjalë për të njëjtin objekt dhe të njëjtin efekt që shkakton përpara dhe gjatë kalimit afër tokës. Sumeret kishin edhe një emër për orbitën e tij 3.600 vjeçare që e quanin A Shar ndërsa astronomët e lashtë Hindu e quajtën orbitën e tij Treta Yuga ndërsa efektet shkatërruese Kali Yuga.

Hera e fundit që Nibiru i është afruar tokës ka qënë në vitin 1628 para erës sonë dhe llogaritë tregojnë që shumë shpejt ai do jetë përsëri i pranishëm. Në fakt filmimit e teleskopit Hubble tregojnë për afrimin e tij. Në vitin 1995 Planeti X ka filluar ti afrohet tokës madje ka filluar të ndihet efekti i tij magnetik i cili rritët ditë pas ditë. Graviteti i diellit e shtyn atë drejt tokës më shpejtësi më të madhe por sidoqoftë ai nuk do përplasët më tokën. Por shtyrja dhe tërheqja që i bën dielli krijon një prishje të balancës së vetë gravitetin të tij që ndikon në tokë dhe kjo ka qënë një ndër arsyet e fenomeneve natyrorë të kohëve të fundit. Madje është ndryshimi i akseve të tokës është rezultati direkt i afrimit dhe ndikimit të Planetit X.

Zyrtarisht në vitin 1982, NASA pranoi mundësinë e ekzistencës së një planeti të tillë që u quajt Planeti X.

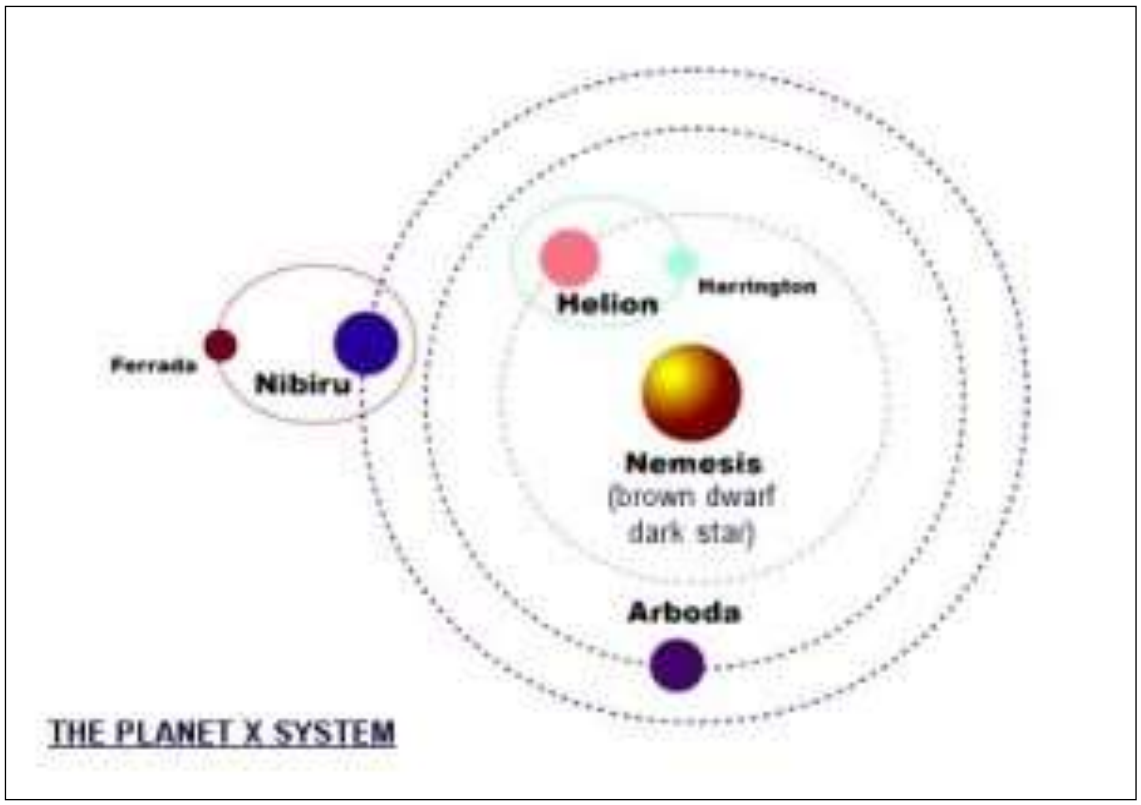

Sistemi planetar/diellor i Planetit X /Nibiru

Sidoqoftë, në lidhje me Nibirun ka dy krahë (si zakonisht), ku i pari mbron idenë e ekzistencës së tij dhe e quan si shkaktar të shumë ndryshimeve të dhunshme në planetin tonë gjatë historisë së tij dhe që pritet të ndikojë përsëri (nga viti 2012 e më tej) në një ndryshim përfundimtar.

Është dhe grupi tjetër, që e quan një fantazi dhe pjellë e histerisë kolektive, por që nuk mohojnë ekzistencën e një abnormaliteti në kufijtë e sistemit tonë diellor dhe që po kapet gjithmonë e më shumë nga instrumentat si të profesionistëve, ashtu dhe të amatorëve.

Le të presim e të shohim, pasi sa më shumë kalon koha, aq më shumë po shtohen lajmet. Kohët e fundit kemi vënë re se ka një intensitet të çuditshëm në paraqitjen e Nibirut. Diçka që më parë nuk e shikoje, as në gjërat të cilat ishin aprovuar unanimisht nga shkenca. Për mirë apo për keq, kësaj do t'i japë përgjigje vetëm koha.

VII. KURANI DHE JETA JASHTËTOKËSORE

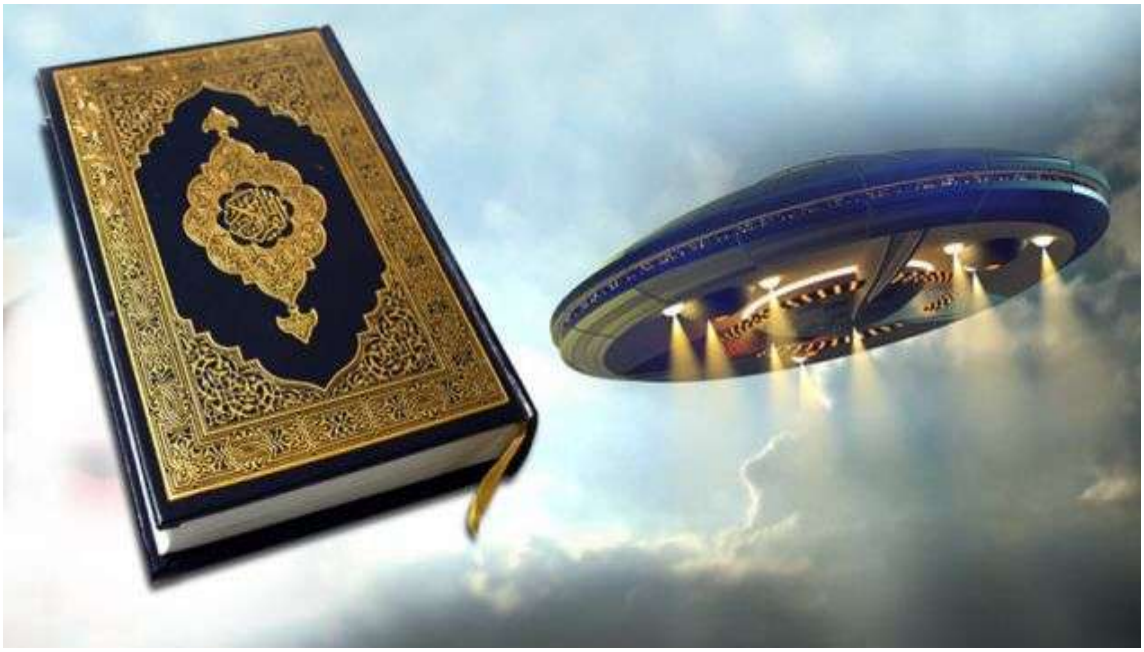

1. Krijimi i Tokës dhe jeta në Univers

Vizioni i universit që paraqet Kurani është pak larg nga ai i mbajtur nga filozofët dhe të mençurit e të gjitha epokave të kaluara. Në kohën e shpalljes kuranore, astronomia greke ishte ajo që mbizotëronte në mendjet e njerëzve në të gjithë botën dhe të gjitha civilizimet dukeshin se ishin të ndikuara nga ajo. Ky dominim vazhdoi i pandërprerë deri në kohën e Kopernikut (Nicolaus Copernicus). Ishte universalisht e pranuar që qiejt konsistonin nga shtresa mbi shtresa të përbëra nga disa materiale plastike transparente, të zbukuruar me trupa qiellorë të ndritshëm që ne i njohim si yje. Që të jemi më specifik, po japim në vijim njohurinë e përgjithshme të njerëzve që i përkisnin asaj epoke:

1.Toka ishte përbërë prej një mase pluhuri, shkëmbi, uji, ajri dhe minerale. Ajo ishte e palëvizshme, me një sipërfaqe pothuajse të sheshtë, dhe as që rrotullohej rreth vetvetes dhe as rreth ndonjë trupi tjetër qiellor.

2.Toka posedonte një pozicion unik në kozmos, ngjashmëria e të cilit nuk ekzistonte askund tjetër në hapësirë. Ajo qëndronte e palëvizur, e ankoruar në hapësirë, kurse trupat e tjerë qiellorë vazhdimisht rrotulloheshin rreth saj.

Sigurisht, ky koncept i universit eliminoi mundësinë e ekzistencës së jetës diku tjetër. Habitati i vetëm për jetën që njerëzit e asaj kohe njihnin, ishte Toka, e veçuar në mes të hapësires, sic ata e mendonin. Në kundërshtim me këtë, Kurani nuk e pranon as unikalitetin e Tokës dhe as të qenët e saj e palëvizshme. Për sa i përket çështjes së numrit të botëve, Kurani deklaron:

اَللّٰهُ الَّذِیْ خَلَقَ سَبْعَ سَمٰوٰتٍ وَّ مِنَ
الْاَرْضِ مِثْلَهُنَّ

"Allahu është Ai që krijoi shtatë qiej dhe po aq (edhe) toka ..."*(1)*

Është nevojshme që të shpjegohet këtu që numri ''shtatë'' mund të trajtohet si një term specifik i Kuranit në këtë ajet dhe në shumë ajete të tjera të ngjashme. Si i tillë do të thotë që universi përfshin shumë njësi qiejsh, secili i ndarë në grupe me shtatë (një numër perfekt), secili prej tyre ka të paktën një tokë në të, e cila mbështetet nga i gjithë sistemi i atij qielli (galaktike). Referuar këtij sistemi në përgjithësi, një ajet më specifik mbi ekzistencën e jetës jashtëtokësore vazhdon si më poshtë:

وَ مِنْ اٰيٰتِهٖ خَلْقُ السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضِ وَ
مَا بَثَّ فِيْهِمَا مِنْ دَآبَّةٍ

"Ndër shenjat e Tij është edhe krijimi i qiejve dhe i tokës, si dhe gjithçka prej gjallesave [dabbeh] ***që Ai përhapi në to ..."****(2)*

Fjala arabe *dabbeh* mbulon të gjitha kafshët që zvarriten ose lëvizin përgjatë sipërfaqes së tokës. Nuk aplikohet për kafshët që fluturojnë ose notojnë. Kjo, pa dyshim, nuk i referohet ndonjë forme të jetës shpirtërore. Në arabisht një fantazme apo hije nuk mund t'i referohemi kurrë si *dabbeh*, dhe as ndonjë engjëlli. Pjesa e dytë e të njëjtit ajet flet jo vetëm për mundësinë e jetës jashtëtokësore, por kategorikisht deklaron se ajo ekziston – një pohim të cilin edhe studiuesit shkencorë më modernë nuk kanë qenë në gjendje ta bëjnë deri më tani me ndonjë metodë të sigurt. Sidoqoftë, kjo nuk është gjithçka që zbulon ky ajet. Mrekullia dhe habia shtohet kur lexojmë në fund të këtij ajeti, se Ai (Allahu) do të bashkojë jetën që gjendet në trupa të tjerë qiellorë dhe jetën tokësore kur Ai të dëshirojë:

وَ هُوَ عَلٰى جَمْعِهِمْ اِذَا يَشَآءُ قَدِيْرٌ ﴿٢٩﴾

"... dhe për bashkimin e tyre (xhem'ihim) ***Ai është i Plotfuqishëm kur të dojë."****(3*

Fjala *xhem'ihim* është shprehja arabe në këtë ajet që flet specifikisht për bashkimin e jetës në tokë dhe jetën tjetërkund. Se kur do të zhvillohet ky takim i të dyve nuk është caktuar, as nuk përmendet nëse do të ndodhë këtu në tokë apo gjetkë. Megjithatë një gjë është e shpallur pa dyshim: kjo ngjarje me siguri do të ndodhë kur të dëshirojë Zoti. Duhet mbajtur në mendje se fjala *xhem'ihim* mund të nënkuptojë ose një kontakt fizik ose një kontakt përmes komunikimit. Vetëm e ardhmja do të tregojë se si dhe kur do të zhvillohet ky kontakt, por vetë fakti që para 1400 vitesh një mundësi e tillë ishte parashikuar, është një mrekulli në vetvete.

Kjo zbulesë e Kuranit u bë në një kohë kur kozmologjia si shkencë nuk kishte lindur akoma. Mbizotëronte një epokë tjetër e vizualizimit hipotetik, e cila duhej të bënte një rrugë shumë të gjatë, përpara se të mendonte ekzistencën e jetës jashtëtokësore. Edhe sot pretendime të tilla gjenden vetëm në trillime shkencore.

Shkencëtarët ende nuk kanë qenë të aftë të shkundin plotësisht skepticizmin e tyre të hershëm në lidhje me ekzistencën e jetës në hapësirë. Asnjë provë përfundimtare nuk është zbuluar ende në mbështetje të saj. Shkencëtarët ende flasin vetëm për 'shanse'.

Profesori Archibald Roy i Universitetit të Glasgow është një nga shumë entuziastët e spikatur, i angazhuar thellësisht për të hetuar në mundësitë e formave inteligjente të jetës në trupat qiellorë. Ai shkruan:

"Në konferenca të ndryshme ndërkombëtare mbi problemin e jetës jashtëtokësore, çështja është diskutuar dhe është bërë e qartë se jo vetëm që ekziston mundësia të pranohet që një sinjal është me origjinë inteligjente, por gjithashtu do të jetë e mundur të hyjmë në komunikim me specie inteligjente dhe të shkëmbejmë informacion."(4)

Jo të gjithë ndajnë entuziazmin e profesorit Roy mbi këtë temë. Dr Frank Tipler nga Universiteti Tulane, New Orleans, mund të llogaritet midis skeptikëve. Ai e bazon pesimizmin e tij në llogaritjet matematikore. Sipas tij, shfaqja e qenieve inteligjente diku tjetër në univers përmes proceseve të verbra të evolucionit material bie ndesh me ligjin e numrave të mëdhenj. Evolucioni i jetës këtu në tokë është dilemë e mjaftueshme për ta zgjidhur shkencëtarët. Dhe që ai të përsëritet vetvetiu përmes një kolapsi tjetër të një numri kaq të madh shansesh, që sfidojnë llogaritjet njerëzore, është një pamundësi matematikore. Dr. Tipler deklaron:

"… inteligjencat jashtëtokësore nuk janë këtu. Ne thjesht duhet ta interpretojmë këtë fakt. Shumica e astronomëve përqafojnë një besim në inteligjencën jashtëtokësore kundër provave për shkak të një parimi filozofik: ideja kopernikane që planeti ynë në kozmos duhet të jetë plotësisht tipik. Por ne e dimë që kjo ide është e gabuar. Universi po evoluon: rrezatimi kozmik tregon se dikur ishte një kohë kur nuk ekzistonte asnjë lloj jetë sepse ishte shumë nxehtë. Si rrjedhim, vendi ynë është jotipik në kohë. Në veçanti duhet të ketë një civilizim të parë, dhe ndodh që të jetë i yni."(5)

Dr Tony Martin, ish nënkryetar i Shoqatës Britanike Ndërplanetare, ka pikëpamje skeptike të ngjashme. Megjithatë, përkundër gjithë këtij kundërshtimi, ëndrra shkencore e Dr. Roy duket, të paktën pjesërisht, t'i jetë afruar realizimit. Në Shtetet e Bashkuara, NASA tashmë ka siguruar miratimin e qeverisë për një kërkim të madh për sa i përket inteligjencës jashtëtokësore. Shkencëtarë të tjerë me famë ndërkombëtare si Profesor Sagan, janë gjithashtu mbështetës të fortë të kësaj kauze.(6)

A nuk është e habitshme ajo çfarë Kurani pohoi si fakt, rreth 1.400 vite më përpara, që sapo ka filluar të shfaqet si një realitet i mundshëm për shkencëtarët e sotëm! Kurani shkon një hap më tej kur parashikon se njeriu një ditë do të bëjë kontakt me jetën jashtëtokësore.

Koha për realizimin e plotë të kësaj profecie ende nuk ka mbërritur, por shenjat e saj po shfaqen në horizont. Kjo vërteton se profecitë e Kuranit shkojnë përpara zhvillimit shkencor të njeriut.

Çdo epokë e re dëshmon përmbushjen e disa zbulesave të tjera, të cilat epokat e mëparshme nuk kishin mjete për t'i dëshmuar. Prandaj duhet të kuptohet qartë këtu se profecitë kuranore janë krejtësisht të ndryshme në natyrë nga ato të nënkuptuara në trillime shkencore.

Asnjëherë nuk ka qenë e pazakontë që fantazia njerëzore të marrë një fluturim nga trampolina e fakteve të njohura të natyrës, në drejtim të gjërave që do të jenë në të ardhmen. Por rrallëherë e ardhmja ka vërtertuar parashikimet e këtyre fluturimeve imagjinare. Madje, të gjitha trillimet e tilla, mbeten të kufizuara deri në masën që konsiderohet e mundshme sipas dijes së kohës. Shkrimtarët e trillimeve gjithmonë marrin sugjerime nga njohuritë e tanishme për të parashikuar atë që mund të dalë nesër. Megjithatë më shpesh, realiteti shfaqet krejt ndryshe nga supozimet e tyre "çmendurake". E ardhmja siç është e caktuar, nuk ndjek diktatet e vizionit të tyre. Kjo mund të çojë vetëm në përfundimin e pashmangshëm se ushtrimi i imagjinatës njerëzore në lidhje me të panjohurën ka limitet e saj.

Për të ilustruar limitet e e shtrirjes së imagjinatave të njeriut, të çdo epoke përkatëse, gjeniu Leonardo da Vinçi mund të citohet si një shembull i përshtatshëm. Ai u përpoq të parashikonte mundësinë e fluturimit të njeriut, por arriti ta

konceptonte atë vetëm në lidhje me njohuritë e atëhershme që kishte në dispozicion. Shkenca dhe teknologjia nuk kishin përparuar deri atëherë, në një fazë ku mendja e njeriut të mund të parashikonte imazhin e njeriut duke fluturuar me ndihmën e makinerive të drejtuara nga zjarri. Kështu, për të parashikuar madje edhe një aeroplan bazik shtrihet përtej kufijve të potencialit të Leonardos.

Rasti i shkrimeve hyjnore, megjithatë, është një çështje krejtësisht tjetër dhe dija e shprehur në to nuk mund të kufizohet në ndonjë epokë të veçantë. Për më tepër, shansi nuk ka asnjë rol për të luajtur në përmbushjen e tyre. Zbulimet shkencore të epokave pasuese nuk kanë vërtetuar ndonjë profeci kuranore të jetë e gabuar.

Prandaj, ne duhet të vështrojmë përpara me shpresë të shëndoshë për realizimin edhe të profecive të tilla si të tjerat, në pritje të së ardhmes për të vendosur. Profecia për takimin e jetës këtu dhe jetës diku tjetër i përket së njëjtës kategorie, e cila mbetet akoma e paplotësuar. Shpresoj që të jetojmë mjaftueshëm gjatë për të dëshmuar ditën e lavdishme kur jeta në tokë do të krijojë "një lloj shkëmbimi" me jetën në hapësirë.

Referencat:

(1) Kurani Famëlartë 65:13.
(2) Kurani Famëlartë 42:30.
(3) Kurani Famëlartë 42:30.
(4) ROY, A. E., CLARKE, D. (1989) Astronomy: Structure of the Universe. Adam Hilger Ltd., Bristol, fq. 270.
(5) TIPLER, F. (November, 1991) Alien Life. Nature: 354:334–335.
(6) Mc KIE, R. (September, 1985) Calling Outer Space: Is Anybody There? Readers Digest: 31–35.

2. Kush ishte Adami (Ademi)? Profeti apo Njeriu i Parë në Tokë?

Profeti Adem a.s. jetoi rreth 6.000 vite më parë. Shpesh njerëzit mendojnë se ai ishte njeriu i parë në Tokë që ka krijuar Zoti. Sidoqoftë, kjo pikëpamje është e gabuar. Bota ka kaluar në disa epoka të ndryshme të krijimit dhe të civilizimit, dhe Hazret Ademi (paqja qoftë mbi të), paraardhësi i qenies njerëzore, ka qenë i pari vetëm për epokën që po jetojmë, por jo njeriu i parë i krijuar nga Zoti.

Gjithsesi, kjo nuk do të thotë se raca që ka jetuar para Ademit (paqja qoftë mbi të) qe zhdukur plotësisht para se ai të lindte. Me shumë mundësi kishin mbetur akoma qenie njerëzore nga raca e vjetër, ndër të cilët bënte pjesë edhe Hazret Ademi. Zoti më pas e zgjodhi Ademin a.s. që ai të ishte paraardhës i një epoke të re dhe pararendës i një civilizimi të ri, civilizim i cili do të ndërtohej nën udhëzimin Hyjnor. Me ardhjen e tij në jetë si profeti i parë për njerëzimin, kur të gjithë të tjerët ishin të vdekur shpirtërisht, ai shënoi fillimin e një epoke të re të jetës. Kurani Famëlartë thotë:

وَ اِذۡ قَالَ رَبُّکَ لِلۡمَلٰٓئِکَۃِ اِنِّیۡ جَاعِلٌ فِی الۡاَرۡضِ خَلِیۡفَۃً ؕ قَالُوۡۤا اَتَجۡعَلُ فِیۡہَا مَنۡ یُّفۡسِدُ فِیۡہَا وَ یَسۡفِکُ الدِّمَآءَ ۚ وَ نَحۡنُ نُسَبِّحُ بِحَمۡدِکَ وَ نُقَدِّسُ لَکَ ؕ قَالَ اِنِّیۡۤ اَعۡلَمُ مَا لَا تَعۡلَمُوۡنَ

"Dhe kur Zoti yt u tha engjëjve: "Unë do të vë një mëkëmbës në Tokë". Ata thanë: "A do të vësh dikë që do të bëjë çrregullime në të dhe do të derdhë gjak, ndërkohë që ne të përkujtojmë Ty me lavdërimin Tënd dhe përmendim shenjtërinë Tënde?" Ai tha: "Unë e di atë që ju nuk e dini".(1)

Ky është ajeti i parë në Kuranin Famëlartë që flet për Hazret Ademin a.s., i cili hedh dritë mbi disa fakte:

1.Para se gjithash qartazi tregon se lindja e Ademit a.s. nuk u bë në parajsë, diku në qiell, por pikërisht në Tokë. Po, vendi ku ai jetonte u quajt parajsë (xhenet) në Kuranin e Shenjtë, për shkak se ishte i pastër nga ligësia, për aq kohë sa Hazret Ademi a.s. zbatonte të gjitha porositë e Zotit.

2.Gjithashtu, vlen të përmendet që në ajetin e mësipërm, Zoti ka përdorur fjalën *"kalif"* për Ademin (paqja qoftë mbi të). *Kalif* në arabisht do të thotë pasardhës. Pra, kjo tregon se njerëzimi ka ekzistuar dhe ka jetuar në Tokë edhe para Adamit (paqja qoftë mbi të), për të cilët ai do të bëhej Kalif i Zotit.

3.Me pak fjalë, Kurani i Shenjtë flet për atë Adem (paqja qoftë mbi të) i cili u emërua si Kalif i Zotit, pra Profeti i parë i Zotit, dhe që u vendos të udhëhiqte njerëzimin. Zoti e caktoi atë profet, i dha diturinë që nuk mund ta kishin të tjerët duke përfshirë këtu edhe engjëjt, dhe e bëri udhëheqës të njerëzimit.

Disa ajete më poshtë, pasi tregon se për shkak të shkeljes së porosive të Zotit, parajsa e ndërtuar në Tokë nuk kishte mbetur më e përshtatshme për të qëndruar, Zoti i Madhërishëm porositi Ademin, gruan e tij dhe të tjerët që ishin me ta, të dilnin nga ky vend:

قُلْنَا اهْبِطُوْا مِنْهَا جَمِيْعًا ۚ فَاِمَّا يَاْتِيَنَّكُمْ مِّنِّيْ هُدًى فَمَنْ تَبِعَ هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَ لَا هُمْ يَحْزَنُوْ

"Ne u thamë: "Dilni të gjithë nga këtu! Kur t'ju vijë ndonjë udhëzim prej Meje, ata që do ta ndjekin udhëzimin Tim, nuk do të kenë as frikë e as nuk do të pikëllohen".(2)

Për kategorinë e numrit, gjuha arabe ka numrin njëjës, numrin për dy veta dhe numrin shumës, kurse këtu dhe në sure të tjera ku u përmend kjo temë, Kurani Famëlartë përdor numrin shumës, gjë që tregon se aty ishin më shumë se dy veta. Pra, sipas Kuranit Famëlartë, të pranishmit gjatë kësaj ngjarjeje nuk ishin vetëm Hazret Ademi dhe gruaja e tij, por edhe njerëz të tjerë.

Duke iu drejtuar njerëzve, Allahu i Madhërishëm në një ajet tjetër të Kuranit përmend edhe më qartë se së pari u krijuan njerëzit, ata u sollën në formë e pastaj u krijua Ademi si profet:

وَ لَقَدْ خَلَقْنٰكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنٰكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوْا لِاٰدَمَ ۠ فَسَجَدُوْٓا اِلَّآ اِبْلِيْسَ ؕ لَمْ يَكُنْ مِّنَ السّٰجِدِيْنَ

"Sigurisht, Ne ju kemi krijuar, pastaj ju dhamë formën, pastaj u thamë engjëjve: Bëni sexhde për Ademin! Ata e bënë sexhden, përveç Iblisit; ai nuk u bë nga ata që bëjnë sexhde."(3)

Hazret Mirza Ghulam Ahmed, që ka ardhur si shërbëtor i vërtetë i Kuranit dhe i Profetit Muhammed s.a.v.s. në këtë kohë, thotë:

"Me ajetin ***"Unë do të vë një kalif në Tokë"*** mund të nxjerrim kuptimin se edhe përpara kësaj ekzistonte një popull. Në një ajet tjetër Allahu i Madhërishëm thotë: ***"Dhe xhindët* (xhann) *i krijuam më parë prej zjarrit të erës së nxehtë."***(4). Kjo tregon se përpara Ademit ekzistonte një popull i cilësuar si *xhann*. Një hadith i Sahihut të Buhariut thotë se Zoti i Madhërishëm gjithmonë ka qenë Krijues dhe pikërisht kjo është e vërtetë, sepse nëse nuk beson Zotin si Krijues të përhershëm, Qenia e Tij (*me'adhalla*) vihet në pikëpyetje dhe detyrohesh të besosh se përpara Ademit, Zoti i Madhërishëm ishte i papunë. Por ngaqë Kurani Famëlartë tregon se cilësitë e Zotit janë të përhershme, edhe ky hadith është i saktë. Gjithashtu, edhe ndërtimi i fjalisë në ajetin e Kuranit tregon përsëritjen e cilësive të Krijuesit. Pra, edhe

sipas rregullave gjuhësore ky ajet tregon se nuk është Ademi kur filloi i gjithë krijimi."(5)

Ai gjithashtu thotë:

"Ne nuk besojmë dhe as nuk ndjekim Tevratin në çështjen ku ai thotë se bota ka filluar prej 6 a 7 mijë vitesh, pra që kur lindi Ademi, dhe se përpara kësaj asgjë nuk ekzistonte, me demek atëherë Zoti ishte i papunë. Madje, ne as nuk themi se e gjithë raca njerëzore që ekziston sot anekënd botës janë vetëm bijtë e Ademit të fundit. Ne besojmë se edhe përpara këtij Ademi kanë ekzistuar njerëz, siç tregojnë fjalët e Kuranit ku Zoti thotë: ***"Unë do të vë një kalif në Tokë".*** Kalif do të thotë pasardhës. Kjo qartazi tregon se edhe përpara Ademit kanë qenë njerëz. Prandaj, për popujt e Amerikës apo të Australisë apo të ndonjë vendi tjetër ne nuk mund të themi nëse janë bijtë e Ademit të fundit apo të ndonjë Ademi tjetër."(6)

Referencat:

(1) Kurani Famëlartë 2:31.
(2) Kurani Famëlartë 2:39.
(3) Kurani Famëlartë 7:12.
(4) Kurani Famëlartë 15:28.
(5) Gazeta "El-Bedr", e datës 3 korrik 1903; Komentim i Kuranit, vëll 2, f. 124.
(6) Gazeta "El-Hakam", e datës 30 maj 1908; Komentim i Kuranit, vëll 2, f. 125.

3. Alienët në Kur'an

Megjithatë, është e mundur që askush nga ne të mos jetë gjallë atë ditë kur shkencëtarët mund të na japin një përgjigje përfundimtare për këtë pyetje. Për muslimanët, kjo nuk duhet të jetë problem. Tashmë e kemi përgjigjen. Edhe pse shumë muslimanë nuk janë të vetëdijshëm për këtë fakt, Kur'ani Famëlartë e përmend qartë ekzistencën e jetës jashtëtokësore.

Ekzistenca e krijesave të natyrës shpirtërore, siç janë engjëjt, në gjithësi është një fakt i pranuar nga të gjithë muslimanët, si dhe pjesëtarët e feve të tjera, si të krishterët. Megjithatë, ajo që shkakton eksitim tek publiku dhe në qarqet shkencore është çështja nëse format e jetës materiale apo fizike, si ne, ekzistojnë jashtë planetit tonë. Qëllimi i këtij artikulli është të paraqesë dëshmi nga Kur'ani se format e jetës materiale ekzistojnë në univers ("Jeta siç e njohim ne").

Në suren 42, ajeti 29 (42:29) të Kur'anit, na thuhet: "Nga argumentet e Tij është krijimi i qiejve dhe i tokës dhe i gjallesave që Ai i ka shpërndarë nëpër to dhe Ai ka fuqi. t'i mbledhë ata kur të dojë". Përpara se të vazhdojmë më tej, duhet të theksojmë disa gjëra. Fjala "sema", e përkthyer si "qiej", është gjithashtu fjala arabe për "parajsë". Dikush mund të kundërshtojë se ky varg u referohet krijesave në qiell (si zogjtë) dhe jo në qiej. Mirëpo, zogjtë përmenden veçmas nga krijesat në qiej në 24:41: "A nuk e sheh se Allahun e lavdërojnë të gjitha krijesat në qiej dhe në tokë dhe zogjtë me krahë të shtrirë?...". Në shpjegimin e vargut 42:29, Muhamed Asad thotë: "Në Kur'an, shprehja "qiej dhe tokë" gjithmonë i referohet gjithë universit". Kur'ani përmend edhe gjërat e pajetë duke madhëruar Allahun: "A nuk i shohin ata gjërat që krijoi Allahu, se si duke lëvizur hijet e tyre i nënshtrohen Allahut..." (16:48). Prandaj, krijesat në qiej të përmendura në vargun 42:29 nuk mund të jenë gjëra të pajetë. Jo.

Ajeti tjetër, 16:49 thotë: ”Dhe Allahut i është dorëzuar çdo gjë në qiej dhe në tokë, qofshin ato krijesa të gjalla apo engjëj...”. Fjala e përkthyer si ”krijesa të gjalla” këtu është e njëjta fjalë si në vargun 42:29 – ”Dabbetun”. Asad komenton: ”Fjala *dabbah* i referohet çdo qenieje të vetëdijshme, tokësore të aftë për lëvizje spontane kundrejt një qenieje të çuditshme shpirtërore, siç janë ”engjëjt””. Me fjalë të tjera, vargu 42:29 i referohet pikërisht llojit të qenieve të gjalla që shkencëtarët po kërkojnë, jo disa qenieve metafizike. Jusuf Ali thotë: ”Dabbetun: kafshë, krijesa të gjalla e zvarritëse të çdo lloji”. Është e njëjta fjalë e përdorur në vargun 2:164, ”...në kafshët e çdo lloji që Ai i shpërndau në tokë...ka shenja për ata që kanë urtësi”, dhe në vargun 24 :45: ”Dhe Allahu krijoi çdo gjallesë nga uji, disa prej tyre zvarriten në bark, disa prej tyre ecin me dy këmbë, e disa ecin me katër. Allahu krijon çfarë të dojë...”. Komentimi në vargun 42:29, Allama Shabbir Ahmad Usmani thotë: ”Ky ajet tregon se si në tokë, ka disa lloje kafshësh - qenie të gjalla organike - edhe në qiej”. Në të njëjtin varg, Jusuf Ali komenton: ”Jeta nuk është e kufizuar në planetin tonë të vogël. Është një spekulim i vjetër të mendosh se një lloj jete njerëzore ekziston në planetin Mars... supozojmë se jeta në një formë ose një tjetër ekziston e shpërndarë në miliona trupa qiellorë të shpërndarë nëpër hapësirë”. Nga deklarata të tilla, lexuesi mund të kuptojë se dijetarët myslimanë janë mjaft të vetëdijshëm për faktin se vargu 42:29 përmend qartë ekzistencën e jashtëtokësorëve.

A ka jetë inteligjente jashtëtokësore?

Megjithëse zbulimi i jetës, i çdo lloji jashtë planetit tonë, do të ishte vërtet dramatik, njerëzimi është veçanërisht i interesuar të zbulojë nëse ekziston jeta jashtëtokësore në kozmos. NASA kishte më parë një program për hetimin e inteligjencës jashtëtokësore (SETI). Edhe pse ai program tani është braktisur për shkak të shkurtimeve buxhetore, janë krijuar organizata private SETI që merren me këtë kërkim, ka programin SETI më të madh në botë. Deri më tani, nuk ka asnjë shenjë të inteligjencës jashtëtokësore. A mund të japë Kur'ani një përgjigje?

Surja 27:65 thotë: ”Thuaj: ”Askush në qiej e as në tokë, përveç Zotit, nuk e di atë që është e fshehtë dhe as nuk e dinë se kur do të ringjallen”. Ky varg tregon se, si njerëzit, ka krijesa të tjera në kozmos që do të ringjallen pas vdekjes. Neve na thuhet në vargjet 19:93-96: ”Nuk ka asnjë krijesë të vetme në qiej apo në tokë që të mos vijë te i Mëshirshmi si rob. Ai i njeh të gjithë dhe cakton numrin e tyre. Dhe secili prej tyre do të vijë. Atij individualisht në Ditën e Llogarisë, atyre që besuan dhe bënë vepra të mira, Allahu do t’u japë dashuri”. Nga këto vargje mësojmë se ka qenie të gjalla jashtëtokësore, si ne, dhe se ato do të gjykohen bazuar në atë që kanë bërë gjatë jetës së tyre. Besimtarët janë në mesin e tyre. Prandaj, natyrisht, do të ketë të huaj që janë të pafe. Besimtarët do të shpërblehen. Qeniet e gjalla të përmendura në vargjet e mësipërme vështirë se mund të konsiderohen mikroorganizma. Kur’ani u drejtohet krijesave, niveli i zhvillimit të të cilave i bën qenie të përgjegjshme moralisht. Ata duhet të zotërojnë cilësitë që u atribuohen qenieve të gjalla inteligjente.

Në Suren 72:14-15, xhinët (një lloj forme e jetës shpirtërore, të cilës Kurani i referohet si të jetuarit në tokë) thotë: ”Mes nesh ka nga ata që i dorëzohen Zotit dhe gjithashtu ata që janë të padrejtë, të cilët të tradhtuarit kërkojnë jetën morale, por ata që kanë humbur rrugën, do të jenë lëndë djegëse e zjarrit”. Kur’ani përmend se xhinët e mirë do të shpërblehen me jetë në Xhenet. Shkurtimisht nga ajetet e

mësipërme, është e qartë se Dita e Gjykimit i referohet të gjitha krijesave në kozmos (Sura 39:68 –"Kur t'i bjerë bririt të gjithë në qiej dhe në tokë do të humbasin vetëdijen, përveç atyre që Zoti i ka përjashtuar Kur të bjerë briri përsëri, të gjithë do të jetohen dhe shihen!", dhe si xhinët, të huajt gjithashtu do të ndajnë Xhenetin dhe Ferrin me njerëzit. Në fakt, Kurani përmend se Parajsa është aq e madhe sa Kozmosi i tanishëm - 57:21, "Kështu që konkurroni me njëri-tjetrin për faljen e Zotit dhe Parajsa e madhe sa qiejt dhe toka, e përgatitur për ata që besojnë në Allahun. dhe të dërguarit e Tij". Prandaj, nuk duhet të jetë për t'u habitur që nëse në këtë jetë e ndajmë kozmosin me të huajt, atëherë duhet të ndajmë me ta edhe Parajsën edhe Ferrin. Kurani na tregon jo vetëm se ekzistojnë qenie të gjalla jashtëtokësore, por edhe se disa prej tyre kanë inteligjencë të ngjashme me tonën.

Ku mund të gjenden alienët?

Duke ditur që alienët ekzistojnë, pyetja jonë tjetër do të ishte: "Ku jetojnë ata?" Shkencëtarët natyrisht presin që ata të jetojnë në planetë. Ata po kërkojnë planetë të tjerë rreth yjeve të tjerë, planetë që kanë kushte të përshtatshme për jetë, me fjalë të tjera, vende të tjera. Në tetor 1995, shkencëtarët njoftuan se kishin zbuluar planetin e parë jashtë sistemit diellor pranë yllit 51 Pegasi. Që atëherë, filluan një seri zbulimesh të planetëve të rinj. Deri në momentin e shkrimit të këtij artikulli, janë zbuluar 15 planetë të rinj. Edhe pse disa prej këtyre trupave qiellorë janë skualifikuar si xhuxhë ngjyrë kafe (përfshirë Pegasi 51) nga disa shkencëtarë, disa prej tyre konsiderohen njëzëri planetë. Shkencëtarët besojnë se në hënat e mundshme rreth planetëve që rrotullohen rreth sistemit binar të yjeve, mund të ketë kushte të përshtatshme për jetë.

Në Suren 65:12, ne jemi të informuar: "Zoti është Ai që krijoi shtatë qiej dhe po aq vende...". Ky varg, edhe pse zakonisht përkthehet saktë, shumë shpesh interpretohet në mënyrë joadekuate nga komentuesit. Ata ofrojnë interpretimin e tyre se kozmosi është i ndarë në shtatë zona, kështu që, siç pretendon Jusuf Ali: "Korja e Tokës përbëhet nga shtresa gjeologjike njëra mbi tjetrën". Ky interpretim rrjedh nga një keqkuptim i asaj që është "parajsa", kur përmendet në Kur'an. Përpara se të vazhdojmë me temën e jashtëtokësorëve, është e nevojshme të sqarojmë këtë konfuzion. Përgjigja për këtë ngatërresë mund të gjendet në vetë Kur'anin, krahas njohurive tona shkencore për Kozmosin.

Surja 21:30 pyet: "A nuk e shohin jobesimtarët se qiejt dhe toka ishin një, para se t'i copëtonim?...". Sura 41:11-12 thotë: "Pastaj Ai u ngjit në qiell ndërsa kishte ende tym", kështu që ai i tha atij dhe Tokës: formohuni të dy, me hir ose me forcë ... dhe pastaj ai i rregulloi ata si shtatë qiej... dhe formëzoi strukturën e çdo qielli; ai e zbukuroi qiellin më afër tokës me yje të shndritshëm...". dhe Sura 71:15-16: "A nuk e sheh se si Allahu krijoi shtatë qiej, njëri mbi tjetrin dhe vendosi Hënën e ndritshme mbi to dhe e bëri diellin një llambë?". Surja 51:47 na informon: "Ne e krijuam qiellin me fuqinë Tonë dhe vërtet Ne po e zgjerojmë atë përgjithmonë". Esad, i komenton vargjet e mësipërme si vijon, për vargun 21:30, "... pa dyshim që i referohet gjendjes së unitetit në krijimin e gjithësisë, e përshkruar në Kur'an si "Qiejt dhe Toka", duke treguar në mënyrë të habitshme mendimin e shumicës së astrofizikanëve modernë se ky Univers e ka origjinën si një entitet i vetëm nga një element, d.m.th., hidrogjeni, i cili gradualisht u konsolidua përmes gravitetit dhe u formua në formën e

mjegullnajave individuale, galaktikave dhe sistemeve diellore, me progresion, ndarja dhe largimi i pjesëve individuale në procesin e formimit të yjeve, planetëve dhe satelitit të tyre". Për vargun 41:11, ai e shpjegon fjalën "tym (duhan)" si, "gaz, me sa duket gaz hidrogjen, të cilin fizikanët e konsiderojnë elementin origjinal nga i cili kanë evoluar të gjitha grimcat materiale dhe ende evoluojnë...". Kurse për vargun që citon: "Duke shpjeguar fragmentin, Zamakhsheri vëren: "Kuptimi i urdhrit të Zotit për qiellin dhe tokën që "të vijnë"... është ky: "Ai donte që ato të shfaqeshin në rrafshin ekzistencial material...". Për vargun 41:12, ai shpjegon "shtatë qiejt" si, "një mori sistemesh kozmike". Rreth vargut 51:47 ai thotë, "shprehja "*inna la-musi'un*" i referohet qartë mendimit modern".

Nga ajetet e mësipërme mësojmë nga Kur'ani: qielli është një entitet material që e ka origjinën nga i njëjti element si Toka. Në fillim kishte një masë gazi. Pasoi një proces ndarjeje që rezultoi në formimin e "shtatë qiejve" dhe "të gjithë asaj që është midis tyre". Dielli, Hëna dhe Toka janë pjesë e Qiellit (Universit). Prandaj, qielli duhet të jetë më i madh se ylli (dielli). Kur të afrohet fundi i universit, qiejt, të cilët deri atëherë ishin në universin në zgjerim (51:47), do të bashkohen. Pastaj, në të njëjtën mënyrë si u krijua universi i tanishëm, në mënyrë të ngjashme, do të fillojë një krijim i ri, i cili përmban një tjetër qiell dhe një tokë tjetër. Çdo astronom që lexon këto vargje mund t'u thotë se i vetmi ent që ka një përshkrim të asaj që Kurani e quan "parajsë" duhet t'i referohet një "galaktike". Sipas shkencës moderne, universi u krijua nga uniteti, në momentin e Big Bengut, dhe që nga ajo kohë ai është zgjeruar vazhdimisht. Nga reja fillestare e gazit dolën pjesë të mëdha nga të cilat u formuan galaktikat dhe yjësitë e tyre. Sot, galaktikat po largohen nga njëra-tjetra. Ato ndahen nga hapësira ndërgalaktike, e cila mund të përmbajë lëndë të errët, e cila përbën pothuajse 90% të masës totale të universit. Nëse ka mjaft lëndë të errët, në një moment në të ardhmen universi do të ndalojë së zgjeruari dhe më pas do të hyjë në një fazë tkurrjeje, ku galaktikat do të kthehen në gjendjen e tyre origjinale të unitetit në një ngjarje të quajtur Big Crunch (Kërcitje e Madhe) e cila do të jetë fundi i universi aktual. Universi do të kthehet në gjendjen e tij fillestare të unitetit. Dhe pastaj, përsëri, shkencëtarët parashikojnë, një univers i ri do të lindë ashtu si ky me galaktikat dhe planetët e tij e kështu me radhë. Siç mund ta shihni, vargjet e Kuranit përputhen çuditërisht me njohuritë aktuale shkencore të universit!

Qëllimi i këtij digresioni të gjatë nga tema kryesore e këtij artikulli ishte të tregonte se "shtatë qiejt" nuk janë zona në të cilat ndahet universi, por entitete të mëdha astronomike, d.m.th. galaktikat. Disa njerëz e interpretuan qiellin si sistem diellor. Megjithatë, edhe pse ky interpretim mund të duket i përshtatshëm për disa vargje, sigurisht që nuk mund të zbatohet për të gjitha vargjet përkatëse.

Kurani përmend krijimin e shtatë qiejve. Essad shpjegon se, "...për sa u përket "*shtatë qiejve*", duhet theksuar se në përdorimin e gjuhës arabe... numri "shtatë" është shpesh sinonim i "turmës"." Unë kam treguar se qiejt janë në të vërtetë galaktika dhe ne mund të shohim se ka miliona galaktika. Edhe nëse supozojmë se qielli është një objekt tjetër astronomik që doli nga masa primare e gazit, ai sigurisht që nuk ndahet fjalë për fjalë në shtatë qiej, por në miliona.

Rëndësia e kësaj me diskutimin tonë për jashtëtokësorët është se Sura 65:12 thotë, se: "Ashtu siç Zoti krijoi "shtatë qiej", Ai krijoi "një numër të ngjashëm tokash...". Prandaj, meqenëse ka miliona galaktika, Zoti gjithashtu krijoi miliona toka

të shpërndara në të gjithë Universin, të permendura në hadithin e Tirmidhiut etj.. Mund të mos duken, ka mundësi të duken, por njerëzit mendojnë se janë yje apo planete, siç kane parashikuar shkencëtarët e sotëm mundësinë e jetës në Mars etj. ". Gjëja e rëndësishme që duhet theksuar është se në vargun 65:12 Zoti nuk përdor fjalën "botë", por konkretisht "tokë". Dhe "toka" do të ishte një planet që përmban jetë. Shkencëtarët gjithashtu shpesh flasin për kërkimin e vendeve të tjera. Me këtë ata nuk nënkuptojnë çdo planet, por ata që mbështesin ose janë të aftë të mbështesin jetën. Në librin e tij, Bibla, Kurani dhe Shkenca, Maurice Bucaille shkruan: "...është një surprizë e madhe për lexuesin e Kur'anit informacioni se vende si tonat mund të gjenden gjetkë në univers"....

Më në fund kemi ardhur në përgjigjen kuranore të pyetjes se ku mund të gjenden alienët. Ato gjenden në miliona toka të krijuara nga Zoti, në miliona qiej galaktikash në të gjithë universin. Prandaj, Kur'ani na ofron një pamje madhështore të universit, një univers i mbushur me jetë, një vend që astronomi i ndjerë Carl Sagan e përshkroi si, "një melodi kozmike, me tema dhe kontradikta, divergjenca dhe harmoni, triliona zëra të ndryshëm, duke kënduar muzikën e jetës".

A do të zbulojmë ndonjëherë alienët?

Deri më tani kemi mësuar nga Kur'ani se jeta jashtëtokësore, duke përfshirë jetën inteligjente, ekziston në shumë toka në të gjithë universin. Por kjo nuk mjafton për të shuar kuriozitetin tonë. Ne duam që shkencëtarët të zbulojnë alienët. Vetëm pas zbulimit të provave të pakundërshtueshme shkencore që ekzistojnë jashtëtokësorë, zemrat tona (jobesimtare) do të shohin se Kur'ani gjithmonë ka ofruar të vërtetën. Ne nuk do të jemi vërtet të bindur derisa të takojmë alienin ballë për ballë. A ka mundësi që në të ardhmen të zbulojmë, nëpërmjet shkencës, ekzistencën e jashtëtokësorëve dhe të krijojmë një lloj kontakti me ta apo edhe t'i takojmë?

Për të marrë një ide mbi temën, duhet të kthehemi te Sura 42:29. Në të na thuhet se shpërndarja e gjallesave në qiej dhe në tokë është në të vërtetë një "shenjë (varg)". Çfarë është një shenjë? Surja 6:104 thotë: "Ju kanë ardhur shenja të mëdha nga Zoti juaj. Ai që i sheh ato vetë mund të përfitojë shumë, por ai që është i verbër me të vërtetë do t'i mungojë shumë". Sure 6:109: "Ata betohen në Allahun se nëse u dërgohet ndonjë shenjë, ata do ta besojnë atë". (49) Sure 7:73: "Ju ka ardhur një argument i qartë nga Zoti juaj. Këtu është deveja e Allahut, si shenjë për ju". Është e qartë se një shenjë është diçka që mund të shihet, ose të paktën, të përjetohet nga shqisat tona. Përndryshe, nuk do të ishte një shenjë. Disa shenja janë ato që Zoti ua ka treguar njerëzve në të kaluarën. Disa shenja mbeten që Zoti të na tregojë në të ardhmen. "Së shpejti Ne do t'u tregojmë atyre shenjat Tona në vende të largëta, dhe gjithashtu në shpirtrat e tyre, derisa t'u bëhet plotësisht e qartë se ky (Kur'ani) është e Vërteta". (41:53).

Surja 42:29 përmban një parashikim që do të vi koha
kur njerëzit do të zbulojnë Alienët

Në Suren 55:33-34, Zoti na drejtohet neve: "O grup xhinësh dhe njerëzish! Nëse mund të depërtoni mbi qiej dhe tokë, depërtoni! Dhe nuk do të mund të depërtoni veçse me autoritet! Pra, cili është favori juaj Zoti a e mohon?". Pse Perëndia na kërkon të shkojmë në hapësirë? Duhet të ketë një qëllim për të. Ndoshta na takon ne

të përmbushim ndonjë fat të madh për specien tonë, ndoshta të bëhemi një specie galaktike, një pjesë e respektuar e komunitetit të qytetërimeve galaktike. Ndoshta, udhëtimet tona në hapësirë çojnë në mënyrë të pashmangshme në një takim përfundimtar me qytetërimet jashtëtokësore dhe përmbushjen e profecisë nga vargu 42:29. Koha do të tregojë. Në pritje të kohës kur njerëzimi do të bëhet i aftë të udhëtojë nëpër hapësirë, neve na thuhet në Suren 29:22: "Dhe ju nuk mund të ikni në tokë e as në qiell, dhe nuk keni asnjë mbrojtës apo ndihmës përveç Allahut".

Për të arritur në qytetërime të tjera, ne duhet të trajnojmë veten për udhëtime të qëndrueshme ndëryjore. A ka ndonjë shans që një ditë mund të ndërmarrim një udhëtim të tillë? Sura 16:8 thotë: "Dhe Ai krijon kuaj, mushka dhe gomarë, që ju të hipni mbi to..., dhe Ai do të krijojë atë që (ende) nuk ju është njohur". Pjesa e fundit e këtij vargu shpesh përkthehet në kohën e tashme, por siç vëren Esad, "Përdorur në këtë kontekst, termini "*jehluqu*" nënkupton një kohë të ardhshme ("Ai do të krijojë")... Që nga kjo referencë për krijimin e përhershëm të Zotit vjen menjëherë pas përmendjes së mjeteve të lashta të transportit, është e qartë se i referohet mjeteve të tjera - ende të panjohura - të transportit: d.m.th., mjeteve të reja të transportit që Zoti po i krijon vazhdimisht përmes instrumentit të inovacionit njerëzor". Prandaj, është e mundur që një ditë ne të shpikim një anije kozmike të aftë për udhëtime ndëryjore. Së fundi, Zoti na inkurajon që të "depërtojmë mbi qiej". Surja 42:29 përfundon me thënien se Zoti ka fuqi t'i mbledhë krijesat në qiej dhe në tokë nëse dëshiron. Ai gjithashtu tregon mundësinë e takimit me jashtëtokësorë në të ardhmen e parashikueshme. Megjithatë, ai tubim mund t'i referohet tubimit që do të bëhet në Ditën e Gjykimit siç përmendet në Suren 19:93-96.

Statusi i njeriut midis krijesave

Zbulimet më të mëdha në histori ishin ato që ndryshuan perceptimin e njeriut në kozmos. Ne zbuluam se Toka nuk është qendra e Kozmosit. Ne zbuluam se Dielli ynë është një yll mesatar në një pjesë mesatare të një galaktike mesatare, e cila është vetëm një nga miliona galaktikat. Ato zbulime duhet të na kujtonin vogëlsinë tonë. Megjithatë edhe sot, shumë prej nesh deklarojnë triumfalisht se jemi qeniet më superiore në të gjithë krijimin e Zotit. Shpesh ky status është i lidhur me aftësitë tona intelektuale. Nëse do të mësonim se ka qenie inteligjente në kozmos dhe se disa prej tyre mund të jenë intelektualisht më superiorë se ne, ku do të na vendoste kjo? A do të rrëzoheshim më në fund nga froni?

Sura 17:70 na informon: "Në të vërtetë Ne i dalluam pasardhësit e Ademit...dhe u dhamë atyre përparësi të jashtëzakonshme ndaj shumë njerëzve që krijuam". Shumë përkthime nuk përmendin "përparësinë e jashtëzakonshme" në ajet, edhe pse ajeti përmban fjalën arabe "tefdilan" për ta treguar atë. Vini re se ajeti përmend se ka krijesa të tjera përveç njerëzve, me status të shkëlqyer dhe se njerëzit kanë përparësi ndaj shumë, por jo të gjitha, krijesave. Duke komentuar këtë ajet, Usmani thotë: "Ky ajet hap debat: Kush është më i lartë: Njeriu apo Engjëlli? Por logjikisht, ky ajet nuk e vendos çështjen". Një dijetar tjetër shkroi: "Nga ky ajet është e qartë se çfarëdo epërsie që njerëzit kanë ndaj krijesave të tjera nuk është e plotë. Krijimi i Allahut përmban krijesa të tilla mbi të cilat njeriu nuk ka epërsi". Duhet të kemi parasysh gjithashtu se deri më tani kemi diskutuar vetëm për qeniet jashtëtokësore trupore dhe debati për pozicionin e njeriut në krijim përfshin krijesat trupore dhe shpirtërore

të Zotit. Disa nga autoritetet e hershme, si Hasan al-Basri, nuk e konsideruan fjalën "akser", të përmendur në vargun 17:70, si "shumë". Hasani konsideroi se fjala "akser", në vargun 17:70, duhet kuptuar se do të thotë "të gjithë", pasi e njëjta fjalë është përdorur në vargjet 26:223 dhe 10:36, ku është e papërshtatshme të merret me kuptimin "shumë", por më tepër "të gjithë". Me një zëvendësim të tillë të kuptimit të fjalës në vargun 17:70, do të thotë se njeriu është më i lartë se të gjitha krijesat e Zotit.

Debati për statusin e njeriut vazhdon mes studiuesve dhe publikut. Le të bëjmë një analogji në lidhje me debatin nëse një burrë është më i lartë se një grua. Le të supozojmë për një moment që t'ia dorëzojmë trofeun njeriut dhe ta lëmë të gëzojë pozicionin e tij "superior". Në Ditën e Gjykimit do të llogariten vetëm veprat dhe gratë e mira do të shkojnë në Parajsë dhe burrat e këqij në Ferr. Pra, kush ishte superior? Siç mund ta shihni, në analizë përfundimtare, çdo debat për statusin e racës ose specieve është i kotë. Nga vargjet e përmendura më herët në këtë artikull, lexuesi do të kujtojë se, sipas Kur'anit, Zoti do t'i gjykojë njerëzit dhe të huajt në bazë të veprave të tyre dhe do t'i shpërblejë në mënyrë proporcionale. Shumë njerëz do të dërgohen në Ferr për veprat e tyre të këqija. Në të njëjtën kohë, disa të huaj do të shpërblehen për veprat e tyre të mira. Kush do të jetë më superior atëherë - një njeri jobesimtar apo një i huaj besimtar? Përgjigja është e qartë. Pra, çfarë dobie ka në debatin e saj? Statusi i një krijese është i lidhur me sjelljen e tij morale. Surja 95:4-5 thotë: "Në të vërtetë Ne e krijuam njeriun në formën më të bukur dhe pastaj e kthyem atë në pikën më të ulët".

Islami dhe universi gjeocentrik

Mendimi i dëshiruar i kundërshtarëve të fesë është se zbulimi i jashtëtokësorëve do të shkatërrojë besueshmërinë e fesë. Në rastin e Islamit, siç mund të shihet nga ky diskutim, vështirë se do të jetë rezultat i një zbulimi të tillë. Përkundrazi, një zbulim i tillë në fakt do të konfirmonte të vërtetën në Kur'an për jetën jashtëtokësore dhe do të forconte pozitën e muslimanëve. Vizioni i Islamit është vërtet një fe universale. Është larg nga ekskluziviteti i judaizmit ("Ne jemi të zgjedhurit e Zotit"). Është vërtet për të ardhur keq që imazhi i të gjitha feve është tronditur për shkak të Kishës së Krishterë, dhe qëndrimit ndaj Galileos, i cili me të drejtë vuri në pikëpyetje opinionet e tyre për universin gjeocentrik, në të cilin Njeriu është Figura qendrore në krijimin e Zotit dhe jeton më tej në Tokë, planeti rreth të cilit rrotullohet i gjithë krijimi.

Kur'ani na ofron një pamje të vendit tonë në univers që është krejt ndryshe. Në Suren 40:57, Zoti thotë: "Sigurisht, krijimi i qiejve dhe i tokës është një çështje më e madhe se krijimi i njeriut, por shumica e njerëzve nuk kuptojnë". Komente: Jusuf Ali, "Njeriu është një pjesë e vogël e krijimit. Pse duhet të jetë kaq i përqendruar tek vetja?". Asnjë racë e veçantë e njerëzve nuk është zgjedhur që të jetë zotëruesi ekskluziv i së vërtetës. Surja 16:36 na thotë: "Dhe me të vërtetë Ne i dërguam çdo populli Profet (me urdhrin): "Shërbejeni All-llahun dhe zhdukni të keqen!". Disa prej njerëzve i ka udhëzuar Zoti dhe disa të tjerë kanë humbur rrugën. Pra, udhëtoni në tokë për të parë fundin e atyre që e mohuan të Vërtetën". Sipas disa transmetimeve nga Pejgamberi (paqja qoftë mbi të), 124.000 pejgamberë erdhën në këtë botë, nëpër shumë epoka anembanë botës. Asnjë kombi nuk iu mohua qasja në të Vërtetën. Edhe në tokë, udhëzimi nuk u jepet vetëm njerëzve, por edhe xhinëve që jetojnë në këtë planet me ne 6:130. (Pastaj Ai do të thotë): "Xhinët dhe njerëzit! A nuk ju erdhën të

dërguar nga mesi juaj, të cilët i dërguan shpalljet dhe paralajmërimet e mia në këtë ditë?". Mirësitë e Zotit, sipas Islamit, nuk janë të kufizuara vetëm për banorët e tokës, sepse Ai është, "... Zoti i qiejve dhe Zoti i tokës, Zoti i botëve" (45:36). Po ashtu njerëzve iu dorëzuan Librat e Shpalljes, prej të cilëve Kur'ani është i fundit. Rreth Kur'anit në vetvete, neve na thuhet në vargun 43:4: "Është tek ne në Librin Kryesor, madhështor dhe plot urtësi". Për planetët e tjerë, Bashir-ud-din Mahmudi thotë: "Bazuar në fjalët e Ibn Abbasit. (radiallahu anh) interpretimi i ajetit 65:12, mund të themi se banorët e atyre botëve duhet të kenë fetë dhe Librat e tyre të Shenjtë. Ata të gjithë vijnë nga i njëjti "Burim i Lartë", i shpalljes prej nga e ka origjinën Kur'ani i Shenjtë për ne këtu në Tokë. Është e qartë nga Kur'ani i Shenjtë". 43:4. Të gjithë librat vijnë nga Libri Kryesor me Zotin). Ajeti i parë i Kur'anit fillon me: "Falënderimi i takon Allahut, Zotit të botëve".

Për të përfunduar, ndërsa Kur'ani përmend se njeriu ka një pozitë të dalluar në tokë, 2:30: "Dhe kur Zoti yt u tha engjëjve: "Unë do të krijoj një qeveritar në Tokë", 2: 34: "Ne u thamë engjëjve: "Përuluni Ademit...", 95:4. "Ne e krijuam njeriun në formën më të mirë", por në gjithësi ka krijesa të tjera të shquara të Zotit (17:70). Njerëzit janë një pjesë e vogël e krijimit të Zotit (40:57). Kur ata sillen keq, ata janë të një statusi më të ulët se më i ulëti (95:5). Shpëtimi nuk është i rezervuar vetëm për disa raca njerëzore, por për të gjithë njerëzit dhe krijesat në të gjithë kozmosin. Ka një fat të madh të planifikuar nga Zoti për të gjithë ata, Njerëzit si dhe Alienët, që ndjekin udhëzimet e Zotit në planetët e tyre do të shpërblehen (19:96). Sa larg është vizioni islam për Universin nga vizioni gjeocentrik i të tjerëve?!

Përfundim - një "sekret" që pret të zbulohet

Nëse Kur'ani pohon në mënyrë kaq të qartë ekzistencën e organizmave të gjallë në univers (42:29), do të supozonim se shumica e muslimanëve janë të vetëdijshëm për faktin se Kurani përmend jashtëtokësorët. Fatkeqësisht, kjo nuk ndodh me muslimanët. Një pjesë e konsiderueshme e muslimanëve nuk e dinë se një informacion i tillë ekziston në Librin e tyre të Shenjtë. Unë kam cituar disa studiues në këtë artikull, të cilët kanë komentuar vargjet në lidhje me qeniet jashtëtokësore. Midis tyre janë Jusuf Ali dhe Muhamed Esad, veprat e të cilëve janë të njohur në mbarë botën. Allama Shabbir Ahmad Usmani ishte një figurë e shquar në Lëvizjen Çlirimtare të Pakistanit. Të gjithë këta dijetarë i përkisnin trupit kryesor të muslimanëve. Epo, të paktën studiuesit myslimanë janë të vetëdijshëm për informacionin në Kuran për alienët. Megjithatë, ka studiues që nuk kanë asnjë ide për këtë temë. Çuditërisht, edhe Maurice Bucaille, libri i shkëlqyer i të cilit, Bibla, Kur'ani dhe Shkenca është shumë i detajuar në faktet shkencore dhe në Kur'an, e përjashton plotësisht këtë temë të jashtëtokësorëve.

Sa ishin të vetëdijshëm muslimanët e parë për ekzistencën e jashtëtokësorëve, apo ajetet e Kur'anit mbi këtë temë? Bashir-ud-Din Mahmood shkruan: "Ideja se ka jetë diku tjetër në Univers është marrë nga hadithi i Profetit (paqja qoftë mbi të) kur ai u tha muslimanëve: "Kur uleni në namaz dhe lexoni në Ettehiyat: "Paqja qoftë mbi ne dhe mbi robërit e mirë të Allahut," në fakt ju dërgoni selam të gjithë njerëzve të mirë në tokë dhe në qiej". "Kjo nënkupton qartë se të gjitha llojet e njerëzve, të mirë dhe të këqij, jetojnë në botë të tjera, si dhe në Tokën tonë". Ai gjithashtu shkruan, duke iu referuar Risailit të Imam Gazaliya: "Sipas Imam Muhamed Ghazaliya

(shekulli i 11-të), njerëzit në disa nga këto botë planetare mësuan të udhëtojnë dhe të komunikojnë me njëri-tjetrin".

Rasti i Ibn Abasit është shumë interesant. Ai ishte një nga shokët e Profetit dhe i afërmi i tij. Profeti (paqja qoftë mbi të) iu lut Zotit që t'i jepte Ibn Abbasit një kuptim të veçantë të Kur'anit, dhe më vonë ai u bë një nga interpretuesit më të mëdhenj të Kur'anit. Maulana Maududi, duke shkruar në veprën e tij – "Tafhim-ul-Kuran", thotë se, "Ibn Abbasi (radiallahu anh)... besonte pa dyshim se kishte shumë planetë në Univers si Toka... Ai jo vetëm që mësoi se planetë të tillë ishin të banuara nga qenie inteligjente, por që banorët e tyre janë të njëjtë me banorët e tokës sonë. Ai shkoi aq larg sa tha se ata mund të kenë një profet si Profeti ynë, dhe Ademin si Ademin tonë, dhe Nuhun si Nuhun tonë dhe Ibrahimin si Ibrahimi ynë dhe Isai si Isai ynë (paqja e Allahut qoftë mbi të gjithë)". Njohuritë për ekzistencën e të huajve dhe përmendjen e tyre në Kur'an, ishin të pranishme te muslimanët që në ditët e para të Islamit!

Ka diçka tjetër për Ibn Abbasin. Ai nuk ka qenë i hapur për mendimet e tij për alienët. Përkundrazi, ai ishte mjaft i fshehtë për këtë çështje. Arsyeja për këtë ishte frika e tij se idetë e tij mund të ngatërronin njerëzit. Në fakt, ai frikësohej se njerëzit mund të rrezikoheshin të bëhen mosbesimtarë nëse do të fillonin ta mohonin një gjë të tillë, sepse vetë Kur'ani flet për këtë. Ndoshta shqetësime të tilla i shtynë dijetarët e mëvonshëm muslimanë të shmangin diskutimin mbi këtë temë, kështu që sot, shumë muslimanë nuk janë të vetëdijshëm se Islami e ka njohur temën e të huajve që në fillim. Por kohët janë të ndryshme sot. Njerëzimi ka përparuar në shumë shkenca teknologjike dhe natyrore. Zbulimet e fundit të planetëve jashtë sistemit diellor, akulli në Hënë, mikrobet thellë nën sipërfaqen e tokës dhe rreth gejzerëve nën-oqeanorë, uji në diell dhe shumë zbulime të tjera fantastike shtruan skenën për finalen e madhe. Publiku është i përgatitur mendërisht për të dëgjuar së shpejti lajmet për zbulimin e jetës jashtëtokësore.

Në kohët e fundit, muslimanët kanë humbur mundësitë e arta për të përhapur besimin e tyre te popujt e botës. Për shembull, Kurani përmend zgjerimin e universit. Ky fenomen u zbulua vetëm në vitin 929. Nëse muslimanët do ta kishin informuar botën për këtë fakt kuranor para atij zbulimi, ata mund të kishin një ndikim të madh në botën jomuslimane. Ne ishim në gjendje t'i tregonim botës fuqinë, mrekullinë e Kur'anit. Natyrisht, edhe sot, është një mrekulli që Kurani përmend zgjerimin e universit, por jomuslimanët kanë tendencë të thonë: "Tani ju na thoni këtë, pasi shkenca e ka zbuluar tashmë! Ju duhet të jeni duke ndryshuar kuptimet e fjalive Kur'anore për t'iu përshtatur dëshirave tuaja".

Sot, kur jemi në pragun e zbulimit më të madh në historinë e njerëzimit, ne muslimanët duhet të pyesim veten: "A nuk ka ardhur koha që "sekreti" i Ibn Abasit t'i prezantohet më në fund mbarë botës? Po, koha është pjekur shumë kohë më parë. Lëreni botën të dijë, përpara se ai ta zbulojë vetë, se 1.400 vite më parë në shkretëtirën e Arabisë, një profet mori një Zbulesë që përmend ekzistencën e jetës jashtëtokësore në të gjithë trupat e mëdhenj qiellorë në kozmos dhe parashikon se njerëzit një ditë do të zbulojnë Alienët (Jashtëtokësorët).

Kur'ani përmban shumë pohime në lidhje me shkencën. Nuk ka asnjë arsye për të besuar se Kur'ani i ka ofruar tashmë të gjitha sekretet e tij shkencore, dhe ndërsa hyjmë në shekullin e ri, mund të jemi të sigurt se Kur'ani do të jetë i rëndësishëm dhe do të ndihmojë për të hedhur dritë mbi misteret shkencore të botës dhe epokës.

4. Sipas Kuranit, cila është prejardhja e njeriut?

(Në një sesion pyetje-përgjigjesh, të zhvilluar më 19 janar 1996, Hazret Mirza Tahir Ahmedi r.a., Kalifi i Katërt i Xhematit Musliman Ahmedia, dha përgjigje për një pyetje që bëhet shpesh, nëse njeriu ka prejardhje prej majmunit apo jo. Ai nuk pajtohet me teorinë e Darvinit që thotë se evolucioni ishte i verbër, rastësor dhe pa ndonjë Krijues. Ndërsa pranon evolucionin gjatë krijimit, gjë që vërtetohet edhe nga Kurani i Shenjtë, ai shpjegon se Zoti i Madhërishëm që nga fillimi synoi krijimin e njeriut dhe në këtë mënyrë, evolucioni nuk ishte i verbër, por i planifikuar deri në detaje.)

Allahu i Madhërishëm thotë në Kuranin e Shenjtë:

"Ne ju krijuam më pas ju dhamë forma të përshtashme". Pyetja ime është që njeriu në ndonjë kohë në të kaluarën a ka qenë në formën e ndonjë kafshe, që prej asaj gjendjeje të ketë evoluar për t'u bërë pak nga pak njeriu?

Sipas Kuranit të Shenjtë, njeriu ka qenë edhe në gjendjen e bimësisë, siç Allahu i Madhërishëm thotë:

Dhe Allahu ju rriti në formë bimësie prej toke.(1)

Njeriu sipas Kuranit dikur ishte në një gjendje që:

لَمْ يَكُنْ شَيْئًا مَّذْكُورًا ﴿٢﴾

"... nuk ishte diçka e denjë të përmendej."(2)

Tani, Hazret Ademi a.s. a ishte i denjë të përmendej, apo jo?
Patjetër që po.
Atëherë, ky ajet flet për një gjendje para krijimit të Ademit.
Allahu a e krijoi njeriun prej dheut apo jo?
Po.
Atëherë, njeriu a ishte njeri tek po krijohej prej dheut?
Jo.

Njeriu është krijuar edhe prej balte. Madje, njëherë edhe prej balte të kalbur. Dikur është krijuar prej balte të thatë kumbuese. Çfarë kuptimi kanë këto ajete? Kuptimi i tyre është që njeriu ka kaluar faza të ndryshme gjatë krijimit.

Por, Darvini thotë se dikur njeriu ishte në formë majmuni?

Lëreni Darvinin. Kur Zoti deshi të krijojë njeriun, që nga fillimi deri në fund, Ai synoi krijimin e njeriut dhe i dha forma të ndryshme gjatë krijimit. Kjo tema e formave të ndryshme shpjegohet në Kuranin e Shenjtë edhe në një mënyrë tjetër. Ai thotë:

هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ

"Është Ai që ju formon në mitra si të dojë."(3)

Tani, në mitër krijimi fillon në vezë kur hyn spermatozoidi. A nuk ju erdhi keq ndonjëherë duke menduar se njeriu është krijuar edhe prej kësaj gjëje?! Atëherë, pse ju vjen keq kur dëgjoni për kafshën? Në mitër njeriu kalon thuajse çdo formë që ai ka kaluar përgjatë një miliard vitesh. Pra, ajo që ndodhi gjatë gjithë asaj periudhe të gjatë, Zoti i Madhërsihëm na tregon gjithë filmin brenda nëntë muajsh, duke i dhënë njeriut forma të ndryshme.

Madje, në një fazë të caktuar, fetusi do t'ju duket edhe si një majmun me bisht dhe do t'ju kujtohet për shenjën e atij bishti që ka rënë. Pra, ne praktikisht shohim

gati të gjitha format e njeriut. Zoti i Madhërishëm në një film nëntë muajsh, tregon historinë e një miliard vitesh dhe duke kaluar në faza të ndryshme, ngadalë-ngadalë, e sjell atë në formën e njeriut.

Sërish, edhe aty urdhri i Tij vendos se çfarë forme t'i dhurojë njeriut. Më pas, lexojmë temën:

"Ai fryu shpirtin në të" gjë që nuk përmendet për asnjë kafshë tjetër. Andaj, dallimi mes njeriut dhe kafshës nuk është thjesht i pamjes së jashtme, por është i këtij shpirti që fryhet në të. Pra, nëse "fryhet ky shpirt", njeriu bëhet një qenie madhështore. Pastaj, ata që e refuzojnë këtë shpirt, Zoti na tregon se kalojnë

اَسۡفَلَ سٰفِلِيۡنَ ۝

"... në gjendjen më të ulët."(4)

Pra, bëhet krijesa më e keqe. I njëjti njeri bëhet më i keq se çdo kafshë e keqe që mund të përfytyroni. Prandaj, vetëm duke iu referuar Darvinit, nuk duhet ta mjegolluni këtë temë. Kjo temë nuk është emocionale, por është një vepër mjeshtërore e krijimtarisë prej Zotit, të cilën analizoni ashtu siç ju ka treguar Ai në Kuranin e Shenjtë.

Po kështu, ka edhe një gjë për ajetin:

"Është Ai që ju formon në mitra si të dojë."(5)

Ky ajet ndër të tjera, na jep mësimin që të studiojmë se sa shumë lloj formash merr njeriu në mitër. Muslimanëve nuk u ra në fat të çanin barkun për të bërë këtë studim. E kanë studiuar të tjerët dhe kanë shpjeguar se janë pikërisht të gjitha format që krijimi pati që nga fillimi deri në fund përgjatë evolucionit. Tani, ky ajet i Kuranit a nuk e jepte këtë kuptim?

Referencat:

[1] Kurani i Shenjtë 71:18
[2] Kurani i Shenjtë 76:2.
[3] Kurani i Shenjtë 3:7.
[4] Kurani i Shenjtë 95:6.
[5] Kurani i Shenjtë 3:7.

5. Kurani dhe Kozmologjia – I

Në vijim ju sjellim një nga kapitujt e librit fenomenal të Hazret Mirza Tahir Ahmedit, Kalifit të Katërt të Xhematit Musliman Ahmedia, të titulluar*:* ***"Revelation, Rationality, Knowledge & Truth"*** (Zbulesa, arsyeja, dija dhe e vërteta), të botuar për herë të parë ***në vitin 1998***.

Në kohën kur u shpall Kurani i Shenjtë, botëkuptimi i njerëzve për kozmosin, për natyrën dhe për lëvizjet ose moslëvizjet e trupave qiellorë ishte tepër primitiv dhe i mangët. Sot nuk është e njëjta gjendje, pasi në epokën tonë dija e njeriut për universin është avancuar dhe zgjeruar në mënyrë të konsiderueshme.

Big Bengu dhe koncepti i zgjerimit të Universit

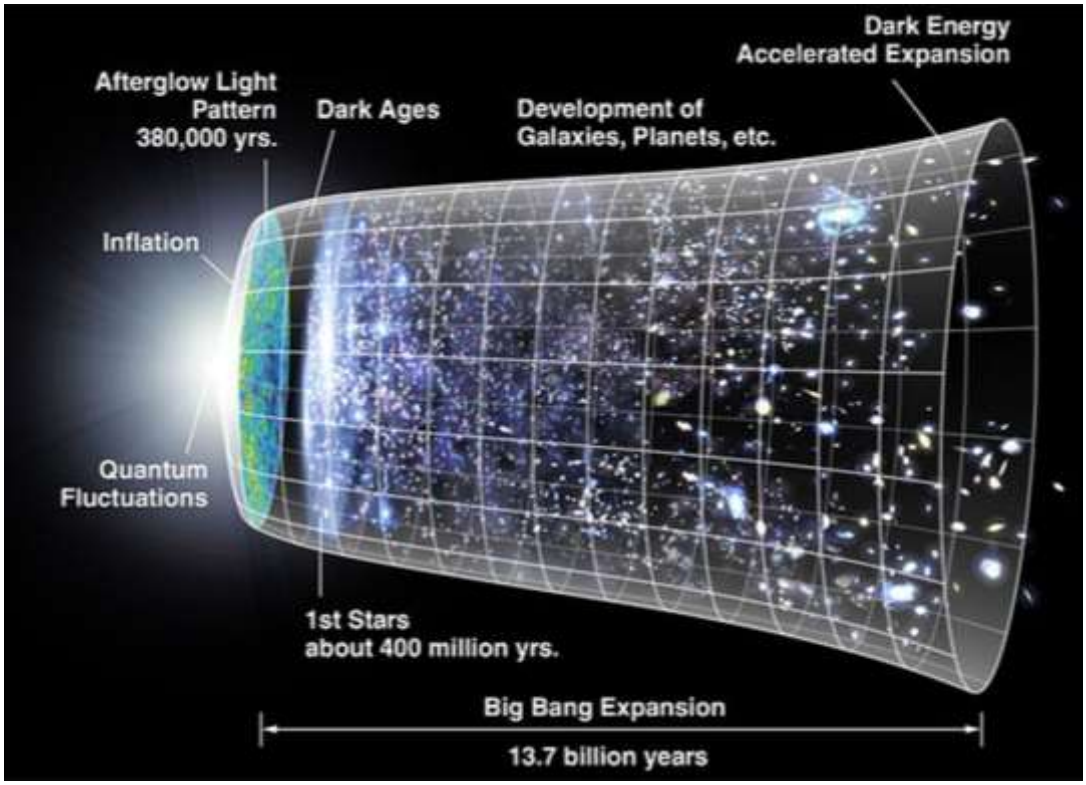

Disa nga teoritë në lidhje me krijimin e universit, tanimë janë verifikuar si fakte, ndërsa disa të tjera ende janë duke u eksploruar. Koncepti se universi është duke u zgjeruar, i përket kategorisë së parë dhe është pranuar botërisht nga komuniteti shkencor si 'fakt'. Për herë të parë ky zbulim u bë nga Edvin Hubble në vitet 1920. Megjithatë, rreth trembëdhjetë shekuj para kësaj, kjo përmendej qartazi në Kuran:

وَ السَّمَآءَ بَنَيْنٰهَا بِاَيْدٍ وَّ اِنَّا لَمُوْسِعُوْنَ ﴿٤٧﴾

Dhe qiellin e krijuam Ne me fuqinë Tonë [ejdin] dhe Ne vazhdimisht e zgjerojmë atë.*(1)*

Duhet mbajtur parasysh se koncepti i zgjerimit të vazhdueshëm të universit është ekskluziv i Kuranit. Asnjë shkrim i Shenjtë Hyjnor nuk e ka përmendur atë, qoftë tërthorazi ose me shenjë. Zbulimi se gjithësia vazhdimisht po zgjerohet është me rëndësi të madhe për shkencëtarët, sepse ndihmon për të krijuar një kuptim më të saktë se si universi u krijua fillimisht. Gjithashu, shpjegon qartazi procesin fazë pas faze të krijimit, në atë mënyrë që përputhet me konceptin e Big Bengut. Kurani shkon më tej dhe përshkruan gjithë ciklin e fillimit dhe të fundit të universit, madje edhe të rikthimit të tij përsëri në një fillim të ngjashëm si më parë. Hapi i parë i krijimit siç përmendet në Kuran, është pikërisht ai që quhet Big Beng.

Kurani i Shenjtë pohon:

اَوَ لَمْ يَرَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اَنَّ السَّمٰوٰتِ وَ
الْاَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنٰهُمَا ؕ وَ جَعَلْنَا
مِنَ الْمَآءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ ؕ اَفَلَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿٣٠﴾

Ata që mohuan a nuk kanë parë se qiejt dhe toka kanë qenë të mbyllura (*retkan*) dhe Ne i hapëm ato (*fetakna*) dhe çdo gjë të gjallë krijuam përmes ujit?! A nuk besojnë?! (2)

Është domethënëse që ky ajet u drejtohet veçanërisht jobesimtarëve, ndoshta duke nënkuptuar, se zbulimi i sekretit të përmendur në këtë ajet do të bëhej nga ata, duke u siguruar kështu një shenjë të vërtetësisë së Kuranit.

Në këtë ajet fjalët *retkan* (masë e mbyllur) dhe *fetakna* (Ne hapëm), mbajnë mesazhin qendror të të gjithë ajetit. Fjalorët autentikë të gjuhës arabe (3) japin dy kuptime të fjalës *retkan*, që kanë rëndësi të madhe për temën në diskutim. Një kuptim i saj është "të mbledhurit e diçkaje dhe infuzioni pasues në një entitet të vetëm" dhe kuptimi i dytë është "errësirë totale". Të dyja këto kuptime janë të zbatueshme dhe japin domethënie thelbësore. Të marra së bashku, ato tregojnë pamje të saktë të veçorisë së një vrime të zezë.

Vrima e Zezë

Vrima e Zezë është një masë me madhësi kolosale, e shembur për shkak të gravitetit. Ajo fillon me shembjen e yjeve masive që mund të jenë 15 herë më të mëdha se dielli, ose edhe më shumë. Përmasa gjigante e tërheqjes së gravitacionale të saj me drejtim nga brenda, bën që yjet të shemben në madhësi shumë të vogla. Tërheqja gravitacionale me drejtim nga brenda përqendrohet më tej duke rezultuar shembjen e mëtejshme të të gjithë lëndës në një *supernova*. Në këtë fazë, tullat themelore të materies, siç janë molekulat, atomet etj., fillojnë të shtypen në një masë të papërshkrueshme të energjisë. Kështu krijohet ai moment në kohë-hapësirë, i cili quhet *horizont kufi* (ang. event horizon). Tërheqja gravitacionale e vrimës së zezë bëhet aq e fuqishme, saqë tërheq të gjitha format e rrezatimit, duke mos lënë as dritën të shpëtojë. Ajo që pason është një errësirë totale, e cila i jep asaj emrin *vrimë e zezë*. Kjo na kujton njërin prej kuptimeve të fjalës *retkan* që ka përdorura Kurani që është pikërisht "errësirë totale". Ky quhet singularitet, i cila qëndron përtej horizont kufirit.

Një vrimë e zezë kur krijohet, rritet me shpejtësi sepse fillon t'i tërheqë edhe yjet e largëta me përqendrimin progresiv të energjisë gravitacionale të saj. Është llogaritur se masa e një vrime të zezë mund të rritet deri në njëqind milionë herë më shumë se masa e diellit. Ndërsa fusha e saj e gravitetit zgjerohet, më shumë lëndë nga hapësira tërhiqet drejt saj me një shpejtësi të afërt me atë të dritës. Në vitin 1997 një provë vëzhguar sugjeronte se në galaktikën tonë ekziston një vrimë e zezë prej 2.000.000 masa diellore. Por llogaritjet e tjera tregojnë se në universin tonë mund të ketë shumë vrima të zeza me madhësi deri në 3.000.000.000 masa diellore.(4) Në një përqendrim kaq të fuqishëm të tërheqjes gravitacionale edhe yjet e largëta lëkunden dhe humbin ankorimin e tyre për t'u gllabëruar nga një grykës i një magnitude të tillë. Kështu procesi i kuptimit *retkan* përfundon duke rezultuar në sigularitetin që është edhe i mbyllur plotësisht, dhe që është edhe errësirë totale.

Vrima e bardhë

Në përgjigje të pyetjes se si universi u krijua fillimisht, dy teoritë më të fundit janë dy teori të ndryshme për Big Bengun. Ato pretendojnë se universi ishte nisur nga një singularitet, i cili papritmas shpërtheu duke çliruar masën e bllokuar, duke shkaktuar përsëri në krijimin e një universi të ri nga horizont kufiri. Ky agim drite që

mbin nga horizont kufiri, quhet *vrimë e bardhë*.(5) (6). Një nga dy teoritë në lidhje me zgjerimin e universit parashikon që universi i krijuar në këtë formë do të vazhdojë të zgjerohet përgjithmonë. Kurse tjetra pretendon se zgjerimi i universit, në një pikë të caktuar kohe, do të përmbyset sepse tërheqja gravitacionale e brendshme do të mbizotërojë. Përfundimisht, e gjithë lënda do të tërhiqet përsëri për të formuar ndoshta një vrimë të zezë gjigante. Me sa duket, Kurani mbështet pikëpamjen e dytë. Duke folur për krijimin e parë të universit, Kurani përshkruan qartë përfundimin e tij në një tjetër vrimë të zezë, duke lidhur fundin me fillimin dhe duke kompletuar kështu gjithë ciklin e historisë së kozmosit. Kurani deklaron:

يَوْمَ نَطْوِى السَّمَآءَ كَطَىِّ السِّجِلِّ لِلْكُتُبِ

Ditën kur Ne do ta palosim qiellin, siç dorëshkrimet palosen rrotull (boshtit).*(7)*

Mesazhi i qartë i këtij ajeti është se universi nuk është i përjetshëm. Ai flet për një të ardhme kur qiejt do të palosen, në një mënyrë të ngjashme siç papiruset palosen rrotull boshtit. Përshkrimet shkencore që ilustrojnë krijimin e një vrime të zezë, ngjajnë shumë me atë që Kurani paraqet në ajetin e mësipërm.

Ditën kur Ne do ta palosim qiellin, siç dorëshkrimet palosen rrotull (boshtit). (Kur'ani i Shenjtë 21:105)

Imazhi në këtë faqe ilustron pikëpamjen shkencore se si vrima e zezë përfundimtare mund të gllabërojë gjithçka që mund të ketë mbetur në univers. Lënda e mbetur nga çdo anë, siç i afrohet horizont kufirit, ngjeshet në një formë shiriti, ku, përpara se të zhytet në gropë, rrotullohet rreth saj, sepse rrotullohet edhe vetë gropa. Kjo ju krijon në mendje pamjen e personit që rrotullon papirusin ose pergamenë rreth boshtit, siç përmendet në ajetin e cituar.

Sa më shumë që lënda nga hapësira bie në një vrimë të zezë, siç është e përshkruar më sipër, ajo shtypet për t'u kthyer në një formë çarçafi, nën presionin e madh që krijohet nga forcat gravitacionale dhe elektromagnetike. Ngaqë epiqendra e vrimës së zezë rrotullohet vazhdimisht rreth vetes, edhe çarçafi i lëndës masive, sapo t'i afrohet, fillon të mbështillet rreth saj, para se të zhduket përfundimisht në sferën e së panjohurës.

I njëjti ajet i Kuranit vazhdon:

كَمَا بَدَأْنَآ أَوَّلَ خَلْقٍ نُّعِيدُهُۥ ۚ وَعْدًا عَلَيْنَا ۚ
إِنَّا كُنَّا فَٰعِلِينَ ﴿١٠٥﴾

Ashtu siç e nisëm krijimin e parë, Ne do ta përsërisim atë. Është një premtim që kemi marrë përsipër. Ne patjetër do ta bëjmë këtë.*(8)*

Pas shembjes përfundimtare të universit në një vrimë të zezë, ajeti i mësipërm sjell premtimin e një fillimi të ri. Zoti do të rikrijojë universin, siç Ai e ka bërë më parë. Universi i shembur do të dalë në dritë sërish nga errësira e vet dhe i gjithë procesi i krijimit do të fillojë përsëri (shih fig. 2). Kjo palosje dhe shpalosje e universit duket të jetë një fenomen i vazhdueshëm, sipas Kuranit të Shenjtë.

كَمَا بَدَأْنَآ أَوَّلَ خَلْقٍ نُّعِيدُهُۥ ۚ وَعْدًا عَلَيْنَا ۚ إِنَّا كُنَّا فَٰعِلِينَ

... Ashtu siç e nisëm krijimin e parë, Ne do ta përsërisim atë. Është një premtim që kemi marrë përsipër. Ne patjetër do ta bëjmë këtë.(Kurani i Shenjtë 21:105)

Universi duke u fundosur

Në pjesën e mbetur të ajetit të cituar më sipër, Zoti shpall që universi që u zhyt në vrimën e zezë patjetër do të rilindë. Imazhi në këtë faqe tenton të japë një pamje se si universi do të rilindë përmes një vrime të bardhë, duke shpërthyer në një ditë të re. Vrima e bardhë është një term shkencor që aplikohet pikërisht për një ndodhi të tillë. (RONAN, C.A :, (1991) Historia Natyrore e Universit. Transworld Publishers Ltd., Londër.)

Prezantimi mund të mos jetë aq i saktë nga ana shkencore, por kemi dhënë një pamje piktoreske për të krijuar idenë e një universi duke rilindur.

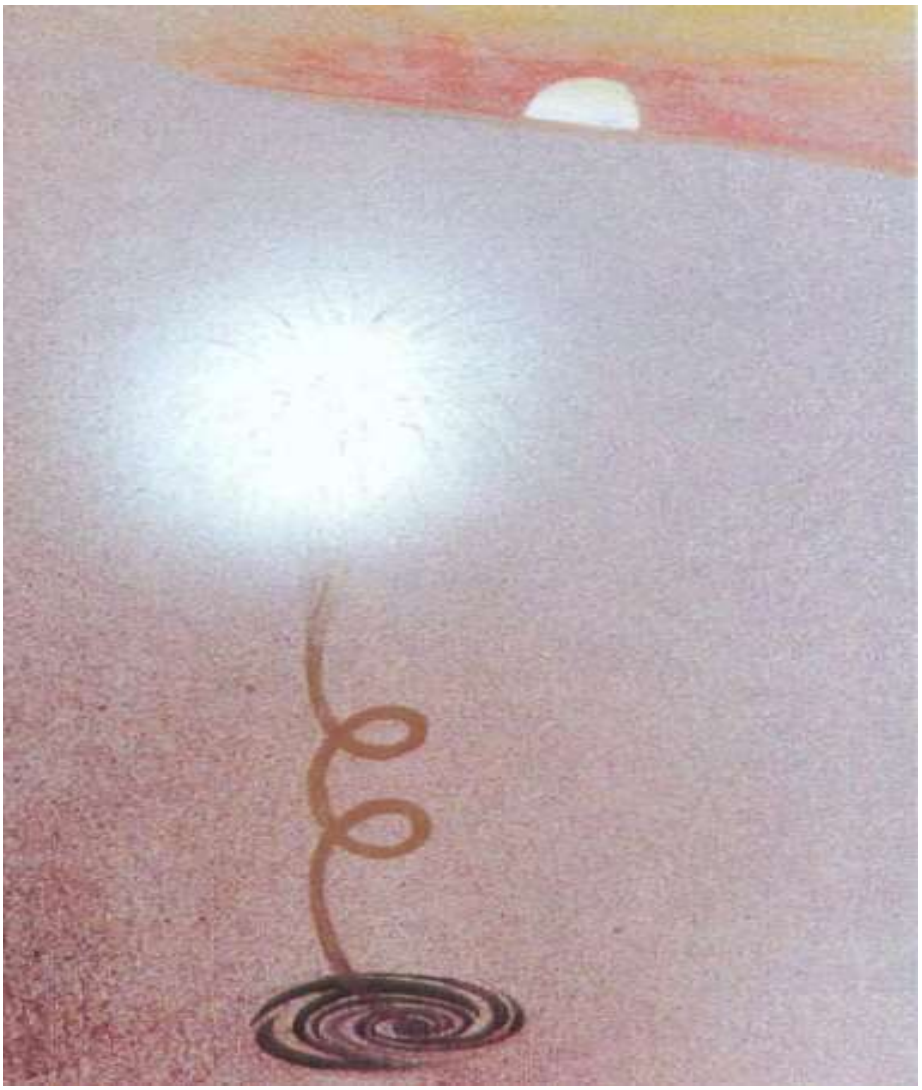

Universi duke u rilindur

Koncepti Kuranor i fillimit dhe i fundit të krijimit, pa dyshim, është i jashtëzakonshëm. Nuk do të ishte më pak e habitshme nëse kjo zbulesë do t'i shpallej një personi shumë të arsimuar të epokës sonë bashkëkohore, por do të habiteni nga fakti se kjo dije shkencore kaq e avancuar, në lidhje me fenomenin e përsëritur të krijimit, iu zbulua një njeriu të pashkolluar në shkretëtirën arabe, më shumë se katërmbëdhjetë shekuj më parë nga sot.

Diku tjetër në këtë kapitull, kemi folur për mundësinë e një vrime të zezë gjigande gjithëgllabëruese, e cila arrin të tërheqë gjithë lëndën e universit në singularetitin e saj.

Kështu që, kemi konkluduar se sipas Kuranit çështja e universit është një çështje që hapet e mbyllet. Në momentin e Big Bengut gjithësia filloi të zgjerohej pothuajse me shpejtësinë e dritës. Në fund, ajo përsëri do të tërhiqet në një gropë, të cilën e quajmë vrimë të zezë.

Për sa i përket konceptit të një vrime të zezë të fundit universale, ai bazohet në teorinë e Big Bengut, që mbështetet plotësisht edhe nga Kurani. Sidoqoftë, disa shkencëtarë propozojnë rastin e një universi të hapur. Ata besojnë se universi do të

vazhdojë të zgjerohet pafundësisht, derisa lënda hapësinore të bëhet e hollë, e rrallë dhe të largohet aq shumë, saqë do të kapërcejë fushën gravitacionale të qendrës së universit. Ky skenar nuk lë hapësirë që universi të rikrijohet dhe të ribëhet. Kurani e refuzon kategorikisht këtë koncept dhe pohon fuqishëm se universi shpërtheu nga një singularitet, dhe po në një singularitet tjetër, ai do të fundoset përsëri. Uniteti i Zotit dhe shpërthimi i gjithë krijimit dhe kthimi i krijimit përsëri tek Uniteti i Zotit, nuk mund të shprehej më bukur sa vijon:

إِنَّا لِلّٰهِ وَ إِنَّآ إِلَيْهِ رٰجِعُوْنَ

Innā lil-lāhi ve innā ilejhi rāxhi'ūn
Sigurisht, jemi të Allahut dhe tek Ai do të kthehemi. *(9)*

Referencat:

(1) Kurani i Shenjtë 51:48.
(2) Kurani i Shenjtë 21:31.
(3) LANE, E.W. (1984) Arabic—English Lexicon. Islamic Text Society, William & Norgate, Cambridge.
(4) Space Telescope Science Institute. (1997) Press release no. STScI-PR97-01, Baltimore, Maryland, USA.
(5) RONAN, C. A. (1991) The Natural History of the Universe. Transworld Publishers Ltd., London.
(6) Reader's Digest Universal Dictionary. (1987) The Reader's Digest Association Limited. London.
(7) Kurani i Shenjtë 21:105.
(8) Kurani i Shenjtë 21:105.
(9) Kurani i Shenjtë 2:157.

6. Kurani dhe Kozmologjia – II

Le t'i drejtohemi një aspekti tjetër të përshkrimit të kozmosit nga Kurani, që lidhet me lëvizjen e trupave qiellorë. Karakteristika më goditëse e këtij përshkrimi ka të bëjë me mënyrën se si e përshkruan lëvizjen e Tokës, pa kundërshtuar në dukje pikëpamjen mbizotëruese të njerëzve të asaj kohe. Të gjithë shkencëtarët dhe fetarët e asaj kohe unanimisht ishin dakort në besimin e tyre se Toka ishte e palëvizshme, ndërsa trupat e tjerë qiellorë si dielli dhe hëna rrotulloheshin vazhdimisht rreth saj.

Në këtë sfond, lëvizja e Tokës e pështkruar në Kuran mund të mos jetë e dallueshme për lexuesin e zakonshëm, por për një studiues të kujdesshëm, mesazhi është i qartë dhe i goditur. Nëse Kurani do të kishte pohuar shkurt dhe qartë se Toka është e palëvizshme dhe se trupat qiellorë si dielli e hëna rrotullohen rreth saj, atëherë edhe pse njerëzit e asaj kohe mund të mbeteshin të kënaqur me këtë përshkrim, por njerëzit e epokave të mëvonshme do ta kishin trajtuar si një provë të paditurisë së autorit të Kuranit. Ata do të thoshin me të madhe se një pohim të tillë nuk mund ta bëjë Qenia Supreme dhe e Gjithëditur.

Ndryshe nga përshkrimi i trupave të tjerë qiellorë që ka bërë Kurani duke deklaruar lëvizjen e tyre, për Tokën Kurani bën deklaratën vijuese:

Ti sheh malet dhe mendon se ato janë të palëvizshme, kurse ato po lëvizin sikur lëvizin retë. (Kjo) është mjeshtëria e Allahut, i cili nguliti fort çdo gjë.(1)

Pohimi që *malet janë në lëvizje të vazhdueshme*, ka vetëm një përfundim logjik: edhe Toka po rrotullohet bashkë me to. Por, falë shprehësisë mjeshtërore të Kuranit, kjo fjali kaloi pa u vënë re nga njerëzit e asaj epoke. Si gjithë të tjerët, ata kishin përshtypjen se Toka ishte e palëvizshme dhe kjo përshtypje e rreme e tyre nuk u sfidua aq fort nga ky ajet (varg). Po të kishin lexuar me kujdes pjesën e fundit të këtij ajeti, nuk do të kishin asnjë hapësirë për ndonjë keqkuptim, sepse ajo i bën lavdatë të përjetshme aftësisë krijuese të Zotit, duke thënë se Ai ka krijuar të gjitha gjërat e universit me një qëndrueshmëri të tillë, që ato nuk mund të zhvendosen nga vendi i tyre. Dhe çdo gjë që nuk mund të zhvendoset, kurrë nuk mund të hidhet me katapultë për të fluturuar vetëm, duke dalë nga orbita e Tokës.

Përveç kësaj, në shumë ajete të tjera të Kuranit, malet janë emërtuar si *revasije*, që do të thotë "të rrënjosura fort në tokë":

وَ تَرَى الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدَةً وَّ هِيَ تَمُرُّ
مَرَّ السَّحَابِ ؕ صُنْعَ اللّٰهِ الَّذِيْۤ اَتْقَنَ كُلَّ شَيْءٍ

Ai krijoi qiejt pa ndonjë shtyllë që mund ta shikonit dhe vendosi male të ngulitura*(revasije)** ***në tokë, që t'ju sigurojnë ushqim, dhe në të krijoi çdolloj gjallese. Dhe Ne zbritëm ujë prej qiellit dhe nxorëm në këtë (tokë) çdolloj çifti të nderuar.(2)

Gjithashtu thotë:

خَلَقَ السَّمٰوٰتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا وَ اَلْقٰى
فِي الْاَرْضِ رَوَاسِيَ اَنْ تَمِيْدَ بِكُمْ وَ بَثَّ فِيْهَا
مِنْ كُلِّ دَآبَّةٍ ؕ وَ اَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَآءِ مَآءً
فَاَنْۢبَتْنَا فِيْهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيْمٍ ﴿١١﴾

Dhe krijuam malet e ngulitura* (revasije)** ***në tokë, që ato t'u sigurojnë atyre ushqimin. Në to bëmë edhe rrugë të gjera, që të udhëzohen.(3)

Diku tjetër pohon:

وَ جَعَلْنَا فِي الْاَرْضِ رَوَاسِيَ اَنْ تَمِيْدَ بِهِمْ ۪ وَ
جَعَلْنَا فِيْهَا فِجَاجًا سُبُلًا لَّعَلَّهُمْ يَهْتَدُوْنَ ﴿٣١﴾

Dhe Ai vuri malet e ngulitura *(revasije)* në tokë që ato t'ju furnizojnë, dhe (vuri) lumenj dhe rrugë, që ju të udhëzoheni.[4]

Kështu që, Kurani Famëlartë arrin ta zbulojë këtë fakt në atë mënyrë që njohuria mbizotëruese e asaj kohe të mos sfidohej hapur. Me gjasë, ajetin 89 të sures En-Neml, shumëkush mund të ketë besuar si një ngjarje të ardhshme të lidhur me ditën e apokalipsit, por siç e thamë më herët, ky interpretim i gabuar absolutisht nuk mund të pranohet për arsyet si vijojnë:

1.Ajeti qartazi flet në kohën e tashme dhe jo në kohën e ardhshme. Pjesëza (و) "*ue*" e përdorur në këtë ajet fjalë për fjalë mund të përkthehet si "ndërsa" dhe jo vetëm si "dhe", që kuptimi të jetë, "ju mendoni se malet janë të palëvizshme, *ndërsa* ato po lëvizin". Prandaj, është e papranueshme që këtë pjesë të ajetit ta kufizojmë vetëm me të ardhmen.

2.Për të parë një ngjarje të tillë, që siç besohej se do të ndodhte vetëm në të ardhmen, nëse njeriu do të zhvendosej në një distancë të sigurt, qoftë në një planet tjetër, si mund të mendonte që malet të ishin të palëvizshme, ndërkohë që do t'i shikonte ato duke fluturuar në hapësirë?! Prandaj, nuk ka vend për një përkthim a interpretim të tillë. Po kështu, do të ishte qartësisht i gabuar edhe interpretimi që megjithëse njerëzit sot i konsiderojnë malet si të palëvizshme, ato nuk janë kështu sepse në të ardhmen kanë për të fluturuar. Nëse sot njeriu i shikon malet të palëvizshme, ai kështu do t'i shohë ato përherë. Çështja nuk është që njeriu mendon se malet janë të palëvizshme, se përndryshe Kurani do të kishte thënë "Ju dini që malet janë të palëvizshme, siç ato me të vërtetë janë, por në të ardhmen nuk do të jenë më të tilla". Kjo nuk është aspak ajo që thotë Kurani.

3.Në pjesën e fundit të këtij ajeti, lëvdata për qëndrueshmërinë e krijimit të Zotit është prova përfundimtare që malet, edhe pse po lëvizin, janë të ngulitura fort.

Vlen të theksohet se komentuesit e hershëm kanë heshtur përpara kuptimit të vërtetë të këtij ajeti, gjë që tregon se ishte shumë e vështirë për ta që ta interpretonin.

Referencat:

(1) Kurani i Shenjtë 27:89.
(2) Kurani i Shenjtë 31:11.
(3) Kurani i Shenjtë 21:32.
(4) Kurani i Shenjtë 16:16.

7. Kurani dhe Kozmologjia – III

Kurani i Shenjtë gjithashtu deklaron se të gjithë trupat qiellorë janë duke lëvizur në mënyrë të pandërprerë dhe se asnjëri prej tyre nuk qëndron i palëvizshëm: Ai thotë:

كُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿٣٣﴾

Secili noton në një orbitë (të vet).(1)

Kjo deklaratë gjithëpërfshirëse mbulon të gjithë universin, ku edhe sistemi ynë diellor nuk bën përjashtim. Përveç kësaj, ka shumë ajete të tjera që flasin për lëvizjen eliptike të të gjithë trupave qiellorë. Por njëkohësisht ato përmendin edhe lëvizjen e tyre drejt fundit të tyre të përcaktuar. Më poshtë janë disa nga ajetet që mbulojnë të dyja temat:

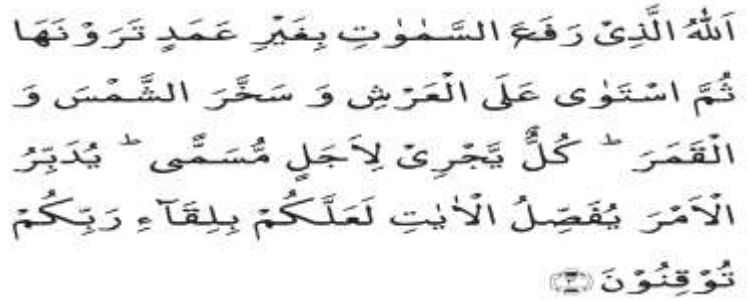
اَللّٰهُ الَّذِیْ رَفَعَ السَّمٰوٰتِ بِغَیْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا
ثُمَّ اسْتَوٰی عَلَی الْعَرْشِ وَ سَخَّرَ الشَّمْسَ وَ
الْقَمَرَ ؕ كُلٌّ یَّجْرِیْ لِاَجَلٍ مُّسَمًّی ؕ یُدَبِّرُ
الْاَمْرَ یُفَصِّلُ الْاٰیٰتِ لَعَلَّكُمْ بِلِقَآءِ رَبِّكُمْ
تُوْقِنُوْنَ ﴿۲﴾

Allahu është Ai që ngriti qiejt pa ndonjë shtyllë që mund ta shihnit, më pas u vendos mbi Fron, dhe vuri në shërbim diellin dhe hënën. Çdo gjë lundron për një afat të caktuar. Ai planifikon çështjen (dhe) shpjegon shenjat që ju të bindeni për takimin me Zotin tuaj.(2)

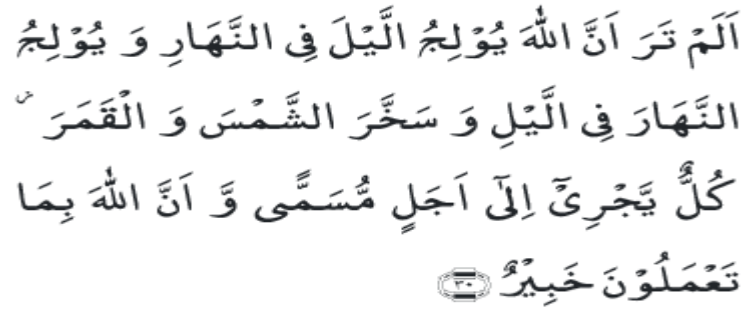
اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ یُوْلِجُ الَّیْلَ فِی النَّهَارِ وَ یُوْلِجُ
النَّهَارَ فِی الَّیْلِ وَ سَخَّرَ الشَّمْسَ وَ الْقَمَرَ ۖ
كُلٌّ یَّجْرِیْۤ اِلٰۤی اَجَلٍ مُّسَمًّی وَّ اَنَّ اللّٰهَ بِمَا
تَعْمَلُوْنَ خَبِیْرٌ ﴿۲۹﴾

A nuk ke parë që Allahu fut natën në ditë; fut ditën në natë, dhe nënshtroi diellin dhe hënën. Secili lundron drejt një afati të caktuar. Sigurisht, Allahu është i Gjithinformuar për gjithçka që bëni?!(3)

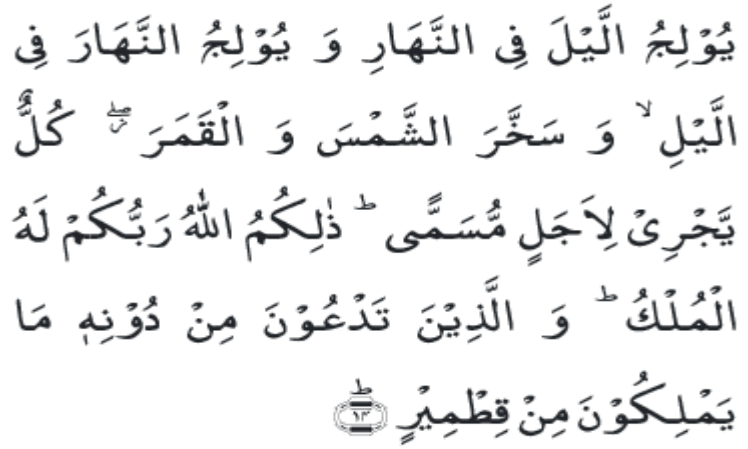
یُوْلِجُ الَّیْلَ فِی النَّهَارِ وَ یُوْلِجُ النَّهَارَ فِی
الَّیْلِ ۙ وَ سَخَّرَ الشَّمْسَ وَ الْقَمَرَ ۖ كُلٌّ
یَّجْرِیْ لِاَجَلٍ مُّسَمًّی ؕ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ لَهُ
الْمُلْكُ ؕ وَ الَّذِیْنَ تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهٖ مَا
یَمْلِكُوْنَ مِنْ قِطْمِیْرٍ ﴿۱۳﴾

Ai fut natën në ditë; fut ditën në natë, dhe nënshtroi diellin dhe hënën. Secili lundron drejt një afati të caktuar. Ky është Allahu, Zoti juaj; i Atij është sundimi. Kurse ata që thirrni ju në vend të Allahut, nuk zotërojnë as sa një cipë të farës së hurmës.(4)

خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضَ بِالْحَقِّ ۚ يُكَوِّرُ
الَّيْلَ عَلَى النَّهَارِ وَ يُكَوِّرُ النَّهَارَ عَلَى الَّيْلِ
وَ سَخَّرَ الشَّمْسَ وَ الْقَمَرَ ؕ كُلٌّ يَّجْرِىْ
لِاَجَلٍ مُّسَمًّى ؕ اَلَا هُوَ الْعَزِيْزُ الْغَفَّارُ ۝

Ai krijoi qiejt dhe tokën me vërtetësi. Ai bën natën të mbulojë ditën dhe e bën ditën të mbulojë natën. Ai nënshtroi diellin dhe hënën. Secili lundron për një afat të caktuar. Dëgjoni! Ai është i Plotfuqishmi, Falës.(5)

Lëvizja e veçantë e diellit, e përmendur në Kuran

Le t'i drejtohemi një zbulese tjetër mahnitëse të Kuranit në lidhje me një lëvizje specifike të diellit, e cila nuk përmendet askund tjetër. Ajeti i 39-të i sures së 36-të deklaron:

وَ الشَّمْسُ تَجْرِىْ لِمُسْتَقَرٍّ لَّهَا ؕ ذٰلِكَ
تَقْدِيْرُ الْعَزِيْزِ الْعَلِيْمِ ۝

Dielli lundron për te ndalesa e tij përfundimtare. Ky është caktimi i të Plotfuqishmit, të Gjithëdijshmit.(6)

Ky ajet qartazi flet për një pikë në hapësirë që do jetë vendi i pushimit përfundimtar të diellit. Ndonëse ky ajet flet vetëm për lëvizjen e diellit, ajetet vijuese të së njëjtës sure, përfshin tërë universin në të njëjtin drejtim specifik:

وَ الشَّمْسُ تَجْرِىْ لِمُسْتَقَرٍّ لَّهَا ؕ ذٰلِكَ تَقْدِيْرُ
الْعَزِيْزِ الْعَلِيْمِ ۝ وَ الْقَمَرَ قَدَّرْنٰهُ مَنَازِلَ حَتّٰى
عَادَ كَالْعُرْجُوْنِ الْقَدِيْمِ ۝ لَا الشَّمْسُ يَنْۢبَغِىْ
لَهَاۤ اَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَ لَا الَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ ؕ وَ
كُلٌّ فِىْ فَلَكٍ يَّسْبَحُوْنَ ۝

Dielli lundron për te ndalesa e tij përfundimtare. Ky është caktimi i të Plotfuqishmit, të Gjithëdijshmit. Edhe hënës i kemi përcaktuar stacione, derisa ajo bëhet si degë e hollë e një hurme të vjetër. As diellit nuk i lejohet ta parakalojë hënën dhe as natës ta parakalojë ditën.(7)

Sikur të ishte vetëm dielli që lëvizte në një drejtim të caktuar, ajeti pasues nuk do të pohonte që dielli dhe hëna ruajnë me përpikëri distancën e tyre të ndërsjellë. Ata as nuk do të afrohen kurrë dhe as do të largohen nga njëri-tjetri. Ky caktim është i pandryshueshëm deri në kohën e tyre të përcaktuar. E gjithë kjo tregon qartë se si dielli ashtu edhe hëna po udhëtojnë në një drejtim.

Sërish, kjo lëvizije nuk është vetëm e diellit dhe e hënës. Të gjithë trupat qiellorë, siç përshkruan Kurani, lundrojnë pa bërë zhurmë. Përveç kësaj, ka shumë ajete në Kuran që tregojnë se trupat qiellorë janë të lidhur bashkë me disa lidhje të padukshme. Prandaj, nëse njëri prej tyre bën lëvizje ndryshe nga lëvizja e tij orbitale dhe eliptike, do t'u duhet të gjithë trupave të tjerë qiellorë të ndryshojnë kursin, për të ruajtur ekuilibrin e tyre të ndërsjellë.

وَ هُوَ الَّذِیۡ خَلَقَ الَّیۡلَ وَ النَّهَارَ وَ الشَّمۡسَ
وَ الۡقَمَرَ ؕ کُلٌّ فِیۡ فَلَکٍ یَّسۡبَحُوۡنَ ﴿۳۴﴾

Dhe Ai është që krijoi natën dhe ditën, diellin dhe hënën. Secili lundron në një orbitë (të vet).(8)

لَا الشَّمۡسُ یَنۡۢبَغِیۡ لَهَاۤ اَنۡ تُدۡرِکَ الۡقَمَرَ وَ لَا الَّیۡلُ
سَابِقُ النَّهَارِ ؕ وَ کُلٌّ فِیۡ فَلَکٍ یَّسۡبَحُوۡنَ ﴿۴۰﴾

As diellit nuk i lejohet ta parakalojë hënën dhe as natës ta parakalojë ditën. Dhe secili lundron në një orbitë (të vet).(9)

Ky është një stil unik i Kuranit që shënjon edhe lëvizjen e Tokës në boshtin e saj. Njerëzit e kohës kur janë zbritur këto vargje, nuk mund të kuptonin siç duhet mesazhin themelor të tyre. Ata nuk mund të nxirnin dot përfundimin që nëse malet janë duke lëvizur, edhe Toka është duke lëvizur bashkë me to. Ata as nuk mund ta kuptonin dot idenë se nëse dielli po lëviz në një drejtim specifik, i gjithë universi gjithashtu duhet të jetë në lëvizje në të njëjtin drejtim. Vizioni që i gjithë universi është në lëvizje në hapësirë është një ide që ndoshta nuk është konceptuar plotësisht as nga shkencëtarët bashkëkohorë. Megjithatë, një studim i thelluar i Kuranit na zbulon se i gjithë kozmosi po lëviz drejt një pike të caktuar të hapësirës. Nëse kjo analizë është e saktë, atëherë nuk mbetet gjë tjetër veçse të përfytyrojmë që të gjitha 180 miliardë ose më shumë galaktika, nga të cilat sistemi ynë planetar nuk është veçse një pikë e vogël, po lëvizin sikur dielli në një drejtim të caktuar.

Referencat:

(1) Kurani i Shenjtë 21:34.
(2) Kurani i Shenjtë 13:3.
(3) Kurani i Shenjtë 31:30.
(4) Kurani i Shenjtë 35:14.
[5] Kurani i Shenjtë 39:6.
(6) Kurani i Shenjtë 36:39.
(7) Kurani i Shenjtë 36:39-41.
(8) Kurani i Shenjtë 21:34.
(9) Kurani i Shenjtë 36:41.

8. Seleksionimi natyror ose përzgjedhja natyrore siç e shpjegon Kurani i Shenjtë

Ju paraqesim përkthimin e transkriptit të një ligjërate të Hazret Mirza Tahir Ahmedit, Kalif i Katërt i Xhematit Musliman Ahmedia, të mbajtur më ***9 korrik 1997*** në të cilën ai ka shpjeguar në dritën e Kuranit çështjet e seleksionimit natyror dhe të evolucionit. Kjo është vetëm një pjesë e 305 ligjëratave që Hazret Kalifi i Katërt, Allahu e mëshiroftë, ka mbajtur duke shpjeguar Kuranin e Shenjtë nga surja e parë deri tek e fundit.

Ajetet e sures 28 El-Keses që janë shpjeguar:

69) Zoti yt krijon çfarë të dojë dhe zgjedh (prej saj). Ata nuk kanë mundësinë e zgjedhjes. I pastër është Allahu nga çdo e metë dhe shumë i lartë nga ajo që ata e barazojnë me Të.
70) Dhe Zoti yt di atë çfarë fshehin kraharorët e tyre, si dhe atë që ata zbulojnë.
71) Është Ai Allahu, nuk ka të adhuruar tjetër përveç Tij. E Atij është lavdia edhe në fillim, edhe në fund dhe Atij i përket vendimi dhe tek Ai do të ktheheni ju.
72) Thuaj: Si mendoni nëse Allahu do të zgjasë mbi ju natën pandërprerë deri në ditën e kiametit, cili i adhuruar tjetër përveç Allahut mund t'ju sjellë ndonjë dritë? A nuk dëgjoni?
73) Thuaj: Si mendoni nëse Allahu do të zgjasë mbi ju ditën pandërprerë deri në ditën e kiametit, cili i adhuruar tjetër përveç Allahut mund t'ju sjellë natë që ju të pushoni në të? A nuk shihni?
74) Prej mëshirës së Tij Ai bëri për ju natën dhe ditën, që ju të pushoni në të dhe të kërkoni bekimet e Tij dhe që të falënderoni.

Komentim i shkurtër i ajeteve 69 – 74 të sures 28 El-Keses:

69) Zoti yt krijon çfarë të dojë dhe zgjedh (prej saj). Ata nuk kanë mundësinë e zgjedhjes. I pastër është Allahu nga çdo e metë dhe shumë i lartë nga ajo që ata e barazojnë me Të.

Një prej tri parimeve të evolucionit, siç e përshkruajnë shkencëtarët e sotëm është "seleksionimi natyror" ose "përzgjedhja natyrore". Allahu i Madhërishëm 14 shekuj më parë hodhi poshtë seleksionimin natyror të tyre duke thënë – Është Zoti yt që krijon çfarë të dojë dhe prej krijimit të Tij, Ai Vetë bën seleksionimin e duhur. Në këtë mënyrë, sipas Kuranit, nuk ekziston seleksionimi i verbër natyror, por i zgjedhur Vetë nga Krijuesi.

Pastaj, thuhet në këtë ajet – Ata nuk e kanë mundësinë e seleksionimit. Që do të thotë se vetë krijesat nuk e kanë në dorë mundësinë e përzgjedhjes.

Kjo është një temë për të cilën këto ditë unë po shkruaj një libër të ri (*Shikoni Pjesën V në librin* "Revelation, Rationality, Knowledge & Truth", sepse shumë nga shkencëtarët e sotëm kanë verbuar një botë të tërë duke krijuar pështjellim të madh pikërisht rreth kësaj teme, pra rreth seleksionimit natyror. Përgjigjja e çdo pyetjeje sipas tyre është seleksionimi natyror.

Por ky seleksionim natyror i tyre nuk ka as sy, as veshë e as mend. Ai mund të zgjedhë edhe "të mirën" edhe "të keqen", por seleksionuesi nuk ka fuqinë e vendimmarrjes. Vendimmarrja sipas tyre është rastësia.

Kurse në këtë ajet Allahu i Madhërishëm ngre pyetjen – si mund të bëjë seleksionimin ai ose ata që nuk kanë rolin e vendimmarrjes?! Për seleksionimin duhet një Qenie Supreme dhe e Plotfuqishme, që të marrë vendimin se cilën ta mbajë dhe cilën ta heqë.

Ky ajet me një fjali përmbledh faktin se evolucioni patjetër që ka ndodhur, por jo i verbër siç shpjegojnë evolucionistët, përkundrazi, ishte i mbikëqyrur Vetë nga Seleksionuesi i Madh.

Gjithashtu, ky ajet pohon se nëse do të hiqni Zotin nga kjo temë, gjithë evolucioni bie poshtë. Pra, evolucioni nuk është kundër Zotit, përkundrazi, është një shprehje e mënyrës së Tij të vepruarit.

وَ رَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُوْرُهُمْ وَ مَا يُعْلِنُوْنَ ﴿٧٠﴾

70) Dhe Zoti yt di atë çfarë fshehin kraharorët e tyre, si dhe atë që ata zbulojnë.

Përveç kuptimit të përgjithshëm që ka ky ajet, në këtë kontekst ai sjell një analizë të goditur dhe interesante mbi evolucionistët e verbër. Pretenduesit e evolucionit të verbër gjithmonë mbyllin sytë nga çdo pjesë që bie ndesh me teorinë e tyre. Kështu, një pjesë e shfaqin, e një pjesë tjetër e fshehin.

Njësoj si ata klerikë fetarë që kanë urrejtje për të tjerët, siç ishin disa hebrenj të kohës së Profetit Muhammed s.a.v.s., që Kurani i Shenjtë përmend edhe në ajete të tjera, që ata fshihnin disa vargje duke vendosur dorën e tyre mbi to, dhe disa vargje të tjera i zbulonin, me qëllim që ta fshihnin të vërtetën e plotë.

Në të njëjtën mënyrë, edhe këtu nuk do të thotë se ajo që ata [shkencëtarët në fjalë] zbulojnë, të jetë gënjeshtër, por mund të jetë gjysmë e vërtetë. Dhe gjysma tjetër e vërtetës që ata e fshehin, shkon kundër tyre.

Ditët e fundit kam pasur një përvojë të tillë në SHBA në lidhje me këtë temë. Në Amerikë kemi disa shkencëtarë të kësaj fushe që janë edhe anëtarë të Xhematit tonë. Prej të cilëve ka nga ata që kanë mbrojtur doktoratë më shumë se një herë dhe janë mjaft të përgatitur në fushën e evolucionit. Atyre u bëra disa pyetje në lidhje me këtë. I pyeta konkretisht në lidhje me disa kafshë se çfarë studimi është bërë deri më tani për ta. Për herë të parë ata kuptuan që studimi i tillë që duhej bërë, nuk është bërë deri më tani. Kështu që, përgjigjja e tyre e parë ishte "asgjë" dhe më thanë – nuk është bërë asnjë studim i këtij lloji mbi këto kafshë, andaj, nuk mund t'ju japim dot referenca që kërkoni.

Pikërisht këtë referencë e desha – u thashë – ju që jeni shkencëtarë duhet t'i studioni këto kafshë edhe në këtë aspekt. Shkencëtarët që mohojnë ekzistencën e Krijuesit fshehin pjesën dërrmuese të së vërtetës që duhet ta nxirrnin në dritë, sepse e dinë shumë mirë se po të flasin për këtë temë, do t'u duhet të flasin edhe për Krijuesin. Të tillët mendojnë se të vërtetën që ata po e anashkalojnë, njerëzit nuk mund të zbulojnë dot asnjëherë.

Kjo është ajo temë që ajeti i mësipërm e zbuloi, nëse ajetin e parë e shohim në kuptimin e evolucionit siç ju kam shpjeguar. Tema në kontekst është krijimi, apo jo? Atëherë në vazhdim Allahu thotë se Ai di shumë mirë ata njerëz që në lidhje me këtë temë çfarë fshehin dhe çfarë zbulojnë.

Ky ajet njëkohësisht edhe neve na jep një ide kyçe. Gjatë shpjegimit të evolucionit të kafshëve të ndryshme që bëjnë shkencëtarët, ne duhet të kërkojmë se

çfarë është ajo që ata nuk e kanë shpjeguar, sepse pikërisht aty do të dallohet Dora e Krijuesit. Prandaj, duhet t'i kushtojmë vëmendje asaj që nuk gjendet nëpër librat shkencorë. Ajeti vijues pohon:

وَ هُوَ اللّٰهُ لَاۤ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ؕ لَهُ الْحَمْدُ فِی الْاُوْلٰی
وَ الْاٰخِرَةِ ۫ وَ لَهُ الْحُكْمُ وَ اِلَیْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿۷۱﴾

71) Është Ai Allahu, nuk ka të adhuruar tjetër përveç Tij. E Atij është lavdia edhe në fillim, edhe në fund dhe Atij i përket vendimi dhe tek Ai do të ktheheni ju.

Sërish, kur shohim këtë ajet siç kemi parë ajetet e mëparshme, pra si shpjeguese të procesit të krijimit, atëherë kuptimi është që ngado ta shihni krijimin, do të gjeni vetëm një përgjigje – Nuk ka zot tjetër përveç Allahut. Çdo gisht do të shënjojë Krijuesin e Vetëm. Pas kësaj, nëse do të studioni fillimin e krijimit, do të shihni vetëm lavdërimin e Tij, gjithashtu, kur do të studioni fundin e krijimit, edhe aty do të gjeni vetëm lavdërimin e Tij.

Kjo që tha për fillimin dhe fundin dhe më pas pohoi "Atij i përket vendimi", do të thotë se që nga fillimi deri në fund të krijimit, ka qenë dhe do të jetë në fuqi vetëm vendimi i Zotit. Dhe më pas, të gjithë tek Ai do të kthehen.

Kur studioni shkencëtarë të ndryshëm, shumica prej tyre mbeten të habitur edhe për fillimin e krijimit dhe për fundin e tij. Thonë se është një enigmë. Si në rastin kur e pranojnë ekzistencën e një Fuqie Supreme, ashtu edhe në rastin kur nuk e pranojnë, këto dy pjesë ata nuk mund t'i shpjegojnë dot ndryshe nga ajo që pohon ky ajet. Dy pika të lavdisë që ka vendosur i Madhi Zot, i gjeni njësoj edhe në botën e shkencës së sotme.

Elementet e para të krijimit, që quhen tullat e jetës dhe që u bënë shkak i gjithë procesit të krijimit, shkencëtarët deri më sot as nuk kanë arritur t'i zbërthejnë e as t'i shpjegojnë siç duhet. Madje, sa më shumë që i shpjegojnë, aq më shumë ngecin përpara enigmave të tjera duke pohuar përfundimisht – nuk ka ndonjë shpjegim për këtë.

Ka disa shkencëtarë që mbështesin të vërtetën dhe pohojnë qartazi se krijimi i verbër është absurd dhe kontradiktor dhe se nëse përfytyrohet një Dorë Supreme, të gjitha kontradiktat asgjësohen vetvetiu. Të tillët thonë se procesi i krijimit nuk ka qenë dhe s'mund të ishte i verbër.

Elementet e para të jetës që në parim janë njësoj te të gjitha gjallesat. ADN dhe ARN në gjallesa të ndryshme ndryshojnë vetëm në strukturë, por si elementë janë në çdo gjallesë. Këto referohen si "tullat e jetës". Kështu që, në ajetin e mësipërm, Allahu i Madhërishëm thotë – kur studioni tullën e parë të jetës, aty do të gjeni vetëm lavdërimin e Tij dhe ky lavdërim ose ky përshkrim do të jetë kaq i qartë saqë do t'ju sjellë te një Zot i Vetëm. Nëse nuk do të shkoni atje ku ajo tullë ju shënjon, do të bini në kontradikta të shumta. Pra do të detyroheni të pohoni se jeta dhe procesi i saj ka kontradikta, sikur të ishte krijuar nga zota të ndryshëm, ku secili të kishte vepruar sipas dëshirës së vet.

Të njëjtën gjë shohim kur studiojmë anatominë e njeriut. Mjafton të merrni gjakun si shembull. Nuk mund të jepni dot asnjë shpjegim si si u zhvillua gjaku përmes një evolucioni të verbër. Si u prodhua një qelizë e gjakut dhe si u evoluua më

tej, nuk mund ta shpjegoni dot. Enigma vetëm thellohet akoma më shumë kur studioni sisteme të tjera të trupit, si sistemi imunitar etj.. Kjo temë është shumë e gjerë që ju kam parashtruar këtu shkurtimisht. Ajeti vijues thotë:

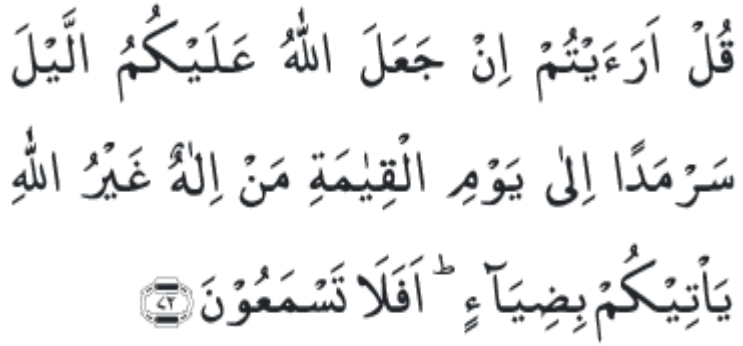

72) Thuaj: Si mendoni nëse Allahu do të zgjasë mbi ju natën pandërprerë deri në ditën e kiametit, cili i adhuruar tjetër përveç Allahut mund t'ju sjellë ndonjë dritë? A nuk dëgjoni?

Po të ishte natë e përhershme pa pasur një rreze drite, jeta kurrsesi nuk mund të fillonte. Mund të shikoni planetë të tjerë që kanë net të gjata dhe për këtë shkak ato bëhen kaq të ftohta, saqë nuk lejojnë dot të përhapen shenjat e jetës.

Ngjashëm me këtë, ai planet që ka ditë tejet të gjatë, pra që ka dritën e diellit në mënyrë konstante, ka temperaturë kaq të lartë sa nuk mund të mbajë dot ujin dhe nuk lejon krijimin e erërave, të reve, shiun dhe shumë fenomene të tjera që janë jetike për zhvillimin e jetës. Prandaj, në këtë ajet nuk bëhet fjalë vetëm për dritën e diellit, por për rreze shpresëdhënëse për jetën.

Veç kësaj, këtu vërejmë një shprehësi të bukur nga Kurani. Duke përshkruar një atmosferë që ngjall errësirë të plotë, Zoti ngacmon shqisën e të dëgjuarit të njeriut, pasi shikimi nuk punon në errësirë, dhe e pyet – Të paktën veshët ju funksionojnë, dhe nëse ju funksionojnë, atëherë dëgjoni se ju nuk do të keni asnjë shpresë jete, nëse Zoti do t'ju zgjaste natën në mënyrë të përhershme.

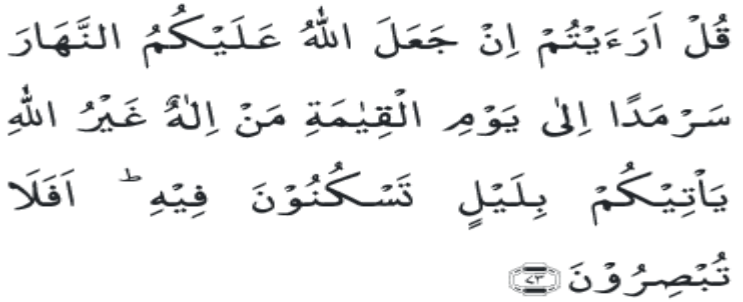

73) Thuaj: Si mendoni nëse Allahu do të zgjasë mbi ju ditën pandërprerë deri në ditën e kiametit, cili i adhuruar tjetër përveç Allahut mund t'ju sjellë natë që ju të pushoni në të? A nuk shihni?

Në ajetin e mësipërm, Zoti ngacmoi dëgjimin e njeriut, kurse këtu duke përshkruar ditë të gjatë, i ngacmoi shqisën e të parit.

Gjithashtu, fjalët "që ju të pushoni në të" tregojnë se derisa nuk vjen nata, jeta nuk qetësohet. Procesi i jetës dhe gjithë zhvillimi i saj realizohet për shkak se nata dhe dita alternohen.

Duke sjellë të dyja ajetet, njërin pas tjetrin, Zoti i Madhërishëm na tregoi edhe formën rrumbullake të Tokës, ku nëse njëra pjesë e saj ka dritë, tjetra është në errësirë dhe anasjelltas dhe se këto gjendje të tyre alternohen njëra pas tjetrës.

(Shikoni, me çfarë mjeshtërie Kurani Famëlartë shpalos edhe tema shpirtërore, duke zbuluar edhe fenomenet e natyrës.) Ajeti që pason e sqaron edhe më shumë këtë temë.

وَ مِنۡ رَّحۡمَتِهٖ جَعَلَ لَكُمُ الَّيۡلَ وَ النَّهَارَ
لِتَسۡكُنُوۡا فِيۡهِ وَ لِتَبۡتَغُوۡا مِنۡ فَضۡلِهٖ وَ
لَعَلَّكُمۡ تَشۡكُرُوۡنَ ﴿۷۳﴾

74) Prej mëshirës së Tij Ai bëri për ju natën dhe ditën, që ju të pushoni në të dhe të kërkoni bekimet e Tij dhe që të falënderoni.

Pra Ai krijoi rrethana të tilla në Tokë që mundësojnë jetën dhe vazhdimësinë e saj në kushte të përshtatshme.

Këtu ka dy gjëra. Fakti që nata dhe dita alternohen, provon edhe formën rrumbullake të Tokës dhe të gjitha planetëve të tjerë. Por gjallesat e Tokës kanë një mëshirë shtesë, që ky alternim i natës dhe i ditës është aq i përshtatshëm në Tokë, saqë u mundëson qetësi dhe bekime të shumta të Zotit. Faqja e Tokës herë del përpara diellit dhe herë fshihet me një diapazon kaq të përshtatshëm kohor, saqë shkaktohet e gjithë gjallëria dhe qetësia në këtë planet. Kjo provon qartazi edhe lëvizjen e Tokës mbi boshtin e saj.

Ka edhe planetë të tjerë, të cilat ose e kanë shumë të gjatë ditën a natën, ose nuk e kanë fare, duke mbetur njëra pjesë e tyre tërësisht e errët dhe tjetra gjithmonë përballë diellit dhe duke mos lënë asnjë mundësi të jetës.

FUND

Janar 2012 – Tetor 2022

Botimet e autorit

Botuar 2004

Botuar 2004

Botuar 2004

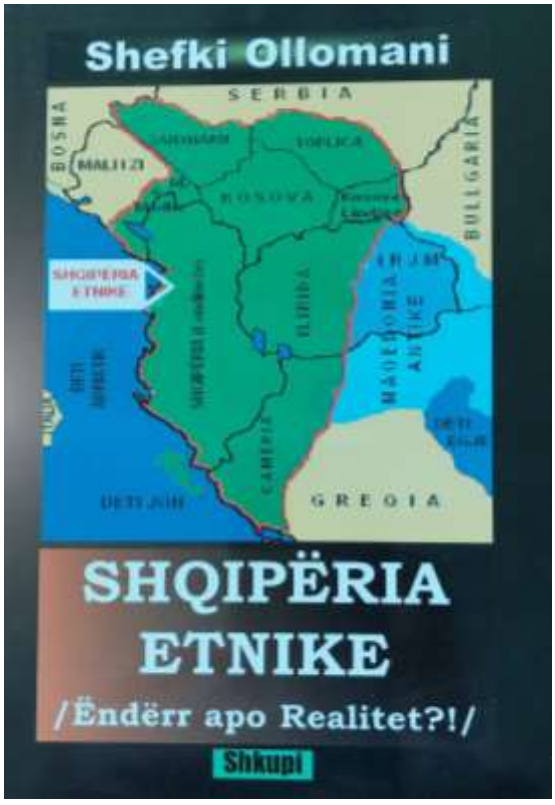

Botuar 2007

Botuar 2008

Botuar 2009

Botuar 2010

Botuar 2010

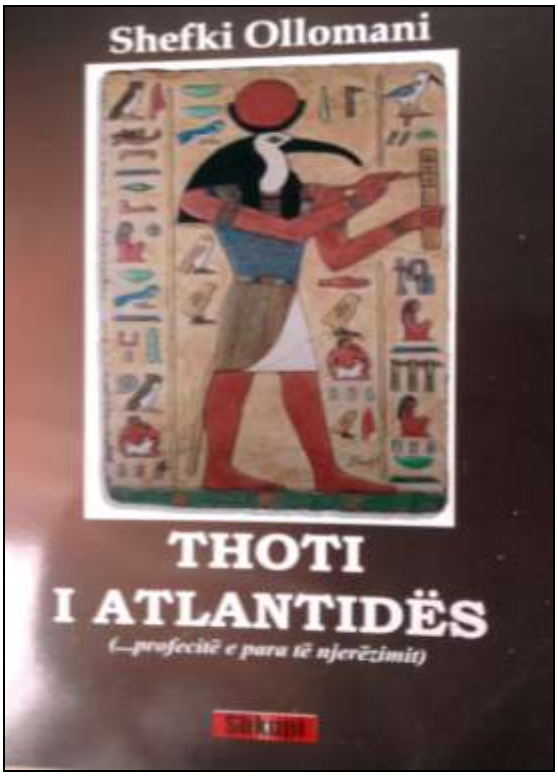

Botuar 2010

Botuar 2012

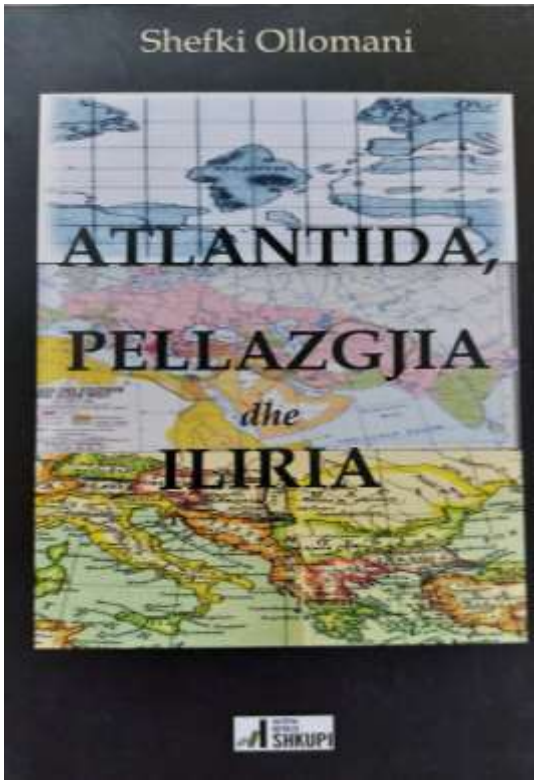

Ribotuar 2013

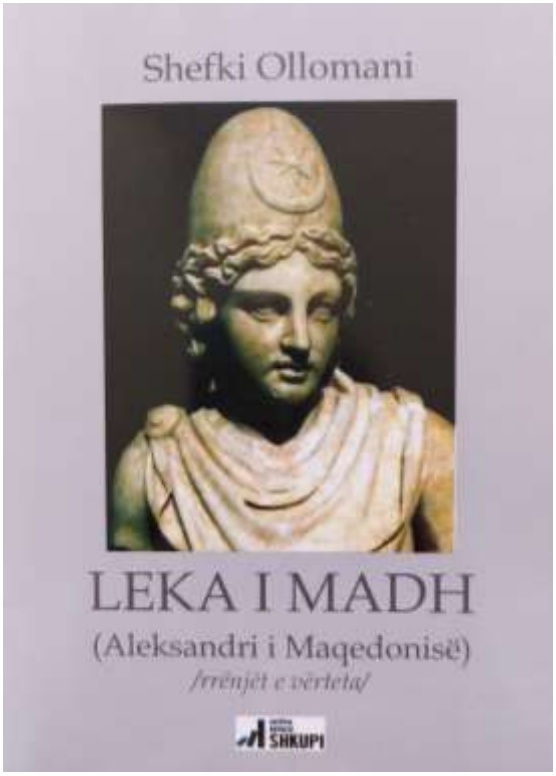

Ribotuar 2015

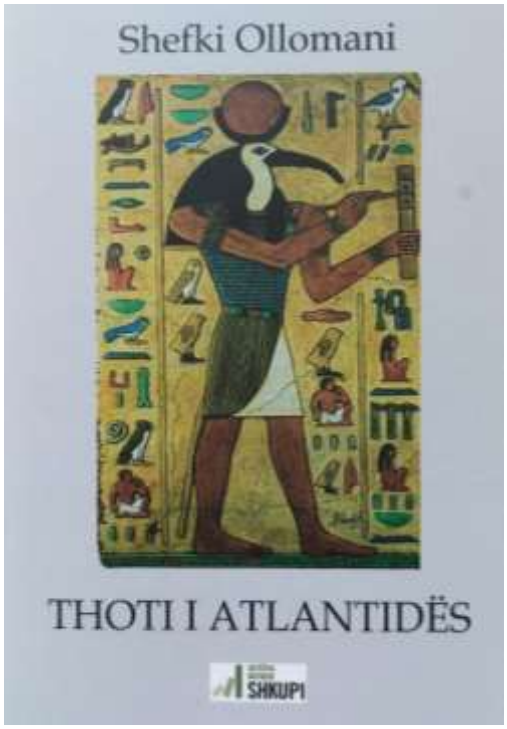

Ribotuar 2019

Botuar 2019

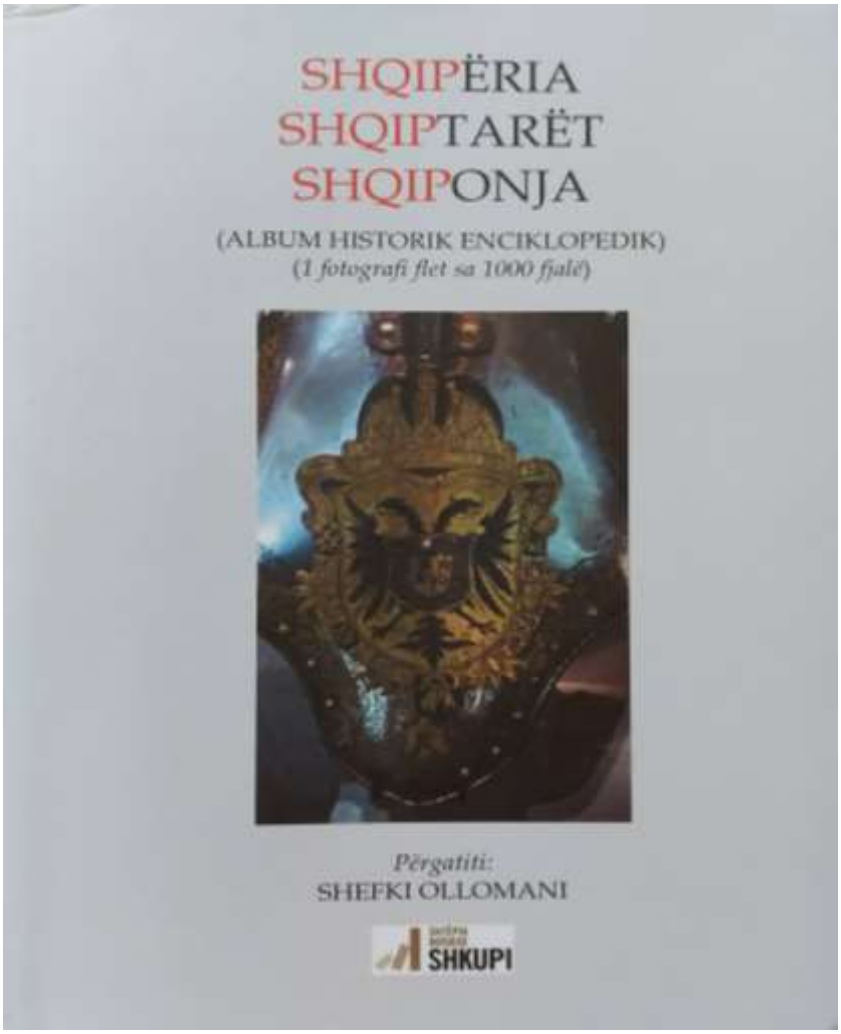

Botuar 2020

LITERATURA E SHFRYTËZUAR

1.BIBLA e Shenjtë
2.KURANI i Madhërishëm
3.WIKIPEDIA (Enciklopedia e Lirë)
3.Ernest Gombrik: **Histori e Shkurtër e Botës,** Tiranë 1999
4.Plutarku: **Jetë paralele,** Tiranë 1980
5.Herodoti: **Historitë**, Tiranë
5.Enciklopedia Britanica
6.Zecharia Sitchin: **Kronika e Tokës,**Tiranë
7.Zecharia Sitchin: **Përmbytja e Madhe**, Tiranë
8.Zecharia Sitchin: **Planeti i 12-të**, Tiranë 2009
7.Joel Levy: **Historia sekrete**, Tiranë 2007
7.David Icke: **Sekreti më i Madh**, Tiranë
8.David Icke: **Piramida e Sundimtarëve** (**A e sundojnë botën Jashtëtokësorët?) –** Tiranë
9.Philip. J. Imbrogno: **Pushtimi i heshtur ka filluar - Kontakt i llojit të 5-të** (The silence Invasion has begun - Contact of The 5-th Kind)
10.Shery Shriner: **Kodet e fshehta të Biblës – Jashtëtokësorët**, Tiranë 2010
11.**Agharta dhe Racat aliene** (Përmbledhje artikujsh të autorëve të ndryshëm), Tiranë
12.Jim Marrs: **Axhenda e Alienëve**, Tiranë 2010
13.Jim Marrs: **Kush e sundon Botën? –** Tiranë
14.Henry Makow: **Iluminatët,** Tiranë
15.Laurence Gardner: **Të fshehtat e Masonerisë,** Tiranë
16**.Agharta** (Kontinenti në qendër të Tokës), Tiranë
17.Ray Kurzweil: **E ardhmja e inteligjencës njerëzore – mekanike**
18.P.Grimal: **Enciclopedia dei miti, 1990**
19.Bota Shqiptare, Tiranë 2009
20.Maharishi Bharadwaaja:**Vymaanida Shaastra Aeronautics**
21.Colin Wilson: **Mistere**, Tiranë 2007
22.Lorenza Foschini: **Misteret e fundit të mijëvjeçarit**, Tiranë
23.David H. Lewis: **Misteret e Piramidës,** New Jersey, USA
24.Graham Hancock – Robert Bauval: **Sfinksi dhe Piramidat**, Tiranë
25.Robert A. Armour: **Zotat dhe mitet e Egjyptit të lashtë,** Kairo 2002
26.Jean-Pierre Vernant: **Gjithësia, Perënditë, Njerëzit**, Tiranë 2012
27.Bava Muedinijedin: **The rezonace of Allah**, **Why cann't i see Angels**
28.Shejh Abd el-Kadir el-Xhilani: **Ktab Sirr el-Esrar ue Mezher El-Enaur**
29.Shejh el-Ekber Ibn Arabi**: Fusus el-Hikam**
30.Mensur el-Hellaxh: **Mystic and Martyr**
31.Jan Wicherink: **Rizgjimi i dijes së lashtë**, Tiranë 1998
32.Manly P. Hall: **Mësimet e fshehta të të gjitha kohërave**, Tiranë 2012
33.OSHO: **Dijet e fshehta**, Tiranë 2012
34.OSHO: **Për Jetën dhe Vdekjen**, Tiranë 2012
35.Jo Amidon: Where Are Jou Really From?
36.Dr. Rejmond Mudi: **Jetë pas jete**

37.Kabir Edmond Helminski: **Jetesë në presencë**
38.Muhamed Semir Ata: **Të korigjojmë historinë**

Nga publicistë, analistë e gazetarë të huaj:

10. Robert O. Dean
11. Patrick Symmes
12. Keith Mayes
13. Robert G. Bauval
14. Paul Jeffrey
15. Mark Stevenson
16. Bill Knell
17. Ph.D. N.Huntley
18. Simone D'Ambrosio
19. Kenneth Arnold
20. Michael Barone
21. David Shiga
22. Dennis G. Balthaser
23. Michael Barone
24. Gary J. Hall
25. Magda Maylam
26. Scott O. Lilienfeld
27. Hal Arkowitz
28. Khalil Gibran
29. Ibn Gabirol
30. Asim S. Maharvi
31. Bawa Fellowship
32. Kerolin Fatima Endrus
33. Engi Fenimore
34. Lynne North
35. Brian Greene
36. Thomas Paine
37. Thomas Gizas
38. Alex Collier
39. Liz Greene
40. Patrik Ravinjo
41. Robert A.J.Mathews
42. Holman W. Jenkins, Jr.
43. F. William Engdahl
44. Richard J. Boylan, Ph.D.: Psikolog, antropolog i kulturave të Personave Yje, edukator, studiues, eksperiencë CE-IV, anëtar i Këshillit të Aleancës së Kombeve Yje dhe Këshilltar i Tokës

Nga Gazetat:

45. Gazeta - La Repubblica
46. Gazeta Bota Sot
47. Gazeta Express
48. Kosova Sot Online
49. Gazeta Rilindja Demokratike

50. Gazeta Shekulli
51. Gazeta Shqip
52. Gazeta Tirana Observer
53. Gazeta Metropol
54. Gazeta Standard
55. Gazeta Panorama
56. Gazeta MAPO
57. Nacional Albania
58. N.Scientist
59. Revista "The Skeptic"

Nga Faqet e Internetit:

60. www.exploreruniversers.com
61. www.forumishqiptar.com
62. www.syri3.com
63. www.sa-kra.ch
64. www.pashtriku.org
65. www.albeu.com
66. www.hermesnews.org
67. www.mesazhi.com
68. www.udhaezemres.com
69. www.zemrashqiptare.net
70. www.shkenca.org
71. www.lapsi.al
72. www.illyriapress.com
73. www.everteta.al
74. www.bota.al
75. www.koha.net
76. www.tiranaobserver.al
77. www.syri.net.
78. www.kosovasot.com
79. www.drini.us
80. www.flori-press.blogspot.com
81. www.prishtinapress.info
82. www.theeventchkronicle.com
83. www.ufo.fandom.com
84. www.ecwausa.org
85. www.mysteriesrunsolved.com
86. www.howandwhys.com
87. www.newcarsz.com
88. www.news24hs.net
89. www.top10hitnews.com
90. www.ahmadiyya-islam.org
91. www.wikipedia.com/org
92. www.ancient-origins.net
93. www.elmundodelmisterio.elementor.cloud

BIOGRAFIA E AUTORIT

Shefki Ollomani u lind në vitin 1959 në fshatin Tuhin të rrethit të Kërçovës. Shkollën tetëvjeçare e ka kryer në vendlindje, kurse të mesmen në gjimnazin ''Zef Lush Marku'' në Shkup. Ka të kryer 3 vite të fakultetit Juridik në Prishtinë.

Si aktivist dhe veprimtar në Lëvizjen kombëtare ilegale të Kosovës, pas zbulimit nga autoritet policore jugosllave, në fillim të shtatorit të vitit 1982 detyrohet të ndërpresë studimet dhe të emigrojë (arratiset) në Zvicër, ku qëndron deri në vjeshtë të vitit 1985 dhe pastaj shkon në Suedi.

Si në vendlindje, ashtu edhe në Zvicër dhe në Suedi asnjëherë nuk e ndërpreu aktivitetin dhe veprimtarinë kombëtare për zgjidhjen e Çështjes Kombëtare Shqiptare.

Deri tani ka botuar 4 vëllime me poezi:
1.Vargje lirie për Atdheun (2004),
2. …Për lirinë, për Shqipërinë (2005),
3.Zgjohu, ngritu Shqipëri! (2009), dhe
4.Feniksi shqiptar (2012).
Si dhe 8 libra nga fusha e publicistikës, historisë e shkencës:
1.Në rrugë drejt lirisë (2004),
2.Shqipëria etnike (2007),
3.Çështja kombëtare shqiptare (2008),
4.Leka i Madh (2010),
5.Atlantida, Pellazgjia dhe Iliria (2010),
6.Thoti i Atlantidës (2010),
7.Hyjnorja dhe Njerëzorja (2019) dhe
8.Shqipëria – Shqiptarët – Shqiponja (2020)
(Album historik enciklopedik)
… 3 libra nga këto , janë ribotuar:
1.Atlantida, Pellazgjia dhe Iliria (Ribotim 2013),
2..Leka i Madh (Ribotim 2015), dhe
3.Thoti i Atlantidës (Ribotim 2019)
Ky është libri i 16-të i Autorit që ia boton Shtëpia Botuese SHKUPI - Shkup

PËRMBAJTJA

PARATHËNIE

Një Libër ndryshe

Njiheni të vërtetën dhe e vërteta do t'ju bëjë të lirë.....5

I – MISTERET E TOKËS

1.*TOKA JONË*

1.Krijimi i Tokës sipas Biblës.....9
2.Veçoritë e përsosura të Tokës.....10
3.Disa fakte interesante rreth Tokës.....11
4.Toka ka formën e patates..... 12
5.Të dhëna mbi rruzullin tokësor.....13
6.Kronologjia e jetës në Tokë.....20
7.Tokë e panjohur.....21
8.Shkencëtarët e Harvardit pohojnë se ekziston një Tokë e lashtë brenda planetit tonë.....29
9.Çfarë na fsheh Toka, misteret e së shkuarës.....30
10. – 50 fakte për Tokën.....32
11.Disa fakte befasuese për Tokën.....34
12.Fusha magnetike e Tokës së shpejti do të ndryshojë dhe askush nuk e di se cilat janë pasojat.....35
13.Toka fsheh një oqean të stërmadh.....36
14.Vendi dhe bota në të cilën jetojmë, nuk janë ato që ne mendojmë se janë.....36
15. – 20 Fakte që do t'ua ndryshojnë mënyrën e të menduarit për ekzistencën e Tokës.....37
16.Përse nuk e ndiejmë rrotullimin e Tokës?!.....44
17.A po e pranon Bibla se Toka është e rrumbullakët dhe nuk mbështetet askund?..45
18.Si u krijuan kontinentet.....46
19.Pangea.....47
20.Toka e Pangea-s.....57
21.Atmosfera e Tokës.....59

2.*KRONIKA E TOKËS DHE PËRMBYTJA E MADHE*

1.Ngjarjet përpara Përmbytjes.....61
2.Ngjarjet pas Përmbytjes.....62
3.Çfarë force e shkaktoi Përmbytjen?.....62
4.Mbretërimi në Tokë.....63
5.Shekulli profetik.....64

3.*PËRMBYTJA E TOKËS*

1.Bibla dhe të ardhurit nga Gjithësia.....65
2.Qytetërimi më i vjetër në botë.....66
3.Nibiru – Planeti mëmë.....67
4.Çfarë ishte Përmbytja?.....68
5.Para Përmbytjes së Madhe, Toka drejtohej nga 8 mbretër për 241.200 vite.....69
6.Tableta sumeriane e Nipurit, historia më e vjetër e Përmbytjes së Madhe.....70

7.Kodi Kozmik: Përmbytja e Madhe ishte rinisja e Tokës,
por çfarë ndodhi para kësaj?....71
8.Pas Përmbytjes....73
9.Anunnaki dhe Përmbytja e Madhe....78
10.Bibla: Përmbytja e Madhe....80
11.Bibla: Prej Përmbytjes deri te Abrahami....83
12.Historia e Abrahamit....85
13.Atlantida dhe Përmbytja e saj....90
13.Ja si duket nga afër Guri i Zi në Qaben e Shenjtë....92

4.*SIPËRFAQJA E TOKËS*
1.Rrathët në grurë/drithëra (Crop Circle)....93
2.Rrathët në grurë/drithëra – Hieroglifet moderne të Thotit të Atlantidës....102
3.Alfabeti i Rrathëve....116
4.Trekëndëshi i Bermudeve....117
5.Bermuda – Pilotët që u rikthyen pas 45 viteve të zhdukjes....124
6.Trekëndëshi i Bermudeve ose vendndodhja e Atlantidës....126
7.Hipotezat mbi misterin e Trekëndëshit të Bermudeve....128
8.Trekëndëshi i Bermudës ka piramida misterioze....134
9.Zgjidhet misteri i zhdukjes së objekteve në Trekëndëshin e Bermudeve....134
10.Ana tjetër e kohës....135

5.*BRENDIA E TOKËS*
1.Teoria e Tokës bosh dhe Bota e nëntokës....143
2.Përbërja e Tokës....144
3.Toka bosh....145
4.Brenda bërthamës së Tokës ka një bërthamë tjetër më të vogël....151
5.Shkencëtarët kanë gjetur prova se Dielli i brendshëm ngroh planetin....152
6.Teoria e Tokës së zbrazët – Jeta inteligjente brenda Tokës....153
7.Toka e zbrazët: Antarktida mund të jetë një portë për në një
botë tjetër brenda Tokës....169
8.Toka e zbrazët mund të ekzistojë: Takimi i dyshuar i admiralit Byrd
me qytetërimin e nëndheshëm....170
9.Ekspeditë e madhe nga rusët për të kërkuar mbretërinë
e nëndheshme të Shambhala-së....172
10.Bota e fshehur nën Antarktik....173
11.Atlantida e nëndheshme: Qytetërimi i lashtë pas Luftës Galaktike
gjeti strehim në tunele të avancuara nëntokësore?....175
12.Jeta tjetër në brendësi të Tokës....178
13.Jeta nëntokësore: A ka jetë dhe ujë nën Tokë?....180
14.Planet brenda planetit (Tokë brenda Tokës)....184
15.Toka – Territori i mistereve.... 186
16.Një tjetër civilizim në thellësi të Tokës....189
17.Brendësia e Tokës është bosh....191
18.Popujt e Tokës së Brendshme....198
19.Një tjetër qytetërim jeton në brendësi të Tokës....201

20.Axhenda Aliene dhe Bazat nëntokësore.....206
21.Brendia e Tokës është bosh.....209
22.Hapja e Tokës në Polin e Veriut.....216
23.Fluturimi eksplorues mbi Polin e Veriut (Brendia e Tokës – Ditari im sekret).....218
24.Brendia e Tokës dhe Mbretëria nëntokësore e Agharta-s.....223
25.Legjenda e Shambhala-s.....223
26.Shambhala – E fshehta e diturisë shpirtërore.....228
27.Dera për në Dimensionin e Dytë: Shambhala dhe teoria budiste
e një Toke të zbrazët.....229
28.Misteret e Mbretërisë së Shambhala-s.....232
29.Shkencëtarët thonë se ka një tjetër Tokë brenda Tokës.....233
30.Disa sekrete të pathëna.....234
31.Hartat dhe dokumentet naziste për Agartën konfirmojnë teorinë
se Toka është e zbrazët.....237
32.Harta e Nëntokës apo Harta e Brendësisë së Tokës.....237
33.Thoti i Atlantidës udhëton për në Botën e Nëndheshme.....239
34.Disa pamje dhe skica tjera për brendësinë e Tokës.....245

II – MISTERET E HËNËS

1.Hëna jonë enigmatike.....250
2.Origjina dhe historia e Hënës.....253
3.Misteret e Hënës – Është një planet satelitor që na kontrollon.....256
4.Historia me tokën hënore.....257
5.Teori të tjera për Hënën.....264
6.Mosha e sipërfaqes hënore.....268
7.Teoritë e origjinës artificiale të Hënës.....272
8.Hëna – Objekt artificial?.....273
9.Çka është Hëna: satelit natyror apo artificial i Tokës?.....275
10.Një racë aliene krijoi Hënën pasi qytetërimi në Mars u shkatërrua.....276
11.Hipoteza e "artificialitetit" të Hënës nga teoricientët e konspiracionit.....277
12.Shkencëtarët rusë deklaruan në vitin 1970, se Hëna është objekt
hapësinor artificial.....281
13.Hëna është e zbrazët dhe bazë aliene.....283
14.Hëna e zbrazët tingëllon si një zile e vënë në orbit nga alienët e lashtë.....284
15.Kameramani pretendon se "vala hënore" që ai filmoi,
vërteton se Hëna është një "Halogram".....285
16.David Icke pretendon se Hëna është bosh dhe e ndërtuar nga alienët.....286
17.Hëna është një bazë aliene, është e zbrazët dhe kjo po mbahet sekret.....288
18.Ndërtim i përsosur artificial: Kush e vendosi Hënën në distancën
dhe kursin e saktë dhe përcaktoi shpejtësinë e saj?.....290
19.Teoria e Hënës zgavër.....291
20.Hëna e zbrazët – Për dhe Kundër.....301
21.Misteret e Hënës: Miliona alienë jetojnë atje.....304
22.Kontaktuesi andromedan pretendoi se Hëna ishte fushëbetejë
e lashtë midis njerëzve dhe jashtëtokësorëve.....307

23.Hëna jonë është një krijim artificial dhe është sjellë këtu
nga një galaktikë e largët....308
24.David Icke: Hëna u krijua nga një qytetërim që ka jetuar në të
për miliona vite....310
25.Kush është atje? Fotot e NASA-s konfirmojnë se Hëna është
një krijim artificial....311
26.Po sikur Hëna të jetë një anije kozmike e qytetërimeve të para në Tokë?....312
27.Hëna dhe ndikimi i saj në jetën në Tokë....314
28.Çmenduria dhe Hëna e plotë....315
29.Katër gjendjet/format e Hënës....316
30.Hëna dhe të pathënat e saj....318
31.Kriminaliteti dhe ndikimi i Hënës së plotë në të....320
32. – 42 Gjëra që nuk i dinit për Hënën e plotë....324
33.Ana tjetër e Hënës....326
34.Ana e errët e Hënës....330
35.Çka gjendet në anën tjetër të Hënës?....332
36.Zyrtari i NASA-s: Flota e madhe e UFO-ve është prapa Hënës
dhe ne nuk i dijmë qëllimet e tyre....333
37.Kjo është dëshmi nga misioni sekret Apollo 20 në Hënë:
Alienët, anijet dhe qytetet... 335
38.Apollo 20: Një mision gjatë të cilit NASA zbuloi teknologjinë aliene....336
39.Qytetërimi i lashtë i zbuluar në Hënë....337
40.Ish drejtori i NASA-s, Ken Johnston, afirmon që në Hënë
gjenden qytete aliene....338
41.A ka ndonjë bazë aliene në Hënë?....339
42.Pse njeriu nuk shkon atje?....342
43.Pse u ndërprenë fluturimet për në Hënë? Flet astronauti Buzz Oldrin....346
44.A na përzunë alienët nga Hëna?....347
45.Çfarë do të ndodhte me Tokën sikur Hëna të mos ekzistonte?....348

III –MISTERET E NJERËZIMIT

1.Origjina e jetës në Tokë....349
2.Lindja e Vëllazërisë....350
3.Origjina e botës dhe e njeriut....354
4.Rënia e Teorisë së Evolucionit....356
5.Edhe Darvini besonte se njeriu u krijua nga alienët....358
6.Bibla – Zanafilla e Tokës dhe e Njerëzimit....360
7.Zanafilla e Njerëzimit sipas Shumerëve....365
8.Eposi i Gilgameshit....388
9.Gilgameshi dhe Noah....396
10.Arka e Beslidhjes: Misteri i përjetshëm biblik....403
11.Disa specifika për epokën e artë të njerëzimit....405
12.Në kërkim të Parajsës së humbur....408
13.Para Përmbytjes së Madhe kishte shumë jetëgjatësi....411
14.Qytetërimi i përparuar njerëzor ka ekzistuar në parahistori

gjatë Epokës së Akullnajave.....413
15.Bibla 3.600 vjeçare.....415
16.Bibla e Kolbrinit për Jezus Krishtin.....419
17.Nga kanë ardhur njerëzit me grup gjaku negativ?
Ata nuk janë nga ky planet!.....426
18.I gjithë njerëzimi e ka origjinën nga kontinenti i humbur Lemuria (Mu).....430
19.Shkencëtarë pohojnë: Njeriu u bë nga një kryqëzim midis
Denisovanëve, Neandertalëve dhe specieve të panjohura.....436
20.Kështu alienët krijuan Njeriun e Parë.....436
21.Jeta para Biblës: Kaini dhe Abeli janë fëmijtë e Anunnaki-t.....439
22.Origjina e qenieve njerëzore sipas teksteve të lashta sumeriane.....440
23.Pllaka e lashtë sumeriane shpjegon origjinën e qenieve njerëzore,
krijuar nga perënditë si sherbëtorë.....442
24.Bioteknologjia e lashtë e perëndive: Njohuria për të krijuar
dhe kontrolluar njerëzit?.....444
25.A u krijuan njerëzit nga të huajt pikërisht si burim energjie
për nevojat e tyre?.....445
26.Ne jemi krijuar nga qytetërimi pa mish dhe kocka: Ja prova.....447
27.A ishte feja e fuqishme universale burim i të gjitha kulturave të lashta?.....448
28.A është e vërtetë teoria e lashtë aliene e mutacioneve gjenetike?.....451
29.A janë vetë njerëzit të huaj në Tokë.....453
30.Misteri i gurëve të Ickës: Shenja njerëzore dhe dinosaurë
që jetuan së bashku.....455
31.Raca misterioze e njerëzve të nëndheshëm jetonte në Arktik
bashkë me Nenet.....458
32.Këtu njerëzit jetuan për 1000 vjet dhe më pas u zhdukën
në mënyrë serioze!.....459
33.Jemi skllevër! Si u bëmë skllevër dhe si do të çlirohemi më në fund?.....461
34.Ngjashmëri midis qytetërimeve të lashta.....464
35.Shkencëtarët pohojnë: ADN-ja njerëzore është më jashtëtokësore
se sa mendojmë.....467
36.Bota drejtohet nga familje me ADN të ndryshme, nga njerëzit, që nuk
ekziston në Tokë!.....467
37.Një shkencëtar amerikan pohon: Njerëzimi evoluoi në një planet
tjetër dhe u transferua në Tokë.....471
38.– 4 shenja që tregojnë se kjo nuk është jeta juaj e parë në Tokë.....472
39.Njerëzit nuk vijnë nga Toka, ky nuk është planeti i tyre
dhe nuk ndihen të natyrshëm këtu.....474
40.Ekologu amerikan provon se alienët i kanë burgosur njerëzit
në Tokë mijëra vite më parë.....475
41.Toka është burgu kozmik në të cilin jemi sjellë! Ja çfarë ndodhë... 476
42.Shkencëtarët kanë arritur në përfundimin se njerëzit nuk kanë
evoluar së bashku me jetët tjera në Tokë.....479
43.Shkencëtarët thonë se njerëzit nuk janë tokësorë!.....481
44.Njerëzit e lashtë kanë jetuar në Tokë, kur Hëna nuk ekzistonte ende në qiell.....481
45.Shkencëtarët gjermanë shokojnë botën: Kemi përcaktuar

se njerëzit modernë janë hibridë të Anunnakëve.....484
46.Tekstet e lashta sugjerojnë se njerëzit janë produkt i inxhinierisë gjenetike.....485
47.Ish astronauti i Apollos pretendon se astronautët e lashtë alienë
krijuan racën njerëzore.....487
48.Shkencëtarët kanë gjetur 19 segmente të ADN-së jonjerëzore
në gjenomin e njeriut.....448
49.Kjo është arsyeja pse fuqia e "Syrit të Tretë" është e bllokuar për njeriun.....488
50.NASA njohton: 30 qytetërime para nesh përjetuan një kolaps!.....490
51.Shkollat e Mistereve.....491
52.Tetë fenomene të mistershme.....493
53.Historia e kafkave të kristalta.....498
54.Një kafkë e kristaltë ilire/shqiptare.....502
55.Kodi i fshehtë i Përkrenares së Skënderbeut.....506
56.Çfarë fshehet nën themelet e Vatikanit?.....509
57.Misteret e së shkuarës së njerëzimit.....511
58.Fëmijtë e Hënës.....512
59.Enigma e fëmijëve me ngjyrë të gjelbër.....515
60.Pafundësia dhe vetvetja.....516
61.Enigma e Unit.....518
62.Dhjetë rregullat për Qeniet Njerëzore!.....522
63.A e njohim ne vërtetë veten tonë?.....523
64.– 5 iluzionet e mëdha që na mbajnë të skllavëruar në Matricë.....527
65.A mund ta kapë truri ynë Dimensionin e Katërt?.....529
66.Ne jemi shumë primitivë për të parë dhe kuptuar Dimensionin e 4-të.....530
67.Njerëzimi është në fazën e lëvizjes drejt një ndërgjegjeje më të lartë,
bota paralele po hapet ngadalë.....532
68.Ka portale në Tokë për në dimensione të tjera, hapen dhe mbyllen çdo ditë.....533
69.Botët paralele – Botët paralele në botën e të padukshmes.....534
70.Llojet e Entiteteve – Bota e padukshme.....561
71.Takim me një Xhind (Gjeni) në Egjypt.....564
72.A e dini se gomari i sheh djajtë, kurse gjeli engjujt.....572
73.Bioenergjia apo Aura energjike njerëzore.....572
74.Truri ynë, misteri i të gjitha mistereve në Univers.....574
75.Vetëm 10% e trurit është i përdorshëm nga njerëzit:
kur të arrijnë 100%, ja çfarë do të ndodhë... 575
76.E fshehta e mendjes sonë.....577
77.Njeriu është një qenie e kristaltë.....584
78.Meditimi – një vdekje e thellë, një qiell i hapur pa mure rretheqark.....586
79.Vdekja në Egjyptin e Lashtë.....598
80.Në kërkim të Librit të Thotit.....602
81.Libri i Thotit – Në tekst që mund të ringjallë të vdekurit.....604
82.Libri egjyptian i të Vdekurve.....606
83.Jeta dhe Vdekja.....609
84.Teoria Kuantike provon se vetëdija migron drejt një Universi tjetër pas vdekjes.611
85.A ka jetë pas vdekjes? Shkencëtarët thonë "Po", truri vazhdon jetën... 613
86.Dëshmohet jeta pas vdekjes.....614

87.Shkencëtarët gjermanë dëshmojnë se ka jetë pas vdekjes.....615
88.Vdekja nuk është fundi – teoria shkencore zbulon prova
të një Universi paralel.....616
89.Doktori i shkencave pretendon se e di saktësisht se çfarë ndodh pas vdekjes.....618
90.A rikthehet shpirti, pas vdekjes, në trup tjetër?.....620
91.Rimishërimi – Si ta di se kush kam qenë në jetën time të kaluar?.....622
92.Teoria e Reinkarnimit (Ritrupëzimit, Rimishërimit, Rilindjes).....624
93.Miti mbi vdekësinë.....631
94.Zhvillimi i jetës shpirtërore në Tokë.....632
95.Pse ne jemi këtu?.....636
96.Pse ne vendosëm të vijmë këtu, meqenëse veç ishim pjesë e Zotit?.....637
97.Engjujt – Lajmëtarët e Perëndisë.....638
98.Georgy Boreev – Mbi shpirtin dhe trupin fizik të njeriut.....638
99.Tingulli i krijimit të njerëzimit.....646
100.Procesi i krijimit të njeriut dhe të mbishpirtërave jashtëtokësorë.....649
101.Shpirti dhe veprimi i tij.....653
102.– 37 Dëshmi të udhëtimit të shpirtit.....660
103.Mishërimi i engjujve dhe njerëzve yjorë.....663
104.Në kërkim të botës së përtejme.....664
105.OSHO: Mbi të andejshmen.....667
106.Ribërja e njerëzimit.....670
107.Mendime filozofikenga Omraam Mikhael Aivanhov rreth natyrës
njerëzore, jetës, hyjnores, univerzales, mistereve, botës... 679
108.Enigma e njerëzimit dhe UFO-ve.....683
109.Intervistë me mjeshtrin e Vedave, Prashant TriVedi, për kozmologjinë e
Vedave, për Tokën dhe Matriksin.....688
110.A mund ta vërtetojë shkenca ekzistencën e Zotit.....696
111.Ekzistenca e Zotit më në fund është vërtetuar - Shkencëtarët kanë gjetur
një mesazh të koduar të Zotit brenda ADN-së.....700
112.Pse shkenca nuk e mohon ekzistencën e Zotit?.....700
113.Vdekja dhe Rilindja.....701
114.Doktrina mbi pavdekshmërinë e shpirtit.....704
115.A e dinit se edhe shpirti peshon?.....712
116.ZOTI – Debati i përjetshëm për misterin e fundit.....712
117.Filozofët antikë shpesh kanë pasur disa nga aforizmat e tyre
më interesante sa i përket Zotit dhe Zotërave.....718

IV – UFO-t DHE JASHTËTOKËSORËT

1.Misteri UFO* (Unidentify Flying Objects)
OFP* - (Objektet Fluturuese të Paidentifikuara)
*) – UFO/OFP = Anijet Kozmike të Jashtëtokësorëve.....719
2.Papirusi që dokumenton prani UFO-sh në Egjyptin e lashtë.....720
3.Zbulohen dëshmi rreth jashtëtokësorëve në egjyptin e lashtë.....721
4.Alienët/Jashtëtokësorët janë parë që nga Antika.....721
5.Dëshmitë antike rreth ekzistimit të Alienëve (Jashtëtokësorëve).....721

6.Prania e Ufo-ve në Lashtësi dhe në Mesjetë.....722
7.UFO-t dhe Bibla.....730
8.Jashtëtokësorët në Bibël – A krijoi Perëndia qenie që nuk jetojnë në Tokë?.....734
9.Libri i Ezekielit dhe Karroca e zjarrtë fluturuese.....737
10.Libri i Enokut.....740
11.Enigma e njerëzimit dhe e UFO-ve.....742
12.Alienët në monedhat egjyptiane 3.000 vjeçare.....745
13.Pse fshehet që në vitin 1998 një alien në një arkivol kristali,
i gjetur në Piramidën e Madhe të Gizës?..... 747
14.Gjatë luftërave romake në shekullin e parë, një flotë UFO-sh u shfaq në qiell.....749
15.Sekreti në pikturën e Mona Lizës janë alienët.....749
16.Objektet Fluturuese të Paidentifikuara – OFP (UFO).....751
17.Artefakte nga Amerika Qendrore dhe Jugore për UFO-t.....754
18.Gurët misteriozë të Aztlan-it përshkruajnë vizitën e jashtëtokësorëve
mijëra vite më parë.....770
19.Këto 8 arte misterioze të lashta vërtetojnë se teoricienët e
astronautëve të lashtësisë kanë të drejtë.....772
20.Tre tekste të lashta që tregojnë se alienët na kanë vizituar në të kaluarën.....776
21.Gjurmë nga Antika te Modernja.....778
22.Gjurmë të tjera për UFO-t dhe Alienët e Lashtësisë.....786
23.Alienët e lashtë u mësonin egjyptianëve mumifkimin për të ruajtur
ADN-në e kufomave për klonim në të ardhmen.....791
24.Mbreti i lashtë sumerian Etana udhëtoi në hapësirën e jashtme
me perënditë në një anije kozmike.....792
25.Misteri i mumjeve aliene me tre gishta.....793
26.Ekspedita sekrete e KGB-së në Egjypt: Zbulimi i dyshuar i mumjes
aliene që vdiq 13.000 vite më parë.....795
27.Misteri i objektit në formë UFO-je në kokën e Sfinksit i pikturuar
në papirusin e lashtë egjyptian.....797
28.Tekstet e lashta sanskrite zbulojnë se qeniet nga planetët e tjerë
vizituan Tokën 6.000 vite më parë.....799
29.Çfarë na fsheh Toka?.....801
30.Fshehtësitë në majë të botës (globit).....803
31.Fisi afrikan Dogon dhe sistemi yjor Sirius.....806
32.Arcturianët jetojnë 150 vite dritë larg nga Toka, pranë yllit Arcturus.....810
33.Takime mesjetare me UFO-t.....811
34.UFO sipër Virgjëreshës Mari në pikturën 500 vjeçare, lë të kuptohet
ndërhyrja jashtëtokësore në historinë njerëzore.....813
35.Mrekullia e Diellit: 30.000 njerëz panë UFO-t e shndritshme në qiell,
në Portugali, një shekull më parë.....815
36.Shkencëtari rus gjeti dorëshkrime mbi UFO-t dhe alienët e lashtë
në arkivat sekrete të Vatikanit.....817
37.Bill Tompkins: Alienët e Drakos ndihmuan nazistët. Nordikët
na ndihmuan të fillojmë programin Apollo.....819
38.A ka një bazë UFO-sh në Antarktidë?.....820
39.Astronautët e Apollo 11 panë alienët në Hënë. U botuan prova.....821

40.Njeriu i gjashtë që eci në Hënë e dinte për takimet e Papës në Hënë me huajt.....823
41.Kërkuesi llogarit se ka 4 qytetërime armiqësore jashtëtokësore
në galaktikën tonë Rruga e Qumështit.....824
42.Të paktën 4 lloje alienësh kanë vizituar Tokën për mijëra vite
nga Andromeda.....825
43.Marina ruse po bën një luftë të fshehtë me alienët nën oqean
për dekada të tëra.....827
44.Ish-kapiteni i USAF: UFO-t hakuan sistemin bërthamor
Malmstrom AB, ç'aktivizuan 10 raketa.....828
45.Infermierja e fluturimit të USAF intervistoi alienin me emrin Airl.....830
46.Zbulohet anija kozmike aliene 1.5 milion vjeçare në Hënë me trupa
alienë, gjatë misionit të Apollo 19 dhe Apollo 20.....831
47.Ish-agjenti i lartë i CIA-s pretendoi se qeveria e SHBA-s fsheh provën
e vizitës së jashtëtokësorëve në Tokë.....834
48.Shkencëtari i NASA-s sugjeroi se jetojmë në një realitet artificial,
të krijuar nga një qytetërim i zhvilluar alienësh.....836
49.Ufologu Robert Dean lexoi dosjet sekrete të UFO-ve të NATO-s:
Gjermania aksident me UFO-t – 12 jashtëtokësorë të vdekur.....837
50.Ish punonjësi i NASA-s pa fotot UFO/Alien, gati për të dëshmuar
para Kongresit.....843
51.Zona 51 – Shkencëtari para vdekjes bëri rrëfime tronditëse për Alienët,
UFO-t dhe teknologjinë kundër gravitetit.....844
52.Alienët erdhën në Tokë 1 milion vite më parë.....846
53.Ka prova se qytetërimet jashtëtokësore vizituan Tokën
në të kaluarën e largët.....846
54.Kafka aliene të zbuluara në Afrikë.....847
55.Këto janë 4 speciet e huaja jashtëtokësore që luftojnë
për sundimin e Tokës dhe të Njerëzve.....849
56.Studjuesi rus pohon: Njerëzit duhet të dijnë të vërtetën, alienët
kontrollojnë rrezet e Diellit në Tokë!.....851
57.Libri i Verdhë i Jashtëtokësorëve.....851
58.UFO-t – Midis komploteve politike dhe vizioneve mistike e fetare.....853
59.Tri teori të ndryshme rreth UFO-ve.....854
60.Historia moderne e UFO-ve.....856
61.Ari mono-atomik.....862
62.Jashtëtokësorët mund të jenë robotë me inteligjencë artificiale.....864
63.UFO-t – Biomakina që krijojnë ndërlidhje me dimensionet e tjera.....865
64.Shkencëtarët: Alienët banojnë në 5 mijë planete.....867
65.Janë këtu: Dokumentet sekrete të CIA-s vërtetojnë se ka pasur
takime me alienët.....869
66.Alienët midis nesh!.....870
67.Njerëz të shquar për UFO-t.....871
68.Tre takimet e presidentit Eisenhower me alienët.....873
69.Ish zyrtari anglez thotë se alienët ekzistojnë.....873
70.Astronauti i Apollo 15 pretendon se jashtëtokësorët krijuan racën njerëzore.....874
71."Ka miliona alienë që jetojnë në Hënë", thotë ish piloti i CIA-s, Xhon Lear.....875

72.Pentagoni do të ngrejë një Task Force për të hetuar UFO-t.....876
73.Alienët dhe UFO-t ekzistojnë, por NASA i fsheh.....882
74.Oficeri Operacioneve Speciale të SHBA: Po, alienët janë këtu
dhe detyra ime ishte t'i fshehja nga publiku.....883
75.Eksperti i UFO-ve: Alienët janë këtu, fshehen për këtë arsye.....885
76.Jashtëtokësorët nuk komunikojnë me ne,
pasi që kemi mungesë të inteligjencës.....885
77.Deklaratë shokuese nga shkencëtari: Të huajt janë këtu, në Tokë,
por ata nuk duan të komunikojnë me ne.....886
78.Shkencëtarët pohojnë: Alienët presin momentin e duhur
para se të vijnë në kontakt me ne.....887
79.Gjenerali izraelit: SHBA ka kontakt me UFO-t, Alienët ndaluan
Donald Tramp të thoshte të vërtetën.....887
80.Astronauti amerikan Armstrong dërgoi një mesazh tronditës
të censuruar nga NASA.....888
81.Transkripti i bisedës me Apollo 11, dëshmi që alienët janë në Hënë.....888
82.Biseda e ish-astronautit Edgar Mitchell me gazetën londineze
The People, 25 tetor 1998.....889
83.Pilotët amerikanë pohojnë:"Kemi pasur takime me anije aliene".....891
84.Gjenerali izraelit: Amerikanët nënshkruan një kontratë me alienët.....892
85.Gjenerali rumun përshkroi një takim me krijesat zvarranike.....893
86.Një astronaut britanik ka bërë një deklaratë tronditëse për alienët.....894
87.Ish shefi izraelit i hapësirës pretendon se alienët ekzistojnë dhe se
punon me astronautët e SHBA-ve në bazën nëntokësore të Marsit.....895
88.Kardinali mesjetar që besonte në ekzistimin e alienëve.....896
89.Takimi i Papa Gjoni XXIII me një Alien (Jashtëtokësor).....896
90.Vatikani nuk përjashton ekzistencën e jashtëtokësorëve.....896
91.Papa zbulon të fshehtën.....899
92.Observatori Roman kërkon vëllezërit alienë.....900
93.Shqiptimi i monsinjorit të Vatikanit Corrado Balducci:
"Vizitorët yjorë janë realë".....901
94.Publikohet raporti i SHBA-së rreth UFO-ve.....902
95.Kategorizimi i fenomeneve dhe objekteve të paidentifikuara.....905
96.Shkencëtari rus: Baza e të huajve në Siberi mbron Tokën.....909
97.Sekreti i shpërthimit siberian: Dikush me armë aliene
shpëtoi Tokën nga shkatërrimi.....910
98.Oficeri amerikan zbulon dokumentin sekret:
Poshtë Antarktidës është një qytetërim i lashtë alien me 3 anije
me madhësi 50 km në diametër.....915
99.Operacioni "Kërcimi i Lartë": Cila forcë e panjohur shkatërroi
trupat amerikane në pushtimin e Antarktidës?!.....916
100.Hitleri kishte disqe/pjata fluturuese.....918
101.Marina amerikane ka konfirmuar: Këto janë pamjet e një takimi
nga afër me një UFO të madhe në Arktik.....926
102.Sekreti ushtarak amerikan: Pentagoni fsheh, Anunnaki po vijnë.....927
103."Një qytetërim jashtëtokësor pushtoi Tokën më 29 korrik 1203 para Krishtit.....927

104.Klasifikimi i qytetërimeve jashtëtokësore.....938
105.Llojet e Jashtëtokësorëve.....941
106.Llojet e alienëve që mund të kontaktojnë me njerëzit.....944
107.Racat e ndryshme të Popujve Yje (jashtëtokësorëve) që vizitojnë Tokën.....945
108.Sipas shkencës, alienët janë kështu.....956
109.Pamjet e Alienëve.....957
110.Llojet e UFO-ve / Anijeve Kozmike të Alienëve.....971
111.Veshje të astronautëve të lashtë alienë.....971
112.Alfabeti i Alienëve/Jashtëtokësorëve.....974
113.– 50 Fakte që duhet t'i dini për alienët.....974
114.– 100 Fakte për UFO-t dhe shfaqjen e tyre në Tokë.....980
115.UFO-t dhe dëshmitarët e tyre.....989
116.Intervistë me një reptilian.....993
117.Takime me UFO-t dhe Alienët.....1026
118.Zbritja apo rënia e UFO-ve në Tokë dhe kontaktet e afërta me to.....1029
119."Eva dhe Xhimi".....1035
120.Si funksionojnë UFO-t?.....1039
121.Toka ka një Flotë Hapësinore.....1040
122.Nautilius.....1040
123.Shtatë arsye për të fshehur ekzistencën e UFO-ve.....1043
124.Shkrimet egjyptiane: Superfuqitë e Jezusit, ndryshonte formë dhe bëhej i padukshëm.....1044
125.Pse nuk ka përshkrime dhe imazhe të Jezusit në Bibël dhe pse Juda duhej ta puthte atë për ta identifikuar, në vend që ta tregonte me gisht?!.....1044
126.Bibla sekrete e gjetur në Turqi: Jezusi ishte Njeri dhe jo Zot!.....1045
127.A u rrëmbye Jezusi nga alienët pas vdekjes së tij?.....1046
128.A shkoi Jezu Krishti në Indi pas ringjalljes dhe u bë budist?.....1047
129.E vërteta pas mitit të Krishtit.....1048
130.Mesazhet e jashtëtokësorëve për njerëzimin.....1052
131.Mesazhi i jshtëtokësorëve i publikuar para afër 6 dekadash.....1053
132.Hulumtuesit po punojnë për dërgimin e një mesazhi për jashtëtokësorët.....1054
133.Kombet e Yjeve.....1054
134.Këshilli i Kombeve Yje dhe Parimet Universale dhe Shpirtërore të Kozmosit..1055
135.Traktati i Paqes dhe Miqësisë midis Kombeve të Yjeve dhe Kombeve të Bashkuara (OKB).....1058
136.Spiritualiteti i Vizitorëve Yje – Një Përmbledhje.....1064
137.Vizitorë Yje që jetojnë mes nesh në Tokë.....1069
138.Pikëpamjet e Andromedanëve rreth botës sonë.....1079
139.Roli i Kombeve Yje në zhvillimin njerëzor.....1085
140.Mesazh nga Plejadianët për Njerëzimin.....1095
141.Dashuria – Zgjidhja e gjithçkaje (Mesazh i një Jashtëtokësori nga Plejada për Njerëzimin).....1098
142.Intervistë me Jashtëtokësorin nga Plejada 1106
143.Vizitorët e vërtetë Yje përballë ithtarëve të propagandës.....1124
144.Shkencëtarët amerikanë: OKB-ja të përgatitet për kontakt me alienët.....1128
145.NASA po përgatit njerëzimin për kontakt me alienët.....1129

146.NASA kërkon liderë fetarë për të përgatitur njerëzimin
për kontaktin me alienët.....1131

V - LUFTA E DULÇES

- Hyrje.....1132
- Parathënie nga Comander X.....1135
Kapitulli i Parë
- Oktapodi, projektet e zeza dhr kompleksi i Dulçes.....1136
Kapitulli i Dytë
- Gjra shumë të çuditshme në rrafshnaltën e Arculetas.....1141
Kapitulli i Tretë
- Dulçe, Nju Meksiko dhe një konspiracion kozmik?.....1144
Kapitulli i Katërt
- Dulçe, Nju Meksiko dhe lidhja me nazistët.....1151
Kapitulli i Pestë
- Raport nga një grup televiziv japonez.....1154
Kapitulli i Gjashtë
- Top sekrete kozmike dhe Baza e Dulçes.....1157
Kapitulli i Shtatë
- Duke gërmuar më thellë enigmën e Dulçes.....1162
Kapitulli i Tetë
- Një pararojë e Dulçes në Deep Springs?.....1167
Kapitulli i Nëntë
- Një kolonë e pestë aliene në Tokë.....1170
Kapitulli i Dhjetë
- Sekreti i errët i Dulçes.....1174
Kapitulli i Njëmëdhjetë
- Një oficer i sigurisë së Bazës së Dulçes vendos të flasë.....1177
Kapitulli i Dymëdhjetë
- Operacioni i kundërpërgjigjes: Një njeri kundër një perandorie.....1190
Kapitulli i Tremëdhjetë
- Dulçe, Nju Meksiko dhe Lidhja Drakoniane.....1193
Kapitulli i Katërmëdhjetë
- Beteja të tërbuara nëntokë – Luftërat e Dulçes.....1195
Kapitulli i Gjashtëmëdhjetë
- Dulçe, Nju Meksiko dhe Lidhja Ashtar.....1198
Kapitulli i Shtatëmëdhjetë
- Buxheti i zi dhe perandoria e nëndheshme.....1201
Kapitulli i Nëntëmëdhjetë
- Kush e kontrollon kolektivin drakonian (1)?.....1205
Kapitulli i Njëzetenjë
- Forcat Speciale: Mbrojtës të planetit Tokë.....1217
Kapitulli i Njëzetetre
- Brenda Inteligjencës në Bazën e Dulçes.....1219
Kapitulli i Njëzetepesë

- Rrezik poshtë – Historia e Krista Tiltonit.....1221
Kapitulli i Njëzeteshtatë
- Shpellat e Dulçes dhe mitologjia e Pueblos.....1234
Kapitulli i Njëzetetetë
- Dulçe dhe dokumentat sekrete të një agjenti të inteligjencës së SHBA-së.....1237
Kapitulli i Tridhjetë
- "Ata jetojnë": Kameleonë në mesin tonë?.....1246
Kapitulli i Tridhjetekatërt
- Një Mesazh përmbyllës për Njerëzit e Tokës
(Nga një agjent i Federatës) 1252
- Mesazh nga Këshilli i Përbashkët.....1260

VI – PLANETI X /NIBIRU DHE ANUNNAKI

1.Nibiru – Planeti misterioz.....1264
2.Sumerët për Nibirun.....1270
3.Dëshmi shkencore: Legjendat prapa planetit Nibiru. A ekziston vërtetë?.....1279
4.A tregon ky cilindër i lashtë sumerian planetin Nibiru?.....1282
5.E vërteta rreth Anunnaki.....1284
6.– 8 Mbretër zbritën nga qielli dhe sunduan për 441.200 vite.....1287
7.Anunnaki – Histori e ndaluar.....1291
8.Vëllezërit Anunnaki: Enlili dhe Enki.....1294
9.Kush ishin Igigi, astronautët e lashtë, që u thanë "Jo" Anunnakëve.....1296
10.– 30 fakte mahnitëse për Anunnakit e lashtë.....1296
11.E vërteta për librin e humbur të Enkit.....1298
12.– 14 Pllakat e Enkit: Historia e Anunnakit gjatë 445.000 viteve
dhe origjina e qytetërimit në Tokë.....1301
13.Teoria Enkiste e krijimit të Njeriut.....1312
14.Libri i Enokut: Lidhja midis Engjujve të Rënë, Nefilimëve dhe
Perëndive Anunnaki.....1314
15.Profecitë e Enokut: Ardhja e Dytë mund të jetë një pushtim nga të huajt.....1317
16.Sitchin shpjegon se si Përmbytja e Madhe çoi në themelimin
e portit të ri hapësinor në Egjyptin e lashtë nga Anunnaki.....1319
17.A gjeti Anunnaki përbërës për të krijuar njerëzit në Afrikë?.....1321
18.A ishin Perënditë e lashta Anunnaki Reptilianë? A është gjaku i Alienëve
Reptilianë Rh-negativ?.....1322
19.A është e vërtetë se alienët Anunnaki gjymtuan tokësorët?.....1326
20.Anunnaki Mesazh: Një tekst i pabesueshëm zbulohet për herë të parë
në vitin 1958, para veprës së Zechari Sitchin.....1328
21.Planeti X dhe rreziku që i kanoset Tokës.....1330
22.NASA po fsheh: Afrohet planeti Nibiru, asgjë më nuk do të jetë e njejtë!.....1333
23.Planeti X ose Nibiru/Mardok.....1334
24.Hëna nuk është reale – Është një simulim për të mbuluar Planetin X.....1335
25.Sekretet më të errëta të Vatikanit: Lidhja me Nimrodin dhe Anunnaki-t.....1337
26.Përfundim për Nibirun.....1339

VII - KURANI DHE JETA JASHTËTOKËSORE

1.Krijimi i Tokës dhe jeta në Univers.....1342
2.Kush ishte Adami (Ademi)? Profeti apo Njeriu i Parë në Tokë?.....1345
3.Alienët në Kur'an.....1347
4.Sipas Kuranit, cila është prejardhja e njeriut?.....1356
5.Kurani dhe Kozmologjia – I.....1357
6.Kurani dhe Kozmologjia – II.....1363
7.Kurani dhe Kozmologjia – III.....1365
8.Seleksionimi natyror ose përzgjedhja natyrore siç e shpjegon Kurani i Shenjtë.....1369

*****

- Botimet e Autorit.....1374
- Literatura e shfrytëzuar.....1378
- Përmbajtja.....1381
- Biografia e Autorit.....1395

Shefki Ollomani
MISTERET E TOKËS,
HËNËS DHE NJERËZIMIT

Korrektura, realizimi
Kompjuterik dhe kopertina
ShB "Shkupi"

Tirazhi: 300 copë

Shtypi:
Shtypshkronja
"FOKUS Print" Shkup

CIP-Katoligizimi në Bibliotekën "Sh. Klimenti i Ohrit" – Shkup
CIP - Каталогизација во публикација Национална и универзитетска библиотека "Св. Климент Охридски", Скопје
133:523.31
133:523.34
133:572.02
OLLOMANI, Shefki
Misteret e tokës, hënës dhe njerëzimit / Shefki Ollomani. - Shkup : Shkupi, 2023. - 1395 faqe-стр. : ilustr.-илустр. ; 30 см
Biografia e shkurtër e autorit: faqe-стр. 1380
ISBN 978-608-224-178-4
a) Mistere -Мистерии –Toka - Земја
b)б) Mistere - Мистерии –Hëna – Месечина
c)в) Mistere - Мистерии – Njerëz - Луѓе
COBISS.MK-ID 60329477